Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură

Anul X, Nr. 452 — Vineri 3 ianuarie 1958 — 4 pagini 25 bani

VACANȚA ELEVILOR

Sîntem în „sezonul" lui Moș Gerilă, moșul cu sacul plin de plăcute surprize pentru cei mici. Deși îi cunosc taina, copiii îl sărbătoresc cu nespusă bucurie, mergînd cu imaginația lor bogată pînă departe, în lumea basmelor.

Peste 12.000 de copii din Capitală, școlari și pionieri, vin în aceste zile la Palatul pionierilor la tradiționala sărbătoare a pomului de iarnă. In fiecare dimineață, începînd de la orele 10, „invitații" palatului asistă la festivalul filmului sau participă la diferite jocuri și concursuri sportive. După amiază, membrii cercurilor de teatru și coregrafie, ca și orchestra populară de pe lîngă palat interpretează spectacolul muzical „Sînteți invitații noștri", de Puiu Mustață și Marin Traian. Iar în continuarea programului, „Moș Gerilă" își conduce oaspeții într-una din sălile palatului, special pregătită pentru carnaval. Aici, pionierii și școlarii rîd în hohote ascultîndu-i pe N. Stroe, Mircea Crișan, Dan Demetrescu, Horia Șerbănescu, Silvia Chicoș, Mariana Oprescu, Zizi Bărbulescu și alții, se minunează de numerele prezentate de artiștii circului A.E.R.O.S.

Și la Craiova s-au pregătit multe pentru vacanța celor mici.

Azi unde voi merge? Ce voi face? Sînt întrebări firești pe care și le pun majoritatea elevilor din Craiova care au rămas să-și petreacă vacanța în oraș. Și au dreptate! Unde să meargă mai întîi?

La pasionantele competiții de schi, de săniuțe și de patinaj? La clubul școlii medii nr. 2, unde s-au organizat concursuri de șah și de tenis de masă? La spectacolele date de teatrul de păpuși și de teatrul sindicatului din învățămînt, unde poți vedea piesele „Găinușa harnică", „Scufița Roșie", „Capra cu trei iezi", „Pățaniile bobocului mac-mac", „Iepurașul încrezut" sau „Anicuța și ursulețul"? Să participi la întîlnirile cu scriitorii craioveni, să citești — acasă sau la bibliotecă — să vizionezi filmele ce rulează în cadrul „Săptămînii filmului pentru copii", sau să vizitezi muzeele din oraș, ori Casa Băniei, vechiul sălaș al banilor Craiovei, unde a fost și reședința lui Mihai Viteazu, ori Casele Glogoveanu, unde a trăit Tudor Vladimirescu?

Și, firește, cum să nu te duci în „Orașul copiilor", plin de chioșcuri construite în formă de ciupercuțe, păpuși, rațe, în mijlocul cărora se înalță minunatul pom de iarnă împodobit cu zeci de becuri multicolore, globuri, jucării!

Trebuie să mergi, desigur, peste tot dar acasă te așteaptă și alte treburi. Bunăoară — să te pregătești pentru carnaval. Acolo nu poți merge oricum. Ai nevoie de mască, de costum. In jurul pomului de iarnă te vei întîlni cu Făt-Frumos, cu Ileana Cosînzeana, cu Harap Alb și suita lui — Setilă, Flămînzilă, Ochilă — cu Baba-Cloanța, cu Albă ca zăpada și Scufița roșie, cu tot felul de clovni. Aci, sub ghirlande și lampioane japoneze, pajii cu trompete vor apare și dispare dintr-o liră. Insuși Păcală va fi prezent la carnaval... Iată cîte sînt de făcut în vacanță...

La Medgidia, în părculețul din fața școlii medii, puteai să vezi lucrînd de zor, vreo săptămînă la rînd pînă mai serile trecute, pedagogi, părinți, inspectori de la secția de învățămînt și cultură a raionului. Pregăteau împreună „orășelul copiilor". Făceau ultimele retușări la „nămeții" din mijlocul orășelului, la panourile pe care sînt pictate scene din „Punguța cu doi bani" și „Ursul păcălit de vulpe", la globul înălțat pe soclu, pe care urcă voios un pionier cu ghiozdanul în spate.

Un brad uriaș, împodobit pînă sus, străjuiește cu ramurile sale întregul părculeț. Ghirlande din crenguțe de brad și becuri colorate leagă falnicul pom cu toate colțurile orășelului. O estradă, improvizată anume, așteaptă grupurile de elevi-artiști. Două-trei chioșcuri pitice, instalate în castele-miniatură, sînt gata să primească — pline de daruri — vizitele micilor oaspeți.

„Orășelul" a fost inaugurat în după amiaza zilei de 30 decembrie. Dar încă de dimineață veniseră aici nenumărați copii, curioși să vadă cît a mai „crescut" orașul lor și să afle care sînt surprizele pregătite anul acesta pentru ei. După amiază, cînd a început festivitatea, se adunaseră atîția copii și atîția oameni în toată firea dornici să participe la marea bucurie a copiilor, încît mulți n-au mai avut loc să pătrundă în „orășel" și au trebuit să se oprească pe străzile din jurul parcului.

Freamătul și voioșia copiilor au antrenat și pe cei mai în vîrstă. Multe din cîntece au fost fredonate de toată asistența, iar aplauzele care însoțeau fiecare număr al programului au dovedit că serbarea pomului de iarnă a fost printre cele mai reușite manifestări artistice ale anului în Medgidia.

Cu o bucurie de nedescris copiii au primit darurile oferite. Dar viața orășelului s-a liniștit abia seara tîrziu, după ce micii vizitatori au mai trecut de cîteva ori să admire frumusețile create pentru ei de mîini grijulii.

PETRE SCARLAT

Deși îi cunosc taina, școlarii îl sărbătoresc cu nespusă bucurie pe moș Gerilă.

Și de rîndul acesta el a sosit încărcat cu tot felul de daruri care prilejuiesc copiilor atîtea clipe fericite.

Invățători și profesori decorați

Cu prilejul celei de-a zecea aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne, Prezidiul Marii Adunări Naționale a conferit ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne unui mare număr de oameni ai muncii din toate sectoarele de activitate.

Printre cei decorați se numără și aproape 1.000 cadre didactice (educatoare, învățători, profesori, directori de școli, inspectori), care au dovedit merite deosebite în activitatea didactică și obștească.

...și premiați

Ministerul Invățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură au acordat în acest an premiul special de categoria I-a, de 2.500 lei — unui număr de 10 cadre didactice, pentru participare activă la răspîndirea culturii în rîndurile poporului muncitor și sprijin deosebit dat muncii de culturalizare a maselor.

Au primit acest premiu tovarășii:

Alexiu Uța — directoarea școlii nr. 16 din Galați;

Boeru Ioan — director al școlii de 7 ani din comuna Măieriște, satul Giurtelec, raionul Șimleu, regiunea Oradea;

Ciucescu Elena — învățătoare, directoarea școlii elementare de 4 ani din satul Ursoaia, comuna Icoana, raionul Potcoava, regiunea Pitești;

Crișan Ion — directorul școlii medii mixte din Reșița, regiunea Timișoara;

Deak Béla — învățător, directorul școlii de 4 ani din comuna Pava, raionul Tîrgu Secuiesc, Regiunea Autonomă Maghiară;

Diaconu Vasile — învățător la școala de 7 ani din comuna Bucinîș, raionul Caracal, regiunea Craiova;

Ionescu Virgil — profesor la școala de 7 ani nr. 2 din comuna Porcești, raionul Sibiu, regiunea Stalin.

Marin State Dumitru — învățător, director al școlii de 7 ani din comuna Gîrbovi, raionul Urziceni, regiunea București;

Nastasie Marin — directorul școlii de 7 ani nr. 5 din Sighet, regiunea Baia Mare.

Ștef Aurelia — învățătoare, directoarea școlii elementare din comuna Cerbia, raionul Ilia, regiunea Hunedoara;

Urmează să se acorde, de asemenea, în toate regiunile țării, un număr de 1.700 diplome și premii speciale de categoriile a II-a și a III-a, a cîte 1.250 lei și 500 lei.

In forul suprem al țării

Un sentiment de adîncă stabilitate, de trăinicie și încredere în viitor pune stăpînire pe oricine a urmărit lucrările recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. Măsurile înțelepte luate cu privire la marile probleme gospodărești ale țării, măsuri izvorîte din trăinicia orînduirii noastre, luarea de poziție fermă în problemele internaționale și, în sfîrșit, bilanțul îmbucurător din ședința festivă a Marii Adunări cu prilejul împlinirii a 10 ani de la proclamarea republicii umplu de încredere și mîndrie inimile tuturor cetățenilor care acum 10 ani au salutat răsturnarea monarhiei, luarea puterii de către popor

„Ne-am născut într-o țară bogată în care domnea sărăcia" — a spus tovarășul Chivu Stoica în ședința festivă a Marii Adunări. Și expunerea președintelui Consiliului de Miniștri a făcut să treacă în fața deputaților oamenilor muncii din patria noastră tot trecutul trist al țării jecmănite de exploatatorii dinăuntru și din afară, a făcut să apară mai limpezi minunatele realizări obținute în cei 10 ani de putere populară.

Cei 10 ani care au trecut de la proclamarea Republicii Populare Romîne reprezintă o perioadă de mari succese obținute de oamenii muncii în dezvoltarea economică a țării, în construirea bazei economice a socialismului. Sectorul socialist este acum predominant în economia țării. Volumul producției industriale a fost în anul 1957 de 4,2 ori mai mare decît în 1948. Sectorul socialist din agricultură cuprinde circa 48% din suprafața agricolă a țării. Șomajul a dispărut pentru totdeauna. Datorită îmbunătățirii sistemului de salarizare, acordării alocațiilor de stat pentru copii, măririi pensiilor mici și desființării cotelor obligatorii la majoritatea produselor agricole veniturile populației au crescut în 1957 cu aproximativ 4 miliarde lei față de 1956. Intre anii 1950 și 1957 statul democrat-popular a cheltuit pentru acțiuni social-culturale de trei ori mai mult decît înainte. In aceeași perioadă s-au construit din fondurile statului, în orașele și centrele muncitorești, peste 2.500.000 de metri pătrați de suprafață locativă.

O profundă revoluție culturală se înfăptuiește în Republica Populară Romînă. Regimul democrat-popular a lichidat neștiința de carte, a asigurat dreptul la învățătură pentru toți cetățenii. Comorile culturii au devenit un bun al tuturor oamenilor muncii. Alături de toți cetățenii țării, oamenii muncii din rîndul naționalităților conlocuitoare se bucură de drepturi egale în orice domeniu de activitate, avînd cele mai largi posibilități pentru înflorirea culturii lor naționale.

Cifrele de buget prezentate în Marea Adunare Națională cu prilejul discutării bugetului de stat al R.P.R. pe anul 1958 au ilustrat în modul cel mai evident realizările orînduirii noastre. Planul anual pe 1957 al producției globale industriale este realizat, potrivit datelor preliminare, în proporție de 105,4%, obținîndu-se creșteri importante ale producției în industria energiei electrice (14% față de anul 1956), industria chimică (circa 20%), a construcțiilor de mașini (13,5%) etc. Productivitatea muncii a crescut în industrie cu 7,5% în loc de 4,4% cît fusese planificat, iar nivelul cîștigului muncitorilor a crescut în trimestrul IV 1957 cu 16% față de trimestrul IV al anului 1956. De asemenea, nivelul cîștigului la maiștri, ingineri și alte categorii de tehnicieni a crescut cu 15%.

Succese frumoase s-au obținut și în agricultură, realizîndu-se în anul trecut producții medii la hectar mult superioare celor din 1956 și mai mari decît media ultimilor ani.

10,6 miliarde lei a investit statul democrat-popular, în anul 1957, pentru acțiunile social-culturale și asigurări sociale. In aceste cheltuieli au fost cuprinse alocația de stat pentru copii, creșterea minimului de pensii, sporirea burselor pentru elevi și studenți etc.

Perspective mari au fost prezentate în fața deputaților oamenilor muncii pentru anul 1958. In acest an, veniturile bănești ale populației vor crește cu peste 5,1 miliarde lei prin extinderea îmbunătățirii salarizării, asigurarea sumelor necesare pentru achiziționarea unui volum sporit de cereale etc. Cheltuielile pentru finanțarea economiei naționale, inclusiv investițiile, care ocupă locul principal între cheltuielile bugetului de stat al R.P.R., însumează în acest an 26,505 miliarde lei.

Alocațiile pentru acțiuni cultural-sociale, care în 1950 erau de 3,444 miliarde lei, cresc în 1958 la 11,291 miliarde lei, adică cu 330%. Pentru învățămînt se prevede în acest an suma de 2,835 miliarde lei, creîndu-se astfel condiții mai bune de funcționare școlilor de toate gradele. Suma alocată pentru dezvoltarea culturii, artei și cercetărilor științifice în acest an este de trei ori mai mare decît în 1951.

Succesele obținute în construcția socialistă, inițiativa creatoare a maselor largi constituie chezășia îndeplinirii cu succes a planului și a bugetului de stat pe anul 1958, chezășia realizării tuturor perspectivelor minunate ale construirii socialismului în țara noastră.

In același scop, pentru asigurarea îndeplinirii minunatelor obiective ale construcției socialiste, Marea Adunare Națională a luat o poziție fermă în domeniul politicii internaționale prin declarația cu privire la chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și în legătură cu declarația comună a Prezidiilor Reprezentanțelor Populare Supreme ale R. P. Polone, R. D. Germane și R. Cehoslovace, exprimîndu-și deplina sa adeziune la politica de pace a tuturor țărilor lagărului socialist. **„Poporul romîn va depune și pe viitor** — a arătat declarația Marii Adunări Naționale — **eforturi sporite pentru a contribui în mod activ la traducerea în viață a măreței cauze a popoarelor — pacea în lume".**

Marile realizări ale celor 10 ani de putere populară, luminoasele noastre perspective de viitor, fermitatea în problemele politicii internaționale dau într-adevăr, oricui a urmărit dezbaterile din forul suprem al țării, un sentiment de adîncă încredere și satisfacție. Și oamenii simpli, poporul care a sărbătorit cu bucurie proclamarea republicii, își poate considera cu adevărat îndreptățită bucuria cu care acum 10 ani a salutat acest mare eveniment din istoria patriei noastre.

Ce veseli sînt copiii! Se bucură de zăpada proaspătă, așternută pretutindeni, care îi îndeamnă la haz și zburdălnicie.

ÎNTÎLNIRE

Sînt prieteni vechi. S-au despărțit acum zece ani, cînd au terminat cursurile Universității din București și au intrat, toți, în învățămînt. Nu de mult s-au reîntîlnit.

Discuția începe, bineînțeles, cu „evocări":

— Prima lecție! Cît m-am pregătit pentru ea — oftează nostalgic Dan Popescu, astăzi profesor de frunte la Lugoj. — Eram la clasa a V-a și trebuia să vorbesc despre Mesopotamia... La recapitulare — nimic! Era să mă las de meserie...

Și amintirile încep să se depene. Comuna Nădrag, unde fusese repartizat profesorul Dan Popescu în 1947, era pe atunci toată în stăpînirea lui Auschnitt. Domneau mizeria și incultura. Era într-una ațîțată vrajba între locuitorii romîni, maghiari și germani care munceau pe pămînturile și în atelierele societății „Titan-Nadrag-Calan". Dar în curînd a venit naționalizarea, care a adus modernizarea fabricii, construcții de blocuri pentru muncitori, săli de teatru și cinematograf. S-a înfiripat și apoi s-a cimentat tot mai puternic prietenia între muncitorii romîni și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare. In 1948 s-a creat o școală de 7 ani. Reforma învățămîntului a deschis pentru fiii robilor din Nădrag căile spre cele mai înalte trepte de învățămînt. Și tînărul profesor, martor la toate aceste transformări, a stat alături de oamenii care munceau pentru o viață nouă, luptînd cot la cot cu ei. A atras pe copiii muncitorilor și țăranilor în clasele V-VII, apoi i-a îndrumat spre școlile medii. A ținut conferințe, a organizat șezători, a mers din casă în casă să stea de vorbă cu oamenii. Și, în același timp, și-a perfecționat zi de zi, împreună cu toți ceilalți pedagogi, măiestria de educator al tinerei generații. Mutat, după cinci ani, la școala medie din Lugoj, și-a continuat și aici munca.

— Profesorii sînt astăzi printre oamenii cei mai stimați la noi, spune el cu mîndrie. Cînd e cîte o conferință ținută de un profesor, sălile sînt arhipline...

Cu asta sînt toți de acord. In fiecare sat, în fiecare oraș fiecare din ei se bucură de respectul celor cărora le cresc copiii.

— De altfel — continuă Dan Popescu — avem în general o viață frumoasă. Ne ocupăm și cu sportul. Să vedeți ce întîlnire „dinamică" a fost între echipa noastră și cea a medicilor din Lugoj.... Și avem și o echipă de teatru. Cînd pornim cu ea în turneu prin comunele învecinate și chiar prin orașe mai îndepărtate, e grozav! Să vedeți ce mi-au făcut odată colegii...

Și începe o poveste cu un șoarece pe o noptieră...

Profesorul Constantin Matei, de la școala din cumuna Jilavele, raionul Urziceni, este altfel de om. Vorbește încet, rar, tacticos. Prietenii dau din cap resemnați:

— Așa a fost el totdeauna.

— ...Am în sat un prieten, lemnar — nu se tulbură de loc Constantin Matei. — Stau de vorbă de multe ori cu el. Mai zilele trecute mi-a spus o vorbă care m-a făcut să mă gîndesc la multe. Zicea că înainte făcea aproape în fiecare zi cîte un coșciug, iar acum abia cînd și cînd îi mai vine cîte o „comandă" de felul ăsta. In schimb lucrează de dă în brînci pentru țăranii întovărășiți, care au nevoie tot mai mare de căruțe și unelte...

De la aceasta pornește istorisirea lui Constantin Matei. Mortalitatea a scăzut la el în sat, ca și în toată țara, căci a crescut nivelul de trai al oamenilor, s-a îmbunătățit asistența sanitară, s-a mărit grija pentru copii. A crescut și interesul țăranilor muncitori pentru învățătură. Copiii lor au condiții din ce în ce mai bune pentru a se pregăti. Dintre elevii pe care i-a avut în acești zece ani Constantin Matei, mulți au ajuns astăzi studenți, maiștri calificați, învățători. Așa sînt Victoria Dimache și Aurelia Nedelcu, care lucrează astăzi în școala unde au învățat, Corneliu Niculescu, student la Facultatea de mine din Petroșani și mulți alții.

— Opincile au ajuns la noi piese de muzeu — se laudă Constantin Matei. Iar zilele trecute era să mor de rușine: un sătean, care ascultase radiojurnalul de dimineață, mi-a arătat — el mie — satelitul care trecea pe deasupra noastră!

Și acum prietenii sînt de acord: s-au schimbat multe în acești 10 ani!

— La noi, în Banat, afirmă Dan Popescu — se poate spune că s-a schimbat și portul: în locul încălțărilor de cauciuc pe care le purta toată lumea, oamenii poartă astăzi cizme de piele. Cît despre fete, numai cu fuste de mătase și cu cununițe din bani de aur le vezi în zilele de sărbătoare! Și să-i auzi pe oameni cum discută despre filme cînd ies de la căminul cultural...

Cu asemenea realizări frumoase în toate domeniile — ca și în munca lor de pedagogi — se pot mîndri mulți din cei care au lucrat, în întreaga țară, în anii republicii populare. Au cu ce se mîndri și profesorul Cristache Ionescu, astăzi director de studii la complexul școlar al marilor uzine „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, și Gheorghe Macioapă, profesor în regiunea Suceava, și profesoara Irina Ocnașu, care muncește într-un sat din împrejurimile Muscelului, și Ion Cruceanu, care a lucrat toți anii aceștia în satele regiunii Constanța și mulți alții.. Munca lor, împletită cu munca întregului popor, de la proclamarea republicii și pînă azi, a dus la realizări nebănuite.

— De altfel — zîmbește unul dintre prieteni, făcînd cu ochiul spre Constantin Matei — unii dintre noi mai avem și rezultate personale. Mai avem, unii dintre noi, și doi băieți...

Constantin Matei zîmbește și el:

— Le-am cumpărat azi dimineață o sanie solidă, să n-o mai fărîme..

Pentru munca lor, pedagogii care activează de zece ani, de la proclamarea republicii, în învățămînt, au primit în nenumărate rînduri răsplata binemeritată. Tovarășul Constantin Matei povestește cu stîngăcie că a primit două premii de stat și a fost distins cu titlul de „Profesor fruntaș".

— Și eu — sare tovarășul Dan Popescu — am primit un premiu pentru activitate obștească și am ținut o comunicare la sesiunea științifică a Societății de istorie...

Gazda întîlnirii, profesorul bucureștean Tudor Rădulescu, amuzat, îi zădărăște amical:

— Lăudăroșilor!

Dan Popescu, înfierbîntat în discuție, nu observă hazul din ochii prietenului. Se înfurie și dă cu palma în masă:

— De ce, mă!? De ce lăudăroși!? N-avem pe ce!?

S. ANCA

Gazeta învățămîntului

urează cititorilor săi succese în munca noului an!

166.898 - P

DIN MUNCA INSTITUTULUI DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE

De curînd a avut loc ședința consiliului științific al Institutului de științe pedagogice, care a analizat activitatea Institutului în anul 1957 și planul muncii științifice a acestuia pe anul 1958.

In darea de seamă expusă de prof. univ. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, au fost analizate diferitele laturi ale activității institutului: elaborarea de studii, metodici, îndrumătoare metodice și culegeri de articole, editarea „Revistei de pedagogie", organizarea sesiunii științifice, desfășurarea propagandei pedagogice. S-a arătat, astfel, că institutul a elaborat studii, metodici și culegeri de articole privind teme variate, ca educarea tineretului în spiritul moralei comuniste, legarea teoriei de practică, de activitatea în producție, îmbunătățirea predării obiectelor de învățămînt în școala de cultură generală, îmbunătățirea activității instructiv-educative în instituțiile preșcolare, probleme generale de pedagogie, psihologie pedagogică și defectologie, studierea și valorificarea moștenirii pedagogice progresiste. In legătură cu aceste teme au apărut în decursul anului 1957 18 lucrări, care au și fost difuzate, 16 lucrări sînt în prezent sub tipar, 5 lucrări vor fi trimise la tipar în curînd, iar alte 37 de lucrări vor vedea lumina tiparului în anii 1958 și 1959. Printre lucrările tipărite se numără „Rolul organizației de pionieri în educația patriotică", „Metodica predării geografiei R.P.R.", „Comunicări prezentate la sesiunea științifică din 1956", „Proiectul de prospect al istoriei pedagogiei românești", „Indrumător pentru caracterizarea psihopedagogică a elevilor" etc. Tot în acest an s-au tipărit cîteva broșuri cuprinzînd cele mai bune lucrări prezentate la sesiunea centrală a „lecturilor pedagogice". O serie de lucrări strîns legate de problemele politehnizării învățămîntului — ca de exemplu „Legarea teoriei de practică în studiul matematicii", „Din experiența școlii noastre în formarea deprinderilor de muncă agricolă la elevi" — precum și unele lucrări de istoria pedagogiei, cum este, de exemplu, lucrarea „In memoria lui Jan Amos Komensky" (care cuprinde, în afară de studii propriu-zise, și unele traduceri din lucrările marelui pedagog ceh necunoscute pînă acum publicului românesc) vor fi puse în curînd la îndemîna cititorilor.

Analizînd în continuare activitatea „Revistei de pedagogie", darea de seamă a subliniat importanța apariției lunare a acesteia, precum și actualitatea unor teme pedagogice abordate în coloanele sale (de exemplu, în legătură cu educarea tineretului în spiritul moralei comuniste, cu problemele învățămîntului politehnic etc.).

In cadrul propagandei pedagogice, cercetătorii institutului au ținut în acest an numeroase conferințe adresate părinților, cadrelor didactice, precum și tineretului; de asemenea, s-au organizat două expoziții.

Reliefînd rezultatele pozitive pe linia strîngerii în jurul institutului a unui larg front pedagogic, darea de seamă a arătat că în anul 1957 institutul a lucrat cu peste 400 de colaboratori, dintre care 212 au fost chiar autori ai diferitelor lucrări tipărite de institut.

Darea de seamă a scos la iveală și o serie de lipsuri ale institutului privind atît planul său tematic, cît și unele aspecte legate de tehnica cercetării.

In continuarea ședinței, tov. I. Cremer, directorul adjunct al Institutului de științe pedagogice, a expus planul de muncă al institutului pe anul 1958. Planul prevede tipărirea și pregătirea pentru tipar a unui număr de 73 de lucrări (dintre care 45 vor fi terminate în 1958). De asemenea, institutul va îmbunătăți condițiile de apariție a „Revistei de pedagogie", va asigura desfășurarea sesiunilor regionale și centrale ale „lecturilor pedagogice", va lărgi propaganda pedagogică. Iată cîteva din lucrările care vor fi date la tipar în 1958: „Unele probleme ale educației patriotice", „Lucrări practice la matematici în clasele V-VII", „Lucrări de laborator la fizică în clasa a VIII-a", „Cîteva probleme ale realizării învățămîntului politehnic în școala noastră de cultură generală", „Din experiența predării lucrărilor practice de atelier la clasele V-VII", „Succesiunea muncii instructiv-educative la clasele IV-V", „Munca învățătorului la clasa I", „Lecțiile de botanică" etc. Planul de muncă pentru anul 1958 înscrie și o serie de lucrări metodice privind îmbunătățirea predării obiectelor de învățămînt în școala de cultură generală (de exemplu „Indrumări metodice pentru predarea noțiunilor de teorie a literaturii la clasa a VIII-a", „Indrumări metodice pentru predarea limbii franceze în clasa a V-a", „Indrumări metodice pentru predarea limbii engleze în clasa a V-a", „Indrumări metodice pentru predarea limbii latine în clasele a VIII-a și a IX-a", „Indrumător metodic pentru predarea logicii", „Indrumător metodic pentru predarea zoologiei în clasele a VI-a și a IX-a"). Sînt de asemenea prevăzute o serie de lucrări legate de metodica predării limbii materne și a limbii române în școlile în limbile minorităților naționale. Planul cuprinde și studii de psihologie, psihologie pedagogică, defectologie, istoria pedagogiei și probleme generale de pedagogie, care vor apărea în anii 1958 și 1959 (de exemplu „Problema caracterului", „Probleme de defectologie", „Aspecte psihologice ale învățămîntului politehnic", „Culegere de texte ale clasicilor marxism-leninismului privind probleme de instrucție și educație", „Antologie din Istoria pedagogiei universale" — vol. II, „Despre evitarea supraîncărcării elevilor", „Metodica monografiilor pedagogice", „Probleme de organizare și conducere a școlii" etc). In același timp, planul indică și tematica articolelor care vor apărea în „Revista de pedagogie", tematică ce cuprinde problemele actuale și importante ale învățămîntului și pedagogiei din țara noastră.

La discuțiile purtate în cadrul ședinței au luat cuvîntul tovarășii: **D. Focșăneanu**, director adjunct la Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Invățămîntului și Culturii, **prof. univ. Tudor Ionescu**, de la Institutul politehnic din Capitală, **dr. Gh. Tănăsescu**, directorul secției de igienă școlară de la Institutul de igienă, **conf. univ. I. Berca, prof. univ. Șt. Birsănescu** (Iași), **prof. Maria Ieremia**, director adjunct al școlii medii nr. 10 din București (școala de bază a institutului), **conf. univ. A. Dancsuly**, directorul Institutului de perfecționare a cadrelor didactice — Cluj, **prof. univ. E. Rozsa** (Cluj). Scoțînd în evidență progresul simțitor înregistrat de institut în ceea ce privește varietatea tematicii abordate, ca și a formelor și a metodelor folosite în munca de cercetare, unii dintre vorbitori au cerut prezența institutului într-o serie de probleme importante, care reclamă însă sectoare de specialitate — ca de exemplu probleme de metodica predării în învățămîntul superior, probleme de metodică ale învățămîntului profesional etc. S-a arătat totodată necesitatea aprofundării cercetărilor privind educația morală, educația estetică. Subliniind importanța „Revistei de pedagogie" ca organ de informare, critică și propagandă pedagogică, vorbitorii au cerut sporirea numărului de pagini al revistei, precum și editarea unor suplimente. Participanții la discuții au reliefat de asemenea importanța și necesitatea creării unui larg front pedagogic.

In concluzie la discuțiile purtate, **prof. univ. Stanciu Stoian**, directorul Institutului de științe pedagogice, a scos în evidență însemnătatea propunerilor făcute atît pentru preocupările imediate, cît și pentru activitatea viitoare a institutului. Arătînd importanța luptei de opinii pentru promovarea cercetărilor pedagogice în țara noastră, vorbitorul a atras atenția asupra unui lucru esențial — și anume necesitatea continuării luptei împotriva influențelor pedagogiei burgheze, împotriva rămășițelor vechilor concepții pedagogice și a deprinderilor de gîndire veche, retrogradă.

Cu prilejul ședinței consiliului științific, Institutul de științe pedagogice a organizat o expoziție cuprinzînd lucrările elaborate de institut în cei 5 ani de existență.

A. COMAN

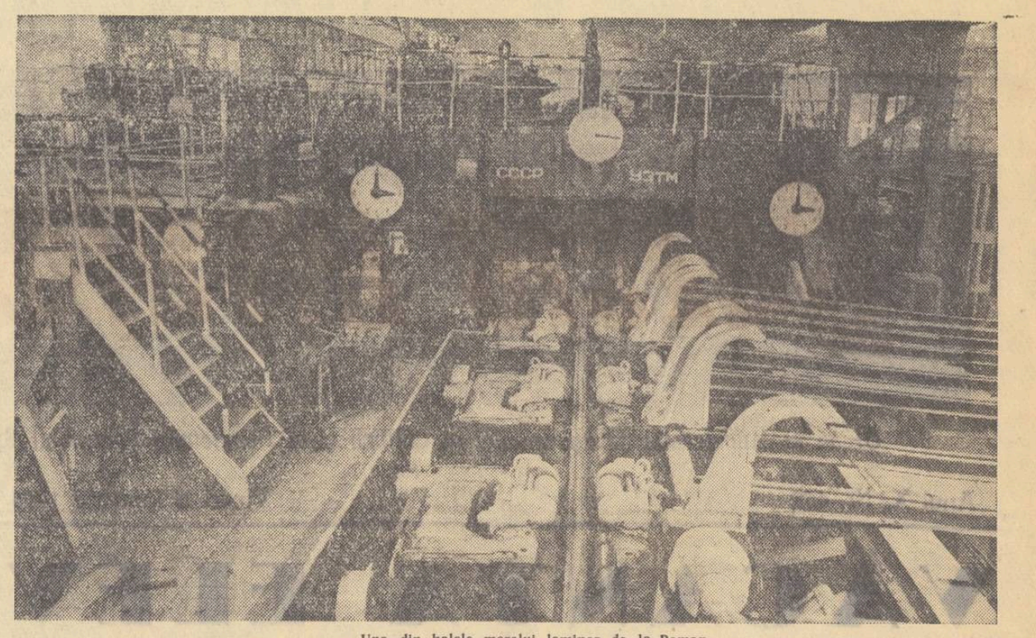

Una din halele marelui laminor de la Roman

Pagini noi la geografia patriei

CEL MAI TÎNĂR URIAȘ

Celui care n-a vizitat de mult bătrînul Roman i-a rămas întipărită în minte imaginea de patriarhală lîncezeală a căsuțelor pitite în fundul curților, a uliților care devin pustii odată cu înserarea, fundal ideal pentru dramele tăcute și istovitoare din scrierile lui Sadoveanu.

Și cum amintirile cheamă, la rîndul lor, alte amintiri, îmi revine în minte imaginea unei școlărițe, chinuindu-se să adauge ceva în plus răspunsului debitat dintr-o răsuflare profesoarei de geografie: „Roman... oraș la marginea Moldovei... Industria: o fabrică de zahăr..."

Unele vestigii ale trecutului, cum sînt, de pildă, cele cîteva birje străvechi care te întîmpină în gară, mai dăinuie încă. Orașul nou le poartă însă cu cochetărie unei fete care a îmbrăcat din joacă șalul bunicii.

Viața Romanului a făcut un uriaș pas înainte: orașul a intrat în rîndul puternicelor cetăți industriale ale patriei noastre. Clădirile zvelte, cu linii sobre, care peste puțin vor fremăta în ritmul puternic al inimii de oțel a noului laminor, polarizează atenția tuturor locuitorilor, transfigurează orașul.

Clipa pornirii noului laminor mi-a dat mai clar decît în orice altă împrejurare conștiința pulsației în unison a uriașului agregat-uzină. Cînd operatorul șef a apăsat pe butonul de comandă și primele tagle înroșite au pornit să alunece pe benzile laminorului, întregul agregat cu nenumăratele lui mașini, cu sutele lui de role de oțel a început să trepideze. Priveliștea era fascinantă. Multora dintre privitorii de pe aceste meleaguri, unde drumul apelor este atît de bine cunoscut, li s-a părut că asistă la goana amețitoare a unor plute nemaiîntîlnite, alcătuite din trunchiuri de metal înroșit, purtate în vîrtejul unor ape năvalnice.

Intreaga înfricoșătoare prăvălire a zecilor și sutelor de tevi se supune însă docilă comenzilor, transmise prin simple apăsări de buton de operatorii care stau la mesele de comandă ale laminorului. Curînd, la capătul drumului încep să se adune țevile primei producții a noului laminor.

Rămase în urmă sînt lunile de luptă încordată, de frămîntări creatoare, de muncă eroică pe care le-au cerut construcția și montarea noului laminor. Rămase în urmă sînt și nopțile albe, pline de chinuitoare întrebări, care au urmat primelor încercări la cald ale laminorului. Constructorii și montorii noului laminor, ca și cei care astăzi au rămas să lucreze mai departe ca laminoriști, nu le vor uita niciodată. Povestind, retrăiesc întîmplările cu egală intensitate și bătrînul maistru comunist Ioan Ivănuș și tînărul inginer Constantin Iordache, venit pe șantier încă de la începutul construcției laminorului, și proaspăta absolventă de școală profesională Maria Carp, născută aici, pe meleaguri moldovene și care a învățat meseria în timpul construcției laminorului.

Acum, în clipele punerii în funcțiune a laminorului-gigant, singura emoție pe care o încearcă toți constructorii și montorii este bucuria creatorului care vede dusă la bun sfîrșit cea mai dragă operă realizată de el.

Reșița, Hunedoara, Uzinele „Republica" din București, puternice centre industriale din întreaga țară, au trimis oameni dintre cei mai destoinici pentru a forma primul schimb al noii cetăți a industriei noastre socialiste, ridicată pe malurile Moldovei. Cu ajutorul unor maiștri vestiți în construcția și montarea laminoarelor, asemeni lui Gheorghe Ușiatiuc, Leonida Cazacu, Marin Dumitrescu, în focul bătăliei pentru realizarea laminorului s-au format și s-au călit muncitorii noului schimb de laminoriști. Tineri născuți și crescuți pe plaiurile acestea ale Moldovei, tineri ai căror părinți nu cunoșteau pînă de curînd decît coarnele plugului, securea și țapina.

...Cînd plecăm, în urma noastră se ridică glasul puternic al unei sirene. E glasul victorios al celui mai tînăr vlăstar din familia uriașilor industriali ai republicii noastre. Un fiu cu care republica se poate mîndri pe drept cuvînt la aniversarea gloriosului deceniu. Noul laminor, a cărui producție va porni în curînd spre sondele Prahovei și Olteniei, spre magistralele de petrol și gaz metan și va contribui la irigarea ogoarelor, la dezvoltarea industriei chimice, este unul dintre cele mai moderne și mai puternice laminoare din Europa.

Se adaugă pagini noi la geografia patriei... Să le facem cunoscute elevilor noștri, să-i învățăm să iubească minunatele înfăptuiri ale celor ce muncesc, ale poporului.

ADINA HASCAL

FIZICA ȘCOLARĂ și spectroscopia aplicată

Unul din mijloacele importante de dezvoltare a interesului elevilor pentru fizică îl constituie familiarizarea lor cu noile cuceriri ale științei în acest domeniu. Prezentînd probleme noi ale fizicii, profesorul face ca lecțiile lui să devină mai vii, mai interesante și, totodată, dezvoltă la elevi sentimentul de prețuire a culturii omenirii, dorința de a cunoaște.

Informarea elevilor asupra realizărilor oamenilor de știință și a tehnicienilor noștri, asupra progreselor pe care le face economia noastră națională pe baza cercetărilor de fizică contribuie la educarea sentimentului de mîndrie patriotică.

Ar fi nimerit, de pildă, ca elevii să fie informați asupra rezultatelor unei consfătuiri științifice care a avut loc nu de mult în țara noastră — prima consfătuire națională de spectroscopie, organizată de Institutul de fizică al Academiei R.P.R. La această mare reuniune au expus rezultatele cercetărilor lor specialiști, cercetători ai institutului, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior, tehnicieni din marile întreprinderi socialiste.

Importanța spectroscopiei ca ramură a fizicii moderne, în special a spectroscopiei aplicate, este de netăgăduit. Datorită sensibilității și preciziei în determinări, pe cantități mici de substanțe, analiza spectrală în forma ei modernă a fost îmbrățișată de numeroși cercetători din alte domenii de cultură: chimiști, medici, tehnologi, teoreticieni ai structurii atomo-moleculare.

La început, cu ajutorul spectroscopului pentru vizibil se studiau probleme legate de absorbția și emisia de lumină de către unele metale sau săruri ale lor, cu scop îndeosebi de identificare în amestecuri. Pe atunci ochiul era organul care-l ajuta pe cercetător să înregistreze subiectiv spectrele date de aceste substanțe. Azi, locul ochiului l-a luat placa fotografică, sensibilizată pentru domenii bine definite din spectru, celula fotoelectrică, însoțită în montaje de galvanometre sau electrometre sensibile și, mai nou, fotomultiplicatorul sau fotometrele spectrale cu extincție. In plus, pentru a separa și studia particularitățile radiațiunilor emise de sursele luminoase s-au construit filtre monocromatoare. In aceste condiții analiza spectrală a făcut ca știința despre structura atomului și a moleculei să ia o dezvoltare neașteptată.

Vocabularul omului de știință s-a îmbogățit cu noi termeni, cu noțiuni noi de care el nu se mai poate azi lipsi în munca sa. De aici, între altele, și nevoia unei continue împrospătări a cunoștințelor teoretice ale profesorului de fizică.

Metodele analizei spectrale se bucură la noi în țară de o largă răspîndire. Menționăm cercetările în domeniul infraroșu la molecule organice sau anorganice (Universitatea din București), cele de absorbție, emisie fluorescentă sau efect Raman (Universitatea din Cluj), cele teoretice sau practice cu aplicare la produsele petrolifere (Universitatea din Iași).

Deosebit de utile sînt și contribuțiile aduse de fizicieni, chimiști și biologi din alte ramuri de producție. Spectrul infraroșu, după cum ne arată lucrările unui colectiv larg de cercetători (acad. I. Murgulescu, prof. D. Ștefănescu, prof. R. Titeica — București și conf. C. Wizmek, Timișoara) își găsește aplicații în diferite ramuri ale chimiei petrolului, maselor plastice, industriei lemnului și celulozei, coloranților și vopselelor, în operațiunile de sinteză organică sau anorganică (izomerie cis-trans), la determinarea structurii și în clasificarea unor silicați naturali.

Dată fiind legătura tot mai strînsă între știință și tehnică, cercetările spectroscopice s-au dezvoltat nu numai în laboratoarele Academiei și universităților, ci și în laboratoarele marilor instituții și întreprinderi socialiste. In această direcție cercetări valoroase au prezentat tehnicienii specialiști de la Comitetul Geologic Romîn, I.C.A.R., ICECHIM, PETROCHIM, I.C.E.T., de la Uzinele de tractoare „E. Thälmann" și „Steagul Roșu" din Orașul Stalin.

Toate acestea ne arată că în țara noastră cercetările în domeniul spectroscopiei sînt multiple. Dacă peste tot în laboratoarele de chimie și metalurgie se introduc și se aplică metodele spectrale, dacă în prospecțiunile geologice ele devin de primă importanță, dacă în analizele medicale ale cancerului, tuberculozei, micromoleculelor și macromoleculelor sînt folosite cele mai variate spectrografe, cu atît mai mult profesorul de fizică și cel de chimie, ba chiar și cel de științele naturale, cel de geografie sau de matematici nu trebuie să rămînă străin de aceste probleme.

Profesorul care predă fizica la clasa a VII-a trebuie să formeze la elevi cît mai temeinice reprezentări și noțiuni despre spectrul de emisie și absorbție, cel care predă la clasa a X-a să prezinte semnificația fizică a atlasului spectral al elementelor, să se pună la curent cu metodele de analiză spectrală prin rețele optice, prin prisme de cuart sau Li F, să se intereseze de dezvoltarea industriei optice a spectrografului, a industriei plăcilor fotografice, de fenomenele fotoelectrice și de amplificarea curenților fotoelectronici.

De asemenea, profesorului nu trebuie să-i scape nici un prilej de a vorbi despre calitățile optice ale unor substanțe cînd e vorba de fenomenele de absorbție, de difuziunea luminii, de refracția sau reflexia substanțelor. La lecțiile privind structura atomului profesorul trebuie să arate că analiza spectrală, datorită faptului că e mai veche decît analiza radiochimică, a împrumutat acesteia din urmă un repertoriu bogat de noțiuni și reprezentări.

Dar noile progrese pe care le face fizica, în cazul nostru spectroscopia, nu-i pot lăsa indiferenți nici pe profesorii de alte specialități. Profesorul care predă geologia, de pildă, nu mai poate interpreta rezultatele cercetărilor din domeniul specialității sale dacă nu se pune la curent cu metodele de analiză spectrală aplicate la minerale, la prospecțiuni geologice. Tot așa, profesorul de biologie va trebui să dea, în lecțiile sale, scurte informații despre spectrele de absorbție sau de fluorescență ale microorganismelor. Nu poate fi trecută cu vederea nici legătura reciprocă ce există între celelalte capitole ale fizicii și capitolul spectroscopiei. Dispozitivele spectrografice sînt mecanisme, piese, aparate de mecanică, de electricitate, de înregistrare vibratorie acustică sau optică.

Studiul problemelor de spectroscopie îi va fi de mare ajutor profesorului în formarea la elevi a conceptiei științifice despre lume. Alături de noul capitol al fizicii nucleare, nici un alt capitol din fizică nu ne dă ideea materialității lumii, a condiționării și legăturii reciproce dintre fenomenele naturii, așa cum o face studiul spectroscopiei.

Toate acestea ne arată că studiul spectroscopiei prezintă un deosebit interes nu numai pentru cercetător, ci și pentru profesor.

Conf. univ. PETRE POGANGEANU

Concurs literar

De curînd, la școala de 7 ani nr. 88 din Capitală a avut loc, în cadrul cercului literar, o reuniune cu tema „Viața și opera scriitorului Vasile Alecsandri". Pentru a face reuniunea cît mai atrăgătoare pentru membrii cercului, tovarășa Letiția Tănăsescu, profesoară de limbă română, a inițiat un concurs literar cu aceeași temă, după modelul „drumeților veseli".

La concurs au participat elevii claselor a VI-a „A" și a VII-a, care s-au străduit să dea răspunsuri cît mai exacte la întrebările puse.

Elevilor care au obținut cel mai mare punctaj — Gh. Vîslan și I. Văduva din clasa a VI-a „A" și I. Olteanu, N. Mihăilescu și C. Cazacu din clasa a VII-a — li s-au înmînat premii.

Z. IACOB

In excursie pe meleagurile regiunii natale

Pentru educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă, de popor, de patrie, școala pedagogică din Bacău folosește, printre alte mijloace, și excursiile. Excursia organizată recent la Piatra Neamț în cadrul practicii pedagogice, cu viitorii învățători și cu școlarii din clasa a IV-a, bunăoară, a contribuit nu numai la cunoașterea mai largă de către elevi a regiunii natale, a aspectelor ei economice, geografice, istorice și culturale, ci le-a dat prilejul și să prețuiască tot ceea ce s-a realizat aci.

Urmînd indicațiile pedagogilor, elevii și-au notat în timpul excursiei cele mai interesante lucruri pe care le-au întîlnit. De pildă, în carnetele lor poți citi că linia ferată de la Bacău la Piatra Neamț trece în lungul văii Bistrița paralel cu dealurile subcarpatice ale Pietricicăi Bacăului, la poalele cărora satele se înșiră ca mărgelele pe ață, fenomen determinat de reliei și de prezența izvoarelor de apă potabilă, sau că datorită curentului electric produs de termocentrala Borzești și hidrocentrala Stejarul — Bicaz, se va schimba radical aspectul economic al văii Bistriței, creîndu-se condiții de trai material și cultural necunoscute pînă acum de populația din această regiune. Dacă răsfoiești carnetele elevilor vei da și peste alte notații. De pildă, ei au notat că lacul de acumulare ce se creează în amonte de baraj va avea lungimea de 35 km. și lățimea pînă la 2 km., că nu va produce numai curent electric, ci va regulariza și debitul Bistriței, amortizînd debitul de viitură și asigurînd astfel recuperarea unor întinse terenuri inundabile, dînd posibilitatea de irigare a 300.000 ha. din sudul Moldovei și nord-estul Bărăganului. De asemenea, au notat că, împreună cu rîul Siret, Bistrița va constitui o cale navigabilă importantă în Moldova, între orașele Bacău și Galați.

Notițele școlarilor vorbesc și despre ceea ce i-a impresionat mai mult în această excursie: stațiunea de mașini și tractoare din Hemeiuși, coșarele de porumb și stupii de albine de la Girleni, grămezile mari de sfeclă de zahăr ce se încărcau în vagoane la Racova, Buhuși și Coștișa pentru fabricile de zahăr din Roman și Sascut, marea fabrică de textile din Buhuși, plutele, trenul forestier.

Ținta excursiei a fost orașul Piatra Neamț, centru industrial așezat într-un cadru natural atrăgător, la locul unde Bistrița scapă din strînsoarea munților După ce au privit orașul de pe înălțimea Cozlei și au admirat împrejurimile pitorești, excursioniștii au vizitat Muzeul arheologic regional. Aici elevul Sandu Gheorghe a ținut cu școlarii din clasa a IV-a, în cadrul practicii pedagogice, o lecție de probă. El le-a vorbit copiilor despre viața oamenilor în orînduirea primitivă și în orînduirea sclavagistă pe meleagurile noastre.

Școlarii au văzut în vitrinele muzeului obiecte dace, grecești și romane, în special monede și arme, descoperite pe teritoriul regiunii Bacău.

Elevii au mai vizitat casa memorială „Calistrat Hogaș", unde fiica scriitorului le-a vorbit despre viața și opera acestuia.

La întoarcere, pedagogii au discutat pe larg cu elevii despre cele văzute pe valea Bistriței și în orașul Piatra Neamț.

Excursia a fost plină de învățăminte. In mintea elevilor au început să se contureze mai bine noțiunile învățate în clasă despre electrificare, industrializare, despre socializarea agriculturii și mecanizarea ei, precum și despre avantajele pe care le oferă acestea, întrucît au văzut cu proprii lor ochi multe dintre realizările regimului democrat-popular, au văzut cum peste tot în valea Bistriței se desfășoară în prezent gigantica muncă constructivă, se plămădește o viață nouă.

Prof. IOAN ABRAMIUC
Bacău

Știri din școli

La cercul pedagogic al profesorilor de geografie

Nu de mult, membrii cercului pedagogic al profesorilor de geografie din orașul Ploești s-au întrunit la școala medie nr. 4 din localitate pentru a dezbate problemele activității lor. Pe ordinea de zi a ședinței cercului se afla înscrisă tema: „Terenul geografic, factor important în desfășurarea practică a lecțiilor".

In legătură cu această temă a făcut o expunere profesoara Margareta Dumitrescu. După ce a prezentat aparatura și instalațiile terenului geografic al școlii, tov. Dumitrescu a arătat cum se lucrează cu elevii claselor a VIII-a pe acest teren.

S-au desfășurat aici activități practice în legătură cu orientarea pe glob, folosindu-se busola, planșa constelațiilor Ursa Mare și Ursa Mică, roza vînturilor, girueta, eclimetrul etc. Termometrele cabinei instalate pe teren, ca și termometrele de sol, dau elevilor posibilitatea de a înregistra temperatura zilnică, de a stabili medii și a întocmi grafice și diagrame. La fel, folosind barometrul aneroid și barograful, elevii pot afla presiunea atmosferică și pot interpreta stările atmosferice.

Cu prilejul studierii vînturilor s-au folosit aparatele de direcție-viteză și intensitate, girueta cu placa Wilde, manșa și anemometrul cu cupe. Pentru constatarea cantității de ploaie, de grindină sau zăpadă căzută într-un timp determinat stau la dispoziția elevilor pluviometrul cu ecran și mira gradată. Pentru măsurători și etalonări în teren se folosesc unități de măsură metrice și subdiviziuni: metrul liniar, metrul pătrat și metrul cub, rigle gradate de înălțime — iar pentru calculul unghiurilor unor obiecte inaccesibile (copaci, stîlpi, clădiri) se folosește eclimetrul.

Un cub de lemn instalat pe terenul geografic cuprinde în interior un strat de nisip în care se pot modela experimental microforme de relief, iar aparatele de permeabilitate care se găsesc aici dau posibilitatea de a se face experiențe în legătură cu diferite categorii de roci.

Expunerea tovarășei Dumitrescu a fost urmărită cu interes de profesorii de geografie. Ea a contribuit la răspîndirea experienței bune în ceea ce privește organizarea lucrărilor practice în cadrul geografiei.

NICOLAE GĂMAN
profesor la școala medie nr. 4—Ploești

Elevii dobîndesc deprinderi practice

In cadrul unei ședințe a cercului pedagogic, învățătoarea Maria Bondoc de la școala de 7 ani din comuna Breaza, raionul Cîmpina, a ținut la clasa a III-a o lecție de lucru manual a cărei temă a fost confecționarea unor aparătoare de carton pentru manualele de citire. Pentru buna reușită a lecției tovarășa învățătoare s-a îngrijit din timp ca fiecare elev să-și procure sculele și materialele necesare și s-a pregătit ea însăși cu seriozitate.

In cadrul lecției tovarășa Bondoc a făcut împreună cu elevii o recapitulare a cunoștințelor pe care aceștia le au în legătură cu hîrtia și cartonul. Apoi, trecînd la confecționarea copertelor, tovarășa Bondoc le-a explicat elevilor operațiile succesive pe care urmau să le îndeplinească. Sub îndrumarea învățătoarei elevii au stabilit dimensiunile copertei, au fixat cu puncte lungimile, lățimile și grosimea cărții, au unit punctele prin linii drepte cu ajutorul riglei, au înțepat cu sula extremitățile liniilor după ce fiecare dimensiune a fost verificată cu rigla etc.

In tot timpul lucrului tovarășa învățătoare a explicat cum se execută fiecare operație. Ea s-a ocupat de fiecare elev în parte și a dat explicații suplimentare atunci cînd a fost nevoie. La sfîrșitul lecției tovarășa Bondoc a făcut unele aprecieri asupra lucrărilor efectuate; a arătat care sînt lucrările cele mai reușite și a atras atenția acelora care din grabă nu au tăiat bine cartonul, nu au făcut unghiurile drepte sau nu au executat bine cusăturile.

In cadrul lecției învățătoarea Maria Bondoc a reușit să stabilească o legătură strînsă între activitatea practică a elevilor și cunoștințele lor teoretice, să dezvolte atenția, spiritul de observație și imaginația acestora. Elevii au căpătat cu acest prilej deprinderi folositoare de muncă: au învățat să măsoare, să calculeze și să verifice, să lucreze, să perforeze, să taie și să îndoaie cartonul, să coasă cu un anumit punct.

AURELIA RADU
învățătoare la școala nr. 2 comuna Brebu, raionul Cîmpina

POȘTA REDACȚIEI

Tov. Ion Spînu, învățător în comuna Terpezița, raionul Craiova și alte cadre didactice ne-au întrebat dacă timpul servit pentru efectuarea stagiului militar se ia în considerare la calcularea vechimii în învățămînt.

In conformitate cu instrucțiunile privind aplicarea H.C.M. nr. 387 din 1956, timpul servit pentru satisfacerea serviciului militar nu intră în calculul stagiului de activitate în învățămînt. Timpul servit în concentrare sau mobilizare în afara stagiului militar obligatoriu se ia în considerare la calcularea stagiului de activitate în învățămînt, dacă cei în cauză au funcționat anterior tot în învățămînt.

Potrivit însă articolului 133 din Codul Muncii, vechimea în muncă se consideră neîntreruptă și pe timpul cît angajatul satisface obligațiile militare, acesta beneficiind de drepturile unui angajament în continuare la reîntoarcerea în producție. Acest timp se ia în considerare la calcularea vechimii pentru pensie, la acordarea concediului de odihnă, a concediului de boală etc., fără să intre în calculul stagiului de activitate didactică.

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

TREBUIE FOLOSITE TOATE POSIBILITĂȚILE

Este lăudabil efortul pe care-l fac multe școli din regiunea Stalin pentru a organiza lucrări practice de atelier pentru a da elevilor o pregătire politehnică temeinică.

Acest efort al lor se oglindește, în primul rînd, în creșterea numărului de ateliere organizate pe lîngă școli. În timp ce în anul școlar trecut în întreaga regiune erau doar cinci școli de cultură generală care dispuneau de ateliere de lăcătușerie și tîmplărie, în anul acesta există asemenea ateliere pe lîngă un număr de 30 de școli. Merită a fi scoasă în evidență inițiativa colectivului pedagogic al școlii de 7 ani nr. 14 din Orașul Stalin, care a reușit să construiască, cu ajutorul uzinei „Steagul Roșu", al întreprinderii „Abatorul" și al părinților elevilor o sală de circa 30 m.p. pentru atelierul de lăcătușerie.

Unele școli, care nu au încă posibilitatea de a organiza ateliere proprii, desfășoară lucrările practice în atelierele diferitelor școli profesionale. Așa procedează, bunăoară, școala medie nr. 3 din Orașul Stalin, care a organizat lucrări practice cu elevii în atelierele școlii profesionale de pe lîngă uzina de tractoare „Ernst Thälmann".

Un control organizat recent a arătat că, în cele mai multe școli — cum sînt, de pildă școlile medii nr. 1 și nr. 5 din Orașul Stalin, lucrările de atelier se desfășoară sistematic, în legătură strînsă cu lecțiile predate în clasă, dînd elevilor cunoștințe și deprinderi multilaterale.

Toate acestea dovedesc dorința cadrelor didactice de a traduce în viață hotărîrile partidului și guvernului privitoare la legarea învățămîntului de munca productivă, la apropierea școlii de viață, de practica construcției socialiste.

Se poate constata însă, în activitatea unor școli, o anumită superficialitate, o anumită tendință de a face lucrurile de formă. De cele mai multe ori aceasta se datorește faptului că nu s-au luat toate măsurile spre a se asigura baza materială și cadrele necesare unei bune pregătiri politehnice a elevilor. În această situație se află, de pildă, școala de 7 ani nr. 14 din Orașul Stalin. Aceasta, deși nu dispune decît de o menghină, două rame de ferăstrău pentru tăiat metale, două ciocane, un punctator, un ac de trasat și alte cîteva unelte de lăcătușerie, a cerut — și a primit — aprobarea de a organiza lucrări practice de lăcătușerie și tîmplărie. Și școala medie nr. 1 din Făgăraș a primit aprobare pentru organizarea lucrărilor practice, deși aici există o sală și unelte corespunzătoare numai pentru organizarea lucrărilor de tîmplărie, în timp ce pentru lucrările de lăcătușerie nu există nici spațiul și nici uneltele necesare.

Urmările sînt ușor de constatat: nu se respectă programa, cunoștințele și deprinderile pe care și le însușesc elevii sînt incomplete. Mai mult chiar — în timp ce elevii din unele clase efectuează lucrări în atelier, alții nu sînt cuprinși în nici o formă de activitate practică. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala medie nr. 1 din Făgăraș. Aici efectuează lucrări de tîmplărie elevii dintr-o clasă a V-a și o clasă a VI-a (deși pentru aceștia din urmă programa nu prevede asemenea lucrări). Celelalte clase (o clasă a V-a, una a VI-a și două clase a VII-a) nu au fost cuprinse în nici o formă de activitate practică.

Acest mod defectuos de organizare a lucrărilor practice a fost tolerat de directorii de școli și de organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățămînt și cultură. Secțiile au cerut aprobarea pentru înființarea de ateliere la școli care nici pe departe nu au posibilitatea să le amenajeze. E clar că, în asemenea condiții, lucrările practice de atelier nu pot contribui la lărgirea orizontului politehnic al elevilor și nici la înarmarea lor cu priceperi și deprinderi de muncă.

În același timp, există în regiune multe posibilități de a amenaja ateliere pe lîngă școli, care însă nu sînt folosite. Cu toate că întreprinderile gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-urile au largi posibilități de a sprijini școlile, ele nu sînt pretutindeni solicitate să facă aceasta. De exemplu, în raionul Făgăraș pînă la sfîrșitul lunii noiembrie 1957 nici secția de învățămînt și cultură și nici directorii de școli nu au luat nici o inițiativă de a asigura patronarea școlilor de către unitățile socialiste, de a obține sprijinul acestora.

Nici selecționarea și angajarea cadrelor pentru predarea lucrărilor practice de atelier nu s-a făcut pretutindeni cu suficient simț de răspundere. Din această cauză o serie de școli — cum sînt școala de 7 ani nr. 14 din Orașul Stalin sau școala medie nr. 1 din Făgăraș — au fost încadrate cu personal de specialitate necorespunzător, încălcîndu-se instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii în această privință. Profesorii-maiștri de la aceste școli nu-și desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile programelor. Planul calendaristic al profesorului-maistru de la școala medie nr. 1 din Făgăraș bunăoară (de altfel incomplet și defectuos alcătuit), cuprinde o serie de teme neprevăzute de programă, ca de exemplu: „lucrul cu cuțitul", „rotunjirea barelor de lemn", „lucrări la traforaj" etc. În schimb, probleme ca organizarea locului de muncă, materialele de lucru folosite în atelierul de tîmplărie, materialele auxiliare, schițe, trasarea lemnului etc. — prevăzute în programă — nu sînt cuprinse în plan.

Profesorii-maiștri din unele școli nu se pregătesc pentru lecții, nu țin seama de cerințe pedagogice elementare. Din această cauză lecțiile lor sînt adesea superficiale, improvizate — uneori chiar greșite. Am asistat, de exemplu, la școala de 7 ani nr. 14 din Orașul Stalin, la o lecție de lucrări practice de lăcătușerie ținută la clasa a V-a (deși programa prevede la această clasă numai lucrări de tîmplărie). În această lecție profesorul-maistru a făcut o serie întreagă de afirmații ce nu corespund realității. Astfel, le-a spus elevilor că tabla de metal nu se poate tăia cu ferăstrăul de tăiat metale, că dornul se folosește la scoaterea șuruburilor rupte în diferite piese etc. Deși lecția avea ca scop cunoașterea de către elevi a sculelor de lăcătușerie, profesorul maistru nu a explicat modul de lucru cu sculele prezentate, n-a arătat din ce materiale se confecționează acestea, n-a stăruit asupra formei lor etc. Nepregătindu-se în nici un fel pentru lecție, el le-a vorbit elevilor, la întîmplare, despre unele scule de care-și aducea aminte pe loc — despre cheia de țevi, menghina de țevi, cheia franceză etc. — scule pe care elevii vor trebui să le studieze abia în clasele mai mari.

Fără îndoială, multe din lipsurile semnalate s-ar fi putut preveni dacă directorii de școli și secțiile de învățămînt și cultură ar fi studiat cu seriozitate problema creării de ateliere în funcție de condițiile specifice școlii și localității respective, dacă ar fi ceruț ajutorul întreprinderilor în această privință și ar fi folosit toate posibilitățile locale, dacă ar fi privit cu mai mult simț de răspundere problema selecționării și încadrării profesorilor-maiștri.

În regiunea Stalin există multe posibilități care să asigure înființarea de ateliere și buna desfășurare a lucrărilor practice în cadrul acestora. Este numai necesar ca toate școlile — și organele de învățămînt — să știe să folosească așa cum trebuie aceste posibilități care le stau la îndemînă.

TEODOR G. MUCICA
controlor de stat

Metode bune de predare a LOGICII

Majoritatea profesorilor de logică au izbutit, în lunile care au trecut de la începutul anului școlar, să predea lecții interesante, ajutîndu-i pe elevi să folosească cunoștințele cîștigate la acest obiect ca pe un instrument de cunoaștere și ferindu-i de formalism, primejdia cea mai mare în studierea logicii. Se face resimțită însă lipsa unui îndrumător metodic — așa cum există pentru aproape toate celelalte obiecte de învățămînt. Tocmai această lipsă ne îndeamnă să ne oprim asupra cîtorva dintre metodele folosite de unii profesori cu experiență, deoarece socotim că răspîndirea lor ar fi bine venită.

O problemă metodică dintre cele mai dificile este stabilirea unei legături continue între forma logică și conținutul obiectiv al cunoașterii, evidențierea caracterului obiectiv al legilor formale. Asistînd la un șir de lecții ale tov. Virgil Bogdan (profesor la școala medie „I. L. Caragiale" din Capitală) mi-am dat seama că el rezolvă această problemă pornind de la cunoștințele pe care elevii le au din viață sau din studierea diferitelor discipline. Profesorul cere elevilor să analizeze aceste cunoștințe sub aspectul formei lor logice, conducîndu-i apoi, de la această analiză, la înțelegerea regulilor logicii formale și punîndu-i în situația de a aplica cunoștințele de logică astfel cîștigate din nou la problemele realității. Datorită unei îndelungate experiențe didactice și unei culturi bogate, prof. Virgil Bogdan mînuiește cu dibăcie metoda conversației, făcîndu-i pe elevi conștienți, pe cale inductivă, de faptul că formele gîndirii reflectă un conținut obiectiv. Elevii săi analizează exemple de o complexitate gradată, compară, abstractizează și, de obicei, ajung să formuleze ei singuri regula cerută. Bazate pe activitatea neîntreruptă a întregii clase, stimulate de vioiciunea profesorului, lecțiile de logică devin astfel extrem de interesante și atrăgătoare pentru elevi.

Am putea da drept exemplu lecția cu tema „Clasificarea", ultima din capitolul „Noțiunea". Pornind de la cîteva exemple adecvate de clasificare, profesorul i-a condus pe elevi spre înțelegerea importanței clasificării și spre definirea ei. A urmat o comparație amănunțită între diviziune și clasificare, cu care prilej elevii au desprins regulile comune celor două operații și au înțeles clasificarea nu numai ca operație logică, dar și ca procedeu științific. Însușirea de către elevi a acestor cunoștințe i-a permis profesorului să facă în încheiere cîteva observații privind importanța clasificării în dezvoltarea științelor. Tov. Bogdan le-a arătat elevilor că o bună clasificare poate permite descoperirea unor specii noi, ba poate duce chiar la formularea unei noi legi științifice, la care oamenii nu s-ar fi putut ridica altfel. (Este cazul clasificării lui Mendeleev, de exemplu).

Exemple originale, interesante și clare, prin a căror analiză elevii sînt conduși spre formularea regulilor folosesc și profesorii Victoria Alterescu (școala medie „N. Bălcescu"), Emilia Cazacu (școala medie nr. 15) și I. Manoliu (școala medie nr. 20 „Gh. Șincai").

La lecția „Definiția", tov. I. Manoliu a ales un șir de exemple negative din limbajul eroilor lui Caragiale, evidențiind, prin contrast, regulile definiției.

Dar legătura cu practica vieții și cu cunoștințele științifice ale elevilor nu se realizează numai pe calea exemplelor. Asemeni algebrei, logica—algebra gîndirii — nu se poate însuși decît pe calea continuei exercitări, pe calea rezolvării unor probleme de complexitate crescîndă. Elevii trebuie să aplice regulile învățate la probleme variate, mergînd astfel spre o înțelegere mai profundă a felului în care regulile reflectă lumea reală și a importanței lor practice. Totodată, printr-o astfel de însușire, cunoștințele de logică se fixează mai temeinic, iar interesul elevilor față de ele crește.

Tovarășul Mihail Rațiu, care predă logica la școala medie „Mihai Viteazu", folosește cu multă pricepere exercițiile de logică, dînd elevilor prilejul să aplice cele învățate. De pildă, studiind cu elevii capitolul „Noțiunea", le-a dat spre rezolvare exerciții de următoarele tipuri: „Indicați genul proxim și diferența specifică la următoarele noțiuni..."; „Arătați grafic raporturile între următoarele noțiuni concordante (identice, încrucișate, ordinate)..."; „Extrageți din textul următor noțiunile opuse și arătați antitezele în care sînt încorporate"; „Indicați noțiunea intermediară între următoarele noțiuni contrarii" etc.

Exercițiul servește și ca mijloc de verificare a cunoștințelor de logică.

Profesorii cu experiență nu se mulțumesc să ceară elevilor, atunci cînd le verifică cunoștințele, doar reproducerea unor formule, eventual însoțită de un exemplu, ci le dau probleme ca cele de mai sus. La lecțiile prof. I. Manoliu, în timpul verificării, trei elevi rezolvă concomitent, la tablă, probleme de logică, în timp ce alții sînt ascultați din bancă. Verificarea prin exerciții n-ar fi, desigur, posibilă, dacă nu s-ar folosi exercițiile și în cadrul fixării și în temele date pentru acasă, elevii fiind obișnuiți cu acest fel de muncă.

Un procedeu interesant, pe care îl folosesc în special tov. V. Bogdan și V. Alterescu, este analiza comparativă a unor exemple juste și nejuste, pentru a face să apară, din opoziția lor, regula corectă.

Apreciind varietatea exemplelor folosite, trebuie să remarcăm că uneori această varietate poate deveni totuși o piedică în însușirea cunoștințelor de logică. Aceasta se întîmplă, pe de o parte, pentru că în analiza fiecărui exemplu atenția elevului se îndreaptă, în mod firesc, și spre conținutul exemplului, nu numai spre forma lui logică, iar pe de altă parte pentru că în mintea elevului poate apărea părerea greșită că pentru fiecare regulă logică e nevoie de alte exemple și că, deci, regula n-ar fi aplicabilă și la exemplele cunoscute.

Unele dintre greutățile pe care le întîmpină profesorii în predarea logicii se datoresc și programei. Bunăoară, primele două lecții — despre obiectul și importanța logicii — se bazează pe o serie de cunoștințe de filozofie și istoria filozofiei pe care elevii nu le au. Din acest punct de vedere vor trebui revizuite, credem, și alte capitole ale programei (de exemplu capitolul II, care cere să li se vorbească elevilor despre o serie de curente din istoria filozofiei, ca realismul, nominalismul, neonominalismul ș.a.).

Căutînd cele mai bune metode de predare, profesorii de logică au, în același timp, datoria de a-și împărtăși pas cu pas roadele muncii, pentru a grăbi astfel alcătuirea unei metodici a predării logicii.

MIRCEA ȘTEFAN

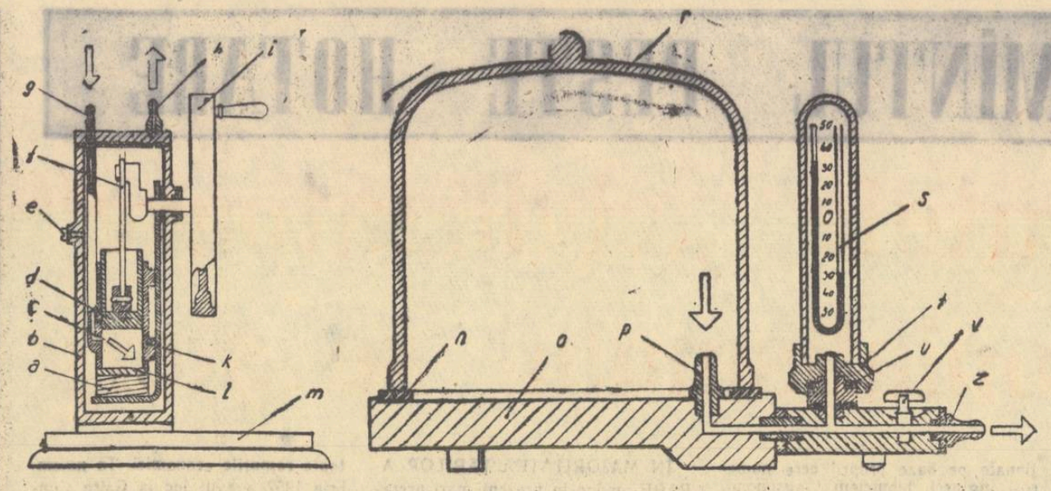

Fig. 1

Fig. 2

Cum lucrăm cu materialele didactice

Mașina pneumatică

Întreprinderea de material didactic din București a construit o mașină pneumatică de tip școlar. Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice și al elevilor care vor executa experiențe cu ajutorul ei, dăm descrierea mașinii și unele indicații de deservire și întreținere.

Mașina pneumatică se compune din două părți distincte: o pompă de vid (fig. 1) și un ansamblu format din platan, manometru și clopot de sticlă (fig. 2)

Pompa de vid este formată dintr-un corp de fontă de formă paralelipipedică (b) fixat prin intermediul a patru șuruburi de un postament de lemn (m).

În interiorul acestui corp se găsește montat un cilindru (k) cu piston (d), un mecanism bielă-manivelă (f), precum și o supapă (l) acționată de un arc (a), iar în exterior se găsește montat un volant (i) prevăzut cu o manivelă.

Prin învîrtirea volantului pe axul căruia este montat sistemul de bielă-manivelă, pistonul capătă o mișcare liniară verticală alternativă.

Modul de funcționare al pompei de vid este următorul:

În cursa de coborîre a pistonului, orificiul de aspirație (c) din peretele cilindrului fiind obturat de piston, aerul cuprins în interiorul cilindrului este comprimat. În momentul în care presiunea aerului depășește presiunea coloanei de ulei din corpul pompei, supapa de evacuare (l) se deschide, iar aerul este eliminat în afara pompei prin orificiul h.

La finele cursei de jos a pistonului, acesta depășește marginea inferioară a cilindrului cu circa 1 mm. și împinge astfel supapa (l) în jos, între piston și supapă intercalîndu-se o peliculă de ulei necesară pentru completa evacuare a aerului la compresiune. În cursa de ridicare a pistonului, acesta trage supapa în sus, pînă cînd se sprijină pe peretele rodat al cilindrului. După aceea pistonul, continuîndu-și cursa de ridicare se desprinde de supapă, creîndu-se astfel în interiorul cilindrului un spațiu cu vid înaintat. La finele de sus al cursei, pistonul deschide orificiul de aspirație (c) și, prin crearea unui șoc de absorbție se asigură o bună evacuare a aerului din spațiul în care se face vidul.

Vidul maxim realizabil cu această pompă este de ordinul a 2—3 tori și se obține atunci cînd diferența de presiune dintre camera de vid a pompei și spațiul în care se face vidul nu mai permite o trecere a aerului prin conducta de racord. Aceasta se constată cînd nivelul de mercur din tubul manometric nu mai variază oricît am roti volantul.

Pentru a se asigura o bună funcționare a pompei, marginea cilindrului pe care se sprijină supapa de evacuare cît și suprafața de sprijin a supapei sînt perfect rectificate, iar întregul sistem cilindru-piston-supapă este introdus într-o baie de ulei special pentru pompe de vid, sau ulei mineral grupa 400.

Platanul este o placă din fontă cu suprafața strujită și prevăzută cu o garnitură de cauciuc (n), pe care se așează un clopot de sticlă cu baza rodată (r) Vidul obținut se măsoară cu manometrul cu mercur (s) citindu-se pe scala de hîrtie a acestuia diferența de nivel dintre cele două coloane de mercur din tubul manometric. Pentru menținerea vidului sub clopotul de sticlă pe o durată de timp mai îndelungată, platanul este prevăzut cu un robinet (v) care, prin rotire, închide legătura dintre clopotul de sticlă și pompa de vid

Înainte de a se executa orice experiență, este necesar să se șteargă praful de pe platan cu o cîrpă moale. După aceea atît baza rodată a clopotului de sticlă cît și ambele fețe ale garniturii de cauciuc de pe platan se ung cu un strat subțire de vaselină consistentă. Clopotul de sticlă așezat pe platan trebuie apăsat ușor cu mîinile și răsucit puțin la începutul scoaterii aerului. După cîteva pistonări se controlează etanșeitatea, încercîndu-se dacă se opune ridicării lui cu mîna. În modul acesta se asigură o bună etanșeitate a clopotului pe platan.

Pentru ca mercurul din tubul manometric să nu se verse în timpul transportului, la livrarea mașinii s-a prevăzut la capul deschis al manometrului un tampon de vată. Pentru scoaterea acestui tampon de vată se deșurubează cu ajutorul unei chei fixe de 58 mm. piulița exagonală (t), care joacă rolul de manșon de fixare a cilindrului de sticlă ce acoperă manometrul. Dacă din diferite motive mercurul din tubul manometric s-a împrăștiat, se adaugă în tub cîte puțin mercur, pînă cînd numărul de diviziuni de pe scala gradată de la capătul închis al manometrului pînă la 0 va fi egal cu numărul de diviziuni de la 0 pînă jos, la nivelul mercurului din ramura deschisă. Apoi se înșurubează strîns manșonul cu cilindrul de sticlă de protecție pentru ca aerul să nu pătrundă în interior. Este necesar ca la strîngerea piuliței manșon, garnitura de etanșare (u) și filetul să fie bine unse cu vaselină consistentă. De asemenea, se va controla ca la strîngere această garnitură să nu fie expulzată de pe locașul său.

În cursul funcționării, înaintea fiecărei întreruperi, fie chiar temporară, este necesar să se închidă robinetul (v), întrerupîndu-se legătura între pompă și platan sau aparat, pentru a se evita o eventuală pătrundere a uleiului în canalele platanului.

Poziția de închidere a robinetului este indicată de poziția săgeții marcate pe capul acesteia. Pentru a se asigura o bună închidere a robinetului se va turna ulei mineral în cupa sa.

Datorită transportului sau unor greșeli în manipulare, se poate pierde o parte din uleiul din corpul pompei. De aceea este necesar ca, la începutul experienței, să se verifice nivelul de ulei. Dacă prin desurubarea bușonului (e) uleiul nu se prelinge în afară, se va turna ulei în interiorul pompei prin orificiul h după ce mai întîi s-a desurubat piulița și s-a scos cu atenție apărătoarea ce acoperă deschiderea. Pentru completarea nivelului de ulei din corpul pompei de vid se va utiliza ulei special pentru pompe de vid sau ulei mineral grupa 400.

Se recomandă ca în timpul efectuării experiențelor introducerea aerului sub clopotul vidat să se facă încet, deschizîndu-se treptat robinetul (v), întrucît o pătrundere bruscă a aerului sub clopot poate provoca spargerea manometrului.

După efectuarea experiențelor, atît suprafața platanului și garnitura de cauciuc, cît și marginea rodată a clopotului de sticlă trebuie să fie bine șterse de vaselină, cu ajutorul unei cîrpe muiate în puțină benzină, deoarece cu timpul, prin depunerea de praf și corpuri străine pe aceste suprafețe, vaselina se îngroașă și poate duce la deteriorarea aparatului.

În timpul în care nu este utilizată, mașina pneumatică trebuie acoperită cu o bucată de pînză, spre a fi ferită de praf și corpuri străine.

Respectîndu-se aceste recomandări de manipulare și întreținere, mașina pneumatică va putea fi utilizată un timp îndelungat în condițiuni optime, corespunzătoare scopului pentru care a fost construită.

Ing. C. SACEANU

In legătură cu luarea notițelor

În articolul „Luarea notițelor", apărut într-unul din numerele anterioare ale „Gazetei învățămîntului", tovarășa A. Turovțev aduce o serie de observații asupra lipsei de deprindere a elevilor în ceea ce privește luarea notițelor, a cauzelor ce provoacă această lipsă și a consecințelor ce decurg de aci.

Observațiile sînt juste. Indicațiile ce se dau cu privire la remedierea deficiențelor semnalate ni se par, însă, nesatisfăcătoare. Tovarășa Turovțev arată procedeele folosite de unele învățătoare la clasele III—IV (sublinierea ideii prin ton, repetarea în cadrul unei formulări mai scurte, folosirea notițelor în fixarea lecției, corectarea caietelor de notițe). Ni se dau și unele procedee folosite de profesori la clasele V—X: solicitarea elevilor de a extrage esențialul după expunerea fiecărei unități logice a lecției, însoțită de schema lecției pe tablă și semnalarea de către profesori a ceea ce este esențial în expunere pentru a fi notat de elevi.

Tovarășa Turovțev se oprește aci.

Un lucru pe care vrem să-l subliniem de la început este acela că munca profesorului pentru formarea deprinderii de a lua notițe la lecții trebuie să aibă un caracter sistematic. Procedeele indicate de tovarășa Turovțev pentru clasele I—IV sînt bune. Dar întrucît — așa cum afirmă și tovarășa Turovțev — la intrarea în clasa a V-a elevii nu au încă suficient dezvoltată deprinderea de a lua notițe, profesorii trebuie să continue această muncă. În ce fel însă?

În clasa a V-a trebuie reluate mai întîi procedeele folosite în clasa a IV-a: sublinierea ideii prin ton, repetarea în cadrul unei formulări mai scurte. Treptat, pe măsură ce ne-am asigurat că elevii pot sezisa esențialul, le vom cere să extragă ei singuri ideea. În cazul cînd ideea a fost defectuos formulată, vom insista asupra formulării sau, la nevoie, o vom reformula noi. (În unele împrejurări, ideea fiind mai greu sezisabilă, profesorul va continua să o scoată el).

Paralel cu aceasta, vom căuta să-i deprindem pe elevi să rezume conținutul unui text. În acest scop vom organiza (în deosebi la clasa a V-a, dar și ulterior) lecții anume, în care, folosind la început texte ce au fost studiate, îi vom ajuta pe elevi să reformuleze pe scurt conținutul, pe paragrafe. Acest procedeu — care dă răgaz elevului să extragă esențialul într-un timp mai îndelungat — îi va da posibilitatea să rețină și să noteze apoi esențialul din expunerea profesorului într-un timp scurt.

Abia în clasa a VII-a, odată cu dezvoltarea capacității de sintetizare a elevilor, vom putea să-i lăsăm să ia notițe în timpul expunerii fără intervenția noastră. (Fără îndoială, numai dacă constatăm că și-au format deprinderea respectivă în cursul anilor anteriori). Munca pentru formarea deprinderii de a lua notițe la lecții va fi continuată, în măsura în care se va impune și folosind procedee adecvate, la clasele VIII—X.

În tot acest timp vom avea grijă să controlăm și să discutăm conținutul caietelor de notițe. Formarea deprinderii de a lua notițe — așa cum arată foarte bine tovarășa Turovțev — nu este numai datoria profesorilor de limba română, ci a tuturor profesorilor — bineînțeles în proporție diferită, ținînd seama de specificul și sarcinile obiectului respectiv.

Prof. A. LUNTRARU
București

REVISTA DE PEDAGOGIE

A apărut nr. 12 al Revistei de pedagogie dedicat celei de a 10-a aniversări a proclamării R.P.R.

CUPRINS:

Stanciu Stoian și Mircea Ștefan: **Pedagogia românească în 10 ani de democrație populară.**

Alexandru Roșca: **Dezvoltarea psihologiei pedagogice în R.P.R. în cei 10 ani care au urmat de la proclamarea republicii.**

László Bányai: **Învățămîntul în limba maternă a naționalităților conlocuitoare sub regimul de democrație populară.**

Ștefan Bîrsănescu: **Pedagogia ca obiect de studiu în universitățile și institutele de învățămînt superior din R.P.R. între 1948—1958.**

Anghel Manolache: **Succese dobîndite în pregătirea politehnică a elevilor din școlile noastre de cultură generală.**

* * * Pedagogi de peste hotare ne salută cu ocazia celei de a 10-a aniversări a proclamării R.P.R.

I. Gogan: **Lucrări pedagogice apărute în perioada 1948—1958.**

* * * **Tablă de materii pe anul 1957.**

* * *: **Regulamentul privind organizarea „Lecturilor pedagogice".**

INFORMAȚII

Editura de stat didactică și pedagogică aduce la cunoștință că manualele de gramatica limbii ruse pentru clasele VIII-XI ale școlilor cu limba de predare română și cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare prezentate la concurs au fost apreciate de comisie ca necorespunzătoare. Aceste manuale nu se vor premia și nici nu se vor publica

★

Dintre manualele de Istoria literaturii române pentru clasele a IX-a și a X-a prezentate la concurs n-a fost acceptat nici unul.

Pentru anul școlar 1958—1959 se vor reedita manualele de Istoria literaturii române cl. a IX-a și a X-a folosite acum în școli.

COMENTARII

E vacanță?

Mă întorceam zilele acestea de la o vizită prilejuită de mult dorita sărbătoare a Anului Nou. Deodată, pe stradă, mă aud strigat și mă opresc. Era un vechi cunoscut care, după toate urările cuvenite, îmi spune:

— Știu că lucrezi pe la învățămînt. Spune-mi, frate, cînd vor primi vacanță și copiii noștri? (Cunoscutul meu are o fetiță, elevă în clasa a VII-a a unei școli din Capitală).

— După cîte știu, s-a dat vacanță de cîteva zile — i-am răspuns.

— Ce vacanță, nene? În fiecare zi, după ce vin de la serviciu, fac program cu fiică-mea la fel ca la școală.

— Ce faci, domnule? zic eu. Lasă copilul să se odihnească, că de aceea e vacanță.

— Cum să-l las, dacă nu-l lasă profesorii, școala? Stai numai să-ți fac socoteala. Profesorul de matematică i-a dat să rezolve vreo 70—80 de probleme și exerciții pînă la sfîrșitul vacanței, profesoara de limba română i-a dat să facă analiza gramaticală la cîteva texte, să citească vreo 3 cărți să le rezume conținutul și să caracterizeze personajele; cea de științe naturale, să facă vreo 10 desene; cea de geografie, să deseneze niște hărți; profesoara de fizico-chimice, să scrie niște reguli, să facă desene și să rezolve cîteva probleme; cea de desen, să facă două planșe cu desene artistice. Și mai sînt încă vreo cîteva astfel de lucrări, pe care nici nu le mai țin minte pe dinafară.

După cum vezi, nici unul dintre profesori nu s-a lăsat mai prejos. Ce, să rămînă în pagubă? Ei, acum spune-mi: cînd să faci toate astea? Pentru asta e nevoie de timp, domnule! Trei, patru ore pe zi nici n-ajung.

Partea proastă e că vacanța e prea scurtă. Nu are timp să le facă pe toate. Din cauza asta, a căzut beleaua și pe capul meu: să-i mai ajut la o problemă, să-i mai fac un desen, o hartă. Mă rog, pînă la sfîrșitul „vacanței" trebuie să-și termine toate temele, căci nu se poate duce la școală cu ele nefăcute.

De aia te-am întrebat, cînd o să vină și vacanța?

MIHAI COSTIN

Rezervă

Prietenul meu e profesor de limba română. E un băiat tînăr, bine pregătit, dar fără prea multă experiență didactică.

Intro zi l-am întîlnit venind de la școală. Avea un aer decepționat. Era după prima inspecție pe care i-o făcea noul inspector de raion. Așteptase acest moment cu emoție, dar și cu nerăbdarea de a afla părerea unui om competent cu privire la munca sa, pentru ca pînă la urmă... să nu afle nimic sau aproape nimic. Cîteva observații fugare făcute în recreație: „Nu faceți planuri de lecție mai dezvoltate?"... „Cred că verificarea cunoștințelor putea fi mai scurtă"... „N-a fost antrenată toată clasa la lecție". Cam atît. Ba nu. Inspectorul mai observase că nu toți elevii au linia trasă la marginea caietului, că unii au maculatoarele neînvelite...

Toate aceste observații erau juste. Profesorul ar fi vrut să afle, însă, părerea inspectorului și cu privire la conținutul lecției, cu privire la metodele și procedeele folosite; ar fi vrut să știe cum apreciază inspectorul nivelul de cunoștințe al elevilor, ce are de spus despre logica planului de lecție și altele. În legătură cu toate acestea inspectorul nu a spus un cuvînt.

Cazul acestui inspector nu este unic. Mai sînt și alți inspectori care evită să aprecieze calitatea lecțiilor la care asistă.

Unii nu au nici pregătirea de specialitate necesară, nici suficientă pregătire pedagogică, alții sînt lipsiți de experiență didactică. Sînt cazuri cînd absolvenți foarte tineri, care au lucrat abia un an-doi la catedră, sînt numiți inspectori. Uneori, chiar atunci cînd sînt numiți în funcția de inspector pedagogi cu mai multă practică la catedră, selecția acestora nu se face după criteriul calității.

Soluția? Inspectorii să fie aleși dintre cei mai buni învățători și profesori, oameni bine pregătiți și cu practică la catedră. O selecție justă presupune însă cunoașterea oamenilor. Iar acest lucru este posibil numai dacă șefii secțiilor de învățămînt și cultură vor sta mai puțin în ședințe și mai mult în școli

A. I.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Amprentele „civilizatoare“ ale colonialismului se șterg

EGIPTUL, leagănul străvechilor cizilizații, a găzduit măreața adunare a oamenilor din două mari continente: **Conferința de solidaritate a țărilor afro-asiatice.**

Ca un simbol al eliberării de sub colonialism, pe malurile Nilului, pe pămîntul de pe care au fost alungați ultimii stăpîni nepoftiți englezi și francezi, au păşit liberi reprezentanții popoarelor Africii și Asiei, aşa cum, tot ca un simbol, în aprilie 1955, la Bandung, prima conferință a țărilor afro-asiatice, care a pus bazele frontului unit al luptei împotriva colonialismului, și-a desfăşurat lucrările în fostul club al ofițerilor armatei coloniale olandeze.

După cel de-al doilea război mondial o serie de țări din Asia au înlăturat orice putere străină și au introdus regimul democrat-popular. Oamenii muncii din R. P. Chineză, R. P. Mongolă, R. D. Vietnam, R. P. D. Coreeană păşesc cu paşi fermi pe drumul construirii socialismului. Și-au cucerit independența națională și au căpătat un puternic prestigiu internațional state ca India și Indonezia. S-a deşteptat lumea arabă și țări ca Egiptul și Siria au păşit de curînd pe drumul unei politici independente. Și-au cucerit independența și o serie de țări africane. Alte țări — ca Algeria și Oman — luptă în prezent pentru dreptul sfînt al libertății naționale.

Sala Universității din Cairo a cuprins, cu prilejul Conferinței de solidaritate a țărilor afro-asiatice, pe reprezentanții a 49 de țări, reprezentanți a peste un miliard și jumătate de oameni, care au discutat problemele vitale ale țărilor lor: menținerea și consolidarea păcii, lupta împotriva colonialismului, dezvoltarea economică și culturală.

Ținînd seama de faptul că educația și instrucția joacă un rol important în formarea conștiinței naționale, că dezvoltarea economiei naționale pe baze proprii cere numeroși ingineri, tehnicieni, agronomi, economiști etc., numeroși oameni culți și instruiți, țările din Asia și Africa dau o mare atenție culturii, științei, învățămîntului.

Dăm mai jos cîteva informații cu privire la dezvoltarea învățămîntului în cîteva din aceste țări.

UN URIAȘ PROGRES în domeniul învățămîntului au realizat țările de democrație populară din Asia.

Astăzi în Republica Populară Chineză învățămîntul se află la dispoziția fiilor de muncitori și țărani. În școlile elementare din marea Chină învață peste 60 de milioane de copii. Peste 5 milioane sînt cuprinși în școlile medii. Învățămîntul superior a dat țării în decurs de șapte ani, adică din 1949 și pînă în 1956, 302.514 specialiști, în timp ce în 36 de ani — din 1912 și pînă în 1947 — au absolvit facultățile 210.827 studenți.

După eliberare, în sistemul de învățămînt s-au petrecut importante transformări. Pentru satisfacerea necesităților tuturor ramurilor științei și tehnicii în rapidă dezvoltare, precum și ale construcției de stat s-au deschis 215 noi facultăți. Centrele muncitorești ale republicii se transformă treptat și în centre universitare.

Colonialiștii francezi au lăsat și în Vietnam amprenta lor „civilizatoare“: 95 la sută din locuitori analfabeți. Cifra este edificatoare. Pentru statul democrat-popular vietnamez și pentru învățătorii și profesorii săi sarcina cea mai urgentă a fost lupta împotriva analfabetismului. În toate colțurile țării s-au deschis școli noi. Au fost organizate diferite cursuri în care învață oameni de toate vîrstele. În decurs de 12 ani — de la Revoluția din august 1945 și pînă acum — au învățat să scrie și să citească peste 11 milioane persoane din care 3 milioane au urmat cursurile școlilor de șapte ani.

IN MAJORITATEA ȚĂRILOR ARABE au loc în prezent mari prefaceri în organizarea învățămîntului, prefaceri menite să contribuie la creșterea conștiinței naționale a poporului și, în special, a tinerei generații. Se construiesc școli noi, moderne.

Într-un recent discurs, președintele Nasser, vorbind despre vasta activitate depusă în Egipt în domeniul social-cultural, spunea că aici la fiecare trei zile se construiesc cîte două școli noi, în timp ce în ultimul an dinaintea revoluției au fost construite în total numai trei școli. Cifrele prezentate de Rahman, reprezentanta delegației egiptene la Conferința de solidaritate a țărilor afro-asiatice, deși parțiale, întregesc tabloul realizărilor învățămîntului egiptean: „În perioada ocupației engleze — a spus aceasta — în școlile de fete din Egipt învățau doar 45.000 de eleve. Odată cu cucerirea independenței Egiptului în 1952, această cifră s-a ridicat la un milion“.

Și guvernul sirian duce o politică de sprijinire a nevoilor școlii, urmărind să crească în școlile naționale un tineret cu o bună pregătire intelectuală.

În Yemen, majoritatea școlilor sînt religioase, ca de altfel și în Iordania și în alte țări arabe. Condițiile politice și materiale de pînă acum nu au permis decît în mică măsură dezvoltarea școlilor așa numite „europene“. În condițiile actuale ale luptei pentru eliberare națională, acestea au luat totuși o oarecare extindere. Elevii lor învață limba arabă, matematica, istoria, igiena, agricultura, contabilitatea, muzica. Se fac încercări de a se reorganiza școlile după modelul egiptean, și în acest scop sînt invitați profesori din Egipt.

În țările arabe se dă o atenție deosebită pregătirii cadrelor de tehnicieni autohtoni, care să înlocuiască pe „specialiștii“ apuseni infiltrați în toate ramurile economiei. În noiembrie 1957 a avut loc la Cairo Congresul învățămîntului tehnic și profesional din țările arabe. Congresul a discutat situația din învățămîntul tehnic și profesional, căutînd totodată soluția pentru eliminarea lipsurilor existente, soluție care să ducă la întărirea situației economice din aceste țări pentru bunăstarea popoarelor lor.

LUPTA PENTRU UN ÎNVĂȚĂMÎNT național ca parte integrantă a luptei pentru eliberarea națională de sub jugul colonial s-a intensificat în țările dominate de imperialiști.

Sprijinite de toate țările iubitoare de pace, popoarele din colonii și din teritoriile de sub tutelă cer cu hotărîre dreptul lor legal la independență. De luni de zile comitetul O.N.U. pentru probleme sociale, umanitare și culturale tergiversează luarea unor măsuri concrete, menite să recunoască drepturile popoarelor dependente și coloniale. Recurgînd la diferite șiretlicuri juridice și subterfugii, delegații puterilor coloniale se străduiesc să împiedice adoptarea sau să lipsească de conținut articolele proiectelor de pacte îndreptate împotriva discriminării rasiale, sau referitoare la acordarea învățămîntului gratuit tuturor cetățenilor, inclusiv locuitorilor din colonii și din teritoriile de sub tutelă.

Documentele Conferinței de solidaritate a popoarelor afro-asiatice arată că mai există unele țări în care situația învățămîntului este foarte grea, în care 70 la sută din copiii de vîrstă școlară nu merg la școală.

Popoarele Africii și Asiei duc mai departe lupta lor comună pentru obținerea independenței naționale a tuturor statelor africane și asiatice, pentru obținerea unui învățămînt național, pentru dezvoltarea culturii proprii, continuatoare a milenarelor civilizații antice.

AL. I. VLADIMIR

VACANȚA ELEVILOR în UNIUNEA SOVIETICĂ

S-au terminat cursurile... Pentru cîtva timp manualele și caietele au rămas frumos rînduite așteptînd reînceperea cursurilor. Schiurile și săniuțele, cărțile și jocurile distractive, filmele și spectacolele le-au luat locul.

În întreaga Uniune Sovietică a început vacanța școlară de iarnă...

Odată cu vacanța au început minunatele serbări ale pomului de iarnă atît de mult așteptate de cei mici.

La Moscova, în Sala coloanelor din Casa sindicatelor a sosit, ca de obicei, Moș Gerilă împreună cu Albă-ca-Zăpada să împartă daruri.

Se vede că elevii au fost cuminți și au învățat bine devreme ce Moș Gerilă și-a descărcat sacul cel plin cu minunății.

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

FLOAREA URIAȘĂ

În insula Sumatra a fost descoperită recent o floare denumită „Rafflesia Arnoldi“, cu diametrul de un metru. Mugurii ei sînt de mărimea unei verze și au o greutate de 5 kg fiecare. Cînd se deschide, mugurul face un zgomot asemănător unui șuierat, și din el apar florile de culoare roză, cu cinci petale, de forma unei cești de ceai. „Rafflesia Arnoldi“ n-are tulpină. Este o plantă parazită, trăind numai la rădăcina sălciilor și hrănindu-se cu umezeala lor. Pentru dimensiunile ei, pe drept cuvînt a fost poreclită „floarea uriașă“.

ZIDUL PERUVIAN

În urma unor cercetări arheologice întreprinse de curînd, au fost descoperite în republica Peru urmele unui zid care datează din veacul al XVI-lea. Zidul începe la izvoarele rîului Rio de Santa și, după ce străbate văi și munți, se termină în apropierea orașului Lima. Zidul, care are o lungime de 300 km și este construit din teracotă, este prevăzut din distanță în distanță cu creneluri și turnuri rotunde sau dreptunghiulare. Unele din aceste creneluri au o suprafață de 6000 m p. Cercetările arheologice au găsit urmele unor astfel de ziduri și în alte regiuni ale Americii de Sud. Se crede că ele marcau pe vremuri frontiera dintre diferitele state din această regiune a lumii.

PE DRUMUL LUI DARWIN

Printre aniversările anului 1958 va fi și aceea a lui Darwin. În acest scop, Comitetul internațional pentru aniversarea lui Darwin a alcătuit un colectiv de savanți din lumea întreagă care va întreprinde o călătorie științifică în scopul stabilirii cu exactitate a drumurilor străbătute de către Darwin în perioada premergătoare formulării teoriei evoluției. Expediția a fost programată pentru anul 1958, deoarece în acest an se împlinesc 100 de ani de cînd Darwin a prezentat teoria evoluționistă în fața profesorilor londonezi. Este de menționat că Darwin a cercetat, în vederea elaborării teoriei sale, insulele Atlanticului, America de Sud și insulele din apropierea acesteia, precum și insulele din Pacificul de vest.

TRENUL DE PLOAIE ARTIFICIALĂ

De curînd a fost dată în folosință în R. Cehoslovacă o vastă instalație electrică pentru producerea ploii artificiale. Instalația este întru totul asemănătoare unui tren și este compusă din 216 vagoane care se deplasează pe șine. Fiecare vagon poartă un dispozitiv circular de stropit, cu pompa și electromotorul corespunzătoare. Trenul poate stropi o suprafață de 7.000 ha stînd pe loc. Bineînțeles, atunci cînd este deplasat pe șine trenul udă o suprafață mult mai mare, asigurînd recoltele și pe timpul secetelor.

descrețiți frunțile

Sticla, măgarul și posteritatea

Lucrurile s-au petrecut la școala din... Din păcate nu putem da numele școlii și nici al eroilor, pentru considerente umanitare ce se vor vedea mai jos. Școala însă există. Eroii — de asemenea. În redacția noastră poate fi consultată o scrisoare — înregistrată la nr. 917/12.XII.1957 — care povestește totul pe larg și într-un mod deosebit de pitoresc.

Așadar, iată ce s-a întîmplat:

În comuna — să-i zicem Zurba Mică — s-a construit un local de școală. Acțiunea este într-adevăr frumoasă. Și constructorii, pentru a sărbători cum se cuvine evenimentul, s-au decis să facă un lucru deosebit. S-au adresat folclorului — și s-au oprit la vestita legendă a meșterului Manole. Numai că, bineînțeles, nu i-a trecut nimănui prin cap să-și îngroape consoarta în temelia clădirii pentru a-i asigura trăinicia. Soliditatea clădirii fiind asigurată de mijloacele moderne de construcție, oamenii s-au hotărît să recurgă la un simbol: să nu pună în temelie oameni vii, ci numai numele lor.

Pînă aici totul a fost simplu, firesc, explicabil sub raportul psihologic. Oamenii au scris pe un pergament numele tuturor celor care au contribuit la construirea școlii, au introdus pergamentul într-o sticlă și au introdus sticla în temelia clădirii — pentru posteritate.

Aici s-a întîmplat însă accidentul. Căci pe pergamentul destinat posterității a fost omis numele unuia dintre cei care participaseră la asigurarea acestei frumoase realizări.

Nu credem că este cazul să analizăm cu amănuntul a cui a fost vina omisiunii, dacă era just să se omită numele cu pricina și așa mai departe. Poate că este regretabil că nu s-a ținut seama de munca fiecăruia. Ceea ce este însă cu siguranță regretabil este felul cum s-a încercat soluționarea conflictului. Căci iată cum s-a făcut această încercare. La redacția noastră a venit o scrisoare, semnată de soția celui obijduit, însoțită de o întreagă lucrare literară, destinată să arate contemporaneității vina față de posteritate a celor ce i-au omis consortul de pe lista înfăptuitorilor localului sus amintit.

Lucrarea literară primită de noi povestește, într-un ton oarecum biblic, despre un stăpîn care avea un măgar (sic!), în intenția artistică a autoarei măgarul trebuind să simbolizeze pe soțul ei. Înțelegeți deci de ce nu dăm nici numele școlii, nici al eroilor, de ce ne-am referit la început la anumite considerente umanitare. Nu de alta, dar am vrea să evităm reeditarea, de data aceasta reală, a legendei meșterului Manole de către soțul prezentat în literatură sub un asemenea chip.

Deci, lucrarea literară despre care vorbeam prezenta un stăpîn care avea un măgar și care a fost invitat la o serbare împreună cu animalul său. Povestea este lungă. În rezumat este vorba de o cetate (Posteritatea) în care stăpînul n-a vrut să intre cu măgarul, ci cu alte animale mai de soi. Dar cei din cetatea posterității, revoltați, au respins pe intruși spunîndu-le cu simțire (citățm textual): „Voi ați fost cei care ați șters nasul micuților și ați dat aripi idealurilor spre care tind toate aceste mlădițe ce s-au încălzit la focul dragostei părintești de la școala din Zurba Mică?“.

Lucrurile pot părea comice. De fapt — chiar sînt. Dar numai dacă sînt privite pe deasupra. Căci în fond e destul de trist ca într-un colectiv pedagogic să se cheltuiască asemenea energii pentru asemenea fapte, să se îmbine într-un mod atît de întristător folclorul cu producția literară modernă. Ar fi de preferat alte figuri de stil, alte simboluri...

VALENTIN SAPUNA

Succes de librărie în S. U. A.

— O. K.! își spuse autorul.
Comicsu-i gata. Genial!
Va recunoaște cititorul
Că-i un subiect fenomenal:
La miezul nopții cade-un conte,
În pragul propriului palat.
O „Mînă“ l-a ucis c-un glonte —
E numai primu-asasinat.
Dar pînă să ghicești motivul
Și din încurcături să ieși,
Se prăvălește detectivul,
Răpus de „Mîna-fără-greș“.
Mistere! Crimă! Fantezie!
Cadavrul mort în dormitor!
Contesa-i îngropată vie
De asasinul tuturor
Cu unghiile-n țărnă scurmă
Și, cînd se crede sus din nou,
Constată, vai, pînă la urmă,
C-a nimerit într-un cavou!
Abia sfîrșitul îi-l arată
Pe asasin. Și tare-i trist
Că „Mîna-fără-greș“ — ah,
iată! —
E însuși... mister polițist!
Comicsu-apare în vitrine,
Succesul este cel scontat.
Elevi, eleve, gospodine
Și etc. l-au cumpărat
Și îl citesc pe drum, și-acasă,
La teatru și la cinema,
Și în tramvaie, și în clasă,
Pe străzi, în scuaruri, pe șosea.
...Dar n-a trecut o săptămînă
Și ziarele de seară-au scris
Că autorul, tot de-o „Mînă“,
La el acasă-a fost ucis
La ora cinci și trei minute —
Se poate spune sigur: fix.
Metodele? Erau știute
Din cunoscutul lui comics.
La două zile după-aceea,
Și asasinul s-a ivit:
Era elev în clasa III-a...
Comicsul și l-a însușit,
Și-a declarat, imperturbabil:
— A fost un comics admirabil!

E. MIHAILESCU

A fost numai un vis...?

(PSEUDOPIESĂ DE TEATRU ÎNTR-UN ACT)

Acțiunea se petrece la începutul trimestrului II.

La ridicarea cortinei, profesorul Ionescu, surprins de lumina puternică a unui reflector îndreptat asupra lui, duce mîinile la ochi încercînd să îndepărteze lumina. Reflectorul se stinge și, printr-o schimbare subită a decorului, profesorul se trezește într-o clasă, instalat în bancă, alături de alți profesori, toți în uniformă de elevi. La catedră, directorul în chip de profesor examinator.

DIRECTORUL *(deschizînd catalogul)*: Să iasă la lecție... Ionescu!

IONESCU *(ascunzîndu-se pe sub bancă, dă un ghiont colegului din față)*: Spune că sînt absent.

DIRECTORUL *(ridicîndu-se în picioare)*: Unde-i Ionescu? E absent?

(Ceilalți întorc capul spre el și Ionescu e nevoit să se ridice în picioare).

DIRECTORUL: Ce făceai acolo?

IONESCU: Îmi... îmi legam un șiret la pantof.

DIRECTORUL: Ce lecție aveți pentru astăzi?

IONESCU: Pentru astăzi... *(îl calcă pe picior pe colegul de alături, cerînd ajutor din priviri. Amintindu-și)* Pentru astăzi am avut de pregătit planificarea materiei pe trimestrul II.

DIRECTORUL: Pot să văd tema?

IONESCU *(pălind la față)*: Da... *(Se apleacă prefăcîndu-se a căuta în servietă. În șoaptă, către colegul de bancă)* Dă-mi caietul tău... te rog... rupe-i colțul cu iscălitura.

DIRECTORUL: Ionescu! *(Ionescu rămîne înlemnit)*. Ai făcut sau n-ai făcut planificarea?

IONESCU: Da... însă... *(amintindu-și de procedeul lui Mocanu, un elev codaș din clasa a VI-a)* am uitat caietul acasă.

DIRECTORUL: Aha, l-ai uitat. Se-ntîmplă cam des, tovarășe Ionescu, ba uiți caietul de planuri-zilnice, ba planificarea trimestrială...

IONESCU *(luînd un aer penitent)*: Să vedeți, tovarășe director... am fost foarte ocupat. Am avut și alte sarcini între timp...

DIRECTORUL: Ce sarcini?

IONESCU: Chiar ieri am fost la elevul Grigoriu acasă și am stat de vorbă cu tatăl lui în legătură cu...

TATĂL LUI GRIGORIU *(care se află în sală ca spectator, ridicîndu-se în picioare)*: Cu mine, tovarășe profesor? Nu v-am văzut niciodată. Îmi pare bine de cunoștință.

IONESCU *(derutat)*: Nu, am vrut să spun că am intenționat... De fapt am uitat: ieri am fost cu elevii la Muzeul de științe naturale. *(În sală izbucnește un hohot de rîs. Profesorul întoarce capul și-i zărește, la balcon, pe elevii din clasa a VI-a, la care e diriginte. Tot mai încurcat)* Sau... nu știu... poate...

DIRECTORUL: Destul, m-am lămurit. Stai jos, elev Ionescu! Nota doi!

Ionescu dă să protesteze, dar în același moment lumina se stinge și, printr-o schimbare subită a decorului, profesorul Ionescu se trezește acasă în pat.

Se uită-mprejur. Dîndu-și seama că n-a fost decît un vis, zîmbește tericit și dă să se culce din nou. În același moment însă, telefonul de pe noptieră zbîrnîie strident. Profesorul Ionescu întinde mîna și duce receptorul la ureche. De la celălalt capăt al firului se aude vocea directorului:

— Tovarășe Ionescu, ce faci? Era vorba că azi dimineață predai planificarea!

Profesorul Ionescu se schimbă la față, lasă receptorul din mînă și trage pătura peste cap.

(Cortina)

I. AXENTE

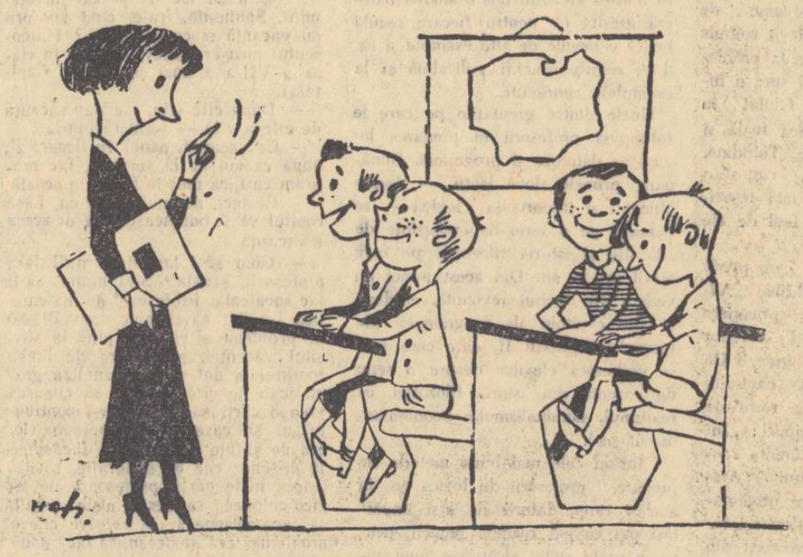

— Vom face schimbări radicale în clasă. Vladek va trece în locul lui Kosio, Kosio în locul lui Jerzi, Jerzi în locul lui Tomasz, iar Tomasz în locul lui Vladek.
(din „Polonia—azi“)

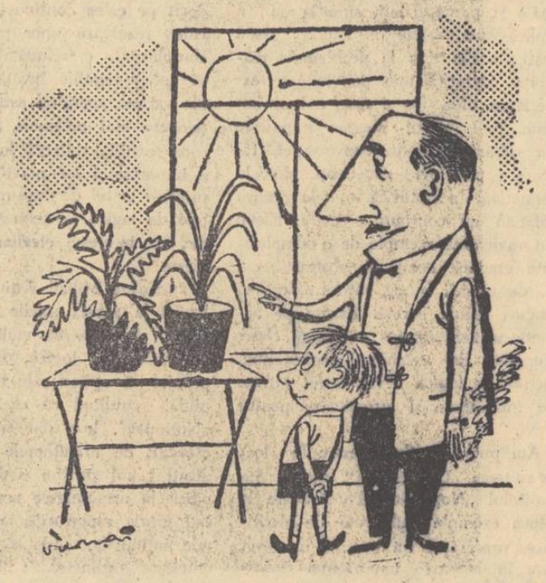

TATICU EDUCĂ: Vezi, băiatul meu, jungla este exact la fel, doar că-i puțin mai mare...
(din „Ludas Matyi“)

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“ București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 453 — Simbătă 11 ianuarie 1958 — 4 pagini 25 bani

Cu adîncă durere întregul nostru popor și-a luat rămas bun de la devotatul său fiu dr. Petru Groza

Funeraliile naționale ale tovarășului Dr. PETRU GROZA

Dr. Petru Groza

La 7 ianuarie 1958, ora 5 dimineața, în urma unei boli îndelungate și grele, a încetat din viață eminentul om de stat, fiu devotat al poporului romîn, tovarășul nostru iubit, doctorul Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Dr. Petru Groza și-a închinat viața luptei pentru înflorirea și propășirea țării, pentru progresul material și cultural al poporului, pentru prietenie și pace între popoare.

Dragostea de patrie și năzuința de dreptate socială l-au făcut să se alăture din toată inima, acum aproape 25 ani, luptei conduse de Partidul Comunist Romîn pentru eliberarea și independența țării, pentru construirea unei Românii noi, socialiste, fiind conștient că numai astfel poate sluji cu adevărat interesele poporului.

Născut la 7 decembrie 1884, în comuna Băcia, regiunea Hunedoara, Petru Groza a urmat cursurile liceului din Orăștie, după care a continuat studiile la Budapesta, Berlin, Leipzig, luîndu-și doctoratul în științe juridice.

Încă din vremea studenției el s-a manifestat pe tărîm politic ca luptător împotriva asupririi naționale, pentru egalitatea în drepturi între națiuni, pentru eliberarea Ardealului de sub dominația imperiului austro-ungar.

Petru Groza a fost deputat în Adunarea Constituantă din 1918.

Între 1920-1927 el a fost ales de cinci ori deputat în parlamentul romîn, iar de două ori a ocupat funcția de ministru. Dîndu-și seama de caracterul reacționar, antipopular și fățarnic al partidelor burgheze, Petru Groza s-a ridicat împotriva politicii acestor partide și s-a consacrat cauzei poporului. Întemeietor și organizator al Frontului Plugarilor, el a înțeles că ridicarea nivelului de viață și de cultură a țărănimii și al întregului popor poate fi obținută numai prin făurirea alianței de luptă a clasei muncitoare și țărănimii sub conducerea clasei muncitoare.

În fruntea Frontului Plugarilor, Petru Groza a răspuns chemării Partidului Comunist Romîn de unire a forțelor democratice și a militat pentru înfăptuirea frontului popular împotriva fascismului și înfeudării țării Germaniei hitleriste, împotriva războiului antisovietic, pentru răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și trecerea Romîniei în coaliția antihitleristă. Pentru această activitate el a fost persecutat și, în 1943, arestat de organele represive ale statului burghezo-moșieresc.

După 23 August 1944, dr. Petru Groza s-a aflat în primele rînduri ale forțelor democratice împotriva reacțiunii, pentru democratizarea țării. În urma luptei duse de masele populare conduse de Partidul Comunist Romîn pentru instaurarea regimului democrat-popular, la 6 martie 1945 dr. Petru Groza a devenit președintele primului guvern democrat din istoria țării. Timp de 7 ani, în această calitate, a muncit pentru înfăptuirea politicii partidului, de transformări democratice, revoluționare, de refacere și dezvoltare a economiei țării, de construire a socialismului.

La 2 iunie 1952 dr. Petru Groza a fost ales președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, funcție pe care a îndeplinit-o cu cinste și cu spirit de înaltă răspundere pînă la sfîrșitul vieții sale. Dr. Petru Groza și-a închinat întreaga sa energie cauzei construcției socialiste, ca singur drum care poate asigura poporului nostru viitorul luminos și fericit. El a sprijinit politica Partidului Muncitoresc Romîn în problema națională și a militat pentru realizarea ei, pentru egalitatea în drepturi și frăția dintre poporul romîn și minoritățile naționale.

Prieten sincer și devotat al Uniunii Sovietice, Petru Groza a militat cu pasiune pentru stringerea legăturilor frățești între poporul romîn și popoarele sovietice, văzînd în aceasta o chezășie a dezvoltării economice și social-culturale a țării, a ridicării bunăstării poporului, a consolidării independenței și suveranității noastre naționale. Mîndru că țara sa face parte din invincibilul lagăr socialist, cea mai puternică forță în slujba păcii și progresului social, Petru Groza a contribuit la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, la dezvoltarea relațiilor de prietenie frățească între aceste țări.

Adversar neîmpăcat al planurilor imperialiste de robire a popoarelor, de amestec în treburile interne ale altor țări, de pregătire a unui nou război, Petru Groza și-a cîștigat merite de seamă în realizarea politicii Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului republicii noastre, de pace și colaborare internațională, de coexistență pașnică între toate statele, indiferent de regimul lor politic și social. Prin munca sa neobosită pentru ridicarea prestigiului țării noastre și afirmarea Republicii Populare Romîne pe plan internațional ca forță activă în lupta pentru pace, dr. Petru Groza a dobîndit stima omenirii iubitoare de pace.

Petru Groza a desfășurat o largă activitate publicistică în slujba ideii nobile a păcii și prieteniei dintre popoare, a progresului social; figură luminoasă de intelectual și om politic înaintat, el a înțeles rolul istoric al clasei muncitoare ca principala forță socială a propășirii țării și i s-a alăturat, servind cu abnegație poporul romîn.

Pătruns de sentimentul demnității naționale, el avea încredere neclintită în forța creatoare a poporului nostru liber și stăpîn pe soarta sa.

Încetarea din viață a tovarășului Petru Groza este o grea și dureroasă pierdere pentru poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare din Republica Populară Romînă.

Să cinstim memoria sa prin unirea tot mai strînsă a oamenilor muncii în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului țării, prin mobilizarea tuturor forțelor în opera de construire a socialismului și de apărare a păcii, de realizare a măreților idealuri pentru care a muncit și luptat neuitatul nostru tovarăș Petru Groza.

Amintirea lui Petru Groza va rămîne veșnic vie în inima și conștiința oamenilor muncii din patria noastră.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

MITINGUL DE DOLIU

Vineri, 10 ianuarie, zi de doliu al întregului nostru popor. Locuitorii Capitalei și delegați din întreaga țară și din străinătate au condus pe ultimul său drum pe tovarășul dr. Petru Groza, eminent om politic și de stat, fiu devotat al poporului romîn, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

În sala funerară a Palatului Republicii, unde se află depus sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului dr. Petru Groza, răsună solemn acordurile imnurilor de doliu. Lămpile din marea sală își strecoară lumina prin pînza cernită. Pe un fundal de catifea stema Republicii Populare Romîne și drapelul de stat îndoliat străjuiesc catafalcul. În dreapta și în stînga catafalcului, pe console drapate în catifea purpurie, se află pernele cu înaltele decorații, ordine și medalii românești și străine cu care a fost distins dr. Petru Groza, conducător iubit și stimat al poporului romîn, luptător înflăcărat pentru înflorirea și propășirea patriei, pentru fericirea poporului, pentru prietenie și pace între popoare.

Sînt de față conducătorii partidului și guvernului, membri Prezidiului Marii Adunări Naționale, membri delegațiilor și reprezentanții de peste hotare desemnați să participe la funeralii.

Lîngă catafalc se află membri familiei defunctului.

Ora 8. Începe serviciul religios de înmormîntare oficiat de patriarhul Bisericii ortodoxe romîne, Justinian, înconjurat de mitropolitul Moldovei și Sucevei Justin Moisescu, mitropolitul Ardealului Nicolae Colan, de episcopi și un sobor de preoți și diaconi. Răspunsurile la serviciul religios sînt date de corala Patriarhiei, condusă de prof. Nicolae Lungu.

După serviciul religios rostesc rugăciuni șefi ai cultelor din Republica Populară Romînă, după ritualul cultului respectiv: dr. Fr. Möller, episcopul Bisericii evanghelice C. A.; Arday Aladar episcop al Bisericii reformate; dr. Kiss Elek, episcop unitarian; Traian Jovanelli, vicarul Arhiepiscopiei romano-catolice din București; Argay Gheorghe, episcop luteran S. P.; dr. Moses Rozen, șef rabinul cultului mozaic; muftiul Iacub Mehmet, șeful cultului musulman; Ștefan Nobilescu, din partea Federației cultelor evanghelice din R.P. Romînă.

Mitropolitul Ardealului, Nicolae Colan, a rostit apoi o cuvîntare omagială în numele Bisericii ortodoxe romîne și al celorlalte culte din R. P. Romînă.

Răsună din nou triste acordurile imnurilor funebre. În liniște, prin fața catafalcului pășesc înduioșați ultimul rămas bun de la iubitul tovarăș dr. Petru Groza înalți funcționari de stat, conducători ai organizațiilor obștești, deputați ai Marii Adunări Naționale, generali ai Forțelor Armate ale R. P. Romîne, academicieni, oameni de știință, artă și cultură, delegați ai oamenilor muncii din toate regiunile țării.

Ora 9,45. Se schimbă ultimele gărzi. Fac de gardă reprezentanții la funeralii din R. P. Albania, Argentina, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R. P. Mongolă, Egipt, Finlanda, R. D. Germană, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, Suedia, Sudan, R. P. Ungară, Uniunea Sovietică, R. D. Vietnam.

Fac apoi de gardă tovarășii: Vladimir Gheorghiu, Al. Bîrlădeanu, Gherasim Popa, Anton Moisescu, Gh. Stoica, D. Balalia, Istvan Nagy, Irimia Pîrdău, acad. Raluca Ripan, Maria Zidaru.

Se schimbă ultima gardă. Catafalcul este străjuit de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Ștefan Voitec.

Ora 9,55. Sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului dr. Petru Groza, purtat pe umeri de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Ștefan Voitec, general colonel Leontin Sălăjan, Janos Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Bîrlădeanu, Gherasim Popa, este scos din sala funerară a Palatului Republicii.

Un grup de generali ai Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne pășesc înaintea sicriului purtînd pernele de catifea purpurie pe care se află înaltele decorații ale marelui dispărut.

În urma sicriului se află familia defunctului și membri ai Comisiei de stat pentru organizarea funeraliilor.

În acordurile grave ale marșului funebru, sicriul acoperit cu drapelul tricolor este depus pe catafalcul, îmbrăcat în catifea purpurie, care se află în mijlocul pieții. Fac de strajă patru ofițeri superiori.

În tribuna ridicată lîngă catafalc iau loc conducătorii partidului și statului: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, generalcolonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Vladimir Gheorghiu, Janos Fazekas, Al. Bîrlădeanu, Gherasim Popa; membri Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne: Anton Moisescu, Gh. Stoica, D. Balalia, M. Gh. Bujor, Ludovic Csupor, acad. P. Constantinescu-Iași, Filip Geltz, acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, Istvan Nagy, C. Paraschivescu-Bălăceanu, Irimia Pîrdău, acad. M. Ralea, acad. Raluca Ripan, Maria Zidaru, Romulus Zăroni; membri guvernului: Avram Bunaciu, M. Florescu, Gh. Gaston Marin, A. Joja, dr. V. Marinescu, Ion Gh. Maurer, I. Mineu, Marcel Popescu, A. Vijoli.

În tribună se află de asemenea membri delegațiilor și reprezentanții de peste hotare care participă la funeraliile președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale: delegația Republicii Populare Albania, în frunte cu Hadji Lleshi, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Albania; reprezentantul special al președintelui provizoriu al Argentinei — A. Constanzo, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Argentinei la București; ambasadorul cu misiune specială al guvernului federal austriac — Albert Filz, însărcinatul cu afaceri al Austriei la București; reprezentantul Majestății Sale Regina Elisabeta a II-a a Angliei — A. A. Dudley, ministrul Marii Britanii la București; ambasadorul cu misiune specială pentru a reprezenta pe Majestatea Sa Regele Baudouin al Belgiei — Jean Leroy, însărcinatul cu afaceri al Belgiei la București; delegația Republicii Populare Bulgaria în frunte cu Encio Staikov, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului Național al Frontului Patriei; delegația Republicii Cehoslovace în frunte cu Rudolf Barak, ministrul Afacerilor Interne; delegația Republicii Populare Chineze în frunte cu Go Mo-jo, locțiitor al președintelui Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, locțiitor al președintelui Comitetului Național al Consiliului politic consultativ al poporului chinez, președintele Comitetului Popular pentru Apărarea Păcii din întreaga Chină și președintele Academiei Chineze de Științe; delegația Republicii Populare Democrate Coreene în frunte cu Kim Ben Dik, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. D. Coreene la București; reprezentantul guvernului danez — Niels Haugsted, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Danemarcei la București; reprezentantul președintelui Republicii Egipt și reprezentant al președintelui și guvernului Siriei — dr. Hussein Chawky, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Egiptului la București; trimisul special și șef al delegației elvețiene — Pierre François Brügger, ministrul Elveției la București; ambasadorul cu misiune specială Gunnar Palmroth, ministrul Finlandei la București; reprezentantul guvernului Franței — Jean Deciry, însărcinat cu afaceri ad-interim al Franței la București; delegația Republicii Democrate Germane în frunte cu

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși și prieteni,

Stimați reprezentanți de peste hotare,

Cu adîncă durere poporul nostru, Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne se despart azi de un mare fiu al țării, de scumpul nostru prieten și tovarăș Petru Groza, luptător pentru libertatea și propășirea patriei, pentru dreptate socială, eminent conducător de stat, unul din constructorii de frunte ai Romîniei socialiste, militant devotat cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Figură luminoasă de democrat și patriot înaintat, strîns legat de mase, contopindu-se cu năzuințele de eliberare socială și națională ale poporului, Petru Groza a înțeles care sînt forțele sociale în stare să aducă poporului romîn, sfîrșitul suferințelor îndurate de veacuri. El a tras concluziile juste din dezvoltarea istorică a țării în decursul ultimelor decenii, din profundele conflicte social-politice între forțele progresului și forțele reacțiunii. Om politic clarvăzător, animat de dorința sinceră de a milita pentru dezvoltarea și înflorirea patriei, Petru Groza s-a ridicat împotriva politicii antinaționale și antipatriotice a celor mai reacționare cercuri ale burgheziei și moșierimii.

Petru Groza s-a alăturat forțelor sociale înaintate, în perioada luptelor eroice din februarie 1933 ale ceferiștilor și petroliștilor care au dat o lovitură puternică planurilor reacțiunii de aruncare a greutăților crizei economice din 1929—1933 pe umerii maselor populare, de aservire a țării capitalului străin și de transformare a Romîniei într-o bază a agresiunii antisovietice.

În aceste împrejurări istorice, cînd masele din ce în ce mai largi ale țărănimii se ridicau la luptă împotriva mizeriei, a sărăciei și nedreptăților tot mai accentuate, Petru Groza a întemeiat Frontul Plugarilor, organizație izvorîtă din năzuința țărănimii pentru pămînt și libertate. El a cunoscut bine istoria luptelor țărănești împotriva robiei feudale și exploatării capitaliste, a știut că ori de cîte ori țărănimea s-a ridicat împotriva exploatării moșierești și capitaliste fără un aliat credincios și conducător sigur a fost zdrobită. El a înțeles că țărănimea poate înfăptui năzuințele sale drepte numai în alianță și sub conducerea clasei muncitoare. Datorită făuririi alianței muncitorești-țărănești în lupta pentru înfăptuirea reformei agrare, țărănimea, după eliberarea țării, a devenit stăpînă pe pămîntul pe care-l muncește și a putut păși pe calea construirii unei vieți noi, socialiste.

În perioada cînd vîrfurile cele mai reacționare ale claselor dominante pregăteau instaurarea dictaturii fasciste și aruncarea țării în războiul antisovietic, Petru Groza a văzut în Partidul Comunist Romîn luptătorul cel mai hotărît și consecvent pentru apărarea libertăților democratice, a independenței naționale, pentru pace. În acțiunile politice desfășurate în țară, acolo unde s-a înfăptuit frontul comun al forțelor patriotice populare cuprinzînd Partidul Comunist Romîn, Frontul Plugarilor și alte organizații democratice, fascismul a fost înfrînt.

În timpul celui de-al doilea război mondial Petru Groza a adus o mare contribuție la lupta forțelor patriotice sub conducerea Partidului Comunist pentru scoaterea țării din războiul antisovietic și trecerea ei în coaliția antihitleristă.

Tovarăși și prieteni,

După 23 August 1944, cînd în țara noastră avea loc o uriașă mișcare populară împotriva vechilor rînduieli social-politice și a încercărilor reacțiunii de a menține poporul romîn în lanțurile asupririi, dr. Petru Groza, credincios intereselor poporului, s-a situat în primele rînduri ale forțelor patriotice democratice, care, sub conducerea Partidului Comunist, acționau pentru dezvoltarea țării pe o cale nouă, calea democrației și progresului social.

Înfrîngînd împotrivirea forțelor reacționare, oamenii muncii de la oraș și sate au adus la cîrma țării, la 6 martie 1945, primul guvern democratic din istoria Romîniei — guvern prezidat de tovarășul Petru Groza.

Unul din meritele deosebite ale lui Petru Groza este contribuția sa la înfăptuirea Republicii Populare Romîne, la făurirea și întărirea continuă a statului nostru democrat-popular.

Petru Groza a știut să privească înainte, înțelegînd că numai pe calea arătată de partidul clasei muncitoare Romînia poate deveni o țară prosperă, capabilă să asigure fiilor săi un nivel de trai și de cultură din ce în ce mai ridicat.

Petru Groza și-a cîștigat simpatia oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate din țara noastră ca luptător pentru înfrățirea tuturor celor ce muncesc, pentru dezvoltarea economică și culturală a poporului romîn și a minorităților naționale, pentru înflorirea Republicii Populare Romîne.

El și-a pus cu dragoste cunoștințele și forțele sale în slujba măreței opere întreprinse de Partidul Muncitoresc Romîn și statul nostru democrat-popular pentru ridicarea maselor muncitoare la lumina culturii, pentru dezvoltarea patrimoniului creației populare și a tradițiilor înaintate ale culturii noastre, pentru înflorirea literaturii, artei, științei în patria noastră socialistă.

Poporul nostru prețuiește în mod deosebit contribuția de seamă pe care a adus-o Petru Groza la înfăptuirea politicii republicii noastre populare de apărare a păcii și de micșorare a încordării internaționale, hotărîrea cu care el s-a ridicat întotdeauna împotriva planurilor războinice ale cercurilor agresive, eforturile pe care le-a depus pentru dezvoltarea colaborării între state, fără deosebire de sistem social. Prin aceasta dr. Petru Groza a devenit o personalitate prețuită și iubită nu numai în țara noastră, ci și peste hotare.

Petru Groza a fost un adept sincer și devotat al prieteniei între poporul romîn și popoarele sovietice și a militat cu convingere și hotărîre pentru dezvoltarea continuă a relațiilor frățești și a prieteniei cu Uniunea Sovietică, cu China Populară, cu toate țările socialiste. În întărirea continuă a unității lagărului țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică el vedea pe drept cuvînt chezășia cea mai puternică a apărării păcii și una din condițiile esențiale ale independenței și suveranității țării noastre, ale construirii cu succes a socialismului.

Dr. Petru Groza nu a fost membru al Partidului Muncitoresc Romîn, dar în el clasa muncitoare, partidul nostru, au avut un mare și credincios prieten. Legăturile trainice de strînsă și frățească conlucrare ce au existat între comuniști și tovarășul Petru Groza sînt un simbol al unității de voință și de acțiune care sudează într-un bloc pe membrii partidului nostru și pe toți oamenii muncii, pe toți patrioții din țara noastră.

Tovarăși și prieteni,

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale, al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al guvernului, în numele întregului popor romîn îndoliat aduc un ultim salut dr. Petru Groza, fiu vrednic și credincios al poporului romîn.

Aducem mulțumirile noastre tuturor celor care împărtășesc alături de noi pierderea dureroasă pe care a suferit-o țara noastră, tuturor reprezentanților țărilor care participă la această tristă solemnitate, șefilor de state, guvernelor, parlamentelor, partidelor, organizațiilor și persoanelor care au trimis delegați sau au exprimat condoleanțe.

Clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea, poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare din țara noastră vor păstra nestearsă amintirea luminoasă a celui care a fost dr. Petru Groza.

Omagiul cel mai de preț pe care-l putem aduce memoriei sale este aceea de a munci cu și mai multă energie pentru victoria cauzei poporului muncitor căreia tovarășul Petru Groza i-a consacrat cu abnegație toate eforturile pînă în clipa cînd a încetat să-i bată inima nobilă. Strîns uniți în jurul partidului și guvernului țării, să ne intensificăm eforturile pentru dezvoltarea economiei și culturii noastre, pentru întărirea puterii populare, pentru apărarea păcii în lume, pentru făurirea unei Romînii socialiste înfloritoare, fără a belșugului și fericirii celor ce muncesc.

Adio, scump prieten și tovarăș de luptă!

Dr. Petru Groza

Cuvîntarea tovarăşului Frol Kozlov

preşedintele Consiliului de Miniştri al R. S. F. S. Ruse, membru în Prezidiul C. C. al P. C. U. S.

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a guvernului sovietic, şi în numele întregului popor sovietic, permiteţi-mi să exprim profunda noastră durere şi condoleanţele noastre în legătură cu pierderea grea pe care a suferit-o poporul romîn: încetarea din viaţă a tovarăşului Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, marele prieten al Uniunii Sovietice.

Împreună cu oamenii muncii din Republica Populară Romînă, oamenii muncii din toate ţările socialiste, oamenii progresişti din lumea întreagă, sînt profund îndureraţi de încetarea din viaţă a tovarăşului Petru Groza.

Tovarăşul Petru Groza a străbătut un drum lung şi glorios de slujire a poporului său. El a fost un patriot vrednic al ţării sale, fiu credincios al poporului romîn.

Începîndu-şi activitatea politică în rîndurile unui partid burghez, tovarăşul Petru Groza, ca reprezentant al părţii celei mai bune şi progresiste a intelectualităţii, sub influenţa dătătoare de viaţă a marilor idei ale revoluţiei Socialiste din Octombrie, a înţeles cu mintea şi cu inima noile căi ale istoriei, a înţeles că numai sub conducerea partidului marxist-leninist al clasei muncitoare, pot fi asigurate înflorirea şi progresul patriei sale.

El a păşit pe drumul luptei revoluţionare democrate consecvente pentru interesele oamenilor muncii din Romînia, iar mai tîrziu a fost un participant activ şi unul din conducătorii construcţiei socialiste în ţara sa.

În perioada marilor prefaceri istorice din viaţa poporului romîn, Petru Groza a fost întotdeauna împreună cu poporul, împreună cu avangarda poporului, Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare a transformărilor socialiste.

Tovarăşul dr. Petru Groza a înţeles profund că numai prin făurirea alianţei de luptă a muncitorilor şi ţăranilor muncitori, sub conducerea clasei muncitoare, pot fi învinse forţele reacţiunii, poate fi ridicat nivelul material şi cultural al ţăranilor şi al întregului popor.

În 1933 el s-a situat în fruntea organizaţiei ţărăneşti „Frontul Plugarilor", care în anii grei ai reacţiunii fasciste s-a alăturat luptei Partidului Comunist împotriva transformării Romîniei într-un complice la agresiunea hitleristă. În 1943 el a fost întemniţat pentru această activitate patriotică.

Petru Groza a desfăşurat o intensă activitate în cadrul Frontului Naţional Democrat organizat în toamna anului 1944 din iniţiativa Partidului Comunist Romîn.

El şi-a legat indisolubil soarta de construirea Romîniei democrat-populare.

În persoana tovarăşului Petru Groza oamenii muncii din Republica Populară Romînă au pierdut un eminent om de stat şi politic, care a depus multă forţă şi energie pentru construirea Romîniei noi, democrate, mai întîi în postul de preşedinte al Consiliului de Miniştri, apoi în cel de preşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Petru Groza ne-a părăsit într-un moment cînd Republica Populară Romînă a realizat succese considerabile în construirea socialismului, în dezvoltarea economiei şi a culturii, în ridicarea nivelului de viaţă al poporului.

Tovarăşul Petru Groza a muncit fără răgaz pentru cauza păcii şi a securităţii popoarelor.

Sute de milioane de oameni din toate ţările îl cunosc ca pe un luptător înflăcărat pentru pace, pentru colaborarea internaţională.

Tovarăşul Petru Groza a fost un prieten credincios al Uniunii Sovietice, un prieten al poporului sovietic. Încă în cursul celui de al doilea război mondial, el a luptat pentru ca Romînia să-şi ocupe locul în frontul antihitlerist. După eliberarea Romîniei, tovarăşul Petru Groza a făcut mult pentru a consolida prietenia romîno-sovietică, pentru întărirea colaborării multilaterale şi rodnice dintre statele noastre. Acum 10 ani, în numele guvernului Republicii Populare Romîne, el a semnat tratatul sovieto-romîn de prietenie, colaborare şi ajutor reciproc. El vedea în consolidarea prieteniei romîno-sovietice, chezăşia sigură a independenţei şi suveranităţii naţionale a patriei sale.

Tovarăşul Petru Groza a avut prilejul să facă cîteva mari călătorii prin Uniunea Sovietică şi pretutindeni oamenii sovietici l-au întîmpinat cu căldură şi dragoste, văzînd în el un fiu eminent al poporului frate romîn.

În remarcabila sa carte „Am văzut cu ochii Ţara Păcii", Petru Groza a închinat multe pagini scrise cu căldură poporului sovietic. El vorbea cu un sentiment profund de admiraţie despre măreţul eroism al poporului sovietic, arăta că oamenii sovietici „au înscris nu numai în istoria ţării sovietice, dar şi în istoria întregii omeniri, o luminoasă pagină a dragostei de libertate, a puterii însufleţite de înaltul patriotism sovietic, pagini pline de minunate învăţăminte pentru toate popoarele".

Este ştiut ce luptă de mare amploare pentru cauza păcii, democraţiei şi a socialismului au dus şi duc glorioasul Partid Muncitoresc Romîn, clasa muncitoare şi întregul popor romîn.

Cu puţin înainte de încetarea sa din viaţă, tovarăşul Petru Groza scria despre interesul profund al Romîniei în menţinerea păcii, saluta cu însufleţire unitatea frăţească a partidelor comuniste şi muncitoreşti care au adoptat în noiembrie 1957 Declaraţia şi Manifestul Păcii.

„Iată de ce Manifestul Păcii adoptat la Conferinţa reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti de la Moscova — scria Petru Groza — a găsit un ecou atît de puternic în rîndurile poporului romîn. Iată de ce propunerile Uniunii Sovietice cuprinse în hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. în problemele politicii externe a guvernului sovietic, cît şi în mesajele guvernului U.R.S.S., sînt întrutotul sprijinite de guvernul Republicii Populare Romîne, ca unele care corespund pe deplin intereselor vitale ale tuturor popoarelor şi contribuie la înlăturarea pericolului unui nou război, la întărirea păcii şi a colaborării internaţionale".

Iubiţi tovarăşi şi prieteni,

Cu profundă mîhnire ne despărţim astăzi pentru totdeauna de glorioşul fiu al poporului romîn, Petru Groza, care a făcut atît de mult pentru întărirea prieteniei frăţeşti a popoarelor din ţările socialiste.

Poporul romîn este îndreptăţit să se mîndrească cu un om de stat şi politic eminent cum a fost Petru Groza. Amintirea lui o vor păstra pentru vecie, împreună cu oamenii muncii din R.P.R., popoarele Uniunii Sovietice şi întreaga omenire progresistă.

Adio, scumpe prieten şi tovarăş!

Alegerile de deputaţi pentru sfaturile populare

În întreaga ţară se desfăşoară intens pregătirile în vederea alegerilor de deputaţi în sfaturile populare regionale, raionale, oraşeneşti şi comunale, care vor avea loc la 2 martie 1958. Campania electorală se desfăşoară, în toate colţurile patriei, sub semnul mobilizării întregului popor în vederea întăririi permanente a puterii noastre populare.

Poporul nostru muncitor, stăpîn pe soarta sa, consideră alegerile de deputaţi pentru sfaturile populare un eveniment de mare însemnătate pentru consolidarea continuă a regimului nostru democrat-popular, pentru întărirea democraţiei noastre socialiste.

Regimul de democraţie populară a chemat la viaţă nouă masele largi ale poporului, a determinat în situaţia lor schimbări fundamentale, a creat condiţii favorabile manifestării uriaşei energii creatoare a oamenilor muncii.

Republica Populară Romînă — cea mai democratică formă de guvernare din istoria poporului nostru — se deosebeşte radical de vechiul stat burghezo-moşieresc, care se baza pe asuprirea celor ce muncesc şi împiedica poporul să-şi spună cuvîntul asupra politicii de stat, asupra conducerii treburilor statului.

„Izvorul forţei şi superiorităţii orînduirii noastre de stat — a spus tov. Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri în cuvîntarea rostită la recenta şedinţă festivă a Marii Adunări Naţionale a R.P.R. — *este acela că în Republica Populară Romînă puterea politică aparţine oamenilor muncii de la oraşe şi sate care exercită efectiv conducerea ţării, bucurîndu-se, nu pe hîrtie ci în fapt, de cele mai largi drepturi şi libertăţi democratice. Acesta este un democratism real, democratismul socialist, care are la baza sa faptul că principalele mijloace de producţie au fost smulse exploatatorilor şi se află în mîinile celor ce muncesc*".

Asigurînd oamenilor muncii drepturi şi libertăţi cu neputinţă de conceput în cadrul făţărnicei democraţii burgheze, statul nostru democrat-popular apără cu fermitate cuceririle socialiste ale poporului şi în numele intereselor fundamentale ale celor ce muncesc refuză să acorde libertate de acţiune celor care îndrăznesc să ridice mîna împotriva cuceririlor noastre revoluţionare.

Regimul de democraţie populară este puternic prin conştiinţa maselor, prin iniţiativa şi activitatea lor creatoare.

Sfaturile populare, organe locale ale puterii de stat, întruchipează în ţara noastră forma politică a conducerii treburilor obşteşti de către masele de oameni ai muncii. Ele desfăşoară o largă muncă organizatorică de masă, cuprinzînd peste 137.000 deputaţi şi avînd în jurul lor un larg activ de cetăţeni. Acţiunile acestora şi ale sutelor de mii de cetăţeni mobilizaţi de ei în diferite acţiuni organizatorice ale sfaturilor populare dovedesc incontestabila superioritate a sfaturilor populare faţă de vechile organe ale puterii burghezo-moşiereşti.

Un mare rol îndeplinesc sfaturile populare în dezvoltarea economică şi culturală a regiunilor, raioanelor, oraşelor şi comunelor patriei noastre. Ele exercită pe teritoriul lor conducerea agriculturii, industriei locale, comerţului, aprovizionării, precum şi a învăţămîntului public, a reţelei de instituţii de cultură, sănătate etc.

Capacitatea sfaturilor populare de a conduce şi a rezolva cu succes treburile regiunilor, raioanelor, oraşelor şi comunelor este dovedită de marile lor înfăptuiri în toate domeniile de activitate.

Rezultate deosebite au obţinut sfaturile populare în anul 1957, ca urmare a lărgirii considerabile a atribuţiilor şi competenţei lor potrivit sarcinii trasate de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956. Pe baza acestei Hotărîri s-au luat o serie de măsuri în vederea lărgirii atribuţiilor sfaturilor populare, iar în martie 1957 Marea Adunare Naţională a adoptat noua lege de organizare şi funcţionare a sfaturilor populare. În felul acesta competenţa sfaturilor populare a fost considerabil lărgită. S-au luat măsuri pentru lărgirea drepturilor lor în folosirea mijloacelor băneşti, precum şi pentru creşterea cointeresării lor în mobilizarea cît mai completă a resurselor financiare. Au fost trecute în subordinea lor numeroase instituţii industriale, culturale, sanitare, ceea ce a contribuit la întărirea bazei proprii de venituri. Lărgirea a dispoziţia sfaturilor populare, în anul 1957, a beneficiilor întreprinderilor de gospodărie comunală şi a unei părţi din beneficiile întreprinderilor şi organizaţiilor comerciale locale a sporit disponibilităţile băneşti destinate dezvoltării gospodăriei comunale şi reţelei comerciale cu circa 180 milioane lei faţă de 1956. Posibilităţile financiare ale sfaturilor populare au fost de asemenea mărite prin vărsarea la bugetele locale a unei cote de 50 la sută din beneficiile peste plan ale întreprinderilor industriale republicane.

Aşa cum s-a arătat la recenta sesiune a Marii Adunări Naţionale, măsurile luate în anul 1957 pentru lărgirea atribuţiilor sfaturilor populare au dat bune rezultate. Organele locale ale puterii de stat s-au preocupat mai îndeaproape de activitatea unităţilor economice şi social-culturale. În întreaga ţară au fost mai bine gospodărite treburile obşteşti ale regiunilor, raioanelor, oraşelor şi comunelor.

Cu toate acestea, mai există încă sfaturi populare care au serioase lipsuri în activitatea lor. Actuala campanie electorală trebuie să ducă la îmbunătăţirea şi perfecţionarea neîncetată a activităţii sfaturilor populare.

Cadrele didactice din întreaga ţară sînt chemate să aducă în această privinţă preţioasa lor contribuţie.

Mii de învăţători şi profesori sînt deputaţi în sfaturile populare. Un număr şi mai mare de pedagogi activează în diferite comisii ale organelor locale, conduc diferite acţiuni obşteşti iniţiate de acestea. Alţii sînt aleşi în Consiliile Frontului Democraţiei Populare care se constituie în aceste zile în toată ţara. Întregul detaşament al cadrelor didactice participă la vasta operă desfăşurată de partid şi guvern pentru educarea socialistă a maselor. Campania electorală constituie pentru toţi învăţătorii şi profesorii un deosebit prilej de intensificare a activităţii lor multilaterale, de a dovedi înalta lor conştiinţă cetăţenească, hotărîrea lor de a sluji cu devotament interesele scumpei noastre patrii.

MUZEUL mijloc de educare patriotică a elevilor

Printre numeroşii vizitatori care vin să afle lucruri interesante şi instructive în sălile Muzeului regional al Olteniei se află şi mulţi elevi.

Cu mult interes cercetează elevii secţia de istorie a muzeului, care înfăţişează evoluţia societăţii de pe teritoriul oltenesc începînd din comuna primitivă pînă în zilele noastre. Numeroşi profesori de istorie din Craiova obişnuiesc să ţină unele lecţii chiar la muzeu. Aşa procedează bunăoară tovarăşii Ion Calman, Leonida Pariza şi Alexandrina Anghel. Directorul muzeului, profesorul Tizu şi şeful secţiei istorice, profesorul Papilian Gheorghe dau tot concursul ca aceste lecţii să se desfăşoare în condiţii cît mai bune.

Într-un mod foarte interesant s-au realizat aici, de exemplu, lecţiile privitoare la răscoala ţăranilor din 1907. Elevii au cercetat harta celor 302 sate din regiunea Craiova care au participat la răscoală, precum şi două tablouri foarte reuşite, pictate de ţăranul P. Matei din comuna Scăieşti, raionul Filiaşi, participant la răscoală, care a înfăţişat pe pînză aspecte din timpul răscoalei.

Pentru a studia intuitiv condiţiile de viaţă din trecut în ţara noastră, elevii au la dispoziţie, în cadrul muzeului, 3 interioare de case din vremea regimului burghezo-moşieresc. Ei văd aici oum arăta casa unui ţăran sărac: o singură încăpere scundă, luminată de opaiţ, în care se găsesc vatra, războiul de ţesut, sapa, secera, patul şi masa rotundă, joasă pe care mînca ţăranul. Alături se află o cameră mai mare, luminată cu lampă de petrol, cu perdele la ferestre şi scoarţe pe pereţi — o cameră de chiabur. În fund se profilează bucătăria şi alte încăperi. A treia cameră este un salon boieresc, o sală mare, luminată de un candelabru de cristal, aşternută cu covoare persane, împodobită cu tablouri de valoare, cu o mare oglindă veneţiană, cu mobilier de stil adus din Franţa, canapele îmbrăcate în piele de Cordova, dantele de Bruxelles, o vitrină de cristal cu bibelouri etc. Pe o măsuţă, cărţile de joc şi bancnote de 1000 de lei vorbesc despre preocupările moşierilor.

Predate în asemenea condiţii, lecţiile de istorie devin deosebit de atractive şi interesante.

Între şcolile din regiunea Craiova şi muzeu există o strînsă legătură. În afară de faptul că se organizează vizite regulate la muzeu, elevii aduc o contribuţie de ajuns de însemnată la îmbogăţirea acestuia cu piese noi. Astfel, elevii din comuna Susita, raionul Filiaşi, au semnalat muzeului un interesant tezaur medieval de pe timpul ţarului Straşimir, compus din monede şi fragmente din brăţări de argint. Cercul tinerilor istorici şi arheologi de pe lîngă Şcoala medie nr. 2 „Fraţii Buzeşti" a semnalat muzeului un tezaur de monede romane, găsit în comuna Locusteni, raionul Gura Jiului, de către elevul Dumitru Trifănescu din clasa a VII-a „B".

Cu drept cuvînt se poate spune că Muzeul regional al Olteniei joacă un rol important în educarea patriotică a elevilor.

Prof. VALERIA CIACHIR

MITINGUL DE DOLIU

(Urmare din pag. I)

dr. Johannes Dieckmann, preşedintele Camerei Populare a R. D. Germane; N. Diamantopoulos, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Greciei la Bucureşti; reprezentantul guvernului indian — Anand Sarup Dhawan, prim-secretar al Ambasadei Indiei la Bucureşti; reprezentantul preşedintelui statului Israel, ambasadorul cu misiune specială dr. Arieh Harell, ministrul Israelului la Bucureşti; reprezentantul preşedintelui Italiei — dr. Francesco Lo Faro, ministrul Italiei la Bucureşti; delegaţia Republicii Populare Federative Iugoslavia în frunte cu Vladimir Simici, vicepreşedinte al Scupşcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia; delegaţia Republicii Populare Mongole în frunte cu Delgirjab, ministrul Comerţului; delegaţia Republicii Populare Polone în frunte cu Boleslaw Podedworny, locţiitor al preşedintelui Consiliului de Stat; reprezentantul special al preşedintelui Statelor Unite ale Americii — H. B. Wells, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Statelor Unite ale Americii la Bucureşti; reprezentantul guvernului Sudanului — Mohamed Hamad El Nil, ambasadorul Sudanului la Bucureşti; reprezentantul guvernului Suediei, ambasadorul cu misiune specială Rolf Sohlmann, ministrul Suediei la Bucureşti; reprezentantul guvernului turc, delegatul extraordinar Celal Tevfik Karasapan, ambasadorul Turciei la Bucureşti; delegaţia Republicii Populare Ungare în frunte cu Istvan Dobi, preşedintele Consiliului Prezidenţial al Adunării de Stat a R P Ungare; delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice în frunte cu Frol Kozlov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., membru al Prezidiului C. C. al P.C.U.S.; delegatul Republicii Democrate Vietnam — Nguyen Van Kinh, ambasadorul R. D. Vietnam la Bucureşti.

Membrii familiei defunctului iau loc în tribună.

De o parte şi de alta a tribunei se află membri ai C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, deputaţi ai Marii Adunări Naţionale, conducătorii organizaţiilor de masă, oameni de ştiinţă şi artă, generali şi ofiţeri superiori, delegaţii de oameni ai muncii din regiunile ţării, printre care şi cei de pe plaiurile hunedorene, locul natal al marelui dispărut, delegaţii de muncitori din marile întreprinderi ale Capitalei, capii Bisericii ortodoxe romîne şi şefii cultelor.

Sînt prezenţi ataşaţi militari ai misiunilor diplomatice acreditate la Bucureşti, alţi membri ai corpului diplomatic, ziarişti străini.

Ora 10. Batalionul format din ostaşi de infanterie, aviaţie şi marină dă onorul.

Văzduhul este străbătut de sunete de sirene. În întreprinderi şi instituţii lucrul încetează.

Se opreşte circulaţia vehiculelor şi pietonilor.

Este clipa solemnă în care, adînc îndurerat, poporul romîn îşi ia rămas bun de la devotatul său fiu, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, dr. Petru Groza. Zecile de mii de oameni ai muncii aflaţi în Piaţa Republicii şi pe străzile învecinate se descoperă, îşi pleacă frunţile.

Fanfare intonează Imnul de Stat al Republicii Populare Romîne.

Începe mitingul de doliu închinat memoriei neuitatului tovarăş dr. Petru Groza.

Mitingul este deschis de tov. Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului Oraşenesc Bucureşti al P.M.R.

La cuvîntul tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, membru al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

În numele delegaţiei guvernamentale a U.R.S.S., vorbeşte Frol Kozlov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., membru în Prezidiul Comitetului Central al P.C.U.S.

În numele delegaţiei R.P. Chineze ia cuvîntul Go Mo-jo, locţiitor al preşedintelui Comitetului Permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, locţiitor al preşedintelui Comitetului Naţional al Consiliului Politic Consultativ al Poporului Chinez, preşedintele Comitetului Popular pentru Apărarea Păcii din întreaga Chină şi preşedintele Academiei Chineze de Ştiinţe.

În numele delegaţiei R.P. Ungare şi al delegaţiilor tuturor celorlalte ţări socialiste ia cuvîntul Istvan Dobi, preşedintele Consiliului Prezidenţial al Adunării de Stat a R. P. Ungare.

Vorbeşte apoi scriitorul Nagy Istvan, membru al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

La apoi cuvîntul tovarăşul Romulus Zăroni, membru al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Mitingul de doliu ia sfîrşit. Conducătorii partidului şi guvernului ridică pe umeri sicriul cu corpul neînsufleţit al tovarăşului dr. Petru Groza şi îl depun pe un afet de tun.

În sunetele marşului funebru cortegiul funerar se pune în mişcare.

Sprijin mai larg calificării cadrelor didactice

Toată lumea este de acord asupra necesităţii unei cît mai ridicate calificări a cadrelor didactice. Acţiunea de calificare a pedagogilor este stimulată pe toate căile, inclusiv prin sistemul de salarizare. Şi, prin măsurile luate în repetate rînduri de partid şi guvern, s-au asigurat condiţiile pentru realizarea acestei acţiuni. Au fost lărgite posibilităţile de cuprindere a studenţilor în învăţămîntul fără frecvenţă, li s-au creat acestora numeroase înlesniri, s-a instituit un număr mai mare de sesiuni de examene, a fost elaborat un sistem mai activ de îndrumare a studenţilor, s-au îmbunătăţit mijloacele de aprovizionare cu material bibliografic.

Pe lîngă măsurile generale menite să ajute studenţilor fără frecvenţă din toate domeniile de activitate, s-a luat o măsură specială pentru cadrele didactice: s-a creat pentru ei o sesiune de examene în luna ianuarie, în timpul vacanţei de iarnă.

Dar iată că la sesiunea pentru cadrele didactice, care se încheie zilele acestea, nu s-au prezentat la examene, la facultăţile Universităţii „C. I. Parhon" bunăoară, decît cîte 5—6 studenţi la fiecare an de studiu.

Ceea ce este deosebit de interesant e că lucrul acesta n-a constituit o surpriză pentru nimeni. Atît decanatele, cît şi rectoratul Universităţii şi Direcţia învăţămîntului superior din M.I.C. ştiau aproape cu precizie că sesiunea din ianuarie nu va da rezultatele dorite.

Cauzele le cunosc de asemenea toţi. Şi studenţii — inclusiv cei care nu s-au prezentat — şi factorii răspunzători. Se ştie că programele şi temele lucrărilor de control n-au fost predate la secretariatul Facultăţii de matematică şi fizică şi la majoritatea celorlalte facultăţi decît la începutul lunii decembrie. Şi au fost expediate, peste tot, abia la 20 decembrie. Este cunoscut de asemenea faptul că multe catedre au admis o alcătuire superficială a programelor şi bibliografiilor dînd indicaţii care nu ţineau seama de cerinţe elementare: indicarea ediţiei lucrărilor, a paginilor etc. Catedra de istorie universală medie, modernă şi contemporană, de pildă, a înşirat 56 de titluri de lucrări, fără nici o altă indicaţie. Li s-a indicat studenţilor să citească „Descoperirea Indiei" de J. Nehru, „La resistence française" de D. Danty etc. Fără să mai vorbim de faptul că studenţii din provincie sînt puşi în imposibilitatea de a studia atunci cînd li se cere să consulte asemenea materiale cum sînt colecţia revistei italiene „Vita Nuove" (fără să li se indice măcar numărul sau data), sau lucrarea „Congresul I al Internaţionalei comuniste", apărută în „Editura Socialistă" în anul 1920.

Este adevărat că nu pot fi trecute cu vederea greutăţile de ordin administrativ. Facultăţile au întîmpinat greutăţi serioase în multiplicarea materialelor pentru învăţămîntul fără frecvenţă, ceea ce a contribuit în mare măsură la întîrzierea expedierii acestor materiale. O mare greutate o constituie, de asemenea, imposibilitatea de a caza studenţii în timpul acestei sesiuni. Unele facultăţi au anunţat de-a dreptul pe studenţi că nu le pot asigura cazarea şi masa decît pentru sesiunea iulie. Aşa a procedat Facultatea de filologie a Universităţii „C. I. Parhon". Altele, ca Facultatea de matematică şi fizică a aceleiaşi Universităţi, a făcut demersuri la rectorat, fără a obţine însă vreun răspuns. De altfel, Direcţia învăţămîntului superior din M.I.C. e de părere că în general aceasta nu e o problemă, deoarece „mai sînt şi alte sesiuni" (în care cazarea şi masa candidaţilor sînt asigurate).

Este limpede că pregătirea superficială de către decanate şi cadrele didactice universitare a sesiunii, lipsa unei temeinice îndrumări a studenţilor şi neasigurarea condiţiilor materiale nu pot contribui la ridicarea calificării pedagogilor. Şi o măsură bună cum este organizarea sesiunii din ianuarie, în timpul vacanţei de iarnă, nu se realizează decît în mod formal.

V. SAPUNA

La cimitirul Ghencea

Ora 14. Convoiul funerar s-a oprit la cimitirul Ghencea.

La intrarea în cimitir o gardă militară de onoare cu drapelul cernit prezintă onorul.

Carul mortuar se opreşte în faţa criptei de marmură albă, deschisă. De o parte şi de alta a sicriului fac de gardă ofiţeri superiori ai forţelor noastre armate. Lîngă sicriu se află conducătorii partidului şi guvernului, membrii Prezidiului Marii Adunări Naţionale, delegaţii şi reprezentanţii de peste hotare care participă la funeralii, ataşaţii militari străini, membrii familiei defunctului.

Patriarhul Justinian asistat de înalţi ierarhi oficiază serviciul religios de înhumare.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, rosteşte apoi ultimul cuvînt de rămas bun.

Răsună grave acordurile imnului funebru. Sicriul este coborît de pe afetul de tun şi purtat pe umeri spre cripta de conducătorii partidului şi guvernului nostru.

Solemn răsună acordurile Imnului de Stat al Republicii Populare Romîne. În semn de omagiu adus memoriei marelui dispărut se trag 24 de salve de artilerie. Sicriul este coborît în criptă. Peste cripta străjuită de Stema Republicii Populare Romîne se lasă lespedea de marmură, în care este săpată inscripţia: „Dr. Petru Groza 1884—1958".

Tăcere adîncă. Cei prezenţi aduc un ultim omagiu memoriei eminentului om de stat romîn, credincios fiu al poporului său, neuitatul tovarăş dr. Petru Groza.

Durerea pentru pierderea unuia din constructorii de frunte ai Romîniei socialiste călăreşte voinţa şi hotărîrea poporului nostru care, strîns unit în jurul partidului şi guvernului, va dobîndi noi succese pentru dezvoltarea economiei şi culturii patriei noastre, pentru întărirea puterii populare, pentru apărarea păcii în lume.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarăşului Chivu Stoica la mormîntul lui Petru Groza

Este deosebit de grea această clipă în care poporul romîn se desparte pentru totdeauna de unul din fiii săi cei mai devotaţi, vrednici şi iubiţi.

Cu adîncă înţelegere politică şi puternic spirit de răspundere, Petru Groza în momentele istorice hotărîtoare ale luptei duse de poporul muncitor, sub conducerea Partidului Comunist, pentru o Romînie liberă şi prosperă şi-a împletit destinul propriu cu destinul poporului, căruia i s-a dăruit cu tot elanul puternicei sale personalităţi.

Figura lui de mare cetăţean, de patriot devotat pînă la capăt cauzei nobile a celor ce muncesc, va rămîne mereu luminoasă şi pilduitoare, îndemn în lupta pentru pace şi socialism.

Neuitată va fi amintirea lui Petru Groza în inima poporului romîn.

Adio, drag şi neuitat tovarăş de luptă!

În curînd noi sesiuni ale „lecturilor pedagogice"

Este cunoscut interesul cu care au fost primite primele sesiuni ale „lecturilor pedagogice", care au avut loc în anii trecuţi în Capitală ca şi în toate regiunile ţării şi la care au participat un mare număr de pedagogi, activişti ai U.T.M., părinţi etc. Nu de mult au apărut în librării o serie de lucrări cuprinzînd unele comunicări prezentate în cadrul acestor sesiuni. Arătînd roadele muncii ştiinţifice a cadrelor didactice, aceste lucrări constituie, totodată, un stimulent pentru toţi cei care vor prezenta comunicări la sesiunile „lecturilor pedagogice" din anul acesta. Numeroşi tovarăşi din întreaga ţară s-au înscris pentru a prezenta comunicări la sesiunile regionale, ce vor avea loc între 1—20 martie 1958. Sesiunea centrală se va desfăşura la Bucureşti între 31 mai şi 2 iunie 1958.

Munca de pregătire a lucrărilor ce vor fi prezentate în sesiunile din acest an se găseşte în plină desfăşurare. În Capitală s-au înscris pentru a prezenta asemenea lucrări 152 persoane, printre care 22 educatoare, 24 învăţători, 90 profesori de diferite specialităţi, 7 diriginţi, 3 părinţi ai elevilor, 2 instructori superiori de pionieri, 2 medici, un inspector şi secretarul unei organizaţii U. T. M. Multe din temele alese de aceştia sînt legate de predarea diferitelor obiecte de învăţămînt. Unele se referă la realizarea învăţămîntului politehnic — de această problemă se ocupă îndeosebi profesorii de fizică şi chimie, ştiinţe naturale, geografie, precum şi un număr de învăţători de la clasele I-IV. Mare parte din lucrări se referă la prevenirea rămînerii în urmă la învăţătură a elevilor, la rolul familiei în dezvoltarea interesului copiilor pentru învăţătură etc.

Printre lucrările ce vor fi prezentate la sesiunea „lecturilor pedagogice" din Capitală prea puţine se ocupă de realizarea educaţiei patriotice a elevilor. În schimb, o parte din lucrările legate de predarea diferitelor obiecte de învăţămînt se vor referi la felul cum contribuie predarea obiectului respectiv la realizarea educaţiei patriotice. Problema educării elevilor în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar va fi însă tratată pe larg în lucrările multor participanţi la sesiunile „lecturilor pedagogice" din regiunile Cluj, Bacău, Suceava şi Craiova. De asemenea, un număr important de participanţi la „lecturile pedagogice" din regiunile Constanţa şi Bacău au abordat în lucrările lor probleme legate de educaţia estetică, probleme cărora cadrele didactice din Bucureşti nu le-au acordat suficientă atenţie.

Pentru a veni în ajutorul celor ce se pregătesc pentru „lecturile pedagogice", Institutul de ştiinţe pedagogice a recomandat şi a pus la îndemîna lor, prin intermediul secţiilor raionale de învăţămînt şi cultură, un număr însemnat de broşuri conţinînd îndrumări. De asemenea, pedagogilor din Capitală li s-a acordat sprijin şi prin consultaţiile organizate de către cabinetele pedagogice raionale, prin consfătuiri care au avut loc în perioada vacanţei de vară, prin cercurile pe specialităţi etc.

Lucrările trebuie depuse la secţiile de învăţămînt şi cultură regionale (pentru Bucureşti la secţia de învăţămînt a Capitalei) pînă la 25 ianuarie, pentru ca între 25 ianuarie şi 1 martie secţiile de învăţămînt şi cultură să le poată selecţiona în vederea sesiunilor regionale. Cele mai bune lucrări susţinute la „lecturile pedagogice" regionale vor fi trimise pînă la 1 aprilie Institutului de ştiinţe pedagogice, în vederea selecţionării lor pentru sesiunea centrală.

Utilitatea „lecturilor pedagogice" este demonstrată de numărul tot mai mare de participanţi, de interesul pe care oamenii din învăţămînt şi din afara învăţămîntului îl manifestă pentru această formă de activitate care contribuie la dezvoltarea cercetării ştiinţifice în domeniul pedagogiei.

M. TIMOFTE

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Cabinetul nostru de geografie

Cabinetul de geografie al școlii noastre este instalat într-o sală special amenajată în acest scop. Mobilierul cabinetului se compune din două dulapuri-bibliotecă, patru vitrine pentru colecția de roci, trei stative pentru hărți, douăzeci de mesuțe cu cîte două locuri pentru elevi, o tablă, un ecran pentru proiecția diafilmelor, o masă pentru copiat hărți, o ladă de nisip.

Cabinetul posedă o importantă colecție de hărți murale, de planșe cu peisaje din diferite regiuni ale globului, o bogată colecție de reviste cu vederi din toată lumea și, în special, din U.R.S.S., numeroase cărți de specialitate, 45 de atlase, diverse albume, o bogată colecție geologică. Cabinetul are, de asemenea, aparatul său de proiecție, o colecție de diafilme și diapozitive, 15 busole etc.

Pentru înzestrarea stației meteorologice a cabinetului a fost instalată pe terenul geografic din parcul școlii o gheretă. Ne mai sînt necesare aci unele aparate — de pildă, un barograf, termometre de maximă, de minimă, psihrometru etc.

Și utilajul cabinetului, de altfel, trebuie complectat cu hărți și foi topografice pentru uzul claselor a VIII-a, materiale pe care ne străduim să le realizăm pînă la sfîrșitul anului școlar. Pentru trasarea rapidă a contururilor diferitelor țări pe tablă se vor confecționa în atelierele școlii șabloane. De asemenea, vom procura echipament pentru excursii, un aparat fotografic, lupă, plase pentru adunat plante și roci.

In cabinet se țin în mod regulat lecțiile de geografie. De mare folos ne sînt la aceste lecții hărțile fizice în relief, datorită cărora putem lămuri elevilor, prin metoda suprapunerii hărților, legăturile cauzale și interdependența dintre fenomene.

Elevii vin cu foarte mare plăcere la cabinet și în timpul liber, atrași de posibilitatea de a folosi bogăția de material demonstrativ care le stă la îndemînă: hărți, atlase, tablouri, ilustrații, colecții, aparate și instalații. Intreaga activitate a cercului tinerilor geografi este legată acum de cabinetul de geografie.

De altfel, aici se desfășoară și alte activități — de pildă, ședințele cercului pedagogic raional de geografie, consultațiile pentru cei ce studiază fără frecvență etc. De asemenea, aici este și sediul filialei locale a Societății de științe naturale și geografie.

Cabinetul nostru de geografie, rezultat al muncii perseverente a cadrelor didactice, al colaborării cu părinții și al ajutorului acordat de organele locale contribuie mult la îmbunătățirea predării geografiei.

Prof. HORTENSIA ȘUHAN
Cîmpulung Moldovenesc

La lecția de lucru manual

Elevii clasei a III-a „B" de la școala medie nr. 1 din Făgăraș se află la lecția de lucru manual. Învățătoarea lor, tovarășa Maria Neagoș, începe cu pricepere lecția, cerînd copiilor să-și organizeze locul de muncă. Ei își pregătesc în ordine cele necesare pentru începerea activității: băieții — pănușele de porumb pentru confecționarea ștergătoarelor de picioare, iar fetele — lînă și andrele pentru confecționarea unor fulare. Îndată andrelele pornesc să umble cu hărnicie și precizie. Cîteva fetițe doar le mai mînuiesc cu stîngăcie, dar se silesc și ele să prindă ritmul celorlalte.

Băieții încă n-au început lucrul. Înainte de a porni cu ei la treabă, învățătoarea verifică dacă și-au însușit cunoștințele predate în lecția precedentă, cu privire la confecționarea ștergătorului de picioare din pănușe de porumb. La întrebările ei elevii răspund corect. Ei știu care anume pănușe sînt mai bune pentru confecționarea ștergătorului, de ce pănușele se udă înainte de începerea lucrului, cum trebuie mînuit acul de sîrmă și cum se lucrează ștergătorul. În acest fel, munca practică a copiilor se bazează pe o serie de cunoștințe teoretice cu privire la proprietățile materialului cu care lucrează, la unealta pe care o folosesc și la metodele de lucru, evitîndu-se caracterul meșteșugăresc al muncii.

După ce consideră că s-au lămurit problemele importante, învățătoarea anunță continuarea lucrărilor începute în lecția anterioară, trecînd apoi printre bănci să vadă cum lucrează copiii. Fiecare lucrare este analizată și însoțită de observațiile și de explicațiile suplimentare ale învățătoarei, care urmărește ca elevii să țină curat locul de muncă, să respecte indicațiile date, să mînuiască bine unealta cu care lucrează.

Verificînd lucrările elevilor, învățătoarea constată un fapt pe care, desigur, nu-l dorea: o parte din elevi efectuează lucrări care nu se încadrează în tema „împletituri", iar alții nu și-au adus nimic de lucru. Din cele 16 fetițe prezente, numai 9 efectuează împletituri din lînă, în timp ce 6 lucrează cu acul diferite motive naționale, ce se încadrează în tema „cusături", iar o fetiță modelează diferite figuri din plastilină. Cîțiva băieți, care nu și-au adus materialul necesar, sînt puși să ajute pe colegii lor la confecționarea ștergătorului.

Iată-i acum pe toți la lucru, de parcă s-au luat la întrecere. În clasă se aude doar foșnetul pănușelor de porumb și țăcănitul vesel al andrelelor de metal.

Mă apropii de un elev să văd cum lucrează ștergătorul. Cu ajutorul unui ac de sîrmă, el trage cu îndeminare șuvițele de pănuși pe care apoi le înnoadă. Cu fiecare rînd terminat, ștergătorul crește în diametru. Mă apropii de alt elev. Folosește și el aceeași metodă — înnodarea pănușelor de porumb. Numai cîțiva băieți execută ștergătorul prin metoda împletirii în trei a pănușelor de porumb. Cu toate că și unii și alții efectuează pînă la capăt obiectul propus — ștergătorul de picioare — cei care l-au lucrat prin metoda înnodării nu s-au putut familiariza cu împletitura unui șnur din pănuși de porumb sau din alt material, așa cum cere, de altfel, tema „împletituri".

Sună. Lecția s-a terminat. Copiii își strîng în ordine lucrurile.

Plec împreună cu învățătoarea și discutăm cele petrecute în clasă. Lecția a fost, în general, bine organizată. Discuțiile purtate cu elevii atît la început (la verificarea cunoștințelor), cît și în timpul desfășurării muncii au dovedit că tovarășa Maria Neagoș știe să sprijine cu pricepere activitatea practică a elevilor pe cunoștințele teoretice predate. De aceea ei nu fac o simplă muncă meșteșugărească, ci învață care sînt proprietățile unor materiale și cum se prelucrează acestea, își însușesc în mod conștient diferite metode simple de muncă practică.

Totuși, lecția condusă de tov. Neagoș a avut și neajunsuri. Pentru că materialele necesare lecției n-au fost pregătite din timp, unii copii n-au putut folosi din plin ora de lucru și n-au executat lucrările prevăzute de tema curentă (împletituri). Învățătoarea n-a căutat să-i deprindă pe toți cu amîndouă metodele de împletituri — prin înnodare și prin împletire în trei. Și cred, de asemenea, că a constituit un neajuns faptul că tovarășa Neagoș nu s-a ocupat și de fetițele care mînuiesc mai greu andrelele, spre a le ajuta să dobîndească mai repede îndemînarea necesară.

În totul, însă, după cum am mai spus, lecția a fost izbutită. Ea l-a ajutat pe copii să dobîndească deprinderi de muncă practică, să învețe a lucra ordonat, să-și folosească cunoștințele și să le aplice cu pricepere.

M. DORU

Un colț din expoziția de la școala nr. 1 „N. Bălcescu" din Capitală, înfățișînd obiecte variate construite de elevi în cadrul lucrărilor practice de atelier.

O expoziție a lucrărilor confecționate de elevi

Acum o săptămînă s-a deschis la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" prima expoziție a lucrărilor executate de elevii școlilor din Capitală în cadrul activităților practice în atelier. Materialele expuse dovedesc atît străduința pe care o arată cadrele didactice pentru realizarea învățămîntului politehnic, cît și interesul elevilor pentru munca practică.

Printre obiectele expuse se remarcă instrumentele executate din fier, oțel și lemn de elevii școlii medii nr. 7 „I. L. Caragiale" ca și machetele de termocentrale și de avion confecționate de ei, rețeaua electrică și transformatorii lucrați de elevii școlii medii nr. 15, telegraful Morse, cîmpul electromagnetic, scripetele fix, aparatul de sudură și vibratorul electric construite de elevii școlii medii nr. 13, fasungurile pentru faruri auto lucrate de elevii școlii nr. 49, nivelmetrul, grafometrul, aparatul pentru demonstrarea inerției, plugul și grapa executate de elevii școlii de 7 ani nr. 51, precum și numeroase alte materiale efectuate de elevii școlilor medii nr. 4 „Aurel Vlaicu", nr. 1 „Nicolae Bălcescu", nr. 14, nr. 23 și nr. 28, ca și de elevii școlilor de 7 ani nr. 31, nr. 50 și nr. 57.

ȘTIRI DIN ȘCOLI

Un referat interesant

Membrii cercului de astronomie de la școala medie nr. 1 din orașul Sighișoara au organizat de curînd o manifestare interesantă. Referatul „Viața și activitatea lui Copernic", prezentat cu acest prilej, a stîrnit mult interes în rîndurile ascultătorilor și a fost urmat de discuții ample.

În încheiere s-a prezentat un frumos și variat program artistic.

CONSTANTIN TATU
Sighișoara

Pentru părinți și pentru copii

În sala colțului roșu al comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt și cultură de la Dorohoi peste 50 de părinți au participat nu de mult la conferința „Legătura școlii cu familia", expusă de prof. Alexandru Ostofi.

Tot din inițiativa comitetului sindical s-au organizat pentru elevi și pentru copiii din instituțiile preșcolare minunate seri de basm. S-au prezentat basmele „Harap Alb", „Albă ca zăpada", „Capra cu trei iezi" etc., însoțite de proiecții de diafilme.

V. IOAN
Dorohoi

Excursie în Capitală

De curînd, comitetul sindical raional de învățămînt și cultură din Alexandria a organizat pentru pedagogi o excursie de o zi în Capitală. Cei peste 100 de participanți la această excursie au vizionat spectacole cu drama „Ovidiu" de V. Alecsandri și opera „Dama de pică" de P. I. Ceaikovski.

D. ANDRIȚOIU
Alexandria

Vacanța pionierilor și școlarilor

Pionierii și școlarii din regiunea Constanța au avut posibilitatea să petreacă vacanța în mod plăcut, datorită grijii pe care au manifestat-o organele locale în această direcție. În diferite localități au fost organizate orășele ale copiilor, unde s-au instalat chioșcuri cu cărți, dulciuri etc. și s-au prezentat numeroase programe artistice. În orășelul copiilor din Constanța a fost pus în funcțiune un tren al copiilor.

O mare atenție s-a acordat organizării taberelor și excursiilor. Numeroși școlari și-au petrecut vacanța în taberele organizate la munte.

În multe localități au fost organizate festivaluri ale filmului pentru copii.

I. BADICA
Constanța

PENTRU ÎNLĂTURAREA SUPRAÎNCĂRCĂRII ELEVILOR

Chibzuim îndeajuns asupra temelor pentru acasă?

Supraîncărcarea elevilor și măsurile pentru lichidarea ei constituie una din problemele care au fost mult dezbătute în ultimii ani și care preocupă o mare masă de oameni — atît pedagogi cît și părinți. De nenumărate ori s-a ridicat problema că elevii școlii de cultură generală sînt supraîncărcați, că sînt supuși la eforturi care depășesc posibilitățile lor fizice și intelectuale.

Supraîncărcarea elevilor este determinată, fără îndoială, de numeroase cauze. Ea prezintă aspecte variate și multiple care diferă adesea de la o școală la alta și chiar de la profesor la profesor. Mulți dintre cei care și-au pus această problemă și-au îndreptat focul împotriva programelor și manualelor școlare pe considerentul că au un volum prea mare de cunoștințe. Este adevărat că una din cauzele principale ale supraîncărcării elevilor o constituie volumul mare de cunoștințe prevăzut în unele programe și manuale, cît și forma greu accesibilă în care este prezentat uneori conținutul acestora, după cum o altă cauză importantă o constituie aglomerarea activităților în afară de clasă și extrașcolare la care sînt solicitați elevii. Nu este însă mai puțin adevărat și faptul că supraîncărcarea elevilor se datorește și unor cauze legate de organizarea muncii în clasă, de insuficienta pregătire a unor cadre didactice pentru lecții, de nejusta proporționare a timpului rezervat pentru diferitele etape ale lecțiilor și de faptul că unii profesori caută să dea elevilor un volum de cunoștințe mai mare chiar decît cel prevăzut în manuale.

Împotriva multora dintre aceste cauze s-au luat o serie de măsuri, care nu au rezolvat însă definitiv problema supraîncărcării elevilor, întrucît ele nu au fost aplicate cu strictețe și nu au avut în vedere toți factorii care contribuie la menținerea acestei supraîncărcări.

Una din formele cele mai frecvente ale supraîncărcării elevilor ce continuă să se mențină încă în școlile noastre o constituie felul cum se dau temele pentru acasă, pe care mulți profesori le consideră principala formă de însușire și fixare a materialului. Fără a minimaliza importanța pe care o au temele date acasă în ansamblul procesului instructiv-educativ, în consolidarea cunoștințelor elevilor și în formarea deprinderilor de muncă independentă, putem afirma că în multe școli aceste teme au devenit unul din elementele principale care contribuie la menținerea supraîncărcării elevilor.

Încărcarea temelor pentru acasă se manifestă mai multe aspecte negative. Acestea privesc momentul dării temelor, alegerea și volumul acestora. Sînt foarte frecvente cazurile în care darea temelor nu este considerată ca unul din momentele principale ale lecției, acest lucru devenind o chestiune secundară, formală, tratată cu superficialitate de către profesorii respectivi. Datorită utilizării neraționale a timpului afectat fiecărei lecții și lipsei de planificare a materialului, mulți profesori dau temele pentru acasă după ce s-a terminat ora, iar clopoțelul a sunat de ieșire. De aceea, din lipsă de timp, profesorul indică temele în grabă, fără să mai dea explicațiile corespunzătoare, în clasă nu mai este liniștea necesară, iar elevii nu mai pot fi atenți și li se răpește recreația care le este atît de necesară. Ca urmare a acestei situații, de multe ori elevii nu știu precis ce au de făcut, nu cunosc scopul temei și cum trebuie să lucreze și nu pot rezolva greutățile pe care le întîmpină în timpul executării lucrărilor. Iată cîteva cifre care dovedesc că, într-adevăr, lucrurile se petrec de multe ori în felul acesta. Din 44 de cazuri verificate în regiunile Cluj, Oradea și Stalin, s-a constatat că numai în 8 cazuri temele au fost indicate la timp, în 8 cazuri nu s-au dat de loc teme pentru acasă, iar în restul de 28 cazuri temele au fost date după ce a sunat de recreație.

Adeseori comunicarea temelor se face în mod formal, folosindu-se formulele: „luați lecția din carte", „citiți de la pagina... pînă la pagina..." sau „rezolvați exercițiile nr...". Neajunsurile care decurg dintr-o asemenea comunicare impun elevilor un timp suplimentar pentru efectuarea temelor și pericliteză însăși calitatea lecțiilor.

Se vădește adesea formalism și în ceea ce privește alegerea temelor. Se dau teme la întîmplare, fără legătură cu lecția, lipsite de orice caracter creator, în multe cazuri numai cu scopul de a da de lucru elevilor.

Faptul cel mai important care determină supraîncărcarea elevilor sub acest aspect îl constituie însă volumul extrem de mare al temelor ce se dau de scris pentru acasă la toate obiectele. După aprecierile unor directori de școli și diriginți, 30—40% din supraîncărcarea care se manifestă în procesul de învățămînt la ora actuală se datorește volumului exagerat de mare al temelor date pentru acasă.

Sînt foarte frecvente cazurile cînd unii profesori dau la specialitatea lor teme atît de încărcate, încît elevilor nu le mai rămîne timp să se pregătească și la alte materii. Acești profesori „uită" că în afară de obiectul lor mai există și alte obiecte în planurile de învățămînt, sau consideră că obiectul propriu este cel mai important.

Cu prilejul unui control efectuat la școala medie nr. 22 „Gh. Lazăr" din Capitală s-a constatat că profesorii dau teme pentru acasă, de regulă, fără a se interesa de volumul temelor date la celelalte obiecte. Nu există o coordonare și o proporționare justă a temelor pentru acasă la toate materiile pe o zi, precum și în cursul săptămînii, în funcție de orar, așa cum prevăd îndrumările Ministerului Învățămîntului și Culturii. Bunăoară, la clasa a VII-a „B", de la școala „Gh. Lazăr" s-a dat ca temă pentru acasă la o singură lecție de matematică să se rezolve 8 probleme și să se scrie teoremele cu privire la criteriile de asemănare a triunghiurilor. S-a întrebat profesorul respectiv de cît timp au nevoie elevii pentru executarea acestei teme și dacă mai pot să facă temele și la celelalte obiecte?

În afară de aceasta, conținutul temelor date acasă nu este întotdeauna justificat, bine gîndit. Se dau lucrări care nu fac altceva decît să răpească timpul prețios al elevilor: copierea notițelor sau a schemelor făcute în clasă la tablă și notate deja pe maculatoare, rezumatul unor lecții la istorie, științele naturale, fizică, executarea unor desene artistice la științe naturale, la fizică etc.

Iată de pildă ce teme pentru acasă au primit elevii unei clase de la școala de 7 ani nr. 23 din Capitală, în săptămîna de la 28 octombrie a 2 noiembrie 1957, în afară de problemele și exercițiile date la matematică, limba română, limbi străine: la zoologie — rezumate și desene; la fizică — rezumate, desene și exerciții; la istorie — rezumatele lecțiilor; la muzică — portative cu solfegii; la desen — planșe cu desene liniare și figuri geometrice etc. Aproape în fiecare zi a acestei săptămîni elevii clasei respective au primit teme de scris pentru acasă la toate obiectele.

Rezultatul acestor practici este că în multe zile ale săptămînii elevii lucrează la executarea temelor scrise pentru a doua zi cîte 4, 5 și chiar 6 ore. Din această cauză ei se culcă seara tîrziu, se scoală dimineața de vreme, nu-și refac forțele în timpul somnului prea scurt, iar capacitatea lor de muncă intelectuală este în consecință scăzută la orele de clasă. Efectul negativ al supraîncărcării cu teme pentru acasă se răsfrînge în acest fel și asupra înțelegerii, memorării și reproducerii materialului nou predat, cît și a celui însușit anterior. Supraîncărcarea cu teme pentru acasă duce la oboseală, iar cu timpul la surmenaj.

Această situație impune tuturor cadrelor didactice să examineze cu mai multă atenție problema supraîncărcării elevilor prin temele date acasă și să ia măsuri eficace pentru evitarea ei, ceea ce nu este greu de realizat.

La darea temelor scrise pentru acasă învățătorii și profesorii trebuie să țină seamă de particularitățile de vîrstă ale copiilor, de dozarea efortului lor în timp, cunoscînd că timpul necesar efectuării acestor teme nu trebuie să depășească 1—1½ ore pentru elevii din clasele mari. Numai așa elevii vor avea posibilitatea să repete și celelalte lecții, să facă lectură, să se recreeze și să se odihnească.

La stabilirea temelor trebuie să se urmărească o justă corelație între diferitele obiecte de învățămînt, în funcție de importanța fiecăruia. Totodată trebuie să se acorde mai multă grijă alegerii temelor, spre a nu supraîncărca elevii cu lucruri neesențiale, lipsite de importanță.

Înlăturarea supraîncărcării elevilor prin temele date acasă este posibilă numai printr-o strînsă colaborare între toți profesorii clasei, între care un rol important revine dirigintelui, printr-o selecționare atentă a temelor ce se dau de scris pentru acasă și printr-un număr mai redus de teme strict necesare, care să nu ceară din partea elevilor un timp de muncă exagerat de mare.

Stabilirea unui număr rațional de teme și eliminarea celor inutile se poate face prin întîlniri săptămînale ale profesorilor clasei, întîlniri la care să se discute și să se stabilească, pe discipline, temele ce urmează a fi date elevilor pentru acasă în săptămîna următoare. Fără îndoială că acest lucru cere și îmbunătățirea orarului, adeseori alcătuit defectuos și în contradicție cu cerințele pedagogice. Orarul trebuie să eșaloneze în mod just obiectele și să țină seama de posibilitățile de efort ale elevilor în cursul săptămînii.

Merită a fi menționat sistemul folosit de unele școli — de a introduce o condică de evidență a temelor date pentru acasă, în care toți profesorii înscriu temele date elevilor pentru ziua următoare și timpul necesar rezolvării lor, cu obligația de a consulta și ține seama de notările din această condică. O astfel de condică este de un real sprijin diriginților, care sînt datori să o cerceteze în mod permanent și să intervină imediat atunci cînd constată că unii profesori au dat elevilor un volum prea mare de teme sau teme care nu erau absolut necesare.

Justa alegere și dozare a temelor date acasă va contribui la rezolvarea problemelor privitoare la evitarea supraîncărcării elevilor numai dacă va face parte dintr-un întreg complex de măsuri, la care sînt chemați să colaboreze toți factorii ce au legătură cu școala, și dacă va fi urmărită cu strictețe de diriginți, de directorii școlilor și de organele de inspecție.

C. MINCA

Rezultatele unui concurs

Nu de mult s-a încheiat un concurs pentru confecționarea materialului didactic — primul concurs de acest fel desfășurat în țara noastră. Organizarea acestui concurs se încadrează în sistemul de măsuri luate de Ministerul Învățămîntului și Culturii în vederea ridicării calității materialului didactic folosit în școli.

În adevăr, întărirea bazei didactico-materiale a procesului de învățămînt, înzestrarea laboratoarelor școlare cu material didactic bogat și variat, de calitate bună, cu ajutorul căruia să se poată realiza un învățămînt intuitiv, constituie una din preocupările de seamă ale Ministerului Învățămîntului și Culturii. În acest scop Ministerul a format colective de cadre didactice de toate specialitățile care se ocupă de această problemă, a organizat schimb de material didactic cu diferite țări, a procurat de peste hotare diferite modele de aparate și material grafic, s-a preocupat de îmbogățirea bibliotecilor școlare cu lucrări privitoare la confecționarea de aparate, instrumente etc.

Alături de aceste măsuri, s-a decis să se organizeze anual și un concurs pentru confecționarea de material didactic, menit să antreneze în această acțiune un număr cît mai mare de învățători și profesori.

La primul concurs de material didactic, care s-a ținut în noiembrie 1957, s-a prezentat un material variat și interesant. Printre cele 45 de prototipuri, confecționate de 22 de concurenți, comisia concursului a apreciat îndeosebi cîteva care merită să fie produse în serie și popularizate. S-au remarcat astfel circuitele electrice confecționate de prof. **Pavel Popescu** (Mediaș). Acestea permit întocmirea a numeroase dispozitive experimentale din domeniul electricității. Cu ajutorul lor se pot demonstra cu ușurință diferite conectări, reostate, acțiuni reciproce dintre curenți și magneți, funcționarea unui motoraș electric etc. Modelul a fost premiat cu premiul II.

Merită să fie evidențiat și goniometrul școlar, confecționat de prof. **Ion Burducea** (Sibiu). Acest aparat are un accesoriu ingenios care permite determinarea unghiului de înălțime (elevație) prin reflecția acestui unghi într-o oglindă așezată orizontal. Cu goniometrul tovarășului Burducea se poate lucra rapid și cu mai multă precizie decît cu goniometrul simplu. Aparatul a fost premiat cu premiul III.

Un alt aparat premiat este trigonometrul construit de prof. **Mircea Văleanu** (Mediaș), util pentru predarea funcțiilor trigonometrice în clasa a VII-a. Aparatul arată variația funcțiilor și mărimea lor naturală, fără a fi nevoie de utilizarea tabelelor trigonometrice. Aparatul a fost premiat cu premiul III.

O serie de profesori s-au ocupat de perfecționarea unor modele existente. Bunăoară, prof. **Ștefan Bucșa** (Avrig) a perfecționat galvanometrul. Aparatul construit de el are sensibilitatea de 10^{-5} amperi și poate fi folosit pentru experiențele de inducție electromagnetică și alte experiențe unde se produc curenți slabi. Aparatul a fost premiat cu premiul I. Prof. Ștefan Bucșa a confecționat și un electroscop cu pai, construit după modelul electroscopului cu indicator de aluminiu, dar avînd o sensibilitate mai mare decît acesta, o izolație mai bună și posibilitatea de a păstra electricitatea timp îndelungat. Electroscopul cu pai a fost premiat cu premiul II.

Tov. **Haralambie Soltineanu**, învățător în comuna Valea Brazilor, a confecționat un cub și un paralelipiped divizate în centimetri cubi și decimetri cubi, pentru lămurirea elevilor din clasele I—IV asupra noțiunii de volum și asupra modului de calcul a volumului unui cub sau paralelipiped. Tov. Soltineanu a confecționat de asemenea un material privitor la împărțirea unui metru cub în dm^3 și cm^3 și a unui decimetru cub în cm^3. Modelul a fost premiat cu premiul II.

Planșeta de laborator confecționată de tov. **Alfred Bartmus** (Rupea), constituie o îmbunătățire a planșetei care se folosește actualmente în școli, aplicîndu-se la bănci, în clasă, pentru a se obține o măsuță orizontală pe care elevii pot executa lucrări frontale la fizică și chimie. Planșeta confecționată de tov. Bartmus este prevăzută cu o poliță mică pentru eprubete. Planșeta este practică și va folosi mai ales școlilor care nu au încă o sală și mese speciale pentru lucrări practice. Modelul a fost premiat cu premiul III.

De asemenea, a fost premiată cu premiul III cutia cu litere și cifre decupate confecționată de învățătorul **Florea Ștefănescu** (Codlea).

Merită să fie menționate și aparatele simple pentru ilustrarea noțiunilor de unghi adiacent, unghi complementar, unghi suplementar etc. confecționate de prof. **Dumitru Rașu** (Budești). Aceste aparate se pot confecționa de către elevi în cadrul lucrărilor practice în ateliere.

La concurs au fost prezentate numeroase materiale pentru predarea scris-cititului și a aritmeticii în clasele I—IV. Aceste materiale sînt însă, uneori, prea complicate. De exemplu, pentru predarea unor litere s-a confecționat o cutie mare din scîndură, în care literele sînt ridicate cu cremaliere, acționate de o manivelă (cinci cremaliere pentru cinci litere). De asemenea unele mașini de socotit, alcătuite din planșete verticale sau cilindri cu cifre variabile, sînt prea complicate și costisitoare.

Este de așteptat ca la viitoarele concursuri de material didactic învățătorii și profesorii să participe în număr și mai mare, să pornească la o muncă mai însuflețită în ceea ce privește confecționarea de material didactic, să prezinte prototipuri, machete și schițe de o valoare reală, caracterizate prin simplitate și originalitate.

T. NEȘ

Consfătuiri cu cadrele didactice

Ministerul Învățămîntului și Culturii a organizat în zilele de 29—30 decembrie 1957, în centrele regionale Iași, Cluj, Tg. Mureș, Orașul Stalin, Suceava și Constanța consfătuiri cu un număr însemnat de cadre didactice, diriginți și directori de școli cu rezultate bune în munca instructiv-educativă, pentru discutarea unor măsuri privind evitarea supraîncărcării elevilor din școlile de cultură generală.

În legătură cu aceleași probleme a avut loc în ziua de 4 ianuarie 1958, la Ministerul Învățămîntului și Culturii, o consfătuire cu directori de școli și cadre didactice fruntașe din orașul București.

ALEGEREA noilor organe sindicale

Zilele acestea au început în instituțiile din învățămînt și cultură din întreaga țară pregătirile în vederea prezentării dărilor de seamă și alegerii noilor organe sindicale. Pentru oamenii muncii din învățămînt evenimentul acesta este deosebit de important, dat fiind rolul din ce în ce mai mare pe care îl au organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cultură în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele și în răspîndirea culturii în masele largi ale poporului.

Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cultură au acumulat o rodnică și bogată experiență în activitatea lor. Aproape că nu există nici o problemă din domeniul învățămîntului sau al muncii culturale de masă la rezolvarea căreia sindicatul nostru să nu participe activ. In ultimii ani a crescut interesul organizațiilor noastre sindicale pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt din școală. Multe dintre acestea au căutat și au găsit forme interesante pentru a promova experiența pedagogică înaintată a unor învățători și profesori, pentru a sprijini calificarea și perfecționarea altora, pentru a ajuta la lărgirea orizontului lor de cunoștințe în toate domeniile și în special în domeniul pregătirii lor politico-ideologice. Un mare număr de pedagogi atrași în activitatea culturală de masă participă activ la opera de transformare socialistă a agriculturii, ca purtători ai cuvîntului partidului în masele țărănimii muncitoare.

Pentru mai strînsa legare a învățămîntului de viață, sarcină stabilită de cel de al II-lea Congres al P.M.R., organizațiile sindicale au inițiat o largă acțiune în vederea cunoașterii de către pedagogi a bogățiilor patriei, a celor mai importante construcții economice înfăptuite în anii puterii populare.

Ar putea fi enumerate multe acțiuni prin care organizațiile sindicale din instituțiile de învățămînt și-au adus contribuția la efortul pe care-l depune poporul nostru pentru o viață din ce în ce mai bună. Ele sînt însă îndeobște cunoscute. Cunoscută este și semnificația profundă a acestora — și anume conștiința tot mai ridicată, atașamentul profund cu care răspund muncitorii din domeniul învățămîntului și culturii la chemarea partidului pentru făurirea societății socialiste.

Cel de al IV-lea Congres al sindicatului nostru, care a avut loc în noiembrie anul trecut, exprimînd voința celor peste 200.000 de membri ai sindicatului a stabilit o serie de măsuri privind dezvoltarea contribuției muncitorilor din învățămînt și cultură în vederea îndeplinirii și în viitor cu succes a sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața școlii și a instituțiilor de cultură. Hotărîrile celui de al IV-lea Congres au fost primite cu bucurie de toate organizațiile noastre sindicale, care au și trecut la îndeplinirea lor.

După cum se știe, una dintre cele mai importante măsuri prevăzute în Rezoluția Congresului este intensificarea activității profesionale în rîndul membrilor de sindicat pentru a ridica nivelul învățămîntului de toate gradele. In cursul lunii decembrie multe organizații sindicale din școli au dezbătut Hotărîrile Congresului, au stabilit diferite măsuri menite să ducă la ridicarea măiestriei pedagogice a cadrelor didactice, la ridicarea nivelului cunoștințelor lor politico-ideologice, la îmbunătățirea activității lor sociale și culturale.

Hotărîrea plenarei C.C.S. din decembrie 1957 cu privire la organizarea adunărilor generale și conferințelor sindicale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerilor, hotărîre care stabilește ca acestea să aibă loc la începutul anului 1958, găsește așadar organizațiile noastre sindicale angajate într-o rodnică muncă de îmbunătățire a activității lor în toate sectoarele. Comitetele sindicale raionale și orășenești, comitetele de instituție, ca și activiștii obștești și toți muncitorii din învățămînt trebuie să aibă în vedere că succesul alegerilor sindicale depinde în bună măsură de pregătirea lor. De aceea toate organele sindicale au datoria să acorde întreaga atenție pregătirii politico-organizatorice a alegerilor. Este o obligație a fiecărui comitet sindical de instituție, a fiecărei organizații sindicale de bază de a veghea ca alegerile generale pentru alegeri să nu se țină pînă cînd nu sînt asigurate toate măsurile pregătitoare necesare.

In cadrul măsurilor de pregătire un loc important îl ocupă instruirea activului sindical.

Buna reușită a alegerilor este determinată în mare parte și de felul cum este întocmită darea de seamă. De conținutul dării de seamă, de problemele pe care le ridică, de felul cum acestea sînt analizate depinde în bună măsură nivelul desfășurării adunărilor generale și al conferințelor pentru alegeri. Darea de seamă prezentată în adunarea generală a organizației de bază sau a grupei sindicale trebuie să oglindească activitatea sindicală desfășurată în școala sau instituția respectivă, să analizeze activitatea organizatorului și a delegaților sindicali din grupă, să cuprindă sarcinile actuale care stau în fața membrilor organizațiilor respective. Pentru aceasta este necesar să se cunoască întregul proces de învățămînt, ca și perspectivele imediate privind înlăturarea diferitelor neajunsuri și lipsuri etc. O asemenea dare de seamă se întocmește după consultarea membrilor de sindicat.

Dările de seamă trebuie să analizeze de asemenea felul în care sînt traduse în viață în instituția respectivă Hotărîrile plenarelor C.C. al S.M.I.C.

In activitatea organizatorică a sindicatului, un rol deosebit de important îl au grupele sindicale. Experiența a dovedit că cu cît este mai bine organizată munca sindicală în grupe cu atît organizațiile sindicale de bază își îndeplinesc cu mai mult succes sarcinile puse în fața lor de către partid. De aceea este necesar să se acorde importanța cuvenită desfășurării adunărilor generale pentru alegeri în grupele sindicale.

Sindicatele din țara noastră sînt constituite și își desfășoară activitatea pe baza principiilor centralismului democratic, ale democrației muncitorești. Democrația în viața organizațiilor sindicale se exprimă în primul rînd prin faptul că întreaga activitate a sindicatelor se desfășoară cu participarea directă a membrilor de sindicat și sub controlul acestora. Membrii sindicatelor noastre au drepturi depline de a controla activitatea organelor sindicale alese de ei. Aceste drepturi trebuie să se vădească acum, în adunările generale pentru dări de seamă și alegeri, printr-o deplină respectare a democrației muncitorești, pe baza creării tuturor condițiilor pentru dezvoltarea criticii și autocriticii obiective și constructive.

Hotărîtor pentru creșterea autorității și eficacității adunărilor generale sindicale — care sînt forurile superioare de conducere a organizațiilor sindicale din întreprinderi și instituții — este atitudinea justă față de părerile și criticile exprimate de membri organizațiilor sindicale respective. In cadrul adunărilor generale și conferințelor de alegeri, organele sindicale și toți activiștii sindicatelor trebuie nu numai să asculte, ci să aibă și o atitudine pătrunsă de simțul răspunderii față de părerile, propunerile și criticile oamenilor muncii, să țină seamă de ele, să le analizeze cu seriozitate. Fiecărui membru de sindicat care a făcut o propunere să i se dea răspuns. Dacă propunerea nu este justă, să se dea cu răbdare și competență explicațiile corespunzătoare. Să fie combătută cu hotărîre orice tendință de a opri sub diferite pretexte pe cei care critică și să se ia poziție fermă împotriva acelora care încearcă să înăbușe critica.

In stadiul actual de dezvoltare a construcției socialiste din țara noastră, cînd rolul și sarcinile sindicatelor cresc și se dezvoltă continuu, cînd drepturile și atribuțiile comitetelor de întreprinderi și instituții au fost lărgite în mare măsură este cu atît mai necesar ca în organele sindicale să fie alese cadre corespunzătoare sarcinilor complexe economice, sociale și culturale care stau în fața organizațiilor sindicale de bază. De aceea, în perioada de pregătire a alegerilor trebuie să muncim în așa fel încît să ridicăm conștiința fiecărui activist sindical și a fiecărui membru de sindicat. Trebuie să veghem ca în organele sindicale să fie propuși și aleși tovarăși care iubesc cu înflăcărare patria și partidul, sînt devotați poporului, membri de partid sau fără de partid care și-au dovedit prin fapte devotamentul față de republica noastră populară.

ION MUNTEAN
secretar al C.C. al S.M.I.C.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Mișcarea mondială a pedagogilor pentru pace

„Ultimele cuceriri ale științei și tehnicii deschid o nouă eră. Oamenii sînt aceia care trebuie să hotărască dacă aceste cuceriri vor fi puse în slujba morții sau în slujba vieții". In acești termeni s-a exprimat Biroul Consiliului Mondial al Păcii la ultima sa sesiune.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii interesează în mod deosebit pe toți muncitorii din învățămînt. In fiecare zi, în clasele lor, ei pregătesc tînăra generație, o ajută să-și însușească progresele culturale ale omenirii, să cunoască lumea în care va trăi și va munci.

Oare eforturile pedagogilor și ale tuturor muncitorilor vor fi zadarnice? Oare copiii cărora ei le consacră activitatea lor de fiecare zi vor fi victimele unui război atomic sau termonuclear care, cum spune apelul celor 64 de partide comuniste și muncitorești „ar cuprinde toate popoarele și ar amenința cu nenorociri incalculabile multe generații ale omenirii"? Aceasta este problema pe care și-o pun muncitorii din învățămînt, ca și toți oamenii cinstiți ce vor să trăiască în pace și doresc un viitor fericit tinerei generații.

★

In momentul de față toate popoarele lumii, indiferent de sistemul lor politic, doresc pacea, securitatea și încetarea cursei înarmărilor. Este cazul țărilor socialiste și, în primul rînd, al Uniunii Sovietice, al cărei sistem social este prin esența sa orientat în direcția păcii. Este cazul popoarelor din Orient care, în special în ultima perioadă, și-au arătat ostilitatea față de pactele militare. Este cazul popoarelor din Occident care au suferit în mod deosebit de pe urma celor două războaie mondiale și nu mai vor să trăiască un alt război.

Și, totuși, se constituie blocuri militare: N.A.T.O., S.E.A.T.O., Pactul de la Bagdad. Cheltuielile militare continuă să fie foarte mari. Se experimentează noi arme de distrugere în masă.

Ce determină aceste contradicții între aspirațiile popoarelor către pace și realitatea prezentă? Izvorul lor constă în faptul că pe lîngă aspirația universală a popoarelor către pace există și forțe cărora ultimele războaie le-au adus profituri mari și care beneficiază de pe urma cursei înarmărilor. Este vorba de monopolurile capitaliste și, în primul rînd, de monopolurile americane, care s-au îmbogățit în mod considerabil în timpul războaielor mondiale și care sînt interesate în menținerea cursei înarmărilor — sursă de beneficii fabuloase. In afară de aceasta, blocurile militare sînt folosite în scopuri politice, ca mijloace împotriva mișcărilor de eliberare sau împotriva forțelor progresiste, permițînd amestecul în viața internă a națiunilor.

Cea mai înaltă datorie a pedagogilor este aceea de a-și uni forțele lor cu acelea ale tuturor oamenilor cinstiți, cu toate forțele care luptă împotriva politicii de război a monopolurilor capitaliste. Invățătorii și profesorii au datoria de a-și uni acțiunile lor în lupta pentru pace cu acțiunile celei mai progresiste forțe a timpului nostru, clasa muncitoare.

★

Pedagogii au făcut pînă acum multe lucruri în această direcție. Ei au adus o contribuție considerabilă la marile campanii populare pentru interzicerea armelor de distrugere în masă, pentru încetarea experiențelor atomice și termonucleare, împotriva constituirii de blocuri militare și de baze militare pe teritoriul unor țări străine, împotriva reînarmării Germaniei Occidentale, împotriva agresiunii asupra Egiptului și a intrigilor și provocărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Unele organizații pedagogice au întreprins acțiuni cu totul remarcabile. Așa este, de exemplu, cazul Sindicatului învățătorilor din Japonia care, împreună cu muncitorii și țăranii japonezi, cu tineretul japonez, a organizat o campanie de o mare amploare împotriva armei atomice. Și în alte țări au fost organizate acțiuni ale pedagogilor împotriva cursei înarmărilor, pentru pace; în Franța, în Italia și în ultima vreme în Germania Occidentală pedagogii s-au ridicat în număr mare împotriva planurilor de a se instala în țările lor baze de lansare a rachetelor cu încărcătură nucleară și stocuri de arme atomice. Acțiuni asemănătoare au avut loc și în Norvegia și Danemarca.

Pedagogii, alături de popoarele lor, duc o luptă susținută împotriva războaielor coloniale. In numeroase rînduri pedagogii din Franța au făcut cunoscută împotrivirea lor față de continuarea războiului din Algeria și și-au exprimat dorința ca acest conflict să fie reglementat pe calea tratativelor.

Una din formele cele mai clare ale dorinței generale de pace a pedagogilor se exprimă prin dezvoltarea relațiilor culturale internaționale. Crește mereu numărul schimburilor de delegații între țări, se stabilesc legături prietenești de colaborare, se încheie acorduri bilaterale. Sindicatul muncitorilor din învățămînt din U.R.S.S. a încheiat astfel de acorduri cu Anglia, Japonia, Chile. Delegațiile fac cunoscute tradițiile pedagogice ale țărilor lor și își însușesc contribuția pe care fiecare țară a adus-o la dezvoltarea științei pedagogice mondiale. Așa s-a întîmplat, de exemplu, în ultima perioadă în Republica Cehoslovacă, cu prilejul comemorării lui Komenski.

Se poate spune că în această perioadă există o dorință generală de colaborare a pedagogilor pe plan profesional. Această dorință a cuprins toate țările, inclusiv Statele Unite ale Americii. De exemplu, în momentul de față, după lansarea celor doi sateliți sovietici, presa pedagogică din S.U.A. formulează dorința de a face schimburi de delegații cu Uniunea Sovietică pentru a studia mai adînc realizările din domeniul învățămîntului din U.R.S.S., realizări care stau la baza dezvoltării actuale a științei și tehnicii sovietice.

★

Este timpul de a concretiza această dorință generală a pedagogilor pentru o mai largă colaborare pașnică între toate popoarele. Ocazia este prilejuită de convocarea de către Consiliul Mondial al Păcii a Congresului pentru dezarmare și colaborare internațională.

Intr-o scrisoare adresată F.I.S.E., ca și altor numeroase organizații, Frédéric Joliot-Curie subliniază că problemele dazarmării și colaborării internaționale trebuie puse într-un fel nou, trebuie examinate în lumina stadiului actual al tehnicii moderne.

„In timpul în care, datorită progreselor nemaiauzite ale științei și tehnicii, omul dobîndește o nouă conștiință a posibilităților sale, se pune cu mai multă ascuțime decît înainte problema de a ști ce folosință se va da acestor noi cunoștințe. Este limpede, mai ales, că persistența încăpățînată de a căuta un pretins echilibru al forțelor pe calea cursei înarmărilor în continuă creștere riscă — în epoca bombelor cu hidrogen și a rachetelor intercontinentale care pot transporta aceste bombe în orice punct al globului — să ducă omenirea la o îngrozitoare catastrofă...

Nu este firesc, nu este admisibil de a menține pericolul războiului ca un mijloc normal de politică internațională".

La ședința Comitetului său administrativ, F.I.S.E. a hotărît să răspundă pozitiv apelului lansat de Frédéric Joliot-Curie. Toate forțele de care dispun pedagogii — și ele sînt numeroase — trebuie să fie mobilizate cu prilejul Congresului pentru dezarmare și colaborare internațională. Comitetul administrativ al F.I.S.E., răspunzînd pozitiv la apelul lui F. J. Curie, a fost în asentimentul tuturor educatorilor, a căror nobilă sarcină este aceea de a educa tineretul din toate țările lumii în spiritul păcii și al prieteniei între popoare.

Paul Delanoue
secretar general al F.I.S.E.

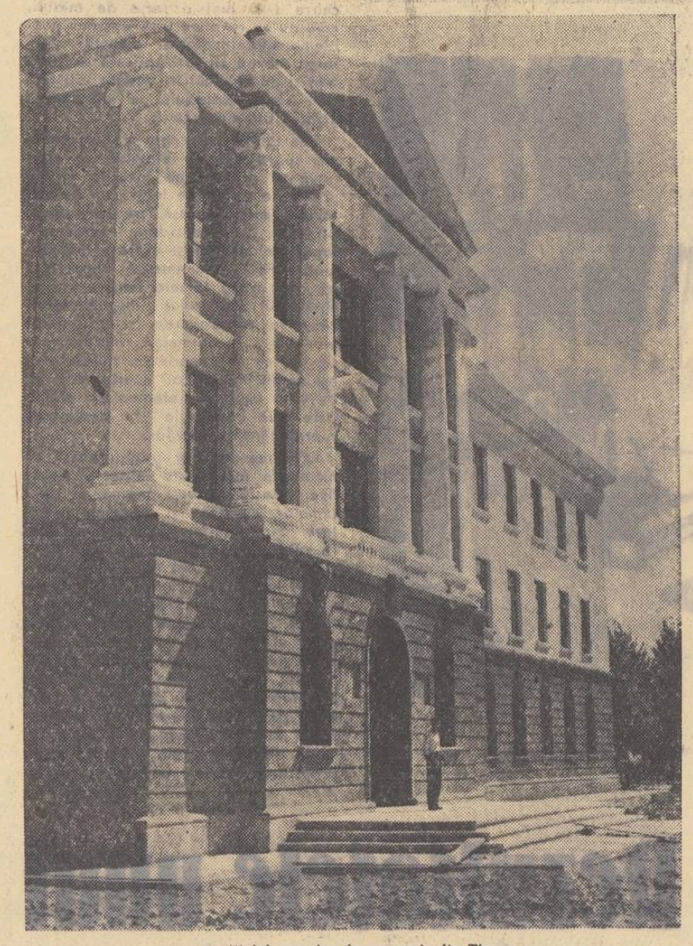

Institutul superior de economie din Tirana.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ALBANEZ în plină dezvoltare

De la eliberarea țării noastre au trecut 13 ani. Au fost 13 ani de muncă neobosită, în care am obținut succese frumoase. A crescut o Albanie nouă, care pășește pe drumul construirii socialismului.

Ca și în toate celelalte domenii de activitate, și în domeniul învățămîntului și culturii s-au obținut rezultate însemnate. Școala și instituțiile culturale, care altădată erau menite să slujească statului burghezo-feudal, și-au deschis larg porțile pentru fiii de muncitori și țărani. S-au înființat școli noi și învățămîntul a căpătat o fundamentare științifică, materialistă.

Imediat după eliberare, în fața statului democrat-popular s-a ridicat sarcina de mare importanță a lichidării analfabetismului, la îndeplinirea căreia a participat întreaga intelectualitate progresistă. Cînd ne gîndim la trecut, ne amintim de acel înfiorător procent de 83 la sută analfabeți. Poate numai comparînd acest procent cu faptul că azi, în linii mari, analfabetismul a fost complet lichidat, ne putem da seama de uriașul pas făcut de la obscurantism la lumină.

Școala statului burghezo-feudal — frecventată numai de fiii oamenilor avuți — educa pe elevi în spirit burghez, creștea oameni egoiști și încrezuți, aroganți, capabili de a întrebuința orice mijloc pentru a stăpîni și exploata, oameni care disprețuiau poporul, arta și cultura populară. Cu totul altă este misiunea școlii albaneze de astăzi. La baza muncii sale stă educația comunistă a tineretului. Școala crește oameni noi, eliberați de concepții mistice și religioase, luptători vrednici pentru știință și adevăr, înarmați cu cunoștințe temeinice despre legile naturii și societății, patrioți înflăcărați, participanți activi la construirea socialismului, solidari cu toți oamenii care luptă pentru pace, libertate și socialism.

Partidul Muncii din Albania și Guvernul R. P. Albania acordă o mare atenție învățămîntului și dezvoltării materiale a acestuia. Vom prezenta în legătură cu aceasta cîteva cifre, deoarece ele oglindesc înfăptuiri minunate. Numărul școlilor elementare — mă refer la școlile sătești de 4 ani — a crescut cu 332 la sută în comparație cu anul 1938; numărul școlilor de 7 ani și al școlilor medii este de peste 20 de ori mai mare față de același an.

Sectoare de învățămînt care nu existau deloc s-au înființat în anii aceștia și altele aproape inexistente s-au dezvoltat mult. S-au înființat 5 instituții de învățămînt superior, care în vara acestui an s-au unit în cadrul Universității de stat din Tirana. Invățămîntul preșcolar s-a dezvoltat cu peste 1200 la sută față de cel existent în 1938.

Invățămîntul de șapte ani a devenit obligatoriu și această obligativitate a putut fi tradusă în viață datorită bunelor condiții de studiu și de trai puse la dispoziția elevilor, datorită succeselor obținute de școala albaneză.

Un mare număr de elevi învață acum în școlile Albaniei. Numărul elevilor din școlile elementare a crescut față de anul 1938 cu 280 la sută, iar al celor din școlile de 7 ani și medii cu 800 la sută.

Ca o continuare a intensei munci de alfabetizare — după cum am mai arătat, neștiința de carte a fost în linii mari lichidată în 1955 — au luat ființă pentru oamenii muncii din producție nenumărate cursuri serale și prin corespondență.

Transformările în domeniul culturii și învățămîntului sînt strîns legate de mărețele realizări sociale, politice și economice care s-au înfăptuit în țara noastră. Acum, în Albania se muncește intens pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncii în vederea îmbunătățirii muncii instructiv-educative și a legării învățămîntului de viață.

QUEMAL MANDIJA
director general al învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului și Culturii al R. P. Albania

CONGRESUL AL V-LEA al Sindicatului Pedagogilor din Republica Populară Ungară

In zilele de 20-21 decembrie 1957 a avut loc la Budapesta cel de al V-lea Congres al Sindicatului Pedagogilor din R.P.U., sindicat care cuprinde astăzi în rîndurile sale 86.000 membri, față de 63.000 cît avea în anul 1952, cînd a avut loc cel de al IV-lea Congres al său. Printre membrii sindicatului se numără cadre didactice, personal tehnico-administrativ și de îngrijire din învățămîntul preșcolar, de cultură generală și din învățămîntul superior. Creșterea considerabilă a numărului membrilor sindicatului față de anul 1952 reflectă dezvoltarea din an în an a învățămîntului de toate gradele în Republica Populară Ungară.

Lucrările Congresului s-au desfășurat într-o atmosferă sărbătorească și plină de încredere în îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce revin școlii în opera de construire a socialismului în Republica Populară Ungară.

Cifrele prezentate Congresului cu privire la dezvoltarea învățămîntului în țara vecină și prietenă sînt deosebit de grăitoare. Dacă în 1938 abia 36% din copiii pînă la 14 ani erau cuprinși în școlile elementare de 8 ani, astăzi procentul acesta trece de patru cincimi.

In anii puterii populare au luat ființă în R.P.U. numeroase școli medii și universități. In prezent, școlile medii cuprind 125.501 elevi față de 52.342 cît cuprindeau în 1938. Deosebit de semnificativ este faptul că în timp ce în 1938 pătrundeau în școlile medii numai 3,4 la sută fii de muncitori și 0,6 la sută fii de țărani muncitori, astăzi, procentul fiilor de muncitori care învață în școlile medii este de 36,1 la sută, iar cel al fiilor de țărani muncitori s-a ridicat la 18,8 la sută. Fără îndoială că aceste cifre oglindesc atît rolul important pe care îl joacă clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în viața politică și socială a țării, cît și creșterea nivelului de viață obținută de poporul maghiar.

In școlile din R.P.U. lucrează astăzi de 4 ori mai mulți învățători și profesori decît în timpul burgheziei.

O atenție deosebită a acordat-o guvernul maghiar școlilor în limbile minorităților naționale. Pentru populația cu limba maternă română există numeroase școli elementare, precum și o școală medie cu limba de predare română.

Documentele prezentate Congresului, precum și discuțiile purtate au arătat că pedagogii maghiari sînt ferm convinși că adevăratul drum pe care trebuie să meargă poporul maghiar în dezvoltarea sa politică, socială și economică este drumul construirii socialismului, drumul democrației populare. Toți participanții la Congres (208 delegați și 192 invitați), reprezentînd 86.000 membri de sindicat, și-au exprimat atașamentul și încrederea față de politica Partidului Socialist Muncitoresc Maghiar și față de politica Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc Maghiar. Ei au arătat că sînt conștienți de faptul că sarcina principală a cadrelor didactice din Republica Populară Ungară, mai ales în urma învățămintelor trase după evenimentele din octombrie 1956, este aceea de a crește un tineret care să privească mereu înainte, clarvăzător, adevărat patriot, constructor conștient al socialismului în Republica Populară Ungară. Pentru aceasta, au subliniat participanții la Congres, pedagogia școlii maghiare trebuie să aibă la bază în mod absolut obligatoriu știința marxist-leninistă. Sindicatul Pedagogilor din Republica Populară Ungară trebuie să sprijine pe toți membrii săi să propage marxism-leninismul în rîndul tineretului studios și în rîndurile maselor largi populare. Ideologia socialistă să se reflecte în munca de zi cu zi a cadrelor didactice, precum și în întreaga lor comportare socială.

Din darea de seamă prezentată în fața Congresului și din raportul prezentat de către comisia de cenzori a reieșit că Comitetul Central al Sindicatului Pedagogilor din R.P.U., organele și organizațiile sindicale au reușit în bună parte să ducă la îndeplinire sarcinile ce le-au stat în față în perioada dintre cele două congrese.

Congresul a dezbătut cu deplină competență toate problemele care s-au aflat în sfera de activitate a Sindicatului Pedagogilor Maghiari de la ultimul Congres (1952) și pînă în prezent: problemele muncii profesionale, ridicarea nivelului politic, profesional și cultural al membrilor de sindicat, problemele legate de asigurarea condițiilor de muncă și de trai ale membrilor de sindicat, problema gospodăririi fondurilor și a bunurilor sindicale, precum și problemele legate de munca organizatorică a Sindicatului Pedagogilor din Republica Populară Ungară. Participanții la discuții au arătat cu curaj și sinceritate, în spirit critic și autocritic, atît succesele obținute cît și lipsurile manifestate în munca organelor și organizațiilor sindicale. Au fost criticate unele metode nejuste folosite în trecut în munca de îndrumare dusă de organele centrale, metode care au dus la confuzii, la greșeli. In același timp, au fost arătate metodele care au fost folosite pentru înlăturarea lipsurilor.

Saluturile frățești de solidaritate prezentate la Congres de către delegațiile sindicatelor din învățămînt și cultură din U.R.S.S., R.P.R. și R. P. F. Iugoslavia au fost primite de către participanți cu deosebită bucurie, cu îndelungate și vii aplauze.

Delegația noastră a transmis salutul frățesc al învățătorilor și profesorilor din Republica Populară Română adresat colegilor lor maghiari. In acest salut s-a arătat că oamenii muncii din învățămînt din patria noastră, însuflețiți de același țel — construirea socialismului — au ca preocupare principală, în activitatea lor, educația comunistă a tinerei generații și ridicarea nivelului cultural al maselor populare. De asemenea, noi am arătat atenția deosebită ce se acordă dezvoltării culturii naționalităților conlocuitoare în Republica Populară Română de către Partidul Muncitoresc Romîn și de către Guvernul Republicii Populare Romîne. S-au trecut în revistă importantele realizări obținute în acest domeniu, enumerîndu-se cele mai importante instituții de învățămînt și cultură în limba maghiară din Republica Populară Romînă.

Atît materialele prezentate în Congresul Sindicatului Pedagogilor Maghiari cît și cuvintele participanților la discuții au accentuat ajutorul prețios, moral și material, pe care l-au primit din partea sindicatelor din țările socialiste în munca de reconstrucție și consolidare de pe urma evenimentelor din octombrie 1956, și au exprimat deplina solidaritate cu mișcarea sindicală mondială.

Rezoluția adoptată la cel de al V-lea Congres al Sindicatului Pedagogilor din Republica Populară Ungară stabilește sarcinile ce stau în fața sindicatului pentru ridicarea învățămîntului de toate gradele la un nivel mai înalt, pentru îmbunătățirea muncii sindicale. Congresul a accentuat că Sindicatul Pedagogilor Maghiari trebuie să desfășoare o activitate și mai susținută, întărindu-și contribuția la munca de educare comunistă a tineretului.

Urmărind cu atenție lucrările Congresului al V-lea al Sindicatului Pedagogilor din Republica Populară Ungară și avînd un larg schimb de păreri cu noua conducere a sindicatului, am ajuns la convingerea că Sindicatul Pedagogilor din Republica Populară Ungară va ști să mobilizeze pe toți membrii săi în participarea activă la traducerea în viață a politicii Partidului Socialist Muncitoresc Maghiar și a Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc, în opera de construire a socialismului în Republica Populară Ungară.

ION PETRUȘCA
membru în prezidiul C.C. al S.M.I.C.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Recomandați elevilor colecția „Patria noastră"

HORIA LIMAN: Hotarul soarelui.

Reportajul lui Horia Liman îmbrățișează Țara Maramureșului, cu interesantele ei orașe (Baia Mare, Satu Mare) și sate (Chiuzbaia, Valea Borcutului, Băița, Cidreag etc.). Autorul se ocupă mult de istoria politică a acestor locuri, trecînd în revistă starea lor jalnică de odinioară și realizările regimului nostru. Antiteza permanentă trecut—prezent dă lucrării o nuanță polemică, iar figurile prezentate, ca și numeroasele date asupra producției industriale și agricole, îi oferă valoarea unui reportaj „la zi".

BRUNEA—FOX: Hîrca piratului (porturi dunărene).

Descriind trei porturi dunărene — Sulina, Isaccea și Corabia — cunoscutul reporter Brunea-Fox povestește trecutul pentru a valorifica prezentul. El nu se oprește atît asupra geografiei ținuturilor, cît asupra specificului lor. Sulina îi trezește reflexii amare despre vechea „Comisie Europeană Dunăreană", iar trecutul este simbolizat în „hîrca" piratului. Isaccea îi dă posibilitatea să-și introducă cititorul în lumea apicultorilor, oameni altădată închiși și individualiști, astăzi întovărășiți pentru binele comun.

ANDREI PANDREA: Hoinar prin Bucegi.

Povestitor sensibil la frumusețile ce i se așternu în față, pasionat călător al drumurilor de munte, autorul evocă locurile pe care le străbate. Subliniem valoarea documentară a lucrării, capabilă să orienteze cititorul în complexul Bucegilor, să-l familiarizeze cu frumusețea lor aspră, să-i facă cunoscută istoria lor zbuciumată.

I. IONESCU—DUNAREANU: In munții Retezatului.

Foarte interesant este modul de tratare a lucrării, autorul îmbinînd în mod armonios datele turistice cu cele științifice. El explică în mod clar și atrăgător principalele fenomene geologice și geografice pe care le întîlnește turistul în drumul lui prin Retezat, făcîndu-l să înțeleagă natura și legile ei de dezvoltare. Volumul se adresează celor mai largi cercuri, punînd la dispoziția cititorilor un material cuprinzător, bine sistematizat și expus într-un mod plăcut.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 454 — Vineri 17 ianuarie 1958 — 4 pagini 25 bani

Candidați ai F. D. P. din învățământ

Intre candidații Frontului Democrației Populare, propuși de cetățeni în vederea alegerii de deputați în sfaturile populare se întîlnesc numeroși oameni ai muncii din învățămîntul de toate gradele, pedagogi cărora le sînt tot atît de dragi preocupările pentru munca didactică și pentru educarea comunistă a tinerei generații ca și grija pentru bunăstarea celor alături de care lucrează și trăiesc. Astfel tovarășa TOMA ELZA, inspector școlar, a fost propusă drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 116 din Timișoara. In regiunea Timișoara a mai fost propusă și tovarășa ELENA SZECSI, directoarea școlii maghiare de 7 ani, în circumscripția electorală raională nr. 19.

Printre candidații propuși în regiunea Galați se numără învățătoarea CEZARINA FELEA, pentru circumscripția electorală nr. 3 Oancea, raionul Bujor.

In orașul Iași au fost propuși tov. ION CREANGĂ, rectorul Universității „Al. I. Cuza", pentru circumscripția electorală orășenească nr. 177 și GOLGOȚIU TIBERIU, prorectorul Institutului politehnic, în circumscripția electorală orășenească nr. 164.

Locuitorii noului cartier Floreasca din Capitală și constructorii de pe șantierul noilor locuințe au propus pe lista candidaților F.D.P. pentru circumscripția electorală orășenească nr. 69 pe prof. univ. ing. D. PRAPORGESCU, rectorul Institutului de construcții din București.

Sute de cetățeni din Capitală, muncitori, învățători, medici și studenți au propus — în cadrul unei adunări cetățenești — drept candidat în circumscripția electorală orășenească nr. 105 — București pe academicianul profesor dr. N. GH. LUPU, directorul Institutului de terapeutică al Academiei R. P. Romîne și șeful catedrei de clinică internă a Institutului de medicină și farmacie din București.

In cadrul adunării a luat cuvîntul tovarășul Vasile Gîndilă, președintele sfatului popular al raionului 1 Mai, care după ce a subliniat importanța alegerilor de la 2 martie a trecut în revistă unele din realizările obținute pe tărîm gospodăresc în raionul 1 Mai în cei doi ani ce s-au scurs de la trecutele alegeri de deputați în sfaturile populare.

In acești ani, a spus vorbitorul, învățămîntul de toate gradele din raionul 1 Mai a primit un prețios sprijin prin construirea a două noi școli în cartierele Colentina și Pipera — cartiere mărginașe ai căror copii erau nevoiți în trecut să străbată distanțe lungi pînă în centrul orașului — unde erau masate majoritatea școlilor — și au fost mărite încă 5 școli, unde au fost amenajate și construite noi săli de clasă și de educație fizică. Numărul copiilor înscriși în școlile medii și elementare din raion a crescut cu mult față de anii trecuți.

Propunerea făcută pentru ca acad. prof. dr. N. Gh. Lupu să candideze pe listele F.D.P.-ului în alegerile de la 2 martie a fost primită cu puternice aplauze, savantul romîn fiind bine cunoscut cetățenilor din raza circumscripției nr. 105. De aceea, cuvintele care s-au ridicat pentru susținerea candidaturii au fost subliniate cu aplauze unanime. Medicul Theodor Dumitrescu, care a fost, cu ani în urmă, elevul profesorului Lupu, a vorbit despre activitatea didactică a acestuia.

Adunarea a aprobat în unanimitate, prin vii aplauze, propunerea ca acad. prof. dr. N. Gh. Lupu să candideze pentru Frontul Democrației Populare în circumscripția electorală orășenească nr. 105 București.

Cadrele didactice și salariații de la Universitatea „Victor Babeș" și de la Institutul medico-farmaceutic din Cluj s-au întrunit și ei de curînd pentru a face propuneri de candidați în alegerile pentru sfaturile populare.

Tov. conf. univ. Virgil Cîmpeanu, prorectorul Universității „Victor Babeș", a propus candidat pentru circumscripția electorală regională nr. 13 pe tov. acad. prof. CONSTANTIN DAICOVICIU, rectorul Universității „Victor Babeș". Vorbitorul a arătat meritele acestuia ca om de știință, contribuția adusă de el la valorificarea trecutului istoric al patriei noastre, ca și la ridicarea neîncetată a noilor cadre de intelectualî legați de popor. De asemenea, a subliniat meritele dovedite de tov. Daicoviciu în activitatea politică și obștească.

Propunerea a fost susținută călduros de tov. prof. univ. Alexandru Negru și de tov. conf. univ. Valeria Marincaș. Intreaga asistență a aprobat cu entuziasm propunerea făcută ca tov. Daicoviciu să fie candidat de deputat pentru circumscripția electorală regională nr. 13 Cluj.

Tot aici au mai fost propuși candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare: prof. univ. TIBERIU POPOVICI, membru corespondent al Academiei R.P.R. în circumscripția electorală orășenească nr. 155; acad. AUREL MOGA, rectorul Institutului medico-farmaceutic, pentru circumscripția electorală orășenească nr. 163; conf. univ. VALERIA MARINCAȘ, prodecan al Facultății de geografie și geologie, pentru circumscripția electorală orășenească nr. 215 și conf. univ. IOAN BACIU, de la Institutul medico-farmaceutic pentru circumscripția electorală nr. 165.

PEDAGOGI distinși cu ordine și medalii

Cu prilejul sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne, au fost distinse cu ordine și medalii un număr însemnat de cadre didactice din învățămîntul de cultură generală:

„Ordinul muncii" clasa a III-a

REGIUNEA BACĂU: Aanei Constantin, Anton Dumitru, Cîrlan Eugenia, Cojocaru Alexandru, Drapac Silvia, Floarea Elena, Filimon Virgil, Humeni Vladimir, Monoranu Gheorghe, Mitrea Aristotel, Popovici Constantin, Pintilie Elena, Poenaru Mihai, Segal Herș, Ștefan Victoria. REGIUNEA BAIA MARE: Achim Valeriu, Balaj Zina, Palko Gavril, Pteancu Paul, Pop Viorel, Precup Emilia, Sălăgeanu Nicolae, Span Adalbert, Șerban Gheorghe, Vitek Ernest. ORAȘUL BUCUREȘTI: Popescu C. Ștefan, Filipaș Cornelia, Roșianu Ioan, Ionescu Dumitru, Dumitrescu Alexandru, Văcărescu Petre, Pop Aurel, Alexandrescu Elena, Cristu Jana, Diaconeasa Dumitru, Georgescu Rea-Silvia, Ghiță Gheorghe, Gheorghiu Aneta, Iliescu Victor, Muscă Nicolae, Predoiescu Traian, Radu Maria, Radu Maria, Sprinceană Spirea, Vîlceanu Magdalena. REGIUNEA CLUJ: Chircev I. Elvira, Chezan Vasile, Ducaru Nicolae, Demeny Zoltan, Kandrai Geza, Lorinczy Francisc, Măhăileanu Octav, Morărescu Elvira, Nicula A. Alexandru, Necula P. Teodor, Somodi Adalbert, Tampa Magdalena, Izmail I. Ladislau. REGIUNEA CONSTANȚA: Bădică Ion, Neculce Marin, Zaharia Ion. REGIUNEA CRAIOVA: Biiu Petre, Ciobotea Ion, Ciorolanu Constantin, Ciocîrlan Dumitru, Deița Alexe, Mitran Dumitru, Popescu Petre, Stănescu Marin. REGIUNEA GALAȚI: Blănuță Eusebiu, Gnasienco Maria, Lupu Victor, Lazăr Andone, Munteanu Mariana, Stăhiescu Otilia, Scurtu Emil, Voinescu Constantin. REGIUNEA HUNEDOARA: Cișmașu Cornel, Ghișoiu Rozalia, Ghițescu Constantin, Ivan Ioan, Lupșor Olga, Laslău Emil, Munteanu Ștefan, Preja Ion, Săvulescu Ioan, Silaghi Andrei. REGIUNEA IAȘI: Bălăieș I. Manole, Dumitrache Emilia, Gheorghiu Constantin, Hogaș Mihai, Vieru Maria. REGIUNEA ORADEA: Crăciun Ilie, Dimancea Alexandru, Giulai Ilie, Mihai Nicolae. REGIUNEA PITEȘTI: Apostolache Nicolae, Beșoiu Ion, Dinescu Constantin, Iliescu Maria, Popescu Niță, Rădulescu Hristodor, Soare Nicolae, Tipa Aurel, Zugrăvescu Nicolae. REGIUNEA PLOEȘTI: Ghiculescu Gabriela, Ivănescu Ioachim, Ionescu Zoe, Maican Cristea, Niculi Gheorghe, Nițulescu Maria, Teodorescu Anton, Ungureanu Gheorghe, Văcăreanu Teodor, Voinea Clotilda. REGIUNEA STALIN: Albu Ion, Boilă Doina (Hofner), Cocinea Ioan, Drăgan Ștefan, Köfler Andrei, Kloss Andrei, Micu Ilie, Moise Traian, Mărculescu Stelian, Oprescu Petre, Popovici Remus, Popovici Maria, Poloșan Eremia, Rațiu Romulus, Sincan Gheorghe, Sîrbu Gheorghe, Tatu Gh. Cornel. REGIUNEA SUCEAVA: Bănculescu Ioan, Dandara Eugenia, Mincu Vanda. REGIUNEA TIMIȘOARA: Alma Cornea Ionescu, Barbu Ion, Bulboacă Florica, Bacău Octavian, Cuteanu Eugen, Dobrin Olga, Ijac Vasile, Kilin Alexandru, Miatov Milan, Neagu Vasile, Orner Carol, Papuc Gheorghe, Pencan Cornelia, Petrișor Elena, Savu Octavian, Sperdea I. Teodor, Schork Matei, Sablici Dușan, Siclovan Elena, Ursu Nicolae. REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ: Botăr Géza, Balász Sándor, David Elisabeta, Jászberényi János, Kovács Arpad, Mihaj Béla, Moșneag Teofil, Mészároș Emeric, Toro L. Iosif, Toma Alexandru.

„Medalia muncii"

REGIUNEA BACĂU: Alexandru Elena, Agachi Lucian, Bogza Constantin, Berbecaru Constantin, Cojocaru Gheorghe, Cristian Gheorghe, Davidescu Maria, Diaconu Gheorghe, Fuioagă Constantin, Grigore Gheorghe, Gheorghiu Beatrice, Grigoriu Georgeta, Hacegheanu Valeriu, Hanganu Mihai, Itigan Ion, Iordăchescu Ecaterina, Ionică Aurelia, Iitimie Gheorghe, Lupescu Mărgărita, Luca Ion, Lindenștein Mala, Maftei Ioan, Mircea Gheorghe, Macovei Teodor, Niță Maria, Nantu Emanoil, Perju Vasile, Racu Teodor, Sentea Constantin, Savin Vasile, Spulber Domnica, Scripcaru Ecaterina, Sava Vasile, Tansanu Veronica, Tărtăcuță Gabriela, Vădana Mihai, Voronin Maria. REGIUNEA BAIA MARE: Berkeș Iosif, Bruciu Margareta, Buda Ioana, Bossa Maria, Brănișteanu Gheorghe, Călușeru Otilia, Doroș Sabin, Drăgoi Nicolae, Gogu Lucia, Gurgiu Ioan, Iancu Alexandru, Iliești Vasile, Kadar Ștefan, Koos Francisc, Lata Ion, Laszlofi Alexandru, Macovei Oltea, Mureșan Silvia, Mureșan Liviu, Năstase Marin, Nițaș Gheorghe, Popa Maria, Pop Traian, Pop Ioan, Paraschiv Dumitru, Porumb Ion, Rău Constantin, Szakacs Alexandru, Stein Iosif, Sebők Andrei, Teleagă Rozalia, Tozer Maria, Vanea Maria, Ziman Vasile. REGIUNEA BUCUREȘTI: Borcan Stela, Băncilă Angela, Babin Boris, Bilcea Daia, Cîrjan Costică, Chiș Simion.

(Continuare în pag. 2)

Recensămîntul copiilor de la 1 an la 14 ani

Aplicarea unor măsuri eficace pentru realizarea integrală a învățămîntului elementar general și obligatoriu și pentru dezvoltarea învățămîntului elementar de 7 ani, ca și întocmirea cît mai reală a planurilor de școlarizare necesită o evidență foarte precisă a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Pentru aceasta, în baza unei hotăriri a Consiliului de Miniștri, în ziua de 26 ianuarie 1958 se va efectua recensămîntul copiilor în vîrstă de la 1 an al 14 ani de pe întregul teritoriu al țării.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni privind efectuarea lucrărilor de recensămînt, care cade în sarcina comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, raionale, orășenești și comunale.

Recensămîntul va începe în toată țara în ziua de 26 ianuarie 1958, orele 7 dimineața, și se va termina în aceeași zi, cel mai tîrziu la orele 21. Vor fi recenzați toți copiii născuți între 1 ianuarie 1944—31 decembrie 1957, aflați în viață la orele 7 în dimineața zilei de 26 ianuarie 1958, din toate orașele, comunele, satele și așezările omenești izolate, indiferent de sex, limbă, stare fizică sau mintală.

Pentru conducerea și buna desfășurare a lucrărilor, la regiuni, raioane, orașe și comune s-au constituit comisii de recensămînt care trebuie să organizeze instruirea responsabililor cu recensămîntul pe circumscripții și a recenzorilor.

Circumscripțiile de recensămînt vor fi stabilite după circumscripțiile școlare și vor fi împărțite pe sectoare cu toată grija, pentru ca nici o stradă sau casă să nu rămînă nerecenzată sau să fie recenzată de două ori.

Un rol important în efectuarea recensămîntului revine cadrelor didactice, care sînt chemate să sprijine cu tot interesul desfășurarea lucrărilor atît ca membri în comisiile de recensămînt, cît și ca responsabili de circumscripții sau sectoare.

Zilele premergătoare recensămîntului trebuie să fie folosite pentru popularizarea acestuia și depistarea copiilor care urmează a fi recenzați prin vizitarea fiecărei familii din circumscripția respectivă.

Acțiunea de desfășurare a recensămîntului trebuie să se bazeze pe un larg sprijin din partea organizațiilor de masă, a instituțiilor culturale, delegaților de străzi și comitetelor de părinți.

Analiza rezultatelor recensămîntului va da posibilitate organelor respective să stabilească măsuri concrete pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și pentru o cît mai justă dezvoltare a rețelei școlare.

REALIZĂRI în învățămînt ale poporului prieten polonez

PETRE DRAGOIESCU
vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, director general al învățămîntului de cultură generală

La invitația Seimului Republicii Populare Polone, o delegație a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne, sub conducerea tov. Constantin Pîrvulescu, membru al Biroului politic al C.C. al P.M.R și președintele Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne, a făcut o vizită de 10 zile în țara prietenă.

Tot ce cunoaștem mai dinainte din istoria și cultura poporului polonez a fost depășit de marile realizări înfăptuite de poporul polonez, sub conducerea partidului clasei muncitoare, de la eliberare și pînă astăzi. Reconstrucția, într-un timp așa de scurt, a Varșoviei și construcția din temelie a combinatului metalurgic de la Nowa Huta sînt cele mai caracteristice aspecte care ne pun în lumină voința de neînfrînt a eroicului popor polonez de a-și pregăti — pe drumul socialismului — un viitor luminos. Tradițiile progresiste de muncă și de cultură din centrele istorice Cracovia și Poznan se îmbină armonios cu avîntul creator de nouă istorie din centrele muncitorești Katowice și Nowa Huta.

In cei 13 ani de regim democrat-popular, poporul prieten polonez a obținut realizări importante și în sectorul social-cultural și, mai ales, în domeniul învățămîntului.

Școlii elementare de 7 ani, factor principal în ridicarea nivelului de cultură generală al maselor largi populare, i s-a acordat o mare atenție. Luînd măsuri corespunzătoare, în funcție de condițiile concrete, menținînd unele forme potrivite de organizare ale învățămîntului de cultură generală din perioada dintre cele două războaie și creînd condiții materiale din ce în ce mai bune, R. P. Polonă a reușit, într-un timp relativ scurt, să asigure în întreaga țară generalizarea învățămîntului de 7 ani.

Astăzi, în întreaga Polonie sînt cuprinși în clasele I—VII peste 3.650.000 elevi, în 23.000 de școli.

La realizarea învățămîntului de 7 ani a contribuit în mod deosebit spiritul în care a fost organizată, distribuită și amplasată rețeaua școlilor elementare în funcție de condițiile de relief, distanța față de domiciliul elevilor, populația școlară și necesitatea lărgirii continue a spațiului de școlarizare. De asemenea a ajutat mult și munca de lămurire dusă în rîndul părinților și buna organizare a evidenței copiilor.

Cît de mult interes se depune în R. P. Polonă pentru ca fiecare copil să absolve 7 clase elementare arată și faptul că acei tineri care din diferite motive n-au reușit să termine 7 clase pînă la vîrsta de 16 ani sînt obligați prin lege să absolve școala elementară prin cursurile serale. Acestea sînt organizate în cadrul întreprinderilor sau în cadrul școlilor. Întreprinderile și unitățile de muncă respective asigură condițiile necesare pentru ca toți cei care n-au terminat școala de 7 ani să și-o poată termina.

O largă dezvoltare a luat în Polonia și învățămîntul mediu. În cele peste 800 de școli medii de zi sînt cuprinși în clasele VIII—XI 200.000 de elevi.

Oamenii muncii și toți cei care doresc să-și completeze studiile medii de cultură generală au toate posibilitățile de a învăța. Un mare număr dintre aceștia își completează studiile prin școlile medii serale și prin învățămîntul fără frecvență.

Statul polonez acordă astăzi o atenție din ce în ce mai mare muncii de instruire și mai ales de educație a tineretului școlar. Pentru aceasta, prin școlile pregătitoare de cadre didactice — școli pedagogice cu durata de 5 ani, institute pedagogice cu durata de 2 ani și universități — s-a reușit să se asigure personalul necesar, cu studii de specialitate și cu o bună pregătire pedagogică. În prezent funcționează în întreaga țară, numai în învățămîntul de cultură generală, 160.000 de cadre didactice, dintre care numai cca. 9.000 n-au studii de specialitate.

La nivelul județelor și la nivelul ministerului se asigură ridicarea continuă a măiestriei pedagogice a cadrelor didactice din școli.

Învățămîntul polonez acordă un rol important îndrumării elevilor și muncii lor independente, mai ales în școlile elementare în care predarea se desfășoară simultan la două clase.

Un rol important în formarea deprinderilor și a gustului elevilor pentru activitatea practică îl au casele de cultură. În cadrul acestora, o mare parte din elevi desfășoară activitate în cercurile tehnice și pe obiecte.

O asemenea casă de cultură, destinată tineretului, am vizitat la Katowice. Casa este întreținută de sfatul popular al orașului și pune la dispoziția tineretului variate mijloace care să-i dezvolte aptitudinile, să-i îmbogățească cunoștințele sau să-i ocupe timpul într-un chip plăcut și util. În zecile de săli de bibliotecă, în atelierele înzestrate cu utilajul necesar, în teatrul în care și actorii și spectatorii sînt de aceeași vîrstă, în piscine, săli de scrimă, de muzică și pictură, de balet, de sport sute de tineri își petrec timpul liber sub îndrumarea unui corp specializat de educatori.

Profilul moral al tineretului școlar se formează într-o bună măsură în cadrul școlii și familiei. De aceea există între școală și familie, cu ajutorul comitetelor de părinți și prin propaganda pedagogică organizat desfășurată de școală, o colaborare rodnică și o completare reciprocă.

Pentru copiii ai căror părinți sînt ocupați în producție s-au organizat, aproape în toate școlile din Polonia, săli speciale unde, sub îndrumarea personalului educativ, ei își pregătesc lecțiile pentru a doua zi și desfășoară diferite activități recreative, sportive și artistico-culturale. Acestor copii li se servește, în școlile respective, și masa de prînz.

Îmbunătățirea și lărgirea continuă a bazei materiale a învățămîntului constituie o preocupare centrală a statului. Înzestrarea școlilor cu aparatură, material didactic, bibilioteci și mobilier, corespunzător, cu manuale și rechizite se asigură din plin cu ajutorul bugetului. Anual se alocă pentru fiecare clasă de elevi sume care variază, de la școala elementară și pînă la școala pedagogică, între 4.500 și 18.000 zloți. Pentru construcțiile de școli de asemenea statul polonez alocă anual sume importante din bugetul de stat. Numai în perioada din 1945 și pînă în 1957 au fost construite, din cele cca. 100.000 săli de clasă existente, aproximativ 44.000 săli de clasă. Dintre acestea, 30.000 au fost construite sub formă de barăci demontabile, imediat în anii de după război, cînd necesitățile cereau aceasta. În cel de al doilea plan cincinal s-a prevăzut lărgirea spațiului de școlarizare cu încă 15.000 săli de clasă. În ultimul timp ritmul de lărgire a spațiului de școlarizare a crescut și mai mult prin coroborarea fondului de stat cu cel din autoimpunere.

Bogate mijloace materiale a pus poporul polonez la dispoziția unităților de învățămînt superior legate de economia specifică a țării. Am vizitat la Cracovia Academia de mine și de metalurgie, care este de fapt o monumentală cetate universitară unde sînt pregătiți pentru întreaga țară inginerii de mine, metalurgie, metalurgie minieră, mecanică minieră etc. In vastele laboratoare ale acestei academii se găsesc, printre altele, toate tipurile de utilaj minier utilizate în mine, iar în subsol e amenajată o mină-școală cu galerii, straturi de cărbune și cu mașini din cele mai moderne, care oferă viitorului inginer condiții foarte asemănătoare cu acelea în care va lucra și se va dezvolta.

Grija deosebită pe care statul o acordă ridicării nivelului general cultural al poporului și pregătirii cadrelor necesare economiei socialiste prin învățămînt este o mărturie a hotăririi cu care poporul muncitor polonez pășește înainte, sub conducerea P.M.U.P., pe calea construirii socialismului.

Procesele-verbale de inspecție

ANALIZĂ SAU CONSTATARE?

Procesul-verbal de inspecție este în primul rînd un document — un document nu în sensul că atestă deplasarea inspectorului la școală, așa cum greșit înțeleg unii inspectori, ci în sensul că în el sînt consemnate aprecierile unui organ de control asupra muncii cadrelor didactice. Din acest punct de vedere, procesul-verbal de inspecție are valoarea unui certificat.

Dar nu numai atît. Indicînd căile de rezolvare a unor anumite situații, de remediere a lipsurilor semnalate, procesul-verbal de inspecție constituie un îndrumar în activitatea ulterioară pentru oamenii din școală.

In sfîrșit, elaborarea și apoi redactarea procesului-verbal, impunînd un proces de selectare și sistematizare, dă inspectorului posibilitatea să sesizeze și să rețină din ansamblul de date și fapte pe cele esențiale și să lase la o parte amănuntele nesemnificative, să cîntărească mai bine aprecierile ce are de făcut și îndrumările ce are de dat. In felul acesta, observațiile capătă mai multă consistență și eficacitate, iar prestigiul inspectorului este întărit.

De însemnătatea proceselor-verbale de inspecție sînt convinși și tovarășii din colectivul de inspectori al secțiunii de învățămînt și cultură a raionului Făgăraș. Numai că, acceptînd punctul de vedere conform căruia o inspecție nu poate fi considerată ca încheiată dacă nu s-a întocmit proces-verbal de inspecție, inspectorii de la Făgăraș sînt inconsecvenți în aplicarea lui. Astfel, nu puține sînt cazurile cînd inspecțiile se termină fără a se încheia procese-verbale.

Deosebit de important ni se pare însă faptul că în unele cazuri, atunci cînd se încheie asemenea procese-verbale, ele sînt întocmite în fugă. De aici inconsistența, superficialitatea și deci — cel puțin în parte — lipsa lor de utilitate. Să luăm un exemplu. In procesul-verbal de inspecție întocmit la școala de 4 ani din comuna Șoarș în ziua de 11.X.1957, tovarășul inspector Alexandru Ramba, referindu-se la conținutul lecțiilor vizitate, constată că „planificarea este în concordanță cu programa și respectată cu strictețe. Lecțiile la clasele a II-a și a III-a s-au desfășurat în bune condiții, atingîndu-și scopul fixat. Elevii dau dovadă de cunoștințe. S-a constatat că tov. Oprea Constantin se pregătește temeinic pentru lecții, fapt care a făcut ca lecțiile să se desfășoare în condiții bune." Atît cu privire la lecții.

Un asemenea proces-verbal lasă nelămurite o seamă de lucruri.

In primul rînd, nu ne putem da seama la ce lecții se referă aprecierile — la ce obiect, de ce tip, cu ce teme. Apoi, care sînt acele „bune condiții" în care s-au desfășurat lecțiile?

Intrucît despre toate acestea nu se spune nici un cuvînt, punem noi o întrebare: cui folosește un asemenea proces-verbal?

Să ne oprim, însă, asupra unei afirmații pentru a o examina mai atent. Referindu-se la lecțiile la care a asistat, tovarășul Ramba ține să sublinieze că „planificarea este respectată cu strictețe". Intrucît această mențiune am întîlnit-o repetată și în alte procese-verbale întocmite de tovarășul Ramba, ne permitem să-i punem întrebarea: consideră oare tovarășul Ramba respectarea „cu strictețe" a planificării o obligație de la care nu se poate abdica? Deși chestiunea a mai fost discutată în coloanele gazetei noastre, sîntem nevoiți să revenim cu precizarea că profesorul sau învățătorul nu numai că poate, dar are chiar datoria să modifice datele inițiale ale planificării atunci cînd

I. AXENTE

(Continuare în pag. 3)

Ce interesantă este lecția de aritmetică atunci cînd se lucrează cu mașina se socotit !

Pentru cinstirea memoriei dr. Petru Groza

Hotărîrea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Pentru cinstirea memoriei dr. Petru Groza, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne hotărăsc:

1. Se va atribui numele „Dr. Petru Groza":
— orașului Stei din raionul Luncа Vașcăului, regiunea Oradea;
— la cîte o stradă din orașele București, Cluj și Deva;
— Institutului agronomic din Cluj;
— Școlii medii romîne nr. 1 din Deva;
— Școlii medii maghiare nr. 1 din Odorhei.

2. Se aprobă propunerile făcute de adunările generale ale unor gospodării agricole colective noi constituite de a le atribui numele „Dr. Petru Groza".

3. Se va ridica o statuie dr. Petru Groza în orașul București și una în orașul Deva.

4. Ministerul Învățămîntului și Culturii va lua măsuri pentru editarea operelor dr. Petru Groza.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne
ION GHEORGHE MAURER

Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

Un valoros studiu închinat autorului

„Cîntării Romîniei"

Profesorul Al. Dima consacră vieții și operei lui A. Russo o monografie sub toate raporturile remarcabilă. Ea se impune, în același timp, prin seriozitatea și larga întindere a documentației, prin armonioasa arhitectură a capitolelor și nu mai puțin prin atitudinea critică, nelipsită totuși de căldura și comunicativitatea cu care autorul urmărește, reconstituie și regenerează etapele acestei bogate personalități.

Punînd la contribuție întreaga literatură a subiectului, sub raportul biografiei, prof. Al. Dima întregește, prin cercetări personale, unele puncte obscure ale vieții lui A. Russo, cum sînt, de pildă, raporturile familiare dintre scriitor și mama sa vitregă, anii de studii din Elveția, cu osebită atenție la natura învățămîntului în institutul lui François Naville de la Vernier, sau activitatea practică, avocațială și administrativă a scriitorului. Interesante, de asemenea, sînt și informațiile în curs de definitivare, în legătură cu anume stagiu vienez al scriitorului și cu descoperirea unor versuri închinate unui atentator politic din Franța.

Mai prețios însă decît aceste precizări biografice mi se pare modul cum autorul extrage și alcătuiește, din chiar scrierile lui Russo, portretul adevărat al scriitorului. Mediul de țară, peisajul paradisiac al unui sat din codrii Bicului, sărbătoarea Armindenilor, întîii fiori ai dragostei, toate aceste fibre ale unei copilării fericite, desprinse din paginile „Amintirilor" se țes într-un cadru unitar și armonios, care-și va răsfrînge lumina temperată peste întreaga viață a scriitorului. Anii maturității și mai ales aceia ai pregătirii evenimentelor de la 1848 sînt de asemenea urmăriți îndeaproape, iar rolul lui Russo determinat cu precizie. Cu toată participarea lui activă, fie la redactarea manifestelor și programelor politice, fie în peregrinarea, dimpreună cu ceilalți pribegi moldoveni sau de unul singur, la Blaj, Sibiu sau Cluj, unde înfruntă cu mult curaj detențiunea — activitatea politică a lui Russo se situează totdeauna pe al doilea plan, datorită modestiei lui, pe care autorul monografiei o pune încontinuu în lumină și o apreciază ca pe o trăsătură nobilă a caracterului său. Desigur, biografia lui Russo nu și-a dat pe față toate secretele. Mai sînt încă sectoare nepătrunse, spații albe, cum este, de pildă, răstimpul petrecut la Paris, cu Bălcescu și Alecsandri, în anii ce premerg elaborarea și tipărirea poemului său „Cîntarea Romîniei", ani care nu vor fi fost străini de anume înrîuriri — dar și în acest plan, al prezumțiilor biografice, prof. Al. Dima pregătește cu ingeniozitate terenul pentru ulterioare descoperiri.

Însă portretul lui Russo se alege nu numai din datele strict biografice; el se amplifică și se desăvîrșește grație bogatelor analize cu care este comentată opera scriitorului. In ordinea aceasta, se poate afirma cu toată hotărîrea că monografia prof. Dima epuizează toate problemele, fie ideologice, fie literare, cîte derivă din opera lui Russo. Două-trei exemple vor arăta nivelul înalt la care se menține tot timpul acest comentariu ce impresionează, în egală măsură, atît prin dezbaterea tuturor chestiunilor, rezolvate sau pendinte, legate de un subiect sau altul, cît și prin analiza strict literară, operată cu seriozitate științifică dar și cu infinite nuanțe. Vorbind, de pildă, despre una din primele lucrări ale lui Russo, scrisă în limba franceză, „Piatra Teiului". prof. Dima face cîteva constatări prețioase. Distincția dintre arta descrierii la Russo și la Alecsandri e cît se poate de justă. Considerațiile despre umorul lui Russo sînt din cele mai valabile. Cu osebire prețioasă apoi și întru totul motivată mi se pare afirmația după care „Piatra Teiului" poate fi privită, prin alternarea celor două moduri, al elegiei și al odei, drept un preludiu al „Cîntării Romîniei", concentrînd, cu propria sa expresie, ca într-un focar miniatural, toată magia și toate iradiațiile poemului de peste un deceniu.

Un al doilea exemplu este acela al frumoasei compuneri „Iașii în 1840", prezentată în toate valoroasele ei atribute caracterologice și literare, ce o înscriu în ordinea „fiziologiilor" de epocă, în cinste și la noi, și la care ne oprim pentru a schița o ușoară și nevinovată obiecție. E vorba anume de părerea autorului că „vechea critică și istorie literară" n-au acordat „atenția cuvenită" acestei lucrări excepționale, atît sub raportul documentar, cît și sub cel artistic. „Atenție cuvenită", hotărît, nu s-a acordat acestei lucrări, ce întrece cu mult lucrările similare ale lui Negruzzi, Kogălniceanu și Alecsandri, și pentru aceasta prof. Dima are perfectă dreptate. Și, totuși, se cuvine să luăm în considerație unele circumstanțe atenuante. Spre deosebire de istoriile literare, monografiile, cum este și cea de astăzi, a profesorului Dima, au la îndemînă și spațiu, și răgaz îndestulător pentru a extrage toată lamura fiecărei lucrări în parte. Dar dacă n-a fost prezentată cu toate onorurile, lucrarea aceasta a lui Russo, într-o vreme cînd marea dispută a paternității „Cîntării Romîniei" domina pe toate celelalte, a fost totuși semnalată. Indicii despre aceasta se găsesc și în Bogdan Duică, și-n Iorga, și-n Densușianu, și-n Ibrăileanu, pe care prof. Dima îi consultă în dese rînduri. Încă de atunci s-au subliniat diferențele dintre Russo și Alecsandri pe o temă ca aceasta: Iorga, dacă nu mă-nșel, pronunța numele lui Stendhal, de bună seamă „turistul" și n-ar fi exclus ca „Floarea darurilor" pe 1908 (dar revista lipsește din biblioteca Academiei R. P. R.) să fi retipărit, dacă referința e justă, aceste pagini memorabile, pe care Russo le-a dedicat Iașilor din 1840. Iar pentru cazul cînd și cele scrise acum un sfert de veac aparțin tot „vechii critici și istorii literare", aș aminti că în ale mele „Mențiuni critice", vol. III și V, passim, Iașul lui A. Russo e nu numai prețuit, dar și invocat, cu prilejul romanului „Bal mascat" de Ionel Teodoreanu, între primele verigi ale unei tradiții a „ieșenismului" în literatura noastră.

Trec peste bogatele prezentări ale „Amintirilor" și ale „Cugetărilor" cu punerea în relief a culturii scriitorului, a vederilor lui juste și a însemnătății rolului său în „războiul limbilor", iscat în vremea sa, precum și a meritelor sale în campania antilatinistă și mă opresc la cel de-al treilea exemplu, acela al „Cîntării Romîniei", unul din cele mai ample și mai impresionante capitole ale monografiei. Toate problemele legate de acest poem, a cărui faimă a întrecut cu mult înțelegerea și dreapta lui prețuire, sînt abordate rînd pe rînd, urmărite în toate meandrele și duse pînă la ultimele consecințe. Așa este, dintru întîi, problema paternității poemului, reactualizată de recentul studiu al lui G. C. Nicolescu, care socotește de autor pe N. Bălcescu. Profesorul Dima reface istoricul chestiunii și respinge, pe chiar terenul lor, argumentele adversarilor, cum sînt acelea care se referă la ideologia poemului. Dacă referința la prefața „Cîntării Romîniei", tipărită la Paris, este binevenită, am impresia că o analiză mai amănun frază cu frază, a prefeței lui Bălcescu ar arăta cu claritate, oricui, că autorul este altul decît prefațatorul. Dar nu intru în detalii. Nu mai puțin judicioasă este chestiunea genezei poemului, începînd cu „Piatra Teiului" și „Suspinele unei matroane" și trecînd prin toate influențele, certe, posibile sau imaginabile, cîte i-au fost puse în circă, și pe care prof. Al. Dima le supune unui atent examen critic. Însă demonstrația cea mai impresionantă este aceea consacrată analizei artistice a poemului. Este întîia oară cînd, dimpreună cu paralela celor două tălmăciri, a lui Bălcescu și a lui Russo (căci de bună seamă originalul va fi fost în franțuzește), se acordă un spațiu atît de mare unei cercetări de natura aceasta. Concluzia acestei ample cercetări este că Russo a imprimat, cu deliberată conștiință creatoare, poemului său caracterele unei compoziții muzicale, simfonice. Demonstrația este și magistrală și întru totul convingătoare. Pînă într-atîta încît, în timpul amplei analize, se încheagă convingerea că odată această monografie ajunsă la cunoștința publicului, mai mult de unul din compozitorii noștri se va lăsa ispitit să transpună în muzică (mai mult decît o face oratoriul „Tudor Vladimirescu", pe care-l amintește prof. Al. Dima) acest admirabil libret al „Cîntării Romîniei", el însuși construit ca un poem de intensă muzicalitate.

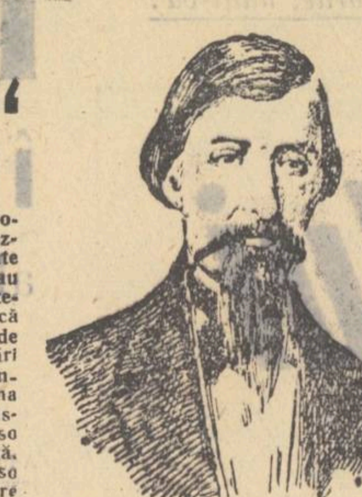

ALECU RUSSO

Lucrarea se încheie cu capitolul „Contribuția scriitorului la propășirea literaturii naționale", excelentă sinteză a întregii monografii, și care ea singură va suplini cu succes, sîntem siguri, capitolele viitoarelor istorii literare consacrate admirabilei personalități a scriitorului moldovean.

Stăpînind, pînă la epuizare, toate firele biografice ale subiectului, adresîndu-se tuturor izvoarelor, și în primul rînd textelor, supunîndu-le unui continuu examen critic și recompunîndu-le grație frumoaselor sale însușiri literare, în sinteze pe cît de substanțiale, pe atît de atrăgătoare — monografia „Alecu Russo" a prof. Al. Dima reprezintă o sumă a literaturii russo-iste și va însemna o dată și un model, mai presus de orice laudă, a tinerei noastre istoriografii literare.

Acad. D. PANAITESCU-PERPESSICIUS

Observații pe marginea manualului de fizică

Manualul de fizică pentru clasa a IX-a elaborat de profesorii N. Stănescu, A. Negulescu și A. Focșăneanu are fără îndoială multe calități. El este redactat într-o formă accesibilă, fără ca aceasta să-i știrbească valoarea științifică. Lecțiile sînt astfel alcătuite încît ajută la dezvoltarea judecății logice a elevilor. Figurile, desenele sînt bine realizate, sugestive. La unele lecții, ca de exemplu la lecția privitoare la legea lui Archimede și aplicațiile practice ale acesteia (pag. 33) se dau multe exerciții practice, ceea ce dovedește că autorii acordă atenție elementelor de politehnizare.

Folosind manualul la clasă în primul trimestru am constatat însă și unele lipsuri ale lui. După cum se știe, programa acordă un număr limitat de ore pentru diferite capitole; or, ca să ne conformăm programei, trebuie să predăm și să cerem elevilor să învețe, pentru o singură lecție, în medie 5—6 pagini de manual, ceea ce este cam mult. Înseamnă că autorii n-au urmărit să înlăture supraîncărcarea elevilor.

La capitolul despre căldura specifică și ecuația cantității de căldură s-ar putea renunța la experiențele în care se dau expresii numerice, pe care elevii nu le pot reține.

Manualul prezintă și alte lipsuri. Bunăoară unele definiții și notații sînt neclare, confuze, incomplete. Spre exemplu, în legătură cu procedeul de a stabili ecuația cantității de căldură se dă o definiție astfel notată încît elevii citesc: „temperatura este asemenea cu cantitatea de căldură", neînțelegînd că este vorba de proporționalitate, nu de asemănare. Este mai bine să se renunțe la această definiție, sau să se explice în manual care este sensul ei.

De multe ori elevii fac greu deosebirea între noțiunile greutate și masă, între noțiunile greutate-specifică și masă-specifică, și mult mai greu între unitățile lor de măsură. Ar fi mai indicat ca manualul să-i familiarizeze pe elevi cu noțiunea de densitate, care le sugerează mai ușor deosebirea dintre cele două noțiuni ca și dintre unitățile lor de măsură.

Problemele de fizică nu i-au preocupat suficient pe autori. Parcurgînd manualul, nu găsim decît o singură problemă rezolvată (la pag. 61), ceea ce este mult prea puțin la un manual de 311 pagini. De asemenea, problemele de la sfîrșitul capitolelor sînt prea puține la număr (cel mult patru) și nu respectă întotdeauna principiul de la ușor la greu, de la simplu la compus.

Ar fi necesar ca primele probleme să fie mai ușoare, pentru a putea fi rezolvate cu ușurință de majoritatea clasei, cu scopul de a antrena elevii și de-a nu-i descuraja. In mod gradat să se treacă apoi la probleme mai grele, mai complexe.

Existența problemelor în manual este cu atît mai importantă cu cît culegerea de probleme pentru clasele a VIII—X-a nu este adaptată noului manual, în care s-au introdus lucruri ce nu erau cuprinse în manualele anterioare.

Întrucît nu se asigură întotdeauna concordanța între programa de fizică și cea de matematică, elevii întîmpină unele greutăți. Astfel, la capitolul „Fizica moleculară" se întîlnesc numere cu exponenți negativi pe care elevii nu-i cunosc.

Legea lui Avogadro este scrisă în manual cu litere mici. Deci nu este obligatoriu de predat. Consider însă că această lege ar fi trebuit să fie inclusă în lecție și să se fi arătat pe scurt ce este molecula-gram, întrucît elevii au nevoie de această noțiune în clasa a X-a cînd învață despre legile electrolizei.

Manualul de fizică ar fi fost mai atractiv dacă ar fi cuprins (cu litere mici) cîteva biografii interesante ale celor mai mari descoperitori pe care îi amintește.

In manual sînt și unele greșeli și neglijențe care pot deruta pe elevi. Astfel, la pag. 85 se spune că figura 83 reprezintă motorul turbinei Kaplan. In realitate, figura reprezintă un model de motor Francis.

Consider că nu s-ar fi supraîncărcat lecțiile cu nimic, dacă s-ar fi prezentat mai multe ilustrații. De pildă, la capitolul „Presiunea atmosferică" s-ar fi putut prezenta emisferele de Magdeburg, pipeta sau alte aparate de care dispun în general laboratoarele noastre, recent înzestrate cu mașini de făcut vid și accesoriile lor.

Pînă la sfîrșitul anului școlar, folosind manualul, vom descoperi fără îndoială și alte calități și lipsuri ale acestuia. Consider că pentru înlăturarea lipsurilor este necesar ca un număr cît mai mare de profesori să-l studieze cu atenție spre a putea aduce propuneri concrete și valoroase pentru îmbunătățirea lui, pentru ridicarea nivelului predării fizicii în școală.

Prof. IOAN GIURGIU
Baia Mare

PEDAGOGI distinși cu ordine și medalii

(Urmare din pag. 1)

Dumitriu Aurelia, Diță Victor, Dincă Octavian, Dascălu Ștefan, Dragomir Constanța, Dumitru Ștefan zis Gligor, Filip Margareta, Florea Gheorghe, Goian Chiril, Georgescu Laurențiu, Gelelețu Mihai, Gruia Petre, Hîrza Amalia, Lozanu Ecaterina, Malciu Vîrban, Marinescu Nicolae, Nicolae M. Florea, Neagu Constantin, Popa Georgeta, Popescu Paula, Popescu Nicolae, Popescu Silvia, Pușcașu Vladimir, Păun Marin, Roșu Dumitru, Rască Lucian, Stoian Nicolae, Ștefănescu Mihail, Ștefănescu Mihail, Stănescu Maria, Șerbănescu Maria, Toma Petre, Teodorescu Maria, Tudosie Ilie, Vătafu Gheorghe, Vlad Ion, Văcaru Constantin. ORAȘUL BUCUREȘTI: Pernei Ileana, Spireanu Constantin, Ionescu O. Ionel Octavian, Ionescu Mihai, Recu Mișu, Smegnea Panait, Florea Gheorghe, Demian Traian, Sorescu Ion, Nagy Ludovic, Peștișan Constantin, Minoiu Ilie, Gagea Teodor, Sfetcu Costică, Boeraș Florea, Zamfir Maria, Iovu Ioan, Nistor Dumitru, Bălașa Florica, Nistor Nicolae, Cîrjan Constantin, Predescu Utto Ana, Idriceanu Emil, Herescu Anton, Nica Iulian, Marinescu Marghit, Conachi Clara, Angelescu Elena, Anghel Otilia, Atanasiu Georgeta, Andreescu Florica Bogdan Ecaterina, Bulaj Rozina, Patler Fernanda, Bădulescu Iliada, Barus Ecaterina, Chetreanu Emilia, Crețu Radu, Cristescu Aristița, Constantinescu Haralambie, Călin Coralia, Chirilă Gheorghe, Chiriac Carmen, Drăghici Sofia, Dinulescu Smaranda, Doniga Matilda, Dumitriu Victor, Gobjilă Zoe, Gheorghiu Olimpia, Georgescu Victoria, Gheorghiu Tănăsache, Ionescu Smaranda, Ionescu Alexandru, Ionescu Ana Motora, Iordan Mărioara, Matei Nicolae, Muică Aurelia, Muată Ion, Mărculescu Maria, Naum Elisabeta, Nemțeanu Nicolae, Niculescu Maria, Păsărică Florea, Popovici Lucia, Pop Victoria, Popescu Filimon Melania, Popeea Claudia, Popescu Bercuș Alexandrina, Popescu Lucia, Peschi Maria, Paulescu Elena, Sava David, Silberștein Bella, Solomon Petrache, Stoicescu Mihai, Sitaru Nicolae, Stegărescu Atanasie, Sușnea Nicolae, Tănăsuică Nicolae, Termentu Victoria, Tecovici Elisabeta, Ursu Gheorghe, Vasilache Gabriela, Vereș Virginia. REGIUNEA CLUJ: Bulzan Aurel, Badiu Ioan, Coste Teofil, Cheta Octavian, Crăciun Nicolae, Chișu Vasile, Costea Mihai, Călugăru Petre, Cîmpeanu Vasile, Demeter Tiberiu, Danciu Teodor, Gorea Dumitru, Gyarmati Iosif, Filipschi Nicolae, Ristea Nicolae, Jakob Grigore, Kadaș Ileana, Lazăr Victor, Nicoliță Ion, Nihtburg Elis, Popescu D. Elena, Retegan Ion, Szabo Aurora, Spiridon Alecu, Szeker Ileana, Suciu Ovidiu, Savin Gheorghe, Tarangul Eugenia, Toma Ion, Tătar Geza Victor Alexandru, Varro Zoltan, REGIUNEA CONSTANȚA: Banu Ion, Bercu Elena, Bahigi O. Bectas, Cruceanu Ion, Chiriță Grigore, Dragu Voichița, Dudă Ion, Dumitru Steliana, Emurla Elias Cadîr, Fusu Elena, Ghișa Aurelia, Ghevontian Maiac, Gavrilescu Victoria, Grozea Hristache, Ion Maria, Horniciar D. Dumitru, Lungu Ion, Lazăr Remus, Mureș Dumitra, Mitu Aurel, Mihai Georgeta, Mihai St. Nicolae, Năstase Teodor, Platonov Pelaghia, Pislaru Gabriela, Podaru Virgil, Petrașcu Ion, Petrescu Laurenția, Popov Nina, Popescu Tiberiu, Robu Vladimir, Radu Alexandru, Rădulescu Gheorghe, Ratz Adriana, Stoian Emilia, Stănescu Aurelian, Serbancea Gheorghe, Sanda Maria, Uncu Vasile. REGIUNEA CRAIOVA: Bouleanu Iulian, Badea Eugenia, Bardan Lizica, Botea Crișu, Burghină Vasile, Bălu Constantin, Ciobanu Petre, Cojocaru Oprea, Costache Niculina, Cornea Ilie, Copcă Marin, Cilibia Eliza, Costea Achim, Dumitrache Gheorghe, Dăneț Ion, Diaconu Marin, Dinescu Maria, Dinculescu Ștefan, Dinescu Vasile, Enăcică Ion, Firuț Cantemir, Florea Elvira, Gîrleanu Ilie, Georgescu Aurel, Grama Valeriu, Iovănel Lucia, Ionescu Ion, Iliuță Dumitru, Lăinescu Valeria, Moreanu Marin, Moțățăianu Oprea, Marinescu Mihai, Mușuroiu Petre, Maria Mihai, Mohora Năstase, Mișcoci Nicolae, Marinescu Ion, Mirică Vasilica, Nicolaescu Demetra, Nicolaescu Saveta, Negulețu Florea, Negulescu Gheorghe, Penciu Vasile, Popescu Constantin, Păsărescu Gheorghe, Popescu Vasile, Popescu Ion, Popescu Maria, Poșa Nicolae, Piscați Constantin, Petrescu Ion, Roșu Dumitru, Raicea Marcel, Radu Gheorghe, Stoicescu Ion, Somcea Maxim, Ștefănescu Virginia, Stochin Nicolae, Simescu Stela, Stoenescu Ion, Sîrbulescu Melania, Truică Vasile, Tufiș Gheorghe, Trăistaru Ion, Vasile Gherghina, Vasile Ștefania, Vulpescu Iulia, Voicu Dumitru, Zamfir Maria. REGIUNEA GALAȚI: Atănasiu Emil, Apostol Nicolae, Bordea Tudora, Brezuică Elena, Bratosin Eugenia, Bordeianu Nicolae, Brumaru Gheorghe, Băjenaru Cornelia, Crîncev Claudia, Costăchescu Viorel, Capotă Dorina, Chifan Nicolae, Darie Maria, Dumitriu Natalia, Dumitrache Ion, Fluture Vasile, Faur Ecaterina, Ghimpu Eugenia, Găgeanu Manea, Gheorghiță Radu, Hagiu Ghiță, Ichim Ecaterina, Lepădatu Victor, Mîrza Vasile, Mototolea Olga, Maftei Vasile, Nica Costea, Naghi Livia, Nicolau Napoleon, Negruț Vasile, Nicolae Dumitru, Oproiu Ion, Plugaru Constantin, Popescu Radu, Petrache Vasile, Paruschi Teodora, Plugaru Dumitru, Palade Lariza, Rusangic Mihai, Seche Mitică, Stoian Ion, Stan Tănase, Sendrea Elena, Tălășman Aurel, Timiraș Constantin, Tășlăuanu Nicolae, Ungureanu Iordache, Urdea Victor, Vicol Ion, Vasile Nicolae Vîrgolici Jana, Vlad Gheorghe, Zamfirescu Ion. REGIUNEA HUNEDOARA: Bal Aurelia, Bîldea Ioan, Buia Maria, Costin Vasile, Ciocotoiu Constantin, Drăgan Traian, Golcea L. Ion, Herman Ion, Ivancu Constanța, Joandrea Maria, Muntoiu Elena, Pescaru Maria, Radu Vasile, Regóczy Amalia, Susan Dumitru, Vulcu Bujor. REGIUNEA IAȘI: Acatrinei V. Eugen, Badrajan Elena, Bercu Feiga, Bădărău A. Gheorghe, Bighiu Petru, Buzdugan Ion, Cătuneanu S. Elena, Chiriac Mihai, Chiricuță T. Ștefan, Chebac I. Șerban, Ciubotaru Constantin, Chesim Ștefan, Dughir Nicolae, Dascălu Vasile, Dabija Emilia, Donose Constantin, Ficiuc Lucia, Fetescu M. Vasile, Grecu Olimpia, Giurgea I. Mircea, Ghinea Petru, Gîdea V. F. Ștefan, Lischer Naum, Leonte Gheorghe, Mateiciuc Ioana, Nicolau Elena, Nani Gheorghe, Obreja Safta, Olaru Manolache, Popa I. Z. Maria, Popescu D. Elena, Pruncu M. Emil, Pădure Romița, Rotaru Iordache, Stescu Maria, Simionescu C. Ioan, Tutoveanu Eugenia, Zberea Constantin. REGIUNEA ORADEA: Anderca Gheorghe, Baciu Florian, Bocociu Ion, Bot Gheorghe, Brad Elena, Cîndea Elisabeta, Cruceanu Savu, Căruntu Elena, Coroianu Florian, Covaci Magdalena, Donecea Felicia, Danilă Ecaterina, Dîrlea Avram, Erdely Gaspar, Gyuries Ștefan, Ghețea Alexandru, Haurer Ion, Hegyes Victor, Herlea Gavril, Hurmuz Grigore, Kelemen Margareta, Lăzureanu Emil, Lar Marțian, Martin Gheorghe, Mozeș Terezia, Mazic Andrei, Neagrău Aurelia, Pakay Francisc, Schwartz Ludovic, Szabo Ileana, Sarca Ludovic, Santău Teodor, Secan Traian, Solyon Rozalia, Spoială Vlad, Trifu Florica, Tușa Ludovic. REGIUNEA PITEȘTI: Arsene Maria, Acatincai Teodor, Ababei Maria, Arsenescu Gheorghe, Balintescu Maria, Bulescu Gheorghe, Bădescu Ion, Barbescu Raul, Bălteanu Ion, Bucur Radu, Bîrsan Petre, Cișmașu Emilia, Cantemir Traian, Ciubotă Anghel, Catană Ion, Cristea Constantin, Diaconescu Ion, Diaconescu Ion, Diaconeasa Ion, Drăghici Mihai, Dumitrescu Mihai, Dumitrescu Nicolae, Fianu Gheorghe, Glăman Nicolae, Irimia Rodica, Ilie T. Ilie, Lăzărescu Ion, Matei Iulian, Mazilu Maria, Mironescu Maria, Mitulescu Petre, Nicolae Maria, Necșulescu Danușa, Nadelu Florica, Nica Nicolae, Popescu Vasile, Păunescu Amilcar, Popescu Vasile, Poștoacă Gheorghe, Panaitescu Iosif, Pleșu Vasile, Popescu Nicolae, Ștefănescu Vasile, Stănescu Vasilica, Sorescu Ion, Străulescu Constantin, Săraru Dumitru, Stanciu Ioan, Serb Dumitru, State Dumitru, Tița Dumitru, Terci Zamfira, Teodorescu Victor, Ungureanu Gheorghe, Vasilescu Ortansa, Zaharescu Gheorghe. REGIUNEA PLOEȘTI: Aldiș Valeria, Anghelache Florina, Angelescu Gheorghe, Botescu Stela, Bălan Cornelia, Balaca Nicolae, Baldan Zoe, Brătescu Gheorghe, Bălănescu Maria, Comaniciu Traian, Cristescu Ion, Casapu Vichentie, Conțu Marin, Cucu Petre, Cocoș Gheorghe, Costache Matei, Constantin Rea-Silvia, Cucu Nicolae, Constantinescu Constantin, Ciulianu Paraschiva, Dumitrescu Petre, Dumitrescu Constantin, Dăscălescu Traian, Diaconescu Elena, Dabinescu Olimpia, Duță Gheorghe, Damian Cecilia, Dinescu Lazăr, Ene Ecaterina, Esofache Oprea, Enache Emiliana, Finca Emilia, Florescu Stelian, Furtună Varvara, Grecea Ștefan, Georgescu Elena, Gaspar Constantin, Gugu Niculina, Gheorghiu Constantin, Goanță Gheorghe, Ionescu Virginia, Iordache Victoria, Ionescu Gheorghe, Ionescu Constanța, Ivan Gheorghe, Iordache Paula, Ionescu Cornel, Istrate Eliza, Liveanu Sebastian, Marin Mihail, Mazilu Teodorina, Moraru Vasile, Matcovschi Maria, Manolescu Jenica, Mușat Panait, Mihai Constantin, Morărețu Ileana, Mocanu Gheorghe, Marinescu Elena, Nedelcu Gheorghe, Nicolae Elena, Nicolescu Maria, Niculescu Vasile, Pastor Isaia, Pavel Nicolae, Păunel Ion, Popescu Nicolae, Poșa Micșunica, Popescu Gheorghe, Popa Viorica, Popescu Adrian, Pîrvan Ion, Postulache Vasile, Rădulescu Elena, Rîmniceanu Speranța, Rusu Ene, Schwartz Bianca, Ștefan Chiriachiță, State Natalia, Stan Maria, Ștefănescu Profira, Tane Nicolae, Tugui Florea, Teodorescu Olimpia, Tudose Tănase, Tomescu Marcela, Tureschi Iosif, Uță Ion, Uncu Dumitru, Vlad Gheorghe, Vlad Vasile, Vlădoiu Florea. REGIUNEA STALIN: Binder Iohana, Bucur Augustin, Bayer Herman, Brașoveanu Gheorghe, Cîrstea Maria, Cristea Adriana, Cocan Maria, Chivulescu Gheorghe, Diacu Nicolae, Dragoman Ana, Dumitraș Gavrilă, Deac Aron, Foarfecă Lucreția, Geczi Ștefan, Georgescu Elena, Hogea Florica, Ilie Nicolae, Ionescu Virgil, Iosif Ana, Jambrech Edmund, Korom Coloman, Lungoci Corina, Leoveanu Toma, Müller Herman, Mărilă Mircea, Negulici Nistor, N'colae Petre, Popovici Ioan, Preidt Iann, Popescu Ioan, Popa Gheorghe, Rusu Ioan, Roșca Leiter, Roth Martha, Schuller Richard, Socol Cornel, Schmidt Doris, Stoica Nicolae, Stănescu Lorena, Sipoș Andrei, Szecs Francisc, Schneider Gustav, Tarog Gheorghe, Timofte Constantin, Vary Clara. REGIUNEA SUCEAVA: Antoniac Petru, Armeanu Ion, Baldazar Ion, Bret Aspazia, Bejan Eugen, Bălan Dumitru, Buhpceanu Constantin, Băjenaru Petru, Cumpăta Melania, Chițac Vasile, Crîșmaru Ortansa, Dale Teofil, Deutsch Adolf, Dracinschi Viorica, Dumbrăveanu Maria, Damian Dumitru, Ficiuc Visarion, Gavril Petre, Gheorghiu Cătălin, Holețec Ion, Irimescu Silvia, Livescu Cornelia, Luchian Nechita, Lămășanu Ion, Munteanu Dumitru, Marici Gheorghe, Martinescu Aurora, Mînzatu Emilia, Mocănescu Gheorghe, Maxim Ioan, Metanie Aspazia, Maicovschi Eugen, Nițu Constantin, Pața Arcadie, Pavel Maria, Pădureț Dionisie, Rotaru Ilie, Rădășanu Stela, Rotundu Elena, Răutu Vasile, Repta Valeria, Saca Simion, Scheib Otto, Trufin Elena, Ungureanu Dumitru, Vasilescu Alexandru, Velehorschi Aurel, Zmeu Dumitru, Zbierea Ion. REGIUNEA TIMIȘOARA: Arjoca Gheorghe, Arsenie Victor, Bîndar Alexandru, Băleanu Ana, Belciu Minodora, Bergher Margareta, Bulgărescu Nicolae, Constantinescu Cornelia, Cristescu Grigore, Dumitriu Ion, Dumitru Ionel, Deatcu Ion, Ebășescu Ion, Fritz Nicolae, Ferencz Maria Valeria, Fucka Moise, Groza Elena, Lulaș Iosif, Larionescu Octavian, Leu Elena, Mesaroș Iuliana, Moldovan Eugenia, Mărescu Nicolae, Olteanu Maria, Petrovici Dumitru, Pîrva Nicolae, Peia Mihai, Petcu Liviu, Popescu Gheorghe, Pîrlog Maria, Peia Ana, Roth Matei, Romaniță Victor, Scheibert Melita, Schmidt Ana Hugo, Schneider Iosif, Tudose Ion, Tănase Alfons, Teahă Pompiliu, Toma Elza, Vizman Lazăr, Zamfirescu Mihai. REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARĂ: Andrási Ștefan, Benczédif Béla, Bedö Dezideriu, Bedö Miklos, Bereck Ludovic, Borbély Ștefan, Barabás Ilie, Boldișor Irina, Csongvaj Arpad, Cazan Ioan, Cotta Vasile, Concita Alexandrina, Déneș Carol, Dobrosz Elena, Dragoman Paul, Dévaj Paraschiva, Fülöp Coloman, Gyarmathy Ioan, Gálj Francisc, Gherlan Nicolae, Gyárfás Carol, Kovács Mihail, Kocsis Ștefan, Kulinyi Viorica, Lörincz Ana, Máthé Rebeka, Major Gavril, Mureșan Vasile, Neamțu Ovidiu, Olasz Ferenc, Onore Hristache, Péter Bela, Ploscaru Ioan, Palla Elisabeta, Pop Vasile, Polgár Sarolta, Pálfj Andor, Rusz Margareta, Szekely Margit, Szentgyörgyi Andrei, Szász Margareta, Soroceanu Teodor, Szabo Valentin, Sántha Alexandru, Tîrlogeanu Gheorghe, Temfli Maria, Voiculescu Coralia, Zakarias Elisabeta.

Conferință pentru cadrele didactice

În cadrul ciclului de conferințe organizat de secția de învățămînt a raionului „Grivița Roșie" din Capitală pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, în seara zilei de 16 ianuarie 1958 a avut loc la școala medie nr. 6 (Costeasca) conferința tov. dr. Victor Corvin Papiu, geolog, despre „Sedimentele marine actuale".

Conferința, urmată de proiecții, a fost urmărită cu viu interes de cadrele didactice.

A apărut
Atlasul geografic școlar

Zilele acestea a apărut „Atlasul geografic școlar", așteptat cu mult interes nu numai de elevi, ci și de publicul larg.

Apariția atlasului înlătură un neajuns care exista de multă vreme în predarea geografiei în școlile noastre — și anume lipsa unor ilustrări cartografice menite să dea imagini cît mai clare asupra condițiilor fizico-geografice, economico-geografice și politice ale țării noastre și ale celorlalte țări. Este adevărat că în ultimii ani școlile au fost înzestrate cu un bogat material didactic pentru predarea geografiei (hărți, planșe, globuri). Acestea nu puteau însă suplini în întregime lipsa atlasului geografic, întrucît atlasul poate să redea mult mai bine aspectul complex al fenomenelor geografice și face posibilă analiza interdependenței fenomenelor geografice pe întreaga suprafață a pămîntului.

Alcătuit de un colectiv de profesori și editat de Editura de stat didactică și pedagogică, atlasul geografic școlar recent apărut a fost tipărit la Intreprinderea poligrafică nr. 4 din Capitală, ai cărei muncitori, tehnicieni și conducători au depus mari eforturi și multă pricepere pentru ca această lucrare să apară în condiții cît mai corespunzătoare. A fost realizată astfel o lucrare superioară altor lucrări similare apărute în trecut la noi, atît prin sistemul de lucru cartografic, cît și prin realizarea tehnică.

Materialul cuprins în atlas a fost selecționat în mod just. Pe lîngă hărțile fizice, el cuprinde harta politică a lumii, harta economică și harta administrativă a R.P.R., o planșă care conține elemente de geografie matematică, hărți menite să ilustreze probleme în legătură cu sistemul solar, mișcarea de rotație, mișcarea de revoluție, luminarea pămîntului la echinocții și la solstițiul de vară etc.

Proiecțiile alese pentru hărți dau cele mai mici deformări, iar scările la care au fost lucrate hărțile sînt stabilite în funcție de dimensiunile chenarului, mărimea suprafeței de reprezentare și proiecția folosită. Sistemele de reprezentare a reliefului sînt destul de sugestive și completează elementele hărților conținute în atlas.

In partea ultimă atlasul cuprinde o serie de date statistice interesante atît pentru elevi, cît și pentru marele public doritor a cunoaște ultimele noutăți geografice.

Denumirile sînt scrise așa cum prevăd regulile de ortografie ale Academiei R.P.R., transcrierea lor făcîndu-se în funcție de alfabetul pe care îl folosesc limbile respective. Denumirile din limbile care folosesc alfabetul latin rămîn invariabile în transcriere romînească, păstrîndu-se ortografia proprie a acestor limbi, în afară de unele denumiri care sînt încetățenite în limba romînă. Transcrierea denumirilor din limba rusă s-a făcut după normele prevăzute de Academia R.P.R., iar a celor din alte limbi care nu folosesc alfabetul latin după criteriul fonetic.

Colectivul de autori și cartografi s-a străduit să întocmească un atlas cît mai complet, cu o prezentare grafică și tehnică atrăgătoare. Pot fi remarcate ca foarte reușite hărțile R.P.R. (fizică, economică și administrativă), harta Italiei, harta Peninsulei Balcanice etc.

Cu toate acestea, atlasul are și unele lacune. Au fost omise unele hărți strict necesare pentru orientarea elevilor în probleme de geografie fizică generală, ca de exemplu acelea privitoare la clima globului, la răspîndirea faunei și florei, la curenții marini, la răspîndirea principalelor bogății, la răspîndirea populației etc.

Este necesar să se dea mai multă atenție și broșării atlaselor, întrucît acest lucru lasă de dorit. Utilizarea noului „Atlas geografic școlar" va da posibilitatea profesorilor de specialitate și celor ce-l vor consulta să aprecieze mai bine calitățile și lipsurile sale și să contribuie la îmbunătățirea ediției următoare.

CORNELIA BURA
inspectoare în Ministerul Învățămîntului și Culturii

Concurs pentru elaborarea manualelor școlare

În baza Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din Republica Populară Romînă și a ordinului ministrului Invățămîntului și Culturii privind organizarea concursurilor pentru elaborarea manualelor școlare, Editura de stat didactică și pedagogică instituie concurs pentru elaborarea următoarelor manuale școlare necesare în anul școlar 1959/60:

Titlul	Clasa	Limba de pred.	Nr. aprox. pag.	Nr. fig.	Secția	Data pred.
Limba romînă	VII	rom.	320	40	—	1.X
Istoria lit. rom.	IX	rom.	280	70	—	1.XI
Istoria lit. rom.	X	rom.	350	80	—	1.XII
Limba rusă	V	rom.	200	80	—	1.X
Limba rusă	V	magh.	200	80	—	1.X
Trigonometria	X	rom.	120	80	umanist.	1.X
Trigonometria	X	rom.	180	120	reală	15.X
Astronomia	XI	rom.	150	150	—	15.IX
Fizica	XI	rom.	250	150	—	15.X
Chimia	XI	rom.	175	60	—	1.XI

La concurs pot participa cadre didactice din învățămîntul elementar, mediu și superior, oameni de știință, precum și alte persoane cu preocupări în domeniul învățămîntului.

Volumul fiecărui manual este indicat în număr de pagini de text dactilografiate.

Termenul prevăzut în dreptul fiecărui manual reprezintă data primirii manuscrisului de către editură. Lucrările prezentate la concurs după expirarea acestui termen nu vor fi luate în considerare.

Manuscrisele vor fi trimise pe adresa: *„Editura de stat didactică și pedagogică", Piața Scînteii nr. 1, corp central, etaj VI, raionul I. V. Stalin, București* cu mențiunea: „pentru concursul de manuale". Pe manuscris se va trece pseudonimul sau motto-ul ales.

Manuscrisele vor fi însoțite de un plic închis și sigilat de autor. *In plic se vor indica: numele, adresa autorului, pseudonimul sau motto-ul ales.*

În cazul cînd trimiterea manuscrisului se face prin poștă, *expeditorul va trece pe colet și pe buletinul de expediție, în locul numelui său, pseudonimul ales, cu indicația „Poste restante".*

Fie că participanții la concurs prezintă manuscrisele personal, fie că le prezintă prin poștă, ele vor fi înregistrate la Editură sub pseudonimul sau motto-ul ales de către autor.

Manuscrisele vor fi *prezentate în 5 exemplare dactilografiate.* Fiecare pagină va avea cca. 31 de rînduri a 65 de semne fiecare rînd (aproximativ 2.000 semne pe pagină).

Fiecare exemplar va cuprinde toate elementele necesare înțelegerii textului: hărți, desene, planșe, diagrame, scheme, tablouri sinoptice. Acestea nu intră în numărul de pagini dactilografiate.

In unele cazuri (desene artistice sau alte desene care prezintă greutăți de realizare pentru autori) autorii pot da numai indicații precise pentru executarea acestora de către editură, în cazul cînd manualul va fi premiat și apoi tipărit. Pentru materialul ilustrativ care urmează a fi reprodus din albume, enciclopedii, tratate, autorii vor da indicații precise asupra sursei.

Desenele pentru manualele de matematică vor fi lucrate cu toată exactitatea.

Lucrările prezentate la concurs în 5 exemplare nu se restituie autorilor, ele rămîn în arhiva Editurii de stat didactice și pedagogice. Autorii pot folosi pentru alte publicații lucrările prezentate la concurs, în cazul cînd aceste lucrări nu sînt editate de Editura de stat didactică și pedagogică.

Conținutul materialului prezentat trebuie să fie în concordanță cu programa școlară valabilă pentru anul 1959/1960.

Înscrierea la concurs se face în termen de 45 de zile de la data publicării prezentelor instrucțiuni. Cei înscriși la concurs primesc din partea Editurii programele respective și cîte un exemplar din broșura „Cerințele unui bun manual", după care se vor orienta în elaborarea manualelor.

Premiile pentru fiecare manual în parte vor fi acordate după cum urmează:

a) pentru manualele de la cl. I pînă la cl. IV-a: un premiu I de lei 6.000; un premiu II de lei 4.500; un premiu III de lei 3.000

b) pentru manualele de la cl. a V-a pînă la cl. a VII-a: un premiu I de lei 8.000; un premiu II de lei 6.000; un premiu III de lei 4.000

c) pentru manualele de la cl. a VIII-a la cl. a XI-a: un premiu I de lei 10.000; un premiu II de lei 8.000; un premiu III de lei 6.000.

In afară de aceste premii, autorii ale căror manuale vor fi editate vor primi drepturile de autor conform legii nr. 632/957.

Manualele premiate și recomandate pentru editare se publică cu numele autorilor respectivi.

In alcătuirea manualelor se va avea în vedere rolul important pe care-l au manualele în educarea patriotică a elevilor.

Pentru manualele de Istoria literaturii romîne cl. a IX-a și a X-a, Editura didactică și pedagogică va elabora culegeri de texte separate. Aceste manuale, ca atare, nu vor cuprinde textele pentru analiză și caracterizări, ci numai scurte citate necesare prezentării istorico-literare.

Manuscrisele manualelor de trigonometrie, astronomie, fizică și chimie vor fi însoțite (fiecare exemplar) de toate desenele indicate în text și lucrate cu foarte multă exactitate. Formulele să fie alcătuite cu rigurozitate științifică și scrise conform stasurilor în vigoare. Să se folosească terminologia științifică consacrată.

Manualele să cuprindă exerciții și probleme cerute de programa respectivă, necesare pentru fiecare temă în parte. Să răspundă ultimelor cerințe ale învățămîntului.

Manualele pentru fizică și chimie să prevadă lucrările de laborator necesare formării deprinderilor practice.

Manualele de limba rusă să prevadă studiul gramaticii paralel și în strînsă legătură cu studiul lexicului. De aceea ele nu trebuie să conțină lecții separate de gramatică.

Organizaţia de partid şi problema educării patriotice a elevilor

Din experienţa organizaţiei de partid de la şcoala medie nr. 1 Bucureşti

Pentru comuniştii de la şcoala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Capitală, educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist nu este o sarcină de campanie. Cultivarea în sufletele tinerilor a sentimentului de dragoste pentru patrie, a respectului şi admiraţiei faţă de trecutul glorios al poporului nostru, a mîndriei pentru minunatele realizări ale oamenilor muncii, preocupă în permanenţă organizaţia de partid din şcoală.

„Secretul" succeselor obţinute pe această linie — şi nu numai pe această linie — constă, înainte de toate, în faptul că biroul organizaţiei de bază se călăuzeşte în activitatea sa de principiul colaborării reale cu conducerea şcolii şi al prezenţei active a membrilor de partid în mijlocul cadrelor didactice fără de partid. Biroul organizaţiei de bază se consultă cu directoarea şcolii ori de cîte ori este nevoie, participă cu regularitate la toate şedinţele de direcţie, iar directoarea şcolii, ea însăşi membru de partid, acordă toată atenţia sugestiilor venite din partea biroului organizaţiei de bază, fiind prezentă la toate adunările de partid. In felul acesta atît tov. Nedelcu, secretara organizaţiei de bază, cît şi tov. L. Benari, directoarea şcolii, se pot pune la curent cu variatele probleme profesional-politice care survin în viaţa şcolii şi pot acţiona în mod uniiar.

Pe de altă parte, comuniştii din şcoală se preocupă de cunoaşterea şi de îndrumarea celor fără de partid prin munca de la om la om, de valorificarea iniţiativelor bune ale acestora, de descoperirea şi popularizarea experienţei înaintate.

Colaborării rodnice dintre biroul organizaţiei de bază şi conducerea şcolii i se datoreşte drumul bun pe care îl urmează astăzi întreaga muncă de educare patriotică destăşurată în şcoală: de la cunoaşterea femeinică a tradiţiilor progresiste ale şcolii la dezvoltarea admiraţiei faţă de trecutul poporului nostru, la preţuirea prezentului, la întărirea hotărîrii de a munci pentru înflorirea şi propăşirea patriei.

Pe acest drum sînt orientate toate activităţile şcolare şi extraşcolare (lecţiile, orele educative, cercurile de amatori, adunările elevilor, agitaţia vizuală etc.). Formele pe care le îmbracă munca profesorilor şi a învăţătorilor din şcoală, sprijiniţi şi îndrumaţi de organizaţia de partid şi de conducere administrativă sînt multiple şi variate. Ele poartă adesea amprenta unei originalităţi just înţelese — ca rezultat al eforturilor colective pentru înlăturarea stilului şablonard de muncă.

Bunăoară, acum elevi şi profesori, personal administrativ şi părinţi sînt intens preocupaţi de pregătirea sărbătoririi a 280 de ani de la înfiinţarea şcolii, acţiune pornită la îndemnul organizaţiei de partid. Primele roade au şi început să se vadă: a luat fiinţă muzeul istoric, se lucrează la monografia şi la anuarul şcolii, echipele artistice pregătesc programe cu subiecte axate pe trecutul de luptă al poporului nostru, pe realizările constructorilor socialismului din R.P.R. (de exemplu, un act din piesa „Bălcescu", cîntece şi poezii cu conţinut patriotic etc.). Studierea de către şcolari a materialelor existente în muzeul istoric, inaugurat nu de mult, a stat în atenţia tuturor cadrelor didactice. Profesorii au ţinut aci şi unele lecţii, stabilindu-se astfel o legătură mai puternică şi mai directă cu cei ce şi-au pus talentul şi gîndirea în slujba poporului (amintim că prin această şcoală au trecut — ca elevi sau ca profesori — proeminente figuri social-culturale din istoria Romîniei, oameni care servesc şcolarilor un bun exemplu de luptă pentru progres social şi îi îndeamnă la fapte mari, care să cinstească memoria înaintaşilor. Este vorba de Gh. Lazăr, N. Bălcescu, I. Ghica, D. Bolintineanu, Th. Aman, I. Negulici, St. Luchian, N. D. Cocea, Al. Sahia, Camil Petrescu, Gala Galaction ş.a.

Cercurile de amatori, mergînd pe acelaşi drum al cunoaşterii şi cultivării tradiţiilor progresiste ale şcolii, sînt folosite de asemenea pentru dezvoltarea simţămintelor patriotice. Un exemplu bun în această privinţă îl constituie cenaclul literar şi cercul artiştilor plastici, denumite nu întîmplător „Al. Sahia" şi respectiv „Th. Aman". Creaţiile elevilor, inspirate din viaţă, reflectă admiraţia faţă de eroismul poporului nostru, dragostea pentru frumuseţile patriei, respectul pentru tezaurul cultural al poporului romîn şi, ceea ce este foarte important, o adîncă înţelegere a evenimentelor istorice. Ilustrative în acest sens sînt tablourile expuse de elevi cu prilejul expoziţiei de artă plastică organizată de şcoală, conţinutul revistei literare „Primii paşi" şi, poate, chiar modul în care s-au pregătit tinerii de la şcoala „N. Bălcescu" ca să poată cîştiga concursul „Drumeţii veseli" axat pe tema „Viaţa şi opera lui Th. Aman" — fost elev al şcolii.

Cunoaşterea frumuseţilor şi bogăţiilor patriei, nu numai din lecţii şi cărţi, a preocupat intens organizaţia de partid din această şcoală. La chemarea ei şi a conducerii şcolii, profesorii au răspuns cu entuziasm, organizînd excursii sau tabere în Munţii Apuseni, la Curtea de Argeş, la Cumpăna, la Vîrful cu Dor etc. Cu ocazia excursiilor, elevii au fost îndrumaţi să fotografieze, să deseneze locurile pitoreşti pe care le-au văzut, să alcătuiască diverse albume, colecţii etc. La întoarcerea din Munţii Apuseni, de exemplu, aceste materiale au fost expuse pentru a fi cunoscute de toţi elevii şcolii, ceea ce s-a dovedit a fi un bun mijloc de a trezi interesul, gustul pentru călătorie şi admiraţia faţă de frumuseţile patriei.

Prezentarea unor lucrări efectuate de elevi în cinstea sărbătorilor naţionale (hărţi ale R.P.R., machete etc.), expunerea pe coridoare a unor panouri, a unor fotografii înfăţişînd cele mai pitoreşti locuri din ţară, a unor reproduceri după tablouri reprezentînd aspecte din munca şi viaţa constructorilor socialismului, expunerea celor mai izbutite cărţi din literatura noastră nouă etc. vin să întregească agitaţia vizuală şi, desigur, să trezească admiraţia pentru comorile materiale şi spirituale ale poporului romîn.

Trebuie remarcat că, sub îndrumarea organizaţiei de partid, sărbătorile naţionale sînt cinstite prin festivaluri cultural-artistice bine pregătite, de la care nu lipsesc scurtele expuneri politice, cîntecele şi poeziile revoluţionar-patriotice.

Ar mai fi multe de spus şi în ceea ce priveşte dezvoltarea dragostei de patrie prin folosirea teatrului, a filmului, a muzicii, a vizitelor în întreprinderi, a întîlnirilor cu muncitorii, cu ilegaliştii, cu foştii elevi sau profesori ai şcolii, astăzi oameni de seamă în viaţa noastră politico-culturală etc. Ar fi, de asemenea, foarte multe de spus şi în ceea ce priveşte folosirea lecţiilor pentru educarea patriotismului la elevi.

Ne oprim aci, subliniind numai faptul că organizaţia de partid, în strînsă colaborare cu conducerea şcolii, a reuşit să îndrepte atenţia întregului colectiv pedagogic înspre realizarea acestei importante laturi a educaţiei comuniste — patriotismul. Mijloacele pe care le-a folosit pentru a imprima această linie sînt adunările de partid, adunările U.T.M., consiliile pedagogice, dar mai ales munca de la om la om şi exemplul personal al comuniştilor.

Considerăm bună orientarea biroului organizaţiei de bază care, în planul pe trimestrul I al acestui an, şi-a propus să studieze în mod organizat felul cum se realizează, prin predarea diferitelor obiecte de învăţămînt, educaţia patriotică a şcolarilor. Tot aşa, discutarea temei „Cum se desfăşoară munca de educare patriotică a elevilor din şcoala noastră" în adunarea generală a organizaţiei de bază, programată pentru sfîrşitul trimestrului în curs, va fi un bun prilej de îmbunătăţire a muncii politice din şcoală în general şi, în special, a muncii de educare patriotică a copiilor.

In cele de mai sus ne-am ocupat mai mult de experienţa bună a organizaţiei de partid de la şcoala medie nr. 1 pe linia educării tinerefului în spiritul patriotismului socialist. Aceasta nu înseamnă că în activitatea de partid din şcoală nu există şi unele lipsuri. Ca să ne oprim numai la acelea care se resimt în ansamblul muncii educative, vom menţiona faptul că biroul organizaţiei de bază nu munceşte îndeajuns suficient de organizat, că nu controlează sistematic felul cum sînt traduse în viaţă sarcinile trasate şi îndrumările date, că nu sprijină în mod continuu organizaţia U.T.M. pe care s-ar putea bizui mai mult în realizarea educaţiei comuniste.

Faptul că biroul organizaţiei de bază şi-a propus de abia pentru acest trimestru să urmărească în mod organizat felul cum se realizează educaţia patriotică prin lecţie — după părerea noastră o importantă problemă de partid — constituie, desigur, o mare lipsă.

Credem necesar ca organizaţia de partid să imprime mai multă combativitate muncii educative în rîndul tineretului, să-şi îndrepte mai mult atenţia înspre cultivarea sentimentelor de frăţie între romîni şi naţionalităţile conlocuitoare şi să se preocupe şi de educarea patriotică a întregului personal al şcolii.

Cu toate acestea, buna orientare pe care comuniştii au dat-o muncii educative, ca şi entuziasmul cu care se lucrează aci, ne îngăduie să întrevedem, pentru viitorul nu prea îndepărtat, noi succese îmbucurătoare. Vorbind despre succese, ne gîndim desigur la sutele de tineri ce vor părăsi băncile bătrînului liceu animaţi de cele mai profunde sentimente patriotice, ne gîndim la zecile de profesori ce vor păşi astfel pragul şcolii cu conştiinţa datoriei împlinite.

ANA COSMIN

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

Elevii efectuează lucrări practice

Spre a realiza o cît mai strînsă legătură cu practica, cu viaţa, cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din comuna Domneşti, raionul Curtea de Argeş, au înfiinţat prin mijloace locale, sub patronajul fabricii de cherestea din comună, un atelier de tîmplărie şi lăcătuşerie.

Atelierul, care a fost înzestrat şi cu principalele unelte necesare, dă elevilor posibilitatea să lucreze în voie, să dobîndească deprinderi de muncă practică. Ei execută lucrări în lemn (scăunele, mesuţe, grătare, greble) ca şi lucrări în metal (modele de escavatoare, macarale, vaporaşe etc.).

In viitor se va trece la confecţionarea unor instrumente şi aparate necesare ca material didactic. Elevii vor executa higrometre, scripeţi, cumpăna zidarului, balanţa etc.

Şi elevii din clasele I—IV efectuează lucrări practice, pe măsura posibilităţilor lor, în orele de lucru manual. Cei din clasele I-a şi a II-a învaţă să modeleze din argilă, iar cei din clasele mai mari confecţionează corpuri geometrice din lemn şi din carton, împletituri, cusături etc. Ei sînt familiarizaţi cu măsurătorile, învaţă să folosească uneltele şi să păstreze în ordine locul de muncă.

LUCA I. IONESCU
comuna Domneşti, raionul Curtea de Argeş

In atelierul de tîmplărie

Cu sprijinul întreprinderii metalurgice „Nicovala", atelierul de tîmplărie de la şcoala medie nr. 1 din oraşul Sighişoara a fost înzestrat cu tejghele de tîmplărire, ferăstraie mici şi mari, rindele, dălţi, cleşti, gealău, instrumente de măsurat. Nu lipsesc nici materialele de prelucrat — scînduri, placaj, clei, lemn de diferite calităţi.

Aceasta dă posibilitate elevilor clasei a V-a, care lucrează în atelier, să obţină succese frumoase în activitatea lor practică. Astfel, ei au executat, sub îndrumarea tov. I. Pintea, profesor-maistru, ştergători din lemn tare, cuiere simple, etajere pentru cărţi, cuţitaşe etc.

Lucrînd în atelier elevii dobîndesc cunoştinţe despre caracteristicile fizice şi mecanice ale lemnului, capătă îndeminare în mînuirea ferăstrăului, dălţilor şi rindelelor. In acelaşi timp, ei se preocupă de curăţenia atelierului, de păstrarea sculelor în bună stare, de economisirea timpului şi materialelor.

Elevii celorlalte clase îşi desfăşoară orele de lucrări practice în atelierele şcolii profesionale de ucenici de pe lîngă întreprinderea „Nicovala". Aici ei învaţă să efectueze lucrări de lăcătuşerie — tăierea tablei şi a altor metale cu foarfeca, cleştele şi ferăstrăul, lipirea tablei, prelucrarea materialelor prin pilire. In curînd ei vor putea confecţiona piese simple de uz general.

La pregătirea politehnică a elevilor contribuie şi vizitele pe care aceştia le fac în întreprinderi, sub conducerea profesorului I. Pop. De pildă, după ce au studiat lecţia „Maşinile cu vapori", elevii au vizitat depoul C.F.R. din localitate. De asemenea, în legătură cu tema „Motoare cu combustie internă" elevii au vizitat staţiunea de maşini şi tractoare, unde li s-a demonstrat practic funcţionarea motorului de tractor.

DUMITRU ANATOLI
Sighişoara

Cu ajutorul uzinei

Cadrele didactice de la şcoala nr. 50 din Capitală se preocupă îndeaproape de problemele politehnizării învăţămîntului. Urmărind să dea elevilor cunoştinţe cu privire la bazele producţiei moderne, profesorii se străduiesc să lege cît mai strîns cunoştinţele teoretice de activitatea practică. In acest scop ei urmăresc ridicarea nivelului predării, îi îndrumează pe elevi să execute în atelierul de lăcătuşerie aparate, modele şi maşini etc., organizează excursii în producţie.

Aşa, de pildă, sub îndrumarea profesorului M. Nadu elevii claselor a VII-a „A" şi a VII-a „B" au construit aparate asemănătoare pirometrului cu cadran cu ajutorul cărora au studiat atît dilatarea corpurilor solide şi termoconductibilitatea lor, cît şi importanţa acestor fenomene în tehnică şi în viaţa de toate zilele.

Construind un model de calorimetru, elevii au reuşit să înţeleagă diferenţa dintre căldură şi temperatură, dintre grad şi calorie sau mai bine zis dintre unităţile pentru măsurarea energiei calorice şi a temperaturii. Ei au instalat în şcoală sonerii, au construit un pendul electric, un electroscop cu vîrf ascuţit, elemente galvanice şi acumulatori.

O deosebită importanţă pentru însuşirea de către elevi a unor deprinderi de muncă politehnică o are activitatea lor în uzina „21 Decembrie". Bucurîndu-se de sprijinul uzinei, care de altfel patronează şcoala, elevii au posibilitatea să-şi desfăşoare uneori activitatea practică chiar în atelierele acesteia. Astfel, la secţia forjă şi tratamente termice elevii au posibilitatea să cunoască procesul tehnologic de prelucrare a materialului brut la temperaturi înalte cu ajutorul ciocanului mecanic, cu autocompresii şi apoi cu prese mecanice. Ei văd aici cum se confecţionează ţevi pentru calorifere, piese pentru tractoare, şuruburi pentru stîlpi de telegraf etc. şi urmăresc cum aceste produse trec apoi la presaj şi apoi la lăcătuşerie unde, prin pilire, găurire şi polizare sînt ajustate şi perfecţionate pentru a fi date în folosinţă. Tot aici elevii observă cum se efectuează în cuptoare speciale carburarea şi descarburarea diferitelor piese. Trecînd apoi în secţia sudură elevii îşi adîncesc cunoştinţele însuşite la lecţiile de chimie. Ei au văzut în această secţie acţiunea flacării oxi-acetilenice care, avînd o temperatură foarte înaltă, poate tăia sau lipi metalele, tuburile de oxigen. De asemenea, au urmărit aici prepararea acetilenei din carbid şi apă, sudura electrică. La secţia electrică elevii au asistat — şi au participat chiar — la lucrări de bobinare. Ei au trecut de asemenea prin secţiile de rectificare, de nichelaj, de gravare, de strungărie etc. unde de asemenea şi-au însuşit cunoştinţe folositoare.

Legătura între şcoală şi uzină are şi o deosebită importanţă educativă, contribuind la întărirea disciplinei elevilor, la formarea atitudinii socialiste faţă de muncă, faţă de proprietatea obştească.

MARIN ALBU
directorul şcolii nr. 50—Bucureşti

COMENTARII

Pudoare

Imi povestea cineva cum pe vremuri, o femeie de la ţară fiind grav bolnavă, risca să-şi piardă viaţa pentru că nu voia cu nici un chip să se dezbrace în faţa medicului.

Imprejurarea se explică prin condiţiile de atunci, care favorizau o anumită mentalitate. Condiţiile între timp s-au schimbat. Pudici au mai rămas însă pe ici pe colo.

Am cunoscut — şi mai cunosc încă — profesori (de obicei dintre cei tineri, deşi nici cei mai în vîrstă nu sînt excluşi) care preferă să folosească ani de-a rîndul metode greşite în predare sau să transmită cunoştinţe greşite elevilor, decît să ceară ajutorul colegilor lor mai experimentaţi. Se ruşinează. Le e teamă ca nu cumva nepriceperea şă le fie cotată drept ignoranţă.

Există totuşi o deosebire. Gestul femeii îşi găsea justificarea în mediul în care ea se formase, ceea ce nu este cazul profesorilor noştri. Apoi, refuzul ei nu periclita în ultimă instanţă decît propria sa existenţă; în timp ce atitudinea profesorului „pudic" are repercusiuni negative asupra pregătirii elevilor — ceea ce este, după părerea noastră, sub aspectul răspunderii, mult mai grav.

De fapt — la fel cu bolnavii care ascund afecţiuni ale ficatului — nu vom putea ascunde nici noi prea mult timp maladia de care suferim. Indiferent dacă provine din inexperienţă sau lipsă de informaţie, incompetenţa se va autodivulga pînă la urmă.

Să nu aşteptăm pînă atunci. Ori de cîte ori avem îndoieli asupra cunoştinţelor sau metodelor noastre de lucru, să apelăm la colegii noştri să învăţăm de la ei. In felul acesta, va veni în scurt timp vremea cînd şi noi, la rîndul nostru, îi vom putea ajuta pe dînşii.

Rudele sărace

...Şi a chemat învăţătoarea Ana Greavu, din Ţara Făgăraşului, obiectele de curs la sine şi le-a zis:

— V-am poftit la masă. Tu, Matematică, şi tu, Limbă Romînă, veţi sta de-a stînga şi de-a dreapta mea; iar voi, Istorie, Geografie, Ştiinţe Naturale, Lucru Manual — alături de ele. Luaţi loc!

Şi se aşezară. Abia atunci observă învăţătoarea că lîngă uşă mai rămăseseră patru oaspeţi ce stăteau în picioare.

— Dar voi, cine sînteţi? întrebă ea.

Erau Muzica, Desenul, Educaţia Fizică şi Caligrafia. Invăţătoarea se-ncruntă:

— Nu ţin minte să vă fi poftit... Nepoftiţii scoaseră cîte o hîrtie, întinzînd-o. Aveau acte de la minister. Neavînd încotro, învăţătoarea căută împrejur.

— Uite, — zise ea arătînd în colţul camerei o masă ce abia se ţinea pe picioarele-i şubrede — staţi şi voi acolo cum îi putea.

Nu erau însă decît trei scaune. Mai şfioasă, Caligrafia rămase în picioare.

— Şi tu? o măsură de sus învăţătoarea. A cui eşti, că nu te cunosc.

Caligrafia îşi spuse din nou numele.

— Aha, făcu învăţătoarea, amintindu-şi vag de numele ei. Acum, zise ea, ce să-ţi fac? Aşteaptă şi tu pînă ce-or minca celelalte.

In momentul acela, pe uşă intră inspectorul de la raion. Invăţătoarea îi dădu repede un scaun. Apoi, zîmbind binevoitor către Caligrafie:

— Ei, ce-ai rămas aşa ca o mireasă? Treci colea, de stai la masă cu noi.

Caligrafia luă loc, dar pe chipu-i se putea citi că nu se prea simte în apele ei. Ca s-o îmbărbăteze, învăţătoarea începu s-o întrebe de una, de alta. Discuţia însă mergea greu. Se vedea cît de colo că învăţătoarea habar n-are de viaţa şi de rostul pe lume al Caligrafiei.

Nu-i de mirare: în dulap, programa de caligrafie, venită la şcoală de mai bine de-o lună, stătea neatinsă.

A. I.

ANALIZĂ SAU CONSTATARE?

(Urmare din pag. 1)

realităţile o împun. Este adevărat că nu e permisă modificarea arbitrară a planificării. Dar aceasta e o altă chestiune.

De multe ori în procesele-verbale de inspecţie ale tov. Ramba întîlnim afirmaţii vagi, care nu spun nimic. Astfel, referindu-se la lecţiile de aritmetică şi geometrie ţinute de profesorul Vasile Beleuţă la şcoala de 7 ani din Viştea de Jos, inspectorul scrie: „lecţiile s-au desfăşurat normal", fără să arate ce înţelege prin cuvîntul „normal". Propoziţia ne apare şi mai de neînţeles atunci cînd citim în continuare că în lecţiile respective „s-au strecurat unele greşeli de conţinut".

„Enigma" s-a dezlegat abia atunci cînd am discutat cu tovarăşul Ramba, care ne-a explicat că prin „lecţie normală" înţelege că lecţia a inclus toate momentele.

După cîte ştim, pedagogul nu este obligat să respecte cu stricteţe schema clasică a lecţiei. Este cunoscut doar că sînt lecţii din care poate lipsi momentul verificării cunoştinţelor, altele din care să lipsească fixarea — sau chiar comunicarea de noi cunoştinţe. Credem că era mai bine ca tovarăşul inspector Ramba să fi apreciat nu dacă lecţiile s-au desfăşurat normal în sensul că au inclus toate momentele, ci dacă lecţiile au fost logic concepute şi desfăşurate, în funcţie de materialul ce trebuia comunicat, de nivelul clasei, de scopul propus. Ar fi fost necesar, de asemenea, să se arate în ce au constat greşelile de conţinut despre care în procesul-verbal se pomeneşte doar.

Aprecieri — care să se refere la aspectul calitativ al lecţiilor — întîlnim mai rar în procesele verbale de inspecţie ale tovarăşului Ramba. Iar uneori, atunci cînd se fac totuşi asemenea aprecieri, ele nu sînt convingătoare, pentru că nu sînt însoţite de exemple. De pildă, în procesul-verbal de inspecţie încheiat la şcoala de 4 ani din satul Pîrîu, tovarăşul Ramba scrie că „după terminarea vizitelor... s-au dat îndrumările necesare"; care au fost, însă, acele îndrumări nu se spune. Tovarăşul Ramba preferă să fie crezut pe cuvînt.

Nu ne îndoim că — aşa cum afirmă tovarăşul Ramba — lecţiile au fost discutate şi îndrumările date verbal. Să nu uităm însă că precizările scrise sînt cu atît mai necesare cu cît — după cum am fost informaţi — la discutarea lecţiilor nu participă întotdeauna toate cadrele didactice, ci numai cele vizitate. Or, analiza ulterioară a procesului-verbal cu întreg colectivul şcolii trebuie să dea posibilitate şi cadrelor didactice la ale căror lecţii inspectorul n-a asistat să se informeze asupra constatărilor făcute de acesta, pentru a putea trage învăţămintele ce se desprind.

N-am vrea să fim înţeleşi greşit, să se creadă că pledăm pentru redactarea unor procese-verbale lungi, obositoare. Un proces-verbal de inspecţie nu trebuie să meargă în extensiune, ci în adîncime; se ştie doar că economia de cuvinte nu exclude consistenţa, ci o implică. Că este aşa, o dovedesc chiar unele procese-verbale — este adevărat, mai puţine — întocmite de tovarăşul Ramba. Astfel, analizînd lecţiile ţinute simultan la două clase de către tovarăşa învăţătoare Cornelia Opriş de la şcoala de 4 ani din satul Cincşor, tovarăşul Ramba, caracterizînd lecţiile ca slabe, reuşeşte să arate — în puţine cuvinte, dar convingător — în ce constă lipsurile (învăţătoarea insistă prea mult asupra unei clase, din care cauză nu reuşeşte să mai facă lecţia la clasa cealaltă; ea dă ca muncă individuală o temă a cărei efectuare necesită doar 5 minute, şi de aceea elevii clasei respective nemaiavînd curînd de lucru, devin nedisciplinaţi, tulbură lecţia celeilalte clase etc.).

Tovarăşul Ramba este un pedagog tînăr, fără prea multă experienţă la catedră. Şi mai puţină experienţă încă are tovarăşul Ramba în muncă — de loc uşoară — de inspector. Avînd însă în vedere pregătirea sa pedagogică şi studiile de specialitate (este absolvent al Institutului pedagogic) şi practica în învăţămînt — atît la clasele I-IV, cît şi la V-VII — credem că i se poate pretinde mai mult.

Sîntem convinşi că tovarăşul Ramba îşi poate îmbunătăţi munca. Pentru aceasta, însă, este necesar să studieze mereu literatura pedagogică şi lucrări de specialitate, să înveţe din experienţa inspectorilor cu mai multă practică, să participe la cercurile pedagogice, unde se dezbat problemele predării la obiecte şi clase diferite. Indeosebi, însă, este necesar ca tovarăşul Ramba să înţeleagă că procesul-verbal de inspecţie nu este o simplă formalitate ce trebuie îndeplinită din obligaţie, ci un mijloc important de influenţare a pedagogilor în cadrul muncii de îndrumare şi control.

BIBLIOTECILE ŞCOLARE

In desfăşurarea procesului de învăţămînt biblioteca este un auxiliar indispensabil. Ea întregeşte expunerile profesorilor şi textele din manuale, lărgeşte şi consolidează cunoştinţele de cultură generală şi de specialitate ale elevilor.

Ajutorul pe care activitatea bibliotecilor şcolare îl poate da muncii de instruire şi educaţie e condiţional, în primul rînd, de alcătuirea şi completarea fondului de cărţi pe care le poate oferi cititorilor, de măsura în care acestea răspund cerinţelor programelor de învăţămînt.

In rafturile majorităţii bibliotecilor şcolare (în cele ale şcolilor medii îndeosebi) pot fi întîlnite cărţi de certă valoare ştiinţifică şi literară, opere ale clasicilor în ediţii complete, lucrări de istorie şi ştiinţe naturale, dicţionare şi enciclopedii etc.

Cercetarea atentă a modului în care se desfăşoară aprovizionarea cu cărţi a bibliotecilor din şcoli lasă să se întrevadă, însă, unele lipsuri a căror înlăturare se impune cu necesitate.

In afară de sumele relativ reduse afectate unor biblioteci, lipsa de orientare cu care unii bibliotecari minuiesc fondurile respective creează dificultăţi ce se răsfrîng în mod inevitabil şi asupra calităţii muncii din şcoală. Un sondaj întreprins în anul şcolar trecut la biblioteca şcolii medii cu limba de predare maghiară nr. 11 din Cluj, de exemplu, ne-a arătat că din totalul de 236 titluri recomandate de programele de învăţămînt ca lectură auxiliară la cursul de limbă şi literatură, elevii pot găsi în biblioteca şcolii doar 114 titluri, în numai 311 exemplare. In schimb, biblioteca este abonată la nu mai puţin de 32 reviste şi ziare, dintre care o bună parte nu sînt necesare şcolii.

Tot astfel, din bibliotecile multor şcoli de 7 ani din regiunea Cluj lipsesc operele unor scriitori ca Gr. Alexandrescu, Alecsandri, Negruzzi, Bălcescu etc. Aceleaşi lucru se poate spune şi referitor la literatura maghiară cerută de programele şcolare. Lipsesc din aceste biblioteci operele lui Mikszáth, Arany, Petöfi şi alţii.

In bugetele unor şcoli medii nu au fost incluse sume destinate aprovizionării bibliotecilor cu cărţi. In aceste şcoli cărţile sînt achiziţionate pe baza sumelor pe care secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare le pun la dispoziţie cu totul sporadic — de obicei la sfîrşit de trimestru sau an. Nu poate fi trecut cu vederea faptul că cei mai mulţi directori de şcoli nu cunosc situaţia finanţării bibliotecilor şi criteriile după care se face ea şi nici faptul că bibliotecarii înşişi — ceea ce este şi mai grav — consideră problemele legate de stabilirea şi executarea bugetului ca o sarcină exclusivă a contabilităţii.

Toate aceste stări de lucruri ne îndreptăţesc să considerăm că în bibliotecile şcolare completarea fondurilor de cărţi nu are totdeauna un caracter sistematic, ceea ce are drept urmare în primul rînd neachiziţionarea minimului de titluri şi exemplare necesare lecturii cerute de programele de învăţămînt. Chiar şi acolo unde profesorii se interesează de problema îmbogăţirii fondurilor de cărţi şi fac recomandări în acest sens, insuficientul interes din partea bibliotecarilor şi incapacitatea colecturilor bibliotecilor de a satisface integral aceste cereri fac ca lucrurile să fie rezolvate adesea — aşa cum am arătat — în condiţii necorespunzătoare.

Normativele pe care le elaborează Direcţia bibliotecilor din Ministerul Invăţămîntului şi Culturii trebuie să pună ordine în practica aprovizionării bibliotecilor şcolare cu cărţi şi periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate creditele financiare şi să se facă achiziţionarea. De asemenea, trebuie stabilite obligaţiile directorilor de şcoli şi ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raţionale a fondurilor băneşti şi al asigurării cu precădere a cărţilor cerute de conţinutul procesului de învăţămînt.

Aplicarea regulilor şi metodelor privind aşezarea cărţilor în rafturi, întocmirea cataloagelor şi a listelor bibliografice, ţinerea evidenţei cititorilor în bibliotecile şcolare sînt menite să înlesnească orientarea elevilor în lumea cărţilor, să permită profesorilor, învăţătorilor şi bibliotecarilor să urmărească şi să îndrumeze cu mai mult succes lectura şcolarilor. Aceste reguli şi metode sînt ignorate, însă, în multe biblioteci şcolare. Registrele de evidenţă a fondurilor de cărţi nu sînt ţinute la zi şi, datorită prea numeroaselor modificări şi corecturi pe care le-au suferit, adesea nu mai constituie documente valabile. Pot oare simple menţiuni — ca „scos" sau „pierdută" — făcute în registrul-inventar al bibliotecii şcolii medii nr. 13 din Capitală să justifice lipsa unor lucrări de valoare ca „Eugénie Grandet" de Balzac, „Don Carlos" de Fr. Schiller, a unor volume de Liviu Rebreanu etc.?

Deficienţelor amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, şi lipsa cataloagelor de recomandare. Aşa stau lucrurile, de exemplu, la şcolile medii nr. 9 din Capitală, nr. 5 din Iaşi, nr. 11 din Cluj. In alte şcoli — cum sînt, de pildă, şcoala medie nr. 22 din Bucureşti, şcoala medie nr. 6 din Cluj etc. — cataloagele sînt incomplete, improvizate. Unii bibliotecari încearcă să suplinească aceste lacune punînd la dispoziţia elevilor simple liste de cărţi. In asemenea condiţii, bineînţeles, nu poate fi vorba de o îndrumare reală, eficientă a lecturii elevilor. Totodată, şi alegerea de către aceştia a cărţilor este foarte dificilă. Pentru a găsi o anumită lucrare, elevii şcolii medii nr. 6 din Cluj sînt nevoiţi să parcurgă cîteva sute de fişe întocmite sumar şi aranjate într-un catalog „original", într-o ordine care nu este nici măcar alfabetică. De cele mai multe ori, plictisiţi şi dezarmaţi, ei renunţă, iar bibliotecara nu este capabilă să le dea vreun ajutor.

O bibliotecă în care înghesuiala şi lipsa de confort se îmbină cu proasta organizare şi incompetenţa bibliotecarului nu poate impune cititorilor săi respectul pentru carte, pentru bibliotecă, nu poate contribui la stimularea dragostei şi interesului şcolarului pentru lectură. Din această cauză, numărul cititorilor din rîndul şcolarilor este destul de mic în raport cu întregul efectiv de elevi al unor şcoli. Astfel, din totalul celor 2400 de elevi ai şcolii medii nr. 22 din Capitală, numai 365 au fost înregistraţi ca cititori ai bibliotecii pînă la începutul celui de-al doilea semestru al anului şcolar trecut. In aceeaşi perioadă, numărul elevilor care foloseau bibliotecile unor şcoli din Cluj nu era mai mare de 50% din efectivul unităţilor respective. Sondajele au arătat că elevii claselor V—VII sînt atraşi în mai mare măsură spre lectură decît cei din clasele superioare. Cei mai fideli cititori ai bibliotecilor şcolare rămîn totuşi elevii claselor II—IV. Lectura lor este neglijată, însă, atît de învăţători, cît şi de bibliotecari, întrucît se consideră — în mod cu totul eronat — că literatura pentru această vîrstă fiind redusă, nu este necesară o selecţie a cărţilor ce ajung în mîna copiilor.

Deşi orarul şcolilor impune bibliotecarilor să-şi concentreze activitatea de deservire a cititorilor în cele 10-20 minute ale recreaţiilor, răgazul dintre recreaţii nu este folosit de către toţi bibliotecarii pentru a pregăti deservirea cititorilor în mai bune condiţii. Din această cauză ei sînt puşi adesea în situaţia de a deservi în limitele a numai 10 minute un număr de 10-15 elevi, ceea ce practic este imposibil.

Merită să fie extinsă experienţa pozitivă a bibliotecarei Klee Edita, de la şcoala pedagogică cu limba de predare germană nr. 2 din Timişoara. Ea programează pentru împrumut fiecare clasă în anumite zile şi ore, pregătind cu grijă cărţile pe care urmează să le recomande fiecărei categorii de cititori din rîndul elevilor. Evidenţa cititorilor şi a cărţilor citite se ţine de asemenea pe clase. Aceasta înlesneşte mult activitatea bibliotecarei şi îi oferă posibilitatea să se ocupe cu atenţie de cititori. Acolo unde nu se procedează aşa, deservirea cititorilor se reduce la o simplă operaţie mecanică, arid, care-l obligă pe cititor să-şi „aleagă" cartea într-un timp record.

Bibliotecarului însă, nu trebuie să-i fie indiferent felul cum sînt alese cărţile. „Educaţia cu ajutorul cărţii — spunea eminenta pedagogă N. K. Krupskaia — nu trebuie să se facă la întîmplare. Copilul trebuie educat potrivit anumitor principii. Din mulţimea cărţilor trebuie să ştim să alegem pe acelea care nu-l vor pune pe copil în conflict cu viaţa, care îl vor pregăti pentru comunism, care îl vor înarma în lupta pentru construirea vieţii noi". Bibliotecarii au datoria să-şi îndrepte mai mult atenţia spre această latură a muncii lor. Legătura vie şi permanentă cu cadrele didactice, cu organizaţiile de pionieri şi tineret, precum şi colaborarea cu secţiile pentru copii ale bibliotecilor publice pot fi de un real folos în activitatea bibliotecilor din şcoli.

O însemnătate hotărîtoare în acţiunea de îndrumare şi stimulare a copiilor şi tineretului spre lectură o are pregătirea pedagogică şi profesională a bibliotecarilor care lucrează în bibliotecile şcolare. Ei au datoria să-şi perfecţioneze neîncetat atît cunoştinţele tehnice privind organizarea bibliotecilor, cît şi metodele de muncă educativă cu cititorii-elevi. Pentru realizarea unei cît mai eficiente contribuţii a bibliotecilor şcolare la buna desfăşurare a procesului de învăţămînt, bibliotecarii au datoria să participe la activitatea consiliilor pedagogice din şcoli.

Secţiile de învăţămînt şi cultură trebuie să manifeste mai multă grijă pentru încadrarea în posturile de bibliotecari a unor oameni pricepuţi, care să depună interes în acţiunea de răspîndire a cărţii şi să le asigure acestora condiţiile necesare ridicării calificării. In acest sens, este regretabil că la cursurile organizate de Direcţia bibliotecilor din Ministerul Invăţămîntului şi Culturii la Bucureşti, Cluj, Timişoara, Tg. Mureş şi Iaşi secţiunile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare regionale au trimis un număr mult prea mic de lucrători din bibliotecile şcolare deşi aceste cursuri s-au desfăşurat în perioada vacanţei şcolare de vară.

Trebuie luate măsuri care să asigure o frecvenţă maximă la cursurile programate pentru vara acestui an în aceleaşi centre regionale.

Cu prilejul recentei consfătuiri pe ţară a bibliotecarilor, a fost subliniată necesitatea unei mai stricte profilări a activităţii bibliotecilor şcolare în sprijinul procesului instructiv-educativ. Delimitarea activităţii bibliotecilor şcolare de cea a bibliotecilor publice, documentare etc. — mai ales în ceea ce priveşte constituirea fondului de publicaţii — nu poate fi decît în favoarea celor dintîi. Regulamentul bibliotecilor şcolare pe care-l pregăteşte Ministerul Invăţămîntului şi Culturii va contribui la întronarea unei astfel de concepţii privind profilul bibliotecii şcolare.

W. AUERBACH
inspector în M. I. C.
M. GHIBERNEA
directorul bibliotecii regionale Piteşti

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

ŞEDINŢA Comitetului administrativ F.I.S.E.

In zilele de 27—31 decembrie 1957 a avut loc la Praga o şedinţă a Comitetului administrativ al F.I.S.E. La această şedinţă a participat tov. prof. univ. I. Nistor, preşedintele C.C. al S.M.I.C. din R.P.R.

La şedinţă au fost expuse rapoartele : „Noile condiţii de muncă după Conferinţa Mondială a Educatorilor de la Varşovia şi după cel de al IV-lea Congres al F. S. M." — prezentat de Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E. şi „Luptele şi problemele actuale în domeniul pedagogiei în ţările slab dezvoltate" — prezentat de Cezar Godoy Uruttia din Chile. Au fost discutate, de asemenea, o serie de probleme legate de activitatea curentă a federaţiei.

In raportul tov. Paul Delanoue s-a arătat că unitatea şi tăria lagărului socialist, numărul mereu crescînd al ţărilor care s-au eliberat sau se eliberează de sub jugul colonialismului, agravarea contradicţiilor în sînul ţărilor încă supuse imperialismului şi lupta maselor din aceste ţări pentru condiţii mai bune de existenţă, împotriva cursei înarmărilor şi a dominaţiei străine, contradicţiile dintre ţările participante la Pactul Atlanticului de Nord, realizările în domeniul ştiinţei şi învăţămîntului din Uniunea Sovietică — toate acestea au o puternică influenţă asupra educatorilor din întreaga lume.

Problema şcolii şi a educaţiei devine tot mai mult o problemă de interes internaţional, care trece dincolo de cercul cadrelor didactice, preocupînd pe părinţii elevilor şi în general masele populare.

In ţările de curînd eliberate de sub colonialism apar sarcini importante pentru educatori şi organizaţiile lor. Masele pretind învăţămînt în limba maternă şi crearea rapidă de cadre pentru toate ramurile de activitate.

In ţările capitaliste luptele revendicative pentru progresul şcolii se dezvoltă simultan în mai multe ţări. Au avut loc greve în acelaşi timp în Franţa, Italia, Chile.

Faptul că problema şcolii este tot mai larg discutată în comitetele de părinţi şi în sindicatele de muncitori, că educatorii din toată lumea participă tot mai mult la lupta pentru dezarmare şi interzicerea armelor atomice şi pentru cooperarea paşnică ne dă posibilitatea să mergem spre noi realizări în lupta noastră pentru unitatea cadrelor didactice şi pentru democratizarea învăţămîntului.

Raportul prezentat de tov. Cezar Godoy Uruttia, intitulat „Luptele şi problemele actuale în domeniul pedagogiei în ţările slab dezvoltate" s-a ocupat în special de situaţia învăţămîntului în ţările Americii Latine. Raportorul a arătat situaţia extrem de grea a şcolii în aceste ţări. Alocaţiile pentru învăţămînt în bugetele statelor respective sînt minime în raport cu cheltuielile pentru înarmare. S.U.A. impun statelor din America Latină ideologia lor politică. Agenţii diferite contribuie la pătrunderea acestei ideologii. Impotriva acestui plan de colonizare ideologică — a arătat raportorul — luptă numeroase forţe progresiste. Acestea doresc ca prevederile Cartei educatorilor elaborată de Comitetul de înţelegere să se aplice şi în ţările Americii Latine.

In rezoluţia generală adoptată de Comitetul administrativ se subliniază interesul crescînd al maselor populare faţă de problemele şcolii. Comitetul administrativ al F.I.S.E. — se spune în rezoluţie — consideră că peste tot organizaţiile de educatori se întăresc, stabilesc forme de colaborare, mergînd spre unitate şi spre legături cu organizaţiile muncitoreşti. Aceste legături trec mai departe de problemele şcolii, încadrîndu-se în lupta generală a popoarelor împotriva cursei înarmărilor, interzicerea armelor de distrugere în masă, împotriva instalaţiilor de baze militare, pentru dezarmare şi colaborare paşnică. Rezoluţia generală se ocupă apoi de probleme legate de dezvoltarea colaborării între diferitele organizaţii de educatori şi de întărirea unităţii de acţiune a educatorilor.

In continuare se arată că F.I.S.E. va acorda tot mai mare atenţie problemei educaţiei cadrelor didactice, spre a ajuta acestora să ajungă la o înţelegere clară a problemelor educaţiei democratice a tineretului. Comitetul administrativ consideră că este necesar ca în acest an să aibă loc o şedinţă lărgită a Comitetului, la care să participe activişti sindicali şi reprezentanţi ai ştiinţei pedagogice, şi care să fie consacrată acestei importante probleme. Secretariatul F.I.S.E. va continua studiile întreprinse asupra situaţiei şcolii în diverse ţări şi va asigura publicarea lor.

In colaborare cu clasa muncitoare care urmează lupta sa de zi cu zi pentru îmbunătăţirea condiţiilor de existenţă şi de dezvoltare culturală şi cu F.S.M. care coordonează organizarea acestei lupte, F.I.S.E. va intensifica munca sa de educaţie pentru a dezvolta conştiinţa solidarităţii care uneşte pe toţi muncitorii manuali şi intelectuali.

In continuare Comitetul administrativ a adoptat o rezoluţie cu privire la problemele păcii. In această rezoluţie se arată că ţinînd seama de starea actuală de dezvoltare a armelor de distrugere în masă şi de consecinţele dezastruoase ce le-ar putea avea un nou război asupra viitorului şi chiar a existenţei omenirii, educatorii sînt primii chemaţi să se preocupe de viaţa şi fericirea tineretului, să lupte pentru a se pune capăt propagandei de război şi cursei înarmărilor — povară tot mai grea pentru popoare.

Este clar că recentele descoperiri ştiinţifice şi realizările cele mai avansate ale tehnicii moderne nu trebuie să fie folosite pentru distrugerea omenirii, ci dimpotrivă, ele trebuie să fie puse în serviciul păcii, al progresului şi al bunăstării mereu crescînde a generaţiilor viitoare

Rezoluţia stabileşte apoi sarcinile organizaţiilor sindicale ale muncitorilor din învăţămînt în cadrul luptei pentru pace.

Comitetul administrativ a adoptat şi o rezoluţie privind mişcarea internaţională a tinerilor educatori. Comitetul administrativ a aprobat apoi cererile de afiliere la F.I.S.E. ale unor organizaţii de educatori din Bolivia, Ceylon şi Sudan.

Delegaţia noastră, prin intervenţiile la cele două rapoarte, a ajutat Comitetul administrativ al F.I.S.E. şi a adus un aport efectiv la redactarea rezoluţiei cu privire la lupta pentru pace.

Utilitatea diafilmului în şcoală

Profesorul dornic să facă o lecţie cît mai bună, cît mai interesantă şi mai atractivă alege cele mai adevate mijloace pentru a menţine trează atenţia elevilor, pentru a le facilita înţelegerea şi memorarea, pentru a evita expunerea seacă şi aridă. In acest scop el foloseşte — pe lîngă instrumente sau aparate de laborator — planşe, fotografii, desene, tabele, etc. La aceste mijloace a început să se adauge în ultimul timp, într-o măsură, din păcate, încă destul de redusă, diafilmul.

Ca varietate a genului, diafilmul prezintă o serie de caracteristici care fac utilizarea sa posibilă şi recomandabilă pentru exemplificarea unor probleme din cele mai diverse domenii de activitate. Caracterul plastic al imaginilor, proiectarea lor la o mărime foarte apropiată de cea naturală, jocul de lumini şi umbre fac din diafilm un material didactic de o mare importanţă şi utilitate. Totodată, diafilmul are avantajul de a realiza, cu o cheltuială relativ redusă, cu o aparatură simplă şi în condiţii lipsite de pretenţii efecte apropiate de cele ale filmului documentar animat.

Studioul de diafilme „Ion Creangă", înfiinţat în anul 1950, a realizat pînă în prezent un număr foarte mare de diafilme, cu o tematică extrem de variată, care cuprinde probleme din activitatea industrială, agricolă, politică, artistică şi ştiinţifică, biografii ale oamenilor însemnaţi, reportaje şi basme pentru copii. Datorită acestei varietăţi el poate fi larg folosit în şcoală. In ceea ce priveşte problemele de ştiinţă şi tehnică, de pildă, studioul „Ion Creangă" a creat o serie de diafilme care nu sînt destinate în mod special şcolii. Cităm cîteva titluri la întîmplare : „Acceleratorii de particule", „Adaptarea animalelor la condiţiile de viaţă", „Cărbunii de pămînt", „Centrale electrice", „Cerul şi constelaţiile", „Corpuri cereşti", „Cum funcţionează un reactor atomic", „Cutremure de pămînt". „Aspecte din viaţa regiunilor polare", „Originea vieţii" e.c. Dar chiar dacă astfel de filme nu au fost create pentru şcoală, ele pot fi folosite într-un mod deosebit de util de către profesori pentru ilustrarea multor cunoştinţe privitoare la bazele ştiinţelor, la aplicarea în practică a legilor ştiinţifice studiate.

Pe de altă parte, diafilmul poate contribui şi la îndeplinirea unor sarcini educative. Diafilmul artistic, care prin imagini fotografice trezeşte în spectatori sentimente, transmite un mesaj uman şi determină emoţii estetice ajută la dezvoltarea sensibilităţii elevilor, la formarea trăsăturilor lor de caracter. In acest sens sînt demne de remarcat numeroase diafilme menite să contribuie la educarea patriotică a tineretului. Diafilmele cu caracter geografic sau istoric prezintă frumuseţile ţării, dezvăluie trecutul de luptă al poporului nostru, dezvoltă în elevi dragostea şi admiraţia pentru ţara în care s-au născut şi trăiesc, dragostea fierbinte pentru popor.

Pe lîngă faptul că posedă o latură educativă predominantă, diafilmele artistice au, în acelaşi timp, şi un puternic rol instructiv. Dacă vizionăm, de pildă, diafilmul Valea Oltului observăm că autorii au urmărit în prezentarea lor nu numai scoaterea în evidenţă a pitorescului naturii, a bogăţiilor şi frumuseţilor pe care Oltul le trece în revistă începînd de la izvoare pînă la vărsarea în Dunăre, ci şi o informare ştiinţifică amănunţită, susţinută de hărţi, cifre şi date. Constatări asemănătoare se pot face la diafilmele „Munţii Carpaţi", „Delta Dunării", „Peştera Scărişoara", „Războiul pentru independenţă", „Sarmisegetuza", „Epoca lui Mihai Viteazu" etc.

Socotim că, ţinînd seama de importanţa şi utilitatea diafilmului pentru munca instructiv-educativă, el trebuie să fie folosit în şcoli pe o scară din ce în ce mai largă.

B. OCTAV

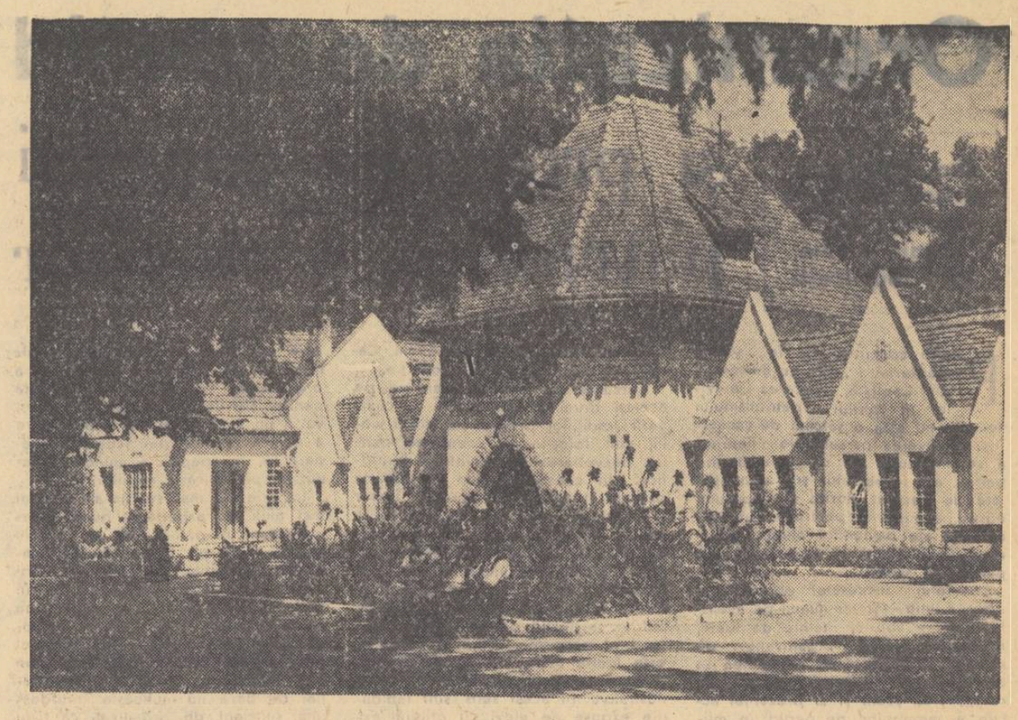

Scenă din diafilmul „Carpaţii apuseni"

NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

PLANTE CAPRICIOASE SAU LUMINA MINUNE ?

De curînd, un colectiv de cercetători de sub conducerea prof. B. Maşkov a dovedit, prin experienţele întreprinse în cadrul laboratoarelor Institutului agrofizic din Leningrad, că plantele cresc la lumina electrică tot aşa de bine — sau chiar mai bine — decît la lumina soarelui. S-au făcut experienţe cu roşii în instalaţii speciale cu lumină artificială. Roşiile, care în mod normal se coc în 120—130 zile calculate din ziua încolţirii, în aceste instalaţii se coc numai în 60 de zile, obţinîndu-se recolte de 12 kg/m. p. Dacă se face un calcul simplu se poate constata că în decursul unui an se pot recolta cca 70 kg roşii pe metru pătrat.

MOTORUL DE VÎNT

Studiile recente întreprinse de fizicienii şi inginerii sovietici au dus la realizarea unor noi tipuri de motoare de vînt, de tip universal D-12. Noile tipuri de motoare sînt construite astfel încît pot fi puse uşor în mişcare de energia vîntului. Ele ating o putere de 15 CP la o viteză a vîntului de 8 m/sec. Motoarele D-12 sînt echipate cu regulatoare centrifugale aerodinamice, care asigură turaţia uniformă atunci cînd vîntul depăşeşte viteza prescrisă. Aceste motoare, utilizînd energia eoliană, sînt foarte economice şi avantajoase pentru industrie.

SUB MASIVUL MONT-BLANC

Curînd va începe sub masivul Mont-Blanc construirea unui tunel cu o lungime totală de 11,9 km, care va uni Franţa cu Italia. El va scurta distanţa dintre Franţa şi nordul Italiei cu 220 km, iar Alpii vor putea fi străbătuţi în timpul record de 25 minute. Tunelul va avea o şosea lată de 7 metri, iar debitul de aer necesar, de 300 m.c./sec, va fi introdus prin galerii duble, situate sub terasamentul şoselei. Se preconizează ca întreaga construcţie a tunelului să dureze 3 ani

ERITROHEMOMETRUL

In Uniunea Sovietică a fost pus la punct şi dat spre executare un aparat special denumit eritrohemometru, cu ajutorul căruia se poate determina conţinutul de hematii şi hemoglobină din sînge mult mai repede decît prin numărătoare la microscop. Funcţionarea aparatului se bazează pe metoda fotometrică. Aparatul are un cadru cu un ac foarte sensibil, care deviază cu atît mai mult cu cît sînt mai multe hematii în cîmpul luminat. Noul aparat permite să se facă o analiză în numai 30 de secunde. Autorii lui sînt medicii I. A. Terskov şi I. I. Ghitelson din Krasnoiarsk.

PRIMA CARTE ROMINEASCĂ

Anul acesta se împlinesc 450 de ani de cînd meşterul Macarie a tipărit prima carte în ţara noastră : liturghierul slavonesc. Ea este prima carte apărută la noi, după 50 de ani de la tipărirea primei cărţi de către Gutemberg. Liturghierul slavonesc a apărut în 1508, sub domnia lui Radu cel Mare. Se crede că această carte a fost tipărită la Tîrgovişte sau la mînăstirea Dealul de lîngă Tîrgovişte, mînăstire înălţată de Radu cel Mare. Ea este tipărită cu roşu şi negru, fără copertă, cu un frontispiciu din împletituri. Pe fiecare pagină sînt tipărite cîte 15 rînduri ; primul rînd începe cu iniţiale speciale, care aminteşc de scrierile din epoca lui Ştefan cel Mare.

RINICHIUL ARTIFICIAL

La clinica Universităţii Karoline din Praga a fost introdus pentru prima dată în R. Cehoslovacă rinichiul artificial, aparat creat de docentul dr. Alwall. In clinica Universităţii din Praga rinichiul artificial a fost folosit pînă acum de 36 de ori în cazuri grave, la care intervenţiile pe cale chirurgicală simplă nu mai puteau da nici un rezultat.

Din experienţa pedagogilor sovietici

Impreună cu părinţii

Şcoala sovietică îndeplineşte o sarcină de însemnătate de stat — educă şi instruieşte pe viitorii constructori ai societăţii comuniste. Această sarcină se îndeplineşte cu ajutorul de fiecare zi al familiei şi al oamenilor muncii.

In propaganda pedagogică colectivul de profesori al şcolii noastre foloseşte diferite forme şi metode : adunări cu părinţii pe clase şi pe şcoală, referate, lecţii etc.

Se ţin asemenea referate şi lecţii în şcoală, în întreprinderi şi la casa de cultură raională. Temele lor sînt variate : „Să creştem copii cu un caracter ferm, în stare să lupte pentru ţeluri înalte", „Despre politeţe", „Prietenie şi tovărăşie", „Despre tonul cu care ne adresăm copiilor şi despre cerinţele pe care le punem în faţa lor" etc. Părinţii ascultă cu interes şi lecţii pe teme medicale privind, bunăoară, prevenirea gripei la copii, vindecarea bolilor de ochi, lupta împotriva tuberculozei etc.

Odată pe pătrar au loc adunări ale tuturor părinţilor, pentru care ne pregătim în amănunţime. La aceste adunări discutăm probleme mari, de perspectivă. Bunăoară, la noi se desfăşura nemulţumitor activitatea pentru politehnizarea învăţămîntului. Ne era necesar în această privinţă ajutorul părinţilor. Am discutat problema în adunare. Părinţii au înţeles că nu pot sta la o parte cînd este vorba de o sarcină atît de însemnată. Muncitorii din întreprinderea vecină au propus să patroneze şcoala. Pentru utilarea atelierelor şcolare conducerea întreprinderii ne-a pus la dispoziţie un strung, un polizor mecanic, motorul necesar acestuia, diferite instrumente.

La una din şedinţele cu părinţii s-a discutat problema rolului organizaţiei de pionieri în şcoală. După şedinţă a avut loc o adunare pionierească cu tema : „Pionier, arată că ai mîini îndemînatice". S-au pregătit o serie de lozinci care îi chemau pe pionieri şi pe şcolari să înveţe bine, să lucreze în ateliere, să participe la munca obştească. S-a organizat o expoziţie înfăţişînd rezultatele muncii copiilor, s-a editat un buletin special în care copiii au povestit cum au lucrat aparatele, obiectele executate la traforaj, broderiile şi celelalte obiecte pe care le-au prezentat la expoziţie.

Educaţia estetică joacă un rol important în formarea personalităţii. Copiii cu un dezvoltat simţ al frumosului devin mai buni, mai sinceri, mai atenţi, mai politicoşi. Totuşi, unii părinţi nu acordau nici o atenţie educaţiei estetice a copiilor.

In anul trecut a fost mutată la şcoala noastră clasa a II-a a unei alte şcoli. Aspectul exterior al copiilor din această clasă se deosebea cu totul de aspectul exterior al copiilor de aceeaşi vîrstă din şcoala noastră. Am hotărît să-i convocăm la o adunare pe părinţii lor. Învăţătoarea le-a vorbit pe larg părinţilor despre ţinuta pe care trebuie s-o aibă copiii, despre materialul şi culoarea hainelor pe care trebuie să le poarte băieţii şi fetiţele. Medicul şcolii le-a vorbit despre igiena generală a elevului. După aceasta, părinţii au fost invitaţi să viziteze clasa paralelă. Fără a li se mai spune ceva, ei au înţeles clar cît de plăcut este să priveşti copii ale căror haine sînt croite potrivit cu vîrsta lor, cu gulere albe, curate, fără tivuri care să le facă bune pentru încă 2—3 ani. De atunci înainte părinţii au început să-i îmbrace pe copii frumos, cu îngrijire, să se preocupe de curăţenia lor.

Adeseori se întîmplă să-i auzi pe părinţi plîngîndu-se de faptul că nu sînt ascultaţi de copii. Am hotărît să organizăm o lecţie pe tema : „Despre tonul cu care ne adresăm copiilor şi despre cerinţele pe care le punem în faţa lor". După lecţie, o serie de părinţi şi-au împărtăşit experienţa în educarea copiilor. S-au pus multe întrebări. Părinţii au fost mulţumiţi de lecţie, au cerut să fie îndrumaţi mai des în această privinţă.

Aceste fapte arată cum împletim noi propaganda orală cu exemplele concrete.

Numeroasele forme şi metode ale desfăşurării propagandei pedagogice în rîndurile părinţilor au permis colectivului pedagogic să obţină rezultate bune în munca instructiv-educativă. S-a îmbunătăţit simţitor disciplina copiilor, aspectul lor exterior a devenit mult mai îngrijit, ei se poartă politicos, participă activ la munca în cercuri.

V. TOKAREV
directorul şcolii medii nr. I din Davlekano (Başkiria)

Vizitînd două expoziţii de artă plastică

In „Luna culturii", în cinstea sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne în ţara noastră, s-au deschis în Bucureşti două expoziţii care prezintă realizările plasticii româneşti din ultimul deceniu. Artiştii noştri, marii maeştri cît şi tinerii artişti — valoroase talente — prezintă lucrări în care se reflectă viaţa întregului popor. Una din expoziţii, „Zece ani de creaţie plastică", se află în sălile muzeului Simu şi ale Casei-muzeu Simu, iar cealaltă, „Expoziţia interregională de artă plastică", la Muzeul de artă al R.P.R. Vizitînd sălile ambelor expoziţii revedem drumul parcurs de arta noastră plastică în ultimul deceniu şi aportul ei la construirea vieţii noi socialiste şi la formarea omului de tip nou. Operele artiştilor noştri, prin maturitatea lor de exprimare, rezultat al îndrumării partidului clasei muncitoare, reprezintă răspunsul dat chemării partidului de a pune arta în slujba poporului şi de a lega creaţia de realitatea înconjurătoare, de viaţă.

Tematica abordată de artiştii noştri este destul de bogată. In pictură, sculptură şi mai cu seamă în grafică — o artă care în ultimul deceniu a înregistrat opere de o mare valoare — sînt ilustrate problemele esenţiale ale vieţii. Artiştii tratează compoziţii cu personaje multiple, îmbină aspectele vieţii şi ale muncii cu peisajul. Prin pete de culoare şi lumină, ca un imn de slavă adus patriei noastre, maeştrii artei plastice zugrăvesc cîmpiile, codrii şi toată natura ţării noastre pe întinsul căreia au apărut fabrici şi uzine, realizări ale regimului de democraţie populară. De asemenea au fost prezentate lucrări care evocă pagini glorioase din istoria poporului nostru, din lupta lui pentru o viaţă mai bună şi din strădania oamenilor muncii pentru făurirea societăţii socialiste. Toate acestea sînt opere cu un conţinut nou realist-socialist.

In tematica artiştilor de azi portretul este un mijloc de a populariza pe fruntaşii şi eroii muncii socialiste pe toate tărîmurile. Omul este în centrul atenţiei artiştilor. Prin el plastica noastră ilustrează viaţa, năzuinţele şi progresele poporului romîn.

Singura nedumerire pe care am avut-o străbătînd toate sălile celor două expoziţii a fost aceea că în tematica artiştilor noştri plastici copilul — ca temă — n-a constituit o preocupare.

Dacă omul matur a fost tratat sub multiple aspecte, copilul, faţă de care regimul de democraţie populară a adoptat o atitudine nouă, copilul care creşte şi este educat într-o societate socialistă, copilul care prin grija partidului şi a guvernului va deveni omul de mîine, cel care va realiza visul de aur al omenirii, comunismul, n-a figurat în centrul preocupărilor artiştilor plastici.

Analizînd condiţiile în care creşte şi se dezvoltă copiii, multiplele laturi ale vieţii şcolare, munca din organizaţiile de tineret artiştii plastici ar aduce o contribuţie însemnată la educaţia tinerelor vlăstare ale epocii noastre. Viaţa copilului poate şi trebuie să devină pentru artişti un vast teren de inspiraţie.

Cu atît mai mult se impune îndreptarea obiectivului artistic către viaţa copiilor cu cît ştim că educaţia estetică este unul din principalii factori ai educaţiei comuniste. Rolul educator al operelor cu o tematică în care copilul a fost tratat ca subiect de bază este foarte important. Aceste opere ar umple inimile tinerei generaţii de optimism şi încredere, ar influenţa întreaga lor viaţă. Prin operele de artă latura educativă poate atinge în dezvoltarea sa culmi nebănuite.

Am dori ca în viitoarele manifestări şi expoziţii ale artiştilor plastici copilul — ca temă — să intre în centrul preocupărilor lor, ridicînd educaţia estetică la înălţimea sarcinilor care îi revin.

ANDRA CĂLINESCU

IOAN SLAVICI

Se împlinesc în acest început de leat 110 ani de la naşterea nuvelistului şi romancierului Ioan Slavici, unul din întemeietorii realismului critic romînesc. La Şiria, lîngă Arad, în satul său natal, se va deschide cu acest prilej „Casa memorială Ioan Slavici", iar în piaţa din mijloc a fost restaurat bustul scriitorului. Editura de stat pentru literatură şi artă, în colaborare cu un colectiv de istorici literari de la Cluj, în frunte cu profesorul Ion Breazu, pregăteşte o ediţie completă a operelor sale, care va cuprinde mai multe volume. Acesta va fi adevăratul monument al lui Ioan Slavici, monument ridicat de sine însuşi în cele cinci decenii şi jumătate de necontenită activitate literară. La temelia monumentului lui Slavici se află **Nuvelele din popor** publicate în 1881, **Popa Tanda, Gura satului, Scormon, Budulea Taichii, Moara cu noroc** etc. — naraţiunile istorice **Din bătrîni** (1902 — 1906), romanul **Mara** (1906), **Poveştile** (1908), **Închisorile** (1921) şi **Amintirile** (1924), alături de o lungă serie de studii istorice, pedagogice şi literare, comedii, drame, schiţe şi evocări, bibliografia sa cuprinzînd peste cincizeci de volume şi broşuri.

Valoarea operelor lui Slavici, în care este înfăţişată veridic şi realist viaţa poporului nostru, şi în primul rînd a ţărănimii ardelene din mijlocul căreia s-a ridicat el, este unanim recunoscută. Limba şi stilul său sînt considerate ca adevărate modele de vigoare şi claritate. Este studiată şi valorificată şi activitatea sa la marile publicaţii **Tribuna** şi **Vatra** deşi în această direcţie cercetările trebuie încă adîncite, iar baza de informaţie amplificată.

Mai puţin cunoscută este însă activitatea didactică şi pedagogică a lui Slavici, munca sa la catedră, scrierile cu caracter educativ — cu un cuvînt, contribuţia sa la dezvoltarea învăţămîntului poporului romîn. Ioan Slavici a fost profesor — profesor cu îndeletnicire profesională, profesor prin concepţia asupra misiunii sale sociale, profesor prin caracterul militant al operelor sale literare. „Eu — povesteşte Slavici în cartea de amintiri **„Lumea prin care am trecut"**, rămasă neterminată — m-am simţit viaţa mea întreagă mai presus de toate dascăl. A le da altora învăţături a fost pentru mine totdeauna o mulţumire şi cele mai vii mulţumiri le-am avut stînd de vorbă cu oameni, prin care mă puteam dumiri, ori plimbîndu-mă cu elevii mei. Mai ales ca dascăl mi-am cîştigat şi pîinea de toate zilele, şi nu-mi aduc aminte să mi se fi-ntîmplat vreodată ca să fiu nemulţumit de-nvăţăturile ce-am dat".

Ioan Slavici şi-a început activitatea didactică în anul 1875, ca profesor la liceul „Matei Basarab" din Bucureşti, fiind unul dintre cei dintîi profesori de limba romînă care au funcţionat în învăţămîntul secundar, fiindcă pînă la acea dată limba noastră nu era obiect de studiu în şcolile de asemenea grad. Predomina şi în acest sector concepţia că limba poporului e inutilă ca obiect de studiu, ea fiind subordonată limbii latine. Intre anii 1880—1884 a predat limba romînă şi geografia la „Şcoala normală a Societăţii pentru învăţătura poporului romîn din Bucureşti", avînd şi ore de romînă, geografie şi filozofie la şcoala normală de fete de la azilul „Elena Doamna". In 1890, după întoarcerea din Transilvania, unde condusese timp de 5 ani ziarul „Tribuna" şi făcuse un an de închisoare la Vácz, este numit director de studii al şcolii de pe lîngă azil, încredinţîndu-i-se şi catedra de istorie. Peste patru ani, în 1894, i se încredinţează direcţia de studii a noului institut de fete „Ioan Otetelişanu" de la Măgurele, în fruntea căruia va rămîne pînă la 1908, predînd romîna, istoria şi pedagogia. In 1910 intră, ca profesor de limba romînă şi istorie, în serviciul liceului real şi al şcolii germane de fete din Bucureşti.

Pe urma trecerii lui Slavici prin învăţămînt — o trecere activă şi fecundă — literatura noastră didactică s-a îmbogăţit cu o întreagă serie de studii şi manuale, precum şi cu unele inovaţii şi exemple concludente. In colaborare cu Alexandru Odobescu el a publicat astfel, în 1890, o **Carte de citire pentru clasa a doua primară**, iar în 1891 o **Istorie universală** în două volume (Antichitatea şi Evul mediu). Impreună cu I. Manliu a publicat în 1900 un **Curs practic şi gradat de gramatică romînă** şi apoi, în 1913, singur, o **Gramatică a limbii romîne — Etimologia.**

Alte lucrări pedagogice ale lui Ioan Slavici se află publicate în volumele şi broşurile : **Şcolile noastre sătesti — Localurile** (1890), **Poveşti pentru buna creştere a copiilor** (1897), **Educaţia raţională, Educaţia morală, Educaţia fizică** (1909) etc. Multe dintre articolele lui pedagogice au fost tipărite în periodicele **Educatorul** (1883—1884), **Tribuna** şi **Vatra.**

Un substanţial studiu asupra activităţii şi ideilor pedagogice ale lui Slavici şi în special asupra predării limbii romîne în şcoală a publicat în anul 1956 I. Cremer în volumul **Scriitorii noştri clasici şi problemele şcolii** (pag. 139—187). Cercetările în această direcţie trebuie însă continuate, fiindcă activitatea profesorului Ioan Slavici este tot atît de bogată şi de concludentă ca şi cea a nuvelistului şi romancierului. Un studiu atent din punct de vedere al valorii lor educative ar merita şi **Poveştile** lui Slavici, precum şi observaţiile sale cu privire la şcoală din nuvela **Budulea Taichii** şi din romanul **Mara.**

Slavici a fost cel dintîi profesor care a predat în faţa viitorilor învăţători şi învăţătoare un curs de literatură populară bazat pe culegerile de folclor şi care, în manualul de istorie, a arătat necesitatea studierii vieţii poporelor din Orient, acestea fiind mai strîns legate de istoria noastră decît cele din opus.

O călătorie pedagogică pe urmele profesorului Ioan Slavici, cu popasuri în volumele sale şi în periodicele la care a colaborat, n-ar putea fi, pentru orîcare învăţător şi profesor, decît o călătorie captivantă şi bogată în învăţăminte şi sugestii, educatorul Slavici fiind, întocmai ca şi scriitorul, un mare realist.

VICTOR LUCREŢIU

Redacţia şi administraţia : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente : 1 an — 12,50 lei ; 6 luni — 6,25 lei ; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 455 — Vineri 24 ianuarie 1958 — 4 pagini 25 bani

În acest număr:

- *Pe drumul politehnizării învățământului: Există condițiile pentru realizarea sarcinilor — de O. ROȘEANU*
- *Gramatica limbii romîne pentru clasa a VI-a — de GH. POALELUNGI*
- *Organizarea orelor de lectură — de CONSTANȚA TEODORESCU*
- *Problemele politehnizării dezbătute de pedagogii cehoslovaci — de ANGHEL MANOLACHE*
- *Pe marginea unui concurs — de N. BURCEA*

Pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice

Instrucțiuni aprobate prin Ordinul ministrului Învățământului și Culturii nr. 12 din 21 ianuarie 1958

In vederea aducerii la îndeplinire a prevederilor Hotărîrii C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 1380 din iulie 1956, Ministerul Învățământului și Culturii a elaborat, cu concursul larg al cadrelor didactice, un complex de măsuri menite a duce la îmbunătățirea învățământului de cultură generală din țara noastră.

Astfel, au fost întocmite noi planuri de învățămînt, programe și manuale școlare originale, prin care s-a urmărit să se lărgească orizontul de cultură generală al elevilor, să se asigure un sistem închegat de cunoștințe atît la clasele V-VII cît și la învățămîntul mediu, ținînd seama de cerințele școlii de 7 ani și ale școlii medii, să se accentueze elementele de politehnizare, întărindu-se astfel legătura învățămîntului cu practica, cu producția.

Pentru a crea elevilor condițiile necesare spre a face față cu succes cerințelor puse în fața școlii de cultură generală, Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu Comitetul Central al U.T.M. a trimis școlilor instrucțiunile nr. 2011 din 8 octombrie 1956, care reglementează, conform Hotărîrilor partidului și guvernului, programarea tuturor activităților din afara clasei, extrașcolare și obștești ale elevilor, în așa fel încît acestora să le rămînă libere, săptămînal, cinci jumătăți de zile lucrătoare pentru studiu individual și odihnă.

Din constatările făcute în decursul primului an de aplicare a noilor măsuri și din relatările cadrelor didactice și părinților elevilor, rezultă că a început să crească nivelul de pregătire al elevilor, că se realizează o mai strînsă legare a cunoștințelor teoretice de activitatea practică, că se obțin rezultate din ce în ce mai bune în munca de educație comunistă a tineretului școlar, că se pune accent tot mai mult pe educarea dragostei de patrie, a dragostei de muncă.

Condițiile create pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative nu au putut fi însă în întregime valorificate, deoarece nu s-au luat suficiente măsuri ca să se înlăture toate acele cauze care determină supraîncărcarea elevilor.

Cauzele care duc la supraîncărcarea elevilor sînt numeroase și ele variază de la o școală la alta și chiar de la profesor la profesor.

Intre acestea trebuie amintită, în primul rînd, defectuoasa pregătire și desfășurare a lecțiilor, întîlnită în activitatea unui mare număr de cadre didactice.

Din cauză că mulți învățători și profesori nu se pregătesc temeinic pentru fiecare lecție (nu studiază în prealabil, cu atenție, programele și manualele școlare, nu selectează cu grijă materialul didactic necesar, nu sistematizează și nu încadrează bine în timp conținutul instructiv-educativ al lecției, nu folosesc — în predarea și în verificarea cunoștințelor elevilor — cele mai potrivite metode și procedee), elevii nu reușesc în timpul orei să înțeleagă problemele esențiale, să-și însușească cunoștințele și noțiunile de bază, să-și dezvolte trăsăturile morale, nu primesc îndrumările necesare pentru efectuarea temelor acasă.

In consecință, elevii trebuie să muncească mai mult acasă, să se descurce singuri în manuale, notițe, bibliografii suplimentare.

Multe cadre didactice obligă pe elevi să ia notițe amănunțite în clasă, ba unii chiar le și dictează lecția, ceea ce scade desigur atenția și interesul elevilor pentru lecția respectivă. Incă mai grav este faptul că mulți profesori obligă pe elevi să transcrie acasă, pe alte caiete, notițele.

Pregătirea elevilor se reduce, de cele mai multe ori, la învățarea pe de rost a notițelor.

Astfel de practici constituie unul din izvoarele principale ale slabei pregătiri a elevilor, ale schematismului și confuziei în cunoștințele acestora, ale sărăciei de vocabular. In același timp, sînt o piedică serioasă în formarea deprinderii elevilor de a lucra cu cartea, de a munci independent. Elevii irosesc un timp prețios, fără a obține rezultatele necesare.

Imensa cantitate de teme care se dă de scris acasă, aproape la toate obiectele, determină în cea mai mare măsură supraîncărcarea elevilor.

De multe ori, chiar temele care sînt necesare și care ar trebui să aibă un rol însemnat în consolidarea cunoștințelor și în formarea deprinderilor de muncă independentă a elevilor, sînt date fără explicații prealabile în timpul lecției, iar după efectuarea lor nu sînt controlate.

Datorită lipsei de preocupare permanentă a directorilor și diriginților, în acest sens, nu există coordonare și proporționare justă a temelor scrise pentru acasă, pe zi, pe săptămîni, la toate materiile, pe fiecare clasă. Sînt frecvente cazurile cînd elevii au de executat pentru o singură zi teme scrise la 5—6 obiecte, unele din aceste teme fiind de-a dreptul contraindicate.

Astfel, se dau lucrări care răpesc în mod revoltător timpul de pregătire și de odihnă al elevilor: rezumate ale lecțiilor de istorie, șt. naturale, fizică, matematică; copierea, pe alte caiete, a notițelor luate la lecții, a schemelor sau hărților executate în clasă, a teoremelor din manual, desene artistice la șt. naturale, fizică, geografie etc.

Aglomerați în felul acesta, elevii trebuie să piardă acasă cîte 4—5 ore, și chiar mai mult, pentru executarea temelor scrise; să se culce noaptea tîrziu, fără să se fi pregătit la toate obiectele; să vină a doua zi obosiți la orele de clasă, neraminîndu-le timpul necesar, în cursul unei zile, pentru lectura suplimentară, pentru alte activități recreative, pentru odihnă.

Un astfel de regim de muncă, cu totul nepedagogic, are urmări extrem de grave asupra pregătirii elevilor, asupra sănătății și a puterii lor de muncă; în general, asupra procesului de dezvoltare normală, armonioasă a tineretului școlar.

Introducerea lucrărilor scrise trimestriale la mai multe obiecte de învățămînt constituie un mijloc important pentru îmbunătățirea pregătirii elevilor, mai ales în condițiile desființării examenelor de fine de an. Dar, datorită defectuoasei programări a acestor lucrări, în ultimele 10—12 zile ale trimestrului se ajunge ca elevii unei clase să dea 4—5 asemenea lucrări de control într-o singură săptămînă, fără a fi scutiți de teme scrise pentru acasă la celelalte obiecte. Este clar că astfel se ajunge

(Continuare în pag. 2)

Tov. Valentina Atanasescu în mijlocul cetățenilor din raionul „1 Mai" care au propus-o candidată a F.D.P.

PEDAGOGI candidați ai F. D. P.

A treia oară

Tînăra profesoară Valentina Atanasescu este un om plin de entuziasm, de dragoste de viață, de muncă, o dăscăliță îndrăgită și prețuită de toți cei ce o cunosc. Confirmarea a primit-o de curînd, cu prilejul unei adunări cetățenești, în circumscripția electorală orășenească nr. 62 din Capitală.

...Eram în sala clubului întreprinderii „Electrobobinajul" din Capitală. Luasem loc la întîmplare, undeva în fundul încăperii, în mijlocul numeroșilor cetățeni din cuprinsul circumscripției orășenești nr. 62. S-a constituit prezidiul adunării, s-a dat citire citorva extrase din legea pentru alegerile de deputați în sfaturile populare. Apoi cetățenii au fost solicitați să propună un candidat. Să propună pe unul dintre cei care merită cel mai mult această mare încredere, pe unul dintre cei mai vrednici gospodari, pe cel care întrunește aprecierea marii majorități a alegătorilor din circumscripție.

Lîngă mine, o bătrînică — de abia i-am zărit chipul ascuns sub basmaua cu care-și înfășurase capul — șopti către vecinul ei de scaun: „Apoi dacă s-o propune tot un om ca tovarășa profesoară Atanasescu, să știi că-i numai de bine pentru cartierul nostru!" Dar tocmai atunci, din colțul opus al sălii s-a ridicat mîna unui cetățean. Și pensionarul Ion Niculescu, de pe strada Ghiocei, a propus drept candidat al F.D.P. pentru circumscripția orășenească 62 chiar pe tovarășa profesoară de matematică Valentina Atanasescu!

Mi-am spus îndată: ia uite, am noroc! O să-mi încep reportajul tocmai așa, arătînd că o profesoară propusă a doua oară în alegeri merită prețuirea noastră.

Mă înșelasem însă: nu era propusă pentru a doua oară! Căci iată ce-a spus mai departe pensionarul Ion Niculescu:

— După cum știți, prieteni, la alegerile din 1954 am ales deputat pentru circumscripția noastră pe tovarășa Valentina Atanasescu. Am fost mulțumiți de felul cum și-a dus activitatea. Am ales-o apoi și în 1956. Profesoara noastră a muncit bine și în ultimii 2 ani. Atunci eu cred că-i foarte nimerit s-o propunem și pentru alegerile de la 2 martie tot pe Valentina Atanasescu.

Nu-i îndoială că ea va cîrmui și mai departe bine gospodăria cartierului nostru. După cum știți, sfatul popular al raionului 1 Mai ne-a felicitat pentru felul cum e gospodărită circumscripția noastră. Străzile sînt curate, curțile îngrijite, fațadele caselor văruite. Sub îngrijirea și îndrumarea cui se gospodărește străzile noastre? Cine intervine la sfatul popular ori de cîte ori un cetățean are vreo plîngere în legătură cu necazurile cartierului nostru? Tocmai Valentina Atanasescu, dăscăliță pe care am propus-o acum. Tot ea, după cîte știți, a luat inițiativa și i-a mobilizat pe cetățeni la pavarea și electrificarea fundăturii Ghiocei. Prin urmare propunerea mea este: profesoara Atanasescu să fie candidatul nostru!

In sală s-a produs animație. Mi-am dat seamă că tînăra profesoară de la școala mixtă de 7 ani nr. 25 întrunește simpatiile tuturor celor prezenți și am verificat această presupunere cîteva minute după aceea, cînd s-a trecut la vot.

Ascultînd ce spun cetățenii, am înțeles că Valentina Atanasescu n-are însă merite numai pe tărîm gospodăresc. In adunare a rostit cîteva cuvinte și cetățeanul Atanasof. El a spus: tovarășa Atanasescu este o profesoară merituoasă, care și-a cîștigat stima colegilor prin munca depusă la catedră, prin grija cu care își pregătește elevii, prin preocuparea permanentă de a-și ridica nivelul profesional. De cîte ori mă duc la școala ei — școala de 7 ani nr. 25 — ca să mă interesez de situația fratelui meu, elev al acestei școli, aud cum cadrele didactice vorbesc numai de bine despre tov. Valentina Atanasescu.

— Cine este pentru propunerea ca tov. Atanasescu să fie candidată în alegerile de la 2 martie? — a întrebat președintele prezidiului. Și, după cum vă spuneam înainte, toate voturile au fost pentru, nici un vot contra, nici o abținere. Meritele obștești și pe tărîmul școlii ale tinerei profesoare și-au găsit — pentru a treia oară — răsplata.

ANDREI VALENTIN

Profesor și activist pe tărîm obștesc

Profesorul Vancu Emil Ioan de la școala de 7 ani nr. 3 este primul pedagog din Orașul Stalin propus candidat al F.D.P. în actuala campanie electorală.

„A fi candidat al Frontului Democrației Populare — ne-a declarat tovarășul Vancu — este o mare cinste pentru mine, iar ziua în care cetățenii din circumscripția orășenească nr. 165 au propus candidatura mea a fost una din cele mai frumoase sărbători din cîte am trăit".

Că profesorul Emil Vancu are astăzi cinstea de a se număra printre candidații F.D.P. nu este un lucru întîmplător. Rodnica sa activitate școlară și obștească, desfășurată fără întrerupere de ani de zile, l-a făcut cunoscut nu numai în Orașul Stalin, dar și în împrejurimi, i-a adus stima și aprecierea unanimă. In adevăr, cîte mii de cetățeni nu i-au ascultat conferințele, cîți analfabeți nu au dezlegat taina scrisului îndrumați pas cu pas de el, cîți muncitori nu au absolvit școala elementară sau medie ajutați cu răbdare de acest dascăl, cîte cadre tinere din învățămînt nu au fost sfătuite cu competență de profesorul Vancu și nu au avut de învățat din experiența sa? Și, mai ales, cîte rînduri de școlari nu au fost educați de el în spiritul dragostei de patrie, al respectului față de trecutul eroic al poporului romîn, al admirației pentru marile cuceriri ale oamenilor muncii din țara noastră?

„Îmi fac datoria de profesor și de cetățean — ne-a spus candidatul Emil Vancu — din dragoste pentru generația tînără și din nestăvilita mea dorință de a contribui la înflorirea patriei noastre socialiste".

Am simțit în aceste cuvinte — rostite cu atîta căldură — și un angajament pentru activitatea de viitor a profesorului Emil Vancu.

Cum sînt biruite greutățile începutului

Primul an de învățămînt, primul contact direct cu școala, cu elevii, pune în fața tinerior pedagogi multe semne de întrebare: cum să-și planifice materia, cum să-și organizeze lecția, cum să rezolve problemele metodice, cum să se descurce în procesul atît de complex al activității instructiv-educative? Dificultățile pe care le întîmpină sînt firești și inevitabile începutului.

Cum pot fi biruite aceste dificultăți? Fără îndoială, principalul element necesar pentru învingerea greutăților este dorința tinerilor de a munci din ce în ce mai bine, străduința de a-și însuși și folosi metodele cele mai bune de muncă. Bunele rezultate pe acest drum depind însă de sprijinul ce îl primesc de la colectivul în care lucrează, de îndrumarea acordată tinerilor de către pedagogii cu experiență.

In colectivul școlii medii nr. 1 „I. L. Caragiale" din orașul Ploești au intrat în acest an doi proaspeți absolvenți de facultate: Coralia Dumitrescu — profesoară de chimie și Robert Kovacs — profesor de fizică. Bine pregătiți în anii studenției, ei au acum toate condițiile de a deveni pedagogi destoinici — cu atît mai mult cu cît pe lîngă dorința lor de a munci bine, au și ajutorul colegilor lor cu mai multă experiență.

In adevăr, colectivul pedagogic i-a primit și i-a îndrumat cu căldură și bună voință pe tinerii profesori chiar de la început. I-a introdus în problemele școlii, le-a făcut cunoscute tradițiile ei, trezindu-le dragostea față de locul unde muncesc.

De la profesorii de specialitate tinerii profesori au primit indicații amănunțite cu privire la întocmirea planurilor calendaristice. Profesoara de chimie C. Marinescu, bunăoară, i-a indicat tinerei sale colege Coralia Dumitrescu ca la tema „Funcțiile anorganice" să prevadă două ore în plus față de programă, motivînd de ce: pentru că nivelul elevilor din clasa a VIII-a (pe care îl cunoaște deoarece a predat la această clasă) este scăzut, iar acest capitol trebuie temeinic însușit de elevi, constituind baza chimiei anorganice. De asemenea, a făcut-o atentă asupra căror probleme din întregul curs să stăruie mai mult pentru a asigura o bună pregătire a elevilor în vederea studierii ulterioare a chimiei în clasa a IX-a.

Profesorii cu practică îndelungată dau însă tinerilor pedagogi nu numai indicații teoretice, ci și un ajutor practic: pregătesc împreună materialul și aparatele necesare experiențelor, le indică metodele ce e mai potrivite pentru efectuarea acestora și chiar efectuează alături de ei unele experiențe mai dificile.

De pildă, profesoara C. Marinescu a sfătuit-o pe tov. Dumitrescu ca, pentru demonstrarea metodei de obținere a bioxidului de carbon, să trateze carbonatul de calciu cu acid clorhidric, deoarece din această combinație elevii își pot da mai bine seama de procesul de efervescență prin care se pune în evidență bioxidul de carbon. De asemenea, tov. Dumitrescu a primit indicații privitoare la felul cum trebuie să prevină o eventuală explozie la lucrarea de laborator pentru prepararea azotului pe bază de fosfor.

Profesorii virstnici se interesează îndeaproape ce material folosesc tinerii pentru documentare, le indică izvoarele pe care să le consulte.

Tinerii profesori au primit sfaturi și îndrumări prețioase și în legătură cu conducerea activității cercurilor de elevi. Au fost ajutați, de pildă, să stabilească temele pentru cercul de fizico-chimice, li s-au făcut recomandări asupra metodelor pe care să le folosească în cerc, asupra materialelor necesare etc.

Meritã relevat ajutorul pe care-l dau profesorilor tineri tov. A. Vijoli, directorul școlii, și I. Negulescu, directorul de studii. Aceștia asistă deseori la lecțiile lor, și, fără a le jigni amorul propriu, fără a-i descuraja, le arată de fiecare dată ce a fost pozitiv în lecțiile lor, ce neajunsuri, ce greșeli au în predare și cum trebuie corectate. De pildă, au observat că tinerii au tendința de a merge prea repede cu materia, de a o străbate în același ritm la clase paralele care au nivel diferit. Le-au arătat că prin această grabă încalcă principiile didactice, că în parcurgerea materiei trebuie să se țină seama de nivelul clasei, de gradul de pregătire al elevilor, de lacunele existente în cunoștințele lor.

O latură negativă a muncii tinerilor pedagogi o constituia faptul că nu rezolvau cu elevii suficiente probleme, nu făceau destule aplicații practice, nu foloseau îndeajuns laboratorul școlii. Directorul le-a explicat însemnătatea activității practice a elevilor, rolul ei în politehnizarea învățămîntului și le-a cerut să

M. TEODORU

(Continuare în pag. 2)

Unde-s doi puterea crește

Cu cît se aștern anii și-s gata să se încheie în cifra unui secol, cu atît actul de la 24 ianuarie 1859 — unirea Țării Românești cu Moldova — apare mai limpede și mai măreț.

In trecerea acestor ani s-a stins stîrpea celor ce n-ar fi vrut unirea. Alecu Balș, proprietar, cum însuși se fălea, a 80.000 de fălci de pămînt, protesta în 1857 împotriva unirii, chibzuind cu mintea lui vicleană că „asemenea fuzie nu ar produce decît elemente de discordie, lupte vrăjmașe și neprevăzute amenințătoare"...

In răvășirea deceniilor s-a rărit de istov și tagma celor care au căutat să facă din unire un act politic al ei și numai al ei. Victorioasă în lupta ei, clasa muncitoare a îndepărtat moșierimea și burghezia de la putere. Acum, istoricii pot vedea mai limpede. Și, îndeosebi, pot auzi glasul maselor care au cerut de mult unirea și-au fost gata a se jertfi pentru desăvîrșirea ei, înțeleg că fără mase, fără lupta lor nimic temeinic nu s-ar fi putut săvîrși.

De altfel, pe acest factor intern — dorința maselor — s-au sprijinit și guvernul francez și cel rus cînd au pus, în conferințe internaționale, problema unirii dintre Moldova și Țara Românească. De același factor intern s-au temut Turcia și Austria, imperii alcătuite din sfărîmături de state și popoare. De teamă n-au ridicat armele împotriva celor care, la 24 ianuarie 1859, au călcat în picioare hotărîrea Convenției din Paris.

Desfășurarea evenimentelor de la convocarea divanurilor ad-hoc pînă la alegerea lui Alexandru I. Cuza nu se poate înțelege deplin fără contribuția maselor populare. Cum era și firesc, poporul a văzut în unire o cale a eliberării lui. In ședința din 6 decembrie 1857 a divanurilor ad-hoc, deputații săteni aduceau o propunere în care erau așternute limpede, dramatic și cutezător, dorințele țărănimii: ...„pînă astăzi toate sarcinile cele mai grele numai asupra noastră au fost puse, și noi mai nici de unele bunuri ale țării nu ne-am îndulcit; iar alții fără să fie supuși la nici o povară, de toată mana ei s-au bucurat; că noi biruri grele de cap am plătit; oameni de oaste numai noi am dat; ispravnici, judecători, privighetori și jandarmi numai noi am ținut; drumuri, poduri și șosele numai noi am lucrat; beilicuri, podvezi și havalele numai noi am făcut; boerescuri, zile de meremet numai noi am îndeplinit; clacă de voie și fără de voie numai noi am dat; ...pîine neagră și amară, udată cu lacrimi numai noi am mîncat; bătălii și răzmerițe cînd au fost tot greul numai noi l-am dus; ...că cel cu putere țara își părăsea, peste hotare trecea; nevoia și greutatea o duceau cei ce rămîneau la vatra lor... Cîtu-i Dunărea de mare și de largă curge rîul sudorilor noastre, se duce peste mări și peste hotare, acolo se preface în rîuri de aur și de argint și curg iarăși înapoi de se revarsă în țara noastră; iar noi de la ele nici că ne îndulcim".

Poporul voia „răscumpărarea" din robia în care trăia: „voim să ne răscumpărăm, să nu mai fim a nimănui, să fim numai ai țării și *să avem și noi o țară*; am îngenunchiat, am îmbrîncit cu toții; *cum sîntem nu o mai putem duce îndelung*"...

Rar rostiri mai patetice și mai adevărate, izvorîte din adîncul inimii celor ce sufereau și priveau spre unire ca spre un liman al izbăvirii din umilirea pricinuită de exploatare.

Dar boierii cei mari s-au înspăimîntat de cererile deputaților țărani Unul dintre ei socotea că răscumpărarea boierescului, punctul capital din plîngerea țăranilor, este o „utopie condamnată de toată lumea, expresie sofistică care ascunde în ea o *cerință comunistă*, care cu alte cuvinte vrea să zică: *împroprietărirea universală fără cumpărare și plata pămîntului, pe care compuitorii propunerii locuitorilor îl înțeleg proprietate comună a tuturor, precum este aerul și soarele*"...

Boierii erau puternici, bogați și sprijiniți de toate forțele reacțiunii externe. Se bizuiau îndeosebi pe Turcia, „puterea suzerană".

Oamenii progresiști erau pentru unire, alături de popor. „Noi dorim ca tot poporul romîn să se înfrățească și să trăiască în pace și în liniște pe pămîntul strămoșesc al Romîniei, pentru mărirea și fericirea neamului", spunea Vasile Mălinescu. După ce moldovenii l-au ales domn pe Alexandru I. Cuza, ziarele radicalilor din București s-au ridicat împotriva majorității din adunarea electoare, împotriva acelor oameni ai „periciunii și ai trădării", s-au împotrivit a fi ales domn vreunul „din cei ce au domnit, ei sau părinții lor". Candidatul cerut de radicali se impunea a fi un „domn al poporului, adevărat principe consti-

DUMITRU ALMAȘ

(Continuare în pag. 2)

Pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice

(Urmarea din pag. 1)

la o excesivă aglomerare și obosire a elevilor în perioadele de sfîrșit de trimestru.

Defectuoasa întocmire a orarului este o altă cauză care influențează negativ întregul regim de muncă al școlii și se răsfrînge asupra regimului de muncă al elevilor, contribuind la supraîncărcarea lor.

La alcătuirea orariilor, conducerile multor școli iau mai mult în considerație interesele personale ale cadrelor didactice decît cerințele pedagogice, neținînd seama, în repartizarea obiectelor de studiu, de gradul lor de dificultate, de posibilitățile de efort ale elevilor în cursul săptămînii, de respectarea timpului necesar pentru munca individuală și a timpului liber al acestora.

Se întîlnesc la multe școli orarii întocmite în felul următor:

— luni: franceză, rusă, geografie, matematică și științe naturale;

— marți: educație fizică, istorie, desen, matematică și lucrări practice.

O astfel de întocmire a orarului contrazice principiile pedagogice, deoarece programarea a cinci obiecte grele (bineînțeles cu temele respective), la începutul săptămînii, pune pe elevi în situația de a folosi singura lor zi de odihnă (duminica) pentru pregătirea lecțiilor; pe de altă parte, ziua de luni, care trebuie să fie o zi de adaptare a elevilor în munca școlară, este încărcată numai cu obiecte grele.

Prin concentrarea obiectelor grele numai în unele zile ale săptămînii, efortul elevilor nu este bine dozat și nu se asigură un ritm normal de muncă.

Deși prin instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii și ale C.C. al U.T.M. se cere directorilor de școli, cadrelor didactice și organelor U.T.M. și de pionieri să reglementeze și să coordoneze cu cea mai mare grijă toate activitățile din afara clasei, extrașcolare și obștești ale elevilor, pentru a le asigura acestora cinci jumătăți de zile lucrătoare libere, în fapt nu este satisfăcător rezolvată această cerință. Ca urmare, fie că elevilor li se ocupă mai multe din jumătățile de zi care ar trebui să li se dea libere, fie că li se programează acele activități imediat după orele de clasă sau imediat înainte de orele de clasă, ajungîndu-se astfel, la clasele V—XI, la zile în care elevii au 8—9 ore de lucru fără întrerupere în școală, după care muncesc alte ore, acasă, pentru pregătirea lecțiilor de a doua zi.

Pe lîngă aceasta, în cele mai multe școli, se face pregătire specială a elevilor, în ore suplimentare — răpindu-se din timpul liber al acestora — în vederea participării lor la concursuri școlare sportive, literare, artistice, științifice, tehnice care — și din cauză că sînt insuficient coordonate — duc la supraîncărcarea elevilor.

Directorii de școli, primind cu ușurință din afară sarcini pentru care nu au aprobarea ministerului, mai antrenează pe elevi în diferite alte acțiuni care nu contribuie la instruirea și educarea elevilor și le răpesc acestora din timpul destinat pregătirii lecțiilor.

Pe de altă parte, se mai întîlnesc cazuri cînd unele cadre didactice sînt scoase de la orele de clasă pentru diferite acțiuni, ceea ce dăunează parcurgerii la timp a materiei, supraîncărcînd pe elevi.

Organizațiile de pionieri și de tineret din școli au făcut progrese în ceea ce privește conturarea mai precisă a conținutului, a formelor și a metodelor de activitate educativă.

Mai sînt destule cazuri cînd nu se asigură îndeajuns colaborarea cu conducerea școlilor și cu diriginții, iar pentru adunările pionierești și de U.T.M. se folosește mult mai mult timp decît cel stabilit prin instrucțiunile comune al Ministerului Învățămîntului și Culturii și C. C. al U.T.M. ajungîndu-se astfel și pe această cale la supraîncărcarea elevilor.

În ultimii ani, s-a desfășurat o propagandă pedagogică mai intensă, stabilindu-se o mai strînsă legătură între școală și familie, părinții fiind tot mai mult atrași în sprijinirea muncii de educație a elevilor.

Cu toate acestea, sînt încă numeroase familiile care nu păstrează legătura cu școala, care încarcă pe elevi cu prea multe activități în gospodărie, mai ales în mediul rural.

De asemenea, devine din ce în ce mai mare numărul părinților care ocupă mult pe copiii lor în afara școlii cu lecții suplimentare, fie în vederea pregătirii, cu 2—3 ani înainte, pentru concursurile de admitere (în clasa a VIII-a sau în învățămîntul superior), fie pentru studierea mai multor limbi moderne, a muzicii, a baletului. Mulți dintre aceștia, deși își dau bine seama de excesivul volum de muncă cerut în plus copiilor, atribuie supraîncărcarea acestora numai altor factori, nicidecum și familiei. Aceasta denotă că legătura cu familia nu este pe deplin realizată, iar activitatea școlii în această direcție este încă destul de slabă.

Pe de altă parte, lipsa de supraveghere a copiilor de către părinți pune adesea pe elevi în situația de a neglija efectuarea temelor în timpul zilei, ajungînd astfel să le execute seara tîrziu, cînd, din cauza oboselii, randamentul este destul de scăzut, sau chiar să nu le execute de loc.

Incontestabil că una din cauzele care mai contribuie la supraîncărcarea elevilor provine și din lipsuri ale programelor și manualelor școlare.

Deși programele școlare au fost elaborate și discutate în colaborare cu un număr mare de cadre didactice, a căror contribuție a fost deosebit de însemnată în asigurarea nivelului științific al acestor programe, totuși ele mai au încă unele lipsuri. Se resimte mai ales încărcarea lor cu prea multe amănunte, a căror eliminare n-ar dăuna culturii generale a elevilor.

Unele programe ca, de exemplu, cele de istorie, sînt prea detaliate, nu scot îndeajuns în evidență esențialul, fapt care face ca unii profesori să acorde aceeași importanță predării întregului material, să dea amploare chestiunilor de amănunt și să ceară, în consecință, și elevilor să și le însușească în întregime.

Cu toate că programele sînt încă prea încărcate, se mai întîlnesc cadre didactice care depășesc sistematic prevederile programelor.

În urma cercetărilor întreprinse s-a dovedit, de asemenea, că multe cadre didactice nu studiază și nu aplică programele școlare, ci țin seama numai de manuale, care, de obicei, cuprind mai mult material decît programele.

Nici manualele școlare nu sînt îndeajuns de accesibile, atît din cauza volumului prea mare, cît și datorită, uneori, nivelului prea ridicat de prezentare a cunoștințelor; unele din ele sînt greoaie și din cauza stilului în care sînt redactate.

Nu se pot trece cu vederea nici condițiile grele în care funcționează multe din școlile noastre: clase suprapopulate, cursuri după amiază — uneori cursurile de zi desfășurîndu-se și în trei schimburi; insuficiența sălilor de laborator, a materialului didactic și a mobilierului școlar; slaba preocupare a multora din organele locale pentru rezolvarea problemelor materiale ale școlii.

Toate acestea influențează la rîndul lor negativ asupra bunei desfășurări a muncii didactice.

★

Fenomenele de supraîncărcare a elevilor constituie o serioasă piedică în ridicarea nivelului de pregătire a acestora, în dezvoltarea lor multilaterală. Eforturile care se cer copiilor — de multe ori peste puterile lor — au grave urmări asupra dezvoltării lor fizice și psihice.

Față de această situație, este necesar să se treacă de urgență la aplicarea cu strictețe atît a măsurilor care au fost luate de Ministerul Învățămîntului și Culturii pînă în prezent, cît și a următoarelor dispoziții, menite a îmbunătăți munca instructiv-educativă în școala noastră.

1. Pentru ca elevii să înțeleagă noțiunile de bază, să-și însușească, în cadrul lecțiilor, ideile esențiale, spre a li se ușura astfel studiul individual, cadrele didactice trebuie să acorde cea mai mare grijă pregătirii pentru lecție, să-și însușească temeinic metodica desfășurării ei; să aleagă cu grijă conținutul fixat în programa școlară, să folosească variat material didactic, să-și susțină expunerea lecției prin scheme, schițe, desene adecvate; să pregătească cu atenție temele pentru acasă ale elevilor, să dea acestora îndrumările necesare pentru efectuarea lor.

Pentru succesul unei lecții, deosebit de important este, de asemenea, nivelul expunerii, care trebuie să țină seama cu strictețe de cunoștințele anterioare ale elevilor. Limba pe care o folosesc învățătorul și profesorul în timpul lecției trebuie să fie simplă, clară și concisă, cît mai adecvată conținutului lecției și nivelului clasei, iar cuvintele care exprimă noțiuni noi să fie lămurite în așa fel încît elevii să poată urmări activ, cu atenție și interes, explicațiile profesorului.

De asemenea, învățătorul și profesorul trebuie să fie permanent preocupați de felul în care elevii înțeleg lecția, să lucreze nu numai cu elevii buni, ci cu toată clasa, să prevină și să înlăture la timp orice rămînere în urmă la învățătură a elevilor.

Trebuie combătută tendința multor cadre didactice de a transmite elevilor, prin lecții, mai multe cunoștințe decît cele prevăzute în programa școlară, chiar dacă aceste cunoștințe în plus sînt cuprinse în manualele școlare.

Se recomandă ca învățătorii și profesorii să aibă atitudine creatoare față de programele școlare, în sensul ca, respectînd cerințele de bază și volumul cunoștințelor prevăzute de programe, să poată proporționa și altfel numărul de ore pentru diferite capitole și lecții, să poată face unele modificări în ordinea temelor sau lecțiilor, să folosească mai multe ore pentru recapitulare, să poată înlocui unele lucrări de laborator și aplicații practice cu altele sau să le schimbe ordinea, în funcție de condițiile specifice în care lucrează.

În cadrul cercurilor pedagogice vor fi discutate posibilitățile de adaptare a programelor la condițiile concrete din fiecare școală și la nivelul de pregătire al elevilor.

O cerință esențială este încadrarea lecției în ora respectivă în așa fel încît să se rezerve suficient timp pentru fixarea cunoștințelor, pentru darea temelor și explicarea lor, pentru îndrumările privitoare la folosirea manualului acasă și, în general, la studiul individual al elevilor.

2. În legătură cu temele scrise pentru acasă, se dau următoarele dispoziții:

— la fiecare clasă să se cîntărească cu atenție gradul de dificultate și volumul temelor scrise pentru acasă, în așa fel încît ele să nu depășească posibilitățile elevilor, iar efectuarea acestor teme să nu dureze, în total, mai mult decît o oră la clasele I—VII și o oră și jumătate la clasele VIII—XI;

— cadrele didactice sînt obligate să noteze temele scrise pentru acasă în jurnalul de clasă (trimis școlilor în anul școlar 1957/1958), la rubrica respectivă;

— pentru zilele care urmează imediat după duminici sau după alte sărbători, numărul și volumul temelor scrise să fie cît mai reduse, iar pentru ziua următoare aceleia în care sînt programate toate activitățile în afara clasei și extrașcolare să nu se dea teme scrise;

— să nu se dea teme scrise pentru zilele în care sînt programate lucrările scrise trimestriale (tezele);

— nu se admite să se dea elevilor pentru vacanțele de iarnă și de primăvară decît teme obișnuite, care se dau și în timpul anului — de la o zi la alta;

— să se asigure controlul la timp și sistematic al temelor pentru acasă.

3. Se interzice cu desăvîrșire a se da elevilor, ca teme scrise pentru acasă, rezumate la istorie, constituție, șt. naturale, fizică, chimie, geografie, matematică, psihologie, logică.

4. Se interzice transcrierea notițelor, a schemelor, a desenelor, a schițelor executate în timpul lecțiilor.

Cadrele didactice trebuie să controleze cu atenție și să îndrumeze cu grijă felul în care elevii iau notițe în clasă, felul în care execută în timpul lecției, pe caiete sau maculatoare, schițele, hărțile desenate de profesori pe tablă.

5. Trebuie înlăturată practica multor școli, în care elevii învață lecțiile numai după notițe, ceea ce duce la superficialitate și formalism în pregătirea lor, la imposibilitatea de a li se forma deprinderi de muncă organizată, de studiu individual susținut.

6. Se interzice a se da elevilor să execute acasă reproduceri după desenele artistice din manuale la științe naturale, fizică, chimie, geografie etc.

7. Să se urmărească cu toată grija ca materialul didactic (planșe, hărți), care se alcătuiește cu ajutorul unora dintre elevi, să fie repartizat just, de la începutul anului, pe elevi (cîte o singură lucrare pe an de fiecare elev) și să se acorde un termen îndelungat, în așa fel încît să nu li se răpească elevilor timpul necesar pentru odihnă.

8. Să nu se programeze, la fiecare clasă, mai mult de trei lucrări scrise trimestriale (teze) în decursul unei săptămîni, la intervale de două zile.

Începînd cu trimestrul al doilea al acestui an școlar nu se mai dau teze la obiectele cu o singură oră săptămînal în planul de învățămînt.

9. Se interzice programarea — în perioada lucrărilor scrise trimestriale — a altor lucrări de control din materia lecțiilor anterioare.

10. La întocmirea orariilor se va ține seama de următoarele cerințe:

— să se asigure o justă programare a obiectelor de învățămînt în orar, pe săptămînă și pe zile, în funcție de posibilitățile de efort ale elevilor și de necesitatea de a varia activitatea acestora;

— în ziua care urmează după aceea în care sînt programate activitățile în afară de clasă și extrașcolare, cît și în zilele care urmează după duminici, să fie trecute în orar obiectele care cer timp mai puțin pentru pregătirea lor;

— se interzice programarea în zile consecutive a obiectelor cu un număr mic de ore;

— se interzice programarea în aceeași zi a mai multor ore pentru același obiect de studiu, cu excepția matematicii la clasele VI-XI și a limbii materne la clasele V—VII, care pot fi trecute cu două ore în aceeași zi, o singură dată pe săptămînă;

— se interzice intercalarea de ore libere între obiecte în orarul unei zile, pentru a nu fi reținuți elevii în școală fără activitate și a nu li se răpi din timpul lor liber;

— se interzice programarea aceluiași obiect de studiu numai la sfîrșitul zilei;

— să se asigure stabilitatea orarului pe întregul an școlar.

11. În scopul de a asigura elevilor mai mult timp pentru studiu individual și pentru odihnă, în organizarea activității în afară de clasă și extrașcolare se va ține seama de următoarele:

— ședințele de cercuri pe obiecte se vor ține 1—2 ori pe trimestru; durata lor nu va depăși două ore;

— ședințele cercurilor tehnice se vor ține odată pe lună și nu vor dura mai mult de două ore;

— un elev nu poate participa decît la un singur cerc;

— elevii care participă la cercuri la palatul pionierilor sau la casele de pionieri nu vor mai lua parte la cercurile organizate de școală;

— programarea ședințelor de cerc să se facă în perioada în care nu au loc lucrările scrise trimestriale;

— concursurile școlare sportive, literare, artistice, științifice, tehnice, diferitele activități obștești, excursiile, vizitele în producție, manifestările cultural-artistice să fie proporțional repartizate pe întregul an școlar și să nu aibă loc în perioadele de încheiere a trimestrelor, cînd elevii sînt mai aglomerați cu recapitularea materiei, cu pregătirea pentru teze sau examen. Pentru o mai bună organizare și desfășurare a acestor activități se va alcătui un plan comun al conducerii școlii și al organizației U.T.M.

12. Se interzice pregătirea specială în ore suplimentare, în vederea participării la concursuri școlare — sportive, literare, artistice, științifice, tehnice.

Elevii vor concura la aceste competiții pe baza pregătirii obținute în orele de curs, în cercurile și colectivele sportive, în cercurile pe obiecte și cercurile tehnice, prin studiul individual. Toate concursurile școlare mai înainte menționate, cît și regulamentele acestora vor fi aprobate, în prealabil, de Ministerul Învățămîntului și Culturii și de C. C. al U.T.M.

13. Directorii de școli sînt împuterniciți să nu antreneze pe elevi în acțiuni care nu contribuie la instruirea și educarea elevilor și le răpesc acestora din timpul destinat pregătirii lecțiilor. Le este lăsată însă inițiativa de a organiza activități educative în funcție de condițiile și posibilitățile locale, cu grija de a le încadra just în regimul de muncă al școlii și de a evita supraîncărcarea elevilor.

14. În vederea îmbunătățirii continue a muncii de educație și a respectării timpului necesar elevilor pentru învățătură și odihnă, conducerile școlilor, diriginții și cadrele didactice vor colabora cît mai strîns cu organizațiile de pionieri și de tineret din școli, încît acestea să ridice necontenit nivelul muncii de educație al elevilor și să respecte formele, conținutul și durata activităților pionierești și de U.T.M., prevăzute în instrucțiunile nr. 2.011 din 1956, aprobate de Ministerul Învățămîntului și de C.C. al U.T.M.

15. Directorii de școli, diriginții și celelalte cadre didactice, cu sprijinul organizațiilor de pionieri și de tineret din școli, vor lămuri elevii asupra faptului că prezentele măsuri sînt menite să le creeze condiții mai bune pentru pregătirea lor, să le asigure mai mult timp pentru studiu și pentru recreare. Totodată, îi vor face să înțeleagă că este de datoria lor de a valorifica aceste condiții, muncind cu perseverență, cu simț de răspundere, întărind disciplina în școală și în afară de școală, întrebuințînd cu folos timpul liber care li se creează.

16. Avînd în vedere rolul deosebit de important pe care îl are familia în educația copiilor, trebuie intensificată propaganda pedagogică în rîndurile părinților, spre a-i determina să lupte alături de conducerea școlii, de diriginți și de organizațiile de pionieri și U.T.M. pentru organizarea și respectarea regimului de muncă al elevilor, pentru îmbunătățirea educației acestora.

17. Organele locale, precum și directorii de școli să manifeste intense preocupări și să lupte cu toată hotărîrea pentru lărgirea spațiului de școlarizare, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale elevilor și cadrelor didactice.

Este interzisă folosirea localurilor de școli pentru diferite acțiuni care tulbură activitatea instructiv-educativă a școlii.

★

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice, asigurîndu-le mai mult timp liber pentru mai buna pregătire a lecțiilor și pentru ridicarea nivelului lor profesional, obligativitatea întocmirii planurilor calendaristice și a planurilor zilnice de lecții se reglementează după cum urmează:

1. Întrucît planificarea muncii dă cadrelor didactice posibilitatea să aibă o vedere de ansamblu asupra întregii materii ce trebuie predată într-un an școlar și să-și organizeze cu precizie activitatea instructiv-educativă în decursul anului, întocmirea planului anual și a planului calendaristic trimestrial, la fiecare obiect de învățămînt, pentru fiecare clasă la care predau, este obligatorie pentru toate cadrele didactice. Aceste planuri se alcătuiesc într-un exemplar, care va fi aprobat de directorul școlii. Acesta este obligat să examineze cu atenție planurile primite, să ceară cadrelor didactice să facă îndreptările necesare, dacă este cazul, și să controleze îndeplinirea acestor planuri.

Cadrele didactice pot introduce unele modificări în planul calendaristic, în cazul că s-ar ivi necesitatea de a proceda astfel.

2. Întocmirea planurilor zilnice de lecții este obligatorie pentru toate cadrele didactice cu o vechime în învățămînt de pînă la 4 ani împliniți.

De asemenea, este obligatorie întocmirea planurilor zilnice de lecții pentru toți învățătorii și profesorii cu vechime în învățămînt de pînă la 10 ani împliniți, care — deși sînt atestați prin asimilare — nu sînt absolvenți cu diplomă ai școlilor pedagogice (normale) sau absolvenți cu examen de stat (licență) ai institutiilor de învățămînt superior pregătitoare de cadre didactice (ex.: absolvenții de liceu, de școli profesionale, industriale, comerciale sau alte școli medii, foști maiștri de lucrări practice, încadrați după reforma învățămîntului ca învățători la clasele I—IV sau licențiați ai fostei Academii Comerciale încadrați ca profesori de matematică etc.).

Învățătorii din aceste categorii care predau simultan la două clase își vor întocmi zilnic cîte două planuri de lecții, pentru fiecare clasă. Cei care predau simultan la mai mult de două clase își vor întocmi zilnic cîte un plan de lecții pentru fiecare clasă. Vor avea grijă ca, în decursul unui an școlar, să întocmească planuri de lecții la fiecare din obiectele respective.

In procesul pregătirii pentru lecție, la alcătuirea planului zilnic de lecție, învățătorii și profesorii pot folosi planurile din anul precedent, îmbunătățindu-le în lumina învățămintelor dobîndite în aplicarea lor, potrivit condițiilor clasei la care predau și programelor în vigoare pe anul școlar în curs.

— Cadrele didactice cu studii de bază de specialitate, cu o vechime de 4—10 ani împliniți, sînt obligate să întocmească planuri numai pentru lecțiile de recapitulare.

— Cadrele didactice cu o vechime în învățămînt mai mare de 10 ani nu au obligația să întocmească planuri de lecție. Dat fiind că schițele de plan de lecție — chiar și pentru cadrele didactice cu o bogată experiență — constituie o cerință importantă pentru succesul muncii instructiv-educative, întocmirea lor este lăsată la aprecierea învățătorilor și profesorilor respectivi.

În cazul cînd directorii școlilor, organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățămînt și cultură sau ale Ministerului Învățămîntului și Culturii constată că lecțiile unor cadre didactice care, pe baza vechimii, sînt scutite de a face planuri de lecții, nu sînt predate la nivelul cerințelor pedagogice și al programelor școlare, vor putea obliga pe învățători sau profesorii respectivi să-și pregătească mai temeinic lecțiile, dîndu-le sarcina să-și întocmească planuri zilnice sau schițe de planuri pentru toate lecțiile sau numai pentru anumite obiecte ori categorii de lecții, pe o durată de timp (1—2 trimestre sau un an școlar).

— Cadrele didactice care nu au dreptul să fie atestate în învățămînt, neavînd calificarea cerută, sînt obligate să facă planuri zilnice de lecții, indiferent de vechimea ce o au în funcțiune.

3. Pentru ca activitatea dirigintelui să fie cît mai rodnică, este necesar ca ea să fie bine planificată.

Pentru buna organizare și desfășurare a muncii educative, întocmirea planului de muncă trimestrial și a planului sau a schiței de plan pentru fiecare oră educativă în parte, este obligatorie pentru toți diriginții de la clasele V—XI, indiferent de vechimea în învățămînt.

Planul trimestrial va fi depus la direcția școlii.

★

Pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prevăzute în prezentele instrucțiuni, se vor lua următoarele măsuri:

Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare vor prelucra cu colectivele de inspectori și cu directorii de școli prezentele instrucțiuni și vor urmări aplicarea cu strictețe a măsurilor prezente. Vor analiza periodic, cu colectivele de inspectori și cu directorii, felul cum se aplică în școli instrucțiunile, precum și rezultatele obținute.

În același scop, vor organiza consfătuiri cu diriginți, profesori și părinți, pentru a îmbunătăți organizarea muncii școlare și regimul de muncă al elevilor în școală și în familie.

Directorii de școli vor organiza prelucrarea acestor instrucțiuni în consiliile pedagogice, în comisiile metodice pe școli, în colectivele diriginților și în ședințe cu părinții, vor stabili plan de măsuri pe școală, pe clase, pe specialități.

De asemenea vor urmări, în mod sistematic, felul cum se realizează sarcinile din acest plan, analizînd periodic situația îndeplinirii lor, în consiliile pedagogice și în comitetul de părinți pe școală.

Organele de îndrumare și control, precum și conducerile școlilor, vor intensifica munca de îndrumare și control asupra pregătirii și desfășurării lecțiilor, atrăgînd totodată atenția învățătorilor și profesorilor asupra necesității de a ridica necontenit nivelul învățămîntului prin lecții de bună calitate.

Pentru ca învățătorii și profesorii să poată asigura pregătirea temeinică a tineretului școlar, organele locale trebuie să manifeste mai multă grijă pentru încadrarea lor în specialitate și să nu-i antreneze în alte activități, care nu au legătură cu sarcinile lor didactice și culturale.

De asemenea, organele locale și directorii de școli vor lua măsurile necesare pentru degrevarea diriginților de sarcinile administrative, care urmează să fie îndeplinite de personalul administrativ al școlii.

Diriginții — a căror răspundere în acțiunea de înlăturare a supraîncărcării elevilor este foarte mare — vor lua măsuri, în colaborare strînsă cu colectivul de profesori, cu organizațiile de pionieri și U.T.M. și cu părinții elevilor, pentru planificarea și urmărirea, cu atenție și cu perseverență, a îndeplinirii cu strictețe a tuturor sarcinilor care le revin în această direcție, atît lor personal cît și celorlalți factori.

Învățătorii și profesorii care au, de asemenea, rolul cel mai important, trebuie să-și îmbunătățească serios activitatea și să găsească, în spiritul instrucțiunilor de față, cele mai potrivite mijloace, atît pentru ridicarea calității lecțiilor, cît și pentru prevenirea și înlăturarea supraîncărcării elevilor.

Pentru evitarea supraîncărcării elevilor au fost efectuate și unele reduceri în programele școlare. Acestea vor fi publicate ulterior în paginile gazetei noastre.

ALEGERI SINDICALE
la școala nr. 21 din Constanța

În orașul Constanța, alegerile în grupele sindicale din școli sînt în plină desfășurare. Pînă la 23 ianuarie, în aproape majoritatea școlilor membrii sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură și-au ales organele conducătoare ale grupelor sindicale și delegații la conferința orășenească.

Darea de seamă prezentată de responsabilul grupei sindicale a școlii de 7 ani nr. 21 în fața adunării generale a scos în relief o serie de succese în munca organizației sindicale S-a arătat de pildă că, ajutată de comuniștii din școală, grupa sindicală a reușit să antreneze masa părinților elevilor în munca de construcție a două săli de clasă, o sălii pentru laborator și a sălii de recreație. Împreună cu cadrele didactice, părinții au descărcat și stivuit materialele de construcție, nu pregătit materialul pentru echipa de zidari, efectuînd un număr însemnat de ore de muncă voluntară și contribuind prin aceasta la ieftinirea prețului de cost al construcției, S-au evidențiat în această acțiune pedagogi ca Eugenia Popovici, Ion Albu, Paula Opreanu, Gh. Rădulescu ș.a.

O altă realizare cu care grupa sindicală de la școala nr. 21 se poate mîndri este îndeplinirea, atît la clasele I—IV cît și la clasele V—VII, a planului de școlarizare — și aceasta în bună măsură datorită strînsei legături cu părinții copiilor și sprijinului acordat de deputății sfatului popular orășenesc.

Darea de seamă a analizat însă prea superficial cauzele care au făcut ca procentul de promovați la clasele V—VII pe trimestrul I al anului școlar 1957—1958 să fie scăzut. În discuții, membrii grupei sindicale au arătat că s-a dat prea puțină importanță organizării unui schimb de experiență sistematic și permanent în cadrul școlii și chiar cu școlile învecinate. De asemenea, deși în școală se pregătise în primul trimestru o consfătuire de producție, comitetul orășenesc al S.M.I.C. a aminat-o fără termen.

Aceste neajunsuri s-au răsfrînt asupra muncii cadrelor tinere, care n-au fost ajutate în suficientă măsură să-și organizeze și să-și desfășoare în mai bune condiții munca în primele luni ale activității lor didactice.

Adunarea generală a criticat atît conducerea grupei sindicale, cît și direcția școlii pentru că n-a organizat ajutorarea fiilor de muncitori pentru lecțiile curente și pentru pregătirea lor în vederea prezentării la concursurile de admitere în școlile medii.

Organul sindical nou ales și direcția școlii s-au angajat ca în cel mai scurt timp să ia toate măsurile pentru remedierea acestor neajunsuri.

ION BADICA

A apărut

Revista de psihologie

anul III, nr. 4, 1957

In sumar:

M. Ralea: Psihologia sovietică și dezvoltarea psihologiei științifice în R.P.R.

C. I. Parhon și E. Semen: Contribuții la studiul psihologiei vîrstelor. Manifestări psihice la climacteriu.

P. Popescu-Neveanu, I. Wolfinger și P. Pufan: Unele aspecte ale corelației dintre însușirile spațiale și cele de culoare în dezvoltarea percepției.

Tatiana Slama-Cazacu: Cîteva observații privitoare la sistemul asociativ-lexical.

Ion N. Bălănescu: Cercetări experimentale prin metoda asocierilor elective în lanț.

P. Soliman: Observații psihologice privitoare la însușirea profesiunii de strungar, cu referire specială la elevii surdomuți.

A. Tucicov-Bogdan și T. Bogdan: Geneza delincvenței minore.

U. Schiopu: Congresul internațional de psihologie de la Bruxelles.

Critică și bibliografie.

Cum sînt biruite greutățile începutului

(Urmare din pag. 1)

nu omită această activitate de la nici o lecție.

Nu rare ori directorul le-a spus tinerilor pedagogi: „Cînd nu pricepeți ceva, întrebați. Colectivul vă va ajuta". La început, tinerii profesori au manifestat o oarecare sfială. Încurajați, însă, de colectiv și dornici de a pătrunde „tainele" succeselor celor cu mai multă experiență, ei vin acum adeseori cu încredere la aceștia și le cer sfaturi ori de cîte ori au vreo nedumerire.

Directorul urmărește continuu programul pe care-l fac tinerii profesori, îi încurajează, le insuflă încredere în posibilitățile propriil, subliniind chiar și cele mai mici succese ale lor, scoțind în evidență părțile pozitive ale muncii pe care o desfășoară. Spre exemplu, i-a lăudat pentru că știu să trezească interesul elevilor față de obiectele pe care le predau și să folosească acest interes, pentru că știu să pună accent pe ceea ce este esențial în lecție etc.

Învățăminte bogate și utile pentru munca lor trag tinerii profesori și prin participarea lor la ședințele consiliului pedagogic și ale comisiilor metodice. Problemele dezbătute aci de întregul colectiv al școlii privind politehnizarea învățămîntului, înlăturarea supraîncărcării, aprecierea cunoștințelor elevilor, i-au ajutat în muncă.

Nu numai în activitatea lor didactică sînt ajutați tinerii pedagogi, ci și în cea obștească. Tov. Kovacs este secretarul organizației U.T.M. din școală. Planul de muncă pe care-l întocmise el fusese prea sumar, nesatisfăcător. Cu ajutorul secretarului organizației de bază P.M.R. l-a refăcut, îmbunătățindu-l simțitor. De asemenea, a avut unele greutăți în primul trimestru în legătură cu comportarea elevilor din clasa a X-a „A", mulți dintre acești elevi manifestînd delăsare în muncă, indisciplină. Tov. Kovacs a stat, ce-i drept, de vorbă cu biroul U.T.M. al clasei, dar lucrurile nu s-au îndreptat. Secretarul organizației de bază P.M.R. i-a arătat că numai discuțiile cu fiecare elev în parte pot scoate la iveală cauzele care au determinat situația aceasta și pot duce la o îmbunătățire a comportării lor. Și, într-adevăr, prin discuții individuale cu elevii și bizuindu-se pe activul U.T.M. al clasei, tînărul pedagog a reușit să restabilească disciplina și să obțină o îndreptare a situației la învățătură.

Trebuie să arătăm că tov. Kovacs este și dirigintele unei clase. Este adevărat că el este un om muncitor, conștiincios. Considerăm însă greșit faptul că direcțiunea școlii îl supraîncarcă cu sarcini.

În școală s-au organizat numeroase vizite la lecțiile tinerilor, dar ei înșiși au participat mai puțin la lecțiile profesorilor mai virstnici de aceeași specialitate. Conducerea școlii va trebui să aibă în vedere în viitor și acest lucru.

Tinerii pedagogi au pășit pragul școlii cu o oarecare timiditate, temîndu-se că nu vor putea face față tuturor problemelor pe care le ridică procesul de educare și instruire a copiilor. Aceste simțăminte au dispărut însă treptat-treptat. Așa se întîmplă întotdeauna cînd tinerii pun ei înșiși suflet, străduințe în muncă, întotdeauna cînd colectivul în mijlocul căruia lucrează le dă o mînă de ajutor.

Unde-s doi puterea crește

(Urmare din pag. 1)

tuțional". „Știu că poți să mă trimiți de aici drept la închisoare — se adresa Cezar Boliac generalului Vlădăianu, capul oștirii — dar iată propunerea ce am să-ți fac: să alegem pe Domnul Moldovei".

Dar frămîntarea radicalilor, a tuturor progresiștilor ar fi fost zădarnică dacă, așa cum spune un memoriu anonim, nu s-ar fi ridicat populația orașelor și satelor, înfuriată „pînă la punctul de a se face să violeze sanctuarul adunării în singurul scop de a împiedica alegerea unuia din cei doi hospodari menționați" (adică Barbu Știrbei ori Gh. Bibescu) și a impune un ocîrmuitor al poporului.

În ziua de 24 ianuarie 1859, după cum relatau corespondenții presei străine, în piața adunării, unde avea să se hotărască alegerea se găseau 25.000 oameni „gata la orice" dacă nu va fi ales domn tot Alexandru I. Cuza și în Țara Românească. Numai așa se explică de ce o adunare antiunionistă în spirit a devenit unionistă în fapt.

Da, la 24 ianuarie a triumfat „un principiu nemuritor". Dar nu așa cum s-a trîmbițat, prin „generozitatea", prin „abnegația" aristocraților îndrăgiți subit „față de lucrul public", ci prin străduința și lupta maselor. Prin voința maselor, prin lupta lor s-a înfăptuit unirea din 1859, unire scumpă în primul rînd poporului. Privilegiaților le era bine și în țărișoare despărțite. Le era chiar foarte bine sub „suzeranitatea otomană". Poporul, însă, a înțeles din propria lui suferință că „unde-s doi puterea crește și dușmanul nu sporește".

Ideea și înfăptuirea unirii au luminoase efecte educative. Ele înșufletesc poporul în lupta pentru progres. Ele dau tineretului acel fierbinte sentiment patriotic, care-l face mai avîntat, mai eroic în lupta pentru apărarea patriei și pentru construirea viitorului. Unirea din 1859 a fost temeiul țării noastre de acum, a fost primul pas în unirea poporului pentru realizarea cuceririlor materiale și spirituale de azi.

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Există condițiile necesare pentru realizarea sarcinilor

Pentru ca școala să poată pregăti oameni care să corespundă sarcinilor ridicate de construcția socialistă, se cere ca ea să-și lărgească sfera de preocupări, să se apropie de producție, de viață, să asigure cunoașterea nemijlocită de către elevi a bazelor producției industriale și agricole. Tocmai acest fapt l-a avut în vedere Hotărîrea partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, care stabilește sarcinile școlilor în vederea politehnizării învățămîntului și creează condițiile necesare în acest scop.

Conștienți de însemnătatea politehnizării învățămîntului, numeroși învățători și profesori caută căi concrete în vederea rezolvării problemelor pe care le ridică această acțiune. Cercetări întreprinse nu de mult în școli de către Comisia controlului de stat au scos la iveală multe începuturi și inițiative îmbucurătoare în acest sens. De pildă, în atelierele de lăcătușerie și tîmplărie organizate în ultimii ani pe lîngă numeroase școli se desfășoară lucrări practice care-i interesează și îi atrag pe elevi, înarmîndu-i, în același timp, cu deprinderi valoroase de muncă practică. Așa stau lucrurile în atelierele unor școli din regiunile Timișoara, Ploești etc.

Merită să fie amintită experiența bună a unor profesori de fizică și chimie cum sînt cei de la unele școli din regiunile Stalin, Iași, orașul București etc. Atît în cadrul lecțiilor, prin folosirea largă a materialului didactic, cît și prin lucrările frontale de laborator, acești profesori reușesc să realizeze în bună măsură legătura între teorie și practică, să facă cunoscute elevilor aplicațiile problemelor studiate. S-au constatat de asemenea inițiative în confecționarea materialului didactic. Profesorii de la școala medie din Rîșnov, de la școala de 7 ani din comuna Bod-Fabrică, de la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Timișoara etc. contribuie la îmbogățirea materialului didactic cu piese și aparate confecționate cu ajutorul elevilor, lărgind astfel posibilitățile de efectuare a lucrărilor frontale.

Dar, cu toate aspectele pozitive, realizările rămîn cu mult în urma posibilităților existente — și aceasta se întîmplă, de cele mai multe ori, datorită faptului că nu toate cadrele didactice au înțeles cum trebuie să-și organizeze lecțiile pentru a satisface cerințele învățămîntului politehnic, datorită faptului că mai sînt profesori care nu cunosc suficient principalele probleme teoretice ale învățămîntului politehnic, făcînd numeroase confuzii.

O confuzie frecventă este, de pildă, aceea care se manifestă prin identificarea învățămîntului politehnic cu lucrările practice de atelier. Nu de puține ori chiar organele secțiilor de învățămînt și cultură afirmă că „școala cutare nu a fost încă politehnizată, dar în anul școlar viitor se va amenaja și aici un atelier sau un lot experimental". Se știe însă că lucrările în atelier și pe terenul experimental constituie doar unul din elementele politehnizării învățămîntului și că nu trebuie să se considere că prin simpla amenajare a unui atelier sau a unui lot experimental s-au rezolvat toate problemele politehnizării. Alți profesori identifică învățămîntul politehnic cu învățămîntul profesional sau cu educația prin muncă. Toate acestea au drept urmare ținerea în loc, în unele școli, a acțiunilor menite să contribuie la politehnizarea învățămîntului.

În realitate, toate școlile au posibilitatea să pornească pe calea politehnizării prin îmbogățirea conținutului lecțiilor cu date și fapte privitoare la bazele producției industriale și agricole, prin lămurirea elevilor asupra aplicațiilor practice ale problemelor teoretice studiate, prin îmbunătățirea conținutului lucrărilor practice de laborator, prin folosirea la maximum și cît mai judicios a materialului didactic, prin vizite în producție etc. Or, aceasta nu se realizează încă în toate școlile. Nu puțini sînt directorii de școli care consideră că au realizat tot ce trebuia sau tot ce era posibil în domeniul politehnizării dacă au asigurat expunerea unuia sau a mai multor referate pe această temă în fața consiliului pedagogic. Necunoașterea problemelor teoretice ale politehnizării a împiedicat sau a întîrziat luarea măsurilor necesare și a lipsit pe directorii de școli și organele secțiilor de învățămînt și cultură de competența necesară pentru îndrumarea concretă a cadrelor didactice pe calea unei juste organizări a procesului instructiv-educativ în vederea realizării învățămîntului politehnic.

O altă lipsă însemnată o constituie faptul că multe cadre didactice nu au deprinderile practice necesare pentru efectuarea experiențelor de laborator cerute de programe și care constituie un minimum obligatoriu și strict necesar, precum și faptul că se mai găsesc încă școli slab înzestrate cu material didactic.

Pentru lichidarea cît mai grabnică a acestor lipsuri, secțiile de învățămînt și cultură și conducerile școlilor trebuie să ia neîntîrziat măsurile menite să contribuie la ridicarea nivelului pregătirii teoretice și practice a cadrelor didactice și la întărirea bazei didactico-materiale a școlilor.

Pentru a realiza sarcinile învățămîntului politehnic în cadrul lecțiilor este bine, în primul rînd, ca profesorii de fizică, chimie, matematică, biologie, geografie să realizeze toate activitățile cu caracter politehnic pe care le pot înfăptui la obiectul respectiv: lucrări practice în clasă sau în laborator, confecționarea materialului didactic necesar (dacă lipsește din școală), vizite în producție, citirea materialului bibliografic (broșuri de popularizare a științei, articole din reviste etc.).

În cadrul cercurilor pedagogice sau în consiliile pedagogice se pot susține și referate în care să se arate ce cerințe trebuie să îndeplinească vizitele în întreprinderi sau în unitățile agricole pentru a da elevilor posibilitatea să înțeleagă cum se aplică în producție legile științifice studiate de ei în clasă. O inițiativă bună a luat în acest sens cercul pedagogic al profesorilor de fizică și chimie din orașul Ploești, dezbătînd un referat în care a fost analizată vizita făcută cu elevele clasei a X-a de la școala medie nr. 2 din localitate la întreprinderea „Ceramica" din localitate, în urma lecției cu tema „Silicații și aplicațiile lor".

Pentru îmarmarea tuturor cadrelor didactice cu deprinderi practice de mînuire a aparatelor de laborator se pot organiza, pe lîngă școlile din centrele raionale, sub îndrumarea profesorilor celor mai bine pregătiți, lucrări practice frontale cu cadrele didactice din raion care predau fizica și chimia, științele naturale sau geografia. Asemenea lucrări practice au și fost organizate în unele raioane (de exemplu în raioanele Cîmpina, Cislău, Tîrgoviște) și au arătat că în acest fel se poate asigura folosirea materialului didactic în mod competent la fiecare școală. Extinderea acestei măsuri reprezintă una din căile concrete de sprijinire a cadrelor didactice de către secțiile de învățămînt și cultură.

Un rol foarte mare revine secțiilor de învățămînt și cultură și în sprijinirea școlilor în ceea ce privește îmbogățirea bazei lor didactico-materiale. Pentru a obține în această privință un ajutor cît mai larg din partea întreprinderilor, a G.A.S., G.A.C. și a altor unități de producție se poate trece la organizarea unor comisii regionale și raionale de sprijinire a politehnizării învățămîntului, așa cum s-a procedat în regiunile Ploești, Timișoara și în alte regiuni și raioane. Într-o asemenea comisie pot fi antrenați factorii de răspundere din cadrul regiunii sau raionului care pot face multe pentru dotarea școlilor cu cele necesare (ateliere, terenuri experimentale, unelte, scule, aparate, machete etc.).

Pe această cale, în regiunea Ploești, s-au realizat unele acțiuni importante. Astfel, numeroase materiale didactice au fost confecționate de către întreprinderile din regiune. De asemenea, s-a organizat un atelier regional pentru confecționarea materialului didactic necesar predării științelor naturale. Pe lîngă aceasta, s-a întocmit o situație privind utilajul ce poate fi cedat de către întreprinderi școlilor pentru înzestrarea atelierelor. Au fost studiate posibilitățile de organizare a practicii în producție a elevilor, s-a asigurat patronarea școlilor de către întreprinderi, au fost organizate conferințe ale inginerilor și tehnicienilor pentru cadrele didactice, precum și conferințe ținute de pedagogi în fața părinților în legătură cu importanța politehnizării învățămîntului. Un sprijin important l-a dat școlilor organizația U.T.M. din uzinele „1 Mai" din Ploești care, sub îndrumarea comitetului de partid, a chemat la întrecere toate organizațiile U.T.M. din regiune în vederea mobilizării tineretului în acțiunea de confecționare a materialului didactic prin recuperarea deșeurilor.

Pentru stimularea confecționării materialului didactic secțiile regionale de învățămînt și cultură pot organiza în centrele de raion expoziții în care să se prezinte material didactic însoțit de desene de execuție și instrucțiuni de construire și folosire a aparatelor, în mai multe exemplare, pentru a putea fi distribuite școlilor și întreprinderilor.

Acolo unde s-au luat asemenea măsuri s-a reușit să se atragă mase largi de oameni în jurul școlii și al problemei politehnizării învățămîntului.

Experiența cîștigată pînă în prezent de unele școli și secții de învățămînt și cultură în domeniul politehnizării învățămîntului trebuie extinsă și în alte regiuni. Pentru aceasta este necesar ca Ministerul Învățămîntului și Culturii și Institutul de științe pedagogice să acorde mai multă atenție generalizării rezultatelor bune obținute pînă în prezent.

Condiții pentru realizarea politehnizării învățămîntului există. Depinde de cei ce muncesc în școli ca această sarcină, pusă în fața școlii de către partid și guvern, să fie cît mai bine îndeplinită.

O. ROȘEANU
controlor principal de stat

La școala medie de arte plastice din București. Ultimele retușuri.

O nouă ediție a „Îndrumătorului pentru educatoare"

Recent a fost reeditat „Îndrumătorul pentru educatoarele din grădinițele de copii" a cărui lipsă s-a resimțit mult în instituțiile de învățămînt preșcolar.

Față de prima ediție a îndrumătorului, care a apărut în 1956, noua ediție este îmbogățită pe baza observațiilor comunicate de educatoare, și răspunde dorinței acestora de a lucra cît mai organizat și mai sistematic pentru aplicarea programei de activitate în grădinițele de copii. Totodată, noul îndrumător ține seamă de ultimele directive ale U.C.F.S. în legătură cu predarea educației fizice. În acest sens au fost revăzute capitolele respective și exemplele de planuri de activitate și s-au făcut modificările necesare.

S-au introdus, de asemenea, indicații în legătură cu regimul de zi al copiilor de la 3—7 ani în grădinițele sezoniere și s-au făcut precizări la acele îndrumări care puteau da naștere la interpretări greșite, cum ar fi de pildă cele referitoare la învățarea poeziilor și predarea jocurilor de mișcare.

Îndrumătorul cuprinde programa activității care trebuie desfășurată cu copiii între 3 și 7 ani în grădinițele de copii, iar conținutul său are un caracter obligatoriu pentru toate educatoarele.

Secțiile de învățămînt și cultură raionale trebuie să asigure ca îndrumătorul să ajungă în grădinițele de copii.

Răspundem la întrebările cititorilor

ORGANIZAREA ORELOR DE LECTURĂ

După cum se știe, în noua programă școlară pentru clasele I—IV care se aplică acum în școli, s-a făcut o nouă repartizare a orelor de limba română, acordîndu-se săptămînal cîte o oră pentru lectură. Colectivul de învățători de la școala de 7 ani din comuna Aninoasa, raionul Filimon Sîrbu, precum și o serie de alți învățători s-au adresat gazetei noastre cu rugămintea de a le da unele sugestii cu privire la organizarea acestor ore.

Le răspundem pe această cale.

Faptul că în noua programă pentru școala elementară s-a prevăzut săptămînal o oră pentru lectură subliniază deosebitul rol ce trebuie acordat lecturii ca mijloc de completare a cunoștințelor elevilor, de dezvoltare a gîndirii și vocabularului lor, de educare a sentimentelor lor. Orele de lectură sînt menite să trezească la copii dragostea pentru carte, să-i învețe cum să citească pentru ca, pe lîngă odihna și desfătarea prilejuite de lectură, să-și îmbogățească și mintea și inima cu cele mai alese și mai nobile învățăminte și sentimente.

Pentru atingerea acestui scop trebuie să pregătim cu multă grijă orele de lectură, ținînd seama de prevederile programei, de specificul clasei, de preocupările elevilor. Fără îndoială, trebuie să fim întotdeauna la curent cu cele mai noi cărți și publicații pentru copii, să cunoaștem atitudinea criticilor noștri față de acestea.

În rîndurile ce vor urma dăm cîteva sugestii în legătură cu organizarea unor ore de lectură la clasele a III-a și a IV-a.

Iată, de pildă, cum s-ar putea desfășura o oră de lectură la clasa a III-a, al cărei scop ar fi consolidarea cunoștințelor căpătate cu prilejul lecturilor din scrierile lui Creangă.

Conținutul lecției trebuie anunțat de învățător cu cel puțin două săptămîni înainte. În cursul acestor săptămîni se va citi din „Luminița" povestirea care înfățișează viața lui I. Creangă. Se vor pregăti pentru aceasta 2—3 elevi, care vor căuta la biblioteca școlii, a clasei sau în biblioteca personală povestirea respectivă. La ora de lectură copiii vor citi cîteva fragmente din „Amintiri din copilărie" (de exemplu: „La scăldat", „La cireșe", „Pupăza din tei"). Pe lîngă aceasta se vor dramatiza două din poveștile cunoscute de ei, bunăoară „Capra cu trei iezi" și „Ursul păcălit de vulpe".

În alte ore de lectură la clasa a III-a se poate alcătui un album, intitulat de exemplu „Traista cu povești", care va cuprinde desene făcute de copii și ilustrații înfățișînd diferite momente din cîteva povești pe care le-au citit înainte. (De exemplu: „Cioc, cioc" de Em. Girleanu, „Șoricelul moțiuros" de S. Marșak, „Scufița roșie" de Charles Perrault, „Albă ca zăpada" de Frații Grimm). La aceste ore copiii, anunțați dinainte, aduc poveștile respective iar învățătorul pregătește ilustrații. El expune aceste ilustrații pe tablă (cîte una sau două de fiecare poveste), iar copiii caută în cărțile lor fragmentul ilustrat. Apoi copiii desenează un moment pe care și-l aleg ei. Pe rînd fiecare copil prezintă desenul, ilustrînd prin cîteva cele înfățișate în desen. Se face o scurtă analiză a felului în care desenul a izbutit sau nu să redea conținutul fragmentului — peisaj, culori și chiar atitudini.

La clasa a IV-a se poate organiza o lecție al cărei scop să fie, de pildă, prezentarea cărții „Fram, ursul polar" de Cezar Petrescu. Este bine să pregătim această lecție prin vizionarea de către copii a unui spectacol de circ și printr-o scurtă convorbire despre spectacolul vizionat. Acolo unde aceasta nu este posibil, vom cere unui copil care a vizionat altă dată un asemenea spectacol să vorbească despre el, sau vom povesti noi înșine. Discuția se va opri asupra animalelor dresate; le vom arăta copiilor că animalele pot fi învățate să execute anumite mișcări, dresajul fiind un fel de școală pentru animale.

Vom prezenta apoi titlul cărții și vom spune numele autorului ei, cerînd copiilor să-și reamintească ce alte povestiri ale acestui autor au mai citit. Le vom arăta, după aceea, cartea — un exemplar cartonat, pe coperta căruia, pe un fond albastru marin, se vede silueta masivă a unui urs alb, purtînd o placardă cu un program de circ. Fără îndoială, cîțiva dintre copii ne vor anunța că ei cunosc această carte, pe care au citit-o înainte.

Vom expune pe scurt conținutul cărții. Apoi vom citi un fragment (de pildă un fragment din capitolul II, în care sînt prezentate trumoasele reprezentații date de Fram). Vom comenta pe scurt fragmentul și, răsfoind cartea, vom da cîteva explicații cu privire la vocabular, așa încît elevii să nu întîmpine greutăți în lectură. Este bine să cerem și copiilor care au citit înainte cartea să povestească pe scurt cîteva din momentele ei (de pildă, acelea care arată că ursul nu se simte bine la pol, că e vesel cînd întîlnește un copil și e fericit cînd revine la circ).

Pentru cunoașterea întregii povestiri vom recomanda lectura cărții, lucru care, fără îndoială, va fi primit cu bucurie de copii. Le vom cere ca, peste două săptămîni, să aducă cîte un desen ilustrînd momente din viața lui Fram.

O foarte interesantă oră de lectură se poate pregăti cu elevii clasei a IV-a în ultimele luni ale anului școlar, cu tema „Pe urmele vasului Duncan", cu ajutorul cărții „Copiii căpitanului Grant" de Jules Verne. În cadrul acestei ore grupuri de elevi pot expune diferite peripeții ale acestui vas, pot indica fragmente care ilustrează expunerea lor etc. O asemenea oră îi va interesa în mod deosebit pe elevi, le va trezi interes pentru călătorii, pentru cercetarea naturii, pentru lectura cărților cu conținut științifico-fantastic.

Tot cu elevii clasei a IV-a putem organiza — în vederea îndrumării și controlului lecturii presei pentru pionieri și școlari — ore de lectură cu teme ca: „Ce este nou în viața copiilor din lumea întreagă", „Cum întîmpină copiii din patria noastră ziua de 1 Mai"; „Copiii la odihnă" etc.

Teme pe baza cărora putem organiza ore de lectură interesante sînt nenumărate. De felul cum vom ști să le alegem și să le organizăm depinde succesul muncii noastre și mulțumirea că putem sădi în sufletele copiilor noștri dragostea pentru carte, pentru lectură.

CONSTANȚA TEODORESCU

Gramatica limbii române pentru clasa a VI-a

Manualul de gramatică pentru clasa a VI-a, elaborat în acest an, este mult superior celor din anii trecuți, atît în ceea ce privește nivelul științific cît și din punctul de vedere al tehnicii tipografice. Autorii s-au străduit să explice și să definească noțiunile gramaticale pe înțelesul elevilor de clasa a VI-a, să facă manualul accesibil prin bogăția și diversitatea exemplelor luate din autorii clasici sau din creația folcloristică, prin schemele și tabelele sinoptice care însoțesc aproape fiecare subcapitol.

Manualul nu este scutit însă de unele lipsuri. Mă voi referi, în primul rînd, la definițiile date noțiunilor gramaticale, la aspectul normativ și la valoarea critică normativă a manualului. Trebuie să spun de la început că omiterea definiției sunetului este regretabilă. În legătură cu definiția dată vocalelor („sunetele care se rostesc cu gura deschisă"), țin să precizez că în aceeași măsură și unele consoane (c, g, h, l) se pot rosti cu gura deschisă. Mai fericită mi se pare formularea: „vocalele sînt sunetele care se pot pronunța singure (fără ajutorul altor sunete)". La fel stau lucrurile cu definiția, oarecum antinomică, dată consoanelor („cînd curentul de aer întîlnește în calea lui obstacolul pus de buze, limbă sau dinți"). Nu se poate spune că în rostirea vocalelor o și u nu există un „obstacol" la care participă buzele. Și, dacă e așa, atunci semivocalele e, i, o, u, n-au ce căuta printre vocale, sau, în orice caz, trebuie făcută mențiunea că alături de vocalele a, ă și î pot figura și celelalte patru, în anumite cazuri fiindcă semivocalele au timbrul de vocale, dar se pronunță cu o strîmtare a canalului vorbitor, caracteristică și pentru consoane. Se știe doar că la articularea vocalelor limba execută o mișcare orizontală și una verticală, iar rotunjirea buzelor creează timbrul anumitor vocale. Tot astfel, consoanele se pot defini ca sunetele ce nu se pot pronunța singure, ci totdeauna cu ajutorul unei vocale.

Definiția dată silabei este lipsită de precizie („sunetul sau grupul de sunete care se pronunță cu o singură deschidere de gură"), deoarece s-ar putea tot așa de bine înțelege că există sunete care s-ar rosti cu mai multe deschideri de gură, sau că orice sunet formează o silabă, din moment ce orice sunet se poate rosti cu o singură deschidere de gură. Socotim mai potrivită definiția dată în volumul „Limba română" ed. Academiei R.P.R., 1956, p. 58: „unitatea sonoră alcătuită dintr-o vocală sau dintr-un grup de sunete în care intră neapărat o vocală...".

În ce privește definiția dată substantivelor mobile („care au forme deosebite pentru a arăta ființele de parte bărbătească și pe cele de parte femeiască"), se face mențiunea că mobile sînt considerate cele care au un corespondent din aceeași temă (de exemplu: lup-lupoaică), și nu cele de tipul: cocoș-găină. Poate că omisiunea substantivelor cu forme multiple de singular se datorește programei din moment ce la pag. 32 sînt tratate substantivele cu forme multiple de plural.

Definiția cazurilor mi se pare improprie nu atît prin faptul că o noțiune de morfologie se definește prin raportarea la funcțiile sintactice (același caz dificil se întîlnește și la definirea prepoziției sau chiar a conjuncției), cît prin acela al inexistenței corespondențelor: cazurile cumulează funcții sintactice (în nominativ stau: subiectul, numele predicativ și atributul apozițional, în genitiv: atributul substantival, dar și genitivul apozițional și complementul precedat de o locuțiune prepozițională, în dativ: complementul, dar și atributul etc., în timp ce vocativul nu are nici una). Apoi, definiția cazurilor este și limitativă. Oare celelalte părți de vorbire (în afară de substantiv) din categoria nominală (adjectivul, numeralul — cu valori substantivale) sau pronominală nu au cazuri? Oare substantivul în cazul nominativ nu poate îndeplini, în propoziție, și funcția de apoziție, atît timp cît autorii tratează la sintaxă atributul substantival apozițional (p. 246)?

Uneori, definițiile sînt extensiv-automatizate, cum este cazul cu definiția declinării („trecerea substantivului prin cele cinci cazuri, la singular și la plural"), deoarece cele mai multe substantive n-au vocativ, iar altele sînt declinate sau declinabile numai la singular sau numai la plural. Ar fi fost mai potrivită definiția: trecerea substantivului, articolului, adjectivului, pronumelui etc. prin cazurile și prin numerele pe care le pot avea.

Cît privește adjectivul, socotesc că împărțirea dihotomică (în propriuzise și participiale, p. 69) este insuficientă, cunoscînd că la p. 109 se folosește noțiunea de adjective pronominale, iar la p 249 se explică atributul pronominal exprimat și prin adjective pronominale. Cred că împărțirea în adjective calificative și determinative era mai nimerită. Se poate să fie la mijloc o insuficiență a programei. Ea trebuie remediată din moment ce apare noțiunea de adjectiv pronominal.

Nici definiția dată adjectivului posesiv nu este precisă: „adjectivul posesiv însoțește totdeauna numele obiectului posedat...". Era necesar adaosul: „și îl determină", fiindcă poate însoți pe substantiv fără ca să-l și determine.

La fel este cazul cu definiția dată pronumelui relativ: „...leagă unele propoziții secundare de propozițiile de care depind". Definiția ar fi perfect valabilă pentru conjuncții. Aici însă trebuie să se formuleze: leagă propozițiile subordonate de cuvintele determinate din propozițiile regente — mai ales că despre regentă se vorbește îndelung la sintaxa frazei (cf. p. 297, 299, 301, 304 etc.).

Cu privire la verb, cred mai nimerită definiția dată modurilor de Gramatica Academiei: „felul cum consideră vorbitorul acțiunea exprimată de verb" decît aceea dată în manual.

În definirea modurilor personale efectul e luat drept cauză și invers. Socotesc mai bună formularea: se numesc moduri personale pentru că verbele la aceste moduri pot prezenta acțiunea legată de persoana care o săvîrșește, avînd forme flexionare pentru exprimarea persoanei și a numărului.

Cît despre definiția participiului („verbul care arată acțiunea suferită de un obiect și îndeplinește funcțiunea unui adjectiv"), precizez că nu e vorba de funcție, ci de valoarea morfologică (la fel și la pag. 241, la definirea atributului adjectival).

Unele note ale ocliniției date propoziției sînt de prisos sau devin tautologice („o îmbinare de cuvinte care „exprimă o comunicare"). Mai întîi că o propoziție poate fi și monomembră (Plouă!) și nu numai „o îmbinare de cuvinte" și, în al doilea rînd, cum se poate spune: „exprimă o comunicare"!... Credem propria definiția: comunicarea cu un singur predicat (definiția presupunînd și acoperind subiectul inclus, subînțeles, nedeterminat, lipsa și elipsa, în genere).

Se pot aduce unele obiecții și în legătură cu comentariile, analizele, explicațiile și notele observative pe care le cuprinde manualul. De cele mai multe ori autorii întreprind cu multă chibzuință comentariul faptului lingvistic. Cu toate acestea, mai sînt încă unele formulări greșite, unele explicații neclare sau insuficiente, unele inadvertențe sau omisiuni.

Se știe că repartizarea substantivelor pe genuri se face după criterii gramaticale. De aceea ne surprinde constatarea autorilor: „substantivele neutre sînt la singular de genul masculin, iar la plural de genul feminin" (pag. 26).

La pag. 40, în paradigma intitulată „Declinarea substantivelor cu articol nehotărît", figurează vocativele pădure, păduri. Care-i articolul nehotărît pe care-l urmăresc copiii? Există o declinare nearticulată, după cum există o declinare articulată cu articolul hotărît și cu cel nehotărît. La pag. 46 se arată că în cuvîntul steaua articolul hotărît a se leagă de terminația nearticulată a substantivului prin vocala — u, cînd de fapt este o semivocală care se comportă aidoma unei consoane: face corp comun cu vocala secvență: stea-ua.

În manual sînt omise o serie de chestiuni ca: comentarea formei în declinare a numelor proprii feminine, declinarea la plural a numelor proprii, inclusiv a denumirilor geografice (cu toate că textul dat ca temă la p. 50 cuprinde pluralul Carpații). În legătură cu declinarea numelor proprii masculine trebuie să semnalăm o eroare. Se arată că acestea „rămîn neschimbate la toate cazurile" (p. 49), deși se dă, la aceeași pagină, în paradigmă, vocativul Dane!

Nejustificată apare lipsa formelor pronumelor personale neaccentuate conjuncte, din moment ce la sfîrșitul manualului, la capitolul „Semnele de ortografie și de punctuație", sînt întrebuințate pentru a se explica linioara de unire (l-a dus, ni-l umplură etc., p. 317).

Pe lîngă faptul că nu există o definiție generică a adjectivelor determinative (noțiunea fiind totuși folosită în manual), definițiile parțiale sînt evazive. Astfel, la adjectivul posesiv, în loc de definiție, în chenar se dă „Adjectivul posesiv însoțește...", „Adjectivul demonstrativ însoțește...", iar definiția adjectivelor interogative e în fapt o definiție a lui „care" și „ce" („Care și ce, însoțind în prepoziția interogativă substantivele la care se referă întrebarea, se numesc interogative", p. 104). Socotesc mai nimerită definirea acestora pornindu-se de la formula: adjectivele care însoțesc și determină substantivele pentru a...

În legătură cu formarea numeralului distributiv, consider o greșeală faptul că prepoziția „cîte" e considerată adverb (p. 115) în expresia „cîte unul". Cît poate fi adverb în exemple de felul „cît l-am așteptat", dar nu în forma „cîte", care, precedînd un numeral cardinal, formează numeralul distributiv.

Mai multă atenție ar fi asigurat evitarea unor contradicții. Astfel la pag. 195 se arată că prepoziția are rol sintactic, iar la pag. 264 că „prepoziția și locuțiunea prepozițională nu îndeplinesc singure un rol sintactic". La pag. 123 se scrie „optativul sau condiționalul", pentru ca în cursul conjugării (p. 137 și urm.) să apară optativul — condițional.

Dar analiza manualului dezvăluie și o serie de deficiențe de ordin redacțional. Iată cîteva exemple: „vocativul este cazul în care stă substantivul cînd indică numai persoana sau lucrul cărora li se adresează" (p. 38) sau „Complementul care arată ființa sau lucrul asupra cărora (s.n.) trece..." (p. 256), sau observația de la pag. 178 („Toate verbele la mod personal, predicative sau copulative, îndeplinesc în propoziție funcția de predicat (verbal sau auxiliar al predicatului nominal)", ceea ce ar însemna că verbele copulative îndeplinesc în propoziție funcția de auxiliar al predicatului nominal. Dar atunci, din cine mai este format predicatul nominal?

Curioasă e și redactarea: „prepoziția de leagă atributul de vară de substantivul noapte în exemplul: noapte de vară". Din felul cum e redactat textul ar trebui să se înțeleagă: noapte de de vară. Aceeași observație și pentru celelalte exemple de la aceeași pagină (195).

Cu privire la definiții și la explicații mai sînt încă multe lucruri de spus. Sper că lucrul acesta îl vor face mai ales profesorii care predau la această clasă, după cum sper că observațiile justificate vor sprijini apariția unei ediții revizuite a unui manual atît de folositor.

GH. POALELUNGI

Lucrări de metodică premiate

Concursul de metodica predării matematicii și fizicii, inițiat în anul trecut de „Gazeta matematică și fizică" seria „A", s-a încheiat. Au fost primite 30 de lucrări, autorii lor fiind mai ales profesori de matematică din școlile medii.

Pe baza propunerilor comisiei concursului, biroul Consiliului S.S.M.F. a hotărît să acorde următoarele premii:

Premiul III (1000 lei) pentru lucrarea:

„**Probleme de metodică ale predării electricității în școala medie**", de prof. I. Hirschsohn și G. Segal, Bacău;

Mențiuni (cîte 750 lei) pentru lucrările:

1. „**Însemnări asupra predării ariilor și volumelor corpurilor de rotație la clasa a X-a**", de prof. C. Borș și C. Pricop, Piatra-Neamț;

2. „**Predarea calculelor cu aproximație ca o formă specifică a politehnizării învățămîntului matematicii în școlile de 7 ani și medii**", de prof. Z. Demény, Aiud;

3. „**Dezvoltarea gîndirii elevilor la lecțiile de matematică**", de prof. S. Mărculescu, Orașul Stalin;

4. „**Numerele imaginare și complexe. Expunere elementară pe baze moderne**", de prof. E. Vișa, Timișoara.

În afara lucrărilor enumerate mai sus, cîteva lucrări au fost recomandate spre publicare redacțiilor „Gazetei matematice și fizice" seriile „A" și „B".

COMENTARII

Vrei, nu vrei, bilet la loterie iei

Am mai avut prilejul să constatăm unele abuzuri sau atitudini greșite din partea unor lucrători de la sfaturile populare față de cadrele didactice, dar nu am mai întîlnit pînă acum „metode originale" ca cea folosită de sfatul popular al comunei Vășod, din raionul Săcuieni, regiunea Oradea, la îndemnul și din dispoziția sfatului popular al raionului respectiv.

La data de 3 ianuarie 1958, cadrele didactice din comuna Vășod au rămas foarte surprinse cînd, la plata salariilor, secretarul sfatului popular comunal le-a reținut la fiecare cîte 10 lei, dîndu-le în schimb cîte un bilet la tombola organizată de colectivele sportive „Progresul I.C.O." și „Flamura Roșie" Oradea, pentru ziua de... 7 decembrie 1957.

Nu vă mirați, pentru că în privința datelor nu este nici o eroare. Scrie negru pe alb. Cei în cauză, nemulțumiți de această „metodă originală", s-au resemnat cînd au auzit că aceasta este opera tovarășului secretar al sfatului popular al raionului Săcuieni și că a fost aplicată și altor colegi de-ai lor, ca cei din comunele Valea lui Mihai și altele.

Parcă poți să te pui rău cu secretarul sfatului popular raional? Firește că nu. Cititorii ne spun însă că lucruri de felul acesta se petrec destul de des în raionul Săcuieni, fără ca protestele lor anterioare să fi fost luate în considerare și fără să se țină seamă că dispozițiile legale în vigoare nu dau dreptul să se facă rețineri din salariile oamenilor muncii fără consimțămîntul acestora.

Ce să faci: „Vrei, nu vrei, bilet la tombolă trebuie să iei". Socotim însă că astfel de „metode originale" sînt contraindicate și sugerăm sfatului popular al raionului Săcuieni să le revizuiască.

COSTIN M.

Merite nerecunoscute

Cînd a venit întîi la conducerea școlii, tovarășul director, cercetînd arhiva, a descoperit un plan de muncă rămas de la înaintași. Luînd planul, îi dădu citire de la un capăt la altul. Este un plan minunat — și-a zis el, o capodoperă a genului! Totul era spus frumos, pe capitole și subcapitole, cu titluri subliniate cu roșu — nimic nu pierduse din vedere predecesorul.

Dar ceea ce a apreciat îndeosebi noul director era caracterul de universalitate al lucrării. Era un plan care se potrivea de minune pentru orice școală, de orice categorie, din orice localitate. Un singur lucru îi știrbea întrucîtva „perfecțiunea"; numele cadrelor didactice cărora le erau repartizate sarcinile și termenele de îndeplinire. Din fericire, însă, aceste mici imperfecțiuni erau retușabile. Punînd deci mîna pe stilou, directorul făcu îndreptările de cuviință, după care dădu planul să fie bătut la mașină.

A ieșit un plan minunat. O capodoperă a genului. Directorul se felicită; apoi introducînd „nou-născutul" plan în scutecele unui dosar, îl închise în sertar.

Obiectele de valoare trebuie bine păstrate și conservate. De aceea directorul nu scotea planul din ascunziș decît la zile mari — cînd avea inspecție. Îl deshumă definitiv la începutul anului școlar următor, cînd din nou secția de învățămînt îi ceru plan de muncă.

Îl citi de la un capăt la altul. Era un plan minunat. O capodoperă a genului. Un singur lucru îi știrbea din perfecțiune: se mai schimbaseră unii învățători și profesori, datele nu mai corespundeau întru totul. Directorul puse mîna pe stilou și făcu îndreptările de cuviință, după care dădu planul să fie bătut la mașină. Îl trimise la secția de învățămînt. Apoi, cu ritualul obișnuit, închise copia în sertar.

Trecură așa vreo trei-patru ani. Un nou an școlar se apropia. Directorul nu mai putu suporta. Iar plan de muncă! Astă-i epuiza. Făcu o noapte albă și... planul se născu.

În ziua următoare secretara primi dispoziția să bată planul la mașină de cinci ori în cîte trei exemplare. Primind lucrarea, directorul zîmbi mulțumit. Era asigurat acum pentru cinci ani.

Dar... chiar în anul acela un alt director fu numit în locul lui. Aflînd, vrednicul director se mîhni. Așadar secția de învățămînt nu-i aprecia munca. „Și cînd te gîndești, își zise el, că nu există pe întreg cuprinsul raionului un alt director care să aibă un plan de muncă atît de frumos ca al lui!"

I. A.

Pe marginea unui concurs

S-au consumat primele două etape ale concursului artistic de amatori inițiat de Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură. Echipele clasificate pentru a participa la etapa interregională și-au început pregătirile pentru îmbogățirea repertoriului, celelalte își continuă activitatea obișnuită, organizînd noi spectacole. Deși ni s-ar putea reproșa că le facem cu întîrziere, socotim că ar fi totuși utile cîteva considerații în legătură cu problemele ridicate în desfășurarea de pînă acum a concursului.

De la început se cuvine să menționăm caracterul lui larg, cuprinzător. În afara echipelor artistice — de teatru, cor, dansuri, în afară de orchestre, soliști instrumentiști și vocali, concursul include și cercurile literare ale cadrelor didactice, pe autorii de conferințe și monografii din rîndurile acestora etc.

Urmărind desfășurarea celor două faze ale concursului care au avut loc pînă acum — cea raională și cea regională — se poate aprecia că actualul concurs a stîrnit un ecou fără precedent în rîndul muncitorilor din învățămînt. Este de altfel, după părerea noastră, latura lui cea mai pozitivă. În adevăr, au participat la aceste două faze ale concursului 358 coruri, 541 echipe de teatru, 343 echipe de dansuri, 45 orchestre, 2 fanfare, 247 brigăzi de agitație etc. Cifrele de mai sus oglindesc creșterea considerabilă a mișcării artistice de amatori din rîndurile muncitorilor din învățămînt. Explicația poate fi căutată în interesul pe care în ultimii doi ani l-au acordat comitetele sindicale raionale antrenării membrilor de sindicat în munca artistică și cea culturală. Comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt din regiunea Bacău, de pildă, au participat la concurs cu peste 200 de diverse echipe artistice, dintre care 60 s-au calificat pentru faza regională.

Este interesant de remarcat că în actualul concurs artistic, în ciuda greutăților mari pe care au trebuit uneori să le învingă, marea majoritate a echipelor participante provin din mediul sătesc. În raionul Horezu, de exemplu, învățătorii din 4 comune — Bărbătești, Dobriceni, Pietrari și Bodești — au organizat un cor pe 4 voci, cu care s-au prezentat cu destul succes la faza regională a concursului. Multe colective de pedagogi de la sate au organizat brigăzi artistice de agitație și echipe de teatru. Colectivul de pedagogi din comuna Ulmu, raionul Călărași, a înființat un cerc dramatic care a pregătit nu mai puțin de 8 piese de teatru și scenete, prezentînd numeroase spectacole pe scenele căminelor culturale din comună și din împrejurimi.

Alături de formațiile artistice noi înființate au participat la concurs și echipe cu îndelungată experiență, cu un palmares bogat în succese. Dintre acestea amintim fanfara din Balș, orchestra de cameră a comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt din Rm. Vîlcea, formațiile de cor ale cadrelor didactice din Sibiu, Regiunea Autonomă Maghiară, Iași, București, Craiova, Rm. Vîlcea, Pitești, Galați, Brăila, Tecuci, echipele de dansuri populare din raioanele Tulcea, Filiași, Panciu etc. Acestea cuprind în repertoriile lor piese și cîntece de autori clasici și contemporani, valorifică creația populară și urmăresc cu mai multă îndrăzneală decît înainte prezentarea creațiilor originale, cu atît mai interesante cu cît sînt mai legate de viața și munca oamenilor de azi.

Faza regională a concursului a dovedit că multe colective artistice, teatrale, muzicale și coregrafice au ajuns să realizeze spectacole la un nivel artistic ridicat. Echipa de teatru a pedagogilor din Călărași este un exemplu de muncă și experiență artistică. Începîndu-și activitatea cu aproape 10 ani în urmă, ea a ajuns astăzi să aibă un colectiv de 21 membri și un repertoriu de 25 de piese, din care cele mai multe legate strîns de problemele noi ivite în viața poporului nostru. Repertoriul cuprinde și piese de autori clasici și contemporani. Spectacolul cu piesa „Gaițele" de A. Kirițescu, prezentat în fața juriului de selecționare, dovedește marile posibilități artistice de care dispun membrii cercului dramatic din Călărași. Ceea ce este de asemenea demn de remarcat este faptul că acest colectiv artistic a susținut zeci de spectacole cîștigîndu-și o binemeritată reputație în fața spectatorilor.

Din numeroasele alte echipe artistice fruntașe citîm și orchestra de cameră a cadrelor didactice din Rm. Vîlcea, compusă din 12 membri. Această orchestră oferă cu regularitate în primul rînd profesorilor și învățătorilor din oraș și apoi publicului iubitor de muzică din raion concerte de un ridicat nivel artistic. Echipa a sărbătorit de curînd cel de al 100-lea concert, împlinind și 7 ani de activitate. Repertoriul echipei cuprinde cîteva zeci de bucăți de muzică clasică și contemporană. Un deosebit succes l-a avut în concurs interpretarea piesei „Crai nou" de Ciprian Porumbescu, la care s-au remarcat, în afara instrumentiștilor, și cei trei soliști — profesorii Angela Tais, Ion Ionescu Basu și I. Turcanu.

Cele două faze ale concursului desfășurat pînă în prezent ne-au reamintit și de unele neajunsuri existente în mișcarea artistică de amatori, care îi diminuează forța educativă și mobilizatoare. Amintim mai întîi faptul că unele echipe artistice de amatori își rezumă activitatea numai la repetiții, fără să prezinte spectacole. Acestea pierd săptămîni și chiar luni de zile pregătindu-se pentru diferite concursuri numai cu scopul de a se prezenta bine, de a cuceri premii. Este evident că o formație care pornește la drum cu astfel de țeluri face o muncă aproape inutilă. De aceasta sînt răspunzătoare, firește, comitetele sindicale raionale, orășenești și comitetele de instituție din școli care nu oferă perspective de spectacole echipelor lor artistice. Vinovate sînt și echipele respective și, mai ales, sînt vinovați unii instructori care lungesc inutil repetițiile, dezarmează în fața greutăților de deplasare la sate, sau se angajează să pregătească piese și bucăți muzicale care depășesc posibilitățile artistice ale echipelor și care cer cheltuieli mari de punere în scenă, cînd e vorba de echipele de teatru.

În legătură cu repertoriul echipelor de teatru se manifestă în special la echipele nou înființate tendința de a fugi de piese într-un act. Echipa de teatru a pedagogilor din Lieși, regiunea Galați, (echipă fără prea multă experiență), de pildă, a pregătit nici mai mult, nici mai puțin decît piesa „Tache, Ianke și Cadîr".

În ce privește cele 358 de coruri care s-au prezentat la concurs, se poate spune că multe din ele au doar o activitate ocazională, legată mai ales de sărbătorirea zilelor festive. De aici provine, în cele mai multe cazuri, lipsa unei deprinderi muzicale a coriștilor, care duce la interpretări sub nivelul exigențelor sporite ale publicului. Acestea trebuie să știe că oricît de bine ar fi întocmit repertoriul unei echipe ea nu-și va realiza decît în parte misiunea educativă dacă nu va realiza spectacole izbutite din punct de vedere artistic.

Echipele clasificate pentru faza interregională mai au în fața lor 2 luni, perioadă în care își pot desăvîrși pregătirile. Socotim că pentru a-și ridica măiestria artistică cel mai bun mijloc ar fi să dea cît mai multe spectacole, urmate apoi de analize amănunțite, sub îndrumarea unui instructor competent.

Comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt ar putea folosi experiența cîștigată de echipele artistice în acest concurs organizînd întîlniri și discuții pe teme privind repertoriul și interpretarea artistică.

N. BURCEA
membru în comisia centrală de concurs

Un spectacol izbutit

Săptămîna dramaturgiei originale din cadrul „Lunii culturii" a dus la realizarea unui vechi deziderat: spectacole permanente pentru copii și tineret. Meritul acestei inițiative revine Teatrului Armatei care, la 24 decembrie, a inaugurat acest nou sector de activitate cu spectacolul „Pupăza din tei", comedie de Ion Dămian.

Alcătuită din elementele „Amintirilor" și basmelor lui Ion Creangă, comedia lui Ion Dămian aduce pe scenă întreaga lume a eroilor marelui scriitor de la Humulești. Cu un talent într-adevăr remarcabil, autorul, care este și un iscusit pedagog, a izbutit să aleagă din opera lui Creangă toate episoadele și personajele care se pot întruchipa într-o compoziție dramatică și care pot dobîndi, prin înlănțuirea scenică, o viață și o semnificație originală, cucerindu-și astfel o nouă bază de circulație. Acesta e omagiul dramaturgiei române la împlinirea a 120 de ani de la nașterea lui Ion Creangă.

„Pupăza din tei" e o piesă construită din cinci tablouri, în centrul cărora se află însuși povestitorul Ion Creangă (realizat cu multă substanță și dibăcie de către actorul Constantin Curiță), încadrat de către Ștefan a Petrii, de bunicul David Creangă, de mama Smaranda, de mătușa Marioara, de moș Vasile, de bădița Vasile, dascălul școlii din Humulești, de Smărăndița popii și de toți humuleștenii din „Amintiri", precum și de vestiții și neîntrecuții Moș Nichifor Coțcariul, Dănilă Prepeleac, Stan Pățitul, Păsări-Lăți-Lungilă, Flămînzilă etc. Toți aceștia apar cu graiul și cu hazul lor, cu întîmplările și cu specificul lor, colorînd și umplînd de rîsete cele cinci tablouri ale lui Ion Dămian. Cu un rafinat meșteșug artistic și cu o mare putere de evocare sînt alcătuite în special tablourile menite a înfățișa pe Ion Creangă învățător, precum și aspectele învățămîntului nostru sătesc de acum un veac și mai bine. Faptul că piesa este jucată, pe lîngă actorii Teatrului Armatei, și de un mare număr de pionieri și școlari de la școlile medii „Gh. Lazăr", „Mihai Eminescu" și „Ion Creangă" îi accentuează și mai mult caracterul de piesă pentru copii și tineret. În aceeași măsură, prin humorul și peripețiile ei năstrușnice „Pupăza din tei" se adresează însă și oamenilor maturi, Ion Creangă fiind un scriitor al tuturor vîrstelor.

Păcat numai că tabloul bîlciului (tabloul III), așa de bogat în scene umoristice, este prea încărcat și prea puțin stilizat din punct de vedere scenic, și că decorurile nu se armonizează în toate cazurile cu textul piesei și cu spiritul episodului dramatizat. Pentru o acțiune care se desfășoară în lunile mai și iunie, în preajma Munților Neamțului și a Ozanei cea limpede curgătoare, e prea mult galben, prea puțin pitoresc și prea puțin specific al vieții de la munte. Toate acestea se pot însă remedia, fiindcă „Pupăza din tei" e pornită pe o lungă serie de spectacole, așa încît decorurile pot reîntineri și înverzi pînă la primăvară.

De cîteva săptămîni Ion Creangă se află în mijlocul copiilor din București, care se veselesc nespus văzîndu-l și ascultîndu-l. Nic-a lui Ștefan a Petrii nici nu cere mai mult.

V. L.

Apare revista LUCEAFĂRUL

În curînd va apare „Luceafărul", organ al Uniunii scriitorilor din R.P. Română. Revista va apare bilunar și va cuprinde literatură de actualitate, în special creații ale genului scurt: schițe, povestiri, reportaje și mai ales poezii. Sectorul de critică al revistei va fi reprezentat prin materiale scurte și operative (însemnări, note, polemici). Această publicație se va ocupa totodată și de celelalte forme de manifestare artistică și culturală — teatru, cinema, muzică, artă plastică etc.

Scenă din spectacolul prezentat de brigada artistică de agitație a cadrelor didactice din Băbeni — Pitești

FOILETON

„Să fim în litera legii"

E trecut de miezul nopții. Ecoul primului cîntat al cocoșilor 'a amuțit de mult. Tot satul Doicești doarme. Numai la una din ferestrele casei în care locuiește tovarășul Ion Ștefan, directorul școlii de 7 ani, e încă lumină. El studiază. Răsfoiește iar și iar hotărîrile, regulamentele și instrucțiunile cu privire la drepturile și îndatoririle cadrelor didactice. Cu meticulozitate analizează fiecare aliniat în parte, fiecare paragraf. Multe din aceste paragrafe sînt cunoscute pe dinafară de tovarășul Ion Ștefan. Iar atunci cînd discuți cu dînsul, ai impresia că persoana sa e legalitatea întruchipată. În asemenea împrejurări el nu pierde prilejul să-ți precizeze: „Tovarășe, trebuie să respectăm legalitatea populară, să nu ieșim niciodată din litera legii. Cine înțelege să facă altfel, să nu se supere... cînd o să-i aplic legea..."

Mulți profesori și învățători de la școala de 7 ani din Doicești nu pricep însă prea bine de ce directorul Ion Ștefan nu aplică acest lăudabil principiu și în ceea ce îl privește pe el și familia lui. Auzi îndrăzneală din partea lor! De unde această permisiune să cîrtească împotriva conducerii școlii? Oare directorul Ion Ștefan nu e îndreptățit prin lege să fie mîndru de soția lui care, în timpul celor 8 ore de muncă zilnică pe care trebuie să le presteze ca secretară a școlii, înfăptuiește și alte munci? Ori de cîte ori e vorba, de pildă, de suplinirea oricărui învățător sau profesor de la această școală, plecat în concediu, ea este cea „sacrificată". Întocmai ca în legenda meșterului Manole! Numai cu o singură deosebire: pentru aceste „sacrificii" ea încasează bani!...

La rîndul ei, tovarășa secretară e și ea îndreptățită să se mîndrească cu un soț atît de descurcăreț. Și ce dacă nu are nici o calificare pentru învățămînt (fără să mai vorbim de calificarea superioară cerută de litera legii...)? Nu se menține el oare, grație unor „buni amici", în funcția de director la o școală de 7 ani cu secție serală de învățămînt mediu, așa cum e cea din Doicești? Firește că, la rîndul lor, susținătorii au satisfacția sentimentelor lor de amiciție. Ce să-i faci: gardul cu proptele nu cade.

Dar să vedem ce spun paragrafele și alineatele „legilor" directorului Ion Ștefan față de alte cadre didactice. Să luăm, de exemplu, cazul tinerei profesoare de limba română Olga Curelaru. După „legile" directorului Ion Ștefan această profesoară n-a fost în stare nu să lucreze cît doi, așa cum a „lucrat" luni de-a rîndul soția dumnealui, dar n-a reușit să-și îndeplinească nici măcar obligația de 36 ore săptămînal. Care a cauza? Tovarășa Curelaru, neavînd altceva mai bun de făcut, chiar de la venirea ei în școală și la începutul carierei de pedagog, s-a apucat să verifice cunoștințele elevilor și a constatat că cei din clasa a VI-a nu stăpînesc nici noțiunile elementare de limba română: unii din ei nu folosesc bine literele alfabetului, alții scriu cu literă mare în mijlocul cuvîntului etc. Pornind de la aceste lipsuri ale clasei, ea a făcut în primele două luni ale anului școlar — bineînțeles cu încuviințarea directorului — ore de meditații cu elevii slabi la învățătură. Cum era și firesc, nu i-a mai rămas timp pentru munca culturală. Și, cu toate că tov. Ion Ștefan a fost de acord în principiu cu propunerea profesoarei Olga Curelaru și a primit săptămînal planul de activitate al acesteia fără să facă vreo obiecție, cînd a fost vorba de întocmirea statelor de salarii pe luna octombrie a dispus să i se scadă patru zile din salariu. După cum vedeți, n-a iertat-o. Aceeași „lege" i-a aplicat-o și tovarășei Șimon Angela, care urmează cursurile fără frecvență ale facultății de filologie.

Ce părere aveți: este sau nu tov. director Ion Ștefan un conducător care lucrează „în litera legii"?

Veți spune poate că nu. Că ar fi trebuit să calculeze orele de muncă culturală ale tovarășei Curelaru la sfîrșitul trimestrului, așa cum prevăd instrucțiunile ministerului, și că era obligat să știe că tovarășa Șimon, ca toți cei înscriși la cursurile de calificare și perfecționare, este scutită de munca culturală. Puteți spune dvs. ce credeți. El n-o să ia nimic în considerație. Cu atît mai mult cu cît organele secției de învățămînt pe el îl ascultă, nu pe dvs. În adevăr, impresionat și convins de argumentele tov. Ion Ștefan, șeful secției raionale de învățămînt și cultură, fără a sta prea mult la gînduri, a răspuns la contestația profesoarei Olga Curelaru în felul următor: „...În conformitate cu H.C.M. nr. 387 din 1956... apreciem că reținerea s-a făcut legal. Dacă veți merge pe aceeași linie e posibil să primiți și sancțiuni pe linia regulamentului de ordine interioară". Cum s-ar spune, curat răspuns de birocrat!

Dar secția îl sprijină pe directorul Ion Ștefan nu numai în această privință ci în toate acțiunile lui. De pildă, în noua formă de organizare a serviciului profesorilor pe școală, pe care a „inventat-o" de curînd. Anume, pentru ca zilnic să fie hărțuiți un număr cît mai mare de învățători și profesori, directorul a hotărît ca ei să facă de serviciu pe școală schimbîndu-se din două în două ore. Iar el, ca director, să „planifice" și să „dirijeze" această schimbare. Este sau nu aceasta o metodă originală de muncă? Firește că este! Inspectorul Manea de la secția de învățămînt și cultură a raionului Pucioasa este chiar de părere ca această metodă să se experimenteze în continuare. Probabil că are de gînd s-o și generalizeze în raion.

Aveți poate o părere proprie și în această problemă? Vă rog să vă abțineți și să n-o formulați. Să dăm mai întîi cuvîntul secției de învățămînt și cultură a raionului și poate chiar și celei a regiunii Ploești, rugîndu-le să ne spună dacă nu cumva în comuna Doicești litera legii — de data aceasta a adevăratei legi — le obligă să numească în funcția de director un om competent și cu studii corespunzătoare.

M. GINDACU

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Problemele politehnizării dezbătute de pedagogii cehoslovaci

În condițiile unui puternic avînt, Republica Cehoslovacă construiește socialismul. În ultimii zece ani, poporul cehoslovac, condus de Partidul Comunist, a realizat adînci prefaceri de ordin economic, politic și cultural. Printre acestea se numără și prefacerile în domeniul învățămîntului care, pentru a sluji cît mai bine cerințelor construcției socialiste, este tot mai strîns legat de viață, de producție.

La Congresul al X-lea din iunie 1954 al Partidului Comunist Cehoslovac s-a subliniat că școala de cultură generală trebuie să pregătească tineretul pentru munca în producție și s-au concretizat amănunțit sarcinile privind politehnizarea școlii de cultură generală. În Hotărîrea Congresului P.C.C. cu privire la dezvoltarea și ridicarea școlii de cultură generală se spune: „O deosebită importanță pentru ridicarea nivelului de cultură al tineretului cehoslovac o are politehnizarea învățămîntului. Școala, prin instruirea și educația politehnică, asigură cunoașterea sistematică de către elevi a științei, le formează deprinderi practice pentru producție și, ceea ce este mai important, le face cunoscute bazele teoretice și practice ale producției industriale și agricole moderne; prin aceasta dezvoltă multilateral aptitudinile fizice și spirituale ale elevilor și-i pregătește să-și poată alege în mod liber profesiunea pe care o doresc".

Ca urmare au fost inițiate diferite acțiuni menite să ducă la dezvoltarea școlii de cultură generală din Cehoslovacia ca școală politehnică. Recent a avut loc la Bratislava o conferință care a făcut bilanțul realizărilor obținute pe acest drum, a dezbătut larg problemele politehnizării școlii de cultură generală din Cehoslovacia și a precizat sarcinile de viitor. La această conferință, care a fost organizată de către institutele de cercetări pedagogice din Praga și din Bratislava și Institutul pedagogic din Bratislava, cu sprijinul larg al Ministerului Învățămîntului, au participat, pe lîngă circa 500 de delegați din toată țara, și delegați din țările socialiste: U.R.S.S., R. P. Bulgaria, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Ungară, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Română.

Participanții la conferință au ascultat un amplu și documentat referat, cu tema „Politehnizarea învățămîntului", prezentat de către prof. univ. dr. Gustav Pavlovici, rectorul Institutului pedagogic din Bratislava, referat care a fost urmat de discuții largi și substanțiale. La rîndul lor, delegații din țările socialiste au făcut comunicări în care au informat asupra politehnizării învățămîntului în țările respective, au relevat unele probleme care se pun în acest domeniu și modul în care au fost rezolvate.

În cadrul conferinței s-a organizat o expoziție de material didactic și lucrări ale elevilor legate de politehnizarea învățămîntului. Deasemenea, s-a organizat vizionarea de filme didactice cu caracter politehnic utilizate în diferite forme de activitate școlară: predarea la lecții, activități practice în atelier, cercuri tehnice etc.

Referatul și discuțiile au cuprins cele mai variate și mai importante probleme și aspecte ale acțiunii de politehnizare în școlile cehoslovace.

Voi căuta — în limitele acestui scurt articol de gazetă — să desprind și să subliniez unele probleme și aspecte caracteristice școlii și modului de lucru al pedagogilor cehoslovaci, care mi se par mai interesante pentru școală și munca profesorilor și învățătorilor noștri.

Acțiunea de politehnizare a școlii de cultură generală din Cehoslovacia s-a realizat pe calea îmbogățirii cunoștințelor științifice ale elevilor în domeniul fizicii, chimiei, matematicii și științelor biologice, printr-o realizare pedagogică a predării, prin dotarea școlilor cu material didactic bogat și cît mai apropiat de tehnica modernă, prin organizarea laboratoarelor și cabinetelor metodice, prin folosirea pe scară cît mai largă a demonstrării (experiențe, filme didactice etc.) și a muncii independente a elevilor și prin preocuparea profesorilor de a arăta unde, în ce fel și cu ce rezultate se aplică în producție (dînd și analizînd exemple concrete, pe ramuri de producție și întreprinderi) legile și cunoștințele științifice învățate la lecții.

Vizitînd unele școli, am asistat la lecții de fizică și chimie care ilustrau cele afirmate în conferință. Am constatat astfel că la lecțiile de fizică și chimie de la clasele a X-a și a XI-a, de pildă, expunerea „verbală" a profesorilor s-a redus la foarte, foarte puține indicații și explicații. În schimb se lucrează mult în cabinetele de fizică și chimie, unde se organizează lucrări frontale. La fiecare masă din cabinet lucrează cîte trei elevi, care au la îndemînă cele necesare. După o scurtă indicație, profesorul împarte substanțele sau materialele necesare. Un elev indicat de profesor explică reacția, fenomenul, și scrie la tablă formulele. Toți elevii notează pe caiete (deci după ce au lucrat și au înțeles). Apoi se arată aplicarea practică, acolo unde este posibil chiar de către elevi. Nu se studiază multe reacții, formule etc. Puține — dar pe bază de demonstrare, de lucru individual, pe baza înțelegerii procesului care se petrece în experiența făcută și în producție. De altfel, și manualele de fizică și chimie sînt mult mai puțin voluminoase decît manualele folosite în școlile noastre.

Cei mai mulți pedagogi cehoslovaci socotesc că problemele învățămîntului politehnic trebuie să fie rezolvate în primul rînd în procesul predării bazelor științelor, că studiul principiilor fundamentale ale producției și însușirea deprinderilor practice respective trebuie incluse în mod organic în conținutul obiectelor respective de învățămînt, revizuindu-se totodată metodele de predare ale acestora. În acest scop au fost organizate și înzestrate laboratoare și cabinete metodice și au fost prevăzute în planurile de învățămînt și în programele școlare ore de lucrări practice la aceste obiecte de studiu. În felul acesta politehnizarea școlii determină lichidarea învățămîntului verbalist, abstract, bazat pe memorare mecanică și rupt de viață, face să se depășească faza „învățării" fizicii, chimiei și biologiei etc. ca științe formale și abstracte.

În practica școlii cehoslovace sînt folosite cu succes toate căile de politehnizare. Lucrul manual, cercurile tehnice, vizitele în întreprinderi industriale și agricole, lucrările practice în atelierele de tîmplărie și lăcătușerie și pe terenul agricol școlar încep să fie tot mai larg folosite. Cercurile tehnice sînt conduse de cele mai multe ori de tehnicieni și ingineri din întreprinderile care patronează școlile. Uneori, activitatea acestora se desfășoară chiar în întreprinderi. În ce privește activitățile practice, caracteristic este faptul că introducerea lor în diferite școli se face treptat, pe măsura creării condițiilor necesare (ateliere, utilaj, terenuri agricole, materiale etc.). În sprijinul profesorilor care conduc activitățile practice s-au elaborat îndrumări pentru predare, schițe și planșe, precum și filme didactice în care sînt demonstrate cele mai multe operațiuni care urmează să fie efectuate, se arată greșelile tipice săvîrșite de obicei în efectuarea acestor operațiuni ca și modul de corectare. În timpul vizitei în R. Cehoslovacă am vizionat un film didactic în legătură cu lucrările de tîmplărie. Pe lîngă marea valoare instructivă (te învață cum să lucrezi și te convinge de ce este bine și necesar să lucrezi științific, folosind scheme, măsurînd precis și ținînd seama de tehnologia lemnului și a celorlalte materiale folosite), filmul are și puternice efecte educative, dezvoltînd interesul elevilor pentru muncă, făcîndu-i să înțeleagă bucuria de a fi creat cu propriile lor mîini un lucru frumos și folositor.

Dacă introducerea activităților practice și a altor forme de activitate politehnică se realizează pe măsura asigurării condițiilor, care sînt considerate ca o cerință pedagogică, nu înseamnă că acțiunea de politehnizare este lăsată să se desfășoară spontan, așteptîndu-se pînă se vor ivi „de la sine" condițiile necesare. Dimpotrivă, autoritatea școlară centrală a luat măsuri care să ducă la asigurarea acestor condiții. În Ministerul Învățămîntului a fost creată o comisie specială pentru învățămîntul politehnic care, în lumina documentelor partidului și guvernului și ținînd seama de sarcinile puse de dezvoltarea economiei socialiste în Cehoslovacia, elaborează planul de perspectivă pentru învățămîntul politehnic și, pe baza lui, planuri anuale.

Pe baza planului general, fiecare secție de învățămînt regională și raională și fiecare școală alcătuiește planul propriu de politehnizare și îl duce la îndeplinire cu sprijinul organelor locale de stat, al diferitelor organizații și întreprinderi, instituții care patronează școlile, al comitetelor de părinți, al prietenilor școlii etc., astfel încît să asigure la timp crearea condițiilor necesare. În acest fel se asigură crearea și utilarea atelierelor școlare și a terenurilor agricole, crearea și înzestrarea laboratoarelor, cabinetelor etc. Astfel, problema învățămîntului politehnic nu constituie o problemă exclusivă a școlii și a cadrelor didactice, ci a devenit o problemă a întregului popor, la rezolvarea căreia sînt interesați și colaborează toți cei care pot aduce contribuția lor.

Rezoluția Conferinței, subliniind importanța și menirea școlii în construirea socialismului, arată că în pregătirea tineretului școala trebuie să țină seama nu numai de sarcinile actuale, ci și de cele viitoare. Dezvoltarea științei merge cu pași repezi, în tehnică și în producție se produc schimbări revoluționare. Toate pun cerințe tot mai mari în pregătirea tineretului. De aceea este necesar ca în toate școlile de cultură generală să fie dezvoltate toate verigile învățămîntului politehnic.

Apreciind just rolul important care revine pedagogului în realizarea învățămîntului politehnic, rezoluția prevede sarcini importante în legătură cu pregătirea acestuia. Deasemenea, arată necesitatea elaborării unor noi planuri de învățămînt, programe și manuale școlare, prelucrarea științifică a experienței pozitive a profesorilor și învățătorilor cehoslovaci, crearea unor condiții materiale mai bune și introducerea treptată a practicii în producție pentru toți elevii. În încheiere, rezoluția arată caracterul internațional al învățămîntului politehnic, apreciază pozitiv participarea delegaților din țările socialiste la conferință și accentuează necesitatea colaborării apropiate cu pedagogii din aceste țări, în rezolvarea problemelor teoretice și practice ale învățămîntului politehnic.

Conferința pentru învățămîntul politehnic de la Bratislava a însemnat, fără îndoială, un moment important în dezvoltarea învățămîntului politehnic în Republica Cehoslovacă. Ea a însemnat însă, în același timp, începutul unei etape noi în colaborarea dintre pedagogii țărilor socialiste în rezolvarea problemelor teoretice și practice ale învățămîntului politehnic.

Conf. univ. ANGHEL MANOLACHE

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Cărți cu tematică istorică

PAUL CONSTANT: „Haiducii"

În „Haiducii", Paul Constant ne înfățișează lupta dramatică, plină de sacrificii, a norodului și a apărătorilor acestuia — haiducii — împotriva împilării boierimii, a jafului domnitorului și a asupririi jugului turcesc. Romanul reconstituie în linii mari epoca fanariotă, evocă atmosfera vremii, face să trăiască chipurile luminoase ale haiducilor Sîrbu Marcu, Iancu Jianu și alții, înlesnind cititorului înțelegerea rădăcinilor adînci ale răscoalei populare conduse de Tudor Vladimirescu.

SANDA MOVILĂ: „O vară la Șipotul fînfînilor"

În preajma anului 1907, doi tineri — Clion și Floarea — a căror dragoste este întunecată de viața mizeră și de umilințele puse la cale de boierul pe moșia căruia lucrau, nu-și pot împlini dragostea decît fugind de la curtea boierească, după ce mai întîi au sprijinit în răscoală satul îngrodat de datorii nedrepte către boier și pustiit în urma unei inundații. Descrierile bogate și sugestive, iscusința de a pătrunde dramele omenești dau cărții o savoare deosebită.

A. MIHALE: „Nopți înfrigurate"

Zugrăvind perioada lui 23 August, volumul evocă atmosfera acelor zile frămîntate, în care o lume nouă începe să se întrezărească printre ruinele războiului.

TRAIAN UBA: „Pînă dincolo de pădurea vieneză"

Volumul semnat de Traian Uba este un valoros document despre participarea armatei române la lupta pentru înfrîngerea Germaniei hitleriste. Urmărind drumurile străbătute de o subunitate românească de la București și pînă în pădurea vieneză și porțile Pragăi, Traian Uba reușește să surprindă și să redea dramatismul războiului, greutățile care au stat în calea armatelor eliberatoare, patetismul jertfei tăcute și anonime a acelora care au murit pentru viitorul patriei lor.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 456 — Vineri 31 ianuarie 1958 — 4 pagini 25 bani

MĂSURI menite să îmbunătățească MUNCA ȘCOLII

Instrucțiunile Ministerului Învățământului și Culturii privind înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice, cuprinzînd un ansamblu de măsuri importante, vor contribui, fără îndoială, la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor. Prin aplicarea lor se vor crea condiții tot mai bune de muncă pentru elevi și pentru cadrele didactice, spre a putea face față cu succes cerințelor ce se pun în fața școlii care, așa cum prevede hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, trebuie să crească un tineret cult, temeinic pregătit pentru viață, dezvoltat armonios și multilateral.

Instrucțiunile elaborate de minister privind înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice sînt rodul unor largi consultări cu cadrele didactice, o sinteză a numeroase sugestii și propuneri făcute de acestea și a numeroaselor sezisări ale părinților elevilor și ale unor cercuri largi ale opiniei publice interesate de bunul mers al învățămîntului. Pentru definitivarea măsurilor propuse, în cursul lunii decembrie au fost organizate consfătuiri cu cadre didactice și cu directori de școli din regiunile Iași, Cluj, Suceava, Stalin, Constanța, Regiunea Autonomă Maghiară și orașul București.

În urma acestei consultări și prin studierea realității din școli a reieșit că în activitatea de instruire și educare a elevilor sînt unele piedici și greutăți datorite supraîncărcării elevilor, fenomen determinat de multiple și variate cauze și care influențează negativ procesul de pregătire și dezvoltare armonioasă a tineretului nostru școlar.

Aplicarea instrucțiunilor va rezolva o serie de probleme de ordin didactic și organizatoric, va pune mai multă ordine în întreaga activitate școlară, va mări simțul de răspundere al cadrelor didactice, al diriginților, al directorilor, va accentua și întări legătura școlii cu familia, va determina o mai strînsă colaborare a școlii cu organizațiile de tineret.

Însemnătatea acestor instrucțiuni, valoarea lor pedagogică constă în aceea că ele pun în centrul întregii munci școlare elevul, căruia trebuie să i se ceară o muncă și un efort după puterile sale, și subliniază că trebuie să se țină seama în procesul instruirii și educării lui de particularitățile sale de vîrstă, de nevoile sale de dezvoltare, care necesită o îmbinare armonioasă a muncii cu recreația și odihna. Aceste probleme trebuie să stea în centrul pregătirii pentru lecție și al desfășurării ei, în darea temelor pentru acasă, în organizarea orarului, în programarea și desfășurarea diferitelor activități extrașcolare. Dacă se pierde din vedere acest fapt, întreaga muncă didactică și educativă nu-și mai atinge scopul, alunecă spre formalism didactic, spre un empirism pedagogic cu consecințe din cele mai grave. Dimpotrivă, dacă se ține permanent seama de elev, dacă întreaga muncă didactică și educativă se organizează în raport cu posibilitățile și particularitățile de vîrstă și individuale ale acestuia, se asigură obținerea celor mai bune rezultate în procesul instructiv-educativ.

Tocmai de aceea instrucțiunile acordă un loc important cerințelor privitoare la pregătirea și desfășurarea lecțiilor, știut fiind că lecții reușite sînt numai acelea în care elevii izbutesc să înțeleagă problemele, să-și dobîndească noțiunile și cunoștințele esențiale care le formează concepția științifică despre lume, acționează asupra sentimentelor și formează convingerile lor. Numai astfel, înlăturîndu-se una din principalele cauze care determină supraîncărcarea, studiul individual al elevilor va fi nu numai mult ușurat, ci și mult mai rodnic.

De aceea, în pregătirea lecțiilor totul trebuie cîntărit cu multă grijă, nimic nu trebuie socotit amănunt, căci orice scăpare, orice noțiune neexplicată, orice cuvînt neînțeles, orice definiție dată în grabă poate determina în pregătirea elevilor goluri care cu greu se mai pot completa.

O atenție tot atît de mare trebuie acordată temelor pentru acasă, care dețin un însemnat rol în sistemul muncii instructiv-educative dacă sînt bine alese și just dozate. Practica unor cadre didactice care fac abuz de teme scrise este puternic combătută în instrucțiunile amintite. Rezumarea unor lecții, transcrierea noțiunilor, reproducerea diferitelor desene executate în clasă și alte asemenea teme cu totul contraindicate, lipsa de coordonare a temelor la diferite obiecte de învățămînt au constituit cauze principale de supraîncărcare a elevilor, aceștia fiind forțați să muncească peste limitele posibilităților lor de efort. Consecințele acestui regim de muncă la care au fost supuși adesea elevii — regim care le-a răpit mult din timpul de joc, de destindere, de odihnă — nu pot fi decît dăunătoare dezvoltării lor fizice și psihice. Mai poate fi vorba de a le forma elevilor un stil și deprinderi temeinice de muncă, cînd mare parte dintre ei reacționează prin simplul refuz de a executa temele, dacă sînt convinși de inutilitatea lor? Prevederile din instrucțiuni în legătură cu temele pentru acasă stabilesc pentru prima dată cerințele pedagogice care trebuie respectate și în acest domeniu al muncii didactice. Ele au o temeinică justificare de ordin psihologic și pedagogic, de care trebuie să țină seama fiecare învățător și profesor atunci cînd concepe și alege temele, care constituie conținutul muncii independente a elevului. Această muncă trebuie să fie atractivă, creatoare, să mențină și să dezvolte interesul elevilor pentru disciplina respectivă, să le ceară un efort după puterile lor și să le aducă bucuria succesului.

Cerințele menționate în instrucțiuni în legătură cu orariile atrag atenția cadrelor didactice și a directorilor de școli că la alcătuirea acestora trebuie să fie puse pe primul plan interesele elevului. Prin orarii trebuie să se imprime un anumit stil de organizare a muncii școlare care să vină în sprijinul activității de instruire și educare a elevilor. Or, în multe școli, așa cum arată instrucțiunile, în alcătuirea orariilor elevul era lăsat la periferia preocupărilor, alte interese fiind afirmate pe primul plan. Aceasta ducea la defectuoasa organizare a muncii școlare și genera variate fenomene de supraîncărcare a elevilor.

Prin reglementarea activităților în afară de clasă și extrașcolare, așa cum prevăd instrucțiunile, elevilor le va rămîne mai mult timp pentru pregătirea lecțiilor și pentru odihnă. Aceste activități au o anumită pondere în instruirea și educația elevilor și, în consecință, în organizarea și desfășurarea lor trebuie respectate anumite cerințe. Pentru ca ele să-și atingă scopul trebuie temeinic planificate și just repartizate pe întregul an școlar. Totodată, trebuie avut în vedere faptul că asemenea activități sînt menite să vină în sprijinul activității din clasă, iar nu să se facă în dauna principalei sarcini pe care o are elevul, aceea de a învăța, sau să-i răpească întregul timp liber.

Fără îndoială că supraîncărcarea elevilor provine și din faptul că unele programe și manuale școlare cuprind un volum prea mare de cunoștințe și în special multe amănunte. Pentru a veni și pe această cale în sprijinul ușurării muncii elevilor, cu concursul unui mare număr de cadre didactice cu experiență s-au făcut unele reduceri în volumul de cunoștințe din programe. Întrucît o parte din cunoștințele care au fost scoase din programe s-au predat pînă la această dată, ele nu vor mai fi cerute elevilor cu ocazia repetării materiei.

Cadrele didactice trebuie să îndrumeze cu multă grijă elevii în legătură cu folosirea manualelor, în special la acele capitole și lecții unde s-au operat reduceri în programe. Este cert că, la revizuirea manualelor, acestea se vor pune în concordanță cu programele.

Aplicarea tuturor măsurilor pe care le cuprind instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii cere din partea cadrelor didactice, a directorilor de școli, a diriginților o muncă de adîncime, o chibzuire atentă asupra oricărei acțiuni didactice și educative pe care o desfășoară, un studiu sistematic al problemelor pedagogice ridicate de activitatea instructiv-educativă. Se cere o mai temeinică cunoaștere a elevului, care trebuie să fie permanent în centrul atenției oricărui pedagog.

Avînd mereu în față acest obiectiv, munca de instruire și educare capătă un caracter creator și este de la început fundamentată pe baze științifice. Numai ținînd seama de aceasta scopul școlii noastre — de a crește un tineret cult, temeinic pregătit pentru viață, dezvoltat armonios și multilateral — va putea fi realizat.

Prin măsurile privind înlăturarea supraîncărcării cadrelor didactice, li se acordă acestora mai multe posibilități de a se pregăti temeinic în vederea desfășurării competente și cu succes a activității lor.

Traducerea în viață a instrucțiunilor ministerului, care au menirea de a pune mai multă ordine în activitatea de instruire și educare a elevilor și de a o ridica la nivelul exigențelor pedagogice impuse de sarcina pregătirii temeinice și armonioase a tineretului nostru, este o datorie a tuturor cadrelor didactice, a directorilor de școli și a organelor de învățămînt. Acestea nu trebuie să admită nici o abatere de la prevederile lor.

Marea forță care trebuie să dea viață acestor măsuri este conștiința patriotică a fiecărui învățător, profesor, director de școală, inspector de a munci mai mult și mai bine pentru viitorul tineretului nostru.

Avem multe de făcut

Recentele instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice au fost citite și discutate cu mult interes de către pedagogii școlii noastre.

Pentru noi, înlăturarea supraîncărcării elevilor a constituit o preocupare însemnată încă din anii școlari trecuți. Odată cu acest an școlar preocuparea aceasta a sporit. Iată un singur exemplu: în ședința consiliului pedagogic din ziua de 23 ianuarie s-au luat măsuri concrete împotriva supraîncărcării elevilor cu prea multe exerciții și probleme la matematici.

Însemnează aceasta că în școala noastră supraîncărcarea elevilor a fost definitiv înlăturată? O privire chiar fugitivă asupra desfășurării muncii din școală acum, după apariția instrucțiunilor, ne arată că mai avem încă multe de făcut în această privință.

De pildă, pînă acum cîteva zile o echipă de 20 de elevi din clasa a VIII-a lucra în fiecare sîmbătă dimineața în atelierul-școală al uzinelor „23 August". Acesta este, desigur, un fapt pozitiv — dar ziua aleasă pentru practica elevilor nu era cea mai potrivită. Astfel, vineri după-amiază elevii aveau 6 ore de curs, iar a doua zi, la orele 10, începeau practica în uzină, care dura pînă la orele 12,30, cînd veneau direct la școală.

Un alt exemplu: în luna decembrie, elevii claselor a VII-a „A" și „B" au fost antrenați într-un concurs cu tema „Viața și opera lui M. Eminescu". Concursul s-a încheiat cu rezultate frumoase, dar pentru aceasta a fost nevoie ca elevii să fie aduși de cîteva ori duminica dimineața la școală, în vederea pregătirii lor pentru concurs, răpindu-li-se astfel o mare parte din timpul necesar pentru pregătirea lecțiilor și pentru odihnă. Ne-am dat seama, după ce am studiat instrucțiunile, că nu trebuie să-i supraaglomerăm pe elevi, ci că avem datoria să organizăm activitatea extrașcolară ținînd seama de posibilitățile lor reale.

Studierea instrucțiunilor ministerului în ședința consiliului pedagogic, precum și măsurile luate de conducerea școlii vor contribui fără îndoială — după cum a și început să se vadă — la înlăturarea supraîncărcării elevilor, la îmbunătățirea întregii munci din școală.

VIOREL ALECU
profesor la școala medie nr. 29 din București

Înlăturăm cauzele lipsurilor

Analiza rezultatelor activității didactice din școlile regiunii noastre în primul trimestru al acestui an școlar a scos în evidență faptul că lipsurile existente s-au datorat de multe ori aglomerării elevilor cu multe activități și sarcini care le răpeau din timpul de odihnă și de învățătură. Recentele instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului și Culturii privind înlăturarea supraîncărcării elevilor ne-au făcut să înțelegem și mai clar acest fapt și ne-au ajutat să îndrumăm școlile în vederea stabilirii unui program de măsuri menite să îmbunătățească mult munca didactică.

De pildă, sînt foarte necesare asemenea măsuri la școala medie nr. 2 și la școala de 7 ani nr. 3 din orașul Pitești. Deși conducerile și colectivele didactice ale acestor școli s-au preocupat de evitarea supraîncărcării, s-au menținut totuși lipsuri. Orarele lecțiilor, bunăoară, nu erau întocmite la toate clasele în conformitate cu posibilitățile de efort ale elevilor. La clasa a X-a „A" de la școala medie nr. 2 cel mai greu orar zilnic era sîmbăta. Elevii clasei a VII-a de la școala de 7 ani nr. 3 aveau luni cinci obiecte grele: geografia, fizica, matematica, limba rusă și chimia.

În același timp, programarea activităților de cerc sau a lucrărilor de atelier imediat sau după orele de curs a făcut ca elevii să fie reținuți la școală în unele zile 7—8 ore la rînd.

Regimul de muncă zilnic al elevilor în internatul școlii medii nr. 2, deși alcătuit și respectat cu grijă, ignora necesitatea unui timp liber pentru elevi și organizarea acestuia.

Acum, după ce au fost studiate instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii, s-au luat în toate școlile măsuri pentru a se asigura orare just întocmite, pentru dozarea cu mai multă grijă a volumului temelor pentru acasă, pentru revizuirea programului activității în cercuri, precum și a întregii activități extrașcolare și obștești a elevilor. În cadrul comisiilor metodice se discută problemele privind îndeplinirea creatoare a programelor și îmbogățirea calității lecțiilor, cît și organizarea justă a activității didactice și cultural-educative.

Aplicarea instrucțiunilor ministerului, lupta pentru ridicarea necontenită a calității lecțiilor ne vor ajuta, să înlăturăm cauzele lipsurilor, să dobîndim noi succese în instruirea și educarea elevilor.

I. RADU
șeful secției de învățămînt și cultură Pitești

O mare și rodnică prietenie

...4 februarie 1948 — 4 februarie 1958. A trecut un deceniu de la acea zi memorabilă cînd în marea Moscovă s-a semnat Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Română, „tratatul marii prietenii", cum i se spune de obicei.

Marile înfăptuiri înscrise în anii puterii populare de poporul nostru în toate domeniile vieții politice, economice și culturale au la bază munca dîrză a celor ce muncesc și neprecupețitul ajutor al Uniunii Sovietice. De aceea, oamenii muncii romîni consideră pe bună dreptate alianța cu Țara Socialismului drept o cucerire esențială a lor, o consideră ca fiind alianța păcii, alianța progresului continuu al patriei noastre. Tratatul romîno-sovietic semnat în urmă cu zece ani este primul tratat încheiat de Romînia cu o mare putere ca de la egal la egal. Relațiile stabilite între U.R.S.S. și R.P.R. sînt relații de tip nou, conforme principiilor socialiste ale deplinei egalități în drepturi, ale neamestecului reciproc în treburile interne, ale ajutorării și colaborării frățești.

Istoria este un arbitru imparțial. Ea marchează cu obiectivitate deosebirea principială și calitativă dintre relațiile între țările socialiste și cele între țările burgheze. Relațiile dintre țările burgheze sînt totdeauna relații de dominație și aservire, de jefuire de către țările mai dezvoltate a țărilor capitaliste și coloniale mai slab dezvoltate.

Romînia, în frămîntata sa istorie a cunoscut din plin, în trecut, asemenea relații. Tocmai de aceea poporul nostru apreciază în mod deosebit legăturile de colaborare frățească pe care le are astăzi cu țările socialiste și — în primul rînd — cu marea sa prietenă, Uniunea Sovietică.

Aniversînd cu o bucurie izvorîtă din inimă împlinirea unui deceniu de la semnarea Tratatului romîno-sovietic, toți oamenii muncii din țara noastră fac bilanțul rodnic al colaborării multilaterale statornicite între R.P.R. și U.R.S.S., bilanț ce marchează transformarea în realitate a prevederilor tratatului prieteniei dintre cele două țări socialiste. În perspectiva istorică a anilor care au trecut, înțelegem și mai limpede însemnătatea ajutorului pe care ni l-a dat Uniunea Sovietică în rezolvarea sarcinilor construirii socialismului. Acest ajutor a permis nu numai acoperirea în mare parte a necesarului de materii prime, ci și a mașinilor și utilajelor necesare construirii bazei tehnice a economiei naționale a R.P.R.

În industria siderurgică, în construcția de mașini, în domeniul industriei electrotehnice sau al industriei chimice furnizarea de materii prime și semifabricate, de utilaj, de documentație tehnică, schimbul de specialiști, numărul mare de tehnicieni și ingineri romîni specializați în U.R.S.S. au avut și au un rol de o remarcabilă importanță. Pe ogoarele patriei noastre sînt folosite peste 100 de tipuri de mașini agricole importate din U.R.S.S. Peste 40 dintre soiurile selecționate care se folosesc pe cîmpurile experimentale pentru încercarea soiurilor de plante agricole sînt de proveniență sovietică. Creditele acordate țării noastre de U.R.S.S. sînt o formă importantă a sprijinului permanent dat de Uniunea Sovietică.

Un rol remarcabil în dezvoltarea învățămîntului, culturii și artei romînești îl dețin legăturile prietenești cu oamenii de cultură sovietici. Schimburile dese de delegații constituie un factor de mare eficacitate pentru strîngerea legăturilor culturale dintre Romînia și popoarele marii Uniuni Sovietice. Publicul nostru a avut prilejul minunat să admire arta superioară a muzicienilor, a actorilor sovietici; oamenii de artă să învețe din bogata lor experiență creatoare.

În domeniul învățămîntului s-au făcut importanți pași înainte pe linia organizării unui învățămînt de masă corespunzător sarcinilor actuale ale etapei construcției socialiste în Romînia. Schimburile de delegații de cadre didactice constituie una din formele cele mai prețioase ale acestui ajutor. Cadrele didactice din R.P.R. au avut multe de învățat de la colegii lor sovietici în ceea ce privește îmbunătățirea continuă a conținutului predării și a muncii educative, în ceea ce privește introducerea învățămîntului politehnic și legarea tot mai strînsă a școlii de cerințele vieții.

Oamenii de știință romîni sînt tot mai mult prezenți la lucrările oamenilor de știință sovietici, participă la congresele și conferințele Academiei de Științe a U.R.S.S., ceea ce constituie de asemenea un însemnat mijloc de împărtășire reciprocă a cuceririlor gîndirii umane.

Tratatul romîno-sovietic din 1948 este un instrument de apărare a păcii și securității. Poporul romîn consideră ca una din cele mai mari îndatoriri internaționaliste ale sale să cimenteze trainic prietenia cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări din lagărul socialist. La împlinirea unui deceniu de la semnarea Tratatului romîno-sovietic, poporul nostru, plin de dragoste și recunoștință, trimite un cald salut marelui popor prieten, își exprimă hotărîrea dîrză de a păși spre noi victorii în construcția socialismului, convins fiind că astfel contribuie la consolidarea și întărirea întregului lagăr al păcii și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

ÎNCREDEREA MASELOR

Printre zecile de mii de cetățeni propuși drept candidați pentru alegerile de la 2 martie se află și un mare număr de învățători și profesori fruntași în activitatea didactică, participanți activi la rezolvarea treburilor gospodărești ale regiunilor, raioanelor, orașelor și comunelor noastre.

...Pentru una din circumscripțiile regionale Bacău a fost propusă drept candidat, cu prilejul unei adunări populare, tovarășa Domnica Spulber, directoarea școlii medii din comuna Podu Turcului.

Primul care a luat cuvîntul la discuții pe marginea propunerii făcute a fost tînărul profesor Gheorghe Sava, fost elev al candidatei. El și-a exprimat bucuria că Domnica Spulber candidează pentru alegerile de la 2 martie. Împărtășindu-și amintirile din școală, el a arătat că tovarășa Spulber este o profesoară destoinică, care muncește cu pricepere pentru educarea comunistă a tineretului. Și nu numai atît. Mulți țărani muncitori din circumscripția electorală respectivă au intrat în întovărășiri sau în gospodăriile agricole colective urmînd îndemnurile ei. Acum, cînd s-au convins de avantajele muncii în comun, vin să-i mulțumească pentru sfatul dat.

Au urmat apoi la discuții o serie de țărani muncitori din comunele Lichitișeni și Godinești, care au aprobat din toată inima propunerea făcută.

★

...La adunarea populară care a avut loc la școala medie nr. 1 din orașul Baia Mare a luat cuvîntul, printre alții, tov. Dumitru Silaghi, directorul școlii. „Am avut de multe ori prilejul — a spus el — să o vedem la muncă în școală sau în diferite acțiuni de interes obștesc pe colega noastră, profesoara Magdalena Pop, care este deputată și în prezent. Ea a fost întotdeauna un exemplu viu pentru cadrele didactice și pentru cetățeni. De aceea — așa cum m-am sfătuit cu unii alegători — o propun din nou pe tov. Magdalena Pop drept candidată a F.D.P. pentru circumscripția noastră. Alegătorii o cunosc. De multe ori a mers pe la casele lor, interesîndu-se de o problemă sau de alta, de multe ori a contribuit la rezolvarea treburilor gospodărești de interes comun". Propunerea făcută a fost aprobată în unanimitate.

★

Cu aceeași încredere au fost desemnați drept candidați pentru alegerile de la 2 martie învățătoarea Elena Viorel din Petroșani, profesorul Mihai Vișinescu din Rîmnicu Vîlcea, tovarășul Iuliu Movic, directorul școlii de 7 ani din comuna Sălard, regiunea Oradea, Sofia Iaricevschi, profesoară în orașul Siret și mulți alți pedagogi.

V. ANDREI

În cabinetul de geografie al școlii medii „N. Bălcescu"

Comisia centrală a concursului artistic al S.M.I.C.

De curînd s-a constituit la C.C. al S.M.I.C. Comisia centrală a concursului echipelor artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt. Comisia are următoarea componență:

Elena ISACU-BOLOG, vicepreședinte al C.C. al S.M.I.C., Petre DRĂGOIESCU, director general în M.I.C., Dumitru MIHALACHE, secretar al Biroului Consiliului de conducere al S.R.S.C., Gheorghe BOGHIU, director al Casei Centrale a Creației Populare, Ion GHEORGHIU, actor, laureat al Premiului de Stat, Dumitru BOTEZ, dirijorul corului Filarmonicii, artist emerit, Alexandru SEVER, maestru coregraf la Teatrul de estradă, Constantin RĂDOI, redactor la „Gazeta învățămîntului", Petre BUCȘA, șeful secției învățămînt și cultură regiunea Cluj, Ion BĂDICA, inspector metodist regiunea Constanța, Maria POPESCU, profesoară din București, Nicolae PĂTULEANU, directorul Clubului muncitorilor din învățămînt-București, Eliza MIHALCA, Andrei DEMETER, Nicolae TOPA, Dumitru LAZA, Nicolae BURCEA activiști ai C.C. al S.M.I.C.

REDUCERI ÎN PROGRAMELE DE ÎNVĂȚĂMÎNT

In cadrul măsurilor pentru evitarea supraîncărcării elevilor, au fost efectuate și unele reduceri privind volumul de cunoștințe din programele de învățămînt în vigoare.

O parte din reduceri cuprind și unele cunoștințe din materia care a fost predată pînă la această dată. Aceste cunoștințe nu se vor mai cere elevilor cu ocazia recapitulării materiei.

Pe lîngă instrucțiunile de reduceri date la începutul anului școlar, menționăm mai jos, pe obiecte și clase alte reduceri de cunoștințe efectuate în programele școlare.

I. Limba și literatura română

CLASA A V-a

Gramatica. Nu se vor mai preda: vocalele în hiat; formarea substantivelor cu prefixe și sufixe; derivarea; declinarea adjectivului; declinarea pronumelor demonstrative și nehotărîte; funcțiile verbelor în propoziție (verbe predicative); formarea verbelor (din adjective și substantive), verbe formate cu prefixul „în".

CLASA A VI-a

Gramatica. Nu se vor mai preda: substantivele colective; verbele neregulate, verbele impersonale; propozițiile eliptice; subordonatele circumstanțiale (de loc, de mod, de timp, de scop și de cauză).

Lectura literară. Nu se vor mai preda:

„Tîrgul de robi" de V. Alecsandri; „Vulpea liberală" de Gr. Alexandrescu; „Făt-Frumos din lacrimă" de M. Eminescu; biografiile scriitorilor I. Creangă, G. Coșbuc, I. L. Caragiale, Al. Sahia vor fi tratate ca scurte notițe biografice.

CLASA A VII-a

Lectura literară. Nu se vor mai preda:

„Letopiseț" de M. Beniuc; „Vînătoarea de lupi" de P. Dumitriu; „Tu păcii-i ești soldat" de I. Horvăth.

CLASA A VIII-a

Noțiuni de teorie a literaturii.

Nu se mai fac caracterizările generale la idila „În miezul verii" de G. Coșbuc și comedia „Avarul" de Molière. Nu se vor mai preda: pamfletul; „Legenda ciocîrliei" de V. Alecsandri; „Povestea lui Ha-ap Alb" de I. Creangă; evoluția romanului în literatură. Istoricul epopeii și istoricul apariției tragediei se vor trata sumar, dîndu-se numai elementele absolut necesare.

CLASA A IX-a

Istoria literaturii române.

Nu se mai fac caracterizările generale ale operelor: „Satiră duhului meu" și „Boul și vițelul" de Gr. Alexandrescu, „Dan, căpitan de plai" și „Chirița în provincie" de V. Alecsandri.

CLASA A X-a (tranziție)

Istoria literaturii române.

Nu se mai fac caracterizările generale ale operelor: „Ion" de L. Rebreanu și „Enigma Otiliei" de G. Călinescu și nu se mai analizează piesa „Danton" de Camil Petrescu.

II. Matematica

CLASA A V-a

Aritmetica. Nu se va mai preda:

Din cap II „Aflarea tuturor divizorilor unui număr și a numărului lor". În ce privește rezolvarea problemelor prin metode tip, acestea nu trebuie să constituie obiectul unui studiu special; se vor da cîteva exemple de probleme din fiecare tip, din care elevii singuri să desprindă metoda folosită.

CLASA A VI-a

Geometria: Nu se vor mai preda: din cap. III — noțiunea de „loc geometric"; din cap. V „Patrulaterele" — Construcția trapezului (cazuri simple), din cap. VI „Cercul" — construcția unei perpendiculare pe o semidreaptă într-un capăt al ei.

CLASA A VII-a

Algebra:

Din cap. VI, „Proporții", nu se va mai preda: „Reprezentarea grafică a funcției $y = \frac{k}{x}$; la cap. V, „Fracții algebrice", nu se vor rezolva probleme cu ajutorul ecuațiilor, ci numai ecuații.

Geometria:

Din cap VII, „Arii și volume", volumul piramidei se va da fără demonstrație.

CLASA A VIII-a

Algebra:

Din cap II, „Expresii algebrice", se scoate $(x + a)(x + b) = x^2 + (a + b)x + ab$; din cap. IV. „Expresii iraționale", se scot: adunarea, scăderea și înmulțirea numerelor iraționale (aceste operații se vor trata în mod simplu, cu exemple concrete); raționalizarea numitorului în cazul cînd numitorul conține radicali cu indice mai mare decît 2. La cap V, „Ecuația de gradul I", echivalența sistemelor de ecuații se va arăta prin exemple numerice. La cap. VI, „Ecuația de gradul al II-lea", se vor rezolva ecuații iraționale care conțin sume algebrice de radicali cu indicele 2.

Geometria Nu se va mai preda:

Cap. X, „Transformarea figurilor" Capitolele XI (Locuri geometrice) și XII (Construcții grafice) vor fi înlocuite cu cap. X „Recapitularea materiei" (15 ore). Recapitularea materiei se va face pe baza locurilor geometrice și a construcțiilor grafice.

CLASA A IX-a

Algebra:

Din cap II se suprimă „Discuția ecuațiilor bipătrate"; din cap. VI, „Funcția de gradul al II-lea", se suprimă „Metoda grafică de rezolvare a unei ecuații de gradul al II-lea"; din cap. VI, „Funcția exponențială. Funcția logaritmică", se scoate „Aplicații la dobînda compusă".

Geometria:

Din cap. I, „Segmente proporționale", nu se vor mai preda: compasul pentru împărțirea în părți egale, scara transversală de proporție; omotetia, pantograful. Din cap. II, „Relații metrice", se scoate: locul geometric al punctelor a căror sumă sau diferență a pătratelor la două puncte fixe este constantă.

III. Fizica

CLASA A VI-a

Nu se vor mai preda:

Areometre (lactometre); lucrarea de laborator nr. 7, studiul frecării corpurilor solide care se mișcă pe un plan orizontal, M. V. Lomonosov despre natura căldurii; istoricul mașinii cu vapori, prezentarea diapozitivelor „Mașini termice" la demonstrații; randamentul mașinilor termice.

În sprijinul ușurării studiului, temele de mai jos se vor preda după cum urmează: Calorimetrul se va descrie arătîndu-se scopul pentru care e folosit, însă nu se vor face determinări calorimetrice. La lucrarea de laborator nr. 9, „Măsura ea cantității de căldură necesară încălzirii apei", această măsurare nu se va face așa cum e în manual, prin schimbul de căldură între două mase de apă, ci prin încălzirea directă a unei mase determinate de apă și măsurarea variației de temperatură (formula redusă $Q = m(t_2 - t_1)$. Tema „Energia calorică" nu se mai predă ca temă separată. În schimb, la tema „Mașini termice" se va studia la început transformarea energiei calorice în energie mecanică (fără formule).

CLASA A VIII-a

Nu se vor mai preda:

Lucrarea de laborator nr. 1, „Studiul legilor mișcării uniform accelerate", la tema „Compunerea mișcărilor", paragraful privitor la compunerea vitezelor se trece de la pct. b la pct. a. „Descompunerea vitezei în două componente" și „Adunarea și scăderea vitezelor" nu se vor mai preda. De asemenea, nu se vor mai preda: legea conservării cantității de mișcare și mișcarea pe o buclă verticală.

CLASA A IX-a

Nu se vor mai preda:

injectorul de păcură; funcționarea carburatorului la automobile; cunoștințe sumare despre părțile principale ale avionului și despre aparatele de bord; numărul moleculelor și dimensiunile lor, drumul liber mijlociu, determinarea coeficientului de dilatație a lichidelor prin metoda Dulong și Petit, coeficientul de siguranță, fenomenul de supratopire psihrometrul.

IV. Chimia

CLASA A VIII-a

Nu se vor mai preda:

cercetarea solubilității unor substanțe (sulfatul de bariu, sulfatul de calciu, piatra acră, clorura de sodiu), formarea cristalelor; noțiuni sumare despre acizii oxigenați ai clorului: acidul hipocloros, acidul cloros, acidul cloric și acidul percloric în loc de „Fluoruri" se trece „Fluorina și criolitul". Nu se va mai preda: apa (stare naturală; proprietățile fizice și chimice ale apei; analiza și sinteza apei).

CLASA A IX-a

Nu se vor mai preda:

noțiuni despre echilibrul chimic; calcularea volumului gazelor care iau parte sau se produc în reacție, probleme, demonstrație: determinarea greutății moleculare a bioxidului de carbon.

V. Științele naturale

CLASA A V-a

Botanica. Nu se vor mai preda: morcovul, plantele furajere (pentru ca se amintesc la relacerea solului), dovleacul, „Mărul" se va aminti la alți pomi roditori. De la pomicultură se vor omite: „Fasonarea pomilor" și „Dușmanii și prietenii pomilor roditori". Nu se vor mai preda: arbuștii fructiferi; arbori și arbuști cu importanță economică: degetarul și odoleanul (de la plantele medicinale); cultura plantelor medicinale, „pîinișoarele", „bureții galbeni" (de la tema „Ciuperci comestibile"); „bureții flocoși" și „ciuperca dracului" (de la tema „Ciuperci otrăvitoare"), „tăciunele zburător al grîului", „cornul secarei" și „mana cartofului" (de la tema „Ciuperci parazite"), asociațiile naturale de plante. Se va simplifica predarea teoriei despre dezvoltarea în stadii a plantelor (se vor preda numai noțiuni sumare despre iarovizare și importanța ei și se va trata la grîu). Orezul va fi amintit la alte cereale. Cultura cartofului se va preda sumar la lecția „Cartoful". Plantele înrudite cu pătlăgelele roșii se vor aminti fără a se descrie. „Inul" va fi amintit la cînepă. Lucrările lui Miciurin și hibridarea vegetativă vor fi studiate la altoire, iar hibridarea sexuată se va aminti la tema „Cîrețul". „Mesteacănul" va fi amintit, fără descriere amănunțită. „Mușchiul de turbă" se va preda sumar la lecția „Mușchi".

CLASA A VI-a

Zoologia. La toate lecțiile, animalele înrudite cu animalul studiat ca tip vor fi amintite numai, fără a se studia amănunțit. Tot ce este tipărit în manual cu literă mică se va considera ca lectură.

CLASA A VIII-a

Botanica. Nu se vor mai preda: punctele 1, 2, 3, 4, 5 din capitolul „Funcțiuni de nutriție" din programa pentru clasa a VIII-a, nr. 50124/1956, pag. 5; înmulțirea asexuată prin diviziune, înmugurire, spori; „Clamidomonada", „Sarcina sum", „Cystoseira". De la familia Rozacee se va omite „Murul de mirișe". Nu se va preda familia „Betulacee".

Tema „Compoziția chimică a protoplasmei" se va simplifica în sprijinul ușurării studiului.

Nu se vor preda: formele de trecere fosile; La cap. „Angiospermele", „Originea și formele de trecere".

Se vor recomanda ca lectură:

din tema „Organele vegetative ale plantelor", noțiunile despre formele evolutive ale rădăcinii, tulpinii, frunzei și florii; factorii principali ai ecologiei plantelor (pct. 1); la cap. „Briophite", formarea turbei; pteridofitele fosile și formarea cărbunilor de pămînt; plantele înrudite cu plantele tip, la toate familiile; familia „Salicacee"; familia „Juglandaceae"; importanța economică a arborilor de pădure; pepiniera silvică; protecția pădurilor. familia „Amarylliadaceae"; familia „Iridaceae", familia „Orhidee".

CLASA A IX-a

Zoologia. Nu se vor mai preda: „Codonosiga botrytis", „Trypanosoma gambiranse", „Diflugia"; „Stentor"; „Vorticella"; clasa „Scifozoare"; clasa „Echinide" (ariciul de mare) se va aminti la „Alte echinoderme".

În sprijinul ușurări studiului temele de mai jos se vor preda după cum urmează se va simplifica lecția „Încrengăturile viermilor"; se vor simplifica termenii științifici la clasa „Sporozoare"; din lecția „Încrengătura spongieri" se va studia numai „Euspongia" (se va preciza numai că există și se vor arăta formele mai simple). „Alți pești osoși" se vor aminti numai. Se va recomanda ca lectură „Clasa Miriapode". Animalele înrudite cu animalul tip vor fi amintite numai. Tot ce este trecut în manual cu literă mică se va considera ca material informativ, nu obligatoriu.

VI. Geografia

CLASA A V-a

Nu se vor mai preda:

din cap. „Uscatul" — noțiunile de microrelief, din cap. „Biosfera" — mediul geografic.

CLASA A IX-a

Nu se vor mai preda:

din grupa țărilor capitaliste din Europa: Belgia și Olanda, Elveția și Austria, țările europene nordice, Grecia; din grupa țărilor capitaliste din Asia — țările Asiei de sud-est, țările Asiei de sud-vest; din țările din America — Canada. La continentele Africa, America de Sud și Oceania se va studia numai harta politică și economică.

De asemenea, nu se vor mai preda textele:

„Ehre der Arbeit" de Ferdinand Freiligrath; „Mignon" de J. W. Goethe; „Faust" de J. W. Goethe; „Neuland"; „Kabale und Liebe" de Schiller; „Deutschland, ein Wintermärchen" de H. Heine; „Die Harzreise" de H. Heine; „Rote Fahnen über Krasnodon". Notițele biografice care însoțesc textele literare.

X. Limba engleză

CLASA A VIII-a

Nu se va mai preda:

lecția „The Seventh of November". Textele lecției a 16-a („The Weather"), a 19-a („A Pleasant Sunday Afternoon") și a 28-a („In the Country") vor fi adaptate de fiecare profesor, după posibilitățile clasei, scoțîndu-se din vocabular cuvintele mai dificile. Nu se va preda textul „The Wall Gazette". Se va preda însă gramatica (pe baza vocabularului din lecția „Shopping"). Nu se vor preda lecțiile „A Letter". „A the State Market", „What the U.T.M. Fights for". Se vor preda însă lecțiile „Shopping" și „Lomonosov", care fuseseră scoase conform programei Nr. 62.427/1957.

CLASA A IX-a.

Nu se vor mai preda:

lecțiile 17 și 18 („My First Aeroplane"), lecția 22 („The Delta"), lecția 23 („Hunting for a Job"); lecția 24 („The Negros Complaint").

CLASA A X-a.

Nu se vor mai preda:

lecția 1 („The Library"); lecția 2 („Ivan Susanin"); lecția 17 („Three Men Who Ran Away"); lecția 19 („The Happy Prince") se va studia facultativ.

XI. Limba latină

CLASA A VIII-a ȘI CLASA A X-a DE TRANZIȚIE

Nu se vor mai preda:

acuzativul cu infinitivul, precum și bucata respectivă; ablativul absolut, precum și bucățile respective; acordul pronumelui relativ cu antecedentul.

Următoarele bucăți de lectură se reduc astfel: la lecția XVI, textul „La mausoleul lui Augustus" se va preda pînă la „. . . . liberavit", la lecția XX, textul „Hanibal și războiul cu romanii", se va preda pînă la „. . . . Saltum Pyrenaeum transiit..."; la lecția XXI, textul „Cimbrii și teutonii" va începe de la „Adventus Germanorum"; la lecția XXII, textul „Zilele la romani" va fi predat pînă la „. . . Et Romani et ceteri populi..."; la lecția XXV, bucata „Persii" se va preda pînă la „....Mardonius inter..."; la lecția XXXI, textul „Jertfele omenești la gali" se va preda pînă la „....Supplicia eorum..."; la lecția XXXVI, textul „Cicero" (despre conciziunea în povestire) nu va mai fi studiat. Conjunctivul prezent la toate conjugările urmează să fie predat pe baza textului „Datoriile soției vătafului".

CLASA A IX-a.

Nu se vor mai preda:

substantivele neregulate. Pentru declinarea substantivelor regulate se vor folosi bucățile de lectură „Vechi locuitori ai patriei noastre" (începînd de la „Traianus, clarissimus imperatorum Romanorum") și „Casele romanilor". Substantivul „domus" se va prezenta elevilor din punct de vedere lexical. Se scoate bucata de lectură „Poetul Ennius". Se scoate comparația neregulată a adjectivelor prin prefixe și adverbe. Pentru capitolul „Declinarea și compararea adjectivelor" să se folosească textul „Poeții din secolul lui Augustus", din care se vor omite formele necunoscute de elevi (praeclari, maxime egregius, permultis).

Pentru capitolul „Numerale cardinale" se vor folosi propoziții alcătuite de profesori și se va face retroversiunea din manual, renunțîndu-se la bucata de lectură „Fortificațiile făcute de romani la Alesia". Pentru capitolul „Pronumele și adjectivele pronominale" se va folosi textul „Omnia fluunt, omnia mutantur", din bucățile de lectură de la pag. 134 (în locul textului: „Filosoful Seneca despre virtute"). La conjugarea pasivă nu se va preda bucata de lectură „Un gardian călău" și se vor folosi bucățile de lectură: „Prietenii adevărate" și „Cicero descoperă mormîntul lui Archimede". Se scot verbele semideponente și bucata de lectură „Augustus și Cinna". Se scot verbele volo, nolo, malo, eo și ferro cu bucățile de lectură respective de la lecțiile XVIII—XXI inclusiv.

Pentru predarea sintaxei nominativului, vocativului și genitivului se va folosi numai textul „Portretul lui Catilina", renunțîndu-se la bucata de lectură „Miltiades". Pentru predarea sintaxei ablativului se vor folosi textele: „Viața de gladiator" și „Apte dictum" din bucățile de lectură de la pag. 133, pe baza cărora se poate preda complementul circumstanțial de loc și de timp, renunțîndu-se la ablativ separativ și la bucățile de lectură: „Cicero Atticо" și „Edili". Pentru tema „Folosirea modurilor în propozițiile principale" se va utiliza numai textul „Cicero scrie soției", care permite tratarea întregii teme, renunțîndu-se la bucata de lectură „Villicus". Nu se vor preda gerunziul gerundivul și construcția gerundivală, cu bucățile de lectură respective „Maxime" și „Pentru un trai mai bun".

Orele rămase disponibile vor fi folosite pentru predarea formelor regulate din morfologie.

XII. Istoria

CLASA A V-a.

Istoria antică.

Din lecțiile despre Egiptul antic se omit temele: „Așezarea oamenilor în valea Nilului", „nomele" cuceririle lui Tutmes al III-lea și „legenda lui Osiris". Din lecțiile despre Mesopotamia antică se omit temele: existența orașelor-state (Babilonul) ca formă de organizare politică anterioară formării marilor regate, „legenda potopului" și „arta decorativă". Din istoria Indiei antice se omit temele „legile lui Manu", statul indian în timpul lui Așoca și „poemele eroice". Din lecția „Religia și miturile vechilor greci" se omite „mitul lui Tezeu". Din lecția „Alexandru Macedon și cucerirea Orientului" se omite tema „Expediția lui Alexandru Macedon în Asia Centrală și în India". Din lecția „Cucerirea Italiei de către romani" se omite ultimul paragraf („Organizarea Italiei după cucerire"). Din lecția „Primul război punic" se omite tema „răscoala mercenarilor din Cartagina". Lecția „Statul Roman după marile cuceriri" nu se va mai preda. Pentru a se putea face, însă, legătura cauzală între fenomene, la introducerea în lecția următoare profesorii vor trata — pe scurt — urmările sociale ale marilor cuceriri (creșterea sclaviei, îmbogățirea latifundiarilor, ruinarea țărănimii romane). De asemenea, lecția „Începuturile luptelor civile la Roma" nu se va mai preda. Explicînd, însă, cauzele răscoalei conduse de Spartacus, profesorii vor arăta că, după reformele Gracchilor, contradicțiile de clasă s-au ascuțit, ajungîndu-se la lupte civile și la dictatura aristocrației, ceea ce a dus la accentuarea exploatării maselor populare. Din lecția „Întărirea Imperiului Roman în timpul lui Traian" ultimul paragraf („Războiul cu parții") nu se va studia.

Istoria evului mediu.

Ultimul paragraf din lecția „Imperiul Roman de răsărit în sec. V—VII" nu se tratează. Din lecția „Slavii" nu se va studia formarea statelor ceh și polon și nici tema „întărirea statului bulgar în timpul lui Simeon". Din lecția „Apariția feudalismului pe pămîntul patriei noastre" nu se va studia tema „cucerirea statelor feudale românești din Transilvania de către statul feudal ungar". Tema „Feudalismul în India și China în sec. III—XII" se va studia într-o singură lecție, astfel: **India.** Dezvoltarea Indiei în perioada regatului Gupta, șerbirea țăranilor și întărirea marilor feudali din India; **China.** Cotropirea mongolă în China, șerbirea țăranilor; dezvoltarea Chinei în perioada imperiului Tan; răscoala condusă de Huan-Ciao. Din lecția „Dezvoltarea Franței pînă în sec. XIV" nu se vor trata temele „reorganizarea domeniului regal" și „lupta împotriva papalității". Din lecția „Spania pînă în sec. XIV" nu se va preda tema „posesiunile Aragonului". Din lecția „Italia în sec. XII—XV", temele „dezvoltarea inegală a Italiei" și „organizarea aristocratică a republicii venețiene" nu se vor studia. Din lecția „Germania în sec. XII-XV" nu se vor preda temele „răscoala elveților" și „Bula de Aur". Din lecția „Dezvoltarea culturii în sec. XII—XV" nu se vor trata temele „astronomia", „alchimia" și „atelajul modern".

CLASA A VI-a.

Istoria evului mediu.

Din lecția „Răspîndirea Reformei și reacțiunea catolică" se omite paragraful „b" („Lupta lui Carol al V-lea contra principilor protestanți"). De asemenea se omite primul paragraf („Întărirea puterii regale în timpul regelui Francisc I") din lecția „Franța în sec. XVI și în prima jumătate a sec. XVII". Din lecția „Revoluția burgheză din Țările de Jos" se omite ultimul paragraf („Dezvoltarea economică a Olandei în sec. XVII"). Din lecția „Rusia în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" se omite tema „unirea Ucrainei cu Rusia" (deoarece se studiază la istoria modernă).

Istoria modernă.

Din lecția „Revoluția burgheză din Anglia" se omite tema „principalele reforme ale Parlamentului cel lung". Se omite ultimul paragraf („Imperiul Otoman") din lecția „Statele din centrul și sud-estul Europei în sec. XVII—XVIII". Din lecția „Cauzele revoluției burgheze din Franța" se omite tema „încercările de reformă". Din lecția „Mișcările revoluționare din sud-estul Europei" se omite tema „mișcarea revoluționară din Polonia". Lecția „Al doilea imperiu francez" nu se va mai preda. De aceea, la sfîrșitul lecției „Revoluția din anul 1848 în Franța" se va menționa proclamarea celui de al doilea imperiu în Franța. Din lecția „Dezvoltarea tehnicii și culturii în sec. XVIII—XIX" nu se va trata tema „cercetarea regiunilor geografice necunoscute" și nici ultimul paragraf („Dezvoltarea artelor"). Din lecția „Franța la sfîrșitul sec. al XIX-lea și începutul sec. al XX-lea" nu se va trata paragraful „b" („Organizarea Republicii Franceze"). Din lecția „S.U.A. la sfîrșitul sec. al XIX-lea și începutul sec. al XX-lea", nu se va preda tema „Federația Americană a Muncii".

CLASA A VIII-a.

Din lecția „Palestina" se omite tema „Primii locuitori (canaanienii) și ocupațiile lor". Din lecția „Persia antică" se omit temele: „Cambyse — cucerirea Egiptului" și „căderea statului persan sub stăpînirea macedonenilor". Din lecția „Atena pînă la sfîrșitul sec. VII î.e.n." se omite tema „Organizarea socială și politică în perioada homerică". Din lecția „Cultura greacă în sec. VIII—VI î.e.n." se omite tema „Școala eleată — Parmenide" și paragraful „e" („Arta arhaică"). Din lecția „Grecia în prima jumătate a sec. IV î.e.n." se omit temele „decăderea polis-ului grec" și „a doua ligă maritimă atenienă". Din lecția „Cucerirea Italiei" nu se va trata tema „Luptele cu aequii, volscii și veii". Problemele cuprinse în primul paragraf din lecția „Începutul luptelor civile" se vor conexa cu cele din ultimul paragraf al lecției anterioare; din aceeași lecție, nu se mai tratează tema „Răscoala italicilor". Din lecția „Imperiul Roman în sec I" nu se mai predă tema „răscoalele din provincii" și nici ultimul paragraf („Viața economică în primul secol al imperiului"). Din lecția „Imperiul Roman în sec. II" nu se va trata tema „dezvoltarea aparatului birocratic" (sub Hadrianus) iar din ultimul paragraf („Cultura romană în sec. I—II e.n.") nu vor fi studiați Martial și Lucian. De asemenea, din ultima lecție nu se vor trata temele „Iulian Apostatul" și „filosofia păgînă (curentul neoplatonic)".

CLASA A IX-a

Din lecția „Migrația popoarelor barbare în sec. III—VI" se omit temele „federația ostrogotică", „Migrația anglo-saxonilor în Britania" și „Relațiile dintre popoarele barbare și biserica creștină". Din lecția „Anglia și normanii pînă la mijlocul sec. XI" se omit temele „migrațiile și expedițiile normanilor în vest" și „Formarea regatelor scandinavice". Din lecția „Formarea orînduirii feudale în Imperiul Bizantin (sec. VII—XI)" se omite tema „pavlicienii și bogomilii". Din lecția „Formarea orînduirii feudale la slavii de sud și răsăriteni" se omit temele „Formarea și decăderea primelor state ale sîrbilor și croaților; situația slovenilor". Din lecția „Formarea orînduirii feudale la slavii apuseni" se omite tema „Statul lui Samo și importanța lui". Din lecția „Statele mongole" se omite tema „Cucerirea Asiei de vest de către mongoli". Din lecția „Luptele dintre Imperiu și papalitate în sec. XII-XIII" se omit temele „luptele politice din Italia", „ereziile din sec. XII—XIII" și „ordinele călugărești (franciscanii și dominicanii)". Din lecția „Germania și Italia în sec. XIV—XV" nu se vor trata temele: „Rolul condotierilor în viața politică din Italia", „Statul papal; decăderea autorității papale în sec. XIV—XV" și „Regatele feudale din sudul Italiei". Din lecția „Dezvoltarea Franței și Angliei după războiul de o sută de ani" nu se vor preda temele: „întărirea monarhiei și a statului francez sub Carol al VII-lea" (din primul paragraf) și „frămîntările sociale" (din al doilea paragraf). Ultimul paragraf („Formarea și dezvoltarea statului feudal portughez") din lecția „Spania și Portugalia pînă în sec. XV" nu se va preda. De asemenea, nu se tratează ultimul paragraf („Situația Cehiei la sfîrșitul sec. XV și în sec. XVI") din lecția „Cehia în sec. XII—XVI". Din lecția „Formarea Marelui Cnezat al Moscovei (sec. XIII—XV)" nu se vor trata temele: „cnezatul Voliniei", „cnezatul Rostov-Suzdal", domnia lui Ivan Kalita. Din lecția „Țara Românească și Moldova în sec. XIV—XV" nu se va studia ultimul paragraf („Începuturile culturii feudale în Țările Române"). Din lecția „Reforma și războiul țărănesc din Germania" nu se va studia tema „Răscoala populară din Münster" Din lecția „Răspîndirea Reformei și Contrareforma" nu se vor trata temele: „organizarea bisericii luterane", „Zwinglismul și anglicanismul" și „Reforma religioasă în Transilvania". Din lecția „Anglia în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" nu se vor studia temele „Reacțiunea catolică în Anglia" și „Începutul opoziției parlamentare", precum și ultimul paragraf („Înăsprirea contradicțiilor de clasă la începutul sec. XVII"). Din lecția „Franța în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" nu se va trata tema „monarhia feudală absolutistă" (din paragraful „a"). Din lecția „Spania în a doua jumătate a sec. XVI și revoluția burgheză din Țările de Jos" nu se va trata ultimul paragraf („Dezvoltarea economică și politică a Olandei după revoluție"). Din lecția „Țările Române în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" nu se vor studia temele: „întărirea relațiilor feudale și răscoalele țărănești" și „încercarea habsburgilor de a cuceri Transilvania". Din lecția „Dezvoltarea tehnicii și științei din sec. XV pînă la mijlocul sec. XVII" nu se va studia paragraful „b" („Descoperirile geografice din sec. XVI și XVII").

*

Orele care rezultă din reducerile efectuate la toate obiectele se vor folosi pentru adîncirea celorlalte capitole sau lecții și pentru recapitularea cunoștințelor.

LIMBI MODERNE

Deoarece în predarea limbilor moderne supraîncărcarea provine mai ales din numărul și volumul prea mare al textelor din manuale, indicațiile de reduceri se referă în special la materialul cuprins în manualele școlare pentru predarea acestor limbi.

VII. Limba rusă

CLASA A V-a

Nu se vor mai preda:

textul „Dimineața" și conjugarea verbelor „a mînca" și „a bea" din lecția nr. 35 și lecția nr. 38 din manual, cu gramatica respectivă.

CLASA A VI-a

Nu se vor mai preda:

lecțiile nr. 13 și nr. 28 din manual, cu gramatica respectivă. Textele de la lecțiile nr. 16, 17, 18 nu se vor studia, iar aplicațiile gramaticale respective se vor face cu ocazia unei lecții recapitulative.

CLASA A VII-a

Nu se vor mai preda:

sintaxa frazei și textul „Învățătorul și grupa lui".

În școlile cu limba de predare maghiară, în afara materialului indicat mai sus nu se vor studia următoarele texte: „Casele mobile", „Dimineața pe malul lacului" și „Munca grănicerilor".

CLASA A VIII-a

Nu se vor mai preda:

formarea gradului superlativ al adjectivelor cu ajutorul sufixelor **-aiș, -eiș.** Formarea adjectivelor cu ajutorul sufixelor **-n, -an, -ian, -onn, -enn** și textul „Pohod".

În școlile cu limba de predare maghiară, în afara materialului indicat mai sus, nu se va studia textul: „Timur și echipa sa".

CLASA A IX-a

Nu se vor mai preda:

declinarea și ortografia participiilor, prepoziția, conjuncția, particula și interjecția.

Nu se vor studia următoarele texte:

„Prima înălțime", „Distrugerea biroului de plasare german".

În școlile cu limba de predare maghiară, în afara materialului indicat mai sus, nu se va studia textul: „Lebăda, racul și știuca".

VIII. Limba franceză

CLASA A V-a

Nu se vor mai preda:

imperativul verbelor pronominale; cel de al doilea text de la sfîrșitul lecțiilor nr 4, 6, 7, 8, 9 din manual cele 12 lecții din manual pentru predarea pronunțării limbii franceze, la începutul anului școlar. Se va proceda la contopirea, în acest scop, a materialului lecțiilor respective din manual.

CLASA A VI-a

Nu se vor mai preda:

l'attribut (de la lecția 21, pag. 78 din manual); lecțiile 17 („Le calendrier") și 24 („L'été. Les grandes vacances").

CLASA A VIII-a

Nu se vor mai predau:

înlocuirea articolului partitiv cu prepoziția **de**; formele interogativă și negativ-interogativă ale diatezei reflexive; pronumele personal accentuat (se va explica numai folosirea lui la imperativul diatezei reflexive). noțiunile de sintaxă (se vor da numai ca terminologie, renunțîndu-se la exercițiile de analiză), textele: „Bucarest" partea a II-a, „Après l'école", „Lénine chez les enfants", „Joseph Staline à l'école", „L'été", „Les vacances", „Comment Renard mange du poisson en hiver", „Ce qu'il y a de merveilleux", „Liberté", exercițiile de traducere din manual. Regulile de pronunțare vor fi predate în primele patru ore care urmează după două lecții **introductive orale.**

CLASA A IX-a.

Nu se vor mai preda:

clasificarea — după categoria lor gramaticală — a cuvintelor cu înțeles negativ care înlocuiesc pe pas; clasificarea „esențial și accidental" din cadrul problemei acordului participiului trecut al verbelor pronominale; formele pronumelui relativ nu vor fi tratate pe larg, infinitivul trecut; textele „La prise de la Bastille", „Sur une barricade", „La Volga domptée".

CLASA A X-a

Nu se vor mai preda:

textele: „Le semeur", „Rencontre avec les héros d'un livre", „La conversion de Ion Grecea", „Le matin à Paris sur les quais de la Seine", „La conquete de la Taiga", lecția recapitulativă de la pag. 56

Se vor mai face următoarele reduceri:

problemele de sintaxă a frazei (propoziții cauzale, finale etc.) vor fi studiate numai în măsura în care ele se leagă de folosirea conjunctivului în subordonate; propozițiile participiale și cele infinitivale vor fi numai semnalate elevilor ca un fenomen gramatical specific limbii franceze, fără a fi adîncite prin exerciții aplicative.

IX. Limba germană

CLASA A V-a.

Nu se vor mai preda:

contopirea articolului cu prepoziții: **ans, ins**; formarea pluralului substantivelor (în întregime), pluralul învățîndu-se numai în mod practic, fără teoretizare; formarea imperativului, predicatul nominal exprimat prin copulă și adverb; inversiunea; substantivele compuse, accentul la substantivele compuse (substantivele compuse vor fi învățate numai în mod practic); pronumele posesiv la acuzativ.

CLASA A VI-a.

Nu se vor mai preda:

comparația neregulată a lui „viel", pronumele posesiv la genitiv și dativ, viitorul verbelor, imperfectul verbelor auxiliare de timp; deosebirea între prepozițiile „zu și bei", predicatul exprimat printr-un verb la viitor.

CLASA A VIII-a.

Nu se vor mai preda:

genul natural și genul gramatical; comparația neregulată a lui „gern", declinarea pronumelui posesiv; perfectul și mai mult ca perfectul verbelor auxiliare și verbelor predicative, cu toate problemele anexe.

De asemenea, nu se vor mai preda textele:

„Wanderlfed"; „Der Fünfjahrplan". „Die Sommerferien sind da". (Gramatica lecției „Der Fünfjahrplan" se va face împreună cu cea de la lecția „Ein Ausflug aufs Land").

CLASA A IX-a.

Nu se vor mai preda:

Declinarea tare, slabă, mixtă (numai cele 4 reguli pentru declinarea substantivului); substantivarea infinitivului, genitivul pronumelui personal; propoziția temporală cu „als și wenn", perfectul verbelor modale; propoziția relativă cu pronumele în genitiv.

De asemenea, nu se vor mai preda textele:

„Das wandern ist des Mullers Lust"; „Tagebuch vor Stalingrad"; „Hymne der demokratischen Weltjugend".

CLASA A X-a.

Nu se vor mai preda:

formarea substantivelor cu prefixele **ge** și **un**, vorbirea directă **și indirectă.**

Din experienţa organizaţiei de bază de la şcoala medie nr. 5—Oraşul Stalin

Colaborare

Este bine cunoscut faptul că sarcina principală a organizaţiilor de partid din şcoli este aceea de a veghea la traducerea în viaţă a politicii şcolare a partidului nostru. Munca pe care trebuie să o desfăşoare organizaţia de bază pentru îndeplinirea acestei importante sarcini este destul de grea. Ea trebuie să se bazeze, înainte de toate, pe o profundă cunoaştere a procesului de învăţămînt şi a întregii vieţi din unitatea respectivă. Această cunoaştere a tuturor laturilor vieţii şcolare va da posibilitate organizaţiei de bază să ajute şcoala cu adevărat şi în aşa fel incit ea să poată rezolva problemele ce-i stau în faţă în modul cel mai partinic. Dar, pentru ca ajutorul acesta să fie o realitate, este necesar ca între biroul organizaţiei de bază şi conducerea şcolii să existe o colaborare deplină.

În şcoala medie nr. 5 din Oraşul Stalin există o justă orientare din acest punct de vedere. Secretarul organizaţiei de partid — tov. Gheorghe Grosu — după o serie de căutări inerente începutului (acest început trebuie să-l căutaţi în urma cu cîţiva ani, întrucît tov. Grosu este de mai multă vreme secretarul organizaţiei de partid) a reuşit să găsească drumul cel mai potrivit pentru îmbinarea problemelor muncii de partid cu acelea ale muncii de conducere şi îndrumare din şcoală. În prezent, secretar şi director muncesc într-o strînsă colaborare, tinzînd deopotrivă înspre realizarea aceluiaşi ţel: creşterea unui tineret harnic, înzestrat cu temeinice cunoştinţe teoretice şi practice şi însufleţit de profunde sentimente patriotice.

Dacă veţi sta de vorbă cu tovarăşul Grosu vă va arăta că a îndrumat în aşa fel munca de partid, încît aceasta să nu se limiteze numai la agitaţie şi propagandă, deoarece pentru a veni în ajutorul şcolii organizaţia de bază nu poate sta departe de „procesul de producţie" şi, prin urmare, activitatea sa trebuie să se extindă la toate sectoarele muncii din şcoală.

Se ştie că, în conformitate cu Statutul Partidului Muncitoresc Romîn, organizaţiile de partid din şcoli nu au dreptul să controleze conducerea administrativă. Cum reuşeşte atunci biroul organizaţiei de bază din şcoala mai sus citată să vegheze la traducerea în viaţă a hotărîrilor partidului, dacă nu are dreptul să controleze pe director, să-i traseze sarcini pe linie administrativă? Amestecul în problemele „producţiei" nu duce la o încălcare a Statutului?

În cele ce urmează veţi vedea cum biroul organizaţiei de bază de la şcoala medie nr. 5 reuşeşte ca — fără încălcarea Statutului, fără să se substituie conducerii administrative şi fără să-i traseze sarcini — să determine luarea de măsuri în conformitate cu linia politică a partidului nostru. Cheia acestei probleme este, desigur, colaborarea cu conducerea şcolii.

Secretarul organizaţiei de partid a creat obişnuinţa — de altfel acum aceasta a devenit necesitate — ca directorul şcolii să se consulte, să se sfătuiască cu biroul organizaţiei de bază ori de cîte ori trece la rezolvarea problemelor importante ale şcolii. Este de asemenea în uzanţa direcţiei de a invita la şedinţele sale de lucru şi pe secretarul organizaţiei de bază. Sugestiile şi propunerile făcute de tov. Grosu în şedinţe sau în afara şedinţelor sînt studiate întotdeauna cu atenţie de către colectivul de conducere al şcolii. Fiind bazate pe o serioasă cunoaştere a procesului de învăţămînt şi pe consultarea comuniştilor din organizaţia de bază, ele au întotdeauna greutate, forţă de convingere şi, în consecinţă, sînt acceptate. Dar ajutorul pe care-l dă organizaţia de bază conducerii şcolii nu se reduce la atît. Atunci cînd directorul iniţiază o acţiune, comuniştii o susţin în şedinţele consiliului pedagogic sau în discuţiile personale cu oamenii, fiind cei dintîi care trec la înfăptuirea ei şi antrenînd şi pe alţii. Iată un exemplu din viaţă:

În cursul trimestrului I al acestui an şcolar, biroul organizaţiei de partid, pe baza propunerilor făcute de comunişti în adunarea generală, a sugerat conducerii să înceapă o acţiune pentru întărirea disciplinei elevilor. Întrucît o asemenea acţiune era dictată de însăşi realitatea din şcoală, direcţiunea a fost de acord cu propunerea. Odată problema acceptată, biroul organizaţiei de bază a dat unui colectiv de comunişti sarcina să studieze în profunzime cum se prezintă situaţia în unele clase şi chiar în întreaga şcoală. Cînd directorul a propus în şedinţa consiliului pedagogic acţiunea respectivă, membrii de partid i-au susţinut prin exemple, prin date concrete luate recent din şcoală şi au putut să dea, pe loc, şi unele soluţii. În aceeaşi şedinţă secretarul organizaţiei de partid s-a angajat chiar să prezinte în faţa cadrelor didactice un material privind disciplina conştientă a elevilor, material care avea să reîmprospăteze latura teoretică a problemei. Pe baza sarcinilor trasate de director în acea şedinţă s-a pornit acţiunea de înlăturare a lipsurilor ce au existat în domeniul disciplinei elevilor. Comuniştii au fost primii care au trecut la îndeplinirea sarcinilor. Rînd pe rînd li s-au alăturat alţi şi alţi profesori şi astfel în şcoală s-a format un front comun al cadrelor didactice, pentru îmbunătăţirea disciplinei.

Tot în acest fel a procedat organizaţia de partid în scopul de a da şcolii un ajutor şi în probleme ca: politehnizarea, îndeplinirea planului de şcolarizare, munca diriginţilor, închegarea colectivului pedagogic şi altele.

Iată deci cum, fără a dubla pe director, fără a-i da dispoziţii şi fără să i se substituie, biroul organizaţiei de bază reuşeşte să determine luarea de măsuri juste, să determine acţiuni şi, deci, să ajute şcoala în rezolvarea partinică a problemelor ce-i stau în faţă.

Acestea sînt doar cîteva spicuiri din experienţa înaintată a unei organizaţii de bază, făcute cu scopul de a demonstra necesitatea unei depline colaborări între biroul organizaţiei de bază şi conducerea şcolii. Problema nu este însă epuizată, deoarece ea ridică o serie de aspecte noi care nu au putut fi analizate într-un singur articol. Acestea vor forma obiectul unor articole viitoare.

ANA COSMIN

Unele probleme în legătură cu ORIENTAREA PROFESIONALĂ

Îndrumarea raţională a elevilor spre profesiuni pentru care au aptitudini nu a fost încă organizată în mod ştiinţific în şcolile noastre.

Profesorii şi, în special, profesorii diriginţi caută să valorifice pe elevi, din punct de vedere psihologic, din contactul pe care-l au cu aceştia şi să tragă unele concluzii de care au nevoie în legătură cu individualizarea învăţămîntului, dar folosesc numai sporadic aceste concluzii şi pentru îndrumarea profesională. Valorificarea psihologică a elevilor este dependentă mai mult de personalitatea profesorului diriginte, de acuitatea sa psihologică, de talentul lui pedagogic şi, în general, de interesul pe care el personal îl are pentru această problemă.

Din propria noastră experienţă putem afirma că sînt unii diriginţi care depun mult interes în această privinţă, dar se mai găsesc şi alţii care se achită în mod formal. Aşa că este de la sine înţeles că nu putem obţine de la profesorii diriginţi, cu atît mai puţin de la ceilalţi profesori, indicaţii psihologice care să realizeze cu minimum de erori profilul psihologic al fiecărui viitor absolvent al şcolii elementare sau medii, deşi acest profil ar fi util îndrumării elevului fie spre şcoli profesionale, tehnice sau medii, fie spre învăţămîntul superior.

În ce priveşte pe elevi şi părinţii lor, aceştia sînt preocupaţi în alegerea profesiunii în primul rînd de prestigiul carierii, de rentabilitatea ei. Canalizarea aptitudinilor copiilor, adică a posibilităţilor psihice de realizare ale acestora într-o anumită profesie nu par să constituie o problemă importantă. Nu este încă evidenţiat faptul că valoarea reală a profesionistului în orice ramură de activitate, îndeplinirea profesiunii în modul cel mai competent constituie adevăratul prestigiu al celui ce o exercită şi dă cele mai multe şanse de realizare a posibilităţilor sale. Mentalitatea greşită după care se conduc mulţi părinţi şi tineri explică aglomerarea candidaţilor-profesionişti spre unele ramuri de activitate cum sînt, de pildă, medicina sau politehnica. Greutăţile pe care le întîmpină candidaţii mai întîi în faţa examenelor şi apoi în faţa exigenţelor profesionale dovedesc uşurinţa cu care s-au îndreptat către aceste profesiuni. E destul de mare numărul tinerilor care nu-şi aleg profesiunea cea mai potrivită aptitudinilor lor şi care ar putea da societăţii — statului socialist — elemente valoroase în diferite ramuri de activitate.

O îndrumare ştiinţifică a absolvenţilor şcolilor elementare spre şcolile medii profesionale cele mai potrivite aptitudinilor fiecăruia ar aduce multă lumină în această problemă.

Din cercetările pe care le-am făcut la numeroase şcoli, am putut constata cît de folositoare ar putea fi orientarea profesională ştiinţific organizată, dînd încredere elevilor în posibilităţile pe care le au şi pe care pot conta, dînd profesionişti capabili în diferite domenii de activitate.

În anul 1957 am făcut unele cercetări în această direcţie la clasa a VII-a a şcolii de 7 ani nr. 165 din Bucureşti. Din numeroasele cazuri foarte interesante pentru demonstrarea rolului folositor pe care îl poate avea orientarea profesională citez un exemplu: Valeria B., elevă în clasa a VII-a, nu avea prea mare interes pentru studiu, dar era cea mai sociabilă din clasă, cea mai sensibilă la necazurile celorlalţi, avea foarte multă răbdare şi era foarte serioasă în tot ce întreprindea. S-a dovedit modestă în alegerea profesiunii. Voia să devină dactilografă. Am sfătuit-o cu multă insistenţă să devină soră de caritate. Cînd într-o clasă de 23 de eleve se întîlneşte una singură care dovedeşte însuşirile mai sus arătate într-un grad atît de dezvoltat, nu trebuie orientată acolo unde nevoile sociale reclamă? Aceste forţe, în cazul de faţă însuşiri pozitive, nu trebuie canalizate în folosul progresului social în loc de a rămîne nerealizate?

Cea mai delicată şi grea problemă în orientarea profesională este cunoaşterea psihologică a elevilor. Dintre toate procedeele pe care le-am aplicat în acest scop, metoda aprecierii obiective a personalităţii, a profesorului G. Zapan, mi s-a părut că oferă cele mai largi posibilităţi de cunoaştere reală a aptitudinilor copiilor, necesară pentru îndrumarea lor profesională. Potrivit acestei metode, caracterul obiectiv al aprecierii se dobîndeşte pe baza unui exerciţiu special, integrat în activitatea şcolară, constînd din observaţii sistematice ale elevilor asupra semenilor în activitatea lor în clasă şi în manifestările şcolare şi extraşcolare, precum şi din autoobservaţie. Observaţiile şi autoobservaţiile elevilor sînt stimulate şi perfecţionate prin exerciţii de apreciere a aptitudinilor semenilor şi autoapreciere (la obiectele de învăţămînt şi alte activităţi), verificate şi corectate în raport cu datele realităţii.

Este un procedeu care se integrează în rosturile şcolii, el folosind experimentul natural, adică activitatea şcolară; vizează aprecierea obiectivă şi se adresează acelor însuşiri care se manifestă în conduita elevilor şi sînt cerute şi în activităţile profesionale.

Prin aplicarea acestei metode în şcoli s-ar putea ajunge la stabilirea profilului psihologic al fiecărui elev, ceea ce ar constitui un prim pas în soluţionarea problemei orientării profesionale.

Se înţelege că toate aplicaţiile psihologice care trebuie făcute în vederea orientării profesionale, pentru a da rezultatele pe care le promit, nu pot fi făcute nici în pripă, nici în mod superficial. De aceea ar fi nevoie ca orientarea profesională să fie precedată de o perioadă pregătitoare care să înceapă cu doi-trei ani înainte de absolvirea şcolii. În această perioadă s-ar putea determina aptitudinile elevilor, s-ar putea educa interesele lor în direcţia aptitudinilor şi s-ar urmări evoluţia aptitudinilor. Totodată, ar trebui să se facă cunoscute elevilor diversele profesiuni, ceea ce ar contribui la precizarea aptitudinilor lor şi ar da fiecărui elev posibilitatea de a-şi aprecia just aptitudinile pe care le are, el parvenind în felul acesta să vadă singur direcţia profesională pe care trebuie să o urmeze.

În felul acesta orientarea profesională ar putea aduce reale foloase, stabilind un raport perfect între posibilitatea individului şi profesiunea aleasă, ar contribui în mod activ la mulţumirea individului, la progresul social.

MAGDALENA LIVEZEANU
doctor în filozofie, cercetător ştiinţific la Institutul de psihologie al Academiei R.P.R.

Un colţ al naturii vii

Cadrele didactice de la şcoala de 4 ani din comuna Pelişor, raionul Agnita, caută să lege cît mai strîns predarea de practică. În acest scop, printre alte măsuri au organizat într-una din sălile şcolii un colţ al naturii vii, unde elevii urmăresc zi de zi viaţa plantelor.

Elevii cercetează aici părţile plantei, precum şi rolul pe care-l joacă acestea în dezvoltarea ei. Elevii din clasa a III-a au transplantat în lăzi roşii şi ardei cu flori şi cu rod. Acum, împreună cu elevii clasei a IV-a, au semănat în lăzi ardei, roşii, ceapă şi salată şi aşteaptă încolţirea lor.

Observaţiile pe care elevii le fac la colţul naturii vii sînt trecute în caiete speciale şi apoi sînt discutate la lecţie, trăgîndu-se concluzii pe marginea lor. Copiii îmbogăţesc mereu colţul naturii vii cu noi soiuri de plante.

Conducătoarea activităţii elevilor la colţul naturii vii este învăţătoarea Nadejda Stănescu.

MIRCEA GROZAVU
Pelişor
raionul Agnita

Legătura între şcoală şi gospodăria colectivă

Şcoala elementară de 7 ani cu limba de predare sîrbă din comuna Petrovaselo, raionul Lugoj, ţine o strînsă legătură cu gospodăria agricolă colectivă din localitate. Cadrele didactice au contribuit la întărirea gospodăriei colective prin atragerea de noi membri. La rîndul său, gospodăria colectivă sprijină şcoala pe care o patronează. Elevii şcolii execută lucrări practice pe terenurile şi în atelierele gospodăriei. Ei fac practică în secţiile agricolă, grădinărie, pomicultură, zootehnie şi în atelierele de tîmplărie şi fierărie. În cadrul acestor lucrări elevii execută diferite obiecte de care şcoala are nevoie şi învaţă să aplice în practică cunoştinţele predate la lecţii.

JIVA POPOVICI
Petrovaselo — raionul Lugoj

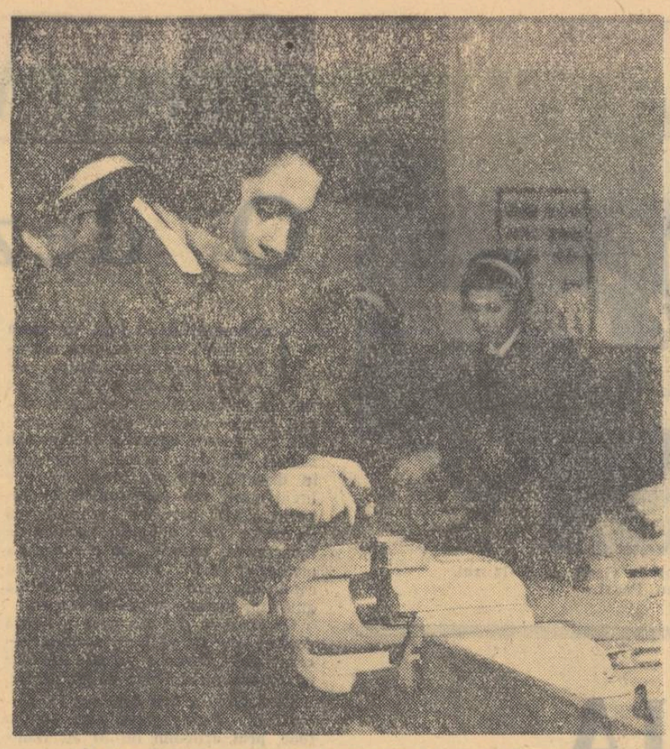

La o oră de lucrări practice la şcoala medie „I. L. Caragiale".

Împotriva formalismului în darea temelor pentru acasă

Am citit cu multă satisfacţie instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului şi Culturii pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor şi cadrelor didactice, care vor contribui la ridicarea calităţii lecţiilor şi la o mai raţională folosire a timpului elevilor. În instrucţiuni se scoate îndeosebi în evidenţă faptul că elevii primesc o mare cantitate de teme pentru acasă, că aceste teme nu sînt explicate şi controlate şi că nu există o coordonare justă a temelor pe obiecte şi zile, ceea ce contribuie la răpirea timpului liber al elevilor şi cere eforturi prea mari din partea acestora.

Această situaţie se datoreşte, în bună măsură, formalismului ce se manifestă la multe cadre didactice în darea temelor pentru acasă, prin adoptarea unui şablon şi prin nerespectarea unor cerinţe esenţiale legate de acest moment al lecţiei. Unele dintre aceste cadre didactice consideră comunicarea temelor ca o chestiune lipsită de importanţă, dau temele în grabă, după ce s-a sunat de recreaţie.

Se ştie că temele pentru acasă alcătuiesc o parte organică importantă a fiecărei lecţii şi că îndeplinesc funcţiuni multiple în ansamblul procesului instructiv-educativ, ceea ce face ca valoarea lor să fie indiscutabilă. Ele contribuie la lărgirea orizontului intelectual şi cultural al elevilor, la stimularea forţelor lor de creaţie, la formarea deprinderilor de muncă independentă, la dezvoltarea simţului de răspundere şi a intereselor elevilor.

Practica profesorilor fruntaşi arată că ei nu neglijează nici un amănunt al lecţiei, îşi elaborează cu grijă fiecare lecţie şi aleg cu atenţie materialul ce va fi folosit în fiecare moment. Succesul lecţiilor lor este determinat, de cele mai multe ori, de respectarea ansamblului condiţiilor pe care trebuie să le îndeplinească buna desfăşurare a procesului de învăţămînt.

Darea temelor pentru acasă ridică în faţa cadrelor didactice o serie de probleme cum sînt: stabilirea momentului cînd vor fi date temele, alegerea conţinutului — în funcţie de scop, accesibilitate, particularităţile de vîrstă şi individuale etc. — dozarea şi explicarea lor.

În ceea ce priveşte alegerea momentului comunicării temelor, se pot folosi mai multe procedee, dintre care două sînt mai frecvente în practică: darea temelor la sfîrşitul lecţiei (adică după fixarea noilor cunoştinţe transmise) sau îndată după terminarea expunerii (adică înainte de a se trece la fixarea cunoştinţelor). În momentul de faţă este mai răspîndit primul procedeu. Din păcate, însă, mulţi învăţători şi profesori, din cauză că nu-şi organizează judicios lecţia şi nu folosesc raţional timpul, ajung să indice temele după ce s-a sunat de recreaţie, fără să mai dea explicaţiile de care elevii au nevoie.

Cel de al doilea procedeu, care este pe cale de a se răspîndi tot mai mult, prezintă o serie de avantaje (temele se dau în timp util iar legătura cu lecţia este mai vizibilă). Uneori temele pot fi date şi la începutul lecţiei sau după verificarea cunoştinţelor din lecţia trecută, dacă tema nu este direct legată de lecţia nouă. Din cele de mai sus rezultă că momentul dării temelor nu trebuie ales în mod formal, ci trebuie să difere după felul lecţiei, pentru ca să-şi ajunga în întregime scopul propus.

Atunci cînd temele nu sînt date în timp util se creează numeroase dificultăţi elevilor: aceştia nu le notează, nu li se trezeşte interesul pentru temă şi nu cunosc importanţa şi rostul rezolvării ei. De exemplu, la o lecţie de istorie la clasa a VI-a despre imperiul persan, s-a dat ca temă citirea lecţiei din carte, dar cum sunase de recreaţie iar în clasă era zgomot şi indisciplină profesorul n-a auzit cînd 2—3 elevi au cerut lămuriri în legătură cu tema.

Formalismul se manifestă într-o măsură şi mai mare în felul cum se fac alegerea şi comunicarea temelor pentru acasă. Astfel, se dau multe teme întîmplătoare, al căror scop precis nu este clar nici pentru profesor şi nici pentru elevi.

La o lecţie de geografie despre mişcarea apelor, oceanelor şi mărilor (clasa a V-a), li s-a dat elevilor, ca temă, să deseneze încă odată ceea ce au avut de desenat pentru lecţia anterioară, deşi la verificarea temelor nu s-a făcut observaţia că desenele nu au fost bine executate. La o altă lecţie, despre acidul carbonic şi sărurile lui (clasa a IX-a), li s-a spus elevilor: „Luaţi sărurile. Uitaţi-vă şi peste întrebările recapitulative". Unul din aspectele negative ale acestui fel formal de comunicare a temelor constă în aceea că elevii nu-şi însuşesc un sistem de lucru, de muncă independentă.

Trebuie să spunem însă că indiferent de scopul urmărit prin temele date acasă (consolidarea cunoştinţelor, dezvoltarea unor priceperi şi deprinderi, pregătirea elevilor pentru lecţia nouă, stimularea forţelor de creaţie ale acestora etc.) temele nu trebuie date decît atunci cînd profesorul are siguranţa că elevii au fost pregătiţi pentru a le rezolva.

O mare importanţă au şi controlul şi analiza efectuării temelor. Multe cadre didactice neglijează acest aspect sau, chiar dacă controlează temele, se limitează la un control superficial, formal, fără să analizeze conţinutul acestora şi felul în care au fost efectuate. Aceasta face ca interesul elevilor pentru efectuarea temelor să scadă şi permite strecurarea unor greşeli pe care învăţătorul sau profesorul nu le poate îndrepta la timp.

Exercitarea unui control permanent şi exigent constituie o condiţie principală pentru formarea la elevi a deprinderii de a lucra regulat, sistematic şi ordonat, un mijloc de a preveni rămînerea în urmă la învăţătură.

Din consideraţiile de mai sus rezultă că trebuie dusă o luptă sistematică şi continuă împotriva formalismului în darea temelor pentru acasă.

Aplicarea noilor măsuri luate de minister, impunînd cadrelor didactice mai multă atenţie şi pentru alegerea şi darea temelor pentru acasă, va contribui în mare măsură la îmbunătăţirea muncii şcolilor.

D. SALADE
Cluj

Note din călătoriile cu „Drumeţii veseli"

Unii dintre ascultătorii „Drumeţilor veseli" ar putea jura cu mîna pe inimă că profesorul acela, cu „25 puncte!" fine în mod precis cu fetele, după cum alţii susţin exact contrariul. Dar, din fericire, atît unii cît şi alţii nu sînt profesori şi, ca atare, n-are rost să-i convingem aici, în „Gazeta învăţămîntului".

Ceva au observat totuşi aceşti ascultători suspicioşi: o anumită superioritate a fetelor. Nu vă supăraţi! Departe de mine gîndul să susţin că bărbaţii sînt superiori prin naştere — şi nici feminist nu sînt. Aţi observat însă şi dvs. că fetele răspund mai frumos, mai colorat, mai plastic, în timp ce băieţii se cam bîlbîie.

Explicaţia o dă vîrsta de 15—16 ani cît au în general concurenţii noştri, vîrstă la care fenomenele creşterii îşi spun cuvîntul. Pe scurt, la vîrsta cînd fetele citesc cu emoţie „Pe lîngă plopii fără soţ", colegii lor nu i-au numărat încă. Balanţa are, pentru un moment, o uşoară înclinaţie...

Totuşi, observaţia despre „darul oratoric" al elevilor rămîne în picioare. În orele de curs ne izbim deseori de o exprimare plată, stereotipă. Aici au mult de făcut profesorii — în primul rînd cei de literatură. Cînd s-a născut Panait Cerna, cînd a apărut „Romînia Pitorească" sau între ce ani a fost Coşbuc redactor la „Tribuna" sînt, desigur, amănunte interesante, dar mărturisesc că mă încîntă mai mult atunci cînd elevii mei (vorbesc despre cei de la şcoală) reuşesc să analizeze o poezie sau o schiţă într-un limbaj în care străbate ceva din fiorul artistic al operei.

Ştiţi şi dvs. că la concurs apar unele întrebări-fulger: „Pe ce mal al Dunării se află Belgradul?" „Cînd a fost Mihai Viteazu la Praga?" etc. Astfel de întrebări-fulger sînt amuzante la concurs, însă mai puţin recomandabile în clasă. Acolo, preferi întrebările care încep cu „Vorbeşte-mi, te rog, despre...", întrebări care necesită o expunere de cîteva minute. Aş sugera deci o mai pronunţată grijă pentru formarea la elevi a deprinderii de a se exprima curgător şi colorat. Aceasta nu ca să cîştige mai multe puncte la „Drumeţii veseli", ci pentru marele concurs al vieţii, la care vor avea de dat permanent examen.

...Mi-e încă proaspătă în minte imaginea unei eleve din Alba Iulia. Cultură, spontaneitate şi inteligenţă remarcabile. În adevăr, o elevă care face cinste şcolii. Cînd i-am cerut să recite nişte versuri, s-a uitat cam lung la mine. Totuşi le-a spus. Era vorba de imaginea lui Mihai din „Paşa Hassan" de George Coşbuc. Ei bine, dacă ar fi auzit Mihai Viteazu tonul şi accentul ei, cobora cu siguranţă de pe cal şi se lua cu barda după noi. Am mai păţit-o de altfel şi în alte ocazii şi de atunci mi-e frică să mai trec prin faţa statuilor scriitorilor din Cişmigiu...

Nu ştiu ce-au elevii cu versurile. Cînd le cer să înveţe o poezie, un fragment măcar, se uită la mine ofensaţi. „Ce, sîntem la clasele primare?" spun ochii lor. Şi cred că nu numai în şcoală există încă „poetofobie"...

Cred că şi aici avem un cuvînt de spus noi, profesorii. Cred că trebuie să stăruim mai mult pentru a-i face pe copii să simtă frumuseţea versurilor şi atunci fără îndoială că le va plăcea şi să le memoreze, să le recite cu înţelegerea fondului şi imaginilor artistice. Bine spunea profesorul meu, Tudor Vianu, că o citire expresivă echivalează cu cea mai adîncă analiză literară a textului. Nu mai vorbesc de îmbogăţirea vocabularului pe care o facilitează versurile învăţate...

Cum vedeţi şi dvs., am com dat-o prin literatură — dar vina nu este numai a subsemnatului, ci şi a faptului că, în toate ocaziile, felul exprimării gîndului iese mai întîi în relief. Şi, ca să nu se supere colegii noştri de geografie, s-o luăm nitel şi prin domeniul călătoriilor.

...Tare am rămas surprins de puţinătatea cunoştinţelor turistice (ale elevilor, bineînţeles). Copii de la Timişoara care n-au văzut Munţele Mic, sibieni care n-au fost în Făgăraş sau piteşteni care n-au ajuns pînă la Babele, deşi sînt la doi paşi. Geaba se străduiau concurenţii să-mi descrie un drum de munte sau un lac alpin. Cu ce scrie în cartea de geografie şi ce-au văzut în poze nu ajungeau prea departe. Nu ştiu alţii cum sînt, dar eu cînd mă gîndesc că poţi să fii de 16 ani, sănătos, fără griji şi cu toată vacanţa la îndemînă şi totuşi să nu-ţi iei rania în spinare şi s-o porneşti de-a lungul fără acestea binecuvîntate, parcă simt un „oi" la inimă. Ce aşteaptă tinerii drumeţi: maşină la scară şi funicular la uşă? Vor să pornească în drumeţie cînd vor începe reumatismele şi tensiunea?

Eu ştiu ce aşteaptă copiii: un profesor inimos sau un instructor de pionieri care să-i adune într-o zi şi să le spună: „mîine plecăm în excursie". Aş vrea să văd şi eu atunci care copil mai doarme în noaptea aceea, de grijă să nu întîrzie la ora plecării.

Iar odată plecaţi, odată cu prima excursie, pasiunea drumeţiei le rămîne pe toată viaţa. Dacă însă avem atît de mulţi copii care n-o cunosc, înseamnă că profesorul inimos sau instructorul de pionieri întîrzie prea mult să le spună acel miraculos „mîine plecăm în excursie".

...Dar e timpul să poposim. Tot vorbind de una, de alta, ca nişte drumeţi sătuşi ce ne aflăm, am cam lungit-o cu ale noastre. Nu toate sînt vesele, dar vorba turistului: „dacă n-ai un cui în bocanc nu simţi că ai plecat la drum". Din fericire, „cuiele" noastre sînt mici şi se pot turti uşor. Ceea ce rămîne esenţial este entuziasmul tinerei noastre generaţii de elevi. Acum, după mai bine de un an de călătorii cu „Drumeţii veseli" prin toate domeniile culturii, aş vrea să-l văd şi eu pe acela care mai vorbeşte despre o „generaţie pe care n-o preocupă decît fotbalul".

Dacă îl ştiţi, spuneţi-mi-l şi mie, să-i scad imediat 25 de puncte.

Prof. N. SAFTU

Cerc de lectură

În urma introducerii studiului limbii latine în şcolile de cultură generală, la şcoala medie nr. 1 din Rîmnicu Vîlcea a fost organizat un cerc de lectură care poartă numele marelui poet „Ovidiu". Membrii cercului — elevi ai claselor VIII-X — au organizat mai multe discuţii cu teme din viaţa şi opera lui Ovidiu. Astfel s-au discutat teme ca: „Patriotismul lui Ovidiu oglindit în „Triste" şi „Pontice", „Natura patriei noastre descrisă în „Triste" şi în „Pontice", precum şi „Viaţa strămoşilor noştri zugrăvită în scrisorile din exil ale lui Ovidiu" şi altele. În cadrul cercului de lectură elevii vor avea posibilitatea să-şi însuşească noi cunoştinţe din literatura antică.

I. VEGA
Rm. Vîlcea

COMENTARII

„Micile atenţii"

Întotdeauna am asemănat copiii cu florile; frumuseţea, gingăşia şi prospeţimea li se pot atribui deopotrivă. Poate şi de aceea, în zilele lui mai, cînd trandafirii au înflorit în grădiniţă, ori în zilele lui brumar, cînd tufele de crizanteme şi-au desfăcut bobocii mi se pare atît de firesc să întîlnesc copii stringînd la piept, în drumul lor spre şcoală, buchete parfumate de flori.

Sînt pentru cei mai iubiţi, pentru cei mai stimaţi profesori. Mici şi gingaşe atenţii, ascunzînd în ele simţăminte curate. Şi trebuie să recunoaşteţi, tovarăşe profesor, că nu a fost uşor să vă ascundeţi tulburarea atunci cînd, intrînd în clasă, o minuţă tremurîndă v-a întins un trandafir, ori pe catedră vă aşteptau crizanteme. Mici şi gingaşe atenţii. Simboluri ale unor mari preţuiri...

Mi-a fost dat, zilele trecute, să ascult o conversaţie, o conversaţie între două prietene — profesoare la aceeaşi şcoală.

Erau bine dispuse şi discutau cu încîntare despre „mica atenţie" pe care una din ele o primise din partea unei mame. Dar nu era vorba nici de trandafiri, nici de crizanteme. Nu era vorba despre flori. Se refereau la o brăţară.

Am putut atunci să aflu amănunte despre alte şi alte astfel de „mici atenţii" pe care unii le oferă, iar alţii le primesc...

Dar să ne înţelegem. Acestea se numesc „mici" pentru faptul că... pot să nu fie mari (cum e cazul brăţării), dar de ce şi „atenţii"? Eu le-aş numi mai degrabă „intenţii", intenţii materializate în veritabile cadouri. Şi acestea se oferă, de fapt, nu „celor mai iubiţi şi mai stimaţi profesori", ci dimpotrivă...

Comentariile le las pentru cei ce obişnuiesc să primească asemenea cadouri.

A. C.

Muncă şi produs

Fiind în control la o şcoală, un inspector — după ce asistase la mai multe lecţii la aceeaşi clasă — îu întrebat de diriginte cum apreciază nivelul de cunoştinţe al elevilor.

Inspectorul se arată surprins de o asemenea întrebare. „Pe mine mă interesează ce ştiu profesorii, nu elevii, răspunse el. Munca elevilor o controlaţi dumneavoastră; eu controlez munca profesorilor".

Nu ştiu dacă inspectorul a vrut să fie spiritual sau a fost numai sincer. Nici dacă a vrut să pară original — după cum presupuneam — nu ştim. Cert este doar că răspunsul său merită să fie achiziţionat pentru o colecţie a paradoxurilor rare. Căci a pretinde că ne interesează activitatea profesorului independent de rezultatele în care aceasta se concretizează este ca şi cum am încerca să apreciem munca fără să ţinem seama de produsul ei. Or, credem că nu există nimeni care ar aproba metodele unui muncitor dacă acesta ar da piese de rebut — metodele înseşi neputînd fi apreciate decît în funcţie de rezultatele la care duc.

Dar să nu insistăm. Pînă acum n-am întîlnit un alt inspector — în afară de originalul nostru erou — care să subscrie la părerea acestuia. Am găsit, în schimb, inspectori care, fiind de acord că munca profesorului nu poate fi despărţită de rezultatele ei, controlează totuşi — atunci cînd merg în şcoli — doar activitatea pedagogilor, fără să aprecieze nivelul de cunoştinţe al elevilor.

Sîntem de părere că gradul de pregătire al elevilor este proba cea mai concludentă în aprecierea muncii unui învăţător sau profesor (ţinînd seamă, fără îndoială, de particularităţile clasei şi de condiţiile specifice de muncă din şcoală). Una sau chiar mai multe lecţii la care asistăm pot fi mai mult sau mai puţin reuşite. Dacă urmărim doar munca pedagogului, putem constata în ce măsură s-a pregătit acesta pentru lecţiile respective. Dar felul în care el munceşte de obicei, conştiinciozitatea şi elanul lui în muncă, gradul său general de pregătire nu ni le poate indica decît nivelul de cunoştinţe al elevilor.

I. A.

Școala elementară de muzică din Praga este frecventată de copii în vîrstă de 6—14 ani.
In clișeu: Orchestra școlii, condusă de prof. Jan Faust.

CONTRIBUȚIA organizației sindicale

De cîtăva vreme la școala de 7 ani nr. 2 din Craiova se observa o mare animație: întîmpinînd alegerile sindicale, cadrele didactice, căutau nu numai să creeze pentru acest eveniment un cadru cu adevărat sărbătoresc, ci și să dobîndească noi succese în muncă.

Școala de 7 ani nr. 2 din Craiova este, de mai mulți ani la rînd, o unitate fruntașă pe oraș. Și trebuie să spunem că o contribuție însemnată la obținerea rezultatelor bune în munca instructiv-educativă și social-culturală a cadrelor didactice de la această școală a adus-o organizația sindicală respectivă. Care sînt „secretele" succeselor acestei organizații?

In primul rînd, faptul că munca profesională se află pe primul plan. Darea de seamă prezentată de tov. Angela Săndulescu, organizatoarea sindicală, în adunarea generală de alegeri, a arătat că munca pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, pentru perfecționarea pregătirii pedagogice a cadrelor didactice a fost o preocupare permanentă a organizației sindicale. Planurile de muncă bine întocmite, cu respectarea programelor, temeinica pregătire pentru lecție, lupta continuă pentru a asigura înțelegerea cunoștințelor predate, explicarea temelor pentru acasă, lupta împotriva supraîncărcării elevilor și legarea teoriei de practică au făcut ca elevii acestei școli să fie temeinic pregătiți, iar absolvenții clasei a VII-a să reușească la concursurile de admitere în clasa a VIII-a sau în școlile profesionale în procent de 75—90 la sută.

Cu toate că majoritatea cadrelor acestei școli au o bogată experiență la catedră, munca de ridicare a pregătirii profesionale n-a fost dată uitării. Profesorii învață bucuros unii de la alții, împărtășindu-și reciproc experiența. Numeroasele lecții deschise și interasistențe organizate în școală au avut obiective precise: fixarea cunoștințelor, dezvoltarea prin lecții a gîndirii elevilor, calculul oral la clasele I—IV etc.

Același scop — îmbunătățirea muncii profesionale — l-au avut și consfătuirile de muncă pe temele „Cum verificăm și notăm cunoștințele elevilor" și „Cum legăm teoria de practică în procesul de învățămînt" — consfătuiri urmate de rodnice dezbateri și încheiate cu măsuri concrete.

Rezultatele acestei munci s-au reflectat și în numărul mereu crescînd al elevilor cu o situație bună la învățătură, pedagogii preocupîndu-se în primul rînd nu de combaterea, cît de prevenirea rămînerii în urmă la învățătură. In acest an școlar o atenție deosebită s-a dat pregătirii fiilor de muncitori și țărani colectiviști, organizîndu-se pentru aceștia consultații suplimentare.

Ridicarea continuă a nivelului ideologic și politic al membrilor de sindicat a contribuit în largă măsură la ridicarea calității predării, la îmbogățirea conținutului ideologic al lecțiilor. Forma de bază a acestei munci a constituit-o îndrumarea studiului individual al celor care studiază Istoria P.M.R. în cadrul cercului organizat în școală sub îndrumarea organizației de partid.

Aceasta a contribuit și la îmbunătățirea muncii educative duse de cadrele didactice în rîndurile pionierilor și școlarilor. Membrii de sindicat au sprijinit organizația de pionieri în pregătirea orelor de informare politică, în pregătirea festivităților pentru marile sărbători ale clasei muncitoare, în organizarea întîlnirilor cu luptători din ilegalitate etc.

Munca social culturală de masă nu a fost nici ea neglijată. Membrii de sindicat au sprijinit efectiv activitatea căminului cultural „V. Roaită" prezentînd programe artistice, conferințe, seri literare, lecturi, au contribuit, alături de cadrele de la școala de 7 ani nr. 1, la pregătirea unui frumos program artistic-cultural la colțul roșu de pe lîngă comitetul sindical raional, au prelucrat materialul pentru întocmirea a 10 monografii în legătură cu aniversarea a 50 de ani de la răscoala țăranilor din 1907, au ținut mai multe conferințe — pe linie de S.R.S.C. — în regiune, și au participat la acțiunea de sprijinire a G.A.S.-Moțăești, în recoltatul porumbului.

O intensă muncă de agitație duc cadrele didactice în actuala campanie în vederea alegerilor de la 2 martie 1958.

Organizația sindicală arată o grijă permanentă pentru asigurarea bazei materiale. In școală vei găsi coridoare și săli de clasă spațioase, luminoase, de o curățenie exemplară. Sălile de clasă sînt bine încălzite, biblioteca școlară — bogat înzestrată cu cărțile necesare elevilor — stă permanent la dispoziția acestora, materialul didactic se păstrează în bune condițiuni, iar laboratorul de fizică și chimie se completează mereu cu noi utilaje. Alături de director și de cadrele didactice, la dobîndirea acestor realizări contribuie și personalul administrativ și de îngrijire. De altfel unitatea de vederi și acțiune și colaborarea strînsă a celor ce muncesc în această unitate școlară este încă un „secret" al rezultatelor obținute. Intre organizația sindicală și direcția școlii este o strînsă colaborare și ajutor permanent, iar toți membrii de sindicat formează un colectiv puternic, închegat. Este un rezultat al muncii colective, de pildă, succesul dobîndit în acțiunea de cuprindere a copiilor de vîrstă școlară (planul de școlarizare a fost realizat sută la sută). Lotul experimental de care dispune acum școala este de asemenea o operă colectivă.

Discuțiile pe marginea dării de seamă, la care au luat parte majoritatea celor 19 membri de sindicat prezenți (1 absent motivat) au fost vii, purtate în spirit critic și autocritic și au reușit să prindă just principalele lipsuri din munca organizației sindicale respective ca și cauzele acestor lipsuri. Bunăoară, s-a arătat că unii pedagogi au neglijat munca cu părinții elevilor lor, că în munca educativă există încă lacune, că ședințele organizației sindicale pot fi ținute cu mai multă regularitate etc.

Alegerea noului activ nu a făcut altceva decît să confirme că vechiul activ a muncit într-adevăr bine, căci a fost reales — în întregime — în unanimitate.

Proiectul de hotărîri — votat de asemenea în unanimitate — oglindește dorința de a lichida pe viitor lipsurile scoase în evidență la discuții, prin îmbunătățirea propagandei pedagogice în rîndurile părinților, întărirea muncii educative în rîndurile elevilor, sprijinirea în mai largă măsură a organizației de pionieri, intensificarea luptei pentru prevenirea rămînerii în urmă la învățătură etc.

ION DUMITRESCU

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

O dezbatere interesantă

In momentul de față, în presa sovietică se desfășoară o dezbatere științifică dintre cele mai interesante, mergînd pe linia marilor dezbateri din anii trecuți (dintre care amintim, ca exemplu, cea despre educație ca fenomen social). De data aceasta este pusă în discuție problema metodelor de învățămînt, sub numeroasele ei aspecte, dintre care se desprind cu deosebire trei: definiția metodei de învățămînt, criteriul de clasificare a metodelor de învățămînt și stabilirea condițiilor care determină alegerea anumitor metode în cadrul lecției.

Cu toate că discuția pare a fi încă departe de sfîrșitul ei, socotim necesar să-i informăm pe cititorii noștri asupra rezultatelor de pînă acum.

Dezbaterea a fost deschisă în „Sovetskaia Pedagoghika" nr. 10 din 1956, prin articolul lui M. A. Danilov „Cu privire la problema metodelor de învățămînt în școala sovietică". M. A. Danilov este în momentul de față unul dintre cei mai apreciați didacticieni sovietici, autor (împreună cu B. P. Esipov) al volumului „Didactica", apărut la sfîrșitul anului 1957 în editura Academiei de științe pedagogice din Moscova. In articolul citat mai sus el face o amplă analiză a stadiului în care se află didactica din punct de vedere al fundamentării științifice a metodelor de învățămînt. El arată că nu există încă o definiție precisă a metodei și un criteriu bine stabilit pentru clasificarea metodelor. In procesul de învățămînt metodele sînt uneori folosite în mod arbitrar, fără a se ține seama de factorii determinanți în alegerea lor. Se vorbește, ce-i drept, de dependența metodei de conținut, dar nu s-a analizat încă drumul logic al însușirii cunoștințelor în legătură cu structura logică a materialului predat. Actuala clasificare (expunerea, conversația, exercițiul etc.) se referă numai la forma pe care o îmbracă metoda. Analiza pe care o face il îndeamnă pe M. A. Danilov să definească metoda drept calea logică de însușire conștientă a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, propunînd ca metodele de învățămînt să fie clasificate în special după criteriul căii logice parcurse și după cel al gradului de independență a elevilor în procesul de învățămînt.

Chiar în numărul imediat următor al revistei „Sovetskaia Pedagoghica" (nr. 11/1956) a apărut articolul lui E. Golant, intitulat „Cu privire la teoria metodelor de învățămînt în școala sovietică". Respingînd unele dintre tezele lui M. A. Danilov, E. Golant propune drept criteriu pentru clasificarea metodelor mijlocul prin care elevii își însușesc cunoștințele. Ar rezulta clasificarea: 1) metode prin care elevii își însușesc cunoștințe cu ajutorul cuvîntului (rostit sau tipărit); 2) metode prin care elevii își însușesc cunoștințe și priceperi în activitatea practică. După E. Golant, metoda este determinată de aceste izvoare ale cunoștințelor.

Trebuie spus că o clasificare asemănătoare prevăzuse și M. A. Danilov, după criteriul sursei cunoștințelor (observații proprii, manual, expunerea profesorului).

Pe măsură ce dezbaterea creștea în interes, au început să participe la ea și metodicieni de diferite specialități. O contribuție mai substanțială au adus metodicienii științelor naturale. In nr. 2/1957 al revistei „Biologhia v škole" a apărut articolul lui N. M. Verzilin „Problema clasificării metodelor de predare în școală". Autorul arăta că, pînă acum, în didactică nu există o clasificare, ci o enumerare a metodelor; el atrăgea atenția asupra confuziei care se face în mod obișnuit între metode, forme de organizare, forme de muncă independentă și procedee didactice. Definind metoda, N. M. Verzilin subliniază cele două laturi ale ei: este o cale de transmitere a cunoștințelor dar, în același timp, pentru elev, o cale de însușire a cunoștințelor. Considerînd, ca și E. Golant, că acest proces de transmitere și însușire a cunoștințelor are loc pe calea cuvîntului, demonstrării sau activității practice, N. M. Verzilin propune clasificarea: metoda verbală (convorbire, expunere); metoda intuitivă (demonstrația); metoda practică (exercițiu, experiment etc.). In ce privește metoda folosirii manualului, el o socotește pentru științele naturii o metodă verbală, iar pentru științele umaniste o metodă practică. Fiecare dintre metodele arătate poate fi folosită pe calea inductivă sau deductivă; avem, deci, metoda verbal-inductivă, verbal-deductivă etc. Autorul insistă asupra complicării treptate în folosirea metodelor.

Acestui articol i se aduc unele critici în numărul următor al revistei „Biologhia v škole" (nr. 3/1957), în articolul semnat de B.V. Vsesveatski. Acesta arată că metoda nu trebuie confundată cu calea însușirii cunoștințelor — cale care nu este străbătută într-o singură lecție, ci în întreg sistemul de lecții. De asemenea, Vsesveatski critică felul în care, în concepția lui A.M. Verzilin, inducția apare ca fiind opusă deducției. După Vsesveatski, metodele pot fi clasificate în 2 grupe astfel: a) metode de expunere (convorbire, povestire etc.) și b) metode de muncă independentă (cu manualul, lucrări practice etc.).

Din articolul lui G. A. Mihailov „Probleme nerezolvate ale pedagogiei" apărut în „Sovetskaia Pedagoghika" nr. 3/1957, semnalăm indicațiile cu privire la unii factori de care depinde alegerea metodelor, printre care: mediul înconjurător al școlii, materialul didactic aflat la dispoziția acesteia, particularitățile clasei, calitățile personale specifice ale pedagogului.

Neputînd cuprinde în acest articol întreg materialul discuției, ne mărginim să mai amintim articolul deosebit de interesant publicat de A.A. Kuznețov în „Sovetskaia Pedagoghika" nr. 7/1957, sub titlul „Despre unele particularități ale metodelor de învățămînt în școala sovietică". In legătură cu definiția dată metodei de către M.A. Danilov (calea logică a însușirii conștiente a cunoștințelor), Kuznețov remarcă o anumită subapreciere a elementului psihologic. Căutînd să redea deosebirea dintre metode, variantele fiecărei metode și ale fiecărui procedeu, Kuznețov folosește o comparație foarte plastică. El compară metoda cu un model ce poate fi cusut pe pînze diferite (variantele metodei), cu ațe diferite (procedeele).

Care sînt rezultatele discuțiilor pînă în momentul de față? Ele ne-au apropiat de o înțelegere mai profundă a noțiunii de „metodă didactică" — noțiune din care nu poate lipsi, ca o notă esențială, ideea căii logice pe care o parcurge elevul în însușirea cunoștințelor. Acum ne apare limpede că metoda este totodată un mijloc de transmitere și de însușire a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, fiecare metodă caracterizîndu-se prin acest dublu aspect. De mare importanță practică este mai precisa stabilire a condiționării în folosirea metodelor, prin determinarea unei serii întregi de factori condiționali, pînă acum mai puțin luați în considerare. In sfîrșit, discuțiile ne lărgesc mult orizontul prin faptul că confruntă diferite clasificări ale metodelor după diferite criterii, apropiindu-ne de o clasificare unică, după fundamentul esențial. Un prim rezultat practic al acestei confruntări a clasificărilor ni-l oferă un tablou al metodelor didactice, cuprinzînd, pe coloane, explicarea fiecărei metode sub diferite aspecte, corespunzînd diferitelor clasificări — tablou pe care-l găsim în „Didactica" lui M. A. Danilov și B. P. Esipov (pag. 266).

Nu ne pare lipsit de interes să menționăm cît de scăzut este nivelul clasificării metodelor în cele mai recente didactici apărute în țările capitaliste. Iată, de exemplu, cum sînt clasificate metodele de învățămînt în ultimul volum de pedagogie generală apărut la Paris*): 1. metode didactice (în sensul de didacticiste, bazate pe memorie); 2. metode atrăgătoare (joc); 3. metoda interogativă; 4. metode intuitive; 5. metode active (Dalton, Winnetka). După cum se vede, „sistematizarea" din manualul francez este lipsită de un criteriu unic. Ea cuprinde un amestec confuz de noțiuni luate din punctul de vedere al organizării învățămîntului, al formei sub care se transmit cunoștințele sau al caracterului atractiv; ea nu îndeplinește nici una din condițiile științifice elementare ale unei clasificări. Nivelul ei scăzut o lasă astfel în afara unei discuții cu adevărat științifice.

Se dovedește odată mai mult că știința sovietică s-a ridicat la înălțimi pe care cercetătorii burghezi, lipsiți de baza metodologică și de orizontul pe care îl oferă materialismul dialectic, sînt incapabili să se ridice.

MIRCEA ȘTEFAN

*) J. Leif și G. Rustin. Pédagogie générale par l'étude des doctrines pédagogiques, Paris, Delagrave, 1956.

La a 8-a aniversare a Republicii India

Vremuri noi... gînduri noi

ANUL 1950 — un an de mare însemnătate pentru istoria Indiei. In ziua de 26 ianuarie a acestui an s-a sfîrșit un lung capitol din istoria țării — acel al asupririi coloniale engleze, care a durat 170 de ani — și a început un capitol nou. Bătrîna Indie a pornit pe drumul unei alte vieți. S-au născut noi nădejdi de dezvoltare și progres.

ANUL 1950 — un an de mare însemnătate și pentru viața mea. In acel an mă număram printre cei din urmă tineri care și-au terminat școala sub sistemul de educație britanic, sistem care a murit în India odată cu moartea lumii vechi. In acel an am privit pentru ultima oară tabla veche și șubredă care albise de praful a mii de crete ce scriseseră de mii de ori cuvintele „Dumnezeu să-l apere pe rege!". Și tot pentru ultima oară am privit chipul trist și îmbătrînit al dascălului prost plătit, cu ochelarii atîrnîndu-i pe nas, străduindu-se cu bună știință să-și înăbușe sentimentele patriotice și vorbindu-ne despre faptele „glorioase" săvîrșite de armata britanică în lupta de cucerire a Indiei. Și pentru ultima oară vedeam fețele regelui și reginei Angliei rîzînd, din portretele atîrnate pe pereții claselor noastre, de condițiile mizerabile în care studiam.

Pe atunci eu, un băiat care tocmai împlinise 15 ani, ieșeam din școală cu un zîmbet mîndru și cu o diplomă în mînă. Eram mîndru că fusesem unul dintre puținii copii care învățaseră carte și dintre puținii care reușiseră pînă la urmă să termine școala. Eram mîndru că știam cîte soții avusese Henric al VIII-lea, că știam pe dinafară că „în imperiul britanic soarele nu apune niciodată". Eram fericit că numele celui mai mare poet care a scris despre India — socotit ca atare de colonialiștii britanici — mi-era cunoscut. Numele lui era Rudyard Kipling și cele mai frumoase versuri pe care le-a scris erau:

„Occidentu-i Occident, Orientu-i Orient,
Nu li-e dat să se înțeleagă".

Mă bucuram crezînd că știința mea este completă. Mîndru de știința mea, ignoram ceea ce avea să fie și cît de măreață avea să fie era care se deschidea. Atunci eram prea tînăr ca să-mi dau seama de acest lucru.

DE ATUNCI AU TRECUT OPT ANI. India, care își începea noua viață, s-a dezvoltat și a progresat mult în acest răstimp. Și-a consolidat independența și este pe cale de a înlătura trista moștenire pe care ne-au lăsat-o cei 170 de ani de dominație britanică. Au avut loc numeroase schimbări mari și se depun multe eforturi pentru a face viața mai bună. Din ce în ce mai multe nădejdi și bucurii se împlinesc și tot mai multe dorințe se nasc.

DE CÎND AM TERMINAT ȘCOALA au trecut opt veri. In acest timp s-au petrecut multe transformări și în sistemul de învățămînt. Cînd privesc astăzi școala în care am învățat și pe care am părăsit-o plin de mîndrie cu opt ani în urmă, mi se pare că nici ea nu mai este la fel. Deși este aceeași clădire veche, ea îți sugerează fără voie că s-au schimbat multe. Tabla, tot așa de bătrînă, de șubredă și încă mai albită de praful cretei îmi pare mai fericită. Și se bucură că azi copiii nu mai scriu pe ea „Dumnezeu să-l apere pe rege!" sau „In imperiul britanic soarele nu apune niciodată", ci „Trăiască India — scumpa noastră patrie!"

Cînd mă uit la profesorul meu, nici astăzi prea bine plătit, găsesc totuși un zîmbet pe chipul lui. Acest profesor, care îmi vorbea cu atîta indiferență despre nevestele lui Henric al VIII-lea, e plin de înflăcărare cînd predă, în clasa unde învață și nepotul meu, despre războiul de independență purtat în 1857 de indieni împotriva colonialismului britanic, și descopăr acum că fața lui surîde și că în priviri îi licărește o rază caldă de patriotism. Nu mai repetă acum povestea pe care era silit să ne-o spună nouă — că acest război fusese numai o răzvrătire a unor indieni fanatici, supărați pe englezi pentru că aceștia întrebuințau cartușe fabricate din piele de vacă*).

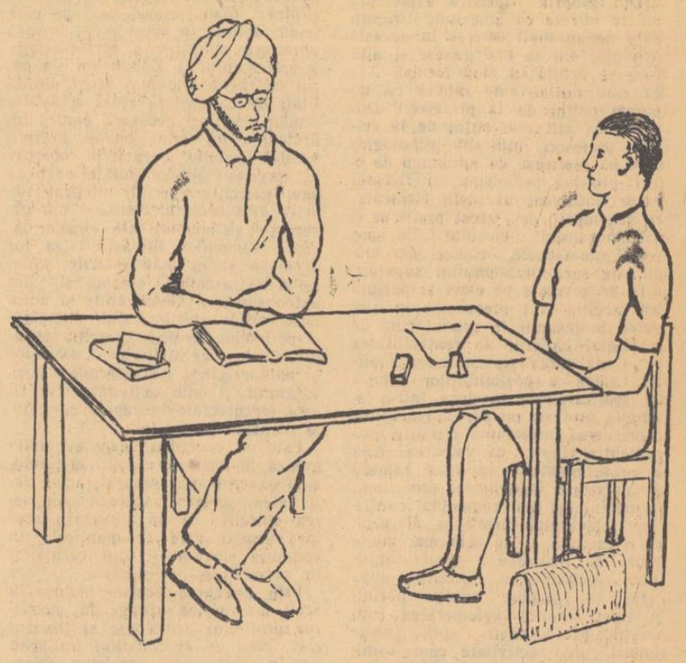

Desen de HIRDAY PAUL

Astăzi în locul figurilor de regi, pe pereții claselor stau portretele acelora care și-au jertfit viața pentru a schimba mizeria noastră într-o viață fericită.

Astăzi, cînd mă așez lîngă nepotul meu și-l întreb ce lucruri noi a mai învățat, chipul i se luminează de zîmbet. Plin de mîndrie îmi povestește cum, cu aproape o mie de ani înaintea lui Galileu, indianul Arya Bhatt a stabilit că pămîntul e rotund și că se învîrtește în jurul axei lui, cum indienii exportau pînză fină cînd europenii nu știau încă meșteșugul țesutului, cum cu aproape o mie de ani înaintea erei noastre arienii au promovat unul dintre cele mai avansate sisteme medicale și cum ei au pus bazele conceptului de „zero" și „infinit". Imi spune că poemul „Usha" („Zori de zi") scris de arieni e socotit de o seamă de mari critici ca o lucrare neîntrecută în literatura universală. Apoi îmi vorbește de marii poeți Kallidassa și Tagore care au scris într-adevăr cel mai bine despre India — și nu de Rudyard Kipling...

Pe cînd eram elev eram mîndru că sînt unul dintre puținii privilegiați care puteau merge la școală. Ce idei false sădea în noi vechiul sistem de învățămînt! Nepotul meu este fericit că stă astăzi alături de copiii acelora pe care eu i-am cunoscut odinioară și care nu au avut niciodată prilejul să meargă la școală. Din 1950 și pînă în prezent numărul elevilor care frecventează școala a crescut mult. Vor fi depuse eforturi și mai susținute pentru a accelera acest ritm, astfel încît într-un viitor apropiat oricare copil din India să aibă posibilitatea să-și făurească un viitor luminos.

In momentul de față se acordă o mare importanță dezvoltării învățămîntului potrivit nevoilor specifice ale Indiei, pentru ca acesta să devină leagănul culturii naționale. Pentru a se obține un învățămînt universal și accesibil tuturor copiilor, au fost deschise numeroase centre de cercetări pedagogice, care au și dat rezultate promițătoare.

Curînd, în India, unde se construiește o viață nouă, se vor dezvolta considerabil, fără îndoială, și educația și învățămîntul.

HIRDAY PAUL

*) In India se mai păstrează cultul pentru vacă, socotită animal sfînt. (N.R.)

NOI LUCRĂRI DE LINGVISTICĂ

Studiul limbii, al stilului și preocupările filologice au căpătat o extindere considerabilă în ultimii ani. Apariția cunoscutelor lucrări cu caracter normativ: Indreptarul ortografic, Gramatica limbii române, Dicționarul limbii române literare contemporane, Dicționarul ortoepic și Indreptarul de punctuație *reprezintă un mare pas înainte pe calea studierii adîncite și a cultivării limbii române. Observațiile critice ale multor specialiști, ale numeroaselor cadre din învățămîntul de toate gradele fac posibilă treptata perfecționare a acestor lucrări în edițiile viitoare.*

Cercetările în domeniul lingvisticii continuă, concretizîndu-se într-o serie de volume pe cale de apariție. Prezentarea lor în cîteva cuvinte, în materialul de față, urmărește să atragă atenția asupra temelor în curs de elaborare și să sugereze eventuale cercetări auxiliare sau direct legate de problemele în discuție. Multe din aceste lucrări sînt în strînsă legătură cu materia predată în școli și deci pot prezenta un interes sporit pentru profesori și elevi.

In curînd va apărea volumul al II-lea din Studii de gramatică, *în care sînt publicate cîteva contribuții originale la dezvoltarea și îmbogățirea unor capitole ale* Gramaticii limbii române. *Volumul cuprinde:* Note asupra structurii morfologice a cuvîntelor, *de acad. Al. Graur;* Sintaxa gerunziului rominesc, *de Matilda Caragiu;* Perfectul simplu în dialectul dacoromîn, *de Al. Georgescu;* Prezumtivul, *de Elena Slave;* Observații asupra prepozițiilor și locuțiunilor prepoziționale, *de Fulvia Ciobanu;* Rolul elementului verbal în compunerea predicatului nominal, *de Paula Diaconescu;* Numele predicativ circumstanțial, *de Maria Rădulescu;* Atributul pronominal în dativ, *de Finuța Asan;* Dependența semantică a prepozițiilor și rolul lor sintactic, *de Sorin Stati;* Observații asupra coordonării, *de Mioara Avram;* Propozițiile relative, *de Valeria Guțu.*

Sectorul de limbă literară al Institutului de lingvistică din București a predat la tipar al doilea volum de Contribuții la istoria limbii literare în secolul al XIX-lea, *sub redacția acad. Tudor Vianu. In acest volum sînt incluse studiile:* Observații asupra neologismelor din „Insemnare a călătoriei mele" a lui Dinicu Golescu, *de Aurel Nicolescu.* Despre limba și stilul primelor periodice românești, *de Gh. Bulgăr;* Observații asupra lexicului unor documente din 1848, *de Elena Șerban;* Din istoricul terminologiei literare în sec. al XIX-lea, *de I. Ștefan;* Limba literară a lui I. Ghica, *de Șerban Cioculescu;* Elemente regionale în limba operei lui I. L. Caragiale, *de Th. Cristea. Volumul, cuprinzînd peste 600 de pagini dactilografiate, va avea și un indice de materii pentru volumele I și II, întocmit de Paul Lăzărescu.*

In același sector se pregătesc două lucrări de mare interes pentru studiul limbii noastre literare. Prima este o bibliografie a tuturor articolelor și a studiilor privitoare la limba noastră literară de la 1780 pînă azi, iar a doua Dicționarul limbii lui Eminescu, *sub redacția acad. Tudor Vianu.*

In curînd va apărea Dicționarul într-un volum cuprinzînd sintetic materialul celor patru volume ale Dicționarului limbii române literare. *Sînt date la tipar dicționarele rus-român, german-român, francez-român, englez-român, român-maghiar. La Cluj și lasi se lucrează* Dicționarul de regionalisme. *De asemenea, se pregătește un* Dicționar de sinonime.

In vederea adunării materialului necesar redactării Dicționarului general al limbii române *Societatea de științe istorice și filologice va publica în acest an un masiv volum de lexic regional, strîns de membrii săi din toate regiunile țării.*

Sub conducerea acad. Al. Graur, un larg colectiv de cercetători a adunat un material bogat pentru studiul formării cuvintelor în limba română. O parte din lucrări sînt gata, constituind primul volum de Contribuții *la formarea cuvintelor în limba română, care va cuprinde studiile* Prefixul pre-, *de I. Rizescu,* Prefixele superlative *de R. Ocheșeanu,* Prefixul răs-, *de Gh. Bulgăr,* Prefixul în-, *de Flora Șuteu,* Scrierea cuvintelor compuse, *de Fulvia Ciobanu,* Cuvintele compuse în domeniul tehnic-științific, *de Constant Manecu.* Sufixul -bil, *de Maria Iliescu,* Sufixul -ime, *de Elena Cărăbulea etc.*

Rezultatele cercetărilor din domeniul foneticii și al dialectologiei vor fi publicate în volume de culegeri care, începînd din anul acesta, vor apărea regulat. Primul volum cuprinde, printre altele, studiile: Asupra silabei, *de acad. Al. Rosetti;* Un fonem sau două, *de acad. Emil Petrovici,* Considerații fonologice asupra rimelor românești, *de Andrei Avram;* Influențe românești în graiul maghiar din Valea Crișului Negru, *de Vladimir Drimbă;* Denumirea porumbului în limbile romatice, *de Marius Sala etc.*

In curînd vor fi date la tipar, după mulți ani de cercetări, o serie de texte vechi, pregătite pentru publicare sub îngrijirea filologilor noștri; ele vor fi însoțite de studii introductive și de glosare cuprinzătoare. Seria acestor ediții de texte vechi va începe cu Noul Testament de la Alba Iulia, Pravila de la Govora, Istoria ieroglifică *a lui D. Cantemir.*

Prof. D. Macrea a publicat pînă acum o serie de studii de reconsiderare a operei unora dintre lingviștii noștri din trecut. Aceste studii vor apărea în curînd reunite într-un volum. Sperăm că acesta va fi un prim pas spre o istorie a filologiei române, așteptată de mult, lucrare care va trebui să completeze vechea operă a lui L. Șăineanu, apărută la sfîrșitul veacului trecut.

Paralel cu aceste lucrări ar fi necesare o gramatică istorică a limbii române, crestomații de texte din lucrările lingviștilor noștri din trecut (inclusiv ale acelora aparținînd școlii ardelene, atît de puțin cunoscută sub raportul textelor).

In planul de lucrări ale lingviștilor se află multe teme interesante, care vor permite o privire istorică și comparativă mai adîncă asupra structurii și evoluției limbii noastre. Lucrările lor vor da un sprijin real muncii didactice și vor ridica pe o nouă treaptă cunoașterea și cultivarea limbii române, factor fundamental al înfloririi culturii noastre.

GH. BULGĂR

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 457 — Vineri 7 februarie 1958 — 4 pagini 25 bani

In acest număr:

• *DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE (Un comitet care și-a uitat angajamentele — Ce a arătat darea de seamă — La școala din Săcelu).*
• *PENTRU INTARIREA EDUCAȚIEI PATRIOTICE*
• *STUDIIND INVAȚATURA MARXIST-LENINISTA (Din experiența organizației de bază de la școala medie nr. 15 București).*
• *CE ARATA NOTELE DIN CATALOG.*
• *PEDAGOGII DISCUTA APLICAREA INSTRUCȚIUNILOR MINISTERULUI.*
• *UN FRONT PUTERNIC: REPUBLICA ARABA UNITA.*
• *LA CONGRESUL SINDICATULUI PEDAGOGILOR MAGHIARI.*
• *LOGICA FANTEZIEI (130 de ani de la nașterea lui Jules Verne).*

Pregătirea pentru lecții

Voi începe cu o amintire. Pe cînd eram elev, la o oră de limba romînă, profesorul — un suplinitor — ne-a spus că Nicolae Bălcescu s-a născut în 1812. Un coleg care trăgea cu ochiul pe carte l-a corectat în surdină: „1819". Profesorul se înfurie: — „Cine-a vorbit?... Cine a vorbit să se scoale în picioare!" Elevul se ridică. — „Stai jos, unu!" Și-i puse nota unu în catalog. Apoi, pe un ton foarte încurcat, ne lămuri că în carte, probabil, s-a strecurat o greșeală, că de fapt data nașterii lui Bălcescu este aceea pe care ne-a spus-o el. Adevărul e cunoscut. Profesorul s-a făcut de rușine.

Curînd, cazul fu discutat la ora de diriginție. Dirigintele, un om blajin, zîmbi trist: — „Cum sînteți voi, elevii. Nu iertați nimic profesorului. După voi, profesorul trebuie să știe tot, nu are dreptul să facă nici cea mai mică greșeală".

Acesta este adevărul: elevul este convins (bineînțeles pînă la proba contrarie) că profesorul știe tot, că informația sa în specialitate este nelimitată.

In realitate, informația profesorului, oricît de vastă ar fi, are limitele sale. De aceea, un profesor conștient nu se prezintă în clasă înainte de a fi revăzut materia pentru lecția respectivă, datele ce se leagă de cunoștințele ce le va transmite. Și nu numai atît. În funcție de materialul ce are de predat, de scopul lecției și de nivelul clasei, el chibzuiește asupra metodelor și procedeelor ce le va folosi, asupra materialului didactic pe care-l va utiliza, a temelor ce le va da pentru acasă.

Problema pregătirii lecției — importantă în general — se pune îndeosebi astăzi, cînd unele categorii de învățători și profesori sînt scutiți de obligația de a-și întocmi planuri de lecție, cînd, în același timp, problema evitării supraîncărcării elevilor stă în centrul atenției pedagogilor.

În ce constă această pregătire? Pentru a răspunde la întrebare ne vom referi la o lecție de geografie, cu tema „Acțiunea ghețarilor asupra scoarței pămîntului", ținută de tovarășa profesoară Elena Toader la clasa a V-a „B" a școlii medii nr. 19 „Ion Creangă" din București. Nu vom face aci o analiză amănunțită a lecției. Menționăm doar că lecția a avut un caracter sistematic și unitar, că, apelînd continuu la gîndirea elevilor și folosind material didactic adecvat, profesoara a reușit să-i facă pe elevi să înțeleagă fenomenul studiat, astfel încît ei au plecat din clasă cu lecția învățată. Elevii au știut să explice fenomenele prin cauzele ce le determină, iar în expunere au folosit un limbaj corect. În general, din desfășurarea lecției s-a putut vedea că fiecare moment, fiecare element al acesteia fusese bine gîndit, dozat, plasat, astfel încît nimic nu era de prisos.

Am discutat în recreație cu tovarășa profesoară, care mi-a arătat în amănunt cum a pregătit lecția. Pregătirea a început cu examinarea planului trimestrial. Revăzînd lecțiile anterioare și cele ce urmau, a stabilit locul ce urmează să-l ocupe lecția despre acțiunea ghețarilor în ansamblul celorlalte lecții ale capitolului. Studiind programa și manualul, și-a dat seama că predarea îi va lua mai puțin timp decît de obicei. De aceea, ținînd seama și de faptul că în curînd elevii vor da lucrarea de control, a rezervat mai mult timp ascultării, pentru recapitularea cunoștințelor din capitolul respectiv.

A stabilit apoi materialul didactic pe care-l va folosi: planiglobul, harta R.P.R., planșe înfățișînd ghețari (de la pol, din zona temperată și din zona ecuatorială) și urme de ghețari (morene și lacuri glaciale). A precizat momentele în care va folosi materialul didactic. După aceasta, a meditat asupra metodelor și procedeelor adecvate pentru fiecare verigă a lecției, a stabilit elementele esențiale asupra cărora se va opri în fixare, a stabilit elevii pe care-i va asculta. În ceea ce privește temele pentru acasă, tovarășa profesoară a apreciat că nu este cazul să dea o temă scrisă (schema formării morenelor urmînd să fie dată pe tablă și reprodusă de elevi pe maculator, nu avea sens să mai fie copiată pe caietul de hărți). S-a gîndit să le ceară, în schimb, să citească din manual lecțiile despre formarea și acțiunea ghețarilor, amîndouă fiind strîns legate între ele și de dimensiuni mici. Pentru a se asigura că elevii au înțeles și știu să interpreteze fenomenul, și-a propus să le ceară de asemenea să explice fotografiile existente în manual la lecția curentă.

Astfel tovarășa profesoară Elena Toader a pregătit și a ținut o lecție bună fără să întocmească un plan scris, deoarece specificul lecției respective nu-i impunea acest lucru. Ori de cîte ori, însă, lecția implică dificultăți, își întocmește o schiță. Transpunerea în scris a planului gîndit o ajută, în asemenea împrejurări, să-și organizeze mai bine ideile.

Pregătind și organizînd din timp materialul, meditînd asupra întregii desfășurări a lecției, tovarășa profesoară s-a asigurat nu numai de însușirea cunoștințelor de către elevi, ci și de evitarea supraîncărcării lor.

Procedee juste folosește și tovarășa Maria Iordăchescu, învățătoare la clasa I-a „B" de la școala de 7 ani nr. 50.

S-ar părea că problema supraîncărcării elevilor și a pregătirii lecțiilor se pune mai puțin la clasele I—IV. În realitate, orice lecție nepregătită — indiferent de clasă — duce la supraîncărcarea elevilor, prin efortul suplimentar pe care îl impune acestora pentru învățarea lecțiilor și efectuarea temelor date acasă.

Dacă la aceste clase, dat fiind volumul redus de cunoștințe, învățătorul are nevoie de mai puțin timp pentru rememorarea lor, în schimb alegerea metodelor și procedeelor, a exemplelor, exercițiilor și problemelor îi cere o foarte atentă și temeinică pregătire prealabilă. De aceea, tovarășa Maria Iordăchescu, deși lucrează de 27 de ani în învățămînt, își întocmește, ori de cîte ori simte nevoia, planuri de lecție. Astfel, la o dictare mixtă — care urmărea consolidarea cunoștințelor asupra grupurilor de litere *ce, ci, ge, gi*, etc. și formarea deprinderii elevilor de a închega logic cuvintele în propoziții — tovarășa Iordăchescu și-a notat exemplele ce le va folosi, metodele și procedeele de lucru, a stabilit dinainte temele ce le va da pentru acasă. În cazul povestirii după imagini pe tema „Toată lumea muncește", tovarășa învățătoare, dîndu-și seama de dificultatea acestei teme pentru elevii din clasa întîia, a pregătit un bogat material ilustrativ și a întocmit un plan de lecție în care a stabilit drumul ce-l va urma de la întuirea imaginilor la închegarea unor povestiri, pentru a ajunge la ideea cuprinsă în temă.

În ce măsură, însă, pregătirea unor asemenea lecții influențează asupra timpului și calității muncii independente a elevilor? Legătura în acest caz este mai puțin evidentă, dar nu și mai puțin importantă. În primul rînd, o lecție bine pregătită și realizată îi va ajuta pe elevi să rezolve cu mai multă ușurință și cu mai mult succes temele date pentru acasă (formarea unui număr de propoziții care să cuprindă grupurile de sunete respective — în cazul primei lecții din cele la care ne-am referit — înjghebarea unei povestiri pe o temă de muncă — pentru cazul celei de-a doua).

Dar efectul unor lecții care contribuie la formarea de deprinderi nu se oprește aci. El se prelungește, în-

I. AXENTE

(Continuare în pag. 3)

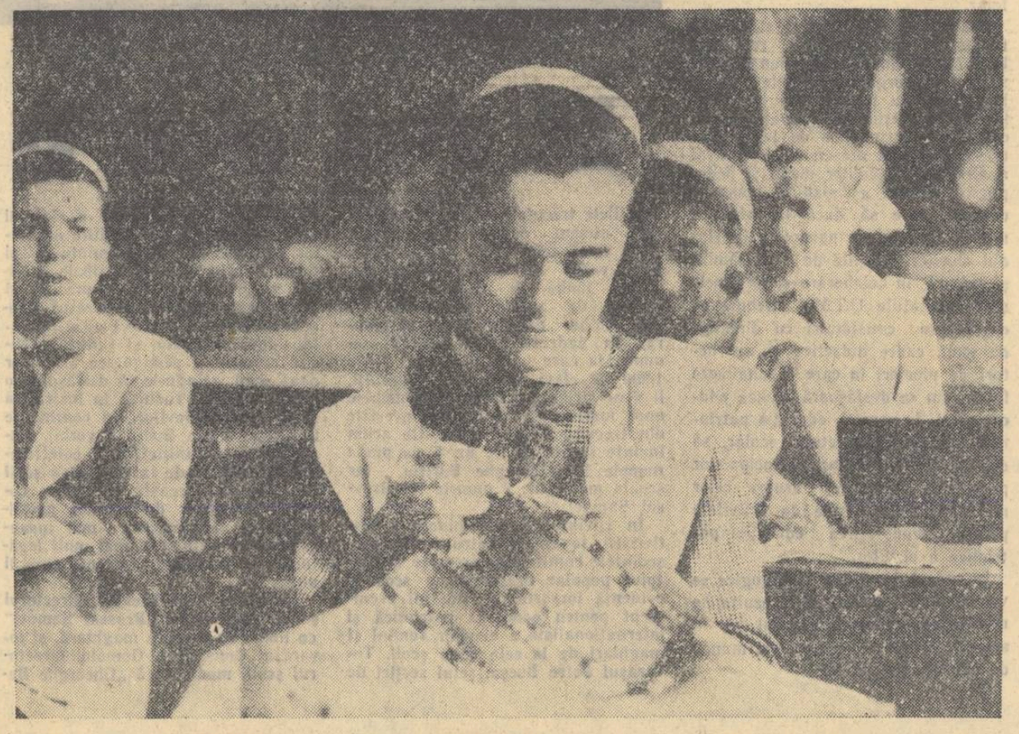

La orele de lucru manual

Elevele școlii medii „Gh. Lazăr" din București vin cu bucurie la orele de lucru manual, unde își însușesc numeroase deprinderi practice folositoare. Ele învață aici să coasă, să împletească, să brodeze. Iată-le lucrînd cusături cu motive naționale, pe care le îndrăgesc îndeosebi.

Ne vizitează prieteni

DELEGAȚIA DE MEMBRI AI CORPULUI DIDACTIC DIN R.P. BULGARIA

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R. P. Română și R. P. Bulgaria, luni dimineața a sosit în Capitală o delegație de cadre didactice din învățămîntul superior, de cultură generală, profesional și tehnic din R. P. Bulgaria. Delegația este condusă de prof. univ. Ioachim Ivanov Iachimov.

Luni la amiază, membrii delegației au avut la Ministerul Învățămîntului și Culturii o întrevedere cu tovarășii Constantin Nicuță și Constantin Prisnea, adjuncți ai ministrului Învățămîntului și Culturii, C. Ionescu Bujor și Petre Drăgoiescu, directori generali, și alți funcționari din Ministerul Învățămîntului și Culturii. Discuțiile purtate s-au desfășurat într-o atmosferă cordială. De asemenea, membrii delegației au vizitat unități de învățămînt și cultură din Capitală, printre care școala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir", Institutul de științe pedagogice, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, școala cu limba de predare bulgară, Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa", școala nr. 4 Galvani Tei, Muzeul de artă al R. P. R., Muzeul de istorie a P.M.R., Institutul politehnic, Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" etc.

Astăzi la ora 18 la „Casa Universitarilor" oaspeții bulgari se vor întîlni cu cadre didactice din București.

În continuarea vizitei, delegația de cadre didactice din R. P. Bulgaria va întreprinde o călătorie în țară la Sinaia, Orașul Stalin, Iași și Brăila.

C. GODOY URRUTIA — vicepreședinte al F.I.S.E.

La invitația Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură miercuri 5 februarie a sosit în Capitală Cesar Godoy Urrutia, învățător din Chile, vicepreședinte al FISE.

Timp de 10 zile oaspetele chilian va vizita școli și internate din Capitală și din provincie, case de odihnă, cluburi ale cadrelor didactice etc. și se va informa asupra activității organizațiilor sindicale din învățămînt.

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR

Candidați din regiunea Constanța

Tovarășa ELENA PIRVAN este învățătoare la școala din Ilganii de Jos, comuna Ada Marinescu, raionul Tulcea. De aproape zece ani se ocupă ea de instruirea și educarea copiilor din sat. Toți îi sînt elevi, căci lucrează cu toate cele 4 clase. Conștiinciozitatea ei, dragostea pentru copii, interesul pe care-l arată pentru ca toți să capete cît mai bogate și mai temeinice cunoștințe i-au cîștigat respectul și stima tuturor locuitorilor satului.

Dar țăranii muncitori din Ilganii îi sînt recunoscători și pentru altceva: veșnic în mijlocul lor, tovarășa Elena Pîrvan le-a arătat multora drumul spre gospodăria colectivă.

Acum doi ani au ales-o deputată în sfatul comunal și ea nu le-a înșelat așteptările: s-a ocupat intens de închegarea echipei artistice, a prezentat în dese rînduri, în conferințele ținute în fața maselor, probleme interesante, care au lărgit orizontul cultural al țăranilor, s-a preocupat de soluționarea nevoilor satului. Cînd a fost decorată cu Medalia muncii, s-au bucurat toți. Cinstirea ce se făcuse învățătoarei era și cinstirea lor.

Anul acesta au propus-o din nou, drept candidată pentru sfatul popular regional, convinși că învățătoarea lor îi va ajuta cu aceeași căldură să înfăptuiască noi realizări.

Pe tovarășa EMILIA STOIAN o cunosc aproape toți cetățenii Cernavodei. Din mijlocul lor a pornit la învățătură. Azi este profesoară de geografie și directoare adjunctă a școlii medii din oraș. Pentru munca ei rodnică, pentru bunele rezultate obținute în școală și pe tărîm obștesc a fost distinsă cu titlul de „profesor fruntaș", iar cu prilejul aniversării a zece ani de la instaurarea republicii a fost decorată cu Medalia muncii.

Acum doi ani, cernavodenii au ales-o deputată în sfatul popular al orașului. S-a afirmat de la început ca o organizatoare pricepută a muncii femeilor din localitate. Aceasta a făcut ca mai tîrziu să fie aleasă membră a comitetului executiv al sfatului popular și apoi ca vicepreședintă a acestuia. Prin exemplul ei personal a reușit să mobilizeze femeile în acțiunile întreprinse de comitetul executiv pentru înfrumusețarea orașului, acțiuni al căror rezultat a făcut ca Cernavoda să fie declarat oraș fruntaș pe țară în această privință.

Așa se explică faptul că pentru alegerile din 2 martie tovarășa Emilia Stoian a fost propusă cu toată încrederea drept candidată pentru sfatul popular raional Medgidia.

ION LUNGU, directorul școlii de 7 ani din Sudiți, este recunoscut de toți cetățenii din sat ca unul din bunii gospodari ai comunei. Feciorul unui țăran sărac de aici, s-a întors acum 22 de ani ca învățător la școala unde deprinsese odinioară buchiile abecedarului. Și oamenii sînt mîndri de acest vrednic fiu al satului lor, care ca membru în comitetul executiv al sfatului comunal se află în fruntea tuturor acțiunilor gospodărești. Mulți țărani muncitori a atras tovarășul Lungu în gospodăria colectivă. Iar cadrele didactice îl prețuiesc pentru că le îndrumează cu pricepere activitatea din școală și din afara școlii. Sub conducerea lui, școala de 7 ani din Sudiți a devenit fruntașă în raionul Feteești. Încă în 1954 tov. Ion Lungu a fost decorat cu Medalia muncii.

Pentru priceperea lui, pentru dragostea lui de muncă, pentru atașamentul față de oameni, colectiviștii și cadrele didactice din Sudiți l-au propus din nou candidat pentru sfatul popular al comunei.

Comuna Topalu din raionul Hîrșova are una din cele mai bogate gospodării colective. Numeroși țărani muncitori din împrejurimi au venit adesea aici să se convingă de viața îmbelșugată a colectiviștilor topoleni. Printre cei mai activi propagandiști pentru colectivizare s-a numărat întotdeauna și directorul școlii de 7 ani, învățătorul ION BALMUȘ. Nu odată a demonstrat el țăranilor că munca în gospodăria colectivă este deosebit de rodnică și duce spre tot mai mare belșug. La organizarea expozițiilor comparative de la căminul cultural, la activitatea fructuoasă a bibliotecii, la închegarea echipei artistice tov. Balmuș și-a adus adesea contribuția, atrăgînd tot mai mulți țărani muncitori în activitatea culturală.

Iar școala, cu pricepere îndrumată, este și ea fruntașă pe raion.

De aceea l-au propus topolenii drept candidat, de aceea sînt convinși că munca lui îi va ajuta să facă din comuna lor o localitate și mai înfloritoare.

ION BADICA
Constanța

Scurtă cronică electorală

RINDURILE ACESTEA s-au închegat dintr-o întîmplare, acest bun prieten al reporterului. Călătoream zilele trecute într-un compartiment de clasa a II-a, avînd tovarăși de drum doi bărbați strașnic încotoșmănați. Ningea lin; urmăream cu toții jocul măiestrit al fulgilor. Apoi, unul a prins să citească; celălalt dormita. Era o liniște deplină. Deodată răsună o voce:

— Hei, frate, auzi? Pe Elena Tăbăcaru, învățătoarea noastră, au propus-o deputată.

— Aha! Bună treabă.

Privii și eu ziarul pe care-l citea cel de lîngă mine și văzui fotografia unei tinere în mijlocul unei clase pline de prichindei. Intrînd în vorbă cu vecinul meu, am înțeles că tînăra învățătoare din comuna Mihăilești, raionul Mizil, a fost propusă pe bună dreptate drept candidată.

De abia sosită în comună, Elena Tăbăcaru s-a făcut iubită de oameni, a devenit un prieten și sfătuitor al fiecăruia. Ți-e mai mare dragul să vezi copiii educați de ea. Dar nu numai cu învățătoare s-a remarcat Elena Tăbăcaru: ea se află totdeauna alături de săteni și în acțiunile obștești.

Așa am intrat în temă...

Ajuns la Ploești am făcut primul drum, prin orașul înveșmîntat în haină albă, spre sfatul popular.

— Candidați din rîndul cadrelor didactice? Avem. Și încă mulți — primii răspuns la întrebare.

Și, într-adevăr, mulți învățători și profesori au fost propuși drept candidați pentru alegerile de la 2 martie. Iat-o, de pildă, pe Irina Voichin, directoarea școlii medii nr. 4 și vicepreședinte al Comitetului regional de luptă pentru pace. Numele ei este bine cunoscut ploeștenilor, care au propus-o acum pentru a treia oară drept candidat în alegerile de deputați pentru sfaturile populare. Ca și tovarășa Voichin, profesorul Dumitru Ionescu, Olimpia Iavolschi, directoarea școlii medii nr. 2, sau Aurelia Voinea-Georgescu de la școala de 7 ani nr. 12 sînt acum propuși din nou candidați, drept recunoaștere a muncii lor neobosite.

Și alte cadre didactice se numără printre candidații propuși de cetățenii din raionul Ploești: Gh. Cocoș, directorul școlii din comuna Ariceștii, Marin Mihail, învățător în comuna Timoșu, Maria Mosoiu, învățătoare în comuna Strejnic etc., oameni harnici, prețuiți de locuitori.

Toate acestea — scurtă cronică electorală ploeșteană — culese reportericește și prezentate sumar, sînt doar o mică mențiune pentru munca harnică obștească a cadrelor didactice din orașul petrolului romînesc.

H. ȘAICU

Tot mai multe școli în Țara Moților

BISTRA e o comună frumoasă din inima Țării Moților. O comună trezită la viață în anii regimului nostru democrat-popular. Găsești aici un dispensar medical, difuzoare în peste 300 case și multe altele. Mîndria bistrenilor, însă, o constituie școala cea nouă, școala cu etaj.

Școală cu etaj la Bistra! Acesta-i un lucru pe care moții nici nu l-au visat în trecutul lor întunecat, cînd pribegeau prin țară cu fluiere și ciubere. De altfel, în „Țara Moților" erau pe atunci doar cîteva școli, și acelea numai de patru ani. La acele școli aveau acces mai cu seamă fiii exploatatorilor de aur și de păduri, ai primarilor și notarilor, îmbogățiți pe spinarea moților neștiutori de carte.

Astăzi, însă, la Bistra este o școală mare, înzestrată și cu internat pentru copiii de moți. O altă școală s-a construit în satul Gîrde, iar în acest an se va mai construi una la 6 km de Bistra, în satul Hudricești, pitit tocmai sub muntele Balomireasa. O școală mîndră s-a construit și în comuna Sohodol, iar alta s-a ridicat, prin autoimpunere, în satul Corna.

În total, în raionul moțesc Cîmpeni funcționează azi 98 școli de patru ani, 18 școli de 7 ani, 2 școli medii și o secție pedagogică. La aceste școli — unde predau peste 400 de profesori și învățători — sînt înscriși 7.555 copii ai minerilor și ai țăranilor moți. Mulți absolvenți ai școlilor medii studiază în învățămîntul superior, pregătindu-se să devină ingineri, profesori, medici.

Localurile școlilor sînt bine întreținute. La școala pedagogică din Abrud, de pildă, ca și la casa de copii din același oraș, s-au efectuat reparații însemnate. Totodată, anul trecut s-a procurat mobilier școlar în valoare de 272.369 lei și material didactic în sumă de 124.000 lei. În bugetul din acest an al sfatului popular al raionului Cîmpeni a fost înscrisă suma de 17 milioane lei pentru acțiuni social-culturale, dintre care o bună parte pentru nevoile învățămîntului.

Prin grija comitetului executiv al sfatului popular raional Cîmpeni și a secției sale de învățămînt și cultură, elevilor li se asigură condiții bune de studiu și de trai. 810 elevi primesc burse, iar alți numeroși elevi sînt cazați și primesc masa la cele 20 de internate ale școlilor medii și de 7 ani din acest raion.

O largă dezvoltare a luat și învățămîntul preșcolar. Dacă în anul 1948 existau în tot raionul Cîmpeni 4 grădinițe cu 4 educatoare și 155 copii, azi numărul grădinițelor a ajuns la 17, al educatoarelor la 27, iar al copiilor înscriși la 650.

În trecut în raion se numărau aproape 10.000 de analfabeți. Astăzi ei știu să scrie și să citească. Lumina cărții pătrunde tot mai mult în satele moțești. Iar răspîndirea culturii noi, socialiste, sînt cadrele didactice. Din rîndurile lor au fost propuși acum noi candidați ai F.D.P. în alegerile de deputați pentru sfaturile populare. Alături de ceilalți candidați, învățătorii și profesorii din Țara Moților se străduiesc să răspundă cu cinste încrederii pe care le-o arată oamenii muncii.

M. S.

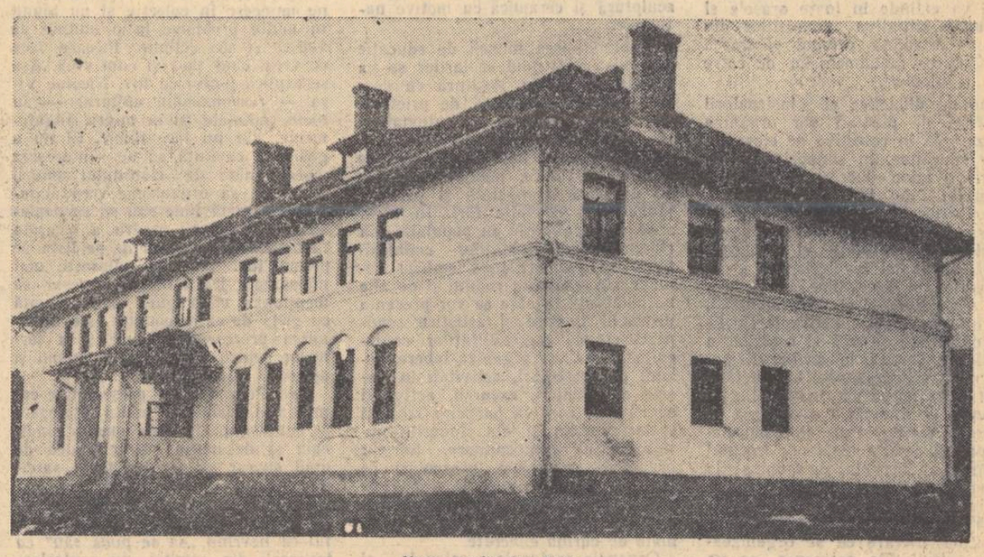

Noua școală din Bistra

ȘEDINȚA PREZIDIULUI C. C. AL S. M. I. C.

În ziua de 5 februarie a avut loc ședința Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură.

Prezidiul a analizat munca biroului juridic din cadrul Sindicatului, oprindu-se cu deosebire asupra felului cum au fost rezolvate cererile și sesizările oamenilor muncii. Dezbaterile au dus la stabilirea unor măsuri menite să îmbunătățească pe viitor activitatea biroului juridic.

În continuarea ședinței, Prezidiul a luat în discuție rezultatele obținute în urma experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare în întreprinderile poligrafice și a stabilit concluziile ce se impun pe baza experimentării.

DE LA MINISTERUL INVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Pentru întărirea educației patriotice

De curînd, Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor au elaborat un material menit să vină în ajutorul cadrelor didactice și al organizațiilor U.T.M. și de pionieri în ceea ce privește întărirea muncii pe care o desfășoară acestea pentru educarea patriotică a elevilor.

Educație patriotică a elevilor — se subliniază în acest material — urmărește să cultive dragostea fierbinte față de patrie, mîndria pentru trecutul de luptă al poporului pentru libertate și independență, pentru marile realizări obținute de masele muncitoare din țara noastră, în frunte cu Partidul Muncitoresc Romîn, în opera de construire a socialismului. Educația patriotică urmărește cultivarea spiritului de abnegație al elevilor, întărirea hotărîrii lor de a apăra cuceririle poporului, dezvoltarea sentimentului de frăție între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare, a sentimentului de frăție și dragoste pentru Uniunea Sovietică și popoarele care construiesc socialismul, a solidarității cu oamenii muncii din toate țările. De asemenea, prin educația patriotică se urmărește sădirea în inimile și conștiința tineretului a hotărîrii înflăcărate și combative de a munci pentru înflorirea patriei și construirea socialismului, înfruntînd cu curaj orice greutăți.

In scopul realizării și întăririi educației patriotice în rîndurile tineretului nostru școlar se indică luarea următoarelor măsuri:

Pentru dezvoltarea dragostei elevilor față de locul natal și de mediul înconjurător — prima etapă în cunoașterea patriei, a trecutului și a realizărilor actuale obținute de poporul nostru — educatoarele, învățătorii și profesorii vor organiza cu prilejul orelor de curs, la clasele mici și la grupele mari de preșcolari, lecții despre ulița, strada, cartierul, satul și orașul în care trăiesc copiii. Li se vor face cunoscute copiilor monumentele, locurile, instituțiile și întreprinderile importante, transformările care au avut loc, prin efortul oamenilor muncii, în special în timpul regimului democrat-popular, li se va vorbi despre oamenii de seamă care s-au ridicat din satul, cartierul, orașul sau regiunea lor. După astfel de expuneri, cadrele didactice, în colaborare cu organizațiile de pionieri și U. T. M., vor organiza vizite la locurile despre care s-a vorbit în lecții. Odată cunoscute elementele de istorie locală, li se vor da treptat elevilor cunoștințe despre raion, regiune, patrie.

In cadrul lecțiilor pe care le predau la diferite obiecte, în cadrul diverselor expuneri pe care le fac în fața elevilor, precum și cu orice prilej potrivit pentru aceasta, învățătorii și profesorii vor lămuri elevilor noțiunile de patrie și patriotism, în funcție de vîrsta și puterea lor de înțelegere. Cu elevii din clasele mai mari se vor organiza, în cadrul concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal", excursii în cuprinsul raionului, regiunii și în diferite locuri din țară, spre a cunoaște și înțelege frumusețile patriei, monumentele de seamă care vorbesc despre trecutul ei eroic, creațiile populare și marile realizări obținute de poporul liber, condus de partidul clasei muncitoare.

In cadrul cercurilor pe obiecte (literar, istoric, geografic, de tineri naturaliști etc.) se va organiza culegerea de material folcloristic, de obiecte istorice și de artă, de material care reprezintă flora, fauna și structura geologică a ținutului, se vor aduna amintiri despre oamenii de seamă și eroii care au trăit în localitate, documente privind luptele muncitorești. Aceste materiale vor fi folosite pentru organizarea sau îmbogățirea muzeelor școlare și a muzeelor raionale. De asemenea, cu ajutorul elevilor mai mari se vor strînge materiale documentare necesare în vederea elaborării unor monografii privind trecutul și dezvoltarea satului, cartierului, orașului, precum și cronici și anuare privind activitatea școlii.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri și cadrele didactice vor organiza acțiuni de folos obștesc în cadrul școlii și localității respective, pentru îngrijirea și amenajarea parcurilor, a monumentelor culturii materiale, a monumentelor eroilor, pentru ajutorarea gospodăriilor agricole colective și de stat la întreținerea și îngrijirea culturilor, la strîngerea recoltelor etc.

Secțiile de învățămînt și cultură și comitetele regionale U. T. M. vor organiza pentru elevii din învățămîntul mediu și pedagogic cît mai multe tabere în cadrul G. A. S. și G.A.C., pentru punerea în practică a cunoștințelor de științele naturale.

Se va extinde în toate orașele și raioanele inițiativa utemiștilor din comuna Vladimir privind păstrarea și îngrijirea monumentelor de către elevi și pionieri.

Cadrele didactice și instructorii superiori de pionieri vor organiza prezentarea în colective de elevi (la orele educative, în simpozioane, sezători) a unor lucrări consacrate trecutului de luptă al poporului, muncii eroice pentru construirea socialismului, figurilor de seamă ale luptei pentru libertate și independență, ale luptei revoluționare a comuniștilor și uteciștilor în ilegalitate, ale culturii și științei românești, vor înfățișa viața oamenilor politici, de știință și artă și contribuția adusă de aceștia la progresul patriei și la ridicarea prestigiului țării noastre pe arena internațională.

Pentru a stimula preocuparea și interesul elevilor față de cunoașterea patriei, temele legate de trecutul de luptă al acesteia, de frumusețile și bogățiile ei, de lupta eroică a poporului pentru libertate și independență vor fi tratate în cadrul concursurilor literare ce se organizează cu elevii. De asemenea, se va extinde pe școli și pe clase concursul „Drumeții veseli". Pentru a păstra mereu vie în memoria elevilor amintirea figurilor și faptelor eroice ale tineretului comunist din țara noastră și pentru a educa pionierii și utemiștii în spiritul tradițiilor revoluționare ale Uniunii Tineretului Comunist, în cadrul școlilor medii, pedagogice, tehnice și profesionale se va crea „Colțul U. T. C."

Școlile și organizațiile U.T.M. vor organiza festivități cultural-artistice cu prilejul sărbătorilor naționale și al aniversării diferitelor evenimente însemnate din istoria poporului, a figurilor de seamă în domeniile politic, militar, științific și artistic și a momentelor însemnate din viața școlii și a ținutului natal (sat, oraș, raion, regiune).

Sfaturile populare, prin secțiile de învățămînt și cultură, vor face propuneri Ministerului Învățămîntului și Culturii pentru ca pînă la sfîrșitul anului 1958 să se atribuie tuturor școlilor medii nume ale unor personalități istorice și culturale. Cu ocazia acordării acestor denumiri se vor organiza manifestații și serbări care să mobilizeze colectivele școlare pentru a obține succese mai mari în munca lor, pentru a-i lega mai mult de școala lor, pentru cinstirea personalității al cărei nume îl poartă școala.

In atribuirea de numiri școlilor cu limba de predare a minorităților naționale, secțiile de învățămînt și cultură vor avea grija să propună și numele unor personalități de seamă ale naționalității respective.

In toate școlile și instituțiile de educație se vor organiza sărbători tradiționale, legate de diferite momente din viața școlii (înființarea școlii sau a unităților și detașamentelor de pionieri, atribuirea de nume etc.), din viața localității, a patriei, de lupta și cuceririle poporului muncitor. La aceste serbări vor fi invitați să participe părinții, locuitorii satelor și cartierelor respective.

Fiecare școală va sărbători anual o zi legată de un moment important din viața ei (înființarea, atribuirea numelui, înființarea unității sau detașamentului de pionieri etc.) sau de activitatea personalității al cărei nume îl poartă. Cu această ocazie școlile vor întocmi albume și fotomontaje și vor prezenta programe artistice al căror conținut va fi astfel alcătuit încît să trezească și să întrețină mereu vie dragostea față de patrie, față de clasa muncitoare și realizările ei.

Organizațiile de tineret, învățătorii și profesorii de educație fizică vor antrena elevii să practice turismul. La lecții, la activități extrașcolare, li se vor da pionierilor și elevilor indicații despre practicarea turismului, despre mijloacele de orientare și li se va arăta importanța turismului ca mijloc de cunoaștere a naturii patriei.

Elevii vor fi antrenați să confecționeze hărți, albume și fotomontaje în legătură cu locurile pitorești ale patriei, începînd de la cele mai apropiate de școala lor și pînă la cele mai îndepărtate. De asemenea, elevii vor fi îndemnați să manifeste o grijă deosebită față de monumentele naturii, să respecte regulile stabilite pentru vizitarea acestora.

Pentru întărirea dragostei elevilor față de Armata R.P.R. — apărătoare de nădejde a patriei noastre — școlile și organizațiile U.T.M. și de pionieri vor organiza întîlniri ale elevilor cu militari, care să le vorbească despre faptele de arme ale ostașilor noștri, despre întărirea capacității de luptă a armatei noastre populare pentru a deveni scut de apărare a intereselor poporului muncitor, despre viața nouă pe care o trăiesc tinerii noștri ostași. De asemenea, se va organiza participarea elevilor la sărbătorirea „Zilei Forțelor Armate ale R. P. R.", „Zilei aviației" etc. Se va urmări ca, prin toate mijloacele educative, să se întărească la elevi sentimentul de respect și de cinstire a eroilor patriei, în special a eroilor căzuți în lupta împotriva fascismului, prin cunoașterea eroilor care s-au ridicat din ținutul înconjurător, prin îngrijirea mormintelor și monumentelor, a caselor memoriale, prin participarea la pregătirea, organizarea și desfășurarea „Zilei Eroilor".

Pentru a deștepta dragostea și interesul elevilor față de arta populară, ei vor fi îndrumați să colecționeze obiecte de artă populară și să le expună în muzeele școlilor lor, în vitrine, la colțul „arta populară". De asemenea, în cadrul orelor de lucrări practice speciale pentru fete, se vor executa cusături pe motive românești, iar la cercurile de „mîini îndemînatice" elevii vor fi deprinși să lucreze obiecte de traforaj, de sculptură și ceramică cu motive naționale.

Imbunătățirea muncii de educație patriotică în rîndul școlarilor se va realiza în strînsă legătură cu dezvoltarea sentimentului de prietenie între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare din țara noastră, dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice, popoarele țărilor de democrație populară și oamenii muncii din celelalte țări. In acest scop, în localitățile cu populație din rîndurile naționalităților conlocuitoare se vor organiza serbări comune ale școlarilor romîni și de alte naționalități, la care se vor prezenta producții literare și artistice românești și ale naționalităților conlocuitoare. Se vor organiza tabere, colonii de preșcolari, activități în casele de pionieri, excursii, activități sportive la care să participe laolaltă școlari romîni și din rîndurile naționalităților conlocuitoare. Se vor organiza conferințe, prezentări de fotomontaje cu privire la popoarele Uniunii Sovietice, popoarele de democrație populară, popoarele coloniale de curînd eliberate.

Organele regionale, raionale și orășenești de învățămînt și U.T.M. vor îndruma școlile să lărgească schimbul de scrisori cu copiii din țările prietene.

★

Munca pentru educația patriotică a tineretului nostru școlar trebuie să fie o procupare permanentă a organelor de învățămînt și U.T.M. Prin acțiuni special organizate și prin întreaga lor activitate instructiv-educativă, cadrele didactice trebuie să urmărească permanent educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Secțiile de învățămînt și cultură regionale și comitetele regionale U.T. M. vor întocmi un plan de măsuri și vor organiza ședințe comune la regiuni cu participarea lucrătorilor de la secțiile de învățămînt și cultură, a activiștilor de la comitetele raionale și orășenești U.T.M. și a directorilor școlilor medii și pedagogice, pentru a stabili măsurile concrete care să ducă la întărirea muncii de educare patriotică în rîndul elevilor. Secțiile de învățămînt și cultură, în colaborare cu organele și organizațiile U.T.M., trebuie să organizeze consfătuiri cu directori de școli, cadre didactice și instructori de pionieri în care să analizeze felul cum se desfășoară munca educativă și, în special, educația patriotică în rîndul tineretului școlar, să dea indicații asupra principalelor probleme educative, asupra celor mai importante forme de activitate pentru îmbunătățirea educației patriotice a elevilor.

In cadrul consiliilor pedagogice se vor analiza semestrial rezultatele muncii educative în general și, în special, formele și rezultatele muncii de educare patriotică.

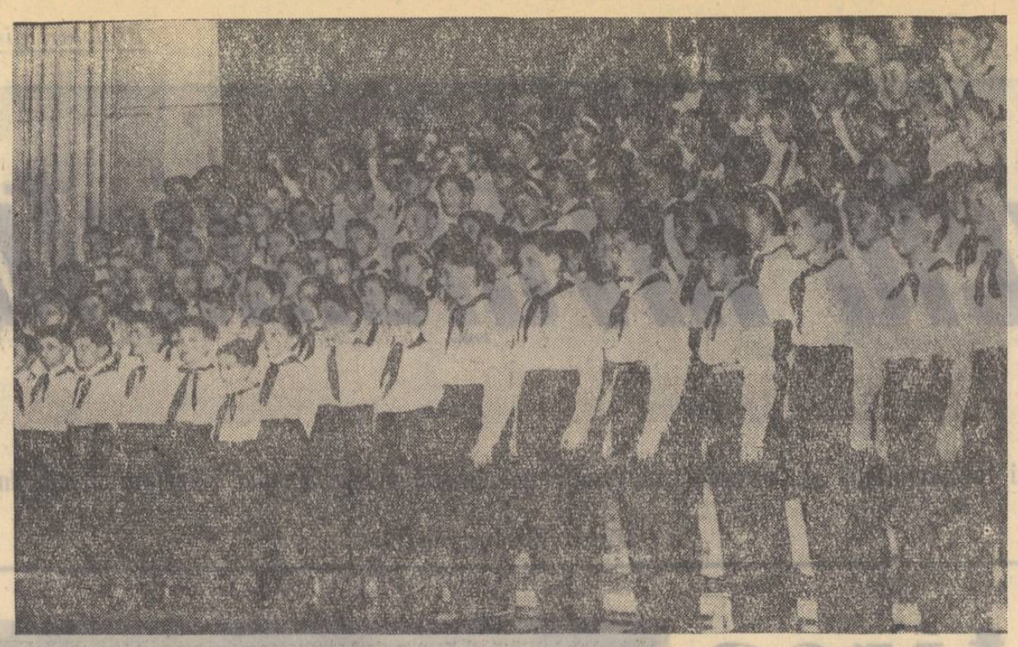

Corul mixt al școlii medii nr. 5 „Gh. Barițiu" și al școlii medii nr. 7 „Brassai Samuel" din Cluj.

Prietenie

Zilele trecute a avut loc un eveniment deosebit în viața a două școli din orașul Cluj. Este vorba de școala medie nr. 5 cu limba de predare română și de școala medie nr. 7 cu limba de predare maghiară. In cadrul unei festivități comune, la care au participat peste 1.200 de elevi, profesori și părinți, li s-au atribuit acestor școli numele unor mari personalități progresiste din trecutul Transilvaniei. De acum înainte școala medie nr. 5 va purta numele lui Gheorghe Barițiu, iar școala medie nr. 7 numele lui Brassai Samuel.

In cuvîntul de deschidere a festivității, tovarășul Petru Jurcă, președintele comitetului executiv al sfatului popular orășenesc, a scos în evidență importanța acestui eveniment pentru educarea patriotică și internaționalistă a elevilor romîni și maghiari de la cele două școli. Tovarășul Petre Bucșa, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular regional, a dat citire ordinului Ministerului Învățămîntului și Culturii prin care se atribuie școlilor noile lor denumiri, precum și telegramei prin care tovarășul Constantin Prisnea, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, felicită colectivele pedagogice ale celor două școli, urîndu-le să desfășoare o muncă tot mai rodnică în instruirea și educarea elevilor. In continuare tovarășul Petre Bucșa a vorbit despre frumoasa inițiativă a colectivelor pedagogice de la cele două școli de a pregăti această festivitate comună pentru a da elevilor posibilitatea să se cunoască mai îndeaproape, să strîngă și mai mult legăturile de frățească prietenie care îi unesc.

Tovarășul Iosif Szekely, directorul școlii medii nr. 7 „Brassai Samuel" cu limba de predare maghiară, și tovarășul Constantin Gomoiu, directorul școlii medii nr. 5 „Gheorghe Barițiu" cu limba de predare română, au vorbit apoi despre activitatea multilaterală a marilor oameni de cultură al căror nume îl poartă școlile lor. Ei au scos în evidență faptul că Gheorghe Barițiu și Brassai Samuel și-au închinat întreaga lor viață slujirii intereselor maselor populare și au subliniat că pedagogii și elevii școlilor lor vor munci de acum înainte cu și mai mult avînt, pentru a cinsti numele pe care le poartă.

A urmat un frumos program artistic comun, prezentat de elevii celor două școli. S-a trecut apoi la dezvelirea plăcilor comemorative închinate lui Gheorghe Barițiu la școala medie nr. 5 și lui Brassai Samuel la școala medie nr. 7.

Festivitatea acestor două școli a dovedit o dată mai mult cît de trainice sînt legăturile de prietenie dintre profesorii și elevii romîni și maghiari din țara noastră.

DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE

Un comitet care și-a uitat angajamentele

Cu un an în urmă, la conferința sindicală raională a lucrătorilor din învățămînt de la Tr. Măgurele, delegații celor peste 40 de organizații sindicale din raion și-au propus să aleagă în comitetul lor sindical oameni de nădejde, cu dragoste de muncă și competenți să rezolve toate problemele ridicate în activitatea sindicală. Conferința sindicală raională a ales atunci în comitet 9 tovarăși, profesori și învățători cu experiență, cu autoritate și cu largi posibilități de a îndruma munca sindicală din școli, de a-i orienta bine conținutul și de a mobiliza cadrele didactice în diferite acțiuni profesionale, culturale și obștești.

„Vă asigurăm, tovarăși, că nu vom precupeți nici un efort pentru a justifica încrederea ce ne-ați acordat-o," au spus atunci membrii comitetului nou ales.

Am avut recent prilejul să stau mai mult timp în acest raion și să vizitez organizațiile sindicale din școli. Am aflat de la acestea despre unele acțiuni inițiate de comitetul sindical raional, cum ar fi organizarea unei excursii pe timpul vacanței de vară, reactivizarea formațiilor artistice de cor și teatru, organizarea sărbătoririi „Zilei învățătorului" și alte cîteva.

Organizațiile sindicale din școli nu sînt însă mulțumite de felul cum își respectă comitetul lor raional angajamentul luat atunci cînd a fost ales.

Un mare număr de cadre didactice din acest raion se întreabă de ce la comitetul lor sindical lucrurile nu merg așa cum trebuie? Care sînt cauzele unor deficiențe vizibile în munca acestui comitet?

Am căutat răspuns la toate aceste întrebări. Voi încerca în cele ce urmează să arăt concluziile la care am ajuns.

O lipsă serioasă a comitetului raional este aceea că nu aplică și nu respectă principiile democrației muncitorești. Membrii comitetului nu muncesc în colectiv și nu ajung în multe probleme la o unitate de vederi și de acțiune. Fiecare face ce vrea, cînd vrea și cum vrea. Așa se explică faptul că tov. Nicolae Vira — responsabilul cultural — în toate ședințele își ia mereu angajamente, dar nu face nimic. El nu a găsit de cuviință să se intereseze măcar odată de conținutul muncii culturale, să organizeze vreo acțiune pe această linie sau să se deplaseze la o grupă pentru a o ajuta în muncă. E drept că de pe lista de premii tov. Vira nu lipsește mai niciodată. De altfel, e necesar să menționăm că singura muncă făcută cu grijă de către comitet este întocmirea proceselor verbale și a formelor pentru acordarea de premii și ajutoare materiale.

Tov. Petre Gruia, președintele comitetului, manifestă multă înțelegere și bunăvoință față de munca sindicală și de multe ori se apucă de unul singur să rezolve toate sarcinile. Îi lipsesc însă spiritul de organizare, dinamismul și perseverența. Ceea ce este mai grav este faptul că nevrînd „să se pună rău" cu tovarășii din comitet, nu controlează îndeplinirea angajamentelor acestora și nu-i pune în situația să răspundă de neîndeplinirea lor.

Comitetul raional nu are un plan de muncă și nici nu simte nevoia să-și facă. Chiar atunci cînd au fost întocmite planuri de muncă ele erau doar o simplă formalitate, pentru că rareori se încerca înfăptuirea lor. Aproape nici o organizație sindicală din raion nu a fost îndrumată și controlată în anul ce a trecut de către membrii comitetului raional.

Comitetul sindical raional și comisia muncii profesionale nu au încercat niciodată să-și propună și să rezolve sarcini legate de unele obiective mari ale școlii noastre, ca pregătirea profesională și politică a cadrelor didactice, politehnizarea învățămîntului, îmbunătățirea metodelor de predare prin organizarea sistematică a consfătuirilor de muncă și alte forme ale schimbului de experiență, popularizarea fruntașilor, lupta împotriva supraîncărcării etc. Din această cauză, secția de învățămînt și cultură raională subapreciază rolul comitetului sindical, nu consultă comitetul niciodată și nu-i cere sprijin în soluționarea multiplelor sarcini ale școlii.

Slabe preocupări au existat din partea comitetului sindical și în privința creării unor condiții mai bune de trai și de muncă pentru membrii de sindicat. De aceea nu e de mirare că au putut să persiste încă multe defecțiuni în aprovizionarea cu lemne și cu ulei a cadrelor didactice de la sate, iar magazinele din oraș nu asigură pentru învățătorii din mediul sătesc produse textile cu vînzarea în rate, potrivit hotărîrilor partidului și guvernului. Comitetul sindical raional, deși cunoștea neajunsuri evident provocate de rămășițele birocratice ale unor organe locale, a rămas cu totul indiferent față de ele. Nu este aceasta o indiferență condamnabilă față de îndeplinirea mandatului primit la alegeri?

Tov. Virgil Sava, locțiitorul de președinte, și tov. Elena Bogdan, responsabila comisiei profesionale — ambii profesori tineri — au fost mișcați de încrederea ce le-au acordat-o cei peste 600 de membri de sindicat alegîndu-i în comitet. Atunci însă cînd s-a pus problema unei activități susținute, au început să se văicărească, să demonstreze că sînt prea ocupați, că au prea multe sarcini și alte asemenea „argumente".

Comitetul sindical dispune de un sediu încăpător care însă, din cauza lipsei de bună gospodărire, este amenințat să se dărîme. Cu toate că C.C. al S.M.I.C. a alocat sume importante pentru repararea sediului, responsabilul administrativ-financiar al comitetul sindical raional — tov. Pandele Diaconescu — nu a făcut nimic pentru începerea lucrărilor.

Ceilalți membri din comitet, tovarășii Alex. Vistig, Angela Stănescu și Z. Voiculescu, sînt numai cu numele în comitet, pentru că aproape niciodată nu au fost chemați la ședințe și nu au fost mobilizați în muncă.

Membrii de sindicat din școlile raionului Turnu Măgurele doresc ca întreg comitetul raional să-și schimbe stilul de muncă, să ia măsuri pentru lichidarea metodelor sale greșite, a formalismului și superficialității. La baza întregii activități a comitetului sindical să stea planuri de muncă bine gîndite. Membrii comitetului sînt datori ca măcar odată pe trimestru să controleze grupele sindicale de care răspund și să le ajute în muncă. Este necesar ca în practica comitetului sindical să se stabilească obișnuința de a se analiza diferite probleme, de a se cere rapoarte de activitate de la organizațiile sindicale din școli și de a se prezenta dări de seamă în fața membrilor de sindicat. Fiecare membru al comitetului trebuie să simtă solidar răspunderea ce o are în acest organ de conducere. Activitatea sindicală să fie orientată cu mai mult curaj pe linia sprijinirii procesului instructiv - educativ în școli și a îmbunătățirii metodelor pedagogice.

AUREL FEȘTILĂ
activist al C.C. al S.M.I.C.

Ce a arătat darea de seamă

La școala specială de surdomuți din Cluj, darea de seamă prezentată la alegerile sindicale, a arătat că aici se desfășoară o susținută activitate pentru creșterea și educarea copiilor.

In darea de seamă s-a insistat asupra felului cum colectivul pedagogic al școlii s-a preocupat de ridicarea măiestriei profesionale a fiecărui educator. Un loc important în ansamblul acestor preocupări l-a ocupat organizarea schimbului de experiență pe calea consfătuirilor de muncă. Consfătuirile organizate pe temele „Importanța și metodica folosirii materialului didactic în cadrul orelor de aritmetică" și „Despre metodica lecțiilor pentru însușirea structurii gramaticale în cadrul orelor de dezvoltare a vorbirii" au suscitat multe dezbateri și au dus la îmbunătățiri substanțiale în munca educatorilor din această școală. La consfătuirea pe cea de a doua temă a fost urmărită cu viu interes problema ridicată în referatul tovarășului prof. Popițan cu privire la predarea unor noțiuni de gramatică nu numai prin metoda orală pură, care se bazează exclusiv pe articulație, ci și prin folosirea altor mijloace ca povestirea, conversația etc. De remarcat este faptul că fiecare consfătuire a fost urmată de lecții deschise demonstrative, în cadrul cărora se făceau aplicații practice ale teoriilor dezbătute. Atît lecțiile deschise care au urmat prima consfătuire și care au fost susținute de profesorii Jemna și Calistru, cît și cele ținute după cea de a doua de profesorii Negru și Lipovan au argumentat practic principiile stabilite în consfătuire.

La adunarea generală au fost scoase în evidență și rezultatele obținute cu ajutorul materialului didactic confecționat de către tovarășii Maria Negru, Viorica Albu, I. Popițan, Lipovan, Teniș și alții.

S-a vorbit de asemenea și despre munca rodnică dusă de profesori în privința folosirii textelor pe care le alcătuiesc ei singuri, în funcție de vocabularul însușit de elevi, după cum s-a scos în relief și faptul că în colectivul pedagogic al școlii ajutorul reciproc se practică pe larg. Profesori cu mai puțină experiență apelează la colegii lor cu experiență îndelungată, de peste 30 de ani în învățămînt, cum sînt tovarășii Bocu, Jemna, Popițan și învață, în fața oglinzii de demutizare, metodele acestora pentru corectarea defectelor de voce și articulație la copii.

In adunarea generală au fost stabilite și unele perspective de viitor în munca profesională din școală. Așa, de exemplu, se va relua activitatea cercului de ortofonie, pentru ca educatorii să-și însușească cît mai bine tehnica demutizării și a cercetării defectelor de voce și vorbire. Se vor înființa un cerc de intuiție și un cerc al vorbitorilor pentru elevii care vorbesc fără să folosească semne.

Activitatea pedagogilor acestei școli nu se duce numai în școală. Deseori ei organizează conferințe în instituții și întreprinderi, în legătură cu prevenirea surdității și demutizarea copiilor surdomuți. Astfel de conferințe au fost organizate în Cluj și Turda. De asemenea, se întreține corespondență cu școli similare din țările de democrație populară.

C. SATEANU
Cluj

La școala din Săcelu

Zilele acestea a avut loc adunarea generală a organizației sindicale de bază de la școala elementară de 7 ani din comuna Săcelu, raionul Novaci.

Darea de seamă, prezentată de tov. Traian Guran, organizatorul grupei sindicale, a oglindit pe larg contribuția organizației sindicale la realizarea planului de școlarizare în procent de 100%, la buna organizare a schimbului de experiență, la întărirea muncii metodice din școală, la mobilizarea cadrelor didactice în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Vorbitorii au criticat aspru lipsurile activului sindical privitor la întocmirea planului de muncă, la organizarea ședințelor sindicale, la încasarea cotizațiilor. Discuții fructuoase pe marginea dării de seamă, cu prețioase propuneri în vederea îmbunătățirii muncii pe viitor, au dus tovarășii Damian Vochițoiu, Ion Aringhe și A. Căsculescu. De asemenea, s-a arătat că grupa sindicală ar fi trebuit să ia poziție împotriva unor lucrători de la sfatul popular local care au neglijat achitarea la timp a salariilor cadrelor didactice, aprovizionarea cu lemne a școlilor și cadrelor didactice.

Adunarea generală a ales ca organizator sindical pe învățătorul Ion Aringhe, ca responsabilă cu munca social-culturală pe profesoara Maria Priescu, iar ca responsabil cu asigurări sociale pe învățătoarea Maria Săceleanu.

Cu sprijinul și sub îndrumarea organizației de partid din comună, membrii grupei sindicale — învățămînt din comuna Săcelu sînt hotărîți să obțină noi succese în munca didactică și în activitatea pentru transformarea socialistă a agriculturii.

EMANOIL CINTEZA
Săcelu — Raionul Novaci

Să cinstim la colțul U. T. C. amintirea lui

Petre Gheorghe

1907. An de furtună, de mizerie ajunsă la apogeu; an în care gloanțele moșierilor și fabricanților au sfîșiat piepturile a mii de țărani răsculați; an zguduitor, prevestitor al unor furtuni și mai cumplite.

Atunci s-a născut Petre Gheorghe. In căsuța sărăcăcioasă a unor muncitori din orașul Bazargic, el a învățat alfabetul mizeriei, al lipsurilor și al setei de dreptate. Spre școală nu s-a putut îndrepta decît mult mai tîrziu ca alți copii: cărțile, taxele și toate cele necesare unui școlar erau mult prea scumpe pentru puterea părinților săi. De aceea, la 10 ani își cîștiga singur existența alergînd pe străzi cu ziarele în mînă pentru a putea învăța, pentru a putea să-și ajute familia în mare nevoie. Și copilul acela dîrz, cu ochii aprinși, a stat nopți la rînd aplecat cu sîrguință peste carte, învățînd cu pasiune pentru a ști, pentru a cunoaște cît mai mult din lumea aceea plină de nevoi și nedreptate. Dorința aceasta l-a împins și spre băncile liceului. Aici nu a putut să rămînă decît 4 ani. Tatăl său, copleșit de nevoi, murise. Grija familiei rămasă în spinarea lui l-a determinat să plece din atelierul de timplărie unde intrase ca să învețe o meserie și să se angajeze ca zidar într-o întreprindere de construcții. Printre muncitorii constructori a cunoscut Petre Gheorghe mișcarea muncitorească, printre ei a înțeles că numai lupta revoluționară a celor ce muncesc poate destiința nedreptatea.

Rămînînd și pe mai departe același om dornic de cunoaștere, de învățătură, Petre Gheorghe se remarcă încă de la începutul activității sale revoluționare prin priceperea și curajul cu care participă, alături de muncitorii vîrstnici, la organizarea cercurilor de studiere a marxismului. Au urmat din nou nopți de studiu, nopți în care mari întrebări căpătau răspunsuri, în care drumul viitorului se clarifica și prindea contur precis în mintea tînărului revoluționar.

Pentru activitatea sa, pentru abnegația de care a dat dovadă în lupta împotriva exploatatorilor, Petre Gheorghe este primit în anul 1928 în Uniunea Tineretului Comunist. In 1930, după terminarea stagiului militar, el activează în orașul Bazargic, ca membru al Comitetului județean al U.T.C. Luptînd alături de partid pentru demascarea burgheziei care încerca în acea perioadă să iasă din criză pe spinarea clasei muncitoare, Petre Gheorghe este primit în rîndurile membrilor Partidului Comunist din Romînia. Incepe pentru el o viață și mai strîns legată de întreaga activitate a partidului.

Numit instructor al C.C. al U.T.C., el ajută la organizarea tineretului comunist din Dobrogea. In această perioadă, la Constanța, în urma unei provocări, este arestat și condamnat la un an de temniță. Și în închisoare, ajutat de comuniști încercați, el continuă cu asiduitate să învețe, să-și îmbogățească cunoștințele de marxism-leninism. După eliberare devine membru al C.C. al U.T.C. și apoi, după o altă perioadă de activitate revoluționară, este însărcinat de către Comitetul Central al P.C.R. cu munca de răspundere de secretar al C.C. al U.T.C. Ani de-a rîndul Petre Gheorghe activează cu entuziasm pentru întărirea unității tineretului din țara noastră în lupta revoluționară, pentru mobilizarea lui la lupta împotriva fascizării țării, împotriva dezlănțuirii războiului contra Uniunii Sovietice.

Ca secretar al Comitetului județean Ilfov al P.C.R., Petre Gheorghe conduce și îndrumă lupta comuniștilor și a maselor muncitoare din București pentru scoaterea țării noastre din război și pentru eliberarea ei de sub jugul fascist.

După multe luni de urmărire, la 14 mai 1942 Petre Gheorghe este arestat. Au urmat zile și nopți de torturi barbare, de groaznică schingiuire. Revoluționarul încercat a știut însă să tacă. Siguranța l-a predat Gestapoului, unde au urmat alte schingiuiri, și mai ucigătoare. După 52 de zile de tortură Petre Gheorghe a fost trimis la Ploești, unde a fost judecat și condamnat la moarte. Din boxa acuzaților Petre Gheorghe a demascat ticăloșia regimului fascist și a arătat cu convingere inevitabila lui pieire.

Atunci, în zilele cînd armata roșie zdrobea la Stalingrad hoardele fasciste, la 8 februarie 1943, pe poligonul de la Crîngul lui Bot din Ploești, a fost executat dîrzul luptător comunist Petre Gheorghe, a cărui amintire va rămîne veșnic în inimile oamenilor muncii din patria noastră.

Cinstind memoria lui Petre Gheorghe, organizațiile de tineret pot organiza sub îndrumarea cadrelor didactice, la „Colțul U.T.C." care se înființează acum în școli, conferințe sau alte manifestări care să păstreze vie în mintea elevilor figura acestui erou al clasei muncitoare.

Studiind învățătura marxist-leninistă

(Din experiența organizației de bază de la școala medie nr. 15 — București)

Nu ne propunem să mai demonstrăm ceea ce — nu o dată — a fost demonstrat de presă: necesitatea ca fiecare om al muncii să-și ridice neîncetat nivelul ideologic și politic prin studierea marxism-leninismului și prin informarea „la zi" asupra tuturor problemelor vieții politice interne și internaționale. Această necesitate este cu atît mai evidentă pentru învățători și profesori cu cît el trebuie să facă educație comunistă și să instruiască, de pe poziția științei marxist-leniniste, tînăra generație.

Organizația de partid de la școala medie nr. 15 din Capitală, înțelegînd importanța pe care o are aprofundarea problemelor politice pentru activitatea fiecărui pedagog, s-a preocupat îndeaproape — și nu numai în acest an școlar — de crearea tuturor condițiilor necesare unui studiu temeinic. Încă înainte ca anul școlar în învățămîntul de partid să se fi deschis, biroul organizației de bază a stat de vorbă cu fiecare om în parte în scopul de a vedea pentru ce formă de învățămînt optează. Repartizarea în cercuri a avut loc în funcție de alegerea făcută de persoana respectivă, ținîndu-se seama de formele de învățămînt absolvite anterior și, bineînțeles, avîndu-se în vedere indicațiile ce s-au dat cu privire la învățămîntul de partid al cadrelor didactice. Așa se face că astăzi la școala medie nr. 15 nu există cazuri de abandonare a învățămîntului politic și nici măcar fluctuație de la o formă la alta. Dacă și profesoara Iacob Viorica ar înțelege utilitatea unui asemenea studiu organizat, cuprinderea în învățămîntul de partid ar fi de sută la sută.

Majoritatea pedagogilor frecventează unul din cele două cercuri de studiere a bazelor teoretice ale marxism-leninismului existente în școală, iar restul — diverse forme organizate pe grupe de școli.

După deschiderea anului școlar în învățămîntul de partid, biroul organizației de bază a mobilizat toate forțele pentru asigurarea unei frecvențe regulate la seminarii. Un real ajutor a dat în acest sens organizația sindicală din școală. Printre metodele folosite a fost și aceea de a sta de vorbă cu cei care lipseau, pentru a se vedea cauzele care i-au făcut să absenteze. Și întîrzierile au fost combătute. De aceea, în ultimul timp au fost lichidate absențele nemotivate de la cercuri, seminariile încep la ora fixată și se țin cu regularitate.

Pentru a se veni în sprijinul cursanților s-au luat măsuri ca în primul rînd broșurile de bază să fie puse la îndemîna fiecărui om.

Dar biroul organizației de bază nu se preocupă numai de problemele organizatorice ale învățămîntului politic, ci și de conținutul acestuia. Este adevărat — într-o măsură mult mai mică, și aceasta este o lipsă serioasă. Secretarul organizației de partid, tov. Gabriela Vasilache, cît și ceilalți membri ai biroului asistă cu regularitate la seminarii pentru a cunoaște nivelul discuțiilor și pregătirea fiecărui om în parte. După seminarii, în ședințele de birou sau în adunările generale axate pe conținutul învățămîntului de partid propagandiștii sînt ajutați să ridice nivelul ideologic al muncii desfășurate în cercuri.

Avînd în vedere că succesul învățămîntului politic depinde în mare măsură de calitatea propagandiștilor, biroul organizației de bază a dat multă atenție selecționării acestora. Propagandiștii recrutați sînt oameni bine pregătiți din punct de vedere ideologic și politic, oameni cu nivel cultural ridicat; unii din ei (tov. Virginia Popa Plăieșu, Anastasia Stoenescu) au și o îndelungată experiență în conducerea seminariilor.

Lenin spunea că pentru a deveni un bun propagandist „se cere multă învățătură și acumulare de experiență" și că e necesar să acordăm toată atenția propagandiștilor buni pe care „trebuie să-i specializăm, să folosim în întregime capacitatea lor de muncă și să-i ferim cu multă grijă". În această direcție a creșterii, a formării, a specializării propagandiștilor credem că biroul organizației de bază mai are încă multe de făcut. Evident, nu este suficient faptul că secretarul organizației de partid se interesează de frecvența propagandiștilor la seminariile pregătitoare, îi ajută în rezolvarea problemelor organizatorice, asistă la ședințele cercurilor pe care aceștia le conduc și face observațiile curente. Se simte nevoia unei îndrumări mai sistematice din partea biroului organizației de bază în ceea ce privește cunoașterea și adîncirea celor mai complexe probleme politico-ideologice, îmbunătățirea metodelor de conducere a seminariilor etc. Aceasta se poate face numai angajînd discuții la un înalt nivel cu propagandiștii, punîndu-le la îndemînă tot ceea ce apare nou în literatura politică, organizînd informări pe teme politice și profesionale, bine susținute din punct de vedere științific și creînd toate condițiile ca ei să se poată dedica studiului. Roadele imediate ale muncii biroului organizației de bază și a propagandiștilor se reflectă desigur în nivelul seminariilor, în gradul de pregătire a fiecărui „elev", în numărul celor ce se angajează să dezbată problemele. În general, pedagogii se străduiesc să se prezinte cît mai bine la seminarii, parcurgînd materialul bibliografic și conspectîndu-l. Ei s-au obișnuit să lege în permanență problemele teoretice studiate cu faptele, cu viața, și să reflecteze, la sfîrșitul fiecărei dezbateri, asupra felului cum pot aplica cele învățate în practica lor pedagogică de fiecare zi. (Bunăoară, după o dezbatere privind modul de producție capitalist, prof. S. Flavian, referindu-se la problema exploatării omului de către om, a arătat că în orele sale de romînă la lecții ca: „Împărat și proletar", „Minerii din Maramureș" va explica elevilor de ce în trecut cei ce munceau duceau o viață atît de grea, de ce astăzi viața lor s-a schimbat. De asemenea tovarășa profesoară V. Popa a arătat că în lecțiile sale de geografie va putea explica mai bine problema creșterii producției industriale în regimul socialist și, strîns legat de aceasta, ridicarea nivelului de trai al maselor muncitoare). Printre cei mai activi și mai bine informați tovarăși se numără: S. Flavian, E. Mihai, E. Neaga, I. Tănăsescu, S. Mora, A. Zbierea, L. Tărtăcuță, C. Vasilescu ș.a. Trebuie să atragem însă atenția că în desfășurarea seminariilor există tendința monopolizării discuțiilor de către cîțiva tovarăși. Este bine ca propagandiștii să se ocupe mai mult de cei care „stau deoparte". Ei trebuie antrenați în discuții și ajutați să-și spună părerea asupra problemelor.

Este de dorit ca biroul organizației de bază și propagandiștii să discute mai mult cu pedagogii, în afara seminariilor, chestiunile abordate în cercuri. Aceasta va face să crească interesul oamenilor față de problemele respective, să se familiarizeze cu vocabularul politic, să capete mai multă siguranță în dezbaterea problemelor. Spunem aceasta întrucît se observă o oarecare stîngăcie în discuții chiar și din partea celor mai activi oameni, iar răspunsurile laconice, bucherești se întîlnesc destul de des.

Un alt aspect pozitiv în munca organizației de bază de la școala medie nr. 15 din Capitală este acela că ea nu se oprește la constituirea cercurilor de învățămînt politic și la a face ca ele să trăiască. Biroul organizației de bază îndrumă în permanență oamenii să aplice în practică principiile teoretice pe care și le-au însușit prin învățămîntul politic organizat pentru ei căci, așa cum spunea M. I. Kalinin: „Studiul textului rămîne numai studiul textului. Și precum școala nu înseamnă pentru copii însăși viața, ci rămîne numai școală, așa studiul marxismului în școli, în diferite cercuri și seminarii, studiul individual etc. este numai studiu. Studiind astfel nu vei cunoaște marxismul decît în mod livresc, din carte. Atunci cînd te cufunzi însă în viața politică, în activitatea obștească, atunci cînd aplici această metodă și o aplici în mod conștient, se schimbă lucrurile".

Pe această linie biroul organizației de bază din școala medie nr. 15 a dat dovadă de o bună orientare. În viitor va fi necesar însă ca el să sporească preocuparea pentru cunoașterea modului în care învățămîntul de partid a influențat munca fiecărui pedagog. Și acest lucru nu este chiar atît de ușor, dar este tocmai ceea ce dă certitudinea că eforturile depuse nu au fost zadarnice, fiindcă roade există, și încă din cele mai frumoase.

ANA COSMIN

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

ATELIERELE ȘCOLII

De curînd, la școala medie din Orșova au fost inaugurate ateliere pentru lucrări practice. Ridicate cu sprijinul organelor de partid și de stat și al întreprinderilor din oraș printre care Atelierele Navale, țesătoria „Cazanele", întreprinderea minieră „Orșova", Ocolul Silvic etc., cu ajutorul muncii neprecupețite a cadrelor didactice și a elevilor, atelierele vor contribui într-o măsură însemnată la introducerea în școală a elementelor învățămîntului politehnic.

Fiecare atelier este prevăzut cu cîte o tablă și cu cîte un ecran pentru proiecții. Ele sînt înzestrate de asemenea cu scule și aparatele necesare efectuării lucrărilor cerute de programă.

Atelierul de lăcătușerie, bunăoară, dispune de un strung paralel, două bormașine de banc, un polizor dublu, un aparat de sudură electrică, 10 bancuri de ajustaj cu cîte două locuri, 20 de truse individuale complete, 5 mașini de găurit de mînă, 5 ciocane de lipit electrice, o forjă mecanică, 400 de pile, 130 de burghiuri, 10 foarfeci de tăiat tablă etc.

Atelierul de tîmplărie a fost înzestrat cu 6 tejghele cu cîte două locuri, o mașină de rindeluit universală, 13 rindele, 12 ferăstraie de tîmplărie, 150 de burghie, ciocane, dălți, pile, polizoare etc.

Munca în noile ateliere a și început. Ea se desfășoară cu bune rezultate sub conducerea maiștrilor C. Turcu și M. Glodeanu.

Prof. IOSIF BADESCU
Orșova

Tinerii meteorologi

Nu de mult, la stația meteorologică de la școala nr. 12 din orașul Sibiu a avut loc o lecție demonstrativă deschisă la care au participat profesori de specialitate de la cîteva școli din oraș. În cadrul lecției, care a avut ca scop formarea unor deprinderi de muncă independentă, elevii au descris și au explicat modul de funcționare a aparatelor de la stațiunea meteorologică a școlii.

Precizînd în cîteva cuvinte proprietățile principale ale atmosferei — compoziția, sensibilitatea, modul de încălzire a acesteia etc. — elevii au vorbit apoi despre condițiile care se cer la construirea adăpostului aparatelor meteorologice pentru a asigura înregistrarea valorilor reale: așezarea la o înălțime de 2 m. deasupra pămîntului a aparatelor din adăpost, montarea unor jaluzele înconjurătoare pentru ventilația aerului, vopsirea în alb pe din afară și în negru pe dinăuntru a adăpostului, orientarea ușii adăpostului spre nord etc.

Unul dintre elevi a urcat scările adăpostului evitînd trepidațiile, a deschis ușile încăperii adăpostului și le-a fixat prin cîrligele respective. După aceasta, s-a trecut la prezentarea aparatelor meteorologice din adăpost.

Au fost arătate valorile meteorologice pe care le înregistrează cele patru aparate — higrometrul din adăpost, pluviometrul de pe platforma meteorologică, girueta montată pe un stîlp și barometrul, montat într-o încăpere specială. În timpul lecției elevii au înscris în carnetele lor, prevăzute cu liniatură specială, valorile înregistrate de aceste aparate. S-a subliniat necesitatea ca înregistrările să se facă la ore fixe — și anume după ora locală stabilită de Institutul meteorologic central — pentru ca datele obținute să poată fi comparate cu ale altor stații. În continuare s-a arătat modul de înregistrare a temperaturii uscate, iar apoi s-a prezentat termometrul umed, care înregistrează umezeala absolută din aer, pînă ce temperatura coboară sub 0°.

Cu mult interes a fost urmărită expunerea privitoare la înregistrarea temperaturii maxime, indicată de termometrul de maximă în timp de 24 de ore, prin două citiri, una dimineața și alta seara, după care aparatul este operat (se scoate aparatul de pe susținător, se apucă cu degetul arătător în lungul lamei din interior, se scutură cu grijă de 2—3 ori ca la termometrul medical, pînă ce mercurul intră în rezervor) și apoi așezat la loc. La fel s-a demonstrat înregistrarea temperaturii minime, cu ajutorul termometrului de minimă, umplut cu alcool și avînd la coloana lui un indice de sticlă colorată, mobil a cărui extremitate arată temperatura cea mai scăzută în 24 de ore. Elevii au vorbit apoi despre umiditate relativă, despre ploi, precipitații.

Cu acesta s-a terminat prezentarea aparatelor din adăpost și s-a trecut la demonstrarea aparatului înregistrator al precipitațiilor — pluviometrul. O elevă a arătat cum trebuie manipulat acest aparat (cu o mină a dat în lături bara metalică de sub cilindru, iar cu cealaltă a prins cana colectoare). Conținutul cănii colectoare l-a turnat în eprubeta gradată, la care citirea se face în mm. după gradațiile însemnate pe eprubetă, 1 mm. corespunzînd cu 1/m². Calculul s-a făcut după suma cantităților căzute, nu ca la celelalte valori meteorologice.

S-a accentuat apoi că mișcarea aerului are o deosebită importanță în prevederea timpului probabil. Elevul Dorin Sava a descris giruета care indică direcția vîntului.

S-a vorbit apoi despre nebulozitate și vizibilitate, despre modul de notare a acestora. Au fost prezentate planșe speciale cu diferite tipuri de nori. Elevii au descris apoi unele fenomene naturale și au vorbit despre comportarea plantelor și animalelor în anumite condiții atmosferice.

S-a trecut, în continuare, la demonstrarea barometrului — aparatul cel mai important pentru stabilirea timpului probabil — care este instalat într-o încăpere specială. Pentru lecție, aparatul a fost așezat în fața adăpostului. S-a subliniat că barometrul aneroid trebuie confruntat cu barometrul cu mercur, care este cel mai precis. După ce elevii au arătat cum se stabilesc valorile medii zilnice, au executat pe trei table aduse special diagramele lunii curente (o diagramă pentru temperatură, alta pentru umezeală și alta pentru presiune), au interpretat aceste diagrame și au desprins cîteva reguli privind prevederea vremii cu ajutorul aparatelor meteorologice.

În încheiere s-a vorbit despre folosirea prevederii vremii pentru agricultură, navigație, excursii etc.

Activitatea tinerilor meteorologi de la școala nr. 12 din Sibiu este cunoscută în întregul oraș. Ei expun lunar, într-o vitrină instalată pe stradă, diagrame interesante, pe care le cercetează mulți cetățeni și elevi ai altor școli din oraș.

În cadrul discuțiilor care au avut loc la sfîrșitul lecției s-a subliniat că elevii au un nivel ridicat de cunoștințe, că mînuiesc cu îndemînare aparatele, întocmesc cu usurință diagrame, ca niște adevărați meteorologi. Amenajarea unei stațiuni meteorologice contribuie din plin la introducerea elementelor de politehnizare la geografie.

Prof. PANAIT MANTA
Sibiu

Ce arată notele din catalog

Sîntem la jumătatea anului școlar și roadele muncii au și început să se arate. Se văd și în cataloage — sub formă de note mai mici sau mai mari, după cum au muncit și elevii, dar și profesorii. Căci catalogul, oglindind nivelul de cunoștințe al clasei, oglindește prin aceasta și felul în care a muncit învățătorul sau profesorul respectiv.

Luîndu-ne după această oglindă ne putem da seama că nivelul de cunoștințe al elevilor diferă de la o școală la alta, de la o clasă la alta și chiar de la un obiect la altul.

Față de condițiile în care a început acest an școlar, au existat premise ca nivelul la învățătură al elevilor să prezinte un evident progres față de anul școlar trecut. Acest lucru se observă în multe școli. Analiza rezultatelor obținute pînă acum arată însă că sînt și școli unde nivelul de cunoștințe al elevilor este scăzut, uneori reprezentînd chiar un regres față de perioada corespunzătoare a anului școlar trecut. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala medie din Rupea, regiunea Stalin, la cîteva școli din orașul Satu Mare, la școala de 7 ani din comuna Săsar, raionul Șomcuța Mare, la o serie de școli din regiunea Baia Mare etc.

Situația cea mai grea se observă la clasele a V-a și a VIII-a. În parte, acest lucru este explicat de faptul că programele și manualele au fost supraîncărcate, precum și de condițiile noi în care învață elevii acestor clase față de clasele anterioare. Totuși, cauzele principale sînt altele. Ne vom convinge de aceasta analizînd mai îndeaproape situația unei școli, de pildă a școlii medii nr. 32 din București, care funcționează numai cu clasele V—X și are două secții.

Pe întreaga școală, numărul elevilor cu note de promovare pe trimestrul I reprezintă 64,38%. Pe clase, procentul promovabilității elevilor variază de la 39% la clasa a V-a „A" pînă la 94,3% la clasa a X-a. Dar procentul variază chiar în cadrul aceleiași clase, la serii paralele. Dacă la clasa a V-a „A" procentul promovabilității este de 39%, la clasa a V-a „B" el se ridică la 48,6%, iar la clasa a V-a „C" la 56,4%. De ce există această deosebire între clase care învață aproximativ în aceleași condiții? Fără îndoială că această deosebire nu poate fi pusă numai pe seama nivelului de cunoștințe cu care au venit elevii în clasa a V-a. Ea trebuie pusă și pe seama felului cum este organizată activitatea clasei, cît și pe seama atitudinii unor profesori care n-au luat în considerare faptul că elevii respectivi au trecut la un sistem de lecții diferit.

Acest lucru este valabil într-o oarecare măsură și pentru clasa a VIII-a. În timp ce la matematică și limba română elevii acestei clase au fost ascultați de multe ori, pentru a se putea stabili cît mai exact nivelul lor de cunoștințe, la alte obiecte mediile pe trimestrul I au fost încheiate numai pe baza a una sau două note. Aceeași situație se remarcă și pe trimestrul II, existînd elevi care nu au primit încă note la unele obiecte.

Conducerea școlii medii nr. 32 are o evidență nominală a elevilor căzuți, pe clase și pe obiecte. Pentru a-i sprijini să-și îmbunătățească situația la învățătură, școala a hotărît să ofere acelora dintre ei care nu au condiții suficient de bune în familie posibilitatea de a lua masa la cantina internatului, spre a putea apoi să-și pregătească lecțiile la școală, sub supravegherea pedagogilor și a profesorilor de serviciu. Profesorii au început să se ocupe mai îndeaproape de elevii rămași în urmă la învățătură, organizînd consultații. Toate acestea au avut drept urmare o creștere a procentului promovabilității elevilor pe trimestrul al II-lea, ceea ce dovedește că se pot obține rezultate bune atunci cînd întregul colectiv didactic se preocupă serios de aceasta.

Analiza situației la învățătură a elevilor în această etapă a anului școlar arată că răspunderea principală pentru lipsurile din cunoștințele unor elevi o poartă profesorii. Există încă învățători și profesori ale căror lecții sînt de calitate slabă, care au lipsuri în pregătirea științifică, ideologică și metodică, care nu-și organizează bine lecțiile și nu verifică atent cunoștințele elevilor. Astfel de profesori nu expun clar lecțiile, nu dozează just timpul, nu se preocupă de fixarea cunoștințelor la lecție, nu explică temele și nu fac exerciții aplicative. În alte cazuri nu se controlează temele elevilor, permițîndu-se strecurarea de greșeli, sau elevii sînt supraîncărcați cu sarcini și teme. Mai sînt încă profesori care verifică cunoștințele elevilor la sfîrșitul trimestrului, cînd pun și note. De asemenea, sînt profesori care nu se conduc după programă ci după manuale, dînd uneori prea multe cunoștințe ce se asimilează greu, nu organizează ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură și neglijează latura educativă a lecțiilor.

Asemenea situații au repercusiuni negative asupra elevilor și generează o serie de lipsuri ce se întîlnesc frecvent. Elevii au cunoștințe confuze, nu cunosc noțiuni de bază, se exprimă greoi și au un vocabular sărac. Ei fac greșeli, scriu dezordonat, nu-și pot aplica cunoștințele în viață.

Una din cauzele principale care contribuie la menținerea unui nivel scăzut de cunoștințe la elevi și a calității slabe a lecțiilor unor profesori o constituie și lipsa de îndrumare și control al activității instructiv-educative atît din partea directorilor școlilor, cît și din partea organelor de învățămînt. Organele de învățămînt din regiunea Stalin, bunăoară, nu s-au îngrijit de aducerea la îndeplinire a măsurilor luate în urma analizei muncii școlilor la sfîrșitul trimestrului I. Secția de învățămînt și cultură a orașului Iași nu a inspectat în mod temeinic, cu procese verbale de inspecție, de la începutul anului școlar și pînă în prezent decît două școli de 7 ani, iar secția de învățămînt și cultură a orașului Bîrlad nu a încheiat nici un proces verbal de inspecție în acest an școlar. Fără îndoială că o asemenea muncă de îndrumare și control nu poate asigura ridicarea calității lecțiilor și nici a nivelului de cunoștințe al elevilor. Recentele măsuri luate de minister vor contribui la lichidarea multora dintre aceste lipsuri, determinînd un interes mai mare din partea cadrelor didactice pentru pregătirea lecțiilor și o mai bună organizare a activității școlare. Timpul cît a mai rămas pînă la încheierea trimestrului II și întreg trimestrul III trebuie folosite pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și pentru ajutorarea celor rămași în urmă, aplicînd creator măsurile ministerului.

C. MINCA

PREGĂTIREA PENTRU LECȚII

(Urmare din pag. 1)

fluențînd calitatea muncii elevilor pe o perioadă mai lungă de timp. Formarea și consolidarea deprinderilor de scriere încă din clasa I-a îi va scuti atît pe elev cît și pe învățător — sau chiar pe profesorul de la clasa a V-a — de efortul ce se cere ulterior pentru remedierea unor lipsuri în această direcție. De asemenea, un elev care își însușește, începînd din primele clase, deprinderi de gîndire logică și de exprimare corectă pătrunde mai ușor și mai bine cunoștințele la diferite obiecte și reușește să le comunice într-o formă adecvată. Or, toate acestea contribuie la reducerea timpului său de muncă, la evitarea suprancărcării.

Aceste cîteva exemple ne arată că măsurile ministerului cu privire la evitarea supraîncărcării elevilor și a cadrelor didactice au un efect îmbucurător: debarasîndu-se de formalism, învățătorii și profesorii își pot concentra atenția asupra conținutului muncii lor, își pot pregăti lecțiile cu mai multă conștiinciozitate, ținînd seama de nevoile reale ale clasei, de posibilitățile de înțelegere ale elevilor și de puterea lor de muncă.

Pedagogii discută aplicarea instrucțiunilor ministerului

Recentele instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului și Culturii privind înlăturarea supraîncărcării elevilor au constituit obiectul unor discuții vii în consiliul pedagogic de la școala medie nr. 13 din Capitală.

Subliniind că în școală a existat și înainte preocuparea pentru înlăturarea supraîncărcării, directorul școlii a arătat că unii profesori au realizat aceasta prin buna organizare a lecțiilor, prin fixarea cunoștințelor în clasă și prin grija pentru explicarea temelor date elevilor acasă. De asemenea, s-a arătat că acești profesori s-au preocupat să nu-i încarce pe elevi cu prea multe teme sau cu teme care întreceau posibilitățile lor.

Din discuții a reieșit însă și faptul că în școală mai persistă unele forme de supraîncărcare. Unii profesori pretind elevilor să efectueze lucrări inutile—hărți artistice, tabele etc.— precum și teme curente numeroase care le răpesc elevilor din timpul necesar învățăturii, odihnei.

În concluzie s-a arătat că în darea temelor pentru acasă cadrele didactice trebuie să țină mai mult seama de nivelului clasei, că trebuie să-i elibereze pe copii de lucrări inutile.

Temele pentru acasă nu constituie singură cauză care a provocat supraîncărcarea elevilor de la această școală. Activitățile extrașcolare — cu deosebire acelea care s-au organizat în ore suplimentare — au generat și ele supraîncărcarea. Elevii erau chemați adeseori după-amiază pentru diferite acțiuni. Numai în decursul acestei săptămîni copiii au fost antrenați la două concursuri — „Drumeții veseli" și „Iubiți cartea" — fără să mai amintim de celelalte activități care au avut loc în școală: cor, competiții sportive etc. Mai mult încă: direcția școlii a convocat o ședință cu elevii pentru a le aduce la cunoștință rezultatele concursului „Drumeții veseli". Oare nu se putea găsi o altă cale de a sta de vorbă cu copiii? Orele educative, de pildă, erau un mijloc mai indicat pentru aceasta. Rezultatele acestei aglomerări de acțiuni s-au văzut îndată: în aceste zile copiii au manifestat oboseală, delăsare la învățătură.

După cum s-a văzut, supraîncărcarea este un fenomen care stăruie încă la școala medie nr. 13 din Capitală. Cu toate acestea unii profesori de aici nu înțeleg nici acum că au datoria să caute soluții pentru a o evita. Aceștia consideră că se pot lua — și chiar trebuie luate — măsuri pentru înlăturarea supraîncărcării la toate obiectele, afară însă de acelea pe care le predau ei. Profesorul de desen a arătat în ședința consiliului pedagogic că trebuie să le pretindă elevilor să execute cît mai multe desene și acasă — variante la cele din clasă. Profesorul de geografie, la rîndul lui, susținea că elevii nu pot să-și consolideze cunoștințele fără a executa cu regularitate tot felul de hărți acasă. Că profesorii țin seama numai de obiectul lor a dovedit-o și modul în care a pus problema temelor pentru acasă profesorul de istorie Alex. Turianu. Tov. Turianu s-a declarat, ce-i drept, împotriva rezumatelor, dar a susținut necesitatea conspectelor. Punctul său de vedere a fost pe bună dreptate combătut de tov. Coralia Călin care a arătat că nu trebuie cerute elevilor nici rezumate, dar nici conspecte. Profesorul poate fixa problemele esențiale în timpul predării, fără a încărca pe elevi cu teme scrise pentru acasă.

Profesorul Alexandrescu a susținut că elevii nu pot asimila materia prevăzută în programele de matematică decît cu ajutorul unor meditatori, altfel fiind sortiți corigenței. Deși este un profesor bun, cu experiență, el nu s-a preocupat suficient să rezolve problemele însușirii cunoștințelor de către elevi în clasă, la lecții, prin alegerea justă a metodelor de predare, prin folosirea materialului intuitiv, prin luarea în considerare a nivelului elevilor, a posibilităților de asimilare ale acestora.

Discuțiile au scos la iveală și faptul că o serie de prevederi cuprinse în dispozițiile ministerului au fost interpretate greșit de unii profesori. Acest lucru arată că nu s-a reflectat suficient asupra lor. Profesorul de matematică, bunăoară, era alarmat că în timpul lucrărilor de control — trei săptămîni — nu poate da teme pentru acasă. Dacă ar fi studiat cu atenție instrucțiunile ar fi văzut că nu se pot da teme numai în zilele cînd au loc teze, nu în toată perioada respectivă.

Discuția colectivă asupra măsurilor ministerului a adus lumină în multe probleme, le-a arătat pedagogilor de la această școală ce au de făcut în viitor. Pentru ca hotărîrile luate în consiliu să nu rămînă numai vorbe, să prindă viață, se cere din partea fiecărui profesor efort de a le aplica cît mai eficient.

M. TEODORU

Într-o oră de gimnastică la școala medie nr. 15 din Capitală.

COMENTARII

Pete

Un elev își pătează mîinile cu cerneală. Nimic neobișnuit, nimic grav. Incidentul se soluționează simplu. I se spune: du-te și te spală!

Sînt însă și altfel de pete, care nu ies la spălat. Unele necesită chiar foarte multă trudă pentru a putea fi șterse. Bunăoară, cele de pe... obraz.

Astfel de pete au apărut pe obrajii unor pedagogi din comuna Fierbinți, raionul Snagov. „Pătații" au încercat să-și spele obrazul mai întîi în... familie. Dar cazul a luat extindere. E discutat de elevi și de cetățenii din sat: „Ați auzit de bîlciul din familia educatoarei...? Ca la ei la nimeni! A fost și cu lăutari!"

Întîmplările s-au petrecut între pedagogi de la școala ajutătoare pentru copii cu debilități mintale. Ele fac parte din categoria abaterilor de la morala cetățenească. La citirea acestei precizări, educatoarea Natalia Băcăianu și profesorul Dumitru Duță vor protesta, desigur: „Imoralitate! Pete! Ce pete, tovarășe? Aveam nevoie de o consolare..."

Cînd copilul e mic, mama îi spală obrazul. Cînd se face mare, și-l spală singur. Profesorii și educatorii de la această școală sînt oameni mari, dar nu se pot spăla singuri. Secția de învățămînt trebuie să-i spele — și fără întîrziere.

Cine e vinovatul?

Un catalog — catalogul clasei a X-a a școlii medii din Fierbinți-Tîrg, socotită drept o clasă „bună" — este totuși plin de note proaste. Judecați și dvs.: la sfîrșitul trimestrului I erau 17 promovați și 14 căzuți la o materie, două... cinci. Cine e vinovatul? Ne vom lămuri relatînd o ședință a consiliului pedagogic.

La punctul „diverse", duel. Pavel Voicu, directorul școlii, critică pe profesorul Dumitru Stoian. Profesorul Dumitru Stoian, la rîndul lui, răspunde iritat. Afirmațiile directorului școlii sînt susținute și de învățătorul Stan Alexandru. Dar nici profesorul Stoian nu-i singur. De partea lui sar profesorul Florian Popescu și alții. Urmează un „schimb de opinii" între voicofili și stoianofili, la care neutrii sînt nevoiți să-și astupe urechile.

Ce probleme „dezbat" cu atîta foc profesorii? Probleme privind predarea sau munca educativă? Nu, fereastă sfîntul! Se ceartă pentru a pune mîna pe cît mai multe ore suplimentare, pentru „dreptul" de a lua geamuri de la cooperativă etc.

După duel, în următoarele zile, pe cîmpul de luptă (cancelarie) se așterne liniște. Beligeranții vin la școală, se salută, își țin lecțiile (?), se salută din nou și pleacă. În această liniște, se coc condițiile pentru un alt taifun... pedagogic. Și aceasta pentru că discuțiile din consiliul pedagogic se mențin la forma de ceartă și neînțelegere, pentru că oamenii se întrec în a-și da riposte usturătoare, se hărțuiesc unii pe alții, neglijînd problemele principale ale procesului de învățămînt. Așa se explică situația din catalog.

În anul școlar trecut, o brigadă de 9 inspectori a efectuat un control la această școală. Controlul s-a încheiat cu... „mustrări cu avertisment", „mustrări", „observații" date unui număr de 9 pedagogi. Măsurile, după cum se vede, nu au avut efectul așteptat.

★

Este nevoie să se analizeze mai adînc situația școlilor din Fierbinți și să se găsească cele mai bune soluții care să ducă la îmbunătățirea muncii didactice în această comună.

GH. FLEANCU

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Un front puternic

Republica Arabă Unită

În ședința istorică de la 1 februarie, care a avut loc la Cairo, în palatul Kubbe, Sukri Kuatli, președintele Siriei, și Gamal Abdel Nasser, președintele Egiptului, au semnat actul de naștere al unui nou stat: Republica Arabă Unită. Reprezentanții republicilor Siria și Egipt au exprimat hotărîrea unanim adoptată de Adunarea Națională a Egiptului și de Camera Reprezentanților a Siriei ca cele două țări să formeze un singur stat cu un sistem democratic de guvernămînt și în cadrul căruia să aibă drepturi și îndatoriri egale. Formarea noii republici unește cele două popoare în lupta pentru pace și renaștere națională, în lupta pentru consolidarea independenței lor.

De-a lungul anilor Siria și Egiptul au fost legate de aceleași aspirații, de aceeași luptă comună de eliberare de sub colonialism. În ultimii ani, după eliberare, cu eforturi mari și cu elan nestăvilit, colaborînd și ajutîndu-se reciproc, ele și-au dezvoltat treptat o economie proprie și o cultură națională. Pe plan internațional s-au afirmat tot mai puternic ca luptătoare pentru pace și colaborare între popoare. Prin deplina unitate de vederi a amîndor state, prin politica lor pozitivă, prin luptele și năzuințele lor comune s-au creat toate condițiile necesare unirii care s-a înfăptuit. Și la aceasta a contribuit în mare măsură și învățămîntul.

În anul școlar în curs au fost puse în practică atît în Siria cît și în Egipt prevederile „Acordului cultural arab", semnat la 25 martie 1957 la Damasc. Acordul își propune ca scop realizarea unității din punct de vedere intelectual și cultural a tuturor popoarelor arabe. Pe baza lui s-a trecut imediat la uniformizarea sistemelor de învățămînt din cele două state. Anul acesta și următorii doi ani vor fi ani de tranziție, după care pe tot întinsul Republicii Arabe Unite va exista același sistem de învățămînt, organizat după sistemul celui egiptean și care va avea trei grade: școala primară — 6 ani, școala preparatoare (primară superioară) — 3 ani, școala secundară — 3 ani. Școala primară de 6 ani este obligatorie pentru toți copiii de ambele sexe.

Pînă anul acesta, în Siria învățămîntul elementar avea o durată de 5 ani, iar cel preparator de 4 ani. Prin noul sistem de învățămînt, școala preparatoare este destinată completării studiilor din școala primară și pregătirii pentru școala secundară. De asemenea, prin caracterul ei — agricol la sate și industrial sau comercial la orașe — ea pregătește elevii pentru viață. Școala secundară este de două tipuri; de cultură generală și tehnică.

În Siria și în Egipt se dă o mare atenție învățămîntului superior, pentru ca acesta să poată crea cadrele de specialiști necesari economiei naționale. Porțile universităților egiptene — unde învățămîntul superior este mai dezvoltat — au fost larg deschise studenților sirieni. A fost organizat un larg schimb de experiență între studenții și profesorii din Siria și Egipt. Nu numai în învățămîntul superior din Siria, ci și în cel secundar predau numeroși profesori egipteni.

Încă de anul trecut s-a stabilit o unitate în ce privește calificarea pentru fiecare grad școlar și s-au luat măsuri pentru echivalarea diplomelor și certificatelor de absolvire. S-au stabilit norme comune pentru examenele fiecărei clase. Odată cu începerea anului școlar 1957—58 s-au unificat regulamentele școlare, sistemele și metodele de educație. În școală s-a pus accent pe dezvoltarea unui învățămînt cu specific național, care să sădească în sufletele elevilor dragostea pentru cultura arabă, care să le dea cunoștințe multilaterale și să pregătească din ei specialiști în toate ramurile economiei.

Și alte popoare arabe aplică aceste principii noi în sistemul de învățămînt. Iordania — participantă și ea la „Acordul cultural arab" de la Damasc — Yemenul, Libanul și o serie de alte țări se preocupă în prezent de transformarea învățămîntului din țările lor într-un învățămînt cu specific național arab.

Crearea uniunii între Egipt și Siria a fost salutată cu căldură de întreaga lume arabă. Republica Arabă Unită — așa cum spune declarația de la 1 februarie — este prima măsură prealabilă pentru o unitate arabă deplină.

AL. I. V.

Eleva Popa Cornelia din clasa a X-a „A" a școlii medii nr. 25 din Capitală, în rolul lui Vlaicu Vodă din „Trandafirii roșii" de Zaharia Bîrsan.

Creațiile elevilor

Audiție muzicală

Vineri 31 ianuarie a.c., în sala „Dalles" a avut loc prima audiție muzicală publică a claselor de pian de la școala elementară și medie de muzică din București. Create în scopul afirmării talentelor și al familiarizării elevilor cu scena din cea mai fragedă vîrstă, audițiile de anul acesta și-au propus și o trecere în revistă a diferitelor aspecte legate de desăvîrșirea muncii artistice pe instrumente (pian, vioară, instrumente populare) și canto.

Nu încercăm să facem o cronică muzicală. Nici spațiul și nici „interpreții" nu ne îngăduie acest lucru. Dorim numai să consemnăm unele aspecte legate de asemenea producții școlare. Principala problemă rămîne aceea a perindării cît mai regulate și a ieșirii unui număr cît mai mare de copii pe scenă. Audiția la care am asistat recent a avut darul să ne facă cunoștință cu multe nume noi, reparîndu-se atitudinea neprincipială din trecut, cînd se prezentau exclusiv „consacrații", „talentele excepționale".

Dacă aceste audiții sînt chemate să releve talentele copiilor înzestrați pentru muzică, atunci lăudabilă ni s-a părut inițiativa introducerii în repertoriul producției a compozițiilor proprii ale elevilor. „Nocturna" elevului Voisa Romeo, care încă nu a terminat ciclul școlar elementar, a dovedit însușiri promițătoare de compozitie. Din păcate, nu mai putem cita și alte exemple, deși mai sînt elevi care au apărut cu lucrări proprii pe estrada de concert, fără a a fi putut însă să ne releve asemenea preocupări artistice.

Sala arhiplină, aplauzele furtunoase, chemările repetate ale micilor interpreți la rampă au constituit un succes deplin al acestei audiții. Socotim că ar fi bine dacă ea s-ar repeta în cîteva școli mari din Capitală, pentru stimularea gustului artistic al copiilor.

VICOS

Expoziție de pictură

La Casa de cultură din Sinaia s-a deschis de curînd expoziția cercului de desen și pictură al elevilor de la școala medie din localitate. Se află aici 70 de lucrări — picturi în ulei, pastel sau acuarelă. Multe din ele se disting printr-un desen bine executat, prin coloritul lor armonios. Așa sînt lucrările elevilor Virgil Cherciu, Anton Slavnicu, Teodor Diniță, Mihai Puiu, Ilie Cîrlig, Constantin Ivănescu, Ion Popescu și Traian Tache.

Numeroase lucrări sînt interesante prin spontaneitatea și sinceritatea lor. De pildă, lucrarea semnată de Georgeta Andreescu, care zugrăvește primirea unei delegații sovietice la Sinaia, în primăvara anului 1957, exprimă prin mijloace artistice simple dar grăitoare aspectul sărbătoresc și entuziast al acestei manifestații. Lucrarea elevei Luminița Frunză, care reprezintă plecarea delegației române la Festivalul de la Moscova, este dominată de o atmosferă de veselie foarte izbutit înfățișată. La fel de reușite sînt lucrările elevelor Viorica Muscalu, Dana Manoliu și Mihaela Pavelescu, lucrarea elevului Constantin Popescu etc.

Numeroșii vizitatori ai expoziției au scris în registrul de impresii multe cuvinte de laudă la adresa tinerilor pictori.

I. LUPUȘOR

Spectacol de amatori

La Teatrul Național „I. L. Caragiale", sala Comedia, a avut loc de curînd un reușit spectacol dat de elevele din cercul dramatic „Aristide Demetriade" de la școala medie nr. 25 din Capitală, care au interpretat poemul dramatic versificat „Trandafirii roșii" de Zaharia Bîrsan.

Cercul, înființat la sugestia și cu sprijinul artistei emerite Beate Fredanov de la Teatrul Municipal, este îndrumat îndeaproape de profesoara Maria Georgescu. Un ajutor deosebit l-a acordat cercului și comitetul sindical de instituție de la Teatrul Național, care i-a pus la dispoziție costume, decoruri, sală etc.

La spectacol au asistat tovarășii Petre Drăgoiescu, directorul general al învățămîntului de cultură generală, Ion Manolescu, artist al poporului din R.P.R., Beate Fredanov, artistă emerită, directori și inspectori din minister, membri ai comitetului sindical de instituție de la Teatrul Național, cadre didactice, părinți. De asemenea, au asistat soția dramaturgului Zaharia Bîrsan și membri ai familiei actorului Aristide Demetriade.

Asistența a răsplătit cu îndelungi aplauze interpretarea plină de insuflețire a elevelor Irina Olteanu în rolul lui Zefir, Cornelia Popa în rolul lui Vaj Voievod, Grazziela Ioan în rolul împăratului, Constanța Dumitrescu în rolul Lianei etc.

I. ȘERBAN

LOGICA FANTEZIEI

130 de ani de la nașterea lui Jules Verne

Mult mai puțin aventuroasă decît existența eroilor săi, viața lui Jules Verne nu cunoaște momente și trăiri cu totul ieșite din comun. S-a născut la Nantes, într-o familie modestă de intelectuali. A învățat la seminarul Saint Donatien, unde se pare că primul care i-ar fi insuflat dragostea pentru călătorii a fost învățătorul Marcel Le Bon. Încearcă un timp, conform dorințelor tatălui său, să urmeze cursurile facultății de drept, dar în scurtă vreme renunță, preferînd să scrie piese, vodeviluri și să colaboreze la diverse publicații. Mai departe nimic deosebit. Leagă prietenii cu Al. Dumas-fiul, cu P. I. Hetzel (editorul său de mai tîrziu) și cu năstrușnicul fotograf Felix Nadar, ale cărui ambiții aerostatice aveau să-i inspire romanul „Cinci săptămîni în balon" — primul din seria „Călătoriilor neobișnuite" și adevăratul moment al nașterii scriitorului Jules Verne.

Fantezia lui Jules Verne este fantezia caracteristică perioadei de avînt pe care l-au căpătat științele în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Creșterea impetuoasă a producției în acea perioadă a determinat dezvoltarea spiritului cercetător, căutarea unor noi modalități care să simplifice și să sprijine munca oamenilor. Rodul acestor cercetări neobosite — nenumăratele invenții și descoperiri ce păreau a fi pînă atunci de domeniul imposibilului — au dat omului o nouă revelație a forțelor sale, a superiorității sale asupra forțelor naturii pe care trebuie să le biruie și să le domine. De aici pornește fantezia lui Jules Verne care dă frîu liber imaginației, inventînd „Călătoriile neobișnuite" în zone extraordinare și cu mijloace extraordinare. Acceptînd convenția existenței în deceniile de după Revoluția de la 1848 a submarinului și a altor invenții — transformate în zilele noastre în realitate — Jules Verne își duce cititorii sub mare, face ocolul lumii și pătrunde în centrul pămîntului, călătorind mereu, pe aripile imaginației, într-o lume fantastică și uluitoare. Veridicitatea multora din romanele verniene a fost ulterior certificată de descoperirile științifice similare. Dar atunci cînd ele au fost concepute, totul nu era decît ficțiune pură, însă o ficțiune de un tip deosebit, care o amintește pe aceea din unele schițe și nuvele ale lui Edgar Allan Poe. Este ficțiunea logică și științifică. Jules Verne a fost un pasionat cercetător al științelor naturale, istoriei, fizicii, matematicii, biologiei etc. În romanele sale, elementele de informare strict științifică se îmbină într-un mod strălucit cu zborul fanteziei creatoare. Fantasticul din narațiunea verniană nu acceptă, refuză și exclude absurdul în favoarea raționamentului, care admite ceea ce e posibil într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat. Jules Verne își poate permite să greșească în previziunile sale ipotetice, dar nu să mintă.

Logica fanteziei lui Jules Verne înseamnă totodată rațiunea de a fi a creației sale. Ea arată că îndrăzneala de a visa este necesară fiindcă visul se poate transforma în realitate. Pasiunea și entuziasmul cu care acest mare scriitor demonstrează și justifică victoriile eroilor săi asupra naturii ilustrează dorința ca aceste victorii să depășească filele romanelor, intrînd în viață. Se cuvine să mai amintim aici, alături de imaginația cu care Jules Verne anticipează progresul tehnic al omenirii, paginile captivante din care reies minunatele trăsături morale ale eroilor săi. Personajele sale sînt însuflețite de dragostea pentru libertate și își consacră toate forțele luptei pentru atingerea unui nobil ideal.

De la moartea lui Jules Verne au trecut mulți ani. Milioane de oameni s-au desfătat la vîrsta copilăriei citind aventurile din „Cinci săptămîni în balon", „Robur cuceritorul", „Copiii căpitanului Grant", „Insula misterioasă", „Căpitan la 15 ani", „Douăzeci de mii de leghe sub mări", „O călătorie în centrul pămîntului" etc. Patina timpului nu a reușit însă valabilitatea acestor opere. Ele încîntă astăzi — așa cum au încîntat decenii de-a rîndul și vor continua să încînte încă vreme îndelungată — generațiile de tineri cititori, care găsesc în Jules Verne un minunat prieten călăuzit de un optimism viguros, îndrăgostit de aventuri, dornic de călătorii și pasionat de misterele ascunse în sînul naturii.

O. BUZESCU

A apărut

Revista „NATURA"

nr. 6, noiembrie—decembrie 1957

In cuprins:

*** Realizări în științele geologice, geografice și biologice în primul deceniu al R.P. Române.

N. Oncescu și N. Grigoraș: Zona din fața Carpaților în lumina rezultatelor forajelor de explorare sovietice și române.

V. Manilici: Vulcanismul.

O. A. Konstantinov: Probleme de raionare economică în geografia economică sovietică.

I. Șandru: Cîteva probleme de geografie din orașele Kiev, Moscova, Leningrad.

*** **Acad. prof. Traian Săvulescu:** „Ustilaginalele din Republica Populară Română".

V. B. Sociava: Căile pentru elaborarea sistemului unic al covorului vegetal.

G. A. Vasiliu: Utilizarea izotopilor radioactivi în cercetările de fiziologia plantelor.

*** Al IX-lea Congres internațional de botanică de la Montreal (1959).

R. Mertens: Viața animalelor în Delta Dunării. Amfibii și reptile.

C. Bogoescu: Viața în apele curgătoare de munte.

V. Sficlea: Predarea proiecțiilor cartografice la clasa a VIII-a.

G. Goilav: Din activitatea pe lotul școlar a cercului tinerilor naturaliști de la școala medie nr. 1 din Galați.

Note și recenzii

*** Din activitatea S.S.N.G.

*** Cuprinsul revistei „NATURA" pe anul 1957.

Activitate culturală rodnică

Cadrele didactice din raionul Vaslui participă activ la viața cultural-artistică, organizînd formații artistice în cadrul căminelor culturale și al Casei raionale de cultură.

De asemenea, cadrele didactice din raion au participat la concursul echipelor artistice ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură cu formația de cor, care a prezentat cîteva piese mult apreciate.

Recent a fost organizată și o formație de teatru, care pregătește un spectacol cu piesa „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian.

PETRE VIERU
Vaslui

La Congresul Sindicatului pedagogilor maghiari

Recentul Congres al Sindicatului pedagogilor din Republica Populară Ungară a dezbătut cu competență și cu simț de răspundere problemele ce stau în fața școlii maghiare și a slujitorilor ei. Un loc important în dezbaterile congresului l-au ocupat problemele legate de îmbunătățirea conținutului învățămîntului, de îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Rezoluția adoptată în unanimitate a arătat căile pe care trebuie să le urmeze sindicatul pentru a deveni un organism viu, un sprijin activ al Partidului Socialist Muncitoresc Ungar și al Guvernului Revoluționar Muncitoresc Țărănesc Ungar în înfăptuirea revoluției culturale în Republica Populară Ungară, în opera de construire a socialismului.

Pentru ca sindicatul să se poată pronunța cu competență asupra tuturor problemelor de conținut ale învățămîntului, la congres s-a pus un accent deosebit pe lărgirea activității comisiilor de învățămînt. În cadrul secției profesionale a Comitetului Central există comisii, formate dintr-un larg activ obștesc, pentru învățămîntul preșcolar, elementar, mediu, profesional și universitar. În cadrul acestor comisii există colective pe specialități (istorie, matematică, fizică etc.) care dezbat proiectele de măsuri ale ministerului privind predarea obiectelor respective și fac propuneri pentru îmbunătățirea lor. Congresul a cerut ca aceste colective să-și îmbunătățească munca, să pătrundă în miezul problemelor predării.

Congresul pedagogilor maghiari a discutat actualul sistem de învățămînt mediu și universitar și a propus revizuirea lui, pentru a fi pus în concordanță cu dezvoltarea economică a statului. De asemenea, a propus ca îndrumarea tineretului spre anumite profesiuni să se facă încă de pe băncile școlilor medii. De pildă, studenții institutelor politehnice să fie recrutați din rîndurile absolvenților școlilor medii tehnice, în academiile pedagogice de 2 ani, nou înființate, să se primească de preferință absolvenți ai școlilor pedagogice etc.

Pentru lărgirea acțiunii de școlarizare, rezoluția adoptată la Congresul al V-lea trasează ca sarcină organelor și organizațiilor sindicale intensificarea muncii de lămurire în rîndurile părinților și ale organelor administrative competente, pentru traducerea în viață a legii obligativității învățămîntului pentru copiii în vîrstă de 6—14 ani. S-a cerut să se asigure elevilor care au ambii părinți în cîmpul muncii masa la prînz la școală și un program de studiu și recreație în mod organizat, sub supravegherea cadrelor didactice. Acest lucru trebuie pus în practică atît pentru elevii din cursul elementar, cît și pentru cei din cursul mediu. Pînă în prezent unui procent de 5% din numărul elevilor li s-a asigurat masa la prînz prin contribuția — în parte — a întreprinderilor unde lucrează părinții lor.

Viu discutată a fost și problema politehnizării învățămîntului. Participanții la discuții au arătat că trebuie luate măsuri pentru înzestrarea școlilor de cultură generală cu cel mai modern material didactic.

De asemenea, pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt s-a luat inițiativa unui larg schimb de experiență cu pedagogii din alte țări, precum și mărirea numărului de publicații pedagogice, editarea operelor pedagogice maghiare și străine etc.

Din darea de seamă, discuțiile purtate și documentele adoptate la Congresul al V-lea al Pedagogilor din R.P.U. a reieșit clar că îndeplinirea sarcinilor actuale ale învățămîntului maghiar și îmbunătățirea procesului de învățămînt depinde de ridicarea permanentă a nivelului ideologic, cultural și profesional al cadrelor didactice. De aceea, subliniază rezoluția, una dintre primele sarcini ce revin profesorilor și învățătorilor este de a-și însuși temeinic învățătura marxist-leninistă, pentru că numai astfel vor putea crește din elevii pe care-i educă constructori vrednici ai societății noi, socialiste.

ION PETRUȘCA
membru în Prezidiul C.C. al S.M.I.C.

„EDUCAȚIE"

La cinematograful „Paramount", unul din cele mai mari cinematografe de pe Broadway, a avut loc premiera filmului „Am fost adolescentul Frankenstein". Acestui film i s-a făcut o publicitate zgomotoasă, subliniindu-se caracterul său de „groază". În cronica cinematografică a ziarului „Daily News" se subliniază că în fața spectatorilor apar mîini și picioare tăiate, fețe înspăimîntătoare, cu ochi ieșiți din orbite... Secretarul lui Frankenstein este aruncat într-o groapă cu crocodili" etc.

Ziarul „New York Times" arată în cronica sa că, „printr-o stranie coincidență, premiera acestui film a avut loc la 30 ianuarie, cînd toate ziarele din oraș au anunțat sub titluri mari creșterea criminalității în rîndurile adolescenților". Este greu să nu faci o legătură între ceea ce se petrece pe ecran cu evenimentele de zi cu zi.

La 29 ianuarie toate ziarele din New York au anunțat sinuciderea directorului unei școli din Brooklin. Anunțînd aceasta, ziarul „New York World Telegramm and Sun" scria: „Săptămîna trecută un grup de huligani au lovit pe un învățător, au năvălit asupra polițiștilor și pînă la urmă au dus la sinuciderea pe mult stimatul director al acestei școli".

„New York Times" și alte ziare au început să publice de curînd fotografii și știri senzaționale despre un adolescent criminal din statul Nebraska, care în trei zile a ucis 10 persoane, printre care și un copil de 3 ani. Ziarul citează declarația surorii acestui adolescent, care afirmă că era un leneș, un om „de nimic", care nu avea de lucru, citea „comics-uri" și viziona filme al căror conținut aminteste subiectul filmului „Am fost adolescentul Frankenstein".

RACUL, BROASCA ȘI O ȘTIUCĂ

sau armonia din consiliul pedagogic al unor școli

INGRIJITORUL: A început ședința consiliului pedagogic. Mă duc să agăț tabloul.

Cărți pentru copii

Prima cerință care stă în fața celor ce scriu pentru copii este pătrunderea psihologiei copilului, apropierea de sufletul acestuia și adaptarea creației la particularitățile caracteristice micilor cititori.

Nina Cassian s-a dovedit de mult ca o scriitoare pentru care această problemă nu ridică dificultățile obișnuite, soluțiile pentru fiecare caz în parte venind în mod firesc, neforțat. Ultimele sale lucrări pentru copii apărute în Editura tineretului, **„Bot-gros cățel fricos"** și **„Prințul Miorlau"**, sînt o nouă confirmare a acestei constatări.

Problemele educative abordate în **„Prințul Miorlau"** ar putea periclita calitatea lucrării printr-un didacticism îngust, plictisitor, cu rezonanțe false. Se știe doar că e de ajuns de greu să găsești cea mai potrivită formulă poetică pentru a-i spune copilului „nu fii mincinos", „nu mai face gălăgie", „nu fii lăudăros", „nu fii leneș", „nu fii dezordonat" etc. Comunicarea unor astfel de sfaturi este de obicei însoțită de riscuri. De data aceasta, riscurile au fost evitate. Nina Cassian a recurs la o modalitate simplă și de un efect neîndoielnic, utilizînd o metodă al cărei succes este evident: rîsul. Procedînd la caricaturizarea defectelor amintite, versurile din „Prințul Miorlau" reușesc să transmită reguli de comportare etică fără ca scopul moralizator să fie strident vizibil. Țelul este realizat în mod indirect, prin îngroșarea trăsăturilor urîte ale portretelor în care sînt încorporate defectele supuse criticii. De pildă, pentru satirizarea lenii poeta se folosește de o transmutare fantastică în „Țara lui Mură-n Gură". Aici totul se petrece după anumite canoane al căror scop este menajarea lenii. Dimineața nu începe la șapte, ci la zece, mîncarea intră singură în gură, apa vine să te spele în pat, învățătura nu este obligatorie și se îndeplinește de la sine, nu este necesar nici un fel de efort deosebit.

Poate ar fi fost bine ca, mergînd pe linia celorlalte bucăți din lucrarea respectivă, autoarea să nu se oprească numai la evidențierea fățetei vizibile a defectului stigmatizat și să nu se bizuie numai pe capacitatea de abstractizare a copiilor, ci să continuie și cu relevarea consecințelor lenii. Nu există certitudinea că, oprindu-se numai la descrierea comodității pe care și-o doresc leneșii și făcîndu-i pe copii să rîdă de această comoditate excesivă, versurile stîrnesc în ei și dezgustul pentru lene.

„Bot-gros cățel fricos" se adresează îndeosebi copiilor de vîrstă preșcolară și cuprinde mai puțin intenții educative, urmărind mai mult dezvoltarea sensibilității și imaginației copiilor. Ideea centrală se bazează pe simpatia pentru un cățeluș năstrușnic, care trece prin fel și fel de peripeții — unele hazlii, altele neplăcute — dar toate descrise cu multă vervă și căldură.

Pe lîngă calitățile tematice amintite, lucrările Ninei Cassian sînt lăudabile pentru varietatea tonalității sentimentelor, pentru farmecul și gingășia versurilor, pentru expresivitatea epitetelor. Colloritul, maxima plasticizare și concentrare a imaginilor sînt cerințe imperative ale literaturii pentru copii, pe care condeiul Ninei Cassian le satisface cu prisosință.

Remarcabil este și ritmul versurilor — dinamic, vioi, adecvat ideii. Bagajul lexical simplu, ales cu multă grijă, evită eventualele dificultăți de înțelegere.

Trecînd peste unele deficiențe de concepție, cum este cazul în „Cu încetinitorul" — după părerea noastră, cea mai slabă dintre poezii — cele două lucrări ale Ninei Cassian reprezintă realizări valoroase, care pot fi recomandate cu insistență celor ce se ocupă de educarea copiilor.

VICTOR OCTAVIAN

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 458 — Vineri 14 februarie 1958 — 4 pagini 25 bani

PAGINI GLORIOASE

Una din cele mai însemnate lupte ale proletariatului condus de partid a zguduit acum un sfert de veac orînduirea capitalisto-moșierească din Romînia. Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933, prin amploarea și caracterul lor combativ, revoluționar, prin nivelul înalt de organizare și claritatea țelurilor, prin mobilizarea unor mase largi ale muncitorimii și ale altor pături populare constituie o pagină glorioasă în istoria poporului romîn. Ele au arătat capacitatea proletariatului și a avangardei sale comuniste de a conduce lupta de eliberare a oamenilor muncii și și-au pus pecetea asupra întregii desfășurări a evenimentelor din anii următori, deschizînd calea luptelor încheiate victorios prin răsturnarea burghezo-moșierimii, prin cucerirea puterii de stat și eliberarea maselor de sub jugul exploatării.

Luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933, duse cu sprijinul celor mai largi mase populare, s-au desfășurat în perioada culminantă a crizei economice mondiale de supraproducție, ale cărei urmări au întrecut pierderile materiale provocate de primul război mondial. În țara noastră, urmările crizei economice mondiale au fost resimțite din greu de clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Concedierile în masă, „curbele de sacrificiu", inflația au făcut să scadă catastrofal nivelul de trai al oamenilor muncii.

Ridicîndu-se în apărarea intereselor vitale ale oamenilor muncii, partidul comunist, înarmat cu hotărîrile Congresului al V-lea, a desfășurat o susținută muncă politică și organizatorică în rîndurile maselor largi ale poporului, acordînd o atenție deosebită activității sale în rîndurile ceferiștilor și petroliștilor, deopotrivă de frunte ale clasei muncitoare, ale mișcării populare împotriva jafului burgheziei romîne și monopolurilor străine. Pentru pregătirea și organizarea luptelor muncitorești, în cursul anului 1932 au avut loc două plenare ale Comitetului Central al partidului comunist, care au stabilit sarcini concrete politico-economice, supunînd unei critici necruțătoare metodele sectariste care apăruseră în partid și inițiind acțiunea scizionistă a șefilor social-democrați de dreapta de teapa lui Flueraș, Jumanca, Grigorovici, Gherman etc. În această perioadă, comuniștii și-au intensificat munca în sindicate, demascînd tactica reformistă a elementelor oportuniste și arătînd maselor că trebuie să-și cucerească drepturile prin luptă.

Acțiunile hotărîte, pătrunse de spirit revoluționar ale muncitorilor ceferiști și petroliști, mobilizați de partid, răsunetul acestor acțiuni în întreaga țară au produs derută în rîndurile reacțiunii. Grevele din 2 februarie 1933 ale ceferiștilor din București și de la Nicolina-Iași, acțiunile hotărîte ale muncitorilor de la societățile petrolifere „Orion", „Astra română" și „Romîno-americana" din Ploești, ale celor de la Galați, Pașcani, Constanța etc., greva din 14 februarie a ceferiștilor din Cluj și, în sfîrșit, marea grevă din 15—16 februarie de la atelierele Grivița-București au însemnat tot atîtea succese ale politicii partidului de mobilizare a proletariatului la luptă revoluționară. Clasele stăpînitoare, nemaiființd în stare să-și asigure dominația și profiturile, au trecut la măsuri teroriste de fascizare a țării, decretînd starea de asediu, interzicerea comitetelor de fabrică și a sindicatelor care au condus luptele muncitorilor, a unor organizații antirăzboinice și a unor publicații muncitorești și antifasciste. Iar acțiunilor hotărîte ale muncitorilor organizați de partid, guvernul reacționar le-a răspuns cu o represiune singeroasă căreia i-au căzut victimă, asasinați mișelește, unii dintre cei mai devotați luptători pentru fericirea poporului.

Monstruosul proces intentat împotriva conducătorilor ceferiștilor și petroliștilor — Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gh. Vasilichi, C. Doncea, Gh. Stoica și alții — a fost transformat de partid într-o tribună de demascare a politicii criminale a statului burghezo-moșieresc. „Vinovați nu sîntem noi, care luptăm pentru pîinea și viața noastră — arăta tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la proces. Vinovații sînt cei care ne-au scăzut salariile. Vinovații sînt cei care au omorît și au ajutat la săvîrșirea omorului... vinovată e ordinea capitalistă care aduce foamete, șomaj, teroare și moarte întregii clase muncitoare și tuturor exploataților și împilaților acestei orînduiri".

Luptele revoluționare din ianuarie și februarie 1933 și procesul au avut un puternic ecou și peste hotare, bucurîndu-se de o înaltă apreciere din partea mișcării muncitorești internaționale. Iar istoria a arătat că, în ciuda represiunii singeroase și terorii dezlănțuite de regimul burghezo-moșieresc, aceste lupte au constituit, atît prin rezultatele lor practice imediate cît și prin urmările lor profunde în dezvoltarea mișcării muncitorești, o victorie politică a proletariatului romîn. Căci muncitorii ceferiști și petroliști s-au ridicat la luptă nu numai pentru interesele lor, ci și pentru interesele vitale ale întregului popor muncitor, împotriva „planului de la Geneva" care lovea nu numai în proletariat, ci și în majoritatea covîrșitoare a populației. De aceea, luptele ceferiștilor și petroliștilor au determinat manifestări de solidaritate în rîndul celor mai diferite pături ale populației de toate naționalitățile.

Luptele muncitorilor din februarie 1933, depășind stadiul unor revendicări economice, au căpătat un pronunțat caracter politic. Clasa muncitoare, luptînd împotriva înrobirii țării de către capitalul monopolist din Apus, s-a dovedit stegarul luptei poporului pentru apărarea independenței și suveranității Romîniei. În același timp, luptele din februarie 1933 au constituit o manifestare hotărîtă de protest împotriva fascizării țării și a transformării ei într-o bază a agresiunii antisovietice, zăgăzuind pentru un timp infiltrarea fascismului în țară.

În acest fel, partidul s-a dovedit forța politică în stare să arate maselor muncitoare drumul just pentru apărarea intereselor lor vitale și să le conducă spre eliberarea de sub jugul capitalisto-moșieresc și al înrobirii imperialiste. Iar eroismul luptătorilor din 1933, spiritul lor de sacrificiu și solidaritatea lor neclintită constituie cea mai vie mărturie a forței revoluționare a poporului nostru, constituie o chezășie sigură a succesului luptei noastre pentru socialism.

Cei cărora le revine înalta misiune a educării comuniste a tinerei generații, a educării viitorilor constructori ai socialismului în spiritul patriotismului, în spiritul tradițiilor revoluționare ale poporului nostru vor găsi, în comemorarea a 25 de ani de la eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor, un minunat prilej pentru a face să crească, prin evocarea acestor pagini glorioase de istorie, dragostea tineretului față de clasa muncitoare, față de partidul care a condus-o în luptă și care conduce astăzi întreg poporul spre o viață fericită.

Elevii școlilor din Capitală depun flori la monumentul lui Vasile Roaită

La Iași, la școala de lîngă „Ateliere"

De sus, de pe Copou, valea de sub muchia Galatei și Cetățuiei îți apare învăluită într-o fumegare necontenita, creînd impresia unei veșnice frămîntări. Acolo metalul se preface în piese de mașini, bumbacul se multiplică în fluvii de fire, trenurile bat neobosit șinele.

Aici, în această vale a atelierelor și halelor, se află școala medie nr. 5, care poartă numele neînfricatului luptător Ilie Pintilie. Am poposit cîteva ceasuri, într-una din aceste zile, între zidurile școlii. Am fost de față la o întîlnire a elevilor școlii cu doi vechi luptători ceferiști — tovarăși de luptă ai lui Ilie Pintilie.

...În clasa a X-a s-a adunat multime de elevi. Printre dînșii, mulți fii ai ceferiștilor care muncesc azi la ateliere. Cînd au intrat cei doi oaspeți — tovarășii Mihai Crivei și Paraschiv Popa — toți ochii s-au îndreptat, plini de așteptare, către ei. Tinerii au vrut să citească parcă pe chipurile lor ceva din învolburarea anului '33, ceva din eroismul acelor vremi de cumpănă.

Oaspeții au povestit despre luptele ceferiștilor de la Iași, din februarie 1933, depănînd amintiri. Au vorbit despre comitetul de grevă al muncitorilor ce avea în fruntea sa pe Ilie Pintilie și al cărui secretar era chiar Mihai Crivei, despre adunarea conspirativă de pe dealul Cetățuia, despre copiii care, prefăcîndu-se că se hîrjonesc în preajma orașului, luau seama ca adunarea să nu fie descoperită de zbirii stăpînitorilor. Cuvintele povestitorilor, calde și blajine cîteodată, mînioase și aspre alteori, cu amănunte impresionante de viață, au trecut răscolitoare prin inimile tinerilor, încălzindu-le, făcîndu-le să păstreze pentru totdeauna amintirea luptelor de la atelierele Nicolina.

La școala de lîngă atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" a reînviat, în acele ceasuri de amiază, un episod impresionant al luptei duse de partid pentru libertate, pentru dreptate socială, pentru o viață mai bună și mai demnă a celor ce muncesc. Stolul de copii care, după terminarea întîlnirii, a zburat pe poarta școlii spre cartierul muncitoresc Nicolina, mi s-a părut, sub cerul luminat al acestei ierni blînde, un sol sprințar al noii primăveri.

VLAD ARIAN

PREGĂTIRI PENTRU ALEGERI

S-A SCHIMBAT FAȚA SATULUI CÎRȚA

Într-una din serile trecute alegătorii din circumscripția electorală nr. 1 din satul Cîrța, raionul Făgăraș, s-au întîlnit cu tov. **N. Tutor**, directorul școlii, pe care l-au propus drept candidat al F.D.P. pentru alegerile de deputați în sfaturile populare.

Candidatul a vorbit despre realizările obținute în anii regimului democrat-popular pe plan regional și raional, cît și despre ajutorul acordat de către stat prin investirea unor însemnate sume din care s-a electrificat și radioficat, s-a renovat localul școlii etc., lucrări la care și-au adus aportul și cetățenii din comună.

La discuții au luat cuvîntul mai mulți cetățeni printre care și colectivistul Ion Mihai. „Eu, ca și toți cetățenii din satul nostru — a spus acesta — am putut să văd cît de mult s-a schimbat fața satului Cîrța în anii puterii populare. Majoritatea țăranilor muncitori sînt colectiviști al căror nivel de trai a crescut mult în ultimii ani. Mulți dintre ei și-au construit case noi, și-au cumpărat mobilă și aparate de radio".

Ion Mihai, Emanoil Morar și alți cetățeni care au mai luat cuvîntul au vorbit despre problemele școlii, au propus să se amenajeze strada principală din circumscripție, să se construiască un cămin cultural în comună, să se introducă gazul metan etc. Ei s-au angajat să răspundă la toate chemările pentru traducerea în fapte a acestor propuneri.

În cuvîntul său, candidatul a arătat că propunerile juste vor fi luate în considerație de deputați și de organele sfatului popular, dar că, în același timp, în multe probleme de interes comun cetățenii pot lua singuri inițiativa de a le rezolva.

Două ore a durat întîlnirea. Dar timpul a trecut repede pentru că împreună, candidat și alegători, au discutat despre problemele gospodărești ale cartierului, despre ceea ce s-a făcut și mai trebuie făcut în interesul fiecărui cetățean.

ANDREI VALENTIN

In mijlocul alegătorilor

În aceste zile, cînd în întreaga țară au loc întîlniri între candidații pentru alegerile de la 2 martie și alegători, stau la sfat cu alegătorii și candidații din rîndurile pedagogilor. Învățătorii și profesorii propuși candidați discută cu cetățenii probleme gospodărești ale satelor, cartierelor, orașelor, analizează munca în școli și văd ce măsuri ar mai trebui luate pentru ca treburile să meargă cît mai bine.

La astfel de întîlniri participă tovarășii ZEIDULA MAMBET, șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Negru Vodă, candidat în circumscripția electorală raională nr. 21, DUMITRU APRODU, director de școală medie, candidat în circumscripția electorală orășenească nr. 11 din Corabia, VIORICA MIHUȚ, educatoare, candidată în circumscripția electorală orășenească nr. 34 din Corabia, NICULINA COSTACHE, învățătoare în comuna Siliștioara, candidată în circumscripția electorală orășenească nr. 38 din Corabia, EUFROSINA STANOIU, învățătoare în comuna Bilca, candidată într-o circumscripție electorală comunală din regiunea Suceava, ALEXANDRU M. COSTIN, șeful secției de învățămînt și cultură a orașului Sibiu, candidat într-o circumscripție electorală orășenească etc.

(După corespondențele tovarășilor AGLAIA FRUNZA-Brăila, ILIE CRIS-Constanța, VIRGINIA CRISTEA-Corabia, O. ZLĂTARU-Bilca și M. POPOVICI-Sibiu).

La sfat cu cetățenii

Pentru a doua oară prof. O. Șafran, directorul școlii medii nr. 11 „Dimitrie Cantemir", a fost propus candidat al circumscripției electorale raionale nr. 41 din raionul 1 Mai în alegerile de deputați pentru sfaturile populare.

Într-una din zilele acestea, candidatul s-a întîlnit cu alegătorii săi. Ei se cunosc încă din anul 1956, cînd tov. Șafran a fost ales pentru prima oară deputat în această circumscripție. De atunci și pînă acum el a fost mereu în mijlocul cetățenilor.

La începutul întîlnirii a vorbit tov. O. Șafran. El a trecut în revistă, desigur, realizările înfăptuite în ultimii ani în Capitală, ca și măsurile luate sau care urmează să fie luate pentru rezolvarea diferitelor probleme ale activității gospodărești. Să nu uităm însă că tov. O. Șafran este profesor, director de școală și, deci, nu putea să nu vorbească și despre problemele învățămîntului. El a amintit, printre realizările dobîndite pe acest tărîm în Capitală, despre creșterea continuă a rețelei de școli, despre îmbunătățirea condițiilor în care lucrează școlile și numeroasele facultăți ale Capitalei, despre ridicarea nivelului muncii de instruire și educare a tineretului.

Cetățenii care au luat cuvîntul au relevat cu bucurie, la întîlnirea cu candidatul lor, progresele realizate în ultimii doi ani în școala condusă de directorul O. Șafran, unde învață mulți dintre copiii lor. A fost realizată încălzirea centrală a întregului local al școlii. S-a amenajat o frumoasă sală de sport și cultură fizică, dotată cu instalații moderne de gimnastică, ventilație, grup sanitar și vestiare speciale pentru băieți și fete.

ZILE DE FEBRUARIE

Eroismul Griviței — cîntat de poeți și prozatori, redat în viguroase trăsături de penel sau modelat de dalta artiștilor plastici — trăiește puternic și înălțător în inima întregului popor și domina atmosfera acestor zile de februarie. Ciocanele pneumatice izbesc mai puternic parcă, nituitorii sînt mai vioi, mecanicii de locomotivă își încleștează mîna pe manetă mai dîrz. Întreaga clasă muncitoare comemorează, alături de ceferiști și petroliști, împlinirea unui sfert de veac de la mărețele lupte din '33. Muncitori, țărani muncitori, intelectuali, militari, tineri — mai ales foarte mulți tineri, elevi și studenți din toate școlile și instituțiile de învățămînt — vizitează locurile istorice, depun flori la busturile lui Vasile Roaită și Ilie Pintilie. Schimbul de mîine învață să cunoască lupta predecesorilor, își dă tot mai bine seama că viața lui fericită de azi a fost făurită prin lupta eroică a clasei muncitoare. Gazete de perete, adunări festive, întîlniri cu participanți la grevă, ore educative, vizite la muzee și la Atelierele Griviței, toate sînt folosite de educatorii noii generații.

Intîlnire cu Moș Bîgu

În sală se așterne tăcerea, iar privirile înfierbîntate de emoție se îndreaptă deodată spre ușă. Îmbrăcat în straie de sărbătoare, un om mic de stat, cu tîmple ninse și ochi sclipitori de inteligență urcă domol pe scenă: Moș Bîgu! Cercetează cu luare aminte sala, apoi își începe simplu povestirea: „Dragi școlari, pe vremuri, copii ca voi duceau grija zilei de mîine..." Și faptele ce sînt încă atît de vii în mintea lui Moș Bîgu se deapănă una cîte una...

Plină de înflăcărare, de elan tineresc a fost această povestire a bătrînului ceferist. Școlari și profesori deopotrivă au ascultat încremeniți mișcătoarea evocare a întîmplărilor din trecutul de luptă al muncitorimii de la Griviță.

Cînd, în ropote de aplauze, Moș Bîgu și-a încheiat cuvîntul, elevii, oferindu-i flori, s-au angajat în fața vechiului luptător să învețe tot mai bine, fiindcă trebuie să fie demni de înaintașii lor care au luptat și și-au sacrificat viața pentru ca astăzi să avem un trai fericit.

Întîlnirea cu Moș Bîgu i-a scos pe elevii școlii medii „I. L. Caragiale" din Capitală din obișnuit, din cotidian. Relatările făcute chiar de un participant la eroicele lupte din februarie au pătruns adînc în mințile și în inimile ascultătorilor.

Înțelegeți pentru ce școala a primit prin aceasta un foarte prețios ajutor.

STELA ȘERBĂNESCU

Popas la „Grivița Roșie"

Am însoțit grupul de elevi ai școlii nr. 11 din Capitală în vizita sa la „Grivița Roșie" și am trăit emoțiile sale. I-am secondat pe învățătoarea Angela Pasăre și pe Dumitru Bobircă, instructorul superior de pionieri, în discuțiile cu copiii, am privit turnul sirenei lui Roaită — cu inima tichind ca și atunci cînd l-am văzut prima oară — și am ascultat cu interesul elevilor din clasa a III-a istoria zilelor din februarie '33.

Ne-a întîmpinat tovarășul Vasile Alecu, unul din participanții la grevă. Bănuiesc că în fiecare an tovarășul Alecu povestește și repovestește cum s-a întîmplat atunci... Și totuși, astăzi, la a nu știu cîta povestire, glasul său, de obicei sigur, începe să tremure. Evocarea e într-adevăr mișcătoare...

— Aici eram noi, flămînzi și zdrențuiți. Acolo, birourile de la ferestrele cărora ne priveau îmbuibații, oamenii direcțiunii. Curînd, însă, rînjetul le-a pierit de pe buze. Acesta e balconul de unde răsunau cuvintele dirzi ale tovarășului Gheorghiu-Dej. Aceea e piața care a fost ocupată de jandarmi și grăniceri. Aici... au căzut primele victime.

Vizităm apoi atelierele: sala cazangeriei, unde lucra tovarășul Chivu Stoica, sala de montaj, podul rulant, hala vagoanelor...

— Cît timp vă trebuie vouă să intrați în clasă, după ce sună clopoțelul? Vedeți această hală de cîteva sute de metri? Le un semnal stabilit, în cinci minute era plină. Pînă prindeau de veste jandarmii, ne și stringeam la miting cîteva mii de oameni și zbirii rămîneau neputincioși.

Am plecat de la „Grivița Roșie" încrezător în forța clasei muncitoare și în viitorul luminos al poporului, ca și elevii școlii nr. 11, pe care i-am însoțit.

O oră educativă

Cînd a intrat în clasă, a avut o clipă de ezitare. Era ceva schimbat, ieșit din comun! Pînza roșie care învelea catedra, buchețelul de ghiocei și fețele expresive ale copiilor îi dădeau senzația unei sărbători. Coincidență! Tocmai astăzi voia să le vorbească elevilor despre luptele ceferiștilor și petroliștilor. De fapt lucrul acesta nu era un lucru neobișnuit. Diriginta Viorica Lăbușcă obișnuiește totdeauna ca înaintea unei sărbători a poporului muncitor să închine ora educativă evenimentului respectiv. Și elevii clasei a VII-a a școlii nr. 111 se așteptau la aceasta. Astăzi e ultima oră educativă dinaintea lui 16 februarie. Era clar... Și de aceea pînza roșie, florile și toate celelalte. Clipa de ezitare a trecut. Dar a rămas atmosfera caldă, s-a creat acea comuniune sufletească între dascăl și elev, fără de care nici un profesor nu-și poate transmite mesajul.

Școala nr. 111 este situată într-unul din cartierele muncitorești ale Capitalei. Cei mai mulți din rîndurile elevii săi sînt fii ai muncitorilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu". Legătura cu mișcarea muncitorească e mai profundă aici, datorită mediului. Nu e prima oară cînd aud ei vorbindu-se despre luptele muncitorești din 1933 — și aceasta nu numai la lecțiile de istorie, sau literatură. La gura sobei, bunicii și părinții și-au amintit adeseori de zilele eroice ale acelui an. Și ei ascultau...

Profesoara cunoștea această particularitate, știa că desfășurarea evenimentelor le este cunoscută elevilor. De aceea i-a lăsat mai mult pe ei să vorbească. Intervenea doar din cînd în cînd cu o precizare privitoare la situația internă și internațională din acea vreme, la situația economică a muncitorilor, la răsunetul mondial al grevei, la consecințele luptelor din februarie.

Antrenați în discuții, aproape toți copiii au spus ce-au știut, și au aflat ce știau alții. Ora educativă a contribuit la creșterea dragostei elevilor pentru trecutul de luptă al partidului, pentru eroii de ieri și de azi ai clasei muncitoare.

Bustul lui Roaită

...Sîntem în curtea școlii nr. 184 din cartierul Chitila. Printre copii se află, ca invitat de onoare, tov. Nicolae Dragu — director general în Ministerul Metalurgiei, participant activ la luptele din februarie. Este o zi mare azi: școala a primit în dar de la elevii școlii medii nr. 6 un bust al lui Vasile Roaită.

— Fiți demni urmași ai uteciștilor! — le-a spus tov. Dragu. În focul luptelor, în munca din ilegalitate, în lagăre și închisori tineretul utecist a fost mîna dreaptă a comuniștilor. Mulți au suferit, mulți au căzut la datorie, dar nici unul nu s-a plîns, nici unul n-a trădat cuvîntul dat clasei muncitoare și partidului.

— Vasile Roaită a murit pentru ca noi, copiii de astăzi, să avem un viitor luminos, o viață mai fericită, mai multe școli — a adăugat eleva Stătescu Constanța în numele delegației școlii medii nr. 6. Vă dăm bustul eroului utecist, să-l păstrați cu grijă, să vă fie îndrumar în viață.

— Amintirea lui Vasile Roaită și a eroilor de la Grivița ne e scumpă. Noi, elevii școlii elementare nr. 184, vom munci și vom învăța fără preget, ca să devenim oameni pricepuți, vrednici apărători și constructori ai patriei noastre de mîine — și-a luat angajamentul elevul Burghelea Emil.

N. EFTIMIE

La placa comemorativă închinată luptelor de la Grivița

Citiți în pag. 2-a

Examenele de absolvire și maturitate

(Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii)

DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE

Ce arată dările de seamă

Adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale care s-au ținut pînă acum în grupele sindicale din școli au prilejuit analiza activității membrilor de sindicat sub cele mai diferite aspecte.

Dezbaterile care au urmat dările de seamă — fie că au privit activitatea profesională a membrilor de sindicat, fie că s-au referit la munca social-culturală sau la problemele privind îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale muncitorilor din învățămînt — au militat pentru ideea că organizația sindicală de bază din școală poate și trebuie să facă mai mult în activitatea ei de viitor.

*

In ansamblul preocupărilor organizației sindicale din școală grija pentru desfășurarea procesului de învățămînt a ocupat și pînă acum — după cum a reieșit din adunările generale ale grupelor sindicale — un loc important. Școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară, ridicarea nivelului predării, sprijinirea perfecționării profesionale a cadrelor didactice, îmbunătățirea pregătirii lor ideologico-politice au constituit probleme la rezolvarea cărora organizațiile sindicale din școală au adus, în marea lor majoritate, o contribuție importantă. In cursul anului care a trecut, de la ultimele alegeri și pînă în prezent, chiar și acele organizații care înainte își rezumau activitatea la încasarea cotizației și la rezolvarea unor probleme de asigurări sociale au înțeles necesitatea sprijinirii activității profesionale din școală și au găsit mijloacele de a da acest sprijin.

Deosebit de important este faptul că dările de seamă, ca și dezbaterile, au confirmat utilitatea unor forme ale schimbului de experiență specifice organizațiilor sindicale din învățămînt — interasistențele și consfătuirile de muncă — stabilind totodată cînd și cum trebuie folosite.

Organizația sindicală de bază de la școala elementară de 7 ani nr. 3 din Pitești, de pildă, a ajuns la concluzia că activitatea ei profesională trebuie să vizeze acele probleme a căror rezolvare poate contribui cel mai mult la îmbunătățirea muncii instructiv-educative. Cum în perioada respectivă problemele cele mai acute ale școlii priveau încheiarea colectivelor de elevi și colaborarea între școală și familie, organizația sindicală și-a propus să sprijine direcția școlii în primul rînd în rezolvarea acestor probleme.

Planul de acțiune stabilit împreună cu direcția școlii prevedea organizarea unei consfătuiri de muncă pe tema „Probleme privind încheierea colectivelor de elevi în școala noastră", organizarea mai multor interasistențe între profesorii diriginți la orele educative, precum și a unor interasistențe la lecții, organizarea unui lectorat pentru părinți. Prevederile planului de acțiune au fost realizate în întregime, ceea ce a contribuit nu numai la rezolvarea problemelor care constituiau obiectivul lor principal, ci și la rezolvarea altor probleme. Astfel, activitatea desfășurată în cadrul lectoratului pentru părinți a ajutat la înlăturarea multora din deficiențele pe care le aveau școala sau familia în privința supraîncărcării elevilor. Disciplina elevilor s-a îmbunătățit simțitor, ca și situația lor la învățătură.

Organizația sindicală și-a îndreptat atenția și în direcția sprijinirii școlii în acțiunea de politehnizare a învățămîntului. Ea a mobilizat membrii de sindicat în munca pentru crearea atelierelor de lucrări practice, pentru înzestrarea acestora, pentru confecționarea de material didactic. Școala are acum două ateliere — unul de tîmplărie și altul de lăcătușerie. Aici, sub conducerea profesorului Marin Țibrian se desfășoară activități practice care au trezit un mare interes în rîndul elevilor.

*

Primul punct din ordinea de zi a adunărilor generale îl ocupă prezentarea dării de seamă. Este limpede că de felul cum este elaborată darea de seamă, de problemele pe care le ridică, de analiza acestora depinde caracterul dezbaterilor, care fixează apoi cum trebuie dusă activitatea de viitor. In perioada adunărilor generale din grupe multe dări de seamă au reușit să creeze climatul cel mai potrivit pentru ca dezbaterile să lămurească într-adevăr chestiuni importante ale muncii grupei sindicale. Despre aceasta s-a mai scris în gazeta noastră. Dar la adunările generale s-au prezentat uneori și dări de seamă întocmite cu superficialitate. Un asemenea exemplu ne-a oferit darea de seamă prezentată adunării generale a organizației sindicale de bază de la școala elementară de 7 ani nr. 23 din București. Aceasta s-a rezumat la enumerarea cîtorva realizări obținute în școală de către cadrele didactice, în activitatea profesională și în cea social-culturală. Darea de seamă a fost cu desăvîrșire lipsită de spirit critic, nereușind să aprofundeze nici una din problemele importante ale activității organizației sindicale. De aceea și discuțiile care au urmat s-au menținut la nivelul dării de seamă.

Totuși, în școală erau multe probleme care puteau constitui obiectul dezbaterilor adunării gnereale — ca, de pildă, paralelismul între munca metodică și activitatea profesională a organizației sindicale. In școală lucrează mulți profesori cu experiență în învățămînt. Era de așteptat ca darea de seamă să vorbească despre munca acestora, despre felul cum a fost valorificată experiența pedagogică înaintată, așa fel ca fiecare participant la adunare să desprindă cu claritate încotro trebuie îndreptate eforturile în viitor.

Problema felului în care este alcătuită darea de seamă este încă actuală, dat fiind că în prezent în școli au loc adunările generale pentru alegerea comitetelor de instituție. Din exemplele citate se desprinde concluzia că activiștii care ajută la organizarea adunărilor generale au datoria de a se ocupa atent de întocmirea dărilor de seamă.

Intr-o sală de ședințe

Este ora 6 după amiază. Orele de curs s-au terminat. Elevii umplu gălăgioși coridoarele, părăsind sălile de clasă și îndreptîndu-se spre ieșire.

In scurt timp, o dată cu umbrele înserării, în școală se așterne liniștea. Spre deosebire de ceea ce se întîmplă în mod obișnuit, însă, profesorii nu pleacă și ei odată cu copiii. Dimpotrivă, grăbesc toți spre una din sălile de clasă și se așează în băncile în care, cu cîteva minute mai înainte, fuseseră elevii. Aici va avea loc, peste puțin timp, ședința pentru alegerea noului comitet de instituție al organizației sindicale de la școala nr. 154 din Capitală. Clasa are o înfățișare sărbătorească. Nu lipsesc nici lozincile îngrijit scrise, nici florile frumos așezate într-o glastră și nici tradiționala pînză roșie, care acoperă masa prezidiului.

Peste puțin, tov. Maria Cioboată deschide ședința. Urmează obișnuitele propuneri pentru alegerea prezidiului, a comisiei pentru redactarea procesului-verbal, a comisiei pentru redactarea proiectului de hotărîri, a comisiei de validare etc. Apoi tovarășa Valeria Dulgheru, președinta comitetului de instituție, prinde a citi darea de seamă. Toți cei din sală o urmăresc cu atenție și mult interes. Este vorba de o serie de acțiuni la care membrii de sindicat din școală au adus o contribuție importantă: evitarea supraîncărcării elevilor, introducerea elementelor de politehnizare, asigurarea condițiilor bune de învățătură și a orelor de meditații pentru fiii de muncitori, ridicarea nivelului pregătirii elevilor, schimbul de experiență între pedagogi etc. Deși darea de seamă nu întră prea mult în amănunte — acest lucru s-a făcut la ședințele pe grupe — datele înșiruite succint relevă rezultatele muncii acestui comitet de instituție vreme de un an de zile.

După discuții urmează înscrierea la cuvînt. Prima este Eufrosina Lascăr, o femeie plină de vioiciune. Ea caracterizează darea de seamă, subliniind că ar fi trebuit să se vorbească mai mult despre orele de meditații cu fiii de muncitori elevi în clasa a VII-a, ore ale căror rezultate vor fi hotărîtoare pentru întrarea acestora în cursul mediu. Directorul școlii insistă îndeosebi asupra sarcinilor care revin sindicatului pentru lichidarea susceptibilității pe care o manifestă unii profesori cu prilejul schimbului de experiență, cerînd să se renunțe la gîndul „m-aș duce la ora profesorului X, dar mă tem să nu creadă cine știe ce".

Rînd pe rînd tovarășii Boris Ivanov, Vasile Savastru, Ecaterina Popovici, Zenaida Gore, Nicolae Nedelcu au vorbit despre necesitatea de a se găsi formele cele mai potrivite pentru sprijinirea activității din școală, au analizat activitatea organizației sindicale, au relevat ceea ce a fost bun și ceea ce a fost greșit în munca lor de pînă acum. Totul a fost spus cinstit, cu sinceritate, din dorința de a obține cît mai multe învățăminte pentru munca viitoare. „Trebuie acordată mai multă atenție educației patriotice și educației în general, trebuie să se lucreze mai mult cu părinții elevilor, e nevoie de mai multă preocupare pentru activitatea culturală..." — au spus participanții la discuții.

Au urmat apoi propunerile pentru noul comitet. Caracterizările au fost întrucîtva formale, superficiale, „schematice" — cum ar spune un critic literar. Dar după entuziasmul cu care a fost privită fiecare propunere în parte, după exclamațiile de simpatie care însoțeau propunerile, îți puteai da seama că și Nicolae Nedelcu, și Zenaida Gore, și Georgeta Mihuță, ca și Florica Teodoru și Lidia Drăgănescu sînt dintre cei mai vrednici și mai buni membri de sindicat din organizația școlii. Iar rezultatele votului au confirmat din plin această impresie. Toți membrii comitetului de instituție au fost aleși cu unanimitate de voturi.

Ședința s-a încheiat, firește, cu un angajament al noului comitet de instituție. Seriozitatea și simțul de răspundere cu care muncesc membrii de sindicat ai acestei organizații constituie un minunat gir pentru valabilitatea angajamentului.

V. O.

Bilanț rodnic

In adunarea generală a organizației sindicale de bază de la școala elementară de 7 ani nr. 112 din București, darea de seamă prezentată de tov. Ana Cernea a scos în relief succesele obținute de membrii de sindicat din școală atît în munca lor profesională, cît și în activitatea obștească. Printre realizări un loc de frunte îl ocupă îndeplinirea în întregime a planului de școlarizare, construirea unei sere care dă elevilor posibilitatea să cunoască și în practică cele învățate la lecțiile de științe naturale, amenajarea și înzestrarea unui atelier de tîmplărie în care, sub îndrumarea tov. Ștefan Măduță, elevii îndeplinesc o serie de lucrări practice, precum și a unui laborator de fizică și de foto, în care se fac experiențe interesante.

Organizația sindicală de bază — a arătat darea de seamă — a sprijinit realizarea schimbului de experiență între profesorii din școală, organizînd interasistențe și consfătuiri de muncă. Consfătuirea de muncă privind „Situația la învățătură și disciplină la clasa a VI-a „B", bunăoară, a dus la coordonarea eforturilor tuturor profesorilor din școală în scopul înlăturării lipsurilor în munca educativă. Rezultatele n-au întîrziat a se arăta. Mulți elevi și-au îmbunătățit situația școlară, înlăturîndu-se totodată manifestările de indisciplină.

De asemenea, organizația sindicală din școală a sprijinit acțiunea de ajutorare a fiilor de muncitori care se pregătesc pentru concursul de admitere în clasa a VIII-a.

Prof. MARIN PISLARU

Intocmirea bugetelor pe 1958

Ne găsim în ajunul începerii lucrărilor de întocmire a bugetelor financiare, a planurilor de venituri și cheltuieli de asigurări sociale și a planurilor financiare ale caselor de ajutor reciproc pe anul 1958.

Aplicîndu-se sarcinile trasate în Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din 22-23 ianuarie 1957, în anul trecut s-a acordat o mai mare autonomie comitetelor sindicale în gospodărirea fondurilor proprii. In acest fel s-a reușit a se întocmi bugete mai corespunzătoare posibilităților și necesităților organizațiilor sindicale, mobilizîndu-se în același timp masa membrilor de sindicat pentru o justă gospodărire a fondurilor. In anul 1958 trebuie obținute noi realizări în această privință.

Ținînd seama de faptul că principala sursă de venituri în bugetul sindical o constituie cotizația membrilor de sindicat, trebuie să se ia măsuri în vederea intensificării muncii politico-organizatorice pentru ca fiecare membru de sindicat să achite cotizația sindicală la timp și în conformitate cu prevederile statutare. In acest fel, fiecare membru de sindicat își va da contribuția la bunul mers al organizației sindicale din care face parte și a cărei activitate se desfășoară în interesul său propriu și în interesul tuturor membrilor ei.

La întocmirea bugetului și, mai ales, la realizarea lui, comitetul sindical trebuie să dea dovadă de un spirit sever de economii, să angajeze cheltuielile cu atenție, să păstreze cu cea mai mare grijă inventarul existent, făcînd noi achiziții numai în caz de strictă necesitate; să reducă continuu cheltuielile administrativ-gospodărești.

Pentru desfășurarea în bune condițiuni a muncii sindicale este necesară atragerea unui larg activ obștesc. Numai în caz de strictă necesitate adunarea generală sau conferința poate aproba angajarea unor activiști scoși din producție sau angajarea de tehnicieni sau personal de îngrijire pentru munca cultural-sportivă sau administrativă.

In acest an va rămîne la dispoziția comitetelor sindicale o cotă mare din cotizații. Fondurile realizate în acest fel trebuie îndreptate spre activitatea culturală și sportivă și spre ajutorarea materială a membrilor de sindicat. Numai în rîndul al doilea se vor aproba sume pentru salarii și cheltuieli administrativ-gospodărești, și numai dacă se va considera că este strict necesar.

Pentru ca bugetul să reflecte în cifre planul de muncă al comitetului, la întocmirea lui trebuie să participe comisiile pe probleme ale comitetului respectiv.

Proiectul de buget întocmit de comitetul de întreprindere, instituție, orășenesc sau raional este supus aprobării adunării generale a membrilor de sindicat sau conferinței sindicale. Astfel, el devine expresia voinței totalității membrilor de sindicat, o lege pentru aplicarea căreia comitetul sindical respectiv trebuie să depună eforturi susținute.

Prevederile din planul de venituri și cheltuieli pe anul 1958 trebuie să contribuie și mai mult la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Comisia de venituri și cheltuieli de asigurări sociale pentru anul 1958 constituită special în cadrul fiecărui comitet de întreprindere, instituție, orășenesc sau raional pentru întocmirea planului, are sarcina să analizeze execuția planului de venituri și cheltuieli din 1957 și, ținînd seama de acesta, să întocmească planul de venituri și cheltuieli pentru 1958. După întocmire, planul de venituri și cheltuieli se discută împreună cu comitetul sindical respectiv și cu comisia de asigurări sociale. Comitetul de întreprindere, instituție, orășenesc sau raional prezintă apoi planul în fața adunării generale a membrilor de sindicat sau a conferinței, arătînd modul cum au fost stabilite veniturile și cheltuielile, după care îl supune discuției adunării generale sau conferinței.

Pentru ca desfășurarea activității de asigurări sociale să devină o puternică acțiune de masă, trebuie să atragem în această muncă un larg activ obștesc, să determinăm o opinie de masă împotriva tuturor acelora care folosesc în mod nejust fondurile din bugetele de asigurări sociale. Prin îmbunătățirea condițiilor de muncă, prin aplicarea măsurilor de prevenire a îmbolnăvirilor și prin justa acordare a drepturilor de asigurări sociale vom contribui la întărirea sănătății oamenilor muncii, la întărirea disciplinei în muncă.

O mare atenție trebuie acordată și întocmirii planurilor financiare ale caselor de ajutor reciproc, care contribuie în mare măsură la ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

La întocmirea planului financiar al caselor de ajutor reciproc pentru anul 1958 trebuie să se aibă în vedere înscrierea de noi membri, întrucît actualmente numărul membrilor C.A.R. abia depășește 50% din numărul membrilor sindicatului nostru. Planul financiar C.A.R. trebuie întocmit pe principiul aplicării unui regim sever de economii în ce privește cheltuielile administrativ-gospodărești. Acest plan va fi întocmit de către comitetul de direcție și va fi supus discuției și aprobării primei adunări generale a membrilor C.A.R.

Să desfășurăm o muncă susținută pentru cît mai buna întocmire a bugetelor financiare, pentru asigurări sociale și pentru casele de ajutor reciproc, să asigurăm executarea lor în cît mai bune condițiuni, contribuind astfel la ridicarea nivelului de viață și de muncă al muncitorilor din învățămînt și cultură.

ION PETRUSCA
șeful secției administrativ-financiare și de asigurări sociale a C.C. al S.M.I.C.

Să cinstim la colțul U. T. C. amintirea lui Vasile ROAITĂ

Un învățător cu părul nins povestea cu o voce subțire, venită parcă de undeva de departe, din tărîmul amintirilor, despre copilul acela firav și cu privirea pătrunzătoare.

A venit pe lume în anul 1914, în familia unui muncitor ceferist din cartierul Griviței. A cunoscut de mic o viață grea, plină de nevoi, care a devenit și mai grea după moartea tatălui său.

Copilul acesta purta în el încă de pe atunci o nemaiîntîlnită sete de a cunoaște, de a învăța. Ca o rază, ca strălucirea unui gînd frumos, o clipă a avut și el impresia că va putea să-și împlinească visul. A fost trimis la liceu ca bursier. Rămas în curînd și fără mamă, a trebuit să renunțe la visul de a învăța. Copilul însetat de a cunoaște s-a înhămat la povara traiului de rob al uceniculuI.

La Atelierele C.F.R. Gara de Nord, Vasile Roaită cunoaște direct exploatarea capitalistă. Dar tot aici cunoaște Vasile Roaită, pentru prima dată, lupta clasei muncitoare împotriva jugului capitalist, tot aici află de partidul clasei muncitoare, care conducea și îndruma această luptă.

O dată cu anul 1929, economia capitalistă a intrat într-una din cele mai cumplite crize ale sale. Guvernul servo prea credincios al burgheziei, a inceput o ofensivă criminală împotriva nivelului de trai al clasei muncitoare. Vasile Roaită a înțeles că împotriva unei astfel de situații nu se poate lupta de unul singur și de aceea și-a legat întreaga sa viață și toate nădejdile sale de partid. Desfășurînd o muncă însuflețită, participînd la toate acțiunile organizației U.T.C., Vasile Roaită a cîștigat încrederea tovarășilor săi, devenind membru al U.T.C.

In 1931, după desființarea Atelierelor București-Nord, Vasile Roaită este transferat, împreună cu alți ucenici, la Griviția-locomotive. Aici participă și mai larg la acțiunile U.T.C.-ului, se alătură și mai mult cauzei partidului.

Ne-am obișnuit să-l vedem pe Vasile Roaită, sau mai bine spus să ni-l închipuim, cu mîinile ridicate spre cer făcînd să sune sirena ce a dus pînă departe, în zilele lui februarie '33, vestea răzvrătirii ceferiștilor. Ne-am obișnuit să-l vedem ca pe un simbol al dîrzeniei, al luptei pînă la ultima picătură de sînge pentru cauza partidului.

Așa îl vedem pe Vasile Roaită, așa îl vom păstra întotdeauna în sufletele noastre.

De la Ministerul Invățămîntului și Culturii

Examenele de absolvire și maturitate

De curînd, Direcția generală a învățămîntului de cultură generală din M.I.C. a elaborat îndrumări în vederea pregătirii examenelor de absolvire (la clasele a IV-a și a VII-a) și de maturitate (la școlile de zi, la școlile serale pentru tineretul muncitoresc și la școlile M.F.A.) în anul școlar 1957—1958.

In aceste îndrumări se arată că examenele pentru absolvirea claselor a IV-a și a VII-a, cît și examenul de maturitate, se dau din materia prevăzută în programele ciclurilor respective de învățămînt: I—IV, V—VII și VIII—X (VIII—XI în școlile pentru tineretul muncitoresc și în școlile M.F.A.). Examinarea elevilor din întreaga materie va da posibilitatea ca, la absolvirea școlii, aceștia să stăpînească un sistem închegat de cunoștințe temeinic însușite, care le va ușura atît continuarea studiilor, cît și o mai bună orientare și pregătire pentru viață.

Pentru a sprijini pregătirea temeinică a elevilor, este necesar să se acorde o atenție deosebită recapitulării materiei prevăzute pentru examene. In acest scop, în etapa de recapitulare finală profesorii și învățătorii vor organiza lecții de sinteză în care vor trata problemele importante cerute pentru examene. In această perioadă, ca și în perioada de pregătire pentru examene, cadrele didactice vor îndruma în permanență studiul individual al elevilor, vor organiza consultații individuale și colective, discuții, experiențe, demonstrații etc., adîncind și sistematizînd astfel cunoștințele însușite de elevi.

Cadrele didactice vor planifica din timp zilele și orele pentru lecțiile de sinteză, cît și pentru alte activități care vin în sprijinul pregătirii elevilor, în așa fel ca timpul acordat acestora pentru pregătire să fie judicios folosit.

Atît în etapa de recapitulare finală cît și în perioada premergătoare examenelor, un rol important și de mare răspundere revine directorilor de școli, diriginților și organizațiilor de tineret, care trebuie să coordoneze cu multă grijă munca de pregătire a elevilor, să le creeze cele mai bune condiții de studiu (punîndu-le la dispoziție săli de clasă, laboratoare, biblioteci, cabinete etc.), să se îngrijească de justa planificare a consultațiilor etc.

VOLUMUL DE CUNOȘTINȚE CERUT PENTRU EXAMENELE DE ABSOLVIRE ȘI MATURITATE

Examenul de absolvire a clasei a IV-a se dă din materia prevăzută în programele respective pentru clasele I—IV.

*

Examenul de absolvire a clasei a VII-a se dă din materia claselor V—VII, după cum urmează:

I. **Matematica** (scris și oral) — aritmetică, geometrie plană și în spațiu, algebră.

II. **Științele naturale** (oral)— următoarele teme din materia de botanică și zoologie:

Botanica.

1. Plante cultivate (alcătuirea plantei și cultivarea ei) — a) Cereale: grîul, porumbul; b) Legume: varza, pătlăgeaua roșie și cartoful; c) Plante tehnice: floarea soarelui, bumbacul și sfecla de zahăr; d) Pomi și alte plante fructifere: mărul (realizările lui I. V. Miciurin), căpșunul.

2. Dezvoltarea regnului vegetal.

Zoologie

1. Protozoare: Parameciul; Protozoare producătoare de boli; Insușirile animalelor unicelulare.

2. Viermii paraziți: Tenia și limbricul; Mijloace de combatere.

3. Artropode: Cărăbușul; Albilița (fluturele de varză); Insecte dăunătoare (buha semănăturilor, gîndacii cerealelor, gărgărița comună a sfeclei, gîndacul de Colorado; Puricii de grădină — de varză, păduchii cenușii, păduchele de San-José, păduchele roș sau linos); Insecte folositoare (albina și fluturele de mătase).

4. Vertebrate (materia studiată la zoologie în clasa a VII-a).

III. **Geografia R.P.R.** (oral).

Elevii vor fi examinați din toată materia.

IV. **Istoria Romîniei** (oral).

Elevii vor fi examinați din materia cuprinsă în lecțiile de istoria patriei care li s-au predat în clasele V—VI—VII.

V. **Constituția** (oral).

Elevii vor fi examinați din toată materia.

VI. **Limba română** (scris și oral) sau limba maternă (scris și oral):

1. **Gramatica** (morfologia și sintaxa).

2. **Lectura literară.**

Limba română la școlile cu limba de predare a minorităților naționale (scris):

1. **Gramatica** (morfologia și sintaxa).

2. **Lectura literară.**

*

Examenul de maturitate se dă din materia claselor VIII—X pentru candidații de la cursurile de zi (cu și fără frecvență) și din materia claselor VIII—XI pentru candidații de la cursurile serale (școlile sau secțiile pentru tineretul muncitoresc și școlile M.F.A.), după cum urmează:

I. **Matematica** (scris și oral).

1. **Algebra:** candidații de la cursurile de zi vor fi examinați din materia prevăzută în programele claselor a VIII-a, a IX-a și a X-a, iar cei de la cursurile serale din materia prevăzută în programele claselor a VIII-a, a IX-a și a X-a și a XI-a.

2. **Trigonometrie:** candidații de la cursurile de zi vor fi examinați din materia prevăzută în programele claselor a IX-a și a X-a, iar cei de la cursurile serale din materia prevăzută în programele claselor a X-a și a XI-a.

3. **Geometrie:** candidații de la cursurile de zi vor fi examinați din materia prevăzută în programele claselor a VIII-a, a IX-a (fără demonstrația teoremelor) și a X-a, iar cei de la cursurile serale din materia prevăzută în programele claselor a VIII-a, a IX-a, a X-a (fără demonstrația teoremelor) și a XI-a.

Se vor avea în vedere chestiunile fundamentale, fără să se insiste asupra amănuntelor.

II. **Fizica:** (oral). Candidații vor fi examinați din următoarea materie:

1. **Mecanica:** Mișcarea rectilinie uniformă; Mișcarea rectilinie uniform variată fără viteză inițială; Căderea liberă a corpurilor; Legile lui Newton; Greutatea corpurilor; Lucrul mecanic, puterea; Energia cinetică; Energia potențială; Legea tranformării și conservării energiei în procesele mecanice; Unități de măsură; Compunerea forțelor concurente și paralele de același sens (numai compunerea); Legea lui Pascal; Legea lui Arhimede; Presiunea atmosferică.

2. **Căldura:** Măsurarea cantității de căldură; Căldura specifică, puterea calorică; Ecuația calorimetrică; Echivalentul mecanic al caloriei; Legea conservării și transformării energiei; Legea Boyle-Mariotte; Legile Gay-Lussac și Charles; Ecuație gazelor perfecte; Mașina cu vapori; Motorul cu combustie internă.

3. **Electricitatea:** Legile curentului electric continuu; Electroliza — legile și aplicațiile ei; Curentul în gaze; Electromagnetismul; Inducția electromagnetică; Curentul alternativ; Dinamul; Motorul electric de curent continuu; Transformatoare; Bobina de inducție.

4. **Oscilații și unde. Acustica** (în întregime, conform programei).

5. **Oscilații și unde electromagnetice** (în întregime, conform programei).

6. **Optica:** Viteza luminii; Reflecția; Refracția; Oglinzi și lentile; Aparate optice; Interferența; Difracția; Rețele optice; Radiațiuni; Spectre; Analiza spectrală; Raze Roentgen; Fenomene fotoelectrice; Acțiunile fotochimice ale luminii; Lumina ca fenomen ondulatoriu și cuantic.

7. **Structura atomului și energia nucleară** (în întregime, conform programei).

III. **Chimia.**

1. **Chimia neorganică:** Hidrogenul; Halogenii; Acidul clorhidric; Oxigenul; Sulful; Bioxidul de sulf; Acidul sulfuric; Azotul; Amoniacul; Acidul azotic; Fosforul; Acidul fosforic; Carbonul; Oxidul și bioxidul de carbon; Acidul carbonic, Siliciul; Bioxidul de siliciu; Sticla; Metalele (în întregime, conform programei).

2. **Chimia organică:** Hidrocarburi saturate; Metanul; Izomerie; Teoria structurii compușilor organici; Etilena; Acetilena; Cauciucul; Benzenul; Distilarea uscată a cărbunilor de pămînt; Petrolul; Alcoolul etilic; Glicerina; Fenolul; Aldehida formică; Acizii: acetic, stearic, oleic; Săpunuri; Grăsimi; Glucoza; Zaharoza; Amidonul; Celuloza; Nitrobenzenul; Anilina; Albumine.

3. **Chimia generală:** Legea periodicității și sistemul periodic al elementelor; Structura atomilor; Disociația electrolitică (toate în întregime, conform programei).

IV. **Istoria Romîniei** (oral).

Candidații vor fi examinați din întreaga istorie a Romîniei.

V. **Limba și literatura română** (scris și oral).

1. **Gramatica:** vocabularul, fonetica, morfologia și sintaxa (analiză gramaticală).

2. **Literatura română:** Cultura și literatura română în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea; Istoriografia română (Grigore Ureche, M. Costin, I. Neculce, D. Cantemir); Școala ardeleană; N. Bălcescu (Viața și activitatea, „Istoria Romînilor sub Mihai Vodă Viteazul"); Gr. Alexandrescu (lirica patriotică: „Umbra lui Mircea la Cozia"; Fabule: „Ciinele și cățelul"); C. Negruzzi („Alexandru Lăpușneanu"); V. Alecsadri (poezia: „Peneș Curcanul", „Concertul în luncă"; Proza: „Istoria unui galbin"; Teatru: „Chirița în provincie"); Al. Odobescu („Mihnea Vodă cel Rău", „Pseudokinighetikos"); B. P. Hașdeu („Răzvan și Vidra"); Revista „Contemporanul" — tribună de luptă a clasei muncitoare; Activitatea de critic literar a lui C. Dobrogeanu-Gherea; M. Eminescu (Viața și activitatea. Poezii: „Epigonii", „Împărat și proletar", „Scrisoarea III", „Sara pe deal", „Călin", „Luceafărul"; I. Creangă („Amintiri din copilărie", „Povestea lui Harap-Alb"); I. L. Caragiale („O scrisoare pierdută", „Un pedagog de școală nouă", „Arendașul romîn"); G. Coșbuc (Poezii: „Nunta Zamfirii", „Noapte de vară", „Paște Hassan", „Doina"); Al. Vlahuță („Unde ni sînt visătorii", „1907", „Socoteala"); B. Șt. Delavrancea („Hagi Tudose", „Apus de soare"); Literatura secolului al XX-lea (materia studiată în clasa a X-a).

Limba și literatura română pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (scris și oral).

1. **Gramatica:** Vocabularul; Fonetica; Morfologia și sintaxa (analiză gramaticală).

2. **Literatura română:** Inceputurile istoriografiei în limba română; Cronicarii; Școala ardeleană; N. Bălcescu (Viața și activitatea, „Istoria Romînilor sub Mihai Vodă Viteazul"); Gr. Alexandrescu („Umbra lui Mircea la Cozia"; „Ciinele și cățelul"); C. Negruzzi („Alexandru Lăpușneanu"); V. Alecsandri („Sergentul", „Iarna"); M Eminescu (Viața și opera, „Împărat și proletar", „Scrisoarea III", „Freamăt de codru"); I. Creangă („Amintiri din copilărie", „Capra cu trei iezi"); I. L. Caragiale („O scrisoare pierdută", „Domnul Goe"); I. Slavici („Budulea Taichii"), G. Coșbuc („O scrisoare de la Muselim Selo", „Noapte de vară", „Noi vrem pămînt"); Al. Vlahuță („Socoteala", „1907"); Materia studiată în clasa a X-a (literatura secolului XX).

Volumul de cunoștințe la limba și literatura maternă pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare va fi comunicat școlilor prin secțiile de învățămînt regionale.

VI. **Limba rusă** (oral).

1. **Gramatica:** Fonetica, morfologia și sintaxa (numai sub formă de analiză gramaticală).

2. **Lectura** (citit, răspuns la întrebări, povestit) din următoarele texte din manualul pentru clasa a X-a: „La Muzeu", „O întîmplare din viața lui Gaidar", „Intîlnirea cu Derjavin" de A. S. Pușkin; „Mesagiu în Siberia" de A. S. Pușkin; „Moartea poetului" de M. Lermontov; „Drum de fier" de Nekrasov.

Absolvenții școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc (M.F.A.) vor fi examinați din același material la gramatică, iar la lectură din următoarele texte: „O întîmplare din viața lui Gaidar"; „A. S. Pușkin" (biografie); „Intîlnirea cu Derjavin" de A. S. Pușkin, „Mesagiu în Siberia" de A. S. Pușkin; „M. Lermontov" (biografie).

VII. **Limba latină** (scris și oral). Numai la școlile și secțiile clasice.

Candidații vor fi examinați la gramatică din materia studiată în clasele VIII—X, iar la lectură din textele studiate în clasa a X-a.

Anul acesta nu se cere la examenul de maturitate Geografia R.P.R., întrucît elevii nu au studiat-o în cursul mediu.

De asemenea, nu se cere la examen materia prevăzută la bazele darwinismului.

Informație

In legătură cu aplicarea instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului și Culturii cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice, se precizează că întocmirea planului zilnic de lecție este obligatorie pentru toți cei care predau la clasele V-VII și nu au studii superioare.

Din experienţa muncii de partid de la şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" din Bucureşti

Mereu aproape de utemişti

Cîtă energie creatoare, cît spirit de sacrificiu, cîtă dragoste de muncă se cere pentru ca tineretul nostru să poată îndeplini cu cinste sarcina ce-i revine, anume aceea de a continua opera începută de vîrstnici: construirea societăţii socialiste! Organizaţiile U.T.M. din toate sectoarele muncii sînt chemate să contribuie la educarea şi pregătirea tinerilor pentru ca ei să poată prelua şi să poată desăvîrşi această măreaţă operă.

În şcoli, ca şi în alte domenii de activitate, munca organizaţiilor U.T.M. se desfăşoară sub conducerea, îndrumarea şi controlul sistematic al organizaţiilor de partid. Este firesc, atunci, ca realizările organizaţiilor U.T.M. în ceea ce priveşte educarea maselor de tineri să depindă în mare măsură de modul cum sînt conduse, îndrumate şi controlate de către organizaţiile de partid, de stilul folosit de acestea în munca lor cu tineretul. În cele ce urmează ne vom opri la cîteva aspecte ale acestei probleme — stilul adoptat de organizaţiile de partid din şcoli în activitatea lor cu U.T.M.-ul — analizînd din acest punct de vedere munca din şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" din Bucureşti.

De la început trebuie să spunem că organizaţia de partid din şcoală urmează o cale bună în conducerea muncii organizaţiei U.T.M.: nici tutelare mărunţă a organizaţiei, dar nici lipsă de preocupare pentru problemele ei. Linia pe care o urmează în activitatea sa cu U.T.M.-ul porneşte de la cunoaşterea vieţii de organizaţie a şcolarilor şi se bazează pe o justă apreciere a posibilităţilor tineretului de a rezolva problemele, de a se descurca atunci cînd dă de greutăţi. Pe scurt, nici subapreciere, nici supraapreciere a posibilităţilor lui.

Organizaţia de partid este întotdeauna la curent cu evenimentele petrecute în masa utemiştilor, cu munca de fiecare zi a tineretului, nu atît din referate şi dări de seamă, cît din faptul că membrii biroului organizaţiei de bază ca de altfel toţi comuniştii din şcoală sînt mereu prezenţi în mijlocul elevilor, ajutîndu-i să muncească mai bine.

Un exemplu edificator în acest sens este munca desfăşurată de comunişti în perioada alegerilor U.T.M. Biroul organizaţiei de bază a dat sarcină membrilor de partid-diriginţi să se ocupe îndeaproape de pregătirea acestei sărbători a tineretului, iar diriginţii nemembri de partid au fost dublaţi, în acelaşi scop, de cîte un profesor comunist. Fără a subaprecia posibilităţile tinerilor, comuniştii au ajutat atunci fiecare organizaţie de bază U.T.M. să întocmească dări de seamă complete, pătrunse de spirit critic şi autocritic, i-au ajutat pe tineri să cunoască mai bine ce condiţii trebuie să îndeplinească viitorii membri ai birourilor U.T.M. pe clase şi ai comitetului U.T.M. pe şcoală, deci să se orienteze asupra unor utemişti disciplinaţi, harnici şi bine informaţi din punct de vedere politic. Ca urmare, în şcoala medie nr. 7 au fost aleşi în birourile organizaţiilor de bază şi în comitetul U.T.M. fruntaşi la învăţătură, şcolari disciplinaţi şi dornici să muncească pe tărîm obştesc. Secretara organizaţiei U.T.M. pe şcoală, Elena Ion, este o tînără harnică, pricepută, cu iniţiativă şi cu prestigiu între elevi.

Aşa stînd lucrurile, biroul organizaţiei de partid se poate bizui pe cadrele de conducere ale organizaţiei U.T.M. din şcoală, pe puterea lor de influenţare a elevilor. El îşi poate permite să le acorde libertate în a-şi alege singuri acţiunile ce trebuie organizate în şcoală, fără însă ca aceasta să excludă intervenţia biroului organizaţiei de partid atunci cînd, din lipsă de experienţă, tinerii nu se orientează îndeajuns de bine. Un exemplu: pentru trimestrul II al anului şcolar 1957—58, utemiştii prevăzuseră mai multe acţiuni — foarte necesare de altfel — privind ridicarea nivelului la învăţătură şi educarea politică a tineretului. Biroul organizaţiei de partid — datorită unei mai mature cunoaşteri a situaţiei din şcoală — a arătat că este necesar ca utemiştii să prevadă în planul lor de muncă şi iniţierea unei puternice acţiuni de lichidare a indisciplinei, care are efect negativ asupra învăţăturii. El a avut însă grijă să-i lase pe utemişti să găsească metodele ce aveau să îmbunătăţească disciplina în şcoală. Şi metodele au fost găsite: critica la gazeta de perete şi evidenţierea elevilor cu o comportare bună, demascarea pe loc a celor nedisciplinaţi, discutarea lor în adunările generale de organizaţie, chemarea în faţa biroului U.T.M. pe clasă, în faţa comitetului U.T.M. pe şcoală, alcătuirea unor brigăzi de ordine formate din cei mai buni utemişti etc.

Biroul organizaţiei de partid nu s-a mulţumit numai să se informeze asupra mijloacelor prin care utemiştii s-au gîndit să ajute şcoala pentru întărirea disciplinei. El a urmărit şi urmăreşte cu consecvenţă felul cum lucrează organizaţia de tineret în acest domeniu. În carnetul în care membrii biroului organizaţiei de partid notează aproape zilnic constatările lor în legătură cu munca utemiştilor, precum şi măsurile luate pentru remedierea lipsurilor, găsim menţionat la un moment dat, bunăoară, faptul că articolele de la gazetele de perete nu sînt suficient de combative şi că s-a stat de vorbă în această chestiune cu secretarul organizaţiei U.T.M. pe şcoală. Mai tîrziu, carnetul semnalează îndreptarea situaţiei, şi pe bună dreptate: articolele au început să se refere la fapte concrete, la anumiţi elevi, stigmatizînd abaterile de la disciplină.

Nu trebuie să credem însă că, la ora actuală, utemiştii au reuşit să lichideze abaterile disciplinare. Acest lucru nici nu ar fi fost posibil într-un timp atît de scurt. Dar s-a realizat — deocamdată — un lucru bun. Şi anume, faptul că s-a creat un început de opinie publică în această problemă. Atitudinea şcolarilor faţă de abaterea de la disciplină a elevului Panaitescu din clasa a VIII-a şi faţă de abaterile altor elevi, care au fost dezaprobaţi în masă de colegii lor, ilustrează acest început pozitiv.

Din cele arătate mai sus reiese că organizaţia de partid din şcoala medie nr. 7 are un sistem bun de lucru cu U.T.M.-ul: ea îi lasă pe tineri să găsească singuri cele mai potrivite soluţii pentru problemele ce le stau în faţă; în felul acesta îi ajută să capete o oarecare maturitate în viaţa lor de organizaţie; dar îi şi sprijină cu răbdare atunci cînd ei au nevoie de ajutor; de asemenea deosebit de bun este faptul că biroul organizaţiei de partid urmăreşte pas cu pas munca utemiştilor, căutînd să o cunoască în mod temeinic pentru ca să-i poată îndruma.

„În toată activitatea noastră — ne-a spus tov. Băcioiu, secretar al organizaţiei de partid din şcoală — urmărim să sădim încrederea tinerilor în forţele lor proprii, vrem să-i învăţăm să se organizeze singuri, să muncească din ce în ce mai bine". Este, de fapt, ceea ce urmăreşte şcoala noastră nouă de la care societatea aşteaptă să primească oameni însufleţiţi de idealuri înalte şi capabili să le realizeze.

ANA COSMIN

La şcoala de 7 ani nr. 110, recent construită de sfatul popular al raionului V. I. Lenin din Bucureşti. În ora de dictare

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

LEGĂTURA CU PRACTICA

Lecţiile de fizică predate de profesorul Bogdan Pauliuc la şcoala medie „Filimon Sîrbu" din Sighet îi înarmează pe elevi nu numai cu cunoştinţe teoretice, ci şi cu priceperea de a le aplica în viaţă, în practică. Aceasta se datoreşte faptului că profesorul îşi însoţeşte lecţiile de demonstraţii experimentale, de rezolvări de probleme aplicative şi execută cu elevii lucrări în cadrul laboratorului, al atelierelor şi al cercului „tinerilor fizicieni". Au fost astfel deosebit de interesante şi lămuritoare pentru elevi experienţele făcute în clasă cu privire la formarea cîmpului magnetic, acţiunea reciprocă dintre magneţi şi curenţi, efectul caloric al curentului electric, studiul legilor electrolizei, presiunea fluidelor, forţa absorbantă a unui curent de fluid, repartizarea sarcinilor electrice pe suprafaţa unui conductor, verificarea legii mişcării rectilinii şi uniforme, verificarea legilor mişcării rectilinii uniform-accelerate etc., ca şi experienţele cu maşina electrostatică, cu morişca şi vagonaşul hidraulic etc.

Pentru a verifica modul în care elevii îşi însuşesc cunoştinţele de fizică, profesorul le cere să pregătească şi să rezolve lucrări practice care apoi sînt demonstrate în faţa clasei. Pentru a nu-i supraîncărca pe elevi, lucrările — una în timp de un an pentru fiecare elev — sînt indicate cu mult timp înainte. La data fixată, în urma unei planificări generale pe clasă, elevul susţine lucrarea în faţa colegilor lui, iar aceştia o discută, fac observaţii critice şi aduc eventuale completări. În cazul cînd elevul a confecţionat, pentru susţinerea experienţei, un aparat nou, el se ocupă în cadrul expunerii şi de procesul tehnologic de confecţionare a aparatului. După terminarea discuţiilor profesorul caracterizează pe scurt lucrarea, o notează în funcţie de conştiinciozitatea şi priceperea cu care a fost pregătită, apreciind totodată şi observaţiile altor elevi care au participat la elucidarea diferitelor probleme legate de tema respectivă.

La repartizarea lucrărilor se ţine seama atît de materia predată, cît şi de posibilităţile elevilor. Aşa, de pildă, elevii clasei a VIII-a au pregătit experienţe din mecanică, au confecţionat o trusă cu scule, au reparat presa hidraulică, au confecţionat cilindrul lui Pascal şi morişca hidraulică. Elevii clasei a IX-a au confecţionat fîntîna arteziană, pendulul lui Maxwell etc. Elevii clasei a X-a au reparat tabloul de comandă şi aparatul de proiecţie, au confecţionat un transformator de ridicare, un ampermetru termic, un motoraş electric, un termometru şi au electrificat macheta unei case.

Foarte interesante sînt şi lucrările efectuate în cadrul cercului de fizică. Unele din acestea, ca de pildă experienţele cu butoiul lui Pascal, căruciorul cu reacţie, construirea unor aparate de radiorecepţie — au fost pregătite individual. Altele, ca montarea unei sonerii electrice, experienţe de galvanizare (baia de nichelare, de arămire), instalarea unui telefon, a unui telegraf Morse, construirea unui aparat de radioemisie, demonstraţiile în legătură cu descărcările electrice în gaze rarefiate etc. au fost pregătite şi prezentate de cîte un colectiv de elevi. Pe lîngă lucrări de felul acesta „tinerii fizicieni" se ocupă, în cadrul cercului lor, şi de discutarea unor chestiuni teoretice de fizică, precum şi de rezolvarea diferitelor probleme.

Elevii şcolii „Filimon Sîrbu" din Sighet aşteaptă întotdeauna cu nerăbdare vizitele pe care le fac sub conducerea profesorului lor de fizică în producţie. Asemenea vizite sînt organizate în special după terminarea studierii unui capitol. De exemplu, după terminarea studierii capitolului privitor la alternatoare electrice elevii clasei a X-a au vizitat uzina electrică, unde un elev care s-a pregătit dinainte a explicat principiile de funcţionare a uzinei. Cu ocazia unei vizite făcute la cooperativa de producţie „Unitatea" o elevă a pus în funcţiune grupul electrogen al cooperativei, iar altă dată, cu prilejul vizitei la depoul C.F.R. Sighet, o elevă din clasa a VIII-a a explicat modul de funcţionare a locomotivei.

Uneori vizitele în întreprinderi sînt necesare pentru că elevii îşi pregătesc aici lucrările. Bunăoară, elevul Vasile Gojda şi-a susţinut lucrarea „Proprietăţile şi aplicaţiile razelor Röntgen" în secţia de radiologie a Spitalului unificat din Sighet. El a dat explicaţiile necesare în legătură cu emiterea razelor Röntgen şi a expus principiile de funcţionare a aparatului. De asemenea eleva Maria Fonta şi-a susţinut lucrarea „Telefonul, centrala telefonică, instalarea telefonului" la centrala de telefoane din oraş şi a ajutat în mod efectiv la instalarea unui telefon într-un magazin de stat, iar elevul Ioan Feier şi-a susţinut lucrarea „Aplicaţiile practice ale motoarelor electrice" la întreprinderea regională „Ilie Pintilie".

Vizitele în întreprinderi au contribuit mult la strîngerea legăturilor dintre elevi pe de o parte şi muncitori şi tehnicieni pe de altă parte. Electricieni, strungari şi mecanici de la uzina electrică, de la întreprinderea regională „Ilie Pintilie", de la cooperativa de producţie „Unitatea", de la depoul de locomotive etc. nu şi-au precupeţit nici timpul liber şi nici răbdarea cînd au fost solicitaţi să dea explicaţii elevilor.

Sprijinit de întregul colectiv de profesori şi în primul rînd de direcţia şcolii, avînd ajutorul întreprinderilor din oraş, tov. Pauliuc izbuteşte să obţină rezultate tot mai bune în munca lui, asigurînd un nivel ridicat de pregătire a elevilor la fizică.

YVONNE LANYI
Sighet

Pregătiri pentru sesiunile regionale ale „lecturilor pedagogice"

La „lecturile pedagogice" din anul 1956, cadrele didactice din regiunea Craiova s-au prezentat cu multe lucrări interesante şi valoroase. Aceasta s-a datorat şi faptului că secţia de învăţămînt a îndrumat cu pricepere acţiunea de studiere şi popularizare a experienţei înaintate.

Acum, în şcolile regiunii se desfăşoară noi pregătiri — care au început, de altfel, încă de mult — în vederea sesiunii din acest an.

Ca urmare a muncii susţinute pe care a dus-o secţia de învăţămînt şi cultură pentru mobilizarea cadrelor didactice la studierea problemelor predării, ale activităţii educative etc., s-au înscris la sesiunea din acest an peste 200 de învăţători şi profesori, ca şi oameni din afara învăţămîntului. Secţia le-a acordat mult ajutor prin consultaţiile organizate în etapele de documentare, de strîngere a materialului faptic şi elaborare a lucrărilor. De asemenea, au fost luate din timp măsuri în vederea selecţionării lucrărilor şi a organizării sesiunii regionale.

Pînă la 20 ianuarie, la secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii au sosit 50 de lucrări selecţionate de către comisiile de specialitate de la raioane. La 25 ianuarie şi-au început activitatea cele 7 comisii de specialitate de la regiune — şi anume comisiile de limbă şi literatură română, de istorie, de matematică-fizică-chimie, de ştiinţe naturale-geografie, comisia pentru clasele I—IV, comisia de învăţămînt preşcolar şi comisia pentru probleme generale.

Aprecierea lucrărilor se face ţinîndu-se seama de fundamentarea lor ştiinţifică, de valoarea şi interpretarea materialului faptic, de elementele noi ce le aduce lucrarea în domeniul respectiv, precum şi de forma expunerii. Unele lucrări se restituie pentru a fi îmbunătăţite pe baza observaţiilor şi indicaţiilor date de recenzorii de specialitate.

Autorii lucrărilor ce urmează să fie prezentate la sesiunea regională, împreună cu recenzorii, întocmesc rezumatele acestor lucrări, rezumate care vor fi publicate într-o broşură, o dată cu programul sesiunii, pînă la 5 martie. În program se indică, de asemenea, ce lucrări vor fi susţinute în plenară, precum şi ce lucrări vor fi susţinute în cele şase secţii pe specialităţi ale sesiunii.

M. TIMOFTE

RĂSFOIND CAIETELE ELEVILOR

Caietele de teme şi maculatoarele elevilor îţi dau posibilitatea să faci unele observaţii nu numai cu privire la munca elevilor, ci şi cu privire la munca pedagogilor. Tocmai asupra acestui aspect — al muncii învăţătorului sau profesorului, aşa cum se reflectă în caietele elevilor — am vrea să ne oprim de astă dată.

Să luăm cîteva exemple. Faptul că majoritatea temelor de gramatică din caietele elevilor din clasa a IV-a „A" de la şcoala de 7 ani nr. 97 din Bucureşti sînt executate corect, că pînă şi cei mai slabi elevi rezolvă cu succes problemele de aritmetică şi geometrie date acasă ne arată nu numai că elevii şi-au însuşit cunoştinţele predate în lecţiile curente, dar şi că învăţătoarea lor, tovarăşa Elena Popescu, depune o muncă susţinută şi sistematică. De asemenea, perseverenţa pe care tovarăşa Elena Corlănescu, învăţătoare la clasa a III-a „A" de la şcoala de 7 ani nr. 50, urmăreşte formarea deprinderilor de scriere corectă a elevilor se oglindeşte în calitatea remarcabilă a scrisului lor sub aspect caligrafic.

O impresie favorabilă îţi produc şi majoritatea caietelor de teme la limba română ale elevilor din clasa a VII-a de la şcoala de 7 ani nr. 97. Compoziţiile multor elevi — închegate logic şi redactate într-o formă căreia nu i se pot reproşa decît unele inadvertenţe de exprimare — fireşti la copii de această vîrstă — dovedesc preocuparea tovarăşei profesoare Constanţa Vlădescu pentru formarea la elevi a deprinderilor de gîndire şi exprimare corectă. Bogăţia de date (din literatură, istorie etc.) pe care elevii o folosesc în compoziţiile cu caracter de sinteză, priceperea de a plasa datele la locul potrivit şi de a le raporta la tema dată indică un apreciabil grad de maturitate a elevilor, rod al unei munci sistematice de îndrumare din partea profesorului. Că este aşa stau mărturie şi caietele de notiţe ale acestor elevi, din care se poate vedea că fiecare lucrare de proporţii mai mari şi care impune un efort de sistematizare a materialului este precedată de un plan dat în clasă, care-i ajută pe elevi să se orienteze în efectuarea compoziţiilor acasă. Relevăm acest procedeu — chiar dacă el este folosit într-o măsură mai mare sau mai mică de majoritatea învăţătorilor şi profesorilor — pentru a sublinia încă o dată importanţa sa atît în formarea şi consolidarea deprinderilor de muncă organizată a elevilor, cît şi în înlăturarea supraîncărcării. Întocmind cu elevii în clasă un plan — a cărui schiţare ne ia doar cinci minute — ne asigurăm că ei vor putea efectua lucrări bune şi, în acelaşi timp, îi scutim de un efort (uneori steril, dacă dificultăţile depăşesc posibilităţile) care le răpeşte mult timp.

Toate acestea şi încă multe alte aspecte îmbucurătoare pot fi culese răsfoind numai sau examinînd cu atenţie caietele elevilor. Alături cu ele, însă, se oglindesc tot aici şi unele lipsuri ale elevilor — lipsuri care, cel puţin în parte, se explică prin greşeli în munca pedagogilor.

Să luăm, de pildă, caietele de teme ale elevilor din clasa a III-a „A" de la şcoala nr. 50. Ele sînt pline de desene artistice: cîte un chenar din arabescuri multicolore pe fiecare pagină, cîte o imagine în fruntea fiecărui titlu. Şi nu numai la unii elevi, ci la toţi. Dacă o întrebi pe tovarăşa învăţătoare Elena Corlănescu de rostul acestor desene, îţi răspunde că elevii le fac de bunăvoie. Sîntem convinşi că elevii fac acum desenele de bunăvoie, dar tot atît de convinşi sîntem că ei şi-au format această deprindere pentru că au fost îndrumaţi şi încurajaţi de către învăţătoarea lor.

Tovarăşa învăţătoare nu este de acord că desenele artistice pe caietele de teme (şi notaţi că elevii din clasa tovarăşei Corlănescu nu au numai caiete de teme la limba română şi matematici, ci şi caiete de rezumate la istorie, geografie şi ştiinţe naturale) i-ar supraîncărca pe elevi, „pentru că — spune dînsa — elevii le fac din plăcere". Admitem că elevilor le face plăcere un asemenea gen de activitate. Dar tot din plăcere s-ar putea ca elevii să joace fotbal de dimineaţa şi pînă seara. Asta înseamnă că noi trebuie să cultivăm şi să încurajăm un asemenea exces?

Este de neînţeles cum nici astăzi, după publicarea instrucţiunilor Ministerului Învăţămîntului şi Culturii cu privire la înlăturarea supraîncărcării, tovarăşa învăţătoare Corlănescu nu a înţeles că trebuie să renunţe la acele activităţi suplimentare care consumă din timpul de învăţătură şi odihnă al elevilor.

Unele lipsuri putem constata şi în caietele de teme ale elevilor din clasa a IV-a „A" de la şcoala nr. 97. Ele aparţin, ce-i drept, elevilor, dar lasă să se întrevadă unele lipsuri ale învăţătoarei. Faptul că tovarăşa învăţătoare Elena Popescu, despre ale cărei rezultate frumoase am vorbit mai sus, corectează uneori caietele în grabă, lăsînd neîndreptate unele greşeli, ne arată de ce şi elevii, la rîndul lor, au unele scăpări (de fond, de exprimare sau de ortografie).

Corectarea caietelor de limba română ale elevilor din clasa a VII-a a aceleiaşi şcoli se face cu mai multă grijă. În general, aşa cum am arătat la început, din caietele elevilor se poate vedea că tovarăşa profesoară Constanţa Vlădescu este un bun pedagog. Dar tot aci apar şi unele lipsuri ale sale. Astfel, examinînd maculatoarele, constaţi că la orele de gramatică majoritatea elevilor nu-şi notează decît foarte puţine lucruri. La lecţiile despre subordonatele circumstanţiale de timp şi de cauză, bunăoară, cei mai mulţi elevi nu şi-au notat decît textul pe baza căruia s-a făcut predarea şi tema pentru acasă. Deşi au subliniat predicatele, parte din ei nu au despărţit frazele în propoziţii, nu şi-au notat felurile subordonatelor şi nici conjuncţiile sau locuţiunile conjuncţionale prin care acestea se introduc. Lipsesc, de asemenea, din caietele de notiţe definiţiile subordonatelor studiate în lecţiile respective.

Se pune întrebarea: la ce-i folosesc elevului nişte notiţe care nu cuprind nimic altceva decît textul copiat de pe tablă şi specificarea temei? Îl ajută ele în vreun fel în munca sa de acasă?

Răspunsul tovarăşei profesoare — cum că elevii, probabil, nu au crezut necesar să-şi noteze mai mult pentru că au înţeles foarte bine lecţia din clasă — pe lîngă că ocoleşte întrebarea, cuprinde un nonsens. Căci putem oare pretinde că elevii au înţeles lecţia din primul moment, înainte de a se face analiza textului dictat, adică înainte de a se trece la predarea propriu-zisă a noilor cunoştinţe? Oricum, pentru a efectua cu succes şi cu minimum de efort temele, elevii au nevoie să revadă notiţele luate în clasă — notiţe care le dau posibilitatea să reconstituie întreaga desfăşurare a lecţiei, cu datele şi demonstraţiile respective. Controlul sistematic al caietelor de notiţe este o obligaţie de la care nici un profesor — şi cu atît mai puţin cel de limba română — nu se poate sustrage. De altfel, de multe ori acest control nu cere decît foarte puţin timp. În cazul dat, era suficient ca tovarăşa profesoară să fi trecut din cînd în cînd, în decursul lecţiei, printre bănci. În felul acesta, ar fi putut observa nu numai că o parte din elevi nu-şi notează explicaţiile date la lecţie, dar şi că unii din ei nu-şi însemnează nici măcar titlul sau data lecţiei.

Examinînd caietele elevilor de la clasele a IV-a „A" şi a VII-a de la şcoala nr. 97 îţi poţi da seama că temele pentru acasă sînt bine alese şi dozate. Nu trebuie să pierdem din vedere, însă, că supraîncărcarea se evită nu numai prin alegerea judicioasă a temelor, ci prin întreaga activitate desfăşurată de pedagog.

I. AXENTE

Cîteva observaţii referitoare la

MANUALELE DE GEOGRAFIE

Manualele noi de geografie reprezintă un progres faţă de cele anterioare. Aşa, spre exemplu, manualul de geografie fizică pentru clasa a VIII-a, spre deosebire de manualul vechi, prezintă învelişurile planetei în ordinea lor firească atmosfera, hidrosfera, litosfera, biosfera. Ei cuprinde mai multe exemple din gegorafia R.P.R., ţine seama de ultimele cercetări şi descoperiri în domeniul geografiei fizice. Unele capitole — în special cel privitor la hidrosferă — sînt redactate clar şi concis, într-o formă atractivă. Este de asemenea îmbucurător faptul că, pentru prima dată, se face în manual un scurt istoric al geografiei româneşti şi al explorărilor geografice făcute de romîni.

Din păcate, însă, noile manuale de geografie sînt încă destul de încărcate. În manualul pentru clasa a VIII-a, bunăoară, în special în capitolele privitoare la atmosferă şi biosferă sau în cel privitor la cartografie, se dau unele cunoştinţe ce nu sînt numaidecît necesare şi ar putea fi indicate doar pentru lectură, precum şi unele cunoştinţe care ar putea lipsi cu totul din manual. Spaţiul nu ne îngăduie să menţionăm aici toate aceste cunoştinţe. Menţionăm numai că la capitolul privitor la cartografie se dau prea multe amănunte privitoare la proiecţiile cartografice. Găsesc cu totul de prisos pentru elevii clasei a VIII-a cunoştinţele despre măsurarea suprafeţelor, măsurarea pantelor, cele 4 tabele cu privire la calcularea suprafeţelor în km² şi a trapezelor sferice de 1, 2, 5 şi 10 grade latitudine şi longitudine. Lecţia privitoare la fauna continentala nu e destul de sistematică. S-ar putea evita supraîncărcarea înlocuindu-se descrierea regiunilor zoogeografice cu descrierea sumară a cîtorva animale reprezentative, pe continente legate de formaţiile vegetale. Sau, dacă se menţine descrierea regiunilor zoogeografice, ea trebuie tratată mai sistematic, la nivelul de înţelegere al elevilor.

În schimb, sînt culese cu litere mărunte (şi deci indicate doar ca lectură) unele paragrafe uşor accesibile elevilor şi de mare însemnătate pentru procesul politehnizării. Astfel cităm paragrafele în care e vorba despre construirea scării de proporţie numerică şi grafică cunoscîndu-se distanţele pe hartă şi pe teren, calcularea distanţelor pe hartă cunoscîndu-se scara de proporţie şi distanţa pe teren etc. La capitolul „Metode de reprezentări grafice" era necesar să fie menţionate historiogramele, cartogramele şi cartodiagramele.

Să luăm un alt exemplu. Noul manual de geografie pentru clasa a IX-a are la început 23 de pagini de introducere în obiectul geografiei economice, pentru care programa a prevăzut 3 lecţii. Dar acesta nu este un curs universitar, introducerea în geografia economică n-ar trebui să ocupe mai mult de 5—6 pagini de text. De asemenea, nu e recomandabilă predarea geografiei economice pe ramuri în 10 lecţii, la începutul manualului, aşa cum prevede programa. Acestea fiind socotite ca lecţii de sinteză, ar putea face obiectul cîtorva ore de recapitulare la sfîrşitul anului şcolar. Dacă elevii şi-au însuşit bine cunoştinţele studiate în cursul anului, nu e nevoie de un număr prea mare de ore pentru sinteză. Desigur, ar fi bine ca geografia pe ramuri să se studieze mai pe larg, dar atunci ar fi necesare nu 10 ore, ci aproximativ 25, şi în acest caz ar trebui să se introducă studiul geografiei şi în clasa a X-a, astfel ca geografia economică regională să se predea în doi ani, în clasa a IX-a şi în clasa a X-a. În acest caz geografia economică pe ramuri s-ar preda în ultimul trimestru al clasei a X-a.

Nu împărtăşesc părerile unor profesori de geografie care susţin că este suficient să se predea în cadrul geografiei regionale numai cîteva ţări mai importante. Cred că e bine să nu se omită nici o ţară, pentru ca elevilor să nu le rămînă necunoscută existenţa vreunor ţări pe harta lumii. Se poate evita în alt mod supraîncărcarea. Astfel, condiţiile fizico-geografice pot fi tratate sumar, numai ca o simplă caracterizare. De asemenea, la geografia economică nu trebuie enumerate toate resursele, ci numai cele dominante, caracteristice.

În situaţia actuală, cele 10 lecţii de geografie pe ramuri din manual cuprind toate ramurile principale ale geografiei economice. Lipsesc numai cîteva schiţe de hărţi care să întregească textul şi care să uşureze predarea acestor lecţii. Trebuie arătat aici că editura nu a reuşit să înzestreze manualele de geografie cu o ilustraţie reuşită; schiţele de hărţi, în special, sînt prea mici şi adesea îmbîcsite de cerneală, încît nu pot fi descifrate.

În ansamblu — făcînd abstracţie de deficienţele arătate în parte — manualele noi de geografie sînt superioare celor anterioare.

Prof. GH. TEODORESCU
Bucureşti

COMENTARII

O sugestie adresată Casei de discuri „Electrecord"

A existat o vreme cînd discurile se editau în ţara noastră după criterii exclusiv comerciale. Abundau pe atunci discurile de „muzică uşoară". Prea puţină muzică simfonică, aproape de loc muzică de cameră şi nici un fel de preocupare faţă de discul educativ, cu caracter şcolar.

Astăzi, cînd muzica începe să cunoască o răspîndire tot mai largă în şcolile de cultură generală, cînd s-au înfiinţat şcoli elementare şi medii de muzică, cînd au apărut numeroase şcoli populare de artă, discul şcolar a devenit o necesitate.

Ce-ar fi dacă trimestrial ar apărea măcar un disc care să cuprindă lucrări inserate în programa şcolară? Muzică gregoriană, muzica trubadurilor şi meistersingerilor, a contrapunctiştilor şcolii flamande, piese ale epocii renaşterii italiene, ale preclasicilor lipsesc total de pe piaţă. Educaţia spre muzica simfonică şi de cameră se face însă numai trecînd prin acest repertoriu. În străinătate s-a ajuns chiar la discuri şcolare cu anumită tematică.

Pe cînd şi la noi asemenea preocupări — şi, mai ales, realizări?...

VICOS

Pentru că 4 e mai mic decît 10

Să ajungi profesor nu e lucru uşor. Trebuie să studiezi mult, să-ţi însuşeşti multe cunoştinţe legate de specialitatea pe care ţi-ai ales-o, pentru ca după aceea să poţi împărtăşi aceste cunoştinţe elevilor. Conştienţi de răspunderea franceza — pentru care nu este calificat — iar orele de geografie să le repartizeze unei tinere absolvente de şcoală medie — de aseménea necalificată.

Dacă secţia de învăţămînt şi cultură raională ar controla mai îndeaproape situaţia şcolii din Grădiştea, ar găsi aici şi alte asemenea încurcături. Ar constata, de pildă, că profesorului de matematică şi fizică i se dau ca ore suplimentare ore de desen. Şi s-ar mira, poate ca şi noi, de faptul că direcţia şcolii o socoate pe tînăra absolventă de şcoală medie Maria Stoica atît de polispecialistă, încît i-a încredinţat nu numai predarea geografiei la clasele a VI-a şi a VII-a, dar şi predarea fizicii la clasele a VI-a şi a limbii romîne la clasa a V-a.

...Nu mai facem nici un comentariu. Lăsăm secţia să-şi facă datoria.

M. G.

lor, cei mai mulţi dintre profesorii noştri ţin foarte mult la specialitatea lor şi sînt necăjiţi cînd, datorită anumitor împrejurări, li se cere să predea o altă specialitate, chiar dacă e înrudită cu aceasta.

Se pare, însă, că tov. Nicolae Fusea are o altă atitudine decît marea majoritate a colegilor lui. Profesor de ştiinţe naturale şi geografie, el exercită acum funcţia de director al şcolii de 7 ani din comuna Grădiştea, raionul Olteţu, unde predă... franceza.

De ce oare disprefuieşte tov. Fusea specialitatea lui? Să vă lămurească aceastăa tainăa din cauza unei diferenţe de număr. Pentru că numărul patru este mai mic decît zece şi zece este mai mare decît patru. Predînd franceza, tov. Fusea are zece ore pe săptămînă, pe cînd, dacă ar preda geografia, ar avea numai patru ore. Şi pentru că zece este mai mare decît patru, tov. director Fusea a preferat să predea

CESAR GODOY URRUTIA

vicepreşedinte al F. I. S. E.

ÎN ŢARA NOASTRĂ

La invitaţia C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ şi Cultură, ne-a vizitat ţara timp de 10 zile învăţătorul chilian Cesar Godoy Urrutia — vicepreşedinte al F.I.S.E.

Oaspetele a vizitat Muzeul de artă al R.P.R., Biblioteca Academiei, Expoziţia de artă populară, Muzeul Doftana, Palatul pionierilor, Clubul muncitorilor din învăţământ din Capitală, şcoala elementară de 7 ani nr. 172 din cartierul muncitoresc Griviţa Roşie, şcoala elementară de 7 ani nr. 14 şi şcoala medie nr. 4 din Ploeşti, Oraşul Stalin şi Sinaia, Combinatul poligrafic „Casa Scinteii", şantiere pentru construcţii de locuinţe muncitoreşti, întreprinderi şi gospodării agricole colective.

In timpul acestei vizite Cesar Godoy Urrutia s-a întîlnit la Clubul sindicatului muncitorilor din învăţământ şi cultură din Bucureşti cu cadre didactice din Capitală şi cu activişti ai S.M.I.C. La această întîlnire tov. I. Nistor, preşedinte al S.M.I.C., a vorbit participanţilor despre personalitatea şi activitatea progresistă a vicepreşedintelui F.I.S.E., Cesar Godoy Urrutia, iar tov. Elena Bolog, vicepreşedintă a C.C. al S.M.I.C., a expus probleme privind organizarea şi dezvoltarea învăţământului în R.P.R. A luat apoi cuvîntul tov. Cesar Godoy Urrutia care a prezentat situaţia învăţământului din Chile şi din celelalte ţări ale Americii Latine.

In America Latină, muncitorii împreună cu intelectualitatea progresistă luptă în prezent pentru lărgirea şi democratizarea învăţămîntului şi ridicarea nivelului cultural al poporului. Vorbitorul a arătat că în ţările Americii Latine există 70.000.000 de analfabeţi. In Chile 300.000 de copii de vîrstă şcolară rămîn în fiecare an neşcolarizaţi. Învăţămîntul nu este accesibil decît unei minorităţi formate din reprezentanţii claselor avute şi are un pronunţat caracter clerical. In felul acesta rămîne în afară de şcoală un mare număr de copii. Aşa se explică creşterea continuă a vagabondajului. Numai pe străzile oraşului Santiago vagabondează 20.000 de copii. Chiar şi asupra celor care frecventează şcoala se resimte influenţa nefastă a comicsurilor, cinematografului, radioului şi presei capitaliste. In faţa acestei situaţii educatorii, alături de forţele progresiste din America Latină, luptă pentru îmbunătăţirea situaţiei şcolii. La cel de al VI-lea Congres al educatorilor din America, care a avut loc în luna ianuarie 1957 la Montevideo, mulţi delegaţi au arătat că cele mai arzătoare probleme ale şcolii din ţările Americii Latine sînt democratizarea şcolii, obligativitatea şi gratuitatea învăţămîntului primar, cuprinderea unui număr mai mare de tineri în învăţămîntul mediu, precum şi lichidarea analfabetismului.

Oaspetele a vorbit apoi cu admiraţie despre realizările înfăptuite în ţările de democraţie populară în toate domeniile, realizări pe care le-a cunoscut personal în călătoriile sale în aceste ţări.

In numele învăţătorilor şi profesorilor din Bucureşti, prof. Eliza Paveliu a mulţumit oaspetelui pentru expunerea făcută şi l-a asigurat de simpatia şi solidaritatea cadrelor didactice din ţara noastră faţă de lupta pe care o duc educatorii din America Latină pentru pace şi progres social.

Înainte de a părăsi ţara noastră, Cesar Godoy Urrutia a vizitat C.C. al S.M.I.C., unde s-a întîlnit cu membrii prezidiului C.C. al S.M.I.C. Oaspetele s-a interesat de organizarea sindicatului precum şi de activitatea social-culturală a cadrelor didactice din ţara noastră. După lămuririle date de tov. Ion Nistor, oaspetele a făcut un scurt istoric al luptei pedagogilor chilieni pentru democratizarea şcolii şi pentru organizarea lor în sindicate. In încheierea acestei vizite s-au discutat posibilităţile de a dezvolta legăturile între pedagogii din ţara noastră şi pedagogii chilieni. In acest scop a fost redactat un proiect de convenţie care va fi supus spre aprobare conducerii celor două sindicate.

Oaspetele chilian a părăsit ţara vineri dimineaţa, îndreptîndu-se cu avionul spre Budapesta.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

A apărut „REVISTA DE PEDAGOGIE" nr. 1, 1958.

In cuprins:

* * * : Roadele unui an de activitate în domeniul ştiinţei pedagogice.

P. Murariu: Contribuţia matematicii la realizarea învăţămîntului politehnic.

P. Pufan: Cîteva observaţii cu privire la posibilităţile de concretizare a noţiunilor de către preşcolari.

I. Dragu: P. C. Francez în fruntea luptei pentru o şcoală democrată.

B. Popescu: Conferinţa internaţională de la Praga dedicată lui J. A. Komensky.

G. Kovach: Procedee practice pentru predarea noţiunilor de cronologie la clasele V—VII.

C. S.: Şedinţa consiliului ştiinţific al Institutului de ştiinţe pedagogice.

* * * : Planul tematic al „Revistei de pedagogie" pe anul 1958.

L. G.: Se pregătesc sesiunile regionale ale „Lecturilor pedagogice".

Simioanca Izidor: Problema educaţiei patriotice în discuţia cadrelor didactice fruntaşe din raionul Huedin.

Ştefan Linul: Prima sesiune de comunicări metodice în învăţămîntul profesional şi tehnic.

A. Coman: „Făclia s-a aprins" de D. Almaş.

D. Salade: Colecţia „In ajutorul părinţilor".

I. G.: Noi lucrări pedagogice.

★

A apărut „GAZETA MATEMATICĂ ŞI FIZICĂ" seria A, nr. 12, decembrie 1957.

In cuprins:

Gr. C. Moisil: Matematica în R.P.R. în anii de democraţie populară.

Al. Stoenescu: Elemente de calcul pentru racheta şi satelitul artificial.

A. Ripianu: O proprietate a mişcării cardanice.

E. Rusu: Aritmetica numerelor concrete.

N. Vadim: Măsurarea vidului.

* * * : Şedinţa Consiliului S.S.M.F. din 10 noiembrie 1957.

* * * : Rezultatul concursului pentru lucrările de metodica matematicii şi fizicii.

E. Gergely: Sesiunea de jubileu din Szeged a Societăţii de matematică „Bolyai Janos" din R.P.U.

C. Iacob: Colocviul de mecanica fluidelor de la Krynica (Polonia).

V. Daimaca: Fenomene cereşti în luna februarie 1958.

Tabla de materii a G.M.F. seria „A" pe anul 1957.

Probleme rezolvate (Soluţiile problemelor 552).

Probleme propuse.

ÎNVĂŢĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Cîţiva membri ai delegaţiei de învăţători şi profesori din R. P. Bulgaria, văzuţi de desenatorul nostru Petre Stoenescu. De la stînga la dreapta: Boian Petrov Boicev, inspector în Ministerul Învăţămîntului şi Culturii; Petrov Vitkovsky, inspector la secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Plovdiv şi Gheorghi Dimitrov Fedin directorul şcolii de 7 ani din Ielhovo.

DE VORBĂ CU OASPEŢII BULGARI

Zilele acestea delegaţia de cadre didactice din învăţămîntul superior, de cultură generală, profesional şi tehnic din R.P. Bulgaria şi-a continuat vizita în ţara noastră. Oaspeţii bulgari s-au interesat îndeaproape de sistemul de organizare a învăţămîntului în R.P.R. şi de activitatea cadrelor didactice. De asemenea, ei au împărtăşit pedagogilor romîni aspecte din munca lor. Vizita a constituit un valoros schimb de experienţă între pedagogii din cele două ţări.

Am rugat pe cîţiva membri ai delegaţiei — cadre didactice din învăţămîntul de cultură generală — să ne vorbească despre unele probleme actuale ale învăţămîntului din R.P. Bulgaria.

Politehnizarea învăţămîntului

— Deosebit de actuală şi de importantă este desigur şi în R.P. Bulgaria, ca şi în ţara noastră, problema politehnizării învăţămîntului.

— La noi — ne-a răspuns tov. DIMCIO HARIZONOV, directorul liceului din Patric — învăţămîntul politehnic s-a introdus relativ de scurt timp. El a luat însă un mare avînt o dată cu traducerea în viaţă a sarcinilor trasate de C.C. al Partidului Comunist Bulgar şi Guvernul R. P. Bulgaria prin Hotărîrea cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală. Există în ţară 14 şcoli experimentale pentru învăţămîntul politehnic, care se află sub directa îndrumare a ministerului. Acestea au un plan de învăţămînt diferit de planul de învăţămînt al celorlalte şcoli. Elemente ale învăţămîntului politehnic au fost introduse însă în toate şcolile. In multe locuri s-au obţinut succese frumoase, ca urmare a străduinţei directorilor şi cadrelor didactice. Multe şcoli care nu experimentează oficial învăţămîntul politehnic au depăşit şcolile experimentale. Ministerul dă în această privinţă deplină libertate directorilor de şcoli de a organiza ateliere, loturi experimentale şi orice alte forme de politehnizare a învăţămîntului.

La şcoala noastră — liceul din Patric — există cabinete speciale pentru fizică, chimie, biologie etc. Dispunem nu numai de uneltele şi maşinile obişnuite, care se află în orice atelier şcolar, dar şi de un tractor. Elevii învaţă să-l conducă şi să aplice în practică cunoştinţele lor de mecanică.

Pe lîngă aceasta, elevii din clasele VIII—XI, pe clase şi grupe, desfăşoară şi practica în producţie la staţiunea de maşini şi tractoare, în gospodăria agricolă de stat şi în întreprinderile industriale din localitate. Inginerii şi maiştrii din întreprinderile respective, care conduc practica elevilor, îi iniţiază în tainele diferitelor meserii. După terminarea practicii în producţie mulţi elevi s-au prezentat la examenele din întreprinderi şi au devenit muncitori calificaţi. Aceasta nu înseamnă însă că se tinde spre profesionalizare. Politehnizarea este socotită la noi ca un element de cultură generală şi e tratată ca atare. Nu este însă rău ca atunci cînd un elev a reuşit să-şi însuşească bine o meserie el să capete şi atestarea respectivă.

— Ne interesează dacă în şcolile din ţara dvs. există vreo deosebire între lucrările practice pe care le efectuează fetele şi acelea pe care le efectuează băieţii.

— La noi nu există nici o deosebire de acest fel. Fetele fac aceleaşi lucrări ca şi băieţii. Cît pentru anumite meserii cum ar fi — să zicem — croitoria, avem şcoli tehnice speciale. Noi punem însă un mare accent pe specificul economiei din regiunea în care se află şcoala. Se îndeplineşte astfel şi una din sarcinile principale trasate de hotărîrea partidului şi guvernului, care prevede dezvoltarea învăţămîntului politehnic în strînsă legătură cu nevoile industriei locale.

Legătura între şcoală şi întreprinderi

Despre problema patronării şcolilor din oraşe de către întreprinderile industriale, precum şi a celor din mediul sătesc de către staţiunea de maşini şi tractoare şi gospodăriile agricole de stat ne-a vorbit tov. GHEORGHI DIMITROV FEDIN, învăţător, directorul şcolii de 7 ani din Ielhovo.

— Legătura dintre şcoală şi întreprindere are o mare importanţă socială. La noi se ţin periodic, la raioane şi regiuni, consfătuiri la care participă lucrători din învăţămînt, activişti de partid şi sindicat, reprezentanţi ai organelor puterii de stat. La aceste consfătuiri se discută, sub diferite aspecte, toate problemele legate de activitatea şcolii.

Pe lîngă faptul că această legătură are o însemnată influenţă educativă, ea constituie pentru şcoli şi un puternic sprijin material. De pildă, întreprinderile ajută învăţămîntul în importanta acţiune de politehnizare despre care vă vorbea mai înainte colegul meu, profesorul Harizonov. Din cele 47 de şcoli ale raionului nostru, bunăoară, 32 au ateliere înzestrate de întreprinderile care le patronează. In majoritatea cazurilor legăturile între şcoli şi întreprinderi sînt concretizate şi prin contracte şi planuri de muncă amănunţite.

Elevii şcolilor săteşti învaţă pe maşinile-unelte ale S.M.T.-urilor cum se efectuează anumite munci agricole. A fost o mîndrie pentru noi cînd anul trecut, la demonstraţia de 1 Mai, au defilat tractoare conduse de elevi.

— Vorbeaţi mai înainte de latura educativă...

— Aş vrea să dau un singur exemplu în legătură cu aceasta. Unitatea de pionieri de la şcoala la care sînt director este membră a gospodăriei agricole colective din comună. Pionierii îndeplinesc anumite munci în gospodărie, alături de colectiviştii, şi primesc remuneraţia zilelor-muncă efectuate. Activitatea practică în gospodărie îi face să prindă dragoste pentru munca în colectiv, să-şi dea seama de avantajele ei. De asemenea, această activitate face să crească spiritul lor de răspundere. Toate acestea ne ajută să obţinem succese mari pe drumul educării viitorilor constructori ai societăţii socialiste, să dezvoltăm munca de educare patriotică a tineretului şcolar.

Pentru evitarea supraîncărcării

— Ce acţiuni se întreprind în ţara dvs. — l-am întrebat pe tov. BOIAN PETROV BOICEV, inspector în Ministerul Învăţămîntului şi Culturii — pentru a se asigura evitarea supraîncărcării elevilor şi cadrelor didactice?

— Supraîncărcarea constituie şi la noi, ca şi la dvs. o problemă, şi ea este în discuţie încă mai de mult. S-au analizat toate cauzele care o determină, începînd de la programe şi manuale şi pînă la sarcinile şcolare şi extraşcolare pe care le primesc pedagogii şi elevii. Ministerul a elaborat în acest sens noi programe, care sînt supuse prin presă dezbaterii cadrelor didactice. De asemenea, se studiază la minister îmbunătăţirea muncii de elaborare a manualelor. Pînă acum, autorii care voiau să scrie manuale prezentau propunerile lor unei comisii — constituită în acest scop de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii — care analiza aceste propuneri. Comisia alegea o singură propunere, după care autorul sau colectivul de autori începea munca de elaborare sub directa îndrumare a consiliului metodico-ştiinţific din minister. In momentul de faţă, ministerul îşi propune să introducă concursul de manuale. Cea mai mare greutate se datoreşte părerii unor autori care cred că valoarea unui manual depinde de grosimea lui. Vom căuta ca noile manuale să fie cît mai bune şi mai puţin voluminoase.

Sistemul de inspecţie

In încheierea discuţiei noastre am rugat pe tov. PETROV VITKOVSKY, inspector la secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Plovdiv, să ne vorbească despre organizarea îndrumării şi controlului asupra muncii şcolilor.

— De curînd, în R.P. Bulgaria sistemul de inspecţie a fost reorganizat. Munca profesorilor care predau la clasele VIII—XI este controlată şi îndrumată acum numai de către inspectorii din minister. Inspectorii secţiilor regionale de învăţămînt şi cultură pot controla munca unui profesor de aceeaşi specialitate, dar nu pot face o apreciere oficială asupra acestei munci. Aprecierea este făcută numai de inspectorul din minister şi ea se exprimă printr-un proces-verbal şi un calificativ. Inspectorii regionali controlează munca secţiilor de învăţămînt şi cultură raionale şi a inspectorilor raionali. Inspectorii raionali controlează şi îndrumă munca profesorilor care predau la clasele V—VII şi a învăţătorilor.

Ne-am despărţit de oaspeţii bulgari mulţumindu-le pentru interesantele informaţii asupra problemelor actuale ale învăţămîntului din R.P. Bulgaria şi i-am asigurat că schimbul de experienţă realizat pe această cale va fi, fără îndoială, folositor învăţătorilor şi profesorilor din ţara noastră.

AL. I. VLADIMIR

Seminarul internaţional pentru învăţămîntul politehnic

Conferinţa pentru învăţămîntul politehnic care a avut loc nu de mult la Bratislava a însemnat, fără îndoială, începutul unei noi etape în colaborarea dintre pedagogii ţărilor socialiste pentru rezolvarea unor însemnate probleme teoretice şi practice ale învăţămîntului.

Conferinţa a arătat că învăţămîntul politehnic este o preocupare comună a ţărilor socialiste. Luînd cunoştinţă de acţiunile întreprinse şi de problemele care se pun spre rezolvare şcolilor şi pedagogilor din fiecare ţară socialistă, participanţii la conferinţă au înţeles mai limpede că realizarea învăţămîntului politehnic este o problemă care îi priveşte pe toţi şi la rezolvarea căreia trebuie să lucreze împreună.

Prin comunicările făcute de delegaţii acestor ţări, cît şi prin rezoluţia adoptată, conferinţa a luat caracterul unui adevărat congres internaţional pentru învăţămîntul politehnic.

Din discuţii a rezultat limpede că educaţia în viitor a tineretului din ţările lagărului socialist este legată în momentul de faţă de dezvoltarea, întărirea şi perfecţionarea sistemului învăţămîntului politehnic. Convinşi de acest adevăr şi de necesitatea de a lucra împreună, delegaţii celor opt ţări socialiste care au participat la Conferinţa de la Bratislava au convenit să nu se despartă înainte de a uni efortul lor spre a găsi formele şi modalităţile de a lucra împreună pentru clarificarea problemelor teoretice şi practice ale învăţămîntului politehnic.

In acest scop, după conferinţă a avut loc, la Castelul Smolenice al Academiei de ştiinţe a Republicii Cehoslovace, o consfătuire a reprezentanţilor din U.R.S.S. (acad. A. Kalaşnikov şi A. Şibanov), R.P. Bulgaria (Ivan Pavlov şi Dimitri Sredkov Kolev), R.P. Ungară (Bori István), R.D. Germană (H. Knobloch şi H. Wolfgramm), R. Cehoslovacă (dr. Gustav Pavlovici, dr. Ludovic Bacosz şi dr. Josef Trajer), R.P.F. Iugoslavia (Branko Janicz), R.P. Polonă (Tadeusz Novacki) şi R.P. Romînă (Anghel Manolache).

La această consfătuire au fost subliniate succesele obţinute în domeniul politehnizării învăţămîntului. S-a arătat totodată că, fiind la începutul realizării sale, învăţămîntul politehnic întîmpină, cum este şi firesc, o serie de greutăţi. Problemele sale nu sînt încă suficient clarificate. De cea mai mare însemnătate pentru biruirea acestor greutăţi este folosirea creatoare a experienţei şcolii sovietice, ca şi cunoaşterea reciprocă a experienţei dobîndite în domeniul politehnizării în toate ţările socialiste. Legătura strînsă şi trainică şi sub acest aspect, între ţările socialiste, între pedagogii specialişti în problemele învăţămîntului politehnic va ajuta, desigur, la obţinerea unor noi şi mari succese pe acest drum.

Pentru a traduce în fapt această necesitate a fost adoptată „Rezoluţia grupului de iniţiativă" (grup format din delegaţii care au participat la consfătuire). Rezoluţia a prevăzut constituirea unei organizaţii internaţionale pentru învăţămîntul politehnic, denumită **„Seminarul internaţional pentru învăţămîntul politehnic".**

Scopul şi sarcina acestui seminar, se spune în rezoluţie, este schimbul sistematic de informaţii şi de experienţă în domeniul învăţămîntului politehnic, prin sesiuni anuale ale seminarului cît şi pe alte căi (schimb de reviste, cărţi, filme didactice etc.). Pentru asigurarea continuităţii muncii între sesiuni şi pentru rezolvarea problemelor organizatorice şi financiare va lua fiinţă un birou care să aibă sediul într-una din ţările lagărului socialist.

S-a hotărît, de asemenea, ca sesiunile seminarului să se ţină anual, pe rînd, în fiecare dintre ţările amintite. In ţara indicată pentru desfăşurarea seminarului se va constitui un comitet de organizare care va duce la îndeplinire toate sarcinile legate de organizarea seminarului: elaborarea programului, anunţarea cu 6 luni înainte a referatelor şi comunicărilor, prelucrarea materialelor sesiuni, traducerea şi publicarea acestora.

Rezoluţia prevede ca prima sesiune a acestui seminar să aibă loc în Republica Cehoslovacă — la Praga — la sfîrşitul anului 1958 sau la începutul anului 1959.

„Grupul de iniţiativă" s-a adresat ministerelor învăţămîntului din ţările socialiste solicitîndu-le să adere la Seminarul internaţional pentru învăţămîntul politehnic şi să stabilească instituţia pedagogică prin care să se asigure legătura cu seminarul.

Iniţiativa aceasta a fost primită cu bucurie în ţara noastră. La propunerea Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, guvernul a aprobat această iniţiativă şi a hotărît aderarea R.P.R. la Seminarul internaţional pentru învăţămîntul politehnic. Institutul de ştiinţe pedagogice a primit sarcina să asigure legătura permanentă cu noua organizaţie internaţională şi să îndeplinească obligaţiile ce decurg din această sarcină.

Seminarul internaţional pentru învăţămîntul politehnic constituie forma de organizare şi instrumentul de acţiune pentru conlucrarea pedagogilor din ţările socialiste în vederea atingerii scopului comun: educarea multilaterală a tineretului. El va contribui la dezvoltarea învăţămîntului în fiecare ţară socialistă, la educarea comunistă a tineretului. Intîlnirile anuale pe care le va organiza pentru specialiştii în probleme'e învăţămîntului politehnic, schimbul de reviste, cărţi, filme, informaţii vor ajuta şcoala şi pedagogii să păşească mai sigur înainte pe drumul politehnizării învăţămîntului.

Conf. univ. ANGHEL MANOLACHE

In vizită la Sindicat

In ziua de 14 februarie a.c., tovarăşii Boian Petrov Boicev şi Gheorghi Dimitrov Fedin, membri ai delegaţiei de învăţători şi profesori din R.P. Bulgaria au făcut o vizită la sediul C.C. al S.M.I.C. Cei doi oaspeţi au fost primiţi de către tov. I. Nistor, preşedintele C.C. al S.M.I.C., şi Niky Atanasiu, vicepreşedinte al C.C. al S.M.I.C.

Oaspeţii s-au interesat de organizarea sindicatului nostru şi au relatat aspecte din activitatea organelor sindicale din instituţiile de învăţămînt din Bulgaria.

BIATA GĂINĂ

INSPECTORUL: — Ce-i asta, tîrtate? Mi-ai adus şcoala aici?
PROFESORUL: — Păi, măcar să vedeţi cum arată!

(Desen de I. DORU)

FLORENTIN PIŢIGOI era un om chibzuit. Şi mai avea o însuşire. Era tenor. De cînd a devenit învăţător, ambele însuşiri i-au fost de mare folos. Cînd avea Florentin Piţigoi oră de muzică, modulaţiile glasului lui de tenor se legănau prin toate sălile şcolii. Se opreau oamenii în uliţă să-l asculte. Şi cine era solistul corului din sat? Cînd începea Florentin Piţigoi:

„N-am venit la voi la şură,
Ano, lugojano..."

oftau toate fetele satului de înduioşare.

Cît despre chibzuinţă, fetele satului oftau şi mai avan. Căci rar un om tînăr atît de gospodar ca Florentin Piţigoi. Din indemnizaţia de instalare şi din primele chenzine şi-a luat mobilă în rate, radio şi un rînd nou de haine. Ba, ascultînd sfatul celor încîntaţi de vocea lui, şi-a cumpărat, pentru a avea ouă proaspete — de băut crude — şi o găină. Ouătoare.

De aci i s-a tras însă. De fapt, nu atît lui Florentin Piţigoi, cît bietei găini. Şi nu direct. Dar a fost un concurs de împrejurări tragice.

Mai întîi a fost un lucru mărunt. Florentin Piţigoi, avînd un interes la oraş — trebuia omul să-şi facă radiografie la o măsea — a depus o scurtă cerere la secţia raională de învăţămînt: două zile de concediu. Radiografia şi drumul. Pe urmă a renunţat la concediu. A fost la oraş într-o zi liberă. Aşa că nu s-a interesat de cerere, n-a luat-o, n-a dat-o directorului, n-a lipsit de la ore — nimic.

La chenzină însă — două zile de leafă reţinute. Mare lucru nu-i, dar pentru un om chibzuit ca Florentin Piţigoi, cu toată leafa chivernisită la ban, chestiunea deranja. Invoit de director, care se minuna şi el, Florentin Piţigoi se duse la secţie, să lămurească. Dădu de un inspector nervos: „Fleacuri! Ai cerere? Ai! Nu mă interesează! Scurt!".

Cu greu, dar se resemnă. Mai tăie din tainul de porumb al găinii. Să mai ciugulească şi ea prin curte. Şi găina, înţelegătoare, a continuat să-i ouă.

Curînd însă, la o altă chenzină, se pomeni iar dijmuit: cică pentru bilete la un festival raional al cooperaţiei.

— N-am fost şi nici nu mă duc — se frînse la o notă înaltă vocea lui curată de tenor. La secţie însă de data aceasta era un alt inspector. Unul convingător. Îi vorbi de necesitatea justei folosiri a timpului liber, de utilitatea ridicării nivelului cultural, de importanţa cooperaţiei. Florentin Piţigoi se resemnă iar. La festival nu se duse, dar mai tăie un pic din porţia găinii. Iar găina, tot înţelegătoare...

Dacă s-ar fi sfîrşit aici! Dar chenzinele veneau tot scurtate. Nu cu mult. Dar permanent. Pentru o nouă pereche de bilete de festival, pentru absenţa la o şedinţă la secţia raională, drept „cotă-parte" pentru o bicicletă necesară secţiei...

Pînă cînd, la o zi de chenzină, brusc, aceasta nu mai veni de loc. Şi nu numai pentru Florentin Piţigoi. Pentru toată şcoala. Fu ca într-o zi capricioasă de primăvară tîrzie: întîi se înnourează, picură, picură ore întregi cîte un pic şi, dintr-o dată, se porneşte o ploaie cu clăbuci, iar răspunsul secţiei — senin ca cerul după o asemenea ploaie:

— Am întîrziat puţin cu statele...

De aici se precipitară evenimentele. A fost luptă mare. Florentin Piţigoi şi alţii, cu directorul în frunte, atacau. La secţia de învăţămînt. De la secţia de învăţămînt la cea financiară. De la secţia financiară la cea de învăţămînt. Uşi trîntite, pumni în masă, nervi...

Găina, săraca, se ouă înainte. Florentin Piţigoi mai trecea pe acasă, mai bea un ou să-şi dreagă vocea şi o lua de la capăt. Şi într-un îureş final, cu tot colectivul şcolii, reuşi în sfîrşit să pornească pe drumul victoriei. Evenimentele, cum am spus, se precipitară. Pe lîngă chenzina bucuroasă, care ieşi, în sfîrşit, ieşiră la iveală şi istoriile neplăcute cu reţinerile, ieşiră din secţie şi inspectorii — şi cel nervos şi cel convingător — ieşi în sfîrşit şi Florentin Piţigoi de la casierie, cu banii în buzunar.

Primul gînd — la găina cea înţelegătoare. Primul drum — după un sac de porumb. Un munte de boabe veni la găina lui Florentin Piţigoi. Dar — ah, capriciile astea! — tocmai acum, cînd găina avea mîncare din plin, ea începu, nefericita, să se ouă mai rar. De unde înainte, chiar iarna, îi oferea lui Florentin Piţigoi cel puţin trei ouă pe săptămînă, începu să se ouă doar de două ori în aeest interval.

Florentin Piţigoi nu spuse nimic în prima săptămînă. Tăcu şi în a doua. Şi în a treia. Dar în cea de a patra săptămînă, răscolit în cele mai negre amintiri, se năspusti ingrat la biata găină:

— Şi tu îmi faci reţineri?!? — strigă el exasperat, cu frumoasa-i voce de tenor. Şi îi suci gîtul.

Pentru că era o biată găină...

VALENTIN SAPUNA

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 459 — Vineri 21 februarie 1958 — 4 pagini 25 bani

In acest număr:

• *DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE (In dezbaterea adunării generale. Insemnări pe marginea unui concurs).*

• *CONSFATUIRILE RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE (Instrucțiunile Ministerului Invățământului și Culturii).*

• *PENTRU INLATURAREA SUPRAINCARCARII (Din scrisorile către redacție).*

• *DIN ȚARA VECINA ȘI PRIETENA — REPUBLICA POPULARA UNGARA*

• *PEDAGOGII DIN COLONII CER UN INVAȚAMINT NAȚIONAL.*

• *ORGANIZAREA ȘI LUPTELE EDUCATORILOR CHILIENI — de Cesar Godoy Urrutia.*

ÎN PREAJMA ALEGERILOR

Realizări

In toate regiunile patriei noastre s-au răspîndit zilele acestea chemările consiliilor regionale ale Frontului Democrației Populare. Ele au găsit un larg răsunet în rîndul tuturor alegătorilor — bărbați și femei, tineri și virstnici, aparținînd tuturor naționalităților conlocuitoare. Înfățișînd realizările obținute în diferite domenii de activitate, chemările vorbesc, desigur, și despre realizările învățămîntului.

...Amintiți-vă, de pildă, cum arăta regiunea CONSTANȚA în anii regimului burghezo-moșieresc. Astăzi, ea este o regiune în continuă înflorire. De la ultimele alegeri pentru sfaturile populare, în regiunea Constanța au fost construite 7 localuri de școală, spațiul școlilor existente s-a mărit cu încă 27 săli de clasă. Numărul elevilor a ajuns la 78.500, dintre care 5.500 în școlile medii. In regiune funcționează numeroase școli în limbile naționalităților conlocuitoare.

In Manifestul Consiliului regional al F.D.P.-HUNEDOARA se arată că învățămîntul a luat o mare dezvoltare în această regiune altădată oropsită. Cele 712 școli elementare și medii din regiune sînt frecventate de 52.222 elevi, iar numărul studenților de la Institutul de mine din Petroșani a crescut în anul școlar 1957—1958 la 677 studenți față de 244 cîți erau în anul școlar 1948—1949. In regiune funcționează acum 3.137 cadre didactice față de 1.203 cîte erau în anul 1938—1939.

...In nordul țării, într-o regiune uitată de regimul burghezo-moșieresc, BAIA MARE, existau în 1947 668 de școli de 4 și 7 ani și 14 școli medii și profesionale. Azi, numărul școlilor de 4 și de 7 ani a crescut la 785, iar al școlilor medii și profesionale la 34. O puternică înflorire a cunoscut în regiune și învățămîntul în limbile naționalităților conlocuitoare. In 248 de școli de toate gradele învață aproape 27.000 de copii maghiari, ucraineni, germani.

...Să trecem dincolo, în celălalt capăt al țării, în regiunea IAȘI. Și aici alegătorii au aflat cu mîndrie, din Chemarea Consiliului regional al F.D.P., de realizările de seamă ale învățămîntului public. Numărul școlilor de 4 ani din regiune a crescut de la 796, cîte erau în 1948, la 836 în 1957, al școlilor de 7 ani de la 138 la 201, iar numărul școlilor medii de la 13 la 17. Numărul elevilor a crescut de asemenea, în ultimii 9 ani, de la 81.745 la 83.181 în clasele I—IV, de la 10.405 la 16.853 în clasele V—VII și de la 3.187 la 4.267 în învățămîntul mediu, iar al cadrelor didactice de la 3.723 la 4.831. Și învățămîntul superior a cunoscut o puternică dezvoltare. Dacă în 1938 funcționa în Iași numai o instituție de învățămînt superior cu 2.100 de studenți, astăzi sînt 4 instituții cu 8.000 studenți, dintre care 3.200 primesc burse de stat. S-a îmbunătățit mult situația căminelor și cantinelor studențești.

...CRAIOVA era odinioară regiunea marilor latifundiari și totodată regiunea celui mai adînc obscurantism. Citiți însă ceea ce se scrie acum în Chemarea Consiliului regional F.D.P.: „In regiunea Craiova numărul școlilor de 4 ani a ajuns la 1011, iar al elevilor a crescut cu 56 la sută față de anul 1944. Au fost construite prin autoimpunere și din bugetul statului 248 de școli. Institutul agronomic și Facultatea electrotehnică din Craiova, înființate în anii regimului democrat-popular, au crescut cadre tinere de specialiști pentru economia noastră națională. Numai Institutul agronomic a dat peste 600 de ingineri agronomi și ingineri mecanizatori care lucrează în agricultură".

...Toți cei care iubesc frumoasa noastră Capitală au citit cu justificată mîndrie Chemarea Consiliului orășenesc BUCUREȘTI al F.D.P. Minunate realizări în industrie, pe tărîm social-cultural și deci succese de seamă și în domeniul învățămîntului public. In București există 44 de facultăți ale institutelor de învățămînt superior, cu peste 40.000 de studenți, față de 13 facultăți cu mai puțin de 18.000 studenți în 1938. In anii regimului democrat-popular au fost înființate 7 noi institute de învățămînt superior. Pentru a îmbunătăți condițiile de studiu și de viață ale tineretului au fost create noi laboratoare și biblioteci, cămine și cantine, instituții culturale. Un mare număr de elevi și studenți primesc burse și indemnizații de merit la învățătură. In ultimii doi ani au fost create 22 noi școli elementare, s-au construit 76 săli noi de clasă, s-au înființat școli muncitorești serale și fără frecvență.

Învățători agitatori

In întîmpinarea alegerilor, pedagogii din raionul Drăgănești-Vlașca depun o însuflețită muncă de agitație. După îndeplinirea îndatoririlor școlare—prima și cea mai importantă sarcină a lor, în care sînt hotărîte să obțină succese tot mai mari — cadrele didactice desfășoară activitate obștească la căminul cultural, organizînd conferințe, coruri, serbări etc. Cadrele didactice din comuna Prunaru pregătesc pentru ziua de 2 martie un spectacol cu piesa „Scrie, prefectule!" Locuitorii comunei Comoara vor vedea în curînd la căminul cultural piesa de teatru „Bărbatul fără opinci" și vor asculta corul „Hai la vot", pregătite, de asemenea, cu ajutorul învățătorilor și profesorilor. In comuna Letca Veche învățătorii Ion Taraulea, Dumitru Zgubea, Maria Preda și Anghel Pietreanu au prezentat la căminul cultural monologurile „Ecoul", „Conul Tache"; „Podul" și „Așa a fost odată", care satirizează alegerile din trecut.

Atrăgînd un mare număr de tineri, pedagogii din comuna Naipu au organizat echipe de dans și coruri care vor da spectacole în cinstea alegerilor. In comuna Comoara învățătorii au organizat două seri culturale cu tema „Alegerile de altădată și de azi", iar în comuna Bălăria au alcătuit un bogat repertoriu artistic legat de alegeri.

Numeroși învățători și profesori din raion popularizează în rîndurile cetățenilor Chemarea Consiliului regional F.D.P. București. La casa alegătorului din comuna Tîrnava țăranii muncitori ascultă conferințele ținute de pedagogi, în care aceștia vorbesc despre realizările obținute de sfaturile populare.

Cadrele didactice din comuna Răsuceni au organizat, la casa alegătorului din comuna lor, întîlniri între cetățenii tineri și cei în vîrstă, la care aceștia din urmă au vorbit despre alegerile din trecut, arătînd cum încercau stăpînitorii de odinioară să înșele poporul.

GH. FLEANCU

Bilanț și perspective

Străvechea așezare a Sibiului cunoaște în aceste zile premergătoare lui 2 martie obișnuitele momente de pregătire a alegerilor de deputați în sfaturile populare: afișe cu listele circumscripțiilor electorale și cu prezentarea candidaților, anunțuri ce vestesc locurile unde cetățenii se întîlnesc cu viitorii gospodari ai treburilor obștești discutînd laolaltă despre cele ce s-au făcut și ceea ce doresc oamenii să fie înfăptuit pentru ei, pentru orașul lor.

Asemenea întîlniri între candidați și alegători au loc în cele mai diferite puncte ale Sibiului. Dar cum reporterul nu poate fi peste tot în același timp, să ne oprim la întîlnirea ce se desfășoară la casa alegătorului nu de mult amenajată în clădirea școlii profesionale de construcții. Aici, la întîlnirea cu tov. Matei Möss, directorul școlii elementare cu limba de predare germană din cartierul Turnișor, candidat în circumscripția electorală regională nr. 61, au venit peste 150 de cetățeni.

Discuțiile se leagă repede, firesc. Oamenii îl cunosc pe candidat din viața de toate zilele, cînd au avut de rezolvat attea probleme împreună. Mulți i-au fost elevi, alții au copii ce învață în școala pe care o conduce. Cetățenii își amintesc cîte s-au înfăptuit în orașul lor în cei doi ani care au trecut de la ultimele alegeri de deputați în sfaturile populare. Rețeaua de gaz metan s-a extins pe mai multe străzi, fiind acum cu 11.000 m.l. mai întinsă ca în 1956; rețeaua iluminatului electric este și ea mai mare cu 12.000 m. l. Parcuri și zone verzi au apărut în locul terenurilor virane, creînd mai multe posibilități de recreare celor mari și de joacă celor mici.

Despre aceste înfăptuiri au vorbit mulți cetățeni. Dar ei au arătat și cîte mai sînt de făcut. Maria Ferezan, Olimpia Tomaș, Solomon Pavel, M. Vintilă, Popa Savu au făcut propuneri concrete privind repararea unor străzi, mărirea debitului de apă în diferite puncte ale orașului, întreținerea fondului de locuințe, precum și propuneri privind diferite probleme ale muncii școlilor din oraș.

...Oamenii vorbesc cumpănit, candidatul notează fiecare propunere și sugestie. Cetățenii își exprimă, o dată cu dorințele, și hotărîrea lor de a fi mereu alături, cu fapta, la realizarea fiecărui lucru nou. Cetățenii spun ce au de spus cu convingerea că propunerile lor vor fi împlinite. Îl știu pe candidat, l-au avut alături în multe acțiuni obștești și îl cunosc ca pe un profesor de frunte, un al doilea părinte al copiilor lor. De aceea, nu se îndoiesc de el.

...Profesorul Matei Möss a stat la sfat pînă tîrziu cu alegătorii. S-a stabilit, la întîlnirea aceasta, și un bilanț, dar s-au trasat și perspective, planuri de viitor care vor deveni fapte ce vor duce la o nouă înfrumusețare a bătrînei așezări a Sibiului.

HORIA ȘERBAN

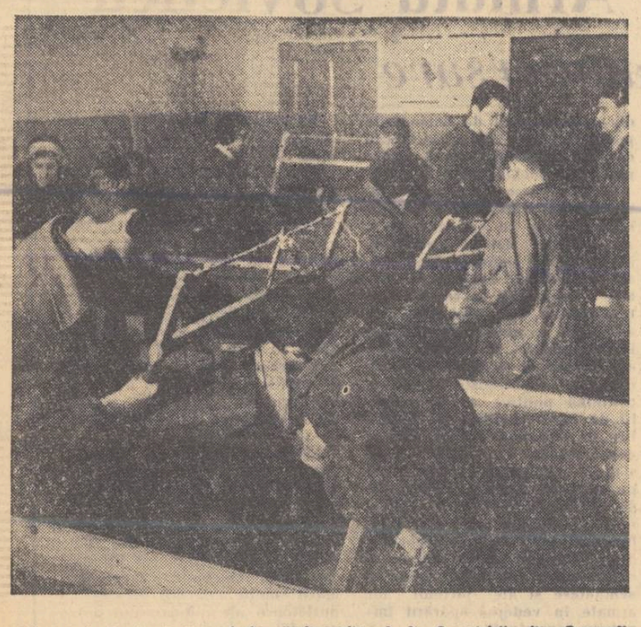

Într-o oră de lucru manual în școala medie „I. L. Caragiale" din București.

Glorioasa Armată Sovietică

la a 40-a aniversare

Studierea mitralierei în cadrul unei grupe din Divizia „M. Kalinin" din Taman

La 23 februarie, Armata și Flota Maritimă Militară Sovietică împlinesc patru decenii de glorioasă existență.

Forțele Armate Sovietice au fost create după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie pentru apărarea primului stat socialist din lume, împotriva căruia se ridicau plini de ură imperialiștii de pretutindeni și gărzile albe contrarevoluționare.

Încă de la început Armata Sovietică, puternică prin conștiința ei revoluționară, prin devotamentul ei nețărmurit pentru cauza socialismului, s-a afirmat ca scut de nădejde al tinerei puteri sovietice. La 23 februarie 1918, la Pskov și Narva, ea a dat lovituri nimicitoare invadatorilor imperialiști germani, barîndu-le drumul spre leagănul revoluției — Petrograd. Ziua acestor prime victorii a devenit ziua de naștere a Armatei Sovietice.

Trei ani și mai bine au trebuit să lupte poporul sovietic și armata sa împotriva trupelor înarmate pînă în dinți ale celor 14 state imperialiste intervenționiste și a forțelor contrarevoluției interne. In această nobilă luptă de salvgardare a patriei socialiste ele au avut alături, într-o solidaritate frățească, întreaga clasă muncitoare internațională. Lozinca „Jos mîinile de pe puterea sovietică" răsuna în întreaga lume. Proletariatul romîn a desfășurat viguroase acțiuni în apărarea revoluției ruse. Aceste acțiuni au avut ecou și în rîndul soldaților care în multe părți s-au ridicat împotriva intervenției antisovietice. Pentru apărarea puterii revoluționare sovietice au luptat cu arma în mînă bataliane și gărzi revoluționare romîne organizate la Odesa. Mulți romîni au luptat sub comanda unor vestiți eroi ai războiului civil — Ceapaev, Kotovski, Lazo, Sciors.

Victoria Armatei Sovietice împotriva dușmanilor puterii sovietice a adeverit cuvintele inspirate ale lui Lenin care a arătat că „niciodată nu va fi învins poporul în sînul căruia muncitorii și țăranii și-au dat seama, au simțit și au văzut, în majoritatea lor, că ei apără propria lor putere,... puterea celor ce muncesc".

In anii construcției socialiste pașnice, Armata Sovietică s-a bucurat de toată grija P.C.U.S. și a poporului sovietic, care i-au pus la dispoziție tot ceea ce-i era necesar pentru îndeplinirea nobilei ei misiuni.

Poporul sovietic și armata sa au trebuit să treacă un greu examen în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. In timpul acestei sîngeroase încleștări cu barbarii fasciști, orînduirea socială și de stat sovietică, Armata Sovietică conduse și însuflețite de Partidul Comunist și-au dovedit invincibilitatea. Începînd cu bătălia de la Moscova și terminînd cu cucerirea Berlinului, Armata Sovietică a străbătut un drum plin de victorii, s-a acoperit de nepieritoare glorie. In acest greu război poporul sovietic a dat pilda unui eroism fără seamăn în istorie.

Victoriile istorice ale Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial au creat condiții pentru ca un șir de popoare din Europa și Asia să-și ia soarta în propriile mîini, să-și dezvolte lupta de eliberare națională și socială, rupîndu-se din sistemul imperialist și pornind pe calea socialismului. In condițiile create de ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice, poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, a înfăptuit insurecția armată populară, care a fost organizată și pregătită din vreme de către partid. In urma insurecției armate din august 1944 a fost dărîmată dictatura militaro-fascistă și Romînia s-a alipit la coaliția antihitleristă. Armata Romînă a pornit lupta alături de glorioasa Armată Sovietică, aducîndu-și contribuția sa la victoria finală asupra fascismului german. In lupta comună purtată pe frontul antihitlerist s-au cimentat prietenia și frăția de arme romîno-sovietice.

Victoria de importanță istorică mondială obținută de Armata Sovietică împotriva fascismului german și a militarismului japonez au arătat că Armata Sovietică este de neînvins.

Capacitatea combativă a Armatei Sovietice a crescut mult în perioada postbelică. In zilele noastre, pe baza avîntului general al economiei U.R.S.S., a uriașelor progrese ale științei și tehnicii sovietice, Armata Sovietică a fost transformată radical și înzestrată cu armament și tehnică de luptă de prim rang. Ea a fost pe deplin mecanizată și motorizată, dispune de armament atomic și termonuclear variat, de puternice arme rachetă cu mare rază de acțiune, inclusiv racheta balistică intercontinentală. Armata Sovietică este capabilă să facă față oricăror misiuni și încercări oricît de grele ar fi ele. Izvorul trăiniciei și forței Armatei Sovietice constă în orînduirea socială și de stat sovietică, în conducerea sa de către Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Orînduirea socială și de stat sovietică, politica P.C.U.S. au determinat caracteristicile Armatei Sovietice ca armată de tip nou, fundamental deosebită de armatele imperialiste. Aceste caracteristici constau în faptul că ea este armata muncitorilor și țăranilor eliberați, armata frației dintre popoarele sovietice, apărătoarea independenței și libertății statului socialist. Ea este educată în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei și respectului față de oamenii muncii din toate țările, în spiritul apărării și menținerii păcii între popoare. Armata Sovietică, ca prima armată de tip nou din lume, constituie un exemplu viu pentru toate armatele statelor socialiste.

Aplicînd în viață principiile marxist-leniniste cu privire la apărarea patriei socialiste, par-

Colonel CONST. ANTIP

(Continuare în pag. 2)

FIXAREA CUNOȘTINȚELOR — MOMENT IMPORTANT AL LECȚIEI

Una din principalele cauze ale supraîncărcării elevilor o constituie adesea faptul că lecția nu este în așa fel construită încît să asigure însușirea temeinică a cunoștințelor predate. Atunci cînd elevii își însușesc încă din clasă, în mod trainic, noțiunile de bază, munca lor acasă este mai ușoară și le cere timp mai puțin. Și dimpotrivă, atunci cînd nu se iau măsuri ca elevii să asimileze materialul la orele de curs, ei trebuie să muncească prea mult acasă și de multe ori rămîn cu goluri în cunoștințe. Iată de ce în lupta împotriva supraîncărcării capătă o mare însemnătate asigurarea fixării cunoștințelor în timpul lecției.

Conform unuia dintre cele mai cunoscute principii pedagogice, elevii trebuie nu numai să înțeleagă cunoștințele, dar și să și le însușească temeinic, să le memoreze, să le transforme într-un bun al minții lor. Astăzi importanța consolidării cunoștințelor în vederea aplicării lor în practică a crescut considerabil. Politehnizarea învățămîntului nu este posibilă fără însușirea temeinică a bazelor științelor.

Dar toate acestea le cunoaștem prea bine. Tot atît de bine cunoaștem și unele forme de consolidare a cunoștințelor, ca de exemplu recapitularea periodică și cea finală. Există însă un aspect al consolidării cunoștințelor pe care discuțiile pedagogice l-au vitregit pînă acum. Este vorba de fixarea cunoștințelor în cadrul lecției.

Indicațiile metodice privind acest aspect sînt pînă acum foarte sărace. Ce-i drept, numeroși învățători și profesori îl realizează cu multă pricepere. Nu toți, însă. Se întîmplă chiar ca unele cadre didactice cu bună pregătire să arate fixării cunoștințelor în cadrul lecției o nejustificată subapreciere. In desfășurarea lecțiilor, fixarea se reduce de multe ori la repetarea mecanică, de către elevii mai bine pregătiți, a celor predate. Adesea se și trece chiar peste această verigă a lecției, sub pretextul lipsei de timp. Dar parcurgînd materia fără a te îngriji dacă elevii și-au însușit-o nu rezolvi, desigur, problema supraîncărcării. Dimpotrivă, poți ajuta la evitarea supraîncărcării dacă asiguri la lecție o asimilare atît de profundă a cunoștințelor încît elevii să nu mai aibă mult de învățat acasă.

Cele arătate pînă aci ridică însă problema dacă fixarea cunoștințelor este totdeauna necesară în lecția în care transmitem un nou material. Ca o verigă separată a lecției, desigur, nu e necesară totdeauna, mai ales la clasele mari. Ar fi un lucru mecanic s-o includem în plan și s-o realizăm la lecție atunci cînd scopul și condițiile acesteia nu o cer. Preocupare pentru fixarea cunoștințelor trebuie să existe însă totdeauna. In această privință mi se pare foarte importantă distincția pe care cercetătoarea sovietică G. Balaniuk o face între formele fixării inițiale: „Prima formă este aceea în care fixarea noului material se desfășoară concomitent cu procesul expunerii lui de către profesor. In acest caz, expunerea fiecărei teze fundamentale este însoțită de o serie de procedee de fixare. A doua formă este aceea în care fixarea are loc numai după expunerea în întregime a noului material de către profesor... A treia formă cuprinde ambele forme de fixare a cunoștințelor, adică în acest caz fixarea noului material se face atît în procesul de expunere, cît și după expunerea lui" [1]).

Așadar, modalitatea fixării se hotărăște lecție de lecție, de la caz la caz. Condițiile foarte variate în care se desfășoară lecția impun metode tot atît de variate de a organiza fixarea. In cele ce urmează ne vom opri numai asupra metodelor folosite în cazurile în care lecția impune o verigă special destinată fixării.

Dacă urmărim munca învățătorilor și profesorilor care izbutesc să transmită elevilor lor cunoștințe într-adevăr trainice, remarcăm că ei asigură fixarea în legătură cu întreg sistemul predării și consolidării cunoștințelor. Desfășurîndu-se conform unui sistem bine chibzuit, activitatea lor determină o continuă repetare a celor învățate. Cunoștințele mai vechi sînt continuu activate, integrate în noi asociații logice, aplicate la cazuri diferite, fixarea lor constituind un proces foarte dinamic. La fiecare lecție, fixarea cunoștințelor este gîndită de pedagogii fruntași ca o parte a acestui sistem didactic și este menită să pregătească, la rîndul ei, viitoarele recapitulări mai largi. Dacă fiecare lecție este o creație originală, adecvată scopului și condițiilor, fiecare „fixare" e un element component, foarte mobil, al acestei creații.

In multe cazuri fixarea se realizează prin operația logică a grupării cunoștințelor. Este vorba, desigur, de cazurile în care aceasta n-a fost concepută ca o parte a transmiterii noilor cunoștințe. O schemă, un plan, fragmentarea pe idei logice, un tabel cronologic constituie procedee care pot fi folosite în acest scop la istorie, geografie, fizică, limba și literatura romînă și alte obiecte de învățămînt. O astfel de fixare este pregătită nu numai prin felul în care s-a predat lecția respec-

MIRCEA ȘTEFAN
lector la Universitatea „C. I. Parhon"

(Continuare în pag. 3)

DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE

ÎNSEMNĂRI
pe marginea unui concurs

Desfășurarea fazei regionale a concursului formațiilor artistice de amatori ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură este un eveniment care se cuvine să fie consemnat, deoarece a oglindit marile posibilități de care dispun organizațiile sindicale din școli pentru a desfășura, pe lîngă munca la clasă, și o bogată activitate cultural-artistică în rîndul maselor muncitoare.

In regiunea Cluj, la această fază a concursului s-au prezentat 30 de formații artistice, 25 de soliști vocali, instrumentiști, dansatori și un număr de recitatori și cititori artistici. Artiștii amatori s-au străduit să prezinte un repertoriu corespunzător, să interpreteze cît mai bine. S-a remarcat în mod deosebit echipa de teatru a organizației sindicale din comuna Beclean, care are în repertoriu nu mai puțin de 7 piese, unele dintre ele fiind reprezentate de mai multe ori pe scenele din Năsăud, Bistrița și Gherla. La concurs, echipa de teatru din Beclean a prezentat piesa „Răfuiala" de T. Vornic. Printr-un joc simplu și natural, interpreții au reușit să dea viață personajelor și să transmită auditoriului mesajul piesei. Unii dintre ei au dat dovadă de adevărată măiestrie artistică. Cu greu ți-ar veni să crezi, de pildă, că învățătoarea Dumitra Mureșan, interpreta Mariei din „Răfuiala", nu este actriță de profesie, atît de minunat a știut să se transpună în rolul respectiv. Un cuvînt de laudă merită și profesorul Ștefan Vlăduțiu, căruia i se datorește regia piesei.

Un succes asemănător au obținut și brigăzile artistice ale organizațiilor sindicale din comunele Hida, raionul Jibou, și Teaca, raionul Bistrița. Dacă brigada de agitație din comuna Hida a știut să aleagă subiecte din viața școlii și să le prezinte interesant, cea din comuna Teaca s-a distins mai cu seamă prin calitatea interpretării. Toate aceste trei formații s-au clasat pe primul loc.

A cules multe aplauze la concurs și corul învățătorilor și profesorilor din Cîmpia Turzii și din împrejurimi. Felul cum a interpretat acest cor, de pildă, „Țarina de la Abrud" a entuziasmat auditoriul. Învățătorul Nicolae Botezan, dirijorul corului, a știut să imprime formației multă finețe artistică în execuție. Cu atît mai mult trebuie apreciată prezentarea ireproșabilă a corului cu cît ținem seama că mulți dintre coriști, pentru a participa la repetiții, trebuiau să parcurgă de două ori pe săptămînă kilometri întregi.

Comitetul sindical din Gherla s-a prezentat la concurs cu o orchestră și o echipă de dansuri, amîndouă clasîndu-se pe locul întîi. Echipa de dansuri, formată din învățători și profesori cu părul albit de ani, are meritul că a prezentat un vechi dans popular românesc din Ardeal, „Romana", despre care numai bătrînii își mai aduc aminte și care era pe cale de dispariție. Dansul a fost interpretat cu multă finețe și eleganță.

Cu un dans luat din folclorul local maghiar s-a prezentat și echipa școlii medii din Huedin, care s-a distins atît prin interpretarea dansului cît și prin frumusețea costumelor.

Echipa de păpușari din Bistrița, singura echipă de păpușari care a participat la concurs, a prezentat și ea un program frumos. Credem că este necesar să se dea o mai mare atenție dezvoltării teatrelor de păpuși în cadrul organizațiilor sindicale din învățămînt, dată fiind importanța lor ca mijloc de educare a copiilor.

Desfășurarea fazei regionale a concursului a scos în evidență preocuparea multor organizații sindicale pentru îmbunătățirea continuă a muncii cultural-artistice. A ieșit însă în evidență, totodată, că unele comitete sindicale, deși cu multe posibilități, nu s-au îngrijit de loc de această problemă, manifestînd delăsare și lipsă de interes. In această situație se află comitetul sindical din orașul Cluj, care nu a prezentat nici o formație artistică, nici măcar la faza raională, sau comitetul sindical Turda, unde activitatea cultural-artistică lîncezește, deși cu ani în urmă ea se dezvoltase frumos.

Multe formații artistice ale muncitorilor din învățămînt au activat pînă acum fără a avea o îndrumare din partea unor cadre de specialitate. Socotim că ar fi necesar ca acele comitete sindicale care au formații ce s-au clasat pentru faza interregională să facă tot ce le stă în putință pentru a asigura o astfel de îndrumare, apelînd la ajutorul instituțiilor de artă din Cluj, să le sprijine într-o pregătire cît mai temeinică a echipelor.

PETRE BUCȘA
Cluj

Cu ocazia centenarului industriei petrolifere, la clubul „M. Eminescu" din noul oraș Lucăcești s-a deschis o expoziție ilustrînd aspecte din istoria extragerii petrolului. Elevii din localitate vizitează cu interes expoziția.

ELEVII CINSTESC
trecutul școlii lor

Zile cu zor de muncă, specifice ajunului unui eveniment deosebit. Pionierii și elevii clasei a VI-a a școlii medii nr. 1 „Andrei Șaguna" din Orașul Stalin lucrează fără preget. Pregătesc adunarea pionierească cu tema „Școala noastră dragă", care-i va ajuta să cunoască și mai bine, și mai adînc trecutul școlii în care învață. Pe drept cuvînt se mîndresc elevii cu școala lor. Aici au predat, cu zeci de ani în urmă, Ciprian Porumbescu, Gheorghe Dima, Iacob Mureșan. Printre absolvenții școlii s-au numărat poeții St. O. Iosif, Octavian Goga, Eugen Jebeleanu.

„Să fim demni urmași ai celor ce au făcut în trecut faima școlii" — este cuvîntul de ordine care însuflețește întreaga activitate a fiecărui elev din clasa a VI-a, clasă fruntașă pe școală. Cuvîntul acesta de ordine — concretizat în note bune la învățătură, comportare demnă, tovărășească față de colegi — ei vor să-l transmită, drept chemare, tuturor elevilor școlii. Ei înșiși îl îndeplinesc cu rîvnă. Cercetînd notele din catalog, ascultînd răspunsurile la lecții nu este greu să recunoști că elevii clasei a VI-a obțin succese în strădania lor de a fi demni urmași ai înaintașilor.

Pregătind adunarea cu tema „Școala noastră dragă", elevii au avut multe idei interesante. In sala unde urma să aibă loc adunarea, au organizat o expoziție. Intr-o parte a sălii sînt panouri cuprinzînd fotografii ale directorilor, profesorilor și ale unor absolvenți ce au făcut cinste școlii și țării și cu care se mîndrește și astăzi poporul nostru. In altă parte a sălii au organizat un colț cu material didactic datînd din anii de început și următori ai școlii. Unele materiale servesc doar ca piese de muzeu. Ele amintesc de greutățile de care se izbeau în trecut cadrele didactice în predarea cunoștințelor. Cei ce au asistat la adunare au avut posibilitatea să compare situația de atunci cu cea de astăzi cînd, prin grija partidului și guvernului, școala a fost înzestrată cu un bogat și variat material didactic. Grija pe care o poartă statul nostru democrat-popular școlii constituie pentru elevi un puternic îndemn de a se strădui să învețe cu sîrguință pentru a dobîndi cunoștințe temeinice, pentru a fi cît mai folositori patriei.

La adunare, pionierii și elevii au prezentat și un frumos program artistic. Elevul Radu Lupu — care este și un talentat compozitor — a interpretat la pian, pe lîngă bucăți de Ciprian Porumbescu și Gheorghe Dima, și compoziții proprii. Elevul Florea Andreescu a recitat poezii de St. O Iosif, Octavian Goga și Eugen Jebeleanu. Măiestria versului acestor poeți i-a dat și lui încredere să-și pună la încercare talentul, să învețe să dăltuiască cu migală versurile. A recitat aceste versuri la adunare, culegînd numeroase aplauze.

De altfel, sala a răsunat deseori de aplauze puternice — mărturii că străduințele pionierilor și elevilor, bine îndrumate de pedagogi și de instructoarea superioară de pionieri, au fost încununate de succes.

Reamintindu-și de trecutul școlii lor dragi, cinstind pe foștii profesori și elevi ai școlii, slujitori credincioși ai luminării poporului, pionierii și elevii și-au arătat dorința de a ajunge oameni destoinici, de a duce mai departe tradiția înaintașilor, de a-și sluji cu devotament patria pe care o iubesc cu înflăcărare.

Prof. ANTON VASILESCU
București

ÎN DEZBATEREA ADUNĂRII GENERALE

In ziua de 16 februarie a.c. a avut loc, la școala medie nr. 3 din Sibiu, adunarea generală pentru alegerea noului comitet de instituție. In darea de seamă prezentată la adunare și în discuții au fost analizate o serie de probleme importante ale activității politico-culturale din școală.

Participanții la discuții au arătat că, în scopul ridicării nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice, pentru îmbunătățirea predării și intensificării muncii de educare patriotică a elevilor, comitetul de instituție a acordat o mare atenție antrenării cadrelor didactice în învățămîntul politic. Au fost scoase în evidență succesele dobîndite în această acțiune — succese care se vădesc mai ales, în îmbogățirea conținutului lecțiilor de istorie, constituție, literatură etc. — precum și unele lipsuri (de exemplu, faptul că unii cursanți n-au frecventat tot timpul cu regularitate cercul de învățămînt politic, faptul că alții nu conspectează regulat materialul etc.) propunîndu-se și măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri.

Numeroase cadre didactice din școală, ca de pildă tovarășele Rodica Crăciun, Maria Sîrbu, Maria Popovici, Maria Molodăț, Melania Creangă etc., au ținut conferințe în cadrul filialei locale a S.R.S.C., la Universitatea muncitorească, în întreprinderi etc.

Comitetul de instituție s-a preocupat și de răspîndirea cărții în rîndurile cadrelor didactice. Numărul cititorilor din școală a crescut în ultimul timp cu peste 30% și s-au difuzat cărți în valoare de mii de lei.

Membrii de sindicat desfășoară o intensă activitate culturală și în rîndurile elevilor, contribuind în felul acesta la întărirea educației lor patriotice. Elevii au fost ajutați, de pildă, să se pregătească pentru concursul „Drumeții veseli". De asemenea, au fost mobilizați să participe la o serie de concursuri de desen, dintre care unele cu caracter internațional, la un concurs dramatic pe oraș, la concursul tinerilor naturaliști (la care elevii clasei a IV-a au ocupat locul întîi pe regiune) etc.

In momentul de față, activitatea culturală a membrilor de sindicat din școală se desfășoară mai ales în cadrul campaniei electorale.

In proiectul de măsuri adoptat de adunarea generală au fost înscrise numeroase măsuri menite să intensifice munca pentru ridicarea nivelului cultural al tuturor membrilor de sindicat din școală. Printre acestea se numără măsuri privind cuprinderea întregului personal de îngrijire la cercul de politică curentă mărirea numărului de abonamente la reviste, dezvoltarea activității membrilor de sindicat în cadrul formațiilor artistice etc.

MARIA POPOVICI
Sibiu

Știri din școli

Copiii învață să facă economii

La școala din comuna Cristian, raionul Sibiu, s-a statornicit o tradiție: la sfîrșitul fiecărui an școlar, elevii din clasele mai mari pleacă într-o excursie prin țară, folosind pentru aceasta banii economisiți de ei prin C.E.C.

Și în cursul acestui an școlar se desfășoară susținut acțiunea de economisire prin C.E.C. în vederea organizării excursiei. Toți elevii școlii au fie un libret, fie o foaie de economie.

Rezultate frumoase pe linia economisirii prin C.E.C. s-au obținut și la școlile din comunele Gurariului, Vești, Tălmaciu, Șura Mică și altele.

C. BOSINCEANU
Sibiu

Consfătuire cu cadrele didactice

La școala medie mixtă din Lupeni a avut loc, din inițiativa comitetului orășenesc P.M.R., o consfătuire a cadrelor didactice la care au participat și reprezentanți ai comitetului executiv al sfatului popular și ai întreprinderilor care patronează școlile.

A fost analizată situația la învățătură a elevilor în ultima perioadă și s-au stabilit o serie de măsuri privind ridicarea nivelului de predare și înlăturarea supraîncărcării elevilor și pedagogilor.

EMIL TETILEANU
Lupeni

Stație de radioficare

In comuna Budești, la școala de 7 ani, a fost montată și pusă în funcțiune o stație de radioficare.

Pentru funcționarea stației s-a format un comitet de redacție din elevi ai clasei a VII-a. De la stația de radioficare a școlii — separată de stația comunei — se transmit: emisiunile postului central de radio București I, programe speciale pregătite de cadrele didactice și elevi, muzică, basme, recenzii etc.

Prin emisiunile sale, această stație contribuie la ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, la îmbunătățirea disciplinei în școală.

ROȘU DUMITRU
Budești

Activiști pe tărîm obștesc

Majoritatea cadrelor didactice din regiunea Baia Mare participă activ la opera de culturalizare a satelor. Prin conferințe și expuneri cu ocazia adunărilor populare, în ședințele cu părinții, la cercurile culturale și la cercurile de citit, învățători și profesori ca Gheorghe Herța, din comuna Rogoz, Mihai și Georgeta Nap, din comuna Moisei, Mihai Valeanu și Ioan Ofrim din Borșa-Vișeu popularizează în rîndurile țăranilor muncitori realizările regimului nostru democrat-popular, răspîndesc cunoștințele științifice, explică evenimentele interne și internaționale etc.

In această perioadă, cadrele didactice din regiunea Baia Mare dau un sprijin susținut campaniei electorale. Învățătorii și profesorii din comunele Berbești, Dăsești, Ocna Sugatag, Vad, Strîmtura ș.a. scriu la gazetele de perete articole în care arată realizările obținute de sfaturile populare ale comunelor respective, contribuie la organizarea agitației vizuale etc.

MAXIMILIAN BOROS
Baia Mare

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Recent, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni privind organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice.

După cum se arată în aceste instrucțiuni, consfătuirile raionale ale cadrelor didactice se vor ține o singură dată pe an, în zilele de 28 și 29 iunie, și vor fi urmate de „Ziua învățătorului" care are loc la 30 iunie.

Bazîndu-se pe experiența unui întreg an școlar, cadrelor didactice le revine sarcina de a se pregăti cît mai temeinic pentru lucrările consfătuirilor din iunie și de a contribui la ridicarea nivelului științific și pedagogic al discuțiilor din cadrul consfătuirilor. De asemenea, secțiile de învățămînt și cultură, avînd timpul necesar pentru cunoașterea temeinică a activității colectivelor didactice de la toate școlile din raion (oraș), au posibilitatea să prezinte la consfătuiri un material complet și corespunzător.

Consfătuirile vor avea loc în toate raioanele și orașele de subordonare regională care au secții de învățămînt și cultură și se vor desfășura în ședințe plenare și pe secții. La ședințele plenare vor participa toate cadrele didactice din școlile elementare, medii, pedagogice, case de copii, case de pionieri, precum și cadrele didactice care predau obiectele de cultură generală în școlile profesionale și instructorii superiori de pionieri. La ședințele pe secții vor participa cadrele didactice pe specialități.

In ședința plenară, care va avea loc în ziua de 28 iunie, va fi expus referatul secției de învățămînt și cultură, după care vor urma discuții.

In prima parte a referatului, șeful secției de învățămînt și cultură va prezenta pe scurt: situația bazei materiale a școlilor, problema realizării învățămîntului general obligator, a planului de școlarizare la școlile elementare de 7 ani și medii (de zi și serale) și la școlile speciale, a planului de cuprindere a copiilor în casele de copii. In mod deosebit se vor analiza rezultatele obținute în cursul anului școlar în munca instructiv-educativă.

In partea a doua a referatului se va prezenta una din problemele urmărite de secția de învățămînt și cultură în cursul anului școlar în toate școlile sau în cîteva școli din raion ca problemă specială în munca instructiv-educativă din raionul (orașul) respectiv, ca de exemplu: educația patriotică, politehnizarea învățămîntului, supraîncărcarea elevilor, felul în care cadrele didactice asigură educația comunistă a elevilor o dată cu predarea obiectelor de învățămînt și altele.

In raioanele în care numărul cadrelor didactice de aceeași specialitate este restrîns, secțiile vor funcționa după cum urmează: limbă și literatură, istorie-filozofie, matematică-fizică-lucrări practice, științe naturale-geografie-chimie, desen-muzică-educație fizică și secția instructorilor superiori de pionieri.

La clasele I-IV se vor constitui secții separate pentru fiecare clasă, la care vor participa numai învățătorii care predau la o singură clasă. Pentru învățătorii care predau la două sau mai multe clase se va constitui o altă secție. Directorii de școli, case de copii și case de pionieri vor participa la secțiile corespunzătoare specialității lor.

In secții se pot discuta probleme ca: activitatea cu clasa în timpul lecției în vederea prevenirii supraîncărcării; îndrumarea studiului individual al elevilor și munca cu manualul ca mijloace importante pentru formarea deprinderilor de muncă independentă; contribuția obiectului respectiv la politehnizarea învățămîntului; cum s-a realizat predarea unor capitole dificile etc.

Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu C.C. al U.T.M. au stabilit ca tematica referatelor ce se vor prezenta în secțiile instructorilor superiori de pionieri să fie fixată anual de către secțiile de învățămînt și cultură raionale în colaborare cu comitetele raionale U.T.M. și aprobată de organele regionale respective.

Lucrările consfătuirilor se vor încheia în după-amiaza zilei de 29 iunie, în ședințe plenare, cînd șeful secției de învățămînt și cultură va prezenta concluziile și rezoluția. Rezoluția va oglindi măsurile ce se vor lua pentru înlăturarea lipsurilor constatate în munca unor școli și cadre didactice și va stabili tematica consfătuirii viitoare.

La 30 iunie, cadrele didactice vor participa la serbările organizate cu prilejul „Zilei învățătorului".

După încheierea lucrărilor consfătuirilor, la secția de învățămînt și cultură regională se va analiza modul cum s-au desfășurat consfătuirile și se vor fixa măsurile ce trebuie aplicate pentru îmbunătățirea activității școlilor. Pe baza rapoartelor secțiilor de învățămînt și cultură raionale, organele de învățămînt regionale vor înainta Ministerului Învățămîntului și Culturii, pînă la 20 iulie, un raport de sinteză asupra desfășurării consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice.

Pentru anul școlar 1957/1958 tematica consfătuirilor și colectivele de lucru vor fi stabilite de îndată de secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești) și vor fi aduse la cunoștința cadrelor didactice, prin directorii de școli, în prima ședință a consiliului pedagogic.

Intre 1—15 septembrie, în ședința consiliului pedagogic care precede deschiderea anului școlar, directorul școlii va prezenta proiectul planului de muncă anual alcătuit în lumina sarcinilor trasate de rezoluția consfătuirii din iunie. In acest plan vor fi incluse și problemele ce vor fi studiate și urmărite de colectivul respectiv pentru consfătuirea viitoare.

In aceeași perioadă se vor ține ședințe ale cercurilor pedagogice, pe clase sau specialități, în care cadrele didactice vor lua cunoștință de conținutul programelor și manualelor, se vor consulta reciproc cu privire la metodele noi ce vor fi folosite în muncă în anul ce urmează, la planurile calendaristice și la alte aspecte legate de metodica obiectului respectiv.

INFORMAȚII

Editura de stat didactică și pedagogică face cunoscut că dintre manualele de matematici superioare pentru clasa a XI-a prezentate la concurs n-a fost premiat și nici admis spre publicare nici un manual.

★

Admiterile în școlile muncitorești — cursuri serale și fără frecvență — s-au făcut pe bază de concurs, în limita locurilor prevăzute prin planul de școlarizare. Intrucît concursul de admitere s-a ținut încă din luna noiembrie 1957 și elevii admiși au început cursurile, Ministerul Învățămîntului și Culturii anunță că la această dată nu se mai pot face înscrieri. Cererile de acest fel adresate Ministerului Învățămîntului și Culturii sau organelor de învățămînt nu vor mai fi luate în considerare.

★

Atelierele de material didactic ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii aduc la cunoștință tuturor secțiilor de învățămînt și cultură și școlilor de toate gradele că în magazinul lor de difuzare a materialelor didactice din București, str. Șerban Vodă nr. 30—32, se găsesc manuale ce se folosesc în școlile agro-zoo-veterinare și care pot fi folosite în vederea politehnizării învățămîntului în școlile de cultură generală.

De asemenea, se găsesc aici materiale didactice cu caracter agricol, ca mulaje botanice, zoologice, veterinare, animale de rasă, plante, preparate anatomice etc. Acestea se pot procura fie cu numerar, fie prin virament.

★

Universitatea „C. I. Parhon" aduce la cunoștința studenților înscriși în anul de învățămînt 1957—58 la cursurile fără frecvență ale facultăților de matematică-fizică, științe naturale-geologie-geografie, filologie și științe juridice-administrative că pe data de 16 februarie a început activitatea cercurilor de studii. Informații suplimentare în legătură cu funcționarea acestor cercuri se pot primi de la secretariatele facultăților respective.

Din scrisorile către redacție

Pentru înlăturarea supraîncărcării

Numeroase scrisori sosite la redacția noastră arată că, în urma apariției instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice, în școli s-au luat măsuri concrete, utile elevilor și profesorilor.

După cum ne scrie tov. *D. Ciocîrlan*, șeful secției de învățămînt și cultură a orașului Craiova, toate colectivele pedagogice ale școlilor din oraș au discutat pe larg instrucțiunile ministerului, scoțînd la iveală cauzele care au determinat supraîncărcarea și luînd măsuri pentru lichidarea lor. In discuțiile purtate, cadrele didactice au pus accent îndeosebi pe ridicarea calității lecțiilor, subliniind că aceasta, în primul rînd, trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii didactice. De asemenea, s-a arătat cum trebuie înlăturate lipsurile în ceea ce privește dozarea și explicarea temelor pentru acasă, întocmirea orarelor, coordonarea activității în afara clasei și extrașcolare, propaganda pedagogică în rîndul părinților etc. Intr-o serie de școli învățătorii și profesorii au hotărît să organizeze în cadrul consiliului pedagogic dezbaterea unor probleme privitoare la cerințele principale ale lecției și la justa folosire a metodelor pedagogice și a materialului didactic, să programeze lecții deschise în laborator, în muzeu, la colțul naturii vii, pe parcela experimentală etc.

In unele școli din orașul Craiova, însă, instrucțiunile cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice n-au fost înțelese cum se cuvine. Așa se explică de ce la școala de 7 ani nr. 15, de pildă, s-au prevăzut în planul privind această problemă sarcini cum sînt: cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, completarea registrelor de evidență, organizarea de vizite la întreprinderi etc. E drept că este vorba de sarcini importante și care trebuie îndeplinite — dar în cadrul altor acțiuni ale școlii.

Corespondentul nostru *I. V. Berca*, inspector la secția de învățămînt și cultură a raionului Gilort, relatîndu-ne dezbaterea instrucțiunilor de către pedagogii din comunele Vladimir, Săulești și Andreiești, se oprește asupra unor probleme privind supraîncărcarea cadrelor didactice. El arată astfel că profesorul N. Mohora a fost nevoit să absenteze de la școală, numai în luna ianuarie, 6 zile una după alta, fiind chemat la raion pentru diferite instructaje. Bineînțeles că, la întoarcere, a trebuit să încarce suplimentar pe elevi cu materia ce rămăsese nepredată. In continuare, tov. I. V. Berca arată că s-au luat măsuri pentru a se lichida în viitor asemenea lipsuri.

Colectivul școlii de 7 ani din Zalău, ne scrie tov. *N. Năstase*, profesor la această școală, a discutat despre felul cum trebuie predată materia de învățămînt la acele obiecte la care s-au făcut reduceri în programe și manuale. De asemenea, la această școală s-a discutat despre necesitatea reducerii volumului de teme date pentru acasă.

★

Aplicarea instrucțiunilor cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice contribuie peste tot la crearea unor condiții mai bune de muncă pentru elevi și pedagogi.

Glorioasa Armată Sovietică
la a 40-a aniversare

(Urmare din pag. 1-a)

tidele comuniste și muncitorești din țările socialiste au făurit armate populare capabile să stea de strajă cuceririlor revoluționare ale poporului. Pe acest drum un ajutor prețios l-au constituit bogata experiență a P.C.U.S. în domeniul construcției militare, exemplul și experiența Armatei Sovietice. Partidul Muncitoresc Romîn, credincios învățăturii marxist-leniniste, a făurit Armata Populară Română, armată de tip nou, scut de nădejde al cuceririlor revoluționare populare, al libertății, independenței și suveranității de stat a Republicii Populare Romîne. Partidul și guvernul acordă toată grija înzestrării, instruirii și educării militarilor noștri pentru a-și putea îndeplini cu cinste misiunea încredințată. Ostașii armatei noastre populare sînt legați printr-o strînsă și frățească prietenie cu Armata Sovietică și armatele populare frățești din celelalte țări de democrație populară, care sînt însuflețite de aceeași nobilă cauză comună, cauza socialismului și păcii.

Călăuzindu-se după principiul leninist al coexistenței pașnice între statele cu orînduiri sociale diferite, statele socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, duc o politică externă de slăbire a încordării în relațiile internaționale, de colaborare, de asigurare a unei păci trainice între popoare. In același timp ele nu pot să nu țină seama că cercurile imperialiste agresive continuă politica de pe „poziții de forță", politică de pregătire a unui nou război. De aceea, statele socialiste nu-și slăbesc vigilența, acordă atenția necesară întăririi capacității de apărare a patriei, de apărare a întregului lagăr socialist. In acest sens un rol important îl are Tratatul de la Varșovia, care unește eforturile statelor semnatare și ale forțelor lor armate în vederea apărării împotriva agresiunii.

Sărbătorirea împlinirii a 40 de ani de existență a primei armate socialiste din lume este întîmpinată cu bucurie de toate popoarele țărilor socialiste, de oamenii cinstiți de pretutindeni. Poporul nostru participă cu bucurie la această măreață sărbătoare a poporului sovietic, de care sîntem legați prin tradiții istorice de prietenie, prin rodnica colaborare și într-ajutorare socialistă. Sentimentul înălțător cu care poporul romîn salută această sărbătoare cuprinde și tînăra generație de pe băncile școlilor, viitoarele cadre de constructori ai socialismului în scumpa noastră patrie.

Mîndri că muncim și ne pregătim într-o patrie liberă, să dăm glas sentimentelor noastre de internaționalism socialist prin hotărîrea de a ne aduce întreaga contribuție la înflorirea prieteniei și frăției cu marea Uniune Sovietică, cu toate popoarele marii familii a țărilor socialiste, purtătoare ale stindardului progresului uman.

Din toată inima

Februarie. Să fi greșit oare, cu toții, numărătoarea filelor din calendar? E zvon de primăvară. De la fereastra trenului ce aleargă spre Slobozia, caut înadins un petic de zăpadă. Îl descopăr cu mare greu, pitit de frica soarelui te miri pe unde. Au ieșit tractoarele-n ogor. Pluguri harnice mușcă primele brazde din pământul reavăn. S-a dus iarna?

Cînd am ajuns în Poiana, se înnoptase de-a binelea. De cum am intrat în comună, temerile mele anterioare s-au spulberat: nici întuneric beznă, nici pustiu. Lampa lui Ilici s-a aprins și în această așezare de pe malurile Ialomiței, iar ulițele nu mai adorm o dată cu găinile.

Iată și școala. O fereastră luminată se proiectează enormă pe pământul încă umed. Încolo, geamuri întunecate: e ora cînd părinții își trimit copiii la culcare, iar dascălii, la masa lor de lucru, se pregătesc cu sîrg pentru o nouă zi de muncă.

Am intrat. În încăperea luminată, un om scria. Cînd ne-a văzut, s-a ridicat în picioare și, răspunzîndu-ne amabil la salut, ne-a poftit mai aproape.

L-am recunoscut îndată. Era întocmai cum ne fusese descris: un bărbat cam la 45 de ani, de statură mijlocie, îmbrăcat îngrijit. Fruntea lată, marcată de un păr bogat. O figură foarte voluntară și preocupată. Învățătorul comunist Nicolae I. Stoian.

Multe lucruri frumoase am auzit despre acest dascăl. Priceput și perseverent în muncă, avînd întotdeauna rezultate pozitive în activitatea sa școlară, a fost mereu apreciat ca unul din cei mai buni pedagogi ai raionului. Cinstea, hărnicia și capacitatea sa profesională au făcut pe cei în drept să-i încredințeze, încă din 1951, sarcina de director al școlii, iar în 1957 să-i acorde titlul de „învățător fruntaș".

Devotat școlii și tinerei generații de făuritori ai vieții noi, directorul a îndrumat fără încetare cadrele didactice spre o activitate din ce în ce mai bună, astfel încît nivelul învățămîntului să crească. Rezultatul? Copii bine pregătiți (în anul 1956—57 în școală nu au existat decît 4 repetenți), mereu mai puține absențe și cazuri de indisciplină.

Organizînd personal acțiunea de școlarizare a copiilor, comunistul Nicolae Stoian a făcut ca în ultimii 4—5 ani Poiana să nu mai aibă copii rămași în afara școlii, iar rădăcinile analfabetismului să fie lichidate.

După ce tovarășul Nicolae Stoian ne-a vorbit cu căldură despre școală, despre elevi, despre colectivul cu care lucrează și pe care se poate bizui, l-am rugat să ne arate și cîteva din preocupările sale extrașcolare.

„Mă simt legat sufletește de frumoasele plaiuri ialomițene, de oamenii acestor locuri, cinstiți și impresionant de harnici. Vă închipuiți, atunci, că e firesc ca în preocupările mele să intre și multe din problemele ce frămîntă pe sătenii din comună. Mie, de pildă, nu mi-a fost indiferent dacă țăranii din Poiana noastră se înscriu sau nu în gospodăria agricolă colectivă și, în momentele în care ei stăteau să cumpănească, m-a îndemnat conștiința să-i ajut și eu ca să aleagă drumul cel mai bun, drumul colectivizării". Și fiindcă vorbele învățătorului izvorau dintr-o convingere și fiindcă el dorea să le însoțească de fapte, și-a îndrumat familia să se înscrie — printre primele — în gospodărie. Mulți țărani au urmat atunci exemplul familiei Stoian, iar astăzi întreaga comună este colectivizată.

Ca deputat în sfatul popular comunal, tovarășul învățător a participat la mobilizarea cetățenilor pentru diferite acțiuni gospodărești. Ba mai mult, a lucrat cot la cot cu aceștia, prestînd muncă voluntară în vederea construirii uzinei electrice, a digului ce avea să-i apere de inundații ș.a. La fel de activ s-a dovedit și în ce privește răspîndirea culturii în masa țăranilor muncitori. Astfel, s-a preocupat de organizarea muncii la cămin, cultural și de înzestrarea acestuia cu cele necesare. Toate cadrele didactice au fost antrenate în activitățile desfășurate aci, ceea ce a făcut ca în scurt timp căminul cultural să devină un loc foarte atractiv pentru săteni. Astăzi, un număr mare de tineri și vîrstnici își petrec aci timpul liber, citind reviste ori cărțile împrumutate de la biblioteca înzestrată cu peste 2500 de volume, ascultînd radio, jucînd șah; circa 30 de tineri cîntă în corul căminului cultural, 16 fac parte din echipa de dansuri, iar 12 din colectivul de teatru.

Să mai vorbim despre cele trei cercuri de citit îndrumate cu perseverență de comunistul Nicolae Stoian, despre cercul de învățămînt politic condus cu competență de acesta, despre activitatea sportivă în care a antrenat tineretul, ori despre munca desfășurată pentru lichidarea neștiinței de carte în rîndul vîrstnicilor?

În adevăr, nu puține sînt problemele pe lîngă care dascălul nu trece cu indiferență și multe sînt sarcinile — școlare sau extrașcolare — de care caută să se achite conștiincios.

Ne-am despărțit de dînsul gîndindu-ne cu satisfacție ce alegere bună au făcut cetățenii din comuna Poiana cînd l-au propus — pentru a treia oară — candidat al F.D.P. în actuala campanie electorală.

Și ca o încununare a bogatei sale activități desfășurate în școală sau pe tărîm obștesc, ca o răsplată a eforturilor pe care le depune din toată inima pentru rezolvarea tuturor problemelor, datorită devotamentului său în muncă, tov. Stoian a fost distins nu de mult cu „Medalia muncii".

ANA COSMIN

AJUTOR ineficace

În munca noastră cu părinții ne interesăm adesea dacă ei supraveghează învățătura copiilor lor și îi îndemnăm să facă aceasta. Ne interesăm însă mai puțin de calitatea ajutorului pe care-l acordă părinții în pregătirea lecțiilor copiilor lor, nu ținem seama de faptul că, uneori, acest ajutor este orientat pe o direcție care nu concordă cu aceea pe care o urmărim noi.

Stăteam de vorbă, nu de mult, cu tatăl unui elev din clasa a V-a. Îmi spunea că se ocupă mult de pregătirea la matematică a copilului său. L-am rugat să-mi descrie amănunțit ce procedee și metode folosește. Mi-a satisfăcut rugămintea și iată ce am aflat: părintele începe prin a rezolva el însuși problemele și exercițiile care au fost date fiului lui pentru acasă. Analizează datele problemei, stabilește dependența dintre ele, caută soluția cea mai simplă, cea mai „elegantă" a problemei. După aceea, el explică copilului, amănunțit, întreaga rezolvare a problemei, fără să-i scape nimic. Cu cea mai mare atenție urmărește cum transcrie copilul problema pe curat și are grijă ca întrebările explicative în dreptul fiecărei operații să fie formulate cît mai clar, cît mai concis. Nu se consideră mulțumit decît atunci cînd copilul a înțeles bine absolut totul.

Fără să fie conștient că greșește, părintele crede că a făcut tot ceea ce este necesar. Un asemenea ajutor din partea celor mari — ajutor care constă în faptul că ei se străduiesc să-l facă pe copil să înțeleagă ceea ce au gîndit ei și nu să-l obișnuiască să gîndească singur, să studieze singur, să capete prioceperea de a rezolva singur problemele ce i se pun — nu poate duce însă decît la o întîrziere a procesului de dezvoltare a copilului. Elevii care primesc un timp îndelungat un astfel de sprijin vin, ce-i drept, la școală cu temele bine efectuate, știu chiar să le explice bine, însă întîmpină dificultăți mari de îndată ce sînt puși în situația de a rezolva singuri probleme chiar mult mai ușoare decît acelea pe care le-au „rezolvat" acasă.

Una dintre sarcinile cele mai importante ale școlii o constituie dezvoltarea capacității elevilor de a munci independent, de a gîndi independent. Aceasta se dobîndește treptat, de-a lungul anilor de învățătură, nu numai în clasă, în timpul lecțiilor, ci și acasă, cu prilejul efectuării temelor. De aceea este foarte necesar să le arătăm părinților că, atunci cînd își ajută copiii în efectuarea temelor, trebuie să lase cît mai mult loc contribuției personale, inițiativei lor. Practica muncii în clasă ne arată că elevii care nu pot rezolva o problemă de greutate mijlocie au nevoie, de cele mai multe ori, nu de a li se da soluția în întregime, ci doar de un impuls pentru a porni ei singuri mai departe. O întrebare auxiliară, o aluzie tangențială la ceea ce ar trebui să „vadă", le dă posibilitatea de a rezolva ei singuri cu succes problema mai departe.

Un ajutor ineficace, dăunător, îl constituie și rezolvarea problemelor de către părinți, frați etc. pe bază unor cunoștințe pe care elevul nu le posedă încă, care depășesc puterea sa de înțelegere. În acest caz elevul nu numai că nu poate aduce nici cea mai mică contribuție la rezolvarea problemei, dar nici nu înțelege ceea ce i se explică. Nu de mult, o elevă din clasa a VI-a avea de rezolvat acasă o problemă simplă de geometrie. Problema putea fi rezolvată ușor pe cale aritmetică, întrucît se reducea la determinarea a două mărimi cînd se cunoaște suma și diferența lor. Se pare că cel ce o ajutase n-a văzut această soluție și a recurs la un sistem de ecuații cu două necunoscute. Evident, eleva nu a înțeles soluția algebrică, care se baza pe cunoștințe pe care ea încă nu le studiase.

Sisteme de ecuații se pot întîlni chiar și în caietele unor elevi de clasa a V-a. S-ar părea că cei care îi ajută pe acești elevi rezolvă problemele pentru profesori — și de aceea le este indiferent cu ce mijloace se realizează aceasta.

Uneori, cei care îi ajută acasă pe copii în efectuarea temelor nu numai că ignorează obiectivele urmărite de profesori prin anumite teme, dar acționează chiar într-o direcție cu totul opusă realizării acestora. Iată un exemplu: în clasa a VII-a, la algebră, li se dau elevilor spre rezolvare ecuații simple chiar înainte de a se trece la capitolele speciale privind studiul sistematic al ecuațiilor. Rezolvarea unor astfel de ecuații se realizează, în această perioadă, pe baza cunoștințelor de aritmetică. Prin aceasta se urmărește, pe de-o parte, ca elevii să se obișnuiască a aplica operațiile algebrice, pe care și le însușesc treptat, la rezolvarea de ecuații, iar pe de altă parte, să-și reamintească și să-și fixeze mai bine unele cunoștințe privind operațiile aritmetice, să lege aceste cunoștințe de cunoștințele de algebră. Rezolvarea ecuațiilor simple în acest mod este legată, ce-i drept, de unele dificultăți, pentru că se bazează pe cunoștințe de aritmetică pe care elevii și le-au însușit în clasa a V-a. Unii dintre cei care îi ajută pe copii acasă, pentru a evita aceste mici dificultăți — sau poate pentru că nu înțeleg rostul rezolvării ecuațiilor în acest mod — preferă să le dea elevilor regulile de rezolvare a ecuației de gradul I, pe care aceștia trebuie să le învețe însă mai tîrziu.

Acestea nu sînt singurele deficiențe care se pot constata în ajutorul pe care-l primesc unii copii acasă. Am observat la un moment dat, la o elevă din clasa a V-a, o schimbare serioasă, pe care nu mi-o puteam explica. De unde la începuț era foarte atentă și punea mereu întrebări, devenise, dimpotrivă, neatentă, pasivă. Am stat de vorbă cu mama ei și i-am povestit ceea ce observasem.

— Cum e posibil aceasta, tovarășe profesor? — mă întrebă ea mirată. I-am luat doar și un meditator la matematică!

Primisem răspuns la întrebarea pe care mi-o pusesem înainte. Deși avea o medie mare la matematică, eleva căpătase un preparator numai pentru a i se ridica media la 10. Contînd pe ajutorul pe care-l avea asigurat acasă, ea încetase de a mai fi atentă în clasă, de a urmări tot ceea ce se petrece aici.

Unii copii sînt pregătiți acasă pentru lecția care urmează a fi predată, numai pentru ca să poată „ridica mîna" în timpul explicației lecției noi și să producă astfel o impresie bună asupra profesorului. Și aceasta dăunează mult copiilor căci, crezînd că știu tot ce trebuie cu privire la lecția respectivă — pe care însă au învățat-o, cum este și firesc, superficial — nu mai sînt atenți în clasă și rămîn cu multe goluri.

După cum se vede, ajutorul acordat elevilor trebuie privit cu multă atenție. Ajunge, de cele mai multe ori, o simplă supraveghere. Mii de elevi lucrează singuri, își pregătesc singuri temele și obțin rezultate foarte frumoase la învățătură. Dar dacă unii sînt ajutați, nu ne poate fi indiferent cum se acordă ajutorul. În discuțiile individuale sau la consfătuirile pe care le avem cu părinții trebuie să le dăm acestora îndrumări amănunțite, să-i învățăm cum să lucreze cu copiii lor. De fapt, problema se reduce la răspîndirea cunoștințelor pedagogice în rîndurile părinților — una din sarcinile importante ale muncii noastre.

M. SCHEIN
profesor la școala nr. 127 din București

Elevii clasei a X-a de la școala medie nr. 1 din Turda efectuează lucrări de laborator sub îndrumarea prof. N. Botezatu

Laboratorul școlii

Cine vizitează școala medie nr. 1 din Turda nu poate să nu treacă și pe la laboratorul de fizică și chimie, care este mîndria școlii. Iar cine vizitează laboratorul nu se poate să nu-l întîlnească pe profesorul Nicolae Botezatu, care este sufletul acestui laborator.

Cînd pășești în laboratorul de fizică te impresionează liniștea și curățenia de aci, condițiile în care elevii învață să dezlege tainele naturii, să înțeleagă fenomenele pe care la studiază și legile ce guvernează aceste fenomene. Încă din coridor, alături de vitrinele cu material didactic care nu mai au loc în încăperile laboratorului, lămîii și portocalii ce cresc în vase mari creează atmosfera unei sere în care aparatele sînt îngrijite ca niște plante gingașe. Pereții celor cîteva încăperi ale laboratorului sînt acoperiți cu vitrine și dulapuri în care mașinile și aparatele sînt aranjate într-o ordine desăvîrșită. Iată într-o parte aparate pentru predarea acusticii, în alte părți pentru predarea opticii, a electricității, a mecanicii etc. Într-un colț se află masa de lucru încărcată cu cărți, la care profesorul Nicolae Botezatu își pregătește lecțiile sau studiază diferite probleme întocmind lucrări originale, căci are și astfel de preocupări. Unele dintre lucrările lui au fost chiar publicate, stîrnind o justificată mîndrie în sufletul autorului.

În ultimii ani, școala a fost înzestrată de minister cu multe aparate și mașini noi pentru predarea fizicii și chimiei. Alături de ele se văd însă și numeroase aparate strînse cu trudă, cu mulți ani în urmă, și care au servit la instruirea multor generații de elevi. Alături de numeroasele aparate pentru predarea electricității, iată o veche mașină Whimshurst, care produce încă sarcini electrice. Alături de un vechi aparat Röntgen se vede un alt tip, perfecționat, care are o poveste bine cunoscută în școală. În timpul războiului antihitlerist, cînd în orașul Turda se dădeau lupte, profesorul Nicolae Botezatu a rămas la postul său, salvînd laboratorul de distrugerea de către bandele fasciste. Aparatele cele mai valoroase — și în special „Röntgen-ul" — au fost ascunse cu grijă, pentru ca să-și reia locul în laboratorul școlii după alungarea fasciștilor.

Elevii îndrăgesc laboratorul școlii pentru că el le dă posibilitatea să descopere multe taine și să verifice în practică cunoștințele teoretice. Elanul profesorului, interesul lui pentru cercetările de laborator, dragostea lui pentru mașini și aparate se transmit și elevilor. Mulți dintre foștii elevi ai școlii au devenit oameni de știință, cercetători, ingineri, profesori. Cît de mult a contribuit laboratorul școlii la orientarea elevilor pentru activitatea lor viitoare reiese clar din cele pe care i le scrie profesorului Botezatu unul dintre foștii lui elevi: „Nu pot să nu vă mulțumesc pentru faptul că mi-ați dat posibilitatea de a fi aproape de mașinile și aparatele de laborator,... să îndrăgesc electromecanica, lucru care a contribuit, desigur, la faptul de a mă putea număra astăzi printre studenții politehnicii „Kalinin" din Leningrad".

Srisori de felul acesteia sosesc în număr mare pe adresa profesorului de fizică de la școala medie nr. 1 din Turda. Ele scot în evidență rolul pe care îl are laboratorul școlii în dezvoltarea aptitudinilor tineretului pentru știință și tehnică, atunci cînd munca și elanul profesorului dau viață mașinilor și aparatelor.

C. M.

COMENTARII

Metodă greșită

Aflîndu-se la o școală, un inspector fu invitat cu insistență de o învățătoare de la clasa a III-a să-i viziteze clasa.

În clasă, elevii așteptau cu caietele deschise, gata de vizită. Aveau într-adevăr, caiete foarte frumoase: scrisul era corect, iar problemele rezolvate fără nici o greșeală.

Ajungînd în cancelarie, inspectorul o întrebă pe învățătoare:

— Cum ați reușit să-i faceți pe toți elevii să rezolve atît de bine problemele?

Învățătoarea zîmbi

— Vedeți, eu nu le dau niciodată o problemă acasă înainte de a o face cu toți elevii în clasă.

— Vreți să spuneți, probabil, că le dați unele explicații asupra temei...

— Nu, protestă învățătoarea. Facem problema de la un capăt la altul în clasă — eu la tablă și copiii pe maculatoare.

— Atunci... acasă elevii ce mai fac?

— Acasă o trec pe curat.

— Nu înțeleg: de ce nu le dați ca temă o altă problemă, pe care să o rezolve ei singuri?

— Singuri?... Se vede că dvs. sînteți obișnuit cu elevii din clasele mari. Trebuie să știți, însă, că un elev de clasa a III-a nu poate rezolva singur o problemă.

. . . . . .

De ce niște elevi din clasa a III-a nu pot rezolva singuri o problemă la nivelul clasei lor, am înțeles: pentru că învățătoarea nu i-a lăsat niciodată să învingă singuri dificultățile. Mai puțin am înțeles cum este posibil ca o învățătoare calificată, cu peste douăzeci de ani de practică în învățămînt să poată folosi asemenea procedee, dar mai ales cum pînă astăzi nimeni (în special directorul școlii) nu s-a sezisat de greșeala învățătoarei. Cum a fost posibil acest lucru?

Se pare că mulți directori, pornind de la ideea că problemele activității instructiv-educative sînt mai complexe la clasele V—X, neglijează clasele I—IV, asistă rar la lecții în aceste clase. Și interasistențele sau lecțiile deschise sînt mai rare la aceste clase.

Este adevărat că, lucrînd mai mulți ani cu același colectiv de elevi, învățătorul își poate organiza mai bine munca. Prin aceasta însă el nu elimină automat dificultățile (de loc ușoare) legate de metodica predării la obiecte și clase diferite. De aceea credem că învățătorii — deopotrivă cu profesorii — au nevoie de mai mult sprijin și îndrumare din partea directorilor, a colegilor sau a organelor de control.

A. I.

Fixarea cunoștințelor - moment important al lecției

(Urmare din pag. I)

tivă, dar și prin clasificările făcute la lecțiile anterioare, la care elevii au învățat să grupeze cunoștințele după caracteristicile lor esențiale.

Acolo unde predarea noului material a oferit o anumită grupare a cunoștințelor, fixarea poate folosi caracterul polivalent al noțiunilor pentru a oferi o nouă grupare, o nouă sistematizare a acelorași noțiuni, după un alt criteriu. Orice grup de cunoștințe se pretează la o mare varietate de combinații.

Fixarea prin gruparea și regruparea cunoștințelor este frecvent folosită în sistemul de lucru al profesoarei de științe naturale Sofia Munteanu de la școala medie nr. 5 din București. La lecția despre insectele transmițătoare de boli molipsitoare, bunăoară, tov. Munteanu a prezentat, pe rînd, țînțarul malariei, musca de casă, păduchele și puricele, arătînd la fiecare insectă structura și particularitățile biologice, bolile pe care le transmite și felul în care putem lupta împotriva lor. Expunerea s-a bazat pe desene la tablă, reproduse de elevi în caietele lor. Fixarea a fost realizată prin cîteva întrebări care au permis parcurgerea verticală a acelorași cunoștințe și anume: care sînt insectele transmițătoare de boli molipsitoare?; ce boli transmit ele?; cum răspîndesc ele bolile molipsitoare?; prin ce mijloace ducem lupta împotriva lor?

Există însă o formă de fixare a cunoștințelor care asigură o utilizare și mai largă a polivalenței noțiunilor: fixarea realizată pe calea comparației între cunoștințele noi și cunoștințele anterioare ale elevilor. Ea este recomandabilă, se înțelege, în cazurile în care procedeul comparației n-a fost folosit în verigile anterioare ale lecției. O întîlnim în predarea literaturii (comparații între diferitele specii ale genurilor literare, între opere, între eroi ai operelor etc.), în predarea științelor naturale (comparații între felide și canide, între alge verzi și alge brune etc.), în predarea geografiei (între forme de relief, între datele privind distanțe, suprafețe, populație etc.), precum și în predarea tuturor celorlalte obiecte. Pe calea comparației se pot face legături, în cadrul fixării, între cunoștințele de geografie și științele naturale, de istorie și de literatură, de geografie și de istorie etc. Comparațiile duc la integrarea noilor noțiuni în sistemul celor vechi, integrare care uneori sparge vechiul sistem, creînd unul nou. Acest fel de fixare, stabilind raporturile cauzale dintre noțiuni, pregătește, mai bine ca oricare altul, viitoarele lecții de sinteză.

O variantă a fixării care aduce o contribuție serioasă la dezvoltarea gîndirii elevilor constă într-o demonstrație logică făcută de elevi pe baza materialului însușit. Profesorul ridică o problemă grea, dar accesibilă dacă predarea s-a desfășurat cu succes, cerînd elevilor să folosească cunoștințele însușite ca pe niște argumente ale demonstrației, ca pe niște premise ale raționamentelor. Astfel, după ce s-au predat cefaceele, profesorul de științe naturale poate cere elevilor: „Demonstrați că strămoșii balenei au fost mamifere de uscat". Sau, recapitulînd lecția despre revoluția de la 1848, profesorul de istorie poate cere să se arate de ce revoluția a putut fi înfrîntă. S-ar părea că acest procedeu este posibil numai la clasele mari. Nu de mult am asistat însă la o lecție despre însușirile aerului ținută la clasa a IV-a, la care învățătorul a obținut rezultate excelente punînd, în cadrul fixării, problema: „Dovediți că în clasă este aer".

Pe aceeași linie, îi se poate cere uneori elevilor să combată o teză nejustă, opusă celei demonstrate la lecție.

Practica ne arată că forma cea mai importantă de fixare a cunoștințelor este cea bazată pe aplicarea imediată a acestora în practică, în vederea dobîndirii unor priceperi. Consolidarea cunoștințelor la matematică sau la gramatică n-ar fi posibilă prin alte procedee; iată de ce, la aceste obiecte, verига fixării constă aproape totdeauna în exerciții aplicative, în probleme matematice sau analize gramaticale. Exercițiile de matematică cu conținut din fizică sau din chimie stabilesc legătura între aceste obiecte. În predarea fizicii și a chimiei se folosesc în cadrul fixării diferite experiențe. Ni se pare inutil să mai subliniem rolul extrem de important pe care îl au aceste aplicări nu numai în fixarea, dar și în adîncirea cunoștințelor.

Merită relevată aci experiența profesorului de geografie C. Mărculescu de la școala medie nr. 13 „Mihai Viteazu" din București. La majoritatea lecțiilor de geografie ținute la clasa a VIII-a el a organizat fixarea cunoștințelor pe baza unor aplicări practice. Lecția despre orientarea pe glob, de exemplu, s-a încheiat cu exerciții de aflare a latitudinii pe glob cu ajutorul riglei de latitudine. La lecția despre mișcarea de rotație, cunoștințele au fost fixate prin exerciții de aflare a orei locale pe diferite puncte ale globului, cu ajutorul riglei fuselor orare. La lecțiile despre hartă s-au făcut, pentru fixare, exerciții cu scara și s-au rezolvat probleme cartografice. Lecțiile „Pămîntul și sistemul solar" și „Atmosfera", care au coincis cu lansarea sateliților artificiali ai pămîntului, au permis completarea datelor științifice pe baza unor informații furnizate de cei doi sateliți. La fixarea cunoștințelor elevii au putut da răspunsuri competente despre importanța științifică a sateliților artificiali (de exemplu, în ce privește cunoștințele despre grosimea atmosferei).

Aplicarea cunoștințelor în cadrul fixării trebuie înțeleasă într-un mod foarte larg. Uneori ea constă în găsirea de către elevi a unor exemple care să ilustreze cele învățate, alteori în recunoașterea legilor învățate în fenomenele lumii înconjurătoare. Sînt cazuri în care fixarea se poate realiza prin prezentarea unui nou material care să completeze cunoștințele primite. De obicei e vorba de un material evocator — mai ales un text literar — care să provoace rezonanțe afective. Nu totdeauna, însă. La o lecție de pedagogie cu tema „Cercul tinerilor naturaliști", un asemenea material poate fi darea de seamă a cercului tinerilor naturaliști din școala pedagogică respectivă.

O fixare de acest tip a realizat, cu multă originalitate și cu bune rezultate, profesorul de istorie Nicolae Antipa, la școala medie nr. 5 din București, la lecția „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie". El a centrat fixarea în jurul „Tezelor din Aprilie" ale lui V. I. Lenin, izbutind să adîncească astfel cu elevii o serie de probleme fundamentale ale revoluției. Bineînțeles, n-au putut fi parcurse astfel toate problemele lecției, dar nici nu era necesar. La începutul lecției următoare, în cadrul verificării cunoștințelor, prof. N. Antipa a insistat asupra chestiunilor care nu fuseseră fixate, centrînd verificarea pe problema „Importanța internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie".

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contopindu-se astfel în una singură.

Dar fixarea „clasică", bazată pe simpla reproducere a materialului de către elevi trebuie oare înlăturată? Cîtuși de puțin. Ea trebuie să-și găsească locul în sistemul fixării, pentru că în multe cazuri — și mai ales la clasele mici — se dovedește utilă. Acest fel de fixare se realizează fie prin expunerea liberă a elevilor, fie cu ajutorul întrebărilor pedagogului, fie pe baza schemei sau a planului de pe tablă sau din maculator. Și această formă cuprinde, implicit, o anumită sintetizare, căci elevii repetă de fapt numai esențialul. Ea este mai valoroasă atunci cînd materialul este reluat la un nivel superior, elevii avînd acum posibilitatea să interpreteze cunoștințele în lumina concluziilor pe care le-au aflat abia la sfîrșitul lecției.

Necesitatea unor forme variate de fixare a cunoștințelor nu trebuie să ne ducă în nici un caz la goana după variație, la mijloace de fixare spectaculoase dar formale. Alegerea acestor mijloace nu poate fi arbitrară, ci strict condiționată. Se cuvine deci să ne oprim pe scurt asupra principalilor factori care o condiționează.

Prima condiție o constituie, desigur, conținutul lecției. Fiecare obiect își are formele specifice de fixare (de exemplu, matematica — exercițiul). Dar fiecare lecție poate avea, de asemenea, specificul său în ce privește fixarea, în funcție de calea logică urmată în predarea materiei (inductivă sau deductivă), de legăturile obiectului respectiv cu alte obiecte, de sistematizarea lecției, de gradul ei de complexitate.

O condiție care poate juca adesea un rol foarte important, o constituie specificul clasei — vîrsta elevilor, nivelul cunoștințelor lor. Nu ne oprim asupra acestei condiții, a cărei importanță este, în general, cunoscută. Trebuie să insistăm în schimb asupra altei condiții, adesea trecută cu vederea.

În adevăr, de multe ori se întîmplă să uităm că fixarea cunoștințelor are loc după 30—40 minute de muncă intelectuală, care pentru elevi poate fi foarte obositoare. Aceasta face să apară, adesea, acea diminuare a capacității de lucru a celulelor corticale pe care psihologii o numesc „inhibiție de protecție" și care se manifestă fie prin scăderea capacității de autocontrol, fie prin somnolență, elevul fiind din ce în ce mai puțin receptibil. În condițiile în care are loc fixarea, inhibiția de protecție se poate accentua și mai mult, deoarece acum nu se mai comunică lucruri noi, ci se repetă elemente cunoscute și repetarea implică pericolul stingerii reflexului de orientare, ceea ce face ca excitațiile provocate de procesul învățării să se situeze în afara zonei corticale de optimă excitabilitate. Pentru a se evita acest pericol este necesar să folosim, cu prilejul fixării, noi stimulenți ai reflexului de orientare.

Problema noului în cadrul fixării nu se pune însă în sensul unei deșteptări a interesului cu orice preț prin mijloace izbitoare, artificiale, care ne-ar putea depărta de conținutul lecției. Este vorba în special de deșteptarea interesului pentru problemele proprii obiectului de predare. Este necesar să fie folosită trebuința de a dobîndi cunoștințe, trebuință care se manifestă la elevi foarte de timpuriu. „Noul" devine într-adevăr interesant numai în măsura în care are legătură cu cunoștințele vechi, bazîndu-se pe ele, folosindu-le, completîndu-le. Cercetările psihologice au arătat că noul în fixare are un efect mai puternic atunci cînd este legat de o anumită activitate a elevilor, care se desfășoară cu un scop precis. Proiectarea mintală a scopului face ca excitațiile apărute în procesul activității să se situeze în zona de excitabilitate optimă și, deci, să se manifeste cu maximum de eficacitate.

Se înțelege că interesul unei activități depuse în cadrul fixării depinde și de interesul pe care l-a provocat lecția în întregul ei. E greu să faci o fixare interesantă după o lecție plictisitoare.

Acordînd interesului importanța cuvenită, adăugăm că tot atît de importante sînt aci și voința elevului de a-și încorda atenția spre procesul fixării cunoștințelor, precum și obișnuința — pe care i-o educăm treptat — de a se concentra asupra materialului care trebuie reținut.Ușinski arăta, pe bună dreptate, că „orice exercițiu de reproducere voluntară întărește puterea voinței noastre asupra sistemului nervos"[2]). Un mare rol îl are și dezvoltarea încrederii elevilor în capacitatea lor de a reține și reproduce cele învățate.

După cum se vede, consolidarea cunoștințelor nu este legată numai de procesele gîndirii logice și memoriei, ci și de procesele atenției și voinței și, în general, de întregul complex al vieții psihice.

Principala concluzie a celor arătate în acest articol este că pedagogul trebuie să se pregătească pentru fixarea cunoștințelor cu aceeași grijă ca și pentru transmiterea lor. El trebuie să aleagă, pe baza condițiilor arătate, cea mai potrivită formă de fixare, să chibzuiască asupra metodelor prin care o va realiza, să-și pregătească întrebările sau problemele pe care le va da elevilor, planurile și schemele pe care le va folosi. Numai astfel fixarea, ocupîndu-și locul meritat în lecție, va putea aduce contribuția sa la înlăturarea supraîncărcării elevilor, la îmbunătățirea rezultatelor muncii didactice.

1) G. Balaniuk, Însușirea temeinică a cunoștințelor și locul fixării inițiale a cunoștințelor în procesul de învățămînt, Analele romîno-sovietice nr. 1/1955, pag. 24.

2) K.D. Ușinski, Opere pedagogice alese, București, E.S.D.P., 1957, II, p. 347.

RĂSPUNDEM la întrebările cititorilor

Scriindu-ne, mai mulți învățători și profesori ne întreabă cum îi pot ajuta pe elevii rămași în urmă la învățătură fără a recurge la ore suplimentare, care duc la supraîncărcare.

Măsurile în vederea evitării supraîncărcării nu suspendă activitatea de prevenire și combatere a rămînerii în urmă la învățătură, ci dimpotrivă. Pe ce cale poate fi făcut acest lucru?

În primul rînd, prin alegerea celor mai potrivite metode și procedee de predare, prin folosirea judicioasă a materialului didactic, care-i ajută pe elevi să-și însușească cunoștințele. Un alt mijloc este interogarea frecventă la lecție a elevilor mijlocii și slabi, îndeosebi la verificarea cunoștințelor și la fixare. În cazul unor anumiți elevi, care au unele goluri în cunoștințe, pedagogul va alege și va da pentru acasă teme speciale, a căror efectuare va contribui la lichidarea lipsurilor caracteristice fiecărui elev.

Pentru a veni în sprijinul elevilor cu ambii părinți în producție sau care sînt lipsiți de condiții de lucru acasă, conducerile școlilor, cu ajutorul întreprinderilor care patronează școlile, vor depune toate străduințele pentru amenajarea unei săli de meditații, unde elevii respectivi să-și poată pregăti lecțiile sub supravegherea și îndrumarea învățătorilor și profesorilor de serviciu.

Elevilor care întîmpină greutăți la învățătură li se vor da și consultații. Orele de consultații trebuie programate în continuarea orelor de clasă, pentru ca elevii să nu fie puși în situația de a se deplasa de acasă pînă la școală în timpul lor liber numai pentru a cere o lămurire profesorului. De asemenea, credem că în cadrul consultațiilor fiecare elev trebuie reținut numai atît timp cît este necesar pentru a fi lămurit asupra chestiunilor ce i-au rămas neclare la lecție.

Acestea sînt numai cîteva indicații. Analizînd condițiile specifice din școală, pedagogii pot găsi, fără îndoială, și alte mijloace pentru combaterea rămînerii în urmă la învățătură care să nu ducă la supraîncărcarea elevilor.

★

Tov. Borș, profesor din Piatra Neamț, întreabă ce instituții de învățămînt superior pot urma absolvenții celor două secții — reală și umanistică — ale școlilor medii.

În instrucțiunile M.I.C. cu privire la organizarea cursului mediu pe secții se arată că absolvenții secțiilor reale vor putea susține mai ușor concursurile de admitere la facultățile de științe fizico-matematice și de științe tehnice, iar cei ai secțiilor umanistice la facultățile de filologie, istorie, filozofie, științe juridice, științe naturale, medicină etc. Nu înseamnă însă că un absolvent al secției reale nu poate da examen de admitere la facultatea de medicină sau filologie, după cum un absolvent al secției umanistice nu este oprit de a da examen de admitere în facultățile de științe tehnice etc.

ÎNVĂŢĂMÎNTUL PESTE HOTARE

DIN ŢARA VECINĂ ŞI PRIETENĂ

REPUBLICA POPULARĂ UNGARĂ

In timpul puterii populare

● In ultimii ani în şcolile de cultură generală din R.P. Ungară numărul claselor a crescut de la 17.442, cîte erau în anul 1942, la 28.054. Aceasta înseamnă o creştere a numărului claselor de 60,8 la sută.

● Inainte de război numărul cadrelor didactice din şcolile elementare ungare era de aproximativ 26.000. In 1947—1948 această cifră a depăşit 29.000, iar în 1957 se ridica la 53.667. Numărul profesorilor din şcolile medii a sporit de la 3.500, cît era în 1937—1938, la 7.000 în 1947—1948. In prezent el depăşeşte cifra de 8.000.

● In 1938 urmau cursurile şcolilor medii din Ungaria 52.342 de elevi. Numărul lor a crescut pînă în 1955 la 119.106, iar în prezent este de 125.501.

● 1.255.000 elevi între 6 şi 14 ani urmează cursurile şcolilor elementare din R.P. Ungară.

● La Budapesta s-a deschis o şcoală experimentală profesională pentru fete. Scopul ei este de a da fetelor care au absolvit şcoala elementară de 8 ani cunoştinţe şi deprinderi cu privire la diferite meserii cum sînt: croitoria, broderia, ţesătoria etc. Elevele sînt instruite pînă la vîrsta de 16 ani cînd, după ce primesc o calificare, pot intra în producţie. In prezent şcoala are 22 de eleve. Pe baza experienţei acumulate se clarifică programa şi profilul definitiv al şcolii.

Muzica în slujba pedagogiei

Kecskemét este oraşul natal al compozitorului şi muzicologului ungar Zoltán Kodály. In 1950, la iniţiativa a doi foşti elevi ai lui Kodály, la Kecskemét a fost înfiinţată o şcoală medie în care muzica şi cîntul au fost introduse ca obiecte de învăţămînt obligatorii în toate clasele.

In ce priveşte înclinaţiile lor, copiii înscrişi la această şcoală nu se deosebesc cu nimic de elevii din şcolile obişnuite. Totuşi, experienţa a arătat că pînă şi aceia care erau „lipsiţi de ureche muzicală" după doi ani au început să cînte şi puteau citi notele.

S-a stabilit că prin lecţii sistematice copiii capătă foarte repede cunoştinţe relativ vaste în domeniul culturii muzicale. Elevii din clasa a III-a, de pildă, pot să transcrie piese pentru două voci pe care le aud executate în faţa lor. Elevii din clasa a VII-a cunosc bine teoria armoniei. Copiii învaţă relativ uşor să cînte la vioară sau pian.

Experienţa reuşită de la Kecskemét a confirmat părerea muzicienilor de seamă Zoltán Kodály şi Béla Bártok cu privire la influenţa pozitivă a muzicii asupra dezvoltării gîndirii abstracte a copiilor şi a dragostei lor pentru colectiv.

Organele de conducere ale învăţămîntului public din Ungaria au sprijinit iniţiativa pedagogilor din Kecskemét. In decurs de şapte ani, în Ungaria au fost înfiinţate 20 de şcoli în care cîntul şi muzica sînt materii obligatorii în toate clasele. Pentru viitorul an şcolar se prevede sporirea considerabilă a numărului şcolilor de acest fel.

★

In Budapesta, peste 10.000 de elevi iau lecţii de muzică. Capitala Ungariei dispune, de asemenea, de două şcoli pentru copii mici, specializate în învăţămînt muzical.

In R. P. Ungară se introduc în tot mai mare măsură elementele învăţămîntului politehnic. Pe lîngă lucrările practice din cadrul orelor de fizică, de chimie, de biologie etc. într-o serie de şcoli au fost introduse, cu titlu de experienţă, ore de lucru în atelier.

In clişeu: în atelierul de tîmplărie elevele secţiei reale a şcolii medii de fete „Berzsényi Dániel" din Budapesta lăcuiesc etajerele de flori confecţionate de ele.

Pedagogii din colonii

cer un învăţămînt naţional

In fiecare an la 21 februarie oamenii cinstiţi din lumea întreagă îşi exprimă solidaritatea lor cu lupta de eliberare dusă de popoarele din colonii. Ziua aceasta este totodată un prilej de trecere în revistă a succeselor obţinute de frontul comun al popoarelor subjugate împotriva asupririi coloniale, de intensificare a luptei pentru cucerirea independenţei naţionale.

In ultimul timp — în anii de după cel de al doilea război mondial — aproape întreaga Asie şi o parte însemnată din Africa, însumînd peste un miliard de oameni, au scuturat pentru totdeauna jugul colonial. Lupta continuă, pentru că pe harta lumii mai există pete negre unde stăpîneşte biciul colonialiştilor şi unde, ca o consecinţă directă a acestuia, domnesc mizeria şi incultura.

Colonialiştii n-au interesul să dea băştinaşilor o instrucţie corespunzătoare. In teritoriile subjugate şcoala — acolo unde există şi în măsura în care există — este menită să creeze din oameni instrumente docile necesare administraţiei coloniale şi proprietarilor de plantaţii.

In coloniile din Africa, îndeosebi, situaţia învăţămîntului este foarte grea. O înfimă parte dintre copiii băştinaşilor pot urma cursurile — şi aceia sînt numai reprezentanţii aristocraţiei locale, ai burgheziei şi în parte ai funcţionarilor. După trei sute de ani de ocupaţie franceză, în Senegal nu s-a ajuns încă la învăţămîntul primar obligatoriu. Nici în Rhodesia de Nord şi de Sud nu există învăţămînt obligatoriu pentru băştinaşi. Acolo unde formal el a fost promulgat — de pildă în Madagascar sau în Uganda — practic nu se poate aplica. Şcolile sînt foarte puţine şi aşezate la mari distanţe între ele, aşa încît transportul — foarte scump de altfel — este o problemă greu de rezolvat. In majoritatea cazurilor clădirile şcolilor sînt vechi şi dărăpănate, cu săli de clasă improprii. Se resimte lipsa manualelor şi a materialului didactic. Rezultatul acestor stări de lucruri se vede în marele procent de analfabeţi. In Africa Occidentală Franceză, de exemplu, procentul acestora este de 80%. Dar toate acestea nu-i tulbură cu nimic pe stăpînii colonialişti. Ei ştiu foarte bine că regimul de asuprire şi exploatare se poate menţine numai ţinînd pe băştinaşi într-o stare de totală înapoiere culturală.

In şcolile din colonii se duce o politică de segregaţie rasială. Şcolile pentru albi sînt separate de cele în care învaţă copiii de culoare. Totuşi, şi la unele şi la altele, învăţămîntul se face în limba puterii coloniale. In Uganda, atît în învăţămîntul primar cît şi în cel secundar limba de predare este engleza. In şcoală se dă o instrucţie cu totul străină de interesele poporului băştinaş. Cursurile proslăvesc regimul colonial şi pe exponenţii acestuia, ignorînd istoria şi cultura poporului din Uganda. In Madagascar limba de predare este franceza, în timp ce limba malgaşă — limba maternă a populaţiei — se predă numai în primii ani de şcoală.

Invăţămîntul tehnic şi profesional este aproape inexistent. In ţări cu un pronunţat caracter agrar — cum ar fi Africa Occidentală Franceză, unde 90% din populaţie este formată din ţărani — nu există învăţămînt agricol decît într-o formă embrionară, care a luat naştere de curînd, în urma presiunilor forţelor progresiste.

Situaţia învăţătorilor şi profesorilor este la fel de grea ca şi a şcolii. In raport cu alte categorii de funcţionari, pedagogii sînt cu mult mai prost plătiţi. Acesta este şi motivul pentru care mulţi — în special femeile — sînt nevoiţi să renunţe la profesia lor.

Invăţătorii şi profesorii din ţările coloniale sînt organizaţi în sindicate care luptă pentru îmbunătăţirea situaţiei învăţămîntului, pentru asigurarea drepturilor pedagogilor. Printre revendicările Sindicatului educatorilor din Madagascar figurează obţinerea drepturilor legale ale învăţătorilor, obţinerea unui salariu echitabil care să satisfacă nevoile medii de trai, unificarea şcolilor particulare cu cele publice într-un învăţămînt naţional cu limba de predare malgaşă etc. Pedagogii din Africa Occidentală Franceză organizează adesea greve şi manifestaţii împotriva politicii şcolare coloniale. Recent, Federaţia Invăţătorilor Africani a fuzionat cu celelalte sindicate ale muncitorilor din Africa, constituind Uniunea Generală a Muncitorilor din Africa Neagră (UGTAN).

Alături de popoarele din ţările lor, pedagogii din colonii luptă pentru obţinerea independenţei naţionale. Ei sînt convinşi că lupta pentru îmbunătăţirea situaţiei învăţămîntului, pentru ridicarea culturală a maselor este totodată lupta pentru emanciparea de sub jugul colonial.

Astăzi, sute de patrioţi algerieni cad sub gloanţele trupelor coloniale franceze. Avioanele engleze aruncă bombe asupra populaţiei din Oman. Colonialiştii olandezi instigă la război fratricid în Sumatra. In agonie, colonialismul — monstru detestat de milioane de oameni — caută prin toate mijloacele să păstreze ultimele rămăşiţe ale stăpînirii sale. Dar pămîntul i se surpă sub picioare şi perspectiva unei groaznice prăbuşiri devine tot mai înspăimîntătoare. Prăbuşirea aceasta este inevitabilă.

MIRCEA IONEL

ORGANIZAREA

ŞI LUPTELE EDUCATORILOR CHILIENI

Unul dintre sectoarele cele mai combative ale învăţămîntului din America Latină este cel din Chile. La sfîrşitul secolului trecut, organizaţiile de pedagogi din Chile aveau doar un caracter profesional şi de ajutor reciproc, însă schimbările petrecute în economia şi politica ţării au avut o influenţă pozitivă asupra celor ce lucrau în învăţămînt, făcîndu-i să schimbe fizionomia organizaţiilor lor şi să treacă în primele rînduri ale luptei. Firească că în tot acest proces a avut o însemnătate apreciabilă situaţia economică şi socială în care societatea şi guvernele îi menţineau pe educatori.

Evenimentele care au zguduit lumea în perioada primului război mondial, îndeosebi Marea Revoluţie Socialistă din 1917, au avut un mare răsunet în America Latină, unde a luat naştere o mişcare de afirmare a maselor muncitoare şi a avut loc un proces de clarificare ideologică în rîndurile intelectualilor. In 1918, educatorii chilieni, mobilizaţi pentru revendicări economice, au organizat prima lor grevă, care s-a bazat pe sprijinul popular. Tot în acelaşi an a început în Cordoba (Argentina) mişcarea tineretului pentru reforma universitară, mişcare ce s-a extins asemenea unei dîre de lumină în toată America şi care a dus pe studenţi la încheierea unei strînse alianţe cu muncitorii. Doi ani mai tîrziu, în august 1920, a fost adoptată în Chile legea pentru învăţămîntul primar obligatoriu, care a dat mai mari garanţii şi prestigiu pedagogilor.

Sub semnul acestor drepturi cîştigate, educatorii au deschis o perioadă de lupte care au culminat în 1922 cu crearea Asociaţiei generale a profesorilor din Chile, animată şi condusă de un grup de tineri profesori: generaţia din 1920. In scurt timp, asociaţia a reuşit să stringă sub steagul său majoritatea educatorilor din învăţămîntul primar şi avangarda profesorilor din învăţămîntul secundar. Promovînd o vie activitate profesională în rîndurile cadrelor didactice, ea a desfăşurat totodată largi acţiuni culturale în sînul poporului. In întreaga ţară s-au deschis case ale pedagogilor, centre culturale şi s-au înfiinţat numeroase ziare şi reviste. Asociaţia s-a situat în fruntea curentelor de reînnoire artistică şi ideologică, a încheiat o alianţă strînsă cu masele muncitoare.

REFORMA INVAŢAMINTULUI

Asociaţia a elaborat un proiect de reformă a învăţămîntului şi a reuşit ca poporul să şi-l însuşească, cerînd, în cadrul unor mari mitinguri, aprobarea lui oficială. Presiunea maselor a cîştigat un astfel de caracter încît dictatura militară care exista în acei ani (1927—28) în Chile a fost nevoită să adopte un decret-lege pentru reforma învăţămîntului şi să lase în mîna educatorilor conducerea acestei acţiuni. Un an mai tîrziu, însă, guvernul a anulat reforma şi a îndepărtat din muncă mii de educatori. In acea perioadă asociaţia a ţinut cinci mari congrese naţionale, care au reunit delegaţi din întreaga ţară şi în care s-au dezbătut cele mai arzătoare probleme ale învăţămîntului. Congresele îşi ţineau sesiunile în sălile teatrelor, în prezenţa unui public numeros.

Pretextînd că asociaţia profesorilor era „un focar de agitaţie comunistă", guvernul reacţionar a dizolvat-o, închizîndu-i localurile şi suspendînd ziarele ei.

Eşecul reformei educaţiei a vindecat pe mulţi educatori de excesele la care împinge idealismul filozofic, a dat multă experienţă cadrelor didactice şi poporului însuşi. Represiunea exercitată asupra educatorilor a accentuat delimitarea ideologică.

După căderea dictaturii, în 1932, s-a produs în rîndurile pedagogilor o sciziune sindicală care avea să dureze trei sau patru ani. De o parte s-au situat rămăşiţele vechii asociaţii, iar de cealaltă pedagogii tineri, grupaţi în „Federaţia învăţătorilor". Aceasta din urmă, care a primit lovituri grele din partea guvernului, a aderat la Internaţionala lucrătorilor din învăţămînt (I.T.E.) cu sediul la Paris, care grupa educatorii de avangardă din întreaga lume.

In acel timp s-au întrunit primele congrese ale educatorilor din America Latină: în ianuarie 1928 la Buenos Aires şi în februarie 1930 la Montevideo. Aceste congrese s-au situat pe poziţii avansate, s-au pronunţat împotriva imperialismului şi a rămăşiţelor feudale, au cerut strîngerea alianţei între intelectuali şi muncitorii manuali. La congresul de la Buenos Aires a fost creată Internaţionala Profesorilor Americani (IMA), al cărei prim secretar a fost cel ce scrie aceste rînduri.

RECONSTITUIREA UNITAŢII

După anii de sciziune sindicală, care au însemnat o experienţă amară, prin 1935—1936 educatorii au început din nou să se regrupeze. In felul acesta s-a organizat Uniunea Profesorilor din Chile, care numără acum 22 ani de lupte sindicale, profesionale şi politice. Principiile acesteia sînt deosebit de largi şi în cadrul ei mileată oameni cu cele mai diferite concepţii — de la comunişti pînă la catolici — fără nici o discriminare ideologică. Uniunea Profesorilor din Chile a contribuit activ la triumful Frontului Popular, în octombrie 1938 fiind ales preşedinte al statului Chile profesorul universitar Pedro Aguirre Cerda, care a dat un mare impuls dezvoltării învăţămîntului tehnic-profesional. Această victorie populară a permis ca forţele progresiste din întreaga ţară să treacă la ofensivă. Din iniţiativa organizaţiilor de cadre didactice din Chile a fost convocat cel de al IV-lea Congres american al educatorilor, care s-a întrunit la Santiago la sfîrşitul anului 1943 şi a pus bazele Conferinţei Americane a cadrelor didactice (C.A.M.). Al V-lea Congres s-a ţinut în Mexic în 1946, iar al VI-lea, la care a participat ca reprezentant al F.I.S.E. tov. Nicolae Pascu, a avut loc în Uruguay în februarie 1957.

Ca urmare a hotărîrilor Congresului al IV-lea, în 1944 a fost organizată Federaţia Educatorilor din Chile, care reuneşte Uniunea învăţătorilor din şcolile primare, Societatea naţională a profesorilor secundari, Societatea profesorilor din şcolile normale, Asociaţia profesorilor din învăţămîntul tehnic, Asociaţia profesorilor din învăţămîntul comercial, Societatea profesorilor pensionari, Asociaţia portarilor şi a personalului de serviciu din şcoli, Asociaţia educatoarelor din învăţămîntul preşcolar, Asociaţia profesorilor şi a personalului administrativ de la Universitatea din Chile şi Asociaţia studenţilor în pedagogie.

Federaţia Educatorilor (FEDECH) este afiliată la Centrala Unică a Muncitorilor din Chile. In cadrul ei militează aproximativ două treimi din cei 30.000 profesori chilieni. Pe plan internaţional, federaţia este afiliată la Confederaţia Educatorilor Americani (C.E.A.) şi are legături excelente cu Federaţia Internaţională Sindicală a Invăţămîntului (F.I.S.E.), cu Sindicatul pedagogilor din U.R.S.S., cu Sindicatul muncitorilor din învăţămînt şi cultură din Rominia etc. In acest an se pregăteşte pentru a primi o delegaţie de profesori sovietici. De asemenea, îşi propune să semneze noi convenţii bilaterale de schimburi cu educatorii din Bulgaria şi din alte ţări.

LUPTELE CADRELOR DIDACTICE DIN CHILE

Avînd în frunte Federaţia Educatorilor, profesorii din Chile au luptat cu perseverenţă pentru îmbunătăţirea situaţiei lor economice, pentru o şcoală democratică şi pentru ridicarea nivelului cultural al maselor. In ultimii ani au avut loc îndelungate conflicte cu autorităţile, cum a fost greva din 1952, care a durat 18 zile şi la care au luat parte toţi muncitorii din învăţămîntul primar, secundar şi tehnic. In cursul anului 1957 au avut loc două greve: una la sfîrşitul lui august şi cealaltă la începutul lui septembrie.

Lupta pedagogilor, pe care guvernul a încercat s-o reprime cu brutalitate, a fost sprijinită de mase, de părinţii elevilor, ca şi de studenţii din universităţi, care au declarat chiar o grevă de solidaritate. Pentru prima dată profesorii universitari au suspendat şi ei cursurile pentru 24 de ore. De asemenea, pedagogii au fost sprijiniţi de Parlament, care s-a întrunit în sesiuni speciale pentru a sprijini cererile greviştilor.

In puţinele şcoli ai căror profesori nu au aderat la lupta generală, portarii au închis uşile, împiedicînd astfel pe trădători de a continua munca şi de a sparge greva.

La cererea guvernului, instanţele judiciare au ordonat arestarea conducătorilor grevei, însă aceştia s-au înfăţişat la Palatul de justiţie, pentru declaraţii, înconjuraţi de mii de profesori. Presiunea maselor a împiedicat guvernul de a aplica sancţiuni.

S-ar putea aminti multe alte exemple. Este de ajuns să spunem că se desfăşoară acţiuni mari şi îndrăzneţe. In acestea joacă un rol de frunte educatorii tineri, care ies în stradă la luptă hotărîtă şi curajoasă.

Anul acesta oferă mari perspective pentru lupta generală a poporului chilian, a cărui mişcare se află în netă ascensiune. In septembrie va fi ales noul preşedinte al Republicii Chile. Din cei 4 candidaţi care concurează, are mari posibilităţi de a reuşi candidatul sprijinit de blocul socialist-comunist şi de mari mase de muncitori independenţi, dr. Salvador Allende. In orice caz, condiţiile politice evoluează favorabil şi se pot produce mari schimbări în raportul de forţe şi în lupta de clasă. Aceste schimbări trebuie să ducă, atît pentru Chile cît şi pentru alte ţări din America Latină, la stabilirea de legături în toate domeniile cu lumea socialistă.

Educatorii din Chile vor şti să-şi îndeplinească datoriile lor politice alături de poporul lor, luptînd pentru pace, pentru eliberare naţională. Afirmînd în mod categoric aceasta, salut cu efuziune fraternă pe marii noştri prieteni, educatorii din Rominia.

Cesar Godoy Urrutia
vicepreşedinte al F.I.S.E.

CONCURSURI

ale pionierilor şi şcolarilor

In scopul intensificării muncii de educare patriotică a pionierilor şi şcolarilor, pentru antrenarea unui cît mai mare număr de elevi în activitatea cultural-artistică, în cunoaşterea şi valorificarea bogăţiilor culturale ale poporului nostru, Uniunea Tineretului Muncitor, Sindicatul Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură şi Ministerul Invăţămîntului şi Culturii organizează în toată ţara concursuri cultural-artistice ale pionierilor şi şcolarilor. La aceste concursuri pot participa formaţii de cor, de dansuri populare, de teatru, brigăzi artistice, orchestre de muzică populară, clasică şi uşoară, teatru de păpuşi, precum şi soliştii.

Concursul are patru etape. Prima etapă constituie o trecere în revistă a echipelor artistice pe centre de şcoli şi va dura pînă la sfîrşitul lunii martie. Cea de a doua etapă, pe raion şi pe oraş, se va desfăşura în timpul vacanţei de primăvară. Etapa a treia, regională, va avea loc pînă la 15 mai, iar etapa a patra, pe ţară, se va desfăşura cu ocazia serbărilor tradiţionale de sfîrşit de an.

Se recomandă ca în prima parte a etapei I-a să se organizeze o seamă de acţiuni cum ar fi: reorganizarea formaţiilor cultural-artistice existente şi crearea de noi formaţii acolo unde nu există, prezentarea de programe artistice etc.

Repetiţiile trebuie în aşa fel organizate încît să fie evitată suprasolicitarea elevilor. In acest scop vor fi folosite orele de ansamblu coral, de colectiv sportiv, unele cercuri pe obiecte care au contingenţe cu activitatea cultural-artistică, cît şi unele activităţi pionereşti.

Juriile concursurilor vor fi compuse din delegaţi ai comitetelor raionale, oräşeneşti şi regionale U.T.M., delegaţi ai caselor de pionieri, cadre didactice şi specialişti în activitatea culturală de la cluburi, case de cultură, cămine culturale etc. Criteriile de apreciere a echipelor vor fi: conţinutul repertoriului (care trebuie să oglindească în primul rînd probleme privind educaţia în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar), calitatea interpretării, aportul adus în manifestările cultural-artistice cu diferite ocazii şi estetica exterioară a formaţiilor.

Comitetele regionale, raionale şi oräşeneşti U.T.M., împreună cu secţiile de învăţămînt şi cultură şi cu organele sindicale respective vor acorda formaţiilor fruntaşe premii constînd în aparate de radio, instrumente muzicale, diferite materiale cultural-artistice, diplome etc.

Să folosim diafilmele în şcoli

MICIURIN — MARELE TRANSFORMATOR AL NATURII

Acest diafilm tratează despre „laboratorul verde" care a luat fiinţă acum aproape un veac într-o pitorească regiune de dincolo de Don, la Kozlov. Diafilmul urmăreşte, într-o suită de mai multe zeci de imagini, munca însufleţită şi plină de dragoste a aceluia care, grădinar ziua, ceasornicar seara şi cercetător ştiinţific în timpul nopţii, nu a precupeţit nici un efort pentru a face ca vişinul să reziste iernilor aspre şi ca mărul „belle fleure", cu fructe mari şi gustoase, să înfrunte marile geruri, pentru a demonstra astfel că ereditatea plantelor poate fi transformată prin aclimatizare, selecţionare şi încrucişare.

VIAŢA IN MĂRI ŞI OCEANE

Adîncurile necunoscute ale apelor au preocupat pe oameni încă din timpuri străvechi. Cercetarea lor şi rezultatele acestei cercetări au dus la o cunoaştere tot mai amănunţită a adîncurilor. Diafilmul „Viaţa în mări şi oceane" prezintă unele aspecte deosebit de interesante din viaţa plantelor şi animalelor marine

ARHITECTURA RENAŞTERII ITALIENE

Pornind de la lucrări ale lui Brunelleschi, Michelozzo, Gallo, Lombardi, Michelangelo, Peruzzi etc. diafilmul prezintă impresionante capodopere ale arhitecturii. Astfel se succed imaginile palatului Medici din Florenţa, ale Domului din Sienna, ale bazilicii Sf. Petru, ale palatului Farnesse etc.

SCULPTURA RENAŞTERII ITALIENE

Continuînd prezentarea capodoperelor Renaşterii, acest diafilm prezintă un strălucit capitol în istoria artei universale, făcînd să defileze prin faţa privitorilor porţile de răsărit ale baptisteriului din Florenţa, minunata statuie a lui David de Donatello, statuia Condottierului, Madona în adoraţie sau David de Michelangelo.

PRIN COSMOS

Este primul diafilm din domeniul ştiinţifico-fantastic şi prezintă, în cîteva zeci de imagini, plecarea de pe pămînt a astronavei „Terra" care ajunge în planeta Harrus şi care, după o serie de descoperiri uimitoare pentru cei care efectuează acest zbor interplanetar, se întoarce cu bine pe pămînt.

STAŢIUNEA „MIRNII"

Construită la marginea mării Davis, staţiunea „Mirnii" este un punct de cercetare a Antarcticii. Diafilmul prezintă viaţa acelora care trăiesc în această staţie şi lupta lor pentru a descoperi tainele continentului îngheţat.

Echipa „Olimpia" campioană la handbal

Sîmbătă seara a luat sfîrşit, în sala Floreasca, turneul final al concursului republican feminin de handbal de sală. Echipa Ministerului Invăţămîntului şi Culturii „OLIMPIA" a terminat nefnvinsă această competiţie, situîndu-se astfel pe primul loc.

După ce a dispus, în partidele anterioare, de I.L.E.F.O.R.-Tg. Mureş (13—5), C.F.R.-Bucureşti (12—1) şi Progresul-Oraşul Stalin (6—3), Olimpia M.I.C. a întîlnit în finală formaţia Steagul Roşu-Bucureşti, pe care a întrecut-o clar cu scorul de 9—5.

Echipa M.I.C. reuşeşte această performanţă pentru a doua oară consecutiv, ceea ce subliniază o dată în plus valoarea formaţiei.

Sus: Elena Pădureanu, Irina Nagy, Brunhilda Neurohr; Mijloc: Aurelia Szökö Sălăjan, Carolina Cirligeanu, Ella Jecu; Jos: Hilde Roth, Iosefina Ugron.

Desen de Petre Stoenescu

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 460 — Vineri 28 februarie 1958 — 4 pagini 25 bani

VOTĂM

pentru continua înflorire a patriei

Cu toții la vot! Să ne dăm cu încredere votul candidaților Frontului Democrației Populare! Aceste gînduri stăpînesc acum inimile tuturor oamenilor cinstiți din patria noastră care se pregătesc cu însuflețire să se prezinte în fața urnelor pentru a-și alege reprezentanții în sfaturile populare.

Alegerile de la 2 martie constituie o sărbătoare a întregului nostru popor. Dîndu-și votul candidaților Frontului Democrației Populare, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării își exprimă mîndria patriotică pentru marile cuceriri revoluționare dobîndite în anii puterii populare, pentru uriașele realizări înfăptuite sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Cu prilejul alegerilor, masele populare vor dovedi, o dată mai mult, atașamentul lor pentru regimul de democrație populară, pentru politica partidului și guvernului de construire a socialismului și apărare a păcii.

Marea sărbătoare a alegerilor constituie o strălucită expresie a profundului democratism al regimului nostru democrat-popular, o dovadă a incontestabilei superiorități a democrației noastre socialiste.

Poporul nostru a cunoscut prin propria sa experiență adevăratul caracter al democrației burgheze. Înăbușirea prin forța armelor a luptei oamenilor muncii pentru pîine, pentru pămînt, pentru libertate, împiedicarea maselor populare de a participa la viața statului, asigurarea celor mai bune condiții de exploatare pentru clasele avute — iată cum cunoștea poporul nostru mult trîmbițata „democrație pentru toți".

In opoziție cu această „democrație" strîmtă, ciuntită, falsă, ipocrită care, așa cum arăta Lenin, reprezintă „un rai pentru cei bogați, o capcană și o minciună pentru cei exploatați și săraci", democrația noastră socialistă reprezintă un nou tip de democrație. Ea este o democrație reală pentru cei ce muncesc și o dictatură împotriva claselor exploatatoare. Statul socialist — arată Lenin — este „în chip nou democratic (pentru proletari și neavuți în genere) și în chip nou dictatorial (împotriva burgheziei)".

Statul nostru socialist este puternic prin legăturile sale indestructibile cu poporul. Democrația socialistă unește într-un singur tot puterea exercitată prin intermediul reprezentanților aleși ai poporului cu participarea nemijlocită a maselor largi la rezolvarea problemelor obștești. O uriașă însemnătate au sfaturile populare, care sînt atît organe ale puterii de stat, cît și organizații de masă care cuprind întreaga populație muncitoare.

Pentru alegerile de la 2 martie, cetățenii patriei noastre au propus din mijlocul lor drept candidați ai F.D.P. pe cei mai buni gospodari, oameni cinstiți și cu inițiativă, fruntași în muncă, membri și nemembri de partid, oameni hotărîți să lupte pentru traducerea în viață a politicii partidului și guvernului. Au fost propuși muncitori și ingineri, țărani colectiviști, întovărășiți și cu gospodărie individuală, cadre didactice, oameni de știință, activiști de partid și ai organizațiilor obștești, funcționari, gospodine, mici meseriași. Adunările pentru propunerea candidaților, ca și numeroasele întîlniri ale acestora cu alegătorii sînt o puternică mărturie a largii participări a maselor de milioane la rezolvarea problemelor obștești.

Prezentîndu-ne la alegerile din 2 martie și votînd pentru candidații F.D.P. votăm pentru continua înflorire a patriei, pentru con-

(Continuare în pag. 2)

ACTIVIȘTI PE TĂRÎM OBȘTESC

Întîmpinînd alegerile de deputați în sfaturile populare, învățătorii și profesorii din raionul Gura Jiului și-au intensificat munca didactică și obștească. O activitate deosebit de rodnică desfășoară învățătorii și profesorii propuși drept candidați.

...Printre cetățenii din circumscripția electorală regională nr. 66 din comuna Ostroveni, adunați nu de mult la căminul cultural din comună, se află și cadrele didactice. Discutînd cu candidata F.D.P., tînăra tractoristă Maria Zidaru, cetățenii au făcut multe propuneri juste. De pildă, învățătorul Florian Crișu, directorul școlii din Ostroveni, a propus, împreună cu alți cetățeni, să se amenajeze un drum care să lege satul de cîmpul de muncă de la punctul „Bocului". La îndemnul lui Florian Crișu și al celorlalți învățători, a doua zi a și început lucrul.

...În satul Zăval din comuna Gighera începuse să se ridice, prin autoimpunere, un local pentru căminul cultural. Lucrarea nu fusese însă terminată. Învățătorul Gh. Zamfir, candidat al F.D.P. pentru alegerile de la 2 martie, i-a mobilizat pe țăranii muncitori din Zăval să treacă din nou la treabă pentru terminarea localului. În curînd în satul Zăval va fi un nou locaș de cultură.

★

Pedagogii din comuna Buda, raionul Zeletin, se află și în aceste zile din preajma alegerilor alături de țăranii muncitori.

...În seara această de februarie, la casa alegătorului din comună are loc o discuție însuflețită. Țăranii muncitori întovărășiți și cu gospodării individuale ascultă cele spuse de învățători despre felul cum muncesc colectiviștii din Țibucani și despre roadele muncii lor. Îndemnul învățătorilor este urmat: 12 familii de țărani cu gospodărie mijlocie anunță că vor face cereri pentru a fi primiți în întovărășirile agricole, 13 țărani întovărășiți spun că au hotărît să amenajeze o grădină de zarzavat și să cultive 3 ha cu plante tehnice.

...După ce își termină pregătirile pentru lecțiile de a doua zi, tînărul învățător Gheorghiță Boghiu vizitează pe cîte unii din alegătorii din circumscripția electorală. Gospodarii ies la porți și îl așteaptă.

— Apoi vezi mata, tușică Marie — spune învățătorul — ce scoteam înainte de pe fîșiile noastre de pămînt? O nimica toată... Nu ajungea să hrănim copiii nici jumătate de an. Dar azi? Bucățile unite în tarlale întinse aduc recolte bogate. Belșugul a intrat în casele satului.

— Ai dreptate — răspunde tușa Maria. Mă tot gîndeam, stam la îndoială... dar să știi că mîine fac cerere să fiu primită în întovărășire...

...În case, luminile s-au stins. Satul a adormit. Numai la căminul cultural activitatea nu a încetat încă. Profesoara Coca Popa dă tinerilor artiști amatori, pe îndelete și amănunțit, îndrumări cum să interpreteze cît mai bine personajele din piesa „Se alege primarul".

(Din corespondențele tovarășilor ION CĂLIN — Craiova și CONSTANTIN PREDESCU — Coloneşti, Bacău).

De curînd a fost dată în folosință noua grădiniță de copii de pe lîngă Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași. Clădirea are 23 camere — dormitoare, sufragerii, săli de joc, clase și o sală specială pentru colțul naturii vii, unde a fost luată această fotografie.

Inaintea PRIMULUI VOT

În biroul tovarășei Elisabeta Brügger, directoarea școlii medii nr. 4 din Iași, un mănunchi de fete cu priviri curioase ascultă atente. Toate sînt în clasa a X-a. În anii petrecuți în școală tovarășa Brügger a fost pentru ele nu numai o bună profesoară, ci și o bună prietenă, o căutată și ascultată sfătuitoare. Aceasta explică de altfel și atenția cu care îi urmăresc acum șirul vorbelor.

Se află în cancelarie și tovarășa Elena Bădrăjan, directoare adjunctă, candidată a F.D.P. în actualele alegeri de deputați în sfaturile populare. Tovarășa Bădrăjan e mișcată: își amintește că, abia acum cîțiva ani, trăia și ea emoțiile de care sînt stăpînite acum aceste fete care se pregătesc să participe pentru prima dată, cu drepturi cetățenești depline, la alegerile de deputați în sfaturile populare.

Vorbele directoarei răscolesc vremi de mult trecute, făcînd să se perinde prin fața fetelor tabloul dureros al înjosirii femeii de către societatea burgheză, al îndepărtării ei de la viața politică a țării. Drepturi pentru femei? Da — femeile aveau dreptul de a fi exploatate de multe ori chiar mai cumplit decît bărbații.

Privirea caldă a tovarășei Brügger se oprește cu dragoste asupra fetelor.

— Voi sînteți fericite — le spune ea. Sînteți fericite pentru că astăzi, în statul nostru democrat-popular, cuvîntul vostru are greutate, părerile voastre sînt solicitate, sînt ascultate. Și cea mai bună mărturie este dreptul pe care îl aveți de a vota, de a alege și a fi aleși.

Raia Suciu, ca și celelalte colege ale ei, trăia o emoție firească. Avuseseră multe discuții cu directoarea lor, de la lucruri mărunte pînă la probleme generale ale vieții noastre politice și sociale. De data aceasta însă era parcă altfel. Femeia din fața lor le-a vorbit despre viața grea a femeilor generației ei. A fost ca o fereastră deschisă spre niște vremuri necunoscute de ele.

— Vedeți voi, fetelor — continuă directoarea — pentru voi pare să fie firesc! „Am împlinit 18 ani, sînt majoră și am deci dreptul să votez". Dar aceasta înseamnă mult, extrem de mult. Dreptul acesta înseamnă încredere, încrederea partidului, încrederea poporului în capacitatea voastră de a gîndi matur, în posibilitatea voastră de a judeca lucrurile. Pentru a merita această încredere v-au pregătit și școala și organizația U.T.M.

Cine sînt candidații F.D.P., ce rol au ei, fetele au aflat și mai amănunțit de la tovarășa Elena Bădrăjan. Ea le-a vorbit și despre tov. Cracea, maistru sudor la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iași, candidat al F.D.P. în circumscripția lor electorală, despre hărnicia și pasiunea în muncă a acestui destoinic muncitor.

— Reprezentanți ai oamenilor muncii de la orașe și sate, oameni pricepuți, capabili, buni gospodari, oameni care iubesc cu pasiune patria noastră și se află printre luptătorii de frunte pentru înflorirea ei — aceștia sînt candidații F.D.P. — le-a spus profesoara elevelor ei.

Acestor oameni s-au angajat elevele școlii medii nr. 4-Iași să le dea primul lor vot.

I. P.

Candidații noștri

NICOLAE NEMȚEANU, directorul școlii de 7 ani de băieți nr. 1 din Bucureşti, lucrează de 36 de ani în învățămînt. El este iubit de elevi, prețuit de colegi și respectat de cetățenii cartierului, care l-au propus candidat în alegerile pentru sfaturile populare.

Directorul Casei pionierilor

Cum urci pitoreasca stradă clujeană Emil Racoviță, după vreo zece case frumoase, înconjurate de arbori înalți, ajungi la Casa pionierilor. O clădire înaltă, cu aspect plăcut, frecventată de peste 1700 de pionieri și elevi — fii ai oamenilor muncii romîni și maghiari.

Într-una din încăperi, pionierii Nagy, Jido și o fetiță înaltă, cu bucle blonde lucrează la instalarea unei stații de radiorecepție și de radioemisie pentru amatori. Lucrarea e importantă și nu tocmai ușoară, dar pionierii o scot la capăt ajutați de directorul casei lor, tov. Aurel Bulzan, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală orășenească nr. 141.

— Membrii cercului nostru de radio — ne explică tov. Bulzan — au trecut cu succes examenul pentru radioamatori, obținînd autorizația pentru instalarea stației de față. Zece dintre pionieri au mai dobîndit, fiecare, o autorizație individuală pentru radioamatori. Așa că, vedeți, nu stăm degeaba...

Directorul Casei pionierilor din Cluj nu se ocupă însă numai de radiofoniști, ci îndrumă și sprijină îndeaproape activitatea tuturor celor 27 cercuri constituite aici. Și rezultatele nu întîrzie să se arate. Membrii cercurilor de mîini îndemînatice, de croitorie și desen au executat lucrări frumoase care s-au bucurat de succes la expozițiile internaționale de la Geneva și Phenian. În cercul de științe naturale se desfășoară cercetări foarte interesante. Tinerii naturaliști au reușit, printre altele, să altoiască roșii pe cartofi. Nu se lasă mai prejos nici membrii cercului de chimie, care produc — prin mijloace proprii — cerneluri, praf de dinți, cremă de ghete etc. Prin grija cercului de literatură apare revista „Mlădițe tinere", unde se publică versuri, scurte schițe și alte producții ale pionierilor.

Tov. Bulzan are multă experiență în munca pedagogică. A fost decorat de două ori cu „Medalia muncii" și distins cu titlul de „învățător fruntaș".

De trei ani, de cînd îndeplinește funcția de director al Casei pionierilor din Cluj, Aurel Bulzan a îndreptat eforturile colectivului de pedagogi al casei spre îmbunătățirea conținutului muncii în cercurile pionierești, urmărind îndeosebi întărirea muncii de educare patriotică a pionierilor. Preocupările intense în această direcție și rezultatele obținute se vădesc și în studiul „Din contribuția Casei pionierilor din Cluj la educația patriotică a pionierilor", apărut recent în Editura de stat didactică și pedagogică.

O vie activitate se desfășoară la Casa pionierilor sub îndrumarea tovarășului Bulzan și în domeniul artistic. Pionierii clujeni organizează frumoase serbări cu programe de coruri, dansuri, scenete etc. și au luat de multe ori premii la concursurile artistice. Ei s-au distins și pe linie sportivă — de pildă la concursurile de aeromodelism, la campionatul orășenesc de fotbal pentru pitici etc. În prezent, ei pregătesc o frumoasă serbare pentru aniversarea a 9 ani de la înființarea organizației de pionieri, precum și o serie de manifestări pentru toamnă, cînd casa lor împlinește 5 ani de activitate.

În afara sarcinilor sale de director al Casei pionierilor, tov. Bulzan desfășoară și o rodnică activitate obștească în calitate de deputat. Cu sprijinul său s-a introdus gazul metan pe cîteva străzi, s-au refăcut unele trotuare, s-au procurat materiale de construcție pentru refacerea unor locuințe. Adesea tovarășul Bulzan îi vizitează pe cetățenii din circumscripția lui — circumscripția nr. 141 — interesîndu-se de nevoile gospodărești comune, de felul cum frecventează școala și învață copiii lor etc.

Numeroasele realizări din munca tovarășului Bulzan arată că în circumscripția nr. 141 din orașul Cluj candidează pentru alegeri un om cu adevărat destoinic.

MIHAI SAVIN

Șeful secției de învățămînt

Membrii gospodăriei agricole colective „Albina" din satul Tătaru, comuna Comana, raionul Negru Vodă, îl cunosc bine pe tovarășul Zeidula Mambet, șeful secției raionale de învățămînt și cultură. El a fost învățător în comună timp de mai mulți ani și a contribuit la alcătuirea manualelor școlare în limba maternă pentru populația tătară.

Pentru munca lui rodnică, l-au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională nr. 21. La întîlnirile care au avut loc între candidat și alegătorii săi au venit atît de mulți cetățeni încît sala căminului cultural din localitate nici nu-i putea cuprinde pe toți. Convorbirile purtate la aceste întîlniri au durat pînă seara tîrziu, căci s-au dezbătut aici multe probleme care-i priveau de aproape pe cetățeni. S-au făcut aici și multe propuneri constructive: pentru amenajarea unei șosele între satul Tătaru și comuna Comana, pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective, pentru îmbunătățirea muncii culturale și a condițiilor de funcționare a școlii. Candidatul Zeidula Mambet i-a asigurat pe colectiviștii din satul Tătaru că nu-și va precupeți forțele pentru ca toate aceste propuneri să fie traduse în fapte.

Alegătorii din satul Tătaru își vor da cu încredere votul lor candidatului pe care l-au propus, deoarece știu că profesorul comunist Zeidula Mambet va ști să-și țină cuvîntul dat în fața lor.

ILIE CRIȘ

Profesoara

Circumscripția electorală orășenească nr. 34 din Sighișoara cuprinde un cartier așezat în preajma centrului orașului. Este suficient să treci cîteva minute printre casele cartierului pentru a-ți da seama că aici locuiesc gospodari vrednici, care-și păstrează curate străzile, își întreține bine casele și curțile.

În mijlocul circumscripției funcționează școala medie mixtă nr. 2, condusă de mai mulți ani de profesoara Maria Drăgan, candidata alegătorilor din circumscripție pentru alegerile de la 2 martie.

Tovarășa Maria Drăgan s-a născut și a crescut pe meleagurile Sighișoarei. Încă din primii ani de școală ea s-a distins prin rîvna depusă la învățătură. Liceul l-a terminat în orașul natal, apoi a urmat cursurile Facultății de științe naturale și fizico-chimice din București. În anul 1949, primul an după terminarea facultății, i s-a încredințat o catedră la școala medie de băieți din Sighișoara. Din anul 1952 se află la direcția școlii medii mixte nr. 2. De aproape 7 ani de cînd conduce școala, tov. Drăgan și-a cîștigat simpatia și prețuirea cadrelor didactice cu care lucrează. Această prețuire este pe deplin îndreptățită căci, sub conducerea Mariei Drăgan, cu fiecare an ce trece, școala obține noi succese în instruirea și educarea elevilor. Anul trecut, de pildă, școala a avut cel mai bun procent de promovare din oraș. În anul acesta rezultatele se anunță tot atît de promițătoare.

Tovarășa Drăgan are o bogată activitate și pe tărîm obștesc. Ca membră în comisia permanentă de învățămînt și cultură a sfatului popular ea a contribuit la rezolvarea multor probleme ce interesau pe toți cetățenii. A fost întotdeauna preocupată ca nici un copil să nu rămînă în afara școlii, a ținut de multe ori expuneri în fața părinților arătîndu-le cum să-și crească și să-și educe copiii.

De la profesoara Maria Drăgan alegătorii așteaptă și în viitor o vie și bogată activitate.

A. VASILE

Prin grija sfaturilor populare

Pregătindu-se să se prezinte în fața urnelor de vot pentru a-și alege reprezentanții lor în organele locale ale puterii de stat, oamenii muncii din învățămînt trec cu mîndrie în revistă realizările sfaturilor populare pe tărîmul școlii.

...În regiunea BUCUREȘTI se acordă o atenție și o grijă deosebită învățămîntului. Numărul școlilor din regiune a sporit la peste 1.500. S-a mărit, de asemenea, numărul burselor. Numai în anul 1957 sfaturile populare au cheltuit pentru utilarea școlilor aproape 4.000.000 lei. Numărul cadrelor didactice a ajuns la aproape 8.000.

...În ultimii ani, în regiunea GALAȚI s-au construit, din fond centralizat și prin autoimpunere, 88 de școli. În prezent, în rețeaua învățămîntului de toate gradele din regiune învață peste 145.000 de elevi. Analfabetismul, această rușinoasă moștenire rămasă de la regimul burghezo-moșieresc, a dispărut aproape în întregime.

...Numeroase sînt realizările sfaturilor populare în regiunea TIMIȘOARA. Dacă în 1944 în regiune erau doar 899 de școli primare și 11 licee, azi funcționează aici 737 de școli de 4 ani cu 70.000 de elevi, 284 de școli de 7 ani cu peste 26.000 de elevi și peste 40 de școli medii cu aproape 9.000 de elevi.

...Ca și în celelalte regiuni ale patriei, și în regiunea STALIN învățămîntul s-a extins considerabil. Numărul unităților școlare de toate gradele a crescut de la 914 la 1.359. În regiune funcționează 251 de școli cu limba de predare germană și 164 de școli cu limba de predare maghiară. Prin grija sfaturilor populare au fost înființate 98 de internate școlare, în care aproape 5.000 elevi, fii de muncitori și țărani muncitori, se bucură de o bună îngrijire. Un număr însemnat de elevi primesc burse din partea statului.

La 2 martie, votînd pentru candidații Frontului Democrației Populare, cetățenii patriei noastre vor vota pentru consolidarea și dezvoltarea marilor noastre cuceriri, printre care la loc de frunte se află învățămîntul public.

— ELISABETA MARIEȘ, directoarea școlii din comuna Apa, regiunea Baia Mare, este pentru a treia oară candidată în alegerile pentru sfaturile populare.

Din activitatea organelor sindicale

ROADELE COLABORĂRII

În ultimii doi ani, la școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală s-au obținut o serie de însemnate realizări. Astfel, s-au organizat două ateliere bine înzestrate, s-au utilat cabinetele de fizică, chimie, geografie, s-a organizat un cabinet de matematică, s-au amenajat o sală de sport și un amfiteatru, s-au făcut reparații capitale localului școlii. Școala este bine întreținută, curată. Internatul este model de ordine și curățenie, iar elevii care iau masa la cantină primesc o hrană substanțială.

Trecînd în revistă, la adunarea generală pentru alegerea noului comitet de instituție, toate aceste realizări și multe altele care n-au fost enumerate aci, tovarășele Jana Cristu, directoarea școlii, Maria Eremia, directoarea adjunctă, și alți vorbitori au scos în evidență faptul că ele se datoresc eforturilor depuse de toți membrii de sindicat din școală și colaborării strînse dintre comitetul de instituție și conducerea școlii.

Comitetul de instituție de la școala medie nr. 10 s-a preocupat și de sprijinirea procesului instructiv-educativ, care ocupă un loc important în activitatea sa. Potrivit sarcinii trasate de cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, comitetul de instituție a considerat îmbunătățirea procesului instructiv-educativ și popularizarea experienței pedagogice înaintate ca sarcini principale ale sale, aducînd prin aceasta un real ajutor conducerii școlii. Comitetul a organizat o serie de lecții deschise, ținute de cadrele didactice cu experiență (Stela Manolescu, Marta Marini, Margareta Ailincăi, Alexandra Verdeș etc.), lecții care au fost apoi analizate și comentate în colectivele profesorilor de specialitate, prilejuind un rodnic schimb de experiență. S-a pus accent în special pe probleme ca: folosirea rațională a timpului în ora de curs, ridicarea nivelului predării prin pregătirea pentru lecții, înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, evitarea supraîncărcării elevilor și altele. De asemenea comitetul sindical s-a preocupat de ajutorarea la învățătură a fiilor de muncitori și țărani muncitori, desemnînd cadre didactice pentru organizarea de consultații și pentru îndrumarea meditației elevilor din internat. Tot în legătură cu realizarea acestor sarcini comitetul de instituție a organizat periodic consfătuiri de muncă în cadrul cărora s-au dezbătut unele probleme mai importante ale activității instructiv-educative. De pildă, în anul care a trecut, în cadrul acestor consfătuiri au fost discutate teme ca: recapitularea materiei, realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic etc. Consfătuirile de muncă, bine organizate, au avut ca punct de plecare referate întocmite de colective de profesori care au urmărit problemele respective. Consfătuirile au avut ca rezultate practice o serie de măsuri. Ele au contribuit la îmbunătățirea colaborării dintre profesorii de specialitate și maiștrii-instructori, lucrările practice fiind strîns legate de cunoștințele predate în cadrul obiectelor respective, la o mai temeinică pregătire a lecțiilor practice de atelier și la o mai bună organizare a practicii în producție. Pentru munca lor de calitate depusă în vederea instruirii și educării elevilor și pentru buna organizare a întregii activități din școală, o serie de cadre didactice au fost recompensate. Astfel, tovarășele Jana Cristu și Aneta Gheorghiu au fost decorate cu „Ordinul muncii", iar tovarășele Ste.a Manolescu și Buga Elena au fost distinse cu titlul de „Profesor fruntaș", ceea ce constituie un îndemn în muncă și o mîndrie pentru întregul colectiv.

Comitetul de instituție a știut să mobilizeze personalul administrativ și de serviciu pentru ca în perioada examenelor să asigure elevilor condiții cît mai bune de învățătură (hrană substanțială, curățenie, liniște).

Comitetul sindical nu a fost străin nici de problemele ridicării nivelului profesional și ideologic-politic al membrilor de sindicat. Mulți dintre aceștia au fost cuprinși în formele învățămîntului politic. Comitetul de instituție se îngrijește în mod permanent de felul în care membrii de sindicat participă la cercurile de filozofie marxistă, în care sînt cuprinse majoritatea cadrelor didactice. O serie de profesori au fost antrenați pentru a participa la conferințe de specialitate, la unele sesiuni ale Academiei R.P.R. Ținînd seama de faptul că școala medie nr. 10 este o școală de bază a Institutului de științe pedagogice, comitetul de instituție a sprijinit munca de observare și cercetare științifică pe care cercetătorii institutului și cadrele didactice o desfășoară în școală. Colectivul didactic furnizează un prețios material pentru elaborarea unor lucrări pedagogice, participă la elaborarea și îmbunătățirea programelor, a manualelor și materialului didactic.

O contribuție însemnată la ridicarea nivelului profesional al colectivului pedagogic au adus-o comisiile metodice pe obiecte, care sînt sprijinite și de comitetul sindical și au o vie activitate. Multe delegații străine care au vizitat școala au apreciat bogata activitate metodică ce se desfășoară aci. Pentru personalul administrativ și de îngrijire se organizează cu regularitate ședințe în care se fac lecturi din presă și se duc discuții asupra situației interne și internaționale. În același timp, membrii de sindicat din școală țin o strînsă legătură cu părinții elevilor și desfășoară o variată propagandă pedagogică în rîndul acestora.

O deosebită atenție a acordat comitetul de instituție și activității cultural-educative. Sub îndrumarea sa au fost organizate o serie de excursii pentru cadrele didactice și elevi. Astfel au fost organizate excursii la Giurgiu, Orașul Stalin, Cîmpina, Sinaia, Bușteni, vizitîndu-se întreprinderi industriale, monumente istorice etc. De asemenea, colectivul școlii participă periodic la vizionarea de spectacole și filme, audiază conferințe cu caracter științific, vizitează expoziții etc.

În același timp comitetul a obținut unele realizări și în domeniul asigurărilor sociale și protecției muncii, prin sprijinirea salariaților bolnavi și prin confecționarea de îmbrăcăminte de protecție pentru personalul de îngrijire.

Activitatea rodnică a comitetului de instituție de la școala medie nr. 10 este rezultatul colaborării cu conducerea școlii, al sprijinului acordat de organizația de partid și al unei munci bine organizate.

Întotdeauna comitetul și-a întocmit un plan concret de activitate pe baza propunerilor făcute în grupele sindicale și a repartizat just sarcinile între membrii comitetului, sprijiniți de colective pe resoarte. A fost evidențiată în mod deosebit activitatea depusă de tovarășele Aneta Gheorghiu, președinta comitetului de instituție, Agapia Pavel, Tatiana Ciocîrlie și alți membri din comitet.

În activitatea comitetului de instituție au existat însă și unele lipsuri, care au fost analizate pe larg atît în darea de seamă cît și în discuțiile ce au urmat. S-a scos în evidență în special faptul că activitatea grupelor sindicale nu este la nivelul cerut, ceea ce a determinat comitetul să se substituie acestora în unele acțiuni, în loc să desfășoare o muncă largă de activizare a grupelor sindicale. De asemenea, s-au adus critici comitetului pentru că s-a preocupat insuficient de activitatea gazetei de perete și a bibliotecii, ca și pentru insuficienta legătură cu comitetul sindical raional.

Deși în hotărîrea adoptată în adunarea generală s-a prevăzut o serie de măsuri ce vor trebui aduse la îndeplinire de noul comitet, ea nu este suficient de cuprinzătoare. Astfel, hotărîrea nu cuprinde suficiente măsuri concrete pentru activitatea noului comitet privind problemele muncii profesionale și alte sectoare.

Apreciindu-se activitatea vechiului comitet de instituție, majoritatea membrilor acestuia au fost realeși în noul comitet. Membrii de sindicat au cerut noului lor comitet de instituție să ia toate măsurile în vederea lichidării lipsurilor semnalate în adunarea generală, să ridice activitatea sa la un nivel mai înalt, pentru ca roadele colaborării cu conducerea școlii să fie și mai bune.

C. MINCĂ

Școala medie nr. 5 din Herăstrău poate să fie mîndră! Două dintre profesoarele sale au fost propuse candidate: tovarășa MARIA AVRAM (stînga) care funcționează în această școală de 27 de ani și tovarășa ANA BUGHICI (dreapta).

Observații cu privire la MANUALELE PENTRU CLASELE I—IV

Manualele noi pentru clasele I—IV marchează, fără îndoială, un simțitor pas înainte față de cele anterioare. În aceste manuale cunoștințele sînt prezentate în mod sistematic, gradat, la un nivel accesibil elevilor, ceea ce face ca ei să le folosească cu plăcere. La conținutul mult îmbunătățit al manualelor se adaugă și condițiile grafice în care sînt redactate: culoarea adecvată, mărimea literelor potrivită, desene expresive etc.

Manualele actuale au însă și unele lipsuri care îngreunează asimilarea materiei respective de către elevi, iar uneori cuprind chiar noțiuni greșite.

Redistribuirea materiei a făcut ca în manualul de gramatică pentru clasa a IV-a să apară, în partea consacrată repetării cunoștințelor din clasa a III-a, lecții despre atribut și complement (pag. 7,8,9). În clasa a III-a însă elevii nu au învățat aceste părți de propoziție. Ei nu au decît priceperea de a sezisa celelalte părți existente în propoziție în afară de subiect și predicat, pe care le denumesc „părți secundare". Dacă atributul și complementul nu s-au predat ca lecții noi la timpul potrivit, este bine să se predea în această clasă, dat fiind că sînt elemente de bază ale materiei pe care elevii o studiază în clasa a IV-a.

În manualul de gramatică pentru clasa a II-a, la lecția „Cuvinte care arată cum sînt lucrurile și ființele" (pag. 186) sînt trei desene reprezentînd o floare, un urs și un măr, iar dedesubt este notat: floare roșie, urs mare, măr dulce. Elevii fiind întrebați cum este floarea din poză, au răspuns greșit: „floarea este albă", fiindcă desenul era necolorat. Iată dar cum lipsa de grijă pentru un amănunt chiar „tehnic" poate duce la dificultăți în cursul lecției.

Manualele noi de aritmetică, în general, acordă prea puțină atenție repetării materiei din anul anterior. Așa spre exemplu, în manualul pentru clasa a II-a nu se insistă suficient, în cadrul repetării de la începutul anului școlar, asupra scăderii cu scăzătorul zeci întregi. De asemenea, în manual sînt neglijate compunerea și descompunerea numerelor, atît de necesare pentru calculul mintal. De altfel, exceptînd manualul de aritmetică pentru clasa I-a, celelalte manuale de aritmetică acordă prea puțină atenție exercițiilor menite să fixeze mai temeinic cunoștințele elevilor.

În manualul de aritmetică pentru clasa a II-a nu se respectă principiul pedagogic de la ușor la greu, de la cunoscut la necunoscut. Astfel, se dau întîi exerciții care necesită descompunerea de numere mai grele, ca 68—15 (problema nr. 35, pag. 21), pentru ca, după ele, să fie altele mai ușoare, cum sînt 15—10 (problema nr. 38) sau 18—11 (problema nr. 39).

În acest manual sînt și unele afirmații greșite. Să exemplificăm printr-un caz de la pag 25. Aici se arată că înmulțirea se poate face mai repede folosind gruparea:

3 luat de 2 ori fac 6
3 luat de 2 ori fac 6
deci: 3 luat de 4 ori fac 12

Că în acest fel înmulțirea nu se face „mai repede" este un lucru evident. În adevăr, gruparea propusă se bazează pe descompunere, operație ce necesită mult mai mult timp decît operația 3×4, care se bazează pe memorie și adunare repetată. De asemenea, prezentarea grafică a descompunerii de mai sus poate determina confuzii în mintea copiilor, ei fiind contrariați de faptul că pot aduna pe 2 cu 2 și pe 6 cu 6, dar nu pot face același lucru pentru cei doi de 3 de la început.

Și în manualul de aritmetică pentru clasa a IV-a există unele notații care ar putea produce confuzii. La figurile plane (dreptunghi, triunghi, trapez, paralelogram etc), se notează prin „B" baza, în timp ce la paralelipiped se notează prin aceeași literă axa bazei. Sînt și erori, ca cea de la pag. 106 bunăoară, unde în exercițiul 10 se spune: „Scrieți următoarele numere zecimale avînd ca întregi unități de 10 ori mai mari" și se dă ca exemplu — pentru 4 dm. — 0,4 km.

Manualele de geografie, mai ales cel pentru clasa a IV-a, sînt încărcate cu cunoștințe generale în detrimentul cunoștințelor de geografia a R.P.R. Partea din geografia patriei care se predă în clasa a III-a la un nivel accesibil elevilor este redusă în clasa a IV-a la un nivel scăzut, ceea ce face ca studiul geografiei în această clasă să devină neinteresant, plictisitor. Este necesar ca această parte a geografiei să fie dezvoltată în așa fel, încît să ducă pe de o parte la o cunoaștere mai aprofundată a geografiei țării, iar pe de altă parte la dezvoltarea dragostei față de patrie, față de frumusețile și bogățiile ei.

Manualele de istorie cuprind o serie de cunoștințe inaccesibile înțelegerii elevilor cărora li se adresează. Manualul pentru clasa a IV-a dă unele date, ca data căderii Constantinopolului — 1453, sau data asediului Belgradului — 1456, dar ignoră în schimb o serie de date importante pentru istoria patriei.

Unele ilustrații din acest manual sînt cu totul neizbutite (de exemplu portretul lui Ștefan cel Mare de la pag. 41).

Cu toate aceste lipsuri, manualele pentru clasele I-IV sînt, așa cum am mai spus, superioare celor de pînă acum. Discuția publică asupra lor va duce, fără îndoială, la ediții încă mai bune, care să satisfacă pe deplin cerințele procesului instructiv-educativ.

ION PENTEȘ
Strehaia

ECONOMIILE ELEVILOR

Școala și familia sînt chemate să le cultive copiilor spiritul de economie, să-i deprindă a-și întrebuința cu folos banii pe care-i primesc de la părinți. Este îmbucurător faptul că sînt cadre didactice și părinți care îi învață pe copii să fie chibzuiți, le educă spiritul de economie.

Spre exemplu, cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 117 din Capitală desfășoară o serioasă muncă educativă în rîndurile elevilor în această privință. Aci există chiar o veche tradiție în ceea ce privește popularizarea printre elevi a acțiunii de economisire la C.E.C.

Situată într-un cartier muncitoresc, școala numără în prezent 457 elevi. Dintre aceștia un număr de 369, deci peste 80% din totalul copiilor care frecventează școala, au astăzi librete C.E.C. Mulți dintre ei au depus la C.E.C. sume frumoase.

Aceste rezultate s-au obținut datorită unei intense munci educative în rîndul elevilor și bunei organizări a acestei acțiuni. Discuțiile purtate cu elevii de către profesori și, mai ales, de către diriginți, în legătură cu folosul pe care-l aduc depunerile la C.E.C. au convins un mare număr de elevi să devină depunători activi la C.E.C. De asemenea, cu prilejul ședințelor cu părinții, diriginții le-au vorbit acestora despre preocuparea pe care trebuie s-o aibă și ei pentru a-i deprinde pe copii de-a face economii.

În fiecare clasă a fost numit cîte un elev responsabil cu economiile. Există de asemenea un responsabil pe școală care ține legătura cu responsabilii pe clasă și mandatarul C.E.C.-ului pe școală.

Mulți dintre elevi au reușit, datorită depunerilor la C.E.C., să-și satisfacă dorințe specifice vîrstei lor, cumpărîndu-și cărți, stilouri, trotinete etc.

Succesul acțiunii C.E.C. la școala de 7 ani nr. 117 se datorește întregului colectiv de pedagogi și, în special, tovarășei învățătoare Elena Negrescu, mandatara C.E.C. pe școală, care a reușit să creeze în rîndurile elevilor și părinților un viu interes pentru această acțiune.

MANOLE COMAN
șeful Casei de economii și consemnațiuni din raionul N. Bălcescu-București

Despre hotărîrile adoptate în adunările generale

Adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă și de alegeri sînt un prilej de bilanț și de privire retrospectivă în munca organizațiilor sindicale. Dările de seamă prezentate cu acest prilej membrilor de sindicat analizează activitatea organizațiilor sindicale, sub toate aspectele și din toate punctele de vedere, pe timp de un an de zile. Ulterior, discuțiile apreciază obiectivitatea dării de seamă, completînd cu informații suplimentare lipsurile, scot în evidență neajunsurile din munca organizației respective și subliniază rezultatele pozitive ale activității. Această complexă trecere în revistă a muncii membrilor de sindicat constituie, de fapt, premisa pentru alcătuirea unui proiect de hotărîri care, îmbogățit cu completările membrilor de sindicat și adoptat prin votul acestora, devine un ghid cu caracter de obligativitate în munca sindicală.

Așa s-au petrecut lucrurile la alegerea noului comitet de instituție de la școala medie nr. 3 din Buzău, unde hotărîrea adoptată de adunarea generală cuprinde, în mare, sarcinile muncii sindicale, dînd atenția cuvenită atît pregătirii politico-ideologice și culturale a cadrelor didactice, cît și sprijinirii efective a procesului de învățămînt prin diverse forme specifice muncii sindicale. În general așa se petrec lucrurile mai întotdeauna.

Sînt însă unele cazuri în care hotărîrile adunărilor generale sînt departe de a răspunde adevăratelor obiective ale muncii organizației sindicale. De pildă, la casa de copii nr. 1 din Buzău, primul punct al hotărîrii adoptate de adunarea generală este „Ședințele se vor ține regulat, cu participarea tuturor tovarășilor", iar ultimele două sună astfel: „Întocmirea unui panou de onoare cu tovarășii fruntași în muncă" și „Gazeta de perete să-și trăiască viața". În total, hotărîrea are șapte puncte. Dacă trei din ele au fost epuizate cu asemenea formulări, este de la sine înțeles că nu rămîne loc pentru celelalte probleme ale muncii sindicale. Departe de noi gîndul de a reproșa conciziunea unei hotărîri. Chiar și în șapte puncte pot fi redate problemele de bază ale muncii unei organizații sindicale. Dar nu așa stau lucrurile cu hotărîrea de la casa de copii din Buzău. Din această hotărîre au fost total omise problemele muncii culturale, iar problemele profesionale sînt tratate nu atît din punctul de vedere al sarcinilor care revin sindicatului, cît de pe poziția obligațiilor obișnuite, de ordin — ca să spunem așa — administrativ. Înseamnă că, apreciată prin prisma acestei hotărîri, munca sindicală va avea un caracter formal, că se va limita la ședințe, la cîteva consfătuiri de producție, la un panou de onoare și o gazetă de perete.

Adunarea generală de alegeri care a avut loc la școala medie nr. 1 „B. P. Hașdeu" a adoptat o hotărîre încă mai lipsită de obiective concrete, în care sînt cuprinse doar deziderate, îndemnuri: „Să folosim din plin metoda activă îmbinată cu cea expozitivă", „Să folosim din plin limba literară, să avem o tonalitate potrivită, să fim demni și buni", „Să dăm cunoștințe temeinice de bază și să nu ne mulțumim cu superficialul". Este de neînțeles cum membrii de sindicat din organizația școlii respective au acceptat ca hotărîrea să se rezume la asemenea formulări, care ocolesc de fapt ceea ce este esențial: formele concrete de muncă pentru transformarea în realitate a tuturor deziderateloe expuse.

Dacă am considera aceste hotărîri drept oglindă a activității organizațiilor sindicale respective am face, fără îndoială, o greșeală. Alături de aceste hotărîri se află dările de seamă și procesele verbale care arată că aici se muncește, că se obțin multe rezultate pozitive. Deci superficialitatea cu care sînt întocmite hotărîrile nu indică superficialitate în întreaga activitate sindicală. Este vorba de cu totul altceva. Această superficialitate denotă neglijența cu care sînt privite hotărîrile și lipsa de înțelegere pentru importanța pe care o au ele. Nu a devenit încă, pentru toți membrii de sindicat, o certitudine și o convingere adevărul că hotărîrea adunării generale este un document important, care trebuie să călăuzească activitatea organizației sindicale, s-o ajute să aibă în vedere ansamblul obligațiilor care-i revin. Este de la sine înțeles că atunci cînd o organizație sindicală nu-și delimitează precis sarcinile și obiectivele, munca sa va avea un caracter dezlînat, iar rezultatele vor fi nemulțumitoare.

Rămîne ca la alcătuirea planurilor concrete de activitate comitetele de instituție din școlile respective să revadă cu atenție și discernămînt hotărîrile adunărilor generale, pentru a suplini și a repara, printr-o judicioasă planificare a sarcinilor, carențele acestor hotărîri.

OCTAVIAN BUZESCU

ȘTIRI DIN ȘCOLI

În primele rînduri

Pedagogii din comuna Ocna Sibiului, raionul Sibiu, se află în primele rînduri ale acțiunii de lămurire a țăranilor muncitori, de atragere a acestora pe făgașul agriculturii socialiste. În cadrul căminului cultural sau la stația de radioficare din localitate, ei organizează discuții interesante, conferințe și programe artistice.

Ca urmare a acestor acțiuni, tot mai mulți țărani muncitori se înscriu în gospodăria colectivă, în întovărășirile agricole sau în întovărășirea zootehnică din comună.

Prof. ANGELA BUHAESCU
Sibiu

Anuarul școlii

Colectivul școlii medii din Sinaia a întocmit de curînd un anuar al școlii. Se arată aici, pe scurt, istoria acesteia, începînd din anul 1883, cînd a luat ființă primul post de învățător în orașul Sinaia, și pînă la sfîrșitul anului școlar trecut. Sînt înfățișate greutățile întîmpinate pe vremuri de membrii colectivului didactic, în etapa cînd școala funcționa doar ca gimnaziu extrabugetar și cînd cadrele ei nu aveau un salariu asigurat. Totodată, anuarul arată marea dezvoltare pe care a luat-o școala începînd din 1945 și, îndeosebi, după reforma învățămîntului.

De unde în anul școlar 1925—1926 gimnaziul din Sinaia funcționa cu două clase mixte, a I-a și a II-a, care cuprindeau laolaltă 61 elevi, azi numărul elevilor școlii a trecut de 800. Acum cîțiva ani s-a înființat aici și o secție serală pentru tineretul muncitoresc, cu clasele VIII-XI. De asemenea, s-au amenajat biblioteca școlii, care cuprinde un număr de peste 7000 volume, o sală de gimnastică spațioasă, un atelier de lăcătușerie etc.

Dînd o mare atenție problemelor politehnizării învățămîntului, anuarul relatează succesele obținute de elevi în lucrările lor practice și experiențele de laborator și împărtășește realizările obținute pe acest drum cu sprijinul întreprinderilor „I. C. Frimu", „Bucegi" și altele din localitate. În cuprinsul anuarului sînt trecute, de asemenea, în revistă principalele succese obținute la lecții și în activitatea extrașcolară, se relatează schimbul de experiență care a avut loc în vara anului 1957 între cadrele didactice ale școlii și cele de la școala „V. Levschi" din Varna, R. P. Bulgaria etc.

În partea a doua a anuarului sînt prezentate cadrele didactice ale școlii, elevii și situația acestora la învățătură.

Anuarul școlii medii din Sinaia este un interesant document pe care nu numai absolvenții școlii, ci orice cititor îl răsfoiește cu interes. Întocmirea lui constituie o frumoasă realizare prin care se cultivă dragostea elevilor pentru școala lor, pentru tradițiile înaintate ale acesteia.

GH. BĂDESCU
Sinaia

Concert pentru elevi

Elevii și cadrele didactice de la școala medie nr. 2 din Ploești, ca și părinții copiilor ce învață la această școală au ascultat de curînd concertul oferit de orchestra simfonică a filarmonicii „Ciprian Porumbescu". Programul, variat alcătuit, a dat prilej elevilor să cunoască creații ale unor compozitori romîni și străini, ca și aspecte din viața și activitatea acestora. În acest fel, concertul a contribuit la educarea estetică a elevilor, la îmbogățirea culturii lor generale.

VIRGINIA IONESCU
Ploești

Carnavalul fruntașilor la învățătură

Secția de învățămînt și cultură a sfatului popular din raionul Tîrnăveni și secția școli medii și pionieri de pe lîngă comitetul raionul U.T.M. au luat inițiativa de a organiza carnavaluri pentru pionierii și școlarii fruntași la învățătură.

La un asemenea carnaval, care a avut loc nu de mult, cei 90 de participanți au avut prilejul să asculte povești, ghicitori, scenete din viața elevilor, să cînte și să danseze. Carnavalurile pentru pionierii și școlarii fruntași la învățătură contribuie la mobilizarea întregii mase a elevilor la munca pentru însușirea temeinică a cunoștințelor.

ȘTEFAN COVRIG
Tîrnăveni

Concursul formațiilor artistice

De curînd s-a desfășurat la Botoșani faza regională a concursului formațiilor artistice ale comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt din regiunea Suceava. La acest concurs s-au prezentat echipe de cor, orchestre, soliști vocali și instrumentiști din raioanele Dorohoi, Săveni, Botoșani, Suceava, Rădăuți ș.a.

Cu acest prilej s-au evidențiat echipele de cor ale pedagogilor din raioanele Rădăuți, Botoșani, Suceava și Dorohoi, formațiile de orchestră din Dorohoi și Botoșani, echipa de teatru din Botoșani și soliștii Nina Senic, Ion Barbu, Maria Popescu, Ene Filip și O. Chirileac.

Prof. E. ANTONOVICI
Botoșani

Concurs sanitar

La reședința raionului Săcuieni, regiunea Oradea, a avut loc un concurs între posturile sanitare școlare de la școlile de 7 ani, medii și profesionale din raion. Cei 60 de elevi participanți la acest concurs au răspuns la diferite întrebări legate de acordarea primului ajutor în caz de accidente și boli și au efectuat o serie de probe practice ca aplicarea pansamentelor, folosirea anumitor medicamente etc.

Cele mai bune rezultate au fost obținute de posturile sanitare de la școlile din comunele Valea lui Mihai și Pișcolt.

GH. BOBOC
Valea lui Mihai, raionul Săcuieni

O viață nouă

Decenii de-a rîndul, locuitorii satului Țuțuru din comuna Grădiștea, raionul Oltețu, au fost ținuți în întuneric. În sat nu era școală. Mai mult de jumătate dintre ei erau analfabeți. Din cele 183 de familii din sat, abia 30—40 își puteau trimite copiii la școala care se afla la o distanță de 5 km, în satul Obislav.

Azi, în satul Țuțuru funcționează o școală elementară care cuprinde pe toți copiii de vîrstă școlară. Au învățat carte și oamenii mari. Ei știu acum să scrie și să citească. Cei mai mulți dintre ei sînt membri ai celor două întovărășiri agricole din sat. Și în satul Țuțuru s-a statornicit o viață nouă.

ILIE LICU
satul Țuțuru, raionul Oltețu

Votăm pentru continua înflorire a patriei

(Urmare din pag. 1)

tinua dezvoltare a succeselor noastre pe drumul socialismului.

Bilanțul realizărilor cu care poporul nostru întîmpină alegerile de deputați în sfaturile populare este rodnic. Succesele industriei noastre socialiste constituie o mîndrie patriotică a întregului nostru popor. Regimul de democrație populară a asigurat un ritm rapid de dezvoltare a industriei naționale, a creat noi ramuri industriale, a asigurat producerea în țară a celor mai importante mașini și utilaje, care altădată erau importate în condiții înrobitoare. Țara noastră este printre cele dinîi din lume care dispun de un reactor atomic și de un ciclotron.

Cu mare bucurie a luat cunoștință poporul nostru de cifrele comunicatului asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1957. Este o mîndrie pentru întregul popor că planul producției globale pe ansamblul industriei socialiste a fost îndeplinit în proporție de 106,7%, că productivitatea muncii a crescut cu 8,3% față de 1956.

Mari succese a obținut poporul nostru și în dezvoltarea agriculturii. Se lărgesc neîncetat sectorul socialist al agriculturii și baza tehnico-materială a acesteia. La sfîrșitul anului 1957 sectorul cooperatist în agricultură cuprindea peste 42% din numărul gospodăriilor țărănești, 48% din suprafața arabilă și 51% din suprafața agricolă a țării.

Regimul democrat-popular a lichidat greaua și dureroasa moștenire lăsată de clasele exploatatoare în domeniul culturii și învățămîntului. A fost lichidat analfabetismul, iar învățămîntul a cunoscut o dezvoltare nemaiîntîlnită. Porțile școlilor de toate gradele au fost larg deschise pentru fiii celor ce muncesc. Cele peste 4.200 școli de 7 ani, 405 școli medii, 14 școli pedagogice, 206 școli tehnice de învățămînt mediu, 410 școli profesionale de ucenici stau mărturie a succeselor obținute în această privință. O dezvoltare asemănătoare cunoaște și învățămîntul superior. În anul școlar 1956/57 au frecventat cursurile celor 112 facultăți peste 81.200 de studenți, față de 26.489 studenți înscriși în cele 33 facultăți din 1938/39. Peste 60% din numărul total al studenților sînt astăzi bursieri. Mai bine de 17.000 de tineri din cîmpul muncii urmează cursurile fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior.

În anul școlar 1957/58 au fost cuprinși în școli și facultăți aproape 2.180.000 elevi și studenți, adică cu 5% mai mulți decît în anul școlar precedent. Potrivit directivelor cu privire la cel de al doilea plan cincinal se dezvoltă mereu învățămîntul de 7 ani. În anul școlar curent au fost înscriși în clasa a V-a aproape 73% din absolvenții clasei a IV-a. Editura de stat didactică și pedagogică a pus pînă acum la dispoziția elevilor și pedagogilor 1.765 titluri de manuale școlare și literatură pedagogică, într-un tiraj total de 63.223.622 exemplare. La acestea se vor adăuga în anul curent încă 583 titluri într-un tiraj de 12.316.175 exemplare.

Ca urmare a sarcinilor trasate de hotărîrea din iulie 1956 a partidului și guvernului se îmbunătățește mereu conținutul învățămîntului de cultură generală.

În anii regimului de democrație populară s-au îmbunătățit considerabil condițiile de trai și de muncă ale pedagogilor. Cadrele didactice au fost ridicate pe o treaptă pe care n-au stat și nu puteau să stea în regimul burghezo-moșieresc. Mii de pedagogi sînt deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare sau candidați pentru alegerile de la 2 martie. Ei militează activ pentru continua dezvoltare a economiei și culturii noastre, pentru înflorirea patriei.

Votînd la 2 martie pentru candidații F.D.P., votăm pentru menținerea și întărirea păcii în lume. Oamenii muncii din țara noastră sînt solidari cu toate forțele care, de la un capăt la altul al lumii, se ridică în apărarea păcii.

Poporul nostru se prezintă la alegeri cu o nețărmurită încredere în viitor. El se simte puternic știind că are, în popoarele familiei frățești a țărilor socialiste, prieteni pe care se poate bizui în orice împrejurări. Credincios principiilor internaționalismului socialist, poporul nostru este hotărît să-și aducă și în viitor contribuția la întărirea continuă a unității lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică.

Cadrele didactice din toate colțurile patriei noastre sînt hotărîte ca, alături de întregul popor, să contribuie la victoria în alegeri a F.D.P.

Pentru fiii muncitorilor

(Din experiența muncii de partid)

Sarcina construirii socialismului în patria noastră cere cu toată tăria, în orice sector al muncii, oameni bine pregătiți, capabili să rezolve cele mai grele și mai complicate probleme ale vieții.

Este clar că în acest domeniu — al pregătirii cadrelor — școala joacă un rol de seamă. De aceea, organele de partid și de stat din Capitală sînt mereu preocupate de nivelul muncii în instituțiile școlare și, înainte de toate, în școlile de cultură generală, ca primă verigă în sistemul de pregătire a cadrelor.

Eforturi însemnate s-au depus în acest sens pentru crearea condițiilor care să asigure elevilor un nivel înalt de pregătire școlară.

Pentru exemplificare ne vom opri la una din problemele mai deosebite care, în ultimul an, au preocupat comitetul orășenesc de partid. Este vorba de sprijinirea la învățătură a fiilor de muncitori și a copiilor cu ambii părinți în cîmpul muncii.

Spre deosebire de anul trecut, cînd acțiunea de sprijinire a copiilor de muncitori a început în ultimele luni de școală și cînd timpul rămas pînă la încheierea situației la învățătură și pînă la concursurile de admitere era insuficient pentru o serioasă adîncire a materiei, în acest an, încă din vară, comitetul orășenesc de partid a trecut la măsuri organizatorice de așa natură încît pregătirea elementelor muncitorești să poată începe, dacă nu o dată cu deschiderea școlilor, cel puțin într-o perioadă imediat următoare.

Astfel, pe plan raional, au fost alcătuite comisii avînd sarcina să se ocupe de organizarea acțiunii de ajutorare a fiilor de muncitori. Comisiile, formate din cîte 5—7 persoane, cuprind: un reprezentant al secției de învățămînt de la sfatul popular raional, un director de întreprindere, un președinte al unui comitet sindical de întreprindere, un secretar al unei organizații de partid, un director de școală etc. Discuțiile purtate în ședințele special organizate de comitetele raionale P.M.R. — ședințe la care au participat directorii școlilor, fabricilor și uzinelor și secretarii organizațiilor de partid din unitățile respective — au adus în atenția tuturor problema organizării unei acțiuni de sprijinire la învățătură a fiilor de muncitori. Totodată ele au scos la iveală multe din posibilitățile ce există — în școli și în întreprinderi — pentru rezolvarea acestei probleme. Asemenea posibilități sînt: punerea la dispoziție de săli pentru meditații cum ar fi acelea ale bibliotecilor, cluburilor, colțurilor roșii etc., organizarea temeinică a meditațiilor și consultațiilor, asigurarea unei bune supravegheri a elevilor în timpul efectuării lecțiilor ș.a. În prezent puține sînt unitățile în care să nu se manifeste preocupare în această direcție. În școli, învățătorii, profesorii și diriginții urmăresc în mod special felul cum se prezintă la lecții copiii proveniți din mediul muncitoresc, ce greutăți întîmpină fiecare din ei în însușirea materiei, fac meditații speciale cu cei rămași în urmă. Unitățile școlare au pus la dispoziția fiilor de muncitori și a copiilor cu ambii părinți în cîmpul muncii săli de clasă și au organizat pe bază de voluntariat supravegherea acestora în tot timpul pregătirii lecțiilor.

De asemenea, ținînd seama de sugestiile primite din partea organelor de partid, întreprinderile s-au străduit să contribuie și ele la sprijinirea fiilor de muncitori în această problemă. Iată doar cîteva exemple: la întreprinderea „Nicolae Bălcescu" peste 25 de elevi din clasele V—VII ale școlii de 7 ani nr. 98 — „schimbul de dimineață" — își pregătesc lecțiile zilnic între orele 9—12 la clubul întreprinderii, sub supravegherea profesorilor care în mod benevol fac „de serviciu"; aceeași preocupare se vede și la întreprinderea „Kirov", fabrica de timbre, fabrica de chibrituri și uzinele „Tudor Vladimirescu". Copiii muncitorilor de la complexul „Grivița Roșie" care învață la școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" și elevii școlii de 7 ani nr. 175 își pregătesc lecțiile la clubul complexului, unde sînt ajutați de tovarășa învățătoare Radu Florica. Încă din primul trimestru au început, tot la club, de două ori pe săptămînă, cursurile de pregătire la matematică și limba română, organizate pentru elevii din clasa a VII-a de la școala de 7 ani nr. 175 în vederea prezentării cu succes la examenul de absolvire, precum și la concursul de admitere în clasa a VIII-a.

Ajutați în felul acesta, foarte mulți fii de muncitori și-au îmbunătățit situația la învățătură. Vom da cîteva exemple elocvente, luate de la școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu". Popescu Odeta, elevă în clasa a VIII-a, corigentă pe trimestrul I la istorie și română, datorită sprijinului primit, are note de 7 și respectiv de 8 pe trimestrul II. De asemenea, elevul Simptilică Ioan, corigent la matematică și geografie pe trimestrul I, are note de trecere pe trimestrul II. Tot așa Dumitrescu Gheorghe, care avea 7 la matematică în trimestrul I, acum are note de 10, iar Tocaciu Maria la același obiect s-a ridicat de la 6 la 10. Situații din acestea sînt foarte multe și nu numai la liceul „Aurel Vlaicu".

Organizațiile de partid din școli și din întreprinderi nu au rămas pasive în fața sarcinii de a contribui la buna pregătire școlară a fiilor de muncitori. Ele s-au străduit să orienteze atenția generală la locul lor de muncă înspre folosirea tuturor posibilităților ce există pentru a veni în sprijinul fiilor de muncitori. În unele fabrici și uzine, birourile organizațiilor de partid fin evidența tuturor copiilor ce trebuie să-și facă lecțiile în incinta întreprinderii, se interesează de frecvența lor, iau legătura cu părinții pentru a-i determina să-și trimită, cu toții, copiii la meditații, îi îndeamnă să meargă mai des pe la școală, ba mai mult: cerînd sprijinul școlilor, organizează conferințe cu caracter pedagogic pentru părinții muncitori din întreprinderile respective etc. Organizațiile de partid înlesnesc legătura școlilor cu întreprinderile, sprijină cadrele didactice care supraveghează pe elevi, îndrumează în școli pe diriginți și pe profesori să acorde atenția cuvenită elementelor muncitorești și se interesează în mod sistematic de felul cum se face pregătirea acestor copii. Ar fi necesar ca legătura dintre organizațiile de partid din școli și cele din întreprinderi să se țină în mod mai regulat, pentru ca ele să-și poată coordona activitatea desfășurată în direcția sprijinirii fiilor de muncitori. De asemenea, considerăm că organizațiile de partid ar putea face mai mult pentru întărirea legăturii între organizațiile de tineret din școală și organizațiile U.T.M. din fabrici. Cine altcineva decît organizația de partid din școală poate să mijlocească mai bine întîlnirile elevilor noștri cu tinerii din producție?

Realizările obținute pînă acum în domeniul ajutorării la învățătură a fiilor de muncitori nu constituie decît un început, pe care îl considerăm destul de bun. Roadele acestui început sînt oglindite în situația la învățătură a fiilor de muncitori, care în multe cazuri este îmbucurătoare. Rezultatele vor fi din ce în ce mai bune dacă, bineînțeles, această acțiune va fi privită cu aceeași stăruință ca și pînă acum de către toți factorii de răspundere chemați de partid și de guvern să asigure pregătirea temeinică a viitoarelor cadre necesare construirii vieții noi în patria noastră.

Pregătindu-și lecțiile la școală, sub conducerea pedagogilor, fiii de muncitori au posibilitatea să învețe mai temeinic, să-și însușească în adîncime cunoștințele.

În clișeu: Ajutate de profesorul lor, elevele se prepară pentru lecția de zoologie.

M. CONSTANTIN STĂICULESCU
activist al secției știință și cultură a Comitetului orășenesc P.M.R. — București

ACTIVITATEA PROFESORILOR

în cadrul Societății de științe naturale și geografie

Numărul profesorilor din învățămîntul de cultură generală care lucrează în cadrul Societății de științe naturale și geografie din R.P.R. crește cu fiecare an. Alături de naturaliștii și geografii din institutele de cercetări sau din învățămîntul superior, în cele 27 de filiale ale societății profesorii din școlile medii dezbat probleme metodice ale predării științelor naturale și geografiei și desfășoară o activitate de cercetare științifică.

Cei mai mulți profesori lucrează în cadrul secțiilor metodico-științifice, dezbătînd probleme privind organizarea și conținutul lecțiilor, activitatea practică pe parcela experimentală sau pe terenul geografic, organizarea excursiilor etc. Așa, de pildă, profesorii din Sibiu au discutat, în cadrul secției metodico-științifice activitatea la colțul naturii vii, în taberele de pionieri și tineret, metodica pregătirii și desfășurării excursiilor etc.; profesorii din cadrul filialei Hunedoara acordă multă atenție problemelor politehnizării învățămîntului; la filala Tecuci s-au organizat conferințe privind metodica lecțiilor în cadrul cercurilor agrotehnice.

În activitatea lor științifică și didactică profesorii de științe naturale și geografie folosesc larg revista „Natura" — organul societății. Materialele publicate în această revistă îi ajută să îmbogățească conținutul lecțiilor, să-și perfecționeze metodele de predare, să cunoască experiența înaintată.

La sesiunile științifice din ultimul an și la ședințele de comunicări din cadrul filialelor profesorii membri ai societății au prezentat o serie de comunicări care vădesc preocuparea acestora pentru ridicarea nivelului predării științelor naturale și a geografiei. Profesori ca E. Popovici-Drăgoescu și A. Bercu din București, M. Vlăsceanu, Tr. Trăsneu și I. Viehmann din regiunea Cluj au prezentat comunicări interesante privind introducerea elementelor de politehnizare în predarea științelor naturale. Alți profesori au publicat în revista „Natura" articole ca: „Organizarea și metodica desfășurării lecțiilor de repetare în vederea consolidării cunoștințelor geografice" (I. Sucitu-București), „Folosirea schemelor în predarea geografiei" (Gh. Teodorescu-București), „Un laborator în aer liber" (N. Găman-Ploești), „Aspecte din activitatea pe lotul școlar a cercului tinerilor naturaliști de la școala medie" (G. Goilav-Galați) etc.

Unele filiale sprijină îndeaproape profesorii care urmează cursurile fără frecvență prin consultații, prin recomandări de bibliografie, prin lucrări de specialitate etc. Filialele Ploești, Brad și altele organizează periodic ședințe de consultații și îndrumări pentru aceștia.

Trebuie menționat, de asemenea, ajutorul pe care filialele societății îl acordă nemijlocit școlilor. Filiala Arad, de exemplu, a inițiat în anul școlar trecut un concurs pentru amenajarea celui mai bun lot școlar și un concurs pentru organizarea celui mai bun cabinet geografic, filiala Hunedoara sprijină în localitate concursul cu tema „Să ne cunoaștem ținutul natal", filiala Lugoj a organizat o expoziție de material didactic etc.

În ultima vreme, un număr tot mai mare de profesori membri ai societății sînt antrenați și în munca de cercetare științifică. Cu prilejul sesiunii științifice a societății care a avut loc anul trecut la București, numeroși profesori de geografie au prezentat comunicări interesante pe astfel de teme. Așa au fost, de pildă, comunicările „Regimul precipitațiilor la Șibot între anii 1950—1955" (prof. B. Vulcu și L. Vulcu-Orăștie), „Importanța transporturilor pentru economia raionului Oravița" (E. Pfaff), „Reîmpădurirea regiunilor muntoase din nordul raionului Tg. Jiu și lupta contra torenților" (V. Udriștoiu) etc. La aceeași sesiune profesorul G. Ilieș din Pojorîta, regiunea Suceava, a prezentat 4 comunicări în cadrul secției de geografie și o comunicare cu tema „Contribuție la cunoașterea unor plante de la Pojorîta folosite de localnici în scopuri medicinale" în secția de botanică.

După cum se vede, activitatea filialelor, cercetată global, este merituoasă. Dacă ne-am opri însă asupra muncii fiecărei filiale în parte, am constata că numai unele dintre ele și-au îndeplinit sarcinile. Merită de pildă menționată filiala Roman, care a antrenat profesorii de specialitate în activitatea de cercetare științifică. Bunăoară, profesorul D. Andone, membru al acestei filiale, cercetează flora pădurilor Gîdinți și Stănița, iar prof. M. Poenaru cercetează ortopterele din jurul orașului Roman. Cercetînd carierele de loess cuaternar din Roman, profesorul Poenaru a găsit molari de Elephans primigenius nemenționat pînă acum la Roman. Filiala Roman a îndrumat profesorii de geografie în confecționarea aparatelor meteorologice și în organizarea concursurilor geografice. Au obținut de asemenea realizări ce merită a fi subliniate și filialele din Sibiu, Orăștie ș.a.

În același timp însă, filiale ca Galați, Focșani, Rîmnicu Vîlcea, Orașul Stalin s-au limitat doar să organizeze cîteva conferințe. Neglijînd celelalte forme de activitate, conducerile acestor filiale au lipsit cadrele didactice de specialitate de sprijin metodic și științific substanțial, au lăsat nefolosite inițiative și forțe.

De aceste lipsuri sînt vinovate în primul rînd comitetele locale. Răspunde însă de ele și consiliul de conducere al societății, care nu a îndrumat în suficientă măsură munca filialelor. Congresul societății, care a avut loc în anul trecut, a trasat consiliului de conducere, printre altele, sarcina de a îndruma activitatea fiecărei filiale prin membrii săi care lucrează chiar în cadrul acestor filiale sau al filialelor din apropiere. Judecînd însă după slabele rezultate care s-au obținut pe alocuri, ne putem da seama că această sarcină n-a fost îndeplinită așa cum trebuia.

Activitatea metodică și științifică nesatisfăcătoare a unor filiale se datorește și unor defecțiuni de ordin organizatoric. Nici pînă acum, la aproape un an de la congres, nu s-a terminat acțiunea de reînscriere a membrilor societății.

Pentru anul acesta consiliul de conducere a societății și-a întocmit un plan care prevede o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii activității filialelor și a sprijinirii cadrelor didactice de specialitate. Acest plan a și început să fie pus în practică. Bunăoară, pentru a-i sprijini pe profesori în lămurirea unor probleme legate de organizarea și desfășurarea lucrărilor practice la științe naturale și geografie consiliul de conducere a societății și-a propus să ia legătură cu secțiile de învățămînt în scopul coordonării activității filialelor cu activitatea cercurilor pedagogice. De asemenea, pentru a sprijini acțiunea de înlăturare a supraîncărcării elevilor, societatea a mobilizat pe membrii săi în acțiunea de analizare a programelor și a manualelor de științe naturale și geografie, în vederea simplificării lor.

Traducerea în viață a noului plan de acțiune, care prevede și alte acțiuni importante cum sînt, de pildă, litografierea unor lucrări de specialitate, organizarea schimbului de experiență între filiale, înființarea unor noi filiale etc. va contribui, desigur, la ridicarea nivelului muncii societății și, implicit, la îmbunătățirea predării științelor naturale și geografiei în școală.

V. POPOVICI

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

MIJLOACE DIFERITE — ACELAȘI SCOP

Într-una din cele trei încăperi ale laboratorului de științe naturale de la școala medie nr. 12 din Capitală colectivul profesorilor de specialitate a amenajat, împreună cu elevii, un colț al naturii vii. Se află aici o grotă construită din ghips și vopsită în ulei. În partea inferioară a acesteia, într-un mic bazin cu apă, trăiesc pești pe care elevii îi îngrijesc cu multă atenție. Găsești la colțul naturii vii un acvariu cu pești exotici precum și două colivii cu un sticlete și un scatiu. Pe rafturi, în ghivece cu pămînt, diferite plante: mușcate, asparagus, tradescantia, begonia, cîteva feluri de cactuși etc. Cît de interesante sînt experiențele pe care le fac elevii aici! Dacă te uiți cu atenție la frunzele plantelor, bunăoară, observi că, în timp ce multe sînt frumos dezvoltate, altele au frunze mai puține și ușor îngălbenite. Aspectul diferit al plantelor nu este însă întîmplător. Sub conducerea profesorului Voiculescu, elevii clasei a VIII-a aplică acestor plante săruri minerale în doze diferite și urmăresc cu răbdare felul în care reacționează ele. Elevii folosesc pentru aceasta îngrășămîntul complex de Ilori, procurat din comerț. Ei văd că florile tratate cu săruri minerale se dezvoltă mai bine, mai frumos. Tratarea cu săruri a acestor plante s-a făcut ca aplicație practică la lecția despre îngrășăminte.

Foarte interesante sînt și experiențele cu privire la formarea reflexelor condiționate față de sunet, pentru care se folosesc cei cîțiva șoareci albi ținuți în cușca de la colțul naturii vii.

Mulți elevi sînt atît de atrași de experiențe, încît și-au amenajat și acasă un colț viu. Îndrumați de profesori, ei execută acasă experiențe privind extragerea clorofilei din frunze sau încolțirea semințelor la diferite adîncimi, urmăresc rezultatele date de semințele mici și de semințele mari etc.

...Astă-toamnă, elevii clasei a VIII-a au făcut împreună cu profesorul lor de științe naturale două excursii în pădurile Băneasa și Andronache. Au adunat atunci pentru ei și pentru colecția școlii multe plante. Parte din acestea, lipite pe foi de ierbar înrămate, se află prinse pe pereții laboratorului. Ele sînt folosite în timpul predării ca material didactic. Acum, colecția de plante a elevilor începe să se îmbogățească cu noi plante, de primăvară.

...Cu cîtă nerăbdare sînt așteptate de elevi lecțiile de științe naturale la care se proiectează diafilme! Aceste lecții sînt atît de interesante, încît nimeni n-ar vrea să lipsească de la ele. Așa a fost, de pildă, lecția despre stadiile de dezvoltare ale plantelor la care s-a proiectat diafilmul „Iarovizarea grîului și a cartofului", așa au fost lecțiile la care elevii au avut prilejul să vadă diafilmele „Dezmiriștitul și aratul adînc", „Mașini agricole", „Insecte dăunătoare în agricultură", „Îngrășăminte naturale și îngrășăminte chimice" etc.

Toate aceste mijloace — experiențele la colțul naturii vii, excursiile, materialul didactic, diafilmele — sînt folosite de profesorii de științe naturale de la școala nr. 12 în vederea atingerii aceluiași scop: înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, cu priceperea de a aplica aceste cunoștințe, cu deprinderi practice de muncă.

V. P.

VIZIONAREA DIAFILMELOR cu ajutorul luminii solare

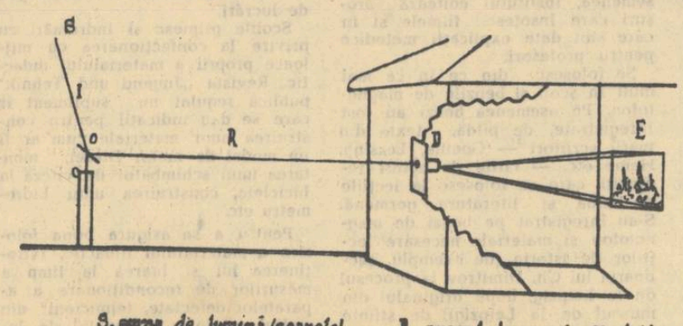

S. sursa de lumină (soarele)
I. snopul de rază (incident)
O. oglinda plană
R. snopul de rază (reflectat)
D. dispozitivul
E. ecranul

În dulapurile școlii noastre stăteau închise un mare număr de diafilme care ne-ar fi folosit mult la introducerea elementelor de politehnizare dar pe care nu le puteam proiecta din cauza lipsei de curent electric. Ne-am gîndit atunci să adaptăm la lumina solară aparatul de proiecție „Tehnocin", fabricat de I.M.D.

Pentru aceasta aparatul nu suferă nici o modificare. Se folosesc numai obiectivul și portfilmul, care se montează într-un dispozitiv așa cum se vede în schițele anexate. Lentila de 4—5 dioptrii, așezată în spatele peliculei, are rostul de a mări discul luminos ce apare pe ecran pînă îl acoperă pe toată suprafața. Se obține astfel o imagine foarte vie.

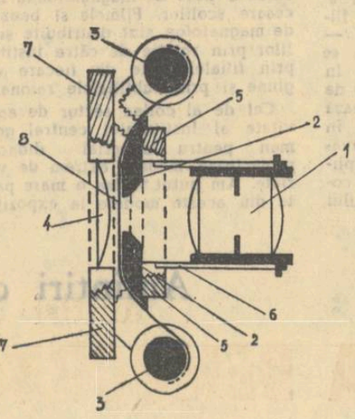

1	Obiectiv Tehnocin DF6
2	Portfilm Tehnocin DF6
3	Bobine portfilm
4	Lentilă adăogită
5	Placa de sprijin portfilm
6	Tub port obiectiv
7	Placa suport
8	Filmul

Dispozitivul se poate monta chiar pe panoul de camuflaj al geamului. Panoul este prevăzut cu un orificiu prin care pătrunde lumina. Lumina este reflectată de o oglindă plană, așezată pe axul optic al dispozitivului. Pe un ecran așezat la 4—5 m. se obține o imagine destul de mare și foarte luminoasă.

Dispozitivul e simplu și ușor de realizat. Tocmai de aceea ne-am gîndit să împărtășim și altor școli experiența noastră în această privință.

Inv. ALEXE VAZNAI
Boșoteni, raionul Caracal

MAI APROAPE DE SARCINILE ȘCOLII

Emisiunea radiofonică „Drumeții veseli" și-a cîștigat un apreciabil număr de ascultători, fiind așteptată cu nerăbdare și interes nu numai de tineretul care participă la asemenea concursuri, ci și de oameni mai în vîrstă: părinți ai elevilor, profesori etc. Mă număr și eu printre cei ce nu lipsesc din fața aparatului de radio la ora transmiterii concursurilor și mărturisesc că mult mai des mi se întîmplă să mă minunez de unele răspunsuri neașteptat de bune, decît să fiu surprins de unele scăpări în pregătirea concurenților.

Admirația mea nu este fără rezerve. Nu odată am constatat că se face mai puțin apel la judecată și mai mult la memorie, cu o vădită predilecție pentru amănunte a căror cunoaștere nu garantează înțelegerea problemei în ansamblu. Admirația mi-a scăzut mai ales de cînd am avut prilejul să asist la pregătirea și desfășurarea unor concursuri ale „Drumeților veseli" ținute în orașul Cîmpulung Muscel. Chiar dacă e vorba de un caz izolat, este bine să nu trecem cu ușurință peste el și să tragem învățămintele ce se desprind.

În luna noiembrie au avut loc la Cîmpulung, în aceeași zi, două concursuri „Drumeții veseli", cu temele „Itinerar Pitești—Orașul Stalin" și „O călătorie în China", la care au participat respectiv elevii și elevele a cîte două din clasele X și IX de la cele două școli medii din acest oraș. Îndată ce s-au comunicat temele și s-a anunțat că peste două săptămîni va avea loc concursul, s-au format echipele și a început munca de pregătire. Aceasta, însă, în loc să fie o întrecere colegială, a căpătat foarte curînd caracterul de concurență între tabere adverse.

Astfel, într-o luni dimineață s-a observat cu surprindere că întreaga echipă a uneia din clasele a X-a lipsește de la școală. Ce se întîmplase s-a aflat mai tîrziu. Elevele, în frunte cu diriginta, plecaseră încă de sîmbătă pe traseul Cîmpulung—Orașul Stalin, pentru a se documenta pe teren. Bineînțeles, era necesar cel mai strict secret, pentru ca echipa „adversă", neprinzînd de veste, să fie pusă în inferioritate în ceea ce privește informarea. O întîrziere neprevăzută a avut ca urmare dezvăluirea întregului aranjament, iar amînarea cu două săptămîni a concursului a dat posibilitate și celeilalte echipe să parcurgă același drum, de data aceasta cu știrea tuturor.

A urmat apoi căutarea febrilă a amănuntelor „de încuiere" pentru cazul cînd elevii se vor întreba reciproc. Au urmat și o serie de absențe de la ore sau „scuzarea" de la pregătirea lecțiilor, din oficiu sau la cerere, a componenților echipelor. Chiar și cei mai exigenți profesori au trebuit să facă oarecare concesii, fie pentru „prestigiul școlii", fie din înțelegere față de sarcinile suplimentare impuse elevilor.

Dacă nu toți elevii au vrut să beneficieze de asemenea scutiri, dîndu-și seama că după concurs le va veni greu să recupereze lecțiile lăsate nepregătite, ei au simțit în schimb toată greutatea orelor suplimentare la care au participat în vederea concursului, în special a orelor de istorie și geografie, cu dictarea a numeroase date, nume și amănunte.

În asemenea condiții, nu e de mirare că mai toți concurenții au dobîndit multe cunoștințe în legătură cu temele date. Dar, deși au memorat numeroase amănunte, au dovedit la concurs și lipsuri surprinzătoare. Astfel, ei n-au observat că munții din vecinătatea Cîmpulungului, pe care-i colindaseră de multe ori, nu sînt vulcanici; de asemenea, niște plopi uriași, aflați de o parte și de alta a șoselei ce străbate o bună parte a Cîmpulungului, au fost luați drept pini, deși elevii trecuseră de nenumărate ori pe sub ramurile lor.

Cît privește valoarea educativă, am arătat ceva cînd a fost vorba de pregătire: colaborarea tovărășească lipsește în unele cazuri cu desăvîrșire. Un alt amănunt ne va lămuri pe deplin.

Elevii și elevele unela din clasele a IX-a conveniseră, împreună cu diriginta lor, ca răspunsurile să nu fie monopolizate de un singur participant: cel dintîi va răspunde la trei întrebări, va pune cuvenita întrebare concurentului său, apoi va ceda locul celui de-al doilea, care va procăda la fel. Cînd s-a propus ordinea de prezentare, eleva care era pe locul al doilea a cerut să fie lăsată ea să răspundă prima, sub cuvînt că primele întrebări sînt mai ușoare și la întrebări mai grele s-ar putea intimida. Cererea i-a fost satisfăcută. Cînd s-a văzut însă în fața microfonului, înconjurată de aclamațiile galeriei, a făcut uitată înțelegerea prealabilă și n-a mai vrut să plece, cu toate îndemnurile din partea tovarășilor ei de echipă. Fata a cules aplauze, a căpătat bicicleta și carnet C.E.C., iar ceilalți din echipă, printre care și eleva cea mai bine pregătită, care trebuia să răspundă prima, au fost puși în situația de a se mulțumi cu cîte un răspuns de minimă importanță în cadrul „întrebărilor-fulger".

Iată deci cum se cultivă vedetismul, iată cum apar atitudinile netovărășești, incompatibile cu educația în colectiv.

Dar, în sfîrșit, concursul a trecut. Elevii cîștigători și-au auzit vocea la radio și gîndul la frumoasa excursie ce-i așteptă i-a făcut să uite de toate ostenelile. Mare le-a fost dezamăgirea cînd s-a comunicat că excursia se va face urgent, înainte de vacanță, la cabana Voina, care se găsește numai la 17 km de Cîmpulung și nu prezintă alt interes decît ca punct de plecare pentru ascensiuni pe munții învecinați. Totuși elevii s-au resemnat s-o facă; prea se obișnuiseră cu gîndul excursiei! Bineînțeles, nu fără a face numeroase ironii în legătură cu denumirea de „drumeții veseli", care li se potrivea ca nuca în perete.

Aceasta era însă numai prima decepție, căci în ziua fixată, în fața biroului de turism, cele două clase cîștigătoare erau așteptate nu de un autobuz elegant, nici măcar de unul obișnuit, ci de un biet camion, avînd ca singure obiecte de confort două bănci și o prelată. Nu toți încăpeau în acest camion, așa că transportul s-a făcut în două serii: a plecat mai întîi o clasă, iar cealaltă a rămas în drum, să-și aștepte rîndul. Mai penele, mai supărarea șoferului care nu voia să facă și al doilea drum au lungit mult așteptarea: seria a doua s-a îmbarcat după mai bine de trei ore, cînd se înserase de-a binelea. Aceasta a fost prima din cele două zile de „drumeție veselă".

Întoarcerea de-a doua zi a fost și mai grea, căci băncile din camion fuseseră scoase, șipcile care susțineau prelata s-au rupt la prima zmucitură, așa încît prea veselii drumeți au călătorit în chip de cariatide, susținînd întregul eșafodaj care le căzuse în cap. În felul acesta, chiar și epilogul concursului s-a soldat cu efecte negative asupra educației elevilor.

Semnalez aceste neajunsuri deoarece e păcat ca o inițiativă atît de frumoasă — care se bucură de tot sprijinul din partea C.C.S., care pune la dispoziție fondurile necesare — să fie compromisă din cauza neglijenței biroului local de turism.

Așa a fost cu drumeții veseli la Cîmpulung. Nu știu ce se întîmplă în altă parte. Dar odată ce s-a întîmplat la noi, e bine să semnalăm neajunsurile ca să fie luate măsuri de îndreptare.

Ce s-ar putea face? Să se desființeze concursurile „Drumeții veseli"? Nicidecum, căci această manifestare prezintă multe părți pozitive, care trebuie păstrate și valorificate. Lipsurile stau nu în natura însăși a concursurilor, ci în organizarea lor. Ar trebui, de exemplu, ca temele să fie comunicate mult mai din vreme, pentru ca pregătirea să nu se facă în pripă, sporind la eforturi prea mari pe participanți; temele ar putea să fie mai apropiate de programa claselor respective, pentru ca studierea lor să sprijine procesul de învățămînt, nu să-l dezorganizeze; un cît mai mare număr de elevi să treacă prin fața juriului, ca să răspundă, pe cît posibil, toți cei ce s-au pregătit; să se găsească un alt mijloc de a recompensa pe concurenți, nu prin „cadouri"; excursiile să nu fie simple plimbări pînă la marginea orașului.

Cea mai mare răspundere revine însă conducerilor de școli și diriginților. Aceștia trebuie să organizeze pregătirea concursurilor cu multă grijă. Să repartizeze în chip proporțional sarcinile, pentru ca elevii să nu fie supraîncărcați. În nici un caz nu trebuie să se admită absențele de la cursuri, scutirile sau „motivările" în perioada de pregătire a concursului.

Măsurile de îndreptare trebuie discutate mai pe larg, pentru a se face cît mai multe propuneri. În orice caz, chestiunea trebuie studiată în amănunt, pentru ca emisiunea „Drumeții veseli" — a cărei valoare instructiv-educativă s-a dovedit a fi atît de importantă — să devină un mijloc și mai puternic de întărire și completare a cunoștințelor căpătate de elevi în școală, de educare a tineretului în spiritul dragostei de patrie și al internaționalismului proletar, în spiritul unei adevărate colaborări tovărășești.

Prof. IOAN SIMIONICA
Cîmpulung—Muscel

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Institutul central german pentru material didactic

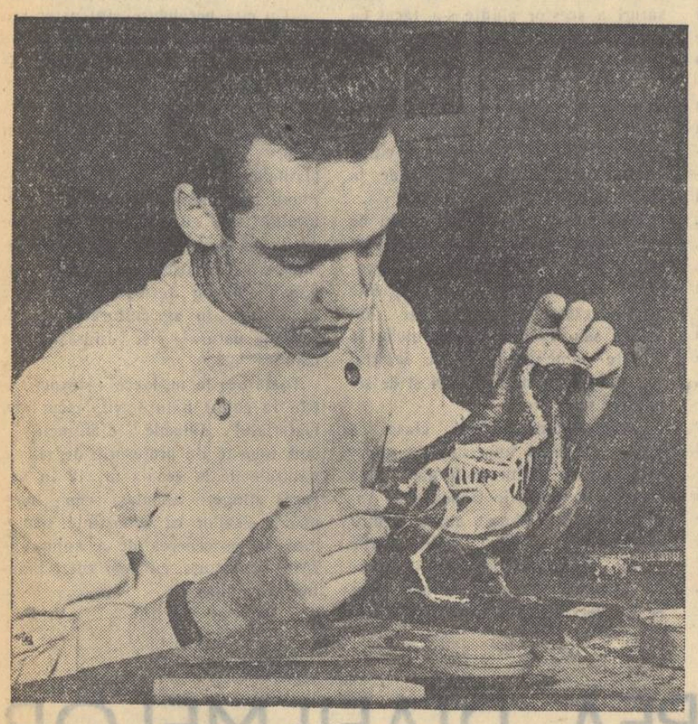

...O ultimă verificare

Școala de cultură generală din R.D.G. a făcut în ultimii ani pași hotărîți pe drumul realizării unui învățămînt realist-științific, legat de viață. Un rol deosebit în această direcție îl are Institutul central german pentru material didactic (Deutsches Zentral Institut für Lehrmittel). Institutul pregătește prototipuri de material didactic pentru toate gradele de învățămînt, de la cel preșcolar pînă la cel universitar. Sarcina lui n-a fost prea ușoară. Reînzestrarea școlilor cu material didactic corespunzător noii orientări a învățămîntului implica o muncă sistematică și cuprinzătoare.

Pentru fiecare obiect de învățămînt în institut lucrează specialiști care colaborează îndeaproape cu cadrele didactice din școli. Sînt constituite comisii pe specialități, care analizează proiectele de material didactic. După experimentarea proiectelor în cîteva școli se hotărăște producerea lor în serie.

Institutul cuprinde două sectoare de activitate. Primul proiectează materiale care se percep prin analizatorii auditivi și vizuali — filme, benzi de magnetofon etc. — iar al doilea, materiale care se percep prin toți analizatorii. In ultimii 10 ani s-au produs 1300 de filme didactice. Acestea tratează teme din materia ce se predă în cadrul diferitelor obiecte de învățămînt, cum ar fi, de pildă, aplicații ale principiului vaselor comunicante, evoluția embrionului permanentă organizată de institut la Berlin. Se află acolo mulaje din termoplast (un material plastic rezistent) pentru lecțiile de științe naturale, un teluriu acționat cu electricitate, un tablou în care regulile de circulație sînt explicate cu ajutorul magneților, un glob pămîntesc cu diametrul de 60 cm., hărți geografice și istorice — între care am văzut o hartă a tuturor țărilor de democrație populară din Europa — diferite aparate pentru studiul electricității etc. Toate modelele sînt însoțite de broșuri cuprinzînd îndrumări amănunțite pentru folosirea aparatelor în școli. De pildă, broșura care prezintă monocordul — un instrument cu o singură coardă — lămurește cum trebuie folosit acest instrument în cadrul studiului acusticii în clasele a VI-a și a X-a. Se arată cum se va folosi aparatul în clasa a VI-a, pentru ca elevii să înțeleagă că înălțimea sunetului și frecvența stau într-un raport determinat, și cum se poate folosi același aparat pentru producerea sunetelor fundamentale și armonice care se studiază în clasa a X-a.

In școlile pe care le-am vizitat am văzut cît de mult prețuiesc pedagogii din R.D.G. materialul didactic și cîtă atenție acordă folosirii lui în predarea lecțiilor. La o lecție cu tema „Legarea în serie și în paralel a conductorilor" ținută în cabinetul de fizică al școlii medii nr. 3 din Dresda, cei 3 elevi care au fost examinați au executat cu pricepere introducerea în circuit a unor ampermetre, rezistențe, întrerupătoare. Elevii au lucrat cu multă ușurință, dovedind că sînt familiarizați cu acest gen de lucrări.

Școlile primesc și îndrumări cu privire la confecționarea cu mijloace proprii a materialului didactic. Revista „Jugend und Tehnik" publică regulat un supliment în care se dau indicații pentru construirea unor materiale cum ar fi un model de motor Diesel, montarea unui schimbător de viteză la biciclete, construirea unui hidrometru etc.

Pentru a se asigura buna folosire a materialului didactic, întreținerea lui și luarea la timp a măsurilor de recondiționare a aparatelor defectate, tehnicieni din cadrul filialelor regionale ale Institutului central german pentru material didactic se deplasează în școlile din cuprinsul regiunii, controlează starea materialului didactic din școli și efectuează reparațiile necesare.

Școala de cultură generală din R.D.G., datorită grijii pe care i-o acordă statul, are condiții din cele mai bune pentru a pregăti un tineret înarmat cu temeinice cunoștințe științifice, pe care să le poată aplica cu pricepere în practică, în opera de construire a socialismului.

PARASCHIVA NĂSTASE
inspector general în M.I.C.

DIN TOATĂ LUMEA

R. P. BULGARIA

Sub regimul burghez, populația turcă din Bulgaria avea un nivel cultural extrem de scăzut. După victoria de la 9 septembrie 1944, puterea populară s-a preocupat în mod continuu de ridicarea nivelului cultural al minorității turce. In prezent, tînăra generație turcă din R.P. Bulgaria învață în limba maternă.

In Bulgaria funcționează 1154 de școli cu limba de predare turcă. In timp ce înainte de 1944 nu exista nici o școală medie pentru populația turcă, în prezent funcționează opt școli medii, trei școli pedagogice și un institut pedagogic cu limba de predare turcă.

Inainte de 9 septembrie 1944 existau în intreaga țară 847 de profesori turci. In prezent numărul lor este de peste 4.600. Un număr de 297 tineri și tinere din rîndul minorității turce studiază la Universitatea de stat din Sofia, la institutele superioare agricole și tehnice, la Conservatorul de stat și la Institutul superior de arte plastice.

Consiliile populare au deschis 137 de grădinițe pentru 5.000 de copii turci.

R. F. GERMANĂ

44 de profesori universitari vest-germani au adresat tuturor membrilor sindicatelor din Germania Occidentală un apel în care îi cheamă să lupte alături de ceilalți reprezentanți ai intelectualității, împotriva războiului atomic. Oamenii de știință care au semnat apelul cer crearea unei zone denuclearizate, renunțarea la includerea Germaniei Occidentale în sistemul american de baze pentru lansarea armei-rachetă și renunțarea la înzestrarea Bundeswehrului cu arma nucleară.

INDONEZIA

Datorită politicii pozitive duse de actualul guvern indonezian în problemele învățămîntului, în toate colțurile țării se desfășoară o muncă susținută pentru dezvoltarea învățămîntului și a rețelei școlare. In momentul de față, în Indonezia, din 13 milioane de copii între 6 și 12 ani abia 60 la sută pot să meargă la școală. Guvernul se străduiește să creeze condiții pentru ca toți copiii să poată fi cuprinși în școli. Este o acțiune dificilă și care cere eforturi mari. Activitatea se desfășoară intens. In fiecare an se deschid numeroase școli noi. De asemenea, numărul învățătorilor a crescut simțitor.

TAIWAN

In ultimul timp poliția secretă ciankaișistă a înființat în toate școlile, precum și în instituțiile și întreprinderile din Taiwan, „servicii de securitate". Inchisorile și lagărele de concentrare sînt pline de muncitori, studenți, învățători și funcționari arestați.

Toate aceste măsuri de teroare și represiuni împotriva populației din Taiwan au fost elaborate și aplicate de clica ciankaișistă cu ajutorul așazișilor „specialiști" ai Direcției centrale de informații și ai Biroului federal de investigații din S.U.A.

De curînd, reprezentanții americani din Taiwan au vizitat lagărul de concentrare de pe insula Hoșao, exprimîndu-și satisfacția pentru „realizările" acestui lagăr înființat cu „ajutorul S.U.A.".

Cursul pentru activiști sindicali organizat de F.S.M.

Cursul pentru activiști sindicali din țările Europei, organizat la București în perioada dintre 24 februarie și 16 martie de către F.S.M. in colaborare cu U.N.E.S.C.O., constituie o nouă etapă în activitatea pe care o desfășoară F.S.M. pentru întărirea sindicatelor. Acest curs, la care participă reprezentanți ai sindicatelor din Austria, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Franța, Italia, R.P.F. Iugoslavia, Luxemburg, Olanda, R. P. Polonă, R. P. Română, R. P. Ungară și U.R.S.S., are o însemnătate deosebită pentru stringerea legăturilor între activiștii sindicali și organizațiile pe care le reprezinta, cît și pentru întărirea legăturilor de prietenie și a unității mișcării sindicale internaționale, pentru pace în lumea întreagă.

In cadrul cursului, activiștii sindicali audiază conferințe și poartă discuții pe teme privind organizarea și activitatea sindicatelor, drepturile universale ale omului, dreptul și condițiile de muncă, discriminarea în muncă și profesiune, dezbat problema colaborării internaționale a muncitorilor și organizațiilor sindicale, precum și teme legate de procesul de formare a națiunilor în Europa, dezvoltarea economică a țărilor europene, Organizația Națiunilor Unite și instituțiile sale specializate etc. O atenție specială este acordată problemelor tineretului muncitor.

Conferințele sînt expuse de oameni de știință și cultură, precum și de activiști de frunte ai mișcării sindicale din diferite țări.

Interesul pe care participanții la curs îl manifestă atit pentru conferințe cît și pentru discuțiile de care sînt urmate, arată că acest curs va fi un puternic sprijin în activitatea lor viitoare.

A apărut

Revista „NATURA"

nr. 1, ianuarie—februarie 1958.

In cuprins:

V. Manilici: Activitatea vulcanică de pe teritoriul R. P. Romîne

V. A. Tanaevski: Raioanele economico-administrative în U.R.S.S.

Cl. Giurcăneanu: Despre raionarea hidrogeografică a teritoriului R. P. Romîne

I. Susan: Republica Cehoslovacă

Tr. Ștefureac: Mușchiul luminiscent

Al. V. Alexandri și I. Drimbă: Folosirea atomilor marcați în agricultură

Al. Borza: Nomenclatura plantelor în opera lui Fl. Porcius

C. Motaș: Zece ani de la moartea marelui savant și explorator romîn Emil Racoviță

J. Steinbacher: Viața animalelor din Delta Dunării. Păsările

Mircea Pop: Dominanta ca principiu general de funcționare a centrilor nervoși

M. Mihalcea: Lucrul cu globul la lecțiile de geografie fizică generală

V. Petruș: Stup de observații

C. M. Ștefănescu: Consfătuirea științifică a I.C.G.

I. Buta: Lacul Cătina

I. I. Popescu-Argeșel: Probleme de toponimie hidrografică în bazinul Argeșului

E. Negrescu: Utilizarea energiei interne a pămîntului

V. V. Tunsoiu: Locuințe din bazinul Șincii

D. Melber: A. J. Eames: „Unele aspecte ale progresului înfăptuit în morfologia vegetală în ultimii 50 de ani în S.U.A."

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Lucrări de istorie și filologie

APPIAN „ISTORIA ROMEI — RĂZBOAIELE CIVILE"

Publicarea în romînește a acestei părți a „Istoriei Romei", scrisă de Appian pe la 165 e. n., constituie un eveniment științific deosebit. Consultat în trecut numai în traducerile franceze și germane care circulau la noi, marele istoric din Alexandria nu era cunoscut decît de un număr restrîns de specialiști.

Traducătorii și editorii cărții au ales, din cele 24 de lucrări ale lui Appian, pe cea mai apropiată de preocupările noastre istorice, pe cea care tratează epoca cea mai frămîntată a istoriei Romei, epoca războaielor civile. Mai mult expozitivă decît explicativă, opera lui Appian tratează totuși cu mult realism condițiile economico-sociale în care au apărut războaiele civile. Creșterea latifundiilor și înmulțirea numărului sclavilor sînt expuse cu multă elocvență.

Textul „Războaielor civile" a fost tradus după originalul grecesc de colectivul catedrei de filologie clasică de la Universitatea „C. I. Parhon" din București.

DICȚIONARUL EMINESCU

Una dintre frumoasele lucrări închinate lui Eminescu în anii puterii populare o constituie și redactarea unui dicționar al poeziilor sale. Academia Republicii Populare Romîne așează pe Eminescu, prin această lucrare, alături de marii poeți ai lumii a căror limbă a fost studiată de mult în țările lor: Shakespeare, Goethe, Pușkin etc.

„Dicționarul Eminescu" corespunde stadiului în care a ajuns în momentul de față cultura noastră și folosește deopotrivă tuturor categoriilor de intelectuali. Profesorii vor găsi aici pentru fiecare cuvînt al poeziilor lui Eminescu un articol — o adevărată monografie lexicografică — folositor pentru predarea operei sale; scriitorii vor afla un minunat laborator de creație; publicul larg va putea avea o imagine a ariei lingviste pe care lucra marele poet.

Elaborarea „Dicționarului Eminescu" de către un colectiv al Institutului de lingvistică marchează o nouă etapă a aprofundării muncii de cercetare a operei marelui nostru poet, care se adaugă realizărilor eminentului eminescolog acad. D. Panaitescu-Perpessicius.

REVISTA DE FILOLOGIE ROMANICĂ ȘI GERMANICĂ nr. 1

Subsecția de limbă și literatura a Academiei R.P.R. a publicat primul număr al „Revistei de filologie romanică și germanică". Sumarul revistei e bogat și cuprinde articole și studii de literatură, lingvistică, recenzii, note bibliografice. Se pare că majoritatea colaboratorilor sînt romaniști deoarece articolele de germanistică sînt mai puțin numeroase.

Acad. Tudor Vianu semnează un studiu intitulat „Antichitatea și literaturile moderne. Renașterea", Elena Vianu un articol despre „Antichitate și orient în romantismul francez". N. Façon scrie despre „Umanism, iluminism în Italia și Franța".

Problemele de lingvistică sînt susținute de acad. Iorgu Iordan în studiul despre „Lexicul limbilor iberoromanice". I. Șiadbei scrie despre „Proteza vocalică în limbile romanice", B. Capessius despre „Dialectul german Landlerisch din Transilvania". N. N. Condeescu discută dispariția verbului francez **ouir**, iar Mihail Isbășescu cercetează „Inscripția de pe colanul din tezaurul de la Pietroasa".

Mai colaborează I. Brăescu, Alexandru Balaci, Ana Cartianu, Edith Iarovici, N. Dănilă, C. Maneca, Fl. Sădeanu și C. Poghirc.

EMIL MANU

Colecția „CUTEZĂTORII"

PATRIA PIERDUTĂ de Vilis Lațis

„Patria pierdută", romanul scriitorului sovietic Vilis Lațis, descrie întîmplările pline de neprevăzut ale insularului Ako. Luat cu forța de pe insula lui de niște marinari englezi și silit să pribegească mai mulți ani prin lume în căutarea patriei sale, Ako dobîndește multă experiență și o serie de cunoștințe valoroase. El cunoaște totodată și nedreptățile lumii capitaliste și exploatarea pe care albii o exercită în colonii asupra oamenilor de culoare. Ako vrea să-și ferească țara de „binefacerile" acestei „civilizații". Intors după multe peripeții în insula natală, Ako luptă pentru luminarea semenilor săi și se opune cu îndîrjire exploatării. Scriitorul reușește să imprime eroului principal trăsături care-l fac viabil și să creeze atmosfera specifică romanului de aventuri.

MISIUNEA H. S. de I. D. Mușat

Această carte narează peripețiile docentului universitar On Bilț, care, printr-un concurs de împrejurări, este antrenat în iureșul unor evenimente ce-l silesc să-și părăsească obișnuita lui atitudine de intelectual pasiv și să lupte hotărît împotriva cotropitorilor fasciști. Intelectualul străin de lume devine astfel un combatant pentru o cauză umanitară. Acțiunea, plină de neprevăzut, zugrăvește evoluția acestui personaj pe fundalul unor agitate întîmplări din timpul celui de-al doilea război mondial.

Prin publicarea „Misiunii H. S." Editura tineretului oferă tinerilor cititori un roman care, în cadrul unor acțiuni captivante, transmite un valoros mesaj educativ.

LA VEST DE MAJORCA de M. Pop

Nuvela pe care Editura tineretului o pune la îndemîna cititorilor săi sub titlul „La vest de Majorca" evocă un episod din lupta comuniștilor romîni în timpul ilegalității. Comunistul Sîncu se îmbarcă pe un vas care transportă muniții pentru fasciștii din Spania și reușește să saboteze planurile criminale ale căpitanului Veluro. El antrenează în luptă pe toți oamenii cinstiți de pe vapor. Sub influența lui, aceștia reușesc să înțeleagă lupta comuniștilor și se alătură cauzei lor.

Avînd un bogat conținut educativ, nuvela este în același timp antrenantă, dînd cititorului satisfacția unei lecturi plăcute și instructive.

Amintiri dintr-o călătorie în

REPUBLICA DEMOCRATĂ VIETNAM

Cît am stat la Hanoi eram trezit în fiecare dimineață de ciripitul păsărelelor și de corul unor glasuri firave. Peste drum de hotelul unde locuiam, sub cerul liber, în patrulaterul format de ziduri le clădirilor înconjurătoare, cîteva bănci și o tablă neagră, peste care se înălța un acoperiș ușor din tulpini de bambus și frunze de palmier, improvizau o școală. Pentru băiețașii și fetițele care buchiseau cu rîvnă primele slove, nu exista nimic din tumultul străzii apropiate. Astfel de școli am văzut nu numai în capitala republicii, ci în toate orașele și mai ales în satele pe unde mi-am purtat pașii.

Am văzut și alte lucruri. Pe zidurile multor case am deslușit grupuri de litere însemnate cu cărbune, cu cărămidă sau vopsea. Asemenea litere am zărit pînă și pe marile pălării conice din pai de orez, purtate de orășeni sau țărani. In sate am văzut nu o dată grupuri de femei ce munceau la cîmp, adunate în timpul pauzei de prînz în jurul unei tovarășe ce desena pe pămînt diferite litere. Așteptam, într-un rînd, sosirea bacului pentru a trece peste Fluviul Roșu. Din mulțime cineva se săltă pe o grămadă de pietre și începu să conducă un cor: se repeta alfabetul. Toți acești oameni, țărani sau tîrgoveți, veniți fiecare acolo cu treburile sale, nu se cunoșteau, dar luau parte la un act colectiv, ca și cînd anume pentru asta se adunaseră.

Așternd aceste rînduri amintindu-mi că, privite la început, multe din aceste scene mi se păreau oarecum ciudate și, în orice caz, de neînțeles. Le port în amintire mereu, deoarece ele m-au emoționat profund. Ele mărturisesc setea de învățătură a unui întreg popor. Și aceasta este una din primele constatări pentru călătorul sosit de pe alte meleaguri în R. D. Vietnam.

Administrația colonială franceză — care încuraja cultivarea plantelor pentru extragerea stupefiantelor — practica un obscurantism general. Nici nu e de mirare. Puținele școli, în care limba de predare era cea franceză, iar vietnameza figura ca o limbă străină, alături de engleză, de pildă, urmăreau să formeze o pătură subțire de funcționari în slujba colonialismului. Pentru coolii marilor plantații de cauciuc, cafea sau orez nu era nevoie de carte. In proporție de 95%, marea masă a poporului era fără știință de carte.

Revoluția din August 1945 prelua astfel o grea moștenire, hotărîtă însă să o biruie de la început. In cea de a șasea zi după declarația de independență, la 8 septembrie 1945, guvernul provizoriu al R. D. Vietnam a legiferat crearea Serviciului învățămîntului popular. Lupta împotriva analfabetismului devenea o luptă patriotică. Chemînd poporul să lupte împotriva ignoranței, a foametei și a agresiunii colonialiste, președintele Ho Și Min se bizuia pe conștiința poporului. De îndată, cei care știau să scrie și să citească s-au înrolat în această operă măreață, ca învățători voluntari, în timp ce cursurile create în cadrul învățămîntului popular peste tot, la sate și orașe, în piețe, pe malurile apelor și pînă în vîrfuri de munte, primeau sute și sute de mii de oameni, bărbați și femei, tineri sau bătrîni. Intr-un singur an, din 1945 și pînă la începutul Rezistenței, în 1946, mai mult de trei milioane de oameni învățaseră să scrie și să citească, dobîndiseră primele cunoștințe elementare pentru viața de toate zilele.

Atacul perfid al trupelor franceze în 1946, care a determinat începutul Rezistenței generale în R. D. Vietnam, n-a întrerupt și n-a dat înapoi cu nici un pas marea luptă patriotică pentru lichidarea analfabetismului. Dimpotrivă, unind și mai mult rîndurile poporului, această luptă a cunoscut un nou avînt. Cuvîntul de ordine era acum: „A participa la Rezistență, învățînd". Dintr-o îndelungă convorbire cu tovarășul Vuong Kiem Toan, directorul Serviciului învățămîntului popular, am putut afla cum s-a desfășurat activitatea acestei instituții de-a lungul anilor de luptă, sub lozincile „A învăța la școală înseamnă a participa la Rezistență", „A studia este un act patriotic". Cursurile se desfășurau sub forme diferite: școli colective, cursuri de familie (cei care știau carte îi învățau pe ceilalți), clase mobile pînă și în zonele de luptă, citeodată pînă în apropierea posturilor dușmane, unde luptătorii învățau cu arma în bandulieră. In timp ce se aflau în marș, ostașii armatei populare vietnameze citeau literele alfabetului agățate pe mici pancarte de ranițele celor din fața lor. In lipsa hîrtiei, se scria pe frunze de banan. Drept table erau folosite pînă și ferestrele. Emulația era generală. Numeroși neștiutori de carte din zonele ocupate se furișau pe pămîntul eliberat al patriei pentru a învăța, reîntorcîndu-se apoi acasă pentru a preda cele însușite.

Luptînd fără răgaz în perioada celor 8 ani ai Rezistenței, Serviciul învățămîntului popular a reușit să cuprindă la cursuri 8 milioane de analfabeți.

După eliberare, autoritățile și-au fixat ca scop lichidarea analfabetismului în nord, în cadrul unui plan special de trei ani. Anul acesta este ultimul în cadrul planului trienal.

In ultimii 12 ani, peste 11 milioane de persoane au putut astfel să dobîndească cunoștințe elementare, iar dintre aceștia, mai mult de 3 milioane au dobîndit cunoștințe generale în cadrul învățămîntului pentru oamenii muncii și în școlile complimentare pentru muncitori și țărani. In această luptă tenace împotriva „dușmanului Ignoranță" au trebuit învinse și marile greutăți create de colonialiști în retragerea lor precipitată: ei au distrus pe loc sau au evacuat în Vietnamul de sud materiale didactice, biblioteci, laboratoare.

★

Astăzi, tinerele fete vietnameze cîntă în timp ce muncesc: „Cînd îți iei de bărbat un om care știe să scrie și să citească, ești fericită ca o zînă".

Lupta pentru lichidarea urmărilor regimului colonialist, luptă care include și alfabetizarea unui popor întreg, constituie una din cele mai mari realizări culturale și sociale ale regimului popular din Republica Democrată Vietnam.

E. MIRONESCU

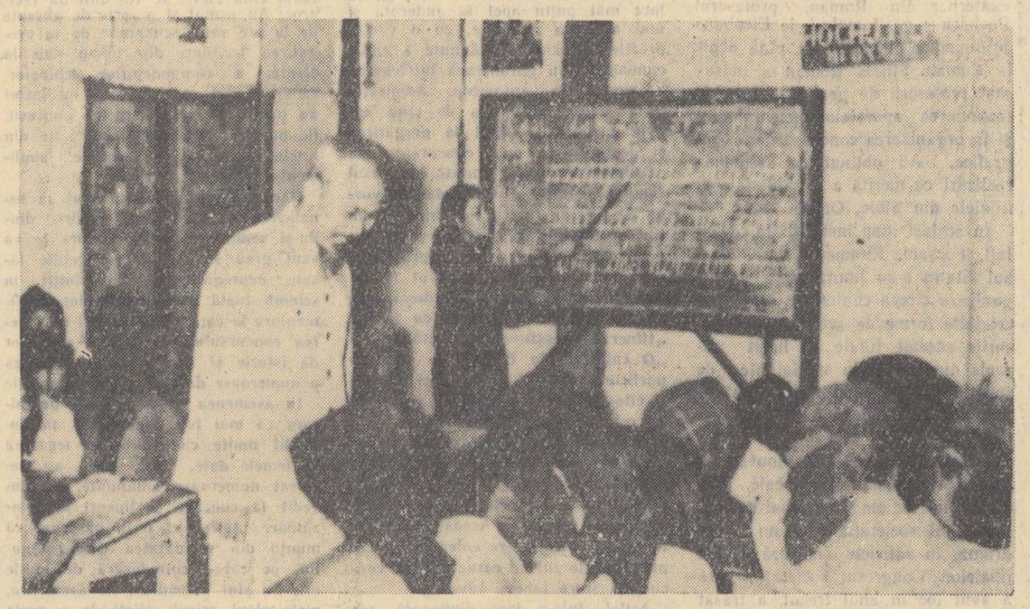

Președintele Ho Și-Min acordă o mare importanță lichidării analfabetismului. Iată-l, în timpul unei vizite într-o clasă populară destinată lucrătorilor la Luong-Yen.

O interesantă gazetă satirică

In activitatea educativă cu elevii, colectivul de profesori de la școala medie din Pucioasa folosește mijloace variate. Printre acestea se numără și gazeta de perete satirică „Ariciul reporter".

Ideea a pornit de la inserarea unor rubrici de acest gen în gazetele de perete ale claselor. Eficacitatea, evidentă și aici, era totuși încă slabă. Astfel s-a ajuns la hotărîrea de a se edita o gazetă satirică pe școală.

Indrumat de doi profesori (M. Stănescu și Eug. Plat) colectivul de redacție al „Ariciului reporter" asigură o bună selectare a materialelor și o redactare corespunzătoare. Numerele gazetei dezbat fiecare o problemă privind comportarea elevilor. Astfel, într-unul din ele au fost criticate manifestările nejuste ale cîtorva elevi din diferite clase care suflau și copiau. Au fost publicate note, caricaturi și epigrame pe această temă, precum și un articol redacțional în care s-au arătat caracterul și urmările nefaste pe care le au atît suflatul cît și copiatul, susținîndu-se afirmațiile cu exemple concrete. Efectele acestui număr au fost foarte pozitive. Elevii criticați și-au îmbunătățit în mod vizibil atitudinea, au început să învețe cu sîrguință și și-au îndreptat situația la învățătură pe trimestrul II.

Colectivul de redacție reușește să mențină vioiciunea gazetei și interesul elevilor pentru ea folosind diverse căi: anunță cu 2—3 zile înainte apariția fiecărui număr, cînd este cazul scoate o ediție specială etc. Gazeta are corespondenți în fiecare clasă, ceea ce contribuie la alegerea unor fapte semnificative, care interesează nu numai un colectiv sau altul, ci pe toți elevii școlii.

La eficiența materialelor din gazeta de perete contribuie sprijinul cadrelor didactice și al consiliului pedagogic. Consiliul pedagogic cheamă elevii ale căror abateri sînt dezvăluite în gazetă să răspundă la critică. Răspunsurile acestora sînt apoi publicate de gazetă și îndeplinirea angajamentelor luate este urmărită de diriginți și de colegi. Astfel de angajamente publice au dus la bune rezultate în îndreptarea greșelilor și lipsurilor manifestate. Activitatea gazetei de perete satirice a contribuit în felul acesta și la crearea unei opinii publice în rîndurile elevilor.

„Ariciului reporter", care apare sub îngrijirea profesorilor, i se poate cere însă o mai mare grijă pentru unele rubrici — spre exemplu, pentru rubrica „De ce? — Pentru că..." uneori neinteresantă sau superficial redactată, ca și pentru calitatea și varietatea caricaturilor, uneori stereotipe.

Interesanta experiență de la școala medie din Pucioasa, unde gazeta de perete satirică are un rol destul de important în munca educativă, merită să fie aplicată și în alte școli. Editarea unor astfel de gazete poate contribui cu succes, după cum arată rezultatele, la îmbunătățirea învățăturii și comportării elevilor.

G. VĂRZARU

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 461 — Vineri 7 martie 1958 — 4 pagini 25 bani

Încrederea întregului popor

Poporul romîn și-a dat votul, într-o imensă majoritate, candidaților Frontului Democrației Populare în alegerile pentru sfaturile populare. Datele comunicate Prezidiului Marii Adunări Naționale de către comisiile electorale regionale sînt categorice : candidații F.D.P. au primit 99,43% din voturi în alegerile pentru sfaturile populare regionale, 99,25% pentru sfaturile populare raionale, 98,91% pentru sfaturile populare comunale. Și aceasta, în condiții în care au votat 99,62% din alegători pentru sfaturile populare regionale și raionale și 99,63% din alegători pentru sfaturile populare comunale.

Unanimitatea aproape totală a alegătorilor în acordarea votului pentru candidații Frontului Democrației Populare exprimă deosebit de limpede încrederea poporului nostru în partid, în membrii acestuia, căci dintre deputații aleși 47,87% sînt membri și candidați de partid. Iar faptul că 52,13% din deputați sînt oameni ai muncii fără de partid, 35.082 dintre deputații aleși sînt femei și 13% fac parte din rîndul naționalităților conlocuitoare demonstrează fără putință de tăgadă că orînduirea noastră oferă cele mai largi posibilități de participare activă la viața politică, la gospodărirea treburilor obștești tuturor cetățenilor patriei.

Intensa participare a maselor la campania electorală, încrederea cu care s-au prezentat la vot, căldura cu care i-au primit pe conducătorii partidului și guvernului la secțiile de votare constituie o nouă și puternică manifestare a hotărîrii oamenilor muncii de a sprijini din tot sufletul politica Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, de a ridica tot mai mult nivelul activității sfaturilor populare. Votul acordat candidaților Frontului Democrației Populare reprezintă o nouă și sigură chezășie a viitoarelor succese, a înfloririi necontenite a orașelor și satelor noastre, a unei activități tot mai rodnice duse de sfaturile populare cu sprijinul tuturor oamenilor muncii.

Printre cei 137.790 de deputați în sfaturile populare aleși la 2 martie se află un număr impresionant de cadre didactice. Aproape că nu există sfat popular din care să nu facă parte învățători și profesori. Alegerea lor, alături de fruntașii în producție și în activitatea culturală și politică din întreaga țară, ilustrează înalta prețuire pe care o dă poporul celor ce instruiesc și educă tînăra generație.

Încrederea manifestată de oamenii muncii prin votul din 2 martie ridică în fața pedagogilor-deputați sarcini de înaltă răspundere pentru activitatea lor în cadrul sfaturilor populare. Atribuțiile lărgite ale acestora oferă tuturor deputaților un larg cîmp de acțiune. Alături de ceilalți deputați, învățătorii și profesorii din sfaturile populare au datoria să lucreze cu devotament, cu spirit gospodăresc pentru valorificarea sistematică a resurselor locale, pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii și, în același timp, pentru continua dezvoltare a învățămîntului, a activității culturale.

În fața tuturor oamenilor muncii din școli stă îndatorirea patriotică de a sprijini această muncă plină de răspundere, de a participa la toate acțiunile sfaturilor populare, ajutîndu-le să-și îndeplinească mereu mai bine rolul ce le revine în opera de construire a socialismului în patria noastră.

8 MARTIE
zi de sărbătoare

În fiecare an, la 8 Martie, popoarele lumii sărbătoresc Ziua internațională a femeii. În fiecare an, în această zi de primăvară, femeile de pretutindeni, indiferent de concepțiile lor religioase, de convingerile politice, gradul de cultură, își unesc și mai puternic rîndurile în lupta ce se duce pe plan mondial pentru asigurarea păcii în lume, pentru bunăstarea și fericirea căminelor.

Și cînd, împreună cu ele, în fiecare an la 8 Martie răsfoim filele istoriei, adînci sentimente de mîndrie, admirație și respect ne cuprind în fața minunatului și valorosului lor aport la înfăptuirea idealurilor omenirii progresiste. Cu fiecare pagină, trec rînd pe rînd în fața noastră eroine ca Zoia Kosmodemianskaia, Danielle Cassanova, Olga Bancic, Liubov Șevțova, Ethel Rosenberg, Haia Lifșitz, alături de multe mii de anonime care au luptat și au murit pe baricade, în tranșee sau pe cîmpul de execuție, pentru pacea și libertatea popoarelor.

Dacă astăzi peste 950 de milioane de oameni eliberați pentru totdeauna de exploatarea capitalistă se întrec în făurirea unei vieți fericite și prospere în patriile lor, și dacă astăzi milioane de oameni din Asia și Africa, scuturînd jugul robiei coloniale în țările lor, pot să spere într-un trai mai bun — aceasta se datorește fără îndoială și luptei pline de sacrificiu duse de femei.

Puternica Federație Democrată Internațională a Femeilor, care numără peste 200 milioane de membre din mai mult de 80 de țări, are mari merite în atragerea femeilor la toate acțiunile prin care sînt condamnate sau zădărnicite planurile războinice și sprijinite propunerile de pace. Cel de al IV-lea Congres al F.D.I.F., care se va desfășura nu peste mult la Viena, va fi în acest sens un bun prilej de confirmare a forței și prestigiului de care se bucură F.D.I.F. în rîndul femeilor și al tuturor oamenilor cinstiți din lume.

Ziua de 8 Martie se sărbătorește în patria noastră în condițiile unui puternic avînt economic și cultural.

Eliberate din situația umilitoare în care au fost ținute de secole, femeile din Republica Populară Romînă, reprezentînd mai mult de jumătate din populația țării, au luat parte activă la toate realizările obținute de poporul nostru în drumul său spre socialism. Punînd în slujba patriei toată capacitatea lor de muncă, toată energia lor creatoare, femeile din R.P.R. lucrează cu avînt în uzine și fabrici, pe ogoare și pe șantiere, în școli sau în laboratoare, fiind pilde minunate de pricepere și devotament. Ilustrativ pentru încrederea în capacitatea lor de a rezolva chiar și cele mai grele probleme este faptul că în recentele alegeri pentru sfaturile populare cetățenii au votat nu mai puțin de 35.082 femei.

Deosebit de însemnat este aportul învățătoarelor, profesoarelor și educatoarelor la opera de construire a societății noastre, cu atît mai mult cu cît activitatea lor este închinată educării și instruirii tineretului, deci se leagă direct de formarea omului nou. Cu grija unor adevărate mame, ele educă tînăra generație în spiritul dragostei de muncă, al respectului față de avutul obștesc și față de munca altora, cultivă cu răbdare în sufletele școlarilor dorința de a deveni cît mai folositori societății. Eforturile învățătoarelor și profesoarelor din țara noastră se îndreaptă în permanență și înspre creșterea unor copii însuflețiți de dragostea fierbinte pentru patria socialistă, de admirația față de trecutul eroic al poporului nostru muncitor, de sentimentul prețuirii marilor lui cuceriri revoluționare, al frăției cu oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare din R.P.R. și cu toți cei ce muncesc din lumea întreagă.

Tinere sau vîrstnice, stăpînite de aceeași arzătoare dorință de a contribui la înflorirea patriei, învățătoarele și profesoarele stau în primele rînduri ale celor ce luptă pentru culturalizarea maselor de oameni ai muncii din țara noastră. Și lor le sînt recunoscători mii de foști analfabeți care acum se descurcă lesne în cărți, și nenumărați țărani muncitori care au aflat din conferințele ținute de aceste femei explicațiile științifice ale atîtor fenomene din natură și au fost ajutați să scape de mentalitățile învechite. Le sînt recunoscători colectiviștii fiindcă și ele i-au îndrumat să aleagă calea ce duce spre belșug și fericire, calea colectivizării.

Guvernul și partidul nostru, cunoscînd munca învățătoarelor și profesoarelor, au acordat în repetate rînduri înalte distincții celor mai devotate și mai merituoase dintre ele, astfel încît astăzi aproape 1000 de femei care lucrează în învățămînt sînt decorate și alte cîteva sute poartă titlul de „învățător fruntaș", „profesor fruntaș", „învățător emerit", „profesor emerit".

Conferința națională a femeilor ce se deschide acum, la 8 Martie, constituie pentru femeile din țara noastră un minunat prilej de trecere în revistă a prețioaselor lor realizări închinate din toată inima patriei și păcii în lume, un prilej de analiză a noilor sarcini ce le stau în față. Sîntem încredințați că și de aici înainte învățătoarele, profesoarele și educatoarele din Republica Populară Romînă, împreună cu tovarășele lor din uzine și fabrici, de pe ogoare și din laboratoare își vor ține angajamentele și vor arăta, prin fapte, dragostea lor adîncă pentru patria socialistă și pentru poporul nostru harnic, atașamentul față de partidul clasei muncitoare și aderiunea lor totală la lupta omenirii progresiste împotriva atîțătorilor la un nou război mondial.

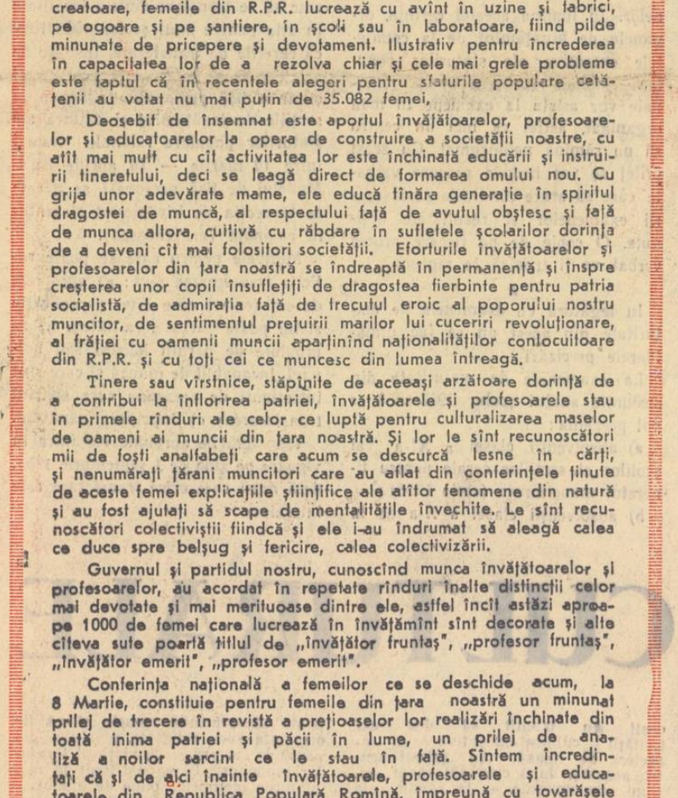

Tovarășa Ioana Cosma, șefa secției de învățămînt a raionului I. V. Stalin, rezolvă cu pricepere problemele ridicate de munca ce i s-a încredințat

Pentru ziua de 8 Martie, cercul de mîini îndemînatice de la Palatul pionierilor din București a lucrat diferite obiecte spre a fi oferite profesoarelor, instructoarelor de pionieri, mamelor, surorilor.
În clișeu : Elevele Boriceanu Maria și Isor Viorica, din clasa a VII-a a școlii speciale nr. 4, lucrînd casete din lemn sculptat.

Fèmei cu care ne mîndrim

Învățătoarele din Șoldanu

Cînd am ajuns în comuna Șoldanu era ora prînzului. Copiii își purtau gălăgioși ghiozdanele, încrucișîndu-se unii în drumul spre casă, alții spre școală. Un vînt aspru mușca lacom din obrajii îmbujorați.

La școală se fac pregătiri tainice. Elevele din clasa I-a lucrează cusături pentru ziua de 8 Martie. În fundul clasei, o mică expoziție de asemenea lucrări, toate meșteșugit realizate. Învățătoarea, tovarășa Livia Popescu, o tînără înaltă și oacheșă, care a absolvit de cîțiva ani școala pedagogică, pregătește cu copiii daruri pentru mamele lor.

Daruri pregătesc toate clasele. Se organizează și o serbare. Febra pregătirilor a cuprins nu numai pe școlari, ci și pe învățătoarele lor.

Constanța Dragomir, profesoară de științe naturale, de curînd decorată, a fost aleasă în unanimitate deputată în sfatul popular comunal, a cărui vicepreședintă era și pînă acum. Cu puțin înainte fusese aleasă președinta comisiei de femei pe comună. Vorbind despre munca pe care o duc învățătoarele și profesoarele în rîndul femeilor din comună, tov. Dragomir ne spune că nu există probleme, începînd cu cele educative și sfîrșind cu cele gospodărești și cetățenești, pe care colegele ei să nu le fi discutat cu sătencele fie la cămin, fie la școală, fie acasă.

Președintele sfatului popular ne spune că nu există acțiune culturală sau socială la care să nu participe Constanța Dragomir. Și alte învățătoare din comună aduc o contribuție importantă la munca obștească. De pildă, Ioana Văsii, Rodica Caianu și M. Micu, învățătoare tinere, sînt adevărate animatoare ale activității artistice de la căminul cultural.

Învățătoarele din Șoldanu și-au luat nu de mult un angajament. Școala a fost vizitată nu de mult de către inspectorii secției de învățămînt a raionului Oltenița. În procesele-verbale întocmite de aceștia se vorbește cu multă căldură și despre munca de la clasa a învățătoarelor de aci.

Am plecat de la școală cu imaginea învățătoarelor care poartă cu cinste și devotament făclia culturii în comuna de pe Argeș.

La plecare, vîntul se domolise. Copiii alergau veseli, iar în obraji se oglindea același roșu aprins. Culoarea sănătății, a bucuriei și viitorului lor luminos.

C. RADOI

Activista

Plină de vioiciune, prezentă la toate acțiunile întreprinse pe linie școlară, exigentă față de ea însăși și față de colectivul cu care lucrează, dar apropiată de oameni, învățătoarea Uța Alexiu, directoarea școlii elementare de 7 ani nr. 16 din Galați, este bine cunoscută de cadrele didactice din oraș. În urmă cu aproape patru ani, ele au ales-o președintă a comitetului sindical orășenesc, funcție pe care o îndeplinește și astăzi cu mult devotament. Învățătorii și profesorii din Galați o stimează și o apreciază pentru grija sa atentă față de nevoile lor, pentru activitatea sa rodnică și pentru sufletul pe care îl pune în orice muncă. Președinta sindicatului a cunoscut însă și vremuri grele — vremurile regimului burghezo-moșieresc. Fiică a unui țăran sărac, în 1932, cînd a absolvit școala normală, n-a putut căpăta post în învățămînt.

„Abia mult mai tîrziu, ne spunea tovarășa Alexiu, după mult necaz am reușit să fiu numită suplinitoare, deși eram învățătoare cu diplomă. În situația aceasta am fost ținută mai mulți ani de fiecare dată fiind numită în altă parte. Numai într-un singur an am fost mutată în patru localități".

Eliberarea țării noastre i-a deschis căi luminoase pentru activitatea ei viitoare și a chemat-o la o viață nouă. Învățătoarea Uța Alexiu și-a pus toate forțele în slujba instruirii și educării fiilor oamenilor muncii într-un spirit nou. Ea a intrat în partid pentru a fi în primele rînduri ale celor ce luptă pentru construirea unei vieți mai bune.

Prin munca sa neobosită, tovarășa Uța Alexiu contribuie, alături de toate femeile din patria noastră, la construirea societății noi și la întărirea păcii între popoare.

C. MINCA

Al cui e meritul

Dacă o întrebi pe tovarășa Valentina Georgescu despre munca ei ca șefă a secției de învățămînt a raionului 1 Mai din București, afli îndată cum au izbutit locuitorii cartierului Proletarul să ridice o școală nouă, cum au rezolvat cadrele didactice de la școala nr. 30 problema disciplinei, cum lucrează cabinetul pedagogic raional sau care este activitatea artistică a pedagogilor.

In ciuda modului impersonal al relatării, în ciuda sublinierilor repetate că „asta e o realizare a oamenilor din cartier, a directorilor de școli", înțelegi însă că peste tot femeia care povestește nu numai că fusese de față, dar luase chiar o parte foarte însemnată la treabă.

Fără îndoială, tovarășa Valentina Georgescu are dreptate. Meritul realizărilor din școlile raionului este al fiecăruia dintre cei care au muncit acolo — al pedagogilor, al părinților, al cetățenilor. Dar meritul este și al ei. În fiecare realizare își are și tovarășa Georgescu — și încă cu prisosință — partea ei.

Îndrumătoare a oamenilor, sfătuitoare, participantă activă la rezolvarea tuturor problemelor comunista Valentina Georgescu, femeia modestă cu părul sur și fața tînără, este una din sutele de mii de femei cu care ne mîndrim.

V. SAPUNA

Hărnicie

În fiecare după-amiază, la terminarea lucrului, o vezi cu cărțile sub braț, îndreptîndu-se grăbită spre școală. În clasă o găsești de obicei în bancă și, de cele mai multe ori, cufundată în studiu. Are 23 de ani și o nestăvilită dorință de a învăța, de a cunoaște. Este muncitoarea Viorica Ungureanu de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej".

Am găsit-o în clasă, dezlegînd, cu răbdarea-i caracteristică, probleme complicate de trigonometrie. Nu vă mirați. Muncitoarea Viorica Ungureanu este acum în clasa a X-a și se numără printre cele mai bune eleve ale școlii medii serale pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă întreprinderea F. C. Gheorghiu-Dej din București.

Harnică și perseverentă, a fost mereu un exemplu pozitiv pentru colegii săi de clasă avînd întotdeauna cele mai bune note și cea mai bună frecvență la cursuri. Profesori și elevi, deopotrivă, o apreciază și o stimează pentru seriozitatea cu care învață.

„Îmi este dragă școala — ne-a declarat — îmi sînt dragi cărțile și caietele mele, în tovărășia cărora îmi petrec o bună parte din timpul liber. Oare aș putea să răsplătesc grija partidului nostru pentru mine și pentru alții ca mine altfel decît pregătindu-mi temeinic lecțiile și muncind cu conștiinciozitate în fabrică?"

O asemenea tovarășă face într-adevăr cinste fabricii și școlii care au crescut-o, care au format-o pentru viață. Iar noi, în această zi de sărbătoare a femeilor, o felicităm cu toată căldura pentru meritele sale la carte și în activitatea profesională.

VAL. MURA

Cu ocazia zilei de 8 MARTIE urăm tovarășelor noastre învățătoare, profesoare și educatoare noi succese în muncă

LA ÎNCEPUT DE TRIMESTRU

Trecut de linia brazilor, mergînd în urcuș, drumețul se oprește pentru o clipă. În fața lui se-nalță ultimul pisc. Puterile lui sînt mai puține acum ca la început, iar drumul începe să fie mai anevoios. Dar vraja piscului — abia bănuit dincolo de nori — îl atrage, dîndu-i puteri noi. Pornește la drum mai hotărît, mai plin de elan...

Pedagogul poate fi asemuit drumețului. Dar el răspunde nu numai de sine, ci și de soarta acelora pe care-i conduce pe drum, elevii. Întrebarea legitimă pe care el și-o pune în momentul cînd se află în fața ultimei etape este aceasta : ce trebuie să fac de aci înainte pentru a-i putea duce pe toți cei ce mi-au fost încredințați pînă sus, la capătul drumului?

Nu vom încerca să dăm soluții aci. Fiecare drum își are caracteristicile sale : diferite sînt și trăsăturile proprii fiecărui colectiv sau fiecărui elev. Există însă în această diversitate unele trăsături comune care fac posibilă o orientare de ansamblu.

O primă grijă a profesorului la acest început al ultimului trimestru trebuie să fie revederea planului său de muncă. Se știe că unii profesori se află în avans cu predarea materiei. Este bine ca în asemenea împrejurări ei să nu prelungească excesiv predarea ultimelor capitole din materie (așa cum se întîmplă uneori), ci să completeze planul cu acele teme sau aplicații care pot contribui la consolidarea cunoștințelor mai slab însușite în cursul anului. Pe de altă parte, profesorii rămași în urmă cu predarea materiei nu trebuie să caute ieșirea din situație prin eliminarea din plan a unor capitole sau probleme, ci prin concentrarea materialului de predat. Nici profesorii care se află cu predarea la curent nu sînt scutiți de examinarea planului. Toți pedagogii deopotrivă au datoria acum să-și îmbunătățească planul pe baza datelor furnizate de experiența trimestrelor anterioare.

Dar activitatea la clasă în cursul celui de al III-lea trimestru nu se poate rezuma numai la predarea ultimelor capitole din materie. În această etapă, mai mult ca în cele precedente, se pune problema consolidării cunoștințelor sau deprinderilor mai slab însușite de elevi, a umplerii golurilor existente, a eliminării confuziilor. O asemenea acțiune, care presupune timp, nu trebuie în nici un caz amînată pentru perioada recapitulării finale, ci începută imediat. Aceasta presupune însă cunoașterea aprofundată și, pe cît posibil, exactă a situației la învățătură a elevilor.

Sînt cazuri cînd directorii sau profesorii încearcă să aprecieze situația la învățătură și să stabilească măsurile de îndreptare exclusiv pe baza situației statistice. Situația notelor elevilor — exprimată în cifre și procente — constituie, fără îndoială, un ghid important. Totuși, notele nu spun întotdeauna totul, nu oglindesc întotdeauna în modul cel mai exact cunoștințele elevilor. Sondajele făcute în ultimul timp — de către unii directori sau inspectori — la diferite școli și clase arată că se menține încă tendința anumitor învățători de a acorda cu ușurință note mari, după cum pe alocuri se mai face simțit excesul de parcimonie al unor profesori în acordarea notelor.

Iată un exemplu : situația pe trimestrul al II-lea a unei școli arată că la clasa a VII-a procentul elevilor promovați a crescut față de trimestrul I doar cu 5,89% în timp ce în aceeași perioadă la clasele a V-a și a VI-a creșterea înregistrează un procent de 20%. După ace[illegible]

I. A[illegible]

(Continuare în pag[illegible]

DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE

Stiluri de muncă diferite — rezultate diferite

Două comitete sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt (Medgidia și Tulcea) au ținut aproape simultan conferințele pentru analiza activității desfășurate de la alegerea lor și pînă în prezent.

Cele două analize au scos la iveală două stiluri diferite de muncă și, deci, și rezultate diferite în activitatea de pînă acum.

Darea de seamă prezentată de comitetul sindical raional din Medgidia s-a limitat la o simplă înșiruire a sarcinilor și a arătat o serie de realizări și lipsuri. In felul cum au fost relatate acestea se reflectă părerea greșită că realizările aparțin comitetului sindical raional pe cînd vreme lipsurile aparțin doar membrilor sindicatului și nu comitetului sindical raional. Astfel, s-a arătat că asigurarea bazei materiale la majoritatea școlilor din raion este rezultatul acțiunilor comitetului sindical, dar de insuficienta aprovizionare cu combustibil a unor școli, cum este cea din Tîrgușor, sînt vinovate cadrele didactice.

Singurele sarcini despre care comitetul sindical a putut vorbi ca despre sarcinile lui au fost: încasarea cotizațiilor și distribuirea locurilor pentru cură și odihnă.

Darea de seamă a comitetului sindical raional Tulcea a oglindit în adevăr activitatea comitetului și a tuturor organizațiilor sindicale de bază. Ea a prezentat în mod documentat contribuția adusă de organele sindicale în domeniul școlarizării, la îmbunătățirea pregătirii elevilor, la ridicarea nivelului cultural al maselor și la colectivizarea agriculturii. Astfel, s-a arătat că succesele obținute de școala de 7 ani din Crișan, care a reușit să cuprindă la cursuri toți copiii de vîrstă școlară, se datoresc și organizației de bază sindicale care, avînd și sprijinul conducerilor celorlalte unități sindicale și orientînd activitatea consiliului pedagogic spre o permanentă conlucrare cu părinții elevilor, a contribuit efectiv la obținerea acestui rezultat. La fel, dacă la Chilia Veche mai există copii nescolarizați aceasta se datorește și lipsei de preocupare în acest domeniu a organizațiilor sindicale din școlile respective.

Vorbind despre activitatea culturală, comitetul sindical raional din Medgidia arată că membrii de sindicat și-au îndeplinit sarcinile lor în acest domeniu în cadrul căminelor culturale și al caselor de cultură. In ce măsură munca pedagogilor de la școlile din raionul Medgidia a fost urmărită și apreciată, aceasta nu s-a mai putut arăta. Comitetul raional sindical s-a ferit să pomenească măcar în treacăt despre felul cum s-a preocupat de dezvoltarea formațiilor artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt, cu toate că ne găsim în plină desfășurare a concursului acestor formații. La Medgidia a existat pînă acum cîțiva ani o formație corală și una de dansuri, compuse din învățători și profesori, care au desfășurat cîtăva vreme o activitate bogată și se clasificau printre formațiile fruntașe la concursurile ce se organizau la regiune. De această activitate unii pedagogi își amintesc azi cu plăcere, dar și cu regret, pentru că ea a rămas doar o amintire.

In schimb, comitetul sindical raional Tulcea a putut arăta cu satisfacție adunării generale că, prin munca susținută a membrilor comisiei culturale, prin sprijinul acordat de organele secției raionale de învățămînt și cultură și datorită atenției îndrumări din partea organelor de partid, în ultimul an mișcarea culturală în rîndul învățătorilor și profesorilor s-a dezvoltat foarte mult. In afară de formațiile de la centrul raionului (cor, dans, teatru), formații cu tradiții și cu renume, în care activează peste 100 din membrii organizațiilor de bază și ai grupelor sindicale din oraș, au apărut la grupele sindicale din școlile raionului formații care au obținut rezultate deosebit de frumoase. Așa sînt formațiile de teatru de la Murighiol, Niculițel, M. Kogălniceanu, Chilia Veche, Crișan sau brigada artistică a învățătoarelor de la Sulina, cu bogat și variat program de duete vocale, dansuri, program satiric. Mai mult încă, activitatea persistentă pentru a atrage în acest concurs cît mai mulți pedagogi a dus la afirmarea calităților artistice ale unor buni soliști vocali (ca tov. Elena Barău de la Crișan, Tatiana Cernomoreț de la Murighiol etc.) sau ale unor buni recitatori (tov. Letiția Nanu, Ivona Vizireanu și alții).

Lipsa de activitate a comitetului sindical al raionului Medgidia a dus pînă și la lichidarea bibliotecii, care a fost contopită cu cea a școlii medii de la reședința raionului; în schimb, biblioteca sindicală de la Tulcea și-a îmbogățit fondul de cărți cu noi achiziții, iar comitetul chibzuiește azi la crearea unor biblioteci volante care să pună la îndemîna pedagogilor din satele Deltei cărțile de care au nevoie.

De ce această mare diferență între rezultate? Pentru că stilul de muncă a fost el însuși diferit.

Comitetul raional Medgidia n-a desfășurat o muncă colectivă. Izolîndu-se de masa membrilor de sindicat, membrii comitetului au uitat că sarcinile pot fi îndeplinite numai în măsura în care bogata rețea de activiști sindicali va fi o rețea activă. Dar ei, în loc să-i atragă în muncă pe acești activiști, în loc să-i îndrumeze și să-i mobilizeze pentru rezolvarea sarcinilor sindicale, i-au neglijat, le-au subapreciat posibilitățile. Și așa s-a ajuns ca unii membri ai comitetului să rezolve singuri chestiuni mărunte, să dea îndrumări prin adrese scrise și să aștepte rezultatele consemnate în rapoarte.

Comitetul sindical raional Tulcea s-a sprijinit mai mult ca în trecut pe un larg activ sindical. Ședințele de comitet s-au ținut regulat, cu participarea aproape a tuturor membrilor, chiar și a celor din cuprinsul raionului. Colectivele de conducere ale organizațiilor sindicale de bază n-au fost nici ele neglijate, fiind permanent îndrumate și controlate.

Măsura în care s-a ținut legătura cu masa membrilor de sindicat s-a reflectat și în discuții. Participanții la conferința de la Medgidia au discutat în general, au făcut multă „teorie". Chiar și critica au făcut-o în general.

Delegații la conferința de la Tulcea au vorbit despre munca lor, au arătat succesele, au reliefat lipsurile și greutățile și au criticat cu toată energia, concret, greșelile secției raionale în problema premierilor și evidențierilor și lipsa de energie a comitetului sindical față de activitatea sectară a secției de învățămînt și cultură.

Proiectele de rezoluție supuse conferințelor din Medgidia și Tulcea marchează și ele diferența de orientare a celor două comitete. Proiectul prezentat conferinței de la Medgidia a avut mai mult caracterul unui instructaj care reamintea organizatorilor de grupă sindicală sarcinile lor, în timp ce proiectul prezentat conferinței de la Tulcea a precizat concret sarcinile comitetului pentru îmbunătățirea continuă a muncii.

Prin noua componență a comitetului raional Medgidia s-au creat perspectivele îmbunătățirii rapide a stilului de muncă al acestuia. Organizarea unui schimb de experiență cu comitetul sindical raional Tulcea va ajuta tovarășilor din Medgidia să găsească procedeele cele mai potrivite pentru a obține rezultate bune.

ION BADICA

Echipe artistice în concurs

Echipa de teatru a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Iași a luat ființă în anul 1950. In repertoriul formației au fost incluse la început mici scenete și piese într-un act. In anul 1953, echipa obține succese deosebite cu piesa într-un act „Nae portarul", piesă legată de acțiunea de alfabetizare, cu care prezintă 27 de spectacole în cartierele orașului precum și în comunele Comarna, Voinești, Popricani, Frumușica, Buznea și altele.

Mai tîrziu, pedagogii-artiști amatori din orașul Iași pregătesc piesa „Millo director", cu care obțin mari succese și cu care prezintă de asemenea multe spectacole.

Cu prilejul actualului concurs al C.C. al S.M.I.C., echipa și-a îmbogățit repertoriul cu piesele „Titanic Vals" de Tudor Mușatescu și „Dirigintele" de prof. V. Mihnea din Iași. Piesa „Dirigintele" tratează una din problemele cele mai actuale ale școlii noastre, aceea a educației comuniste a elevilor.

La faza regională a concursului artistic organizat de C.C. al S.M.I.C. formația teatrală a pedagogilor din Iași s-a clasificat pe locul I, fiind apreciată ca una din formațiile de amatori care au cîștigat multă experiență artistică. In prezent, echipa se pregătește pentru a întîmpina cu noi realizări „Ziua învățătorului".

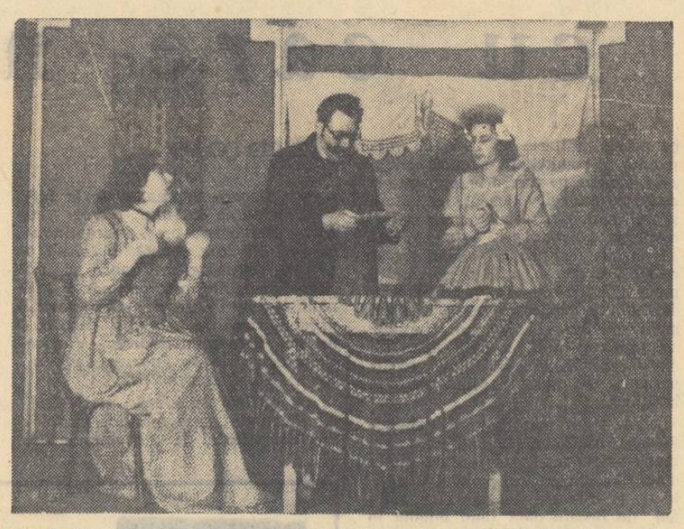

Scenă din piesa „Millo director", interpretată de echipa de teatru a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt Iași în cadrul celui de al IV-lea concurs al formațiilor artistice de amatori organizat de C.C.S.

In vizită la Sindicat

In ziua de 5 martie a.c. au făcut o vizită la C.C. al S.M.I.C. tovarășii Galina Profitilova și Vladimir Korolkol, activiști sindicali din U.R.S.S., actualmente participanți la cursul internațional pentru activiști sindicali din țările Europei organizat la București de către F.S.M. în colaborare cu U.N.E.S.C.O.

Cei doi oaspeți au fost primiți de tovarășul I. Nistor, președintele C.C. al S.M.I.C., tov. Elena Bolog, vicepreședintă a C.C. al S.M.I.C., Ion Muntean, secretar al C.C. al S.M.I.C., membri ai prezidiului C.C. al S.M.I.C. și reprezentanți ai institutelor de cercetări științifice ale Academiei.

Tov. I. Nistor a făcut o expunere asupra organizării învățămîntului superior în țara noastră, asupra organizării în sindicat a muncitorilor din instituțiile de învățămînt superior și institutele de cercetări științifice ale Academiei R.P.R. și asupra felului cum organizațiile din aceste instituții își desfășoară activitatea.

Oaspeții s-au interesat apoi îndeaproape de felul cum este organizată munca în general în sindicatul nostru, de unele probleme privind sprijinirea muncii profesionale de către organizațiile sindicale și au arătat cîteva din preocupările actuale ale sindicatului muncitorilor din învățămînt din R.S.F.S.R.

De la Ministerul Invățămîntului și Culturii

Cu privire la învățămîntul de cultură generală fără frecvență

Pentru a da posibilitate unui număr cît mai mare de oameni ai muncii să-și completeze studiile prin învățămîntul de cultură generală fără frecvență, Ministerul Invățămîntului și Culturii a hotărît să se aducă următoarele modificări Regulamentului de organizare și funcționare a învățămîntului de cultură generală fără frecvență:

1. Inscrierile în vederea prezentării la examene se fac în fiecare an școlar pînă la 31 octombrie. In cazuri bine motivate, secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale pot aproba înscrieri și cu cel puțin 30 de zile înaintea fiecărei sesiuni de examene.

2. In cursul unui an școlar sînt trei sesiuni de examene: 2—14 ianuarie; 16 mai — 16 iunie și 1—14 septembrie. In sesiunea din ianuarie se pot da examene la cel mult jumătate din obiectele de studiu prevăzute în planul de învățămînt al unei clase, la alegerea candidatului. In sesiunea mai se pot da examene la obiectele la care candidatul nu s-a prezentat în sesiunea ianuarie, la obiectele la care s-a prezentat și nu a promovat, indiferent de numărul lor, sau la toate obiectele de învățămînt ale unei clase. In sesiunea septembrie se pot da examene integrale, precum și cele nepromovate sau la care candidatul nu s-a prezentat în sesiunile anterioare. La sfîrșitul acestei sesiuni se încheie situația școlară a fiecărui candidat: promovat, corigent, repetent, retras sau amînat.

Elevii care în sesiunea septembrie nu s-au prezentat la examene la toate obiectele de învățămînt sînt socotiți retrași, iar examenele date li se anulează, urmînd ca în anul școlar următor să repete clasa.

Elevii care în sesiunea septembrie dau examene pentru ultima clasă medie (integral sau examene nepromovate) vor începe sesiunea cu 15 zile înaintea începerii examenelor de maturitate.

Elevii care în sesiunea septembrie nu s-au prezentat la examen la toate obiectele de studiu din cauză de boală gravă sau din motive bine justificate pot da examenele amînate în presesiunea din ianuarie, o dată cu examenele de corigență.

Amînarea examenelor se cere de către candidat prin școala medie cu secție fără frecvență, în cel mult 10 zile de la data ultimului examen, și se aprobă de către secția de învățămînt și cultură raională (orășenească).

Corigențele se dau în presesiunea din ianuarie a anului următor. Elevii care în presesiunea din ianuarie nu au obținut cel puțin nota minimă de promovare la toate examenele de corigență sau la toate examenele amînate sînt declarați repetenți.

Amînarea examenelor de la un an școlar la altul nu se admite.

3. Admiterea elevilor la examene nu este condiționată de participarea lor la orele de consultații, acestea avînd caracter facultativ. La începutul anului școlar, cu prilejul înscrierilor, candidații care doresc să participe la orele de consultații vor arăta aceasta în cererile lor, precizînd și obiectele la care urmează să dea examene în sesiunea ianuarie, spre a se putea organiza din timp cursurile necesare.

4. Ținînd seama de faptul că prevederile H.C.M. nr. 1360/1956 s-au aplicat în unele întreprinderi și instituții chiar și în cursul ultimelor luni, Ministerul Invățămîntului și Culturii aprobă în mod excepțional ca în anul școlar 1957/1958 înscrierile să se facă direct la școlile medii cu secții fără frecvență, pînă la 31 martie a.c., pentru următoarele categorii de candidați:

a) salariații care intră în prevederile H.C.M. nr. 1360/1956 și care pînă la data aceasta nu s-au înscris la cursul fără frecvență;

b) cadrele militare și civile care aparțin Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Direcției Generale a Serviciului Muncii;

c) absolvenții școlii medii de cultură generală care au dat examenul de maturitate de două ori în sesiunile iulie și septembrie 1957 fără să promoveze și urmează să repete clasa.

In cazuri bine motivate, secțiile de învățămînt regionale pot aproba și acestor elevi înscrierea cu 30 de zile înaintea fiecărei sesiuni de examene, așa cum se arată și în prezentele instrucțiuni, la punctul 1.

5. Pentru ridicarea calității învățămîntului de cultură generală fără frecvență, se cere tuturor factorilor de răspundere o sporită exigență în organizarea și desfășurarea examenelor. In lumina acestei cerințe, organele de învățămînt de la comitetele executive ale sfaturilor populare raionale (orășenești) și regionale vor asista la examene în mod organizat, astfel ca nici un centru să nu rămînă neîndrumat. Cu acest prilej se vor încheia procese verbale care să arate condițiile desfășurării examenelor și rezultatele obținute. O copie de pe fiecare proces verbal va fi trimisă la regiune.

★

In legătură cu examenele de maturitate din acest an se fac următoarele precizări:

La examenele de maturitate din sesiunile anului școlar 1957/1958 se pot prezenta:

a) absolvenții clasei a XI-a ai școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc (seria 1958);

b) absolvenții clasei a X-a de la învățămîntul de cultură generală fără frecvență seria 1958, ultima serie care termină școala medie de cultură generală pe baza programei de zece ani;

c) absolvenții restanțieri din serii mai vechi de la cursurile de zi, serale și fără frecvență, indiferent de cîte ori s-au prezentat la examenul de bacalaureat, de absolvire sau de maturitate înainte de anul 1957;

d) absolvenții școlii medii de cultură generală sau ai vechiului liceu care în sesiunile iulie și septembrie 1957 s-au prezentat o singură dată la examenul de maturitate și nu au promovat au dreptul să mai dea o singură dată acest examen, fără să repete clasa;

e) absolvenții care nu s-au prezentat în sesiunile iulie și septembrie 1957 la examenul de maturitate au dreptul să se prezinte de două ori în sesiunile anului școlar 1957/1958.

Se precizează că elevii școlilor medii de zi care în anul școlar 1957/1958 vor promova clasa a X-a vor face și clasa a XI-a și numai după aceea se vor putea prezenta la examenul de maturitate din anul școlar 1958/1959.

Examenele de maturitate din sesiunile iunie și septembrie 1958 se vor organiza și desfășura în condițiile stabilite pentru anul școlar trecut.

Pregătirea elevilor pentru examene se face potrivit îndrumărilor Ministerului Invățămîntului și Culturii publicate în „Gazeta învățămîntului" nr. 458 din 14 februarie a.c.

Informație

Ministerul Invățămîntului și Culturii face cunoscut cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic care doresc să se transfere dintr-o localitate în alta pentru anul școlar 1958/1959 că cererile de transferare, însoțite de actele care să motiveze aceste cereri și de o fișă personală, se depun la secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare raionale numai între 10 martie — 10 aprilie a.c. Modelul de fișă personală se găsește la secția de învățămînt și cultură raională (orășenească).

Motivele pentru care se poate solicita transferarea sînt: a) apropiere de soț (soție) care este în producție și nu poate părăsi localitatea; b) apropiere de părinți bătrîni sau bolnavi, incapabili de muncă și care sînt întreținuți de persoana care solicită transferarea; c) îngrijirea sănătății.

Transferările aprobate vor intra în vigoare pe ziua de 1 septembrie 1958, dată după care orice transferare este interzisă.

ROADELE UNEI BUNE MUNCI CULTURALE

In zilele de 22 și 23 februarie, în comuna Cioara-Doicești din raionul Călmățui, regiunea Galați, a avut loc, din inițiativa comitetului regional P.M.R., un valoros schimb de experiență cu privire la munca cultural-educativă. Au luat parte șefii secțiilor de învățămînt și cultură regională și raionale, inspectori școlari, președinți ai comitetelor sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt și cultură, activiști de partid și de stat. Participanții la consfătuire au ascultat referate prezentate de comitetul executiv al sfatului popular comunal, comitetul comunal U.T.M., directorul căminului cultural și directorul școlii de 7 ani nr. 1 cu privire la activitatea cultural-educativă de masă desfășurată în comună.

Comuna Ciora-Doicești, raionul Călmățui...

Cu 13 ani în urmă, sute de țărani muncitori din această comună au fost împroprietăriți. Statul le-a acordat semințe, îngrășăminte chimice și credite cu care să-și cumpere unelte și vite de muncă.

Mai tîrziu, ca urmare a muncii politice și cultural-educative temeinice ce s-a desfășurat printre țăranii muncitori, ei și-au unit micile fîșii de pămînt laolaltă, devenind o mare și puternică familie — o familie socialistă.

In casele din această comună unde cu ani în urmă sălășluia sărăcia, acum s-a aprins lumina electrică, s-au instalat difuzoare, aparate de radio. In comună au luat ființă o stațiune de mașini și tractoare, o stație de egrenat și de tratat semințe, o largă rețea de unități comerciale și agricole, s-au amenajat un staționar și o casă de naștere, s-a construit o școală nouă de 7 ani, au luat ființă 3 grădinițe sezoniere.

La întărirea economico-organizatorică a G.A.C., precum și la ridicarea nivelului cultural al țăranilor muncitori, un mare aport l-a adus munca politică de masă desfășurată, sub conducerea organelor de partid, de către învățători, profesori, funcționari, tehnicieni și colectiviști. Aceștia au folosit în munca lor metode bune, variate, datorită cărora au atras în activitatea cultural-educativă mase largi de colectiviști.

Din referatele prezentate, precum și din discuțiile purtate de participanții la consfătuire, a reieșit munca fructuoasă desfășurată de pedagogii din această comună. Fără să stîrbească din timpul necesar activității lor didactice sau odihnei, ei au știut să fie permanent prezenți în munca obștească, au adus un aport însemnat la ridicarea culturală a comunei. Îmbinînd munca lor la clasă cu activitatea obștească desfășurată în cadrul comunei, ei au știut să se facă prezenți permanent în acțiunile principale ale satului.

Una dintre principalele lor preocupări a fost informarea țăranilor muncitori din comună asupra politicii partidului și guvernului statului nostru, lămurirea lor asupra situației politice și economice a statelor vecine și prietene țării noastre și asupra altor state ale lumii, precum și asupra raportului de forțe dintre lagărul socialist și lagărul capitalist.

Impreună cu tehnicienii agricoli, pedagogii au elaborat expuneri scurte, clare și pe înțelesul țăranilor muncitori privind sporirea producției la ha., aplicarea regulilor agrotehnice etc. Ei au exemplificat aceste expuneri cu date din viața comunei. In ultimele luni, în comună s-au ținut un mare număr de conferințe pe diferite teme la căminul cultural, colțurile roșii, la casele de citit, pe circumscripții electorale. Datorită temelor și actualității lor, un mare număr de țărani muncitori au luat parte la asemenea conferințe.

Inainte cu cîtăva vreme, mulți locuitori ai comunei mai credeau în tot felul de superstiții, foloseau leacurile date de „doftoroaie". Pentru a-i ajuta să se dezbare de superstiții, învățătorii și profesorii, urmînd indicațiile comitetului comunal de partid, au format două cercuri de știință popularizată, la care iau parte 84 de colectiviști. In cadrul acestor cercuri s-au ținut lecții care i-au interesat mult pe țăranii muncitori și au contribuit la lămurirea acestora. Pedagogi ca Elena Toader, Tudor Giol și mulți alții, din cei 29 cîți sînt în comună, au vorbit colectiviștilor despre „Apariția vieții pe pămînt", „Strămoșii omului", „Mișcările pămîntului" etc. In munca de propagare a cunoștințelor științifice, cadrele didactice folosesc, pentru mai buna lămurire a problemelor, planșe, globul pămîntesc, planiglobul, microscopul etc. Bunăoară, învățătorul Tudor Giol i-a adunat pe colectiviștii din circumscripția sa într-o cameră întunecoasă și, cu ajutorul unei lumînări aprinse, dînd globului mișcarea de rotație sau de revoluție, a demonstrat formarea anotimpurilor, a zilelor și nopților. Invățătoarea Elena Pricop a explicat țăranilor muncitori din circumscripția sa cauzele cutremurelor, iar învățătorul Nicolae Vasile le-a arătat, folosind materiale intuitive, mișcarea pămîntului în jurul soarelui.

O adevărată surpriză le-a pricinuit țăranilor muncitori privirea la microscop a unor secțiuni în frunză sau în tulpină, a unor picături de apă sau de sînge, a unor culturi de microbi.

Deseori pedagogii comunei, cît și medicul dispensarului le-au vorbit colectiviștilor despre „Doftoroaie, leacuri, vrăji", despre curățenia corpului și necesitatea respectării regulilor de igienă.

Ascultînd astfel de lecții și conferințe, colectiviștii găsesc răspuns la numeroase întrebări ce-i frămîntă și, la sfîrșitul fiecărei conferințe, ei propun noi teme, rugîndu-i pe învățători să le vorbească cît mai des.

Căutînd să dea activității culturale un caracter cît mai atractiv, pedagogii au organizat un concurs „Cine știe cîștigă" cu tema „Lucrări în agricultură și zootehnie în perioada 1 ianuarie — 1 mai" la care au fost antrenați peste 300 de țărani muncitori.

De un real folos în obținerea unor bune rezultate în activitatea politică de masă a fost și munca cu cartea. In comună și-au găsit o largă răspîndire cărți despre viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră, despre transformarea socialistă a satelor etc. Biblioteca comunei, care numără peste 6000 de volume, atrage lunar aproape 300 de cititori. In comună au luat ființă și 6 cercuri de citit în cadrul cărora se prezintă recenzii, au loc discuții asupra celor mai interesante cărți nou apărute. Optzeci de tineri din comună au luat parte la concursul „Iubiți cartea" și, dintre aceștia, 30 au primit insigna „Prieten al cărții".

Indrumate de comitetul de partid, cadrele didactice desfășoară o muncă vie în rîndurile tinerilor. Pentru dezvoltarea sentimentelor patriotice și a dragostei față de frumusețile patriei noastre, s-au organizat cu tinerii din comună cercuri politice pe tema „Să ne cunoaștem patria", la care participă 170 de băieți și fete. Pedagogii țin conferințe interesante la aceste cercuri. In fiecare săptămînă peste 100 utemiști și utemiste iau parte la „joia tineretului", unde se prezintă jurnale vorbite, recenzii etc. Cu ajutorul comitetului comunal U.T.M. cadrele didactice au pregătit pentru tinerii din comună conferințe numeroase. Printre acestea se numără conferințele: „Să apărăm și să îngrijim avutul obștesc", „Ce se înțelege prin morala proletară", „Tradițiile progresiste de luptă ale poporului nostru", „U.T.C., ajutor al P.C.R. în lupta pentru doborîrea regimului burghezo-moșieresc" etc., care au avut o influență pozitivă asupra tinerilor.

Tineretul a fost atras în toate formele muncii politice de masă. Pînă acum, echipa de teatru și brigada artistică de agitație, în care sînt cuprinși numeroși tineri, au prezentat multe spectacole interesante. Majoritatea fetelor din comună, care altă dată se codeau să iasă pe scenă, participă acum la viața culturală a satului.

Multe forme ale muncii politice de masă din comună se adresează femeilor muncitoare. Așa sînt cercurile de artă culinară și de croitorie, care încă de la înființarea lor s-au bucurat de o largă popularitate. Tematica acestor cercuri a fost stabilită cu grijă, ținîndu-se seama de propunerile cursanților.

Cu ajutorul sfatului popular comunal, un grup de cadre didactice a organizat o expoziție cu obiecte de artă națională — țesături, cusături, împletituri etc. — lucrate cu multă îndemînare de colectiviste. Această expoziție a fost vizitată de multe femei din satele învecinate, prilejuind un bogat schimb de experiență.

In strînsă colaborare cu personalul dispensarului veterinar din comună și cu comitetul comunal de femei, cadrele didactice au atras un mare număr de colectiviste în acțiunea de creștere a păsărilor și animalelor și le-au îndemnat să valorifice aceste păsări și animale prin cooperativă. Pentru a da extindere acestei acțiuni, gospodinele din Cioara-Doicești au chemat la întrecere toate gospodinele din raion.

Muncind sub îndrumarea comitetului comunal de partid, folosind metode variate, activiștii pe tărîm obștesc din Cioara-Doicești au izbutit să dea activității cultural-educative un caracter de masă. Au folosit pentru aceasta, după cum am văzut, acțiuni concomitente — la cămin, la colțurile roșii, la casele de citit, pe circumscripții electorale.

In urma rezultatelor obținute de ei, majoritatea comunelor din raionul Călmățui, precum și din raioanele Liești, Bujoru, Focșani etc. au început să le urmeze exemplul.

Schimbul de experiență organizat în comuna Cioara-Doicești a arătat că activitatea culturală la sate trebuie și poate să cuprindă masele și să fie orientată spre ridicarea nivelului general de cultură și de viață al țăranilor muncitori. Ei a contribuit la răspîndirea metodelor bune de muncă, a arătat cît de multe lucruri se pot face atunci cînd se lucrează cu pricepere, cu interes și tragere de inimă, atunci cînd toți intelectualii satului, deputați, utemiști, colectiviști își aduc sprijinul la dezvoltarea activității cultural-educative de masă.

GH. FLEANCU

Nicolae, directorul școlii nr. 1 din comuna Cioara-Doicești, vorbind cetățenilor despre formarea pămîntului

Expunerea devine mai interesantă cînd privești prin microscop

Pe drumul politehnizării învățământului

Echipe de elevi ai școlii medii nr. 1 din Carei la practică pe cîmp...

...și studiind semănătoarea

ELEVII ÎNVAŢĂ SĂ CONDUCĂ MAŞINILE AGRICOLE

Raionul nostru — Carei — este un raion în care predomină producția agricolă. Aceasta ne-a îndemnat ca, în acțiunea de politehnizare a învățămîntului, să-i familiarizăm pe elevi îndeosebi cu problemele producției agricole, să le facem cunoscute mașinile agricole și principiile de funcționare a acestora. În acțiunile pe care le-am inițiat pentru a atinge acest scop ne-a fost de mare ajutor stațiunea de mașini și tractoare din orașul nostru. Vizitele făcute de elevi la stațiune, munca practică pe care au desfășurat-o aici le-au dat prilejul să-și lămurească multe probleme pe care altfel nu le-ar fi înțeles decît cu greu.

În cele ce urmează mă voi ocupa de una dintre vizitele pe care am făcut-o împreună cu elevii școlii medii nr. 1 din Carei la stațiunea de mașini și tractoare din localitate, de felul în care am organizat lucrările practice de cunoaștere și exploatare a mașinilor agricole.

Înainte de a vizita împreună cu elevii stațiunea de mașini și tractoare, am vizitat-o pe îndelete eu însumi, pentru a cunoaște mai îndeaproape organizarea întreprinderii și procesul tehnologic. Cu sprijinul inginerului șef și al mecanicului șef al stațiunii, am întocmit apoi planul vizitei. Pentru a trezi interesul elevilor pentru ceea ce aveau să vadă în stațiune am organizat în școală proiectarea unui diafilm privitor la mașinile agricole folosite în agricultura noastră socialistă. Apoi, în cadrul unei lecții care a precedat vizita, am explicat elevilor scopul și conținutul acesteia, le-am atras atenția să urmărească cum sînt aplicate cunoștințele teoretice în tehnică, în producție.

Vizita, care s-a desfășurat sub conducerea inginerului șef al stațiunii, a început cu o convorbire privind istoricul și importanța stațiunii în mecanizarea agriculturii, în transformarea socialistă a satelor, în obținerea unor recolte bogate. S-a făcut apoi un scurt instructaj privitor la securitatea muncii și s-a subliniat necesitatea respectării de către elevi a disciplinei muncitorești. Elevii au fost apoi conduși în atelierele de reparat mașini agricole și în atelierul mare de montaj, unde au văzut tractoare, pluguri, dezmiriștitoare, semănătoare, diferite tipuri de grape, cultivatoare, secerătoare-legătoare, batoze, combine etc. Li s-a arătat cum funcționează aceste mașini și li s-a spus ce lucrări agricole execută.

Vizita la S.M.T. a fost urmată de discuții în legătură cu cele văzute, discuții în cadrul cărora s-a închegat o vedere de ansamblu asupra întreprinderii.

Vizita a dat elevilor prilejul să vadă cu proprii lor ochi multe lucruri pe care înainte nu le cunoșteau decît din carte sau din explicațiile profesorilor. Ne-am dat însă seama că vizita singură nu este în măsură să asigure o cunoaștere mai adîncită a mașinilor agricole și a modului de funcționare a acestora. O asemenea cunoaștere se obține numai atunci cînd creăm elevilor posibilitatea de a participa ei înșiși la munca productivă. De aceea am căutat să-i antrenăm pe elevi la executarea unor lucrări practice de cunoaștere și exploatare a mașinilor agricole. Stațiunea de mașini și tractoare ne-a acordat în această privință cel mai larg sprijin. În ultima vreme, mai toate lucrările practice ale elevilor se desfășoară în sălile sale — fie în atelierele de reparat mașini agricole, fie în sala mare de montaj pentru tractoare, fie în remizele de parcare a tractoarelor și mașinilor agricole.

Elevii ascultă adesea lecții de tehnologie, organizate în bună parte cu sprijinul inginerului șef și al mecanicului șef de la stațiune. Aceste lecții sînt urmate de demonstrații privitoare la cunoașterea părților componente ale mașinilor și la funcționarea lor. Adesea, elevii participă activ la lucrările de demontare, asamblare și reparare a diverselor piese sau mecanisme.

Iată, de pildă, ce lucrări au efectuat în perioada de iarnă elevii claselor a IX-a „A" și a IX-a „B". În legătură cu tema „Mașini agricole pentru prelucrarea solului, pluguri cu tracțiune mecanică (tractate și suspendate), grape, dezmiriștitoare", elevii au studiat părțile componente ale plugului polibrăzdar de tractor PT3—R35, și plugurile „Ilie Pintilie" au cunoscut caracteristicile tehnice, părțile active și accesorii ale plugului, mecanismul comenzilor sau automatului. Ei și-au format priceperea și uneori deprinderea de a manipula comenzile plugului: comanda sau automatul de ridicare și coborîre a plugului din poziția de mers în poziția de lucru, comanda de adîncime și comanda de echilibrare. De asemenea, și-au format deprinderi legate de reglarea adîncimii de lucru a plugului prin manipularea manetelor de ridicare sau coborîre a adîncimii sau echilibrare de-a lungul sectorului dințat și fixarea siguranței de blocare. Elevii au cunoscut și cîteva pluguri de construcție sovietică, folosite pentru arături în diverse tipuri de soluri. Totodată, au cercetat diferite tipuri de grape: grape cu dinți fiși, grape cu discuri, grape stelate, grape rotative.

În cadrul activităților practice, elevii au studiat de asemenea mașinile agricole pentru semănare și pentru administrarea îngrășămintelor chimice. Ei cunosc părțile componente ale semănătoarei I.A.R.-511 și caracteristicile tehnice ale acesteia, cadrul, sistemul de transport, cutia de semințe, distribuitorul de semințe etc. Și-au format de asemenea deprinderea de a recunoaște cu ușurință diversele tipuri de tuburi de semințe, cunosc brăzdarele cu discuri și brăzdarele cu patine, și-au format deprinderi legate de montarea brăzdarelor cu suspensia anterioară și posterioară. Sub îndrumarea tehnicienilor, elevii au învățat să manipuleze automatul (mecanismul sau comanda de coborîre și ridicare a brăzdarelor, punerea mașinii în funcțiune și scoaterea ei din funcțiune, reglarea distanței dintre brăzdare, reglarea adîncimii de îngropare a semințelor și reglarea cantității de semințe la hectar, pe sectorul gradat).

Studiind mașinile agricole pentru recoltare, elevii au cunoscut secerătoarea-legătoare SL-52 cu părțile ei componente (cadrul, aparatul de tăiere, platforma, rabatorul, transportorul orizontal, elevatorul, mecanismul de legat snopi, roțile de transport și de lucru), ca și funcționarea fiecărui organ în parte, poziția de transport și de lucru, precum și comenzile. În cadrul unei lecții practice, cînd secerătoarea-legătoare a fost pusă în funcțiune, elevii au învățat să manipuleze comenzile.

În momentul de față, elevii, în echipe de cîte 4, învață să cunoască tipurile de tractoare: tractoare pe roți metalice de tip I.A.R.-23, tractoare pe roți pneumatice tip H.T.Z. UTOS, tractoare pe șenile tip K.D.-35 și K.D.P.-35. Cunoscînd părțile componente ale tractorului — motorul, radiatorul, cabina, cutia de viteze — elevii își însușesc totodată principiile de funcționare ale motorului. Ei studiază conductele de apă și de ulei ale tractorului, alimentarea motorului cu carburant, cu aer, cutiile de viteze, diferitele lagăre, arborii cotiți, fusurile paliere și de bielă, transmisiile prin fricțiune, prin curea, prin angrenaje, sistemele de gresare, răcire și încălzire, precum și aparatura indicatoare de bord.

Folosind cunoștințele lor cu privire la exploatarea tractoarelor și a mașinilor agricole, elevii noștri se pregătesc să participe activ la munca productivă. În această privință ei au și acumulat o anumită experiență, deoarece au executat lucrări agricole și în anul trecut. Astfel, în primăvara anului 1957, în perioada vacanței de primăvară, un număr de 14 elevi au participat la campania arăturilor de primăvară ca tractoriști în gospodăriile agricole colective din satele lor.

La sfîrșitul anului școlar trecut, o parte dintre elevii școlii noastre au fost repartizați pentru practica în producție la S.M.T.-Carei, unde au participat, alături de muncitori și tehnicieni, la repararea mașinilor agricole. În perioada de toamnă, în cadrul activităților practice, elevii claselor a IX-a „A" și „B" au participat la campania însămînțărilor și arăturilor adînci de toamnă în gospodăria agricolă de stat. Echipe compuse din cîte 5 elevi au făcut rînd pe rînd practică la conducerea tractorului ca ajutori de tractoriști, la arături și la manipularea automatului plugului.

Ne-am străduit ca în organizarea acestor activități să respectăm cerințele programei.

Fiecare activitate practică în producție i-a ajutat pe elevi să cunoască mașinile și tractoarele, a sporit interesul lor pentru activitatea productivă, le-a dezvoltat dragostea pentru munca agricolă.

Tot ceea ce am făcut pînă acum reprezintă doar un început care trebuie consolidat în anii ce urmează, printr-o organizare mai sistematică a activității, prin cunoașterea de către elevi a celor mai variate aspecte ale producției agricole.

Prof. PAUL PTEANCU
Carei

TINERII RADIOAMATORI

Membrii cercului de radiotehnică de la Palatul pionierilor din Timișoara primesc adeseori scrisori de la tinerii radioamatori de peste hotare — din U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia, Iugoslavia, Ungaria, Statele Unite, Anglia, Japonia, Italia, Suedia, Olanda etc.

„...Mare mi-a fost emoția auzind pe calea undelor o stație de emisie timișoreană, cu atît mai mult cu cît tatăl meu este originar din Timișoara, iar bunica locuiește și astăzi în acest oraș" — scrie Nagy Attila din Budapesta.

„...Feste granițe se vor întări legăturile de prietenie și înțelegere dintre oameni care s-ar putea ca niciodată să nu se cunoască personal și care, totuși, se simt atrași reciproc. Eu am în toată lumea prieteni, cu care sînt în legătură pe calea undelor și a scrisului" — se mîndrește, nu fără motiv, sudorul Ludwig Swoboda din Austria.

Scrisorile nu vin însă numai din țările vecine și apropiate, ci și de peste mări și oceane.

„...Stațiunea dvs. e foarte populară în Japonia" — comunică Taka Sanada din Tokio.

Interesantă a fost și convorbirea pe care au purtat-o radioamatorii timișoreni în noaptea de Anul Nou, cu tineri radioamatori din Sudul Australiei:

— Am intrat în anul 1958 — spuneau timișorenii.

— Noi sîntem încă în anul 1957 — răspundeau australienii.

— Aici e acum noapte — comunicau timișorenii.

— La noi e încă ziuă — transmiteau australienii.

— Aici e zăpadă mare — vesteau timișorenii.

— Noi nu mai putem de căldură — le răspundeau interlocutorii lor.

În puzderia de scrisori se găsește și una cu totul deosebită — scrisă în alfabetul Braille. Este aceea a radioamatorului Julien Luc din Loiret — Franța, căruia cel de al doilea război i-a răpit vederea și i-a smuls brațul drept. Astăzi el este unul dintre milioanele de ostași anonimi dar conștienți ai luptei pentru pace.

Legăturile stabilite de tinerii radioamatori pe calea undelor aduc o contribuție importantă la lupta comună pentru pace a tineretului de pretutindeni.

L. DUNAJECZ
Timișoara

Sărbătorirea lui Makarenko

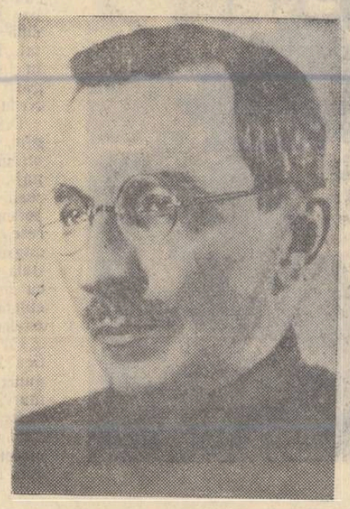

La 13 martie 1958 se împlinesc 70 de ani de la nașterea marelui pedagog al timpurilor noastre — Anton Semeonovici Makarenko. Numele lui Makarenko este cunoscut nu numai în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, ci și în întreaga lume progresistă. Bogata sa activitate pedagogică, precum și operele sale constituie pentru mii și mii de pedagogi un izvor nesecat de învățăminte.

Viața și munca sa plină de abnegație și perseverență constituie pentru cadrele didactice din țara noastră un exemplu luminos în lupta pentru formarea unui tineret devotat măreților idealuri ale construirii societății socialiste.

Cu prilejul sărbătoririi a 70 de ani de la nașterea marelui pedagog sovietic A. S. Makarenko, se organizează în țara noastră, între 9—16 martie, numeroase acțiuni. La institutele de perfecționare a cadrelor didactice din București, Cluj, Iași, Timișoara, în centrele regionale și în principalele centre raionale vor avea loc simpozioane urmate de discuții pe teme ca: „Viața și opera lui A. S. Makarenko", „Folosirea în școlile noastre a metodelor pedagogice ale lui A. S. Makarenko" etc.

În școlile pedagogice și în institutele pedagogice de 2 ani pentru învățători se vor prezenta expuneri cu privire la opera pedagogică a lui A. S. Makarenko, vor avea loc seri literare în cadrul cărora se va vorbi despre cărțile sale, se vor organiza expoziții care vor ilustra aspecte din activitatea școlii sovietice. La posturile de radio (la emisiunea „Părinți și copii") se vor transmite conferințe în legătură cu viața și opera lui A. S. Makarenko.

O PROBLEMĂ care merită mai multă atenție

Am intrat la școala medie nr. 18 din Capitală cu gîndul să aflu cîte ceva despre orele educative. Știam că această problemă este mult discutată în rîndul profesorilor, că există o grijă generală pentru îmbunătățirea conținutului acestor ore. Primul lucru pe care l-am făcut a fost să cercetez planurile trimestriale. Gîndeam că astfel voi afla, în linii mari, ce și-au propus diriginții să realizeze în orele educative, în ce direcție și-au orientat preocupările lor.

Ce am desprins studiind planurile trimestriale? Mi-am dat seama că, în majoritatea lor, planurile se ocupă numai de unele laturi ale educației comuniste, neglijînd total alte laturi. Bunăoară, este ignorată complet educația estetică. Lipsesc cu desăvîrșire — și consider că e o mare scăpare — teme privind viața și preocupările elevilor, comportarea lor.

Nu m-am oprit numai la tematica planurilor. M-am interesat și de felul cum s-au desfășurat orele educative, de scopul pe care l-au urmărit. Am constatat astfel că unii diriginți caută să dea orelor educative un conținut cît mai adecvat scopului pe care-l urmăresc acestea, că folosesc mijloace potrivite, atractive, pentru realizarea lui.

Cu mult succes folosesc spre exemplu unii diriginți de la școala medie nr. 18 proiecțiile. Cea mai mare parte din proiecțiile prezentate la orele educative au ilustrat realizări ale regimului nostru democrat-popular, au oglindit faptele eroice ale poporului nostru, frumusețea naturii patriei și bogățiile ei. Imaginile prezentate fiind însoțite de explicațiile diriginților, au constituit elemente puternice de educare a elevilor, le-au deșteptat acestora sentimente patriotice, le-au sporit interesul pentru învățătură.

Am cunoscut de asemenea diriginți care au dat orelor educative un conținut substanțial și totodată plăcut, prin discuțiile pe care le-au organizat cu elevii în urma vizitelor la muzee și expoziții. După ce a vizitat cu elevii săi expoziția „Traian Vuia", diriginta clasei a IX-a „A", de pildă, a organizat într-una din orele educative o convorbire în legătură cu cele văzute de elevi acolo. Diriginta a condus în așa fel discuțiile, încît a reușit să dezvolte dragostea elevilor pentru figurile luminoase ale trecutului nostru.

Țin să remarc și un alt aspect pozitiv legat de orele educative. E vorba de citirea la aceste ore a unor pagini cu un puternic conținut educativ. Lectura unor fragmente din cartea „Pe un picior de plai" de E. Barbu, făcută la o oră educativă de dirigintele clasei a VII-a „A", a avut o însemnată influență afectivă asupra elevilor, le-a trezit simțăminte patriotice, i-a îndemnat să cunoască mai bine natura patriei. Prin alegerea celor mai vii, mai colorate, mai sugestive pagini din cartea amintită, prin lectură expresivă, clară, nuanțată, dirigintele a reușit să le insufle elevilor admirația pentru mărețele înfăptuiri ale regimului nostru.

Dacă unii diriginți de la școala medie nr. 18 au organizat în orele educative activități care contribuie cu adevărat la educarea comunistă a elevilor, alții au dus o muncă formală. Conținutul orelor educative conduse de ei a fost arid, neinteresant și incompatibil cu scopul pe care-l urmăresc orele educative. Considerînd ora educativă ca un timp suplimentar afectat propriei lor specialități, unii diriginți au transformat orele educative în lecții.

Un păcat cunoscut al multor ore educative este monotonia lor. De ce sînt ele uneori lipsite de viață, de interes pentru elevi? Fiindcă în locul unor discuții vii, în locul unor activități atractive, cu un conținut concret, legat de viața și preocupările copiilor, se țin referate seci, obositoare, neinteresante. Cu prilejul unor aniversări se organizează uneori expuneri și pe clase, în orele educative, și pe școală. Sigur că aceasta nu este indicat.

Deși experiența a dovedit că sistemul referatelor prezentate de elevi este ineficace, totuși el se mai practică. Cu toate indicațiile primite de la diriginte, elevii, și mai ales cei din clasele V—VII, nu sezisează, dat fiind nivelul lor de dezvoltare, ceea ce este necesar și important de reținut dintr-un asemenea material. Din acest motiv de cele mai multe ori dirigintele este nevoit să reia tema, să sublinieze ceea ce este esențial. Referatele nu creează o atmosferă favorabilă discuțiilor, cel mult îi obosesc, îi plictisesc pe copii. Cum putea fi ascultat și urmărit de elevii clasei a VI-a „A" un referat copiat după un calendar și care cuprindea cuvinte necunoscute de ei — combativitate, consecvență etc. — neînțelese chiar de cel care l-a „pregătit"!

Referatele sînt urmate de discuții care se reduc de regulă la aprecieri de suprafață, formale — a fost bun sau slab. Dar aceste aprecieri ne interesează la ora educativă? Firește că nu. Dirigintele e dator să analizeze cu elevii fapte, atitudini din care copiii să tragă învățăminte, iar nu să poarte discuții asupra calității referatelor.

Cu totul neindicate sînt și expunerile seci, pretențioase și care nu țin seama de posibilitățile de înțelegere ale elevilor, prezentate de unii diriginți în orele educative. Diriginta clasei a VI-a „B", de pildă, le-a vorbit elevilor, în cuprinsul unei ore educative, despre dezvoltarea industriei în R.P.R. A înșirat ramurile industriale care se dezvoltă cel mai mult în țara noastră, a arătat prin ce diferă industria din țările capitaliste de industria țărilor socialiste, a explicat tezele lui Lenin cu privire la industrializarea socialistă. Cu alte cuvinte, a predat o lecție. Desigur, tema era importantă, dar nu trebuia realizată în felul acesta. Diriginta nu numai că a ținut, pur și simplu, o lecție, dar n-a avut în vedere nici nivelul de pregătire al copiilor. Elevii din clasa VI-a au prea puține cunoștințe în acest domeniu, în consecință ei n-au putut pricepe decît foarte puțin din cele expuse. În locul acestei prelegeri greoaie, inaccesibile, diriginta putea să le prezinte elevilor un album sau ilustrate privind realizările țării noastre în domeniul industrializării socialiste, pentru a provoca o discuție cu temă patriotică.

Este necesar ca diriginții să ia în discuție incidentele ivite în clasă, mai ales acelea în legătură cu abaterile elevilor de la disciplină. Dacă elevul nu este tras la răspundere chiar și pentru cele mai mici greșeli, dacă este lăsat să persevereze în ele, acestea prind rădăcini adînci, care cu greu se mai pot distruge. Unii diriginți consideră însă că incidentele mărunte nu trebuie discutate cu clasa, că se pot rezolva individual, în pauze. Noi nu împărtășim părerea lor. Orice întîmplare din viața elevilor trebuie comentată cu clasa. Numai pe această cale diriginții îi determină pe elevi să ajungă să aprecieze ei înșiși faptele lor și ale colegilor, să distingă binele de rău. Și nu trebuie să treacă 2—3 săptămîni sau mai mult fără ca abaterile să fie discutate. Este bine ca în fiecare oră educativă să se rezerve un timp și pentru discutarea problemelor curente ale clasei. Cum poate să-și cunoască dirigintele elevii săi, viața colectivului dacă nu dă atenție acestor probleme, dacă nu le discută cu elevii?

Timpul orei educative nu poate fi folosit pentru orice fel de activități și nici pentru probleme care nu țin direct de munca dirigintelui.

Unii diriginți, de pildă, rezolvă în orele educative probleme necesare, dar le dau o amploare mai mare decît trebuie. Dirigintele clasei a VII-a „B" spre exemplu, constatînd că elevii săi nu știu să compună o cerere, s-a gîndit să-i învețe acest lucru în cadrul orei educative. Dirigintele a pornit de la o idee bună, cu care sîntem de acord. E bine să-i învețe pe copii diverse probleme practice necesare vieții. A greșit însă prin faptul că a consumat ora întreagă pentru o astfel de chestiune. El a supus pe copii la diferite încercări, la exerciții repetate pentru a vedea dacă se pricep să scrie o cerere, cînd putea foarte simplu și în cîteva minute să rezolve acest lucru dîndu-le el însuși un model de cerere.

Îmbunătățirea orelor educative așteaptă desigur o îndrumare competentă și clară din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii. Dar îmbunătățirea orelor educative depinde mult și de priceperea diriginților, de felul cum înțeleg ei să dea acestor ore un bogat conținut educativ.

M. TEODORU

Din activitatea unui cabinet pedagogic

Cabinetul pedagogic al școlii medii nr. 4 din Craiova desfășoară o activitate vie și interesantă.

Colectivul de învățători și profesori care lucrează aici dă o mare atenție acțiunii de confecționare a materialului didactic, pentru a realiza astfel cît mai bune condiții în vederea introducerii învățămîntului politehnic. În această acțiune au fost antrenați și elevii. Sub conducerea pedagogilor, ei participă cu mult interes la confecționarea materialului didactic. Colectivul cabinetului pedagogic îndrumă profesorii să folosească tot mai mult la lecții planșe, diafilme, aparate de proiecție.

Totodată, cabinetul se îngrijește de confecționarea materialelor intuitive pentru predarea istoriei, a literaturii etc. Astfel, s-au confecționat o serie de hărți, printre care o interesantă hartă a răscoalei țăranilor din Oltenia în 1907, s-au întocmit dosare cu documente din presă, albume, s-au colecționat obiecte istorice, cărți rare etc.

Cu ajutorul conducerii școlii și al comitetului sindical de instituție, colectivul cabinetului pedagogic a organizat un lectorat pentru părinți, la care se prezintă expuneri pe teme educative.

NICOLAE CHIVU
Craiova

LA ÎNCEPUT DE TRIMESTRU

(Urmare din pag. 1)

s-ar putea crede că nivelul general la învățătură al elevilor din clasa a VII-a este cu mult mai scăzut decît al elevilor din celelalte clase. În realitate, situația se explică prin aceea că profesoara de chimie, care pe primul trimestru a avut la cele două clase a VII-a 10 elevi cu medii sub 5, pe al doilea a dat, fără justificare temeinică, 36 de note trimestriale sub 5, ceea ce a influențat în mare măsură procentul elevilor căzuți.

Insistăm asupra acestui aspect pentru a semnala deruta pe care el o poate provoca în aprecierea situației reale la învățătură, dar mai ales pentru un alt pericol, mai grav. Nu trebuie să uităm că notele (indiferent dacă reflectă sau nu nivelul real de cunoștințe) sînt indicii pe baza cărora se face în ultimă instanță promovarea elevilor dintr-o clasă în alta. De aceea, pedagogul — îndeosebi în această perioadă, care este decisivă — trebuie să cîntărească cu foarte multă grijă atît nota pe care o dă unui elev pe care îl promovează, cît și aceea dată unuia pe care îl lasă corigent.

Ținînd seama de faptul că notele nu exprimă întotdeauna cu fidelitate situația, este necesar ca pentru cunoașterea nivelului real de cunoștințe al elevilor să folosim căi variate de investigație.

Alături de directorii și profesorii care încearcă să se orienteze doar după situația statistică a notelor, am întîlnit alții care au încercat să tragă concluzii pe baza unor lucrări frontale. Lucrările frontale de control pot scoate la iveală o seamă de calități sau lipsuri importante ale elevilor. Dar și valoarea lor este limitată — limită impusă de tema dată, de condițiile fizice și psihice în care s-a desfășurat lucrarea.

De aceea, datele statistice și cele pe care ni le furnizează lucrările frontale trebuie completate cu altele, pe care ni le oferă răspunsurile orale ale elevilor, precum și cercetarea lucrărilor scrise trimestriale, a caietelor de teme și de notițe ale acestora — iar pentru directori, în plus, însemnările făcute cu ocazia asistențelor la ore și discuțiile cu învățătorii și profesorii.

Dacă trimestrul al III-lea este ultimul din an pentru toate clasele, pentru clasele a IV-a și a VII-a el constituie și etapa finală a unui ciclu. De aceea, grija pedagogilor trebuie să se îndrepte îndeosebi asupra acestor clase. Oprindu-ne cu atenție asupra răspunsurilor elevilor și a lucrărilor scrise, vom constata că la clasele a IV-a sînt încă unii elevi care au lipsuri grave de ortografie (omisiuni de litere, despărțirea silabelor unui cuvînt prin linioară, scrierea a două cuvinte într-unul singur etc.) sau de caligrafie (scrierea lui a ca pe o, n ca v, l deopotrivă cu e, iar f ca un 8). Vom constata, de asemenea, că parte din elevi citesc încă defectuos, se exprimă greoi sau prolix. La gramatică, nu toți elevii înțeleg care este raportul dintre părțile secundare de propoziție și cuvintele pe care acestea le determină, confundă diferitele părți de vorbire. În unele cazuri elevii conferă persoană substantivelor și adjectivelor (ei scriu substantiv comun, persoana a II-a) sau, plecînd de la ideea că adjectivul se acordă cu substantivul în număr și gen, spun despre un adjectiv care determină un substantiv neutru că este adjectiv de genul neutru.

La matematică, cea mai mare parte a elevilor din clasele a IV-a stăpînesc tehnica efectuării celor patru operații. În schimb, nu cunosc îndeajuns formulele la geometrie și se descurcă mai greu în judecarea problemelor. De pildă, o elevă din clasa a IV-a, notată la matematică cu 8 (ceea ce însemnează că e cotată ca elevă bună), pentru a afla cîte scînduri cu lățimea de 27 cm. trebuiesc pentru împrejmuirea unei curți de formă dreptunghiulară cu lungimea de 412 m și lățimea 2/8 din lungime, scrie: 2/8 din 412=412 : 8=51,5. În continuare, află perimetrul dreptunghiului înmulțind 51,5 cu 2 (=103), apoi lățimea prin adunarea lui 103 cu 412 (=515), după care, pentru a afla numărul scîndurilor, împarte pe 103 la 27. Am ales acest exemplu pentru că am întîlnit și alți elevi de clasa a IV-a care nu știu cum se află valoarea unei fracții dintr-un întreg, nu au clară noțiunea de perimetru, nu-și dau seama că un număr exprimat în metri nu poate fi împărțit la altul exprimat în centimetri înainte de a face transformarea metrilor în centimetri sau invers. Unii elevi, pentru a afla de cîte ori un număr se cuprinde într-altul, înmulțesc cele două numere în loc să le împartă.

Nu puține sînt și lipsurile elevilor din clasa a VII-a. Se constată astfel că mai sînt elevi care scriu legate cuvinte ce trebuie despărțite prin linioară sau invers, că nu știu să-și organizeze ideile într-o compunere pe o temă dată. Exprimarea lasă și ea uneori de dorit. Unii elevi formulează propoziții fără predicat sau total lipsite de sens. În analiza sintactică procedează adesea mecanic, încercînd să identifice felurile subordonatelor exclusiv după prepozițiile sau locuțiunile prepoziționale prin care acestea sînt introduse. La algebră și geometrie, majoritatea dificultăților provin din lipsurile anilor anteriori (necunoașterea descompunerii în factori, a ridicării la putere, etc. sau a aplicării formulelor la geometrie).

Cele cîteva exemple sînt departe de a epuiza lista tuturor lipsurilor, atît de variate și diferite de la elev la elev, de la o clasă la alta. Ceea ce trebuie să reținem este că ridicarea nivelului la învățătură al elevilor nu poate fi concepută fără cunoașterea precisă a lipsurilor celor mai generale, caracteristice întregii clase, și a lipsurilor proprii fiecărui elev în parte.

Metodele și procedeele pentru lichidarea acestora diferă, fără îndoială, de la caz la caz. Un lucru rămîne însă valabil pentru orice pedagog: că în cursul predării materiei noi pe trimestrul al III-lea el trebuie să insiste, ori de cîte ori se ivește prilejul, asupra cunoștințelor mai slab însușite de elevi în trimestrele anterioare, iar atunci cînd se impune, să se oprească asupra acestora pentru a le lămuri. Acest lucru este posibil mai ales în orele de aplicații (dictări, analize gramaticale, efectuări de probleme), cînd întregul bagaj de cunoștințe al elevilor este solicitat. Un lucru pe care nu trebuie să-l pierdem din vedere, mai ales, este că majoritatea lipsurilor cu caracter general provin din însușirea mecanică a cunoștințelor. De aceea, consolidarea (ca și transmiterea) cunoștințelor elevilor nu se poate concepe decît prin apel continuu la gîndire. Înțelegerea fiind garanția trăiniciei cunoștințelor, nimic nu trebuie memorat fără a fi mai întîi gîndit, judecat.

De felul în care ne vom organiza munca și vom urmări îndeplinirea sarcinilor ce ne-am propus depind nu numai rezultatele pe trimestrul în curs, ci în mare măsură însuși rezultatele anului școlar. Pentru aceasta nu trebuie să precupețim eforturile. Să dăruim întreaga noastră pricepere și capacitate de muncă pentru a asigura succesul deplin al elevilor noștri.

Organizaţiile sindicale sovietice sprijină politehnizarea învăţământului

Realizarea politehnizării învăţământului nu este posibilă fără participarea largă a organizaţiilor obşteşti. Dindu-ne seama de acest lucru, noi am stabilit legături strînse cu comitetele sindicale şi colectivele de producţie ale întreprinderilor.

Inainte de începerea noului an şcolar, în Gruzia a avut loc o şedinţă plenară a comitetului republican al sindicatului nostru, închinată problemelor politehnizării şcolii de cultură generală. La şedinţă au participat şi reprezentanţii unor comitete sindicale din întreprinderi. In discuţia comună au ieşit clar la iveală perspectivele muncii şcolilor, s-au stabilit mai precis sarcinile imediate ale acestei munci, s-a conturat ajutorul pe care ne puteam bizui. Impreună cu tovarăşii din producţie am trecut în revistă situaţia cabinetelor didactice, a atelierelor, a terenurilor experimentale — a tuturor elementelor care constituie baza politehnizării învăţământului.

Pentru ca fiecare şcoală să aibă baza materială corespunzătoare şi pentru ca asigurarea acesteia să nu depindă de factori întîmplători, a fost necesar să cointeresăm, pentru a da un ajutor de zi cu zi şcolilor, colective întregi din întreprinderi şi să atragem în această acţiune tot activul sindical. La aceasta a ajutat controlul obştesc asupra bazei învăţămîntului politehnic.

In componenţa comisiilor care au primit sarcina să ajute şcolile au intrat, alături de reprezentanţi ai învăţămîntului, muncitori fruntaşi, oameni informaţi şi asupra nevoilor şcolilor şi asupra posibilităţilor întreprinderilor. Ei şi-au îndeplinit sarcina cu seriozitate şi au atras în ajutorul şcolilor pături largi ale oamenilor muncii. Tocmai aceasta a asigurat succesul, a permis ca, în decursul controlului obştesc, nu numai să se studieze situaţia bazei materiale a învăţămîntului politehnic, ci şi să se ia măsuri pentru lărgirea considerabilă a acesteia.

La prima privire, situaţia şcolii nr. 3 din Potiis părea mulţumitoare. Totuşi, comisia a manifestat exigenţă, a cercetat în amănunt tot utilajul şi inventarul cabinetelor didactice şi s-a interesat de repartizarea atelierelor. Ea a făcut cunoscute concluziile sale comitetului sindical al întreprinderii care patronează şcoala, Kolhidstroi, ai cărei muncitori au ajutat elevilor din clasele mari să pună în ordine utilajul şi inventarul cabinetelor didactice. Au fost reparate mesele de lucru, dulapurile şi materialele intuitive din cabinetele de fizică, chimie, biologie. Intreprinderea a electrificat cabinetele existente şi a completat, după ultimul cuvînt al tehnicii, utilajul cabinetului pentru studierea maşinilor. In sfîrşit, cu sprijinul sovietului orăşenesc ea a lărgit curtea şcolii şi a construit o clădire cu cinci săli mari pentru cabinetele de studiere a maşinilor şi electrotehnicii, pentru atelierele şcolare şi pentru lucru manual.

Bilanţul ajutorului acordat de către întreprinderi şcolilor a fost încheiat în şedinţa prezidiului sindicatului. Acum păşim mai departe. Popularizînd experienţa înaintată, aşteptăm să se arate o grijă încă şi mai mare utilării şcolilor.

Activiştii sindicali din întreprinderile fruntaşe au organizat controlul asupra utilajului destinat şcolilor. Aşa stau lucrurile, de exemplu, la uzina „Kirov". Aici, numeroasele instrumente care se repartizează şcolilor sînt cercetate şi verificate cu grijă.

O foarte mare însemnătate pentru intensificarea ajutorului acordat şcolii a avut-o întrecerea socialistă desfăşurată în republică în cinstea celei de a 40-a aniversări a puterii sovietice. In fruntea acestei mişcări a muncitorilor a stat organizaţia de partid din raionul Telavsk, sprijinită de către biroul Comitetului Central al P.C. din Gruzia. Iniţiativa bună a colectivelor dintr-o serie de întreprinderi a fost preluată acum şi de alte colective, transformîndu-se într-o acţiune de masă.

Intrecerea a făcut să crească ajutorul acordat şcolilor sătesti. In această acţiune s-au evidenţiat organizaţiile sindicale din numeroase întreprinderi, S.M.T.-uri şi sovhozuri. Acestea au organizat zile de muncă voluntară, au căutat şi au găsit rezerve interne pe care le-au pus la dispoziţia şcolilor.

La Napareul, de exemplu, organizaţia sindicală a sovhozului viticol a cerut unuia din activiştii săi, de profesiune tîmplar, să-i ajute pe elevii şcolii din sat la repararea utilajului atelierului de tîmplărie. După terminarea acestei acţiuni, organizaţia sindicală i-a ajutat pe elevi să construiască prin forţele lor o clădire nouă pentru ateliere. Elevii au adunat ei înşişi materialele de construcţie. Conducătorii sovhozurilor au susţinut iniţiativa elevilor şi a organizaţiei sindicale. Acum, elevii din Napareul dispun de ateliere noi.

Noi ne-am străduit întotdeauna să cunoaştem activitatea colegilor noştri din celelalte republici. In vara acestui an, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt a trimis 51 de profesori în şcolile din Minsk şi Kiev, pentru a studia experienţa învăţămîntului politehnic. Delegaţii au studiat formele de legătură între şcoli şi întreprinderile care le patronează, metodele de coordonare a eforturilor organizaţiilor sindicale din întreprinderi şi din şcoli, aspectele concrete ale ajutorului pe care îl dau şcolii masele de oameni ai muncii. Ei au ţinut, în faţa profesorilor şi în faţa muncitorilor, expuneri în care au relatat cele văzute. Un număr special al gazetei învăţămîntului din republică a fost închinat acestei teme.

Dar problema ajutorării şcolilor nu constă numai în asigurarea bazei materiale; sînt necesare şi cadre. Şi pentru rezolvarea acestei probleme este necesar ajutorul colectivelor din întreprinderi.

Dacă cercetăm situaţia cadrelor de profesori care predau disciplinele speciale, ne convingem cu uşurinţă că printre ei sînt puţini oameni care să aibă o pregătire corespunzătoare. Activiştii sindicatelor apropiate ca profil de sindicatul nostru pot acorda şcolilor un ajutor însemnat repartizîndu-le oameni calificaţi, care să stăpînească cunoştinţele tehnice şi agrotehnice şi să aibă, totodată, aptitudini pedagogice.

S-a şi făcut ceva în direcţia aceasta. Conducătorul unui atelier mecanic, inginerul M. Kbiladze, a utilat în atelierul lui un cabinet special în care se ţin regulat lecţii cu elevii. Inginerii şi muncitorii uzinei de automobile din Kutais conduc cercurile tehnice ale şcolilor nr. 14 şi nr. 1 din oraş. Muncitorii de la uzina „Kirov" din Tbilisi au ajutat profesorilor să stabilească ce cunoştinţe şi deprinderi trebuie să transmită elevilor din diferite clase în decursul activităţii în atelier, cu ce instrumente să-i familiarizeze şi ce anume să confecţioneze cu ei.

Profesorii fruntaşi caută cu insistenţă căi de apropiere a şcolii de viaţă. Ei se interesează îndeosebi de felul cum se poate realiza această apropiere în mod concret, la lecţii. Această problemă poate fi rezolvată prin metode variate. Un lucru este însă în afara oricărei discuţii: înainte de toate, este necesară o înaltă cultură politehnică a profesorului însuşi. Legătura între şcoală şi producţie, legătură care se lărgeşte zi cu zi, ne ajută să obţinem succese hotărîtoare în îndeplinirea acestei sarcini.

O altă problemă serioasă care trebuie rezolvată cu ajutorul comitetelor sindicale este aceea a procurării materialelor şi instrumentelor de care au nevoie atelierele şcolare. Organizaţiile sindicale din întreprinderile care patronează şcolile satisfac numai în parte cerinţele acestora. Ar trebui să se deschidă în oraşe şi în centrele raionale magazine specializate, unde şcolile să poată găsi tot ce le este necesar pentru munca în ateliere. Considerăm că străduinţile comune ale activiştilor sindicali din producţie şi din întreprinderile comerciale orăşeneşti ne vor ajuta să rezolvăm cu succes şi această sarcină.

L. MAGLAPERIDZE
preşedintele comitetului republican al Sindicatului muncitorilor din şcoli, din instituţiile de învăţămînt superior şi din institutele de cercetări

(Din „Ucitelskaia gazeta" nr. 18/1958)

Corul pionierilor din Vulcan

Comitetul raional U.T.M. — Petroşani a organizat recent un festival al pionierilor, în scopul dezvoltării mişcării cultural-artistice în rîndul şcolarilor şi pionierilor.

La Vulcan, de pildă, primul spectacol comun al ansamblului coral al pionierilor şi şcolarilor din cele două şcoli de 7 ani — şcoala cu limba de predare română şi cea cu limba de predare maghiară — s-a bucurat de un frumos succes în faţa muncitorilor mineri. Aplauze însufleţite au cules şi alte ansambluri corale ale pionierilor şi şcolarilor.

FL. LAZAR
Petroşani

CĂUTĂRI şi soluţii

Cu învăţătoarea Cristina Nedu — personajul central din romanul „Drumuri" de Maria Vlad — facem cunoştinţă într-a treia iarnă din cel de al doilea război mondial, într-un oraş dunărean, în momentul în care, frîntă de oboseală, rebegită de frig, mestecînd covrigi clisoşi din făină integrală, bate drumurile organizînd cu elevele un simulacru de serbare „patriotică" pentru răniţii dintr-un spital de zonă interioară. Din cîteva aluzii anterioare înţelegem că rolul de agitatoare în numele ambuscaţilor îmbogăţiţi şi al doamnelor „caritabile" care oferă răniţilor cadouri înjghebate din raţia lor zilnică îi este nepotrivit.

In scurt timp începem să urmărim cu tot mai mult interes soarta acestei tinere fete urîţele, puţin cam aspră şi nervoasă — poate cam prea nervoasă — care nu găseşte puncte de comunicare şi comprehensiune cu nesuferita domnişoară Eliza Cremene, roasă de grija obsedantă a măritişului. Se simte parcă în acest personaj o taină a cărei dezlegare atrage şi stîrneşte interesul. Poate taina se află în casa bătrînului Kiriatidis, octogenarul sicilor şi rizgîiat, bonom, cult şi îndrăgostit de artă, care descoperă şi cultivă în Cristina talentul de pictoriţă. Dar nu. Aici lucrurile, deşi cam ciudate, neobişnuite, sînt simple, clare, uşor de înţeles. Un manifest al Partidului Comunist, strecurat de un necunoscut în buzunarul Cristinei şi descoperit pe neaşteptate de bătrîn, pune într-un fascicul de lumină situaţia din această casă. Bătrînul are o teamă egoistă că îşi va pierde discipolul şi refuză să-şi dea consimţămîntul pentru lupta ilegală, care comportă sacrificii prea multe şi riscuri prea mari. De altfel, refuzul e prematur. Cristina nu a intrat încă în luptă decît spiritual, prin convingere. Deocamdată nu ştie nimic, nu face nimic.

Din acest moment, presupusa taină începe să se contureze. Invăţătoarea Cristina Nedu se simte meschină, egoistă şi inutilă fiindcă are conştiinţa că în umbră, alături de ea, trăiesc oameni care se chinuie, se zbat, luptă pentru binele semenilor, în timp ce ea stă pasivă, apatică, preocupată de o continuă introspecţie şi autoanaliză. Sentimentul e răscolitor şi dorinţa de evadare din ce în ce mai acută. Ea capătă forme precise din momentul participării la o şedinţă la inspectoratul şcolar. Cuvîntarea patriotardă a inspectorului Stoica, presărată cu „vetrele sărace", „învăţătorii români", „apostolii luminării", „puii de şoim ai Rominiei", „învăţătorii eroi" este o jalnică şi dezgustătoare modalitate de a comunica învăţătorilor adunaţi că vor fi nevoiţi să-şi ţină lecţiile fără lemne de foc, degerînd de frig în clasa îngheţată. Revolta, scîrba şi ura Cristinei ating maximum de intensitate. Directoarea cu cap pătrat propune soluţia obligării copiilor la aprovizionarea şcolii cu lemne.

De aci înainte Cristina va căuta perseverent apropierea de cei care luptă, care simt că trăiesc, că sînt folositori. Aşa se descoperă taina Cristinei şi aşa începe activitatea ei de simpatizantă a „Ajutorului Roşu". Urmează o perioadă febrilă şi îndelungată de luptă cu frica, cu îndoielile, cu dorinţa de a face mai mult, şi cu propria sa manie de a analiza şi a complica fiecare amănunt.

Treptat, Cristina se apropie din ce în ce mai mult de mişcarea ilegală şi, o dată cu aceasta apropiere, se simte o evoluţie imperceptibilă a caracterului său. Pe măsură ce trece printr-o nouă încercare, Cristina devine mai sigură pe sine, mai tare, mai curajoasă, pînă cînd, în zilele ciocnirilor violente din preajma eliberării, se va simţi capabilă să lupte cot la cot cu cei care treceau acum la acţiuni deschise împotriva fasciştilor.

Sînt demne de subliniat naturaleţea şi uşurinţa cu care autoarea a ştiut să trateze tema frămîntărilor, a căutărilor unei intelectuale şi soluţionarea acestora prin apropierea de lupta ilegală. De fapt, este vorba aci de găsirea şi aplicarea unicei soluţii pe care o căutau o mare parte din intelectualii cinstiţi ai acelor ani: dorinţa de a evada din mediul de umilinţă şi supunere, de strivire a demnităţii umane şi destrămare a personalităţii.

Celelalte personaje care o însoţesc pe Cristina constituie argumente care justifică şi sprijină căutările ei. Valdem, directorul unei trupe de actori în turneu, este din acest punct de vedere (de altfel ca şi Caterina Mărgăritescu şi bătrînul Kiriatidis, retras în casa lui ca într-un bîrlog) într-o altă variantă, o Cristină neevoluată. Este nevoit să facă teatru sub auspiciile unui patron cu bani, mulţumindu-se să îndeplinească directivele şi capriciile acestuia. Valdem are personalitate, ţine la demnitatea sa. Cînd patronarea devine prea umilitoare, prea evidentă, nu mai poate suporta. Chinul este prea mare, iar dorinţa de a evada la fel. Şi fuge. Deşi declară curajos „lumea se sperie de o bestie dar de un papă-lapte rîde în pumni", deşi se agită plănuind o răzbunare pe plan sentimental, rămîne totuşi nemulţumit. Isi dă seama de inutilitatea şi gratuitatea gestului său. Soluţia pe care o caută nu se găseşte aici. Autoanaliza intelectualistă şi livrească îl macină fără să-l ducă la nici un rezultat. El nu a găsit încă rezolvarea în lupta cu ajutorul căreia s-a regăsit tînăra învăţătoare Cristina Nedu.

Deşi extins pe aproape 600 de pagini, romanul Mariei Vlad operează cu un grup relativ restrîns de personaje. Autoarea poate astfel să realizeze o sudură autentică între personajele centrale, care circulă firesc, în zone proprii şi sînt bine angrenate în conflict, şi are totodată posibilitatea să nu neglijeze — cu mici scăpări — personajele secundare, care au profil şi structură evident particulare.

Cu toate obiecţiile pe care critica literară i le-a adus dintr-un punct de vedere sau altul, „Drumuri" de Maria Vlad rămîne o frumoasă realizare a romanului feminin actual, pe care cititorul o va cerceta cu interes şi simpatie şi căreia îi va păstra o amintire plăcută.

OCTAVIAN BUZESCU

SOLIDARI cu poporul tunisian

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură a trimis Federaţiei de Invăţămînt din Tunis o moţiune de solidaritate cu poporul tunisian, în legătură cu atacul terorist al aviaţiei franceze asupra localităţii Sakiet-Sidi-Yusef.
Dăm mai jos textul moţiunii.

Dragi prieteni,

Membrii Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură din Republica Populară Romînă au aflat cu adîncă revoltă despre agresiunea trupelor colonialiste franceze asupra localităţii Sakiet-Sidi-Yusef. Ei protestează împotriva colonialiştilor francezi care — folosind politica de forţă, atentînd la suveranitatea şi integritatea teritorială a Tunisiei — au semănat moartea şi ruina în rîndul populaţiei paşnice din Sakiet-Sidi-Yusef, distrugînd şcoli şi puncte sanitare, ucigînd zeci de copii, femei, tineri şi bătrîni.

Alături de întregul popor romîn, de forţele progresiste din întreaga lume care luptă pentru viaţă, pentru bunăstarea şi pentru viitorul luminos al popoarelor, membrii sindicatului nostru înfierează acţiunile de represiune şi teroare prin care forţele războinice caută să înăbuşe mişcarea popoarelor din Africa pentru lichidarea sistemului colonial. Poporul nostru condamnă cu indignare atacul terorist împotriva teritoriului tunisian ca pe un act arbitrar, în contradicţie cu dreptul internaţional, şi cere încetarea oricăror provocări sîngeroase în Africa.

Lucrătorii din învăţămînt şi cultură din ţara noastră, care îşi închină întreaga lor putere de muncă şi creaţie educării tinerei generaţii şi a maselor largi populare în spiritul patriotismului şi al devotamentului faţă de popor, în spiritul păcii şi prieteniei între popoare, îşi ridică glasul lor de protest împotriva provocărilor sîngeroase ale colonialiştilor agresori. Ei îşi unesc glasul lor cu acela al opiniei publice mondiale, care cere retragerea trupelor agresoare din Africa de Nord şi rezolvarea pe cale paşnică a tuturor problemelor litigioase.

Sîntem siguri că trupele colonialiste, care nu exprimă voinţa poporului francez şi tradiţia sa de luptă pentru libertate şi progres, ci reprezintă interesele înguste ale monopoliştilor, nu vor reuşi să refacă stăpînirea colonială în Africa de Nord.

Ne exprimăm întreaga noastră simpatie şi solidaritate cu lupta pe care o duce poporul tunisian, alături de celelalte popoare din Africa de Nord, pentru apărarea independenţei sale naţionale, pentru libertate şi pace.

In numele Comitetului Central
al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură
Preşedinte, ION NISTOR

ANALFABETISMUL la mijlocul secolului XX

Un bilanţ făcut de U.N.E.S.C.O.

De curînd, UNESCO a publicat, în colecţia „Monografie sur l'éducation de base", o lucrare care se referă la situaţia analfabetismului la mijlocul secolului al XX-lea. Numărul analfabeţilor din lumea întreagă — după cum arată autorii lucrării — este de 700 milioane, adică 44% din populaţia în vîrstă de peste 15 ani a globului. Situaţia cea mai gravă se prezintă în unele ţări din Africa, Asia şi America Latină: Algeria, Bolivia, Brazilia, Guatemala, Haiti, Irak, Madagascar, Mozambic, Turcia, Uniunea Sud Africană etc.

Lupta pentru lichidarea analfabetismului se duce sub diferite forme, mai mult sau mai puţin eficace.

In ţările socialiste, problema a fost privită cu toată seriozitatea. Campania de alfabetizare, susţinută de stat şi de pedagogi, a fost dusă cu însufleţire şi, ca urmare, analfabetismul — moştenire a regimului capitalist — a fost lichidat în aproape toate ţările lagărului socialist.

In ţările capitaliste, coloniale şi dependente combaterea oficială a analfabetismului se manifestă destul de anemic. Succesele se obţin mai ales datorită iniţiativei populaţiei şi datorită muncii unor învăţători şi profesori progresişti care vor să contribuie la ridicarea culturală a popoarelor lor.

Analfabetismul este o problemă socială care trebuie lichidată pe plan mondial. Nu poate fi obţinut însă nici un succes remarcabil atîta vreme cît analfabetismul este considerat doar o problemă tehnică, aşa cum reiese din lucrarea publicată de UNESCO — în care se poartă discuţii asupra definiţiei noţiunilor de analfabet, semianalfabet etc. — dar nu se dezbate problema esenţială: problema mijloacelor de combatere a analfabetismului.

Cursuri pentru ţăranii din Ghana

In localitatea Tsito, situată în vestul ţării, în apropiere de graniţa togoleză, prof. David Kimbali, directorul învăţămîntului extrașcolar al Universităţii din Ghana, a deschis primele cursuri serale de alfabetizare pentru adulţi. Cursurile au stîrnit un interes atît de mare în rîndul populaţiei încît, în dorinţa de a avea un local pentru cursuri, locuitorii au pornit la construirea unei şcoli prin muncă voluntară. Eroismul acestei fapte nu poate fi preţuit îndeajuns decît cunoscînd împrejurările în care a decurs munca. Bărbaţi, femei şi copii au lucrat cu rîvnă, fabricînd singuri cărămizile, cărînd apa de la o distanţă de mai bine de 3 kilometri şi nisipul de la o distanţă şi mai mare. De curînd, în noua clădire a şcolii, aşezată pe colina cea mai înaltă din sat, s-au deschis cursuri de 3 şi 6 luni pentru adulţii care nu au avut posibilitatea să înveţe sub regimul colonial.

In Italia, femeile deţin primatul analfabetismului

Analfabetismul, această plagă ruşinoasă care continuă să dăinuie în majoritatea ţărilor unde stăpîneşte capitalul, loveşte în primul rînd femeile. Printre ţările care se află în fruntea statisticii în ceea ce priveşte numărul cel mai mare de analfabeţi este Italia. „Femeile — scrie revista italiană „Vie Nuove" — deţin tristul primat al analfabetismului. Din cei 5.456.000 de analfabeţi care există în Italia, 3.297.432 sînt femei, ceea ce reprezintă 60,44% din totalul analfabeţilor".

Nu este cu nimic mai bună situaţia femeilor din majoritatea celorlalte ţări capitaliste, îndeosebi din America Latină şi ţările care continuă să fie apăsate sub jugul colonial. Problema învăţămîntului pentru femei şi problema învăţămîntului în general priveşte sute de milioane de mame din lumea întreagă, îngrijorate de scăderea continuă a alocaţiilor destinate învăţămîntului în favoarea umflării bugetelor militare, de influenţa nefastă a propagandei militare şi a cultului violenţei, care determină o creştere alarmantă a criminalităţii şi delincvenţei în rîndul tinerilor.

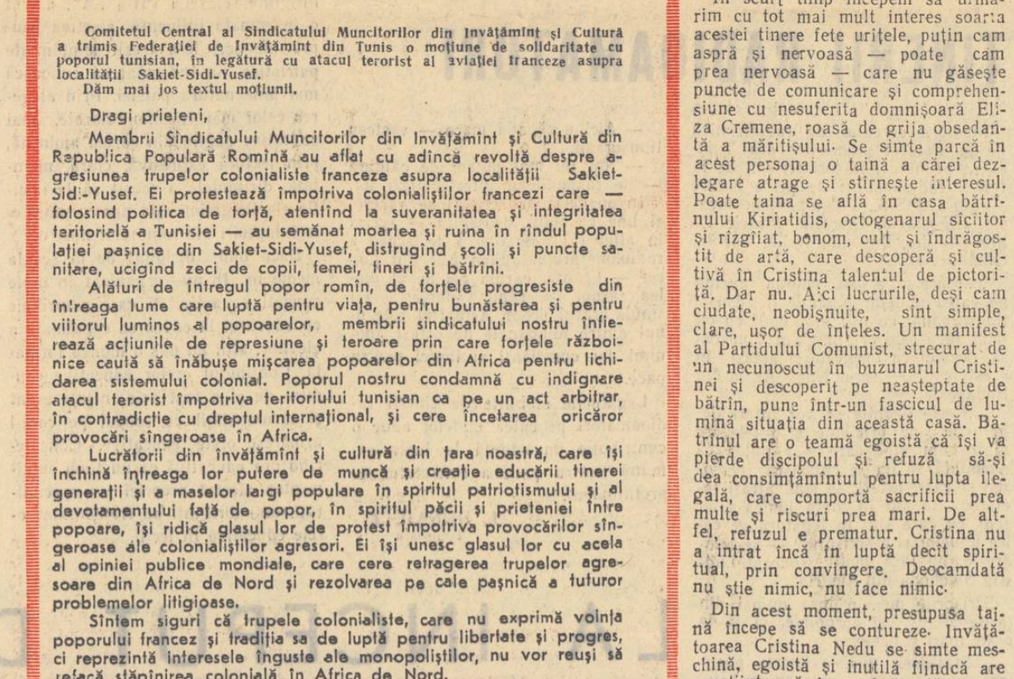

Intr-o grădiniţă de copii din Budapesta

A apărut

Revista de pedagogie
nr. 2/1958

In cuprins:

A. DANCSULY: A. S. Makarenko — eminent pedagog sovietic

VICTOR POPA: Formarea concepţiei materialist-dialectice la elevi prin lecţiile de istorie

VIRGIL ATANASIU: Realizarea învăţămîntului politehnic în predarea fizicii

GHEORGHIŢA DEACA: Presa sovietică de specialitate despre programa muncii educative în şcoală şi metodica educaţiei

O. ŞAFRAN: Aspecte ale învăţămîntului în R.P. Ungară

A. M.: Conferinţa pentru învăţămîntul politehnic de la Bratislava

M. DIACOV: Observaţii privind predarea temei „Aspectele verbelor limbii ruse" în şcolile cu limba de predare română

DESPINA TEODORESCU: Studiul limbii operelor literare

TEODOR GAL: Din realizările învăţămîntului politehnic în şcolile din regiunea Cluj

ATANASIE COJOCARU: Aspecte ale colaborării dintre şcoală şi familie

V. POPA şi I. PATAKI: Contribuţii ale profesorilor de istorie la educarea patriotismului socialist la elevi

MIRCEA ŞTEFAN: Cu privire la „Proiectul de prospect" pentru istoria pedagogiei în R.P.R.

N. C. ENESCU: Sărbătorirea lui J. A. Komensky la Iaşi

★ ★ ★ Sînt necesare reuniunile tovărăşeşti între elevi şi eleve?

VASILE NETEA: „Istoria Romîniei în creaţia literară" de Horia Ursu

I. VIEHMANN: „Muzeul şcolar" de Justin Handrea

★ ★ ★ Lucrări pedagogice sovietice

I. BICA şi A. POTERAŞU: Cărţi pentru copii.

Programe artistice pentru ţăranii muncitori

Elevii şcolii medii „Alexandru Sahia" din Tîrnăveni au pregătit, sub îndrumarea diriginţilor, programe artistice axate pe problema transformării socialiste a agriculturii, pe care le-au prezentat în faţa ţăranilor muncitori. Mult succes au obţinut elevii claselor a IX-a „A" şi a IX-a „B" care au prezentat programe artistice în satele Cuştelnic şi Cornesti. Numeroşii spectatori veniţi să vadă aceste programe (numai la Cornesti au fost prezenţi în sala căminului cultural peste 500 de ţărani muncitori) i-au răsplătit pe elevi cu aplauze însufleţite.

ŞTEFAN COVRIG
Tîrnăveni

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7,60,10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 462 — Vineri 14 martie 1958 — 4 pagini 25 bani

Pentru legarea teoretiei de practică în cadrul învățământului de cultură generală, s-a înființat în raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală un atelier raional cu secții de tîmplărie și lăcătușerie, frecventat de 1300 de elevi.
Sub îndrumarea maistrului Valeriu Cioflec, elevii clasei a V-a „A" de la școala „Grigore Preoteasa" execută lucrări de tîmplărie.

Diriginta și părinții

Tovarășa Ana Negoescu, diriginta clasei a VII-a „A" de la școala de 7 ani nr. 114 din Capitală, este cunoscută nu numai la școală dar și în cartier. Cetățenii o văd adeseori deschizînd cîte o portiță, cînd merge să-și viziteze elevii.

Mai deunăzi stătea în cancelaria școlii aplecată asupra unui caiet cu însemnări pe care-l răsfoia încet, filă cu filă. Asupra uneia a stăruit mai mult. Era vorba acolo de elevul ei Marin. Însemnările arătau că băiatul a neglijat în ultimul timp învățătura: nu vine regulat la școală, nu-și pregătește lecțiile, este nedisciplinat. Trebuie să vadă mai îndeaproape ce se petrece cu el, ce spun părinții lui. Îi va vizita, deci.

Pe Marin îl cunoștea bine. Îi cunoștea și părinții.

Era convinsă că ar da rezultate minunate dacă ar fi mai mult supravegheat de părinți. Părinții lui, însă, se lasă copleșiți de treburi casnice în care-l antrenează și pe el, neglijînd complet pregătirea lui școlară.

Ea le vorbise elevilor săi despre regimul de zi. Cum să-și organizeze munca, cum să învețe. S-a dus la elevi în vizită tocmai să vadă dacă indicațiile ei sînt respectate. Pentru Marin mai avea un semn de întrebare: de ce nu vine regulat la școală. În ajun, băiatul lipsise. Se spunea în clasă că ar fi bolnav. Diriginta se așteptase, prin urmare, să-l găsească în pat. Dar, spre surprinderea ei, de cum a deschis poarta l-a zărit în curte. După o clipă au apărut și părinții lui. Discuția dintre ea și părinți a pornit de la acest fapt.

— De ce n-a venit fiul dvs. la școală? — i-a fost prima întrebare.

— Păi, să vedeți, tovarășă dirigintă — a răspuns mama. E cam bolnav... A răcit.

De fapt, nu răcise. Diriginta și-a dat seama că părinții l-au reținut acasă pentru a le da ajutor în gospodărie. Se pregăteau și acum să-l trimită după cumpărături.

Deși supărată de atitudinea părinților, diriginta și-a păstrat calmul. Pe un ton așezat, domol, le-a arătat greșeala pe care o săvîrșesc reținînd co-

M. ILEA

(Continuare în pag. 3)

Pregătind consfătuirile raionale

O CERINȚĂ IMPORTANTĂ

Au fost date publicității de curînd noile instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului și Culturii privind organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice. Experiența acumulată pînă acum a arătat că sînt necesare măsuri care să determine desfășurarea în mai bune condițiuni a lucrărilor consfătuirilor, pentru a face ca ele să aducă un sprijin mai larg la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

Constatîndu-se că discutarea problemelor școlare în consfătuirile raionale este mai rodnică atunci cînd sînt luate în considerare rezultatele globale ale unui an întreg, s-a hotărît ca aceste consfătuiri să aibă loc numai o dată pe an, după încheierea cursurilor, atunci cînd se poate aprecia întregul tablou al activității, cînd se pot trage concluzii bazate pe cunoașterea mai cuprinzătoare a faptelor. Se creează în felul acesta condiții pentru ridicarea nivelului științific al discuțiilor în consfătuiri, cerință subliniată de noile instrucțiuni.

Ridicarea nivelului științific al consfătuirilor nu este numai o cerință a instrucțiunilor. Ea este și o dorință a tuturor învățătorilor și profesorilor care vor să tragă un folos cît mai mare din această analiză largă a activității desfășurate într-un întreg an școlar. Plecînd de la consfătuiri, fiecare învățător și profesor vrea să constate că a învățat cît mai mult, că a primit un ajutor concret în rezolvarea propriilor lui sarcini.

Cerința de a ridica nivelul științific al discuțiilor are o bază reală, puternică. A fost prelungită durata de școlarizare, au fost îmbunătățite planurile și programele de învățămînt, a început acțiunea de politehnizare a școlilor, s-au luat o serie de măsuri pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice etc. În aceste condiții se poate face mai mult pentru îmbunătățirea continutului muncii, pentru perfecționarea metodelor de predare, ridicarea într-o măsură hotărîtoare a nivelului ideologico-științific al pregătirii elevilor. În realizarea acestor sarcini rolul cel mai însemnat revine pedagogilor. Consfătuirile din anul acesta trebuie să-i ajute tocmai în această privință.

După ce cîțiva ani la rînd s-au întîlnit în consfătuiri raionale, marea majoritate a învățătorilor și profesorilor au învățat să prețuiască valoarea discutării în colectiv a problemelor școlare. Consfătuirile i-au obișnuit pe cei mai mulți învățători și profesori să privească cu spirit critic tot ceea ce înfăptuiesc ei și întregul colectiv din care fac parte, să manifeste interes pentru întreaga activitate, nu numai pentru ceea ce se referă direct la preocupările lor — și aceasta este un fapt important în procesul creșterii nivelului profesional al pedagogilor noștri.

Noile instrucțiuni cer acum să se facă un pas mai departe, să se meargă în profunzime, să se ridice nivelul științific al discuțiilor.

Se știe că numai pe baza activității concrete din școli organele de învățămînt pot elabora îndrumări care să ducă la îmbunătățirea generală a activității. Asupra desfășurării muncii concrete din școli poate să facă cele mai atente și mai concludente constatări învățătorul sau profesorul care muncește efectiv cu elevii.

Trebuie să recunoaștem însă că nu întotdeauna consfătuirile au însemnat un prilej de valorificare a acestor constatări — și aceasta din cauza formalismului care s-a manifestat de multe ori în lucrările lor.

În multe cazuri referatele prezentate de organele de învățămînt locale în cadrul consfătuirilor, ca și discuțiile, au arătat realizările și lipsurile muncii. Dar mersul înainte al activității nu se poate determina prin simple constatări, sublinieri, recunoașteri.

Este necesar ca problemele să fie discutate pe baza observațiilor sistematice și neîntrerupte asupra procesului de învățămînt în desfășurarea lui, pe baza analizei atente a metodelor și procedeelor folosite, a rezultatelor obținute. Numai în urma unor observații sistematice repetate un profesor poate veni la consfătuire cu aprecieri de valoare, cu propuneri care să ducă la antrenarea tuturor școlilor în mersul general înainte al învățămîntului nostru.

Ce s-a întîmplat în multe cazuri pînă acum? Învățătorii și profesorii au povestit la consfătuiri, cu lux de amănunte, un caz sau altul întîlnit în clasa lor, au prezentat un procedeu sau altul pe care l-au folosit, dar nu au desprins învățăminte din observarea sau cercetarea unor procese, a unor fenomene didactice în dezvoltarea lor, pentru ca datele prezentate să poată avea valoarea unor observații științifice.

Rareori expunerea a îmbrăcat formele obișnuite de prezentare a unor observații lărgite, extinse pe cazuri numeroase, cum ar fi de pildă: „am constatat că ori de cîte ori...", sau „folosind metoda arătată am observat cum, treptat, elevii mei..." sau „mi-am dat seama că elevii au înțeles mai ușor explicațiile atunci cînd..." Desigur, pentru a putea vorbi în felul acesta, trebuie să fi făcut observații atente, problemele respective să le fi preocupat timp mai îndelungat, să fi putut ajunge la concluzii generalizatoare.

Mai este un fapt legat de nivelul discuțiilor în consfătuiri. Unii dintre cei care muncesc bine și ar putea comunica observații interesante nu iau cuvîntul. De aceea se poate ca într-un raion în care munca a mers în general bine consfătuirile să aibă un nivel scăzut. Unii s-ar grăbi să spună că, de fapt, acesta este principalul — ca munca din școli să meargă bine. Sîntem și noi de aceeași părere. Trebuie să ținem însă seama că dacă nu se aduc în discuția colectivă problemele ridicate de activitatea din cursul anului școlar, nu se poate face un pas înainte. Dacă nu sînt expuse realizările, succesele și căile pe care au fost obținute, acestea nu vor fi cunoscute și aplicate în alte școli ale raionului, deci experiența bună nu va rodi. Raionul poate rămîne în urmă în anul viitor, căci nu-și va baza activitatea pe concluzii trase dintr-o temeinică analiză a muncii.

Iată de ce trebuie combătută pasivitatea, de ce trebuie ca fiecare pedagog să se pregătească de pe acum pentru o participare activă la lucrările plenare și pe secții.

Pentru consfătuirile care vor avea loc la sfîrșitul acestui an trebuie să fie valorificate de pe acum cu grijă rezultatele și observațiile din etapa care a trecut, iar concluziile la care s-a ajuns să fie verificate și întregite în continuare, pînă la încheierea anului.

Experiența masei de învățători și profesori este baza solidă de susținere pentru toate măsurile generale care se iau pe linie de învățămînt. Prin consfătuiri, cadrele didactice își aduc contribuția la elaborarea măsurilor menite să ducă școala spre noi succese. Acest lucru trebuie să-l aibă în vedere cadrele didactice acum, cînd se pregătesc să-și spună cuvîntul în consfătuirile raionale.

E. M.

Conferința națională a femeilor

În zilele de 8, 9 și 10 martie a.c. s-a desfășurat în București Conferința națională a femeilor din Republica Populară Română, la care au participat peste 500 de delegate și un număr însemnat de invitate din toate colțurile țării. Au participat, de asemenea, membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești.

Conferința a trecut în revistă realizările obținute în ultimii ani de temeinic din țara noastră, larga lor participare la marea operă de construire a socialismului în R. P. Română, a subliniat aportul femeilor în lupta pentru asigurarea păcii și liniștii în lume și a stabilit programul activității de viitor a mișcării de femei din R.P.R., sarcinile femeilor din țara noastră în lupta pe care o duce întreg poporul muncitor pentru propășirea patriei, pentru prosperitatea și înflorirea căminelor, pentru pace și prietenie între popoare.

Discuțiile ce s-au purtat în cele trei zile au arătat hotărîrea ferma a femeilor din R. P. Română de a închina din tot sufletul, și de acum înainte, întreaga lor capacitate de muncă, toată energia lor creatoare, patriei și poporului muncitor.

Conferința a discutat și adoptat normele de organizare și funcționare a comitetelor și comisiilor femeilor din R.P.R. A fost ales noul for de conducere al mișcării de femei din țara noastră — Consiliul național al femeilor din R.P.R. — alcătuit din 121 persoane provenind din cele mai diferite sectoare de activitate. Un număr însemnat de învățătoare și profesoare au avut cinstea să fie alese în Consiliul național.

De o mare forță mobilizatoare, Chemarea Conferinței naționale a femeilor către toate femeile din Republica Populară Română a produs o puternică impresie în rîndul milioanelor de femei din patria noastră: „Să pășim cu hotărîre înainte, mereu înainte, pentru progresul social și cultural al patriei, pentru un trai îndestulat și civilizat al întregului popor muncitor, al fiecărui cămin; să creștem o generație încrezătoare în viitor, pătrunsă de patriotism socialist, capabilă să înfrîngă orice greutăți. Să muncim cu ardoare pentru clădirea edificiului socialist al țării noastre, pentru apărarea marii cauze a păcii și colaborării între popoare".

Poporul nostru muncitor este încredințat că femeile de pe întreg cuprinsul țării vor răspunde acestei înflăcărate chemări și vor pune și mai mult în slujba patriei socialiste hărnicia, priceperea și talentele lor contribuind astfel la continua înflorire a Republicii Populare Române.

Reîncepe activitatea *pe lotul școlar*

Activitatea elevilor pe parcela experimentală în cadrul studierii științelor naturale constituie unul dintre mijloacele cele mai însemnate pentru realizarea învățămîntului politehnic. Subliniind importanța pe care o are aceasta activitate pentru apropierea școlii de viață, Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultura generala a trasat organelor locale ale puterii de stat sarcina de a înzestra școlile cu terenuri experimentale. Îndeplinind prevederile Hotăririi, marea majoritate a organelor locale de stat a asigurat școlilor de cultura generala loturi corespunzatoare. În Capitala și în alte orașe unde nu s-au putut asigura terenuri pentru fiecare școala în parte s-au amenajat parcele pe grupuri de școli.

Lucrînd cu elevii pe loturile experimentale, cei mai mulți dintre profesorii de științe naturale au reușit sa trezească dragostea și interesul acestora pentru munca agricola, i-au ajutat sa-și adînceasca cunoștințele teoretice însușite în cadrul lecțiilor, i-au înarmat cu deprinderea de a mînui uneltele, de a efectua importante lucrari agricole. Astfel de rezultate s-au obținut, de pildă, la școala de 7 ani din Titu-Tîrg, la școala medie nr. 1 din Carei, la școala de 7 ani din cartierul Aparatorii Patriei al Capitalei etc. Profesoara Florentina Siavescu, bunaoara, care preda științele naturale la școala de 7 ani nr. 103 din cartierul Aparatorii Patriei, i-a învățat pe elevi sa efectueze lucrarile de baza ale solului și lucrarile pregatitoare pentru însamînțat, sa aplice îngrașamintele necesare. Pe cele doua asolamente ale lotului experimental — primul cu cereale, plante industriale, textile și furajere, iar al doilea cu plante legumicole — elevii ei au efectuat experiențe pe care le-au urmarit pe întreaga etapă a evoluției plantelor, facînd în același timp observațiile necesare.

Experiența anilor trecuți a arătat însă ca activitatea elevilor pe lotul experimental nu se desfașoara pretutindeni mulțumitor. Una dintre principalele lipsuri o constituie faptul ca munca pe parcela are, nu rareori, un caracter meșteșugaresc. Elevii sînt învățați sa sape pamîntul, sa faca straturi, sa semene unele plante, sa le plivească atunci cînd le-au năpadit buruienile și, în sfîrșit, sa culeaga recolta. Toate aceste activități se desfașoară însă la întîmplare, fără legătură cu studierea bazelor științelor naturale. Printr-o asemenea activitate elevii ajung, ce-i drept, să-și însușească unele deprinderi de munca, dar și le însușesc meșteșugărește. Ei nu sînt ajutați sa înțeleaga pentru ce pe un pămînt cu o anumita structura se cultivă un anumit soi de plante și nu altul, nu cunosc condițiile de creștere a diferitelor plante, influența anumitor factori de sol și de clima asupra dezvoltării lor, nu-și dau seama de ce anumite metode de cultivare a plantelor sînt superioare altora. A da elevilor deprinderi agricole fără a le lega de bazele științelor naturale nu înseamna însa nicidecum a răspunde cerințelor învățămîntului politehnic.

Caracterul muncii pe lotul experimental se vădește foarte limpede în caietele de observație ale elevilor. În școlile unde profesorii leagă activitatea practica de cunoștințele studiate la curs, elevii fac observații întemeiate în legatura cu dezvoltarea plantelor, explica condițiile care au determinat aceasta dezvoltare și trag concluziile științifice necesare. Astfel de caiete de observații sînt o utila completare a manualului de științe naturale. De multe ori însa observațiile elevilor se efectuează necomplet, cu superficialitate, tocmai pentru ca munca însași are un caracter neștiințific. Așa, de pilda, se notează data la care a fost însamînțata planta asupra careia se face observația, apoi data la care a încoltit, a dat rod etc., fără a se arăta condițiile care au determinat aceste etape importante în dezvoltarea plantei, fara a se trage concluziile științifice necesare.

S-a constatat de asemenea, într-o serie de școli, ca activitatea pe lot — începuta bine în primăvara — este lăsata treptat în parasire. Deși planurile de cultura prevad experiențe pe întreaga perioada a activității pe lot, aceste experiențe sînt întrerupte pe parcurs. Elevii nu mai sînt antrenați în munca în timpul verii, culturile sînt năpadite de buruieni, intra în paragină. Un asemenea stil de munca nu numai ca nu ajuta cu nimic la buna pregătire a elevilor, dar are și un efect educativ daunator.

Exista de asemenea școli, îndeosebi școli cu internat, unde parcela experimentală este privita doar ca o gradina de zarzavat. În aceste școli, în stabilirea planurilor de cultura se ține seama, în primul rînd, nu de cerințele programei, ci de nevoile cantinei sau de alte necesități ale școlii.

Ne aflam în pragul unei noi etape de munca pe loturile experimentale. O dată cu primele zile de primăvară elevii își reîncep activitatea practica la științele naturale. Desfașurarea întregii munci, rezultatele ce se vor obține depind în mare măsură de felul în care pedagogii își vor organiza munca ținînd seama de experiența de pînă acum și de condițiile specifice fiecarei școli. Deoarece ne aflăm la mijlocul lunii martie, lucrările de pregatire în vederea începerii activității pe parcela experimentala trebuie intensificate.

Multe parcele experimentale, fie dintre cele recent amenajate, fie cu activitate de cîțiva ani, sînt inca neîngrădite. Se înțelege ca, în asemenea condiții, nu se pot obține rezultatele dorite. În rezolvarea cît mai grabnică a acestei probleme conducerile școlilor trebuie să ceară sprijinul sfaturilor populare, al întreprinderilor care patronează școala, al comitetelor de părinți. Este de asemenea necesar ca școlile să-și procure din timp uneltele de care au nevoie.

V. POPOVICI

(Continuare în pag. 2)

Școli agricole și de meserii

La începutul acestui an școlar a luat ființă un nou tip de școli — școli agricole și de meserii — pentru pregătirea muncitorilor necesare deservirii populației și în special a populației din mediul rural. În prezent, rețeaua acestora este constituită din 10 școli agricole și 29 școli de meserii, în care au fost cuprinși peste 2000 de absolvenți ai școlilor de 7 ani, viitori agricultori, horticultori, viticultori, electricieni, instalatori, lăcătuși, tinichigii, fierari, tîmplari, croitorese, lenjerese etc.

Școlile agricole și de meserii asigură tinerilor o profesiune interesantă, necesară, și constituie totodată un însemnat rezervor de cadre pentru deservirea populației, a întreprinderilor mici, a cooperativelor etc.

În adevăr, se știe că numai 2/3 din numărul total al absolvenților școlilor de 7 ani își continuă de obicei învățătura în școlile medii sau profesionale, în timp ce 1/3 rămîn să lucreze în producție, să se califice, prin cursuri de scurtă durată, la locul de muncă. Experiența a dovedit însă că muncitorii pregătiți prin cursurile de scurtă durată la locul de muncă rămîn în urmă față de cerințele producției moderne, față de metodele noi de muncă folosite pentru ridicarea producției și productivității muncii, deoarece aceste cursuri nu pot da decît o pregătire îngustă și incompletă. De aceea, în vederea unei mai bune pregătiri a muncitorilor, cursurile de scurtă durată se restring și multe din ele se lichidează. În schimb se lărgește profilul meseriilor pe care tinerii pot să și le însușească în școlile profesionale din cadrul întreprinderilor, cît și în noile școli agricole și de meserii. Deoarece în școlile profesionale se pregătesc muncitori numai pentru marile întreprinderi, urmează să se lărgească rețeaua școlilor de meserii și a școlilor agricole, potrivit specificului fiecărei regiuni.

Școlile agricole care, în general, funcționează în cadrul școlilor de 7 ani, sub conducere unică, sînt amplasate pe lîngă gospodării agricole colective și de stat, care pot asigura o bună instruire practică a elevilor.

În aceste școli predarea obiectelor de cultură generală este asigurată de către cadrele didactice de la școlile de 7 ani din localitate, în timp ce predarea obiectelor de cultură tehnică și de tehnică generală și instruirea practică a elevilor sînt asigurate de specialiștii și inginerii care lucrează în gospodăriile agricole respective.

Anul acesta funcționează școli agricole în următoarele localități: Buftea, raionul Răcari, Albești, raionul Trusești, Ardud, raionul Satu-Mare, Priboieni, raionul Topoloveni, Ceptura, raionul Cricov, Cuza Vodă, raionul Călărași, Drăgănești, raionul Drăgănești, Ivești, raionul Liești, Lăzarea, raionul Gheorghieni, și Caransebeș.

Pentru pregătirea de agricultori, horticultori și viticultori va trebui ca, în cel mai scurt timp, în fiecare regiune să funcționeze 3—4 școli agricole, în care tinerii din mediul rural vor învăța să folosească cele mai noi metode în munca agricolă.

În prezent, sfaturile populare studiază posibilitatea dezvoltării rețelei școlilor agricole. În viitorul an școlar, potrivit propunerilor sfaturilor populare, vor lua ființă încă 13 școli agricole în regiunile București, Pitești, Craiova, Iași, Constanța și Ploești.

În școlile agricole, a căror perioadă de școlarizare este de 3 ani, elevii primesc o pregătire tehnica corespunzătoare aceleia din școlile profesionale. În afară de pregătirea tehnică profesională ei își însușesc cunoștințe de matematică, de agrimensură, de fizică și chimie, de geografie economică, cunoștințe privind istoria mișcării muncitorești și elemente de economie politică. În programa acestor școli sînt prevăzute de asemenea lecții de compunere, de lectură și de educație fizică. Pregătirea multilaterală a elevilor este completată prin activitățile organizate în cadrul cercurilor tehnice și al cercurilor cultural-artistice. Pentru predarea obiectelor de cultură generală, la școlile agricole s-a rezervat în planurile de învățămînt circa 15 la sută din totalul orelor de învățămînt. Din restul timpului de școlarizare două treimi sînt rezervate pentru instruirea practică a elevilor, iar o treime este rezervată pentru predarea diferitelor discipline.

După absolvire, muncitorii pregătiți în școlile agricole vor putea lucra în gospodăriile individuale, în gospodăriile agricole colective și în gospodăriile agricole de stat. Cunoscînd metodele agrotehnice noi, ei vor contribui prin cunoștințele lor la creșterea producției agricole.

Școlile de meserii funcționează, în majoritatea lor, în cadrul școlilor profesionale care au trecut de la Ministerul Învățămîntului și Culturii la sfaturile populare regionale. În unele localități ca Giurgiu, Curtea de Argeș, Piatra Neamț, R. Vîlcea și Tg. Mureș s-au amenajat clădiri speciale pentru aceste școli.

Ca și elevii școlilor agricole, elevii școlilor de meserii primesc timp de 3 sau 4 ani, după specificul meseriei, o pregătire tehnică la nivelul școlilor profesionale de pe lîngă întreprinderi, însușindu-și totodată și cunoștințe de cultură generală. După absolvire, ei vor putea lucra în cooperative, în întreprinderile gospodăriilor locale, în S.M.T. etc. și vor executa lucrări pentru deservirea populației locale.

Pentru a asigura o pregătire cît mai bună a elevilor din școlile agricole și de meserii, secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare au datoria să le acorde tot sprijinul în ceea ce privește încadrarea profesorilor pentru unele obiecte de învățămînt, înzestrarea cu material didactic, în organizarea unor laboratoare pentru efectuarea lucrărilor practice etc.

După cum se vede, școlile agricole și de meserii dau tineretului o pregătire temeinică în vederea exercitării unor profesiuni variate. Tocmai de aceea una dintre sarcinile de seamă ale cadrelor didactice care lucrează în școlile de 7 ani și ale organelor învățămîntului este de a orienta spre aceste școli un număr cît mai mare de absolvenți ai claselor a VII-a.

Este necesar ca îndrumarea să fie făcută din timp, cu pricepere, ținînd seama de înclinațiile elevilor și de specificul regiunii. În această acțiune trebuie să se lucreze nu numai cu elevii, ci și cu părinții lor, pe baza cunoașterii tipurilor de școli existente în regiune și a perspectivelor de extindere a rețelei lor.

Ing. EMIL RIZESCU
director adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii

70 DE ANI DE LA NAŞTEREA LUI

MAKARENKO

Izvor nepreţuit de învăţăminte

La 13 martie s-au împlinit 70 de ani de la naşterea marelui pedagog sovietic Anton Semeonovici Makarenko. Viaţa şi bogata lui activitate, lupta pe care a desfăşurat-o şi rezultatele pe care le-a obţinut constituie un exemplu măreţ de slujire a intereselor oamenilor muncii, de principialitate şi perseverenţă în urmărirea măreţelor idealuri ale progresului social.

În procesul nimicirii vechii orînduiri, a vechilor concepţii şi al făuririi şi dezvoltării orînduirii socialiste, Makarenko, cu simţul fin şi imaginaţia clară a inovatorului, a sezisat întreaga semnificaţie pedagogică a schimbărilor uriaşe ce s-au produs în toate domeniile vieţii sovietice. Bazîndu-se pe învăţătura marxist-leninistă despre scopul educaţiei comuniste, el a căutat şi a găsit metode şi procedee care să asigure formarea omului de tip nou. Ideile sale despre educaţie au constituit o serioasă contribuţie la dezvoltarea pedagogiei sovietice, păstrîndu-şi pe deplin actualitatea şi în zilele noastre.

Activitatea teoretico-pedagogică şi literară a lui Makarenko este deosebit de valoroasă, însemnînd un izvor nepreţuit de învăţăminte în munca de educaţie comunistă a tinerei generaţii. Operele lui, în care este generalizată bogata experienţă de făurire a omului de tip nou, de formare a caracterului comunist sînt cunoscute şi studiate nu numai în Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară, ci în întreaga lume progresistă. Pătrunse de un profund umanism socialist, de optimism pedagogic, aceste opere arată că în fiecare copil, oricît de dificilă ar părea educarea lui, există trăsături pozitive, a căror valorificare face posibil ca fiecare tînăr să poată deveni un om de ispravă, un membru preţios al societăţii. Scrierile lui Makarenko reflectă totodată lupta lui consecventă şi hotărîtă împotriva aspectelor învechite ale muncii educative, împotriva ideilor, metodelor şi procedeelor străine educaţiei comuniste.

Dar nu numai moştenirea pedagogică a lui Makarenko, nu numai operele lui exercită o mare influenţă pozitivă. O asemenea influenţă exercită şi exemplul vieţii sale, imaginea luminoasă a personalităţii lui.

Makarenko şi-a consacrat întreaga viaţă, cu însufleţire şi devotament nemărginit, cauzei oamenilor muncii. Încă înainte de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, în condiţiile grele ale Rusiei ţariste, el a desfăşurat o bogată şi multilaterală activitate educativă, considerînd munca sa drept parte integrantă a luptei generale a clasei muncitoare. În timpul revoluţiei din 1905, şcoala din Kriukovo, unde preda el, devenise centrul local al activităţii revoluţionare.

Firește însă că abia după victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie s-au creat condiţii obiective pentru o adevărată muncă inovatoare în domeniul educaţiei. În colonia „Gorki" şi, mai tîrziu, în comuna „Dzerjinski", Makarenko a reeducat şi a format adevăraţi patrioţi din mii de copii şi tineri, deveniţi delincvenţi în urma situaţiei grele create de războiul civil. La început, în colonia „Gorki", Makarenko a întîmpinat nenumărate greutăţi, a îndurat lipsuri. Nimic nu l-a descurajat însă. Lupta împotriva greutăţilor i-a oţelit voinţa, încrederea în puterea educaţiei. El a creat miilor de copii alungaţi din familiile lor de soarta nemiloasă o viaţă fericită, plină de conţinut, de emoţii şi bucurii. Le-a fost părinte, prieten înţelegător, educator sever şi exigent, urmărind cu multă atenţie lupta şi schimbările ce se petreceau în sufletele lor. Datorită unei munci tenace şi perseverente, Makarenko a reuşit să formeze în coloniile lui puternice colective de tineri, colective care deveneau factorul principal de educare a membrilor lor. După ce l-a vizitat pe coloniştii, după ce a văzut rezultatele muncii educative din colonie, Maxim Gorki a scris: „Cine ar fi putut să transforme atît de mult, să reeduce sute de copii atît de crud şi de jignitor persecutaţi de soartă? Organizatorul şi directorul coloniei este A. S. Makarenko. El este, fără îndoială, un pedagog talentat. Coloniştii îl iubesc şi vorbesc despre el cu atîta mîndrie, de parcă ar fi creaţia lor".

În timpul şederii mele în Uniunea Sovietică am avut prilejul să întîlnesc ciţiva colaboratori ai lui Makarenko. Toţi, fără excepţie, vorbeau cu o caldă însufleţire şi admiraţie nu numai despre pedagogul Makarenko, ci şi despre omul minunat care a fost acesta. Mi-a rămas vie în amintire întîlnirea cu un artist din Leningrad care a lucrat cu Makarenko timp de doi ani în comuna „Dzerjinski". Acesta ne-a destăinuit că, înainte de a ajunge în comună, asculta cu neîncredere cele ce se povesteau despre rezultatele educative obţinute de Makarenko. Curiozitatea l-a îndemnat să plece în comună. În momentul întîlnirii cu Anton Semeonovici, a fost frapat de personalitatea acestuia. Atitudinea simplă, politicoasă, umană şi totodată hotărîtă a marelui pedagog l-a impresionat puternic. El ne-a povestit că Makarenko discuta rar şi puţin despre sine. Se puneau în discuţie munca, activitatea, procedeele educative. Viaţa bogată şi interesantă a comunarzilor era organizată pînă la cele mai mici amănunte, fără ca elevii să aibă impresia că sînt „educaţi" în mod special. Fiecare moment al vieţii colectivului era astfel organizat încît să influenţeze pozitiv asupra comunarzilor. Însuşi Makarenko era foarte atent ca orice gest, orice mişcare, orice vorbă a lui să aibă efecte formative asupra elevilor săi.

Am avut prilejul să întîlnesc şi un fost elev al lui Anton Semeonovici. La clubul studenţesc al Institutuiui „Herzen" din Leningrad se organizase un simpozion despre ideile pedagogice ale lui Makarenko. Între timp, un student a descoperit că la şcoala militară „Suvorov" lucrează un profesor care timp de 4 ani a fost elevul lui Makarenko în comuna „Dzerjinski". S-a hotărît să fie invitat la simpozion. Acest fapt a trezit un viu interes în rîndul studenţilor. Sala a fost arhiplină. La sosirea tovarăşului căpitan Orlov (aşa se numea fostul elev al lui Anton Semeonovici), publicul a izbucnit în aplauze furtunoase. Chiar după ce s-a deschis şedinţa şi a început citirea referatelor, ochii şi atenţia publicului se îndreptau spre Orlov. Deodată, pe neaşteptate, cineva strigă: „Să-l auzim pe tovarăşul Orlov!" Aplauze entuziaste au întrerupt referatul şi Orlov a fost nevoit să vorbească. A vorbit interesant, cu ceva din umorul sănătos al lui Anton Semeonovici. A răspuns la nenumărate întrebări. În „delincventul" de odinioară am cunoscut un om minunat, un adevărat caracter comunist. Astfel de roade a dat munca plină de abnegaţie a lui Makarenko!

În faţa noastră au reînviat personajele, situaţiile din „Steaguri pe turnuri", a reînviat viaţa aceea în care colectivul avea rolul activ, ca şi artistul pe scenă, iar Makarenko, regizorul vieţii, urmărea evenimentele din dosul culiselor. Şi totul se întîmpla aşa cum intenţiona şi prevedea Anton Semeonovici. Tovarăşul Orlov vorbea cu însufleţire despre talentul, despre măiestria pedagogică a marelui pedagog şi sublinia că această măiestrie s-a format în cursul unei munci îndelungate şi susţinute.

În adevăr, Makarenko s-a ocupat îndeaproape şi în mod direct de toate problemele principale ale coloniei. Cunoştea şi îndruma nu numai activitatea instructiv-educativă, ci şi problemele de producţie. El coordona planurile de producţie, discuta şi elabora proiecte de muncă, urmărea rezultatele obţinute. Colaboratorii şi elevii săi îşi amintesc că lucra în biroul său pînă noaptea tîrziu şi, cu toate acestea, se scula deodată cu întreaga colonie. Toate acţiunile erau conduse şi îndrumate de el, realizîndu-se în practică acel centru al colectivului despre care ne vorbeşte în lucrările sale. Aşa cum spune Gorki, el vedea tot, cunoştea pe fiecare colonist, caracterizîndu-l în cîteva cuvinte ca şi cum i-ar fi făcut o fotografie, un instantaneu.

Pe lîngă această muncă practică de toate zilele, Makarenko a desfăşurat şi o bogată activitate de propagandă pedagogică. A dus o luptă hotărîtă împotriva pedologilor, a dat îndrumări şi sfaturi multor pedagogi şi părinţi din Uniune, a primit scrisori chiar din America, prin care unii părinţi îi cereau sfatul cu privire la educarea copiilor.

Marele merit al lui Makarenko este faptul că el a reuşit să generalizeze experienţa pozitivă acumulată în coloniile lui şi în alte instituţii de educaţie fruntaşe din Uniunea Sovietică în privinţa educaţiei comuniste a tinerei generaţii. Chiar şi în operele sale literare, în imagini artistice, se generalizează această strălucită experienţă pozitivă.

Operele lui Anton Semeonovici sînt iubite şi studiate de către cadrele didactice din patria noastră. Ele constituie un ajutor preţios în munca noastră educativă. Se poate afirma în această privinţă că, mai cu seamă în domeniul educaţiei morale a elevilor, nu se întîlneşte la noi experienţă pozitivă în care să nu recunoaştem, într-o formă sau alta, influenţa ideilor lui Makarenko. În problema formării colectivului de elevi, a educării disciplinei conştiente, a educaţiei prin muncă, în problemele educaţiei copiilor în familie, precum şi în formularea principiilor care stau la baza educaţiei morale, operele lui Anton Semeonovici Makarenko constituie un izvor preţios din care se inspiră nu numai pedagogii teoreticieni, ci şi mii şi mii de educatori. Pe lîngă o serie de indicaţii practice concrete, aceste opere ne ajută în formarea unei concepţii pedagogice pe baza căreia putem desfăşura o activitate educativă creatoare, ţinînd seama de situaţia concretă a şcolilor noastre.

Vom păstra neştearsă amintirea acestui mare pedagog şi artist, cinstindu-i opera şi aplicînd în practică învăţătura lui.

Conf. univ. ANDREI DANCSULY
Cluj

A. M. Gorki şi A. S. Makarenko în mijlocul unui grup de coloniști (Kuriaj, 1928).

UN MARE PEDAGOG NOVATOR

Odată, elevii din clasa a V-a a unei şcoli din Moscova au scris o compunere cu tema „Ce vreau să fiu". Cei mai mulţi dintre ei visau să devină marinari sau aviatori. Alţii şovăiau să-şi aleagă o profesiune: pe lume sînt atîtea meserii interesante! Dar unul dintre ei a scris cu hotărîre: „Doresc să fiu aşa ca Makarenko". Cu puţin timp înainte băiatul citise „Poemul pedagogic".

Această carte a lui Makarenko este îndrăgită de toţi cei care o citesc. Ea nu e scrisă în versuri, dar o citeşti aşa de parcă ar fi într-adevăr un poem — cu atîta ardoare, cu atîta forţă pasionată vorbeşte ea despre devenirea omului.

...Toamna anului 1920. Vremea grea a războiului civil şi a ruinei. Prin ţară rătăcesc copii vagabonzi — unii şi-au pierdut părinţii în învălmăşeala evacuării, alţii au rămas orfani în timpul războiului, pe alţii mizeria i-a aruncat în stradă încă înaintea revoluţiei. Ei trebuie înapoiaţi societăţii, trebuie să devină oameni cinstiţi. Pedagogului Anton Makarenko, om perseverent şi plin de bărbăţie, i se încredinţează sarcina de a crea o colonie pentru „delincvenţi minori".

Şi iată primii paşi ai coloniei. Zile pline de insuccese. Cercetări perseverente, nopţi întregi de gînduri, permanente discuţii cu sine însuşi. Cu ce trebuie să începi, cum trebuie să lucrezi?

Primii patru tineri au nimerit în colonie pentru jaf prin spargere, doi erau învinuiţi de furt. După cîtăva vreme a sosit un nou grup de vagabonzi înfometaţi şi zdrenţăroşi.

Makarenko era un om uimitor de ager, el ştia să vadă în fiecare copil trăsăturile cele mai tăinuite, ştia să găsească pînă şi în copilul în aparenţă cel mai fără de nădejde coarda care putea să răsune puternic şi curat. I-a încredinţat lui Semeon Karabanov bani. „Ştiu că eşti un om tot atît de cinstit ca şi mine" — i-a spus el, înţelegînd ce forţă se ascunde în inima înflăcărată şi curajoasă a tînărului. Şi chiar prin aceasta, ca răspuns la această încredere, Karabanov a devenit un om cinstit.

Sau iată povestea a doi băieţi, cele mai mari haimanale din colonie — Galatenko şi Volkov. Nici unul din ei nu ştia şi nu voia să facă nimic. Dar Makarenko a ştiut să trezească şi în ei trăsăturile cele mai adînc ascunse, mîndria adormită şi le-a arătat în mod convingător ce bucurie îi dă omului faptul că merită preţuirea şi dragostea tovarăşilor, cît de singur se simte cel care este lipsit de aceasta.

Makarenko a educat şi prin privirea lui prietenoasă şi caldă, şi prin cuvinte mînioase şi dispreţuitoare, şi prin atenţia stăruitoare faţă de fiecare, chiar faţă de cel mai mic şi mai neînsemnat colonist. Inovator şi pedagog îndrăzneţ, Makarenko a dovedit ce uriaşă forţă transformatoare are munca în educaţie, cît de important este să-i uneşti pe copii într-un colectiv adevărat.

La şase ani după înfiinţarea coloniei, în faţa pedagogului a fost pusă o nouă sarcină. În apropiere se găsea o altă colonie pentru orfani, părăsită, înnămolită, lipsită de orice ordine sau disciplină. I-a fost predată lui Makarenko. Acum, pentru a-i educa pe aceşti noi elevi ai săi nu i-au mai trebuit ani mulţi sau eforturi grele. Chiar prima întîlnire cu colectivul strîns, unit, i-a uimit pe cei noi. Ei au simţit că se poate trăi altfel şi au început să se străduiască din toate puterile să trăiască o viaţă nouă, curată şi folositoare.

În colonie, colectivul a devenit principalul educator. Dezaprobarea lui era temută, aprobarea lui îi umplea pe coloniştii de mîndrie. Tocmai făurirea colectivului — activ şi iubitor de muncă, manifestînd cerinţe îndreptăţite şi întotdeauna la fel de atent — iată ce socotea Makarenko drept victoria lui, drept cea mai importantă dintre realizările sale.

Este şi o altă problemă către care Makarenko se întorcea neobosit: „proiectarea" personalităţii umane. Această idee a preocupat mult timp pedagogia rusă. Makarenko exprima în modul următor această idee profundă şi deosebit de importantă pentru educatori: „Atunci cînd îi vedeţi pe elevii voştri — băieţi sau fete — trebuie să ştiţi să vă imaginaţi mai mult decît apare în faţa ochilor..." Studierea copilului, priceperea de a înţelege în ce constă miezul personalităţii date, al caracterului dat, priceperea de a făuri noi trăsături de caracter şi de a stabili ce stinghereşte înflorirea deplină a capacităţilor pe care le are copilul — aceasta este una din principalele probleme ale educaţiei.

Mi s-a întîmplat odată să citesc caracterizările pe care le-a făcut Makarenko unor tineri educaţi de el, în momentul cînd părăseau colonia şi se pregăteau să intre în învăţămîntul superior. „Om cu simţul colectivului", „tovarăş minunat", „sincer", „fără nici o urmă de egoism" — aceste caracterizări şi altele asemănătoare răsunau ca cel mai înalt elogiu. Prin expresia „om cu simţul colectivului", Makarenko înţelegea foarte mult: un bun membru al colectivului, adică un om pentru care cuvîntul „eu" nu poate şi nu trebuie să stea niciodată mai presus decît cuvîntul „noi", pentru care preocuparea de sine stă întotdeauna pe al doilea plan, după preocuparea pentru tovarăşi, pentru colectiv, pentru patrie.

Foştii coloniştii au confirmat, prin viaţa şi prin munca lor, fiecare cuvînt al aprecierii date de profesorul lor. Cititorii „Poemului pedagogic" îşi amintesc de Burun, cartofor şi hoţ, care a devenit apoi sprijinul de nădejde al lui Makarenko. În întunecatul an 1941 el a plecat pe front, a luptat la Stalingrad, a participat la luarea Königsbergului şi a terminat războiul cu gradul de colonel.

Cel mai violent, cel mai neîmblînzit dintre tinerii educaţi de Makarenko, cel mai viu poate dintre eroii „Poemului", Semeon Karabanov, şi-a închinat viaţa educaţiei copiilor. El a devenit pedagog, conducătorul unei case de copii. În timpul războiului Semeon s-a înrolat în rîndurile Armatei Sovietice, a fost grav rănit, iar apoi s-a întors din nou la munca lui dragă.

Alexandr Zadorov a venit în colonie cu primul grup de „delincvenţi minori", neascunzînd deplinul său dispreţ faţă de colonie, faţă de educatori, faţă de muncă, faţă de orice pe lume. Şi în minunatele, negrăit de adevăratele şi convingătoarele pagini ale cărţii el a devenit cel mai bun prieten şi ajutor al lui Makarenko, mîndria coloniei. Acum, Zadorov lucrează ca inginer hidrolog la Talinn.

Au trecut 19 ani de la moartea lui Anton Makarenko. Dar, cînd citeşti cărţile sale, îţi dai seama că totul este viu — fiecare idee, fiecare sfat, fiecare concluzie. Nimic n-a îmbătrînit, nu s-a acoperit de praf, n-a prins rugina vremii, toate răsună aşa de parcă au fost create astăzi, de parcă şi în anii noştri autorul acestor cărţi — cetăţean, scriitor, pedagog — a luptat, s-a războit, a învins şi a construit împreună cu poporul lui. Cărţile lui sînt profund iubite de popor, sînt primite cu o fierbinte recunoştinţă de profesori. Tot ceea ce a creat gîndirea sa, experienţa sa, îmbogăţeşte ştiinţa şi practica sovietică, slujeşte cu credinţă educatorului în munca sa atît de nobilă.

FRIDA VIGDOROVA

ŞTIRI DIN ŞCOLI

● **O INTERESANTA ŞEDINŢA** a avut loc în cadrul cercului pedagogic al învăţătorilor care predau la clasa a II-a din oraşul Sibiu. În prima parte a şedinţei s-a prezentat un referat despre prevenirea greşelilor de ortografie, apoi s-au ţinut două lecţii practice: una de citire şi alta de educaţie fizică.

● **EXPERIENŢE INSTRUCTIVE** fac membrii cercului „Tinerii micurinişti" de la şcoala din satul Manu, comuna Izvorălu, raionul Turnu Severin. Pentru a încerca puterea de germinaţie a seminţelor, ei au pus la încolţit diferite soiuri de seminţe. Observaţiile făcute şi le notează în caiete speciale.

● **UN ATRACTIV COLŢ VIU** al naturii se află la şcoala elementară cu limba de predare maghiară din comuna Seuca, raionul Tîrnăveni. Aci se găsesc 14 acvarii cu diferite soiuri de peşti, printre care şi peşti mediterianeni şi tropicali.

● **O EXPOZIŢIE DE LUCRARI** ale elevilor s-a organizat la şcoala elementară din satul Giulus, raionul Tîrnăveni. La această expoziţie s-au prezentat împletituri şi cusături, ciopliturî în lemn, precum şi obiecte lucrate din argilă, hîrtie etc.

● **EMISIUNI TELEVIZATE PENTRU ELEVI** au loc la şcoala de 7 ani nr. 46 din Bucureşti. În cadrul acestor emisiuni elevii văd filme de desene animate, filme documentare şi alte programe artistice speciale pentru ei.

● **FAMILIA POATE** şi trebuie să contribuie la înlăturarea supraîncărcării elevilor. Pornind de la acest fapt, cadrele didactice din oraşul Baia Mare, în colaborare cu filiala S.R.S.C., au organizat un lectorat pentru părinţi compus din 6 conferinţe pe această temă.

● **NUMAI ÎN CURSUL ULTIMILOR DOI ANI,** în raionul Gilort s-au construit 11 localuri noi de şcoală. Alte localuri sînt la finisaj. Aceste realizări au înlesnit cuprinderea în şcoală a tuturor copiilor de vîrstă şcolară din raion.

● **PARINŢII** elevilor şcolii de 7 ani nr. 3 din Poiana Ţapului şi-au exprimat hotărîrea de a sprijini construirea unui nou local de şcoală în localitate. Construirea acestui local va începe în curînd.

● **O ŞCOALA NOUA S-A CONSTRUIT** în comuna Tudor Vladimirescu din regiunea Galaţi. Prin aceasta s-au creat condiţii pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenţilor clasei a IV-a din comună.

● **UN NOU LOCAL DE ŞCOALA,** înzestrat cu mobilierul necesar, a fost dat în folosinţă în satul Marga, comuna Godeanu, raionul Turnu Severin.

● **IN CURIND VOR INCEPE LUCRARILE** pentru lărgirea localului şcolii de 7 ani nr. 1 din Lupeni. Lucrările vor fi efectuate cu sprijinul cadrelor didactice, al elevilor şi al părinţilor.

● **PROBLEMELE TRANSFORMARII SOCIALISTE A AGRICULTURII** ocupă un loc de frunte în repertoriul echipelor artistice ale muncitorilor din învăţămînt şi cultură din oraşul şi raionul Roman. Pedagogii pun în scenă piese de teatru, scenete, cuplete, execută coruri care contribuie la atragerea ţăranilor muncitori pe făgaşul socializării agriculturii.

● **FORME VARIATE DE ACTIVITATE** cultural-educativă folosesc pedagogii din comuna Dagîţa, regiunea Iaşi. Prin adunări cu părinţii elevilor, prin conferinţe interesante, prin audiţii colective la radio, panouri comparative, gazete cetăţeneşti, ei popularizează în mijlocul ţăranilor muncitori avantajele lucrării în comun a pămîntului.

● **O INTRECERE INTERESANTA** are loc între căminele culturale şi casele de citit din satele Sălciua de Sus, Sălciua de Jos, Sălciua Valea Largă şi Sălciua Subpiatră din raionul Cîmpeni, în scopul activizării echipelor de teatru, de dans, de cor etc.

(După corespondenţele tovarăşilor I. ALBESCU-Sibiu, M. I. URSULESCU, satul Manu, ŞT. COVRIG-Tîrnăveni, A. ŞEULEAN-satul Giuluş, Şt. GLEB-Bucureşti, LIVIU HOSU-Baia Mare, I. V. BERCA-Tg. Cărbuneşti, GH. IVAN-Poiana Ţapului, M. DONCIU-comuna T. Vladimirescu, N. ARMULESCU-comuna Godeanu, D. PAUNESCU-Lupeni, N. BOTEZATU-Roman, I. TRIFAN-comuna Dagîţa, I. LEAHU-Cîmpeni).

O chemare către utemişti, pionieri şi şcolari

Comitetul Central al U.T.M., Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei şi Ministerul Industriei Bunurilor de Consum au adresat pionierilor şi şcolarilor, precum şi utemiştilor şi elevilor din şcolile medii o chemare în legătură cu iniţierea unei campanii de strîngere a maculaturii de hîrtie.

Iată textul acestei chemări:

Utemişti, pionieri şi şcolari!

Cine dintre voi nu ştie cîte întrebuinţări i se dau lemnului? De la penar şi pînă la hîrtia din care se fac cărţi şi caiete, de la scîndurile trebuitoare şantierelor de construcţii şi pînă la stîlpii folosiţi în minele de cărbuni, peste tot este nevoie de lemn. Pentru aceasta, voi pionieri şi şcolari, utemişti şi elevi din şcolile medii, puteţi aduce aportul vostru la sporirea cantităţilor de lemn necesare construirii de noi şi noi case, şcoli şi fabrici.

Unul dintre mijloacele prin care se pot elibera pentru alte nevoi cantităţi suplimentare de lemn îl constituie economisirea într-o măsură mai însemnată a lemnului ce se întrebuinţează la fabricarea hîrtiei. Dacă în industria noastră de hîrtie ar creşte la 20 la sută procentul de folosire a maculaturii, se va putea elibera pentru alte necesităţi o cantitate de peste 20.000 de tone de material lemnos. Iată, deci, ce importanţă are pentru economia ţării noastre strîngerea maculaturii de hîrtie.

În acest scop, voi pionieri şi şcolari, utemişti şi elevi din şcolile medii, sînteţi chemaţi să strîngeţi şi să predaţi depozitelor raionale ale D.C.A. hîrtia care nu mai este de trebuinţă: manuale şi caiete vechi, ziare şi reviste, cartoane etc., putîndu-se fabrica din toate acestea hîrtie şi mucava pentru cărţi şi caiete.

C.C. al U.T.M. cheamă organizaţiile U.T.M. din şcolile medii şi unităţile de pionieri să fie în fruntea campaniei de colectare a maculaturii, organizînd întreceri între organizaţii, detaşamente, unităţi de pionieri, pe raioane şi regiuni, mobilizînd pe utemişti şi pionieri, antrenînd în această muncă pe toţi şcolarii.

Utemiştii, pionierii şi şcolarii, precum şi organizaţiile U.T.M. şi unităţile de pionieri care se vor evidenţia în mod deosebit în acţiunea de strîngere a maculaturii vor primi premii constînd în obiecte şi materiale cultural-sportive.

A porni munca de colectare, a aduna cît mai multă hîrtie care nu mai este de folosinţă, să însemne pentru fiecare utemist, pionier şi şcolar, o datorie patriotică.

C.C. al U.T.M., Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei şi Ministerul Industriei Bunurilor de Consum îşi exprimă convingerea că pionierii şi şcolarii, utemiştii şi elevii şcolilor medii vor răspunde cu avînt acestei chemări.

În vederea desfăşurării în bune condiţiuni a acestei importante acţiuni patriotice, este necesar să se organizeze acţiuni permanente de colectare a hîrtiei în şcolile elementare şi medii din oraşe şi centre muncitoreşti, iar în raport cu posibilităţile şi în şcolile elementare de la sate. Se vor iniţia întreceri trimestriale între grupe şi detaşamente de pionieri, între unităţi pionereşti, precum şi între organizaţiile de bază U.T.M. din şcolile medii, pentru a se strînge din locuinţe, instituţii şi întreprinderi manuale şcolare ieşite din uz, caiete întrebuinţate, ziare şi reviste, carton care nu mai este de folosinţă etc.

La fiecare sfîrşit de etapă a campaniei de colectare, comitetul raional U.T.M. şi secţia de învăţămînt a sfatului popular raional, pe baza rezultatelor obţinute, vor acorda pionierilor şi şcolarilor premii constînd în echipament sportiv, cărţi, caiete şi alte obiecte, organizînd de asemenea excursii pentru acei care s-au evidenţiat.

Prima etapă a campaniei va avea loc între 15 martie şi 31 mai continuîndu-se şi în perioada vacanţei de vară în taberele de pionieri şi şcolari, iar de la 1 octombrie va începe campania pe anul şcolar 1958—1959, care se va desfăşura în cadrul trimestrelor şcolare.

Reîncepe activitatea pe lotul şcolar

(Urmare din pag. 1)

Elaborarea planului de cultură în concordanţă cu cerinţele programei — stabilirea asolamentelor, a soiurilor de plante care urmează să fie cultivate — stabilirea muncilor ce vor fi efectuate în diferite etape, a lucrărilor pe care trebuie să le execute elevii fiecărei clase, împărţirea acestora în echipe au o importanţă deosebită pentru buna desfăşurare a activităţii. Este necesar ca cele stabilite în planul de cultură să fie respectate cu stricteţe, pentru că numai aşa activitatea pe parcelă va decurge în mod firesc, în conformitate cu cerinţele programei.

În întocmirea planului de activitate pe lot pentru elevii claselor I—IV învăţătorii trebuie să ţină seama de cunoştinţele elevilor din aceste clase şi de puterea lor de muncă, astfel încît lucrările pe care le vor efectua să-i ajute în cunoaşterea principalelor plante de cultură şi a însuşirilor lor biologice, în formarea unor deprinderi elementare de muncă agricolă. Discutarea acestui plan cu profesorul de ştiinţe naturale din şcoală sau cu profesorul de la şcoala cea mai apropiată, în cazul şcolilor de 4 ani, poate constitui un ajutor de preţ pentru învăţători. Pe elevii din clasele mai mari, activitatea pe parcelă trebuie să-i ajute să cunoască condiţiile de creştere ale plantelor, influenţa anumitor factori asupra dezvoltării lor, metodele înaintate de cultivare a diferitelor soiuri de plante.

Întreaga activitate pe parcelă trebuie să respecte cerinţele programei, trebuie să se desfăşoare într-o strînsă legătură cu cunoştinţele teoretice studiate în clasă, fără însă a-i supraîncarca pe elevi. Încă din primele zile ale activităţii pe parcelă pedagogii îi vor îndruma pe elevi să-şi noteze cu atenţie observaţiile privind lucrările efectuate, îi vor învăţa să tragă concluzii asupra fiecărei experienţe în parte, ca şi asupra întregii etape de dezvoltare a plantelor.

Pedagogii nu trebuie să uite că activitatea pe parcela experimentală este urmărită cu mult interes şi de ţăranimea muncitoare. Bine organizată, această activitate le poate dovedi ţăranilor muncitori că, prin folosirea celor mai înaintate metode agricole, se obţin producţii deosebit de bogate. În multe locuri s-au obţinut pe parcele recolte care au depăşit chiar media raionului respectiv. Activitatea pe parcela experimentală trebuie să îndeplinească deci şi un rol propagandistic, contribuind la răspîndirea celor mai bune metode agrotehnice.

Îndrumînd cu pricepere activitatea pe parcela experimentală, pedagogii vor reuşi să aprofundeze cunoştinţele elevilor, să-i înveţe să aplice aceste cunoştinţe în practică, îi vor înarma cu deprinderi de muncă, cu cunoaşterea metodelor agrotehnice avansate, le vor cultiva dragostea pentru munca în agricultură şi interesul pentru problemele generale ale acestei munci.

Formaţii artistice fruntaşe

Printre formaţiile artistice de amatori ale muncitorilor din învăţămînt care au o activitate rodnică, un repertoriu bogat şi variat, se numără şi echipa de teatru a comitetului sindical raional Oradea. Din anul 1949, cînd a luat fiinţă, şi pînă în prezent, această echipă a dat un număr de 143 de spectacole. Îndrumătorul şi animatorul ei este profesorul Eugen Groza.

Repertoriul echipei cuprinde 14 piese. Este de remarcat faptul că, printre acestea, trei piese sînt creaţii originale ale profesorului Eugen Groza: „Cînd răsare soarele", „Întrecerea lor" şi „Cînd va suna clopoţelul". Piesa într-un act „Cînd va suna clopoţelul" se bucură de mare succes în rîndurile cadrelor didactice, tratînd probleme legate de munca şi viaţa lor. De asemenea, în repertoriul echipei se înscriu piesele „O scrisoare pierdută", „O noapte furtunoasă" şi „D-ale carnavalului" de I. L. Caragiale. Minerii din Suncuiuş, Bratca şi Sărmăşag, ţăranii colectivişti din Mădăraşi, Batar, Tăut, Drăgeşti, Ucuriş, Cepiu, Ceica, Sanislau, muncitorii întreprinderilor din Aleşd, Beiuş, Marghita şi Şimleu au urmărit măiestria artistică a membrilor acestei echipe de teatru în spectacolele cu piesele „Revizorul" de Gogol, „Platon Krecet", de Korneiciuk, „Doctor fără voie" de Molière, „Zestrea Ilenuţei", de Mircea Ştefănescu, „...escu" de Tudor Muşatescu, „Omul care a văzut moartea" de V. Eftimiu etc. După cum se vede, repertoriul echipei cuprinde atît piese care tratează probleme din viaţa noastră de azi, cît şi piese din dramaturgia clasică.

Apreciind maturitatea artistică a formaţiei de teatru a comitetului sindicat al muncitorilor din învăţămînt din Oradea, comisia regională care a vizionat spectacolele echipelor artistice prezentate în faza regională a concursului organizat de C.C. al S.M.I.C. i-a acordat premiul I pe regiune.

N. BURCEA

Scenă din „Doctor fără voie", piesă jucată de echipa de teatru a pedagogilor din Oradea

Informaţie

Comisia centrală a concursului artistic organizat de C.C. al S.M.I.C. anunţă că data pentru depunerea lucrărilor literare, a conferinţelor, monografiilor etc. pentru concurs se prelungeşte pînă la 1 mai 1958. Lucrările vor fi trimise pe adresa Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură, str. Sfinţii Apostoli nr. 14 — Bucureşti.

Din experienţa organizaţiei de bază de la şcoala medie nr. 3 „Mihai Viteazul" din Ploeşti,

Grijă pentru candidaţii de partid

Pentru ca stagiul de candidat să nu rămînă o simplă formalitate — se spune în Statutul partidului nostru — organizaţia de partid este datoare să se îngrijească necontenit de educarea şi de creşterea nivelului politic al candidaţilor, să-i atragă în întreaga muncă a organizaţiei de partid, să ajute candidaţilor să se pregătească în vederea intrării lor în partid".

În articolul de faţă ne propunem să arătăm cîteva din preocupările organizaţiei de partid de la şcoala medie nr. 3 „Mihai Viteazul" din Ploeşti pentru îndeplinirea sarcinilor sale statutare cu privire la educarea şi creşterea candidaţilor de partid.

În organizaţia de bază a şcolii există doi candidaţi de partid, tovarăşele Aurelia Chiriţă şi Ecaterina Simionescu. Încă de la primirea lor în rîndul candidaţilor, biroul organizaţiei de bază a început să se intereseze de activitatea lor profesională şi politică, să se ocupe de îndrumarea lor. Astfel, nu numai că a urmărit în mod special felul cum răspund la chemări, prezenţa lor la şedinţe, regularitatea cu care îşi plătesc cotizaţiile, dar a avut grijă şi ca fiecare din ele să aibă cîte o sarcină politică permanentă. Ca urmare, tovarăşa Ecaterina Simionescu face parte din colectivul gazetei de perete, iar tovarăşa Aurelia Chiriţă, fiind aleasă în comitetul de instituţie, a primit sarcina să îndrumeze grupa sindicală a personalului administrativ şi de îngrijire.

Bineînţeles că biroul organizaţiei de bază încredinţează candidaţilor de partid şi sarcini ocazionale, de campanie, cum ar fi ţinerea de conferinţe, mobilizări în vederea unor acţiuni ş.a. Este bine că în repartizarea sarcinilor biroul a ţinut seama de greutăţile personale ale fiecărui candidat, de specialitatea în care predă şi chiar de unele preferinţe.

La începutul anului şcolar în învăţămîntul politic, biroul organizaţiei de bază a avut grijă ca şi candidaţii de partid să fie înscrişi în una din formele organizate pentru cadrele didactice, interesîndu-se cu regularitate — fie prin propagandişti, fie participînd la seminarii — de felul cum se prezintă aceştia la şedinţele de cercuri, de felul cum studiază, de frecvenţă etc.

Pozitiv este şi faptul că, în adunările generale sau în şedinţe speciale de birou, comuniştii obişnuiesc să ia în discuţie şi activitatea candidaţilor de partid, ajutîndu-i să-şi îmbunătăţească metodele de muncă. Bunăoară, pe luna martie a.c. şi-au propus să analizeze în şedinţă de birou cum muncesc candidaţii de partid pentru îndeplinirea sarcinilor profesionale şi pentru ridicarea nivelului lor ideologic şi politic (participarea la diferitele forme organizate pentru îmbunătăţirea metodelor de predare, participarea la învăţămîntul politic, citirea presei, a literaturii politice, greutăţile pe care le au în muncă ş.a.) Discuţiile individuale, purtate de secretara organizaţiei de bază şi de ceilalţi membri ai biroului, ori de cîte ori este nevoie, sînt de un mare ajutor pentru biroul organizaţiei de bază în munca lui cu candidaţii de partid, fiindcă ele îl ajută să-şi întregească părerile cu privire la nivelul ideologic şi politic al candidaţilor, să le cunoască preocupările, frămîntările. Asistenţa la unele lecţii ţinute de candidaţi, la micile serbări şi manifestări organizate de aceştia cu elevii lor constituie, de asemenea, un mijloc de a urmări felul cum cresc, cum se maturizează din punct de vedere politic, un prilej de a-i sprijini în muncă.

La tot acest ajutor pe care candidaţii de partid îl primesc din partea comuniştilor din şcoală se adaugă şi dorinţa lor de a munci mai bine, pentru a dovedi prin fapte că sînt demni să intre în partid. Tovarăşa A. Chiriţă este una din cele mai active profesoare din şcoală, fiind totodată şi una din cele mai bine pregătite din punct de vedere profesional. După propriile sale declaraţii, stagiul de candidat a ajutat-o să „privească lucrurile mai adînc", să se intereseze mai mult de latura politică în activitatea sa profesională, să se orienteze mai bine în muncă. De plidă tovarăşa Chiriţă a fost printre primii profesori din şcoală care s-au angajat voluntar şi au sprijinit efectiv acţiunea de ajutorare la învăţătură a fiilor de muncitori şi de ţărani muncitori şi a copiilor cu ambii părinţi în cîmpul muncii, care a sezisat din timp necesitatea unei preocupări mai vii pentru educarea tovarăşilor din personalul administrativ şi de îngrijire şi s-a ocupat cu însufleţire de realizarea acestui lucru. Cealaltă candidată, tovarăşa Ecaterina Simionescu, face de asemenea eforturi pentru a fi la înălţimea sarcinilor sale profesionale şi politice. Grija sa pentru educarea patriotică a copiilor (prin îndrumarea lecturii lor extraşcolare, prin compoziţiile pe care le dă la limba română, prin discuţiile cu copiii despre operele marilor noştri scriitori etc.), preocuparea mereu crescîndă pentru puritatea ideologică a lecţiilor sînt mărturiile unor influenţe bune exercitate de organizaţia de partid asupra ei.

Stagiul de candidat al acestor două tovarăşe se apropie de sfîrşit. Biroul organizaţiei de bază a şi început să facă bilanţul activităţii lor politice şi profesionale. A crescut, oare, nivelul lor ideologic şi politic? Se simt elementele educaţiei comuniste în toate manifestările lor? Lecţiile ţinute de aceste profesoare reflectă grija pentru educarea tinerei generaţii în spirit comunist, pentru instruirea şcolarilor de pe poziţiile ştiinţei marxist-leniniste? Pentru tovarăşele Simionescu şi Chiriţă stagiul de candidat a fost, deci, cu adevărat folositor, sau a fost o simplă formalitate?

Iată cîteva din întrebările pe care şi le pune, în prezent, cu tot mai multă stăruinţă, biroul organizaţiei de bază. Ele îl vor ajuta să tragă concluziile generale cu privire la activitatea candidaţilor, dar şi învăţăminte pentru munca sa viitoare în direcţia creşterii şi educării viitorilor membri de partid.

Nu putem să încheiem fără să arătăm că biroul organizaţiei de partid din această şcoală are şi unele lipsuri în munca sa cu candidaţii. Astfel, ei nu a vegheat cu oamenii să nu fie supraîncărcaţi cu sarcini, fiindcă, de pildă, tovarăşei Chiriţă i s-au atribuit, credem, prea multe sarcini pe linie profesională. De asemenea, ar fi trebuit ca membrii biroului să fi asistat cu mai multă regularitate la lecţiile candidatelor de partid fiindcă aceasta i-ar fi ajutat să stabilească mai uşor măsura în care ele au crescut din punct de vedere politic şi le-ar fi dat posibilitatea să ajute pe candidaţi să-şi formeze mai repede deprinderea de a aplica în viaţă învăţăturile marxism-leninismului.

Pe viitor ar fi necesar ca biroul organizaţiei de bază să manifeste mai multă preocupare pentru primirea de noi candidaţi de partid, întrucît în şcoala medie nr. 3 din Ploeşti există destule elemente care, îndrumate cu grijă, ar putea deveni comunişti de nădejde.

MARIA DINESCU

Ora de gramatică la şcoala elementară cu limba de predare turcă, din Constanţa

DOR DE CASĂ

Îmi stăruie în minte chipul unui copil pe care l-am găsit într-o tabără, la mare, într-o după-amiază însorită de august. Mic şi grăsuţ, cu părul cafeniu cîrlionţat şi ochii negri scînteietori. Bronzat cum era, părea mai degrabă o păpuşă de ciocolată sau... un drăcuşor zburdalnic ce-şi făcuse ocupaţie din a trage fetele mai mari de codiţe.

Era în ultimele zile de şedere în tabără. Copiii îşi pregăteau cea din urmă serbare: măşti şi costume, serpentine şi confeti, feţe vesele — dar, în străfundul sufletelor, păreri de rău...

În mijlocul curţii, un profesor. Venise tocmai de la Cristurul Secuiesc să-şi ia copiii „acasă". De cum l-au văzut, şcolarii i-au sărit înainte:

— Tovarăşe profesor, aţi venit să ne luaţi? Şi cei mai mulţi l-au îmbrăţişat ori s-au prins grămadă de braţul lui; unii s-au mulţumit doar să-l mîngîie ori să-l privească îndelung. Iar bunul lor dascăl găsise pentru fiecare din ei cîte un cuvînt potrivit.

Băiatul de ciocolată — cel mai tînăr din tabără — îşi cuprinsese profesorul, atît cît îl putea cuprinde cu braţele lui mici, şi nu se mai dezlipea de dînsul:

— Tovarăşe profesor, cînd mergem acasă?

— Bine, Sándor, dar voi mi-aţi spus că a fost atît de frumos în tabără... — se miră profesorul.

— A fost frumos, dar mie mi-e tare dor de casă! Şi spuse aceasta apăsat şi cu o seriozitate mişcătoare.

Am aflat apoi că, de fapt, „casa" după care tînjea fiinţa aceea de o şchioapă era... o casă de copii! Desigur, una din multele case de copii în care se face totul pentru ca micuţii să simtă cu adevărat căldura căminului părintesc, farmecul şi bucuria copilăriei.

Printre asemenea „cămine părinteşti" nu putea fi numărată pînă de curînd casa de copii „I. C. Frimu" din Blaj. Şi pe bună dreptate, fiindcă aci unii „pedagogi" au obişnuit să bată copiii, să-i umilească şi să-i jignească. Este vorba mai ales de Marin Gheorghe, fostul director al casei, de Urian Augustin, Comşa Nicolae, Popa Irina şi Purdilă Ion. Alţii, e adevărat, nu au bătut. Dar ce folos dacă au privit cu sînge rece faptele condamnabile ale colegilor lor? Sînt şi ei vinovaţi? Desigur.

Această gravă încălcare a principiilor pedagogiei noastre noi, fireşte, nu a fost trecută cu vederea de către organele de stat. De aceea, toţi cei vinovaţi — adică toţi educatorii de la casa de copii „I. C. Frimu" din Blaj — au fost sancţionaţi. Pedepsele? Scoaterea din învăţămînt, transferul disciplinar, mustrarea cu avertisment, mustrarea.

Se înţelege de la sine că, pentru îndreptarea situaţiei, aceste măsuri trebuie să fie dublate de eforturile noului director al casei şi ale colectivului pedagogic de curînd reîmprospătat.

Prin urmare, este rîndul cadrelor didactice de la casa de copii „I. C. Frimu" din Blaj să facă tot ce depinde de ele pentru ca într-un viitor — pe care îl dorim cît mai apropiat — copiii ce le-au fost încredinţaţi spre educare, puşi în situaţia micului Sándor de la începutul povestirii noastre, să simtă şi ei „dor de casă".

A. C.

La şcoala din Valea lui Mihai

SOLUŢIA A FOST GĂSITĂ

Acţiunea de politehnizare a început la şcoala de 7 ani nr. 1 de la Valea lui Mihai încă din anii trecuţi. Sub îndrumarea cadrelor didactice elevii au făcut o serie de vizite la GAS, cu care ocazie şi-au consolidat şi completat unele cunoştinţe cu privire la cultura plantelor, la creşterea animalelor sau a păsărilor. Vizitele la SMT le-au dat posibilitatea să cunoască o serie de maşini-unelte folosite în executarea diferitelor lucrări agricole. Şcoala fiind lipsită de un teren geografic, elevii fac unele aplicaţii la observatorul meteorologic de la staţiunea de fermentare a tutunului.

Folosirea condiţiilor locale a dat posibilitate elevilor să se familiarizeze cu unele aspecte ale producţiei. Acest stadiu trebuia însă depăşit. Se impunea înfiinţarea unui atelier şcolar.

La Valea lui Mihai sînt două şcoli de 7 ani — una cu limba de predare română şi una cu limba de predare maghiară. Cînd secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Săcueni a hotărît să repartizeze şcolilor de la Valea lui Mihai unelte pentru organizarea unui atelier, conducerile acestora au fost puse în încurcătură. Nici una din şcoli nu avea spaţiul adecvat amenajării unui atelier şcolar. Şi, totuşi, o soluţie trebuia găsită.

La casa pionierilor din localitate există o sală disponibilă. Printr-o înţelegere între conducerile şcolilor şi conducerea casei pionierilor s-au instalat aci, cu uneltele primite din partea secţiei de învăţămînt, un atelier de lăcătuşerie şi unul de tîmplărie care, adăugate secţiilor existente la casa pionierilor — de ţesătorie şi aeromodelism — asigură acum elevilor de la cele două şcoli posibilitatea de a-şi forma deprinderi practice.

Dar să nu încheiem acest prim capitol înainte de a semnala şi o deficienţă. Este de neînţeles cum şcoala nr. 1 din Valea lui Mihai, care se află într-o regiune agricolă, nu are pînă la această dată un lot experimental. Ce s-ar putea face în acest sens? Ar trebui mai multă insistenţă din partea şcolii sau mai puţin dezinteres din partea sfatului popular al comunei? Probabil şi una şi alta.

ÎN FUNCŢIE DE PARTICULARITĂŢILE CLASEI

Desfăşurarea oricărei lecţii trebuie să ţină seama de conţinutul şi scopul acesteia, dar şi de particularităţile colectivului de elevi. Profesorul Gheorghe Boboc, de la şcoala nr. 1, aplică just acest principiu. Dovadă: felul cum a desfăşurat la clasa a VI-a ora de lectură literară cu tema „Arendaşul romîn" de I. L. Caragiale. Dîndu-şi seama de faptul că înţelegerea subiectului schiţei este condiţionată de cunoaşterea, în prealabil, a diferitelor categorii de personaje şi a raporturilor dintre ele, profesorul, înainte de a trece la lectura schiţei, le-a vorbit elevilor despre condiţiile de exploatare existente în trecut la sate, despre rolul arendaşilor în intensificarea acestei exploatări.

Pentru a concretiza cele spuse, profesorul a apelat la informaţiile pe care le au elevii cu privire la relaţiile din satul lor şi boierul de aci înainte de 23 August. Totodată, le-a dat indicaţii asupra ierarhiei în aparatul administrativ burghezo-moşieresc (primar, subprefect, prefect), precizînd şi funcţia acestora — de unelte ale clasei stăpînitoare.

O altă dificultate în înţelegerea schiţei „Arendaşul romîn" se leagă de caracterul oarecum complicat al desfăşurării acţiunii: nedreptăţit şi bătut de boier, Ion se plînge primarului, apoi subprefectului care-l trimite la primar, după aceea prefectului, care-l trimite la subprefect ş.a. m.d. Povestirea schiţei era necesară pentru a asigura lectura conştientă, condiţie indispensabilă a receptării emoţionale. De aceea, profesorul a povestit mai întîi schiţa şi numai apoi a trecut la lectura ei.

Încă o particularitate a schiţei lui Caragiale este aceea că autorul foloseşte în cuprinsul ei o serie de neologisme, în mare parte necunoscute de elevi. Ţinînd seama de aceasta precum şi de faptul că o parte dintre elevii clasei sînt bilingvi, profesorul a pus un accent deosebit, în cursul lecţiei, pe explicarea cuvintelor, pe exercitarea exprimării corecte.

Reproducerea orală a schiţei de către elevi (în încheierea lecţiei) a arătat că aceştia şi-au însuşit subiectul operei şi că, deci, baza de plecare către analiza conţinutului de idei al lucrării (ce urma să se facă în lecţia următoare) a fost asigurată. Fără îndoială, acestea s-au datorat, în mare parte, priceperii cu care profesorul a desfăşurat lecţia, faptului că el a ţinut seama atît de particularităţile de conţinut şi de compoziţie ale operei, cît şi de particularităţile şi de nivelul elevilor, de condiţiile specifice ale şcolii.

Lecţia n-a fost totuşi lipsită de unele stîngăcii sau scăpări (unele exprimări deficitare în cursul povestirii, aproximaţii în explicarea unor termeni sau imprecizii în stabilirea cronologiei operei lui Caragiale etc.) Am lăsat însă la o parte amănuntele, pentru a sublinia ceea ce a constituit partea pozitivă (de fapt decisivă) a lecţiei. –

IMPROVIZAŢIE

Avînd de ţinut o lecţie de caligrafie la clasa a IV-a, învăţătoarea Carolina Şichet, de la aceeaşi şcoală, după ce a împărţit caietele, a citit din carte, fără nici un fel de pregătire, un proverb pe care l-a scris apoi pe tablă. Cîţiva elevi au fost puşi să repete proverbul, după care toţi au început să-l scrie pe caiete. În vremea asta, învăţătoarea a trecut printre bănci corectînd poziţia corpului şi scrisul elevilor. A urmat enunţarea celui de al doilea proverb, care de asemenea a fost scris pe tablă. De data aceasta, învăţătoarea a cerut elevilor să explice sensul proverbului („Vede paiul din ochiul altuia, dar nu vede bîrna din ochiul său"). Explicaţiile date de elevi au fost confuze, ceea ce a arătat că e-n-au sezisat tîlcul. Învăţătoarea n-a insistat însă. A trecut mai departe şi elevii au început să scrie cel de al doilea proverb fără să-i fi pătruns semnificaţia. La fel s-a procedat şi cu cel de al treilea. Lecţia s-a încheiat cu stringerea caietelor.

Nu vom duce o discuţie amplă în legătură cu această lecţie. Ne vom opri doar la cîteva aspecte. Credem că, în primul rînd, ar fi fost bine ca proverbele să nu fie luate din carte, ci obţinute de la elevi. Aceasta cu atît mai mult cu cît elevii — mai ales cei de la ţară — pot da destule exemple din folclorul local. Ar fi trebuit, apoi, ca explicarea proverbelor să se facă prin folosirea unor exemple luate din viaţa de toate zilele, pentru ca elevii să-şi poată însuşi sensul. Ţinînd seama de particularităţile clasei, de greşelile tipice de scris ale elevilor, era necesar să se facă şi analiza unor elemente grafice. În sfîrşit, înainte ca elevii să fi trecut la scris, ar fi fost necesar ca învăţătoarea să le amintească pe scurt care trebuie să fie poziţia corpului la scris, cum trebuie ţinut caietul, tocul (şi de ce).

Lecţia trebuia încheiată prin discutarea unor caiete, prin corectarea cu întreg colectivul clasei a greşelilor celor mai generale observate în timpul desfăşurării lecţiei, după care ar fi trebuit să se dea o scurtă temă pentru acasă.

Toate aceste lucruri tovarăşa Şichet le cunoaşte. De ce nu le-a aplicat, atunci? Pentru că lecţia, nefiind gîndită dinainte (cum ar fi fost necesar) învăţătoarea a fost nevoită să improvizeze.

. . . . . .

Dacă examinarea acestor cîteva aspecte din activitatea desfăşurată la şcoala nr. 1 de la Valea lui Mihai nu este suficientă pentru caracterizarea muncii din şcoală, luată în ansamblu, ea ne permite totuşi să facem unele observaţii. Vom sublinia în primul rînd faptul că introducerea elementelor de politehnizare în şcoală nu trebuie amînată pînă cînd condiţiile necesare vor fi create „de sus". Dacă pornesc de la studierea posibilităţilor locale, dacă ştiu să folosească în chip adecvat aceste posibilităţi, pedagogii pot obţine succese importante.

Un al doilea lucru pe care trebuie să-l spunem (un lucru care, deşi bine cunoscut, realităţile ne obligă să-l amintim) este că experienţa la catedră şi calificarea pedagogului nu sînt suficiente pentru asigurarea unor lecţii de calitate. Reuşita unei lecţii, pe lîngă capacitatea şi priceperea pedagogului, presupune — ca o condiţie indispensabilă — pregătirea sa pentru lecţia respectivă.

I. ADRIAN

Folosirea manualului de către elevi

Arătînd principalele cauze care fac ca elevii să irosească un timp preţios fără a obţine rezultatele necesare în însuşirea cunoştinţelor, instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului şi Culturii referitoare la înlăturarea supraîncărcării elevilor constată că între aceste cauze se numără şi faptul că unii profesori nu-i învaţă pe elevi cum să folosească manualul, cum să muncească independent.

În adevăr, munca elevilor cu cartea, cu manualul nu trebuie să se desfăşoare la voia întîmplării, ca un lucru care se rezolvă de la sine. Este necesară în direcţia aceasta o activitate planificată şi consecvent susţinută, pentru a forma la elevi, în mod treptat, priceperea de a se descurca independent într-un text.

Cu toate acestea, există încă în şcolile noastre unii profesori care subapreciază importanţa manualului, care cred că se pot lipsi de manual în activitatea lor didactică şi că explicaţiile din clasă (în unele cazuri dictate) şi notiţele luate de elevi sînt suficiente pentru ca aceştia să-şi însuşească materia în mod temeinic. Nu sînt rare cazurile cînd elevii învaţă exclusiv după notiţele luate în clasă, pentru a reproduce apoi, cînd sînt examinaţi, întreaga lecţie cu fidelitatea unei bande de magnetofon, folosind exemplele date de profesor, succesiunea ideilor şi chiar limbajul întrebuinţat de acesta în expunere. Asemenea elevi, neutilizînd manualul în pregătirea lor acasă, nu au posibilitatea să adîncească şi să-şi lărgească cunoştinţele, să-şi formeze deprinderi de muncă independentă. Mai tîrziu, la cursurile din şcoala medie, din învăţămîntul superior sau la orice fel de alte cursuri ei vor întîmpina mari dificultăţi în consultarea bibliografiei, în alcătuirea unui conspect etc. Dacă elevii nu sînt deprinşi din timp să folosească în studiul lor manualul vor apare, în mod inevitabil, anumite lipsuri în dezvoltarea lor intelectuală, în formarea unui limbaj ştiinţific bogat în noţiuni şi variat în expresii.

Manualul trebuie să fie în primul rînd o importantă călăuză în pregătirea ştiinţifică şi metodică a profesorului. Pe lîngă materialul bibliografic corespunzător, în pregătirea sa pentru lecţii profesorul trebuie să consulte cu seriozitate şi conţinutul manualului.

Dacă profesorul constată că manualul conţine greşeli de fond, el trebuie să le semnaleze elevilor şi să le îndrepte încă de la începutul anului sau, cel puţin, în timpul lecţiei, pentru a evita crearea unor confuzii în mintea acestora. De asemenea, trebuie corectate unele greşeli strecurate în desenele din manual. Toată această activitate preliminară a profesorului este menită să uşureze munca elevilor cu manualul. Dar el nu se poate mulţumi cu atît. Este necesară o îndrumare atentă, minuţioasă, care să înceapă cît mai din vreme.

Îndrumarea elevilor în această direcţie trebuie să înceapă încă de la lecţiile din clasele a III-a şi a IV-a. În aceste clase însăşi citirea explicativă folosită de învăţători dă elevilor primele indicaţii privitoare la felul cum trebuie folosit manualul. Această activitate trebuie continuată însă în clasele următoare.

Plecînd de la constatarea că elevii învaţă mai uşor şi mai bine acasă dacă au înţeles pe deplin materialul expus în clasă, tovarăşa Irina Bulzan, profesoară la şcoala medie nr. 5 din Timişoara, se preocupă, înainte de toate, de calitatea explicaţiilor ei. Ştiind apoi că notiţele sînt un important mijloc auxiliar în munca independentă a elevului, profesoara controlează din cînd în cînd, în timpul lecţiei, felul cum elevii iau notiţe şi le arată, totodată, cum trebuie folosite acestea alături de manual: trebuie citite în primul rînd notiţele — care cuprind însă numai părţile esenţiale ale lecţiei — şi apoi va urma studierea textului din manual. Pentru a împiedica pe elevi să folosească în pregătirea lecţiilor numai notiţele luate în clasă, profesoara le cere să cunoască întotdeauna şi exemplele, figurile sau planşele din manual, să răspundă la chestionarul de la sfîrşitul lecţiilor, iar ca teme pentru acasă dă adeseori probleme sau lucrări practice ce se pot rezolva cu ajutorul manualului. Pentru a combate obiceiul unor elevi de a învăţa „cuvînt cu cuvînt", tov. Bulzan cere de multe ori ca aceştia să-şi expună cunoştinţele după un alt plan decît cel din manual.

Şi tovarăşa Lucreţia Ţenchea, profesoară la şcoala medie nr. 10 din Timişoara, este preocupată de a găsi metodele cele mai potrivite spre a forma la elevi priceperea de a folosi manualul. Astfel, de pildă, ea a ţinut la începutul anului şcolar o lecţie cu tema: „Cunoaşterea manualului de ştiinţe naturale şi cum trebuie să muncim cu el." De asemenea, ea a organizat în mai multe rînduri citiri explicative în legătură cu unele paragrafe sau lecţii care ar fi putut să ridice în faţa elevilor anumite dificultăţi. A folosit procedeul acesta, de pildă, la unele capitole ale botanicii în clasa a V-a, la lecţiile despre fotosinteză, fecundaţie etc.

Dacă profesorul constată că în clasă mai există elevi care nu şi-au însuşit încă deprinderea de a munci independent cu manualul, atunci, în cadrul unor consultaţii individuale (după terminarea orei sau vizitînd elevii acasă) le arată acestora cum trebuie să-l folosească.

În timpul vizitelor acasă la elevi, tov. Ţenchea, îndrumînd şi controlînd studiul individual al acestora, a observat că mulţi dintre ei îşi încep pregătirea cu executarea temelor pentru acasă, pentru ca abia apoi să studieze lecţia cu ajutorul notiţelor şi manualului. Ea le-a arătat că studiul individual trebuie început cu cercetarea notiţelor, urmat cu studierea manualului şi terminat cu executarea temelor pentru acasă.

Aplicînd aceste metode şi altele care depind în mare măsură de iniţiativa şi spiritul creator al fiecărui profesor în parte, vom reuşi ca şi pe calea aceasta să înlăturăm supraîncărcarea elevilor şi — ceea ce este deosebit de important — să le formăm deprinderi temeinice de muncă individuală.

IOAN PETRAŞCU
Timişoara

Diriginţa şi părinţii

(Urmare din pag. 1)

pilul acasă în asemenea împrejurări.

— Situaţia copilului dvs. ar trebui să vă dea mai mult de gîndit. Dacă pe primul trimestru a avut o situaţie de ajuns de bună, acum ea s-a înrăutăţit. E căzut la şase materii.

Părinţii au făcut ochi mari la cele auzite. Marin se lăuda că învaţă bine, şi părinţii îl crezuseră. Au început de îndată mustrările, ameninţările.

— Am să-l bat! — ameninţa mama.

Diriginta a avut prilejul de data aceasta să le vorbească părinţilor ceva despre căile de educare a fiului lor. Le arătă că această situaţie nu se îndreaptă prin bătaie — cum, de altfel, nu se poate îndrepta prin bătaie nici o altă situaţie. I-a făcut să înţeleagă că principalii vinovaţi de toată această poveste sînt în primul rînd ei, care nu dau cu lunile pe la şcoală, cred fără să controleze tot ce le spune copilul şi, mai mult, îl opresc ei înşişi de la îndatoririle şcolare. I-a sfătuit să vie mai des la şcoală, să urmărească zilnic comunicările pe care le fac profesorii în caznetul elevului. Le-a promis că şi ea, la rîndul ei, va urmări în mod special comportarea lui Marin şi atitudinea lui faţă de învăţătură.

Tovarăşa Negoescu l-a chemat apoi pe Marin şi a început să stea de vorbă cu el despre felul cum îşi pregăteşte lecţiile, despre locul lui de muncă. Răspunsurile copilului au nemulţumit-o. Îndrumările ei nu erau respectate de elev. Nu avea nici un program, nici nu se gîndise că trebuie să-şi rezerve timp pentru învăţătură. Dimineaţa (Marin are ore de clasă după amiază) nu-şi începe lecţiile înainte de ora 10, fiind ocupat cu treburi gospodăreşti sau cu joaca. Era clar că părinţii nu se preocupau să-i organizeze un regim raţional. Diriginta le-a recomandat cum să procedeze pentru ca treburile gospodăreşti să nu-l împiedice de la pregătirea lecţiilor.

S-a oprit, desigur, şi asupra necesităţii de a lăsa copilului timpul necesar odihnei şi jocului.

Discutînd despre notele lui, Marin a arătat că la geometrie are note slabe fiindcă-i lipseşte manualul. Tatăl a găsit însă repede soluţia: „o să se ducă la colegul lui din vecini să-şi scrie exerciţiile".

— Nu-i suficient — a observat ea. Geometria nu se poate învăţa copiind în fugă exerciţiile. Copilul are nevoie de manual, trebuie să înveţe pe îndelete şi cu atenţie.

Calmul dirigintei, vorbele ei serioase şi cumpănite n-au rămas fără efect asupra părinţilor. Ei au înţeles că au greşit şi şi-au manifestat hotărîrea de a-şi schimba atitudinea.

Părinţii şi-au dat seama că diriginta are dreptate în tot ce spune. Acum păreau necăjiţi, îngrijoraţi că situaţia copilului lor nu este mulţumitoare. Tovarăşa Negoescu i-a încurajat, arătîndu-le că băiatul e deştept şi capabil, şi că, dacă vor acorda mai multă grijă pregătirii lui, felului cum se poartă, lucrurile vor merge, fără îndoială, bine.

Cînd diriginta a plecat din casa familiei lui Marin, feţele se înseninaseră. Părinţii erau bucuroşi de încurajarea primită şi de hotărîrile pe care le luaseră ei înşişi, iar diriginta — de gîndul că o problemă ce păruse grea pornise pe drumul unei rezolvări firesc şi sigure.

COMENTARII

Teză, extemporal, lucrare de control

Unii profesori spun **lucrare scrisă de control final**, alţii **teză**; unii folosesc termenul de **extemporal**, alţii expresia **lucrare scrisă de control curent**. În cataloage, la rubrica respectivă scrie „Nota la teză". În instrucţiunile M.I.C. privind înlăturarea supraîncărcării se spune cînd **teză**, cînd **lucrare scrisă trimestrială**.

De ce două forme pentru o singură idee?

Poate că termenul de **teză** nu este cel mai propriu — şi în plus are dezavantajul de a fi un omonim. Este ştiut că limba, în tendinţa ei spre maximum de precizie, procedează prin diferenţiere. Dar tot o tendinţă a limbii este şi aceea de a elimina formele greoaie, de a prefera termenii care sintetizează ideea. Această a doua tendinţă capătă, se pare, mai mult adeziunea omului de azi, întrucît ea corespunde orientării sale spre simplitatea formelor, spre economie de mijloace.

Argumentele — pentru una sau alta din forme — se pot înmulţi. Nu există însă, credem, nici un argument care să pledeze pentru folosirea ambelor forme. N-ar fi oare timpul să ne decidem pentru una din ele?

Numai cei buni?

Majoritatea profesorilor — observa pe bună dreptate un inspector — pun întrebări, cu prilejul fixării cunoştinţelor, numai elevilor buni. Şi nu numai atunci cînd asistă cineva la lecţie, ci deobicei.

De ce? Pentru că e mai comod.

„Nu — vor protesta unii — nu pentru că e mai comod, ci pentru că în fixare profesorul urmăreşte să extragă esenţialul dintr-o lecţie, să organizeze eventual materialul predat într-o altă ordine, să-l sintetizeze. Toate acestea impun profesorului să apeleze la cei mai buni elevi din clasă".

Într-adevăr, în fixare pedagogul sintetizează, împreună cu clasa, ceea ce este esenţial în lecţie. Dar acesta nu este singurul rost al fixării. Printre altele, fixarea urmăreşte şi precizarea cunoştinţelor, lămurirea a ceea ce a rămas neclar pentru elevi. Totodată, momentul fixării îl ajută pe profesor să-şi dea seama dacă toţi elevii au înţeles lecţia. Or, cum se poate asigura profesorul de acest lucru dacă antrenează în fixare numai pe elevii buni? Procedînd astfel, el nici nu poate controla dacă elevii mijlocii sau mai slabi au înţeles lecţia, nici nu-i poate ajuta să-şi clarifice anumite chestiuni. Consecinţele sînt cunoscute: un elev care la sfîrşitul orei este neclarificat asupra conţinutului lecţiei întîmpină dificultăţi în munca sa de acasă şi rămîne de multe ori cu goluri în cunoştinţe.

După cele spuse, credem că nu mai trebuie să insistăm asupra soluţiei. Pentru a se asigura că toţi elevii au înţeles lecţia şi pentru a-i putea ajuta, pentru a contribui şi pe această cale la evitarea supraîncărcării, profesorul trebuie să antreneze în fixarea cunoştinţelor întreaga clasă şi în deosebi pe elevii mijlocii sau mai slabi. Da, în special pe aceştia din urmă.

A. I

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Școlile Indiei

În momentul eliberării de sub jugul colonial, India, deși purtătoare a unei tradiții milenare de cultură, moștenea în toate domeniile vieții economice și sociale o situație deosebit de grea. Ea se numara printre țările cu procentul cel mai mare de analfabeți, cu un numar foarte scăzut de instituții de învățămînt. In aceste condiții, una dintre primele sarcini care s-au pus în fața poporului indian, a guvernului Indiei, a fost aceea a ridicarii imediate a nivelului de cultura al maselor, a organizarii unei rețele cît mai largi de școli.

Pentru a ilustra succesele repurtate în ultimii ani în domeniul învățamîntului în Republica India, este suficient sa analizam datele statistice publicate de Ministerul Învățamîntului al Indiei, date care scot în evidență și perspectivele de viitor ale dezvoltarii învățamîntului. In anul școlar 1947—1948, procentul copiilor între 6—11 ani cuprinși în rețeaua de învățamînt era de 30%. El a crescut în 1950—1951 la 42%, în 1955—1956 la 51%, iar în 1960—1961 va ajunge la 62,7%.

Creșterea vertiginoasă a numărului de elevi din școlile elementare în India este evidentă. In cursul unui singur an — 1953—1954, de pildă — numarul total al copiilor între 6—11 ani cuprinși în școli a crescut de la 17.607.000 la 21.256.000. Constituția adoptată în 1950 prevede „asigurarea de către stat a învățamîntului elementar obligatoriu și gratuit pentru toți copiii pînă la vîrsta de 14 ani. în cei zece ani următori de la data proclamării constituției".

Învățămîntul de toate gradele a fost organizat în India dupa principii progresiste, științifice. Copiii între 3—6 ani sînt încadrați în grădinițe de copii, cei între 6—11 ani în școli elementare cu o durată de 5 ani, cei între 11—14 ani în școli secundare cu o durată de 3 ani, copiii între 14—17 ani învață fie în așa numitele școli superioare, fie în școli tehnice superioare, fie în școlile secundare de cultură generală avînd o durata de 3—4 ani. Există de asemenea un curs intermediar, de un an, pre-universitar care pregătește elevii pentru a intra în învățămîntul superior, organizat la rîndul său în colegii și universități.

Potrivit datelor recensămîntului din 1954, numai la trei ani dupa eliberare în Republica India existau 426 grădinițe de copii, 239.267 școli elementare, 16.253 școli secundare, 9.531 școli superioare, 803 școli pedagogice, 1.790 școli tehnice și profesionale, 85 școli pentru copii înapoiați, 39.965 școli pentru adulți, 4.205 alte școli speciale, 613 colegii de știința și artă, 61 colegii pedagogice, 191 colegii tehnice și profesionale, 87 colegii speciale, 113 institute de cercetari și 33 universități. Numărul celor care frecventeaza cursurile instituțiilor de învățămînt de toate gradele din India este foarte mare, cifrîndu-se la peste 31.000.000 de elevi și studenți.

Rezultatele dezvoltării învățămîntului în India sînt convingator ilustrate și de progresele realizate în ceea ce privește reducerea numărului mare de analfabeți.

O atenție deosebită se acordă pregătirii cadrelor didactice. O situație specifica Indiei este aceea că în numeroase școli elementare cadrele didactice n-au încă studii de specialitate. Astfel, numai 389.000 din învățatorii școlilor elementare au studii de specialitate, față de 234.000 fără asemenea studii. Numai 151.000 cadre didactice din școlile secundare au studii de specialitate, față de 119.000 fără studii speciale. Această situație, care începe a fi lichidata, a fost determinată de necesitatea de a crea, în primii ani de existența ai Republicii India, un numar cît mai mare de școli, tocmai pentru a lichida într-un răstimp scurt înapoierea la care a fost condamnată India de către colonialiști.

In prezent, guvernul Indiei depune eforturi susținute pentru a ridica învățămîntul la un nivel înalt, demn de luminoasele tradiții de cultură ale poporului indian. Alocarea unor sume importante din bugetul statului pentru nevoile învățămîntului dovedește că politica de pace a guvernului și poporului indian are legături strînse cu politica ridicării culturale și științifice a Republicii India.

J. CLEJAN

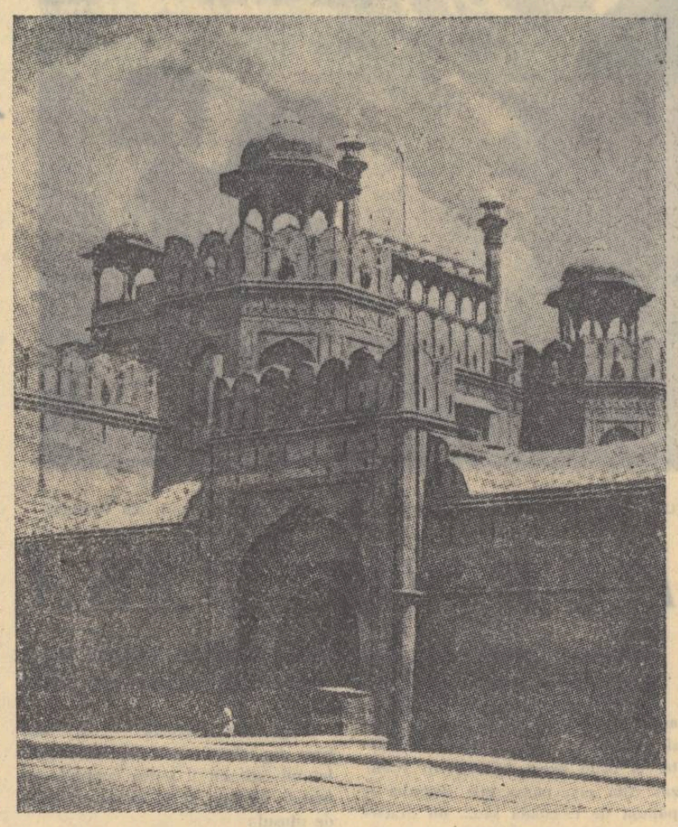

Poarta principală a Fortului Roșu, unul din cele mai impunătoare monumente din Delhi, construit la începutul secolului XVII. Într-una din pietele Fortului Roșu a avut loc duminică mitingul cetățenesc în cinstea președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, Chivu Stoica.

Din R. P. Albania

Înainte de eliberare, în R. P. Albania nu existau decît două școli normale. În prezent 10 școli pedagogice formează cadrele necesare învățămîntului public albanez. Tot după eliberare s-au creat pentru prima dată două institute superioare pedagogice de 2 ani pentru formarea profesorilor la clasele V—VII, și Universitatea de stat din Tirana, care formează cadre didactice pentru școlile medii.

În școlile elementare de 7 ani și medii sînt acum 7200 pedagogi față de 1680 cîți erau în 1938.

La Tirana funcționează un institut pentru perfecționarea cadrelor didactice, care contribuie mult la ridicarea nivelului profesional al profesorilor albanezi. În principalele orașe ale țării se găsesc cabinete pedagogice pe lîngă care își desfășoară activitatea cercurile pedagogice ale profesorilor.

Datorită grijii Ministerului Învățămîntului și Culturii din R. P. Albania, la Tirana apare o revistă lunară care tratează probleme de învățămînt.

Predarea educației fizice în discuția profesorilor

În zilele de 7 și 8 martie a. c. au avut loc în Capitală dezbaterile primei conferințe pe țară a profesorilor de educație fizică privind problemele gimnasticii școlare. La conferință au participat și antrenori, reprezentanți ai secțiilor de învățămînt și cultură regionale, directori de școli, conducători de instituții și cluburi sportive, medici sportivi, părinți etc.

In cuvîntul de deschidere, rostit de tov. S. Baranyi, directorul educației fizice școlare din M.I.C., a fost subliniată importanța conferinței pentru îmbunatățirea conținutului și metodicii lecțiilor de educație fizica în școli. In continuarea lucrărilor a fost prezentata o informare asupra gimnasticii în învățămînt și au fost expuse referatele „Conținutul lecțiilor de gimnastică la orele de curs" și „Specializarea sportiva timpurie în gimnastică".

Animați de dorința de a contribui cu bogata lor experiență la clarificarea problemelor privind practicarea gimnasticii în școli, participanții la conferință au făcut propuneri valoroase pentru îmbunătățirea acestei actvități. Pornind de la faptul că numărul de ore rezervate educației fizice, atît la clasă cît și la colectivul sportiv, este insuficient și nu satisface pe deplin cerințele dezvoltării fizice a elevilor, numeroși participanți la conferință au propus mărirea numărului de ore rezervate educației fizice și sportului, în vederea întăririi sănătății elevilor, a dezvoltării lor armonioase, a formării unei ținute corecte.

Tov. Silvia Negreanu, Elvira Chivulescu și alții au arătat necesitatea ca anual să fie organizate conferințe ale profesorilor de educație fizică, pentru a prilejui un schimb de experiență mai largă în domeniul educației fizice școlare.

Una din problemele mult dezbătute de participanții la conferință a fost problema luptei împotriva supraîncărcării elevilor. Profesorii Marin Trincă, Romulus Spirescu, Gheorghe Mătușă, tovarășii Ștefan Gherciu și Ion Andriță, părinți ai elevilor au arătat că educația fizică bine organizată nu numai că nu supraîncarcă activitatea elevilor ci, dimpotrivă, contribuie la îmbunătățirea procesului de învățămînt prin întărirea sănătății și mărirea capacității de muncă a elevilor, prin alternarea efortului intelectual cu cel fizic, prin organizarea rațională a timpului lor liber etc. Este greșit însă ca același elev să facă parte din mai multe secții pe ramuri de sport, sau să fie antrenat în același timp și într-o echipă pe ramuri de sport și într-o echipă de dansuri, de cor, de teatru etc. Supraîncărcarea rezultă uneori și din repartizarea nejustă a orelor de educație fizică și sport, repartizare care ține seama de interesele și timpul liber al profesorului, în loc să aibă în vedere în primul rînd necesitățile elevilor.

Arătînd rezultatele pozitive pe care le-a dat experimentarea predării educației fizice la clasele I—IV de către cadre calificate, tov. Ileana Jipa, Felicia Pap și alți vorbitori au propus ca acest procedeu să fie generalizat, ca orele de educație fizică să fie predate de cadre calificate la toate clasele I—IV. Numeroși profesori de educație fizică, printre care tov. Petre Dungăciu, Anton Ionescu și alții, au arătat că în activitatea lor practică au nevoie de un organ metodic, de o revistă de specialitate care să-i ajute să-și îmbunătățească munca. Într-adevăr, dezvoltarea actuală a educației fizice școlare ridică necontenit probleme noi și complexe care fac necesară editarea unei reviste de specialitate.

A fost discutată, de asemenea, problema mai bunei organizări a predării educației fizice în clasele VIII—XI în condițiile învățămîntului mixt, arătîndu-se unele lipsuri existente în această privință. Majoritatea celor care au luat cuvîntul au propus să se asigure predarea separată a educației fizice în clasele mari, cu programe separate pentru băieți și fete.

In încheierea lucrărilor conferinței a luat cuvîntul tov. S. Baranyi, directorul educației fizice școlare din M.I.C., care a prezentat concluziile pe marginea discuțiilor purtate. Subliniind că gimnastica este mijlocul de bază al educației fizice, vorbitorul a reliefat faptul că practicarea gimnasticii sportive trebuie făcută pe baza unei pregătiri fizice generale corespunzătoare cerințelor pe care le ridică efectuarea exercițiilor la aparatele de gimnastică sportivă. În legătură cu specializarea timpurie în gimnastică, s-a arătat că aceasta înseamnă practicarea predominantă a unui sport de la o vîrstă cît mai mică, respectînd sarcinile și principiile generale ale educației fizice. Specializarea — indiferent la ce vîrstă începe și indiferent de sport — trebuie precedată de o pregătire fizică generală multilaterală, pe care o asigură în primul rînd gimnastica de bază. Specializarea timpurie se realizează astfel treptat, datorită pregătirii fizice generale în cadrul căreia elevii primesc primele noțiuni și deprinderi asemănătoare sau specifice gimnasticii sportive.

In continuare vorbitorul a arătat că lucrările conferinței au fost rodnice. In cadrul lor s-au ridicat cu competență și pricepere probleme importante ale predării gimnasticii. Este îmbucurător faptul că majoritatea soluțiilor propuse la conferință s-au bazat pe rezultatele muncii practice a profesorilor, pe experiența lor.

Prof. TRAIAN PREDEȚEANU

AU APĂRUT revistele:

Cercetări filozofice
nr. 6, 1957

Studii
revistă de istorie
nr. 6, 1957

★

Limba română
nr. 1, 1958

IN SUMAR:

D. MACREA: Opera lingvistică a lui Alexandru Philippide

V. N. RIBALKA: Despre mijloacele de redare a complementului circumstanțial de mod în limba română contemporană.

GH. BULGAR: Lexicul limbii literare și jargonul la 1844.

I. GHEȚIE: Aspecte stilistice ale verbului la N. Filimon.

LAURA VASILIU: Greșeli de limbă în „Revista de pedagogie".

CONSTANT MANECĂ: Contribuția specialiștilor sovietici în domeniul lingvisticii romanice.

I. POPESCU: Limba română în învățămîntul mediu.

STELA TOMA: Sesiunea științifică a Institutului de lingvistică din București.

RECENZII

NOTE BIBLIOGRAFICE

Conferința pedagogilor cehoslovaci de la sate

Recent a avut loc la Praga cea de a patra conferință a pedagogilor de la sate. Conferința s-a întrunit pentru a discuta cum anume contribuie învățatorii de la sate și de la orașe la construirea agriculturii socialiste prin munca lor cultural-politică și educativă în rîndurile populației sătești și pentru a stabili noile sarcini ce revin învățătorilor în perioada în care ritmul de dezvoltare a agriculturii socialiste crește considerabil. Conferința a stabilit legătura directă între munca educativă a pedagogilor și efortul general al poporului în lupta pentru socialism.

Așa cum arată rezoluția adoptată la conferință, agricultura socialistă are nevoie neapărată de tineret. Tineretul trebuie atras în nobila muncă de transformare socialistă a agriculturii. Un mare rol în această acțiune îl au învățătorii și profesorii. Școala trebuie să crească oameni bine pregătiți, cu dragoste și respect pentru munca agricolă, pentru istoria satului natal și pentru ridicarea sa economică și culturală.

Trebuie reținut deci faptul — subliniat cu insistență atît în referatul prezentat de tov. Frantisek Kahuda, ministrul Învățămîntului și Culturii, cît și în discuțiile participanților la conferință — că munca de educație și culturalizare la sate nu este un scop în sine, ci trebuie privită în cadrul complex al unei acțiuni cu scopuri practice evidente: crearea unui tineret nou, sănătos, capabil să întărească din toate punctele de vedere munca în agricultură și, în primul rînd, cooperativele agricole.

În momentul de față, o sarcină concretă și imediată a învățămîntului cehoslovac este îmbunătățirea pregătirii politehnice a elevilor din școlile de cultură generală de la sate, prin familiarizarea acestora cu principiile tehnico-științifice ale producției agricole. În vederea rezolvării acestor probleme a fost organizată colaborarea între Ministerul Învățămîntului și Culturii și Ministerul Agriculturii și Gospodăriilor Silvice, precum și între unitățile subordonate lor. Potrivit înțelegerii între cele două ministere, direcțiile agricole și silvice ale consiliilor comitetelor naționale regionale, în colaborare cu direcțiile de învățămînt și cultură ale acestor consilii organizează cursuri de perfecționare pentru pedagogii din școlile sătești, cu scopul de a-i ajuta să cunoască mai aprofundat lucrările agricole. De asemenea, se organizează schimbul de experiență între profesorii din școlile agricole și silvice și profesorii din școlile sătești de cultură generală. Elevilor din clasele IX—XI ale școlilor medii li se asigură posibilitatea de a face practică în întreprinderile agricole socialiste și în S.M.T.-uri.

Un important mijloc de educație este formarea brigăzilor de elevi și participarea elevilor, în timpul vacanțelor, la munca de folos obștesc. În felul acesta tineretul are posibilitatea de a cunoaște direct viața și munca cooperativelor agricole sau a fermelor de stat, de a veni în contact direct cu lucrătorii în timpul muncii, învățînd de la ei ce înseamnă ajutorul tovărășesc și colaborarea, atitudinea justă față de munca fizică și față de rezultatele acesteia. De aceea este necesar ca fiecare brigadă să fie temeinic pregătită din toate punctele de vedere.

N-ar fi însă just ca școlile să se limiteze, în această acțiune, numai la formele tradiționale. Trebuie asigurată varietatea în desfășurarea muncii de pregătire a tineretului pentru munca agricolă. Ministerul Învățămîntului și Culturii al R. Cehoslovace se gîndește la metode corespunzătoare care să ridice această activitate pe o treaptă mai înaltă, să-i dea mai multă libertate, în sensul ca școala să poată folosi beneficiile materiale provenite din această activitate, cel puțin în parte, pentru nevoi proprii cum ar fi, de pildă, îmbunătățirea alimentației elevilor. În felul acesta tineretul va vedea că munca lui nu este numai interesantă și instructivă, ci și avantajoasă.

De asemenea, în scopul stimulării interesului tinerilor pentru munca agricolă și totodată pentru a li se da posibilitatea să-și însușească o mai înaltă calificare pentru munca în agricultură, începînd cu anul școlar 1958—1959 va fi introdus un curs de doi ani cu privire la creșterea păsărilor și animalelor. Această formă de învățămînt va fi organizată pentru tinerii care vor pleca să lucreze în agricultură după absolvirea învățămîntului obligatoriu. Învățămîntul se va desfășura sub conducerea unor cadre de specialitate și a unor pedagogi calificați. Timpul de învățătură va fi consacrat, în proporție de două treimi, instruirii practice, rezervîndu-se numai o treime învățămîntului teoretic. Vor fi înființate de asemenea școli agricole de ucenici, care vor avea caracterul unor școli obișnuite în sistemul învățămîntului agricol pe întreaga țară și care vor da elevilor lor și pregătirea teoretică necesară.

★

Învățătorul — a subliniat în referatul său la consfătuire tov. Frantisek Kahuda — este unul din principalele instrumente în transformarea socialistă a societății cehoslovace.

În scrisoarea pe care a adresat-o conferinței, tov. Novotny, președintele Republicii Cehoslovace, arăta că în îndeplinirea celui de al doilea plan cincinal, în asigurarea bazei tehnico-materiale a societății socialiste satul trebuie să se afle și el în frunte.

Rezoluția adoptată de cea de a patra conferință a pedagogilor de la sate din R. Cehoslovacă — sinteza lucrărilor conferinței — spune, printre altele: „Legătura între dezvoltarea economiei și nivelul conștiinței poporului impune organizarea consecventă a activității educativ-politice și culturale la sate. La această muncă este chemat, în primul rînd, învățătorul. El își desfășoară munca sub îndrumarea organelor și organizațiilor de partid și are la dispoziție bibliotecile, cinematografele, radio-ul, televiziunea și alte forme corespunzătoare ale muncii de propagandă și agitație".

De asemenea, rezoluția arată că învățătorul trebuie să ducă o muncă educativă multilaterală și trebuie să-și aducă contribuția în toate sectoarele vieții sătești. Profesoarele au datoria ca, sub îndrumarea organizațiilor de partid și în colaborare cu celelalte organizații obștești și instituții culturale să ajute femeile de la sate să se lepede de prejudecățile și concepțiile retrograde cu privire la viață, să le sfătuiască și să le sprijine în conducerea menajului, în educarea copiilor etc.

Uniunii sindicatelor salariaților din învățămînt și instituțiilor științifice care organizează mișcarea învățătorilor de la sate le revine o sarcină importantă: aceea de a atrage în sprijinul satului nu numai pe toți învățătorii sătești, dar și pe profesorii școlilor de la orașe, personalul didactic din învățămîntul superior, oamenii de știință etc. de a dirija munca lor în concordanță cu nevoile concrete ale satului.

Organizată de Uniunea sindicatelor din învățămînt și instituțiile științifice din Cehoslovacia, conferința pedagogilor din școlile sătești — la care au asistat, printre alții, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Michel Bukuta, reprezentantul Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, Zdenek Urban, reprezentantul Comitetului Central al Partidului Comunist Slovac, Iulius Lihacky etc. — s-a bucurat de o largă participare a pedagogilor (10—15 delegați de fiecare regiune) și s-a desfășurat în condiții cu adevărat creatoare. Lucrările ei prezintă un indiscutabil interes teoretic și practic și se vor face simțite cu intensitate în activitatea viitoare a pedagogilor din școlile sătești ale Cehoslovaciei.

G. J.

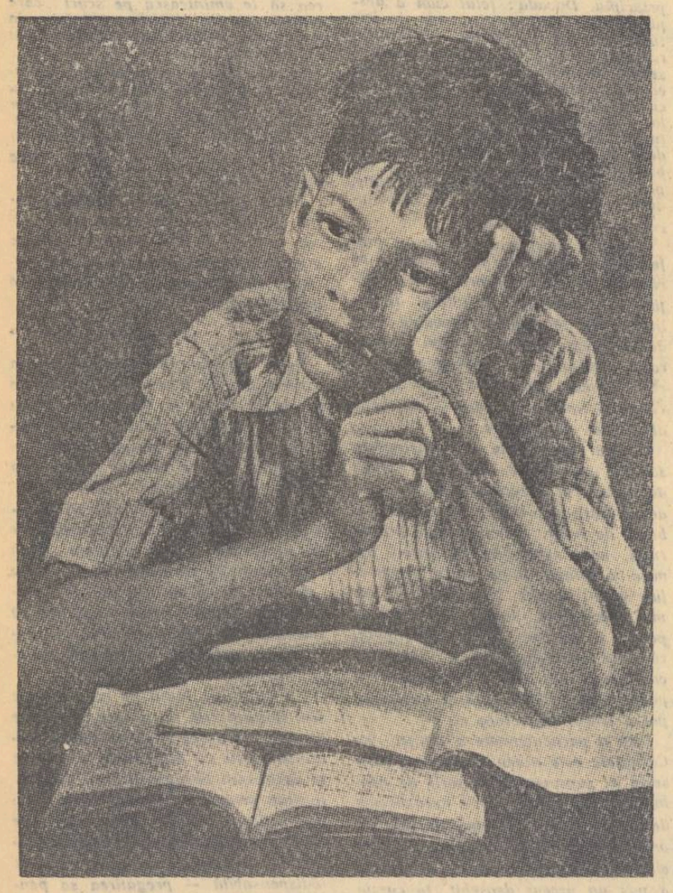

„Poate să existe o soluție și mai bună" — gîndește micul indian pregătindu-și lecția.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

Cercurile de pionieri au un rol important în organizarea activității extrașcolare a pionierilor și în dezvoltarea aptitudinilor acestora. Interesul crescînd al pionierilor pentru formele muncii extrașcolare cer celor ce lucrează în cercurile de pionieri să îmbogățească neconținut conținutul activității în aceste cercuri, să folosească forme și metode cît mai variate de muncă.

Pentru a ne îndeplini cît mai bine aceste sarcini, noi, activiștii de la Casa pionierilor din Sighișoara, am căutat să cunoaștem și să folosim experiența pozitivă a unor instituții similare din U.R.S.S. și din țările de democrație populară. În prezent întreținem strînse legături cu palatele pionierilor din Moscova, din Leipzig și din Budapesta. Schimbul de experiență cu aceste instituții ne ajută să desfășurăm cu copiii o activitate recreativă, atrăgătoare și plină de conținut educativ.

De pildă, de la Palatul pionierilor din Moscova am primit discuri pentru montarea unor spectacole de balet, albume cu vederi, material documentar. În cadrul acestui schimb de experiență am urmărit o serie de probleme concrete, cum ar fi: contribuția casei de pionieri la ridicarea nivelului muncii organizației de pionieri, educarea comunistă a pionierilor în cadrul activității din casa de pionieri, aportul desenului în realizarea învățămîntului politehnic etc. De altfel, cu privire la unele probleme ale muncii în rîndurile pionierilor ne-am adresat și unuia din institutele Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., care ne-a dat lămuririle corespunzătoare. Astfel, profesorul Tudor Tudor, care lucrează în cadrul casei noastre, a trimis acestui institut material documentar în legătură cu activitatea pionierilor la cercurile de pictură și sculptură, care a fost apreciat pozitiv, primind în același timp materiale privind conținutul și metodele de predare a desenului, familiarizarea copiilor cu artele plastice, precum și o tematică model a cercurilor de artă plastică din cadrul caselor de pionieri din U.R.S.S. Pe baza acestor materiale cercul de pictură și sculptură al casei noastre și-a putut îmbunătăți mult activitatea.

Începuturile legăturilor noastre cu casele de pionieri din R. D. Germană au fost prilejuite de vizita pe care ne-a făcut-o scriitorul german Walter Hering în 1956. Am întocmit atunci un album cu fotografii și 25 de diapozitive privind activitatea pionierilor în diferitele cercuri ale casei noastre, pe care scriitorul Walter Hering le-a transmis Palatului pionierilor din Leipzig. De atunci, între Casa de pionieri din Sighișoara și Palatul pionierilor din Leipzig a început un permanent schimb de scrisori și albume, de corespondență între pionieri, între profesorii conducători de cercuri și între conducerile celor două instituții. Treptat, relațiile de prietenie cu Palatul pionierilor din Leipzig s-au adîncit, prilejuind un permanent schimb de experiență. Astfel, am primit din partea Palatului pionierilor din Leipzig documentație metodică și științifică cu privire la activitatea în cercuri și la munca educativă, broșuri editate de secția de educație politică de masă cu privire la acțiunile organizate pentru instructorii de pionieri, pentru activul pionieresc și pionieri, planuri de muncă anuale și de perspectivă. Acest material ne-a fost de un real ajutor. Am putut să cunoaștem în felul acesta cum se muncește în cercurile practice și distractive ale Palatului pionierilor din Leipzig, atenția care se acordă realizării învățămîntului politehnic și asigurării bazei materiale a cercurilor practice.

Profesoara Claudia Avachian, conducătoarea cercului de balet de la Casa de pionieri din Sighișoara, care a pregătit o serie de spectacole, ține o strînsă legătură cu colega ei de la Leipzig, împărtășind acesteia experiența sa în confecționarea costumelor, decorurilor etc. La rîndul său, tov. Avachian a învățat din activitatea cercului de balet de la Leipzig să pună mai mult accent pe gimnastica artistică și ritmică și pe valorificarea folclorului național.

Am primit materiale interesante și de la Palatul pionierilor din Budapesta, cu care întreținem de asemenea legături strînse.

Folosind schimbul de experiență cu instituțiile pionierești din U.R.S.S. și țările de democrație populară am reușit să îmbunătățim munca de educare comunistă a pionierilor, să desfășurăm în mijlocul lor o activitate mai bogată, mai interesantă.

Credem că ar fi necesar să se extindă și să se adîncească legăturile și schimbul de experiență între casele de pionieri din țara noastră și cele de peste hotare. Folosind cu pricepere experiența caselor de pionieri din U.R.S.S. și din țările de democrație populară vom contribui la îmbunătățirea muncii din casele noastre de pionieri, pentru ca ele să devină adevărate centre metodice pentru activitatea pionierească.

MIRCEA BALTESCU
profesor fruntaș
Sighișoara

Cum înțeleg unii inspectori să îndrumeze cadrele didactice

PROFESORUL: — Ați plecat, tovarășe inspector, și nu mi-ați spus nimic despre lecția la care ați asistat.
INSPECTORUL: — Dumitale? Voi spune eu celor de la secție!

(Desen de I. DORU)

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei. Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 463 — Vineri 21 martie 1958 — 4 pagini 25 bani

In acest număr:

- *LECTURILE PEDAGOGICE IN SESIUNI REGIONALE.*
- *DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE.*
- *DE CE MERG PROST LUCRURILE LA SCOALA DIN PODUL ILOAIEI?*
- *FORMAREA REPREZENTARILOR LA LECȚIILE DE ARITMETICA.*
- *INDRUMATOARE METODICE DE SPECIALITATE.*
- *MANUALUL DE FIZICA PENTRU CLASA A IX-a.*
- *SCOALA CENTRALA PEDAGOGICA PENTRU MINORITATI NAȚIONALE DIN R. D. VIETNAM.*
- *CADRE PENTRU INDUSTRIA MINIERA (corespondență din Dimitrovgrad).*

Elevii clasei a IV-a în ultimul trimestru

Sfîrșitul anului școlar se apropie. Pentru elevii de clasa a IV-a trimestrul al III-lea nu este numai ultima perioadă din cursul unui an școlar, ci și etapa de încheiere a unui ciclu de învățămînt, etapă în care se verifică și se definitivează pregătirea pe care ei au căpătat-o în cei patru ani de școală, în care se consolidează baza lor de plecare către clasa a V-a. Este, am putea spune, o perioadă decisivă, în care învățătorul mai poate interveni pentru completarea și consolidarea cunoștințelor, pentru întărirea deprinderilor. Dar dacă în cursul claselor V-VII și ulterior mai pot fi completate golurile din cunoștințele elevilor, este mult mai greu să le formăm elevilor acele deprinderi de gîndire pe care ei trebuiau să și le însușească în procesul de predare a cunoștințelor din clasele I-IV. De aceea credem că în cursul ultimului trimestru, pe lîngă celelalte obiective pe care le urmărește, învățătorii de la clasa a IV-a trebuie să acorde o atenție deosebită consolidării deprinderile de gîndire ale elevilor.

Cu ocazia verificării cunoștințelor, la o lecție de limba romînă ținută de tovarășa învățătoare Elisabeta Sandu la clasa a IV-a de la școala de 7 ani din comuna Leordeni, raionul Topoloveni, mai mulți elevi au citit ideile principale din bucata de lectura studiată, după care învățătoarea ceru clasei să aprecieze calitatea temelor prezentate. Cei cîțiva elevi care s-au ridicat au fost de părere că cel mai bine a scos și a formulat ideile unul dintre elevii mijlocii la învățătura, deși printre elevii ascultați erau unii buni sau chiar foarte buni. Aprecierea lor a fost justă. Faptul că elevii s-au orientat bine, fără a se lăsa influențați de reputația colegilor ascultați, dovedește că ei și-au format gîndirea printr-un exercițiu îndelungat.

Intr-adevăr, așa cum s-a văzut în cursul predării lecției noi, în orele de lectură învățătoarea, urmărind formarea deprinderilor de citire expresivă și exprimare corectă sau îmbogățirea vocabularului elevilor, caută să dezvolte în același timp gîndirea lor (De fapt, lectura expresivă se sprijină pe cunoașterea conținutului operei, îmbogățirea vocabularului presupune o serie de legături asociative, povestirea corectă cere o anumită organizare a ideilor).

Valabil pentru orele de lectură, principiul folosirii căilor logice în însușirea cunoștințelor capătă o deosebită însemnătate la lecțiile de gramatică și matematică. Cercetînd caietele de teme ale elevilor din clasa a IV-a de la școala din Leordeni, se poate constata că cei mai mulți dintre ei stăpînesc cunoștințele de gramatica și știu să le aplice în analiza pe text. De asemenea, ei rezolva cu succes problemele de aritmetică sau de geometrie. Acest lucru se datorește metodelor și procedeelor folosite de învățătoare.

Iată cîteva exemple. In introducerea lecției despre fraza, elevii arata, la cererea învățătoarei, ca într-o propoziție pot exista mai multe subiecte, atribute sau complemente, dar numai un singur predicat. Această precizare era concluzia lecției anterioare (despre propoziții cu mai multe părți de același fel) și constituia, în același timp, punctul de plecare pentru lecția noua. Astfel elevilor le-a fost ușor sa înțeleagă ulterior de ce în stabilirea numarului de propoziții dintr-o frază ne orientăm dupa numărul predicatelor.

La matematică, înainte de a trece la lecția de aplicații pe care și-o programase, învățatoarea se asigură mai întîi că elevii stapînesc cunoștințele ce le vor folosi în rezolvarea problemelor (despre multiplii și submultiplii metrului pătrat, despre aflarea suprafeței dreptunghiului, pătratului și a paralelogramului). Pentru a-i ajuta pe elevi în rezolvarea problemei date ca temă pentru acasă, învățătoarea discuta cu ei o problemă asemanatoare în clasă, la sfîrșitul orei.

Dar, în cursul ultimului trimestru, lecțiile nu trebuie sa se limiteze numai la comunicarea și fixarea noilor cunoștințe, ci să urmărească, pe cît posibil, și consolidarea cunoștințelor însușite anterior. Repetarea cunoștințelor mai slab însușite de elevi este asigurata de învățatoarea Elisabeta Sandu. în aceasta etapa, în cadrul lecțiilor de predare a materiei curente și mai ales în orele de aplicații. Și în acest caz învățătoarea procedează prin apel la gîndirea elevilor.

Am întîlnit unii învățători — ba chiar și profesori de limba romîna uneori — care înțeleg prin analiza sintactico-morfologica analiza mai întîi sintactică a unui text, urmata apoi de analiza lui morfologică — sau invers. Un asemenea procedeu, în afara că cere mai mult timp, duce la ruperea sintaxei de morfologie. Invățatoarea Elisabeta Sandu i-a obișnuit pe elevi ca ori de cîte ori analizează o parte de propoziție să arate prin ce este exprimată aceasta.

Ținînd seama că îndeosebi în perioada ultimului trimestru trebuie să acordam mai multă atenție elevilor slabi, învățătoarea caută să-i antreneze pe aceștia mai mult la lecție, punîndu-le întrebări cît mai dese. Folosirea acestui procedeu nu este însa suficientă. Elevii rămași în urmă la învățatura nu pot fi ajutați decît tot prin antrenarea gîndirii lor. Or, sînt situații cînd învățatoarea nu folosește mijloacele ce-i stau la îndemîna în acest scop.

Vom lua pentru ilustrare o lecție de aplicații la matematica, în care s-a lucrat următoarea problemă: „O grădina de zarzavat de formă dreptunghiulara are lungimea de 280 m. iar latimea de 2/5 din lungime, în timp ce altă gradina, de pomi, are lungimea de 418 m iar latimea de doua ori mai mica decît lungimea. Care din cele doua grădini are suprafața mai mare și cu cît?" Dupa ce a comunicat problema și a precizat cu ajutorul elevilor care sînt datele cunoscute ale acesteia și ce trebuie aflat, învățatoarea a scos la tablă o elevă care a început sa lucreze. A urmat un al doilea elev care a continuat lucrarea, după care a fost scoasă o eleva mai slabă.

Deși urma să mai fie efectuată doar ultima lucrare, eleva nu a reușit să-și dea seama cum trebuie dusă problema pînă la capăt. De ce? Pentru ca nu o înțelesese.

Inainte de a se trece la efectuarea operațiilor, învățatoarea trebuia sa lămurească cu ajutorul elevilor ca pentru a afla diferența dintre cele doua dreptunghiuri trebuie să cunoaștem mai întîi suprafața acestora, pe care o putem afla prin înmulțirea celor doua laturi; ca întrucît la ambele dreptunghiuri una din laturi este necunoscuta, de fiecare dată trebuie sa începem prin calcularea valorii acesteia.

Faptul că elevii buni și mijlocii au rezolvat bine problema arată ca, fără să-l redea, ei au facut acest rationament. Invățatoarea, însă, trebuia sa se asigure că și elevii slabi au judecat problema, iar dacă nu, să-i ajute s-o judece.

Nu trebuie să uităm că o dată cu transmiterea și consolidarea cunoștințelor tuturor elevilor, în aceasta etapă avem datoria sa depunem toate eforturile și să folosim toata priceperea noastră pentru ridicarea elevilor rămași în urmă la învățatura. Aceasta este o datorie a tuturor pedagogilor, dar mai ales a celor care predau la clasele a IV-a și a VII-a, clase care se pregătesc pentru examenul de absolvire.

Ajutorarea elevilor rămași în urmă este posibila numai prin folosirea acelor procedee care asigură o bază rațională cunoștințelor și deprinderilor lor și care, în același timp, îi ajuta să-și formeze deprinderea de a gîndi.

M. LUCHIAN

Școli noi pentru fiii oamenilor muncii

In regiunea Cluj, ca și în toate celelalte regiuni ale patriei noastre, se întărește necontenit baza didactico-materială a învățămîntului. Numai în ultimii doi ani în cuprinsul regiunii au luat ființă 11 unități preșcolare și 29 unități școlare noi, s-au înființat noi secții și s-au dezvoltat școlile existente. S-au înființat 7 internate noi, în care au fost cuprinși 883 elevi. Cu sprijinul deputaților au fost construite, din fonduri centralizate și prin autoimpunere, un număr de 49 localuri de grădinițe, școli și internate. S-au construit 57 săli noi de clasă pe lîngă localurile existente și s-au făcut reparații capitale la un număr de 267 localuri de școli. Unitățile școlare au fost înzestrate cu mari cantități de mobilier, material didactic, s-au înființat ateliere școlare pe lîngă o serie de școli etc. Numărul de copii cuprinși în școlile elementare și medii a crescut față de anul școlar 1955—1956 cu 10.176. In același timp, numărul cadrelor didactice a crescut cu 232.

Progresele realizate sînt deosebit de evidente în special în raioanele pe care regimul trecut le-a lăsat într-o vădită stare de înapoiere. Cine merge astăzi în Țara Moților nu poate să nu rămînă surprins de transformările realizate aci, în ultimii ani, de către regimul nostru democrat-popular. Prin satele colindate pe vremuri de Horia și Avram Iancu se ridică astăzi localuri frumoase de școli și internate, în care copiii moților, ținuți altădată în întuneric, primesc lumina științei de carte.

Toate aceste realizări în domeniul învățămîntului obținute în regiunea Cluj sînt puse deopotrivă la îndemîna tuturor fiilor celor ce muncesc, indiferent de naționalitate.

C. MIHAI

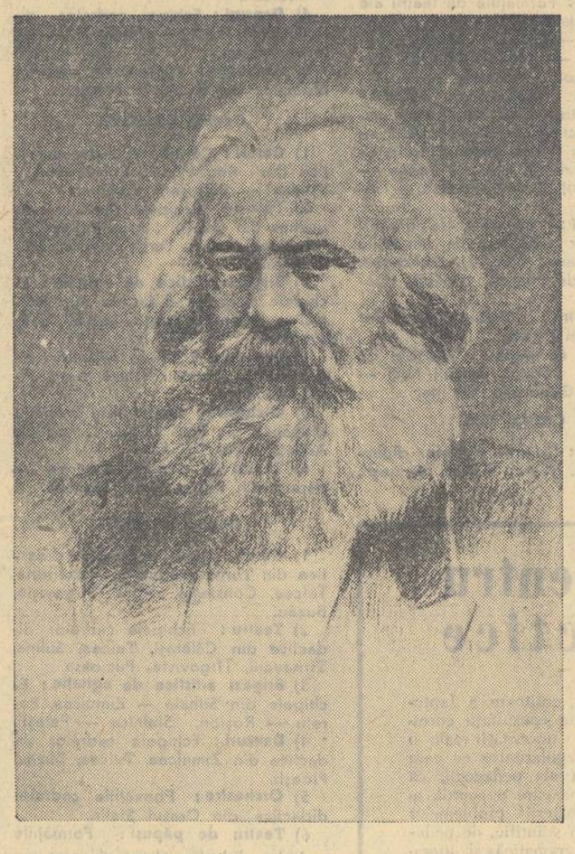

„Nu există șosea pietruită care să ducă la știință, și numai acei pe care nu-i sperie oboseala ascensiunii pe cărările sale abrupte pot nădăjdui că vor ajunge la culmile ei luminoase".

(Karl Marx)

S-au împlinit trei sferturi de veac din ziua în care a încetat din viață Karl Marx, întemeietorul socialismului științific, cel dintîi organizator și conducător al proletariatului revoluționar. Chipul lui Marx trăiește viu în amintirea celor ce muncesc din întreaga lume. Învățătura lui Marx și a tovarășului său de luptă, Engels, apărată și continuată de Lenin, a aprins în inima și în mintea oamenilor muncii flacăra încrederii în victoria luptei pentru eliberare de sub exploatarea capitalistă, s-a dovedit de neînvins. Ea luminează, cu o putere uriașă, calea luptei popoarelor pentru o viață fericită, înarmează pe cei împilați în lupta împotriva exploatatorilor, călăuzește pe oamenii muncii din țările în care marxismul a triumfat, pe drumul construirii socialismului și comunismului.

MARX ca dascăl și educator al revoluționarilor

fragmente din amintirile lui Wilhelm Liebknecht despre Marx

In anii 1850 și 1851, Marx ținu **o serie de prelegeri asupra economiei politice.** Nu se decisese cu plăcere să o facă, dar, după ce ținuse cîteva prelegeri într-un cerc intim de prieteni, se lăsă totuși convins de noi să le expună în fața unui cerc mai larg. In aceste prelegeri — care, pentru toți acei care au avut norocul să participe la ele, erau o plăcere rară — Marx expuse în mod complet liniile fundamentale ale sistemului său, așa cum le găsim expuse în „Capitalul". In sala plină pînă la refuz a Asociației comuniștilor sau a „Asociației culturale a muncitorilor comuniști", care pe vremea aceea își mai avea sediul în Great Windmill Street — în aceeași sală în care, cu doi ani și jumătate în urmă, se adoptase Manifestul Comunist — Marx dovedi un deosebit talent pentru popularizare. Nimeni nu ura mai mult ca dînsul vulgarizarea, adică falsificarea, banalizarea și desconsiderarea spiritului științific: nimeni însă nu avea darul de a se exprima așa de limpede ca el. Claritatea limbii este rezultatul unei gîndiri clare; o gîndire clară implică în mod necesar o formă clară.

Marx proceda în mod metodic. El formula o teză — cît mai pe scurt posibil, pe care o explica apoi într-o expunere mai lungă, dîndu-și cea mai mare osteneală să evite toate expresiile ce n-ar fi fost înțelese de muncitori. După aceea îndemna pe auditori să-i pună întrebări. Dacă nimeni nu punea întrebări, începea să examineze, și o făcea cu atîta îndemînare pedagogică, încît nici o lipsă, nici o greșeală de interpretare nu-i scăpau. Cînd mi-am arătat uimirea pentru această îndeminare, am aflat că Marx mai ținuse prelegeri despre economia politică și la Asociația muncitorilor din **Bruxelles.** In tot cazul, avea stofa unui dascăl admirabil. In timp ce preda, se folosea de o tablă neagră de lemn, pe care scria formulele — printre care și formulele cunoscute nouă, tuturor, din primele pagini ale „Capitalului".

. . . . . .

In privința limbii era purist, și cîteodată atingea pedanteria. Dialectul meu din Hessa de Sus, care se ținea scai de mine — sau de care mă țineam eu scai — mi-a prilejuit nenumărate dojeni.

Dacă povestesc astfel de lucruri mărunte, e numai pentru că vreau să arăt în ce măsură se simțea Marx față de noi, „băieții", un **dascăl.**

Această atitudine se mai manifesta bineînțeles și în alt chip. El cerea **mult.** De îndată ce descoperea un gol în cunoștințele noastre, stăruia cu tot dinadinsul să fie completat — lucru pentru care ne și dădea sfaturile necesare. Dacă le găseai singur cu dînsul, te supunea unui examen în toată regula. Și aceste examene nu erau o glumă. Marx nu se lăsa legat la ochi. Și dacă băga de seamă că sfaturile lui nu aveau nici un rezultat, se sfîrșea și cu prietenia. Era o cinste **pentru noi** să fim „dăscăliți" de dînsul. Nu mi s-a întîmplat niciodată să fiu împreună cu Marx și să nu învăț ceva...

. . . . . .

Pe vremea aceea se clădise măreața sală de lectură de la British Museum, cu nesecata ei comoară de cărți, și Marx, care se ducea acolo zilnic, ne îndemna și pe noi s-o vizităm. **Învățați! Învățați!** Acesta era imperativul categoric, pe care ni-l repeta destul de des, care reieșea însă și din propriul său exemplu, ba chiar și din simpla observare a acestui spirit în continuă activitate.

. . . . . .

Marx era un profesor sever: nu numai că ne îndemna să învățăm, dar voia să se și convingă dacă învățăm...

Ca profesor, Marx avea rara însușire de a fi sever fără să descurajeze.

Și mai avea Marx o minunată însușire de profesor: el ne silea să ne facem **autocritica** și nu ne permitea să fim satisfăcuți de rezultatul atins.

SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

Undeva, în univers, s-a săvîrșit o schimbare — echinocțiul — care pune între două anotimpuri un hotar așteptat întotdeauna cu emoție și nerăbdare. Iarna capricioasă a anului acesta va fi în sfîrșit silită să se retragă pentru a face loc celui mai frumos și mai iubit anotimp — primăvara. Pămîntul eliberat de zăpadă va respira reavăn și va îmbrăca din nou haina multicoloră a ierburilor și a florilor. Un fior nou de vitalitate și prospețime va străbate întreaga fire.

Este al 16-lea an de cînd zilele acestea de întinerire universală, zilele din prima săptămînă a primăverii, au fost consacrate sărbătoririi tineretului, sărbătoririi celor care reprezintă primăvara și viitorul omenirii. Este vorba aici nu numai de o figură de stil, ci de o certitudine netă, incontestabilă. Intr-adevăr, rolul pe care-l joacă tineretul, în prezent, în viața socială a lumii este fără precedent. In rîndurile tineretului și organizațiilor sale au pătruns adînc ideile păcii și prieteniei între popoare. Tineretul se află întotdeauna în primele rînduri ale forțelor păcii, pentru a da o replică imediată celor care reprezintă forțele războiului și planurile de agresiune. Pentru a dovedi aceasta sînt suficiente doar cîteva exemple. Este de ajuns, de pildă, să amintim cîteva nume ale fiilor luptătorilor din rezistența franceză morți în timpul ocupației hitleriste, care refuză categoric să se înroleze în armata lui Speidel și să bată din călcîie în fața călăilor propriilor lor părinți. Teroarea nu înfrînge hotărîrea tineretului francez. Claude Marty zace de nouă luni în închisoare. Anul trecut, la 15 mai, a fost întemnițat Victor Beauvois. La 9 iulie 1957, încadrat de jandarmi, Claude Dubois a fost și el tîrît în închisoare. Numărul celor care nu acceptă să trădeze memoria patrioților uciși de fasciști crește mereu.

Cînd Egiptul a fost victima agresiunii anglo-franco-israeliene, în urma naționalizării Canalului de Suez, tineretul din Africa și Asia s-a ridicat cu miile. Pretutindeni s-au organizat mitinguri și manifestații pentru a sprijini Egiptul. Milioane de tineri cer în unanimitate libertate pentru Algeria, își ridică glasurile pentru ca Goa să fie redată Indiei iar Irianul de vest Indoneziei, cer un loc în O.N.U. pentru China populară. Tinerii muncitori din Australia au hotărît, cu prilejul unui impresionant miting care a avut loc la Sidney, să organizeze greve de protest împotriva hotărîrilor care duc la scăderea salariilor și sporirea profiturilor patronilor. In Japonia, unde mai mult de jumătate din cei 16 milioane de muncitori sînt tineri, centrul de greutate al luptei organizațiilor sindicale pentru diversele revendicări cade pe tineret.

Lucrările ultimului congres al F.M.T.D. au pus pe primul plan probleme de importanță vitală pentru tinerii de pretutindeni: problema primejdiei pe care o reprezintă pentru toate statele reînvierea militarismului german, problema recunoașterii de către toate statele a dreptului de muncă, problema realizării principiului „la muncă egală salariu egal".

Chiar și aceste cîteva aspecte, oricît ar fi de sumare, demonstrează din plin cît de mari și de importante sînt sarcinile și acțiunile tineretului. Săptămîna mondială a tineretului din acest an va fi un nou prilej de trecere în revistă a forțelor pe care le reprezintă tineretul și de strîngere a legăturilor de prietenie între tinerii de pretutindeni.

In țara noastră, Săptămîna mondială a tineretului se va desfășura sub semnul mobilizării întregului tineret la lupta poporului muncitor pentru înflorirea economică și culturală a patriei. Săptămîna mondială a tineretului va fi totodată un minunat prilej de dezvoltare în rîndurile tineretului a sentimentului internaționalismului proletar, de dezvoltare continuă a prieteniei cu tineretul țărilor socialiste, în frunte cu gloriosul tineret sovietic, de solidaritate cu tineretul din toate țările, luptător activ pentru pace și prietenie, împotriva atîțătorilor la război. Antrenați în acțiunile întregului tineret, elevii, studenții, tinerii educatori, învățători și profesori din țara noastră vor participa la manifestările cultural-artistice și sportive, la întîlniri cu comsomoliști, cu tineri din țările de democrație populară și participanți la festivalul de la Moscova, la întîlniri cu scriitori, compozitori, oameni de știință, la muncă pe șantiere locale, la acțiunile de curățire și înfrumusețare a satelor și orașelor și la alte felurite și numeroase manifestări care vor avea loc zilnic, pe tot cuprinsul țării, în cadrul acestei săptămîni.

Săptămîna mondială a tineretului va aminti încă o dată tinerilor din toate colțurile lumii că nu sînt singuri în lupta lor pentru realizarea visurilor de fericire. Grandioasa forță a solidarității împletește într-un singur mănunchi toate năzuințele de pace și prietenie peste granițe, peste paralele și meridiane.

Prietenii copilului

Vacanța școlară de primăvară

Vacanța școlară de primăvară pentru elevii din toate școlile elementare, medii de cultură generală (cursuri de zi și serale), școli pedagogice, școli profesionale de ucenici, școli de meserii și școli agricole, precum și pentru copiii din grădinițele cu orar redus din orașele și centrele muncitorești, începe în seara zilei de 29 martie 1958, după ultima oră de curs, și durează pînă în seara zilei de 13 aprilie a.c.

In dimineața zilei de 14 aprilie a.c. se reiau cursurile la toate școlile și grădinițele menționate mai sus.

La școlile muncitorești (cu durata de 5 ani) înființate pe baza H.C.M. nr. 1009/1957, vacanța de primăvară începe în seara zilei de 26 aprilie a.c., după ultima oră de curs, și durează pînă în seara zilei de 4 mai a.c.

DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE

Faza interregională a concursului formațiilor artistice de amatori

Zilele trecute, la sediul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a avut loc ședința comisiei centrale a primului concurs al formațiilor artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt.

La ședință s-au discutat unele probleme privind rezultatele fazelor raională și regională ale concursului, precum și măsurile pentru organizarea fazei interregionale. S-a stabilit ca faza interregională să se desfășoare în perioada vacanței de primăvară (29 martie — 13 aprilie) în centrele: Cluj, Iași, Ploești, Craiova. La Cluj se vor prezenta formațiile artistice clasificate pentru faza interregională, din următoarele regiuni: Baia Mare, Oradea, Regiunea Autonomă Maghiară, Cluj; la Iași, formațiile clasificate din regiunile Bacău, Suceava, Galați, Iași; la Ploești, formațiile clasificate din regiunile București, Constanța, Stalin, Ploești; la Craiova, formațiile clasificate din regiunile Pitești, Timișoara, Hunedoara, Craiova.

Faza interregională va fi organizată de comisia centrală a concursului, cu sprijinul comitetelor sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt din centrele respective. În fiecare centru se va constitui un colectiv de organizare.

Faza interregională se organizează sub formă de spectacole publice. Selecționarea va fi făcută de juril, numite de comisia centrală.

La ședință a fost confirmată participarea la faza interregională a următoarelor formații artistice propuse de comisiile regionale respective:

Centrul CLUJ

1) **Coruri:** Corurile cadrelor didactice din Sighet, Satu Mare, Oradea, Tg. Mureș, Cîmpia Turzii.

2) **Teatru:** Formațiile de teatru ale cadrelor didactice din Satu Mare, Baia-Sprie — raionul Somcuta, Oradea, Zetea — raionul Odorhei, Beclean — raionul Beclean.

3) **Brigăzi artistice de agitație:** Brigăzile artistice de agitație ale cadrelor didactice din comuna Apa — raionul Satu Mare, comuna Sebiș — raionul Gurahonț, comuna Teaca — raionul Bistrița, comuna Hida — raionul Jibou.

4) **Dansuri:** Echipele de dansuri ale cadrelor didactice din raioanele Negrești, Carei, Ineu, Sf. Gheorghe, Șingiorgiu de Pădure, Năsăud, Huedin.

5) **Orchestre:** Orchestra cadrelor didactice din Gherla.

6) **Teatru de păpuși:** Teatrele de păpuși din Sighet, Bătanii Mici — raionul Sf. Gheorghe, Bistrița.

Centrul IAȘI

1) **Coruri:** Corurile cadrelor didactice din Tg. Neamț, Adjud, Moinești, Piatra Neamț, Rădăuți, Galați, Tecuci, Brăila, Iași, Huși.

2) **Teatru:** Formațiile cadrelor didactice din Roman, Valea Seacă — raionul Bacău, Dărmănești — raionul Moinești, Borlești — raionul Buhuși, Podu Turcului — raionul Zeletin, Tîrgu Neamț, Botoșani, Brăila, Iași.

3) **Brigăzi artistice de agitație:** Formațiile cadrelor didactice din comunele Chetriș — Bacău și Săbăoani — Roman.

4) **Dansuri:** Echipa cadrelor didactice din comuna Urechești — raionul Adjud.

5) **Orchestre:** Orchestrele cadrelor didactice din Bacău și Botoșani.

Centrul CRAIOVA

1) **Coruri:** Corurile cadrelor didactice din Rm. Vîlcea, Pitești, Lugoj, Vulcan — Petroșani, Craiova.

2) **Teatru:** Echipele cadrelor didactice din Găești, Lugoj, Petroșani — raionul Sebeș, Turnu Severin, Baia de Aramă.

3) **Brigăzi artistice de agitație:** Echipele cadrelor didactice din Stolnici — raionul Costești, Băbeni, Balș, Craiova.

4) **Dansuri:** Echipele cadrelor didactice din Rîmnicu Vîlcea, Arad, Filiaș, Caracal.

5) **Orchestre:** Orchestrele cadrelor didactice din Rm. Vîlcea, Curtea de Argeș, Arad, Tg. Jiu.

6) **Teatru de păpuși:** Teatrele de păpuși din Reșița, Deva, Craiova.

Centrul PLOEȘTI

1) **Coruri:** Corurile cadrelor didactice din Turnu Măgurele, Alexandria, Tulcea, Constanța, Sibiu, Tîrgoviște, Buzău.

2) **Teatru:** Echipele cadrelor didactice din Călărași, Tulcea, Sulina, Tîrnăveni, Tîrgoviște, Pucioasa.

3) **Brigăzi artistice de agitație:** Echipele din Suhaia — Zimnicea, Peretu — Roșiori, Stelnica — Fetești.

4) **Dansuri:** Echipele cadrelor didactice din Zimnicea, Tulcea, Buzău, Ploești.

5) **Orchestre:** Formațiile cadrelor didactice din Orașul Stalin.

6) **Teatru de păpuși:** Formațiile cadrelor didactice din Sighișoara.

La toate centrele vor participa și recitatorii, cititorii artistici și soliștii clasificați pentru faza interregională.

Se amintește formațiilor artistice care urmează să se prezinte la faza interregională că sînt obligate să aducă și documentația privind activitatea echipei respective înainte și în perioada concursului, dacă aceste documente n-au fost înaintate comisiei centrale.

Consultații pentru cadrele didactice

Preocupîndu-se de sprijinirea pregătirii temeinice a cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare, comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt din Arad și secția de învățămînt a orașului Arad au organizat, încă de la începutul lunii noiembrie 1957, consultații bilunare pentru aceste cadre.

Consultațiile — care se țin la sediul sindicatului și se adresează educatoarelor, învățătorilor și profesorilor — sînt date de profesori de specialitate. Aceștia lucrează pe baza unui plan tematic întocmit în conformitate cu programele cursurilor de perfecționare.

O dovadă grăitoare a faptului că aceste consultații corespund unor necesități reale o constituie regularitatea cu care participă la ele pedagogii, ca și atenția pe care o acordă acestia dezbaterii problemelor de socialism științific, de pedagogie, de gramatică și literatură, de metodică etc. Toți participanții la consultații își iau note cu conștiinciozitate și, după consultarea bibliografiei recomandate, își întocmesc conspecte.

In cadrul consultațiilor se dau și îndrumări privitoare la întocmirea lucrărilor de control.

Prof. I. VĂRTACIU

Lecturile pedagogice în sesiuni regionale

In întreaga țară se desfășoară lucrările sesiunilor regionale ale „Lecturilor pedagogice".

In regiunea Baia Mare, participanții la lecturi au acordat o deosebită atenție problemelor învățămîntului politehnic. Lucrările prezentate la sesiune au arătat cum rezolvă profesorii de fizică, chimie, biologie, geografie etc. sarcinile învățămîntului politehnic atît la lecții cît și în afara orelor de clasă și în activitatea extrașcolară. A stîrnit mult interes, îndeosebi, lucrarea intitulată „Despre unele elemente de învățămînt politehnic introduse în școala noastră la științele naturale". Probleme interesante au fost ridicate și în lucrările: „Cum am realizat confecționarea materialului didactic necesar lecțiilor de geografie", „Metode de predare a problemelor simple, compuse și tipice", „Contribuția desenului liniar la realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic" etc.

Atenția acordată învățămîntului politehnic la sesiunea „Lecturilor pedagogice" din regiunea Baia Mare arată că secția regională de învățămînt și cultură s-a orientat just în îndrumările date cadrelor didactice în ceea ce privește alegerea temelor pentru lucrări. Schimbul de experiență pe care l-au prilejuit lucrările sesiunii îi va ajuta pe profesorii din regiune să-și îndeplinească și mai bine, în viitor, sarcinile legate de politehnizarea învățămîntului.

★

La sesiunea „Lecturilor pedagogice" din regiunea Pitești au luat parte 150 de cadre didactice, care au participat în mod activ la discutarea celor 16 lucrări prezentate în ședințele plenare și pe secții. Aceste lucrări s-au referit la probleme variate și de mare actualitate pentru școală, atenția principală fiind acordată problemelor privitoare la disciplina conștientă și munca independentă a elevilor.

In secția învățămîntului preșcolar a sesiunii s-au prezentat lucrări privind dezvoltarea vorbirii într-o grupă combinată, jocurile de creație în grupa mare a grădinițelor etc. In secția învățămîntului elementar au fost viu discutate lucrările: „Cum folosim abecedarul în condițiile muncii simultane la două clase" și „Metodica muncii independente a elevilor". In secția de matematică s-au prezentat de asemenea lucrări interesante prin varietatea temelor și prin conținutul lor, cum a fost, de pildă, lucrarea „Greșeli tipice în rezolvarea problemelor și efectuarea calculelor. Mijloace pentru preîntîmpinarea și lichidarea lor".

S-au remarcat în această sesiune, prin calitatea și volumul lucrărilor prezentate, cadrele didactice din raionul și orașul Rîmnicu Vîlcea.

★

Caracteristic pentru sesiunea „Lecturilor pedagogice" din regiunea Ploești a fost abordarea unor teme actuale și importante de către cei care au prezentat lucrări. Astfel, au fost abordate teme privind educarea comunistă a elevilor în cadrul lecțiilor și al activităților în afară de clasă, formarea și închegarea colectivului de elevi, munca educativă în condițiile școlii mixte etc., vădind preocuparea autorilor de a soluționa în cel mai potrivit mod problemele muncii educative, interesul lor pentru această muncă. Lucrările cuprind un început de generalizare a experienței didactice, fiind valoroase din acest punct de vedere.

In domeniul metodicii lecției s-au prezentat comunicări privind pregătirea lucrărilor de control, metodica lecției de discutare a acestora, metodele folosite în predarea științelor naturii la clasa a III-a.

★

In Regiunea Autonomă Maghiară, la sesiunea „Lecturilor pedagogice" au fost prezentate 12 lucrări. Lucrările prezentate în plenară s-au referit la activitatea dirigintelui, la formarea deprinderilor de purtare civilizată la elevii din casele de copii, la organizarea activității de vară în rîndurile pionierilor și școlarilor.

In secții au fost dezbătute cu interes lucrările: „Realizarea educației patriotice în cadrul orelor de limbă și literatură", „Metodica traducerii din limba maghiară în limba română și din limba română în limba maghiară", „Material didactic pentru predarea limbii germane în școlile cu limba de predare maghiară" etc.

In concluziile sesiunii, șeful secției regionale de învățămînt și cultură a subliniat importanța acestora pentru popularizarea experienței înaintate.

Copiii învață să facă economii

Acțiunea de economisire prin C.E.C. desfășurată în școlile din raionul I. V. Stalin al Capitalei a cuprins un număr mare de depunători din rîndul elevilor. Depunerile făcute cu regularitate de către elevi sînt rezultatul muncii educative duse de cadrele didactice, în special de diriginți, cu sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri.

Fruntașă pe raion este școala medie nr. 19, unde numărul depunătorilor la C.E.C. crește continuu. In luna noiembrie 1957, cu prilejul „Săptămînii economiei", la această școală au fost efectuate aproape 300 operațiuni C.E.C., în valoare totală de peste 30.000 lei — depuneri din partea cadrelor didactice și a elevilor. In luna ianuarie a.c. numărul depunerilor a crescut cu 37%. Creșterea depunerilor se datorește în primul rînd preocupării pe care o manifestă conducerea școlii pentru antrenarea tuturor cadrelor didactice în acțiunea de economisire. Metoda întrecerilor pe clase în ceea ce privește economisirea prin C.E.C. folosită la școala medie nr. 19 a avut un efect stimulator în rîndul elevilor.

Și cadrele didactice de la școala medie nr. 18 caută să-i deprindă pe elevi să facă economii. Numai într-o singură lună au fost emise pentru elevii acestei școli aproape 200 de librete noi. O activitate mulțumitoare pe linie de C.E.C. desfășoară și școala medie nr. 9 cu limba de predare maghiară și școala medie nr. 1.

Este necesar ca și pedagogii din acele școli unde elevii acordă mai puțină atenție economiilor — ca, de exemplu, școala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" sau centrul școlar sanitar — să se preocupe mai stăruitor de lămurirea lor asupra importanței și avantajelor acțiunii de economisire prin C.E.C.

CONSTANTIN EDULESCU

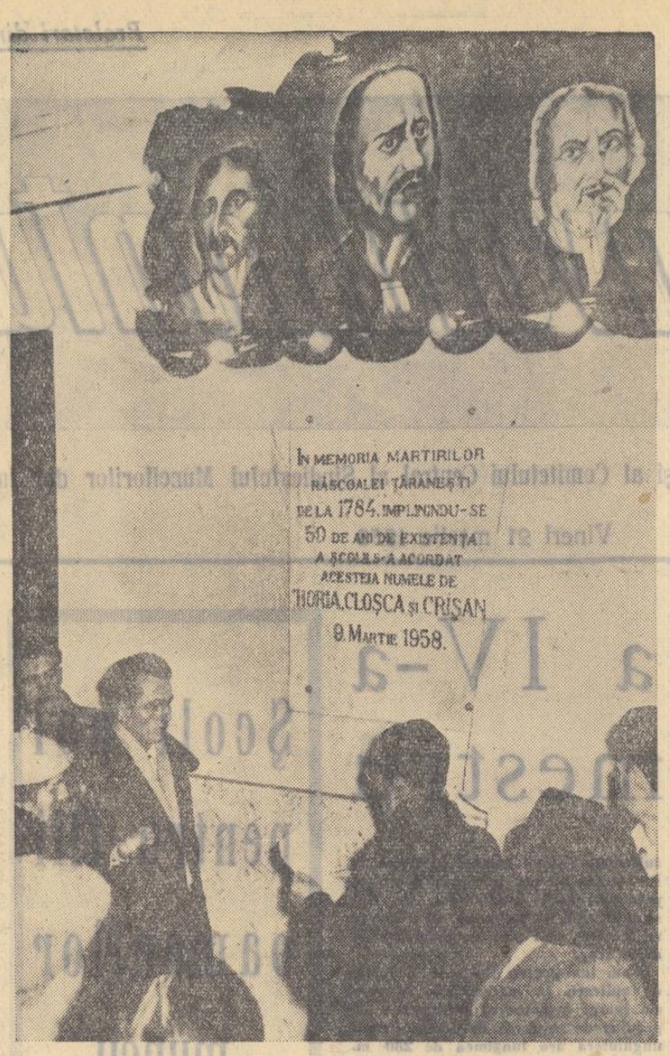

In fața plăcii comemorative dezvelite la școala medie „Horia, Cloșca și Crișan" din Abrud

ZI DE SĂRBĂTOARE LA ABRUD

Drumul trece prin Zlatna, prin Valea Dosului, urcă pleziș prin pădurea de fagi ce doarme sub omături, pînă sus în vîrful Dealului Mare, pentru ca apoi să coboare lin, aproape fără ocoluri, pînă la Abrud. Cunosc bine locurile acestea. Cu ani în urmă le-am străbătut de multe ori. Acum, însă, mă aduce aci un eveniment deosebit: școala medie din Abrud — școala la care am învățat și eu odinioară — își sărbătorește 50 de ani de la înființare. De azi înainte ea va purta numele lui Horia, Cloșca și Crișan, conducătorii celei mai mari răscoale țărănești din istoria poporului nostru.

Sala căminului cultural din Abrud este plină de lume: profesori, părinți, elevi. Directorul școlii vorbește despre istoria acesteia, despre rezultatele obținute pînă acum în munca cu elevii. Ascult, și amintirile nu-mi dau pace...

Cu 20 de ani în urmă mă înscrisesem la școala normală din Abrud, cu gîndul de a deveni învățător. Locuiam în internat — o baracă de scînduri, mare cît un hambar, în care o lampă de petrol pilpîia anemic seara, pînă la ora stingerii. Un butoi de tablă ținea loc de sobă, iar prin crăpăturile pereților, vîntul pătrundea în voie.

...Un ropot de aplauze mă aduce la realitate. Delegația elevilor școlilor romîne și maghiare din Cluj a dăruit elevilor din Abrud, cu prilejul semicentenarului școlii lor, un aparat de radio, iar secția de învățămînt și cultură a regiunii, un acordeon și un pikup cu 30 de plăci.

...De la căminul cultural mergem la școală, unde se dezvelește placa comemorativă pe care stă scris: „In memoria martirilor răscoalei țărănești de la 1784, împlinindu-se 50 de ani de existență a școlii, s-a acordat acesteia numele de „Horia, Cloșca și Crișan". 9 Martie 1958".

E lume multă aici. Imi face impresia că toți locuitorii micului orășel s-au adunat în fața școlii să asiste la acest eveniment memorabil. Chipurile celor trei luptători pentru libertate trăiesc adînc în sufletul moților, ca și al întregului popor.

Vizităm expoziția cu lucrări ale elevilor și ne plimbăm prin toate clasele. Observ că s-a introdus apa în toată clădirea și s-a făcut canalizare, lucrări care nu se pomeneau pe timpul cînd eram eu elev. Pe atunci nimeni nu purta de grijă școlii. Afacerile traficanților de aur mergeau strună și fără ea. Cît de mult se interesau conducătorii de ieri de dezvoltarea școlii se vede și din faptul că, în decurs de numai 10 ani, ea a fost înființată și desființată de 8 ori.

Și, cu toate aceste vitregii, aici au absolvit mulți învățători care au dus lumina cărții în satele moțești.

...Trec prin dormitoarele elevilor (baraca a dispărut de mult, după cum au dispărut și crîșmele de altădată și traficanții de aur, și samsarii de cereale și cherestea). Perdelușele de la ferestre și cuverturile de pe paturi îmi dau o impresie deosebit de plăcută. Și sufrageria e nouă, cu mozaic și mese acoperite cu fețe albe cum e neaua.

După masă, program artistic prezentat de elevii școlii. Nu voi uita multă vreme cîntecele lor despre Horia și dansurile executate cu măiestrie de ei.

Școala medie din Abrud nu mai este aceea pe care o știam. S-a transformat radical, o dată cu întreg raionul. In anii puterii populare, în raionul Cîmpeni a mai luat ființă încă o școală medie, la Baia de Arieș. Din 1948 și pînă acum, în satele și cătunele din văile Apusenilor au fost înființate nu mai puțin de 39 de unități școlare, au fost construite 27 de localuri noi de școală și un internat de toată frumusețea, în comuna Bistra. Nouă internate îi adăpostesc pe elevi, în cu totul alte condiții decît acelea care au existat acum 20 de ani. Și toate acestea numai într-un singur raion! Ce alteeva ar putea grăi mai bine despre grija pe care o poartă partidul și guvernul nostru pentru înflorirea școlii în munții Apuseni?

...Am plecat din Abrud cu mîndria celor înfăptuite pentru urmașii lui Horia. Moții pe care-i întîlnesc nu mai au ochi triști, ca odinioară. In privirile lor, în mersul și în ținuta lor descifrez mîndria de a fi cu adevărat oameni liberi, care muncesc pentru ei și pentru patria întreagă, încrezători în viitorul ei luminos.

PETRE BUCȘA
Cluj

De ce merg prost lucrurile la școala din Podul Iloaiei?

Școala elementară de 7 ani din comuna Podul Iloaiei, raionul Tg. Frumos, este o școală mare, cu un local corespunzător, cu laboratoare, bibliotecă și internat. Așadar, aici sînt asigurate condiții pentru ca procesul de învățămînt să se desfășoare la un nivel ridicat, ca elevii să fie bine pregătiți și educați.

Lucrurile nu stau însă așa. Pe trimestrul I, mulți dintre elevii școlii au medii sub 5, la unul sau mai multe obiecte. Situația nu s-a schimbat prea mult nici pe trimestrul II.

Cărui fapt se datorește această situație?

In primul rînd, ea se datorește faptului că elevii școlii continuă să fie supraîncărcați, că nu li se lasă suficient timp liber pentru pregătirea lecțiilor. Acest lucru este cu atît mai grav, cu cît se știe că ministerul a elaborat recent măsuri pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice. Aceste măsuri nu au fost însă aplicate de către colectivul pedagogic al școlii. Nu s-au analizat cauzele pentru care sînt în școală mulți elevi rămași în urmă la învățătură și nu s-au luat măsuri concrete pentru remedierea lipsurilor. Mai mult chiar, conducerea școlii și unele cadre didactice nu cunosc și nu aplică o serie de dispoziții importante ale ministerului. Așa, de pildă, nu se aplică întocmai prevederile planului de învățămînt al școlii de cultură generală, din care cauză elevii sînt solicitați la activități care de fapt nu sînt obligatorii.

Deși planul de învățămînt, ca și instrucțiunile nr. 2011 din 8 oct. 1956 ale Ministerului Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M. stabilesc că participarea elevilor la ansamblul coral, la cercul (colectivul) sportiv și la cercul „mîini îndemînatice" este facultativă, elevii fiind obligați să participe numai la una dintre aceste activități, la școala de 7 ani din Podul Iloaiei majoritatea elevilor participă atît la ansamblul coral cît și la cercul sportiv. Aceste activități sînt programate în zile diferite, în orele de după amiază, iar nu în jumătatea de zi în care se țin cursuri, în continuarea celorlalte ore, așa cum prevăd îndrumările în vigoare. In felul acesta elevii nu mai au libere 5 după-amieze pe săptămînă pentru pregătirea lecțiilor, întrucît trei dintre ele sînt ocupate cu activitățile arătate mai sus, în afară de cele ocupate cu activități pionierești. Este explicabil atunci de ce la școala din Podul Iloaiei există un mare procent de elevi cu note proaste. Nu este explicabilă, însă, lipsa de preocupare a colectivului pedagogic pentru a crea elevilor condiții mai bune de învățătură și pentru întocmirea mai judicioasă a orarului școlii.

Cu toate că orarul a fost modificat de nenumărate ori, lucru cu totul contraindicat, el nu este nici acum întocmit în mod corespunzător. De pildă, în orarul modificat recent se întîlnesc situații de felul acesta: elevii clasei a V-a „B" au marți matematică, geografie, istorie, limba română și limba franceză, iar miercuri — matematică, științe naturale, educație fizică, limba rusă și muzică. Elevii clasei a VI-a „A" au vineri geografie, fizică, științe naturale, limba română, limba rusă și diriginția, iar simbătă — istorie, educație fizică, matematică, matematică și muzică. Se pare că la întocmirea orarului se continuă a se ține seama mai mult de interesele personale ale cadrelor didactice decît de interesele elevilor.

Necunoașterea instrucțiunilor și normelor elaborate de minister se manifestă la școala din Podul Iloaiei și sub alt aspect. Astfel, la această școală au fost introduse lucrări practice de atelier, deși nu s-au asigurat condiții materiale corespunzătoare pentru îndeplinirea programei respective. Prin aceste lucrări, în cadrul cărora se face numai tîmplărie, nu se urmărește suficient legarea cunoștințelor teoretice de practică, iar între profesori de specialitate și maistrul-instructor nu există colaborarea necesară. Orele de lucrări practice sînt programate tot după amiaza, fără să se țină seama că și această activitate trebuie programată în continuarea orelor de curs. In acest fel li se ocupă elevilor și cea de a patra după amiază din săptămînă. De această situație este vinovată nu numai conducerea școlii, ci și secția raională de învățămînt și cultură, care a admis introducerea lucrărilor practice fără să controleze dacă s-au asigurat condițiile pentru desfășurarea lor conform programei.

La școala din Podul Iloaiei mai sînt și alte defecțiuni care dăunează bunului mers al muncii. Astfel, școala nu este bine gospodărită. In localul ei continuă să se dea baluri, deși se știe că acest lucru este cu totul nepotrivit. In colectivul pedagogic nu există o unitate deplină. Multe din aceste lipsuri se datoresc și faptului că școala n-a fost controlată niciodată de la începutul anului școlar.

Este necesară o examinare mai atentă a situației de la școala din Podul Iloaiei și luarea unor măsuri eficace pentru înlăturarea defecțiunilor existente, pentru aplicarea integrală a dispozițiilor în vigoare.

C. M.

La casa de copii care poartă numele lui Makarenko

O emoție puternică a cuprins pe copiii și educatorii de la casa de copii nr. 6 din București cînd au aflat că se atribuie casei lor, cu prilejul sărbătoririi a 70 de ani de la nașterea lui A. S. Makarenko, numele eminentului pedagog.

Incă de la înființarea casei de copii, opera lui Makarenko, ideile și experiența lui au călăuzit îndeaproape activitatea educatorilor de la această casă.

— Cu Anton Semeonovici Makarenko, cu acest mare om care-i înțelegea atît de bine pe copii, cu acest făuritor de suflete și caractere m-am sfătuit în nenumărate seri, cînd simțeam că mă copleșesc probleme dificile, cînd nu știam cum să le rezolv... — spune tovarășa Maria Minea, directoarea casei. La fel cu ea au procedat educatoarele Ileana Nicolae, Elena Niculescu sau Margareta Tănăsescu — și astfel au izbutit să le creeze copiilor un adevărat cămin părintesc.

> Pentru a cinsti memoria eminentului pedagog sovietic Anton Semeonovici Makarenko, a cărui viață și activitate puse în slujba făuririi unei vieți noi constituie pentru cadrele didactice și elevii din patria noastră un exemplu luminos în lupta pentru realizarea măreților ideaturi ale construirii societății socialiste, ținînd seama de dorința organelor locale de partid și de stat ale regiunii Suceava și orașului București, ministrul Învățămîntului și Culturii a dispus ca școala pedagogică de învățători din orașul Suceava să poarte denumirea de „Școala pedagogică de învățători „Anton Semeonovici Makarenko", iar casa de copii nr. 6 din orașul București să poarte denumirea de „Casa de copii „Anton Semeonovici Makarenko"

Este de înțeles, de aceea, bucuria ce a cuprins inimile copiilor și ale educatorilor cînd au aflat că se atribuie casei lor numele lui Makarenko. Această bucurie ei și-au manifestat-o din plin la festivitatea de atribuire a numelui. In fața oaspeților, copiii au prezentat cu acest prilej, cu o deosebită grație și gingășie, dansuri românești și sovietice sau cîntece executate de corul și orchestra lor.

Mîndri de numele pe care-l poartă casa lor, cei educați la casa de copii „A. S. Makarenko" sînt hotărîți să învețe cît mai bine, să se pregătească astfel încît să devie oameni de ispravă.

N. V.

Cîteva din membrele orchestrei casei de copii „A. S. Makarenko": MANDOLINA-Munteanu Rodica, clasa a III-a; ACORDEON-Cimpulungeanu Elena, clasa a V-a; CHITARA-Popa Voica, clasa a VII-a

FORMAREA reprezentărilor la lecțiile de aritmetică

Aritmetica este unul dintre obiectele de învățămînt care reclamă în cea mai mare măsură folosirea materialului didactic. Numai datorită folosirii acestui material îi putem ajuta pe copii ca, pornind de la concret, să ajungă la reprezentări, să-și dezvolte capacitatea de generalizare și abstractizare.

Lucrînd cu elevii de vîrstă școlară mică și, în special, cu elevii din clasele I-a și a II-a, ne convingem mai mult de acest lucru. Există în clasele I-a elevi care cunosc numerația pînă la 10, cunosc și cifrele, dar cărora le lipsesc complet reprezentările despre numere, ceea ce le creează mari dificultăți în efectuarea operațiilor aritmetice. Aceleași dificultăți sînt întîmpinate și de elevii clasei a II-a dacă în predarea numerației nu s-a urmărit formarea reprezentărilor numerelor mai mari de 100.

Voi arăta mai jos unele mijloace și procedee pe care le-am folosit pentru a le forma elevilor reprezentări despre numerele cuprinse între 100 și 1000. Am pornit de la perceperea unor relații cantitative din lumea obiectivă. Am numărat cu elevii 10 bețișoare și le-am legat într-un mănunchi. Am numărat și am legat astfel 10 mănunchiuri de cîte 10 bețișoare. Am prins aceste 10 mănunchiuri a 10 bețișoare într-o legătură de 100 de bețișoare. Am format 10 legături a 100 bețișoare, pe care le-am grupat apoi într-o legătură de 1000 de bețișoare. Am repetat această operație cu fire de paie.

Am comparat între ele cantitățile: un bețișor, 10 bețișoare, 100 bețișoare, 1000 bețișoare. In felul acesta elevii au putut stabili precis relațiile cantitative între unitate, zece, sută și mie și și-au format reprezentări clare nu numai despre aceste numere, dar și despre sistemul zecimal de numerație. Am făcut apoi exerciții de numărare cu sute întregi, de la 100 la 1000 și invers, mînuind în același timp cantitățile de obiecte concrete și avînd grijă ca elevii care nu aveau încă reprezentări suficient de precise să nu denumească deocamdată prin noțiuni abstracte legăturile de sute, fără să-și reprezinte cantitatea.

Am continuat cu numărarea din 1 în 1, de la o cantitate la alta, urmărind în special trecerea peste sută (de exemplu, de la 491 la 520), deoarece trecerea peste sută este o operație pe care elevii nu și-o pot reprezenta nicidecum dacă nu au reprezentarea unor relații cantitative, în succesiunea lor, prin adăugarea a cîte o unitate. Cînd am ajuns la 499, am adăugat o unitate (un bețișor) alături de cele 9 existente. S-a format astfel o zece care, legată într-un mănunchi împreună cu celalte 9 mănunchiuri, a dat 10 zeci (o sută). Această legătură de 100 am așezat-o alături de celelalte 4 legături existente, formînd astfel numărul 500. Chiar dacă operația cere o oarecare pierdere de timp, este necesar să o facem, căci în felul acesta vom îmbogăți reprezentările elevilor despre numerele mai mari de 100

Formarea numerelor din prima mie a fost urmată de scrierea lor. Am împărțit masa pe care lucram în patru părți, rezervînd primul loc din dreapta unităților, al doilea loc zecilor, al treilea sutelor, al patrulea miilor. Tabela corespunzătoare a fost desenată pe tablă și apoi reprodusă pe maculatoare de către elevi. După ce s-a format numărul cu ajutorul obiectelor concrete, el a fost scris în tabelă.

In formarea numerelor pînă la 1000 ne putem folosi cu succes și de numărătoare, stabilind în prealabil cu elevii că pe prima sîrmă de jos se află unitățile, pe a doua zecile, pe a treia sutele, iar pe a patra miile.

După ce elevii au învățat să formeze și să scrie numerele, am făcut operații de descompunere a acestora în sute, zeci și unități și de transformare a sutelor în zeci și unități.

In aceste condiții se poate trece mai ușor la predarea celor 4 operații cu numere de la 1 la 1000. Dar nici în această etapă nu trebuie să renunțăm total la folosirea materialului intuitiv, întrucît reprezentările elevilor sînt prea proaspete, iar la unii dintre ei nu sînt îndeajuns de conturate.

Am întîmpinat unele dificultăți la predarea adunării cu trecere peste sută tocmai pentru faptul că aici, unde operația devine mai complicată, n-am folosit suficient material intuitiv, rezumîndu-mă numai la numărătoare. De exemplu, în rezolvarea exercițiului 380 plus 70, numărătoarea nu concretizează îndeajuns operația, deoarece pe numărătoare nu se pot forma ambele numere pe care urmează să le contopim, ci la primul adăugăm pe al doilea rupt în bucăți (La 380 adăugăm mai întîi 20. Se fac 3 sute și 10 zeci. Se dau zecile înapoi și se adaugă pe sîrma sutelor încă o sută, după care se alătură restul de 5 zeci, obținîndu-se astfel rezultatul de 450). De aceea a trebuit să recurg iar la legăturile de bețișoare, în modul următor: am format ambele numere, am luat din al doilea și am adăugat la primul mai întîi partea care completează sute întregi, apoi restul. In felul acesta toți elevii au putut învinge dificultățile.

Același material didactic și aceleași procedee de calcul le-am folosit și la predarea scăderii.

Un alt material care m-a ajutat într-o bună măsură la precizarea reprezentărilor elevilor despre numerele de la 100 la 1000 a fost un dispozitiv format din 3 cartoane de lungimi diferite, suprapuse în trepte și prinse în 3 capse în partea superioară (fig. 1). Intre aceste cartoane am introdus cartonașe pe care erau scrise sute întregi, zeci întregi și unități. Am format, de pildă, numărul 537. Am introdus cartonul cu sute (fig. 2).

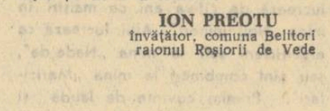

Fig. 1

Fig. 2

Am introdus apoi cartonul cu zeci. Acum elevii au observat clar cum își ocupă zecile locul lor, marcat mai înainte prin zero (fig. 3). A urmat apoi fixarea cartonașului cu unități (fig. 4).

Fig. 3

Fig. 4

Am folosit acest material și în timpul formării și scrierii numerelor, dar mai ales la scădere. Unii elevi, cînd aveau de efectuat, de pildă, operația 537—30, omiteau pe zero care marchează locul zecilor. Folosind aceste cartonașe, am înlăturat greșelile de acest fel. Elevul trăgea cartonașul cu 30 și îi rămînea rezultatul 507.

Cunoscînd bine tabla înmulțirii și sprijinindu-se pe reprezentări clare despre numere, elevii au deprins ușor apoi înmulțirea și împărțirea numerelor pînă la 1000.

Insușindu-și temeinic capitolele aritmeticii parcurse pînă acum, elevii își dezvoltă gîndirea, ajung mai ușor la generalizări și abstractizări. Tot ceea ce se acumulează de aci înainte în domeniul matematicii se construiește pe această temelie.

ION PREOTU
învățător, comuna Belitori
raionul Roșiorii de Vede

ÎNDRUMĂTOARE METODICE DE SPECIALITATE

Pentru a veni în sprijinul maiștrilor-instructori care asigură instruirea practică a ucenicilor din școlile profesionale, cabinetele metodice pentru învățămîntul profesional din București și Cluj elaborează îndrumătoare metodice privind predarea unor discipline de specialitate. Așa, de pildă, cabinetul metodic din București elaborează îndrumătoare pentru instruirea practică la lăcătușerie, țesătorie și pielărie, iar cabinetul metodic din Cluj pentru predarea chimiei, ca și pentru pregătirea elevilor în meseriile de frezor-rabotor și vinificator. Îndrumătoarele privind predarea chimiei, a lăcătușeriei și acelea pentru frezor-rabotor vor putea fi folosite și de maiștrii-instructori care predau în școlile tehnice pentru muncitori calificați.

Îndrumătoarele metodice dau lămuriri asupra organizării locului de muncă, asupra alcătuirii și utilizării documentației tehnice, asupra pregătirii maistrului pentru lecție. De asemenea, se arată cum trebuie să se desfășoare lecțiile de diferite tipuri. Sînt descrise lecții ținute de maiștri cu bune rezultate în activitatea didactică.

În colectivele de redactare a îndrumătoarelor lucrează cei mai buni maiștri-instructori. Întregul material cuprins în îndrumătoarele metodice, redactat în forma definitivă, va fi discutat cu reprezentanți ai ministerelor care tutelează diferitele tipuri de școli profesionale. Îmbunătățite în urma propunerilor acestor ministere, precum și a propunerilor Ministerului Învățămîntului și Culturii, îndrumătoarele vor fi multiplicate și trimise în școli pentru a fi experimentate.

Îndrumătoarele vor înlesni introducerea în școlile profesionale a sistemului de instruire pe operații complexe, care reprezintă un stadiu avansat față de sistemele anterioare. Ele prevăd de asemenea ca, în cadrul activităților practice, diferitele operații să se execute pe obiecte utile. Este cunoscut faptul că în cadrul lecțiilor de instruire practică mulți maiștri-instructori se mulțumeau doar să dea unele indicații, fără a participa ei înșiși, alături de ucenici, la executarea diferitelor operații. Noile îndrumătoare prevăd ca, alături de expunere și conversație, demonstrația să devină principala metodă în predarea lecțiilor practice.

Cele arătate mai sus constituie doar un început pentru cabinetele metodice din București și Cluj. În anul ce urmează ele vor elabora astfel de îndrumătoare pentru predarea unor specialități ca zidărie, dulgherie, filatură, a unor specialități privind pregătirea cadrelor pentru diferite sectoare ale industriei alimentare etc.

Unele din noile îndrumătoare pentru școlile profesionale — ca de pildă cele pentru predarea lăcătușeriei sau tîmplăriei — pot constitui un sprijin și pentru maiștrii care conduc activitățile practice în învățămîntul de cultură generală.

V. RADU

Manualul de fizică pentru clasa a IX-a

In legătură cu manualul de fizică pentru clasa a IX-a a mai apărut în „Gazeta învățămîntului" un articol, acum cîteva luni. Autorul acestui articol, profesorul Ioan Giurgiu, a sesizat o serie de aspecte importante în legatura cu manualul, atît în ceea ce privește meritele, cît și în ceea ce privește lipsurile acestuia. Observațiile sale mi s-au părut juste. Folosind însa manualul în predare, mi-am dat seama ca el cuprinde și o serie de lipsuri care n-au fost semnalate în articolul respectiv. Asupra acestora mă voi opri în rîndurile de mai jos.

Așa, de pilda, plecînd de la principiul conservării energiei exprimat sub forma conservării lucrului mecanic — $F_1l_1 = F_2l_2$ — autorul manualului obține, la pag. 9, legea lui Pascal. In pag. 10 și 11, aplicindu-se legea lui Pascal la presa hidraulica, în urma unei demonstrații matematice se ajunge iar la relația $F_1l_1 = F_2l_2$ și se arată că „acest rezultat inseamnă aplicarea legii conservarii lucrului mecanic la presa hidraulica". Elevul se poate întreba, pe drept cuvînt, dacă are de a face cu o aplicare a unui principiu sau cu rezultatul unei demonstrații matematice. Pe lînga aceasta, tot în pag. 10 și 11 se prezintă o experiență din care reiese ca la presa hidraulica F_1l_1 este egal cu F_2l_2.

De fapt, relația $F_1l_1 = F_2l_2$ trebuia prezentata ca rezultatul aplicarii principiului conservarii lucrului mecanic, fără a se face nici o altă demonstrație matematică, căci este ilogic să deduci dintr-o lege o altă lege, pe care ai folosit-o la deducerea ei (cu atît mai mult cu cît cea de a doua, în cazul nostru, este mult mai generală). Dupa cum vedem, pentru a se obține relația $F_1l_1 = F_2l_2$, în manual se prezinta rezultatele unei experiențe, rezultatele aplicării unui principiu și rezultatele unei demonstrații, ceea ce, fără a mai vorbi de faptul că îi supraîncarcă pe elevi, îi și derutează, ei neputîndu-și da seama că au de a face cu trei elemente distincte. Astfel de deficiențe se întîlnesc de ajuns de des în manual și consider că ele constituie una din principalele lui lipsuri.

La pag. 40, la ilustrarea pe cale experimentală a legii lui Arhimede pentru gaze cu ajutorul baroscopului, explicația în cuvinte nu este suficienta pentru a asigura înțelegerea legii de către elevi, cu atît mai mult cu cît figura 35 b este greșită și în contrazicere cu textul. De aceea, aci mi se pare necesar un calcul matematic sau o reprezentare vectorială (care lipsește cu desăvîrșire în tot capitolul, deși este necesara).

In capitolul „Primul principiu al termodinamicii" (pag. 118—124) se prezinta, ca de obicei, experiența lui Joule, calculîndu-se și erorile previzibile ce intervin în experiență. Calculul acesta — destul de greu, de altfel — distrage atenția elevilor de la ceea ce este principal: transformarea unui lucru mecanic într-o anumită cantitate de căldură. De asemenea, în subcapitolul 75 se dă încă o experiență care nu aduce nimic nou față de aceea a lui Joule.

Enunțul din manual cu privire la transformarea diferitelor forme de energie, prea pretențios, nu exprima principiul conservării energiei în forma cea mai generală. Consider că într-un manual de școală medie enunțul ar trebui să sune cam așa: ...„energiile se pot transforma dintr-o formă în alta în cantități echivalente".

Cred că problemele cuprinse în capitolul „Bazele teoriei cinetico-moleculare" (paginile 88—100) puteau fi tratate — cu mai mult folos pentru elevi — în cel mult cinci pagini, scoțîndu-se în relief doar ideea esențiala — și anume că teoria cinetico-moleculară consideră mărimile fizice macroscopice ca medii ale unor mărimi mecanice ale moleculelor (și atomilor) corpurilor. In loc de aceasta, la pagina 92 găsim urmatoarea formulare: „Faptul că totuși presiunea, volumul și temperatura unui gaz în echilibru rămîn constante, cu toate ca moleculele care-l alcatuiesc își modifică necontenit starea de mișcare, dovedește că proprietățile macroscopice (în manual este greșit scris microscopice) sînt manifestări ale mișcarilor moleculare". Dacă lucrurile stau așa, trebuie să spunem că atunci cînd o mărime rămîne constantă ea este manifestarea alteia (sau altora) ce variaza în timp. Ceea ce este mai neplacut este că, după această formulare, urmează o definire a teoriei cinetico-moleculare, ca însași discutabila, care ar parea concluzia logica a ceea ce s-a spus mai înainte. Lucrurile stau altfel. Admițîndu-se apriori că valorile marimilor macroscopice sînt valori medii ale unor mărimi ale microparticulelor, s-a constatat ca rezultatele teoretice au corespuns verificarilor practice. Astfel s-a ajuns la teoria amintita, și nu pe calea unor „raționamente" de genul celui din manual.

Definiția vitezei medii patratice (de altfel inexacta) este data în manual (pag. 95) cu litere mici, deci este socotita ca neobligatorie pentru elevi. Cu toate acestea, la subcapitolul 61 se spune „...Temperatura unui corp este o masură pentru viteza medie patratică..." Dupa cum știm, însă, o relație analoaga cu aceea ce leaga temperatura de viteza medie patratica o leaga de viteza medie a moleculelor, noțiune ușor de intuit și care aproape n-are nevoie de definire. Nu înțeleg atunci de ce s-a preferat în manual a se considera legatura dintre temperatura și viteza medie patratica noțiune greu intuită de elevi și de care se pot lipsi în înțelegerea cursului de fizică.

Cred ca în manual s-a dat o importanță prea mare scarilor Reaumur și Fahrenheit, neutilizate la noi și necesențiale pentru cursul de fizica, mai ales dacă le comparăm cu scara absoluta, foarte importantă pentru înțelegerea capitolului ce urmează, scara care este subapreciată.

La sfîrșitul capitolului (pag. 151), se dau 3 probleme referitoare la transformări din scara Celsius în scarile Reaumur și Fahrenheit, dar nu se dă nici o problemă referitoare la transformările din scara Celsius în cea absolută. De asemenea, la capitolul „Presiunea atmosferică" se da numai o singură problemă referitoare la presiunea atmosferică și o alta referitoare la legea lui Arhimede pentru gaze, deși ar fi fost necesare mai multe probleme, iar la capitolul atît de important „Cantitatea de căldură" nu se dau decît patru probleme care, de altfel, nu-și ating scopul, fiind prea complicate.

Voi adăuga un exemplu tipic de rezultat greșit dat la probleme, exemplu luat din capitolul „Elasticitatea". La problema 1 de la pag. 211 se cere alungirea relativă a unui fir de oțel, cu toate că în manual această marime este denumită „alungire specifică". Citind problema elevii trebuie să ghicească identitatea celor două denumiri. Rezultatul este greșit ca valoare. Pe lînga aceasta, este exprimat în centimetri, cu toate că este știut că raportul a două mărimi de același dimensiuni este un număr fără dimensiuni. Este greșit și al treilea rezultat, care se afla în contradicție cu valoarea modulului de elasticitate pentru oțel dată la pag. 200.

Am căutat să subliniez, prin cîteva exemple, lipsurile manualului existente în special în capitolele parcurse pînă la sfîrșitul trimestrului II. Consider că la o nouă ediție aceste lipsuri trebuie înlăturate.

Prof. C. SULFINA

Pe drumul politehnizării învățămîntului

Membrii cercului apicol de la școala medie nr. 31 la lucru

Informație

Secția metodico-științifică București a Societății de științe naturale și geografie din R.F.R. și-a propus să organizeze la începutul lunii iunie a.c. o sesiune de comunicări și referate privind metodica predării geografiei și științelor naturale, la care să participe cu lucrări profesorii școlilor de 7 și 11 ani din București. Societatea invită pe profesorii de geografie și cei de științe naturale din Capitală să participe la această sesiune cu lucrări care să reflecte procedee și metode de lucru originale folosite în predare.

Se pot prezenta lucrări individuale și colective.

Titlurile comunicărilor sau referatelor trebuie anunțate Societății pînă la 10 aprilie a.c., pe adresa S.S.N.G. — Splaiul Independenței nr. 91—95. Lucrările trebuie să fie primite de Societate cel mai tîrziu la 5 mai a.c.

Sesiunea se va încheia cu o excursie biogeografică.

Lucrările bune vor fi publicate.

O pepinieră școlară

Anul trecut, la școala din Ianculești, raionul Carei, s-au pus bazele unei pepiniere școlare care să dea elevilor posibilitatea de a-și însuși unele cunoștințe practice de pomicultură. La început, s-au procurat pentru pepinieră 40 de pomi și cîțiva măcieși. Apoi s-au adus din pădure 20 de meri și peri sălbatici, care au fost plantați deîndată în școala de altoit. Existau deci acum 60 de pomi și vreo 7—8 măcieși pe care urma să se altoiască trandafiri.

In luna mai, în urma unor ploi abundente, sub cireșii unor săteni din comună au răsărit, din semințe, o mulțime de alți cireși. Cu învoirea sătenilor, puii de cireși au fost luați cu pămînt cu tot, fără să fie mișcați, și s-au transportat, cu ajutorul unei tărgi, în pepiniera școlară. Aici au fost plantați cu grijă, în gropi făcute de elevi. Cireșii transplantați au fost udați cu regularitate. Cîțiva din ei s-au uscat, dar tot au rămas vreo 80.

Astăzi, pepiniera școlii numără circa 120—130 de pomi.

NICOLAE CRICIU
Ianculești, raionul Carei

Ştiri din şcoli

● **UN SCHIMB DE EXPERIENȚA ÎNTRE DIRIGINȚI** a fost organizat, de curînd, la secția raională de învățămînt și cultură a raionului Tg. Lăpuș. In cadrul schimbului de experiență s-au prezentat referate cu privire la sarcinile dirigintelui în munca instructiv-educativă. Deosebit de interesante au fost discuțiile purtate asupra conținutului orelor educative, discuții la care au participat și părinții.

AL. BALANESCU
Tg. Lăpuș

● **UN INTERESANT CURS PENTRU PĂRINȚI** s-a organizat la școala de 7 ani din comuna Sebiș, raionul Gurahonț. La acest curs lecțiile se țin o dată pe lună, avînd teme variate și atractive, care lămuresc pe părinți asupra sarcinilor ce le revin în educarea copiilor.

V. BRAILOIU
Sebiș

● **DECENII DE-A RÎNDUL** copiii țăranilor din satul Măgureni, raionul Roșiori, au fost nevoiți să învețe într-o clădire veche și dărăpănată. Prin contribuția țăranilor muncitori din comună, în satul Măgureni s-a ridicat acum un local nou de școală, spațios și primitor

NICOLAE ȘTEFAN
satul Măgureni

● **IN FIECARE SAPTĂMINA**, în cadrul căminului cultural din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, se organizează pentru copii „Joia basmelor" Intr-o liniște desăvîrșită, copiii o ascultă ca vrăjiți pe educatoarea de la grădinița din comună, care are un dar deosebit de a le povesti basme.

L. I. IONESCU
Domnești

● **LA CASA DE COPII PREȘCOLARI** din Cisnădie a avut loc de curînd o ședință a cercului pedagogic al educatoarelor. In cadrul acestei ședințe s-a organizat o interasistență la clasa I-a a unei școli, după care s-a prezentat referatul „Cu ce deprinderi trebuie să intre copiii în clasa I-a".

VIORICA TIRNEA
Cisnădie

● **CU VII APLAUZE** a fost răsplătită piesa de teatru „Nota zero la purtare" interpretată de viitori învățători, elevi ai secției pedagogice de pe lîngă școala medie din Gura Humorului.

C. HOROVITZ
Gura Humorului

● **O ORCHESTRA DE MANDOLINE ȘI CHITARE** s-a organizat la casa de copii din Piatra Neamț. Orchestra se bucură de mult succes în rîndul elevilor și al locuitorilor orașului. De asemenea, la casa de copii s-a organizat și un cor, care execută frumoase cîntece patriotice și populare.

C. TUDOSE
Dorohoi

● **ELEVII ȘI PROFESORII** școlii medii din Hîrlău au pregătit un bogat program artistic închinat marelui poet rus M. Lermontov. Ei au prezentat acest program la mai multe școli din localitate.

N. LISCHER
Hîrlău

● **PENTRU PREGATIREA SANITARA A ELEVILOR**, comitetul raional de Cruce Roșie și secția de învățămînt și cultură a raionului Cîmpulung Moldovenesc au organizat un concurs sanitar. Cea mai bună pregătire sanitară au dovedit-o elevii de la școala de 7 ani din comuna Vama.

ȘT. GINSCA
Vama

Tinerii apicultori

Mulți dintre elevii școlii medii nr. 31 din Capitală au devenit membri ai cercului apicol înființat nu de mult la școala lor. Cercul are stupi dintre cei mai moderni, unelte pentru îngrijirea familiilor de albine, pentru prelucrarea cerei și pentru extragerea mierii. Familiile de albine și inventarul apicol al stupinii au fost procurate cu ajutorul unității „Apicola".

In cerc activează peste 50 de elevi, împărțiți în două grupe: una a elevilor din clasele III—IV și alta a elevilor din clasele V—VII. Grupele iau parte la toate lucrările practice din stupină. Aici profesorii de științe naturale le transmit elevilor noțiuni elementare de creștere a albinelor și îi înarmează cu deprinderi practice în această direcție.

Primele începuturi ale activității cercului sînt încurajatoare. Membrii lui lucrează cu multă dragoste și interes.

D. DABIJA

Pregătiri de primăvară

Cei 157 de pionieri și școlari de la școala de 7 ani din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, au început pregătirile pentru activitatea de primăvară pe lotul școlar. Totodată, ei ajută țăranilor muncitori la pregătirea campaniei agricole. Astfel, pionierii și școlarii au executat numeroase probe de germinație a semințelor de cereale, de plante tehnice și plante furajere, de legume și zarzavaturi. Semințele cărora li s-au făcut probele de germinație vor fi **însămînțate pe lotul experimental** al școlii, precum și pe loturile celor patru întovărășiri agricole din comună.

De asemenea, în școală se va pregăti o răsadniță caldă, care va produce răsadurile necesare lotului experimental.

ALEX. TĂRĂNIȚĂ
Boroaia

Lucrînd în atelierele întreprinderii

Elevii din ultima clasă a școlii de 7 ani nr. 40 din Capitală își desfășoară activitatea practică în atelierele întreprinderii „Electroaparataj". Aici ei au posibilitatea să cunoască principiile de bază privind funcționarea motoarelor termice sau electrice, folosirea aparatelor de măsură etc.

La începutul practicii, elevii au vizitat întreprinderea, au cunoscut, în mare, organizarea ei, măsurile legate de protecția muncii, de folosirea rațională a materialelor, sculele și mașinile cu care se lucrează aici. Trecînd la activitatea practică propriu-zisă, elevii au învățat să mînuiască pila și alte scule, au învățat să confecționeze unele obiecte simple.

Dacă în trimestrul I elevii au lucrat mai mult în atelierul-școală al întreprinderii, în trimestrul al II-lea și-au desfășurat activitatea chiar în întreprindere. Repartizați pe lîngă muncitori, ei au posibilitatea să lucreze, de pildă, la strung. In atelierele întreprinderii ei au învățat cum se fac pornirea și oprirea strungului, cum se fixează piesele pentru strunjit. Ei înșiși au executat la strung diferite piese, după dimensiunile indicate de maiștrii sau de muncitorii pe lîngă care lucrează. Lucrînd în atelierele întreprinderii, văzînd nemijlocit cum **variază vitezele la pornirea motoarelor**, cum se produce mișcarea de translație a cuțitului de la strung și a pieselor de raboteză, învățînd ce măsuri trebuiesc luate, de pildă, pentru preîntîmpinarea încălzirii burghiului și cuțitelor strungului în timpul funcționării acestuia, elevii au putut înțelege mai bine multe chestiuni teoretice studiate de ei în clasă. Totodată, lucrările desfășurate în atelierele întreprinderii au asupra elevilor o importantă influență educativă, apropiindu-i de muncitori, făcîndu-i să prețuiască disciplina muncitorească, să aibă o atitudine justă față de muncă, față de bunul obștesc, trezindu-le dorința să învețe cît mai bine, să se pregătească cît mai temeinic pentru activitatea în producție.

ȘT. GLEB

COMENTARII

Cauze obiective sau neglijență?

Directorii școlilor din raionul N. Bălcescu al Capitalei au fost foarte surprinși cînd, în ziua de 7 martie a.c., au primit de la secția raională de învățămînt cîte patru buletine ale Ministerului Învățămîntului și Culturii deodată. Nu mai primiseră astfel de buletine de vreo opt luni de zile și, după ce s-au întrebat o vreme care să fie cauza, unii dintre ei și-au închipuit, pur și simplu, că nu mai apar. Nu puteau crede că secția de învățămînt raională a neglijat să ridice buletinele de la întreprinderea de litografie și tipografie a ministerului și să le difuzeze în școli, așa cum avea obligația.

Au început să citească, foarte interesați, instrucțiunile din buletine — de pildă instrucțiunile publicate în buletinul nr. 4 din 25 iulie 1957 cu privire la organizarea și desfășurarea consfătuirilor raionale din toamna trecută, sau cele din buletinul nr. 5 din 3 august 1957 cu privire la înscrierea elevilor în anul școlar 1957/1958. Aveau prilejul să verifice acum dacă s-au orientat bine cînd, cu luni și luni în urmă, avînd de rezolvat tot felul de probleme, au trebuit să se descurce singuri, fără să li se fi pus la îndemînă îndrumările necesare.

Așadar, buletinul ministerului nu-și încetase apariția. Atunci — s-au gîndit directorii — pe semne că secția raională de învățămînt a ținut neapărat să pună la încercare capacitatea lor de orientare, să creeze cîmp liber inițiativei lor.

Vrînd să verificăm această presupunere, ne-am adresat tov. Stela Andreescu, șefa secției de învățămînt a raionului N. Bălcescu. Și iată ce am aflat: buletinele ministerului n-au fost difuzate la timp pur și simplu pentru că salariatul secției care avea această sarcină a fost... în concediu medical. Este un motiv obiectiv, deci, opinează secția de învățămînt.

Un asemenea „motiv obiectiv" poartă însă, după cum se știe, numele de neglijență, căci dacă s-ar fi sezisat de lipsa în școli a materialelor de îndrumare elaborate de minister, conducerea secției de învățămînt ar fi putut foarte ușor să asigure suplinirea salariatului respectiv pe timpul absenței sale.

COSTIN MIHAI

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Un dans al minorității naționale Thay, executat de elevi din Vietnam

In R. D. Vietnam

Școala centrală pedagogică pentru minorități naționale

Într-unul din cele mai frumoase cartiere din Hanoi, unde străjuiesc, de-a lungul străzilor umbrite, vile albe, se ridică, impunătoare, clădirea școlii centrale pedagogice pentru minorități naționale. In sălile de clasă, în laboratoare, în cabinete și pe culoarele acestui edificiu sever, costumele multicolore ale tinerilor munteni și dialectele lor, cu o intonație de extremă diversitate, au adus toată căldura și frumusețea folclorului vietnamez. Sînt aici tineri și tinere reprezentînd 33 de minorități naționale din îndepărtatele regiuni Mung, Tay și Man din Vietnamul nordic, Thai și Meo din pitoreasca regiune de nord-vest Nuong din văile închise între masivele înalte ale Hoa-Binh-ului pînă la Khmers, în bogatele orezării ale deltei Mekong.

Școala a cunoscut acest cadru citadin abia de 5 ani. Ea s-a născut într-o regiune mărăcinoasă a Vietnamului nordic, acolo unde locuiesc cele mai multe din aceste minorități. Era în 1953. La această dată, toate provinciile de lîngă frontiera de nord erau complet eliberate.

In marea campanie de ridicare culturală a poporului, de lichidare cît mai grabnică a analfabetismului, o mare dificultate consta în faptul că nu existau cadre didactice pentru învățămîntul destinat minorităților naționale. Pentru lichidarea analfabetismului era important să se asigure, în primul rînd, cadrele didactice necesare. Așa s-a născut ideea primei școli pedagogice pentru minoritățile naționale.

Profesorii și viitorii elevi au strîns ei înșiși, bucată cu bucată, materialul de construcție din pădurile înconjurătoare, construind barăci pentru sălile de cursuri în desișul pădurilor, ascunse de aviația inamică. După 5 luni de lucru, 5 profesori și 153 de elevi, reprezentînd 8 minorități naționale, au început cursurile.

O dată cu încheierea armistițiului, școala s-a mutat la Hanoi, în clădirea unui vechi liceu. Guvernul R.D. Vietnam a alocat fonduri pentru reamenajarea localului și utilarea lui cu cele mai moderne mijloace de studiu. S-au construit săli de clasă spațioase, terenuri de sport, o infirmerie, un club. Școala s-a transformat într-un adevărat centru național de studiu, unde învață în prezent peste 1000 de tineri și tinere.

Setea de a învăța este, fără îndoială, trăsătura cea mai caracteristică a elevilor.

CORESPODENȚĂ DIN DIMITROVGRAD

Cadre pentru industria minieră

Muncitorii din orașul Hascovo își amintesc de primii ani de după 9 septembrie 1944 cînd, la chemarea partidului, sute de comuniști de la depozitele de tutun și de la alte întreprinderi au lucrat în minele din bazinul Mariței cîte o lună sau două, pentru a asigura cărbunii necesari industriei. Acum, minele noastre au mină de lucru permanentă. Aici lucrează mulți dintre tinerii pregătiți în școlile profesionale, printre care se numără și școala profesională de la Dimitrovgrad.

Înființată în anul 1951, școala profesională din Dimitrovgrad a dat pînă acum industriei miniere bulgare 5 serii de absolvenți — peste 500 de lăcătuși, mecanici mineri și maiștri mineri.

Sarcina școlilor profesionale este de a pregăti muncitori cu înaltă calificare profesională și cu un ridicat nivel cultural și politic. In conformitate cu Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar și a Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria cu privire la dezvoltarea învățămîntului public, directorii de întreprinderi nu au voie să primească la lucru muncitori tineri care n-au absolvit școlile profesionale.

In școala noastră se predau 6 obiecte de cultură generală și 7 obiecte de specialitate. S-au amenajat cabinete pentru tehnologia specială, desen de mașini, electrotehnică etc. Ca material didactic avem 5 machete mari ale diferitelor mine și 700 secțiuni de mină. Unele din acestea au fost cumpărate, însă mare parte sînt executate de către profesori și ucenici în cercurile tehnice și în atelier, în cadrul instruirii practice. In acest an școlar se execută noi materiale didactice: 15 grafice reprezentînd diferite operații de lăcătușerie, panouri pentru instrumente și altele.

Fiecare profesor predă în cabinetul său, unde se află și materialul didactic respectiv. Această metodă de lucru ne-a ajutat să asigurăm nu numai o mai bună predare a cunoștințelor noi, ci și o verificare temeinică a pregătirii ucenicilor. Fiecare ucenic își alege singur din cabinet materialul didactic, îl pregătește și, pe baza lui, răspunde. Se înlătură astfel răspunsurile papagaicești, iar profesorul are posibilitatea să verifice în ce măsură elevul-ucenic și-a însușit materia predată.

In școala noastră se acordă multă atenție instruirii practice a elevilor. Ucenicii din anul I sînt pregătiți în atelierul de instructaj al școlii, ucenicii lăcătuși din anul II în sectorul de mașini, iar ucenicii mineri la baza de la întreprinderea D.M.P. „Marbas".

Fiecare clasă este împărțită în două grupe de practică, de cîte cel puțin 15 ucenici, cu un profesor conducător. Mai mult de jumătate din profesorii care predau obiectele de specialitate sînt cadre medii, maiștri buni, care lucrează în producție.

Școala dispune de trei mașini de găurit, un strung, bancuri de lăcătușerie cu 32 de locuri de muncă, menghine paralele, bandă transportoare, lanț transportor, două mașini excavatoare, pompe pentru mine, ventilatoare, ciocane pneumatice, foreze electrice și altele. Ucenicii din anul I lucrează ciocane de lăcătușerie, piulițe, clești, dălți de mineri etc., iar cei din anul II iau parte nemijlocită la întreținerea instalațiilor de iluminat din mină, la montarea și demontarea diferitelor mașini miniere, la deservirea și manipularea lor etc. Numai îmbinînd astfel teoria cu practica ucenicii pot deveni muncitori buni.

In mina „Mericileri", de pildă, treizeci de absolvenți ai școlii noastre au preluat întreaga muncă de încărcare și transportare a minereului și au desfășurat-o fără nici o avarie a mașinilor. Foștii noștri ucenici Gheno Iordanov și Naniu Velev au ajuns mecanici în aceeași mină, iar tinerii Vidol Vidolov, Dimiter Cialacov, Stoian Iordanov și mulți alții au ajuns în scurt timp pînă la cea mai înaltă categorie de calificare. De asemenea, fac cinste școlii tinerii Sider Penev, Ștefan Zazev, Geniu Draghiev, Nedelco Costav și alții, care lucrează de cîțiva ani ca maiștri în mina „Noii mineri". Alții lucrează ca electricieni șefi la mina „Nadejda", sau sînt combineri la mina „Mericileri". Primim cuvinte de laudă și pentru felul cum lucrează absolvenții noștri la minele Sliven, „Ciumerna" etc.

Mulți dintre absolvenții noștri se află acum la specializare în U.R.S.S. la minele din Donbass. De aceea ei ne scriu despre bogata tehnică minieră sovietică, despre relațiile frățești între minerii sovietici și cei bulgari. Ei se vor întoarce din Donbass cu o experiență mai bogată, cu cunoștințe noi.

In acest an în școală învață 230 de ucenici. Anul școlar este aproape de sfîrșit. De la 1 aprilie ucenicii vor merge în mine la practică. Absolvenții vor fi repartizați după aceea la diferite mine din țară. Inaintea colectivului nostru didactic stă sarcina de a pregăti pe ucenici ca buni specialiști, muncitori cu ridicat nivel cultural și politic, constructori pricepuți și activi ai socialismului.

T. TOPUZOV
directorul școlii profesionale miniere din Dimitrovgrad R. P. Bulgaria

INDICAȚII DE REPERTORIU
pentru concursul artistic al pionierilor și școlarilor

Pentru a se veni în ajutorul participanților la concursul artistic al pionierilor și școlarilor organizat în perioada martie-iunie 1958, se dau următoarele indicații de repertoriu:

— Toți participanții la concurs vor cînta Imnul R.P.R. numai la o voce (cu sau fără acompaniament de pian sau orchestră). La unison, se găsește în manualul de muzică de clasa a VII-a de C. Meitert — D. D. Stancu, Editura de stat didactică și pedagogică, ediția 1957, pag. 162—163.

— Formațiunilor care au pregătit sau au posibilitatea de a pregăti Imnul de stat în aranjament mixt sau voci egale, li se atrage atenția în mod deosebit că nu este îngăduită nici o altă armonizare decît cea oficială, apărută în Buletinul oficial nr. 28 din 1 septembrie 1953.

— „Cîntec pentru pionieri" de Corneliu Mereș se va lua din „Scînteia pionierului" din 13 martie 1958, unde se găsește în ultima redactare.

— „Steagul partidului" de Matei Socor se găsește în aranjament la 2—3 voci în manualul de muzică de clasa a VII-a de C. Meitert — D. D. Stancu, Editura de stat didactică și pedagogică, ediția 1957, pag. 168—169, precum și în materialul editat de Casa centrală a creației populare în anul 1956, sub titlul „Cîntece la 2 și 3 voci". Se precizează totodată că nu se vor cînta decît cele 3 strofe care sînt tipărite în edițiile din 1956 pînă în prezent.

— „Imnul F.M.T.D." de A. Novicov se va cînta la o voce. Se va folosi textul publicat în Caietul pentru șezătorile noastre, nr. 2—3 — Editura tineretului, 1950.

— „Sub mîndre flamuri tinerești", de Radu Paladi, a fost tipărit de E.S.P.L.A., în 1956, în Caietul de coruri de compozitorul Radu Paladi, pag. 43. Se va tipări și la 4 voci mixte cu pian; la concurs se va cînta la o voce. Ca text, față de alte publicații unde apare cu 3 strofe, se menționează că sînt valabile numai două din ele — și anume strofele publicate în 1956 în caietul susmenționat. Cîntecul va fi publicat în „Scînteia tineretului" la „Pagina elevului".

Note bibliografice

POVEȘTI
de Charles Perrault

Mulți dintre noi s-au desfătat la vîrsta copilăriei cu binecunoscutele povești ale lui Charles Perrault. Editura Tineretului pune acum din nou la dispoziția micilor cititori cîteva povestiri de Perrault, traduse de Dan Faur: „Frumoasa din pădurea adormită", „Scufița Roșie", „Barbă Albastră", „Motanul încălțat", „Zînele", „Cenușăreasa", „Riquet cel moțat" și „Prichindelul". Din păcate, nu toate reproducerile după ilustrațiile lui Gustave Doré sînt la fel de reușite pentru a complini încîntarea produsă de text.

DE CE NU MAI ARE PURICELE POTCOAVE DE ARGINT
de Viorica Huber

De ce nu mai are puricele potcoave de argint, de ce n-au iepurii coadă stufoasă, de ce merge racul de-a-ndăratelea, de ce poartă țapul tăcălie, de ce aleargă cîinele și copoiul după vulpe, de ce e bufnița stăpînă peste pădure noaptea, de ce stă ascuns șoricelul și alte asemenea întrebări sînt tot atîtea pretexte pe care talentata scriitoare de literatură pentru copii, Viorica Huber, le folosește pentru a povesti felurite și minunate legende.

SOARELE ȘI OMULEȚII DE ZĂPADĂ
de Herta Wilk și Mioara Cremene

Povestirea scrisă de Mioara Cremene după o idee de Herta Wilk va fi citită cu mult interes de copii. Este vorba în această povestire de pățania unor omuleți de zăpadă care pornesc în întîmpinarea soarelui să-l roage să plece în altă parte și să nu vină să-i topească. Dar pe drum întîlnesc o sumedenie de vietăți care așteaptă cu nerăbdare soarele și care suferă din cauza lipsei sale. Omuleții de zăpadă renunță la dorința lor și cer soarelui să vină fiindcă e așteptat. Este emoționant sacrificiul acestor omuleți de zăpadă, care se jertfesc pentru binele colectivității. Povestitoarea a reușit astfel să găsească o fericită modalitate pentru a trata o temă mai greu de înțeles pentru copiii de vîrstă preșcolară.

MINUNATA ÎMPĂRĂȚIE CU PALATE DE HÎRTIE
de Călin Gruia

Este un basm în versuri, de o factură puțin obișnuită. Personajele — o feliță, un vraci de porțelan, Mustăcilă, Cotosmanul și toate literele alfabetului — participă la tot felul de pățanii. Autorul îmbină cu talent elementele de feerie cu cele instructive, reușind să realizeze o frumoasă povestire.

A APĂRUT:

Revista de pedagogie

nr. 3, 1958

IN CUPRINS:

DUMITRU SALADE: Munca educativă a profesorului la lecție.

ADOLF HAIMOVICI: Considerații asupra modernizării programelor de matematici.

A. COSMA: Coloniile de reeducare și moștenirea pedagogică a lui A. S. Makarenko.

ILIE POPESCU-TEIUȘAN: Limba cărților didactice din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

I. BERCA: Discuții în presa sovietică despre pregătirea cadrelor didactice.

A. GOSPODINOV: Îmbunătățiri aduse învățămîntului de cultură generală din Republica Populară Bulgaria.

BAT ULZUT: Institutul pedagogic de stat din R.P. Mongolă.

• • • Spicuiri din presa pedagogică de peste hotare.

ANGHEL MANOLACHE: Putem să înlăturăm supraîncărcarea elevilor?

T. MUREȘ: Supraîncărcarea elevilor la învățătură în discuția presei de specialitate.

G. DAN: Unele probleme importante de psihologie și pedagogie în discuția specialiștilor din Institutul de științe pedagogice.

S. PREDOIU: O importantă consfătuire a diriginților.

FL. POPESCU: Din activitatea diriginților din raionul Snagov.

A. MAHLER: Un început bun în sprijinirea organizației de pionieri.

V. ȚÎRCOVNICU: Interacțiunea dintre cuvînt și intuiție în procesul de învățămînt.

I. B.: Noutăți din presa pedagogică sovietică.

AL. F.: Buletinul de documentare pedagogică din R.P.F. Iugoslavia.

DIN TOATĂ LUMEA

O expoziție de material didactic românesc la Cairo

● La 15 martie s-a deschis la Cairo, în sălile Asociației inginerilor egipteni, o expoziție de material didactic organizată de Ministerul Învățămîntului și Culturii și Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea în colaborare cu Ministerul Învățămîntului al Republicii Arabe Unite.

La deschiderea expoziției au participat, printre alții, Youssef El Sebaey, președintele Asociației pentru dezvoltarea relațiilor culturale dintre Republica Populară Română și Egipt și secretarul general al Consiliului superior pentru protecția artei și literaturii, Yenia Hakki, directorul departamentului artelor din Ministerul Orientării Naționale, cunoscuții scriitori Ahmod Rahmanol Charkawi și Farouk Tolba Scristore, profesorul universitar Mohamed Hassan, precum și numeroși oameni de cultură, artă, ziariști. De asemenea, au fost de față funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Străine al Republicii Arabe Unite, membri ai corpului diplomatic acreditați la Cairo.

Cuvîntul de deschidere al expoziției a fost rostit de Youssef El Sebaey, președintele Asociației pentru dezvoltarea relațiilor culturale dintre Republica Populară Română și Egipt. A luat cuvîntul, de asemenea, ambasadorul Republicii Populare Române la Cairo, Constantin Stănescu.

Presa egipteană a publicat informații anunțînd deschiderea expoziției, precum și largi relatări despre vernisajul expoziției, însoțite de fotografii. Ziarele „Le Progres Egyptien" și „Al Missa" au publicat articole ample în care au apreciat în mod deosebit expoziția.

In școlile vestgermane se studiază „Mein Kampf"

● Conducători ai învățămîntului din Berlinul occidental intenționează să folosească în învățămînt cartea lui Hitler „Mein Kampf".

După cum informează ziarul vestberlinez „Telegraf", propuneri în acest sens au fost făcute la o conferință a unor personalități de răspundere din domeniul învățămîntului și pedagogiei din Berlinul occidental.

Autorul articolului subliniază că a stat de vorbă cu numeroși elevi din Berlinul occidental în ale căror școli a și început să se discute despre „Mein Kampf". Cu această ocazie a constatat că în cadrul școlilor elevii nu au posibilitatea să cunoască literatura antifascistă.

Situația grea a învățămîntului din Turcia

● Dezbaterea proiectului de buget al Ministerului Învățămîntului din Turcia atît în comisia bugetară cît și în Medjilis a prilejuit manifestarea unor nemulțumiri și proteste în legătură cu situația actuală și viitoare a învățămîntului în Turcia. Atît deputații din partidul guvernamental cît și opoziția au fost de părere că suma prevăzută în buget pentru nevoile Ministerului Învățămîntului este cu totul insuficientă.

Din datele prezentate se constată că numărul insuficient de școli elementare și profesionale face imposibilă aplicarea legii învățămîntului obligatoriu în școlile elementare de șapte ani, lege votată încă de pe vremea lui Kemal Ataturk. „In 17.000 de sate turcești — a declarat deputatul Mohmed Karasan din Partidul Democrat — nu există localuri școlare. Se simte o mare lipsă de profesori. In școlile elementare din întreaga țară funcționează 48.000 de profesori titulari și suplinitori. In 1960 va fi nevoie în aceste școli de 130.000 profesori. Cum se va rezolva această problemă?"

In același sens a vorbit în Medjilis și prof. Foizioglu, care a arătat că peste 1.060.000 de copii turci de vîrstă școlară nu pot frecventa școlile. Din numărul celor înscriși în clasa I-a numai 50 la sută termină clasa a V-a și numai 10 la sută clasa a VII-a. „In actualul ritm de dezvoltare a învățămîntului — a spus în încheiere Foizioglu — nici peste 50 de ani nu vom reuși să rezolvăm în mod satisfăcător problema învățămîntului în Turcia".

Vedere din Dimitrovgrad

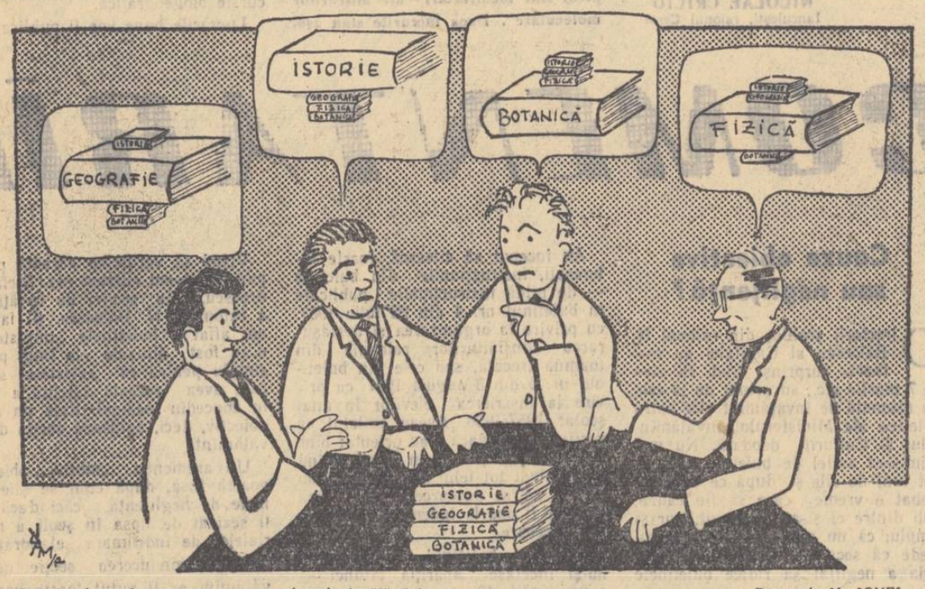

Puncte de vedere asupra programelor de învățămînt — Desen de M. IONEL

Căpitanul Ușurelul și secția de învățămînt

In cea de a 33-a istorioară din „O samă de cuvinte", biv vel vornicul Ioan Neculce povestește că, voind Gheorghe Ștefan vodă a-i pierde pe doi frați Cantacuzinești, tocmai cînd îi scrisese armașului Hăbășescul să-i omoare, „stînd cărțile gata pre masă, într-acel ceas au sosit un căpitan din Țara Muntenească, anume Ușurelul, cu cărți de la Constantinvodă Băsărabă, domn nou, poftind cu scrisoare pre Gheorghie Ștefan-vodă să-i sloboadă pre acei doi boieri, să nu-i omoară". Iar mai departe: „Și căpitanul acela, ce-au venit cu cărțile, într-o dzi și într-o noapte din București au agiunsu în Iași (sublinierea noastră), i-au pus muntenii nume de atunce Ușurelul. Careli după acee multă milă au avut de la Cantacozinești". Vestitul călăreț era vornicul Badea Băläceanul Contoșul.

In zilele noastre, profesorul Mihai Vinturache de la școala medie din Șimleul Silvaniei a trimis cu poșta, la 22 martie 1957, o cerere de transfer către secția de învățămînt a orașului Iași. Răspunsul la această cerere i-a sosit destinatarului abia în februarie 1958. Mai precis, răspunsul a fost întocmit la 6 decembrie 1957 și predat poștei la 7 februarie 1958. Semnat: șeful secției, prof. El. Sfichi. Așadar, lăsînd la o parte cele șase luni și jumătate de care a avut nevoie secția pentru a elabora scrisoarea de răspuns, i-au mai trebuit alte două luni pentru a face ca aceasta să ajungă la biroul poștal local.

După cum se vede, timpul de care a avut nevoie secția de învățămînt și cultură a orașului Iași pentru a trimite răspuns profesorului din Șimleul Silvaniei este incomparabil mai îndelungat ca o zi și o noapte, cît i-au trebuit acum trei veacuri vornicului Badea Băläceanul Contoșul, care a și fost poreclit „Ușurelul", ca să ajungă călare de la București la Iași.

Putem asigura pe tovarășii de la Iași că aceasta nu-i ultima limită, că le mai rămîne destulă lărgime. De exemplu, anul trecut, poșta din Götzis (Austria) s-a grăbit să expedieze „fără întîrziere", la adresele indicate, scrisori vechi de 63 de ani, găsite cînd s-a renovat clădirea oficiului poștal.

Nu-i de loc greu să ne închipuim ce li s-ar fi întîmplat celor doi frați Cantacuzino dacă, în locul ușurelului căpitan, ar fi fost vorba să îndeplinească misiunea lui cineva de la secția de învățămînt și cultură a orașului Iași. Și dacă Ușurelul, pentru isprava sa, „după acee multă milă au avut de la Cantacozinești", ce merită atunci secția de învățămînt și cultură a orașului Iași din partea cadrelor didactice care, solicitînd o, sînt servite cu atîta întîrziere?

Nu mijloacele moderne de circulație și de a stabili legături să le fi folosit, ci chiar și o stafetă pe jos să fi trimis, și încă ar fi putut răspunde mai repede respectiva secție petiționarului ei.

G. VLĂSCEANU

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 464 · Vineri 28 martie 1958 · 4 pagini 25 bani

ODIHNĂ *reconfortare*

Elevii noștri intră peste cîteva zile în vacanța de primăvară. Ei au la dispoziție două săptămîni, în care își refac puterile pentru ultimul efort, pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Odihna elevilor cere o preocupare susținută din partea cadrelor didactice, a secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare și din partea organelor U.T.M. Elevii trebuie să se bucure de o odihnă reală, bine organizată. Pe tot timpul vacanței de primăvară școlarii nu vor avea de pregătit mai multe teme decît se dau în mod obișnuit pe o zi în timpul cursurilor.

Cadrele didactice și organizațiile de pionieri și U.T.M. pot organiza activități cultural-educative atrăgătoare în timpul vacanței de primăvară. Astfel se pot organiza șezători, seri literare de satiră și umor în cadrul cluburilor și colțurilor roșii ale școlilor, reuniuni tovărășești, vizionări colective de piese de teatru, teatru de păpuși și filme.

Concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" este deosebit de atrăgător, interesant și instructiv. În cadrul lui se pot organiza excursii cu elevii în împrejurimi și acțiuni de strîngere și cunoaștere a folclorului. De asemenea, se pot organiza excursii pentru cunoașterea patriei, vizite la întreprinderi, monumente și locuri istorice, muzee, expoziții, întîlniri cu muncitori, tehnicieni, țărani colectiviști, scriitori, artiști, bătrîni din sate etc.

Vacanța este un timp deosebit de prielnic pentru activitatea sportivă. Elevii și pionierii iubesc jocurile și sportul și e bine să fie antrenați la cît mai multe acțiuni sportive, competiții, concursuri, ștafete etc.

În cadrul variatelor activități de primăvară, elevii și pionierii pot să curețe și să îngrijească plantele, să amenajeze terenuri de sport, să curețe ulițele satului, să îngrijească străzile orașului în care locuiesc, să contribuie la sădirea de pomi fructiferi și flori, ca niște buni și harnici gospodari. Se pot iniția chiar întreceri „pentru cea mai frumoasă stradă", „pentru cel mai frumos sat" etc. De asemenea, copiii trebuie îndrumați să continue cu mai multă sîrguință acțiunea de strîngere a fierului vechi, a maculaturii ne folosibile și alte acțiuni de interes obștesc.

Asemenea activități vor fi organizate în așa fel încît elevii să fie ocupați doar cîteva jumătăți de zi. Vacanța trebuie să însemne pentru elevi în primul rînd destindere și reconfortare fizică. Buna desfășurare a activităților din vacanță depinde de grija cu care sînt pregătite și conduse acestea. Este important ca ele să aibă un caracter facultativ pentru elevi și să-i atragă prin modul interesant în care se desfășoară, prin conținutul lor plăcut. De felul cum se vor odihni copiii depind în bună măsură rezultatele ultimului trimestru al acestui an școlar.

ȘEDINȚA COLECTIVULUI DE CONDUCERE AL DETAȘAMENTULUI discută felul cum se pregătesc pentru lecții pionierii școlii elementare din comuna Comani, raionul Drăgănești.

Lecții de istorie la muzeu

Se știe că lecțiile de istorie sînt cu atît mai izbutite și au rezultate cu atît mai bune cu cît se folosește un material intuitiv mai larg și mai bogat. În acest scop se pot folosi cu succes nu numai tablouri, hărți, planșe, fotografii sau diafilme, ci și exponatele muzeelor, care au o puternică influență afectivă asupra elevilor.

Ne-au fost de un real sprijin în munca noastră, de pildă, vizitele cu elevii la Muzeul militar central din București. Creat în scopul de a prezenta trecutul militar al poporului nostru, acest muzeu a devenit, prin lărgirea profilului său, un adevărat muzeu de istorie națională. Piesele pe care le cuprinde înfățișează trecutul istoric al poporului nostru din cele mai vechi timpuri și pînă astăzi, reliefînd epocile importante ale luptelor sociale, politice și militare. Ca un fir roșu străbate, prin toate materialele muzeului, lupta poporului împotriva cotropitorilor străini, lupta maselor populare pentru eliberare socială și progres. Un loc important în tematica muzeului îl ocupă și ajutorul primit în decursul istoriei noastre din partea poporului rus.

Bogăția, diversitatea și valoarea materialelor muzeului (arme, costume, uniforme militare, steaguri, lucrări de artă plastică, gravuri, hărți, documente, grafice și altele) pot folosi profesorului de istorie la realizarea unor bune lecții introductive sau de comunicare, dar în special la lecțiile de recapitulare, în cadrul cărora se urmărește sistematizarea și consolidarea cunoștințelor elevilor.

Pentru exemplificare, vom arăta cum s-a desfășurat la muzeu lecția de recapitulare cu tema „Lupta Țărilor Române împotriva stăpînirii otomane în sec. XVIII și XIX. Războiul de la 1877 și cucerirea independenței României", ținută cu elevii clasei a VII-a de la școala de 7 ani nr. 19 din Capitală. Precizăm că planul recapitulării a fost stabilit și comunicat elevilor într-o oră de curs anterioară. Lecția a început printr-o discuție asupra situației economice a Țărilor Române în perioada domniilor fanariote. Tablourile, graficele, mărturiile contemporane văzute la muzeu i-au ajutat pe elevi să-și dea seama mai bine de jaful turcesc în această perioadă. Prin întrebări, am subliniat în continuare că la începutul sec. XVIII turcii au desființat armatele Țărilor Române pentru a avea posibilitatea să intensifice și mai mult exploatarea. Acest fapt a fost exemplificat prin graficul care înfățișează situația armatelor române în timpul lui Ștefan cel Mare și Mihai Viteazu în comparație cu ceea ce mai rămăsese din armatele Țărilor Române în veacul al XVIII-lea.

Ideea ca războaiele duse de Rusia împotriva turcilor în secolele XVIII și XIX au sprijinit în același timp și eliberarea noastră de sub jugul otoman a fost ilustrată prin prezentarea cîtorva hărți și gravuri înfățișînd luptele de la Turtucaia, Martinești-Rîmnic, Focșani, precum și a tabloului „Eliberarea Bucureștilor la 17 noiembrie 1769 de către armatele ruse și voluntirii români sprijiniți de poporul răsculat".

Elevii și-au fixat apoi cunoștințele despre răscoala poporului condusă de Tudor Vladimirescu în 1821 cercetînd schița ce înfățișează drumul pandurilor pînă la București. Înăbușirea răscoalei de către turci le-a fost ilustrată prin stampa „Intrarea turcilor în București".

Trecînd la perioada „Regulamentului organic", am insistat asupra uneia dintre măsurile însemnate luate de administrația rusă, și anume reînființarea armatelor regulate ale Țărilor Române, fapt foarte important pentru viitor în dobîndirea independenței noastre naționale. Acest moment a fost ilustrat prin fotografii care înfățișează primele unități ale armatelor regulate românești, regulamente militare, uniforme etc.

Trecînd la revoluțiile din 1848, ne-am oprit mai mult asupra personalității lui N. Bălcescu, cercetînd îndeaproape exponatele privitoare la viața și lupta lui. Elevii au subliniat că Nicolae Bălcescu este figura cea mai reprezentativă a revoluției de la 1848, întruchipînd aspirațiile de veacuri ale unui popor obidit.

Materialul muzeului în legătură cu Unirea Principatelor, cu reformele social-economice din timpul lui Cuza au contribuit la ilustrarea ideii că toate aceste reforme duceau la dezvoltarea capitalismului în țara noastră. Cu acest prilej s-a precizat că această dezvoltare era frînată de lipsa de independență națională.

Astfel am ajuns la capitolul „Războiul Rusiei și României împotriva Turciei și cucerirea independenței noastre". Elevii au cercetat numeroase materiale în legătură cu desfășurarea războiului, începînd de la convenția româno-rusă încheiată la Livadia, continuînd cu trecerea trupelor ruseși prin țară și primirea entuziastă pe care le-a făcut-o populația la Ploești și București, cu lupta comună a ostașilor români și ruși la Plevna etc. Fotografia ce reprezintă asaltul redutei Grivița a dat posibilitate elevilor să releve curajul și vitejia ostașilor români, care știau că luptă într-un război drept, de eliberare. O altă fotografie, înfățișînd predarea lui Osman Pașa, le-a permis să tragă concluzia că dușmanul, oricît de puternic ar fi, este învins cînd duce un război de cotropire. Vizionînd o fotografie care înfățișează un convoi de care minate de țărani spre cîmpul de operațiuni, elevii au putut să-și dea seama că greul războiului a fost dus de masele populare din rîndul cărora se recrutau nu numai soldații, ci și birnicii, cărăușii.

Am prezentat aci o lecție de recapitulare a cunoștințelor care a însemnat, în același timp, un puternic mijloc de educare patriotică. În desfășurarea ei ne am străduit nu numai să subliniem principalele probleme din capitolele pe care le repetam, ci și să influențăm afectiv asupra elevilor, să dezvoltăm sentimentele lor de dragoste pentru patrie, admirație și mîndria pentru trecutul de luptă al poporului.

Cîteva cuvinte despre metodica lecției. În cursul vizitei la muzeu atenția elevilor poate fi distrasă de bogăția exponatelor, de frumusețea lor. Profesorul poate să se folosească de această calitate a lor și să fixeze atenția asupra obiectului care trebuie intuit, întrebuințînd metoda conversației. Conversația este menită nu numai să stimuleze atenția elevilor, ci și să le dezvolte dorința de a cunoaște, spiritul de observație, priceperea de a deosebi principalul de secundar.

S-ar părea că lecțiile ținute la muzeu îi supraîncarcă pe elevi. Nu trebuie să uităm, însă, că nu toate lecțiile se țin la muzeu. Se țin aici numai lecțiile cele mai importante și mai ales, lecțiile de recapitulare. Acestea, de fapt, ușurează munca elevilor, căci îi ajută să-și reprezinte concret evenimentele trecutului și astfel să le înțeleagă și să le rețină mai ușor.

Prof. MARIA BANU
prof. AUREL MOLDOVEANU

Activitate culturală în Valea Jiului

Cadrele didactice de la școlile de 7 ani din satele Văii Jiului desfășoară o frumoasă activitate culturală în rîndul maselor populare. La școlile din Vulcan și din Aninoasa s-au organizat echipe artistice care au pregătit piese de teatru, cîntece și dansuri, prezentînd programe în sălile de teatru ale multor localități miniere din Valea Jiului. Astfel, cadrele didactice din Vulcan, sub îndrumarea organizațiilor sindicale de la școlile cu limbile de predare română și maghiară, au organizat un cor compus din 30 de persoane și au pregătit peste 16 cîntece pe mai multe voci. Corul învățătorilor și echipa de teatru din această comună au participat la concursul pe raion și regiune, corul obținînd în faza regională premiul I, iar echipa de teatru premiul al II-lea.

Bine pregătit, corul învățătorilor din Vulcan a dat mai multe reprezentații la Aninoasa, Petrila, Lonea și Petroșani.

Echipa artistică a cadrelor didactice din Aninoasa a pregătit piesa de teatru „Gaițele" de A. Kirițescu, cu care a dat mai multe reprezentații în Lupeni, Vulcan, Aninoasa și alte localități din Valea Jiului.

Alături de cadrele didactice, la activitatea cultural-educativă participă și părinți ai elevilor. Oamenii muncii din satele Văii Jiului sprijină aceste acțiuni și iau parte la manifestațiile artistice organizate de cadrele didactice.

EMIL TETILEANU
Lupeni

Elevii școlii medii nr. 1 din Dej în vizită la muzeul raional.

In acest număr:

- *DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII*
- *O MAI BUNĂ PREGĂTIRE TUTUROR ELEVILOR*
- *ȘCOALA EGIPTEANĂ ÎN TRECUT ȘI AZI — de prof. univ. Stanciu Stoian*

O analiză utilă

SITUAȚIA LA ÎNVĂȚĂTURĂ

O recentă statistică privitoare la situația la învățătură a elevilor din orașul Galați a arătat că procentul elevilor nepromovați este mai mare decît în anul trecut. O astfel de situație impunea, fără îndoială, măsuri grabnice și hotărîte. Tocmai de aceea cadrele didactice din Galați s-au adunat duminica trecută pentru a discuta împreună, în cadrul unei consfătuiri, cauzele acestei stări de lucruri și căile care trebuie urmate pentru a o îndrepta.

UN REFERAT

Ca punct de plecare pentru lucrările consfătuirii s-a folosit — după cum se obișnuiește — un referat. Deși acest referat a fost alcătuit pe baza observațiilor a două comisii de cadre didactice care au urmărit activitatea desfășurată în mai multe școli pe o anumită perioadă de timp, deși cei care l-au redactat s-au referit la aspecte diferite ale muncii școlilor, el nu a fost de natură să dea consfătuirii un sprijin eficient. Acest lucru se datorește faptului că referatul nu a avut în permanență în vedere scopul pentru care a fost scris. De aceea, în loc să arate lipsurile din munca pedagogilor ai căror elevi sînt rămași în urmă la învățătură, în loc să determine cauzele care au permis existența acestor lipsuri, referatul a cuprins o înșiruire de exemple de profesori și învățători care au obținut rezultate bune în muncă, oprindu-se în treacăt asupra descrierii metodelor folosite de ei. Cele cîteva exemple negative și cele cîteva afirmații vagi și generale cu privire la lipsuri au fost prea sumare și superficiale ca să constituie substanța unei analize serioase și de conținut.

OPINII

Aceste deficiențe ale referatului au fost însă suplinite de discuțiile purtate de învățători și profesori.

Majoritatea celor care au luat cuvîntul au plecat tocmai de la ceea ce referatul nu a reușit să cuprindă în rîndurile sale — determinarea cauzelor rămînerii în urmă la învățătură. Am putea împărți diferitele opinii exprimate în această privință în două categorii diametral opuse. Prima categorie ar cuprinde pe cei care au explicat rămînerea în urmă la învățătură exclusiv prin anumite „cauze obiective", „dificultăți inerente" etc.

S-a spus, de pildă, că de rămînerea în urmă la învățătură sînt vinovați numai părinții copiilor, care de multe ori nu colaborează cu pedagogii și le fac chiar greutăți. Un învățător era ferm convins că majoritatea elevilor rămași în urmă sînt afectați de diverse tulburări organice care-i împiedică să se ridice la nivelul colegilor. Alții au considerat că vina o poartă în întregime programele și manualele. A fost reluată și cunoscuta acuzație în lanț: profesorii de la clasele V—VII îi consideră vinovați de lipsurile în cunoștințele elevilor pe învățători, iar profesorii de la mediu pe cei de la clasele V-VII.

Vorbitorii din a doua categorie însă — care au constituit, de altfel, majoritatea — au pornit de la o poziție justă. Ei au arătat că nici una din „cauzele obiective" nu poate fi ridicată la rangul de cauză principală — și au demonstrat aceasta prin exemplul unor școli cu condiții egale de muncă, dar care au totuși rezultate diferite. Au început astfel să se precizeze cauzele adevărate și profunde ale rămînerii în urmă la învățătura. A reieșit, în ultima analiză, că deși există o serie de greutăți obiective, ele nu sînt totuși de neînlăturat și că cei de care depinde, în cele din urmă, nivelul la învățătură al elevilor sînt cadrele didactice.

Pentru a argumenta această afirmație vom alege cîteva exemple scoase la iveală de discuțiile consfătuirii.

Am amintit mai sus părerea celor care considerau că vina principală a rămînerii în urmă la învățătură a multor elevi o poartă părinții lor. Luînd cuvîntul în legătură cu această problemă, tov. Uța Alexiu, președinta comitetului sindical, a amintit acțiunea cadrelor didactice din comuna Cioara-Doicești, care desfășoară o intensă muncă de culturalizare în rîndul părinților elevilor, reușind să trezească în sufletele acestora dragostea pentru știință și cultură. Incontestabil că o dată stabilită această premisă, părinții îi sprijină pe cei care le educă fiii. E de la sine înțeles că acest sprijin nu-l vor obține întotdeauna cei care nu au făcut tot ce trebuie pentru a-l avea.

O serie de pedagogi au arătat că nu sînt folosite deplin toate posibilitățile create de introducerea elementelor de politehnizare, care ar putea contribui mult la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor. De pildă, învățătorul Lupu Victor a amintit de faptul că într-o serie de școli din Galați loturile experimentale nu sînt decît niște terenuri pustii, pe care nu se lucrează nimic. Vorbind despre utilitatea controlului asupra procesului de învățămînt, același învățător a arătat că școala la care lucrează nu a fost controlată în trei ani de zile decît de două ori. Bineînțeles că acolo unde se manifestă astfel de neglijențe lucrurile nu merg întotdeauna bine.

Învățătorul C. Bahrim arăta că, deși în orașul și regiunea Galați sînt foarte multe monumente culturale și istorice care ar putea contribui la dezvoltarea educației patriotice a elevilor, la mobilizarea lor pentru însușirea cunoștințelor, aceste mijloace sînt foarte puțin folosite.

Tov. Laura Vasilescu a insistat în special asupra consecințelor pe care le are folosirea necompetentă și inechitabilă a sistemului de notare. În acest sens a dat exemplul unui elev venit de la școala elementară din comuna Smulți cu note mari, dar cu o pregătire necorespunzătoare. Ingenița pedagogului a avut în acest caz un efect cu totul negativ.

S-a arătat, de asemenea, că sînt cazuri în care profesorii și învățătorii își irosesc energia în neînțelegeri care le distrag atenția de la procesul de învățămînt. Astfel de neînțelegeri contribuie la obținerea unor rezultate slabe, după cum contribuie și reversul acestei situații — delicatețea prost înțeleasă — care-i determină pe unii profesori să aibă o atitudine de tolerare față de greșelile colegilor lor, în virtutea principiului „să nu creadă că am ceva cu ei".

Exemplele ar putea umple încă multe rînduri. Ele ar îi totuși departe de a epuiza aspectele sub care se manifestă insuficiența preocupărilor pentru ridicarea nivelului la învățătura din partea acelor pedagogi ai căror elevi sînt rămași în urmă, deoarece aceste aspecte sînt foarte variate și diferă de la caz la caz.

MĂSURI NECESARE

Inițiativa cadrelor didactice din Galați de a se aduna într-o consfătuire și de a pune în discuție problema rămînerii în urmă la învățătură a fost necesară și binevenită. Analizînd situația la învățătură a elevilor, pedagogii au avut prilejul să-și dea seama care sînt lipsurile din munca lor, care sînt cauzele rezultatelor slabe pe care le-au obținut o parte din ei și ce anume este de făcut pentru îndreptarea acestei situații.

S-a subliniat necesitatea de a se folosi mijloace variate de ajutorare a elevilor rămași în urmă, punîndu-se accent în primul rînd pe fixarea și consolidarea cunoștințelor predate în clasă, ca și pe alegerea acelor teme și exerciții care îngăduie revenirea asupra cunoștințelor predate anterior. A fost scoasă în evidență necesitatea de a se întări munca educativă, de a se acorda cea mai mare atenție educației patriotice a elevilor pentru a-i face să înțeleagă în adîncime importanța îndatoririi de a învăța, de a-și însuși cunoștințe temeinice. De asemenea, s-a arătat că trebuie întărită legătura școlilor cu familia prin vizite ale diriginților, învățătorilor și profesorilor la domiciliul elevilor, ședințe cu părinții etc.

Indeosebi, s-a arătat că pregătirea elevilor depinde în primul rînd de pedagog, de propria lui pregătire pentru lecții, de grija pe care o arată pentru ca toți elevii lui să-și însușească temeinic cunoștințele.

Mai este încă vreme ca, pînă la sfîrșitul anului școlar, printr-o muncă sîrguincioasă și susținută, nivelul la învățătură al elevilor să se ridice. Din atitudinea pe care au avut-o participanții la consfătuire s-a văzut că există condițiile și resursele trebuincioase pentru realizarea acestui lucru.

OCTAVIAN BUZESCU

Schimb de experiență între școlile profesionale

Schimbul de experiență între cadrele didactice din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri, prilejuind popularizarea și generalizarea experienței înaintate, contribuie în bună măsură la ridicarea continuă a nivelului activității din aceste școli.

Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București, care are în raza lui de activitate școlile profesionale și tehnice din 9 regiuni ale țării, a organizat în acest an școlar schimbul de experiență între numeroase cercuri pedagogice ale școlilor profesionale și tehnice cum sînt, de pildă, cele din Ploești, Cîmpina, Bacău, Roman, Tecuci, Pitești, Suceava, Iași etc. Obiectivul central al schimbului de experiență a fost îmbunătățirea instruirii practice a elevilor atît în atelierele-școală, cît și în producție. În adevăr, analiza desfășurării unor lecții de instruire practică ținute în cursul anului școlar trecut a scos în evidență, pe lîngă rezultate pozitive, și o serie de lipsuri, ca de pildă necunoașterea și neaplicarea de către unii maiștri-instructori a sistemului științific de instruire pe operații complexe, o insuficientă preocupare pentru utilizarea documentației în cadrul lecțiilor de instruire practică etc. Schimbul de experiență organizat în acest an a avut ca scop tocmai găsirea căilor de înlăturare a acestor lipsuri.

Astfel, la schimbul de experiență organizat la Ploești, maistrul-instructor Teodor Bogdan de la centrul școlar petrol-chimie din acest oraș a arătat concret cum aplică sistemul de operații complexe, punînd accentul pe metoda demonstrației. La fel s-a desfășurat schimbul de experiență la Roman, unde maistrul-instructor Gheorghe Rotaru a ținut o lecție deschisă cu tema „Filetarea interioară", sau schimbul de experiență de la Pitești în cadrul căruia au fost demonstrate metodele maistrului-instructor Ion Milea.

Maistrul-instructor Ion Mihalache de la centrul școlar petrol-chimie din Iași a arătat în cadrul unui schimb de experiență cum desfășoară instructajul de atelier la lăcătușerie în condițiile în care tehnologia meseriei respective nu se predă ca obiect special. El a predat cîteva cunoștințe strict necesare privitoare la tehnologia meseriei și apoi a trecut la demonstrația practică a lecției respective.

Și în alte domenii ale instruirii practice au fost abordate probleme importante. Profesorul inginer Elena Alexandriu a demonstrat concret, la schimbul de experiență de la Cîmpina, metodele pe care le folosește la lecțiile de chimie în laborator. Demonstrații asemănătoare au fost organizate și la centrul școlar petrol-chimie din Iași.

Nici instruirea practică în producție nu a fost neglijată în cadrul schimbului de experiență, punîndu-se accentul pe utilizarea de către ucenici a documentației tehnice necesare. Astfel, la lecția deschisă de instruire practică cu subiectul „Lucrări complexe de forjare" ținută la anul III al școlii de ucenici din Ploești, maistrul-instructor Dumitru Minea a alcătuit, cu ajutorul ucenicilor, fișa tehnologică respectivă, trecînd apoi la executarea lucrării. De asemenea, cu ocazia schimbului de experiență dintre cercurile pedagogice din Orașul Stalin și Iași maistrul-instructor Dumitru Mihăilă a desfășurat o bună lecție de instruire practică la strungărie, utilizînd un bogat material didactic și folosind desenul pe operații. Astfel de demonstrații s-au făcut și la Iași, Craiova etc.

Schimbul de experiență a prilejuit și popularizarea inițiativei unor cadre didactice în ceea ce privește confec-

Ing. EDUARD CUPFER
director al cabinetului metodic București pentru învățămîntul profesional și tehnic

(Continuare în pag. 3-a)

DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE

Sprijin muncii instructiv-educative

Este bine cunoscut faptul că principala sarcină a organizațiilor sindicale din școli este aceea de a ajuta la buna desfășurare a procesului de învățămînt. Alături de conducerea școlilor, organele sindicale nou alese caută să asigure o cît mai bună instruire și educare a elevilor. Ele încurajează orice inițiativă pozitivă, menită să dezvolte elanul în muncă al învățătorilor și profesorilor pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Edificator în această privință este exemplul unor organizații sindicale din școlile raionului Turnu Severin. Bunăoară, organizația sindicală de la școala medie nr. 1 se preocupă cu seriozitate de ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. Pentru ca orele de consultație organizate în acest scop să fie cît mai rodnice și să nu-i supraîncarce pe elevi, profesorii au fost îndrumați să analizeze la ce discipline se simte nevoia reală a orelor de consultații și să stabilească elevii care trebuie să vină la aceste ore. Organizația sindicală a școlii s-a îngrijit și de conținutul activității în aceste ore, îndrumînd pedagogii să se ocupe în mod diferențiat de elevi, ținînd seama de lipsurile specifice în pregătirea fiecăruia în parte.

O problemă dificilă o constituia la școala medie nr. 1 din Turnu Severin situația proastă la învățătură a elevilor din internat. Căutînd cauzele acestei situații, conducerea școlii și organizația sindicală au constatat că unii educatori de la internat nu se interesau suficient de felul cum învață elevii, iar alții nu erau suficient de pregătiți pentru munca educativă. Organizația sindicală din școală a sprijinit conducerea administrativă în măsurile luate pentru înlăturarea lipsurilor: educatorii de la internat au fost trimiși la un curs special inițiat pe întregul oraș; orele de meditație ale elevilor interni au început să fie supravegheate prin rotație de către profesori etc.

O deosebită grijă a manifestat organizația sindicală, sub îndrumarea organizației de partid din școală, pentru pregătirea fiilor de muncitori. În școală s-au organizat cursuri în vederea sprijinirii acestora pentru trecerea în școli de grad superior. Luînd legătură cu organizațiile sindicale din întreprinderile orașului, organizația sindicală a școlii a contribuit la organizarea unor asemenea cursuri și în cadrul întreprinderilor, pentru pregătirea tinerilor muncitori.

Preocupările organizației sindicale de la școala medie nr. 1 pentru bunul mers al procesului de învățămînt au stimulat și alte organizații sindicale să-și îmbunătățească activitatea. Un rol important în această privință îl au consfătuirile de muncă, care au căpătat în ultimul timp o mare extindere în școlile raionului. În cadrul lor se dezbat probleme legate de procesul de învățămînt, se popularizează metode de muncă menite să stimuleze buna desfășurare a activității instructiv-educative. Astfel, cadrele didactice de la școlile din comunele Breznița-Ocol și Magheru au participat la o consfătuire de muncă în cadrul căreia s-au discutat metodele și procedeele de consolidare a cunoștințelor elevilor. Membrii organizației sindicale de bază din comuna Crăguiești se pregătesc pentru o consfătuire de muncă ce va avea loc în curînd și la care se va dezbate tema: „Activitatea cu elevii rămași în urmă la învățătură". Pentru extinderea rezultatelor bune obținute în activitatea didactică a unor pedagogi fruntași, organizațiile sindicale au inițiat desfășurarea unor lecții deschise, interasistențe etc.

De asemenea, calificarea și perfecționarea cadrelor didactice preocupă în mare măsură organele sindicale. De curînd, în cadrul comitetului raional sindical a fost inițiat un cabinet pedagogic unde cadrele didactice fruntașe dau consultații metodice, țin lecții pentru profesorii înscriși la cursurile de calificare sau în învățămîntul superior fără frecvență.

În urma alegerii noilor organe sindicale, activitatea sindicală din raionul Turnu Severin s-a înviorat. Se observă un interes viu al acestora pentru sprijinirea procesului de învățămînt.

Sînt însă și unele organizații sindicale care n-au reușit să ocupe locul care le revine în viața școlii, în îndeplinirea sarcinilor cu privire la dezvoltarea continuă a învățămîntului. Printre acestea se află organizațiile sindicale de bază de la școlile din comunele Schela, Cerneți, din satul Manu și altele. Pedagogii de la aceste școli au și ei realizări frumoase în procesul instructiv-educativ. Însă aceste realizări sînt roadele unei munci izolate, fără sprijinul efectiv al organizațiilor sindicale respective.

Este nevoie ca aceste organizații sindicale, ajutate de comitetul sindical raional, să treacă la forme noi, proprii, de organizare a muncii, să ia cele mai bune măsuri care să ducă la îmbunătățirea activității sindicale.

GH. FLEANCU

Un cor cu tradiție

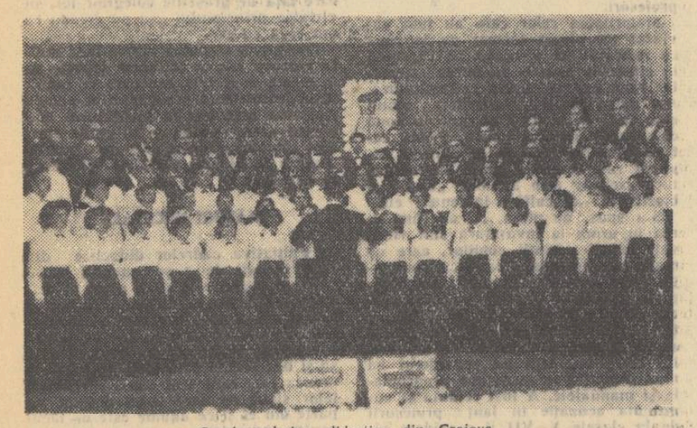

Corul cadrelor didactice din Craiova.

Formația corală a comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt-Craiova a luat ființă în 1946. În prezent, formația numără 85 de persoane (cadre didactice, instructori superiori de pionieri, educatori, personal administrativ).

În decursul activității sale, corul cadrelor didactice din Craiova a participat la toate concursurile organizate între formațiile artistice sindicale, obținînd rezultate frumoase. De multe ori s-a calificat pentru locul I pe regiune, a primit diferite diplome, iar la cel de al IV-lea concurs al echipelor sindicale din 1956 a primit drapelul de cor fruntaș pe regiune.

Aceste rezultate se datoresc muncii perseverente depuse de coriști, repetițiilor făcute cu regularitate și strădaniilor dirijorilor care s-au succedat la conducerea corului (tov. M. Bîrcă, Petre Severin și Boris Chelaru).

Corul pedagogilor din Craiova a dat numeroase concerte cu prilejul zilelor festive, în cadrul campaniilor electorale etc. De asemenea, corul s-a deplasat de nenumărate ori în regiune, la unitățile socialiste agricole din comunele Segarcea, Traian, Gîrcov, Terpezița, Cotofenii din Față, Podari, Leamna etc. Numai în ultimul an formația corală a prezentat 39 de spectacole în oraș și în regiune: la casa deputatului, la teatrul de vară „23 August", la fabrica „Electroputere", la filarmonica „Oltenia", la centrele raionale Balș, Segarcea, Filiași etc.

În repertoriul corului figurează cîntece de masă, cîntece populare și prelucrări de folclor — dintre care multe specifice regiunii Craiova — cîntece sovietice, bucăți clasice etc.

La faza interregională a primului concurs artistic al formațiilor artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt, formația corală a pedagogilor din Craiova se prezintă cu un repertoriu variat, din care amintim piesele „Măreț pămînt al patriei iubite" de I. Chirculescu, „Foicic-a bobului" de Gh. Dumitrescu, „Răsunet de la Crișana" de I. Vidu, „Marș pentru partizanii păcii" de A. Stoia.

N. BURCEA

Colaborare între educatoare și învățători

Nu de mult, în cadrul cercului lor pedagogic, educatoarele din Sibiu au discutat cu învățătorii care predau la clasa I-a probleme privind strîngerea legăturii dintre grădinițe și școlile elementare.

A avut loc mai întîi o lecție deschisă de citire, predată de tov. A. Sava, învățătoare la clasa I-a a școlii elementare nr. 13. În desfășurarea lecției de citire s-a apelat deseori la cunoștințele și deprinderile însușite de copii în grădiniță. Ca aplicare la lecție, a cărei temă a fost povestirea „Bunicuța și pisica", copiii au decupat o pisică folosind procedeul utilizat de ei în grădiniță. În continuare, educatoarea M. Mandravel de la grădinița „7 Noiembrie" a prezentat referatul „Cu ce deprinderi trebuie să plece copiii la școala elementară și cum le-am realizat la grupa mea". Referatul a fost bogat în exemple concrete. Pregătirea copiilor pentru școala elementară — s-a arătat în referat — trebuie să se bazeze pe metode care să contribuie la dezvoltarea fizică a copiilor, la menținerea sănătății lor și, în strînsă legătură cu aceasta, la formarea deprinderilor civilizate și de autodeservire, acestea constituind temelia educării disciplinei conștiente. Referatul a scos în evidență formele de activitate care-i deprind pe copii să observe, să gîndească și să se exprime corect. S-a arătat, spre exemplu, că activitățile obligatorii bine îndrumate îi deprind pe copiii din grupa mare cu o exprimare corectă și coherentă, ceea ce ușurează considerabil munca învățătorului.

În discuțiile duse pe marginea referatului, educatoarele și învățătorii au subliniat o serie întreagă de metode și de procedee care trebuie puse în aplicare în instituțiile preșcolare și în școli. Educatoarea V. Molnar a arătat rezultatele bune pe care le-a obținut prin vizitele făcute cu grupa mare la clasa I-a. Asistînd la o lecție de aritmetică la clasa I-a, copiii de la grădiniță au răspuns și ei la unele întrebări puse de învățătoare. Răspunsurile bune date de unii copii le-au mărit încrederea în puterile lor, le-au întărit dorința de a ajunge cît mai repede în clasa I-a. Învățătoarea A. Sava a arătat că, pentru a-i pregăti pe copii pentru școală, educatoarele trebuie să pună un accent deosebit pe exprimarea corectă a copiilor și pe desen, îndeosebi pe tehnica desenului. Dacă copiii știu din grădiniță cum să folosească hîrtia și creionul, aceasta le va ușura mult învățarea scrisului.

Ședința cercului pedagogic a fost plină de învățăminte. Ea a contribuit la strîngerea legăturii între grădinițe și școli.

ELISABETA ȚARANU
Sibiu

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Transferarea cadrelor didactice

Conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii, transferările cadrelor didactice pentru anul școlar 1958-1959 se efectuează de către secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale — numai în posturi sau catedre vacante. Sînt considerate vacante posturile și catedrele deținute prin cumul, cele ocupate de cadre necalificate și care nu sînt în curs de calificare, cele ce se pot constitui din ore de aceeași specialitate sau de specialități înrudite și care în prezent sînt deținute prin suplimentări de sarcini, posturile nou înființate sau eliberate prin transferare, îndepărtări din funcție, precum și din orice alte cauze (pensionări, decese, demisii etc.) ca și catedrele de la clasele V—VII ocupate de învățători care nu sînt în curs de calificare și pentru care există posibilitatea încadrării lor la clasele I—IV.

Cererile de transferare însoțite de acte doveditoare urmează a fi depuse la secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare raionale (orășenești) pînă la 10 aprilie a.c. Pentru a da posibilitate să se rezolve cît mai just cererile de transferare, ele trebuie să fie însoțite de o fișă care să cuprindă date cu privire la studiile solicitantului, media la examenul de absolvire, specialitățile și clasele pentru care este atestat, vechimea în învățămînt, situația familiară etc.

Transferarea cadrelor didactice se poate face în ordinea următoarelor criterii:

a. apropiere de soț (soție) care este în producție și nu poate părăsi localitatea;

b. apropiere de părinți bătrîni sau bolnavi, incapabili de muncă, întreținuți de cel ce solicită transferarea;

c. în cazuri excepționale, pentru îngrijirea sănătății și numai pe baza unui certificat medical eliberat de o comisie medicală.

În fiecare din aceste cazuri, în condiții egale, au întîietate la transferare cei care au vechime mai mare în învățămînt. Se va ține, de asemenea, seama și de activitatea depusă de fiecare, ca și de notările obținute la cursurile de perfecționare.

Transferările se efectuează cu data de 1 septembrie după care nu se mai pot face nici un fel de mișcări de cadre didactice.

Reexaminări pentru cei care cer să fie reîncadrați în învățămînt

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală prevede că absolvenții institutelor de învățămînt superior, ai școlilor și ai institutelor pedagogice care din motive neîntemeiate nu se prezintă la locul de muncă ce li s-a repartizat și care în primii doi ani nu se angajează în învățămîntul de stat, precum și cadrele didactice care își părăsesc, din motive neîntemeiate, posturile sau catedrele încredințate mai mult de 2 ani, nu vor putea fi încadrați în învățămînt decît în urma unei reexaminări profesionale.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit că în această situație se încadrează următoarele categorii de cadre didactice:

a) Absolvenții școlilor pedagogice și din învățămîntul superior care nu s-au prezentat la posturile unde au fost repartizați în termen de 2 ani de la repartizare.

b) Cadrele didactice care, fără motive, au părăsit posturile în care funcționau și au întrerupt activitatea didactică mai mult de 2 ani.

c) Cadrele didactice care au fost transferate legal în alte localități și care nu s-au prezentat la posturi, întrerupînd activitatea didactică mai mult de 2 ani.

De asemenea, nu vor putea fi numite în învățămînt decît în urma unei reexaminări profesionale și următoarele categorii de cadre didactice, care au o întrerupere în învățămînt mai mare de 2 ani:

a) Cadrele didactice care, fără a avea vîrsta de pensionare, au fost pensionate la cerere înainte de 1950 în baza legii nr. 746 din 22 septembrie 1946, dacă nu au depășit vîrsta de pensionare și dacă cer să reintre în învățămînt.

b) Cadrele didactice care au fost pensionate medical, în cazul cînd au o vechime sub 5 ani în învățămînt.

c) Cadrele didactice care au avut concediu fără plată mai mult de 2 ani.

d) Cadrele didactice care au fost scoase din învățămînt și care primesc aprobarea de reîncadrare în învățămînt.

Persoanele care au absolvit studiile înainte de 1948 și care nu au funcționat niciodată în învățămînt nu mai pot fi numite în învățămînt și în consecință nu vor fi admise la reexaminare profesională.

Persoanele care fac parte din toate aceste categorii și care au fost încadrate în învățămînt în anul școlar 1957/1958 vor fi considerate încadrate provizoriu pînă la susținerea probei de reexaminare profesională. Cei care se găsesc în această situație și nu se prezintă la reexaminarea profesională în termen de 1 an nu vor mai putea fi menținuți în învățămînt.

Potrivit instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii, cei care revin la posturi după satisfacerea stagiului militar pot fi reîncadrați în învățămînt fără reexaminare profesională numai dacă au plecat în armată imediat după terminarea studiilor sau au plecat din învățămînt.

Cadrele didactice din categoriile stabilite au dreptul să se prezinte la reexaminarea profesională cel mult de 2 ori. Această reexaminare se va organiza în fiecare an, pentru învățători și educatoare pe centre regionale, iar pentru profesori la institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice, după programele elaborate de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Examenul va consta din următoarele probe:

pentru educatoare: limba romînă (scris și oral), pedagogie preșcolară (oral), filozofie (oral), lecție practică la clasă.

pentru învățători: limba romînă (scris și oral), matematică (scris și oral), filozofie (oral), lecție practică la clasă.

pentru profesori: specialitatea principală (scris și oral), pedagogie (oral), filozofie (oral), lecție practică la clasă, lucrare de laborator la specialitatea care impune asemenea lucrări.

Educatoarele și învățătorii care solicită încadrarea la școlile cu alte limbi de predare decît limba romînă vor depune reexaminarea profesională la aceleași obiecte, dar numai oral, adăugîndu-se însă limba maternă scris și oral.

Cei care doresc să reintre în învățămînt și trebuie să se prezinte la reexaminarea profesională vor depune cereri de înscriere la sfaturile populare ale regiunilor în care doresc să funcționeze, între 1—31 ianuarie în fiecare an. Cererile vor fi însoțite de copii legalizate de pe actele de studii, copii de pe actele de funcționare în învățămînt, acte din care să reiasă motivele întreruperii activității didactice, situația materială, certificat de sănătate și autobiografie.

În mod excepțional în acest an cererile pentru reexaminarea profesională vor putea fi depuse la sfaturile populare regionale între 15—30 aprilie, urmînd ca reexaminarea să aibă loc după aceleași programe ca ale cursurilor de perfecționare, la datele ce se vor stabili.

Toți cei înscriși la reexaminarea profesională vor susține întîi lecțiile practice respective ce se vor organiza de secțiile regionale de învățămînt și cultură la care au depus cererile de înscriere. Lecțiile vor fi ținute în prezența unui colectiv de inspectori care vor consemna rezultatele într-un proces verbal ce se anexează la dosarul fiecărui candidat. Candidații care au primit cel puțin nota „6" la lecția practică au dreptul apoi să se prezinte la centrele respective de reexaminare pentru susținerea celorlalte probe. Cei care au obținut note mai mici de „6" nu au dreptul să se mai prezinte la celelalte probe, fiind considerați respinși.

Rezultatele reexaminării vor fi notate cu note de la 10 la 1. Se consideră că au reușit la reexaminarea profesională cei care n-au obținut nici o notă mai mică de „5" și au media generală cel puțin „6".

Cei reușiți vor putea fi numiți în învățămînt pe data de 1 septembrie în regiunile în care solicită încadrarea, numai în limita posturilor vacante și în interval de 2 ani de la prezentarea la reexaminarea profesională. O dată cu cererea de încadrare vor depune la sfatul popular regional respectiv și dovada că au reușit la reexaminarea profesională.

Dragostea de patrie oglindită în compozițiile elevilor

Predarea limbii și a literaturii romîne oferă profesorilor minunate prilejuri de educare a elevilor în spiritul dragostei nețărmurite pentru patrie, pentru poporul muncitor. Analiza unor opere literare, prezentarea unor pagini care cuprind exemple de eroism, de slujire a patriei, contribuie mult la dezvoltarea sentimentelor patriotice ale elevilor. Ceea ce lecțiile reușesc să întipărească bine în mintea elevilor se reflectă apoi și în ceea ce exprimă aceștia în scris, în compozițiile lor.

Profesorii de limba și literatura romînă de la școala medie „Costache Negruzzi" din Iași dau adesea elevilor lor, pentru compoziții, teme a căror tratare dezvoltă sentimentul de dragoste față de patrie. Ei nu se mulțumesc numai să aleagă și să indice elevilor temele, ci îi și pregătesc temeinic pentru aceasta în timpul lecțiilor, îndrumîndu-le lectura și făcîndu-i să înțeleagă în adîncime sensul operelor citite.

În stabilirea tematicii profesorii au avut în vedere să cuprindă manifestări variate ale dragostei de patrie reflectate în creațiile scriitorilor din diferite perioade ale istoriei literaturii noastre.

La clasa a X-a „B", bunăoară, li s-au dat elevilor pentru compoziții teme privind evocarea trecutului de luptă al poporului nostru în opera lui M. Sadoveanu, contribuția operei lui Alex. Sahia la educarea patriotică a maselor etc. Elevii clasei a IX-a „B" au alcătuit compoziții cu teme ca „Dragostea de patrie în operele cronicarilor", „Opera lui N. Bălcescu în slujba idealurilor revoluției de la 1848" și altele.

Tratînd astfel de teme, elevii au reușit să sublinieze în compozițiile lor caracterul profund patriotic al operelor lui Bălcescu, Sahia, Sadoveanu etc., să trăiască alături de scriitori și de eroii lor faptele care glorifică trecutul de luptă al poporului nostru, să urască pe cei ce l-au făcut să sufere.

„Operele lui M. Sadoveanu — scrie elevul Octavian Nanu — au o mare putere evocatoare. Citind o operă a sa, ai impresia că participi la acțiune. Parcă te vezi la Podul Înalt, printre oștenii Măriei Sale, alături de Onofrei și Samoilă, parcă participi la acțiunea fraților Potcoavă". „Ceea ce ilustrează patriotismul profund al scriitorului — spune mai departe elevul — este fără îndoială faptul că în romanele sale istorice poporul este în centrul acțiunii. În bătăliile lui Ștefan cel Mare participă norodul, la lupta de la Podul Înalt vitejia oamenilor de rînd face ca oștile turcești să fie înfrînte". Elevul știe să distingă laturile esențiale ale patriotismului, își dă seama de semnificația adîncă a faptelor de glorie ale poporului nostru în luptele pe care le-a purtat în trecut împotriva cotropitorilor străini.

Profesorul i-a ajutat pe elevi să desprindă din opera marelui povestitor și viața de mizerie a maselor populare, umilirea și batjocorirea acestora de către boierime. Participînd afectiv la suferințele poporului împilat de clasele exploatatoare, elevii învață să prețuiască lupta pentru dreptate și libertate și să cinstească pe cei ce au stat în fruntea acestei lupte.

Subliniind simpatia și atașamentul profund al maestrului Sadoveanu pentru masele populare, elevii își manifestă — alături de scriitor — disprețul și ura împotriva boierilor și domnitorilor haini și hrăpăreți, asupritori ai poporului. Astfel, un elev scrie în lucrarea sa că marele nostru povestitor „înfățișează patriotismul poporului în contrast cu lipsa de patriotism a boierilor" și dă, între alte exemple, exemplul boierului Roman Barbă-Roșă din povestirea „Nicoară Potcoavă".

Ilustrînd măiestria cu care Sadoveanu redă aspecte din istoria zbuciumată a poporului nostru, elevii seziseză cele două laturi ale luptei poporului de-a lungul veacurilor: lupta pentru independență națională și lupta pentru libertate socială, împotriva tendinței „boierimii lacome" — cum se exprimă un elev — de a lua pămîntul țăranilor liberi. Ei dau drept exemple operele „Neamul Șoimăreștilor", „Zodia Cancerului", „Nicoara Potcoavă", „Frații Jderi" etc.

Din paginile de glorie și măreție, ca și din cele de restriște ale trecutului de luptă al poporului nostru, elevii și-au întărit convingerea că masele populare făuresc cu adevărat istoria și catre ele își îndreapta ei întreaga lor admirație. „Opera în care M. Sadoveanu evocă trecutul nostru istoric — spune un elev — are un caracter profund popular, pentru că viziunea lui asupra trecutului e viziunea poporului".

Admirația elevilor față de maestrul Sadoveanu este cu atît mai mare cu cît ei știu că marele și talentatul scriitor este un fiu devotat al poporului nostru, care a dus faima țării și i-a ridicat prestigiul în rîndul celorlalte popoare. Faptul acesta trezește în ei o îndreptățită mîndrie națională, face să crească dorința lor ca, pe măsura puterilor lor, să-și slujească cu abnegație patria și poporul.

Ilustrînd în compozițiile lor contribuția lui Alex. Sahia la educarea patriotică a maselor, elevii privesc patriotismul scriitorului ca rezultat al înarmării acestuia cu tezaurul învățăturii marxist-leniniste. „Înarmat cu învățătura marxist-leninistă — scrie un elev — Sahia și-a dat seama de justețea luptei duse de clasa muncitoare. De aceea, Sahia s-a apropiat în mod sincer de mase, pe care le-a iubit și cărora le-a închinat opera sa".

Dragostea de patrie, condamnarea hotărîtă a pregătirilor pentru războiul antisovietic, umanismul profund al operelor lui Sahia — care au fost des conturate de elevi în compozițiile lor — le-au ajutat să înțeleagă mai bine semnificația actuală a acestor îndatoriri patriotice bazate pe internaționalismul proletar. „Astăzi, cînd imperialiștii vor să dezlănțuie un nou război — scrie elevul Ion Ioachim — opera lui Sahia contribuie la educarea maselor în spiritul luptei pentru pace".

O dovadă a faptului că elevii redau în compoziții nu numai ideile și simțămintele patriotice ale autorilor studiați, ci și propriile lor idei și simțăminte, că înțeleg și trăiesc adînc faptele eroilor operelor analizate, o constituie și compozițiile cu tema „Opera lui N. Bălcescu în slujba idealurilor revoluției de la 1848". Elevii sînt pătrunși de admirație față de activitatea revoluționarului înflăcărat de la 1848, exemplul vieții lui devenind pentru ei un model de urmat: „Pentru libertatea și onoarea patriei nici o jertfă nu e prea mare, nici chiar dăruirea vieții, așa cum a făcut Bălcescu" — scrie un elev.

Compoziția cu tema „Dragostea de patrie în operele cronicarilor" a trezit la elevii clasei a IX-a „B", pe de o parte, respectul pentru acești vrednici înaintași ai culturii românești, care au prezentat în operele lor istoria plină de fapte vitejești a poporului nostru în luptă cu cotropitorii străini, iar pe de altă parte admirația față de limba aleasă a cronicarilor. Tema acestei compoziții i-a îndemnat pe elevi să se ocupe mai îndeaproape de exprimarea cu limpezime a ideilor, să folosească multe din cuvintele și expresiile populare întîlnite în operele cronicarilor.

Sentimentele patriotice oglindite de elevii clasei a IX-a „B" de la școala medie „Costache Negruzzi" din Iași în compozițiile lor sînt în mare măsură un rezultat al muncii temeinice pe care a desfășurat-o profesorul lor, tovarășul Mihai Costandache, la lecții.

Și pentru profesoara Lucia Pop, de la aceeași școală, cultivarea sentimentelor de dragoste pentru patrie ale elevilor constituie o preocupare permanentă. Chiar și în compozițiile care nu au ca scop principal sublinierea patriotismului autorului, elevii scot în evidență elementele de patriotism, ceea ce înseamnă că ei știu să desprindă cu ușurință acest aspect, că-l urmăresc, că-l înțeleg. De exemplu, într-o compoziție avînd ca temă „Natura în opera lui Calistrat Hogaș", elevii din clasa a X-a „E" nu s-au mărginit numai la analiza literară propriu-zisă. Datorită prieperii cu care i-a îndrumat profesoara în studierea textelor, datorită faptului că i-a învățat să desprindă latura emotivă a acestora, elevii au văzut în frumusețea imaginilor folosite de autor, în admirabila descriere a munților noștri, a locurilor pe care el le-a vizitat, dragostea pentru frumusețile și bogățiile țării, pentru natura și oamenii ei. Impresionată de frumusețea imaginilor și descrierilor lui Hogaș, o elevă s-a exprimat astfel: „Hogaș este un patriot, un admirator dintre cei mai mari ai frumuseților patriei noastre".

Tovarășa Pop și-a propus să le dea elevilor săi, ca temă de compoziție, „Patriotismul scriitorilor de după 23 August". De-a lungul unui șir de lecții profesoara a urmărit ca în expunerea și analiza operelor scriitorilor din această perioadă să scoată în evidență, ca o trăsătură specifică scriitorilor de după 23 August, adîncul lor devotament față de cauza poporului nostru care, condus de partidul clasei muncitoare, își făurește o viață nouă. Pe lîngă lectura operelor prevăzute în programă și manual, profesoara s-a îngrijit să îndrumeze și lectura extrașcolară a elevilor, pentru a ilustra cît mai convingător patriotismul înflăcărat al autorilor studiați. La o lecție de recapitulare cu tema „Poezia de după 23 August" ea și-a orientat expunerea îndeosebi în această direcție. De aceea n-a fost de loc greu pentru elevi să ilustreze cu exemple din manual și din lectura lor particulară caracterul militant și mobilizator al poeziei de după 23 August, menită să sporească avîntul patriotic al maselor populare, să cimenteze trainic unitatea dintre partid, guvern și popor, să cultive devotamentul nețărmurit față de cauza clasei muncitoare.

Am spicuit doar cîteva aspecte ale dragostei de patrie reflectată în unele compoziții ale elevilor școlii medii „C. Negruzzi" din Iași. Compozițiile elevilor dovedesc că ei sînt pătrunși de sentimente patriotice, de dragoste înflăcărată pentru patria și poporul nostru.

Prof. ANTON VASILESCU

Ne scriu cititorii

Au trecut cinci luni

Cursurile de calificare cu durata de doi ani sînt pentru cadrele didactice un ajutor însemnat în ridicarea nivelului muncii lor în școală. Este firesc deci că, la fel cu numeroși alți pedagogi, m-am înscris și eu la aceste cursuri.

Din păcate însă, pentru noi, cei care depindem în această privință de Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice din Iași, ajutorul necesar pentru buna desfășurare a cursurilor nu s-a făcut încă simțit. Deși au trecut peste cinci luni de la înscrierea la cursuri, nici pînă acum n-am primit programele pentru limba romînă, istorie, constituție, care trebuiau să ne vină de la Institutul interregional prin secțiile raionale de învățămînt.

Cred că trebuie să se rezolve cît mai neîntîrziat această problemă, pentru a ne putea pregăti din timp și sistematic în vederea examenelor.

RADU VICTOR
profesor la școala specială nr. 8, Galați

Inconsecvențe ortografice

Este incontestabil că actualele manuale școlare sînt superioare celor apărute în anii precedenți. Cu toate acestea în ele apar, în afară de o serie de alte greșeli, dese inconsecvențe ortografice. Astfel, în manualele de istorie și geografie pentru clasa a VI-a găsim „Capul Nord" și „capul Caliacra", sau „munții Carpați", „Munții Dinarici", „munții Sumatra", „Munții Metalici" etc. precum și „Imperiul Bizantin" și „Imperiul Sun".

Se pare că totuși actualul dicționar al limbii romîne nu oferă alternative...

MARIN ST. MARIN
comuna Eliza-Stoenești, raionul Urziceni

★

În manualul de limba romînă pentru clasa a VI-a, la textul „Mogîldea" există o inconsecvență care ne îngreunează munca cu elevii. Se spune aici „în clasa II-a" și „pe banca VII-a" în loc de „a II-a" și „a VII-a". Nu cred că într-un text pentru clasa a VI-a era necesară respectarea ortografiei autorului, chiar dacă aceasta era așa.

EMILIAN I. POPESCU
profesor, comuna Bîrzava, raionul Lipova

O MAI BUNĂ PREGĂTIRE TUTUROR ELEVILOR

De vorbă cu pedagogi din Tîrgu Ocna

Recent, „Gazeta învățămîntului" a organizat o discuție cu cadrele didactice de la școala medie din Tîrgu Ocna pe tema asigurării unei bune pregătiri tuturor elevilor, discuție la care au participat și învățători de la școlile de 7 ani nr. 1 și nr. 2 din localitate. Scopul discuției era să scoată la lumină și să popularizeze metodele bune folosite în școlile respective pentru îndeplinirea acestei sarcini importante și cu atît mai actuale cu cît ne aflăm în ultimele luni de școală.

Problema a trezit un viu interes în mijlocul învățătorilor și profesorilor, deoarece li se cerea să prezinte date despre munca lor vie și în legătură cu o problemă care îi preocupă pe toți în mare măsură în momentul de față. Pedagogii au fost solicitați să vorbească despre experiența lor, să arate mijloacele pe care le folosesc acum, în cursul ultimului trimestru, pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. Toți au luat cuvîntul. Fiecare avea de spus ceva, de împărtășit unele procedee specifice obiectului sau clasei la care lucrează.

A doua zi, discuțiile au continuat să se ducă în pauzele dintre lecții, la cancelarie. Profesorii care absentaseră în ajun, avînd ore la cursul seral, doreau să-și spună și ei părerea. Alții au revenit asupra discuțiilor purtate pentru a aduce unele completări sau a face unele precizări.

Procedeele profesorilor

Cauzele unor lipsuri în cunoștințele elevilor — după cum a arătat tov. NICOLAE BLĂGOI, directorul școlii — sînt diferite: nivelul scăzut al unor lecții, lipsa deprinderilor de muncă individuală a elevilor — în special a celor din clasele V—VII — controlul nesatisfăcător al muncii elevilor din partea părinților, insuficienta îndrumare a părinților de către diriginți și profesori, ținînd seama de acestea, directorul intensifică în această perioadă controlul și îndrumarea profesorilor prin vizite la lecții urmate de discuții, se interesează mai îndeaproape de munca pedagogilor cu părinții. El cere tuturor profesorilor școlii să depună eforturi pentru a mobiliza la ședințe îndeosebi pe părinții elevilor slabi la învățătura, să-i convingă pe aceștia părinți să vină cît mai des pe la școală pentru a urmări evoluția copiilor lor. O atenție sporită se acordă la școala din Tîrgu Ocna, în această etapă, supravegherii și îndrumării elevilor din internat, ca și controlului elevilor care locuiesc la gazde.

Tovarășa ECATERINA PĂUNESCU, diriginta clasei a V-a, a arătat mijloacele pe care le folosește pentru ajutorarea elevilor slabi: îndrumarea lor cu privire la procedeele de învățare la diferite obiecte, evidența și discutarea săptămînală a notelor, controlul respectării regimului zilnic acasă, convorbiri individuale cu părinții. Pentru cunoașterea lipsurilor specifice fiecărui elev, diriginta ține săptămînal ședințe cu profesorii clasei. Cu acest prilej se stabilesc și măsurile comune pentru combaterea lipsurilor cu caracter general, pentru coordonarea activității profesorilor, în scopul evitării suprаîncărcării elevilor. În toată activitatea sa, diriginta se sprijină pe ajutorul organizației de pionieri, al cărei aport în ajutorarea elevilor capătă o deosebită însemnătate în această etapă.

Asemenea mijloace folosesc și alți diriginți. În plus, tovarășa ELENA SAMSON, diriginta la clasa a VI-a, a organizat în acest trimestru grupe de într-ajutorare la învățătură.

Pentru consolidarea cunoștințelor de matematică mai slab însușite în cursul anului, profesorul AUREL ZOTTA folosește în orele de aplicații exerciții și probleme-tip. Profesoara ANA BALIȚCHI acordă o atenție specială — îndeosebi în această perioadă — pregătirii minuțioase a fiecărei lecții în parte. Deosebit de importantă în pregătirea lecțiilor de matematică — consideră profesoara GEORGETA VÎRNAV — este alegerea exercițiilor și problemelor, atît a celor folosite în clasă cît și a celor ce vor fi date ca teme pentru acasă.

La fizică și chimie, profesorii pun accentul pe folosirea materialului didactic, pe antrenarea elevilor la pregătirea și efectuarea experiențelor. Profesoara de chimie ELENA BREABAN a prevăzut în planul său de muncă pe acest trimestru întreg materialul didactic necesar experiențelor. La verificarea cunoștințelor, elevii montează aparatele și execută experiențele singuri. Pornind de la observația că elevii slabi au tendința să memoreze mecanic formulele, profesoara le cere să explice fiecare formulă în parte, ținînd seama de valența elementelor și de legile fundamentale ale chimiei.

Pentru a veni în ajutorul elevilor care întîmpină dificultăți în însușirea cunoștințelor la științele naturale, profesoara LIGIA ROȘCA schițează pe tablă, înainte de a trece la predare, planul lecției. Totodată, ea cere și elevilor să-și organizeze și să expună cunoștințele pe baza unui plan. În cazul lecțiilor mai grele (despre fotosinteză, de pildă) ea antrenează în fixarea cunoștințelor pe elevii buni. Tot pe aceștia îi ascultă apoi, în asemenea cazuri, în ora următoare, la verificarea cunoștințelor.

În consolidarea cunoștințelor de geografie, profesoara LUCIA LEPĂDATU folosește la lecție, în afara hărților, schițe colorate la tablă și albume cu fotografii. De asemenea, ea le cere elevilor — atît cu prilejul fixării cît și la verificarea cunoștințelor — să localizeze răspunsurile lor pe hartă.

La istorie, pe lîngă alte mijloace, profesorul ȘTEFAN MARINOIU acordă o importanță deosebită convorbirilor cu părinții, pe care îi îndrumează să intensifice în această perioadă supravegherea muncii individuale a elevilor.

Unul din procedeele indispensabile pentru lichidarea golurilor existente în cunoștințele elevilor este — după cum a arătat profesorul de limba română DAN PROTOPOPESCU — corectarea minuțioasă și discutarea cu fiecare elev în parte a caietelor de teme. (De fapt, acest procedeu este folosit de majoritatea profesorilor — de limba română, de matematici sau de limbi străine). Pe lîngă acestea, profesorul de limba română CONSTANTIN ZAPODEANU folosește și alt procedeu: pe baza greșelilor de ortografie și de exprimare în scris și oral ale elevilor, el dictează texte care cuprind grafiile corespunzătoare. Pentru consolidarea cunoștințelor de gramatică — îndeosebi la clasa a VII-a — profesorul NICOLAE BLĂGOI, directorul școlii, recurge la analiza completă (morfologică și sintactică) a unor texte, prin care se asigură repetarea continuă a cunoștințelor predate în anii anteriori. Profesorul DUMITRU ZGAVÎRDICI întocmește și discută împreună cu elevii planul lucrărilor scrise date pentru acasă. La ascultare, el comunică întrebările, apoi le cere elevilor să dezvolte singuri subiectul.

Lipsurile principale pe care elevii slabi la învățătură le manifestă la limbile străine constau în sărăcia vocabularului și stăpînirea nesatisfăcătoare a formelor gramaticale proprii limbii respective. Pentru remedierea acestor lipsuri, profesoara de limba rusă ELENA SAMSON cere elevilor să folosească, atît la lecție cît și la temele pentru acasă, cuvintele nou învățate. La începutul fiecărei lecții ea verifică mai întîi în ce măsură elevii stăpînesc vocabularul. De asemenea, acordă o deosebită atenție studiului verbului cu particularitățile sale față de verbul în limba română, alege pentru exerciții texte care să cuprindă formele verbale studiate.

La limba franceză, profesoara MARIA ZAPODEANU cere elevilor din clasele a IX-a și a X-a să rezume și să povestească liber textele din manual, să formuleze scurte propoziții în care cuvintele să ia diferite forme gramaticale. Acest procedeu îl folosește în special în studiul verbelor neregulate, a căror însușire este deosebit de importantă pentru cunoașterea limbii franceze.

În cadrul predării lecțiilor curente de limba latină, profesorul DAN PROTOPOPESCU urmărește și repetarea sistematică a materiei. Totodată, observînd că de regulă elevii rămași în urmă la limba latină nu stăpînesc suficient cunoștințele de limba română, el începe orice lecție nouă cu recapitularea, pe scurt, a capitolului respectiv din gramatica limbii române.

Problema combaterii rămînerii în urmă la învățătură se pune nu numai la clasele V—X, ci deopotrivă și la clasele I—IV. Învățătorul SIMION SCHIȚCU, care predă la clasa I-a a școlii de 7 ani nr. 1, a reușit să asigure o bună pregătire a majorității elevilor lui. Mai sînt totuși cîțiva elevi care întîmpină dificultăți la citire, au un vocabular sărac, nu stăpînesc tehnica celor patru operații aritmetice sau nu au reprezentări numerice precise. Acestora, învățătorul le cere să efectueze teme suplimentare corespunzătoare lipsurilor pe care le manifestă fiecare, le dă îndrumări amănunțite, le pune multe întrebări în timpul lecțiilor.

Deși nivelul general de cunoștințe al elevilor din clasa a III-a de la școala de 7 ani nr. 2 este satisfăcător, ei mai au încă unele lipsuri la ortografie (în special la folosirea linioarei), mai întîmpină greutăți în judecarea problemelor. În scopul consolidării cunoștințelor de ortografie, învățătorul CONSTANTIN PISLARU analizează împreună cu elevii texte conținînd dificultăți ortografice specifice. Pentru rezolvarea problemelor mai grele, care presupun 3—4 operații, el îi obișnuiește pe elevi să reprezinte grafic problema, acolo unde este cazul, pentru a-și lămuri, prin reprezentări vizuale, raporturile cantitative existente între mărimi.

Părerea noastră

Am indicat mai sus numai cîteva din multiplele procedee pe care învățătorii și profesorii din Tîrgu Ocna le folosesc în etapa actuală pentru combaterea rămînerii în urmă la învățătură. Unele dintre ele au un caracter special, propriu obiectului respectiv, altele sînt folosite de majoritatea pedagogilor sau de pedagogii care predau obiecte înrudite. Ceea ce trebuie să reținem este că alegerea mijloacelor de îndreptare a situației la învățătură a pornit de la cunoașterea lipsurilor elevilor. Astfel, observînd că principala deficiență a elevilor rămași în urmă la geografie constă în lipsa deprinderii de a folosi harta, profesoara Lucia Lepădatu își orientează eforturile în acest sens. La limba română, dîndu-și seama că elevii din clasele ciclului mediu se descurcă mai greu în efectuarea unor lucrări cu caracter de sinteză, profesorul Dumitru Zgavîrdici caută să le formeze asemenea deprinderi prin întocmirea și discutarea planului fiecărei lucrări de acest gen. Exemplele se pot înmulți.

Un alt punct de plecare în aflarea mijloacelor adecvate pentru combaterea rămînerii în urmă la învățătură l-au constituit particularitățile obiectului de studiu.

La matematică sau la gramatică, unde însușirea și consolidarea cunoștințelor se sprijină în mare parte pe exerciții, profesorii acordă o deosebită însemnătate alegerii problemelor sau textelor pe care le vor folosi în clasă sau le vor da ca teme pentru acasă. Ținînd seama că însușirea unei limbi străine nu este posibilă fără cunoașterea cuvintelor care constituie materialul de construcție indispensabil pentru aplicarea regulilor de gramatică, profesorii care predau aceste obiecte pun accentul pe îmbogățirea vocabularului elevilor.

Trebuie subliniat, de asemenea, procedeul acelor profesori (de matematică, de limbă română și de limbi străine) care au înțeles că unul din principalele mijloace pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură îl constituie corectarea și discutarea temelor scrise.

La istorie — mai mult ca la alte obiecte — completarea cunoștințelor elevilor nu este posibilă fără un studiu temeinic acasă. De aceea procedează bine tovarășul profesor Ștefan Marinoiu care, prin convorbiri cu părinții, caută să obțină și sprijinul acestora.

Ținînd seama că formarea deprinderilor de exprimare corectă este sarcina tuturor profesorilor și nu numai a celor de limba română, credem că procedeul tovarășului profesor Zgavîrdici — de a cere elevilor să expună liber cunoștințele pe o temă dată — trebuie generalizat. El trebuie folosit în special la clasele care se pregătesc pentru examenele de absolvire.

Dificultatea principală în combaterea rămînerii în urmă la învățătura în această perioadă a anului școlar constă în aceea că, în cadrul lecțiilor, căutînd să se asigure de predarea materiei curente, profesorul trebuie să ridice în același timp nivelul elevilor rămași în urmă, să revină asupra cunoștințelor predate anterior. Acest lucru este posibil — după cum au arătat tovarășele profesoare Ana Balițchi, Georgeta Vîrnav și alții — numai printr-o pregătire temeinică a lecției, prin alegerea atentă a acelor exerciții, texte sau probleme care, fiind corespunzătoare însușirii și consolidării cunoștințelor predate în lecția respectivă, să cuprindă și date legate de cunoștințele anterioare. Bineînțeles că în cadrul lecțiilor profesorul nu poate înlătura toate lipsurile existente în cunoștințele elevilor, ci numai pe cele care au un caracter general. Asupra lipsurilor proprii fiecărui elev în parte profesorii insistă în orele de consultații sau prin temele suplimentare.

Măsurile de îndreptare pe care pedagogii din Tîrgu Ocna și le-au propus și le aplică în cadrul acestui trimestru sînt, în cea mai mare parte, bine gîndite, fiind adecvate scopului urmărit. Trebuie să recunoaștem, însă, că unele procedee folosite de ei nu sînt dintre cele mai potrivite. Tovarășa Ligia Roșca, de pildă, a arătat că la lecțiile mai grele de științe naturale pune întrebări, cu prilejul fixării cunoștințelor, numai elevilor buni, care-i permit să facă fixarea într-un timp mai scurt. Tot pe elevii buni îi ascultă, în cazul unor asemenea lecții, la verificarea cunoștințelor în ora următoare. Este limpede că în felul acesta, ocolind greutățile în loc să le soluționăm, nu putem să-i ajutăm pe elevii rămași în urmă.

Tovarășa Elena Samson organizează în clasa la care este diriginte grupe de într-ajutorare, deși acest procedeu a fost de mult părăsit, dovedindu-se a fi ineficace. Într-adevăr, grupele de într-ajutorare nu numai că duc la supraîncărcarea elevilor buni, dar nu constituie un sprijin nici pentru elevii rămași în urmă. Ba, în unele cazuri, cînd colaborarea dintre elevii buni și cei slabi se reduce la simpla copiere a temelor, ajutorul se transformă în deserviciu. Oricum, dacă pentru transmiterea cunoștințelor este nevoie de îndrumarea directă a profesorului, atunci cu atît mai mult se impune competența — pe care nu o poate avea decît pedagogul — în lichidarea lipsurilor elevilor slabi la învățătura.

Rolul părinților în înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură — așa cum a subliniat tovarășul director Nicolae Blăgoi — capătă o deosebită importanță în cursul ultimului trimestru. În această perioadă elevii rămași în urmă trebuie să îmbine, în munca lor individuală, pregătirea lecțiilor curente cu repetarea unor cunoștințe mai slab însușite anterior. De aceea, munca lor de acasă trebuie mai bine organizată și supravegheată mai îndeaproape. Este cunoscut, însă, că adesea tocmai părinții elevilor slabi la învățătură se interesează mai puțin de situația copiilor lor. Măsura luată de conducerea școlii — de a folosi toate căile pentru mobilizarea și îndrumarea în special a acestor părinți — este foarte utilă. Foarte bine s-a orientat conducerea școlii și atunci cînd a stabilit că în această direcție accentul trebuie pus pe convorbirile individuale cu părinții, în care scop sînt antrenați nu numai diriginții, ci și ceilalți profesori.

Subliniere rolului pe care trebuie să-l aibă părinții în ajutorarea elevilor slabi nu trebuie să ne ducă însă, în nici un caz, la ideea — împărtășită de unii pedagogi din diferite școli — că principala cauză (dacă nu unica) a rămînerii în urmă la învățătură o constituie dezinteresul părinților sau al elevilor. Dacă ar fi greșit să reducem ansamblul cauzelor care determină nivelul scăzut de cunoștințe al unor elevi la lipsa de pregătire și de interes a pedagogilor, tot atît de greșit este să punem lipsurile elevilor exclusiv pe seama părinților.

Rămînerea în urmă la învățătură se datorește unor lipsuri diferite — aparținînd profesorilor, elevilor înșiși sau părinților, supraîncărcării unor programe și manuale etc. Un lucru de care trebuie să fim conștienți (și pe care pedagogii din Tîrgu Ocna au dovedit că l-au înțeles) este tocmai faptul că — în tot cursul anului, dar mai ales în etapa aceasta — ridicarea nivelului elevilor rămași în urmă la învățătură este posibilă mai ales prin efortul învățătorilor și profesorilor care, prin interesul și priceperea lor, pot activiza atît pe elevi cît și pe părinți.

I. AXENTE

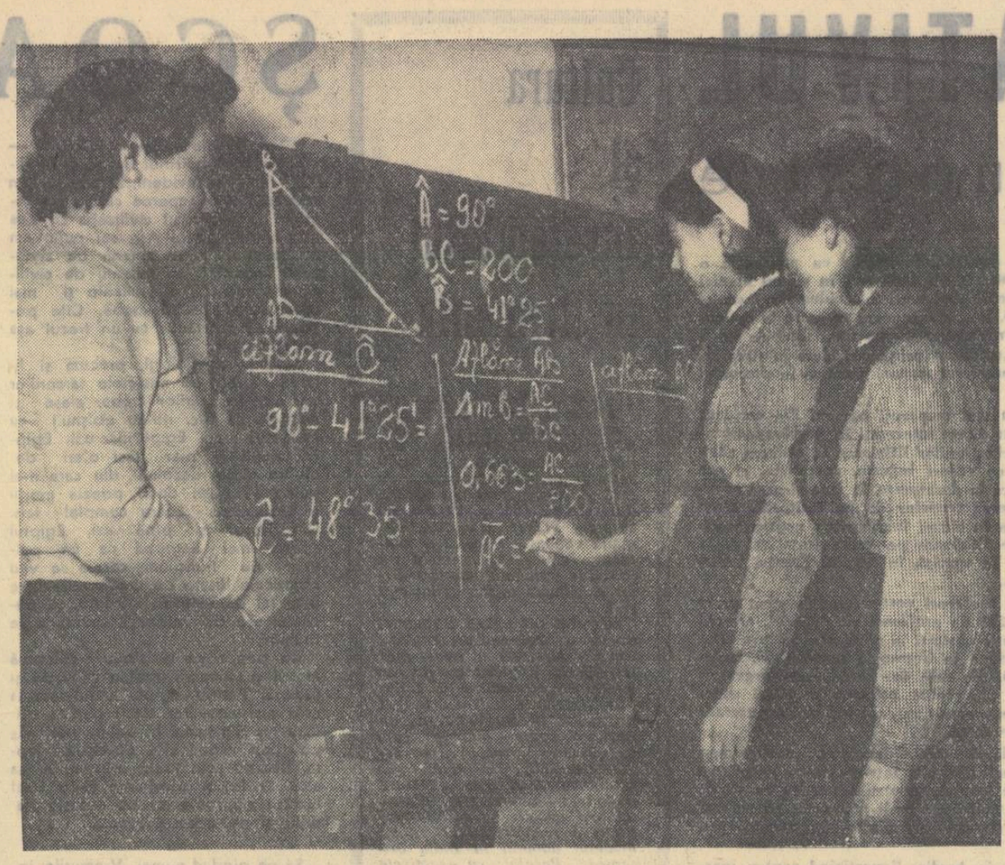

În ora de geometrie, la școala de 7 ani nr. 157 din București.

Pe drumul politehnizării învățămîntului

S-a îmbogățit materialul didactic

La sfîrșitul anului școlar trecut, cei doi profesori-maiștri de la școala medie nr. 10 din Capitală au luat inițiativa ca, în cadrul activităților practice de atelier, să execute diferite piese și aparate pentru laboratorul școlii. Luînd apoi legătura cu profesoarele de fizică din școală, pentru a se informa ce nevoi are laboratorul, și-au întocmit un plan de lucru, ținînd bineînțeles seama de cerințele programei. În timpul vacanței de vară și-au procurat materialele necesare, iar o dată cu începerea noului an școlar au pornit la treabă.

În cadrul lucrărilor practice de tîmplărie elevii claselor a V-a au executat pentru laboratorul școlii 10 planuri înclinate. Profesorul-maistru a ales, împreună cu elevii, materialul. După ce s-a făcut trasarea (măsurarea) acestuia, s-a trecut la lucrarea manuală a lemnului. Pentru a executa planul înclinat, elevii au efectuat o serie de operații ca tăierea cu ferăstrăul, rindeluirea suprafețelor, îmbinarea pieselor componente prin cuie și șuruburi pentru lemn etc. Apoi, după ce s-au executat montarea și finisarea, aparatele au fost vopsite.

Tot în cadrul lucrărilor de tîmplărie elevii claselor a V-a au executat pentru laboratorul școlii 10 cadre pentru scripeți.

Programa de lucrări practice pentru clasa a VII-a prevede tema „Lucrări complexe de lăcătușerie" (16 ore). În cadrul acestei teme elevii au executat 12 suporturi (dulii) pentru becuri mici de 4 volți, folosite în laboratorul de fizică pentru legarea în serie și în paralel a lămpilor. Executarea din plăci izolate de pertinax și tablă de cupru a acestor suporturi a inclus majoritatea operațiilor de lăcătușerie. Elevii au efectuat trasarea materialului, tăierea cu dalta și foarfeca, tăierea cu ferăstrăul pentru metale, îndoirea, găurirea și montarea prin nituire.

Tot în atelierul de lăcătușerie, elevii claselor a VIII-a au confecționat lame bimetalice care se folosesc în laborator pentru a demonstra dilatarea metalelor. Cele două lame, una de fier și una de cupru, legate din loc în loc prin nituri, sînt fixate pe un suport. Paralel cu ele, la o distanță de cîțiva centimetri, este fixată o bară de oțel.

Sub îndrumarea profesorului-maistru elevii clasei a VIII-a au mai executat pentru laboratorul școlii un arc electric. În acest trimestru elevii clasei a VII-a vor executa în cadrul temei „Lucrări practice aplicate la efectul caloric al curentului electric" 10 fierbătoare electrice și cinci lămpi de iluminat cu mai multe brațe. Fierbătoarele vor fi folosite atît în laboratorul școlii, cît și în cele două ateliere, pentru topirea cleiului, pentru încălzirea metalelor etc. În prezent, în atelierul de lăcătușerie se lucrează un transformator necesar la construirea unei băi pentru nichelarea unor piese executate de elevi. De pildă, pentru a avea un aspect atrăgător, brațele lămpilor de iluminat pe care le lucrează elevii clasei a VII-a vor fi nichelate.

În atelierele școlii s-au executat, pe lîngă aparate de laborator, și unele obiecte de uz gospodăresc. De exemplu, în cadrul lucrărilor de lăcătușerie la clasa a VI-a s-au executat pentru școală 50 de fărașe. S-a desenat mai întîi schița, s-au ales materialele (tablă, nituri, cosilor pentru lipit), s-a efectuat trasarea și s-a trecut apoi la executarea fărașului. Și de data aceasta elevii au efectuat o serie de operațiuni: au tăiat tabla cu ferăstrăul și cu foarfeca, au confecționat niturile pentru prinderea minerului de fărașe, au făcut găurile necesare montării minerului cu ajutorul niturilor. În cadrul operației de pilire elevii au executat, dintr-o tablă mai groasă, minerele fărașelor. La sfîrșit au efectuat operațiile de finisare și șlefuire.

Organizîndu-și bine activitatea, cei doi profesori-maiștri de la școala medie nr. 10, Vorășii Constantin Edu și Arsenie Cămăraș, au îmbogățit laboratorul școlii cu aparate noi, pe care profesorii de fizică le folosesc în lucrările frontale de laborator. Ei au respectat în același timp, cu strictețe, cerințele programei, i-au înarmat pe elevi cu deprinderi de muncă practică.

V. RADU

Schimb de experiență între școlile profesionale

(Urmare din pag. 1-a)

ționarea materialului didactic. De pildă, a fost popularizată activitatea în această direcție a prof. ing. Gh. Susan, de la centrul școlar agricol din Tecuci, care a confecționat, cu ajutorul elevilor, numeroase planșe, mostre și mulaje, precum și a tov. Gheorghe Ionel, directorul școlii de meserii din Suceava, care a antrenat colectivul cadrelor didactice la confecționarea unor diafilme, diapozitive etc. ce se utilizează cu succes în cadrul lecțiilor din școală.

Numeroase școli au amenajat cabinete de tehnologie, de educație politică etc. care înlesnesc o mai bună pregătire a elevilor. Așa au procedat, de exemplu, școala de meserii din Ploești, centrele școlare de petrol-chimie din Cîmpina și Ploești, școala profesională a întreprinderii „Electroputere" din Craiova, centrul școlar agricol din Roman, școala tehnică veterinară din București etc.

Merită de asemenea a fi scoasă în evidență preocuparea unor școli pentru organizarea unor cabinete în cadrul cărora sînt expuse diferite materiale metodice de un real folos pentru cadrele didactice. Astfel de cabinete au fost organizate la școala tehnică de comerț din Craiova, la centrul școlar petrol-chimie—Ploești, la centrul școlar petrol-chimie — Cîmpina și altele.

Popularizarea metodelor înaintate de muncă în producție în special în sectorul industriei grele a constituit, de asemenea, un obiectiv principal al schimbului de experiență între școlile profesionale și tehnice. S-a popularizat astfel metoda Vorojin cu privire la organizarea locului de muncă, metoda Kolesov cu privire la strunjirea intensivă a metalelor etc.

Cu prilejul schimbului de experiență cadrele didactice au vizitat numeroase întreprinderi fruntașe, ceea ce a contribuit în mod efectiv la îmbogățirea cunoștințelor lor tehnico-științifice. Astfel, s-au făcut vizite la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, la fabrica de rulmenți din Moldova, la laminorul de la Roman, la fabrica de antibiotice din Iași.

Schimbul de experiență între cercurile pedagogice din școlile profesionale și tehnice a scos în evidență importanța colaborării între maiștri-instructori și profesorii de tehnologia meseriei și au demonstrat în mod concret că profesorii, inginerii și tehnicienii din producție, atunci cînd se pregătesc serios pentru lecții, aduc un aport important la pregătirea noilor cadre de muncitori calificați.

În general, schimbul de experiență organizat pînă acum a fost rodnic. Socotim că, pentru a obține rezultate și mai bune, este necesar ca programul întîlnirilor dintre cercurile pedagogice să nu fie prea încărcat. S-a dovedit că organizarea schimbului de experiență pe ramură economică este cea mai eficace; de aceea, în viitor trebuie folosit, cu precădere, acest sistem de organizare.

Un început bun

Activitatea unei școli de meserii

Pentru a se da absolvenților școlilor de 7 ani din regiune posibilitatea de a se califica în meserii necesare deservirii populației locale, la începutul acestui an școlar școala profesională din Pitești a fost transformată în școală de meserii. Pe lîngă cele patru secții existente în vechea școală, în acest an a mai fost creată o nouă secție, de croitorie-lenjerie. Avînd un profil mai larg, care cuprinde un număr mare de meserii, școala din Pitești va putea să devină în scurtă vreme unitate productivă de sine stătătoare.

În vederea creării unor condiții cît mai bune de muncă și de cazare pentru ucenici, organele locale ale puterii de stat au repartizat noii școli de meserii un local corespunzător. O atenție deosebită s-a acordat amenajării și utilării atelierelor școlii. Așa, de pildă, pentru pregătirea lăcătușilor-mecanici s-a amenajat un atelier cu 30 de locuri de muncă, cu secții-anexe moderne de sudură electrică și autogenă, forje, strunguri etc. Pentru pregătirea viitorilor tîmplari s-a amenajat un atelier cu 60 locuri de muncă, iar pentru secția de croitorie-lenjerie, nou creată, s-a amenajat un salon cu 20 de locuri de muncă.

Elevii școlii de meserii din Pitești își însușesc cunoștințe temeinice, care-i vor ajuta să fie meseriași destoinici. Astfel, cei ce se pregătesc să devină lăcătușari-mecanici, instalatori tehnico-sanitari etc. învață discipline ca mecanica, organe de mașini, electrotehnica. Pentru viitorii croitori s-a introdus obiectul „întreținerea și repararea mașinilor de cusut", iar la secția de confecții pentru femei și copii s-au introdus disciplinele „lenjeria" și „gospodăria".

În vederea instruirii practice, elevii școlii au fost repartizați pe ateliere și secții productive, potrivit meseriilor pentru care se pregătesc. În organizarea activităților practice maiștrii-instructori folosesc sistemul operațiilor complexe.

Cadrele didactice se străduiesc să-i deprindă pe elevi să controleze procesul tehnologic legat de fiecare etapă a muncii, astfel ca în toate secțiile piesele componente ale unui subansamblu sau ansamblu să fie montate fără o nouă rectificare. Ucenicii sînt îndrumați îndeaproape în ceea ce privește executarea corectă a operațiunilor. Caietele de practică în care ei execută schițele pieselor și își notează zilnic observațiile în legătură cu activitatea de ateliere sînt controlate regulat de către maiștrii-instructori.

Paralel cu instruirea practică a elevilor, cadrele didactice de la școala de meserii din Pitești urmăresc cu atenție îndeplinirea planului de producție. În cadrul activităților practice ucenicii execută un mare număr de comenzi. Așa, de pildă, ei au executat bancuri pentru înzestrarea atelierelor unor școli din regiune, au confecționat peste 500 de bănci școlare, table și catedre, precum și mobilier pentru institutele de învățămînt superior din Cluj și Iași și pentru unele grădinițe de copii.

Dorind să sprijine procesul de politehnizare în școlile de cultură generală, cadrele didactice și ucenicii școlii de meserii din Pitești vor confecționa, din economiile realizate la materiale, 10 truse de scule pentru lăcătușerie și tîmplărie, pe care le vor pune la dispoziția acestor școli.

Colectivul de profesori și maiștri desfășoară și o susținută muncă educativă. În dorința de a folosi cele mai bune metode educative, diriginții au organizat discuții și interasistențe. Pentru a-și asigura sprijinul părinților în munca educativă, conducerea școlii a organizat pentru aceștia un ciclu de conferințe.

Consolidînd succesele obținute pînă acum, școala de meserii din Pitești va reuși, desigur, să obțină realizări și mai mari.

DUMITRU COJOCARU

COMENTARII

„O supraîncărcare ce nu se vede"...

Așa își intitula scrisoarea sa către redacție un corespondent din comuna Ripiceni, raionul Trușești, regiunea Suceava. Noi am spune însă că aceasta supraîncărcare „se vede" și, în special, „se simte". O simt cei care trebuie s-o ducă în spate. N-o văd și n-o simt însă unii lucrători de la sfatul popular comunal Ripiceni, de la secția de învățămînt și cultură din Trușești și alții.

Se vede treaba că cei din partea cărora se exercită această supraîncărcare fie că au citit numai pînă la jumătate recentele instrucțiuni ale ministerului cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice, fie că și-au zis: „Dacă ministerul a scutit cadrele didactice de unele obligații (pentru a se putea pregăti mai temeinic pentru lecții), înseamnă că le rămîne prea mult timp liber și n-ar fi rău să-l folosim". Și au început să-l folosească, cu vîrf și îndesat, cum zice o vorbă românească.

De altfel, după cît se pare, cei de la sfatul popular al comunei Ripiceni sînt oameni ordonați, cărora le place să organizeze rațional timpul subordonaților lor. Iți dai seama de acest lucru fie și numai dacă analizezi programul unei singure săptămîni, după cum ne scria corespondentul nostru. Bineînțeles că acest program se desfășoară după orele de curs. Iată ce scria în „jurnalul" acestui corespondent:

Luni. Am ținut lecții la cercurile agrozootehnice și am efectuat lucrări privind recensămîntul animalelor.

Marți. Am fost solicitați pentru a sprijini adunarea generală a întovărășirii din comună, care s-a ținut la școală.

Miercuri. Am participat (împreună cu colegii) la analiza muncii culturale din comună, organizată de sfatul popular. Am stat în ședință de la ora 17 pînă la ora 22.

Joi. Seară culturală, la care au trebuit să participe și cadrele didactice.

Vineri. Am luat parte la repetițiile corului căminului cultural, la care sînt obligate să participe și cadrele didactice.

Simbătă. Am participat la repetiția piesei de teatru ce se pregătește la căminul cultural.

Duminică. Ședințe cu părinții elevilor pe clase.

Să nu credeți că programul s-a epuizat cu cele de mai sus. Au mai rămas și alte activități neîncadrate în program, din lipsă de timp: lecții la cercurile agrozootehnice, articole la gazeta de stradă și multe alte treburi la care cadrele didactice sînt solicitate de către sfatul popular comunal. Apoi nu uitați că învățătorii și profesorii din Ripiceni mai au și alte obligații în afară de clasă: să participe la activitatea metodică, să întocmească lucrări și referate, să-i viziteze pe elevi la domiciliu, să corecteze lucrările acestora, nemaivorbind de pregătirea pentru lecții.

Este evident că pedagogii din Ripiceni nu se pot plînge de lipsă de ocupație. Se pot plînge însă de lipsă de timp. Se vede treaba că cei ce le-au repartizat atîtea sarcini au uitat să le repartizeze și timpul necesar pentru îndeplinirea lor, întrucît cel pe care îl au la dispoziție nu este suficient.

Credem că e cazul ca tovarășii de la sfatul popular al comunei Ripiceni să se gîndească dacă un singur om poate îndeplini atîtea munci și dacă acestea nu sînt în detrimentul sarcinii lui principale, aceea de a-i pregăti pe elevi cît mai temeinic. Unele dintre aceste munci, ca de pildă organizarea și mobilizarea membrilor la adunarea generală a întovărășirii, puteau să fie îndeplinite foarte bine și de alți salariați din comună. De asemenea, se putea face și o repartizare mai justă a tuturor celorlalte munci, în așa fel ca fiecărui învățător sau profesor să-i revină numai anumite sarcini în activitatea cultural-obștească, pentru ca să-i rămînă timp și pentru îndeplinirea obligațiilor sale principale.

Ar fi bine ca tovarășii de la sfatul popular Ripiceni să studieze mai temeinic H.C.M. Nr. 387 din 1956 și să repartizeze cadrelor didactice sarcini culturale care pot fi aduse la îndeplinire în limita mediei de șase ore pe săptămînă.

COSTIN M.

IMPERATIVUL zilelor noastre

De cîteva luni de zile, propunerea guvernului sovietic cu privire la o întîlnire la cel mai înalt nivel a stîrnit vii dezbateri în rîndul opiniei publice internaţionale. Unele cercuri diplomatice occidentale însa, şi în primul rînd departamentul de stat al S.U.A., tărăganează trecerea la acţiuni concrete în această privinţă, ceea ce determina menţinerea unei stari de spirit încordate. Se dau răspunsuri evazive, se „studiază" propuneri clare în timp ce, pe de altă parte, se înfăptuiesc în ritm accelerat măsuri practice în domeniul pregătirilor militare.

In actuala situaţie internaţională, tot mai numeroşi oameni din occident — indiferent de convingeri politice — sînt direct interesaţi în problema tratativelor între est şi vest, în soluţionarea chestiunilor litigioase la ordinea zilei. Criticînd poziţia unor diplomaţi obtuzi, cu vederi înguste, nerealiste, ei cer trecerea imediată la acţiuni menite să ducă la dezarmare, la interzicerea experimentării armelor radioactive, la retragerea trupelor de pe teritoriile altor ţări etc. Puternica mişcare pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru rezolvarea tuturor problemelor internaţionale litigioase pe calea tratativelor, ia amploare într-un mare număr de ţări şi, în special, în Anglia, Franţa, Italia, R. F. Germană, principalii aliaţi ai S.U.A.

Apelul lansat acum o lună de 44 de profesori vest-germani a găsit peste tot sprijinitori. Au răspuns imediat alţi 200 de profesori şi, după ei, oameni de toate categoriile. Numeroase organizaţii obşteşti şi sindicale au protestat împotriva amplasării rampelor pentru rachete în Germania occidentală. Uniunea sindicatelor corpului didactic german, din care fac parte toate organizaţiile vest-germane ale cadrelor didactice din şcolile primare, medii şi superioare, a protestat, de asemenea, împotriva acestui fapt, arătînd că este necesar să se renunţe la politica de pe poziţii de forţă.

Subliniind aceeaşi necesitate, ziarul social-democrat vest-german „Westfälische Rundschau" scria: „cu banii cheltuiţi într-un singur an pentru înarmare s-ar fi putut construi suficiente locuinţe pentru a rezolva în sfîrşit criza de locuinţe şi s-ar fi putut construi suficiente şcoli pentru ca să nu mai existe clase tixite pîna la refuz sau cursuri organizate în magazii sau hambare".

O situaţie asemănătoare se întîlneşte în Anglia. Repartizînd pentru înarmare sume imense din buget, guvernul englez a cerut organelor de conducere locale, printr-o recentă „circulară confidenţiala", să reducă considerabil cheltuielile pentru construirea şi utilarea şcolilor, pentru bursele studenţeşti şi pentru alte scopuri în domeniul învăţămîntului. Niciodată — aşa cum a spus un fruntaş laburist — un guvern englez n-a fost în aşa mare dezacord cu cerinţele poporului. Profesori cu renume mondial iau cuvîntul în cadrul mitingurilor împotriva pregătirii războiului atomic, pentru tratative. Elevii şi studenţii îşi exprimă hotărîrea de a nu servi drept carne de tun.

Semnificativ este în această privinţă şi faptul petrecut în cîteva şcoli secundare din oraşele Bruchsat şi Düsseldorf din R. F. Germană, unde întreaga promoţie de elevi care va termina şcoala în primăvara acestui an a refuzat recrutarea în forţele armate vest-germane.

Deasupra Statelor Unite, la fel ca şi deasupra Angliei, Franţei, Germaniei occidentale şi a altor ţări, zboară avioane încărcate cu bombe atomice. Pregătirile de război devin tot mai febrile, apăsînd greu asupra oamenilor muncii. După un calcul publicat în presa italiană, o bază de lansare a proiectilelor-racheta costă cît 2.100 de clădiri de şcoli sau cît 1.100.000 salarii lunare ale unui învăţător. Guvernul federal german a făcut o comandă militară de tancuri în valoare de 200 de milioane de marci, iar Strauss, ministrul de Război al R.F.G., a afirmat la o conferinţă de presă că Statele Unite „îşi pun speranţe uriaşe în capacitatea tehnică industrială şi militară a Germaniei occidentale..."

Şi toate acestea au loc în momentul în care guvernele apusene pregătesc răspunsul la propunerea paşnică a guvernului sovietic...

Depaşind de mult preocupările unor diplomaţi, tratativele între est şi vest au devenit probleme vitale ale tuturor. In prezent, în unele direcţii s-au făcut progrese. Primul pas pe calea tratativelor s-a înfaptuit încă din ianuarie, cînd s-a încheiat acordul sovieto-american în domeniul culturii, ştiinţei, tehnicii şi învăţămîntului.

Primul pas trebuie să fie urmat de al doilea, de al treilea, de o înaintare sănătoasă pe drumul cel bun. Incetarea tergiversarilor şi trecerea imediată la tratative este o cerinţă imperioasă a zilei. O cer interesele generale ale dezvoltării societăţii, ale omenirii.

MIRCEA IONEL

Cultura şi învăţămîntul în Birmania

Istoria Birmaniei vorbeşte de existenţa unei culturi dezvoltate încă din timpul migraţiunii popoarelor din nord. Se păstrează pînă azi o serie de monumente, obiecte de artă şi unele urme ale scrierii din secolele III şi VI e.n. In secolele XI-XIII, cultura birmană cunoaşte o nouă dezvoltare. In această perioadă s-a introdus alfabetul monkhmerilor ca alfabet oficial al întregii ţări.

Datorită subjugării Birmaniei de către colonialiştii englezi, cultura birmană a avut mult de suferit. Englezii au distrus legăturile economice şi culturale stabilite de-a lungul veacurilor în Birmania. Ei au închis şcolile budiste care se găseau aproape în fiecare sat. De abia în 1910, sub presiunea mişcării de eliberare naţională, autorităţile engleze au fost nevoite să admită extinderea învăţămîntului după modelul adoptat în India britanică. Paralel cu aşa-zisele şcoli guvernamentale, continuau să funcţioneze — cu greu — şcoli „nerecunoscute".

Incepînd din 1948, anul cuceririi independenţei sale, în Uniunea Birmană s-a trecut la lupta împotriva rămăşiţelor colonialismului, pentru renaşterea culturii şi învăţămîntului naţional. De la un procent mediu de 36,8% ştiutori de carte cîţi erau în 1940, procentul lor a crescut în cîţiva ani la 76%.

In 1953 s-a trecut la aplicarea unui plan de învăţămînt pe următorii patru ani. Aceasta a determinat creşterea reţelei de şcoli şi mărirea considerabilă a numărului elevilor. Astfel, faţă de 3.335 şcoli primare şi 72 şcoli medii cîte existau în 1952, numărul lor a crescut în 1956 la 10.226 şi respectiv 415. Numărul elevilor din şcolile primare a crescut de la 595.900 la 1.550 800, numărul elevilor din şcolile medii a crescut de la 54.000 la 144.200, iar numărul studenţilor de la 16.600 la 31.700.

In prezent, guvernul birman studiază un proiect pentru trecerea la obligativitatea învăţămîntului primar.

ŞCOALA EGIPTEANĂ în trecut şi azi

„Egiptul este un dar al Nilului" — a spus bătrînul Herodot. Al Nilului şi, evident, al omului, din sudoarea şi priceperea căruia s-a înfiripat şi a crescut civilizaţia cu cea mai lungă istorie. Aşa cel puţin am învăţat noi. Patru milenii de civilizaţie faraonică, un mileniu de civilizaţie elenistică, un mileniu şi mai bine de civilizaţie arabă. Cîte popoare se pot lăuda cu un trecut aşa de glorios?

Savanţii egiptologi, precum şi literaţii, atraşi de misterele faraonilor sau ale povestirilor arabe, alese şi aranjate cu tîlc, ne-au obişnuit cu imaginea unui Egipt inactual. Egiptul, după ei, n-ar mai oferi decît un piesaj dezolant, din care n-ai putea să guşti decît poezia morţii şi a ruinelor. Lucru complet fals. Din trecut şi pînă azi, Egiptul apare, mai degrabă ca un palmier pe trunchiul căruia se văd cicatricele lăsate de vreme, dar care e la fel de viguros, năzuind, cu buchetul său de verdeaţă, mereu spre înălţimi.

Un popor cu o istorie milenară şi o milenară tradiţie culturală şi şcolară. Pentru Egipt, lucrul acesta este mai adevărat decît pentru oricare loc din lume. In puţine părţi de pe glob istoria şi-a desfăşurat faptele, trecînd prin toate orînduirile, ca aici. Şi toate orînduirile şi-au lăsat lămurit amprenta lor pe această tradiţie şi pe această şcoală.

★

Să ne gîndim numai. Vremurile îndepărtate de stăpînire faraonică, aproape legendarele Memfis şi Teba, ne-au lăsat ele cele dintîi, ştire despre primele şcoli care au existat în lume: şcolile de scribi. Organizate la curtea faraonului sau pe lîngă temple, aceste şcoli aveau deja un conţinut, conturat în discipline de învaţămînt (scris şi citit, socotit, elemente de geometrie aplicată, elemente de astronomie pentru nevoile agriculturii, medicină), aveau un corp didactic, clădiri speciale şi chiar manuale. In şcolile mai înalte — pentru că existau şi altfel de şcoli — se cultiva şi o ştiinţă mai înaltă, precum şi aşa numitele „învăţături" (învăţăturile lui Ptahotep, ale lui Ipuver sau ale regelui din Herakleopolis către fiul său) — un soi de înţelepciune în care preocuparea teoretică e încă inclusă în observaţii de natură practica morală.

In multe privinţe, prin comparaţie cu Atena sau Roma, ştiinţa şi filozofia primelor veacuri faraonice poţ să ne apară azi cu iz de primitivitate. Dar să nu uităm că e prima şcoală. Dacă ea nu ne-ar fi lăsat decît scrisul, cu întreaga sa evoluţie de la scrisul pictografic la cel ideografic şi cel silabic, cu cele două variante ale lui — hieratică şi demotică — şi încă ar fi mult. Acest scris însă a servit şi o frămîntare intelectuală care, împreună cu scrisul ca atare, au fost punct de plecare pentru civilizaţia lumii. Şi acest lucru nu-i de loc puţin.

In epoca elenistică, după cucerirea Egiptului de către Alexandru Macedon, şi apoi în epoca romană şi în cea bizantină, Egiptul nu stă pe loc. Este chiar un moment cînd capitala sa, Alexandria, devine centrul cultural cel mai important din lume. In această epocă ia fiinţă vestitul Muzeion (308 î.e.n.), prima instituţie de mari proporţii în care găsim în germene viitoarele instituţii de învăţămînt superior, alături de un institut sau academie de cercetări ştiinţifice şi o mare bibliotecă, avînd nu mai puţin de 500.000 de cărţi. Aci s-au ilustrat, după cum se ştie, nume ca Euclid, Eratostene, Theophrast ş.a. Am putea spune că ciclul antic de dezvoltare a învăţămîntului începe şi se termină cu Egiptul, trecînd prin Atena şi Roma.

Orînduirea feudală nu-i datorează mai puţin Egiptului din punct de vedere cultural. Mahomedanismul, ideologia feudalismului arab, născut ca o reacţiune împotriva tendinţelor de cotropire a „drumurilor" ce duceau spre Orientul îndepărtat, dă chiag spiritual unităţii arabe, consolidînd o lume care preia şi adînceşte cultura antică. Califatele arabe fac acest lucru concomitent cu Bizanţul şi cu mult înaintea Apusului. La scurtă vreme după înfiinţarea noii capitale El Kahira (Cairo), care are loc în anul 969, ia fiinţă şi universitatea El Azhar (988), cu 22.000 de studenţi şi o bibliotecă de 120.000 de cărţi.

Avîntul primelor secole de civilizaţie arabă este frînat mai apoi de cotropirea otomană, iar o dată cu secolul al XIX-lea, de aceasta împletită cu „protectoratele" capitalismului apusean. Prin asemenea încercări mai trecuse Egiptul şi în trecut, a ştiut însă întotdeauna să le facă faţă. In secolul al XIX-lea, în prima jumătate, se schiţează chiar o mişcare de renaştere, sub Mahomed Ali-Paşa, însă cu slabe rezultate. Era de altfel şi firesc să fie aşa. Nu intra în caracterul revoluţiei burgheze să elibereze colonii sau semicolonii. Din contra.

Astfel, ultimul secol şi jumătate din istoria Egiptului poartă pecetea unui regim colonial în care poporul egiptean luptă din greu pentru eliberarea sa. In aceste condiţii cultura şi şcoala egipteană au şi ele acest caracter. Toată strădania, toată lupta pentru modernizarea şcolii egiptene s-au soldat cu crearea unui sistem de învăţămînt care purta toate trăsăturile unui regim colonial: o reţea de aşezăminte şcolare franceza, ale diferitelor „misiuni" catolice sau laice, mai tîrziu o altă reţea engleză adăugată celei dintîi. In ultima vreme a încercat să se înfiripe şi o reţea de şcoli americane. Toate acestea erau şcoli pentru clasa conducătoare sau pentru străini. Şcoala naţională arabă, ca şi naţiunea arabă însăşi, era strivită sub povara dublei exploatări.

Nici chiar după primul război mondial, cînd Egiptul capătă formal un statut de stat „independent" în cadrul „comunităţii" britanice de naţiuni, şcoala din Egipt nu se poate dezvolta mai bine. Deşi învăţămîntul naţional devine „obligator" din 1923, anul 1952 — anul adevăratei eliberări a Egiptului de sub dominaţia colonială — îl găseşte cu 92% analfabeţi şi cu învăţămîntul secundar, ca şi cel superior, cu totul înstrăinate.

★

Eliberarea Egiptului de sub dominaţia imperialismului colonialist intră în seria marilor acte de eliberare pe care le trăieşte lumea contemporană, care luptă sub semnul socialismului, democraţiei populare şi eliberării de exploatare, sub diversele ei forme.

Anul 1952 înseamnă pentru Egipt un an de mare cotitură în istoria sa. E anul aruncării jugului imperialist. De atunci el trăieşte sentimentul unei revoluţii şi luptă pentru înfăptuirea teluriior ei. Preşedintele Nasser a publicat chiar o carte cu titlul „Filozofia revoluţiei" (a revoluţiei egiptene, se înţelege), ceea ce este semnificativ.

In ce constă revoluţia egipteană? Este un lucru pe care este necesar să-l lămurim, dacă vrem să înţelegem şi transformările şcolare ce se petrec azi în Egipt.

Preambulul Constituţiei din 1956 şi Constituţia însăşi arată care sînt în linii mari cuceririle recente ale poporului egiptean: o ordine socială care a aruncat lanţurile imperialismului, care vrea să înlăture feudalismul, care luptă pentru limitarea monopolului capitalului, care vrea, în sfîrşit, să stabilească „o viaţă democrată sănătoasă". Aceasta este esenţa. Este interesant să notăm că, vorbind despre suveranitate, Constituţia arată că în Egipt aceasta aparţine **poporului** egiptean, care însă e socotit parte integrantă a **naţiunii** arabe. Acesteia îi aparţine, de fapt şi în întregime, suveranitatea. E o idee-forţă menită să mobilizeze mereu poporul egiptean şi celelalte popoare arabe în lupta pentru unitatea popoarelor arabe, pe cale de înfăptuire.

O idee care merită de asemenea să fie subliniată şi care este înscrisă în Constituţie este în legătură cu structura politică de bază a Egiptului. Forţa conducătoare organizată a poporului egiptean este „Uniunea Naţională". Aceasta este un fel de partid unic, care e constituit pe ideea „solidarităţii naţionale". Ei îi revine sarcina de a prezenta în alegeri candidaţi pentru puterea legiuitoare şi ea veghează, în genere, ca programul „revoluţiei naţionale" să se înfăptuiască.

Revoluţia egipteană este o revoluţie specific antiimperialistă şi anticolonialistă. Ea se înfăptuieşte treptat, în limite dictate de însuşi specificul ei. Realizările ei sînt însă deja apreciabile: consolidarea independenţei, prin respingerea tentativei de agresiune anglo-franco-izraeliană, înfăptuirea Republicii Arabe Unite şi începuturile unei Uniuni a Statelor Arabe, o industrie din ce în ce mai înfloritoare, în special în ramura textilă, progrese apreciabile în agricultură, cu o adevarată ofensivă împotriva deşertului etc.

Revoluţiei politice şi economice îi corespunde şi una culturală şi şcolară. Egiptul vrea să o prezinte pe aceasta şi ca pe o revenire la tradiţia naţională milenară. Şi ea poate fi privită şi ca atare. In acelaşi timp, se simte în toată viaţa Egiptului de azi o sete de însuşire a civilizaţiei moderne, în ceea ce are ea mai viu şi mai înalt. Bucuros este orice egiptean să-ţi arate piramidele, sfinxul, monumentele de la Luxor şi Valea Regilor, muzeul din Cairo şi vestitele moschei ale acestuia, dar tot aşa de bucuros — mai bucuros încă — îţi va arăta el înfăptuirile de azi sau îţi va vorbi cu pasiune de visurile de viitor.

Acest sentiment îl încercăm şi cînd vorbim cu oamenii şcolii, cu conducătorii din administraţia acesteia, sau cu slujitorii ei entuziaşti — învăţători şi profesori.

★

Actuala organizare a învăţămîntului din Egipt este fructul strădaniei depuse în acest sens de către regimul actual. Inlăturînd elementul cosmopolit, dominant pînă acum, regimul vrea să dea posibilitate şcolii naţionale să se afirme şi să se dezvolte.

Reforma a început de sus, cu reorganizarea ministerului. Acestuia i s-a dat o denumire nouă, pentru a se marca astfel ruptura cu trecutul. Din Minister al Instrucţiunii el a devenit Minister al Educaţiei. Schimbarea este motivată şi prin accentul pe care conducerea statului vrea să-l pună pe elementul educativ.

Aşa cum este organizat azi, învăţămîntul din Egipt se prezintă ca un sistem închegat şi unitar, răspunzînd unei nevoi actuale a poporului şi statului, cu probleme pe care conducerea lui nu le ignorează, ci caută să le pătrundă importanţa şi să le rezolve.

Prima treaptă a şcolii de cultură generală este şcoala primară. Ea se întinde pe patru ani de şcolaritate obligatorie şi gratuită. Invăţămîntul primar este, după cum am arătat, obligator şi gratuit din 1923. Formal! In realitate, nici o condiţie, în afară de cea juridică, nu era asigurată pentru ca el să fie fapt.

Pentru a asigura realizarea obligativităţii învăţămîntului de la 6 la 12 ani, regimul de azi a luat unele măsuri practice în acest sens. O primă măsură este aceea a dotării şcolii cu localuri suficiente. In acest scop a fost instituit un „Oficiu al clădirilor şcolare". Acestei instituţii i s-a dat sarcina ca, în ritm de 400 de clădiri anual, să înzestreze ţara, în timp de zece ani, cu clădirile şcolare de care are nevoie. O altă măsură, mai complexă şi, în felul ei, mai importantă, este aceea a înfiinţării unui „Departament pedagogic", care concentrează în preocupările sale toate problemele de ordin pedagogic ale şcolii: proiectarea şi confecţionarea materialului didactic audio-vizual, cercetări pedagogice, perfecţionarea cadrelor (3.200 de cursanţi au trecut deja prin cursurile organizate de departament!).

„Departamentul pedagogic" nu se ocupă — se înţelege — numai de şcoala primară, dar aceasta este, în unele privinţe, preocuparea sa principală.

A doua treaptă în sistemul egiptean de învăţămînt este aşa numitul „învăţămînt pregătitor", care corespunde ciclului II al şcolii noastre. I se zice „pregătitor" pentru că el este conceput ca premergător şcolii ce urmează şi care, aceasta, e socotită ca avînd cu adevărat un scop determinat. Astfel, învăţămîntul pregătitor, ca grad de învăţămînt, este destul de inegal şi variat. Complet, el are patru ani de studii şi cere elevilor un examen de admitere la început. Sînt cazuri însă cînd se prezintă şi ca o continuare de 2-3 ani a şcolii primare, ceva de genul şcolii complementare de altădată de la noi. Alteori, „învăţămîntul pregătitor" este ataşat direct şcolii secundare.

Invăţămîntul secundar este a treia treaptă a şcolii de cultură generală. El e conceput ca avînd trei ramuri principale: teoretică (cu trei ani de studii), tehnică (patru ani) şi a artelor menajere (trei ani). Cum e şi firesc, şcoala secundară egipteană mai păstrează caracterele învăţămîntului de clasă. Sarcina pe care statul i-o pune în faţă este să formeze „o clasă instruită, lucidă, conştientă, care este menită să asume conducerea ţării". O parte din elementele care trec prin ea merg direct în posturile de conducere mai mărunte ale vieţii economice şi de stat, altă parte se pregăteşte pentru studii universitare şi posturi de mai mare răspundere. Notam, ca o măsură interesantă, obligaţia dată de către stat marilor întreprinderi de a primi pe absolvenţii şcolilor tehnice în cadrul lor.

Grija deosebită a statului egiptean pentru şcoala secundară se vede atît în înzestrarea acesteia cu cele mai bune localuri şi cu material didactic tot mai modern, cît şi în alcătuirea planurilor şi programelor de învăţămînt. Menţionam astfel prezenţa în plan a unui curs de sociologie, de doi ani, cu aplicaţii practice, care dă elevilor nu o seacă şi obiectivistă prezentare a diverselor „teorii" sociologice, ci o orientare conformă cu năzuinţele de azi ale statului. Aceeaşi intenţionalitate o are, desigur, şi „organizaţia de cultură fizică şi socială", ceva în genul cercetăşiei, dar cu conţinut naţional arab. Planul cuprinde de asemenea obiecte obligatorii şi obiecte de opţiune, dînd putinţă tineretului să aleagă între pregătirea mai mult literară sau mai mult ştiinţifică.

Intregul învăţămînt de cultură generală din Egipt, cu toate cele trei trepte ale lui, se mai caracterizează printr-o trăsătură în plus: o vie mişcare pedagogică a cadrelor didactice, dirijată cu grijă de „Departamentul pedagogic". Eforturile acestuia sînt îndreptate spre o pregătire în spirit nou a cadrelor tinere şi spre o orientare nouă a cadrelor existente. Scopul urmărit este, după cum spun planurile oficiale, să determine aceste cadre de a părăsi vechile metode de educaţie şi învăţămînt, metoda denumite „subiective", şi a-şi însuşi metode noi, ştiinţifice, metode denumite de obicei „obiective". Pentru aceasta se organizează şcoli experimentale, cursuri, sesiuni în care se dezbat probleme la ordinea zilei etc. Este adevărat că, în toată această mişcare, influenţa pedagogiei burgheze apusene este dominantă. Dar alături de aceasta este şi o preocupare de adaptare a curentelor străine la specificul şcolii egiptene. Mişcarea va putea deveni mai specific egipteană cînd problema va fi cultivată la nivel academic universitar. Poate că vremea aceasta nu este chiar aşa de îndepărtată.

Invăţămîntul superior egiptean este, de altfel, şi el în atenţia deosebită a regimului. Ca organizare el nu diferă de cel apusean. Aci, însă, problemele sînt mult mai complexe şi depăşesc preocupările strict egiptene. Universitatea din Cairo, în adevăr, nu e numai a Egiptului. In acest sens universitatea din Cairo are sarcini presante şi importante. Ea tinde mai întîi să arunce zgura cosmopolitismului, pe care i-a imprimat-o regimul colonial; tinde să devină apoi centrul cultural al lumii arabe. Mai mult decît atît: al Africii. Este o sarcină pe care, după toate aparenţele, i-o dă lumea africană însăşi.

★

E greu să prevezi în amănunte evoluţia viitoare a şcolii egiptene. Pentru observatorul nepărtinitor şi atent, o concluzie se poate trage însă privind starea actuală şi tendinţele ei de dezvoltare. Egiptul antic şi cultura lui milenară, alături de realizările remarcabile ale Egiptului arab, stau ca un „memento" pentru orice egiptean conştient, dar nu îl ancorează în trecut, aşa cum se crede de obicei. Egiptul priveşte înainte şi vrea să meargă înainte.

In această privinţă, Egiptul, de altfel, nici nu se deosebeşte de celelalte ţări din cuprinsul uriaşelor continente de „culoare". Ca şi acestea Egiptul este mîndru de trecutul lui glorios, socotindu-se, aşa cum şi este, leagănul civilizaţiei omeneşti. Ca şi acestea el nu recunoaşte nici un rost civilizator colonialismului, ci numai unul de oprimare, pînă la distrugere fizică şi — în orice caz — de frînare a vieţii politice, economice şi culturale proprii. El ştie că spoiala de civilizaţie creată din „filantropia" colonialismului în Africa sau Asia nu era pentru popoarele băştinaşe, ci se transplanta numai pentru consumul stăpînilor.

Eliberarea de colonialism şi imperialism înseamnă, din contra, premisa necesară pentru o viaţă proprie şi o cultură proprie. Dovadă stau progresele pe care Egiptul le-a realizat deja, în numai şase ani de la eliberarea de sub jugul imperialist. De la 8% ştiutori de carte — situaţie de adevărat colonialism şi feudalism cultural — ştiinţa de carte s-a ridicat pînă acum la 30%. „Institutul de cultură populară" din Cairo, cu cele 127 de secţii ale sale, răspîndite în întreaga ţară, ca şi centrul de „educaţie de bază" Unesco de la Sers el-Layyanes, cu influenţă în toată lumea arabă, sînt şi un semn al avîntului declaşat în această direcţie.

Progresele Egiptului în materie de şcoală şi educaţie nu interesează numai Egiptul. Aşezat la răspîntia între trei continente, el are o misiune de îndeplinit. Misiunea aceasta nu poate fi decît pe linia progresului şi a păcii. Ne bucură orice realizare în acest sens a Egiptului, iar, în măsura posibilităţii, datori sîntem să îi dăm şi o mînă de ajutor.

Prof. univ. STANCIU STOIAN

Elevii din Hanoi

Dis-de-dimineaţă, cînd lumina soarelui este încă slabă, pătrunzînd printr-o perdea subţire de ceaţă, oraşul se trezeşte. Pe bulevardele mari apar mii de biciclete care grăbesc spre fabrici, şantiere, şcoli. Intîlneşti nenumăraţi tineri, băieţi şi fete. In grupuri de cîte doi sau trei, ei merg veseli şi plini de viaţă. Vîntul primăvăratic al dimineţii suflă uşor, fluturînd eşarfele multicolore ale frumoaselor fete vietnameze.

E ora 6 şi jumătate...

Aproape de centrul oraşului, pe bulevardul Ly-Thuong-Kiet, se înalţă clădirea cu trei etaje a şcolii în care am învăţat şi eu — şcoala medie nr. 1 din Hanoi. Şcoala a fost înfiinţată imediat după eliberarea oraşului de sub jugul colonialiştilor francezi, pentru a satisface nevoile culturale mereu crescînde ale poporului. Scurt timp după aceea, prin străduinţa secţiei de învăţămînt a oraşului, prin străduinţa profesorilor şi a elevilor şi cu ajutorul primit din partea şcolilor din ţările frăţeşti de democraţie populară, ea a devenit cea mai mare şi mai modernă şcoală a capitalei. Are săli de clasă luminoase şi încăpătoare, o bibliotecă, un club, laboratoare înzestrate cu tot utilajul necesar pentru experienţe, aparate de filmat şi de proiecţie etc.

Aici învaţă sute de elevi, veniţi din toate regiunile ţării.

Cu un sfert de oră înainte de începerea cursurilor, încă de la poarta şcolii se poate auzi melodia unui duios cîntec popular vietnamez, cîntat de una din „privighetorile" şcolii. Il transmite staţia de radioamplificare a şcolii, care emite programe zilnice. De obicei, înainte de a intra în clasă, elevii se adună cu toţii în curtea şcolii, pentru a asculta ştirile despre viaţa poporului vietnamez, despre prietenii lor din ţările de democraţie populară, despre situaţia grea a poporului şi a elevilor din sudul ţării.

La sfîrşitul fiecărei săptămîni, staţia de radioficare face cunoscute roadele muncii depuse de elevi. Cu cîtă emoţie sînt aşteptate cuvintele directorului, care apreciază rezultatele obţinute la învăţătură şi atribuie celei mai bune clase un steag roşu!

Intr-una din zile a vorbit la microfon o elevă care a avut fericita ocazie să se întîlnească cu iubitul nostru părinte Ho Şi Min.

— Unchiul Ho e foarte vesel şi sănătos — a spus colega noastră. Eu l-am invitat să vină şi la noi la şcoală.

Strigăte de bucurie au umplut curtea şcolii la auzul acestei îmbucurătoare veşti.

Fetiţa continua să povestească:

După amiază pe încîntătorul lac din Hanoi.

— Unchiul Ho mi-a spus că va veni dacă vom învăţa bine şi vom obţine şi de acum înainte note tot atît de bune la învăţătură.

Şi tovarăşul Ho Şi Min a vizitat într-adevăr şcoala. S-a interesat de felul cum lucrează profesorii şi elevii, a dat tinerilor sfaturi părinteşti. A fost un mare eveniment în viaţa şcolii. Cuvintele preşedintelui au devenit călăuză în munca elevilor.

Elevii vietnamezi se străduiesc să înveţe cît mai bine, pentru că ei ştiu cîtă nevoie are ţara de oameni culţi, bine instruiţi. Partidul şi statul le-au pus la dispoziţie condiţii dintre cele mai bune de studiu şi de viaţă. După amiezile sau în zilele libere, elevii se distrează şi petrec minunat. Ei vizionează spectacole, filme — produse chiar de studiourile vietnameze — fac sport, participă la plimbări colective pe încîntătorul lac din Hanoi.

Trăind şi învăţînd liberi şi fericiţi în regimul de democraţie populară, elevii vietnamezi nu uită însă de fraţii şi surorile lor care trăiesc încă sub jugul imperialist, în sudul ţării. Va veni o vreme cînd toţi tinerii de pe întreg cuprinsul Vietnamului îşi vor da mîna sub soarele libertăţii. Colonialismul francez va fi sfărîmat prin munca şi lupta poporului, care vrea să trăiască liber, să-şi construiască cu propriile sale mîini ţara.

TRINH-XUAN-AN
student vietnamez în R.P.R

Noutăţi ştiinţifice

PRIMA CARTE CU CARACTERE CUNEIFORME

Universitatea din Leningrad a editat prima carte din Uniunea Sovietică scrisă cu caractere cuneiforme, în limba akkadiană (asiro - babiloniană).

RADIOTELEFON DE BUZUNAR

Inginerul sovietic Leonid Kuprianovici a confecţionat un radiotelefon de mărimea a două pachete de ţigări suprapuse. Aparatul este compus din piese foarte complicate, dar de dimensiuni miniaturale. El uimeşte prin excelentele sale calităţi, deşi este atît de mic. Noul aparat permite apelul invers şi cuplarea cu orice abonat al reţelei telefonice. In prezent toate semnalele emise de acest aparat sînt transmise automat prin centrala radiotelefonică automată inclusă în centrala telefonică urbană. Mai departe comunicaţia se face în mod obişnuit. Radiotelefonul realizat de ing. Leonid Kuprianovici poate fi folosit la orice mijloc de locomoţie.

PASTRAREA SINGELUI

In Anglia a fost descoperit un nou preparat care păstrează elementele vitale şi proprietăţile sîngelui provenit de la donatori.

Noul preparat numit „Guanosiana" are proprietatea de a stimula activitatea hematiilor şi este bogat în enzime fosforice, care au un rol important în păstrarea vitalităţii. Cercetările clinice efectuate pînă în prezent în cazul transfuziilor au stabilit că guanosiana este absolut inofensivă.

VOCEA OMULUI PE CALE ARTIFICIALA

Directorul Institutului de fizică aplicată de la Universitatea din Kiev a realizat un mecanism care produce în mod artificial vocea omului. Vocalele se produc cu ajutorul undelor electrice, iar consoanele cu ajutorul unui dispozitiv. Mecanismul are greutate de 5 tone.

LAC DE ASFALT

Pe insula Trinidad din arhipelagul Antilele mici s-a descoperit un lac de asfalt cu o suprafaţă de 46 ha şi o adîncime care atinge pe alocuri 90 m. Densitatea asfaltului este atît de mare încît pe el s-a putut construi o cale ferată îngustă pentru exploatarea acestuia.

O BROASCA TESTOASA ELECTRONICA

La universitatea din Szeged, R. P. Ungară, s-a construit primul model electronic imitînd reflexele condiţionate ale unei broaşte ţestoase. „Broasca ţestoasă" realizată de Daniel Muszka, colaborator ştiinţific al Institutului de cercetări din cadrul Universităţii „Bolyai", e compusă din 11 tuburi electronice, 7 releuri, două motoare electronice şi alte aparate sensibile. Broasca aceasta porneşte sub influenţa unei raze luminoase şi urmează această rază în cazul cînd se deplasează. Ceva mai mult: broasca electronică se comportă ca orice broască ţestoasă în faţa unei primejdii, efectuînd mişcări neaşteptate sub influenţa unor reacţii exterioare. Astfel de „animale" sînt construite acum în U.R.S.S. şi în alte ţări din vestul Europei.

In foto: Daniel Muszka (al doilea din stînga) explicînd funcţionarea „broaştei ţestoase".

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei. Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi Culturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură

Anul X, Nr. 465 — Vineri 4 aprilie 1958 — 4 pagini 25 bani

Un grup de participanţi la consfătuire, discutînd într-o pauză.

CONSFĂTUIREA PE ŢARĂ
a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

Joi dimineaţa au început în Palatul sporturilor din oraşul Constanţa lucrările consfătuirii pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, convocată de Comitetul Central al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri al R. P. Romîne.

La consfătuire participă fruntaşi în producţia agricolă, delegaţi ai gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producţie cu rentă, întovărăşirilor agricole, lucrători din staţiunile de maşini şi tractoare şi din gospodăriile agricole de stat, oameni de ştiinţă şi cercetători din domeniul agriculturii, ingineri şi tehnicieni agronomi. Iau parte primii secretari ai comitetelor regionale de partid şi alţi activişti ai organizaţiilor de partid şi de stat. La lucrările consfătuirii participă ca invitaţi ţărani cu gospodărie individuală fruntaşi în muncile agricole.

De asemenea sînt prezenţi scriitori, ziarişti romîni şi străini.

Sosirea conducătorilor partidului şi guvernului a fost salutată cu puternice aplauze. La masa prezidiului au luat loc tovarăşii *Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceauşescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroş, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Ştefan Voitec, Janos Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Ion Cozma*, ministrul Agriculturii şi Silviculturii, *Vasile Vîlcu*, prim-secretar al Comitetului Regional Constanţa al P.M.R., activişti de partid, preşedinţi de gospodării colective şi întovărăşiri, colectivişti fruntaşi etc.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tov. *Alexandru Moghioroş*, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

„Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi guvernul Republicii Populare Romîne — a spus vorbitorul — au convocat această consfătuire cu scopul de a analiza felul cum se îndeplinesc hotărîrile Congresului al II-lea al P.M.R. privind transformarea socialistă a agriculturii şi sporirea producţiei agricole. In cei doi ani care au trecut de la cel de al II-lea Congres al P.M.R. în agricultura noastră au fost obţinute succese însemnate, sectorul socialist a crescut considerabil, un număr însemnat de raioane sînt astăzi complet cooperativizate. Succese deosebite s-au obţinut în regiunea Constanţa, unde toţi ţăranii muncitori au păşit cu încredere în gospodăriile agricole colective. In condiţiile orînduirii noastre democrat-populare agricultura dispune de mari posibilităţi de dezvoltare. Partidul nostru, preocupîndu-se continuu de rezolvarea importantei sarcini a transformării socialiste a agriculturii şi a creşterii producţiei agricole, este convins că există condiţii ca agricultura noastră să producă tot mai mult grîu, mai mult porumb, să fie sporită producţia de carne, lapte şi alte produse animale, ceea ce va contribui la ridicarea simţitoare a nivelului de trai al poporului muncitor.

Consfătuirea noastră a fost convocată tocmai pentru a discuta aceste probleme şi a vedea ce trebuie să facem în vederea dezvoltării mai departe a agriculturii, a construirii socialismului în satele ţării noastre. Sîntem convinşi — a spus vorbitorul în încheiere — că tovarăşii prezenţi aici, cadre cu o bogată experienţă, vor participa activ la dezbaterea temeinică a tuturor problemelor şi vor face propuneri valoroase menite să ducă la un nou avînt în dezvoltarea agriculturii ţării noastre pe drumul socialismului".

În aplauzele puternice ale celor peste 2.000 de participanţi la lucrările consfătuirii a luat cuvîntul tovarăşul *Gheorghe Gheorghiu-Dej*, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., care a făcut o largă expunere asupra îndeplinirii hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R. şi sarcinilor de viitor în domeniul transformării socialiste a agriculturii şi creşterii producţiei agricole.

Au fost constituite 8 comisii de lucru pe specialităţi care vor analiza probleme privind producţia de cereale, a plantelor tehnice, creşterea animalelor, dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii, îmbunătăţiri funciare, probleme privind chimizarea agriculturii şi construcţiile destinate agriculturii.

Vineri dimineaţa, după încheierea expunerii tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, au început discuţiile.

> ***Trecerea de la gospodăria individuală la gospodăria socialistă presupune schimbări adînci în conştiinţa micilor producători de la ţară. Pentru ca astfel de schimbări să se producă este necesară, o dată cu crearea bazei materiale a transformării socialiste a agriculturii, o răbdătoare şi perseverentă muncă de educare a ţăranilor muncitori în spiritul muncii în comun, şi de convingere a lor, în primul rînd prin puterea exemplului, de superioritatea gospodăriei socialiste.***
>
> (DIN EXPUNEREA TOVARĂŞULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ)

Bujori timpurii

Pe peronul Gării de Nord coboară, mai din fiecare tren, grupuri de copii sî-oşi, conduşi de oameni foarte grijulii şi grăbiţi. În ansamblu, fiecare grup pare foarte gălăgios şi cetăţenii dau indulgent din umeri:

—Copii!

Dar cînd în larma generală a gării începi să distingi sunetele, îţi dai seama că de fapt toată gălăgia o fac cei mari.

— Copii, nu vă împrăştiaţi!

— Mai repede!

— Bagajele!...

Copiii sînt tăcuţi. În afară de inevitabilul „caz dificil" — asta şi cînd e un inspector în clasă aruncă cocoloaşe de hîrtie! — toţi ceilalţi nici nu zîmbesc. Dar seriozitatea lor nu înşeală pe nimeni. Ochii îi trădează. Ochii albaştri ai bunăţenilor, ochii negri ca de ţigănuşi ai moldovenilor, ochii căprui şi verzi, de toate nuanţele, aleargă peste peroane, peste cădări, peste locomotive, urcă spre bolta de sticlă a gării, numără taxiurile, citesc reclamele. Şi sclipeşte atîta încîntare în ochii aceştia încît seriozitatea chipurilor nu mai poate înşela într-adevăr pe nimeni. De altfel, e de ajuns un mic popas în aşteptarea autobusului şi o glumă a inepuizabilului „caz dificil" pentru ca atmosfera rece să a călătorilor să se încălzească tot mai mult, cedînd în faţa bucuriei acestei excursii de vacanţă în Capitală, pe care o văd poate pentru prima dată.

...În parcuri, bujorii vor înflori abia la sfîrşitul primăverii. Dar pe chipurile copiilor, chipuri care au uitat să mai fie serioase şi disciplinate, au şi început să mijească bujorii timpurii, bujorii emoţiei, în aşteptarea nemaivăzutului...

Seara, încă din primele zile ale vacanţei de primăvară, internatele din Bucureşti sînt pline. S-au instalat aici, vremelnici locatari, elevii şcolilor din Feldioara, din Cîmpulung, din Baia Sprie, din Iaşi — din toată ţara. Şi chiar de a doua zi dimineaţa, grupurile în care profesorii şi învăţătorii continuă să fie mai ...sonori decît copiii (din nou „nu vă împrăştiaţi!", „fiţi disciplinaţi!" „intraţi pe aici!", „ieşiţi pe dincoace!"), îşi încep peregrinările.

TOT LECŢII?

Se constată un lucru curios. Este ştiut că în vacanţă copiii vor să se distreze, să se joace, să se odihnească. Au şi motive, căci învăţătura nu-i lucru uşor şi e nevoie să mai răsufli puţin. Mai ales cînd te aşteaptă ceea ce n-ar trebui să se cheme „bătălia încheierii anului şcolar", deşi mai capătă destul de des aspectul unei bătălii. Şi, totuşi, se pot auzi în aceste zile dialoguri care amintesc de cele mai grele lecţii din timpul anului şcolar:

— Ce-aţi învăţat despre inducţie? — întreabă, de pildă, o voce groasă, din spatele unor ochelari ce impun respect.

— Inducţia este... — începe o voce subţirică. Şi dacă nu se lămureşte ce este inducţia, bujorii timpurii despre care era vorba înfloresc în toată splendoarea pe obrajii titularului nelămuririi.

Tot lecţii?! Atunci unde e odihna? Merită să vii pînă la Bucureşti ca să fii luat la întrebări despre inducţie? Şi cu toate acestea, micii vizitatori din Cîmpulung Muscel, pe care maistrul cercului electrotehnic al Palatului pionierilor „i-a luat la întrebări", se silesc ca la examen. Căci maistrul cel cu ochelari impunători se află lîngă tabloul de comandă al unei microcentrale. Şi dacă vor şti să răspundă, le va arăta tot sistemul de comenzi la distanţă al microcentralei.

Asemenea „lecţii" fac profesorii cu elevii lor şi în excursiile care s-au pornit din prima zi fără ploaie. Din clipa cînd pîlcurile gălăgioase de copii se adună în curţile şcolilor şi pe tot traseul excursiilor, curg întrebările şi răspunsurile din domeniul geografiei, ştiinţelor naturale, istoriei. Şi nu oftează nimeni. Cel mult a părere de rău, cînd se termină „lecţia". Căci nu oboseşte nimeni cînd „lecţiile" se desfăşoară, aşa cum s-a întîmplat cu elevii şcolii „Gheorghe Lazăr" din Bucureşti, în parcurile şi împrejurimile Capitalei, la Muzeul de artă, la uzinele „Republica", la fabrica de sticlă sau la Observatorul astronomic...

„FACEM ŞI NOI AŞA!"

„Zilele excursiei noastre au rămas de neuitat", vor repeta cu candoare copiii, în gazetele lor de perete, fraza-clişeu care pentru ei este proaspătă şi adevărată. Căci într-adevăr nu vor uita nimic din ce au văzut, din ce li s-a întîmplat. Nici tablourile, nici spectacolele, nici discuţia cu maistrul de la Palatul pionierilor. Şi nici fatala dispariţie a „cazului dificil", adus tocmai seara tîrziu la internat de un cetăţean milos, care-l găsise rătăcit, plîngînd.

Nu vor uita nici profesorii şi învăţătorii cele văzute. Şi mulţi vor spune, împreună cu elevii lor cei cu bujori timpurii în obraji, aşa cum au spus profesorii şi elevii din Cîmpulung Muscel văzînd cercurile Palatului pionierilor şi gîndindu-se la posibilităţile pe care le au în oraşul lor:

— Facem şi noi aşa!

VALENTIN SAPUNA

O HOTĂRÎRE DE IMPORTANŢĂ ISTORICĂ

De peste 40 de ani Uniunea Sovietică ridică pe culmi mereu mai înalte stindardul leninist al păcii. A devenit o tradiţie, un lucru obişnuit ca în fiecare problemă arzătoare a zilelor noastre P.C.U.S. şi guvernul sovietic să întreprindă măsuri menite să exercite o influenţă hotărîtoare asupra întregii situaţii internaţionale. Iată de ce din momentul în care s-a comunicat că A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., va prezenta în cadrul sesiunii Sovietului Suprem o declaraţie a guvernului sovietic cu privire la încetarea experienţelor cu armele atomică şi cu hidrogen, prietenii păcii din întreaga lume au înţeles că omenirea se află în faţa unei noi şi importante iniţiative de pace a Uniunii Sovietice.

Hotărîrea Sovietului Suprem a depăşit însă pînă şi cele mai îndrăzneţe previziuni. U.R.S.S. încetează unilateral experienţele cu toate tipurile de arme atomice şi cu hidrogen. Parlamentele şi guvernele celorlalte două state care dispun de armele atomice şi cu hidrogen — S.U.A. şi Marea Britanie — sînt chemate să ia măsuri similare.

Gestul Uniunii Sovietice are un puternic răsunet în păturile cele mai largi ale populaţiei tuturor ţărilor lumii. In Europa şi în America, în Asia şi în Africa, pretutindeni oamenii au respirat uşuraţi. S-a făcut primul pas către soluţionarea celei mai importante probleme care frămîntă omenirea — preîntîmpinarea războiului atomic, cel mai nimicitor din cîte a cunoscut istoria. Hotărîrea istorică a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice demonstrează tuturor celor de bunăcredinţă că ameninţarea războiului atomic poate fi înlăturată.

Uniunea Sovietică a pus încă o dată în balanţa păcii marea ei forţă, prestigiul ei internaţional fără egal. Aceasta are o însemnătate uriaşă. Apartenenţa socialistă a acestei nobile idei, faptul că ea a pornit de la statul care se situează în fruntea puternicului lagăr al socialismului arată, o dată mai mult, că socialismul şi pacea sînt de nedespărţit.

După cum se ştie, această hotărîre a Sovietului Suprem a fost precedată de perseverente şi consecvente eforturi din partea Uniunii Sovietice în scopul de a se realiza un acord cu S.U.A. şi Marea Britanie cu privire la încetarea imediată şi necondiţionată a efectuării experienţelor nucleare.

Stăruind în politica lor de menţinere şi agravare a încordării internaţionale prin continuarea programului de pregătiri în vederea unor noi aventuri militare menite să mărească profiturile magnaţilor capitalului, guvernele american şi englez au lăsat fără răspuns repetatele propuneri realiste, constructive ale Uniunii Sovietice, a căror acceptare ar fi putut duce de mult la încetarea dăunătoarelor experienţe cu armele atomică şi cu hidrogen.

Acum, cînd Uniunea Sovietică a hotărît să înceteze unilateral experienţele, cînd cel dintîi pas a fost făcut, este rîndul guvernelor occidentale să urmeze exemplul sovietic. De aceea, aprobînd din toată inima noua iniţiativă sovietică, ne întrebăm, pe bună dreptate, ce va întreprinde occidentul, cum vor reacţiona cercurile conducătoare americane şi britanice în aceste momente de mare însemnătate pentru soarta umanităţii.

In ciuda vorbăriei despre „dragostea de pace" a puterilor occidentale, despre „munca constructivă pentru crearea unei păci adevărate" cu care s-a lăudat, nu de mult, însuşi Eisenhower, primele reacţii ale Washingtonului şi Londrei în legătură cu hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. încearcă să arunce o umbră de îndoială asupra acţiunii întreprinse de Uniunea Sovietică. Caracteristicile activităţii din aceste zile a cercurilor guvernante ale celor două state occidentale care deţin arma atomică şi cu hidrogen sînt deruta, nervozitatea şi confuzia. Declaraţiile lor oficiale dovedesc că nu doresc să sprijine iniţiativa Uniunii Sovietice.

Atitudinea guvernelor occidentale este cu siguranţă menită să împiedice sau, cel puţin, să tergiverseze rezolvarea problemelor legate de conferinţa la nivel înalt cerută tot mai insistent de opinia publică mondială. Mergînd pe linia „faptului împlinit", aceste guverne iau în grabă o serie de noi măsuri în domeniul amplasării de baze pentru lansarea rachetelor în ţările membre ale N.A.T.O. şi al înarmării atomice a acestor state.

O atenţie excepţională acordă reacţiunea, în această perioadă, înarmării atomice a Germaniei occidentale. Sub patronajul american şi englez, Bundestagul Republicii Federale Germane a hotărît înarmarea atomică a Wehrmachtului vest-german. Cea mai distrugătoare armă pe care a cunoscut-o istoria a fost pusă în mîna militariştilor germani care au dezlănţuit cele două războaie mondiale. S-a comis astfel un act ale cărui consecinţe vor fi funeste dacă nu se va pune la timp stavilă politicii care l-a generat.

Cercurile diriguitoare ale statelor occidentale vor, după cum se pare, ca înainte de ţinerea conferinţei la nivel înalt să creeze condiţii care să împiedice realizarea unui acord în primul rînd în problema dezarmării, inclusiv încetarea experienţelor nucleare. Recunoscînd că „Uniunea Sovietică dispune de poziţii politice şi diplomatice solide şi avantajoase la viitoarele tratative", după cum se exprima William Frye în publicaţia new-yorkeză „Foreign Policy Bulletin", occidentul caută să recurgă la un „atu de echilibrare" care, după expresia aceluiaşi Frye, „să poată rivaliza măcar cît de puţin cu atu-urile Uniunii Sovietice".

Atu-urile pe care occidentul vrea să le arunce pe masa tratativelor nu pot însă să rivalizeze cu acţiunile concrete, eficace de pace ale Uniunii Sovietice. Sînt convins că cel mai bun atu pe care puterile apusene l-ar putea utiliza cu succes ar fi să răspundă pozitiv chemării sovietice de a lua măsuri pentru a asigura încetarea experienţelor cu armele atomice şi cu hidrogen. Un astfel de răspuns ar aduce o contribuţie efectivă la însănătoşirea situaţiei internaţionale, la consolidarea păcii, la înlăturarea spectrului apăsător al războiului atomic.

Popoarele tuturor ţărilor aşteaptă ca guvernele S.U.A. şi Marii Britanii să-şi revizuiască poziţia şi să adopte o atitudine pozitivă în problema încetării experienţelor nucleare. Au în faţa lor un drum deschis, un pas însemnat — poate cel mai greu — făcut de Uniunea Sovietică, un pas prin care statul sovietic a adus o nouă şi uriaşă contribuţie la cauza păcii şi securităţii popoarelor.

Prof. ION DRAGU
directorul Editurii de stat didactice şi pedagogice

PROBLEMELE ÎNVĂŢĂMÎNTULUI în atenţia sfatului popular raional

Problemele de învăţămînt ocupă un loc însemnat în activitatea sfatului popular al raionului Topoloveni. Realizările obţinute aici dovedesc din plin grija deosebită a sfatului popular raional ca întregul proces de învăţămînt să se desfăşoare în cele mai bune condiţii. Acţiunile întreprinse în această direcţie sînt numeroase. Iată cîteva dintre ele. Pentru a se asigura cuprinderea în învăţămînt a tuturor copiilor de vîrstă şcolară, au fost construite şcoli pînă şi în cătunele şi satele cele mai îndepărtate, cum sînt cătunele care ţin de comuna Goleşti. Au fost construite noi localuri în locul celor necorespunzătoare. Într-un trecut nu prea îndepărtat, copiii din Cîrstieni, Cîndeşti-Deal sau Suseni, de pildă, învăţau în localuri vechi şi dărăpănate. Acum însă, prin grija sfatului popular, aici s-au ridicat, prin autoimpunere şi muncă voluntară, şcoli spaţioase şi luminoase unde copiii învaţă în condiţii dintre cele mai bune. La şcolile din satele Valea Calineşti, Rîncăciov şi altele s-au făcut reparaţii importante. Numărul sălilor de clasă creşte mereu. Ca urmare, în raionul Topoloveni, în momentul de faţă, nici un copil de vîrstă şcolară n-a rămas în afara şcolii.

Ţinînd seama de faptul că legătura dintre teorie şi practică este una din condiţiile esenţiale care asigură buna pregătire a elevilor, sfatul popular raional s-a îngrijit ca întreprinderile din localitate să pună la dispoziţia elevilor ateliere, unde aceştia pot efectua lucrări practice. Un atelier de acest fel fiinţează, de pildă, acum, pe lîngă întreprinderea de transport din Leordeni. Toate şcolile de 7 ani din raion au primit spre folosinţă loturi experimentale pentru efectuarea lucrărilor practice agricole.

Cadrele didactice au primit un sprijin preţios din partea sfatului popular raional şi în ceea ce priveşte orientarea profesională a absolvenţilor clasei a VII-a. Cu ajutorul acestuia au fost organizate în şcoli întîlniri ale elevilor cu muncitori fruntaşi, cu absolvenţi ai şcolilor profesionale etc. Asemenea întîlniri au avut loc şi în anul trecut şi eficacitatea lor s-a dovedit în special la începutul acestui an şcolar cînd majoritatea absolvenţilor clasei a VII-a s-au îndreptat spre şcolile profesionale.

Sfatul popular raional se preocupă îndeaproape şi de condiţiile de trai şi de muncă ale cadrelor didactice, asigurîndu-le locuinţe, aprovizionîndu-le la timp cu lemne, cu alimente etc. Celor care-şi ridică calificarea, sfatul popular le-a creat condiţii bune de studiu, scutindu-i de anumite munci obşteşti pentru ca timpul liber să fie folosit în vederea pregătirii.

Am înfăţişat aici doar cîteva din realizările sfatului popular al raionului Topoloveni în domeniul învăţămîntului. Dar chiar şi numai acestea arată că munca şcolilor şi a pedagogilor, buna pregătire a elevilor constituie pentru acest sfat popular o preocupare de frunte.

E. ZAHARIA

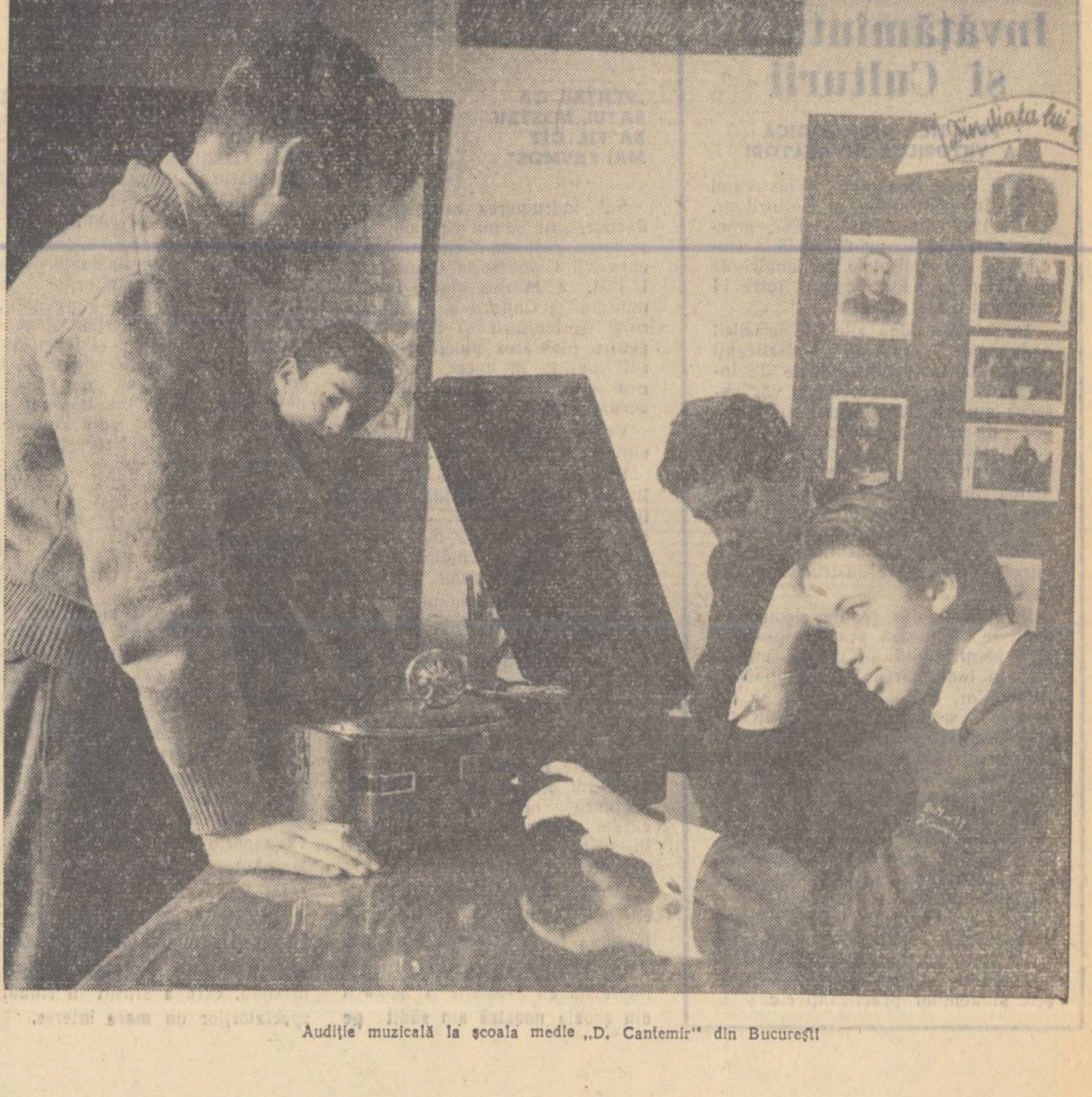

Audiţie muzicală la şcoala medie „D. Cantemir" din Bucureşti

CENTENARUL DELAVRANCEA

Se sărbătorește în aceste zile, pe întreg cuprinsul patriei noastre, o sută de ani de la nașterea scriitorului Barbu Ștefănescu Delavrancea. Alături de Caragiale, Vlahuță, Slavici și Coșbuc, de care l-a legat o strînsă prietenie, Delavrancea a fost unul din exponenții viguroși ai realismului nostru critic, un scriitor a cărui operă a constituit o armă de luptă împotriva claselor exploatatoare, de demascare a lăcomiei și corupției „paraziților". El a evocat cu vigoare trecutul de luptă al poporului și îndeosebi epoca plină de măreție a lui Ștefan cel Mare — soarele Moldovei — a dat glas puternic nebiruitului sentiment al iubirii de patrie, a susținut sănătoasele și bogatele tradiții folclorice populare. In opera sa, în nuvelele și în dramele sale, în evocările și conferințele sale luminoase, literatura romînă a cunoscut una din cele mai substanțiale realizări de la sfîrșitul secolului trecut și începutul veacului nostru. Limba și stilul său, inspirate din eposul popular, sînt adevărate modele de armonie plastică și muzicală.

Născut la 11 aprilie 1858 în mahalaua Delea Nouă din București, ca fiu al cărutașului Tudoriță Ștefan, Barbu Ștefănescu Delavrancea a copilărit prin grădinile pline de zarzări de la marginea Capitalei, printre țărani și cărutași, bucurîndu-se adînc de farmecul și frumusețile naturii .Zestrea copilăriei sale au fost basmele și cîntecele populare, formele lor de limbă, bogăția de cuvinte neaoșe, setea de viață și încrederea în puterea muncii. Școala, atît cea „domnească" din strada Columbelor cît și liceul „Sf. Sava", pe care l-a urmat între anii 1870—1878, i-a lăsat însă amintiri dureroase. Și cum ar fi putut să fie altfel atunci cînd „Domnul Vucea" de la școala „domnească", eroul nuvelei cu același nume, „trăgea la palmă cu linia lată, cu nuiaua sau chiar cu linia în patru muchii... peste obraji, te lipea, de urechi te încălzea, de păr te da căteaua, la ceală te burdușea" și cînd notele le puneau „generalii și monitorii" cu ajutorul „băncuțelor" și al „jumătăților de stanț". Cît despre învățat, își amintește Delavrancea, „lecțiile mergeau strună: nu învăța nimeni nimic. monitorii arătau școlarilor să învețe „d-aici și pînă aici". La „Sf. Sava", din timpul frecventării căreia s-a născut nuvela „Bursierul", l-au înspăimîntat „dezordinea și sclavia liceului, masa bursierilor șoioasă și murdară", profesorii care, „afară de doi trei... nu deschideau gura decît ca să ocărască"... Observațiile sînt și în această nuvelă tăioase și categorice: „Mă vînduseră ai mei pe o învățătură neghioabă și perversă... Capul mi se încărca cu cunoștințe nesuferit de urîte. Învățam de frică și de rușine... Viața din liceu îmi ucisese iluziile..." Aceste triste pagini autobiografice sînt documente convingătoare asupra nivelului școlii noastre din secolul trecut.

Firea viguroasă a fiului de cărutaș, elanul său vital, inteligența vie și talentele multiple, altoite pe o robustă dragoste de muncă, îl ajută însă, biruind toate piedicile, să studieze cu ardoare și să-și ia în 1882 diploma de absolvent al Facultății de drept. Timp de un an studiază viața juridică, artistică și literară a Parisului, iar în 1883 se înscrie în colegiul avocaților din București. Talentul său oratoric, caracterizat printr-o virtuozitate stilistică unică printre contemporani, l-a împins de la început pe calea unor mari sucese. Totuși, în primul deceniu al activității sale, Delavrancea, ținînd pas cu ascensiunea lui Caragiale și a lui Vlahuță, se consacră în primul rînd literaturii. La scurte intervale de timp, trecînd peste încercările poetice publicate în 1876 și 1877, nesemnificative și nereținute de scriitor, apar astfel volumele sale de nuvele și povestiri Sultănica *(1885),* Trubadurul *(1887),* Paraziții *(1893) și* Între vis și viață *(1893), cărora le adaugă mai tîrziu, prin selecție, culegerea de „tipuri și moravuri" intitulată* Hagi Tudose *(1903). Prin „Sultănica", publicată întîia oară în 1883, Delavrancea a deschis o largă fereastră spre viața oamenilor de la țară, evocînd, cu o rară putere artistică, frumusețile peisajului muscelean, obiceiurile, jocurile, porturile și tradițiile populare, pentru ca apoi, prin „Iancu Moroi", prin „Paraziții" și prin „Hagi Tudose", pentru a cita numai cîteva din nuvelele din această categorie, să înfățișeze viața exploatatorilor din mediul bucureștean, robiți banului, plăcerilor vulgare sau cămătăriei și avariției dezumanizatoare. Prin „Hagi Tudose", una din cele mai de seamă nuvele românești, Delavrancea a înfierat o întreagă categorie socială denunțîndu-i ipocrizia, lăcomia după avere și degradarea fizică și morală în care se va prăbuși. În toate aceste volume, și mai ales în volumul „Între vis și viață", se află și un însemnat număr de basme plăsmuite din elemente folclorice* (Palatul de cleștar, Norocul dracului, Neghiniță etc.), *Delavrancea dovedindu-se un mare poet al graiului popular.*

În 1909 scriitorul dă la iveală puternica sa trilogie inspirată din istoria Moldovei — Apus de soare *(1909),* Viforul *(1910) și* Luceafărul *(1910)* — *pentru a continua apoi cu comedia* Irinel *(1912), cu* Hagi Tudose *(1913), cu* A doua conștiință, *ce se va tipări în 1923. Succesul trilogiei e imens. „Apus de soare" e consacrată ca una din cele mai puternice drame naționale, devenind un adevărat izvor de patriotism și de artă înălțătoare. Ca și „Scrisoarea III-a" a lui M. Eminescu, scrisă cu trei decenii mai înainte, „Apus de soare" arată calea unor virtuți și a unui ideal susținut de tradițiile viguroase ale poporului. În 1913 Delavrancea e ales membru al Academiei Române. Discursul său de recepție a fost o înflăcărată expunere despre estetica poeziei populare.*

Ultimii ani ai scriitorului au fost năvalnici și triști. Făcîndu-și din eliberarea Transilvaniei și din unirea ei cu vechea țară o țintă cardinală a activității sale politice, Delavrancea a purtat între anii 1914—1916 o campanie pentru intrarea Rominiei în război avînd apoi durerea de a-și vedea patria cotropită de armatele germane. Dezastrul țării l-a îndurerat adînc. In primăvara anului 1918, la 29 aprilie, își încheie zilele sub povara cumplită a tratatului de la Buftea. A fost înmormîntat în cimitirul „Eternitatea" din Iași. Opera sa literară nu e însă dintre cele care se pot uita. Prin semnificația ei patriotică, prin frumusețea limbii și prin vigoarea stilului, ea este menită unei îndelungi dăinuiri contopindu-se cu însăși conștiința poporului romîn, cu lupta sa pentru libertate și pentru apărarea patriei.

Evocările istorice ale lui Delavrancea reliefînd vitezia și spiritul de sacrificiu al apărătorilor pămîntului nostru strămoșesc sînt adevărate lecții de educație patriotică. Aceleași învățăminte pozitive ni le impune și dragostea pe care scriitorul a avut-o față de muncă și onestitate, pentru popor și tradițiile sale și pentru forțele creatoare ale vieții.

Conferințele, spectacolele și numeroasele manifestări organizate cu prilejul sărbătoririi a 100 de ani de la nașterea acestui scriitor sînt dovezi ale cinstirii de care Delavrancea se bucură în amintirea poporului romîn.

VASILE NETEA

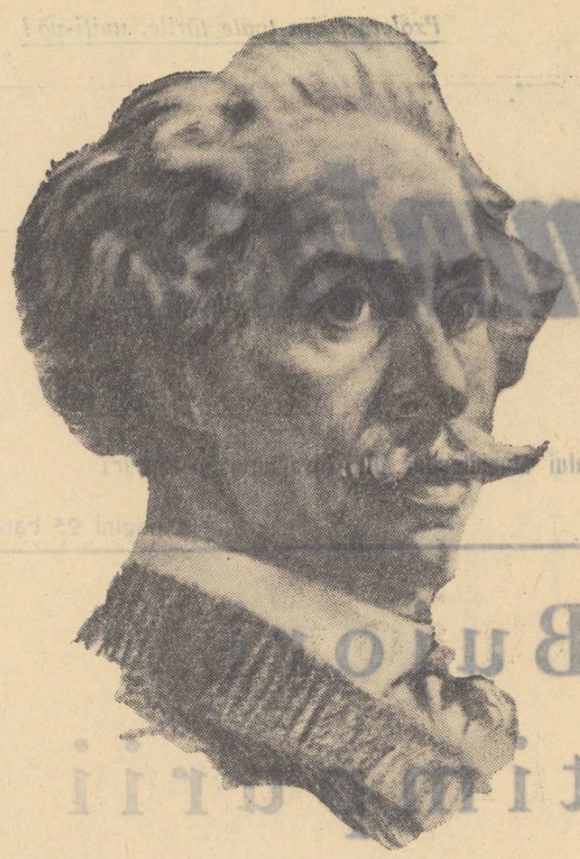

BARBU DELAVRANCEA — Desen de A. Stoicescu

„Lumină tuturor"

Din multilaterala activitate în care Barbu Delavrancea și-a cheltuit talentul cu generozitate, entuziasmul care l-a manifestat pentru culturalizarea maselor populare este, poate, cel mai puțin cunoscut. Cu pasiunea de care a dat dovadă în tot ce a întreprins, Delavrancea a pledat pentru dreptul celor mulți și săraci la cultură, pentru crearea condițiilor materiale care să garanteze accesul tuturor la învățămînt.

In ziua de 17 martie 1895, cu ocazia discutării bugetului în parlament, Delavrancea a rostit un înflăcărat discurs care cuprinde ideile și convingerile sale cu privire la învățămînt. Trecînd în revistă legea învățămîntului primar și anteproiectul de lege pentru învățămîntul secundar, Delavrancea arăta că legile acestea sînt "un păcat de neiertat". Adresîndu-se ministrului Instrucțiunii Publice, Take Ionescu, izbucni: „Cu sau fără voie, dumneata izbești cumplit în neamul care te-a pus pe acea bancă... dacă într-adevăr de la poporul romîn ai primit portofoliul pe care-l deții" (întreruperi, protestări).. „Cînd însă dumneata restringi prin măsuri și legi rău chibzuite numărul celor în drept de a se lumina — și toți au acest drept — sporești posibilitatea selectării artificiale".

După ce arată că, „de fapt, condițiile materiale ale societății nu prea sînt în favoarea talentaților", Delavrancea subliniază că atît legea învățămîntului primar, cît și anteproiectul de lege pentru învățămîntul secundar au în vedere tocmai protecția celor bogați și năpăstuirea celor săraci. Cei bogați nu trebuie privilegiați, spune Delavrancea, nu numai pentru că au mijloace materiale mai mult decît suficiente, dar și pentru că s-au dovedit a fi sterili: "Sînt atîția tineri bogați care au învățat cît au vrut și cît au putut ... Pe aceștia sărăcimea muncitoare și producătoare are dreptul să-i întrebe: "Ce ați produs pentru cultura generală? ce lucrare? ce opere? unde vă sînt tablourile, operele literare și științifice?". „Dacă trecem peste cei mai în vîrstă, peste moșii și strămoșii bogaților de azi și ne oprim la generația actuală, întreaga ei energie o vedem risipindu-se în petreceri și în lene. Singura răzbunare a săracimii este că, de fapt, aproape numai ea a produs în timpul actual oameni care să se devoteze științei și artelor".

„Dar ce veți răspunde, continuă Delavrancea, cînd istoria vă va întreba: "ce-ați făcut pentru geniul artistic al poporului romîn, pe cînd talente de seama lui Caragiale deschideau birturi în gările drumului de fier?" cel mult: „am petrecut".

Dar glasul lui Delavrancea n-a avut nici un ecou. Nici după rechizitoriul lui nu s-a schimbat nimic. Situația a rămas la fel de apăsătoare aproape încă patru decenii, pînă la eliberarea poporului romîn de exploatare, eliberare prin care s-au deschis larg porțile culturii. De atunci lozinca lui Delavrancea „lumină tuturor" a devenit realitate.

Subliniera caracterului progresist al concepției lui Delavrancea în problema învățămîntului este un omagiu binemeritat pe care putem să i-l aducem acum, la centenarul lui.

CONST. IANCULESCU

Ne-am pregătit să începem activitatea pe lot

Reînceperea lucrărilor practice pe lotul experimental constituie pentru noi un bun prilej de a da viață și de a aplica în practică cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor de botanică.

Colectivul profesorilor de științe naturale de la școala medie nr. 1 din Carei a elaborat din vreme planul de muncă, a stabilit tematica lucrărilor în general și planul de cultură, a extras sarcinile și a întocmit planul tematic al lucrărilor pe clase.

In cele ce urmează, voi da cîteva aspecte din lucrările pregătitoare în curs de desfășurare sau care vor fi începute în cel mai scurt timp.

In acest an, planul nostru de activitate cuprinde culturi și experiențe noi. Ne-am propus, astfel, să urmărim efectul îngrășămintelor bacteriene la mai multe culturi: la grîu de primăvară, la porumb, la floarea soarelui, la cartofi și legume. Bacterizarea semințelor, a cerealelor și a cartofilor se va face prin stropirea acestora în momentul semănatului, cu îngrășămîntul care a fost diluat cu apă. Răsadurile de legume vor fi tratate prin cufundarea rădăcinilor în mocirla ce va fi pregătită în momentul plantării. Pentru a demonstra elevilor influența pe care o au îngrășămintele bacteriene, vom organiza în lanurile în care vom aplica aceste îngrășăminte, parcele de control (martor) fără îngrășăminte, pe care se vor executa aceleași lucrări ca și pe parcelele cărora li s-au aplicat îngrășăminte.

In ultimele săptămîni, echipele de elevi au activat la colțul naturii vii unde și-au format deprinderi de condiționare a semințelor. Pentru a înțelege mai bine cum se efectuează aceste lucrări în unitățile agricole mari, am organizat o vizită la centrul de selecționare și tratare a semințelor din localitate. In școală, echipele de elevi au făcut curățirea (analiza purității semințelor) îndepărtînd corpurile străine și semințele mucegăite și sparte. Au fost reținute semințele mari, grele, sănătoase.

Pentru a folosi cu succes umezeala din sol de la începutul primăverii și pentru a grăbi procesul de încoltire a semințelor plantelor legumicole (morcovi, pătrunjel, sfeclă), am pregătit semințele prin iarovizare. O echipă de elevi din școala noastră se ocupă de efectuarea lucrărilor de iarovizare a grîului de toamnă Cenad 117. După ce acesta a fost umezit și a încoltit, a fost așezat într-o lădiță, într-o groapă cu zăpadă. Din 5 în 5 zile elevii controlează și aerisesc semințele, iar dacă este necesar, fac o umezire suplimentară. Sub influența îndelungată a temperaturii scăzute, plantele de grîu de toamnă își parcurg stadiul de iarovizare. Ele vor fi însămînțate în mustul zăpezii, în terenul pregătit din toamnă, de îndată ce se va desprimăvăra. Pentru această experiență elevii au pregătit două parcele; în prima vor însămînța grîu de toamnă iarovizat, iar în cealaltă, grîu de toamnă neiarovizat, și vor face în carnetele lor observații fenologice comparative privind dezvoltarea grîului pe cele două parcele.

Pentru pregătirea experienței privind importanța parcurgerii stadiului de lumină la plante, am pregătit cu elevii două cutii mari de carton gudronat, pe care le vom aplica în cursul lunii aprilie asupra unei parcele însămînțate cu grîu de primăvară și alta asupra mușțarului. După ce aceste plante și-au parcurs stadiul de iarovizare, trec în stadiul de lumină. Elevii vor face observații comparative și asupra comportării plantelor din cele două parcele.

Alte experiențe urmăresc să demonstreze însemnătatea însămînțării la termen, cu semințe condiționate, respectînd spațiul de nutriție. Pentru aceasta, vom însămînța grîu de primăvară și porumb la termenul optim și mai tîrziu, din 10 în 10 zile, pînă în luna iunie; se va însămînța grîu de primăvară cu semințe condiționate și necondiționate; se va însămînța porumb la distanțele cerute de agrominim, 70/70 cm., la distanțe mai mici, 50/50 cm., și la distanțe mai mari, 80/80 cm. În lunile ce urmează elevii își vor nota în carnete observațiile, iar în toamnă vor trage concluziile.

Nu lipsesc din planul nostru nici lucrările de cunoaștere a metodelor înaintate de cultivare a porumbului, de creare și cultivare a porumbului hibrid.

Am efectuat, de asemenea, cu elevii experiențe privitoare la influența iarovizării cartofului asupra recoltei. Cartofii selecționați au fost tratați cu formalină 0,5% și au fost iarovizați prin metoda obișnuită, la lumină, și în așternut umed. Acum, elevii pregătesc experiențele de înmulțire vegetativă a cartofilor prin ochiuri și prin butași.

In acest an, vom căuta să îmbogățim sortimentele de plante tehnice, aromatice și medicinale prin noi culturi care prezintă interes pentru raionul nostru.

O bună parte din tematica noastră se leagă de cunoașterea metodelor înaintate de cultură a legumelor în răsadnițe calde, semicalde și reci, pentru obținerea legumelor timpurii, semitimpurii și tîrzii. Elevii și-au format deprinderi practice de pregătire a compoziției de pămînt pentru răsadnița de însămînțare. Într-o răsadniță caldă am însămînțat, împreună cu elevii, legume vărzoase (varză timpurie — Ditmark, varză timpurie creață, gulioare timpurii — Dvorsky albe, conopidă timpurie — Bulgăre de zăpadă); în altă răsadniță am însămînțat pătlăgele roșii timpurii „Aurora", roșii de vară Pricard, vinete; în a treia răsadniță ardei grași chinezești, ardei lung teaca de Plovdiv, ardei gras — California, gogoșari bucureșteni, și în sfîrșit în a patra răsadniță am semănat flori.

Cu planul întocmit, cu uneltele reparate, cu semințele pregătite și condiționate, cu elevii repartizați pe echipe, așteptăm clipa în care vremea ne va permite să începem lucrările pe parcela experimentală, căci în acest an desprimăvărarea întîrziind, o dată cu începerea lucrărilor, ritmul lor va fi deosebit de viu. De aceea, în perioada vacanței de primăvară, lucrările urgente vor fi efectuate de tinerii naturaliști din oraș.

P. PTEANCU

CHEIA SUCCESELOR

Deși în munca de educație în general nu există rețete și tipare fixe, care să se poată aplica întocmai, împărtășirea experienței unor școli cu rezultate bune și a mijloacelor prin care au fost obținute aceste rezultate ajută mult pedagogilor, deoarece le ușurează găsirea unor căi potrivite condițiilor concrete în care muncesc, le stimulează activitatea creatoare în educarea elevilor.

Una din școlile în cadrul cărora au fost obținute bune rezultate în munca de educare a ucenicilor și elevilor este și grupul școlar „Iosif Rangheț" din București.

„Dacă intrați în școala noastră după ce sună de recreație — îmi spunea tovarășa directoare de studii Elena Beschea — veți observa disciplina chiar din felul cum ies elevii din sălile de clasă".

Acesta este un aspect în aparență lipsit de importanță. Dacă vizitezi însă clasele și atelierele, capeți imediat convingerea că aci disciplina a pătruns în toată viața școlară, că este o disciplină reală, care nu se reduce doar la aspecte de suprafață. Disciplina care domnește în întreaga școală este evidentă în aspectul îngrijit al sălilor de clasă, al atelierelor, în atitudinea ucenicilor și elevilor față de învățătură, față de munca în atelier, în atitudinea lor tovărășească.

Care este explicația și care sînt factorii care prin acțiunea lor conjugată au dat roadele amintite? Părerea unanimă, atît a profesorilor cît și a directorului Nicolae Tălpășan, este că succesele obținute în munca de formare a disciplinei conștiente în rîndul ucenicilor și elevilor se datoresc în primul rînd organizării unor colective puternice de elevi în fiecare clasă, colective cu o viață reală și intensă.

La începutul anului școlar, conducerea școlii împreună cu cadrele didactice s-au preocupat în primul rînd de crearea acestor colective. In fiecare clasă au fost formate: colectivul de conducere al clasei, colectivul care răspunde de problemele cultural-artistice, colectivul de atelier etc. Aceste colective au ca scop principal organizarea diverselor activități menite să întărească și să lărgească cunoștințele teoretice, tehnice de specialitate și culturale ale elevilor. Așa, de pildă, în competența colectivelor de ateliere intră, pe lîngă problemele în legătură cu buna organizare a locului de muncă și evidența activității practice, și cele legate de organizarea diferitelor consfătuiri de analiză, prezentarea de referate, confecționarea machetelor etc.

Dar formarea acestor colective nu reprezenta încă decît un prim pas. Esențialul nu era alcătuirea formală a acestor colective, ci imprimarea pe parcurs a unei activități precise pentru fiecare colectiv în parte, căci adevărata forță a colectivului nu se făurește decît în acțiune. Călăuziți de acest principiu, profesorii și maiștrii au căutat în permanență să activizeze colectivele din fiecare clasă în orice problemă ridicată de desfășurarea zilnică a orelor de curs, de practica de atelier sau de activitatea extrașcolară.

Astfel, profesorul de tehnologie, inginer Petre Lungu, dă în permanență colectivului de ucenici electricieni din anul III sarcini în legătură cu studierea și executarea diferitelor scheme, grafice, planșe etc. în afara orelor de cursuri. Profesorii inginer Gh. Broșteanu și Francisc Schlotter îmbogățesc cunoștințele viitorilor muncitori și tehnicieni radiofoniști, încredințînd acestora executarea unor piese, aparate și machete. In această activitate, colectivele de conducere ale grupelor din ateliere au un rol important. Ca ajutor principal al maistrului-instructor, ele repartizează sarcini concrete pentru fiecare elev și veghează ca aceste sarcini să fie executate bine și în timpul fixat. Pentru fiecare sarcină nerezolvată la timp răspunde întregul colectiv în componența căruia a intrat rezolvarea sarcinii respective.

Datorită acestui sistem de organizare și activitate, elevii ajung să-și îndeplinească îndatoririle nu numai pentru că răspund în fața colectivului, ci și pentru că au prilejul să se mîndrească cu munca pe care o depun. Se formează și se întărește sentimentul de solidaritate și de răspundere colectivă, un permanent spirit activ, specific unui colectiv închegat.

In condițiile unei asemenea opinii sănătoase a colectivului clasei în întregimea lui, sarcina colectivului pedagogic devine mult mai ușoară. Este nevoie de tact, de o îndrumare atentă, de control și de stimulare permanentă a activității colectivului. De aceea, fiecare profesor și maistru de la grupul școlar „Iosif Rangheț" își are caietul său care cuprinde date asupra fiecărui ucenic sau elev și în care își notează toate observațiile asupra modului în care evoluează viața colectivului, succesele la învățătură etc. Atunci cînd găsește necesar, conducerea școlii, cu sprijinul birourilor organizațiilor U.T.M. din clase, organizează convorbiri cu caracter educativ, menite să contribuie la rezolvarea problemelor ridicate de viața colectivului.

Prin discuții și propuneri făcute de ucenici și elevi se stabilește ca în timpul liber să se vizioneze în colectiv un film, să se viziteze o expoziție, o uzină, o întreprindere, să se audieze o conferință. Răsfoind fișele existente la biblioteca școlii, constați că numai în trimestrul II au fost citite de către elevi aproape 3500 cărți tehnice și literare diferite. Activitatea ansamblului artistic și a echipelor sportive, care cuprind un număr mare de ucenici și elevi, este bine cunoscută pe întreg raionul Nicolae Bălcescu.

Credem nimerit a stărui și asupra altui aspect, după părerea noastră, foarte important. La munca de educație a ucenicilor și elevilor în general, la dezvoltarea simțului gospodăresc și a respectului față de bunul obștesc în special, a adus o contribuție substanțială și buna gospodărire a treburilor școlii. Preocupîndu-se în permanență de înfrumusețarea școlii, a sălilor de clasă, a atelierelor, conducerea școlii a reușit ca după o muncă stăruitoare să facă din școală un loc de muncă și învățătură plăcut, îngrijit și curat. Desigur că în această muncă de continuă înfrumusețare a școlii și-au dat contribuția lor însemnată ucenicii și elevii înșiși.

Este oare de mirare că ucenicii și elevii grupului școlar „Iosif Rangheț" din București se simt legați de școala lor, de profesori și maiștri, cînd ei sînt înconjurați cu dragoste și grijă părintească?

Din cele de mai sus nu am vrea să deduceți că la grupul școlar „Iosif Rangheț" din Capitală nu mai există abateri de la disciplină. Asemenea abateri se mai manifestă, însă din ce în ce mai rar.

★

Rezultatele deosebite obținute în munca educativă de grupul școlar „Iosif Rangheț" se reflectă atît în succesele la învățătură obținute de ucenici și elevi, cît și în activitatea lor practică. Obținerea acestor succese reprezintă răsplata eforturilor comune ale tuturor cadrelor didactice de la grupul școlar „Iosif Rangheț" din București.

I. MOSCU

CONSFĂTUIREA EDUCATOARELOR

Consfătuirile cadrelor didactice din învățămîntul preșcolar, care s-au desfășurat în zilele de 1 și 2 aprilie a.c. în toată țara, au avut ca obiectiv principal popularizarea experienței pozitive în legătură cu organizarea activităților de desen și modelaj. Problema aceasta necesită o discuție amplă, întrucît are o mare importanță în pregătirea copiilor pentru școală. Atît desenul cît și modelajul le formează copiilor deprinderi necesare scrisului, le dezvoltă simțul estetic.

Consfătuirea cadrelor didactice din învățămîntul preșcolar din raioanele N. Bălcescu și T. Vladimirescu din Capitală a început, conform tradiției, cu un referat. Referatul a scos în evidență principiile și metodele după care s-au călăuzit educatoarele din raioanele amintite — pentru a-i învăța pe copii să deseneze și să modeleze, a înfățișat experiența educatoarelor fruntașe, ca tov. Aurelia Brătescu de la grădinița „Negru Vodă" din raionul Tudor Vladimirescu, tov. Elisabeta Naumescu de la grădinița nr. 26 și tov. Ileana Toader de la grădinița nr. 55 din raionul N. Bălcescu, care au pus un accent deosebit pe activitățile premergătoare desenului și modelajului, pe observarea directă de către copii a obiectelor și a fenomenelor, pe folosirea ilustrațiilor, a literaturii pentru copii etc.

Problemele expuse în referat au fost larg dezbătute și în cadrul discuțiilor. In cuvîntul său, tovarășa A. Darie, educatoare la căminul „30 Decembrie", a amintit, printre altele, cît de mult au ajutat-o povestirile să dezvolte spiritul creator al copiilor, imaginația și inițiativa lor. Ea a arătat că povestirile lărgesc mult orizontul copiilor, îi îndeamnă să redea în desene ceea ce li se povestește, îi ajută să dea desenelor un conținut bogat și variat.

Participantele la consfătuire au ascultat cu interes experiența împărtășită de tov. Chiriachia Apostol, educatoare la grădinița „Pavel Tcacenco" din raionul N. Bălcescu, care folosește în desenul decorativ, cu bune rezultate, elemente de artă populară accesibile copiilor.

Consfătuirea a scos la iveală și lipsurile din munca unor educatoare în ceea ce privește educația artistică a copiilor. S-a arătat că unele educatoare nu țin seama de specificul grupelor, de posibilitățile copiilor de vîrstă preșcolară, prezentîndu-le lucrări care întrec puterile lor. S-a subliniat și faptul că unele educatoare greșesc atunci cînd se opresc numai asupra lucrărilor bune, reușite, ale copiilor, arătîndu-se că este necesar să se releve progresele pe care le fac toți copiii, pentru a-i stimula.

In lucrările consfătuirii s-a atras atenția asupra faptului că spiritul creator al copiilor trebuie dezvoltat prin demonstrarea și prezentarea de modele potrivite specificului vîrstei preșcolare.

Consfătuirea a dat educatoarelor prilejul să-și spună cuvîntul și în legătură cu materialul de îndrumare. S-au arătat greutățile determinate de unele lipsuri ale „Îndrumătorului pentru învățămîntul preșcolar". De pildă, acesta nu prevede un conținut precis al activităților pentru copiii de 3 ani. De asemenea, îndrumătorul încalcă principiul accesibilității. Li se cere bunăoară, copiilor de 5—6 ani, să recunoască 10 culori, ceea ce depășește posibilitățile lor. S-a propus ca îndrumătorul să dea indicații cu privire la felul cum trebuie învățați copiii să redea în desen mișcarea.

In ședințele pe secții, care au avut loc în cea de a doua zi a consfătuirii, s-au prezentat planuri de activitate la desen și modelaj, pe marginea cărora s-au purtat discuții.

Expoziția organizată în cadrul consfătuirii a cuprins desene și modelaje care au oglindit munca educatoarelor și rezultatele bune obținute cu copiii în această direcție.

Consfătuirea le-a ajutat mult pe educatoare să cunoască cele mai indicate procedee de formare a deprinderilor de desen și modelaj atît de necesare în pregătirea copiilor pentru școală.

M. T.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

PRACTICA PEDAGOGICĂ A VIITORILOR ÎNVĂȚĂTORI

In baza Ordinului Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 1249 din 25 iulie 1957, practica pedagogică neîntreruptă a studenților din institutele pedagogice de învățători se va desfășura între 14 aprilie și 3 mai inclusiv.

In primele două zile ale practicii pedagogice studenții practicanți vor asista la lecțiile predate de învățătorii claselor respective, vor observa munca învățătorului cu clasa, vor discuta planurile de lecții cu învățătorul clasei și vor lua în primire clasele. In cursul următoarelor 14 zile (17—30 aprilie) practicanții vor preda toate lecțiile după orar și vor conduce, după planul de muncă al învățătorului, întreaga activitate instructiv-educativă.

Învățătorii din școlile elementare unde se efectuează practica pedagogică neîntreruptă au un rol important în îndrumarea profesională a studenților. Astfel, ei trebuie să comunice studenților practicanți temele lecțiilor și activităților pionierești și în afară de clasă, să-i familiarizeze pe studenții practicanți cu clasa și cu particularitățile individuale ale elevilor, să dea consultații practicanților în vederea pregătirii lecțiilor, activităților pionierești și în afară de clasă, să analizeze planurile lecțiilor și activităților pionierești și în afară de clasă, precum și lecțiile și activitățile pionierești și în afară de clasă, să le aprecieze cu note și să facă observații în fișele studenților practicanți etc.

ȘTIRI

„PENTRU CA SATUL NOSTRU SĂ FIE CÎT MAI FRUMOS"

Sub îndrumarea cadrelor didactice, sute și mii de pionieri și școlari răspund cu însuflețire chemării Comitetului Central al U.T.M., a Ministerului Învățămîntului și Culturii și a Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru plantarea puieților în jurul școlilor, în livezi, pe marginea șoselelor sau pe suprafețe despădurite.

Veștile care sosesc la redacție sînt tot mai numeroase.

Profesoara de științe naturale Butnaru Lucia, de pildă, a sădit împreună cu pionierii și școlarii din comuna Drăgușeni, raionul Negrești, într-o singură zi, în jurul școlii, 138 pomi fructiferi.

Pentru a preîntîmpina surparea malurilor Oltului, pionierii și școlarii de la școala de 7 ani din comuna Slobozia Mîndra, raionul Tr. Măgurele, au sădit pe aceste maluri sub îndrumarea profesoarei de științe naturale, 5000 de puieți de plop și salcie.

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Țibănești, regiunea Iași, vor planta în cursul acestei luni în parcul școlii și pe marginea șoselei 1000 de puieți și pomi fructiferi.

„Pentru ca satul nostru să fie cît mai frumos, — spune învățătoarea Nazarie Elena din satul Valea Ursului, regiunea Iași, — împreună cu pionierii și școlarii din școala noastră am sădit pe drumul care duce spre școală 200 de puieți". Iar la școala de 7 ani din comuna Vulturul, regiunea Galați, profesorul de științe naturale, împreună cu micii naturaliști, a plantat în livada școlii peste 200 de pomi fructiferi.

Realizări asemănătoare ale profesorilor și învățătorilor în acțiunea de plantare a puieților, în antrenarea pionierilor și școlarilor la curățirea și îngrijirea pomilor există și la școala de 4 ani din satul Cuci, la școala de 7 ani din comuna Băcești, la școala de 7 ani din comuna Rafaila — raionul Negrești — și la multe altele.

SPECTACOL DAT DE COPII

De curînd școala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir" din Capitală a dat un spectacol în sala teatrului muzical „C. Tănase". Spectacolul a constituit o mărturie a preocupării profesorilor pentru crearea de opere originale inspirate din viața elevilor.

Feeria muzicală „Tinerețe în freamăt", de prof. Filip Davidsohn, reușește să surprindă cîteva aspecte din activitatea elevilor. Autorul este un bun cunoscător al psihologiei elevilor și în același timp un talentat compozitor. „Tinerețe în freamăt" este prin excelență o operă de atmosferă, care a stîrnit în rîndul spectatorilor un mare interes.

Precizare

Ministerul Învățămîntului și Culturii precizează că învățătorii care urmează a se prezenta la reexaminarea profesională în condițiile publicate în „Gazeta învățămîntului" nr. 464 din 28 martie 1958, pe lîngă probele de examen prevăzute în acest număr, vor da examen și la pedagogie (oral).

PRIN ȘCOLILE RAIONULUI PAȘCANI

Dispar urmele

Coline domoale și riuri line ca și graiul moldovenesc. Drumuri largi de țară străjuite de cireși bătrîni, de plopi ori de sălcii, te conduc în sate de oameni gospodari, cu căsuțe văruite în culori pale, pe care mîna artistului popular a măiestrit modele de o frumusețe rară.

Pe aici a trecut războiul. În urma lui, ruine fumegînde, gropi proaspete, tranșee, morți întregeau tabloul unei triste moșteniri — mizerie, foamete, întuneric. Și pe aici, cu ani în urmă, a răsunat vestea eliberării noastre și a lăsat în suflete încredere în viitor și o nestăvilită hotărîre de a făuri o viață nouă. Să pună capăt mizeriei și foametei, să înlăture neștiința și întunericul, să astupe gropile, pe locul ruinelor să reclădească locuințe, școli, dispensare. Acesta era gîndul localnicilor.

Oamenii muncii din raionul Pașcani, centru cu tradiții revoluționare, au trecut cu toată hotărîrea la acțiune. Satele au fost refăcute, viața a intrat pe un nou făgaș. Pe tărîmul învățămîntului, ca în toate celelalte sectoare, s-au luat multe măsuri. Nu numai că au fost refăcute toate școlile distruse sau avariate, dar în anii care au urmat s-au construit încă 27 localuri noi cu 82 săli de clasă și 5 internate. Un număr de 12 construcții noi, cum sînt cele din Jugani, Dumbrăvița, Hărmănești Noi și altele au fost efectuate prin autoimpunere și posibilități locale.

Dacă în trecut nu existau decît 44 unități școlare și nici o școală medie, astăzi în raionul Pașcani funcționează 93 asemenea unități (56 școli de 4 ani, 13 școli de 7 ani, o școală medie și 23 grădinițe de copii).

Majoritatea școlilor au primit mobilier nou și material didactic în vederea desfășurării unui învățămînt de calitate. Astăzi, școlarizarea copiilor nu mai constituie o problemă în raion.

Prin străduința cadrelor didactice, în majoritatea comunelor și satelor au fost alfabetizați toți neștiutorii de carte. Pentru cei care au mai rămas și pentru copiii aflați la depărtare mare s-au organizat puncte școlare în apropiere ori s-au înființat unități noi cum sînt cele de la Moțca, Șoseaua Drăgușeni și altele. Pentru cei care frecventează clasele V—VII s-au amenajat internate.

Personalul didactic s-a bucurat de o atenție deosebită. Școlile sînt încadrate acum, în cea mai mare parte, cu pedagogi calificați. Învățătorii și profesorii au stabilitate în muncă, ceea ce contribuie la întărirea atașamentului lor față de școlile în care lucrează.

În satele acestui raion se desfășoară o bogată muncă educativă și în rîndul vîrstnicilor. Mărturie stau cele 58 de cămine culturale cu bogata lor activitate la care își dau cu prisosință contribuția sutele de învățători și profesori.

Urmele războiului și ale tristei moșteniri rămase din trecut în domeniul școlii au dispărut sau sînt pe cale de dispariție. Acesta este rezultatul muncii rodnice depuse de cadrele didactice și de organele de învățămînt din raion, care primesc permanent îndrumarea și sprijinul neprecupețit al organelor locale de partid și de stat.

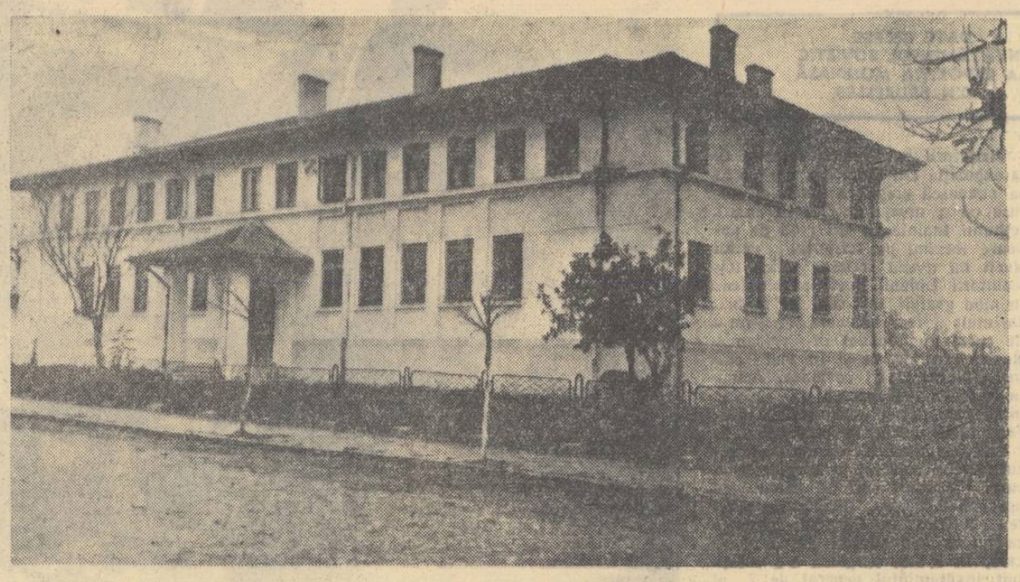

Clădirea internatului școlii medii din Pașcani

Într-o școală model

Despre școala de 4 ani din satul Herești, comuna Cristești, auzisem încă de la raion că ar fi o școală model. Vrînd să ne convingem de acest lucru, n-am stat prea mult în cumpănă și — iată-ne la fața locului. De la început școala ne-a făcut o impresie plăcută. O clădire aspectuoasă cu geamuri mari, bine întreținută, curată ca un pahar, se înalță în mijlocul unei curți frumos împrejmuite, cu grădină de pomi, cu straturi de flori și alei pietruite.

Un prichindel ne întîmpină la intrare, în mînă cu o mătură și o cîrpă.

— De ce stai la ușă? — l-am întrebat.

— Sînt de serviciu — ne răspunde el mîndru. Nu puteți intra în școală decît dacă vă ștergeți bine pe picioare.

Față de intransigența prichindelului a trebuit să ne conformăm... și așa am reușit să intrăm în sala ce strălucește de curățenie. Se vede că la această școală curățenia e în mare cinste.

Localul, deși construit cu vreo 8 ani în urmă, arată ca nou. Acest aspect se datorește dragostei cu care sătenii și copiii privesc școala și o îngrijesc. Învățătorii de aci — sînt numai trei la număr — lucrează în strînsă colaborare și au creat o frumoasă tradiție în ceea ce privește grija față de școală. Ne-a impresionat în mod deosebit aspectul plăcut al claselor și felul în care este păstrat mobilierul. Nimeni n-ar crede că acest mobilier este folosit de cîțiva ani.

— Acesta este rezultatul unei tradiții ce s-a creat la noi în munca educativă — ne spune directoarea școlii — și anume grija pentru păstrarea avutului obștesc. Elevii noștri sînt deprinși cu îngrijirea claselor în care învață și a mobilierului încă din clasa I-a.

Aflăm că în Hereștii pregătirea copiilor pentru intrarea în clasa I-a începe din timp și într-un mod oarecum festiv. La serbarea de sfîrșit de an sînt invitați și viitorii elevi ai clasei I-a. Cei dintr-a IV-a îi conduc prin sălile de clasă, le arată lucrări executate de ei și îi fac atenți asupra curățeniei care există în școală. O dată cu dragostea pentru școală și grija pentru păstrarea bunurilor obștești, copiii se obișnuiesc cu disciplina și ordinea.

Dar școala din Herești nu este model numai din acest punct de vedere. Ea este model și în ceea ce privește frecvența elevilor și situația la învățătură. De mai mulți ani aici nu se mai vorbește de elevi neșcolarizați, iar frecvența este foarte bună. Atunci cînd se întîmplă să lipsească un elev, învățătorul respectiv îl vizitează imediat acasă, cercetează de ce nu a venit la școală, îi dă îndrumări pentru a fi la curent cu lecțiile, iar dacă e bolnav dă sfaturi părinților sau anunță medicul.

În școală nu sînt elevi rămași în urmă la învățătură. Toți au note de trecere. Este și explicabil. Învățătorii școlii se pregătesc temeinic și acordă toată atenția desfășurării lecțiilor, care sînt interesante și atractive. Ei folosesc mult material didactic și se ocupă în mod deosebit de elevii care întîmpină greutăți în însușirea materiei.

Iată, de pildă, învățătorul Vasile Mingiuc are de rezolvat cu elevii din clasa a IV-a, la ora de aritmetică, probleme cu aflarea procentului. După ce a verificat cunoștințele elevilor și își dă seama că aceștia știu ce este procentul și cum se află, trece la rezolvarea problemelor. Prima problemă o dă învățătorul, apoi le solicită de la elevi. Aceștia știu să construiască probleme, luînd exemple din viața practică. Astfel, construiesc probleme cu aflarea procentului la încolțirea semințelor, la arături, la situația intrărilor în întovărășirea din sat etc. În conținutul lecțiilor se remarcă buna orientare ideologică a comunistului Vasile Mingiuc, care la rîndul său este un activ „elev" al cercului de învățămînt politic.

La clasa a III-a, la ora de lucru manual, învățătorul Mihai Cocîrță are de efectuat cu elevii împletituri din papură. După ce a discutat cu ei ce este papura, unde crește, la ce se folosește, a trecut la explicarea lucrării ce trebuie executată — ștergători din papură — și la efectuarea ei. Elevii lucrează pe grupe, iar învățătorul trece de la o grupă la alta, controlează felul cum se lucrează și dă îndrumările necesare.

Peste tot — în clase, pe sală — se văd rezultatele lucrărilor efectuate de elevi. Întreaga școală pare un colț al naturii vii. Pe lîngă numeroase ghivece cu flori, sînt multe lădițe confecționate în orele de lucru manual, în care elevii încearcă puterea de germinație a semințelor.

Multe dintre realizările obținute se datoresc și faptului că părinții elevilor țin o strînsă legătură cu școala, pe care o sprijină în mod permanent. Ei sînt prezenți la orice acțiune. Cînd am sosit la școală, într-o încăpere, un grup de mame instalau un război de țesut. Am aflat că vor să confecționeze covoraște pentru școală.

Munca învățătorilor din Herești nu se limitează numai la cadrul școlii. Ea cuprinde și pe locuitorii satului. Fiecare dintre cei trei învățători conduce cîte un cerc de citit, biblioteca căminului cultural fiind foarte căutată. Ea are astăzi peste 400 de cititori. Printre ei sînt multe femei care nici nu știau să citească în trecut.

Astăzi, la Herești nu mai există neștiutori de carte. Mulți țărani muncitori din sat sînt abonați la ziare. La căminul cultural există o echipă de cor și una de teatru, permanent îndrumate de învățători.

Apreciind strădania pedagogilor pentru ridicarea satului lor, hereștenii au ales pe doi dintre aceștia ca deputați în sfatul popular comunal. Ne-am dat seama că învățătorii din Herești și-au cîștigat de mult stima și dragostea sătenilor pentru felul în care lucrează în școala lor, pentru felul în care îi îndrumează și îi ajută la construirea unei vieți noi.

La terminarea vizitei la școala din satul Herești, curioși să aflăm cheia acestor succese, am întrebat-o pe tovarășa Ecaterina Cocîrță, directoarea școlii, ce metode au folosit pedagogii în munca lor.

— N-aș putea spune că am folosit metode deosebite — ne-a răspuns ea. Ne sînt dragi școala și satul în care muncim și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrări de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

Am aflat că tovarășa Cocîrță lucrează în Herești de 32 de ani, iar de 10 ani este directoarea școlii. Tot de mulți ani lucrează aici și ceilalți învățători. Ei îi cunosc bine pe toți locuitorii satului, cunosc bucuriile și necazurile lor, sînt apropiați de ei și le stau în ajutor în orice împrejurare. Iubesc școala și profesia, se preocupă de ridicarea lor ideologică, îmbină experiența cu o pregătire permanentă și temeinică.

Am plecat din Herești cu satisfacția că școala pe care am vizitat-o este într-adevăr o școală model.

Oră de botanică

Profesorul M. Anton își trădează emoția afectînd o ținută degajată. În clasă sînt prezenți 36 de elevi. Au o înfățișare îngrijită: fețele le sînt însă îmbujorate de joaca din recreație, întreruptă de clopoțel.

O dată cu elevii am deschis și noi „caietele", pe care notăm: Oră de științe naturale la clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Valea Seacă.

Profesorul a început verificarea cunoștințelor din lecția precedentă: plante mediteraneene. Întrebările sînt puse clar și răspunsurile exacte („Ce plante mediteraneene cunoașteți?", „De ce le numim mediteraneene?" etc...). După primele răspunsuri, atmosfera de încordare se risipește. Toți elevii ridică mîna pentru a răspunde. Profesorul nu solicită două răspunsuri aceluiași elev, așa că pînă la urmă a putut afla ce știu mai toți elevii.

După ce copiii au descris principalele plante mediteraneene, se trece la întrebări din ce în ce mai grele, care solicită legături cu cunoștințe din lecțiile anterioare sau care cer eforturi de gîndire mai mari (influența naturii asupra plantelor, posibilitățile omului de a o stăpîni, cum se explică adaptarea unor plante mediteraneene la condițiile de climă din unele regiuni ale patriei noastre etc.). Elevii continuă să răspundă precis, exprimîndu-se totodată și foarte corect.

Tovarășul Anton a predat apoi lecția nouă — despre bacterii, cu aceeași pricepere pedagogică de care a dat dovadă în verificarea cunoștințelor, așa că lecția a fost aproape învățată din predare.

Am desprins din această oră de botanică buna pregătire a elevilor, datorită în cea mai mare parte priceperii profesorului M. Anton.

LA CĂMINUL CULTURAL

O bună parte din drumul pînă la Mogoșești l-am făcut în compania unui țăran sfătos, inteligent și cu mult duh, care ne-a povestit tot timpul despre oamenii din partea locului — oameni harnici și foarte de treabă — și despre niște tineri „distrabalați" din satul vecin, care în una din zile au îndrăznit — „și crezi matali?" — să se cinstească în circiumă și care, ca urmare, au fost pedepsiți cum se cuvine și fără întîrziere de către părinții lor!

Am găsit cadrele didactice de la școala de 4 ani din satul Mogoșești pregătindu-se pentru activitatea culturală de joi seara. Aci, la Mogoșești, învățătorii au sarcini bine delimitate în munca de la căminul cultural. Tov. Elena Pruncu pregătește pe coriști, Gh. Mihalcea se ocupă de cercul dramatic, Natalia Iosub instruiește echipa de dansuri populare. Fiecare învățător sau profesor se mai ocupă și de cîte un cerc de citit cu țăranii, iar neobositul director al școlii și al căminului, tov. Emil Pruncu, conduce cu pricepere întreaga muncă.

Slujbașii școlii din satul Mogoșești se străduiesc să organizeze la căminul cultural activități plăcute și folositoare. Ca urmare, căminul cultural atrage tot mai mulți săteni care vin aci cu plăcere, pentru că simt nevoia să asculte conferințele agrotehnice, expunerile asupra problemelor politicii interne și internaționale, asupra problemelor actuale ale satului și regiunii respective, recenziile de cărți, lecturile literare, să participe sau să asiste la repetițiile corului, ale echipelor de dansuri și de teatru, să joace șah, să asculte radio, iar atunci cînd se organizează serbări, să le guste din plin.

În seara aceasta, sala căminului cultural este arhiplină. După ce tov. Gh. Mihalcea le aduce știri din țară, de peste hotare, ca și vești din regiunea lor, după ce se pune la punct problema terminării terenului sportiv, se trece la activități diverse. Cercul dramatic începe repetițiile pentru piesa „Morișca" de St. Tița și I. Țăranu (de altfel aceasta nu e prima din repertoriul cercului), unii săteni ascultă radio, alții joacă șah, un tînăr a venit cu acordeonul. Și alături de ei, harnicii învățători. Colo tov. Emil Pruncu se sfătuiește cu țăranii, dincoace tov. Mihalcea se ocupă cu stăruință de tinerii artiști, printre care observăm și pe educatoarea S. Botez și pe bibliotecara satului M. Bulea. De altfel, trebuie să spunem că fiecare învățător este membrul uneia din formațiile artistice ale satului, ceea ce contribuie la o mai puternică antrenare a țăranilor muncitori în activitățile culturale.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiinciozitate și cu atîta dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care citățm: Tătărești, Hălăucești, Dumbrăvița, Hereștii, Valea Seacă.

Învățămîntul politic al cadrelor didactice

Pornind de la importanța pe care o are cunoașterea învățăturii marxist-leniniste de către toți cei chemați să instruiască și să educe în spirit comunist tinerele vlăstare, organele locale de partid și sindicale s-au străduit să creeze pentru pedagogi posibilitățile unui studiu organizat în cadrul cercurilor de învățămînt politic. De aceea în raionul Pașcani sînt cuprinși astăzi în învățămîntul politic circa 460 de pedagogi, adică aproximativ tot atîția oameni cîți funcționează în școlile acestui raion. Marea masă a cadrelor didactice studiază istoria P.M.R., economia politică sau problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste. Cercurile funcționează pe comune, iar în orașul Pașcani — pe școli sau pe grupe de școli. La constituirea lor s-a ținut seama de formele de învățămînt politic pe care cursanții le-au absolvit anterior și, pe cît posibil, de preferințele acestora.

Pentru a se asigura un conținut corespunzător muncii în cercuri, organele locale au căutat să recruteze ca propagandiști numai cadre didactice, și în special oameni cu experiență politică și cu practică în munca de propagandist. De aceea, în prezent, toți cei ce conduc cercurile de învățămînt politic pentru profesori și învățători sînt pedagogi, cei mai mulți cadre didactice bine pregătite din punct de vedere profesional ca Emil Gospodaru din comuna Miroslăvești, Ervin Raibi din comuna Mogoșești, Ioan Paraschiv din comuna Ruginoasa și alții — și cu o experiență de 4—5 sau 6 ani în conducerea cercurilor ca Angela Anton din Pașcani, Vasile Bodoșcă din Hălăucești, Petre Nistor din Valea Seacă etc.

Frecvența la seminarii pe raion este aproximativ de 90%, fiind cu mult mai bună decît în anul trecut. Nu puține sînt cadrele didactice care nu au nici o absență la ședințele cercurilor. Nu citățm decît cîteva din acestea: P. Bahnă, H. Zaharia și C. Condurache din Mogoșești, E. Ivan, A. Zaharescu, V. Agapi din Pașcani, E. Cocîrță, V. Mingiuc din Hereștii ș.a. La cercul condus de tov. V. Bodoșcă din Hălăucești, trei sferturi din cursanți nu au lipsit niciodată. O realizare și mai frumoasă s-a obținut din acest punct de vedere cu propagandiștii, care la seminariile pregătitoare de la raion sau de la regiune au o frecvență de sută la sută.

Cum s-a ajuns la un asemenea rezultat în ceea ce privește frecvența? În cazul cursanților, în primul rînd prin grija propagandiștilor de a ține la zi evidența absențelor, de a se interesa cu regularitate de cauzele care au determinat lipsa și de a combate cu tărie comoditatea. Nu e mai puțin adevărat că la toate acestea se adaugă conștiinciozitatea cadrelor didactice, ca și convingerea fermă că învățămîntul politic le este necesar. Frecvența bună a propagandiștilor la seminariile pregătitoare se datorește de bună seamă și faptului că le-a fost asigurat transportul și că școlile respectă indicația de a le lăsa liberă ziua de simbătă, cînd, o dată pe lună, se face instruirea la raion.

În ceea ce privește activitatea propriu-zisă în cercuri, se poate spune că lecțiile sînt mai bine fundamentate din punct de vedere științific decît în anii trecuți, cursanții sînt din ce în ce mai preocupați de studierea și conspectarea materialului bibliografic. Numărul pedagogilor care pot discuta destul de degajat chiar și cele mai grele probleme a sporit. Asemenea cadre didactice sînt Tudor Spiridon, Gh. Ciobanu, V. Bodrăscu și P. Dascălu din Hălăucești, M. Cristea, V. Agapi, A. Zaharescu, Al. Tudorache și Val. Cazacu din Pașcani și alții.

Faptul că aproape toate cadrele didactice studiază în cercuri politice, faptul că se străduiesc să învețe cît mai mult din aceste cercuri și că propagandiștii reușesc să le țină în general lecții bune a avut influențe pozitive asupra activității școlare și extrașcolare a pedagogilor. Este oare o simplă coincidență că tov. Al. Ivanovici, care predă istoria la școala medie din Pașcani, are o bună pregătire ideologică și politică și că lecțiile sale sînt fundamentate pe solide baze marxist-leniniste, că ele nu conțin confuzii și denaturări? Desigur că nu. Nu credem să fie o simplă întîmplare nici faptul că profesorul Gheorghe Ciobanu de la școala de 7 ani din Hălăucești, unul din cei mai buni cursanți ai cercului, este în același timp și un pedagog cu o bună orientare politică în activitatea sa școlară și extrașcolară. Exemplele de cadre pe care învățămîntul de partid le-a ajutat să dea lecțiilor, activității în afară de clasă și extrașcolare o tot mai bună orientare politică se pot înmulți.

Cu toate aceste aspecte pozitive, învățămîntul politic al cadrelor didactice din raionul Pașcani se desfășoară și cu unele deficiențe.

Mai întîi, cîteva probleme privind cuprinderea în cercuri. În satele izolate, în care nu s-au putut crea cercuri separate pentru cadrele didactice din cauza numărului redus al acestora, învățătorii studiază în formele de învățămînt politic organizate pentru țăranii muncitori. Acest lucru prezintă multe neajunsuri pentru cadrele didactice, deoarece discuțiile nu se pot ridica la nivelul pregătirii lor. Situația putea fi evitată dacă se respectau recomandările ca pedagogii din satele izolate să studieze individual și să fie ajutați de către propagandiștii de la centrul de comună, de către organele de partid și sindicale, să fie ajutați prin discuții și consultații la cabinetul de partid, în zilele cînd au loc ședințele cercurilor pedagogice.

Cu toată străduința organelor locale de a respecta îndrumările cu privire la cuprinderea cursanților în formele de învățămînt politic, în raion mai există încă situații cînd pedagogii studiază în aceleași forme de învățămînt pe care le-au absolvit în anii precedenți. Cursanții din cercul de istoria P.M.R. condus de tov. A. Anton din Pașcani, de exemplu, au studiat și în anul trecut tot istoria P.M.R., ceea ce face ca ei să bată pasul pe loc în privința ridicării nivelului de pregătire ideologică și politică.

În ceea ce privește conținutul activității în cercurile de învățămînt politic, am constatat unele deficiențe asupra cărora vrem să atragem atenția. Astfel, discuțiile purtate în cercuri sînt uneori bucurești, cursanții neîndrăznind să se îndepărteze de textul broșurii sau de notițele luate după expuneri. În unele cazuri vorbesc mai mult propagandiștii sau obișnuiesc să lucreze numai cu tovarășii mai activi. O lipsă serioasă este și aceea că discuțiile sînt cîteodată abstracte, rupte de viață, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Nu lipsesc nici unele confuzii sau tratarea neadîncită a problemelor. De pildă, în cercul condus de tov. P. Nistor din comuna Valea Seacă, la lecția „Învățătura leninistă despre imperialism" se confundă noțiunea de state colonialiste cu aceea de state coloniale. Deși tov. Nistor este apreciat ca un bun propagandist, la această lecție a trecut prea ușor peste probleme importante cum sînt criza generală a capitalismului și adîncirea ei după cel de al doilea război mondial sau destrămarea sistemului colonial al imperialismului. Nu s-a vorbit nimic despre planurile actuale ale imperialismului american, despre doctrinele lui recente care duc la înrobirea unor țări din Asia și Africa și nici de contradicțiile dintre puterile colonialiste. Problema luptei pentru independență națională a unor popoare subjugate de imperialiști a fost insuficient discutată.

Una din cauzele care duc la neadîncirea problemelor în unele seminarii, la dezbaterea timidă a temelor, este de bună seamă lipsa materialului bibliografic, ce se resimte în tot raionul. De aceea, adeseori cadrele didactice sînt nevoite să studieze numai după notițele luate la seminar.

Considerăm — cu toate lipsurile despre care am vorbit — că în raionul Pașcani există preocupare pentru traducerea în viață a liniei partidului nostru cu privire la ridicarea continuă a nivelului ideologic și politic al intelectualilor din școli. Îmbucurător este faptul că munca ce se desfășoară în cercurile de studiu nu se duce în zadar și că ea influențează în mod pozitiv comportarea, atitudinea și întreaga activitate școlară și extrașcolară a cadrelor didactice. Că așa stau lucrurile ne-o confirmă multele aspecte pozitive ale muncii din școlile raionului Pașcani, aspecte pe care le-am găsit în cursul călătoriei noastre prin raion și pe care am încercat să le redăm, măcar în parte, înșirîndu-le în pagina de față a gazetei.

Devotament

În 1951, la absolvirea școlii pedagogice din Iași, Florin Gîdea a fost repartizat ca învățător la școala de 4 ani din satul Dumbrăvița, comuna Ruginoasa. Fiu de învățători din părțile Fălticenilor, iubind cu ardoare profesia pe care și-a ales-o, noul dascăl s-a prezentat la postul său cu multă dragoste de muncă. În satul Dumbrăvița, sat locuit de urmași ai foștilor clăcași dezrobiți de Alexandru Ioan Cuza, nu exista însă un local de școală. Aceasta funcționa în cîteva case ale sătenilor, după cum se putea, și în condiții grele. Din această cauză mulți copii rămîneau în afară de școală, iar numărul analfabeților era mare.

Noul învățător nu s-a descurajat. Sprijinit de organele locale, a pornit cu tot curajul la muncă. Fără a-și precupeți eforturile, el le-a arătat sătenilor necesitatea construirii unui local de școală. În scurt timp, dumbrăvițenii au găsit un teren potrivit, au adunat materiale și au început să ridice școala, care a fost terminată cu sprijinul acordat de organele raionale. Sătenii au contribuit la împrejmuirea ei cu un gard frumos, iar grădina a fost plantată cu pomi fructiferi. Școala este astăzi un model de bună gospodărire, constituind un frumos exemplu pentru locuitorii satului.

Acesta a fost însă doar începutul. Florin Gîdea s-a dedicat cu tot devotamentul muncii pentru ridicarea nivelului cultural al satului.

— Încă de acum doi ani — ne spune el — au fost alfabetizați toți neștiutorii de carte din satul nostru. Astăzi nu mai avem în sat nici un copil rămas în afară de școală.

Fără îndoială însă că lui Florin Gîdea și celorlalți învățători din Dumbrăvița nu le-a fost ușor să ajungă aci. A fost nevoie de o muncă perseverentă atît la cursurile de alfabetizare, cît și pentru a apropia de școală pe părinții elevilor.

În același timp învățătorii au organizat o vie activitate cultural-educativă în cadrul căminului cultural din sat și au atras un mare număr de tineri în echipele de cor și de teatru.

Cu cîțiva ani în urmă, Florin Gîdea era frămîntat de o arzătoare dorință — și anume aceea de a deveni membru al partidului. Comuniștii din sat îi cunoșteau devotamentul, știau de strădania lui pentru ridicarea școlii. De aceea ei l-au recomandat cu căldură să fie primit în rîndurile candidaților de partid. Astăzi, Florin Gîdea este membru al Partidului Muncitoresc Romîn. Această cinste l-a făcut să muncească cu și mai mult devotament. Împreună cu colegii săi a început să sprijine mai activ atragerea țăranilor pe drumul gospodăriei socialiste. Ca propagandist la un cerc de învățămînt seral, el se străduiește să lămurească pe săteni asupra politicii partidului nostru și să le arate căile pentru construirea unei vieți mai bune. Recent, șase dintre cursanții săi au cerut să fie primiți în întovărășire cu toată suprafața de pămînt ce o posedă. Astăzi în Dumbrăvița sînt două întovărășiri al căror număr de membri crește mereu și se pregătește înființarea unei gospodării agricole colective.

Ca director al școlii, Florin Gîdea mobilizează tot colectivul de învățători la o pregătire cît mai temeinică a elevilor și la desfășurarea unei rodnice activități obștești.

Pentru strădania pe care a depus-o la construirea localului de școală, la lichidarea neștiinței de carte și la școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară din sat, pentru devotamentul cu care muncește la ridicarea satului și la pregătirea elevilor săi, la 30 decembrie 1957 Florin Gîdea a fost decorat cu „Medalia Muncii".

...și niște „gospodari"

Comuna Mircești se întinde pe o coastă domoală, în jos, înspre lunca Siretului. De sus, din capul satului, vezi „căsuțele nălbite" înșirîndu-se cuminți pe firul nu prea drept al uliței. Nu departe de casa în care a locuit Vasile Alecsandri, se află școala. O școală de 4 ani, al cărei director este tov. Ion Nazarie.

Localul oferă suficiente condiții pentru o bună desfășurare a procesului instructiv-educativ. De la intrarea în școală, însă, ceva te face să crezi că aci multe nu sînt în ordine. Acest „ceva" însemnează lipsă de grijă pentru întreținerea localului, — ca să nu mai vorbim de înfrumusețarea lui — lipsă de grijă pentru păstrarea avutului școlii, pentru asigurarea condițiilor igienice etc. Cîteva exemple. În sala prin care intră copiii în clase, dușumeaua este spartă de mai multă vreme și nici gînd să fie reparată; în jurul ușii, peretele cirpit cu altă culoare a crăpat și varul stă să cadă. Deși se apropie sfîrșitul anului școlar, cancelaria încă nu a fost aranjată pentru ca să poată fi folosită de către cadrele didactice, cu toate că e vorba doar de cîteva ore de lucru. Dar ceea ce este mai trist este faptul că aci zace pe dușumea, în neorînduială, materialul didactic, zeci de planșe stau făcute sul mai multe la un loc — unele împachetate exact așa cum au fost trimise școlii de către secția de învățămînt. Pentru ca să găsești planșa de care ai nevoie, îți trebuie multă muncă, nu glumă. Ținuta neglijentă a unor cadre didactice întregește tabloul nu prea plăcut al școlii.

Ne oprim aici, întrebînd pe tov. I. Nazarie, cînd are de gînd să pună școala la punct? Am dori, de asemenea, să știm pînă cînd secția raională de învățămînt și cultură se va mulțumi să constate că la școala din Mircești lucrurile nu merg bine sub aspect gospodăresc și, din cîte am aflat, nu numai sub acest aspect. Noi avem certitudinea că această școală se poate ridica la nivelul celorlalte unități din raion, astfel încît ea să poată face cinste — așa precum de fapt se cuvine — memoriei marelui poet, al cărui nume se leagă de comuna Mircești.

Un cuvînt despre orele educative

În ultimul timp s-a vorbit mult despre orele educative. Cei mai mult au vorbit profesorii, care au cerut îndrumări precise din partea ministerului, a Institutului de științe pedagogice. Colectivul de profesori ai școlii de 7 ani din satul Heci, comuna Lespezi, este nemulțumit de îndrumările primite sau, mai bine zis, de îndrumările pe care nu le-a primit.

— Am așteptat să citim mai mult în această problemă și în „Gazeta Învățămîntului", ne „sugerează" critic tov. Ion Vărzaru, directorul școlii și loctiitor de președinte al comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt din raionul Pașcani.

Despre necesitatea îndrumărilor cu privire la orele educative ne-am convins o dată mai mult asistînd la ora ținută de tov. Octav Grișan la clasa a VII-a. Profesorul Grișan a fost bine apreciat de organele de control care l-au vizitat la lecțiile de specialitate. Se pare însă că în activitatea de diriginte se remarcă mai greu. La ora educativă la care am asistat, 4 din cei 12 elevi prezenți în clasă au prezentat „rapoarte" de activitate a grupelor (?). Acestea au constat, de fapt, în 4-5 fraze, arătau doar ca elevul X „n-a fost cuminte" sau că eleva A „a învățat binișor". O fată a dat apoi un „raport" asupra gazetei de perete. (De menționat că în clasă există două gazete de perete: una a clasei a IV-a, îngrijit desenată și cu care avea 5 articole nu prea vechi, cealaltă a clasei a VII-a, destul de jalnică la înfățișare, de care atîrnau două articole). La discuții n-a participat nimeni.

În continuarea „analizei", profesorul s-a ocupat de abonamentele la presă, apoi a „discutat" cu o elevă (de fapt a fost un monolog, nu o discuție, pentru că eleva tăcea) despre lipsa acesteia la o oră de educație fizică, după care a deschis catalogul și a comentat notele obținute de fiecare elev în ultimele săptămîni. Școlarul strigat se ridica în picioare, asculta tăcut sfaturile profesorului fără să răspundă în vreun fel, apoi se reașeza în bancă senin ca o noapte de mai cu lună plină. Tot timpul orei, în clasă a domnit o atmosferă apăsătoare, rigidă cu toate eforturile tov. Grișan de a o „încălzi". De altfel, în clasă era frig și la propriu nu numai la figurat (de ce, tovarășe președinte al sfatului popular comunal?)

A fost oare reușită ora educativă ținută la clasa a VII-a? Este limpede că nu. Noi socotim însă că, pe lîngă lipsa de îndrumare a organelor superioare cu privire la conținutul și metodica orelor educative, se adaugă și o bună doză de neglijență din partea tov. Octav Grișan în ceea ce privește pregătirea orei respective.

S-ar putea conchide că aspectul prezentat aici ar caracteriza activitatea pedagogilor de la această școală. Nu. Școala din Heci este una din școlile bune din raion. Cele de mai sus nu caracterizează nici măcar activitatea tov. Grișan care în munca lui de profesor are, așa cum arătam la început, bune rezultate. Exemplul de mai sus pledează însă pentru o pregătire minuțioasă și continuă și a orelor educative.

Fără îndoială că în rîndurile de mai sus nu am putut cuprinde toate aspectele muncii atît de variate care se desfășoară în școlile și satele raionului Pașcani.

Un lucru însă este cert: în acest raion s-au făcut progrese însemnate în domeniul învățămîntului. Aceste progrese se datoresc în mare parte contribuției efective aduse de majoritatea cadrelor didactice, faptului că secția raională de învățămînt și cultură îndrumează și controlează în mod competent munca școlilor și că organele locale de partid îi acordă tot sprijinul. Aproape fiecare școală din raion a fost inspectată în cursul acestui an.

În raionul Pașcani există toate condițiile pentru ca munca de învățămînt să se îmbunătățească în mod continuu.

Pagină realizată de: C. MINCĂ, A. COSMIN și C. RĂDOI

Împotriva armei atomice!

În cadrul „Congresului cultural german", organizat zilele acestea la München de asociațiile intelectualilor din ambele părți ale Germaniei, participanții și invitații, printre care se numără și savanți francezi, au semnat o declarație în care subliniază pericolul pe care-l prezintă pentru întreaga omenire continuarea experiențelor cu arma nucleară și cer marilor puteri să pună capăt acestei amenințări. „Sîntem convinși — se spune în această declarație, care este semnată printre alții de profesorul Chatelet (Franța), de profesorul Sauer de la Universitatea din München și de profesorul Hermann Budzislawski de la Universitatea din Leipzig — că este urgent necesar ca experții să atragă atenția opiniei publice din toate țările asupra pericolelor pe care le prezintă experiențele și înarmarea atomică pentru a se face astfel imposibilă această crimă împotriva umanității".

Ziarul olandez „De Vaarheid" a publicat convorbirile unui corespondent al său cu oameni de știință și fruntași ai vieții publice din Olanda în legătură cu hotărîrea Uniunii Sovietice de a înceta experiențele cu arma atomică și cu hidrogen. Prof. Horter de la Universitatea din Leyda a declarat: „Este minunat dacă se pune capăt acestor experiențe. Nu pot crede că cineva ar putea obiecta împotriva acestui lucru". În același spirit s-au pronunțat profesorii Wurdeman și Kwerido de la Universitatea din Amsterdam și alții.

Ziarul „Dagens Nyheter" a publicat interviul acordat de cunoscutul om de știință suedez prof. Ake Gustafson, care subliniază primejdia pe care o prezintă pentru omenire arma atomică și condamnă propaganda în favoarea achiziționării acestei arme de către Suedia. „Este lipsit de sens și periculos, a declarat Gustafson, ca o țară atît de mică să achiziționeze arma atomică. Se vorbește despre arma nucleară tactică, dar aceasta este o înșelăciune. Arma tactică este bomba atomică și acest lucru nu poate fi ignorat. Dacă toate țările mici vor avea asemenea bombe, catastrofa se va putea produce foarte ușor".

Comitetul executiv al Organizației tineretului social-democrat „Șoimii" a lansat un apel în care cheamă pe toți muncitorii din Germania occidentală să declanșeze o grevă generală de protest împotriva hotărîrii de a se înarma Bundeswehr-ul cu arme atomice. „Uniunea studenților socialiști" din R. F. Germană a anunțat că va sprijini toate forțele care se pronunță împotriva înarmării atomice. „Uniunea studenților socialiști" cheamă întregul tineret studios din R.F. Germană să lupte împotriva „hotărîrii funeste a Bundestagului".

Decanul Facultății de fizică de la Universitatea din Tokio, Kimura, a arătat că după părerea oamenilor de știință japonezi peste aproximativ 20 de ani rasa omenească va avea de suferit ca urmare a experiențelor cu arma nucleară.

Fiecare al patrulea om ÎNVAȚĂ

DATE DESPRE ÎNVĂȚĂMÎNTUL SOVIETIC LA EXPOZIȚIA MONDIALĂ DIN BRUXELLES

În dezvoltarea culturală a societății, realizările în domeniul învățămîntului public și al pregătirii cadrelor științifice joacă un rol foarte însemnat. Despre aceasta vorbesc convingător numeroasele exponate ale pavilionului sovietic și cele 36 de standuri închinate muncii savanților sovietici în „Palatul culturii" de la expoziția mondială din Bruxelles. Printre exponatele pavilionului sovietic ocupă un loc însemnat primii sateliți artificiali ai pămîntului, rod minunat al muncii colective a savanților, inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor sovietici de cele mai diferite specialități. În cei 40 de ani ai puterii sovietice, în această perioadă istorică atît de scurtă, cultura popoarelor sovietice s-a ridicat la o înălțime nemaiîntîlnită.

Care sînt rezultatele dezvoltării învățămîntului public în țară în ultimii 50—60 de ani? În fața noastră se află o dare de seamă alcătuită de comisarul general al secției ruse de la expoziția mondială care a avut loc în anul 1900 la Paris. În această dare de seamă, ca și în catalogul secției, pe primul plan se află exponatele privitoare la succesele învățămîntului. „Grupa întîia, se spune în darea de seamă, a cuprins materiale privitoare la educație și învățămînt. O mare atenție s-a acordat învățămîntului special și rapidei dezvoltări a învățămîntului tehnic, de meserii, agricol, profesional și comercial". Organizatorii secției ruse de la expoziția din 1900 socoteau, după cum se vede, că există toate motivele pentru a se făli cu dezvoltarea învățămîntului public în Rusia. Să cercetăm și părerile vizitatorilor expoziției din Paris. „Nu putem să nu citîm aici cîteva cifre care vorbesc despre creșterea rapidă a învățămîntului tehnic în Rusia" — a scris într-o publicație de învățămînt, în anul 1900, D. I. Strekalova. Existau atunci 190 de instituții de învățămînt industrial de diverse tipuri și specialități... În ceea ce privește numărul studenților din instituțiile tehnice de învățămînt superior, Rusia ocupa al doilea loc, după Germania. Aici erau în anul 1893 15.000 de elevi, în Rusia 8000, în Austro-Ungaria 5600 ș.a.m.d.

Vizitatorii pavilionului sovietic de la expoziția mondială din Bruxelles vor afla despre deosebit de însemnatele succese ale statului sovietic în acest domeniu. Astăzi, în U.R.S.S. studiază peste 50.000.000 de oameni. Aceasta înseamnă că fiecare al patrulea om din țară studiază în școli, în universități, în institute tehnice etc.

În ajunul deschiderii expoziției de la Paris existau în Rusia 58 de instituții de învățămînt superior, laic, care cuprindeau 29.627 de studenți. Exponatele secției învățămîntului din pavilionul sovietic arată că în U.R.S.S. există mai mult de 2.000.000 de studenți și studente, care studiază în 767 de instituții de învățămînt superior. Numărul studenților din universități și institute a crescut de circa 70 de ori. Această creștere a avut loc în anii puterii sovietice.

În ceea ce privește învățămîntul tehnic și profesional, rezultatele obținute în prezent ar părea fantastice pentru contemporanii expoziției mondiale de la Paris. Împreună cu învățămîntul superior, învățămîntul tehnic și profesional a dat economiei sovietice peste 6.000.000 de specialiști.

Amintind de darea de seamă a comisariatului secției ruse de la expoziția din Paris nu se poate să nu arătăm, de asemenea, că în U.R.S.S. se acordă o mare atenție școlilor tehnice. A fost organizat un sistem unic de stat care cuprinde școli de meserii, școli feroviare, școli de construcții și alte școli de învățămînt profesional și tehnic. În total există 3.200 asemenea școli, în care 1.000.000 de tineri își însușesc circa 700 de profesii.

S-au transformat și așa numitele regiuni periferice ale Rusiei. La expoziția de la Paris din 1900 nu se arătau decît unelte și arme de vînătoare folosite de locuitorii acestor regiuni, precum și animale împăiate și blănuri. Desigur, despre cultura acestor popoare nu se putea spune nimic. Chiar după 15 ani de la expoziția din Paris, în întreaga lacuție se aflau doar 175 de școli mici în care învățau un număr foarte redus de copii între 8 și 15 ani. În Asia mijlocie și în Kazahstan procentul știutorilor de carte se ridica de abia la 0,5%—2%, în Tadjikistan la 0,5%, în Kirghizia la 0,6%, în Turkmenia la 0,7%, în Uzbekistan la 1,6%.

Vizitatorii pavilionului sovietic de la expoziția din Bruxelles vor putea să cunoască creșterea nivelului cultural și a învățămîntului în aceste regiuni. Înainte de 1917, 48 de popoare locuind pe teritoriul vechii Rusii nu aveau scriere. Astăzi toți locuitorii Uniunii Sovietice studiază în mod gratuit, în limba lor natală. De mult a fost lichidată neștiința de carte nu numai în raioanele Rusiei centrale, ci și în toate colțurile întinsei țări sovietice. Acum, în U.R.S.S. se rezolvă cu succes marea sarcină a generalizării învățămîntului mediu în orașe și sate.

Iată, de pildă, cît de mult a crescut nivelul cultural al Kirghiziei, ai cărei locuitori sînt în număr de aproape 2.000.000. Înainte de puterea sovietică, în Kirghizia aproape că nu existau știutori de carte. Acum, în R.S.S. Kirghiză s-a înfăptuit învățămîntul general de 7 ani și începe trecerea la generalizarea învățămîntului de 10 ani. În școlile de cultură generală ale Kirghiziei au studiat, în anul 1956, 325.000 de tineri, de 46 ori mai mulți decît în 1914. Dacă înainte în Kirghizia nu exista nici o universitate și nici o școală tehnică, în momentul de față există o academie de științe, 9 instituții de învățămînt superior, 30 de școli tehnice și alte școli speciale de învățămînt mediu. A fost construită o rețea largă de cluburi, teatre, cinematografe, s-au deschis 2.250 de biblioteci. Numai în ultimii patru ani au fost construite aici 54 de biblioteci.

O atare dezvoltare culturală este caracteristică tuturor republicilor, ținuturilor și regiunilor Uniunii Sovietice. În Estonia, de exemplu, se editează cele mai multe cărți din lume socotite pe cap de locuitor. Numai în ultimii ani au fost editate în limba estonă 40.000.000 de cărți. În 1957 au apărut mai mult de 5.000.000 de exemplare de cărți, aproape o treime din acestea aparținînd scriitorilor estoni clasici sau scriitorilor contemporani. 600.000 de cărți apărute în anul trecut sînt scrise în limbile engleză, franceză, chineză, germană, italiană și în alte limbi.

Acestea sînt trăsăturile societății sovietice contemporane în centrul atenției căreia stă grija pentru om.

ALEXEI VLADIMIROV

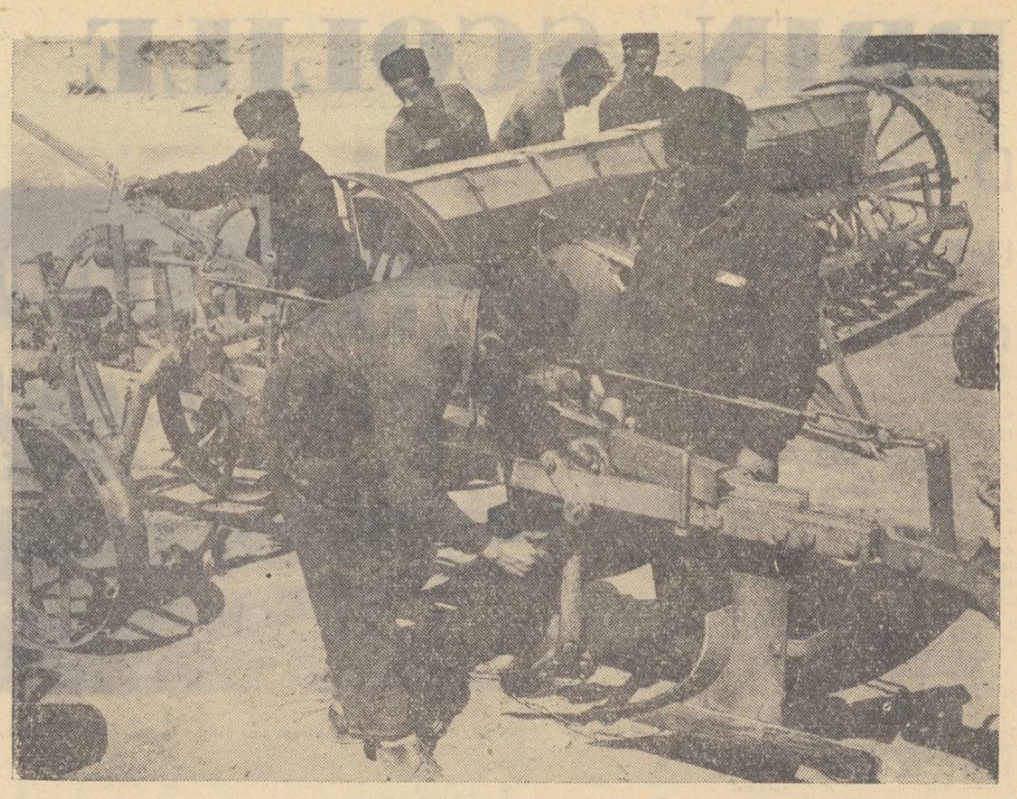

Elevii unei școli medii tehnice agricole din R. P. Ungară în timpul practicii în producție.

Marea sărbătoare a poporului frate maghiar

La 4 aprilie poporul frate maghiar sărbătorește cea de a 13-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist. Ziua de 4 aprilie 1945, ziua în care trupele cotropitoare hitleriste și o dată cu ele regimul fascisto-horthyst au fost izgonite de către armata sovietică, a deschis o epocă nouă în istoria poporului maghiar. Ungaria populară a pășit pe drumul construirii unei societăți noi, eliberată de orice exploatare, societatea socialistă.

În anii puterii populare economia și cultura Ungariei s-au dezvoltat într-un ritm necunoscut în trecut. Țara s-a îmbogățit cu noi fabrici și uzine, cu așezăminte de cultură și de sănătate, cu școli și universități. Toate aceste realizări sînt rezultatul muncii creatoare a poporului și al colaborării și întrajutorării tovărășești cu țările lagărului socialist, al ajutorului frățesc primit din partea Uniunii Sovietice.

Învățămîntul se bucură de o atenție deosebită din partea statului democrat-popular. Alături de marile realizări obținute pe toate tărîmurile, succese însemnate s-au dobîndit și în domeniul învățămîntului. A crescut numărul celor care au posibilitatea să învețe, s-a dezvoltat rețeaua de învățămînt. Cîteva cifre sînt grăitoare în acest sens. Față de 52.342 de elevi, cîți învățau în 1938, în școlile medii numărul lor a crescut astăzi la peste 125.000, iar aproape un milion și jumătate de elevi învață în școlile elementare. În școlile din R.P. Ungară lucrează astăzi de 4 ori mai mulți învățători și profesori decît în timpul burgheziei.

O deosebită atenție se dă pătrunderii în școală a unui număr cît mai mare de fii de muncitori și țărani muncitori. Este suficient să comparăm situația de azi cu faptul că în 1938 pătrundeau în școlile medii numai 3,4 la sută fii de muncitori și 0,6 la sută fii de țărani. Astăzi învață în școlile medii 36,1 la sută fii de muncitori și 18,3 la sută fii de țărani. De asemenea, un loc important în sistemul de învățămînt maghiar îl ocupă pregătirea noilor cadre de tehnicieni pentru industria socialistă. În timp ce în anul 1949-1950 numărul studenților înscriși la institutele politehnice se cifra la 6.552, în ultimii ani numărul studenților din aceste instituții de învățămînt superior a atins cifra de aproape 18.000. În timp ce în 1948 au primit diploma de inginer 589 absolvenți, în 1956 au devenit ingineri 2.984 persoane. Numărul elevilor de la școlile medii tehnice a crescut de la 19.000, cît erau în anul 1950-1951, la peste 40.000.

Statul democrat-popular acordă o deosebită atenție îmbunătățirii conținutului învățămîntului. S-au obținut și în acest domeniu succese însemnate pe linia promovării unui învățămînt realist-științific, pe linia legării învățămîntului de practică. Școala maghiară este menită să crească un tineret nou, constructor de nădejde al societății socialiste. Mergînd pe aceeași linie de îmbunătățire a procesului de învățămînt, guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc a luat la 29 martie o hotărîre cu privire la introducerea învățămîntului politic în școlile de cultură generală.

Salutînd poporul maghiar la cea de a 13-a aniversare a eliberării țării sale, pedagogii din țara noastră, alături de întreg poporul romîn, urează profesorilor și învățătorilor din R. P. Ungară noi succese în nobila muncă de educare a viitorilor constructori ai societății socialiste.

REFORMA scrierii chineze

Reforma scrierii chineze face parte din marile realizări pe care le-a înfăptuit puterea populară în China în anii de după eliberare. Ea a fost cerută de stadiul dezvoltat în care se află societatea chineză astăzi, de marea acțiune de ridicare a nivelului cultural al maselor.

În R. P. Chineză, ca și în celelalte țări de democrație populară din Asia, mișcarea pentru lichidarea analfabetismului a luat o deosebită amploare în ultimii ani, devenind problema principală a revoluției culturale. Învățarea cît mai rapidă a scris-cititului era strîns legată de greutățile ridicate de însușirea scrierii hieroglifice.

Scrierea hieroglifică chineză este cunoscută cu 2.000 de ani înaintea erei noastre. Ea este mai nouă decît scrierile egipteană și preindiană și aproape contemporană cu scrierea cretană și scrierile popoarelor din America centrală și Mexic. Dintre toate numai scrierea chineză s-a păstrat pînă în zilele noastre ca scriere hieroglifică. Aceasta se datorește și dezvoltării istorice a poporului chinez, dar, mai cu seamă, unor particularități ale limbii chineze. Reprezentînd o cultură remarcabilă, scrierea chineză a fost adoptată de majoritatea popoarelor asiatice situate în vecinătatea Chinei. Poporul vietnamez a păstrat scrierea cu hieroglife chineze pînă în secolul XIII al erei noastre cînd s-a creat o scriere națională denumită „nom", care avea la bază tot scrierea chineză. Un lucru asemănător s-a petrecut și în Japonia și Coreea, unde se folosește de asemenea scrierea chineză. O dată cu hieroglifele chineze, aceste țări folosesc și diferite sisteme de alfabet fonetic.

Scrierea chineză cuprinde între 40—50.000 de hieroglife diferite. Ele nu se folosesc însă în întregime. Pentru citirea presei și a literaturii este suficient să se cunoască un număr redus, de 6—7.000 semne, care sînt mai des întrebuințate. Chiar și așa, însă, învățarea limbii chineze este foarte grea pentru începători.

În scopul simplificării scrierii hieroglifice și pentru a ușura trecerea la scrierea cu litere, în 1952 s-a instituit un comitet pentru reforma scrierii hieroglifice. Rezultatele muncii acestui comitet — din care au făcut parte lingviști de seamă din R.P. Chineză — a fost elaborarea unui proiect care prevede îndepărtarea din scriere a peste o mie de hieroglife și simplificarea a peste 1.700 de hieroglife uzuale. Concomitent cu acest comitet de simplificare au lucrat mai multe grupe de cercetători, care au creat o scriere națională pentru populația diferitelor naționalități din China. În prezent, șaisprezece minorități naționale au o scriere proprie. Unele minorități — cum ar fi, de pildă, minoritatea Miao — au scriere cu caractere latine.

Simplificarea scrierii chineze și crearea scrierilor naționale au permis trecerea la acțiuni de masă în ceea ce privește lichidarea neștiinței de carte și completarea studiilor. În numeroasele școli serale orășenești pentru alfabetizarea muncitorilor au învățat peste 5 milioane de persoane, iar în școlile de iarnă pentru țărani și în școlile elementare peste 60 milioane.

În scopul dezvoltării succeselor obținute pe tărîm cultural, Academia de Științe a R. P. Chineze a trecut la elaborarea proiectului unui nou alfabet, care să aibă la bază alfabetul latin. Guvernul și apoi Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină au aprobat proiectul noului alfabet.

La aplicarea în practică a noului alfabet iau parte toate instituțiile culturale. Principala problemă care se pune este răspîndirea pe scară tot mai largă a limbii „putunhua", limba oficială care se vorbește la Pekin și în cea mai mare parte a țării și pe baza căreia s-a alcătuit noul alfabet. Postul de radio central a început să transmită un program special de predare a noului alfabet. Titlurile ziarelor și revistelor se scriu și cu hieroglife chineze și cu noul alfabet.

Ministerul Învățămîntului din R. P. Chineză a dat luna trecută o directivă în care se prevede ca toate școlile elementare și medii să înceapă în toamna acestui an predarea noului alfabet. În prezent, toți învățătorii și profesorii chinezi studiază noul alfabet fonetic. Au început să se tipărească manualele și literatura de masă pentru muncitori și țărani cu noul alfabet, iar în orașele și raioanele în care se vorbește în limba „putunhua" acesta este folosit și la cursurile de alfabetizare. O dată cu începerea noului an școlar, în școlile pentru minoritățile naționale alfabetul va fi folosit pentru studierea limbii chineze vorbite.

Introducerea noului alfabet în locul complicatului sistem de scriere hieroglifică are o importanță deosebit de mare pentru poporul chinez. El dă maselor largi de oameni ai muncii posibilitatea să-și însușească cele mai înaintate cuceriri ale științei și culturii.

Un număr de 14 băieți și fete, elevi ai școlilor din orașul Tsinan, provincia Șantung, au hotărît să se stabilească la țară.
În foto: Sosirea în satul Tai a elevilor din orașul Tsinan.

CARNAVAL LITERAR

Pe zi ce trece, cartea capătă o mai largă răspîndire în rîndul elevilor. Cadrele didactice caută mereu forme noi și variate pentru sporirea numărului de prieteni ai cărții.

De curînd, o știre venită din Cîmpulung Muscel ne-a adus la cunoștință o nouă formă pe care au folosit-o pedagogii din acest oraș în scopul dezvoltării interesului elevilor pentru literatură. Ei au organizat, cu ajutorul secției de învățămînt, un montaj literar urmat de „carnavalul cărții". Un număr de peste 80 personaje literare, costumate corespunzător, au defilat pe scenă, prin fața publicului, rostind o replică specifică personajului respectiv și ideii generale a operei. După ce s-au făcut cunoscute publicului, personajele au coborît de pe scenă pentru a participa la carnavalul propriu-zis. Deși la prima încercare, această formă de manifestare culturală s-a dovedit a fi deosebit de interesantă și atractivă pentru tineri.

Este de remarcat că mulți elevi au realizat adevărate „roluri". Astfel, se impune să menționăm pe Angela Cioculescu în Pelaghia Nilovna, pe Gheorghe Cruceru în Hagi Tudose, pe Ortansa Fianu și Constantin Mandu în Smaranda și Ștefan a Petrii Ciubotaru, pe Aurelia Lascu și Radu Mușat în Nadina Iuga și Petre Petre etc.

Bineînțeles, ca orice început, „carnavalul literar" a avut și unele deficiențe. Montajul nu avea în vedere o temă precisă, care să determine alegerea personajelor și a replicilor. Pe de altă parte, fragmentele alese s-au menținut într-un cadru strict didactic, fiind limitate în mare parte la ceea ce se predă în mod obișnuit în școală. Amănuntele de costumație nu au fost în toate cazurile la înălțime.

Oricum, însă, inițiativa pedagogilor cîmpulungeni constituie un exemplu frumos și demn de urmat.

V. O.

NEDUMERIRE

De-a lungul vieții mele n-am fost tentat niciodată să scriu. De altfel, nu m-aș fi apucat de scris nici acum, dacă nu mă sezisa un profesor care, printre altele, a trebuit să le vorbească elevilor și despre persoana mea.

Sînt, după cum toată lumea știe — și manualele de zoologie de clasele a VI-a și a IX-a o confirmă — cel mai mare pește din apele sărate și dulci ale țării noastre. Domiciliul îl am în Marea Neagră. Sînt lung de 7 metri și greu de... nu știu exact cîte kilograme. Pentru a cunoaște și acest amănunt din autobiografia mea, am consultat cele două manuale de zoologie.

„El (adică eu, morunul, scrie manualul pentru clasa a VI-a) este cel mai mare pește din apele noastre, putînd ajunge pînă la lungimea de 7 metri și greutatea de 1400 kg".

După acest manual înseamnă, deci, că am o greutate în jurul a 1400 kg.

Să vedem însă ce spune despre greutatea mea manualul de zoologie pentru clasa a IX-a.

„Morunul (Huso-huso) — adică tot eu, — trăiește în Marea Neagră. Lungimea lui variază între 1 și 7 metri, iar greutatea între 50, 200 și chiar 900 kg".

Iată dar că, după acest manual, nu mai am greutatea de 1400 kg., ci de 900 kg. Pe care cifră s-o iau drept bună? Pentru a mă dumiri, m-am adresat unor specialiști care m-au sfătuit să dau crezare manualului de clasa a VI-a. Am deci 1400 kg.

Dar cum rămîne, totuși, cu afirmația manualului pentru clasa a IX-a, care spune că pot fi „chiar" de 900 kg? Dacă pentru autorii acestui manual, după cum se vede, nu are prea mare importanță cifra exactă a greutății mele, pentru mine însă acest lucru este foarte important și mă întreb cum de i-a răbdat inima să-mi mănînce 500 kg din greutatea mea reală?

Pentru ca elevii și profesorii să nu mă ia drept un pește neserios, aș ruga pe autorii manualului de zoologie pentru clasa a IX-a să găsească o posibilitate prin care să aducă la cunoștință, acelora care mă studiază, cifra reală a greutății mele. Nu de alta, dar s-ar putea ca acei care nu mă cunosc să ia drept bune afirmațiile lor eronate.

Morunul Huso-huso
(pentru conformitate
M. GINDACU)

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 466 — Vineri 11 aprilie 1958 — 4 pagini 25 bani

„Nu ne îndoim că oamenii de știință, agronomii, învățătorii, toți intelectualii devotați intereselor poporului își vor pune cu rîvnă sporită cunoștințele în slujba operei patriotice de reorganizare socialistă a agriculturii, de introducere pe scară largă a cuceririlor științei și tehnicii moderne în practica agricolă și de răspîndire a culturii la sate".

(Din expunerea tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, prim-secretar al C.C. al P.M.R., la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii)

După Consfătuirea de la Constanța

SARCINILE NOASTRE

Țara întreagă a luat cunoștință cu satisfacție de însemnatele realizări obținute în lupta pentru lichidarea stării de înapoiere și degradare în agricultură pe care ea moștenit-o de la regimul burghezo-moșieresc. Datele și cifrele cuprinse în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii dovedesc limpede că politica partidului de construire a socialismului, de ridicare continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc este politica întregului nostru popor muncitor. Oamenii muncii din agricultură înțeleg tot mai limpede că victoria socialismului în patria noastră poate fi asigurată numai dacă socialismul va fi construit și la sate. „Interesele vitale ale clasei muncitoare ca și ale țărănimii muncitoare și intelectualității, interesele întăririi și înfloririi patriei și ale îmbunătățirii nivelului de trai al poporului — a spus tov. Gh. Gheorghiu-Dej — cer făurirea unei puternice economii socialiste unitare".

Ajutată în permanență de partid, țărănimea noastră muncitoare a înțeles această cerință. Ea pășește cu încredere pe calea agriculturii socialiste. La 1 martie anul acesta peste 45% din totalul familiilor de țărani muncitori fac parte din sectorul cooperatist-socialist din agricultură care cuprinde aproape 37% din suprafața agricolă cooperativizabilă. Împreună cu suprafețele gospodăriilor agricole de stat, ale sfaturilor populare și ale altor instituții de stat, sectorul socialist cuprinde 52,4% din întreaga suprafață agricolă a țării.

Pentru cadrele didactice aceste cifre au o semnificație deosebită. Bucuria pe care au simțit-o în aceste zile zecile de mii de învățători din satele patriei noastre, luînd cunoștință de realizările dobîndite pe drumul transformării socialiste a agriculturii, este însoțită de un sentiment de satisfacție și de mîndrie în același timp. În aceste realizări ei văd concretizată și munca lor politico-culturală desfășurată cu modestie și cu abnegație, fără preget, zi de zi.

Partidul a arătat în repetate rînduri că trecerea de la gospodăria individuală la gospodăria socialistă presupune schimbări adînci în conștiința țărănimii muncitoare. Aceste transformări nu pot avea loc întîmplător, de la sine. Pentru ca ele să se producă este necesară, o dată cu crearea bazei materiale a transformării socialiste a agriculturii, o muncă uriașă, răbdătoare și perseverentă de educare a țăranilor muncitori în spiritul colectivismului, de convingere a lor asupra superiorității gospodăriei socialiste.

În larga și sistematica muncă politică și organizatorică pe care au desfășurat-o pentru transformarea socialistă a agriculturii organizațiile de partid au acordat o mare însemnătate rolului învățătorimii. Este bine cunoscută contribuția cadrelor didactice din regiunile Constanța, Craiova, Timișoara, Pitești etc. la desfășurarea acestei munci. În cadrul căminelor culturale, al cercurilor agrotehnice, al învățămîntului de partid, în munca cu părinții, precum și printr-o serie de alte căi, învățătorii și profesorii au desfășurat și continuă să desfășoare o activitate rodnică în scopul îndrumării țărănimii muncitoare pe drumul agriculturii socialiste. Folosind exemple concrete din viața gospodăriilor colective, a cooperativelor de producție și a întovărășirilor fruntașe, precum și din viața membrilor de frunte ai acestora cadrele didactice au convins mulți țărani muncitori că păsind pe calea socialismului păsesc pe calea bunei-stări, a unei vieți îmbelșugate pentru ei și pentru familiile lor.

Documentele Consfătuirii de la Constanța și în primul rînd expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej pun în fața pedagogilor noștri sarcini de o mare însemnătate pentru activitatea lor viitoare.

Pe baza unei temeinice analize științifice a drumului parcurs, a experienței acumulate partidul arată că sarcina fundamentală care stă acum în fața poporului nostru în domeniul agriculturii este întărirea economico-organizatorică a sectorului socialist-cooperatist. „Consolidarea rezultatelor obținute pînă acum în construcția socialistă la sate — a spus tov. Gh. Gheorghiu-Dej — iată sarcina principală care stă în fața noastră în faza actuală a procesului de transformare socialistă a agriculturii: îndeplinirea acestei sarcini este o condiție principală pentru succesul operei de construire a socialismului în țara noastră".

Cadrele didactice știu bine că dezvoltarea unităților socialiste existente, consolidarea lor, creșterea producției lor vegetale și animale, sporirea veniturilor membrilor lor, ridicarea nivelului de trai material și cultural al acestora reprezintă cel mai convingător exemplu pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală în vederea atragerii lor spre agricultura socialistă. Iată de ce sprijinind în permanență măsurile organelor de partid și de stat menite să ducă la întărirea unităților existente în sectorul socialist-cooperatist al agriculturii, cadrele didactice pot, în același timp, să folosească succesele acestor unități, experiența lor pozitivă în scopul desfășurării muncii obștești pentru lărgirea continuă a sectorului socialist al agriculturii, pentru atragerea de noi unități și mărirea neîncetată a celor existente.

Munca politico-culturală a cadrelor didactice pentru transformarea socialistă a agriculturii nu trebuie să înceteze o dată cu înființarea întovărășirii, cooperativei de producție sau gospodăriei colective respective. Am putea spune chiar că abia în faza următoare ea se poate dezvolta în toată amploarea pe care numai socialismul i-o poate imprima. Desfășurarea unei permanente activități de informare politică a membrilor unităților respective asupra evenimentelor internaționale și interne, organizarea de brigăzi artistice de amatori, îndrumarea și instruirea lor — iată doar cîteva din mijloacele care stau la îndemîna pedagogilor în această privință.

De cea mai mare însemnătate este, desigur, conținutul acestei munci. Ea e menită să ajute colectiviștii, cooperatorii și întovărășiții în soluționarea principalelor probleme care le stau în față: dezvoltarea avutului obștesc, organizarea unei producții raționale multilaterale, folosirea deplină și cît mai economică a pămîntului, creșterea producției la hectar, creșterea producției de cereale, dezvoltarea creșterii animalelor etc. Simpla enumerare a acestor sarcini principale arată marea atenție care va trebui acordată propagandei agricole în desfășurarea căreia, alături de agronomi și de alți intelectuali de la sate, învățătorii și profesorii sînt chemați să aducă o însemnată contribuție.

Experiența transformării socialiste a agriculturii noastre confirmă întru totul justețea învățăturii leniniste cu privire la însemnătatea cadrelor de specialiști necesare agriculturii moderne, cadre capabile să organizeze și să conducă cu pricepere marea producție socialistă, să introducă în agricultură tehnica nouă și cuceririle științei. În cuvîntarea tov. Gh. Gheorghiu-Dej se arată că „În desfășurarea muncii noastre politico-organizatorice pentru transformarea socialistă a agriculturii, continuînd activitatea pentru crearea de noi gospodării colective, cooperative de producție și întovărășiri agricole înaintăm pe frontul construcției socialiste la sate pe măsura dezvoltării mijloacelor de mecanizare și asigurării cadrelor de specialiști necesare agriculturii socialiste".

Regimul de democrație populară acordă o mare însemnătate asigurării cadrelor pentru agricultură, pregătirii lor teoretice și practice precum și ridicării la un nivel mereu mai înalt a cercetărilor științifice legate de practica agricolă.

Puterea populară a asigurat condițiile necesare pentru o largă dezvoltare a învățămîntului agricol de toate gradele. Rominia burghezo-moșierească avea doar 4 facultăți cu caracter agrar, în timp ce astăzi avem 5 institute de învățămînt superior agronomic. Peste 5000 de studenți se pregătesc să devină ingineri agronomi, ingineri zootehniști, ingineri mecanizatori și hidro-amelioratori, ingineri horti-viticultori și medici veterinari. O largă extindere cunoaște rețeaua școlilor agricole profesionale și a școlilor tehnice. În prezent agricultura noastră dispune de un număr de 12.333 cadre cu pregătire superioară, 15.895 cadre cu pregătire medie și peste 80.000 de muncitori cu pregătire în diferite școli agricole profesionale.

Îndrumarea și conducerea calificată a tuturor ramurilor agriculturii noastre în plină dezvoltare necesită o creștere continuă a numărului de cadre cu pregătire corespunzătoare. În cîțiva ani va trebui să avem peste 20.000 cadre tehnice agricole cu studii superioare și circa 70.000—80.000 cadre tehnice agricole cu pregătire medie. Învățămîntul profesional agricol trebuie să devină un învățămînt de masă în care să se poată pregăti un număr cît mai mare de tineri din rîndurile țărănimii cooperativizate, muncitori din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri.

Pregătirea cadrelor pentru agricultură cere să se acorde o mare atenție educației patriotice a tineretului, atît din învățămîntul agricol, cît și din celelalte unități școlare care pregătesc cadre pentru munca la sate. Să sădim și să cultivăm cu grijă în inimile tineretului ideea că munca pentru ridicarea agriculturii noastre la înălțimea cerințelor puse de dezvoltarea industriei socialiste și de nevoile crescînde ale poporului este o sarcină căreia merită să-i închine toată energia sa creatoare, capacitățile sale, o sarcină cu o profundă semnificație patriotică.

Chemarea Consfătuirii de la Constanța către membrii gospodăriilor colective, ai întovărășirilor și cooperativelor agricole de producție și țăranii muncitori cu gospodării individuale, către lucrătorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T., tehnicienii, inginerii și oamenii de știință din agricultură nu poate să rămînă fără un puternic ecou în rîndurile cadrelor didactice, ca și în rîndurile întregului nostru popor. Alături de expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej ea trebuie să fie cunoscută, iar îndemnurile ei însușite de cele mai largi pături ale țărănimii muncitoare. Și acest lucru poate fi făcut cu mult succes de către învățătorii și profesorii care activează pînă în cele mai îndepărtate cătune și sate ale patriei noastre.

Cauza ridicării agriculturii noastre este cauza întregului popor muncitor. Cadrele didactice sînt chemate să slujească și mai departe, cu credință, această cauză.

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a arătat limpede ce așteaptă partidul de la învățătorii satelor. Cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej constituie pentru pedagogi nu numai un apel ci și un semn de mare încredere. Hotărîrea marelui detașament al cadrelor didactice este de a răspunde prin fapte, printr-o sporire a eforturilor în vederea măririi continue a contribuției lor la înfăptuirea cu succes a operei de transformare socialistă a agriculturii.

PE CANALUL BEGA, o plimbare în zilele vacanței.

Din clipa cînd intrăm în clasă...

Este știut că perioada premergătoare încheierii anului școlar impune pedagogului mai multă grijă în cumpănirea mijloacelor prin care realizează lecțiile. De aceea, și problema organizării clasei pentru lecție capătă o însemnătate deosebită în această etapă.

Metodica organizării și desfășurării lecției menționează adeseori în structura lecțiilor prezența unui așa numit moment organizatoric. În întocmirea planului de lecție, în desfășurarea propriu-zisă a lecției și în analiza ei, felul cum este rezolvată această parte a lecției dă naștere la multe dificultăți și constituie în mod frecvent un prilej de discuții contradictorii. Iată de ce este necesară discutarea acestei probleme.

Care este valoarea și metodica realizării acestui moment din lecție? De la început se impun cîteva precizări. Intîi, din constatarea că momentul pregătitor al lecției coincide întotdeauna cu începutul lecției, s-a tras concluzia că orice lecție trebuie să aibă în chip obligatoriu un așa-zis „moment organizatoric", deoarece orice lecție are un început. Aceasta a dus mai departe la tratarea formală și superficială a momentului organizatoric al lecției, la o rezolvare mecanică (notarea absențelor, închiderea cărților, scoaterea caietelor etc.) și la subaprecierea altor aspecte. Alte cadre didactice socotesc, tot în mod eronat, că în realitate nu există un asemenea moment în lecție sau că începutul lecției rezolvă de la sine această etapă. De aci a rezultat părerea greșită că realizarea momentului pregătitor se poate face oricum, că el nu cere o pregătire specială.

Minimalizarea efectelor acestui moment asupra desfășurării ulterioare a muncii a dus în practică la începerea oricum a lecției, fără nici o pregătire prealabilă a elevilor, reducîndu-se această parte la simpla verificare a temelor.

Ce ne spune pedagogia în legătură cu această chestiune? Că organizarea clasei pentru lecție este o verigă obligatorie în structura lecției mixte. Prin urmare, momentul organizatoric, mai ales ca o etapă distinctă, nu este o verigă indispensabilă în structura oricărei lecții.

Știm că un asemenea moment este cu atît mai necesar cu cît avem de a face cu copii de vîrstă școlară mai mică (unde este de fapt și lecția mixtă mai frecventă) și că necesitatea introducerii lui în celelalte lecții, la elevii claselor mari din școala medie, devine mai rară. Necesitatea obișnuirii elevilor de vîrstă mică cu pregătirea pentru desfășurarea lecției, cu adoptarea unei ținute ordonate, active și conștiente la lecție, necesitatea formării unor deprinderi legate de activitatea în clasă precum și a crearii condițiilor necesare muncii în colectiv explică frecvența mare a momentului organizatoric mai ales la lecțiile ținute în școala de 4 și de 7 ani.

Modul cum poate fi rezolvat acest moment depinde de o serie de factori: situația concretă a clasei, vîrsta și nivelul de dezvoltare al elevilor, caracterul activității ce se va desfășura etc. Determinant este, însă, tactul profesorului. Să luăm cîteva exemple pentru a vedea cum se realizează în practică, la diferite clase, acest moment al lecției.

Intrînd în clasa a V-a „B", un profesor din Baia Mare a notat absenții și a scos un elev la răspuns, fără a asigura în prealabil disciplina. La aceeași clasă, în ora următoare, un alt profesor, găsind clasa tot nedisciplinată, s-a oprit la ușă cîteva minute, fără a spune ceva, așteptînd ca elevii să restabilească liniștea. Pe urmă a trecut în fața clasei, a notat absenții și a verificat temele. La o școală din Satu Mare, un profesor de matematică, intrînd în clasă, a găsit murdărie pe jos. El a adresat clasei cîteva observații scurte pe un ton plin de seriozitate, făcînd apel la demnitatea elevilor, după care a trecut la ascultarea lor. La clasa a VIII-a de la aceeași școală, un alt profesor, într-o situație similară, a pierdut mult timp, ducînd o discuție obositoare, fără efect asupra elevilor.

Încă două exemple. Intrînd la clasă însoțit de inspector, un profesor din regiunea Baia Mare a încercat să încurajeze elevii arătîndu-le că prezența unui străin în clasă nu trebuie să-i sperie. Prin aceasta n-a făcut decît să sporească emoția elevilor. În schimb, un alt profesor, de la o altă școală, după notarea absențelor, s-a uitat peste clasa intimidată, a spus o glumă și a început lecția așa cum o începea de obicei, făcînd abstracție de prezența inspectorului. Firește că în acest din urmă caz atitudinea profesorului a influențat pozitiv psihologia clasei.

Organizarea clasei pentru lecție poate lua forme foarte variate. Am asistat la lecții reușite la clasele a IX-a și a X-a, care au început direct cu anunțarea subiectului lecției noi. Aci, simpla intrare a profesorului în clasă era pentru elevi semnalul începerii activității. Orientarea și adaptarea clasei la exigențele profesorului dovedeau deprinderi deja formate la elevi, ca urmare a unui anumit stil în activitatea profesorului respectiv.

Începutul lecției are o importanță deosebită și adeseori influențează întreaga desfășurare a lecției. Tonul just, atenția acordată clasei, adoptarea tactului necesar în raportul cu elevii și alte asemenea amănunte determină dispoziția elevilor pentru lecție și creează o atmosferă favorabilă desfășurării acesteia. Dacă profesorul intră sau nu în clasă la timp, dacă are un aer obosit și plictisit sau proaspăt și optimist, dacă șoaie pînă începe lecția sau înviorează și mobilizează clasa din primele momente — toate acestea au darul de a închide sau deschide profesorului drumul către sufletul copiilor. Nu trebuie neglijate de către profesor nici alte aspecte, cum ar fi aprecierea curățeniei și ținutei elevilor, pregătirea materialului didactic, notarea absențelor și eventual verificarea temelor.

Fără a exagera valoarea organizării clasei pentru lecție, trebuie să admitem că asigurarea condițiilor optime de muncă încă de la începutul orei contribuie într-o măsură însemnată la succesul lecției. Primordial în recunoașterea importanței unui asemenea moment în lecție este, însă, utilizarea varietății de procedee prin care acesta poate fi realizat.

DUMITRU SALADE
Cluj

Datoria intelectualilor satului

O deosebită importanță pentru economia noastră națională, pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii o are expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, ținută cu prilejul Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii. Această amplă și importantă expunere, ca și dezbaterile din cadrul consfătuirii și chemarea adoptată constituie un prețios program de viitor pentru transformarea socialistă a agriculturii din țara noastră.

Pentru noi, învățătorii și profesorii din satele regiunii Bacău, despre care s-a arătat în cadrul consfătuirii de la Constanța că este o regiune rămasă în urmă în domeniul agriculturii, documentele acestei consfătuiri ridică probleme deosebit de însemnate. Alături de toți oamenii muncii din regiune, cadrelor didactice li se cere acum o intensificare hotărîtă a muncii obștești, o contribuție serioasă la întărirea și lărgirea sectorului socialist și agriculturii.

Realizarea acestei sarcini de frunte este chezășuită de existența experienței pozitive a unei bune părți dintre cadrele didactice ale satelor regiunii noastre, experiență care poate fi extinsă, generalizată în întreaga regiune. Iată, de pildă, cum muncesc cadrele didactice din comuna Ungureni, raionul Bacău. Îndrumați de organizația de partid, pedagogii au adus o contribuție importantă la dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii din comună. Pînă la această dată, în comuna Ungureni sînt două gospodării agricole colective și opt întovărășiri agricole. Învățătorii și profesorii din Ungureni, dîndu-și seama de puterea exemplului personal în munca de educare și mobilizare a maselor, au fost cei dintîi care s-au înscris în gospodăriile agricole colective și prestează zile-muncă în timpul liber. Din cei zece învățători și profesori de la școala de 7 ani din Ungureni, de pildă, opt sînt colectiviști, reușind prin exemplul lor să atragă o bună parte din țăranii muncitori în gospodărie.

La baza muncii noastre politice stă principiul liberului consimțămînt. Această orientare a determinat colectivul căminului cultural să evite organizarea activității în „general". Colectivul de conferențiari al căminului, format din cadre didactice și țărani fruntași, a îmbrățișat o tematică legată de transformarea socialistă a agriculturii, elaborînd conferințe legate de specificul comunei noastre. Așa au fost ținute conferințele: „De ce a intrat Nicolae Munteanu în gospodăria agricolă din Ungureni". „Să cultivăm toate culturile în comun la întovărășire". „Să comasăm parcelele din Slobozia". „Ce avantaje a obținut tov. Vrabie intrînd cu tot pămîntul în întovărășire" și alte subiecte legate de viața satului. Faptul că multe conferințe sînt ținute de țărani fruntași, colectiviști sau întovărășiți face ca puterea lor de convingere să crească simțitor.

Pentru a populariza prin mijloace cît mai variate rezultatele obținute de gospodăriile agricole colective și întovărășirile din comună, învățătoarele Maria Stănescu, Dobranici Olga, Elena Grădinescu și alții organizează periodic expoziții comparative de produse agricole (exponate din gospodăria agricolă colectivă alături de exponate din sectorul individual). De altfel, popularizarea rezultatelor obținute de cele zece unități socialiste din comună se mai face și prin programele brigăzilor artistice de agitație, întîlnirile țăranilor colectiviști și întovărășiți cu ceilalți țărani muncitori din sate etc.

În același timp, învățătorii și profesorii din Ungureni se preocupă intens de înarmarea elevilor lor cu cunoștințe agrotehnice, cultivîndu-le dragostea pentru munca agricolă. Ei îi pregătesc astfel pentru a deveni participanți pricepuți și hotărîți la lupta în vederea transformării socialiste a agriculturii.

Folosind, pe baza prevederilor Îndrumări ale Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, experiența pozitivă acumulată pînă acum, intensificînd și lărgind activitatea obștească, pedagogii din comuna noastră sînt hotărîți să contribuie cu toate puterile lor la întărirea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, la sporirea continuă a producției agricole.

VASILE SAVA
directorul școlii de 7 ani din comuna Ungureni-Bacău

Cadre bine pregătite pentru agricultură

Cadrele didactice de la centrul școlar agricol din Rîmnicu Sărat au dezbătut pe larg documentele Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii și, în special, expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, prezentată cu acest prilej.

Analizînd în spiritul acestor documente felul în care se asigură instruirea ucenicilor agricultori, zootehnicieni, precum și a maiștrilor agricoli, conducerea școlii a elaborat o serie de măsuri menite să contribuie la o mai bună pregătire a viitorilor muncitori și tehnicieni agricoli.

Astfel s-a stabilit ca pe cele 200 hectare ale fermei experimentale a școlii, ucenicii, sub îndrumarea maiștrilor, să desfășoare o activitate concretă, în concordanță strînsă cu programa de învățămînt. Pe o suprafață de 60 hectare se va cultiva grîu și porumb hibrid. Maiștrii-instructori și elevii școlii s-au angajat să obțină în acest an o recoltă medie de 2.800—3.000 kilograme grîu și porumb la hectar și să cîștige drapelul de fermă fruntașă pe raion, ca și în anul trecut.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne arată că: „Învățămîntul profesional agricol trebuie să devină un învățămînt de masă în care să se poată pregăti un număr cît mai mare de tineri din rîndul țărănimii cooperativizate, muncitori din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, ca astfel să dăm agriculturii un tip nou de muncitor al ogoarelor, bine pregătit pentru a smulge pămîntului cît mai multe roade". Conștienți de rolul nostru în îndeplinirea acestei mărețe sarcini, am început a lua o serie de măsuri în vederea asigurării unei și mai temeinice instruiri a viitorilor muncitori și tehnicieni agricoli. Astfel, în noul an școlar vom mări parcurile zootehnice și de mașini agricole ale fermei experimentale a școlii, asigurînd astfel posibilitatea instruirii unui număr mai mare de ucenici și elevi. În același timp, viitorilor brigadieri, maiștri agricoli și zootehniști li s-au asigurat condiții optime pentru activitatea practică, nu numai la G.A.S. și S.M.T. din localitate, ci și într-o gospodărie agricolă de stat din regiunea Ploești. Au fost luate totodată măsuri în vederea axării învățămîntului teoretic pe o serie de probleme concrete și actuale, cum ar fi de pildă: tehnica însămînțărilor, mijloacele pentru creșterea producției agricole etc.

Toate aceste măsuri, la care mai adăugăm entuziasmul cadrelor noastre didactice, ne dau garanția creșterii, în viitorul apropiat, a unor muncitori și tehnicieni capabili să contribuie la înflorirea agriculturii noastre socialiste.

NICOLAE ȘTEFANESCU
directorul centrului școlar agricol din R. Sărat

Zile de vacanță

După multe zile de griji și mici necazuri, după multe zile de cursuri, de „teme pentru acasă", de dejunuri înghițite în grabă și cu frica întîrzierii, a venit vacanța — prilej de relaxare și libertate, care răsplătește eforturile muncii de mai multe luni.

Apele lacurilor și rîurilor sînt încă reci, iar plajele sînt pustii. Dar pentru iubitorii de înot, bazinul acoperit de la Floreasca a rezolvat problema. Vreme de două zile a avut loc aici o întrecere între reprezentativele de elevi ale orașelor București și Cluj. Pentru „Cupa vacanței de primăvară" înotătorii din București au depus serioase eforturi, care au fost răsplătite de bucuria victoriei în majoritatea disputelor.

Elevii de la școala medie nr. 1 din Sighișoara visau de mult la o excursie în București. Vacanța aceasta le-a permis să-și împlinească, în sfîrșit, acest vis. Au putut astfel să admire nenumăratele tablouri expuse la Muzeul de artă al R.P.R., să se minuneze în fața bogăției de piese pe care le păstrează Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa", să cerceteze bolta cerească la telescoapele Observatorului astronomic sau să se emționeze contemplînd armurile și frumusețea veșmintelor din diverse secole, expuse la Muzeul militar central. În cîteva zile, elevii au sorbit pe nerăsuflate tot ceea ce Capitala are mai frumos sau mai interesant, alergînd de la Muzeul satului la Opera de stat, de la Palatul pionierilor la Grădina botanică, de la Parcul de cultură și odihnă la „Casa Scînteii".

Elevii de la școala medie din Slănic au avut în zilele de vacanță oaspeți pe elevii bucureșteni de la școala medie nr. 20 „Gh. Șincai". Pentru început, în seara primei zile au participat la o reuniune în care au legat prietenii și cunoștințe. Gazdele și-au condus apoi noii prieteni în împrejurimile orașului, pentru a admira „muntele de sare", salina, „muntele verde", lacurile sărate și panorama Slănicului privit de pe înălțimile înconjurătoare.

...S-ar crede că dacă munca elevilor se rezumă de fapt la a învăța, vacanța — destinată odihnei — ar putea să însemne ruperea oricăror relații cu învățătura. Dacă ne-am duce însă în prima zi de după vacanță să-i ascultăm cum se întrec să-și povestească ce au făcut în tot acest timp, vom vedea că au aflat și au învățat o mulțime de lucruri noi.

O. V.

În acest număr:

- *ÎNTRECERE ÎNTRE IUBITORII ARTEI.*
- *ORIENTĂRI ÎN PREDAREA CITIRII PE TREAPTA POST-ABECEDARA.*
- *CONSOLIDAREA CUNOȘTINȚELOR LA MATEMATICĂ.*
- *FESTIVALUL REPUBLICAN AL ȘCOLILOR ȘI INSTITUTELOR DE ARTĂ.*

INTRECERE
între iubitorii artei

Timp de aproape o săptămînă s-a desfășurat în țară faza interregională a primului concurs republican al cercurilor artistice de amatori ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură. Sute de învățători, profesori, educatoare și instructori superiori de pionieri, tineri și vîrstnici, de toate naționalitățile, înmănunchiați în nenumărate formații de cor, orchestră, teatru, dans au venit să se întreacă pe scenele orașelor Ploești, Cluj, Craiova sau Iași, umplînd de admirație sufletele spectatorilor.

Cele mai multe din cercurile artistice concurente au desfășurat ani de-a rîndul în satele și orașele raioanelor de unde au venit o bogată activitate de culturalizare a maselor.

Repertoriile cu care s-au prezentat la concurs și care cuprind cele mai frumoase producții literare și muzicale ale creatorilor de artă romîni și de alte naționalități din țara noastră, ale creatorilor de artă progresiști de peste hotare — ne vorbesc de un adînc sentiment de dragoste și admirație față de tezaurul artistic al poporului nostru și al popoarelor din țările care construiesc socialismul.

Învățători și profesori, educatoare și instructori superiori de pionieri, cu toții au adus în zilele acestea pe scenele celor patru mari orașe ale țării entuziasmul cu care muncesc nu numai pentru a da republicii noastre un tineret bine pregătit, un tineret capabil, dar și pentru a duce torța culturii pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale patriei.

PREȚUIND FRUMUSEȚEA FOLCLORULUI

Zilele acestea, orașul Craiova a trăit o adevărată sărbătoare: învățători, profesori, educatoare și instructori superiori de pionieri — artiști amatori — s-au întrecut în fața unui numeros public, cu cele mai frumoase dansuri și cîntece, cu cele mai îndrăgite piese de teatru, cu cele mai iubite versuri.

Am urmărit cu admirație graba cu care craiovenii și spectatorii sosiți din toate părțile își părăseau locurile atunci cînd programul lua sfîrșit într-o sală de concurs, pentru a fugi la un alt teatru ca să mai „apuce ceva" din numerele prezentate acolo de alte formații artistice. Am citit în această grabă nu numai setea de cultură a publicului dar și buna pregătire a concurenților, care au cucerit sufletele și care — de altfel — au pus adesea la grea încercare juriul ce trebuia să stabilească rezultatele întrecerilor.

În aceste zile s-au prezentat pe scenele celor trei teatre din localitate cele mai bune echipe de dansuri populare ale cadrelor didactice din raioanele Arad, Rîmnicu Vîlcea, Filiași și Caracal, colective dramatice din Lugoj, Reșița, Sebeș, Turnu Severin, Baia de Aramă, Găești, Cîmpulung Muscel, Deva și Craiova, formații corale din Pitești, Lugoj, Rîmnicu Vîlcea, Vulcan, Craiova, formații orchestrale din Rîmnicu Vîlcea, Curtea de Argeș, Tîrgu Jiu și Arad, brigăzi artistice de agitație din Cristești, Balș, Băbeni, Craiova, recitatori, soliști vocali și instrumentiști.

Ca o notă dominantă în programul celor mai multe formații artistice, am desprins atenția mare ce s-a dat producțiilor folclorice: au fost inserate în repertoriile echipelor concurente numeroase cîntece și dansuri populare de pe frumoasele plaiuri bănățene, ardelenești sau oltenești. Unele din aceste producții sînt culese de însiși învățători și profesorii școlilor elementare și medii din regiunile Timișoara, Hunedoara, Craiova și Pitești (de pildă echipa de dansuri din Arad — care împlinește în curînd un deceniu de activitate artistică și care s-a bucurat de un succes deosebit în fața publicului spectator — a prezentat jocuri românești culese de profesoara Letiția Muscă, pe melodii adunate din popor de înv. Ion Florea). A încîntat privirile și a sporit atmosfera sărbătorească frumusețea portului românesc, pitorescul costumelor în care s-au îmbrăcat nu numai dansatorii, dar și o bună parte din recitatori, prezentatori, coriști etc.

Concursul interregional al formațiilor artistice de amatori desfășurat în orașul Craiova a fost nu numai un prilej de descoperire a unor talente deosebit de valoroase, dar și un prilej de afirmare a prețuirii pe care o acordă pedagogii artei noastre populare, tezaurului folcloric al poporului nostru.

VAL MURA

INFRĂȚIȚI ÎN CÎNT ȘI JOC

Și la Cluj, formații de teatru, coruri, echipe de dansuri, brigăzi artistice de agitație, soliști vocali, dansatori și instrumentiști, recitatori promovați la fazele anterioare ale concursului desfășurat în regiunile Baia Mare, Oradea, Cluj și Regiunea Autonomă Maghiară au venit cu ce au avut mai bun în programul lor, oferind spectatorilor clujeni două zile de reale satisfacții spirituale, de bucurii de neuitat.

Ca un simbol al frăției dintre romîni și naționalitățile conlocuitoare, corurile, orchestrele și echipele de dansuri au înscris în programele lor cîntece și jocuri populare românești, maghiare și ucrainene. Cîteva exemple din bucățile prezentate ilustrează cît se poate de bine prietenia ce există între pedagogii de toate naționalitățile din Ardeal și stima reciprocă pentru specificul cultural al fiecăreia. Corul din Oradea, care a avut doi dirijori romîni și unul maghiar, a cîntat cunoscutele „Răsunet din Crișana", „Bihoreanca", precum și melodia unui dans maghiar din secolul XVI. Corul și orchestra din Satu Mare au interpretat un cîntec popular maghiar și cîntece românești. Între bucățile corului maghiar din Tîrgu Mureș și-a găsit loc cîntecul românesc „În poeniță" interpretat în limba română. Formația corală combinată a orașelor Turda și Cîmpia Turzii a adus pe scenă, alături de „Țarina de la Abrud", două cîntece populare maghiare din regiunea Cluj. Solista Recsei Magdalena, educatoare din Careii Mari, a interpretat în limba maghiară cîntecul românesc „Țara mea". Specific regiunii de nord, corul din Sighet a cîntat, după o suită maramureșană și una din Țara Oașului, cîntecul cazăcesc „Zacuvala Zosulea" în limba ucraineană și „Valurile Amurului" de Sokolov în limba rusă; corul are pregătite și cîntece maghiare și evreiești.

În costume naționale îmbinînd armonios cele mai diverse culori și înfloriturl, s-au perindat pe scenă numeroase echipe de dansuri populare românești și maghiare. Sufragii unanime în rîndurile publicului spectator, manifestate prin aplauze și ovații prelungite, au întrunit dansatorii din echipa Negrești-Oaș, cei din Gherla care au executat cu multă eleganță „Romana", vechi dans românesc, echipa de dansuri maghiare din Șingiorgiul de Pădure, dansatorii din Ineu, din Sf. Gheorghe și din Huedin; apoi soliștii Peter Albert din Gherla în „Fecioreasca" și Barabas Ludovic din Cristurul Secuiesc.

Bogăția și varietatea pieselor prezentate, caracterul lor atît de reprezentativ pentru naționalitățile înfrățite, nivelul artistic deosebit al interpretării celor mai multe dintre ele — iată atîtea dovezi ale existenței unor permanente preocupări artistice în rîndurile cadrelor didactice și din această parte a țării.

G. VARZARU

EXAMEN ARTISTIC

În culise, ca de obicei, domnesc agitația, emoția și haosul. Vorbe șoptite precipitat, exclamații febrile, doi pași de dans uitați, o replică repetată, obraji învăpăiați, nervozitate. În curînd cortina se va deschide și tocmai acum s-a pierdut un cordon, s-a rupt un nasture și este nevoie urgentă de un ac. Totul trebuie rezolvat rapid. Timpul fărîmițat în secunde se strecoară nemaipomenit de repede și gongul implacabil cheamă artiștii-amatori pe scenă. Pedagogii — examinatori de profesie — vor da examen în fața unor comisii pretențioase: spectatorii și juriul.

Vreme de 5 zile cercurile artiștilor-amatori din regiunile Ploești, Stalin, București și Constanța s-au perindat pe scenele din Ploești supunînd exigenței spectatorilor realizările lor.

Corul de la Sibiu a deschis seria cu un ansamblu impresionant, de peste 100 de persoane. S-a distins prin repertoriul bine ales, în care primele două piese — „Cîntec pentru Republică" și „Gatere și circulare" — compuse chiar de membri ai corului, au fost excepționale de bine cîntate. Omogenitatea vocilor, conducerea elastică a frazelor muzicale, excelenta muzicalitate a corului au stîrnit repetate ropote de aplauze. Mai puțin valoros din punct de vedere coral, ansamblul Orașului Stalin a fost apreciat pentru realizările orchestrei semisimfonice (Este de remarcat că aceasta a fost singura orchestră semisimfonică prezentată la concurs).

În ceea ce privește colectivele de teatru, am folosit o mică indiscreție pur profesională apelînd la impresiile unui membru al juriului. Regizorul Gigi Ionescu, ne-a mărturisit că ....un adevărat spectacol de teatru am văzut în „Gaițele" cercului de la Călărași". Într-adevăr, „Gaițele" cicălitoare, certărețe, bătrîne și nesuferite au fost la înălțime. Elena Popescu, în Colette, s-a comportat degajat și cu siguranță, rezolvînd cu ingeniozitate momente dificile. Numeroase scene au fost realizate cu o adevărată artă: scena leșinului Margaretei (Iolanda Dain) sau scena bătăii după moartea Margaretei. Este de subliniat că interpretul lui Mircea, deși a avut de luptat cu un fizic puțin adecvat rolului, s-a descurcat totuși cu multă ușurință.

Dintre brigăzile artistice s-a distins în primul rînd brigada din Suhaia (Zimnicea). Dacă tovarășii din Suhaia ar înlătura din text tot ceea ce este lozincard, banal și naiv, dacă ar trece accentul pe momentele satirice și comice, calitatea brigăzii ar crește enorm. Au fost cîteva scene savuroase care pot fi păstrate și speculate mai mult (Scena ceasului din cancelarie, cupletul elevului etc.).

Cît despre dansuri, ansamblul din Tulcea a adus o notă pitorească prin valorificarea artei minorităților naționale, îndreptîndu-și atenția asupra dansurilor turcești și grecești. Frumoasa „horă a fetelor" prezentată de ploeștence a dovedit de asemenea preocupare pentru valorificarea folclorului din regiunea respectivă. Calități apreciabile în ceea ce privește coordonarea, mișcarea scenică, precizia și siguranța a dovedit cercul de dansuri din Zimnicea. Trebuie să menționăm însă că „Alunelul", „Cîrligul", „Ca pe baltă" și „Geamparalele" nu implică prea multe dificultăți de interpretare.

Un ochi critic ar mai putea spune încă foarte multe — bune și rele — despre valorile cercurilor artistice ale muncitorilor din învățămînt care s-au prezentat pe scenele ploeștene. Dar, făcînd aprecieri, oricine ar trebui să-și amintească și de anumite lucruri care nu se văd pe scenă. Căci nu odată astfel de cercuri au pornit pe drumuri desfundate de țară într-o căruță sau într-un camion descoperit, înfruntînd praful și ploile și, pe scenele modeste ale căminelor culturale, au încîntat ochii și sufletele a sute și sute de oameni dornici de cultură.

O. BUZESCU

ECHIPE NUMEROASE REPERTORIU BOGAT

Bătrînul Iași a fost zilele trecute locul de întîlnire a peste 1200 pedagogi veniți aici de pe întinsul platurilor Moldovei și Munteniei pentru a participa la pasionanta întrecere în care i-a angajat concursul artistic inițiat încă acum mai bine de un an, de către C.C. al S.M.I.C.

Pedagogii artiști-amatori din Rădăuți și Brăila, din Moinești și Botoșani, din Piatra Neamț și Iași, din Zeletin, Tîrgu Neamț, Chietriș și Săbăoani și din alte numeroase localități au venit să-și arate măiestria cu care reușesc să dezvăluie maselor comorile artei, să le facă astfel educația în spiritul luminoasei ere a socialismului.

Luni de-a rîndul, din școlile raioanelor Piatra Neamț, Moinești, Tîrgu Neamț etc. au pornit la reședință dascăli ca să pregătească repertoriul cororilor; luni de-a rîndul, în serile de iarnă, numeroși dascăli au dezbrăcat haina lor obișnuită și s-au străduit să dea viață eroilor din piesele de teatru cu care înainte încă de a se prezenta la concurs au emoționat inimile spectatorilor din multe localități unde turneele teatrelor ajung rar sau de loc.

În cîte seri, degetele obosite de condeiul sau de creta mînuite ziua în orele de curs, au alergat pe instrumentele muzicale, pentru a reuși să împărtășească ascultătorilor cît mai multe melodii !...

Ceea ce a impresionat în acest concurs a fost bogăția domeniilor de manifestare artistică: de la muzica corală și instrumentală cu numeroase și grele acorduri și nuanțe, la melodia simplă, caldă, cîntată de soliștii vocali și instrumentiști, de la poezia sau bucata de lectură interpretate cu talent de recitatori și cititori artistici, de la piesele într-un act la operele dramatice de mare amploare, de la dansul săltăreț la complicatele îmbinări ale programului de brigadă, toate au intrat în preocupările artiștilor-amatori din rîndul pedagogilor. Ceea ce a reținut atenția spectatorilor au fost pasiunea cu care repertoriile au fost executate și măiestria pe care au vădit-o cororl ca cele de la Iași și Galați, colective de teatru ca cele de la Botoșani, Roman și Brăila, soliști ca Radu Vasile și Radu Margareta din Pașcani, recitatori ca Spinache Gheorghe, Jelescu Benedict și Paulina Mihăilescu cu etc.

Au smuls aplauze interpreții unor roluri din piesele de teatru ca: Spinache Gheorghe din Brăila, Ucrainet Aspasia din Botoșani, Gaspei Maria din Dărmănești ș.a., care au reușit să se ridice pînă la nivelul creației unor actori de profesie.

Concursul a scos la iveală și talentați creatori de lucrări originale, așa cum este Vasile Mihnea — autorul piesei de teatru în 3 acte „Dirigintele".

Prilej de schimb de experiență, concursul a oferit participanților posibilitatea de a vedea cîteva din frumoasele spectacole ale operei și Teatrului Național, ca și de a vizita numeroase monumente și locuri istorice din capitala Moldovei.

ION BĂDICA

Lucrările profesorilor de desen

Duminică 13 aprilie a.c. ora 12, se deschide expoziția de artă plastică a profesorilor de desen din București, în sălile clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, din b-dul 6 Martie nr. 32.

O ACȚIUNE PATRIOTICĂ. Pionierii școlii elementare nr. 8 din București au strîns deșeuri de maculatură și hîrtie în cantități apreciabile.

Mic colocviu literar

Într-una din zilele trecute am stat de vorbă cu cîțiva elevi din clasa a X-a „B" a școlii medii nr. 12 din Capitală. Am folosit acest prilej pentru a afla cîte ceva cu privire la gustul lor pentru lectură, la cunoștințele lor din domeniul literaturii. Fiindcă doream să descopăr amănunte asupra capacității lor de selectare și interpretare independentă a celor citite, m-am gîndit să discut cu ei despre o carte care nu a fost aalizată la orele de curs. Așa că am început să vorbim despre „Ion" al lui Liviu Rebreanu.

La început elevii erau puțin cam stînjeniți de prezența mea și se cam codeau să intre în discuție. În sfîrșit, unul din ei, Cornel Dragomirescu, sparge gheața și începe cu ceea ce este mai simplu: subiectul cărții. În cîteva propoziții sintetizează substanța epică a romanului. Remarc că reușește să rețină elementele esențiale, fără să se piardă în amănunte.

Treptat, atmosfera se înviorează și intră în discuție și ceilalți elevi. Se pare că problemele-cheie ale romanului le sînt familiare tuturor. Ion Marin, bunăoară, atacă problema raportului dintre social și psihologic pe care o ridică personajul central al cărții și-i reproșează lui Rebreanu deformația naturalistă. Ion trebuia să fie absolut tipic — apreciază el — dar nu este, pentru că autorul îi atribuie o patimă înnăscută pentru pămînt. Șerban Tanașoca pune accentul pe procesul de dezumanizare și recurge la comparația cu „Mara" și „Moara cu noroc". Aceleași cauze, aceleași efecte. Consecințele dezastruoase ale goanei după înavuțire în societatea capitalistă.

Printre altele, apar și aprecieri subiective. Ion Marin mărturisește că în prima parte a romanului l-a simpatizat pe Ion pentru calitățile lui, dar că ulterior l-au dezgustat arivismul și mijloacele pe care acest personaj le folosește pentru a parveni.

Mai departe vorbim despre Ana. Ion Clapa subliniază rolul Anei ca pe un simbol al situației femeii în societatea burgheză. Ea nu reprezintă decît o unealtă în mîna lui Baciu și a lui Ion, care văd în Ana un mijloc de îmbogățire.

Discutăm și despre familia Herdelea. După cîte văd, Titu Herdelea nu se prea bucură de simpatie din partea elevilor. Este socotit ca un om usuratic, care nu produce nimic. Pe Zaharia Herdelea elevii îl desconsideră pentru că are un caracter slab și trimbițează un fals patriotism, care se schimbă în funcție de interes. Cornel Lupașcu dă familiei Herdelea o caracterizare de ansamblu și insistă asupra trăsăturilor mic-burgheze ale membrilor ei. Trecînd la o problemă de compoziție, același elev justifică prezența acestor personaje în roman prin dorința autorului de a da o imagine de ansamblu a satului. De aci discuția se deplasează, firesc, către tehnica de compoziție, îmbinarea planurilor de acțiune, caracteristice de stil etc.

★

Am amintit mai sus numai cîteva din problemele pe care le-am discutat în cadrul acestui mic colocviu literar. Mărturisesc că mă așteptam să găsesc — printre lucruri bune — și înțelegeri greșite, idei confuze cărora să le caut cauzele și semnificația. Nimic din toate acestea. Dimpotrivă, elevii se descurcă cu destulă ușurință în problematica vastă și complexă a acestui roman.

Inițial l-am suspectat de lipsă de originalitate. Socoteam că afirmațiile pe care le fac sînt învățate de undeva. Cîteva întrebări colaterale m-au convins însă că judecă și apreciază singuri, pe baza unor convingeri proprii, care sînt, desigur, rod al pregătirii primite în școală. O singură deficiență supără. Elevii nu sînt obișnuiți cu independența expunerii. Atîta vreme cît îi întrebi, răspund — și răspund sumar, în cîteva cuvinte. Apoi tac. Dacă nu-i mai întrebi nimic, nu mai spun nimic. În general evită să recurgă la o argumentare extinsă și bogată. Datorită acestui fapt ideile, deși juste, apar sărăcăcioase și trunchiate. Este o dificultate care provine din deprinderea de a aștepta întotdeauna sprijinul ce se află în întrebarea profesorului. Această lipsă, manifestată la tinerii care vor părăsi peste puțin timp băncile școlilor, trebuie să stea mereu în atenția profesorilor de literatură.

După ce m-am despărțit de elevi am stat de vorbă cu tovarășa Georgeta Atanasiu, profesoara lor. Mi-a povestit cum lucrează. Metodele ei sînt cele obișnuite: verificarea exigentă a caietelor de lectură, înscrierea pe tablă a ideilor principale, foarte multă atenție la prezentarea vieții și activității autorului (deoarece simpatia pentru un scriitor nou trebuie cîștigată din primul moment), folosirea la aceste lecții a elementelor care se pot găsi mai apoi în opera sa etc.

Informațiile ei nu mă mulțumesc. Trebuie să mai fie ceva. Într-adevăr, este. În școală există un cerc de literatură cu o activitate intensă — „Societatea literară", cum spun, cam pretențios, elevii. „Societatea" cuprinde peste o sută de membri care organizează întîlniri cu scriitorii, țin cu regularitate recenzii, referate pe teme mai largi sau văzînd un aspect din opera unui autor, ședințe pentru încercări de creație etc. Elevii au în felul acesta o legătură foarte vie cu problemele literare. De aci și interesul lor pentru literatură, și pregătirea lor.

O. B.

INFORMAȚIE

Pentru a cinsti memoria luptătorului patriot Avram Iancu, a cărui viață și activitate — puse în slujba eliberării poporului romîn de sub jugul feudalo-absolutist habsburgic — constituie un exemplu luminos de dragoste fierbinte față de patrie și popor, și ținînd seama de dorința pedagogilor, părinților și elevilor școlii medii nr. 1 din orașul Aiud, regiunea Cluj, ministrul Învățămîntului și Culturii a dispus ca școala medie nr. 1 din orașul Aiud să poarte denumirea de Școala medie „Avram Iancu".

ȘTIRI

Activitatea cadrelor didactice la sate

Mobilizați de importantele documente ale Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, învățătorii și profesorii din raionul Zeletin și-au intensificat munca de propagandă în rîndurile țăranilor muncitori. La cercurile agrotehnice organizate în cadrul căminelor culturale din comunele Dănăila, Benești, Răchitoasa învățătorii Vasile Luchian, Constantin Popa, Gheorghe Boldea și alții au ținut expuneri pe teme ca „Pregătirea și folosirea îngrășămintelor naturale și minerale", „Gospodăriile colective asigură o viață fericită membrilor lor" și altele.

Expunerile ținute de cadrele didactice la căminele culturale au ajutat pe țărani să-și îmbogățească cunoștințele agrotehnice, să înțeleagă mai bine avantajele muncii în comun.

CONSTANTIN PREDESCU
Zeletin

★

Cadrele didactice din comuna Sînmiclăuș, raionul Tîrnăveni, desfășoară o vie activitate culturală la colțul roșu al gospodăriei agricole colective din localitate. Aici activează o echipă de dansuri populare românești și maghiare, o echipă de teatru și un ansamblu coral, care dau în mod regulat spectacole mult gustate de săteni, cu un repertoriu ales cu grijă.

ȘTEFAN COVRIG
Sînmiclăuș

★

Antrenînd pe țăranii muncitori care au copii în școală, învățătorii și profesorii din comuna Urlați, regiunea Ploești, au reușit să amenajeze o seră cu încălzire centrală, pe o suprafață arabilă de 40 m.p. Experiențele efectuate aici în cadrul lucrărilor practice de științe naturale sînt popularizate în sat și constituie un bun mijloc de ilustrare a rezultatelor obținute prin aplicarea metodelor științifice în cultura plantelor.

ION BADILA
Urlați

Pentru înfrumusețarea orașului

Elevii și pionierii din școlile raionului 23 August din București au muncit voluntar la curățirea și îngrijirea parcurilor. Astfel, elevii de la școala medie nr. 33 și școala elementară nr. 46 au lucrat în parcul din fața Gării de Est, iar elevii de la școala medie nr. 15 și școala elementară nr. 50 au lucrat în parcul din Piața Obor. Parcurile lucrate de elevi au un aspect îngrijit și primitor.

GL. STATNIC
București

Noi ateliere școlare

La școala de 7 ani Buiștea, comuna Dărmănești, raionul Moinești, s-au inaugurat recent două ateliere școlare — unul de tîmplărie, iar altul de lăcătușerie — amenajate cu sprijinul conducerii rafinăriei nr. 8 din Dărmănești și al comitetului de părinți.

În aceste ateliere elevii claselor V—VII execută sub îndrumarea profesorilor lucrări practice ca: tăiatul metalelor cu dalta, cleștele, foarfeca și bonfaierul, lipirea tablei, ajustarea pieselor prin pilire etc. Într-un timp relativ scurt școlarii au căpătat îndemînarea de a lucra piese simple de uz casnic, conform programei de lucrări practice.

Prof. VALENTIN FURDU

ORIENTĂRI ÎN PREDAREA CITIRII

Din observațiile pe care le-am făcut cu prilejul diverselor asistențe la lecțiile de citire ale claselor întîia, din discuțiile purtate cu cadrele didactice care lucrează la această clasă am desprins faptul că unele consideră în mod greșit treapta post-abecedară ca o etapă foarte scurtă ce succede învățării sunetelor și literelor din abecedar și are funcția de a face trecerea de la abecedar la manualul de citire propriu-zis. Ca urmare, predarea citirii pe baza manualului de limba romînă se face adeseori fără a se ține seama de particularitățile citirii elevilor pe treapta post-abecedară, pe care o consideră depășită, împrumutînd metode și procedee proprii claselor mai mari.

Treapta post-abecedară durează însă pînă la sfîrșitul anului școlar, în care timp se realizează trecerea de la citirea pe silabe la citirea cuvintelor întregi. Spre deosebire de citirea din perioada abecedarului, acum copiii nu mai percep fiecare literă în parte și nu mai au ca preocupare esențială unirea sunetelor în silabe la vederea literelor cunoscute. Silaba apare acum ca o **formă optică întregită**, ca o grupare întreagă de litere, iar preocuparea esențială este de a uni silabele în cuvinte.

O altă particularitate a cititului pe treapta post-abecedară constă în sezisarea sensului cuvintelor înainte de a fi citite în întregime. Această sezisare apare de obicei în timpul cititului celei de a doua jumătăți a cuvîntului. Prima și cea mai mare parte a cuvîntului, ca regulă, se citește pe silabe. Citirea pe baza sezisării sensului cuvintelor face ca elevii să se folosească în procesul citirii de repetarea de multe ori a cuvintelor, prin aceasta verificînd sezisarea făcută.

Pe treapta post-abecedară se observă un nou raport între percepera vizuală a copiilor și procesele mișcării vorbirii. Pe cîtă vreme pe treapta abecedară controlul vizual constituia o necesitate absolută, acum perceperea vizuală are și o funcție de recunoaștere prealabilă a structurilor grafice următoare. Numai în citirea unor cuvinte monosilabice sau bisilabice bine cunoscute se observă o „coincidere totală" între ochi și voce.

Pe treapta post-abecedară cititul copiilor se apropie mult de cititul lectorilor experimentați. Dar cum s-a arătat mai înainte, cîmpul lor de citire este încă limitat față de cel al adulților. Copiii, pe această treaptă, citesc ca formații optice întregite numai cuvinte scurte: pronume, conjuncții, prepoziții etc.

Citirea corectă a cuvintelor este condiționată însă nu numai de lungimea acestora, ci și **de structura lor fonetică.** Astfel, succedarea regulată a consoanelor și vocalelor în cuvintele lungi face ca acestea să fie accesibile citirii și înțelegerii sensului lor. Și, dimpotrivă, cuvintele cu aglomerări de consoane prezintă serioase dificultăți. Citirea corectă este condiționată și **de lungimea propozițiilor și frazelor,** de construcția și forma lor. Astfel, propozițiile simple și dezvoltate, ale căror cuvinte se leagă ușor ca sens între ele și cu cele citite înainte, se citesc de către copii cu mai multă ușurință. De asemenea propozițiile și frazele care au un caracter narativ. Frazele care conțin propoziții subordonate se citesc mai greu.

Cunoscînd în prealabil sensul bucății de citire pe bază de povestire a învățătorului, prin intuirea ilustrațiilor cînd acestea cuprind conținutul de idei al bucății, precum și prin citirea-model, copiii pot citi cu ușurință texte care prezintă greutăți gradate, atît în ceea ce privește sensul cît și structura fonetică a cuvintelor. În procesul realizării citirii o importanță deosebită o prezintă **rapiditatea citirii.** Rapiditatea citirii este legată între altele de mișcarea ochilor cititorului pe text. Cu cît se fac mai multe pauze, fixări și regresii, cu atît rapiditatea citirii este mai mică. Iuțeala cititului depinde de greutatea conținutului textului, cît și de forma sa. Nu numai fiecare povestire, ci și fiecare rînd din text, fiecare propoziție se caracterizează prin ritmul lor de citire. Cuvintele al căror sens nu este clar copiilor sînt repetate cîteodată de 2—3 și chiar mai multe ori. Nu rareori copiii repetă și cuvinte pe care le citesc ușor și dintr-o dată, cînd lîngă acestea se găsesc cuvinte cu structură fonetică grea sau necunoscute. Explicația constă în aceea că ei urmăresc să înțeleagă sensul grupelor de cuvinte în mod legat, pentru a descifra sensul propoziției, frazei.

Caracteristic pentru citirea copiilor pe treapta post-abecedară este faptul că nici cititul corect nici înțelegerea celor citite nu au corelație pozitivă cu rapiditatea citirii. Între corectitudinea citirii pe de o parte și rapiditatea ei pe de alta există o reciprocitate negativă. Cu cît copiii dau mai multă atenție citirii corecte și înțelegerii sensului celor citite, cu atît rapiditatea citirii este mai mică. Greșesc profund cadrele didactice care grăbesc ritmul citirii dincolo de posibilitățile reale pe care le asigură procesul citirii în funcție de particularitățile, caracteristicile lui pe această treaptă.

Indiciul de bază în însușirea de către copii a citirii îl constituie citirea corectă. Fără o citire corectă nu se poate realiza nici o altă calitate ca: expresivitatea, caracterul conștient etc. Cercetările științifice, practica școlară ne arată că pe treapta post-abecedară cele mai frecvente greșeli de citire din acest punct de vedere sînt: înlocuiri, omiteri sau adăugiri de cuvinte, silabe sau litere, accentuări greșite, denaturări, inversiuni de litere sau silabe. Acestora li se adaugă repetările de cuvinte, greșeli care după natura lor psihologică diferă de celelalte. Cele mai frecvente greșeli se observă a fi repetările și înlocuirile. Pentru a le putea preveni și lichida, e necesar să fie cunoscute în primul rînd cauzele care le generează. Greșelile de repetare au cauze variate, ca: a) Neputința copilului de a uni într-o imagine sonoră silabele citite. Pentru prevenirea unor astfel de greșeli sînt necesare explicații prealabile detaliate cu privire la pronunțarea cuvîntului și eventual compunerea lui din literele alfabetului decupate; b) Neputința copilului de a lega cuvintele de sensul celor citite mai înainte. Prevenirea acestor greșeli se realizează prin citirea model a învățătorului.

Dintre greșelile de înlocuiri de cuvinte, silabe etc. marea majoritate au la bază o sezisare sensoria.ă greșită.

Orientîndu-se după sensul celor citite, copilul sezisează despre ceea ce se va vorbi mai departe și înlocuiește cuvîntul ce urmează cu un cuvînt propriu, fără ca totuși să schimbe sensul respectiv. Înlocuirile se mai produc și datorită tendinței copiilor de a simplifica un cuvînt necunoscut sau greu de pronunțat. În asemenea cazuri, un cuvînt neînțeles este înlocuit cu altul mai mult sau mai puțin înțeles sau chiar neînțeles, dar care se pronunță mai

CONSOLIDAREA CUNOȘTINȚELOR LA MATEMATICĂ

Timpul care poate fi afectat la clasa a VII-a, la matematică, pentru recapitularea finală și pentru recapitularea în vederea examenului de absolvire fiind destul de scurt, există riscul ca în perioada recapitulării să se ajungă atît la o suprаîncărcare excesivă a elevilor cît și la o consolidare superficială și lipsită de eficacitate a cunoștințelor. Tocmai pentru a se evita această situație se impune ca, de pe acum, concomitent cu însușirea de către elevi a cunoștințelor noi din ultimele capitole ale materiei clasei a VII-a, să se treacă și la împrospătarea și consolidarea unor cunoștințe predate anterior în acest an și chiar în anii precedenți. Repetarea cunoștințelor anterioare în această ultimă perioadă a anului școlar trebuie să se efectueze astfel, încît să nu împiedice, ci să faciliteze și procesul de însușire a cunoștințelor noi. Aceasta este cu atît mai ușor cu cît materia care se predă în ultimele săptămîni — rezolvarea de ecuații, rezolvarea de probleme de algebră cu ajutorul ecuațiilor și studiul corpurilor geometrice — se pretează în mod deosebit a fi legată de cunoștințele însușite anterior de elevi.

După cum se știe, la matematică, predarea unor cunoștințe noi oferă profesorului, de cele mai multe ori, și prilejul de a reaminti elevilor și unele cunoștințe studiate anterior și care sînt în strînsă legătură cu acestea. Și în această perioadă este necesar să folosim asemenea posibilități. Bunăoară, la lecțiile despre con și trunchiul de con, se pot reaminti elevilor cunoștințele despre oblice care pornesc din același punct și au proiecțiile egale, despre lungimea și aria cercului, despre aria sectorului circular, despre triunghiuri asemenea etc.

Trebuie remarcat, însă, că atît volumul cît și varietatea cunoștințelor care pot fi consolidate cu prilejul predării lecțiilor noi sînt destul de limitate și se referă în special la materia parcursă în clasa a VII-a. Mult mai multe posibilități pentru consolidarea cunoștințelor anterioare ne oferă rezolvarea de probleme și efectuarea de exerciții. Într-adevăr, este la îndemîna profesorului să aleagă exercițiile și problemele astfel, încît o dată cu fixarea cunoștințelor noi să poată împrospăta și consolida și cunoștințe predate mai înainte și care necesită o atenție deosebită.

Iată cîteva exemple: cu prilejul rezolvării ecuațiilor putem consolida o serie de cunoștințe de aritmetică și de algebră. Este știut, de pildă, că unii elevi întîmpină încă greutăți la efectuarea de operații cu fracții ordinare. În „Culegerea de probleme de algebră", la cele mai multe ecuații propuse spre a fi rezolvate (ecuațiile 1053—1059), cel mai mic numitor comun poate fi stabilit de către elevi fără ca ei să cunoască temeinic cum se găsește cel mai mic multiplu comun al mai multor numere. Este util de aceea ca profesorul să alcătuiască sau să caute și unele ecuații cu numitori astfel aleși încît elevii să fie nevoiți să-i descompună în factori și să aplice regula privind stabilirea celui mai mic multiplu comun. Un exercițiu de asemenea util pentru recapitularea fracțiilor ordinare îl poate oferi acum și verificarea soluției unei ecuații. Se pot alcătui ecuații în care soluțiile să fie bunăoară numere mixte, iar verificarea lor să conducă la operații mai complexe asupra fracțiilor ordinare.

Multe posibilități oferă rezolvarea de ecuații și pentru consolidarea unor cunoștințe de algebră studiate în clasa a VII-a. Se știe, de pildă, că unii elevi întîmpină greutăți în ceea ce privește ordinea efectuării operațiilor, ridicarea unui binom la patrat sau la cub și în special descompunerea în factori și operații cu fracții algebrice. Alegînd în mod special unele din ecuațiile de la exercițiile 1049—1052 sau 1106—1108, profesorul oferă elevilor prilejul de a-și consolida tocmai aceste cunoștințe, de a reveni asupra lor, de a le fixa mai bine.

În această perioadă se rezervă un timp însemnat rezolvării de probleme cu ajutorul ecuațiilor. Punerea în ecuație a unei probleme este o chestiune dificilă pentru elevi și de aceea este necesar nu numai să se rezolve numeroase și variate probleme, dar și să se acorde o atenție deosebită alegerii problemelor, explicării procedeelor de rezolvare a lor. Este necesar ca atunci cînd alegem problemele să avem în vedere nu numai tipurile mai importante care trebuie analizate, ci și unele cunoștințe studiate anterior, care pot fi acum consolidate. Acum putem reveni asupra înțelegerii unor expresii pe care elevii le-au întîlnit la rezolvarea problemelor de aritmetică, cum sînt, de pildă, „de un număr de ori mai mare sau mai mic" și „cu un număr mai mare sau mai mic", unde se fac destule confuzii, putem reveni asupra unor chestiuni în legătură cu fracțiile ordinare. Probleme ca 1090, 1151 și altele, de pildă, ne dau prilejul de a insista mai mult asupra modului cum se află o fracție dintr-un număr și cum se află un număr cînd se cunoaște o fracție din el, cum se mărește sau se micșorează o fracție de un număr oarecare de ori etc.

Din aritmetica din clasa a VI-a se pot consolida, cu prilejul rezolvării problemelor de algebră, și cunoștințele elevilor referitoare la procente. Sînt destui elevi care au uitat cum se află procentele dintr-un număr, cum se află un număr cînd se cunoaște cît este p% din el, cum se determină raportul procentual a două numere. Culegerea de probleme de algebră pentru clasa a VII-a cuprinde numeroase și variate probleme în legătură cu acestea.

La lecțiile de aplicații, în limitele timpului disponibil (sau eventual în cadrul cercului de matematică), este deosebit de interesant și de util pentru elevi să se stabilească acum și o legătură între rezolvarea pe cale algebrică și rezolvarea pe cale aritmetică a acelorași probleme. În manualul de aritmetică pentru clasa a V-a sînt expuse foarte bine diferite metode de rezolvare a problemelor de aritmetică (metoda figurativă, metoda aducerii la același termen de comparație etc.). Elevii care sînt în clasa a VII-a nu au avut la dispoziția lor un asemenea manual și de aceea, în general, nu cunosc aceste metode. Există acum prilejul de a li se face cunoscute și lor unele metode, rezolvîndu-se în acest scop pe cale algebrică cîteva probleme — propuse chiar în manualul de clasa a V-a — iar apoi indicîndu-se și metoda respectivă folosită în aritmetică. Unele din aceste probleme, ale căror date sînt numere fracționare, pot constitui un bun prilej și pentru fixarea operațiilor cu fracții.

O legătură deosebit de necesară poate fi stabilită între cunoștințele de algebră și cele de geometrie. După cum se știe, „Culegerea de probleme de algebră" nu conține de loc probleme care să facă apel la cunoștințele de geometrie. Această culegere a fost alcătuită pentru condițiile din anii precedenți, cînd în școala de 7 ani nu se studiau la geometrie figurile asemenea, relațiile metrice într-un triunghi dreptunghic, ariile, corpurile geometrice etc., capitole care se pretează cel mai bine la o legătură cu algebra. Or, elevii din clasa a VII-a capătă aceste cunoștințe pe baza noii programe și deci este posibil și necesar să se rezolve probleme de algebră în legătură cu ele. În manualul de geometrie pentru clasa a VII-a există probleme de acest fel și acum este momentul cel mai indicat spre a fi rezolvate. Așa sînt, bunăoară, problemele 48 (de la pag. 46), 62 (de la pag. 49) în legătură cu figurile asemenea, problema 61 (pag. 70) în legătură cu relațiile metrice într-un triunghi dreptunghic.

Lecțiile de geometrie și studiul corpurilor geometrice oferă multe posibilități de a se consolida cunoștințele însușite anterior. Din păcate, timpul nu permite să se rezolve decît o parte din numeroasele probleme cuprinse în manualul de clasa a VII-a. Tocmai de aceea este necesar să se aleagă cu multă grijă în această perioadă problemele, astfel încît să se poată revedea și cunoștințele privind elementele de trigonometrie, figurile asemenea, relațiile metrice într-un triunghi dreptunghic, poligoanele regulate, ariile figurilor plane etc., pe care elevii le-au studiat în primele trimestre ale acestui an școlar. La unele probleme din manual se pot consolida și o serie de cunoștințe studiate la geometrie în clasa a VI-a, cunoștințe de aritmetică în legătură cu procentele, cu determinarea greutății unui corp etc.

Asigurînd din timp consolidarea cunoștințelor anterioare, vom crea condițiile necesare unei bune desfășurări a recapitulării finale și recapitulării pentru examenul de absolvire, vom ridica nivelul de pregătire al viitorilor absolvenți ai școlii de 7 ani.

Prof. M. SCHEIN
București

Consfătuire în problemele învățămîntului

Comitetul raional P.M.R. 23 August din Capitală a organizat o consfătuire cu secretarii organizațiilor de bază din școli, cu directorii școlilor și președinții comitetelor de instituție precum și cu reprezentanți ai secției raionale de învățămînt. La consfătuire s-au analizat unele aspecte ale învățămîntului din raion după încheierea trimestrului al doilea.

Printre problemele care au reținut mai mult atenția participanților la consfătuire au fost: îmbunătățirea conținutului muncii de politehnizare, crearea unor condiții mai bune de sprijinire la învățătură a fiilor de muncitori, îmbunătățirea frecvenței la secțiile serale ale școlilor medii.

S-a cerut ca secția de învățămînt a raionului să intensifice controlul la centrele de meditație pentru fiii de muncitori, să se ocupe mai stăruitor de pregătirea elevilor din clasa a IV-a și de frecvența la cursurile serale. Cabinetul pedagogic raional a primit sarcina să studieze și să extindă cea mai bună experiență în domeniul învățămîntului politehnic pentru a ajuta școlilor să realizeze o strînsă legătură între predare și practică.

V. ALEXANDRU

La școala profesională „TIMPURI NOI"

Secția de turnătorie a uzinelor „Timpuri noi" din Capitală deține de mult timp un loc de frunte în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție. Acest fapt este cunoscut nu numai de lucrătorii acestei uzine ci și de mulți alții din afara uzinei. Puțini sînt însă aceia care cunosc faptul că aproape o treime din numărul total al celor ce lucrează în secția turnătorie sînt ucenici din anii II și III ai școlii profesionale de pe lîngă uzină.

Despre acești ucenici, lucrătorii uzinei, inginerii și tehnicienii au numai cuvinte de laudă. Ei au ajuns să lucreze cot la cot cu muncitorii fruntași, datorită colaborării strînse între profesorii de tehnologia meseriei și inginerii și maiștrii secției de turnătorie.

De la începutul anului școlar, conducerea uzinei a desemnat un inginer din secția turnătorie ca responsabil cu problema instruirii practice a ucenicilor, care lucrează într-o strînsă colaborare cu profesorul de tehnologie, începînd chiar de la întocmirea planului calendaristic.

Avînd cunoștință, în permanență, de lecțiile predate ucenicilor la tehnologia meseriei, inginerul responsabil cu instruirea practică are grijă ca aceștia să efectueze în uzină cît mai multe aplicații practice, strîns legate de cunoștințele teoretice predate recent. Cei doi maiștri și muncitorii pe lîngă care lucrează ucenicii au și ei în vedere acest fapt. Astfel, se asigură o strînsă corelație între învățămîntul teoretic și cel practic. Este drept că această legătură nu se poate asigura întotdeauna în întregime, date fiind necesitățile de producție ale uzinei. Totuși, prin eforturile comune ale profesorilor și ale inginerilor, tehnicienilor și lucrătorilor secției turnătorie se găsesc forme și mijloace pentru o îmbinare armonioasă a teoriei cu practica.

Asistențele inginerului responsabil cu instruirea practică și ale maiștrilor-instructori la lecțiile de tehnologie a meseriei sînt de asemenea de un real ajutor. Datorită prezenței acestora la ore se reușește să se exemplifice mai temeinic în timpul practicii în uzină problemele teoretice care au fost mai greu înțelese de către ucenici. La rîndul lor, profesorii vizitează aproape zilnic ucenicii la locul lor de muncă, trăgînd deseori concluzii folositoare. Așa, de pildă, profesorul Vasile Găman a fost sezisat de maistrul Tudor Vișan că ucenicii nu cunosc îndeajuns problemele teoretice legate de proprietățile amestecului de formare și folosirea acestuia. Deși se predase lecția aceasta, s-a dovedit că la practică ucenicii nu știau să respecte condițiile tehnologice indicate, fapt care făcea ca piesele turnate de ei să aibă o granulare mai mare sau mai mică decît cea necesară. Împreună cu inginerul Leonte și maiștrii Vișan și Gh. Tudor, profesorul a organizat o lecție suplimentară, urmată de aplicații practice. Ulterior, s-a dovedit că ucenicii și-au însușit temeinic cunoștințele respective.

În secția de turnătorie a uzinei, ucenicii lucrează acum alături de muncitorii vîrstnici la turnarea carterelor de motor, a camerelor de răcire pentru motoare tip Diesel, lucrări deosebit de complexe — după cum subliniază inginerul tehnolog Ilie Leonte.

— Băieții aceștia — spune inginerul Leonte — realizează zilnic norme egale cu cele ale muncitorilor calificați. Și într-adevăr, ucenicii Ilie Nichita, Ion Tuchim din anul III și Gheorghe Marin, Vasile Dumitru, Costică Scurtu din anul II lucrează cu atîta dragoste și îndemînare, încît sîntem convinși că în scurt timp vor deveni muncitori cu o înaltă calificare.

I. MOSCU

A CRESCUT MARE GRIUL DE TOAMNA semănat pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din Titu.

PE TREAPTA POST-ABECEDARĂ

ușor. Unele greșeli de înlocuiri provin din tendința copiilor de a „aluneca" spre limba vorbită, mult mai accesibilă lor, sau datorită faptului că ei înlocuiesc stilul autorului cu stilul lor propriu. În general greșelile de înlocuiri trebuiesc corectate după ce copilul a citit propoziția sau fraza în întregime. El poate, pe parcurs sau la finele citirii, să sezisezе singur greșeala făcută.

Cînd lucrul acesta nu se întîmplă i se poate cere copilului să recitească selectiv anumite cuvinte pe care le-a omis, să le compună din litere, sau folosind și alte procedee, care să-l determine să urmărească cu toată atenția ordinea, succesiunea cuvintelor din propoziție, să le transforme corect în structuri grafice cu sens. Un rol important îl are aci sezisarea de către ceilalți colegi a greșelilor pe care le face copilul. prin ridicarea de mîini în timpul și după realizarea citirii de către acesta. Prevenit astfel, copilul se străduiește să realizeze o citire corectă.

Baza psihologică a greșelilor de **omiteri sau adăugiri** de cuvinte, silabe etc. o constituie tot sezisarea greșită a cuvîntului întreg sau a anumitor silabe. Numărul acestor greșeli este însă redus, datorită faptului că elevii, neavînd format cîmpul de citire egal cu cel al cuvîntului pe care-l citesc (alcătuit din două sau mai multe silabe), sînt obligați să urmărească în mod atent structura grafică silabică a cuvintelor.

Greșelile de accentuare, după natura lor psihologică, nu sînt greșeli de citit, ci greșeli care de obicei țin de limba vorbită a copilului, ele explicîndu-se deci prin deosebirea dintre limba copilului și limba literară folosită în manual. Alteori cauza acestor greșeli constă în aceea că copilul nu poate face legătura de sens dintre cuvîntul citit și celelalte cuvinte.

Ca măsuri pedagogice se impun: dezvoltarea vorbirii copilor, muncă susținută pentru îmbogățirea vocabularului, pentru însușirea limbii literare nu numai în procesul citirii, ci și prin povestiri, intuiri de ilustrații, explicarea prealabilă a conținutului de idei al textului.

Greșelile de denaturare constau în înlocuirea cuvintelor din text cu o grupare sonoră lipsită de orice sens. Aceasta se întîmplă îndeosebi în citirea cuvintelor neînțelese de elevi, neexplicate în prealabil.

Scopul principal al citirii de către copii este înțelegerea celor citite. Pentru ca ei să înțeleagă cele citite, trebuie să citească corect, curent, să-și fi însușit tehnica cititului.

Între tehnica citirii și înțelegerea celor citite există o strînsă legătură. Cu cît copiii vor putea citi mai bine propozițiile, textele, cu atît le vor putea pătrunde mai bine sensul lor, vor fi mai bine înțelese. Dar, așa cum s-a arătat, pe treapta post-abecedară copiii fac încă serioase greșeli de citire. În prevenirea și lichidarea greșelilor un rol deosebit de important îl au și indicațiile învățătorului date în prealabil elevilor: „Silește-te să citești corect", „să înțelegi ceea ce citești" etc. Asemenea indicații s-au dovedit a fi prețioase, ele micșorînd în bună măsură toate categoriile de greșeli de citire cu excepția repetărilor. Silindu-se să citească fără greșeli, copiii manifestă o mai mare atenție pentru perceperea textului, se silesc să verifice ceea ce au citit, crește înțelegerea sensului celor citite, li se dezvoltă citirea conștientă. Arătînd aspectul pozitiv al indicațiilor verbale în procesul citirii, menționăm și faptul că excesul are o influență negativă asupra rapidității citirii.

Particularitățile citirii pe treapta post-abecedară — enunțate sumar mai sus — își pun, cum e firesc, amprenta și asupra structurii metodice a lecțiilor de citire. În practica școlară se observă adeseori preocuparea de a se folosi în predarea bucăților de citire, atît a celor cu conținut literar cît și practic-științific, aceleași etape, verigi ale citirii explicative, între care se numără studierea bucăților pe fragmente, alcătuirea planului, povestirea bucăților în întregime de către elevi etc. Folosirea aceleiași structuri a lecției și pe treapta post-abecedară — cu excepția că planul bucăților se face de obicei oral fără să se țină seama de particularitățile citirii copiilor din această perioadă — constituie o profundă eroare.

Veriga care se dovedește a fi mai puțin în atenția cadrelor didactice este cea a pregătirii citirii. De obicei, ea se reduce la introducerea elevilor în conținutul bucății ce urmează a fi citită și la explicarea sensului unor cuvinte necunoscute, adică la fel ca în clasele mari. Neținîndu-se seama de faptul că elevii nu pot cuprinde în cîmpul vizual structuri grafice mari — și al căror număr este predominant în textele manualului de citire — copiii realizează o citire pronunțat silabică, ceea ce, evident, are o influență negativă asupra formării deprinderii expresivității citirii, a unui raport just între citirea corectă, curentă, conștientă și expresivă.

Cum poate fi evitată această situație? O preocupare didactică de seamă trebuie să fie aceea de a se stabili volumul de cuvinte, expresii etc. ce prezintă dificultăți de pronunțare sau sînt cu totul noi în ceea ce privește componența lor grafică. Asemenea cuvinte și expresii necesită o muncă prealabilă de analiză și sinteză fonetică și grafică, de compunere a lor din literele alfabetului decupat, întrucît pînă la această dată procesul citirii nu este încă consolidat. În felul acesta, în procesul citirii copiii au o sarcină mult mai ușoară: aceea de a le recunoaște în text, de a le lega prin sens de restul cuvintelor din propoziții sau fraze, de a realiza o accentuare justă a cuvintelor care scot în evidență sensul celor citite.

O atenție deosebită e necesar să se dea discutării cu elevii a conținutului de idei pe care-l cuprinde textul citit. Încă de pe această treaptă copiii trebuie ajutați să sezisezе ideea esențială a textului. Din păcate — după citirea pe fragmente și alcătuirea planului — în multe clase I-a pe care le-am vizitat am constatat că această preocupare lipsește. Ținînd seama însă de faptul că textele din manualul de citire sînt scurte și copiii le memorează cu ușurință, cel puțin parțial dacă nu în întregime, e recomandat ca după alcătuirea planului să se treacă la exerciții orale de desprindere de către elevi a ideii de bază a textului. În funcție de ideea de bază și planul bucății se poate trece apoi cu succes la expuneri ale elevilor cît mai libere — folosind evident cuvinte și expresii din textele respective — pentru consolidarea vocabularului nou însușit. A lega continuu munca de formare a deprinderii citirii cu cea a dezvoltării vorbirii și gîndirii elevilor trebuie să constituie preocuparea esențială a studierii bucăților de citire pe treapta post-abecedară.

Conf. univ. ION BERCA

CERCETĂRI PEDAGOGICE

Trecerea elevilor de la clasa a IV-a la a V-a

De fenomenul supraîncarcării elevilor — problemă importantă și actuală — se preocupă intens opinia publică, presa pedagogică, organele de conducere ale învățămîntului. Analizîndu-se totalitatea cauzelor care pot genera acest fenomen, se studiază modalitățile înlăturării și evitării lui.

Din complexul de situații care atestă manifestări evidente de supraîncarcare, se impun atenției noastre, în mod deosebit, problemele ridicate de fenomenul respectiv în clasa a V-a. Frecvente rezultate slabe la învățătura, aspecte deficitare privind comportarea unor elevi ai acestei clase — în comparație cu rezultatele bune obținute de aceiași elevi în clasele anterioare — dovedesc că în analiza activității instructiv-educative a clasei a V-a trebuie să se țină seama nu numai de condițiile generale, valabile pentru întregul proces de învățămînt din școala noastră, ci și de unii factori specifici clasei respective. Caracterul specific ține de trecerea la o organizare a muncii școlare, deosebita de cea anterioară, ține de restructurarea în condiții noi a colectivelor de elevi, ca și de transformările psihofizice ale copiilor la această vîrstă.

În clasa a V-a, organizarea și conținutul activității instructiv-educative impun elevilor noi obligații, oarecum deosebite de cele cu care au fost deprinși în primii ani de școală. Mai întîi, ei trebuie să-și însușească un volum sporit de cunoștințe, priceperi și deprinderi, caracterizate printr-un grad mai mare de adîncire, pe linia specificului obiectului de învățămînt respectiv. De pildă, la limba română se trece în clasa a V-a la studierea mai sistematica, mai extinsă a noțiunilor gramaticale; se face trecerea de la citirea explicativa la lectura literara.

În clasa a V-a se acordă mai multă importanță activității independente a elevilor, crește volumul și varietatea formelor acestei activități. În plus, un fapt deosebit de semnificativ, trecerea de la un singur învățător la mai mulți profesori, creează pentru elevi necesitatea unei reorganizări a stilului de muncă, o adaptare la condițiile noi.

Uneori procesul de adaptare a elevilor la aceste condiții devine și mai dificil, datorită fenomenului de supraîncărcare, legat de conținutul învățămîntului, de organizarea activităților școlare și extrașcolare.

Această situație impune cercetarea științifică a problemelor legate de trecerea elevilor din clasa a IV-a într-a V-a, în scopul obținerii unor rezultate mai bune în clasa a V-a, clasa cu o importanță sporită în condițiile generalizării învățămîntului de 7 ani.

Institutul de științe pedagogice și-a propus să studieze varietatea de aspecte pe care le ridică această problemă. S-a pornit de la ipoteza ca trecerea elevilor de la clasa a IV-a la a V-a trebuie pregătita din clasa a IV-a, printr-un sistem de masuri care sa asigure adaptarea treptată a elevilor la cerințele specifice clasei următoare și continuata în clasa a V-a prin stabilirea unui sistem unic de cerințe privind întreaga activitate instructiv-educativă.

Studierea problemei a început în anul școlar 1956—1957, prin urmărirea unei clase a IV-a de la Școala medie mixtă nr. 10 din București, la care s-a introdus experimental un sistem de masuri referitoare la o mai bună organizare și desfășurare a procesului de învățămînt.

Metodica de cercetare a fost variată, folosindu-se: observarea lecțiilor și a altor activități, studiul documentelor școlare (planuri calendaristice și de lecții, cataloage, caiete și lucrări ale elevilor, caracterizari făcute elevilor de învățătoare și dirigintă, fișe medicale), convorbiri individuale și colective (cu cadre didactice, conducători ai organizației de pionieri, medicul școlar, părinți și elevi), anchete și experimente pedagogice.

În mod experimental, s-au introdus în școală unele măsuri, dintre care mai importante au fost: modificări în metodica lecțiilor ținute de învățătoare (privind verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor, extinderea activității independente a elevilor etc.), organizarea unor asistențe și predarea cîtorva lecții la clasa a IV-a de către profesorii care vor lucra în anul următor cu clasa respectivă, colaborarea viitoarei diriginte cu învățătoarea încă din trimestrul al III-lea al clasei a IV-a.

În anul școlar 1957—1958 s-a continuat activitatea de cercetare, fiind urmărită în clasa a V-a aceeași serie de elevi. Coordonarea activității colectivului didactic al clasei a V-a s-a realizat prin masuri referitoare la stabilirea unor cerințe unice față de elevi, în clasa și în afara clasei, la colaborarea strînsa a profesorilor clasei cu diriginta, în vederea cunoașterii particularităților individuale ale elevilor și a formarii colectivului de elevi, la reglementarea volumului activitații independente a elevilor, la verificarea, aprecierea și notarea cunoștințelor acestora, la tratarea individuală a unor elevi care aveau atitudini refractare față de exigențele școlii.

Rezultatele obținute la sfîrșitul trimestrului I al anului școlar în curs confirmă justețea masurilor inițiate, deoarece elevii au reușit, mai bine decît cei din alte clase, să se integreze în activitatea instructiv-educativă a clasei a V-a.

În continuare, urmează să se adîncească și să se extindă obiectivele cercetării, astfel încît să se obțina un tablou cît mai complet al condițiilor și măsurilor care influențează și favorizează procesul trecerii elevilor din clasa a IV-a într-a V-a.

Pentru a se da un caracter mai cuprinzător și mai fundamentat concluziilor finale, vor fi cuprinse în sfera cercetării și colective de elevi din școli situate în cartiere muncitorești și în mediul sătesc.

Urmărindu-se activitatea unor serii de elevi în clasa a IV-a și apoi într-a V-a din aceste școli, vor fi înlesnite diferențierea și precizarea valorii anumitor factori în procesul de trecere la care ne referim. Se va putea constata influența exercitata asupra acestui proces de unele condiții specifice în care se desfășoara învățămîntul în școlile respective (profesori care predau în clasa a V-a mai multe discipline, învățători care lucrează simultan cu două sau mai multe clase etc.).

Totodată, se vor cerceta în mod deosebit și rezultatele obținute în urma aplicării în școli a măsurilor împotriva supraîncărcării elevilor.

Actualitatea și importanța studierii problemei trecerii elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a sînt demonstrate și de faptul că unele secții de învățămînt și conduceri de școli au început să manifeste oarecare preocupări în această direcție. Cercetarea acestei probleme în diferite regiuni ale țarii va contribui, desigur, la confirmarea valabilității ipotezei de lucru și a masurilor preconizate în legătură cu problema amintită.

LUMINIȚA GHIVIRIGA
și C. MARINESCU
cercetători prinzipali
la Institutul de științe pedagogice

EMISIUNI LOCALE de RADIO pentru părinți

În scopul întăririi colaborării cu familia cît și pentru a da o mai largă răspîndire propagandei pedagogice în rîndul părinților, cadrele didactice de la școala de 7 ani din Orlat, raionul Sibiu, au organizat în cadrul stației de radioficare din comună emisiunea „De vorbă cu părinții". Această emisiune are loc din două în două săptămîni. Conferințele sînt susținute în special de diriginți și învățători. Iată și titlul cîtorva conferințe: „Școala de ieri și școala de azi"; „Familia și școala — factori de răspundere în educația copiilor"; „Regimul zilnic de muncă al elevilor" etc.

Efectele unor astfel de conferințe n-au întîrziat să se arate. Părinții au început să participe într-un număr tot mai mare la ședințele organizate de școală. Ba mai mult. S-a schimbat și mentalitatea unor părinți în mintea cărora mai stăruiau prejudecăți cu privire la mijloacele de educare și instruire a copiilor.

Emisiunea „De vorbă cu părinții" a constituit un stimulent în muncă și pentru elevi. Popularizarea elevilor cu rezultate bune la învățătură, cu o comportare frumoasă a determinat o schimbare în atitudinea față de învățătură și în ceea ce privește conduita multor elevi.

NICOLAE MANTA
comuna Orlat
raionul Sibiu

COMENTARII

Profesorul suveran

În ziua premergătoare încheierii trimestrului II, dirigintele clasei a V-a „B" de la școala din comuna Stoiana, raionul Amaradia, a constatat cu surpriză că la educația fizică majoritatea elevilor au medii de „5". Surpriza dirigintelui de la clasa a VII-a fu și mai mare: aproape toate notele la educația fizică fuseseră scăzute pe trimestrul II cu cîte două puncte față de trimestrul I, astfel încît un elev, primind nota „4", rămînea corigent.

Diriginții erau nelămuriți. Ce se întîmplase? Se anchilozaseră oare într-un timp atît de scurt elevii? Mișcările lor la gimnastică deveniseră acum mai greoaie? Nu mai erau în stare să alerge suta de metri ca mai înainte? Dacă așa stăteau lucrurile, însemna că situația era îngrijorătoare și trebuia consultat de urgență medicul școlii.

N-a fost însă nevoie de medic. Diagnosticul „maladiei" de care sufereau elevii a fost pus de însuși profesorul de educație fizică, tovarășul Dumitru Tănase: „Indisciplină".

Cei doi diriginți se priviră mirați. Ei știau că orice boală însoțită de febră provoacă ridicarea mercurului din termometru. Nu știau însă că o „maladie" cum este indiciplina poate provoca scăderea notelor la obiectele de studiu. Descoperirea părîndu-li-se interesantă (ca să nu spunem bizară) propuseră ca profesorul de educație fizică să facă o comunicare pe această temă în consiliul pedagogic.

În consiliu, expunerea profesorului dură foarte puțin: „Elevii au fost indisciplinați în oră! Trebuia să le dau o lecție..." Mai multă amploare căpătară întrebările însoțite de discuții. Sub ploaia de săgeți a criticii, profesorul Dumitru Tănase ridică scutul: „Sînt suveran pe obiectul meu! N-aveți dreptul să vă amestecați!"

Cazul profesorului de educație fizică, după cîte știm, nu este unic. Mai sînt încă profesori — ce-i drept, puțini — care folosesc nota la obiectul lor de studiu drept mijloc de pedeapsă pentru indisciplină, care consideră obiectul la care predau un teritoriu asupra căruia ei sînt stăpîni absoluți și inviolabili.

Asemenea profesori uită probabil că „profesorul suveran" e un anacronism astăzi. Ei uită că notele la obiectele de studiu trebuie să reflecte cît mai fidel posibil nivelul cunoștințelor și deprinderilor elevilor, că pentru aprecierea conduitei acestora există nota la purtare. Asemenea profesori uită mai ales că pedagogul care încearcă să asigure disciplina în oră prin scăderea notelor la materia pe care o predă își pierde autoritatea față de elevi în loc să și-o întărească.

I. A.

A 17-a Sesiune a Comitetului executiv al F. S. M.

Importante documente în lupta pentru pace

Federația Sindicală Mondială, care cuprinde peste 92.000.000 de membri, reprezintă un factor de o uriașă importanță în frontul internațional al luptei pentru pace. Chemările ei pentru pace, avînd un mare ecou în rîndurile tuturor oamenilor muncii, exercită o uriașă influență pe arena politică mondială. Documentele adoptate la recenta Sesiune a Comitetului executiv al F.S.M., care a avut loc la Budapesta, reprezintă o nouă și puternică chemare adresată oamenilor muncii din lumea întreagă, o chemare la luptă pentru pace, pentru înfăptuirea năzuințelor de progres ale muncitorimii internaționale.

Oglindind traducerea în viață a Hotărîrilor celui de al IV-lea Congres mondial al sindicatelor, documentele sesiunii de la Budapesta arată că în prezent sarcina cea mai însemnată a sindicatelor este unificarea tuturor forțelor în lupta împotriva pregătirilor de război, pentru dezarmare și coexistență pașnică.

Printre documentele adoptate de cea de a 17-a Sesiune a Comitetului executiv al F.S.M. se numără și un APEL ADRESAT OAMENILOR MUNCII ȘI SINDICATELOR DIN ÎNTREAGA LUME, pe care-l reproducem mai jos.

Politica de forță și a cursei înarmărilor termonucleare, desfășurată în interesul monopolurilor, face ca asupra întregii omeniri să planeze groaznica amenințare a unui război atomic.

Enormele bugete militare, care cresc an de an pentru a finanța această politică, au repercusiuni grave asupra salariilor și nivelului de trai al maselor de oameni ai muncii, iar șomajul în masă lovește din nou milioanele de oameni ai muncii.

Față de această situație, milioane de bărbați și femei din toate păturile sociale, oameni ai muncii și sindicate de toate convingerile și de diferite afilieri sindicale, cer reglementarea pașnică a divergențelor în cadrul unei conferințe la cel mai înalt nivel. Ei cer ca, urmînd exemplul recentei hotăriri luate de Uniunea Sovietică care a fost salutată cu entuziasm de către toate popoarele, S.U.A. și Anglia să pună de asemenea capăt experiențelor cu armele atomice și să se interzică folosirea și fabricarea acestor arme. Ei cer încetarea zborurilor avioanelor cu bombe atomice, lichidarea bazelor de rachete, crearea unor zone denuclearizate, dezarmare și coexistență pașnică, așa cum o propun neîncetat și concret Uniunea Sovietică, țările socialiste și alte state care într-adevăr iubesc pacea.

Oameni ai muncii, bărbați și femei, sindicate din toate țările!

În fața pericolului unui război atomic, forțele păcii n-au fost încă niciodată atît de mari și active ca acum. Ele pot și trebuie să obțină victoria, dacă vor ști să se unească și să acționeze în comun, pentru a obține ca enormele resurse consacrate înarmărilor să fie eliberate pentru economia pașnică, ca obstacolele ridicate în calea dezvoltării relațiilor comerciale și culturale între toate țările să fie lichidate, în interesul unei depline colaborări internaționale, pe baza egalității și respectării suveranității naționale.

Tocmai acest țel și-l pune Congresul mondial al popoarelor pentru dezarmare și coexistență pașnică convocat de Consiliul Mondial al Păcii între 16-22 iulie a.c. Unind toate curentele de opinii care se pronunță pentru dezarmare și relații prietenești între popoare, acest congres va studia condițiile pentru o mai bună și adevărată colaborare internațională, pentru a apropia punctele de vedere și a confirma aspirațiile comune. El va da un nou impuls forțelor păcii, pentru înfăptuirea eforturilor lor hotărîte.

Federația Sindicală Mondială, care sprijină toate inițiativele în această direcție, își dă deplina sa aderiune la această importantă manifestare în apărarea păcii. Ea cheamă toți oamenii muncii și toate sindicatele, fără deosebire, să fie în primele rînduri ale luptătorilor pentru dezarmare și colaborare internațională și să sprijine inițiativa Consiliului Mondial al Păcii. Ea le recomandă să ia parte activă la pregătirea acestui congres împreună cu comitetele naționale ale partizanilor păcii și să trimită la congres delegații unitare reprezentative.

Participarea tuturor forțelor clasei muncitoare la această adunare mondială pentru dezarmare și coexistență pașnică va întări unitatea de acțiune necesară tuturor oamenilor muncii în apărarea păcii, va contribui la unirea neîntîrziată a tuturor maselor populare, pentru a bara calea războiului și a deschide calea coexistenței pașnice între toate popoarele.

O SICILIANA ȘI... O SERENADA, executate de Cristina Mihăilescu (pian) și Mircea Țifu (vioară), elevi ai școlii de muzică din Cluj, participanți la festival.

FESTIVALUL REPUBLICAN AL ȘCOLILOR ȘI INSTITUTELOR DE ARTĂ

Tinerii muzicieni

Săptămîna aceasta melomanii Capitalei se bucură de un program foarte bogat: în fiecare seară, pe scene diferite, au loc concerte, spectacole de teatru și operă, recitaluri susținute de cei mai valoroși elevi și studenți ai școlilor elementare și medii de muzică, precum și ai institutelor de artă din provincie și din București. Zeci de talente se înfruntă în fața unui juriu și mai ales a unui public exigent, în cadrul celui de al treilea festival republican al elementelor fruntașe din școlile și institutele de artă.

„Ziua bună se cunoaște de dimineață" — zice înțelepciunea poporului. Așa s-ar putea caracteriza primele trei zile de concurs la care am asistat pînă acum. Problema clasificării va fi anul acesta mult mai dificilă ca în trecut. Nivelul artistic ridicat, pregătirea profesională temeinică pe care o dovedesc atît cei mari (studenții), cît mai ales elevii școlilor elementare, echilibrul de forțe între concurenți asigură premisele unei pasionante întreceri.

Inițiat acum doi ani (1956) de către Direcția învățămîntului artistic din Ministerul Culturii, festivalul republican al tinerelor talente capătă an de an un caracter mai larg, mai interesant, ridică probleme noi privind dezvoltarea și îndrumarea viitorilor artiști. Asistăm la o înflorire în masă a talentelor, necunoscută vreodată în trecut. Ne mîndrim cu schimbul de mîine, care crește sub ochii noștri.

Festivalul de anul acesta ne permite să apreciem cît de rodnică a fost inițiativa înființării de școli elementare de muzică în mai toate centrele însemnate din țară. Pentru prima dată apar numele școlilor de muzică din Ploești, Rîmnicu-Vîlcea ș.a., iar elevii dovedesc pregătire sistematică, promițătoare.

Ne aflăm în plin concurs. De aceea ne ferim — deocamdată — de aprecieri categorice. Subliniem însă, ca aspecte pozitive, îmbogățirea substanțială a repertoriului, diversitatea lui, calitatea superioară și mai ales promovarea plină de curaj a pieselor românești. Niciodată în trecut nu au răsunat atît de multe nume de compozitori români ca acum, și ceea ce rămîne îmbucurător este faptul că lucrările grele de Enescu, Stan Golestan, Filip Lazăr, Jianu, Iuliu Mureșianu nu i-au speriat pe concurenți. Salutăm de asemenea apariția unui nou colectiv artistic permanent: orchestra de studio a Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din București. Formație înființată de abia de un an, a contribuit în mod substanțial la buna desfășurare a spectacolelor de operă (fragmente din „Faust" de Gounod și „Evghenii Oneghin" de Ceaikovski). Și o ultimă constatare pozitivă: perfecta organizare a festivalului de către Direcția învățămîntului artistic din Ministerul Învățămîntului și Culturii (punctualitate în desfășurarea programelor, distribuire judicioasă a invitațiilor, limitarea în timp a concurenților, tipărirea programelor și afișelor etc.). Cu aceste îmbucurătoare premise, rezultatele bune nu vor întîrzia să apară...

Care vor fi premianții? Deocamdată, nume se pot da multe, însă premianții... Orchestra simfonică a conservatorului, condusă de studentul Hugo Huss și prof. Mircea Basarab, a deschis festivalul cu un reușit concert. Menționăm că echilibrul, entuziasmul, căldura interpretării, acordajul orchestrei — toate ne-au satisfăcut mai mult decît formația de profesioniști a „Studio"-ului. Remarcabil s-a prezentat studentul bulgar Șopov Petre, de la clasa maestrului Dimitrie Dinicu, în dificilul „*Poem concertat pentru violoncel și orchestră*" în primă audiție de Florin Eftimescu. Din ziua doua de concurs am reținut în special pe micuța violonistă Cornelia Vasile (Timișoara) în piesa de Novacek „*Perpetuum mobile*", pe violoncelistul Andrei Felsner (București), pe cîntăreața Jeana Pușcașu (București) și pe violonista Ijak Gabriela (Orașul Stalin) excepționată în „*Concertul nr. 4 în Re major*" de Mozart. Cele două fragmente de operă ne-au dezvăluit talentele studenților Elena Dima-Toroiman, Bogdan Mugurel, Elena Popovici-Gurită și Adrian Stor. Regretăm că orchestra nu s-a ridicat la înălțimea valorii reale din lipsa repetițiilor generale.

Festivalul — în clipa cînd încheiem aceste rînduri — se află la jumătatea desfășurării lui. Entuziasmul tineretii sub care trăim în sălile Dalles, C.C.S. și Atheneu respiră parcă aerul proaspăt al primăverii care, pe lîngă înviorarea naturii, ne aduce și înflorirea atitor talente ale poporului nostru.

VIOREL COSMA

Viitorii artiști plastici

„Pe o hîrtie obișnuită de bloc, o mînă talentata a tras cîteva linii cu creionul. Nu este nimic conturat, finisat. Este însa suficient pentru a da viață desenului, pentru a reda mișcarea. Ana Perțache, autoarea desenului „In ajun de Anul Nou" este eleva în clasa a VII-a a școlii medii de arte plastice din București. De la desenul talentatei Ana Perțache și pînă la pînzele lui Eftimie Modilca — Institutul de arte plastice „N. Grigorescu" — sau Radu Maier — Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" — este drumul de la debutul promițător la realizare.

Fără îndoiala că nici un vizitator al expoziției de arte plastice organizata în cadrul celui de al III-lea festival republican al elementelor fruntașe din școlile și institutele de artă nu se așteapta să găsească în sala din strada Dr. Sion nr. 3 lucrari de mare valoare. Stîngaciile începutului, necunoașterea încă perfectă a tainelor poetice pe care le ascund în ele culorile, însușirea pînă la imitare a artei profesorului sînt inerente. Dar dincolo de acestea se vădesc talentul și munca sîrguincioasă dusă în timpul orelor de clasă și în afara lor. Și aceasta este principalul.

Expoziția de artă plastică a elevilor și studenților cuprinde aproape două sute de lucrări selectate din școlile și institutele de artă din țara. Prezentarea anuală a lucrărilor în cadrul unei expoziții da o frumoasă imagine a succeselor învațamîntului nostru artistic. Expoziția de anul acestu reprezintă un succes calitativ față de anii precedenți. Ea este cu atît mai meritorie cu cît cuprinde exponate din ramurile cele mai variate ale artelor plastice și prezintă pentru prima dată lucrări ale elevilor din școlile elementare de arte plastice înființate anul trecut la Sibiu, Rîmnicu Vîlcea, Tîrgoviște, Pitești etc.

Pictura, cea mai bogat reprezentata, cuprinde marea majoritate a expoziției. Peisajul, deși nu este predominant, atrage prin faptul că este mai bine realizat. Greu de enumerat toate lucrarile bune. Reținem cîteva ale începatorilor: „Salcii pe malul lacului" de Ana Sulacu, clasa VI-a a școlii elementare de arte plastice și muzică din Pitești, și „Peisaj de iarna" de Laszlo Szocs, clasa VI-a a școlii elementare de arte plastice și muzica din Tîrgoviște.

Un frumos colț din expoziție îl constituie grafica. Cîteva afișe — I. Israel: „Dezarmare — pentru pace", B. Teodorescu: „Depinde de noi!" — se disting prin idee și realizare grafică deosebită.

In ansamblu, sculptura este prezentă cu lucrări bune. Din numeroasele exponate citam — din nou — lucrarile cîtorva elevi mai tineri — Gh. Macri, Elena Hariga și Petre Balanică, de la școala medie de arte plastice din București.

Școala medie de arte decorative din Timișoara expune, printre altele, trei vitralii izbutite, iar școlile medii de arte plastice din Cluj și Tg. Mureș prezintă ceramică și țesături remarcabile.

Păcat că la reușita expoziției nu a contribuit și o bună organizare. Lipsesc cataloage complete, nu sînt specificate titlurile lucrărilor, pe unele etichete lipsesc numele școlii sau institutului în care învață autorul etc.

Dar, trecînd peste aceste lucruri, din expoziție se reține nume de tineri talentați care astazi învață în numeroasele școli și institute de artă din țară și pe care mîine îi vom întîlni în sălile de expoziții alături de cei consacrați. Mulți din ei vor da opere de valoare. Ne promit aceasta prin expoziția de azi.

M. I.

Expoziția „Evoluția artei"

De curînd în localul Institutului pedagogic din București din șoseaua Panduri nr. 90 s-a deschis expoziția de albume și planșe cu tema „Evoluția artei".

In cadrul acestei expoziții sînt prezentate numeroase și interesante aspecte în legătură cu arta egipteană, indiană, chineză, japoneză, musulmană, romană etc. Exponatele sînt însoțite de un bogat material explicativ.

Un loc important în cadrul expoziției îl ocupă materialele care ilustrează dezvoltarea artei în țara noastră. Arta secolului XX este sugestiv reprezentată prin diverse reproduceri după lucrările celor mai de seamă pictori și sculptori, din care se evidențiază lucrările artiștilor sovietici.

Expoziția, deosebit de interesantă și în același timp utilă, a fost vizitată pînă în prezent de numeroși profesori, studenți și elevi. Deschisă pînă la 25 aprilie a.c., ea poate fi vizitată zilnic între orele 10—13, iar miercuri și vineri și după-amiază, de la orele 17—19.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

„50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din Romînia"

Sub titlul „50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din Romînia" a apărut în Editura C.C.S. o lucrare deosebit de interesantă și a cărei însemnătate depășește cu mult simpla marcare a unei aniversări. Volumul cuprinde referate și comunicări științifice privind dezvoltarea mișcării sindicale din țara noastră de la primele asociații muncitorești, care au ființat prin mijlocul veacului trecut, și pînă în zilele noastre. Ele au fost prezentate în cadrul unei sesiuni organizate de Consiliul Central al Sindicatelor și de Institutul de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., în septembrie 1956, cu prilejul împlinirii unei jumătăți de veac de la centralizarea organizatorică a mișcării sindicale din țara noastră.

Atenția cititorului acestei lucrări se îndreaptă în primul rînd către referatul „Sindicatele din R.P.R. în lupta pentru construirea socialismului" prezentat la sesiune de tovarășul Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Pentru activul sindical și pentru toți cei care studiază istoria luptelor revoluționare ale proletariatului din țara noastră, aceste teze sînt puncte de orientare de mare ajutor atît în activitatea teoretică cît și în cea practică.

Textele dezbaterilor care au avut loc în cadrul sesiunii în lumina tezelor cuprinse în acest referat au fost incluse în volum. La sesiune au fost discutate numeroase probleme pe care le ridică istoriografia mișcării muncitorești. Citam cîteva exemple: rolul primelor asociații muncitorești, caracterul statutelor asociațiilor profesionale muncitorești din Romînia în ultimul deceniu al veacului al XIX-lea, evoluția formelor de organizare profesională a proletariatului transilvănean și etapele acestei evoluții, locul și importanța conferinței sindicale din 1906 în istoria mișcării muncitorești din țara noastră, avîntul mișcării noastre muncitorești după Revoluția Socialistă din Octombrie, Congresul sindical de la Sibiu (1922), Congresul sindical de la Brașov al ceferiștilor (1936), reorganizarea mișcării sindicale după 23 August 1944, participarea sindicatelor la lupta pentru cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare și contribuția sindicatelor în prezent în diverse sectoare ale construcției socialismului.

Se impune cititorului, ca un merit al istoricilor și activiștilor sindicali care au luat cuvîntul în cadrul sesiunii amintite, faptul că, pornind de la cercetarea situației concret istorice, ei au scos în evidență aspectele specifice ale evoluției sindicatelor din țara noastră, aspecte care confirmă tezele teoretice marxist-leniniste privind sindicatele și totodată îmbogățesc experiența mișcării muncitorești internaționale. Cercetătorul în problemele trecutului de luptă al clasei muncitoare, profesorul de istorie care are de predat o lecție referitoare la acest trecut, activistul sindical care năzuiește să cunoască problemele care stau astăzi în fața mișcării noastre sindicale vor găsi în acest volum un material bogat și plin de însemnătate.

C. DURA

Au apărut:

Analele romîno-sovietice

Seria pedagogie-psihologie nr. 1/1958

In cuprins:

STANCIU STOIAN — Ce este mai important în educația tineretului nostru azi.

S. I. RUNOVSKI — Rezultatele îndeplinirii în școlile R.S.F.S.R. a Directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la învățămîntul politehnic.

V. N. ȘATKAIA — Sarcinile și conținutul educației estetice a elevului sovietic.

P. A. GLORIOZOV — Cu privire la metodica formării la elevi a priceperilor și deprinderilor practice la chimie.

N. A. MENCINSKAIA — Psihologia sovietică a învățării.

A. R. LURIA — Analizatorul motor și problema organizării corticale a mișcării.

E. V. GURIANOV, D. A. OȘANIN, V. V. CEBISEVA — Situația actuală și sarcinile psihologiei muncii.

D. V. MENDJERIȚKAIA — Educarea copiilor în cadrul jocului.

SEN ALEXANDRU — Despre comportamentul copiilor cu întîrzieri în dezvoltarea psihică, în jocurile de creație cu jucării.

K. I. SALIMOVA, N.E. ȚEITLIN — Instrucția prin muncă în școala secundară din Anglia.

Scenă din piesa „Sînziana și Pepelea" prezentată de pionierii școlii de 7 ani nr. 5 din Reșița, clasați pe primul loc la festivalul cultural-artistic al pionierilor din regiunea Timișoara.

Din toată lumea

PENTRU POPULARIZAREA ȘTIINȚEI

Editura de literatură pentru copii „Detghiz" din Moscova publică numeroase cărți de popularizare a științei în care autorii lor vorbesc copiilor într-o formă accesibilă și atrăgătoare despre multe probleme importante ale științei și tehnicii.

Literatura de popularizare a științei editată de „Detghiz" este foarte variată și accesibilă celor mai diferite vîrste, gusturi și interese. Cărțile destinate copiilor în vîrstă de 8—10 ani vorbesc despre lucrurile înconjurătoare. Pentru elevii claselor superioare care studiază bazele fizicii și chimiei, apar o serie de cărți în care sînt oglindite cele mai interesante probleme ale științei moderne. De curînd au apărut cărțile: „Ce este un semiconductor?", „Mașini care gîndesc" (despre bazele kibernetici), „Aviația noastră reactivă", „Pulberea metalurgică" etc. O serie de ediții interesante sînt destinate amatorilor de geografie.

Dintre colaboratorii editurii fac parte academicienii Vladimir Obrucev, Alexandr Fersman, savanți cu renume mondial ca, de pildă, fizicianul Lev Landau, geograful Dmitri Șcerbakov, biologul Vitali Bianki și mulți alții.

UN FILM DESPRE ÎNVĂȚĂTORI

Recent în R. Cehoslovacă s-a bucurat de un mare succes filmul „Școala părinților", realizat de tînărul regizor Ladislav Helge.

Eroul principal al filmului este învățătorul Pelikan, detașat pentru un timp într-un mic orășel de provincie. Școala unde trebuie să predea Pelikan se bucură oficial de o reputație frumoasă. Cea mai mare parte dintre elevi au calificative excepționale. Noul învățător constată însă, chiar din prima clipă, că realitatea este cu totul alta. In clasă este o harababura de nedescris. Copiii sînt obișnuiți să primească cele mai bune note fără nici o osteneală. De acord cu directorul școlii, încîntat să afișeze succese cu orice preț, inștitutorii precedenți căutau să-și cîștige prin minciuni simpatia localnicilor.

Căutînd să schimbe mersul lucrurilor, Pelikan se apucă cu sîrguință de lucru. La sfîrșitul primului semestru, cea mai mare parte a foștilor „elevi-model" se pomenesc în situația de repetenți. Faptul provoacă o adevărată revoltă printre locuitori. Mamele îl privesc pe inștitutor ca pe un dușman, iar directorul este profund afectat de pata care va întuneca renumele imaculat al școlii sale.

De remarcat este însă evoluția atitudinii copiilor față de învățătorul lor. Incurajați la început de unii părinți și instigați de unii colegi, elevii adoptă poziția rezisten, ței pasive, neascunzîndu-și ura. Treptat, însă, învățătorul reușește să le cîștige inimile prin atitudinea lui. O schimbare fundamentală se produce în clasă, care începe să-și dea seama, încet-încet, de adevăratul caracter al dascălului. In același timp este demascat și arivismul directorului. Școala începe astfel o a doua viață.

AMINTIRI DIN ANII DE ȘCOALĂ

In literatura țărilor arabe este foarte răspîndit genul literar al amintirilor. El s-a născut acum 20-25 de ani, o dată cu apariția cunoscutelor culegeri de povestiri intitulate „Zile" de Tah Husein și „Întoarcerea spiritului" de Tanîik Al Hamik și s-a dezvoltat ca un adevărat curent. De curînd a apărut la Cairo cartea de amintiri a scriitorului egiptean Ibrahim Abd Al Halim, intitulată „Zilele copilăriei". Cartea prezintă un interes deosebit și prin faptul că redă tabloul veridic al școlii și al sistemului de învățămînt de sub regimul colonialist englez.

Aproape simultan, la Beirut a apărut culegerea de povestiri „Ascultă Rida!" scrisă de învățătorul libanez Anis Freiha, care evocă de asemenea anii copilăriei și anii de școală.

CĂRȚI DE VALOARE

In biblioteca școlii „Ötvös Jozsef" din Budapesta s-au descoperit recent cîteva cărți rare de mare valoare. Printre acestea se numără „Rerum Hungaricum" (Istoria Ungariei) de Bonfini, lucrare editată în 1581 la Frankfurt, o ediție din 1528 a lucrării „Adagiorum Opus" (culegere de proverbe) a lui Erasmus din Rotterdam, o carte germană de zoologie tipărită în 1563: lucrări filozofice ale lui Seneca, editate la Veneția în anul 1643 etc.

BIBLIOTECA ȘCOLARĂ A CLASICILOR ITALIENI

Editura Sansoni din Italia a organizat reeditarea „Bibliotecii școlare a clasicilor italieni" care a apărut în prima ei ediție în 1884, sub îngrijirea cunoscutului poet, filolog și critic Giosué Carducci. „Biblioteca școlară a clasicilor italieni" pune la dispoziția elevilor și a maselor largi cele mai valoroase opere din istoria literaturii italiene.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei. Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 467 — Vineri 18 aprilie 1958 — 4 pagini 25 bani

LENIN ȘI EDUCAȚIA TINERETULUI

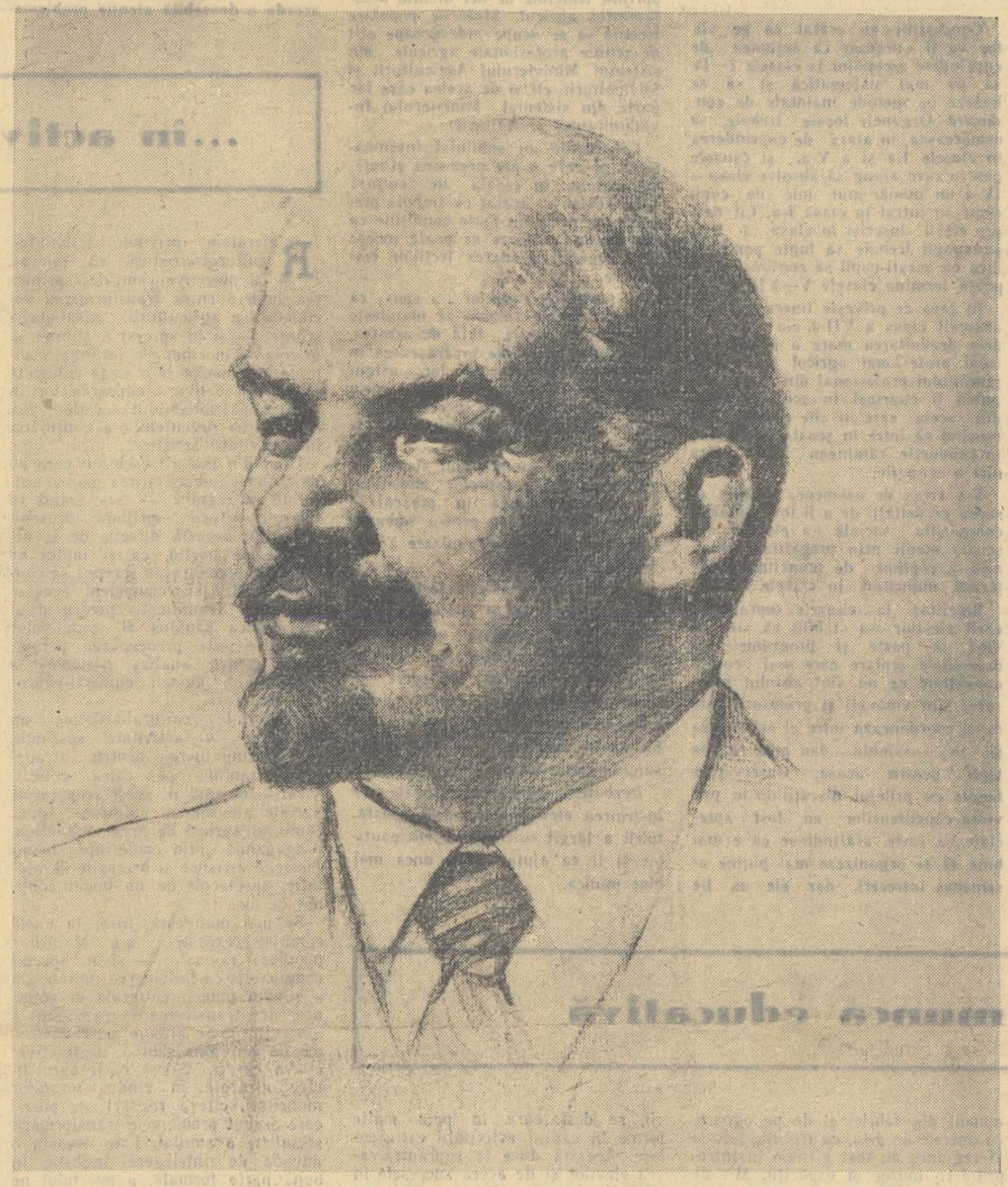

P. VASILIEV „V. I. Lenin"

Vladimir Ilici Lenin este mintea cea mai cuprinzătoare și profundă cerută de o răscruce a istoriei pentru rezolvarea sarcinilor ei. Acest lucru ni-l amintim mereu, și cu deosebire în momente aniversare ca cel de azi, cînd se împlinesc 88 de ani de la nașterea lui Lenin. Nu este domeniu de viață care să fi solicitat, în acel moment de hotărîtoare cumpănă, soluții rapide și juste și care să nu fi găsit în Lenin pe omul în stare să răspundă la timp și bine solicitărilor.

In adevăr, în 1918 în lucrarea „Sarcinile imediate ale puterii sovietice", ca și în alte lucrări din acea vreme, de altfel, se oglindește această multilaterală preocupare a lui Lenin cu indicarea de măsuri imediate, alături de alte măsuri de perspectivă, valabile pentru noi pînă astăzi. O importanță deosebită în aceste împrejurări acordă Lenin măsurilor de ordin educativ și cultural. Grija pentru viitorul socialismului se identifică la el, din acest punct de vedere, cu grija pentru tineret. Cum vede Lenin această importantă problemă de construcție a socialismului ?

După ce puterea a fost cucerită — spune Lenin — prima grijă a puterii sovietice este, se înțelege, consolidarea și apărarea ei. Această sarcină nu este posibilă însă decît dacă alte sarcini imediate vor fi avute în vedere și îndeplinite. Prima din acestea este asigurarea bazei materiale, a doua asigurarea bunei desfășurări a avîntului pe care l-a declanșat revoluția în domeniul învățămîntului și culturii, iar a treia cultivarea și asigurarea disciplinei conștiente în muncă, înlocuindu-se munca forțată, înrobitoare a orînduirilor trecute, cu munca liberă, plină de voioșie, a regimului nou, eliberat de exploatare.

Este bine să subliniem această grijă deosebită pe care o arată Lenin, din primul moment, pentru problemele educației. Atît învățămîntul, cît și problema disciplinei conștiente sînt pentru el probleme majore ale construcției lumii noi. Și lucrul este foarte firesc. Orice revoluție înseamnă și o răsturnare dar și, mai ales, construcția unei lumi noi. Această construcție privește în primul rînd crearea unei baze materiale noi, dar ea se proiectează în mintea oamenilor și se consolidează astfel. Școala și educația în genere au aci un rol hotărîtor.

Cît de mare a fost grija lui Lenin pentru această importantă latură a construcției lumii noi se poate vedea și din faptul că el intervine direct în acest domeniu, ori de cîte ori necesitatea o cere. Ceea ce mai ales n-a pierdut și nu putea să piardă el din vedere, în această privință, este elementul de bază pentru formarea omului nou — tineretul. Lui i s-a adresat Lenin în diferite ocazii, dar mai cu seamă cu prilejul celui de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist.

Să citim și să recitim acest important document, rămas de la marele nostru învățător. El are și o importanță istorică deosebită, el rămîne totodată și un memento menit să ne amintească mereu anumite principii pe care nu trebuie să le neglijăm în activitatea noastră educativă. Acum și în viitor.

Lenin a ținut cuvîntarea sa din 2 octombrie 1920 într-un moment cînd tineretul sovietic avea nevoie de ea. Se manifestau unele tendințe de izolare a tineretului de masa poporului, precum și unele pretenții de avangardism. Aceste pretenții, împletite și cu influența exercitată asupra tineretului intelectual de către „teoria" absurdă a proletcultismului, dădeau mișcării tineretului o direcție pe care mintea pătrunzătoare a lui Lenin nu putea să n-o prindă. În aceste împrejurări a fost ținută cuvîntarea lui Lenin la cel de al III-lea Congres al Comsomolului.

După cum știm, ideea de bază a acestei cuvîntări este aceasta : cultura umană este un tezaur de cunoștințe folositoare vieții omului, rezultat al eforturilor pe care omenirea le-a făcut de-a lungul secolelor, în cadrul orînduirilor anterioare. Cultura nouă, cultura proletară nu poate fi concepută ca o realizare din nimic. Ea este, dimpotrivă, dezvoltarea mai departe, după anumite legi, a acestui tezaur cultural, a tot ceea ce omenirea ne-a lăsat mai bun din trecut. Este o sarcină pentru orînduirea nouă să realizeze această cultură nouă, liberă, într-o lume eliberată de exploatare.

Pentru realizarea omului nou și a culturii noi, drumul tineretului e unul : să învețe. Noi, spune Lenin, trebuie să ne însușim mai întîi ceea ce a fost bun din trecut. Cea dintîi și cea mai importantă datorie a tineretului față de viața nouă care se construiește aceasta este : să învețe. Celor care afirmau că datoria tineretului comunist este să învețe comunismul, Lenin le răspunde că aceasta e ceva prea general. In realitate, comunismul devine o vorbă goală dacă tineretul nu-și însușește conținutul zestrei culturale a omenirii. Comunismul este țelul nostru, trebuie să transformăm comunismul într-o călăuză pentru construirea vieții noi, iar acest lucru pot să-l facă numai cei care s-au pregătit pentru aceasta.

Regimurile de exploatare din trecut puteau să existe ca o lume divizată între o clasă exploatatoare cultă și cea exploatată, ținută în neștiință. Această situație era, de fapt, însăși una din condițiile menite să asigure existența regimurilor de exploatare. Societatea socialistă, fără exploatare, în care masele populare hotărăsc de ele însile și participă direct la organizarea și conducerea formelor ei de viață socială, nu mai îngăduie acest lucru. Intre socialism și incultură, între socialism și analfabetism este, după cum a arătat Lenin, incompatibilitate.

Învățați, învățați, învățați ! — aceste cuvinte leniniste au fost însușite de regimul nostru și progresele pe care Uniunea Sovietică le-a atins în domeniul științei și tehnicii, de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie pînă astăzi, arată cît de juste sînt ele. Justețea lor constă nu numai în faptul însuși al punerii lor în practică, cît mai ales în spiritul în care ele sînt înțelese și aplicate. Și în trecut școala cerea de la elevi și studenți să învețe. Formalismul cunoștințelor însă, neadevărul pe care ele îl închideau adeseori cereau, impuneau o învățare „pe dinafară", o însușire dogmatică a acestor cunoștințe.

Nimeni n-a scris cuvinte mai pline de aspră condamnare decît Lenin împotriva unui învățămînt dogmatic. Învățămîntul dogmatic creează semidocți sectari, oameni care se socotesc întotdeauna singurii deținători ai secretelor științei, dușmani cu voie sau fără voie ai progresului științei și gîndirii. Este destul de greu să faci distincția între un sectar dogmatic, care socotește că știința stă toată în degetul lui mic și între un liberalist fără atitudine serioasă față de viață, care își face din relativismul absolut linia de conduită în muncă și viață. Învățătura leninistă ne îndrumă să condamnăm deopotrivă sectarismul ca și liberalismul obiectivist și sceptic.

Învățătura leninistă în această ordine de idei este de cea mai mare actualitate și pentru noi astăzi. Progresul științei, progresul cultural și social pentru care luptăm, este tot ce poate fi mai potrivnic atitudinii sectare și dogmatice față de bunurile culturale și creația culturală. Progresul cultural și social ne cere însă totodată o viziune clară a scopului pe care-l urmărim, acela al construirii socialismului și comunismului, opus vechii orînduiri și vechii concepții de viață. Aceasta presupune, așadar, pe de o parte, inițiativă, curaj intelectual și moral, dar totodată atenție, vigilență cu atît mai ascuțită. Aceasta înseamnă în fond o muncă disciplinată în cel mai autentic înțeles al acestui cuvînt.

Și pentru că e vorba de disciplină trebuie să notăm că aceasta este încă o noțiune importantă din gîndirea pedagogică a lui Vladimir Ilici Lenin. In locul disciplinei bazate pe constrîngerea fizică din orînduirea feudală sau pe constrîngerea economică, a foamei, din orînduirea capitalistă, orînduirea noastră promovează o disciplină conștientă, liberă. Educația tocmai acest lucru trebuie să-l realizeze. Dacă în trecut indisciplina putea să fie socotită ca un act eroic împotriva constrîngerii — și ea putea fi socotită astfel în multe cazuri — în orînduirea noastră eliberată de constrîngere și exploatare, indisciplina nu mai poate avea acest caracter. Anton Semeonovici Makarenko caracterizează actele de indisciplină în regimul socialist ca profund imorale, și aceasta este în cel mai autentic spirit leninist.

Noțiunea de disciplină conștientă

Prof. univ. STANCIU STOIAN

(Continuare în pag. 3)

PE TEMA RECAPITULĂRII

Recapitularea de sfîrșit de an școlar se află în momentul de față în centrul preocupării cadrelor didactice. In această săptămînă, în multe școli au avut loc dezbateri pe această temă în ședințele consiliilor pedagogice. O astfel de dezbatere, deosebit de interesantă, a avut loc și la școala medie „I. L. Caragiale" din București.

Referatul amplu prezentat de prof. Virgil Bogdan a avut meritul de a nu repeta formulele arhicunoscute privind necesitatea recapitulării. Ridicînd problema eliminării oricărei manifestări a formalismului în lecțiile recapitulative, referatul a constituit o invitație la reflexie. Arătînd cît de greu este uneori pentru elevi să recunoască și să extragă ceea ce este într-adevăr esențial din materialul pe care-l au de studiat, prof. Virgil Bogdan a subliniat necesitatea de a-i învăța pe elevi cum să recapituleze, de a le indica amănunțit cum să-și organizeze munca.

Oprindu-se asupra conținutului muncii de recapitulare, referatul a prezentat raporturile diferite care pot exista între teorie și practică, între cunoștințe și exerciții în această etapă a procesului de învățămînt. In ce privește problema temelor largi, cuprinzătoare, care să parcurgă vertical întreaga materie, el a arătat că asemenea teme pot fi date cu succes numai acolo unde lecțiile recapitulative au fost pregătite prin stabilirea continuă, lecție de lecție, de-a lungul întregului an școlar, a unor variate legături între diferitele cunoștințe predate. In același timp, referatul a combătut acele teme atît de largi încît devin inaccesibile elevilor și care îndeamnă la studiu superficial, uneori fiind date numai de dragul titlului sunător. Din întregul referat s-a desprins concluzia că lecțiile recapitulative, prin problemele complexe pe care le ridică, impun nu numai elevilor, dar și profesorului, o pregătire foarte serioasă.

Tov. Zaharia Florescu, profesoară de științe naturale, a vorbit la ședința consiliului pedagogic despre situația existentă la clasa a IX-a, unde materia foarte încărcată, cu toate reducerile operate, face dificilă rezervarea unor ore destinate recapitulării. La clasele a V-a și a VII-a au fost planificate, în cadrul recapitulării, cîte două lecții-excursii. Astfel, elevii claselor a VII-a vor vizita fermele de stat Bragadiru și Afumați, pentru a cunoaște rasele de animale dintr-o gospodărie agricolă, iar elevii clasei a V-a vor avea prilejul să vadă cum se pregătește terenul pentru răsaduri și pentru cultura legumelor de primăvară.

Probleme interesante a ridicat, în cuvîntul ei, și tov. Victoria Mitrea, profesoară de matematici. Ea a arătat că mijlocul principal pe care-l folosește la lecțiile de recapitulare este rezolvarea problemelor complexe, cu ajutorul cărora elevii repetă implicit diferite reguli și teoreme. In ultima parte a lecției ea le explică elevilor amănunțit ce materie să recapituleze pentru data viitoare și le dă pentru acasă alte două probleme complexe : una de tipul celor rezolvate la lecția respectivă și una privind materialul pe care-l au de repetat pentru lecția viitoare. „Astfel, pregătirea mea pentru fiecare lecție — a încheiat tov. V. Mitrea — constă în a alcătui probleme pentru rezolvat în clasă și pentru acasă și în a stabili exact materia care trebuie recapitulată".

Tov. Claudia Popeea, directoarea școlii, a arătat în ce fel recapitularea poate asigura legătura organică între capitolele unui curs prin integrarea cunoștințelor într-un sistem. Tov. Popeea a combătut teoria greșită că materialul didactic ar fi necesar numai în comunicarea cunoștințelor, nu și în recapitularea lor. Ea a arătat rolul pe care îl au diferitele tablouri, mulaje, diafilme, scheme, tabele sinoptice etc. și a subliniat importanța lucrărilor practice, a experiențelor, a vizitelor și excursiilor care pot da elevilor o privire generală, de ansamblu, asupra cunoștințelor studiate de ei în decursul anului școlar. In continuare, directoarea școlii s-a oprit asupra unora din lipsurile constatate anul trecut în perioada recapitulării și în special asupra faptului că unii profesori consideră necesară o expunere din nou, pe scurt, a lecțiilor. O asemenea expunere nu este însă eficientă. Recapitularea impune selecția materialului. Ordinea recapitulării poate fi schimbată în funcție de legăturile variate pe care trebuie să le stabilim între diferite noțiuni însușite.

In încheierea discuției, directoarea a prezentat sarcinile concrete ale activității în ultima etapă a anului școlar. Ședințele cercurilor pedagogice vor fi dedicate problemelor recapitulării. Diriginții vor avea consfătuiri cu profesorii pentru a cunoaște situația fiecărui elev la fiecare obiect. Se va intensifica legătura cu familiile elevilor, vizitîndu-se în special familiile în care se pun probleme ale învățăturii sau ale regimului elevului. In ședințele cu părinții se va insista asupra regimului care trebuie stabilit pentru ca elevii să dea maximum de randament în ultima etapă a anului școlar.

Preocuparea serioasă pentru problema recapitulării și atmosfera de exigență și încredere în forțele elevilor care a fost stabilită, constituie o garanție că învățătorii și profesorii școlii medii „I. L. Caragiale" vor îndeplini cu succes sarcinile etapei recapitulării cunoștințelor.

M. ȘTEFAN

Adunări pionierești

Nu de mult, detașamentul de pionieri nr. 5 din clasa a VII-a a școlii din Drăgășani a organizat, sub îndrumarea instructoarei superioare de pionieri și a dirigintei clasei, o adunare cu tema „Pe locurile unde a trăit și a creat M. Eminescu". Cele două expuneri, una privind opera iar cealaltă viața lui Eminescu, susținute de elevele M. Constantinescu și E. Ion, au fost îmbletite cu recitări, cîntece și scenete cuprinzînd aspecte din viața și opera marelui scriitor.

Pentru ilustrarea celor expuse s-a prezentat și un album confecționat de elevii școlii, privind diferite momente din viața și opera scriitorului.

Programul adunării a fost urmărit cu interes atît de elevi cît și de instructorii superiori de pionieri care au participat la adunare.

Detașamentul nr. 4 al clasei a VI-a a organizat o adunare cu tema „Înțelepciunea poporului oglindită în basmele și snoavele românești". Cu acest prilej s-au prezentat o serie de aspecte ale folclorului nostru ca expresie a istețimii și înțelepciunii poporului.

Aceste adunări au avut o puternică influență educativă asupra elevilor. Ele le-au dezvoltat dragostea față de poporul nostru, le-au trezit sentimentul mîndriei naționale, admirația pentru marii noștri scriitori, pentru comorile culturii noastre.

Prof. NIȚA POPESCU
Drăgășani

Se dezvoltă învățămîntul profesional agricol

„Învățămîntul profesional agricol trebuie să devină un învățămînt de masă, în care să se poată pregăti un număr cît mai mare de tineri din rîndurile țărănimii cooperativizate, muncitori din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, ca astfel să dăm agriculturii un tip nou de muncitor al ogoarelor, bine pregătit pentru a smulge pămîntului cît mai multe roade".

Aceste cuvinte, extrase din expunerea ținută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, ne arată clar felul cum trebuiesc îndeplinite directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la pregătirea cadrelor calificate pentru agricultură, trasează drumul dezvoltării pe mai departe a învățămîntului profesional agricol.

Călăuzindu-se de politica partidului pentru construirea socialismului, Ministerul Învățămîntului și Culturii și Ministerul Agriculturii și Silviculturii au și început un studiu pentru lărgirea rețelei de școli agricole conform nevoilor și specificului fiecărei regiuni. Pornindu-se de la rezultatele obținute pînă acum, se caută cele mai bune căi în vederea consolidării și dezvoltării învățămîntului profesional agricol.

In anul școlar 1957—1958 au fost cuprinși în diferitele tipuri de școli profesionale și tehnice agricole ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale sfaturilor populare peste 30.000 de tineri. Aceste școli au fost mult căutate de copiii membrilor gospodăriilor agricole colective din comunele unde au luat ființă. Rețeaua lor, însă, n-a corespuns întru totul necesităților. Se constată astfel că în unele regiuni lipsesc școli care să asigure pregătirea în unele meserii specifice regiunii respective. De pildă, în regiunea Iași, unde pomicultura este suficient de dezvoltată și cu frumoase perspective de viitor, nu există nici o școală cu caracter pomicol. De asemenea, în aceeași regiune, unde există o bază legumicolă destul de bună, cu posibilități de irigare datorite cursurilor numeroase de ape, nu există nici o școală legumicolă. La fel stau lucrurile în regiunile Bacău, Galați, Timișoara și Oradea.

In regiunea Craiova, una din cele mai mari regiuni ale țării, care prezintă condiții excepționale de dezvoltare a pomiculturii și viticulturii, nu există nici o școală pomicolă sau viticolă, după cum se observă și absența școlilor de crescători de animale. De asemenea, în această regiune, unde se produc mari cantități de legume necesare muncitorilor de pe Valea Jiului și unde există condiții pentru dezvoltarea legumiculturii, nu funcționează nici o școală legumicolă.

In regiunea Hunedoara nu există nici o școală pentru crescătorii de animale, cu toate că în această regiune creșterea animalelor este foarte dezvoltată. Aceeași absență a școlilor de crescători de animale se constată și în alte regiuni cu specific zootehnic, cum sînt regiunile Oradea, Cluj etc.

In afară de aceste lipsuri privind rețeaua de școli agricole, se remarcă și faptul că numeroase școli existente pregătesc numai pentru o singură specialitate, neurmărindu-se gruparea în aceeași școală a unui număr mai mare de specialități, care să corespundă cu necesitățile și specificul regiunii.

Ținîndu-se seama de faptul că fiecare regiune trebuie să producă diferite produse agro-alimentare, să-și dezvolte majoritatea ramurilor de produse agricole și, cu precădere, acelea care sînt specifice condițiilor sale economice, de sol și de climă, pregătirea cadrelor calificate trebuie să se desfășoare în fiecare regiune în raport cu dezvoltarea ramurilor respective, în raport cu ritmul de dezvoltare a socializării agriculturii.

Dintr-un studiu făcut asupra viitoarei rețele de școli agricole s-a ajuns la concluzia că în viitorul an școlar numărul școlilor agricole ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale sfaturilor populare va trebui să crească, astfel ca în următorii 2—3 ani fiecare raion să aibă cel puțin o școală cu caracter agricol. Pe cît posibil, aceste școli vor fi organizate în comunele unde există gospodării agricole colective și de stat, pe ogoarele cărora își vor putea desăvîrși pregătirea practică viitoarele cadre ale agriculturii socialiste.

La îndeplinirea hotărîrilor luate de partid și guvern în vederea lărgirii și dezvoltării continue a învățămîntului agricol pot da un prețios sprijin profesorii și învățătorii școlilor de 7 ani. Ei au, îndeosebi, datoria să orienteze pe viitorii absolvenți spre școlile agricole, să le arate frumusețea și însemnătatea muncii în agricultură, să le facă cunoscute perspectivele ce se deschid în fața acestei munci. Activitatea desfășurată pe loturile experimentale ale școlilor, vizitele la gospodăriile agricole și de stat, la S.M.T.-uri, convorbirile cu colectiviștii etc. pot contribui mult la orientarea absolvenților școlilor de 7 ani spre învățămîntul profesional agricol.

Cuprinderea în viitorul an școlar a unui număr mare de tineri în diferite tipuri de școli agricole va constitui un însemnat pas înainte în pregătirea cadrelor necesare agriculturii patriei noastre.

ALEXANDRINA REVENT

Pedagogii popularizează documentele consfătuirii de la Constanța

Era plin de lume stadionul din comuna Independența, duminică dimineața. Oamenii veniseră să-l asculte pe profesorul Vasile Spinoche, care urma să le vorbească despre lucrările consfătuirii de la Constanța.

Profesorul Vasile Spinoche este unul din numeroșii propagandiști din rîndul cadrelor didactice. Sătenii din întreg raionul îl cunosc de ani de zile. Pe mulți dintre ei l-a ajutat să ia o hotărîre, să pășească pe drumul colectivizării atunci cînd ei se frămîntau și nu știau încotro s-o apuce. I-au urmat sfatul și îndemnul și văd cît le prinde de bine. Acum pot vorbi cu mîndrie de roadele muncii lor și sînt hotărîți să meargă mai departe, cu și mai multă însuflețire, să aplice în viață sarcinile trasate de consfătuirea de la Constanța, care le deschide în față noi și mari perspective.

La adunarea de duminică dimineața a luat cuvîntul președintele întovărășirii „11 Martie", Tudor Voinescu. „Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la consfătuirea de la Constanța — a spus el — ne-a dat un mare imbold în muncă. Parcă ne-ar fi spus fiecăruia ce avem de făcut : să întărim întovărășirea, să dăm producție mai mare la hectar, să ne mărim fondul de bază. Avem de făcut multe. Și la toamnă să fim gata să trecem cu toții în colectivă. Eu am să muncesc ca să intre cu mine odată toată întovărășirea. Și știu că nu ne va lipsi sprijinul învățătorilor".

Asemenea adunări au avut loc aproape în toate comunele din raion. Peste tot cadrele didactice s-au aflat alături de țăranii muncitori. In satul Potcoava, bunăoară, profesorul D. H. Mita din Călărași, împreună cu învățătorii Dumitru Chirea și Aurel Iordăchescu, au discutat la cămin cu aproape 250 săteni colectiviști și întovărășiți problemele ridicate de Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii. In comuna Radu Negru, țăranii muncitori au discutat pe larg documentele consfătuirii cu învățătorul Nicolae Spirache. La Stoenești documentele consfătuirii au fost popularizate de învățătorul N. Niculescu, în comuna Al. Odobescu de către profesorul Gh. Lica, iar în satul Mihai Viteazu de către învățătorul Gh. Stanciu.

Munca pedagogilor din satele raionului Călărași nu s-a limitat însă numai la adunările în care s-au popularizat documentele consfătuirii de la Constanța. El își continuă activitatea în mijlocul țăranilor muncitori, ajutîndu-i să rezolve problemele concrete ale muncii. De aceea nu e de mirare că pe învățătorul Aurelian Popescu, directorul școlii de 7 ani din comuna Dragoș Vodă, l-am găsit pe cîmp, sfînd de vorbă cu întovărășiții Vasile Eremia, Vasile Barbu, Gheorghe Eremia și Alexandru Petru despre recolta din anul acesta, despre posibilitățile de dezvoltare ale întovărășirii. Și chiar în cancelaria școlii, în discuțiile cu părinții, directorul și întreg colectivul pedagogic al școlii revin mereu asupra problemelor satului, asupra mijloacelor de a consolida gospodăria colectivă și întovărășirile. Fiind mereu în mijlocul țăranilor muncitori, ajutîndu-i să aplice în viață sarcinile trasate de consfătuirea de la Constanța, învățătorii și profesorii de la sate aduc o contribuție de preț la dezvoltarea agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Invățătorul Aurelian Popescu stînd de vorbă cu cîțiva membri ai întovărășirii „Munca" din comuna Dragoș Vodă.

PROBLEME DE ACTUALITATE...

In zilele de 10, 11 și 12 aprilie a avut loc în Capitală o consfătuire de lucru cu vicepreședinții comitetelor executive și șefii secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale și ale unor sfaturi populare orășenești.

La consfătuire au participat reprezentanți ai conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii, lucrători din acest minister și din alte instituții centrale și organizații obștești.

Referatele reprezentanților unor comitete executive ale sfaturilor populare și discuțiile purtate pe marginea lor au dezbătut pe larg probleme de bază ale muncii de instruire și educare a tineretului, ale activității cultural-artistice de masă, precum și ale activității instituțiilor de artă și cultură.

...în domeniul instruirii elevilor

Ridicarea continuă a nivelului muncii în învățămînt a reținut în mod deosebit atenția participanților la consfătuire.

Referatele prezentate (regiunile Cluj și Constanța) ca și discuțiile au constituit un larg și prețios schimb de experiență între toți cei ce trebuie să asigure pe plan local buna desfășurare a învățămîntului de stat.

In regiunea Cluj — așa precum a reieșit din referat — au fost luate o serie de măsuri menite să ridice nivelul muncii în școli. Astfel, s-a asigurat stabilitatea cadrelor didactice, creîndu-se oamenilor condiții de muncă în perspectivă, ceea ce a făcut să crească responsabilitatea pedagogilor față de problemele școlilor în care lucrează. De asemenea, la secția de învățămînt și cultură regională și la secțiile respective ale raioanelor au fost încadrați oameni care prin calificarea și experiența lor pot asigura un control temeinic și competent asupra muncii instructiv-educative din școli. S-au luat măsuri de înlocuire a inspectorilor care nu au obținut rezultate bune în muncă. O atenție sporită au acordat comitetele executive creării tuturor condițiilor materiale pentru ca secțiile de învățămînt și cultură să poată controla și îndruma în mod satisfăcător un număr cît mai mare de unități.

Asigurarea spațiului și uneltelor necesare atelierelor precum și asigurarea terenurilor experimentale în vederea introducerii elementelor de politehnizare au stat de asemenea în preocuparea organelor locale.

Toate aceste îmbunătățiri au făcut — în ultimă analiză — să se schimbe situația la învățătură, care în acest an școlar a marcat progrese simțitoare față de anii precedenți. Totuși nu se poate spune că în regiunea Cluj nivelul de cunoștințe al elevilor este cu totul satisfăcător. Cauzele acestei situații sînt multe: unele cadre didactice n-au reușit să-și îmbunătățească metodele de predare, nu sînt îndeajuns de exigente cu ele însele și cu școlarii, pe care-i promovează cu ușurință. La unele școli medii și elementare mai există deficiențe în ceea ce privește asigurarea bazei didactico-materiale (lipsă de spațiu pentru amenajarea laboratoarelor, a sălilor de gimnastică, a atelierelor etc.), ceea ce influențează în sens negativ activitatea școlară. Menținerea unor rezultate nu îndeajuns de bune la învățătură în școlile regiunii Cluj se datorește și supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă, cît și faptului că profesorii mai predau lecții și noțiuni ce au fost scoase din programă. Tot așa, folosirea unor cadre didactice pentru munci nelegate de specificul școlii a contribuit la menținerea situației mai sus amintite.

Avînd în vedere că regiunea Cluj a stat în anii precedenți în urma celorlalte regiuni din țară în ceea ce privește școlarizarea tuturor copiilor de virstă școlară, comitetul executiv al sfatului popular regional a trecut încă înainte de începerea anului școlar la măsuri menite să lichideze această lipsă. Astfel, a fost reorganizată rețeaua școlară pentru clasele I—IV, s-au luat măsuri ca elevii care locuiesc la depărtări mari să fie aduși la școală în grup de cîte un părinte sau cîte un cadru didactic, iar pedagogii să mărească numărul vizitelor făcute la domiciliu. Învățătorii și profesorii care au obținut rezultate excepționale în realizarea planului de școlarizare au fost stimulați prin premii, iar metodele lor, popularizate.

Cu toate acestea trebuie arătat că în regiunea Cluj mai există încă copii neșcolarizați.

Munca de învățămînt în această regiune se desfășoară și cu unele greutăți. Mari nepliceri au școlile din cauză că de la D.A.D. nu s-au primit repartițiile de material lemnos și feros necesar pentru realizarea programelor de lucrări practice. Greutăți se mai întîmpină și în utilarea atelierelor cu sculele și instalațiile necesare ș.a.

In ceea ce privește asigurarea spațiului școlar pentru învățămîntul elementar și mediu a reieșit din referatul regiunii Constanța că, față de creșterea numărului de unități școlare și a numărului elevilor, spațiul școlar existent satisface numai în parte necesitățile. In prezent însă pe plan regional există preocuparea de a se construi noi localuri de școală și de internat și, ca urmare, în ultimii ani s-au pus în funcțiune zeci de săli de clasă, iar acțiunea continuă. Paralel cu aceasta s-au eliberat și încăperile din școli utilizate ca locuințe pentru particulari.

La discuții vorbitorii au împărtășit din experiența lor, au analizat greutățile întîmpinate în muncă și au făcut o serie de propuneri din care unele deosebit de prețioase.

Pe larg a fost dezbătută problema școlarizării. Cei ce au luat cuvîntul s-au ocupat mai ales de cuprinderea elevilor în clasele I-a și a V-a și au arătat metodele folosite pentru a determina pe părinți să-și trimită copiii la școală (intensă muncă de lămurire, ajutoare materiale etc.).

Referindu-se la absolvenții școlilor elementare de 7 ani, participanții la discuții au cerut să se rezolve problema tinerilor care nu reușesc la concursurile de admitere în școlile medii sau profesionale și nu se pot angaja în producție din cauza virstei, rămînînd fără ocupație precisă timp îndelungat.

In legătură cu supraîncărcarea elevilor s-a spus că ea mai există, îndeosebi din cauza numărului exagerat de concursuri ce au loc în prezent în școli. In aceste concursuri sînt antrenați de obicei aceiași elevi (cei mai buni), ceea ce are adesea un efect negativ asupra situației la învățătură, asupra sănătății lor.

In privința politehnizării, a reieșit din discuții că multe sfaturi populare se preocupă de dotarea școlilor cu loturi experimentale, dar că uneori munca pe aceste parcele nu se desfășoară cu bune rezultate.

Vorbitorii s-au arătat nemulțumiți de sistemul actual de perfecționare a cadrelor didactice și au cerut revizuirea lui în așa fel încît acesta să corespundă mai mult pe pedagogi.

Au fost criticate unele sfaturi populare pentru faptul că nu au sprijinit îndeajuns școlile profesionale și tehnice, învățămîntul seral, pentru faptul că multe încă nu au rezolvat problema locatarilor particulari din incinta școlilor. A fost criticată de asemenea Intreprinderea de material didactic pentru că nu-și respectă termenele fixate prin contract, creînd în felul acesta numeroase greutăți școlilor.

A rezultat din discuții că pedagogii au nevoie încă de lămuriri în problema orei educative, a conținutului și scopului politehnizării precum și faptul că ar fi utilă o îndrumare mai susținută a muncii inspectorilor.

In intervențiile lor mulți tovarăși au arătat sprijinul pe care l-au primit secțiile de învățămînt din partea organelor de partid și a presei locale în mobilizarea tuturor forțelor pentru rezolvarea problemelor învățămîntului.

Concluziile au arătat că pe viitor va fi necesar ca acțiunea de cuprindere a copiilor la clasele I—IV să fie mai sistematică și să se bazeze pe metode înaintate de conducere. Organele locale trebuie să urmărească, în afară de cuprinderea în clasele I-a și a V-a, și cauzele pentru care ajung să absolve clasa a IV-a un număr mai mic de copii decît au intrat în clasa I-a. Cît despre elevii înscriși în clasa a V-a, pedagogii trebuie să lupte pentru a face ca aceștí copii să continue și să poată termina clasele V—VII.

In ceea ce privește tinerii care au absolvit clasa a VII-a s-a arătat că prin dezvoltarea mare a învățămîntului profesional agricol și a învățămîntului profesional din orașe vor putea fi cuprinși în școli și mulți din aceia care în alte condiții, ne reușind să intre în școala medie sau în producție, rămîneau acasă fără nici o ocupație.

S-a atras de asemenea atenția asupra necesității de a fi îmbunătățită compoziția socială a elevilor din școala medie prin pregătirea temeinică a copiilor de muncitori și de țărani muncitori în clasele I—VII.

Referitor la cauzele supraîncărcării elevilor s-a stabilit că sînt de vină în parte și programele și manualele școlare care mai conțin cunoștințe ce nu sînt absolut necesare. Sînt vinovați și profesorii care nu-și coordonează între ei activitatea și, în ansamblu, dau prea multe teme pentru acasă. Observațiile făcute cu prilejul discuțiilor în privința concursurilor au fost apreciate ca juste, arătîndu-se că e mai bine să se organizeze mai puține asemenea întreceri, dar ele să fie temeinic pregătite și cu rezultate pozitive.

In legătură cu politehnizarea se constată că mai sînt încă profesori care nu au reușit să înțeleagă pe deplin importanța și caracterul acesteia, că mai există și greutăți de ordin material în realizarea sarcinilor legate de politehnizare, dar că aceste greutăți, cu sprijinul organelor locale, se pot înlătura. Trebuie ca pe plan local să se depună toate eforturile pentru epuizarea pînă la capăt a posibilităților de a se crea baza materială minimă necesară învățămîntului politehnic. Tot aci, subliniindu-se importanța loturilor experimentale, s-a cerut ca acestea să fie folosite în scopurile pentru care au fost create.

In concluzii s-a atras de asemenea atenția asupra necesității de a sprijini temeinic de aci înainte învățămîntul agricol. Sfaturile populare trebuie să se ocupe îndeaproape atît de școlile profesionale agricole din sistemul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, cît și de acelea care fac parte din sistemul Ministerului Învățămîntului și Culturii.

Concluziile au subliniat însemnătatea pe care o are predarea științelor sociale în școala de cultură generală și au arătat că trebuie pregătite de pe acum toate condițiile ca din toamna viitoare să poată începe fără greutăți predarea lecțiilor respective.

In problema cadrelor s-a spus că organele locale trebuie să manifeste mai multă grijă față de acestea, adoptînd o atitudine tovărășească în rezolvarea problemelor lor, asigurîndu-le stabilitatea în muncă prin respectarea legalității în ceea ce privește încadrările și mișcările de cadre.

In legătură cu actualul sistem de perfecționare a cadrelor didactice, s-a arătat că există în prezent o serioasă preocupare pentru îmbunătățirea modului de organizare a perfecționării.

S-a mai subliniat și necesitatea ca pe plan local să se analizeze problema spațiilor școlare ocupate de alte instituții. Eliberarea acestor spații să se facă în înțelegere cu instituțiile respective. De asemenea, chiriașii din incinta școlilor vor trebui să fie evacuați și aceasta stă în sarcina sfaturilor populare respective.

Dezbaterea problemelor legate de instruirea elevilor în cadrul consfătuirii a lărgit orizontul participanților și îi va ajuta să-și ducă mai bine munca.

...în munca educativă

Pentru a asigura un nivel ridicat al muncii de educare a tineretului — s-a arătat în referatul secției de învățămînt și cultură a regiunii Timișoara — se acordă o mare însemnătate pregătirii ideologico-politice a cadrelor didactice. In acest scop, cu sprijinul organelor locale de partid și sindicale toate cadrele didactice au fost cuprinse în învățămîntul politic. Marea majoritate a pedagogilor studiază cu conștiinciozitate, străduindu-se să aplice în munca lor cele studiate. Ca urmare, conținutul ideologic al lecțiilor se îmbunătățește mereu, acestea contribuind tot mai mult la educația elevilor.

O formă însemnată pe care secția de învățămînt și cultură a folosit-o pentru ridicarea nivelului muncii educative a fost organizarea unor consfătuiri cu directorii și diriginții. In aceste consfătuiri au fost analizate aspectele concrete ale muncii educative din școli și s-au stabilit măsuri în vederea îmbunătățirii ei. De asemenea, au fost susținute referate cu teme educative în toate raioanele.

O preocupare de bază a secției de învățămînt și cultură a regiunii, ca și a secțiilor raionale și orășenești, a fost controlul și îndrumarea muncii educative a cadrelor didactice. Activitatea diriginților, desfășurarea orelor educative, munca desfășurată de pedagogi în rîndurile pionierilor au fost obiectul unui control eficace și destul de susținut.

Multă atenție s-a acordat colaborării organelor de învățămînt cu cele ale U.T.M. Secțiile de învățămînt și cultură raionale, împreună cu secțiile de școli și pionieri ale comitetelor raionale U.T.M. au organizat o acțiune comună de control pentru verificarea îndeplinirii sarcinilor educative, fiind controlați atît directorii și diriginții, cît și instructorii de pionieri. Totuși, unitatea de acțiune între organele locale de învățămînt și organizațiile locale de tineret nu se dezvoltă încă pe măsura sarcinilor trasate de secția de învățămînt și cultură și de comitetul regional U.T.M. La nivelul școlilor, conlucrarea cu organizațiile de tineret este satisfăcătoare. Directorii îndrumează și sprijină munca organizațiilor U.T.M. și a instructorilor de pionieri. In aceeași măsură, organizațiile de tineret sprijină școala în toate acțiunile ei. Activitățile obștești, concursurile artistice, culturale și sportive sînt larg sprijinite de organizațiile de tineret.

Ca urmare a măsurilor luate, activitatea educativă în școli s-a îmbunătățit, folosindu-se mijloace variate de influențare a elevilor. Un mijloc important folosit pentru familiarizarea elevilor cu realizările oamenilor muncii din fabrici și de pe ogoare, cu operele de artă, cu trecutul istoric al regiunii, au fost vizitele în întreprinderi, muzee și expoziții. Mii de elevi au vizitat expoziția agricolă și expoziția industriei grele a regiunii Timișoara. S-au desfășurat, de asemenea, și alte activități, ca vizionări de filme, întîlniri cu scriitori, cu luptători din ilegalitate etc., s-au organizat concursurile „Să ne cunoaștem ținutul natal" și „Drumeții veseli".

In majoritatea școlilor diriginții au reușit să organizeze mai bine decît în trecut orele educative. Elevilor li se vorbește într-un mod mai interesant și la nivelul înțelegerii lor despre eroii clasei muncitoare, despre semnificația marilor sărbători ale proletariatului, despre felul cum trebuie să învețe și să se poarte, ce și cum să citească. Mai sînt însă și unii diriginți care nu aprofundează problemele muncii lor și duc o activitate formală.

Problema îmbunătățirii muncii educative a fost analizată și în referatul secției de învățămînt și cultură a regiunii Iași. Pentru a contribui la îmbunătățirea pregătirii ideologice și științifice a învățătorilor și profesorilor, în vederea unei tot mai bune desfășurări a muncii educative, secția de învățămînt și cultură a regiunii Iași a căutat să intensifice activitatea cercurilor pedagogice. Tratarea în cadrul acestor cercuri a unor teme ca „Educația patriotică a elevilor cu ajutorul lecțiilor", „Formarea disciplinei conștiente" și altele a prilejuit largi discuții și a clarificat probleme legate de îmbunătățirea muncii educative din școli.

Munca educativă ar înregistra succese mult mai mari — au arătat referatele — dacă toți pedagogii s-ar preocupa intens de ridicarea nivelului propriei lor pregătiri. Ca urmare a faptului că nu toate cadrele didactice se ocupă cu seriozitate de munca educativă, în unele locuri problema recompenselor și pedepselor, de pildă, este tratată cu superficialitate, iar rezolvarea ei în practica școlară se face cu multe deficiențe. Așa se explică faptul că la unele școli se întîlnesc exagerări în ceea ce privește notarea elevilor la purtare, eliminările și transferările disciplinare. Aceasta se datorește faptului că o serie de cadre didactice, puțin preocupate de educația elevilor, merg pe linia minimei rezistențe, considerînd că numai scăderea notei la purtare sau eliminarea pot rezolva problema întăririi disciplinei.

Coreferatul cu privire la munca educativă din regiunea Timișoara a subliniat îndeosebi ideea că munca educativă, **neglijată în cadrul predării, se desfășoară în prea multe forme în cadrul activității extrașcolare. Aceasta duce la supraîncărcarea elevilor și de aceea succesele în educația lor nu pot fi considerate satisfăcătoare, ținînd seama că ele duc la scăderea nivelului învățăturii,** deși dragostea de muncă, de învățătură ar trebui să fie un obiectiv de bază în munca educativă.

Vorbitorii înscriși la discuții în problema muncii educative au arătat că lecțiile sînt folosite prea puțin în acest scop, dar în schimb au fost introduse prea multe concursuri cu obiective privind educația, care duc la supraîncărcarea copiilor. De asemenea, cadrele didactice n-au făcut întotdeauna front comun pentru respectarea de către elevi a unor cerințe unitare de natură educativă și uneori nici ele n-au servit elevilor un exemplu.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri — au arătat de asemenea vorbitorii — au manifestat și ele lipsuri în munca de educare a elevilor. Mulți dintre cei care au luat cuvîntul au cerut, în același timp, să se rezolve problema muncii educative în rîndul absolvenților de școli elementare care nu-și pot continua studiile din cauză că n-au reușit la concursurile de admitere în școlile medii și profesionale și nu se pot angaja în producție, neavînd virsta necesară.

In concluziile care s-au tras cu privire la problemele educației s-a arătat că munca educativă trebuie realizată în primul rînd prin însăși predarea materiilor de învățămînt — a istoriei, a geografiei, a literaturii patriei, a noțiunilor de economie politică, de filozofie etc. Învățătorii și profesorii au deci un rol de frunte în activitatea educativă, ei trebuind să împletească predarea cunoștințelor cu educarea politică și morală a copiilor. Secțiile de învățămînt și cultură au datoria să sprijine și să sfătuiască pe pedagogi în această muncă.

O însemnătate deosebită în munca educativă o are cunoașterea directă, nemijlocită de către copii a monumentelor luptei revoluționare a clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare, a monumentelor luptei pentru independența patriei, a monumentelor naționale.

In general — s-a arătat în concluziile consfătuirii — munca educativă trebuie întărită simțitor. Trebuie organizate mai puține ansambluri și festivități muzicale de mare amploare în școli, acordîndu-se mai multă atenție muncii mărunte de fiecare zi. Manifestările mari trebuie organizate în școli pe măsura posibilităților și a timpului de care dispun cadrele didactice și copiii, acordîndu-se o atenție deosebită muncii didactico-educative de fiecare zi atît prin predarea disciplinelor școlare, cît și prin toate celelalte acțiuni educative. De asemenea, trebuie să existe o preocupare permanentă cu privire la problemele legate de educația morală și de educația igienică, de problemele legate de virsta pubertății și adolescenței elevilor. Incepînd de la virsta de 11—12 ani, copiii trec printr-o serie de stări psihice cu efecte mari și profunde. Pedagogii trebuie să se gîndească serios la ajutorul și orientarea pe care trebuie să le-o dea în această perioadă.

Ministerul Învățămîntului și Culturii — s-a subliniat în concluzii — acordă o deosebită atenție problemelor de educație fizică, nu numai pentru că aceasta contribuie la formarea unui organism sănătos, ci și pentru că ea are o însemnătate deosebită asupra moralei copiilor. Copiii care practică sportul, care se obișnuiesc să se întreacă într-un spirit loial, vor păstra în toate relațiile lor viitoare, pe lîngă trăsăturile cultivate în cadrul educației morale sau politice, și spiritul întrecerii sportive, loiale.

Din întreaga experiență a muncii în rîndurile tineretului se desprinde necesitatea și obligația de a se acorda o mai mare atenție îmbunătățirii activității educative, a educației patriotice îndeosebi. Trebuie ridicat, în primul rînd, nivelul lecțiilor de specialitate. Trebuie urmărită formarea unor cadre de profesori de specialitate care să poată influența în modul cel mai puternic educația copiilor în cadrul predării limbii române, a istoriei, a geografiei, a filozofiei. Este necesar să fie pregătite toate condițiile pentru ca predarea economiei politice și apoi a marxism-leninismului și a filozofiei materialist-dialectice să se desfășoare în așa fel încît să contribuie efectiv la formarea concepției materialiste a elevilor despre lume. In același timp, trebuie acordată toată atenția extinderii experienței pozitive în influențarea familiilor copiilor, pentru a se asigura și prin această pîrghie o justă educare a tineretului.

Dezbaterea problemelor muncii educative va contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea activității organelor de învățămînt în ceea ce privește îndrumarea cadrelor didactice pe linia creșterii unui tineret însuflețit de nobilele idealuri ale societății noastre socialiste.

...în activitatea cultural-artistică

Referatele privind activitatea cultural-artistică au relevat, ca obiective centrale, sprijinirea luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii, răspîndirea științei — și în special a științei agricole — în rîndurile țărănimii, antrenarea maselor la o viață culturală și politică activă, educarea lor în spiritul patriotismului socialist, îmbunătățirea necontenită a conținutului activității artistice.

Unul din factorii esențiali care au determinat îmbunătățirea muncii culturale în regiuni — s-a arătat în referate — este sprijinul deosebit primit în această direcție de la organele de partid, ca și faptul că sfaturile populare au început să conducă efectiv și competent această activitate. Semnificativ pentru stilul de muncă sănătos al comitetelor executive este preocuparea permanentă pentru analiza periodică a conținutului muncii cultural-educative de masă.

Instituțiile cultural-artistice au desfășurat o activitate susținută și convingătoare pentru atragerea țărănimii pe calea colectivizării, folosind în acest scop forme variate ale muncii culturale: învățămîntul agricol de masă, biblioteca, propaganda prin conferințe, manifestările artistice și brigăzile de agitație, spectacole cu un bogat conținut de idei.

Se mai manifestă, însă, la unele comitete executive ale sfaturilor populare raionale — și în special comunale — o înțelegere unilaterală a rolului muncii culturale în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii. Se ajunge astfel la forme de activitate șablon, neatractive: cîteva coruri, cîteva cărți agrotehnice difuzate în rîndul țăranilor muncitori, cîteva recitări de poezii care dezbat problemele transformării socialiste a satului. Este aceasta o dovadă de înțelegere îngustă, în bună parte formală, a aportului pe care activitatea cultural-educativă de masă poate și trebuie să-l aducă la opera de socializare a agriculturii.

Numeroase instituții culturale organizează o intensă informare politică a maselor, folosind în acest scop presa, radio-ul, conferințe despre situația internațională, jurnale vorbite și călătorii pe hartă, diafilme etc.

Pentru cunoașterea trecutului regiunilor și raioanelor, a dezvoltării la care acestea au ajuns în anii regimului democrat-popular, s-au întreprins cercetări monografice și acțiuni de valorificare a comorilor folclorice și a tradițiilor progresiste din regiuni, ca de pildă organizarea „Festivalului cîntecului și dansului regional", întocmirea unor hărți coregrafice ale regiunilor etc. Și în acțiunea de educație patriotică a maselor se mai vădesc însă neajunsuri. Se accentuează în unele locuri numai trecutul istoric și frumusețile naturale ale patriei, neglijîndu-se popularizarea realizărilor obținute în anii regimului democrat-popular, sub conducerea partidului, și sublinierea eroismului omului nou, constructor al socialismului.

S-au obținut rezultate bune în mișcarea artistică de amatori, în dezvoltarea caselor raionale și a cercurilor agrotehnice. Comitetele executive ale sfaturilor populare s-au ocupat însă mai puțin de bibliotecile căminelor culturale și de aceea activitatea acestora a rămas în urmă față de celelalte forme ale muncii culturale. Dacă se poate vorbi de o circulație mai largă a cărții literare, în schimb publicațiile agrotehnice, social-politice, lucrările de popularizare a științei au o circulație restrînsă. Slaba activitate a bibliotecilor este determinată de excesiva fluctuație de cadre și de lipsa unui fond corespunzător de publicații.

In cadrul consfătuirii s-a arătat că repertoriile teatrelor noastre conțin multe piese inspirate din actualitate, iar creația originală cu teme actuale este prezentă și în programele orchestrelor simfonice. De asemenea, se difuzează multe filme cu tematică contemporană și se depun eforturi pentru programarea unor lucrări originale pe scenele muzicale, iar Casa centrală a creației populare a răspîndit un număr important de piese bune într-un act, cîntece și jocuri populare. Totuși, unele teatre au introdus în repertoriu piese nesemnificative și au pus în scenă lucrări de nivel artistic scăzut și cu un conținut necorespunzător. In același timp, au loc uneori turnee pseudo-artistice, care propagă apolitismul și spiritul mercantil.

Referatele s-au oprit și asupra măsurilor ce vor fi luate pentru cuprinderea maselor largi în forme multiple și variate de muncă cultural-educativă, arătînd că în acest scop vor fi folosite metode și mijloace potrivite, în funcție de înclinațiile și preocupările oamenilor muncii, de particularitățile de virstă și de sex, astfel ca sfera de influență a activității culturale să nu se limiteze la un număr redus de oameni.

Alături de învățători, inginerii, agronomii și personalul medical vor fi antrenați să contribuie mai larg la desfășurarea unei activități culturale variate și complexe.

Discuțiile au scos la iveală aspecte variate ale muncii cultural-artistice desfășurate în regiunile și raioanele țării noastre. S-au dezbătut problemele instruirii activiștilor sindicali și ale controlului pe linie de învățămînt și cultură, s-au scos în evidență munca cercurilor agro-zootehnice, a brigăzilor artistice etc. S-a arătat că există în biblioteci aproape 17 milioane de volume, adică circa un exemplar de cap de locuitor, dar că ele sînt, în unele locuri, difuzate nerațional. Discuțiile s-au oprit, de asemenea, asupra activității căminelor culturale.

O atenție deosebită s-a dat, în cadrul discuțiilor, problemelor privind atragerea tineretului în acțiunea de valorificare a tezaurului folcloric, în vizitarea și îngrijirea monumentelor istorice, a caselor memoriale. Totodată, a fost subliniată necesitatea de a se întări colaborarea sfaturilor populare cu organizațiile U.T.M. în educarea patriotică a tineretului.

De asemenea s-au ridicat în cadrul dezbaterilor probleme privind repertoriul unităților de artă, activitatea muzeografică etc.

A fost criticat faptul că au loc turnee ale unor formații cu programe de varietăți care conțin lucrări decadente, străine preocupărilor noastre și care au o influență dăunătoare.

Concluziile au subliniat faptul că sarcinile trasate în expunerea ținută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea de la Constanța și în chemarea consfătuirii constituie un ghid, o călăuză, pentru întreaga muncă culturală de masă. Dezvoltarea sectorului socialist în agricultură, creșterea avutului obștesc al gospodăriilor colective, sporirea producției agricole trebuie să fie obiectivele principale ale activității culturale desfășurate la colțurile roșii din gospodăriile colective, la căminele culturale și casele raionale de cultură. Este necesară o organizare diferențiată a activității culturale de masă, în conformitate cu stadiul, cu etapa în care se află procesul de colectivizare a agriculturii.

Unele gospodării colective încep să preia o seamă de sarcini pe linie culturală. Această acțiune trebuie încurajată, dezvoltîndu-se inițiativa creatoare a maselor și a activiștilor culturali.

Activiștii culturali au îndatorirea de a ține la curent masele cu toate evenimentele politice. Prima sarcină este de a populariza larg acțiunea Uniunii Sovietice pentru pace și hotărîrea în legătură cu încetarea experiențelor nucleare. Explicarea fenomenelor de criză care se conturează într-o serie de țări capitaliste și informarea maselor asupra luptei de eliberare a popoarelor coloniale constituie un mijloc puternic de mobilizare a oamenilor muncii pentru îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste, pentru întărirea unității celor ce muncesc în jurul politicii partidului și statului.

Este necesar să fie îmbunătățită acțiunea de răspîndire a cunoștințelor științifice, de educație a maselor în spiritul concepției materialiste despre lume.

De asemenea, trebuie urmărită cu perseverență îndeplinirea pînă la capăt a sarcinilor trasate în documentele partidului cu privire la educația patriotică. In această privință trebuie realizată o colaborare mai strînsă cu U.T.M.-ul și cultivate tradițiile eroice din regiune, tradițiile luptei pentru eliberare etc.

Cercurile agrotehnice, ale căror programe au fost, în anul acesta, mai apropiate de cerințe, mai diferențiate după specificul comunelor, au nevoie de o îmbunătățire a calității predării; ele sînt chemate să militeze pentru metodele înaintate de cultivare a pămîntului, să convingă țărănimea muncitoare de superioritatea agriculturii socialiste. Munca în aceste cercuri trebuie desfășurată în mai mare măsură de ingineri și tehnicieni care lucrează în domeniul agriculturii și nu să se bizuie numai pe profesori și învățători.

In activitatea artistică e necesară o mai mare atenție repertoriilor. Se cere programelor artistice să reflecte problemele actuale, să includă mai multe cîntece patriotice, revoluționare. In orientarea repertoriului trebuie ascuțită vigilența. Există pe alocuri o tendință exagerată de folosire a pieselor vechi, al căror conținut ideologic ne este străin.

Pătrund în repertorii și lucrări nejust orientate din punct de vedere ideologic care nu promovează idei și sentimente înaintate, care sînt o expresie a influenței ideologiei burgheze.

Este necesar să se combată cu toată tăria încercările de a introduce în programele artistice lucrări care conțin idei dușmănoase.

In programele brigăzilor artistice pătrund uneori vulgarități, lucruri de prost gust, materiale cu caracter negativist. Munca culturală trebuie să fie făcută pentru popor, în interesul poporului, să fie partinică și legată de sarcinile ce ne stau în față.

Trebuie îmbunătățită, de asemenea, îndrumarea activității caselor raionale de cultură, lichidîndu-se neajunsurile existente pînă acum (faptul că unele case raionale de cultură au fost transformate în centre pentru reuniuni tovărășești și baluri, că se înregistrează o mare fluctuație de cadre, că unele formații ale acestor case tind spre profesionism etc.).

In ultimul timp, sfaturile populare s-au preocupat mai mult de propaganda prin conferințe. Din păcate, multe din acțiunile inițiate nu sînt duse pînă la capăt. In unele unități culturale, colectivele se mulțumesc să citească numai conferințele venite de la centru. Mai sînt multe de făcut pentru antrenarea în această activitate a intelectualilor satelor — nu numai a învățătorilor, ci și a medicilor, inginerilor, zootehnicienilor etc. Propagarea cunoștințelor științifice trebuie desfășurată la un nivel ridicat, cu competență și pricepere, așa încît să contribuie în cea mai mare măsură la înlăturarea misticismului.

Munca de atragere a țărănimii muncitoare spre carte este nesatisfăcătoare. Incă nu este suficient atrasă spre bibliotecă populația adultă a satului. Conținutul muncii cu cartea la sate suferă în unele locuri și prin faptul că se urmărește numai latura distractivă a lecturii, iar răspîndirea cărții social-politice, a cărții agrotehnice a rămas în urmă.

Principalul sector care trebuie întărit în activitatea culturală de masă este căminul cultural, centrul întregii vieți culturale a satului. Consfătuirea a scos la iveală o seamă de experiențe pozitive în această privință, care trebuie studiate și generalizate. La căminul cultural trebuie să existe o activitate regulată, săptămînală, cu programe certe, care să intereseze toate categoriile de cetățeni ai satului, care să se bizuie cu prioritate pe tineret și să atragă pe toți cetățenii satului.

Dezvoltarea mai departe a procesului de culturalizare a maselor implică o activitate sporită, de un nivel calitativ foarte ridicat, cere activiștilor culturali mai multă pricepere, dragoste și abnegație în munca pentru desăvîrșirea revoluției culturale.

Fiecare activist cultural să fie convins că munca culturală pentru transformarea socialistă a agriculturii este o muncă politică permanentă, de mare răspundere, care nu poate fi limitată la cîteva manifestări și 2—3 forme de activitate, ci trebuie să îmbrățișeze întreaga activitate a instituțiilor culturale, să constituie linia călăuzitoare a acesteia.

In ceea ce privește activitatea artistică — s-a arătat în concluziile consfătuirii — esențialul este că aceasta nu poate fi concepută în afara sarcinilor pe care trebuie să le rezolve partidul și poporul nostru în lupta pentru construirea socialismului. Creația originală literară, muzicală, dramatică, plastică a înregistrat succese care au depășit hotarele țării noastre. Cu toate acestea, dezvoltarea creației originale rămîne și pe mai departe o sarcină principală.

Sfaturile populare au sarcini importante în acest domeniu. Ele trebuie să vegheze la justa alcătuire a repertoriilor unităților de artă, să dovedească mai multă vigilență, mai multă operativitate în problema așaziselor turnee ale artiștilor particulari, să se îngrijească temeinic de modul în care sînt prezentate spectacolele.

Comitetele executive ale sfaturilor populare și secțiile de învățămînt și cultură au datoria să se ocupe serios și de problema dezvoltării filarmonicilor, de creșterea colectivelor acestora, de asigurarea condițiilor necesare activității lor. In același timp, ținînd seama că cinematograful este mijlocul cel mai popular de a duce arta în mase, este necesară o atenție deosebită pentru dezvoltarea și întreținerea rețelei cinematografice, pentru lărgirea și justa ei repartizare geografică.

Mobilizarea tuturor forțelor din sectoarele culturii și artei, orientarea lor pe linia politicii partidului vor asigura fără îndoială reușita îndeplinire a sarcinilor sfaturilor populare în domeniul culturalizării maselor, al ridicării necontenite a nivelului artei noastre noi.

Manuale care răspund cerinţelor politehnizării

Manualele de geometrie pentru clasele a VI-a şi a VII-a, întocmite pe baza ultimelor programe, cuprind numeroase şi interesante elemente de politehnizare. Spre deosebire de manualele anterioare, ele oferă elevilor — pe lîngă posibilitatea de a-şi însuşi cunoştinţele de geometrie la un nivel corespunzător puterii lor de înţelegere — şi prilejul de a cunoaşte numeroase aplicări ale acestor cunoştinţe în practică. Manualele cuprind o serie de cunoştinţe care înainte se studiau numai la clasele medii şi care sînt absolut necesare oricărui absolvent al şcolii de 7 ani în activitatea practică. Ele cuprind, de pildă, cunoştinţe despre figuri asemenea, despre relaţii metrice într-un triunghi dreptunghic, despre arii şi volume, despre elemente de trigonometrie.

Prof. A. Hollinger, autorul manualelor la care ne referim, a folosit în mod creator experienţa bogată a şcolii sovietice cu privire la realizarea învăţămîntului politehnic în predarea matematicii, realizările şcolilor noastre în această direcţie ca şi îndelungata sa experienţă de pedagog.

După cum se ştie, una dintre cauzele ruperii dintre teorie şi practică în manualele anterioare de geometrie consta în aceea că ele cuprindeau doar expunerea teoretică a cunoştinţelor şi nu dădeau aproape de loc indicaţii asupra modului cum aceste cunoştinţe se aplică în activitatea practică. Din această cauză proprietăţile figurilor geometrice le apăreau elevilor doar ca speculaţii complicate ale minţii omeneşti, fără nici o legătură cu realitatea. In noile manuale de geometrie se manifestă o grijă deosebită pentru înlăturarea acestui neajuns. Legătura între teorie şi practică se realizează aproape la toate temele cuprinse în manuale. Aşa, de pildă, în manualul de clasa a VI-a, la capitolul despre cerc, se arată că acesta este foarte mult folosit în practică datorită faptului că toate punctele sale sînt egal depărtate de centru. Elevii află că roţile căruţelor, ale maşinilor, roţile de transmisie etc. au formă de cerc tocmai datorită acestei proprietăţi caracteristice a cercului. In legătură cu mijloacele practice de a obţine un cerc, autorul manualului face o descriere succintă a strungului, arătînd modul cum se obţin cu ajutorul lui, în industrie, forme circulare.

Exemple interesante din tehnică se dau şi în legătură cu tangenta la cerc, în legătură cu poziţia relativă a două cercuri (de pildă roţi dinţate, roţi de fricţiune, roţi legate prin curele), în legătură cu racordarea (la construcţii de căi ferate), în capitolele referitoare la simetrie, la drepte paralele, la patrulatere.

Un exemplu deosebit de reuşit foloseşte autorul cu prilejul studierii paralelogramului, dînd schema unui cîntar şi a unui mecanism întrebuinţat pentru deplasarea unei platforme. Pe baza teoremei privitoare la faptul că, dacă laturile opuse unui patrulater sînt egale două cîte două, patrulaterul este un paralelogram, se explică de ce talerele cîntarului (respectiv platforma mecanismului) rămîn orizontale în timpul funcţionării. Exemplele sînt convingătoare, interesante şi uşor accesibile elevilor deoarece nu necesită detalii tehnice. De asemenea ele nu abat atenţia elevilor de la latura matematică pe care o ilustrează.

Şi manualul pentru clasa a VII-a cuprinde o serie de exemple interesante în legătură cu aplicarea în practică a cunoştinţelor de geometrie. Aşa, de pildă, în capitolul despre figuri asemenea, se vorbeşte despre determinarea înălţimii unui obiect cu ajutorul umbrei, despre determinarea centrului forţelor paralele, despre scara unui plan sau a unei hărţi. In capitolul privitor la poligoanele regulate se vorbeşte despre pavare, în capitolul privitor la lungimea cercului — despre determinarea lungimii unei curele de transmisie etc. In manual se dau şi unele formule utile în activitatea practică, formule ce lipseau din manualele anterioare (de exemplu, pentru determinarea ariei unui segment circular, pentru calculul cubajului buştenilor şi al cotitului butoaielor etc.).

Autorul însă nu se mulţumeşte să indice numai exemple de aplicare în practică a cunoştinţelor teoretice, ci îl pune şi pe elev în situaţia de a căuta astfel de exemple.

Printre exerciţiile care însoţesc diferitele capitole se pot întîlni şi astfel de întrebări: „Cînd scoatem apă dintr-o fîntînă cu cumpăna, ce linie descrie capătul cumpenei?"; „Cărei proprietăţi a dreptunghiului i se datoreşte faptul că, dintre toate patrulaterele, ei este cel mai des întrebuinţat?"; „Care este unitatea de măsură cea mai potrivită pentru a determina aria podelei unei camere, a unei mărci poştale, a unei ţări, a unei tarlale, a unei foi de hîrtie, a unei curţi, a unui geam, a secţiunii unui fir de sîrmă, a florii unui cui?" etc. Astfel de întrebări îl silesc pe elev să caute el însuşi exemple de aplicare a anumitor proprietăţi ale figurilor geometrice, îi îndreaptă atenţia spre cele mai variate domenii de activitate, îl ajută să-şi contureze şi să-şi fixeze mai precis cunoştinţele teoretice pe care le studiază.

După cum se ştie, un mijloc deosebit de eficace de realizare a învăţămîntului politehnic în predarea matematicii îl constituie problemele cu conţinut practic. De aceea, autorul dă în manuale multe probleme de acest fel care se referă la cele mai variate domenii de activitate. De pildă, în manualul pentru clasa a VII-a se pot întîlni probleme în care se cere să se stabilească în procente ce volum reprezintă mortarul într-un metru cub de zidărie, ce greutate are o traversă de cale ferată, care este debitul unui pîrîu, care este greutatea unui fir de metal, care este capacitatea unei camere de bicicletă sau a unei găleţi etc.

Deşi cunoştinţele de fizică pe care le au elevii din clasele a VI-a şi a VII-a nu permit încă să se abordeze probleme mai complexe de fizică, autorul stabileşte totuşi, la unele capitole, legătura între geometrie şi fizică prin probleme referitoare la pompe, la pendul, la presa hidraulică, la transmiterea mişcării circulare sau la transformarea mişcării rectilinii în mişcare circulară.

Sînt prezentate într-un mod interesant şi problemele de construcţii geometrice, care le păreau elevilor, de cele mai multe ori, inutile, căci nu aveau un conţinut practic. Autorul înlătură, în parte, aceste dificultăţi dînd unora din aceste probleme un conţinut interesant, atrăgător. De pildă, pentru binecunoscuta problemă care cere să se determine pe o dreaptă un punct egal depărtat de două puncte date, autorul dă în manual o schiţă în care se văd două sate, A şi B, şi o cale ferată. Trebuie construită o gară. Pentru a nu nemulţumi pe locuitorii nici unuia din cele două sate, gara trebuie să fie egal depărtată de amîndouă. Problema cere să se determine printr-o construcţie grafică locul gării, devenind astfel atrăgătoare

Interesante mi se par şi problemele privitoare la determinarea unor distanţe şi unghiuri cu ajutorul construcţiilor grafice. Elevul este pus în situaţia să efectueze o construcţie la scară şi apoi să determine, prin măsurare, elementele necunoscute care i se cer. Unele din aceste probleme pot fi efectuate şi pe teren.

O categorie interesantă de probleme o constituie şi acelea în care se cere să se determine, de pildă, aria unei plăci sau perimetrul ei, volumul sau greutatea unei piese pe baza desenelor cotate care însoţesc enunţul problemelor. Aşa, bunăoară, problema nr. 11 (pagina 215) din manualul pentru clasa a VII-a cere să se determine greutatea unui ciocan pe baza unei figuri reprezentînd vederea ciocanului din faţă şi de sus, cu cotele respective.

Ar fi fost desigur interesant dacă la unele probleme s-ar fi dat numai figura, fără date, urmînd ca elevii să stabilească şi să măsoare ei înşişi dimensiunile ce pot şi trebuie să fie măsurate, să stabilească ce dintre dimensiuni trebuie determinat prin calcul etc.

De asemenea ar fi fost necesar ca manualele să cuprindă un număr mai mare de probleme în legătură cu activitatea agricolă.

In manuale se acordă o atenţie deosebită familiarizării elevilor cu unele instrumente şi procedee de măsurat (jaloane, grafometru, echerul de lăcătuşerie, ruletă, lanţ, eclimetru, transversală, compasul reductor, scara grafică etc.)

Un loc însemnat îl ocupă în manuale lucrările practice. Numeroase probleme îi pun pe elevi în situaţia de a decupa diferite figuri de hîrtie, de a împături foi, de a „împacheta" în mod raţional obiecte.

Vechile manuale neglijau adesea măsurătorile pe teren sau, în cazul cel mai fericit, le prezentau la sfîrşitul manualelor de trigonometrie. Noile manuale eşalonează cunoştinţele privind măsurătorile pe teren în diferite capitole, în strînsă legătură cu cunoştinţele teoretice pe care se bazează. Se arată cum se trasează pe teren un unghi drept, o perpendiculară, cum se măsoară o înălţime sau o distanţă, cum se poate aprecia pe teren o distanţă sau mărimea unui unghi cu ajutorul riglei gradate etc.

După cum se vede, noile manuale de geometrie pot aduce o contribuţie însemnată la realizarea învăţămîntului politehnic în predarea matematicii. Folosind cu grijă, în mod creator elementele de politehnizare expuse în manuale, profesorii pot da elevilor lor cunoştinţe şi deprinderi temeinice. De asemenea ei pot ajuta prin observaţiile lor asupra manualelor la îmbunătăţirea acestora, la eliminarea unor neajunsuri pe care le mai au (de exemplu în neglijarea într-o oarecare măsură a problemelor cu conţinut din agricultură etc.), la continua lor îmbunătăţire.

Prof. M. SCHEIN
Bucureşti

Mînuirea burghiului electric nu mai este un secret.

Întîlnirea micilor naturalişti

Micii naturalişti din toată ţara s-au întîlnit de curînd la Palatul pionierilor din Capitală pentru a analiza împreună cu profesorii, instructorii şi tehnicienii care au fost invitaţi la consfătuire, activitatea desfăşurată în cadrul concursului „Micii naturalişti" şi pentru a lua noi măsuri care să determine participarea mai activă a pionierilor şi şcolarilor la această acţiune, în vederea unei mai bune reuşite a următorului concurs.

Din experienţa prezentată de pionierii şi şcolarii din diferitele cercuri se pot trage valoroase învăţăminte privind conducerea pe viitor de către profesori şi instructorii superiori de pionieri a concursului.

Pionierii şi şcolarii au dovedit în activitatea lor mult interes pentru însuşirea cunoştinţelor, pentru activitatea practică şi, ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit, pentru activitatea de cercetare în acest domeniu. Ei au participat cu entuziasm la experienţele pe lot menite să ducă la îmbunătăţirea soiurilor de plante şi la sporirea pe această cale a producţiei agricole.

La consfătuire micii naturalişti au expus un material bogat privind cercetările întreprinse de ei în domeniul agricol şi rezultatele muncii lor.

Ne vom limita a arăta doar cîteva din realizările despre care au vorbit participanţii la consfătuire, realizări care dovedesc pe deplin că pionierii şi şcolarii, cînd participă cu interes într-o acţiune ca aceasta, sînt capabili să înţeleagă atît însemnătatea problemelor cît şi drumul pe care trebuie să-l urmeze. Ei nu numai că şi-au însuşit în mod creator cunoştinţele căpătate la lecţiile de botanică, dar ştiu să le traducă practic în viaţă. Ca o notă comună a activităţii pionierilor şi şcolarilor relevăm faptul că au aplicat pe lot metodele agrotehnice cele mai înaintate pentru sporirea producţiei, pentru crearea de noi varietăţi de plante. Spre exemplu, pionierii şi şcolarii din satul Dorobanţi, raionul Botoşani, aplicînd procedeul culturii etajate la cartofi au realizat o producţie de 26.000 kg. cartofi la hectar.

În cadrul concursului pionierii şi şcolarii au făcut şi interesante cercetări pentru ameliorarea şi crearea de soiuri noi prin hibridări vegetative între roşii şi cartofi, ardei graşi şi măselariţă, floarea soarelui şi brusture etc. Pionierii şi şcolarii de la şcoala de 7 ani din comuna Coroiu, regiunea Oradea, au obţinut prin hibridări noi soiuri de trandafiri.

Pionierii şi şcolarii din satul Cislău, raionul Cislău, au prezentat la consfătuire rezultatele lucrărilor de adaptare a unor plante la condiţiile locale de climă şi sol. Astfel au semănat pe parcelă cu titlu de experienţă peste 50 soiuri de plante cerealiere, grîu, ovăz, precum şi roşii obişnuite şi hibride. Ei au făcut cunoscute concluziile la care au ajuns şi anume că aceste plante se pot cultiva chiar şi în regiunea de munte dacă li se aplică metode înaintate.

Elevii clasei a VI-a „A" de la şcoala de 7 ani nr. 163 din Capitală au vorbit despre experienţele făcute de ei pentru iarovizarea bumbacului. Pionierii de la şcoala de 7 ani din Sărmaş, regiunea Cluj, semănînd seminţe de trandafir sălbatic şi în acelaşi timp plantînd trandafiri, au observat că numai trandafirul semănat este bun pentru altoi. De asemenea au butăşit plopi în orizontal şi vertical. În acest caz au văzut că polenizarea plopilor butăşiţi orizontal se face mai repede decît la cei verticali. Pionierii şi elevii şcolii de 7 ani din Şelimbăr, raionul Sibiu, pentru a urmări pe parcela de prăşitoare care este soiul de cartofi care rezistă mai bine şi dă o recoltă mai mare în condiţiile de sol ale comunei lor au întocmit planul culturilor comparative pe varietăţi după acelaşi model pe care-l avea şi G.A.C. din comună. Din experienţa efectuată a reieşit că varietatea Mercur a dat cele mai bune rezultate.

În cadrul concursului pionierii şi şcolarii s-au ocupat şi de creşterea şi îngrijirea animalelor mici: păsări, viermi de mătase, porumbei, iepuri de casă etc.

Participanţii la concurs au desfăşurat o activitate lăudabilă şi în ceea ce priveşte acţiunea de împădurire. În această privinţă s-au evidenţiat 64 unităţi şcolare printre care cele din comunele Dîrstea Nouă, raionul Codlea, Mîneciu şi Pămînteni, raionul Teleajen, Băduleasa, raionul T. Măgurele, Teasc, raionul Craiova, şi altele. Un număr mare de pionieri şi şcolari au sădit şi îngrijit arbuşti şi flori pentru înfrumuseţarea şcolii lor, au îmbogăţit laboratorul şcolii şi colţul naturii vii cu plante, insecte, ierbare, semînţare etc.

Îndrumaţi de cadrele didactice şi instructorii de pionieri, şcolarii şi pionierii au dat un ajutor real gospodăriilor agricole colective şi de stat, gospodăriilor individuale ale părinţilor. Pionierii din comuna Selimbăr au executat pe terenul G.A.C. polenizări la floarea soarelui şi la porumb. De asemenea au urmărit îndeaproape cele mai bune soiuri, pe care le-au predat G.A.C. din comună spre a fi îmbunătăţite.

În cadrul concursului pionierii au desfăşurat şi acţiuni voluntare, de interes obştesc — strîngerea spicelor, a plantelor medicinale, a fructelor din pădure etc.

Rezultatele interesante despre care au vorbit elevii şi pionierii nu pot fi desprinse de priceperea şi străduinţa celor care i-au îndrumat — profesorii şi instructorii superiori de pionieri. S-a văzut că numai acolo unde a existat preocuparea pentru o cît mai bună organizare şi desfăşurare a activităţii în cadrul concursului, rezultatele au fost şi ele dintre cele mai bune.

Desigur că au existat şi lipsuri în pregătirea şi desfăşurarea concursului. Astfel în unele raioane şi regiuni concursul nu a fost larg popularizat. Au fost şcoli care nici nu au auzit de existenţa acestui concurs, cum este şcoala de 7 ani din Ciumeghiu, raionul Salonta. Alte şcoli n-au asigurat o participare mulţumitoare a elevilor la concurs. Aceasta este şi o consecinţă a faptului că profesorii şi instructorii de pionieri din şcolile respective n-au dus o muncă de lămurire susţinută în rîndul pionierilor şi şcolarilor, n-au căutat să-i atragă la această activitate, nu le-au arătat perspectivele muncii, ceea ce i-ar fi stimulat să se înscrie într-un număr mai mare la concurs.

Au existat greşeli şi de altă natură. În unele şcoli, bunăoară, nu s-a făcut o precizare a faptului că munca pe lot nu este tot una cu activitatea pentru concurs. De aceea pentru pionieri şi şcolari participarea la concurs n-a însemnat, după cum era firesc, stimularea la o activitate mai plină de elan, mai atentă.

Nu pot fi trecute cu vederea nici lipsurile privind ajutorul nesatisfăcător dat de pionieri şi şcolari din unele şcoli, G.A.S. şi G.A.C. din localitatea lor. Au fost de asemenea destule şcoli care şi-au limitat activitatea pe lotul şcolii, n-au extins-o şi în afara ei. Sînt încă şi şcoli care au manifestat o insuficientă preocupare pentru creşterea animalelor mici, pentru sădirea şi îngrijirea pomilor.

Ce trebuie făcut în viitor pentru îmbunătăţirea activităţii în cadrul concursului?

Îmbunătăţirea activităţii cere din partea secţiilor de învăţămînt o mai atentă grijă faţă de îndrumarea lor, iar din partea cadrelor didactice mai multă iniţiativă şi interes pentru această problemă.

Sînt necesare însă şi unele măsuri concrete. O preocupare mai serioasă din partea cadrelor didactice pentru organizarea sădirii şi îngrijirii pomilor şi arbuştilor fructiferi de către pionieri şi elevi. De asemenea, cadrele didactice, instructorii de pionieri au datoria să asigure ca fiecare elev să sădească cel puţin un pom. Pentru a se asigura materialul necesar de sădit, conducerile şcolilor şi unităţilor de pionieri să aibă grijă ca pe lîngă cel puţin zece şcoli din fiecare raion să se amenajeze pepiniere pomicole care să asigure raionul respectiv cu material săditor.

Atenţie deosebită trebuie să se acorde şi intensificării de creştere şi îngrijire a animalelor mici — iepuri de casă, păsări de curte, porumbei, viermi de mătase şi albine. Unde sînt posibilităţi, să se înfiinţeze cercuri ale micilor crescători de animale. De asemenea, să se creeze crescătorii de animale mici pe lîngă şcoli, case de copii, G.A.C. şi G.A.S., gospodării individuale.

Cadrele didactice şi instructorii de pionieri e bine să-i antreneze pe pionieri şi şcolari în acţiunea de împădurire, de curăţirea păşunilor, de însilozare, iar în timpul verii de stringere a spicelor de pe ogoare, a plantelor medicinale.

În viitor cadrele didactice să se ocupe mai îndeaproape şi de mobilizarea pionierilor şi şcolarilor pentru înfrumuseţarea oraşului sau a comunei prin amenajări de grădini de flori pe lîngă şcoală sau pe lîngă G.A.S., G.A.C., S.M.T., sfaturi populare precum şi pe lîngă gospodăriile părinteşti.

E bine ca pionierii şi şcolarii să fie îndrumaţi să dea un mai mare sprijin G.A.S. şi G.A.C. efectuînd aci unele lucrări uşoare, de întreţinere a culturilor, de îngrijire a animalelor mici etc.

Zilele sădirii pomilor, sărbătoarea culesului viilor, săptămîna fructelor, luna pădurii, ziua păsărilor să constituie prilejuri de organizare a unor acţiuni pionireşti, de trecere în revistă a rezultatelor obţinute de micii naturalişti.

Prin îmbunătăţirea activităţii pe lot în cadrul concursului, cadrele didactice vor trezi dragostea şi interesul copiilor pentru munca atît de frumoasă de pe ogoare.

M. TEODORU

De la Ministerul Învăţămîntului şi Culturii

Etapa cu frecvenţă a cursurilor de perfecţionare

Se aduce la cunoştinţa cadrelor didactice înscrise pentru cursurile de perfecţionare că etapa cu frecvenţă a acestor cursuri se va desfăşura la institutele interregionale de perfecţionare a cadrelor didactice pentru profesori şi la regiuni pentru învăţători şi educatoare între 15 iunie — 15 iulie a.c.

Pentru profesorii care predau la clasele V-VII şi nu au calificarea corespunzătoare şi care sînt înscrişi pentru calificare la cursurile speciale de 2 ani, etapa cu frecvenţă de 2 luni se va desfăşura la institutele interregionale de perfecţionare a cadrelor didactice între 15 iulie — 15 septembrie a.c. Aceştia sînt obligaţi să depună lucrările de control la secretariatele institutelor respective pînă la data de 15 iulie a.c.

Se precizează că tema lucrării de control la limba rusă „Aspectele verbelor în limba rusă contemporană. Însemnătatea şi formarea lor" se va trata în limba rusă.

Capitolul din programa de matematică-fizică „Complemente de geometrie" se va studia în anul II.

Materia care se pregăteşte pentru anul I la limba română şi istorie este cea cuprinsă în programă de la pag. 1 pînă la pag. 57.

Bibliografia pentru lucrările de control este cea indicată în programele de studiu individual.

Organizarea secţiilor reale şi umaniste în şcolile medii de cultură generală

In vederea organizării secţiilor reală şi umanistă în şcolile medii de cultură generală se vor lua următoarele măsuri:

— Repartizarea elevilor pe cele două secţii se va face ţinîndu-se seama de dorinţa elevilor şi a părinţilor acestora şi de aptitudinile elevilor

— Şcolile medii cu o singură clasă a X-a vor avea obligatoriu numai secţie reală.

— Elevii buni la învăţătură şi care au obţinut în clasa a IX-a minimum media 8 la matematică, sau respectiv limba latină, îşi vor alege secţia la care urmează să se înscrie.

— Pentru restul elevilor va hotărî consiliul pedagogic, care va ţine seama de orientarea realist-ştiinţifică a învăţămîntului din Republica Populară Română, de situaţia la învăţătură pe ansamblul obiectelor, de posibilităţile de dezvoltare ale elevilor şi de dorinţa lor şi a părinţilor. In acest scop, cadrele didactice şi în special diriginţii vor organiza discuţii cu elevii şi cu părinţii acestora, îndrumîndu-i spre secţiile la care au cunoştinţe mai temeinice.

— Pentru organizarea în cele mai bune condiţii a celor două secţii se vor putea aproba mişcări de elevi de la o clasă la alta. In localităţile în care sînt mai multe şcoli medii se pot aproba, în limita locurilor libere, transferări de elevi sau schimb între elevi, cu asentimentul părinţilor.

— Respectarea procentelor stabilite prin Instrucţiunile nr. 451/1958, (70% pentru secţia reală şi 30% pentru secţia umanistă) nu este absolut obligatorie pentru fiecare şcoală în parte, urmînd ca aceste procente să se realizeze în măsura posibilităţilor pe regiune, prin compensare între şcoli.

— Pentru ca fiecare clasă să fie omogenă şi preocupările colectivelor de elevi să fie aceleaşi atît în clasă cît şi în afară de clasă, clasele vor fi organizate distinct de la începutul anului şcolar: clase reale şi clase umaniste.

— La şcolile medii care vor avea mai multe clase a X-a la care se predau limbi moderne diferite, predarea acestor limbi se va face în aceleaşi ore, pe colectivele de elevi constituite încă din clasa a VIII-a, pentru ca elevii să studieze în continuare aceeaşi limbă.

— Se atrage în mod deosebit atenţia că împărţirea claselor pe secţii (reală şi umanistă) se face începînd cu anul şcolar 1958/1959 numai la clasa a X-a (actuala clasă a IX-a); clasa a XI-a din anul şcolar 1958/1959 va funcţiona nebifurcată.

Secţiunile regionale de învăţămînt şi cultură vor înainta Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, pînă la 20 mai a.c., rapoarte în legătură cu felul cum au organizat împărţirea claselor pe cele două secţii. Respectarea termenului este absolut necesară pentru ca ministerul să poată definitiva situaţiile şi să le comunice regiunilor în timp util, pentru efectuarea încadrărilor.

LENIN şi educaţia tineretului

(Urmare din pag. 1)

nu se identifică, se înţelege, cu aceea de morală. Morala are un înţeles mult mai larg şi este încă unul din marile merite ale lui Lenin de a fi abordat, cu genială pătrundere, problema educaţiei în spiritul moralei comuniste, subliniindu-i prin aceasta importanţa. Mai întîi şi mai presus de orice, spune Lenin, sarcina educativă a momentului este formarea tineretului în spiritul nou al moralei comuniste. Lucrul acesta era necesar să fie spus atunci, după cum este foarte necesar să fie reamintit şi astăzi cît mai des.

In domeniul moralei şi al educaţiei morale, ca şi în altele, gîndirea burgheză afişează un soi de obiectivism, după care eticul ar fi o categorie neutră, ceva în sensul imperativului categoric kantian sau al binelui suveran şi etern preconizat de filozofia idealistă. Alteori, calomniatorii regimului şi învăţăturii comuniste neagă comunismului preocupări cu privire la morală. Tuturor acestora Lenin le răspunde, fixînd cu claritate poziţia cea justă. Nu există moralitate în afara omenescului. Morala a servit întotdeauna unei societăţi date. Pentru burghez, moral este ceea ce justifică regimul de exploatare a omului; pentru noi — spune Lenin — „moral este ceea ce serveşte la distrugerea vechii societăţi exploatatoare şi la unirea tuturor celor ce muncesc în jurul proletariatului care făureşte noua societate comunistă".

O astfel de morală trebuie să-şi însuşească tineretul nostru — o morală combativă, partinică, legată de construcţia lumii noi, socialiste.

Pătruns de morala comunistă, pregătit din punct de vedere intelectual şi disciplinat în muncă şi viaţă, tineretul poate răspunde sarcinii pe care i-a rezervat-o istoria contemporană. In acest spirit s-a format tineretul sovietic şi roadele acestei educaţii leniniste se văd astăzi. Ne stau ca dovadă progresele fără precedent ale ştiinţei şi tehnicii sovietice, precum şi viaţa sovietică însăşi.

Concluzii menite să îmbunătăţească munca educatoarelor

La începutul lunii aprilie a.c. au avut loc consfătuirile regionale ale cadrelor didactice din învăţămîntul preşcolar. Consfătuirile au reuşit să clarifice o serie de probleme metodice şi să dea răspuns unor probleme importante cu privire la munca de instruire şi educare pe care o desfăşoară educatoarele cu copiii de vîrstă preşcolară.

Criticînd unele metode greşite în predarea desenului şi modelajului folosite pînă nu de mult în grădiniţele noastre, consfătuirile au arătat educatoarelor că trebuie să orienteze pe un drum nou activităţile de desen şi modelaj, care au o mare importanţă în pregătirea copiilor pentru şcoală. S-a precizat, spre exemplu, că trebuie părăsită metoda pe care o folosesc unele educatoare de a lăsa copiii să găsească singuri metodele şi procedeele tehnice de efectuare a desenului şi modelajului, socotind că preşcolarii pot reda obiectele şi fenomenele numai pe baza observărilor făcute de ei asupra acestora. Copiii însă pot învăţa procedeele tehnice numai imitînd-o pe educatoare şi urmărind explicaţiile acesteia, menite să înlăture caracterul mecanic al imitării. Ajutorul dat de educatoare prin asemenea explicaţii îi scuteşte pe copii să parcurgă o cale lungă şi obositoare pentru a găsi ei înşişi aceste procedee. Este bine ca educatoarea să modeleze sau să deseneze ea însăşi modelul pe tablă, pentru ca toţi copiii să-l poată percepe. Examinarea modelelor trebuie să fie însoţită de explicaţiile educatoarei, care să atragă atenţia copiilor asupra succesiunii diferitelor operaţii ce trebuie executate. Treptat, copiii se vor obişnui să se folosească singuri de model, fără ca educatoarea să le mai arate procesul de execuţie.

Rolul activ al educatoarei trebuie să se manifeste nu numai în pregătirea activităţilor de desen şi modelaj, ci şi în desfăşurarea acestora. Este bine ca, după ce educatoarea a precizat tema activităţii, a demonstrat şi a explicat copiilor ce au de făcut, să se ocupe de acei copii care nu reuşesc să înceapă lucrul. Dacă numărul acestora este foarte mare, educatoarea trebuie să mai demonstreze sau să mai explice încă o dată ceea ce urmează să lucreze. În cazul că numai un număr mic de copii n-au început lucrul, atunci educatoarea va folosi îndrumarea individuală. Copiilor care nu pot găsi singuri o soluţie pentru înlăturarea dificultăţilor ivite, educatoarea trebuie să le vină în ajutor prin explicaţii suplimentare, demonstrare individuală, exersarea mîinii copilului etc.

Discuţii interesante s-au purtat în consfătuiri în legătură cu aprecierea lucrărilor de desen şi modelaj în cele 3 grupe de vîrstă din grădiniţe. O serie de educatoare au arătat în mod just că aprecierea lucrărilor în grupa mică trebuie făcută de către educatoare, la această vîrstă copiii neavînd posibilitatea să compare modelul cu rezultatele obţinute de ei în desen sau modelaj. În grupa mijlocie educatoarea discută cu copiii despre lucrările pe care le-au executat, le îndrumă observaţiile, cerîndu-le să arate calităţile şi greşelile obiectelor desenate sau modelate de ei înşişi sau de alţi copii. În grupa mare, exigenţele cresc.

Ultima parte a activităţilor de desen şi modelaj decurge interesant dacă educatoarea ştie să trezească spiritul activ al copiilor. Ea îi va antrena pe cei care au terminat mai repede lucrul şi să aprecieze lucrările, să comunice celorlalţi aprecierile lor.

La consfătuiri, educatoarele au precizat necesitatea de a se alterna activităţile de desen după model şi după natură cu activităţile de desen decorativ, proporţional cu numărul de activităţi de fiecare fel prevăzut în îndrumătorul pentru educatoarele din grădiniţele de copii.

Multa atenţie s-a acordat primelor activităţi de desen din grupa mică, în care copiii trebuie obişnuiţi să facă legătura între mişcările mîinii şi urma pe care creionul o lasă pe hîrtie. Deprinderea de a desena se obţine printr-o serie de exerciţii îndelungate şi, de aceea, sînt foarte importante primele exerciţii de dezvoltare a muşchilor mîinii. Copiii trebuie să tragă întîi linii verticale, apoi orizontale, iar după aceasta să înveţe cum se desenează formele închise (cercul, dreptunghiul etc.).

S-a arătat, în legătură cu temele pentru desen şi modelaj, că la grupele mijlocie şi mare trebuie planificată, după trei sau patru activităţi cu tema dată de educatoare, şi cîte o activitate cu tema aleasă de copii. Educatoarea va discuta cu copiii temele pe care doresc să le redea — din poveştile pe care le-au ascultat, din filmele pe care le-au văzut sau în urma observării obiectelor şi fenomenelor. În cursul activităţii, educatoarea discută cu unii copii şi-i ajută, prin întrebări, să îmbogăţească conţinutul desenului sau modelajului.

Este justă şi metoda folosită de unele educatoare care dau copiilor posibilitatea să folosească tabla în timpul desenării temelor alese de ei, cu scopul de a le uşura transpunerea imaginii de pe plan vertical pe plan orizontal.

Una din concluziile cele mai importante la care s-a ajuns în consfătuirile educatoarelor a fost aceea că, pentru asigurarea succesului activităţilor de desen şi modelaj, este necesară o pregătire temeinică a educatoarei, atît în ceea ce priveşte cunoaşterea metodelor şi procedeelor pe care ea trebuie să le întrebuinţeze în timpul activităţilor, cît şi a dozării cunoştinţelor în raport cu vîrsta şi gradul de pregătire al copiilor.

Frumoasele expoziţii organizate în centrele unde s-au ţinut consfătuirile au arătat că multe dintre educatoare cunosc aceste metode şi că au depus o activitate neobosită pentru a ajunge la rezultatele dorite.

FLORICA BĂLAŞA

EXPOZIȚIA DE ARTĂ PLASTICĂ A PROFESORILOR DE DESEN DIN BUCUREȘTI

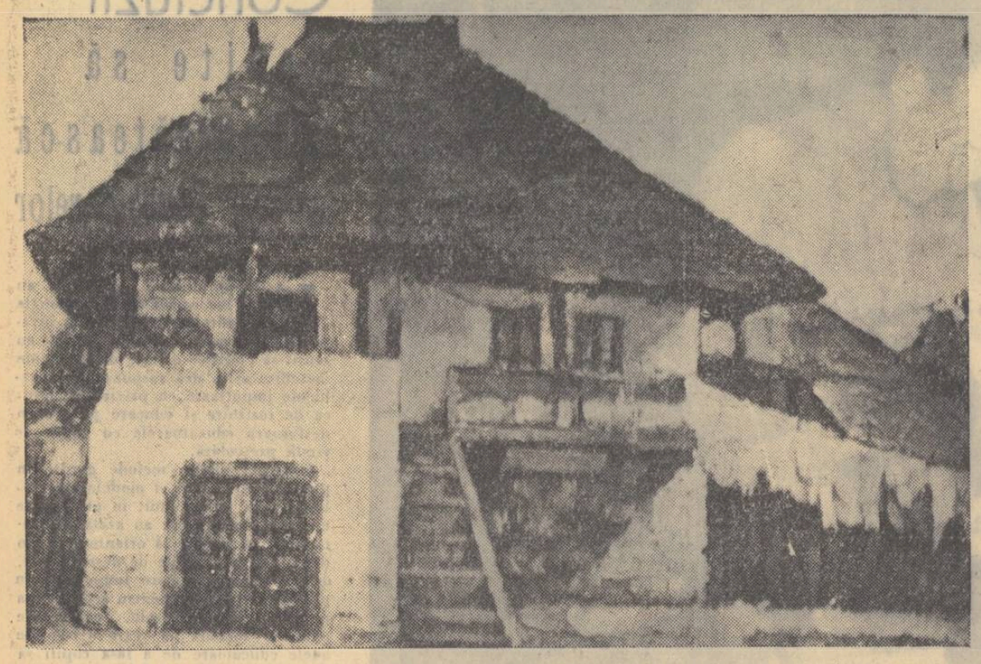

AL. DRAGOI: „Casă veche din Vîlsănești (Argeș)".

I. CIRDEI: „Proiecte".

TR. BILȚU-DANCUȘ: „Interior țărănesc".

Toată grija pentru condițiile de trai și de muncă

În ultima etapă a anului școlar învățătorii și profesorii desfășoară o muncă largă și complexă, care le cere eforturi mai mari decît în lunile precedente. Iată de ce și grija organelor sindicale din școli pentru condițiile lor de muncă și de viață trebuie să fie sporită.

Problema care cere mare atenție din partea organelor sindicale în această perioadă este înlăturarea supraîncărcării unor pedagogi cu sarcini străine de munca lor didactică și culturală. O asemenea preocupare este cu atît mai necesară cu cît unii salariați ai sfaturilor populare încearcă încă să facă din cadrele didactice referenți, încasatori, agenți-agricoli etc. Astfel, în comuna Chilia Veche din raionul Tulcea cadrele didactice au fost folosite în munci de teren, în orele de dimineață, înainte de a începe munca la clasă. Alți învățători și profesori din aceeași comună au fost chemați să efectueze anumite lucrări de birou la sfatul popular comunal, iar o parte din cadrele didactice au fost scoase de la clasă în timpul orelor de curs.

Trebuie să înceteze odată asemenea încălcări ale dispozițiilor legale. Sfaturile populare au datoria să vegheze cu grijă asupra desfășurării procesului de învățămînt, asupra condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice. Pentru aceasta, organele sindicale din școli trebuie să ceară ajutorul acestora și să pună în discuția comitetelor executive ale sfaturilor populare astfel de atitudini ale unor salariați birocrați, atitudini care atrag după sine rebuturi în procesul instructiv-educativ.

În unele locuri se constată însă și aglomerarea unor învățători și profesori cu sarcini didactice și culturale. Iată un exemplu concludent: învățătorul Petre Ureche din satul Fîntîna Banului, raionul Cujmir, care este și directorul școlii, predă la clasa a IV-a. El mai îndeplinește și o seamă de sarcini și funcții: organizator al grupei sindicale, director al căminului cultural, dirijor al corului din comună, responsabil al unui cerc de citit, membru în diferite comisii și comitete etc. Pe lîngă aceasta, adeseori el este chemat la ședințe ce au loc la centrul comunei sau la reședința de raion, deoarece, deținînd atîtea funcții, devine o persoană indispensabilă la majoritatea ședințelor.

Cum se poate achita un asemenea învățător de sarcinile pe care le are? Cum poate el să asigure consolidarea cunoștințelor viitorilor absolvenți ai școlii elementare, dacă este tras în atîtea părți, dacă are atît de puțin timp pentru propria sa pregătire? Cum se poate ocupa temeinic directorul Ureche de organizarea recapitulării materiei în întreaga școală, dacă mai tot timpul se află în ședințe? Și trebuie să spunem că tov. Ureche este înscris și la cursurile de perfecționare! Cînd mai învață cursantul Ureche pentru examene?

Asemenea situații se întîlnesc și la alte școli unde persistă astfel de forme ale supraîncărcării cadrelor didactice, care prejudiciază muncii instructiv-educative. Cerînd sprijinul organelor de partid din școli sau din comună, organele sindicale au sarcina să intervină, arătînd că învățătorilor și profesorilor trebuie să li se dea sarcini corespunzătoare menirii lor și ținînd seama de condițiile reale de muncă, pentru ca aceste sarcini să fie îndeplinite cu simțul datoriei, în așa fel încît procesul de învățămînt să nu sufere.

O altă problemă care reclamă grija organelor sindicale din școli este aprovizionarea cadrelor didactice cu îmbrăcăminte, încălțăminte, alimente, combustibil etc. Luînd legătura cu organizațiile sindicale din ramurile de activitate respective, organele sindicale din școli trebuie să combată manifestările abuzive ale unor salariați din cooperație și din ocolele silvice și să intervină cu tărie pentru înlăturarea încălcării dispozițiilor cu privire la aprovizionarea cadrelor didactice. Un exemplu negativ în această privință este lipsa de răspundere a unor salariați ai ocolului silvic din Pîrșcov, raionul Cislău, care nu au vrut să livreze lemne de foc cadrelor didactice din localitatea învecinată, Robești, întrucît această localitate aparține raionului Buzău, motivînd că nu au combustibil suficient. În urma intervenției C. C. al S.M.I.C. la comitetul executiv al sfatului popular regional Ploești, direcția silvică regională — după ce a dat dispoziții să se satisfacă cerințele pedagogilor — a răspuns că e surprinsă de ce acest ocol silvic nu a eliberat lemne, deoarece „ocolul silvic Pîrșcov dispune de suficiente cantități de materiale de foc". Astfel de salariați birocrați se găsesc și printre funcționarii ocolului silvic Sadova din raionul Gura Jiului. Însuși Gh. Ganea, șeful acestui ocol silvic, nu vrea să elibereze lemne de foc cadrelor didactice din comuna Călărași pe motiv că ele „au avut îndrăzneala" să semnaleze această situație ziarului regional.

Mai sînt, din păcate, și localități unde cadrele didactice primesc salariile cu întîrziere. Așa stau lucrurile, de pildă, în comuna Bîrza din raionul Segarcea. Astfel de situații se întîlnesc și în unele comune din regiunea Pitești. În comuna Lăpușata, raionul Băbeni, cu puțină vreme în urmă, plata salariilor pedagogilor s-a întîrziat — deși banii fuseseră ridicați de la bancă — datorită contabilului sfatului popular comunal. Acesta a ținut salariul cadrelor didactice în buzunarul personal, în scopul de „a stimula" activitatea învățătorilor și profesorilor din comună în stringerea sumelor de autoimpunere.

Regimul nostru acordă slujitorilor școlii o înaltă prețuire. În țara noastră s-au luat măsuri ca ei să aibă condiții cît mai bune de trai și de muncă. Organizațiile sindicale au datoria să vegheze ca aceste măsuri să fie aplicate pretutindeni. Totodată, organizațiile sindicale trebuie să se îngrijească de asigurarea în școli a unei atmosfere favorabile muncii elevilor și pedagogilor — ordine ireproșabilă, liniște, curățenie, înțelegere și spirit de colaborare. Tuturor pedagogilor să li se dea posibilitatea să se ocupe cu prioritate de procesul de învățămînt, pentru a asigura înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice.

GH. FLEANCU

ACTIVITATE MULTILATERALĂ

Un profesor din Galați care dorește să-și petreacă timpul său liber într-un mod plăcut și util nu trebuie să caute prea mult soluția. E suficient să se deplaseze pe strada Cuza Vodă din localitate, unde este clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură și unde va găsi posibilități variate. Dacă vrea să citească o carte — are la dispoziție biblioteca clubului; dacă vrea să facă sport sau muzică — poate merge în sălile cercurilor respective; dacă îl interesează o problemă legată de activitatea profesională — are posibilitate să audieze conferințele ce se organizează în mod periodic. Pe scurt, clubul sindical din Galați creează posibilități de activitate pentru cadrele didactice cu preocupările cele mai diferite.

Răspîndirea experienței pedagogice pozitive și ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice constituie o preocupare principală a clubului. În mod permanent, se organizează aici referate și discuții pe teme pedagogice ca acestea: „Opera lui Komenski, operă de temelie a școlii și pedagogiei moderne", „Introducerea elementelor de politehnizare la lecțiile de matematică", „Metode și procedee folosite în predarea citirii și scrierii la clasa I-a" și altele. Tot aici se desfășoară periodic consfătuiri de muncă, organizate de comitetul sindical orășenesc cu membrii sindicatului. În ultimul timp au avut loc consfătuiri cu profesori de diferite specialități, precum și o consfătuire cu diriginții la care s-a discutat tema „Metode și procedee pentru buna desfășurare a muncii educative".

Pentru ridicarea nivelului politico-ideologic și cultural al cadrelor didactice, în cadrul clubului Sindicatului muncitorilor din învățămînt din Galați se organizează în mod permanent conferințe, referate, seri literare și impozioane. Așa, de pildă, în ultimele luni s-au ținut referate și conferințe cu temele: „Eroicele lupte din februarie 1933", „Sfaturile populare, cea mai democratică formă de conducere a treburilor obștești și de stat" etc. Serile literare au fost organizate pe teme ca: „Realismul socialist în literatura noastră", „Primii noștri poeți", „H. Ibsen", „Pasărea furtunii" (recenzie) și altele.

Se remarcă de asemenea și activitatea formațiilor artistice ale clubului care au prezentat numeroase spectacole atît în oraș, cît și în localitățile apropiate. Astfel, corul, format din 60 de persoane, s-a clasat pe locul I la faza regională a concursului echipelor artistice de amatori ale Sindicatului muncitorilor din învățămînt, iar echipa de teatru, formată din 10 artiști amatori, s-a clasat pe locul II. Ea a prezentat adeseori spectacole cu piesele: „Căsătoria", „Pentru fericirea poporului", „Bulevardul impăcării", „Mesajul" și „Fata de departe", iar în prezent pregătește piesa „Doctor în filozofie" de B. Nușici. De un frumos succes se bucură îndeosebi teatrul de păpuși al clubului (de altfel singurul teatru de păpuși din această parte a țării). Piesa „Un bob de mazăre", reprezentată de acest teatru, atrage la spectacole un mare număr de copii.

Un loc important în activitatea clubului sindical din Galați îl ocupă propaganda pedagogică în rîndurile părinților, organizată sub formă de lectorate. Aceste lectorate au loc de două ori pe lună, cu participarea părinților elevilor și a cadrelor didactice. Printre temele dezbătute în cadrul lectoratelor sînt unele ca acestea: „Ce trebuie și cum trebuie să citească tineretul", „Să cultivăm la copii dragostea de muncă", „Copiii, școala și familia", Minciuna la copii" și altele. Din păcate, propaganda pedagogică se desfășoară încă într-un cerc restrîns de părinți.

Pe lîngă formele de activitate existente în prezent, clubul și-a propus să organizeze printre altele și un cerc coregrafic și unul de pian pentru copiii cadrelor didactice. În general, conducerea clubului se străduiește să atragă în activitate cît mai multe cadre didactice și caută în permanență forme noi pentru desfășurarea unei largi munci politice și cultural-educative în rîndul membrilor de sindicat, pentru crearea condițiilor ca ei să-și petreacă timpul liber într-un mod plăcut, atractiv și folositor.

C. M.

A APĂRUT:

Revista de pedagogie

nr. 4, 1958

În cuprins:

* * *: Karl Marx despre „Educația viitorului".

Ion Berca: Organizarea repetării în formarea concentrică a noțiunilor gramaticale.

Iosif Oanță: Folosirea legendelor istorice în educarea patriotismului la elevii din clasa a II-a.

Mihai Roșianu: Activitatea pedagogică a lui C. Dimitrescu-Iași

Al. Cornea: Practica în producție a elevilor din școlile sovietice.

C. Sorik: Pedagogi de peste hotare ne vizitează țara.

Stela Popescu: Pregătirea încheierii cu succes a anului școlar.

I. Hirschsohn: Cum îndrumăm elevii în vederea citirii și executării desenelor tehnice.

M. Munteanu: Cum am pregătit lecțiile de recapitulare la literatură și lectura literară.

Rodica Codreanu: Unele aspecte ale supraîncărcării în predarea istoriei la clasa a VIII-a.

* * *: Concluzii la discuțiile desfășurate în „Revista de pedagogie" cu privire la proiectul de prospect pentru istoria pedagogiei R.P.R.

Iosif Antohi: Manifestări festive în R.P.R. cu ocazia comemorării lui I. A. Komenski.

I. Vega: La aniversarea bimileniului Ovidiu.

Maria Gabrea: Definițiile în manualele de gramatică pentru clasele I—VII.

I. I. G.: „L'analfabétisme dans le monde au milieu du XX.éme siècle.

* * *: Din literatura pedagogică de peste hotare.

Istoria școlii

O școală de 7 ani ca multe altele din satele patriei noastre, cu săli de clasă spațioase, laboratoare, ateliere, cu învățători, profesori, elevi și sunet de clopoțel.

E greu să-ți imaginezi că școala din Rădășeni a putut arăta vreodată altfel de cum arată astăzi. Că în loc de 13 săli de clasă, cîte are acum, au existat numai două, sau că în locul celor 17 cadre didactice preda un singur învățător. Și totuși, istoria ei de o sută de ani confirmă acest lucru.

Avem în față inventarul școlii din anul 1858: cuprinde două hărți, un clopot și trei bănci. Iată și inventarul școlii de azi: sute de planșe și hărți, zeci de tablouri, aparate de fizică, aparate de proiecție, microscoape, teighele, scule și unelte pentru atelier, veselă și inventar moale pentru internat, materiale sportive și pionierești, mobilier bogat necesar celor treisprezece săli de clasă etc.

La sărbătorirea a 100 de ani de la înființarea școlii satului, bătrînii Vasile Ursu, C. Aonofriosei și Pavel Toader, în vîrstă de aproape 90 de ani, au povestit cadrelor didactice, elevilor și cetățenilor din Rădășeni despre felul cum au învățat ei carte, despre viața grea a satului în acele timpuri, cînd stăpîneau boierii și arendașii. Ei își aduc aminte de multe momente emoționante pe care le-au trăit la școală, între zidurile acestui local au sărbătorit elevii de atunci marele act istoric al unirii principatelor, aici s-a semnat, la 1861, adeziunea pentru „actul mîntuitoriu" al împroprietăririi țăranilor de către Al. I. Cuza, aici s-a făcut instruirea companiilor de dorobanți și călărași care au participat la războaiele din 1877, 1913 1918. Pe drept cuvînt școala din Rădășeni, care împlinește acum 100 de ani, a fost trecută în rîndul monumentelor istorice.

Sărbătorirea a 100 de ani de la înființarea școlii din Rădășeni a constituit un bun prilej de a dezvolta patriotismul elevilor și cetățenilor satului, un mijloc de cercetare a trecutului istoric al școlii și al satului. Învățătorul Mihai Nicolăeasa a întocmit, cu acest prilej, o monografie a satului Rădășeni. La școală s-a deschis de curînd și un muzeu în cadrul căruia se disting, printre alte exponate, chipurile primilor învățători, cărți și documente de acum 100 de ani și materiale actuale de studiu în școală.

ST. CONSTANTINESCU
Rădășeni, raionul Fălticeni

Un „pedagog" în familie

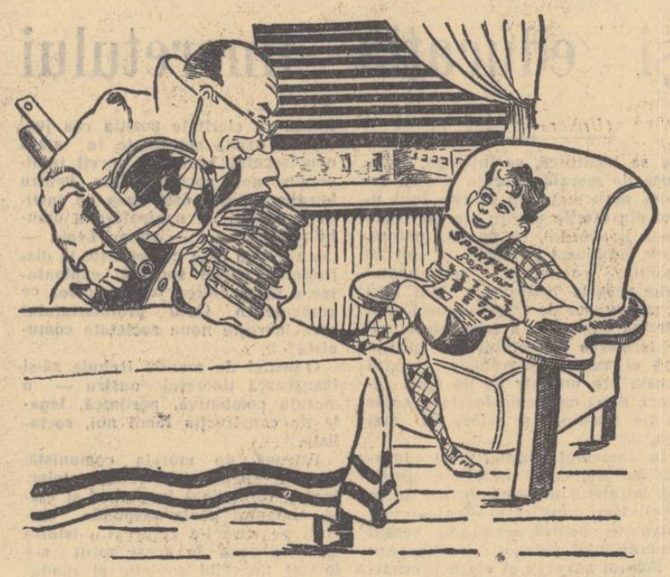

— Ți-am adus cărțile și caietele. Lecțiile le facem cînd mă întorc de la conferința cu părinții.

Desen de P. STOENESCU

Din experiența învățămîntului sovietic

PRIMĂVARA ÎN ȘCOLILE SĂTEȘTI

În fața școlilor și, înainte de toate, în fața școlilor sătești se pune tot mai insistent problema strînsei legături a predării cu munca productivă a elevilor în agricultură, problema ajutorării colhozurilor și problema pregătirii absolvenților în vederea participării lor la munca în agricultură.

Anul trecut, școlile din regiunea Stalingrad au obținut unele succese importante în pregătirea elevilor pentru activitatea practică. Peste un milion și jumătate de zile-muncă au lucrat elevii din școlile regiunii pe cîmpiile colhozurilor și sovhozurilor. Mai mult de 60 de mii de hectare de porumb au fost cultivate de către elevi.

Practica a arătat că cel mai bun mijloc de organizare a muncii agricole desfășurate de elevii din clasele superioare o constituie repartizarea acestora în brigăzi speciale. Instructivă în acest sens este experiența școlii medii din Berezovsk. Consiliul pedagogic al acestei școli a dezbătut în amănunt, împreună cu conducerea colhozului „Bolșevic", problemele privitoare la organizarea brigăzilor de elevi, la conținutul muncii lor, la normele de producție și plată a muncii etc. Sarcina de a conduce brigada a fost încredințată unui agronom al colhozului și unui număr de patru profesori. Brigăzii i s-a afectat un sector cu suprafața de 35 ha.

În componența brigăzii au intrat elevi din clasele VIII—X, grupați în 8 echipe. Cererile celor care voiau să intre în brigadă erau examinate în prealabil la ședința comitetului de conducere, iar apoi în adunarea generală a elevilor. Este important de reținut că membrii brigăzii au devenit în același timp membri ai colhozului și că au primit carnete de muncă la fel ca ale colhoznicilor.

Planul de producție al brigăzii a fost alcătuit și discutat din timp, iar elevii au studiat temeinic agrotehnica acelor culturi pe care urmau să le cultive.

Primăvara, înainte de începerea vacanței, elevii au lucrat în cadrul brigăzii cîte două ore după terminarea cursurilor. În timpul vacanței au plecat cu toții într-o tabără de cîmp special echipată, pentru care colhozul a amenajat trei corturi, o bucătărie și o sală de mese. Tineretul a utilat de asemenea o bază sportivă.

Chiar de la început, Comsomolul a organizat în brigadă întrecerea socialistă între echipe. Rezultatele au fost urmărite cu regularitate. Echipei care a ocupat primul loc i s-a înmînat un drapel.

Membrii brigăzii lucrau zilnic cîte 4 ore pe cîmp, apoi se ocupau cu sportul, organizau excursii, participau la discuții cu teme politice și culturale, activau în cercurile artistice, citeau ziare, cărți, vizionau filme, ascultau radio.

Activitatea în producție a brigăzii de elevi a fost foarte variată, cuprinzînd întreaga desfășurare a muncilor — de la semănat pînă la strînsul recoltei — fapt care a avut o deosebită însemnătate din punct de vedere instructiv-educativ. Tinerii colhoznici au aplicat metoda de însămînțare a porumbului și de săditre la legumicole în cuiburi dispuse în pătrat, au plivit, au asigurat îngrășarea suplimentară a solului, plivitul de trei ori al cartofilor, plivitul, prășitul și îngrășarea solului la culturile de porumb, recoltarea. De asemenea ei au ajutat colhozului și la alte lucrări care necesitau un volum mare de muncă.

În septembrie, la sărbătoarea recoltei, brigada a totalizat rezultatele muncii. Membrii brigăzii munciseră 20.428 zile-muncă — cu alte cuvinte 170 zile-muncă în medie de fiecare elev — și cîștigaseră 25.850 ruble. De pe loturile sale, brigada a dat colhozului un venit de 85.316 ruble. În întrecerea socialistă a școlilor din regiune brigada școlii din Berezovsk a ocupat primul loc, primind o diplomă de onoare din partea comitetului regional al P.C.U.S. și a comitetului executiv regional, drapelul comitetului regional al U.T.C. — „Celei mai bune brigăzi de elevi" — precum și premiul întîi — o trusă de instrumente muzicale pentru fanfară. Și nu întîmplător numeroși elevi din clasa a X-a au hotărît să-și aleagă ca profesiune munca în agricultură.

Problema alegerii drumului în viață, rezolvată de către absolvenți la un nivel de conștiință atît de înalt nu se dezleagă de la sine. Este necesară o muncă sistematică și migăloasă a organizațiilor de partid din școli, în colaborare cu conducătorii școlilor, cu profesorii și cu Comsomolul în vederea educării ideologico-politice a elevilor, a pregătirii lor politehnice, a înarmării lor cu cunoștințe agrotehnice și zootehnice, cu deprinderi de muncă în producție.

În momentul de față în toate școlile se introduce practica școlară de vară în agricultură. Participînd la munca productivă a colhozurilor și sovhozurilor, elevii își consolidează cunoștințele căpătate în timpul studiilor, dobîndesc priceperea de a le aplica în practică, își însușesc noi cunoștințe și deprinderi în domeniul producției agricole.

Unele școli au elaborat, împreună cu conducerile colhozurilor sau sovhozurilor, planuri amănunțite care determină obiectivele și conținutul muncii practice a elevilor. Se desfășoară lecții practice de agrotehnică și muncă politico-educativă, se pregătește baza materială.

De exemplu, o intensă muncă pregătitoare desfășoară tov. B. Denisov, directorul școlii din Siderk, raionul Mihailovski, și tov. A. Makuha, președintele colhozului „Partizanul Roșu". Aici brigăzii școlare i s-au rezervat 1690 ha pămînt pe care se vor desfășura lucrări variate.

Brigada este înzestrată cu tehnică de prim rang. Ea va avea în conducere un specialist în agricultură și un profesor și va dispune de o tabără de cîmp dintre cele mai bune.

Profesorii școlii, concretizînd programa practicii de producție a elevilor, elaborată de catedra de botanică a Institutului pedagogic din Stalingrad, țin cu elevii lecții de agrotehnică, stabilesc sarcinile lor în timpul practicii.

În regiune se dezvoltă și alte forme ale practicii elevilor: taberele de comsomoliști și școlari pentru elevii de la orașe, echipe de elevi incluse în brigăzile colhoznice după criteriul domiciliului elevilor etc.

Conducătorii școlilor, colhozurilor și sovhozurilor nu uită că participarea elevilor la munca productivă în agricultură va contribui la educarea comunistă a tinerei generații numai dacă activitatea practică a acestora va fi legată de munca instructiv-educativă.

B. RAISKI

Noutăți științifice

UN ORIGINAL GHID DE MUZEU

În curînd, muzeele din Moscova vor pune în practică un original ghid pentru vizitatori. Este vorba de un mic aparat receptor pe unde scurte, fără fir, care se dă la intrare fiecărui vizitator. Cu ajutorul acestui aparat se recepționează comentariile transmise de un post emițător instalat într-o cabină specială a muzeului.

Emisiunea se face simultan în mai multe limbi, așa încît atît vizitatorii ruși cît și cei străini pot recepționa explicațiile și comentariile specialiștilor în probleme artistice.

Dar acest aparat mai are o calitate deosebit de importantă. Datorită unui microfon minuscul, vizitatorii pot, la rîndul lor, să pună întrebări experților muzeului și să primească explicații.

CUM REACȚIONEAZĂ INSECTELE LA DIFERITE MIROSURI

Biologul ceh Jaromir Pospisil, membru al Academiei de Științe din Praga, lucrează cu mult elan la perfecționarea unei originale metode de distrugere a insectelor dăunătoare. Cu ajutorul unui aparat special, savantul ceh a stabilit reacțiile insectelor la diferite mirosuri. Astfel, spre exemplu, mușteleste sînt foarte ușor atrase de mirosul acidului lactic, dar fug de unele produse chimice ca mentolul.

Odată stabilit acest fapt, țelul pe care și-l propune biologul ceh este să realizeze niște produse chimice aromatice care să poată fi folosite la fabricarea insecticidelor, dar care să nu distrugă insectele folositoare.

Jaromir Pospisil intenționează de asemenea să prepare o altă categorie de produse aromatice împotriva insectelor care să servească, în același timp, și la păstrarea produselor alimentare.

O FONOTECĂ FĂRĂ PRECEDENT

Comitetul internațional de acustică biologică, înființat în 1956, a luat o inițiativă foarte interesantă și fără precedent: înregistrarea pe bandă de magnetofon a mijloacelor sonore folosite de animale pentru a comunica unele cu altele.

O varietate nesfîrșită de graiuri animale, de la răgetul leului pînă la țîrîitul greierului, vor fi păstrate de aci înainte într-o colecție mondială de înregistrări la biblioteca de științe naturale a Universității Cornell.

Savanții din toată lumea își vor putea procura din noua fonotecă înregistrări de graiuri animale de toate soiurile: mamifere, păsări și chiar pești. În fiecare an, Comitetul internațional de acustică biologică va publica o bibliografie care să indice biologilor toate documentațiile posibile.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei. Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 468 — Vineri 25 aprilie 1958 — 4 pagini 25 bani

PROFESORI ȘI ÎNVĂȚĂTORI!

Îndepliniți-vă cu cinste îndatorirea de educatori pentru a pregăti noua generație de constructori ai socialismului

(Din Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1958).

ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC

De la un capăt la altul al globului pămîntesc oamenii muncii sărbătoresc în fiecare an, cu bucurie și încredere, ziua de 1 Mai — ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor din toate țările.

Anul acesta, marea sărbătoare a omenirii muncitoare este menită să aibă o semnificație și o strălucire deosebită. Ea se desfășoară sub semnul unor mari succese ale mișcării muncitorești internaționale, sub semnul continuei întăriri a forțelor socialismului și al slăbirii neîncetate a capitalismului condamnat la pieire.

Epoca noastră constituie o perioadă de cotitură în istoria omenirii. Trăsătura ei caracteristică o constituie trecerea omenirii de la capitalism la socialism, transformarea socialismului într-un sistem mondial care se consolidează și se dezvoltă neîncetat. În aceste condiții, unitatea și solidaritatea internațională a clasei muncitoare prezintă o însemnătate excepțională. Strîns uniți în jurul partidelor comuniste și muncitorești, oamenii muncii din întreaga lume vor face din ziua de 1 Mai o adevărată sărbătoare a internaționalismului proletar.

Au trecut 110 ani de cînd Marx și Engels au lansat nemuritoarea lor lozincă internaționalistă — „Proletari din toate țările, uniți-vă!" De atunci ea a însuflețit neîncetat sutele de milioane de oameni ai muncii de pretutindeni la lupta unită pentru înlăturarea jugului exploatării și asupririi. Mișcarea muncitorească internațională a devenit o forță uriașă. În zilele noastre există partide comuniste și muncitorești revoluționare în 75 de țări, cu peste 33.000.000 de membri. Sub conducerea partidelor marxist-leniniste aproape un miliard de oameni construiesc socialismul și comunismul.

Ziua de 1 Mai este sărbătorită anul acesta în condițiile creșterii fără precedent a luptei popoarelor pentru pace, democrație și socialism. În întreaga lume se manifestă cu tot mai multă tărie hotărîrea popoarelor de a preîntîmpina dezlănțuirea unui nou război mondial, de a evita nenorocirile războiului nuclear, de a impune înfăptuirea politicii coexistenței pașnice promovată de țările lagărului socialist. În zilele noastre, problema „război sau coexistență pașnică" a devenit problema fundamentală a politicii mondiale. Inițiativele de pace ale U.R.S.S. și ale celorlalte țări socialiste se bucură de aprecierea tuturor oamenilor cinstiți de pe globul pămîntesc. Un răsunet uriaș are recenta hotărîre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea unilaterală a experiențelor cu armele nucleare. La 1 Mai oamenii muncii din toate țările vor demonstra cerînd puterilor occidentale să urmeze exemplul Uniunii Sovietice, să înceteze la rîndul lor experiențele cu armele nucleare, să accepte politica de reducere a armamentelor și forțelor armate, să înceteze politica de frînare a pregătirii conferinței la nivel înalt pentru care se pronunță imensa majoritate a populației lumii. Demonstrațiile care vor avea loc la 1 Mai anul acesta vor șubrezi și mai mult pozițiile cercurilor imperialiste agresive și vor consolida puternicele poziții ale forțelor păcii, democrației și socialismului.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai 1958 prilejuiește un bilanț al marii întreceri de proporții istorice ce se desfășoară pe arena internațională între sistemul socialist — tînăr, viguros și din ce în ce mai puternic — și sistemul capitalist — învechit, pe calo de pieire. Oamenii muncii din toate țările lumii privesc cu bucurie tabloul impresionant al dezvoltării impetuoase a Uniunii Sovietice, care se află în fruntea lagărului socialist. Lansarea primilor sateliți artificiali ai pămîntului de către U.R.S.S. a dovedit, fără putință de tăgadă, că Uniunea Sovietică se află în fruntea științei și tehnicii mondiale.

Uriașe sînt succesele Uniunii Sovietice în domeniul economic. Volumul global al producției industriale a U.R.S.S. din 1957 a depășit de 33 de ori nivelul anului 1913, iar producția mijloacelor de producție a crescut, în aceeași perioadă, de 74 de ori. Marea superioritate a sistemului economic socialist se manifestă în posibilitatea producției socialiste de a se dezvolta mult mai repede decît cea capitalistă. Uniunea Sovietică rezolvă cu succes sarcina economică fundamentală de a ajunge din urmă și a întrece țările capitaliste cele mai dezvoltate în ce privește producția pe cap de locuitor.

Realizări importante au dobîndit și celelalte țări socialiste pe drumul construcției pașnice în interesul ridicării necontenite a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Cu totul alta este situația în țările capitaliste. În ciuda propagandei demagogice despre „prosperitatea generală", despre „bunăstarea tuturor" etc., situația S.U.A. și a celorlalte țări capitaliste se caracterizează printr-o continuă subrezire. Se agravează situația economică, se înrăutățesc condițiile de trai ale oamenilor muncii. În S.U.A., într-o serie de ramuri industriale principale, producția a scăzut considerabil: industria oțelului, de exemplu, folosea în februarie a.c. numai 55 la sută din capacitatea ei. Numărul șomerilor permanenți, oficial recunoscut, este în S.U.A. de peste 6 milioane. Criza economică este evidentă. Toate acestea arată că vorbăria aparatului burghez de propagandă despre așa-numitul „capitalism popular", „perfecționat", care ar îmbunătăți, chipurile, viața oamenilor muncii, reprezintă o josnică încercare de înșelare a celor ce muncesc. La 1 Mai anul acesta, clasa muncitoare din țările capitaliste, mobilizînd în jurul său pături populare și progresiste de multe milioane de oameni, va demonstra împotriva capitalismului, pentru democrație și socialism.

Poporul nostru muncitor întîmpină ziua de 1 Mai 1958 în condițiile întăririi și înfloririi continue a patriei noastre socialiste. Înfăptuind cu avînt politica Partidului Muncitoresc Romîn de construire a socialismului, poporul nostru dezvoltă cu succes toate ramurile economiei și culturii, în interesul ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc. Clasa noastră muncitoare se mîndrește pe drept cuvînt cu marile succese dobîndite în industrializarea socialistă a țării. În comparație cu 1948, volumul producției industriale a crescut în 1957 de 4,2 ori. În 1957, producția industriei siderurgice a depășit nivelul din 1938 de 3,4 ori, producția de energie electrică de 7,4 ori, a industriei petrolifere aproape de 2 ori, extracția de gaz metan de 15 ori, producția materialelor de construcții de peste 9 ori. De o însemnătate deosebită pentru propășirea întregii vieți economice și culturale sînt progresele industriei constructoare de mașini, care dă astăzi o producție de 7 ori mai mare decît în 1938.

Dacă în perioada antebelică Romînia importa 95 la sută din necesarul de mașini și utilaje, în 1957 peste 83 la sută din investițiile în utilaje din toate ramurile economiei naționale au fost acoperite din producția internă. Țara noastră se afirmă astăzi tot mai mult ca o țară exportatoare de mașini și utilaj, produsele industriei noastre bucurîndu-se și peste hotare de o înaltă apreciere. Progrese însemnate au fost realizate și în industria bunurilor de consum, unde se produc, în comparație cu 1938, de 3 ori mai multe mărfuri textile, de pielărie și încălțăminte.

Însemnate realizări a obținut poporul nostru și în agricultură. În ansamblu, producția agricolă a întrecut cu mult cele mai mari producții realizate în timpul regimului burghezo - moșieresc. Țărănimea muncitoare pășește cu încredere pe drumul agriculturii socialiste. La 1 martie anul acesta peste 45 la sută din totalul familiilor de țărani muncitori făceau parte din sectorul socialist al agriculturii, care cuprinde aproape 37 la sută din suprafața agricolă cooperativizabilă a țării. Sectorul socialist cuprinde 52,4 la sută din întreaga suprafață agricolă a țării. Aplicarea în viață a programului de măsuri cuprins în documentele consfătuirii de la Constanța a fruntașilor în agricultură va determina un puternic avînt al agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Dezvoltarea economică a țării este însoțită de un mare avînt pe tărîmul științei, artei și învățămîntului. Școala noastră de toate gradele se bucură de prețuirea întregului popor. Marele detașament al cadrelor didactice se bucură din plin de încrederea și sprijinul statului democrat-popular. Învățătorii și profesorii au astăzi cele mai largi posibilități pentru a-și pune întreaga lor capacitate, marea și inepuizabila lor energie creatoare în slujba poporului.

1 Mai 1958 găsește poporul nostru strîns unit sub steagul partidului care, călăuzit de învățătura marxist-leninistă, îl conduce pe drumul luminos al socialismului.

Republica Populară Romînă, patria noastră liberă și independentă, membră a comunității frățești a țărilor socialiste, aduce o mare contribuție la cauza apărării și întăririi păcii în lume. Cu prilejul zilei de 1 Mai poporul nostru își manifestă, odată mai mult, deplina aprobare pentru politica externă a partidului și guvernului, politică de pace și colaborare internațională, la baza căreia stau principiile leniniste ale coexistenței pașnice.

Trecînd în revistă marile succese obținute în anii puterii populare, poporul nostru muncitor va demonstra de 1 Mai dragostea și atașamentul său față de Partidul Muncitoresc Romîn și de guvernul țării, hotărîrea de a construi socialismul în patria noastră scumpă, Republica Populară Romînă, de a strînge legăturile frățești cu oamenii muncii din întreaga lume, de a sluji cu devotament cauza nobilă a păcii și socialismului.

Pionieri și școlari! Elevi și eleve! Fiți harnici și disciplinați! Învățați cu sîrguință! Pregătiți-vă temeinic pentru a deveni constructori activi ai socialismului!

(Din Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1958).

Școlile în preajma sărbătorii

Din orașele giganților de oțel, de la uzinele metalurgice și chimice, de pe întinsul ogoarelor sosesc zilnic știri noi care arată, cu multe date cifrice, cît de mari și importante sînt realizările oamenilor muncii în cinstea zilei de 1 Mai. Fără să poată fi evaluate în cantități și procente, realizările învățătorilor și ale profesorilor sînt și ele foarte însemnate. Pentru a ne convinge este de ajuns să facem o scurtă călătorie prin cîteva școli din țară, luate la întîmplare.

★

Să presupunem că ne îndreptăm, mai întîi, spre meleagurile însorite ale Dobrogei. La școala nr. 18 din Constanța elevii se pregătesc să plece spre gospodăria agricolă colectivă „Alexandru Mătrosov". Ei au aflat că grîul a fost năpădit de buruieni și că un ajutor dat colectiviștilor la plivit le-ar prinde bine. Nu este pentru prima dată cînd școala îi sprijină pe vecinii ei, colectiviștii. Profesorii de la școala nr. 18 țin deseori conferințe cu caracter științific în fața membrilor gospodăriei, ajută la bunul mers al activității cursurilor agrotehnice. Și gospodăria ajută, la rîndul ei, școala, dîndu-i posibilitatea să desfășoare în condiții bune munca pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole. Ca urmare a legăturii lor cu gospodăria colectivă, elevii au îndrăgit munca în agricultură și o fac cu plăcere. Adeseori îi poți auzi, nu numai la lecțiile de științe naturale, dar și în recreație sau în drum spre casă, vorbind foarte interesați, grav și cu „competență" despre problemele producției agricole.

★

Dacă ajungem în comuna Orlat din raionul Sibiu cam pe la vremea cînd se sting ultimele clipe ale zilei, iar peste case se așternumbrele dense ale nopții, avem toate șansele să asistăm fie la o minunată seară de basm sau seară literară, organizată de profesorii și învățătorii de la școala elementară de 7 ani, fie la repetițiile vreuneia din formațiile artistice din Orlat, conduse tot de pedagogi. Iar dacă vom discuta cu cadrele didactice din Sibiu, acestea ne vor vorbi, cu siguranță, despre consfătuirile care au avut loc în toate grupele și organizațiile sindicale în vederea intensificării educației patriotice, a înlăturării rămînerii în urmă la învățătură și a bunei pregătiri pentru încheierea anului școlar, ca și despre numeroasele conferințe și programe artistice pe care le-au organizat în ultimul timp. Sînt acțiuni pe care le-au închinat întîmpinării zilei de 1 Mai și care duc nemijlocit la îmbunătățirea muncii instructiv-educative în rîndurile elevilor, la intensificarea activității culturale în mijlocul celor ce muncesc.

★

La școala medie nr. 22 din București stăm de vorbă cu profesoara Elena Antoci, diriginta clasei a IX-a E.

— Ce acțiuni ați inițiat în cinstea zilei de 1 Mai?

— Ca orice gazetari, așteptați, desigur, să aflați lucruri deosebite. Dar munca noastră este o muncă migăloasă, de zi cu zi, în care nu se pot întîlni prea des „lucruri deosebite". Aș putea să vă vorbesc despre elevi, despre însuflețirea minunată cu care întîmpină ele sărbătoarea. Mai bine ar fi însă dacă ați asista chiar dumneavoastră la ora educativă cu caracter festiv pe care o pregătesc elevele. Stați de vorbă cu ele și o să vedeți singuri, chiar și acum, cîte fac pentru a asigura succesele acestei festivități.

În adevăr, în rîndurile elevelor este o mare însuflețire. Trebuie căutat un citat frumos dintr-o operă literară, care va fi caligrafiat pe tablă, încet, cu grijă și atenție. Pentru fotomontaj sînt răscolite toate albumele, revistele și colecțiile de ziare în care pot fi găsite fotografii în legătură cu 1 Mai. Mioara Dumitrescu, secretara organizației U.T.M. a clasei, pregătește o scurtă expunere asupra zilei de 1 Mai și acum ezită în fața colii albe de hîrtie, în căutarea unei fraze frumoase, demne de această mare zi. Raluca Dobreanu va vorbi la ora educativă festivă despre oglindirea dragostei de muncă în creația noastră nouă muzicală și dramatică...

★

Îndată ce am pătruns în primul atelier al uzinelor „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște am simțit atmosfera specifică marilor întreceri socialiste. Alișe uriașe anunțau că întreaga uzină a pășit în săptămîna-record închinată sărbătorii de 1 Mai.

În întrecere sînt antrenați și elevii centrului școlar de pe lîngă uzinele metalurgice. Și, la fel cu cei mari, ei lucrează cu rîvnă, cu vrednicie.

Ne spune strungarul fruntaș Tudor Geală:

— Ucenicul din anul III, pe care l-am instruit pînă de curînd, Vasile Grecu, o să devină un muncitor destoinic. Pot să spun chiar că de pe acum este un muncitor de nădejde. Lucrează de abia cu vreun sfert mai puține piese decît mine. Și ce fel de piese: calibre tiletate, lucrare cotată aproape de categoria maximă de specializare.

Vasile Grecu nu este însă o excepție. În fiecare secție întîlnești ucenici de care muncitorii nu mai vor să se despartă, iar unora șefii secțiilor le-au încredințat de pe acum conducerea unor mașini agregate de înaltă tehnicitate. Mai ales strungarii sînt în primele rînduri. Și nu-i de mirare: uzinele metalurgice din Tîrgoviște numără în rîndul muncitorilor lor pe unul dintre cei mai renumiți strungari ai țării, eroul muncii socialiste Constantin Vasilache. Poate risca să se facă de rîs vreun viitor strungar cînd are un asemenea tovarăș de muncă?

Pe Cornel Suciu din anul II frezori l-am găsit lucrînd singur, la mașină, niște complicate roți dințate. Gheorghe Răuță, frezor din anul III, cu privirea ațintită pe comparatorul pentru măsuri de precizie, mînuiește cu siguranță perfecționata mașină orizontală de frezat și alezat (Piesele pe care le execută, carcase pentru rulmenți, cer o precizie de 35 miimi de milimetru). Deși nu-s prea împunători ca statură — Răuță e chiar țîrav — amîndoi sînt priviți cu deosebită seriozitate în secția lanțuri Rotary și turboburi. Conducerea secției și maiștrii au insistat ca pentru acești viitori muncitori să se treacă peste principiul obișnuit al rotației ucenicilor.

Cînd complicatele utilaje și agregate vor porni la drum lung peste mări și țări, ele vor cuprinde, în mesajul lor de prietenie și pace, salutul cald al muncii creatoare căreia i s-au dedicat și tinerii ucenici ai centrului școlar metalurgic din Tîrgoviște.

★

...Am trecut doar prin cîteva locuri în care pedagogii și elevii se pregătesc să întîmpine ziua de 1 Mai. Dar pretutindeni, pe tot cuprinsul țării, școlile îmbracă în aceste zile haine de sărbătoare, pregătesc festivități și întreprind acțiuni în cinstea marii sărbători a oamenilor muncii din întreaga lume.

O. BUZESCU
și MIRCEA ANDRU

EDUCAREA patriotică și internaționalistă a elevilor

Din nou ne pregătim să sărbătorim 1 Mai, simbolul primăverii omenirii. Ne simțim mîndri că facem parte din armata celor ce luptă solidari pentru pace, democrație și socialism și, ca educatori, bunul cel mai de preț pe care am vrea să-l transmitem elevilor noștri este sentimentul minunat al dragostei de patrie împletit strîns cu sentimentul de solidaritate internațională cu cei ce muncesc din întreaga lume.

Ne întrebăm adesea care sînt căile cele mai potrivite pentru realizarea acestei sarcini. Să nu uităm că în jurul nostru acționează puternice forțe educative, adevărate surse de energie pedagogică, care așteaptă să fie captate și folosite de noi, pedagogii. O astfel de forță este cea a tradițiilor revoluționare ale poporului, pe care avem datoria să le utilizăm cît mai larg în munca noastră educativă. Un prilej minunat pentru aceasta ni-l oferă pregătirile în cinstea lui 1 Mai.

În toate școlile din țară au loc, în aceste zile, manifestări sărbătorești. Se organizează adunări și ore educative festive, șezători, simpozioane, serbări. La lecții și în cadrul activităților extrașcolare li se vorbește elevilor despre tradițiile muncitorești. Gazetele de perete sînt dedicate aceluiași eveniment.

O însemnătate hotărîtoare pentru eficacitatea educativă a diferitelor manifestări sărbătorești o are materialul informativ pe care-l folosim în cadrul lor. Este esențial ca ideile pe care le prezentăm elevilor să fie larg ilustrate printr-un material concret viu și atrăgător, menit să trezească interesul elevilor și să le pună în față exemple sugestive. De aceea, în multe școli profesorii de diferite specialități folosesc acum, la lecții, în orele educative sau în activitatea extrașcolară, un astfel de material. Elevii mai mari au învățat, de pildă, la lecțiile de istorie contemporană, despre uriașa grevă generală organizată la 1 Mai 1886 de muncitorii din Chicago, cînd au fost uciși, în ciocnirile cu poliția, mulți oameni ai muncii. Ei știu că, în 1889, Congresul de la Paris al Internaționalei Comuniste a ales ziua de 1 Mai ca zi de luptă și solidaritate muncitorească. Profesorii le pot da însă acum, în legătură cu toate acestea, noi amănunte: le pot povesti sau pot citi împreună cu dînșii lucrări literare despre felul în care muncitorii din diferite țări au întîmpinat în trecut această zi, ziua năzuințelor lor, despre demonstrațiile curajoase care tăceau ca poliția din diferite țări să aștepte în fiecare an cu spaimă ziua de 1 Mai. În numeroase școli elevii mai mari cercetează în orele educative diferitele proclamații și proiecte de proclamații de 1 Mai redactate de Vladimir Ilici Lenin. Aceste documente arată limpede cum folosea proletariatul rus ziua de 1 Mai pentru a da lovituri puternice opresorilor săi.

Pedagogii le vorbesc elevilor și despre felul cum este sărbătorită azi, în vremurile noastre, ziua de 1 Mai, folosind numeroasele materiale pe care ni le pun la dispoziție presa și radioul.

Elevii trebuie să cunoască nu numai lupta pentru eliberarea socială din lanțurile exploatării capitaliste pe care o duce proletariatul din țările capitaliste, dar și lupta pentru eliberarea națională pe care o duc marile mase populare din colonii și semicolonii. De aceea, pedagogii le vorbesc elevilor, de exemplu, despre lupta eroică a poporului algerian, despre „grădina supliciilor" din Algeria, dar și despre lupta muncitorilor francezi împotriva colonialiștilor francezi care asupresc poporul algerian.

Istoria clasei muncitoare din țara noastră ne oferă un uriaș material care poate fi folosit în scopuri educative. Găsim adeseori și mărturii ale luptei tineretului muncitoresc și studios care-și strîngea rîndurile în jurul clasei muncitoare și al partidului ei. Iată, de pildă, o întîmplare petrecută acum 66 ani, care nu se poate să nu-i intereseze pe elevii noștri. În ajunul lui 1 Mai 1892, un grup de elevi și eleve din Botoșani au participat la redactarea unei chemări la demonstrație. Autoritățile s-au alarmat, armata a înconjurat orașul. Un inspector al Ministerului Cultelor și Instrucțiunii a sosit în grabă pentru a judeca „crima" elevilor. Șapte elevi de la liceul din Botoșani au fost excluși pentru un an din toate școlile din țară, zece eleve de la externatul secundar de fete au fost excluse pentru totdeauna din toate școlile din țară. Merită relevat că celelalte eleve din „externat" și-au exprimat solidaritatea cu colegele lor pedepsite sub acuzarea că ar fi redactat manifeste. Din ziarele și scrierile timpului rezultă că elevii excluși din învățămînt erau printre cei mai sîrguincioși și bine pregătiți și că intraseră în luptă cu tot avîntul tinereții, frecventînd cluburile muncitorești și sătești, răspîndind manifeste și publicații ale clasei muncitoare.[1])

Printre documentele din istoria Partidului Comunist din Romînia multe se referă la sărbătorirea lui 1 Mai în condițiile luptei împotriva regimului burghezo-moșieresc. În cadrul orelor educative cu caracter festiv unii diriginți analizează, împreună cu elevii, astfel de chemări de 1 Mai ale P.C.R. sau ale U.T.C.-ului. Prezentînd astfel de documente, este necesar să le arătăm elevilor condițiile în care au fost redactate și ecoul lor în rîndurile maselor de oameni ai muncii. De exemplu, în anul 1923 a avut loc o demonstrație de 1 Mai în Valea Jiului, la Gura Surducului, la care au manifestat 15.000 de muncitori mineri.[2]) Documentele

1) „Romînia liberă", 1 Mai 1956 (Barbu Lăzăreanu: „O chemare de inițiu Mai și o stare de asediu").

2) „Analele Institutului de Istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.", nr. 3/1956, pag. 131—134.

(Continuare în pag. 4-a)

Un ghid al orașului Cluj

Recent a apărut un ghid istoric al orașului Cluj, alcătuit de un grup de profesori sub îndrumarea organelor locale de partid și de stat și redactat în condiții tehnice ireproșabile. Locuitorii orașului Cluj, ca și vizitatorii lui, au acum la îndemînă un instrument lesnicios pentru cunoașterea aspectelor sociale, economice, politice și cultural-artistice mai importante din trecutul și prezentul acestui centru cultural și a împrejurimilor sale. In lipsa unei monografii a Clujului, lucrarea de față conține suficiente elemente pentru a o suplini, fiind completată cu elementele proprii unui ghid. Capitolul de la începutul lucrării, privind așezarea geografică a orașului Cluj, redă pe scurt condițiile geografice și economice care au favorizat dezvoltarea acestei localități, așezată la încrucișarea unor importante căi de comunicație și a unor zone geografice cu posibilități economice diferite. Capitolele următoare descriu dezvoltarea orașului din cele mai vechi timpuri și pînă astăzi. Se arată aci înflorirea la care ajunsese Napoca înaintea stăpînirii romane, cît și în timpul acesteia, ilustrată prin urmele lăsate, prin obiectele, armele și uneltele găsite cu prilejul săpăturilor arheologice.

O dată cu dezvoltarea orașului în perioada evului mediu sînt prezentate și frămîntările sociale care au caracterizat această epocă, lupta dintre exponenții puterii feudale și reprezentanții viitoarei burghezii — meșteșugari și negustori — precum și sprijinul pe care-l acorda populația orășenească muncitoare marilor răscoale țărănești care au zguduit Transilvania în veacurile trecute. Se scot în evidență apoi procesul de formare a burgheziei, apariția industriei manufacturiere și a întreprinderilor capitaliste. In același timp se vorbește pe scurt despre influențele exercitate asupra Clujului și întregii regiuni de către stăpînirea turcească, apoi de cea austriacă. Prezentarea dezvoltării sociale, economice și politice a Clujului este însoțită de numeroase date cu privire la dezvoltarea sa culturală și la mișcarea demografică.

In partea ultimă a lucrării este înfățișată dezvoltarea orașului Cluj în perioada construirii socialismului și se arată perspectivele sale de viitor. Ghidul conține numeroase date cu privire la situația și numărul întreprinderilor industriale, instituțiilor cultural-sociale, de învățămînt și edilitare ale orașului. Fiecare capitol este însoțit de numeroase ilustrații cuprinzînd monumentele istorice, de arhitectură și construcțiile mai însemnate din trecut și din perioada actuală.

La sfîrșit, lucrarea cuprinde lista monumentelor, instituțiilor, străzilor și planul orașului, care vin în ajutorul celor ce doresc să cunoască mai în amănunt acest important centru cultural și industrial.

Demn de remarcat este faptul că, de la început, „Ghidul orașului Cluj" scoate în evidență lupta înfrățită a oamenilor muncii romîni și aparținînd naționalităților conlocuitoare împotriva exploatării și asupririi naționale, precum și luptele muncitorimii sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Alcătuirea acestei documentate și atrăgătoare lucrări este importantă nu numai ca mijloc de cunoaștere a trecutului istoric și a realizărilor obținute în această parte a țării, dar și ca mijloc de educare patriotică a oamenilor muncii și tineretului.

M. G.

SERATĂ ȘTIINȚIFICĂ

In amfiteatrul școlii medii nr. 22 din Capitală s-au adunat, după orele de curs, elevi ai claselor a VIII-a, a IX-a și a X-a. Unii dintre ei par emoționați și nu-și găsesc locul : retușează desenele executate pe tablă, verifică felul cum este instalat aparatul de proiecție, controlează instalațiile de lumină. Aceștia sînt membrii cercului de fizică al claselor a VIII-a, care au organizat, sub îndrumarea profesoarei lor Olimpia Bină, o serată științifică. Tema seratei : „Sateliții artificiali ai pămîntului". Înțelegi ușor, aflînd care este tema, ce a determinat marea afluență a elevilor în amfiteatrul unde urmează să aibă loc serata. Ei și-au manifestat în nenumărate rînduri dorința de a afla cît mai multe lucruri despre sateliții artificiali, despre această uriașă cucerire științifică a vremurilor noastre, iar serata era menită să răspundă acestei dorințe.

La serată, eleva Iolanda Popescu a vorbit despre Anul Geofizic Internațional ca mijloc de colaborare între savanții din lumea întreagă, ca prilej de întocmire a unui vast program de muncă științifică pentru deceniile ce urmează. Vorbind despre lansarea sateliților artificiali ai pămîntului, care fac obiectul unor studii foarte amănunțite în cadrul Anului Geofizic Internațional, Iolanda Popescu a subliniat în mod deosebit marele avînt pe care l-au luat știința și tehnica sovietică, creatoarele primilor sateliți artificiali. De asemenea, ea a trecut în revistă contribuția țării noastre la lucrările Anului Geofizic Internațional.

Eleva Romanița Georgescu a făcut, apoi, un scurt istoric al rachetelor. După ce a vorbit despre primele rachete chinezești folosite în scopuri de apărare, despre rachetele rudimentare — „porumbelul zburător", „săgeata de foc" și altele — despre evoluția rachetelor de-a lungul secolelor, a scos în evidență uriașa contribuție adusă la dezvoltarea științei de către savantul rus Țiolkovski, care a realizat primul proiect al unui nou tip de rachetă, cu combustibil lichid, a pus bazele teoretice ale construcției și funcționării rachetelor și a arătat că oamenii vor putea să pătrundă cu ajutorul unui tren de rachete în spațiile interplanetare. Continuînd și dezvoltînd cercetările lui Țiolkovski — a spus Romanița Georgescu — savanții sovietici au reușit pentru prima dată în istoria științei să creeze racheta balistică intercontinentală și să lanseze cu ajutorul rachetelor sateliții artificiali ai pămîntului. Acum ei desfășoară lucrări în vederea realizării călătoriilor interplanetare.

Elevele Ana Maria Popescu și Georgeta Mănescu au expus și au analizat legile fizicii care stau la baza funcționării rachetelor, a lansării sateliților artificiali și a stabilirii traiectoriilor acestora. Aceasta a dat colegilor ei din clasele a VIII-a posibilitatea să înțeleagă mai bine legile lui Newton, să ia cunoștință despre legile lui Kepler etc

Chiar și elevii clasei a X-a, care au studiat astronomia și au cunoștințe mai ample de fizică, au aflat lucruri noi și interesante cu privire la mișcarea corpurilor cerești, a sateliților artificiali etc.

Foarte interesante pentru elevi au fost și datele cu privire la orbita sateliților artificiali. Folosindu-se de desene, eleva Ioana Slăvescu, responsabila cercului de fizică al claselor a VIII-a, a explicat că posibilitatea de a observa un satelit artificial de pe diferite puncte de pe glob depinde de înclinația orbitei satelitului față de ecuatorul pămîntului.

Elevii F. Miron, M. Bălăceanu și M. Gheorghiu au arătat că datele furnizate de sateliții artificiali îngăduie oamenilor de știință sovietici să desfășoare lucrări științifice deosebit de importante în legătură cu oceanul atmosferic, cu cele mai îndepărtate straturi ale atmosferei, cu razele cosmice și razele ultraviolete, cu aurorele boreale și perturbațiile magnetismului terestru etc.

Vorbind despre călătoriile interplanetare, elevul M. Rispler a arătat că majoritatea datelor furnizate de sateliții artificiali vor fi folosite pentru realizarea vechiului vis al omenirii — zborul interplanetar.

Serata s-a încheiat cu un film documentar cu privire la folosirea rachetelor pentru studierea straturilor superioare ale atmosferei.

Discutarea în cadrul unei serate a tinerilor fizicieni a unei teme atît de interesante a stîrnit un viu interes în rîndurile elevilor. Serata a contribuit la îmbogățirea și la aprofundarea cunoștințelor de fizică ale elevilor, la dezvoltarea interesului lor pentru știință, la întărirea încrederii lor în posibilitățile oamenilor de a cunoaște și a stăpîni natura.

Pentru a nu-i supraîncărca pe elevi, tov. O. Bină, conducătoarea cercului, a antrenat în organizarea seratei un număr mare de membri ai cercului de fizică, fiecăruia dintre aceștia revenindu-i doar studierea unui singur aspect al problemei. De asemenea, ea le-a ușurat cercetarea materialului documentar, punîndu-le la dispoziție numeroase articole din presa noastră și din presa sovietică.

Felul în care a fost organizată și modul cum s-a desfășurat serata științifică a cercului de fizică al elevilor claselor a VIII-a de la școala medie nr. 22 pot să constituie un exemplu și pentru alte cercuri.

VIRGINIA RADU

In întîmpinarea CONSFĂTUIRILOR RAIONALE

La sfîrșitul lunii iunie se vor desfășura în întreaga țară consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. In multe raioane pregătirile pentru consfătuire au și început. Organele învățămîntului, învățătorii și profesorii acordă acestor pregătiri o atenție cu atît mai mare cu cît în anul acesta partea a doua a referatului prezentat în ședințele plenare ale consfătuirilor va trata una dintre problemele muncii instructiv-educative care prezintă cea mai mare importanță pentru școlile raionului sau orașului respectiv și care a fost urmărită în mod deosebit în cursul anului de către secția de învățămînt și cultură.

Secția de învățămînt a raionului Cîmpina, de pildă, și-a propus să pună în dezbaterea consfătuirii problema educației patriotice a elevilor. Tema dezbaterii a fost adusă la cunoștința cadrelor didactice la începutul lunii martie. Pentru a atrage atenția pedagogilor asupra importanței muncii de educare a elevilor în spiritul dragostei de patrie, secția de învățămînt și cultură a organizat înaintea vacanței de primăvară o consfătuire cu diriginții, în cadrul căreia s-a discutat problema educării patriotice a elevilor în cadrul orelor educative. In ședințele cercurilor pedagogice s-au prezentat referate, urmate de discuții în legătură cu felul cum se realizează educarea patriotică în cadrul lecțiilor, la diferite discipline.

Școala medie nr. 2 și școala elementară nr. 1 din Cîmpina, ca și școala de 7 ani nr. 1 din Bușteni au fost controlate de o brigadă organizată la regiune cu sprijinul comitetului regional P.M.R. Ploești, căreia i s-a atașat și un inspector de la secția raională. Concluziile trase în urma acestui control, care a avut în vedere în mod special metodele de educare a elevilor în spiritul dragostei de patrie, au ajutat cadrele didactice să-și îmbogățească munca în această privință.

Secția raională a urmărit și ea problema educării patriotice la școala medie din Sinaia și la cîteva școli elementare din raion. In acțiunea de urmărire în școli a acestei probleme secția de învățămînt și cultură i-a antrenat pe cei 16 responsabili de sectoare care vor furniza secției de învățămînt date privind educarea patriotică a elevilor școlilor din raza lor de activitate.

Se pune însă întrebarea : va reuși oare secția de învățămînt și cultură a raionului Cîmpina ca într-o perioadă așa de scurtă să cunoască aspectele semnificative privind educarea patriotică a elevilor, pentru a putea să analizeze temeinic la consfătuire această latură a activității cadrelor didactice din raion? A urmărit oare secția de învățămînt în mod sistematic în cursul acestui an felul în care se realizează educarea patriotică în cadrul lecțiilor sau cu prilejul activităților în afara clasei și extrașcolare? A dat ea școlilor îndrumări suficiente în acest sens ?

Din cele relatate mai sus reiese că asemenea preocupări nu au existat decît în ultima vreme. Este drept că materialul elaborat de Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor cu privire la educarea patriotică a elevilor a ajuns pe teren destul de tîrziu, abia la începutul lunii februarie. Totuși, secția de învățămînt și cultură avea datoria să se ocupe și înainte de educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, care constituie o sarcină permanentă a școlilor.

De altfel, însăși munca de pregătire a consfătuirii este întîrziată în raionul Cîmpina. Deși instrucțiunile ministerului (publicate în prima jumătate a lunii februarie) cereau secțiilor de învățămînt să alcătuiască de îndată colectivele care vor întocmi referatele ce urmează să fie prezentate la consfătuiri, acest lucru nu s-a făcut la timp în raionul Cîmpina. Este drept că responsabilii cercurilor pedagogice știu, în principiu, că vor lucra la întocmirea referatelor. Ei n-au primit însă îndrumări precise privind problemele pe care trebuie să le urmărească în mod deosebit și n-au pornit încă la treabă.

De asemenea, secția de învățămînt și cultură nu a stabilit la timp, împreună cu comitetul raional U.T.M. tema referatului care va fi prezentat în cadrul secției instructorilor superiori de pionieri.

Neajunsul acesta este cu atît mai însemnat cu cît în etapa actuală secția de învățămînt și cultură și cadrele didactice trebuie să se ocupe intens de problemele încheierii anului școlar și ale examenelor, ceea ce face să le rămînă prea puțin timp pentru pregătirea consfătuirii.

Totuși neajunsurile mai pot fi încă înlăturate. Este necesar, pentru aceasta, ca secția de învățămînt și cultură să lucreze susținut, să dea îndrumări precise colectivelor care trebuie să alcătuiască referatele în așa fel încît problema educării patriotice a elevilor și problemele ce vor fi discutate în secții să nu fie analizate superficial, ci să dea loc unor discuții care să meargă în adîncime, care să contribuie efectiv la îmbunătățirea muncii instructiv-educative în viitorul an școlar.

V. POPOVICI

PROBLEME DIDACTICE ale întrecerii tinerelor talente

Nu este prea ușor să concentrezi în cîteva rînduri concluziile ce se desprind de pe urma unui festival artistic republican care a oferit posibilitatea vizionării și audierii celor mai remarcabile talente tinere din țară. Totuși, comparațiile cu întrecerile anilor trecuți ne permit unele aprecieri pe care vom încerca să le legăm de procesul de învățămînt desfășurat în școlile de artă.

Recentul festival al elementelor fruntașe din școlile și instituțiile de artă ne-a convins pe deplin de numărul mare de talente reale pe care le posedă țara noastră și de educația serioasă pe care o primesc acestea din partea pedagogilor. Termenul „copil minune" pare să-și fi pierdut semnificația de odinioară în fața unor valori ca Doroftei Rodica (București), Vasile Cornelia (Timișoara), Agoston Andrei (Cluj), Sîrbu Mariana (Iași), Gavrilă Angela (Timișoara), Tifu Mircea (Cluj), Felsner Andrei (București) sau Ijak Gabriela (Orașul Stalin). Toți acești copii — unii nu mai înalți de-o șchioapă — au dovedit talent „cu carul", au entuziasmat exigentul public care a umplut pînă la refuz, în toate zilele concursului, sălile de concert și spectacole. Asemenea „copii minune" desigur că au existat și în trecut la noi, dar cîte elemente valoroase nu s-au irosit din pricina lipsei de sprijin material și moral din partea statului !Cîți copii de altădată au putut urca scena la vîrsta de 7—8 ani, în fața unei săli arhipline, înconjurați cu dragoste și atenție, fără grija afișajului, sălii, hranei, locuinței ! Cînd muzicologii scriu biografiile interpreților celebri din istoria muzicii universale sau românești, menționează ca un fapt excepțional debutul unui pianist sau violonist la vîrsta de 7—8 ani. Excepționalul de ieri a devenit fapt divers azi, în regimul de democrație populară. Critica noastră muzicală a înscris săptămîna trecută în paginile ziarelor și revistelor o mulțime de nume ale viitorilor artiști, o pagină în plus pe tărîmul realizărilor artei românești.

Intr-un articol anterior am analizat aspectele pozitive ale recentului festival (perfecta organizare, înnoirea repertoriului și promovarea cu stăruință a creatorilor romîni, apariția promițătoare a orchestrei studioului de operă a Conservatorului „C. Porumbescu" din București, prezența în concurs a noilor școli elementare de muzică din provincie ș. a.). Mult mai importante ni se par însă concluziile legate de procesul de învățămînt așa cum au reieșit ele din acest festival.

Desfășurarea concursului ne-a dat certitudinea faptului că munca pedagogică din conservatoarele din București și Cluj se desfășoară la un nivel într-adevăr ridicat. Aceasta s-a vădit nu numai în minunatul spectacol cu „Don Pasquale" (interpretat de clasa de operă a lui Panait V. Cottescu), dar și în nivelul artistic superior la care s-au prezentat instrumeniștii.

Concursul a arătat, de asemenea, că școlile de muzică din provincie au realizat pași mari spre perfecționare. Nu ne referim aici numai la faptul că numărul elementelor valoroase pregătite în aceste școli a depășit trecutul, dar și la împrejurarea că, în unele cazuri, elevii acestor școli i-au întrecut pe elevii școlii medii de muzică nr. 1 din Capitală, instituție cu tradiție, condiții optime de lucru și profesori de prim rang. De pildă, elevii claselor de coarde de la Cluj și Timișoara i-au întrecut net pe cei din București. La un nivel cu totul excepțional s-au prezentat elevii claselor de pian de la școala nr. 1 din București. Socotim că Direcția învățămîntului artistic din Ministerul Învățămîntului și Culturii ar trebui să organizeze, încă în cursul acestui an, un schimb larg de experiență între școlile de muzică.

Festivalul a scos în relief și unele lipsuri ale pedagogilor. S-a constatat că unii profesori, din dorința proprie lor „ridicări" în fața organelor din conducere, au împovărat copiii cu piese de virtuozitate ce le depășeau puterea de înțelegere și de realizare tehnică. Am putut-o asculta pe micuța Vasile Cornelia (clasa prof. Viorica Weinberg, Timișoara) interpretînd nici mai mult nici mai puțin decît „Perpetuum mobile" de Novacek — piesă de care fug cei mai mari virtuoși ai lumii. Alteori, din dorința obținerii unui sunet mai amplu, li s-a dat copiilor, pe lîngă povara unei piese dificile — ca de exemplu Concertul în Re major de Mozart — și o vioară mai mare decît le permiteau să folosească posibilitățile lor fizice de cuprindere a instrumentului (concurenta Gabriela Ijak, din clasa prof. S. Bimel, Orașul Stalin). Și, în sfîrșit, a reapărut în discuție cazul excepționalei pianiste Krimhilda Cristescu (clasa prof. Ada Năsturel, București) căreia i s-a cerut să execute piesa „Bourée" de Enescu. Acest copil, în vîrstă de 16 ani, a cîntat cele mai grele sonate de Beethoven la 13 ani, a fost trimisă la Geneva, iar acum a fost înscrisă la concursul „Enescu", fiind forțată să abandoneze procesul de învățămînt spre a putea răzbi lucrări de mare repertoriu. Nu înțelegem atitudinea profesorilor care își „îmbătrînesc" elevii, neasigurîndu-le o dezvoltare armonioasă a talentului și dîndu-le o lustruială de suprafață, care peste cîțiva ani se va resimți. Faptul este cu atît mai grav cu cît se repetă. De aceea socotim că a procedat bine juriul concursului, care nu le-a promovat în finală pe Gabriela Ijak și Krimhilda Cristescu. Vor trebui să învețe din acest fapt nu numai profesorii, dar și conducerile școlilor.

Un caz similar s-a remarcat și la coregrafie. Școala din Cluj (clasa prof. Imre Maria și Szanto Andrei) a prezentat un „dans oriental" pe muzică de Ceaikovski care a depășit complect, din punct de vedere tehnic, pe talentații elevi ai clasei. Dacă vom adăuga și faptul că interpreții (fete și băieți) erau mai mult goi decît costumați, că figurile impuneau — prin specificul dansului — multiple „tentații", că senzualismul oriental trebuia să se afle pe prim plan în acest dans, vom înțelege mai bine de ce socotim nerecomandabile asemenea evoluții coregrafice la vîrsta atît de periculoasă a tinerilor elevi. Să nu fim greșit înțeleși : nu pledăm pentru înlăturarea dansului expresionist, ci pentru realizarea unei educații sănătoase în școlile noastre de artă.

S-a remarcat lipsa de preocupare a școlii de coregrafie din București față de dansul popular românesc ("La fîntînă" și "Cămașa" au fost la un nivel inferior celorlalte numere din program), precum și insistența minimă a pedagogilor de la școala din Cluj pe ansamblu de dans clasic. Remarcabil a fost acompaniamentul la pian al corepetitorilor Surianu Aurora și Radnai Tiberiu. De asemenea am admirat costumele elevilor școlii din București (sugestive au fost, în special, costumele pentru „Puișorii" de Mussorgski).

Socotim că, în viitor, festivalurile republicane trebuie să asigure o mai riguroasă selecționare a elementelor (în acest sens conservatoarele au dat un exemplu edificator). Astfel se va da fiecărui elev sau student posibilitatea să arate mai mult, deoarece nu i se va mai fixa un cronometraj minim. Sugerăm ca pe viitor să existe un studiu din programa analitică ca piesă obligatorie de concurs. Aceasta va face ca pe primul plan să se afle școala și nu festivalul.

Sigur că mai rămîn unele probleme deschise pe marginea acestei întreceri artistice, dar ele nu sînt esențiale și vor fi rezolvate treptat, pe cale internă, de către conducerile școlilor și institutelor de învățămînt, cu ajutorul Direcției învățămîntului artistic din minister.

VIOREL COSMA

INFORMAȚIE

Societatea de Științe Naturale și Geografie din R.P.R. — secția metodico-științifică, aduce la cunoștința profesorilor de geografie din București că înscrierile cu lucrări personale sau colective la sesiunea de comunicări și referate a profesorilor de geografie din București, organizată de societate, se mai pot face pînă la data de 12 mai a.c.

Titlurile comunicărilor și referatelor se pot transmite la societate fie în scris (pe adresa S.S.N.G., Splaiul Independenței nr. 91 — 95, camera 14), fie telefonic (4.75.26).

Lucrările sesiunii vor avea loc în prima săptămînă a lunii iunie a.c. și se vor încheia cu o excursie de studiu.

A apărut

revista „Economia românească"

nr. 2/1958, publicație suplimentară a revistei „Probleme economice".

In cuprins :

EDITORIAL : Spre noi realizări în consolidarea și dezvoltarea sectorului cooperatist-socialist al agriculturii

MIHAIL FLORESCU: Unele probleme ale dezvoltării industriei petrolifere

EMANOIL FLORESCU : Pentru o mai justă decontare și dotare cu fonduri circulante a întreprinderilor de construcții

ANA APOSTOLIDE : Despre profilarea optimă a industriei de acid sulfuric

S. HARTIA ȘI C. GHEORGHIU: Încadrarea profilului gospodăriilor agricole colective din raionul Slobozia în zonele de producție

AL. SOBARU : In legătură cu înlăturarea centralismului excesiv în relațiile dintre industrie și comerț

GÜNTER MANZ : Noi forme de organizare și metode de conducere a economiei naționale a Republicii Democrate Germane

I. OLTEANU : Cu privire la indicatorii folosiți în planificarea economiei locale a regiunii Stalin.

N. WEINTRAUB : Pentru îmbunătățirea formelor de organizare a întreprinderilor industriei locale de stat

DIN EXPERIENȚA ÎNTREPRIN. DERILOR

IN AJUTORUL ECONOMISTULUI

NOTE ȘI COMENTARII

RECENZII

NOTE BIBLIOGRAFICE

REVISTA REVISTELOR

INFORMAȚII ECONOMICE

DOCUMENTE

MUNCA PEDAGOGILOR

Nobila sarcină a instruirii și educării tinerei generații este încredințată, în Republica Populară Română, stat suveran al muncitorilor și țăranilor, unui detașament de peste 100.000 de învățători și profesori, care desfășoară o muncă rodnică, plină de abnegație pentru dezvoltarea multilaterală a viitorilor cetățeni, a schimbului de mîine al constructorilor socialismului în patria noastră. 1 Mai 1958, sărbătoarea oamenilor muncii din toate țările, găsește truditorii pe ogorul școlii noastre în toiul activității școlare și obștești, în care dovedesc străduință și pricepere, devotament și răspundere, pasiune și seriozitate.

Angajați cu toată convingerea și cu toată puterea lor de muncă în slujba cauzei scumpe a poporului — construirea vieții noi, a orînduirii socialiste — pedagogii din țara noastră aduc o contribuție esențială la înflorirea patriei, dau un ajutor de nădejde aplicării politicii partidului în domeniul învățămîntului și culturii.

Tovarășul Vasile Socaciu, profesor la școala de 7 ani din comuna Vulcan, regiunea Stalin, vrea să facă din elevii lui viitori militanți pentru ridicarea continuă a satelor. Iată-l explicîndu-le, cu ajutorul unei machete, complexele lucrări necesare electrificării, precum și avantajele ce decurg din electrificare pentru ridicarea nivelului material și cultural al vieții în satele noastre pornite pe calea colectivizării agriculturii (primul clișeu).

O atenție deosebită acordă în perioada actuală școlile noastre acțiunii de politehnizare a învățămîntului, înarmării elevilor cu deprinderi practice. La școala medie nr. 19 „Ion Creangă" din București, bunăoară, muncește cu multă rîvnă pentru politehnizarea învățămîntului profesoara de fizică și chimie Elisabeta Velea- care obține rezultate din cele mai promițătoare în activitatea ei. Demonstrația în laborator ca parte integrantă a lecției, ca ilustrare a principiilor expuse a intrat în practica de zi cu zi a profesoarei (clișeul al doilea).

In comuna Mînăstirea din regiunea București lucrează ca învățător tovarășul Dumitru Gheorghe. *Harnic activist pe tărîm obștesc, tov. Dumitru Gheorghe este mereu alături de țăranii muncitori, ajutîndu-i să-și desfășoare mai bine munca, răspîndind în mijlocul lor cunoștințele agrotehnice, contribuind la ridicarea culturală a satului. De aceea cetățenii l-au ales ca deputat în Marea Adunare Națională* (clișeul al treilea).

Elevii își însușesc cunoștințe agricole

În condițiile dezvoltării impetuoase a sectorului socialist din agricultură, în care se aplică agrotehnica modernă, pregătirea viitorilor absolvenți ai școlilor de 7 ani pentru a lucra în acest sector și a desfășura o muncă agricolă științifică capătă o deosebită însemnătate. Crește tot mai mult numărul școlilor de 7 ani care se preocupă de înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole și care obțin rezultate tot mai bune în această privință. O asemenea preocupare se vădește în mod special în multe școli din regiunea Constanța, prima regiune care a fost colectivizată în întregime.

Colectivul didactic al școlii de 7 ani din comuna Basarabi, raionul Medgidia, de pildă, și îndeosebi profesorul de științe naturale de la această școală, tov. Emil Mutulescu, acordă toată atenția înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă. Colectivul școlii colaborează strins cu stațiunea experimentală I.C.A.R., cu gospodăria de stat și gospodăria agricolă colectivă din comună.

Activitatea de pregătire a elevilor pentru munca agricolă se desfășoară atît în cadrul orelor de curs, cît și în cadrul lucrărilor practice pe lotul școlar. Pentru efectuarea lucrărilor practice școala posedă o parcelă experimentală în suprafață de 2.500 m.p., așezată lîngă școală și un lot experimental în suprafață de 1 ha., așezat la marginea satului. Ținîndu-se seama de specificul agricol al regiunii, parcela și lotul experimental sînt împărțite pe sectoare: cerealier, legumicol, viticol și pomicol. În curtea școlii au fost amenajate și straturi de flori, unde se plantează și se fac încercări de aclimatizare a arborilor ornamentali și a diferitelor flori.

Cercul tinerilor naturaliști din școală, care are 35 membri, se îngrijește de parcela experimentală, fiecare elev avînd repartizat un lot de care răspunde. Ei cultivă aici diferite plante, efectuează încrucișări, hibridări, altoiri, tratează plantele cu îngrășăminte naturale sau chimice etc. Experiențele efectuate pe parcela experimentală de cercul tinerilor naturaliști sînt repetate apoi pe lot cu toți elevii, pe o scară mai mare. Fiecare membru al cercului conduce cîte o grupă de elevi, sub îndrumarea profesorului de științe naturale.

Pînă în prezent, colectivul de elevi a reușit să obțină o serie de succese în îmbunătățirea unor soiuri de plante sau aclimatizarea altora. Astfel, se cultivă un soi de grîu ramificat, folosindu-se iarovizarea. Dintr-un singur bob de grîu de acest fel școala a obținut, după doi ani, 22 kg grîu, din care a dat pentru semănat atît gospodăriei agricole colective cît și altor școli. Recolta calculată la hectar ajunge la aproape 7500 kg. Prin hibridări repetate între porumb din soiul I.C.A.R. 54 și dobrogean, elevii au obținut un porumb hibrid care dă permanent o producție ce depășește 3000 kg la ha. Pe lotul legumicol se cultivă ceapă egipteană și usturoi egiptean, sfeclă de zahăr, cartofi iarovizați, roșii Mikado și roșii altoite pe cartof, fasole cealî, năut roșu (un hibrid obținut de elevi) și altele. Acum elevii se străduiesc să aclimatizeze trestia de zahăr, pe care au cultivat-o și în anul trecut.

Pe lotul pomicol s-au plantat caiși, peri, cireși, meri, gutui care au fost altoiți de elevi, iar pe lotul viticol s-a plantat viță de vie din renumitele soiuri de Murfatlar și viță de vie Afuzali, de asemenea altoită de elevi.

Parcela experimentală și lotul școlii din Basarabi sînt cultivate pe baza unui plan de cultură întocmit de profesor împreună cu elevii. În fiecare an se execută lucrări cu caracter experimental, cum ar fi proba puterii de germinație (elevii au făcut astfel de probe și pentru semințele gospodăriei agricole colective din comună), iarovizarea (la cartof, grîu, bumbac, sfeclă de zahăr), umectarea, cirnitul, copilitul și ciupitul (la bumbac, viță de vie, roșii), copcitul (la vița de vie), polenizarea artificială (la grîu, porumb, bumbac, floarea soarelui), hibridări, altoiri. În același timp, elevii sînt deprinși cu efectuarea celor mai importante lucrări agrotehnice și de întreținere a culturilor. Astfel, după pregătirea terenului potrivit fiecărei culturi, se fac însămînțările după diferite metode, aplicarea îngrășămintelor organice și chimice, prășitul, recoltatul etc. Pentru ca elevii să-și însușească mai temeinic cunoștințele de agricultură și să înțeleagă însemnătatea aplicării agrotehnicii, fiecare cultură experimentală este însoțită de o cultură martor.

Nici ceilalți profesori ai școlii nu rămîn străini de această importantă sarcină. Astfel, sub îndrumarea profesoarei de geografie elevii au vizitat stația meteorologică I.C.A.R. și au făcut măsurători cu aparatele, dîndu-și seama de necesitatea cunoașterii condițiilor meteorologice în vederea efectuării lucrărilor agricole. De asemenea, inginerii de la stațiunea I.C.A.R. au ținut în fața elevilor numeroase lecții practice de pomicultură, viticultură și grădinărit, iar la gospodăria agricolă colectivă li s-au dat explicații cu privire la îngrijirea animalelor. În anul trecut elevii au ajutat gospodăria colectivă și stațiunea experimentală I.C.A.R. la efectuarea unor lucrări ca rărîtul sfeclei de zahăr, cirnitul și ciupitul bumbacului, polenizarea artificială pe loturile semincere, plivitul și legatul viței de vie etc.

Înarmarea elevilor din Basarabi cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă influențează în mod pozitiv activitatea lor după absolvirea școlii. Majoritatea se îndreaptă spre munca în agricultură și fac dovada unei bune pregătiri. De pildă, 26 de absolvenți ai școlii din ultimii trei ani lucrează acum ca tehnicieni și laboranți în cadrul gospodăriei agricole de stat și al stațiunii experimentale I.C.A.R., calificîndu-se în producție. De asemenea, an de an tot mai mulți absolvenți se îndreaptă spre școala profesională agricolă.

Rezultatele bune obținute de școala din Basarabi în legarea cunoștințelor de practică s-au văzut și cu ocazia concursurilor tinerilor naturaliști pe raion și regiune, unde elevii ei au obținut locul I. Recent, eleva Penelopia Novac, care a reprezentat școala din Basarabi, a obținut premiul I la concursul pe țară al tinerilor naturaliști.

Grija pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole se manifestă și la alte școli din regiune. Astfel, la școala elementară de 7 ani din comuna Valea Neagră, raionul Medgidia, s-a amenajat prin posibilități locale un laborator de științe naturale în care elevii fac numeroase observații, experiențe, învață să efectueze disecții, conservări de animale și plante etc. Observațiile și experiențele efectuate în laborator sînt apoi aplicate pe lotul școlar. Experimentînd puterea de germinație a semințelor, elevii au înțeles necesitatea selecționării lor. De asemenea, au învățat să țină seama de condițiile de temperatură, umiditate, aer, lumină, de compoziția și structura solului și de alte condiții de felul acesta.

La școlile din comunele Nisipari (raionul Medgidia), Cîobanu, Războieni (raionul Hîrșova), Baia (raionul Istria), Cobadin (raionul Negru Vodă) și altele, cunoștințele predate în clasă sînt legate de problemele agriculturii, contribuind prin aceasta la pregătirea elevilor pentru munca productivă.

Sînt însă și școli sătești unde nu se acordă suficientă atenție înarmării elevilor cu cunoștințe de agricultură, unde nu se realizează o strînsă legătură între cunoștințele teoretice și viață și unde nu li se formează elevilor deprinderi de a desfășura o muncă agricolă pe baze științifice.

Documentele recentei consfătuiri de la Constanța, care constituie un măreț program pentru dezvoltarea agriculturii noastre, perspectivele lărgirii sectorului socialist în agricultură pun în fața școlii sătești și a cadrelor didactice sarcina de a acorda mai multă atenție răspîndirii cunoștințelor agrotehnice în mase, de a lega mai strîns cunoștințele de viață, de a-i orienta pe elevi spre munca agricolă și a-i familiariza cu metodele unei cultivări științifice a pămîntului. Școlile și cadrele didactice trebuie să aibă în vedere că majoritatea actualilor lor elevi vor fi colectiviștii, lucrătorii din G.A.S. și mecanizatorii de mîine, chemați să smulgă naturii roade cît mai bogate, pentru care au nevoie de cunoștințe, de pricepere și inițiativă.

C. MINCA

VIZITA PRIETENEASCĂ

La începutul acestei săptămîni a sosit în țară un grup de oaspeți din R.S.F.S. Rusă. Delegația este compusă din lovarășii Semion Alexeevici Ponomariev, șeful redacției de matematică a „Ucipedghiz", conducătorul delegației, Nina Grigoreevna Raievskaia, redactor la „Ucipedghiz", Nina Pavlovna Vavilina, redactor la „Ucitelskaia Gazeta" și Ana Ivanovna Moiseeva, de la „Detghiz".

Membrii delegației au făcut vizite la Editura de stat didactică și pedagogică, la „Gazeta învățămîntului" și la Editura tineretului. Ei s-au interesat despre activitatea acestor instituții și au împărtășit aspecte din experiența instituțiilor în care lucrează. În continuare, oaspeții au vizitat orașul Cluj. La înapoierea spre Capitală ei se vor opri pe Valea Prahovei.

Vizita delegației sovietice constituie un valoros schimb de experiență în domeniul activității editurilor și publicațiilor cu caracter pedagogic.

Instruirea practică a ucenicilor

Buna organizare și desfășurare a procesului de învățămînt practic din școlile profesionale este determinată de o serie de factori deosebit de importanți pentru asigurarea unei instruiri practice realizate în mod științific. Astfel, în primul rînd, calitatea instruirii practice a ucenicilor este condiționată de asigurarea locului de muncă și de utilarea acestuia. În al doilea rînd, ea este condiționată de existența maistrului-instructor pentru fiecare clasă sau grupă de ucenici.

În general, se poate spune că în atelierele-școală pentru ucenicii anului I, ateliere menite să formeze deprinderile de bază în meseria respectivă, există acești factori care garantează învățarea științifică a meseriei, instruirea practică realizîndu-se în mod corespunzător. Instruirea practică a ucenicilor din anii II și III în procesul de producție prezintă, însă, aspecte diferite.

În școlile profesionale și de meserii ale Ministerului Învățămîntului și Culturii și ale sfaturilor populare, de pildă, instruirea practică a ucenicilor din anii II și III se efectuează în atelierele proprii ale școlilor, organizate ca unități productive, sub conducerea maiștrilor instructori. Prin aceasta se asigură legarea procesului de învățămînt de producție și se realizează continuitatea didactică în instruirea practică. Maistrul conduce clasa sau grupa în toate fazele de pregătire profesională (inițiere, perfecționare, specializare) începînd din anul I, pînă la sfîrșitul perioadei de școlarizare. Se creează astfel posibilitatea de a controla sistematic pe maistrul respectiv asupra felului cum pregătește ucenicii care i-au fost încredințați. În același timp, se asigură posibilitatea alcătuirii unui plan de producție judicios, pentru ca ucenicii să-și poată însuși treptat toate operațiile din procesul tehnologic al meseriei respective. Școlile profesionale și de meserii organizate ca unități productive, producînd bunuri utile, necesare economiei naționale, asigură totodată o temeinică pregătire viitorilor muncitori calificați. Astfel, școala profesională din Cluj produce mașini de găurit cu coloană, mașini electrice, mobilier necesar atelierelor de tîmplărie și lăcătușerie din școlile de cultură generală; școala profesională din Dej — cîntare decimale, articole de larg consum, prășitori, pluguri, semănători; școala profesională din Zalău — grape, pluguri pentru vie, mașini de tocat; școala profesională din Arad — strunguri, universale de strung, mobilier etc; școala profesională din Tîrgu-Mureș — strunguri, burghiuri pentru mașini-unelte, tarnsformatoare și motoare electrice etc. Asemenea planuri de producție, care asigură o concordanță între învățămîntul teoretic și activitatea practică, dau posibilitatea unei instruiri științifice a ucenicilor. Există însă și școli ale căror planuri de producție nu vădesc suficientă grijă pentru îndeplinirea succesivă a programei școlare de învățămînt practic, uneori lucrîndu-se întîmplător, în funcție de materialele și comenzile primite. De asemenea, nu în toate atelierele-școală se folosește documentația tehnică necesară. Lipsa cea mai mare o constituie faptul că nu toate aceste ateliere-școli sînt înzestrate cu utilajul corespunzător.

În școlile profesionale ale celorlalte departamente se folosesc, pentru instruirea ucenicilor din anii II și III, formele următoare: repartizarea pe lîngă muncitori, includerea în echipe de muncitori sau alcătuirea unor brigăzi de ucenici care lucrează în locuri separate de muncă, sub conducerea unui muncitor sau maistru. Primele două forme de instruire practică se întîlnesc în toate școlile organizate pe lîngă întreprinderi sau șantiere de construcții. A treia formă se aplică cu deosebire în sectorul agricol.

Avantajele pe care le prezintă acestea constau în faptul că ele asigură pe deplin deservirea ucenicilor cu materiale, scule, dispozitive, instrumente de măsurat etc. Ucenicului i se oferă posibilitatea de a lucra cu mașini și utilaje moderne și el se obișnuiește, încă din timpul școlii, cu sistemul procesului de producție din uzină, cu munca în acord, cu disciplina socialistă în muncă etc. Există însă și unele dezavantaje, dintre care cel mai important este lipsa unui maistru-instructor care să lucreze permanent cu ucenicii. În adevăr muncitorii care au rolul de a instrui pe ucenici, lucrînd de obicei în trei schimburi, nu se întîlnesc cu tinerii dați în grija lor decît o dată la 3-4 săptămîni. Pe lîngă aceasta, muncitorii fiind specializați în anumite operații, confecționează aceeași piesă în serie și astfel ucenicii se deprind numai cu anumite operații. De asemenea, în aceste condiții nu se poate pune pe prim plan problema instruirii conform programei școlare, obiectivul principal al întreprinderii fiind planul de producție.

În ceea ce privește a treia formă — constituirea de brigăzi alcătuite din ucenici — aceasta se poate folosi cel mai bine la meseriile manuale, în secțiile de montaj, în turnătorii etc.

Multe întreprinderi, apreciind importanța acestei forme de instruire practică a ucenicilor, au creat condiții optime pentru folosirea ei. De pildă, la atelierul de scularie al întreprinderii „UNIO" din Satu Mare, 16 ucenici lucrează la un grup de 16 strunguri, sub îndrumarea unui maistru bine calificat. Aici practica se face în condiții bune, ucenicii lucrează obiecte variate, au la îndemînă toate mașinile și sculele necesare, execută lucrări după documentație tehnică. Asemenea condiții bune pentru instruirea practică a ucenicilor prin locuri separate de muncă s-au creat și la combinatul metalurgic din Reșița, la uzinele de tractoare din Orașul Stalin, la fabrica de textile „Victoria" din Cisnădie, la uzinele „Ianoș Herbak" din Cluj.

Concluzia ce se desprinde în urma cercetării noastre este că cele mai bune forme de organizare, care pot asigura o temeinică bază științifică pentru instruirea practică a ucenicilor din anii II și III s nt instruirea practică în ateliere-școală organizate ca unități productive, precum și instruirea practică în întreprinderi prin crearea brigăzilor de ucenici cu locuri separate de muncă, sub conducerea permanentă a maiștrilor-instructori. Aceste forme asigură continuitatea în învățarea meseriei și îngăduie o aplicare justă a programelor școlare de învățămînt practic în condițiile producției. Pentru ambele forme considerăm necesar ca, în trimestrul III al ultimului an de școlaritate ucenicii să fie trecuți, pentru acomodare, direct în producție, la locurile de muncă unde vor lucra ca muncitori calificați.

Străduindu-ne a aplica și generaliza aceste forme de organizare științifică a instruirii practice, vom putea asigura viitoarelor cadre de muncitori calificați cunoștințe și deprinderi profesionale la nivelul cerințelor economiei noastre naționale în plină dezvoltare.

Prof. ȘTEFAN LINUL
Cluj

Recapitularea finală la gramatică

Etapa recapitulării de sfîrșit de an a materiei se apropie.

În ședințele consiliilor pedagogice, ale comisiilor pe obiecte sau ale cercurilor pedagogice această problemă suscită discuții pline de interes, adesea chiar pasionante. Frămîntarea nu se oprește la discuțiile duse în colectiv. Ea continuă și după aceea, provocînd pe fiecare învățător sau profesor la reflecții insoțite de căutări. Lucrul este întru totul explicabil deoarece este vorba de o problemă destul de dificilă: a cuprinde în cîteva lecții chestiunile esențiale din materia predată în curs de un an sau, în unele cazuri, chiar în mai mulți ani.

O primă chestiune pe care profesorul trebuie s-o aibă clară atunci cînd trece la planificarea recapitulării materiei este scopul recapitulării la obiectul și clasa respectivă. Acest lucru l-a înțeles bine tovarășa Maria Dumitrescu, profesoară de limba română la școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" din București. Pregătind recapitularea cunoștințelor de gramatică la clasa a VII-a, tov. Dumitrescu a plecat de la ideea că, în cazul special al gramaticii, consolidarea cunoștințelor presupune, în primul rînd, întărirea deprinderilor de gîndire logică ale elevilor. Profesorul trebuie să se asigure în această perioadă că elevii, puși în fața unui text, reușesc să seziseze legăturile dintre propoziții și părțile de propoziție, să stabilească corespondența dintre acestea din urmă și cuvintele prin care sînt exprimate. Elevii trebuie să fie capabili, așa dar, de a lega și aplica ansamblul cunoștințelor lor de gramatică în analiza pe text. De aceea, profesoara și-a propus ca principală formă de recapitulare lecția de analiză gramaticală integrală.

Folosirea acestei modalități este impusă și de alte considerente. În primul rînd, profesoara a ținut seama de faptul că recapitularea finală la clasa a VII-a nu presupune numai consolidarea cunoștințelor predate în cursul ultimului an școlar (sintaxa frazei), ci și a cunoștințelor din anii anteriori (morfologia și sintaxa propoziției). Or, în numărul de ore rezervat pentru recapitulare nu este posibilă o revedere pe capitole a materiei de gramatică predată în curs de trei ani.

De fapt, o asemenea recapitulare — care în practică s-ar reduce la parcurgerea „în galop" și deci superficială a materiei — nici nu este utilă, întrucît scopul principal și ultim al studiului gramaticii nu este acela de a reține o sumă de definiții, reguli sau clasificări, ci formarea deprinderilor de gîndire logică, de exprimare corectă în scris și oral.

S-ar putea obiecta, însă — și pe bună dreptate — că exercițiul logic (analiza gramaticală) și formarea deprinderilor de vorbire corectă se sprijină tocmai pe stăpînirea cunoștințelor de gramatică. Un elev care nu știe, de pildă, ce este atributul, nu va putea găsi atributele dintr-o propoziție.

De regulă, asemenea lacune în cunoștințele elevilor au fost eliminate cu ocazia recapitulărilor din anii anteriori și a recapitulării de început de an, precum și cu prilejul predării cunoștințelor în cursul clasei a VII-a. Sînt totuși în clasa a VII-a unii elevi care nu stăpînesc pe deplin toate cunoștințele de gramatică. O parte din lipsurile în cunoștințe au un caracter particular, fiind proprii unor anumiți elevi. În cazul acestora, profesoara folosește orele de consultații. Sînt însă și lipsuri care au un caracter general. De pildă, elevii mai fac unele confuzii între verbele la diateza activă și cele la diateza reflexivă sau nu reușesc să deosebească întotdeauna predicatul nominal de predicatul verbal exprimat prin locuțiune verbală sau prin verb la diateza pasivă. Asupra tuturor acestor chestiuni profesoara va insista în cursul recapitulării; nu însă prin ore rezervate anume, ci în cadrul lecțiilor de analiză gramaticală. Pentru a înlătura, de pildă, confundarea verbelor la diateza activă cu cele la diateza reflexivă în situația cînd acestea sînt precedate de pronume de persoana I-a sau a II-a (care au forme comune pentru pronumele personal și cel reflexiv), profesoara va alege pentru o anumită lecție texte care să cuprindă asemenea forme. În cursul analizei, ea se va opri asupra lor (apelînd de data aceasta și la cunoștințele teoretice) și va insista pînă cînd toți elevii vor reuși să recunoască diateza verbului.

Acest mod de a proceda impune selectarea cu multă grijă a textelor pentru analiză. Textele trebuie astfel alese, încît să cuprindă fiecare în parte construcții care să permită lămurirea unor anumite cunoștințe mai slab însușite de elevi și prevăzute în planul de recapitulare, iar toate laolaltă să asigure consolidarea ansamblului de cunoștințe de gramatică.

De aceea, tovarășa Dumitrescu caută să aleagă de pe acum textele ce-i vor servi în perioada recapitulării. Ea evită confecționarea unor texte ad-hoc care au de obicei un caracter artificial, și recurge la texte din operele literare, îndeosebi din operele lui Creangă și Sadoveanu, în care pot fi găsite pasaje ce oferă posibilități de analiză gramaticală multiple.

În acest fel, deși toate lecțiile de recapitulare vor fi lecții de analiză gramaticală, planul de recapitulare finală nu se va reduce la repetarea invariabilă a expresiei „analiză sintactică-morfologică". În plan vor fi specificate chestiunile de gramatică asupra cărora urmează să se insiste îndeosebi, problemele de fonetică, de ortografie sau de exprimare ce urmează a fi consolidate și, legate de acestea, textele ce vor servi la analiză. Pentru a înviora lecțiile prin introducerea unor elemente noi, profesoara își propune să abordeze cu prilejul recapitulării și unele chestiuni de stilistică legate de gramatică.

În cursul recapitulării finale la gramatică accentul va fi pus pe dezvoltarea gîndirii elevilor. Aceasta atît pentru că întărirea deprinderilor de gîndire constituie unul din obiectivele importante ale studiului gramaticii, cît și pentru faptul că trăinicia cunoștințelor de gramatică este determinată de însușirea lor rațională. Este cunoscut că, în special la analiza frazei, elevii fac unele confuzii tocmai pentru că procedează mecanic în analiză. Adesea ei confundă diferitele feluri de propoziții subordonate pentru că se orientează exclusiv după conjuncțiile sau locuțiunile conjuncționale prin care subordonatele sînt introduse. Pornind de la această constatare, în cursul recapitulării profesoara va reveni și va insista — prin analiza unor exemple care să permită compararea — asupra ideii că ceea ce determină caracterul unei subordonate este sensul, raportul său logic cu regenta și nu conjuncția, care are un rol auxiliar în determinarea felului subordonatelor.

Reflectînd asupra materialului pe care trebuie să-l recapituleze cu elevii și ținînd seama de condițiile specifice concrete, profesorul are posibilitatea să descopere și să folosească cele mai potrivite căi pentru recapitularea la obiectul și clasa la care predă. Important este ca el să nu aștepte începerea recapitulării, ci să o pregătească din timp, pentru a asigura consolidarea cunoștințelor tuturor elevilor.

I. AXENTE

ȘI GRIJA FAȚĂ DE EI

Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne au dat o înaltă apreciere — în importante documente de partid și de stat — muncii pline de rîvnă pe care o desfășoară cadrele didactice din țara noastră în școală și pe tărîm obștesc. În același timp, partidul, guvernul și întreg poporul muncitor înconjoară cu grijă și atenție pe învățători și profesori, cărora li se creează condiții tot mai bune de muncă și de viață. Au fost sporite salariile celor ce lucrează în învățămînt, au fost luate măsuri pentru aprovizionarea lor cu combustibil, alimente etc., s-au creat largi posibilități pentru ridicarea calificării și pentru perfecționarea pregătirii lor ideologico-politice și profesionale.

Excursiile organizate în perioada vacanțelor, cu sprijinul direct al organizațiilor sindicale, se bucură de mare popularitate în rîndurile învățătorilor și profesorilor. Ei vizitează cu interes regiunile pitorești ale patriei noastre sau importantele centre industriale și culturale. O plimbare cu vaporul pe Dunăre rămîne pentru multă vreme în amintirea celor care au participat la ea (primul clișeu).

Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a pus la dispoziția învățătorilor și profesorilor o rețea de cluburi și colțuri roșii bine dotate. În sălile cluburilor și la colțurile roșii cadrele didactice își petrec timpul liber în mod plăcut și totodată instructiv participînd la interesante manifestări culturale. Cluburile și colțurile roșii dau pedagogilor și posibilitatea de a consulta un bogat material documentar pedagogic și de specialitate. La clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din București, de pildă, poți întîlni destul de des în jurul unei mese învățători și profesori de la diferite școli ale Capitalei discutînd cîte o problemă de interes general sau din viața școlilor, cercetînd diverse materiale de specialitate aflate în fondul clubului (clișeul al doilea).

După eforturile depuse în cursul fiecărui an școlar, mulți învățători și profesori își petrec concediile binemeritate la casele de odihnă din stațiunile balneo-climaterice ale țării. Privelиștile măreațe, soarele îmbietor, aerul sănătos prilejuiesc concedii reconfortante și, de asemenea, noi legături de prietenie cu pedagogi din alte regiuni și cu oameni ai muncii din alte domenii (clișeul al treilea).

Solidaritatea internațională a pedagogilor

Răsfoind deunăzi ultimele corespondențe sosite de peste granițe am dat peste scrisoarea unui profesor francez, conducătorul unui grup de turiști care urmează să ne viziteze țara. Scrisoarea împărtășea dorința de a i se înlesni autorului ei și grupului de turiști respectivi posibilitatea ca în vizita pe care o vor face în patria noastră prin O.N.T. Carpați să întîlnească pedagogi și reprezentanți ai organizațiilor lor sindicale, să stabilească legături colegiale și prietenești cu profesori din R.P. Română, să studieze sistemul nostru de învățămînt. Autorul scrisorii arăta că socotește cunoașterea reciprocă între cadrele didactice din diferite țări cu sisteme sociale și politice diferite drept una din căile importante în vederea realizării unității și solidarității internaționale a educatorilor. Poate că nu m-aș fi oprit asupra scrisorii amintite, deloc singulară în acest sens, dacă nu m-ar fi atras simplitatea și sinceritatea care se degajă încă din primele rînduri.

Ideea solidarității pedagogilor din lumea întreagă în scopul democratizării școlii și al apărării păcii găsește, așadar, un ecou tot mai larg, atrage tot mai mult pe educatori. Scrisoarea respectivă exprima un mare și foarte actual deziderat al educatorilor din lumea întreagă, conștienți de răspunderea ce o au în viața publică și în educația tineretului — și anume aceea de a stabili contacte, de a-și cunoaște reciproc preocupările profesionale și cetățenești. Pedagogii din întreaga lume vor să realizeze prin aceasta un pas înainte pe drumul prieteniei și înțelegerii, al coexistenței pașnice.

Călăuziți de ideea unității și solidarității internaționale, muncitorii din învățămînt din patria noastră au dezvoltat în ultimul timp într-o considerabilă măsură legăturile cu colegii lor din alte țări. În prezent organizațiile sindicale ale cadrelor didactice întreține legături cu organizații sindicale și profesionale din 35 de țări.

Un mare interes îl trezesc în rîndul pedagogilor noștri legăturile și contactele cu colegii din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, legături întemeiate pe comunitatea de idei și interese. Experiența școlii sovietice și a școlii din țările de democrație populară este studiată cu atenție și folosită cu succes de cadrele noastre didactice. Schimbul de scrisori, informații, cărți, ziare, expoziții, întîlnirile și vizitele reciproce au contribuit însă nu numai la cunoașterea activității profesionale a pedagogilor din țara noastră și celelalte țări socialiste, ci și la cimentarea unei adevărate și sincere prietenii, pusă în slujba celor mai înalte idealuri ale umanității.

În scopul înfăptuirii unității și solidarității internaționale pedagogii noștri au militat și militează pentru legături prietenești și cu pedagogii din celelalte țări ale lumii. Astfel de legături au fost stabilite între cadrele noastre didactice și colegii lor din Italia, Anglia, India, Republica Arabă Unită, Chile, Suedia, Peru, Ecuador, Uruguay, Brazilia etc.

Potrivit politicii lui generale, de promovare a înțelegerii și prieteniei între popoare, statul nostru a înlesnit și înlesnește vizitele reciproce de delegații ale cadrelor didactice. Numai anul trecut ne-au vizitat țara delegații de profesori din U.R.S.S., Siria, Iordania, Republica Democrată Germană, Mexic, Uruguay, Brazilia, Chile etc. Ca rezultat al acestor vizite s-au încheiat mai multe acorduri între organizațiile noastre sindicale și organizații similare din mai multe țări fie în vederea dezvoltării legăturilor frățești, fie pentru stabilirea de contacte, schimb de informații, expoziții etc.

Problema esențială a zilelor noastre este problema menținerii și întăririi păcii. În condițiile uriașelor progrese înfăptuite în domeniul științelor și tehnicii, problema păcii a devenit o problemă vitală pentru întreaga omenire. „Oamenii vor hotărî dacă aceste progrese vor fi puse în slujba morții sau a vieții" — arată recentul apel al Biroului Consiliului Mondial al Păcii. În aceste condiții, unitatea și solidaritatea internațională de luptă a educatorilor capătă o importanță deosebit de mare. La Conferința internațională a educatorilor care s-a ținut în toamna anului trecut la Varșovia și la care au participat reprezentanți ai educatorilor din lumea întreagă, au luat cuvîntul numeroși profesori cu diferite convingeri politice care și-au manifestat adeziunea la mișcarea pentru apărarea păcii. Cadrele didactice din multe țări ale lumii au întreprins numeroase acțiuni, participînd la marile campanii îndreptate împotriva înarmărilor cu arme nucleare, pentru încetarea experiențelor cu arme nucleare, împotriva construirii de baze militare pe teritoriul unor țări străine, împotriva reînvierii militarismului în Germania Occidentală. Sindicatul învățătorilor din Japonia a organizat împreună cu muncitorii, țăranii și tineretul japonez o mare campanie împotriva armelor atomice. Pedagogii din Franța, Italia, Germania Occidentală protestează împotriva planurilor de a se instala pe teritoriile țărilor lor rampe de lansare a rachetelor cu încărcătură nucleară.

Criza care s-a accentuat în ultimul timp în domeniul vieții economice a S.U.A. se resimte puternic și în învățămîntul american. Zeci de mii de copii rămîn în afara școlii, iar învățătorii și profesorii continuă să fie cea mai oropsită categorie de slujbași ai statului, în timp ce miliarde de dolari se cheltuiesc în scopuri războinice. Prestigiul S.U.A., chiar în țările unde au o deplină dominație, trece prin grele încercări. Pedagogii acestor țări văd tot mai clar pericolul pe care îl reprezintă infiltrația ideologiei imperialiste pentru deformarea conștiinței popoarelor, în scopul slăbirii rezistenței acestora față de planurile lor anexioniste.

Cercurile imperialiste își intensifică pregătirile agresive, adoptînd o politică care nu poate să nu îngrijoreze pe educatori. Aceștia protestează cu hotărîre împotriva trimiterii de avioane cu bombe atomice spre frontierele U.R.S.S. și susțin inițiativele pentru slăbirea încordării internaționale și pentru înlăturarea perspectivelor unui război atomic.

Cercurile agresive nu vor putea să-și desăvîrșească planurile lor nesăbuite dacă oamenii conștiți din lumea întreagă nu vor permite aceasta. Alături de lupta celorlalți oameni ai muncii, lupta unită a cadrelor didactice, solidaritatea lor internațională contribuie la cauza menținerii păcii. Pedagogii cer ca în locul politicii de pe poziții de forță, în locul înarmărilor și amenințărilor să se dea curs dorinței generale de înțelegere și prietenie.

Opinia publică mondială acordă o înaltă prețuire aportului pe care îl aduc muncitorii din învățămînt nobilei cauze a timpurilor noastre, cauza păcii. Exprimînd această prețuire, eminentul om de știință și înflăcăratul luptător pentru pace, profesorul Frédéric Joliot-Curie, arată într-o recentă scrisoare legată de pregătirea Congresului pentru dezarmare și cooperare internațională care urmează să se țină în cursul acestui an: „Noi atribuim o prețuire specială participării reprezentanților organizațiilor de învățămînt. Peste tot educatorii au o influență mare asupra populației, joacă un rol pozitiv în favoarea păcii atît în activitatea lor de cetățeni, cît și prin principiile pe care se străduiesc să le sădească în tinerii lor elevi. Poziția pe care o iau profesorii și acțiunile pe care ei le întreprind pentru apărarea păcii găsesc întotdeauna un mare ecou în opinia publică".

Scrisoarea profesorului francez și a grupului de turiști dornici să viziteze școala noastră nouă, să cunoască munca și năzuințele cadrelor didactice din țara noastră simbolizează dorința educatorilor din lumea întreagă pentru un alt fel de relații decît cel promovat de cercurile imperialiste, pentru relații prietenești și pașnice între state. Este, de altfel, dorința unanimă a popoarelor.

CONST. RADOI

De la cel de al XIII-lea Congres al U. T. C. L.

PATRIEI UN TINERET HARNIC ŞI CULT

Timp de patru zile (15-18 aprilie 1958) în Palatul Mare al Kremlinului s-au desfășurat lucrările celui de al XIII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist Leninist. Congresul a subliniat cu tărie contribuția de seamă pe care a adus-o U.T.C.L. în construirea socialismului și în apărarea patriei de dușmanii externi, trecînd în revistă însemnatele succese dobîndite de Comsomol în ultimii ani în lupta pentru avîntul continuu al industriei, agriculturii, culturii și bunăstării poporului.

Luînd cuvîntul în ședința din 18 aprilie a Congresului, N. S. Hrusciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., după ce a salutat pe delegații la Congres, a arătat că în 1958 se împlinesc 40 de ani de cînd, din inițiativa lui Vladimir Ilici Lenin, a fost înființat Comsomolul — organizație politică de masă a tineretului muncitor. De atunci, sub conducerea Partidului Comunist, Comsomolul, minunată școală a cadrelor, a servit cu credință și abnegație măreața cauză a construirii comunismului.

Subliniind entuziasmul cu care a răspuns tineretul la chemarea de a pleca pe șantiere și la valorificarea pămînturilor înțelenite, N. S. Hrusciov a salutat pe tinerii constructori urindu-le succese în crearea de noi centre puternice ale industriei socialiste.

În continuare, N. S. Hrusciov a declarat că actualele condiții de construire a comunismului cer oameni cu un înalt nivel de cultură, capabili să rezolve sarcinile cele mai complexe, să se orienteze curajos în toate domeniile științei și tehnicii. De aceea, porunca lui Lenin — învățați! — continuă să rămînă lege pentru tineretul sovietic. Educînd acest tineret în spiritul dragostei față de muncă, Comsomolul a făcut ca astăzi un număr tot mai mare de tineri și tinere să vadă fericirea lor în faptul de a fi muncitori activi în sînul societății socialiste.

În instruirea tinerilor și educarea lor în spiritul dragostei față de muncă, școala are de asemenea un rol foarte însemnat. În această ordine de idei, tovarășul Hrusciov a criticat faptul că în școală se educă încă slab respectul față de munca fizică și că există tendința de a pregăti tineretul din școlile medii numai pentru a urma învățămîntul superior.

N. S. Hrusciov a scos în evidență sarcina școlii sovietice de a pregăti oameni multilateral instruiți, care să cunoască bazele științelor și să fie, în același timp, capabili să desfășoare o muncă sistematică, sarcina de a dezvolta la tineret dorința să fie util societății, să participe activ la producția valorilor necesare societății. Vorbitorul a arătat că fiecare tînăr trebuie să știe că, învățînd la școală, trebuie să se pregătească pentru muncă, pentru ca să creeze valori utile omului, societății. Fiecare, indiferent de situația părinților lui, trebuie să aibă o singură cale — să meargă să învețe și, după ce a învățat, să muncească.

Tovarășul Hrusciov a arătat, de asemenea, că trebuie să se acorde o mai mare atenție activității școlilor serale pentru tineretul muncitor, astfel încît toți tinerii și tinerele care lucrează în producție să poată continua, dacă doresc, studiile medii în aceste școli. Pentru acești elevi trebuie creată posibilitatea ca, urmînd școala medie, nu numai să dobîndească studii medii generale, dar să se și poată perfecționa, să poată aprofunda studiile profesionale în așa fel încît ei să fie bine pregătiți din toate punctele de vedere, fiindcă societatea are nevoie de oameni calificați și instruiți, cu studiile medii generale precum și de specialitate terminate. N. S. Hrusciov a spus că toți tinerii trebuie să învețe. Iar atunci cînd muncitorii și colhoznicii vor avea studii medii, munca va deveni și mai productivă.

În ceea ce privește învățămîntul superior, N. S. Hrusciov a declarat că actualul sistem trebuie revizuit în așa fel încît în institutele de învățămînt superior să fie primiți mai mulți tineri care au deja un stagiu în muncă practică. În dezvoltarea școlii superioare și, în primul rînd, a celei tehnice trebuie să se meargă mai mult pe linia învățămîntului seral și prin corespondență, creîndu-se posibilitatea ca oamenii din producție, în timpul lor liber, să poată urma — dacă doresc — institute de învățămînt superior.

Acelor oameni care, lucrînd în producție, se vor strădui să-și continue studiile medii sau superioare trebuie să li se acorde tot sprijinul, căci la terminarea școlii aceștia vor intra în viață ca specialiști bine pregătiți, care știu meseria, buni cunoscători ai teoriei și practicii. În viață, în stăpînirea meseriei ei vor intrece cu mult pe acei care vin la institutul de învățămînt superior direct din școala medie. Astfel de specialiști, studiind fără a fi scoși din producție, se șlefuiesc în procesul muncii și intră în viață ca ingineri, agronomi sau tehnicieni cu mai multă experiență.

N. S. Hrusciov a spus în continuare că tineretul trebuie să contribuie mai mult la îmbunătățirea activității instituțiilor culturale și că, împreună cu organele puterii sovietice, trebuie să se ocupe de amenajarea orașelor, a așezărilor muncitorești, a satelor etc.

Referindu-se la situația internațională, N. S. Hrusciov a subliniat prestigiul mare de care se bucură în prezent Uniunea Sovietică în lumea întreagă, datorită măsurilor sale concrete cu privire la slăbirea încordării internaționale, datorită politicii sale consecvente de pace.

În încheiere vorbitorul a subliniat datoria nobilă a Comsomolului de a educa tineretul în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul întăririi și lărgirii legăturilor frățești cu tineretul din țările socialiste, cu toți tinerii de pe glob care luptă pentru pace și democrație în lumea întreagă. Partidul Comunist și Comitetul său Central — a spus N. S. Hrusciov — se îngrijesc necontenit de educarea tinerei generații ca ea să devină curajoasă, puternică, plină de viață, călită din punct de vedere ideologic și profund convinsă de victoria măreței cauze a celor ce muncesc.

EDUCAREA patriotică și internaționalistă a elevilor

(Urmare din pag. 1-a)

care vorbesc despre această demonstrație ne arată furia oarbă a autorităților împotriva acțiunii inițiate de comuniști. Un asemenea material informativ dezvoltă admirația și dragostea elevilor pentru eroismul clasei muncitoare condusă de partid, face să vibreze tot ce e bun și drept în conștiința lor și le întărește hotărîrea de a se arăta demni de înaintași.

Un bogat material pentru lecții, pentru orele educative și adunările festive, folosesc și profesorii de literatură. Mișcarea muncitorească și-a avut poeții ei care au cîntat, încă de la sfîrșitul secolului trecut, sărbătoarea solidarității celor ce muncesc. Există o întreagă literatură a lui 1 Mai, începînd cu **„Armindenul"** lui N. Beldiceanu, cu **„Cîntecul lui 1 Mai"** de C. Mille, cu **„Intîi mai"** de I. Păun-Pincio și cu entuziasta poezie pe care Traian Demetrescu o intitulează **„Muncitorilor"** și o dedică celor „flămînzi și goi". Mulți profesori folosesc cu pricepere această literatură pentru a inițiația într-un mod viu elevilor tradițiile legate de 1 Mai. De asemenea, în literatura noastră nouă, care oglindește transformările revoluționare din țara noastră, este cîntată adesea ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, pe care o sărbătorim în libertate. Cu mult drag sînt declamate de copiii din clasele mici versurile lui Cicerona Theodorescu: **„M-am dus cu tata la serbare /E cald. E soare. E-ntîi Mai/ Și un steguleț frumos îmi luase..."** Mihai Beniuc, Maria Banuș, Eugen Jebeleanu și alți scriitori au dedicat aceleiași mari sărbători multe poeme care, prin puterea lor emotivă, îi influențează mult pe elevi, îi fac să simtă toată măreția sărbătorii și îi mobilizează, făcîndu-i să se pregătească cu și mai multă sîrguință pentru a deveni oameni de nădejde, cetățeni vrednici ai patriei socialiste.

La educarea elevilor în spiritul tradițiilor de 1 Mai contribuie mult contactul direct între elevi și muncitorii care în trecut au participat la sărbătorirea lui 1 Mai în condițiile ilegalității, ca și legătura cu muncitorii tineri, care lucrează cu spor și se bucură din plin de viața nouă a patriei noastre. Contactul direct cu viața muncitorilor este ușurat de faptul că multe școli fac practică, în cadrul politehnizării învățămîntului, în fabrici sau în atelierele școlilor profesionale, că în comitetele de părinți sînt mulți muncitori fruntași, că multe școli sînt patronate de întreprinderi productive. Numeroase școli folosesc aceste posibilități din plin. Am putea da ca exemplu influența binefăcătoare pe care o are asupra școlii de 7 ani nr. 80 din Capitală legătura cu uzinele textile „7 Noiembrie". Elevii acestei școli fac practică în uzină, iar uzina a creat în școală un atelier de țesut condus cu rîndul de muncitori. Elevii îi cunosc și-i admiră pe fruntașii uzinei, participă la manifestările artistice ale clubului uzinei și la întrecerile sportive între echipele muncitorești, iar unii dintre ei își fac lecțiile în „camera școlarului" de pe lîngă club. În acest fel, pregătirile muncitorilor pentru 1 Mai se reflectă direct asupra vieții școlii și-i ajută pe elevi să înțeleagă mai bine posibilitățile largi de activitate creatoare pe care le oferă tineretului munca direct productivă.

În localitățile unde există școli cu limba de predare a diferitelor naționalități conlocuitoare, ziua de 1 Mai este un prilej de a strînge și mai mult legăturile frățești între copiii de diferite naționalități. Aici se organizează întîlniri prietenești, serbări comune, excursii comune.

Sărbătorirea lui 1 Mai este și un prilej de intensificare a corespondenței între elevii noștri și cei din țările prietene. În ultimele zile au sosit în țară numeroase scrisori pe care elevii din diferite colțuri ale lumii le adresează elevilor noștri, și au trecut granițele numeroase alte scrisori adresate de tinerii noștri prietenilor lor din depărtare.

Pentru ca educația în spiritul tradițiilor muncitorești să fie într-adevăr eficace, pedagogii caută să apeleze cît mai larg la propria activitate a elevilor, deoarece știu că, fără activitate proprie, cuvintele cele mai înflăcărate și exemplele cele mai luminoase nu dau decît rezultate palide. De aceea ei le arată elevilor că se pot încadra în marea acțiune sărbătorească în primul rînd prin munca lor. Este vorba, desigur, de datoria lor de a-și însuși temeinic cunoștințele. Ca o prețuire a acestei munci a elevilor, în cinstea lui 1 Mai se afișează panouri ale elevilor fruntași la învățătură și cu o disciplină exemplară. Este vorba însă și de munca lor obștească. În numeroase școli s-au organizat zile ale înfrumusețării școlii, zile ale strîngerii hîrtiei sau fierului vechi. Elevii multor școli și-au asumat sarcina nobilă de a îngriji mormintele eroilor noștri. Elevii școlii de 7 ani nr. 80, de pildă, îngrijesc mormîntul Danăi Simo.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai trebuie să devină o adevărată tradiție a școlilor. Să folosim comoara de cunoștințe, impresii, sentimente, strînsă de copii în întîmpinarea acestei zile, pentru a-i face să se simtă frați cu toți cei ce luptă pentru dreptate și să fie conștienți că trăiesc într-o țară liberă, în care, prin muncă, toate drumurile le sînt deschise.

Sub lozinca „A învăța este un act patriotic!" peste 11.000.000 de locuitori ai Vietnamului au fost smulși din întunericul analfabetismului.
În foto: o lecție sub cerul liber.

In țările de democrație populară din Asia

Dreptul la învățătură un drept al tuturor oamenilor muncii

De pe urma unui crunt sistem de exploatare capitalist și colonial, popoarele din Asia au moștenit o stare grea de incultură. Oamenii muncii de la orașe și sate nu aveau posibilitatea să învețe. Regiuni întregi erau complet lipsite de un cît de elementar sistem de învățămînt.

În țările asiatice care s-au eliberat de domnia capitalului și au trecut la construirea unei noi societăți, lipsită de exploatare, lucrurile stau acum cu totul altfel. În anii puterii populare, în R. P. Chineză, în R. D. Vietnam, în R.P.D. Coreeană, în R. P. Mongolă s-a pus un accent deosebit pe ridicarea culturală a maselor populare. În aceste țări dreptul la învățătură este acum un drept al tuturor oamenilor muncii și la traducerea lui în viață contribuie toți profesorii și învățătorii.

★

Lichidarea analfabetismului a devenit în R. D. Vietnam o importantă problemă de stat. Neștiința de carte cuprindea în trecut un procent de 95 la sută din populația vechiului stat Indochina. În cadrul marii acțiuni care a început imediat după revoluția din august 1945, milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate au învățat carte și au studiat mai departe, la diferite cursuri complimentare.

La începutul lunii martie a acestui an, Comitetul Central al Partidului Muncii din Vietnam a chemat toate organizațiile de partid să accelereze mișcarea pentru lichidarea analfabetismului, astfel ca, la sfîrșitul anului 1958, în R. D. Vietnam să fie lichidată în linii generale neștiința de carte. Lichidarea analfabetismului în rîndurile oamenilor muncii, arată C.C. al Partidului Muncii din Vietnam, este o sarcină imperioasă în actuala etapă de trecere a Vietnamului de nord spre socialism.

Răspunzînd chemării partidului, pedagogii din Vietnam și-au intensificat munca. În fabrici și pe ogoare au fost organizate, pe lîngă cursurile și școlile existente, noi cursuri de alfabetizare și noi școli serale în cadrul cărora muncitorii și țăranii pot să-și continue studiile. Zilele acestea, la Hanoi și-a încheiat lucrările Conferința națională consacrată problemelor învățămîntului popular, care a discutat diferitele aspecte ale învățămîntului în rîndul oamenilor muncii. La conferință s-a arătat că în acest an vor învăța carte ultimii analfabeți — aproximativ un milion de oameni — din întreaga țară și în special din regiunile de șes ale Vietnamului.

★

În sălile de curs și în laboratoarele tuturor instituțiilor de învățămînt superior din R. P. Chineză pot fi întîlniți numeroși muncitori și țărani. Lucrul acesta pare acum pe deplin firesc.

La Institutul de mine din Pekin învață cîteva sute de foști mineri. Sute de muncitori învață la Institutul politehnic din Harbin, la Universitatea populară din Dunbei și în alte instituții de învățămînt superior. În prezent, centrele industriale ale țării — China de nord-est, orașele Sian, Uhun, Cendu etc. — devin totodată și centre de învățămînt universitar.

În fabrici și în mine se reîntorc tot mai mulți foști muncitori care au acum o calificare înaltă.

Un mare număr de muncitori învață și la cursurile serale, studiind sub îndrumarea atentă a profesorilor. Peste 80.000.000 de oameni învață astăzi în cadrul acestor cursuri. Această cifră oglindește marea preocupare a statului democrat-popular de a face din dreptul la învățătură un drept real, de care să se bucure toți oamenii muncii.

Împotriva discriminării rasiale

Un crescător de struți ajuns în fruntea unui stat adoptă obiceiul struțului: își bagă capul în nisip și nu vrea să știe de nimic, sfidează orice reguli umane, rămîne surd la glasul revoltat al opiniei publice mondiale. Pînă și ziarul american „New York Herald Tribune", din care am parafrazat cele de mai sus, comentează defavorabil rezultatele recentelor alegeri parlamentare care au avut loc în Uniunea Sud-Africană. Stridjom — fostul crescător de struți, primul ministru de azi — și guvernul naționalist, care-și menține puterea din 1948 prin forță și printr-un stupid sistem electoral, promovează unul din cele mai reacționare regimuri rasiste care au existat vreodată. Dacă dincolo de Atlantic incidentele rasiste petrecute la Little Rock la începutul acestui an școlar — și care de fapt continuă și astăzi — au forțat intervenția formală a guvernului, în Uniunea Sud-Africană discriminarea rasială în școli, ca și în toate celelalte sectoare ale vieții publice, este proclamată pe față ca politică de stat.

Învățămîntul general obligatoriu este numai pentru albi. Școala este organizată după model englez și american. Puținii copii ai băștinașilor care au acces la învățătură sînt educați de diferite organizații și misiuni și numai în mică măsură în școli de stat. Profesorii și învățătorii de culoare — care, de altfel, sînt foarte puțini la număr — primesc salarii care nu le asigură nivelul mediu de trai.

În general, în Uniunea Sud-Africană situația învățămîntului este deosebit de grea. Numărul școlilor este cu totul insuficient. Pentru educația unui copil alb statul cheltuiește modesta sumă de 43,8 șilingi pe zi, iar pentru un școlar african ridicola sumă de 7 șilingi. Așa se explică de ce numai 40 la sută din copii încep studiile în școala primară, și numai 3,5 la sută termină școala secundară. Aceasta se datorește și faptului că programele de învățămînt, condițiile de studiu și orarul școlilor pentru copiii de culoare este diferit de cel al școlilor pentru albi. În schimb, normele de examinare pentru obținerea unei diplome sînt aceleași și pentru unii și pentru alții. Este și acesta unul din nenumăratele mijloace folosite de guvernul Uniunii Sud-Africane pentru a înlătura populația de culoare de la viața publică, pentru a o menține într-o situație de inferioritate.

Pregătind alegerile, menite să mențină același regim rasist de teroare, Stridjom a recurs la cunoscutele metode fasciste. În cîteva regiuni ale țării a fost interzisă activitatea celei mai puternice organizații obștești de culoare — Congresul național african. Numeroși fruntași politici au fost arestați și deferiți justiției fiind acuzați de „înaltă trădare". Pe străzile din Johannesburg, din Cape Town și din alte mari orașe ale țării au patrulat puternice detașamente de polițiști înarmați cu mitraliere în scopul reprimării manifestațiilor și grevelor organizate în semn de protest de populația de culoare.

A doua zi după „izbînda electorală" Stridjom a declarat că va continua o politică și mai crîncă de discriminare și persecuții împotriva majorității populației de culoare.

Profund indignată de politica guvernului sud-african, opinia publică mondială se solidarizează cu lupta pentru drepturi egale a negrilor, indienilor și a malaezilor, locuitori ai Uniunii Sud-Africane. Comitetul Politic al Partidului Comunist din Marea Britanie a dat publicității o declarație în care condamnă măsurile rasiste luate de guvernul Stridjom. Recenta conferință de la Accra a țărilor independente din Africa a discutat situația înjositoare în care se află majoritatea populației din colonii. Rezoluția conferinței cheamă organizațiile obștești din lumea întreagă să sprijine toate eforturile îndreptate spre lichidarea rasismului și segregației.

Lui Stridjom oare nu-i pasă de nimic? Ba îi pasă. Ca struțul, cu capul în nisip, înconjurat de puținii săi adepți naționaliști, tremură. Și frica și-o ascunde prin teroare. În fața sa stă o forță puternică: unitatea.

Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc unește eforturile comune în lupta pentru drepturi cetățenești egale ale tuturor oamenilor, indiferent de culoare.

MIRCEA IONEL

O rezoluție a pedagogilor din Anglia

În cadrul conferinței anuale a Sindicatului național al pedagogilor din Anglia, care s-a desfășurat luna aceasta la Scarborough, delegații au criticat cu vehemență politica guvernului englez în domeniul învățămîntului.

Brytton, membru al Comitetului executiv al sindicatului, a subliniat în cuvîntarea sa că o mare parte din școlile engleze funcționează în clădiri vechi, inutilizabile pentru cursuri. Potrivit spuselor lui Brytton, în Anglia mai sînt încă folosite școli construite în anul 1870. Cu toate acestea, a subliniat vorbitorul, guvernul englez reduce programul construcției de noi școli. Brytton a dat ca exemplu Uniunea Sovietică unde școlarii învață în clădiri noi, bine utilate.

T. Summerton, directorul unei școli construite în anul 1875, a arătat că elevii acestei școli învață în condiții cu totul necorespunzătoare. Aproape toate sălile de clasă sînt lipsite de lumina soarelui.

Participanții la conferință au adoptat în unanimitate o rezoluție în care cer guvernului să mărească alocațiile pentru învățămînt, să îmbunătățească salariile învățătorilor din școlile de stat și să construiască noi școli.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 469 — Vineri 2 mai 1958 — 4 pagini 25 bani

Plini de voioșie au defilat pionierii la 1 Mai

Pentru un învățământ agricol de masă

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, prezentată la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, prevede sarcini deosebit de importante pentru învățământul profesional agricol, care trebuie să devină un învățământ de masă, pentru a asigura unui număr cît mai larg de producători agricoli pregătirea necesară în vederea aplicării metodelor înaintate și a cuceririlor științei agricole.

În acest scop considerăm necesar, în primul rînd, ca învățământul profesional agricol să se organizeze într-un sistem de învățămînt unitar, care să fie profilat în funcție de condițiile specifice ale agriculturii din toate regiunile țării, astfel ca în cadrul fiecărui raion să existe școli profesionale corespunzătoare specificului de producție al raionului. Această organizare și profilare a învățământului profesional agricol trebuie realizată pe baza unui studiu adînc, pe baza experienței acumulate pînă acum în acest domeniu. O dată cu aceasta, planurile și programele actuale de învățămînt agricol trebuie să fie supuse unei analize aprofundate, cu participarea specialiștilor din producție, pentru legarea mai strînsă a disciplinelor și a temelor de cerințele practice ale agriculturii. Vor trebui înlăturate unele deficiențe existente acum în planuri și programe, ca, de pildă, fărîmițarea unui număr de materii în prea multe discipline, numărul prea mare de ore acordat unor discipline etc., creîndu-se astfel condițiile pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor. De asemenea, trebuie intensificată activitatea de revizuire a unor manuale existente și de elaborare a manualelor noi, care să fie puse de acord cu programele de învățămînt, să folosească din plin cuceririle științei agricole, și să fie legate de viața practică, de realizările fruntașilor din agricultură.

Îmbunătățirea planurilor, programelor și manualelor trebuie să meargă concomitent cu îmbunătățirea condițiilor de activitate practică. Pentru aceasta este necesar să se organizeze practica elevilor în cele mai bine înzestrate gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, stațiuni experimentale, stațiuni de mașini și tractoare etc.

Trebuie să se acorde o mare însemnătate gospodăriilor și atelierelor didactice ale școlilor profesionale agricole, care sînt de un real folos pentru îmbunătățirea instruirii practice a ucenicilor. Ele dau ucenicilor posibilitatea să parcurgă succesiv, sub îndrumarea maiștrilor-instructori, toate lucrările din procesul de producție, începînd cu operațiile cele mai simple și pînă la cele mai complexe, îmbinînd astfel armonios pregătirea teoretică cu cea practică.

Transformarea învățămîntului profesional agricol într-un învățămînt de masă este strîns legată și de înarmarea cu cunoștințe și deprinderi agricole a elevilor din clasele V—VII ale școlilor de cultură generală, în special a celora din mediul rural. Formarea deprinderilor practice de agricultură la elevii acestor școli este condiționată de asigurarea bazei materiale, de pregătirea cadrelor necesare și de întăptuirea unei legături strînse între școală și întreprinderile agricole socialiste. Deși încă de la reforma învățămîntului au fost luate o serie de măsuri pentru introducerea cunoștințelor agricole în școlile de 7 ani, totuși ritmul în care se pășește pe această cale este încă destul de lent. Considerăm că el poate fi accelerat dacă se vor valorifica toate posibilitățile existente în fiecare comună. De pildă, înzestrarea tuturor școlilor de 7 ani cu 0,5—1 ha. teren pentru organizarea lotului experimental, organizarea de laboratoare, dotarea școlilor cu material didactic etc. nu sînt probleme prea greu de realizat dacă există preocupare din partea cadrelor didactice cît și sprijin din partea sfaturilor populare și ale întreprinderilor agricole socialiste. Totodată socotesc necesar ca în programele de învățămînt și în manualele pentru clasele V—VII să se acorde mai multă însemnătate cunoștințelor agricole corespunzătoare nivelului claselor respective, iar elevii acestor clase să execute 4—5 ore săptămînal de practică agricolă pe lotul experimental școlar. Astfel, sub îndrumarea cadrelor didactice, cu ajutorul tehnicienilor sau inginerilor agronomi de la comune, elevii claselor V-VII vor putea dobîndi numeroase deprinderi practice agricole. Concomitent cu aceste măsuri considerăm că este necesară înarmarea profesorilor de științe naturale, în special a acelora din școlile sătești, cu cunoașterea problemelor teoretice și practice de bază ale producției agricole. Aceasta s-ar putea realiza, de pildă, prin organizarea unor cursuri pe plan regional sau raional, în timpul vacanței de vară, la care să predea cei mai buni ingineri și fruntași ai recoltelor bogate din regiunea respectivă. Aceste cunoștințe vor trebui apoi să fie periodic împrospătate, lărgite și completate cu metodele noi și realizările științei agricole.

Este necesar ca la marea acțiune de a da agriculturii cadre cît mai bine pregătite să participe toți factorii interesați, deoarece cauza ridicării agriculturii, care trebuie să asigure în următorii ani un belșug de produse agricole și un înalt nivel de trai pentru oamenii muncii de la orașe și sate, este cauza întregului popor. Bazați pe experiența cîștigată pînă acum, consolidînd și lărgind succesele obținute în pregătirea cadrelor pentru agricultură, scoțînd la iveală lipsurile și luptînd cu hotărîre pentru lichidarea lor la timp, vom putea asigura agriculturii cadre tot mai bine pregătite, capabile să rezolve cu succes sarcinile din ce în ce mai mari și mai complexe ale agriculturii noastre pornite pe drumul socialismului.

dr. IOAN TRICU
șeful serviciului învățămînt agricol din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

PREGĂTIREA etapei cu frecvență a cursurilor de perfecționare

Urmărind buna pregătire a pedagogilor cuprinși la cursurile de perfecționare, ca și asigurarea desfășurării cu succes a etapei cu frecvență a acestor cursuri pe plan regional, secția de învățămînt și cultură a regiunii Pitești a luat o serie de măsuri și a obținut o experiență pozitivă care poate fi valorificată și extinsă și în alte regiuni.

Bunăoară, pentru a se asigura o desfășurare cît mai rodnică a studiului individual, s-a acordat o mare atenție organizării consultațiilor colective de pedagogie și de specialitate pentru cei înscriși la cursurile de perfecționare. La consultații au fost antrenați inspectori școlari raionali, precum și cele mai bune cadre didactice. Consultațiile de marxism-leninism au fost asigurate prin grija cabinetelor de pe lîngă comitetele raionale de partid. Temele consultațiilor au fost fixate, la propunerea cadrelor didactice, pe baza celor mai importante probleme legate de ridicarea nivelului procesului instructiv-educativ din raionul respectiv. Aceasta a făcut să crească interesul cursanților pentru studiu și i-a ajutat, totodată, să-și clarifice problemele mai dificile. Consultațiile au dat rezultate bune îndeosebi în raioanele unde temele acestora au fost anunțate din timp, iar cursanții au studiat bibliografia recomandată prin programa de studiu individual (de exemplu, în raioanele Pitești, Drăgănești-Olt, Topoloveni ș.a.).

Îndrumările amănunțite în legătură cu metodica consultațiilor, date de către secțiunea de învățămînt și cultură regională la instructajul de 6 zile organizat în luna aprilie pentru organele de îndrumare și control de la raioane, vor contribui, desigur, la îmbunătățirea pe mai departe a desfășurării consultațiilor.

Un ajutor important primesc cursanții și prin activitatea metodică care se desfășoară în școli și pe plan raional. In această direcție un rol deosebit de important îl au directorii de școli. In numeroase școli, cum ar fi cele din comunele Surdulești, Cringeni, Balta Sărată etc. directorii se interesează îndeaproape de activitatea cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare, controlează planurile lor de studiu individual și le dau indicații în legătură cu întocmirea lucrărilor de control. De asemenea, se poate menționa activitatea unor consilii pedagogice, comisii metodice și cercuri pedagogice care au discutat o serie de probleme ridicate de pregătirea teoretică și practică a cadrelor didactice în legătură cu programele cursurilor de perfecționare. Așa s-a procedat în raioanele Vedea și Drăgășani. Unele consilii pedagogice au discutat și o serie de lucrări de control ale căror subiecte sînt strîns legate de problemele importante ale muncii în școală cum sînt, de pildă, „Educarea patriotismului și internaționalismului proletar în predarea istoriei și geografiei la clasele a III-a și a IV-a", „Repetarea materiei în clasa a IV-a" etc. Aceasta a ajutat cadrelor didactice să lichideze unele lipsuri care persistă de mai mulți ani în lucrările de control: tratarea superficială a temelor, redarea prea fidelă a conținutului unor materiale bibliografice, un raport nejust între tratarea teoretică a problemelor și aplicarea lor în practica școlii noastre etc.

Aceste acțiuni au contribuit nu numai la pregătirea cursanților, ci și la îmbunătățirea activității instructiv-educative în școli.

Din păcate, însă, nu toți directorii de școli și nu toate cercurile pedagogice se interesează suficient de felul cum studiază cadrele didactice cuprinse la cursul de perfecționare, de felul cum aplică acestea cunoștințele însușite în munca instructiv-educativă. Organele de îndrumare și control din regiune au datoria să-i mobilizeze pe toți directorii și toate cercurile pedagogice să acorde un sprijin mai larg celor înscriși la cursurile de perfecționare.

De altfel, trebuie subliniat că această problemă este în atenția multor inspectori școlari. In cadrul unor secții de învățămînt și cultură raionale (cum sînt, de pildă, cele din raioanele Curtea de Argeș, Vîlcea, Costești, Drăgănești-Olt ș.a.), există cîte un inspector care coordonează activitatea de perfecționare, iar în procesele verbale de inspecție încheiate în unitățile școlare se menționează și sarcini cu privire la aceasta.

In același timp în care se preocupă de pregătirea cursanților, organele de învățămînt acordă o mare atenție organizării și instruirii colectivului de studii (lectori și conferențiari), de care depinde în mare măsură buna reușită a etapei cu frecvență. Au fost antrenați să țină lecții și seminarii, în cadrul cursurilor pentru învățători și educatoare, o serie de inspectori regionali și raionali, pentru a se lega activitatea din etapa cu frecvență de problemele importante ale muncii instructiv-educative din regiune. Încă din luna ianuarie, în cadrul unei consfătuiri organizate la regiune, s-au definitivat titlurile lecțiilor ce se vor ține în etapa cu frecvență, s-a stabilit ce sarcini revin fiecărui membru al colectivului de studii în legătură cu alcătuirea lecțiilor, ca și data pînă la care trebuie îndeplinite. Urmează ca în cursul lunii mai colectivul să discute atît lecțiile care au fost întocmite, cît și tematica seminariilor și a lucrărilor practice, în vederea îmbunătățirii și definitivării lor. Definitivarea în colectiv a tematicii lecțiilor, seminariilor și lucrărilor practice va înlătura pericolul repetării acelorași probleme la diferite specialități.

Toate aceste măsuri luate de organele de învățămînt ale regiunii Pitești vor contribui, desigur, la temeinica pregătire a cursanților ce vor participa la etapa cu frecvență în cadrul institutului interregional de perfecționare, ca și la buna desfășurare a acestei etape pe plan regional.

Pentru a se asigura succesul deplin al acestei acțiuni, se mai pot lua, în timpul cît a rămas pînă la 15 iunie, dată la care începe etapa cu frecvență, o serie de măsuri care să vină atît în ajutorul cursanților, cît și al colectivelor de studii. De pildă, secțiile de învățămînt și cultură raionale ar putea să analizeze stadiul de pregătire al cadrelor didactice cuprinse la cursul de perfecționare și să le comunice observațiile lor, cu ocazia unei consultații colective, atrăgîndu-le atenția asupra problemelor pe care ar trebui să le mai aprofundeze. Intrucît pedagogii din satele și comunele mai îndepărtate nu și-au procurat toată bibliografia recomandată prin programă, s-ar putea extinde experiența unor raioane de a organiza biblioteci pe lîngă școlile de 7 ani sau medii, unde cursanții să găsească această bibliografie.

Ținînd seama că între 1 și 15 iunie o parte din învățători nu au sarcini deosebite în cadrul școlii, ar fi bine ca ei să fie ajutați în studiul individual prin organizarea unor centre pe regiune sau grupe de raioane, unde să li se asigure condițiile necesare pentru a putea studia în mod organizat.

CONSTANTIN C. POPESCU
lector la I.P.C.D.-București

(Continuare în pag. 3-a)

Ziua presei comuniste

Acum 46 de ani, la 5 mai 1912, a apărut, din inițiativa și pe baza indicațiilor lui V. I. Lenin, primul număr al ziarului „Pravda", organul Comitetului Central al Partidului Comunist din Rusia. Clasa muncitoare din Rusia primea astfel una din armele ei fundamentale în lupta împotriva exploatatorilor, pentru doborîrea puterii claselor asupritoare și făurirea statului socialist al muncitorilor și țăranilor. Pe baza exemplului „Pravdei" au apărut și își desfășoară activitatea ziare comuniste în întreaga lume. Ca semn al marii prețuiri pe care oamenii muncii de pretutindeni o acordă ziarelor comuniste din toate țările, an de an, la 5 mai, se sărbătorește ziua presei comuniste.

Presa comunistă, în frunte cu glorioasa „Pravdă", este o presă liberă, pusă în slujba intereselor celor ce muncesc, în slujba păcii. Glasul presei comuniste este glasul adevărului. Oamenii muncii din toate colțurile pămîntului privesc cu încredere cuvîntul ziarelor comuniste. Ei văd în el cuvîntul comuniștilor, cuvîntul partidelor marxist-leniniste care slujesc cu neabătută consecvență cauza socialismului, care pun la baza activității lor legătura indisolubilă cu poporul, principialitatea, combativitatea.

Întreaga experiență a presei sovietice și a presei comuniste din toate țările a dovedit că ziarul comunist este un neobosit propagandist, agitator și organizator colectiv în lupta pentru triumful comunismului. „Pravda" se află, de 46 ani, în permanență în prima linie, în toate acțiunile hotărîtoare ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ale poporului sovietic. Marea operă de construire a socialismului și comunismului este indisolubil legată de activitatea neobosită a „Pravdei". Asemenea „Pravdei", ziarele comuniste de pretutindeni, activînd în condițiile concrete din țările respective, slujesc cu credință cauza clasei muncitoare, cauza socialismului și păcii. Partidele comuniste și muncitorești consideră ziarele lor drept arma cea mai ascuțită, cu cea mai lungă bătaie.

Izvorul forței și al tăriei presei comuniste rezidă în conducerea ei de către partid, în spiritul de partid care stă la baza activității ei. Tocmai de aceea propagandiștii burghezi și revizioniștii de tot soiul atacă cu înverșunare presa comunistă și încearcă să submineze principiul conducerii ei de către partid. Denaturînd în chip grosolan adevărul, ei afirmă că spiritul de partid ar fi, chipurile, incompatibil cu libertatea presei și pretind că adevărata presă liberă ar fi presa burgheză.

Viața a demonstrat însă că întreaga vorbărie despre libertatea presei burgheze este menită să ascundă crudul adevăr că, indiferent de forma politică sub care se manifestă, ziarele burgheze exprimă interesele exploatatorilor. În condițiile capitalismului, ale proprietății private asupra mijloacelor de producție nu poate fi vorba de o adevărată libertate a presei. Presa burgheză este o slugă a monopolurilor. Referindu-se la presa țărilor capitaliste, V. I. Lenin scria: „Toate principalele organe ale presei din străinătate (burgheze N.R.) sînt cumpărate de capitaliști și 99% din articolele lor sînt scrise de către scribi vînduți. Aceasta se numește la ei libertatea presei și datorită acestui fapt nu există minciună care să nu fie răspîndită".

Despre o adevărată libertate a presei se poate vorbi numai în țările socialiste, unde ziarele se află în mîna poporului muncitor, unde ziariștii își pot pune în mod liber talentul, energia lor creatoare în slujba intereselor vitale ale poporului. Libertatea presei nu numai că nu este incompatibilă cu spiritul de partid, cu condu-cerea de către partid a presei, dar ar fi imposibilă fără existența partidului marxist-leninist al clasei muncitoare.

Sărbătorind ziua presei comuniste, oamenii muncii din patria noastră privesc cu recunoștință către presa noastră, în frunte cu „Scînteia", și apreciază aportul ei la înfăptuirea politicii Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne. Nu exista domeniu de activitate — de la problemele vieții de partid, ale construcției economice și de stat, ale științei și artei, ale educației tineretului, pînă la acelea ale vieții de fiecare zi a oamenilor muncii — în care presa noastră să nu-și fi adus importanta ei contribuție. Industrializarea socialistă a țării, transformarea agriculturii pe baze socialiste, înfăptuirea sarcinilor multilaterale ale revoluției culturale sînt indisolubil legate de activitatea presei.

Ziarele noastre își leagă strîns activitatea de sarcinile centrale ale construcției economice. Ele mobilizează masele pentru ridicarea productivității muncii, pentru o cît mai rațională folosire a resurselor noastre, pentru realizarea de economii, pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și sporirii producției agricole.

Presa noastră — și în mod special presa pedagogică — acordă o mare atenție problemelor complexe ale creșterii tinerei generații în spiritul comunismului. Presa pedagogică din țara noastră duce în masele largi ale cadrelor didactice cuvîntul partidului și guvernului țării noastre. Ea participă activ la opera de înfăptuire a politicii statului nostru democrat-popular în domeniul învățămîntului și educației.

În perioada actuală, publicațiile pedagogice din patria noastră mobilizează masele învățătorilor și profesorilor la aplicarea sarcinilor trasate în domeniul învățămîntului de cel de-al II-lea Congres al partidului și de documentele ulterioare ale statului nostru elaborate pe baza indicațiilor congresului. Sarcinile cu privire la dezvoltarea învățămîntului de 7 ani, la continua apropiere a învățămîntului de problemele producției, ale vieții, la intensificarea educației patriotice a tineretului călăuzesc presa noastră pedagogică în întreaga ei activitate. Un program complex au pus în fața publicațiilor noastre pedagogice hotărîrile partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală și învățămîntului superior, precum și documentele elaborate de Ministerul Învățămîntului și Culturii în vederea traducerii în viață a acestor hotăriri.

Alături de practica întregii prese comuniste din patria noastră, experiența publicațiilor pedagogice a demonstrat că un organ de presă este cu atît mai interesant, mai combativ, mai iubit de oameni cu cît își găsește în mai mare măsură izvoarele de inspirație în activitatea maselor. În ultimii ani presa pedagogică a acordat o atenție mereu sporită răspîndirii inepuizabilului tezaur pe care îl reprezintă experiența înaintată a cadrelor didactice. Este de dorit ca această preocupare să se extindă. O mai mare atenție va trebui acordată participării active, combative, la lupta împotriva ideologiei burgheze.

Sărbătorind ziua presei comuniste, redacțiile publicațiilor pedagogice își analizează rezultatele obținute în activitatea lor de pînă acum manifestîndu-și hotărîrea de a lupta cu eforturi sporite pentru a ridica nivelul muncii lor la nivelul marilor sarcini pe care le pune opera de educare comunistă a tineretului ca parte integrantă a construcției socialiste în patria noastră.

Mai mult sprijin muncii cu pionierii

S-au împlinit, la 30 aprilie, 9 ani de cînd a luat ființă Organizația pionierilor din R.P. Romînă, organizație chemată să contribuie la educarea copiilor în spiritul moralei comuniste, la înmulțirea și adîncirea cunoștințelor lor despre lume și viață, prin activități legate de specificul, vîrstei membrilor săi și de cerințele școlii.

In ultimii ani, unitățile de pionieri au făcut progrese însemnate în munca pe care o desfășoară în rîndul copiilor, multe din ele reușind să organizeze activități interesante și pline de învățăminte. Succesele se datoresc unei îndrumări mai bune primite din partea organelor U.T.M., dar și unei mai strînse colaborări între colectivele pedagogice cu organizațiile U.T.M. și colectivele de conducere ale detașamentelor și unităților, pe linia rezolvării cu succes a tuturor problemelor vieții pionierești din școli. Nu este lipsit de însemnătate, în acest sens, nici faptul că organele U.T.M., împreună cu secțiile de învățămînt și cultură, au trimis unităților, pe cît posibil, instructori superiori cu pregătire pedagogică, tineri harnici și doritori să lucreze cu copiii.

Pozitiv pentru multe din școlile noastre și, bineînțeles, deosebit de folositor pentru organizațiile de pionieri este faptul că tot mai multe cadre didactice înțeleg că este nevoie de ajutorul lor în această direcție, fiindcă instructorii superiori — oricît ar fi de bine pregătiți din punct de vedere profesional — nu reușesc să cuprindă și să aprofundeze toate problemele. E drept că ei sînt ajutați în muncă de activele U.T.M. și de pionieri din școală, însă acestea sînt formate din elevi care, ocupați fiind cu învățătura și neavînd suficientă maturitate, nu pot face față tuturor cerințelor. De aceea, ajutorul pedagogului, cu experiența sa profesională și politică, cu experiența sa de viață, este absolut necesar. Despre necesitatea acestui ajutor s-a mai vorbit în coloanele gazetei noastre. In cele ce urmează vrem să ne oprim doar asupra cîtorva din posibilitățile pe care le au cadrele didactice de a sprijini concret munca pionierilor din școală.

In activitatea lor cu pionierii, învățătorii și profesorii vor avea în vedere faptul că organizația trebuie să ofere copiilor activități care să răspundă la preocupările lor, să răspundă înclinațiilor lor, să le satisfacă dorința de a cunoaște, de a cerceta, să le stimuleze gustul pentru investigație, curiozitatea științifică, să le cultive interesul pentru munca fizică etc.

Pentru a veni în ajutorul instructorului superior și al organizației de pionieri, cadrele didactice trebuie să cunoască bine pe fiecare pionier din clasa cu care lucrează. Este necesar ca ele să urmărească situația la învățătură a pionierilor, comportarea acestora în școală și în afară de școală, să aibă grijă ca ei să nu rămînă în urma celorlalți elevi. Trebuie să se creeze obișnuința ca la primirea în rîndurile organizației să fie întrebați și învățătorii și diriginții claselor respective dacă elevul merită această cinste sub aspectul comportării și al nivelului său de pregătire. Cu ocazia alegerilor, pedagogii trebuie să contribuie la popularizarea celor mai buni pionieri, pentru a-i ajuta pe copii să se orienteze just atunci cînd fac propunerile. Situația bună la învățătură și la disciplină a pionierilor, alegerea unor copii fruntași la carte și în comportare în conducerea detașamentelor și a unităților vor face să crească prestigiul organizației de pionieri în ochii celorlalți școlari, să crească puterea ei de influențare asupra colectivului de elevi.

Și la stabilirea programului de lucru al detașamentului sau al unității este binevenit ajutorul pedagogului, care trebuie să aibă grijă să nu se prevadă prea multe activități ce vor supraîncărca pe copii, îi vor obosi. Profesorii și învățătorii să aibă în vedere ca pionierii să afle lucruri noi, folositoare, nu atît din referate și conferințe, cît din legătura vie cu viața. E bine ca în locul ședințelor prelungite, în care de cele mai multe

(Continuare în pag. 2-a)

Din experienţa muncii mele de propagandist

Ca popagandist al cercului de studiere a problemelor de bază ale teoriei marxist-leniniste, mi-am inceput activitatea, in acest an şcolar, prin a sta de vorbă — ajutat de secretarul organizaţiei de partid şi de organizatorul grupei sindicale — cu fiecare cursant, în scopul de a cunoaşte nivelul pregătirii sale ideologice şi politice, lucru ce mi-a fost deosebit de folositor in desfăşurarea ulterioară a seminariilor.

Cu sprijinul comitetului sindical raional am reuşit să procurăm din timp un număr suficient de broşuri şi am alcătuit o bibliotecă specială, cuprinzind atit materialul bibliografic obligatoriu cit şi cel facultativ necesar studierii bazelor teoretice ale marxism-leninismului. Un cursant, care a primit sarcina de bibliotecar, are grijă să impartă cu regularitate cărţile şi broşurile de care au nevoie oamenii.

Ajutaţi de organizaţia sindicală de la şcoala medie din localitate, am scos şi o gazetă de perete în care apar materiale privind felul cum funcţionează cercul nostru, dar mai ales rezultatele practice obţinute de cursanţi. Cu mult interes au fost citite articole ca: „Să combatem bucherismul în insuşirea istoriei de către elevi", „Cum aplic materialismul dialectic în studierea astronomiei la clasa a X-a", „Aspecte ale muncii din cercul de marxism-leninism" ş.a.

Pentru ca discuţiile în seminarii să aibă un nivel ridicat, am indrumat în permanenţă pe membrii cercului să se pregătească temeinic mai dinainte, studiind individual şi conspectind materialul bibliografic.

In scopul de a veni în ajutorul celor ce studiază în cerc, am organizat consultaţii, care se desfăşoară cu o zi inainte de fiecare seminar. Aci pedagogii primesc lămuriri suplimentare în problemele ce-i interesează. La inceput foarte puţini foloseau această formă de ajutorare, deoarece unii o considerau un fel de al doilea cerc de studiu; de asemenea, o serie de cursanţi nu se prezentau la consultaţii cu problemele studiate în prealabil, aşteptind să le explic totul din nou, sau se mulţumeau cu intrebări foarte simple. Rind pe rind, asemenea lipsuri au fost indepărtate, iar tovarăşii care vin cu regularitate la consultaţii au făcut progrese deosebite în adincirea materialului teoretic, au căpătat mai multă siguranţă în discutarea problemelor, mai multă putere de sistematizare, de sintetizare.

Cu ocazia dezbaterilor în seminar am căutat să dau fiecărui cursant posibilitatea să participe la discuţii, îndemnindu-l să dezvolte, să completeze sau să aprofundeze problemele abordate de ceilalţi tovarăşi. Totodată, am cerut oamenilor să impletească problemele dezbătute în seminar cu acelea ale activităţii lor profesionale. La sfirşitul fiecărui capitol obişnuiesc să trag concluziile, intregind cele spuse de cursanţi, lămurind confuziile şi apreciind pozitiv pe acei tovarăşi care au tratat foarte bine problemele. De obicei, notez în caietul meu felul cum răspunde fiecare, fiindcă aceasta mă ajută să urmăresc mai bine modul cum cresc membrii cercului din punct de vedere ideologic şi politic.

Intrucit unii cursanţi aveau, la un moment dat, o serie de lacune în ce priveşte problemele de politică internă şi internaţională, am cerut ajutorul grupei sindicale pentru sporirea abonamentelor la presă şi am inceput să discutăm în cerc şi probleme ca acestea: lucrările Consfătuirii partidelor comuniste şi muncitoreşti de la Moscova, Manifestul Păcii, necesitatea unei conferinţe la un nivel înalt, lansarea celor doi sateliţi artificiali ai pămintului, constituirea Republicii Arabe Unite, lupta popoarelor din colonii etc. Aceste discuţii au antrenat cadrele didactice în urmărirea cu regularitate a presei şi le-au ajutat să fie mult mai bine informate.

Deşi temele ce au fost stabilite pentru seminarii sint variate, ele nu cuprind toate problemele care îi interesează pe pedagogi. Aceasta ne-a făcut să aducem în discuţie — strins legate de temele seminariilor — şi alte probleme solicitate de cursanţi. Astfel, am discutat despre spiritul de partid în literatură şi artă, despre artă ca formă de reflectare a realităţii, despre evoluţionism şi combaterea unor curente reacţionare în biologie, despre rolul maselor şi al eroilor în istorie etc.

Frecventarea şedinţelor în care se dau consultaţii, studiul individual efectuat cu seriozitate, participarea regulată la seminarii au dus la aceea că unii tovarăşi au făcut progrese frumoase în ridicarea nivelului lor ideologic şi politic. Mă mulţumesc să citez cazul pedagogilor I. Ciocirdel, M. Bălănescu, M. Stan, M. Senchievici care, deşi nu au studiat în şcoală ştiinţele sociale, au reuşit uneori să ajungă din urmă pe acei profesori care au făcut în facultate studii de această natură.

Interesindu-mă de munca la clasă, şi în afară de clasă a cursanţilor, am constatat că învăţămintul politic a avut o influenţă binefăcătoare asupra pedagogilor şi că aceasta se reflectă în activitatea lor profesională. Profesorul de geografie Dumitru Stan, de pildă, unul din cei mai activi membri ai cercului, nu se mulţumeşte numai să comunice şcolarilor cunoştinţele cerute de programă în interpretarea lor materialistă, dar are grijă şi să sublinieze acele fenomene şi fapte care îi ajută pe copii să înţeleagă mai bine problemele vieţii politice interne şi internaţionale, care contribuie la buna orientare a gîndirii tinerilor, la educarea lor. Bunăoară, atunci cînd a vorbit elevilor despre hotarele şi vecinii Republicii Populare Romîne, ajungînd la R. P. Ungaria, s-a oprit şi la cauzele complotului contrarevoluţionar din această ţară, demascind uneltirile imperialiştilor, care urmăreau slăbirea unităţii lagărului socialist. De asemenea, predînd lecţia despre bogăţiile R.P.R., profesorul a prezentat copiilor colecţii, albume şi hărţi care i-au ajutat să cunoască mai bine frumuseţile şi bogăţiile patriei noastre; pedagogul a căutat să dezvolte în suflete sentimentul mîndriei patriotice, dorinţa de a contribui — după terminarea şcolii — la valorificarea bogăţiilor ţării noastre, sentimentul de ură faţă de acei care în trecut au exploatat cu lăcomie avuţiile Romîniei.

Lecţii bine orientate din punct de vedere marxist-leninist mai predau şi alţi cursanţi, ca Gheorghe Georgescu, Ion Nistor, Teodor Ionescu, Sanda Pasolescu, Mariana Tănase, Miron Oprea, Constantin Savu ş.a.

Ridicarea nivelului ideologic şi politic cu ajutorul formei organizate de studiere a marxism-leninismului a contribuit şi la buna orientare a muncii culturale duse de cadrele didactice în rîndul maselor. Tovarăşi ca M. Oprea, S. Pasolescu, T. Ionescu, C. Savu au ţinut conferinţe prin care au îndrumat ţărănimea muncitoare pe drumul colectivizării, au popularizat ştiinţa, au combătut superstiţiile.

Un sprijin substanţial în buna desfăşurare a învăţămintului politic ne-a dat organizaţia de partid de la şcoala medie. Adunarea generală a comuniştilor, analizînd felul cum se desfăşoară munca în acest sector, a combătut bucherismul şi a criticat modul superficial în care unele cadre didactice se pregătesc pentru învăţămîntul politic. Comuniştii au folosit şi adunările de sindicat şi şedinţele consiliului pedagogic pentru a îndruma pe colegii lor să urmeze cu toată seriozitatea cursurile de partid, deoarece acestea, pe lîngă faptul că îi informează asupra problemelor ideologice şi politice, le formează şi o gîndire marxistă.

Cu sprijinul permanent al pedagogilor comunişti din şcoli şi prin eforturile susţinute ale cursanţilor cred că vom incheia anul şcolar în învăţămîntul de partid cu rezultate destul de bune. Aceasta va fi, de altfel, cea mai frumoasă răsplată a muncii mele de propagandist.

GHIŢĂ FLOREA
propagandist al cercului de studiere a problemelor de bază ale teoriei marxist-leniniste.
com. Urlaţi, raionul Cricov

La marea demonstraţie a oamenilor muncii. Copiii, florile vieţii, simbol al primăverii...

ŞTIRI

RĂSPÎNDITORI AI CĂRŢII

De curînd a avut loc în sala căminului cultural din Filipeştii de Tîrg o întîlnire între cititorii bibliotecii din localitate şi cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din comună. Participanţii — membrii celor şase cercuri de citit conduse de pedagogi — au ridicat numeroase probleme cu privire la cărţile pe care le-au citit şi au primit răspunsuri interesante din partea pedagogilor.

D. I. CONSTANTIN
Filipeştii de Tîrg

DEZVELIREA UNEI PLĂCI COMEMORATIVE

La casa raională de cultură din Buzău a avut loc o conferinţă cu tema „Aspecte din trecutul învăţămîntului public la Buzău". După conferinţă s-a desfăşurat festivitatea dezvelirii unei plăci comemorative dedicată împlinirii a 125 ani de la înfiinţarea primei şcoli naţionale din Buzău. Placa a fost fixată pe clădirea şcolii construită în 1865, distrusă în timpul celui de al doilea război mondial şi restaurată în 1956.

VIRGINIA SPINU
Buzău

IN INTIMPINAREA CONSFATUIRILOR RAIONALE

Referatul ce se va prezenta în şedinţa plenară a consfătuirii raionale a cadrelor didactice din raionul Drăgăneşti Vlaşca va trata, pe lîngă rezultatele generale obţinute în cursul anului şcolar în munca instructiv-educativă, şi problema înlăturării supraîncărcării elevilor. In şedinţele pe secţii se va dezbate tema: „Indrumarea studiului individual al elevilor — mijloc important pentru formarea deprinderilor de muncă independentă". In secţia instructorilor superiori de pionieri se va discuta despre „Rezultatele obţinute de către organizaţiile de pionieri în munca de educare patriotică a tineretului şcolar".

AL. TIRNACOP
Drăgăneşti — Vlaşca

Revista de referate Pedagogie-Psihologie

Institutul de studii romîno-sovietic al Academiei R.P.R. redactează revista de referate Pedagogie-Psihologie, care cuprinde rezumate asupra principalelor articole apărute în publicaţiile de specialitate din U.R.S.S.

De curînd a apărut numărul 1/1958 al revistei de referate Pedagogie-Psihologie, cu următorul conţinut:

I. PROBLEME DE PEDAGOGIE GENERALĂ
1. Didactica
— Conţinutul învăţămîntului
— Principii şi metode de învăţămînt
2. Învăţămîntul politehnic
3. Învăţămîntul mediu tehnic şi profesional
4. Teoria educaţiei
— Principiile şi metodele educaţiei comuniste
— Educaţia estetică
— Munca în afara clasei şi extraşcolară.
5. Pregătirea cadrelor didactice
6. Probleme de învăţămînt superior
7. Învăţămîntul în ţările care construiesc socialismul
8. Învăţămîntul în ţările capitaliste.
II. PROBLEME DE METODICĂ
— Metodica predării fizicii
— Metodica predării chimiei
— Metodica predării biologiei
— Metodica predării geografiei
— Metodica predării limbii şi literaturii.
III. PROBLEME DE PEDAGOGIE PREŞCOLARĂ
IV. PROBLEME DE ISTORIA PEDAGOGIEI
V. PSIHOLOGIA GENERALĂ
VI. PSIHOLOGIA COPILULUI
VII. ZOOPSIHOLOGIE
VIII. PSIHOLOGIA IN ŢĂRILE CAPITALISTE
IX. BIBLIOGRAFIE.

VIITORII ÎNVĂŢĂTORI se pregătesc pentru MUNCA LA SATE

Inzestrarea tinerilor cu cunoştinţe agrotehnice şi cu deprinderi de muncă agricolă este privită cu tot mai multă atenţie în şcolile şi institutele pedagogice de învăţători. La Institutul pedagogic de învăţători din Craiova pregătirea agricolă a viitorilor învăţători se realizează printr-un complex de mijloace: prin lecţiile de ştiinţe naturale şi de agrotehnică, prin practica agricolă şi lucrările practice pe lotul şcolar, prin cercurile de elevi şi în cadrul unor ore educative, prin organizarea în şcoală a unui colţ al transformării socialiste a agriculturii. Pentru predarea cursului de agrotehnică şi pentru conducerea practicii agricole institutul este încadrat cu un inginer agronom care lucrează în strînsă colaborare cu profesorii de ştiinţe naturale. In vederea efectuării lucrărilor de practică agricolă institutul posedă un teren în suprafaţă de circa 2,5 ha, care cuprinde o seră, răsadniţe, lot experimental, livadă şi parc de flori. Pe lîngă aceasta institutul şi-a propus să organizeze o stupină şi o creşcătorie de viermi de mătase.

In cadrul orelor de agrotehnică viitorii învăţători primesc cunoştinţe de pedologie, agricultură generală, fitotehnie, legumicultură, pomicultură, viticultură, floricultură, zootehnie, precum şi cunoştinţe privitoare la organizarea întreprinderilor agricole socialiste. Aceste cunoştinţe cu caracter teoretic sînt aplicate în cadrul practicii agricole pe terenul experimental, unde toate lucrările importante sînt efectuate cu elevii şi studenţii. In felul acesta, ei capătă şi deprinderea de a efectua principalele lucrări în cele mai răspîndite ramuri ale agriculturii noastre.

Lucrările ce se efectuează pe terenul experimental au fost eşalonate pe sezoane. In toamnă s-a făcut desfundatul terenului şi, o dată cu aceasta, s-au studiat structura şi compoziţia solului în vederea aplicării îngrăşămintelor corespunzătoare. Tot atunci s-au executat lucrări în pepinieră (scoaterea puieţilor, fasonarea parţială şi stratificarea lor), culturi de toamnă etc. In timpul iernii, lucrările s-au efectuat în seră şi în livada de pomi, iar în primăvară s-a amenajat răsadniţa, s-a pregătit terenul şi s-au executat lucrările pe parcele, în pepinieră şi în livadă.

Lotul şcolar al Institutului de învăţători din Craiova este împărţit în mai multe cîmpuri, fiecare avînd parcele cu diferite soiuri de plante şi culturi comparative. In acelaşi timp, se folosesc asolamentul pe mai mulţi ani şi cultivarea ierburilor perene, ca mijloc de refacere a solului.

Un loc important în pregătirea agricolă a viitorilor învăţători îl ocupă efectuarea culturilor comparative la cereale, la legume, în pepinieră. Astfel, se cultivă porumb hibrid şi simplu, cartofi iarovizaţi şi neiarovizaţi, grîu ramificat şi grîu obişnuit, diferite soiuri de pomi şi viţă de vie, culturi pe terenuri îngrăşate şi neîngrăşate şi altele.

In cadrul acestor lucrări elevii fac experienţe de altoiri, mutaţii, hibridări vegetative şi sexuate, lucrări de întreţinere a culturilor, de reîntinerire a pomilor şi refacere a coroanei, învaţă să recunoască dăunătorii şi să-i combată. Pe unele parcele se fac experienţe cu culturi intermediare sau experienţe pentru obţinerea a 2, 3 şi chiar 4 culturi de pe acelaşi teren. In acelaşi timp, elevii efectuează observaţii personale şi experienţe şi întocmesc lucrări.

Se acordă atenţie şi arhitecturii peisagiste, ornamentării parcurilor cu arbori, straturi şi ronduri cu flori. Pentru aceasta elevii institutului au luat chiar în îngrijire parcul „Puşkin" din cartier.

Tot în vederea pregătirii agricole a viitorilor învăţători s-au prevăzut vizite şi excursii la S.M.T., la gospodării agricole de stat şi gospodării colective unde aceştia vor avea prilejul să se documenteze mai temeinic asupra organizării întreprinderilor agricole socialiste şi asupra cultivării ştiinţifice a pămîntului.

Practica pedagogică efectuată în această perioadă de elevii şi studenţii institutului, în planul căreia s-au prevăzut şi lecţii de ştiinţele naturii sau pe lotul şcolar, arată că viitorii învăţători au dobîndit valoroase cunoştinţe şi deprinderi agricole. Aşa, de pildă, studentul Cojocaru Ion din anul II, care face practică pedagogică la clasa a III-a „A" a şcolii de aplicaţie, a dovedit cu prilejul lecţiei de recapitulare „Livada", că are o temeinică pregătire în acest domeniu. Inainte de lecţie el a mers cu elevii şcolii elementare în livada şcolii, i-a ajutat cu pricepere să recunoască diferite soiuri de pomi şi caracteristicile lor şi a discutat cu ei despre lucrările de întreţinere din livadă. Aceeaşi dovadă a făcut-o şi studenta Buzdugan Olga, care face practică la clasa I-a a şcolii de 7 ani nr. 8 unde a ţinut o lecţie despre semănatul cartofului în cadrul lucrărilor practice pe lotul şcolar. Studentele Scafeş Sabina şi Petrec Elena, care fac practică la clasele a III-a ale aceleiaşi şcoli, au predat cu bune rezultate lecţia „Semănatul fasolei". Ele au pregătit în prealabil terenul, au explicat elevilor cum se face semănatul fasolei, după care au trecut la efectuarea lucrării propriu-zise.

Pregătirea agricolă a viitorilor învăţători prezintă şi unele lacune care pot să fie lichidate fără eforturi prea mari. Astfel, nu se realizează o suficientă legătură între cunoştinţele teoretice şi aplicarea lor în practică. Unii studenţi nu ţin seama suficient, atunci cînd fac aplicaţii practice, de cele învăţate la cursul de agrotehnică, ci fac apel mai mult la cunoştinţele şi deprinderile pe care le au din familie. In cadrul lucrărilor practice se remarcă o insuficientă preocupare pentru familiarizarea elevilor şi studenţilor cu principalele maşini şi unelte agricole. Pentru remedierea acestor lipsuri pot fi folosite cu succes vizitele la gospodării agricole de stat, staţiuni de maşini şi tractoare şi centre mecanice.

După încheierea anului şcolar elevii şi studenţii institutului vor face practică în satul Coţofeni din raionul Craiova, unde există o gospodărie agricolă colectivă, o gospodărie agricolă de stat şi gospodăria anexă a Institutului agronomic din Craiova. Aici ei vor avea posibilitatea să aplice în practică cunoştinţele de agricultură, precum şi să desfăşoare o intensă activitate cultural-obştească în rîndurile ţăranilor muncitori.

Faţă de sarcinile mari care revin învăţătorimii de la sate pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi de muncă agricolă, pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în mijlocul ţărănimii muncitoare, pentru atragerea acesteia pe făgaşul agriculturii socialiste, pregătirea agricolă a viitorilor învăţători capătă o importanţă deosebită. De aceea, ea trebuie să devină una din preocupările principale ale institutelor pedagogice de învăţători şi şcolilor pedagogice.

C. MINCA

Mai mult sprijin muncii cu pionierii

(Urmare din pag. 1-a)

ori se simte tendinţa de imitare a vîrstnicilor, să se apeleze mai mult la activităţi ca excursii, plimbări în aer liber, vizite în uzine şi fabrici, la gospodării agricole colective sau de stat, la S.M.T.-uri. Copiii să fie antrenaţi în acţiunile de îngrijire a monumentelor, de înfrumuseţare a satului sau a oraşului lor, de culegere a folclorului şi altele de acest fel. Contactul direct cu viaţa, cu realizările regimului nostru îi va impresiona mult mai mult decît relatările ce pot fi cuprinse într-un referat, oricît de bun ar fi acesta.

Cîntecele şi jocul, voia bună, hazul copilăresc şi surprizele plăcute trebuie să însoţească mai mult activităţile pionereşti.

Pentru a se asigura reuşita tuturor acţiunilor întreprinse cu pionierii e necesar ca, alături de instructori, pedagogii să chibzuiască foarte bine asupra conţinutului şi formei respective de activitate. Apoi, ca şi la clasă, pedagogul trebuie să-i conducă pe copii — pe nesimţite — aşa ca ei să găsească singuri cele mai bune soluţii în organizarea activităţilor. Sprijinul pedagogului trebuie să fie de aşa natură, încît în conţinutul acestor activităţi să intre cît mai multe lucruri interesante, care să stîrnească uimirea, încîntarea, să solicite gîndirea copilului, să-i înaripeze fantezia.

La traducerea în fapt a programului pionieresc de lucru este indicat ca pedagogul să ajute pe instructor şi pe preşedintele detaşamentului să-i repartizeze fiecărui pionier cîte o sarcină potrivită cu posibilităţile lui. Cine altul poate aprecia mai bine dacă un şcolar va reuşi să îndeplinească o sarcină sau alta decît profesorul sau învăţătorul său, care este alături de el zi de zi sau ceas cu ceas? Amintim că nu este bine să li se dea copiilor prea multe sarcini obşteşti, dar că este absolut necesar ca fiecare din ei să aibă cîte o asemenea sarcină, fie ea cît de mică.

Posibilităţi de a sprijini munca pionierilor din şcoală sînt, firească, foarte multe. Este însă nevoie ca pedagogii să nu aştepte mereu îndrumări de la minister, să dea dovadă de mai multă iniţiativă, de mai mult interes în acordarea acestui sprijin, de mai mult spirit inventiv în găsirea unor forme de activitate tinerească şi atractivă pentru copiii noştri.

Un rol de seamă în sprijinirea muncii pionierilor îl are directorul. Acesta trebuie să pună cu toată seriozitatea problema pedagogilor care, dintr-un motiv sau altul, nu sprijină îndeajuns mişcarea pionierească sau stau pur şi simplu de o parte. Acolo unde consiliul pedagogic şi organizaţia de partid au analizat felul cum se desfăşoară munca în rîndul pionierilor, iar cadrele didactice au primit sarcini precise în acest sens, s-au obţinut bune rezultate.

Ajutat de biroul organizaţiei de partid, directorul şcolii trebuie să se ocupe mai mult de munca instructorului superior, de modul cum acesta se interesează de ridicarea nivelului său profesional şi politic. In cazul cînd instructorul nu are calificare superioară, trebuie îndrumat să se înscrie la universitate pentru a-şi desăvîrşi pregătirea. Conducerea şcolii are datoria să lupte pentru ridicarea prestigiului instructorului superior de pionieri în faţa cadrelor didactice, în faţa tuturor elevilor. Ea trebuie să combată cu toată hotărîrea tendinţa unor pedagogi de a trata „de sus" pe instructorul superior, de a nu aprecia just aportul său în munca educativă dusă de şcoală.

Am vrea să se reţină din aceste rînduri că buna desfăşurare a muncii pionierilor este şi o cauză a fiecărei şcoli în parte, a tuturor profesorilor şi învăţătorilor. De aceea nu este îngăduit ca vreun pedagog să trateze cu indiferenţă faptul dacă în activitatea pionierilor se manifestă sau nu formalismul, dacă sînt prezente activităţi cu iz bătrînesc, plictisitoare, dacă se organizează prea multe acţiuni ce duc la supraîncărcare şi oboseală, susţrăgînd pe şcolari de la îndatorirea lor de căpetenie — învăţătura.

Impreună cu instructorii şi cu organizaţia U.T.M. din şcoală, învăţătorii şi profesorii sînt datori să vegheze la buna desfăşurare a muncii pionierilor, căci în felul acesta organizaţia de copii va putea ajuta mai mult şi mai bine la educarea comunistă a elevilor, la lărgirea cercului lor de cunoştinţe.

Echipa de dansuri populare a şcolii de 7 ani nr. 1 din comuna Vinga, raionul Arad.

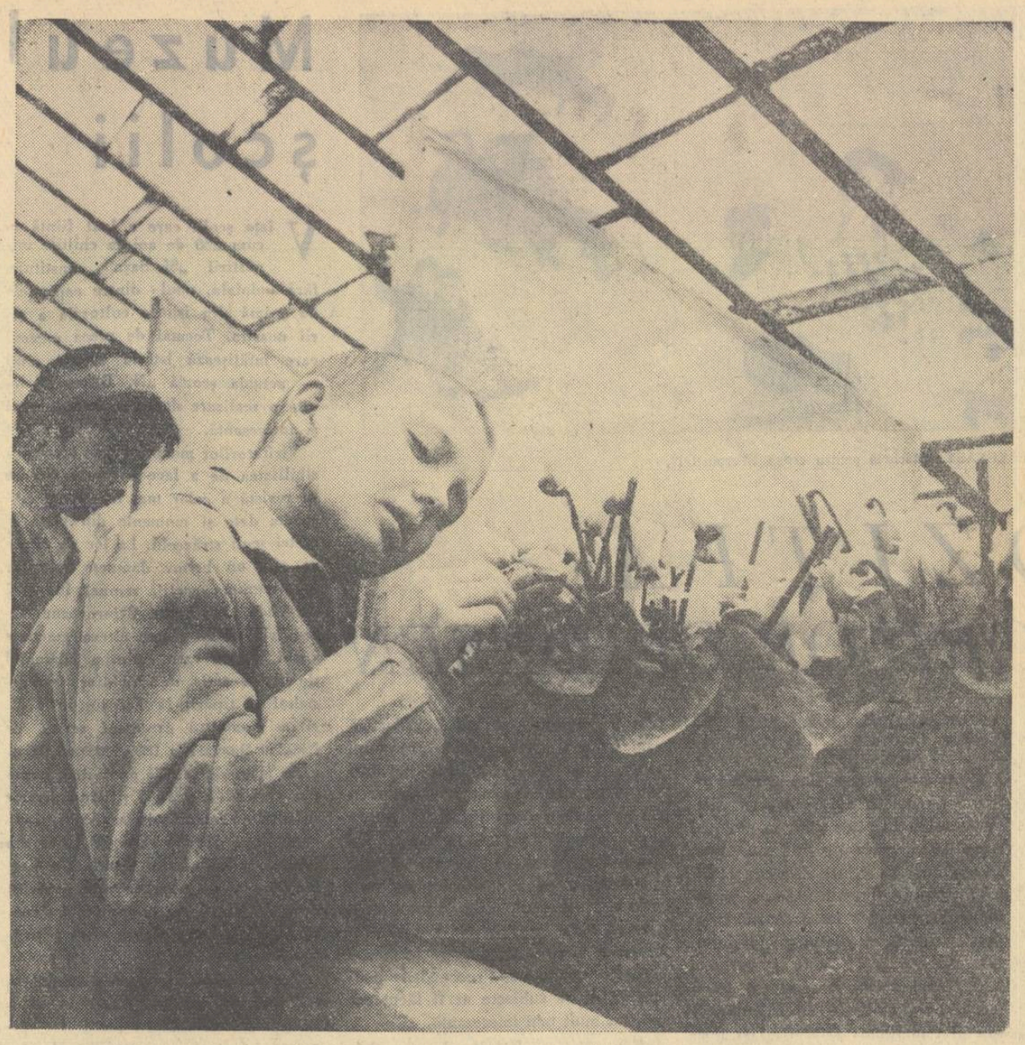

Cît este de interesantă munca în seră !

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Lucrarea finală de control

Pe lîngă controlul curent pe care fiecare profesor-maistru îl efectuează la lecțiile practice de atelier, mai există o altă formă de verificare a priceperilor și deprinderilor dobîndite de elevi — și anume lucrările de control. Acestea se desfășoară în etapa de încheiere a trimestrului și anului școlar, dînd profesorilor-maiștri posibilitatea să facă un bilanț al activității desfășurate în cursul anului școlar.

Prin lucrările de control profesorul-maistru urmărește să constate, pe de o parte, în ce măsură și-au însușit elevii volumul de cunoștințe și deprinderi prevăzut de programa lucrărilor de atelier, precum și cît de temeinice sînt aceste cunoștințe, iar pe de altă parte, în ce măsură reușesc ei să aplice în munca practică cunoștințele dobîndite în cadrul lecțiilor de fizică, chimie, matematică și desen. Totodată lucrările de control constituie pentru profesorul maistru un prilej de a-și analiza propria sa muncă cu elevii, de a lua măsuri de îmbunătățire a acestei munci în viitor.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor de control se impune ca profesorul-maistru să asigure un loc de muncă fiecărui elev, să procure din timp materialul necesar pentru confecționarea obiectului propus, să asigure sculele și instrumentele de măsură și de control necesare. Ca temă pentru lucrarea de control, profesorul-maistru va alege un obiect util, însă mai complex, pentru a da elevilor posibilitatea să aplice cîteva din operațiile învățate. Se recomandă ca obiectul propus spre confecționare să fie stabilit de profesorul-maistru în colaborare cu profesorii de fizică, chimie, matematică și desen. De asemenea, profesorul-maistru va trebui să chibzuiască din timp asupra momentelor mai importante pe care trebuie să le cuprindă planul lucrării de control.

Pentru a veni în ajutorul profesorilor-maiștri care conduc lucrările practice de atelier, prezentăm mai jos structura unui plan de lucrare de control. Desigur, nu este vorba de un plan obligatoriu — fiecare profesor-maistru trebuie să-și alcătuiască singur planul, în funcție de condițiile concrete în care lucrează. Sugestiile date urmăresc doar să-l ajute pe profesorul-maistru în această muncă.

Tema : confecționarea unui calorimetru.

Scopul : de a verifica în ce măsură elevii știu să aplice în practică unele cunoștințe teoretice, precum și în ce măsură și-au format deprinderi de muncă în vederea executării operațiilor învățate.

Metode : exercițiile și conversația.

Scule și materiale : ace de trasat, linii gradate, foarfece de tăiat tablă, ciocan de lemn, ciocan de lipit, tablă de alamă de 1 m/m, aliaj staniu-plumb, fondanți.

Desfășurarea lecției poate cuprinde următoarele etape :

a) Prezentarea obiectului ce urmează să fie confecționat. Li se comunică elevilor că în cadrul lucrării de control vor confecționa un calorimetru pentru măsurarea căldurii specifice a corpurilor și că în executarea acestei lucrări vor aplica cîteva din operațiile învățate în timpul anului școlar.

Fiind vorba de o lucrare practică care are ca scop să stabilească în ce măsură elevii pot executa în mod independent un anumit obiect, profesorul-maistru va trebui să le atragă atenția asupra organizării locului de muncă, a alegerii sculelor potrivit operațiilor de executat, asupra respectării dimensiunilor din schiță, asupra respectării regulilor de protecție a muncii, și în mod special asupra mînuirii corecte a uneltelor de muncă.

b) Reimprospătarea cunoștințelor privitoare la operațiile ce se vor aplica la calorimetru.

Înainte de a se trece la executarea practică a calorimetrului, profesorul-maistru va formula o serie de întrebări în legătură cu operațiile ce se vor aplica la confecționarea acestuia, cu sculele și materialele ce vor fi folosite. Aceste întrebări se vor referi, bineînțeles, la problemele esențiale din operațiile și materialele respective. În acest fel, elevii vor ști ce au de făcut și cum trebuie să procedeze spre a putea organiza cît mai rațional procesul tehnologic al calorimetrului. Iată cîteva din întrebările ce li se pot pune elevilor : de ce la confecționarea calorimetrului se preferă tabla de alamă ? ; ce calcule sînt necesare pentru a putea afla lungimea tablei de alamă din care se confecționează calorimetrul?; care este prima operație ce se va aplica la confecționarea calorimetrului și cu ce scule se execută ? ; ce se va întîmpla dacă șurubul foarfecelui nu este bine strîns ? ; de unde va începe îndoirea tablei cînd avem de executat un tub cilindric ? ; care sînt diferitele moduri de îmbinare a tablei ? ; din ce cauză ciocanul de lipit se încălzește la partea cea groasă și nu la cea subțire ? ; din ce cauză se dezoxidează ciocanul de lipit cu țipirig ? ; ce aliaj vom folosi la lipirea calorimetrului ? etc.

După reîmprospătarea cunoștințelor privitoare la lucrarea respectivă, se va trece la executarea schiței, la calcularea materialului necesar confecționării calorimetrului. Nu se va trece la executarea calorimetrului pînă cînd profesorul-maistru nu a verificat modul de întocmire a schiței de către elevi.

c) Executarea lucrării practice.

După stabilirea schiței și a procesului tehnologic elevii vor trece la executarea lucrării practice.

Îndeplinirea primei operații — trasarea — va fi urmărită îndeaproape de către profesorul-maistru, fiind una din operațiile de mare însemnătate. Se recomandă ca profesorul-maistru să treacă de la elev la elev pentru a face verificarea preliminară a trasajului înainte ca elevii să treacă la executarea calorimetrului, deoarece o trasare greșită dă naștere la rebut.

În tot timpul desfășurării lucrării, profesorul-maistru va sta în mijlocul elevilor urmărind cum aplică aceștia cunoștințele învățate și dacă respectă procesul tehnologic stabilit.

Cînd se va ajunge la operația de lipire cu cositor, profesorul-maistru va urmări foarte atent pe elevi, deoarece se pot naște o serie de accidente fie la aprinderea lămpii de benzină, fie la prepararea soluției de lipit.

d) Aprecierea obiectelor executate de către elevi.

După ce profesorul-maistru a verificat amănunțit atît schița cît și lucrarea practică (calorimetrul), va trece la discutarea rezultatelor obținute de elevi. Discuțiile se vor purta asupra aspectelor pozitive ale muncii elevilor, precum și asupra greșelilor comise de aceștia. De asemenea se vor purta discuții asupra disciplinei și ordinei în timpul desfășurării lucrării de control.

Comparînd unele lucrări bine executate cu altele care prezintă anumite defecțiuni, profesorul-maistru va putea determina cauzele care au contribuit ca unii elevi să confecționeze bine calorimetrul, iar alții cu lipsuri.

Deoarece lucrările de control organizate la sfîrșitul unei etape au o mare importanță pentru verificarea temeiniciei cunoștințelor practice ale elevilor, se impune ca profesorii-maiștri să ia din timp măsurile pentru buna organizare a acestora.

TEODOR GH. MUCICA

Pregătirea etapei cu frecvență a cursurilor de perfecționare

(Urmare din pag. 1-a)

In etapa cu frecvență trebuie să se realizeze unitatea organică între lecțiile și seminariile de marxism-leninism, pedagogie și specialitate. Cunoștințele de materialism dialectic și istoric din cadrul cursului de marxism-leninism pot fi legate cu cunoștințele de pedagogie prin tratarea unor teme ca „Educația elevilor în spiritul moralei comuniste", „Învățătura marxist-leninistă despre educație, mediu și ereditate· Rolul conducător al educației în formarea omului" etc. Astfel de probleme trebuie reluate și adîncite și la temele de specialitate, în legătură cu sarcinile predării limbii romîne, istoriei, geografiei, științelor naturii etc. Aceasta se impune cu atît mai mult cu cît unii cursanți, deși cunosc problemele de marxism-leninism, fiind uneori chiar apreciați cu calificative maxime, nu știu să folosească aceste cunoștințe în fundamentarea științifică a problemelor de pedagogie sau de specialitate, să le aplice în activitatea lor de zi cu zi. Asigurînd unitatea între programa de marxism-leninism, de pedagogie și de specialitate pe de o parte și între lecțiile, seminariile și lucrările practice din cadrul fiecărei specialități pe de altă parte, vom ajuta cadrele didactice să-și formeze un sistem închegat de cunoștințe, care să le fie cu adevărat o călăuză în activitatea lor instructiv-educativă.

Pentru a-și atinge pe deplin scopul, seminariile din cadrul etapei cu frecvență trebuie să îmbrace o varietate de forme și să nu se oprească la repetarea problemelor tratate în lecții. De aceea, metodica fiecărui seminar (pe bază de referat, analiza activităților practice sau a unor lucrări de control etc.) trebuie să fie stabilită cu grijă în colectivele de studii ale cursurilor. Acest lucru va contribui la înlăturarea bucherismului și dogmatismului care mai dăinuie uneori în activitatea cursurilor de perfecționare.

Aceeași grijă trebuie acordată pregătirii lucrărilor practice ce se vor desfășura în etapa cu frecvență. Este bine să se fixeze din vreme loturile și atelierele școlare unde se vor desfășura lucrări practice, să se organizeze vizite în întreprinderi și la unități socialiste agricole, ca și excursii în localitățile unde există urme ale culturii materiale din trecutul istoric al poporului nostru.

Nu trebuie să fie neglijată nici activitatea învățătorilor privind procurarea, confecționarea și folosirea materialului didactic. De aceea, la seminariile de științele naturii, geografie, istorie etc. se vor arăta în mod concret mijloacele folosite de învățătorii fruntași în această direcție.

Pregătirea temeinică a etapei cu frecvență a cursurilor de perfecționare și desfășurarea ei la nivelul cerințelor actuale ale școlii noastre vor contribui la ridicarea nivelului de pregătire al cadrelor didactice și, prin aceasta, la îmbunătățirea activității instructiv-educative.

IN DISCUȚIA CERCULUI PEDAGOGIC

Recent, în cadrul cercului pedagogic al profesorilor de limba romînă din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală a fost dezbătută problema recapitulării finale a materiei. Referatul ținut de tovarășa profesoară Maria Pruteanu de la școala medie nr. 16 a abordat problema sub dublul ei aspect — acela al întocmirii planului de recapitulare și acela al metodicii lecției recapitulative.

Discutînd despre recapitularea materiei la literatură, membrii cercului au ajuns la concluzia că la clasele V—VII, ținînd seama de scopul și conținutul predării și de nivelul elevilor, planul de recapitulare va fi întocmit pe teme în jurul cărora vor fi grupate textele de lectură studiate în cursul anului respectiv pentru clasele V și VI și în cursul celor trei ani pentru clasa a VII-a. La clasa a VIII-a, temele de recapitulare vor fi legate de problemele de teorie a literaturii. In ceea ce privește clasele IX—XI, planul de recapitulare va ține seama de etapele de dezvoltare a literaturii noastre. Aceste criterii nu sînt, însă, absolute. După necesitate, profesorul poate îmbina criteriul tematic cu cel istoric. La clasa a VII-a, de pildă, profesorul poate realiza aceasta cerînd elevilor să raporteze operele studiate atît la epoca în care au fost scrise acestea, cît și la epoca în care este plasată acțiunea lor (în cazul operelor epice și dramatice). In felul acesta li se va da elevilor posibilitatea să stabilească legături nu numai în cadrul obiectului respectiv, ci și cu materia studiată la alte obiecte, vor fi ajutați să adîncească geneza fenomenului literar. De asemenea, la clasele VI—VII, alături de temele cuprinzînd ideile de bază din operele studiate (dragostea de natură, eroismul poporului etc.) se pot programa și unele teme axate pe probleme de teorie a literaturii (creația populară, fabula etc.). S-a subliniat însă că nu trebuie să fie vorba aici de lecții consacrate repetării noțiunilor de teorie a literaturii, ci numai de un criteriu în gruparea unor anumite opere.

Imbinarea criteriului istoric cu cel tematic la lecțiile de recapitulare de la clasele IX—XI — s-a arătat în cadrul ședinței — constă în aceea că, oprindu-se asupra unei anumite epoci, profesorul stabilește caracteristica principală comună operelor din perioada respectivă, care va constitui pivotul discuției cu clasa. Bineînțeles, nu înseamnă că în felul acesta discuția va fi circumscrisă la o singură idee ; ținînd seama de importanța lor, vor fi relevate și celelalte trăsături caracteristice.

Participanții la discuția din cadrul cercului pedagogic au vorbit și despre dificultățile pe care le întîmpină profesorul în organizarea materialului de recapitulat. Un prim obstacol de care el se izbește este volumul materialului (în special la clasele de absolvire (a VII-a și a XI-a la școlile serale), unde se pune problema recapitulării materiei predate în curs de mai mulți ani). S-a arătat că, pentru a rezolva această dificultate, profesorul trebuie să procedeze cu mult discernămînt în selectarea materialului de recapitulat. El trebuie să se oprească asupra operelor mai importante și a aspectelor de bază, lăsînd la o parte ceea ce nu este esențial. Completările și precizările de amănunt urmează a fi făcute numai în cazurile cînd profesorul își dă seama că lipsa acestora i-ar împiedica pe elevi să înțeleagă esențialul.

Un lucru pe care profesorul trebuie să-l aibă în vedere în pregătirea și desfășurarea lecțiilor recapitulative — așa cum a reieșit din discuțiile duse în cercul pedagogic — este acela că recapitularea nu poate fi o simplă trecere în revistă a materiei predate (este cunoscută în acest sens tendința unor elevi de a se limita la reproducerea subiectului operelor studiate), ci un prilej de a sezisa și sublinia prin comparare trăsăturile comune și diferențele, de a stabili legături, de a face aprecieri. Totodată, profesorul nu trebuie să se mulțumească cu aprecieri în abstract, cu generalizări pe deasupra faptelor, cu formulări pretențioase — scoase de obicei de elevi din lucrări de critică literară și memorate papagalicește. El va cere elevilor să se ridice la generalizări pornind de la conținutul operelor, să justifice și să însoțească afirmațiile lor cu exemple ilustrative (date, fapte, nume, citate etc.). In felul acesta, profesorul va combate și o altă tendință a elevilor, aceea de a-și însuși anumite expresii șablon, pe care le utilizează mecanic în orice discuție sau lucrare. Opunîndu-se unor asemenea tendințe sau obișnuințe, profesorul trebuie să-și frîneze propria sa pornire către pedantism — atît în formularea temelor recapitulative, cît și în discuția cu elevii în cadrul lecțiilor.

In ceea ce privește desfășurarea lecțiilor de recapitulare finală, în ședința cercului pedagogic s-au propus trei variante. In prima variantă profesorul indică elevilor, la sfîrșitul orei, materialul ce urmează a fi consultat acasă (titlurile operelor și ideile ce trebuie urmărite). Schema lecției se întocmește în prima parte a orei următoare, concomitent cu discuția, după care se trag concluziile. In felul acesta, elevii sînt solicitați să gîndească asupra organizării materialului și să participe la elaborarea planului. In varianta a doua, profesorul comunică elevilor, la sfîrșitul orei, un succint plan tematic cuprinzînd sistematizarea materialului de repetat pe idei și însoțit de indicații (opere, scriitori, noțiuni de teorie a literaturii, paragrafe). Discuția din ora următoare se desfășoară ca o dezvoltare a planului dat. In cea de a treia variantă li se dă dinainte elevilor acasă un plan dezvoltat, pentru a cărui comunicare se rezervă jumătate din timpul afectat lecției (adică 25 de minute).

Bineînțeles că propunerile au suscitat vii discuții. Astfel, în legătură cu prima propunere, s-a arătat că simpla comunicare a materialului de consultat nu-i ajută în suficientă măsură pe elevi. La ultima din propuneri s-a obiectat că, dîndu-le elevilor dinainte un plan dezvoltat, îi scutim de orice efort acasă, le dăm posibilitatea să se limiteze în pregătirea lecției doar la memorarea planului.

Credem că a doua variantă este cea mai potrivită. Fără a lua prea mult timp din oră, schema îi ajută pe elevi să se orienteze în materialul pe care-l au de revăzut și să-l sistematizeze. Soluția din prima variantă poate fi și ea folosită, îndeosebi la clasele mari sau la clasele cu un nivel ridicat, adică în cazul cînd profesorul are certitudinea că elevii se vor putea descurca primind un ajutor minim din partea profesorului. In cazul cînd nivelul scăzut al clasei sau dificultățile temei impun acest lucru, profesorul poate da elevilor un plan care să cuprindă mai multe indicații asupra materiei de repetat. Nu sîntem de acord, însă, cu un plan a cărui comunicare durează 25 de minute (varianta a III-a). Procedînd la întocmirea unui plan amănunțit într-un moment cînd elevii nu au revăzut încă materialul de repetat, profesorul nu va putea antrena pe elevi la discuție, nu va putea stimula gîndirea lor, ci va fi nevoit să expună el însuși planul, dînd în felul acesta ultimei jumătăți a lecției o notă de monotonie. Or, nu trebuie să uităm că lecțiile de recapitulare, mai mult decît lecțiile de predare, trebuie să se desfășoare îndeosebi pe baza participării active a elevilor. Pe de altă parte, se impune ca materialul de consultat acasă să fie indicat cu precizie și strict limitat ca volum, astfel încît elevii să nu aibă de lucru acasă mai mult decît pentru pregătirea unei lecții obișnuite din cursul anului.

Tot pentru a evita supraîncărcarea elevilor, profesorii au căzut de acord ca în perioada recapitulării să nu dea compuneri elevilor. S-a arătat, totuși, că în cazul claselor de absolvire este bine ca profesorul să dea ca temă o compunere cu caracter de sinteză (în legătură cu două-trei opere) pentru ca, prin discutarea ei în clasă, să se poată preciza încă o dată elementele de bază de care elevii trebuie să țină seama în elaborarea unei lucrări scrise.

Un lucru subliniat îndeosebi în ședință a fost ideea că lecțiile recapitulative de literatură constituie un minunat prilej de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, de educare cetățenească a acestora.

După cum era și firesc, discuțiile duse în ședința cercului pedagogic al profesorilor de limba romînă din raionul Tudor Vladimirescu nu au epuizat problemele recapitulării materiei. Ele au avut darul, însă, de a stabili în cea mai mare parte jaloanele principale în funcție de care profesorii se vor putea orienta în elaborarea planurilor de recapitulare finală, în desfășurarea lecțiilor recapitulative.

A. IONESCU

ÎN SCOALA NOASTRĂ N-AU CE CĂUTA OAMENI CARE FOLOSESC BĂTAIA!

Sarcina formării trăsăturilor omului societății socialiste, instruit multilateral, curajos, cu o înaltă ținută morală a dat școlii noastre un conținut nou și metode noi de educație, la baza cărora stau încrederea și respectul față de copil, față de posibilitățile sale. Metodele de educație ale **școlii burgheze—pedepsele corporale, măsurile de înjosire morală, mușteluiala—au fost izgonite din arsenalul nostru educativ, ele** fiind incompatibile cu școala nouă.

Marea majoritate a pedagogilor noștri și-au dat seama că educarea elevilor în spiritul unei discipline liber consimțite se poate realiza prin lecții bine organizate și atractive, prin convingere, prin autoritatea și exigența profesorului, prin exemplul său personal, prin formarea unor obișnuințe pozitive, iar acolo unde se impune, prin pedepse care să nu ducă la înjosirea personalității și demnității elevului, ci să acționeze asupra semtimentelor și conștiinței acestuia în scopul îndreptării conduitei sale.

Cu toate acestea, în unele școli se mai găsesc cadre didactice care nu înțeleg acest adevăr elementar, care nu s-au putut dezbăra de apucăturile vechi și care brutalizează pe elevi. Din această categorie face parte și profesoara Lazarovici Aneta de la școala de 7 ani din comuna Belitori, raionul Roșiorii de Vede, care și-a creat o adevărată „reputație" prin încăpățînarea cu care se menține pe poziția metodelor perimate de educație. Refractară la influențele pedagogiei noi, nefiind în stare să-și mențină autoritatea printr-o pregătire temeinică și printr-o atitudine exigentă și consecventă față de ea cît și față de elevi, aceasta profesoară și-a închipuit că se poate impune în fața elevilor prin aplicarea pedepselor corporale, a bătăii. Trecînd de la o extremitate la alta, de la o altitudine de familiarism la severitate excesivă, a ajuns să recurgă din ce în ce mai des la bruscarea elevilor, la lovirea și înjosirea lor. Actele ei de brutalitate au degenerat în adevărate acte de barbarie, huliganice chiar. De multe ori elevii erau loviți cu pumnii, cu linia, cu penarul, cu orice cădea în mîna furioasei profesoare.

Este clar că un om cu astfel de accese de furie nu poate îndeplini nobila misiune de educator. Aplicarea unor asemenea metode înjosește în primul rînd pe cel care le folosește, în așa măsură încît el nu mai poate purta titlul de profesor. Totuși, deși comportarea Anetei Lazarovici a ajuns să fie cunoscută organelor respective de învățămînt aceasta continuă încă să predea la școala din comuna respectivă. Oare într-o asemenea situație este cazul să se stea prea mult pe gînduri și să se tergiverseze atîta lucrurile ? Noi credem că nu. Cei în drept au datoria să procedeze fără menajamente și să condamne cu asprime atitudinea huliganică și brutală a celei în cauză, luînd măsuri fără întîrziere.

COSTIN MIHAI

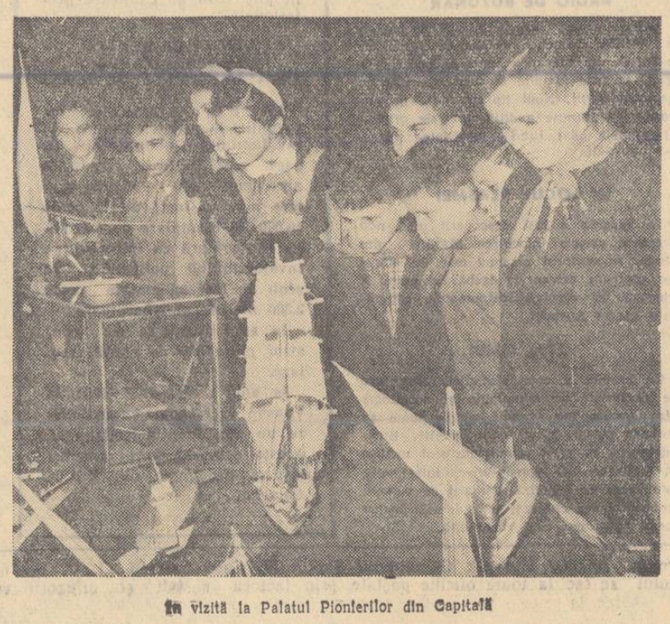

În vizită la Palatul Pionierilor din Capitală

Lecții recapitulative la ISTORIE

Procesul instructiv-educativ poate fi considerat ca realizat numai atunci cînd fiecare etapă a lui contribuie nu numai la înarmarea elevilor cu cunoștințe și la educarea lor, ci deopotrivă și la formarea deprinderilor lor de gîndire. Acest obiectiv trebuie urmărit, firește, în cadrul fiecărei lecții. În procesul de învățămînt există însă anumite momente în care sarcina dezvoltării gîndirii apare pe prim plan. Așa sînt lecțiile de recapitulare.

Sarcinile acestui tip de lecții sînt complexe, iar metodica lui deosebit de dificilă. Așa se și explică deficiențele întîlnite nu o dată cu ocazia lecțiilor de recapitulare. Frecvente sînt cazurile cînd aceste lecții se reduc la o revenire sumară asupra materialului, fără a se aduce nimic nou, fără a se trage concluzii sau a se sublinia esențialul. Alteori, lecțiile se desfășoară la un nivel ce depășește mult posibilitățile de înțelegere ale elevilor. Să luăm spre exemplificare lecția intitulată : „Trăsăturile economice, sociale și politice ale orînduirii feudale" ținută la clasa a VI-a a unei școli de 7 ani din Cluj. La verificarea cunoștințelor profesoara a pus o serie de întrebări referitoare la trăsăturile economiei feudale. Cum însă elevii nu au putut răspunde satisfăcător la întrebările puse, profesoara a lămurit ea singură problemele. În felul acesta, verificarea cunoștințelor s-a transformat într-un dialog dus de profesor cu sine însuși. La sfîrșitul acestei „discuții", profesoara, tot singură, a tras concluzia : „În locul relațiilor feudale apar cele capitaliste" — afirmație care pentru elevi era lipsită de sens, întrucît din verificare s-a văzut că ei nu știau ce sînt nici relațiile feudale, nici cele capitaliste și nici de ce unele sînt înlocuite prin celelalte.

În continuare, trecînd la lecția nouă, profesoara a anunțat tema („Viața economică, socială și politică în sec. XVI—XVII") și a început alcătuirea schemei. Lecția s-a desfășurat sub forma unei prelegeri care a durat 40 minute (inclusiv toată pauza), cuprinzînd formulări inaccesibile elevilor. Iată cîteva exemple : „manufacturile sînt finanțate de patron, avînd la bază capitalul și caracterizîndu-se prin diviziunea muncii"; sau „piața internă a apărut datorită luptei contra fărîmițării feudale, în vederea închegării unui stat feudal".

Multe probleme au fost doar enunțate, fără a fi clarificate. Așa, nu a reieșit de ce, limitîndu-se drepturile feudalilor, se înăspresc totuși obligațiile iobagilor, de ce o parte a feudalilor se transformă în nobilime comercială, cum se explică preluarea în anumite state a puterii de către burghezie etc. Intreaga lecție a avut un caracter monoton și inaccesibil. De aceea, nu e de mirare că în timpul lecției elevii au dat vădite semne de neliniște, apoi au trecut la totală pasivitate, încetînd a mai asculta explicațiile profesoarei.

Să urmărim acum desfășurarea lecției cu aceeași temă la clasa a VI-a a Institutului pedagogic de învățători, ținută de profesoara M. Șuteu. Aici întreaga lecție s-a desfășurat pe baza discuțiilor frontale cu elevii. Înainte de a se trece la caracterizarea economiei feudale, profesoara a clarificat urmările descoperirilor tehnice și științifice, punînd următoarele întrebări-cheie: care sînt noile descoperiri tehnice și științifice ? ; în ce domenii s-au aplicat ele ? ; ce scop s-a urmărit prin introducerea în industrie a noilor cuceriri tehnice ? ; cui au servit aceste descoperiri?; ce urmări a avut pentru orînduirea feudală dezvoltarea uneltelor și a tehnicii?. Elevii au dat răspunsuri bune. La ultima întrebare ei au precizat că progresul tehnic a adus după sine decăderea modului de producție feudal.

Făcînd legătura cu lecția nouă, profesoara a anunțat tema recapitulării : „Dezmembrarea orînduirii feudale și începuturile capitalismului". **Lecția s-a desfășurat pe baza comparației între perioada de dominație și perioada de descompunere a sistemului economic feudal.** Întrebările au fost astfel formulate, încît au stimulat gîndirea elevilor și au actualizat cunoștințele lor. Iată, de pildă, întrebările cu privire la aspectele economice: ce economie domnea în orînduirea feudală ?; prin ce se caracterizează?; ce economie apare în perioada de decădere a feudalismului?; care sînt caracteristicile ei?; comparați aceste două sisteme economice. În felul acesta elevii au ajuns singuri la concluzia că în epoca feudalismului predomină economia naturală închisă, în timp ce în perioada de dezmembrare apare economia capitalistă, deoarece se produce pentru vînzare, urmărindu-se cîștigul, și produc muncitorii salariați. S-au analizat apoi schimbările produse în agricultură, meserii și comerț, subliniindu-se în special dezvoltarea manufacturilor.

Numai după ce elevii înșiși au formulat trăsăturile economice, sociale și politice caracteristice, acestea au fost trecute pe schema de pe tablă. Concluzia generală asupra progresului înregistrat de societate, asupra apariției noilor clase sociale și a unui nou tip de stat a fost trasă tot de către elevi.

Este de la sine înțeles că această lecție a reușit să dea elevilor o privire de ansamblu asupra orînduirii feudale, să ofere o înțelegere a fenomenului de descompunere a acestuia și să clarifice progresul înregistrat prin apariția noii orînduiri sociale.

Analiza comparativă a acestor două lecții oferă posibilitatea de a trage cîteva concluzii metodice. În primul caz, însăși logica desfășurării recapitulării a fost greșită. Elevilor li s-a cerut să învețe materialul referitor la trăsăturile caracteristice ale orînduirii feudale și abia apoi s-a revenit asupra acestor chestiuni pe larg, întocmindu-se și schema sintetică, cînd corect ar fi fost ca elaborarea schemei pe baza căreia elevii urmau să recapituleze materialul să preceadă studiul individual al acestora, așa cum s-a procedat în al doilea caz.

Pasivitatea la care au fost constrînși elevii constituie o altă deficiență fundamentală a primei lecții. Nicicînd în sistemul lecțiilor nu avem o ocazie mai bună pentru a pune pe elevi să descopere esențialul și generalul din fenomene, să tragă concluzii, ca la lecțiile de recapitulare. Este inadmisibil ca un material parcurs și cunoscut deja de elevi să fie expus din nou de profesor.

Desfășurarea lecțiilor la un nivel ce depășește posibilitățile de înțelegere ale elevilor se datorește de multe ori lipsei de cunoaștere a particularităților psihologice ale elevilor la diferite vîrste, supraestimării gradului de dezvoltare a gîndirii lor la un moment dat. Aceasta îi exclude pe elevi de la participarea activă la lecție și, departe de a dezvolta gîndirea lor, o condamnă la pasivitate. Sînt, pe de altă parte, și profesori care subestimează posibilitățile de gîndire ale elevilor, care consideră că elevii din clasele V—VII, de pildă, nu se pot ridica la interpretarea evenimentelor istorice. Asemenea profesori reduc lecțiile de recapitulare la simpla rezumare și rememorare de nume, date și fapte.

Practica profesorilor cu experiență — așa cum am văzut din prezentarea celei de a doua lecții — ne arată însă că elevii, chiar la clasele V—VII, sînt apți a pătrunde evenimentele în adîncime, a sezisa cauzele care le generează. Bineînțeles, cu o singură condiție : aceea ca profesorul să-i ajute prin întrebări adecvate, care să-i conducă către înțelegerea esenței fenomenelor. Dînd o bază rațională cunoștințelor, profesorul asigură consolidarea acestora și, totodată, contribuie la dezvoltarea puterii de judecată a elevilor.

R. MIHALEVICI
Cluj

Rînduri despre activitatea culturală

Zilnic poșta ne aduce din toate unghiurile țării teancuri de scrisori din care o mare parte anunță în cîteva rînduri lapidare: „Învățătorul cutare, care a organizat o izbutită seară literară, merită toată lauda"; sau „Profesorul cutare a ținut în fața țăranilor muncitori o conferință care a stîrnit un viu interes".

Tovarășul **Ilie Criș**, de pildă, ne scrie despre căminul cultural din satul Potîrnichea. „Și în satele mici poate exista activitate culturală!" — afirmă corespondentul nostru. Și, ca dovadă, ne povestește cu entuziasm și multă căldură despre orientarea către viața culturală a țăranilor din sat. „Mai întîi — ne spune el — și-au durat potîrnichenii un cămin cultural după puterile lor, căci nu sînt prea multe familii în acest sat. Dar sala, cu înclinație de amfiteatru și scenă largă, e destul de încăpătoare". La început manifestările culturale erau „timide", cum spune corespondentul nostru. Încet, încet, activitatea artistică a luat amploare. Formația din Potîrnichea a început să participe la concursuri cu alte formații din raion, „artiștii" au căpătat curaj, așa că acum, pe lîngă coruri, dansuri, recitări sau mici scenete, au fost puse în scenă și piese într-un act. Cam acestea sînt faptele. Dar corespondentul, dorind să respecte probabil modestia învățătorului Gh. Baltă, care se „apără" de orice „vină" în succesele căminului cultural, pomenește abia la urmă numele acestuia și faptul că lampa de la cămin stă mărturie seri întregi la strădaniile sale pentru a pregăti noi spectacole așteptate de colectiviștii din sat cu mult interes.

Din comuna Cuca, raionul Vedea, ne scrie tovarășul **Titu Ghițulescu** „despre oameni și fapte din lumea școlii, de prin coclaurile noastre". De data aceasta e vorba de niște oaspeți. Au venit din comuna Bălcești. „Peste 25 de cadre didactice, unele cu părul cărunt sau de tot albit, alături de tineri care abia au pășit pragul maturității, au împodobit cu portul lor popular întreaga scenă a căminului cultural din satul Cuca". Lăsăm la o parte comentariile corespondentului asupra spectacolului și ne rezumăm numai la a reda una din notațiile sale care constituie, cred, cel mai util calificativ. „Tumult de aplauze, rîsete gălăgioase, mare însuflețire a spectatorilor..."

De la secția de învățămînt și cultură din Huedin ne trimite o scrisoare tovarășul **Teodor Fodor**. Din păcate amănuntele lipsesc, dar din rîndurile simple, oficiale parcă, se desprind eforturile pentru îmbunătățirea muncii culturale. Înapoia frazelor modeste se pot ghici și presupune faptele. „Secțiunea de învățămînt și cultură a raionului Huedin a luat măsuri pentru îmbogățirea repertoriului formațiilor artistice ale căminelor culturale, precum și pentru creșterea numărului lor; s-a pus un accent deosebit pe organizarea concursului între bibliotecile căminelor culturale, pe organizarea cercurilor de citit și reorganizarea comisiilor concursului „Iubiți cartea", s-au cumpărat aparate de radio și s-au reparat cele stricate, s-a reorganizat colectivul de conferențiari etc".

„Cu multă însuflețire, seară de seară, tineri romîni și maghiari din satul Nireș sînt prezenți la căminul cultural unde pregătesc dansuri și cîntece populare maghiare sau romînești și o piesă de teatru. Tinerii sînt îndrumați de tovarășii învățători de la școala de 7 ani din satul Nireș". Așa își începe scrisoarea învățătorul **Ion Ursulea**. În rîndurile sale este vorba de același lucru și mereu altul, este vorba de același sat îndepărtat, de căminul cultural, de niște învățători modești, de niște tineri entuziaști care, după munca zilnică, își îndreaptă pașii către căminul cultural și se străduiesc să învețe un cîntec sau să interpreteze un rol.

Munca lor măruntă, modestă și, de cele mai multe ori, anonimă reprezintă o fărîmă care, adunată alături de alte multe la fel, constituie o operă grandioasă ce poartă numele simplu dar plin de atitea semnificații: „culturalizarea maselor".

O. B.

Concursul micilor tehnicieni

Palatul pionierilor din Capitală găzduiește în aceste zile, în cadrul unei expoziții, numeroasele obiecte confecționate de pionieri și școlari din diferite regiuni ale patriei noastre pentru concursul „micilor tehnicieni". Varietatea și bogăția exponatelor demonstrează cît de vie și creatoare este activitatea copiilor, cît de multilaterale sînt preocupările lor.

În adevăr, la concurs au participat pionieri și elevi care activează în cercuri cu tematică variată — de aero și navo-modele, de electromecanică, de tîmplărie, „mîini îndemînatice" etc. Diversitatea exponatelor provine și din faptul că „micii tehnicieni" au fost îndrumați de profesorii lor să confecționeze obiecte specifice producției din regiunile lor. Micii turnători de la Calan, de pildă, au prezentat la concurs piese confecționate din fontă turnată — colector de fum, ramificație simplă, reactor, radiatoare în miniatură etc. Micii feroviari de la Hunedoara au executat unelte de lăcătușerie — chei, ciocane, dălți, compase. Pionierii și școlarii din Aninoasa au concurat cu machete de mine, lucrate cu multă iscusință. Se remarcă mai cu seamă macheta unei mine prevăzută cu o ingenioasă instalație de intrare. Nu putem trece cu vederea nici mașina cu vapori confecționată de elevii și pionierii de la casa pionierilor din Roșiorii de Vede. Merită să fie citate, de asemenea, obiectele confecționate de pionierii și școlarii din regiunea Stalin, îndeosebi cele executate în cadrul cercului de tîmplărie, ca și lucrările în traforaj din os, sidef și metal. Lucrări izbutite în traforaj—rame, etajere pentru flori și vase — au prezentat și pionierii din Iași. De asemenea, obiectele lucrate în traforaj cu migală și simț artistic de pionierii din Suceava sînt încă o dovadă a măiestriei, a priceperii copiilor. Minunat sînt sculptate și lăzile țărănești lucrate la Palatul pionierilor din Capitală.

Multă admirație stîrnesc cusăturile lucrate în mai toate regiunile țării — broderii, dantele, fețe de masă, rochițe, șorțulețe, bluze, ii, păpuși îmbrăcate în porturi naționale. Impletiturile din pănuși, blidele și vasele de ceramică pictate cu motive romînești, coșulețele, sticlele împletite, florile artificiale completează cadrul multicolor al expoziției.

Obiectele prezentate la concurs arată că elevii știu să aplice cu pricepere în practică cele învățate la lecții. Aparatele din domeniul radiofoniei, de pildă, dovedesc că pionierii și școlarii posedă deprinderea de a citi și realiza o schemă, că știu să lipească, să monteze. Aparatele și mașinile electrice, motorașele cu curent continuu și alternativ, bobinele sînt o mărturie că participanții la concurs știu să aplice practic legile curenților, ale electromagnetismului.

Sîntem nevoiți să arătăm însă și unele lucruri care nemulțumesc pe cel ce trece în revistă obiectele prezentate la concurs. Deși este vorba de un concurs al „micilor tehnicieni", latura tehnică este destul de slab prezentată. Predomină obiectele confecționate în cercul „mîini îndemînatice". Ar fi de dorit ca pe viitor să fie stimulate mai mult cercurile tehnice, în special cele de fizică și de radio. Nici chiar acele școli care au avut posibilitatea să confecționeze aparate și piese n-au făcut întotdeauna suficiente eforturi în acest sens și, în consecință, nu s-au prezentat satisfăcător la concurs.

Din unele regiuni, cum sînt de exemplu regiunile Ploești și Pitești, s-au prezentat la concurs obiecte confecționate de elevii școlilor profesionale. Mai apar la expoziție și obiecte confecționate de elevii școlilor medii în cadrul acțiunilor de politehnizare a învățămîntului. Era bine însă ca concursul să-și păstreze specificul său, acela de concurs al „micilor tehnicieni" — pionieri și școlari din clasele V-VII.

În ansamblu, concursul arată ce largi posibilități de activitate practică există în școlile noastre și cît de folositoare este această activitate pentru dezvoltarea interesului copiilor față de tehnică, față de producție.

M. T.

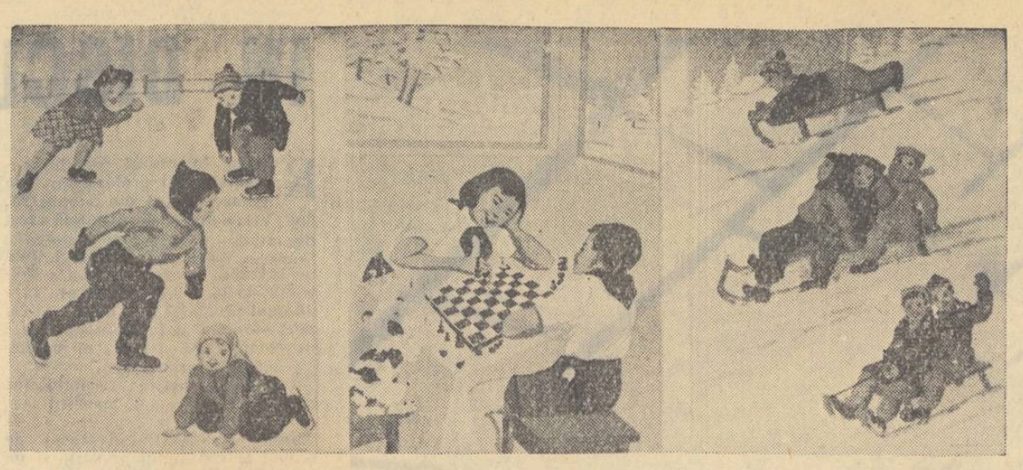

NORA ESKENASY: Machetă pentru creșa „Ferometal".

EXPOZIȚIA PROFESORILOR DE DESEN

Cu puțin timp în urmă, pe Bulevardul 6 Martie, la intrarea Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a apărut un panou simplu, cu o inscripție care sună ca o invitație modestă: „Expoziția de artă plastică a profesorilor de desen din București". Chiar dacă ești grăbit, te oprești o clipă, eziți și, în cele din urmă, curiozitatea, mai puternică, te împinge să intri.

Te întîmpină o sală al cărei spațiu a fost folosit pînă la extrem pentru a face loc numărului mare de lucrări, creație a patruzeci de autori. Poate, din întîmplare, întîlnești aici și pe unii din expozanți, care, de îndată ce prind puțin timp liber, se grăbesc să vină lîngă tablourile lor, să citească în ochii celor care le privesc sau să schimbe impresii cu colegii lor. Și, înainte de a contempla tablourile, te gîndești fără să vrei la munca acestor profesori care își împart timpul între șevalet și școală și în atelierele cărora se află deseori, așezat pe un taburet minuscul, în fața unui șevalet de liliputan, cîte o „poznă" de elev dintr-a V-a, mînjit cu acuarelă pînă-n albul ochilor. Este puștiul care promite și „nu se știe ce iese mîine-poimîine din el".

Astfel de gînduri te îndeamnă, fără îndoială, la concesii și la micșorarea exigenței în aprecierile de valoare. Dar nu este necesar. Exponatele profesorilor nu fac casă bună cu dilentantismul și lucrările sînt, în cea mai mare parte, opere de artă adevărată. Diversitatea de stiluri, de teme și idei, care decurge din diversitatea personalităților artistice ce participă la această expoziție, derutează preferințele. Nu știi la ce să te oprești mai întîi. Te farmecă lirismul lui Ionel Iacobescu din „Pe baltă", „Drumeag" sau „La marginea satului". Dar poemul plin de vrajă al peisajelor feerice, cu oglinzi de ape neclintite, cu jocuri de transparențe și reflexe concurează cu ideea de profundă subtilitate din „Natură statică — timpul" a lui Emil Nic. Nicolescu. „Cosașii" și „La arat" de Alexandru Drăgoi dezvăluie mult spirit de observație, studiu atent și o remarcabilă veridicitate, iar „Garoafele" profesoarei Maria Paladi impresionează prin prospețime și finețe.

„Moții" autentici, „Bulgării de zăpadă" masivi și grei (poate cam sumbri) ai lui Dumitru Hlihor, „Brădet" al lui Dumitru Martinaș, „Șițarul" de Paul Constantinescu, „Muncitoare" de Vera Nițescu Veslovski, „Vînat" de Stela Mihai sînt numai cîteva din tablourile la care ești aproape silit să te oprești și să meditezi îndelung.

Dar nu numai lucrările de pictură reprezintă preocupările artistice ale profesorilor de desen. Sînt prezente aici și acuarele de Belei Z. Andrea și Eugenia Brateș, ca și planșe în cărbune — „Pauză lirică", „Proiecte" și „Portrete" de Ion Cîrdei — care sînt veritabile realizări. Nu lipsesc nici lucrările de sculptură, reprezentate de Iiga, Elisabeta Vișineanu și Ion Cîrdei, și nici lucrările în ceramică și artă aplicată.

*

Ceea ce te surprinde însă la această expoziție este lipsa lucrărilor cu tematică școlară. Neavertizat, te-ai aștepta să abunde copii, profesori, idei din munca educativă, didactică etc. Cine altcineva decît profesorul cunoaște mai bine viața școlii? Totuși nu există decît un singur triptic cu un astfel de subiect (Macheta pentru creșa întreprinderii „Ferometal", de Nora Eskenasy) — și acela destul de depărtat de tematica școlară propriu-zisă. Faptul este inexplicabil, fiindcă viața școlii, a elevilor și profesorilor oferă resurse de inspirație aproape nelimitate. Preocupările pentru astfel de subiecte ar fi făcut expoziția mult mai interesantă.

Expoziția, rezultat al reluării activității cercului plastic de pe lîngă clubul sindicatului, pledează pentru o mai atentă grijă — în primul rînd din partea cluburilor și apoi din partea organelor de învățămînt — față de preocupările artistice ale profesorilor de desen. Înființarea de cercuri plastice pe lîngă toate cluburile și colțurile roșii ale muncitorilor din învățămînt și sprijinirea acestora ar aduce, socotim, numai servicii artei noastre în general și învățămîntului în special. Orientîndu-și preocupările spre oglindirea vieții noi din țara noastră, a vieții din școală, a frumuseților patriei, profesorii de desen ar putea aduce un aport în plus la educarea estetică și patriotică a elevilor.

Discutînd cu expozanții despre perspectivele cercului lor plastic am reținut intenția de a pregăti pentru anul viitor o expoziție cu tema „La a 500-a aniversare a orașului București", intenție pe care o comunicăm cititorilor noștri. Tot din discuții am notat dorința, pe care o credem îndreptățită, de a se organiza o secție didactică pe lîngă Uniunea Artiștilor Plastici, așa cum, de altfel, s-a organizat o secție similară la Uniunea Compozitorilor.

La plecare, două gînduri te însoțesc: felicitări pentru bucureșteni și... pe cînd o astfel de expoziție a profesorilor de desen din toată țara?

O. BUZESCU
CONST. RADOI

Muzeul școlii

Viața școlii care a luat ființă acum 280 de ani în chiliile mînăstirii „Sf. Sava" constituie, fără îndoială, unul dintre capitolele de seamă din istoria culturală a țării noastre. Tocmai de aceea muzeul care înfățișează istoria acestei școli — actuala școală „N. Bălcescu" — este o realizare deosebit de valoroasă și interesantă.

Vizitatorilor muzeului li se oferă posibilitatea de a face o scurtă trecere în revistă a celor mai însemnate episoade, date și momente din viața acestei școli străvechi. La loc de cinste se află un hrisov domnesc referitor la programa școlii, semnat în 1707 de Vodă Constantin Brîncoveanu. Într-o vitrină se găsesc cîteva manuale vechi, dintre care amintim manualul de fizică scris de Nichifor Ieromonahul și tipărit la Leipzig în 1767, și o gramatică greacească scrisă de Nicolae Darvari la 1806. Alături de aceste manuale se află unele documente din anii 1761 și 1767 privind diverse măsuri de organizare a școlii, fotocopii după diferite cărți științifice din biblioteca Stolnicului Constantin Cantacuzino și — ceea ce este deosebit de interesant — o stampă arătînd costumul obligatoriu pentru elevi și profesori.

Poate fi văzut la muzeu și „Manifestul" redactat de Gh. Lazăr în 1818, cu prilejul deschiderii școlii. La chemarea lui, masa cea mare a elevilor de la Udricani, Sf. Gheorghe și Colțea au părăsit școlile bisericești pentru a veni la școala lui Gh. Lazăr.

Perioada care urmează Regulamentului Organic este ilustrată cu documente din ce în ce mai numeroase. Din condici de prezență, reviste, matricole școlare se desprind numele multor personalități care au învățat pe băncile acestei școli.

Interesantă este și vitrina cu donații ale foștilor elevi, din care ne reține atenția amintirile unui absolvent din anul 1907, un afiș de serbare, tablourile cu absolvenții școlii din anii 1875 și 1907, lucrări științifice ale foștilor elevi, scrisorile trimise școlii de Spiru Haret, unele numere din „Revista literară" a școlii etc.

Documentele expuse oglindesc întreaga istorie a școlii „N. Bălcescu", ajungînd pînă în actualitate. Printre exponatele care înfățișează activitatea pedagogilor și a elevilor de azi reține atenția „vitrina internațională", care cuprinde scrisori, albume, insigne, cravate și alte obiecte primite de la diferite organizații de tineret din U.R.S.S., R. Cehoslovacă, R.P.D. Coreeană etc.

Valorosul muzeu de istorie a școlii „N. Bălcescu" este rodul unei munci migăloase și îndelungate pe care au depus-o pedagogii de aici, în frunte cu directoarea școlii, tovarășa L. Benari, și entuziastul profesor I. Șerban.

DUMITRU IONESCU

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

V. G. KOROLENKO: Povestea unui contemporan.

Cartea apărută în „Biblioteca școlarului" — una din cele mai reprezentative pentru creația lui Korolenko — cuprinde numeroase elemente autobiografice din timpul primei copilării și al adolescenței sale. Ea descrie cu lux de amănunte impresiile unui copil de 3—4 ani în contact cu obiectele, ființele și lumea înconjurătoare, cu o putere de analiză și profunzime psihologică specifică scriitorilor clasici. Intensitatea sentimentelor crește o dată cu vîrsta și Korolenko selecționează întîmplările care să ilustreze pregnant aceasta.

Nu este însă vorba de relatarea unor simple episoade intime, particulare. Spirit protestatar, revoltat de caracterul orînduirii autocrate — ceea ce i-a adus și cîțiva ani de deportare — Korolenko a fost impresionat de frămîntările sociale ale epocii încă de la o vîrstă fragedă. Povestirea constituie o mică frescă a Rusiei țariste și, în același timp, un act de acuzare. Copilul și apoi adolescentul „contemporan" trăiește și simte oprimarea, nedreptatea. Tînărul condamnă politica de asuprire a altor popoare, ca și inumana instituție a iobăgiei. Capitole întregi sînt închinate acestor probleme.

Amintirile din școală ne înfățișează profesori retrograzi, brutali, închistați și maniaci, dar și tineri educatori ce se străduiau să promoveze curentele pedagogice noi, să găsească forme mai vii ale muncii de educare.

Korolenko insistă mult asupra atașamentului elevilor la ideile progresiste ale vremii. Imaginația și simpatia tineretului este atrasă de figurile literaturii noi — de Lermontov, Turgheniev, Nekrasov și Sevcenko — de tot ceea ce are mai bun cultura rusă, de spiritul ei umanitar.

Adolescența lui Korolenko poartă în sine germenele tineretului revoluționar de mai tîrziu, cu „repulsia aproape înnăscută pentru căile bătătorite și formele încremenite", „devotat cauzelor mari și primejdioase".

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

POATE FI SCHIMBATĂ CLIMA PĂMÎNTULUI?

Unii oameni de știință consideră că dat Actualul nivel al științei și tehnicii permite topirea ghețarilor de la Polul Nord, astfel încît în Siberia sau în Alasca să se poată cultiva plante subtropicale. Un proiect al inginerului Piotr Borisov din Moscova prevede construirea unui baraj în strîmtoarea Behring, între Ciukotka și țărmul Alascăi, baraj care să împiedice curenții reci ai Oceanului Pacific să se reverse în mările arctice. În urma acestui fapt, nivelul Oceanului înghețat de Nord va descrește, ceea ce va provoca afluxul de ape calde ale Golfstream-ului în regiunile polare. Temperatura medie anuală la Polul Nord va crește cu 33 de grade, iar pe insulele Novosibirsk va ajunge la plus 5 grade. Toate acestea vor permite transformarea tundrei (300.000.000 hectare) în pășuni bogate și cîmpii roditoare; cursurile de apă din Siberia și Canada vor putea deveni căi navigabile permanente.

UN DICȚIONAR ENCICLOPEDIC CINEMATOGRAFIC

La Moscova se editează un mare dicționar enciclopedic cinematografic. Un loc însemnat va ocupa partea consacrată istoriei universale a cinematografiei. Aici sînt incluse articole despre remarcabilii maeștri ai cinematografiei sovietice — Serghei Eisenstein, Vsevolod Pudovkin, Aleksandr Dovjenko — precum și despre lucrările tinerei generații de cineaști sovietici. Unele capitole din această parte a lucrării sînt consacrate creației unor regizori și actori de seamă ai cinematografiei străine. La alcătuirea dicționarului au participat unii dintre cei mai remarcabili critici de artă ai Uniunii Sovietice, precum și cineaști și tehnicieni din domeniul cinematografiei. Dicționarul este destinat nu numai specialiștilor, ci și cercurilor largi de cititori pe care îi interesează arta cinematografică.

LUMINĂ LA MARE DISTANȚĂ

Un colectiv de cercetători din Franța a pus la punct o metodă de transmitere a luminii la distanțe mari cu ajutorul undelor radiofonice. S-au obținut descărcări luminoase în niște globuri așezate la distanță de 500 metri de un emițător de 7000 wați, fără a se folosi vreun cablu de legătură între sursa emițătoare de curent și receptor — respectiv becurile. După terminarea fazei experimentale, noul procedeu va fi introdus pe scară industrială.

DESCOPERIREA DE LA NAPOLI

De curînd, în golful Napoli a fost pescuit un pește a cărui origine nu a putut fi stabilită. Corpul lui este de culoare cenușie, are lungimea de 70 cm și greutatea de 200 grame, gura mică, ochi negri, capul extrem de mare. Pe cap are 4 antene roșii, fiecare în parte cu o lungime de peste un metru. Institutele de specialitate din Italia se preocupă îndeaproape de cercetarea acestui ciudat tip de pește, cu totul neobișnuit pînă acum.

RADIO DE BUZUNAR

Întreprinderea „Eltra" din R. P. Polonă a realizat primele aparate de radio de buzunar, de mărimea unui pachet de țigări, la care lămpile au fost înlocuite cu semiconductori. Noul tip de radio de buzunar va permite audiții muzicale oricînd și oriunde dat fiind comoditatea transportului său.

ÎN LOCUL PLASMEI

În Japonia a fost descoperit un nou preparat pentru înlocuirea plasmei din sînge. Înlocuitorul plasmei este un amestec dintr-un extras de iarbă de mare și glucoză. El rezolvă tratamentele complicate contra anemiei.

2796 LIMBI

Ca urmare a unor statistici întreprinse de Institutul de etimologie și sociologie din Londra, s-a stabilit că în lume se vorbesc astăzi 2.796 limbi diferite. Bineînțeles că în acest număr nu sînt incluse și dialectele. O constatare interesantă este aceea că jumătate miliard de oameni vorbesc limba chineză, considerată pentru acest motiv cea mai răspîndită.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

DIN TOATĂ LUMEA

SE APROPIE SFÎRȘITUL ANULUI ȘCOLAR

Anul acesta, cursurile școlilor de opt ani din Cehoslovacia vor fi absolvite de un număr de peste 200.000 elevi. Aproximativ 29 la sută din acești tineri vor continua să studieze în școlile medii specializate.

Cursurile școlilor de 11 ani vor fi absolvite de aproximativ 21.200 elevi. Jumătate din aceștia vor continua să studieze în universități, iar 5.050 elevi vor învăța în școli industriale și în alte școli de calificare profesională.

PREGĂTIRI PENTRU GENERALIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE 7 ANI

În R.P.D. Coreeană se fac pregătiri în vederea trecerii la învățămîntul obligatoriu de șapte ani. Au fost construite aproximativ 700 de clădiri școlare noi, au fost editate peste 10.000.000 exemplare de manuale. În legătură cu introducerea învățămîntului politehnic, în școli au fost amenajate peste 2.300 ateliere și laboratoare.

În anul acesta se vor construi peste 300 de clădiri școlare.

În anul școlar 1958—1959, la Vonsan va începe să funcționeze un nou institut pedagogic. Acesta este cel de al cincilea institut pedagogic din R.P.D. Coreeană.

Cu ajutorul comitetului de părinți

Din experiența școlii sovietice

Clopoțelul școlii anunță recreația. Ușile sălilor de clasă se deschid, copiii ies în coridor.

— Mai încet, copii — aud elevii o voce de femeie. Igor, ai lovit o fetiță, cere-ți iertare.

Femeia care se preocupă cu atîta atenție de copii în timpul recreației este Maria Demina, una din membrele comitetului de părinți, mama elevului Volodea Demin din clasa a III-a. Ea este astăzi de serviciu și se îngrijește ca elevii să se poarte așa cum trebuie pe sală, la vestiar, la cantină.

Trecînd pe coridor, profesorii o salută cu respect pe Maria Demina.

Comitetul de părinți al școlii sătești din Koltevo, regiunea Moscova, numără 38 de membri. Activitatea comitetului este multilaterală. Cel mai important sector al comitetului — sectorul învățămînt — reunește pe toți membrii comitetului. Pe fiecare dintre aceștia poți să-i întîlnești la școală după terminarea lecțiilor. Ei stau de vorbă cu profesorii, se interesează de comportarea copiilor la lecții, întreabă cine a primit note proaste, cine a lipsit.

De curînd, președinta comitetului de părinți, Maria Ilina, a discutat îndelung cu diriginta clasei a VIII-a, Lidia Grozdova, care a rugat-o să viziteze familiile a doi elevi. Acum, Maria Ilina pășește cu grabă pe ulița largă a satului. A ajuns în fața casei pe care trebuie s-o viziteze. Urcă în cerdac, bate la ușă. Familia de colhoznici o întîmpină ca pe o veche cunoscută. Președinta comitetului de părinți a venit să se intereseze de ce Zoia Vereskova, elevă în clasa a VIII-a, lipsește de mult timp de la școală. O vreme, ce-i drept, a fost bolnavă, dar acum este sănătoasă.

Mama se tulbură. Spune că Zoia încă nu s-a înzdrăvenit după boală și că nu va mai merge la școală. Va lucra în colhoz.

Ilina nu este de acord. Ea socotește că în colhoz trebuie să lucreze oameni care au terminat școala medie. În adolescență se învață cu mult mai ușor decît la o vîrstă matură. De aceea, fetița trebuie să învețe acum. Să nu se sperie că a rămas în urmă în vremea cît a fost bolnavă. O vor ajuta la școală și profesorii și colegii.

După o oră, luîndu-și rămas bun de la oaspete, colhoznica îngăduiește ferm că Zoia va merge a doua zi la școală.

Și Alexandra Danilova este o membră activă a comitetului. Astăzi, ea merge să stea de vorbă cu părinții lui Vitea Petuhov, care învață în aceeași clasă cu fiica ei Katia și care a luat nu de mult un doi la aritmetică. Alexandra Danilova îi găsește acasă pe părinții băiatului. Aflînd că Vitea aleargă pe uliță și încă n-a început să-și facă lecțiile, ea începe să vorbească cu părinții lui despre însemnătatea respectării regimului zilei, despre necesitatea de a urmări ca elevul să-și termine la timp lecțiile, să doarmă la timp etc. Și, observînd că pe masa la care își face Vitea lecțiile stau în dezordine, cărți și caiete care au fost răsturnate de curînd din ghiozdan, Alexandra Danilova le arată părinților cîtă însemnătate are ordinea. Părinții iau în seamă toate observațiile făcute de membra comitetului de părinți și discută pe larg cu ea despre felul cum trebuie organizată munca copilului acasă.

Comitetul de părinți ajută școlii să realizeze învățămîntul politehnic. Tîmplarii și mecanicii colhozului lucrează în atelierele școlare, dînd elevilor deprinderi de tîmplărie și lăcătușerie. Tatiana Zvereva, membră a comitetului de părinți a organizat un cerc de croitorie și învață fetițele să croiască și să coasă.

Sectorul muncii culturale de masă al comitetului de părinți se îngrijește de organizarea serbărilor, a carnavalurilor, a excursiilor. Duminica, pe ulițele satului se adună adesea grupe mari de copii, în frunte cu pedagogii și cu membrii comitetului de părinți. Copiii se îndreaptă spre Moscova pentru a asista la spectacolele teatrului de copii, pentru a vizita grădina zoologică sau planetariul.

Întreaga muncă a comitetului de părinți este condusă de directoarea școlii, Daria Sarkova. Strînsa legătură dintre familie și școală contribuie la rezolvarea cu succes a problemelor instruirii și educării copiilor.

E. CERNIȘEVA

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 470 — Vineri 9 mai 1958 — 4 pagini 25 bani

In cinstea zilei de 9 Mai

Și în școli, ca și pretutindeni în întreprinderile și instituțiile din țară, ziua de 9 Mai a fost întîmpinată ca o zi de cinstire a faptelor de eroism săvîrșite de ostașii romîni căzuți în războiul pentru independența de stat a Romîniei și în războiul antifascist — alături de ostașii sovietici.

In gazetele de perete de la școala nr. 41 din București, de pildă, se află articole scrise de elevi în care aceștia își exprimă admirația nețărmurită pentru eroii care și-au dat viața pentru libertatea patriei. „Să ne pregătim cu toții — scrie elevul Vasile Preda din clasa a VII-a — să fim vrednici de înaintașii noștri, să fim disciplinați și să învățăm bine, pentru ca să ajungem oameni de ispravă, folositori patriei".

La orele educative din această săptămînă li s-a vorbit elevilor despre războiul din 1877 pentru independența de stat a Romîniei, despre victoria în cel de al doilea război mondial asupra fascismului, despre participarea armatei noastre la războiul antihitlerist.

In cinstea zilei de 9 Mai în școală s-a organizat o festivitate al cărei program a cuprins o expunere a învățătorului Gheorghe Grigoraș, membru al diviziei „Horia, Cloșca și Crișan", coruri și recitări cu subiecte din istoria patriei, etc.

★

Ca semn de recunoștință pentru eroii romîni și sovietici care au căzut în luptele împotriva fascismului, pionierii și elevii din orașul Fălticeni, precum și cei din comunele Boroaia, Liteni și Văleni, raionul Fălticeni, au participat la acțiunea de îngrijire a monumentelor și mormintelor eroilor romîni și sovietici. Coroanele și buchetele de flori depuse de ei la aceste monumente și morminte dovedesc dragostea și recunoștința pe care le poartă pentru cei ce și-au dat viața în războiul antihitlerist.

Ziua Independenței — Ziua Victoriei

Poporul nostru sărbătorește anul acesta, la 9 mai, împlinirea a 81 de ani de la proclamarea independenței de stat a Romîniei.

Oamenii muncii din țara noastră apreciază dobîndirea independenței de stat a Romîniei în 1877 drept un act istoric progresist care a asigurat condiții mai favorabile dezvoltării țării și luptei poporului pentru libertate socială și națională.

Clasele exploatatoare, în frunte cu regele, au trădat însă interesele naționale ale țării și au vîndut imperialiștilor străini independența pe care poporul o cucerise cu jertfa sîngelui celor mai buni fii ai săi. Cu încredere într-un viitor mai bun, poporul nostru, în frunte cu glorioasa clasă muncitoare, condusă de partid, n-a încetat nici un moment lupta pentru libertate și progres social.

Eliberarea țării noastre de către eroicele armate ale Uniunii Sovietice, eliberare cîștigată și cu sîngele ostașilor noștri, a constituit un ajutor hotărîtor în dobîndirea adevăratei independențe naționale și de stat a țării. In urma eliberării, poporul nostru a săvîrșit uriașe transformări pășind pe drumul luminos al construirii socialismului.

Înălțînd mărețul edificiu al socialismului, poporul nostru muncitor, în frunte cu clasa muncitoare condusă de partid, este astăzi stăpîn pe soarta sa. El pășește ferm înainte, în alianță frățească cu marea Uniune Sovietică și cu toate celelalte țări ale lagărului socialist, sub steagul internaționalismului proletar.

Ziua Independenței de stat a țării este sărbătorită de poporul romîn în același timp cu Ziua Victoriei, ziua cînd eroicele armate ale Uniunii Sovietice au zdrobit principalele forțe ale hitleriștilor ocupînd Berlinul și au silit, împreună cu aliații, Germania fascistă să capituleze necondiționat.

Ziua de 9 mai 1945, cînd s-a pus capăt războiului în Europa, a intrat în istorie ca o dată memorabilă, ca zi a victoriei forțelor democratice împotriva fascismului.

Sărbătorind an de an Ziua Victoriei, popoarele lumii își exprimă recunoștința lor fierbinte față de Uniunea Sovietică și glorioasele sale forțe armate. Oamenii iubitori de pace și libertate din toate colțurile pămîntului au văzut că Uniunea Sovietică a suportat principalele greutăți ale celui de-al doilea război mondial. Ei știu că meritul de a fi nimicit principalele forțe ale fascismului german, de a fi zdrobit mașina de război hitleristă revine armatei, statului sovietic socialist. Întreaga omenire progresistă a trăit emoțiile anilor cînd peste 250 de divizii fasciste luptau pe frontul sovieto-german, în timp ce împotriva trupelor americano-engleze acționau doar 12—14 divizii în Africa de Nord și 77—82 de divizii în Europa Occidentală. Se știe, de asemenea, că cel de-al doilea front a fost deschis cu o întîrziere de doi ani față de termenul stabilit și numai atunci cînd devenise clar că armatele sovietice sînt capabile să distrugă singure trupele hitleriste și să elibereze popoarele Europei de sub jugul fascist. Lumea întreagă a admirat eroismul fără seamăn al ostașilor sovietici și a înțeles că numai zdrobirea forțelor principale ale blocului fascist pe frontul sovieto-german a permis S.U.A. și Angliei să înfrîngă pe celelalte fronturi armatele fasciste.

Acum 13 ani înșiși conducătorii S.U.A. și Angliei recunoșteau rolul hotărîtor al Uniunii Sovietice în obținerea victoriei asupra Germaniei fasciste. În mesajul „către Armata Roșie și către poporul rus din partea națiunii britanice" W. Churchill spunea: „Vă trimit cel mai cordial salut cu prilejul strălucitei victorii pe care ați repurtat-o izgonind pe cotropitori de pe pămîntul vostru și zdrobind tirania nazistă".

La rîndul său, H. Truman scria în mesajul adresat lui I. V. Stalin cu prilejul victoriei asupra Germaniei fasciste: „Noi acordăm o înaltă prețuire admirabilului aport adus de puternica Uniune Sovietică la cauza civilizației și libertății. Dv. ați demonstrat capacitatea unui popor iubitor de libertate și deosebit de viteaz de a zdrobi forțele negre ale barbariei, oricît de puternice ar fi ele".

În prezent însă, uitînd parcă tot ce au afirmat altădată, anumite cercuri din Occident fac tot ce le stă în putință pentru a minimaliza rolul Uniunii Sovietice în înfrîngerea fascismului. Au apărut, în ultimul timp, felurite „istorii" ale celui de al doilea război mondial, autorii acestor lucrări recurgînd la falsificări, încercînd să diminueze proporțiile și însemnătatea luptelor de pe frontul hotărîtor, cel sovieto-german, și exagerînd rolul operațiilor de pe fronturile secundare.

În fața adevărului istoric, manevrele falsificatorilor burghezi vor rămîne însă zadarnice. În analele istoriei, pe care omenirea progresistă nu le va uita niciodată, s-a înscris cu litere de sînge rolul decisiv al Uniunii Sovietice în înfrîngerea Germaniei hitleriste, în dezrobirea popoarelor Europei, în salvarea civilizației mondiale.

Victoria istorică a Uniunii Sovietice a ajutat multor popoare să pășească pe calea unei dezvoltări naționale independente. Izgonirea de către armatele sovietice a ocupanților fasciști de pe teritoriile unui șir de țări a creat condiții favorabile instaurării unei orînduiri noi, democrat-populare. Ca urmare a trecerii acestor țări pe drumul construirii socialismului, s-a creat sistemul mondial al socialismului care influențează în mod hotărîtor întreaga evoluție mondială în perioada postbelică.

Înfrîngerea fascismului german și a militarismului japonez a întărit, de asemenea, lupta de eliberare națională din țările coloniale și dependente. O serie de țări din Asia și Africa au scuturat jugul colonial și au obținut independența politică.

Pentru toate popoarele iubitoare de pace ziua de 9 Mai este o sărbătoare a vieții, un prilej de a-și manifesta voința lor nestrămutată de apărare a păcii.

Poporul romîn, alături de toate popoarele din Europa cărora cel de al doilea război mondial le-a impus grele sacrificii, consideră Ziua Victoriei, ziua înfrîngerii hitlerismului, înfrîngere la care au contribuit cu sîngele lor ostașii diviziilor românești de pe frontul antifascist, ca o dată memorabilă în care a început pentru omenire o perioadă nouă, o perioadă de pace și progres.

Pentru poporul nostru, sărbătorirea zilei de 9 Mai are o dublă semnificație. Cu prilejul acestei sărbători oamenii muncii din țara noastră cinstesc amintirea luminoasă a ostașilor sovietici, romîni și a tuturor celor ce s-au jertfit pentru înfrîngerea fasciștilor. Poporul nostru este mîndru de contribuția pe care țara noastră a adus-o după 23 August 1944 la cauza sfîntă a victoriei coaliției antihitleriste. De neuitat vor rămîne glorioasele fapte de arme ale ostașilor diviziei „Tudor Vladimirescu", ale soldaților și ofițerilor din unitățile armatei romîne care au întors armele împotriva mașinii de război hitleriste și care au fost de atîtea ori decorați cu ordine și medalii și citați prin ordine de zi ale comandamentelor sovietice și românești. Cu căldură și recunoștință își amintesc și popoarele frățești maghiar și cehoslovac de contribuția ostașilor noștri la eliberarea țărilor lor. Și întreg poporul nostru își amintește cu mîndrie de lupta tuturor oamenilor muncii din Romînia pentru victorie.

Sărbătorind Ziua Independenței de stat a Romîniei și Ziua Victoriei, oamenii muncii din Republica Populară Română sînt hotărîți să lupte cu fermitate pentru continua întărire a statului nostru democrat-popular, pentru înflorirea patriei noastre, pentru menținerea și consolidarea păcii în lume.

MARX
și problema educării personalității

Ca și multe alte domenii ale științei, și pedagogia îi datorează lui Marx rezolvarea unora din problemele sale fundamentale. In adevăr, modul calitativ nou în care Marx a rezlovat problema centrală a pedagogiei — problema formării personalității umane — constituie punctul nodal care a revoluționat pedagogia, creînd posibilitățile transformării ei într-o știință.

La începutul secolului al XIX-lea, ideea de personalitate era dominată de concepția clasicismului umanitar al tinerei burghezii germane, concepție ce fusese exprimată, între alții, și de W.v. Humboldt. Pentru aceasta, problema personalității devenea problema înfrumusețării individului considerat ca o realitate în sine. Chiar un pedagog burghez ca Spranger este nevoit să recunoască că idealul personalității formulat de Humboldt exprima „un individualism aristocratic" („Humboldt und die Humanitätsidee", pag. 16, cit. H. H. Becker, „Pädagogik", pag. 655, 1957).

Această concepție idealistă a dăinuit și mai departe în pedagogia burgheză. Idealul burghez al personalității însă, fiind o construcție artificială, se ciocnea în mod inevitabil de contradicțiile societății. Problema formării personalității era raportată la o minoritate conducătoare, masele fiind considerate în afara istoriei, nedemne de cultura care formează personalitatea.

Nici teoria lui Kerschensteiner cu privire la educarea personalității, apărută în perioada dezvoltării imperialiste a capitalismului, n-a adus o schimbare fundamentală în această privință. El considera că educația generală trebuie subordonată educației profesionale. In realitate, această teorie n-a constituit decît o încercare de a împăca, într-o educație a supunerii și a mitului statului imperialist, antinomiile sociale amenințate de perspectiva rezolvării lor revoluționare.

Recent (1955), pedagogul și filozoful Theodor Litt, unul dintre ideologii de seamă ai burgheziei, reluînd problema personalității, privește procesul dezvoltării și autodezvoltării personalității ca un proces contradictoriu. Dar pentru Litt contradicțiile au un caracter inerent omului, ele aparținînd esenței ființei umane. Transformînd contradicția între „înalta umanitate" și „lumea modernă a muncii" într-o contradicție insolubilă, Litt neagă posibilitatea rezolvării ei (cf. Hans Herbert Becker, „Pädagogik", 1957, pag. 733).

Am schițat trei momente ale istoriei problemei formării personalității în pedagogia burgheză. Ele duc în mod neîndoios la aceeași concluzie: imposibilitatea ideologiei burgheze de a rezolva problema pedagogică esențială, problema formării personalității. Această imposibilitate nu are numai o cauză gnoseologică, ci în primul rînd un caracter de clasă, rezolvarea problemei formării personalității umane impunînd în prealabil rezolvarea contradicției sociale fundamentale ce caracterizează relațiile de producție burgheze. Fără rezolvarea revoluționară a acestei contradicții problema personalității fie că lunecă pe planul unor idealuri estetice (Humboldt), fie că se transformă într-o apologetică a cetățeanului devotat statului imperialist (Kerschensteiner), fie că se caracterizează prin agnosticism și renunțare (Litt).

Meritul de semnificație revoluționară al lui Karl Marx constă în a fi rezolvat pentru prima oară în mod științific problema personalității și de a-i fi dat o soluție pe care practica educării milioanelor de membri ai societății socialiste o confirmă. Marx a dat baza sigură, științifică, pe care se poate clădi pedagogia ca știință a formării nu a unui om ideal abstract, ci a unei personalități legate în mod necondiționat de realitățile social-economice în cadrul cărora se formează. El a demonstrat că esența personalității și căile de rezolvare a contradicțiilor procesului de formare a acesteia trebuie căutate în condițiile concrete, obiective, ale existenței sociale.

Incă în primele sale lucrări Marx a dezvăluit esența socială a personalității ca produs al unor condiții istorice obiective. El a arătat că singura soluție care poate asigura deplina dezvoltare a personalității majorității membrilor societății, adică a celor ce muncesc, este suprimarea contradicțiilor sociale obiective generate de proprietatea particulară. Astfel, de la început apare opoziția diametrală dintre concepția burgheză și cea marxistă. Lărgind ideea de personalitate, aplicînd-o maselor pînă atunci desconsiderate, Marx leagă această idee de ideea celei mai largi democrații și a umanismului real, autentic.

In „Ideologia germană" Marx a subliniat că revoluția socialistă este singura care-i poate permite muncitorului să-și afirme personalitatea. El arată că „proletarii, pentru a-și afirma personalitatea, trebuie să desființeze propria lor condiție de existență de pînă acum... Ei se găsesc, prin urmare, în directă opoziție cu forma în care indivizii societății se manifestau ca totalitate cu statul, și trebuie să răstoarne statul pentru a-și impune personalitatea" („Ideologia germană", pag. 77).

In lumina celor de mai sus apare clar caracterul revoluționar al tezelor lui Marx cu privire la teoria personalității. Determinînd esența personalității, Marx a deschis calea rezolvării problemelor educației pe baza celui mai profund democratism și umanism, condiționînd acest proces de organizarea comunistă a societății, pentru însuși educația însemnînd dezvoltarea multilaterală a individului prin și în cadrul unei societăți din care este înlăturată exploatarea.

Caracterul revoluționar al teoriei științifice marxiste a personalității apare în toată amploarea lui îndeosebi cînd analizăm rolul pe care îl acordă Marx muncii în formarea personalității. Marx a întemeiat o teorie științifică a muncii privită nu ca un fenomen individual, psiho-biologic sau moral, ci ca un proces obiectiv social, ca un proces primordial, deoarece el asigură existența omului. Contribuția genială pe care a adus-o Marx în problema muncii constă în determinarea consecințelor la care dă naștere aceasta în dezvoltarea personalității, în cadrul unor relații de producție date. Astfel, în locul unor speculații etico-educative asupra muncii ca factor formator al personalității (Rousseau), în locul folosirii mijloacelor morale (bucuria muncii, dăruirea prin muncă) ca mijloc de exploatare a proletariatului, pentru a se obține de la el un randament mai mare (Kerschensteiner) se dezvoltă o teorie revoluționară care permite analiza concretă a laturilor pozitive și negative ale muncii într-un sistem de relații de producție date. Analizînd în acest mod raportul dintre muncă și personalitate, Marx a dat nu numai cheia înțelegerii întregului proces educativ din societatea capitalistă, a înțelegerii caracterului său de clasă, ci și soluția unei educații menite să asigure dezvoltarea multilaterală a muncitorului astfel încît, înlăturîndu-se latura negativă rezultată din caracterul social al organizării ei, munca să devină factorul determinant al asigurării dezvoltării depline a omului.

Teoria învățămîntului politehnic, această importantă cucerire a proletariatului în domeniul educației, este tocmai rezultatul analizei istorice a procesului de educație în cadrul relațiilor de producție capitaliste. Teoria învățămîntului politehnic nu-și are rădăcinile într-o simplistă și naivă apologie a muncii, într-o idealizare mic-burgheză a procesului meșteșugăresc, după cum nu are nimic comun cu teoriile burgheze contemporane ale „educației active". Numai înțelegerea naturii social-economice a învățămîntului politehnic ne poate permite aprecierea caracterului său specific revoluționar.

In elaborarea științifică a teoriei educației comuniste, privită ca îmbinare unitară a educației intelectuale, a educației fizice și a muncii în producție, Marx a pornit de la analiza particularităților muncii în sistemul capitalist. El a arătat că, în perioada capitalismului industrial, procesul de producție se caracterizează printr-o extremă diviziune a muncii, care „transformă muncitorul într-o unealtă parțială a unei mașini parțiale" („Capitalul", I, 3, pag. 413). Intreaga personalitate a muncitorului este sacrificată în folosul unei singure deprinderi, a unei singure aptitudini. Transformat într-o anexă vie a mașinii, muncitorul din întreprinderea capitalistă modernă nu este pus în situația de a desfășura o activitate intelectuală, ci i se cere doar o dexteritate corespunzătoare funcției tehnologice pe care trebuie s-o îndeplinească. In aceste condiții, schimbarea necontenită a mijloacelor de producție sau, așa cum se exprimă Marx, revoluționarea continuă a bazelor producției, creează o disponibilitate de muncitori care nu mai pot fi folosiți, dă naștere șomajului, hecatombelor de victime ale proletariatului. Capitalismul nu poate rezolva această monstruoasă contradicție. Fiecare pas al progresului tehnic este plătit în capitalism prin noi contingente de șomeri.

Soluția acestei contradicții, arată Marx, stă în răsturnarea relațiilor de producție capitaliste. Revoluționarea necontenită a tehnicii are loc și în socialism. Mai mult: ea se desfășoară aici într-un ritm mai rapid, nefiind împiedicată de factorii subiectivi care frînează adesea acest proces în capitalism. In socialism, însă, pe de o parte crește neîncetat producția, ca urmare a necesității de a se satisface nevoile materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii, iar pe de altă parte se creează, printr-o dezvoltare multilaterală a personalității, prin învățămîntul politehnic, posibilitatea trecerii celor ce muncesc dintr-o ramură de producție în alta. Acești factori garantează utilizarea tuturor membrilor societății în procesul producției, eliminînd hecatombele de jertfe de care vorbea Marx. Invățămîntul politehnic, adică îmbinarea învățămîntului cu producția, care asigură dezvoltarea multilaterală, completă a

Conf. univ. O. SCHECHTER

(Continuare în pag. 2)

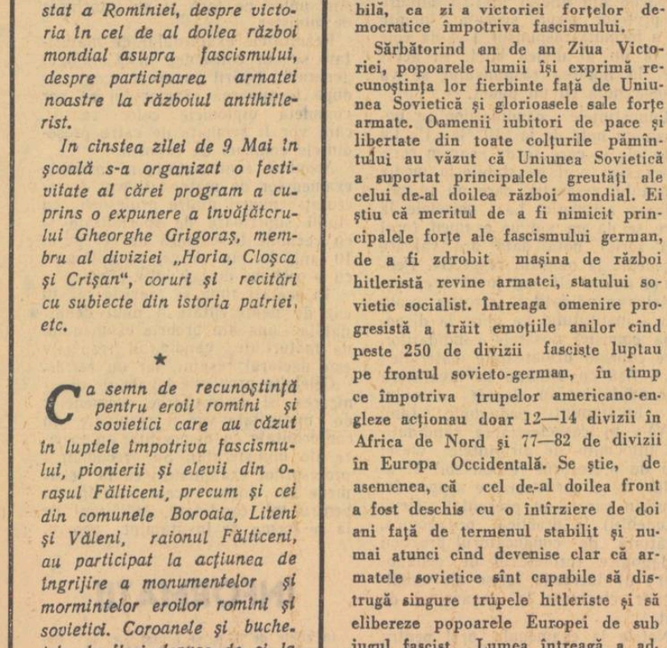

Crescuți în spiritul dragostei de patrie, elevii cinstesc memoria eroilor poporului nostru. In clișeu: O coroană la placa comemorativă de la Otopeni, închinată celor căzuți în lupta împotriva cotropitorilor fasciști.

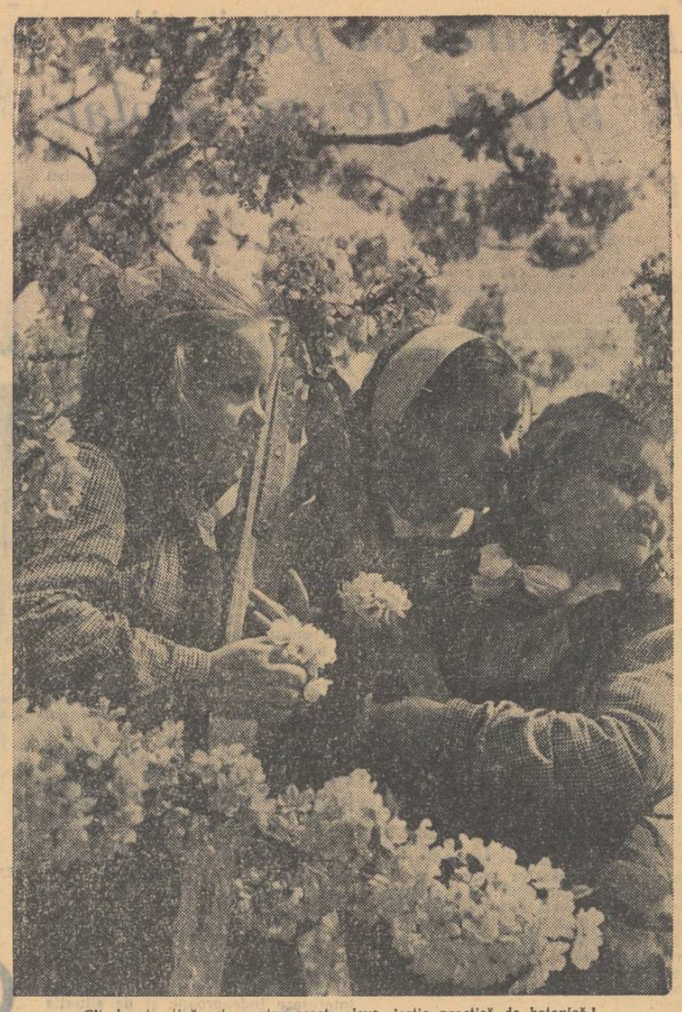

Cît de atractivă este pentru aceste eleve lecția practică de botanică!

ORIENTAREA profesională

Cunosc un absolvent al clasei a VII-a care de trei ani stă acasă fără nici o ocupație. Trei ani la rînd s-a prezentat la examenul de admitere pentru clasa a VIII-a și a căzut de fiecare dată. Părinții nu abdică: vor cu orice preț să-și vadă copilul elev la o școală medie de cultură generală. In fiecare vară îl amenință: „Vezi, dacă nu iei examenul te dau la meserie". Bineînțeles că la meserie nu-l dau, deși ar fi cel mai înțelept lucru ce l-ar putea face, pentru că băiatul manifestă vădite înclinații către îndeletnicirile practice.

Am relatat cazul de mai sus pentru că, după părerea noastră, o parte din vină în toată această istorie o poartă, alături de părinți, și școala. Sîntem convinși că dacă la timpul potrivit dirigintele și ceilalți profesori ar fi întreprins o acțiune susținută de lămurire a părinților, lucrurile n-ar fi ajuns aici. Totuși — se va spune — ce pot face profesorii dacă părinții, ca urmare a unei mentalități învechite, nu țin seama de sfatul lor? In primul rînd profesorii, și îndeosebi diriginții, pot și au datoria să lupte împotriva acestei mentalități. Argumentele le stau la îndemînă, căci ele se află în însăși realitatea noastră socială. Prin exemple potrivite dirigintele poate arăta părinților în chip convingător că ceea ce conferă astăzi prestigiu unui om nu este profesiunea în sine, ci calitatea muncii prestate, că orice om se poate afirma în profesiunea pe care a îmbrățișat-o dacă muncește cu dragoste, interes și stăruință. Astfel, poate fi dat exemplul muncitoarei Maria St. Petre de la „Industria bumbacului A" din București, fruntașă în producție și decorată cu Ordinul muncii clasa a III-a, care după absolvirea școlii de 7 ani a urmat școala profesională. Totodată, trebuie să li se arate elevilor și părinților că accesul către variatele mijloace de culturalizare și către școlile serale și muncitorești permite oricărui om din producție să-și lărgească orizontul de cultură, să-și ridice nivelul calificării profesionale. Cazurile de acest gen sînt și ele numeroase.

Munca de îndrumare a părinților nu trebuie dusă, însă, în general, ci adaptată la fiecare caz în parte. Unii părinți, de pildă, ignorînd realitățile psihologice și sociale, se cramponează de un anumit „ideal" profesional stabilit în chip arbitrar, pe care încearcă să-l impună copiilor. Ei confundă adesea propria lor dorință cu posibilul și necesarul. In alte cazuri, părinții sînt tentați să supraestimeze anumite priceperi ale copilului. Confundînd simpla înclinație cu aptitudinea, ei se grăbesc a considera o anumită îndeminare a copilului — pentru desen, muzică sau artă dramatică — drept talent.

Sînt, în sfîrșit, și părinți care nu se interesează în nici un fel de viitorul copiilor lor. Unii din comoditate, alții „din principiu". Aceștia din urmă pornesc de la ideea greșită că părintele nu trebuie să intervină în orientarea profesională a copilului, că acesta trebuie lăsat să-și aleagă singur școala sau profesiunea. Ei uită că un copil — mai ales la 14 ani — nu poate fi conștient în suficientă măsură de aptitudinile și înclinațiile sale, că dorința sa este adesea influențată de un anumit curent de opinie creat printre colegi, de unele lecturi, filme etc. Asta nu înseamnă că dorința copilului nu trebuie luată în considerare. Împreună cu pedagogul, părinții trebuie să stabilească, însă, în ce măsură această dorință corespunde aptitudinilor și pregătirii generale a copilului.

Ținînd seama de atitudinea proprie fiecărui părinte în problema orientării profesionale, pedagogul va urmări a-i convinge pe părinți să-și orienteze copiii în raport cu aptitudinile și posibilitățile lor, dar, în același timp, și cu nevoile de cadre ale producției. Se înțelege că munca pedagogului în această direcție nu este de loc ușoară. El are nevoie de multă pricepere pentru a armoniza punctul de vedere al părinților cu dorința copiilor și a le pune de acord cu sarcinile economice generale ale statului și cu aptitudinile fiecărui elev în parte. Acest lucru este totuși posibil. Cu o condiție: ca pedagogul să găsească drumul care duce către inima părintelui. Părintele trebuie să simtă că dirigintele nu-i vorbește din obligație, ci că este sincer interesat în orientarea copilului său. El îi va arăta părintelui că, pentru a asigura viitorul copilului, trebuie să-l orienteze către o profesiune potrivită cu aptitudinile sale, în care el să poată da maximum de randament. Acest lucru corespunde atît intereselor economice și morale ale viitorului tînăr, cît și intereselor societății. Părinții trebuie să înțeleagă că orientarea copiilor către școlile profesionale, de meserii și agricole — adică către acele profesiuni care prin planul de dezvoltare a economiei naționale prezintă largi perspective de dezvoltare în viitor — este nu numai o datorie patriotică, ci și datoria pe care ei o au față de copiii lor.

Pentru a asigura eficiența acțiunii sale, pedagogul trebuie să desfășoare o muncă susținută și sistematică. Spunem aceasta pentru că, din păcate, mai sînt încă destule școli în care munca de orientare profesională a elevilor se desfășoară formal, fiind considerată o problemă secundară. Adesea activitatea diriginților în această direcție se limitează la completarea fișelor și la întocmirea unor tabele cu însemnări indicînd dorința părintelui de a îmbrățișa profesiuni cu caracter productiv.

In multe școli, toate aceste acțiuni au fost planificate din timp și s-au desfășurat în cursul întregului an școlar. Acolo însă unde această muncă a fost neglijată trebuie să se ia măsuri neîntîrziate. Este necesar ca în timpul cît a mai rămas pînă la începerea examenelor de admitere din iunie și, mai tîrziu, a celor din toamnă, școlile să intensifice munca lor în direcția orientării profesionale a elevilor, folosind toate mijloacele ce le stau la îndemînă în acest sens.

I. AXENTE

Legătura cu părinții la sfîrșit de an școlar

Peste cîteva zile intrăm în etapa recapitulării finale. Această etapă implică mai multă muncă atît din partea cadrelor didactice cît și din partea elevilor. Profesorii se străduiesc să desfășoare recapitularea în bune condiții. Elevii fac și ei un ultim efort pentru asimilarea materiei parcurse în cele trei trimestre. Succesul recapitulării finale nu poate fi însă conceput fără sprijinul familiei. Aportul părinților este acum deosebit de însemnat. De aceea se impune ca efortul profesorilor pentru buna desfășurare a recapitulării să fie întregit cu cel al părinților.

Pentru diriginții de la școala medie din Vălenii de Munte intensificarea colaborării cu părinții constituie o preocupare de căpetenie. Ei au reflectat mult asupra problemelor pe care le vor ridica în fața părinților. Cunoscînd bine elevii, diriginții știu ce probleme necesită a fi discutate cu fiecare părinte în parte, ce indicații, ce sfaturi să le dea.

Ce probleme consideră diriginții de la Vălenii de Munte că sînt absolut necesare a fi urmărite în familie? Diriginții socotesc că trebuie să se intereseze de regimul zilnic, de felul cum își organizează copiii munca de pregătire a lecțiilor.

Regimul de muncă nu este respectat mai ales de acei copii ai căror părinți sînt dezinteresați, nu-i supraveghează, ci dimpotrivă le oferă libertate deplină. Recent — mi-a povestit dirigintele clasei a VII-a — mi-am vizitat elevii. Le-am făcut această vizită tocmai în timpul cînd ei trebuiau să fie ocupați cu pregătirea lecțiilor. Pe elevul I. Circiumaru nu l-am găsit acasă. Nu l-am găsit de altfel nici pe părinții lui. Copilul a profitat de această situație și a pornit-o la joacă. Desigur că acestor părinți, precum și celorlalți care procedează la fel, le vom arăta că e necesar să fie prezenți atunci cînd copilul trebuie să-și pregătească temele.

În școală sînt copii care nu știu să îmbine rațional munca cu odihna. Există copii care imediat după masă încep pregătirea lecțiilor. Sînt și cazuri de copii care învață în timpul mesei. Părinții acestora n-au înțeles încă faptul că în primele ore după masă cunoștințele se asimilează greu, că este nevoie de o oră-două de repaus pentru refacerea energiei intelectuale consumate la cursuri, de acumularea unor noi forțe necesare studiului.

Pregătirea altor elevi se mărginește la ceea ce ei reține din clasă sau la citirea notițelor. O astfel de muncă e fără îndoială superficială și fără rezultat. De aceea e necesar ca părinții să urmărească cu atenție felul cum își pregătesc copiii lecțiile, să-i îndrume să folosească neconditional și manualul, pentru că numai în felul acesta vor putea să-și însușească cu temeinicie cunoștințele.

Diriginții și-au propus să urmărească și pregătirea copiilor care au rezultate bune la învățătură. Și mai cu seamă pe aceia care au o constituție fizică mai debilă și care dintr-o conștiinciozitate exagerată învață foarte mult, pînă noaptea tîrziu. Diriginții le vor atrage părinților atenția că acest stil de muncă dăunează sănătății copiilor, că duce la surmenaj. De aceea e nevoie să le limiteze timpul de studiu, să nu le îngăduie să studieze pînă tîrziu.

Nu vom neglija — spuneau diriginții — nici vizitarea acelor elevi ai căror părinți nu controlează ce citesc copiii lor, permițîndu-le să citească orice fel de cărți. Pe acești părinți îi vom povățui să le supravegheze mai atent lectura particulară.

Recapitularea materiei implică și unele indicații deosebite față de etapele anterioare. Copiii trebuie să învețe sistematic, planificat, pentru a-și însuși cît mai temeinic materia. De aceea diriginții și-au propus să le reamintească cum să învețe, pentru a nu pierde timpul cu ocupații inutile, ca apoi să fie siliți să învețe noaptea sau să nu învețe de loc.

O bună parte dintre copiii care frecventează școala au părinți capabili să-i ajute în pregătirea lecțiilor. Acestora, diriginții le vor cere să se ocupe îndeaproape de copiii lor, să le controleze temele, să verifice în ce măsură și-au învățat lecțiile. Pentru ca părinții să știe ce lecții și ce teme au de pregătit copiii lor în etapa recapitulării finale, diriginții vor nota în carnetele de corespondență cu părinții temele ce le au de efectuat. Rămîne ca părinții să urmărească zilnic aceste carnete.

Pregătirea temeinică pentru lecțiile de recapitulare presupune condiții favorabile de muncă în familie, o atmosferă prielnică învățăturii — liniște, un colț pentru studiu.

Unii dintre elevi nu au acasă condiții bune de studiu. Au frați mici, n-au spațiu adecvat studiului, fac parte dintr-o familie numeroasă. Diriginții le vor recomanda părinților să facă eforturi pentru a le crea condiții bune de muncă, iar acolo unde nu se vor putea realiza asemenea condiții școala va avea grijă ca pentru acești copii să se organizeze la școală o sală unde să-și pregătească lecțiile.

În școală sînt copii pe care profesorii n-au reușit încă să-i disciplineze. Vorbesc în timpul orei, sînt neatenți la lecții, întîrzie, fug de la școală, lipsesc uneori fără nici o justificare. Se impune deci o discuție cu părinții acestora pentru a le arăta că în această etapă e nevoie de disciplină, de atenție încordată la lecții, de o frecvență regulată. Părinții trebuie să înțeleagă că această atitudine negativă a copiilor lor are efect asupra întregii clase, că au datoria de a urmări cu mai multă seriozitate comportarea copiilor în școală și în afara școlii. Diriginții le vor cere părinților să se intereseze îndeaproape și de situația la învățătură a copiilor. Să vină mai des la școală pentru a se interesa cum se pregătesc copiii lor în această etapă.

Cu mult regret au vorbit diriginții și de copiii unor învățători care nu-și pregătesc lecțiile și temele, sînt indisciplinați. Și cu aceștia diriginții sînt nevoiți să stea de vorbă, să-i facă să înțeleagă că copiii lor trebuie să fie un exemplu de muncă și disciplină. Cu părinții elevei F. D., de exemplu, fiică de învățător, diriginta clasei a IX-a „A" are multe de vorbit. Fiica lor este rămasă în urmă la învățătură și are o comportare necuviincioasă la școală. De unde provine această comportare a ei? Din atitudinea complet greșită a părinților care nu-i dau îndrumările necesare vîrstei ei, care o subapreciază. O subapreciază pentru motivul că nu este la înălțimea surorii ei, studentă la filologie. Tatăl acestei eleve, în loc să se apropie cu înțelegere, cu blîndețe de ea, se poartă aspru. Această atitudine a tatălui a făcut-o să se simtă izolată de familie. Eleva este acum descurajată, lipsită de grija părintească și, ca atare, se comportă ca un copil lipsit de supraveghere, de controlul părinților — este indisciplinată și slabă la învățătură.

În perioada recapitulării în școală se organizează unele acțiuni — excursii, vizite în producție, etc. Diriginții vor comunica și părinților acțiunile pe care le va organiza școala, ca și durata acestora, pentru a cunoaște și ei la ce activități trebuie să participe copiii.

Aceste activități nu epuizează munca diriginților în această etapă. Însăși desfășurarea recapitulării va descoperi noi probleme, pe care diriginții sînt datori să le rezolve pentru asigurarea temeiniciei cunoștințelor elevilor.

M. ILEA

EMIL NIC. NICULESCU: Muncă de lămurire (Expoziția profesorilor de desen din București).

O reușită consfătuire de muncă

Din activitatea organizațiilor sindicale

Sprijinirea traducerii în viață a importantei sarcini trasată școlii de către Congresul al II-lea al P.M.R. — politehnizarea învățămîntului de cultură generală — a fost o preocupare permanentă a comitetului sindical de instituție de la școala medie nr. 2 din Craiova. Printre alte măsuri luate în acest scop, comitetul de instituție a organizat și o consfătuire de muncă în legătură cu problemele politehnizării învățămîntului.

Căutînd să asigure consfătuirii un conținut concret, viu și interesant, comitetul de instituție a hotărît să studieze experiența profesoarei Maria Mocanu, care predă fizica și chimia în școală obținînd rezultate bune în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi de muncă practică. Timp de o lună de zile, colectivul care a primit sarcina să studieze experiența tovarășei Mocanu a asistat la 8 lecții de laborator conduse de aceasta la secția de zi a școlii, la secția serală și la școala pentru tineretul muncitoresc. De asemenea, membrii colectivului au cercetat modul cum colaborează tov. Mocanu cu maiștrii care conduc activitatea în atelierele școlii și au însoțit-o în 3 vizite pe care le-a făcut cu elevii la uzina „7 Noiembrie", la școala profesională de cinematografie și la atelierele școlii medii nr. 1.

Materialul faptic cules de membrii colectivului a ilustrat în mod concret stilul de muncă al tov. Mocanu, expus de aceasta în referatul cu tema: „Cum contribuim prin orele de fizică și chimie la realizarea învățămîntului politehnic". Arătînd cum și-a desfășurat munca, tov. Mocanu a precizat mai întîi că a plecat de la teza că învățămîntul politehnic trebuie să-i familiarizeze pe elevi cu bazele științifice generale ale producției, să-i înarmeze cu priceperi și deprinderi de muncă practică.

Pentru a-i ajuta pe elevii ei să cunoască bazele științifice ale producției, tov. Mocanu a stăruit asupra studierii principalelor mijloace de producere a energiei și sistemului de transmitere a ei, dînd o atenție deosebită predării cunoștințelor despre energia electrică, despre transformarea energiei și despre diversele ei întrebuințări în industria modernă. De asemenea, ținînd seama de importanța măsurătorilor exacte în industria modernă, tov. Mocanu a arătat elevilor nu numai cum folosesc măsurătoarea strungarul, topitorul oțelar, meteorologul — dar a organizat și lucrări practice de măsurare a lungimilor, a grosimii, volumului, greutății, temperaturii, deprinzîndu-i pe elevi să mînuiască ușor rigla, cilindrul gradat, balanța, șublerul, termometrul, barometrul, manometrul etc.

În general — a spus tov. Mocanu — însoțesc întotdeauna expunerea materialului de demonstrații de laborator și experiențe, prin care — reproducînd fenomenele naturale în fața elevilor — le dau posibilitatea de a pătrunde în esența fenomenelor studiate.

Colaborînd strîns cu maiștrii care conduc activitatea în atelierele școlare tov. Mocanu a urmărit cum aplică elevii în efectuarea lucrărilor practice cele învățate la clasă, în ce măsură înțeleg explicațiile date de maiștri. În același timp, profesoara a dat îndrumări maiștrilor cu privire la felul cum trebuie să se bazeze, în activitatea lor, pe cunoștințele însușite de elevi la fizică, chimie etc.

Vizitele în întreprinderi au fost folosite cu multă pricepere de către tov. Mocanu pentru a arăta elevilor cum se aplică în producție cunoștințele studiate de ei la lecții. Astfel, vizitînd uzina „7 Noiembrie", le-a arătat elevilor că prelucrarea suprafeței materialelor prin aschiere are o bază comună (poziția cuțitului față de suprafață), indiferent dacă este vorba de strung, raboteză, freză etc., a subliniat că baza tehnologică a unui mare număr de operații (topire, turnare, matrițare, sudură) este de asemenea comună și că toate mașinile au o bază tehnică generală, ceea ce a dat naștere unei profesiuni noi — aceea de reglor de mașini-unelte și linii automatizate.

Vizitînd cu elevii școala profesională de cinematografie și cinematograful „23 August", profesoara le-a arătat cum se aplică în domeniul cinematografiei anumite funcțiuni ale aparatelor optice, cum se transformă energia radiantă în diferite alte forme de energie, în ce constă fenomenul fotoelectric etc.

Nici confecționarea materialului didactic necesar predării fizicii și chimiei n-a fost neglijată de tov. Mocanu. Împreună cu elevii ei, profesoara a confecționat numeroase materiale didactice

Discuțiile purtate în consfătuirea de muncă, bazîndu-se pe un bogat material faptic, au fost deosebit de fructuoase pentru toți participanții, indiferent de specialitatea lor.

Apreciind felul cum lucrează tovarășa Mocanu și ținînd seama de rezultatele bune pe care le-a obținut în acțiunea de politehnizare a învățămîntului, responsabilul cu munca profesională a propus ca aceasta să fie declarată fruntașă în muncă și să figureze la „Colțul învățătorului fruntaș" organizat în cinstea zilei de 1 Mai — propunere aprobată în unanimitate de cei prezenți la consfătuire.

Consfătuirea s-a terminat cu adoptarea unui proiect de măsuri care prevede, printre altele, sarcini cu privire la intensificarea muncii de confecționare a materialului didactic, la îmbunătățirea metodicii vizitelor în întreprinderi și în unitățile socialiste din agricultură, la sprijinirea activității maiștrilor care conduc lucrările practice în atelier, la îmbunătățirea condițiilor materiale de muncă în ateliere etc.

Prof. ION DUMITRESCU

MARX
și problema educării personalității

(Urmare din pag. 1)

personalității, nu este, așadar, o simplă formă de organizare a învățămîntului, o reformă pedagogică cu un caracter mai mult sau mai puțin larg, ci constituie o cerință fundamentală a formării personalității în cadrul relațiilor de producție socialiste.

Teoriile burgheze ale „școlii muncii", concepute de J. Dewey sau de Kerschensteiner, nu au nimic comun cu învățămîntul politehnic, pentru că ele nu condiționează educația muncii de eliberarea socială a proletariatului. Indisolubila legătură dintre revoluția socialistă ca o condiție primară, determinantă, și învățămîntul politehnic este trăsătura care deosebește radical teoria educației multilaterale comuniste de orice „ideal" educativ burghez.

Învățămîntul politehnic implică o educație intelectuală corespunzătoare. Sub forma cerinței sale esențiale — îmbinarea educației cu munca în producție — el are în vedere ridicarea continuă a nivelului intelectual al tinerei generații corespunzător cu cerințele și stadiul de dezvoltare al științei și tehnicii. Încă în 1847, în „Mizeria filozofiei", Marx, polemizînd cu Proudhon, combătea tendințele acestuia către o educație meșteșugărească mic-burgheză, incompatibilă cu nivelul dezvoltării științei și forțelor de producție.

Concepția socialistă despre lume nu face din tehnică un fetiș, nu subordonează omul tehnicii și nici nu vede în tehnică calea eliberării omului de toate inegalitățile pe care le-au creat mileniile de exploatare. Marxism-leninismul socotește însă tehnica drept un mijloc care asigură fericirea reală a omului pe de o parte prin belșugul de produse, iar pe de altă parte prin posibilitatea dezvoltării multilaterale a personalității în condițiile unei munci în care efortul se deplasează mereu de la fizic la intelectual.

Teoria marxistă a formării personalității demonstrează opoziția radicală dintre pedagogia reformistă burgheză și pedagogia marxistă, caracterizată prin unitatea între dezvoltarea intelectuală și practica ce decurge din aplicarea conștientă a științei. Ea este negarea empirismului și intuiționismului simplist ce domină pedagogia așa-zisei „școli active", care face ca întregul proces educativ să graviteze în jurul copilului considerat din punct de vedere al intereselor și instinctelor sale primare.

În lucrările sale Marx a enunțat și premisele căii esențiale de rezolvare a uneia din contradicțiile cele mai importante existente în procesul educativ — contradicția dintre individ și colectiv. Această contradicție se vădește nu numai în cadrul societății capitaliste, ci și în cadrul societății socialiste, cu deosebirea că în primul cadru ea constituie o contradicție antagonistă, nerezolvabilă, pe cînd vreme în cadrul societății socialiste ea constituie o contradicție neantagonistă, care și-a găsit rezolvarea în educația prin, pentru și în colectiv. Încă în „Ideologia germană" Marx a arătat, printr-o analiză obiectivă a raporturilor individ-societate, calea lichidării contradicției mai sus amintite. Atîta vreme cît oamenii trăiesc într-o societate care se dezvoltă spontan, observa Marx, atîta timp cît există sciziunea dintre interesul particular și cel general, „activitatea proprie a omului devine pentru el o putere străină, opusă, care îl subjugă, în loc ca el s-o stăpînească. Căci de îndată ce munca începe să fie divizată, fiecare are un cerc exclusiv de activitate, bine determinat, care îi este impus și din care nu poate ieși". („Ideologia germană", pag. 29). Abia în societatea socialistă — a subliniat Marx — indivizii dobîndesc, în și prin asocierea lor, adevărata libertate. Așadar, opoziția individ-societate este în capitalism o opoziție antagonistă obiectivă, istoricește determinată. Caracterul ei antagonist dispare o dată cu dispariția diviziunii antagoniste de clasă. În societatea socialistă se realizează armonia dintre interesul individual și cel obștesc în folosul tuturor membrilor societății și, o dată cu aceasta, se realizează adevărata libertate a individului ca personalitate creatoare.

Relațiile socialiste care au luat naștere în Uniunea Sovietică după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie au constituit baza concretă pe care s-au elaborat teoria și practica educației în colectiv, realizare de uriașă însemnătate în știința educației. Ideea enunțată de Marx în 1846 a fost verificată, pe scara unei experiențe de proporții și însemnătate mondială, de către educația comunistă în colectiv. Însuflețit de o profundă dragoste de om și aplicînd în mod creator învățătura cu privire la educație elaborată de Marx și dezvoltată de Lenin, A. S. Makarenko a dovedit forța acestei învățături, făurind o teorie educativă și realizînd o experiență pedagogică care a depășit orice creație anterioară, deoarece a fost construită pe baze revoluționare, s-a condus după o ideologie revoluționară. Iar de la Makarenko pînă azi practica și teoria educației comuniste au fost îmbogățite cu experiența educării a milioane de tineri din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară.

Aplicînd învățătura marxist-leninistă cu privire la educație, partidul și statul nostru au reorganizat în așa fel școala, pe baza reformei învățămîntului, încît activitatea ei să se contopească pe deplin cu activitatea generală de construire a socialismului, încît educația tinerei generații să constituie o parte organică a uriașului proces de transformare a omului prin transformarea societății. Pentru aceasta a fost necesară îndeplinirea unei alte condiții — enunțată, la rîndul ei, de Marx în Tezele sale asupra lui Feuerbach — anume educarea educatorului, eliberarea conștiinței acestuia de moștenirea trecutului. Partidul și statul nostru au creat toate posibilitățile pentru ca educatorii, pedagogii să-și însușească concepția marxist-leninistă despre lume.

În adevăr, problemele formării personalității comuniste sînt probleme noi, suscitate de condiții noi. Rezolvarea lor nu poate veni din trecut, din etapa premarxistă a pedagogiei. Aceasta nu înseamnă a nega valoarea moștenirii progresiste, a nega, în cele din urmă, istoria. Înseamnă însă a înainta pe drumul educării omului printr-o conștiință și o ideologie revoluționară. Înseamnă a nu căuta într-o lume apusă soluții pentru formarea unei personalități noi, a personalității comuniste. Munca noastră educativă nu se poate alimenta din trecut, mai ales cînd acest trecut a fost depășit de o vastă experiență istorică vie.

Congresul al II-lea al P.M.R. a trasat sarcini mari și nobile în fața pedagogilor din țara noastră: îmbinarea învățămîntului de cultură generală cu munca în producție, generalizarea învățămîntului de 7 ani, educația comunistă a tinerei generații. Partidul ne dă, totodată, principalul sprijin în realizarea acestor sarcini: concepția marxist-leninistă despre lume, învățătura marxist-leninistă despre educație.

DE LA MINISTERUL INVAȚĂMINTULUI ȘI CULTURII

Examenul de stat la școlile și institutele pedagogice

De curînd, Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiunile privitoare la desfășurarea examenului de stat la școlile pedagogice de învățători și educatoare și la institutele pedagogice de învățători. În instrucțiuni se arată că sesiunea examenului de stat la școlile pedagogice și la institutele pedagogice de învățători se desfășoară de două ori pe an, între 10 și 25 iunie și între 1 și 12 septembrie la școlile pedagogice și între 16 și 30 iunie și între 18 și 30 septembrie la institutele pedagogice de învățători.

Examenul de stat se dă din materia prevăzută în programele întregului curs de învățămînt pedagogic, la următoarele obiecte:

La școlile pedagogice de învățători: 1) Limba română — scris și oral. Metodica de predare a limbii române — oral. 2) Limba rusă — oral. 3) Matematica (aritmetica și geometria) — scris și oral. Metodica de predare a aritmeticii — oral. 4) Pedagogia —oral. 5) Istoria Romîniei — oral. 6) Limba maternă — scris și oral. Metodica de predare a limbii materne — oral (la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare).

La școlile pedagogice de educatoare: 1) Limba română — scris și oral. 2) Limba rusă — oral. 3) Pedagogia preșcolară — scris și oral. 4) Istoria Romîniei — oral. 5) Limba maternă — scris și oral (la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare).

La institutele pedagogice de învățători: 1) Marxism-leninism — oral. 2) Pedagogia — scris și oral. 3) Metodica limbii române — oral. 4) Literatura pentru copii — scris. 5) Metodica aritmeticii — oral. 6) Metodica limbii materne — oral (la institutele pedagogice de învățători cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare).

Examenul de stat este o sinteză a cunoștințelor căpătate de elevi sau studenți în cursul celor 4 ani (respectiv doi ani) de învățămînt pedagogic.

La examenul de stat se pot prezenta absolvenții școlilor pedagogice și ai institutelor pedagogice de învățători care au obținut note de promovare la toate obiectele de învățămînt prevăzute în planul de învățămînt al anului IV (respectiv anul II de institut), precum și la practica pedagogică.

Elevii sau studenții care după desfășurarea examenelor scrise s-au îmbolnăvit și nu au putut să se prezinte la examenul oral în ziua planificată, pot fi planificați la examenul oral în perioada aceleiași sesiuni, într-o altă zi, pe baza certificatului medical, cu aprobarea președintelui comisiei.

Examenul de stat se desfășoară în fața unei comisii care se organizează în cadrul fiecărei școli pedagogice sau institut pedagogic. Comisia pentru examenul de stat se compune din: președintele comisiei, care va fi un cadru didactic universitar, un inspector metodist regional cu studii superioare sau director de școală pedagogică sau de institut pedagogic, și mai mulți membri: directorul sau directorul adjunct al școlii sau al institutului și, pentru fiecare obiect, profesorul școlii care a predat obiectele de examen la ultimul an de școală.

La școlile pedagogice în care numărul candidaților înscriși la examenul de stat este mai mare de 80 se pot constitui două comisii, iar dacă numărul candidaților trece de 200 se pot constitui trei comisii.

Lista elevilor și studenților admiși la examenul de stat și orarul examenelor vor fi afișate cu cel puțin 5 zile înainte de începerea examenului de stat.

Examenele scrise se vor desfășura pe baza subiectelor trimise directorilor de școli și institute de către Ministerul Învățămîntului și Culturii, în plicuri sigilate, prin secțiile de învățămînt și cultură. Plicurile cu subiecte se deschid de către președintele comisiei, în prezența membrilor acesteia, cu o oră înainte de începerea examenului.

Examenele scrise se dau la fiecare obiect de învățămînt în același timp la toate școlile pedagogice din țară, după cum urmează: în ziua de 10 iunie — limba română; în ziua de 11 iunie — matematica (la școlile pedagogice de educatoare — pedagogia preșcolară); în ziua de 12 iunie — limba maternă. La institutele pedagogice de învățători se vor da: în ziua de 16 iunie examenul de literatură pentru copii și în ziua de 17 iunie examenul de pedagogie.

Examenele scrise vor începe în întreaga țară la ora 9 dimineața. Pentru efectuarea lor se acordă 3 ore. Lucrările scrise se dau pe coală de hîrtie sau caiete pe care se aplică sigiliul școlii (institutului) și semnătura președintelui comisiei. Candidații vor scrie citeț pe colțul din dreapta al colii numele și pronumele, iar colțul se îndoaie, se lipește cu o etichetă și se aplică ștampila școlii (institutului).

Corectarea lucrărilor scrise se face numai în școală (institut). După corectarea și notarea lucrărilor scrise se trece la dezlipirea colțului cu numele candidatului în plenul comisiei, înainte de începerea examenului oral.

Lucrările scrise nu sînt eliminatorii. La două zile după desfășurarea examenelor scrise urmează examenele orale.

Examenele orale se țin după bilete de bază și bilete anexe pe care le alcătuiesc profesorii școlii (institutului) și le aprobă, cu 3—5 zile înainte de sesiunea de examene, președintele comisiei. Conținutul biletelor de bază și anexe nu se comunică candidaților anticipat. Fiecare bilet conține 2—3 întrebări din diferite capitole ale programei.

Pentru limba română, limbile materne, limba rusă și matematică există două feluri de bilete: a) bilete de bază și b) bilete anexă. La aceste obiecte, una din chestiunile cuprinse în biletul de bază va consta din rezolvarea unei probleme, a unui exercițiu, o analiză gramaticală etc. Textul problemei, exercițiului sau exemplelor indicate în biletul de bază va fi cuprins în biletul anexă, care poartă numărul biletului de bază. Fiecare bilet de bază va avea mai multe bilete anexe, pentru a se evita repetarea aceluiași bilet anexă la mai mulți candidați.

Examenul oral se desfășoară în fața întregii comisii, pe grupe de aproximativ 6 candidați, la toate obiectele de examen în aceeași zi, trecîndu-se imediat de la un obiect la altul. Toți profesorii sînt datori să fie prezenți la examen permanent.

Biletul pentru examenul oral se ia personal de candidatul chemat la răspuns. Pentru pregătirea răspunsului se acordă candidatului 15—20 minute. Răspunsul fiecărui candidat poate dura 10—15 minute. Dacă un candidat nu poate răspunde la întrebările din biletul luat și anunță pe profesor despre aceasta înainte de a formula răspunsul, i se dă voie să ia un al doilea bilet. În acest caz, la notarea răspunsului se va scădea nota cu un punct.

Cunoștințele candidaților se notează cu note de la „10" la „1". La obiectele la care se dă examen scris și examen oral se stabilește media obiectului respectiv, care nu se calculează aritmetic. La obiectele la care se dă un singur examen (oral sau scris) nota dată are valoare de medie la obiectul respectiv. Pentru o notare cît mai justă a cunoștințelor candidaților, direcția școlii sau a institutului va pune la dispoziția comisiei dosarele candidaților, care cuprind următoarele materiale: a) o fișă cu situația la învățătură a candidaților în clasele cursului de învățămînt pedagogic (anii I-IV); b) caracterizarea candidaților întocmită de dirigintele clasei sau de profesorul responsabil al anului; c) o caracterizare asupra felului în care s-au prezentat elevii (studenții) la practica pedagogică, alcătuită de conducătorul practicii pedagogice (profesorul de pedagogie); d) lucrările scrise ale candidaților efectuate la examenul de stat.

Notele la examenul oral pentru fiecare candidat se stabilesc în comisie, la propunerea fiecărui profesor examinator, după verificarea cunoștințelor la toate obiectele de examen, pentru întreaga grupă și după ce candidații din grupă au părăsit sala de examen. În caz că la stabilirea notei la examenul oral există divergențe de păreri, președintele comisiei hotărăște nota definitivă. Acest fapt se consemnează în catalogul de examen la rubrica „Observații" precum și în procesul verbal.

Candidații care obțin media cel puțin „5" la fiecare obiect din cadrul examenului de stat sînt declarați reușiți.

Hotărîrea comisiei în legătură cu rezultatele examenului de stat se afișează în fiecare seară pentru grupele examinate în ziua respectivă.

Candidații care nu obțin cel puțin media „5" la toate obiectele de la examenul de stat sînt considerați respinși. Ei au dreptul să mai repete o dată acest examen la toate materiile în sesiunile următoare, în primii 2 ani de la data terminării ultimului an, la aceeași școală. Nu vor fi primiți la examenul de stat candidații care au fost respinși de două ori la acest examen. Prezentarea pentru a treia oară la examenul de stat se aprobă în mod cu totul excepțional și numai de către Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Cu privire la examenele de maturitate

Potrivit dispozițiilor Ministerului Învățămîntului și Culturii, la examenele de maturitate din acest an se pot prezenta numai absolvenții învățămîntului seral, ai învățămîntului fără frecvență și candidații restanțieri care îndeplinesc condițiile cerute de normele în vigoare.

Examenele de maturitate din sesiunea de vară vor avea loc între 15—30 iunie a.c., iar cele din sesiunea de toamnă între 1—12 septembrie a.c., urmînd ca înscrierea candidaților pentru examenele din sesiunea iunie să se facă pînă la data de 3 iunie a.c. inclusiv.

Lucrările scrise la examenele de maturitate din sesiunea iunie vor avea loc după cum urmează: la 16 iunie pentru matematică. La școlile și secțiile clasice în aceeași zi și la aceeași oră se va da lucrare scrisă la limba latină în loc de matematică; la 17 iunie pentru limba și literatura română, la 18 iunie pentru limba și literatura maternă (la școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare). Lucrările scrise încep la ora 9 dimineața.

Examenele orale vor începe în ziua de 20 iunie pentru școlile cu limba de predare română și în ziua de 21 iunie pentru școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare.

Subiectele pentru lucrările scrise din cadrul examenelor de maturitate sînt unice pe țară și se întocmesc de minister.

Rezultatele examenului de maturitate se vor consemna în „Catalogul general", tipărit în acest scop, iar după terminarea examenului se vor completa diplomele celor reușiți, care vor fi semnate de către președintele comisiei de examen.

Membrii examinatori în comisiile examenelor de maturitate vor fi recrutați numai dintre profesorii cu studii superioare de specialitate și cu vechime la catedră de cel puțin 10 ani, iar în cazuri excepționale cu o vechime de cel puțin 5 ani.

În același timp se prevede că în caz de neprezentare a unui candidat la una din probele examenului de maturitate, candidatul respectiv este declarat respins, iar nu retras.

Celelalte probleme legate de organizarea și desfășurarea examenelor de maturitate vor fi rezolvate în conformitate cu dispozițiile anterioare ale ministerului. Se recomandă profesorilor examinatori ca la examene să adopte aceeași exigență pentru toți candidații, indiferent de la ce forme de învățămînt provin.

Data examenelor

Recent, Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit noi termene pentru desfășurarea examenelor în școli, care intră în vigoare începînd chiar cu acest an școlar.

Datele la care urmează să se țină examenele sînt următoarele:

CLASA A IV-a

Examen de absolvire: 5—15 iunie; examene de corigență (aminate): 25—30 august; examen de absolvire: 1—6 septembrie.

CLASA A VII-a

Examen de absolvire: 5—15 iunie; concurs de admitere în cl. VIII: 20—30 iunie; examene de corigență (aminate): 25—30 august; examen de absolvire: 1—6 septembrie; concurs de admitere în clasa a VIII-a: 8—13 septembrie.

CLASA A XI-a
cursuri de zi și serale

Examen de maturitate: 15—3 iunie; examene de corigență (aminate): 25—30 august; examen de maturitate: 1—12 septembrie.

CURSURI FĂRĂ FRECVENȚĂ DIN ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE CULTURĂ GENERALĂ

Sesiunea ianuarie: 2—14 ianuarie; sesiunea mai: 16 mai—5 iunie; sesiunea august: 15—30 august; examene de corigență: 22—30 decembrie; examen de maturitate: 15—30 iunie, examen de maturitate: 1—12 septembrie.

ȘCOLI PEDAGOGICE
cursuri de zi

Concurs de admitere: 20—30 iunie; concurs de admitere: 8—13 sept.; examen de stat: 10—25 iunie; examen de corigență: 25—30 august; examen de stat: 1—12 sept.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL FĂRĂ FRECVENȚĂ LA ȘCOLILE PEDAGOGICE

Sesiunea ianuarie (educatoare): 2—14 ianuarie; examene de corigență (educatoare): 22—30 decembrie; sesiunea august (învățători): 15—30 august; examene de corigență (învățători): 10—15 august; examen de stat: 10—25 iunie; examen de stat: 1—12 septembrie.

La institutele pedagogice de învățători se mențin datele examenelor prevăzute în structura anului școlar 1957—1958, aprobată prin ordinul Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 1249 a din 25 iulie 1957.

Examenele se vor organiza și desfășura potrivit instrucțiunilor în vigoare.

INFORMAȚII

În zilele de 5, 6, și 7 mai a.c. la Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii a avut loc o ședință de lucru cu șefii secțiilor regionale de învățămînt și cultură. Cu acest prilej s-au discutat o serie de probleme legate de încheierea anului școlar, de organizarea vacanței de vară, a elevilor și cadrelor didactice, cît și probleme legate de pregătirea deschiderii anului școlar 1958—59.

★

Ministerul Învățămîntului și Culturii face cunoscut cadrelor didactice calificate din învățămîntul de cultură generală și învățămîntul profesional și tehnic că, începînd cu data de 1 septembrie 1958, fiecare va rămîne încadrat în continuare la școala la care a funcționat în anul școlar 1957—1958, fără a li se mai da noi decizii de încadrare, cu excepția acelora care au activat la școli sau în localități unde s-a restrîns activitatea și care au fost anunțați la timp să facă cereri de transferare.

Cadrele didactice care, din diferite motive, au solicitat transferarea, vor fi înștiințate de sfaturile populare regionale respective pînă la 15 iunie a.c. asupra rezultatului cererilor lor, astfel ca la această dată fiecare să știe precis unde va funcționa în anul școlar 1958—1959.

Totodată, se aduce la cunoștința cadrelor didactice înscrise pentru reexaminarea profesională, conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 778 din 1958 că în orașul București nu sînt posibilități de încadrare, iar cei care vor fi admiși la această reexaminare urmează să solicite încadrarea în alte localități.

★

Ministerul Învățămîntului și Culturii comunică celor interesați că absolvenții secțiilor fără frecvență ale școlilor de cultură generală vor da examenul de maturitate la limba rusă din materia prevăzută pentru clasa a X-a (manualul pentru clasa a X-a) în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii aprobate cu nr. 98028 din 1957.

★

Se precizează că examenul de absolvire a clasei a IV-a se organizează conform instrucțiunilor aprobate prin Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 62 din 27 februarie 1957 publicate în Buletinul Ministerului Învățămîntului și Culturii, nr. 2 (18) Seria A din 1 martie 1957.

Examenul constă din probe la aritmetică (scris și oral) și limba română (scris și oral). La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare examenul constă din probe la aritmetică (scris și oral), limba maternă (scris și oral) și limba română (scris).

RECAPITULAREA...

...la matematici

În trecut, recapitularea de sfîrșit de an era mai totdeauna o pacoste și pentru profesori și pentru elevi: primii se arătau plictisiți că trebuie să reia cartea de la început pe capitole, iar ceilalți erau înspăimîntați de faptul că pentru fiecare lecție recapitulativă li se cerea să memoreze o cantitate destul de mare de cunoștințe care nu-i atrăgeau prin nimic nou sau interesant. În ultimii ani, însă, lucrurile s-au schimbat mult în această privință. Noi, profesorii, am învățat că recapitularea trebuie să fie o muncă creatoare, care să permită noi legături între cunoștințe și să asigure nu o însușire mecanică a acestora, ci înțelegerea profundă a sistemului de cunoștințe studiat în timpul anului. La rîndul lor, elevii au început să vadă în recapitulare un foarte important ajutor al lor nu numai în vederea pregătirii pentru examene, ci și în vederea dobîndirii unui sistem închegat de cunoștințe pe care să-l poată folosi cu succes în viață.

Căutînd să organizez lecții de recapitulare cît mai vii, mă străduiesc să-i atrag pe elevi prin probleme interesante și complexe, cu ajutorul cărora ei să repete implicit diferite reguli și teoreme. De aceea urmăresc să prezint temele cunoscute în timpul anului sub un aspect nou, îmbinînd fie unele capitole din aceeași ramură a matematicii, fie două sau chiar trei ramuri ale ei, fie legînd cunoștințele de matematică cu cele de fizică sau chimie. O mare atenție acord permanent legăturii matematicii cu viața, cu problemele practicii.

Recapitularea la matematică, privită în general, îmbracă două forme: una de consolidare a cunoștințelor, prin revenirea asupra unor teoreme și demonstrații, și alta de sistematizare a întregii materii, prin exerciții sau probleme de sinteză. De altfel, această sistematizare însăși este menită să consolideze cunoștințele elevilor.

Mă voi ocupa sumar, mai întîi, de primul aspect, așa cum se prezintă el la clasele a IX-a și a X-a. După părerea mea, la clasele a IX-a este absolut necesară revenirea asupra funcțiilor, șirurilor de numere, relațiilor metrice într-un triunghiu oarecare, precum și asupra unor teoreme importante ca teoremele lui Menelaus, Stewart etc. De asemenea, socotesc că la clasa a X-a trebuie să se insiste asupra sumei puterilor asemenea. Aceste chestiuni fiind mai dificile, nu sînt înțelese întotdeauna pe deplin de elevi și de aceea cred că este necesară revenirea asupra lor acum, în etapa recapitulării finale. Bineînțeles, fiecare profesor va reveni în special asupra acelor probleme pe care i le indică situația concretă a clasei sale.

În ceea ce privește cel de al doilea aspect — sistematizarea materiei prin probleme de sinteză — am căutat să aleg din timp asemenea probleme încît, rezolvîndu-le, elevii să folosească cunoștințe din capitole variate ale cursului. În vederea rezolvării acestor probleme, într-o oră anterioară voi da elevilor, ca temă pentru acasă, să repete teoria necesară — din algebră, geometrie, trigonometrie. Trecînd la rezolvarea problemelor, uneori voi verifica prin sondaj dacă elevii stăpînesc cunoștințele teoretice necesare, alteori voi pune întrebări cu privire la teorie în cursul rezolvării problemelor sau voi cere, eventual, și demonstrații — toate acestea în funcție de condițiile concrete: caracterul problemei, gradul ei de dificultate, nivelul cunoștințelor elevilor asupra capitolelor pe care se bazează rezolvarea ei etc.

Socotesc că nu este nevoie să se rezolve multe probleme într-o oră de recapitulare. Dacă o problemă este bine aleasă, dacă în rezolvarea ei se aplică cunoștințe teoretice diferite, dacă implică calcule interesante, care antrenează toată clasa, ne putem mulțumi într-o oră și cu această singură problemă. Elevii trebuie să fie antrenați însă să rezolve acasă cît mai multe tipuri de probleme: probleme referitoare la secțiuni în corpuri geometrice, la corpuri înscrise și circumscrise, la corpuri de rotație etc. Am căutat să aleg, pentru a da acasă, probleme care să îngăduie elevilor să străbată întreaga materie, să le dezvolte reprezentările spațiale, să le dea prilejul să deseneze, să reducă problemele complexe la probleme simple etc.

Greutatea pe care o întîmpină de obicei elevii mei în rezolvarea problemelor de geometrie este stabilirea formei unor secțiuni în corpuri. La problemele mai dificile de acest fel, eu mă folosesc și acum de material didactic și insist asupra stabilirii în mod riguros a formei secțiunii. Voi insista îndeosebi asupra acestor probleme și în timpul recapitulării.

O activitate utilă în perioada recapitulării este rezolvarea problemelor referitoare la corpuri rotunde. Aceste probleme dau elevilor posibilitatea de a înțelege mișcarea unei figuri în spațiu — cinematica în geometria în spațiu — formarea soliduluí care ia naștere prin rotirea unei figuri și părțile lui componente. Greutățile care se ivesc în rezolvarea acestor probleme sînt determinate de faptul că elevii nu înțeleg întotdeauna forma noului corp care a luat naștere, în ce corpuri se poate descompune acesta și cum se determină elementele necesare rezolvării problemei. Pentru înțelegerea acestui tip de probleme eu cer elevilor, de cîte ori am prilejul — la clasă, în orele de consultație, la cercul tinerilor matematicieni, în cadrul temelor pentru acasă — să efectueze un desen clar, care să pună în evidență corpul care se obține.

Pentru recapitularea materiei la algebră în clasa a X-a am planificat 4 ore, cîte una pentru fiecare din capitolele mari: discuția ecuațiilor și sistemelor, divizibilitatea polinoamelor și teoria ecuațiilor, analiza combinatorie, numere complexe. În manualul de algebră sînt multe exerciții utile în perioada recapitulării. Așa este, bunăoară, exercițiul nr. 89 de la pag. 276, pe care îl voi putea folosi cu bune rezultate acum. Exercițiul, care se prezintă în forma: $f(x) = x^3 - 7x\cos^2 q + 6\cos 2q = 0$, cere elevilor, pe lîngă cunoașterea relațiilor între rădăcini și coeficienți, priceperea de a descompune în factori și de a rezolva o ecuație trigonometrică.

Am arătat numai cîteva aspecte din munca pe care o voi desfășura în perioada recapitulării cunoștințelor la clasele a IX-a și a X-a. Evident că în această perioadă voi da o atenție deosebită elevilor care au dovedit lipsuri în cursul anului. Cu aceștia voi lucra în mod special — fie individual, fie în colectiv — în orele de consultații, spre a nu stingheri planul general de recapitulare pentru întreaga clasă.

Practica a dovedit că oricît de bine am lucra în timpul anului școlar, dacă nu asigurăm o bună desfășurare a recapitulării, rezultatele muncii nu vor fi dintre cele mai bune. Organizarea gîndită a activității noastre în ultima etapă a anului școlar, în funcție de problemele specifice pe care le ridică situația concretă a claselor cu care lucrăm, are o mare însemnătate în încheierea cu succes a muncii școlii.

Prof. VALENTINA NANU
Pitești

...la fizico-chimice

Fixarea temelor de recapitulare, ca și organizarea unor lucrări de laborator care să înglobeze cunoștințele însușite în tot cursul anului constituie, în această etapă, pentru noi, profesorii de fizică și de chimie, preocuparea de căpetenie.

În ceea ce mă privește, mi-am propus să grupez cunoștințele de fizică după teme. Așa, de pildă, tema „Forța și aplicațiile ei" poate fi dezbătută la clasa a VIII-a și în parte la clasa a VI-a, iar tema „Legea transformării și conservării energiei" este valabilă pentru toate clasele, cu condiția ca ea să fie pregătită în raport cu specificul materiei parcurse în anul respectiv și să facă, totodată, legătura cu cunoștințele însușite în anii anteriori. Am prevăzut, de asemenea, temele „Proprietățile corpurilor în stare solidă, lichidă și gazoasă și aplicațiile lor" și „Presiunea" (la clasa a IX-a), „Despre cîmp și însemnătatea practică a cunoașterii însușirilor lui" și „Curentul electric și efectele sale" (la clasele a VII-a și a X-a), „Oscilații și unde — legi și aplicații" și „Ce este lumina și care este însemnătatea schimbărilor pe care le suferă de la sursă pînă la receptor" (la clasa a XI-a curs seral) etc.

La chimie mi-am propus, printre altele, temele: „Legile chimiei și importanța lor practică" și „Substanțele și schimbările lor chimice — aplicații" (la clasele a VII-a și a VIII-a). În clasa a VIII-a se poate trata și tema „Confirmarea valabilității clasificării elementelor făcută de Mendeleev prin studierea însușirilor fizico-chimice ale elementelor din grupa a VI-a și a VII-a", „Formarea moleculelor și însemnătatea cunoașterii acestui fapt pentru sinteza chimică" și „Structura atomului și clasificarea elementelor" (la clasa a IX-a), „Teoriile asupra structurii substanțelor organice și sinteza chimică" și „Funcțiuni organice, importanța lor" (la clasa a X-a) etc.

Referindu-mă la tema „Forța și aplicațiile ei practice", voi arăta pe scurt felul în care se poate face recapitularea materiei la clasa a VIII-a.

În primele ore de recapitulare voi trata următoarele probleme: Forța, definirea ei, unitățile și aparatele de măsură, exemple de forțe și efectele lor; forța gravitațională, greutatea corpurilor, măsurarea greutății; forța de frecare, micșorarea vitezei corpurilor din cauza frecării, coeficientul de frecare, legile frecării; forța centripetă și forța centrifugă, legi, efecte, aplicații; forța de tracțiune; efectele forței și dependența lor de mărimea și de durata acțiunii forței; impuls și cantitate de mișcare; mișcarea uniformă, mișcarea variată, legi și aplicații, transmiterea mișcării; acțiunea forțelor de a învinge rezistența pentru a produce deplasarea corpurilor; lucru mecanic, putere, unități de măsură; energie mecanică (potențială și cinetică), transformarea energiei potențiale în energie cinetică și invers; legea transformării și conservării energiei, aplicații, mecanisme; compunerea forțelor; forțe concurente, forțe paralele, forțe în echilibru; momentul forțelor, legea momentelor, descompunerea unei forțe, aplicații. În timpul lecțiilor se pot executa experiențe sau se pot aminti experiențele făcute în timpul anului școlar cu privire la studiul frecării și determinarea coeficientului de frecare, verificarea legilor forței centrifuge, verificarea legii momentelor și a legii conservării energiei la planul înclinat, scripeți, pîrghii, șurub, pană etc., verificarea legilor dinamicii. În timpul recapitulării voi executa pe tablă o schemă care va cuprinde formulele și schițele principale. În lecțiile următoare voi efectua lucrări de laborator.

În cursul recapitulării voi organiza și o serie de lucrări de laborator privind verificarea legilor mișcării uniform variate, verificarea legii a doua a dinamicii, verificarea legilor frecării, verificarea legii momentelor și a legii conservării lucrului mecanic.

Fiecare lucrare va cuprinde o serie de probleme care includ aplicarea cunoștințelor acumulate în cursul anului. Iată, de pildă, un exemplu de felul cum s-ar putea rezolva o problemă recapitulativă cu conținut practic. Problema sună astfel: pe un plan înclinat AB, de lungime l și înălțime h, să se ridice un cărucior încărcat ce are masa totală m. Voi cere elevilor să deplaseze căruciorul atît prin alunecare cît și prin rostogolire și să măsoare lungimea l a planului, înălțimea h, masa m a căruciorului cu încărcătura sa și forța de tracțiune F, care deplasează căruciorul pe planul înclinat. De asemenea, le voi cere să determine greutatea căruciorului cu încărcătura sa, forța F_1 ce învinge componența activă a greutății, mărimea forței de frecare și coeficientul de frecare, lucrul mecanic efectuat, randamentul planului înclinat. Elevii vor trebui să facă schița aparatului și să menționeze pe figură forțele în echilibru, forțele active și forțele rezistente și să precizeze cu ce mișcare se deplasează căruciorul sub acțiunea forței F.

Un mod interesant de recapitulare este acela care pornește de la studiul unei instalații sau al unui aparat și discută diversele probleme pe care le ridică construcția și folosirea aparatului. Bunăoară, îmi propun să organizez o astfel de lecție de recapitulare în legătură cu instalarea unei sonerii cu transformator în circuitul căreia se află un bec, un voltmetru etc. Această lucrare simplă dă elevilor posibilitatea să aplice în practică numeroase cunoștințe cu privire la curentul electric și legile lui.

Și la chimie se pot organiza lucrări practice cu conținut variat. Astfel, cu elevii clasei a X-a se pot efectua lucrări cu privire la recunoașterea funcțiunilor organice, iar la alte clase se pot organiza experiențe privind metodele de obținere a substanțelor studiate, însușirile chimice ale acizilor, ale bazelor, ale metalelor și nemetalelor. De asemenea, în cadrul lecțiilor de recapitulare se pot rezolva cu elevii unele probleme de calcul legate de producție.

Pregătindu-ne temeinic pentru lecțiile de recapitulare, efectuînd în cadrul acestor lecții lucrări practice care ajută în cea mai mare măsură la fixarea cunoștințelor însușite, vom reuși să asigurăm un nivel ridicat de cunoștințe al elevilor.

Prof. OLIMPIA BINA
București

...la clasa a IV-a

Elevii claselor a IV-a se pregătesc pentru examenul de absolvire cu care vor încheia un ciclu de învățămînt. Întrucît examenul de absolvire se dă din întreaga materie a claselor anterioare, învățătorii se preocupă cu multă grijă de întocmirea planului de recapitulare, pentru a cuprinde în el toate problemele esențiale, așa încît absolvenții clasei a IV-a să rămînă cu un sistem închegat de cunoștințe pe care să se poată construi apoi toate cunoștințele lor ulterioare.

Mergînd pe această linie, învățătorul Modest Bolohan, de pildă, care predă la clasa a IV-a a școlii de aplicație de pe lîngă Institutul pedagogic de învățători din Craiova, a pregătit din timp, cu multă grijă, planul de recapitulare finală. O atenție deosebită a acordat tov. Bolohan întocmirii planurilor de recapitulare la limba română și aritmetică, la care elevii vor da examen. El n-a neglijat însă nici celelalte obiecte de învățămînt. În prealabil, învățătorul a revăzut programele claselor I-IV, pentru a putea include în planul de recapitulare la unele obiecte — cum ar fi, de pildă, aritmetica și geografia — și teme din programa claselor anterioare asupra cărora nu s-a mai revenit în programa clasei a IV-a.

Pentru a realiza în întregime scopul recapitulării materiei, tov. Bolohan a studiat bine conținutul lecțiilor și le-a grupat în jurul cîtorva teme importante, în cadrul fiecărui obiect. Observînd că unii dintre elevii săi nu respectă întocmai ordinea cifrelor la operațiile de adunare și scădere, sau că alții nu știu suficient de bine să efectueze înmulțirea cu numere care conțin zerouri la mijloc, a prevăzut în planul de recapitulare la aritmetică o temă cu privire la formarea numerelor. Restul materiei la aritmetică a fost grupat în jurul unor teme ca acestea: „Fracții ordinare și zecimale"; „Cele patru operații cu numere întregi și zecimale"; „Aflarea suprafețelor"; „Aflarea procentului" etc. De asemenea, tov. Bolohan a rezervat mai multe ore pentru rezolvarea diferitelor tipuri de probleme, fără a se limita la problemele din manual, ci construind numeroase alte probleme cu exemple din viața practică — din industrie, agricultură, comerț etc. Aceasta îl va ajuta, pe de o parte, să introducă elemente noi în lecțiile de recapitulare, iar pe de altă parte va contribui la consolidarea deprinderii elevilor de a aplica în practică cunoștințele teoretice de aritmetică.

Lecțiile de citire au fost grupate în jurul temelor: „Cele patru anotimpuri"; „Din trecutul patriei"; „În patria noastră înflorește o viață nouă"; „Povestiri pentru copii". Tov. Bolohan își propune ca la lecțiile din cadrul temei „Din trecutul patriei" să facă apel și la cunoștințele de istorie, iar la cele din cadrul temei „În patria noastră înflorește o viață nouă" să realizeze legătura cu cunoștințele de geografie și istorie.

În cadrul recapitulării la gramatică, pe lîngă tratarea unor teme ca: „Părțile de vorbire", „Părțile de propoziție", „Propoziția și fraza", tovarășul Bolohan a rezervat mai multe ore pentru analiza morfologică și sintactică, urmărind să-i obișnuiască pe copii să facă legătura între morfologie și sintaxă, precum și ore pentru dictări, în care va urmări în mod special respectarea punctuației și ortografiei. La compunere va insista asupra întocmirii actelor oficiale, precum și asupra efectuării unor compuneri libere, cu teme care să solicite cunoștințe din cadrul diferitelor obiecte de învățămînt.

Cu aceeași grijă a întocmit învățătorul și planurile de recapitulare la celelalte obiecte de învățămînt. Astfel, la istorie repetarea se va face în jurul unor probleme ca: „Răscoalele țărănești și urmările lor"; „Viața grea a poporului muncitor pînă la 23 August 1944" etc. iar la geografie a prevăzut și ore în care va face cu elevii călătorii imaginare prin țară.

Fiecare învățător poate găsi însă și alte forme și teme noi în vederea recapitulării materiei, introducînd nota sa personală. De aceea, schimbul de experiență în această perioadă trebuie intensificat. Se impune ca învățătorii care predau la aceleași clase să discute între ei problemele recapitulării materiei, să facă schimb de păreri. De asemenea, este bine să se organizeze în această perioadă inter-asistențe la lecții — și aceasta nu numai pentru ca pedagogii să învețe unii din experiența altora, ci și pentru a-i deprinde pe elevi să răspundă în fața unor persoane străine, să-și învingă timiditatea pe care o manifestă uneori la examene.

Pe lîngă grija pentru sistematizarea întregii materii în vederea recapitulării ei, învățătorii se preocupă cu multă atenție de pe acum și de pregătirea desfășurării fiecărei lecții recapitulative în parte. Această pregătire este cu atît mai necesară cu cît, dintr-un număr mare de cunoștințe, învățătorul trebuie să selecționeze esențialul, să-l prezinte în combinații noi și să introducă elemente și exemple noi, nu numai cu scopul de a adînci cunoștințele elevilor, dar și pentru a realiza lecții vii și atractive, care să trezească interesul acestora. De aceea, majoritatea învățătorilor — chiar și acei care nu au această obligație — își întocmesc planuri dezvoltate pentru lecțiile recapitulative. Pentru a îmbogăți cunoștințele și gîndirea elevilor este bine ca învățătorul să folosească un material didactic cît mai variat — lecturi, scheme, experiențe noi și atractive, să efectueze cu elevii exerciții, probleme, lucrări practice. De un real ajutor pentru buna desfășurare a lecțiilor de recapitulare sînt excursiile, cu prilejul cărora elevii au posibilitatea să lege cunoștințele de științele naturii cu cele de geografie, istorie etc. De pildă, participînd la o excursie în împrejurimile localității unde se află, elevii vor putea îmbina cunoștințele de științele naturii despre sol, plante etc. cu cunoștințele de geografie despre relief și vegetație, cu cele de istorie despre trecutul regiunii (localității) etc.

Selecționînd și împărțind cu grijă materialul de repetat, dozîndu-l în funcție de complexitatea sa, învățătorul trebuie să stabilească din timp întrebările pe care le va pune elevilor și materialul demonstrativ pe care-l va folosi.

După fiecare lecție de recapitulare învățătorul trebuie să dea elevilor schema temelor care vor fi repetate în lecția următoare, precum și indicațiile necesare cu privire la studierea materiei respective și la chestiunile asupra cărora trebuie să-și concentreze atenția. De asemenea, este foarte necesar ca problemele importante să fie scrise în timpul lecțiilor pe tablă și pe caiete, pentru ca la sfîrșitul orei elevii să aibă în fața schema completă și amănunțită a temei respective.

Cu multă grijă trebuie să-i pregătească învățătorii pe elevi pentru examenul de absolvire. Pentru aceasta este necesar să le ceară răspunsuri cît mai complete și clare, însoțite de exemple, să le solicite capacitatea de gîndire și să rezolve cu ei exerciții și probleme care fac apel la legături din ce în ce mai complexe între cunoștințe, potrivit vîrstei elevilor și programei. În același timp, în discuțiile cu elevii învățătorul trebuie să le dezvolte încrederea în forțele proprii, optimismul, iar nu să-i înspăimînte cu ideea examenului.

Munca de recapitulare și de pregătire a examenului de absolvire nu trebuie însă să ducă la supraîncărcarea elevilor, la solicitarea unor eforturi peste posibilitățile lor. De aceea, pe lîngă o temeinică pregătire și selecționare a materialului de recapitulat, pe lîngă judicioasa lui organizare și dozare, în această etapă, mai mult ca oricînd, este necesar să se strîngă legăturile cu familia și să se obțină din partea acesteia un ajutor cît mai mare. Este bine ca învățătorii claselor a IV-a să organizeze ședințe cu părinții, în care să le vorbească acestora despre însemnătatea etapei pe care o străbat acum copiii lor și să le dea îndrumări pentru respectarea regimului de muncă al elevilor, pentru a le asigura o hrană cît mai substanțială, pentru a nu-i solicita la munci care i-ar obosi și le-ar răpi timpul de pregătire.

Tot acum învățătorii trebuie să se ocupe mai mult de îndrumarea elevilor, subliniind, atît în discuțiile cu ei, cît și în discuțiile cu părinții, necesitatea continuării studiilor în clasa a V-a.

Pregătind temeinic recapitularea materiei și desfășurarea examenului de absolvire, învățătorii claselor a IV-a își vor vedea străduințele încununate de succes, iar elevii lor vor păși în clasele următoare cu un sistem de cunoștințe solide.

C. MINCA

Problemele ridicate la lecție au fost atît de interesante, încît elevii le discută și în recreație.

...la științe naturale

Fixarea temelor pentru recapitularea finală la obiectul meu — științele naturale — mi-a dat mult de gîndit. Pentru ca recapitularea să se desfășoare cît mai rodnic, am căutat să țin seama îndeaproape de observațiile făcute la lecții în cursul anului școlar. Așa, spre exemplu, la clasa a V-a am observat, în cursul studierii principalelor plante de cultură, că unii elevi confundă diferitele tipuri de fructe cum sînt cariopsa, achena, capsula, silicva, drupa, poama etc. Pentru a evita astfel de confuzii mi-am propus ca una din temele de recapitulare finală să fie: „Principale tipuri de fructe întîlnite la plantele studiate". În cadrul acestei lecții voi face cu elevii o clasificare a fructelor celor mai felurite plante studiate, iar după aceea, folosind material demonstrativ — o colecție de fructe — le voi cere să descrie fiecare tip de fruct, scoțînd în relief principalele caractere care le deosebesc pe unele de altele.

Mi-am propus să desfășor cu elevii clasei a V-a și o oră de recapitulare pe parcela experimentală, cu tema: „Organele vegetative ale plantei verzi și principalele funcțiuni îndeplinite de ele". Elevii vor observa astfel, pe materialul viu, tipurile de rădăcini, tulpini, frunze și flori studiate la lecții. În legătură cu funcțiunile îndeplinite de organele plantei verzi, vom aprofunda în special pe acelea pe care se bazează principalele lucrări agrotehnice care trebuie aplicate în scopul de a crea plantelor condiții optime de creștere. Elevii vor fi îndrumați apoi să întocmească planșe pe care vor fixa colecții de plante cu diferite tipuri de rădăcini, tulpini, frunze și flori. Cele mai frumoase exemplare vor fi păstrate în laboratorul școlii pentru a fi folosite ca material didactic în anii următori.

Mă pregătesc cu multă grijă pentru lecțiile de recapitulare în clasa a VII-a, deoarece elevii acestei clase dau examen de absolvire și printre obiectele de examen figurează zoologia și botanica. Printre temele de recapitulare pe care mi le-am propus la această clasă se numără: „Evoluția aparatului circulator la vertebrate"; „Importanța creșterii animalelor și păsărilor în gospodăria agricolă"; „Combaterea dăunătorilor animali și vegetali din agricultură" etc.

La începutul recapitulării voi face în fața elevilor o expunere sintetică asupra cursului de zoologie, deoarece ei au studiat zoologia separat — în clasa a VI-a nevertebratele, iar în clasa a VII-a vertebratele.

Tema „Evoluția aparatului circulator la vertebrate" va fi tratată de elevi după ce în prealabil le voi fi dat planul după care se va desfășura lecția precum și indicații asupra materialului ce trebuie revăzut din manual. Scopul lecției este de a verifica cunoștințele elevilor în legătură cu constituția anatomică a organelor circulatorii la cele cinci clase de animale vertebrate, cu modul lor de funcționare, precum și cu modificările suferite potrivit mediului în care trăiesc. Pentru a ușura discuțiile voi folosi cît mai larg materialul demonstrativ (planșe).

În legătură cu temele „Importanța creșterii animalelor și păsărilor în gospodăria agricolă" și „Combaterea dăunătorilor animali și vegetali din agricultură" voi organiza o vizită cu elevii la gospodăria agricolă colectivă „Flamura Roșie" din comuna noastră. Anume, vom vizita sectorul zootehnic al gospodăriei, unde elevii vor observa adăposturile sistematice ale animalelor și păsărilor, vor cunoaște nemijlocit metodele de îngrijire a acestora, vor afla date privind rația de alimente care li se administrează, precum și venitul realizat de pe urma creșterii animalelor și păsărilor. De asemenea, elevii vor participa în gospodărie la lucrările de combatere a dăunătorilor animali și la aplicarea de ierbicide pentru combaterea buruienilor. Pentru desfășurarea acestor lucrări practice voi lua din timp legătura cu agronomul gospodăriei, pregătind împreună cu acesta condițiile necesare pentru desfășurarea cu succes a activității elevilor.

Consider că în felul acesta voi izbuti să consolidez cunoștințele și deprinderile dobîndite de elevi la lecții.

Prof. CONSTANȚA DRAGOMIR
comuna Șoldanu
raionul Oltenița

...la geografie

Tovarășul Laurențiu Stan, profesor de geografie la școala medie nr. 1 din Buzău, și-a fixat din vreme problemele importante asupra cărora va insista în mod deosebit la lecțiile recapitulative. Iată, de pildă, cum a organizat tov. Stan recapitularea materiei predate la clasa a VII-a.

La începutul anului școlar profesorul a observat că elevii, nefiind deprinși din clasele anterioare cu un studiu mai aprofundat al geografiei, au întîmpinat unele greutăți în însușirea cunoștințelor. De aceea, cu prilejul lecțiilor de recapitulare tov. Stan va insista în mod deosebit asupra materiei predate în prima parte a anului școlar, privind geografia fizică a R.P. Române.

Față de lecțiile din timpul anului, lecțiile de recapitulare vor conține însă un element nou: cunoștințele de geografie fizică vor fi împletite cu cele de geografie economică. De pildă, tema „Carpații meridionali" va fi tratată în felul următor: după ce se va face mai întîi o privire fizico-geografică asupra acestor munți, se va vorbi despre bogățiile naturale ale regiunii, se vor scoate în relief eforturile omului pentru a transforma natura, se va sublinia avîntul pe care l-a luat economia regiunii în anii puteri populare (dezvoltarea bazinului Jiului, construirea liniei Bumbești-Livezeni, construirea hidrocentralei de la Moroeni etc.) La tema „Dobrogea" profesorul va folosi același procedeu: va discuta cu elevii despre aspectul fizico-geografic al regiunii (relief, sol, vegetație, populație), despre faptul că în trecut Dobrogea era o regiune săracă, înapoiată din punct de vedere economic, va sublinia transformările ce au avut loc în ultimii ani în această parte a țării. El va cere elevilor să arate importanța deosebită pe care o prezintă faptul că aici întreaga agricultură a fost socializată, va verifica cunoștințele lor despre marea dezvoltare pe care o ia industria stufului și despre importanța acesteia pentru economia noastră, despre dezvoltarea pescuitului, a portului maritim Constanța etc.

Ca element nou la această temă profesorul va folosi, pentru partea de geografie fizică, metoda hărților alăturate. Astfel, va așeza în fața elevilor o hartă a reliefului Dobrogei, o hartă a solului acestei regiuni, o alta a climei și, în sfîrșit, o hartă a vegetației. Privind cele patru hărți așezate una lîngă alta, elevii își vor putea da seama mai ușor că unui anumit tip de sol îi corespunde un anumit fel de vegetație, că în regiunile secetoase vegetația este săracă, că în regiunile cu ploi mai abundente vegetația este mai bogată și mai variată etc.

Tot ca metodă de recapitulare tov. Stan va folosi excursia pe hartă. De altfel, la toate lecțiile de recapitulare elevii vor folosi, în expunerile lor, harta.

Pregătindu-și planurile de recapitulare, profesorul caută să introducă în acestea elemente noi, să asigure, prin activități variate, participarea tuturor elevilor la lecțiile recapitulative, astfel încît acestea să constituie un adevărat mijloc de aprofundare și consolidare a cunoștințelor dobîndite în cursul anului.

V. RADU

DIN ACTIVITATEA ŞCOLILOR PROFESIONALE ŞI TEHNICE

Pregătirea viitorilor muncitori și tehnicieni agricoli

Dezvoltarea continuă a economiei noastre, avîntul industriei, al agriculturii, al construcțiilor pun în fața învățămîntului profesional și tehnic sarcina de mare răspundere de a pregăti cadre de muncitori și tehnicieni cu o calificare superioară, capabili să mînuiască tehnica cea mai înaintată.

Pentru a ajuta cadrelor didactice din școlile profesionale, școlile de meserii, școlile tehnice și tehnice de maiștri să pregătească asemenea muncitori și tehnicieni, să ridice pe o treaptă tot mai înaltă învățămîntul profesional și tehnic, „Gazeta învățămîntului" va publica începînd cu acest număr o rubrică permanentă intitulată: „Din activitatea școlilor profesionale și tehnice".

Nu ne îndoim că miile de profesori și maiștri-instructori din învățămîntul profesional și tehnic își vor da aportul la îmbunătățirea continuă a acestei rubrici, împărtășindu-și în cadrul ei experiența, făcînd propuneri și sugestii, pentru a contribui astfel la generalizarea metodelor bune de muncă, la ridicarea continuă a nivelului învățămîntului profesional și tehnic.

Centrul școlar agricol nr. 1 din Roman — situat la 4 km distanță de oraș — figurează printre cele mai vechi școli agricole din țară, aniversînd în curînd 73 ani de existență. Timp de peste o jumătate de secol, vechea școală de agricultură a funcționat într-un local mic, necorespunzător, avînd doar 4 săli de clasă, în care puteau fi cuprinși un număr foarte redus de elevi.

În anii puterii populare, școala a fost mutată într-o clădire nouă și spațioasă, cu 12 săli de clasă, 4 laboratoare, o sală de festivități, o cantină, precum și un cămin cu o capacitate de peste 250 locuri.

Dacă în trecut terenul experimental de care dispunea școala constituia doar un mijloc de realizare a unor venituri suplimentare pentru director, azi gospodăria anexă a centrului școlar agricol nr. 1 din Roman, care cuprinde 120 ha de teren arabil, o vie, un bogat parc zootehnic și numeroase mașini agricole oferă celor peste 300 ucenici și elevi toate condițiile necesare pentru a-și însuși temeinice cunoștințe și deprinderi practice, pentru a deveni cadre de nădejde ale agriculturii patriei noastre.

An de an laboratoarele, atelierele didactice și gospodăria anexă a centrului școlar agricol au fost din ce în ce mai bine organizate și înzestrate cu aparatură și utilaj modern de laborator, cu material didactic, tractoare și mașini agricole etc.

Cadrele didactice ale școlii, bine pregătite în diferite specialități, sînt însuflețite de dorința patriotică de a crește cadre pricepute, capabile să-i învețe pe ucenici și elevi să aplice în agricultură metodele înaintate. Depunînd o muncă stăruitoare pentru aplicarea în viață a planurilor și programelor de învățămînt, profesorii și maiștrii-instructori au reușit să asigure o bună pregătire și desfășurare a lecțiilor teoretice și practice. Prin lecții corecte din punct de vedere științific și atractive ca formă, prin discuții vii și interesante, prin activități practice bine organizate ei au reușit să dezvolte interesul viitorilor muncitori, maiștri agricoli și zootehniști pentru aprofundarea materiilor predate.

Conducerea centrului școlar s-a preocupat să asigure fiecărei specialități un cîmp didactic experimental propriu, care să constituie sursa principală de material didactic și totodată primul loc pentru aplicarea în practică de către elevi a cunoștințelor teoretice însușite la lecții. Prin activitatea desfășurată pe cîmpurile experimentale, ucenicii și elevii au în permanență posibilitatea de a studia diferite plante de cultură și dezvoltarea diferitelor soiuri de plante și de a face comparație între rezultatele obținute la culturile la care se aplică măsurile agrotehnice și la acelea cultivate după metode înapoiate.

Caracterul și conținutul activității pe cîmpurile didactice experimentale au fost fixate de către consiliul pedagogic al școlii încă de la începutul anului școlar. În funcție de programa de învățămînt, a fost stabilită și tematica activității pe aceste cîmpuri. Astfel, au fost stabilite soiurile de plante ce urmau să fie cultivate în grădina botanică, plantele cultivate ca aplicare la cursurile de fitotehnie și legumicultură, precum și temele ce urmau să facă obiectul experiențelor pe cîmpurile didactice. Datorită acestei organizări, activitatea de instruire a ucenicilor și elevilor s-a îmbunătățit simțitor, ca urmare a îmbinării strînse a teoriei cu practica.

În decursul anului școlar au fost organizate numeroase experiențe pe cîmpurile didactice. De pildă, profesorul Ștefan Bălănescu a organizat experiențe comparative cu soiuri de cereale, dînd ucenicilor agricoli posibilitatea să tragă concluzii practice despre cel mai bun soi de cereale pentru terenul școlii. Au fost organizate de asemenea numeroase experiențe în legătură cu diverse lucrări de pregătire a terenului, sisteme de semănat, îngrijirea culturilor, altoiri, polenizări artificiale etc. Pentru stimularea activității ucenicilor și elevilor au fost create cercuri ale tinerilor miciurinești. Membrii acestor cercuri, îndrumați de profesori și maiștri-instructori, se ocupă de îngrijirea diferitelor plante, țin evidența observațiilor meteorologice, fac observații asupra creșterii plantelor etc. După terminarea diferitelor experiențe tinerii miciurinești alcătuiesc referate asupra desfășurării lucrărilor și asupra observațiilor efectuate de ei, arată rezultatele pe care le-au obținut și interpretează datele culese, trăgînd concluziile ce se impun.

Intreaga activitate desfășurată de către cadrele didactice de la centrul școlar agricol nr. 1 din Roman în rîndul ucenicilor și elevilor contribuie la buna pregătire a cadrelor de muncitori și tehnicieni agricoli și zootehniști. Numeroși absolvenți ai școlii sînt mult apreciați în producție pentru dragostea lor față de meserie, cît și pentru buna lor pregătire profesională. Scrisorile primite de tovarășul ing. Ioan Popescu, directorul centrului școlar, din partea conducerilor diferitelor unități agricole în care lucrează absolvenții școlii, îi fac pe toți profesorii școlii să se simtă mîndri, le dau satisfacția reușitei muncii lor.

În curînd centrul școlar agricol nr. 1 din Roman va da o nouă promoție de muncitori și maiștri-agricoli și zootehniști. Fără îndoială că și aceștia, ca și ceilalți absolvenți ai școlii, vor face cinste celor care i-au pregătit, contribuind prin munca și calificarea lor la dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste.

Elevii școlii profesionale „Grivița Roșie" în atelier.

La școala "Grivița Roșie"

In preajma examenelor

Sarcina de a pregăti muncitori calificați, care să poată lucra cu bune rezultate în producție, pune în fața fiecărei școli profesionale de ucenici probleme deosebit de complexe, care apar cu și mai multă claritate în perioada premergătoare încheierii anului școlar. Acum, în această perioadă, trebuie făcute cele mai mari eforturi pentru a asigura o pregătire temeinică a tuturor ucenicilor, succesul acestora la examenele de promovare și absolvire. În acest scop, conducerea școlii profesionale „Grivița Roșie" a elaborat un plan de măsuri menit să asigure acordarea unui sprijin substanțial ucenicilor în vederea recapitulării materiei, a consolidării cunoștințelor și deprinderilor dobîndite în cursul anului școlar.

Un obiectiv principal al planului de măsuri îl constituie ajutorarea ucenicilor rămași în urmă la învățătură. Aceștia sînt ascultați mai des la lecții, primesc indicații cu privire la felul cum trebuie să învețe pentru a-și lichida golurile în cunoștințe. În afară de aceasta s-a inițiat organizarea unor meditații speciale pentru ucenicii căzuți la anumite materii. La aceste meditații participă și ucenicii care, deși nu sînt amenințați să rămînă corigenți, au totuși cunoștințe mai slabe la materiile respective. Pentru îmbunătățirea instruirii ucenicilor mai slabi din anul I maiștrii-instructori organizează instructaje suplimentare, urmate de aplicații practice în atelierele de instructaj ale școlii. Pentru cei din anii II și III, care lucrează în producție, se pune un accent deosebit pe instruirea practică în uzină, la locul lor de muncă.

Școala profesională „Grivița Roșie" utilizează pentru ucenicii din producției metoda „graficului unic de instruire practică". Această metodă organizatorică urmărește ca ucenicii să treacă, la anumite date, de la un centru de producție la alt centru de producție. Scopul rotației de la un loc la altul constă în familiarizarea ucenicilor cu specificul de producție și ansamblul de operații necesare meseriei respective. Profesorii de tehnologia meseriei asigură un control riguros asupra felului în care ucenicii își însușesc cunoștințele practice, vizitîndu-i zilnic la locul lor de muncă. Acolo unde, din neglijența instructorului de șantier, pregătirea practică a ucenicilor e nesatisfăcătoare, profesorii, în colaborare cu șefii de secție și maiștrii din producție, iau măsurile necesare.

În secțiile și atelierele din uzină, ucenicii din anii II și III lucrează în grupe. Fiecare grupă are un responsabil — ucenicul cel mai bun la practică — care are grijă să ajute pe ucenicii mai slabi din grupa sa. În felul acesta s-a organizat și o întrecere între grupe, ducîndu-se lupta ca nici un ucenic să nu aibă note proaste la activitatea practică.

În vederea pregătirii examenelor de promovare și absolvire au fost stabilite de către maiștrii-instructori și șefii de ateliere din uzină lucrările practice de sfîrșit de an pentru fiecare clasă și ucenic în parte.

Folosind rațional puținul timp ce a mai rămas pînă la încheierea anului școlar, cadrele didactice de la școala profesională „Grivița Roșie" se străduiesc să obțină rezultate cît mai bune în domeniul pregătirii viitoarelor cadre de muncitori.

Ing. GH. GALAȚEANU
director de studii la școala profesională de ucenici C.F.R. „Grivița Roșie"

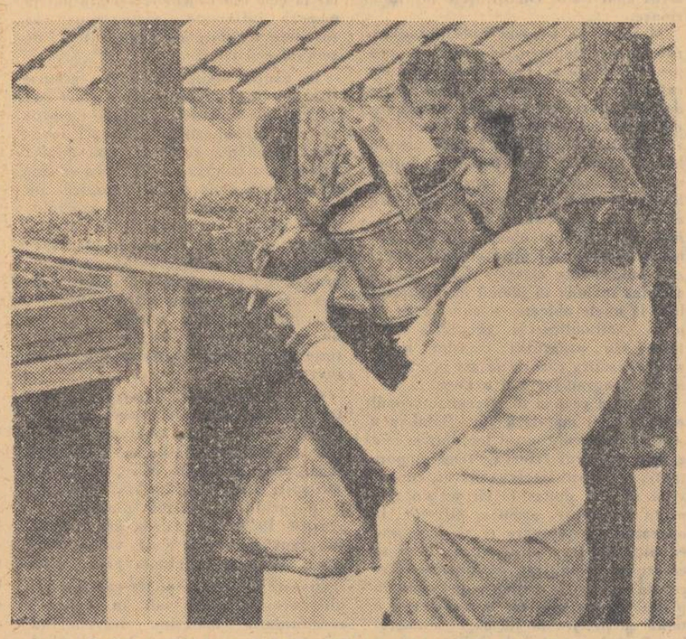

Lecție practică în seră, la Centrul școlar agricol din Roman.

INAUGURAREA unui nou local de școală

Mă găseam zilele trecute la Tg. Jiu, cînd am aflat că în aceeași zi va avea loc inaugurarea noului local al școlii de meserii din comuna Peștișani. N-am vrut să pierd acest prilej și-am pornit în căutarea unui mijloc de deplasare. N-a trebuit să umblu prea mult pentru că ocazia s-a ivit imediat. Așa se face că am luat loc în autobusul „Skoda" al Teatrului Național din Craiova, care transporta la Peștișani ansamblul muzical „Doina Olteniei", invitat să prezinte un program artistic la festivitatea inaugurării.

După ce am trecut podul de peste Jiu, în depărtare a început să se profileze lanțul munților Vulcan, acoperiți de păduri. Căi ferate înguste brăzdează regiunea. Aci se va construi un mare combinat forestier. Bogățiile pămîntului sînt scoase la iveală și valorificate. Masive păduroase, cărbune, zăcăminte de petrol — toate așteaptă oameni pricepuți. Și oamenii se formează. Se formează și la școala de meserii din Peștișani care pregătește tîmplari și fierari. Învață aci peste 120 elevi. În anul viitor numărul lor se va dubla.

La Peștișani a existat și în trecut o școală de meserii, dar numărul elevilor ei nu trecea de 40—50. Mai tîrziu burghezia a desființat-o. Abia în 1949 școala a fost reînființată. Nu avea însă un local corespunzător.

Sfatul popular și personalul didactic, sprijiniți de organizația de partid din comună, au mobilizat pe locuitori la construirea unui local de școală. Oamenii au adunat materiale, au făcut cărămidă. Ulterior construcția a trecut pe seama statului.

Astăzi la Peștișani se ridică un local aspectuos, cu etaj, cu numeroase săli de clasă, săli pentru ateliere, cu dormitoare în care încap peste 200 elevi și cu o frumoasă sală de festivități care are o capacitate de peste 400 locuri. În ziua inaugurării, aceasta devenise neîncăpătoare. Toți locuitorii satului se adunaseră la școală și admirau coridoarele largi, sălile mari și luminoase. Pe terenul de lîngă școală, flăcăii și fetele, în frumoase costume naționale, au încins o horă.

Începe festivitatea. Sînt prezenți reprezentanți ai sfatului popular regional, ai comitetului raional de partid și ai sfatului popular raional. Aplauze nesfîrșite întîmpină pe vorbitori. Tovarășul Nicolae Andrei, șeful secției de învățămînt și cultură a regiunii Craiova, felicită locuitorii satului, constructorii și întregul colectiv al școlii.

Tovarășul Ilie Florea, secretarul comitetului raional de partid, salută pe participanții la festivitate și subliniază grija partidului și guvernului pentru nevoile materiale și culturale ale oamenilor muncii.

Un grup de elevi de la școala medie „T. Vladimirescu" din Tg. Jiu, cu care școala de meserii din Peștișani a realizat o strînsă legătură și pe care o sprijină în realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic, aduc salutul lor colegilor din Peștișani, o dată cu mîndre buchete de flori.

Programul artistic, prezentat de ansamblul „Doina Olteniei" și de elevii școlii, a entuziasmat pe spectatori și a durat pînă seara tîrziu.

C. MIHAI

CONFERINȚA EUROPEANĂ asupra programelor de învățămînt

Intre 8 și 19 aprilie a. c. a avut loc la Sèvres, lîngă Paris, în cadrul U.N.E.S.C.O., o conferință europeană asupra programelor din învățămîntul de cultură generală. Conferința a fost organizată de Comisia Republicii Franceze pentru educație și cultură la Centrul internațional de studii pedagogice din Sèvres. Au fost invitate toate țările europene membre ale U.N.E.S.C.O. și, în plus, Tunisia și Marocul.

Temele generale puse în discuția conferinței au fost aduse la cunoștința participanților înainte de începerea conferinței și au fost susținute prin rapoarte prezentate în plenarele conferinței și în comisii de unii delegați desemnați de biroul comisiei organizatoare.

Incă din ianuarie 1958, ministerul nostru a trimis secretariatului general al comisiei organizatoare un raport pe tematica dată. Unele aspecte ale acestui raport au fost inserate în raportul preliminar de sinteză prezentat de dl. Roger Gal, consilier al Ministerului Educației Naționale din Franța, în ședința plenară de deschidere.

Una din temele importante puse în discuție a fost problema culturii generale. In ședințele plenare, care au durat două zile în jurul așa numitei mese rotunde, s-a arătat că învățămîntul de cultură generală nu mai poate fi un privilegiu al minorității, ci a devenit o necesitate pentru întregul popor. De aci decurg, pe de o parte, datoria pentru toate țările europene de a prelungi școlaritatea obligatorie pînă la vîrsta de 16 ani, pe de alta, de a lărgi conținutul culturii generale prin cunoștințe științifice și tehnice specializate, pentru ca elevii să înțeleagă complexitatea epocii în care trăiesc, pentru a fi pregătiți să exercite diferite profesiuni. Fără îndoială, varietatea de cunoștințe nu trebuie să ducă la enciclopedism.

In discuții s-a recunoscut că balanța culturii, avînd la un capăt umanismul, se pleacă, în prezent, spre cultura tehnică. Complexitatea crescîndă a vieții, datorită progreselor științei și tehnicii, impune o cultură generală bazată pe acestea. Pe de altă parte, dezvoltarea științei și tehnicii ne face mai dependenți unii de alții. Datoria educației este de a face pe elevi să înțeleagă această dependență. Individualitatea poate fi realizată nu ca un egoism contemplativ și sterilizant, ci ca o valoare ce se realizează în comunitate.

S-au ridicat și unele obiecțiuni: incapacitatea conștiinței elevilor de a cuprinde un volum de cunoștințe prea mare, primejdia de a suprima sintezele prin separarea și înmulțirea disciplinelor. Au fost și glasuri care au susținut că, prin îndreptarea hotărîtă spre practica cerută de realități, s-ar reduce posibilitățile de a crea în conștiința elevilor acea presupusă bogăție interioară pe care ar da-o cultura umanistă. S-a propus ca cultura generală să fie definită ca ceea ce rămîne din studiile noastre, din lecturile noastre, din lucrările noastre personale și care ne permite să înțelegem pe oameni și societățile omenești, de a înțelege lumea în care trăim, de a ne situa în această lume și de a activa în mod eficace.

O definiție de un caracter atît de general poate să apropie puncte de vedere foarte diferite, exprimate de delegați, dar nu o considerăm satisfăcătoare.

După terminarea discuțiilor de la masa rotundă, au început discuțiile în cele două comisii instituite pe probleme: comisia I-a, pentru problemele de educație morală și civică, și comisia a II-a, pentru problemele de învățămînt specializat în științele experimentale.

In problemele educației sociale și civice, deși s-a accentuat că ființa umană este un individ socializat, totuși s-a căutat în raportul d-lui Jacob, inspector general al Instrucțiunii Publice din Franța, să se separe omul de cetățean, sub cuvînt că educația morală ar forma pe om, iar instrucția civică pe cetățean. In educația omului ar intra adevăruri morale, anumite principii generale pe care douăzeci de secole de gîndire le-au elaborat. Preceptele religioase n-ar intra între acestea, întrucît în școli, mai ales în Franța, în privința religiei este necesar să se mențină o strictă neutralitate. In ce privește educația cetățenească, ea ar consta în evitarea problemelor politice actuale și s-ar mărgini la principii a căror importanță depășește pe acelea ale actualității. Ca metodă pedagogică, pentru educația morală se recomandă experiența morală a umanității prinsă în operele literare, literatura devenind o educatoare a tineretului.

Un alt raportor, dl. Louis François, inspector general, socotește că educația civică se poate da prin mijlocirea literaturii, a istoriei, a geografiei și chiar a științelor. O formație civică specială — afirmă raportorul — ar fi dăunătoare, pentru că ea ar însemna îndoctrinare. Instrucția civică s-ar mărgini, la ciclul I, la studiul comunei natale, al regiunii, al serviciilor economice și sociale, al organizării administrative a națiunii, al organizării politice a națiunii și al Organizației Națiunilor Unite. La ciclul II, elevul ar putea cunoaște condițiile în care se pun problemele de organizare politică, economică și socială atît pe plan național cît și pe plan internațional. Elevii trebuie să încerce să-și formeze o opinie cît mai rațională posibilă asupra felului cum se pun problemele și se propun soluțiile. Pentru aceasta nu sînt necesare programe, ci numai indicative. Raportorul recunoaște totuși că, pentru a feri omenirea de dezastre, ea trebuie să se supună unor anumite imperative: orice progres economic trebuie să fie însoțit de un progres social, progresul social trebuie să fie însoțit de un progres corespunzător în instrucție; progresul economic, social și al instrucției aduce independența popoarelor coloniale; diferite națiuni trebuie să se unească pentru a reglementa împreună o cooperare internațională. Aceasta ar constitui idealul politic care ar putea fi insuflat elevilor.

In raportul d-lui Pierre George, profesor la Sorbona, despre presiunea științelor umaniste asupra programelor de cultură generală se socotește necesar ca elevul să cunoască timpul său prin introducerea în programele și în manualele de istorie a unor capitole de istorie economică, socială, precum și de istorie a ideologiilor și prin împingerea geografiei, rămasă în urmă din acest punct de vedere, către cuprinderea problemelor privind dezvoltarea economică și socială a lumii. Viitorul cetățean, spune raportorul, trebuie să cunoască toate resorturile economice prin care o societate trăiește și se dezvoltă. Dar și dl. George socotește că nu e nevoie de un curs special de educație socială și economică, întrucît istoria și geografia sînt suportul normal al științelor economice și sociale.

Despre științele naturii în școlile de cultură generală a făcut un raport tov. doctor Iosef Sula, din delegația cehoslovacă, care a pus clar și hotărît discuția pe tărîmul realităților din țările socialiste. In țările socialiste, învățămîntul științelor naturii este mult favorizat, întrucît se recunoaște importanța lui practică nu numai pentru construirea socialismului, dar și pentru formarea concepției științifice despre lume. Se impune totuși ca din vasta materie a științelor naturii să se aleagă numai elementele de o importanță indiscutabilă pentru instrucțiunea generală, eliminîndu-se elementele care privesc pe specialiști. Ca criteriu de alegere raportorul propune pe acel din școlile țărilor socialiste — și anume, să se aleagă numai elementele care au o semnificație practică, avînd în vedere orientarea politică a învățămîntului.

In discuția comisiilor s-au pus și alte probleme ca, de pildă: ameliorarea programelor în vederea aprecierii mutuale a valorilor culturale ale Orientului și ale Occidentului (raportul d-lui M. J. Filliozat, profesor la Collège de France) în sensul ca valorile culturale ale Orientului (istorie, filozofie, muzică etc.) să fie prezentate în manuale sub o formă obiectivă, dînd, în acest fel, un tablou echilibrat al umanității reale în totalitatea ei, fără acel dispreț datorit ignoranței cu care au fost privite pînă acum aceste valori. De asemenea, miss Green, delegata Angliei, a făcut un raport asupra orientării pedagogice și profesionale în învățămîntul din Anglia. Această orientare se face de către profesori în colaborare cu părinții și cu elevii înșiși.

In cadrul unei ședințe plenare a experților s-a discutat problema influenței examenelor asupra programelor. Din cauza examenelor de intrare în ciclul II și a examenului de maturitate sau de bacalaureat, atenția profesorilor și a elevilor nu se îndreaptă spre obținerea unei culturi generale, în limita programelor, ci se concentrează cu deosebire asupra materiilor care intră în programul examenelor, lăsînd pe planul al doilea materiile care nu intră în examene. Scopul cursurilor devine, în acest mod, o lungă pregătire pentru examene.

Discuțiile în jurul temelor conferinței au fost foarte animate. Problema importantă în jurul căreia s-au purtat discuțiile timp îndelungat este problema personalității. După unii, dezvoltarea personalității ar avea de suferit dacă, prin studiile economice și sociale, s-ar simți prea angajată în cadrul comunității din care face parte. Ea ar fi secătuită de o anumită bogăție interioară dacă s-ar restrînge sau s-ar părăsi umanismul și s-ar da o mare extindere studiului științelor experimentale și al tehnicii.

S-a replicat, bineînțeles, că personalitatea nu se valorifică decît înăuntrul și cu mijloacele societății în care activează și că știința și tehnica, puse în serviciul ridicării nivelului de viață al oamenilor, au o valoare morală cu mult mai presus decît bogăția stearpă și de ornament cu care umanismul izolat de viață poate înzestra pe un om.

Pentru a îngusta locul ce se cerea în programe și în manuale pentru știință și tehnică, s-au invocat incapacitatea elevilor de a le cuprinde în mod satisfăcător, pericolul enciclopedismului și lipsa de sinteze, risipa forțelor, ba chiar și faptul că știința și tehnica nu dau răspuns „neliniștii morale" și problemelor de conștiință cărora numai umanismul și religia le pot răspunde.

Punctele de vedere susținute în discuții erau atît de diferite încît, la sfîrșitul conferinței, cu foarte multă greutate și numai în forma cea mai generală s-a putut ajunge la concluzii care să le apropie. S-a căzut totuși de acord asupra importanței pe care trebuie s-o aibă în învățămînt științele naturii și asupra necesității de a instrui pe elevi cu privire la problemele economice și sociale.

Delegația română a făcut numeroase intervenții și a participat activ la discuții. Unele intervenții s-au reflectat în materialele prezentate la concluzii.

Socotim utilă participarea delegației române la această conferință, pe de o parte pentru că a putut cunoaște problemele care frămîntă conștiința pedagogilor din țările capitaliste ale Europei, pe de alta pentru că, alături de delegații U.R.S.S. și ai țărilor de democrație populară, a putut face cunoscute realizările și condițiile de dezvoltare ale învățămîntului închinat ridicării nivelului cultural și material al poporului.

PETRE DRAGOIESCU
președinte al Consiliului superior al școlilor

Din experiența unor colective de conferențiari

Cît mai aproape de problemele concrete ale satului

Știind că propaganda prin conferințe este unul din mijloacele de bază ale activității cultural-educative în rîndurile țăranilor muncitori, cadrele didactice din raionul Caracal acordă o atenție deosebită muncii colectivelor de conferențiari de pe lîngă căminele culturale. O experiență pozitivă în acest domeniu a dobîndit, de pildă, colectivul de conferențiari din comunele Zănoaga și Celaru. Membrii acestor colective leagă strîns conferințele ce le expun în fața țăranilor muncitori de problemele concrete ale satului și, prin aceasta, atrag, interesează și conving masa auditorilor.

Responsabilul colectivului de conferențiari de pe lîngă căminul cultural din comuna Zănoaga este învățătorul Petre Mateescu. La întocmirea planului de conferințe el nu pierde din vedere faptul ca acestea să fie cît mai variate, mai legate de specificul comunei respective, de cerințele imediate ale activității țăranilor muncitori și pune mare bază pe pregătirea temeinică a conferințelor. Fiecare membru al colectivului studiază conferința pe care o are de ținut și, împreună cu ceilalți tovarăși, adună date și fapte locale cu care să îmbogățească conținutul acesteia, se ocupă de procurarea materialului demonstrativ necesar, a literaturii suplimentare etc. Avînd de ținut conferința „Ce trebuie să facem în campania de primăvară pentru a obține o producție bogată", învățătorul Ion Rădulescu, membru al colectivului de conferențiari din Zănoaga, a studiat în prealabil materialul trimis de la centru, a extras ideile principale ale conferinței și problemele esențiale ale acesteia pe care le-a dezvoltat și le-a exemplificat apoi cu fapte și date din viața satului. La culegerea datelor a participat întregul colectiv de conferențiari și astfel conferința a putut fi ilustrată cu numeroase exemple concrete.

Pe lîngă munca de pregătire și adaptare a conferințelor la specificul comunei respective, colectivul de conferențiari din comuna Celaru, al cărui responsabil este învățătorul C. Ștefănescu, întocmește lunar cîte o conferință pe probleme legate de activitatea cetățenilor comunei și de perspectivele muncii acestora. Conferința „Viața nouă în comuna Celaru", de pildă, a fost repartizată învățătorului Haralambie Tatomir. Prima grijă a acestuia în vederea întocmirii conferinței a fost de a studia amănunțit realitățile locale, de a cunoaște problemele legate de acțiunea de cooperativizare a agriculturii în comună. Apoi s-a trecut la strîngerea și sistematizarea materialului faptic. Învățătorul Toma Stănescu, de pildă, s-a ocupat de adunarea datelor privind situația din trecut a țăranilor muncitori din comună. Cercetîndu-se diferite documente ale răscoalei din 1907, conferința a putut fi îmbogățită cu aspecte concrete legate de viața țăranilor care lucrau pe moșiile boierilor, de lupta maselor muncitoare pentru pămînt și libertate.

Invățătorul Gheorghe Dumitrescu a strîns date legate de munca politică și culturală de masă dusă pentru înființarea și întărirea gospodăriei colective și a celor 11 întovărășiri agricole. Invățătorii Eugen Dumitru și Ilie Iordache au adunat date privind viața de astăzi a satului ca urmare a dezvoltării sectorului socialist în agricultură (case noi, cămin cultural, cinematograf, lucrări de electrificare, numeroase aparate de radio, cărți din belșug în casele colectiviștilor și întovărășiților etc.). Discuțiile avute cu bătrînii satului în legătură cu trecutul comunei, ca și discuțiile cu colectiviștii și întovărășiții, cu reprezentanți ai organelor de stat și de partid au constituit de asemenea un bogat izvor de date. Toate acestea au îngăduit conferențiarului să întocmească o adevărată monografie a comunei.

Colective de conferențiari care muncesc după un plan bine stabilit, țin seamă de sarcinile imediate ce stau în fața țăranilor muncitori și întocmesc conferințe interesante și bogate în conținut sînt și cele din comunele Amărăștii de Jos, Bucinișu, Băbiciu, Gostavățu, Bosotani, Dobrosloveni și altele. Datorită interesului pe care-l acordă cadrele didactice din aceste comune pregătirii conferințelor, numărul țăranilor muncitori care le audiază este din ce în ce mai mare.

M. GINDACU

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 471 — Vineri 16 mai 1958 — 4 pagini 25 bani

IN ACEST NUMĂR:

● *DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII (Organizarea Consiliului superior al școlilor. Concursul de admitere. Încheierea anului școlar în învățămîntul profesional și tehnic).*

● *O NOUĂ PROMOȚIE DE ÎNVĂȚĂTORI*

● *DIRIGINTELE ÎN ULTIMELE SĂPTĂMÎNI DE ȘCOALĂ.*

● *DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE (Organizația sindicală sprijină lucrările de încheiere a anului școlar. Formațiile artistice calificate pentru faza finală a Concursului S.M.I.C.).*

● *PRIMUL CONGRES AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT, ȘCOLI SUPERIOARE ȘI INSTITUȚII ȘTIINȚIFICE DIN U.R.S.S.*

● *NOTE DE DRUM DIN R. P. POLONĂ: Se înalță din amintiri chipul omului.*

Pionierii oferă flori înalților oaspeți polonezi la plecarea din țara noastră.

PRIETENIE DE NEZDRUNCINAT

Între 12 și 15 mai a. c. poporul romîn a primit vizita unor oaspeți dragi: delegația Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a Guvernului Republicii Populare Polone, sosită în țara noastră la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne.

Delegația, condusă de tovarășii Wladyslaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., și Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, a fost primită cu deosebită căldură pretutindeni — pe aeroport, la sosire, pe străzile însorite ale Capitalei, în întreprinderile vizitate în București sau în regiunea Ploești, în satele prin care a trecut, ca și la mitingul de pe Stadionul Republicii, unde oamenii muncii din Capitală, animați de profunde sentimente de prietenie și frăție cu poporul polonez — constructor al socialismului — au venit să-i întîlnească pe înalții oaspeți.

La marele miting al oamenilor muncii din Capitală, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej salutînd, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al Guvernului Republicii Populare Romîne și al întregului nostru popor, pe solii poporului-frate polonez, a vorbit despre prietenia indestructibilă ce există între poporarele romîn și polonez și a arătat realizările dobîndite de aceste popoare în drumul lor spre socialism, precum și succesele construcției pașnice din toate țările socialiste. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că aceste succese ale socialismului, ca și forța de atracție mereu crescîndă a marxism-leninismului stîrnesc furia reacțiunii imperialiste, care încearcă prin toate mijloacele să submineze cuceririle istorice ale țărilor socialiste, să slăbească unitatea lor, să semene confuzie și neîncredere în rîndurile mișcării muncitorești internaționale. Arătînd că principala primejdie în mișcarea comunistă internațională o constituie revizionismul, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus în continuare: „Cele două partide ale noastre, ca și celelalte partide frățești, stau pe poziția respingerii oricăror încercări de revizuire a principiilor marxism-leninismului, de slăbire a unității mișcării comuniste internaționale și a lagărului socialist".

Luînd cuvîntul în fața participanților la miting, tovarășul Wladyslaw Gomulka a spus că poporul polonez sprijină inițiativele Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii în lume și că principala bază a securității popoarelor polonez și romîn, chezășia independenței și a înfloririi socialismului în țările noastre, este unitatea de nezdruncinat a marelui lagăr socialist.

In cursul vizitei au avut loc convorbiri între delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne și delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Polone, convorbiri ce au decurs într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă deplină. Delegațiile au discutat cele mai importante probleme ale situației internaționale, probleme actuale ale mișcării muncitorești internaționale și probleme legate de dezvoltarea continuă a relațiilor romîno-poloneze. In declarația comună a celor două delegații se subliniază cu tărie hotărîrea Partidului Muncitoresc Romîn și a Partidului Muncitoresc Unit Polonez de a contribui la întărirea unității și solidarității frățești a țărilor socialiste, la coeziunea ideologică a mișcării comuniste internaționale, în spiritul marxism-leninismului, pe baza principiilor de egalitate, neamestec în treburile interne, pe baza principiului internaționalismului proletar. Declarația subliniază politica permanentă de pace și coexistență pașnică între toate țările dusă de guvernele R. P. Romîne și R. P. Polone, alături de U.R.S.S., marea Chină și celelalte țări socialiste. „Ambele guverne — se spune în Declarație — constată cu satisfacție că prietenia poporului polon și poporului romîn, care se dezvoltă și se întărește în condițiile luptei comune pentru construirea socialismului, constituie o bază trainică a relațiilor dintre ambele state". Declarația prevede în încheiere înființarea unei comisii guvernamentale mixte polono-romîne pentru colaborare economică, încheierea unui acord comercial privind schimbul de mărfuri pe perioada 1959—1960, încheierea unui Protocol privind schimbul de mărfuri pe perioada 1961—1965 și consemnează hotărîrea P.M.R. și P.M.U.P. de a lărgi relațiile și adînci colaborarea dintre ele prin contacte directe și întîlniri ale reprezentanților ambelor partide.

Joi dimineața, conduși de un număr impresionant de oameni ai muncii din Capitală, membrii delegației de partid și guvernamentale a R. P. Polone au părăsit țara noastră.

Șederea în Romînia a solilor poporului-frate polonez și convorbirile pe care ei le-au avut cu conducătorii Partidului Muncitoresc Romîn și ai Guvernului R.P.R. au contribuit la întărirea prieteniei și colaborării multilaterale dintre popoarele romîn și polonez, la adîncirea unității țărilor care construiesc socialismul, servind prin aceasta cauzei socialismului, cauzei păcii în lumea întreagă.

TOATĂ GRIJA încheierii anului școlar

Ne aflăm în ultimele săptămîni ale anului școlar. A început perioada de recapitulare finală a materiei.

Este evident că la sfîrșitul anului fiecare elev își culege roadele muncii sale, dar nu trebuie să uităm că în același timp se face și bilanțul activității pe care au depus-o cadrele didactice pentru ca tinerele vlăstare ce le-au fost încredințate să-și însușească materia predată. De aceea, acum, în timpul care a mai rămas pînă la încheierea cursurilor, atît elevii cît și profesorii trebuie să-și sporească eforturile, să muncească mai bine, mai organizat.

Cadrele didactice au datoria de a-i sprijini îndeaproape pe elevi pentru ca aceștia să-și consolideze cunoștințele însușite, să-și completeze anumite goluri în cunoștințe. În acest scop învățătorii și profesorii trebuie să asigure desfășurarea în cele mai bune condiții a recapitulării finale la toate materiile și la toate clasele, în vederea unei temeinice pregătiri a elevilor.

Acțiunea de recapitulare a materiei și de pregătire a elevilor pentru examene trebuie urmărită de către directori pe baza planului din timp întocmit. In acest scop trebuie să se ceară sprijin comitetului sindical, organizației U.T.M. din școală, precum și părinților elevilor. Aceasta este cu atît mai necesar cu cît totdeauna se întîmplă ca ultimele săptămîni ale anului să fie cele mai încărcate. Acum se ivesc cele mai pronunțate tendințe de supraîncărcare a elevilor, care se răsfrîng în mod cu totul nefavorabil asupra pregătirii și chiar asupra sănătății lor. Pentru a se evita această situație este necesar ca fiecare școală să ia toate măsurile menite să înlăture pericolul supraîncărcării elevilor, să le asigure acestora condiții optime de învățătură. Este necesar ca munca profesorilor care predau la aceleași clase să fie coordonată în vederea repartizării juste a temelor pentru acasă. Activitatea în afară de clasă și extrașcolară trebuie limitată în această perioadă numai la acele acțiuni care pot contribui în mod real la recapitularea finală, lăsîndu-li-se elevilor cît mai mult timp pentru studiul individual.

Diriginții și directorii școlilor vor ține în această perioadă ședințe cu părinții elevilor, îndrumîndu-i să-și ajute cît mai mult copiii, să le organizeze un regim zilnic potrivit, sfătuindu-i să nu le ocupe timpul cu sarcini gospodărești. Legătura cu familia trebuie menținută pe tot timpul etapei de recapitulare, de pregătire și desfășurare a examenelor.

Observațiile făcute în școli în anii trecuți, în perioada recapitulării, au arătat că unele cadre didactice folosesc repetarea finală exclusiv în scopul remedierii lipsurilor din cunoștințele elevilor, neglijînd astfel sistematizarea și generalizarea materiei predate. Este drept că în cadrul recapitulării finale trebuie să se insiste asupra chestiunilor mai puțin înțelese de elevi în timpul anului, dar este limpede că nu poate fi vorba acum de a face ceea ce nu s-a făcut în decursul unui an întreg. Alți profesori folosesc lecțiile de repetare finală mai ales ca mijloc pentru lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a unor elevi. În acest fel elevii buni sînt neglijați și nici cu cei rămași în urmă nu se poate realiza prea mult. Firește, profesorul trebuie să se ocupe și de înlăturarea lipsurilor din cunoștințele unor elevi, și de ajutorarea celor rămași în urmă, dar lucrînd cu acești elevi în mod individual în orele de consultație și dîndu-le teme speciale așa încît lecțiile de recapitulare să-și păstreze caracterul lor propriu, să corespundă scopului căruia i-au fost închinate.

La rîndul lor, orele de consultații trebuie organizate cu toată grija și fixate în zile potrivite, ca să dea posibilitatea frecventării lor de către toți elevii care au nevoie de lămuriri din partea profesorilor.

Observațiile făcute în școli au arătat, de asemenea, că numeroși elevi întîmpină în această etapă greutăți, pentru că nu știu cum să învețe în cadrul recapitulării, cum să facă față însușirii unui volum mai mare de cunoștințe. Învățătorii și profesorii au datoria să-i ajute pe elevi să desprindă din acest mare volum de cunoștințe ceea ce este esențial, să se oprească asupra problemelor care le sînt confuze sau pe care nu le-au adîncit suficient. Ei trebuie să desfășoare această muncă de îndrumare ținînd seama de gradul și nivelul real al cunoștințelor fiecărui elev în parte.

În vederea pregătirii elevilor pentru examene, cadrele didactice care predau la clasele a IV-a și a VII-a (cursuri de zi) precum și la clasa XI-a (cursuri serale) trebuie să facă o analiză amănunțită a condițiilor în care s-a desfășurat procesul de învățămînt la aceste clase și, în funcție de situația constatată, să stabilească numărul de ore necesar pentru recapitularea cunoștințelor în vederea examenelor, precum și repartizarea materiei pe ore. În această perioadă o atenție deosebită trebuie acordată felului cum sînt organizate și cum se desfășoară cursurile de pregătire a fiilor de muncitori și de țărani muncitori care urmează să se prezinte la concursul de admitere în școlile medii de cultură generală sau în instituții de învățămînt superior.

Asigurarea frecvenței regulate a tuturor elevilor în perioada recapitulării și a pregătirii pentru examene este o sarcină de bază a tuturor cadrelor didactice, întrucît lipsa unui elev de la o lecție de sinteză îl face să piardă repetarea unui întreg capitol.

În toată această perioadă cadrele didactice trebuie să fie în permanență în mijlocul elevilor, pentru a-i ajuta și îndruma. Ajutorul cadrelor didactice este util în special elevilor din clasele a VII-a, care trebuie să hotărască înspre ce școli se vor îndrepta după absolvire, precum și elevilor din clasele a IX-a, care trebuie să decidă dacă în clasele viitoare vor urma secția reală sau umanistă. Cunoscînd aptitudinile și gradul de pregătire al elevilor, profesorul este în măsură să-i îndrumeze cel mai bine. Acum el are prilejul să explice elevilor însemnătatea școlilor profesionale, de meserii sau agricole și să-i orienteze către acestea.

Alături de acțiunile amintite mai sus, un loc de seamă în activitatea școlilor în această perioadă trebuie să-l ocupe pregătirea practicii agricole și industriale a elevilor, care se va desfășura între 2—14 iunie. Experiența anului trecut ne arată că multe școli au neglijat complet această problemă în timp ce altele au organizat, în perioada practicii, doar unele excursii ori s-au limitat numai la unele lucrări efectuate în atelierele sau pe loturile școlare. Pentru a se înlătura asemenea lipsuri, este necesar ca directorii școlilor să ia din timp legătura cu conducerile întreprinderilor, ale gospodăriilor agricole colective, ale gospodăriilor de stat sau ale stațiunilor de mașini și tractoare din apropiere, unde elevii pot executa anumite lucrări potrivite vîrstei lor și legate de cunoștințele teoretice însușite în timpul anului. Se va avea grijă ca aceste activități să aibă un caracter instructiv-educativ, fără a supune pe elevi la eforturi fizice deosebite.

Sporindu-și eforturile, organizîndu-și în mod rațional munca așa încît să poată cuprinde și rezolva toate problemele importante ale acestei etape, cadrele didactice vor izbuti să asigure pregătirea temeinică a elevilor lor, încheierea cu succes a anului școlar.

DUMITRU NICU
șeful serviciului școlilor de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii.

EXIGENȚĂ DAR NU SUPRAÎNCĂRCARE

Un profesor — unul din cei mulți cu care am stat de vorbă în ultimul timp — mi-a spus: „Nu înțeleg de ce se face atîta caz de supraîncărcare! Ca să fiu sincer, am impresia că de fapt supraîncărcarea nu-i decît o himeră. Nu zîmbiți. Convingerea mea este că nu există supraîncărcare. Și nici n-a existat. Bineînțeles, adăugă el, în afară de cea provenită din programe sau manuale".

Ce puteam să-i spun? Cînd un om e convins de un lucru, e foarte greu să-l convingi imediat de contrariul. I-am răspuns prin următorul exemplu: anul trecut, cam pe vremea asta, m-am oprit într-o zi pentru o clipă la un prieten, profesor de limba română. L-am găsit pregătind lecțiile cu băiatul său, elev în clasa a VII-a. Prietenul meu era revoltat. Băiatul primise pentru primele două ore de recapitulare la limba română următoarele teme: la gramatică, de analizat cinci fraze, iar la lectură, de întocmit planurile celor șapte teme recapitulative, plus o lucrare scrisă de sinteză. Asta, pentru o singură zi, în care elevul mai avea de învățat la istorie, la fizică și la matematică. De trei ceasuri lucrau împreună — elevul și părintele — și nu terminaseră încă. Mai tîrziu am aflat că în ziua respectivă, din toată clasa, un singur elev venise cu toate temele făcute la limba română: băiatul prietenului meu. Era și de așteptat.

Auzind întîmplarea, cel cu care stăteam de vorbă se grăbi să-mi povestească un caz asemănător, de dată recentă. „Dar... adaugă el, astea sînt totuși excepții".

Realitatea este, însă, că în anii trecuți asemenea excepții nu erau puține. Și mai există încă și astăzi cîte una pe ici, pe colo.

Este adevărat că măsurile luate în școli în urma instrucțiunilor ministerului au dus la înlăturarea în mare măsură a fenomenului care luase la un moment dat proporții îngrijorătoare. Există însă pericolul ca în perioada recapitulării finale a materiei supraîncărcarea să se reediteze. Ce anume poate determina recidivarea acesteia? În primul rînd, lipsa de pricepere în selectarea materialului de recapitulat. Sînt unii profesori, mai puțin experimentați, care, nereușind să distingă esențialul de neesențial, grupează în jurul unei teme mult mai mult material decît poate fi recapitulat într-o lecție. Alții ajung la același rezultat dintr-o atitudine sentimentală față de materia obiectului respectiv. Orice capitol, subcapitol sau chiar paragraf li se pare de neînlăturat. În loc să se întrebe „ce trebuie reținut?", ei procedează invers. Punînd întrebarea „la ce aș putea renunța?" constată că nu pot renunța la nimic sau aproape la nimic și termină prin a-și propune pentru o lecție atîta materie cît n-ar putea fi cuprinsă în trei. Consecințele sînt cunoscute: parcurgerea precipitată și superficială a materiei programate pentru ora respectivă sau recapitularea ei numai în parte, însoțită de expedierea restului în cîteva cuvinte, după sunetul copoiului. Acest „rest", cuprinzînd adesea probleme importante ce n-au fost lămurite în clasă, rămîne în sarcina elevilor, care urmează să se descurce singuri acasă. Cum se descurcă, ne este cunoscut: unii muncesc pînă la epuizare, iar alții abandonează.

De multe ori profesorii își proporționează bine materia pe teme și în cadrul fiecărei teme în parte. Dar în cursul discuției cu clasa pierd frîna, se lasă furați de amănunte nesemnificative sau alunecă dintr-o parantează într-alta dezvoltînd chestiuni ce sînt doar contingente cu tema, încît sfîrșitul orei îi surprinde penibil la jumătatea drumului de parcurs. În multe cazuri, supraîncărcarea se datorește și lipsei de precizie a lămuririlor date elevilor cu privire la tema următoare, sau lipsei de preocupare a unor profesori de a indica elevilor nu numai ce ci și cum trebuie să învețe. Este aproape de neînțeles cum unii profesori, îndrumîndu-i pe elevi să-și organizeze timpul de învățătură pentru a evita supraîncărcarea, contribuie tocmai ei la supraîncărcarea elevilor prin organizarea și desfășurarea defectuoasă a lecțiilor.

Cred că la mijloc e vorba de o lipsă de realism și de simț al măsurii. Profesorul trebuie să înțeleagă de la început că în numărul de ore afectat recapitulării nu poate fi consolidat decît un număr limitat de cunoștințe (cele de bază sau mai puțin însușite de elevi), că fiecare oră de curs, neavînd mai mult de 50 de minute, materialul de recapitulat în cadrul fiecărei lecții trebuie bine dozat, iar timpul folosit la maximum. Aceasta presupune o minuțioasă pregătire a lecției și o deosebită pricepere în desfășurarea ei. Profesorul nu trebuie să pregete a se adresa colegilor mai experimentați, a-și mărturisi carențele, pentru a fi ajutat.

Supraîncărcarea elevilor mai poate proveni și dintr-o exigență rău înțeleasă din partea unor profesori care, considerînd că în perioada de sfîrșit de an elevii trebuie să știe pe de rost tot ce-au învățat în cursul anului, insistă abuziv asupra amănuntelor, obligîndu-i în felul acesta pe elevi la eforturi excesive. Asemenea atitudine trebuie combătută.

Cu aceeași vigoare trebuie combătută, însă, și atitudinea profesorilor care, dintr-o falsă înțelegere a evitării supraîncărcării— dacă nu cumva din comoditate — scad exigența tocmai în această etapă. Asemenea profesori consideră perioada recapitulării drept un liman odihnitor, un început de vacanță în care se mai menține („din păcate") obligația de a semna condica de prezență, un moment de acomodare la perioada de odihnă totală ce va urma. În acest caz, lecțiile recapitulative ținute de ei, în loc să cuprindă sinteze, precizări sau aplicații menite să închege și să întărească cunoștințele, sînt niște simple discuții (de o manieră foarte lejeră) pe marginea materiei. Intuind „sistemul" profesorului, elevii îl adoptă și ei: nu învață de loc. De fapt, nici nu știu ce ar putea învăța, deoarece nu li s-a indicat decît tema (foarte generală, de obicei), fără nici un fel de explicații. Noroc că profesorul nu-i ascultă, mulțumindu-se cu amintirile — uneori destul de vagi — pe care ei le au din cursul anului.

În această ordine de idei trebuie amintit și punctul de vedere al unor pedagogi care cred că înlăturarea supraîncărcării elevilor în perioada recapitulării se rezolvă în primul rînd prin renunțarea la orice fel de teme scrise. Astfel, în cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic de la o

I. AXENTE

(Continuare în pag. 2-a)

O nouă victorie a științei sovietice

Cel de al treilea satelit artificial sovietic al pămîntului lansat în Uniunea Sovietică constituie o nouă etapă în studierea spațiului cosmic. După cum arată comunicatul agenției TASS, scopul lansării noului satelit este efectuarea cercetărilor științifice în păturile superioare ale atmosferei și în spațiul cosmic. Prin varietatea problemelor care vor fi studiate și rezolvate cu ajutorul său, cel de al treilea satelit artificial al pămîntului constituie o nouă contribuție remarcabilă a oamenilor de știință sovietici la dezvoltarea științei mondiale.

Cu aparatajul instalat pe bordul satelitului vor fi efectuate cercetări în legătură cu presiunea și compoziția atmosferei în păturile ei superioare, în legătură cu concentrația ionilor pozitivi, cu tensiunea cîmpului electrostatic terestru și cu tensiunea cîmpului magnetic terestru, cercetări importante în legătură cu radiația corpusculară emisă de soare, radiația cosmică primară, în legătură cu micro-meteoriții, cu temperatura în interiorul și suprafața satelitului etc. Toate acestea au o deosebită importanță în rezolvarea unor probleme de geofizică și fizică, vor aduce mai multă lumină în cunoașterea globului pămîntesc, a spațiului cosmic și vor contribui la pregătirea viitoarelor călătorii în spațiul interplanetar.

Sînt deosebit de interesante datele relatate în comunicatul agenției TASS cu privire la sistemul de prelucrare a informațiilor științifice și de efectuare a observațiilor asupra satelitului. Și în această direcție savanții sovietici folosesc cele mai noi realizări ale științei. Astfel, întreg programul de cercetări este dirijat cu ajutorul unui dispozitiv de comandă-program, care de-a lungul întregii orbite controlează funcționarea aparatajului științific și radio tehnic și programează ordinea efectuării diferitelor operații de măsurare. Recepționarea informațiilor științifice primite de pe satelit, ca și observațiile asupra satelitului sînt efectuate de un mare număr de stațiuni științifice anume înființate și înzestrate cu cele mai moderne mijloace radio tehnice și optice. De la stațiunile științifice informațiile referitoare la măsurători sînt transmise spre o stațiune centrală unde, cu ajutorul mașinilor electronice de calculat, sînt efectuate automat calculele necesare.

Este interesant de asemenea faptul că cel de al treilea satelit al pămîntului este înzestrat și cu un sistem complex de reglaj termic. În acest mod, indiferent de înălțimea satelitului față de pămînt, va fi asigurat regimul termic necesar funcționării normale a aparatajului de pe bord.

Cel de al treilea satelit artificial al pămîntul este o remarcabilă realizare a științei sovietice. E destul să spunem că altitudinea maximă la care ajunge este de aproape 1880 km., că are o lungime de 3,57 m și o greutate de 1327 kg. El cîntărește de aproape o sută de ori mai mult decît ultimul satelit american.

Prin mărimea și prin greutatea sa, prin aparatajul său științific, cel de al treilea sputnic uimește pe cei mai mari savanți din lume. „Lucrul cel mai uimitor la cel de-al treilea sputnic este greutatea sa. Noul satelit sovietic va face posibile zboruri de probă spre planetele Marte și Venus", a declarat Kenneth Gatland, vicepreședintele Societății interplanetare britanice.

„Cel de al treilea sputnic nu putea fi lansat decît de o rachetă balistică extrem de perfecționată și prezentînd un avantaj considerabil asupra celor mai bune rachete americane" — scrie corespondentul din Washington al agenției France Presse. Pe de altă parte, comentatorul științific al ziarului „France Soir" subliniază că „sateliți de o asemenea greutate sînt destul de mari și destul de grei pentru a putea conține nu numai un om, ci mai mulți oameni și un material mai variat, inclusiv carburanții necesari pentru a efectua frînarea rachetei la întoarcere".

Perfecționarea într-un timp atît de scurt a satelitului artificial sovietic al pămîntului ne dă toată încrederea că, într-un timp mult mai scurt decît ne închipuim, navele cosmice sovietice se vor îndrepta spre corpurile cerești apropiate.

S. M.

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

PREGĂTIREA mecanizatorilor agricoli

Pentru realizarea importantelor sarcini privitoare la mecanizarea lucrărilor în agricultură sînt necesari mecanizatori cu o temeinică pregătire teoretică și practică, în stare să folosească în condițiile cele mai bune tractoarele și mașinile agricole moderne date agriculturii de industria noastră socialistă. Sarcina de a pregăti astfel de mecanizatori revine școlilor profesionale și tehnice de mecanici agricoli.

În vederea asigurării unei instruiri corespunzătoare a ucenicilor și elevilor, școlile profesionale și tehnice de mecanici agricoli trebuie să aibă laboratoare și ateliere bine organizate, care să dispună de utilajele necesare. În adevăr, dotarea acestor școli cu tractoare și mașini agricole moderne constituie una din condițiile esențiale ale unei pregătiri temeinice a ucenicilor și elevilor, deoarece le dă acestora posibilitatea să cunoască încă din școală utilajul agricol pe care-l vor folosi în producție.

Numeroase școli au și început să primească tractoare și mașini agricole moderne. Dotarea școlilor cu astfel de materiale se realizează însă treptat și nu trebuie să se aștepte pînă cînd toate vor fi puse complet la punct, pentru a se începe abia atunci pregătirea elevilor. Practica arată că și acele școli care nu sînt încă dotate cu toate tipurile de mașini pot obține rezultate bune dacă știu să solicite sprijinul întreprinderilor agricole din localitate sau al unor instituții care le pot acorda ajutorul necesar.

Este concludentă în această privință activitatea colectivului didactic al centrului școlar de mecanici agricoli din Craiova. Acest colectiv a reușit, cu sprijinul Facultății de mecanizare a agriculturii din localitate, să organizeze și să doteze laboratoarele și atelierele școlare, să creeze condiții bune pentru efectuarea lucrărilor practice, dînd elevilor și ucenicilor posibilitatea să cunoască toate mașinile agricole.

Pentru a se obține rezultate cît mai rodnice în cadrul activității practice, fiecare clasă a centrului școlar a fost împărțită în grupe de cîte 3—4 ucenici sau elevi, care execută diferite lucrări pe baza tematicii întocmite de către profesori în cadrul comisiilor metodice. Fiecare lucrare executată de elevi este însoțită de cîte un referat ce cuprinde modul de execuție, diferite scheme și observații asupra lucrării. Lucrările practice efectuate de ucenici și elevi nu se reduc numai la studierea unui mecanism sau sistem, ci ei lucrează efectiv la repararea și reglarea diferitelor mecanisme și sisteme. În acest scop, pe baza planului de producție trimis de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, centrul școlar de mecanici agricoli din Craiova a angajat diferite lucrări pentru gospodării agricole de stat și alte întreprinderi socialiste, dînd elevilor posibilitatea să execute lucrările practice corespunzătoare temelor din programă. Datorită bunei calități a reparațiilor executate, centrul școlar de mecanici agricoli din Craiova se bucură de încrederea întreprinderilor din regiune.

Iată cîteva dintre lucrările mai importante efectuate în ultimul timp de elevi, sub conducerea profesorilor de specialitate, în cadrul orelor de lucrări practice: reparații generale la două tractoare S.R.T., la un tractor K.D.-35, la un tractor UTOS, la un motor Skoda, la motoare pentru tractor K.D., la 20 linii de arbori etc.

Pentru unele lucrări practice mai dificile, greu de efectuat în cadrul școlii, s-a cerut sprijinul Facultății de mecanizare a agriculturii, care a pus la dispoziția centrului școlar laboratoarele și utilajele sale. Astfel o serie de lucrări practice efectuate în cadrul obiectelor „mașini agricole" și „exploatarea parcurilor de mașini și tractoare" — cum ar fi echilibrarea statică și dinamică a bătătoarelor la batoze, repararea și reglarea organelor de batere la batoze și combine etc. — au fost executate în laboratoarele facultății. Executînd aceste lucrări, elevii au putut verifica și aplica în practică multe din cunoștințele căpătate de ei la orele de curs teoretic.

În munca de organizare și desfășurare a lucrărilor practice s-au evidențiat îndeosebi profesorii ingineri Grigore Răileanu, Anatolie Potescu, Nicolae Constantin și Barbu Pompiliu. Aceștia țin o legătură permanentă cu catedrele de specialitate ale Facultății de mecanizare a agriculturii pentru a fi la curent cu noutățile tehnice în domeniul mecanizării.

Prin munca pe care o desfășoară, colectivul didactic al centrului școlar de mecanici agricoli din Craiova reușește să asigure o temeinică instruire a ucenicilor și elevilor. În curînd centrul școlar va da o nouă promoție de absolvenți ai școlii profesionale, precum și cea dintîi promoție de absolvenți ai școlii tehnice de maiștri. Fără îndoială că acești absolvenți vor face față cu cinste sarcinilor ce le vor reveni în producție.

N. CAPATOIU

O lecție în laboratorul de radiotehnică cu elevii anului I ai școlii tehnice „Iosif Rangheț" din București.

VERIFICAREA CUNOȘTINȚELOR

Metodele de control al însușirii cunoștințelor, cît și cele de recapitulare a materiei sînt multiple. Ele nu trebuie să fie însă aplicate izolat, ci trebuie folosite în mod cît mai variat, completîndu-se una pe alta. Acesta a fost principiul pe care m-am bazat în aplicarea metodelor de verificare a cunoștințelor și de recapitulare a materiei la tehnologia materialelor în școala profesională de ucenici petrol-chimie din Ploești.

În întregul an școlar, problema verificării cunoștințelor și a recapitulării curente a constituit pentru mine o problemă destul de dificilă, datorită unor factori obiectivi cum ar fi lipsa unor manuale potrivite pentru nivelul școlilor profesionale, necesitatea de a-i obișnui pe ucenici să folosească materialul bibliografic din biblioteca școlii etc. De aceea acum, în ultima perioadă a anului școlar, acord o mare importanță controlului cunoștințelor și recapitulării sistematice finale a materiei.

În decursul controlului cunoștințelor urmăresc în mod special gradul de înțelegere a materialului studiat. Observațiile făcute cu acest prilej mi-au arătat că, pe lîngă ucenicii ce studiază temeinic, sînt și unii care își însușesc mecanic cunoștințele, memorează pur și simplu noțițele pe dinafară și le reproduc la lecții. De pildă, la tema „Proprietățile mecanice ale metalelor", un ucenic mi-a dat răspunsul — foarte corect — că prin proprietăți mecanice se înțeleg acele însușiri care ne arată cum se comportă metalele la acțiunea sarcinilor exterioare. În continuare el a expus celelalte noțiuni legate de această definiție. Se putea vedea că învățase lecția, dar din felul cum se exprima și din anumite ezitări pe care le-am observat în timpul expunerii mi-am dat seama că nu este lămurit asupra noțiunii de comportare a metalelor față de sarcinile exterioare. Am constatat că și alți ucenici erau în aceeași situație. Cazul acestor ucenici a fost pentru mine obiectul unei preocupări deosebite, deoarece am căutat să le formez deprinderea de a învăța conștient și nu numai de a memora. Pe lîngă faptul că m-am străduit să îmbunătățesc propria mea muncă de predare, să fac expuneri cît mai clare, să explic fiecare noțiune cît mai limpede și cît mai pe înțelesul ucenicilor, i-am obișnuit pe aceștia să întrebe ori de cîte ori nu înțeleg ceva. Am organizat pentru aceasta și ore speciale de consultație, dar am atras atenția ucenicilor că le stau la dispoziție oricînd pentru a răspunde la întrebările lor. La verificarea cunoștințelor puneam întotdeauna astfel de întrebări încît să mă asigur, prin răspunsurile primite, că fiecare noțiune a fost în adevăr înțeleasă și nu memorată mecanic.

Erau printre ucenicii cu care lucrez și unii care „citeau" lecția, dar nu învățau. Nu erau mulți din aceștia, dar a trebuit să lucrez serios cu ei, folosind o metodă specială. Anume — nu le ceream să expună singuri subiectul, ci defalcam lecția în părțile ei componente, punînd pe ucenici să răspundă la diferite întrebări care formau verigile temei. Abia după aceea le ceream să refacă expunerea, legînd între ele diferite probleme care formează părțile componente ale temei. Este evident că acest mod de verificare nu poate constitui o metodă prea frecventă, pentru că consumă prea mult timp, totuși ea a dat bune rezultate, în special atunci cînd lecția la care se aplica era bine aleasă.

O altă metodă de verificare a cunoștințelor pe care am folosit-o destul de des și pe care o folosesc și în prezent este aceea a întrebărilor puse în clasă pentru efectuarea unui sondaj general. Tot ca o verificare curentă folosesc de multe ori controlul caietelor de notițe. Această metodă o folosesc în special pentru a-i îndruma pe ucenici în luarea notițelor și folosirea lor în studiul individual.

În verificarea de bilanț, pe care o voi face acum, la sfîrșitul anului școlar, voi folosi metoda conversației combinată cu metoda ascultării individuale, discuțiile etc.

De felul cum profesorii știu să folosească și să îmbine diverse metode de verificare și recapitulare a cunoștințelor ucenicilor depinde în bună măsură reușita examenelor de sfîrșit de an

Prof. ing. GH. NESTOR
Ploești

COLABORARE CU PĂRINȚII

În complexul de mijloace și procedee folosite de colectivul pedagogic de la școala de meserii textile-confecții din București pentru rezolvarea problemelor educative un loc de frunte îl ocupă munca cu părinții celor peste 400 de ucenici.

Comitetul de părinți care funcționează pe lîngă școală se întrunește în fiecare lună, discutînd principalele probleme ale muncii desfășurate de cadrele didactice și elevi. Adeseori membrii comitetului stau de vorbă cu părinții ucenicilor. Așa, de exemplu, în ultimul timp tovarășii Nicolae Cluceru, Elisabeta Constantin, Ioana Clister și alții au vizitat familiile ucenicelor Floarea Ilie, Maria Ușurelu, Aurelia Pachiu și Ana Szekel din anul II, care erau nedisciplinate și veneau la școală cu lecțiile nepregătite. Sfaturile date de membrii comitetului i-au făcut pe părinți să întărească supravegherea asupra comportării fiicelor lor, ceea ce a avut rezultate pozitive asupra disciplinei acestora și asupra atitudinii lor față de învățătură. În general, convorbirile de la părinți la părinți au o deosebită eficacitate. Lucrurile sînt privite deschis, ceea ce face să fie înlăturate încercările unor părinți de a lua „apărarea" copiilor lor.

Trimestrial, toți părinții sînt convocați la o ședință, în cadrul căreia se analizează și se discută rezultatele muncii instructiv-educative din școală. În cadrul ședințelor plenare cu părinții au loc și așa-numitele „convorbiri pe marginea catalogului", purtate de diriginți. În acest fel, fiecare părinte poate să urmărească, din etapă în etapă, felul cum se dezvoltă copiii.

Școala acordă părinților și consultații în probleme de educație. Părinților li se fac recomandări cu privire la regimul de muncă și odihnă al ucenicilor acasă, li se arată cum trebuie să controleze activitatea acestora, în ce măsură să-i solicite la îndeplinirea treburilor casnice etc. Trebuie subliniat faptul că tuturor părinților li se face cunoscut programul de muncă al copiilor lor, dîndu-li-se în acest fel posibilitatea să urmărească îndeaproape modul în care își folosesc copiii timpul.

În urma sugestiei date de părinți, conducerea școlii a introdus „carnetul de corespondență" cu familia. Prin mijlocirea acestuia, părinții sînt informați în permanență de comportarea copiilor lor, cunosc exact activitățile obștești pe care elevii le desfășoară în afara orelor de cursuri.

Contactul cel mai strîns între școală și părinți se realizează însă prin intermediul diriginților. Diriginții fiecărei clase țin, o dată pe lună, o ședință cu părinții ucenicilor din clasa sa. Cu acest prilej se discută și se iau hotărîri care vizează nu numai problemele mai deosebite din viața și activitatea ucenicilor, ci și probleme de amănunt, cum ar fi igiena, ținuta elevilor etc.

Atunci cînd este nevoie, părintele unui elev este convocat la școală fără a se aștepta obișnuitele ședințe lunare. Aceasta se întîmplă mai ales cînd este vorba de abateri ale ucenicilor de la disciplină sau de delăsarea lor la învățătură. La rîndul lor, diriginții îi vizitează adeseori pe părinți la domiciliu. În special acum, în perioada de pregătire a încheierii anului școlar, profesorii-diriginți fac numeroase vizite la domiciliul ucenicilor mai slabi la învățătură și, în colaborare cu părinții, îi îndrumă pe elevi în organizarea studiului individual, în folosirea justă a timpului liber etc.

Zilele trecute, conducerea școlii a organizat o ședință cu părinții tuturor ucenicilor. Cu acest prilej a fost prezentat planul de măsuri al conducerii școlii în vederea încheierii cu succes a anului școlar, precum și un referat cu subiectul: „Munca în familie în legătură cu pregătirea și desfășurarea examenelor". În discuțiile purtate, numeroși părinți au făcut interesante propuneri privind organizarea meditațiilor, organizarea consultațiilor colective și individuale, asigurarea timpului necesar studiului individual al ucenicilor etc. Planul de măsuri adoptat la această ședință, îmbogățit cu multiplele propuneri ale părinților reprezintă o mărturie vie a colaborării rodnice ce există între cadrele didactice de la școala profesională de meserii textile-confecții din București și părinții ucenicilor.

I. MOSCU

Ucenicii școlii profesionale de pe lîngă fabrica de rulmenți din Bîrlad se pregătesc temeinic în vederea recapitulării materiei.
În clișeu: Aspect de la o oră de consultație

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

ORGANIZAREA CONSILIULUI SUPERIOR AL ȘCOLILOR

De curînd ministrul Învățămîntului și Culturii a dat un ordin cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului superior al școlilor. După cum se specifică în ordin, Consiliul superior al școlilor este un organ consultativ, creat în vederea îmbunătățirii învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic. Consiliul superior al școlilor funcționează în cadrul Ministerului Învățămîntului și Culturii și are următoarele atribuții:

a) face propuneri ministrului în privința conținutului învățămîntului, a educației tineretului, a politehnizării, a sănătății și igienei școlare, a bazei materiale a învățămîntului, a organizării și a administrației, precum și cu privire la pregătirea, perfecționarea și condițiile de muncă și de trai ale cadrelor didactice;

b) avizează planurile de cercetări ale Institutului de științe pedagogice, ale Institutelor de perfecționare a cadrelor didactice, ale societăților științifice pendinte de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Examinează programele și manualele școlare apărute, inițiază anchete și face propuneri pentru îmbunătățirea lor pe viitor, în privința problemelor de conținut și de redactare, a evitării supraîncărcării, a prezentării grafice și artistice;

c) face propuneri asupra trimiterii în alte țări de lucrători din Ministerul Învățămîntului și Culturii și din învățămînt, în vederea schimbului de experiență, precum și de materiale care privesc învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic.

Membrii Consiliului superior al școlilor sînt numiți de ministrul Învățămîntului și Culturii dintre educatoarele, profesorii și învățătorii cei mai bine pregătiți profesional, cu cel puțin 10 ani vechime la catedră. Șefii secțiilor de învățămînt și cultură de pe lîngă sfaturile populare regionale (orașul București) sînt membri de drept ai consiliului.

Ministrul Învățămîntului și Culturii poate numi în consiliu specialiști în științele pedagogice, reprezentanți propuși de organizațiile obștești centrale (Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R., Uniunea Tineretului Muncitor din R.P.R., Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, Consiliul Național al Femeilor etc.), reprezentanți propuși de ministere și organizații centrale (Ministerul pentru Problemele Locale ale Administrației de Stat, Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale etc.), ingineri și directori de întreprinderi, precum și alte persoane care prin pregătirea și experiența lor pot contribui la progresul învățămîntului.

Pentru orientarea activității consiliului, pregătirea materialelor puse în discuția acestuia și pentru întocmirea avizelor consultative ce se supun ministrului, președintele este ajutat de un birou format din 8 membri.

Pentru buna desfășurare a activității consiliului, președintele colaborează strîns cu directorul general al învățămîntului de cultură generală și învățămîntului profesional și tehnic, precum și cu alte direcții și servicii din Ministerul Învățămîntului și Culturii. Colaborează, de asemenea, cu uniunile de creație, cu Editura Tineretului și cu conducerile revistelor pentru tineret, în vederea dezvoltării învățămîntului artistic și a educației în învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic.

Consiliul își desfășoară activitatea în adunări plenare sau pe secții. Membrii secțiilor sînt membrii consiliului care, prin pregătirea și experiența lor, sînt desemnați să lucreze într-una din problemele care stabilesc profilul secției.

Adunarea plenară este convocată de ministrul Învățămîntului și Culturii cel puțin de 2 ori pe an și este condusă de președintele consiliului.

În timpul dintre adunările plenare, Consiliul superior al școlilor este reprezentat de președinte și de birou, care se întrunește la convocarea președintelui.

Concursul de admitere

În legătură cu organizarea și desfășurarea concursului de admitere în școlile medii de cultură generală și pedagogice pentru anul școlar 1958-1959, s-au stabilit următoarele:

Concursul de admitere în clasa a VIII-a a școlilor medii — cursuri de zi — și în anul I al școlilor pedagogice se va ține și în acest an în două sesiuni. **Sesiunea 1 va avea loc între 20-30 iunie a. c.**, pentru ocuparea locurilor în proporție de 70% dintre cele planificate. **Sesiunea a II-a va avea loc între 8-13 septembrie a.c.**, pentru ocuparea restului de locuri.

Concursul de admitere se dă la limba română și matematică, iar la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare, la limba maternă, limba română și matematică. La limba română (limba maternă la școlile naționalităților conlocuitoare) și la matematică examenul se va da scris și oral. La limba română la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare examenul se va da numai în scris.

Subiectele probelor scrise se întocmesc de către secțiile de învățămînt și cultură regionale.

Încheierea anului școlar în învățămîntul profesional și tehnic

Pentru încheierea actualului an școlar rămîn în vigoare Instrucțiunile M.I.C. nr. 699 A/7 mai 1957 privind încheierea situațiilor școlare trimestriale (semestriale) și anuale în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și de maiștri — cursuri de zi și serale — în anul școlar 1956—1957. În ceea ce privește notarea se vor respecta normele fixate prin Instrucțiunile D.G.I.P.T. nr. 94.739 din 22 noiembrie 1957 privind notarea elevilor din școlile profesionale de ucenici, școlile de meserii, școlile agricole, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri, publicate în Buletinul M.I.C., seria B, nr. 9 din luna noiembrie 1957.

În școlile de meserii și școlile agricole se vor aplica aceleași norme ca în școlile profesionale de ucenici.

Obiectele la care se dau examene precum și termenele la care începe și se termină diferitele activități legate de sfîrșitul anului școlar, rămîn cele stabilite prin planurile de învățămînt aprobate pentru anul școlar 1957/1958, iar pentru școlile de meserii și școlile agricole prin Ordinul M.I.C. nr. 34.980 din 27 III 1958.

Sărbătorirea în școli a Zilei internaționale a copilului

Ziua de 1 iunie, Ziua internațională a copilului — prilej de manifestare a dorinței comune de pace a tuturor popoarelor, pentru intensificarea luptei de făurire a unui viitor luminos al copiilor din lumea întreagă — este întîmpinată anul acesta de toți oamenii muncii din țara noastră prin realizări însemnate în procesul construcției socialiste, realizări care contribuie la asigurarea unui trai fericit copiilor noștri.

În întîmpinarea Zilei internaționale a copilului școlile trebuie să-și intensifice eforturile pentru încheierea cu succes a anului școlar. În cinstea acestei zile cadrele didactice vor organiza meditații cu elevii rămași în urmă la învățătură, vor întări legătura între școală și familie și vor ține consfătuiri cu părinții elevilor.

În școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale și tehnice, orele educative, lecțiile și informările politice premergătoare zilei de 1 iunie vor avea ca temă: „1 Iunie — Ziua internațională a copilului". Între 25 mai — 1 iunie inclusiv vor avea loc în școli adunări festive la care vor participa cadrele didactice, elevi, părinți etc. Directorul școlii, un profesor sau un învățător va face la adunarea festivă o scurtă expunere asupra însemnătății Zilei internaționale a copilului, asupra condițiilor în care se sărbătorește anul acesta în țara noastră ziua de 1 iunie, legînd apoi această expunere de viața școlii, de felul în care elevii au întîmpinat ziua de 1 iunie. Adunările festive vor fi urmate de programe axate pe tema „Ziua copilului".

În școli, în casele de pionieri și în unitățile preșcolare se vor organiza standuri de cărți corespunzătoare cu vîrsta și înțelegerea copiilor.

Școlile se vor îngriji de apariția unor numere festive ale gazetelor de perete, care vor ilustra aspecte din viața elevilor și succesele obținute de ei în activitatea desfășurată în școală.

Pavoazarea interioară a școlilor va cuprinde lozinci mobilizatoare și fotomontaje care să oglindească viața copiilor din țara noastră, din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară.

Cadrele didactice, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și cu organizațiile sindicale din școli, vor organiza întîlniri între copii și fruntași în producție, scriitori, artiști, fruntași sportivi care vor vorbi despre viața copiilor de altădată și de astăzi.

Tot în cinstea zilei de 1 iunie se vor organiza vizionarea în colectiv a filmelor și spectacolelor pentru copii, precum și manifestații cultural-artistice.

În localitățile unde există și școli ale naționalităților conlocuitoare se vor stabili întîlniri și acțiuni comune ale pionierilor și elevilor romîni cu elevii de alte naționalități.

Copiii de vîrstă preșcolară vor sărbători Ziua internațională a copilului în unitățile preșcolare respective, ținîndu-se seama ca programul artistic desfășurat să fie la nivelul înțelegerii lor. Pentru copiii preșcolari se va mai organiza — acolo unde este cazul — tradiționalul concurs de triciclete și trotinete.

Conducerile caselor de copii vor crea în aceste case o atmosferă sărbătorească și se vor îngriji de procurarea unor mici daruri pentru copii.

Cadrele didactice împreună cu organizațiile U.T.M. și de pionieri mai pot organiza în cinstea Zilei internaționale a copilului vizite la muzee, locuri istorice și scurte excursii în vecinătatea locului natal.

Informații

Ministerul Învățămîntului și Culturii face cunoscut cadrelor didactice calificate din învățămîntul de cultură generală și învățămîntul profesional și tehnic că, începînd cu data de 1 septembrie 1958, învățătorii și profesorii chemați să satisfacă stagiul militar își păstrează posturile sau catedrele în învățămînt. Pe toată perioada cît durează satisfacerea stagiului militar, posturile și catedrele respective vor fi ocupate numai prin suplinire.

La terminarea serviciului militar cadrele didactice sînt obligate să se prezinte, în cel mult 30 de zile, la locul de muncă de unde au plecat. În caz de neprezentare în acest termen, posturile sau catedrele respective vor fi declarate vacante, urmînd să fie ocupate în condițiile legale.

Dacă terminarea serviciului militar are loc după 1 aprilie, încadrarea se va face cu data de 1 septembrie a aceluiași an.

ÎN ATENȚIA CANDIDAȚILOR ÎNSCRIȘI LA CURSURILE SPECIALE DE CALIFICARE.

Deoarece unii cursiști înscriși la cursurile de calificare cu durata de 2 ani pentru clasele V—VII au unele nelămuriri cu privire la lucrarea de control la fizică, se precizează că subiectul „Mișcările periodice" se referă numai la programa anului I, și anume la tema „Mișcarea circulară și aplicațiile ei în tehnică".

Exigență — dar nu supraîncărcare

(Urmare din pag. 1)

școală, directorul a atras atenția profesorilor că temele scrise sînt interzise în etapa recapitulării finale. Discuțiile cu alți directori și profesori au dovedit din partea acestora mai mult spirit de orientare. Apreciind că întărirea cunoștințelor la unele obiecte cum ar fi matematica sau gramatica impune folosirea exercițiilor aplicative, ei au stabilit ca în perioada recapitulării să se dea teme scrise la asemenea obiecte. Cu o precizare însă: ca ele să fie reduse ca număr și volum. Lucrul este posibil prin alegerea acelor probleme, exerciții sau texte care apelează la ansamblul cunoștințelor recapitulate într-o anumită lecție.

Este absolută nevoie ca recapitularea să fie privită cu toată seriozitatea. Atît pretențiile exagerate cît și superficialitatea trebuie înlăturate, întrucît amîndouă duc la efecte negative: extenuarea sau renunțarea din partea elevilor la orice efort.

Un lucru pe care trebuie să-l înțelegem mai ales este acela că evitarea supraîncărcării elevilor nu poate fi realizată pe seama slăbirii exigenței față de calitatea cunoștințelor, ci prin selectarea și dozarea judicioasă a acestora, prin îndrumarea și ajutorarea elevilor. Este normal ca în timpul recapitulării finale elevii să depună un efort suplimentar, impus de volumul mai mare de cunoștințe, de nevoia de a le sistematiza. Acest efort (care nu trebuie în nici un caz să ducă, prin exces, la extenuare) poate fi compensat prin alternarea rațională a timpului de studiu cu timpul de odihnă, prin îmbunătățirea condițiilor de hrană, prin reducerea din programul elevilor a activităților extrașcolare sau gospodărești. Asemenea măsuri, adăugate la măsurile pentru ridicarea nivelului calitativ al lecțiilor recapitulative, vor permite profesorului să sporească exigențele sale față de elevi în această perioadă, să asigure o veritabilă consolidare a cunoștințelor.

O NOUĂ PROMOȚIE DE ÎNVĂȚĂTORI

În curînd o nouă promoție de viitori învățători se va prezenta în fața comisiilor examenului de stat, pentru a intra apoi în rîndurile celor cărora le este încredințată instruirea și educarea copiilor.

O dată cu absolvenții școlilor pedagogice de 4 ani în lichidare, în anul acesta va intra în munca didactică și prima promoție de absolvenți ai institutelor pedagogice de învățători cu durata de 2 ani. Rezultatele pe care le vor obține în munca lor acești absolvenți vor permite să se verifice în ce măsură forma de pregătire a învățătorilor în institute pedagogice de 2 ani corespunde sarcinilor actuale ale școlii noastre.

La Institutul pedagogic de învățători din Iași s-a constatat că atît viitorii absolvenți ai institutului, cît și cei ai școlii pedagogice în lichidare vor pleca în muncă cu o bună pregătire științifică, pedagogică și metodică. Mulți dintre acești absolvenți iubesc profesia de învățător și doresc să meargă să muncească la sate, unde vor duce, pe lîngă pregătirea primită în școală, și elanul lor, tineresc.

Ca o dovadă a preocupărilor pentru pregătirea viitorilor învățători în vederea muncii didactice este faptul că elevii și studenții au fost repartizați să facă practică pedagogică pe lîngă cei mai buni învățători din localitate, majoritatea dintre ei obținînd rezultate mai mult decît satisfăcătoare. În același timp s-a urmărit ca practicanții să participe atît la activitatea la clasă, cît și la activitățile din cadrul consiliilor pedagogice, cercurilor pedagogice, la activitățile extrașcolare și cu părinții.

În prezent, eforturile colectivului de profesori, ale elevilor și studenților de la Institutul pedagogic de învățători din Iași sînt concentrate în direcția pregătirii încheierii anului școlar și examenului de stat. Există condiții ca munca de recapitulare în vederea examenelor să se desfășoare cu rezultate bune, deoarece profesorii și elevii au muncit cu seriozitate în tot cursul anului. Majoritatea profesorilor din institut s-au preocupat îndeaproape de legarea cunoștințelor teoretice de activitatea practică, de confecționarea materialului didactic de care vor avea nevoie viitorii învățători în școala elementară, de pregătirea acestora în vederea unei activități multilaterale la sate, de înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi de muncă obștească și culturală. Astfel, profesorul de limba română, tov. Sterie Rădoi, a acordat o atenție deosebită predării gramaticii avînd grijă ca, atunci cînd elevii și studenții aveau de ținut lecții practice de gramatică, o dată cu verificarea planurilor de lecții respective să verifice și cunoștințele acestora. Totodată, elevii și studenții și-au confecționat sub îndrumarea lui material didactic (scheme pentru predarea gramaticii, alfabetare, litere etc.) de care se vor servi în munca didactică.

În predarea literaturii profesorul a căutat să se oprească mai mult asupra operelor literare de care se vor folosi elevii și studenții în practica lor de învățători și asupra literaturii pentru copii. El n-a neglijat în lecțiile sale nici aspectul metodic, ci a căutat să sublinieze problemele metodice asupra cărora vor trebui să se oprească elevii și studenții în activitatea lor viitoare, a confecționat cu ei unele planșe în care textele din povestiri sînt însoțite de ilustrații etc. Tot la lecțiile de literatură s-a pus accent pe formarea citirii expresive și s-au dat îndrumări pentru punerea în scenă a pieselor de teatru, în vederea activității pe care viitorii învățători o vor desfășura în cadrul căminelor culturale.

Tov. Rădoi a urmărit dezvoltarea interesului elevilor și studenților pentru cunoaștere, culegerea și valorificarea folclorului, i-a îndrumat ca în timpul vacanțelor să culeagă producții populare.

Viitorii învățători au fost ținuți în curent cu noutățile literare și artistice prin audierea de conferințe literare, vizitarea de monumente culturale, prin vizionarea de piese de teatru și filme etc.

O pregătire mulțumitoare a viitorilor învățători s-a obținut și în cadrul altor obiecte de învățămînt sau activități, ca pregătirea politico-ideologică, pedagogia, practica pedagogică, educația fizică. Rezultate bune în pregătirea elevilor și studenților a obținut și profesorul de muzică, deși lipsesc manualele de muzică atît pentru școala pedagogică cît și pentru institutul de învățători. Elevii și studenții au o bună pregătire muzicală, corul lor fiind evidențiat în mod deosebit, iar viitorii absolvenți vor pleca în învățămînt cu un bogat repertoriu de cîntece, atît pentru școala elementară cît și pentru căminul cultural. Ei știu acum să deschifreze cîntece și să pregătească ansambluri corale, folosindu-se și de vioară în predarea muzicii.

În activitatea Institutului pedagogic de învățători din Iași există însă o serie de greutăți și neajunsuri care dăunează bunei pregătiri a viitorilor învățători. Nu s-a acordat suficientă grijă educării noii promoții de absolvenți în vederea intrării lor în producție, îndeplinirii cu pricepere a tuturor sarcinilor legate de specificul muncii la sate. Este o lipsă foarte serioasă faptul că în institut nu au fost dezbătute documentele Consfătuirii de la Constanța și sarcinile care revin învățătorilor de la sate în urma acestei consfătuiri. În afară de o întîlnire între elevii și studenții din ultimii ani cu cîteva cadre didactice fruntașe din regiune, nu s-au mai inițiat alte acțiuni în vederea mobilizării viitorilor absolvenți pentru prezentarea lor la posturi.

Lipsurile existente în munca institutului sînt determinate și de faptul că institutul este lipsit de lot experimental (lot de mare necesitate pentru o instituție de pregătire a învățătorilor), din care cauză practica agricolă se desfășoară cu mari greutăți, pe terenurile unor întreprinderi agricole din apropierea orașului, iar elevii și studenții nu pot avea suficiente cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă. Organele locale ar fi trebuit să acorde atenție acestei probleme, să arate mai multă înțelegere pentru problemele școlii. Institutul prezintă mari lipsuri și în ceea ce privește înzestrarea sa cu mobilier, material didactic, material bibliografic etc. Astfel, el nu are laboratoare corespunzătoare, cabinete metodice, lipsește material didactic pentru geografie, științele naturale etc. O asemenea situație nu poate decît să dăuneze unei pregătiri temeinice a viitorilor învățători.

În condițiile în care funcționează în prezent institutele pedagogice de învățători și școlile pedagogice, cu un efectiv redus de elevi și studenți și cu un număr mic de cadre didactice (Institutul pedagogic de învățători din Iași are numai 5 cadre didactice cu funcția de bază în școală), ele nici nu ar putea deveni centre metodice puternice. Pentru aceasta ar fi necesar, cred, ca astfel de instituții care pregătesc viitori învățători să devină model de organizare și înzestrare și să fie transformate în unități mari, cu colective numeroase de cadre didactice, capabile nu numai să asigure o pregătire multilaterală și temeinică a elevilor și studenților, ci și de a desfășura acțiuni de cercetare științifică, de îmbogățire a științei noastre pedagogice.

Consider că în activitatea institutelor pedagogice de învățători și a școlilor pedagogice se ridică și alte probleme, care necesită o analiză mai profundă. În vederea înarmării viitorilor învățători cu deprinderi de muncă la sate, merită să fie studiată necesitatea introducerii practicii agricole obligatorii a acestora, practică ce ar putea fi organizată înaintea ultimului an de școală, în timpul vacanței de vară, în unități agricole socialiste de la sate. Cu acest prilej viitorii învățători ar avea posibilitatea ca într-o parte din timp să-și dezvolte cunoștințele de agricultură, iar în restul timpului să desfășoare toate celelalte acțiuni obștești și culturale care cad în sarcina învățătorilor de la sate. O dată cu aceasta, ar fi necesar, poate, să se introducă pentru absolvenții școlilor pedagogice și institutelor pedagogice de învățători un stagiu obligatoriu de activitate la sate în primii lor ani de învățămînt.

Obținerea unor rezultate cît mai bune în munca de pregătire a învățătorilor este strîns legată de îmbunătățirea planurilor de învățămînt și programelor și de asigurarea elevilor și studenților cu manuale corespunzătoare.

Organizarea unei consfătuiri cu directorii institutelor pedagogice de învățători și școlilor pedagogice ar contribui la o mai bună cunoaștere și rezolvare a tuturor problemelor pe care le ridică diferitele aspecte din munca de pegătire a viitorilor învățători, iar inițierea unor sesiuni științifice anuale ale cadrelor didactice din aceste instituții ar determina un mai mare avînt în munca de cercetare pedagogică.

Pregătirea temeinică a viitoarelor promoții de învățători va putea fi asigurată numai dacă organele de învățămînt vor acorda toată atenția muncii din institutele și școlile pedagogice spre a da învățămîntului nostru cadre de nădejde.

C. MINCA

AJUTORUL dat de inspectori

Îndată după încheierea celui de-al II-lea trimestru, colectivul de inspectori al secției de învățămînt și cultură a raionului Slatina și-a întocmit un plan amănunțit privind desfășurarea activității în ultima etapă a anului școlar.

Pe baza acestui plan, la sfîrșitul lunii martie s-a organizat o ședință de lucru cu participarea directorilor de școli, în cadrul căreia s-au discutat măsurile ce trebuie luate în vederea încheierii cu succes a anului școlar: dozarea temelor pentru acasă, justa programare a lucrărilor scrise pe ultimul trimestru, intensificarea legăturii cu părinții în vederea asigurării unei bune frecvențe și a asigurării unui regim zilnic care să permită elevilor să-și îndeplinească îndatoririle școlare și, în sfîrșit, justa organizare a recapitulării materiei, pregătirea examenelor de absolvire.

Tot în cadrul unei consfătuiri cu directorii, în timpul vacanței de primăvară, s-a discutat pe larg problema evitării supraîncărcării elevilor, care, de altfel, va fi dezbătută și în cadrul consfătuirii raionale a cadrelor didactice.

O dată cu reînceperea cursurilor după vacanța de primăvară, inspectorii au urmărit felul în care se aplică în școli îndrumările care au fost date de către secția de învățămînt. În perioada la care ne referim au fost controlate peste 20 de școli dintre acelea care au condiții mai grele de muncă. Inspectorii s-au interesat dacă directorii și-au întocmit pentru trimestrul III planuri de asistență la lecții, dacă profesorii și-au alcătuit judicios planurile de recapitulare etc. De asemenea, inspectorii au asistat la lecții și au dat cadrelor didactice îndrumări cu privire la metodica lecțiilor de recapitulare.

La sfîrșitul lunii aprilie, tov. Matache a participat, la centrul Velea Mare, la ședința cercului pedagogic al învățătorilor care predau la clasele I—IV, în cadrul căreia s-a prezentat un referat cu privire la recapitularea finală, s-a ținut o lecție de recapitulare model și s-a prezentat un plan de recapitulare a materiei la clasa a III-a. Observațiile pe care le-a făcut aici inspectorul în legătură cu alcătuirea planului de recapitulare, îndrumările pe care le-a dat au constituit un ajutor prețios pentru membrii cercului.

Inspectorii din cadrul secției de învățămînt și cultură a raionului Slatina au urmărit în școli și felul în care este coordonată activitatea pedagogilor în vederea pregătirii elevilor pentru examene. Ei au constatat cu acest prilej că unii învățători care predau la clasa a IV-a, ca de pildă tov. Maria Iliescu de la școala de 7 ani din Bălteni sau Dumitru Jianu de la școala de 7 ani din Piatra Olt, și-au organizat bine activitatea în această perioadă, și-au ales just temele pentru recapitulare, reușesc să-i înarmeze pe elevii lor cu cunoștințe temeinice. Activitatea acestora și a altor învățători care au obținut rezultate bune la clasa a IV-a a fost popularizată de către inspectori și în alte școli din raion. În același fel s-a procedat și pentru clasa a VII-a. De asemenea, inspectorii au sezisat și o serie de lipsuri ale învățătorilor și profesorilor care predau la clasele a IV-a și a VII-a și, cu prilejul vizitelor în școli, au dat îndrumări pentru înlăturarea acestor lipsuri. De pildă, inspectorul Gh. Matache a observat că, deși unii profesori de limba română care predau la clasa a VII-a și-au propus să folosească analiza sintactică și morfologică pe text ca mijloc de fixare și de aprofundare a cunoștințelor de gramatică, totuși, fie din neprecepere, fie din comoditate, au evitat să aleagă pentru aceasta texte din operele clasicilor literaturii noastre, mulțumindu-se cu texte foarte simple, alcătuite de ei. Același lucru l-a observat și la matematică, în ce privește alegerea problemelor. Inspectorul a atras atenția pedagogilor asupra faptului că textele de analiză și problemele recapitulative la matematică trebuie alese astfel încît să cuprindă chestiunile cele mai importante studiate în timpul anului, pentru a ajuta realmente elevilor în pregătirea pentru examene.

Pentru ca examenele de absolvire la clasele a IV-a și a VII-a să se desfășoare în bune condițiuni, secția de învățămînt și cultură a cerut din timp școlilor să facă propuneri privind comisiile de examinare. Deoarece propunerile au și fost înaintate secției, urmează ca aceasta să trimită școlilor aprobările. Pentru școlile cu un număr mic de elevi în clasa a IV-a au fost stabilite centrele unde se va ține examenul de absolvire.

Îndrumate de secția de învățămînt și cultură, școlile desfășoară o susținută muncă de lămurire în rîndurile elevilor claselor a IV-a și ale părinților acestora, pentru înscrierea unui număr cît mai mare de absolvenți ai clasei a IV-a în clasa a V-a. Este însă o lipsă a inspectorilor faptul că nu s-au preocupat în aceeași măsură de îndrumarea diriginților claselor a VII-a în ceea ce privește justa orientare profesională a elevilor lor.

În ultima vreme, secția de învățămînt și cultură a raionului Slatina și-a intensificat activitatea cu scopul de a cuprinde și de a îndruma cît mai multe școli. Zilele trecute, două brigăzi — formate din cîte 2 inspectori și 1-2 profesori fiecare — au controlat 5 școli din raion, iar o brigadă la care a participat întregul colectiv de inspectori ai secției a efectuat o inspecție frontală la școala de 7 ani nr. 1 din orașul Slatina, care prezintă unele lipsuri în ce privește nivelul de cunoștințe al elevilor. Fără îndoială, activitatea brigăzilor va ajuta cadrelor didactice din școlile vizitate să-și îmbunătățească munca, să încheie cu succes anul școlar.

Tot în această perioadă, secția de învățămînt și cultură s-a preocupat de ajutorarea și îndrumarea cadrelor didactice înscrise la cursurile de perfecționare în ceea ce privește efectuarea și prezentarea la timp a lucrărilor de control, în întocmirea conspectelor, în pregătirea pentru etapa cu frecvență.

După cum se vede, colectivul de inspectori al secției de învățămînt și cultură a raionului Slatina desfășoară în această perioadă o activitate rodnică, urmărind pe teren problemele cele mai importante pe care le ridică încheierea anului școlar. Scurtele ședințe care au loc la secție la începutul fiecărei săptămîni, în care se face bilanțul activității desfășurate în săptămîna anterioară și se trasează sarcinile săptămînii în curs, îi ajută pe inspectori să-și îmbunătățească pe parcurs sistemul de muncă, să dea un ajutor cît mai eficient școlilor.

V. POPOVICI

Pentru rezultate cît mai bune

În vederea unei mai bune pregătiri a elevilor de clasa a VII-a pentru examenul de absolvire la științe naturale, profesorii de la școala de 7 ani nr. 29 din Capitală care predau această disciplină au organizat o excursie la ferma experimentală de la Băneasa a Institutului agronomic.

Sub conducerea profesorului Alexandru Ghindă și cu ajutorul inginerilor și tehnicienilor de la fermă, elevii au recapitulat aici numeroase cunoștințe privitoare la cultura plantelor și la creșterea animalelor. Aceasta i-a ajutat să înțeleagă mai bine noțiunile de asolament, ameliorări, hibrizi, martori, repicaj, culturi forțate, îngrășăminte naturale, îngrășăminte chimice, încrucișări la plante precum și caracterele diferitelor rase de vite. Totodată, elevii au văzut cum funcționează diferite mașini și utilaje agricole moderne.

Prof. GH. POPA
București

★

Colectivul didactic de la școala pedagogică din Sighet a luat măsuri importante pentru a asigura buna desfășurare a muncii în ultima etapă a anului școlar.

Într-o ședință a consiliului pedagogic a fost analizată situația la învățătură a unor elevi căzuți la mai multe obiecte. Ca urmare a fost intensificată munca individuală cu aceștia în cadrul orelor de consultații.

Direcția școlii a organizat interasistențe la lecțiile de recapitulare. Pe baza unui plan judicios întocmit, cadrele tinere asistă la lecțiile de recapitulare ținute de pedagogii cu experiență bogată și rezultate bune la clasă. Profesorii care vor preda anul viitor la clasa a V-a asistă la lecțiile de recapitulare a materiei la clasele a IV-a, spre a-i cunoaște pe viitorii lor elevi.

De curînd a avut loc în școală o adunare cu părinții, în cadrul căreia s-a subliniat necesitatea ajutorului pe care trebuie să-l acorde aceștia copiilor lor în perioada de recapitulare a materiei.

POP GHEORGHE
Baia Mare

Pregătiri pentru concursul de admitere

Colectivele pedagogice din școlile noastre au datoria de a trimite în fața comisiilor pentru concursul de admitere în clasa a VIII-a elevi cît mai bine pregătiți. Aceasta cere din partea profesorilor o grijă deosebită pentru acei elevi care nu primesc în familie un sprijin susținut în repetarea și aprofundarea cunoștințelor fie pentru că părinții nu au pregătirea necesară, fie pentru că nu au timp.

Spre deosebire de anul trecut, cînd meditațiile în vederea admiterii în clasa a VIII-a au început abia în ultimele luni de școală, anul acesta s-au luat măsuri pentru începerea pregătirii elevilor încă de la deschiderea anului școlar.

În etapa actuală a muncii școlilor, acțiunea de pregătire a elevilor ce urmează să se prezinte la concursul de admitere — printre care un mare număr provin din mediu muncitoresc — a căpătat o deosebită amploare. Comisiile organizate pe plan raional, comitetele raionale și orășenești de partid și cadrele didactice, se ocupă cu o deosebită stăruință de această problemă.

Așa stau lucrurile, de pildă, la Lupeni. Organizația de partid din întreprinderea minieră „Lupeni" ține evidența tuturor fiilor muncitorilor din întreprindere care urmează cursul de pregătire pentru intrarea în clasa a VIII-a, acordă sprijin pentru buna funcționare a învățămîntului, arată părinților că este necesar să nu-i rețină pe copii de la participarea la cursuri, făcîndu-i să înțeleagă că rostul meditațiilor este acela de a pune pe picior de egalitate în fața examenelor pe copiii muncitorilor și ai țăranilor muncitori cu ceilalți copii care vin din mediu intelectual. Biroul organizației P.M.R. din școală și organizația de partid a întreprinderii au recomandat profesorilor care lucrează la cursul de pregătire să organizeze temeinic orele de meditații și consultațiile, să asigure o bună supraveghere a elevilor în timpul efectuării lecțiilor. Pentru realizarea acestei sarcini, profesorii Ioachim Cocea, Silvia Mesaroș și Anghel Slăvuceanu și-au întocmit planuri de muncă bine chibzuite, care cuprind întreaga activitate ce o vor desfășura cu elevii pînă la examenele de admitere.

Întreprinderea „Jozsa Béla", care patronează școlile de 7 ani cu limbile de predare română și maghiară din Baia Sprie, a pus la dispoziția cursului de pregătire din această localitate laboratorul întreprinderii, pentru a desfășura aici experiențele necesare. Mobilizați de organizațiile de partid, profesorii Florica Usian, Valentin Mureșan, Viorica Bulduc, Otto Rozoski și Gizela Podolenski de la școlile din Baia Sprie se pregătesc cu multă seriozitate pentru meditațiile pe care le dau elevilor din clasa a VII-a în vederea pregătirii lor pentru concursul de admitere în clasa a VIII-a. Ei folosesc în cadrul acestor lecții un bogat material didactic constînd în scheme, planșe, tablouri, grafice, figuri geometrice etc., care îi ajută pe elevi la o mai bună înțelegere a cunoștințelor, precum și la sistematizarea acestora. În permanență acești profesori îndrumă munca independentă a elevilor, ajutîndu-i să folosească cu pricepere manualul, materialul bibliografic, să rezolve diferite tipuri de probleme și exerciții.

Și în numeroase școli ale Capitalei se desfășoară o muncă stăruitoare pentru buna pregătire a elevilor ce se vor prezenta la concursul de admitere în clasa a VIII-a. La școala medie nr. 29 din cartierul 23 August, de pildă, s-a organizat un curs de pregătire a școlarilor din această categorie, printre care un mare număr sînt fii ai muncitorilor, la care iau parte elevi ai școlilor nr. 47, 58, 59, 60, 61, 62 și 66 — aproximativ 190 de elevi, împărțiți în patru grupe. Pentru a asigura o temeinică însușire a cunoștințelor de literatură, profesorii care predau la acest curs au împărțit materia pe teme ca „Lupta pentru independența națională oglindită în operele scriitorilor clasici", „Folclorul și influența lui în literatura cultă", „Critica orînduirii burghezo-moșierești în operele scriitorilor clasici", „Omul nou în literatura actuală", etc. — aceste teme fiind, bineînțeles, adaptate nivelului de cunoștințe al elevilor din clasa a VII-a. Pe baza acestor teme cunoștințele predate la clasă sînt înmănuncheate după conținutul lor de idei, sînt sistematizate și generalizate. La gramatică, profesorii fac cu elevii în special analize pe texte alese din operele scriitorilor noștri clasici. La matematică se acordă o atenție deosebită recapitulării cunoștințelor privitoare la fracții, precum și cunoștințelor de algebră, deoarece s-a constatat că elevii au unele confuzii în această privință.

Cu bune rezultate se desfășoară și cursul de pregătire de la școala medie nr. 16 din București. Preocupîndu-se de înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, cei ce conduc acest curs caută, în același timp, să nu-i supraîncarce pe elevi, așa încît aceștia să nu neglijeze disciplinele de învățămînt la care vor da examene de absolvire. Ca urmare a muncii desfășurate la cursul de pregătire, mulți dintre elevii care frecventează acest curs au obținut note mai bune pe ultimul trimestru. De exemplu, elevul Gh. Florescu, care a avut pe trimestrele I și II la matematică media 5, a reușit să-și îmbunătățească simțitor situația la învățătură la acest obiect în cursul trimestrului III.

Grija organizațiilor de partid, străduințele cadrelor didactice și eforturile la învățătură ale elevilor înșiși vor asigura, fără îndoială, succesul la concursul de admitere în clasa a VIII-a, pătrunderea în această clasă a unui mai mare număr de fii de muncitori și de țărani muncitori temeinic pregătiți, a unor tineri merituoși, capabili să-și însușească în adîncime cuceririle științei și culturii.

GH. FLEANCU

DIN MUNCA DE PARTID

Sub îndrumarea organizației P.M.R., în școala medie nr. 1 din Mediaș s-a dat în acest an o mare atenție vizitelor în întreprinderile industriale și agricole, ca mijloc nu numai de îmbogățire și de cimentare a cunoștințelor căpătate de elevi, dar și de familiarizare a școlarilor cu producția modernă, de educare a lor în spirit muncitoresc și de orientare în alegerea meseriei.

Printre altele, au fost vizitate cu elevii claselor a IV-a fabrica de cretă și ceramică, întreprinderea „Emailul roșu" și fabrica de cărămidă din localitate; cu elevii claselor a IX-a și a X-a, fabrica de geamuri; cu elevii claselor VIII—X de la cursul seral, fabrica „Vitrometan".

În vacanța de primăvară s-a organizat o excursie pe ruta Mediaș-Simeria-Petroșani-Craiova-Turnu Severin-Timișoara-Arad-Mediaș, în timpul căreia copiii au avut posibilitatea să vadă bazinul carbonifer, precum și unele fabrici și uzine din localitățile străbătute.

Ajutată de către biroul organizației de partid, conducerea școlii se preocupă în momentul de față de rezolvarea problemelor legate de excursiile și vizitele ce se vor organiza după încheierea cursurilor (mobilizarea comitetului de părinți pentru a sprijini aceste acțiuni, obținerea aprobărilor pentru vizitarea unor întreprinderi, asigurarea transportului etc.). Elevii claselor mari (VIII—X) vor vizita uzina electrică, atelierele centrale „Gaz metan", fabrica „8 Mai" (de prelucrare a pielii), fabrica „Vasia Vasilescu" (de prelucrare a bumbacului), fabrica „Ideal" din Mediaș și combinatul chimic „Nicolae Teclu" din Copșa Mică. Școlarii mai mici (clasele V—VI) vor vizita, printre altele, fabrica de geamuri, G.A.S. „George Coșbuc" din localitate, S.M.T.-ul din comuna Proștea Mare.

Acestea sînt doar cîteva exemple de întreprinderi ce au făcut sau vor face obiectul unor excursii; considerăm însă că sînt suficiente pentru a ilustra buna orientare a conducerii școlii și a organizației P.M.R. pe linia legării învățămîntului de viață, de practică.

★

Întrucît în luna mai se vor desfășura convorbirile recapitulative în cercurile de învățămînt politic ale cadrelor didactice din mediul rural, comitetul raional de partid Roșiori, regiunea București, a luat măsuri ca să asigure un nivel corespunzător discuțiilor. De curînd, propagandiștii ce conduc seminariile frecventate de profesori și învățători au fost instruiți la cabinetul de partid în legătură cu problemele privind organizarea și conținutul muncii lor în perioada ce urmează. S-a stabilit ca seminariile generale recapitulative să fie precedate de cîte două convorbiri în care să se revadă problemele principale ale cursului. Binevenită este inițiativa cabinetului de partid de a da, în această perioadă, consultații în toate cercurile de învățămînt politic.

Diriginte în ultimele săptămîni de școală

Discuția cu cîțiva diriginți de la școala medie nr. 16 din Capitală mi-a dovedit că ei se preocupă cu seriozitate de rezolvarea problemelor care se ridică acum, în ultima etapă a anului școlar, în clasele pe care le conduc. Fără îndoială, fiecare clasă are specificul ei și tocmai de acest specific caută diriginții să țină seama în primul rînd.

Diriginta clasei a VII-a „B" tov. V. Rustea, bunăoară, a constatat că elevii rămași în urmă la învățătură folosesc mai puțin timp pentru pregătirea lecțiilor decît cei buni. Ce denotă acest fapt? Că ei își pregătesc în grabă lecțiile, nu-și efectuează în întregime temele, nu învață tot ceea ce au de învățat. La clasa a V-a „B", diriginta Steluța Grigorescu a observat că unii dintre elevii buni din clasa ei nu iau în serios munca de pregătire a lecțiilor de recapitulare, avînd impresia că știu totul și că nu mai au nimic de învățat. Diriginții au discutat aceste probleme în orele educative, au stat de vorbă și individual cu elevii care au astfel de lipsuri. Ținînd cont de lipsurile constatate, tov. Rustea a dat elevilor rămași în urmă indicații cum să-și pregătească lecțiile, le-a cerut să facă eforturi mai mari. Tov. Grigorescu a atras atenția elevilor buni din clasa ei că nu pot asigura o consolidare reală a cunoștințelor pe care și le-au însușit decît dacă repetă cu conștiinciozitate cele învățate în cursul anului.

Tov. Eleonora Capatos, diriginta clasei a VIII-a „B", a sezisat în clasa ei o problemă deajuns de dificilă. E vorba, anume, de prieteniile dintre fete și băieți, prietenii greșit orientate, care nu sînt bazate pe aprecierea reciprocă a unor reale calități cum ar fi stăruința la învățătură, comportarea demnă, tovărășească, care pot și trebuie să constituie temeiuri pentru apropierea între colegi. În cazurile despre care e vorba elevii își manifestă prietenia nu discutînd despre diferite probleme legate de pregătirea lor, ci în alt mod, prin schimburi de bilețele în timpul orei, prin plimbări după cursuri, printr-o grijă exagerată a fetelor pentru cochetărie. Aceste preocupări au fără îndoială repercusiuni asupra situației lor școlare. Problema prieteniilor o preocupă mult pe dirigintă. Ea se străduie să o rezolve cît mai bine, arătîndu-le elevilor săi care trebuie să fie adevăratul conținut al prieteniilor dintre fete și băieți — colegialitate, într-ajutorare la învățătură, respect reciproc etc.

Diriginții care conduc clasele a VII-a au acum sarcini speciale. Elevii lor se pregătesc pentru examenele de absolvire și de admitere. Ei trebuie să facă acum eforturi deosebite întrucît, pe lîngă recapitularea materiei din acest an, trebuie să revadă și materia din anii precedenți. Tovarășele diriginte i-au îndrumat să înceapă pregătirea pentru examene încă din vacanța de primăvară. Unii dintre elevi au și început să învețe. Diriginții au observat însă că o serie de elevi muncesc prea mult și inutil, făcînd rezumate scrise din materialul anilor precedenți. Ele au arătat acestor elevi că trebuie să-și organizeze învățătura cu mai multă chibzuință, să se bazeze pe planurile de sinteză alcătuite de ei în clasele a V-a și a VI-a.

Trebuie arătat însă că diriginții claselor a VII-a n-au acordat suficientă atenție unei probleme importante care se ridică acum în clasele lor — și anume, problema orientării profesionale a elevilor. Bunăoară, tov. Angela Morfei, diriginta clasei a VII-a „A", s-a mulțumit să dea în această privință doar indicații cu caracter general. De fapt, tov. Morfei, socotind că în orientarea profesională a elevilor părinții au rolul hotărîtor și că școala nu-i poate influența prea mult, nici n-a discutat prea serios cu părinții această problemă. Pe tov. Morfei n-a preocupat-o cunoașterea aptitudinilor elevilor, de aceea n-a putut să indice fiecărui elev în ce profesiune ar putea da cel mai mare randament, ce carieră e mai indicată pentru fiecare.

Pe lîngă problemele specifice fiecărei clase, există în activitatea școlii, în această etapă, și unele probleme generale, pe care diriginții caută să le rezolve toți în același mod. Elevii tuturor claselor V—X au cursuri după-amiaza. Mulți dintre ei încep să studieze seara, după ce sosesc acasă, și studiază pînă tîrziu. Seara munca nu dă însă randament, elevii fiind obosiți după orele de curs. Dimineața, acești elevi se scoală tîrziu. Este evident, deci, că nu le mai rămîne suficient timp pentru pregătirea lecțiilor. De aceea, diriginții au discutat în mod special cu ei această problemă și i-au determinat să renunțe la acest sistem de muncă, care nu dă rezultate bune.

Toți diriginții și-au propus ca în timpul recapitulării să intensifice asistențele la lecții, spre a urmări nivelul de cunoștințe al elevilor lor, în special al celor rămași în urmă, pentru a-și da seama dacă fac progrese, pentru a putea lua măsuri eficiente în legătură cu cei care nu se pregătesc suficient. Diriginții urmăresc și atmosfera din clasă din timpul recapitulării, cercetînd în ce măsură elevii sînt atenți, dacă își iau notițe, dacă au înțeles problemele care se discută. Ei au în vedere și controlul notițelor, pentru a vedea dacă sînt corect luate, dacă elevii își alcătuiesc schemele recapitulative.

Diriginții vor veghea ca elevii să participe cu regularitate și să vină bine pregătiți la orele de consultație. De îndată ce vor constata că un elev rămas în urmă la învățătură lipsește de la aceste ore, îl vor vizita acasă, spre a cunoaște motivele pentru care absentează.

Cunoscînd îndeaproape munca elevilor, diriginții își pot da seama dacă pregătirea lecțiilor de recapitulare nu le cere eforturi peste puterile lor, dacă nu sînt supraîncărcați. În cazul cînd constată că elevilor li se cere în mod inutil un volum prea mare de muncă, iau legătura cu profesorii respectivi pentru a înlătura supraîncărcarea. În general, diriginții stau de vorbă cu toți profesorii care predau la clasele lor, discutînd cu ei situația elevilor, în special a acelora care au obținut note mici pe primul și al doilea trimestru și care, deci, au lacune serioase în cunoștințe și se impune a fi examinați acum mai des.

Și în legătura pe care o țin cu părinții diriginții de la școala medie nr. 16 se ocupă în mod special de problemele pe care le ridică etapa actuală a muncii din școală. O astfel de problemă este aceea a atitudinii pe care o au unii părinți față de copiii lor. Există o categorie de părinți care îi obligă pe copii, în special pe fete, să facă și acum anumite treburi casnice. Diriginții le-au explicat că în această perioadă trebuie să-și scutească copiii de asemenea preocupări, pentru a le lăsa timp să-și pregătească lecțiile. Altă categorie de părinți își răsfață prea mult copiii. Le oferă fel de fel de distracții, îi duc cu regularitate la spectacole, organizează — și organizează chiar prea des — ceaiuri, aniversări. Acestor părinți diriginții le-au arătat că asemenea activități îi distrag pe elevi de la învățătură și că trebuie întrerupte necondiționat în această etapă.

În perioada recapitulării, elevii depun o muncă mai intensă. Pentru a rezista eforturilor care li se cer ei trebuie să se hrănească bine. De aceea, diriginții au arătat părinților că alimentația consistentă a copiilor trebuie să fie o grijă permanentă a lor.

Prin aceste măsuri și, bineînțeles, prin înlăturarea lipsurilor pe care le mai au în muncă, diriginții de la școala medie nr. 16 vor putea să contribuie în mare măsură la cît mai buna pregătire a elevilor din clasele pe care le conduc, la buna desfășurare a recapitulării.

M. ILEA

Măsuri eficiente

Pentru încheierea cu succes a anului școlar, secția de învățămînt și cultură a raionului Strehaia a elaborat din timp un plan de măsuri care a fost prelucrat cu directorii școlilor. Cu acest prilej s-au dat îndrumări privind organizarea muncii directorului în etapa de încheiere a anului școlar și s-au precizat problemele mai importante care trebuie rezolvate în această perioadă: ridicarea calității lecțiilor, organizarea de consultații, îmbunătățirea muncii educative, întărirea legăturilor dintre școală și familie, asigurarea frecvenței regulate a tuturor elevilor, crearea unor condiții cît mai bune de învățătură etc. Totodată au fost discutate și sarcinile diriginților în etapa actuală.

Secția de învățămînt și cultură s-a preocupat și de cadrele didactice care sînt înscrise la cursurile de perfecționare, dîndu-le îndrumări pentru organizarea studiului lor individual.

N. STOCHINA
Strehaia

Din activitatea organelor sindicale

Organizația sindicală sprijină lucrările de încheiere a anului școlar

În perioada de recapitulare finală, de pregătire și desfășurare a examenelor cadrelor didactice li se cer eforturi mai susținute decît în cursul anului școlar. Tocmai de aceea comitetul de instituție al școlii medii nr. 12 din raionul „1 Mai" al Capitalei a intensificat, în această perioadă, sprijinul pe care-l acordă pentru rezolvarea multiplelor probleme ce se pun în fața cadrelor didactice și a direcției școlii. Încă în luna aprilie, prin consfătuirea de producție organizată pe tema recapitulării și a pregătirii examenelor, comitetul de instituție, îndrumat de organizația de partid și de comun acord cu conducerea școlii, a trasat sarcini precise fiecărui membru de sindicat în parte, asigurînd participarea în masă a membrilor de sindicat la lucrările de planificare a recapitulării, la organizarea în condiții cît mai bune a pregătirii și desfășurării examenelor. De pildă, profesoara Eugenia Lupu a primit din partea organizației sindicale sarcina de a coordona activitatea de recapitulare a materiei la cursul seral. Tovarășa Lupu ține o legătură permanentă cu profesorii claselor respective, urmărește volumul temelor pentru acasă, planificarea consultațiilor etc.

O contribuție deosebită aduce comitetul de instituție la pregătirea elevilor din clasa a VII-a în vederea examenului de absolvire și a concursului de admitere în clasa a VIII-a, precum și la pregătirea absolvenților cursului seral pentru examenul de maturitate.

Comitetul de instituție se preocupă și de întărirea legăturilor școlii cu familia în această etapă, dînd indicații membrilor de sindicat asupra problemelor pe care trebuie să le lămurească părinților în vederea unei cît mai bune pregătiri a copiilor lor: respectarea regimului de zi, organizarea unei odihne raționale etc.

Organizația sindicală din școală privește cu toată seriozitatea problemele muncii în această ultimă etapă a anului școlar și mobilizează toate forțele în vederea încheierii sale cu cît mai multe succese.

Prof. MIHAIL TANASESCU

Consfătuire de muncă

Întărirea disciplinei conștiente a elevilor constituie o preocupare de seamă a colectivului cadrelor didactice de la școala pedagogică din Oradea. Datorită grijii deosebite pe care au avut-o pentru rezolvarea acestei probleme comitetul sindical de instituție și întregul colectiv al cadrelor didactice, s-a asigurat în general o disciplină bună în școală, care s-a reflectat și în rezultatele obținute de elevi la învățătură.

Cu toate acestea, una dintre clasele școlii — și anume clasa a V-a „A" — continua să fie nedisciplinată. S-a hotărît atunci să se dezbată problema asigurării disciplinei în clasa a V-a „A" într-o consfătuire de muncă.

Referatul prezentat de tov. Vasile Chiș, dirigintele clasei, precum și coreferatul prezentat de tov. prof. Constantin Caciaunu au constituit baza de discuție pentru cadrele didactice prezente la această consfătuire. În referatul dirigintelui clasei s-au analizat principalele cauze care explică situația nesatisfăcătoare a clasei a V-a „A" sub raportul disciplinei. Tov. Chiș a arătat că, pe lîngă unii factori obiectivi care trebuie luați în considerare în general în explicarea manifestărilor de indisciplină la clasele a V-a (particularitățile de vîrstă și noile condiții create în urma trecerii de la munca cu un singur pedagog la munca cu mai mulți pedagogi) există și o serie de cauze — privind munca părinților, a cadrelor didactice — care au determinat lipsa de disciplină. Dirigintele clasei a relevat astfel că între manifestările de indisciplină ale elevilor care au dat mai mult de lucru cadrelor didactice și condițiile de educație din familie există o strînsă legătură: în toate cazurile s-au constatat lipsa de exigență a părinților și greșeli în metodele și procedeele folosite de aceștia în educarea copiilor. „Nici acasă nu-s disciplinat" — a declarat un elev dirigintelui într-o convorbire, iar părintele acestui elev, drept răspuns la încunoștiințarea făcută de diriginte privitor la numeroasele abateri disciplinare ale fiului său, a răspuns nepăsător: „Nici eu n-am fost mai bun cînd eram ca el". Cu o astfel de mentalitate care, din nefericire, mai caracterizează pe unii părinți, este firesc ca educația copiilor în familie să sufere, iar școala să întîmpine greutăți în munca sa cu copiii.

Ar fi o greșeală însă să se arunce toată vina numai asupra părinților. În discuțiile purtate pe marginea referatului s-a arătat că nici cadrele didactice n-au făcut totul, că și în munca lor au persistat unele neajunsuri. Așa, de exemplu, au lăsat de dorit unitatea de vederi și de exigență între cadrele didactice ce predau la clasa a V-a „A", precum și legătura cadrelor didactice cu dirigintele clasei. O serie de abateri disciplinare n-au fost sancționate imediat și destul de sever, iar opinia publică a clasei n-a fost suficient antrenată în rezolvarea problemelor disciplinare. O greșeală a fost și faptul că clasa a V-a „A" a fost instalată într-o sală izolată de cancelarie și de celelalte clase, scăpînd astfel din atenția cadrelor didactice. S-a arătat, de asemenea, că nici organizația de pionieri n-a fost suficient antrenată în sprijinirea școlii în vederea întăririi disciplinei conștiente a elevilor.

Pentru îmbunătățirea situației în viitor și pentru ca elevii clasei a V-a „A" să poată încheia anul școlar în cît mai bune condiții, în consfătuirea de muncă s-au luat o serie de hotăriri. Așa, de exemplu, în ceea ce privește munca cu părinții s-a cerut dirigintelui să realizeze o mai strînsă legătură cu părinții, să intensifice vizitele la domiciliul elevilor și să invite la școală părinții elevilor a căror comportare lasă mai mult de dorit, pentru a discuta cu ei și a le da îndrumările pedagogice necesare. Consfătuirea de muncă a hotărît ca în cazurile părinților care-și neglijează îndatoririle față de copiii lor să se ceară și concursul comitetelor sindicale din întreprinderile sau instituțiile unde lucrează aceștia. Consfătuirea a cerut totodată dirigintelui să-i îndrumeze îndeaproape pe elevi în ceea ce privește atitudinea pe care trebuie s-o aibă față de colegii lor, față de cadrele didactice, față de părinți.

De asemenea s-a hotărît ca, pentru formarea unei opinii publice sănătoase, să se folosească gazetele de perete ale claselor. În acest scop au luat ființă gazete de perete în fiecare clasă, deoarece sistemul folosit înainte — de a se organiza gazete de perete pe cicluri de clase — s-a dovedit a fi necorespunzător.

În ceea ce privește calitatea muncii cadrelor didactice consfătuirea a cerut ca fiecare profesor să lupte pentru ridicarea nivelului științific, metodic și educativ al lecției, să-și sporească exigența față de comportarea elevilor.

Prof. I. COMANESCU

Formațiile artistice calificate pentru faza finală a concursului S. M. I. C.

Zilele trecute a avut loc la sediul C.C. al S.M.I.C. ședința comisiei centrale a primului concurs al formațiilor artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt. La ședință s-au analizat modul cum s-a organizat și desfășurat faza interregională a concursului și rezultatele obținute de formațiile participante, s-au stabilit premiile pentru formațiile fruntașe în faza regională și s-au luat unele măsuri cu privire la pregătirea și desfășurarea fazei finale a concursului.

Luînd în discuție hotărîrile juriilor interregionale, comisia centrală a confirmat participarea la faza finală a următoarelor formații:

1. FORMAȚIILE DE COR ale cadrelor didactice din localitățile: Iași, Galați, Craiova, Lugoj, Sibiu, Cîmpia Turzii și Satu Mare.

2. FORMAȚIILE ORCHESTRALE ale cadrelor didactice din localitățile: Bacău, Curtea de Argeș, Orașul Stalin și Botoșani.

3. BRIGĂZILE ARTISTICE DE AGITAȚIE ale cadrelor didactice din localitățile: Baia, Teaca — raionul Bistrița, Hida — raionul Jibou, și Stolnici — raionul Costești.

4. ECHIPELE DE DANSURI ale cadrelor didactice din localitățile: Arad, Negrești—Oaș, Sf. Gheorghe, Ineu și Urechești — raionul Adjud.

5. ECHIPELE DE TEATRU ale cadrelor didactice din localitățile: Roman, Botoșani, C. Lung-Muscel, Călărași, Zetea — raionul Odorhei, Tîrnăveni și Iași.

6. TEATRELE DE PĂPUȘI ale cadrelor didactice din localitățile: Craiova, Bistrița și Bîcșanii Mici — raionul Sf. Gheorghe.

Au mai fost confirmați pentru a participa la faza finală un număr de 22 soliști vocali și instrumentiști, recitatori și cititori artistici.

Oaspeți de peste hotare

La invitația Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R., la 15 mai a.c. a sosit în Capitală o delegație a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S.

Delegația a fost întîmpinată la aeroport de tov. Ion Nistor, președintele Sindicatului Muncitorilor din învățămînt și Cultură, de alți reprezentanți ai C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, precum și de reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii.

Din delegație fac parte tovarășii Iacov Terentievici Parseniuk, președintele Comitetului sindical republican din învățămînt, școli superioare și instituții științifice din R.S.S. Moldovenească, Ivan Ivanovici Zelenov, președintele Comitetului sindical de învățămînt din raionul Stupino, regiunea Moscova, Antonina Iakovlevna Kornilova, președinta Comitetului sindical de învățămînt din raionul Dzerjinski al orașului Moscova, și Nina Stepanova Sehavțeva, președinta Comitetului sindical de învățămînt din raionul Serghievski, regiunea Kuibîșev.

Pentru a cunoaște activitatea noastră pedagogică și sindicală oaspeții vor vizita instituții de învățămînt și cultură din Capitală și din alte orașe ale țării.

PRIMUL CONGRES al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S.

Între 12 și 14 mai a.c. au avut loc la Moscova lucrările primului Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S. Ordinea de zi a congresului a cuprins raportul Comitetului organizatoric al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S., raportul Comisiei de revizie a sindicatului, precum și expuneri privitoare la planul de perspectivă al dezvoltării învățămîntului superior în U.R.S.S., la planul de perspectivă al dezvoltării științei în U.R.S.S. și la Statutul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S.

Congresul a ales Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S. și Comisia de revizie a sindicatului, precum și delegați la Congresul al XII-lea al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S.

★

Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R. a adresat primului Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S. următoarea telegramă:

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din Republica Populară Romînă transmite un fierbinte salut frățesc primului Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S.

Cu acest prilej oamenii muncii din învățămînt și cultura din țara noastră felicită călduros pe profesorii sovietici pentru stralucitele succese obținute în perfecționarea măiestriei lor pedagogice, în educarea minunatului tineret sovietic și în ridicarea pe o treaptă atît de înaltă a științei și culturii sovietice, care au reușit să înfăptuiască cele mai îndrăznețe visuri ale omenirii.

Activitatea rodnică depusă de sindicatul dvs. și experiența înaintată a pedagogilor sovietici constituie un îndrumar valoros în activitatea noastră sindicală și în munca instructiv-educativa din școlile noastre.

Uram succes deplin lucrărilor congresului dvs. și vă dorim, dragi tovarăși, noi victorii în realizarea măreței sarcini a construcției comuniste și în lupta pentru pace și relații prietenești între popoare.

În numele Prezidiului C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R.

PREȘEDINTE
ION NISTOR

A apărut

Revista de pedagogie

nr. 5, 1958

În cuprins:

STANCIU STOIAN și ANI COMAN: Cîteva probleme de metodologie a cercetării științifice în pedagogie.

* * * Discuții pe marginea problemei metodelor de cercetare în pedagogie și psihologie.

ELENA ANTOCI: Dezvoltarea sentimentului patriotic la elevi prin activitățile extrașcolare în cadrul geografiei.

VICTOR TÎRCOVNICU: Contribuția colectivului clasei la dezvoltarea morală a elevilor.

URSULA SCHIOPU: Problema metodelor de cercetare în pedagogie și psihologie în discuția pedagogilor de peste hotare.

ION BUCUROIU: Evitarea supraîncărcării elevilor în discuția pedagogilor sovietici.

MIRCEA ȘTEFAN: Unele probleme ale fixării cunoștințelor în predarea logicii.

MARIA POPESCU: Calitatea lecției — condiție importantă în evitarea supraîncărcării elevilor.

M. TIMOFTE: Despre îndrumarea, organizarea și desfășurarea sesiunilor regionale ale lecturilor pedagogice.

S. PREDOIU și G. DAN: Simpozion de igienă școlară.

EUGENIA DIDILESCU: „Îndrumătorul pentru caracterizarea psihologică și pedagogică a elevilor".

EUGEN MARTON: „Atlasul geografic școlar".

* * * Noi lucrări pedagogice.

„Scoala părinților"

De curînd a început să ruleze pe ecranele Capitalei „Școala părinților", un nou și interesant film cehoslovac. Mai mult decît pentru alții, pentru învățători, profesori și părinți acest film este deosebit de interesant prin incursiunea pe care o face în viața unei școli și în lumea celor care o înconjoară.

Construit cu multă simplitate, acest film, care va continua să ruleze săptămîna viitoare la cinematografele „Unirea" și „Moșilor", concentrează într-un emoționant episod dramatic o problemă a cărei soluționare este pe cît de originală pe atît de subtilă.

Note de drum din R. P. Polonă

Piața orașului vechi este din nou întreagă

SE ÎNALȚĂ DIN AMINTIRI CHIPUL OMULUI

Am adus din Republica Populară Polonă o bogăție de amintiri minunat colorate de faptele oamenilor — harnici, sobri, optimiști.

Tablourile pe care le păstrez în minte prind viață ori de cîte ori am în față albumele cu imagini ale orașelor și monumentelor de artă, ori de cîte ori citesc în presă sau aud vorbindu-se despre realizările Poloniei populare. Atunci văd parcă aievea pe oamenii cu care am stat de vorbă, aud glasul lor, mi se pare că ei îmi povestesc.

Imaginea de astăzi a Varșoviei îți lasă două puternice impresii: despre ceea ce a însemnat barbaria fascistă și despre puterea de neînfrînt a omului care iubește viața. Marea operă de reconstrucție a orașelor distruse de război, numeroasele înfăptuiri pe drumul socialismului dovedesc uriașa forță a patriotismului poporului polonez, seriozitatea și răspunderea cu care privesc oamenii muncii din Polonia datoria ceasului de față, chemările vieții noi.

Cînd mergi pe străzile Varșoviei, înnoită și strălucitoare în cea mai mare parte, nu poți să nu te gîndești la zilele negre ale războiului care a trecut. Te obligă la aceasta ruinele pe care le mai vezi, buchetele de flori proaspete depuse în fața plăcilor comemorative așezate pe zidurile caselor în locurile unde au fost uciși patrioți polonezi. Peisajul în care mai apar dureros urmele bombardamentelor te îndeamnă să gîndești cu mai multă seriozitate la problemele mari care stau azi în fața omenirii, să fii mai dîrz apărător al păcii, mai neîndurător cu cei care vor să dezlănțuie din nou un incendiu și mai distrugător.

Varșovia se reconstruiește. Unele străzi sînt complet refăcute, altele se refac acum, dar greu deosebești ceea ce s-a construit nou. Varșovienii nu clădesc un nou oraș, refac Varșovia lor de altădată și o dezvoltă. Arhitecții au mult de lucru aici. Fiecare coloană, fiecare ornament trebuie redat întocmai cum a fost, trebuie așezat la locul pe care-l ocupa odinioară.

În unele cazuri distrugerea a fost prea mare ca să mai poată fi reconstituit totul. Atunci s-a așezat la locul pe care-l ocupa înainte ceea ce s-a mai găsit — un fragment de ornamentație, o parte dintr-o statuie. Pe o suprafață de zid simplă, netedă, apare un cap, o frîntură de chenar. Zidul acesta nu are, desigur, valoarea istorică a monumentului. El redă însă cu putere o admirabilă trăsătură de caracter a polonezului — marea lui cinstire pentru ceea ce a lăsat istoria de preț.

Am răsfoit cu respect, cu pioșenie un album. Pagina din stînga înfățișa ruinele, așa cum le-a lăsat războiul. Pagina din dreapta — reconstrucția. O pagină despre război, o pagină despre pace. Și așa, una după alta, foile albumului mi-au povestit durerea fiecărui colțișor al Varșoviei și hotărîrea care a izvorît din ea.

Am lăsat albumul și am pornit pe strada Nowi-Swiat. M-au încîntat vitrinele bogate și atrăgătoare ale magazinelor, cochetăria construcțiilor, grația și bunul gust al temeilor care priveau cu încîntare vitrinele cu mărgele, broșe, brățări, cercei, baticuri. Toate acestea erau pagini despre pace și picurau în inimă dragoste de viață. Dar dincolo de Nowi-Swiat m-au întîmpinat zidurile prăbușite, asemeni celor din album. Pagini despre război.

Contrastul acesta puternic l-am văzut în fiecare zi.

Ne-am bucurat că piața orașului vechi, această podoabă arhitecturală de rară frumusețe, este din nou întreagă. Cum ar fi putut Varșovia să se lipsească de ea? Nici noi, vizitatori de cîteva zile, după ce am văzut-o numai o dată, nu ne mai puteam imagina Varșovia fără casele acelea impodobite cu sculpturi și ornamentații multicolore, cu picturi și dantele arhitectonice, strînse una într-alta ca pe o estradă a unui mare concurs de rarități arhitecturale.

Reconstrucția înaintează mereu în toate cartierele orașului. Acum este timp și pentru o plimbare liniștită. În zilele de sărbătoare părinții își plimbă copiii în parcuri, trenul electric îi duce pe varșovieni în excursii în pădurile de pe malurile Vistulei; cînd cade înserarea, pe toate marile bulevarde se adună lume multă; sălile de spectacole sînt pline, orchestrele cîntă în restaurante. Orașul care la ordinul lui Hitler trebuia să fie șters de pe fața pămîntului a dovedit că nu vrea să moară. Regimul democrat-popular a arătat lumii cum poate să renască și să capete puteri înzecite o capitală cu fii harnici.

Și la Gdansk am văzut aceeași intensă muncă de reconstrucție. Și acolo, din mormanele de ruine au fost culese cu grijă piesele rare. Ornamentele, plăcile de marmură, frescele, basorelieturile, dantelăria aurită a zidurilor au reapărut pe fațadele caselor. Dar abia ici-colo se trădează noul. Restauratorii au redat, pe cît au putut, pînă și patina anilor.

Pe străzile orașului Gdansk gîndul te duce în trecut cu sute de ani, în Evul Mediu, cînd portul acesta a început să aibă o tumultuoasă viață comercială. Pe mare veneau aici bogății din întreaga lume. Marea era sufletul acestui oraș. Pe zidul unei clădiri vechi am citit cuvintele care arătau ceea ce însemna pentru oraș comerțul pe mare, navigația — mai mult decît viața însăși: „Navigare necessum est — vivere non necesse".

Marea însuflețește și acum viața Gdanskului. În port sînt vestitele șantiere navale care construiesc vase de mare tonaj. Este impresionantă deosebirea de proporții între ființa ta și tot ceea ce te înconjoară: înălțimea halelor, uriașele nave în construcție, pe trupul cărora oamenii care lucrează par niște gîze neînsemnate. 17.000 de muncitori lucrează în aceste șantiere. Rodul muncii lor te face să înțelegi că acești oameni mici față de trupul uriaș al vasului pe care-l construiesc sînt, fiecare în parte, ei înșiși, uriași prin puterea muncii lor.

Am cunoscut îndeaproape sensibilitatea, gingășia, poezia sufletului polonez. Le-am desprins din dansurile vestitului ansamblu popular Mazowszje, ascultînd un concert la casa lui Chopin de la Zelazowo-Wola. Era o zi de august. În parcul verde și răcoros, risipite cu dărnicie, covoare multicolore de flori. Scaunele noastre erau așezate pe dale mari de piatră albă, conturate cu verdele gazonului. La cîțiva metri în fața noastră casa cu geamurile larg deschise. Printre perdelele de dantelă albă, din încăpere ajungeau la noi acordurile minunate ale Nocturnei, ale Polonezei, ale studiilor lui Chopin. Gîndul înșelător că însuși marele Chopin se află la pian ne-a furat ușor pe toți.

Îi prețuiești, îi iubești pe oamenii care știu să-ți dăruiască asemenea clipe de încîntare.

Am stat de vorbă cu mulți profesori și învățători din Varșovia, din Sopot și Gdansk, din Katowice și Cracovia. Am vorbit cu ei despre educație, despre pregătirea pentru viață a tineretului școlar. „Noi — îmi spunea un profesor din Varșovia — învățăm în primul rînd elevii să iubească munca și să respecte omul". Așa i-aș fi răspuns și eu dacă m-ar fi întrebat ei pe mine despre școlile noastre. Ne-am strîns mîna ca buni prieteni la despărțire. „Am văzut — spunea un profesor din Katowice — că problemele grave, importante ale vieții sociale pot fi înțelese de elevi și de aceea nu-i ținem departe de aceste probleme. Noi le facem cunoscute elevilor noștri problemele politicii actuale, îi facem să înțeleagă și să participe conștient la mersul nostru înainte spre socialism. Așa înțelegem noi să educăm copiii pentru viață". Ne-am strîns mîna cu aceeași căldură.

Pedagogii polonezi sînt pe deplin conștienți de locul pe care-l ocupă munca de educație a tineretului școlar în cadrul construcției socialiste, de faptul că viitorul omenirii depinde mult de spiritul în care sînt educate generațiile noi, de faptul că pacea și înțelegerea în lume depind și de ceea ce fac pedagogii pentru ca s-o asigure prin munca lor educativă.

Poporul polonez se pregătește acum pentru jubileul Mileniului statului polonez. Polonia populară va avea prilejul să valorifice mai deplin, pentru construcția nouă, întregul tezaur pe care l-a moștenit din istoria celor zece veacuri. Se pregătesc sesiuni științifice, muzeele din Gdansk, Lodz, Wroclaw, Poznan, Cracovia se îmbogățesc cu exponate de valoare privind istoria statului polonez. Participă la această muncă cercetători științifici, catedre universitare. Se întocmesc monografii, lucrări de popularizare a științei.

O dată cu această muncă pentru valorificarea a tot ceea ce a lăsat bun trecutul, oamenii de azi înscriu faptele pe care ei, generația actuală, constructorii socialismului le vor lăsa viitorimii. În istoria zilelor de azi se înscriu fapte noi: cresc orașele și centrele muncitorești, se înalță noi întreprinderi, se descoperă noi zăcăminte petrolifere, sînt modernizate noile mine din bazinele carbonifere și altele noi se construiesc. Se înalță uzinele chimice din Blachownia, producția de autoturisme crește, sînt asanate terenurile mlăștinoase din nord-estul Poloniei prin sisteme moderne de drenaj; agricultura primește noi cantități de îngrășăminte chimice, noi tractoare și mașini agricole.

Învățămîntul general constituie o preocupare de frunte a puterii populare. Crește cu fiecare an numărul școlilor de cultură generală și al școlilor profesionale. Bugetul de stat pe anul 1958 al R. P. Polone prevede pentru învățămînt cu 8% mai mult față de anul 1957 și cu 41% mai mult decît în anul 1955. În septembrie 1958 vor intra în școli cu 313.000 mai mulți elevi ca în anul trecut. În Varșovia anul acesta se vor construi 26 grădinițe de copii și creșe. În ultimii trei ani s-au construit în capitala Poloniei 40 localuri de școală. Sînt acum în construcție 16 și se proiectează încă 10. Rețeaua școlilor s-a extins în special în localitățile rurale. Anul acesta în întreaga țară vor fi construite și date în folosință aproximativ 600 noi școli.

O dată cu dezvoltarea ramurilor industriale și dezvoltarea întregii economii se pregătesc în școli și instituții de învățămînt superior cadre tehnice. În Polonia populară există o vastă rețea de școli medii tehnice și instituții de învățămînt mediu special, care dau anual zeci de mii de specialiști. În prezent există 950 de astfel de instituții.

În țară este încă mare nevoie de noi localuri de școli. Învățătorii și profesorii au înțeles cu toții aceasta. N-au stat la gînduri. Știau că statul are multe de împlinit și nu va putea să răspundă imediat tuturor nevoilor. S-au mobilizat în această acțiune, au pus umărul. S-au creat comitete și asociații care strîng fonduri pentru construcții școlare. În regiunea Katowice, comitetele de acțiune au strîns 450 milioane zloți și au reușit să construiască pînă acum cîteva zeci de școli. Secția de învățămînt din Poznan a strîns pînă acum un milion de zloți. În Gdansk, asociația „Învățămîntul" a atras în jurul școlii numeroși oameni și mijloace financiare. Și la Cracovia se încheagă asociații de acest fel. Acțiunea se lărgește, în proporții, și numărul construcțiilor școlare crește.

Astăzi, cînd împletesc impresiile pe care le-am adus din Polonia cu veștile pe care le aflu despre succesele obținute de poporul polonez în construirea vieții noi, în care toate forțele și talentele se vor putea dezvolta liber, chipul oamenilor care îmi stăruie cu putere în memorie se înalță mai sus, mereu mai sus. Sîntem încrezători în ceea ce va putea da și de aci înainte poporul acesta harnic pentru a-și făuri bunăstarea, pentru a spori comorile de artă ale lumii, pentru a îmbogăți știința universală, pentru a contribui la clădirea viitorului fericit al omenirii, în care să triumfe pacea și înțelegerea între popoare.

EMILIA MANAC

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 472 — Vineri 23 mai 1958 — 4 pagini 25 bani

Practica elevilor în unitățile agricole

În cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii au fost trasate sarcini de cea mai mare importanță cu privire la pregătirea cadrelor necesare agriculturii noastre. Aceste sarcini privesc și școlile de cultură generală și școlile pedagogice, care vor trebui să dea o astfel de pregătire absolvenților lor, încît aceștia să-și însușească temeinice cunoștințe și deprinderi agricole.

O contribuție importantă la realizarea acestei sarcini a școlilor de cultură generală și pedagogice o poate aduce practica agricolă în unitățile agricole socialiste pe care o vor desfășura elevii acestor școli în perioada 2—14 iunie. Această activitate are o mare însemnătate în pregătirea tineretului pentru munca în agricultură, pentru familiarizarea lor cu problemele producției agricole. Lucrînd nemijlocit în gospodăriile agricole de stat, în gospodăriile colective sau în S.M.T.-uri, elevii vor învăța să aplice metodele agrotehnice înaintate, să mînuiască unelte, vor cunoaște mașini agricole și organizarea muncii în unitățile agricole socialiste. Fără îndoială că lucrul alături de țăranii muncitori, de muncitorii și tehnicienii agricoli va avea și o puternică influență educativă asupra elevilor.

Munca de pregătire a practicii de vară trebuie începută prin alegerea conducătorului acesteia — un profesor de științe naturale — și a celorlalți profesori care vor îndruma activitatea elevilor în timpul practicii. Este de la sine înțeles că toți cei ce se vor ocupa de această activitate trebuie să se pregătească cu seriozitate pentru ea. Este bine ca, în afară de revederea programelor și manualelor de botanică și zoologie, să se consulte, din volumul „Științe agricole" (manual pentru institutele pedagogice de învățători) capitolele care privesc lucrările agricole ce se desfășoară la diferite culturi în luna iunie. De asemenea, este bine să se studieze capitolul „Practica elevilor în producție" din culegerea „Din experiența școlilor sovietice în realizarea învățămîntului politehnic".

După cercetarea materialului bibliografic și prelucrarea lui în colectivul profesorilor care vor participa la practică se poate trece la întocmirea unui proiect de tematică a lucrărilor practice. Proiectul va indica scopul practicii, denumirea și volumul lucrărilor practice ce urmează să fie efectuate, precum și deprinderile pe care trebuie să și le formeze sau să și le consolideze elevii în timpul practicii.

Am vorbit doar despre un proiect de tematică și nu despre un plan pentru că planul definitiv urmează să se întocmească abia după ce colectivul de conducere a practicii va lua legătura cu unitatea agricolă în cadrul căreia se va face practica. Fără îndoială că și această legătură trebuie realizată de îndată, pentru a se putea trece la organizarea nemijlocită a muncii. În primul rînd trebuie organizată vizitarea prealabilă a gospodăriei. Aceasta va da profesorilor posibilitatea să cunoască condițiile de muncă din gospodărie, să afle ce lucrări sînt planificate în perioada respectivă, care sînt sectoarele cele mai importante ale gospodăriei în cadrul cărora elevii vor putea să învețe lucruri folositoare și interesante. Cu ocazia vizitei prealabile profesorii pot întocmi, de comun acord cu conducerea și tehnicienii gospodăriei, planul concret al lucrărilor, care va fi repartizat pe date calendaristice. În afară de problemele ce privesc conținutul lucrărilor, trebuie stabilite în comun și obligațiile reciproce ale școlii și ale gospodăriei. Este necesar să se ia măsuri pentru asigurarea cazării în bune condiții a elevilor (în cazul că gospodăria se află la o distanță mare de școală), pentru asigurarea alimentelor, pregătirea hranei pentru elevi etc.

Conform normelor de muncă, elevii pot presta zilnic ½ zi de muncă, ceea ce echivalează cu 4 ore. Se înțelege că o asemenea chestiune poate fi bine rezolvată dacă școala va asigura o justă organizare a colectivului de elevi.

Odată definitivat planul tematic al lucrărilor și puse la punct condițiile materiale se poate trece la organizarea elevilor în brigăzi și grupe. O brigadă poate avea un număr de 10—15 elevi și un conducător ales dintre acești elevi sau dintre elevii mai mari. În organizarea elevilor pentru muncă, în mobilizarea lor pentru o activitate cît mai rodnică este necesar să se apeleze la sprijinul organizației U.T.M. Este bine să se încredințeze utemiștilor sarcina de a conduce brigăzile și grupele de muncă. Conducătorii brigăzilor trebuie îndrumați să noteze în fiecare zi prezența elevilor, evidența muncii fiecărui elev, aprecieri asupra calității lucrărilor. Evidența muncii elevilor trebuie înscrisă și în jurnalul de practică, unde este bine să se treacă toate lucrările efectuate într-o zi, calitatea lor, elevii care s-au evidențiat, lipsurile.

Înainte de începerea practicii profesorii trebuie să facă cunoscut elevilor planul tematic al lucrărilor și să organizeze cu ei repetarea acelor cunoștințe de care vor avea în mod special nevoie în decursul practicii agricole. De asemenea, trebuie să le facă cunoscute normele de lucru din unitățile agricole socialiste.

Este bine ca munca elevilor în perioada practicii să se desfășoare după un plan zilnic. De obicei un asemenea plan se întocmește seara, după ce s-a analizat munca din acea zi, după ce brigadierii au dat un scurt raport asupra modului cum s-a lucrat și asupra numărului de zile-muncă efectuate de brigada sa.

În general este bine ca programul zilnic al practicii agricole să se desfășoare în felul următor: la ora 6 deșteptarea, de la 6,30 la 7 masa, iar de la 7 la 12 munca practică. După-amiază programul se va desfășura tot pe baza unui plan, care va cuprinde activități cultural-recreative: excursii în împrejurimi, activitate sportivă, seri de lectură, manifestări artistice etc. Bineînțeles, fiecare școală care organizează practica agricolă va organiza programul în funcție de condițiile concrete în care se desfășoară aceasta. Este bine să se editeze și o gazetă de perete a elevilor, în care să se publice articole oglindind activitatea lor practică, legăturile lor cu muncitorii fruntași ai gospodăriei, articole umoristice, satirice etc.

În timpul practicii profesorii trebuie să fie în permanență în mijlocul elevilor, să-i îndrumeze și să nu scape nici un prilej de a realiza legătura între cunostințele lor și lucrările și observațiile pe care le fac.

Succesele obținute de elevi la practică trebuie să fie folosite ca mijloc de educare a acestora în spiritul dragostei față de muncă, iar munca în unitățile agricole socialiste trebuie să le întărească convingerea despre superioritatea agriculturii socialiste. Organizarea temeinică a lucrărilor practice și accentuarea caracterului lor instructiv-educativ vor contribui la înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă productivă și la o mai strînsă apropiere a școlii de viață.

VALENTINA VIȘAN
cercetător principal la secția învățămînt politehnic din Institutul de științe pedagogice

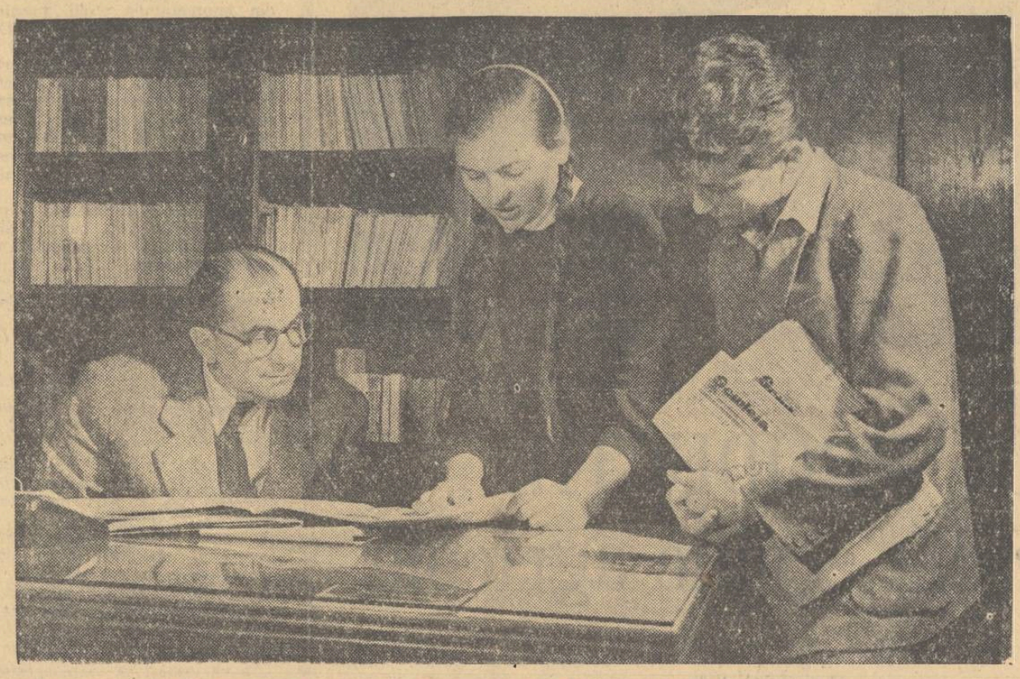

— Tovarășe director, în „Scînteia pionierului" este un articol despre școala noastră...

Probleme actuale ale organizațiilor sindicale

O călătorie întreprinsă în cîteva raioane — pe Argeș, în sus, pe Valea Oltului și pînă spre munții Bistriței, la Hurezu — mi-a permis vizitarea unui însemnat număr de școli, acum, în prag de sfîrșit de an școlar. În toate am întîlnit înfrigurarea pregătirilor pentru ca anul școlar să se încheie cu succese pentru elevi, cu succese pentru profesori. Profesorii au organizat recapitularea materiei revenind asupra unor cunoștințe, sistematizîndu-le și adîncindu-le. Ei sînt atenți acum la rezultatele practice ale cunoștințelor predate, la măsura în care aceste cunoștințe sînt însușite astfel de elevi încît să poată fi aplicate de ei în viață. Acesta este, de fapt, principalul rezultat pe care trebuie să-l aibă predarea cunoștințelor în școală.

Încheierea anului școlar îi solicită pe pedagogi la eforturi mai mari. Experiența înaintată își spune în această perioadă cuvîntul cu greutate sporită. Cunoașterea și valorificarea ei reprezintă preocuparea de frunte a organizațiilor sindicale din școli. În acest scop, la școala medie nr. 1 din Rm. Vîlcea (director prof. Ioan Ceaușescu, președintele comitetului de instituție prof. Ioan Crăciun) s-a dezvoltat acțiunea de studiere a experienței înaintate a profesorilor care au știut să împlinească cerința principală a predării — aceea de a lega cunoștințele de viață. În cancelaria profesorilor au loc discuții însuflețite asupra problemelor pedagogice ridicate în această etapă, se caută și se găsesc soluțiile cele mai indicate de rezolvare a lor. La această școală se acordă o mare atenție îndrumării elevilor care urmează să dea examene de admitere în școala medie sau care se pregătesc pentru examenele de maturitate. În acest scop s-au organizat cursuri speciale atît pentru elevii cursului de zi cît și pentru elevii muncitori de la cursul seral. În organizarea acestor cursuri comitetul de instituție al școlii a adus și aduce o însemnată contribuție atît în mobilizarea profesorilor și a elevilor, cît și în rezolvarea diferitelor probleme de organizare.

Succesele obținute în activitatea școlii medii nr. 1 din Rm. Vîlcea se datoresc în bună măsură strînsei colaborări între direcția școlii și comitetul de instituție. Roadele acestei colaborări s-au putut vedea în succesele obținute de școală în domeniul politehnizării învățămîntului. Comitetul de instituție a sprijinit atît crearea de ateliere cît și lămurirea problemelor teoretice, de conținut, ale procesului de politehnizare a învățămîntului, organizînd consfătuiri de muncă pe această temă, interasistențe, discuții și lecții deschise la materiile care au rolul cel mai important în procesul de politehnizare (fizică, chimie, matematică, biologie, desen). În momentul de față, organizația sindicală din școală se preocupă de strîngerea materialelor referitoare la experiența acumulată de cei mai buni profesori în acest domeniu în vederea valorificării ei în anul școlar viitor.

Aceeași preocupare am întîlnit-o și la școala medie din Horezu. Aici comitetul de instituție, împreună cu direcția școlii, studiază felul cum s-a realizat legătura între cunoștințele predate la lecții și activitatea din atelierele școlii. Socotim că studierii experienței înaintate în domeniul politehnizării învățămîntului merită să i se acorde întreaga atenție de către toate organizațiile sindicale din școli. Acestea trebuie să aibă în vedere faptul că promovarea experienței înaintate este o cale prin care se asigură dezvoltarea pe viitor a muncii instructiv-educative pentru pregătirea unor oameni de nădejde, capabili să participe activ la opera de construire a socialismului.

Legarea cunoștințelor teoretice ale elevilor de problemele mari ale construirii socialismului, explicarea locului pe care-l ocupă în dezvoltarea economică și culturală fiecare ramură de activitate sînt probleme ce trebuie să preocupe toate organizațiile sindicale din școli care studiază experiența înaintată.

C. RADOI

(Continuare la pag. 4)

Concursul de literatură pentru elevii școlilor medii

Zilele trecute s-a încheiat cel de al doilea concurs de literatura pentru elevii școlilor medii, organizat de Societatea de științe istorice și filologice în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M. Desfășurat în școli, pe raioane, regiuni și pe țară, concursul a reunit la București, în faza republicană, peste 120 de elevi și eleve, cei mai buni la limba și literatura română.

Temele lucrărilor date la concurs au fost alese astfel încît să dea posibilitatea de a se verifica nu numai cunoștințele însușite de concurenți, ci și gradul de maturitate al acestora, trăsăturile principale ale personalității lor.

Rezultatul concursului arată o creștere generală a nivelului cunoștințelor față de anul trecut. Elevii cunosc mai bine operele literaturii noastre, comit mai puține greșeli, mai puține confuzii. Unii dintre concurenți — citățm în mod deosebit pe Ionescu M. Cornel din clasa a X-a a școlii medii nr. 11 București — au prezentat lucrări remarcabile, cu observații interesante privind conținutul patriotic al literaturii noastre actuale sau oglindirea ideilor politico-sociale ale generației de la 1848 în creația literară a epocii. Numeroase lucrări se remarcă prin logica analizei și sistematizarea expunerii. De asemenea, lucrările multor elevi au dovedit că aceștia au o lectură bogată și variată și înțeleg legatura fenomenului literar cu istoria epocii respective.

Cu toate acestea, multe lucrări păcătuiesc prin lipsă de personalitate, prin teama de a înfățișa impresii proprii, prin aceea că despart forma de fond, utilizează șablonul, lozincăria și emfaza, ceea ce a determinat juriul concursului ca la clasa a VIII-a (tema „Opera literară care mi-a plăcut mai mult") să nu acorde nici unui concurent premiul I.

La festivitatea de încheiere au participat acad. D. Panaitescu-Perpessicius și acad. Mihai Beniuc, Anghel Manolache, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii, prof. univ. V. Maciu, cadre didactice și elevi din Capitală și din țară. În cuvîntul lor, tov. Panaitescu-Perpessicius și Mihai Beniuc au felicitat pe concurenți și au subliniat largile posibilități create de partid și guvern tinerei generații, care se bucură de atenția întregului popor.

Cîștigătorilor concursului li s-au decernat diplome și premii în cărți.

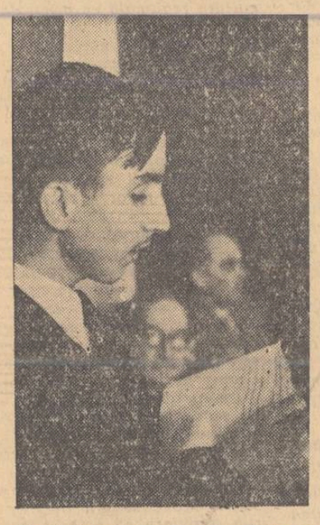

Elevul Ionescu M. Cornel, distins cu premiul I, vorbind la festivitatea de închidere a concursului de literatura.

Lecturile pedagogice
— a doua sesiune centrală —

Între 31 mai și 2 iunie a.c. se vor desfășura în Capitală lucrările celei de a doua sesiuni centrale a lecturilor pedagogice.

În cadrul acestei sesiuni vor fi prezentate 83 de lucrări, selecționate din numărul de 140 de lucrări trimise Institutului de științe pedagogice de către secțiile regionale de învățămînt și cultură. 5 lucrări vor fi susținute în plenară, iar celelalte 78 în cele 16 secții și subsecții pe specialități ce vor funcționa în cadrul sesiunii.

În plenară vor fi susținute următoarele lucrări: „Contribuție la problema educației patriotice", „Un diriginte de tip nou", „Contribuția școlii la lupta pentru colectivizarea agriculturii în regiunea Constanța", „Importanța sistematizării asistențelor directorului la lecții pentru asigurarea unui învățămînt temeinic și evitarea supraîncărcării", „Despre unele elemente de politehnizare în școala noastră".

Printre lucrările ce vor fi susținute în secții se numără 13 lucrări privind probleme de pedagogie generală, 11 lucrări ce vor trata probleme de didactică și de teoria educației la clasele I—IV, 9 lucrări în legătură cu predarea desenului și a altor activități în instituțiile preșcolare etc.

Secția de științe umanistice a sesiunii va funcționa cu 4 subsecții — de limba și literatura română, de limba rusă, de alte limbi străine și de istorie.

Secția științelor naturii și a învățămîntului politehnic va funcționa cu subsecții de științe naturale, de matematică, de fizică și chimie, de geografie, precum și cu o subsecție specială în care vor fi prezentate lucrări în legătură cu politehnizarea învățămîntului.

În secția învățămîntului pentru naționalitățile conlocuitoare vor fi prezentate lucrări privind predarea diferitelor obiecte de învățămînt în școlile cu limbile de predare maghiară și germană.

În cadrul sesiunii va funcționa și o secție de psihologie-defectologie, în care se vor susține 3 lucrări de psihologie și 2 lucrări de defectologie.

Fără îndoială că participanții la sesiune vor contribui, prin discuțiile pe care le vor purta pe marginea lucrărilor prezentate, la îmbunătățirea acestora.

Cele mai izbutite lucrări vor fi publicate în cele 6 volume prevăzute în planul Institutului de științe pedagogice pentru generalizarea și popularizarea experienței înaintate a cadrelor didactice fruntașe.

O grădină botanică școlară

Înființată în anul 1881 din inițiativa unor harnici dascăli, grădina botanică școlară de la Blaj este cea mai veche din țară și una din cele mai vechi din Europa.

Prin zelul multor generații de profesori și elevi, ea a fost mereu îmbogățită și înfrumusețată. În prezent dispune de circa 60 de familii și 300 de specii de plante — unele din ele în numeroase exemplare.

L-am întîlnit, pe aleile umbrite de arbori decorativi de o frumusețe rară, pe bătrînul profesor de științe naturale Ion Pop Cîmpeanu — acum pensionar — fost elev, dascăl și director al vechiului liceu de băieți din Blaj, care a condus efectiv timp de 21 de ani activitățile legate de grădina botanică.

— Acest Ginkgo biloba — ne spune tov. Pop — a fost plantat în anul 1881, Pinus strobus de acolo datează din 1897, stejarul din mijlocul rondului a fost sădit în 1929 și a mai avut un frate care, în același an, fiind lovit din greșeală de un copil, s-a uscat. Salcîmii de la încrucișarea cărărilor se află în preajma locului unde a fost „Movila lui Clain": Samuil Micu obișnuia să-și petreacă la umbra lor o bună parte din timp citind sau scriindu-și operele.

Anii și amănuntele se înșiră cu aceeași exactitate cînd e vorba de aproape orice specie existentă în grădină, dar mai ales de plantele ei rare (Iunipe-rus virginiana, Thuya occidentalis, Taxus bacata, Bronssonetia papyrifera, Ficus carica, Jucca filamentosa, Sophora japonica etc.).

De la tovarășul Pop aflăm lucruri interesante despre contribuția școlarilor la înzestrarea și întreținerea „grădinii lor". În 1891 — de pildă — din excursiile făcute în jurul Blajului, elevii de atunci au adus un mare număr de plante pe care le-au sădit aci. În anii ce au urmat, îndrumați de profesori, școlarii s-au ocupat de grupareа exemplarelor pe familii și specii, de îngrijirea materialului existent, de etichetări, de întreținerea cărărilor, iar mai tîrziu, a serei și acvariilor (Totodată aflăm și despre reușitele lecții de botanică ținute în amfiteatrul din mijlocul grădinii, construit anume).

Preocuparea generației tinere de astăzi pentru dezvoltarea și păstrarea în bune condiții a grădinii botanice școlare din Blaj o cunoaștem nu numai din spusele tovarășului Mihai Lungu, directorul centrului școlar agricol, în grija căruia se află în prezent grădina, dar și din cele văzute la fața locului: mîini harnice de școlari îngrijind straturile de flori, aliniind cărările, curățind arborii, fixînd etichetele.

Prin eforturile pedagogilor și ale elevilor de la centrul școlar agricol, în ultimii ani a fost reconstruită sera distrusă în timpul războiului, s-au confecționat și scris zeci de etichete, au fost aduși noi arbuști ornamentali, plante de seră etc. Frumoasă este inițiativa de a se construi, în apropiere de grădina botanică, un parc școlar, la care acum se lucrează cu intensitate.

Tovarășul Lungu se declară însă nemulțumit de felul în care se desfășoară lucrările de întreținere a grădinii botanice și de construire a parcului, arătînd că dacă organele în drept ar da centrului școlar mai mult sprijin material în acest sens, progresele ar fi mult mai vizibile (Celor ce ar protesta împotriva unei asemenea afirmații vrem să le amintim doar un fapt — elocvent de altfel: cu toate sezisările făcute pe plan local încă nu s-a luat nici o măsură pentru desfundarea unui canal de scurgere care se oprește în imediata apropiere a grădinii botanice).

Dat fiind faptul că grădina botanică școlară din Blaj are o mare valoare istorică și documentară, că este deosebit de folositoare învățămîntului, se cuvine ca organele locale să se arate mai interesate în dezvoltarea, înfrumusețarea și întreținerea ei. Cu sprijinul acestora și al forurilor superioare, prin munca asiduă desfășurată de profesorii și elevii centrului școlar agricol, grădina botanică din Blaj — avem certitudinea — va putea deveni mereu mai interesantă și mai valoroasă.

S. P.

Bilanțul primului an de școală

Elevii claselor I-a vor termina în curînd primul lor an de școală. Dacă în urmă cu opt luni pentru proaspeții școlari cartea reprezenta o minune accesibilă numai celor mari, acum ei au pătruns în tainele filelor, au învățat să citească, să scrie și să socotească, li s-a deschis un orizont larg pentru dezvoltarea gîndirii lor și pentru însușirea de noi cunoștințe.

Cea mai mare parte a învățătorilor care predau la clasa I-a s-au străduit să le formeze elevilor deprinderi de citire corectă, conștientă, curentă și expresivă, deprinderi de scriere corectă, să-i înzestreze cu cunoștințe și deprinderi temeinice privind operațiile aritmetice. Tovarășa Victoria Folescu, bunăoară, învățătoarea clasei I-a de la școala de 7 ani din comuna Cernica, raionul Brănești, s-a preocupat mult de formarea la elevi a unor deprinderi de citire corectă. Acest lucru a avut drept urmare faptul că elevii săi, deși nu citesc foarte repede, citesc în schimb corect, respectă punctuația și, mai ales, înțeleg sensul celor citite, ceea ce le ușurează citirea conștientă și expresivă. Învățătoarea a folosit des procedeul citirii pe roluri a diferitelor povestiri, ceea ce i-a ajutat de asemenea pe elevi să-și formeze deprinderi de citire corectă și expresivă, să înțeleagă cele citite. În același timp, elevii au fost obișnuiți să dea răspunsuri cît mai complete și mai clare, să se exprime corect, învățătoarea intervenind ori de cîte ori făceau greșeli de exprimare.

Aceeași atenție a acordat-o învățătoarea și formării la elevi a unor deprinderi de scriere corectă. Pentru aceasta a făcut cu ei multe exerciții de scriere și dictări, a controlat în permanență felul cum lucrează fiecare elev, iar după aceea a analizat împreună cu ei greșelile săvîrșite. Astăzi, elevii tovarășei Folescu fac dovada că și-au însușit deprinderi de scriere corectă, că scriu ordonat și curat și că țin seamă de cunoștințele pe care le-au primit în orele de gramatică. Este adevărat că mai săvîrșesc unele greșeli de scriere în folosirea articolului hotărît, sau omisiuni de litere. Lichidarea acestor greșeli este în atenția permanentă a învățătoarei acum, în perioada recapitulării.

Aceeași pregătire temeinică o dovedesc elevii tovarășei Folescu și în ceea ce privește aritmetica. Învățătoarea s-a străduit să asigure înțelegerea de către elevi a sensului operațiilor aritmetice și a acordat o mare atenție formării deprinderilor de calcul oral. Ei au fost obișnuiți ca nu numai la calculul oral, ci și la cel scris, să descompună numerele formate din zeci și unități, ceea ce le-a ușurat însușirea deprinderilor de calcul.

Și elevii tovarășei Domnica Storceac, învățătoare la școala elementară din satul Tînganu, citesc repede și curent și se exprimă clar. Ei nu citesc însă destul de expresiv și se observă că unii nu și-au format o citire suficient de corectă și conștientă. Acest lucru dovedește că învățătoarea a insistat mai mult asupra rapidității citirii, asupra grăbirii ritmului citirii, ceea ce a influențat negativ asupra însușirii unei citiri corecte și a înțelegerii celor citite.

La gramatică, elevii săi și-au însușit cunoștințele necesare, știu ce este propoziția, despre cine se vorbește și ce se spune în propoziție. De asemenea, știu să aplice cunoștințele de ortografie. Mai sînt însă unii care săvîrșesc greșeli de scriere, folosesc litera mare acolo unde nu este cazul, fac omisiuni de litere sau greșeli la despărțirea în silabe.

În ceea ce privește cunoștințele de aritmetică, se remarcă deprinderea elevilor de a efectua calculul oral cu ușurință și de a rezolva probleme simple. Elevii întîmpină însă unele greutăți în analiza problemelor, în special a celor compuse, pentru că tovarășa învățătoare nu a folosit metoda descompunerii lor în probleme simple și n-a urmărit ca elevii să denumească întotdeauna operațiile ce au de efectuat. Și-a propus însă să remedieze aceste lipsuri acum, în perioada recapitulării materiei.

Ea și-a întocmit cu grijă planurile de recapitulare, grupînd materia fiecărui obiect în jurul cîtorva teme importante. Astfel, la citire și-a prevăzut teme ca: „Școala", „Familia", „Casa părintească și animalele din curte", „Anotimpurile" etc. grupînd în jurul lor lecțiile cele mai reprezentative. La gramatică se vor recapitula cunoștințele despre propoziție și de ortografie și se fac numeroase dictări pentru consolidarea deprinderilor de scriere corectă, iar la aritmetică s-au prevăzut teme ca „Unitățile de măsură", „Cele 4 operații în cercul 1—20" etc., precum și rezolvări de probleme.

Cu prilejul recapitulării o atenție deosebită se acordă dezvoltării vorbirii copiilor, îmbogățirii vocabularului lor și introducerii elementelor noi în volumul de cunoștințe al acestora prin citirea unor povestiri noi legate de temele respective, prin povestirea unor bucăți, prin intuirea de ilustrații, prin construirea de probleme din viața practică și prin îmbinarea cunoștințelor și deprinderilor de citit și socotit cu cunoștințe de științele naturii, geografie etc.

Formarea și consolidarea deprinderilor corecte de citit, scris și socotit vor da posibilitate elevilor de clasa I-a să înțeleagă și să-și însușească cu ușurință cunoștințele ce li se vor preda în clasele următoare.

C. MINCA

În acest număr

- *Munca în producție a elevilor din școlile agricole*
- *Activitatea școlilor în perioada 2—22 iunie*
- *Elevii sînt pregătiți pentru viață*
- *Cînd legătura cu practica este formală*
- *Recapitulare și... mici accidente*
- *Învățătorii — răspînditori ai cărții la sate*
- *În întîmpinarea Zilei internaționale a copilului.*
- *Să fie respectate drepturile cadrelor didactice.*
- *O nouă orientare a școlii indiene*

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Un concurs interesant pentru ucenici

Pentru a stimula pregătirea practică a ucenicilor din școlile profesionale, Ministerul Industriei Grele a organizat, începînd cu acest an școlar, un concurs pentru acordarea titlului de „Premiant al concursului pe meserii și ani de studii". La acest concurs iau parte numai ucenicii care au promovat pe trimestrul I și II, și care au la materia de specialitate cel puțin media opt, atît la partea teoretică cît și la învățămîntul practic. Titlul se va acorda acelor ucenici care execută proba practică de cea mai bună calitate și în timpul cel mai scurt.

Faza întîia — pe școală — a concursului s-a desfășurat între 20—27 aprilie, fiind organizată de întreprinderi și conducerile școlilor cu sprijinul comitetelor sindicale ale întreprinderilor respective. Această fază, la care au participat aproximativ 4000 de ucenici, a cuprins toate meseriile studiate în școlile Ministerului Industriei Grele. Peste 500 ucenici evidențiați în această fază a concursului au primit diverse premii în obiecte.

Faza a doua — pe zonă — la care au participat premianții concursului pe școli, s-a desfășurat la 17 mai a.c., în București, Galați, Orașul Stalin, Reșița, Tîrgoviște, Hunedoara, Cîmpia Turzii și Oțelul Roșu. La această fază au participat îndeosebi ucenici strungari, frezori, lăcătuși, turnători, oțelari, sudori, furnaliști, matrițeri, sculeri, laminatori și electricieni. Mulți dintre aceștia au executat lucrările practice prevăzute în cadrul concursului într-un timp record, mai redus chiar decît timpul de execuție fixat pentru muncitorii calificați. 90 de ucenici, care au executat lucrările practice ireproșabil și în timpul cel mai scurt, au primit diplome și premii în obiecte.

Faza finală a concursului va avea loc la 7 iunie a.c., la București. Cîștigătorii acestei feze, pe lîngă diploma de onoare și titlul de premiant al concursului pe țară la meseria și anul de studii respectiv, vor primi diverse premii în obiecte și vor pleca în taberele de odihnă din străinătate.

Concursul, primit cu deosebit interes de către ucenici, cadre didactice și conducerile întreprinderilor, contribuie la cultivarea dragostei față de meserie, la creșterea unor muncitori cu o temeinică pregătire profesională.

Tehnicianul Dumitru Husaru de la G.A.S.-Murfatlar explică unui grup de eleve de la școala tehnică agricolă Poarta Albă, modul cum trebuie tăiata vița de vie înainte de plantare

MUNCA IN PRODUCȚIE a elevilor din școlile agricole

Peste 25.000 de tineri din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii au plecat încă din luna aprilie, pentru practică, la gospodării de stat, la stațiuni de mașini și tractoare, la gospodării agricole colective, la stațiuni experimentale, la dispensare și spitale veterinare sau la șantierele care au sectoare corespunzătoare meseriei în care se pregătesc. Ei vor lucra în aceste unități pînă în luna octombrie, avînd toate condițiile pentru a-și completa și consolida cunoștințele teoretice și practice căpătate în școală, de a le îmbina în mod creator cu cunoștințele și deprinderile însușite direct în producție.

Constituind o verigă însemnată în procesul de pregătire a viitoarelor cadre de muncitori calificați, tehnicieni și maiștri pentru agricultură, practica în producție a ucenicilor și elevilor din școlile agricole se desfășoară sub îndrumarea și controlul permanent al cadrelor didactice. Acestea organizează, împreună cu responsabilii cu practica din unitatea respectivă, munca ucenicilor și elevilor, stabilind astfel graficul de rotație, încît elevii să efectueze succesiv toate lucrările prevăzute în programa de practică în producție a meseriei respective. Profesorii de specialitate, stînd permanent alături de ucenicii școlilor profesionale agricole, au datoria să le explice din punct de vedere teoretic necesitatea lucrărilor pe care le execută și să arate cum trebuie executată fiecare lucrare, astfel ca perioada de practică să fie cu adevărat pentru ucenici un prilej de consolidare a cunoștințelor și deprinderilor căpătate în școală, de îmbogățire a acestor cunoștințe și deprinderi.

Cadrele de specialitate de la școlile tehnice și tehnice de maiștri, care controlează periodic activitatea elevilor de la aceste școli aflați la practică, le vor lămuri problemele noi pe care le ridică în fața lor procesul de producție și le vor da îndrumările necesare în legătură cu specificul muncii lor în unitatea respectivă de practică.

Perioada de practică trebuie să constituie pentru cadrele didactice un prilej de a stimula interesul ucenicilor și elevilor pentru ridicarea nivelului lor profesional, pentru o calificare cît mai înaltă. În acest scop, profesorii de specialitate vor da o atenție deosebită îndrumării ucenicilor și elevilor asupra întocmirii carnetelor de practică și verificării acestor carnete. Este bine, de asemenea, ca la sfîrșitul fiecărei săptămîni să se discute cu ucenicii și elevii pe marginea lucrărilor mai importante pe care le-au executat aceștia în cursul săptămînii.

Numeroase unități în care se desfășoară practica ucenicilor și elevilor din școlile agricole au acordat atenția cuvenită organizării și desfășurării acestei activități. Muncitorii, inginerii și tehnicienii din aceste unități au primit cu dragoste și căldură pe elevi, creîndu-le condiții de viață și de muncă corespunzătoare, sprijinindu-i și îndrumîndu-i zi de zi pentru însușirea temeinică a cunoștințelor teoretice și practice, împărtășîndu-le totodată din bogata lor experiență.

Nu întotdeauna însă unitățile productive au înțeles just această îndatorire a lor. Astfel, unele gospodării agricole, cum sînt gospodăriile de stat Cărbunești-Craiova, Stîlpu-Ploești, Războieni-Iași, Piatra-Cluj și altele, au manifestat în anul trecut dezinteres față de pregătirea practică a ucenicilor și elevilor. În loc să-i ajute pe aceștia în pregătirea practică, i-au folosit la munci care nu au nici o legătură cu meseria lor (pavarea cu piatră a drumurilor din interiorul unității, transportul lemnelor, curățatul cartofilor etc.).

Majoritatea conducerilor unităților productive înțeleg însă că orice ajutor dat ucenicilor și elevilor primiți la practica de producție este un ajutor pe care și-l dau lor înșile. Sprijinindu-i azi pe ucenici și elevi să cunoască amănunțit procesul de producție, unitățile agricole socialiste vor putea să primească mîine cadre bine pregătite, capabile să contribuie la întărirea lor economico-organizatorică și la sporirea producției agricole.

Pentru ca practica în producție să aibă o influență puternică nu numai asupra pregătirii profesionale a ucenicilor și elevilor, ci și asupra educației lor, cadrele didactice și conducerile unităților trebuie să se îngrijească și de asigurarea unei legături cît mai strînse între acești tineri și țăranii muncitori, ca și de organizarea justă a timpului lor liber.

Cadrele didactice trebuie să dezvolte în inimile ucenicilor și elevilor respectul față de muncitorii virstnici, de inginerii, tehnicienii și specialiștii din unitatea respectivă, care-i ajută în pregătirea lor profesională. Profesorii și maiștrii-instructori au datoria de a cultiva în rîndul ucenicilor și elevilor dragostea față de meseria aleasă și o atitudine disciplinată față de regulile stabilite în unitatea respectivă.

La rîndul lor, ucenicii și elevii din școlile agricole aflați la practica de producție trebuie să folosească din plin condițiile create de regimul nostru democrat-popular pentru a-i ajuta să se pregătească cît mai bine pentru munca lor viitoare. Li s-au creat ucenicilor și elevilor condiții materiale bune. Pe toată durata practicii în producție ei au asigurate cazarea și întreținerea gratuit, primesc echipament de protecție corespunzător locului de muncă, iar cei de la școlile profesionale și o cotă între 20—30% din contravaloarea muncii efectiv prestate. Răspunzînd grijii care li se arată, un mare număr de ucenici și elevi din școlile agricole muncesc cu destoinicie și sînt dați ca exemplu de către conducerile unităților respective pentru calitatea lucrărilor, pentru atitudinea și disciplina arătate în timpul practicii. Este necesar ca profesorii și maiștrii-instructori să ridice întreaga masă a ucenicilor și elevilor la nivelul celor mai buni dintre ei, să lupte neîncetat pentru însușirea cît mai temeinică de către toți practicanții a cunoștințelor teoretice și practice, astfel încît aceștia să poată contribui, prin munca și avîntul lor tineresc, la dezvoltarea continuă a agriculturii patriei noastre.

Dr. IOAN TRICU
șeful serviciului învățămînt agricol din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Chezășia unor rezultate bune

Convinși de însemnătatea recapitulării finale pentru consolidarea și sistematizarea cunoștințelor predate în cursul anului, profesorii și maiștrii de la grupul școlar „Steagul roșu" din Orașul Stalin au discutat cu seriozitate, în cadrul consiliului pedagogic, problema organizării lecțiilor recapitulative.

Conducerea școlii a cerut fiecărui cadru didactic să întocmească și să înainteze un plan asupra desfășurării lecțiilor de recapitulare, în care să indice titlul și conținutul temelor recapitulative și să motiveze, în același timp, criteriile care l-au călăuzit în alegerea temelor. Aceasta a silit cadrele didactice să reflecteze în adîncime asupra celor mai importante noțiuni și capitole pe care trebuie să le revadă cu elevii în cursul recapitulării, să stabilească cum anume vor sistematiza esențialul din materia predată, pentru a-l rediscuta sub o formă nouă, atractivă, cu elevii, ce metode vor folosi în desfășurarea lecțiilor recapitulative, ce material didactic vor utiliza în cadrul lor etc. Fiecare colectiv de profesori care predau aceeași materie s-a întrunit pentru discutarea tematicii și a problemelor principale asupra cărora se va insista în perioada recapitulărilor. Au avut loc, de asemenea, discuții și schimburi de păreri între profesorii de matematică și fizică și maiștrii-instructori, între aceștia din urmă și profesorii de tehnologie și desen pentru stabilirea judicioasă a conținutului lecțiilor recapitulative, punîndu-se de acord cerințele pregătirii teoretice cu sarcinile pregătirii practice ale ucenicilor și elevilor. Pe baza experienței cadrelor cu o îndelungată practică pedagogică, s-a trecut astfel la stabilirea tematicii și chiar a titlurilor lecțiilor de recapitulare și sinteză. Lecțiile recapitulative au fost pregătite astfel din vreme, pe obiecte de învățămînt, ani de studiu și clase.

Ca preocupare esențială, generală, în această perioadă subliniem grija deosebită pentru întărirea legăturii între cunoștințele teoretice și cele practice obținute de elevi, ca și preocuparea de a fixa, prin exerciții aplicative, materialul predat, toate acestea urmărind scopul principal al predării: însușirea în condiții optime a elementelor de bază din meseria respectivă. Acestui scop îi răspunde, de pildă, tema „Strunjirea suprafețelor conice exterioare și interioare", care va fi discutată cu ucenicii-strungari din anul III. Tema cuprinde elemente de bază ale însușirii meseriei și de ea se leagă diferite calcule care vor fi foarte necesare viitorilor muncitori strungari. Ucenicii din anul III strunguri vor discuta, de asemenea, temele „Tăierea filetelor" și „Toleranțe și ajustaje", în cadrul cărora vor recapitula clasificarea ajustajelor, sistemul de alesaj unitar, utilizarea tabelelor de toleranțe și probleme aplicative.

Planul de recapitulare întocmit de profesorul-inginer Ivan Dozsa pentru lăcătușii-mecanici montatori din anul III cuprinde, între altele, tema „Mecanizarea lucrărilor de lăcătușerie", în cadrul căreia vor fi recapitulate cunoștințele despre sculele, aparatele și dispozitivele ce mecanizează operațiile de lăcătușerie. Profesorul a ales această temă deoarece ea este strîns legată de problemele producției, de necesitățile introducerii mecanizării și automatizării în întreprinderile noastre.

La tehnologiile speciale au fost alese, pentru fiecare an și meserie, teme recapitulative care să cuprindă noțiunile cele mai importante și mai necesare ucenicilor în activitatea practică, să le consolideze cunoștințele și să contribuie la realizarea unei legături sistematice între noțiuni, pentru a asigura trăinicia cunoștințelor căpătate.

De criterii asemănătoare au ținut seama, în stabilirea temelor pentru lecțiile recapitulative, și cadrele didactice care predau la școala tehnică de maiștri din cadrul grupului școlar „Steagul roșu". Și la această școală s-au întocmit din timp planuri de recapitulare menite să asigure însușirea temeinică și trăinicia cunoștințelor predate.

Acum, cadrele didactice de la centrul școlar se preocupă de pregătirea atentă și minuțioasă a fiecărei lecții recapitulative, chezășie a rezultatelor bune în munca de încheiere a anului școlar.

Prof. TOMA SIMION
Orașul Stalin

Metodica recapitulării în dezbaterea cadrelor didactice

De curînd a avut loc la Iași un schimb de experiență între cercurile pedagogice ale cadrelor didactice din învățămîntul profesional și tehnic din Orașul Stalin și Iași. La acest schimb de experiență au participat și reprezentanți ai cercurilor pedagogice din Ploești, Bacău, Bîrlad și Suceava.

Una din problemele care au stat în atenția participanților la schimbul de experiență a fost problema metodicii lecțiilor de recapitulare finală și pregătirea ucenicilor și elevilor pentru examenele de promovare și absolvire. În acest scop s-au ținut lecții deschise la centrul școlar petrol-chimie și la centrul școlar sanitar. Lecțiile n-au constituit o simplă reluare a cunoștințelor predate în cursul anului școlar, ci s-au bazat pe o regrupare logică a cunoștințelor, ceea ce a determinat sistematizarea și generalizarea acestora.

Discuțiile purtate de cadrele didactice participante la schimbul de experiență au ajutat profesorilor și maiștrilor-instructori să organizeze lecții bune de recapitulare, să releve în aceste lecții ideile esențiale din materia studiată în cursul anului, să realizeze în cadrul recapitulării o strînsă legătură a cunoștințelor teoretice cu practica.

M. P.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Activitatea școlilor în perioada 2-22 iunie

În legătură cu desfășurarea activităților școlare în perioada 2—22 iunie la școlile elementare de 4 ani, la școlile de 7 ani, medii și pedagogice Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit următoarele:

Cursurile școlilor de cultură generală și pedagogice se vor încheia la data de 30 mai. În zilele de 31 mai și 1 iunie elevii vor avea repaus.

În perioada 2—14 iunie, elevii din clasele a II-a și a III-a vor fi antrenați în mod facultativ la organizarea unor excursii instructive în diferite întreprinderi agricole și industriale din împrejurimile școlii, precum și la cîmp, păduri, zăvoaie etc. De asemenea, vor efectua activități de folos obștesc pentru înfrumusețarea școlii (lucrări de îngrijire a pomilor și florilor, îngrijirea colțului naturii vii, aranjarea și completarea muzeului de științe naturale și alte munci gospodărești), precum și pentru înfrumusețarea satului și cartierului (îngrijirea monumentelor istorice, văruirea pomilor, participarea la recoltarea plantelor medicinale, la distrugerea dăunătorilor în agricultură etc.). Pentru efectuarea acestor acțiuni elevii claselor a II-a și a III-a vor fi aduși la școală numai cîteva zile din această perioadă.

Elevii claselor V, VI, VIII, IX și X, precum și elevii din anii I, II și III din școlile pedagogice vor efectua următoarele activități:

— practica agricolă în unitățile agricole socialiste (G.A.C., G.A.S., S.M.T., întovărășiri);

— lucrări de atelier în atelierele școlare, pe loturile experimentale, în atelierele școlilor profesionale sau în atelierele din întreprinderi;

— vizite științifice în diverse întreprinderi agricole, uzine, fabrici, excursii la locuri istorice etc.;

— activități de folos obștesc (repararea drumurilor, reparații de poduri și podețe, lucrări pentru înfrumusețarea grădinilor publice etc.).

Se va urmări ca toate aceste acțiuni să contribuie la legarea de practică a cunoștințelor teoretice însușite în timpul anului, scoțîndu-se în evidență aplicațiile principiilor teoretice în procesele tehnologice ale producției industriale moderne, precum și noile metode agrotehnice. Se va urmări cultivarea la elevi a dragostei față de muncă, a grijii față de bunurile obștești, precum și a atașamentului față de oamenii muncii.

Elevii debili sau suferinzi vor fi reținuți în școală pentru repararea și confecționarea materialului didactic, repararea și aranjarea cărților din biblioteci, curățirea și aranjarea laboratoarelor, completarea colecțiilor din muzeele școlare, precum și pentru alte activități care nu cer eforturi prea mari.

În toate aceste acțiuni munca trebuie să fie riguros organizată și elevii să fie în permanență însoțiți de cadre didactice, care au datoria să-i ajute și să-i îndrumeze. În acest scop, în perioada 20—30 mai, directorii școlilor, cu concursul cadrelor didactice, al comitetelor de părinți, al organizațiilor sindicale și de tineret din întreprinderile care patronează școlile, precum și cu ajutorul comisiilor de politehnizare, vor stabili planuri concrete pentru activitățile practice școlare ce urmează să se desfășoare în perioada 2—14 iunie. Aceste planuri vor fi discutate în consiliile pedagogice și prelucrate cu elevii.

Pentru buna desfășurare a activităților practice, școlile vor avea grijă să ia din timp legătura cu întreprinderile agricole și industriale, stabilind concret zilele în care urmează să se prezinte cu elevii pentru practică, precum și natura lucrărilor ce urmează a fi executate. Se va urmări ca lucrările executate de elevi să îmbrace un caracter instructiv-educativ, fără a supune pe elevi la eforturi fizice deosebite.

Activitățile practice se vor încheia într-un cadru festiv, cu care ocazie se va face o prezentare a modului cum s-au desfășurat ele, evidențiindu-se elevii sau colectivele care s-au remarcat.

★

Între 15 și 22 iunie se vor organiza în școlile de cultură generală și pedagogice serbările de sfîrșit de an școlar, care vor consta din:

— ZIUA MANIFESTARILOR SPORTIVE, în care vor avea loc programe de gimnastică, atletism, jocuri și întreceri sportive între clase sau școli din aceeași localitate;

— ZIUA MANIFESTARILOR CULTURAL-ARTISTICE, în care se vor organiza programe cultural-artistice variate, legate de lupta pentru pace;

— ZIUA ADUNARII SOLEMNE (duminică 22 iunie), în care se va face bilanțul activității desfășurate în timpul anului școlar, se vor sublinia rezultatele la învățătură și comportare ale elevilor și vor avea loc premierile și evidențierile acestora. Este recomandabil să se distribuie premii în cărți și obiecte utile pentru învățămînt sau pentru cultivarea aptitudinilor elevilor. Serbarea se va încheia cu un program cultural-artistic alcătuit din coruri, recitări, jocuri populare, scenete, piese de teatru etc., după care poate urma o reuniune tovărășească.

Încheierea mediilor anuale

De curînd, Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii a dat instrucțiuni în completarea instrucțiunilor nr. 62/1957 cu privire la încheierea situațiilor școlare trimestriale și anuale. În aceste instrucțiuni se arată că la școlile de cultură generală și școlile pedagogice media anuală se încheie aritmetic. Media anuală se calculează prin adunarea mediilor trimestriale și împărțirea sumei acestora la 3. Sînt declarați promovați numai elevii care au obținut media anuală cel puțin 5 la fiecare obiect.

Alcătuirea anuarelor și monografiilor școlare

Alcătuirea anuarelor și a monografiilor școlare prezintă un mare interes social-cultural și are o importanță instructivă și educativă deosebită.

Ținînd seama de importanța social-pedagogică a anuarelor și a monografiilor școlare, precum și de faptul că o serie de colective didactice au pornit din proprie inițiativă la alcătuirea lor, Ministerul Învățămîntului și Culturii stabilește următoarele:

Școlile elementare de 4 și de 7 ani, școlile medii și școlile pedagogice vor întocmi în mod obligatoriu, începînd cu anul școlar 1957/1958, anuare școlare. Tipărirea lor se va face în măsura posibilităților proprii fiecărei școli sau cerîndu-se sprijinul sfaturilor populare comunale, raionale sau regionale fără a fi însă obligatorie. Întrucît o serie de școli nu au întocmit pînă acum de loc anuare, iar altele au întrerupt întocmirea lor de mai mulți ani, toate unitățile care se găsesc în situația aceasta vor consemna în primul anuar care urmează să se întocmească cele mai importante evenimente din activitatea școlară din anii trecuți.

Pentru valorificarea trecutului pedagogic progresist al poporului nostru și pentru cunoașterea mai temeinică a activității școlilor cu o veche tradiție culturală și științifică, se recomandă colectivelor didactice ale școlilor respective să treacă la munca organizată de alcătuire și tipărire a monografiilor școlare. Școlile care au și întocmit și tipărit asemenea monografii le vor revizui în măsura în care este necesară o nouă selectare și interpretare a faptelor consemnate și le vor completa cu informațiile pînă la zi.

În vederea strîngerii materialului necesar alcătuirii anuarelor și monografiilor, directorii de școli vor constitui și antrena la această activitate colective formate din învățători și profesori, reprezentanți ai organizațiilor de tineret, instructori superiori de pionieri, părinți, elevi etc. În cazul alcătuirii monografiilor, se vor cerceta cu deosebită grijă nu numai documentele din arhiva școlii, ci și cele din arhivele sfaturilor populare, biblioteci etc. Asupra multor evenimente din viața școlii se pot dobîndi informații importante de la personalul didactic și administrativ pensionat, de la absolvenții școlii, precum și de la localnici.

Tematica anuarelor și monografiilor nu poate fi uniformă, întrucît fiecare unitate își are particularitățile sale de dezvoltare și funcționare. Se dau totuși, cu titlul de sugestii, următoarele indicații:

Se recomandă ca prima parte a anuarelor să cuprindă un cuvînt introductiv și să înfățișeze principalele tradiții înrădăcinate în viața școlii (deschiderea anului școlar, aniversări etc.), în măsura în care acestea au o importanță educativă deosebită.

Partea a doua a anuarelor va cuprinde aspecte din activitatea pedagogică, culturală, literară și eventual științifică a școlii. Este necesar să fie redate și cele mai bune creații literare și științifice ale elevilor. De asemenea trebuie incluse aci problemele disciplinei școlare, precum și aspecte din activitatea organizațiilor de pionieri și U.T.M. din școli.

Tot în partea a doua a lucrării trebuie să se acorde un spațiu corespunzător muncii comitetului de părinți al școlii, legăturii școlii cu unitatea economică industrială sau agricolă care o patronează, precum și problemelor referitoare la orientarea profesională a elevilor.

Partea a treia va înfățișa date statistice care privesc evoluția numărului de clase și de elevi pe ani școlari, promovări, corigenți, repetenți etc., repartiția elevilor după sex, situația școlară, categoria socială a părinților etc., toate acestea prelucrate, pentru a se putea desprinde din ele concluzii folositoare pentru dezvoltarea ulterioară a școlii. Pe baza datelor statistice se pot construi și diagrame. Partea aceasta va cuprinde, de asemenea, și o serie de tabele nominale cu personalul didactic, cu absolvenții școlii de la cursurile de zi, serale și fără frecvență, cu elevii pe clase (arătîndu-se în dreptul fiecăruia situația la învățătură la sfîrșitul anului școlar), cu comitetul de părinți și cu personalul administrativ.

Pentru monografii se recomandă tratarea următoarelor probleme:

In introducere se va face o caracterizare generală a transformărilor petrecute în profilul școlii, de la înființare și pînă la data alcătuirii monografiei (crearea școlii; unitățile de învățămînt care mai existau atunci în localitate; nivelul economic și cultural al populației din localitate în acea perioadă; ocupația predominantă a localnicilor, ajutorul pe care l-au dat ei școlii; numele purtat de școală; condițiile de învățătură: săli, laboratoare, biblioteci, internate etc.).

In partea a doua se va înfățișa activitatea pedagogică, literară, culturală și eventual științifică a școlii. Se vor trata în capitole distincte: desfășurarea procesului de învățămînt; exemple de învățători, profesori și directori a căror activitate se încadrează în tradiția progresistă a vremii; generalizarea experienței celor mai buni profesori; studii, conferințe științifice, creații ale cadrelor didactice și ale elevilor; rezultatele la învățătură ale elevilor; tradițiile școlii; orientarea profesională a elevilor; legătura școlii cu unitatea economică, industrială sau agricolă care a patronat-o sau o patronează; activitatea elevilor în afara clasei, extrașcolară și obștească în decursul timpului; disciplina în școală; legătura școlii cu absolvenții ei; exemple de absolvenți care prin activitatea lor pusă în slujba patriei, au contribuit sau contribuie la înflorirea ei; activitatea comitetului de părinți.

Saltul calitativ realizat de învățămîntul din țara noastră, după reforma din 1948, trebuie evidențiat în toate capitolele.

Întrucît monografia înfățișează evenimente dintr-o perioadă de timp mai îndelungată, trebuie să se utilizeze în măsură suficientă datele statistice, prelucrate științific, și fotografii.

In partea a treia a monografiei se va da un tabel cu absolvenții școlii la cursurile de zi, serale și fără frecvență de la înființarea școlii pînă la data întocmirii monografiei.

Repartizarea absolvenților din școlile și institutele pedagogice

Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit că repartizarea în producție a absolvenților școlilor pedagogice de învățători și educatoare se va face la data de 26 iunie 1958, iar a absolvenților institutelor pedagogice de învățători la data de 1 iulie, pe baza planului numeric stabilit de minister.

Repartizarea absolvenților va fi făcută de comisii constituite pe lîngă școlile pedagogice și institutele pedagogice de învățători (educatoare). Au dreptul să fie repartizați numai absolvenții care au trecut examenul de stat. Repartizarea nominală a absolvenților pe regiuni se face în ordinea mediilor obținute la examenul de stat, fiecărui absolvent înmînîndu-i-se o dispoziție de repartizare.

Absolvenții institutelor (școlilor) pedagogice de învățători (educatoare) care la examenul de stat au obținut numai note de 9 și 10 pot fi repartizați să-și continue studiile în învățămîntul superior, dacă doresc acest lucru. O dată cu repartizarea pentru învățămîntul superior, aceștia vor primi și repartizarea pentru învățămînt, asigurîndu-li-se astfel încadrarea în cazul cînd nu reușesc la concursul de admitere la facultate. Cei care reușesc sînt obligați să anunțe secția de învățămînt și cultură regională la care au fost repartizați, în cel mult 10 zile de la comunicarea rezultatului, că nu se prezintă la postul fixat, arătînd și motivele.

Fiecare secție de învățămînt și cultură regională va primi de la comisiile de repartizare, pînă la data de 15 iulie a.c., tabele nominale ale absolvenților repartizați în regiunea respectivă, împreună cu dosarele acestora, întocmite potrivit instrucțiunilor ministerului.

In vederea repartizării nominale a absolvenților pe localități, se vor alcătui comisii speciale pe lîngă sfaturile populare regionale care vor organiza în ziua de 25 august a.c. o consfătuire cu toți absolvenții repartizați în regiunea respectivă și care vor proceda la repartizarea lor tot în ordinea mediilor obținute la examenul de stat, înmînîndu-le decizii de încadrare cu specificarea raionului, localității și școlii unde trebuie să se prezinte fiecare la data de 1 septembrie.

Instrucțiunile elaborate prevăd că repartizarea absolvenților se va face numai în posturi vacante și numai în specialitățile pentru care s-au pregătit.

Organele de învățămînt trebuie să se preocupe din timp ca sfaturile populare să asigure absolvenților repartizați condiții materiale de trai și muncă conform H.C.M. nr. 826/951 și 387/957.

Oră de lucru manual la școala de 7 ani nr. 148 din București

Elevii sînt pregătiți pentru viață

Ca și la alte materii, recapitularea la fizică urmărește consolidarea și aprofundarea cunoștințelor, stabilirea de noi legături între noțiunile pe care elevii le au din cursul anului. Caracteristica recapitulării finale la fizică constă, însă, mai ales în posibilitățile largi pe care le creează elevilor de a lega teoria cu practica, cu producția.

Pentru a asigura sistematizarea și întărirea cunoștințelor de fizică ale elevilor din clasa a VI-a, tovarășa Georgeta Nicolov, profesoară la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din București, și-a întocmit planul de recapitulare ținînd seama de particularitățile obiectului pe care îl predă și de condițiile concrete ale clasei cu care lucrează. Ea a grupat cunoștințele pe trei teme mari: mișcarea mecanică, căldura, mașini termice. Totodată, profesoara a stabilit problemele ce vor fi abordate în cadrul fiecărei teme, materialul didactic, experiențele și exemplele ce le va folosi pentru ca lecțiile recapitulative să fie cu adevărat un prilej de întărire a legăturii cunoștințelor predate în cursul anului cu viața, cu practica.

La lecția de recapitulare cu tema „căldura", tovarășa profesoară a discutat cu elevii probleme referitoare la natura căldurii, la propagarea căldurii (termoconductibilitate, convecție și radiație) și la efectele căldurii (dilatarea corpurilor, schimbările stărilor de agregare). Planul de discuție a fost comunicat clasei din timp, ceea ce a permis repetarea teoretică a problemelor de bază din tema respectivă, închegarea cunoștințelor într-un tot logic și unitar.

În desfășurarea lecției, profesoara a folosit discuția frontală cu clasa. Căutînd să antreneze un număr cît mai mare de elevi la lecție, ea a avut posibilitatea să verifice temeinicia cunoștințelor lor, să intervină și să precizeze cunoștințele mai slab însușite și, totodată, să dea lecției un caracter dinamic, viu.

Răspunsurile date de elevi au dovedit că ei sînt stăpîni pe cunoștințe, că reușesc să seziseze legăturile organice dintre fenomene. Astfel, la întrebarea „Care este natura căldurii?", elevul Alexandru Taflaru a răspuns că substanțele sînt alcătuite din molecule, iar acestea la rîndul lor sînt alcătuite din atomi și că natura căldurii a fost explicată de marele savant rus Lomonosov prin mișcarea dezordonată a moleculelor. Elevul a arătat în continuare că, cu cît un corp este mai cald, cu atît moleculele lui se mișcă cu o viteză mai mare. Completînd pe colegul său, elevul Gh. Calboreanu a arătat că prin acțiunile mecanice se dezvoltă căldura și crește viteza moleculelor. El a precizat că teoria potrivit căreia materia este făcută din molecule care sînt în continuă mișcare este cunoscută sub numele de teoria cineticomoleculară a materiei și că datorită ei se pot explica multe fenomene fizice. Aceste răspunsuri au arătat că elevii și-au însușit esența fenomenelor fizice.

În cursul lecției, profesoara a pus un accent deosebit pe legarea cunoștințelor de practică. Așa, de pildă, ea a pus întrebarea: „Care este importanța pentru tehnică și pentru viața de toate zilele a cunoașterii modului de dilatație a corpurilor?" Răspunzînd la întrebare, elevii au arătat că, din cauza dilatării, podurile metalice se fixează numai la un capăt, iar la celălalt capăt se sprijină pe niște role La fel răspunzînd la întrebarea „În ce constă folosirea convecției în tehnică?", elevii au dat ca exemple încălzirea apei în mașinile cu abur, tirajele cuptoarelor din fabrici, încălzirea locuințelor cu ajutorul sobelor și radiatoarelor. La întrebarea despre rolul sticlei în construcția serelor, elevii au arătat că sticla, fiind transparentă pentru razele de căldură luminoase, dar nelăsînd să treacă în afară razele de căldură obscure, menține încălzirea în interiorul serei. Exemplificarea efectelor căldurii prin fierberea apei sub presiune ridicată, în autoclave, utilizată în fabrici și laboratoare pentru scoaterea gelatinei din oase, prepararea conservelor prin încălzirea în apă sub o presiune de cel puțin două atmosfere și la o temperatură de 120°C, la care microorganismele mor, transformarea grăsimilor în săpunuri, sterilizarea instrumentelor medicale etc. a contribuit la legarea teoriei cu practica, la înțelegerea unor procese de producție.

Un loc important în cadrul lecției recapitulative l-au ocupat experiențele. Astfel, efectuînd experiența în legătură cu fierberea apei, profesoara a reușit să le arate elevilor în mod convingător că dezvoltarea treptată a fenomenelor fizice duce, prin acumulare, la o trecere bruscă a materiei dintr-o stare într-alta. În acest fel, elevii au reținut ideea trecerii cantității în calitate pe baza observării fenomenului.

Prin felul cum și-a organizat întreaga muncă de recapitulare finală, prin felul cum a desfășurat lecția, pe care a căutat să o facă accesibilă elevilor, prin întrebările, schemele și experiențele folosite, tovarășa profesoară Nicolov a dat dovadă că asigură prin lecțiile recapitulative întărirea și îmbogățirea cunoștințelor elevilor, dezvoltarea gîndirii lor, pregătirea lor pentru viață, pentru munca în producție.

I. RIȘAVI
inspector principal la secția de învățămînt a Capitalei

Cînd legătura cu practica este formală

Prima lecție de recapitulare la botanică pe care profesorul Mircea Neica de la școala de 7 ani din Răcăciuni, raionul Bacău, a ținut-o la clasa a V-a a avut ca temă „Organele vegetative ale plantei".

După ce a pus elevilor cîteva întrebări cu privire la dezvoltarea regnului vegetal, la caracteristicile plantelor inferioare și ale celor superioare, profesorul a trecut la recapitularea cunoștințelor cuprinse în temă. Elevii au arătat care sînt organele vegetative ale plantei, care este rolul fiecăruia. Prima lecție de recapitulare a dovedit că elevii și-au însușit în mod temeinic cunoștințele cu privire la rădăcină, tulpină și frunză, la rolul acestora în viața plantei. Așa, de pildă, ei știu cîte feluri de rădăcini există, cunosc structura acestora, rolul rădăcinii în fixarea și hrănirea plantei etc.

Discutînd cu elevii despre importanța pe care o are regiunea piliferă pentru dezvoltarea plantei, tov. Neica le-a reamintit o experiență care s-a efectuat în clasă la lecția despre rădăcină. Este vorba de cufundarea zonei pilifere a unei plante într-un pahar cu ulei pentru a demonstra că, neputînd să absoarbă apa în care sînt dizolvate săruri minerale, planta moare. Aceasta i-a ajutat pe elevi să înțeleagă și mai bine modul în care plantele își extrag substanțele hrănitoare.

Deși în lecțiile despre rădăcină, tulpină și frunză în manual este luată ca exemplu și descrisă numai rapița, elevii s-au referit, cu prilejul lecției de recapitulare, la numeroase alte plante pe care le-au studiat în timpul anului școlar. Astfel, vorbind despre tulpină, ei au dat exemple de tulpină ierboasă, lemnoasă, tîrîtoare, volubilă, aeriană sau subterană etc. De asemenea, au dat exemple variate privind forma frunzelor. Bunăoară, au arătat că frunzele cerealelor păioase sînt alcătuite numai din teacă și limb, că frunzele ferigii sînt de două ori penat compuse etc.

Dacă în ceea ce privește însușirea de către elevi a cunoștințelor teoretice de botanică tov. Mircea Neica a obținut succese importante — și prima lecție de recapitulare, cu incursiuni în întreaga materie, a dovedit cu prisosință aceasta — nu același lucru se poate spune despre felul în care i-a îndrumat pe elevi, în cadrul lecției de recapitulare, să facă legătura cu practica.

Este drept că lecția s-a desfășurat pe lotul experimental al școlii, lot bine organizat, prevăzut cu asolament care cuprinde principalele plante de cultură din raion. Totuși, profesorul n-a folosit nici pe departe posibilitățile pe care le oferă lotul pentru a-i ajuta pe elevi să lege cunoștințele lor teoretice de problemele producției agricole.

Iată un exemplu grăitor în această privință. Vorbind despre felul rădăcinilor, tov. Neica a cerut unui elev să smulgă din pămînt plante cu rădăcină pivotantă și cu rădăcină fasciculată. Elevul i-a prezentat un fir de „piciorul cocoșului" (rădăcină pivotantă) și un mănunchi de iarbă (rădăcină fasciculată). La fel s-a procedat pentru tulpina lemnoasă (o ramură de salcîm), pentru tulpina ierboasă (un fir de cucută). Pentru a se exemplifica frunza compusă a fost folosit, de asemenea, un fir de cucută. Aceste plante erau la îndemîna elevilor care, în timpul lecției, stăteau pe iarbă, la marginea lotului. Dar pentru a da asemenea exemple puteau tot atît de bine să stea și pe pajiștea din grădina școlii sau pe oricare alt teren unde cresc plante la întîmplare. Rostul lecției recapitulative pe lotul experimental nu este însă acela de a prilejui exemplificarea la întîmplare, pe buruieni, a cunoștințelor însușite în cursul anului, ci de a da posibilitatea să se adîncească legătura între aceste cunoștințe și practica agricolă. În cazul dat, de pildă, era necesar să li se ceară elevilor să arate care anume dintre plantele cultivate pe lot au rădăcina pivotantă sau fasciculată etc., care plante au frunze simple sau compuse, care au tulpini subterane etc. și, pornindu-se de la aceasta, să se vorbească pe scurt despre condițiile și metodele de cultivare a acestor plante. În acest fel elevii și-ar fi îmbogățit și și-ar fi consolidat cunoștințele cu privire la plantele cultivate pe lot, care, de fapt, sînt și principalele plante de cultură din raion.

Iată și un alt exemplu. Discutînd cu elevii despre faptul că rădăcinile unor plante, ca, de pildă, mazărea sau lucerna, sînt prevăzute cu nodozități bogate în substanțe azotoase, profesorul le-a arătat că, după recoltarea acestor plante, rădăcinile lor putrezesc, iar solul se îmbogățește în azot, fapt pentru care se recomandă ca pe terenurile unde au fost cultivate să se cultive în anii următori plante care au nevoie de o cantitate mare de azot. Ar fi fost indicat ca elevii să observe rădăcina unui fir de lucernă sau de mazăre și, pentru ca ei să înțeleagă și mai bine necesitatea asolamentului, să li se atragă atenția că pe sola pe care anul trecut s-a cultivat mazăre se cultivă acum o plantă care are nevoie de azot sau că pe parcela pe care anul trecut și anul acesta se cultivă lucernă și trifoi, în anul viitor se va cultiva, de pildă, grîu sau o altă plantă ce are nevoie de azot.

Toate acestea erau cu atît mai necesare cu cît cele mai multe capitole din materie au fost predate în anotimp rece și, deci, elevii nu au avut posibilitatea să observe plantele în plină dezvoltare.

În încheierea lecției, pentru a se demonstra dependența dintre sol și plantă, tov. Neica a plantat cu elevii cîteva răsaduri de roșii. Pe lîngă faptul că lucrarea nu se încadra în temă, ea nu a contribuit în nici un fel la îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor elevilor, deoarece s-a desfășurat într-un mod cu totul simplist. După ce s-au fărîmițat bulgării de pămînt de pe o porțiune mică de teren, adică s-a făcut pregătirea solului, s-au răsădit pur și simplu cîteva fire de roșii, fără să se vorbească nimic despre semănarea roșiilor în răsadnițe, despre răsădirea acestora în grădină, despre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solul în care se răsădesc roșiile, despre distanța care trebuie să existe între fire pentru ca planta să se dezvolte normal etc. Așa stînd lucrurile, este greu de presupus că elevii au putut să înțeleagă într-adevăr dependența dintre plantă și sol.

Acum, la sfîrșitul anului școlar, cînd elevii au parcurs întreaga materie, profesorul poate folosi cu mult succes parcela experimentală în desfășurarea lecțiilor de recapitulare, cu condiția însă ca acestea să fie bine organizate.

Pregătirea cu minuțiozitate a acestor lecții, stabilirea în prealabil a tuturor observațiilor și a lucrărilor ce vor fi efectuate cu acest prilej pot contribui într-adevăr la consolidarea lor, la legarea acestor cunoștințe de practică.

V. POPOVICI

Sistematizarea și consolidarea celor învățate

Foarte mulți învățători și profesori și-au pus, în ultimele săptămîni, problema căutării celor mai potrivite procedee pentru o bună desfășurare a lecțiilor de recapitulare. Au izbutit în această căutare mai ales cei care s-au călăuzit după principiul că cele mai bune procedee sînt cele care țin seama atît de materialul de recapitulat cît și de condițiile concrete, specifice clasei. O dovedește aceasta și lecția de recapitulare a cunoștințelor de teorie a literaturii ținută de profesoara Ecaterina Teodosiu la clasa a VIII-a „C" de la școala medie nr. 1 din Brăila.

Tema lecției amintite a fost „Limba operei științifice și limba literaturii". Se includ aici cunoștințe diverse și destul de numeroase, a căror sistematizare se impunea cu necesitate. Iată de ce ideea unui plan scris pe tablă încă din recreație a fost foarte binevenită. Elevilor li s-a dat astfel posibilitatea să aibă un tablou clar al problemelor din tema respectivă, cît și pe aceea de a urmări ideile în succesiunea lor.

În cursul lecției, tov. Teodosiu a insistat asupra problemelor mai dificile (ca, de exemplu, deosebirea dintre limba operelor științifice și limba literaturii, sensul propriu și sensul figurat al cuvintelor etc.), cerînd elevilor să însoțească afirmațiile cu exemple. Noțiunile pe care profesoara știa că elevii le cunosc bine (bunăoară tipurile de tropi) au fost doar amintite. Ele au fost reluate însă apoi, în cadrul analizei pe text.

Discuția dusă cu clasa pe baza planului a fost urmată de un exercițiu practic: li s-a cerut elevilor să analizeze mijloacele de exprimare artistică dintr-un fragment din „Scrisoarea III" de Mihail Eminescu (fragmentul care descrie bătălia de la Rovine). De unde în prima parte a lecției se pornea de la definiție la exemple, acum exemplele întîlnite de elevi în text erau folosite pentru a se ajunge la definiție. Îmbinarea acestor două procedee a făcut ca lecția să aibă un caracter variat și totodată a dat elevilor posibilitatea să-și consolideze mai bine cunoștințele. Profesoara a cerut elevilor să aprecieze valoarea figurilor poetice prin care poetul comunică conținutul de idei al operei și transmite emoția estetică, le-a cerut să arate utilitatea folosirii unor anumite procedee stilistice. Atunci cînd elevii s-au referit, de pildă, la ritmul trohaic al versurilor citite, profesoara le-a cerut să arate și motivele pentru care poetul a folosit acest ritm.

În general, din lecție s-a putut vedea că elevii sînt stăpîni pe cunoștințe. Atunci cînd s-a discutat despre mijloacele de îmbogățire a limbii folosite de scriitori prin adoptarea de neologisme, arhaisme și provincialisme, elevii au dovedit nu numai că știu definițiile respective, dar și că le pot ilustra prin exemple luate din operele celor mai de seamă scriitori. Cu acest prilej ei au reprodus versuri și citate care au relevat o cunoaștere temeinică a textelor literare. Prin exemple, ei au arătat că folosirea neologismului, de pildă, în unele poezii ale lui Topîrceanu servește la realizarea comicului verbal, că în opera istorică a lui Mihail Sadoveanu arhaismele sînt folosite pentru a crea atmosfera epocii, iar provincialismele din lucrările lui Ion Creangă, pentru a reda culoarea locală.

Folosirea unui singur text nu i-a dat însă profesoarei posibilitatea să ilustreze toate noțiunile de teorie a literaturii discutate în cadrul lecției (de pildă au lipsit exemple pentru chestiuni de sintaxa frazei). Era mai bine să fi fost folosite mai multe texte scurte, care să permită exemplificarea tuturor noțiunilor recapitulate.

Tov. Teodosiu a depus eforturi pentru a rezolva una din problemele cele mai dificile ale lecțiilor recapitulative — problema dozării timpului. Lecția de recapitulare, care condensează de obicei un mare volum de cunoștințe, este încorsetată în limitele a numai 50 de minute, ca orice lecție obișnuită. Pentru a înlătura această dificultate, tov. Teodosiu a căutat să proporționeze timpul în funcție de importanța problemelor discutate. Totuși, încercînd să cuprindă într-o singură oră prea multe cunoștințe, a fost nevoită să imprime ultimei părți a lecției un ritm precipitat. Din această cauză — întrucît unii dintre elevi nu puteau răspunde cu promptitudine la întrebările ce se succedau într-un ritm prea grăbit — profesoara nu a putut antrena la lecție decît un număr limitat de elevi (mai ales dintre cei mai buni), neglijînd într-o oarecare măsură pe elevii slabi sau mijlocii.

Cu toate aceste lipsuri — care puteau fi, de altfel, ușor evitate — lecția de recapitulare despre care am vorbit a fost o lecție reușită, contribuind într-o bună măsură la sistematizarea și consolidarea celor învățate de elevi în timpul anului.

B. OCTAV

Cunoștințe adînci și trainice

Profesorii care predau matematica la clasele a IX-a de la școala medie nr. 1 din Giurgiu au acordat o mare însemnătate recapitulării materiei. După cum se știe, o parte din elevii acestor clase — și anume cei care vor urma secția umanistică — nu vor mai continua studiul aprofundat al matematicii. Pe de altă parte, chiar cei ce vor urma secția științifică încheie acum studiul geometriei plane și al algebrei elementare, asupra cărora nu vor mai reveni, dar pe care vor trebui să se sprijine în însușirea cunoștințelor noi de geometrie în spațiu, trigonometrie, geometrie analitică, calcul diferențial și integral.

Ținînd seama de aceste considerente, profesorii care predau la clasele a IX-a (tovarășii S. Rădulescu, I. Mateescu, I. Baron și R. Petrovici) au hotărît să insiste asupra teoremelor de bază din geometria plană — paralelism, perpendicularitate, egalitate, asemănare — asupra relațiilor metrice, care sînt absolut necesare la rezolvarea problemelor cu piramide, conuri, trunchiuri etc., arătîndu-le elevilor că multe probleme din geometria în spațiu se pot reduce la probleme de geometrie plană. S-a hotărît, de asemenea, să se insiste asupra înscrierii și circumscrierii poligoanelor regulate în cerc, mult folosite la problemele cu piramide și conuri, ca de altfel și la corpuri înscrise și circumscrise sferei. Consolidarea temeinică a unor asemenea cunoștințe va ajuta elevilor din secțiile umaniste că, mai tîrziu, să se poată descurca cu ușurință în problemele producției chiar dacă nu vor studia aprofundat matematica în clasele a X-a și a XI-a. Pe de altă parte, cei care vor urma în secțiile științifice își vor putea însuși mai lesne, pe această bază, cunoștințele ce li se vor preda.

Profesorii au căutat să dea lecțiilor recapitulative un caracter de sinteză și să trateze cunoștințele dintr-un punct de vedere nou, atrăgător, care să arate elevilor noi căi, noi perspective de studiu și cercetare. Pentru a sintetiza cunoștințele ei au formulat teme ca „Figuri asemenea", „Relații metrice", „Poligoane regulate", „Construcții geometrice", „Ecuații", „Funcții și reprezentări grafice", „Sisteme de ecuații", „Șiruri de numere" etc. În același timp, pentru a introduce în lecțiile recapitulative elemente noi, au căutat metode deosebite de rezolvare a anumitor probleme cunoscute de elevi ca, de pildă, găsirea rădăcinilor unei ecuații de forma $2^x = 4x$ cu ajutorul reprezentării grafice.

Temele de recapitulat au fost anunțate elevilor din vreme, așa încît ei să le poată pregăti cu seriozitate. De asemenea, profesorii le-au dat elevilor indicații privind studiul individual, arătîndu-le cum să desprindă chestiunile esențiale.

Bazîndu-se pe o pregătire atît de temeinică, lecțiile recapitulative pe care le desfășoară la clasele a IX-a profesorii de matematică de la școala medie nr. 1 din Giurgiu sînt lecții bune, eficiente, care contribuie cu adevărat la consolidarea și sintetizarea cunoștințelor elevilor.

O asemenea lecție izbutită a fost, de pildă, lecția cu tema „Funcții și reprezentări grafice" ținută de tov. Stelian Rădulescu la clasa a IX-a „A". Pornind de la funcțiile de forma $y = ax$, $x = a$, $y = b$, elevii au stabilit apoi proprietățile tuturor funcțiilor învățate în clasele a VIII și a IX-a, dînd exemple din fiecare, reprezentînd grafic unele mai dificile, oprindu-se mai mult asupra funcției $y = ax^2 + bx + c$ și arătînd, teoretic și grafic, toate proprietățile și caracteristicile ei. Ei au dovedit că au înțeles noțiunea de dependență funcțională și știu că aceasta este una din cele mai importante noțiuni ale matematicii, că este un fir principal care conduce, de la aritmetică, prin algebră și geometrie, spre matematicile superioare. La întrebările gradate și bine gîndite pe care le-a pus profesorul, elevii au dat răspunsuri exacte, din care se putea vedea că ei își dau seama că dependența funcțională oglindește fenomenele realității, că ea arată mobilitatea, dinamismul lumii reale.

Deși lecția avea ca temă chestiuni din algebră, ea a prilejuit incursiuni și în celelalte discipline matematice: s-au arătat triunghiuri asemenea, drepte paralele, procedee raționale de calcul din aritmetică etc.

Lecții de recapitulare izbutite ține și tov. Ion Mateescu, care lucrează cu clasa a IX-a „C". De pildă, la lecția cu tema „Ecuații", pornind de la ecuațiile cele mai simple, pe care le-au anîntit numai, elevii lui au ajuns la ecuații reciproce de gradul V. Deosebit de interesantă a fost discuția ecuațiilor cu parametri, pe care elevii le-au analizat cu multă atenție și îndemînare. La ecuațiile iraționale s-a insistat asupra necesității verificării soluțiilor, iar la ecuațiile trinoame asupra rezolvantei. La întrebările puse cu pricepere de către profesor s-au dat răspunsuri clare și corect formulate, precum și numeroase exemple, iar problemele și exercițiile au fost rezolvate cu exactitate. Chibzuindu-și bine timpul, tov. Mateescu a putut da, în încheierea lecției, indicații de ajuns de amănunțite în legătură cu pregătirea temei următoare — „Trinomul de gradul II" — arătînd elevilor că trebuie să se oprească asupra formei generale a acestuia, asupra descompunerii lui în factori, asupra studiului semnului, asupra reprezentării grafice etc.

La școala medie nr. 1 din Giurgiu există de mult o tradiție pozitivă în ceea ce privește studiul matematicii. Nu întîmplător de mai mulți ani încoace elevii ei sînt nelipsiți dintre premianții pe țară ai olimpiadelor de matematică. Este neîndoielnic că, în urma pregătirii temeinice pe care le-o asigură profesorii, ei vor încheia și acest an școlar cu cunoștințe adînci și trainice.

IVANCA OLIVOTTO

Viitorii școlari

În curînd, copiii din grupa mare vor intra în clasa I-a a școlii elementare. Știu că aceasta reprezintă un moment însemnat în viața lor și, de aceea, caut să-i pregătesc cît mai bine, să le ușurez cît mai mult viitoarea muncă de însușire a cunoștințelor.

O mare atenție acord, de pildă, dezvoltării vorbirii copiilor. Îi învăț să pronunțe corect sunetele și cuvintele, să lege în mod just cuvintele în propoziții și fraze, să se exprime clar și coerent, corect din punct de vedere gramatical. Atunci cînd discut cu ei, cînd îi ascult povestind sau recitind, îi corectez ori de cîte ori este nevoie, le explic înțelesul cuvintelor noi, caut să le îmbogățesc mereu vocabularul.

Copiii din grupa mare știu bine să numere și să socotească. Pentru a-i învăța să adune și să scadă (în limita cercului 1—10) folosesc mult material didactic și procedee variate, în special jocuri. În acest fel i-am învățat să rezolve oral și unele probleme ușoare.

Tot în vederea pregătirii pentru școală i-am deprins pe copii să distingă unele figuri și corpuri geometrice. Participînd la o serie de jocuri didactice, ca de pildă „Caută perechea", „Ce s-a schimbat" etc., ridicînd „construcții", copiii s-au familiarizat cu cilindrul, cubul și sfera, cu pătratul, cercul și rombul. Desenul decorativ îi ajută să-și fixeze și mai bine în minte diferitele figuri geometrice.

Unele activități pe care le desfășoară copiii în grădiniță, ca, de pildă, modelajul și desenul, îi pregătesc pentru scriere. De aceea le dau adesea să deseneze bastonașe, ouă etc. pentru a-i ajuta să învețe în școală cu ușurință, prin comparație, literele „i", „o" „a". De asemenea, le dau posibilitatea să execute desene decorative pe hîrtie cu pătrățele, ceea ce îi pregătește pentru scrierea pe caiete cu liniatură specială.

Pentru a-i face pe copii să înțeleagă proporțiile ce există între diferite elemente din natură, le dau să deseneze, de exemplu, un om alături de un copil, un pom, o floare.

Un important rol educativ în grădinițe îl au lucrările colective, care îi pregătesc pe copii pentru viitoarele activități colective din școală. De aceea folosesc de multe ori temele colective. O asemenea temă a fost, de pildă, „Povestea ridichii". Fiecare copil a modelat din plastilină unul din elementele componente ale poveștii: moșul, baba, fetița, cățelul, pisica, șoricelul, ridichea.

O importanță deosebită acord activităților obligatorii de educație fizică. I-am învățat pe copii să formeze coloana de gimnastică, să execute corect exercițiile, să fie disciplinați, să răspundă prompt la comenzi. În cadrul activităților de educație fizică caut să folosesc un ton energic și viol, care contribuie mult la menținerea disciplinei în timpul executării exercițiilor. Copiii execută cu plăcere marșuri și exerciții după muzică.

În ultimele săptămîni am început să le vorbesc mai des copiilor despre școală, despre elevi, despre faptul că cei mai buni dintre aceștia devin pionieri Am organizat o vizită la o școală elementară din apropiere, iar la întoarcere am făcut cu copiii o lectură de imagini după tabloul „Școala".

În acțiunea de pregătire a copiilor din grupa mare pentru școală am căutat să-i atrag și pe părinții acestora. Am atras atenția părinților asupra faptului că nu este nevoie să-i învețe pe copii să citească și, mai ales, să scrie, deoarece, cunoscînd aceste lucruri, copiii lor se vor plictisi în clasă, vor fi neatenți, vor tulbura lecțiile.

Însușindu-și în grădiniță unele deprinderi și cunoștințe, viitorii școlari vor putea să treacă mai cu ușurință la noul regim de muncă pe care-l impune școala, la însușirea scrisului, a cititului, a socotitului.

GABRIELA COMAN
educatoare București

Recapitulare și... mici accidente

Învățătoarea Maria Georgescu ține la clasa a IV-a o lecție de recapitulare la gramatică. În fundul clasei, așezat într-o bancă, se află directorul. Un elev subliniază predicatele din textul scris pe tablă.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Să vedem, deci, cîte propoziții sînt în această frază?

ELEVUL: În această frază sînt trei propoziții.

ÎNVĂȚĂTOAREA: De ce?

ELEVUL: Pentru că sînt trei predicate.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Să despărțim atunci fraza în propoziții.

În ușă se aude o bătaie sfioasă și o elevă din clasa a III-a intră înăuntru.

ELEVA: Tovarășă învățătoare, vă roagă tovarășa Dumitru să-i dați niște cretă.

Învățătoarea se uită la tablă, apoi către clasă:

— Cine are o bucată de cretă?

Tăcere. Din nou învățătoarea se uită la elevul de la tablă, care ține în mînă o jumătate de cretă.

— N-are nimeni o bucățică de cretă? — repetă ea întrebarea.

— Să vedem... mi se pare că am eu, răspunde un băiat. Începe să caute întîi în penar, apoi în ghiozdan, răvășind cărțile și caietele.

— N-o găsesc, zice.

Învățătoarea merge la tablă, ia creta din mîna elevului, rupe un fragment și-l întinde elevei dintr-a treia, care îl ia și dispare grăbită.

ÎNVĂȚĂTOAREA (dezorientată): Să aflăm subiectul din prima propoziție. Adică... stați... (se enervează). Voicule, termină o dată cu aranjarea cărților în ghiozdan! (se uită la tablă). Unde-am rămas? Așa: să despărțim fraza în propoziții.

Activitatea cu clasa reîncepe. Se analizează subiectul și predicatul, apoi se trece la celelalte părți de propoziție.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce este în propoziție cuvîntul „grădinii"?

UN ELEV: Cuvîntul „grădinii" este atribut.

ÎNVĂȚĂTOAREA: De ce?

ELEVUL: Pentru că...

Ușa se deschide pe neașteptate și o elevă intră îndreptîndu-se spre locul ei din fund. Deodată se oprește. Locul este ocupat de director. Se uită la învățătoare.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce stai? Ia scaunul de la catedră și dă-i-l tovarășului director.

În timp ce se face schimbarea de locuri, elevii intră într-o mică „pauză".

ÎNVĂȚĂTOAREA: Liniște! (zărind privirile semnificative ale directorului, se adresează elevei întîrziate) Unde ai fost pînă acum? De ce ai întîrziat?

ELEVA: M-a trimis tovarășa Grigoriu s-o chem pe mama lui Gurban dintr-a doua la școală...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Stai jos! Altă dată să-mi spui și mie... să-ți cer voie cînd... te trimite cineva.

Doi elevi din banca a treia șoptesc între ei.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Rădulescu!... Ce aveți de vorbit? (Rădulescu se ridică). Ia spune, unde-am rămas cu analiza?

RADULESCU: Noi am rămas cu analiza... la atribut.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Vezi că nu știi? Teodoru, răspunde tu.

TEODORU: Noi am rămas cu analiza... la cuvîntul „grădinii".

ÎNVĂȚĂTOAREA: Așa. Ce este cuvîntul „grădinii"?

TEODORU (ezită, apoi cu glas nesigur): Complement...

ÎNVĂȚĂTOAREA (iritată): De ce este complement? Știi ce este complementul?

TEODORU: Este complement pentru că... Complementul este... Nu este complement, tovarășă învățătoare! E atribut!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Sigur că e atribut! De ce este atribut?

Teodoru dă să răspundă, dar ușa se deschide din nou și în prag apare un prichindel. Elevii pufnesc în rîs.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce-i cu tine? Ce vrei?

COPILUL: M-a trimis tovarășa de la grădiniță. A zis... a zis... să-i dați voie lui... (nu-și amintește) să-i dați voie să meargă...

Toată clasa se amuză. Învățătoarea îl ia pe copil încetișor de mînă și îl scoate afară:

— Spune-i tovarășei să aștepte pînă-n recreație.

Lecția continuă. Timpul fiind înaintat, învățătoarea expediază în grabă întrebările. Dar cînd ajunge la complementul din propoziția a doua, ușa se deschide iar — de data aceasta cu discreție — și prin crăpătura ei se introduce capul educatoarei de la grădiniță.

EDUCATOAREA: Te deranjez, dragă? Nu te supăra, dar am o chestie urgentă... trebuie să... (învățătoarea se uită insistent spre fundul clasei, dar educatoarea nu pricepe; continuă precipitat). Dă-i voie pentru o clipă lui Dumitrescu... Într-un ceas e-napoi.

În sfîrșit, observă mîna suspectă a învățătoarei, urmărește direcția privirilor ei și-l zărește pe director.

— Vai de mine! țipă ea. Izbește ușa și fuge pe culoar.

Clopoțelul începe să sune. Din două întrebări, învățătoarea trage concluziile și dă drumul elevilor în recreație, uitînd să mai anunțe tema orei viitoare.

— Ce părere ai despre lecția pe care ai ținut-o? — o întreabă directorul cînd ajung în fața cancelariei.

— Să vedeți... se scuză învățătoarea, eu... n-am nici o vină dacă celelalte...

— Tovarășă învățătoare — o întrerupe o elevă care sosește tocmai atunci din oraș — poftiți, v-am adus cartea după care m-ați trimis...

I. AXENTE

Din activitatea organelor sindicale

ȘEDINȚA PLENARĂ A C.C. AL S.M.I.C.

In ziua de luni, 26 mai a.c. va avea loc ședința plenară a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură.

Pe ordinea de zi a ședinței sînt înscrise probleme privitoare la bugetul financiar și la bugetul de asigurări sociale, precum și discutarea planului de muncă în legătură cu sarcinile organelor sindicale din învățămînt și cultură rezultate din Consfătuirea de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii.

ÎN ÎNTÎMPINAREA Zilei internaționale a copilului

C.C. al S.M.I.C. a elaborat de curînd îndrumări în legătură cu pregătirea și sărbătorirea zilei de 1 iunie, Ziua internațională a copilului. In îndrumări se arată că, în vederea pregătirii acestei importante sărbători, organele sindicale din învățămînt și cultură trebuie să desfășoare o susținută muncă politică pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor de viață și sănătate ale copiilor, pentru crearea unor condiții bune de muncă școlarilor în vederea pregătirii examenelor de sfîrșit de an și să se preocupe, în general, de intensificarea activității cultural-educative în rîndurile copiilor și a propagandei pedagogice în rîndul părinților.

În unitățile unde există creșe și cămine de copii, comitetele de întreprindere și instituție, în colaborare cu conducerile administrative, vor lua măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și a educației copiilor printr-o cît mai bună aprovizionare și printr-o mai atentă grijă față de conținutul programului cultural-educativ. O atenție deosebită trebuie acordată felului cum sînt cheltuite fondurile destinate pentru activitatea creșelor și căminelor de copii, în așa fel încît ele să fie consumate în întregime și exclusiv pentru hrana și sănătatea copiilor. Pentru rezolvarea problemelor gospodărești, comisiile de femei, în colaborare cu conducerile căminelor și creșelor, vor mobiliza comitetele de părinți să-și dea contribuția în acest scop.

Pentru copiii de vîrstă școlară se vor iniția acțiuni menite să întărească educația acestora în spiritul dragostei de patrie, al internaționalismului proletar, al dragostei față de muncă.

Comitetele sindicale raionale din învățămînt, comitetele de instituție și grupele sindicale din școli vor mobiliza cadrele didactice în vederea intensificării muncii de sprijinire a încheierii în cele mai bune condițiuni a anului școlar și în scopul pregătirii copiilor pentru examenele de sfîrșit de an.

Organele sindicale din întreprinderile și instituțiile care patronează școli și case de copii vor trebui să le sprijine atît din punct de vedere gospodăresc, cît și din punct de vedere educativ, ajutînd la organizarea vizitelor cu copiii în întreprindere, organizînd întîlniri între copii și muncitorii fruntași în producție, obținînd din partea întreprinderii mijloace de transport și alte înlesniri în vederea organizării excursiilor etc. Intreprinderile care patronează școli de cultură generală pot veni în sprijinul acestora prin înființare de ateliere școlare și prin dotarea celor existente cu unelte și mașini în vederea dezvoltării procesului de politehnizare a învățămîntului și a educării copiilor în spiritul dragostei față de muncă.

Comitetele sindicale raionale vor antrena organele sindicale din casele de copii să organizeze acțiuni speciale și cît mai plăcute dedicate acestor copii, îndeosebi în ziua de 1 iunie. Se recomandă organelor sindicale să antreneze salariații din întreprinderi și instituții pentru a invita în familiile lor copii din casele de copii ori de cîte ori aceasta este posibil.

Pentru buna organizare a activității de vară a copiilor, comisiile de femei, împreună cu comisiile culturale din întreprinderile și instituțiile care organizează tabere de pionieri și școlari, vor sprijini în mod concret cadrele didactice din tabere prin punerea la dispoziția acestora a mijloacelor și a materialelor necesare desfășurării programului cultural-educativ.

Organele sindicale din edituri și întreprinderile poligrafice vor analiza prin ce mijloace se poate reduce prețul de cost la cărțile pentru copii, în scopul ieftinirii prețului de vînzare al acestor cărți. De asemenea, membrii de sindicat din aceste întreprinderi vor fi mobilizați în vederea îmbunătățirii aspectului grafic al cărților pentru copii.

Comitetele de instituție ale teatrelor de păpuși vor iniția cercuri de artiști amatori care să fie mobilizate în prezentarea a cît mai multe spectacole cu ocazia Zilei internaționale a copilului.

Comitetele de întreprindere ale regionalelor cinematografice vor sprijini conducerile în organizarea festivalului filmului pentru copii, de la 26 mai la 1 iunie, iar comitetul sindical al Radiodifuziunii va iniția și sprijini realizarea a cît mai numeroase emisiuni pentru copii și a programului special pentru ziua de 1 iunie.

Comitetele de întreprindere din C.L.D.C.-uri, în colaborare cu conducerile acestora, vor lua măsuri ca în cinstea zilei de 1 Iunie să se organizeze vitrine festive cu cărți pentru copii și „Colțul copilului" în librăriile unde se vînd aceste cărți.

Comisiile de femei, în colaborare cu comisiile culturale, vor organiza conferințe cu teme pedagogice pentru părinții din întreprindere și vor mobiliza echipele artistice de amatori să prezinte programe artistice destinate Zilei internaționale a copilului. In ziua de 1 iunie aceste echipe vor prezenta programe speciale pentru copiii membrilor de sindicat.

Comitetele sindicale raionale, de întreprindere și instituție, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare, vor organiza „Săptămîna copilului", care se va desfășura între 26 mai — 1 iunie 1958. Este bine ca activitatea din cadrul acestei săptămîni să se organizeze pe zile, cu program diferit în fiecare zi, avîndu-se în vedere preocupările pe grupe de vîrstă ale copiilor. În întreprinderi și instituții se va ține conferința cu tema „1 Iunie — Ziua internațională a copilului" și se va duce o activitate susținută pentru atragerea copiilor și a părinților la acțiunile organizate în localitate.

Schimb de experiență

Din inițiativa comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt al raionului Ploești și cu sprijinul secției de învățămînt și cultură a orașului Ploești a avut loc zilele trecute un interesant schimb de experiență între profesorii de fizică din orașul și raionul Ploești. Schimbul de experiență a urmărit să ajute pe profesorii de fizică să-și organizeze mai bine recapitularea materiei.

Cu acest prilej tov. Nicolae Costoiu a ținut o lecție de recapitulare la clasa a VII-a, la școala de 7 ani nr. 6 din Ploești, după care a fost prezentat un referat privitor la recapitularea finală.

In susținerea lecției de recapitulare cu tema „Energia electrică și efectele ei", tov. Costoiu a dovedit pricepere și experiență. Incă de la începutul lecției profesorul a reușit să concentreze atenția elevilor asupra problemelor esențiale ale temei. Prin întrebări precise și sistematice el a antrenat la lecție majoritatea elevilor din clasă. Aceștia au enunțat definiția căldurii, sursele ei, au definit puterea calorică și valoarea calorică a combustibilului, au arătat unitățile de măsură, aparatele de măsură, efectele căldurii etc., prezentînd toate acestea în strînsă legătură cu practica. Vorbind despre izvoarele termale ca izvoare ale căldurii naturale, elevii au indicat localitățile balneo-climaterice cu astfel de izvoare, importanța lor medicală. De asemenea, vorbind despre căldura solară, elevii au făcut legătura cu răspîndirea căldurii solare în raport cu mișcările de rotație și de revoluție ale pămîntului. Minuind cu ușurință termometrele pentru aflarea temperaturii solului, elevii au făcut considerații asupra însemnătății pe care o are cunoașterea temperaturii solului pentru începerea și desfășurarea diferitelor munci agricole.

După terminarea lecției, profesorul a alcătuit cu elevii schema viitoarei lecții de recapitulare: „Transformarea energiei calorice în energie mecanică și mijloacele de transformare". Pentru lecția viitoare s-a anunțat și o aplicație în legătură cu conducerea motocicletei și a automobilului.

Discuțiile purtate asupra lecției au scos la iveală și o serie de lipsuri ale acesteia. Așa, de exemplu, s-a arătat că pentru enunțarea lecției viitoare s-a cheltuit prea mult timp (20 minute) și că acest lucru putea fi făcut mai succint, prin evitarea unor chestiuni de amănunt, pe care elevii le puteau studia singuri.

O deosebită atenție s-a acordat la discuții problemei educării elevilor în spiritul patriotismului socialist prin sublinierea realizărilor dobîndite de știința și industria noastră. Participanții la discuție au arătat că este foarte potrivit să li se vorbească elevilor, în cadrul recapitulării, despre importanța construirii unor noi mașini în țara noastră și despre folosirea lor în industrie și în agricultură.

In continuarea schimbului de experiență s-a prezentat un referat despre recapitularea finală a materiei la fizică, cu care prilej inspectoarea Maria Simionescu a dat îndrumări amănunțite în legătură cu desfășurarea lecțiilor recapitulative.

Prof. GH. ANGELESCU

La muzeul regional din Ploești, elevii își completează cunoștințele despre trecutul poporului nostru

Să fie respectate drepturile cadrelor didactice

In comuna Almalău din raionul Adamclisi lucrează un colectiv de învățători și profesori harnici. Pe lîngă munca lor în școală, pedagogii din Almalău desfășoară și o rodnică activitate culturală. Ei au creat o formație de cor, una de dansuri și una de teatru în care au atras numeroși tineri din sat. Formațiile artistice au dat numeroase spectacole care, pe lîngă munca de lămurire de la om la om, dusă de pedagogi alături de ceilalți activiști, au contribuit din plin la atragerea tuturor țăranilor muncitori în gospodăria colectivă.

Sfatul popular a avut totdeauna cuvinte de laudă pentru munca dascălilor, a sprijinit îndeaproape școala. Iar oamenii din sat, mulți din ei foști elevi ai învățătorilor mai vîrstnici, îi înconjoară pe pedagogi cu dragostea și respectul lor.

Către sfîrșitul anului trecut, cînd a venit în fruntea sfatului un nou președinte, tovarășul Mitan Oprea, cetățean al satului, toată lumea s-a bucurat. Invățătorii s-au bucurat și ei. Erau convinși că vor găsi un și mai mare sprijin la sfat. Mai ales că școala trebuia mărită, ca să poată cuprinde și elevii din viitoarele clase V—VII.

Numai că așteptările nu s-au împlinit. Noul președinte s-a arătat de la început dezinteresat de problemele școlii și de activitatea cadrelor didactice. Cînd au sosit în sat tinerele învățătoare nou numite la școală, nu le-a dat nici un sprijin ca să-și găsească locuință, să-și procure lemne, să se gospodărească, așa cum ar fi avut obligația să facă. Au intervenit dascălii mai vîrstnici, au dat o mînă de ajutor cîtiva colectiviști înțelegători și treaba s-a aranjat.

Către iarnă, președintele a constatat că sfatul n-are lemne. Și atunci a început să ceară de la școală. Invățătorii au dat, dar au atras atenția că n-ar fi rău dacă sfatul s-ar gospodări singur — el, care are datoria să ajute și școala să se gospodărească. Imprumuturile s-au repetat însă.

La una din sesiuni, directorul școlii și-a permis să critice conducerea sfatului pentru lipsa de spirit gospodăresc. De atunci, treburile s-au încurcat rău de tot. Directorul a fost „dăruit" de președinte cu tot felul de aprecieri injurioase. Cadrele tinere sînt nevoite să suporte din partea lui șicane peste șicane. Cînd se fac convocările pentru cîte o ședință la sfat, tovarășul președinte „îndrumează" pe omul de serviciu să-i aducă pe învățători „de gît". De cîteva ori, cînd învățătorii au încercat să protesteze împotriva jignirilor, președintele i-a „liniștit" prin cuvinte jignitoare.

Ultima faptă... „mare" a tovarășului președinte a fost să-i „încurajeze" pe învățători reținîndu-le cîte cinci zile din salariul pe luna martie, pe motivul că n-ar fi desfășurat muncă culturală pe trimestrul I. In realitate, pedagogii au lucrat intens cu formațiile artistice de la cămin, au ținut numeroase conferințe, au scris articole pentru gazeta de stradă, au desfășurat o largă muncă de agitație în campania electorală.

La o consfătuire la comitetul executiv regional, secretarul sfatului popular al raionului Adamclisi a încercat să justifice reținerile din salariu prin nu știu ce defecțiuni „pe linie financiară". Dar pînă în ziua de 3 mai învățătorii tot nu-și primiseră drepturile.

Credem că e cazul ca sfatul popular raional Adamclisi să renunțe la justificări și să ia grabnice și eficace măsuri pentru a lămuri pe tovarășul Mitan Oprea asupra atitudinii civilizate pe care este obligat s-o aibă față de învățători și pentru a asigura plata la timp și integrală a drepturilor cuvenite cadrelor didactice.

ION BADICA

ÎNVĂȚĂTORII — răspîndiori ai cărții la sate

La Ștefănești peisajul rustic e frumos, ca pretutindeni pe la noi. Mai ales în aceste zile, cînd se sting ultimele acorduri din preludiul verii, satul umbrit de bogate livezi bătrîne și răcoroase, situat pitoresc la poalele dealurilor și flancat de vegetația luxuriantă de pe malurile Argeșului — este minunat. Se află, poate, în asta explicația plimbărilor pe care învățătorul Ion Năstase le face din ce în ce mai des pe ulițele mărginașe? Nu! De fapt, nu e vorba de nici o plimbare, ci de o treabă complicată dar foarte interesantă și atrăgătoare: Ion Năstase merge pe la casele oamenilor să le împartă cărți de citit. A fost întîi la biblioteca satului, de unde, într-o servietă imensă, a adunat, într-o ciudată îmbinare, cele mai diferite cărți, începînd cu „Poveștile" și „Amintirile" lui Creangă, care stau alături de „Așa s-a călit oțelul", de „Neamul Șoimărești(l)or", de „Vremea și recolta", de o carte zootehnică, de una pentru combaterea superstițiilor, de una de poezii, sau mai știu și eu ce mai poate încăpea în această biată servietă care te uimește cît poate înghiți...

Acum, Ion Năstase pășește agale pe marginea drumului și trece, din cînd în cînd, servieta dintr-o mînă în alta. In poartă, la o casă cu gard nou, două fete schimbă „o vorbă". Se întrerup la un moment dat și își îndreaptă ținuta ca pe vremea cînd erau la școală.

— Leană, trece învățătorul!

Iar după ce dau ziua bună, își șoptesc repede:

— Se duce iar cu cărți. Ia să vedem unde intră.

— La alde Leonte. Merge cam greu cu ăștia.

— Auzi, cică a lui Tîrlea a fost la întrecere cu „prietenii cărții" la Pitești.

— A fost și ea, și a lui Ungureanu și pe urmă l-au chemat și pe Ion Spînu.

— M-am gîndit și eu să fac cerere, da' parcă nu-ș-ce să zic...

Invățătorul își vede de drum. Trece pe la porțile sătenilor, bate în gard sau strigă; iese gospodarul și alungă cîinele; apoi începe o discuție preliminară. In sfîrșit, nu știu cum, dar întotdeauna, vine vorba despre cărți și învățătorul scoate din servietă ba una, ba alta. Omul devine curios. E drept că nu prea are timp de citit, dar parcă ar vrea să mai țină o carte în mînă. Și ia mai întîi un volumaș subțire, eventual „cu poze". Invățătorul zîmbește pe ascuns, șiret și mulțumit. A cîștigat un cititor. Cartea e bună și o să-și aducă singură cititorul la bibliotecă, să ceară alta în schimbul ei. Așa s-a întîmplat și cu Miliuță Gubavu. Mai întîi nu voia să ia de loc cărți, pe urmă a venit să ia și pentru nevastă. Mai tîrziu au prins să citească și bătrînii, socru-su și soacră-sa. Acum, chiar în casa lor se țin ședințele cercului de citit.

— S-o citești, măi Trică, e frumoasă și-ți mai deschide capul.

— O s-o citesc, tovarășe învățător.

— La revedere.

— 'M'nă ziua.

A trecut aproape o jumătate de oră și învățătorul n-a vorbit decît cu vreo doi oameni. Și mai sînt atîția care ar mai dori să citească. Noroc că nu e singur la treaba asta. Aproape toți învățătorii și profesorii din comună sprijină răspîndirea cărții printre țărani. Acum, de curînd, la seara literară pe tema transformării socialiste a agriculturii au participat toți învățătorii și profesorii din comună. Georgeta Costache a ținut referatul, Gheorghe Săvulescu s-a ocupat de organizare, toți au avut cîte ceva de făcut. Cît de interesant a fost! Așa ceva ar trebui să se repete mai des. In zilele următoare biblioteca nu mai prididea să împartă cărțile.

Pe măsură ce trece de la o casă la alta, timpul se scurge aproape neobservat. Este tîrziu. Soarele imens și roșu a trecut de mult hotarul orizontului. Umbrele înserării se întind uriașe peste sat. Servieta s-a ușurat de tot. Pentru astăzi e de ajuns.

In timp ce se îndreaptă spre casă învățătorul se gîndește mulțumit la ce a realizat azi, la ce i-a mai rămas de făcut, la utilitatea activității sale. In minte i se perindă nume de țărani care erau altădată analfabeți și acum participă la concursul „Iubiți cartea". Își amintește de Ilie Butan care a răscolit toate rafturile bibliotecii ca să citească broșurile agrotehnice și care s-a apucat să semene grîu în benzi, de s-a crucit tot satul; de Stoica Alexandru și Gheorghe Iordache, care au citit „Piine albă" și acum sînt colectiviști, și de multe, multe alte lucruri frumoase pe care și le poate aminti cel ce îndeplinește o nobilă și minunată misiune.

OCTAVIAN BUZESCU

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

O nouă orientare a școlii indiene

In India învățămîntul se afla, încă din vechime, sub patronajul statului și el a exercitat totdeauna o influență puternică asupra culturii indiene. În trecut a existat o largă rețea de instituții de învățămînt. Dar în prima jumătate a secolului al XIX-lea colonialiștii britanici au introdus în India învățămîntul în limba engleză — bineînțeles numai pentru o minoritate restrînsă. Scopul lor era crearea unei pături de funcționari meniți să aplice politica lor în administrarea țării.

După eliberare, însă, guvernul național — pus în fața sarcinii de a da învățămîntului o nouă orientare, care să satisfacă nevoile unui popor liber — a elaborat un program național[1]) urmărind răspîndirea unui anumit sistem de educație unic pe întreaga țară, dar îngăduind totodată diversitatea detaliilor în funcție de condițiile și necesitățile locale. Acest „Program național de bază" avea să fie lărgit și dezvoltat, căpătînd forme concrete, în programele elaborate pentru fiecare an. Programul adoptat anul acesta[2]) este și mai cuprinzător decît programele din anii anteriori, întrucît înglobează multe domenii cărora înainte nu li se acorda-se suficientă atenție.

„Programul național de bază" prevede ca o primă și extrem de importantă măsură introducerea învățămîntului primar gratuit și obligatoriu pentru toți copiii de vîrstă școlară. In programul pe anul în curs, această prevedere ocupă un loc deosebit de însemnat.

In anul școlar 1947—48 copiii între 6 și 11 ani care au avut posibilitatea să învețe carte au reprezentat 30%, pe cînd în anul școlar 1955—56 procentul copiilor cuprinși în școli se ridica la 51% din numărul total al copiilor. Creșterea procentajului a determinat guvernul să-și propună ca, în funcție de fondurile disponibile, să creeze pînă la sfîrșitul celui de al treilea plan cincinal (1966) posibilități de școlarizare pentru toți copiii între 6 și 11 ani.

În trecut exista o mare disproporție între posibilitățile de învățătură acordate băieților și cele acordate fetelor. Datele culese în 1954 arată că dintr-un total de 21.000.000 de elevi ai școlilor primare abia 6.300.000 erau fete, iar dintr-un total de 6.413.000 de elevi din școlile secundare numai 1.082.000 erau fete. Din această pricină, guvernul a hotărît să promoveze și să dezvolte învățămîntul pentru fete printr-un program special. In acest nou program se ține seamă și de necesitățile sociale și de caracteristicile specifice educației fetelor.

Recomandările făcute de diferitele comisii create de guvern încă din 1953 în vederea reorganizării și îmbunătățirii învățămîntului primar și secundar sînt aplicate din ce în ce mai consecvent. Nevoia de a înființa numeroase școli cu preocupări multiple, precum și nevoia de a introduce în multe din școlile existente disciplinele științifice și tehnice au pus sarcini importante în fața Centrului național de cercetări în domeniul educației de bază și a Biroului central de îndrumare educativă și profesională, instituții create în anii din urmă.

In perioada dominației engleze, posibilitățile de învățămînt tehnic și profesional erau foarte reduse. De aceea, guvernul național a acordat — atît în programul său de bază cît și în toate celelalte programe — un loc important extinderii și îmbunătățirii învățămîntului tehnic și profesional. Anul acesta, Consiliul național pentru problemele învățămîntului tehnic a recomandat ca în cursul celui de al doilea plan cincinal (pînă în 1961) să se înființeze 27 școli politehnice în diferite regiuni ale Indiei. Prin înființarea acestor școli, numărul total al școlilor politehnice va fi de 158.

Introducerea limbii engleze ca limbă de predare în școli a frînat în mare măsură dezvoltarea limbilor indiene și, bineînțeles, însuși sistemul de învățămînt autohton. După eliberarea țării s-au depus numeroase eforturi pentru o dezvoltare liberă și progresivă a limbilor indiene, punîndu-se accentul pe limba hindi ca limbă națională, menită să ia locul limbii engleze. In noul program se propune să se înceapă traducerea din engleză în hindi a unor manuale de știință și tehnologie. Biroul central de cercetări în domeniul manualelor școlare și Biroul de cercetări în domeniul manualelor redactate în limbile regionale sînt chemate să contribuie la elaborarea unor manuale originale de un nivel ridicat.

O problemă specifică a învățămîntului indian o constituie faptul că un mare număr de pedagogi nu au la bază studiile corespunzătoare. Nevoia de a crea, în primii ani de după eliberare, cît mai multe școli cu putință, pentru a înlătura groaznica stare de înapoiere lăsată de colonialismul britanic, explică de ce 37,7% din corpul didactic al școlilor primare și 44% din cel al școlilor secundare nu posedă studii de specialitate. Intrucît actualmente nevoia de școli nu mai este atît de acută, guvernul central și guvernele diferitelor state au luat și iau măsuri în vederea îmbunătățirii calificării profesorilor. Lărgirea rețelei de școli de calificare și dezvoltarea multilaterală a Institutului central de învățămînt din Delhi — menit să devină un centru activ și eficace de pregătire a cadrelor didactice din întreaga țară — sînt sarcini de primă urgență.

An de an se creează în India tot mai multe posibilități de învățătură. Acest lucru reiese limpede și din următoarele cifre: fosta administrație britanică a provinciilor indiene a cheltuit în anul bugetar 1946—47, 205.000.000 rupii pentru învățămîntul public, pe cînd bugetul pe anul în curs, votat de parlamentul indian, prevede la același capitol cheltuieli în sumă de peste 379.000.000 rupii.

Se poate spune că măsurile luate în ultimul timp de statul indian constituie într-adevăr programul unei noi orientări a învățămîntului public din India.

HIRDAY PAUL
student indian

1) Programul național elaborat în 1950 are patru obiective principale: 1 — introducerea învățămîntului obligatoriu și gratuit pentru toți copiii între 6—15 ani; 2 — organizarea unui sistem de educație socială; 3 — îmbunătățirea și extinderea învățămîntului tehnic; 4 — reorganizarea învățămîntului superior.

2) Programele anuale de învățămînt se discută și se pun în aplicare o dată cu anul bugetar care începe în aprilie.

Prieteni prin corespondență

Zilele trecute a sosit la redacția noastră o scrisoare din Republica Democrată Germană. Profesorul Günther Weisse, de la o școală sătească de lîngă Berlin, își exprimă dorința de a face schimb de scrisori cu un profesor de la o școală sătească din Republica Populară Română.

Adresa este următoarea: Günther Weisse, Wolfslake bei Velten über Berlin, D.D.R. (Republica Democrată Germană).

Asemenea scrisori am primit și din partea unor pedagogi din țara noastră care vor să întrețină corespondență cu colegii lor din U.R.S.S. și din țările de democrație populară. Pentru a veni în sprijinul tuturor celor care își manifestă această dorință, pentru a contribui la dezvoltarea și pe această cale a relațiilor frățești cu pedagogii din țările vecine și prietene, „Gazeta învățămîntului" înștiințează pe toți cei care vor să stabilească astfel de relații prin corespondență, să trimită redacției numele, specialitatea și adresa lor, specificînd cu pedagogi din care țară vor să corespondeze. Adresele vor fi retransmise de redacția noastră redacțiilor gazetelor de învățămînt din țările prietene.

Probleme actuale ale organizațiilor sindicale

(Urmare din pag. 1)

Trebuie să se dea atenție deosebită și măsurii în care elevii au fost ajutați să înțeleagă rostul fiecărei operații de atelier în parte, în ansamblul lucrărilor mari pe care le execută.

Peste cîteva zile vor începe examenele. Sarcinile organelor sindicale din învățămînt sînt în această etapă deosebit de mari. Este bine să tragem concluzii din experiența anilor trecuți în ceea ce privește felul în care s-au desfășurat examenele. Dacă cele mai multe colective pedagogice au organizat just examenele, au fost și unele colective care au încălcat dispozițiile ministerului, ajungîndu-se uneori la ilegalități flagrante. Organizațiile sindicale din școli au datoria să vegheze ca examenele să se desfășoare potrivit instrucțiunilor ministerului, fără nici un fel de abatere.

In zilele de 28 și 29 iunie vor avea loc consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Organizațiile noastre sindicale au obligația de a sprijini prin toate posibilitățile buna pregătire și desfășurare a acestora. Este bine ca în adunările generale sau în ședințe special organizate înainte de consfătuiri să se dezbată experiența înaintată a pedagogilor școlii respective în problema care constituie obiectul consfătuirilor, experiență care să fie apoi expusă la consfătuiri.

Comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt le revine și obligația de a familiariza profesorii cu noile realități sociale și economice ale patriei noastre. In acest scop s-au organizat, atît în vacanța de vară din anul trecut cît și în vacanțele de iarnă și primăvară din acest an școlar, excursii didactico-științifice. Cu prilejul acestora au fost vizitate întreprinderi unde profesorii au studiat procesul de producție. Lecțiile teoretice au putut fi astfel mai bine și mai strîns legate de practica construirii socialismului, mai vii, în măsură să stîrnească mai mult interesul elevilor. Ținînd seama de însemnătatea acestor excursii pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice, este bine ca ele să fie cît mai mult extinse în vacanța acestui an școlar.

Paralel cu preocupările legate de pregătirea elevilor și întărirea activității din școală, organizațiile sindicale au datoria să acorde o atenție din ce în ce mai largă activității social-culturale a pedagogilor, activitate prin care ei își dau, de asemenea, contribuția la construirea socialismului în patria noastră. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, care a avut loc la Constanța, orientează conținutul activității culturale pe care au datoria s-o desfășoare cadrele didactice, în special cele de la sate. Sîntem în plină campanie agricolă. Invățătorii satelor, prin activitatea lor în cadrul caselor de citit, la căminele culturale, la stațiile de radioficare, prin munca artistică și de popularizare a presei, prin activitatea la gazetele cetățenești și la cele de la arii pot aduce o contribuție importantă la opera de transformare socialistă a agriculturii.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid multe organizații sindicale mobilizează cu succes pe membrii lor la o activitate rodnică în cadrul caselor de cultură și al căminelor culturale, al filialelor S.R.S.C. Din mijlocul cadrelor didactice s-au format talentați conferențiari care răspîndesc cunoștințele științifice în rîndurile oamenilor muncii. Organizațiile sindicale de la școlile din comuna Stolnici, raionul Costești, Chetriș, raionul Bacău, Băbeni, raionul Băbeni etc., au format brigăzi artistice de agitație care desfășoară o foarte bogată activitate în rîndurile țărănimii, stimulînd munca în gospodăriile agricole colective, întovărășiri, la S.M.T.-uri și îndemnînd țăranii individuali să pornească pe calea agriculturii socialiste. Această activitate nu este însă privită de toți membri organizațiilor noastre sindicale cu tot simțul de răspundere. De aceea, în unele sate activitatea culturală fie că se desfășoară sub nivelul cerut de exigența sporită a țăranilor, fie că este organizată numai de formă. Este o datorie de frunte a organizațiilor sindicale să mobilizeze pe toți învățătorii și profesorii în acțiunile de traducere în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, pornind de la organizarea la nivel corespunzător a activității culturale.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei. Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 473 — Vineri 30 mai 1958 — 4 pagini 25 bani

Mlădițele viitorului

Pentru sărbătorirea copiilor a fost aleasă ziua de 1 iunie, una din cele mai înflorite și mai frumoase zile ale anului. In această zi, cînd soarele scaldă în lumina sa joaca prichindeilor gălăgioși și zburdalnici, gîndul oamenilor de pe întreg cuprinsul planetei noastre se înclină cu căldură și afecțiune către cei pe care Maxim Gorki îi numea „florile vieții".

De copii, de mlădițele fragile care cresc acum sub ochii noștri depinde fața lumii de mîine. Ei sînt cei care vor continua să îmbogățească mai departe comorile de frumusețe ale omenirii, cei care vor purta pe culmi mereu mai înalte făclia progresului. Ei vor rămîne să iubească cerul și pămîntul, florile, păsările și cîntecele, să lupte pentru cele mai frumoase sentimente și idealuri, pentru fericire și pace.

In țara noastră copiii își trăiesc într-adevăr copilăria. In cele mai îndepărtate colțuri ale patriei noastre, acolo unde altădată dăinuiau sărăcia, mizeria și incultura, pătrunde astăzi lumina binefăcătoare a școlii. In regiunea Deltei, ținutul în care domneau odată malaria și țînțarii, copiii de pescari au la dispoziție școli, cămine, biblioteci, radio. Copiilor de moți din Munții Apuseni li s-au dat numeroase școli și internate. Pentru naționalitățile conlocuitoare au fost create școli cu limba de predare maternă.

Chiar și numai din cîteva date se poate vedea cît de mare este grija pentru copii la noi. In anul școlar trecut, bunăoară, au funcționat 15.920 de școli elementare, cuprinzînd în clasele I-IV totalitatea copiilor de virstă școlară. Invățămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu și gratuit în orașe, centre muncitorești și reședințe de raion. Numărul școlilor medii se ridică la 405 unități, cu peste 84.000 elevi.

In toate țările lagărului socialist educația copiilor se află în atenția tuturor. Grija pentru instruire solidă și multilaterală, cultivarea patriotismului socialist și a internaționalismului proletar, insuflarea unor înalte calități morale sînt elemente de prim ordin pe care se bazează în aceste țări educația copiilor, mlădițele viitorului omenirii.

Fiara fascistă care s-a năpustit cu cîțiva ani în urmă asupra Uniunii Sovietice a distrus aproximativ 82.000 de școli. Dar statul sovietic a refăcut, după război, rețeaua școlară. In momentul de față sute de milioane de ruble din bugetul statului se cheltuiesc numai pentru a se asigura copiilor manualele de școală și cărțile de literatură potrivite vîrstei lor.

In ceea ce privește situația copiilor din China populară, este semnificativă una din lozincile guvernului popular chinez: „Să dăm copiilor tot ce este mai bun!" Nu de mult, China era renumită pentru numărul uriaș de analfabeți. Astăzi numai în cursurile de învățămînt elementar sînt încadrați aproape 64 milioane de elevi, fără să mai socotim alte milioane de elevi care se află în școlile de toate gradele.

In Republica Populară Polonă, unde în trecut la 17 sate revenea o singură școală, astăzi toți copiii de virstă școlară se bucură de binefacerile învățămîntului, iar în Republica Populară Bulgară s-au înființat, de la eliberarea țării și pînă azi, peste 1000 de școli.

Din nefericire, nu toți cei care au datoria să poarte grija copiilor își îndeplinesc această datorie. Mai sînt încă unele țări în care situația copiilor se află sub semnul unei tragice nepăsări.

Sînt țări capitaliste în care drumurile și localurile sînt pline de o mulțime de copii zdrențăroși și slabi care întind minușele așteptînd mila celor avuți, în care mii de copii scormonesc, alături de ciini, resturile de hrană din lăzile de gunoi. In alte țări capitaliste copiii mor adeseori de foame înainte de a deveni adolescenți. In Japonia, copiii se vînd și se cumpără la fel ca pisicile sau ciinii (cu deosebirea că o fetiță costă 22 de dolari, iar o pisică se vinde cu 30 de dolari).

In Republica Federală Germană lipsesc grădinițele de copii și căminele. Din această cauză, pe străzile centrelor industriale pot fi văzuți numeroși copilași care poartă la git cheița de la locuință, în timp ce mama e la muncă. Numărul acestor copii depășește cifra de trei milioane. Deci mai mult de trei milioane de viitori oameni a căror educație începe pe maidan și pe stradă. Dar nu numai grădinițele și căminele lipsesc în Republica Federală Germană. Și numărul institutorilor este în permanentă scădere, pentru că, abia urcați la catedră, aceștia sînt chemați să îngroașe rîndurile noii armate vest-germane.

In Statele Unite ale Americii circa șase milioane de copii nu pot să meargă la școală din lipsa sălilor de clasă. Bineînțeles, situația ar putea fi remediată dacă s-ar construi școli noi. Numai că cei de care depinde acest lucru au cu totul alte preocupări și nu le arde de construirea școlilor. Obsedați de pregătirea unui nou război mondial, conducătorii statelor capitaliste investesc sume fabuloase în operațiuni de înarmare.

Din punct de vedere al educației situația copiilor din țările capitaliste capătă, pe zi ce trece, un caracter din ce în ce mai grav. Filmele cu bandiți și crime, așa numita literatură polițistă și literatura pornografică tulbură mințile copiilor lipsiți de orientare și supraveghere. Știrile pe care ziarele le publică în ultimul timp privitor la creșterea criminalității în rîndurile copiilor din țările capitaliste sînt de-a dreptul copleșitoare.

Pentru pedagogi, pentru cei cărora li s-a încredințat nobila sarcină de a crește tînăra generație, Ziua copilului este un nou prilej de a-și aminti uriașa răspundere pe care o au față de lumea de mîine. Noi, dascălii, socotim această zi drept un nou prilej de a ne întări legămîntul că vom pregăti oameni destoinici, culți, înșufletiți de cele mai înalte idealuri, capabili să continue opera de făurire a noii societăți. In mîinile noastre, ale pedagogilor, copiii sînt un aluat fin și maleabil. De măsura în care știm să modelăm acest aluat, de arta cu care ne pricepem să-i dăm cea mai frumoasă formă depinde chipul omului de mîine. In clasă, fiecare pedagog are în fața sa o părticică din societatea viitoare. 20-30 de copii înseamnă tot atîtea vieți omenești, înseamnă nenumărate visuri și probleme. Pe unii îi atrag furnalele înalte și majestoase sau adîncurile minelor, alții visează să smulgă ogoarelor roade multe și bogate, alții visează să exploreze ținuturi misterioase, să străbată spațiul interplanetar. Pentru fiecare din ei educatorul este chemat să fie un îndrumător care le cercetează aptitudinile și înclinațiile, le stimulează elanul și-i pregătește să devină ceea ce doresc. Pentru fiecare din ei dă puțin din sufletul său. Este o îndeletnicire nobilă și modestă pe care educatorii o închină vieții și oamenilor.

Pentru ca ea să-și atingă țelurile e nevoie de liniște și de pace. De două ori însă veacul nostru a fost martorul unor uriașe drame care au zguduit lumea. De două ori, în ultima jumătate de secol, pe scena istoriei monstrul războiului a semănat groază și teroarea, a secerat milioane de vieți omenești, a mutilat chipul și sufletul oamenilor. Impotriva acestui monstru odios, în numele vieții, brațele oamenilor din toate părțile lumii se ridică acum — la a noua sărbătoare internațională a copilului — pentru apărarea copiilor de toate neamurile, de toate virstele și culorile. El, copiii, sînt imaginea viitorului, a păcii și a fericirii oamenilor.

COPIILOR
cele mai curate gînduri și sentimente

Pedagogii de pe întreg cuprinsul patriei trăiesc, alături de copiii republicii noastre, bucuria unei mari sărbători: Ziua internațională a copilului. Ca întotdeauna, și în ziua aceasta cele mai curate gînduri și sentimente însuflețesc pe cei ce au primit sarcina de onoare de a educa și instrui tînăra generație.

Rîndurile de mai jos, în care am încercat să redăm cîteva din aspectele muncii lor cu copiii, vorbesc despre aceste gînduri și sentimente alese.

Mesaj de dragoste și recunoștință

Pe tovarășa profesoară Alexandrina Manoliu de la școala medie „Ion Creangă" din București nu pot să mi-o închipui decît în mijlocul copiilor sau vorbind despre copii. Poate și fiindcă în relațiile noastre de muncă am fost puse mereu în situația de a ne vedea în clasă sau de a discuta despre „copiii" săi. Se poate. Dar eu am totuși certitudinea că viața școlarilor pe care îi instruiește și îi educă a pus cu desăvîrșire stăpînire pe sufletul profesoarei. Citești aceasta în ochii-i blînzi și totuși atît de severi cînd privesc copiii. Citești aceasta în zîmbetu-i sever și totuși atît de blînd cînd e vorba despre copii.

Deunăzi am văzut-o la clasă: calmă, binevoitoare, exigentă. Școlarii, bine pregătiți și disciplinați. Profesoara îi ajută în tot timpul lecției să privească cu seriozitate chiar și cele mai mici greșeli. „In viață — le spune — din lucruri mici poți să ai necazuri mari". Să-și pregătească elevii pentru viață — aceasta este principala preocupare a profesoarei, despre care ea discută întotdeauna cu pasiune.

La sfîrșitul lecției am stat iarăși de vorbă cu tovarășa Manoliu — niciodată nu te saturi să o asculți — despre preocupările sale în legătură cu instruirea și educarea copiilor. Mă pregăteam tocmai să o întreb cu ce sentimente întîmpină Ziua internațională a copilului, cînd mi-am adus aminte de o scrisoare pe care mi-a arătat-o nu de mult directoarea școlii și... am renunțat.

„Stimată tovarășă profesoară Manoliu — începea scrisoarea din care nu pot să nu dau cîteva spicuiri — vă scrie astăzi o fostă elevă a dvs. care v-a iubit și nu v-a uitat de-a lungul celor 26 de ani ce au trecut de la absolvirea școlii normale din orașul B.

. . . . . .

Anii s-au scurs vertiginos și v-am privit chipul bun și blînd doar pe tabloul pe care clasa noastră l-a făcut din inițiativa dvs., după terminarea examenului de diplomă.

Zilele acestea, însă, am avut bucuria și emoția de a vă vedea fotografia în ziar. Această fericită împrejurare mi-a răscolit tot sufletul și m-a determinat să vă scriu, cu speranța că astfel vă voi regăsi.

. . . . . .

Mă simt foarte vinovată că nu am menținut legătura cu dvs. după absolvirea școlii. Aș fi avut mult de folosit. Dar mai cu seamă acum, cînd sînt absolut singură, simt nevoia să mă adresez dvs. ca unei mame bune și iubitoare. De aceea vă rog insistent să-mi dați adresa dvs., pentru a vă putea scrie.

Eu vă consider fericită că ați lăsat în sufletul elevelor dvs. urme atît de puternice și de neuitat. Poate aceasta e și adevărata răsplată pentru munca devotată și plină de abnegație ce ați depus-o în cariera dvs...

. . . . . .

Vă îmbrățișez cu iubire și respect.
A dvs. fiică sufletească,
Maria S.,
învățătoare"

Acest mesaj de dragoste și recunoștință mi-a vorbit, în locul tovarășei Manoliu, despre iubirea sa părintească pentru cei mici, despre sentimentele cu care buna și blînda profesoară întîmpină marea sărbătoare a copiilor.

Nu există copii răi

— *Și toate acestea sînt opera fetițelor?*

Mă uit în jurul meu și nu-mi vine a crede: pe covoare, pe fețele de masă, pe fiecare șervețel parcă a presărat primăvara toate florile cîmpului. In atelier, minute talentate de copile se iau la întrecere cu marea artistă a lumii: natura.

Tovarășa Maria Dumitriu, directoarea Casei de copii nr. 1 din Buzău, privește și dînsa — pentru a cîta oară? — opera micuțelor artiste, cu un aer de admirație și respect.

— Nici nu știți cît de mult i-au disciplinat pe copiii noștri — ne spune ea, în timp ce străbăteam culoarele lungi, curate și răcoroase — lucrul

VAL MURA

(Continuare în pag. 2)

EXPOZIȚIA DE JUCĂRII DIN R.D.G.

In ajunul Zilei internaționale a copilului, în București s-a deschis, sub auspiciile Institutului romîn pentru relații culturale cu străinătatea, expoziția de jucării din R. D. Germană

Vizitatorii expoziției — copii, tineri și maturi — fac cunoștință cu o artă veche de peste 400 de ani. Copilași de numai trei-patru ani se opresc înaintea piramidelor colorate și a mozaicurilor menite a-i orienta, treptat și sistematic, în diferențierea dimensiunilor și culorilor, în deprinderea de a organiza un întreg din mai multe elemente. Cei mai mari admiră îndelung piesele de construcție cu ajutorul cărora se pot construi locuințe, locomotive și camioane, vehiculele din lemn, camioanele basculante, cisternele cu scară mobilă pentru pompieri, macaralele și excavatoarele, tractoarele cu unelte agricole detașabile — care au rolul de a-i familiariza cu tehnica utilizată în producție. Pe școlari și pionieri îi atrag mult modelele de avioane și vapoare din metal ori din placaj, locomotivele electrice cu instalații de semnalizare și, mai ales, diferitele modele de mecano.

După închiderea expoziției, toate jucăriile prezentate vor reveni Ministerului Învățămîntului și Culturii, căruia i-au fost dăruite de Guvernul R.D.G. Parte din ele vor fi expuse la Palatul pionierilor din București, iar celelalte vor fi date în folosință grădinițelor de copii și caselor de pionieri din Capitală și din țară.

PENTRU PACE ÎN LUME

La Moscova s-au desfășurat recent consfătuirile țărilor participante la Consiliul de Ajutor Economic Reciproc și la Tratatul de la Varșovia—consfătuiri ce au reunit pe reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești și ai guvernelor acestor țări, precum și invitați și observatori din partea celorlalte state socialiste.

Consfătuirile de la Moscova au o mare însemnătate pentru întărirea economică a țărilor lagărului socialist și pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Reprezentanții partidelor frățești din țările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc au hotărît în consfătuirea lor să ia măsuri concrete care să asigure lărgirea continuă a colaborării economice între aceste țări și folosirea la maximum a superiorității sistemului economic socialist mondial. Consfătuirea reprezentanților partidelor frățești din țările membre ale C.A.E.R. a hotărît să ridice la un nivel mai înalt diviziunea internațională socialistă a muncii, printr-o justă organizare a cooperării și specializării în producție între statele socialiste. Diviziunea socialistă a muncii în cadrul sistemului socialist mondial va duce la ridicarea considerabilă a nivelului economic al țărilor socialiste.

Politica permanentă de pace a statelor lagărului socialist și-a găsit și de astă dată expresie în măsurile comune adoptate în cadrul Consfătuirii Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Largul schimb de păreri asupra situației internaționale ce a avut loc în timpul acestei consfătuiri, precum și documentul de mare însemnătate internațională — Declarația adoptată la consfătuire — sînt elocvente pentru năzuința guvernelor respective de a-și aduce contribuția la consolidarea păcii.

Consfătuirea a constatat cu satisfacție că pe arena internațională se bucură de o apreciere tot mai mare lupta țărilor socialiste pentru dezvoltarea colaborării între state pe baza coexistenței pașnice a țărilor cu orînduiri sociale diferite, pentru rezolvarea problemelor litigioase prin tratative între state, pentru încetarea cursei înarmărilor și curmarea furiei războinice.

Despre orientarea politicii statelor participante la Tratatul de la Varșovia spre slăbirea încordării internaționale ne vorbesc numeroasele inițiative luate în acest sens de către țările socialiste, măsuri și inițiative pe care consfătuirea le-a analizat pe larg. Această politică de pace se concretizează în succesivele măsuri luate de statele participante la Tratatul de la Varșovia pentru reducerea efectivelor forțelor armate, în timp ce cheltuielile militare ale statelor din N. A. T. O. sporesc considerabil. Incetarea unilaterală de către Uniunea Sovietică a experiențelor cu armele nucleare este de asemenea expresia unei nețărmurite năzuințe de pace, pe care popoarele lumii au salutat-o cu căldură, condamnînd cu hotărîre măsurile cu totul opuse pe care le-au luat în același timp guvernanții principalelor state ale N.A.T.O. Planul guvernului R.P. Polone de creare a unei zone denuclearizate în Europa centrală, propunerea guvernului R.P. Romîne pentru stabilirea unei colaborări multilaterale între statele balcanice, propunerea guvernului R.D. Germane pentru crearea unei confederații germane, retragerea de către R.P. Chineză a voluntarilor chinezi din Coreea, eforturile Uniunii Sovietice pentru promovarea ideii unei conferințe la nivel înalt sînt tot atîtea dovezi ilustrative pentru politica de pace a statelor socialiste.

Un pas important în lupta pentru apărarea păcii și securității în Europa și în lume îl constituie și măsura anunțată de cele opt state semnatare ale Declarației, cu privire la noua reducere unilaterală a forțelor lor armate cu 119.000 de oameni. De asemenea, Comitetul Politic Consultativ a aprobat propunerea guvernului sovietic, făcută de acord cu guvernul romîn, cu privire la retragerea într-un viitor apropiat, de pe teritoriul R.P. Romîne, a trupelor sovietice, precum și reducerea cu încă o divizie a trupelor sovietice aflate în R.P. Ungară.

Statele participante la Tratatul de la Varșovia au propus totodată un pact de neagresiune cu statele Pactului Nord-Atlantic, lucru care, dacă ar fi acceptat, ar duce la o cotitură de mare însemnătate pentru evoluția situației internaționale în direcția însănătoșirii relațiilor dintre toate statele.

Poporul romîn a aprobat cu toată căldura hotărîrile celor două consfătuiri recente de la Moscova, fiindcă acestea exprimă năzuințele lui de pace și progres. De aceea, poporul nostru este hotărît să se angajeze cu toate forțele sale în lupta pentru traducerea lor în viață.

Să conducem cu pricepere ACTIVITĂȚILE PRACTICE

După cum se știe, în perioada 2-14 iunie toate școlile de cultură generală și școlile pedagogice vor organiza cu elevii activități practice potrivit virstei lor. În aceste zile, cadrele didactice se preocupă de pregătirea acestor activități, de întocmirea planurilor de lucrări practice.

In anul trecut, în multe școli activitățile practice s-au limitat doar la acțiuni gospodărești, la pregătirea unor manifestări cultural-sportive și la organizarea de excursii cu caracter științific fără a se realiza o apropiere mai strînsă a elevilor de producție. A predominat astfel o atitudine contemplativă față de producție, iar elevii n-au putut verifica în practică cunoștințele teoretice pe care le-au primit în timpul anului școlar. În puținele cazuri în care activitățile practice s-au desfășurat în întreprinderile productive, în special în sectorul agricol, ele au avut rezultate mult mai pozitive, deși au cuprins un număr restrîns de elevi și nu au fost conduse întotdeauna în așa fel încît în cadrul lor să se realizeze pe deplin scopurile instructiv-educative.

În anul acesta, munca practică trebuie să dea elevilor prilejul de a lucra nemijlocit în producția industrială sau agricolă.

Deosebit de importantă pentru buna desfășurare a acestei munci este stabilirea colectivului care o va conduce și care trebuie să asigure realizarea tuturor scopurilor pentru care ea este organizată. Această problemă se pune într-o măsură mai mică pentru elevii claselor a II-a și a III-a, care vor desfășura activități practice sub conducerea învățătorilor lor. Ea se pune însă în mod special pentru elevii claselor V, VI, VIII, IX și X. La aceste clase, în stabilirea conducătorului activităților practice trebuie să se țină seama de caracterul acestor activități. Dacă activitatea se desfășoară într-o întreprindere agricolă socialistă, conducerea ei trebuie încredințată unuia dintre profesorii de științe naturale, iar dacă se desfășoară într-o întreprindere industrială, unuia dintre profesorii de fizică sau chimie, în funcție de felul întreprinderii. În oricare dintre aceste cazuri, conducătorii activităților practice trebuie să fie ajutați în mod permanent de ceilalți profesori de specialitate (științe naturale, matematică, fizică, chimie, geografie, desen), cît și de diriginții claselor respective.

În activitățile practice trebuie să fie cuprinși toți elevii claselor respective, cu excepția celor debili sau bolnavi, care, la rîndul lor, nu trebuie să rămînă fără ocupație, ci să îndeplinească diferite activități ușoare în cadrul școlii, așa cum prevăd instrucțiunile ministerului.

Activitatea practică trebuie să fie astfel condusă încît să realizeze în primul rînd scopurile instructive pe care și le propune — și anume: ca elevii să aplice și să verifice principiile de bază învățate în cadrul diferitelor obiecte, să-și îmbogățească cunoștințele din diferite domenii de activitate, să se familiarizeze cu bazele științifice ale producției industriale sau agricole, cu tehnica, cu organizarea întreprinderilor.

Pentru realizarea acestor scopuri este bine ca îndrumătorul practicii, care și-a coordonat planul său cu planul întreprinderii respective, să-și înceapă activitatea prin vizitarea cu elevii a întreprinderii respective, oprindu-se mai mult în atelierele sau sectoarele unde se va efectua practica. In prealabil, trebuie să se discute cu elevii despre obiectul întreprinderii, despre scopurile practicii și să se recapituleze cunoștințele din cadrul diferitelor discipline care-și găsesc aplicarea în procesele de producție din întreprindere.

Principala sarcină a profesorilor care îndrumează activitățile practice ale elevilor este aceea de a stabili legătura între aceste activități și principiile de bază ale științelor studiate. Această legătură se realizează prin convorbiri preliminare cu elevii, instructaje în procesul de muncă, convorbiri periodice după 2-3 zile de activitate practică etc.

Tot în vederea realizării scopurilor instructive ale practicii conducătorul acesteia trebuie să ceară elevilor să-și completeze zilnic carnetul individual de practică, unde vor nota locul în care au muncit în ziua respectivă, de ce unelte și mașini s-au folosit, ce anume lucrare au efectuat și ce cunoștințe de științe naturale, fizică, chimie, matematică, desen liniar au aplicat în procesul muncii. De asemenea, este bine ca maistrul sau tehnicianul care îndrumă activitatea să consemneze în carnetele elevilor cantitatea și calitatea muncii efectuate de fiecare din ei.

Experiența a arătat că este indicat ca, după ce conducătorul practicii, împreună cu tehnicianul întreprinderii, au organizat elevii pe brigăzi și i-au repartizat pe sectoare, aceștia să-și înceapă activitatea prin a observa cum lucrează muncitorii cu experiență. Aceasta le dă posibilitatea să capete cunoștințe elementare de specialitate, să se familiarizeze cu locul de muncă, cu ordinea interioară, cu instrumentele și utilajele pe care le vor folosi. Tot acum ei își vor reaminti cunoștințele și deprinderile căpătate în timpul lucrărilor practice pe lotul școlar sau în atelierele școlii. Pedagogul care conduce activitățile practice va urmări ca muncitorii și maiștrii ce fac demonstrații în fața elevilor să le îmbine cu explicații, lucru care va preveni pericolul unei munci meșteșugărești, al efectuării lucrărilor în mod mecanic, fără înțelegerea sarcinilor.

Activitatea practică a elevilor dezvoltă la elevi atenția, spiritul de observație, dorința de a cunoaște, memoria și gîndirea. În procesul de muncă se dezvoltă continuu calități de voință ca orientarea către un scop, stăpînirea de sine, perseverența. În același timp, încadrîndu-i pe elevi într-un colectiv de muncă productivă, le întărim spiritul de disciplină, conștiinciozitate, respectul față de muncă în general, spiritul de colectiv, atitudinea plină de grijă și atentă față de avutul obștesc.

Pentru educarea tuturor acestor calități, îndrumătorul practicii trebuie să manifeste o deosebită exigență față de fiecare elev în îndeplinirea obligațiilor sale de muncă, cerîndu-i să execute conștiincios și la timp lucrările repartizate, urmărind să-și însușească în mod conștient operațiile ce are de efectuat, întrebîndu-l de ce a procedat într-un fel sau altul în timpul lucrărilor.

Un însemnat efect educativ îl are respectarea programului de muncă stabilit. Lucrînd alături de muncitori într-o întreprindere agri-

C. MINCA

(Continuare în pag. 3)

Pregătiri pentru „Ziua învățătorului"

Au și sosit la redacție vești care arată că festivitățile ce vor avea loc în „Ziua învățătorului" se pregătesc din timp, cu minuțiozitate. In multe raioane a fost definitivat pînă și programul pe ore. Peste tot se caută, pentru sărbătorirea acestei zile atît de dragi tuturor celor care muncesc pe tărîmul școlii, forme cît mai variate și mai bogate în conținut.

La Urziceni, secția de învățămînt și comitetul raional al sindicatului muncitorilor din învățămînt au alcătuit împreună, încă de mult, un plan după care se desfășoară pregătirile pentru „Ziua învățătorului". Au fost alocate fonduri pentru organizarea unei excursii la care vor participa 80 de pedagogi fruntași din întregul raion. In programul „Zilei învățătorului" s-a prevăzut și un concurs „Cine știe cîștigă", ale cărui teme se referă la principalele opere ale lui A. S. Makarenko, la pagini din istoria pedagogiei etc. Au și început să vină înscrieri pentru acest interesant concurs. Participanții la „Ziua învățătorului" vor asista și la bogate manifestări cultural-artistice: la reprezentarea piesei „O zi de odihnă" de V. Kataev, în interpretarea cadrelor didactice din Urziceni, la filme, la concerte etc.

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

In preajma încheierii anului școlar

Am auzit, nu de mult, că ucenicii de la școala profesională „Tudor Vladimirescu" din Capitală obțin rezultate remarcabile în activitatea practică din uzină, unde mulți dintre ei lucrează la mașini cot la cot cu muncitorii calificați. Aceasta mi-a deșteptat curiozitatea și m-a hotărît să vizitez școala. Voiam să aflu nu numai cum au muncit ucenicii în timpul anului, ci și cum sînt pregătiți pentru examene, cum se desfășoară munca în vederea încheierii anului școlar.

Aflînd scopul vizitei mele, tovarășul Florescu, directorul școlii, a scos dintr-un sertar al biroului său un caiet plin de însemnări.

— N-aș putea să relatez fapte deosebite — mi-a spus el. Pentru noi, cei care ne îndeletnicim cu pregătirea viitorilor muncitori, munca plină de rîvnă a ucenicilor nu-i un fapt deosebit, căci o întîlnim mereu, zi cu zi. Pot vorbi, bunăoară, despre ucenicii anului III, care lucrează la mașini perfecționate în atelierele uzinelor „Tudor Vladimirescu" — despre lăcătușii Gh. Pahonțu și Anton Diaconescu sau despre presatorii Ion Niculaie și Costea Ștefan, despre matrițerii Ion Vidroiu și Eftimiu Chivu, sau despre mecanicul auto Ion Istrătescu. Cînd îi vezi, gîndești că-s abia mai răsăriți decît niște copii, dar secțiile în care lucrează îi socotesc, cum se spune, „factori importanți" în depășirea planului. Dar nu rămîn mai prejos nici ucenicii anului I, care lucrează în atelierele școlii, unde execută, pe baza programei de învățămînt, tot lucrări din planul de producție al uzinei: nicovale pentru nituri, menghini pentru ceasornicari, ciocane, bidoane etc. Așa că și cei mai mici ucenici își aduc contribuția la îndeplinirea planului de producție pe întreaga uzină.

— Acum — intervine în discuție tovarășul Nicolae Cernei, directorul de studii, ne pregătim cu toții — cadre didactice și elevi — pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Am aflat apoi de la conducătorii școlii că planul de măsuri pentru pregătirea încheierii anului școlar cuprinde, în afară de meditații zilnice, organizarea de consultații colective, în special la matematică, fizică și tehnologie. Pentru înțelegerea mai profundă a problemelor de tehnologie și fizică tehnică s-au organizat prelegeri recapitulative urmate de prezentarea unor diafilme, care îi atrag mult pe ucenici și-i ajută să înțeleagă mai profund noțiunile predate. Cu un deosebit interes au urmărit, de pildă, ucenicii diafilmele cu subiectele „Strungul", „Din istoricul electricității", „Electricitatea și aplicațiile ei", „Probleme de mecanică auto" etc.

Spre deosebire de alți ani, experiențele din cadrul recapitulării nu se vor desfășura în localul școlii, ci la centrul de documentare tehnică al Ministerului Industriei Grele. Aci, pe baza unui program pe zile și ore, ucenicii vor efectua, între 1 și 6 iunie, o serie de experiențe practice, folosind utilajul și materialul bogat pus special la dispoziția școlii de către centrul de documentare. Bunăoară, ucenicii lăcătuși, strungari și tinichigii din anul I vor efectua în cadrul recapitulării o serie de experiențe practice care îi vor ajuta să aprofundeze cunoștințele cu privire la legile mecanicii, la transmiterea mișcărilor, la mecanismele simple, la mecanica lichidelor etc. Pentru ucenicii lăcătuși și strungari din anul II sînt prevăzute experiențe în legătură cu dilatarea corpurilor, căldura și lucrul mecanic, cunoașterea funcționării motoarelor termice, a generatoarelor de curent electric etc. Experiențele practice vor constitui astfel un mijloc deosebit de eficace de îmbinare a teoriei cu practica, de aprofundare temeinică a cunoștințelor acumulate de ucenici în timpul anului.

Neîndoielnic că, astfel pregătite, examenele vor dovedi cu prisosință buna pregătire a viitorilor metalurgiști de la școala profesională „Tudor Vladimirescu".

I. MOSCU

COLABORARE
între școlile agricole și unitățile productive

Se știe că în școlile profesionale agricole activitatea practică este o parte integrantă a procesului instructiv-educativ, care ocupă aproape 70% din timpul destinat școlarizării ucenicilor. O bună parte din acest timp ucenicii și-l petrec în unitățile agricole socialiste.

In activitatea practică pe primul plan stau sarcinile de instrucție. De aceea, conducerile școlilor agricole au aici un rol foarte important, ele trebuind să asigure îndrumarea permanentă a ucenicilor. Dar pregătirea cadrelor pentru agricultură nu este numai o sarcină a școlilor, ci și sarcina unităților agricole socialiste unde vor lucra aceste cadre. Multe dintre unitățile agricole în care fac practică ucenicii și elevii școlilor agricole își înțeleg în mod just această sarcină, asigurînd respectarea programei de practică. Din păcate, însă, sînt și unele unități agricole care desconsideră acest element.

In anul școlar trecut, de pildă, nu toate cele 20 de gospodării agricole de stat din regiunile Stalin și Hunedoara unde și-au efectuat practica de producție ucenicii de la centrul școlar agricol din Blaj au asigurat respectarea programei de practică și buna instruire a ucenicilor. Dacă la G.A.S. Blaj sau la G.A.S. Bazna inginerul I. Ciamburu sau maistrul Wagner i-au îndrumat îndeaproape pe ucenici, dîndu-le explicații științifice asupra tuturor lucrărilor efectuate, la alte unități agricole, ca de pildă la G.A.S.-Șercaia, ucenicii nu numai că n-au fost ajutați în pregătirea lor practică, dar au fost folosiți la munci care nu au nici o legătură cu meseria lor (încărcatul și descărcatul materialelor, transportul lemnelor etc.).

Dar chiar și în acele unități care dovedesc mai mult interes pentru instruirea practică a ucenicilor (cum sînt gospodăriile agricole de stat din Bazna, Rișnov, Blaj) nu există o unitate de vederi privind formele de instruire a ucenicilor sau sistemul de retribuire a acestora. Este drept că Ministerul Agriculturii și Silviculturii a căutat să lămurească (prin instrucțiunile 505.049/1956) felul cum trebuie să decurgă practica de producție a ucenicilor din școlile agricole în gospodăriile agricole de stat, dar aceste instrucțiuni nu sînt cunoscute de gospodării decît din copiile trimise de școlile interesate și, de aceea, sînt numai parțial respectate.

La aceste neajunsuri trebuie să adăugăm și modul defectuos în care s-a făcut adesea repartizarea absolvenților în producție. Unele din trusturile G.A.S. nu acordă suficientă atenție plasării absolvenților școlilor profesionale care nu aparțin departamentului Gostat. Diferitele pretexte folosite de aceste trusturi (de pildă, faptul că este vorba de tineri din alte regiuni, lipsa de posibilități etc.) ascund, în realitate, lipsa de încredere în cadrele tinere. Din această cauză o serie de absolvenți — în special fetele — nu sînt plasați în agricultură, efectuează munci cu totul străine de pregătirea lor (pontatori în industrie, casieri în cooperație etc.).

Toate acestea arată că este necesară o mai strînsă colaborare între școlile profesionale și unitățile agricole socialiste — cele mai direct interesate în pregătirea cadrelor agricole. Bazele acestei colaborări trebuie stabilite printr-un regulament cu putere obligatorie pentru ambele părți, care să aibă în vedere toate condițiile pentru ca practica de producție a ucenicilor să-și poată păstra caracterul de instrucție.

Unitățile agricole socialiste trebuie să încredințeze conducerea practicii în producție unor tehnicieni care pot fi ei înșiși exemplu personal în muncă, unor oameni capabili să înarmeze pe ucenici cu deprinderi conștiente de muncă. Totodată, profesorilor-ingineri care îi însoțesc pe ucenici la practică trebuie să li se ia în considerare propunerile menite să îmbunătățească condițiile de practică și nu să fie tratați doar ca niște șefi de echipă.

Socotesc, de asemenea, că retribuția ucenicilor pentru lucrările executate nu trebuie să fie legată în mod strict de realizarea unei anumite norme. Ar fi bine, cred, ca pentru ucenici să se stabilească un tarif unic de retribuție, față de care să se calculeze, proporțional cu realizările, drepturile acestora.

Pentru o cît mai justă plasare a absolvenților în producție, aceștia ar trebui repartizați imediat după absolvire — în măsura posibilităților — chiar la unitățile unde au făcut practică, iar unitățile care primesc absolvenți să fie nu numai obligate a-i încadra, ci și a-i sprijini, creîndu-le astfel de condiții încît să poată munci cît mai bine. Ar fi indicat, poate, ca absolvenții ce-și încep munca în unitățile agricole să fie încredințați unor muncitori cu o bogată experiență pentru o anumită perioadă de adaptare cu specificul muncii din unitatea respectivă.

Cred că practica de producție ar putea fi îmbunătățită dacă Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Învățămîntului și Culturii ar culege, din școli și de la unitățile agricole socialiste, înainte de începerea noului an școlar, o serie de propuneri privind organizarea și desfășurarea muncii ucenicilor. Astfel de propuneri, bazate pe cunoașterea concretă a problemelor, ar putea contribui mult la ridicarea nivelului instruirii practice.

In sfîrșit, consider necesar ca gospodăriile didactice ale școlilor agricole să fie sprijinite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și, mai ales, de organele locale în ceea ce privește înzestrarea lor cu baza materială necesară, așa încît ele să devină gospodării model, în care ucenicii să poată găsi în primii ani de școală tot ce trebuie pentru ca activitatea practică să aibă într-adevăr un caracter instructiv.

MIHAI LUNGU
director la Centrul școlar agricol Blaj

CARNETELE DE PRACTICA

In cadrul practicii în producție pe care o desfășoară ucenicii și elevii școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri aparținînd Ministerului Agriculturii și Silviculturii are o mare însemnătate înscrierea unei evidențe a activității de zi cu zi a viitorilor muncitori și tehnicieni agricoli. Această evidență, ca și observațiile personale ale ucenicilor și elevilor, precum și observațiile instructorilor se consemnează în carnetul de practică — document care oglindește întreaga activitate a ucenicilor și elevilor pe timpul practicii în producție. El folosește ucenicilor și elevilor nu numai pentru ținerea evidenței lucrărilor executate, ci și pentru sistematizarea și precizarea datelor tehnice în legătură cu lucrările executate în unitățile productive. Totodată, carnetul de practică ajută conducerile unităților productive în cadrul cărora se efectuează practica să urmărească zi cu zi felul cum este parcursă programa de practică, precum și rezultatele obținute de ucenici și elevi.

Pînă în acest an școlar, în școlile din rețeaua Ministerului Agriculturii și Silviculturii evidența activității practice în producție a ucenicilor și elevilor se ținea într-un carnet obișnuit. Nu exista un sistem unitar de urmărire a activității ucenicilor și elevilor în cadrul practicii de producție. Începînd din acest an școlar, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a elaborat și tipărit carnete de practică pe tipuri de școli, meserii și specialități, care ajută mult la organizarea și controlul activității practice.

Carnetul de practică cuprinde, pe lîngă instrucțiuni generale privind organizarea și desfășurarea practicii în producție a ucenicilor și elevilor, indicații amănunțite în legătură cu aplicarea programei de practică, tabele în legătură cu evidența lucrărilor executate de ucenici și elevi, cu graficul de rotație, pagini pentru caracterizări etc.

Un loc important în cadrul carnetelor de practică îl ocupa tabelul „Vize și mențiuni ale organelor de îndrumare și control". Folosirea permanentă a acestui tabel de către cadrelor didactice și maiștrilor din unitățile productive posibilitatea de a controla și îndruma zi cu zi activitatea ucenicilor și elevilor, în vederea îmbunătățirii necontenite a muncii lor.

Este evident că, prin felul cum a fost realizat, carnetul de practică tipărit prezintă un ajutor prețios pentru viitorii muncitori și tehnicieni agricoli, pentru cadrele didactice și maiștrii din unitățile productive unde se desfășoară practica. Observațiile și sugestiile pe care le vor face cadrele didactice și unitățile productive după primul an de folosire a carnetului de practică vor contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea lui în viitor, astfel încît acest carnet să răspundă pe deplin scopului căruia este destinat.

O. ȘTEFĂNESCU

Lucrările finale de control

In curînd vor avea loc în școlile profesionale și tehnice lucrările finale de control ale activității practice, care au o mare însemnătate pentru verificarea priceperilor și deprinderilor cîștigate de elevi și ucenici în cursul anului.

Numeroasele observații făcute în legătură cu aceste lucrări mai mulți ani de-a rîndul, precum și sugestiile și propunerile unui însemnat număr de maiștri-instructori fruntași și profesori-ingineri din școlile profesionale și tehnice au arătat că o condiție de bază a îndeplinirii fără greutăți și fără timpi morți a lucrărilor de control o constituie, în primul rînd, asigurarea din timp a materialului, organizarea locului de muncă, revizuirea sculelor și uneltelor necesare, a instrumentelor de măsură și control, a mașinilor. Această fază pregătitoare trebuie efectuată de ucenici în mod independent, sub supravegherea maistrului.

A doua cerință de bază a pregătirii lucrărilor de control constă în justa alegere a subiectelor acestora. Lucrările de control trebuie astfel alese încît să fie strîns legate de temele parcurse, de operațiile învățate. Ele trebuie să constea dintr-o lucrare complexă de sinteză, așa încît, executînd-o, ucenicii sau elevii să poată aplica cît mai multe din operațiile învățate. Totodată, lucrările de control trebuie să aibă un caracter util, să fie legate de specificul întreprinderilor respective (e bine chiar să facă parte din planul de producție al școlii sau al întreprinderii).

Iată cîteva din subiectele care ar putea fi date ca lucrări finale de control: pentru meseria de lăcătuș la anul I — dispozitiv de șlefuit, clește lat; la anul II — asamblarea menghinei paralele, asamblarea pieselor de mașini-unelte, ajustarea și montarea locașurilor de pene, ajustarea și montarea pe arbori a diferitelor șaibe de transmisie; la anul III — asamblarea capului divizor semiuniversal, diverse lucrări de ajustaj și montaj complexe, de categoriile III-V. Pentru meseria de strungari, la anul I — con morse, piulițe, șuruburi cu filet triunghiular, diferite filete; la anul II — chei franceze cu filet trapezoidal, strunjirea de freze conice pentru diferite dimensiuni, roți conice pentru mașini de găurit de piept, axe cu toleranțe mici, standardizate; la anul III — conuri etajate pentru curea trapezoidală, filete trapezoidale, roți dințate de diferite dimensiuni, cuzineți pentru axele mașinilor-unelte — cu toleranțele standardizate. Pentru meseria de frezor la anul I — frezarea suportului port-cuțit la strung, frezarea canalelor la masa mașinii de găurit, operații de frezare la menghina paralelă; la anul II — frezarea roților dințate cu dinți drepți și înclinați din cutiile de viteze și avans, roți dințate melcate pentru cap-divizor, helicoidale și conice pentru mașini de găurit de piept, burghii spirale; la anul III — lucrări complexe pe piese de strunguri, raboteze de categoriile IV-V.

In funcție de existența materialelor necesare, de înzestrarea atelierului cu utilajul corespunzător, de condițiile de spațiu, li se pot da ucenicilor sau elevilor unul sau mai multe subiecte, ținîndu-se seama, bineînțeles, ca fiecare subiect ales să includă majoritatea operațiilor învățate și să poată fi executat după normele corespunzătoare. Este indicat ca la alegerea subiectelor să participe și profesorul de tehnologia meseriei respective, iar în cazul lucrărilor de control pentru ucenicii din întreprinderi să participe și inginerii și maiștrii din întreprindere.

In desfășurarea lor, lucrările practice de control cuprind de obicei următoarele elemente esențiale: a) lămurirea temei, a scopului și importanței controlului; b) reimprospătarea cunoștințelor necesare îndeplinirii conștiente a lucrării. Pentru reimprospătarea acestor cunoștințe se poate organiza, eventual, o lecție specială de recapitulare care să preceadă lucrarea practică de control — procedeu indicat în special atunci cînd în clasă există un număr mai mare de ucenici sau elevi rămași în urmă. In orice caz, executarea lucrării practice de control trebuie să fie precedată de o reimprospătare a cunoștințelor, deoarece se întîlnesc uneori chiar și elevi buni care execută lucrarea mecanic, fiindcă nu înțeleg de ce se face așa și nu altfel.

In legătură cu aceasta trebuie să avem în vedere că aici nu este vorba de o repetare a unei lecții de tehnologie, ci numai de reproducerea acelor cunoștințe teoretice care sînt strîns legate de executarea lucrării de control respective. Maistrul-instructor va avea grijă ca recapitularea să fie efectuată într-o succesiune logică, organic legată de operațiile cuprinse în procesul tehnologic al lucrării de control propuse, să se refere la metodele și procedeele corecte de executare a lucrării respective, la regulile și modul corect de mînuire a sculelor, uneltelor și a mașinilor necesare pentru aceasta, la metodele și procedeele juste de folosire a instrumentelor de măsură și control, la cauzele care pot duce la rebuturi.

După reîmprospătarea cunoștințelor se trece la executarea lucrării în mod independent de către ucenici. Executarea practică a lucrării de control trebuie să înceapă numai după efectuarea schiței și stabilirea procesului tehnologic și numai după ce acestea au fost controlate amănunțit de către maistrul-instructor, iar în cazul ucenicilor din uzine și ateliere de producție numai după ce s-a făcut verificarea bonului de lucru, a desenului de execuție și a felului cum a fost stabilit procesul tehnologic de fabricație. In întocmirea schițelor și în desfășurarea procesului tehnologic îndeosebi la unele lucrări mai complicate — se pot folosi — după aprecierea maistrului — anumite materiale documentare (de exemplu modele, tabele, STAS-uri etc.) Sprijinul maistrului-instructor aici se va limita numai la unele indicații generale, fără ca acestea să constituie explicări sau îndrumări asupra executării fazelor și operațiilor ce le necesită efectuarea lucrării practice de control. De altfel, este necesar ca în tot cursul executării lucrării de control ucenicii să fie supravegheați, nu ajutați. Ei trebuie lăsați să se descurce singuri în aplicarea cunoștințelor și deprinderilor dobîndite la tehnologia meseriei și în practica de atelier, adică să lucreze în mod absolut independent. Numai în felul acesta se va putea verifica gradul de trăinicie a cunoștințelor și deprinderilor însușite de ucenici, posibilitatea de a folosi în practică aceste cunoștințe și deprinderi.

După executarea lucrărilor practice are loc verificarea și aprecierea acestora de către maistrul-instructor și de întreaga comisie instituită în acest scop. In cadrul controlului și aprecierii lucrărilor executate este bine să se aibă în vedere mai multe criterii, între care indicăm următoarele: modul de organizare a locului de muncă și pregătirea materialelor, condițiile de executare a schiței și a procesului tehnologic, calitatea produsului (gradul de precizie), respectarea regulilor de protecție și de tehnică a securității muncii în timpul lucrului, timpul de execuție, estetica lucrării.

După verificarea și aprecierea lucrărilor finite este necesară analiza rezultatelor obținute, în cadrul căreia maistrul-instructor trebuie să scoată în evidență schițele, procesele tehnologice și lucrările practice cele mai bine executate, precum și cele greșite, arătînd totodată cauzele care au determinat greșelile și mijloacele pentru înlăturarea acestora în viitor. Maiștrii buni nu scapă niciodată prilejul de a arăta ucenicilor importanța și folosul lucrărilor bine executate pentru dezvoltarea diferitelor ramuri ale economiei noastre naționale.

ȘTEFAN LINUL
Cluj

Succesele ucenicilor

Despre calitatea lucrărilor executate de ucenicii turnători de la școala de meserii din Mediaș, inginerii și tehnicienii întreprinderilor din localitate au numai cuvinte de laudă.

Succesele obținute de ucenici sînt rezultatul unei juste orientări în organizarea orelor de instructaj practic și a îmbinării armonioase a teoriei cu practica. Orele de instructaj sînt conduse de maiștri-instructori cu o calificare superioară, cărora li s-au repartizat și ore de tehnologia meseriei. Aceștia au cea mai largă posibilitate pentru a realiza legătura între învățămîntul teoretic și producție.

Toate acestea au avut urmări pozitive asupra pregătirii ucenicilor, care dau în producție rezultate tot mai bune. Bunăoară, ucenicii din anul II turnători au realizat în trimestrul III o serie de produse deosebit de necesare întreprinderilor locale: forme de sticle destinate fabricii „Vitrometan", menghini, roți pentru vagonete, pistoane, robineți, conducte etc.

Și ucenicii din anul III lucrează cu rezultate bune. Maistrul-instructor Partenie Lupșan, un vechi și priceput meseriaș, este mîndru de faptul că acești ucenici realizează norme egale cu cele ale muncitorilor calificați.

Prof. C. FODOR
Mediaș

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Indrumarea elevilor spre școlile de grad imediat superior

In instrucțiunile elaborate de curînd de Ministerul Învățămîntului și Culturii în legătură cu îndrumarea elevilor spre școlile de grad imediat superior se arată că, folosind experiența anilor trecuți și îndrumările date de Ministerul Învățămîntului și Culturii, cadrele didactice au datoria să depună toate eforturile pentru a asigura cuprinderea în clasa a V-a elementară, pentru anul școlar 1958/1959, a unui număr cît mai mare de absolvenți ai clasei a IV-a. In localitățile în care învățămîntul elementar de 7 ani a devenit general și obligatoriu, precum și în satele unde sînt școli de 7 ani urmează ca absolvenții clasei a IV-a să fie înscriși în totalitate în clasa a V-a. In satele unde funcționează școli elementare de 4 ani absolvenții clasei a IV-a trebuie să fie dirijați în mai mare măsură spre școlile de 7 ani cele mai apropiate.

In ceea ce privește îndrumarea absolvenților clasei a VII-a, directorii, diriginții și profesorii vor căuta cele mai potrivite mijloace de a lămuri și a convinge pe părinți și pe elevi că tinerii trebuie să se pregătească pentru o muncă folositoare țării și fiecăruia dintre ei. Trebuie combătută concepția greșită a unor părinți care, fără să țină seama de interesul și de posibilitățile la învățătură ale copiilor lor, consideră că toți absolvenții școlilor elementare de 7 ani trebuie să-și continue studiile numai în școlile medii de cultură generală. Spre școlile medii de cultură generală vor fi îndrumați acei elevi care, în timpul celor 7 ani de școală elementară, au dovedit un interes deosebit pentru învățătură și au dat cele mai bune rezultate în însușirea cunoștințelor. Cadrele didactice trebuie să se preocupe în mod deosebit de pregătirea elevilor fii de muncitori, sprijinindu-i să-și ridice nivelul la învățătură, spre a putea face față cu succes la concursul de admitere în clasa a VIII-a. In raioanele care duc lipsă de educatoare și învățători calificați se va duce o muncă susținută pentru îndrumarea absolvenților clasei a VII-a spre școlile pedagogice.

Cadrele didactice trebuie să acorde cea mai mare atenție orientării absolvenților școlilor de 7 ani spre școlile care pregătesc cadre calificate pentru diferitele sectoare de muncă ale economiei noastre naționale. In acest scop, profesorii vor ține seama de rețeaua școlilor profesionale, de meserii, și în special de rețeaua școlilor agricole din raionul sau regiunea respectivă, urmărind să asigure îndeplinirea planului de școlarizare al acestor școli cu elementele cele mai corespunzătoare. In același timp, vor îndruma pe elevi să se îndrepte cu dragoste spre munca productivă, agricolă sau industrială.

Este necesar ca în timpul ce a mai rămas pînă la începerea concursului de admitere din luna iunie și apoi a celui din toamnă cadrele didactice, organizațiile sindicale și de tineret și comitetele de părinți să-și intensifice munca lor în direcția orientării profesionale a elevilor.

IN INTIMPINAREA:

Decadei culturii republicilor sovietice baltice

Cu prilejul Decadei culturii republicilor sovietice baltice, care se va sărbători în țara noastră între 2-11 iunie, secțiile de învățămînt și cultură regionale și orășenești, în colaborare cu consiliile regionale și orășenești A.R.L.U.S., vor organiza în școlile de cultură generală, școlile pedagogice, școlile profesionale de ucenici, școlile agricole, de meserii și tehnice, în timpul liber al elevilor, o serie de acțiuni ca: audiții colective ale programelor transmise la radio în cadrul decadei, alcătuirea de panouri și fotomontaje care să oglindească viața culturală a popoarelor baltice, vizite ale elevilor la expozițiile ce se vor deschide cu acest prilej, schimburi de scrisori și albume cu elevii din republicile baltice etc.

Conferinței naționale a mișcării pentru pace

Pentru întîmpinarea Conferinței naționale a mișcării pentru pace, care va avea loc la București în zilele de 21-22 iunie a.c., în școlile de cultură generală, școlile pedagogice, școlile profesionale de ucenici, școlile agricole, de meserii și tehnice se vor organiza adunări festive urmate de manifestări artistice legate de lupta pentru pace. Aceste adunări vor avea loc între 15-21 iunie, eventual în ziua manifestărilor cultural-artistice care se vor desfășura în școli cu ocazia serbării de sfîrșit de an școlar.

Dintre desenele executate de elevi și prezentate în cadrul expoziției ce se organizează cu prilejul Zilei internaționale a copilului, un număr de lucrări care oglindesc lupta pentru pace vor fi selecționate și trimise Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. pentru expoziția ce va fi organizată cu ocazia Conferinței naționale a mișcării pentru pace.

Răspuns cititorilor

Mai mulți cititori ne au cerut lămuriri în legătură cu data începerii vacanței școlare de vară și cu activitățile pe care trebuie să le desfășoare elevii în perioada 2—22 iunie a.c.

Aceste probleme au fost reglementate prin instrucțiuni recente ale Ministerului Învățămîntului și Culturii în care se precizează că vacanța școlară de vară începe la 22 iunie, după desfășurarea serbărilor de sfîrșit de an școlar.

In ce privește activitatea după încheierea cursurilor (care are loc la 30 mai), instrucțiunile prevăd că în perioada 2—14 iunie elevii vor efectua practica agricolă pe loturile școlare sau pe lîngă întreprinderile agricole socialiste, lucrări în atelierele școlare, ale școlilor profesionale sau ale întreprinderilor industriale, vizite științifice în diverse întreprinderi, uzine și fabrici și, numai în măsura posibilităților, mai ales duminica, excursii la locuri istorice, fără ca acestea să înlocuiască activitățile practice prevăzute în instrucțiuni.

De la 15-22 iunie elevii vor participa la pregătirea și desfășurarea serbărilor de sfîrșit de an școlar.

Copiilor — cele mai curate gînduri și sentimente

(Urmare din pag. 1)

manual, muzica, dansuri și sportul. In casa noastră vin în fiecare an destui copii care, după părerea unora, sînt incorigibili. Dar noi pornim de fiecare dată la lucru cu convingerea că nu există copii răi. In afară de supravegherea atentă pe care avem toate condițiile să o asigurăm, în afară de străduința noastră de a crea copiilor o ambianță plăcută, familială, am căutat să-i ocupăm cu cele mai frumoase — și în același timp folositoare — activități. Astăzi e o mare bucurie pentru fetele noastre — și aceasta le apropie mai mult de casa în care își trăiesc, fără griji, copilăria — să-și vadă cusăturile, împletiturile sau țesăturile împodobind dormitoarele, sufrageria ori holurile, să audă numele casei noastre citat pentru cine știe ce succes la vreun concurs sportiv sau artistic.

— După cîte văd, casa dumneavoastră are toate perspectivele să se îmbogățească: atîtea mîini harnice...

— Da, însă va trebui să muncim încă mult pînă s-o vedem pusă la punct așa cum dorim noi să fie — cît mai frumoasă și mai primitoare — căci ea este căminul părintesc al fetițelor noastre, de care vrem să-și aducă aminte cu drag în toată viața lor.

Această năzuință a tovarășei Dumitriu este un lucru firesc pentru un om care a muncit cu devotament ani de zile ca să-și vadă „fetițele" fericite în sînul marii familii de la casa de copii.

„Stimați copii"

Cuvintele acestea, cu care Maxim Gorki obișnuia să se adreseze copiilor, mi-au revenit stăruitor în minte zilele trecute, în timp ce stăteam de vorbă cu tov. Florea Vlădoiu, directorul școlii elementare de 7 ani din comuna Pleșcoi, raionul Buzău. Dascălul, despre care auzisem că a obținut rezultate deosebit de frumoase în munca pe lotul experimental, m-a oprit aproape la fiecare strat ca să-mi povestească despre clasa ce se ocupă de acestea și despre felul cum școlarii efectuează acolo lucrări practice, adesea destul de complicate.

— Noi ne stimăm prea mult elevii — îmi spune tov. Vlădoiu — ca să nu ne străduim a-i deprinde să muncească și îi deprindem să muncească nu în mod meșteșugăresc, îngust, ci în așa fel încît fiecare operație să fie executată pe baza înțelegerii depline a necesității și valorii ei. De aceea am și căutat să accentuăm caracterul demonstrativ al parcelei noastre agricole, prin folosirea la maximum a culturilor comparative, efectuate, bineînțeles, și acestea cu participarea copiilor.

Pentru a dezvolta interesul elevilor față de munca agricolă în scopul orientării lor, după terminarea școlii, înspre acest sector de activitate, precum și pentru a le forma deprinderile necesare, i-am îndrumat să execute și acasă, în grădina părintească, unele din lucrările făcute pe lotul experimental.

Tov. Vlădoiu obișnuiește să treacă pe la fiecare elev ca să vadă rezultatele muncii lui în grădină și să le discute împreună cu el și cu părinții lui.

Pe lotul experimental am văzut, în ziua vizitei mele la școala din Pleșcoi, școlari și pionieri lucrînd la răsadnițe. Se întreceau la smulsul buruienilor, căci „acestea mănîncă dintr-o farfurie cu noi" — așa cum obișnuiește să le spună directorul școlii. Altă dată, însă, îi poți vedea executînd operații mai dificile, cum ar fi aceea de altoire, care, de altfel, trebuie să fie bine cunoscută de toți copiii din școală, fiindcă pomicultura este o îndeletnicire de căpetenie în comună.

— Așa mici cum sînt, grădinarii noștri au făcut în sat o bună propagandă agricolă — subliniază tov. Vlădoiu—în primul rînd prin frumoasele rezultate ale muncii lor practice. Este și acesta un motiv în plus pentru care ei merită toată stima și aprecierea noastră, a vîrstnicilor.

Din necazurile meseriei

Au coborît din basme eroii dragi copiilor... Ici, Scufița Roșie, cu coșul plin de merinde, zorește pe cărarea din pădure spre bunica ei. Colo, grijulia capră dă ultimele sfaturi celor trei iezi cucuieți. Dincolo, încrăznețul... iepure profită de somnul vînătorului și-i fură pușca o dată cu năravul de a se lăuda. Pe pereți, în dulăpioare — pretutindeni — chipuri de prieteni buni cu care, ziua, micuții rîd în gura mare, iar seara adorm în gînd, cînd povestea bunicii se curmă.

In sala împodobită cu flori proaspete de mai, răspîndite cu dărnicie în toate colțurile, se află, în mijlocul copiilor, chiar Albă ca Zăpada cu cei șapte pitici — nu din carton sau plastilină. Deocamdată, piticii poartă șorțulețe albastre și fundă roșie, dar la serbarea sfîrșitului de an cine nu va crede că sînt ai evea? Acum stau cuminți pe scăunelele albe și cîntă veseli, împreună cu toți ceilalți, cîntecele copilăriei. Un dirijor de o schioapă conduce grav firul melodiilor. „Douăzeci pitici voinici se luptară c-un arici..." Din cînd în cînd e nevoie urgentă de ajutorul tovarășei educatoare. Și aceasta intervine discret, fără... a știrbi prestigiul dirijorului! Da, da, la prestigiul micului Florin tovarășa educatoare Eliza Istrate ține cu deosebire: copilul acesta a fost în primele zile „de școală" foarte timid, retras, egoist și nu putea să sufere grădinița, iar micii lui colegi nu-l iubeau. Apropiindu-se de dînsul cu grija unei adevărate mame, tovarășa Istrate l-a încurajat în toate acțiunile bune, fiind atentă să se folosească pentru aceasta de înclinațiile lui muzicale. După o muncă intensă, în care răbdarea și bunăvoința educatoarei au fost intens solicitate, Florin a început să se simtă bine la grădiniță, să se integreze în colectiv, să-i îndrăgească pe copii și să fie iubit de acestia. In educatoare — care și acum îi poartă o grijă mai accentuată — vede o a doua mamă.

De altfel, tovarășa Eliza Istrate, directoarea grădiniței de copii nr. 2 din Ploești, este o mamă bună pentru toți cei aproape o sută de copii ce i-au fost încredințați spre educare. Atenția de care se bucură fiecare copil în parte, curățenia ireproșabilă a încăperilor, ordinea și grija pentru frumos îți vorbesc din primele clipe despre acest lucru.

„Imi plac copiii — îmi spune tovarășa Istrate — în special cei de vîrstă preșcolară, pentru prospețimea lor sufletească, pentru drăgălășenia și, dacă vreți, pentru naivitatea lor fermecătoare. Trăiesc mereu cu impresia că micuții de care mă ocup zi de zi sînt proprii mei copii.

In fiecare an, la 1 iunie. Ziua internațională a copilului, port în suflet bucuria unei mari sărbători. Și, totuși, gîndul că nu mult după aceasta, cei mai mari dintre cei mici ne părăsesc pentru a merge la școală mă mîhnește.

Și iată că, fără să vreau, v-am spus unul din necazurile meseriei mele pe care o îndrăgesc de dragul copiilor și pe care, tot de dragul copiilor, nu aș schimba-o cu alta!"

In recapitularea cunoștințelor de științe naturale, la școala nr. 111 din București se folosește larg materialul didactic.
In fotografie: O lecție de sinteză despre scheletul animalelor.

IN AJUNUL EXAMENELOR... ...la clasa a VII-a

In cancelaria școlii de 7 ani din comuna Ceahlău, regiunea Bacău, profesorii clasei a VII-a s-au adunat în ședință. La ordinea de zi — pregătirea examenelor.

O primă chestiune pusă în discuție a fost aceasta: de ce criterii trebuie să se țină seama în programarea orelor de meditație din perioada 1—4 iunie? Tovarășul Grigore Ungureanu, directorul școlii, a fost de părere că în întocmirea orarului pentru zilele dintre 1—4 iunie la clasa a VII-a trebuie să se pornească de la condițiile specifice fiecărui obiect. La matematică și la limba română, de pildă, este nevoie să se afecteze un număr mai mare de ore de meditație, deoarece la aceste obiecte elevii dau și examen scris, și examen oral. Totodată, pregătirea elevilor la română și matematică presupune nu numai consolidarea cunoștințelor de bază, ci și aplicarea lor prin efectuarea de exerciții.

Punctul de vedere al directorului a fost acceptat, nu însă fără unele completări. Profesoara Alexandrina Loghin, de pildă, a atras atenția că aprecierea importanței limbii române și matematicii nu trebuie să ducă la ideea că aplicarea cunoștințelor ar fi proprie doar acestor obiecte. In pregătirea elevilor pentru examen toți profesorii trebuie să folosească aplicațiile, pentru a lega cunoștințele de viață, de activitatea practică. Ea a dat unele exemple ilustrînd felul în care realizează legătura cunoștințelor cu practica în pregătirea elevilor la geografie și științe naturale. La rîndul lui, profesorul Constantin Popa a arătat că nu trebuie să se piardă din vedere dificultățile pe care le ridică repetarea materiei la unele discipline. Astfel, pregătirea la istorie necesită un efort mai mare din partea elevilor și a profesorilor, întrucît cunoștințele de istoria R.P.R. — materie de examen pentru clasa a VII-a — fiind predate în cadrul istoriei universale, se află răspîndite în trei manuale.

Totuși, numărul de ore pentru pregătirea examenelor fiind limitat, se ridică următoarea întrebare: ce anume va trebui revăzut din materie și în ce fel? In legătură cu aceasta, profesorul Constantin Corfu a arătat că în această etapă nu se poate pune problema repetării în întregime a materiei predate în clasele V-VII, ci numai a consolidării cunoștințelor mai puțin însușite de elevi. In tot cursul anului, și în perioada recapitulării finale îndeosebi, profesorul, cerind elevilor să lege cunoștințele predate în anul curent de cele din anii anteriori, a avut posibilitatea să-și dea seama de golurile mai însemnate în cunoștințele elevilor și va ști, deci, pe ce direcție să-și orienteze eforturile. La matematică, de pildă, tovarășul Corfu va insista îndeosebi asupra cunoștințelor de aritmetică și geometrie predate în clasele V—VI, pentru că materia anilor anteriori este mai puțin proaspătă în mintea elevilor. Bineînțeles, nu va neglija nici consolidarea cunoștințelor predate în clasa a VII-a. Lucrul este posibil dacă se folosesc probleme și exerciții care să facă apel la ansamblul cunoștințelor elevilor, dacă se pune accent numai asupra chestiunilor de bază din materie. Astfel, la aritmetică tov. Corfu se va opri îndeosebi asupra operațiilor cu tot felul de numere, iar la geometrie — asupra criteriilor de egalitate a triunghiurilor. Va insista mai puțin asupra patrulaterelor, întrucît cunoștințele despre patrulatere au fost consolidate cu prilejul predării geometriei în clasa a VII-a.

O idee subliniată de toți vorbitorii a fost aceea că, în timpul rezervat pregătirii examenelor, numai o judicioasă selectare a problemelor de repetat poate permite o adevărată consolidare și aprofundare a cunoștințelor.

Problema care a reținut în special atenția profesorilor adunați în ședință a fost aceea a legăturii cunoștințelor cu practica, a pregătirii elevilor pentru munca productivă. Unii profesori — a spus tovarășul Grigore Ungureanu, directorul școlii — înțeleg să reducă pregătirea elevilor în această perioadă la pregătirea pentru examenul de admitere în clasa a VIII-a. Ei uită că majoritatea elevilor o constituie cei care intră în școli profesionale, de meserii și agricole. Profesorul are datoria să se asigure că la absolvirea clasei a VII-a elevii nu numai că stăpînesc cunoștințele teoretice, dar în același timp sînt apți să le aplice în practică. Profesorul trebuie să țină seama de acest lucru atît în pregătirea elevilor pentru examen, cît și în cursul examinării.

In spiritul celor spuse de director, profesorii au arătat cum vor proceda pentru a întări, în această perioadă, pregătirea practică a elevilor. Ținînd seama că școala se află într-o regiune forestieră și agricolă în același timp, tov. Corfu va folosi în aplicații probleme de geometrie legate de sectoarele respective de producție și va efectua lucrări practice (măsurători de teren, aflarea volumului la bușteni etc.) In același scop, tovarășa profesoară Alexandrina Loghin va repeta materia la geografie prin legarea cunoștințelor de geografie economică cu cele de geografie fizică. Grupînd toate aceste cunoștințe pe zone geografice, ea va insista asupra aspectelor specifice zonei carpatice. La științele naturii, se va pune un accent deosebit pe cultura și exploatarea cerealelor și a plantelor forestiere, pe cunoașterea animalelor caracteristice regiunii de munte și a foloaselor pe care acestea le aduc.

Discuția dusă în colectivul profesorilor clasei a VII-a de la școala din Ceahlău a abordat și alte aspecte legate de pregătirea și desfășurarea examenelor. S-a arătat că subiectele pentru lucrările scrise și întrebările pentru examenul oral trebuie alese astfel încît să facă apel la ansamblul cunoștințelor și formulate clar, pentru a nu-i deruta pe elevi.

Totodată elevii vor primi îndrumări asupra studiului individual și vor fi lămuriți cu privire la tehnica desfășurării examenelor. Părinții, la rîndul lor, vor fi și ei îndrumați să creeze condițiile materiale necesare studiului, să supravegheze mai îndeaproape pe copii. In ceea ce privește elevii interni, școala a luat măsuri din timp pentru îmbunătățirea condițiilor de hrană și odihnă în perioada examenelor. Atît profesorii cît și părinții vor avea grijă ca în tot acest timp să evite suprasolicitarea elevilor.

Discuțiile purtate în colectivul profesorilor clasei a VII-a de la școala din Ceahlău arată că problema examenelor este privită aici cu toată seriozitatea, că pregătirea lor nu este redusă la prelucrarea formală a instrucțiunilor oficiale, ci a căpătat caracterul unei dezbateri în adîncime a problemelor pe care această etapă le ridică.

I. AXENTE

...la clasa a XI-a

In pregătirea și desfășurarea recapitulării la clasa a XI-a a cursului seral, cadrele didactice de la școala medie nr. 13 din Capitală au ținut seama de faptul că elevii acestei clase vor da în curînd examenul de maturitate. In acest scop, la fiecare disciplină s-a urmărit nu numai parcurgerea cunoștințelor însușite în acest an ci și reîmprospătarea cunoștințelor însușite în anii anteriori, așa fel încît elevii să capete o orientare generală asupra întregii materii. In tot timpul recapitulării s-a urmărit stabilirea legăturilor dintre fenomene, legarea cunoștințelor teoretice de practică, de activitatea în producție. Acest obiectiv a fost urmărit, îndeosebi la fizică, chimie și matematică încă din cursul anului.

Pentru fixarea, aprofundarea și legarea de practică a cunoștințelor de fizică și pentru a forma la elevi o idee unitară asupra fenomenelor, profesorii și-au planificat recapitularea materiei din ultimul ciclu de învățămînt prin teme cuprinzătoare ca: mărimile mecanice și măsurarea lor, legile fundamentale ale mecanicii, echilibrul corpurilor, legile gazelor, motoare termice, legile curentului electric și aplicațiile lui, fenomene electromagnetice, cîmpul electromagnetic, lentile și aplicațiile lor la instrumente optice, structura atomului și energia nucleară etc. Una din metodele folosite în cadrul lecțiilor de recapitulare a fost aceea de a pune la dispoziția elevilor materialul didactic corespunzător, pentru a le da posibilitatea să execute o serie de experiențe, de a-și expune totodată cunoștințele legate de aceste experiențe. Aceste lecții au trezit un viu interes în rîndul elevilor, i-au ajutat mult în pregătirea pentru examen.

Adeseori recapitularea materiei s-a desfășurat pe baza materialului pregătit de elevi din timpul anului — îndeosebi piese secționate și organe de mașini, care au putut fi intuite cu ușurință de întreaga clasă. Astfel, s-au lucrat indusuri de dinamuri, balanțe Roberval de mare precizie, reostat cu cursor, panouri cu mostre de diferiți conductori, de dimensiuni diferite, cabluri subterane și aeriene cu diferite feluri de izolări (plexiglas, email, bumbac, cauciuc etc.).

Pentru atingerea aceluiași scop — buna pregătire pentru examenul de maturitate — în cadrul lecțiilor de recapitulare la chimie s-au efectuat experiențe și lucrări pe grupe de elevi. S-au repetat legile generale ale chimiei, tabelul lui Mendeleev, s-au analizat proprietățile fizice și chimice ale substanțelor studiate, pe baza structurii acestora, proprietățile generale ale acizilor, bazelor și sărurilor etc. In cadrul acestor lecții s-au subliniat în mod deosebit realizările obținute de către industria chimică din țara noastră (fabricarea acidului sulfuric, a îngrășămintelor chimice, a clorului, a acidului azotic etc.). S-au folosit planșe reprezentînd o secțiune într-un furnal, principiile de preparare industrială a acidului sulfuric, a azotului, a amoniacului, schema cuptorului electrochimic de preparare a aluminiului precum și unele scheme care să ajute la fixarea și consolidarea cunoștințelor teoretice ca: legătura ionică, legătura covalentă etc.

Și în recapitularea la matematică s-a acordat o mare atenție legăturii cu practica. La lecțiile recapitulative de geometrie plană și geometrie în spațiu s-au folosit schițe și desene colorate, planșe, precum și diferite corpuri și reprezentări spațiale ale teoremelor, construite de elevi — muncitori sau tehnicieni în diferite întreprinderi. Astfel, au fost confecționate trunchiuri de piramidă, trunchiuri de con, tetraedre, piramide pătratice, hexagonale, precum și prisme și piramide în care înălțimea, apotema, diagonalele bazei sînt de culori diferite.

Problemele pe care le-au rezolvat elevii la lecțiile recapitulative de matematică au fost legate de practica fiecărui elev la locul de muncă. Astfel, s-au efectuat probleme legate de calcularea dimensiunilor pentru rabotarea pieselor, de calcularea țăișului la cuțitul strungului, a unghiului de degajare al cuțitului de strung, probleme referitoare la rezistența materialelor, probleme de calculare a greutății și de aflare a centrului de greutate al corpurilor geometrice etc.

Legîndu-se teoria de tehnică, în cadrul lecțiilor de recapitulare la trigonometrie s-au efectuat calcule elementare cu aplicații la curentul alternativ și în electronică.

Recapitularea finală la diferite materii, bine pregătită din punct de vedere metodic, a căpătat un caracter concret, legat de viață. In felul acesta la școala nr. 13 recapitularea materiei în vederea examenelor de maturitate nu a fost o simplă privire înapoi, ci un pas înainte pe calea asimilării conștiente a bazelor științei.

Prof. ANGELA NEGULESCU

NE PREGĂTIM PENTRU PRACTICA ÎN UZINĂ

Este un lucru firesc faptul că pe noi, profesorii, ne frămîntă mult, în aceste zile, problema cît mai bunei organizări a practicii în producție a elevilor. Chiar dacă s-a organizat și anul trecut, după încheierea cursurilor, o asemenea activitate, ea este totuși destul de nouă pentru noi. Iată de ce școala noastră, școala nr. 127 din București, — la fel, desigur, cu multe școli din toată țara — a simțit nevoia să facă un schimb de experiență cu alte școli în această privință. Ne-am adresat, pentru aceasta, școlii de 7 ani nr. 15 din Ploești.

— Inainte de a întocmi planul de desfășurare a activității elevilor în întreprinderi — ne-a relatat tov. Gh. Angelescu, directorul școlii nr. 15 — am luat mai întîi contact cu directorii acestora. Apoi am vizitat întreprinderile, am stat de vorbă cu cîțiva ingineri, tehnicieni, maiștri și muncitori — unii dintre ei părinți ai elevilor noștri — și am căpătat de la ei o serie de sugestii interesante în ceea ce privește organizarea activității noastre. Am stabilit împreună și secțiile unde vor lucra elevii. După acest contact, profesorii de fizică și chimie și maistrul Constantin Spătaru, care conduce în școala noastră lucrările de atelier, au întocmit planul amănunțit de desfășurare a activității elevilor în întreprinderi. Planul indică secțiile unde își va desfășura fiecare grupă munca, organizarea acesteia pe zile și chiar pe ore, precum și procesele tehnologice ce vor fi urmărite de către elevi, mașinile și uneltele pe care le vor studia ei. In plan sînt arătate și cunoștințele teoretice la care se va face apel, ca și obiectivele educative pe care le vom urmări în perioada practicii. Noi am ținut ca planul să fie atît de amănunțit căci, gîndindu-ne la varietatea proceselor care se desfășoară într-o uzină mare, la bogăția mașinilor pe care le pot observa elevii, ne-am dat seama că numai un plan amănunțit poate asigura ca atenția elevilor să nu fie risipită în prea multe direcții, ca observațiile lor să fie îndreptate către aspectele cele mai importante.

In general — ne-au relatat tovarășii din colectivul ce va conduce practica în producție a elevilor școlii nr. 15 din Ploești — în organizarea muncii elevilor se va ține seama, pe de o parte, de condițiile obiective pe care le oferă fiecare întreprindere, de necesitatea de a nu stînjeni procesul normal de muncă, iar pe de altă parte, de pregătirea elevilor, de cunoștințele teoretice pe care și le-au însușit ei în timpul anului la lecțiile de fizică, chimie și matematică, de cunoștințele și deprinderile practice pe care le-au căpătat la lucrările în atelierele școlii. Astfel, practica la uzină va constitui o continuare firească a întregii activități din cursul anului școlar, un prilej de fixare și de îmbogățire a cunoștințelor și deprinderilor lor.

Bunăoară, elevii claselor a V-a, care își vor desfășura activitatea la Atelierele C.F.R.-Triaj, vor urmări în această perioadă, în special, procesul de prelucrare a lemnului, continuînd astfel lucrările de tîmplărie pe care le-au efectuat în timpul anului în atelierul școlii. Ei stăpînesc unele cunoștințe teoretice în legătură cu prelucrarea lemnului, și-au însușit unele deprinderi practice de mînuire a unor unelte, iar acum vor avea prilejul să cunoască și modul de prelucrare industrială a lemnului, urmărind toate operațiile pe care le include procesul de prelucrare — de la debitarea materialului lemnos și pînă la asamblarea unui vagon — observînd cum se lucrează la ferăstrăul circular, la mașina de geluit, la mașina de cepuit etc.

Elevii claselor a V-a vor trece și prin secția de prelucrare a metalelor. Aceasta îi va ajuta să capete o privire de ansamblu asupra atelierului, dar totodată va dezvolta interesul lor pentru lucrările de lăcătușerie pe care le vor efectua în cursul anului viitor în atelierul școlii.

Elevii claselor a VI-a, care își vor desfășura activitatea la întreprinderea ISAR din localitate, își vor îndrepta atenția mai mult spre procesul de prelucrare a metalului, tocmai pentru că în cursul anului școlar ei au efectuat în atelierul școlii lucrări de lăcătușerie. Ei vor putea să urmărească, în procesul construirii unui vagon-cisternă, a unei sape de forat sau a unei prăjini de forat, cum se desfășoară unele operații ca trasarea, tăierea, îndoirea, găurirea metalului, nituirea, sudarea etc. Ei vor înțelege, de asemenea, cum se lucrează, în condițiile unei uzine mari, la ciocanele pneumatice, la strunguri, la freze, la raboteze și la alte mașini, vor vedea cum se asigură deplasarea mecanică a pieselor într-o uzină etc. Elevilor claselor a VI-a li se va da prilejul să observe totodată în uzină unele instalații electrice, mașini și motoare electrice, pentru ca în cursul anului școlar viitor să-și poată însuși mai ușor cunoștințele de electricitate la fizică.

Elevii care au activat în cercul „micului rafinor" vor putea urmări acum, la rafinăria nr. 5, unele procedee în legătură cu rafinarea țițeiului și cracarea.

— Pentru a asigura legătura între activitatea elevilor și cunoștințele teoretice căpătate de ei la lecții — ne-a relatat tov. Radu Băjenaru, directorul adjunct al școlii — profesorii de specialitate, care vor fi tot timpul alături de ei, vor sublinia în mod deosebit această latură. Cercetînd unele mașini, bunăoară, elevii claselor a VI-a vor vedea cum se aplică în practică cunoștințele în legătură cu transformarea energiei, cu lucrul mecanic, cu puterea unei mașini, cunoștințele despre unele unități de măsură cum ar fi calul putere, cunoștințele despre transformarea mișcării rectilinii în mișcare circulară, despre frecare, pîrghii, scripeți, plan înclinat etc.

O altă problemă care îi preocupă îndeaproape pe pedagogii de la școala nr. 15 o constituie munca educativă pe care o vor desfășura în cadrul practicii în uzină. Ei își propun să folosească din plin toate trăsăturile specifice muncitorilor — disciplina de care dau dovadă în procesul muncii, rîvna cu care își îndeplinesc planul de producție, atitudinea creatoare față de muncă, grija pentru bunul obștesc, punctualitatea etc. — pentru a-i influența pe elevi, pentru a le dezvolta dorința de a fi și ei la fel cu muncitorii. Totodată, povestindu-le elevilor despre condițiile grele în care se desfășura munca înainte și arătîndu-le condițiile în care se desfășoară astăzi, arătîndu-le cluburile muncitorești, cantinele, bibliotecile, terenurile de sport etc., pedagogii îi vor face să înțeleagă mai bine marile transformări care s-au petrecut în țara noastră în anii puterii populare. In același timp, elevii vor vedea în uzine numeroase mașini construite în țara noastră, vor afla că înainte utilajul petrolifer era importat din străinătate, iar acum el este realizat la noi în țară, de către părinții lor. Copiii vor fi mîndri aflînd că acest utilaj nu numai că satisface necesitățile țării noastre, dar este apreciat și în străinătate. Intîlnirile elevilor cu fruntași în producție, cu inovatori, cu luptători din ilegalitate vor avea, de asemenea, un important rol educativ.

Am ascultat cu multă atenție cele relatate de pedagogii de la școala nr. 15 din Ploești. Experiența lor ne va fi foarte folositoare. Le-am arătat, la rîndul nostru, măsurile care se iau în școala noastră în vederea organizării activității practice a elevilor — măsuri care, în general, merg pe aceeași linie.

Schimbul de experiență dintre școala noastră și școala nr. 15 din Ploești va contribui, fără îndoială, la ridicarea calității muncii noastre.

Prof. M. SCHEIN

Elevii școlii noastre vor munci pe ogoarele gospodăriei colective

Elevii școlii noastre așteaptă cu mult interes perioada de practică în producție. Ei îndrăgesc munca în agricultură și se bucură de faptul că vor avea prilejul să lucreze alături de colectiviști — părinții și frații lor mai mari.

Și în anul trecut noi am organizat cu elevii, după încheierea cursurilor, practica agricolă. Experiența pe care am dobîndit-o atunci ne ajută acum să ne pregătim mai bine pentru această muncă, să prevenim lipsurile ce s-ar putea ivi în desfășurarea ei. Am format, astfel, un colectiv care se va ocupa permanent de conducerea practicii agricole. Din acest colectiv fac parte profesorul de științe naturale, doi profesori de alte specialități, învățătorii care au predat la clasele a II-a și a III-a și instructoarea superioară de pionieri. Intreg acest colectiv a revăzut cu atenție programa de botanică și a întocmit un proiect de tematică în care s-au prevăzut lucrările pe care urmează să le desfășoare elevii, ca și modul în care se va face la fiecare legătura cu cunoștințele teoretice.

Elevii claselor a V-a și a VI-a vor lucra alternativ pe parcela experimentală a școlii și la gospodăria agricolă colectivă din comună în total cîte 4 ore în fiecare zi. I-am și împărțit în patru brigăzi, incluzînd în fiecare brigadă elevi din ambele clase. Am procedat așa pentru că am ținut să îmbinăm cunoștințele proaspete de botanică ale elevilor din clasa a V-a cu experiența practică a elevilor din clasa a VI-a, care au lucrat și anul trecut în gospodăria agricolă colectivă.

Jumătate din timpul afectat practicii în producție elevii școlii noastre îl vor petrece lucrînd în gospodăria agricolă colectivă din comuna noastră. Noi am și luat legătura cu conducerea gospodăriei, pentru a pune din vreme totul la punct. Aceasta ne-a îngăduit să înlăturăm unele neajunsuri care au stînjenit munca practică a elevilor în anul trecut. Bunăoară, atunci cînd ne prezentam dimineața la gospodăria agricolă colectivă, elevii primeau spre efectuare o lucrare de care avea în acea zi nevoie gospodăria. Este ușor de înțeles că în asemenea condiții nici cei care conduceau practica nu se puteau pregăti suficient, nici munca elevilor nu se putea desfășura prea bine. Acum, luînd legătură cu conducerea gospodăriei agricole colective, am stabilit împreună ce lucrări urmează să facă elevii, pentru a ne putea întocmi un plan concret de activitate pe întreaga perioadă. Am avut în vedere să le repartizăm elevilor lucrări ușoare, care să nu-i obosească, dar să le dea posibilitatea să aplice cunoștințele însușite în timpul anului. Bunăoară, ei vor efectua polenizarea suplimentară le grîu, vor lua parte la lucrări în vie (ruperea lăstarilor care se dezvoltă prea mult și a lăstarilor de prisos care pleacă din butuc). Ei vor învăța cu acest prilej cum se prepară în mod științific zeama bordeleză, vor afla în ce proporție trebuie să fie amestecate apa de var și piatra vînătă pentru stropirea viei în diferite etape etc. De asemenea, elevii vor efectua lucrări în grădina de zarzavat a gospodăriei, vor executa copilitul porumbului, îngrășatul suplimentar cu must de grajd la varză și roșii etc.

Pentru a-i familiariza pe elevi cu gospodăria agricolă colectivă, cu principiile de organizare a muncii în cadrul ei, ne-am propus să vizităm grajdurile moderne ale gospodăriei, crescătoria de porci, crescătoria de păsări, stupina.

După cum am arătat, elevii noștri vor lucra, în perioada de practică, și pe parcela experimentală a școlii. Principalele lucrări pe care le vor efectua aici sînt buchetatul (răritul) sfeclei de zahăr, prășitul porumbului și al cartofilor, răritul morcovilor, efectuarea de hibridări vegetative între roșii și cartofi, îngrășarea suplimentară a sfeclei de zahăr, plantarea de vară a cartofilor, plivitul straturilor de buruieni etc. Ca și la gospodăria agricolă colectivă, unde lucrările le vor fi explicate elevilor de către brigadierii și șefii de echipă ai acesteia, și pe parcelă li se vor da elevilor, de către profesorul de științe naturale, explicații în legătură cu necesitatea fiecărei lucrări în parte. Așa, de pildă, li se va arăta că prin buchetatul sfeclei se asigură fiecărei plante spațiul de nutriție necesar și se înlesnește pătrunderea luminii care influențează favorabil dezvoltarea plantei, că prin prășirea porumbului se stîrpesc buruienile și se afînează solul pentru ca acesta să mențină mai mult umiditatea. De asemenea, efectuînd cu elevii plantarea de vară a cartofilor, profesorul de științe naturale le va explica elevilor că adesea, din cauza căldurilor mari și a secetei, tuberculii cartofilor plantați în primăvară se formează anevoie, ceea ce duce la degenerarea acestora. Pentru a împiedica degenerarea și pentru a mări producția, cartoful se poate semăna în luna iunie. Deoarece în perioada cînd începe să se dezvolte tuberculul, prin luna august, timpul se răcește, planta se dezvoltă mai bine, iar producția la hectar crește simțitor. Pentru ca toate lucrările elevilor — atît cele efectuate în gospodărie cît și cele efectuate pe lotul școlar — să fie consemnate în vederea concluziilor ce urmează să se tragă pe marginea lor, se vor întocmi caiete de practică, în care se va ține zilnic evidența lucrărilor efectuate, se va arăta cum s-a făcut legătura cu cunoștințele teoretice, se va nota calitatea lucrărilor și se vor face aprecieri privind munca brigăzilor precum și munca fiecărui elev în parte.

Desigur că desfășurarea muncii practice va ridica în fața noastră și alte probleme, pe care ne vom strădui să le rezolvăm din mers. Căutăm însă să luăm de pe acum toate măsurile care pot asigura buna desfășurare a practicii, pentru ca aceasta să decurgă cît mai organizat și să dea rezultate cît mai bune.

Prof. ION STANA
școala de 7 ani din Leordeni, raionul Topoloveni

Să conducem cu pricepere activitățile practice

(Urmare din pag. 1)

colă socialistă sau într-o întreprindere industrială, elevii încep să înțeleagă disciplina muncii, importanța respectării programului și a îndeplinirii normelor de muncă. La aceasta contribuie și aprecierea calității și cantității muncii efectuate.

Conducătorul practicii nu trebuie să scape din vedere că în procesul muncii se dezvoltă înclinațiile individuale ale elevilor, se manifestă interesul față de o anumită specialitate, se precizează orientarea lor viitoare. De aceea este necesar ca el să încurajeze aceste înclinații și să le creeze condiții de dezvoltare.

Pentru ca activitatea practică a elevilor să dea roadele așteptate, nici familia nu trebuie să rămînă în afara acestor preocupări. Părinții trebuie să fie bine lămuriți asupra scopului acestor activități și să sprijine pe îndrumătorii muncii în producție.

Pedagogii care conduc activitățile practice trebuie să acorde atenție și rezultatelor muncii elevilor, urmărind ca această muncă să fie productivă. Elevii vor avea astfel posibilitatea să aprecieze și să respecte roadele activității lor și a celorlalți oameni ai muncii.

Activitățile practice din perioada 2-14 iunie vin să adîncească pregătirea politehnică a elevilor și să completeze cunoștințele și deprinderile căpătate de ei în timpul anului școlar la lecții și la lucrările practice. Ele contribuie, totodată, la orientarea elevilor spre producție. Pentru ca activitățile practice să-și îndeplinească acest rol important în ansamblul procesului instructiv-educativ, credem că ar fi bine ca ele să fie mai strîns legate de munca productivă și să se desfășoare pe baza unui plan eșalonat pe mai mulți ani. De asemenea, socotim că ar fi foarte indicat ca în cadrul cursurilor de perfecționare a cadrelor didactice să se prevadă acțiuni mai concrete pentru îndrumarea profesorilor cărora li se încredințează conducerea activităților practice ale elevilor.

O EXPERIENȚA VALOROASA ȘI UN STUDIU BINEVENIT

Școala medie mixtă din orașul Vatra Dornei se pregătește să facă bilanțul activității desfășurate în acest an școlar. Se strîng cu grijă datele, pe probleme, s-a început sistematizarea observațiilor culese timp de un an de zile de către direcția școlii și organizația sindicală din școală asupra experienței acumulate de cele 30 de cadre didactice care lucrează aici.

Directorul școlii, tov. Ioachim Obadă, și organizația sindicală, îndrumați de organizația de partid, au acordat în acest an școlar o mare atenție introducerii elementelor învățămîntului politehnic. Experiența dobîndită în această privință constituie un obiectiv principal al studiului întreprins acum.

Pentru ca toate cadrele didactice să înțeleagă bine bazele politehnizării învățămîntului, în școală s-a organizat cercetarea teoretică a acestei probleme. Organizația sindicală a inițiat apoi schimburi de experiență, interasistențe și consfătuiri de muncă pentru rezolvarea diferitelor probleme practice legate de politehnizare.

Pe lîngă școală funcționează două ateliere, unul de lăcătușerie și altul de tîmplărie, înzestrate cu numeroase unelte: bormașini, nicovale, ferăstraie, ciocane, dălți. Afară de uneltele proprii, cele două ateliere folosesc și uneltele pe care le primesc ca împrumut de la combinatul forestier „Bernat Andrei" și din partea întreprinderilor cooperației meșteșugărești din localitate.

Activitatea în atelier a fost organic împletită cu activitatea la clasă și a urmărit nu numai înarmarea elevilor cu deprinderi practice, ci în primul rînd înțelegerea de către aceștia a principiilor care stau la baza prelucrării metalului și lemnului în procesul de producție.

În afară de munca practică pe care o depun elevii în cadrul celor două ateliere, direcția școlii a organizat o serie de vizite extrem de instructive la diferite întreprinderi, unde elevii s-au familiarizat cu procesul de producție în toată complexitatea lui.

În acțiunea de politehnizare a fost antrenat și comitetul de părinți care s-a străduit, pe de o parte, să ajute școala în procurarea unor unelte, iar pe de altă parte să-i mobilizeze pe părinții tuturor elevilor să contribuie la eforturile școlii de a cultiva interesul și dragostea elevilor față de munca practică.

În momentul de față direcția școlii, organizația de partid și organizația sindicală se preocupă de procurarea unor noi unelte — bloc-motor, dinam, două strunguri și alte aparate și piese — cu ajutorul cărora să se extindă în anul viitor posibilitățile de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice.

Datorită introducerii învățămîntului politehnic, ca și nivelului ridicat al lecțiilor ținute de cadrele didactice fruntașe cum sînt Arcadie Pața, Iacob Bernhardt, Oswald Marcus, Valentin Moraru, Constantin Ciubotaru, Ștefania Obadă, etc. procesul instructiv-educativ a înregistrat însemnate succese față de anii precedenți. Elevii școlii au îndrăgit munca practică și acum se pregătesc cu interes pentru activitățile practice de la sfîrșitul anului școlar.

Sîntem convinși că studiul pe care-l fac pedagogii școlii din Vatra Dornei asupra experienței cîștigate în domeniul politehnizării învățămîntului îi va duce în anul școlar viitor la succese și mai însemnate.

NIC. CEACHIR

Delegația sindicală sovietică s-a întîlnit cu activiști sindicali și cadre didactice din Capitală.
In fotografie : Tov. I. T. Parseniuk vorbește despre activitatea organelor sindicale ale pedagogilor din U.R.S.S.

PLENARA

Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură

Luni 26 mai s-au desfășurat în București lucrările plenarei Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invațamînt și Cultură. Lucrările plenarei au fost deschise de tov. Ion Nistor, președintele C.C. al Sindicatului. La primul punct din ordinea de zi tov. Ion Muntean, secretar al C.C. al Sindicatului, a prezentat raportul asupra execuției bugetului administrativ-financiar pe anul 1957 și asupra proiectului de buget pe anul 1958. A urmat apoi expunerea de către tov. Ion Petrușca, membru al prezidiului C.C. al S.M.I.C., a raportului asupra bugetului de asigurări sociale și asupra proiectului de buget pe anul 1958.

Cele două rapoarte au subliniat atenția acordată problemelor privind îmbunătățirea continuă a nivelului de trai material și cultural al muncitorilor din învățămînt și cultură. In cursul anului trecut, 18.505 membri ai sindicatului și-au petrecut concediul în stațiunile de odihnă și balneare. Au fost organizate 18 tabere pentru pionieri și școlari, copii ai membrilor de sindicat, pentru care s-a alocat suma de 2.788.400 lei. Sume importante au fost alocate pentru organizarea activității culturale, turistice și de asistență socială.

Raportul comisiei de cenzori, care a fost expus în continuare de către tov. Gavril Sonea, a arătat că activitatea prezidiului C. C. al S.M.I.C. pe anul 1957 în probleme financiare și de asigurari sociale s-a îmbunătățit simțitor față de anii precedenți.

Dezbaterile asupra rapoartelor prezentate au analizat și unele lipsuri care s-au manifestat în munca financiară și de asigurări sociale a sindicatului și au adus propuneri în vederea înlăturării în viitor a acestora.

In continuarea lucrărilor plenarei, tov. Elena Bolog, vicepreședintă a C.C. al S.M.I.C., a expus planul de măsuri cu privire la sarcinile organelor sindicale din învațamînt și cultură rezultate din Consfătuirea de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii. Participanții la discuții au adus completări în vederea îmbunătățirii planului.

La discuții, tovarășul Constantin Prisnea, adjunct al ministrului Invățămîntului și Culturii, a subliniat contribuția de seamă pe care o aduc cadrele didactice la ridicarea activității culturale de masă la sate.

Din partea prezidiului C.C.S. a vorbit tovarășul Nicolae Pascu, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor. Tov. N. Pascu a scos în evidență sarcinile care stau în fața muncitorilor din învățămînt și cultura pentru sprijinirea socializării agriculturii.

In concluzii, tovarășul Ion Nistor, președintele C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultura, a subliniat realizările obținute, ca și măsurile ce trebuie luate pentru îndreptarea lipsurilor semnalate. Prezidiul și-a propus să ia o serie de măsuri pentru îmbunătățirea activității financiare și de asigurări sociale și pentru îndeplinirea planului cu privire la sarcinile rezultate pentru muncitorii din învățămînt și cultură din consfatuirea de la Constanța.

Sprijin larg socializării agriculturii

Raportul referitor la planul de măsuri cu privire la sarcinile organelor sindicale din învățămînt și cultură, rezultate din Consfătuirea de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, după ce analizează contribuția adusă de membrii sindicatului de învățămînt și cultură la transformarea socialistă a agriculturii, se oprește pe larg asupra sarcinilor de viitor ale organelor sindicale în activitatea pe care trebuie s-o desfășoare în acest domeniu.

Partidul — se spune în raport — a arătat în repetate rînduri că trecerea de la gospodăria individuală la gospodăria socialistă presupune schimbări adînci în conștiința țărănimii muncitoare. Aceste transformări nu pot avea loc întîmplător, de la sine. Pentru ca ele să se producă este necesară, o dată cu întărirea bazei materiale a transformării socialiste a agriculturii, o muncă răbdătoare și perseverentă de educare a țăranilor muncitori în spiritul colectivismului, de convingere a lor despre superioritatea gospodăriei socialiste.

Membrii de sindicat care muncesc pe tărîmul științei, învățămîntului, artei și culturii trebuie să fie pătrunși de ideea că procesul de producție din întreprinderile și instituțiile unde lucrează ei trebuie orientat înspre sprijinirea și stimularea înfăptuirii acestei măreț cauze a poporului nostru. Munca instructiv-educativă din școli trebuie să urmărească înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice și educarea lor în spiritul dragostei pentru munca agricolă. In atenția organelor sindicale din învățămînt și cultură trebuie să stea sprijinirea profesorilor de științe naturale așa încît aceștia să îmbunătățească activitatea practică pe parcelele experimentale, să facă din ele un exemplu de folosire a celor mai avansate metode agrotehnice.

Prin organizarea în mod just a lucrărilor pe parcelele experimentale, prin înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice, precum și prin dezvoltarea dragostei și atașamentului elevilor față de sectorul socialist din agricultură, membrii de sindicat din școli vor reuși să îndrume cît mai mulți absolvenți ai școlilor de 7 ani și medii spre școlile profesionale agricole și spre institutele agronomice. In același timp, ei trebuie să pregătească elevii pentru a deveni militanți pricepuți și hotărîți în lupta de transformare socialistă a agriculturii. Una din măsurile pe care trebuie să le ia de îndată pedagogii împreună cu instructorii de pionieri constă în a îndemna tineretul școlar să ia parte la acțiunea de strîngere a fierului vechi, care va servi ca materie primă pentru unelte și mașini agricole.

Organele sindicale din învățămînt și cultură au datoria de a îndruma pe membrii de sindicat să-și îmbine în continuare munca lor profesională cu acțiunea de lămurire a țăranilor muncitori, ca aceștia să pășească cu încredere pe drumul transformării socialiste a agriculturii. In acest scop, în activitatea de zi cu zi la clasă, în ședințele organizate cu părinții, cu prilejul conferințelor publice etc., este necesar ca membrii de sindicat să continue a populariza rezultatele obținute de sectorul socialist din agricultură, arătînd concret superioritatea acestuia față de sectorul particular. Pentru aceasta se pot organiza periodic expoziții comparative de produse agricole și întîlniri ale țăranilor colectiviști cu ceilalți țărani muncitori din comună.

Este bine cunoscut faptul că pentru obținerea de recolte bogate, pentru dezvoltarea agriculturii noastre pe drumul socialismului este nevoie ca țărănimea muncitoare să-și îmbogățească necontenit cunoștințele, să stăpînească cele mai avansate metode agrozootehnice. Invățătorii și profesorii de la sate pot și trebuie să-și dea contribuția la opera de ridicare culturală a țărănimii muncitoare. Cea dintîi măsură ce trebuie luată pe această linie constă în lichidarea ultimelor rămășițe ale neștiinței de carte, rămășițe ce se mai întîlnesc încă în rîndurile maselor muncitoare de la sate. Tot în scopul ridicării nivelului cultural al țărănimii, organizațiile noastre sindicale au datoria să-i mobilizeze pe membrii lor în vederea intensificării muncii cu cartea, a răspîndirii acesteia în rîndurile țăranilor.

De asemenea, răspîndirea cuvîntului scris al partidului și răspîndirea literaturii și a cunoștințelor științifice și tehnice destinate țărănimii muncitoare trebuie să constituie una din cele mai importante sarcini ale membrilor de sindicat.

In cadrul propagandei agricole, membrii de sindicat vor fi îndrumați ca, împreună cu agronomii și ceilalți intelectuali de la sate, să formeze pe lîngă căminele culturale colective de conferențiari care să elaboreze conferințe pe baza unei tematici legate de transformarea socialistă a agriculturii.

Un obiectiv important al acestor conferințe trebuie să constea în combaterea misticismului, a obscurantismului și a prejudecăților care se mai resimt încă în conștiința unor țărani și care influențează negativ asupra efectuării la timpul cel mai potrivit a muncilor agricole. In acest scop, membrii de sindicat vor colabora activ cu S.R.S.C., elaborînd și difuzînd conferințe accesibile maselor muncitoare, prin care să răspîndească știința și să combată explicațiile mistice asupra fenomenelor naturii.

Activitatea de culturalizare trebuie orientată totodată în direcția educației patriotice a țărănimii muncitoare, prin cultivarea dragostei față de țară și popor și față de tradițiile sale progresiste. Și în această privință învățătorii și profesorii pot aduce o contribuție prețioasă, organizînd festivități cu prilejul aniversării unor gospodării colective sau întovărășiri, inițiind acțiuni prilejuite de ziua sădirii pomilor, a apărării păsărilor, la organizarea sărbătorii recoltelor.

Membrii de sindicat vor fi mobilizați să contribuie și la îmbunătățirea activității cultural-educative la sate, în cadrul căminelor culturale, al cluburilor și al colțurilor roșii din gospodăriile agricole de stat și din gospodăriile agricole colective. In acest scop, formațiile artistice de amatori ale comitetelor sindicale raionale de învățămînt își vor axa repertoriul pe lucrări care să reflecte munca de transformare socialistă a agriculturii, organizînd cît mai multe manifestări în mediul sătesc. Cadrele didactice vor trebui să organizeze la căminele culturale formații artistice de amatori ca echipe corale, echipe de teatru, echipe de dansuri naționale și brigăzi artistice de agitație, antrenînd în activitatea lor țărani colectiviști, întovărășiți și țărani individuali.

Membrii de sindicat de la sate trebuie să colaboreze cu organizațiile U.T.M. și de femei pentru a atrage tineretul și femeile la viața culturală a satului și pentru antrenarea acestora în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. In special trebuie să se acorde o atenție sporită atragerii tineretului sătesc în activitatea culturală și sportivă în măsură să canalizeze energiile tineretului spre o muncă creatoare, care să-l ferească de influențe nesănătoase.

In continuare, în raport sînt expuse sarcinile care revin organizațiilor sindicale din instituțiile de artă, presă, poligrafie, cinematografie etc.

Un ajutor prețios în transformarea socialistă a agriculturii — se spune mai departe în raport — pot să-l dea întreprinderile noastre sau instituțiile de artă și de învățămînt superior luînd în patronare o gospodărie agricolă colectivă sau o întovărășire pe care s-o sprijine în permanență.

In general, întreaga activitate politică și culturală desfășurată de membrii de sindicat, mai ales de cei din mediul sătesc, trebuie să fie subordonată acțiunii de educare a țăranilor muncitori în spiritul colectivismului și de convingere a acestora despre superioritatea gospodăriei socialiste.

Expunerea tov. Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea de la Constanța și chemarea consfătuirii trebuie să fie pretutindeni cunoscute, iar îndemnurile lor trebuie să fie însușite de cele mai largi pături ale țărănimii muncitoare. La aceasta pot și trebuie să aducă o contribuție de seamă membrii de sindicat din învățămînt și cultură, care activează pînă în cele mai îndepărtate cătune și sate ale patriei noastre.

C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură — se spune în încheierea raportului — își exprimă convingerea că organele sindicale și membrii de sindicat vor sluji și pe mai departe cauza dezvoltării agriculturii noastre, cauza întregului popor muncitor, răspunzînd cu cinste sarcinilor trasate de consfătuirea de la Constanța, precum și de hotărîrile Plenarei C.C.S. din aprilie 1958.

Vizita delegației sindicale sovietice

De curînd ne-a vizitat țara o delegație a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S. Din delegație au făcut parte tovarășii Iakov Terentievici Parseniuk, președintele Comitetului sindical republican al muncitorilor din învățămînt, școli superioare și instituții științifice din R.S.S. Moldovenească — șeful delegației, Antonina Vasilievna Kornilova, președinta comitetului sindical de învățămînt din raionul Dzerjinski, orașul Moscova, Nina Stepanovna Sehavțeva, președinta comitetului sindical din raionul Serghievski, regiunea Kuibișev și Ivan Ivanovici Zelenov, președintele comitetului sindical învățămînt din raionul Stupino, regiunea Moscova. In timpul vizitei lor membrii delegației au cunoscut activitatea instituțiilor noastre de învățămînt de toate gradele, precum și activitatea Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură.

Oaspeții au vizitat în Capitala patriei noastre școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" și institutele pedagogice, au discutat cu directorii și activiștii sindicali din cadrul acestora despre problemele de organizare a școlilor noastre medii și superioare, despre munca de instruire și educare a elevilor, despre organizarea și formele de activitate ale organelor sindicale și despre colaborarea dintre conducerile școlilor și organele sindicale.

Oaspeții sovietici au vizitat apoi Casa de copii „30 Decembrie" din Sinaia, școala de 7 ani din comuna Cristian, regiunea Stalin, gospodăria colectivă „Drum nou", căminul cultural și biblioteca sătească din această comună. In cadrul acestor întîlniri oaspeții s-au interesat îndeaproape de realizările obținute în domeniul transformării socialiste a agriculturii și al revoluției culturale. Ei au împărtășit aspecte din viața îmbelșugată a colhoznicilor din U.R.S.S.

Delegația a vizitat apoi școala medie nr. 5 din Orașul Stalin, precum și unele monumente istorice ale orașului.

La Cluj, membrii delegației au fost oaspeții Institutului pedagogic pentru învățători unde, după ce au discutat cu colectivul didactic problemele legate de sistemul de pregătire a învățătorilor în R.P.R. și în U.R.S.S., au participat la un frumos program artistic de cîntece populare românești și sovietice prezentat de studenții institutului. In după-amiaza aceleiași zile, membrii delegației au vizitat școala medie nr. 1 cu limba de predare maghiară. De asemenea, oaspeții au participat la o întîlnire cu activul sindical și cu reprezentanții secțiilor de învățămînt și cultură din regiunea Cluj, discutînd cu aceștia problemele muncii sindicale, precum și problemele colaborării dintre comitetele sindicale raionale și secțiile de învățămînt. La clubul Casei Universitarilor din Cluj oaspeții s-au întîlnit cu activul comitetelor de instituție de la universitățile „V. Babeș" și „Bolyai" și de la Institutul politehnic, cu care au discutat probleme ale muncii sindicale în instituțiile de învățămînt superior. Delegația sindicală sovietică, însoțită de activiști ai C.C. al S.M.I.C. și ai Comitetului sindical raional Cluj, de reprezentanții secțiilor de învățămînt a vizitat apoi școala de 7 ani, precum și căminul cultural din comuna Cojocna.

Continuîndu-și călătoria în țară, oaspeții au vizitat orașul Giurgiu, unde s-au întîlnit, de asemenea, cu cadre didactice și activiști sindicali.

Intorcîndu-se în București, delegația a participat la lucrările plenarei C.C. al S.M.I.C. și s-a întîlnit la clubul sindicatului cu cadre didactice și activiști sindicali din Capitală. Cu acest prilej tov. Parseniuk a făcut o expunere asupra lucrărilor primului Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, Școlii Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S. și a răspuns la unele probleme ridicate de activiștii sindicali în legătură cu munca instituțiilor școlare și a organelor sindicale din U.R.S.S.

Oaspeții au avut o convorbire cu tovarășii din conducerea M.I.C. și au participat la o întîlnire cu membrii prezidiului C.C. al S.M.I.C., în cadrul căreia au împărtășit impresiile culese în timpul vizitei în țara noastră.

Din experiența școlii sovietice

CLASE *care lucrează* ÎN PRODUCȚIE

Clase care lucrează în producție — așa sînt numite în școala noastră clasele a X-a „A" și „B", ai căror elevi lucrează după un nou plan de învățămînt. Trei zile pe săptămînă acești elevi învață, iar în celelalte trei muncesc în secțiile uzinei „Boreț".

Elevii claselor care lucrează în producție au fost recrutați din cele patru clase a X-a ale școlii noastre. Ei sînt în număr de 42 — 24 fete și 18 băieți.

Ce i-a atras pe elevi în aceste noi clase? Mulți dintre ei au văzut în aceasta posibilitatea ca, o dată cu cunoștințele de cultură generală, să-și însușească și o profesiune. Lucrul cel mai important care i-a interesat pe toți a fost îmbinarea studiului cu munca productivă.

Muncitorii uzinei i-au întîmpinat pe elevi cu multă bucurie. Tov. Gherasimov, directorul uzinei, tov. Nikolaev, secretarul organizației de partid, tov. Konstantinov, inginerul șef, și tov. Kaplan, conducătorul secției de învățămînt tehnic, au făcut totul pentru ca munca elevilor să fie organizată cît mai precis chiar din primele zile. Foarte îndeaproape s-au interesat de problemele noastre tovarășii Nikiforov și Tiuaeva, secretarii comitetului de partid al raionului Dzerjinski.

„Muncitorii" noștri studiază în secțiile uzinei diferite specialități. Printre ei se numără acum modelatori, strungari, montatori, desenatori tehnici etc.

Activitatea noastră la uzina „Boreț" a început prin familiarizarea elevilor cu tehnica securității muncii. Apoi elevii au trecut la studierea mașinilor-unelte. Toată activitatea lor ulterioară a fost legată de îndeplinirea sarcinilor uzinei, a devenit o activitate cu adevărat productivă. Elevii se duc la uzină mîndri că participă la înfăptuirea unei munci necesare.

Curînd după ce au început să lucreze în uzină, toți elevii noștri au fost primiți în organizația sindicală a acesteia. Ei primesc și salariu pentru munca pe care o desfășoară.

Desigur, în primele zile lucrurile n-au mers nici pe departe perfect. Dar întotdeauna se întîmplă așa cînd se pornește la o muncă nouă. Ni s-a întîmplat să-i mutăm pe cîte unii din elevi de la o specialitate la alta. Pe Tolea Telenin nu-l interesa profesiunea de strungar și, la rugămintea lui, l-am mutat în secția de modelaj. Acum el este ucenic modelator și își iubește foarte mult specialitatea. Slava Sigaev manifesta mult interes pentru radio. El a fost mutat din secția de reparații mecanice în secția electrică, unde lucrează ca ucenic montator de telefoane și de radio. Larissa Liandres și Liusia Zubareva n-au putut rămîne în secție din cauza stării sănătății lor. Le-am transferat în biroul de construcții.

După cinci luni, elevii și-au însușit o specialitate, așa încît acum îndeplinesc sarcinile unor muncitori de categoriile a III-a și a IV-a. Ei primesc în uzină o pregătire foarte serioasă, care are două aspecte: familiarizarea cu mașinile-unelte, cu utilajul și cu munca în secții, sub conducerea unor maiștri experimentați, și instruirea teoretică, pe care o conduc profesori-ingineri. Deoarece elevii trebuie nu numai să-și însușească o profesiune, ci și să se familiarizeze cu bazele tehnicii, am repartizat pentru însușirea teoriei un număr mare de ore. De pildă, cursul teoretic pentru strungari cuprinde 158 de ore. La acest curs, elevii studiază tehnica securității muncii, tehnologia metalelor, se familiarizează cu tipurile de strunguri, cu instrumentele de tăiere, cu procesele tehnologice, cu economia și planificarea industriei etc. La fel sînt alcătuite și programele pentru celelalte specialități.

La mijlocul lunii martie a avut loc în uzină primul examen pentru elevi în legătură cu citirea schițelor, cu tehnica securității muncii. Comisia a apreciat ca foarte bune majoritatea răspunsurilor elevilor.

In iunie elevii vor trebui să dea un examen teoretic și o probă practică. După aceea vor fi încadrați în categoriile corespunzătoare. De asemenea, în iunie ei vor începe să conducă automobilul și spre sfîrșitul lunii vor da examen pentru a primi calificarea de șoferi.

După vacanța de vară, „muncitorii" vor intra în clasa a XI-a — ultima clasă a școlii. Ei vor începe din nou să lucreze în uzină, de data aceasta fiecare în domeniul specialității sale.

Pentru a lărgi orizontul tehnic al elevilor ne propunem să organizăm chiar de la începutul anului școlar o a doua treaptă de pregătire teoretică — un curs de ridicare a calificării. In acest fel, o dată cu învățătura și cu însușirea profesiunii, elevii noștri vor avea posibilitatea să treacă la o categorie mai înaltă.

Acordăm o mare atenție și pregătirii de cultură generală a „muncitorilor" noștri, îmbunătățind metodele muncii pedagogice. O deosebit de mare însemnătate dăm acum muncii individuale a elevilor. Pedagogii folosesc la lecție materiale din uzină, se străduiesc să lege cît mai strîns teoria de practică.

I. PIRATINSKI
directorul școlii nr. 607
din Moscova

Victime ale „educației" americane

„In 1957, în S.U.A. s-au comis 2.796.480 de crime grave"

(Din datele publicate de Ministerul Justiției al S.U.A.).

Ziarele, radio-ul și televiziunea abia s-au potolit. A trecut abia o săptămînă de cînd vestea despre isprava lui James Slayton din Evansville, statul Indiana, a făcut inconjurul Statelor Unite.

Isprava aceasta nu a uimit pe nimeni prin faptul că a fost o crimă. Crimele au devenit de mult banale. Statisticienii arată că în S.U.A. numărul crimelor grave se ridică la 2.796.480 în decurs de un an. O crimă din cele multe trece, deci, neobservată.

Crima lui James Slayton nu a uimit pe nimeni nici prin faptul că ucigașul avea 13 ani. Și lucrul acesta este foarte banal. Aceiași statisticieni au calculat că 47 la sută din crimele din S.U.A. sînt săvîrșite de minori. Tot atît de banale sînt și știrile care arată că un copil omoară pe altul, că își ucide părinții, că minorii sînt organizați în adevărate bande care numără — ca la New-York, de pildă — 8.000 de membri, sau că între micii gangsteri și poliție au loc ciocniri armate.

In țara recordurilor, a vedetelor și a milionarilor stîrnește curiozitatea și este senzațională, în unele cazuri, doar cauza crimei. Iar cauza crimei lui James Slayton a fost cu adevărat senzațională : și-a ciuruit cu gloanțe fratele în vîrstă de doi ani pentru că acesta... „îl enerva".

Mai luna trecută a făcut vîlvă un alt caz senzațional. Minorul Charles Starkwiter din statul Nebraska, ajutat de prietena sa de 14 ani, Carole, a asasinat, în timp de trei zile, 10 oameni : pe mama, tatăl adoptiv și sora Carolei, care nu vedea cu ochi buni prietenia ei cu Charles, pe un fermier și pe reprezentantul unei firme comerciale, a jefuit un avocat în casa căruia a ucis trei oameni și — în sfîrșit — și-a omorît doi colegi de școală.

„Premii în bani pentru risc" și „Asociația națională pentru protecția părinților împotriva copiilor lor"

Intrebat de un ziarist englez asupra metodelor pe care le folosește pentru a înlătura huliganismul și criminalitatea, învățătorul american David Berton a răspuns: „I-am lăsat pe elevii mei să facă ce le trece prin cap. Atît timp cît nu le fac nimic, știu că soția și copiii mei nu au de ce să se teamă". In adevăr, meseria de pedagog a devenit astăzi în S.U.A. una dintre cele mai primejdioase meserii. In clasă, pe sălile școlii, la fiecare colț de stradă te-așteaptă surprize de cele mai multe ori fatale. Pe lîngă un salariu ridicol, pe lîngă o reputație proastă, nesiguranța zilei de mîine face ca tot mai mulți pedagogi să se depărteze de meseria de profesor. Atacurile elevilor la adresa profesorilor sînt tot mai dese, iar scandalurile din școli, care se soldează de multe ori cu crime, sînt îngrijorator de frecvente. Statisticile arată că numai în școlile New-Yorkului s-au comis în anul trecut 3.298 crime. Nu au oare de ce să se înspăimînte profesorii americani? Autoritățile din New-York au hotărît crearea unor recompense bănești pentru serviciul în condiții pline de risc pe care îl efectuează cadrele didactice.

La fel de înspăimîntați ca și profesorii sînt și părinții. Mamelor le este frică de copiii pe care i-au alăptat. Semnificativă în acest sens este constituirea la Chicago a „Asociației naționale pentru protecția părinților împotriva copiilor lor". Nu, nu este vorba de o asociație năstrușnică — așa cum sînt cu zecile în S.U.A. — ci una cu un caracter serios, înființată dintr-o necesitate imperioasă, dintr-o crudă realitate a „modului de viață" american.

Aparent, în S.U.A. se duce în prezent o campanie de combatere a criminalității infantile. In școli sînt postate posturi de polițiști. Kennedy, șeful poliției din New-York, promite să întărească forțele polițienești care trebuie să înfrunte pe micii criminali. Tot mai mulți minori sînt înaintați spre judecare tribunalelor special înființate, dar acestea nu sînt în stare să rezolve toate cazurile.

Cu toate aceste măsuri, cu toate că instituțiile de reeducare sînt arhipline, procentul criminalității infantile nu descrește.

Răul trebuie curmat din rădăcină

Măsurile acestea, cu caracter mai mult administrativ, nu îndreaptă cu nimic situația existentă pentru că nu iau în seamă cauzele reale ale situației.

Căutînd să abată atenția de la principalele cauze ale criminalității în rîndurile copiilor, cercurile oficiale americane dau vina, de obicei, pe familie și pe școală. Aceasta este, pe de o parte, adevărat. Părinții nu mai au nici o autoritate în fața copiilor lor, iar școala, organizată după un sistem care a devenit penibil de discutat pentru înseși autoritățile americane, nu are nici o influență educativă pozitivă asupra copiilor.

Ceea ce contribuie însă cel mai mult la creșterea numărului delincvenților minori este întregul complex al vieții pe care o trăiesc copiii din Statele Unite. Nu ne referim aici în primul rînd la filmele de groază, la revistele de senzație, la comics-uri, la emisiunile de radio sau de televiziune, la ziarele care se întrec în a descrie crime, violuri și tot felul de alte acte de bestialitate, cu toate că și acestea au o mare parte de contribuție în coruperea tineretului. In cea mai mare măsură, însă, creșterea îngrijorătoare a criminalității în rîndul minorilor se datorește stadiului în care se află societatea americană. Declinul economic, șomajul, viața de mizerie sînt adevăratele cauze ale acestei plăgi. Insuși primarul New-Yorkului, Wagner, a fost nevoit să recunoască faptul că „declinul economic tot mai accentuat va duce și la creșterea numărului de delincvenți din rîndul tineretului american". Este concludent. Creșterea numărului șomerilor, care a atins aproape șase milioane — și îndeosebi creșterea șomajului în rîndurile tineretului între 16—20 ani — a adus după sine și o creștere a criminalității.

...Un copil care vagabondează, altul care este îndopat cu filme obscene și comics-uri, unul care se plictisește de prea mult bine și vrea să devină vedetă... Trei, patru, o mie, un milion — două milioane șapte sute nouă zeci și șase de mii patru sute optzeci de criminali — consecință a întregii vieți sociale și de stat americane.

MIRCEA IONEL

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

POVEȘTI DE O ȘCHIOAPA
de Mioara Cremene

Scrise cu sensibilitate, povestirile Mioarei Cremene sînt purtătoare de cuvînt ale celor mai frumoase sentimente umane. Din punct de vedere tematic, ele dezbat o mare varietate de probleme. De la călătoriile pline de fantezie „în țara fumului de țigară", „a zațului de cafea" și „a florilor de gheață de pe fereastră" la povestirea băiatului căruia nu i se potrivea nici o pereche de ghete, și apoi la povestirea „Cînd șuieră vîntul, cînd murmură pădurile" autoarea a reușit să ofere cititorilor cîteva povestiri pline de finețe și de haz.

Cartea, adresată școlarilor mici, apare într-un format mare, cu ilustrații în două culori, semnate de Iurie Darie.

NEUITATELE CĂLĂTORII
de Sanda Movilă

In povestirea care a dat și numele volumului, Sanda Movilă istorisește tristele călătorii ale unui copil sărac care, împreună cu familia sa, este deportat de fasciști în timpul celui de al doilea război mondial. După eliberare se stabilește la Moscova și ajunge un mare compozitor.

Cealaltă povestire, „Soni", înfățișează ororile războiului și crunta exploatare a muncitorilor agricoli. Soni este povestirea vieții zbuciumate a unui copil care era argat la groful Teleky. Scriitoarea ne povestește fuga acestuia de la stăpînul hain și întîlnirea sa cu unitățile Armatei Sovietice care, în drumul lor spre Germania, eliberează și Tarkoșul, satul natal al lui Soni.

FARIMITURICA
de Horia Robeanu

Fărîmiturică, băiețelul născut din fărîmiturile de pîine rămase pe masa unui croitor sărac, se hotărăște ca, împreună cu acul și degetarul meșterului, să se ridice împotriva legilor absurde care gîtuiesc sărăcimea. Unindu-se cu degetarele și acele de la palat, el reușește să-l alunge pe împărat. Rămas pe drumuri și în zdrențe, acesta este luat drept cerșetor și întemnițat laolaltă cu săracii tîrgului. In lipsa lui, marii dregători se iau la harță și se distrug între ei în lupta pentru tron.

COPIII ATHENEI
de Dimos Rendis

Tema cărții lui Dimos Rendis o constituie lupta poporului grec, în timpul celui de al doilea război mondial, pentru eliberarea patriei de sub ocupația fascistă.

Alături de patrioții greci, chemați la această luptă de Partidul Comunist, autorul înfățișează un grup de copii crescuți în greutățile și focul războiului care, potrivit puterii și capacității lor de luptă, își aduc contribuția la cauza poporului grec.

Fotakis, un copil de 13 ani, rămas orfan, ajunge fiul unui detașament de luptători, apărător al libertății poporului. El reușește să adune în jurul său un grup de copii dintr-un cartier al Atheneei și, prin acțiunile întreprinse, reușește să dea mult de lucru fasciștilor și trădătorilor care s-au pus în slujba acestora.

Redacția și administrația : București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente : 1 an — 12,50 lei ; 6 luni — 6,25 lei ; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 474 — Vineri 6 iunie 1958 — 4 pagini 25 bani

Au început EXAMENELE

Se apropie vacanța

Deși locul diferă (școlile de 7 ani nr. 4 și 5 și școala medie nr. 2 se găsesc în două cartiere diferite ale orașului Constanța), decorul este aproape identic. Obișnuitul și totuși sărbătorescul decor al zilelor de examene.

La clasa a IV-a, problema dată la lucrarea scrisă de matematică a fost primită cu bucurie de elevi: li s-a părut ușoară. Exactitatea calculelor, preciziunea raționamentului dovedite de marea majoritate a elevilor arată că ei sînt bine pregătiți la această disciplină. Răsfoind lucrările lor, învățătorul clasei a IV-a de la școala de 7 ani nr. 5 recunoaște: „Lucrează bine copiii, n-am ce spune".

...Elevii clasei a VII-a „A" de la școala medie nr. 2 sînt foarte emoționați. Instalați la catedră, membrii comisiei se mai sfătuiesc puțin, sub privirile întrebătoare și îngrijorate ale elevilor. Profesoara s-a ridicat. Foaia de hîrtie vibrează ușor în mîna ei. Anunță subiectele: „Analiza literară a poeziei „Împărat și proletar" de M. Eminescu" și „Analiza sintactică a textului...".

Un oftat de ușurare în toată clasa. Penițele încep a aluneca harnice. Elevii pornesc, mai toți, bine — dar din cauza grabei cîțiva fac greșeli de ortografie.

Sînt aduse la catedră primele lucrări. Deși cuprind, în general, aceleași idei — amintind explicațiile profesoarei — au totuși, fiecare, și o notă personală, care dovedește posibilitatea elevilor de a îmbrăca într-o formă proprie gîndurile și cunoștințele lor. Profesoara se uită necăjită peste lucrarea unui băiat. „De cîte ori nu i-am atras atenția să recitească atent ceea ce scrie, ca să nu mai scape greșeli de ortografie! Nici acum nu le-a observat pe toate. N-or să ia toți notele cele mai mari".

Dar chiar dacă nu vor lua toți notele cele mai mari, profesoara nu va avea prilejul să pună nici nota patru. Strădaniilor ei de pînă acum elevii le-au răspuns cu lucrări care dovedesc cunoștințe temeinic însușite.

I. BADICA
I. CIOBANU

Și pentru elevii clasei a VII-a de la școala medie nr. 23 din Capitală examenul constituie un prilej de sărbătoare. In prima zi a examenului ei au dat lucrarea scrisă la limba română.

Trecînd în revistă cîteva dintre lucrările lor ne-am putut da seama că elevii au primit o bună pregătire și posedă cunoștințele prevăzute în programa claselor respective. Majoritatea elevilor au lucrat bine tema de gramatică, reușind să efectueze fără greșeli atît analiza frazei — extrasă din „Frații Jderi" de Mihail Sadoveanu — cît și analiza sintactică și morfologică a propoziției indicate.

Și prin felul cum au tratat tema de literatură elevii clasei a VII-a de la școala medie nr. 23 au dovedit că posedă cunoștințe mulțumitoare. Avînd de dezvoltat subiectul „Dragostea de patrie oglindită în opera lui Vasile Alecsandri", mulți elevi au exemplificat cele scrise cu numeroase citate din poeziile cu conținut patriotic ale scriitorului. Totodată, ei au arătat contribuția lui Vasile Alecsandri la realizarea unirii, a independenței de stat a țării noastre și la valorificarea tezaurului folcloric al poporului nostru, ca o expresie a patriotismului său.

Rezultatele obținute pînă acum la examen dovedesc străduința pe care au depus-o profesorii, în timpul anului școlar, pentru ca elevii să-și însușească cunoștințele și preocuparea lor, în perioada de recapitulare a materiei și în zilele premergătoare examenului, de a reîmprospăta cunoștințele din clasele anterioare.

N. COSTIN

Prima zi de examene la școala de 7 ani nr. 152 din București: elevii clasei a IV-a dau lucrare scrisă la limba română.

Pregătirea tineretului pentru viață

Dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale, folosirea tehnicii înaintate în toate ramurile industriei și în agricultură, continua perfecționare a mijloacelor de producție pun în fața școlii sarcina de a crește un tineret bine pregătit, cu un larg orizont tehnic, care să fie capabil să folosească cele mai moderne mașini, să contribuie la creșterea producției și a productivității muncii.

Prima sarcină a școlii noastre este, deci, de a pregăti tineretul pentru muncă, pentru viață. In vederea realizării acestei sarcini Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat o serie de măsuri pe care cadrele didactice se străduiesc să le traducă în viață. Pentru a contribui la dezvoltarea multilaterală a tuturor aptitudinilor tinerilor și pentru a le da posibilitatea să-și aleagă cu mai multă ușurință viitoarea profesiune, s-a trecut, potrivit Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, la introducerea în școala de cultură generală a elementelor de politehnizare. Prin această măsură se urmărește ca, pe lîngă înarmarea elevilor cu cunoștințe de cultură generală, ei să primească și o temeinică pregătire pentru muncă, dobîndind cunoștințe cu privire la principiile științifice de bază ale producției industriale și agricole, precum și deprinderi de folosire judicioasă a materialelor în procesul de producție, de mînuire a sculelor, a instrumentelor de măsurat și a utilajului simplu caracteristic pentru producția industrială și agricolă.

Pentru îmbunătățirea calității învățămîntului s-au elaborat noi planuri și programe de învățămînt, acordîndu-se un loc important obiectelor legate direct de învățămîntul politehnic — matematica, fizica, chimia, științele naturale, desenul — și s-au introdus în activitatea școlară lucrările practice de atelier și pe parcela experimentală.

Programele de fizică și chimie cuprind un număr mai mare de lucrări de laborator și de probleme, pentru a se asigura o mai adîncă înțelegere a aplicării în practică a legilor fizicii și chimiei. De asemenea, s-au introdus în programe noțiuni asupra unor procese de producție cît și descrieri ale unor utilaje și mecanisme de bază folosite în producție, s-au prevăzut ore pentru excursii științifice. In programele de științe naturale s-au prevăzut lucrări practice în clasă și la colțul naturii vii, pentru întărirea cunoștințelor însușite la lecții.

Introducerea elementelor de politehnizare a început, în mod experimental, într-un număr restrîns de școli. După apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, acțiunea pentru politehnizarea învățămîntului de cultură generală s-a extins mult. In anul școlar 1956-1957 lucrările practice de atelier au fost introduse în 40 de școli de 7 ani și 82 de școli medii, iar în anul școlar 1957—1958 la încă 99 de școli de 7 ani și 101 școli medii.

Pentru desfășurarea în bune condițiuni a lucrărilor practice, Ministerul Învățămîntului și Culturii a sprijinit un număr însemnat de școli prin înzestrarea atelierelor acestora cu utilaj, scule și materialele necesare. Un sprijin important au primit școlile din partea unor întreprinderi industriale și a unor unități agricole socialiste atît în ce privește înzestrarea lor cu materiale și utilaje, cît și în ce privește unele indicații tehnice. Deosebit de valoros a fost sprijinul material și tehnic acordat școlilor medii, elementare și de 7 ani de către uzinele „Grivița roșie", „23 August", „Clement Gotwald" și „Semănătoarea" din București, IRTA — Mediaș, întreprinderile de construcții navale — Orșova, întreprinderea „Măgura Codlei", uzinele metalurgice Cugir, uzinele „Oțelul roșu", atelierele școlii profesionale din Timișoara etc.

Pentru legarea învățămîntului de producție este necesar ca fiecare școală de cultură generală să țină o legătură strînsă cu întreprinderile industriale și agricole din localitate, să folosească din plin sprijinul acestora în înzestrarea atelierelor, laboratoarelor, muzeelor și terenurilor experimentale școlare cu unelte, aparate și utilaje, ca și în îmbunătățirea desfășurării lucrărilor practice de atelier și agricole.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat și a difuzat în școli, în timp util, programele pentru desfășurarea lucrărilor practice de atelier la clasele V—XI și pentru lucrările agricole la clasele V—VII, însoțite de îndrumări metodice. Lucrările practice s-au organizat ținîndu-se seama de specificul economic al regiunii. La alegera lucrărilor practice s-a avut în vedere aplicarea cunoștințelor cu privire la principiile și legile fizicii, chimiei, matematicii, științelor naturale care stau la baza procesului tehnologic al lucrărilor ce urmau să fie executate de elevi.

In general, elevii au manifestat interes pentru activitatea practică. Ei și-au însușit unele cunoștințe tehnice, au căpătat unele deprinderi de activitate practică, au învățat să mînuiască scule, instrumente de măsură și control, utilajul folosit în ateliere de tîmplărie, lăcătușărie, mecanică etc. și pe terenurile agricole. Sub îndrumarea maiștrilor-instructori și a profesorilor, elevii au reușit să execute obiecte utile (printre care numeroase materiale didactice cu care au fost înzestrate laboratoarele și cabinetele școlare). Elevii școlilor din centrele agricole au cultivat cereale și alte plante agricole și au confecționat o serie de piese pentru repararea mașinilor agricole.

Rezultate deosebite în înarmarea

Ing. EMIL RIZESCU
director adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 4)

În apărarea păcii și a valorilor civilizației universale

Cadrele didactice din instituțiile de învățămînt superior din Capitală s-au adunat joi după-amiază în mare număr în aula Facultății de științe juridice a Universității „C. I. Parhon" pentru a-și manifesta poziția hotărîtă de luptători pentru apărarea păcii și a valorilor civilizației universale.

In prezidiul ședinței au luat loc rectori și profesori de la toate instituțiile de învățămînt superior din Capitală. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Iorgu Iordan, rectorul Universității „C. I. Parhon", care a dat citire Apelului adresat de Consiliul științific al acestei universități oamenilor de știință din universitățile și instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară, pentru apărarea păcii și împotriva folosirii energiei nucleare în scopuri de distrugere.

Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți la adunare. In cuvîntul său, acad. prof. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică atomică, a ilustrat prin cifre grăitoare primejdia pe care o reprezintă pentru omenire creșterea radioactivității în atmosferă, datorită experiențelor cu arme nucleare. Intr-o epocă în care energia atomică dă posibilitate omenirii să dispună de noi surse imense de energie care pot fi puse în slujba binelui și progresului tuturor, încercările criminale de a face un război atomic trebuie împiedicate cu orice chip să se realizeze. Datoria noastră ca oameni care vrem ca știința să fie pusă în serviciul omului este să luptăm în acest sens.

Prof. dr. T. Burghele, rectorul Institutului medico-farmaceutic, a spus între altele: „Nu putem îngădui ca epoca noastră, care trebuie să ducă tot mai departe strădania de milenii a omenirii de a construi și a cunoaște, să fie o epocă de distrugere a cuceririlor civilizației. Vom lupta pentru evitarea unui război monstruos și pentru încetarea exploziilor experimentale cu arme atomice și a celorlalte acțiuni care ar putea favoriza într-un fel sau altul războiul".

Prof. univ. Gh. C. Stere, vorbind în numele corpului didactic al Institutului de științe economice și planificare „V. I. Lenin", a spus între altele: „Noi, profesorii, care pregătim generații de oameni de știință, tehnicieni, economiști, înțelegem ca rezultatele muncii noastre să fie destinate vieții și progresului, iar nu distrugerii. De aceea ne alăturăm oamenilor cinstiți din întreaga lume spunînd un nu hotărît războiului, nu experiențelor cu arme atomice, nu provocărilor de tot felul. Cerem să se ajungă la o înțelegere internațională printr-o conferință la cel mai înalt nivel, așa cum a propus guvernul U.R.S.S."

Prof. C. Dinculescu, rectorul Institutului politehnic din București, a subliniat adeziunea totală a cadrelor didactice din acest institut la Apelul Consiliului științific al Universității „C. I. Parhon". In același sens a vorbit prof. N. Zamfirescu, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu".

Acad. Iorgu Iordan a dat citire mesajelor primite din partea institutelor de învățămînt superior din țară care aderă cu însuflețire la Apelul Consiliului științific al Universității „C. I. Parhon" și anunță o serie de acțiuni pe care le vor întreprinde în spiritul acestui apel.

La sfîrșit, cei prezenți au aderat în unanimitate la Apelul Consiliului științific al Universității „C. I. Parhon" și, într-o atmosferă de mare însuflețire, au semnat acest apel.

Consiliul superior al școlilor

Timp de zece ani, de la reforma din 1948, învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, dezvoltîndu-se în cadrul condițiilor specifice din țara noastră, și-a întemeiat și consolidat o structură proprie și și-a creat o tradiție. In tot acest timp, cadrele didactice, folosind în mod creator experiența pedagogiei înaintate sovietice și pe baza experienței proprii, și-au dezvoltat gîndirea pedagogică într-o măsură care poate fi socotită climatul deosebit al pedagogiei noastre.

La aceasta a ajutat mult Institutul de științe pedagogice. Sesiunile „lecturilor pedagogice" au devenit un fenomen obișnuit al vieții noastre pedagogice, punînd în discuție tot mai numeroase fapte din experiența școlii, tratate în lumina metodologiei științifice. „Revista de pedagogie", îngrijită de institut, devine tot mai mult locul de întîlnire al unor condeie competente, însemnînd lună de lună mersul înainte al științei noastre pedagogice.

Și în cadrul institutelor de perfecționare învățătorii și profesorii vin în contact cu cele mai noi aspecte ale metodelor predării științifice și găsesc un mediu favorabil pentru a-și valorifica sau a-și întregi experiența profesională și pentru a-și găsi orientarea ideologică justă.

Problemele pe care le ridică practica curentă în cursul anului școlar și bilanțul realizărilor și deficiențelor din acest timp se dezbat în cercul mai restrîns al consfătuirilor raionale, care au rolul de a scoate la lumină progresele realizate în raionul respectiv, subliniind concret eforturile și lipsurile. Discuțiile purtate în plenare sau în secții pe teme mai generale, sugerate de minister sau de organele de învățămînt locale, sînt pentru cadrele didactice un prilej de a-și pune în valoare pregătirea pedagogică și de a-și însuși din experiența altora procedee și metode care să le îmbunătățească munca.

Într-un cadru încă și mai restrîns, dar cu destulă eficiență cînd sînt bine orientate și cu posibilitatea de pătrundere în adîncime, cercurile pedagogice și consiliile pedagogice sprijină procesul de învățămînt, în grupe de școli sau înăuntrul unei singure școli, prin analiza diferitelor aspecte metodice pe care viața școlară le scoate la iveală în desfășurarea ei zilnică.

„Gazeta învățămîntului", organ pedagogic de largă circulație, face legătura între minister și masa cadrelor, pe de o parte publicînd materiale de îndrumare pe baza directivelor date de organele de conducere, iar pe de altă parte făcînd un loc din ce în ce mai larg materialelor care reflectă activitatea școlilor și a cadrelor didactice. Gazeta reflectă, într-o bună măsură, problemele care frămîntă masa învățătorilor și a profesorilor, înregistrează și interpretează faptul curent, pozitiv sau negativ, și îl trimite în discuția generală sau confirmă și popularizează bunele experiențe, creînd astfel premisele unei vaste documentații care poate servi viitorului teoretician sau viitorului istoric al experienței noastre pedagogice.

In diferitele forme de activitate arătate mai sus cadrele didactice sînt în mod susținut solicitate să cugete asupra fenomenului didactic, să-l analizeze și să-l verifice, îmbunătățindu-și continuu munca. Progresul realizat în multe privințe în învățămîntul nostru de cultură generală, profesional și tehnic nu s-ar putea explica decît tocmai prin această susținută solicitare.

Dacă, totuși, învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic mai are, încă, o sumă de probleme nesatisfăcător rezolvate, aceasta se datorește, fără îndoială, și faptului că aceste forme de dezbatere colectivă a problemelor de învățămînt nu au o legătură permanentă între ele, își duc adesea activitatea pe linii proprii și cu rezultate care nu reușesc să circule pe tot orizontul vieții școlare.

Credem că, din acest punct de vedere, Consiliul superior al școlilor are datoria să determine apropierea mai strînsă a activității acestora de sarcinile concrete și imediate ale școlii în etapa ei actuală de dezvoltare. Consiliul trebuie să contribuie la întărirea frontului comun al masei pedagogilor pentru consolidarea unei culturi care să corespundă condițiilor actuale și de perspectivă ale construirii socialismului. Ca organ consultativ, consiliul trebuie, în sfîrșit, să informeze conducerea ministerului în problemele mari ale Departamentului școlilor și să contribuie la luarea unor măsuri care se desprind din experiența muncii pedagogice, desfășurate sub toate aspectele.

Fenomenul didactic, oricît de încadrat în norme și în reguli, în practica curentă rămîne totuși fapt de creație, potrivit măiestriei pedagogice a celui care-l creează. Elementul care îl determină este clasa de elevi, acea gamă variată de dispoziții și de aptitudini care-i solicită profesorului încordarea intensă a forțelor sale creatoare. De alt fel, aceasta constituie și farmecul deosebit al muncii sale. Dar cîte din aceste fapte de creație nu rămîn necunoscute, cîte din ele se încheagă în puncte de vedere sistematic susținute sau științific fundamentate?

Larga consultare pentru îmbunătățirea învățămîntului organizată de minister în aprilie 1956 a deschis poarta tuturor sugestiilor, multor puncte de vedere inspirate de practica nemijlocită și a constituit o ambianță de opinii, un consens general de concluzii care au dus la măsurile luate prin Hotărîrea partidului și guvernului din iulie 1956.

Un organ de consultare periodică este Consiliul superior al școlilor. Toate problemele de interes general privind îmbunătățirea continuă a învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic vor fi dezbătute de acest for: cercetarea științifică, conținutul învățămîntului, educația tineretului, baza materială, programele și manualele etc. Activitatea sa va consta în ședințele biroului consiliului, în ședințele plenare, în cercetări pe teren, în anchete pe probleme și în alte forme pe care le va dicta practica în desfășurarea ei.

Vechea experiență a celor mai multe din cadrele numite în consiliu, prezența părinților, a tehnicienilor și a conducătorilor de întreprinderi, participarea sfaturilor populare prin șefii secțiilor de învățămînt și a unor organizații obștești sînt o garanție că problemele discutate în consiliu și hotărîrile adoptate vor avea la bază păreri autorizate din diferite sectoare interesate în problemele de învățămînt și vor asigura un sprijin eficient măsurilor care vor decurge din aceste hotărîri.

Acest larg activ, organizat în jurul conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii este, totodată, semnul recunoașterii și încrederii ce se acordă muncii asidue a cercetătorilor și a cadrelor și prețului ce ce pune pe experiența care s-a cîștigat după trecerea celor zece ani de la reforma învățămîntului.

PETRE DRAGOIESCU
președintele Consiliului superior al școlilor

În întîmpinarea „Zilei învățătorului"

...au loc, la clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală, intense pregătiri. Colectivul de teatru pregătește, în regia actorului emerit George Mărutză, comedia „Colivia cu sticleți" de Lascăr Sebastian și Silviu Georgescu. Piesa va fi prezentată în premieră la 30 iunie a.c.

Un interesant spectacol se anunță a fi și concertul pe care-l pregătesc corul, orchestra și echipa de dansuri ale cadrelor didactice din București pentru festivitatea pe care clubul o va organiza în cinstea învățătorilor și profesorilor fruntași.

In cinstea „Zilei învățătorului" clubul mai organizează o expoziție de pictură, excursii la Snagov și întîlniri între profesorii fruntași din cele 8 raioane ale Capitalei. Cercul plastic al clubului deplasează, cu prilejul „Zilei învățătorului", la casa de cultură din Reșița, o expoziție care cuprinde cele mai valoroase lucrări ale profesorilor de desen din București.

ACUM 10 ANI ȘI ASTĂZI

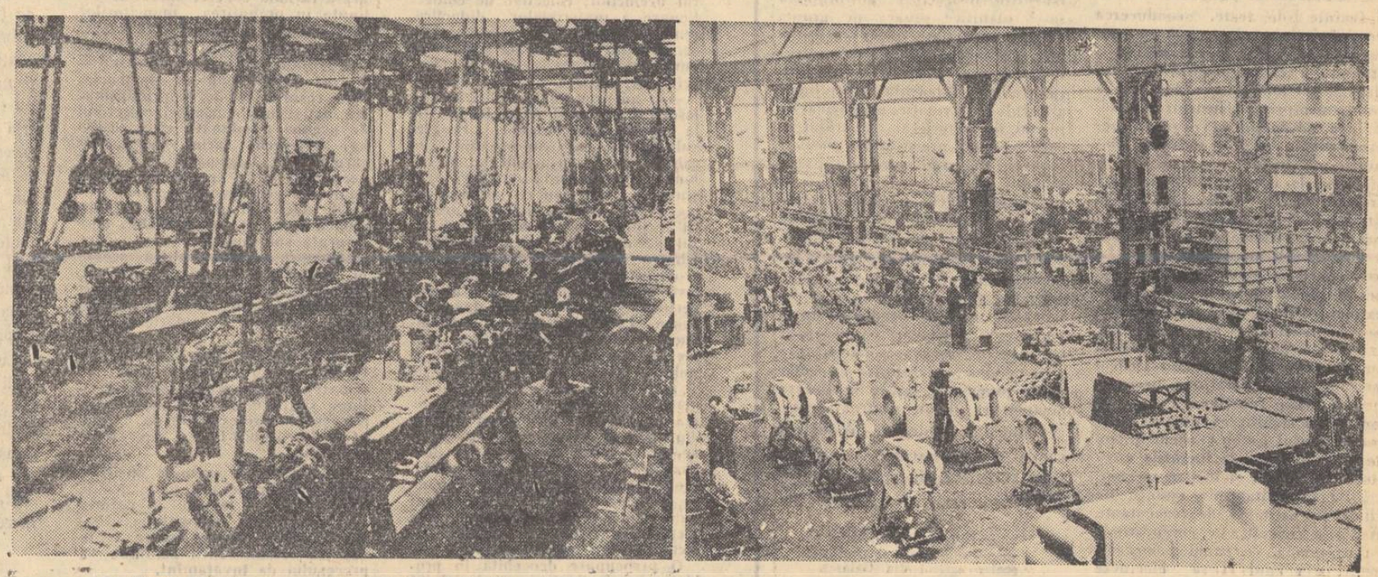

În clișeul din stînga: unul din atelierele uzinei „Timpuri Noi" din Capitală, așa cum arăta înainte de naționalizare; în clișeul din dreapta: interiorul actual al halei de montaj a uzinei; în primul plan, diverse tipuri de motoare și compresoare în faza de finisare.

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Extinderea rețelei școlilor în învățământul agricol

INTERVIU
cu tovarășul Vasile Pungan
director general al Direcției generale de învățământ din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Marile sarcini care stau în fața agriculturii patriei noastre în perioada actuală pun în fața școlilor profesionale și tehnice din sectorul agricol cerințe tot mai mari în ceea ce privește asigurarea cadrelor de muncitori și tehnicieni cu o înaltă pregătire agrotehnică, capabili să contribuie, cu elanul și priceperea lor, la dezvoltarea continuă a agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Pentru a afla ce măsuri se iau în vederea îndeplinirii acestor cerințe am solicitat un interviu tovarășului Vasile Pungan, director general al Direcției generale de învățământ din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

INTREBARE: Care au fost rezultatele obținute în ultima perioadă pe linia pregătirii cadrelor de muncitori și tehnicieni necesari agriculturii noastre socialiste?

RĂSPUNS: Transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea producției ei la înălțimea cerințelor economiei socialiste sînt de neconceput fără înarmarea întregii mase de producători agricoli cu cunoștințele agricole necesare, precum și fără a asigura o conducere calificată a tuturor sectoarelor de producție.

Tocmai de aceea în anii puterii populare s-a dat o largă extindere învățămîntului agricol de toate gradele și, în special, celui pentru pregătirea muncitorilor calificați și a maiștrilor necesari agriculturii. Prin rețeaua unităților de învățămînt agricol s-au pregătit pînă în prezent 15.895 cadre de tehnicieni și peste 80.000 muncitori calificați, care au absolvit diferite școli profesionale sau cursuri de calificare.

Totodată, pe măsura extinderii sectorului cooperatist, s-a dat o atenție tot mai mare pregătirii de cadre pentru gospodăriile agricole colective. Numai în doi ani, cursurile și școlile organizate pentru aceste cadre au dat 1.340 președinți și brigadieri, 1.960 contabili și 128 președinți pregătiți prin școlile speciale de organizatori G.A.C.

În ultima perioadă s-a pus accent mai mare pe pregătirea practică și economică a viitorilor tehnicieni și maiștri.

INTREBARE: Care sînt măsurile preconizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în vederea organizării unui învățămînt agricol de masă?

RĂSPUNS: Pentru transformarea învățămîntului profesional agricol într-un învățămînt de masă — sarcină deosebit de importantă trasată la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii de la Constanța — Ministerul Agriculturii și Silviculturii elaborează în prezent un plan de măsuri pentru o perioadă mai lungă de timp. Acest plan prevede extinderea rețelei școlilor pentru a putea cuprinde un număr cît mai mare de tineri din rîndurile țărănimii cooperativizate, muncitori din gospodăriile agricole de stat, S.M.T.-uri și din rîndurile țărănimii muncitoare. Se va îmbunătăți amplasarea școlilor agricole, în funcție de specificul producției și nevoile de cadre ale fiecărei regiuni. Școlile vor fi înzestrate cu gospodării didactice corespunzătoare profilului unităților de învățămînt respective. Ele vor fi organizate astfel încît elevii să-și poată verifica cunoștințele teoretice, să cunoască îndeaproape problemele organizării și conducerii producției agricole în condițiile marii gospodării socialiste. Concomitent cu aceasta va trebui continuată acțiunea de înzestrare a gospodăriilor didactice cu tractoarele, mașinile agricole și utilajele folosite în producția agricolă, astfel încît fiecare gospodărie didactică să-și poată îndeplini sarcinile de producție ca orice întreprindere agricolă productivă.

Totodată ministerul nostru studiază posibilitatea organizării învățămîntului agricol într-un sistem de învățămînt unitar. Este vorba aici de un studiu adînc, care să țină seama de condițiile specifice ale agriculturii noastre, de experiența acumulată pînă acum în acest domeniu, să folosească experiența bună a învățămîntului nostru agricol din trecut și să valorifice din plin experiența Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste.

INTREBARE: Cum pot contribui profesorii școlilor de cultură generală din întreaga țară la dezvoltarea învățămîntului profesional agricol și la transformarea acestuia într-un învățămînt de masă?

RĂSPUNS: Școlile elementare și medii din întreaga țară și, în special, cele din mediul sătesc sînt cele care trebuie să îndrume tineretul de virstă școlară către însușirea unor meserii agricole. Învățătorii și profesorii au un mare rol în această muncă, întrucît lor le revine sarcina de a găsi formele cele mai potrivite pentru a insufla copiilor dragostea pentru agricultură.

Pe această linie socotesc că are o mare importanță munca profesorilor care predau științele naturale în clasele V—VII, deoarece în aceste clase elevii studiază pentru prima dată în mod sistematic fenomenele din lumea organismelor vegetale și animale. De metodele folosite în predarea științelor naturale în clasele V—VII depinde formarea la elevi a concepției că agricultura se bazează pe metode științifice, depinde dezvoltarea interesului și dragostei pentru munca agricolă. Cred, de asemenea, că trebuie să se acorde o mare atenție activității elevilor pe loturile școlare, deoarece această activitate constituie prima practică agricolă sistematică a elevilor. Socotesc că ar fi bine să se extindă numărul cercurilor de tineri naturaliști, care au dat și pînă acum rezultate frumoase.

Pregătirea învățătorilor și profesorilor de științe naturale trebuie să se realizeze, după părerea mea, ținîndu-se seama de partea aplicativă a acestora — și anume, de practica agriculturii. De aceea ar fi bine ca în școlile și institutele pedagogice, ca și la facultățile de biologie să se predea discipline agronomice, cu atît mai mult cu cît majoritatea absolvenților acestora vor lucra în mediu sătesc.

Cred că o legătură mai strînsă între școlile de cultură generală și cele de agricultură ar putea ajuta atît elevilor cît și profesorilor din învățămîntul elementar și mediu să cunoască mai îndeaproape problemele agriculturii. S-ar putea organiza pe această linie schimburi de experiență între cadrele didactice, efectuarea de lucrări practice în gospodăriile didactice ale școlilor agricole, sprijinirea școlilor de cultură generală cu material didactic agricol și acordarea asistenței tehnice pe loturile școlare.

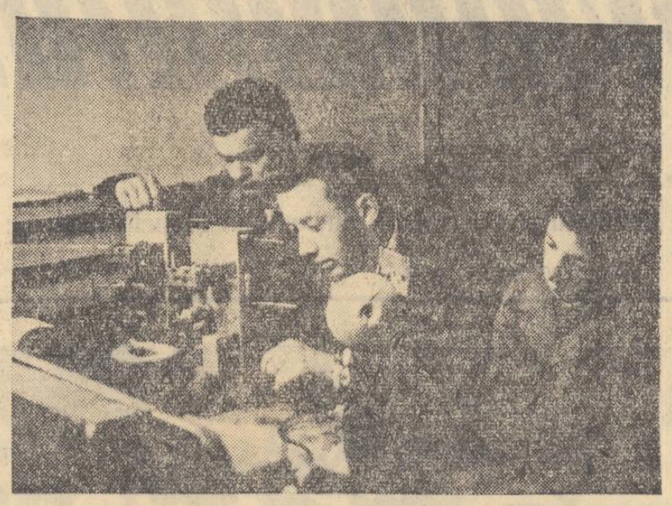

Ucenicii Ion Dinu, Mircea Ionescu și Constantin Ivan din anul III al școlii profesionale din Izvorul Mureșului la practică în atelierul de radiofonie.

LA ȘCOALA PROFESIONALĂ DIN IZVORUL MUREȘULUI

În depresiunea Gurghiului, la poalele masivului Greteș, foarte aproape de izvorul Mureșului, se află un mare grup de vile vesele și atrăgătoare. Aci locuiesc și învață 171 de tineri ucenici cu debilități fizice. Aflîndu-se tot timpul sub supravegherea atentă a medicilor, urmînd tratamente moderne, ei își întăresc sănătatea și își însușesc totodată meseria aleasă.

Activitatea școlii se desfășoară într-un număr de 39 vile utilate și amenajate spre a servi drept săli de clasă, club, bibliotecă, dormitoare, cantină etc.

Pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de pregătire a ucenicilor, s-au construit de curînd ateliere înzestrate cu tot utilajul necesar. Aci, pe baza unui plan de producție, ucenicii lucrează la construirea aparatelor de radio, la confecționarea mașinilor de gătit și încălzit, la confecționarea de mobilier, de diferite unelte etc. Ei se pregătesc astfel spre a deveni radiofoniști-constructori, lăcătuși-mecanici, tinichigii și tîmplari. La sfîrșitul acestei luni vor absolvi cursurile școlii și vor intra în producție 33 de lăcătuși-mecanici, 26 de tinichigii și 13 radiofoniști.

Pentru o cît mai bună pregătire a ucenicilor în perioada examenelor, conducerea școlii, în frunte cu directorul Eugen Petrovici și maistrul șef Petru Detta, a alcătuit un plan amănunțit de măsuri privind sarcinile cadrelor didactice. Este demnă de menționat activitatea desfășurată pentru pregătirea examenelor de către profesorul de tehnologie Nicolaie Tănase și maiștrii-instructori Romulus Balaș și Procopie Crulicovschi. Aceștia au organizat consultații individuale și colective și demonstrații practice, fapt care a contribuit mult la sistematizarea cunoștințelor căpătate de ucenici în timpul anului.

Ținîndu-se seama de necesitatea de a întări sănătatea ucenicilor, în școală s-au luat o serie de măsuri spre a se evita surmenarea lor în această perioadă. S-a asigurat, astfel, odihna obligatorie de după amiază, care este respectată cu strictețe de ucenici.

Intrați în anul I cu debilități fizice, absolvenții școlii profesionale din Izvorul Mureșului vor pleca în producție complet sănătoși și, totodată, bine pregătiți pentru a exercita diferite meserii. Aceasta reprezintă o mărturie vie a grijii deosebite a statului nostru democrat-popular față de tinerele vlăstare ale patriei.

I. SIMIAN

Sfîrșit de an în școlile industriei bunurilor de consum

În aceste săptămîni elevii școlilor profesionale și tehnice ale Ministerului Industriei Bunurilor de Consum se pregătesc intens pentru examene, care vor începe la data de 15 iunie.

Încă din luna martie ministerul a dat cadrelor didactice îndrumări amănunțite cu privire la recapitularea materiei. Aceste îndrumări s-au bazat pe experiența valoroasă dobîndită în anii trecuți în școli în legătură cu sistematizarea, adîncirea și consolidarea cunoștințelor și deprinderilor practice ale ucenicilor și elevilor. Acum, în majoritatea școlilor munca de recapitulare se desfășoară organizat, pe baza unor planuri alcătuite special în acest scop și aprobate de consiliile pedagogice. Așa stau lucrurile, bunăoară, la școlile profesionale de pe lîngă întreprinderile „Industria Lînei"-Timișoara, „Kirov"-București, „7 Noiembrie"-Sibiu. În aceste școli planurile de recapitulare finală au fost alcătuite în urma unei analize amănunțite a nivelului de pregătire al ucenicilor la fiecare clasă și disciplină în parte, pe baza cunoașterii dificultăților ce le-au întîmpinat ucenicii în cursul anului și a lacunelor existente în cunoștințele lor. Ca urmare a acestei pregătiri serioase, mulți profesori reușesc să țină lecții de recapitulare care contribuie la fixarea cunoștințelor, la legarea lor într-un sistem mai închegat, la înțelegerea mai adîncă a problemelor. Lecțiile recapitulative desfășurate în aceste școli nu constituie o reluare mecanică a cunoștințelor studiate, ci o activitate creatoare, care lărgește și adîncește pregătirea ucenicilor și elevilor.

O contribuție importantă la buna desfășurare a recapitulării o aduc, în numeroase școli, cabinetele tehnico-metodice. Prin folosirea materialului bibliografic de specialitate, a machetelor de mașini și utilaje sau a diferitelor planșe tehnologice existente în aceste cabinete, cadrele didactice înlătură caracterul abstract, teoretic al lecțiilor de recapitulare, determinîndu-i pe ucenici și elevi să lege în mod logic cunoștințele teoretice de problemele practice ale întreprinderilor în care se pregătesc să lucreze. Așa procedează, de exemplu, cadrele didactice de la școlile profesionale de pe lîngă întreprinderile „Industria Lînei"-Timișoara, „7 Noiembrie"-Sibiu, „30 Decembrie"-Arad, „Industria Textilă"-Lugoj, „Victoria"-Cisnădie etc.

În cadrul orelor de consultație profesorii îndrumă studiul individual al elevilor, arătîndu-le cum să învețe, ce procedee să folosească pentru a izbuti să sistematizeze volumul mare de cunoștințe pe care trebuie să și-l însușească.

Și diriginții se preocupă îndeaproape de pregătirea ucenicilor și elevilor pentru examene. Ei țin consfătuiri speciale cu părinții și îi vizitează la domiciliu pentru a-i ajuta să stabilească un regim just de muncă și odihnă al copiilor lor în perioada de recapitulare. Diriginți ca Ilinca Florea de la școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Tehnometal"-București, Emil Pitiș de la centrul școlar de pe lîngă întreprinderea „Victoria"-Cisnădie, Zina Tăbăcaru de la centrul școlar de pe lîngă întreprinderea „Filimon Sîrbu"-București etc. îndrumă cu pricepere colectivele de ucenici și elevi pentru întărirea simțului de răspundere al acestora față de învățătură, le stimulează interesul pentru consolidarea cunoștințelor, determinîndu-i să lucreze cu însuflețire în vederea pregătirii examenelor.

Dar pregătirea pentru examene nu se limitează numai la recapitularea cunoștințelor teoretice. O foarte mare însemnătate se acordă pregătirii practice pentru examene, pregătire care se desfășoară în atelierele-școală și în întreprinderi. De pildă, în frumoasele și bine utilatele ateliere de țesătorie ale centrului școlar de pe lîngă întreprinderea „Victoria"-Cisnădie sau în atelierele centrului școlar de pe lîngă întreprinderea „Industria Lînei"-Timișoara, maiștrii-instructori ca Ioan Cosma, Mihai Canciu, Emil Vereș și Nicolae Bucovineanu lucrează individual și colectiv cu ucenicii pentru a le desăvîrși deprinderile necesare meseriei de țesător. Indeosebi se remarcă țesăturile realizate de ucenicii și elevii centrelor școlare de pe lîngă întreprinderile „Victoria"-Cisnădie, „Industria Lînei"-Timișoara și „Industria Textilă"-Lugoj, încălțămintea executată de ucenicii de la școlile de pe lîngă întreprinderile „Kirov" din București și „Ianoș Herbak" din Cluj, ca și strungurile sau motoarele electrice construite la centrul școlar de pe lîngă întreprinderea „Encel Mauriciu"-Tg. Mureș și la școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Nicovala"-Sighișoara.

Lucrările practice efectuate de ucenicii și elevii din majoritatea școlilor profesionale și tehnice ale Ministerului Industriei Bunurilor de Consum, ca și cunoștințele teoretice ale acestora arată că ei se pot prezenta la examene cu o îndreptățită încredere în forțele proprii.

Ing. PAUL PRECUPEȚU
șeful serviciului de învățămînt din Ministerul Industriei Bunurilor de Consum

Exemple demne de urmat

Cu prilejul schimbului de experiență organizat recent între cercurile pedagogice din școlile profesionale și tehnice a ieșit în evidență preocuparea deosebită a unor cadre didactice pentru organizarea cabinetelor școlare și dotarea acestora cu un bogat material didactic. Sprijinite de conducerile școlilor lor, aceste cadre didactice au format, cu ajutorul ucenicilor, colective de confecționare a materialelor didactice, realizînd astfel materiale valoroase, deosebit de necesare școlilor în buna desfășurare a instruirii teoretice și practice.

Așa au procedat, bunăoară, profesorii C. Dinu și Alex. Djighit de la școala profesională „Progresul"-Brăila, care au organizat un cabinet de desen tehnic și un cabinet de tehnologia meseriei, reușind să confecționeze aproape tot materialul didactic necesar predării lecțiilor. De asemenea, cabinetul de desen organizat la școala tehnică de maiștri din Galați de profesorul Vasile Cerchezeanu a fost îmbogățit numai în ultima perioadă cu peste 50 de planșe de desen. La rîndul lor, cadrele didactice care predau la centrul școlar agricol din Buzău au reușit să îmbogățească materialul didactic al centrului școlar cu circa 800 de planșe care contribuie la pregătirea temeinică a viitoarelor cadre din sectorul agricol. Din inițiativa acelorași cadre didactice au fost dezvoltate și cabinetele centrului școlar, astfel încît acesta dispune în momentul de față de cele mai bune condiții pentru desfășurarea lecțiilor în cabinetele de fizică, electrotehnică, educație politică etc.

O preocupare deosebită în problema confecționării materialului didactic se remarcă și în școlile profesionale și tehnice din Constanța. Școala profesională de construcții din acest oraș, de pildă, a organizat o expoziție în cadrul căreia a prezentat piese în miniatură reprezentînd diferite construcții și clădiri, macarale, excavatoare, betoniere etc. Numeroșii vizitatori ai acestei expoziții și-au arătat admirația față de realizările cadrelor didactice, realizări care arată în mod concret succesele obținute în pregătirea muncitorilor calificați din sectorul construcții.

Merită relevată și inițiativa luată de conducerea școlii pentru realizarea atelierelor de instructaj prin resurse locale. Sub îndrumarea maiștrilor-instructori, colectivul de ucenici a adunat circa 20.000 kg. fier vechi prin valorificarea căruia s-au cumpărat materialul necesar celor 30 de bancuri individuale de lucru pentru ucenici, trusse de unelte și alte utilaje. Prin munca voluntară a ucenicilor, desfășurată sub conducerea maiștrilor instructori, s-a construit în școală un atelier mecanic model care îndeplinește toate condițiile tehnice și metodice și s-au amenajat ateliere corespunzătoare de zidărie și tîmplărie.

Au obținut rezultate asemănătoare și alte școli, printre care se remarcă școala profesională de pe lîngă șantierul naval din Tr. Severin, școala profesională de ucenici „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște etc.

Urmînd aceste exemple pozitive, cadrele didactice din toate școlile profesionale și tehnice au datoria să lupte pentru îmbogățirea utilajului școlilor în care lucrează în vederea îmbunătățirii continue a procesului de învățămînt.

Ing. ED. CUPFER

Viitorii mecanizatori agricoli la practică

La 1 iunie, ucenicii mecanizatori din anii I și II ai centrului nostru școlar au plecat la practica de producție.

Experiența acumulată în timpul desfășurării practicii în producție a ucenicilor anului III (care au început această activitate la 15 martie) ne-a dovedit încă o dată că, pentru asigurarea aplicării și respectării întocmai a programei de instruire practică în producție, este necesară o pregătire amănunțită și o planificare riguroasă. De aceea practica în producție a ucenicilor mecanizatori din anii I și II a fost precedată de o importantă muncă de pregătire.

Înainte de toate, conducerea centrului școlar, împreună cu profesorii și maiștrii-instructori, a studiat în cadrul consiliului pedagogic metodele de aplicare a programei privind instruirea practică în producție a viitorilor mecanizatori. Au fost stabilite planurile de lecții ce urmau a fi studiate de ucenici, felul în care trebuie să fie organizată munca didactică în timpul practicii în producție, formele de control asupra instruirii ucenicilor etc. La întocmirea planurilor de lecții ne-am ghidat după cerințele programei de învățămînt pentru practica în producție, care urmărește înarmarea ucenicilor mecanizatori cu cunoașterea utilajului agricol precum și a operațiilor necesare pentru buna funcționare a mașinilor. S-a stabilit că pentru realizarea acestui scop ucenicii trebuie să ia parte la lucrările efectuate în S.M.T. și centre mecanice, fie în calitate de ajutori, fie chiar în calitate de executanți. Astfel s-a fixat, în conformitate cu programa, ca ucenicii mecanizatori din anul II să efectueze lucrări de demontare și montare a tractoarelor, a mașinilor agricole, precum și lucrări de întreținere a mașinilor, participînd totodată la efectuarea lucrărilor pe teren în calitate de ajutori-tractoriști. Pentru ucenicii din anul I, programa de instruire practică în producție cuprinde lucrări de lăcătușărie, fierărie, sudură, mașini-unelte etc.

Toți ucenicii vor trece prin rotație la toate secțiile, unde vor lucra sub directa supraveghere a unui maistru-mecanic.

Experiența de pînă acum a dovedit că graficul de rotație dă maiștrilor-instructori posibilitatea să-și planifice munca pe grupe, să țină evidența temelor îndeplinite, să noteze formele muncii instructive ce trebuie folosite în fiecare zi. Evidența îndeplinirii graficului de rotație, împreună cu planul de muncă al maistrului și carnetele de practică ai ucenicilor vor da conducerii școlii la sfîrșitul perioadei de practică o prezentare fidelă a muncii efectuate, a deprinderilor dobîndite de ucenicii mecanizatori.

Știind că organizarea unei temeinice instruiri practice a ucenicilor nu este posibilă fără o colaborare strînsă, rodnică între școală și conducerile unităților unde se desfășoară practica, fără o temeinică planificare și evidență precum și fără o conducere competentă și un control efectiv al muncii ucenicilor, colectivul centrului nostru școlar se străduiește să asigure îndeplinirea tuturor acestor cerințe.

Ing. C. COSTEA
director adjunct al centrului școlar agricol din Călărași

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Precizări cu privire la reexaminarea profesională

Cu privire la reexaminarea profesională a cadrelor didactice care au întrerupt învățămîntul mai mult de 2 ani și care, în prezent, solicită încadrarea în învățămînt, se fac următoarele precizări:

Întreruperea de 2 ani se calculează pentru intervalul de la data absolvirii facultății și nu de la data obținerii examenului de stat. Întreruperea se socotește pe ani școlari. Timpul servit în învățămîntul superior, academii militare, școli tehnice și profesionale în funcțiunea de profesor, lector, asistent, preparator, nu se socotește ca întrerupere. Cadrele didactice care au întrerupt învățămîntul mai mult de 2 ani, dar care în acest timp au suplinit neîntrerupt la diferite școli, nu vor fi supuse reexaminării profesionale dacă de la data expirării celor 2 ani pînă la data încadrării ca suplinitor nu au trecut mai mult de 90 de zile.

Profesorii-maiștri de lucrări practice, lucru, gospodărie care solicită încadrarea în învățămînt în urma introducerii acestor obiecte în planurile de învățămînt, nu vor fi supuși reexaminării profesionale. De asemenea, directorii de cămine culturale și case de cultură raionale sau regionale care au fost promovați în aceste munci din învățămînt nu vor fi supuși reexaminării profesionale la întoarcerea la post (catedră), indiferent de timpul cît au îndeplinit această funcție.

Cadrele didactice, încadrate în cursul anului școlar 1957/1958 în învățămînt, dar care intră în prevederile instrucțiunilor privind reexaminarea profesională, vor trece reexaminarea în acest an școlar, chiar dacă au fost cuprinse la cursurile de perfecționare.

Comisiile pentru examenul de stat la școlile pedagogice

Examenul de stat la școlile pedagogice începe în toată țara în ziua de 10 iunie a.c., orele 8 dimineața. Publicăm mai jos școlile unde vor funcționa comisiile, școlile al căror candidați se vor prezenta la examen, precum și președinții comisiilor.

REGIUNEA BACĂU: școala pedagogică de învățători Bacău (comisia nr. 1, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători și școala pedagogică de educatoare Bacău); președinte — prof. Grigoraș Maria.

REGIUNEA BAIA MARE: școala pedagogică de învățători Carei (comisia nr. 2, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Carei); președinte — prof. Ambruș Vera.

REGIUNEA CLUJ: 1) școala pedagogică de învățători Cluj (comisia nr. 3, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Cluj); președinte — prof. Chindea Teodor. 2) școala pedagogică de învățători Abrud (comisia nr. 4, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Abrud); președinte — prof. Moldovan Nicolae. 3) școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară Cluj (comisia nr. 5, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară și cei de la școala pedagogică de educatoare cu limba de predare maghiară Cluj); președinte — prof. Szabo Aurora. 4) școala pedagogică de educatoare Cluj (comisia nr. 6, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de educatoare Cluj); președinte — prof. Morărescu Elvira.

REGIUNEA CONSTANȚA: școala pedagogică de învățători Constanța (comisia nr. 7, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Constanța); președinte — prof. Rivalet Lucia.

REGIUNEA CRAIOVA: școala pedagogică de învățători Craiova (comisia nr. 8, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Craiova); președinte — inspector Trăistaru Ion.

REGIUNEA GALAȚI: școala pedagogică de învățători Galați (comisia nr. 9, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători și școala pedagogică de educatoare Galați); președinte — inspector Munteanu Mariana.

REGIUNEA HUNEDOARA: școala pedagogică de învățători Deva (comisia nr. 10, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Deva); președinte — inspector Săvulescu Ion.

REGIUNEA IAȘI: 1) școala pedagogică de învățători Iași (comisia nr. 11, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Iași); președinte — prof. Petrescu Ioan. 2) școala pedagogică de învățători Bîrlad (comisia nr. 12, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Bîrlad); președinte — prof. Gheoroaie Ilie.

REGIUNEA ORADEA: școala pedagogică de învățători Oradea (comisia nr. 13, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Oradea); președinte — inspector Costin Titus.

REGIUNEA PITEȘTI: școala pedagogică de învățători Cîmpulung-Muscel (comisia nr. 14, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Cîmpulung-Muscel); președinte — prof. Stănculescu Ilie.

REGIUNEA PLOEȘTI: școala pedagogică de învățători Buzău (comisia nr. 15, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Buzău); președinte — prof. Tane Nicolae.

REGIUNEA STALIN: școala pedagogică de învățători Sibiu (comisia nr. 16, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Sibiu); președinte — inspector Armeanu.

REGIUNEA SUCEAVA: 1) școala pedagogică de învățători Gura Humorului (comisia nr. 17, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Gura Humorului); președinte — inspector Gafița Diogene. 2) școala pedagogică de învățători cu limba de predare ucraineană Siret (comisia nr. 18, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare ucraineană Siret); președinte — inspector Racocea Roman.

REGIUNEA TIMIȘOARA: 1) școala pedagogică de învățători Timișoara (comisia nr. 19, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători și școala pedagogică de educatoare Timișoara); președinte — prof. Dijmărescu Dumitru. 2) școala pedagogică de învățători cu limba de predare sîrbă Timișoara (comisia nr. 20, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare sîrbă Timișoara); președinte — prof. Sablici Dușan. 3) școala pedagogică de învățători cu limba de predare germană Timișoara (comisia nr. 21, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare germană Timișoara); președinte — prof. Klein Fridolin. 4) școala pedadogică de învățători Arad (comisia nr. 22, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Arad); președinte — prof. Găvănescu Eduard.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ: școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară Odorhei (comisia nr. 23, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară Odorhei); președinte — prof. Tittel Andrei.

ORAȘUL BUCUREȘTI: 1) școala pedagogică de învățători București (comisia nr. 24, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători București); președinte — prof. Popescu Maria. 2) școala pedagogică de învățători cu limba de predare rusă București (comisia nr. 25, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare rusă București); președinte — prof. Seniatinski Simion. 3) școala pedagogică de educatoare București (comisia nr. 26, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de educatoare București); președinte — inspector Sîrbu Maria.

Acordarea de titluri și recompense cadrelor din școlile profesionale și tehnice

Cadrele didactice calificate ce funcționează la școlile profesionale, școlile de meserii, tehnice și tehnice de maiștri au dreptul la aceleași distincții și recompense ca și cadrele didactice din învățămîntul de cultură generală și anume: — evidențieri în bani, titlul de „învățător fruntaș" sau „profesor fruntaș", titlul de „învățător emerit" sau „profesor emerit", diferite medalii și ordine ale R.P.R.

Evidențierile în bani se dau sub formă de premii trimestriale. Titlul de „învățător fruntaș" sau „profesor fruntaș" se acordă de Ministerul Învățămîntului și Culturii la propunerea ministerelor de resort, iar titlul de „învățător emerit" sau „profesor emerit", ca și medaliile și ordinele, se acordă de Prezidiul Marii Adunări Naționale la propunerea Ministerului Învățămîntului și Culturii.

Informații

În anul acesta nu vor avea loc cursuri de îndrumare pentru cadrele didactice de la clasele V-VII fără calificarea corespunzătoare.

★

Învățătorii din școlile cu limba de predare rusă și cu limba de predare ucraineană cuprinși la cursurile de perfecționare se vor prezenta pentru etapa cu frecvență la București în ziua de 25 iunie 1958, la școala pedagogică din șoseaua Panduri nr. 92.

★

Profesorii de la clasele V—VII înscriși la cursurile de calificare cu durata de 2 ani la specialitățile română, istorie, constituție nu vor pregăti pentru anul I la limba română capitolul „Sintaxa".

Pentru educația estetică a elevilor

Pentru a contribui la educația estetică a elevilor, Teatrul Armatei a hotărît să ia în patronaj artistic școala medie „Dimitrie Cantemir" din București. Această acțiune a fost inaugurată luni 2 iunie, printr-o adunare festivă care a avut loc la sala Magheru.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de către tov. Ion Șahighian, directorul teatrului, maestru emerit al artei, care a înfățișat asistenței — formată din profesori, părinți și elevi — obiectivele pe care și le-a propus Teatrul Armatei cînd a luat această inițiativă.

Directorul școlii medii „Dimitrie Cantemir", tov. O. Șafran, a răspuns mulțumind conducerii și colectivului Teatrului Armatei pentru ajutorul acordat, prin această acțiune, în educarea tineretului, iar poetul Nicolae Tăutu i-a asigurat pe elevi și profesori de tot sprijinul său și al scriitorilor de pe lîngă Teatrul Armatei.

A urmat un program artistic realizat în comun, cuprinzînd fragmente din piesele „Despot Vodă" și „Ecaterina Teodoroiu". Colectivul școlii medii „Dimitrie Cantemir" a prezentat un tablou din opereta „Tinerețe-n freamăt", interpretată în întregime de elevi.

La practică în uzină

La școala medie nr. 2 din Brăila organizarea muncii elevilor în producție în perioada de după încheierea cursurilor a constituit o preocupare de seamă. Înainte de a întocmi planul concret de muncă, direcția școlii a luat legătura cu conducerea uzinelor metalurgice „Progresul" — întreprindere care patronează școala — precum și cu conducerea școlii profesionale nr. 5, unde elevii urmau să facă practică. Pe baza discuțiilor purtate cu acestea, planul a fost definitivat. Obiectivul lui principal este de a-i iniția pe elevi în variatele procese de prelucrare a lemnului și a metalelor cu ajutorul unor mașini perfecționate.

Elevii clasei a X-a „A" și-au început practica în uzină în dimineața zilei de 3 iunie. Primiți cu bucurie de muncitori, tehnicieni și ingineri, ei s-au simțit de la început la largul lor. Li s-a vorbit despre specificul muncii întreprinderii, despre necesitatea respectării unor reguli privind protecția muncii, despre uneltele, mașinile și materialele cu care se lucrează în ateliere etc. Elevii au fost apoi repartizați, potrivit planului, la locurile de muncă unde urmau să lucreze sub conducerea maiștrilor din întreprindere și sub supravegherea profesorilor.

A fost o adevărată bucurie pentru elevi cînd li s-au încredințat uneltele și materialele de prelucrat. Ei au lucrat cu menghina la finisarea unei plăci de oțel. Maiștrii le-au explicat, cu ajutorul unei schițe, cum să lucreze pentru ca placa să capete dimensiunile și forma stabilită. Datorită îndrumărilor primite, au început deîndată să mînuiască cu destulă îndemînare uneltele simple ca ciocanul, pila, compasul, echerul, menghina, mașina de găurit etc. O dată cu îndrumarea din partea maiștrilor, elevii au primit explicații din partea profesorilor, îndeosebi în legătură cu legile fizicii care stau la baza lucrărilor efectuate în uzină, realizîndu-se astfel legătura între cunoștințele teoretice și practice.

Elevii clasei a IX-a „B" de la școala medie nr. 2 își desfășoară practica în atelierele școlii profesionale nr. 5. Avînd o experiență de doi ani în ce privește activitatea practică în atelier, ei dau dovadă de multă pricepere și îndemînare. Eleva Maria Petcu, de pildă, lucrînd la confecționarea unei șurubelnițe, a dovedit că înțelege pe ce legi se bazează munca ei — legile frecării și ale lucrului mecanic. Ea a folosit cu îndemînare uneltele și schița obiectului de confecționat. Eleva Rodica Leu, lucrînd la o piesă identică, a explicat cu ușurință transformarea lucrului mecanic în energie calorică, și-a dat seama că aici se aplică legea lui Joule, care stabilește echivalentul caloric al lucrului mecanic. Eleva Maria Filoti, care a confecționat un echer pe baza schiței date, a explicat clar fenomenele fizice ce au loc în cadrul procesului de confecționare și a vorbit cu pricepere despre folosirea echerului în construirea perpendicularei și a unghiurilor.

În ziua de 4 iunie elevii clasei a VIII-a „A", însoțiți de dirigintele clasei, Ion Dionescu, și de profesorul de fizică, Albici Aristic, au lucrat în atelierele de lăcătușerie ale uzinei metalurgice „Progresul". În planul de lucru al clasei era prevăzută confecționarea de cornele pentru stîlpii metalici de la macheta unei uzine hidroelectrice. Această lucrare i-a deprins pe elevi cu manipularea pilei, șlefuitul pieselor metalice și cu efectuarea măsurătorilor exacte. Elevii Dan Pavelescu, N. Cociorva, L. Dumitrescu, Traian Andraș, G. Găiescu și alții au lucrat cu multă atenție și au dat răspunsuri bune la întrebările privitoare la fenomenele fizice ce au avut loc în cursul muncii. Ei au dovedit mult interes pentru lucrarea pe care o executau și s-au arătat mîndri că piesele confecționate de ei vor folosi la construirea machetei unei uzine hidroelectrice.

După terminarea primei lucrări, elevii au fost conduși în secția strunguri, unde li s-au prezentat diverse tipuri de strunguri și li s-a explicat modul de funcționare a acestora. Maistrul care-i însoțea a pus în funcțiune un strung, demostrîndu-le cum se strunjește o piesă de metal.

În prima ca și în a doua fază de lucru, tovarășii maiștri ai întreprinderii au stat între elevi, le-au atras atenția asupra modului de folosire a uneltelor, asupra necesității măsurătorilor exacte.

Colaborarea care s-a stabilit între întreprindere și școală este un exemplu pozitiv de muncă comună care duce la o reală pregătire pentru viață a tineretului. Extinsă și adîncită în viitor, această colaborare va da, neîndoielnic, cele mai bune rezultate.

Prof. S. PAMFIL

Elevii claselor a V-a și a VI-a de la școala de 7 ani nr. 99 din București repară materialul didactic al școlii.

Lucrînd alături de muncitorii agricoli

Institutul pedagogic de învățători din Timișoara este patronat de gospodăria agricolă de stat „Timpuri noi" din comuna Giarmata . Gospodăria a sprijinit adeseori institutul în acțiunile sale. La rîndul lor, cadrele didactice, studenții și elevii din institut au organizat o serie de manifestări cultural-artistice pentru muncitorii și tehnicienii de la G.A.S. Giarmata. S-a înfiripat astfel o colaborare rodnică. Este firesc deci faptul că acum institutul a îndreptat tocmai spre această gospodărie pe elevii din anii I și III de școală pedagogică pentru a desfășura activitățile practice prevăzute pentru perioada 2—14 iunie. De altfel, elevii școlii pedagogice au ce vedea și învăța la G.A.S Giarmata, care este o gospodărie fruntașă.

Practica pe care o desfășoară elevii școlii pedagogice la Giarmata a fost pregătită din timp. Conducerea școlii a luat legătură cu conducerea gospodăriei discutînd împreună planul activităților. A fost încheiat chiar un contract în care se prevăd obligații pentru ambele părți.

Pentru a cunoaște condițiile de practică, elevii au făcut anterior o excursie la gospodărie, cu care prilej au luat cunoștință de sectoarele ei de activitate (agricultură, viticultură, pomicultură, zootehnie) și de organizarea ei.

Conducerea practicii agricole a fost încredințată profesoarei de științe naturale Olimpia Pincu, ajutată de tovarășul inginer-agronom Victor Roșa, care predă agrotehnica la institut, și de un colectiv de șase profesori.

Cei 60 de elevi care fac practică au fost împărțiți în șase brigăzi, conduse de cîte un profesor și un responsabil de brigadă ales dintre elevii anului III. În timpul lucrului brigăzile sînt îndrumate și de cîte un tehnician sau brigadier din cadrul gospodăriei, care dă explicații elevilor și le demonstrează cum trebuie să fie efectuate diferite munci. În primele zile de practică elevii au efectuat lucrări la cîmp (strînsul fînului, prășitul porumbului), în vie și în livadă (legatul, stropitul și ciupitul viei, culegerea cireșelor etc.) și au în program o serie de alte lucrări în grădina de zarzavat, în sectorul zootehnic etc.

Activitățile în producție sînt programate în orele de dimineață, fiind precedate de discuții prin care elevii își reîmprospătează cunoștințele privind sectorul unde vor lucra. Apreciind importanța observațiilor pe care le vor face elevii în timpul practicii, a cunoștințelor noi și deprinderilor de muncă căpătate în acest timp, colectivul de conducere a activităților practice a luat măsura ca fiecare elev să-și întocmească un carnet individual de practică, în care notează zilnic muncile efectuate, observațiile făcute, cunoștințele căpătate, uneltele folosite etc.

Încă din prima zi elevii au făcut o serie de observații și au obținut cunoștințe agricole noi. Astfel, cei care au lucrat la strînsul fînului au observat că trifoiul a fost semănat în cultură dublă împreună cu grîu pentru a se obține o producție cît mai mare de furaje necesare sectorului zootehnic al gospodăriei. În același timp, tehnicianul care conducea lucrările le-a explicat că trifoiul, fiind o plantă perenă, contribuie la refacerea structurii solului, iar cerealele cultivate după aceea pe tarlaua respectivă dau producții mari. Elevii au observat că, deși vremea este secetoasă, atît lanurile de grîu și orz, cît și cele de porumb ale gospodăriei sînt mult mai frumoase și mai bine dezvoltate decît ale țăranilor cu gospodărie individuală. Li s-a explicat atunci că gospodăria va obține o recoltă bună de grîu pentru că semănatul a fost făcut la timpul cel mai potrivit, iar sămînța, din soiurile cele mai productive, a fost bine selecționată și tratată.

Dar activitățile practice ale elevilor școlii pedagogice din Timișoara se desfășoară și în orele de după-amiază. Acum ei nu mai lucrează însă în producție, ci vizitează diferite sectoare ale gospodăriei unde nu lucrează direct. La sectorul mecanic ei văd diferite mașini agricole, li se fac demonstrații cu aceste mașini, iar la sectorul zootehnic vizitează crescătoriile de păsări (gospodăria crește în anul acesta peste 100.000 păsări), crescătoriile de porci etc. Tot în orele de după-amiază elevii pregătesc programe artistice și participă la activitățile din cadrul căminului cultural al comunei, activități pe care vor trebui să le desfășoare în munca lor de învățători la sate.

Nici legătura cu școala elementară din localitate nu a fost neglijată. În orele libere viitorii învățători cunosc diferite aspecte ale muncii din școala elementară și participă la organizarea și conducerea activităților practice pe care le desfășoară elevii din clasele mici.

Conducerea Institutului pedagogic de învățători și cadrele didactice acordă o deosebită atenție și aspectelor educative ale practicii în producție. Felul în care este organizat programul de activitate contribuie la întărirea spiritului de disciplină, de colectiv, a respectului față de muncă. Programul de muncă este respectat cu strictețe, iar îndeplinirea normelor de muncă este în atenția fiecărui elev (de acord cu conducerea gospodăriei s-a stabilit ca norma de muncă a elevilor să fie fixată la jumătate din normele de muncă obișnuite pentru fiecare fel de lucrare).

Un important efect educativ îl are și faptul că lucrările efectuate de elevi sînt plătite conform tarifelor în vigoare. Din sumele cuvenite pentru munca depusă, gospodăria reține costul mesei, iar restul va fi folosit de școală pentru organizarea unor excursii cu elevii. Acest lucru face să crească încrederea elevilor în forțele proprii, respectul față de munca colectivului, cît și disciplina în muncă.

Încă din prima zi de activitate, în rîndurile elevilor a luat naștere interesul pentru îndeplinirea normelor repartizate. Unele brigăzi, de exemplu cele care au lucrat la strînsul fînului, și-au depășit chiar normele respective. Cu cîtă mîndrie a fost comentat acest fapt de către colectiv, la sfîrșitul zilei de muncă ! În zilele următoare, toate brigăzile s-au străduit să-și depășească normele.

Primele rezultate obținute de elevii anilor I și III de școală pedagogică de la Institutul pedagogic de învățători din Timișoara la gospodăria de stat din Giarmata dovedesc importanța activităților practice în producție pentru înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințe și deprinderi temeinice de muncă agricolă. Conducerea institutului a hotărît ca, după terminarea examenelor, să organizeze astfel de activități și cu studenții din anul I al institutului, care au primit cu entuziasm această măsură.

C. MINCĂ

INDELETNICIRI ȘI ROSTURI

Pentru elevii din clasele II-III ale școlilor elementare, activitatea practică desfășurată acum, la sfîrșitul anului școlar, are un caracter deosebit și specific. Cunoștințele și deprinderile elevilor din aceste clase sînt, firește, sumare și limitate. Pe de altă parte, lor nu li se poate cere să facă eforturi fizice prea mari. Totuși, ei pot îndeplini, pe măsura puterilor lor, numeroase activități instructive și folositoare.

Din felul cum au orientat și au planificat activitățile practice la clasele II-III învățătorii Alexandru Răileanu de la școala elementară de 4 ani nr. 4, Marin Marinescu de la școala medie de băieți nr. 1 și Nicolae Marinescu de la școala de 7 ani nr. 2 din orașul Curtea de Argeș, se vede că ei au înțeles just caracterul specific al activităților practice la clasele II-III. Este demn de remarcat, astfel, faptul că, alcătuind un plan bogat și variat de activități, acești învățători au avut în același timp grijă ca planul să fie în așa fel proporționat încît să nu ocupe mai mult de cîteva zile pe săptămînă din timpul elevilor. Deși puține la număr, acțiunile pe care le desfășoară acum elevii sînt bine alese și bogate în conținut.

Se cuvine să amintim, mai întîi, despre excursiile la gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu". Excursiile acestea dau copiilor posibilitatea să adîncească și să vadă cum se aplică în practică unele din cunoștințele de științele naturii pe care și le-au însușit ei la lecții. Ei văd și recunosc, bunăoară, diverse plante cerealiere sau din grădina de zarzavat. Încă din timpul anului elevii au văzut răsadnițele gospodăriei. Acum, în timpul activităților practice, ei văd cum au fost răsădite plantele semănate în răsadnițe. Gospodăria are și o prisacă. Atît viața albinelor cît și creșterea lor sînt lucruri foarte interesante și instructive. De aceea, cunoașterea de către elevi a acestor lucruri nu a fost nici ea neglijată de învățători. Totodată, elevii iau cunoștință de uneltele și mașinile agricole pe care le folosește gospodăria, află ce este o semănătoare, o prășitoare și cum funcționează ele.

Dar elevii nu se rezumă numai la contemplarea realizărilor gospodăriei. Pentru a căpăta primele deprinderi de muncă ei dau chiar un sprijin efectiv colectiviștilor — și anume — contribuie, în livada gospodăriei, la lupta împotriva unuia din dușmanii pomilor și ai fructelor — omizile, iar în grădina de zarzavat îi ajută pe colectiviști la plivitul buruienilor.

Excursiile la gospodăria agricolă colectivă au și un însemnat rol educativ. Un învățător îmi arăta cum, trecînd cu elevii pe un drumeag de țară care desparte culturile gospodăriei — frumoase și bine dezvoltate — de parcelele unei gospodării individuale, în care aceleași culturi sînt pipernicite și năpădite de buruieni, a reușit cu multă ușurință să demonstreze elevilor, la nivelul lor de înțelegere, roadele muncii în comun. Același învățător mi-a vorbit de interesul pe care reușește să-l trezească elevilor munca pe ogoarele gospodăriei colective.

La Curtea de Argeș există numeroase locuri și monumente istorice. Învățătorii și-au propus să le viziteze cu elevii și să le vorbească, cu această ocazie, despre trecutul de luptă al poporului. Bineînțeles, vizitele acestea sînt și un prilej de reîmprospătare în mintea elevilor a unora din cele mai frumoase legende și balade populare, cum ar fi, de pildă, legenda fîntînii Meșterului Manole, balada „Mînăstirea Argeșului" etc. Vizitele la monumentele istorice îi învață pe elevi să iubească și să prețuiască aceste monumente, să le îngrijească cu dragoste și sîrguință.

Pentru bunul mers al activităților practice învățătorii din Curtea de Argeș au inițiat și alte acțiuni. Tovarășul învățător Nicolae Marinescu organizează cu elevii lui o excursie la munte, la Cumpăna. Excursia va întări cunoștințele pe care le au copiii despre unele noțiuni geografice, va da învățătorului posibilitatea să le atragă atenția asupra pitorescului anumitor locuri și peisaje și să le stîrnească dragostea și admirația pentru aceste locuri. Tot atît de interesantă este și excursia pe care învățătorul Alexandru Răileanu o va face cu elevii săi în jurul satului Noapteș. Elevii vor cunoaște în amănunțime împrejurimile satului, vor învăța să stabilească poziția satului față de oraș și în funcție de punctele cardinale etc.

Tot cu ocazia activităților practice elevii își aduc aportul lor la înfrumusețarea orașului. Pe marginea bulevardului principal din Curtea de Argeș sînt straturi de flori. Mulți elevi din clasele II-III se îngrijesc acum de aceste straturi: plivesc iarba, mărunțesc cu săpăligile pămîntul și scot la iveală pămîntul reavăn. Este o activitate modestă și măruntă, dar de o mare importanță educativă pentru că, pe lîngă faptul că dă copiilor deprinderi de muncă, contribuie la educarea lor în spirit cetățenesc, îi învață să îngrijească bunurile obștești. Învățătorii lor pun accentul pe înțelegerea rostului acestor îndeletniciri, îi ajută pe copii să-și dea seama că munca lor este utilă, are importanță și valoare.

Iată dar care sînt îndeletnicirile din această perioadă ale elevilor claselor a II-a și a III-a de la școlile din Curtea de Argeș. Rostul lor decurge din cele expuse mai sus și urmărește principalele scopuri pedagogice: instruirea și educarea elevilor. Deci, lărgirea și precizarea cunoștințelor lor, înarmarea lor cu deprinderi practice, educarea în spiritul dragostei de ținutul natal ca element al educației patriotice, educația dragostei și respectului pentru muncă, educația în spiritul colectivismului, al dragostei pentru cei ce muncesc.

O. BUZESCU

PREGĂTIND CONSFĂTUIRILE RAIONALE

Două feluri de a privi aceeași problemă

Pregătirile pentru consfătuirile raionale se apropie de faza finală. Concomitent cu desfășurarea examenelor și cu activitățile practice, în centrul atenției secțiilor de învățămînt și cultură și a colectivelor de cadre didactice se află alcătuirea referatelor care urmează să fie dezbătute la 28 și 29 iunie la consfătuirile raionale.

Ca în majoritatea raioanelor regiunii Ploești, secția de învățămînt și cultură a raionului Buzău a hotărît să prezinte în ședința plenară a consfătuirii un referat asupra educației patriotice a elevilor. Tema este în principiu bine aleasă, deoarece în întreaga regiune a existat, în cursul anului școlar, o preocupare intensă în acest sens. Din inițiativa comitetului regional P.M.R. problemele educației patriotice au fost analizate și dezbătute pe larg în ședințe, adunări și, recent, într-o consfătuire a învățătorilor și profesorilor pe întreaga regiune. Dar în timp ce în alte raioane secțiile de învățămînt și cultură și-au îndreptat atenția spre o anumită latură a educației patriotice, ca s-o poată analiza în profunzime, secția de învățămînt și cultură a raionului Buzău și-a propus să trateze în referatul pe care îl va prezenta în ședința plenară toate laturile educației patriotice, să includă toate aspectele și toate mijloacele de realizare a ei. Este în general puțin probabil că o astfel de tratare a temei, într-un timp atît de limitat ca cel prevăzut pentru expunerea referatului, să ducă la altceva decît la generalități. Cu atît mai mult este de presupus aceasta dacă ținem seama de condițiile concrete în care se pregătește referatul.

Pe la începutul lunii mai a pornit de la secție, spre școlile din raion, o circulară în care erau anunțate tema referatului din plenară și tema referatelor din secții — „Îndrumarea studiului individual al elevilor și munca cu manualul ca mijloace importante pentru formarea deprinderilor de muncă independentă" — preluată mecanic din instrucțiunile ministerului și impusă tuturor secțiilor pe specialități. În același timp, circulara cerea tuturor cadrelor didactice să înainteze secției o dare de seamă asupra felului în care au realizat, la obiectul sau clasa respectivă, educarea patriotică a elevilor. Vraful de dări de seamă a fost centralizat la secție și împărțit pe specialități. Cei care trebuie să întocmească referatele citesc dările de seamă, vor alcătui apoi un plan care va fi discutat cu secția de învățămînt și cultură. După aprobarea planului, se va trece la redactarea referatului.

Un asemenea procedeu însă, pe lîngă faptul că irosește mult timp și multă hîrtie, nu poate asigura nici caracterul critic al referatului. Acesta nu va izbuti să fie o sinteză, ci va înfățișa o simplă centralizare a datelor furnizate de școli.

★

În raionul Urziceni, regiunea București, propunerile de teme din instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii au servit ca ghid în alegerea unor teme care să trateze problemele specifice școlilor raionului. Și ce este specific activității cadrelor didactice din raionul Urziceni ?

Majoritatea învățătorilor și profesorilor din raion sînt tineri cu puțină experiență în învățămînt. Lipsa lor de experiență se vădește îndeosebi în pregătirea lecțiilor. Tratarea în ședința plenară a temei „Pregătirea, desfășurarea și rezultatele lecțiilor predate de cadrele didactice din raion", analizînd lipsurile existente în această privință și promovînd experiența bună, va atrage după sine, fără îndoială, înlăturarea în mare parte a acestora.

În cadrul secțiilor pe specialități vor fi dezbătute problemele principale ale învățămîntului nostru în momentul de față : introducerea pe scară tot mai largă a politehnizării învățămîntului, educarea comunistă a elevilor etc. Toate aceste teme sînt privite din punctul de vedere al disciplinei secției respective. Teme deosebit de interesante au fost alese pentru secția de matematică („Metodica folosirii materialului didactic în predarea noțiunilor de geometrie în spațiu la clasa a VII-a și folosirea materialului didactic în rezolvarea problemelor de geometrie"), pentru secția învățătorilor care predau la clasa I-a („Folosirea materialului didactic în predarea sunetelor prin metoda fonetică analitico-sintetică"), pentru secția învățătorilor care predau la clasa a IV-a („Rolul temelor pentru acasă în îmbunătățirea expunerii scrise și orale a elevilor") etc.

Pentru alcătuirea referatelor s-au fixat din timp colectivele de redactare, în care intră inspectori ai secției de învățămînt și cultură și cei mai buni pedagogi din raion. Aceștia au urmărit în multe școli problemele care vor fi discutate la consfătuire. Asistarea la lecții, la lucrările practice și de laborator a constituit mijlocul principal de adunare a materialului pentru consfătuire. Secția de învățămînt a întocmit chiar un îndrumar care indica ce anume aspecte ale pregătirii și desfășurării lecțiilor să fie urmărite în mod deosebit de cei ce asistă la acestea. Colectivele au adunat pînă acum un material bogat. În fiecare secție un profesor va ține referatul, iar alți doi vor prezenta coreferate.

Este pozitiv și faptul că de pe acum un număr mare de pedagogi se pregătesc pentru a lua cuvîntul și a dezbate unele probleme sugerate de tema referatului. Astfel, tov. State Marin, directorul școlii de 7 ani din Gîrbovi, și tov. Ioniță Luca, directorul școlii de 7 ani din Bărcănești, au hotărît să vorbească despre tradițiile școlilor pe care le conduc și despre rolul acestora în educarea elevilor. Alți învățători și profesori vor vorbi la consfătuire despre experiența lor în îndeplinirea planului de școlarizare, despre realizarea învățămîntului general obligatoriu etc.

Există, deci, premisele ca în raionul Urziceni lucrările consfătuirii să se desfășoare la un nivel ridicat. Aceasta depinde acum de buna tratare a problemelor în cadrul referatelor și de participarea masivă și fructuoasă a majorității pedagogilor la discuții.

★

Din relatarea modului în care cele două raioane se pregătesc pentru consfătuiri se desprind două feluri cu totul diferite de a privi aceeași problemă. Ar fi, desigur, pripit să tragem o concluzie categorică în legătură cu rezultatele consfătuirilor. Mai este încă timp să se întreprindă multe lucruri în acest sens.

Secțiile de învățămînt și cultură și cadrele didactice care se ocupă în prezent de pregătirea referatelor trebuie să dea o mare atenție alcătuirii acestora la un nivel științific ridicat. Și acum, în cadrul activităților practice, secțiile de învățămînt și cultură mai pot urmări nemijlocit felul cum pedagogii realizează pregătirea practică și educația patriotică a elevilor, adunînd un material bogat și interesant. De asemenea, ele trebuie să antreneze cadrele didactice să se pregătească pentru a participa la discuții în consfătuire, pentru a împărtăși experiența lor. Numai astfel, din referate și discuții se vor desprinde concluzii care să contribuie cu adevărat la îmbunătățirea muncii instructiv-educative din școli.

MIRCEA IONEL

Practică temeinică și practică de mîntuială

Majoritatea școlilor noastre, aplicînd cu spirit de răspundere instrucțiunile ministerului, folosind cu pricepere experiența din anul trecut și înlăturînd lipsurile care au existat atunci, au organizat cu chibzuință activitățile practice care se desfășoară acum după încheierea cursurilor. Este cu atît mai întristător faptul că o serie de școli au neglijat cu totul aceste activități, că le-au „organizat" de mîntuială.

Că lucrurile stau așa ne-o arată și cele ce urmează.

La Buftea...

După cum și-au prevăzut în planul de activitate, cele două profesoare de științe naturale de la școala medie din Buftea, raionul Răcari, au început la 2 iunie, cu elevii lor, practica agricolă pe parcela experimentală.

În fiecare zi, activitatea pornește dis-de-dimineață, la ora 7, pentru ca înainte de începerea altor lucrări, elevii să ude culturile. Pînă acum elevii au plivit straturile de buruieni, au copilit roșiile, au buchetat porumbul, au pus araci la fasole, au răsădit roșii și ardei, au repicat sfecla de zahăr etc. Cele două profesoare le vorbesc elevilor despre importanța fiecărei lucrări, îi îndrumează să facă observații cu privire la dezvoltarea plantelor și să-și noteze aceste observații. De exemplu, în legătură cu copilitul roșiilor, le-au explicat că ruperea lăstarilor nefertili, care absorb o bună parte din hrana plantei, este absolut necesară pentru ca întreaga hrană să fie folosită în vederea dezvoltării fructelor, i-au lămurit că pepenii, dovleceii, castraveții trebuie răsădiți la distanțe mari, de circa 1 metru, pentru a li se asigura spațiul de nutriție necesar și pentru a li se lăsa loc să-și întindă tulpinile tîrîtoare. Trecînd unele plante ca varza de toamnă sau roșiile din răsadnița propriu-zisă în răsadnițe pentru repicare, elevii au înțeles astfel că prin repicare se obțin răsaduri mari, viguroase.

În zilele următoare elevii vor continua unele observații cu privire la dezvoltarea plantelor, observații pe care le-au început cu cîteva luni în urmă. Așa, de pildă, ei urmăresc creșterea pătrunjelului pentru a vedea diferența între primul an de viață și cel de al doilea, cînd apar florile și semințele. Ei urmăresc, de asemenea, cum se dezvoltă grîul iarovizat față de cel neiarovizat, floarea soarelui plantată în cuiburi dispuse în pătrat față de cea plantată la întîmplare etc.

Spre sfîrșitul perioadei de practică elevii școlii medii din Buftea vor efectua în cadrul gospodăriei agricole de stat din localitate lucrări la vie și în grădina de zarzavat.

După cum se vede, la școala din Buftea problema organizării practicii agricole a elevilor a fost privită cu toată seriozitatea. Ținîndu-se seama de condițiile concrete ale școlii s-au luat măsurile necesare ca practica să se desfășoare cu rezultate cît mai bune. Elevii lucrează cu interes, iar cadrele didactice le îndrumă cu pricepere activitatea.

...și la Dragoș Vodă

Din păcate, nu tot astfel stau lucrurile la școala din comuna Dragoș Vodă, raionul Călărași. Există în comună două unități agricole socialiste puternice, ingineri și tehnicieni care pot da un ajutor important cadrelor didactice în pregătirea practică a elevilor. Nu există însă preocuparea de a folosi acest ajutor, de a apropia școala de producția agricolă.

Căutîndu-l pe profesorul de științe naturale al școlii, am aflat că este la... Călărași — și, după toate probabilitățile, nu pentru problemele practicii în producție a elevilor. Am întrebat atunci cine conduce activitățile practice agricole, dar cei cîțiva tovarăși pe care i-am găsit în cancelarie nu m-au putut lămuri. Reieșea că, de fapt, școala nu a organizat practica agricolă a elevilor și că în general activitățile din această perioadă n-au fost privite cu seriozitate.

În sfîrșit, cu ajutorul instructoarei superioare de pionieri, am intrat în posesia unui document scris cu privire la activitatea școlii în luna iunie. Citindu-l, am văzut că deducția mea era exactă. Planul nu pomenea nimic concret despre practica elevilor. Ce-i drept, pentru zilele de 2 și 4 iunie erau prevăzute lucrări pe lotul școlar. Dar cînd am întrebat unde se află lotul, mi s-a răspuns că, de fapt, „lotul" nu e lot. Era vorba de grădina școlii, care are o suprafață de cîțiva zeci de metri pătrați și unde se află cîteva cuiburi de cartofi și de fasole, cîteva fire de ardei și roșii plantate la întîmplare. Era clar că aici nu se putea organiza nici o activitate cît de cît sistematică. Planul mai prevede că elevii vor îngriji viermii de mătase. Dar aceasta nu poate suplini activitățile cu caracter agricol pe care elevii ar fi avut posibilitatea să le efectueze dacă directorul școlii și profesorul de științe naturale ar fi apreciat la justa valoare importanța pe care o prezintă practica agricolă.

Se pare, după cum reiese din plan, că elevii vor face, pînă la 14 iunie, o vizită la S.M.T. Boldana, o vizită la siloz (nu se specifică la care siloz), că vor desfășura activități obștești la gospodăria agricolă colectivă, vor strînge plante medicinale și fier vechi. Nu se indică însă nici clasele care vor participa la fiecare din aceste acțiuni și nici cadrele didactice care răspund de îndeplinirea fiecăreia sarcini. De altfel, stînd de vorbă cu cîțiva dintre pedagogii școlii mi-am dat seama că nici nu cunosc bine îndatoririle care le revin în această perioadă.

Și cîte lucruri interesante nu ar fi putut să afle elevii lucrînd alături de muncitori, de tehnicieni și de colectiviști, dacă conducerea școlii s-ar fi preocupat în mod serios de organizarea activităților practice !

★

Toate școlile trebuie să înțeleagă că activitățile practice care se desfășoară acum, după încheierea cursurilor, au un caracter obligatoriu, că instrucțiunile ministerului în legătură cu aceste activități trebuie riguros respectate. Exemplul școlilor care au organizat just munca practică a elevilor trebuie să fie urmat de îndată pretutindeni.

V. POPOVICI

Cu privire la

ACTIVITATEA FINANCIARĂ ŞI DE ASIGURĂRI SOCIALE

Plenara C.C. al S.M.I.C. din 26 mai a.c. a dezbătut problemele executării bugetului administrativ-financiar şi bugetului de asigurări sociale ale sindicatului pe anul 1957, precum şi proiectele de bugete pentru anul 1958.

Sintetizînd dezbaterile care au avut loc, pe marginea acestor probleme, tovarăşul I. Nistor, preşedintele C.C. al S.M.I.C., a arătat în concluziile desprinse din lucrările plenarei că în munca administrativ-financiară a C.C. al S.M.I.C. s-au înregistrat în anul 1957 realizări care au contribuit la o mai bună desfăşurare a activităţii sindicale. Astfel, veniturile din cotizaţiile sindicale, precum şi celelalte venituri înscrise în buget au fost realizate într-un procent ridicat, lărgindu-se baza materială necesară îndeplinirii sarcinilor ce au stat în faţa sindicatului în anul 1937.

Centrul de greutate în rezolvarea problemelor administrativ-financiare a trecut la comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de instituţie şi întreprindere, întărindu-se autonomia şi responsabilitatea comitetelor sindicale în gospodărirea fondurilor sindicale. Prin reducerea simţitoare a aparatului salariat s-au putut lăsa comitetelor sindicale cote mari din cotizaţiile sindicale — în medie 74% faţă de 50% cît le revenea în anii precedenţi. A crescut numărul şi volumul operaţiunilor de ajutorare tovărăşească a caselor de ajutor reciproc. S-a pus ordine în evidenţa contabilă a celor mai multe din aceste case.

Plenara a constatat însă că, pe lîngă realizările obţinute, în munca administrativ-financiară s-au înregistrat şi lipsuri, legate în primul rînd de insuficienta îndrumare a organelor sindicale de către Prezidiul C.C. al Sindicatului. Astfel, nu toate comitetele sindicale au ţinut cu regularitate dări de seamă trimestriale, în care să se fi analizat activitatea administrativ-financiară pentru a se lua măsurile necesare în vederea îmbunătăţirii ei; nu s-a aplicat în suficientă măsură un regim sever de economii în ce priveşte cheltuielile administrativ-gospodăreşti; nu au fost antrenate şi mobilizate suficient în muncă comisiile de cenzori, pentru a deveni organe operative de îndrumare, control şi verificare, iar casele de ajutor reciproc nu au devenit, în totalitatea lor, instituţii care să acorde la timp un sprijin substanţial membrilor lor.

Sarcinile de răspundere ce revin Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Plenarei C.C.S. din aprilie 1958 şi a Rezoluţiei celui de-al IV-lea Congres al C.C. al S.M.I.C. cer ca întreaga activitate administrativ-financiară a C.C. al S.M.I.C. şi a organelor sindicale să fie ridicată la un nivel mai înalt. Trebuie să se asigure pretutindeni justa folosire a fondurilor, să se lichideze lipsurile în această direcţie.

Tov. I. Nistor a arătat în continuare că prezidiul îşi propune să ia o serie de măsuri cu scopul de a face să crească şi pe mai departe rolul comitetelor sindicale raionale, orăşeneşti, de întreprindere şi instituţie în munca administrativ-financiară, să se întărească autonomia şi simţul de răspundere al acestor organe în mînuirea propriilor lor fonduri. În vederea acestui scop va trebui ca organele sindicale să prezinte dări de seamă trimestriale în faţa membrilor de sindicat asupra felului cum au gospodărit fondurile prevăzute în bugetul financiar.

În ceea ce priveşte execuţia bugetului de asigurări sociale pe anul 1957, în plenară s-a arătat că atît contribuţia virată de instituţii, cît şi celelalte venituri din bugetul anului 1957 au fost realizate într-un procent ridicat, reuşindu-se a se asigura fondurile necesare pentru plata la timp şi în întregime a drepturilor de asigurări sociale, precum şi pentru finanţarea celorlalte acţiuni înscrise în buget.

Tov. I. Nistor a arătat că a fost respectată în general disciplina de plan, reuşindu-se ca toate cheltuielile, cu excepţia ajutoarelor de boală şi accident, să fie angajate în cadrul prevederilor bugetare; s-a îmbunătăţit munca de asigurări sociale, prin antrenarea în această activitate a unui larg activ obştesc; s-a întărit simţul de răspundere şi a crescut vigilenţa organelor sindicale în demascarea elementelor care încercau să profite în mod nejust de fondurile de asigurări sociale.

Plenara C.C. al S.M.I.C. a constatat însă că în activitatea de asigurări sociale au existat şi lipsuri serioase. Prezidiul C.C. al S.M.I.C. nu a îndrumat suficient, prin activul său, organele sindicale în ceea ce priveşte cunoaşterea condiţiilor în care îşi desfăşoară munca membrii de sindicat şi nu a luat în toate cazurile măsurile cele mai eficente pentru a asigura respectarea hotărîrilor partidului şi guvernului privind îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale cadrelor didactice. Nu s-au luat la timp măsurile cuvenite pentru folosirea de către comitetele sindicale a fondurilor prevăzute pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea şi întărirea sănătăţii. Prezidiul C.C. al S.M.I.C. nu a îndrumat în suficientă măsură secţia de asigurări sociale şi administrativ-financiară pentru extinderea acţiunii iniţiate de comitetele sindicale raionale Timişoara şi Dej de a organiza la centrul de raion, pe perioada vacanţelor şcolare, asistenţa sanitară şi tratamente de specialitate pentru membrii de sindicat din mediul rural. Unele organe sindicale şi administrative care calculează drepturile de ajutoare au dovedit că nu cunosc suficient problemele de asigurări sociale, mărginindu-se în majoritatea cazurilor la aprobarea formală a certificatelor medicale, deşi se ştie că acestea sînt eliberate uneori cu destulă uşurinţă de către unii medici.

În cursul anului trecut nu toate comitetele sindicale au ţinut cu regularitate adunări generale trimestriale în care să dezbată execuţiile bugetare şi nu au atras masa membrilor de sindicat în discutarea problemelor privind depăşirile la capitolul „ajutoare de boală şi accident". Nu a fost creată în suficientă măsură, la locul de muncă, o opinie sănătoasă împotriva acelora care iroseau fondurile de asigurări sociale sau profitau pe nedrept de aceste fonduri.

Comisiile de cenzori nu au fost suficient antrenate în sprijinirea gospodăririi judicioase şi cu simţ de răspundere a fondurilor de asigurări sociale.

Au existat lipsuri şi în folosirea biletelor de odihnă şi tratament balnear, unele comitete sindicale restituind bilete cu dată expirată şi care nu au mai putut fi folosite.

Pentru îmbunătăţirea muncii de asigurări sociale, pentru gospodărirea judicioasă şi cu simţ de răspundere a fondurilor de asigurări sociale, în scopul îmbunătăţirii condiţiilor necesare întăririi şi refacerii sănătăţii oamenilor muncii, prezidiul C.C. al S.M.I.C. — a spus tov. Nistor — va îndruma comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de instituţii şi întreprinderi să execute un control riguros asupra felului cum se realizează contribuţia de asigurări sociale, să urmărească încasarea debitelor din odihnă şi tratament balnear din anii anteriori, să întărească controlul asupra certificatelor medicale eliberate de instituţiile sanitare veghind să nu se comită abateri de la deciziile şi instrucţiunile C.C.S. şi Ministerului Sănătăţii şi Prevederilor Sociale în eliberarea acestor certificate. Comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de întreprinderi şi instituţii vor trebui să dea o atenţie deosebită folosirii în întregime şi în bune condiţiuni a biletelor de odihnă şi tratament balnear primite de la C.C. al S.M.I.C.

Comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de întreprinderi şi instituţii care organizează tabere de pionieri şi şcolari au datoria să depună toată străduinţa pentru organizarea acestei acţiuni în condiţii bune şi pentru cuprinderea în tabere a întregului număr de copii planificat.

Prezidiul C.C. al S.M.I.C. va lua măsuri pentru intensificarea muncii de asigurări sociale la locul de muncă prin atragerea colectivelor obşteşti, prin ţinerea cu regularitate a adunărilor generale trimestriale şi prin mobilizarea comisiilor de cenzori în scopul întăririi disciplinei financiare.

Ne exprimăm convingerea — a spus în încheiere tov. I. Nistor — că, printr-o muncă stăruitoare şi cu simţ de răspundere, organele sindicale vor obţine rezultate din ce în ce mai bune în activitatea lor administrativ-financiară şi de asigurări sociale, contribuind astfel la întărirea muncii sindicale, la ridicarea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din învăţămînt şi cultură.

DECADA CULTURII REPUBLICILOR SOVIETICE BALTICE

Academia agricolă din Tartu-R.S.S. Estonia

ÎNVĂŢĂMÎNTUL PUBLIC ÎN R. S. S. ESTONĂ

I. Tohver
locţiitor al ministrului Învăţămîntului din R. S. S. Estonă

În anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, poporul estonian a suferit jugul greu al ocupaţiei. Hitleriştii au adus economiei şi culturii noastre pierderi uriaşe. În întreaga republică au fost complet distruse 119 clădiri şcolare şi avariate 388 asemenea clădiri. Din 25 case de copii au rămas numai 5. Au fost distruse 75% din materialele didactice.

Sub conducerea Partidului Comunist şi cu ajutorul republicilor fraţeşti, R.S.S. Estonă a obţinut în anii postbelici succese însemnate în dezvoltarea economiei naţionale şi a culturii. S-a înfăptuit învăţămîntul general obligatoriu de 7 ani. În oraşele de subordonare republicană s-a realizat pe deplin învăţămîntul mediu general. În celelalte oraşe şi sate, 90% din numărul absolvenţilor claselor a VII-a sînt cuprinşi în clasele a VIII-a sau în instituţiile de învăţămînt mediu tehnic.

Pentru realizarea învăţămîntului general de 10 ani, în republică creşte necontenit numărul şcolilor medii. În anul şcolar 1944-1945 erau în total 38 de şcoli medii, iar în anul şcolar 1956—1957 numărul lor se ridica la 123. O dată cu creşterea numărului şcolilor medii a crescut şi numărul elevilor din clasele VIII—XI. Dacă în anul şcolar 1945-1946 în clasele VIII—XI învăţau 10.465 de elevi, în 1957 în aceste clase erau cuprinşi mai mult de 23.000 de elevi. În anul şcolar 1957-1958 s-au deschis în republică încă 18 şcoli medii, iar numărul elevilor din clasele VIII—XI a crescut pînă la 27.000. La sfîrşitul celui de al şaselea cincinal vor funcţiona 170 de şcoli medii, cuprinzînd în clasele VIII—XI circa 37.000 de elevi.

În anul acesta în sistemul Ministerului Învăţămîntului funcţionează în total 1109 şcoli cu 150.500 de elevi, iar în sistemul şcolilor căilor ferate trei şcoli medii, unde studiază circa 1500 de elevi. În total, în şcolile de cultură generală învaţă 152.000 de elevi.

În Estonia burgheză nu erau cunoscute asemenea tipuri de şcoli cum sînt şcolile pentru tineretul sătesc sau şcolile medii fără frecvenţă. Acum, în aceste şcoli, precum şi în şcolile pentru tineretul muncitoresc, învaţă 11.000 de elevi. În acest fel, numărul elevilor din şcolile de cultură generală atinge cifra de 163.000. În Estonia burgheză în şcolile de cultură generală învăţau cu 40.000 de elevi mai puţini decît au învăţat în R.S.S. Estonă în anul 1956-1957.

Şcolile republicii au obţinut rezultate importante în domeniul politehnizării învăţămîntului. Au fost introduse în programe lecţii de lucru manual în clasele I—IV, lucrări de atelier în clasele V—VII şi activitatea practică pentru studiul maşinilor, al electrotehnicii şi al automobilului în clasele VIII—XI. Un ajutor important în realizarea politehnizării învăţămîntului îl acordă şcolilor întreprinderile şi colhozurile, care au dat în scopuri didactice circa 200 automobile şi tractoare, 150 strunguri, motoare electrice, instrumente etc. Prin Ministerul Învăţămîntului Public al R.S.S. Estone şcolile au primit mai mult de 1000 maşini-unelte, precum şi instrumente şi alte materiale.

În toate şcolile, cu excepţia cîtorva şcoli orăşeneşti, există loturi experimentale. În fiecare an, zeci de şcoli, profesori şi elevi participă la Expoziţia agricolă unională. La Expoziţia agricolă republicană au participat 48 de şcoli.

În republică funcţionează şase instituţii de învăţămînt superior — Universitatea de stat din Tartu, Institutul politehnic din Tallin, Academia agricolă estonă, Institutul pedagogic, Conservatorul de stat şi Institutul de artă — în care studiază în total circa 12.000 de tineri. În Estonia burgheză în instituţiile de învăţămînt superior erau cuprinşi doar 4800 de studenţi.

În ultimii ani, în republica noastră au fost construite 64 de clădiri şcolare. Indeosebi s-au ridicat multe clădiri şcolare în centrul industrial Kohtla-Iarva şi la Ahtm, în centrul textil Narva şi în capitala republicii, Tallin. În anii 1945-1957 au fost editate circa 15.000.000 de manuale.

Statul nostru se îngrijeşte şi de orfani. Au fost create 36 de case de copii, unde sînt instruiţi şi educaţi circa 3000 de copii orfani. În Estonia burgheză, casele de copii erau instituţii pentru „săraci". Raţia zilnică pe care o primeau aici copiii era stabilită după bunul plac al preşedintelui comitetului de conducere, iar directorul casei era cu atît mai preţuit cu cît ştia să facă mai multă economie pe spinarea copiilor. La noi, statul alocă pentru întreţinerea caselor de copii sume importante. În anul 1956 în R.S.S. Estonă s-au cheltuit pentru case de copii 21.625.000 de ruble.

Schimbări mari au avut loc în anii postbelici în ceea ce priveşte pregătirea cadrelor de pedagogi. Din anul şcolar 1945-1946 şi pînă în anul şcolar 1956-1957 numărul pedagogilor a crescut cu peste 50%. Începînd din anul şcolar 1945-1946 au fost trimişi să lucreze în şcoli circa 6000 de profesori tineri. Pentru ridicarea nivelului ideologico-politic şi pedagogic al profesorilor, începînd din anul 1945 se editează o gazetă săptămînală şi un ziar. Pentru ridicarea calificării profesorilor se desfăşoară în fiecare an cursuri de perfecţionare. Între anii 1945—1957 au participat la aceste cursuri circa 18.000 de persoane.

Grija Guvernului Sovietic şi a Partidului Comunist pentru ridicarea nivelului cultural al poporului este dovedită îndeosebi de bugetele ţării noastre. Înainte de instaurarea puterii sovietice, în anul şcolar 1938-1939, bugetul de stat al Estoniei burgheze prevedea pentru învăţămîntul public 9.905.900 de coroane, adică 8,9% din buget. Chiar în primul an al puterii sovietice (în 1941) s-au alocat în aceste scopuri 79.031.000 de ruble sau 14,8% din buget (fără să se includă aici alocaţiile pentru Universitatea de stat din Tartu şi Institutul politehnic din Tallin, finanţate din bugetul de stat al U.R.S.S.). În anul 1945 s-au alocat pentru învăţămîntul public 122.768.000 de ruble sau 17,6% din buget, în 1950 — 196.075.000 de ruble sau 19,1% din buget, iar în anul 1955 — 222.396.000 de ruble, sau 19,1% din buget. Aceste date arată că alocaţiile pentru învăţămîntul public au crescut în decurs de 15 ani de 2,8 ori. Aceasta a permis să se lichideze în scurt timp pierderile uriaşe pe care le-a pricinuit învăţămîntului ocupaţia fascistă şi a creat condiţiile cele mai bune pentru munca instructiv educativă în şcoli. Acum, toate şcolile sînt înzestrate cu materiale didactice şi cu mobilierul necesar, cu inventar sportiv şi cărţi.

Aceste fapte arată că puterea sovietică a creat tinerilor toate posibilităţile pentru a-şi însuşi cultura, pentru a deveni oameni de ispravă, constructori destoinici ai societăţii comuniste.

Cercul de telecomunicaţii

La Oraşul Stalin, numeroase încăperi ale unei splendide clădiri, folosite în trecut de o singură familie, au fost puse la dispoziţia celor circa 2000 de copii care vin aci, la palatul devenit al pionierilor, dornici să afle lucruri noi, interesante, să construiască cu propriile lor mîini.

Lucrările practice desfăşurate în cercuri fac să se îmbogăţească, să se cimenteze cunoştinţele teoretice ale copiilor, ajutîndu-i pe aceştia să se deprindă cu munca fizică.

În cercul de telecomunicaţii, bunăoară, începătorii se familiarizează cu uneltele şi materialele specifice cercului, întregindu-şi noţiunile despre electricitate; conductorii, izolatorii, electrizarea prin influenţă, curentul electric, elementele galvanice, acumulatorii, procedeele pentru intercalarea receptorilor, aparatele de încălzit, becul electric, siguranţa, radioreceptorii cu cristal ş. a. sînt cunoscute în mod nemijlocit de către pionieri în şedinţele de cerc. Avansaţii, pe lîngă toate acestea, sînt ajutaţi să cunoască mai bine structura magnetică, cîmpul magnetic, electromagnetul, soneria electrică, telegraful electric, microfonul şi telefonul, noţiunile privind transformarea energiei electrice în energie mecanică (electromotorul), transformatorii urcători, coboritori şi amplificatorii cu tub electronic.

Influenţa binefăcătoare a lucrărilor practice asupra nivelului de cunoştinţe al elevilor s-a reflectat şi în situaţia lor la învăţătură, mulţi copii reuşind să-şi schimbe astfel notele mediocre la fizică în note foarte bune sau bune. E cazul fraţilor Bărăgan din clasa a VII-a de la şcoala de 7 ani nr. 3 sau al elevilor din clasele a VI-a sau a VII-a: Gomoescu Alex. de la şcoala medie nr. 15, Lazăr Constantin şi Ven Dumitru de la şcoala medie nr. 5, Petcu Ioan de la şcoala medie nr. 6, Rusu Mihai, Raţiu Dima şi Condos Ioan de la şcoala medie nr. 3 ş.a.

În perioada vacanţei de vară, cînd copiii vor avea mai mult timp liber şi prin urmare frecvenţa în cercuri va fi mai bună, vom putea să desfăşurăm activităţi practice şi mai bogate şi avem tot interesul să o facem, deoarece acestea atrag pe copii înspre tehnică, le dezvoltă dragostea pentru munca direct productivă şi îmbogăţeles le lărgeşte şi adînceşte sfera cunoştinţelor.

Prof. DUMITRU TRIŢOIU
Oraşul Stalin

Însemnări bibliografice

BRADITA DIN PADURE
de Luiza Vlădescu

„Brădiţa din pădure" e o fetiţă orfană, crescută de un bătrîn pădurar, care se hotărăşte pînă la urmă s-o trimită la o casa de copii. Este de fapt, în linii mari, povestea atîtor copii fără părinţi, carora regimul nostru le-a oferit o familie şi un cămin.

ŞERFI
de Ioana Postelnicu

Autoarea înfăţişează într-un ciclu de nuvele o parte a lumii copilăriei, cu descoperirile ei neobişnuite şi misterioase pentru copii, cu bucuriile şi necazurile acestora.

Raspunderea faţă de educaţia şi instrucţia viitorului cetăţean al patriei — copilul — constituie tema nuvelelor „Şerfi", „Puiu", „Codruţ", „Griguţă, Puşti şi Nel". Autoarea insistă adesea asupra urmărilor nefavorabile care pot surveni în procesul de creştere şi educare a copiilor atunci cînd, din lipsa de preocupare a părinţilor pentru aceste probleme, copilul se dezvoltă la întîmplare.

RĂSPUNSURI...

Conştienţi de ajutorul pe care-l pot primi din partea presei, un număr din ce în ce mai mare de muncitori din învăţămînt se adresează gazetei noastre cerînd unele lămuriri în legătură cu diversele probleme ale muncii lor, sau semnalîndu-ne anumite deficienţe existente în şcoli, combătînd birocratismul şi formalismul în muncă, lipsa de grijă faţă de nevoile materiale şi culturale ale muncitorilor din învăţămînt. La rîndul său, gazeta noastră sesizează organele de învăţămînt sau sindicale asupra lipsurilor semnalate de cititori.

Numeroase secţii de învăţămînt şi cultură şi comitete sindicale răspund deîndată la sesizările gazetei, arătînd şi măsurile luate pentru lichidarea neajunsurilor şi lipsurilor semnalate. Un corespondent din raionul Cîmpulung, regiunea Suceava, de pildă, ne semnala faptul că tov. Atanasie Opincă şi Viorica Blănaru din comuna Movileşti întreţin o atmosferă de vrajbă şi discordie în rîndurile cadrelor didactice de la şcoala la care lucrează, se sustrag de la îndeplinirea unor sarcini şi au o atitudine netovărăşească faţă de celelalte cadre didactice din şcoală. În continuare, corespondentul adăuga că deşi secţia de învăţămînt şi cultură a raionului cunoaşte această situaţie, nu a luat nici o măsură. Gazeta noastră a făcut cunoscute secţiei de învăţămînt şi cultură a regiunii Suceava cele semnalate de corespondent. Cercetînd activitatea din şcoala respectivă, secţia a constatat că lucrurile stau în adevăr astfel şi a comunicat gazetei că a luat măsuri, sancţionînd pe tov. Atanasie Opincă cu „observaţie", iar pe tov. Blănaru cu „mustrare".

Un alt corespondent, din raionul Moldova Nouă, regiunea Timişoara, ne-a informat că învăţătorii din satele Gîrnic şi Padina-Matei nu primiseră salariul pe luna decembrie 1957 nici pînă în luna martie 1958. Adresîndu-ne comitetului executiv al sfatului popular raional Moldova-Nouă, ni s-a comunicat că vinovat de această neglijenţă a fost găsit contabilul sfatului popular comunal, fapt pentru care a şi fost schimbat din funcţie.

Există însă, din păcate, şi unele organe ale sfaturilor populare care trimit la sesizările gazetei răspunsuri formale, lipsite de obiectivitate, răspunsuri care nu spun nimic sau în care, deşi se recunoaşte că semnalarea a fost exactă, nu se pomeneşte de vreo măsură luată pentru înlăturarea lipsurilor. Iată, bunăoară, ce atitudine ia faţă de o asemenea semnalare comitetul executiv al sfatului popular regional Oradea: în decembrie 1957, redacţia noastră a relatat acestui comitet, pe baza semnalărilor unui corespondent, faptul că tov. Petre Corbu, contabilul sfatului popular al comunei Coşăcel din raionul Oradea, reţine în mod abuziv sume din salariile cadrelor didactice, le obligă să facă noaptea de serviciu la telefon etc. Confirmînd — după cinci luni! — justeţea faptelor semnalate de corespondentul nostru, comitetul executiv al sfatului popular regional Oradea, căruia ne-am adresat, ne comunică în încheiere doar că s-au dat dispoziţii comitetului executiv comunal ca pe viitor să nu se mai petreacă asemenea abuzuri...

Dacă dispoziţiile comitetului executiv al sfatului popular regional Oradea ajung la destinaţie tot după cinci luni, aşa cum a ajuns răspunsul la sezisarea noastră, sîntem siguri că oameni ca tov. contabil Petre Corbu au toate condiţiile şi timpul necesar să-şi perfecţioneze metodele lor abuzive.

Răspunsuri asemănătoare au trimis la sezisările redacţiei noastre şi secţiile de învăţămînt ale regiunilor Craiova şi Bacău. La sezisarea unui corespondent din raionul Gura Jiului, care ne semnala că inspectorul Florescu acorda premii pe criterii de prietenie şi rudenie, fără a ţine seama de părerea conducerilor şcolilor sau a organizaţiilor sindicale, secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Craiova ne-a răspuns într-un mod echivoc, căutînd de fapt să acopere lipsurile şi nu să le lichideze.

Cu foarte mari întîrzieri şi cu insuficient simţ de răspundere rezolvă sezisările trimise de gazetă şi secţia de învăţămînt a regiunii Timişoara. La 2 februarie secţia a fost sezisată, de exemplu, că învăţătoarele Anastasia Iliescu şi Emilia Stoicescu au pus două eleve să facă lucrările scrise pentru un număr de neştiutori de carte pe care i-au prezentat la examenele de absolvire a cursurilor de alfabetizare. După aproape 4 luni de zile de „cercetare", secţia de învăţămînt a regiunii Timişoara, confirmînd cele relatate, nu arată totuşi ce măsuri îşi propune pentru sancţionarea învăţătoarelor vinovate.

Sînt şi tovarăşi care în loc să cerceteze faptele semnalate de corespondenţi se preocupă în primul rînd să afle numele celui care a sezisat ziarul. Preşedintele comitetului sindical raional Pucioasa, de pildă, aflînd că învăţătoarea Elena Cismaru din comuna Bezdead ar fi sezisat ziarul în legătură cu unele atitudini nejuste ale sale faţă de cadrele didactice şi de unele nereguli de la şcoala din Bezdead, a început s-o ameninţe cu organizarea unei şedinţe speciale, „la nivelul raionului", unde; „cei ce nu se astîmpără vor da socoteală"! Astfel de tendinţe de gituire a criticii manifestă şi Ion Ştefan, directorul şcolii din Doiceşti, raionul Pucioasa.

Asemenea atitudini de neglijare a sezisărilor oamenilor muncii, de acoperire a lipsurilor şi de gituire a criticii dovedesc o condamnabilă nepăsare faţă de ajutorul pe care critica de jos îl poate da pentru îmbunătăţirea muncii unităţilor şi organelor de învăţămînt şi a organizaţiilor de masă. Şi este neîndoielnic că cei care nu creează climatul favorabil dezvoltării acestei critici de jos, cei care încearcă să o sugrume, vor da ei înşişi socoteală, la rîndul lor, în faţa opiniei publice.

...ŞI RĂSPUNSURI

Pregătirea tineretului pentru viaţă

(Urmare din pag. 1)

elevilor cu deprinderi de muncă practică au obţinut şcolile medii nr. 4 — Bucureşti, nr. 1 — Craiova, nr. 1 — Tg. Mureş, nr. 3 — Iaşi, şcolile care au desfăşurat lucrările practice cu elevii la centrul de ateliere şcolare din Bucureşti etc. Lucrările practice i-au iniţiat pe elevi în succesiunea operaţiilor tehnologice necesare pentru obţinerea unui produs, i-au ajutat să înţeleagă importanţa documentaţiei tehnice şi tehnologice, a desenului tehnic, importanţa cunoaşterii proprietăţilor fizice şi chimice ale materialelor, a respectării prescripţiilor tehnice bazate pe calcule etc.

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, împreună cu Institutul de ştiinţe pedagogice experimentează, la şcoala medie nr. 4 din Bucureşti, o formă a politehnizării învăţămîntului mult mai strîns legată de producţie. Numărul orelor de lucrări practice a fost sporit la această şcoală, la clasele VIII—XI, de la 2 ore la 4—5 ore săptămînal. Acestea se efectuează într-o singură zi, pentru ca elevii să aibă în scurt timp posibilitate să lucreze în producţie împreună cu muncitorii din întreprindere şi pentru ca practica în producţie să-i ajute să capete cunoştinţe teoretice şi deprinderi practice suficiente pentru însuşirea ulterioară a unei profesii, concomitent cu pregătirea lor de cultură generală. Această experienţă a început în anul şcolar 1955-1956 cu o clasă formată din 43 elevi, şi se realizează prin efectuarea lucrărilor practice în atelierul şcolii, care funcţionează în incinta atelierelor „Grivita roşie". După ce elevii capătă unele deprinderi practice în atelierul şcolar, ei trec să lucreze direct în producţie, alături de muncitori, unde execută produse de aceeaşi calitate. În decursul celor 3 ani, experimentarea acestei forme de politehnizare a învăţămîntului s-a introdus şi la alte clase ale şcolii medii respective. Mulţi elevi ai şcolii, fruntaşi la învăţătură, s-au evidenţiat şi în executarea corectă a lucrărilor practice, în folosirea maşinilor-unelte, în înţelegerea funcţionării diferitelor mecanisme. În însuşirea cunoştinţelor asupra proceselor tehnologice de execuţie a o serie de produse. Ei au căpătat încredere în propriile lor forţe, în posibilităţile lor de a crea lucruri utile.

Politehnizarea învăţămîntului se realizează în procesul predării obiectelor de cultură generală, îndeosebi la fizică, chimie, ştiinţele naturii, matematică, desen, geografie, care dau elevilor cunoştinţe asupra principiilor ştiinţifice de bază ale producţiei industriale şi agricole. Cunoştinţele şi deprinderile căpătate de elevi la obiectele de cultură generală, îmbinate cu lucrările de atelier şi agricole, sînt lărgite şi mai temeinic însuşite de către elevi prin participarea lor la diferite forme de activitate practică, prin care se dezvoltă iniţiativa creatoare a elevilor şi se formează deprinderi de muncă independentă. La pregătirea multilaterală a elevilor contribuie de asemenea activităţile organizate în cercurile tehnice, participarea la munca obştească, excursiile, vizitele în unităţile industriale şi agricole, vizionarea de filme documentare etc.

Mulţi pionieri şi şcolari activează în diferite cercuri organizate la palatele şi casele pionierilor. Aici au învăţat să execute lucrul de mînă, au căpătat deprinderi de a folosi sculele, uneltele şi de a executa diferite lucrări ce le dezvoltă înclinaţiile pentru munca practică.

Staţiunea tinerilor naturalişti organizată de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii la Timişoara în anul şcolar 1955—1956 oferă elevilor largi posibilităţi de aplicare practică a cunoştinţelor însuşite la lecţiile de ştiinţe naturale.

Un alt mijloc pentru legarea învăţămîntului de practică, pentru pregătirea elevilor în vederea muncii productive îl constituie practica în producţie organizată după încheierea cursurilor, la sfîrşitul anului şcolar. Elevii şcolilor de cultură generală desfăşoară în zilele acestea activitatea practică în atelierele şcolare, în întreprinderi, în gospodării agricole colective şi în gospodării agricole de stat, pe parcelele experimentale, participă la activităţi de folos obştesc. Observaţiile pe care le vor face în această perioadă cadrele didactice care conduc practica în producţie a elevilor vor constitui un îndreptar pentru activitatea ce se va desfăşura în viitorul an şcolar.

Însuşindu-şi cunoştinţe temeinice şi deprinderi de muncă practică, absolvenţii şcolilor medii vor putea să-şi desfăşoare munca cu mai multă competenţă, fie că vor urma cursurile unor şcoli tehnice care pregătesc muncitori de înaltă calificare, fie că vor merge în învăţămîntul superior sau direct în producţie. Acelaşi lucru se poate spune şi despre absolvenţii şcolilor de 7 ani. Aceştia se vor orienta mai cu uşurinţă spre anumite şcoli profesionale, şcoli agricole şi de meserii, pentru a deveni muncitori destoinici, capabili să folosească tehnica nouă.

Pentru înfăptuirea cu succes a politehnizării învăţămîntului de cultură generală mai avem încă multe de făcut. Mai sînt şcoli care nu au reuşit să organizeze lucrările practice în atelier şi pe parcela experimentală, care au laboratoare şi cabinete şcolare slab înzestrate cu material didactic, care nu s-au preocupat în suficientă măsură de legarea învăţămîntului de practică, de producţie, de înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică. Nu toţi pedagogii au reuşit să-i convingă pe elevi de importanţa activităţilor practice. Se întîlnesc cazuri de elevi care participă formal la lucrările practice sau uneori lipsesc de la aceste lucrări, iar părinţii acestor elevi nu sprijină şcoala în rezolvarea sarcinilor privind politehnizarea învăţămîntului.

În unele şcoli medii şi de 7 ani, maiştrii-instructori folosesc metode meşteşugăreşti în transmiterea cunoştinţelor tehnice şi în formarea deprinderilor practice, nu ţin suficient seama de cunoştinţele pe care le au elevii la matematică, fizică, chimie, ştiinţele naturale, desen, nu reuşesc să trezească interesul elevilor pentru lucrările practice. Pentru ca aceste neajunsuri să fie înlăturate este necesar ca profesorii şi în special maiştrii-instructori să-şi completeze cunoştinţele metodice şi de specialitate, să studieze obiectele legate mai direct de politehnizarea învăţămîntului pentru a reuşi să realizeze o îmbinare strînsă a învăţămîntului cu practica.

Profesorii trebuie să-şi pregătească din timp materialul didactic necesar, să se documenteze în întreprinderile industriale şi agricole asupra aplicării principiilor ştiinţifice de bază ale producţiei în vederea legării muncii de predare cu producţia şi să participe la orele de lucrări practice, pentru a da elevilor explicaţiile ştiinţifice necesare.

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice care predau în şcolile de cultură generală, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii va elabora în scurtă vreme un bogat material documentar cu privire la metodica predării unor obiecte şi a desfăşurării lucrărilor practice. Una dintre principalele preocupări ale Ministerului Învăţămîntului şi Culturii este, de asemenea, aceea de a consolida baza materială a şcolilor şi de a pregăti şi perfecţiona cadrele didactice care să realizeze politehnizarea învăţămîntului de cultură generală. Se urmăreşte ca în anul şcolar 1958-1959 în fiecare regiune să fie cîte 1-2 şcoli de cultură generală de bază pentru generalizarea metodelor şi a căilor folosite în realizarea politehnizării învăţămîntului.

Cadrele didactice, sprijinite de oamenii muncii din întreprinderile industriale şi agricole, de părinţii elevilor, de organele locale ale puterii de stat, trebuie să contribuie din plin la realizarea sarcinii de frunte a şcolii noastre — de a creşte un tineret multilateral pregătit, capabil şi competent să aplice în practică cunoştinţele însuşite în şcoală.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 475 — Vineri 13 iunie 1958 — 4 pagini 25 bani

EXAMENE...

Elevii au înțeles ce e învățate

În sala unde elevii școlii medii nr. 1 din Timișoara dau examen la constituție e liniște.

Profesoara Angela Blindu, asistată de colega ei, Aurora Dolga, îl examinează pe elevul Stana Romeo. Pe biletul acestuia se află subiectul „Planificarea economiei naționale". Stana Romeo răspunde corect, arată că în țara noastră fiecare întreprindere lucrează după un plan întocmit dinainte. „Dar — adaugă el — pentru a se putea dezvolta o economie planificată, este necesar ca puterea de stat să fie în mîinile clasei muncitoare, iar mijloacele de producție să fie proprietate socialistă".

In general, elevii dovedesc, prin răspunsurile lor, că au înțeles cele învățate, că sînt în stare să judece. Ei nu stăruie asupra unor date lipsite de importanță, ci știu să vadă esențialul, știu să-și ilustreze expunerile cu exemple din orașul și regiunea lor. Așa, spre exemplu, eleva Fried Eva, tratînd subiectul „Egalitatea în drepturi a cetățenilor în R.P.R.", arată că statul nostru a luat cele mai hotărîte măsuri pentru a asigura dezvoltarea economică și culturală a naționalităților conlocuitoare. „Chiar aici, în orașul nostru — spune Fried Eva — avem, în afară de școlile cu limba de predare română, școli cu limbile de predare germană, maghiară, sîrbă. Eu însumi l-am ascultat pe „Don Carlos" în limba lui Schiller, pe scena Teatrului german de stat. Presa locală este redactată în patru limbi, la fel și emisiunile stației de radio-Timișoara".

Cînd i-a venit rîndul pionierului Crăciun Viorel să trateze subiectul „Dreptul la odihnă în R.P.R., n-a uitat să vorbească despre dezvoltarea și înfrumusețarea stațiunilor balneoclimaterice din regiune — Buziaș și Băile Herculane.

Întrebările din bilete au asigurat o verificare deplină a cunoștințelor elevilor, stimulînd judecata acestora. Candidații, în cea mai mare parte, nu au reprodus textul din carte, ci au dat răspunsuri gîndite, personale. Rezultatele, așa cum era și de așteptat, au fost îmbucurătoare: nici un corigent la constituție.

EMIL MILIN

Răspunsuri bune... și unele lipsuri

Cei mai mulți dintre elevii clasei a VII-a „A" de la școala nr. 57 din Capitală au arătat la examenul de geografie a R.P.R. că au învățat conștiincios în timpul anului. Ei se orientează bine pe hartă, explică just dependența care există între relief, sol, climă, vegetație, cunosc importanța economică a fiecărei regiuni.

Elevul Gheorghe Chivu a vorbit cu pricepere la examen despre zonele de vegetație din țara noastră și despre legătura dintre aceste zone și relieful, solul și clima locală. Pentru a descrie munții dintre Dunăre și Mureș, eleva Elena Romocea a folosit harta. Ea a subliniat în mod just importanța economică a regiunii respective. Răspunsuri bune au dat și elevii Dumitru Bălan, Mircea Curteanu, Gheorghe Vlad, care au dovedit cunoștințe largi despre geografia fizică și economică a țării noastre. Ei cunosc bine realizările regimului nostru în ce privește dezvoltarea tuturor sectoarelor economiei, au subliniat în răspunsurile lor marea dezvoltare pe care a luat-o atît industria grea cît și industria bunurilor de larg consum, succesele obținute în agricultură, dezvoltarea căilor de comunicație, a comerțului de stat etc.

Există însă, în această clasă, și unii elevi care au lacune în ce privește cunoștințele de geografie, care nu cunosc structura rocilor munților sau dealurilor, nu reușesc să descrie un șir de munți etc. Constatările făcute cu prilejul examenului de absolvire trebuie să constituie un îndreptar în activitatea pe care profesoara de geografie de la școala nr. 57 o va desfășura în anul școlar viitor, ajutînd-o să înlăture lipsurile, să-și îmbunătățească predarea.

V. ALEXE

Cunoștințe legate de practică

Examenul de științe naturale desfășurat la clasa a VII-a a școlii nr. 5 din Pitești a dovedit că elevii acestei clase și-au însușit temeinic cunoștințele studiate și știu să aplice aceste cunoștințe în practică. Subiectele de examen au fost astfel formulate de profesoara M. Dobre, încît l-au determinat pe elevi să stabilească legăturile între cunoștințele teoretice și aplicațiile lor practice, să folosească bogatul material didactic existent în sala de examen — ierbare, plante cultivate pe lotul școlar (grîu de toamnă și primăvară, porumb, pătlăgele roșii, varză, cartofi etc.), planșe demonstrative (lucrate de elevi în acest an), diagrame, preparate în spirt, desene, scheme etc.

Eleva V. Mirea a vorbit pe larg la examen despre principalele lucrări de îngrijire a plantelor și rezultatele ce se pot obține prin mărirea productivității la hectar, subliniind sarcinile trasate în această privință de documentele consfătuirii fruntașilor în agricultură de la Constanța.

Cu multă siguranță a tratat eleva O. Pantazi subiectul „Insecte dăunătoare agriculturii, metode de combatere a lor", înfățișînd mijloacele de combatere a dăunătorilor agriculturii folosite în gospodăriile agricole colective și de stat. In tratarea subiectului „Cultura sfeclei de zahăr", eleva a arătat cum au fost pregătite semințele de sfeclă de zahăr în cadrul orelor de lucrări practice, cum au fost semănate pe parcela școlară și cum au fost efectuate lucrările necesare pentru obținerea unor recolte bogate.

Răspunsuri bune a dat și eleva El. Vitușinschi, care a vorbit despre semănatul și îngrijirea culturilor de floarea soarelui. Ea a insistat asupra metodelor agrotehnice înaintate legate de semănatul acestor culturi și asupra procedeelor folosite în polenizarea artificială, arătînd și care este importanța economică a măririi suprafețelor cultivate cu floarea soarelui.

In general elevii și-au ilustrat răspunsurile cu exemple din activitatea lor pe parcela școlară și s-au referit deseori la experiențele efectuate în cadrul orelor de lucrări practice în laborator.

I. RADU

In sala Floreasca a avut loc serbarea artistică a școlilor de 7 ani și medii din Capitală. In clișeu: eleve interpretînd un dans al florilor.

TABĂRA mijloc de educație

Ne aflăm în pragul vacanței școlare de vară. După un an de muncă rodnică, sute de mii de pionieri și școlari așteaptă cu nerăbdare să plece în numeroasele tabere organizate prin grija partidului și guvernului, unde vor avea prilejul să petreacă o vacanță plăcută și interesantă.

Un rol de mare răspundere în activitatea taberelor de pionieri și școlari îl au cadrele didactice care, împreună cu instructorii de pionieri, vor continua munca de educație a tineretului începută în școală și vor urmări, în condițiile taberei, dezvoltarea trăsăturilor moralei comuniste. De aceea, secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale le revine grija de a repartiza în tabere cele mai bune cadre didactice. Pentru desfășurarea unor activități variate este necesar ca în tabere să fie repartizați profesori de diferite specialități (literatură, științe naturale, istorie, geografie, lucru manual, educație fizică, muzică).

In activitatea taberelor accentul cade pe odihnă, distracție și reconfortarea elevilor, îmbinîndu-se cu munca cultural-educativă, care are ca forme principale cercurile literar-artistice, ale micilor naturaliști, ale micilor geografi, de „mîini îndemînatice" și de educație fizică, al căror conținut este îndrăgit de elevi. Cercurile aduc o contribuție importantă în educarea morală și politică a elevilor, le trezesc și le întăresc dragostea față de patrie, le dezvoltă dorința de a deveni cetățeni culți și luminați ai societății noastre.

Pentru ca activitățile în cercurile din tabere să-și atingă scopul lor cultural-educativ ele nu trebuie să fie identice cu activitatea dusă în clasă în timpul anului școlar, ci să îmbrace forme cît mai variate și atractive, îmbinînd odihna, distracția și reconfortarea fizică cu caracterul instructiv-educativ. Împrejurimile taberei și condițiile naturale în care se află aceasta trebuie să fie folosite în mod atractiv pentru împletirea teoriei cu practica.

Pe cît posibil, activitățile din tabără trebuie să se desfășoare în mijlocul naturii, în aer liber, prin jocuri atrăgătoare, excursii, activități de folos obștesc, sport și odihnă. Acest lucru va contribui la întărirea și otelirea organismului elevilor cu ajutorul factorilor naturali, va contribui la reconfortarea lor intelectuală.

Unul din cercurile apreciate de elevi în tabără este cercul literar, care, prin forme atractive, are scopul de a-i deprinde pe elevi să vorbească liber și corect, să le îmbogățească vocabularul, să le dezvolte gustul pentru citit, pentru literatură. Activitatea principală în acest cerc o formează lectura în colectiv pentru elevii de la 9—12 ani și lectura individuală pentru elevii de la 12—15 ani, cu aceștia putîndu-se organiza discuții în legătură cu conținutul lucrărilor, caracterizarea personajelor și analiza acțiunilor acestora. Cercurile literare pot organiza ședințe axate pe prezentarea vieții unui scriitor, în cadrul cărora să se alterneze lectura cu povestirea. Pentru înțelegerea rolului personajelor din cadrul operelor citite, se poate organiza lectura pe roluri a fragmentelor de piese de teatru, a unor versuri, a prozei dialogate, în funcție de vîrsta elevilor. Cercul literar trebuie să încurajeze creația proprie a elevilor pe teme din viața școlii sau, în special, a taberei, urmărindu-se unul sau mai multe aspecte cu caracter educativ. Cu prilejul vizitelor în împrejurimi elevii vor fi antrenați în stringerea de material folcloric specific regiunii respective și ajutați să-l selecționeze și să-l valorifice.

Sînt îndrăgite de școlari ghicitorile, serile de basm, focurile de tabără, concursurile „Drumeții veseli", șezătorile literare sau muzicale.

Profesorii au datoria de a găsi forme și mijloace cît mai variate pentru ca aceste activități să fie cît mai plăcute și mai interesante.

In cadrul cercului de muzică și dans, care se organizează în funcție de posibilitățile de încadrare a taberelor cu cadre didactice de specialitate, se poate pregăti un cor, al cărui repertoriu să se bazeze pe cîntecele învățate în școală sau pe care elevii le-au mai auzit, în așa fel ca exercițiul să nu ia prea mult timp. In zilele cu timp nefavorabil, se pot organiza audiții muzicale, audiții ale concertelor transmise la radio, prezentate de profesori de specialitate. Are o deosebită importanță și îndrumarea elevilor pentru adunarea materialului folcloric muzical din regiune.

Cu ajutorul profesorului de educație fizică, cercurile de muzică și dans vor pregăti dansuri pe melodiile cunoscute de elevi și dansuri populare din regiunea în care se găsește tabăra.

Un alt cerc a cărui activitate poate îmbrăca forme diferite și care poate cuprinde pe toți școlarii din tabără, începînd cu cei din clasele mici, este cercul de „mîini îndemînatice", care are un rol important în înarmarea copiilor cu deprinderi practice și în educarea lor în spiritul dragostei față de muncă. Aci elevii au posibilitatea să mînuiască ciocanul, șurubelnița, trasorajul, cuțitele de cioplit lemnul, să folosească nuielele de salcie și răchită pentru împletirea coșulețelor în care pot fi puse fructele sau ceea ce mai culeg în excursiile organizate.

Activitatea în cercul micilor naturaliști, prin observațiile asupra naturii, contribuie la dezvoltarea concepției materialist-dialectice a elevilor, face să crească dragostea lor pentru frumusețile și bogățiile patriei noastre, interesul pentru cercetarea naturii, pentru agricultură și silvicultură, îi familiarizează cu problemele construcției socialiste. Pentru ca munca în acest cerc să devină atractivă și interesantă trebuie să se evite activitatea de cameră, plictisitoare; micii naturaliști să activeze numai în aer liber, în mijlocul naturii, unde sînt atrași de frumusețea peisajului, de tot ceea ce îi înconjoară. Pionierii și școlarii vor avea astfel posibilitatea să observe și să cunoască natura patriei noastre, să prindă insecte, fluturi, să adune plante, flori, ciuperci, diferite roci, să confecționeze ierbare, insectare, pietrare pe care, la plecarea din tabără, să le ia cu ei la școlile de unde au venit, pentru îmbogățirea materialului didactic.

Pentru aceasta este însă necesar ca cercul micilor naturaliști să adopte ca formă specifică de activitate excursia. Profesorul trebuie să pregătească din timp și cu multă grijă excursiile pe care le face cu copiii, să aibă grijă ca acestea să nu-i obosească și să fructifice rezultatele lor. Se pot organiza excursii pe diferite teme, cum ar fi: cunoașterea și strîngerea de plante medicinale, cunoașterea copacilor din pădure, vizitarea unei gospodării agricole colective sau de stat, a unei stîne, prisăci, o plimbare la baltă, culegerea de cochilii de melci și scoici, cunoașterea vegetației marine etc.

Cercul micilor naturaliști din ta-

F. BONCU
șeful serviciului educației tineretului din M. I. C.

(Continuare în pag. 3)

UN DECENIU DE LA NAȚIONALIZARE

Acum 10 ani, la 11 iunie 1948, poporul nostru muncitor a înscris pentru totdeauna în istoria patriei unul din marile acte revoluționare menite să schimbe din temelii situația țării — naționalizarea principalelor mijloace de producție.

Naționalizînd industria, băncile, transporturile, statul nostru democrat-popular a înfăptuit un mare act de dreptate. Principalele mijloace de producție au fost smulse din mîinile exploatatorilor și transformate în proprietate socialistă, în bunuri ale întregului popor.

Astăzi, la 10 ani de la înfăptuirea naționalizării, importanța acestui act istoric apare în toată măreția ei. Smulgerea uzinelor, fabricilor, minelor, a băncilor, societăților de asigurare și de comerț exterior din mîinile exploatatorilor a însemnat sfărîmarea dominației economice a burgheziei. Posturile de comandă au trecut în mîinile clasei muncitoare. In întreprinderile naționalizate a fost lichidată exploatarea omului de către om, s-a statornicit proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, ca bază a noilor relații de producție socialiste, înfăptuindu-se concordanța deplină între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție.

Bilanțul drumului parcurs în deceniul care a trecut de la naționalizare umple de bucurie și de justificată mîndrie patriotică inimile întregului nostru popor muncitor.

In acești ani s-a schimbat radical situația clasei muncitoare din țara noastră. In timp ce sub capitalism era o clasă lipsită de mijloace de producție și de drepturi, asuprită și exploatată, astăzi clasa muncitoare este clasa conducătoare în stat, stăpînă principalelor mijloace de producție. Faptul că astăzi muncește pentru sine însăși și pentru binele tuturor celor ce muncesc a determinat o atitudine nouă, socialistă față de muncă a clasei muncitoare. Uriașa forță a clasei muncitoare, condusă de partid, inepuizabila ei energie, capacitățile ei creatoare au dovedit în acești ani, în chipul cel mai convingător, că ea știe să conducă economia fără burghezie, împotriva burgheziei și incomparabil mai bine decît burghezia.

Naționalizarea principalelor mijloace de producție a creat condiții pentru conducerea planificată a economiei și a constituit premisa trecerii la industrializarea socialistă a țării.

Cei zece ani care au trecut de la 11 iunie 1948 au confirmat pe deplin justețea politicii de industrializare socialistă dusă de partid și guvern. Producția industrială a țării era, la sfîrșitul anului 1957, de 3,5 ori mai mare decît în 1938 și de 4,2 ori decît în 1948. Ca urmare a liniei de dezvoltare mai rapidă a producției mijloacelor de producție, aceasta a reprezentat, în 1957, 454 la sută față de 1938. In mod firesc creșterea producției mijloacelor de producție a determinat o puternică dezvoltare a producției mijloacelor de consum, care a reprezentat în 1957 272 la sută față de 1938.

O mare realizare a poporului nostru în asigurarea bazei tehnico-materiale a socialismului o constituie crearea unor noi ramuri industriale care nu existau în Romînia burghezo-moșierească: producția de utilaj petrolifer și minier, de tractoare și camioane, industria extracției de uraniu, industria electrotehnică, industria chimică a îngrășămintelor minerale pentru agricultură, a maselor plastice, a fibrelor sintetice etc. In cei zece ani care au trecut de la naționalizare producția industriei construcțiilor de mașini a crescut de aproape 8 ori, iar cea a industriei chimice de aproape 7 ori.

Dezvoltarea industrială a țării noastre cunoaște un ritm care este inaccesibil țărilor capitaliste. Intreaga producție a anului 1948 a fost realizată în 1957 într-un singur trimestru la energia electrică, la fontă și la gaz metan, în 4 luni și jumătate la țiței, în mai puțin de 5 luni la cărbune și oțel, într-o

(Continuare în pag. 4)

Pentru apărarea păcii și împotriva folosirii energiei nucleare în scopuri de distrugere

APEL

adresat oamenilor de știință din universitățile și instituțiile de învățămînt superior din R.P.R.

Dragi tovarăși și prieteni,

Stăpînirea forțelor nucleare cu imensele lor rezerve de energie, precum și noile posibilități de cercetare a naturii, datorită metodelor fizicii nucleare, au deschis perspective mărețe pentru bunăstarea și fericirea popoarelor. Utilizate în acest scop, forțele nucleare pot să ajute la crearea unei civilizații superioare, într-un ritm și cu aspecte pe care abia le poate bănui imaginația cea mai îndrăzneață.

Dacă, dimpotrivă, aceste forțe vor fi utilizate în scop de distrugere și moarte, ele nu numai că vor anihila toate imensele posibilități de care dispune acum omenirea, dar vor provoca pierderi ireparabile în însăși cultura și civilizația întregii lumi.

Mai mult încă, pericolul armelor atomice nu se prezintă numai sub aspectul utilizării lor în cazul unui război, dar chiar și numai sub aspectul exploziilor cu titlu de experiență. Continuarea acestor explozii amenință grav condițiile dezvoltării vieții pe pămînt. Anchetele efectuate de specialiștii de pretutindeni confirmă întru totul această concluzie. Studiile întreprinse mai cu seamă în ultimii ani asupra acțiunii biologice a radiațiilor ionizate arată, de pe acum, pericolul iminent pe care îl prezintă radioactivitatea suplimentară provocată de exploziile nucleare și termonucleare, dacă ele vor fi continuate.

Nu mai există nici o îndoială că viața actuală și aceea a generațiilor viitoare sînt grav amenințate prin utilizarea în scopuri de distrugere a energiei nucleare. In aceste condiții ne incumbă nouă, oameni de știință, o răspundere imensă.

La universitățile și institutele superioare de cultură de pretutindeni s-au creat valori care au contribuit la formarea civilizației actuale. Ca membri ai unor asemenea instituții, avem datoria de a lua o atitudine hotărîtă și combativă împotriva denaturării științei și tehnicii de la adevărata ei menire. Trebuie să ne opunem oricăror acțiuni susceptibile de a duce la distrugerea vieții și civilizației înseși.

Iubiți colegi și prieteni,

Ca cetățeni ai patriei noastre socialiste sîntem mîndri de faptul că Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne duc cu consecvență o politică fermă de pace și coexistență pașnică, militînd pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru dezarmare, colaborare internațională. Această politică este continuarea firească a operei de construcție pașnică ce se desfășoară în patria noastră și în cadrul căreia statul nostru manifestă o deosebită grijă pentru crearea celor mai bune condiții de dezvoltare a cercetărilor științifice puse în slujba păcii și progresului. Mărturie evidentă a acestui fapt stau realizările considerabile care au fost și sînt obținute la noi, cu ajutorul prietenesc al Uniunii Sovietice, în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și care au situat țara noastră printre țările avansate în acest domeniu. Noi sprijinim din toată inima această politică a țării noastre, pe deplin corespunzătoare intereselor poporului romîn, intereselor păcii și progresului.

Socotim că este o datorie de cinste pentru oamenii de știință din țara noastră de a porni la o largă și susținută acțiune de luptă împotriva unui război atomic pustiitor, împotriva utilizării științei în scopuri de distrugere. Să denunțăm întregii lumi că asemenea utilizări ale energiei atomice sînt contrare scopurilor autentice ale muncii noastre, deoarece sînt contrare intereselor umanității.

Calea către izbăvirea definitivă a omenirii de primejdia unui război atomic a fost deschisă prin istorica hotărîre a Uniunii Sovietice de a înceta în mod unilateral experiențele cu armele atomică și cu hidrogen. Acest gest nobil, demonstrînd atît de convingător voința de pace a țărilor lagărului socialist, se cerea urmat de un gest similar din partea puterilor atomice occidentale — Statele Unite și Anglia.

Din păcate, exemplul Uniunii Sovietice nu a fost urmat pînă în prezent de aceste țări; ele desfășoară în continuare un intens program de experiențe nucleare, al căror rezultat nu poate fi altul decît sporirea primejdiei atomice. In același timp, avioane americane încărcate cu bombe atomice și cu hidrogen efectuează zboruri primejdioase deasupra unor țări vest-europene și în zona arctică, așa încît o banală defecțiune a unui dispozitiv electronic, reaua credință, nervii zdruncinați ai unor piloți contaminați de psihoza atomică sau o simplă eroare de interpretare a unui ordin pot duce la declanșarea celui mai distrugător război.

Intr-o astfel de situație plină de pericole pentru cauza păcii noi nu putem rămîne indiferenți, ci trebuie să acționăm cu hotărîre, contribuind din toate puterile la lupta pentru preîntîmpinarea unui nou război.

Socotim că trebuie pornit de la adevărul că nu există problemă internațională care să nu poată fi soluționată pe calea tratativelor; coexistența pașnică, postulat de morală internațională și principiul fundamental de drept internațional contemporan trebuie să fie punctul de plecare al oricărei acțiuni în cadrul relațiilor internaționale. Socotim că prin acțiunea noastră trebuie să cerem realizarea următoarelor obiective:

1. Un acord internațional cu privire la interzicerea fabricării, stocării și utilizării armelor nucleare;

2. Încetarea deîndată, după exemplul Uniunii Sovietice, a exploziilor nucleare și termonucleare;

3. Încetarea imediată a zborurilor avioanelor încărcate cu bombe atomice și cu hidrogen;

4. Conferința internațională, la cel mai înalt nivel, propusă de guvernul sovietic, să se întrunească în cel mai scurt timp posibil, spre a discuta de urgență măsurile ce se impun pentru a evita pericolele ce amenință pacea, cultura și civilizația lumii.

Dragi tovarăși și prieteni,

Conștiința noastră de universitari și cetățeni ne impune să acționăm energic în acest sens. Prin discuții și confruntări între noi și cu colegii noștri de pretutindeni, duse într-un climat de colegialitate și înțelegere, să contribuim și noi la crearea unei opinii care să impună interzicerea utilizării energiei atomice în scopuri de distrugere și moarte.

Să ne consacrăm cu și mai multă hotărîre activității noastre puse în slujba dezvoltării și înfloririi patriei, în slujba păcii și progresului uman.

Consiliul științific al Universității „C. I. PARHON"

Președinte
Acad. prof. IORGU IORDAN

Secretar științific
Profesor dr. V. IANOVICI

PRIMII PAȘI ÎN ARTĂ

In Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin", în pavilionul „C", adică în apropierea toboganului, a covorului fermecat și a celorlalte jocuri copilărești, acolo unde copiii își petrec deseori o mare parte a timpului lor liber, s-a deschis de curînd Expoziția de artă plastică a tineretului școlar. In sălile spațioase și tăcute ale expoziției intri într-o lume deosebită. Recunoști un fel specific de a gîndi, de a simți, de a vedea realitatea înconjurătoare: ești în lumea copilăriei. Cei mai mulți din cei peste 200 și ceva de „expozanți" din Capitală și din provincie nu depășesc vîrsta de 11-12 ani. Au trecut numai cîțiva ani de cînd ei au scrijelit primele bastonașe și cîrlige, cîțiva ani de cînd, după îndelungi eforturi, au învățat să poarte creionul pe hîrtie. Și iată că acum pot să reacă artistic o imagine, un gînd, o idee.

„Oare ce imagini, ce gînduri, ce idei și-au propus să trateze acești tineri „artiști" în lucrările lor?". Aceasta este una din primele întrebări pe care, ca pedagog, mi le-am pus înainte de a păși pragul expoziției. Intrebarea e firească. In privința realizării artistice, nu te aștepți, neapărat, la performanțe excepționale. Știi că e vorba doar de niște copii. Te gîndești, însă, că este de datoria celor care le predau abecedarul artei să-i învețe de pe acum, o dată cu mînuirea penelului, să se oprească asupra acelor aspecte semnificative care constituie esențialul în realitatea zilelor noastre, să-i ajute să înțeleagă că arta nu este o joacă fără noimă și să le explice cu toată seriozitatea, pe înțelesul lor, rolul ei de mare însemnătate în viața oamenilor.

Majoritatea tablourilor tind să selecționeze și să oglindească fenomenele cele mai interesante din realitatea înconjurătoare, din viața, jocurile și preocupările de astăzi ale copiilor. Numai enumerarea cîtorva titluri este revelatorie în acest sens: „La gospodăria agricolă colectivă", „1 Mai", „La arat", „Pionierul gornist", „Electrificarea", „Recoltă îmbelșugată", „Sport la școală", „Librăria noastră", „Primul ajutor", „Vasile Roaită", „Aprovizionarea cu lemne", „Un colț din curtea mea", „Interior din regiunea Bacău" etc.

Expoziția tineretului școlar este interesantă în primul rînd pentru că reprezintă o demonstrație a felului în care sînt educați copiii în țara noastră. Înclinațiile, preferințele expozanților, modul cum își tratează ei temele indică o frumoasă educație, o concepție sănătoasă, gust pentru frumos, pentru adevărata artă și multă sensibilitate.

Deși exponatele acestei expoziții nu pot — bineînțeles — să satisfacă pretențiile unei prea mari exigențe artistice, vizitatorul trăiește aci clipe plăcute și pline de farmec. Ingenuitatea copiilor, naivitatea stilurilor compensează, prin gingășia și prospețimea lor, lipsa marii arte.

Peste naivități și inadvertențe treci cu un zîmbet concesiv. Dar, uneori, te oprești uimit în fața unei piese a cărei talentată realizare te face să verifici încă o dată vîrsta autorului, notată în josul tabloului.

Așa se întîmplă, de pildă, în fața exponatelor lui Iosif Bălănescu, elev în clasa I-a, în vîrstă de 8 ani, care pictează (acesta e cuvîntul) de la vîrsta de 6 ani și care pare a fi revelația expoziției. Familiarizat cu uleiul și acuarela în aceeași măsură ca și cu desenul, micuțul Bălănescu reușește să realizeze lucrări care dovedesc un talent autentic. „Omul vesel", „Peisajul cu măgăruși", „Mama pe canapeaua de piele", „Partizanii", „Fata cu părul roșu", „Țăranul cu fluier" sînt tablouri care dovedesc o impresionantă precocitate.

Gheorghe Dumitrescu, tot în clasa I-a și tot de 8 ani, creionează firesc, degajat și cu multă spontaneitate. „Schiorul" său are dinamism și naturalețe. Constantin Silvestru este unul dintre expozanții mai „în vîrstă": are 12 ani și este în clasa a VI-a. Trăsăturile creionului său încep să fie sigure, iar contururile precise. El știe să

O. BUZESCU

(Continuare în pag. 2)

DIN ACTIVITATEA ŞCOLILOR PROFESIONALE ŞI TEHNICE

Răsfoind carnetul unui profesor dintr-o şcoală agricolă

— „Pleci mîine pe teren pentru practica elevilor, tovarăşe Iacob?"

Cel căruia i se adresa întrebarea îşi strînse pe umerii largi haina fluturată de o răbufnire mai puternică a vîntului şi, drept orice răspuns, scoase din buzunarul de la piept micul dreptunghi brun al biletului de tren.

— „Atunci vino în biroul meu să discutăm cîteva din problemele pe care să le urmăreşti cu precădere..."

Şi directorul şcolii se adînci într-o discuţie însufleţită cu inginerul profesor. Un scurt dar rodnic schimb de păreri. Eveniment obişnuit în viaţa centrului şcolar agricol din Buzău, al cărui profesori şi tehnicieni trebuie să urmărească practica a sute de ucenici şi elevi ce îşi desfăşoară activitatea în 13 unităţi agricole socialiste, dintre care unele la peste o sută de kilometri distanţă de şcoală.

Însemnările desprinse din carnetul unde inginerul Ioan Iacob îşi aşterne gîndurile şi impresiile în legătură cu munca sa de urmărire a practicii elevilor, însemnări pe care le transcriem în rîndurile ce urmează, reflectă unele preocupări importante ale celor ce se îngrijesc de pregătirea cadrelor pentru agricultura noastră socialistă.

1—15 SEPTEMBRIE 1957. Noul an şcolar încă n-a început. Pentru noi, însă, cei de la centrul şcolar agricol, anul şcolar e în toi: sîntem doar în plină campanie de recoltare.

Camionul gospodăriei de stat Brateş mă duce spre una din secţiile în care îşi fac practica o parte din ucenici şi elevi.

...Aici, la Brateş, am din plin prilejuri de bucurie. Viitorului maistru Oprea Stelian i s-a încredinţat sarcina de răspundere de a conduce campania de recoltare la secţia gospodăriei pe care o vizitez. Mecanicul şef al gospodăriei, inginerul Alexandru Bocevici, îmi vorbeşte cu deosebit entuziasm despre capacitatea şi destoinicia elevului. Îi laudă şi pe ucenicii din anul III care lucrează singuri pe tractoare, în cadrul brigăzilor de recoltare.

Deosebita încredere în capacitatea colectivului şcolii se răsfrînge şi asupra mea. Sînt consultat asupra unor dificultăţi întîmpinate la repararea combinei C 1 şi a agregatelor pentru cultivarea totală şi parţială. Am efectuat reparaţiile împreună cu ucenicii şi elevii. După cîteva zile de eforturi, maşinile au ieşit pe cîmp. Funcţionează perfect. Sînt în atitudinea colectivului de muncă al gospodăriei că şi acest lucru a contribuit la creşterea prestigiului şcolii.

24 MARTIE 1958. După o întrerupere de cîteva luni, care a coincis cu perioada de predare a lecţiilor teoretice, în curînd va începe din nou practica elevilor la S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat. Ceea ce m-a determinat să-mi reiau însemnările mai devreme este bucuria deosebită pe care o trăieşte şcoala noastră: ne-a sosit ordinul Direcţiei generale a învăţămîntului din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii prin care colectivul didactic al şcolii este evidenţiat pentru merite deosebite în muncă. În mod special ordinul ministerului relevă meritele şcolii în organizarea practicii.

8 APRILIE 1958. Toate ziarele consemnează un eveniment de mare importanţă pentru noi — Consfătuirea de la Constanţa a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii. Chemarea adresată tuturor oamenilor muncii din sectorul agricol, documentele importante ale consfătuirii deschid larg în faţa noastră perspective viitorului.

Elevii citesc şi ei cu multă atenţie materialele consfătuirii. Cum adeseori în aceste materiale apar numele unor gospodării şi S.M.T.-uri cunoscute, la care elevii noştri au făcut practică, majoritatea comentariilor lor se referă la fapte concrete, din viaţă. Pe toţi îi însufleţeşte gîndul că vor lucra într-un domeniu în faţa căruia se deschid asemenea perspective. Sînt hotărîţi să se pregătească cît mai bine pentru sarcinile însemnate care-i aşteaptă.

15-25 APRILIE 1958. Am pornit din nou prin gospodăriile şi S.M.T.-urile din regiunea Galaţi, în care îşi fac practica elevii noştri. Primul drum l-am făcut la G.A.S.-Dunărea, de la care şcoala a primit nu cu mulţumire pentru aportul pe care-l dau elevii în campania de primăvară. Directorul gospodăriei, tovarăşul Cuş, şi inginerul-şef, tovarăşul Begu, i-au chemat special pe ucenicii Gulie Drăguşin şi Olteanu Emil pentru a-i lăuda în faţa mea. Băieţii erau cum nu se poate mai bucuroşi şi mai mîndri. Mi-au arătat toţi carnetele de practică, dîndu-mi explicaţii asupra însemnărilor şi schiţelor pe care le cuprind.

Am fost din nou la G.A.S.-Brateş, pe care o vizitasem în toamnă. Conducerea gospodăriei este şi de data aceasta foarte mulţumită de ucenicii şi elevii noştri.

20 MAI 1958. O parte din campania de primăvară a fost terminată. Agregatele sînt trecute treptat în ateliere pentru reparaţii şi pregătiri în vederea campaniei de recoltare.

Atelierele şcolii au executat pînă acum reparaţii la 8 tractoare KD, 3 MTZ, mai multe agregate pentru prăşit şi cultivat. Sînt în curs de reparare 4 secerători-legători şi 3 batoze. Se pare că începem să ne cîştigăm un renume şi pe această linie. E foarte bine, mai ales pentru asigurarea condiţiilor de practică la mecanică a ucenicilor. Folosindu-se la maximum atelierele pentru lucrări mecanice, s-ar putea desfăşura în condiţii normale, alternativ, instruirea teoretică şi instruirea practică a ucenicilor din anii I şi II, rămînînd doar ca ucenicii din anul III să plece la practică în producţie pentru o perioadă de şase luni, după terminarea cursurilor. Colectivul de conducere a şcolii a luat în discuţie această problemă şi a elaborat o serie de propuneri pe care le-a trimis ministerului.

5 IUNIE 1958. Ne pregătim pentru oaspeţi. În curînd ne va vizita o delegaţie a centrului şcolar agricol din Sofia. În şcoală domneşte o activitate febrilă, căci pregătim şi o expoziţie. În atelierul-laborator de maşini se execută machete în funcţiune ale principalelor maşini şi agregate cu care lucrăm. Colectivele cabinetelor de specialitate au confecţionat în ultimul timp 800 de planşe. Pînă ne vor veni oaspeţii, vom trece de 1000. Schimbul de experienţă cu colegii noştri bulgari ne va ajuta să îmbunătăţim şi mai mult activitatea şcolii noastre.

Fără îndoială că toate acestea se îmbină de minune cu obiectivul de bază al activităţii noastre din această perioadă: lucrările practice de control şi examenele.

Apoi, în curînd, din nou la drum, străbătînd întinderea cîmpiilor acoperite cu holde, pentru a fi alături de elevii noştri cu experienţa şi povaţa.

Pentru conformitate,
M. ANDRU

In ferma şcolii

La ferma centrului şcolar agricol din Alexandria practica ucenicilor este în toi. Pe cele 200 de hectare ale fermei lucrează 145 viitori zootehnişti şi agricultori, organizaţi în brigăzi şi echipe, avînd ca şefi ucenici din ultimul an. Sub conducerea profesorilor de specialitate, brigăzile şi echipele de ucenici au participat, prin rotaţie, la toate lucrările din fermă: selecţionarea şi condiţionarea seminţelor, însămînţările în cultură mare şi în cîmpul experimental, plantarea răsadurilor de zarzavat, lucrări de întreţinere a livezii şi viei, întreţinerea animalelor de muncă, înmulţirea şi creşterea artificială a puilor, lucrări în stupina etc.

De pe acum se pot constata rezultatele bune ale practicii. Ucenicii şi-au îmbogăţit cunoştinţele, şi-au întărit deprinderile de muncă practică, ştiu să aplice cu pricepere, în activitatea lor la fermă, cunoştinţele însuşite în şcoală. Aceste rezultate se datoresc în mare parte metodelor folosite în conducerea practicii de către profesorii-ingineri Chiril Ştefănescu, Alexandru Bădescu şi Tihon Cojocaru.

În fiecare dimineaţă, înainte de începerea lucrărilor practice, profesorii respectivi, timp de 30—40 minute, explică şi demonstrează lucrările ce urmează să fie efectuate de ucenici. Ei le arată acestora care este scopul lucrării, care sînt condiţiile agrotehnice în care se desfăşoară ea, ca şi metodele ce trebuie folosite pentru a asigura succesul lucrării. In timpul explicaţiei, profesorii, ajutaţi de şefii de echipe, execută în mod demonstrativ lucrarea respectivă, explicînd separat fiecare operaţie.

După terminarea explicaţiilor şi demonstraţiilor, echipele îşi ocupă locurile de muncă indicate şi îşi încep lucrul. Profesorii şi tehnicienii îi urmăresc îndeaproape în timpul lucrului, le atrag atenţia atunci cînd greşesc fie în tehnica lucrării, fie în mînuirea uneltelor.

Ucenicii îşi însemnă în caietele lor toate datele cu privire la lucrarea executată şi apoi, pe baza lor, întocmesc referate. In felul acesta profesorii centrului şcolar agricol din Alexandria respectă unul din principiile de bază ale muncii de instruire — şi anume, folosirea noţiunilor teoretice în munca practică.

Contribuie mult la obţinerea unor rezultate bune şi şedinţele săptămînale de analiză a muncii practice, la care se discută realizările din activitatea ucenicilor, greutăţile întîmpinate şi modul cum pot fi înlăturate, probleme de disciplină etc.

Dar rezultatele bune obţinute pînă acum se datoresc în mare măsură şi însufleţirii cu care muncesc ucenicii, dragostei pe care o arată ei faţă de munca practică. De la începutul lunii aprilie şi pînă în prezent ei au prăşit 20 ha porumb cu prăşitoarea şi 10 ha cu sapa, au plivit 20 ha cereale de primăvară, au recoltat şi depozitat 2 vagoane lucernă, au prăşit de două ori şi au udat grădina de legume în suprafaţă de 5 ha, au prăşit şi plivit culturile de pe cîmpul de experienţă, au efectuat toate lucrările la 5 ha livadă şi 1,50 ha vie. De lăudat este şi preocuparea întregului colectiv de ucenici pentru înmulţirea artificială a puilor. Pînă acum au fost scoşi peste 1500 pui din cele mai bune rase. Indeosebi s-au remarcat prin succesele lor în activitatea practică brigada întîia din anul I — agricultură şi brigada a cincea din anul II — zootehnie.

DUMITRU COJOCARU

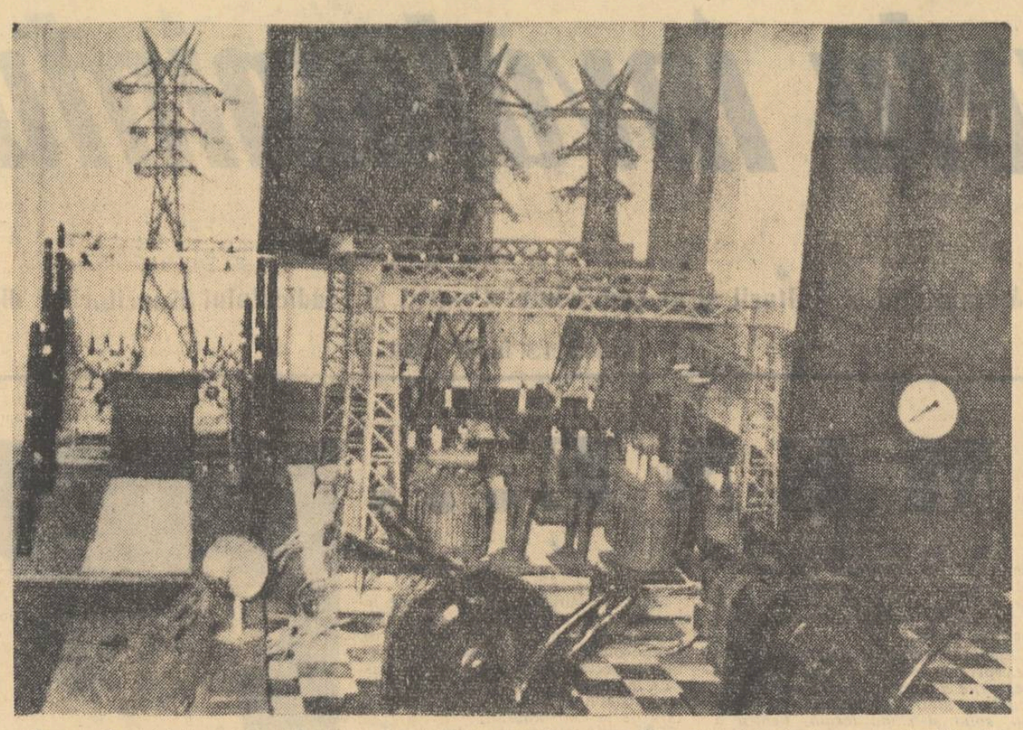

O parte din instalaţia centralei hidroelectrice în miniatură construită de ucenicii şcolii profesionale de energie electrică din Cîmpina.

Sisteme energetice în funcţiune realizate de ucenici

Pentru a se asigura o cît mai bună pregătire teoretică şi practică a viitorilor muncitori electricieni, s-a luat la începutul acestui an şcolar iniţiativa de a se realiza în şcolile profesionale care pregătesc asemenea muncitori, sisteme energetice în miniatură, însă în stare de funcţionare: centrale electrice hidro şi termo, staţii de transformare ridicătoare şi coborîtoare de tensiune de tip interior şi exterior, linii de transport, posturi de transformare şi reţele de distribuţie, asamblate într-un sistem energetic la care să se poată executa toate manevrele de exploatare, ca în realitate.

Planurile şi calculele de anteproiect au fost executate în cadrul Ministerului Industriei Grele. Colectivele de specialitate ale şcolilor au executat planurile şi proiectele instalaţiilor. Lucrările s-au realizat într-un număr de 25 de şcoli, cu ucenicii din anul I, în atelierele-şcoală, potrivit cu specificul meseriei şi în conformitate cu programele de învăţămînt practic. La efectuarea lor au fost antrenaţi şi ucenici din anii II şi III, care au lucrat în cadrul cercurilor tehnice.

Colectivele didactice ale şcolilor, ca şi ucenicii, au lucrat cu însufleţire pentru realizarea instalaţiilor, obţinînd rezultate deosebit de frumoase. Şcoala profesională de energie electrică de pe lîngă întreprinderea de electricitate din Cîmpina, bunăoară, nu numai că a depăşit planul trimis de minister, dar a luat chiar iniţiativa de a realiza singură un sistem energetic complet. Astfel, aici s-au realizat în miniatură o centrală hidroelectrică cu două grupuri generatoare, o staţie exterioară ridicătoare de tensiune, o linie de transport, o staţie coborîtoare de tensiune şi distribuţia de joasă tensiune. Toate aceste instalaţii au fost montate şi date în funcţiune. Sînt în curs de realizare o centrală termoelectrică cu două cazane cu aburi şi două grupuri generatoare, o staţie ridicătoare de tensiune şi o staţie de interconectare.

Instalaţia realizată la Cîmpina este foarte bine cunoscută de ucenicii care au lucrat la ea, astfel încît profesorului nu i-a rămas să le explice decît manevrele de exploatare şi fenomenele ce se petrec în timpul exploatării. Iată cum s-a desfăşurat lecţia în cadrul căreia s-au dat aceste explicaţii. Într-o parte a sălii de unde se poate vedea toată instalaţia, a fost aşezat un panou pe care era desenată schema electrică a sistemului energetic. Profesorul se afla în faţa acestui panou, îndeplinind funcţia de dispecer. Ucenicii au fost repartizaţi în sală fiecare la alt loc de muncă — la centrală, la staţiile pe reţea şi la consumatori, ca şefi de tură, ajutori, turbinişti, electricieni etc. — aşa cum se lucrează şi în producţie.

S-a început prin executarea manevrelor prevăzute pentru lecţia respectivă: punerea în paralel a generatorilor. Ucenicii de la distribuţie au aprins becurile. Profesorul a anunţat reglajul sarcinii cu turbina nr. 1 a centralei hidro. La un moment dat, turbina nr. 1 nu a mai putut face faţă sarcinii cerute de consumatori. Tensiunea şi frecvenţa au început să scadă. Profesorul a comandat punerea în funcţiune a turbinei nr. 2 de la centrala hidro, pentru ca aceasta să preia sarcina cerută de reţea.

La centrala hidro ucenicii au pus în paralel grupul nr. 2. Electricienii din staţie au verificat poziţia întrerupătorului, au închis separatorii grupului 2 şi au aşteptat comanda de cuplare la reţea prin întrerupători. În acest timp, ucenicul de la turbina 2 a pornit turbina pînă la turaţia normală. Electricianul a asigurat reglarea pînă cînd a apărut tensiunea normală la bornele generatorului. În acel moment, electricianul de la centrală, după ce s-a uitat la sincronoscop, a dat comanda „mai încet" ucenicului de la turbina 2. Acesta a reglat turaţia aşa cum indica sincronoscopul, după care, la momentul potrivit, a cuplat, cu ajutorul întrerupătorului, generatorul 2 la reţea şi apoi a făcut reglajul sarcinii electrice.

Li s-a demonstrat ucenicilor că, în cazul cînd cuplarea la reţea a grupului nu s-a făcut exact la momentul potrivit, se produce fenomenul „bătăilor", datorit neconcordanţei de fază a tensiunilor celor doi generatori. Lămpile la consumator s-au aprins şi s-au stins succesiv. În producţie, acest lucru ar duce la distrugerea generatorilor şi fenomenul nu se poate observa. În instalaţia energetică din şcoală, generatorii fiind supradimensionaţi, rezistă şi fenomenul se observă.

Instalaţiile energetice lucrate de ucenici, dîndu-le acestora posibilitatea să studieze în mod concret o serie de fenomene importante ce au loc de la producerea energiei şi pînă la consumarea ei, aduc o contribuţie de seamă la buna pregătire a viitorilor energeticieni din ţara noastră.

Ing. NICOLAE ANTONIU

PENTRU ZILELE VACANŢEI

După un an de muncă în şcoală şi în ateliere, zilele de odihnă ale vacanţei sînt pentru ucenici o răsplată pe cît de bine meritată, pe atît de plăcută. Mulţi dintre ucenici îşi vor petrece vacanţa în taberele de la Oraşul Stalin, Constanţa, Vatra Dornei, Sighişoara, Sibiu, Cisnădie, Tg. Secuiesc etc., unde vor găsi totul pregătit cu minuţiozitate, cu dragoste şi grijă părintească.

Celor peste 8.000 de ucenici care vor petrece cîte două săptămîni în aceste tabere le este asigurată o alimentaţie consistentă şi o asistenţă medicală bine organizată. În acelaşi timp, conducerile taberelor de odihnă se preocupă acum de alcătuirea unui program cît mai bogat, din care nu lipsesc excursiile, competiţiile sportive, seratele literare, jocurile de tabără etc.

Astfel organizate, taberele de odihnă vor oferi ucenicilor o odihnă plăcută şi instructivă.

Inainte de examene

Mobilizaţi de organizaţia de partid profesorii şi maiştrii-instructori de la şcoala de ucenici nr. 1 din Galaţi au desfăşurat cu bune rezultate munca de pregătire a elevilor pentru încheierea anului şcolar.

Recapitularea cunoştinţelor s-a bazat pe discutarea problemelor principale ale materiilor studiate în cursul anului. Astfel, la fizică s-au discutat cu ucenicii probleme legate de electromagnetism, maşini electrice, maşini termice. La tehnologia meseriei s-au recapitulat în special cunoştinţele privitoare la construcţia şi funcţionarea strungurilor. La educaţia politică au fost discutate probleme în legătură cu industrializarea ţării, socializarea agriculturii etc. urmărindu-se ca ucenicii să reţină problemele de bază din materia predată şi să înţeleagă just aceste probleme.

La fiecare obiect s-au organizat şi ore de consultaţii colective şi individuale.

O muncă deosebit de rodnică au desfăşurat în această perioadă profesori ca tov. Mircea Mogoş, Maria Ionescu, Liviu Stoicescu şi alţii. Aceştia s-au preocupat mult de ajutorarea ucenicilor în ceea ce priveşte buna desfăşurare a studiului lor individual pentru recapitularea cunoştinţelor, arătîndu-le cum să înveţe, ce anume să reţină din materia predată.

Paralel cu recapitularea cunoştinţelor teoretice, s-a desfăşurat munca practică în atelierul şcolii. Ucenicii au lucrat în atelier la bancuri, strunguri pentru lemn, mese şi scaune metalice. Maiştrii-instructori, participînd direct la procesul de instruire practică, au ajutat şi îndrumat ucenicii în aplicarea procedeelor noi de lucru.

Toţi maiştrii-instructori au pregătit lucrările de control practic anuale ale ucenicilor. Acestea sînt lucrări complexe, care includ cele mai importante cunoştinţe teoretice şi practice primite de ucenici în întreaga perioadă a anului şcolar.

S-au luat măsurile necesare pentru ca practica în producţie din timpul verii să se desfăşoare în cele mai bune condiţiuni. În acest scop s-a asigurat aprovizionarea cu materialele necesare, s-au dat comenzile de lucru, clasele au fost împărţite pe grupe.

După terminarea examenelor şcoala va organiza o expoziţie — mijloc de cunoaştere şi popularizare a muncii ucenicilor, prilej de trecere în revistă a realizărilor obţinute.

Prof. GHEORGHE C. BALABAN
Galaţi

Realizările unui cabinet tehnic

Anul acesta cabinetul tehnic al şcolii de meserii din Suceava a cunoscut un deosebit avînt. Profesorul de tehnologie Ionel Gheorghe, îndrumînd activitatea ucenicilor în cadrul cercurilor tehnice, a reuşit, cu sprijinul acestora, să confecţioneze un bogat material didactic.

Au fost executate numeroase planşe, care au fost fotografiate şi transformate în diapozitive, ele fiind prezentate în cadrul lecţiilor cu ajutorul epidiascopului. Tot cu sprijinul ucenicilor au fost executate diferite roţi, unelte de tăiat şi măsurat, menghine etc., care de asemenea sînt folosite ca material didactic. Cabinetul tehnic al şcolii de meserii din Suceava acordă în acelaşi timp un sprijin substanţial şcolilor de cultură generală din localitate pe linia politehnizării învăţămîntului. Numeroşi elevi ai şcolilor elementare şi medii din Suceava au vizitat cabinetul tehnic al şcolii de meserii, cu care prilej profesorul Ionel Gheorghe a organizat numeroase demonstraţii practice.

Prof. I. REISSMAN
Suceava

Pedagogi colaboratori la presa locală

Răsfoind ziarele regionale: „PENTRU SOCIALISM" (Baia Mare), „DRUMUL SOCIALISMULUI" (Hunedoara), „ZORI NOI" (Suceava) şi „CRIŞANA" (Oradea).

Organele de presă ale comitetelor regionale de partid şi sfaturilor populare, preocupate în permanenţă de traducerea în viaţă a politicii şcolare a partidului şi guvernului nostru, descoperă zi de zi aspecte interesante ale muncii desfăşurate în unităţile de învăţămînt, furnizînd cititorilor date preţioase cu privire la experienţa înaintată a pedagogilor.

Răsfoind colecţiile gazetelor regionale avem bucuria să constatăm că profesorii şi învăţătorii nu stau departe de aceste preocupări ale publicaţiilor locale şi că ei informează ziarele — iar prin aceasta cadrele didactice din regiune — despre activitatea şcolilor în care lucrează, despre evenimentele mai importante petrecute aci. Pe lîngă simplele ştiri cu privire la munca unităţilor de învăţămînt, pedagogii publică şi articole în care tratează pe larg probleme de educaţie şi instrucţie. Se simte chiar tendinţa — izvorîtă, desigur, dintr-o necesitate — de a lega articolele de etapa respectivă a anului şcolar, lucru ce sporeşte eficacitatea materialelor semnate de profesori.

In ultimele săptămîni, cînd în şcoli au avut loc intense pregătiri în vederea încheierii cursurilor şi desfăşurării examenelor, recapitularea materiei şi grija sporită faţă de elevii care dau examene de absolvire şi de admitere au făcut obiectul mai multor articole de îndrumare ori de informare ce poartă semnătura unor profesori sau inspectori. „Trebuie să se pregătească cu toată seriozitatea închiderea anului şcolar" anunţă, încă din titlu, articolul apărut în „Crişana" cu cîtva timp în urmă sub semnătura inspectorului regional Miron Mechiu. Autorul aminteşte cadrelor didactice cîteva din principiile ce trebuie respectate în recapitularea materiei şi cere ca pedagogii să fie atenţi la felul cum se exprimă şcolarii, să înlăture tendinţa unor copii de a învăţa mecanic şi să-i ajute cu seriozitate în a se deprinde să sintetizeze cunoştinţele acumulate în timpul anului. Mai recent, ziarul „Crişana" revine asupra problemei închiderii anului şcolar, prin articolul tov. Ilie Crăciun, şeful secţiei de învăţămînt şi cultură a sfatului popular raional Beiuş („In preajma încheierii anului şcolar"). Tov. Crăciun se ocupă îndeosebi de problema sprijinirii mai intense a elevilor rămaşi în urmă la învăţătură, indicînd şi metodele folosite pentru aceasta de unele din şcolile raionului. Problema recapitulării finale este dezbătută şi în ziarul „Zori noi" de către tov. Mihai Filip, metodist şef al secţiei regionale de învăţămînt şi cultură, în articolul „Pregătirea pentru încheierea anului şcolar în învăţămîntul de stat". Printre altele, autorul se opreşte asupra studiului individual al elevilor, asupra ajutorului pe care **părinţii trebuie să-l dea şcolii în supravegherea atentă a copiilor cînd ei lucrează acasă**, asupra necesităţii de a se evita supraîncărcarea şcolarilor cu sarcini. Ziarul „Drumul socialismului" inserează, de asemenea, un articol semnat de tov. Viorel Rusu de la şcoala medie din Simeria şi intitulat „Pentru îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ", în care este arătată datoria pedagogilor cu experienţă de a-şi ajuta colegii mai tineri în scopul îmbunătăţirii procesului de învăţămînt, astfel încît anul şcolar să se încheie cu cît mai puţini corigenţi şi repetenţi. „Ne pregătim pentru examene" este titlul articolului semnat de P. Roman în „Pentru socialism" la 30 mai a.c. Reţinem din el grija cadrelor didactice de la şcoala elementară de 7 ani din Cernesti, raionul Lăpuş, pentru pregătirea din punct de vedere psihologic a elevilor din clasa a IV-a, avînd în vedere faptul că ei nu au mai dat examene, atenţia mare ce se acordă elevilor de clasa a VII-a, nu numai în privinţa bunei lor pregătiri şcolare, dar şi în a-i ajuta să se orienteze înspre şcoli şi meserii corespunzătoare pregătirii fiecăruia. Ziarul „Drumul socialismului" face loc, în numărul său din 20 mai, articolului semnat de prof. T. L. Lascu, neobosit corespondent al publicaţiei. Materialul, intitulat „Pe linia respectării tradiţiilor şcolare", înconoştiinţează pe cititori că **şcoala medie nr. 1 din Alba Iulia, dornică să respecte o frumoasă tra-**diţie, va organiza, după închiderea anului şcolar, un şir de excursii cu elevii în cuprinsul raionului, al regiunii şi în ţară, în scopul educării copiilor în spiritul patriotismului, pentru întărirea legăturii cu viaţa.

Despre activitatea pionierilor în vacanţa de vară vorbeşte tov. Nicolae Cană — directorul Casei pionierilor din oraşul Sighet — în numărul din 30 mai al ziarului „Pentru socialism". Pedagogii află cu această ocazie că la Sighet pionierii vor putea frecventa pe timpul verii unul din cele trei cluburi organizate pe lîngă Casa pionierilor.

In publicaţiile amintite pedagogii semnează şi o serie de articole pe teme ce nu se leagă direct de etapă. Unele din ele ridică probleme mai deosebite, ca, de pildă, aceea a copilului „mincinos", problemă a cărei rezolvare încearcă să o dea profesoara G. Friedman în ziarul „Pentru socialism", sau aceea a bilingvismului, care formează obiectul unui articol („Despre bilingvism") semnat recent de aceeaşi profesoară. Notăm că acesta din urmă cuprinde observaţii interesante cu privire la învăţarea simultană a două limbi de către copiii preşcolari. Semnatara observaţiilor invită pe alţi pedagogi din regiunea Baia Mare (aci există mulţi copii bilingvi) să-şi spună părerea şi să arate rezultatele practice la care au ajuns în această privinţă.

Contribuţia cadrelor didactice la popularizarea prin presă a unor profesori merituoşi trebuie, de asemenea, semnalată. Astfel, în numărul din 18 mai al ziarului „Crişana" profesorul Gheorghe Pop semnează articolul „Educatoarea", ce pune în lumină devotamentul tovarăşei Georgina Catană care lucrează la grădiniţa din comuna Hălmagiu de nu mai puţin de 34 ani. Tot astfel, articolul „Profesorul de geografie", apărut în „Drumul socialismului" sub semnătura directorului şcolii medii nr. 1 din Alba Iulia, aduce elogii profesorului Ion Moldovan pentru pasiunea cu care munceşte, pentru dragostea pe care o poartă copiilor, pentru puternicul său ataşament faţă de şcoala în care lucrează de foarte multă vreme.

Apreciem articolul lui Ştefan Constantinescu, directorul şcolii elementare din Rădăşeni, apărut în ziarul „Zori noi" în cursul lunii mai („O sută de ani de la înfiinţarea şcolii din Rădăşeni"), nu numai pentru buna intenţie de a face cunoscută cadrelor didactice valoarea istorico-documentară a şcolii, dar şi pentru stilul îngrijit şi plăcut în care este scris.

Printre articolele ce merită a fi de asemenea amintite, pentru noutatea problemelor ce le ridică, se înscriu: „Cînd organizaţia de pionieri se preocupă de situaţia la învăţătură" semnat de Marin Velea de la şcoala medie din Simeria, „A apărut o revistă şcolară" semnat de T. L. Lascu în „Drumul socialismului", „Întocmirea monografiilor sătesti" semnat în acelaşi ziar de către profesorul Traian Bălan şi altele.

Unele ştiri trimise de cadrele didactice şi apărute în presa locală ne vorbesc despre preocupările pedagogilor pentru realizarea învăţămîntului politehnic, despre munca lor de cercetare ştiinţifică, de culturalizare a maselor etc.

In ceea ce priveşte realizarea învăţămîntului politehnic este bine ca pedagogii să trimită ziarelor locale mai multe articole de analiză a modului cum se înfăptuieşte acesta în şcolile lor. In etapa actuală, de pildă, cadrele didactice pot trimite interesante articole despre felul cum **s-a organizat şi s-a desfăşurat practica elevilor în uzine şi în fabrici** sau pe ogoarele unităţilor socialiste. Împărtăşirea experienţei în această privinţă ar fi foarte bine venită, deoarece practica în producţie este deosebit de însemnată în pregătirea elevilor pentru viaţă, pentru muncă, în orientarea lor profesională înspre sectoarele direct productive.

Ţinînd seama de importanţa pe care o are astăzi instruirea cadrelor necesare industriei şi agriculturii noastre socialiste — pregătirea unor muncitori şi tehnicieni capabili să stăpînească tehnica nouă, să ţină pas cu viaţa — este necesar ca profesorii de la şcolile profesionale şi tehnice să publice mai multe articole în legătură cu sectorul lor de muncă.

Şi alte probleme — cum sînt supraîncărcarea elevilor cu tot felul de sarcini, munca organizaţiilor de partid din şcoli, a organizaţiilor sindicale, măsura în care cadrele didactice pot sprijini activităţile pionierilor şi ale utemiştilor — ar putea face obiectul unui număr sporit de articole scrise de învăţători şi profesori.

O ultimă recomandare pe care vrem să o facem pedagogilor este aceea de a trimite ziarelor regionale mai multe articole de analiză profundă a fenomenelor, de tratare atentă şi la timpul potrivit a problemelor de învăţămînt, articole care să combată cu vehemenţă denaturările antimarxiste din predare, denaturările antipedagogice din munca de educare a tinerei generaţii.

Învăţătorii şi profesorii din fiecare regiune trebuie să devină cei mai activi informatori ai organelor regionale de presă în ceea ce priveşte activitatea şcolilor, cei mai buni colaboratori ai lor în problemele de învăţămînt.

ANA COSMIN

Primii paşi în artă

(Urmarea din pag. 1)

folosească perspectiva, prim planurile, utilizează o mare bogăţie cromatică. Lucrarea sa „Bucureşti" surprinde un peisaj citadin creionat în linii sobre şi concise. „Peisaj Telega", „Peisaj cu poduri", „Gara Telega", „Peisaj cu sonde" înregistrează fragmente din natură de un realism autentic. Sergiu Rădescu, de 11 ani, se vede a fi un îndrăgostit de sport. Desenele sale sînt remarcabile pentru îndeminarea cu care realizează mişcările şi prin nota lor fină de umor.

Nişte mîini mici dar talentate au reuşit să creeze desene şi picturi minunate. Truda şi visurile copiilor nu sînt lăsate să se irosească în zadar. Aspiraţiile micilor pictori şi desenatori sînt încurajate, supravegheate şi orientate cu o părintească grijă.

Trebuie să amintim aici pe cei care nu se văd nicăieri în expoziţie, dar a căror prezenţă o simţi plutind grijulie în fiecare lucrare, lîngă fiecare nume de elev. Este prezenta celor care, mereu alături de copii, le urmăresc încercările, le îndreaptă greşelile, îi sfătuiesc şi îi încurajează, este prezenţa învăţătorilor şi a profesorilor care îndrumă primii paşi timizi şi şovăielnici ai micilor debutanţi spre tărîmurile imense ale artei.

PREGĂTIREA PENTRU VIAŢĂ
oglindită în examenele de la clasa a VII-a

În general, pregătirea pentru viaţă în şcoala de cultură generală înseamnă însuşirea unui sistem închegat de cunoştinţe, însoţit de deprinderea de a le aplica în practică. Aceste două laturi ale procesului instructiv-educativ sînt atît de strîns legate între ele, încît nici nu pot fi concepute unul fără celălalt. Tocmai de aceea, asistînd la examenele de limba română şi matematică ţinute la clasele a VII-a de la şcolile de 7 ani nr. 2 şi nr. 5 din Focşani, am căutat să vedem în ce măsură aceste examene atestă pregătirea elevilor pentru viaţă.

Cercetînd lucrările scrise la limba română, se poate constata că majoritatea elevilor de la aceste două şcoli au efectuat bine tema de gramatică (analiza a două sau mai multe fraze şi analiza sintactico-morfologică a unei propoziţii), ceea ce arată că ei se pricep să aplice la analiza pe text cunoştinţele căpătate în clasele V-VII. Mai mult — lucru ce ne-a fost confirmat şi de examenul oral de la şcoala nr. 5 — se poate vedea că elevii şi-au format deprinderi de gîndire logică. În cele mai multe cazuri ei nu s-au lăsat furaţi de conjuncţiile prin care erau introduse propoziţiile în frază, ci au stabilit felurile propoziţiilor după sens.

Totuşi, ţinînd seama de importanţa pe care examenele o au în verificarea gradului de însuşire a cunoştinţelor elevilor, este păcat că profesorii nu au ales cele mai potrivite texte pentru analiză. Aşa, de pildă, profesorii Ioana Apostol şi Ion Diaconu, care predau la cele două clase a VII-a de la şcoala nr. 2, au dat elevilor la lucrarea scrisă un text care cuprindea numai propoziţii principale şi subordonate directe, în timp ce pentru examenul oral (la care elevii au mai puţin timp de gîndire) au ales texte mult mai grele. Mai bine a procedat din acest punct de vedere profesorul Ion Budescu de la şcoala nr. 5, care la lucrarea scrisă, de pildă, a dat un text cuprinzînd, pe lîngă propoziţii principale, mai multe feluri de subordonate (directe, temporale, cauzale).

Aplicarea cunoştinţelor de limba română nu se limitează, însă, numai la analiza gramaticală. Ea presupune îndeosebi formarea deprinderilor ortografice şi de exprimare corectă. Din acest punct de vedere, rezultatele — la ambele şcoli — sînt diferite: alături de lucrări remarcabile prin corectitudinea scrisului şi a exprimării, sînt unele în care erorile ortografice, folosirea improprie a unor cuvinte şi exprimările confuze abundă Acest lucru este cu atît mai grav cu cît una din sarcinile principale ale predării limbii române în clasele V-VII este tocmai formarea deprinderilor de vorbire şi scriere corectă — atît de importante pentru viaţă.

În tratarea subiectului de lectură, mare parte din elevi au dovedit capacitatea de a reţine elementele esenţiale, comune mai multor opere, şi le organiza, axîndu-le pe tema dată („Omul nou în literatura noastră de după 23 August" şi, respectiv, „Critica societăţii burghezo-moşiereşti în opera lui M. Eminescu şi I. L. Caragiale"). Din lucrările elevilor se poate vedea că ei au înţeles esenţa fenomenului literar ca reflectare a realităţi sociale şi îşi dau seama de rolul important pe care literatura noastră nouă îl are în construirea socialismului. Aşa, de pildă, vorbind despre „Vînătoarea de lupi" şi despre „Lazăr de la Rusca", elevii de la şcoala nr. 2 au relevat faptul că, în comparaţie cu acţiunea din „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, nuvela lui Petru Dumitriu şi poemul lui Dan Deşliu oglindesc o treaptă superioară a procesului de transformare a ţărănimii noastre în drum spre socialism. Ei au arătat că visul lui Mitrea, exprimat în pasajul final al operei, se înfăptuieşte — aşa cum se poate vedea din operele scrise în anii următori — prin lupta plină de avînt a ţărănimii muncitoare, care la chemarea partidului a pornit să-şi făurească o viaţă nouă. De asemenea, vorbind despre Silvester Andrei din poezia „Silvester Andrei salvează abataju!" de A. Toma, sau despre Toader din poemul „Minerii din Maramureş" de Dan Deşliu, cei mai mulţi elevi au subliniat trăsăturile pozitive ale omului nou, produs al noilor condiţii de muncă şi viaţă. O atare interpretare dovedeşte că elevii au fost deprinşi să judece fenomenul literar de pe poziţii înaintate, că ei vor fi apţi şi pe viitor să se orienteze în aprecierea justă a operelor literare pe care le vor citi.

Relevînd aceste calităţi incontestabile, nu putem trece totuşi cu vederea peste faptul că lucrările de lectură literară au un caracter unilateral. Oprindu-se îndeosebi asupra conţinutului de idei al operelor, elevii au neglijat celelalte aspecte. Din lucrări lipsesc caracterizările de personaje, indicaţiile cu privire la compoziţie, limbă şi stil. De asemenea, cu mici excepţii, lipsesc citatele ilustrative. Aceasta se datoreşte în primul rînd faptului că subiectele date au avut un caracter prea general, obligîndu-i pe elevi să se refere la un număr prea mare de opere. Din această cauză, ei nu au avut posibilitatea să analizeze operele sub mai multe aspecte.

Ne-am fi aşteptat ca ceea ce nu a apărut în lucrările scrise să iasă în evidenţă în cursul examenului oral. Din păcate, însă, întrebările din biletele pentru examen la clasa a VII-a de la şcoala nr. 5 au fost astfel formulate, încît cei mai mulţi elevi au trebuit să se limiteze la reproducerea subiectului operelor indicate. Este adevărat că în bilete au fost cuprinse probleme de teorie a literaturii. Întrebările, însă, făcînd apel mai ales la cunoaşterea definiţiilor, nu urmăreau aspectul aplicativ.

Am insistat asupra acestor aspecte întrucît literatura, fiind cunoaştere prin imagini artistice, formarea deprinderilor de analiză literară în cadrul predării limbii române la clasele V-VII este deosebit de importantă.

În examen — ca şi în predare, de altfel — profesorul trebuie să pună accentul pe ceea ce este esenţial la obiectul respectiv. Din acest unghi vom căuta să privim şi examenele de matematică de la cele două şcoli.

Atît examenul scris cît şi cel oral de la clasa a VII-a „A" de la şcoala nr. 2 au dovedit că elevii, în majoritatea lor, stăpînesc cunoştinţele de matematică predate în clasele V-VII şi ştiu să le aplice în rezolvarea exerciţiilor şi problemelor. Cei mai mulţi elevi rezolvă cu siguranţă exerciţiile de aritmetică, ştiu să pună problemele în ecuaţie, cunosc formulele de geometrie şi le aplică cu succes la problemele date.

Ţinînd seama de acestea, nu înţelegem totuşi de ce tovarăşul profesor Vasile Bălăiţă (împreună cu tovarăşul Corneliu Băcuţă, care predă la clasa a VII-a „B" de la aceeaşi şcoală) a preferat să dea la lucrarea scrisă de examen o problemă de algebră — şi anume, de punere în ecuaţie — mult prea uşoară pentru nivelul clasei. Exerciţiul de aritmetică şi cel de geometrie date la punctele 2 şi 3 ale lucrării n-au fost nici ele de natură să verifice temeinicia cunoştinţelor elevilor.

Mai grav ni se pare însă faptul că, în lucrarea scrisă accentul fiind pus pe algebră, nu s-a acordat cel puţin la oral importanţa cuvenită geometriei. În biletele depuse iniţial la cancelarie de către tovarăşul profesor Corneliu Băcuţă — şi restituite în scopul de a fi îmbunătăţite, în urma cercetării lor de către direcţia şcolii şi secţia de învăţămînt — lipseau aproape complet întrebările de geometrie. Întrucît cele cîteva chestiuni de geometrie prevăzute în bilete se refereau exclusiv la geometria plană, ne-am dat seama că profesorul prezentase biletele din anul trecut, fără a le aduce completările necesare impuse de modificările survenite între timp în programă. Considerăm că asemenea practici, care denotă o comoditate inadmisibilă, trebuie condamnate cu toată tăria.

Mult mai bine s-a orientat în stabilirea subiectelor pentru lucrarea scrisă profesorul Boris Pleşca, de la şcoala nr. 5. Apreciind importanţa pe care o are geometria în cadrul predării matematicii la clasele V-VII, precum şi însemnătatea cunoştinţelor de geometrie în procesul de politehnizare a învăţămîntului, în pregătirea elevilor pentru viaţa practică, tovarăşul Pleşca a dat la lucrarea scrisă de matematică o problemă de geometrie (a cărei rezolvare solicita atît cunoştinţe de geometrie plană şi în spaţiu, cît şi de algebră) şi un exerciţiu de aritmetică. În felul acesta, profesorul nu numai că a pus accentul pe geometrie (materie predată în două clase consecutiv), dar a avut şi posibilitatea să verifice ansamblul cunoştinţelor de matematică ale elevilor.

Privind în general desfăşurarea examenelor la limba română şi la matematică de la şcolile de 7 ani nr. 2 şi nr. 5 din Focşani putem afirma că priceperea şi eforturile depuse de profesori în cursul anului pentru însuşirea şi consolidarea cunoştinţelor de către elevi nu au fost însoţite în toate cazurile de eforturi corespunzătoare în pregătirea examenelor. De aceasta sînt vinovate, în parte, şi cercurile pedagogice din oraşul Focşani, care nu au dezbătut problemele specifice examenelor la obiectele respective, considerînd că prelucrarea instrucţiunilor ministerului în cadrul consiliilor pedagogice este suficientă.

Este absolut necesar ca profesorii să înţeleagă că în examene accentul trebuie pus pe verificarea cunoştinţelor de bază ale elevilor, pe ceea ce este esenţial în materia obiectului respectiv şi, mai ales, pe verificarea însuşirii deprinderilor şi priceperilor de aplicare a acestor cunoştinţe. Numai în felul acesta ei se vor putea asigura că au dat elevilor o pregătire temeinică, că au pregătit oameni capabili să facă faţă cerinţelor producţiei moderne, să participe la viaţa politică şi culturală a societăţii noastre socialiste.

I. AXENTE

110 ani de la revoluţia din 1848

Un veac şi o decadă au trecut de la izbucnirea revoluţiei din 1848. O revoluţie necesară în complexul marilor mişcări europene din acel an, provocate de numeroase pricini economice, politice, sociale, naţionale.

„Ce trebuia să facă acest popor romîn — întreba N. Bălcescu — lipsit de pîinea din toate zilele, de proprietate, de securitate, de tot felul de libertate şi garanţie, de industrie, de comerţ, de legi şi de dreptate, dar în prada unei oligarhii de birocraţi despoţi, fricoşi, incapabili, corupţi, răpitori, trăind prin ilegalităţi şi abuzuri, disprefuind morala şi omenia, exploatînd ţara în folosul lor?" Întrebarea aceasta sintetizează cauzele revoluţiei din acel frămîntat şi fierbinte an 1848. Evenimentele de la 1848 din cele trei provincii româneşti au fost consecinţa firească a dezvoltării societăţii moderne pe pămîntul patriei noastre, a creşterii producţiei industriale, a dezvoltării capitalismului, a întăririi burgheziei, a destrămării feudalităţii, a incapacităţii clasei dominante de a mai guverna cu metodele de pînă atunci şi a luptei maselor populare care nu mai voiau să suporte, fără crîtire, un regim anacronic şi descompus.

Alături de Bălcescu, conducătorul ideologic al revoluţiei şi exponentul celor mai înaintate şi mai consecvente forţe ale revoluţiei, au luptat figuri luminoase ca Al. G. Golescu-Arăpilă, Popa Şapcă, Ana Ipătescu, generalul Magheru şi alţii. Intelectuali înaintaţi şi apropiaţi de popor din Moldova şi Transilvania ca Al. I. Cuza, Vasile Alecsandri, Mihail Kogălniceanu şi Ion Ionescu de la Brad, Eftimie Murgu, Avram Iancu, Gh. Barit, Gabor Aron au slujit, la rîndul lor, cauza revoluţiei.

Revoluţia de la 1848 a pus problema emancipării clăcaşilor, a suveranităţii poporului, a egalităţii politice, a reprezentanţei în conducere, a libertăţii naţionale şi chiar a unirii celor trei provincii româneşti.

Deşi era doar o revoluţie burgheză, revoluţia de la 1848 din ţara noastră a ridicat la luptă masele populare: meseriaşii din Bucureşti şi Craiova, ţăranii din Prahova şi cei din Transilvania. Aceste mase populare l-au silit pe Eliade Rădulescu să accepte punctul 13 din Proclamaţia de la Islaz, iar la Blaj au impus introducerea în rezoluţie a unor revendicări democrate ca înlăturarea iobăgiei şi a dijmelor fără despăgubire, egalitate naţională, şcoli româneşti în toate satele şi şcoli secundare în centrele mai importante, precum şi o universitate românească. Revoluţia de la 1848 a fost însă roasă, pe dinăuntru, de carii moderaţiei capitularde în faţa boierimii şi, în Transilvania, de atitudini şovine. Din afară ea a primit lovitura intervenţiei provocată de reacţiune. Capitularzii moderaţi, ca Eliade, speriaţi de revendicările maselor şi îndeosebi de ale ţărănimii, s-au împotmolit în coaliţia burgheziei cu boierimea. Ei n-au ridicat poporul la luptă împotriva intervenţiei otomane, aşa cum era necesar şi cum preconiza aripa radicală în frunte cu Bălcescu.

Dar chiar dacă revoluţia s-a frînt de zidul reacţiunii, ideile şi exemplul ei au însufleţit masele. Chiar dacă revendicările nu s-au realizat atunci, ele au rămas mereu prezente în mintea poporului. 1848, alături de Bobîlna, de răscoala lui Doja, a lui Horia, Cloşca şi Crişan, a lui Tudor Vladimirescu a întărit şi a completat firul tradiţiei de luptă progresistă din istoria poporului nostru, al cărei steag a fost preluat şi dus mai departe de către clasa muncitoare.

Atitudinea trădătoare a burgheziei capitularde şi înţelegerea ei cu moşierimea au dus la înfrîngerea revoluţiei de la 1848 şi au împiedicat înfăptuirea idealurilor şi revendicărilor luptătorilor revoluţionari în frunte cu Bălcescu. Aceste idealuri şi revendicări au putut fi realizate o dată cu instaurarea regimului democrat-popular, cînd a fost desăvîrşită revoluţia burghezo-democratică şi s-a deschis în faţa poporului nostru perspectiva unor măreţe înfăptuiri pe drumul revoluţiei socialiste.

Poporul nostru, care cinsteşte memoria luptătorilor revoluţionari de la 1848, a urmat îndemnul lui Bălcescu „să mături rămăşiţa tiranilor de pe faţa pămîntului" şi, sub conducerea partidului, a ridicat pe o treaptă nouă cele mai înalte năzuinţe ale sale.

Ce a arătat examenul de absolvire a clasei a IV-a

Examenul de absolvire a clasei a IV-a a constituit un bun prilej de verificare a cunoştinţelor acumulate de elevi în primii patru ani de şcoală elementară şi a străduinţelor depuse de învăţători pentru a le da o bună pregătire.

Rezultatele obţinute la examen într-o serie de şcoli din Capitală au arătat buna pregătire a elevilor atît la limba română cît şi la aritmetică. Mai mult de două treimi din elevii claselor a IV-a de la şcoala de 7 ani nr. 21 au obţinut numai note de 9 şi 10, în timp ce notele de 5 sau mai mici au fost inexistente aici. Nu se poate spune că învăţătorii claselor respective nu au fost suficient de exigenţi în notarea elevilor. Dimpotrivă. Învăţătorul Mihai Sandu, bunăoară, a scăzut cîte un punct în notarea lucrărilor de aritmetică chiar şi atunci cînd elevii nu au respectat ordinea factorilor în efectuarea înmulţirilor, sau cînd au rezolvat în scris un calcul care se putea rezolva oral. Şi cu toate că a fost atît de exigent, din cei 27 de elevi ai săi 17 au fost notaţi cu nota 10. Nici nu putea fi notat altfel elevul Stănescu Nicolae, de exemplu, care a răspuns fără şovăială şi cu precizie la întrebările din biletul de bază cu privire la măsurarea volumelor şi a rezolvat repede şi bine exerciţiile şi problema cuprinse în biletul anexă, sau elevul Livadă Valentin, care, folosind un vocabular matematic corect, a enumerat măsurile de timp şi relaţiile dintre ele şi a rezolvat cu dexteritate exerciţiile şi problema din biletul anexă, prin calculul oral. Şi elevii celorlalte clase a IV-a de la şcoala nr. 21 au dat răspunsuri foarte bune.

Rezultate frumoase au obţinut şi elevii claselor a IV-a de la şcolile medii nr. 1 şi nr. 24, care au dovedit că posedă cunoştinţe temeinice. Problema şi cele două exerciţii date la lucrarea scrisă de aritmetică au fost rezolvate de ei cu multă exactitate, iar lucrările au fost prezentate într-o formă ordonată şi îngrijită. Aceşti elevi au dovedit că şi-au însuşit cunoştinţele de aritmetică şi geometrie intuitivă, că au deprinderea de a judeca, de a gîndi logic, de a lucra atent şi ordonat. La fel, lucrările scrise pe care le-au efectuat la examenul de limba română au arătat că au cunoştinţe temeinice de gramatică şi priceperea de a le aplica în practică, că şi-au format o scriere corectă, citeaţă, clară şi frumoasă.

La examenul oral de limba rom. nă, elevii claselor a IV-a „A" şi „B" de la şcoala medie nr. 1 au răspuns cu destulă uşurinţă, deşi subiectele din biletele de bază şi anexă erau alcătuite destul de pretenţios. Ei au făcut analiza sintactică şi morfologică completă a unor fraze, motivînd fiecare fenomen gramatical, s-au exprimat corect, folosind un vocabular bogat şi colorat. De asemenea, s-a remarcat că elevii nu dau răspunsuri învăţate pe de rost, cu expresii şablon, ci folosesc formulările lor proprii.

Aceleaşi rezultate îmbucurătoare au obţinut şi elevii claselor a IV-a de la alte şcoli, ceea ce constituie o dovadă că învăţătorii lor au lucrat cu pricepere şi perseverenţă, au aplicat în mod creator programa şi manualele şcolare. La aceasta a contribuit şi organizarea judicioasă a recapitulării şi sistematizării materiei, precum şi grija cu care au fost întocmite biletele de bază şi anexă.

Organizarea examenului de absolvire a clasei a IV-a a dat la iveală o serie de aspecte pozitive, care merită a fi extinse în viitor. Socotim că s-au orientat bine acei directori de şcoală care au numit ca asistenţi în comisiile de examene pe învăţătorii claselor a III-a, dîndu-le astfel posibilitatea să capete o experienţă privind munca cu clasa a IV-a, organizarea şi desfăşurarea examenelor. Ar fi fost bine ca la acest examen să asiste şi profesorii care predau la clasa a V-a, în special cei de limba română şi matematică, pentru a cunoaşte pe elevii cu care vor lucra în anul viitor. Totodată, acest lucru le-ar fi dat posibilitatea să vadă asupra căror aspecte vor trebui să-şi îndrepte atenţia la începutul noului an şcolar şi să găsească cauzele care determină la clasa a V-a un procent mai mare de elevi rămaşi în urmă la învăţătură decît cel obişnuit, deşi aceştia au obţinut rezultate bune la absolvirea clasei a IV-a.

În acelaşi timp, examenul a scos în evidenţă şi unele aspecte negative, care trebuie evitate în viitor. Astfel, unii învăţători au dat examenului o amploare mai mare decît ar trebui, au căutat să cuprindă în subiectele din biletele de examen cît mai mult din programă, recurgînd la întrebări numeroase. Alţi învăţători au formulat subiecte prea grele şi complicate faţă de vîrsta elevilor. De pildă, la o clasă a IV-a a unei şcoli din Capitală s-a dat la lucrarea scrisă de aritmetică o problemă care conţinea nouă operaţii.

În schimb, sînt şi învăţători care au procedat cu prea multă indulgenţă la examinarea elevilor, neavînd astfel posibilitatea să aprecieze just nivelul lor de cunoştinţe şi felul în care şi-au însuşit materia prevăzută în programă.

După terminarea examenului de absolvire a clasei a IV-a credem că ar fi indicat ca în colectivele de învăţători să se analizeze desfăşurarea acestuia şi rezultatele obţinute, pentru ca învăţămintele ce vor rezulta să poată fi folosite în activitatea de viitor.

C. PRICHEA
inspector — serviciul pedagogic M. I. C.

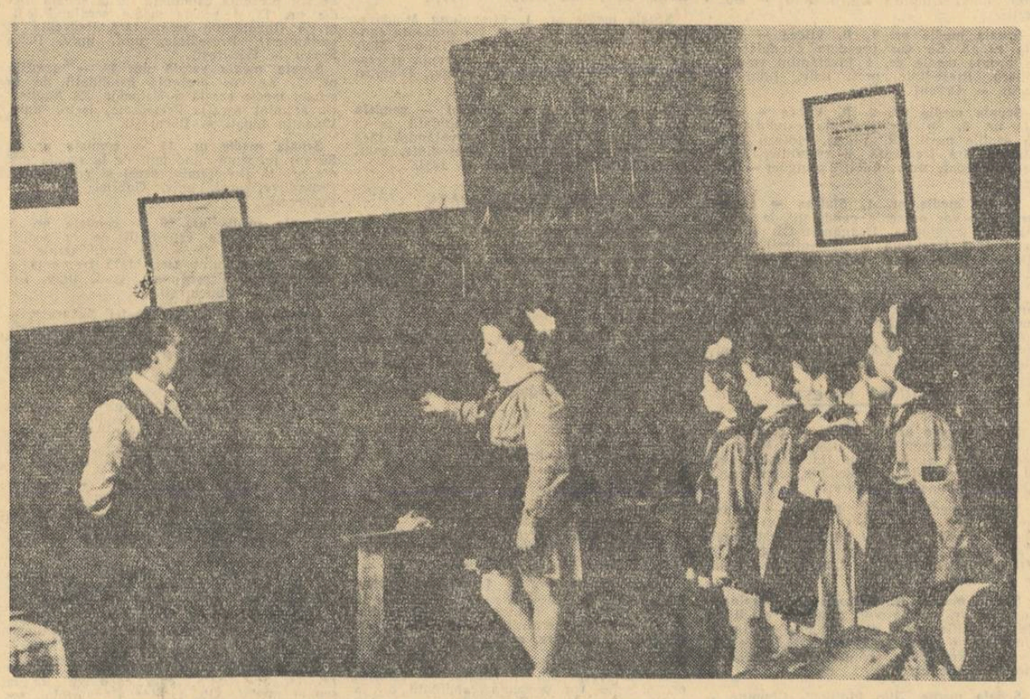

La examenul clasei a IV-a a şcolii medii nr. 5 din Ploeşti.

SE APROPIE consfătuirile raionale

Secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Piteşti a organizat din vreme munca de pregătire a consfătuirii raionale.

Propunîndu-şi să dezbată în cadrul consfătuirii problema prevenirii şi înlăturării supraîncărcării elevilor, secţia a cerut tuturor directorilor de şcoli să analizeze această importantă problemă în şedinţele consiliilor pedagogice. Referatele prezentate în şedinţele consiliilor pedagogice, ca şi procesele verbale în care sînt consemnate discuţiile învăţătorilor şi profesorilor pe marginea acestor referate, au constituit pentru secţia de învăţămînt şi cultură un bogat material documentar în vederea pregătirii consfătuirii. Dar secţia nu s-a limitat la acest material, ci a format şi colective care să urmărească nemijlocit activitatea şcolilor.

Au fost constituite apoi colective pentru redactarea referatelor ce vor fi prezentate în şedinţa plenară şi în şedinţele pe secţii ale consfătuirii. În această activitate au fost antrenate cadre didactice şi directori cu o bună pregătire şi o bogată experienţă cum sînt, de pildă, tovarăşii T. Sorbală, M. Săvulescu, D. Petrescu, care lucrează sub conducerea inspectorilor şcolari. În prezent, numeroase colective (de exemplu colectivul de învăţători de la clasele a III-a, colectivul profesorilor de limba rusă etc.) au şi redactat referatele. Acestea sînt studiate acum de către inspectori, care fac observaţii pentru îmbunătăţirea lor.

O atenţie deosebită se acordă şi pregătirii expoziţiei care se va deschide cu prilejul consfătuirii şi la care vor fi prezentate îndeosebi materiale didactice lucrate în şcoli.

★

În anul şcolar care se încheie acum, pedagogii din raionul Gh. Gheorghiu-Dej au avut o bogată activitate pe linia politehnizării învăţămîntului. Cu ajutorul secţiei de învăţămînt şi cultură s-a organizat pe plan raional un atelier şcolar în care au lucrat numeroşi elevi. La şcoala medie nr. 1 au funcţionat ateliere de lăcătuşărie, tîmplărie, mecanică-auto, precum şi un atelier de croitorie. La şcoala medie nr. 2 profesorii au făcut practică cu elevii în timpul anului la uzinele „Klement Gottwald", la şcoala medie nr. 31 s-a iniţiat un cerc de apicultură etc. Toate aceste realizări — pe care inspectorii şcolari şi directorii de şcoli le-au urmărit în tot timpul anului — au determinat secţia raională de învăţămînt şi cultură să discute în cadrul consfătuirii, în şedinţa plenară, problema cunoaşterii şi extinderii experienţei pozitive a şcolilor pe linia politehnizării învăţămîntului.

În momentul de faţă, secţia de învăţămînt şi cultură a raionului se interesează îndeaproape şi de pregătirea lucrărilor pe secţii. Discutarea planului de întocmire a dărilor de seamă cu inspectorii-metodişti a dus la îmbunătăţirea conţinutului lor. Planul dării de seamă care trebuie prezentată în secţia profesorilor de matematici, bunăoară, a necesitat serioase îmbunătăţiri, deoarece el nu înfăţişa multiplele eforturi depuse de pedagogii din raion pentru evitarea supraîncărcării elevilor la acest obiect şi nu arăta ce sarcini stau în viitor în faţa profesorilor în acest sens.

Temele referatelor care vor fi dezbătute în secţiile consfătuirii au fost analizate şi în şedinţele cercurilor pedagogice, care au contribuit la strîngerea materialului documentar pentru întocmirea acestor referate.

Cum organizăm excursiile în vacanţa de vară

Peste puţin timp, cei mai mulţi din elevii şcolii noastre vor pleca, însoţiţi de învăţători şi profesori, în excursii îndepărtate pe meleagurile patriei.

La noi în şcoală se dă o mare atenţie excursiilor, căci acestea sînt un admirabil mijloc de instruire şi educare a copiilor. Cu ocazia excursiilor în regiuni mai îndepărtate, pe care le organizăm de obicei în timpul vacanţelor, elevii sînt conduşi să cunoască unităţi industriale sau agricole caracteristice pentru o anumită ramură de producţie sau importante pentru regiunea pe care o vizităm. Aceasta îi ajută să cunoască înfăptuirile regimului nostru, să vadă realizările tehnicii moderne, să înţeleagă frumuseţea muncii în uzine, fabrici sau pe ogoare. De asemenea, noi dăm o atenţie mare şi excursiilor în cele mai pitoreşti locuri din ţară, lucru ce dezvoltă admiraţia copiilor faţă de frumuseţile patriei, lăsîndu-le în suflete impresii de neuitat.

Întotdeauna pornim de la convingerea că excursia — pe care noi o privim ca făcînd parte integrantă din activităţile anului şcolar chiar dacă acesta s-a încheiat — este indispensabilă în primul rînd pentru munca profesorilor de ştiinţe naturale, geografie, istorie, fizică, chimie, şi că ea, organizată cu mare grijă, dă posibilitate pedagogilor să verifice trăinicia cunoştinţelor căpătate de copii în clasă, să lărgească şi să adîncească sfera acestor cunoştinţe. În timpul călătoriilor, copiii îşi întregesc noţiunea de spaţiu geografic, cunosc diversele formaţiuni vegetale, observă formele de relief, diferitele aspecte ale vieţii economice, cunosc populaţia, portul şi obiceiurile ei, văd monumentele istorice de care se leagă anumite cunoştinţe căpătate în clasă etc. Ei lucrează în colective de geografi, etnografi, hidrologi, geologi, botanişti, zoologi, ziarişti-reporteri, fotografi, desenatori etc., avînd ocazie să minuiască aparate, să se orienteze în natură, să facă diferite colecţii şi să noteze totul în micul lor jurnal de excursie.

Atunci cînd organizăm asemenea acţiuni avem în vedere faptul că ele trebuie să fie şi un bun antrenament fizic. De aceea, sîntem foarte atenţi ca itinerariul fiecărei excursii să fie cît se poate de variat, iar călătoria să se execute cu trenul sau cu maşina, dar şi cu căruţa, pe jos, prin pădure, pe potecile de munte, ori cu luntrea prin baltă. Preocupaţi de asigurarea unor condiţii optime de călătorie, avem totuşi grijă să nu facem din excursie o călătorie în vagon special, cu tot confortul, călătorie în care se parcurg mii de kilometri pe calea ferată doar cu 3—4 opriri în oraşe mari, căci în acest caz, după două zile şcolarii vor fi morţi de oboseală şi de plictiseală; excursia nu-şi va atinge scopul. Marşuri, urcuşuri, jocuri în natură trebuie intercalate pe parcurs, deoarece ele înviorează spiritul colectivului şi lasă amintiri plăcute.

De fiecare dată avem satisfacţia să constatăm cît de mult contribuie excursia la educarea celor mici. Bucuriile şi necazurile călătoriei, împărţite cu tovarăşii de drum, favorizează închegarea colectivului. Copilul devine mai disciplinat. În excursie, el învaţă să se gospodărească singur: să-şi ţină lucrurile din rucsac în ordine, să-şi împartă raţional alimentele, să economisească banii de buzunar, să spele rufe, să repare o haină ruptă.

În această vară, clasa a IV-a a şcolii noastre va face o excursie aplicativă de 2—3 zile în cuprinsul regiunii. Pe itinerariu elevii vor cunoaşte munţi, dealuri sau cîmpii, depresiuni, pasuri sau trecători, izvoare, pîraie, lacuri, diferite animale, formaţii vegetale şi vor vizita o întreprindere socialistă. Clasa a V-a va executa o excursie de 4—5 zile astfel organizată încît copiii să poată vedea toate formele de relief ale regiunii. Elevii vor observa microrelieful, vor fi ajutaţi să cunoască originea ripelor, a cheilor, să recunoască diferite roci, vor măsura debitul apelor, vor lua cunoştinţă de importanţa unor aşezări şi a unor întreprinderi. Clasa a VI-a va trece, într-o excursie de 5 zile, prin raioanele apropiate Mediaşului pentru a le cunoaşte sub aspect geografico-botanic, va vizita un centru industrial înzestrat cu maşini moderne, un centru forestier, o unitate agricolă socialistă. La sfîrşit, pe baza comparaţiilor, şcolarii trebuie să fie în stare să caracterizeze raioanele prin care au trecut. Elevii clasei a VII-a, care au cunoscut în excursiile anterioare ţinutul natal şi raioanele înconjurătoare, vor vizita timp de 6—7 zile o regiune apropiată, avînd astfel posibilitatea să compare fenomenele şi faptele pe plan interregional. Aceste excursii sînt importante pentru absolvenţii claselor a VII-a şi prin faptul că, vizitînd diferite unităţi de producţie, ei vor fi ajutaţi o dată în plus în alegerea unei profesiuni practice.

Elevii clasei a VIII-a vor vizita timp de 6 zile o regiune îndepărtată, pe care o vor studia din punct de vedere geologic, morfologic, climatic, hidrologic, social, industrial, agricol, istoric etc. În toate aceste domenii copiii vor face observaţii şi cercetări personale servindu-se de cele ce au învăţat în timpul anului şcolar. Clasa a IX-a se va îndrepta înspre o altă regiune a ţării şi acolo va studia, pe lîngă fenomenele fizice, în special fenomenele social-economice.

Elevii clasei a X-a vor face o excursie-călătorie de 10—14 zile în mai multe regiuni îndepărtate ale ţării. Ei vor parcurge sute de kilometri, observînd şi notîndu-şi constatările; punctele şi centrele mai importante şi mai caracteristice vor fi amănunţit studiate.

Pe lîngă aceste excursii de lungă durată pe clase sau pe grupe de clase, menţionăm că noi organizăm şi excursii mai mici, de antrenament, efectuate de cele mai multe ori cu bicicletele.

Colectivul de conducere al şcolii noastre şi-a elaborat încă din anul 1955 un plan de perspectivă în ce priveşte excursiile de lungă durată pentru toate clasele, pe un interval de 6 ani. Elevii vor trece astfel în cursul claselor IV-XI prin toate centrele mai caracteristice ale R.P.R., aşa încît la absolvirea şcolii medii ei să cunoască cele mai importante unităţi industriale şi culturale, cele mai frumoase locuri din ţară. În acest mod elevii clasei a V-a din anul 1955 au vizitat atunci munţii Cibinului şi Sibiul. În clasa a VI-a ei au fost în Munţii Făgăraşului. În 1957, ca absolvenţi ai clasei a VII-a, au vizitat Capitala ţării şi litoralul Mării Negre. În 1958, ca elevi în clasa a VIII-a, vor vedea Piatra Craiului, Cetatea Rişnovului, castelul şi pasul Bran, fabrica de celuloză din Zărneşti, precum şi Oraşul Stalin. În 1959, în clasa a IX-a, vor cunoaşte munţii Rodnei, valea Bistriţei şi Iaşul. În 1960, cînd vor fi în clasa a X-a, vor vizita Reşiţa, Timişoara, Semenicul, Anina, vor vedea Cazanele şi oraşul Craiova. În 1961, ca absolvenţi ai şcolii medii, vor cunoaşte Munţii Apuseni şi Clujul.

La organizarea excursiilor participă toate cadrele didactice ale şcolii, dar nici un profesor nu poate lua parte la mai mult de două asemenea acţiuni într-o vară. Excursiile de lungă durată sînt pregătite de către profesorii de specialitate (geografie, naturale, istorie, fizică, chimie) încă din timpul anului şcolar; elevii fiecărei clase, ca şi pedagogii participanţi cunosc cu mult înainte obiectivul excursiei lor. Elevii sînt ajutaţi să se pregătească din timp din punct de vedere teoretic (cunoaşterea particularităţilor regiunilor ce vor fi vizitate), fizic (antrenamente) şi material (fiecare elev suportă o parte din cheltuielile excursiilor, economisind la C.E.C., în acest scop, 150—250 lei). Conducerea excursiilor o au diriginţii şi ceilalţi profesori cu experienţă. Participă şi părinţi, absolvenţi mai vechi, un medic, o soră, fiecare cu sarcini bine definite.

Cadrele noastre didactice ştiu că excursia nu este pentru însoţitori nici concediu, nici cură de odihnă, căci ea le reclamă un serviciu foarte serios şi o răspundere extrem de mare.

Prin străduinţa pedagogilor şi cu sprijinul părinţilor, noi am reuşit ca după încheierea fiecărui an şcolar să ajutăm circa 600—800 de elevi, organizaţi în colective de cîte 40—100 de participanţi, să cunoască cele mai frumoase şi mai importante regiuni ale ţării.

Excursiile astfel programate, pregătite şi realizate sînt un mijloc de cunoaştere reală a patriei, de lărgire a orizontului intelectual al copiilor, de educare multilaterală a tinerilor.

G. M. SERVATIUS
profesor la şcoala medie nr. 1 cu limba de predare germană din Mediaş

TABĂRA — mijloc de educaţie

(Urmare din pag. 1)

bără trebuie să-şi organizeze un colţ al naturii vii, unde să se poată face observaţii concrete asupra creşterii plantelor şi animalelor, asupra adaptării lor la mediul de cameră. La colţul naturii vii se poate desfăşura activitatea micilor naturalişti în zilele ploioase, cînd nu pot ieşi în pădure, la cîmp, în poiană.

Strîns legată de activitatea naturaliştilor este activitatea cercurilor micilor geografi. Cunoaşterea regiunii din punct de vedere geografic, cunoaşterea luptei pentru transformarea naturii, pentru folosirea forţelor ei în scopul construirii socialismului trebuie să fie obiectivele principale ale micilor geografi. Excursiile cu diferite teme îi ajută pe aceştia să cunoască relieful, fauna, flora şi economia regiunii respective, ocupaţiile şi portul oamenilor, localităţile de importanţă economică şi balneo-climatică din împrejurimi. Activitatea micilor geografi în tabără îi deprinde pe elevi să se orienteze după semnele naturii, cu ajutorul busolei, ceasului. Ei îşi pot sintetiza cunoştinţele primite despre natura regiunii înconjurătoare prin construirea machetei taberei din lut, plastilină, placaj.

Aceste activităţi în cercuri nu trebuie să ocupe tot timpul elevilor, ele au un caracter facultativ. După părerea noastră, şedinţele cercurilor pot avea loc de cel mult două ori pe săptămînă, folosind excursia — mijloc recreativ — pentru toate formele de activitate.

În restul timpului se organizează acţiuni comune cu toţi pionierii şi şcolarii, sub formă de jocuri aplicative, întreceri sportive, acţiuni pentru ornamentarea horticolă a taberei sau acţiuni cu caracter gospodăresc; se sprijină munca localnicilor în ce priveşte stringerea recoltelor, culegerea fructelor etc., ceea ce contribuie la educarea elevilor în spiritul muncii în colectiv. Sprijinul activ acordat muncitorilor din agricultură, legătura cu aceştia fac să crească preţuirea copiilor pentru munca manuală. Nu trebuie neglijată nici munca gospodărească pentru pregătirea mesei, autodeservirea în timpul mesei, întreţinerea curăţeniei, pentru o ţinută îngrijită. Toate acestea au un important rol educativ.

La educarea elevilor din tabără contribuie şi întîlnirile cu fruntaşii în producţie. Acestea îi vor face pe copii să respecte şi mai mult pe oamenii muncii, să aprecieze munca fizică, le vor dezvolta interesul pentru a deveni la rîndul lor fruntaşi în producţie.

Numeroasele cercuri enumerate aci au caracter orientativ, neobligînd conducătorii taberelor să le organizeze pe toate. Ele se organizează în funcţie de posibilităţi. Activitatea în tabere nu se reduce la activitatea cercurilor; aceasta trebuie să se îmbine cu alte prilejuri şi forme de manifestare recreativă, distractivă şi reconfortantă.

Expoziţiile care se organizează la terminarea fiecărei serii de tabără oglindesc activitatea copiilor şi străduinţa depusă de educatori pentru a le face cunoscută patria, cu bogăţiile şi frumuseţile ei.

Pionierii şi şcolarii îşi vor aminti întotdeauna de focurile de tabără, de minunatele seri organizate în tabere, cu care ocazie s-au prezentat aspectele activităţii lor sub formă de poezie, cîntec, joc. Timpul petrecut în tabără le va da posibilitatea să înveţe lucruri noi şi să păşească în noul an şcolar odihniţi şi reconfortaţi.

Comisiile pentru examenele de maturitate

(sesiunea iunie 1958)

Printr-un ordin al ministrului Invăţămîntului şi Culturii s-au stabilit centrele şi preşedinţii comisiilor pentru examenele de maturitate de la şcolile medii de cultură generală şi pentru examenele de stat de la institutele pedagogice de învăţători din sesiunea iunie 1958.

Examenele de maturitate şi de stat încep în toată ţara în ziua de 16 iunie 1958, orele 8 dimineaţa.

Publicăm mai jos centrele unde vor funcţiona comisiile, şcolile medii de cultură generală şi institutele pedagogice de învăţători ai căror candidaţi se vor prezenta la aceste centre, precum şi preşedinţii comisiilor.

REGIUNEA BACĂU

Şcoala medie „G. Bacovia"-Bacău — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii din: Buhuşi, Adjud, Podul Turcului şi de la şcoala medie „G. Bacovia"-Bacău (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Constantin Budeanu — Iaşi.

Şcoala medie nr. 2 Bacău — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 2 Bacău (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Constantin Burduja — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1 Roman — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Roman (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Ion Hălălău — Iaşi.

Şcoala medie nr. 2 Piatra Neamţ — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: Bicaz, Tg. Neamţ, Borca-Ceahlău şi de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Piatra Neamţ (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Aurel Loghin — Iaşi.

Şcoala medie Moineşti — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: Tg. Ocna, Comăneşti, Moineşti (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte prof. univ. Victor Neculce — Iaşi.

REGIUNEA BAIA MARE

Şcoala medie nr. 1 cu limba de predare romînă Baia Mare — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: Tg. Lăpuş, Vişeul de Sus, Sighet şi şcoala medie nr. 1 Baia Mare (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Marian Nemeş — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 cu limba de predare maghiară Baia Mare — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii cu limba de predare maghiară nr. 2 Baia Mare şi din Sighet (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Zsigmund Adam — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 cu limba de predare romînă Satu Mare — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie Negreşti şi şcoala medie nr. 1 Satu Mare (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Georgeta Munteanu — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 cu limba de predare romînă Satu Mare — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie Carei — secţia romînă şi şcoala medie nr. 2 Satu Mare (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte lector univ. Maria Florescu — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 cu limba de predare maghiară Satu Mare — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 3 şi 4 cu limba de predare maghiară Satu-Mare (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Laszlo Kekedy — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 cu limba de predare ucraineană Sighet — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 3 cu limba de predare ucraineană Sighet şi candidaţii ucraineni din regiunea Suceava (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte lector univ. Constantin Drapaca — Bucureşti.

REGIUNEA BUCUREŞTI

Şcoala medie nr. 2 T. Măgurele — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 T. Măgurele, Roşiorii de Vede, Alexandria şi Zimnicea (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Vera Călin — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Călăraşi — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Călăraşi, Slobozia, Fierbinţi şi Urziceni (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Gheorghe Brătescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Giurgiu — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Giurgiu (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Ion Negoiu — Bucureşti.

Şcoala medie Olteniţa — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii din Olteniţa, Buftea şi Bolintinul din Vale (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Sofia Flexi — Bucureşti.

REGIUNEA CONSTANŢA

Şcoala medie nr. 1 „Mircea cel Bătrîn" Constanţa — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Constanţa (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte prof. univ. Radu Ţiţeica — Bucureşti.

Şcoala medie serală Constanţa — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală Constanţa. Preşedinte conf. univ. Ion Popescu — Bucureşti.

Şcoala medie serală Constanţa — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală Constanţa. Preşedinte, lector univ. Ion Elianu — Bucureşti.

Şcoala medie Medgidia — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie Medgidia (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Constantin Bogoescu — Bucureşti.

REGIUNEA CLUJ

Şcoala medie „Gh. Bariţiu" cu limba de predare romînă Cluj — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii „Gh. Bariţiu" şi nr. 23 secţia romînă Cluj (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte prof. univ. Virgil Cîmpeanu — Cluj.

Şcoala medie nr. 4 cu limba de predare romînă Cluj — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 4 cu limba de predare romînă Cluj (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte prof. univ. Gheorghe Pik — Cluj.

Şcoala medie „Brassay S." cu limba de predare maghiară Cluj — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Brassay S." cu limba de predare maghiară (învăţămînt seral şi fără frecvenţă). Preşedinte prof. univ. Szász Arpad — Cluj.

Şcoala medie „Brassay S." cu limba de predare maghiară — Cluj — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1, 3, 23 secţia maghiară — Cluj, şcoala medie „Betlen Gabor" din Aiud şi şcoala medie „Ady Endre" din Zalău, şcoala medie nr. 3 Dej şi şcoala medie secţia maghiară Bistriţa (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Blády Géza — Cluj.

Şcoala medie nr. 8 cu limba de predare romînă — Cluj — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 2, 6, 8, 9 şi 10 Cluj, şcoala medie Huedin (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Dumitru Macrea — Cluj.

Şcoala medie „Mihai Viteazu" cu limba de predare romînă — Turda — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: „Mihai Viteazu" şi nr. 2 Turda, Baia de Arieş, „Avram Iancu" din Aiud, „Horia Cloşca şi Crişan" din Abrud (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Lascu Ball — Cluj.

Şcoala medie Cîmpia Turzii — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: C. Turzii, Luduş şi Ocna Mureş (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Gheorghe Chiş — Cluj.

Şcoala medie cu limba de predare romînă Bistriţa — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie secţia romînă Bistriţa, şcolile medii: Beclean, nr. 2 şi „G. Coşbuc"-Năsăud (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Ion Posea — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 cu limba de predare romînă — Dej — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 1 şi 2 Dej, nr. 1 şi 2 Gherla, nr. 1 Zalău (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Gheorghe Silaş — Timişoara.

REGIUNEA CRAIOVA

Şcoala medie nr. 1 Craiova — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 Craiova, Filiaşi, Băileşti, Balş (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Alexandru Buia — Craiova.

Şcoala medie nr. 2, Craiova — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 2 Craiova (învăţămînt seral). Preşedinte, prof. univ. Vasile Mihoc — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2, Craiova — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 2 Craiova (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Ion Oană — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3, Craiova — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala nr. 3 Craiova (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Elena Mavrodin — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4, Craiova — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 4, şcoala medie serală „Electroputere"-Craiova (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Constantin Mincu — Craiova.

Şcoala medie nr. 1, T. Severin — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1, 2 şi 3 T. Severin (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Radu Voinea — Bucureşti.

Şcoala medie Calafat — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: Calafat şi Pleniţa (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Mircea Herovan — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1, Caracal — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 1 Caracal şi Corabia (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Gheorghe Stancoveanu — Craiova.

Şcoala medie nr. 2, Tg. Jiu — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 1, 2 şi 3 Tg. Jiu şi Novaci (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Ştefan Gheorghiţă — Bucureşti.

REGIUNEA GALAŢI

Şcoala medie nr. 1, Brăila — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii Brăila, Viziru şi Ianca (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Radu Bădescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2, Brăila — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală Brăila şi restanţieri Măcin. Preşedinte, prof. univ. Mihai Răvăruţ — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1, Galaţi — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 1 Galaţi (învăţămînt seral). Preşedinte, prof. univ. Laurenţiu Caton — Galaţi.

Şcoala medie nr. 3, Galaţi — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1, 2 şi 3 (restanţieri) Galaţi; şcolile medii nr. 1 şi 3 (fără frecvenţă) Galaţi şi şcoala medie serală S.N.G.; şcoala medie Pechea (curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Alexandru Popovici — Galaţi.

Şcoala medie nr. 1, Focşani — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii restanţieri de la şcolile medii din Focşani, Odobeşti şi Vidra, învăţămînt seral şi fără frecvenţă Focşani. Preşedinte, conf. univ. Alexandru Triandaf — Iaşi.

Şcoala medie nr 2., Tecuci — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii restanţieri de la şcolile medii: Tecuci, Mărăşeşti şi Panciu, învăţămînt seral şi fără frecvenţă Tecuci. Preşedinte, prof. univ. Dan Hulubei — Galaţi.

REGIUNEA HUNEDOARA

Şcoala medie nr. 1, Alba Iulia — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Alba Iulia, şcoala medie Teiuş (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Ion Sălăgeanu — Petroşani.

Şcoala medie „Avram Iancu", Brad — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: Brad şi Gura Barza (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Oancea Gh. Ursu — Timişoara.

Şcoala medie „Aurel Vlaicu" Orăştie — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: Orăştie şi Sebeş (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Gheorghe Mască — Petroşani.

Şcoala medie Cugir, raionul Orăştie — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală Cugir (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Iuliu Vieroşanu — Petroşani.

Şcoala medie „Decebal", Deva — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: „Decebal" şi „Dr. Petru Groza" din Deva (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Ion Petrea — Petroşani.

Şcoala medie Hunedoara — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie şi şcoala medie serală din Hunedoara, şcoala medie Simeria (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Tiberiu Weisz — Cluj.

Şcoala medie nr. 1, cu limba de predare romînă, Petroşani — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 1 Petroşani, Lupeni şi Lonea (învăţămînt seral, fără frecvenţă, şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Traian Gîrda — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2, cu limba de predare maghiară, Petroşani — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 2 cu limba de predare maghiară Petroşani, şcoala medie cu limba de predare maghiară Deva (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Grigersik Jeno — Cluj.

REGIUNEA IAŞI

Şcoala medie „M. Sadoveanu", Iaşi — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: „M. Sadoveanu" şi nr. 3 Iaşi, Vaslui, Paşcani şi Hîrlău (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Ilie Matei — Iaşi.

Şcoala medie „M. Sadoveanu", Iaşi — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: „M. Sadoveanu" din Iaşi, Paşcani (învăţămînt fără frecvenţă). Preşedinte, prof. univ. Ilie Popa — Iaşi.

Şcoala medie nr. 4 Iaşi — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 2, 4, 5 şi 6 din Iaşi — restanţieri. Preşedinte, conf. univ. Ioan Sîrcu — Iaşi.

Şcoala medie nr. 2, Iaşi — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 2 Iaşi, Vaslui (învăţămînt fără frecvenţă). Preşedinte, prof. univ. Ion Zugrăvescu — Iaşi.

Şcoala medie „Ilie Pintilie", Iaşi — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 4 şi 5 Iaşi (învăţămînt seral şi fără frecvenţă). Preşedinte, prof. univ. Adolf Haimovici — Iaşi.

Şcoala medie „V. Alecsandri", Iaşi — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „V. Alecsandri" Iaşi (învăţămînt seral). Preşedinte, lector univ. Ion Enache — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1, Huşi — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 1 Huşi, (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte lector univ. Constantin Ciohodaru — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1, Bîrlad — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Bîrlad (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Ilie Grămadă — Iaşi.

REGIUNEA ORADEA

Şcoala medie nr. 1, Beiuş — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Beiuş, şcoala medie din oraşul Dr. Petru Groza (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Dumitru Pop — Cluj.

Şcoala medie nr. 2, cu limba de predare romînă, Oradea — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1, 2 şi 5 Oradea, şcolile medii: Vadul Crişului, Ineu (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Alexandru Savul — Cluj.

Şcoala medie nr. 2, cu limba de predare romînă Oradea — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 2 Oradea şi restul şcolilor din regiune (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Lidia Cuparenco — Cluj.

Şcoala medie nr. 3, cu limba de predare maghiară Oradea — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii cu limba de predare maghiară: nr. 3 şi 4 Oradea, Săcuieni (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Felszeghy Ödön — Cluj.

REGIUNEA PITEŞTI

Şcoala medie nr. 1, Cîmpulung — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Cîmpulung (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector. univ. Emil Vrabie — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1, Piteşti — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii din Piteşti (învăţămînt fără frecvenţă). Preşedinte, lector univ. Aron Petric — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2, Piteşti — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii restanţieri din Piteşti, restanţieri şi fără frecvenţă din Curtea de Argeş, restanţieri şi fără frecvenţă din Găeşti. Preşedinte, lector univ. Tamara Dobrin — Bucureşti.

Şcoala medie serală Piteşti — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală Piteşti. Preşedinte, prof. univ. Dumitru Agîrbiceanu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1, R. Vîlcea — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 1 învăţămînt seral R. Vîlcea. Preşedinte, prof. univ. Iuliu Morariu — Oraşul Stalin.

Şcoala medie nr. 2, R. Vîlcea — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: R. Vîlcea, Horezu (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Adolf Polingher — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1, Slatina — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: Slatina, Drăgăneşti-Olt (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Dumitru Bolangiu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2, Slatina — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 2, învăţămînt seral, Slatina; învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri din Drăgăşani. Preşedinte, conf. univ. Georgescu Buzău — Bucureşti.

REGIUNEA PLOEŞTI

Şcoala medie nr. 1, Buzău — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 3 Buzău (învăţămînt seral şi fără frecvenţă). Preşedinte, conf. univ. Dumitru Almaş — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2, Buzău — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 2 Buzău, Pătîrlagele (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Constantin Drîmbă — Bucureşti.

Şcoala medie „N. Grigorescu", Cîmpina — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii din Cîmpina şi Sinaia. (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Alexandru Grosu — Bucureşti.

Şcoala medie „Ilie Pintilie", Cîmpina — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: Cîmpina, Breaza, Moreni, Ţintea şi Filipeştii de Pădure (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Margareta Giurgea — Bucureşti.

Şcoala medie „I. L. Caragiale", Ploeşti — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „I. L. Caragiale" din Ploeşti (învăţămînt fără frecvenţă). Preşedinte, conf. univ. Constanţa Moruzi — Bucureşti.

Şcoala medie „I. L. Caragiale", Ploeşti — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „I. L. Caragiale" Ploeşti, şcoala medie serală nr. 4 Ploeşti (învăţămînt fără frecvenţă, seral şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Constantin Vilichi — Bucureşti.

Şcoala medie „Mihai Viteazul", Ploeşti — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Mihai Viteazul" Ploeşti (învăţămînt seral, restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Ion Şabac — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4, Ploeşti — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 2 şi 4 Ploeşti, şcoala medie serală nr. 3 Teleajen şi şcoala medie serală Plopeni (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Mihai Neculce — Bucureşti.

Şcoala medie serală nr. 1, Ploeşti — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală nr. 1 Ploeşti (învăţămînt seral). Preşedinte, conf. univ. Marcel Roşculeţ — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3, Tîrgovişte — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala nr. 3 Tîrgovişte (învăţămînt seral). Preşedinte, conf. univ. Adriana Murgoci — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3, Tîrgovişte — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1, 2 şi 3 Tîrgovişte; Doiceşti, Pucioasa (secţii serale). Preşedinte, lector univ. Claudiu Giurcăneanu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1, R. Sărat — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 R. Sărat (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Dumitru Flondor — Bucureşti.

REGIUNEA STALIN

Şcoala medie nr. 1, Făgăraş — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 1 şi 2 Făgăraş, oraşul Victoria (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Aurel Drăgulănescu — Oraşul Stalin.

Şcoala medie Sighişoara — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 1 şi 2 Sighişoara, Agnita (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Haralambie Ionescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1, Mediaş — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 1 Mediaş, şcoala serală din Copşa Mică (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Mircea Tîrnoveanu — Oraşul Stalin.

Şcoala medie nr. 1 „Al. Sahia", Tîrnăveni — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: „Al. Sahia" Tîrnăveni, Blaj (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Mircea Naumescu — Oraşul Stalin.

Şcoala medie nr. 1 „Gh. Lazăr", Sibiu — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Gh. Lazăr" din Sibiu (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Ion Megaroş — Cluj.

Şcoala medie nr. 3, Sibiu — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 3 din Sibiu (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Nicolae Precup — Cluj.

Şcoala medie nr.1, Oraşul Stalin — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 5 Oraşul Stalin (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Eugen Stihi — Oraşul Stalin.

Şcoala medie serală Oraşul Stalin — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii serale nr. 1, 2 şi 3 din Oraşul Stalin (învăţămînt seral). Preşedinte, lector univ. Ionescu Varo Mircea — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 cu limba de predare germană, Sibiu — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 4 cu limba de predare germană din Sibiu, nr. 3. Sighişoara, nr. 2 Mediaş, Bistriţa — reg. Cluj, Sebeş — reg. Hunedoara. Preşedinte, lector univ. Emilia Savin — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară, Oraşul Stalin — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară Oraşul Stalin, şcoala medie — secţia maghiară Tîrnăveni (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Bèla Csakany — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 cu limba de predare germană, Oraşul Stalin — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie cu limba de predare germană nr. 2 din Oraşul Stalin (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Natalia Nichifor — Bucureşti.

REGIUNEA SUCEAVA

Şcoala medie nr. 1, Botoşani, comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie din Botoşani (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Vasile Pavelcu — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1, Fălticeni — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie din Fălticeni (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Filimon Cîrdei — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1, Suceava — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii din Suceava (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Silvestri Găină — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1, Rădăuţi — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii din Rădăuţi (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Ion Lăudat — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1, Cîmpulung Moldovenesc — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii din C.-Lung Moldovenesc (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Dumitru Cărăuşu — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1, Dorohoi — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii din Dorohoi (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Jean Renaud Alfred — Iaşi.

REGIUNEA TIMIŞOARA

Şcoala medie „Ion Slavici" cu limba de predare romînă Arad — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Ion Slavici" Arad şi de la şcoala medie Lipova (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Constantin Popa — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2 cu limba de predare romînă, Arad — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 2 Arad (învăţămînt seral). Preşedinte, prof. univ. Octav Gheorghiu — Timişoara.

Şcoala medie nr. 1, Caransebeş — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 1 (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Alexei Podlog — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2, Caransebeş — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 2 Caransebeş, Oţelul Roşu şi Oraviţa (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Mihai Vanghelovici — Timişoara.

Şcoala medie nr. 1, Lugoj — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 1 Lugoj, Nădrag şi Făget (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Maria Noiman — Timişoara.

Şcoala medie nr. 1, Reşiţa — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 1 Reşiţa şi şcoala serală Bocşa Vasiovei (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte conf. univ. Ion Bîtea — Timişoara.

Şcoala medie „Nikos Beloianis", Timişoara — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „N. Beloianis" (învăţămînt seral). Preşedinte, prof. univ. Coriolan Drăgulescu — Timişoara.

Şcoala medie „Simion Bărnuţiu", Timişoara — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 3 şi „Simion Bărnuţiu" Timişoara (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte prof. univ. Ion Curea — Timişoara.

Şcoala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară, Timişoara — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: nr. 4 cu limba de predare maghiară — Timişoara, nr. 3 şi 4 cu limba de predare maghiară Arad şi nr. 3 cu limba de predare maghiară Lugoj (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Istvan Imreh — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 cu limba de predare germană, Timişoara — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii cu limba de predare germană din Timişoara, Arad, Lipova, Lugoj (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Ştefan Binder — Timişoara.

Şcoala medie Jimbolia — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie Jimbolia (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Alexandru Cişman — Timişoara.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Şcoala medie „Dr. Petru Groza" cu limba de predare maghiară, Odorhei — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii: „Dr. Petru Groza" Odorhei cu limba de predare maghiară, Cristurul Secuiesc, cu limba de predare maghiară (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Szighetti Ioszef — Cluj.

Şcoala medie „Bolyai Farkaş" cu limba de predare maghiară, Tg. Mureş — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii „Bolyai Farkaş" Tg. Mureş, şcoala medie cu limba de predare maghiară Reghin (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Debreczy Sandor — Cluj.

Şcoala medie „Al. Papiu Ilarian" cu limba de predare romînă, Tg. Mureş — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Al. Papiu Ilarian" Tg. Mureş (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Ion Ciobanu — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 cu limba de predare romînă, Tg. Mureş — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 3, Tg. Mureş (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Henri Jaquier — Cluj.

Şcoala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară, Tg. Mureş — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 4 Tg. Mureş (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Antal Arpád — Cluj.

Şcoala medie „Petru Maior" cu limba de predare romînă, Reghin — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Petru Maior" — cu limba de predare romînă — Reghin, şcoala medie (secţia romînă) Sf. Gheorghe şi şcoala medie — secţia romînă — Gheorghieni (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Elena Moldovan — Cluj.

Şcoala medie nr. 1, cu limba de predare maghiară Sf. Gheorghe — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 1 cu limba de predare maghiară Sf. Gheorghe, şcoli şi secţii cu limba de predare maghiară din Tg. Secuiesc, Baraolt, Miercurea Ciuc şi Gheorghieni (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Kiss Ernö — Cluj.

ORAŞUL BUCUREŞTI

Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 7 şi 28, (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Mihai Ghermănescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 7 şi 28 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Boris Cazacu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala serală nr. 1 — „Casa Scînteii" (învăţămînt seral). Preşedinte, conf. univ. Viorica Ionescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 11 — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 11 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. N. Bărbulescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 12 — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 12 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Ion Rădulescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 13 — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 13 şi şcoala medie serală F.R.B. nr. 5 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Petre Spacu — Bucureşti.

Şcoala medie serală nr. 13 — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală a Uzinelor „23 August" (învăţămînt seral). Preşedinte, lector univ. Valentin Lipatti — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 15 — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 15 (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Gabriel Sudan — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 26 — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 26 şi 16; şcolile medii serale nr. 6 şi 7 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Ion Gheorghiu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 17 „Matei Basarab" — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 17 „Matei Basarab" (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Gh. Herman — Bucureşti.

Şcoala medie „Ion Creangă" — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Ion Creangă" (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Mihai Manoliu — Bucureşti.

Şcoala medie „Gh. Şincai" — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Gh. Şincai" (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Cezar Coşniţă — Bucureşti.

Şcoala medie „Gh. Şincai" — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Gh. Şincai" (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Alex. Niculescu — Bucureşti.

Şcoala medie „Gh. Lazăr" — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Gh. Lazăr" (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Mihai Iancu — Bucureşti.

Şcoala medie „Gh. Lazăr" — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „Gh. Lazăr" (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Marta Suciu Stan — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 27 — comisia nr. 16. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 27 şi 23 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Mihai Zapan — Bucureşti.

Şcoala medie serală „Electromagnetica" — comisia nr. 17. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală „Electromagnetica" (învăţămînt seral). Preşedinte, conf. univ. Virgil Băgdănescu — Bucureşti.

Şcoala medie serală „Mao Ţze-dun" — comisia nr. 18. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie serală „Mao Ţze-dun" (învăţămînt seral). Preşedinte, conf. univ. Stoian Iorgu — Bucureşti.

Şcoala medie „N. Bălcescu" — comisia nr. 19. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie „N. Bălcescu". Preşedinte, conf. univ. Gabriela Ţiţeica — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 — comisia nr. 20. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 2 şi 25; şcoala medie serală F. C. „Gheorghiu-Dej" (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, prof. univ. Nicolae Teodorescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 24 — comisia nr. 21. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 21 (învăţămînt fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte prof. univ. V. I. Nicolescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3 — comisia nr. 22. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 3 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Gh. Simionescu — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3 — comisia nr. 23. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala medie nr. 3 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Grigore Popa — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 — comisia nr. 24. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 4 şi 6 (învăţămînt seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte, conf. univ. Constantin Rabega — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 — comisia nr. 25. Se vor prezenta elevii de la şcoala medie serală nr. 11 C.F.R (învăţămînt seral şi restanţieri). Preşedinte, lector univ. Constantin Arginteanu — Bucureşti.

Comisiile examenului de stat de la institutele pedagogice de învăţători

Institutul pedagogic de învăţători Craiova — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători din Craiova. Preşedinte, conf. univ. Ion Lungu — Craiova.

Institutul pedagogic de învăţători Cluj — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători din Cluj. Preşedinte, conf. univ. Anatolie Chircev — Cluj.

Institutul pedagogic de învăţători Galaţi — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători din Galaţi. Preşedinte, conf. univ. Maria Giurgea — Bucureşti.

Institutul pedagogic de învăţători Iaşi — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători din Iaşi. Preşedinte, prof, univ. Ştefan Bîrsănescu — Iaşi.

Institutul pedagogic de învăţători Timişoara — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători din Timişoara. Preşedinte, conf. univ. Nicolae Apostolescu — Timişoara.

Institutul pedagogic de învăţători cu limba de predare maghiară Tg. Mureş — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători din Tg. Mureş. Preşedinte, lector univ. Ianoş Iozsa — Cluj.

Institutul pedagogic de învăţători Bucureşti — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii Institutului pedagogic de învăţători din Bucureşti. Preşedinte, conf. univ. Ion Berca — Bucureşti.

Invăţămîntul politic în raionul N. Bălcescu

În preocuparea pentru organizarea învăţămîntului politic comitetul sindical raional al muncitorilor din învăţămînt din raionul Nicolae Bălcescu din Bucureşti a pornit de la premisa că pregătirea politico-ideologică a cadrelor didactice este una din cele mai importante condiţii atît pentru realizarea unui conţinut just al muncii instructiv-educative, cît şi pentru întreaga activitate culturală la care sînt solicitaţi învăţătorii şi profesorii. De aceea, încă înainte de începerea anului şcolar în învăţămîntul politic, comitetul sindical raional, lucrînd sub îndrumarea organelor de partid, a pus în dezbaterea organizaţiilor sindicale din şcoli problema organizării cercurilor de învăţămînt. Este pozitiv faptul că la înfiinţarea acestor cercuri s-a ţinut seama de preferinţele cadrelor didactice şi de formele de învăţămînt absolvite anterior, evitîndu-se deficienţele anilor trecuţi cînd, din diferite motive, aceiaşi oameni repetau aceeaşi formă de învăţămînt. Din cele 900 cadre didactice cîte sînt în raion au fost cuprinşi în cercuri 820 de învăţători şi profesori care studiază bazele marxism-leninismului, Istoria P.M.R. şi economia politică.

Comitetul sindical raional a urmărit pe întreg parcursul anului frecvenţa cursanţilor la cercuri, luînd măsuri de îmbunătăţire a ei ori de cîte ori se simţea nevoia. În această privinţă a fost necesar în primul rînd ca, sub îndrumarea organizaţiilor de partid şi în colaborare cu direcţiile şcolilor, să se asigure o repartizare judicioasă a celorlalte sarcini ce reveneau cadrelor didactice, precum şi o bună planificare a şedinţelor, pentru a se evita cazurile de supraîncărcare a cursanţilor şi pentru a li se crea acestora timpul necesar studiului individual. Membrii comitetului au fost împărţiţi pe organizaţii sindicale, fiecare răspunzînd de un anumit număr de cercuri de care trebuiau să se intereseze şi la şedinţele căruia să participe.

Problema căreia comitetul sindical raional i-a acordat cea mai mare atenţie a fost felul cum se oglindeşte în procesul de învăţămînt pregătirea politico-ideologică a cadrelor didactice, felul cum aplică acestea, în procesul predării şi în activitatea social-culturală, cunoştinţele însuşite în cercul de învăţămînt politic.

În acest scop comitetul sindical raional a iniţiat prin organizaţiile sindicale de bază diferite acţiuni ca interasistenţe, lecţii deschise şi consfătuiri de muncă. Discuţiile cu profesorii, ca şi vizitele de clasă, au arătat că marea majoritate a profesorilor şi învăţătorilor caută să aplice necontenit în munca lor cunoştinţele însuşite în învăţămîntul politic. Bunăoară, după ce a studiat în cadrul cercului de învăţămînt politic tema „Întărirea unităţii şi colaborării frăţeşti a statelor socialiste şi a partidelor comuniste şi muncitoreşti", profesoara de fizică Valentina Dumitrescu de la şcoala de 7 ani nr. 123 le-a vorbit în mod convingător elevilor despre însemnătatea Institutului răsăritean de cercetări nucleare de la Dubna, la care participă cu drepturi egale ţările lagărului socialist şi despre însemnătatea intrării în funcţiune a primului reactor atomic din ţara noastră. Făcînd o paralelă între situaţia ştiinţei din ţara noastră sub regimul democrat-popular şi cea de sub regimul burghezo-moşieresc, profesoara a subliniat condiţiile grele în care erau obligaţi să-şi desfăşoare cercetările oamenii de ştiinţă sub domnia capitalismului şi imensele posibilităţi pe care le au astăzi la îndemînă oamenii de ştiinţă din ţara noastră. Profesoara a explicat aceasta prin prăpastia care separă orînduirea democrat-populară de cea capitalistă.

Pe profesorul Vladimir Dogaru, de la şcoala medie nr. 18 „M. Eminescu", cunoştinţele însuşite la cercul de învăţămînt politic l-au ajutat, cu prilejul predării fragmentului „Să nu uiţi, Darie" din romanul „Desculţ" de Z. Stancu şi a nuvelei „Uzina vie" de Alexandru Sahia, să explice elevilor în mod just, pe înţelesul lor şi fără să cadă în vulgarizare, noţiunea de luptă de clasă. Profesoara Corina Pietreanu, de la şcoala nr. 123, prezentînd elevilor, la lecţia „Cărbunii ca bogăţie a patriei noastre" situaţia dezastruoasă a minelor şi viaţa nespus de grea a minerilor în regimul burghezo-moşieresc, le-a explicat că aceasta era una din urmările exploatării capitaliste şi a înfeudării economiei patriei noastre de către ţările imperialiste. De asemenea, la lecţia „Despre economia Marii Britanii", ea le-a arătat elevilor rolul jafului colonial în ridicarea acestei ţări şi influenţa luptei de eliberare duse de popoarele din colonii asupra dificultăţilor economice actuale ale Angliei.

Comitetul sindical raional al muncitorilor din învăţămînt din raionul Nicolae Bălcescu, în preocuparea sa faţă de felul cum se pregătesc cadrele didactice din raion în cadrul cercurilor de învăţămînt politic, a obţinut în acest an mult mai multe succese decît în anii precedenţi. El n-a reuşit însă să înlăture toate greutăţile şi deficienţele de organizare. Una din acestea — insuficienţa materialului bibliografic — s-a resimţit şi în acest an. Biblioteca comitetului sindical, deşi dispune de însemnate prevederi bugetare pentru procurare de cărţi şi reviste, nu a urmărit să se aprovizioneze cu prioritate şi în cantităţi suficiente cu materialele necesare cursanţilor. De aceea, o parte dintre cursanţi n-au putut parcurge întregul material indicat pentru studiu.

In cercurile de învăţămînt politic pentru cadrele didactice se fac acum pregătirile în vederea încheierii anului şcolar. Cadrele didactice aşteaptă din partea comitetului sindical un şi mai mare sprijin decît cel oferit pînă în prezent. Organizaţiile sindicale din şcoli trebuie să aibă grijă, în primul rînd, de a asigura cadrelor didactice timpul necesar pentru pregătirea în vederea seminariilor recapitulative, pentru participarea la consultaţiile pe care le organizează cabinetele de partid.

Incheierea anului şcolar în învăţămîntul politic trebuie să devină, pe lîngă un prilej de recapitulare, sistematizare şi adîncire a problemelor dezbătute la cercuri, şi un prilej de cunoaştere a experienţei înaintate în ce priveşte felul în care profesorii au aplicat cunoştinţele ideologice însuşite. Această problemă ar putea să constituie tema consfătuirilor de muncă care se organizează acum, la sfîrşit de an, sau a adunărilor generale care urmează să se ţină la sfîrşitul trimestrului. Socotim că dezbaterea ei ar putea să ducă la concluzii folositoare pentru organizarea învăţămîntului politic în anul şcolar viitor.

PROF. MIHAIL TĂNĂSESCU

UN DECENIU DE LA NAŢIONALIZARE

(Urmare din pag. 1)

lună şi jumătate la tractoare etc. Un asemenea ritm este posibil în mare măsură datorită faptului că noi construim socialismul în condiţiile existenţei şi întăririi continue a puternicului lagăr socialist. Beneficiind de ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice şi al celorlalte ţări socialiste, de avantajele diviziunii internaţionale a muncii, în faţa ţării noastre se deschid noi şi uriaşe perspective de dezvoltare, în special în domeniul industriei petrolifere, chimice etc.

Făcînd bilanţul acestui deceniu de muncă şi de luptă eroică, poporul nostru muncitor constată cu satisfacţie că marile eforturi făcute pentru industrializarea socialistă a ţării au dus la transformarea radicală a vieţii oamenilor, la ridicarea continuă a nivelului lor de trai material şi cultural. Realizările dobîndite în aceşti ani arată, prin limbajul convingător al faptelor, că economia noastră naţională se dezvoltă în scopul satisfacerii într-o măsură mereu mai mare a nevoilor celor ce muncesc.

Experienţa clasei noastre muncitoare, experienţa luptei poporului nostru pentru construirea socialismului constituie o puternică confirmare a legilor generale ale făuririi noii orînduiri sociale şi o categorică dezminţire a teoriilor reformiste, revizioniste care falsifică învăţătura marxist-leninistă despre construcţia socialistă.

Poporul nostru a putut obţine succese hotărîtoare pe drumul construirii socialismului în primul rînd datorită conducerii sale de către partid. Iată de ce noi nu putem decît să respingem cu indignare toate tentativele revizioniştilor de a slăbi rolul partidelor comuniste şi muncitoreşti în lupta pentru socialism, pentru democraţie şi pace. Partidul Muncitoresc Romîn, care se călăuzeşte neabătut de învăţătura marxist-leninistă pe care o aplică în mod creator în condiţiile concrete ale Republicii Populare Romîne, este conducătorul nostru, iar politica lui este propria noastră politică.

Propria noastră experienţă ne-a arătat că în aplicarea acestei politici de construire a socialismului un rol hotărîtor îi revine statului socialist, dictaturii proletariatului. Poporul nostru muncitor ştie bine că însuşi marele act al naţionalizării a fost rezultatul firesc al cuceririi întregii puteri de stat de către clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, că statul nostru socialist desfăşoară o vastă activitate economico-organizatorică şi cultural-educativă fără de care construirea socialismului ar fi de neconceput. Teoriile revizioniste menite să minimalizeze rolul statului socialist, ca şi cele care atacă proprietatea socialistă de stat şi încearcă în acelaşi timp să aducă osanale capitalismului monopolist de stat sînt înţelese de poporul nostru în adevărata lor lumină şi respinse ca teorii care servesc duşmanilor socialismului.

Bucurîndu-se din plin de uriaşele avantaje ale socialismului, de roadele bogate ale lui iunie 1948, poporul nostru muncitor îşi manifestă hotărîrea sa nestrămutată de a-şi intensifica eforturile în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei,
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 476 — Vineri 20 iunie 1958 — 4 pagini 25 bani

Întîmpinînd „Ziua învățătorului"

Ultimele corespondențe și știri sosite la redacție vorbesc tot mai pe larg despre importantul eveniment pe care-l așteaptă cu mare bucurie cadrele didactice din țara noastră — sărbătorirea „Zilei învățătorului". În școli se depun intense eforturi pentru ca în această zi pedagogii să prezinte un bilanț pozitiv.

Iată ce ne scrie un corespondent voluntar despre activitatea cadrelor didactice de la școala medie muncitorească de pe lîngă uzinele metalurgice „Timpuri noi": „Școala dă anul acesta prima serie de 29 absolvenți. Angajamentul de a asigura o temeinică pregătire a acestora a fost luat de către profesorii școlii încă de anul trecut, cu prilejul sărbătoririi pentru prima dată în țara noastră a „Zilei învățătorului". Buna pregătire a absolvenților este darul pe care îl aduc profesorii școlii la „Ziua învățătorului" din anul acesta. Eforturile lor au fost puternic sprijinite de conducerile întreprinderilor unde lucrează elevii și de organizațiile obștești, precum și de însiși muncitorii-elevi".

Echipele artistice ale cadrelor didactice din Iași pregătesc programe noi pentru a fi prezentate de „Ziua învățătorului". Cu acest prilej va fi jucată și piesa „Dirigintele" de prof. V. Mihnea. Asemenea spectacole pregătesc și formațiile artistice din Craiova, Rm. Vîlcea, Oradea, Constanța, Tulcea, Sighet etc.

Multe din știrile sosite la redacție vorbesc despre acțiunile inițiate de colectivele de pedagogi pentru ca în cinstea „Zilei învățătorului" să-și sporească contribuția la opera de socializare a agriculturii. În acest scop mulți învățători și profesori din Rm. Vîlcea, Pitești, Ploești, Bacău vorbesc în fiecare duminică la căminele culturale.

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Iași organizează în cinstea „Zilei învățătorului" o excursie în Delta Dunării la care vor participa cadre didactice fruntașe în munca culturală și artistică. Cu prilejul acestei excursii corul și celelalte formații artistice vor susține și spectacole în întreprinderile pe care le vor vizita. Unele comitete sindicale pregătesc pentru „Ziua învățătorului" diferite concursuri pe teme pedagogice în genul concursului „Cine știe cîștigă".

MATURITATE

În accepțiunea curentă, prin maturitate înțelegem cu toții acea treaptă a vieții ce se caracterizează prin echilibru și plenitudine și se asociază de obicei cu o anumită vîrstă. De aceea poate denumirea de „examen de maturitate" li se pare unora improprie pentru conținutul pe care-l desemnează.

Și, totuși, denumirea de „examen de maturitate" nu este lipsită de sens. Cînd spunem „examen de maturitate" înțelegem nu maturitatea pe care o conferă vîrsta, ci aceea rezultată din însușirea unui sistem închegat de cunoștințe, care permite absolventului școlii medii — tînăr sau vîrstnic — să se orienteze în problemele diverse ale vieții și să se specializeze într-o anumită ramură de producție.

Că o asemenea maturitate este posibilă chiar la vîrsta adolescenței o arată și cercetarea mai multor lucrări scrise la examenul de maturitate ținut la comisiile nr. 5, 6 și 7 de la școlile medii nr. 12 și nr. 13 din București.

La limba română, de pildă, mare parte din elevi au reușit să se orienteze într-un material vast (literatura noastră de după 23 August 1944), să selecteze operele mai importante și să-și organizeze expunerea pe baza unui plan bine închegat. Ei au dovedit atît cunoașterea temelor majore ale literaturii noastre noi cît și cunoașterea temeinică a operelor caracteristice pentru temele respective. Mai mult: definind realismul socialist prin opoziție cu realismul critic și arătînd care sînt trăsăturile realismului socialist, mulți candidați au dovedit înțelegerea esenței acestuia ca metodă de creație proprie literaturii noastre de azi. Astfel, un candidat arată că „dezvoltarea realismului socialist a fost posibilă în patria noastră ca urmare a condițiilor economice, sociale și politice create după 23 August". Absolventul subliniază în continuare actualitatea și partinitatea literaturii noastre noi, caracterul militant al acesteia. Afirmațiile sînt însoțite de exemple ilustrative, ceea ce dovedește cunoașterea nu numai a problematicii, ci și a conținutului operelor.

De asemenea, parte din candidații care au luat al doilea subiect — din cele două la alegere („Realizări importante în proza și poezia din R.P.R. pe drumul realismului socialist" și „Contribuția operei lui Mihai Eminescu la dezvoltarea literaturii române și la desăvîrșirea limbii literare") au dovedit că, dacă au înțeles poate mai puțin locul pe care îl ocupă creația eminesciană în cadrul procesului de dezvoltare a literaturii române, cunosc totuși opera marelui poet. Ei au reținut ideile de bază ale celor mai semnificative poezii, subliniind mesajul pe care poetul ni-l transmite prin intermediul imaginilor artistice. În unele cazuri, vorbind despre raportul dintre formă și conținut, absolvenții au dat exemple ilustrative în acest sens. Astfel, în lucrarea sa, un candidat menționează că „în „Luceafărul" versificația sugerează înălțarea și coborîrea luceafărului", că „Eminescu a creat și forme noi gramaticale atunci cînd a simțit nevoia de a exprima mai plastic ceea ce gîndea (singur fuse îndrăgitul, singur el îndrăgitorul)" etc. Totuși, observă foarte bine candidatul, „poetul nu sacrifică conținutul de dragul formei" (în acest sens, absolventul dă ca exemplu versificația strofei din „Luceafărul" care începe cu „Nu e nimic și totuși e...").

O temeinică pregătire dovedesc și multe din lucrările de matematică. Mare parte din candidați au rezolvat cu succes problemele și exercițiile date, ceea ce arată că ei stăpînesc cunoștințele de algebră, geometrie și trigonometrie predate în cursul mediu. Astfel, se pot întîlni multe lucrări remarcabile prin precizia desfășurării problemei, prin exactitatea operațiilor efectuate, prin corectitudinea reprezentării grafice a corpului geometric dat.

Toate acestea ne arată că, o dată cu asimilarea cunoștințelor la limba română și matematică, candidații și-au format deprinderi de gîndire care le permit să judece problemele, să aprecieze și să interpreteze faptele sau fenomenele, să aplice cunoștințele în practică. Iar aceasta indică în mod cert maturitate.

Din păcate, lucrările scrise ne oferă și exemple din care se poate vedea că unii absolvenți ai secțiilor serale și fără frecvență sau restanțieri ai cursurilor de zi nu s-au pregătit cu toată seriozitatea pentru examen, că — mizînd probabil pe hazard — s-au prezentat superficial pregătiți. La limba română, aceștia nu au reușit decît să reproducă pe scurt tema și subiectul unor opere luate la întîmplare, fără să adîncească conținutul lor, fără să grupeze operele pe teme sau să arate ceea ce este comun și semnificativ acestora. În unele cazuri candidații nu cunosc nici măcar conținutul operelor la care se referă. Astfel, vorbind despre „Luceafărul" lui Eminescu, un absolvent spune că „fata de împărat este închisă într-un castel și păzită de balauri", că „fata nu renunță la nemurire" și de aceea îl îndeamnă pe luceafăr să rămînă și el nemuritor. Confuzii inadmisibile se fac în această lucrare și în ceea ce privește conținutul altor opere („Împărat și proletar", „Scrisoarea III" etc.).

În unele lucrări lipsesc citatele, sau, atunci cînd se dau, ele sînt eronate („dar nici nu plecă bătrînul, ce mai vaiet, ce mai sunet" etc.).

Și mai plin de gravitate ne apare faptul că printre candidații la examenul de maturitate sînt unii care nu cunosc datele și problemele esențiale ale literaturii noastre de azi. Astfel, după unul din absolvenți, realismul socialist s-ar fi dezvoltat în țara noastră după 1917, romanul „Ion" de Liviu Rebreanu a fost creat după 23 August 1944 iar „Lazăr de la Rusca" și „Minerii din Maramureș" sînt „romane". Lipsa de cultură generală în cazul acestor candidați merge uneori pînă la necunoașterea unor noțiuni elementare.

La asemenea lipsuri se adaugă de obicei și altele, de exprimare și ortografie, care dovedesc, o dată cu lipsa de pregătire a candidaților, și ușurința cu care unii profesori au promovat într-o clasă într-alta elevi lipsiți de pregătire.

O seamă de lacune în cunoștințe oglindesc și lucrările de matematică. Sînt mai ales candidați care, procedînd mecanic, au aplicat formula pentru aflarea ariei unei piramide

I. AXENTE

(Continuare în pag. 3)

VACANȚA ELEVILOR

Pregătiri

Peste puțină vreme, la munte și la mare, pe malurile rîurilor și ale lacurilor așezate în cele mai pitorești colțuri ale țării, va răsuna trimbița pionierească vestitoare a deschiderii taberelor de pionieri și școlari.

Peste 200.000 de pionieri și școlari își vor petrece anul acesta vacanța de vară în 300 de tabere centrale, regionale și colonii. De asemenea, peste 4000 de elevi din școlile medii și pedagogice își vor petrece o parte din vacanța de vară în taberele centrale de la Eforie, Valea Prahovei, Orașul Stalin etc.

La Gura Humorului, Bucșoaia și Brodina, de pildă, vor funcționa tabere pentru 1000 elevi din regiunea Suceava, iar alți 2000 de elevi din școlile acestei regiuni vor pleca în excursii în țară. 5600 de pionieri și școlari din orașul și regiunea Timișoara își vor petrece vacanța în cele 24 tabere organizate de întreprinderile și instituțiile timișorene pe versantul Carpaților bănățeni. 1000 de elevi fruntași la învățătură vor fi trimiși în taberele centrale din regiunea Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară, ca și în cele de pe malul mării.

Timp de două-trei săptămîni, peste 15.000 de elevi din școlile medii vor sta în taberele organizate pe lîngă gospodăriile agricole de stat.

Dar și pentru elevii și școlarii care vor rămîne în orașe în timpul verii se organizează o vacanță plăcută. Vor avea loc excursii și spectacole date pentru ei de artiști profesioniști din teatre și de artiști amatori din echipele întreprinderilor socialiste. Elevii din orașele Regiunii Autonome Maghiare vor întreprinde, împreună cu profesorii lor, 50 de excursii în localitățile cele mai frumoase ale regiunii: la cheile Mureșului, la Izvorul Mureșului, la Tușnad etc., iar elevii orădeni vor merge în excursii pe litoralul Mării Negre.

GH. I.

Din regiunea București, vor pleca la odihnă peste 1.800 elevi și eleve în cele patru tabere organizate la Sinaia, Cristian, Curtea de Argeș și Mînăstirea (raionul Oltenița). În tabăra de la Mînăstirea, în afară de odihnă, elevii școlilor medii vor face lucrări practice agricole. Peste 100 cadre didactice, din cele mai bine pregătite, vor munci pentru a le asigura elevilor care vor veni în tabere o odihnă cît mai plăcută, instructivă și reconfortantă.

Pe lîngă toate școlile de 7 ani și medii vor fi organizate tabere de curte și cluburi. În cele 9 orașe din regiune vor fi organizate tabere orășenești, dintre care 7 vor funcționa pe lîngă casele de pionieri. În cadrul acestor tabere și cluburi, elevii își vor petrece timpul liber încadrîndu-se în diferite forme de activitate, în cercuri științifice, literare, sportive, lucrînd pe loturile experimentale de pe lîngă școli, pentru îngrijirea culturilor. În cadrul cercurilor literare vor fi organizate seri literare, seri de basm, recenzii, iar în luna august se vor desfășura în toate raioanele festivaluri ale pionierilor.

Pentru întărirea legăturii dintre școli și unitățile socialiste care le patronează, în cadrul muncii de folos obștesc, elevii le vor acorda acestora sprijin la efectuarea lucrărilor de îngrijire a culturilor (plivit, ciupit, cîrnit, combaterea dăunătorilor) și în strîngerea recoltei, a spicelor etc.

De asemenea, se vor organiza acțiuni pentru colectarea fierului vechi și a hîrtiei, care se vor valorifica prin D.A.C. pentru cumpărare de echipament și materiale necesare desfășurării activităților sportive (șah, natație, volei, fotbal etc.).

Organizarea și desfășurarea tuturor acestor activități, ca și a multor altora, prevăzute în planul de măsuri al secției regionale de învățămînt și cultură, vor fi posibile datorită judicioasei planificări a concediilor de odihnă ale cadrelor didactice, în așa fel, încît în tot timpul în școli să rămînă cadre care să asigure realizarea tuturor sarcinilor, pentru ca elevii să poată începe noul an școlar cu un nivel mai ridicat de cunoștințe și cu forțe noi.

ION PREDA

Tabere sportive

Anul acesta, pentru a asigura creșterea de noi elemente care să contribuie la ridicarea nivelului educației fizice în școli, Ministerul Învățămîntului și Culturii — Direcția educației tineretului — organizează pe timpul vacanței de vară (1 iulie — 30 august) pentru prima dată tabere școlare pe ramuri de sport. Aceste tabere nu au un caracter de colonie sau tabără de odihnă, ci au ca scop ridicarea măiestriei sportive a elevilor. Aici vor fi primiți 900 de elevi și eleve, cei mai buni din întreaga țară, în urma propunerilor secțiilor de învățămînt și cultură și ale școlilor sportive de elevi, sau ca urmare a selecției făcute pe baza rezultatelor înregistrate în campionatele republicane școlare.

Cei mai buni profesori cu specializare pe ramuri de sport vor asigura o bună pregătire a elevilor fruntași în sport, iar complexul sportiv M.I.C. de la Toplița oferă condiții deosebite pentru activitatea sportivă. Frumoasele terenuri de volei și baschet, bazinul de înot cu apă caldă și pădurile de brazi din jurul complexului întregesc cadrul minunat în care vor lucra elevii. Condiții tot atît de bune au și taberele de la Cîmpulung-Muscel și Orașul Stalin.

Activitatea sportivă a taberei se va îmbina armonios cu activitatea culturală și turistică. Profesori de cultură generală vor întregi pregătirea elevilor cu noțiuni de geografie, istorie, astronomie etc. Călătorind, elevii vor face cunoștință cu minunatele locuri pitorești din cadrul regiunii și își vor îmbogăți cunoștințele de cultură generală.

M. OANCEA

Elevii școlii medii muncitorești de pe lîngă uzinele „23 August" dau examenul de maturitate.

In preajma consfătuirilor raionale
REFERATELE

Pedagogii din raionul Videle — ca și colegii lor din toate raioanele — așteaptă apropiata consfătuire raională cu un interes deosebit, justificat de forma întrucîtva nouă a consfătuirii care îngăduie ca problemele muncii din școală să fie analizate mai concret și mai în adîncime decît la consfătuirile anterioare. Într-adevăr, lăsîndu-se la aprecierea secțiilor de învățămînt și cultură alegerea temelor ce urmează să fie dezbătute în consfătuiri, acestea au avut condiții să se oprească asupra problemelor care sînt cele mai caracteristice pentru școlile raionului și să organizeze astfel munca de pregătire a consfătuirii încît ea să poată da cele mai bune rezultate.

A folosit oare secția de învățămînt și cultură din Videle aceste condiții, a făcut tot ce trebuia pentru a asigura succesul consfătuirii? Analizînd acum temele ce vor fi discutate la consfătuirea pedagogilor din raion și stadiul în care se află pregătirile, constatăm că numai în unele privințe secția s-a orientat just,

Să vedem în primul rînd cum stau lucrurile în privința tematicii consfătuirii.

În școlile din cuprinsul raionului a fost des întîlnit în cursul anului școlar fenomenul supraîncărcării elevilor. De aceea, secția de învățămînt și cultură a procedat just atunci cînd a hotărît să pună în discuția cadrelor didactice, la consfătuirea raională, tocmai această problemă. Inspectorii metodiști au urmărit îndeaproape, în special în cea de a doua jumătate a anului școlar, fenomenele de supraîncărcare și au dat îndrumări menite să contribuie la înlăturarea lor. Ținînd seama de constatările din timpul anului, secția de învățămînt și cultură alcătuiește acum referatul pe baza căruia se va discuta problema în ședința plenară a consfătuirii. Vor fi folosite în referat exemple pozitive cu privire la eforturile pe care le-au făcut o serie de pedagogi pentru a preîntîmpina și evita supraîncărcarea. Alături de ele vor figura însă și exemple de școli care, ținînd seama de interesele unor profesori, și-au desfășurat activitatea pe baza unui orar necorespunzător, exemple de pedagogi care, nepregătindu-se cu seriozitate pentru lecție, nu asigură însușirea cunoștințelor și astfel îi silesc pe elevi să piardă prea mult timp și să facă eforturi prea mari acasă, ca și exemple de profesori care cer elevilor să întocmească rezumate inutile, să transcrie notițele pe curat etc.

Cum stau lucrurile în ceea ce privește alegerea temelor pentru referatele ce urmează să fie prezentate în secții? De la început, trebuie să spunem că, înțelegînd greșit rolul acestora, secția a îndrumat, la rîndul ei, în mod greșit pe cei care au întocmit referatele. După cum se știe, instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii prevăd ca în raioanele în care numărul profesorilor de aceeași specialitate este restrîns secțiile să fie constituite pe grupe de obiecte, ca de pildă istorie-filozofie, științe naturale-geografie-chimie etc. Ignorînd aceste indicații secția de învățămînt și cultură din raionul Videle a constituit o secție de istorie-geografie neținînd seama că geografia — obiectul în cadrul căruia se realizează elementele de învățămînt politehnic — trebuie grupată alături de obiectele înrudite, științele naturale și chimia. Mai grav este însă faptul că secția nu i-a îndrumat pe cei ce au alcătuit referatele să trateze în mod concret problemele și nu le-a pus la dispoziție materialul necesar. Așa se face că cea mai mare parte a referatului care se ocupă de felul cum se poate realiza politehnizarea în cadrul predării științelor naturale, bunăoară, cuprinde doar fraze generale, reia lucruri îndeobște cunoscute de toată lumea, fără a arăta în ce măsură s-au realizat elementele de politehnizare în cadrul predării științelor naturale în școlile din cuprinsul raionului. Lucrările în secțiile consfătuirii au însă scopul de a înlesni, pe baza discutării situației concrete, un larg schimb de experiență între pedagogi. Cunoscînd lucrul acesta, autorul referatului, tov. C. Ștefănică, a „călcat" îndrumările primite de la secție și arată în referat, pe scurt, unele din realizările personale în cadrul acțiunii de politehnizare. Este limpede însă că aceste unice relatări concrete care privesc situația dintr-o singură școală nu vor

V. POPOVICI

(Continuare în pag. 3)

CONFERINȚA PĂCII

Sub lumina soarelui de iunie — în zilele de 21 și 22 — în țara noastră are loc Conferința națională a mișcării pentru pace. Milioane de oameni din patria noastră își îndreaptă gîndurile lor pașnice către această conferință, la care și-au dat întîlnire reprezentanții partizanilor păcii din toată țara.

Era atomică în care omenirea a pășit, a adus cu ea — o dată cu premisele nemaiîntîlnitei înfloriri a științei, culturii și bunăstării pentru toți oamenii — și primejduirea vieții pe pămînt. Experiențele cu armele atomice și cu hidrogen încarcă atmosfera planetei noastre cu substanțe nocive care amenință de pe acum însăși viața generației actuale și anunță un dezastruos cortegiu de calamități. Nori de pulbere radioactivă învăluie unele părți ale Pămîntului, picurînd otrava lor peste orașe și sate, peste copii și flori, peste realizările și nădejdile noastre.

Conferința națională a partizanilor păcii va întări prin glasul său forțele iubitorilor de pace din lumea întreagă, al căror stegar neclintit este Uniunea Sovietică. Prestigiul mondial și autoritatea marelui stat sovietic, dragostea și recunoștința de care este înconjurat, speranțele născute în inimile tuturor apărătorilor păcii — au crescut și mai mult în clipa inițiativei lui de a înceta unilateral experiențele cu bombele atomice și cu hidrogen. Măreția gestului dă o nouă strălucire rolului său de purtător al celui mai înalt umanism și deschide largi perspective restabilirii unei păci trainice.

Cuvîntul hotărîtor pe care-l spun astăzi în Conferința națională reprezentanții partizanilor păcii din țara noastră întărește elanul în muncă al întregului popor. Forțele păcii sînt tari și ele vor putea impune pacea.

Contribuție largă la cercetările pedagogice

Recenta sesiune centrală a „lecturilor pedagogice" a scos la iveală o preocupare sporită din partea cadrelor didactice pentru prezentarea unor lucrări interesante, atent argumentate, care să transmită o experiență prețioasă. Conținutul celor 83 de comunicări făcute în cadrul sesiunii, ca și discuțiile ce au urmat au arătat că mulți dintre învățătorii și profesorii școlilor noastre sînt tot mai bine informați nu numai în ceea ce privește problemele pedagogice, dar și în privința noilor cuceriri ale științei și tehnicii, noilor realizări în literatură și artă, că sînt în curent cu problemele politice, înțelegîndu-și pe deplin rostul în viața nouă ce se plămădește.

Am remarcat numărul mare de referate cu care au întîmpinat sesiunea pedagogii din unele regiuni ale țării cum ar fi Craiova, Timișoara, Constanța și orașul București.

Lucrările prezentate la „lecturi" au abordat probleme din cele mai variate: probleme de pedagogie generală și de predare la diferite obiecte și clase, probleme specifice activității inspectorilor, directorilor, diriginților și instructorilor superiori de pionieri sau activității la clasele I—IV, în grădinițe, în școli speciale și în școlile minorităților naționale. Mai important încă ni se pare — și lucrul merită să fie îndeosebi subliniat — faptul că în sesiune au fost prezentate lucrări legate de cele mai actuale probleme ale învățămîntului de la noi. Unele din ele (cele referitoare la politehnizare, la contribuția școlii în lupta pentru colectivizarea agriculturii, la educația patriotică) sînt axate pe însești problemele majore ale statului nostru — industrializarea, transformarea socialistă a agriculturii, formarea omului de tip nou. Altele, cum ar fi cele în legătură cu activitatea diriginților sau colaborarea dintre pedagogi și organizația de pionieri, munca directorului, predarea limbilor străine etc. caută să dea răspuns problemelor mai puțin clarificate ale activității sau în domeniul în care cercetarea s-a dovedit a fi deficitară.

Reținînd aspectele pozitive în ceea ce privește tematica nu putem trece cu vederea însă absența unor lucrări axate pe teme importante cum ar fi de pildă lucrările în legătură cu programele și manualele școlare. Pline de interes și utilitate ar fi fost, fără îndoială, și comunicările privind educația în familie — o problemă ce se impune a fi abordată de pedagogi.

Un alt aspect ce trebuie relevat este tratarea unor teme importante într-un număr restrîns de lucrări față de însemnătatea acestor teme. Dacă în legătură cu politehnizarea s-au prezentat un număr apreciabil de referate care dezbat problemele la obiecte diferite și în cadrul diferitelor activități, o problemă atît de actuală pentru școlile noastre cum este, de pildă, educația patriotică a fost abordată de foarte puține comunicări și circumscrisă la o singură disciplină — istoria.

Sezisăm totodată absența totală a instructorilor superiori de pionieri de pe lista autorilor (singura lucrare prezentată la sesiunea centrală în legătură cu activitatea pionierească este scrisă de... un director).

Sub aspectul conținutului și al tratării, referatele marchează un progres față de sesiunea precedentă. Spre deosebire de lucrările din prima sesiune, care de multe ori se prezentau sub forma unor teoretizări în abstract, pe deasupra faptelor, lucrările din sesiunea actuală se remarcă tocmai prin caracterul lor concret, prin fundamentarea lor pe fapte, prin legătura cu viața. Pornind de la cercetarea realității, majoritatea comunicărilor reușesc să înfățișeze o bogată experiență — ceea ce constituie un merit incontestabil. Printre lucrările ce se remarcă prin ținuta lor științifică se înscrie îndeosebi aceea a profesorului A. Hasgan, lector la I.I.P.C.D. din Iași, despre aplicarea sistemului de notare, comunicare distinsă cu premiul I.

Din păcate, actuala sesiune a „lecturilor pedagogice" a cuprins și un număr destul de mare de comunicări care nu au reușit să treacă de la simpla descriere a faptelor la interpretare, la generalizare. Unii cercetători s-au oprit la constatarea faptelor, alții au mers mai departe, sezisînd semnificația și valoarea lor practică, puțini au fost însă cei care s-au ridicat, prin abstractizare și generalizare, la principiu. Observația este valabilă pentru multe referate prezentate în secții, dar și pentru unele din plenară (ne gîndim de pildă la lucrarea despre asistențele directorului la lecții, a tov. Viorica Debreczi, directoare la Școala elementară de 7 ani nr. 26 din Cluj).

De asemenea, este absolut necesar să nu trecem cu vederea și cîteva din greșelile pe care le-au avut unele lucrări. Comunicarea tov. I. Roman, lector la I.I.P.C.D. din Iași, despre educația patriotică prin lecții, care, de altfel, izbutește să se îndepărteze de maniera practicistă întîlnită — așa precum arătam — în unele comunicări și care are meritul de a sublinia necesitatea ca „studierea trecutului să se facă în folosul practic al prezentului", suferă totuși de asemenea deficiențe. Principala lipsă a comunicării — trase la sfîrșitul sesiunii de conducerea Institutului de științe pedagogice — este ne...

A. LUCHIAN

(Continuare în pag. 3)

Dincolo de caracterul festiv

Acum cîteva zile, într-o seară, la Teatrul de operetă, în holul încărcat de zumzet, înainte de începerea spectacolului, priveam la acei care veniseră să vadă serbarea artistică a școlii medii nr. 19 „Ion Creangă". Erau în majoritate elevi, părinți ai acestora, profesori. Vîrstnicii, cei mai mulți, se vedea a fi cunoștințe vechi, apropiate desigur de preocupările comune, pe care le-au prilejuit instruirea și educarea copiilor lor. Împărțiți în grupuri vorbeau de Radu, de Dan, de Rodica, de Iulia, de „cum mai merge cu matematica", „dacă Ionel mai face boroboațe", „unde vă petreceți concediul?" sau făceau aprecieri „a priori" asupra spectacolului.

Al treilea apel al soneriei a întrerupt discuțiile și a declanșat, în același timp, în culisele inundate de niște actori puțin obișnuiți, o animație fără seamăn. Pornită parcă de aici, dinapoia cortinei de pluș, emoția se furișează în sală unde se află părinții, surorile, profesorii.

În sfîrșit cortina se ridică. În fața spectatorilor se desfășoară programul atît de așteptat. În repertoriul corului figurează cîteva cîntece populare pline de poezie („Lino Leano", „Fata ardeleană" etc.). După cor se produce cercul dramatic cu „Pupăza din tei", dramatizare de Ion Dămian după Amintirile lui Ion Creangă.

Pe scenă reînvie pățania cu pupăza din tei vîndută la iarmaroc, scăldatul în Ozana, furtul de cireșe... Prin fața noastră se perindă oamenii pe care pana marelui povestitor i-a zugrăvit cu atîta artă și dragoste. Năzdrăvăniile copilărești, vorbele de duh, întîmplările pline de haz sînt retrăite acum, în alte vremuri, de alți copii pe care-i despart zeci de generații de cei ce le-au trăit aievea. L-am revăzut aici pe Nic-a lui Ștefan a Petrii (în interpretarea plină de farmec a elevei Nina Oprișiu), pe Smaranda (eleva Mirela Radu), de care Creangă își amintește cu atîta duioșie, pe ghidușarul Moș Nichifor Coțcariul (eleva Rodica Docea), pe Zaharia Gîtlan (în a cărui interpretare elevul Gigi Gherson a relevat talent, multă vervă și mult umor), pe mătușa Mărioara zgripțuroaica, pe bunicul David Creangă, pe Mogorogea și mulți alții din cei care populează povestirile scriitorului din Humulești.

Cortina a căzut peste ultimul act. Sîrguința cu care au pregătit pe elevi profesoarele (atît Cristina Ionescu, conducătoarea cercului dramatic, cît și Elena Tudose, care conduce cercul de muzică) nu a rămas fără rezultate. Interpretînd pe scenă Amintirile lui Ion Creangă, elevii au avut un minunat prilej de a învăța să iubească, să aprecieze geniul poporului de la care acest mare scriitor s-a inspirat și pe oamenii simpli despre care el a vorbit în opera sa.

Din felul cum a fost alcătuit programul se vede străduința profesorilor de a cuprinde elemente care să contribuie la educarea gustului estetic al elevilor, la apropierea lor de valorile culturale ale poporului nostru. Era însă foarte bine dacă organizatorii spectacolului s-ar fi gîndit să-l îmbogățească și

O. BUZESCU

(Continuare în pag. 4)

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

LA UZINELE „Mao-Tze-dun“

O nouă promoție de muncitori

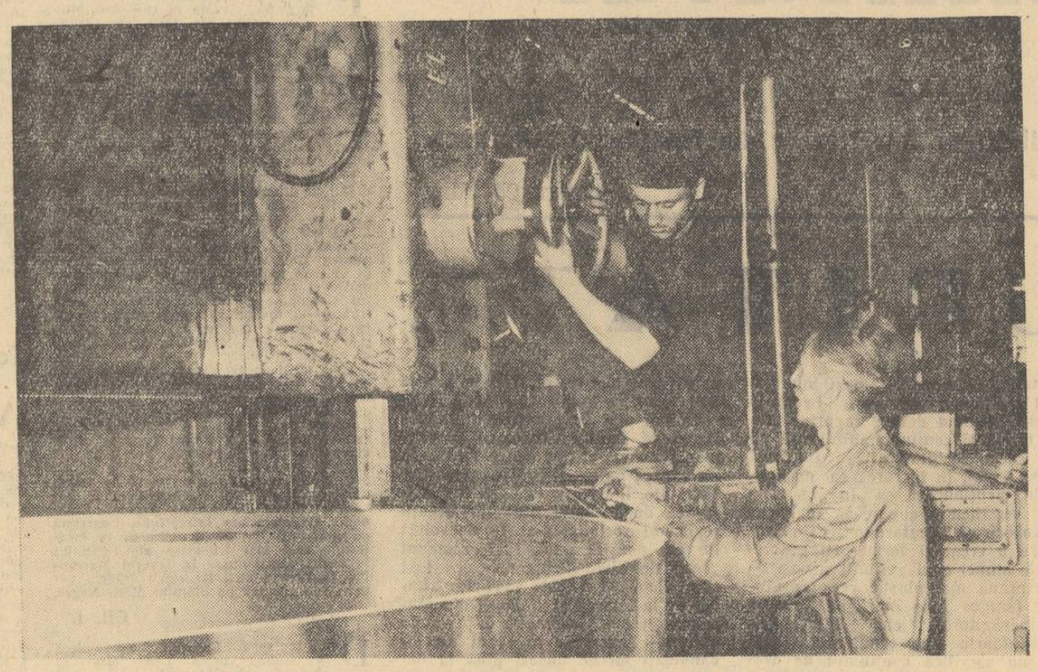

La strungul carusel, sub privirile fruntașului în producție Aristide Economu, ucenicul Ioniță Constantin de la școala profesională „Mao-Tze-dun“, execută strunjirea unei roți pentru morile de ciment. Aceasta reprezintă lucrarea sa pentru examenul practic de muncitor calificat.

Aproape toate secțiile uzinelor „Mao Tze-dun“ din Capitală au trăit în aceste zile clipe de emoție. Ucenicii care învață la școala de pe lîngă uzină și își fac practica în secțiile acesteia au dat examene. Peste 400 de viitori strungari, lăcătuși, frezori, sudori, turnători, cazangii, tinichigii și modelieri au arătat rezultatele muncii lor din cursul unui an întreg. Dintre aceștia, 168 și-au dat examenul practic pentru obținerea diplomei de muncitori calificați.

Pentru a-i vedea pe ucenici și în special pe viitorii absolvenți efectuînd lucrările practice de examen am trecut, împreună cu directorul școlii, tovarășul inginer Vasile Niculescu, prin diferite secții ale uzinei. Voiam să auzim și părerea membrilor din comisiile de examinare, a muncitorilor și tehnicienilor din uzină despre rezultatele obținute în instruirea ucenicilor.

Viitorii strungari

...În imensa hală de strungărie, cuțitele strungurilor, mînuite de mîinile dibace și iuți ale ucenicilor, aruncă șpanul fără istovire. La un strung carusel, sub privirile cunoscutului muncitor fruntaș Aristide Economu, deputat în Marea Adunare Națională, ucenicul Ioniță Constantin își dă examenul practic de muncitor calificat. Trebuie să strunjească o roată pentru morile de ciment, care cîntărește peste 500 kilograme. Tovarășul Economu îmi destăinuiește că aceasta e o lucrare pentru muncitori încadrați la categoria a VI-a. Timpul de execuție normat este de 25 de ore. Îndeminarea cu care ucenicul conduce complicata mașină este o garanție că viitorul strungar Constantin Ioniță își va efectua lucrarea în condiții bune și în timpul normat.

La un alt strung, ucenicul Nicolae Mircea — și el în ultimul an de școală — execută o piesă pentru un dispozitiv de frezat oval. Întrebat despre procesul tehnologic al piesei pe care o execută, el răspunde cu promptitudine și siguranță.

— Pe băiatul ăsta îl iau eu, la secția sculărie — se adresează maistrul Gheorghe Arsenie directorului școlii. Vă garantez că într-un an o să i se ducă faima în întreaga uzină.

Discutînd cu un ucenic coreean

Am intrat apoi în secția frezori. Aci își executau schițele și calculele pentru lucrările practice de absolvire ucenicii Paul Devian și Nicolae Dumitru. Primul avea de executat un pinion tip Z 20, iar al doilea o roată dințată intermediară. Ambele sînt lucrări de categoria a V-a. Inginerul Vasile Cotorobai, membru în comisia de examinare a ucenicilor frezori, are numai aprecieri elogioase la adresa viitorilor absolvenți.

Trecînd prin sala largă a atelierului, privirea ni s-a oprit asupra unui tînăr mic de statură, care mînuia cu o deosebită iscusință mașina de frezat. Am aflat că este ucenicul coreean Zang-Sac-Sîc, din anul II. Aflînd că vorbește perfect limba romînă, am început să discutăm cu el. Ne-a spus că-și îndrăgește mult meseria de frezor și că așteaptă cu nerăbdare ziua cînd va absolvi școala, pentru a putea lucra într-una din uzinele din R.P.D. Coreeană. „Îmi voi aminti însă întotdeauna cu drag de țara dvs. atît de frumoasă și ospitalieră — continuă el — de școala în care am învățat, de profesorii și muncitorii care m-au ajutat să cunosc tainele meseriei de frezor“.

N-am stat mult lîngă tînărul coreean, deoarece și acesta avea de executat lucrarea de control practic de sfîrșit de an, care consta în frezarea unei cutii de reductor. Și cum lucrarea era normată, am căutat să nu-l stinghерim.

Lucrări complexe de lăcătușărie

Am trecut mai departe, în atelierul de lăcătușărie. Și aci aceeași activitate febrilă. Ucenicii au executat, în cadrul lucrărilor practice pentru examenul de absolvire, lucrări complexe din planul de producție al uzinei: ajustarea unor modele de aluminiu pentru anvelope, a unor suflătoare de funingine pentru cazane tip B W etc. Deși toate aceste lucrări se încadrează în categoriile tarifare V-VI și sînt efectuate de lăcătuși cu experiență și vechime în producție, ucenicii le-au dus cu succes la capăt. Maistrul lăcătuș Ion Lascu este deosebit de încîntat de viitorii absolvenți. Cînd îl rugăm să-i numească pe cei mai buni, începe să înșire o listă lungă, care pare să-i cuprindă pe toți lăcătușii din anul III.

O bucurie justificată

Înainte de a părăsi școala, am mai zăbovit puțin discutînd cu directorul, cu inginerii și maiștrii din uzină despre pregătirea ucenicilor. Cu toții erau de acord că ucenicii au învățat, pe lîngă cunoștințele care li s-au predat, și multe alte lucruri la fel de importante: să-și îndrăgească meseria, să privească munca drept un lucru de cinste, să fie conștienți de rolul lor important în creșterea producției și productivității muncii.

— O să avem în uzină încă o promoție de muncitori destoinici — a spus, în încheierea discuțiilor noastre, inginerul Vasile Niculescu, directorul școlii. Și pe chipurile tuturor celor prezenți — profesori, maiștri și ingineri — am putut citi o mare satisfacție, o bucurie pe deplin justificată: cei 168 de proaspeți absolvenți ai școlii pe care ei i-au crescut și pregătit întrunesc toate condițiile pentru a deveni în scurt timp fruntași ai întrecerilor socialiste.

I. MOSCU

Examene la Poarta Albă

Și la centrul școlar agricol din Poarta Albă au început examenele de diplomă. În fața comisiei de examinare alcătuită din tov. C. Popescu, directorul centrului școlar, ing. D. Foarfă, profesorii S. Bagaera și N. Bușulenga se prezintă rînd pe rînd tineri ca Șt. Alexe, Nic. Antonaru, I. Băcanu, A. Bicoiu și alții, elevi de la școala de maiștri-mecanici. Ei sînt examinați la disciplinele: organizarea I.A.S. (întreprinderi agricole socialiste), tractoare și automobile și mașini agricole.

Viitorii maiștri, care peste cîteva zile vor struni caii de oțel ai stațiunilor de mașini și tractoare și ai gospodăriilor agricole de stat din regiune, descriu cu pricepere mașinile și uneltele agricole pe care ei le-au studiat în parcul de mașini al școlii, fac calcule dificile, execută în mod corect schițe și desene explicative.

În fața comisiei de examinare absolvenții relevă realizările obținute prin aplicarea muncii mecanizate și a metodelor agrotehnice înaintate, pe terenurile experimentale — în suprafață de peste 100 ha. — care alcătuiesc marea gospodărie didactică a școlii. Prin expunerile subiectelor, ei dovedesc o pregătire teoretică satisfăcătoare și o mai bună pregătire practică. Acest decalaj dintre pregătirea teoretică și practică se explică prin faptul că absolvenții de anul acesta ai centrului școlar agricol provin direct din producție. Ei au fost selecționați dintre lucrătorii G.A.S. și S.M.T. din regiune și, la venirea în școală, aveau deja o oarecare pregătire practică.

Examenele de la centrul școlar agricol din Poarta Albă oglindesc bunele condiții de instruire create elevilor. Aceștia vorbesc cu multă maturitate despre activitatea lor viitoare în producție, despre felul cum urmează să-și organizeze munca de maiștri în G.A.S. sau S.M.T. în care vor fi repartizați. Prin însuflețirea de care dau dovadă la aceste examene ei arată că își iubesc viitoarea meserie și așteaptă cu nerăbdare ziua cînd vor merge într-o unitate socialistă agricolă pentru a da viață celor învățate în timpul școlii. Vorbind despre S.M.T., la organizarea I.A.S., tînărul Gh. Andone a arătat că este nu numai un bun tehnician care cunoaște cu precizie modul de organizare și sarcinile stațiunilor de mașini și tractoare în procesul de transformare socialistă a agriculturii, ci și că are o bună orientare politică, prezentînd serioase cunoștințe ideologice și de economie socialistă. Acest lucru arată că pedagogii de la centrul școlar agricol din Poarta Albă s-au străduit să facă din absolvenții lor nu numai tehnicieni ci și oameni culți, pregătiți multilateral, capabili pentru o muncă creatoare.

GH. BADESCU

Finala concursului pe meserii și ani de studiu

PREMIANȚII

De curînd a avut loc în Capitală faza finală a concursului pentru acordarea titlului de „Premiant al concursului pe meserii și ani de studiu“ celor mai destoinici ucenici din școlile profesionale ale Ministerului Industriei Grele.

La faza finală au participat 66 ucenici, premianți ai concursului pe zonă la meseriile strungari, lăcătuși, frezori și turnători. Ca și în etapele precedente, în faza finală a concursului ucenicii trebuiau să execute o probă practică de cea mai bună calitate și în timpul cel mai scurt.

Comisia pentru desemnarea premianților, constituită din ingineri de specialitate din cadrul Ministerului Industriei Grele, ingineri din producție și maiștri-instructori din școli, a acordat titlul de „Premiant al concursului pe meserii și ani de studiu“ unui număr de 17 ucenici. Aceștia au executat lucrările practice prevăzute în cadrul concursului în condiții foarte bune și într-un timp record, mai redus uneori decît timpul de execuție fixat pentru muncitorii calificați. S-au evidențiat în mod deosebit ucenicul strungar Ion Sandu din anul II al școlii profesionale „Ilie Pintilie“ pentru îndeminarea cu care mînuiește strungul, ucenicul turnător Ștefan Constantin din anul I al școlii profesionale „Gh. Gheorghiu-Dej“ din Tîrgoviște, care a executat lucrarea practică în jumătate din timpul prevăzut, precum și ucenicul lăcătuș Sandu Neagu, din anul I al școlii profesionale „Mao Tze-dun“ din București, pentru execuția ireproșabilă a lucrării.

Concursul pe meserii a arătat în mod special buna pregătire a ucenicilor dintr-o serie de școli profesionale cum sînt școlile de pe lîngă întreprinderile „Industria Sîrmei“ — Cîmpia Turzii, „Electromotor“ — Timișoara, „Semănătoarea“ — București, „I. C. Frimu“ — Sinaia, „Unio“ — Satu Mare și altele.

Diplomele de „Premiant al concursului pe meserii și ani de studii“, precum și premiile în obiecte au fost înmînate ucenicilor într-un cadru festiv. Ei au fost felicitați de numeroși muncitori fruntași prezenți la festivitate, printre care se află și eroul muncii socialiste Nicolae Vasu.

Concursul pe meserii organizat de Ministerul Industriei Grele a contribuit în bună măsură la stimularea activității cadrelor didactice din școli, a stîrnit entuziasm în rîndul ucenicilor și a fost privit cu mult interes de conducerile întreprinderilor care au văzut în el un mijloc important de îmbunătățire a pregătirii viitoarelor cadre de muncitori.

Ca urmare a rezultatelor deosebite obținute prin organizarea concursului pe meserii, Ministerul Industriei Grele preconizează extinderea lui, în anul școlar viitor, și în școlile tehnice și tehnice de maiștri.

Tovarășul academician Mihail Ralea, vicepreședintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și tovarășul Bucur Șchiopu, adjunctul ministrului Agriculturii și Silviculturii, în mijlocul cadrelor didactice și absolvenților școlii profesionale viticole din Huși.

Semicentenar

Începutul a fost modest: o școală de viticultură de 2 ani, înființată acum 50 de ani în cartierul Broșteni al orașului Huși, pe un teren părăginit, într-un local mic care aparținea unei companii de călărași.

În primele timpuri școala și compania au folosit localul împreună. Apoi compania a fost mutată — dar nici așa n-a rămas destul spațiu pentru școală și pentru gospodăria ei anexă. Laolaltă, profesori și elevi, însuflețiți de primul director al școlii, inginerul Gheorghe Gheorghiu, au muncit din greu timp de 7 ani, neajutați de nimeni — și, cu propriile lor forțe, au reușit să construiască o clădire cu 4 camere, un grajd de vite (cel pe care-l moșteniseră de la compania de călărași se dărîmase între timp), o magazie cu pivniță, un cuptor de uscat fructe și o seră. Pentru nevoile didactice ale școlii s-au pus bazele plantațiilor de viță de vie și de livadă pe cele 6,50 ha pe care școala le avea în folosință. Tot atunci s-a început amenajarea parcului din jurul școlii, pentru a schimba radical înfățișarea de paragină a împrejurimilor.

Apoi, în anii primului război mondial, ceea ce realizase cu atîta trudă o mînă de oameni a fost aproape spulberat de vitregia vremurilor. Urmașii au început să ia munca de la capăt. Luînd pildă de la înaintașii lor, au adăugat cărămidă peste cărămidă, au sădit și răsădit pomi, au plantat și au replantat ceea ce fusese distrus, reușind astfel să înghebeze o bază de practică corespunzătoare pentru elevi și un loc de cercetări pentru profesori.

Realizările dobîndite aici de-a lungul anilor poartă amprenta activității neobosite, a priceperii și competinței unuia dintre cei mai capabili oameni care au activat în această școală, inginerul Constantin Hogaș, care a fost directorul ei timp de 19 ani. Nu putem să trecem cu vederea că pentru a obține de la ministerul de pe atunci al agriculturii fondurile necesare școlii, inginerul Hogaș a fost nevoit să-și dea de trei ori demisia în semn de protest față de dezinteresul manifestat de regimul burghezo-moșieresc pentru soarta învățămîntului. Același dezinteres se manifesta și față de absolvenții școlii, care nu găseau mai niciodată de lucru în meseria lor.

Adevărata dezvoltare și prețuire școala profesională viticolă din Huși a cunoscut-o abia în anii puterii populare. În acești ani au fost construite noi laboratoare înzestrate cu aparatura necesară: aparate de dozat alcool, zahăr sau aciditate, mulaje de struguri, de fructe și legume etc. S-a creat o vinotecă cu zeci de soiuri de vin. Cu sprijinul organelor locale s-au construit o sală de festivități și o bibliotecă care cuprinde aproape 5500 de volume de specialitate. Cadrele didactice, ignorate în regimul burghezo-moșieresc, se bucură azi de stimă și apreciere unanimă. În anul 1951, școala a fost evidențiată pe țară, iar în 1954 un număr de 3 profesori au fost decorați.

În momentul de față, școala profesională viticolă din Huși are toate condițiile pentru a da elevilor și o pregătire temeinică, iar cadrele didactice de viticultori crescute aici dovedesc cu prisosință că aceste condiții sînt folosite din plin. Numeroși absolvenți ai școlii dau rezultate deosebit de bune în activitatea lor la gospodăriile agricole de stat, la I.C.A.R. etc. făcînd cinste școlii care i-a crescut, i-a instruit și i-a educat în spiritul devotamentului față de muncă.

Organizînd sărbătorirea semicentenarului școlii profesionale viticole din Huși, departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a invitat aici reprezentanți ai școlilor viticole din întreaga țară, pentru a învăța din experiența ei bogată, din munca creatoare și plină de dragoste a dascălilor ei.

RADU NICOLAE

Ştiri

• DOCUMENTELE CONSFATUIRII DE LA CONSTANȚA prind tot mai mult viață la sate. Din inițiativa comitetului de partid din comuna Comarnic, raionul Cîmpina, s-au format 45 de echipe pe circumscripții electorale care fac cunoscute țăranilor muncitori documentele consfătuirii fruntașilor în agricultură de la Constanța. Peste 40 de cadre didactice din această localitate au fost cuprinse în aceste echipe. Dintre ei s-au evidențiat în mod deosebit tov. Alexandru Dobre, Ion Pivniceru etc. (S. STOENESCU — Comarnic).

• AGITATORI DE FRUNTE în munca politică desfășurată în rîndul țăranilor muncitori din raionul Bistrița, regiunea Cluj, sînt și cadre didactice ca V. Brendea, G. Nicoară, D. Bucilă, Al. Ciocan și V. Ciocan, V. Pop și R. Pop etc. din comuna Sieu Măgheruș. Sub îndrumarea organizației de partid aceștia popularizează în rîndurile țăranilor muncitori hotărîrile partidului și guvernului cu privire la politica internă și externă a statului nostru. (G. ZAGREAN — Șieu Măgheruș).

• MUNCA RODNICA a cadrelor didactice din comuna Sînmiclăuș, raionul Tîrnăveni, a făcut ca în această comună, unde pe tărîm cultural se spunea odinioară că „nu se poate face nimic“, activitatea culturală să prindă viață. Numărul artiștilor amatori a ajuns la 145. În comună sînt 5 echipe de dansuri românești și maghiare, o echipă de teatru și un cor pe patru voci care cuprinde 100 de persoane. Printre artiștii-amatori ai comunei se numără multe femei, care au alcătuit și o brigadă de agitație proprie. (ȘT. COVRIG — Tîrnăveni).

• PARINȚII sînt atrași în preocupările grădiniței de copii din Caransebeș, printre altele și cu ajutorul gazetei de perete. La această gazetă, mamele copiilor scriu articole prin care fac schimb de experiență asupra felului cum trebuie să-și îngrijească copiii, cum să le organizeze alimentația, cum să le dezvolte deprinderi igienice și de bună purtare etc. (M. NICHITA — Caransebeș).

• IMPREUNA CU TINERETUL din comuna Săcelu, raionul Novaci, cadre didactice ca M. Aringhe, M. Priescu, N. Popescu ș.a. au organizat o frumoasă activitate culturală. Corurile, piesele de teatru, recitările și dansurile echipei artistice din această comună sînt cunoscute și în localitățile învecinate Mogoșani, Bengești și Cărpinișu. (E. CINTEZA — Săcelu).

• IN APLAUZELE SPECTATORILOR — localnici și oameni ai muncii veniți în stațiunea de odihnă Govora — și-au încheiat programul artistic elevii din localitate. La reușita acestui program și-au adus contribuția, sub îndrumarea cadrelor didactice, atît copii de vîrstă preșcolară, cît și elevi ai școlii de 7 ani și din clasele a VIII-a și IX-a curs seral din localitate. (I. CONSTANTINIU — Govora).

• O FRUMOASA ACTIVITATE ȘAHISTA se desfășoară în cadrul clubului sindicatului muncitorilor din învățămînt din Sibiu. Dacă cu cîțiva ani în urmă în activitatea acestui club sindical nici nu se pomenea de șah, în ultima perioadă de timp s-au organizat cursuri teoretice și practice, s-au organizat simultane de șah, întreceri amicale cu echipe locale ca „Locomotiva“, echipa miliției etc. la care au luat parte numeroase cadre didactice. (I ALBESCU — Sibiu).

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Odihna de vară a pionierilor și școlarilor

Prin instrucțiuni comune ale Ministerului Învățămîntului și Culturii și Comitetului Central al U.T.M. s-au dat indicații amănunțite pentru vacanța de vară a pionierilor și elevilor din anul acesta, astfel ca ea să constituie un prilej de odihnă și de reconfortare fizică îmbinate cu o largă activitate educativ-culturală, sportivă și obștească.

Pentru pionierii și școlarii care-și petrec vacanța de vară în localitate, se vor organiza tabere locale, după posibilități, în locurile frumoase din apropierea comunelor, pe lîngă căminele culturale, G.A.C. și cluburile muncitorești, în parcurile și grădinile orașelor. Cu ajutorul întreprinderilor ce patronează școlile se vor putea organiza cluburi și tabere turistice, atît pentru pionieri și școlari, cît și pentru elevii din învățămîntul mediu și pedagogic.

Vacanța oferă largi posibilități pentru educarea patriotică și prin muncă a tineretului școlar. Pentru aceasta se vor organiza excursii, marșuri, focuri de tabără, seri de basm, jocuri și competiții sportive, discuții asupra noilor realizări în domeniul științei și tehnicii, vizite la întreprinderi industriale și agricole, întîlniri cu bătrîni ai satului, cu muncitori și țărani muncitori fruntași, cu scriitori, poeți, artiști, se vor pregăti carnavaluri pionierești, reuniuni, vizite la muzee, locuri istorice, expoziții etc., urmărindu-se intensificarea activității în cadrul concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal“.

În timpul vacanței de vară, unitățile de pionieri vor organiza acțiuni de sprijinire a G.A.S. și G.A.C. precum și a întovărășirilor agricole în întreținerea culturilor, a zarzavaturilor, a bumbacului, înfrumusețarea gospodăriilor, îngrijirea animalelor mici. Pionierii și școlarii se vor ocupa de îngrijirea pomilor și a arbuștilor, de întreținerea pepinierelor pomicole create pe lîngă școli, de creșterea de animale mici etc.

Pionierii și școlarii își vor spori eforturile pentru adunarea plantelor medicinale (flori de tei, mușețel, coada șoricelului, mentă), a fructelor de pădure (smeură, măceș, afine), a spicelor.

În colaborare cu U.C.F.S. și în funcție de posibilități se vor organiza cursuri de înot pentru pionieri și școlari, urmărindu-se pregătirea lor pentru participarea la concursul de natație.

Casele de pionieri au rolul de a ajuta și sprijini activitățile în tabere, iar organele de învățămînt și U.T.M. vor asigura taberele locale cu cadrele educative: învățători, instructori de pionieri, utemiști, studenți, părinți ai copiilor.

O parte dintre pionierii, școlarii și elevii din învățămîntul mediu cu rezultate bune la învățătură își vor petrece odihna în tabere centrale și regionale, la munte sau la mare, organizate potrivit regulamentului în vigoare. În funcție de specificul regiunii, în cadrul taberelor se vor organiza diferite activități în cercurile prietenilor cărții, ale micilor naturaliști, geografi, ale artiștilor amatori, în cercurile de sport și de mîini îndemînatice, punîndu-se accentul pe acțiunile distractive în mijlocul naturii, pe excursii, plimbări, focuri de tabără, concursuri sportive, convorbiri, discuții libere, șezători, carnavaluri etc.

Tot aici se vor sărbători aniversările naționale ale poporului nostru și ale popoarelor din țările de democrație populară: 22 iulie — Ziua eliberării Poloniei, 15 August — Ziua eliberării Coreei, 23 August — Ziua eliberării Romîniei.

În taberele organizate la mare, activitățile în cercuri trebuie să aibă loc în orele de după-amiază, folosindu-se din plin orele de dimineață pentru cura heliomarină.

Pentru îndrumarea muncii în cercurile din tabere se vor trimite profesori de educație fizică, limba și literatura română, științele naturale, istorie, muzică, mîini îndemînatice, socotindu-se un profesor conducător de cercuri la un număr de 80-120 pionieri și școlari și un profesor de educație fizică la 100 de pionieri și școlari. De asemenea, în tabere se vor trimite cîte un instructor superior de pionieri salariat, avînd funcția de instructor superior al taberei, precum și instructori de detașament din rîndul cadrelor didactice tinere și studenților utemiști de la facultățile care pregătesc cadre didactice (din ultimii 2 ani) și de la institute pedagogice de învățători (ultimul an).

Pentru taberele în care se organizează serii speciale pentru copii de la 7 la 9 ani se va repartiza cîte un învățător pentru fiecare grupă de 10-20 copii (la mare) sau 15-30 copii (la munte).

Personalul didactic, educativ, sportiv, medico-sanitar, care va lucra în tabere, va primi masa și cazarea gratuit, precum și cheltuielile de transport, urmînd să-și primească salariul de la unitatea al cărei salariat este.

În anul acesta, pe lîngă taberele de odihnă, în fiecare regiune se vor organiza tabere pe lîngă G.A.S. și G.A.C. cu elevii din școlile medii (cl. VIII-X). Acolo unde nu se vor organiza tabere pe lîngă G.A.S. școlile medii și pedagogice vor organiza brigăzi permanente cu durata de 7 zile, care să ajute G.A.S. în muncile agricole de vară. În aceste brigăzi vor fi cuprinși elevii care rămîn în orașele și satele din apropierea G.A.S.-urilor.

Pentru buna organizare și desfășurare a vacanței de vară, se vor reconstitui comisiile regionale formate din reprezentanți ai secțiilor de învățămînt și cultură, ai organelor U.T.M., ai secțiilor sanitare și de prevederi sociale și ai comitetelor sindicale locale, precum și ai altor instituții și întreprinderi care pot sprijini munca de vară, comisii care vor coordona și controla felul cum se desfășoară odihna de vară a pionierilor, școlarilor și a elevilor din școlile medii și pedagogice.

INFORMAȚIE

În legătură cu taberele sportive școlare, M.I.C.-Direcția educației tineretului școlar comunică:

În vara acestui an se vor organiza 6 tabere pe ramuri de sport cu cei mai buni elevi selecționați în urma campionatelor republicane școlare pe anul 1957/58:

TABĂRA DE GIMNASTICĂ, între 1 și 21 iulie la Cîmpulung Muscel — Școala medie nr. 1.

TABĂRA DE ATLETISM, între 1 și 21 iulie la Orașul Stalin — Școala medie nr. 7.

TABĂRA DE BASCHET, între 1 și 20 iulie, la Topliță, Complexul sportiv școlar al M.I.C.

TABĂRA DE VOLEI, între 22 iulie și 10 august la Topliță, Complexul sportiv M.I.C.

TABĂRA DE ÎNOT, între 22 iulie și 10 august la Topliță, Complexul sportiv M.I.C.

TABĂRA DE HANDBAL, între 12 și 31 august la Topliță, Complexul sportiv M.I.C.

Prezentarea elevilor la tabere se va face numai în urma confirmării participării lor de către secțiile de învățămînt și cultură sau conducerile școlilor. Elevii vor avea asupra lor în mod obligatoriu echipament sportiv complet și avizul epidemiologic fără de care nu pot rămîne în tabără.

Uscături...

Mergeam zilele trecute cu trenul. În compartiment, lîngă geam, doi călători stăteau de vorbă. După felul în care discutau, am înțeles că erau amîndoi din același oraș. Citeam ziarul, cînd atenția îmi fu atrasă de discuția lor.

— Ce faci cu băiatul? întrebă primul. 'Mi se pare că termină acum clasa a șaptea.

— Da, termină.

— Și? Ce ai de gînd?

— Să vedem... Cred c-am să-l dau la mediu.

— La mediu... Ai pe cineva? (celălalt nu înțelegea). Vreau să spun... cunoști pe cineva care...

— Pe cine să cunosc?

— Vreun profesor... director sau...

— De ce?

— Ei... așa... o vorbă bună nu strică. Uite, eu... îl știi pe Florică al meu. A dat examen anul trecut. Nu prea era ilustru la carte. Totuși... (trase cu coada ochiului spre mine. Mă prefăcui cufundat în citirea ziarului) a reușit.

— Cum?!

— Am cunoscut și eu pe cineva... un profesor. Adică eu, de fapt, nu-l cunoșteam. Mi l-a recomandat cumnatu-meu. Erau prieteni, așa că...

Am strîns foaia de ziar cu degetele într-o mișcare violentă. „E o calomnie sau... — încercai eu să sper — poate că omul a glumit?“

Fosnetul ziarului meu întrerupsese discuția celor doi. Îmi reluai aparent lectura.

— Știu la cine te referi, spuse al doilea.

— La cine? făcu primul, surprins.

— E vorba de profesorul Rădulescu.

— De unde știi?!

— A fost scos din învățămînt acum de curînd, pentru niște chestiuni asemănătoare.

Cuvintele acestea mi-au produs durere și satisfacție în același timp. Eram satisfăcut că vinovatul își primise pedeapsă și mă durea gîndul că ceea ce am sperat să fie o glumă era un trist adevăr.

Întorcîndu-mă acasă, i-am povestit unui prieten întîmplarea aflată în tren.

— Ei, ce vrei — încercă el să mă consoleze — pădure fără uscătură nu există. Și-apoi... în definitiv, e vorba de un caz izolat...

— Că e un caz izolat, cred, i-am răspuns. S-ar putea, însă, să nu fie unicul. Iar dacă-i vorba de uscătură, cum spui, apoi se impune ca uscăturile să fie tăiate și scoase afară din grădina noastră, așa cum s-a procedat cu acel... Rădulescu, Popescu... sau cum i-o mai fi spunînd!

I. P.

REZULTATE ŞI ÎNVĂŢĂMINTE

Examenul de stat la şcolile pedagogice se apropie de sfîrşit. Noua promoţie de învăţători va intra în curînd în rîndurile celor cărora le sînt încredinţate instruirea şi educarea tineretului patriei noastre.

Probele examenului de stat care au avut loc în ultimele zile ne-au dat posibilitatea să constatăm că actuala promoţie de învăţători va păşi în muncă cu o bună pregătire profesională.

Trebuie să menţionăm însă de la început că subiectele pentru probele scrise la limba română şi matematică au fost prea uşoare faţă de cerinţele examenului. Nici textul dictat şi nici cel destinat analizei gramaticale nu au prezentat dificultăţi sau probleme deosebite pentru a da posibilitatea unei temeinice verificări a cunoştinţelor şi deprinderilor absolvenţilor, iar problema şi exerciţiul de matematică nu au depăşit cu mult nivelul clasei a IV-a, decît doar prin volum.

Această lipsă a fost însă remediată la probele orale, care au permis să se aprofundeze temele prevăzute în programa examenului.

Aşa, de pildă, absolvenţii anului IV de şcoală pedagogică din cadrul Institutului pedagogic de învăţători din Bucureşti s-au prezentat bine la examenul de stat şi aceasta îndeosebi la pedagogie, limba română şi matematică.

Majoritatea candidaţilor au răspuns în mod satisfăcător la pedagogie, atît la subiectele de didactică, cît şi la problemele de teorie a educaţiei pe care au ştiut să le lege de aspecte din practica lor pedagogică.

Dezvoltînd subiectul „Clasicii marxism-leninismului despre instrucţia politehnică" absolventa Nicoleta Toma a dovedit cunoaşterea problemei şi a legat cele expuse de lucrările congreselor al XIX-lea şi al XX-lea ale P.C.U.S. şi de documentele noastre de partid şi de stat în legătură cu această problemă.

La examenul de limba română mulţi absolvenţi au obţinut rezultate foarte bune, putînd să susţină chestiunile teoretice cu exemple variate din literatura clasică şi actuală. Astfel, absolventa Iridenta Dumitru, în tratarea subiectului „Complementul direct şi indirect" a dat exemple din poeziile lui Mihail Eminescu, Vasile Alecsandri, Dan Deşliu, dovedind o bună cunoaştere nu numai a problemelor de gramatică, ci şi a operelor literare studiate. La tema de metodică „Formele variate ale muncii independente în cadrul unei ore de gramatică" ea a arătat importanţa muncii independente în cadrul lecţiei şi formele variate pe care le poate îmbrăca, dînd exemple de la lecţiile de gramatică pe care le-a ţinut în timpul practicii pedagogice, iar la analiza gramaticală a dovedit că şi-a însuşit temeinic gramatica limbii române. Răspunsuri sigure şi documentate au dat şi absolventele Nicoleta Toma, Elena Florea, Teodora Pascu şi Elena Abăluţă. Vorbind despre metoda fonetico-analitico-sintetică, cea din urmă a arătat fundamentarea teoretică a acestei metode, importanţa ei şi modul în care se aplică, susţinîndu-şi şi ea afirmaţiile prin exemple din practica pedagogică. Majoritatea candidaţilor au fost notaţi cu 8, 9 şi 10 la examenul oral de limba română. Ei cunosc bine chestiunile de gramatică pe care le vor preda în clasele I—IV, cît şi alte chestiuni gramaticale mai dificile, necesare înţelegerii limbii române. O serie de probleme de metodică: munca învăţătorului pentru dezvoltarea vocabularului, materialul didactic folosit la lecţiile de citire, desfăşurarea unei lecţii de gramatică, desfăşurarea unei lecţii de lectură, predarea lecţiilor cu conţinut practic-ştiinţific au fost susţinute cu competinţă şi fundamentate cu argumente ştiinţifice.

În ceea ce priveşte examenul de matematică, foarte puţini candidaţi au întîmpinat dificultăţi în rezolvarea problemei la proba scrisă, unde s-au făcut mai mult greşeli de calcul, iar nu de raţionament. Buna pregătire a absolvenţilor la matematică s-a observat şi mai bine la examenul oral, cînd au rezolvat destul de uşor problemele. În aceeaşi măsură ei au răspuns bine şi la întrebările care se refereau la cunoştinţe teoretice de aritmetică sau la probleme de geometrie. Numărul celor care au dovedit un raţionament matematic slab dezvoltat şi cunoştinţe insuficiente este mic. În schimb, la metodica predării aritmeticii s-au constatat mai multe răspunsuri superficiale, candidaţii dovedind o insuficientă cunoaştere a tuturor procedeelor şi mijloacelor metodice.

Şi candidaţii de la şcoala pedagogică din Cîmpulung-Muscel s-au prezentat bine la examenul de stat, în special la probele orale de limba română, pedagogie, matematică şi limba rusă. Unul din subiectele cuprinse în biletele pentru examenul oral la limba română s-a referit la problemele de metodică, la care aproape toţi candidaţii au răspuns bine. Acest lucru se datoreşte faptului că predarea metodicii obiectului respectiv ocupă un loc important în planurile de învăţămînt şi că practica pedagogică a elevilor se bucură de o atenţie deosebită. În expunerea acestor subiecte ei s-au ajutat de exemple şi observaţii din practica pedagogică. Răspunsuri bune au dat şi la subiectele de teorie a gramaticii sau la analizele gramaticale pe care le-au făcut. Rezultate mai puţin bune au obţinut însă unii tineri, în special restanţieri din seriile anterioare veniţi de la şcolile pedagogice din Piteşti şi Rîmnicu-Vîlcea. Aceştia au dat răspunsuri nesigure şi au avut greşeli de ortografie la limba română. De altfel, ei s-au prezentat nesatisfăcător şi la alte probe, ceea ce dovedeşte că nu au mai studiat în perioada de cînd au absolvit şcoala.

La examenul de pedagogie, majoritatea candidaţilor de la şcoala pedagogică din Cîmpulung au răspuns bine. În dezvoltarea subiectelor au putut arăta cum vor rezolva în activitatea lor viitoare problemele de ordin pedagogic şi au combătut teoriile pedagogice reacţionare. Astfel, candidata Maria Fătu, avînd de tratat subiectul „Lupta învăţătorului pentru asigurarea succesului la învăţătură", a combătut teoriile burgheze care consideră ereditatea şi mediul ca factori determinanţi în explicarea cauzelor rămînerii în urmă la învăţătură.

În ce priveşte examenul de Istoria R.P.R., unii candidaţi de la Cîmpulung au dovedit o insuficientă cunoaştere a problemelor, în special a celor care se referă la istoria contemporană. În expunerea faptelor istorice ei s-au limitat la explicaţii superficiale, fără a reuşi să aprofundeze esenţa fenomenelor sociale.

De altfel, lipsuri de acest fel au avut şi unii din candidaţii de la şcoala pedagogică din Bucureşti, care nu au dat răspunsuri suficient de documentate atunci cînd se refereau la probleme de istorie contemporană şi au manifestat goluri în pregătirea ideologică şi politică.

Privit în ansamblu felul cum s-au prezentat la examenul de stat tinerii absolvenţi, putem afirma că şcolile i-au pregătit destul de bine pentru activitatea ce îi aşteaptă, pentru viaţă şi că ei vor putea face faţă sarcinilor.

C. MINCĂ

Activitate rodnică în sprijinul şcolii

Comitetul de părinţi de pe lîngă şcoala de 7 ani nr. 1 din Cîmpia Turzii, prin acţiunile pe care le întreprinde, aduce un real ajutor şcolii. Cuprinderea în clasele I-IV a tuturor copiilor de virstă şcolară, ca şi îndeplinirea planului de şcolarizare la clasele V-VII s-au datorat în mare parte muncii duse de comitetul de părinţi. Prin grija comitetului de părinţi, laboratorul şcolii a fost înzestrat cu păsări împăiate, instrumente de geometrie pentru măsurători de teren etc.

Comitetul de părinţi a arătat în tot cursul anului şcolar un deosebit interes faţă de ridicarea nivelului la învăţătură al elevilor, urmărind frecvenţa lor regulată la cursuri şi consultaţii. De asemenea, comitetul de părinţi a sprijinit material unele acţiuni ale şcolii. Toate excursiile elevilor au fost organizate cu fonduri realizate de comitetul de părinţi. În momentul de faţă, comitetul de părinţi a asigurat realizarea fondului pentru excursiile care se vor organiza în vacanţa de vară prin Moldova şi pe litoralul mării.

Prof. L. LENGHEL

PE TEREN

Pedagogii de la şcoala medie nr. 1 din Carei au acordat în cursul acestui an şcolar o atenţie deosebită legării învăţămîntului de viaţă, de activitatea practică.

În vederea desfăşurării unor lucrări practice pe teren, elevii, sub îndrumarea profesorilor, au confecţionat singuri în atelierul şcolii instrumente ca: jaloane, echerul topografic, grafometrul etc.

ÎN CLIŞEU: Sub îndrumarea profesorului de matematică, un grup de elevi din clasa a VII-a execută măsurători de unghiuri pe teren, cu ajutorul grafometrului.

COMUNICĂRI şi referate geografice

De curînd a avut loc în Capitală o şedinţă de comunicări şi referate de geografie, organizată de secţia metodico-ştiinţifică a Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie din R.P.R. În cadrul şedinţei au fost prezentate 21 de lucrări privitoare la educaţia comunistă a elevilor cu ajutorul lecţiilor de geografie, la politehnizarea învăţămîntului prin predarea geografiei, la diferite metode, procedee şi mijloace folosite de profesori (excursia geografică, lectura, filmul, cercetarea şi cunoaşterea regiunilor înconjurătoare, cabinetul geografic, cercul de geografie etc.). De asemenea, s-au expus lucrări privind preocupările Institutului de ştiinţe pedagogice şi ale Editurii de stat didactice şi pedagogice cu privire la predarea geografiei în şcoala de cultură generală, precum şi o serie de lucrări reprezentînd rezultate ale activităţii de cercetare ştiinţifică a unor profesori din învăţămîntul mediu în legătură cu plajele din R.P.R., masivul Leaota, aşezările omeneşti din Oltenia, istoricul exploatării ţiteiului la noi etc.

După cum se vede, lucrările prezentate în şedinţă au îmbrăţişat teme variate, nemijlocit legate de procesul de învăţămînt. Ele au arătat străduinţa multor profesori de a folosi în predare metode mereu mai bune, de a realiza o legătură strînsă între teorie şi practică în cadrul predării geografiei, precum şi preocuparea lor pentru cercetarea ştiinţifică.

Au fost ascultate cu un deosebit interes lucrări ca „Formarea concepţiei materialist-dialectice la elevi în cadrul lecţiilor de geografie" (de prof. M. Marinescu) sau „Aspecte din munca de realizare a educaţiei comuniste la lecţiile de geografie în clasele VIII-IX" (de prof. C. Braga), care au fost fundamentate pe experienţa proprie a autorilor. Discuţiile purtate pe marginea acestor referate au arătat preocuparea cadrelor didactice pentru întărirea conţinutului educativ al lecţiilor de geografie. A fost combătută tendinţa de a preda lecţii apolitice, desprinse de viaţa şi de lupta poporului nostru muncitor pentru construirea socialismului. S-a insistat asupra necesităţii de a trezi prin lecţiile de geografie preţuirea elevilor pentru realizările regimului nostru şi dorinţa lor de a-l dezvolta, prin munca lor viitoare, succesele obţinute.

Participanţii la şedinţă au efectuat, sub conducerea conf. univ. C. Coteţ, şi lucrări pe teren, la carierele Pantelimon. S-au făcut observaţii şi recunoaşteri geologice, geomorfologice, hidrografice etc. Aceste lucrări i-au ajutat pe profesori să-şi clarifice o serie de probleme teoretice şi practice privind Geografia R.P.R. De asemenea, cei care au luat parte la şedinţă au efectuat o excursie geografică la lacul Snagov şi la Slănic-Prahova, unde au vizitat Salina, Muntele de sare, lacurile sărate şi Muntele Verde, format din tufuri dacitice.

Şedinţa a contribuit la cunoaşterea reciprocă a experienţei profesorilor de geografie din Bucureşti, la îmbogăţirea cunoştinţelor de specialitate ale acestora şi la stimularea muncii lor de cercetare.

Conf. univ. ATHENA RADOI

MANUALE în discuţia profesorilor

La Galaţi şi la Petroşani s-au desfăşurat de curînd, din iniţiativa Societăţii de ştiinţe matematice şi fizică din R.P.R., consfătuiri ale profesorilor de matematică şi de fizică în cadrul cărora au fost analizate manualele noi pentru aceste discipline. Cum era de aşteptat, lucrările consfătuirilor au fost deosebit de interesante — atît pentru că la ele au participat profesori din toate colţurile ţării şi autorii de manuale, cît şi pentru că analiza a avut loc după încheierea anului şcolar, după ce manualele au fost folosite în întregime.

La secţiile de matematică ale acestor consfătuiri au fost analizate 9 manuale noi. Abordînd cu toată seriozitatea problemele pe care le ridică aceste manuale, o serie de profesori ca I. Sălăgean (Petroşani), P. Perebriceanu (Alba Iulia), Ana Ionescu (Deva) etc. au arătat că noile manuale de matematică au, în general, un nivel ştiinţific ridicat, dovedind străduinţa autorilor de a îmbina rigurozitatea ştiinţifică cu expunerea metodică. S-au spus cuvinte frumoase, bunăoară, despre felul cum sînt tratate în manualul pentru clasa a V-a chestiunile privind divizibilitatea sau metodele de rezolvare a problemelor, despre priceperea cu care se introduc în manualul pentru clasa a VI-a primele noţiuni de geometrie, despre modul cum este tratat semnul trinomului de gradul II în manualul de algebră de clasa a IX-a etc.

Vorbitori ca P. Raicopol (Constanţa), I. Sidovanu (Petroşani) etc. au arătat că noile manuale de matematică acordă multă atenţie apropierii studiului matematicii de viaţă. În manualul de aritmetică pentru clasa a V-a, bunăoară, se găsesc probleme cu conţinut practic, se acordă atenţie diferitelor instrumente de măsurat, se dau noţiuni utile în practică ca aceea de tara, greutatea hectolitrică la cereale etc. O contribuţie deosebit de mare la realizarea învăţămîntului politehnic în predarea matematicii aduc manualele de geometrie pentru clasele a VI-a şi a VII-a, care cuprind numeroase probleme privind cele mai variate domenii ale tehnicii şi ale vieţii de toate zilele. Şi în celelalte manuale de matematică se constată străduinţa de a se lega cunoştinţele de matematică de viaţă.

Cum este şi firesc, o atenţie deosebită a fost acordată la consfătuiri problemelor şi exerciţiilor cuprinse în manuale. Profesorii Mateescu (Giurgiu), Imre Keleman (Tg. Mureş) etc. au remarcat că fiecare manual cuprinde un număr destul de mare de probleme şi exerciţii variate şi interesante. Totuşi, ei au semnalat şi unele deficienţe în această direcţie. În unele manuale sînt multe probleme grele şi lipsesc probleme uşoare sau de greutate medie. Din această pricină elevii sînt puşi deseori în situaţia ca, o dată cu însuşirea unor cunoştinţe teoretice noi, să fie nevoiţi a încerca rezolvarea unor probleme mult prea dificile pentru început. Unele capitole din manualul de aritmetică pentru clasa a V-a — ca acelea referitoare la studiul numerelor întregi, la unităţi de măsură, la divizibilitate, la simplificarea fracţiilor etc. — sînt sărace în exerciţii. În manualul de geometrie pentru clasa a IX-a sînt puţine probleme cu date numerice şi lipsesc cu desăvîrşire probleme referitoare la patratul, exagonul regulat şi triunghiul echilateral înscrise în cerc, de care elevii vor avea nevoie la studiul geometriei în spaţiu. Şi din manualul de algebră pentru clasa a VIII-a lipsesc exerciţii mai uşoare la începutul capitolelor. Participanţii la consfătuiri au recomandat autorilor ca, după expunerea teoretică şi în strînsă legătură cu asta, să dea în manuale, la început, exerciţii şi probleme uşoare, iar apoi probleme mai complexe. Cît priveşte problemele dificile, care necesită cunoştinţe din mai multe capitole şi, uneori, procedee speciale pentru rezolvare, acestea să fie grupate la sfîrşitul manualelor, într-un capitol de probleme recapitulative.

În cadrul consfătuirilor s-a acordat multă atenţie problemei accesibilităţii manualelor de matematică. Tovarăşii Petrică (Tecuci), Stăhiescu (Galaţi) ş.a. au subliniat că volumul prea mare al manualelor constituie o reală greutate pentru elevi. De pildă, cele două manuale de matematică pentru clasa a VIII-a au peste 700 de pagini. La unele lecţii profesorul trebuie să ceară elevilor să studieze acasă cîte 10 pagini de manual. Pentru a-şi uşura munca, elevii preferă să studieze în asemenea cazuri numai după notiţe, ceea ce este, desigur, neindicat.

Participanţii la consfătuire au dat soluţii concrete pntru înlăturarea acestui neajuns. S-a arătat, bunăoară, că se poate renunţa la unele explicaţii neesenţiale, ca se pot scoate din manuale acele părţi care mai tîrziu vor fi tratate mai temeinic în cursul de geometrie analitică şi de algebră superioară, că se poate renunţa la unele probleme rezolvate, acestea fiind trecute la probleme propuse. S-a cerut, de asemenea, ca expunerile teoretice să fie tratate mai sintetic, lăsîndu-se profesorilor sarcina de a analiza mai amănunţit chestiunile teoretice în cadrul lecţiilor.

Nu puţini participanţi la discuţii printre care tov. I. Grigore (Ploeşti), I. Goia (Or. Stalin) etc. au arătat că în predarea matematicii se ivesc destule greutăţi şi datorită programelor prea încărcate. Aceasta îi determină pe profesori să treacă prea repede de la o temă la alta, fără a da elevilor suficient răgaz pentru a-şi fixa cunoştinţele noi prin rezolvarea de probleme şi exerciţii mai numeroase.

Participanţii la discuţii şi-au împărtăşit la consfătuire şi experienţa lor în predarea matematicii, îndeosebi în ceea ce priveşte folosirea manualelor. Au fost urmărite cu deosebit interes observaţiile unor profesori ca T. Draganel (Iaşi), E. Vişan (Timişoara), care au făcut observaţii interesante în legătură cu folosirea manualelor de geometrie la clasele medii, precum şi ale tovarăşilor N. Mihăila (Bucureşti), F. Gaiu şi D. Rimer (Iaşi) care au ridicat problema modernizării cursului de matematică în şcoala de cultură generală ş.a.

★

În secţiile de fizică ale consfătuirilor au fost analizate numai trei manuale. Aceasta a dat participanţilor posibilitatea de a analiza mai amănunţit fiecare manual sub toate aspectele.

Participanţii la discuţii au analizat pe larg contribuţia pe care o aduc noile manuale la realizarea învăţămîntului politehnic. Tov. S. Iliescu (Constanţa), C. Popescu (T. Măgurele) etc. au subliniat că noile manuale dau elevilor cunoştinţe cu privire la legile ce stau la baza unor fenomene importante din natură şi din tehnică, cît şi descrierea concretă a numeroase aplicaţii ale fizicii în viaţă.

O dată cu aceste aspecte pozitive ale noilor manuale de fizică, au fost scoase la iveală şi unele lipsuri ale acestora. Tov. C. Bucovschi (Sighişoara), Wanek M. I. (Or. Stalin) etc. au vorbit despre deficienţele existente în manualele pentru clasele a VIII-a şi a IX-a în ceea ce priveşte problemele propuse spre rezolvare. La unele capitole din aceste manuale se dau numai probleme dificile. În general, problemele nu sînt ordonate după greutatea lor. Sînt prea puţine probleme cu conţinut politehnic. În manualul pentru clasa a VIII-a unele probleme au răspunsurile greşite, ceea ce îi derutează pe elevi.

Mulţi vorbitori — printre care V. Dragu (Constanţa), C. Tomozei (Iaşi), Rusescu (Focşani) etc. s-au ocupat de problema accesibilităţii manualelor. Cei mai mulţi au confirmat că, dacă manualul pentru clasa a VI-a poate fi folosit cu uşurinţă de către elevi, nu acelaşi lucru se poate spune despre manualul pentru clasa a VIII-a (mai ales despre capitolul referitor la dinamică din acest manual). Manualul pentru clasa a IX-a are deficienţe şi mai serioase din acest punct de vedere: expunerea este prea greoaie, adesea nu este urmărită succesiunea logică în demonstraţii, se folosesc noţiuni care nu sînt explicate, lipsesc anumite precizări care ar fi absolut necesare. În descrierea fenomenelor se dau uneori detalii care îngreunează înţelegerea, care abat atenţia elevilor de la problema principală. Lipsesc din acest manual tabelele de constante fizice, atît de necesare pentru rezolvarea problemelor, iar unele figuri din manualele pentru clasele a VI-a şi a IX-a sînt greşit întocmite şi produc confuzii în mintea elevilor.

S-a propus să se renunţe la unele lecţii dificile şi care nu sînt absolut necesare: din manualul pentru clasa a VIII-a lecţia privitoare la condiţiile de sensibilitate a balanţei, din manualul de clasa a IX-a, noţiunea de distribuţie staţionară a vitezelor, unele demonstraţii de metodă statistică (la teoria cinetico-moleculară) etc.

Multe dintre concluziile la care s-a ajuns în consfătuiri vor fi deosebit de utile atît pentru autori, în vederea îmbunătăţirii manualelor, cît şi pentru profesori, în munca pe care o vor desfăşura ei în viitor cu aceste manuale. Consfătuirile au constituit totodată şi un prilej pentru un larg schimb de experienţă între numeroşi profesori fruntaşi.

Excursiile la care au participat cei prezenţi la consfătuirea din Galaţi (la şantierul naval din oraş şi în Delta Dunării) şi cei prezenţi la consfătuirea din Petroşani (la întreprinderea „Preparaţia cărbunelui" din Petrila, combinatul siderurgic din Hunedoara şi la castelul Huniazilor) au constituit nu numai un moment de relaxare, dar şi un prilej de a cunoaşte realizările industriei noastre, de a culege material pentru lecţiile pe care le vor ţine în noul an şcolar.

Prof. M. SCHEIN

Maturitate

(Urmare din pag. 1)

regulate la piramida neregulată, ceea ce dovedeşte necunoaşterea de către absolvenţi a corpurilor geometrice neregulate şi lipsa deprinderilor de reprezentare spaţială. Uneori candidaţii nu stăpînesc cunoştinţe elementare de matematică (teorema lui Pitagora, adunarea numerelor algebrice, trecerea termenilor dintr-o parte în cealaltă, rezolvarea unei ecuaţii de gradul doi).

Apreciind calităţile şi lipsurile constatate în lucrările scrise, şi ţinînd seama că ele apaţin deopotrivă atît absolvenţilor de la cursurile de zi cît şi celor de la cursurile serale sau fără frecvenţă, putem afirma că maturitatea — în înţelesul precizat la-nceput — nu este apanajul unei anumite virste, că — deşi condiţionată de factori psihologici determinaţi de virstă — ea se formează prin asimilarea culturii, care reprezintă chintesenţa unei îndelungate experienţe istorice.

Însuşirea culturii nu este posibilă, însă, decît printr-un efort comun, al elevilor şi profesorilor. Faptul că lucrările scrise la examenul de maturitate de la şcolile nr. 12 şi nr. 13 din Bucureşti dovedesc pregătirea cu totul inegală a candidaţilor trebuie să dea de gîndit pedagogilor. Este necesar ca ei să analizeze cu toată seriozitatea lipsurile semnalate pentru ca, descoperind cauzele, să treacă cu fermitate la îndepărtarea lor. Printre alte măsuri, este bine ca, pe baza datelor furnizate de examenele de maturitate, consiliile pedagogice să dezbată încă la începutul anului problema pregătirii elevilor, pentru a preîntîmpina greşelile constatate, pentru a asigura ridicarea nivelului la învăţătură al viitorilor absolvenţi.

Mai multă atenţie trebuie să acorde şi secţiile de învăţămînt atît îndrumării cadrelor didactice de la secţiile serale şi fără frecvenţă cît şi pregătirii examenelor de maturitate. Este cunoscut, de pildă, că rezultatele unui examen depind nu numai de nivelul de pregătire al candidaţilor, ci şi de gradul de obiectivitate al examinatorilor. Majoritatea profesorilor cu care am discutat au arătat cît de utilă le-ar fi fost o discuţie în care să se stabilească unele criterii de orientare în aprecierea şi notarea lucrărilor.

De asemenea, ţinînd seama de faptul că pentru corectarea lucrărilor de limba română este nevoie de mai mult timp decît pentru corectarea celor de matematică, cum şi de faptul că timpul de corectare este limitat, sugerăm ministerului să înverseze pe viitor ordinea lucrărilor scrise la examenul de maturitate, astfel încît lucrarea de limba română să se dea înaintea celei de matematică.

Ne oprim deocamdată aici, urmînd ca concluziile să le tragem după desfăşurarea examenului oral.

REFERATELE

(Urmare din pag. 1)

putea constitui o bază de discuţie satisfăcătoare.

Nici de alcătuirea referatelor privitoare la educarea patriotică a elevilor (tema referatelor ce vor fi prezentate în secţia de limbă şi literatură română, în secţia instructorilor de pionieri etc.) secţia nu s-a preocupat atît şi aşa cum s-ar fi cuvenit. nici pentru aceste referate ea n-a pus la dispoziţia autorilor materiale care să oglindească munca şcolilor. Limitîndu-se numai la experienţa unui singur om — a autorului — referatele nu pot fi, bineînţeles, decît unilaterale, nu reuşesc să redea o imagine clară şi cuprinzătoare cu privire la munca şcolilor raionului pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului.

O lipsă deosebit de mare a secţiei o constituie însă faptul că nu s-a ocupat de loc de orientarea ideologică a referatelor care vorbesc despre educaţia patriotică. Lipsiţi de îndrumare pedagogii care au alcătuit referatele nu s-au oprit asupra aspectelor esenţiale ale problemelor pe care le dezbat, n-au subliniat trăsăturile fundamentale ale patriotismului socialist, pentru a arăta cum pot fi educate la elevi, cum se formează sentimentele de dragoste pentru patrie, deprinderile de a acţiona în folosul ei. În schimb, în mai toate referatele cu această temă se întîlnesc fraze identice cu caracter general, extrase din manualele de pedagogie.

Pînă la consfătuire ar fi fost timp ca secţia de învăţămînt să înlăture măcar o parte din lipsuri — aceasta cu atît mai mult cu cît referatele care urmează să fie prezentate în secţii au fost depuse la secţie încă în primele zile ale lunii iunie. Din păcate, însă, deşi au trecut de atunci două săptămîni, referatele nu au fost cercetate de către tovarăşii inspectori pentru a fi îmbunătăţite, iar referatul ce urmează să fie prezentat în plenară nici nu a fost încă redactat în întregime.

Şi acum se mai pot lua încă unele măsuri pentru înlăturarea lipsurilor. În primul rînd, este necesar ca secţia de învăţămînt să treacă deîndată la definitivarea cu grijă a referatului care va fi prezentat în plenară, pentru ca el să constituie o serioasă bază de pleacare pentru discuţii. De asemenea, trebuie să fie îmbunătăţite şi îmbogăţite cu material faptic referatele pe secţii. Numai astfel consfătuirea va putea aduce o contribuţie la îmbunătăţirea muncii instructiv-educative în anul şcolar viitor.

Contribuţie largă la cercetările pedagogice

(Urmare din pag. 1)

glijarea unui mijloc de importanţă primordială în educarea patriotică a tinerei generaţii: cunoaşterea prezentului, dezvoltarea sentimentelor de admiraţie şi respect faţă de marile cuceriri ale regimului democrat-popular, faţă de eroismul oamenilor muncii care au făcut posibile aceste grandioase cuceriri.

De asemenea, autorul pierde din vedere faptul că educaţia în spiritul patriotismului socialist este indisolubil legată de educaţia în spiritul internaţionalismului proletar.

Plecînd de la justa idee că educaţia patriotică nu se poate realiza numai prin lecţiile de istorie şi literatură, dar ocupîndu-se pe larg de acest gen de lecţii şi neărătînd decît în fugă şi declarativ în ce fel lecţiile din cadrul altor obiecte de învăţămînt pot şi trebuie să contribuie la educarea în spiritul patriotismului socialist, autorul nu reuşeşte să convingă de adevărul premisei de la care a pornit.

Nu mai puţin greşit este — aşa cum sînt prezentate lucrurile în comunicarea tov. I. Roman — să limităm educaţia patriotică la dezvoltarea sentimentelor, neglijînd cealaltă latură, a formării convingerilor şi deprinderilor de a acţiona pe această linie.

Tot astfel, lucrarea tov. V. Popa de la Şcoala medie nr. 2 din Făgăraş, scrisă sub forma unei naraţiuni literare şi avînd buna intenţie de a prezenta un diriginte de tip nou angajat într-o încordată activitate educativă, înfăţişează de fapt un personaj schematic, detaşat de colectiv şi acţionînd independent de acesta. Pedagogul „de tip nou" al tov. V. Popa subapreciază forţa colectivului de profesori, valoarea ajutorului pe care-l poate primi din partea acestuia. Reiese din lucrare că acţionînd de unul singur, smulgînd doar, din partea consiliului pedagogic sau a directorului, unele hotăriri şi măsuri elementare pentru munca de educare a copiilor, dirigintele reuşeşte totuşi să transforme o clasă alarmant de indisciplinată şi codaşă la învăţătură, într-o clasă model.

Înfăţişarea unui director adesea în opoziţie cu pedagogul de tip nou, prezentarea unui colectiv de profesori care dau dovadă de serioase reminiscenţe burgheze în mentalitatea lor, dar mai ales existenţa hidosului pedagog de tip vechi — Barbălată — care îşi face de cap într-o şcoală de tip nou (unde au fost organizaţia de partid, comuniştii şi pedagogii cinstiţi, care a fost atitudinea lor faţă de metodele antipedagogice, retrograde ale lui Barbălată?) aruncă o lumină falsă asupra realităţii din şcolile noastre.

Nu ne mai oprim la prezentarea schematică a elevilor şi la faptul că procesul lor de transformare înregistrează un ritm incredibil de accelerat.

Considerăm că lipsurile din lucrarea profesorului V. Popa nu se datoresc unei viziuni greşite pe care autorul ar avea-o asupra dirigintelui de tip nou, asupra şcolii noastre noi, în general, ci faptului că folosind modalitatea literară în expunere, tovarăşul Popa a fost mai uşor furat de ficţiune şi îndepărtat de realitate.

O bună parte din lipsurile pe care le-au manifestat comunicările au fost semnalate şi combătute de către pedagogii participanţi la sesiune. De altfel, un lucru ce merită a fi consemnat în chip deosebit este participarea largă la discuţii şi nivelul în general ridicat al acestora. Am putea afirma chiar că uneori competenţa celor ce au luat parte la discuţii a depăşit, în problemele respective, pe aceea a autorilor, furnizînd în felul acesta un ajutor însemnat pentru îmbunătăţirea lucrărilor. Din păcate, au fost şi cazuri cînd discuţiile s-au limitat la expuneri şi reluări confuze, însoţite de paranteze obositoare, care tindeau să se transforme într-un al doilea referat. Uneori, în secţii, participanţii n-au reuşit să dea ajutorul necesar lectorilor. Astfel, la secţia „fizică, chimie, politehnizare" profesorii de desen invitaţi să participe la discutarea lucrării despre contribuţia desenului liniar în politehnizare, nu au putut ajuta decît în foarte mică măsură la clarificarea problemelor ridicate de referat.

Semnalarea acestor lipsuri nu impietează, bineînţeles, asupra observaţiei pe care am făcut-o la început — şi anume, că ceea ce caracterizează actuala sesiune a „lecturilor pedagogice" este contribuţia pozitivă la îmbunătăţirea muncii instructiv-educative din şcoli. În adevăr, desfăşurarea recentelor „lecturi pedagogice" arată că actuala sesiune este a doua nu numai în sensul că urmează celei dintîi, dar şi în sensul că, depăşind prima treaptă — a teoretizărilor în abstract — a marcat, prin cercetarea experienţei concrete, un pas ferm în urcuş. Această treaptă va trebui, însă, şi ea depăşită, printr-un efort de ridicare de la datele experienţei la principii călăuzitoare în domeniul pedagogiei, şi printr-o exigenţă accentuată în ce priveşte puritatea ideologică şi politică a lucrărilor. Nivelul general la care s-a desfăşurat actuala sesiune a „lecturilor pedagogice" ne dă convingerea că acest lucru este posibil.

Mapa cu scrisori a secţiei regionale

Zi de zi, organele de învăţământ şi cultură din regiunea Craiova primesc numeroase scrisori în care oamenii muncii din învăţământ ridică probleme legate de activitatea lor, solicită ajutorul necesar, semnalează lipsurile din unele unităţi şcolare, încălcările prevederilor hotărîrilor partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice etc.

Unele organe de învăţământ şi cultură din regiunea Craiova (în raionul Balş de pildă) au dat dovadă de interes faţă de scrisorile cadrelor didactice, străduindu-se să le rezolve cît mai repede şi mai bine.

Dar, în regiunea Craiova nu peste tot lucrurile stau la fel. Dacă aveţi curiozitatea să răsfoiţi mapa cu corespondenţă a tov. inspector I. Trancă de la secţia regională de învăţământ şi cultură veţi găsi adrese şi scrisori primite de anul trecut şi nerezolvate încă. Bunăoară, adresa M.I.C. înregistrată la nr. 65.664 în septembrie 1957 asupra căreia s-a revenit în februarie 1958 se află şi astăzi nerezolvată, cu toate că secţia este în posesia materialului necesar pentru întocmirea răspunsului încă de la data de 12 octombrie 1957. Din aceeaşi mapă veţi afla că tînărul învăţător Gh. C. Păun din comuna Iancu Jianu, raionul Balş, a făcut în decembrie 1957 o cerere către secţia regională de învăţământ şi cultură, cerere înregistrată cu nr. 94.491. Văzînd că nu primeşte răspuns, solicitantul a mai făcut încă o cerere în luna martie a.c. Ambele petiţii stau în dosarul inspectorului Trancă, aşteptînd să fie rezolvate. L-am întreba pe tov. Trancă pînă cînd vor trebui să aştepte?

Secţia de învăţământ şi cultură a raionului Strehaia a primit şi mai primeşte încă scrisori de la cadrele didactice din comunele Valea Marcului, Slivileşti, Deleni şi altele în care se arată că primesc salariile cu o întîrziere de 10—15 şi chiar de 25 de zile şi că li se fac reţineri nejustificate. Ea însă s-a mulţumit să ia cunoştinţă, dar nu s-a străduit să găsească soluţiile prin care să stăvilească aceste încălcări şi abuzuri.

Lipsă de grijă faţă de sezisările cu privire la plata salariilor pedagogilor a dovedit şi secţia de învăţământ şi cultură a raionului Gura Jiului. Învăţătorul Gh. Şt. Novac, de pildă, a primit cu mare întîrziere leafa pe timpul cît a lucrat în raionul Gura Jiului, şi aceasta abia după ce a sezisat secţia regională de învăţământ şi cultură.

...Şi exemplele se pot înmulţi. Unul sau mai multe, ele vorbesc despre aceeaşi neglijenţă ce trebuie curmată fără întîrziere.

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Un auxiliar în munca de predare a matematicii şi chimiei

B. IOSUB: Aritmetica recreativă

Matematicieni de valoare s-au ocupat serios de latura distractivă a ştiinţei cifrelor, iar în 1202 apare şi prima carte sistematizată de matematică distractivă, întocmită de Leonardo da Pissa (Fibonacci). De atunci şi pînă în zilele noastre au apărut numeroase volume de acest gen în mai toate ţările, dar mai ales în Uniunea Sovietică. La noi, problemele recreative circulau mai mult oral, transmise de la un profesor la altul; de tipărit se tipăreau rar, sporadic, în unele periodice. Nu avem decît vreo trei traduceri şi cîteva culegeri datorite dr. ing. B. Iosub.

Apariţia „Aritmeticii recreative" umple un gol şi constituie un preţios auxiliar al profesorilor în munca de predare. Citind-o, chiar şi cei mai puţin familiarizaţi cu tainele numerelor găsesc că matematica te captivează clipă de clipă şi că dezvoltă gîndirea logică şi asociaţiile de idei. Acolo unde raţionamentul abstract se dovedeşte greu de însuşit, o problemă distractivă sau o metodă plastică de reprezentare îl face asimilabil.

Cartea ing. B. Iosub începe cu lucruri uşoare, dar interesante şi puţin cunoscute de elevi. Plecînd de la întrebarea „cînd şi de ce a început lumea să numere?", ea înfiripă de-a lungul secolelor o mică istorie a matematicii, de la simplele operaţii făcute de bengalezi pe degete şi pînă la maşina electronică. Găsim în această carte noţiuni de matematici împletite cu mitologia, geografia, ştiinţele naturale, fizica şi astronomia — ceea ce o face mai accesibilă şi mai plăcută la citit. Găsim curiozităţi matematice şi probleme celebre, o gamă întreagă de probleme care pot fi lucrate în cercurile de elevi, metode de calcul rapid care pot fi studiate şi în clasă. Sînt interesante şi utile (pot fi recomandate cercurilor tinerilor matematicieni) aşa zisele „pătrate magice" şi problemele de criptarimetrie — în care cifrele sînt înlocuite prin semne convenţionale şi se cere restabilirea calculului prin raţionamente bazate pe proprietăţile numerelor — ca şi capitolul „Numere uriaşe" unde anul-lumină şi numerele folosite pentru enormele distanţe astrale contrastează cu alte numere, întrebuinţate pentru a ilustra „micimea" unor părţi de materie, a moleculelor sau atomilor.

Cartea ing. B. Iosub constituie un ajutor de preţ în predarea matematicii şi fizicii.

LEONID PETRESCU: Minuni în eprubetă

Este adevărat că ştiinţa face minuni şi cine vrea să vadă cîteva din ele, din cele mai mici, poate să consulte cartea recent apărută a lui Leonid Petrescu. Cu ajutorul ei, cititorii vor păşi întîi într-un laborator mic, uşor de amenajat, dar utilat cu aparatura şi substanţele strict necesare, vor învăţa să le mînuiască, vor face cunoştinţă cu experienţe spectaculoase dar şi cu analize chimice calitative şi cantitative, în aparenţă modeste şi neinteresante, în realitate extrem de preţioase în viaţa de toate zilele şi în industrie.

Autorul şi-a redactat cu deosebită grijă expunerile. Ele sînt clare, pe înţelesul oricărui începător. Cartea dovedeşte, pe cale ştiinţifică, faptul că minunile nu sînt minuni, că misterele şi scamatoriile ce se atribuiau în trecut unor forţe supranaturale nu sînt altceva decît taine ale ştiinţei. „Violetele roşii", „dansatorii pe apă", „misterul mîinilor negre" sau „inima de laborator" apar ca experienţe accesibile oricui încearcă, cu grijă şi cu pricepere, să le facă. Totul este lămurit, dispare imposibilul şi extraordinarul, creşte încrederea în puterea ştiinţei şi dorinţa de a cunoaşte cît mai amănunţit toate legile ei.

Prof. VIORICA SILVESTRU-LĂBUŞCĂ

A apărut:

REVISTA DE PEDAGOGIE

nr. 6—1958

IN CUPRINS

L. M. Imangulova: Partidul Muncitoresc Romîn, organizatorul revoluţiei culturale din R. P. R.
Mihai Epuran: Despre reprezentările mişcărilor în învăţarea exerciţiilor fizice.
Vasile Popeangă: Consideraţii în legătură cu valorificarea educativă a lucrărilor practice.
Gheorghe Radu: Organizarea vacanţei de vară a elevilor din şcolile sovietice.
Gheorghiţa Deaca: Problemele educaţiei tineretului în dezbaterea lucrărilor celui de al XIII-lea Congres al Comsomolului.
Al. Roşca: Problemele psihologiei pedagogice la al XIII-lea Congres internaţional de psihologie aplicată de la Roma (9—14 aprilie 1958).
Virginia Manasia: Probleme ale muncii cu grupa combinată în grădiniţe.
S. Veza: Aspecte din practica de vară a studenţilor de la Facultatea de ştiinţe naturale şi geografie din Cluj.
Georgeta Dan: Educaţia patriotismului la elevi — o preocupare de seamă a cadrelor didactice din raionul V. I. Lenin din Capitală (In sprijinul consfătuirilor raionale).
Feifer Laurenţiu: Măiestria profesorului, factor esenţial în combaterea supraîncărcării elevilor la învăţătură.
Dalvina Bergheanu: Cîteva cauze ale supraîncărcării la învăţătură.
* * * Problema supraîncărcării elevilor la învăţătură în discuţia cititorilor „Revistei de pedagogie".
* * * De la sesiunea ştiinţifică a catedrei de pedagogie de la Universitatea „C. I. Parhon".
Stela Teodorescu: Al. Roşca, A. Chircev, M. Roşca, V. Mare. „Psihologia".
Ion Roman: Pe marginea emisiunii radiofonice „De la străbuni pentru nepoţi".
I. R. Ionescu şi I. Gogan: „In ajutorul celor ce munceso în şcoli".
* * * Ce să citim în vacanţă.

Semne particulare

La intrarea în sat, un moşneag şedea pe buza şanţului. M-am aşezat lîngă el şi ne-am prins la vorbă.

— Departe-i şcoala de aici, bunicule?

— Nu-u-u! Nu-i tocmai departe. Şi nici celelalte şcoli din comună nu-s departe. Le poţi găsi uşor pe toate trei. Au semnele lor. Şcoala din Virteju e acolo, lîngă sfat: o clădire cu gardul dărăpănat. Cea din Nefliu e mai departe. Dar o găseşti şi pe aceea uşor: fără gard cum e, stă ca un prepeleac în poiană. Cît despre şcoala din Pruni, nu-i greu de găsit nici aceea, că nu-i nici acum terminată de tot. Dacă începe ploaia şi te apucă acolo, în ea, nu prea ai un-te alivăni... Am spus toate astea şi la adunarea populară. Şi nu numai eu. Tot satul...

Într-adevăr, trecînd pe la cele trei şcoli din comuna Virteju-Nefliu, raionul Domneşti, le-am recunoscut cu uşurinţă după „semnele particulare" indicate de moşneag.

In satul Pruni s-a pornit — cu vreme în urmă — construcţia unui local nou de şcoală. Lucrarea a fost încredinţată unei brigăzi de constructori condusă de inginerul Nicolae Avram. Anul trecut, construcţia a fost dată în folosinţă parţial. Celelalte lucrări au fost întrerupte. Partea din lucrare dată în folosinţă — o sală de clasă — a fost executată defectuos. La intrarea în şcoală nu s-a făcut scară. Acoperişul este prost încheiat şi lasă să treacă ploaia. Din această cauză s-a stricat şi tavanul, care stă gata să cadă. Uşile sînt scîlciate. Sobele nu au putut funcţiona mare parte din iarnă.

Privind construcţia, te întrebi cum a putut fi în stare brigada de constructori să prezinte în faţa comisiei de recepţie o astfel de lucrare? Şi cum a fost de acord comisia de recepţie cu o asemenea construcţie?

E drept că sfatul popular comunal a rechemat brigada de constructori, respectiv pe inginerul Nicolae Avram. Acesta a recunoscut că lucrările au fost prost executate şi a ajuns la concluzia că trebuie să se revizuiască întreaga construcţie şi în special acoperişul. A cerut însă ca sfatul popular comunal să... aloce noi sume pentru aceeaşi lucrare. Aşadar, după părerea brigăzii de constructori, trebuie să plătească păgubaşul, nu vinovaţii. Noi socotim însă că secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Domneşti trebuie să intervină pentru ca vinovaţii să prezinte în faţa unei comisii de recepţie competente o construcţie finită şi corespunzătoare.

Şcoala din satul Pruni, ca şi cea din satul Nefliu, stau, cum spunea moşul, „ca un prepeleac în poiană", pentru că nu sînt nici măcar împrejmuite. Avînd nevoie de ulucă pentru împrejmuire, comitetul executiv al sfatului popular comunal s-a adresat, după cum era şi cazul, secţiei de planificare a sfatului popular raional. Aceasta i-a indicat un timplar, pe nume Mitică Nicolae, care a intrat imediat în posesia a 6.200 lei, fără a procura însă nici azi materialul. S-a ajuns şi la tribunal. Mitică Nicolae îşi face în continuare mendrele cu banii ţăranilor muncitori şi şcolile sînt tot fără gard...

Cadrele didactice din comună au cerut în repetate rînduri sfatului popular comunal şi secţiei raionale de învăţămînt şi cultură să pună capăt neglijenţei care există faţă de aceste şcoli. În adresa sa din 10 decembrie 1957, tov. Constanţa Toma, directoarea şcolii din satul Pruni, prezentînd sfatului popular comunal starea deplorabilă a şcolii, arăta că „nu se pot ţine lecţii în asemenea condiţii". Toate intervenţiile au fost însă inutile.

S-ar putea crede că lipsa de grijă pentru gospodărirea şcolilor din această comună este o problemă măruntă, fără urmări. In realitate, ea are urmări serioase asupra întregii activităţi a elevilor. Cum se poate lucra oare într-o şcoală în care plouă aşa cum se întîmplă în satul Pruni? Nici la Pruni, nici la Nefliu nu s-au putut amenaja, din cauza lipsei de împrejmuire a şcolilor, loturi experimentale corespunzătoare. Elevii nu au posibilitatea să dobîndească deprinderi practice, să înveţe cum se aplică în viaţă cunoştinţele pe care şi le-au însuşit la lecţii.

Cu toate că secţia raională de învăţămînt şi cultură a cunoscut bine, din rapoartele directorilor, situaţia aceasta, n-a simţit nevoia să deplaseze vreun inspector la faţa locului, să vadă ce trebuie făcut. Şcoala din Nefliu n-a mai fost controlată din ziua de 14 martie 1957, iar şcoala din satul Pruni de la 25 februarie 1955.

Acest stil de muncă al secţiei raionale de învăţămînt şi cultură a adus prejudicii serioase procesului de învăţămînt. De aceea, este nevoie ca în comuna Virteju-Nefliu să se ia încă de pe acum măsuri care să ducă la crearea unor condiţii bune de muncă elevilor şi cadrelor didactice din această comună în viitorul an şcolar.

Acolo unde sarcinile depăşesc atribuţiile secţiei de învăţămînt şi cultură şi rezolvarea lor este de competinţa altor secţii din cadrul sfatului popular raional, este nevoie ca secţia de învăţămînt şi cultură să stabilească o mai strînsă colaborare cu aceste secţii. Numai aşa se poate ajunge ca şcolile din această comună să fie cunoscute după realizări şi nu după anumite „semne particulare".

GH. FLEANCU

OPINIA PUBLICĂ MONDIALĂ APĂRĂ PACEA

In lupta împotriva primejdiei crescînde a unui război atomic, uneltit de cercurile imperialiste, opinia publică mondială devine din ce în ce mai conştientă de rolul ei, îşi spune cu tot mai mare hotărîre cuvîntul. In desele reuniuni, congrese şi conferinţe internaţionale, oameni de pe toate meridianele, de toate religiile şi convingerile politice se ridică ferm în apărarea vieţii, îşi unesc eforturile pentru ca pacea şi bunăstarea — cauză sfîntă tuturor — să triumfe. Vara acestui an este bogată în manifestări ale solidarităţii oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul globului pămîntesc, manifestări în cadrul cărora se înalţă voci hotărîte în apărarea drepturilor, a viitorului copiilor noştri.

La începutul acestei luni, la Viena, a avut loc cel de-al IV-lea Congres al F.D.I.F. care a constituit un pas important în mişcarea internaţională a femeilor.

In cadrul celei de-a III-a conferinţe a Congresului, Margarita de Ponce, reprezentanta Uniunii femeilor din Argentina, a prezentat raportul „DREPTUL COPIILOR ŞI TINERETULUI LA INVAŢĂTURA ŞI EDUCAREA LOR ÎN SPIRITUL PĂCII ŞI PRIETENIEI ÎNTRE POPOARE". Omenirea — se spune în raport — se găseşte în pragul unei ere noi care a început o dată cu dezagregarea atomului. Totuşi, în prezent, mai există încă o serie de probleme dificile. In 97 ţări din 198, peste jumătate din populaţie este analfabetă. In ţările coloniale şi ţările care s-au eliberat de curînd de sub dependenţa imperialistă, învăţămîntul şi educaţia se găsesc la cel mai scăzut nivel. In America de Sud există aproximativ 67 milioane de analfabeţi în vîrstă de peste 15 ani, iar aproximativ 20 de milioane de copii de vîrstă şcolară sînt lipsiţi de posibilitatea de a învăţa. Serioase carenţe în sistemul de învăţămînt există în ţări dezvoltate ca Statele Unite, Franţa, Italia ş.a. Raportul şi discuţiile au arătat în acelaşi timp că în ţările lagărului socialist au fost obţinute succese uriaşe în ceea ce priveşte învăţămîntul şi educaţia copiilor, în mod deosebit în Uniunea Sovietică.

S-a vorbit de asemenea despre discriminarea la care sînt supuşi copiii de culoare într-o serie de ţări, despre influenţa nefastă a filmelor cu gangsteri, a literaturii bulevardiere şi a comicsurilor asupra copiilor, şi despre urmările pe care le are în educaţia lor politica de continuare a cursei înarmărilor promovată de cercurile imperialiste. Smulgerea de fonduri destinate învăţămîntului şi canalizarea lor spre înarmare îngrijorează tot mai mult pe milioanele de mame.

Lucrările Congresului de la Viena şi hotărîrile luate aici, sînt zilele acestea dezbătute în cadrul nenumăratelor adunări care au loc în toate ţările lumii. Răspunzînd chemării Congresului F.D.I.F., femeile îşi exprimă dîrza lor hotărîre de a lupta pentru apărarea vieţii copiilor lor.

PENTRU CREAREA UNITĂŢII DE ACŢIUNE A SINDICATELOR ŞI MUNCITORILOR DIN EUROPA ÎMPOTRIVA PRIMEJDIEI UNUI RĂZBOI ATOMIC, PENTRU DEZARMARE ŞI PACE, PENTRU O VIAŢĂ MAI BUNĂ ŞI PROGRES SOCIAL — iată lozinca cu care astăzi, la Berlin, s-au deschis lucrările Conferinţei sindicatelor oamenilor muncii din Europa.

Conferinţa, care reuneşte reprezentanţi ai oamenilor muncii de toate opiniile şi afilierile sindicale, va discuta consecinţa pe care o are cursa înarmărilor asupra condiţiilor de viaţă şi de muncă ale maselor muncitoare, asupra viitorului tinerei generaţii de astăzi.

Pericolul războiului atomic se accentuează de vreme ce cercurile imperialiste refuză cu îndărătnicie să renunţe la „politica de forţă". Oamenii muncii, salutînd cu căldură hotărîrea Uniunii Sovietice de a înceta experienţele cu armele nucleare, nu pot să nu fie îngrijoraţi de faptul că puterile occidentale au numai că urmează exemplul Uniunii Sovietice, ci intensifică cursa înarmărilor. Deasupra ţărilor Europei zboară avioane încărcate cu bombe atomice, se construiesc tot mai multe rampe pentru lansarea proiectilelor-rachetă, de curînd s-a hotărît să se treacă la înarmarea cu arma nucleară a Bundeswehr-ului. Clasa muncitoare din R. F. Germană, din Anglia, din Italia şi din alte ţări capitaliste combate cu hotărîre toate aceste acţiuni menite să ducă la dezastru. Au loc demonstraţii şi greve, marşuri ale păcii şi constituirea de comitete împotriva morţii atomice. Premergătoare marelui congres al popoarelor pentru dezarmare, care se va ţine între 16 şi 22 iulie la Stockholm, Conferinţa sindicatelor şi oamenilor muncii din Europa va uni eforturile comune îndreptate împotriva primejdiei unui război atomic.

Un alt eveniment de o deosebită importanţă va avea loc în vara aceasta la Praga. In urma hotărîrii celui de-al IV-lea Congres al sindicatelor, între 14 şi 20 iulie a.c. va fi convocată prima Conferinţă mondială sindicală a tineretului muncitor. In cadrul ei vor fi discutate problemele fundamentale ale vieţii tineretului muncitor — retribuirea muncii; învăţămîntul profesional; drepturile sindicale şi sociale ale tineretului muncitor; lupta lui şi a sindicatelor pentru satisfacerea revendicărilor tineretului; viitorul tineretului muncitor din întreaga lume şi acţiunile lui unite în apărarea păcii, împotriva pericolului unui război atomic.

Problema dreptului la învăţătură — un drept firesc al tineretului muncitor — va fi dezbătută pe larg. In multe părţi ale lumii dreptul acesta este încălcat. Exploatarea nemiloasă a întregii clase muncitoare de către capitalişti se răsfrînge şi asupra tineretului. In Australia, Japonia, Olanda, Anglia şi în alte ţări capitaliste tinerii muncitori primesc pentru aceeaşi muncă efectuată un salariu mult mai mic decît salariul vîrstnicilor — şi acesta destul de mizer. Şomajul bîntuie şi în rîndul tineretului. Din cei peste şase milioane de şomeri din S.U.A., foarte mulţi sînt tineri.

Conferinţa sindicală mondială a tinerilor muncitori va fi un nou prilej de strîngere a rîndurilor, de cunoaştere şi apropiere a tinerilor muncitori din lumea întreagă în vederea realizării unităţii de voinţă şi acţiune în lupta pentru înfăptuirea înaltelor lor idealuri.

La Viena, mamele au discutat despre viitorul copiilor lor. Zilele acestea, la Berlin oamenii muncii din Europa discută despre viaţă şi război. Tinerii muncitori se întîlnesc în curînd la Praga pentru a-şi exprima hotărîrea lor fermă de a munci şi a învăţa, de a nu servi drept carne de tun şi, în sfîrşit, la Stockholm reprezentanţii tuturor popoarelor lumii îşi vor spune dorinţa lor de pace.

Opinia publică mondială care apără pacea se impune tot mai mult, tot mai puternic.

AL. I. V.

Sfîrşit de an într-o şcoală sovietică. Absolvenţii şi „bobocii" fac schimb de amintiri.

Călătorie de studii în R.S.F.S.R.

Însemnări despre politehnizare

Anul şcolar care s-a încheiat a însemnat pentru şcolile din U.R.S.S. un nou şi important pas înainte pe drumul politehnizării învăţămîntului. Indeplinind sarcinile trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. în ce priveşte îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă, şcolile sovietice dau absolvenţilor lor nu numai o largă pregătire de cultură generală care să le deschidă drumul către învăţămîntul superior, ci şi o pregătire temeinică pentru activitatea practică, deoarece cea mai mare parte a absolvenţilor trebuie să se încadreze în diferite ramuri ale economiei naţionale.

Congresul a indicat direcţia dezvoltării politehnizării învăţămîntului în şcoala de cultură generală, cerînd acesteia să-i înarmeze pe elevi cu cunoaşterea principalelor ramuri ale producţiei moderne, să introducă, în acest scop, noi obiecte de învăţămînt, care să dea cunoştinţe privitoare la bazele producţiei şi să atragă în mod sistematic pe elevi la munca nemijlocită în întreprinderi, colhozuri, sovhozuri, pe loturile experimentale şi în atelierele şcolare.

In lumina acestor directive, Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. şi Academia de ştiinţe pedagogice au elaborat un nou plan de învăţămînt, care s-a aplicat cu titlu experimental, începînd din anul şcolar 1956/1957, într-un număr de 500 de şcoli. In anul şcolar curent, acest plan a fost realizat în 25% din şcoli, urmînd ca în anul şcolar 1958/1959 să fie folosit de 50% din şcoli. Aplicarea acestui plan de învăţămînt se extinde pe măsura creării condiţiilor materiale şi a pregătirii cadrelor didactice necesare politehnizării învăţămîntului de cultură generală.

Pentru clasele I—IV, noul plan de învăţămînt prevede activităţi practice care constau în lucru manual (tăieturi de hîrtie colorată, confecţionarea unor obiecte din carton, cusături, broderii, împletituri, modelaj din argilă şi plastilină, modelare tehnică), precum şi lucru pe lotul experimental şcolar şi la colţul naturii vii. Aceste activităţi se desfăşoară o oră pe săptămînă la clasele I—II şi 2 ore pe săptămînă la clasele III—IV. Experimentarea planului a arătat însă că în clasa a IV-a ar trebui să se prevadă activităţi care să asigure trecerea treptată la munca practică din clasa a V-a, ce se desfăşoară în ateliere. In condiţiile actuale, trecerea de la activităţile din clasa a IV-a la cele din clasa a V-a este prea bruscă. In afară de aceasta, lucrările cu hîrtie, carton şi plastilină pe care le execută elevii în clasa a IV-a îi interesează în prea mică măsură. In consecinţă, într-o serie de şcoli experimentale ale Academiei de ştiinţe pedagogice s-au introdus, printre activităţile obligatorii la lucru manual în clasa a IV-a, jocuri de construcţii cu piese din metal şi lemn. Elevii fac asamblări după schiţe, deprinzîndu-se cu folosirea şurubelniţei, cheilor, ciocănaşelor, cleştilor etc., manifestînd mult interes pentru aceste activităţi.

Pentru clasele V—VII sînt prevăzute lucrări practice în atelierele şcolare — şi anume lucrări în lemn şi metal, cîte 2 ore pe săptămînă. Pentru buna desfăşurare a acestor lucrări, şcolile sînt înzestrate cu tot ce este necesar unor ateliere de tîmplărie şi lăcătuşărie. Astfel, atelierele de tîmplărie au tejghele confecţionate pe măsura elevilor, cîte una pentru fiecare elev, şi sînt înzestrate cu truse de unelte necesare efectuării lucrărilor practice şi în atelierele de lăcătuşărie, fiecare elev are locul său de muncă şi truse de scule necesare efectuării lucrărilor prevăzute în programă. Aici, elevii învaţă să mînuiască maşina de găurit, polizorul, strungul etc. Şcolile dispun de strunguri mici, pe care elevii le pot mînui cu uşurinţă şi care sînt prevăzute cu dispozitive de protecţie.

Lucrările practice în ateliere sînt conduse, la unele şcoli, de ingineri din întreprinderea care patronează şcoala, la altele de ingineri, tehnicieni sau maiştri care au funcţia de bază în şcoală. Sînt, de asemenea, şcoli la care lucrările practice sînt conduse de către profesorii de fizică.

Pe lîngă lucrările din atelierele şcolare, elevii claselor V—VII efectuează şi lucrări de toamnă şi de primăvară pe lotul şcolar (22 ore pentru fiecare clasă). In timpul verii, elevii claselor a V-a şi a VI-a desfăşoară şi o practică de producţie (6 zile şcolile din oraşe şi 12 zile şcolile din sate).

In clasele VIII—X se studiază, conform noului plan de învăţămînt, cursul „Bazele producţiei" care, paralel cu studierea fizicii, chimiei, biologiei, matematicii şi desenului, oferă elevilor posibilitatea să înţeleagă bazele ştiinţifice ale producţiei moderne, să cunoască principalele ramuri ale producţiei industriale şi agricole (energetica, metalurgia, construcţia de maşini, industria chimică, construcţii, transport, creşterea plantelor şi animalelor).

Pentru şcolile oräşeneşti se prevede, în clasa a VIII-a studiul maşinilor, în clasa a IX-a studiul bazelor producţiei industriale aplicate la o anumită întreprindere (din apropierea şcolii), iar în clasa a X-a studiul automobilului şi al electrotehnicii. Pentru şcolile săteşti se prevede în clasa a VIII-a studierea creşterii plantelor şi studiul maşinilor agricole, în clasa a IX-a studierea creşterii animalelor şi studiul maşinilor agricole (în continuare), iar în clasa a X-a studiul tractorului şi al electrotehnicii.

Pentru studiul bazelor producţiei sînt prevăzute 3 ore pe săptămînă pentru clasa a VIII-a şi 4 ore pe săptămînă pentru clasele a IX-a şi a X-a. Unele din aceste ore sînt consacrate studiului teoretic, altele activităţii practice.

In afară de aceasta, elevii efectuează în timpul verii practica în producţie. Absolvenţii claselor a VIII-a de la şcolile oräşeneşti şi săteşti fac practică de producţie în agricultură timp de 24 zile lucrătoare, cîte 4 ore pe zi. Absolvenţii claselor a IX-a de la şcolile oräşeneşti, fac o practică de 24 zile lucrătoare, cîte 4 ore pe zi, în întreprinderea unde au lucrat în timpul anului şcolar, iar elevii şcolilor săteşti lucrează 24 zile lucrătoare, cîte 4 ore pe zi, în agricultură.

Pentru a li se da elevilor posibilitatea să se specializeze în anumite profesiuni, s-au introdus şi cursuri facultative pentru diferite specialităţi. Conţinutul acestor cursuri este profilat pe diferite ramuri ale economiei şi pentru anumite meserii (în ramura industriei, de pildă, pentru strungari, frezori, electricieni, montatori, radiotehnicieni, instalatori, laboranţi etc.; în ramura agriculturii — pentru legumicultori, pomicultori, crescători de animale, de păsări, de albine, lăcătuşi pentru repararea maşinilor agricole etc.). Funcţionează, de asemenea, cursuri facultative de tehnică cinematografică, foto, desen, gospodărie, croitorie, bucătărie, dactilografie şi stenografie. Pentru aceste cursuri facultative s-au afectat o oră pe săptămînă la clasa a VIII-a şi 2 ore pe săptămînă la clasele a IX-a şi a X-a. Cursurile facultative se organizează ţinîndu-se seama de necesităţile de cadre ale întreprinderilor locale.

La absolvirea şcolilor care funcţionează pe baza noului plan de învăţămînt, tinerii primesc calificarea de conductori auto şi se pot încadra cu uşurinţă în ramura de producţie în domeniul căreia au făcut practica.

Noul plan de învăţămînt contribuie la legarea învăţămîntului de practică, atît prin obiectele de învăţămînt nou introduse şi prin legarea predării fizicii, chimiei, biologiei, matematicii şi desenului de problemele producţiei moderne, cît şi prin activitatea practică propriu-zisă a elevilor. Se consideră însă că el nu acordă loc suficient muncii productive. Şcolile au simţit acest lucru şi au căutat ele însăşi forme multiple de îmbinare a învăţămîntului cu munca productivă. Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. încurajează asemenea încercări. Aşa, de exemplu, în regiunile Stavropol şi Riazan, un mare număr de şcoli medii au preluat de la colhozuri suprafeţe întinse, pe care lucrează brigăzi formate de elevi, aceştia reuşind să efectueze toate lucrările cerute de o anumită cultură.

Generalizînd experienţa mai multor şcoli în ce priveşte îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă, Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. a întocmit, împreună cu Academia de ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R., un plan de învăţămînt structurat pe 11 ani, care s-a experimentat în acest an şcolar în 50 de şcolii medii. Acest plan se deosebeşte de planul pe 10 ani prin următoarele: pînă la clasa a IX-a inclusiv, şcoala lucrează după planul de învăţămînt de 10 ani adoptat în 1956/1957. In clasa a X-a, pentru a se face loc muncii în producţie, conţinutul obiectelor de învăţămînt este eşalonat pe 2 ani (clasele a X-a şi a XI-a). In consecinţă, în ultimele două clase ale şcolii medii elevii lucrează 3 zile la şcoală (pentru studiul obiectelor de cultură generală) şi 3 zile în producţie (pentru instruirea teoretică şi practică). Şcolile au libertatea de a organiza ele însele îmbinarea între învăţătură şi muncă în producţie, fie trimiţînd pe elevi 3 zile consecutive în producţie, fie prin alternări: o zi şcoală, o zi producţie.

Mărirea duratei de şcolarizare pînă la 11 ani creează nu numai posibilitatea acordării unui timp mai îndelungat pentru munca productivă, fără a se aduce prejudicii pregătirii generale a elevilor, dar dă şi posibilitatea ca la unele obiecte să se mărească numărul de ore faţă de planul de învăţămînt obişnuit. Aşa, de exemplu, la literatură numărul de ore creşte în aceşti 2 ani cu 68 de ore, la limbi străine cu 102 ore, la fizică cu 34 ore etc.

Studiind în clasele a VIII-a şi a IX-a bazele producţiei la o anumită întreprindere industrială sau agricolă, elevii au posibilitatea ca, ajungînd în clasa a X-a, să-şi aleagă specialitatea preferată (strungari, frezori, electricieni, legumicultori, pomicultori etc.), în funcţie de profilul întreprinderii în care lucrează. Elevii care lucrează în întreprinderi sînt încadraţi acolo ca ucenici, bucurîndu-se de toate drepturile ce le revin acestora (au carte de muncă, loc de muncă precis, maşină dată în răspundere, maistru care se ocupă de ei) şi sînt membri ai sindicatului respectiv. Pentru munca pe care o prestează, elevii primesc 1/2 din salariul ucenicului din întreprindere. La absolvirea şcolii, elevii care au lucrat în întreprinderi primesc, pe lîngă diploma de maturitate, şi carnetul de muncitor calificat, putîndu-se încadra în munca socială productivă.

Absolvenţii şcolilor de cultură generală au căpătat încredere în propriile lor forţe de muncă creatoare, dovedind un larg orizont cultural ca şi cunoştinţe tehnice şi deprinderi practice formate prin participarea activă la munca productivă şi de folos obştesc.

Progresele realizate de şcoala sovietică în domeniul politehnizării învăţămîntului de cultură generală, se datoresc în mod deosebit cercetărilor cu caracter experimental întreprinse de Academia de ştiinţe pedagogice din Moscova, cît şi cadrelor didactice care au contribuit din plin la traducerea în viaţă a directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. privitoare la legarea învăţămîntului de practică, de cerinţele mereu crescînde ale producţiei socialiste. Intreprinderile industriale şi unităţile agricole socialiste au sprijinit şcolile de cultură generală cu utilaje, scule şi materiale pentru înzestrarea laboratoarelor, atelierelor şi loturilor agricole şcolare, au pus la dispoziţia şcolilor tehnicieni, maiştri şi ingineri pentru orientarea elevilor în problemele tehnicii şi producţiei moderne, pentru înarmarea lor cu priceperi şi deprinderi practice ce le vor uşura terminarea şcolii alegerea liberă a unei profesii şi însuşirea acesteia, dîndu-le posibilitatea să fie oameni cu o pregătire multilaterală şi în acelaşi timp muncitori calificaţi.

Prin aceste succese realizate de şcoala sovietică, s-a dovedit că politehnizarea învăţămîntului de cultură generală este o cale sigură pentru ridicarea nivelului de pregătire ştiinţifică a tineretului şcolar, un mijloc principal de legare a învăţămîntului de practică, de educare armonioasă şi multilaterală a tinerei generaţii.

Ing. EMIL RIZESCU
director adjunct în M.I.C.

Dincolo de caracterul festiv

(Urmare din pag. 1-a

cu elemente mai legate de actualitate. Conducerea cercurilor artistice ar trebui să se îngrijească, de aci înainte, mai mult, de conţinutul educativ al programelor, de orientarea lor către o cît mai mare apropiere de viaţă. Există multe lucrări artistice care oglindesc viaţa noastră de zi cu zi, faptele şi gîndurile oamenilor din societatea noastră de azi. Astfel de lucrări nu trebuie să lipsească din repertoriul cercurilor artistice ale elevilor.

Străduinţele artistice ale profesorilor şi elevilor pe care le-a relevat acest spectacol, repet, nu au fost lipsite de bune rezultate. Ar fi fost însă mult mai bine dacă s-ar fi evitat giumbuşlucurile şi clovneriile gratuite, dacă s-ar fi acordat o mai mare atenţie însuşirii corecte a graiului moldovenesc. E adevărat că nu e vorba de nişte artişti autentici de la care am putea avea prea mari pretenţii, dar e tot atît de adevărat că nişte elevi cu preocupări artistice trebuie învăţaţi să ştie şi să înţeleagă care sînt cerinţele elementare pe care le impune arta. Dincolo de caracterul festiv şi ocazional al acestor serbări se află un lucru extrem de important: educaţia estetică a elevilor. Acest lucru nu trebuie să-l piardă niciodată din vedere pedagogii.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.

Juniustól - Szeptemberig

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 477 — Vineri 27 iunie 1958 — 6 pagini 25 bani

Elogiu

În cireșar, cînd macii dau în roadă
și umblă beat de-atita floare teiul,
cei cărora le-ai pus în mîini condeiul,
„școlarii", vin de-aiurea să te vadă:

bărbați voinici cît teii din ogradă,
mineri, oșteni, și cei plecați la carte...
îți bat în ușă, oricît de departe —
„copiii tăi" — cum le ziceai odată.

Vin astăzi să-și cinstească-nvățătorul
copiii tăi,
școlarii tăi
... Poporul.

TIBERIU UTAN

DE „ZIUA INVĂȚĂTORULUI"

Acad. ATHANASE JOJA:

ministrul Învățămîntului și Culturii

Sărbătorim anul acesta pentru a doua oară „Ziua învățătorului" în Republica Populară Română. Educatoarele din grădinițele de copii, învățătorii și profesorii din școlile elementare, medii și profesionale aduc la aceasta sărbătoare a lor roadele muncii unui an școlar care s-a încheiat cu bune rezultate.

Învățătorul, căruia partidul i-a încredințat nobila misiune de a crește și educa tineretul, se bucură astăzi în țara noastră de o înaltă prețuire. „Ziua învățătorului" este o sărbătoare a corpului didactic și a întregului popor muncitor.

Sîntem îndreptățiți să ne bucurăm din toată inima la această sărbătoare. Crescuți cu încă un an, copiii patriei noastre au făcut un pas înainte pe drumul pregătirii lor pentru munca de mîine. Ei stăpînesc bogate și temeinice cunoștințe teoretice și practice, știu să aplice mai bine în viață ceea ce au învățat. Tineretul nostru învață să muncească și să cinstească munca. El crește în acești ani, cînd clasa muncitoare desfășoară cu eroism lupta pentru a înălța puternică și strălucitoare construcția socialistă. Această înaltă pildă îl însuflețește și îi luminează drumul pe care va merge în viitor.

Noile realizări înfăptuite anul acesta în învățămînt se datoresc politicii înțelepte a partidului, care a pus la temelia activității în școli învățătura marxist-leninistă, orientarea realist-științifică și care îi asigură posibilități tot mai largi de dezvoltare. Ele se datoresc, de asemenea, muncii miilor de învățători și profesori care-și îndeplinesc cu însuflețire sarcinile. Devotamentul cu care învățătorimea slujește poporul muncitor, prin munca sa în școală și prin activitatea obștească, o așează în primele rînduri ale celor care înfăptuiesc astăzi revoluția noastră culturală.

Sărbătoarea aceasta este pentru slujitorii școlii prilej de a privi înainte spre munca lor viitoare. Construirea socialismului cere cadre mereu mai bine pregătite în toate domeniile. In realizarea acestei sarcini școala are rolul cel mai însemnat. Trebuie înfăptuită tot mai larg politehnizarea învățămîntului, trebuie crescute generațiile tinere în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Sîntem convinși că învățătorii și profesorii vor dovedi și pe viitor o înaltă conștiință în îndeplinirea acestor sarcini, legînd mai strîns procesul de învățămînt de nevoile construirii socialismului, că vor pune întreaga lor putere de muncă în slujba patriei, a poporului muncitor, în slujba păcii și progresului social.

Clasa muncitoare, condusă de partidul ei, creează condiții tot mai bune activității din școli; ea este încredințată că învățătorii vor ști să-și desăvîrșească mereu mai mult măiestria pedagogică aplicînd experiența înaintată, că ei vor ști să dovedească intransigență revoluționară în lupta împotriva ideologiei burgheze pentru dezrădăcinarea metodelor retrograde, neștiințifice, pentru izbînda noului, ridicînd necontenit nivelul activității instructiv-educative. Învățătura marxist-leninistă va fi chezășia succesului în această luptă.

Patria are nevoie de munca devotată a învățătorului și așteaptă cu încredere roadele ei.

Cu prilejul „Zilei învățătorului" urăm corpului didactic, cel mai numeros detașament al intelectualității noastre, succese depline în munca de instruire și educare a tineretului, în activitatea de culturalizare a maselor, pentru ca roadele acestei munci să corespundă așteptărilor.

ION NISTOR:

președintele C. C. al S. M. I. C.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură aduce, cu prilejul „Zilei învățătorului", un călduros salut tuturor cadrelor didactice din țara noastră, urîndu-le totodată noi succese în activitatea de educatori ai tinerelor generații, de răspînditori ai culturii în rîndurile poporului nostru.

Sărbătorirea „Zilei învățătorului" consemnează și în acest an importante și valoroase realizări în opera de instruire și educare a tineretului școlar. O nouă promoție de zeci de mii de tineri au absolvit școlile medii și școlile elementare de 7 ani, pregătiți pentru a-și aduce contribuția la minunata operă de construire a socialismului în patria noastră, în timp ce o nouă serie pășește pentru prima oară pe drumul dezlegării tainelor cărții, pe drumul științei și al culturii, deschis întregului nostru popor.

Ca urmare a orientării lui de către partid, învățămîntul nostru, prin munca miilor de învățători și profesori, a făcut în acest an noi progrese, legîndu-se mai puternic de sarcinile ridicate de construirea socialismului în patria noastră.

Munca de îndrumare a elevilor pe calea însușirii culturii, a pregătirii pentru viață a oferit învățătorilor și profesorilor școlii noastre satisfacția împlinirii unei mari și frumoase misiuni, aceea de a contribui la una dintre cele mai de seamă opere ale zilelor noastre — educarea comunistă a viitorilor cetățeni ai patriei.

Cît de mare este bucuria educatorului care își conduce elevii pînă în ultima zi a școlarității lor și îi predă patriei ca făurari de nădejde ai vieții noastre noi!...

Dar, paralel cu activitatea de instruire și educare a tineretului, învățătorii, educatoarele și profesorii sînt chemați să contribuie și la ridicarea culturală a poporului. Zeci de mii de cadre didactice activează în căminele culturale, în bibliotecile sătești, în formațiile artistice de amatori, casele de citit și casele de cultură pentru promovarea culturii noi, socialiste, în rîndurile țărănimii muncitoare, pentru ridicarea conștiinței acesteia, pentru întărirea și dezvoltarea socialismului la sate.

Ce misiune mai înălțătoare ca aceea de a duce în mase cuvîntul partidului, cuvîntul împlinirii nădejdilor de fericire ale poporului nostru, și ce bucurie mai mare decît cea oferită de conștiința că în marile înfăptuiri ale zilelor noastre există și partea de contribuție a cadrelor didactice!...

Partidul și guvernul au acordat și acordă cadrelor didactice o necontenită grijă și prețuire. Se aplică un întreg sistem de măsuri pentru a crea cadrelor didactice condiții din ce în ce mai bune de viață și de muncă. Mii de învățători și profesori au primit diferite distincții, ordine și medalii în semn de cinstire a activității lor.

Prețuirea de care se bucură munca învățătorului se concretizează și prin instituirea „Zilei învățătorului" — zi de sărbătorire și cinstire a lui.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură își exprimă convingerea că sărbătorirea „Zilei învățătorului" va mobiliza și mai mult cadrele didactice din patria noastră pentru a traduce în viață hotărîrile partidului și guvernului, menite să făurească un viitor tot mai luminos patriei noastre socialiste.

Încheierea anului școlar înseamnă totodată și începerea pregătirilor pentru deschiderea viitorului an școlar în cele mai bune condiții. Socotim ca o datorie de onoare pentru fiecare învățător și profesor aceea de a-și ridica în primul rînd pregătirea profesională și ideologică, pentru a fi în măsură să asigure învățămîntului un conținut realist-științific, bazat pe învățătura marxist-leninistă.

Educatoarele, învățătorii și profesorii noștri au militat pentru ideea prieteniei și colaborării între

(Continuare în pag. 6)

— E ziua dumneavoastră!...

Prietenilor din R. P. R.

Cu prilejul sărbătorii pedagogilor din Rominia — Ziua învățătorului — vă transmitem, dragi prieteni, în numele celor ce muncesc în școlile sovietice, un cald salut frățesc, urîndu-vă noi succese în munca voastră nobilă pentru educarea tineretului în spiritul ideilor marxism-leninismului.

Pe pedagogii din Rominia și din U.R.S.S. îi unește nobila lor sarcină comună de educare a tinerei generații în spiritul ideilor înaintate ale socialismului, ale internaționalismului proletar.

Vedem cu bucurie cum crește și se întărește prietenia dintre pedagogii țărilor noastre și dintre organizațiile lor sindicale și sîntem ferm convinși că legăturile noastre, prietenia și colaborarea noastră vor crește, se vor întări și se vor dezvolta și mai departe.

Îndreptăm eforturile noastre comune, cercetările noastre spre instruirea și educarea omului nou — mlădița epocii comunismului. Împreună, într-un front comun, îndreptăm eforturile noastre spre educarea unor oameni care să-și iubească patria, orînduirea lor socialistă și ideile comunismului, a unor oameni care să iubească munca și pe cei ce muncesc și să urască pe toți cei care încearcă să trăiască exploatînd pe alții; îndreptăm eforturile noastre spre educarea tineretului în spiritul colectivismului, al tovărășiei și întrajutorării, spre dezvoltarea armonioasă a copiilor; creștem elevii ca luptători activi pentru pace și prietenie între popoare.

Vă dorim din tot sufletul, dragii noștri prieteni, multe succese în munca voastră, în rezolvarea sarcinilor nobile care stau în fața pedagogilor din Republica Populară Română, în construcția socialismului în țara voastră și în lupta comună, alături de pedagogii întregii lumi, pentru pace, progres, democrație și socialism.

Să trăiască, să înflorească și să se întărească prietenia frățească dintre popoarele noastre.

I. GRIVKOV
președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din R.S.F.S.R.

Gînd prietenesc

Sînt bucuros să folosesc „Gazeta învățămîntului" ca intermediar pentru a transmite cadrelor didactice din patria noastră, cu prilejul „Zilei învățătorului", un gînd prietenesc și cele mai calde urări de succes în frumoasa lor muncă. Noi, oamenii de știință, prețuim mult munca celor care dau primele învățături tinerei generații, pregătind astfel și viitori cercetători, care vor ridica știința țării spre culmi tot mai înalte.

C. I. PARHON

ÎNVĂȚĂTORILOR DE ZIUA LOR

Învățătorul nou, îndrumat de partid și pătruns de ideologia marxist-leninistă, este acela care pune în sufletul copilului primele straturi ale temeliei pentru viața sa socialistă. Mîna învățătorului este hotărîtoare pentru trăinicia și putințele de dezvoltare a noii clădiri, a delicatei vieți a copilului ce crește pe vatra străbună sub steagul lui Lenin. Această mînă, dacă are har și chemare — dacă a prins glasul limpede al timpului ce proslăvește dreptatea socială, progresul uman și pacea între popoare — este mîna ce arată, în numele celor ce conduc destinul poporului, viitorul celor ce-l vor stăpîni. Acestor învățători, care așează piatră de temei începuturilor vieții noastre pentru ere viitoare, se cuvine ca toți — cetățeni de rînd, oameni de știință, scriitori, artiști — să le ridicăm cuvîntul de laudă cel mai fierbinte, de ziua ce le-a fost desemnată, ca constructori ai socialismului și apărători ai păcii, în calendarul celor ce muncesc.

Vă iubim, dragi învățători, căci prin munca voastră mergem și noi în sufletul celor mici, spre luminatele culmi ale vieții ce crește măreață din mîinile harnice ale celor de azi.

M. BENIUC

O muncă demnă de stimă

„Ziua învățătorului" constituie un bun prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute de cadrele didactice în instruirea și educarea comunistă a tineretului școlar.

In activitatea mea am întîlnit în numeroase localități din R.P.R. cadre didactice din învățămîntul preșcolar, elementar și mediu, profesional de ucenici, tehnic și de maiștri care printr-o muncă asiduă și cu multă pricepere au reușit să crească un tineret cu multe cunoștințe teoretice și practice, un tinerret care-și iubește patria și este gata să-și închine toată puterea de muncă construcției socialiste

Activitatea acestora a depășit porțile școlii. I-am găsit cu tineretul la muncă în G.A.S. și G.A.C., la stațiunile experimentale, în fabrici și întreprinderi, la căminele culturale, în mijlocul maselor dornice de cultură, în echipe culturale etc. Munca lor își arată roadele peste tot. In tot locul apar cărămizi puse de cadrele didactice la construcția socialismului.

De ziua lor, de „Ziua învățătorului" din acest an, aduc tuturor cadrelor didactice din țara noastră un călduros salut și le urez noi succese în munca de educare și instruire a tineretului nostru și în munca de construire a socialismului în patria noastră.

R. PALOCSAY

Așteptăm cadre noi

De „Ziua învățătorului", gîndul mi se îndreaptă spre miile de cadre didactice care, slujind cu credință interesele poporului, aduc prin activitatea lor neobosită o contribuție de seamă la creșterea și educarea unor cetățeni de nădejde ai patriei noastre socialiste.

Aduc, cu acest prilej, salutul și omagiul meu cadrelor didactice care pregătesc o intelectualitate nouă, strîns legată de clasa muncitoare, de popor, profesorilor și maiștrilor-instructori din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri din întreaga țară care pregătesc an de an mii de muncitori și specialiști. Tuturor le urez, și în viitor, noi succese în activitatea lor nobilă de formare și educare a tinerelor cadre în spirit comunist.

ȘTEFAN LUNGU
Erou al muncii socialiste,
deputat în Marea Adunare Națională

Mulțumire și respect

In preajma sărbătorii învățătorilor din țara noastră, gîndurile tuturor colectiviștilor din satul Galeșu — romîni și tătari — se îndreaptă către ei cu mulțumire și respect. Noi știm, din munca și din viața noastră, că învățătorii de azi nu sînt numai educatorii copiilor noștri, ci și un sprijin de nădejde pentru noi toți. Ei ne-au sfătuit să ne înfrățim în lucrarea pămîntului laolaltă, ne dau cărți din care învățăm cum se lucrează pămîntul pentru a obține o recoltă din ce în ce mai bogată. De aceea azi, de „Ziua învățătorului", noi sîntem alături de ei cu cele mai curate sentimente de înfrățire în muncă, împărtășim bucuria lor și le urăm noi succese în activitatea de educație comunistă a tineretului.

N. SECELEANU
președintele G.A.C. „7 Noiembrie", satul Galeșu — regiunea Constanța

PARTICIPANT ACTIV

LA CONSTRUIREA SOCIALISMULUI

De cîte ori în viață nu reînviem în amintire, cu sentimentul de adînc respect, chipul dascălului ce ne-a pus condeiul în mînă, chipul aceluia care, aplecat ceasuri întregi deasupra micuților pupitre de lemn, urmărea cu răbdare și încredere stîngacele noastre mîini de copii îndoind pe tăblițele încă noi primele bastonașe. Și de cîte ori la viitori proaspeții absolvenți ai școlilor medii și profesionale, ajunși la locul lor de muncă în uzine sau pe ogoare, la catedră ori în laborator, nu-și vor aduce aminte de acela care i-au ajutat să dezlege și să înțeleagă minunile ascunse între filele cărților, să afle rostul și frumusețea vieții?

Nobila misiune de educator și învățător, de părinte apropiat al celor ce fac primii pași — timizi și nesiguri — în viață, cere atît de multă dăruire, uitare de sine, dar aduce în inimi un șir de mari satisfacții, o profundă mulțumire. Este mulțumirea artistului care, cu grijă modelînd și șlefuind sufletele, dă societății oamenii de care ea are nevoie. Pentru această muncă a învățătorilor și profesorilor, plină de migală dar și de mare răspundere — de fapt pentru tineretul harnic și priceput ce crește în școli — partidul nostru și întregul popor muncitor își arată zi de zi înalta lor prețuire.

Dacă în trecut pedagogii trebuiau să lucreze în condiții materiale și spirituale vitrege — amenințați de șomaj, de neplata salariilor și așa foarte mici, împovărîndu-se în clasele însuflețite — astăzi, cînd se bucură de toată atenția, de tot sprijinul, ei pot munci în condiții din ce în ce mai bune. Conștienți că-și pun forțele, gîndirea și talentul la slujba unei societăți care asigură bunăstarea și fericirea milioanelor de muncitori, țărani muncitori și intelectuali cinstiți, învățătorii și profesorii de pe întreg cuprinsul patriei noastre s-au angajat într-o activitate rodnică atît pe tărîm școlar cît și social-cultural.

Pornind la lucru cu convingerea că la baza învățămîntului nostru trebuie să stea nu cultul morții, ci cultul vieții — așa cum spunea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea sa la Congresul învățătorilor din R.P.R., — cultul muncii creatoare, cultul luptei dîrze pentru fericirea poporului, pedagogii se străduiesc să crească tineri legați de masele muncitoare, însuflețiți de idealuri înalte, harnici și devotați constructori ai socialismului. Această îndatorire patriotică o îndeplinesc cadrele didactice prin realizarea unui învățămînt realist-științific, avînd grijă să transmită elevilor cunoștințe exacte, să lege problemele teoretice de practica construcției socialismului, să formeze la școlari o gîndire sănătoasă, bazată pe concepția marxist-leninistă despre lume. Îndrumați de către organizațiile de partid, pedagogii fac eforturi însemnate pentru a traduce în viață sarcina de importanță majoră a școlii noastre noi — politehnizarea învățămîntului. Despre simțul de răspundere cu care învățătorii și profesorii, diriginții și directorii privesc această problemă ne vorbește munca depusă de ei în scopul înzestrării atelierelor școlare, îmbogățirii laboratoarelor, procurării uneltelor agricole necesare activităților pe loturi, organizării practicii în producție, a vizitelor în uzine și fabrici, ne vorbește stăruința cu care ei au ajutat pe copii să-și formeze deprinderi de muncă practică.

Sădirea unor idealuri mari în sufletele celor mici, educarea tineretului școlar în spiritul moralei comuniste constituie o preocupare permanentă a învățătorilor, profesorilor și educatoarelor. Prin lecții, prin activitățile practice, prin excursiile efectuate pentru cunoașterea ținutului natal și a patriei, precum și prin toate celelalte activități școlare, pedagogii caută să insufle copiilor admirația față de cuceririle revoluționare ale poporului nostru muncitor, față de tezaurul lui cultural, dragostea față de patria noastră liberă, bogată și atît de frumoasă, îi ajută să prețuiască progresul științei și tehnicii sovietice, să se convingă de trăinicia realizărilor din țările socialiste.

In 1918, la Congresul învățătorilor internaționaliști, Lenin spunea: „Învățătorimea trebuie să se contopească cu întreaga masă luptătoare a oamenilor muncii. Sarcina noii pedagogii este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății". Este vorba, prin urmare, de contribuția pedagogilor la lupta pentru luminarea satelor, pentru atragerea țărănimii pe făgașul socialismului.

Pe această linie a legării activității pedagogice de sarcina organizării socialiste a societății, cadrele didactice din țara noastră au obținut rezultate deosebite. Ele și-au dat o largă contribuție la lichidarea analfabetismului, la secarea izvoarelor lui, la combaterea prejudecăților, a concepțiilor mistice și obscurantiste, la răspîndirea în mase a cunoștințelor științifice despre fenomenele din natură, la propagarea în rîndurile țărănimii muncitoare a ideilor cu privire la avantajele muncii în comun, la popularizarea succeselor dobîndite de colectiviști. Numeroasele conferințe și manifestări culturale organizate de învățători au avut o influență pozitivă asupra mentalității sătenilor, lărgindu-le orizontul de vederi. Ele i-au ajutat să găsească mai repede calea ce duce spre bunăstare, calea socialismului. Despre avantajele folosirii metodelor agrotehnice înaintate, învățătorii și profesorii le vorbesc țăranilor nu nu-

(Continuare în pag. 6)

ANALIZÎND CU SIMȚ DE RĂSPUNDERE ROADELE MUNCII

Examenul de admitere

În întreaga țară s-a desfășurat zilele acestea examenul de admitere pentru clasa a VIII-a. Dînd dovadă de spirit de răspundere, pedagogii care au făcut parte din comisiile de examene au căutat să cunoască nivelul real de cunoștințe al elevilor pentru ca în clasa a VIII-a să intre cei mai bine pregătiți dintre ei.

LA LIMBA ROMÎNĂ

Lucrarea scrisă, în cadrul căreia elevii au dezvoltat tema „Atitudinea nouă față de muncă a constructorilor socialismului oglindită în poezia de după 23 August 1944" și au făcut analiza gramaticală a unui text, a dat celor două comisii de la școala medie nr. 2 din Capitală posibilitatea să cunoască în mare măsură nivelul de cunoștințe al acestora. Cei mai mulți dintre candidați au reușit să redea într-o formă corectă conținutul unor poezii care reflectă noua atitudine față de muncă, cum sînt, de pildă, „Silvester Andrei salvează abatajul" de A. Toma, „Minerii din Maramureș" de Dan Deșliu, „Mama" de Veronica Porumbacu, etc., au exemplificat ideile exprimate prin versuri din poeziile respective.

Majoritatea elevilor au dat lucrărilor lor un conținut bogat, și-au exprimat ideile în fraze clare, corecte din punct de vedere gramatical, au respectat cu strictețe normele ortografice, dovedind prin aceasta că și-au însușit temeinic atît cunoștințele de literatură cît și cele de gramatică.

La examenul oral candidații au avut, de asemenea, de dezvoltat un subiect de literatură și de făcut analiza gramaticală a unui text.

Răspunsurile orale au arătat că cei mai mulți elevi nu și-au însușit cunoștințele în mod mecanic, ci ei au fost învățați să gîndească, să desprindă esențialul dintr-o operă literară. Una dintre candidate, de pildă, care a analizat la examenul oral schița lui I. L. Caragiale „Arendașul romîn", a comparat-o cu „Socoteala" de Al. Vlahuță care tratează aceeași temă.

Analizînd poemul „Împărat și proletar" de Mihail Eminescu, un alt candidat a vorbit despre tema, ideea și conținutul acestuia, despre evenimentele istorice care l-au inspirat pe poet, despre îndemnul de luptă pe care poetul îl adresează proletariatului.

Elevii care au dat răspunsuri bune și foarte bune la literatură au dat dovadă și de temeinice cunoștințe de gramatică.

La examenul de admitere s-au prezentat însă și candidați care nu au reușit să dezvolte subiectul de literatură de la lucrarea scrisă, să determine propozițiile din frază, să facă analiza sintactică a unei propoziții, candidați care nu cunosc bine părțile de vorbire și rolul lor în propoziție. La literatură ei fac unele afirmații eronate ca: scriitorii noștri clasici reflectă noua atitudine față de muncă; Ghiță Lungu, fratele lui Mitrea Cocor, este boier; G. Coșbuc cîntă războiul pentru independență în ciclul de poezii „Ostașii noștri" etc. În lucrările scrise ale acelorași elevi greșelile de exprimare și de ortografie abundă.

LA MATEMATICI

Candidații la examenul de admitere au fost supuși și la matematică unei verificări serioase a cunoștințelor atît prin lucrarea scrisă cît și prin examenul oral. Nu puțini sînt aceia care au dat dovadă că și-au însușit cunoștințele de bază necesare pentru a putea continua cu succes studiul matematicii în clasele medii. Bunăoară, la examenul oral o elevă a demonstrat corect relațiile metrice într-un triunghi dreptunghic, a efectuat cu pricepere un exercițiu complex de algebră unde trebuia să aplice cunoștințe referitoare la descompunerea în factori, ridicarea unui binom la patrat, operații cu fracții algebrice etc. O altă elevă a rezolvat cu multă ușurință o problemă de geometrie în spațiu în legătură cu trunchiul de con, unde a trebuit să aplice cunoștințe privind asemănarea triunghiurilor, alta a aflat fără multă greutate volumul unei piramide patrulatere regulate cînd se cunoaște aria laterală și apotema bazei. Acești elevi, ca și alții, au dovedit că posedă mulțumitor tehnica de calcul, că știu să justifice unele operații pe care le efectuează, că pot să abordeze o problemă mai complexă care necesită cunoștințe de aritmetică, de algebră, și de geometrie.

Examenul de admitere a scos însă la iveală și unele lipsuri în cunoștințele elevilor, care trebuie să ne dea de gîndit. Este semnificativ, de pildă, faptul că elevii au răspuns în general mai bine la geometrie decît la algebră. Unii dintre ei fac greșeli la operații cu fracții algebrice sau la rezolvarea de sisteme de ecuații. Se pare că aci este vorba nu numai de faptul că elevii au fost mai mult atrași de studiul geometriei, care este mai apropiată de viață și are un conținut mai concret, dar și de faptul că în cursul unui singur an într-un ritm accelerat elevii au trebuit să-și însușească cunoștințe de algebră cu totul noi pentru ei, fără a avea timp să și le fixeze temeinic prin exerciții suficiente.

Unele concluzii utile se pot trage și în urma studierii lucrărilor scrise. Bunăoară, exercițiul de aritmetică se putea rezolva deosebit de ușor dacă se lucra cu fracții zecimale, dat fiind că cele mai multe numere erau fracții zecimale, iar fracțiile ordinare puteau fi transformate exact în fracții zecimale. Cu toate acestea, cei mai mulți elevi — și acest lucru l-am constatat și la alte școli — au preferat să transforme întîi fracțiile zecimale în fracții ordinare și apoi să opereze cu acestea. Se simte deci o teamă de operații cu fracții zecimale, deși operațiile cu acestea sînt mult mai ușoare. Se pare că această deficiență își are pricina în faptul că, la aritmetică, unii profesori acordă multă atenție însușirii operațiilor cu fracții ordinare, care sînt grele — ceea ce este, desigur, foarte bine — și neglijează peste măsură însușirea de către elevi a operațiilor cu fracții zecimale, considerînd că acestea sînt ușoare. Numai astfel se explică cum se pot întîlni în lucrările scrie rezultate ca:

2,404 × 10 = 2,4040 sau
21,63 : 2,1 = 1,3 etc.

Astfel de rezultate mai dovedesc și o lipsă totală de pricepere în aprecierea rezultatului unei operații.

Mulți elevi, la rezolvarea problemei de algebră, nu explică cum au ajuns să pună problema în ecuație, iar dacă unii dau astfel de explicații, ele sînt neclare, confuze, inexacte. În lucrările scrise putem găsi, bunăoară, explicații ca „x este știofa de calitatea I și y știofa de calitatea II" etc. Unii elevi nu știu să verifice soluția. Ei fac verificarea fie în sistemul de ecuații pe care l-au alcătuit, fie numai folosind o parte din datele problemei, ceea ce în fond corespunde verificării unei singure ecuații.

Din lucrările scrise mai reiese că elevii nu știu să folosească calculul rațional. Ei, bunăoară, nu simplifică ecuația cînd există această posibilitate, sau la reducerea unei necunoscute la un sistem înmulțesc cu numere mari obținînd astfel coeficienți mari etc. Trebuie să ne dea de gîndit și forma în care se prezintă unele lucrări. Operațiile sînt scrise neglijent, neordonat, aruncate la întîmplare pe hîrtie.

Analiza rezultatelor la examenul de admitere trebuie să constituie pentru noi, profesorii, un prilej de a trage concluzii pentru munca pe care o vom desfășura la clasă în viitorul an școlar.

M. SCHEIN V. RADU

Schimbul de mîine al petroliștilor

Examenele de la centrul școlar petrol-chimie din Ploești, ale celor peste 500 de ucenici mecanici montatori, mecanici de utilaj de rafinărie, laboranți, distilatori, lăcătuși etc. s-au desfășurat în unitățile petrolifere și șantierele din localitate.

Astfel, ucenicii cu specialitatea mecanici de utilaj de rafinărie au executat în cadrul examenelor practice lucrări de reparații la pompele centrifuge ale rafinăriei nr. 1 din localitate. Ucenicii lăcătuși de conducte au executat lucrări pentru instalații de gaze. Viitorii laboranți au executat diferite analize de uleiuri, iar electricienii au efectuat lucrări de control asupra unor tablouri de siguranță, montarea de linii noi etc.

Lucrările finale de control ale învățămîntului practic au scos în evidență în mod deosebit buna pregătire a ucenicilor mecanici de utilaj de rafinărie, pregătiți în specialitate de profesorul inginer Titus Smoleanu, precum și a electricienilor din anii II și III, pregătiți de profesorul inginer Constantin Mărășescu.

Rezultatele remarcabile obținute se datoresc grijii cu care profesorii menționați s-au ocupat în tot cursul anului de instruirea ucenicilor. Profesorii Smoleanu și Mărășescu au urmărit în mod permanent să adîncească cunoștințele teoretice ale ucenicilor și să le îmbine armonios cu activitatea practică, au folosit în predarea lecțiilor un material didactic bogat și variat și au urmărit zilnic caietele de practică ale ucenicilor. Astfel pregătiți și îndrumați, viitorii electricieni și mecanici pentru utilaj de rafinărie s-au deprins să analizeze și să gîndească asupra fiecărei lucrări ce o au spre execuție, reușind să obțină rezultate remarcabile în activitatea lor practică.

Examenele de sfîrșit de an de la centrul școlar petrol-chimie din Ploești au scos totodată în evidență unele deficiente în ceea ce privește instruirea ucenicilor lăcătuși de conducte. Aceștia nu și-au putut însuși în mod temeinic cunoștințele practice de specialitate, fiind foarte slab controlați și îndrumați de către cadrele didactice respective în timpul practicii în producție, datorită — în mare măsură — răspîndirii ucenicilor la prea multe șantiere și schele din localitate.

După încheierea examenelor, conducerea centrului școlar petrol-chimie din Ploești și-a propus să analizeze în cadrul consiliului pedagogic concluziile desprinse din anul încheiat și să elaboreze un plan de măsuri, menit să contribuie la îmbunătățirea instruirii ucenicilor în noul an școlar.

G. ANDREI

Consfătuirile raionale

Mîine începe în toată țara consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Munca instructiv-educativă dusă în anul școlar care se încheie o dată cu aceste consfătuiri va fi analizată cu înalt simț de răspundere de către toți pedagogii.

Felul, deosebit de alți ani, în care se desfășoară lucrările consfătuirilor raionale va duce la o analiză mai adîncă a problemelor, la ridicarea calitativă a muncii depuse de cadrele didactice din școlile elementare, medii, pedagogice, case de copii, case de pionieri, precum și de cadrele didactice din școlile profesionale și instructorii de pionieri. Analizarea problemei celei mai importante, a celei mai specifice raionului și în cadrul căreia s-au întîmpinat cele mai multe greutăți, face ca nivelul științific al consfătuirilor să fie ridicat la o treaptă superioară.

In majoritatea raioanelor din țară, temele care vor fi discutate, atît în cadrul ședinței plenare cît și în cadrul ședințelor pe secții, au fost alese dintre problemele majore care preocupă învățămîntul nostru în etapa actuală de dezvoltare. In anul școlar încheiat au fost înregistrate succese deosebite în munca de educare patriotică a elevilor, s-a dezvoltat acțiunea de politehnizare a învățămîntului, s-au luat măsuri pentru evitarea cauzelor care duc la supraîncărcarea elevilor și a cadrelor didactice, s-au adus îmbunătățiri programelor de învățămînt. Toate acestea au constituit teme pe care secțiile de învățămînt și cultură și pedagogii le-au urmărit din timp sub toate aspectele și ele constituie obiectul discuțiilor în consfătuiri.

Problema educației patriotice a constituit o preocupare a profesorilor, de toate specialitățile. De aceea, la alcătuirea referatului au fost atrași numeroși profesori. Pentru alcătuirea referatului țînut în ședința plenară a consfătuirii cadrelor didactice din raionul Caransebeș — de pildă — a fost antrenat un colectiv larg format, pe lîngă inspectorii metodiști, din doi profesori de istorie, un profesor de științele naturale, un profesor de geografie și un profesor de matematică-fizică. Un referat redactat de un astfel de colectiv și care pentru alcătuirea lui a studiat în mod temeinic activitatea din toate școlile raionului va stimula desigur discuții fructuoase, care să ducă la căi noi de realizare a educației patriotice în cadrul lecțiilor, la găsirea unor posibilități variate de folosire a activităților extrașcolare pentru formarea și consolidarea sentimentelor și convingerilor patriotice.

Politehnizarea învățămîntului este o altă problemă căreia i s-a dat importanța cuvenită. Legarea cunoștințelor teoretice de activitatea practică constituie pentru profesorii de matematică, de chimie, de fizică, de geografie, de științe naturale, de desen și de alte obiecte, o preocupare de căpetenie și ea este în multe din consfătuirile raionale tema care urmează să fie discutată în cadrul ședințelor plenare și pe secții.

Merită subliniat faptul că pe lîngă analizarea felului în care a contribuit în timpul anului predarea obiectelor respective la politehnizarea învățămîntului, de un real folos au fost observațiile făcute în timpul lucrărilor practice care au avut loc între 2 și 14 iunie. In raioanele Urziceni, Pucioasa, Beceni și altele, urmărirea felului în care elevii au aplicat în practică cele învățate la lecții a constituit un bun material documentar pentru alcătuirea referatelor. Foarte mulți pedagogi au condus lucrările practice și au urmărit astfel rezultatele date de elevi. Ei vor veni la consfătuire cu un material valoros, bogat, pe care îl vor supune discuției pedagogilor. In referatele ce se vor ține în ședințele plenare și în ședințele pe secții vor fi dezbătute, de asemenea, probleme legate de supraîncărcarea elevilor, realizarea predării unor capitole dificile, îndrumarea studiului individual al elevilor și munca cu manualul ca mijloace importante pentru formarea deprinderilor de muncă independentă.

Impărtășirea experienței proprii, aducerea în discuție a problemelor dificile și lămurirea lor împreună cu întregul colectiv, discuții rodnice și o analiză profundă a muncii instructiv-educative — iată caracterul pe care trebuie să-l aibă consfătuirea raională a cadrelor didactice.

Din veștile primite la redacție și din constatările redacției pe teren socotim că există premise ca actualele consfătuiri să atingă un nivel științific ridicat. Ele trebuie să ajungă la concluzii menite să ducă înainte, spre noi succese, învățămîntul din țara noastră.

Măsurile oglindite în rezoluțiile consfătuirilor trebuie să aibă în vedere înlăturarea lipsurilor constatate în munca unor școli și a unor cadre didactice, să ducă la obținerea unor succese cît mai mari în rezolvarea sarcinilor educației comuniste a elevilor noștri.

La sfîrșitul consfătuirilor se vor stabili temele pentru consfătuirile viitoare. Asupra acestui punct trebuie să se oprească fiecare participant la consfătuire și să contribuie la discuțiile care urmează să stabilească aceste teme. In colectiv, cu simț de răspundere, ei vor putea să discearnă și să aleagă tema cea mai potrivită, cea mai specifică. Invățămintele consfătuirii să slujească drept călăuză. De justa orientare asupra tematicii va depinde în mare măsură succesul consfătuirilor viitoare.

I. MIRCEA

ULTIMA confruntare

Examenul de absolvire: o ultimă confruntare a pregătirii elevilor anului III al școlii profesionale de mecanici-agricoli din Roșiorii de Vede cu cerințele viitoarei lor activități. Comisia de examinare ascultă răspunsurile pe care le dau rînd pe rînd elevii. In general ei sînt bine pregătiți și capabili să dea răspuns majorității întrebărilor profesorilor.

...In fața comisiei se află un elev puțin timid, dar cu priviri agere și inteligente. A tras un bilet; îl privește, se reculege puțin și, stăpîn pe sine, începe să vorbească calm despre deosebirile dintre motorul D 36 și motorul D 35. Susținîndu-și subiectul, elevul Goșnea Ion sesizează de la început deosebirile dintre motorul cu care este echipat tractorul UTOS 26, și motorul tractorului K.D. 35. Urmează un șir de demonstrații tehnice, desene, schițe bine executate și formule motivate cu multă pricepere. Ca urmare a răspunsului frumos expus, sistematizat și bine argumentat, elevul a primit răsplata ce i se cuvenea: nota 10. Și alți elevi ai școlii au primit aceeași notă, iar un alt grup, destul de numeros, de viitori mecanici-agricoli au primit nota 9.

Răspunsurile bune, în marea lor majoritate, date de elevii acestei școli, arată gradul de pregătire al viitorilor mecanici-agricoli, care în curînd vor fi repartizați stațiunilor de mașini și tractoare. Iar după o scurtă perioadă de exercitare a meseriei lor în aceste stațiuni ei pot deveni destoinici lucrători pentru agricultura noastră.

Aceste realizări nu s-au putut obține decît prin munca stăruitoare, plină de răspundere a profesorilor școlii, dintre care fac parte și Gh. Bărbuț, Domnica și Alexandru Mihalțu, Nicolița Iliescu, Petruța Hîrtopeanu etc. Străduința profesorilor acestei școli pentru a da agriculturii cadre bine pregătite a fost unanim recunoscută de stațiunile de mașini și tractoare Orbeasca, Odobeasca, Lehliu, Horia, Sărulești etc. din regiunea București, unde elevii școlii și-au desfășurat practica în producție. Astfel, S.M.T. din comuna Sărulești a transmis, printr-o scrisoare, către direcția școlii și colectivului de profesori mulțumiri pentru comportarea și pregătirea profesională de care elevii au dat dovadă în timpul practicii.

Examenele de absolvire de la școala profesională de mecanici-agricoli din Roșiorii de Vede au scos la iveală însă și o lipsă serioasă în pregătirea elevilor. Aceștia nu cunosc mașinile noi introduse în agricultură, produse ale industriei noastre, din cauza că parcul de mașini și unelte agricole al școlii nu este înzestrat cu diferite tipuri de mașini moderne.

Deși elevii cunosc aceste tipuri de mașini noi, din punct de vedere teoretic, totuși ei nu se descurcă în reglarea și punerea acestor mașini în stare de funcționare, atunci cînd ei le întîlnesc în S.M.T. De aceea, colectivul de conducere al școlii profesionale de mecanici-agricoli de la Roșiorii de Vede este hotărît să dezvolte pe mai departe succesele de pînă acum și să depună stăruință prin vizite la diferite S.M.T., unități agricole socialiste, ca elevii să cunoască cele mai noi mașini și unelte agricole și să știe să le folosească.

Aceasta va duce la o și mai bună pregătire practică a elevilor. Iar atunci cînd se va face confruntarea bagajului lor de cunoștințe cu cerințele muncii agricole, pedagogii școlii vor încerca o și mai mare satisfacție profesională.

GH. BADESCU

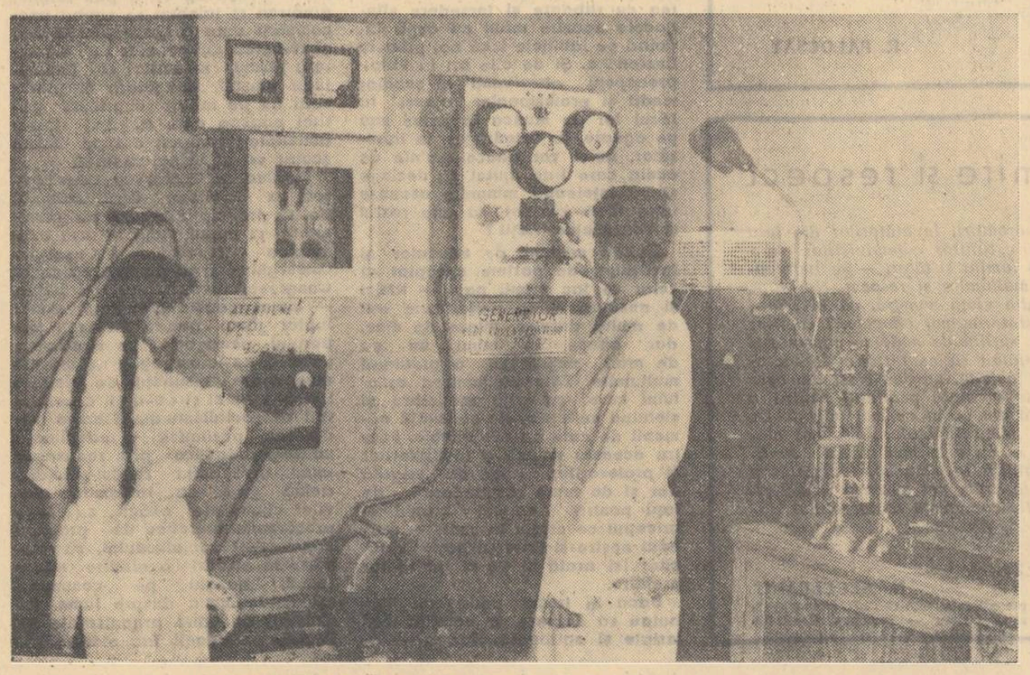

Elevi ai școlii medii nr. 8 din Buzău pun în funcție generatorul realizat de ei.

INVĂȚĂTORI ȘI PROFESORI FRUNTAȘI

Prin Ordinul ministrului Invățămîntului și Culturii nr. 1342 din 19 VI a.c. s-a acordat, de „Ziua învățătorului", unui număr de învățători și profesori, titlul de „Invățător fruntaș" și „Profesor fruntaș". Publicăm mai jos lista celor distinși:

Invățători fruntași

REGIUNEA BACAU: Dornescu Aurelia, Hociung Capitolina, Oana Petrache, Petraru Coralia, Fiscu Petre, Platon Constantin, Rusei Nicolae, Stingu Maria, Ungureanu Alexandru

REGIUNEA BAIA MARE: Anderco Valeria, Anzik Albert, Bartha Margareta, Burzo Maria, Caniuca Ioan, Ciuobaru Ioan, Ionescu Maria, Jeremias Paul Vasile, Mureșianu Emilia, Poroliseanu Veturia, Priscearu Victor, Petrovai Mihai, Ratz Rozalia, Rîcsei Magdalena, Seles Ioan, Tarța Vasile, Ugiai Alexandru, Vlasim Alexandru.

REGIUNEA BUCUREȘTI: Batali Stela, Borțun Vasilichia, Botoșaru Maria, Borziac Ioan, Ciocîrdel Ion, Cătănoiu Smaranda, Dumitracne Maria, Georgescu Sofia, Grigore Gheorghe, Macrea Domnica, Matescu Ilinca, Motoiescu Elena, Nedea Dumitru, Nuțiunu Nicolae, Oiteanu Elena, Petrică Teodora, Popescu Elena, Popescu Nicolae, Răileanu Maria, Stănescu Aurel, Teodorescu Florea, Tihon Ancuța, Tîrnăcop Maria, Tufeanu Valeriu, Vasile Florica, Vintilescu Zamfira.

ORAȘUL BUCUREȘTI: Ardeleanu Haricilia, Balașan Elena, Boldurat Alexandrina, Cara Onisim, Carp Laurențiu, Ceuca Ana, Dița Ilinca, Iliescu Rada, Ionescu Irina, Ivan Adelina, Marcioiu Eufrosina, Pavelescu Maria, Penescu Vasile, Popescu Eufrosina, Petrescu Decranui, Petrescu Victoria, Petruș Ana, Potbăniceanu Ecaterina, Roșu Parasciniv, Seicărescu Gabriela, Stoleru Gherghina, Stoleru Sarmiza, Șușnea Teodora, Toma Florica.

REGIUNEA CLUJ: Butia Elisabeta, Dozsa Ștefan, Gavrilescu Elena, Gologan Chiriaca, Ioaniciu Maria, Ionescu Emilia, Mușceleanu Eliza, Popa Ioan, Ruzsa Margareta, Szöcsi Iosif, Simon Iolanda, Toma Octavia.

REGIUNEA CONSTANȚA: Albinet Constantin, Ali Zișan, Andreescu Iulia, Avram Ana, Badea Maria, Bota Emilian, Botea S. Neagu, Caragea P. Violeta, Costin Elena, Cunev Anton, Gheorghiu Elena, Grigorescu Niculina, Ioan Bucura, Ioniță Otilia, Ionescu I. Zamfira, Iordache L. Paula, Larionov Daniel, Lascu Maria, Marin Dragoș, Mazilu Ortansa, Mihăilescu N. Gheorghe, Moldoveanu Ștefan, Pecerița Anfim, Petre Maria, Sabri Suleiman, Stoian-Nediu Gheorghe, Teodorescu I. Maria, Vlad D. Nedelea, Zaharia Anicuța.

REGIUNEA CRAIOVA: Andrei Angela, Badea Cornelia, Balu C. Ana, Besnă Elena, Croitoru Natalia, Dănescu Zenovia, Diaconescu N. Ion, Fălcan Ion, Gomoiu Elena, Jianu Gheorghe, Lăcătușu Nicolina, Nicolaescu Mircea, Petrescu Dumitra, Popescu D. Maria, Rădeanu Ioana, Stan Valentin, Vatau Gheorghe, Văduva Angela.

REGIUNEA GALAȚI: Amaricăi Viorel, Bălteanu Aneta, Bejan Cezar, Boboc Gheorghe, Boncan Xenofan, Cazacu Cornelia, Cinepă Tomița, Chirlac Valeriu, Cristocea Finica, Diaconescu Mariana, Dumitrache Ion, Gafton Vasilica, Huscă Vasile, Ionescu Elena, Istrate Zenobia, Mihăilescu Janeta, Nicolau Ana, Pană Elena, Ropeanu Stan, Poalelungi Georgeta, Popescu Stănică, Rogojină Victor, Stănescu Maria, Tănase Dumitru, Tudor Maria.

REGIUNEA HUNEDOARA: Bojiță Ana, Cocor Dimitrie, Dan Cornelia, Fisi Carol, Hochsmann Rolf, Marinescu Aurelia, Suto Dezideriu, Teusan Paraschiva, Timișan Petru, Vasile Aurel, Weber Simion

REGIUNEA IAȘI: Alostar Ortansa, Băsu A. Ioan, Caranfil Paraschiva, Dîrju Constantin, Enache Ecaterina, Gaspar Eugenia, Gheorghiu D. Steliana, Gospodaru Emil, Iacomi Lucia, Matcaboi Dumitru, Paraschiv Ioan, Romanescu Elisabeta, Scutaru Romulus, Stejar Constantin, Toma Vasile, Tudorache Mihai, Turcov Aurelia, Vărzaru Ioan.

REGIUNEA ORADEA: Albert Ecaterina, Balaj Traian, Bohaci Margareta, Căpraru Ioan, Cîrlig Florica, Comarnescu Gheorghe, Dalea Hortensia, Marinescu Gheorghe, Muscă Aurelia, Popescu Florica, Popa Ana, Stoica Vasile, Teusdea Iosif, Trofim Simion.

REGIUNEA PITEȘTI: Anton Ion, Bulescu Ion, Bucur Nicolae, Bosoagă I. Gheorghe, Constantinescu Ion, Crivoi E. Georgeta, Diaconescu Ion, Dorcioman N. Victor, Fintineru I. Victoria, Gorunescu Nicolae, Gălățescu N. Dumitru, Mosteanu P. Gheorghe, Mazilu I. Marin, Mateescu Ion, Neferu Elena, Popilian Adrieta, Pietrăreanu Constantin, Popescu Rodica, Radu A. Marin, Roșu Elisabeta, Sia Radu, Trache Paul, Tudose Dumitru, Talpan Lucia, Urdea Ion, Vișinescu Dumitru, Vijeru Constantin, Zaharescu Elena.

REGIUNEA PLOEȘTI: Alexandrescu B. Maria, Andrei Natalia, Botez Elena, Bucur Liliana, Ciobotaru Dumitru, Cănuțescu Ana, Cucu Georgeta, Domnescu Gheorghe, Dragomir Margareta, Dumitrescu M. Alexandru, Dumitrescu Gh. Ion, Enache St. Anca, Ene Vasile, Gidiuță Nicolae, Hera I. Dumitru, Iliescu Gheorghe, Mina I. Zamfir, Mogoș Constantin, Nistor Cristina, Prună Maria, Roșca Margareta, Seuleanu I. Ana, Teodoru Virginia, Stoian Teodor, Stoica I. Eugenia, Stoicescu Elena.

REGIUNEA STALIN: Adlef Ilse, Beraru Maria, Gyorgy Iolanda, Modran Olivia, Neacșu Maria, Pavelescu Ecaterina, Rusila Ecaterina, Socaciu Cornel.

REGIUNEA SUCEAVA: Alexei Haralambie, Asăvoaie Alexandru, Bujureanu Valerian, Buș Eustofia, Broscăuteanu Petru, Caba Maria, Cazacu Mircea, Cimpoieșu Gheorghe, Constantinescu Eugenia, Croială Marghita, Dănilă Ioan, Djubinschi Ioan, Filip Gheorghe, Florea Ioan, Gogu Gheorghe, Holman Elisabeta, Holeiec Constantin, Iurcu I. Constanța, Ivan Elena, Lamașanu Ioan, Marcoci Maria, Mocanu Constantin, Munteanu Ana, Nicoară Toader, Papue Natalia, Popovici Elvira, Popovici Felicia, Rezuș Antoneta, Romencu Anton, Sandu Daniel, Strugaru Dumitru, Tătaru Rahila, Vasiliu Gheorghe,

REGIUNEA TIMIȘOARA: Bulboacă Florica, Constantinovici Ana, Constantinescu Ana, Cojocaru Elisabeta, Dumitrescu Ioana, Dobreanu Florica, Fekete Maria, Gudera Lothar, Gellert Pavel, Grofșoreanu Adela, Ionescu Constantin, Jilac Eugenia, Munteanu Iosif, Nica Maria, Peia Mihai, Popescu Ana, Petrov Liubomir, Philipp Irina, Roman Maria, Schankula Anton, Stancov Radinca, Wilid Francisc.

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: Bacioaga Ioan, Bardecz Katalin, Csergo Ludovic, Demeter Iosif, Dénes Carol, Faluvégi Magdalena, Finta Béla, Gáli Ladislau, Inczeti Andrei, Jakab Ella, Lazăr Miklos, Lörinczy Dionisie, Molnár Ioan, Nagy Béla, Neagoie Virgil, Nemes Alexandru, Petca Ludovic, Szávai Geza, Tarr Alexandru, Tigănescu Dumitru, Varga Gizela, Zakariás Attila.

Profesori fruntași

REGIUNEA BACAU: Alexianu Boris, Hrin Artenie, Iordache Stan, Manea Elena, Pașov Melania.

REGIUNEA BAIA MARE: Bartok Paul, Mozer Olga, Teleagă Petru.

REGIUNEA BUCUREȘTI: Angelescu Dumitru, Beldie Ioana, Bulic Mihail, Cone Mircea, Jecu Ioana, Mihai Marin, Petre Cleopatra, Popescu Savin, Stănculescu Ecaterina, Tăbăcaru Silvia, Tănăsescu Constantin, Ungureanu Anton, Rădulescu Tereza, Vișinescu Mitea.

ORAȘUL BUCUREȘTI: Alexandrescu Maria, Apostolescu Maria, Argintescu Ion, Bădilă Maria, Bercu Ana, Bistriteanu Alexandru, Carp Lucreția, Căpățînă Rodica, Coban Leontina, Donici Elena, Drăgoi Alexandru, Florea Ilinca, Istrate Stavrinița, Macovei Eliza, Mărculescu Constantin. Mircea Nicolae, Păunescu Gheorghe, Petricu Elena, Popescu Margareta, Rișavi Iosif, Supek Olga, Teodorescu Aurelia, Țicaliuc Borcan Eugenia, Vasiliu Cornelia, Vălimăreanu Maria, Zidaru Zoe.

REGIUNEA CLUJ: Biális Ioan, Botezan Ioan, Gomoiu Constantin, Mărgineanu Aurora, Mogyorosi Estera, Otelia Viorica, Péter Lorand, Reiner Margareta, Szilágyi Iosif, Băcițan Ion, Márkos Andrei.

REGIUNEA CONSTANȚA: Baltac Sever, Drăgoi Gheorghe, Isac D. Tănase, Paraschivescu I. Constantin, Rățu Gheorghe, Serbanovici Sergiu.

REGIUNEA CRAIOVA: Anghelescu Nicolae, Constantinescu Aurelia, Hurezeanu Dumitru, Ion Pătru, Popescu N. Gherghița, Stănculescu Marcela.

REGIUNEA GALAȚI: Davidescu Constantin, Dodoiu Vasile, Dragomir Elena, Haroviuc Maria, Lupu-Ciobotaru Victoria, Taflan Aurel.

REGIUNEA HUNEDOARA: Doroga Ileana, Pogolșa Victor, Rottmann Fedora.

REGIUNEA IAȘI: Bahnaru Ștefan, Chirica Elena, Dănilă Mihai, Goraș Oltea.

REGIUNEA ORADEA: Greavu Emilia, Marton Petru, Nagy Clara.

REGIUNEA PITEȘTI: Dumitrescu Ana, Leca Venera Maria, Negoiță Gheorghe, Roșu Iancu, Stănculescu I. Ilie.

REGIUNEA PLOEȘTI: Cocimaru Maria, Ionescu Constantin, Manole Mircea, Mihăilescu Ion, Roman Gh. Mihai, Simache Nicolae, Teodorescu I. Maria.

REGIUNEA STALIN: Burtoiu Ioan, Moldovan Andronic, Munteanu Emilia, Muscă Teodor.

REGIUNEA SUCEAVA: Bordeianu Amuliu, Cehovschi Remuș, Jacotă Ioan, Leonaș Virgil, Pricop Costache, Wetter Maria.

REGIUNEA TIMIȘOARA: Bordan Chira Eugenia, Bulzan Tiberiu, Binder Carl Heinz, Merschdorf Wilhelm, Streian Tatiana.

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: Balázs Ladislau, Galffi Balazs, Horvath Ilona, Horváth Iosif, Kosch Edgar, Kusztos Paraschiva, Mezei Stefan, Székely Ferenc, Trozner Sarolta.

Realizat de elevi

Cercul tinerilor tehnicieni de la școala medie nr. 3 din orașul Buzău a realizat în laboratorul școlii o instalație electrică de o deosebită valoare instructivă și practică. Este vorba de un grup motor-generator care transformă curentul alternativ de la rețea în curent continuu.

In lipsa unui grup conversor propriu-zis care, o dată livrat de fabrică nu rămîne decît să fie instalat, noi am încercat și am reușit să adaptăm și să asamblăm piese disparate, cu caracteristici diferite. După alcătuirea proiectului instalației, în care am ținut seama de posibilitățile noastre reale, am introdus în laborator o conductă de curent trifazic (3 × 380 volți) care se termină cu un tablou de distribuție și control. Am turnat apoi în locul stabilit un bloc de beton destinat motroului și generatorului. In sfîrșit, am construit și fixat în perete un tablou de curent continuu prevăzut cu aparate de măsură, întrerupător cu pîrghii, siguranțe, lampă de control și reostat de excitație.

Motorul folosit de noi este un asincron trifazat de 1 kw la 1.500 ture pe minut. Dinamul poate debita un curent de 30 amperi, la tensiunea de 24 volți (0,7 kw) necesitînd o turație de 900 ture pe minut.

Inainte de a instala aceste mașini pe suportul de beton am studiat posibilitatea cuplării lor. In tehnică se obișnuiește ca motorul și generatorul să se cupleze coaxial; acest lucru însă este posibil cînd ambele mașini au aceeași turație. In cazul nostru, din cauza turațiilor diferite, a trebuit să recurgem la transmisia prin curea. Procedeul este complicat, însă din punct de vedere instructiv, mai interesant, deoarece dă elevilor posibilitate să folosească cunoștințe teoretice privind mișcarea de rotație, frecvență, viteză liniară etc. Folosind relația dintre raze și frecvențe, elevii au calculat dimensiunile celor două fulii care au fost apoi executate la strung, într-o întreprindere mecanică din localitate.

Lucrările au durat cîteva luni. Intreaga instalație a fost executată de elevi în timpul lor liber. Pentru realizarea ei au fost folosite cunoștințe teoretice atît din domeniul electricității, cît și din domeniul mecanicei, precum și numeroase deprinderi practice. Elevii au înlocuit rulmenții uzați cu alții noi, au recondiționat unele aparate electrice de măsură prin rebobinare, au construit reostatul de excitație, folosind sîrmă de nichelină și calculîndu-i rezistența maximă cu ajutorul legii lui Ohm etc. In felul acesta, ei au cîștigat o bogată experiență, legînd strîns teoria cu practica, fizica cu tehnica.

După ce instalația a fost complet terminată și pusă în funcțiune, elevii i-au calculat randamentul prin citirea indicațiilor precise ale aparatelor de măsură.

Laboratorul de fizică al școlii noastre s-a îmbogățit cu o instalație electro-tehnică de valoare, iar constructorii ei și-au văzut munca încununată de succes.

Prof. NICOLAE STANESCU
Buzău

PROPUNERI

cu privire la îmbunătățirea programelor și manualelor școlare

In urma apariției Ordinului ministrului Invățămîntului și Culturii nr. 12 din 21 ianuarie a. c. cu privire la unele măsuri pentru evitarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice, s-a desfășurat o activitate susținută pentru ușurarea programelor și manualelor școlare.

Acțiunea aceasta s-a intensificat în ultimele luni, ca urmare a constituirii unei comisii departamentale însărcinată cu reexaminarea critică a programelor și manualelor școlare, în scopul evitării supraîncărcării lor și al îmbunătățirii în ansamblu.

Asupra primelor rezultate obținute de comisie în acțiunea de ușurare a programelor și manualelor școlare a fost informat biroul Consiliului superior al școlilor din Ministerul Invățămîntului și Culturii. Avînd în vedere faptul că învățătorii și profesorii au acumulat o bogată experiență pe baza aplicării programelor și manualelor, Ministerul Invățămîntului și Culturii publică aceste propuneri de reducere și îmbunătățire a programelor și manualelor — care reprezintă punctul de vedere al colectivelor și al comisiei departamentale — pentru a da posibilitate cadrelor didactice să-și spună cuvîntul, să facă observații și propuneri în vederea realizării unei accesibilități reale a programelor și manualelor noastre școlare.

In acest scop, la consfătuirile raionale, în cadrul lucrărilor pe secții, se vor studia și dezbate aceste propuneri. Observațiile și sugestiile cadrelor didactice vor fi consemnate în procesele verbale pe care secțiile de învățămînt și cultură raionale le vor trimite ministerului pînă la 10 iulie a.c.

In numerele viitoare ale „Gazetei învățămîntului" vor fi publicate în continuare propunerile privitoare la celelalte obiecte de învățămînt și clase. Cadrele didactice sînt chemate să le studieze cu multă atenție și să trimită cît mai urgent observațiile lor ministerului, pentru ca instrucțiunile de reducere a materiei din programe și manuale să poată fi definitivate pînă la 1 august a.c. și trimise la timp școlilor.

LIMBA ROMÎNA

CLASELE V—VII

A. Gramatica

Urmărind asigurarea însușirii conștiente de către elevi a principalelor noțiuni gramaticale necesare formării deprinderilor temeinice de exprimare corectă orală și scrisă, în programa de gramatică cl. V—VII, ediția 1958, s-au efectuat — pe lîngă reducerile din ianuarie 1958 — noi reduceri și s-a căutat să se realizeze o mai bună sistematizare a materiei.

Astfel, au fost trecute unele cunoștințe de la o clasă la alta, pentru a da posibilitatea cadrelor didactice să realizeze o gradare mai justă a cunoștințelor, s-a acordat un număr mai mare de ore unor capitole-cheie la fiecare clasă, s-a căutat posibilitatea acordării de ore necesare exercițiilor practice și recapitulărilor din timpul și de la sfîrșitul anului școlar.

In programa cl. a V-a, se reiau cunoștințele tratate în cl. I—IV — unele la același nivel: fonetica, numeralul, adverbul, sintaxa propoziției, altele precizate prin definiții și exemple: prepoziția, conjuncția, interjecția, complementul, și, în sfîrșit, altele mai dezvoltate: substantivul, adjectivul, articolul, pronumele, verbul. In felul acesta s-a încercat ca trecerea cunoștințelor de la cl. a IV-a, la cl. a V-a să se facă treptat, pentru a evita supraîncărcarea și pentru a da posibilitatea însușirii mai temeinice a cunoștințelor.

Prin simplificarea unor teme s-a putut acorda un număr mai mare de ore capitolelor „substantivul — articolul — declinarea" și „verbul — conjugarea", care vor trebui să constituie temele de bază ale clasei respective; celelalte părți de vorbire și sintaxa propoziției se vor trata sumar, deoarece vor fi însușite mai pe larg în anii următori.

In clasa a VI-a, se recapitulează, prin exerciții, materia studiată în cl. a V-a și se stăruie asupra cunoștințelor noi de la fonetică, adjectiv, pronume, adverbe; accentul urmînd să cadă pe sintaxa prepoziției și pe principalele probleme din sintaxa frazei, ceea ce va da posibilitatea studierii mai temeincie a întregii sintaxe la cl. a VII-a o dată cu repetarea și sintetizarea cunoștințelor de gramatică învățate în cele 3 clase.

Din programa de gramatică a cl. a V-a, ediția 1957, au fost trecute la cl. a VI-a: semivocale; **diftongi;** vocale în hiat; **triftongi; rădăcină și terminație; declinarea substantivelor proprii;** formarea substantivelor — noțiunea de sufix și prefix — derivarea; funcțiunea de atribut a adjectivului; declinarea adjectivului; **superlativul relativ și absolut;** declinarea pronumelui și adjectivului demonstrativ; adjectivul nehotărît; declinarea pronumelui și adjectivului nehotărît; declinarea numeralului; funcțiunile verbului în propoziție (verbe predicative și nepredicative); formarea verbelor; verbe formate cu prefixul „în"; **felurile adverbelor;** deosebire dintre adjectiv și adverb; **propozițiile exclamative, enunțiative, interogative, afirmative și negative; subiectul exprimat prin pronume demonstrativ, pronume nehotărît, numeral;** apostroful.

Pentru a se realiza în mod efectiv reducerile indicate mai sus, dăm în continuare paginile din manualul de cl. a V-a, ediția 1957 și 1958, care cuprind cunoștințele ce urmează să nu mai fie studiate în această clasă, în anul școlar 1958-1959: semivocale pag. 7; **diftongi,** vocale în hiat, **triftongi** — pag. 10-12: **rădăcină și terminație** — pag. 19: **declinarea substantivelor proprii** — pag. 55-57; definiția articolului genitival sau posesiv — pag. 58; formarea substantivelor — sufixe, prefixe, derivarea — pag. 60—65; funcțiunea de atribut a adjectivului - pag 75; declinarea adjectivelor - pag. 76-84; declinarea pronumelui și adjectivului demonstrativ pag. 104—108; adjectivul nehotărît — declinarea pronumelor și adjectivelor nehotărîte - pag. 112-113; declinarea numeralului cardinal - pag. 120—122; declinarea numeralului ordinal - pag. 127—128; funcțiunile verbului în propoziție (predicative) - pag. 148 și (nepredicative) — pag. 152; formarea verbelor - pag. 168-169; **felurile adverbelor — deosebirea dintre adverb și** adjectiv-pag. 174—179; **propozițiile enunțiative, exclamative, interogative; propozițiile afirmative și negative**-pag. 191—195; **subiectul exprimat prin pronume demonstrativ, pronume nehotărît, numeral**-pag. 200—201; apostroful-pag. 249—250.

Din programa clasei a VI-a ediția 1957 au fost trecute la cl. a VII-a următoarele cunoștințe:

Noțiunile despre obiectul și părțile gramaticii; **substantive proprii compuse; ortografia lor; substantive mobile și epicene; substantive defective de număr; substantive cu forme multiple la plural;** substantive colective; **formarea substantivelor prin derivare și prin compunere; articularea adjectivului cu articol adjectival; comparativul de egalitate, superioritate și inferioritate; pronumele personal de politețe; ortografia lui;** adjectivul relativ-interogativ; **timpurile simple și compuse; forme populare de viitor;** verbe neregulate; verbe impersonale; **conjucții coordonatoare și subordonatoare; onomatopeea; propoziția afirmativă și negativă;** propoziții eliptice; **subiectul exprimat prin orice parte de vorbire cu valoare substantivală; predicatul nominal format cu verbe copulative (a părea, a rămîne, a ajunge, a deveni); acordul numelui predicativ cu subiectul (cînd numele predicativ este exprimat prin pronume, numerale, substantive mobile); părțile de vorbire prin care se exprimă complementul indirect, circumstanțial, ordinea cuvintelor în propoziție;** subordonatele circumstanțiale de cauză și scop.

In acest scop, din manualele de gramatică a limbii romîne cl. a VI-a ed. 1957 și 1958 nu se vor mai studia următoarele teme: **substantive proprii compuse**-pag. 24—25; **substantive mobile și epicene**-pag. 26—29; **substantive defective de număr și** substantive colective - pag. 31-33; **formarea substantivelor** - pag. 51-53 și 55; **articularea adjectivului cu articol adjectival** - pag. 73-74; **comparativul de superioritate, egalitate și inferioritate** - pag. 77; **pronumele personal de politețe, declinarea lui** - pag. 88-90; adjectivele interogative — relative pag. 103-105; **forme populare de viitor** pag. 135; **timpurile compuse** - pag. 142-143; verbe neregulate, impersonale - pag. 170-173; **verbe compulative** pag. 175-176; **funcțiile verbelor la mod nepersonal** - pag. 176-179; **comparativul de superioritate, egalitate, inferioritate al adverbului** - pag. 191; **conjucții coordonatoare și subordonatoare** - pag. 203-206; **onomatopeea** pag. 211; **felurile propozițiilor după formă (afirmative și negative)** - pag. 220-221; propoziții eliptice - pag. 223-225; **subiectul exprimat prin orice parte de vorbire cu valoare substantivală** — pag. 229-230; **predicatul nominal cu verbe copulative (a părea, a rămîne, a ajunge, a deveni)** pag. 235-237, acordul numelui predicativ cu subiectul (cînd numele predicativ este exprimat prin pronume, numerale, substantive mobile) - pag. 239-240; **părțile de vorbire prin care este exprimat complementul indirect** - pag. 260-261; **părțile de vorbire prin care sînt exprimate complementele circumstanțiale** - pag. 263-265, 266, 267, 270, 271, 272, 275, 277, 278; **ordinea cuvintelor în propoziție** - pag. 280-282; subordonate circumstanțiale de cauză, de scop - pag. 308-312.

Noua programă de gramatică pentru clasa a VII-a, programă care va fi aplicată începînd cu anul școlar 1958—1959 nu va mai cuprinde unele cunoștințe gramaticale inaccesibile pentru această vîrstă, care nu prejudiciază însă însușirea corectă a limbii romîne. In acest sens s-au scos din programă: **substantive concrete și abstracte; pronumele personal feminin cu înțeles de neutru; dativul etic; declinarea și ortografia pronumelui personal de politeță; pronumele negativ; funcțiunile numeralului în propoziție; felurile adverbului de mod; funcțiunea adverbului în propoziție; alte părți de vorbire cu funcții de conjuncții; interjecții cu valoare verbală; subiect logic și gramatical; apoziția simplă și dezvoltată; părțile de vorbire prin care sînt exprimate complementele; ordinea cuvintelor în propoziție; atributivele explicative și determinative; ordinea propozițiilor în frază.**

In felul acesta profesorul va avea mai mult timp pentru predarea și adîncirea cunoștințelor trecute din programa clasei a VI-a în programa clasei a VII-a, precum și pentru adîncirea și repetarea cunoștințelor clasei a VII-a.

Pentru anul școlar 1958—1959, se vor da programe noi de limba romînă pentru clasele V-VII; aceste programe nu vor mai cuprinde cunoștințele propuse mai sus pentru a fi reduse. Deoarece manualele de gramatica limbii romîne de la clasele V—VII cuprind întregul volum de cunoștințe, inclusiv cele reduse.

Se recomandă profesorilor o deosebită grijă în folosirea acestora și respectarea strictă a prevederilor programei ed. 1958 și a instrucțiunilor de reducere a manualelor arătate mai sus. Nu se vor trata și nu se vor recomanda elevilor pentru studiu individual temele care nu mai figurează în programa școlară; cum în manuale se întîlnesc multe exerciții legate de teme care nu se mai studiază, acestea nu se vor folosi nici în exercițiile din clasă, nici în temele date pentru acasă, iar în explicații nu se vor folosi termenii sau noțiunile necunoscute de elevi prin scoaterea unor capitole.

―――――

Sublinierile din text reprezintă recentele reduceri (iunie 1958) efectuate în programe.

B. LECTURA LITERARA

La studiul lecturii literare în clasele V—VII paralel cu grija pentru dezvoltarea și perfecționarea deprinderii elevilor cu citirea corectă și expresivă, s-a căutat să se asigure posibilitatea dezvoltării deprinderilor de exprimare scrisă și orală prin alcătuirea unui mai mare număr de compuneri precum și prin cultivarea dragostei pentru limba romînă și operele literare din literatura romînă și a altor popoare.

Pentru mărirea numărului de ore necesare acestor activități cu caracter practic din programa de lectură literară clasa a V-a, Ed. 1957, povestirea **„Cei trei frați" de Frații Grimm** va fi socotită drept lectură facultativă, iar noțiunile mai grele de teorie literară: **creație populară orală; opera literară; planul complex** — vor fi studiate în clasa a VI-a.

Din orele obținute prin reducerile specificate mai sus se vor adăuga două ore pentru compuneri (total 14 ore) și o oră pentru controlul lecturii în afară de clsă (total 10 ore).

Pentru clasa a VI-a, la lectură literară, pentru anul școlar 1958—59 se va da o programă nouă.

In scopul ușurării predării cunoștințelor de lectură literară, două din cele 30 de texte literare indicate în programă și cuprinse în manual vor fi considerate ca lectură facultativă. Aceste două texte sînt povestirile: **„Capra lui Moș Saghin" de A. Daudet** și **„Moartea lui Castor" de I. Al. Brătescu-Voinești.** Cele 5 ore obținute prin reducerea acestor povestiri vor fi repartizate astfel: 3 ore pentru compuneri, în care elevii se vor familiariza cu planul complex (total compuneri 15 ore) și 2 ore pentru controlul lecturii în afară de clasă (total 10 ore).

In acest fel, bucățile de lectură literară prevăzute pentru clasa a VI-a vor fi: „Patria" (fragment) de M. Beniuc; „Ardealul" de N. Bălcescu; Doina voinicească; Doina de cătănie; Mîndru-i codru și-nfrunzit; „Cîinele și cățelul" de Gr. Alexandrescu; „Sultănica" de B. St. Delavrancea; „Prinț și cerșetor" de M. Twain; „Moș Gheorghe" de Al. Vlahuță, Toma Alimoș; „Pintea" de St. O. Iosif; V. Alecsandri — Biografia; „Peneș Curcanul" de V. Alecsandri; „Amintiri din copilărie" de I. Creangă; „Șoimul" de J. Bart; „Taras Bulba" de N. Gogol; „Revedere" de M. Eminescu; „O scrisoare de la Muselim Selo" de G. Coșbuc; „Oaspeții primăverii" de V. Alecsandri; „Ciocîrlia" de M. Sadoveanu; „Domnu'Goe" de I. L. Caragiale; „Sobiețki și romînii" de C. Negruzzi; „Revoltă în port" de Al. Sahia; „Drapelul" de V. Cataev; „Slavă eroilor Doftanei" de M. Banuș; „Scrisoarea a III-a" de M. Eminescu; „Robinson Crusoe" de D. Defoe; „Vino și vezi" de Cezar Petrescu.

Din programa de lectură literară clasa a VII-a Ed. 1954 s-au redus în decursul anilor 1955—1956 textele: „Sînziana și Pepelea" de V. Alecsandri; „Doamna Chiajna" de Al. Odobescu; „Moș Ion Roată și Unirea" de I. Creangă; „Crăiasa din povești" de M. Eminescu; „Lanțul slăbiciunilor" de I. L. Caragiale; „Țara" și „Letopiseț" de M. Beniuc, „Vînătoarea de lupi" de P. Dumitriu; „Politehnica muncitorească" de V. Porumbacu; „Sfîrșitul jalbelor" de Al. Jar; „Tu păcii-ești soldat" de Imre Horvath.

Pentru anul școlar 1958—59 se mai reduc: **„Pe pluta de la Dorna la Piatra"** de Al. Vlahuța și **„Ursul"** de M. Sadoveanu. Orele obținute din reducerea ultimelor texte se vor repartiza astfel: 2 ore pentru recapitulare (total 10 ore) și 1 oră pentru compuneri (total 10 ore).

CLASA VIII

In programa Noțiuni de teoria literaturii cl. VIII-a, ediția 1958, în afara reducerilor efectuate pentru anul școlar 1957 și din ianuarie 1958, s-au propus noi reduceri, precum și sistematizarea și repartizarea materiei pentru studiu, menite să ușureze însușirea principalelor noțiuni de teorie literară și folosirea manualului, cu mai bune rezultate, de către elevi. S-au avut în vedere, în primul rînd noțiunile abstracte, necorespunzătoare nivelului de cunoștințe și vîrstei elevilor; unele dintre acestea nu vor mai fi studiate la această clasa (literatura ca reprezentare tipică a vieții, tema și ideea operei literare); altele se vor studia nu teoretic la începutul anului, ci treptat, în tot cursul anului pe baza analizei unor opere literare (partinitatea literaturii, caracterul național și popular al literaturii, personajele operei literare etc.).

In acest sens din capitolul „Noțiuni generale" se vor studia numai următoarele cunoștințe: Noțiunea de artă în general. Diferitele ramuri ale artei. Definiția noțiunii de literatură, Ințelesul larg și restrîns al termenului „literatură". Literatura ca totalitate a operelor scrise. Literatura în înțelesul mai restrîns ca totalitate a operelor care exprimă în mod artistic, prin cuvinte, gîndurile și sentimentele poporului. Imaginea artistică. Oglindirea realității în imagini artistice (cu aplicații la Scrisoarea III de M. Eminescu). Știința literaturii. Părțile componente ale științei literaturii: teoria literaturii, istoria literaturii și critica literară. Condiționarea reciprocă a celor 3 discipline (acestea se vor studia pe scurt fără aplicații pe text).

Din același capitol, următoarele cunoștințe vor fi studiate în cursul anului la speciile literare indicate de programă: „partinitatea literaturii" ca aplicații la poezia „Inchinare" de M. Beniuc (recomandată pentru noțiunea de imn) și romanul „Bărăgan" de V. Em. Galan (recomandat pentru noțiunea de roman), „Caracterul popular" se va studia la folclor și la poezia „Dan, căpitan de plai" de V. Alecsandri: „Caracterul național" se va studia la „Oda ostașilor romîni" de V. Alecsandri și se va reaminti și la poeziile „Novac și corbul", „Pașa Hassan" de G. Coșbuc.

Este bine ca aceste noțiuni să fie reamintite de-a lungul întregului curs, la operele ce permit această aplicare, pentru ca la sfîrșitul anului școlar sintetizarea și generalizarea acestor noțiuni să fie făcute pe baza mai multor exemple.

Din capitolul II — Structura operei literare — vor fi studiate la diferite specii literare, compoziția operei, personajele, modul de expunere în opera literară, sintaxa poetică, vorbirea în proză și versificată, (de ex. personajele operei literare și diferitele mijloace de caracterizare ale personajelor se vor studia la schiță, nuvelă, roman, epopee, tragedie, comedie; modurile de expunere — studiate în cl. V—VII — vor fi reamintite ori de cîte ori vor fi întîlnite descrieri, dialoguri, narațiuni; sintaxa poetică, tropii, figurile de stil, vor fi studiate treptat, la genul liric popular și cult și la genul epic sau dramatic în versuri). Din acest capitol — „noțiunile de temă și idee", care duceau adesea la confuzii sau la concluzii greșite nu vor mai fi studiate; profesorii vor avea grijă să evite aceste noțiuni, întrucît în manual sînt folosite la analiza celor mai multe opere, în versuri sau proză.

Din capitolul III, — „Genurile literare" — se reduc toate lămuririle istorico-literare în legătură cu diferite genuri sau specii indicate în programă sau introduse în plus în manual, în afară de istoricul apariției tragediei care se va studia fără amănunte și pe înțelesul elevilor.

Din creația lirică populară nu se mai analizează poeziile: „Suflă vîntul de pe munți", „Măi bădiță Gheorghieș". In cadrul concluziilor referitoare la acest capitol se vor defini trăsăturile caracteristice ale producțiilor populare, menționîndu-se, cu această ocazie, strigăturile, cîntecul satiric și bocetul. (Din aceste creații se pot eventual recomanda unele pentru lectură suplimentară).

Din capitolul — „Creația lirică scrisă" — nu se mai studiază: epigrama, pamfletul și romanța (acestea vor fi numai menționate în concluziile la genul liric) și recomandate eventual ca lectură suplimentară. Nu se mai fac caracterizările generale ale poeziilor: „Celor din Siberia" de A. S. Pușkin, „Trecut-au anii" și „Glossa" de M. Eminescu, „In miezul verii" de G. Coșbuc (aceste poezii pot fi eventual recomandate ca lectură suplimentară). Noțiunile referitoare la conținutul baladei populare vor fi exemplificate pe balada „Novac și corbul", iar problemele teoretice privind măiestria artistică (figuri poetice, versificația) vor fi ilustrate pe balada „Miorița".

Din literatura — „Epică scrisă" — nu se vor mai analiza: „Legenda ciocîrliei" de V. Alecsandri și „Povestea lui Harap-Alb". Acestea vor fi amintite în lecțiile de concluzii asupra speciilor respective din creația populară. Noțiunea de „schiță" se va studia pe baza operei „Cameleonul" de A. P. Cehov, iar romanul pe baza operei „Bărăgan" de V. Em. Galan.

La genul dramatic se va analiza tragedia „Regele Lear" de W. Shakespeare, drama „Vlaicu Vodă" de Al. Davila, comedia „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale. Comedia „Avarul" de J.B.P. Molière va fi recomandată ca lectură suplimentară.

Intrucît manualul de Teoria literaturii ediția 1957 și 1958 cuprinde foarte multe noțiuni care nu se mai studiază și multe opere care nu se mai analizează, se recomandă profesorilor respectarea strictă a prevederilor programei, folosirea cu grijă a manualului. Astfel, nu se vor mai recomanda elevilor: textele indicate pentru aplicații la studierea părților componente ale literaturii — pag. 10—18; omul în centrul operelor literare și literatura ca reprezentare tipică a vieții — pag. 21—29.

Capitolele din manual referitoare la partinitatea literaturii, la caracterul popular și național al literaturii vor fi folosite cu ocazia analizei textelor literare, indicate în programă, ediția 1958 (texte amintite mai sus, în aceste instrucțiuni).

Tema și ideea operei literare — pag. 51—60.

Textele de aplicații de la capitolul „Compoziția operei literare" — temele, subiectul și personajele — pag. 60-87, — nu vor mai fi recomandate spre studiere, întrucît noua programă indică alte texte. (texte amintite, mai sus, în prezentele instrucțiuni).

Indrumările date la acest capitol nu vor fi recomandate spre studiere, ci vor fi prezentate de profesor pe înțelesul elevilor, evitîndu-se noțiunile literare de temă și idee, folosite în manual: Modul și mijloacele de caracterizare — pag. 87—96; „Modul de expunere în opera literară" — pag. 96—104 vor fi exemplificate pe textele indicate de programă.

Capitolul — „Limba operei științifice și limba literaturii" — nu va fi recomandat elevilor pentru studiere așa cum este prezentat în manual, cunoștințele respective vor fi folosite treptat pentru lămurirea unor figuri de stil, tropi, versificație, care se vor întîlni la diferite specii literare. De exemplu la „Cîntecul doinei" se va studia — epitetul, repetiția; la poezia „Nu știu" — paralelismul, gradația; la „Oda ostașilor romîni" — invocația retorică; la „Miorița" — hiperbola, antiteza; la „Mai am un singur dor" — varietatea ritmului și rimei etc.

De asemenea, nu se vor studia: poeziile „Suflă vîntul de pe munți" — pag. 144—145; „Măi bădiță Gheorghieș" — pag 147; Cîntecul satiric, strigăturile, bocetul — pag. 147—150; istoricul odei și imnului — pag. 156—158; „Epigrama" pag. 163; „Trecut-au anii" — pag. 166; „De ce nu-mi vii" de M. Eminescu, — pag. 168; istoricul genului liric — pag. 175—176; dezvoltarea baladei în creația epică populară a altor popoare — pag. 191; cîntecele rituale pag. — 198—207; „Legenda ciocîrliei" — pag. 224—232; istoricul epopeii — pag. 261—263; „Povestea lui Harap Alb" pag. 263—268; „Tovarășii". de Em. Gîrleanu — pag. 268—270; istoricul nuvelei — pag. 284—285; evoluția romanului în literatura romînă — pag. 296—301; istoricul dramei — pag. 359—361; „Avarul" de J.B.P. Molière — pag. 385—390; dezvoltarea comediei — pag. 390—392.

CLASA IX

La istoria literaturii romîne clasa a IX-a, pentru ca materia să se poată parcurge în bune condițiuni în predarea tezelor generale de prezentare a epocilor, precum și a biografiilor scriitorilor se vor accentua numai principalele evenimente și date absolut necesare înțelegerii dezvoltării literaturii și creației scriitorilor, renunțîndu-se la amănuntele istorice, la excesul de titluri de publicații, opere, numiri ale organizațiilor politico-culturale, la informațiile referitoare la dezvoltarea artelor.

Astfel, predarea temelor „Cultura și literatura romînă din sec. XVI-XVIII" se va menține la indicațiile programei — fără să se recomande elevilor amănuntele cuprinse în manual la aceste teme (ca de pildă: mînăstirile, focare de cultură, amănunte cuprinse în documentele slavone din sec. XV, jurămîntul omagial al lui Ștefan cel Mare

Conform prevederilor programei, capitolele de prezentare generală „privind" Cultura și literatura romînă din sec. XVII și al XVIII" vor fi tratate într-o singură temă comună, în care se vor prezenta trăsăturile caracteristice ale secolelor respective.

Pentru a se preda cunoștințele de literatură istorică din sec. al XVII-lea, pe bază de text, se vor citi și analiza, în clasă, numai următoarele texte indicate în programă: din Grigore Ureche — „Portretul lui Ștefan cel Mare"; din Miron Costin „Venirea lăcustelor"; din Antim Ivireanu — „Predica la Duminica Vameșului"; din I. Neculce, „Spătarul N. Millescu" și „Portretul lui Petru I".

Tema „Dimitrie Cantemir" se va studia în două ore. In acest scop prezentarea vieții și activității scriitorului se va face pe scurt; se va analiza numai fragmentul „Despre ceremoniile pe care moldovenii le observă la logodne și nunți", din opera „Descrierea Moldovei"...

Studierea temei „Viața și activitatea lui I. Budai Deleanu" se va integra în capitolul „Literatura romînă la sfîrșitul sec. al XVIII-lea și începutul sec. al XIX-lea. Școala Ardeleană". In acest scop, nu se va preda biografia scriitorului, iar din operă se va analiza numai un fragment din Cîntul X.

Intregul capitol „Literatura romînă la sfîrșitul sec. al XVIII-lea și începutul sec. al XIX-lea" se va studia în 4 ore.

Cele două teme generale privind „Literatura în primul și al doilea sfert al sec. al XIX-lea" se vor preda concentrate într-o singură expunere în care se va aminti pe scurt situația politică-economică-socială, dezvoltarea școlii, a presei, a științei și literaturii din prima jumătate a sec. al XIX-lea.

In continuare, se vor studia scriitorii care s-au afirmat în această perioadă: Ienăchiță și Iancu Văcărescu, Dinicu Golescu, V. Cîrlova, A. Pann, I. E. Rădulescu, D. Bolintineanu, C. Boliac, M. Kogălniceanu — cu analiza sau caracterizarea operelor specificate în programa ediția 1957.

Din opera lui M. Kogălniceanu nu se va mai caracteriza „Discursul pentru îmbunătățirea soartei țăranilor". Se va citi și se va comenta programul „Daciei literare" și se va caracteriza „Cuvîntul pentru deschiderea cursului de istoria națională la Academia Mihăileană".

Noțiunile privitoare la curentele literare și influențe nu se vor trata ca teme separate, ci vor fi studiate în legătură cu activitatea diferițiilor scriitori (de ex. V. Cîrlova și influența romantismului etc.).

La tema „N. Bălcescu" se va analiza fragmentul „Călugărenii" din Cartea a II-a a „Istoriei Romînilor sub Mihai Vodă Viteazul", în locul fragmentului „Robirea țăranului".

Din opera lui Gr. Alexandrescu nu se mai analizează fabula „Cîinele și cățelul". Fabula „Boul și vițelul" și satira „Satiră, duhului meu" vor fi caracterizate însă în vederea prezentării unei imagini de ansamblu a operei lui Gr. Alexandrescu. Deoarece nuvela, Alexandru Lăpușneanu, s-a studiat în clasa a VIII-a, tema C. Negruzzi se va studia în 4 ore în loc de 5 ore.

Din opera lui V. Alecsandri, nu se va mai caracteriza poemul „Dan, căpitan de plai" — analizat în clasa a VIII-a, și nu se va analiza povestirea „Istoria unui galbin", urmînd să se facă o caracterizare generală a prozei lui V. Alecsandri.

Din numărul de ore obținut prin reducerile și sistematizările materialului, indicate mai sus, se vor repartiza 4 ore la compuneri (total 10 ore) și 3 ore pentru controlul lecturii în afară de clasă (total 6 ore). Pentru a se putea aplica reducerile indicate mai sus în programă, din manualul de Istoria literaturii romîne clasa a IX-a nu se va mai preda următorul material: „Introducerea" (deoarece capitolul s-a studiat în clasa a VIII-a) — pag. 3—6. „Mînăstirile, școli și focare de cultură" — pag. 8. Artele în sec. XVII — pag. 19. „Cronica anonimă" — pag. 28—29. „Istoria ieroglifică a lui D. Cantemir" pag. 49—51. „Biografia lui I. B. Deleanu" — pag. 57. „Variantele Țiganiadei" — pag. 58. „Compoziția poemului" — pag. 67—72. „Ionică Tăutu" — pag. 82. „Ioan Cătina" — pag. 87. „Dezvoltarea artelor plastice" — pag. 91—96. „Activitatea de romancier a lui D. Bolintineanu" — pag. 102. „Discursul pentru îmbunătățirea soartei țăranilor" — pag. 107. „Romantismul" — pag. 108—110. „Epistola domnului maior Voinescu II" de Gr. Alexandrescu — pag. 131. „Oglindele" — pag. 132-133. „Cîinele și cățelul" — pag. 139-140. „Poemul Aprodul Purice" de C. Negruzzi — pag. 145—146. Traduceri și prelucrări în activitatea lui C. Negruzzi — pag. 146. Piesa „Rusalile", „Sandu Napoilă, ultra retrogradul" de V. Alecsandri — pag. 177—178. „Deșteptarea Romîniei" de V. Alecsandri — pag. 183—184.

Profesorul nu va preda și nu va recomanda elevilor pentru studiu individual cunoștințele indicate mai sus.

Totodată, se atrage atenția profesorilor, că deoarece manualul cuprinde unele capitole mai dezvoltate, cu multe amănunte, să se prezinte elevilor materialul din aceste capitole evitînd balastul inutil, pentru a nu supraîncărca pe elevi. **De ex.** la capitolele: **Școala Ardeleană,** I. Budai Deleanu, Istoria Romînilor sub Mihai Vodă Viteazul, Viața și activitatea lui V. Alecsandri.

CLASA X

In predarea literaturii romîne la cl. a X-a se va ține seama de recomandările făcute la cl. a IX-a: prezentările generale și biografiile scriitorilor se vor face fără amănunte. Se vor respecta prevederile programei evitîndu-se mulțimea de date și titluri cuprinse în manual (ex. Presa, știința, artele plastice, biografiile scriitorilor etc.).

In programa de literatură romînă ediția 1958 s-au propus următoarele reduceri și modificări: se scoate tema „Dezvoltarea artelor în secolul al XIX-lea". Analiza operei „Ciocoii vechi și noi" se va face pe baza fragmentului care oglindește chipul și caracterul lui Dinu Păturică. (Pentru studierea vieții și activității lui N. Filimon se dau 2 ore). La tema Al. Odobescu se va analiza numai fragmentul „Culmea Bisocii", Realismul critic nu se va mai studia ca un capitol separat, ci va fi menționat la marii scriitori reprezentanți ai realismului critic (ex. la I. L. Caragiale etc.) In acest sens, pentru cap. „Literatura romînă în decenziile 8 și 9 ale sec. XIX" se dau 4 ore). La tema M. Eminescu nu se mai face analiza literară a poemului „Călin (file de poveste)", ci caracterizare generală a aceste opere; în schimb se va analiza poemul „Luceafărul". La tema „I. L. Caragiale" nu se va mai studia în mod special schița „Arendașul romîn", ci se va prezenta în cadrul caracterizării generale a operei, deoarece această schiță este cunoscută de elevii din clasele precedente. La tema „Contemporanul" nu se va mai analiza poeziile „Pe stradă" de Păun Pincio, „Nunta de argint" de Traian Demetrescu, „Dezmoșteniții" de N. Beldiceanu, — care urmează să fie menționate în prezentarea generală asupra activității scriitorilor de la Contemporanul. (Pentru studierea temei Contemporanul se dau 5 ore).

La tema „G. Coșbuc" nu se vor mai caracteriza poeziile „Dușmancele", „O scrisoare de la Muselim-Selo", „Doina", deoarece sînt cunoscute de elevi din clasele anterioare, urmînd ca acest poezii să fie amintite în cadrul caracterizării generale asupra operei. (Pentru studierea temei „G. Coșbuc) se dau 7 ore). La tema „Al. Vlahuță nu se va mai analiza schița „Socoteala", fiind cunoscută de elevi din clasele anterioare. (Pentru studierea temei „Al. Vlahuță" se dau 3 ore).

Pentru tema B. Șt. Delavrancea se dau 4 ore, iar pentru tema I. Slavici — 3 ore.

Orele obținute din reducerile propuse se repartizează precum urmează: compuneri 5 ore. controlul lecturii în afară de clasă 3 ore, deoarece la această clasă nu existau pînă acum ore afectate pentru compuneri și controlul lecturii în afară de clasă.

Pentru a se putea aplica reducerile indicate mai sus, în programă, nu se vor studia următoarele teme cuprinse în manualul de istoria literaturii romîne cl. a X-a: Presa Satirico-umoristică — pag. 9. Teatrul și muzica; artele plastice din deceniile 6 și 7 ale sec. al XIX-lea. — pag. 13—18. Izvoarele istorice ale nuvelei Mihnea Vodă cel rău de Al. Odobescu — pag. 45. „Realismul critic" — pag. 79—82. (noțiunile va fi date cu ocazia predării scriitorilor realiști). Dezvoltarea artelor în deceniile 8—9 ale sec. al XIX-lea pag. 93—100. Scrisoarea II pag. 174—175. Cricitilor mei — pag. 175—176. „Capra cu trei iezi" — pag. 210—212. Conu Leonida față cu reacțiunea — pag. 230. High-Life — pag. 260—264. Arendașul Romîn — pag. 264—266. Pe stradă de I. Păun Pincio — pag. 283. Nunta de argint de Traian Demetrescu — pag. 286. Lăutarul de N. Beldiceanu — pag. 288. Artele la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX — pag. 305—307. Mara de I. Slavici — pag. 313. Budulea Tachi — pag. 315—320. Dușmancele de G. Coșbuc" — pag. 342—344. O scrisoare de la Muselim-Selo de G. Coșbuc — pag. 352. Doina de G. Coșbuc — pag. 356—358. Liniște de Al. Vlahuță — pag. 373—375. Socoteala de Al. Vlahuță — pag. 381—384. Martirii și călăi, și Eroii de D. Th. Neculuță — pag. 404—406.

Cunoștințele reduse din programă și din manual vor fi amintite în cadrul prezentărilor generale asupra scriitorilor studiați.

ISTORIA

Pentru a face mai accesibile cursurile de istorie din școala de cultură generală, pentru a ușura, deci, elevilor înțelegerea lecțiilor expuse de către profesori și a materialului corespunzător din manuale, în programele și manualele de istorie — pe lîngă reducerile făcute în ianuarie 1958 — se vor efectua noi reduceri pentru anul școlar 1958/1959. Profesorii au datoria de a studia cu toată atenția aceste propuneri, precum și întregul material ce rămîne în programe și manuale în vederea înlăturării supraîncărcării elevilor.

Publicăm, deocamdată, numai reducerile făcute în materia claselor a V-a și a VIII-a.

CLASA V

In programa de istorie pentru clasa a V-a (ediția 1957) intervin următoarele modificări și reduceri, care însumează atît reducerile făcute în ianuarie 1958 cît și pe cele din iunie 1958.

A. Elementele cuprinse în lecția de introducere vor fi prezentate elevilor în două ore, în loc de una, cît era prevăzut în programă.

B. **Istoria antică**

1. Tema „Viața oamenilor primitivi în epoca pietrei" va fi prezentată într-o singură lecție, în loc de două; folosind elementele cele mai simple și sugestive, profesorii vor ajuta pe elevi să înțeleagă principalele aspecte din viața oamenilor primitivi; nu se va vorbi elevilor despre **așezările lacustre.**

2. In lecțiile despre vechiul Egipt nu se vor preda elevilor temele: „Așezarea oamenilor în valea Nilului"; „nomele" (și, bineînțeles, nici termenul de nomarh); cuceririle din timpul faraonului Tutmes al III-lea; **căderea** statului egiptean va fi doar enunțată, deoarece se va relua inevitabil cînd se va studia întinderea imperiului persan; „legenda lui Osiris"; „astronomia".

3. Din lecția „Cultura assiro-chaldeeană" nu se va studia paragraful **„Religia și miturile vechilor locuitori din Mesopotamia".**

4. Din lecția „Fenicia" nu se va studia tema **„religia".**

5. Din lecția „Persia antică" nu se vor studia temele: **„decăderea imperiului persan"** (despre care se va vorbi la lecția „Războaiele grecopersane" și la lecția „Alexandru Macedon și cucerirea Orientului") și **„religia dualistă".**

6. Din lecția „India antică", se omit următoarele teme: **„legile lui Manu", „Unificarea Indiei antice: statul indian în timpul lui Ciandragupta și Așoca"** și **„poemele eroice".**

7. Din lecția „China antică" nu se va studia tema **„religia".**

8. Din lecția „Condițiile naturale și vechii locuitori ai Greciei", se omite paragraful **„Cei mai vechi locuitori ai Greciei; civilizația cretană"** și tema **„formarea civilizației miceniene".**

9. Din lecția „Religia și miturile vechilor greci" se omit temele: **„mitul despre originea lumii"** și mitul despre Tezeu.

10. Din lecția „Atena" nu se vor preda temele: **„Formarea statului atenian"** și **„Reformele lui Clistene".**

11. Tema „Cultura greacă în sec. VII-V î.e.n." se va preda în două lecții, în loc de una, pentru ca elevii să-și poată însuși mai ușor și mai temeinic principalele valori ale culturii grecești antice.

12. Din lecția „Statul macedonean în sec. IV î.e.n." nu se va preda tema **„Liga de la Corint".**

13. Din lecția „Alexandru Macedon și cucerirea Orientului" nu se va preda tema „Expediția lui Alexandru Macedon în Asia Centrală și în India".

14. Din lecția „Republica sclavagistă romană" se omite tema **„legenda lui Agrippa".**

15. Din lecția „Cucerirea Italiei de către romani" se omite ultimul paragraf („Organizarea Italiei după cucerire; unificarea treptată a Italiei").

16. Din lecția „Primul război punic" se omite tema „răscoala mercenarilor din Cartagina".

17. Se omite lecția „Statul roman după marile cuceriri"; în lecția „Reformele fraților Gracchi", se va arăta elevilor că principalele rezultate ale marilor cuceriri romane au fost: creșterea uriașă a statului roman, îmbogățirea latifundiarilor, creșterea sclaviei și ruinarea țărănimii romane.

18. Se omite lecția „Inceputul luptelor civile la Roma"; explicînd elevilor cauzele marii răscoale conduse de Spartacus, profesorii vor arăta că, după uciderea fraților Gracchi, situația sărăcimii și a sclavilor s-a înrăutățit tot mai mult pînă ce aceștia, nemaiputînd-o îndura, s-au răsculat.

19. Din lecția „Intărirea Imperiului Roman în timpul lui Traian" nu se va studia ultimul paragraf („Războiul cu parții; sfîrșitul cuceririlor romane").

C. **Istoria evului mediu.**

1. Primele două lecții se comasează, omițîndu-se ultimul paragraf **(„Viața și organizarea popoarelor germanice")** din prima lecție și cel de al doilea paragraf **(„Noua organizare socială")** din lecția următoare; materialul rămas se va preda într-o singură lecție, intitulată „Popoarele barbare și migrația lor" și care va cuprinde următoarele teme:

a. Obiectul istoriei evului mediu; perioadele ei.

b. Popoarele migratoare (explicarea termenului „barbar"; principalele grupe de popoare barbare); cauzele migrației lor.

c. Principalele regate barbare; sprijinul dintre regii barbari și biserică.

2. Din lecția „Statul franc" se omit temele: **„sprijinul dintre rege și biserică", „Intărirea regatului franc la mijlocul sec. VIII; oprirea ofensivei arabe"** și **„organizarea imperiului feudal franc".**

3. Lecția „Structura soicetății feudale în sec. IX-XI" se va preda în două ore de curs, în loc de una, pentru ca profesorii să poată preda mai temeinic cunoștințele despre viața economică, clasele sociale, și relațiile de clasă din prima perioadă a evului mediu.

4. Din lecția „Luptele dintre imperiu și papalitate" nu se va preda al doilea paragraf **(„Formarea Sfîntului Imperiu Romano-German");** profesorii vor avea, însă, grijă ca, începînd tratarea temei principale a lecției (luptele dintre papi și împărații germani pentru supremație), să arate că regii germani, atrași de bogăția orașelor italiene, au cucerit nordul Italiei, încoronîndu-se împărați și considerîndu-se urmașii lui Carol cel Mare.

5. Din lecția „Imperiul Roman de Răsărit în sec. V—VII. Justinian", nu se va preda ultimul paragraf („Slăbirea Imperiului Bizantin după Justinian").

6. Din lecția „Slavii" nu se vor preda temele: „Cehia", „Moravia", „Intărirea statului bulgar în timpul lui Simeon".

7. Lecția **„Imperiul Bizantin în sec. VIII—XI"** nu se va mai preda; în lecțiile despre slavi, arabi, cruciade etc., profesorii vor insista asupra elementelor referitoare la istoria Bizanțului.

8. Din lecția „Rusia Kieveană" se omite ultimul paragraf **(„Decăderea Rusiei kievene");** această temă se reia pe scurt, la lecția despre cuceririle mongolilor și la cea despre formarea marelui cnezat al Moscovei.

9. Din ultimul paragraf al lecției „Apariția feudalismului pe pămîntul patriei noastre", nu se va trata tema „cucerirea statelor feudale romîn[ești] din Transilvania de către statul [feu]dal ungar", deoarece se studiaz[ă] la lecția „Ungaria pînă în [sec.] XVI".

10. Din lecția „Statul feudal [arab"] nu se vor preda temele: „ap[ariția] **claselor sociale"** și „**dezmemb[rarea] imperiului arab";** profesorii vor [arăta] — fără amănunte — că, datorit[ă în]tăririi marilor feudali, imperiul [arab] s-a fărîmițat treptat.

11. Tema „Feudalismul în Ind[ia]

(Continuare în pag. 4)

PROPUNERI
cu privire la îmbunătăţirea programelor şi manualelor şcolare

(Urmare din pag. 3-a)

China pînă în sec. XII" se va studia într-o singură lecţie, astfel:

a. **India.** Dezvoltarea Indiei în perioada regatului Gupta; şerbirea ţăranilor şi întărirea marilor feudali.

b. **China.** Cotropirea mongolă şi accentuarea şerbiei; dezvoltarea Chinei în perioada imperiului Tan; cultura Chinei feudale.

12. Din lecţia „Cultura ţărilor răsăritene" (în sec. V—XI) nu se va studia tema **„cultura arabă în Spania"**.

13. „Trăsăturile caracteristice ale societăţii feudale la începutul evului mediu (sec. V—XI)" vor fi recapitulate în două lecţii: în prima — viaţa economică şi viaţa socială, iar în a doua — viaţa politică şi cea culturală.

14. Din lecţia „Dezvoltarea comerţului în evul mediu" se omite al doilea paragraf **(„Iarmaroacele şi băncile medievale")**; întregul capitol „Dezvoltarea oraşelor şi comerţului" va fi predat în două lecţii, astfel:

Oraşul medieval (1 oră)

a. Apariţia meşteşugurilor şi separarea lor de agricultură; formarea oraşelor; apariţia negustorilor locali.

b. Lupta orăşenilor împotriva feudalilor; oraşele libere.

c. Aspectul unui oraş medieval.

Dezvoltarea comerţului în evul mediu (1 oră)

a. Organizaţiile profesionale ale orăşenilor.

b. Principalele drumuri comerciale în evul mediu; uniunile orăşeneşti (Liga lombardă şi Hansa germană).

c. Rolul progresist al oraşelor în dezvoltarea societăţii medievale.

15. Din lecţia „Cruciadele", nu se va studia tema **„formarea regatului feudal al Ierusalimului"**; profesorii se vor limita la precizarea că scopul primei cruciade a fost atins — parţial — prin formarea unui regat feudal al Ierusalimului, apărat de ordinele de călugări cavaleri şi că, sub loviturile turcilor, acest regat s-a prăbuşit. Tot la această lecţie, profesorii vor prezenta — foarte pe scurt — istoria statului valah-bulgar, ca expresie a luptei înfrăţite a romînilor şi bulgarilor împotriva asupririi bizantine.

16. Din lecţia „Dezvoltarea Franţei pînă în sec. XIV" nu se va studia tema „lupta împotriva papalităţii".

17. Tema „Războiul de o sută de ani şi răscoalele populare" va fi studiată în două lecţii, în loc de una, tratîndu-se următoarele probleme:

a. **Cauzele războiului; primele lupte.**

b. **Răscoalele populare din Franţa şi Anglia (răscoala orăşenilor din Paris, Jacqueria; răscoala condusă de Watt Tyler).**

c. **Sfîrşitul războiului (Ioana d'Arc, victoria Franţei).**

18. La lecţia „Spania pînă în sec. XV" nu se va trata despre posesiunile Aragonului.

19. Din lecţia „Italia în sec. XII—XV" nu se vor preda temele: „organizarea aristocratică a republicii veneţiene (dogele şi Marele Consiliu)" şi **„tirania (regimul aristocraţiei orăşeneşti)"**.

20. Din lecţia „Germania în sec. XII—XV", se omite ultimul paragraf **(„Dezvoltarea oraşelor germane; Bula de Aur; slăbirea imperiului feudal german în sec. XV")**.

21. Din lecţia „Formarea Imperiului feudal Otoman" nu se va preda primul paragraf **(„Statele din Peninsula Balcanică")**.

22. Tema „Dezvoltarea culturii în sec. XII—XV" se va studia în două lecţii, în loc de una; din conţinutul ei se omit: „Astronomia", „alchimia", „atelajul modern".

23. „Trăsăturile caracteristice ale societăţii medievale în sec. XII—XV" se vor recapitula în două ore, în loc de o oră, astfel: în prima lecţie — viaţa economică şi socială, iar în cea de a doua — viaţa politică şi culturală.

In urma acestor modificări şi reduceri, cele 93 de ore ale cursului de istorie de la clasa a V-a, vor fi repartizate astfel:

1. Introducere (2 ore).
2. Istoria antică (39 de ore).

a. Orînduirea comunei primitive (2 ore).

b. Orînduirea sclavagistă (37 de ore) — a. Orientul antic (10 ore); b. Grecia antică (13 ore); c. Dacia (1 oră); d. Roma antică (13 ore).

3. Istoria evului mediu (sec. V—XV) (36 de ore).

A. Formarea orînduirii feudale (sec. V—XI) (15 ore).

B. Dezvoltarea orînduirii feudale (sec. XII—XV) (21 de ore).

4. Recapitulare parţială (7 ore).
5. Recapitulare finală (3 ore).
6. Lucrările scrise trimestrial şi discutarea lor (6 ore).

[In] vederea efectuării reducerilor de [mai] sus, din programă, **în manualul** [de is]toria antică pentru clasa a V-a [(ed.] 1957 şi 1958) intervin următoa[rele] reduceri:

[1.] Primele două lecţii despre comu[na p]rimitivă se comasează. Din ma[nual] se omite aliniatul 3 de la pag. [...] „Primii oameni şi-au făcut... [...]eau produse foarte puţine") şi [ultim]ele două aliniate de la pag. 15 [...] început,... şi femeile adulte" — [pag.] 16).

[2.] Din lecţia „Egiptul antic" se [omit] ultimele două aliniate de la [pag.] 31 („Ca urmare... statul unifi[cat a]l Egiptului" — pag. 32).

[3.] Din lecţia „Mesopotamia antică" [se o]mite paragraful „Religia şi mi[turile] vechilor locuitori ai Mesopota[miei"] (pag. 48—49).

[4. S]e omite penultimul aliniat de [la pa]g. 54 („Fenicienii se închinau [...je]rtfe omeneşti"), care prezintă [religia] fenicienilor.

[5. D]in lecţia „Palestina antică" [se om]it aliniatele care tratează des[pre ră]dişul Canaanului („In părţile [...]l... în munţii mărginaşi" — [pag. 5]6), despre filisteni („Tot în [...]reme... formînd Regatul Evreu" [— p]ag. 57) şi despre prooroci („În [peri]oada decăderii ...pe conducătorii [...]epţi" — pag. 58).

[6. D]in lecţia „Persia antică" se [omit] aliniatele care tratează despre [...] perşilor („Perşii credeau... [...]n focuri" — pag. 64—65).

[7. D]in lecţia „India antică" se omit [aliniat]ele care tratează despre „legile [lui] Manu" (pag. 67) şi despre poe[mele] eroice (Mahabharata şi Ramaya[na — p]ag. 70), precum şi paragraful [„Stat]ul sclavagist de sub conducerea [lui Ci]andragupta şi Asoca" (pag. 69).

[8.] Din lecţia „China antică" se omite aliniatul care tratează despre religie (pag. 75).

9. Din lecţia „Condiţiile naturale şi vechii locuitori ai Greciei" se omite paragraful „Insula Creta, patria celei mai vechi civilizaţii din istoria Greciei" (pag. 83).

10. Din lecţia „Religia şi miturile vechilor greci" se omite paragraful care prezintă mitul lui Tezeu („Eroul principal al Atticei... stăpînirea împărăţiei cretane — pag. 94).

11. Din lecţia „Atena" se omite paragraful „Formarea statului atenian" (pag. 106) şi paragraful „Reformele lui Clistene (pag. 108—109).

12. Din lecţia „Statul macedonean în sec. IV î.e.n." se omite ultimul paragraf („Formarea Ligii de la Corint" — pag. 131).

13. Din lecţia următoare, se omite penultimul aliniat de la pag. 133 („Apoi, Alexandru... capitala imperiului lui Alexandru").

14. Lecţia „Statul roman după marile cuceriri" (pag. 174—178) se omite.

15. De asemenea, se omite lecţia „Inceputul luptelor civile la Roma" (pag. 181—184).

16. Din lecţia „Creşterea Imperiului Roman în timpul lui Traian" se omite aliniatul care menţionează legiunile romane din Dacia (pag. 204), precum şi ultimul paragraf („Războaiele lui Traian cu parţii" — pag. 206).

In manualul de istoria evului mediu pentru clasele V—VI (ed. 1956, 1957 şi 1958) se vor efectua următoarele reduceri:

1. Din lecţia „Imperiul Roman de Apus şi „barbarii", se omite paragraful „Viaţa şi organizarea popoarelor germanice" (pag. 8—12), iar din lecţia următoare („Urmările cuceririi Imperiului Roman de Apus de către barbari") se omite paragraful „Apariţia unei noi orînduiri sociale" (pag. 13—14); materialul rămas în ambele lecţii se comasează, predîndu-se într-o singură lecţie.

2. Din lecţia „Francii. Statul franc sub Merovingieni" se omite paragraful „Organizarea statului franc" (pag. 16—17); din lecţia următoare („Formarea Imperiului Franc. Carol cel Mare") nu se vor preda paragrafele: „Intărirea statului franc la începutul sec. VIII. Victoria împotriva arabilor" (pag. 17—18) şi „Organizarea imperiului feudal franc" (pag. 20—21); materialul rămas în ambele lecţii se comasează, predîndu-se într-o singură lecţie.

3. Din lecţia „Luptele dintre imperiu şi papalitate" se omite paragraful „Formarea Sfîntului Imperiu Romano-German" (pag. 32—33).

4. Din lecţia „Imperiul Roman de Răsărit în sec. V—VII. Justinian", se omite ultimul paragraf „Slăbirea Imperiului Bizantin după Justinian" (pag. 40).

5. Din lecţia „Slavii" se omit aliniatele care tratează despre Cehia şi Polonia („Celelalte triburi ale slavilor din apus... dezvoltarea feudală a acesteia" — pag. 42—44) şi despre dezvoltarea Bulgariei în timpul lui Simeon (pag. 44—45).

6. Lecţia „Imperiul Bizantin în sec. VIII—XI" (pag. 45—48) se omite.

7. Din lecţia „Rusia kieveană" se omite ultimul paragraf („Decăderea Rusiei kievene" — pag. 52).

8. Din lecţia „Apariţia feudalismului pe pămîntul patriei noastre" se omite paragraful „Cucerirea statelor feudale romîneşti din Transilvania de către statul feudal ungar" (pag. 57—58).

9. Din lecţia „Marele Califat Arab" se omite paragraful „decăderea şi dezmembrarea Marelui Califat Arab" (pag. 64—66).

10. Din lecţia „Cultura ţărilor răsăritene. Cultura Bizanţului şi a ţărilor arabe" se omite paragraful „Cultura califatului de Cordova" (pag. 87—88).

11. Din lecţia „Viaţa şi organizarea oraşelor" se omite paragraful „Conducerea oraşelor medievale" (pag. 98—99).

12. Din lecţia „Dezvoltarea comerţului în evul mediu" se omite paragraful „Iarmaroacele şi băncile" (pag. 102—104).

13. Din lecţia „Cruciadele" se omite paragraful „Formarea statelor feudale ale cruciaţilor în Orient" (pag. 107—108).

14. Din lecţia „Dezvoltarea Franţei pînă în sec. XIII" se omite paragraful „Infrîngerea puterii papale de către Filip al IV-lea" (pag. 122—123).

15. Din lecţia „Italia în secolele XII—XIV" se omit aliniatele care tratează despre organizarea Veneţiei şi despre Republica Genovei („Veneţia era o republică... şi-au disputat ocuparea drumurilor comerciale" — pag. 145).

16. Din lecţia „Germania în secolele XII—XV" se omit ultimele două paragrafe: „Dezvoltarea oraşelor germane. Hansa" (pag. 150—151) şi „Slăbirea puterii imperiale şi a imperiului feudal german în sec. XV" (pag. 152).

17. Din lecţia „Formarea imperiului feudal otoman" se omite primul paragraf „Statele din Peninsula Balcanică" (pag. 162—163); profesorii le vor prezenta sumar cunoştinţele din acest paragraf, pe măsură ce vor preda cuceririle otomane în Balcani.

IV. Pentru anul şcolar 1958—1959 va fi elaborată o nouă programă de istorie pentru clasa a V-a, în care se va ţine seama de toate reducerile propuse mai sus.

CLASA VIII

I. Ţinînd seama de observaţiile desprinse din predarea cursului de istorie antică la clasa a VIII-a şi pentru a putea ajuta la însuşirea mai temeinică de către elevi a părţilor mai importante ale acestui curs (Grecia antică şi Roma antică) în condiţiile folosirii manualului existent se propun următoarele modificări şi reduceri în programă:

A. Istoria orînduirii comunei primitive se va studia într-o singură oră în loc de două ore, iar istoria Orientului antic în trei ore în loc de 9 ore. Profesorii bizuindu-se pe cunoştinţele însuşite de elevi în clasa a V-a (ultimul an de predare a istoriei antice după sistemul liniar, cînd s-a parcurs, deci, un material suficient) — vor face o prezentare generală a fenomenelor istorice privitoare la temele menţionate. Este bine ca aceste patru lecţii să se desfăşoare sub formă de recapitulare. Cele trei lecţii privitoare la istoria Orientului antic se pot concentra în jurul principalelor aspecte din viaţa socială, politică şi culturală a popoarelor din Orientul antic. Lecţiile pot fi grupate astfel:

1. Viaţa social-economică a popoarelor din Orientul antic — 1 oră.
2. Dezvoltarea politică a popoarelor din Orientul antic — 1 oră.
3. Cultura popoarelor din Orientul antic — 1 oră.

Profesorii vor ajuta pe elevi să desprindă principalele legături cauzale dintre fenomene, asemănările şi deosebirile mai însemnate dintre popoarele Orientului antic şi importanţa contribuţiei lor la tezaurul culturii universale. In nici un caz nu se va cere elevilor să studieze după manual problemele parcurse în clasă.

B. Prin reducerile menţionate mai sus, rezultă un număr de ore care vor fi folosite pentru predarea în cît mai bune condiţiuni a istoriei antice a Greciei, Daciei şi Romei.

Totodată, în programă, în părţile privitoare la istoria Greciei antice, Daciei şi Romei antice, intervin următoarele modificări şi reduceri:

1. Din lecţia „Civilizaţia cretano-miceniană", se omite tema **„Condiţiile naturale"**.

2. Din lecţia „Sparta" nu se va trata al doilea paragraf **(„Laconia înainte de migraţia dorienilor")**.

3. Din lecţia „Atena pînă la sfîrşitul sec. VII î.e.n." nu se va preda tema „Organizarea socială şi politică în perioada homerică".

4. Din lecţia „Cultura greacă în sec. VIII—VI î.e.n." nu se vor preda temele: „Şcoala eleată" şi „Arta arhaică".

5. Tema „Războaiele greco-persane" va fi predată elevilor în două lecţii: în prima lecţie — cauzele lor, primul război şi luptele social-politice din Atena, iar în a doua lecţie — al doilea război, Liga de la Delos, sfîrşitul şi însemnătatea războaielor medice.

6. Din lecţia „Grecia în prima jumătate a sec. IV î.e.n." se omit temele: „decăderea polis-ului grec" şi „a doua ligă maritimă ateniană".

7. Din lecţia „Viaţa economică şi socială în epoca hellenistică" nu se va preda ultima temă **(„Ascuţirea luptei de clasă — principalele răscoale ale sclavilor şi sărăcimii libere")**.

8. Tema „Cultura hellenistică" se va preda în două lecţii, în loc de una.

9. Tema „Dacia" se va preda după următoarea tematică:

a. Orînduirea comunei primitive şi descompunerea ei, pe teritoriul patriei noastre: geto-dacii.

b. Civilizaţia geto-dacilor (viaţa social-economică; religia; armata; legăturile cu sciţii, grecii şi celţii).

c. Statul dac (Burebista, Decebal) şi cucerirea lui de către romani.

10. Din lecţia „Formarea Romei şi vechea organizare social-politică" se omite tema **„Cei şapte regi ai Romei"**.

11. In lecţia „Dezvoltarea statului roman în perioada regalităţii", nu se va studia tema **„organizaţiile preoţeşti şi rolul lor"**.

12. Din lecţia „Cucerirea Italiei" nu se va studia tema „Luptele cu aequii, volscii şi veii".

13. Lecţia „Inceputul luptelor împotriva Romei sclavagiste" nu se va studia.

14. Tema „Căderea Imperiului Roman" se va preda în două lecţii, în loc de una.

In urma acestor modificări, cele 62 de ore ale cursului de istorie antică de la clasa a VIII-a vor fi repartizate astfel:

1. Introducere (1 oră).
2. Orînduirea comunei primitive (1 oră).
3. Orînduirea sclavagistă (49 de ore).

— Orientul antic (3 ore); Grecia antică (23 de ore); Dacia (1 oră); Roma antică (22 de ore).

4. Recapitulare parţială 4 ore
5. Recapitulare finală 4 ore
6. Lucrările scrise trimestriale 3 ore

II. In manualul de istorie antică pentru clasa a VIII-a (ed. 1957 şi 1958), intervin următoarele reduceri:

1. Aşa cum s-a arătat mai sus, partea privitoare la orînduirea comunei primitive (pag. 7—18) şi cea privitoare la orînduirea sclavagistă (pag. 21—98) nu se vor preda pe baza manualului.

2. Din lecţia „Civilizaţia cretano-miceniană" se omite paragraful „Condiţiile naturale şi perioadele de dezvoltare ale civilizaţiei cretane" (pag. 106).

3. Din lecţia „Sparta pînă la sfîrşitul sec. al VI-lea î.e.n." se omite paragraful „Laconia înainte de migraţia dorienilor" (pag. 122) şi paragraful „Migraţia dorienilor" (pag. 122).

4. Din lecţia „Atena pînă la sfîrşitul sec. al VII-lea î.e.n." se omite paragraful „Organizarea socială şi politică în epoca homerică" (pag. 126—127).

5. Din lecţia „Cultura greacă în secolele VIII-VI î.e.n." se omite paragraful „Artele plastice" (pag. 137-138).

6. Din lecţia „Viaţa social-economică a Greciei în sec. V î.e.n." se omite paragraful „Lupta de clasă. Răscoalele sclavilor" (pag. 150—151).

7. Din lecţia „Grecia în prima jumătate a sec. IV î.e.n." se omite paragraful „Ridicarea Atenei. A doua ligă maritimă ateniană" (pag. 171).

8. Din lecţia „Roma în timpul regalităţii" se omite paragraful „Cei şapte regi ai Romei" (pag. 209).

9. Din lecţia „Dezvoltarea statului roman în perioada regalităţii" se omite paragraful „Organizaţiile preoţeşti" (pag. 215).

10. Din lecţia „Cucerirea Italiei" se omite paragraful „Luptele cu ecvii, volscii şi cetatea Veii" (pag. 220).

11. Din lecţia „Alte cuceriri romane în Orient şi Occident" se omite paragraful „Războiul împotriva lui Antioh" (pag. 233).

12 Lecţia „Inceputul luptelor contra Romei sclavagiste" (pag. 245—247) nu se mai predă.

13. Din lecţia „Imperiul Roman în sec. III e.n." se omite paragraful „Severus Alexander" (pag. 294—295).

FIZICA ŞI CHIMIA

Din experienţa aplicării programelor şi manualelor de fizică şi chimie în anii şcolari 1956—1957 şi 1957—1958 s-a constatat în alcătuirea lor unele deficienţe datorate introducerii în programe, şi în special în unele manuale, a unor noţiuni, amănunte sau dezvoltări care provoacă supraîncărcarea, obligînd pe profesori să accelereze studiul temelor. In asemenea condiţii nu ar mai rămîne timp suficient pentru aprofundarea noţiunilor de bază, pentru efectuarea experienţelor şi lucrărilor de laborator, pentru rezolvarea unor probleme aplicative şi pentru repetare. Supraîncărcarea elevilor are ca urmare asimilarea superficială şi nedurabilă a unor cunoştinţe importante de fizică şi chimie, duce la oboseala elevilor, la greutăţi în aplicarea cunoştinţelor în practică.

Pe baza experienţei de predare a fizicii şi chimiei în aceşti doi ani, ţinîndu-se seamă de părerile exprimate în colective de profesori din diferite regiuni ale ţării, în şedinţele de discutare a programelor şi manualelor de fizică şi chimie, în vederea evitării supraîncărcării şi pentru îmbunătăţirea însuşirii cunoştinţelor de bază şi a legării teoriei de practică în predarea fizicii şi chimiei, s-a procedat la noi reduceri în programe şi manuale ce urmează a fi aplicate în anul şcolar 1958—1959.

S-au scos în primul rînd temele şi noţiunile inaccesibile sau greu de înţeles pentru elevii de o anumită vîrstă, precum şi temele care constituie material de amănunt, ca de ex.: forţa ascensională, căldura specifică (fizică cls. VI), impulsul şi legea conservării cantităţii de mişcare (fizică cl. VIII), dimensiunile moleculelor şi drumul liber mijlociu, curgerea turbulentă (fizică cls. IX), echilibrul chimic (chimie cl. IX).

De asemenea, s-au scos temele care vor fi studiate pe larg mai tîrziu în cadrul fizicii, chimiei sau la alte obiecte de învăţămînt, ca de exemplu, legile lui Kepler (fizică cls. VIII), precum şi teme care s-au tratat suficient de aprofundat în clasele anterioare şi care nu pun probleme care să determine reluarea lor, ca de exemplu „apa" (chimie cls. VIII).

S-a ajuns la concluzia că istoricul unor probleme ca de exemplu cel al maşinilor termice (fizică cls. VI) care nu aduce lămuriri asupra cunoştinţelor esenţiale din capitolul respectiv, precum şi unele amănunte teoretice ca de exemplu natura forţelor de coeziune (fizică cls. IX) sau reprezentarea molară a concentraţiei (chimie cls. VIII) încarcă inutil materia, împiedicînd însuşirea temeinică a noţiunilor de bază.

S-au îndepărtat pasajele sau paragrafele care dau variante ale unor aparate, instrumente sau dispozitive, care fie că nu sînt folosite în practică, fie că sînt întîlnite mai puţin de elevi, fie că diferă de celelalte printr-un amănunt neesenţial, ca de exemplu pompa respingătoare, barometrul cu nivel al mercurului invariabil (fizică cls. VI), manometrul cu tub înclinat (fizică cls. IX), etc.

S-a renunţat la lucrările şi experienţele pentru care nu există condiţii în toate şcolile, ca de exemplu studiul legilor mişcării uniform accelerate (fizică cls. VIII), determinarea coeficientului de dilataţie liniară (fizică cls. IX) etc. In şcolile care au aparatura necesară, profesorii vor putea face însă aceste lucrări.

Tot astfel s-a renunţat ori modificat lucrări care puneau probleme prea grele pentru vîrsta elevilor din clasa respectivă; astfel s-a procedat cu lucrarea pentru măsurarea forţei de frecare, scoasă din programa cls. VI-a, şi cu lucrarea pentru măsurarea cantităţii de căldură necesară încălzirii apei,asupra căreia s-a dat chiar în programa de fizică pentru clasa a VI-a indicaţii de modificare.

Din manuale s-au scos în plus temele care depăşeau programa şi care au fost introduse de autori numai din dorinţa de a da cunoştinţe asupra unor probleme pe care le socoteau importante din punct de vedere istoric, teoretic sau al prezentării unor dispozitive tehnice etc., ca de exemplu, scripetele diferenţial şi balanţa romană (fizică cls. VIII) sau turbina cu gaze, pulsoreactorul, diagramele diferitelor motoare termice (fizică cls. IX) etc.

Unele teme foarte importante din punct de vedere practic, mult prea dezvoltate în manual faţă de cerinţele programei, au fost scoase din acesta, dar rămîn a se preda conform programei, dîndu-se cunoştinţe sumare asupra lor, ca de exemplu energia curentului electric (fizică cls. VII), etc.

Dăm mai jos indicaţiile necesare pentru precizarea modificărilor şi reducerilor din programe şi manuale la fizică şi apoi la chimie.

Precizăm că propunerile privesc programele şi manualele pentru clasele VI, VIII şi IX, pe care profesorii le cunosc. In ce priveşte programele şi manualele pentru clasele VII şi X care urmează să fie folosite cu începere din anul şcolar 1958—1959, ele sînt examinate de un colectiv în minister în vederea înlăturării acelor cunoştinţe care ar duce la supraîncărcare.

Fizica

CLASA VI

Programa ediţia 1958 nu mai cuprinde noţiunile şi temele scoase din programă în anii 1957 şi 1958, şi anume: Altimetrul. Areometre (lactometre). Vîrtejul. Lucrarea de laborator: Studiul frecării corpurilor solide care se mişcă pe un plan orizontal. M. V. Lomonosov despre natura căldurii. Dizolvarea. Aplicaţii. Istoricul maşinii cu vapori. Prezentarea diapozitivelor „Maşini termice".

In afară de temele de mai sus, din programă, ediţia 1958, nu se vor mai preda nici următoarele teme: Pontoane. Navigaţia aeriană. Demonstrarea adeziunii între sticlă şi apă. Absorbţia razelor. Căldura specifică a unei substanţe. Calcularea cantităţii de căldură necesară pentru încălzirea unui corp (se va preda însă: Calcularea cantităţii de căldură necesară pentru încălzirea apei). Calorimetrul.

Nu se vor preda din manualul de fizică pentru clasa a VI-a următoarele: Din § Măsurarea volumelor, de la „Prin această metodă" pînă la sfîrşit. Punctul 3 din lucrarea de laborator nr. 4. Din § Barometrul cu mercur, de la „Nivelul mercurului" pînă la „este fixat barometrul", iar paragrafele citate în continuare: Pompa respingătoare. Pompa Komovski. Pontoane. Ridicarea navelor cufundate. Areometre. Lactometrul. Benzimetrul. Forţa ascensională. Baloane dirijabile; Stratostatele (în întregime).

Din § Forţa centrifugă, de la „Dacă repetăm experienţa" pînă la „de centrul mişcării", § Valoarea forţei de frecare (în întregime). Lucrarea de laborator nr. 7 (în întregime). Din § Scripetele sau macaraua, de la „Uneori se combină" pînă la sfîrşit. § Demonstrarea adeziunii între sticlă şi apă (în întregime). § Natura căldurii (în întregime). Din § Propagarea căldurii prin raze, de la „Cînd razele de căldură" pînă la sfîrşit. § Absorbţia căldurii (în întregime). § Serele (în întregime). § Căldura specifică a unei substanţe (în întregime). § Calcularea cantităţii de căldură necesară pentru încălzirea unui corp (în întregime). § Calorimetrul (în întregime). Din § Topirea naftalinei, de la „In general, cînd" pînă la sfîrşit. § Influenţa presiunii (în întregime). § Influenţa presiunii asupra punctului de fierbere al unui lichid (în întregime). Din § Transformarea energiei mecanice în energie calorică şi invers, de la „Observînd aceste transformări de" pînă la sfîrşit. Paragrafele: § Legea transformării şi conservării energiei (căldură). § Istoricul maşinii cu aburi. § Maşina lui J. Watt (în întregime). Din § Funcţionarea motorului, de la „Trebuie remarcat faptul" pînă la sfîrşit. § Motorul cu reacţie (în întregime). § Randamentul maşinilor termice (în întregime). § Superioritatea motoarelor cu ardere internă faţă de maşinile cu abur (în întregime).

CLASA VIII

In clasa a VIII-a fizica se va preda după programa ediţia 1956, din care s-au redus în cursul anilor 1957 şi 1958 următoarele teme şi lucrări: Lucrarea de laborator nr. 1 — Studiul legilor mişcării uniforme accelerate. Descompunerea vitezei în două componente. Adunarea şi scăderea vitezelor. Lucrarea de laborator nr. 2 — Studierea mişcării unui corp aruncat orizontal. Cutia de viteze. Transmisia prin fricţiune. Noţiuni despre mişcarea oscilatorie. Legea conservării cantităţii de mişcare. Mişcarea pe o buclă verticală. Vîrtejul. Troliul.

In afară de temele de mai sus se mai scot din programă următoarele: Impulsul şi cantitatea de mişcare. Mişcarea corpurilor sub acţiunea momentană şi prelungită a forţelor (demonstraţie). Panta la mişcarea pe o curbă.

Tema „Mişcarea corpului aruncat orizontal sau oblic" se va trata sumar. Probleme la „Compunerea mişcărilor" se vor rezolva numai în legătură cu compunerea vitezelor şi cu aruncarea pe verticală.

Nu se vor preda din manualul de fizică pentru clasa VIII-a următoarele: § 7. Erori de măsură (în întregime). Din § 11. Unităţi de viteză, de la „Din cele spuse mai sus" pînă la sfîrşit. Din § 15. Legea mişcării uniforme, de la „Să luăm în considerare" pînă la „73 km." şi de la „Amintim că" pînă la „acelaşi rezultat". Din § 16 a. Diagrama vitezei în mişcare uniformă, de la „Unghiul d" pînă la „viteza mobilului". Din § 19. Graficul acceleraţiei în mişcarea uniform accelerată: de la „Tangenta trigonometrică" pînă la „$v/t = a$" şi de la „Să luăm acum" pînă la sfîrşit. Din § 22. Legea spaţiului în mişcarea uniform variată cu viteză iniţială, de la „Putem scrie şi direct" pînă la „800 m.". Lucrarea de laborator nr. 1 (în întregime). Din § 25. Compunerea vitezelor, de la „Adunarea vectorilor se poate realiza" pînă la sfîrşit. § 26. Scăderea vectorilor (în întregime). Din § 28. Aruncarea pe orizontală, de la „Dacă n-ar exista decît" pînă la sfîrşit. Din § 29. Aruncarea oblică: de la „Mişcarea unui mobil pe" pînă la „$y=g/2\ t^2$" şi de la „Constatăm că mişcarea" pînă la „exemplul de mai sus". Din § 33. Viteza unghiulară de la „Şi viteza unghiulară" pînă la „de săgeată". Din § 35. Acceleraţia radială: de la „Observăm că, în acest caz" pînă la „scăderea vectorilor" şi de la „Pentru a calcula mărimea" pînă la „spre centrul de rotaţie". Din § 36. Mecanisme şi maşini, de la „a. Mecanismul cu bare" pînă la sfîrşit. Din § 37. Transmiterea mişcării de rotaţie: de la „a. Roţile de fricţiune" pînă la „la schimbarea vitezelor" şi de la „c. Cutia de viteze" pînă la „al roţii dinţate". Din § 40. Prima lege a lui Newton, de la „O problemă importantă" pînă la „un sistem inerţial". Din § 45. Legea a doua a lui Newton, de la „Legea a doua a dinamicii poate" pînă la sfîrşit. § 46. Impulsul şi cantitatea de mişcare (în întregime). § 60. Legea conservării cantităţii de mişcare (în întregime şi cu Probleme rezolvate). Din § 65. Aplicaţii în tehnică, punctul f. Mişcarea pe o buclă verticală (în întregime). § 66. Sistemul solar, (în întregime). Din § 67. Forţa de atracţie a Soarelui, de la „Stim (38) că forţa centripetă" pînă la „m/r^2" § 75. Diagrama lucrului mecanic (în întregime). Din § 81. Transformarea energiei cinetice în energie potenţială şi invers, de la „O altă experienţă care" pînă la sfîrşit. Din § 83. Probleme rezolvate, de la „b. Două sfere perfect elastice" pînă la „arată experienţa (fig. 130)". Din § 86. Compunerea forţelor concurente, de la „Intensitatea rezultantei a două forţe" pînă la „de asemenea experimental". Din § 87. Descompunerea unei forţe după două direcţii date, de la „La curbe, drumurile" pînă la „fără micşorarea vitezei". Din § 91. Verificarea experimentală a compunerii forţelor paralele, de la „a. Regula compunerii" pînă la „de sens contrar" şi de la „Determinarea analitică a rezultantei forţelor paralele" pînă la „de punctul de aplicaţie al rezultantei". § 96. Echilibrul unui corp sub acţiunea unui sistem de forţe (în întregime). Din § 105. Scripetele mobil, de la „Pentru a stabili condiţia" pînă la sfîrşit. § 106. Scripetele diferenţial (în întregime). Din § 107. Conservarea lucrului mecanic la scripeţi, de la „Exerciţiu" pînă la sfîrşit. Din § 112. Randamentul maşinilor simple: de la „Numai în cazul ideal" pînă la „sînt mai mici" şi de la „Aceste concluzii le putem" pînă la sfîrşit. Din § 115. Stabilirea elementară a condiţiilor de sensibilitate a balanţei: de la „Insemnăm cu P" pînă la „punctul de sprijin" şi de la „In general cu aceste" pînă la „care o poate cîntări". § 117. Balanţa romană (în întregime). Din § 118. Balanţa zecimală, de la „Condiţia de transmitere" pînă la „lucrează împreună în A". Din Lucrarea de laborator nr. 5, de la „2. Metoda dublei cîntăriri a lui Gauss" pînă la „talere ale balanţei".

CLASA IX

In clasa a IX-a fizica se va preda după programa ediţia 1957, din care s-au redus în cursul anului 1957-1958 următoarele teme şi lucrări: Injectorul de păcură. Funcţionarea carburatorului la automobile. Cunoştinţe sumare despre părţile principale ale avionului şi despre aparatele de bord. Numărul moleculelor şi dimensiunile lor. Drumul liber mijlociu. Determinarea coeficientului de dilataţie a lichidelor prin metoda Dulong şi Petit. Lucrarea de laborator. Determinarea tensiunii superficiale a apei. Coeficientul de siguranţă. Fenomenul de supratopire. Psihrometrul.

In afară de temele de mai sus se mai scot din programă următoarele: Folosirea energiei aerului în mişcare. Motoare epliene. Viteza moleculelor. Lucrarea de laborator nr. 3. Determinarea coeficientului de dilataţie liniară a unui corp solid. Termometrul cu gaz.

Nu se vor preda din manualul de fizică pentru clasa a IX-a următoarele: Din § 10. Apăsarea pe fundul vasului, de la „Explicarea ştiinţifică a fenomenului" pînă la sfîrşit. § 17. Echilibrul corpurilor parţial cufundate (în întregime). Din § 23 Altimetre, de la „S-a demonstrat că" pînă la sfîrşit. Din § 28. Manometre cu lichid, de la „Se măreşte sensibilitatea" pînă la „manometrului deschis". § 32. Legea lui Bernoulli (tub înclinat) (în întregime). Din § 35. Aplicaţii tehnice ale legii lui Bernoulli, de la „Pe acelaşi principiu funcţionează" pînă la sfîrşit. § 37. Curgere turbulentă (în întregime). Din § 38. Rezistenţa la înaintarea corpurilor prin fluide, de la „Pe un suport" pînă la „forţei aerodinamice produse". § 39. Cauza rezistenţei aerodinamice (în întregime). Din § 40. Paraşuta. Viteza limită, de la „Un corp care cade" pînă la „viteză de 0,5 m/s". Din § 41. Portanţa, de la „Experienţă. La" pînă la „sau din carton". § 44. Avionul (în întregime). § 45. Aparatele de bord (în întregime). Din § 49. Turbină cu apă, de la „Pentru a obţine turaţii" pînă la sfîrşit. § 51. Motoare eoliene (în întregime). § 55. Mişcare dezordonată (în întregime). Din § 56. Teoria cinetico-moleculară, de la „Teoria cinetică se bazează" pînă la „cele ce urmează". § 57. Gaz perfect; numărul şi dimensiunile moleculelor (în întregime). § 58. Drumul liber mijlociu (în întregime). § 59. Viteza moleculelor (în întregime). Din § 60. Mişcarea moleculelor şi presiunea, de la „Aşa dar, într-o ciocnire" pînă la „asupra peretelui" şi de la „S-a demonstrat că" pînă la sfîrşit. Din § 66. Căldura specifică a unei substanţe, de la „Căldura specifică nu este aceeaşi" pînă la sfîrşit. § 75. Experienţa simplă pentru determinarea echivalentului mecanic al caloriei (în întregime). Din § 79. Dilataţia corpurilor solide, de la „Examinarea cantitativă a dilataţiei" pînă la „acelaşi număr de grade". Din § 85. Determinarea coeficientului de dilataţie reală, de la început pînă la „dilataţia absolută a lichidului". Din § 86. Dilataţia apei, de la „Particularităţile de dilataţie" pînă la sfîrşit. Din § 87. Aplicaţii ale dilataţiei corpurilor, de la „Corecţia măsurătorilor de lungime" pînă la „de dilataţie neglijabilă". § 91. Termometrul de maximă şi minimă (în întregime). Din § 92. Termometrul medical, de la „Cel mai folosit" pînă la sfîrşit. Lucrarea de laborator nr. 3 — Determinarea coeficientului de dilataţie liniară (în întregime). Din § 95. Explicarea cinetică a legii Boyle-Mariotte, de la „Insă produsul" pînă la sfîrşit. Din § 100. Termometrul cu gaz, de la început pînă la „din valoarea sa la 0°C". Din § 101. Structura lichidelor, de la „Forţele de coeziune" pînă la „de legea gravităţii". Din § 104. Tensiunea superficială la suprafaţa de separare dintre lichid şi solid, de la „Experienţă. Pe suprafaţa" pînă la sfîrşit. Din § 107. Aplicaţii ale fenomenelor de capilaritate, de la „Pentru a demonstra flotaţia" pînă la sfîrşit. § 115. Coeficientul de siguranţă (în întregime). § 116. Energia mecanică la deformarea corpurilor (în întregime). Din § 119. Forfecarea, de la „Rezistenţa admisibilă" pînă la sfîrşit. Din § 120. Incovoierea, de la „Momentele care lucrează" pînă la sfîrşit. Din § 121. Răsucirea sau torsiunea, de la „Momentul de torsiune" pînă la „maşina devine greoaie". § 125. Supratopire (în întregime). Din § 126, de la „Degajarea căldurii" pînă la „starea de supratopire". Din § 134. Studiul vaporilor saturanţi, de la „100°C şi —130° C" pînă la „în stare gazoasă". Din § 141. Căldura latentă de vaporizare, de la „Căldura latentă de vaporizare scade" pînă la sfîrşit. § 142. Sublimarea (în întregime). Din § 143. Condensarea, de la „Aceasta se poate dovedi" pînă la sfîrşit. Din § 146. Lichefierea gazelor, de la „El a folosit un tub" pînă la „temperatura mai scăzută". Din § 147. Intrebuinţarea gazelor lichefiate, de la „Fizicianul sovietic" pînă la sfîrşit. Din § 149. Maşina frigoriferă, de la „Maşina frigoriferă cu amoniac" pînă la sfîrşit. § 153. Psihrometrul August (în întregime). Din § 158. Scurt istoric asupra evoluţiei motoarelor termice de la „Aburul care se obţine" pînă la „arbore cu volant". Din § 163. Generalităţi despre maşina cu aburi, de la „Intr-un sistem de coordonate" pînă la sfîrşit. § 164. Diagrama reală (în întregime). Din § 171. Principiul de funcţionare al turbinelor cu abur, de la „Turbinele sînt de trei feluri" pînă la sfîrşit. § 17[?]. Principiul de funcţionare al unei turbine cu acţiune (în întregime). § 173. Principiul de funcţionare al unei turbine cu reacţie (în întregime). § 174. Turbine cu condensaţie (în întregime). § 177. Turbina cu gaze (în întregime). § 179. Diagrama reală a motorului cu aprindere prin scînteie (în întregime). § 181. Motoare cu aprindere prin compresiune. Istoric (în întregime). Din § 185. Descrierea cîtorva tipuri de motoare cu reacţie, de la „Un motor cu reacţie, de asemenea simplu" pînă la „domeniul aeromodelismului"

Chimia

CLASA VIII

1. In clasa a VIII-a chimia se va preda după programa ediţiei 1956, din care s-au redus în cursul anilor 1957 şi 1958 următoarele teme şi lucrări: Descompunerea carbonatului de cupru. Combinarea amoniacului cu acidul clorhidric. Invariabilitatea masei totale la arderea fosforului în vas închis. Prepararea oxizilor. Prepararea bazelor. Prepararea acizilor. Curbe de solubilitate. Cercetarea solubilităţii unor substanţe (sulfat de bariu, sulfat de calciu, piatră acră, clorură de sodiu). Formarea cristalelor. Disociaţia electrolitică a acidului clorhidric; proprietăţile acizilor şi bazelor în soluţie explicate pe baza disociaţiei lor electrolitice. Noţiuni sumare despre acizii oxigenaţi ai clorului: acidul hipocloros, acidul cloros, acidul cloric şi acidul percloric. Apa. Stare naturală. Proprietăţile fizice şi chimice ale apei. Analiza şi sinteza apei. Rolul apei în natură, în organism şi în reacţiile chimice. Ape minerale. Prepararea apei oxigenate. In loc de „Floururi" a rămas „Fluorina şi criolitul".

2. Nu se vor preda din manualul de chimie pentru clasa a VIII-a următoarele: Din tema Elemente chimice de la început pînă la „simple, ci amestecuri". Tema Răspîndirea elementelor pe Pămînt (în întregime). Din tema Atomi şi molecule, de la „Teoria flogisticului" pînă la „precursori ai chimiei moderne". Din tema Legea conservării masei, de la „Experienţa lui Lavoisier" pînă la „ci un amestec". Din tema Noţiuni sumare despre structura atomului, de la „Din cele arătate" pînă la „Numărul de neutroni" şi de la „Cum ne explicăm" pînă la sfîrşit. Tema Structura sistemului periodic (în întregime). Tema Importanţa sistemului periodic (în întregime). Din tema Oxizii: de la „Peroxizii" pînă la „caracteristică apei oxigenate" şi de la „Pentru substanţele simple pentavalente" pînă la „anhidridă permanganică". Din tema Denumirea acizilor, de la „Scrierea formulelor structurale ale oxiacizilor" pînă la „ale unor oxiacizi importanţi". Din tema Variaţia solubilităţii cu felul substanţelor, de la „Reprezentarea molară a concentraţiei" pînă la sfîrşit. Tema Recristalizarea (în întregime). Tema Sisteme cristaline (în întregime). Din tema Soluţii coloide, de la „Obţinerea soluţiilor coloide" pînă la „să fie amestecată puternic". Din tema „Hidrogenul", de la „Prepararea hidrogenului din apă cu metaloizi" pînă la „Apă şi cocs". Din tema Sărurile acidului clorhidric, de la „Acizii oxigenaţi ai clorului" pînă la „$KClO + KCl + H_2O$". Din tema Floururi, de la „NaF se întrebuinţează" pînă la „substanţă gazoasă". Din tema Bromul, de la „Se mai poate prepara" pînă la „ne ferim a-i respira". Din tema Acidul bromhidric, de la „Preparare" pînă la „2HBr". Din tema Iodul, de la „Se mai poate prepara" pînă la „$2H_2O$". Din tema Acidul iodhidric, de la „Preparare" pînă la „2HI". Tema Apa (în întregime). Din tema Topirea sulfului şi prepararea sulfului plastic, de la „In cazul sulfului" pînă la „sulf monoatomic (S)". Din tema Compuşii sulfului, de la „După cum s-a arătat" pînă la „patru electroni". Lucrarea Formarea cristalelor (în întregime).

CLASA IX

1. In clasa a IX-a chimia se va preda după programa ediţia 1957, din care s-au redus în cursul anului 1957—1958 următoarele teme şi lucrări: Noţiuni despre echilibrul chimic. Calcularea volumului gazelor care iau parte sau se produc în reacţie. Probleme. Demonstraţie: Determinarea greutăţii moleculare a bioxidului de carbon.

In afară de temele de mai sus se mai scot din programă următoarele: Volumul molar al unui gaz. Determinarea greutăţii moleculare a substanţelor în stare gazoasă.

2. Nu se vor preda din manualul de chimie pentru clasa a IX-a următoarele: Tema Echilibrul chimic (în întregime). Din tema Hidrogenul fosforat, de la început pînă la „îi măreşte duritatea". Din tema Oxizii fosforului, de la început pînă la „Este foarte otrăvitor". Din tema Teoria atomo-moleculară, de la început pînă la „precizie în cercetările chimice". Tema Volumul molar al unui gaz (în întregime). Tema Determinarea greutăţii moleculare a substanţelor în stare gazoasă (în întregime). Tema Calcularea volumului gazelor care iau parte sau se produc în reacţie (în întregime). Din tema Sărurile acidului silicic, de la „Acţiunea fizică" pînă la „azi, sub ochii noştri". Din tema Structura atomilor, de la „Ştiinţa a reuşit" pînă la „este un fenomen foarte rar".

GÎNDURI ȘI FAPTE

ÎNVĂȚĂTORUL SATULUI

Pe învățătorul Dumitru Tița l-am cunoscut cu mulți ani în urmă cînd s-a prezentat la secția de învățămînt a regiunii pentru a cere un post de învățător. Timp de cîțiva ani muncise ca lector la primele cursuri de îndrumare a corpului didactic și ca activist al mișcării sindicale. Acum venise pentru a-și relua munca la catedră.

Ne-am bucurat că vom avea încă un învățător bun a cărui experiență va folosi nu numai colectivului în care va lucra, ci și celorlalte cadre didactice din regiune și i-am propus tovarășului Tița un post de învățător la una din școlile din oraș.

Ne gîndeam chiar că experiența lui ne va folosi și nouă, cei care munceam pe vremea aceea la secția de învățămînt a regiunii și la comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt.

Nu mică ne-a fost însă mirarea cînd propunerea noastră a fost refuzată, solicitîndu-ni-se în schimb un post de învățător într-o comună de munte, la mare distanță de oraș. Nu l-am întrebat atunci asupra motivelor pentru care nu a primit postul oferit de noi.

Prilejul acesta l-am avut însă de curînd cînd am reîntîlnit pe învățătorul Dumitru Tița, astăzi și director al școlii elementare din comuna Bărbătești, raionul Horezu.

— M-am reîntors învățător în satul meu pentru că aveam o datorie de îndeplinit față de el, iar cea mai mare dorință a mea a fost să-mi împlinesc această datorie.

M-am interesat apoi de activitatea învățătorului Tița. Așa cum era de așteptat el este unul din cei mai buni învățători din regiune. Anul acesta și-a condus la absolvire a 17-a promoție de elevi din cariera sa de învățător. Mulți din elevii lui sînt acum studenți, alții sînt cetățeni de nădejde ai satului. Prin lecțiile sale, ca și prin exemplul personal, învățătorul Dumitru Tița a sădit în sufletul elevilor lui dragostea față de satul natal, față de muncă, mîndria că sînt fiii unei țări care construiește socialismul.

INV. D. TIȚA: Ca învățător sătesc, socotesc că paralel cu pregătirea elevilor mei pentru viață îmi revine sarcina de onoare de a lupta neobosit pentru ridicarea nivelului de cultură a țărănimii și pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Dar comunistul Tița Dumitru nu și-a mărginit munca numai la activitatea din clasă. El este și propagandist de partid, precum și un înflăcărat activist cultural. Comuna Bărbătești este, de altfel, renumită prin realizările obținute în munca culturală. Corul țăranilor din comună a fost de cîteva ori premiat în concursurile pe țară, iar echipele de teatru și echipele de dansuri populare sînt apreciate în toate comunele raionului pentru spectacolele reușite pe care le prezintă. Comuna Bărbătești este astăzi una din cele mai dezvoltate comune din punct de vedere al activității social-culturale. Nu de mult s-au inaugurat aci un dispensar modern și un cămin cultural cu sală de cinematograf de 400 locuri, sală pentru spectacole de teatru, bibliotecă, sală de șah etc.

Seară de seară, la ședători și conferințe, la spectacole și reuniuni, învățătorul Dumtiru Tița este în mijlocul cetățenilor, cărora le face cunoscut, cu răbdare și convingere cuvîntul partidului. Cuvîntul partidului, pentru răspîndirea căruia a militat și militează comunistul Dumitru Tița, i-a îndemnat pe țăranii din comună pe calea socializării agriculturii. Astăzi în comuna Bărbătești țăranii își lucrează pămînturile în două întovărășiri agricole, iar învățătorul Tița îi ajută permanent pentru a-și însuși cele mai înaintate metode agrotehnice. De aceea în comuna Bărbătești „Ziua învățătorului" este sărbătorită nu numai de cadrele didactice de aci, ci și de cetățenii satului, care-și cinstesc astfel pe învățătorii lor.

C. RADOI

Învățătorul emerit Gh. Șincan din Codlea e mulțumit de lucrarea elevului său.

Înțelegere, exigență, autoritate

L-am găsit pe profesorul frunțaș Ion Bernic din Blaj lucrînd cu elevii pe lotul experimental din spatele școlii.

Cînd l-am rugat să-mi vorbească despre activitatea sa, la început s-a simțit puțin încurcat. Era obișnuit să vorbească mai puțin despre sine și mai mult despre elevii săi. Mi-a împărtășit totuși cîte ceva și din viața lui.

Prin anul 1940, cînd a terminat Facultatea de științe naturale, Ion Bernic, băiatul unui muncitor forestier din nordul Moldovei, s-a trezit șomer. Drumul către cariera de profesor, pentru care se pregătise și către care se simțea atras, era închis. Obstacolul? Invariabila și permanenta — pe atunci — lipsă de posturi.

A venit însă 23 August 1944. În anul următor profesorul Bernic a fost încadrat în învățămînt. De atunci viața lui se identifică cu viața școlii.

PROFESORUL FRUNTAȘ ION BERNIC: Prin întreaga sa activitate cu elevii, dirigintele urmărește să formeze din ei oameni noi, pe măsura vremurilor în care trăim. Pentru aceasta, însă, trebuie să fie el însuși om nou. Exemplul său, alături de al celorlalți profesori, constituie o condiție esențială pentru asigurarea succesului în munca educativă.

Cum muncește tovarășul Bernic? Pentru a obține rezultate pozitive în activitatea educativă, el nu se limitează la discuții cu elevii sau cu părinții, ci îi antrenează pe copii la activități care contribuie la formarea unor deprinderi sănătoase, la dezvoltarea simțului lor de răspundere. Pentru a ilustra aplicarea acestui principiu, tovarășul Bernic a dat un exemplu.

În anul trecut, în clasa pe care o conducea se afla un elev care provoca, prin purtarea lui, mari neplăceri atît colegilor cît și profesorilor. Cazul era cu atît mai grav cu cît lipsa de disciplină a elevului se însoțea cu lipsa de interes pentru învățătură. Elevul era căzut la mai multe obiecte.

Dirigintele stătu de vorbă cu el — o dată, de două ori. Elevul asculta povețele dirigintelui, își lua angajamentul că se va schimba, dar apoi își făcea iar de cap. Atunci dirigintele discută cu părinții. Dar și intervenția părinților nu avu decît un efect parțial și temporar. Pînă cînd dirigintele descoperi calea.

Elevul era un sportiv pasionat și dirigintele îi încredință sarcina să organizeze și să conducă echipa de fotbal a clasei. Fotbalul însă, ca orice ramură sportivă, cere spirit organizatoric, perseverență și multă disciplină. Pus în situația de a cere colegilor săi să fie disciplinați, „căpitanul" echipei trebuia să fie în primul rînd el exemplu de disciplină. Și apoi, cînd conduci un colectiv, nu poți nici să te faci de rușine în fața clasei atunci cînd te ascultă profesorii la lecție. Elevul se puse pe muncă. În felul acesta, cîștigul acțiunii întreprinse de diriginte fu dublu: la sfîrșitul anului, echipa de fotbal a clasei ieși prima în campionatul școlar, iar conducătorul echipei, îndreptîndu-și între timp situația la învățătură și purtare, reuși să promoveze clasa.

Lucrurile, bineînțeles, nu s-au petrecut atît de simplu. Am relatat pe scurt acest caz, însă, pentru a arăta cît de mult se poate realiza dacă acordăm elevilor încredere, dacă aflăm și urmăm drumul care duce către inima lor.

— Cred că un diriginte — spune tovarășul Bernic — trebuie să fie în primul rînd un părinte pentru elevi. Un părinte dublat de un pedagog, bineînțeles. De aci rezultă și calitățile ce i se cer unui bun diriginte: dragoste și înțelegere față de elevi, însoțite de exigență și autoritate; perseverență în muncă, încredere în posibilitățile elevilor; atitudine egală, nepărtinitoare și în același timp folosirea de mijloace variate, adecvate fiecărui elev în parte, ceea ce presupune studierea elevilor, cunoașterea psihologiei lor, a relațiilor, a condițiilor de viață și lucru din familie.

Realizările tovarășului Bernic, dintre care am ales doar una singură, pentru a-i ilustra metodele, arată că profesorul pune în practică cu toată hotărîrea ceea ce spune, că la el avîntul se leagă indisolubil cu fapta.

I. AXENTE

Izvorul dragostei

Am fost dat în grija unui băiețel brunet, vioi și care mi s-a prezentat imediat. Mi-a spus că îl cheamă Alioșa Biorcec, are șase ani și șade — dacă am reținut bine — pe strada Justiției nr. 15. Ca o gazdă primitoare și gata să facă orice ca oaspetele să se simtă bine, Alioșa mă ține strîns de mînă și mă conduce peste tot, dîndu-mi explicațiile necesare. El, și Ica Țăranu, și Grigore Varga, și alții sînt cei mai vechi aici în grădinița de copii a filaturii de mătase naturală din Lugoj. Mulți dintre copiii care sînt astăzi la grădiniță au fost crescuți la creșă care, ca și grădinița, se află tot în curtea fabricii.

La grădiniță mamele — iscusitele muncitoare care scot din „gogoși" firele pentru superbele mătăsuri atît de căutate în țară și peste granițe — își lasă cu încredere copiii în seama acelora ce le dau o educație bună și o îngrijire maternă: educatoarele. Ele sînt pentru copii mame grijulii, bunici care știu povești nenumărate, surori mai mari, gata oricînd de joacă. Alioșa Biorcec, în misiunea pe care o are, îmi vorbește despre grădiniță și despre colegii lui, dar, fără să vrea, îmi vorbește mai mult despre educatoare.

EDUCATOAREA ANA SUBU: Cheia succesului în întreaga activitate cred că este dragostea cu care muncești cu copiii. De aproape 15 ani am crescut atîția copii și mai mici și mai mari. Mi se pare munca cea mai frumoasă și n-aș lăsa-o pentru nimic în lume.

În grădiniță, copiii se joacă mult — educatoarea i-a învățat să se joace; în grădiniță copiii spun poezii — educatoarea i-a învățat și lucrul acesta. Și tot educatoarea i-a învățat să fie cuminți, să fie ordonați, să îngrijească florile, să mănînce frumos și să se spele pe mîini. De numele educatoarei sînt legate toate...

După ce am terminat de vizitat totul, am privit împreună în curte. În iarba verde copiii, sub conducerea educatoarei Ana Subu, se jucau.

— Noi o iubim foarte mult pe tovarășa educatoare!

Erau primele cuvinte care mi le spunea direct despre ea. Atît. Firesc, fără explicații. Și poate nu a dat explicații pentru că i se părea cu totul anormal ca o educatoare bună ca a lor să nu poată fi iubită.

★

Îmi reamintesc o serbare de sfîrșit de an — văzută cu cîtva timp în urmă. În fața părinților, copiii grădiniței cu orar redus nr. 2 din Lugoj dansau un balet pe care îl pregătise educatoarea: „Cenușăreasa". De după cortină, Ana Subu își privea copiii cu aceiași ochi cu care-i priveau părinții din sală — ochiul părintelui care-i mîndru de lucrurile bune și frumoase pe care le face copilul său. Dar educatoarea încerca o durere pe care nu o simțeau părinții și poate că nici nu bănuiau c-o ascunde o fire veselă și volubilă. Era despărțirea de copiii pe care-i educase atîta timp. De mulți se despărțea pentru o vară, de alții însă — de cei din grupa mare — pentru totdeauna.

...A făcut oare pentru ei tot ceea ce trebuia să facă? I-a pregătit pentru a trece în noua instituție care avea să se îngrijească de educația copiilor de acum înainte, școala? La toamnă copiii nu vor mai veni la grădiniță. Cu ghiozdanul la spate vor trece mai departe. Și, de la fereastra grădiniței, îi va urmări privirea caldă și părintească a educatoarei. Primul „o", primul „i", primele adunări, primul cuvînt scris le va aminti copiilor de chipul blînd al educatoarei. Și ea se va bucura ca orice mamă de o notă bună luată, va admira un desen reușit, se va supăra de un geam spart cu mingea...

La lucrurile acestea se gîndea atunci educatoarea. Făcuse în timpul anului totul ca trecerea copiilor la școală să fie bine pregătită. În mîna care tremura puțin de emoție ținea pentru fiecare un dar — ultimul — un penar frumos cu socotitor, cu creion cu gumă. Erau primele lucruri de care au nevoie copiii în noua viață de școlar.

Îmi spusese atunci că n-o să găsească copii mai cuminți și mai frumoși ca cei de care se desparte. Și iată că în mijlocul copiilor cu care lucrează acum se simte tot atît de bine și-i îndrăgește tot atît de mult.

— Așa cred, de multe ori — îmi spune, vrînd să motiveze cele afirmate cu o lună înainte. Dar copiii sînt la fel de frumoși, la fel de cuminți. Aș vrea să fiu pentru ei o mamă bună.

În timp ce sub supravegherea sorei copiii luau obișnuita gustare de la ora 10, în răgazul pe care ni l-au îngăduit cele cîteva minute, am stat de vorbă despre noua activitate pe care Ana Subu o duce în grădinița de copii a filaturii de mătase naturală din Lugoj.

— Aici, mai mult decît în cadrul grădiniței cu orar redus — mi-a spus ea — copiii au nevoie, pe lîngă o educație specifică vîrstei respective, de o îngrijire părintească. De luni pînă sîmbătă, mamele ocupate în producție sînt suplinite de educatoare. Avem în vedere lucrul acesta și grija noastră față de ei este deosebită. Și în munca educativă avem ceva specific. Copiii sînt de diferite naționalități: români, germani, maghiari. Noi cultivăm cu grijă prietenia între ei toți. În același timp, dăm o atenție deosebită dezvoltării unei vorbiri cît mai corecte. Acum, de mici, copiii pot să-și însușească mai ușor, împreună cu limba lor maternă, limba română, și e bine ca ea să fie învățată de la început cu o pronunție corectă. Diferitele noastre activități — bineînțeles acum vara sînt mai puține căci copiii sînt lăsați mai mult în aer liber, la joacă — sînt variate astfel ca să atragă pe copii. Ele urmăresc să le dezvolte imaginația, vocabularul, să le formeze anume deprinderi, să-i facă mai disciplinați.

Dragostea pe care i-o poartă Alioșa Biorcec, Doru Grecu, Mircea Leahu, Ștefan Răducu și toți ceilalți copii educatoarei lor, Ana Subu, își are izvorul tocmai în această grijă neîntreruptă pentru ei. Copiii i se arăresează ca unei mame. Cînd au cîte un necaz vin și îl spun, cînd au cîte o nedumerire vin și o întreabă. Iar mamele o prețuiesc pentru că le ajută să-și crească copiii întocmai așa cum ar dori ele să fie: harnici și cuminți.

M. IONEL

Maistrul Nechita

Rîndurile care urmează pot fi subintitulate „Însemnări despre nou". Căci este nouă, numărînd abia cîțiva ani, viața aceasta clocotitoare, a cărei sevă viguroasă a trezit Bîrladul din străvechea-i apatie provincială. Inima de oțel și beton a noului oraș industrial — uriașa uzină — este și ea cu desăvîrșire nouă, iar produsele ei se fabrică pentru prima dată în țara noastră. Nouă este și împunătoarea școală a fabricii de rulmenți din Bîrlad. Iar maistrul-instructor Cezar Nechita, eroul principal al acestor rînduri, a terminat liceul industrial doar cu puțin timp înainte de înființarea școlii.

Cînd adunarea generală a organizației U.T.M. din școală l-a ales în unanimitate secretar, Cezar Nechita a înțeles să se dedice acestei noi sarcini cu întreaga energie tinerească de care era însuflețit. Un bun pedagog, un educator adevărat trebuie să fie aproape de sufletul, de gîndurile tinerilor. Acesta este un adevăr pe care-l înțelege orice adevărat profesor. Ca secretar al organizației U.T.M., maistrul Nechita avea o posibilitate în plus de a se identifica cu toate aspirațiile, cu toate frămîntările ucenicilor. Și tînărul maistru-instructor și-a început munca...

Probleme de rezolvat erau destule. Anul I al școlii era format în majoritate din băieții veniți de prin satele din împrejurimi. Multe erau pentru ei motive de mirare și uneori chiar de teamă. „Dacă stric ceva? Dacă greșesc la lucru?" Erau întrebări nemărturisite, dar pe care le citeai în ochii celor mai mulți dintre ucenici. Tînărul maistru-instructor a observat chiar, la cîțiva băieți din grupa sa, tendința de a ascunde piesele prost executate...

Cu sprijinul conducerii școlii, organizația U.T.M. a inițiat și organizat în scurt timp întîlniri ale ucenicilor cu muncitori fruntași ai fabricii și mai ales cu maștri mai vîrstnici. „Ucenicia din trecut era o școală a fricii, a umilinței neîntrerupte" — le-au spus tinerilor muncitorii mai vechi. — „Lucram fără tragere de inimă, iar teama de bătaie ne făcea ades ca să tăinuim greșelile făcute. Cît de fericiți sînteți voi, înconjurați de dragostea profesorilor și maiștrilor, a noastră, a tuturor! Iar dacă uneori greșiți, aveți întotdeauna pe cineva alături, să vă îndrume atent pentru a vă feri ca în viitor să repetați asemenea greșeli".

Ucenicii au înțeles tîlcul spuselor celor vîrstnici. Nesinceritatea a fost izgonită, iar numărul piese-lor rebutate a devenit tot mai mic.

MAISTRUL C. NECHITA: Nouă, maiștrilor, ne revine marea răspundere de a instrui muncitori care să-și iubească meseria, oameni de nădejde ai economiei noastre naționale. În această direcție voi îndrepta eforturile mele viitoare în munca cu elevii.

...Un bun profesor, un maistru bun, trebuie să învețe el însuși necontenit, să îmbine cunoștințele metodico-padagogice cu temeinice cunoștințe tehnice și o înaltă pricepere profesională. Fraza aceasta, scoasă dintr-un studiu pedagogic, și-a subliniat-o maistrul Nechita cu roșu în carnet. E subliniată cu roșu și în întreaga lui activitate.

Tînărul maistru a înțeles că pentru a insufla ucenicilor săi dragostea, pasiunea pentru meserie, trebuie ca el să aibă nu numai cunoștințe tehnice, ci să stăpînească toate tainele meseriei. În desele sale vizite prin fabrică, Cezar Nechita studiază cu atenție metodele de muncă ale muncitorilor fruntași. Apoi, pînă seara tîrziu, le experimentează în atelier.

La schimbul de experiență organizat la Bîrlad, au venit profesori și maiștri din întreaga Moldovă. Unii — cu zeci de ani de activitate în învățămînt. Unanime au fost însă glasurile de laudă cu privire la lecția de strungărie predată de tînărul maistru-instructor Nechita și la priceperea de care au dat dovadă ucenicii săi. „Ucenicilor instruiți de asemenea maiștri nu mi-e teamă să le dau pe mînă utilajul cel mai modern" — a sunat aprecierea directorului general al fabricii de rulmenți din Bîrlad. „Cele dintîi strunguri noi care vor sosi le va primi viitoarea „secție a ucenicilor"...

A fost cea mai frumoasă apreciere a muncii tînărului maistru.

M. ANDRU

ÎN ACEEAȘI ȘCOALĂ

„Pentru merite deosebite dovedite în muncă, pricepere și inițiativă în conducerea și gospodărirea școlii, pentru procurarea de material didactic și manuale, pentru munca didactică și educativă, pentru rezultatele frumoase obținute în timpul schimbului de experiență între școlile agricole se evidențiază tovarășul Nicolae Ștefănescu, director la centrul școlar din Rîmnicul Sărat, precum și profesorii Alexandru Răbîncă, Vasile Ghenghea, I. Onofrei, Ion Rogozeanu, Ifrim Bălescu..."

Astfel glăsuiește ordinul nr. 390109 din 20 martie a.c. emis de Direcția generală de învățămînt din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

De peste 32 de ani îndeplinește cu dragoste și cinste inginerul agronom Nicolae Ștefănescu, directorul centrului școlar din Rîmnicul Sărat, nobila misiune de creștere a cadrelor de muncitori și tehnicieni pentru agricultură. Istoria școlii inferioare de agricultură, creată în anul 1904 la Rîmnicul Sărat, azi centru școlar agricol, este legată indisolubil de viața și activitatea profesorului inginer Nicolae Ștefănescu. Fiind elev, apoi profesor, iar din 1952 director al aceleiași școli, el a avut posibilitatea să-i cunoască toată viața, toate satisfacțiile legate de evoluția, de îmbunătățirile neîncetate care au schimbat complet fața școlii.

Toate aceste schimbări, inginerul Nicolae Ștefănescu le-a trăit cu intensitate. De cînd a fost numit director al centrului școlar a reușit să se facă repede îndrăgit de cadrele didactice și de elevi. Și pe cît de repede a fost îndrăgit, pe atît de iute a făcut să intre în obiceiurile

PROF. ING. NICOLAE ȘTEFĂNESCU: Elevii școlilor agricole nu trebuie să devină simpli tractoriști, mecanici, agricultori, zootehniști. Ei trebuie educați în școli pentru a deveni adevărați luptători pentru pîinea poporului, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare".

școlii o serie de deprinderi folositoare. Directorul Ștefănescu nu se mulțumește numai să dea dispoziții, ci controlează cu minuțiozitate cum acestea sînt îndeplinite. Și-a făcut obiceiul ca în fiecare zi să colinde prin toată școala pentru a se convinge dacă toate sînt în ordine și pentru a da îndrumările practice necesare. Nu-i ușor să conduci un centru școlar cu o fermă de 300 ha. Este adevărat, că prin producția agricolă realizată centrul școlar deține drapelul de unitate fruntașă pe raion. Dar acest fapt reprezintă pentru inginerul Nicolae Ștefănescu și pentru întregul colectiv al centrului școlar un imbold și un angajament pentru viitor.

În calitatea sa de membru al comitetului orășenesc de partid și deputat în sfatul popular al orașului R. Sărat, inginerul agronom Ștefănescu se îngrijește și de buna organizare și desfășurare a muncii agricole din întreg raionul. Tractoarele, semănătoarele, secerătoarele și celelalte mașini și unelte agricole nu stau fără lucru în remiza centrului școlar. Dacă au fost terminate lucrările în ferma școlii, mașinile sînt repartizate să lucreze cu elevii pe loturile celor 300 de familii ale țăranilor întovărășiți. Și inginerul Ștefănescu poate fi văzut deseori în mijlocul sătenilor din raion, dîndu-le sfaturi cu caracter agrotehnic.

Prin întreaga sa activitate, comunistul Nicolae Ștefănescu și-a cîștigat un prestigiu și o largă popularitate nu numai în rîndurile cadrelor didactice și elevilor, ci și în mijlocul tuturor cetățenilor din întregul raion. Drept răsplată pentru munca rodnică desfășurată, inginerului Ștefănescu, directorul centrului școlar agricol din R. Sărat, i s-a conferit și Medalia Muncii...

I. MOSCU

Pregătiți pentru viață

În fiecare zi, după canicula de la amiază, pe lotul experimental al școlii medii nr. 2 din Caransebeș, cîteva eleve trec printre straturi, le udă cu stropitoarea și le curăță de buruieni. Nu sînt ore de curs și nici activitate practică. Elevii au intrat în vacanță. Niciunul nu mai este obligat să vină la școală. Nici profesorul nu mai urmărește prezența.

PROF. ELISABETA MĂRĂSCU: Avem datoria să facem din elevi oameni cît mai bine pregătiți pentru viață. Fiecare elev pe care îl vom deprinde de pe acum să muncească va ajunge mîine un bun constructor.

Totuși, elevele vin și lucrează pe parcela experimentală, vin din proprie inițiativă. Ar fi păcat ca pe timpul verii, în vacanță, un lot excepțional îngrijit să fie lăsat în părăsire. E munca migăloasă a lor și a profesoarei Elisabeta Mărăscu.

Dragostea de muncă pe care le-a insuflat-o profesoara, a prins rădăcini bune. Lecțiile de botanică și-au găsit aplicarea pe lot și elevele au văzut singure cum cele învățate teoretic se transformă în fapte. Culturile comparative dau posibilitatea să se vadă cum este bine să se lucreze pămîntul și cum este rău. Profesoara de științe naturale a avut în vedere aceasta și a lucrat atent. Munca în grădina de zarzavat le-a format elevilor deprinderi pe care nu le vor uita niciodată în viață. Elevele din clasele V—VII care lucrează pe lot și-au însușit lucrări agricole din cele mai diverse. De la săparea pămîntului, de la pregătirea răsadurilor și pînă la operațiuni mai complicate ca altoirea sau iarovizarea. Și toate acestea, după procedee științifice moderne.

— I-am îndemnat pe elevi să-și facă și acasă grădină de zarzavat — ne spune profesoara Elisabeta Mărăscu. Vin părinții și-mi mulțumesc pentru aceasta. Am observat că și în grădinile lor — nesupravegheate — elevele aplică regulile învățate în orele de botanică. Este ceea ce vreau eu, ca lucrul pe care-l învață în școală să-l folosească în viață. Ceea ce face profesorul de științe naturale este numai o parte. Dar împreună cu cel de fizică, de română, cu toți profesorii, se obțin rezultate frumoase. Noi pregătim un viitor constructor al unei societăți noi și trebuie să-l pregătim cît mai bine...

AL. I. V.

Pentru învățători

● Niciodată în regimurile trecute învățătorul și profesorul nu s-au bucurat de prețuirea pe care le-o acordă astăzi regimul de democrație populară. Umiliți și disprețuiți de guvernanții burghezo-moșierimii, învățătorilor și profesorilor, la absolvirea școlilor pedagogice și a universităților — după ce băteau zadarnic la porțile potentaților zilei — le rămînea „perspectiva" de a îngroșa rîndurile armatei de „cerșetori în haine negre". Astăzi, munca învățătorului este stimată, iar viața lui a devenit din ce în ce mai bună.

Repartizarea absolvenților în producție se face imediat după absolvire, acordîndu-li-se și o indemnizație specială de instalare.

● Partidul și guvernul au luat un întreg sistem de măsuri pentru a crea cadrelor didactice condiții din ce în ce mai bune de muncă și de viață.

● Un important număr de învățători și profesori care muncesc în școli sătești a primit loturi de 1/4 ha pămînt. Cadrelor didactice care muncesc în localitățile cu condiții grele de muncă li se acordă un spor de salariu. S-au creat magazine speciale pentru aprovizionarea cadrelor didactice cu articole de îmbrăcăminte, plata acestora făcîndu-se în rate.

● Au fost înființate 353 case de ajutor reciproc care acordă numeroase împrumuturi și ajutoare. Numai în cursul anului trecut au fost acordate de către casele de ajutor reciproc împrumuturi în valoare de peste 50.000.000 lei.

★

Prin sistemul asigurărilor sociale de stat au fost achitate în cursul anului trecut numeroase ajutoare în sumă de lei 47.562.497.

● Cadrele didactice se bucură de asistență sanitară gratuită, precum și de trimiterea în stațiunile balneo-climaterice pentru tratamente balneare și pentru odihnă. În cursul anului trecut au beneficiat de tratamente și au fost trimiși în casele de odihnă ale C.C.S. și cele organizate de comitetele sindicale raionale un număr de aproape 30.000 membri ai sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură.

● Pentru a-și petrece în mod plăcut și instructiv vacanța de vară, comitetele sindicale organizează în fiecare an excursii turistice și didactico-științifice pentru cadrele didactice și familiile lor. Anul trecut un număr de peste 10.000 învățători și profesori au participat la astfel de excursii. În această vară, numărul lor va fi mult mai mare.

● O deosebită grijă se acordă și copiilor cadrelor didactice. În această vară se organizează tabere în cele mai pitorești locuri din țară, în care vor fi trimiși mii de copii ai membrilor sindicatului muncitorilor din învățămînt și cultură.

CHIPUL ÎNVĂŢĂTORULUI

Profesorul comunist din piesa „Nota zero la purtare"

JANA POENARU DUŞA: „La şcoala de alfabetizare"

CUNUNA

Ades am spus de-a lungul unui drum:
„Pe vremea cînd eram învăţătoare..."
şi tot mai simt ispita şi acum
acestui vechi refren ce iar apare.

Ce naltă e mîndria mamei — ştii —
între urmaşi ce-o-nconjură şi-o cheamă.
Aveam în şcoală sute de copii,
— deşi n-am fost nici unui singur, mamă.

Şi pentru ei cu gerul m-am luptat,
şi dezlegam cu ei primele semne,
cu gaz spălam pe cap cîte-un băiat,
şi pentru ei furam din garduri lemne...

Le-am însemnat viaţa zi de zi,
pe fiecare-n fişa lui anume,
Şi azi, cînd iarăşi prind a le ceti,
dintr-un cuvînt, din nou răsare-o lume.

...Mărgăritar după mărgăritar
eu v-adunam, tăcută, în casete,
Cununa-ntreag-atunci cînd veţi fi mari,
pe mulţi o dată are să-i desfete...

Ca mai tîrziu, voi s-o puteţi purta,
să n-o sfărîme viaţa în picioare,
v-am dăruit şi tinereţea mea,
şi visu-nalt de mică-nvăţătoare.

1953

Veronica Porumbacu

INVATATORUL

— fragment —

Cincizeci de ochi albaştri şi căprui
Privesc tovarăşul învăţător,
Şi cumpănită, blîndă, vorba lui
Pătrunde părinteşte-n mintea lor.

Se uită toţi la el. Ca Făt-Frumos
Îi duce într-o lume fermecată
În care sînt lumini pe sus, pe jos,
Şi-n care n-au mai fost ei niciodată.

Şi parcă acolo sala lor de clasă
Mai luminoasă-i parcă şi mai mare,
Şi parcă lumea toată-i mai frumoasă
Şi pe ferestre intră mai mult soare.

Învăluie cu-o bunătate multă
Toţi acei ochi albaştri şi căprui,
Şi parcă toţi copiii ce-l ascultă
Ar fi acuma, toţi, copiii lui.

1957

Demostene Botez

SUB ZAPEZI DE CRETA

— fragment —

Mama mea are părul nins.
Tînără, cîndva, s-a urcat pe catedră.
Patruzeci de ani a tot dăscălit,
Pînă cînd un fapt ciudat s-a împlinit;
Zăpezile de cretă de părul ei s-au prins.
Pe-obrazul ei ca fila de dictando liniată
E toată viaţa caligrafiată.

Ea are cataloage-n amintire;
Din cînd în cînd le dă cutire.
Citeşte-un nume, vede-un chip, tresare;
L-a întîlnit mai ieri, pe stradă —
E om mare...

. . . . . .

O, dascăli ai vieţii,
Ai vremii de azi,
Voi, care creşteţi oamenii de mîine,
Cum muntele, pădurilor, puieţii de brazi,
Sădiţi în pămîntul visărilor voastre,
În sufletul mereu împrospătat al omenirii,
Sămînţa fericirii,
Şi ştergeţi din memoria umană
Abecedaru-n care-s scrise vorbele:
Război, măceluri, moarte, sînge, rană...

1957

Radu Boureanu

SETEA

— fragment —

Pe marginea ogorului se înşiruiau grămezile de porumb: aproape toţi ştiuleţii — pe jumătate mîncaţi de ciori — păreau tălci gălbene de cal. Mitru trase căruţa lîngă un stejar sfrijit şi singuratic, împiedică picioarele cailor, tăcînd mereu, ca nu cumva directorul să creadă că-i plac mai mult taciturnele decît treaba. Îşi suflecă mînecile cămăşii de cînepă cenuşie, luă un coş de nuiele şi începu să-l umple. Îndată ce era gata venea în fugă şi-l răsturna în căruţă; curînd fruntea începu să-i lucească de sudoare, ca unsă. Oarecum stînjenit din pricină că stă şi-l priveşte, George voi să-l ajute, dar îşi pierdea mereu echilibrul.

— Lăsaţi, că amu-s gata, îşi ridică Mitru spre el obrazul roşu. Şi începu să vorbească, crezînd că directorului i se urăşte să stea aşa, ca mutul.

— Mare mult bine ne-aţi făcut... Oare ne-a ajuta bunul dumnezeu să ne plătim? Eu, cu muierea şi cu pruncul...

— Lasă asta! se răsti atunci George. Vino încoace, să tumăm o ţigară.

Mitru îl privi cu reproş, dar nu voi să-i spună că în curînd se întunecă şi nu poate sta aici oricît, cu o căruţă care nu e a lui; nu îndrăzni să zică nu. Se apropie sfiind greoi, îşi şterse palmele, primi ţigara, o aprinse şi, fumînd, se odihni. Ochii lui mici şi arzători îşi pierdură lucirea rece şi rătăcira fără ţel, uşor aburiţi, peste cerul străveziu, urmărind o pasăre, un ghemotoc roşiatic de nor pufos; dincolo de dolma se auzea curgînd Teuzul: venea mirosul de putreziciune udă al apei care lingea nămolul rece şi gras de pe maluri. Biruit de simţeală, Mitru supse ultimul fum, cel mai dulce, şi dădu să se scoale; George îl prinse de braţ.

— Stai puţin, omule, unde te grăbeşti?

— Că de asta îmi arde mie, spuse Mitru rece. Luîndu-şi seama se înmuie, cu o prefăcută umilinţă, în dosul căreia se ascundea hotărîrea lui de-a nu mai zăbovi: Nu-mi arde de stat, domnule director, nu vă supăraţi. Casă n-am, ce mînca n-am, cine s-o scăpat în gaci, acela să tacă... În clipa aceea îi trecu prin minte că poate s-or fi răzgîndit ai directorului în legătură cu el, cu toate că bătuseră mîna. Tresări şi se uită în altă parte.

— Ascultă, tu cît pămînt ai?

— Eu? Două iugăre, alea de mi le dădu Cloambeş... dar aud că vrea să le ia înapoi... De dat, numai o dată cu viaţa le dau, da dracu ştie...

George nu ştia cum să înceapă; nu voia să piardă clipa asta de singurătate care-i apropia, deşi simţea că e mai uşor să te apropii de o mulţime, decît de un om.

— Tu ştii că după războiul celălalt au tost împroprietăriri...

— Cum să nu ştiu? O fost vorba că şi acuma se dă pămînt. Am auzit că şi în alte părţi guvernul cel nou o împărţit moşiile, da la noi? Moşia lui Franţ-Cranţ s-o dat în 20... şi-apoi iar s-o adunat, că erau oamenii timpiţi, s-o adunat la Cloambes, la Găvrila Ursuiul... Sîntu... Şi dacă iei de la ci ajunge la toţi? Eu m-am gîndit să...

— Dar moşia lui Papp de la Zerind? întrebă pe neaşteptate George şi, aşa cum se aştepta, Mitru rămase cu ochii holbaţi; trecu un timp în care îl măsură grijuliu, încercă chiar să surîdă ca să priceapă directorul că el ştie de glumă. Dar George îl privea atent; văzînd că Mitru nu răspunde, urmă: Aici s-a adunat moşia lui Frantz Ferdinand, aou-ţi aminte.. Pamînt bun, lucrat ca vai de el, în bătaie de joc... Sînt peste cinci sute de iugăre şi imaş.

— Sînt... Mitru tuşi: Mai daţi-mi o ţigară, faceţi bine, că-mi veni poftă... Îi în hotarul comunei...

— Tu nu înţelegi — se înfurie George — ori te prefaci? Toate moşiile, pînă la cincizeci de hectare, se expropriază... Asta a rămas pe din afară, fiindcă pretorul e ţărănist şi toată banda de la plasă... Iar dacă se pierde timpul, Papp o s-o împartă la oamenii lui, o să găsească el ceva de făcut...

— Domnu Papp îi tata rominilor, spuse Mitru cu o ciudată dojană. Toţi oamenii din sat îl ştiu, încă de pe vremea ungurilor... Doamne păzeşte, nici să nu scoateţi asemenea vorbe că vă sar în cap toţi, şi Găvrilă, şi Picu, şi Cloambeş... că am auzit că fac partid acuma, cu dom' Cordiş în cap..

— Eşti nebun? — ţipă George. Avea impresia că Mitru îşi bate joc de el.. Tu nu înţelegi că acuma dreptatea va fi a celor cè muncesc! Ori Papp munceşte? Îi era ciudă că spune lucrurile acestea atît de copilăreşte şi întui dintr-o dată depărtarea dintre el şi omul acesta slab, care fuma grijuliu).

— O fi muncind muncile lui, altele...

— Dar pămîntul nu-l munceşte! I-l lucrează nenoroci;ii de colonişti...

— Aia-s vandroci, oameni de nimic... calici..

— Da tu ce eşti? ţipă George.

— Eu is din Lunca, n-am venit din alte părţi... şi se apleacă iar privindu-şi genunchii.

— Gîndeşte-te: dacă nu ne mişcăm noi, pămîntul toţ o să se ia de cine ştie cine... ca după celălalt război...

Mitru rise scurt, rău;

— Lăsaţi, dom' director, nu-i dreptate în lume.. Nici nu poate fi...

— Cum să nu poată? Dacă voi, cei oropsiţi, o să vă bateţi pentru ea...

— Eh, noi ne bătuRăm cu ruşii, cu nemţii... Şi, apoi, v-oi spune: dacă aplecăm urechea la vocea Sătanii... că-i uşor să fie omul turbat, să dea cu toporul.. să ia de la altul.., nu-i bine. Nu. Nu. Pace şi omenie... Unul are, altul n-are, doamne, că-le sănătate la toţi.

— Mitrule, ascultă-mă bine: moşia o să se ia. Se va face comisie de împroprietărire... De ce nu vrei să fii în frunte? Te-am ştiut un om deştept şi, uite, vorbeşti ca un bătrîn, ca mama...

— Că mult mi-a folosit deşteptăciunea! spuse Mitru rece. Apoi, după un timp: Aşadar, e adevărat?

— Ce?

— Că v-aţi înscris la comunişti

— Da, e adevărat.

— Şi v-au primit?

— De ce să nu mă primească? Sigur.

— Păi, parcă şi dumneavoastră aveţi pămînt... Şi nu-l lucraţi. Nu dădu atenţie palorii lui George ci vorbi mai departe, privind fix pămîntul: N-am încredere în cel ce mă miluieşte... Înseamnă că-mi dă, ca să-mi ia mai mult, mai încolo, nu este dreptate... Eu, deştept? Am citit ziare şi vo două cărţi, ştiu vorbi şi pe domneşte, da-i mai bine aşa... M-am gîndit.. Omul sărac să nu fie deştept, că-i mai rău de el: il dor mai rău necazurile... iar dacă-i deştept, să se prostească singur... Dacă se împarte moşia Pappului, mi-oi lua partea, dacă mi-a da-o cineva... Partea mare or cumpăra-o Găvrilă, Picu, Cloambeş, alţii... Îşi ridică faţa şi, deşi George era adînc lovit de cuvintele lui, rămase mirat de înfăţişarea lui ciudată, impietrită.

— În mine s-o rupt ceva, dom' director, ceva aici (îşi arăta fruntea) şi aici (se bătu cu mîna în piept). Îşi dădu seama că Teodorescu nu-l mai ascultă. S-o îi supărat? Ei, şi ce? Are şi el dreptul să se răcorească. Poate îi mai spune ceva, oricum

Dar George închisese ochii şi se întinsese pe spate, cu mîna sub ceafă. Sub el pămîntul era rece şi parcă mai viu, străbătut de curenţi iuţi. Se simţea ciudat de uşurat; întrebarea lui Mitru îl golise parcă de toate, surpîndu-i interior. Auzea zgrunţăitul cocenilor deşertaţi în căruţă; Mitru se apucase iarăşi de lucru, caii sforăiau, vîntul mieuna peste întinderi. Nici o neliniştе singuratică nu însemnă adevăr, nu însemnă nimic; adevărul e pitit în dosul nemulţumirii acre a lui Mitru şi n-a putut să-l scoată la iveală, să-i dea un nume... Lucruri de care nu era vinovat mai trebuiau încă plătite şi, poate, nu în felul în care voia el, ci altfel, şi asta depindea de oamenii de care trebuia să se apropie, chiar împotriva voinţei, chiar împotriva neîncrederii lor...

Titus Popovici

VACANŢA pedagogilor

Preocuparea de a organiza cît mai cu folos, cît mai reconfortant şi cît mai plăcut vacanţa cadrelor didactice este una din sarcinile importante ce revine sindicatului nostru.

Trimiterea în fiecare an a unui număr din ce în ce mai mare de oameni ai muncii la odihnă şi tratament balnear constituie o dovadă grăitoare a grijii partidului şi guvernului nostru pentru îmbunătăţirea continuă a vieţii poporului muncitor, pentru apărarea sănătăţii lui.

Vilele din staţiunile balneo-climaterice, precum şi cabanele din regiunile pitoreşti ale ţării, au fost puse la dispoziţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. şi a Ministerului Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale pentru organizarea trimiterii oamenilor muncii şi a copiilor acestora la odihnă şi la tratament balnear.

In anul 1957, comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de întreprindere şi instituţie ale Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură au folosit cu simţ de răspundere biletele de odihnă, de tratament balnear şi cele pentru tabere de copii şi şcolari repartizate de către C.C.S. A scăzut la o cifră infimă numărul biletelor restituite, ceea ce dovedeşte faptul că toate comitetele sindicale se preocupă de justa folosire a fiecărui bilet, cunoscînd că restituirea lui după expirarea datei de începere a seriei înseamnă nu numai pierderea unui loc de odihnă sau tratament balnear, dar şi fonduri irosite în zadar — plata personalului, regia etc.

In acest an sindicatului nostru i s-a repartizat prin C.C.S. şi Ministerul Sănătăţii şi Prevederilor Sociale, un număr de peste 16.500 bilete de trimitere la odihnă şi tratament şi un număr de peste 4000 de bilete de trimitere în taberele de pionieri şi şcolari. În bugetul de asigurări sociale al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură s-au prevăzut de asemenea fondurile necesare trimiterii în colonii de preşcolari a unui număr de 1350 copii ai membrilor noştri de sindicat din grădiniţele şi căminele de copii.

Conform hotărîrii Plenarei C.C. al S.M.I.C. din 26 mai 1958, toate biletele cuvenite pe trimestrele III şi IV din acest an au fost distribuite pe comitete şi trimise o dată cu repartiţia anuală a locurilor. In felul acesta organele sindicale, de comun acord cu cele administrative, pot planifica în concediu pe tovarăşii propuşi pentru a fi trimişi la odihnă şi tratament balnear, potrivit datelor cînd se încep seriile.

Grija tuturor organelor noastre sindicale trebuie să fie îndreptată înspre folosirea judicioasă şi integrală a biletelor de trimitere la odihnă şi tratament, iar recrutarea celor ce urmează să beneficieze de odihnă şi cură balneară prin sindicat să se facă pe baza propunerilor venite din grupele sindicale. Să fie propuşi în primul rînd fruntaşii în producţie şi în activitatea obştească.

Pentru a asigura posibilitatea trimiterii unui număr cît mai mare de oameni ai muncii din învăţămînt şi cultură şi a membrilor lor de familie la odihnă şi tratament balnear, mai multe comitete sindicale raionale, orăşeneşti, de întreprindere şi instituţii din cadrul sindicatului nostru, în colaborare cu organele administrative respective, organizează case de odihnă pe cont propriu.

In anul 1957 în aceste case de odihnă şi-au petrecut concediul un număr de peste 13.000 de oameni ai muncii din învăţămînt şi cultură.

Este demn de menţionat că o bună parte din comitetele sindicale organizează aceste case de odihnă nu numai pentru membrii de sindicat din organizaţiile proprii, ci şi pentru tovarăşi din alte regiuni. De exemplu, în casele organizate de către comitetul sindical raional Rm. Vilcea în anul 1957 din cei peste 1.000 vizitatori nici 10% nu au fost din raionul Rîmnicul Vilcea.

Intrucît în anul 1957 au fost semnalate o serie de lipsuri în organizarea caselor de odihnă pe cont propriu, Prezidiul C.C. al S.M.I.C. a luat din timp o serie de măsuri în scopul înlăturării lor. Astfel, s-au luat măsuri pentru folosirea întregii capacităţi a acestor case de odihnă pe tot timpul funcţionării lor, s-au stabilit norme precise de gestionare a sumelor, materialelor şi bunurilor de inventar, pentru a preîntîmpina greutăţile şi lipsurile care au existat în această privinţă în anii precedenţi, s-a iniţiat organizarea activităţii cultural-educative.

Organele noastre sindicale trebuie să depună tot efortul ca în casele de odihnă pe cont propriu să se asigure cele mai bune condiţii de odihnă şi tratament balnear.

Ion Petruşca
membru în Prezidiul
C.C. al S.M.I.C.

PARTICIPANT ACTIV LA CONSTRUIREA SOCIALISMULUI

(Urmare din pag. 1-a)

mai prin conferinţe, ci şi prin rezultatele concrete obţinute pe loturile experimentale ale şcolilor, rezultate pe care cu mult zei el le fac cunoscute ţăranilor muncitori.

Îndeplinirea cu entuziasm a sarcinii de a da patriei un tineret cult, capabil, temeinic pregătit şi educat în spirit comunist, îndeplinirea cu abnegaţie a îndatoririi patriotice de a contribui la atragerea ţărănimii muncitoare pe drumul socialismului, şi, strins legat de aceasta, la culturalizarea maselor, ne arată că învăţătorii, profesorii şi educatoarele merită preţuirea şi încrederea ce li se acordă în statul nostru democrat-popular.

Călăuziţi de învăţăturile partidului nostru, încrezători în viitorul strălucit al poporului muncitor, entuziaştii şcolilor sînt hotărîţi să meargă şi pe mai departe pe drumul care le cere atît de multă dăruire — e drept — în schimbul unui şir de mari satisfacţii sufleteşti.

De „Ziua învăţătorului"

(Urmare din pag. 1-a)

popoare, a înfrăţirii cu naţionalităţile conlocuitoare, a cultivării tradiţiilor revoluţionare ale poporului nostru. Să cultivăm şi în viitor în sufletul elevilor noştri dragostea fierbinte pentru scumpa noastră patrie, mîndria că sînt fiii unui popor care construieşte socialismul, sentimentul de recunoştinţă faţă de marea noastră prietenă — Uniunea Sovietică, prietenia faţă de ţările de democraţie populară şi respectul faţă de celelalte popoare iubitoare de pace.

Sîntem convinşi că astăzi, cînd forţele războiului atomic acţionate de diferite cercuri din ţările imperialiste încearcă să întunece cu nori negri cerul luminos al viitorului nostru, sărbătorirea „Zilei învăţătorului" va însemna un nou prilej de manifestare a dorinţei fierbinţi de pace a cadrelor didactice din ţara noastră, de afirmare a solidarităţii lor de neclintit cu forţele care apără pacea omenirii, forţe în fruntea cărora se află neabătut marele prieten al poporului nostru — poporul sovietic.

In numele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură

I. NISTOR

ÎN PREAJMA SĂRBĂTORII

Ó maşină de scris ţăcăne într-una, ca o mitralieră. „Sînteţi invitat a lua parte la festivitatea ce va avea loc..."

Urmează o listă lungă de oameni, cu adresele lor. Către... tov. Marin Stancu, centrul mecanic; tov. Păunescu, director C.A.S.; tov. Marin Filip, preşedinte G.A.C.; tov. Alex. Vochin, preşedinte al comitetului de părinţi...

Invitaţiile scrise iau drumul adresanţilor. Ele cheamă oameni din toate colţurile raionului Roşiorii de Vede, de cele mai diferite preocupări, ca aceştia să ia parte la sărbătorea învăţătorului. Să toasteze împreună cu ei pentru sănătate şi succes în muncă.

★

In acelaşi timp, şi şcolile trăiesc apropierea acestei zile. Programul artistic închinat „Zilei învăţătorului" va fi bogat. Nu s-au stabilit încă toate punctele, dar la secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Roşiorii de Vede sînt destule insistenţe:

— *Vă rugăm să treceţi ceva şi de la cadrele didactice din comuna Dobroteşti. Nu tot, dar cel puţin piesa de teatru şi cîţiva solişti vocali şi instrumentali.*

Anton Predoi, directorul casei de pionieri, e mai pretenţios:

— *E „Ziua învăţătorului", dar n-o să se autosărbătorească numai ei singuri. Eu cred c-ar trebui să dăm voie şcolarilor să-şi spună cuvîntul. Şi ai mei abia aşteaptă... Nu crem prea mult, ci numai cîteva puncte din programul orchestrei, cîteva jocuri şi dansuri.*

Şi de-ar fi numai atît. Dar pedagogii sportivi au şi ei punctul lor de vedere:

— *Nu se poate ca anul acesta să nu introducem în cadrul festivităţii cel puţin „un minut de cultură fizică şi sport". Propunem deci un meci de volei şi, dacă se poate, şi un simultan de şah.*

Aproape fiecare şcoală din raion ar vrea să-şi aducă aportul la completarea programului „Zilei învăţătorului". Dacă s-ar produce toate programele lor, ar trebui însă, ca „Ziua învăţătorului" să devină „Săptămîna învăţătorului".

★

Toate şcolile să fie pregătite pentru deschiderea noului an şcolar pînă la 30 iunie! Acesta este apelul lansat de secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Roşiorii de Vede. Aşadar apropierea „Zilei învăţătorului" este întîmpinată de cadre didactice printr-o însufleţită muncă. In aceste zile ele îşi fac bilanţul activităţii lor depuse pentru buna gospodărire a şcolii. Pînă acum în întregul raion s-au văruit zeci de mii de metri pătraţi de zid. S-au reparat şi s-au amenajat noi săli de clase. În comuna Albeşti — unde şcoala elementară va căpăta o mai mare dezvoltare transformîndu-se în şcoală de 7 ani — s-au inaugurat de curînd încă două săli de clasă noi. Pedagogii sînt animatorii acestor lucrări. Străduinţa lor este un omagiu adus „Zilei învăţătorului".

★

Buchete mari de flori, florile respectului şi preţuirii. Flori de cîmp sau flori de grădină. Margarete sau garoafe. Toate înmănunchiate în buchete, reprezintă stima pe care elevii, foştii elevi şi părinţii lor o poartă învăţătorilor şi profesorilor.

...Undeva, retraşi într-un colţ al căminului studenţesc al Facultăţii de matematică şi fizică studenţii Aristide Leonte şi Florea Gîndac dau zbor gîndurilor lor curate şi sincere, departe, la Roşiorii de Vede, către iubitul lor profesor de matematică.

...Intr-o altă parte, la şcoala de 7 ani nr. 1 din Roşiorii de Vede un grup de pionieri discută cu înflăcărare. Pun la cale ceva. Zîmbesc. Pe feţele lor se citeşte expresia bucuriei şi a mulţumirii de sine. Ei pregătesc o frumoasă surpriză — un buchet de flori — bunului lor dascăl care le-a pus prima oară condeiul în mînă şi le-a înaripat gîndurile şi puterile spre viitor.

...Un grup de părinţi. Şi alţi părinţi. Printre ei se pot vedea tovarăşii Petre Prodanov, Piru Simionescu, Ion Lascu şi Oprica Ursu care îşi îndreaptă paşii spre aceeaşi şcoală — şcoala de 7 ani nr. 1 din Roşiorii de Vede. Intră în cancelarie. Urmează urări şi strîngeri de mînă, sau cuvintele calde „vă mulţumim" — spuse din inimă — prin care ei îşi revarsă stima, admiraţia şi recunoştinţa lor pentru pedagogi, aceşti dăltuitori de suflete ai tinerelor generaţii.

De la munte la mare, din cele mai dezvoltate oraşe ale ţării şi pînă la cel mai îndepărtat sătuc, toţi cei care muncesc, întregul nostru popor muncitor, îşi îndreaptă în această zi gîndurile către acei care i-a învăţat şi i-a pregătit pentru viaţă.

Respect şi preţuire: Acesta este titlul care poate cuprinde gîndurile tuturor în această zi.

GH. FLEANCU

ÎN ATENŢIA CITITORILOR:

In lunile iulie şi august, „Gazeta învăţămîntului" va apare bilunar, în şase pagini.

Numărul următor apare la 11 iulie a.c.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 478 — Vineri 11 iulie 1958 — 6 pagini 25 bani

SĂ PREGĂTIM cu grijă deschiderea NOULUI AN ȘCOLAR

Ne aflăm în plină vacanță școlară, cînd elevii și cadrele didactice se recreează după un an de muncă rodnică, participînd totodată la interesante acțiuni cu caracter cultural-educativ sau obștesc. Ca buni gospodari, însă, oamenii școlii se preocupă de pe acum și de problemele deschiderii noului an școlar.

Una din problemele cele mai importante asupra căreia își concentrează atenția organele de învățămînt și conducerile școlilor este aceea a asigurării condițiilor materiale pentru buna funcționare a unităților școlare. Timpul prielnic permite să se intensifice la maximum lucrările pentru terminarea și darea în folosință a noilor construcții școlare, pentru repararea și curățirea localurilor de școli. O serie de directori de școli și cadre didactice, sprijiniți de sfaturile populare, au înțeles să nu piardă nici o clipă și au trecut la punerea la punct a localurilor de școală imediat după terminarea examenelor. Așa se face că toate cele trei localuri din comuna Grojdibod, raionul Corabia, bunăoară, au fost gata pentru deschiderea anului școlar încă înainte de sfîrșitul lunii iunie. Majoritatea școlilor din raioanele Gilort, Filiași, Strehaia, orașul Constanța sînt puse la punct de pe acum.

Sînt însă și școli care nu au început încă lucrările de reparații și întreținere a localurilor. În unele locuri ritmul lucrărilor de construcții și reparații se desfășoară foarte lent. Ce așteaptă tovarășii în sarcina cărora cad aceste lucrări?

De asemenea, nu poate fi neglijată problema asigurării școlilor cu mobilier școlar, procurarea de mobilier nou și repararea celui existent, revizuirea, repararea și procurarea materialului didactic, precum și aprovizionarea școlilor cu combustibil.

În anul acesta va fi extinsa rețeaua școlilor elementare de 4 ani, urmărindu-se crearea unor astfel de școli pînă în cele mai îndepărtate cătune, în așa fel ca să fie cuprinși la cursuri toți copiii de vîrstă școlară. Acestor școli trebuie să li se asigure din timp condițiile materiale corespunzătoare.

Pentru ca în anul școlar ce vine să nu mai rămînă nici un copil în afară de școală trebuie să se procedeze din timp la înscrierea elevilor, iar cadrele didactice, cu sprijinul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, să desfășoare o largă acțiune în rîndurile părinților, în vederea asigurării unei frecvențe foarte bune din prima zi de școală.

Pe baza sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la generalizarea treptată a învățămîntului de 7 ani, pentru noul an școlar s-a prevăzut înființarea unui mare număr de unități școlare noi de 7 ani și creșterea numărului de elevi în școlile existente. Învățămîntul de 7 ani trebuie să devină general nu numai în orașe, centre muncitorești și centre raionale, ci și în toate acele localități unde există școli de 7 ani și unde, în actualele condiții, sînt posibilități pentru ca, în locul unui efectiv redus de elevi, să fie cuprinși în clasele a V-a toți absolvenții claselor a IV-a.

O dată cu noul an școlar vor lua ființă un număr de 21 școli medii noi și se va mări numărul locurilor în școlile pedagogice. A și avut loc prima sesiune a concursului de admitere în școlile medii și pedagogice, urmînd ca înainte de deschiderea anului școlar să aibă loc a doua sesiune. Cadrelor didactice și școlilor le revine sarcina de a se preocupa îndeaproape de buna pregătire a fiilor de muncitori și țărani muncitori, ai căror părinți fiind în producție nu-i pot sprijini în revederea materiei, pentru ca ei să se prezinte bine la concursul de admitere și să intre în număr cît mai mare în aceste școli.

O atenție deosebită trebuie să se acorde îndrumării absolvenților de 7 clase spre școlile de grad superior. Dezvoltarea economiei naționale creează nevoia de numeroase cadre pentru diferitele ramuri de activitate. Școlile profesionale, de meserii și agricole își vor spori în acest scop numărul de locuri. De aceea îndrumarea absolvenților spre aceste școli trebuie să fie în atenția cadrelor didactice. Pe linia sarcinilor trasate în urma consfătuirii de la Constanța, atît în rețeaua sfaturilor populare cît și în rețeaua Ministerului Agriculturii și Silviculturii vor lua ființă un mare număr de școli agricole, spre care trebuie îndrumați cît mai mulți absolvenți a șapte clase. În convorbirile cu absolvenții și cu părinții acestora cadrele didactice trebuie să le arate perspectivele frumoase ce se deschid în fața tinerilor care se îndreaptă spre învățămîntul agricol.

Mergîndu-se pe linia înlăturării fenomenelor de supraîncărcare a elevilor, s-au propus noi reduceri ale programelor școlare și manualelor, care sînt date publicității și au început să fie discutate de cadrele didactice. Pentru ca școlile să poată primi la timp noile programe școlare este necesar ca învățătorii, profesorii și organele de învățămînt să urgenteze dezbaterea acestor propuneri și să trimită în timpul cel mai scurt observațiile și sugestiile lor. Dar înlăturarea fenomenelor de supraîncărcare a elevilor nu se realizează numai prin reducerea programelor și manualelor. Ea se realizează și printr-o cît mai judicioasă organizare a activității în școli, printr-o întocmire rațională a orariilor și printr-o bună planificare a materiei. Aceste probleme trebuie să intre de pe acum în preocuparea cadrelor didactice și a conducerilor școlilor. La întocmirea planurilor de muncă ale școlilor se va avea în vedere evitarea pe cît posibil a prea numeroaselor activități în afară de clasă care supraîncărcau pe elevi și eșalonarea celor rămase pe toată durata anului școlar, în așa fel ca ele să nu se aglomereze în perioadele de încheiere a trimestrelor și a anului școlar. Pentru aceasta ar fi însă necesar ca și organele ministerului și ale U.T.M. să reglementeze din timp problema concursurilor școlare, atît în privința numărului lor cît și a timpului cînd să fie organizate.

În ultimii ani introducerea elementelor învățămîntului politehnic în școlile de cultură generală a căpătat o extindere din ce în ce mai mare, cu scopul de a familiariza pe elevi cu principiile de bază ale producției și a le forma deprinderi de muncă productivă, de minuire a celor mai tipice și mai răspîndite unelte de muncă.

De un real folos în această direcție sînt atelierele școlare, terenurile experimentale și laboratoarele, în cadrul cărora s-au obținut o serie de succese pe linia realizării învățămîntului politehnic. Conducerile școlilor și organele de învățămînt au datoria să solicite sfaturilor populare cu mai multă insistență înzestrarea școlilor cu terenuri experimentale, sprijin pentru amenajarea și înzestrarea atelierelor școlare, a laboratoarelor. Pentru generalizarea celor mai bune metode de realizare a învățămîntului politehnic ar fi de dorit ca în fiecare regiune să se organizeze un număr de școli medii și de 7 ani ca școli experimentale și care să fie model de organizare a lucrărilor practice.

Cu sprijinul sfaturilor populare, consiliilor sindicale locale și conducerilor întreprinderilor organele de învățămînt trebuie să extindă acțiunea de patronare a școlilor de către întreprinderi, care pot aduce o contribuție însemnată la rezolvarea unor probleme materiale, la organizarea și înzestrarea atelierelor școlare.

O condiție principală pentru asigurarea deschiderii cursurilor o constituie terminarea încadrării școlilor la timp și evitarea oricăror mișcări de cadre didactice după începerea anului școlar. O grijă deosebita trebuie să manifeste organele de învățămînt față de cei peste 1.100 absolvenți ai școlilor pedagogice și 2.700 absolvenți ai facultăților repartizați în învățămînt, care se vor prezenta în luna august pentru alegerea posturilor. Ei trebuie să fie repartizați acolo unde se simte mai mult nevoia de cadre didactice și să fie încadrați în specialitățile pentru care s-au pregătit. O primire atentă și călduroasă a acestor absolvenți de către organele de învățămînt și cadrele didactice mai vîrstnice, asigurarea condițiilor corespunzătoare de trai și de muncă pentru aceștia (locuințe, combustibil, indemnizații de instalare etc.), sprijinul care trebuie să li se acorde la începutul activității lor îi vor face să îndrăgească mai mult profesia aleasă și să pornească cu elan în noua muncă încredințată.

De felul cum decurg pregătirile în vederea deschiderii viitorului an școlar au obligația să se ocupe și organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Acestea au datoria să mobilizeze pe toți membrii de sindicat în vederea punerii la punct a localurilor de școală, să contribuie la realizarea planurilor de școlarizare și la asigurarea unei frecvențe bune, să răspîndească și să valorifice experiența pozitivă a celor mai bune cadre didactice, să contribuie la asigurarea climatului celui mai favorabil pentru activitatea noilor cadre didactice.

Deschiderea noului an școlar va coincide cu un important eveniment din viața școlii noastre — sărbătorirea a zece ani de la înfăptuirea reformei învățămîntului. De zece ori s-a deschis pînă acum anul școlar în condițiile create de reformă și de fiecare dată aceasta a constituit un progres față de anii anteriori.

Să depunem deci toate eforturile pentru ca și de data aceasta școlile să fie pregătite în vederea deschiderii cursurilor, iar anul școlar 1958-1959 să marcheze un pas mai departe pe calea instruirii și educării tinerelor generații.

Echipa de dansuri a școlii de 7 ani din Sebiș-Bistrița, regiunea Cluj, premiată la concursul pe țară al formațiilor artistice ale pionierilor și școlarilor.

COPILĂRIE ȘI TALENT

Cînd Lică Nicolau, călușarul în miniatură, a trecut prin fața tribunelor în fruntea coloanei de pionieri și școlari-artiști din regiunea Galați, publicul s-a amuzat crezînd că este vorba de o glumă drăguță: la cîțiva metri înaintea colegilor de doua ori mai înalți decît dînsul, un școlar de o șchioapă, probabil cel mai tînăr dintre toți, călca cu importanță, în ciuda faptului că pasul lui prea mic abia îzbutea să țină cadența. A doua zi l-am văzut pe Lică, însă pe scenă, și ne-am convins că de fapt nu fusese vorba de o glumă. Sub ochii noștri, ai spectatorilor, miniatura dragută de ieri a cîștigat viață, încîntîndu-ne prin grația mișcărilor, prin degajare și siguranță.

Dar Lică Nicolau nu este decît unul din sutele de copii talentați ce au venit zilele acestea din toate colțurile patriei să se întreacă pe scenele Palatului pionierilor, ale Casei de cultura a studenților sau ale Teatrului de vară din Parcul „I. V. Stalin", cu ocazia concursului cultural-artistic al pionierilor și școlarilor din țara noastră. Timp de două zile, scenele au răsunat sub pașii lor prinși în viitoarea jocurilor populare, culisele au trăit mariile emoții ale micilor artiști, sălile de repetiție — îndelung solicitate — s-au umplut de cîntece și veselie. Timp de cîteva zile, aparatele de fotografiat și de filmat nu au avut liniște, iar condeiele reporterilor au alergat grăbite pe carnete să prindă cele mai puternice impresii, să zugrăvească cele mai frumoase scene. Timp de cîteva zile, pe străzile însorite ale Bucureștiului, pe aleile parcurilor sale primitoare, s-au revărsat năvalnic bucuria copilăriei fericite, entuziasmul, voioșia și prospețimea tinereții lipsite de griji.

Cei 2300 de artiști, soli ai zecilor de mii de pionieri și școlari din patria noastră angajați în concurs, au pus adesea la grea încercare juriile, căci aproape de fiecare dată cortinele se lăsau în ropotul aplauzelor publicului încîntat de splendoarea costumelor populare, de bogăția și frumusețea repertoriilor, entuziasmat de talentul și buna pregătire a coriștilor, dansatorilor, instrumentiștilor, soliștilor vocali și recitatorilor.

În aplauzele frenetice ale spectatorilor am simțit nu numai admirația pentru copiii minunați ai patriei noastre, dar și adînca prețuire a muncii învățătorilor, profesorilor și instructorilor superiori de pionieri care, începînd cu luni și chiar ani în urmă, au fost mereu alături de micii artiști (oare cine ar putea număra cîte ceasuri în șir?) învățîndu-i și iar învățîndu-i și care, din adînc respect pentru tezaurul folcloru lui nostru, s-au străduit să aducă pe scenă tot ce e mai frumos și mai reprezentativ din arta populară. Și cu toate acestea, cu cîtă modestie cei mai mulți din ei se retrăgeau într-un colț al scenei după ce dirijau cu succes orchestra ori corul, lăsînd parcă publicul să înțeleagă că toate aplauzele se cuvin numai copiilor!

Pentru noi toți este însă foarte limpede că, dacă orchestra Casei de copii din Constanța, echipa de dansuri din comuna Sebiș-regiunea Cluj, ori corul școlii medii nr. 1 din Giurgiu s-au prezentat atît de bine încît au luat premiul I, aceasta se datorește și muncii neobosite a pedagogilor, zeloși cultivatori de tinere talente din care poate mîine multe vor fi schimbul marilor artiști ai scenei noastre de astăzi.

Concursul școlar de amploare încheiat zilele trecute a avut asupra copiilor un puternic efect educativ, căci i-a ajutat să cunoască și să îndrăgească mai mult frumusețea creației noastre populare, a producției folclorice a minorităților naționale, să iubească muzica și dansul; concursul i-a legat mai puternic de coiectivele din care fac parte, de profesorii lor, de școală. În București, participanții la faza finală au fost conduși să viziteze marile stadioane, parcurile, muzeele, expozițiile, Teatrul de Operă și Balet, Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", construite în anii puterii populare; acestea au fost tot atîtea argumente în sprijinul celor învățate la lecții în timpul anului școlar despre grandioasele realizări ale regimului nostru democrat-popular.

Oaspeții de cîteva zile ai Capitalei au simțit la tot pasul și de data aceasta atenția și grija părintească pe care partidul le-o poartă. Ei s-au întors acasă de bună-seamă, cu amintiri de neuitat, purtînd în suflete mai vii sentimentele de mulțumire și de siguranță, fericirea de a trăi într-o țară în care se face totul pentru ca micile vlăstare să aibă o viață plină de bucurie și negrăit de frumoasă.

VAL MURA

SPRIJIN MUNCII PE OGOARE

Activitatea obștească pentru sprijinirea gospodăriilor agricole de stat a devenit o tradiție pentru școlile din regiunea Constanța.

Un mare număr de elevi ai școlilor din regiune participă în vara aceasta la taberele care s-au organizat pe lîngă gospodăriile agricole de stat. În prima serie au funcționat 13 tabere cu 925 elevi. Alți 730 elevi se află acum în tabere.

Rezultatele muncii elevilor în tabere sînt demne de toată lauda. Astfel, cei 43 de elevi din tabăra de la Cobadin au realizat secerișul pe 126 hectare de grîu, au plivit 115 hectare de mazăre, au asigurat cîteva zile paza a 504 ha porumb care încă nu răsărise și era amenințat să fie mîncat de ciori. La Nazaru și la Basarabi, unde elevii au lucrat la vie, ei au depășit norma de 380 butași de legat pe zi.

Ajutînd pe muncitorii agricoli în efectuarea lucrărilor de întreținere a culturilor și de recoltare, elevii din tabere au totodată prilejul de a cunoaște îndeaproape organizarea procesului de producție în unitățile agricole socialiste și de a-și dezvolta deprinderile de muncă agricolă. Astfel, în taberele de la Cobadin, Nazarcea, Stupina elevii au primit explicații cu privire la organizarea muncii, la introducerea mecanizării, au urmărit drumul unor recolte pînă la înmagazinarea în silozuri.

În tabere se dă multă atenție și activității educative în rîndurile elevilor în orele de după amiază. Astfel, utemiștii din taberele de la Nazaru, Dorobanțu și Moșneni au organizat seri literare, șezători, întreceri sportive și au pregătit programe artistice pe care le-au prezentat în fața muncitorilor agricoli.

Activitatea în tabere îi fortifică pe elevi din punct de vedere fizic, le dă mulțumirea că își aduc contribuția la succesul campaniei agricole, face să crească mult dragostea lor față de munca pe ogoare.

Urmînd exemplul elevilor din clasele mari, numeroși pionieri dau și ei sprijin oamenilor muncii din agricultură, adunînd cu hărnicie spic cu spic.

ION BADICA

GÎNDURILE TINERILOR PEDAGOGI

Multe dovezi de patriotism, de hotărîre nestrămutată pentru înflorirea patriei a dat și dă tineretul nostru. Mii de tineri răspund cu entuziasm chemărilor de a lucra pe marile șantiere, se avîntă în muncă acolo unde greutățile sînt mai mari, învingînd, cu elanul lor tineresc, orice obstacole. În acest entuziasm general se încadrează și noua promoție de învățători și profesori dornici să-și pună forțele și priceperea în slujba misiunii înălțătoare pe care le-o încredințează statul democrat-popular — de a forma pe noul cetățean al țării noastre.

Conștienți că „aceasta este cu adevărat o misiune frumoasă și înaltă, care cinstește și înnobilează pe acela căruia îi este încredințată" — după cum spunea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la congresul învățătorilor din 1952 — absolvenții școlilor pedagogice, ai institutelor pedagogice de învățători și ai facultăților care pregătesc cadre didactice sînt convinși că acolo unde vor fi repartizați pot să aducă o contribuție valoroasă la instruirea și educarea copiilor, la ridicarea nivelului cultural al poporului. Ei își dau seama că sînt necesari în acele regiuni unde se simte nevoia de cadre didactice și îndeosebi sînt necesari la sate, acolo unde se desfășoară bătălia pentru ridicarea nivelului cultural al poporului și pentru transformarea socialistă a agriculturii.

În ultimul timp a avut loc repartizarea noilor absolvenți pe regiuni. Ei se vor prezenta în curînd la centrele regionale, pentru alegerea posturilor. Cu prilejul repartizărilor și în consfătuirile care s-au desfășurat în unele școli pedagogice și facultăți, actuala promoție de absolvenți s-a angajat să meargă să lucreze la sate, considerînd aceasta ca o mîndrie și o datorie de onoare. Scrisorile pe care le-am primit din partea absolvenților școlilor pedagogice din Cîmpulung-Mușcel și București arată, în cuvinte înflăcărate, dorința lor de a merge să lucreze acolo unde vor fi trimiși și entuziasmul cu care își vor începe frumoasa lor misiune.

„Sîntem fericiți că putem, în sfîrșit, lua parte la efortul comun al oamenilor muncii — spun absolvenții școlii pedagogice din Cîmpulung-Mușcel în scrisoarea ce ne-au adresat-o — sîntem fericiți că ne putem manifesta astfel recunoștința pentru sprijinul și grija de care ne-am bucurat în școală. Sîntem hotărîți să ne încadrăm în muncă acolo unde vom fi repartizați și adresăm tuturor absolvenților școlilor pedagogice chemarea de a răspunde cu același elan necesității de a servi școala acolo unde este mai mare nevoie de noi".

„Vrem ca din seria noastră să nu existe nici un tînăr care să nu se prezinte la post — ne scriu, de asemenea, absolvenții școlii pedagogice din București. Vrem ca în satele în care vom lucra să nu rămînă nici un copil neșcolarizat, ca elevii pe care îi vom instrui și educa să devină adevărați oameni noi, constructori hotărîți și pricepuți ai socialismului. Vrem ca în satele unde vom munci ca învățători, în locul analfabetismului de altădată să crească cu putere o largă activitate culturală, care să-i ajute pe toți țăranii muncitori să înțeleagă rosturile vieții socialiste, să-i facă să îmbrățișeze cu drag această viață. Pentru realizarea acestor țeluri vom folosi cu pasiune toată priceperea și pregătirea cu care ne-a înarmat școala, toată puterea și tinerețea noastră".

Cît de cuprinzătoare sînt aceste cîteva rînduri și ce înflăcărate îndemnuri conțin! Ele sînt expresia patriotismului care însuflețește promoția de absolvenți ai acestor școli, a entuziasmului cu care pornesc să se dedice nobilei misiuni de ridicare a satelor noastre. Acest lucru face cinste nu numai absolvenților de la Cîmpulung și București, ci și școlilor, profesorilor, organizațiilor U.T.M. care au crescut și educat astfel de tineri.

Un asemenea exemplu nu poate să nu trezească un puternic ecou în inimile tuturor absolvenților care vor îmbrățișa peste puțin timp profesia didactică, nu poate să nu-i însufletească în activitatea pe care o vor desfășura în viitor. Răspunsul lor la încrederea pe care le-o acordă partidul și poporul muncitor trebuie să fie: cu toții la sate, la posturile încredințate!

Școlile, copiii, cadrele didactice mai vîrstnice, țăranii muncitori așteaptă cu dragoste și încredere noua promoție de învățători și profesori care va aduce cu sine elanul tineresc și dorința de fapte frumoase, pentru a-și uni eforturile la cauza mare a creșterii generațiilor noi și a înfloririi patriei dragi pe drumul socialismului.

Succes noilor învățători și profesori care vor păși pe calea acestei nobile munci!

C. MINCA

În pag. 2-3-4

- Propuneri cu privire la îmbunătățirea programelor și manualelor școlare.
- Discuții pe marginea propunerilor.

VACANȚA

INSTANTANEE

La Căciulata am auzit de tabăra de pionieri de la Păușa. Păușa nu-i nici sat, nici comună, nici măcar un cartier. Doar cîteva case și o vilă frumoasă, unde se află tabăra de pionieri și școlari. Ca să afli unde e Păușa, cel mai bun reper e... moș Gheorghe. Mergînd în sus pe malul Oltului, ajungi într-un loc în care apa rîului, furioasă și agitată, face un cot, liniștindu-se puțin într-un mic vad. Aici îl găsești cu siguranță pe moș Gheorghe, într-o luntre îngustă pe care o conduce cu multă dibăcie de la un mal la altul. De la moș Gheorghe poți afla repede unde este tabăra de copii. El îi cunoaște bine „că doar îi vede mereu zbenguindu-se prin luncă".

...La Păușa am cunoscut copii între 6 și 10 ani, cîteva învățătoare și... o persoană gravă, pe care o cheamă Mariana, are 10 ani, ochi albaștri și nasul cîrn. Cu dînsa am discutat mai întîi despre „situația" din tabără. M-a informat că în tabără e foarte plăcut, că împrejurimile sînt „admirabile", că țara noastră este foarte frumoasă, că la Păușa a văzut prima dată munții și a învățat o mulțime de lucruri noi, că așteaptă cu nerăbdare excursia cu descoperirea itinerariului însemnat și ascuns în plicuri, că a recitat o poezie la focul de tabără, că are o colecție de fotografii „amintire de la Păușa", că grupul de fete în care a fost ea a găsit cele mai multe șoiuri de plante pentru ierbar și că a aflat cu acest prilej de existența unei mulțimi de flori noi.

Este foarte frumos în tabără. Dar e cam greu cu somnul și cu mîncarea. Cinci mese pe zi, iar somn și după masă, și seara. Mariana clatină grav și mustrător din cap și declară desfăcînd brațele:

— E de neînțeles!

O privesc serios, meditez, și, după o matură deliberare, consimt, silindu-mă să nu rîd.

— Într-adevăr!

— Dar nu-i nimic — mă consolează ea — este necesar și sănătos.

Nu mai am nici o obiecție.

...Cine nu-l cunoaște la Păușa pe „Piticul"? Piticul trebuie să se ridice în genunchi pe scaun ca să ajungă la masă și trebuie să facă o adevărată acrobatică pentru ca să poată mînca. S-a certat cu două fete și conflictul ar fi putut să ia forme grave dacă n-ar fi fost prezentă o instructoare de pionieri care să arbitreze litigiul. Mănîncă în grabă și educatoarele îi fac observații mereu. Îl necăjesc și copiii mai mari:

— Piticule, cît fac trei și cu zece?

— Treisprezece.

— Dar cinci și cu opt dacă scazi doi? Afacerea se complică. Numără în gînd, socotește, se încurcă dar, pînă la urmă, rîde vesel și sigur:

— Unsprezece.

— Îți place în tabără, Piticule? Mult? Mult de tot? Dar ia spune tu, de ce îți place atît de mult?

De ce? motive sînt multe și picul înzestrat cu poreclă le numără pe degete — dar degetele nu-i ajung.

...Uneori zilele sînt ploioase la Păușa. Excursia plănuită „cu siguranță mîine" se amînă. Cerul mohorît ca un bătrîn ursuz se învăluiește în păturile de nori cenușii care patrulează, greoi, mingîind coamele munților. Copiii se întristează și sînt supărați tare pe acest bătrîn posomorît. Dar în scurt timp începe o poveste minunată cu un Făt-Frumos, o Ileană Cosînzeană, un balaur și un împărat rău. Tabăra rămîne undeva departe. Copiii călătoresc pe tărîmuri miraculoase, cu palate de cristal și întîmplări fantastice. Cînd povestea ia sfîrșit cu o nuntă mare și frumoasă, soarele, care a găsit între timp o portiță de senin între doi nori de vată, le rîde copiilor prietenos și îi cheamă afară, în lumină, la joacă.

B. OCTAVIAN

O plăcută „Seară de tabără"

Postul nostru de televiziune a transmis în ziua de luni, 7 iulie a.c., în cadrul emisiunilor pentru copii, o reușită „Seară de tabără", realizată cu concursul lui N. Saftu și O. Sava. Antrenantă și instructivă pentru școlari, emisiunea a servit pedagogilor cîteva exemple concrete de „activități — ca să folosim o expresie mult uzitată — vii, interesante și atractive".

Bunăoară, s-a cerut concurenților ca între hotarele R.P.R., desenate pe cîte un carton, să fixeze cu piuneze, la locul potrivit, într-un timp cît mai scurt, regiunile țării, pe care le aveau decupate din hîrtie mai groasă. De asemenea, pe cartonașe separate s-au scris cuvintele din-tr-o definiție învățată în timpul anului școlar. Cartonașele, amestecate, au fost agățate pe perete. Organizatorii au avut grijă ca școlarii să nu vadă cuvintele decît din momentul începerii jocului. Copiii trebuiau să găsească ordinea logică a cuvintelor reconstituind definiția în cît mai puține minute.

Frumoase și distractive „examene" de cultură generală — deși cel de al doilea, pe alocurea prea pretențios — au fost următoarele: în fața celor doi delegați ai elevilor din școlile ce se întreceau au fost aduse pe rînd tablouri reprezentînd figurile unor scriitori cunoscuți: M. Gorki, M. Eminescu, V. Hugo, I. Creangă, Al. Sahia. Școlarii trebuiau să recunoască figurile, cu toate că peste ochii fiecăreia din ele era trecută cîte o bandă albă. Tot astfel, au fost prezen-

A. C.

(Continuare în pag. 6)

Un grup de elevi din regiunea Bacău la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

DIN ACTIVITATEA ŞCOLILOR PROFESIONALE ŞI TEHNICE

După examenele de absolvire

Într-unul din numerele trecute ale gazetei noastre am relatat cîteva aspecte din munca desfăşurată la şcoala profesională „Tudor Vladimirescu" din Capitală pentru recapitularea materiei şi pregătirea examenelor. Unele măsuri luate de conducerea şcolii, cît şi rezultatele activităţii practice a ucenicilor de-a lungul întregului an şcolar lăsau să se întrevadă perspectivele încheierii cu rezultate bune a examenelor de absolvire.

Pentru a verifica în ce măsură aceste perspective au devenit realitate, am vizitat de curînd uzinele „Tudor Vladimirescu", unde cei 120 de proaspeţi absolvenţi — strungari, frezori, lăcătuşi, tinichigii şi presatori — urmează să-şi arate iscusinţa dobîndită în anii de şcoală.

Într-o boxă mică, prin pereţii căreia pătrunde mai greu zgomotul uzinei, sînt aşezate cîteva freze de înaltă precizie. La două dintre ele lucrează — pentru prima dată ca muncitori calificaţi — absolvenţii Gheorghe Pahonţu şi Cornel Lixandru. Maistrul frezor Gheorghe Rujea a încredinţat fiecărui absolvent executarea unui număr de broşe pentru angrenaj necesare la troleibuse. Astfel de lucrări sînt încadrate la categoria a V-a şi sînt date spre execuţie unor muncitori cu experienţă în producţie.

Privesc cu atenţie chipurile tinerilor frezori, pe care citeşti uşor emoţia şi bucuria. E prima dată cînd li se încredinţează o asemenea muncă de răspundere. E drept că au văzut de multe ori cum se desfăşoară ea, că au urmărit de zeci şi sute de ori mîinile dibace ale lucrătorilor, că au efectuat chiar ei unele piese. Dar acum trebuie să execute singuri o lucrare complexă.

Cu atenţie, Pahonţu şi Lixandru aşează pe maşini piesele ce urmează a fi prelucrate. Cu mîini sigure, pornesc frezele. Acestea funcţionează lin, aproape fără zgomot. Aruncîndu-şi din cînd în cînd ochii pe schiţele din faţa lor, tinerii frezori manevrează cu precizie maşinile. Şi cu cît forma pieselor se conturează mai precis, asemuindu-se cu cea de pe schiţe, cu atît mai mult observi pe feţele lor satisfacţia şi încrederea în forţele proprii.

După un timp, primele broşe sînt gata. Aprecierile maistrului Rujea asupra calităţii pieselor executate au darul să stimuleze şi mai mult pe tinerii frezori.

— Ştiţi, după ce faci o asemenea treabă — spun ei — parcă vezi aievea troleibusele avîntîndu-se pe asfalt, parcă auzi cîntecul roţilor şi angrenajelor în care există şi o mică părticică din munca ta. Şi e atît de minunat acest sentiment, încît nu poate fi cu nimic asemuit!

Despărţindu-mă de noii muncitori, am pornit să stau de vorbă cu maiştrii şi inginerii din uzină. Mulţi dintre aceştia au urmărit şi îndrumat, de-a lungul anilor, practica în producţie a actualilor absolvenţi, iar unii dintre ei au făcut parte din comisiile pentru examenele de promovare şi absolvire.

Cu toţii sînt de acord că, în comparaţie cu anii precedenţi, în anul acesta se constată o mai bună pregătire a absolvenţilor, rezultat al colaborării mai strînse dintre şcoală şi uzină. Mulţi ucenici au obţinut, cu prilejul susţinerii examenelor de muncitori calificaţi, calificative dintre cele mai bune, fiind încadraţi la categoria a V-a.

Cu toate aceste rezultate pozitive, s-au constatat şi în acest an, în pregătirea absolvenţilor unele deficienţe — relevate îndeosebi cu prilejul examenelor. Astfel, maiştrii şi inginerii din uzină au remarcat că unii absolvenţi nu cunosc suficient de bine desenul tehnic. În timpul practicii şi cu prilejul examenelor s-a dovedit că unii tineri nu ştiu să execute corect o schiţă după o piesă şi se descurcă greu în citirea unor desene cu caracter tehnic. Ei socotesc necesar ca în viitorul an şcolar programa de desen să includă chiar din anul I mai multe lucrări cu caracter practic.

O lipsă importantă în pregătirea absolvenţilor — au spus inginerii şi tehnicienii — o constituie insuficienta îmbinare a teoriei cu practica. În cadrul examenelor, unii ucenici n-au putut rezolva decît teoretic lucrări cum sînt calculul filetelor, folosirea instrumentelor de control etc. Cauza principală a acestui mare neajuns constă în faptul că maiştrii şi inginerii uzinei n-au exemplificat suficient astfel de lucrări în timpul practicii ucenicilor în uzină. Excepţie face atelierul de mecanică auto, unde maistrul Mircea Constantinescu a reuşit să asigure o îmbinare armonioasă a teoriei cu practica.

O altă problemă o constituie asigurarea muncii independente a ucenicilor în timpul practicii. Dacă în anul şcolar încheiat s-au putut asigura lucrări independente pentru ucenicii strungari şi frezori ai anului III, nu acelaşi lucru s-a întîmplat cu ucenicii tinichigii şi lăcătuşi. Din această cauză şi pregătirea lor a fost mai slabă.

Ar fi de dorit ca în noul an şcolar să se creeze condiţii pentru efectuarea unor lucrări independente de către toţi ucenicii anului III — viitori absolvenţi — cu atît mai mult cu cît uzinele „Tudor Vladimirescu" dispun de astfel de posibilităţi.

Un rol foarte important în realizarea unei mai bune pregătiri a viitorilor metalurgişti revine conducerii şcolii. Pentru înlăturarea lipsurilor existente, pentru asigurarea unei mai strînse legături între teorie şi practică, conducerea şcolii trebuie să urmărească şi să îndrume mai sistematic activitatea ucenicilor în uzină, să prezinte din vreme forurilor competente ale uzinei propuneri privind organizarea şi desfăşurarea activităţii practice a ucenicilor.

Realizîndu-se o colaborare rodnică şi permanentă între cadrele didactice şi tehnicienii şi inginerii din uzină, se vor putea asigura în noul an şcolar condiţii mai bune pentru temeinica instruire a viitoarelor cadre de muncitori calificaţi.

I. MOŞCU

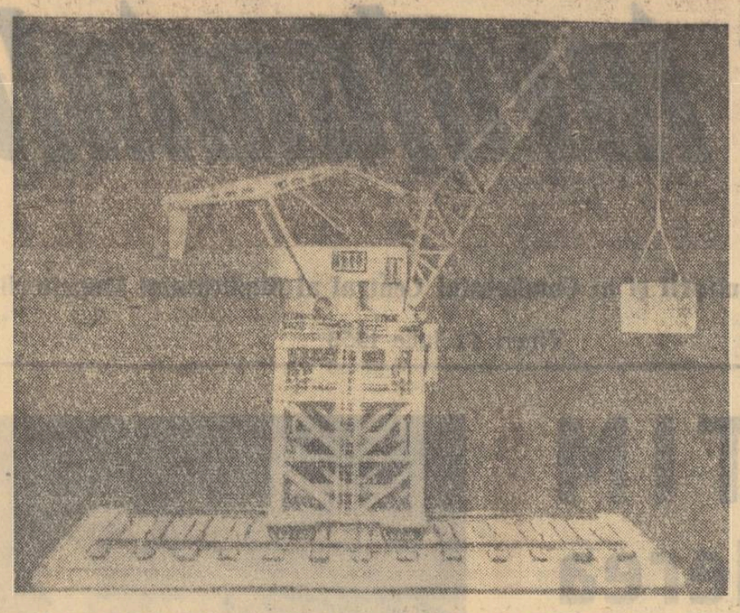

O macara-portal, una dintre lucrările prezentate la expoziţia ucenicilor-constructori din Constanţa.

EXPOZIŢIA UCENICILOR CONSTRUCTORI

Caietul de însemnări al Expoziţiei şcolii profesionale de construcţii din Constanţa prezintă un deosebit interes. În paginile lui se întîlnesc peste 1.000 de însemnări care exprimă simpatia vizitatorilor localnici şi străini pentru hărnicia şi priceperea ucenicilor-constructori de la această şcoală.

Sînt rînduri scrise din inimă, care arată preţuirea pentru cei ce au lucrat obiectele expuse. Iată, bunăoară, impresia muncitorului zidar Vasile Bodeanu: „Cu drag aştern aceste rînduri de mulţumire organizatorilor acestei expoziţii; gîndul mi se îndreaptă spre ucenici, spre cei care s-au trudit şi, cu, priceperea şi cunoştinţele dăruite de şcoală, au izbutit să facă lucruri atît de frumoase. Multe mulţumiri şi laudă în special zidarilor. Bravo, băieţi!"

Citind aceste rînduri şi multe altele asemănătoare, privind obiectele expuse, îţi dai seama că expoziţia reprezintă cel mai bun certificat pentru şcoală. Exponatele — machete, ambarcaţiuni în miniatură, lucrări efectuate cu răbdare şi pricepere de viitorii dulgheri, mozaicari, zidari, faianţari, tîmplari, instalatori etc. — arată că şcoala creşte meseriaşi de nădejde.

Expoziţia cuprinde piese de o mare diversitate, care-şi găsesc o largă utilitate practică în condiţiile specifice Dobrogei. Începînd de la uneltele de reglat şi trasat, de la diferite tipuri de chei şi simple construcţii de zidărie, elevii au ajuns să execute excavatoare pe şenile, vagonete, macheta unei macarale-portal necesară la ridicarea greutăţilor în porturi, macheta unei schele tip sovietic „Schmidt" cu podină reglabilă, nenumărate tipuri de construcţii etc. Numai la construcţiile făcute de ucenicii-zidari şi prezentate la această expoziţie — la care s-a lucrat cu cărămizi de 2/1 cm. — s-au efectuat atît de multe cărămizi încît, dacă erau în mărime naturală, cu ele s-ar fi putut construi două blocuri cu cîte două etaje fiecare.

Căutînd să răspundă atenţiei şi grijii de care sînt înconjuraţi în şcoală, ucenicii se străduiesc să lucreze cu rezultate cît mai bune la construcţiile edilitare executate în dimensiunile lor reale. Cine vizitează Constanţa în aceste zile va observa în Piaţa Chiliei un furnicar de tineri cu roabe, mistrii şi alte scule de zidărie, care trebăluiesc de zor. Sub mîinile lor se ridică, zi de zi tot mai sus, profilul a două magazine universale. Conduşi de maiştrii-instructori D. Dumitru şi I. Nanu, ei au început aceste construcţii de la fundaţie şi le vor duce pînă la finisaj. Văzînd cum îşi înalţă construcţia scheletul după planurile tehnice executate de ucenicii-zidari, văzînd entuziasmul cu care aceşti tineri lucrează, nu te mai surprinde de loc valoarea exponatelor prezentate. Nu te mai surprinde nici faptul că o mare parte dintre vizitatorii din afara oraşului Constanţa au cerut să se ia măsuri ca cel puţin unele secţii ale expoziţiei să se monteze şi în alte localităţi dobrogene, bunăoară în Medgidia, Cernavoda etc.

Expoziţia şcolii profesionale de construcţii din Constanţa este o frumoasă realizare a pedagogilor şi ucenicilor acestei şcoli, încununarea unei munci desfăşurate cu stăruinţă de-a lungul unui an întreg.

GH. FLEANCU

INTRECERI SPORTIVE

Pe stadionul „Dinamo" din Capitală s-a desfăşurat între 4 şi 6 iulie, într-un cadru sărbătoresc, finala pe ţară a campionatelor sportive ale şcolilor profesionale pe anul 1958. 500 de ucenici şi ucenice, reprezentînd echipele campioane şi reprezentative ale ministerelor şi instituţiilor centrale tutelare, s-au întrecut în aceste zile în diferite concursuri de atletism, gimnastică, volei şi fotbal.

La capătul unor întreceri deosebit de dîrze care au relevat şi preocuparea profesorilor de educaţie fizică pentru buna organizare a activităţii sportive în rîndul ucenicilor, titlurile de campioni republicani pe anul 1958 ai şcolilor profesionale au revenit echipelor reprezentative — astfel:

Gimnastică: Ministerul Industriei Grele (băieţi), Ministerul Bunurilor de Consum (fete); Atletism: Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor (băieţi), Ministerul Bunurilor de Consum (fete); Volei: Ministerul Bunurilor de Consum (băieţi şi fete); Fotbal: Centrul şcolar metalurgic din Hunedoara (Ministerul Industriei Grele).

Campionatele sportive din acest an au scos în evidenţă îndeosebi buna organizare a activităţii sportive în şcolile profesionale aparţinînd Ministerului Bunurilor de Consum şi Ministerului Industriei Grele. O plăcută impresie în cadrul întrecerilor au lăsat-o ucenicii şcolii profesionale de pe lîngă Uzinele textile din Arad, care au dovedit o înaltă măiestrie sportivă şi o comportare exemplară.

La încheierea festivă a campionatelor, tov. inginer V. Mişicu, consilier în Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, a felicitat pe ucenicii participanţi la întreceri şi a înmînat premiile şi diplomele echipelor campioane. Tot cu acest prilej au fost acordate numeroase premii în cărţi unor ucenici fruntaşi la învăţătură şi sport.

Munca educativă în taberele de vară

Peste 8.000 de ucenici îşi vor petrece în anul acesta vacanţa pe litoralul Mării Negre şi în regiunile de munte, în cele 31 de tabere organizate de către diferite departamente ministeriale. Zilele trecute s-au deschis primele tabere — cele de la Constanţa, Codlea, Ovidiu, Vasile Roaită, Voina, Cîmpulung Muşcel, Tuşnad şi Oraşul Stalin. Alte tabere sînt gata să primească oaspeţii.

În scopul asigurării unei odihne cît mai plăcute pentru ucenici, Comitetul Central al U.T.M., Consiliul Central al Sindicatelor şi Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, în colaborare cu ministerele de resort, au stabilit o serie de măsuri şi au organizat la Bucureşti un curs de instruire cu directorii şi organizatorii U.T.M. care conduc taberele.

În organizarea şi desfăşurarea activităţii cultural-educativ-sportive în taberele de ucenici are un rol deosebit de important contribuţia cadrelor didactice, care lucrează în aceste tabere conducînd cercurile literare, munca de educaţie politică, de educaţie fizică etc. Colectivele de conducere ale taberelor vor trebui să consulte în permanenţă cadrele didactice la întocmirea planurilor de activitate şi a programelor zilnice.

Pentru ca aceste planuri şi programe să fie cît mai complete şi mai atractive, trebuie alese activităţi care să asigure o odihnă raţională şi reconfortarea fizică a ucenicilor, să urmărească educarea acestora prin acţiuni atractive şi interesante, care să se desfăşoare în cea mai mare parte în aer liber. Printre aceste acţiuni se numără plimbările, excursiile, învăţarea de cîntece, jocurile distractive, competiţiile sportive, focurile de tabără, concursurile „drumeţii veseli" sau „cine ştie cîştigă", lectura, vizionările de filme, reuniunile pe teme, discuţiile asupra ştiinţei şi tehnicii înaintate, informările asupra evenimentelor politice interne şi externe etc. Se ştie că un program concret, bine întocmit, dă o perspectivă clară activităţii din tabără, previne munca la întîmplare.

La întocmirea programelor de activitate ale taberelor ce se vor deschide zilele acestea, cadrele didactice vor ţine cont de condiţiile existente, precum şi cele în perspectivă de a se crea: localul, terenurile, materialele sportive şi culturale, împrejurimile taberei (locuri pitoreşti, locuri istorice, muzee etc.). În acelaşi timp, pedagogii trebuie să cunoască personalul educativ şi administrativ din tabără, vîrsta şi preocupările ucenicilor, precum şi mediul de unde provin aceştia. Bazîndu-se pe cunoaşterea acestor date, cadrele didactice vor putea contribui la asigurarea unor programe de activitate bogate şi pline de conţinut şi, prin aceasta, la îmbunătăţirea muncii educative în rîndurile ucenicilor şi la întărirea sănătăţii lor.

O atenţie deosebită trebuie acordată activităţii cercurilor pe specialităţi — de literatură, de muzică, sportive etc. În activitatea acestor cercuri vor fi atraşi cît mai mulţi tineri, care să fie antrenaţi în acţiuni interesante, menite să le cultive dragostea pentru sport, muzică, literatură etc.

Cu ocazia vizitelor ce se organizează în împrejurimile taberei, precum şi cu ocazia vizitării unor expoziţii, muzee, locuri istorice etc., cadrele didactice vor organiza discuţii pentru a explica ucenicilor importanţa acestora, conţinutul lor. Trebuie să se cultive în rîndurile ucenicilor tradiţiile progresiste ale trecutului, dar mai ales să li se dezvolte dragostea şi admiraţia pentru realizările obţinute de poporul muncitor în anii puterii populare, sub conducerea partidului, să li se dezvolte dorinţa de a contribui, cu munca lor, la obţinerea de noi şi noi realizări.

Pentru ca întreaga muncă să fie încununată de succes este necesar să se înlăture şablonul şi să se lase loc iniţiativei creatoare a profesorilor, educatorilor şi ucenicilor în găsirea unor forme de activitate corespunzătoare scopului educativ, care să trezească interesul ucenicilor. Desigur că pentru realizarea tuturor acestor sarcini este necesară o cît mai strînsă colaborare între toţi factorii — răspunderea principală avînd-o directorul taberei.

Pedagogii care muncesc în taberele de odihnă ale ucenicilor au datoria să nu uite nici o clipă că munca lor e o muncă nobilă, care cere înflăcărare, pasiune, dragoste, iniţiativă, spirit inventiv, dovedind prin activitatea lor practică că sînt capabili să se achite cu cinste de sarcina de a creşte un tineret sănătos şi stăpîn pe soarta sa.

MARIN PASCU
din comisia tineret-muncitoresc a C.C. al U.T.M.

Perspective mari tinerilor din şcolile agricole

Să smulgi pămîntului cît mai multe roade! Aceasta este dorinţa care însufleţeşte întreaga ţărănime muncitoare din patria noastră. Pentru aceasta se cere pricepere, se cer cunoştinţe temeinice asupra celor mai înaintate metode agrotehnice. De aceea, nenumăraţi tineri din satele noastre pornesc spre şcolile agricole de toate gradele, pentru a-şi însuşi asemenea cunoştinţe, pentru a se pregăti să devină adevăraţi maiştri ai recoltelor bogate.

În cele peste 250 de şcoli agricole ale ţării noastre au fost cuprinşi în acest an şcolar aproape 30.000 de elevi. În anul şcolar 1958/1959 reţeaua şcolilor agricole se va extinde şi mai mult.

În şcolile profesionale agricole se pregătesc cadre pentru agricultură, horticultură (legumicultură, pomicultură), viticultură, zootehnie (crescători de animale mari şi mici, avicultori, apicultori), mecanică agricolă. În fiecare regiune există cel puţin 3-4 şcoli profesionale agricole de specialităţi diferite. În aceste şcoli pot intra absolvenţi ai şcolilor elementare de 7 ani, băieţi şi fete, în vîrstă de 14-18 ani, în funcţie de specificul meseriei — în primul rînd copii ai ţăranilor muncitori din regiunea respectivă [1]).

LA ÎNTRAREA ÎN ŞCOALA NU SE DA EXAMEN, elevi fiind admişi în ordinea rezultatelor obţinute la examenul de absolvire a şcolii de 7 ani şi în limita capacităţii de şcolarizare.

Durata de şcolarizare este de 3 ani pentru toate specialităţile. Instruirea practică se realizează în gospodăriile agricole-didactice şi în atelierele de producţie ale şcolilor, precum şi în gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, S.M.T.-uri, staţiuni experimentale etc.

Pe timpul celor 3 ani de şcolarizare, ELEVII PRIMESC ÎN MOD GRATUIT CAZAREA, ÎNTREŢINEREA, ECHIPAMENT DE UZURA ŞI DE PROTECŢIE. De asemenea, transportul în timpul vacanţei şi la practică este plătit de şcoală. ÎN TIMPUL PRACTICII, ELEVII PRIMESC O COTA ÎNTRE 20-30% DIN VALOAREA MUNCII EFECTIV PRESTATE (20% cei interni şi 30% cei externi).

După terminarea ultimului an de studii, elevii şcolilor profesionale agricole susţin examenul teoretic şi practic de absolvire şi primesc certificate de absolvire a şcolii respective. Absolvenţii sînt repartizaţi în producţie în unităţile agricole socialiste ca muncitori calificaţi (agricultori, legumicultori, pomicultori, viticultori, crescători de animale etc.), şefi de echipă, brigadieri. **După un stagiu de 3 ani în producţie, ABSOLVENŢII ŞCOLILOR PROFESIONALE AGRICOLE POT URMA, la propunerea unităţilor unde au lucrat, O ŞCOALA TEHNICA DE MAIŞTRI.** Întreprinderile agricole şi silvice socialiste recomandă cu prioritate pentru continuarea studiilor pe acei candidaţi care în şcolile profesionale au fost primii clasificaţi la învăţămîntul teoretic şi practic şi apoi s-au dovedit muncitori fruntaşi în producţie.

Şi în şcolile tehnice de maiştri pentru agricultură elevii primesc, pe durata celor 3 ani de studiu, cazare gratuită, precum şi salariul de ajutor de maistru, în sumă de 600 lei lunar, din care îşi plătesc hrana la cantina şcolii, manualele şi rechizitele şcolare.

Absolvenţii şcolilor tehnice de maiştri pot studia în învăţămîntul agricol superior, ca bursieri ai întreprinderilor care i-au recomandat pentru acest studiu.

Iată deci ce posibilităţi largi se deschid tinerilor de la sate care urmează şcolile agricole. Ei pot atinge cele mai înalte trepte ale învăţămîntului agronomic, pot deveni ingineri, cadre de bază ale agriculturii noastre.

Profesorii şcolilor de 7 ani, în special cei care lucrează la sate, au datoria să sădească în inimile copiilor dragostea pentru agricultură şi să-i îndrume spre şcolile agricole.

---

1) În „Îndrumătorul" elaborat de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii cu privire la admiterea în învăţămîntul profesional şi tehnic, îndrumător care se găseşte la secţiile de învăţămînt şi agricole ale sfaturilor populare precum şi la toate şcolile de cultură generală, se dau indicaţii amănunţite în legătură cu admiterea în toate tipurile de şcoli agricole.

PREGĂTIND DESCHIDEREA ŞCOLILOR

În întîmpinarea noilor elevi

Cadrele didactice de la centrul şcolar „Industria Linei" din Timişoara acordă o deosebită atenţie pregătirilor în vederea primirii unei noi serii de elevi.

Pentru a face cît mai larg cunoscută şcoala în rîndurile absolvenţilor claselor a VII-a s-au organizat, cu sprijinul secţiei de învăţămînt şi cultură a sfatului popular, zile ale „porţilor deschise". Numeroşi elevi ai şcolilor de cultură generală au vizitat, în aceste zile, cabinetele tehnice, atelierele de producţie şi internatul centrului şcolar.

Clasele a II-a „A" şi „B"-ţesătorie şi clasa a II-a „C"-tricotaje au organizat, cu sprijinul diriginţilor respectivi, reuniuni tovărăşeşti la care au fost invitaţi şi elevi ai şcolilor de cultură generală. De asemenea, clasa a II-a „C", condusă de diriginta Niculina Şincai, a organizat şezători în satele din raionul Timişoara.

Tot cu scopul popularizării şcolii au fost întocmite prospecte ilustrate, albume înfăţişînd aspecte din viaţa elevilor, fotografii, grafice care au fost răspîndite în şcolile de cultură generală şi în întreprinderile din oraş.

La cinematografele din localitate sînt prezentate diapozitive care ilustrează munca şi viaţa elevilor centrului şcolar.

Şi şcolile de cultură generală popularizează, în rîndurile absolvenţilor lor, rezultatele obţinute la centrul şcolar „Industria Linei". De pildă, şcoala medie nr. 7 a invitat pe absolvenţii fruntaşi ai centrului şcolar la şedinţa organizată cu părinţii elevilor din clasa a VII-a. Cu această ocazie, părinţii copiilor au putut fi edificaţi asupra succeselor pe care le obţin absolvenţii centrului şcolar în producţie. S-a dovedit că cel mai bun mijloc de popularizare îl constituie prestigiul de care se bucură centrul şcolar în şcolile şi întreprinderile din oraş şi din regiune. De aceea cadrele didactice luptă pentru ca acest prestigiu să crească necontenit.

Ca urmare a acestor acţiuni, centrul şcolar a şi primit numeroase cereri pentru înscriere la concursul de admitere.

ANIŢA CARAPACEANU
Timişoara

Un cabinet tehnic nou

Apreciind just însemnătatea predării intuitive a cunoştinţelor teoretice, cadrele didactice de la şcoala profesională de ucenici construcţii din Caransebeş şi-au propus să realizeze, înainte de deschiderea noului an şcolar, un cabinet tehnic în care să se predea cursurile de tehnologia materialelor, desen tehnic şi tehnologia meseriei.

Sub îndrumarea şi cu ajutorul efectiv al directorului şcolii, tovarăşul Gh. Şenaroiu, colectivul de profesori a reuşit să realizeze acest cabinet. O activitate deosebită au depus inginerul Ernest Kellner, profesor de tehnologie, şi maistrul Andrei Liebmann. Cu rîvnă şi stăruinţă neobosită ei au muncit efectiv la stringerea materialelor necesare şi la organizarea cabinetului. Trebuie relevat, de asemenea, ajutorul tovărăşesc dat şcolii de către întreprinderi. Astfel, întreprinderile IPROFIL-Baia Sărată, „Tehnolemn"-Timişoara, fabrica de placaje şi furnire „Deta", IPROFIL „Gheorghe Doja"-Arad, cooperativa „Solidaritatea"-Arad şi IPROFIL-Măgura Codlei au pus la dispoziţia şcolii mostre de materiale şi modele ale produselor lor şi au contribuit la realizarea mobilierului necesar cabinetului.

Acum, în sala înzăpătoare a cabinetului, materialul didactic se află rînduit în vitrine alcătuite din rame de lemn de stejar, cu pereţi şi rafturi de sticlă. Secţia de tehnologia materialelor cuprinde toate felurile de materii prime şi auxiliare folosite în tîmplărie: mostre secţionate ale speciilor de lemn indigen, eprubete ilustrînd defectele lemnului, sortimente de cherestea, aproape toate felurile de furnire exotice şi indigene, placaje, panele şi plăci celulare, substanţe şi chimicale folosite în prelucrarea sau conservarea lemnului, cleiuri, chituri, uleiuri, vopsele, lacuri. O vitrină cuprinde produsele auxiliare folosite în industria mobilei: cuie, şuruburi, încuietori, mînere metalice sau din materii plastice, balamale. În sfîrşit, tot în această secţie se află aparate optice pentru cercetări microscopice, aparatură pentru determinarea umidităţii lemnului, eprubete folosite pentru determinarea rezistenţei lemnului etc.

Şi secţia de tehnologia meseriei este bine înzestrată. Aici se află o serie de tablouri care cuprind reproduceri fotografice ale maşinilor-unelte moderne folosite în fabricaţia mobilei şi a panelului, placajului şi furnirului. Alte fotografii înfăţişează toate stilurile de mobilă pe care le studiază ucenicii. În vitrinele acestei secţii sînt aşezate, pe grupe, unelte de mînă şi instrumente de măsurat şi verificat, mostre de lemn bătuite, lustruite, lăcuite şi vopsite — în diferite faze ale execuţiei. Într-un colţ anume amenajat sînt grupate miniaturi de mobilier, ale căror detalii de execuţie respectă întru totul modelul în mărime naturală.

Pentru cursul de desen tehnic, cabinetul este înzestrat cu planşete extensibile din lemn de tei, la care pot lucra cîte doi ucenici. De asemenea, se află aici mape cuprinzînd elemente de desen geometric, proiectiv şi ornamental, ca şi desene tehnice indicînd execuţia feluritelor piese de mobilă şi a articolelor tehnice din lemn.

Întregul cabinet este rînduit cu pricepere, cu grijă pentru fiecare amănunt, pentru crearea unei atmosfere care să îmbie la muncă ordonată şi susţinută.

Cabinetul va contribui la îmbunătăţirea predării şi va înlesni, prin bogatul material didactic pe care-l cuprinde, însuşirea cunoştinţelor de către ucenici.

Ing. AUREL COLIU

Materialul didactic bogat existent în cabinetul tehnic al şcolii profesionale din Caransebeş oferă ucenicilor posibilitatea unei temeinice instruiri.

Propuneri cu privire la îmbunătățirea programelor și manualelor școlare

MATEMATICA

Experiența aplicării noilor programe și manuale de matematici a arătat că există unele greutăți în însușirea conștientă a noțiunilor de bază, atît din cauza volumului mare de cunoștințe cît și din cauza unor teme puțin accesibile cuprinse în programe și manuale.

Pentru asigurarea însușirii conștiente a cunoștințelor de matematici s-au efectuat în ianuarie 1958 unele reduceri din programă. Pe lîngă aceste reduceri, se propun și altele, care au drept scop înlăturarea dezvoltării prea mari date unor teme. De asemenea, se dau unele indicații privind folosirea manualelor și rezolvarea problemelor dificile cuprinse în manuale, pentru înlăturarea supraîncărcării.

Dăm mai jos modificările propuse pentru programe și manuale:

Clasa a V-a

Aritmetică

Se scot din programă următoarele teme:

Aflarea tuturor divizorilor unui număr și a numărului lor. **Transformarea fracțiilor zecimale (finite și periodice) în fracții ordinare.**

Se scot din manual toate paragrafele tipărite cu litere mici (acestea se vor putea trata numai la cercurile de elevi).

Temele „Împărțirea unui număr cu un produs" (paragraful 33) și „Împărțirea unui număr cu un cît" (paragraful 34) se vor studia la operațiile cu fracții ordinare.

Temele „Definiții" (paragraful 61), „Ce aflăm cînd cîntărim un corp cu balanța" (paragr. 65), și „Densitate" (paragr. 67) se vor trata cît mai simplu, astfel ca elevii să cunoască ce este greutatea, ce este greutatea specifică, care sînt unitățile de măsură pentru greutate. Nu se vor adînci noțiunile de masă și greutate, care se vor trata în clasa a VI-a la fizică.

Se scot din manual temele:

— Viteza medie (din paragr. 70).

— Mărimile fundamentale (din paragr. 71) — Rezumat asupra unităților de măsură învățate.

— Cum aflăm dacă un număr este prim sau compus (paragr. 85). Se vor da numai regulile, pe bază de exemple.

— Aflarea divizorilor unui număr dat (paragr. 88).

— Legătura dintre c.m.m.m.c.; c.m.m.d.c. și produsul a două numere (paragr. 93).

— Puterea unei fracții (paragr. 108. Nu se va studia de la pag. 319 rîndul 5 de jos pînă la pag. 321 rîndul 5 de sus).

— Transformarea fracției zecimale periodice simple în fracție ordinară (paragr. 119).

— Transformarea fracției zecimale periodice mixte în fracție ordinară (paragr. 120).

— Cînd obținem fracții periodice simple și cînd mixte (paragr. 121).

Metodele tip de rezolvare a problemelor nu se vor trata în lecții speciale, ci vor fi aplicate în rezolvarea problemelor prevăzute la fiecare capitol din programă.

Clasa a VI-a

Geometria.

Se scot din programă următoarele teme:

— **Noțiunea de axiomă, noțiunea** de loc geometric.

— **Dreapta mijlocie în triunghi.**

— **Dreapta mijlocie în trapez.**

— Construcția trapezului (cazuri simple).

— **Linia centrelor față de coarda comună și față de tangenta comună.**

— Construcția unei perpendiculare pe o semidreaptă într-un capăt al ei.

— **Patrulatere circumscrise.**

— Cerc circumscris unui triunghi (se va trata o dată cu construcția cercului ce trece prin trei puncte care nu sînt în linie dreaptă).

Capitolele I și II ale geometriei de clasa a VI-a se vor preda strict intuitiv. În celelalte capitole se vor introduce treptat demonstrațiile. Ori de cîte ori este vorba de o construcție se va urmări ca elevii să capete deprinderea de a mînui compasul, echerul, raportorul, rigla. Prin construcție geometrică se va înțelege orice construcție care cere folosirea unui instrument pentru calcul sau desen (raportor, riglă, echer, compas).

Criteriile de egalitate vor fi predate în strînsă legătură cu cazurile de construcție a triunghiurilor.

În folosirea **manualului** de geometrie pentru clasa a VI-a trebuie să se țină seama de următoarele recomandări: Geometria se predă intuitiv. În consecință, se vor folosi mai rar demonstrațiile logice.

Nu se vor folosi toate exemplele din manual pentru definirea unei noțiuni. Nu se va preda la clasă ceea ce este tipărit cu literă mică.

Nu se vor preda din manual următoarele teme:

— Procedee practice (paragr. 35—37).

— Paragr. 234.

— Linia mijlocie (paragr. 248—252). Aceasta se va studia în clasa a VII-a, ca aplicație la asemănarea figurilor.

— Patrulaterul circumscris (paragr. 279—280).

Clasa a VII-a

Algebra:

Se scot din programă următoarele teme:

— Funcția $y=\frac{k}{x}$ (de la cap. VI: proporții).

— **Ecuații de gradul I cu coeficienți literali.**

— **Inegalități și proprietățile lor.**

— **Inecuațiile de gradul I cu o singură necunoscută.**

Orele rezultate prin **netratarea** acestor teme vor fi folosite la recapitularea materiei.

Se scoate din programă paragraful: „Rezolvarea de probleme cu ajutorul ecuațiilor de la cap. V — Fracții algebrice". Acest paragraf trebuie considerat la capitolul VII — Ecuații și inecuații — punctul a., întregind paragraful „Rezolvări de probleme".

Geometria:

Următoarele teme scoase din **programa** clasei a VI-a se vor trata în clasa a VII-a, după cum urmează:

— Dreapta mijlocie a triunghiului (se va trata drept caz particular al teoremei lui Thales).

— Dreapta mijlocie a trapezului (se va preda ca aplicație la teorema: mai multe drepte paralele determină pe două secante segmente proporționale).

Din manual se vor scoate următoarele paragrafe:

— paragraful 12 pag. 12 (se tratează și la asemănarea triunghiurilor); paragr. 13, pag. 13; paragr. 26, pag. 23; paragr. 36, pag. 29—30; paragr. 45, pag. 35 (se face la desen și la geografie); paragr. 46, pag. 35 (se face la desen și la geografie); paragr. 89, pag. 99—100; paragr. 96, pag. 105—106; paragr. 98, pag. 107; paragr. 104, pag. 111; paragr. 108, pag. 114; paragr. 178, pag. 194; paragr. 189, pag. 203; paragr. 196, pag. 206.

Ca teme pentru acasă **se vor da** numai acele exerciții și probleme care pot fi socotite ca aplicație imediată a teoremei studiate și au strînsă legătură cu practica.

Clasa a VIII-a

Algebra:

Se scoate din programă formula $(x+a)(x+b)=x^2+(a+b)x+ab$.

Operațiile cu numere iraționale vor fi predate numai pe bază de exemple.

Expresia „Semnul ∞ " se va înlocui prin „Simbolul ∞ "

Nu se va trata forma $\frac{0}{0}$ **aceasta considerîndu-se nedeterminare.**

De la cap. IV, „Expresii iraționale", se vor rezerva două ore pentru recapitularea finală.

Discuția sistemului liniar **se va** face după graficul funcției liniare.

Nu se vor trata **din manual** următoarele teme:

— Formula $(x+a)(x+b)$ paragr. 5, pag. 59;

— Aplicații la geometrie: I și II pag. 60—63;

— Aplicații la aritmetică: Formarea unei tabele cu pătrate perfecte — pag. 63—64.

— Aplicații la aritmetică: I și II pag. 82—84;

— Exercițiul X, pag. 90, este facultativ;

— Cel mai mare divizor comun al polinomului, pag. 99;

— Polinoamele lui Cebîșev; pag. 123, 124;

— Exercițiul 7, pag. 131, este facultativ;

— O problemă a lui Țițeica pag. 193.

— Demonstrația de la pag. 262 pct. a.

Tema „Operații cu numere complexe" se va trata numai pe bază de exemple.

Aplicațiile la scoaterea unui factor de sub radical (exercițiile 1 și 2) se vor înlocui prin exemple mai simple, corespunzătoare nivelului clasei (Exercițiile tratate în manual se pot face în cadrul cercurilor de matematici).

Echivalența sistemelor se va preda numai pe bază de exemple.

Ca teme pentru acasă nu se vor da mai mult de două sau trei exerciții sau probleme. Exercițiile și problemele trebuie să urmărească aplicarea conștientă a cunoștințelor predate.

Geometria:

Se scoate din programă capitolul 10, „Transformarea figurilor".

Capitolele „Locuri geometrice" (8 ore) și „Construcții grafice" (9 ore) nu se vor mai considera drept capitole separate. Temele prevăzute în aceste capitole se vor preda acolo unde teoremele studiate au ca aplicație aceste teme. Orele rămase disponibile se vor repartiza recapitulării materiei și celorlalte capitole.

În urma acestor modificări, repartizarea materiei pe capitole va fi următoarea:

Introducere — 4 ore; Unghiuri — 4 ore; Triunghiuri — 12 ore; Perpendiculare și oblice — 5 ore; Drepte paralele — 9 ore; Patrulatere — 11 ore; Drepte concurente în triunghi — 4 ore; Cercul — 11 ore; Măsura unghiurilor — 9 ore; Recapitulare — 4 ore.

Nu se vor trata **din manual** următoarele teme:

— Parabola și hiperbola (pag. 78, 79); Paragr. 93 (pag. 177—179); Capitolul X (pag. 188—203).

Cunoștințele prevăzute la capitolele XI „Locuri geometrice" și XII „Construcții grafice" se vor studia la celelalte capitole, ca aplicații la teoremele respective. De exemplu, paragr. 108 — bisectoarea unui unghi ca loc geometric — se va trata la egalitatea triunghiurilor.

Se recomandă ca problemele dificile, care cer discuții, să fie studiate în cercurile de elevi.

Nu se va insista asupra problemelor complicate de locuri geometrice.

Clasa a IX-a

Algebra:

Se scot din programă următoarele teme:

— Discuția ecuațiilor bipătrate.

— Metoda grafică de rezolvare a ecuației de gradul II.

— Aplicații la dobînda compusă.

Nu se vor trata **din manual** următoarele teme:

— Discuția ecuației bipătrate (pag. 30—33)).

— Un sistem interesant (pag. 93—94).

— Rezolvarea sistemului de două ecuații de gradul II cu două necunoscute (pag. 99—101).

— Un punct remarcabil din geometria triunghiului și problema nr. IV (pag. 117—118).

— Metoda grafică de rezolvare a unei ecuații de gradul II (pag. 181—183).

— Aplicația IV, aplicația V (pag. 193—198).

— Importanța inegalităților în matematici (pag. 207—208).

— Exercițiile de la cap. XII (pag. 227—229).

— Exemplul IV (pag. 246—248).

— Limita unui șir — definiție (pag. 273—275).

Textul tipărit cu litere mici în manual nu se va preda. Ecuațiile și problemele care se dau ca teme pentru acasă vor urmări folosirea conștientă a cunoștințelor însușite.

Geometria:

Se scot **din programă următoarele** teme:

— Compas pentru împărțirea în părți egale.

— Scara transversală de proporții.

— Omotetia.

— Pantograful.

— Locul geometric al punctelor a căror sumă sau diferență a pătratelor distanțelor la două puncte fixe este constantă.

Nu se vor trata **din manual** următoarele teme:

— Paragraful 10, cap. I, cazul al II-lea (pag. 18—20).

— Paragraful 34 — punctele a și b (pag. 66—68).

— Paragraful 41 — aplicații practice ale poligoanelor asemenea (pag. 97—99).

— Paragrafele 42—49. Omotetia.

— Paragrafele 65—66. Teorema lui Ptolemeu.

— Paragrafele 78—82. Axa radicală.

— Paragraful 103. Calculul numărului Pi.

Se vor preda numai construcții de expresii algebrice simple, rămînînd facultativă predarea expresiilor prevăzute la paragr. 134 (acolo unde permit nivelul clasei și timpul).

GEOGRAFIA

Pentru a se veni în sprijinul elevilor și al cadrelor didactice și spre a se evita supraîncărcarea, se propune reducerea și eliminarea din programele și manualele școlare a unor noțiuni și denumiri geografice care nu sînt absolut necesare pentru cultura generală a elevilor din clasa respectivă.

Reducerile sînt determinate și de necesitatea corelației cu celelalte obiecte de învățămînt.

În acest scop, în urma cercetării manualelor și programelor și ținînd seama și de observațiile juste ale cadrelor didactice, se propun următoarele reduceri din programe și din manuale. (în aceste propuneri sînt incluse și reducerile din ianuarie 1958).

Clasa a V-a

Din programă nu se vor mai preda temele:

„Locul punctelor cardinale pe orizont".

Exercițiul privind întocmirea unei măsuri mari din natură printr-o măsură mică pe schiță, măsurarea în decimetri a mai multor obiecte și transpunerea lor pe hîrtie milimetrică;

Comparația elementelor simbolice cu cele din natură;

Împărțirea hărților după scară;

Scara globului. Folosirea globului negru; folosirea teluriumului. Experiența cu globul negru.

Compoziția aerului;

— Grosimea atmosferei (schimbările în păturile de aer de la 1/2 kilometru — 80 km. înălțime).

Presiunea atmosferei. Barometrul.

Exercițiile privind aspectele crivățului în raport cu anotimpurile.

Prelucrarea observațiilor făcute de elevi asupra vînturilor regiunii respective.

Dizolvarea deosebită a stratelor (Calcarul însă și prezența peșterilor și în genere fenomenele carstice se vor face la litosferă).

La apele curgătoare, exemplificările se vor da de către profesor, în funcție de condițiile locale.

Se vor elimina: cumpăna apelor, aspectele apelor curgătoare în raport cu zonele de către, aspectele apelor curgătoare în regiunea de munte și în regiunea de șes (cascade, meandre), deoarece ele sînt tratate în cadrul litosferei.

Compoziția și temperatura oceanelor și mărilor.

Calcularea vitezei apelor curgătoare.

Microrelieful (analiza formelor de relief din regiune) — tema a fost scoasă din programă în ianuarie 1958.

Forme pozitive de relief: interfluviu, cornet, treaptă.

Forme negative de relief: văi și depresiuni.

Exerciții pentru calcularea altitudinii absolute și relative.

Constituția petrografică a cîmpiilor.

Noțiunea de roci cristaline și sedimentare.

Relieful fundului oceanelor.

Solurile, principalele soluri.

Acțiunea vietuitoarelor asupra scoarței.

Mediul geografic—element permanent, necesar, dar nu determinant în dezvoltarea vieții omenești (tema a fost scoasă din programă în ianuarie 1958).

Șoturile algeriene.

Orașele din imperiul colonial francez; de asemenea orașele din posesiunile belgiene.

Componența teritorială a Americii de Sud.

Aplicațiile privind modelarea în nisip sau plastilină a reliefului Americii de Sud.

Influența curenților oceanici.

Particularitățile lumii animale și vegetale în diferite regiuni.

Din manual (ed. 1958) **se reduc** următoarele teme:

„Itinerarul" (pag. 9—10), cunoștințele se vor preda în cadrul aplicațiilor practice.

Înfățișarea reliefului pe hărțile topografice. Curbele de nivel și explicarea nivelmentului (paginile 21, 22, 23). „Tipuri de hărți" (pag. 24).

Descrierea atmosferei. (pag. 45—46).

Anemometrele (pag. 52).

Deplasarea alizeelor (pag. 56).

Prevederea vremii (pag. 61—62).

Noțiunile de gheizere și fîntîni arteziene (pag. 69—70).

Cumpăna apelor (pag. 75).

Avalanșele (pag. 94—95).

Acțiunea ghețarilor (pag. 95—96).

Formele de relief pozitive și negative (pag. 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106).

„Uscatul în întregimea lui" și „Relieful fundului oceanelor" (pag. 110).

Alunecările de teren (pag. 124).

Țărmuri înalte (pag. 133).

Factorii geografici care condiționează viața plantelor și animalelor (pag. 136—137, 138, 139).

Abisinia și Maroc (pag. 188, 189, 190).

Clasa a VI-a

Din programă se elimină:

Rezultatele favorabile ale așezării Europei legate de o scurtă privire istorică (Ereb — Apus).

Hărțile de contur la toate statele.

La țările din vestul Europei se elimină exercițiile în legătură cu calcularea cu ajutorul hărților din atlas a diferitelor distanțe, de asemenea harta de contur a imperiului colonial francez.

La Belgia și Olanda se elimină lecturile despre Indonezia și despre Congo belgian.

Ținînd seama de specificul unor țări, repartiția orelor pe teme va fi următoarea: Introducerea și recapitularea (1 oră); Europa (6 ore); R.P.R. (1 oră); U.R.S.S. (4 ore); Bulgaria și Albania (2 ore); Iugoslavia (1 oră); Ungaria (1 oră); R. Cehoslovacă (1 oră); Polonia (1 oră); Germania (2 ore); Austria (1 oră); Elveția (1 oră); Franța (2 ore); Anglia (2 ore); Țările nordice (1 oră); Finlanda (1 oră); Spania și Portugalia (1 oră); Italia (1 oră); Grecia (1 oră); Asia (6 ore); R. P. Chineză (2 ore); Mongolia (1 oră); Coreea, Vietnam (1 oră); Japonia (1 oră); India și Pakistanul (2 ore); Țările din sud-estul Asiei (1 oră); Țările din sud-vest (1 oră); Iranul și Afganistanul (1 oră); Turcia (1 oră); America de Nord și Centrală (5 ore).

Ținînd seama de această împărțire a materiei pe ore, spre a evita supraîncărcarea, profesorul va cere elevilor să rețină numai numirile principale.

Clasa a VII-a

La această clasă din programă se reduc:

„Solurile" (întreaga lecție), și „Tipurile climatice din R.P.R." de la lecția despre climă.

Ele se reduc astfel și **din manual.**

Clasa a VIII-a

Din programă se reduc:

Instrumente pentru măsurarea distanțelor pe hartă; curbimetru.

Construcția profilelor, metode de reprezentări grafice (Diagrame).

„Cîteva regiuni pluviometrice caracteristice".

„Sistemul de rîuri" (eliminat încă din ianuarie).

Se scot, de asemenea, exercițiile privind recunoașterea și compararea sistemelor de rîuri pe hartă; Desene decupate.

Subcapitolul de mineralogie și petrografie se va face sumar, conform dispozițiilor din ianuarie, și va fi intitulat: Principalele roci, însușirile esențiale de care depind formele și aspectele scoarței pămîntești.

Din cadrul biosferei se elimină lecția despre „Regiunile zoogeografice".

Din **manual se elimină:**

Explicațiile practice din cadrul capitolului de cartografie (pag. 47—63).

Deformările privind proiecțiile (pag. 30).

Proiecțiile convenționale și schema proiecțiilor cartografice (pag. 34—35).

Citirea și folosirea hărților (pag. 45 — se va menține „Călătoria pe hartă").

Seișele (pag. 126).

„Regiunile zoogeografice ale oceanului planetar" (pag. 237-243).

Textele culese cu litere mărunte din manual nu sînt obligatorii.

Clasa a IX-a

La această clasă **programa școlară** suferă modificări de structură, după cum urmează:

Capitolul „Introducere în geografia economică" se va trata în 2 ore (în loc de 3) pe baza următorului plan: 1) Obiectul și definiția geografiei economice ca știință; 2) Ramurile geografiei economice și legăturile ei cu alte științe; 3) Importanța și sarcinile geografiei economice; 4) Harta politică a lumii și împărțirea lumii în cele două lagăre.

Capitolul „Geografia economică pe ramuri" se reduce de la 10 ore la 5 ore și se va trata ca lecții de sinteză la sfîrșitul anului după următorul punctaj:

Energetica (Cărbunii și industria carboniferă, Petrolul și industria petroliferă. Energia electrică. Energia atomică) — (1 oră).

Metalurgia (Industria extractivă și a metalelor feroase, industria metalelor neferoase, industria construcției de mașini) — (1 oră).

Industria chimică, industria lemnului, industria textilă, industria alimentară — (1 oră)

Geografia agriculturii (agricultura capitalistă, agricultura socialistă, plantele cultivate și repartiția lor, creșterea animalelor) — (1 oră).

Geografia transporturilor (transporturi terestre, căile de comunicație pe apă, navigația aeriană, telecomunicații. Geografia legăturilor economice internaționale) — (1 oră).

Acestea fiind lecții de sinteză la sfîrșitul anului, profesorii se vor baza, în predarea lor, pe cunoștințele pe care le au elevii de la geografia regională. Se va cere elevilor să învețe acest capitol în primul rînd după notițele luate în clasă, fără a-i obliga să parcurgă întregul material dat la acest capitol în manual.

Întrucît în ianuarie 1958 au fost făcute reduceri care lăsau lacune în cunoștințele elevilor prin eliminarea din programă a statelor (Belgia, Olanda, Elveția, Austria, Țările Europei nordice. Orientul apropiat și mijlociu), la cererea cadrelor didactice, care au arătat că elevii nu pot fi lipsiți de asemenea cunoștințe, aceste state au fost reintroduse, folosindu-se pentru predarea lor orele obținute prin reducerea capitolului „Introducere în geografia economică" și a capitolului „Geografia economică pe ramuri".

Ținînd seama de aceste modificări, repartiția pe ore va fi următoarea:

Introducere (2 ore); R. P. R. (1 oră); U.R.S.S. (6 ore); R.P. Bulgaria și Albania (2 ore); Iugoslavia (1 oră); R.P. Ungară (1 oră); R. Cehoslovacă (1 oră); R. P. Polonă (1 oră); Germania (2 ore); Marea Britanie (3 ore); Franța (2 ore); Belgia și Olanda (1 oră); Elveția și Austria (1 oră); Țările Europei nordice (2 ore); Italia (1 oră); Grecia (1 oră); R.P. Chineză (3 ore); Mongolia, Coreea, Vietnam (2 ore); Japonia (1 oră); Țările din Asia de sud-est (2 ore); India, Pakistan (2 ore); Țările Asiei de sud-vest (2 ore); S.U.A. (3 ore); Canada (1 oră); America latină (2 ore); Africa (2 ore); Uniunea Australiană (1 oră); Geografie economică pe ramuri și recapitulare finală (7 ore); Recapitulări trimestriale (3 ore); Lucrări scrise (3 ore). Total — 62 ore anual.

Pentru predarea în bune condiții a materiei, **manualul** suferă următoarele modificări:

Se elimină din capitolul introductiv tema „Omul ca factor geografic și producător de bunuri materiale" (pag. 3—4) și primul paragraf (pag. 5).

Din schema rezumativă (pag. 8) se elimină punctele 1 și 2.

Se elimină total lecția „Importanța mediului geografic și a populației în geografia economică" (pag. 9-17).

Pentru a evita supraîncărcarea, profesorii vor cere elevilor, la fiecare țară în parte, numai denumirile geografice principale, atît în ceea ce privește cadrul natural, cît și aspectul economic.

ISTORIA

Clasa a VI-a

I. În programa de istorie pentru clasa a VI-a (ed. 1957) se propun următoarele modificări și reduceri:

A. Istoria evului mediu (sec. XVI—XVII).

1) Din lecția „Renașterea culturală în Italia" nu se va preda primul paragraf (**„Situația din Italia în sec. XVI"**) și nici despre Machiavelli.

2) Primul paragraf („Influența Renașterii italiene") din lecția următoare se va preda ca încheiere la lecția precedentă („Renașterea culturală în Italia").

3) Lecția **„Răspîndirea Reformei și reacțiunea catolică"** nu se va preda; vorbind despre luteranism (în lecția „Reforma religioasă în Germania"), profesorii vor menționa că acesta s-a răspîndit în țările din centrul și din nordul Europei, iar la paragraful „Războaiele civile din Franța" (din lecția următoare) se va vorbi despre apariția calvinismului.

4) Primul paragraf („Întărirea puterii regale în timpul regelui Francisc I") din lecția următoare, nu se va preda.

5) Din lecția „Revoluția burgheză din Țările de Jos" nu se va preda ultimul paragraf („Dezvoltarea economică a Olandei în sec. XVII"); subliniind importanța deosebită a revoluției, profesorii vor ilustra aceasta cu cîteva exemple din istoria ulterioară a Olandei (dezvoltarea comerțului, exploatarea colonială, dezvoltarea culturii).

6) Din lecția „Rusia în sec. XVI și în prima jumătate a sec. XVII" nu se va preda tema „Unirea Ucrainei cu Rusia", deoarece se va studia la istoria modernă.

7) Lecția **„Statele feudale din Asia în sec. XIII—XVII"** se omite.

8) „Trăsăturile caracteristice ale societății medievale în sec. XVI și în prima jumătate a sec. XVII" se vor recapitula în două lecții: în prima lecție — viața economică și viața socială, iar în a doua lecție — viața politică și cea culturală.

B. Istoria modernă.

1) Din lecția „Statele din centrul și sud-estul Europei în secolele XVII—XVIII" nu se va preda ultimul paragraf („Imepriul Otoman"), deoarece elementele cuprinse aici reies din tratarea istoriei Austriei (în aceeași lecție), din tratarea istoriei Rusiei (în lecția următoare) și din tratarea istoriei Țărilor Române în aceleași secole.

2) Din lecția „Congresul de la Viena, Sfînta Alianță și mișcările revoluționare din sud-vestul Europei" nu se va preda despre **mișcarea revoluționară din Spania.**

3) Din lecția „Mișcările revoluționare din sud-estul Europei" nu se va preda tema „mișcarea revoluționară din Polonia".

4) Lecția „Al doilea Imperiu Francez" nu se va studia. De aceea, la sfîrșitul lecției despre „Revoluția din anul 1848 în Franța", profesorii vor menționa proclamarea celui de-al doilea imperiu în Franța.

5) Tema „Dezvoltarea tehnicii și culturii în sec. XVIII—XIX" se va preda în două lecții, în loc de una, astfel: în prima lecție se vor studia primele două paragrafe („Dezvoltarea tehnicii" și „Dezvoltarea științelor naturii"), iar în a doua lecție ultimele două paragrafe („Dezvoltarea literaturii" și „Dezvoltarea artelor").

6) Din lecția **„Franța la sfîrșitul** sec. XIX și începutul sec. XX" se omite al doilea paragraf („Organizarea republicii franceze").

7) Tema „Rusia la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX" se va studia în două lecții, în loc de una, astfel: în prima lecție se vor preda primele două paragrafe („Desființarea iobăgiei și dezvoltarea capitalismului în Rusia" și „Războiul ruso-romino-turc din anii 1877—1878"), iar în a doua lecție — ultimele trei paragrafe („Dezvoltarea mișcării muncitorești", „Războiul ruso-japonez" și „Revoluția burgheozo-democratică din 1905").

8) Din lecția „China în sec. XIX și la începutul sec. XX" nu se va preda primul paragraf **(„Lupta poporului chinez împotriva exploatării feudale și a dominației străine; războiul țărănesc al taipinilor")**, deoarece aceeași temă — lupta poporului chinez împotriva reacțiunii interne și a dominației imperialiste — se reia în paragrafele următoare.

În urma acestor modificări și reduceri, cele 93 de ore ale cursului de istorie de la clasa a VI-a vor fi repartizate astfel:

1. Recapitulare	3	ore
2. ISTORIA EVULUI MEDIU (în sec. XVI—XVII)	16	„
3. ISTORIA MODERNĂ	44	„
a. Partea I-a (1642—1789) — 8 ore		
b. „ II-a (1789—1871) —21 „		
c. „ III-a (1871—1917) —15 „		
4. ISTORIA CONTEMPORANĂ	10	„
5. Recapitulare parțială	8	„
6. Recapitulare finală	6	„
7. Lucrările scrise trimestriale și discutarea lor	6	„

II. În manualul de istoria evului mediu pentru clasele V—VI (ed. 1956, 1957 și 1958), se propun următoarele reduceri:

1) Din lecția „Renașterea din Italia și răspîndirea ei" se omite primul paragraf — „Italia în sec. al XVI-lea" (pag. 206—208) în afară de primele două alineate (pag. 206); de asemenea, se omit alineatele care tratează despre Machiavelli (pag. 208).

2) Din lecția „Războiul țărănesc german" se omite alineatul care prezintă Programul de la Heilbronn (pag. 217) și paragraful „Comuna revoluționară din Münster" (pag. 219).

3) Lecția „Răspîndirea Reformei și reacțiunea catolică" (pag. 221—223) se omite.

4) Din lecția „Monarhia absolută în Franța" se omite primul paragraf („Întărirea puterii regale în prima jumătate a secolului al XVI-lea" — pag. 224).

5) Din lecția „Anglia în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" se omit primele alineate din primul paragraf („La începutul secolului al XVI-lea... postavuri foarte fine" — pag. 228—229), precum și ultimul paragraf („Întărirea forțelor capitaliste în Anglia" — pag. 233—234).

6) Lecția „Dezvoltarea Olandei în prima jumătate a sec. XVII" (pag. 238—241) se omite.

7) Din lecția „Rusia în prima jumătate a sec. XVII" se omite alineatul despre răscoala condusă de Bolotnikov (pag. 246) și ultimul paragraf („Întărirea Rusiei după intervenție. Unirea Ucrainei cu Rusia" — pag. 247—249).

8) Lecția „India și China în sec. XIII-XVII" (pag. 259—263) se omite.

9) Din lecția „Tehnica și știința" se omite al treilea alineat de la pag. 270 („Navigatorii europeni... nord-estic al Asiei"), precum și paragraful „Noile teorii sociale" (pag. 271—272).

III. În manualul de istorie modernă și contemporană pentru clasa a VI-a (ed. 1957 și 1958) se propun următoarele reduceri:

1) Din lecția „Statele din Europa centrală și răsăriteană în sec. XVII și XVIII" se omite ultimul paragraf („Decăderea Imperiului Otoman" — pag. 27—28).

2) Din lecția „Moldova și Țara Românească în sec. XVII și XVIII" se omite paragraful „Situația socială" (pag. 34—35).

3) Din lecția „Formarea Statelor Unite ale Americii" se omite paragraful „Răscoala de sub conducerea lui Shays" (pag. 40—41).

4) Din lecția „Congresul de la Viena, Sfînta Alianță și revoluțiile dintre 1816 și 1830 din vestul Europei" se omit alineatele care prezintă revoluția din Spania și pe cea din Belgia (pag. 78—79); iar din lecția următoare („Mișcările revoluționare de la începutul sec. XIX din estul și nord-estul Europei"), se omite alineatul penultim (despre revoluția din Polonia — pag. 84).

5) Lecția „Al doilea Imperiu în Franța" (pag. 116—118) se omite.

6) Din lecția „Franța la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX" se omite paragraful „Organizarea republicii franceze" (pag. 161—162).

7) Din lecția „China în a doua jumătate a sec. XIX și începutul sec. XX" se omite primul paragraf („Lupta poporului chinez împotriva dominației străine. Răscoala taipinilor" — pag. 183—184).

IV. Pentru anul școlar 1958/1959 se va elabora o nouă programă de istorie pentru clasa a VI-a, în care se va ține seama de toate modificările și reducerile de mai sus.

Clasa a IX-a

I. În programa de istoria evului mediu pentru clasa a IX-a (ediția 1957) se propun următoarele modificări și reduceri:

1) Din lecția „Migrația popoarelor barbare în sec. III-VI" se omit temele: „Federația ostrogotică", „Migrația anglo-saxonilor în Britania" și „Relațiile dintre popoarele barbare și biserica creștină".

2) Din lecția „Statul franc în timpul Merovingienilor" se omite ultimul paragraf („**Organizarea administrativă și juridică a statului merovingian**").

3) Din lecția „Dezvoltarea și dezmembrarea Imperiului Carolingian" se omite tema: **„Cristalizarea claselor sociale fundamentale ale societății feudale".**

4) Din lecția „Formarea statului arab" nu se va preda tema **„Vechea organizare a arabilor"**, iar din lecția următoare („Marele califat arab") se omite tema **„Lupta de clasă în imperiul abbasid".**

5) Din lecția „Anglia și normanii pînă la mijlocul sec. XI" se omit următoarele teme: **„Britania celtică și romană", „Organizarea politică a regatului feudal englez"** și **„Începutul culturii medievale în Anglia".**

6) Din lecția „Țărănimea și domeniul feudal în perioada cristalizării feudalismului" se omit temele: **„Șerbii de curte"** și **„Categoriile de țărani liberi".**

7) Lecția **„Formarea orînduirii feudale în Imperiul Bizantin (sec. VII—XI)"** nu se va mai preda.

8) Din lecția „Formarea orînduirii feudale la slavii de sud și răsăriteni" nu se vor studia temele: „Formarea și decăderea primelor state ale sîrbilor și croaților; situația slovenilor" și **„Decăderea Rusiei Kievene în sec. XII"** (temă care se va relua la lecția „Statele mongole" și la lecția „Formarea Marelui Cnezat al Moscovei").

9) Din lecția „Formarea orînduirii feudale la slavii apuseni. Ungurii pînă în sec. XII" se omit temele: **„Așezarea și ocupațiile triburilor slave de vest"** și „Statul lui Samo și importanța lui".

10) Din lecția „China în sec. III—XIII" se omit (din paragraful c) temele: **„reunificarea Chinei; dezvoltarea economică; decăderea Imperiului Sun; cotropirea mongolă în China de nord".**

11) Din lecția „Statele mongole" nu se va preda tema „Cucerirea Asiei de vest de către mongoli".

12) Din lecția „Luptele dintre imperiu și papalitate în sec. XII-XIII" nu se vor trata temele: **„Dezvoltarea orașelor italiene"** și „luptele politice din Italia" (din primul paragraf), precum și temele: „Ereziile din sec. XII—XIII" și „Ordinele călugărești (franciscanii și dominicanii)" din al doilea paragraf.

13) Din lecția „Germania și Italia în sec. XIII—XV" se omite tema **„Dezvoltarea orașelor germane în sec. XIV—XV"** (din primul paragraf) și temele: „Rolul condotierilor în viața politică din Italia", **„Situația maselor țărănești (răscoala condusă de Dolcino)"**, „Statul papal; decăderea autorității papale în sec. XIV—XV", „Regatele feudale din sudul Italiei" (stăpînirea franceză și spaniolă) din cel de-al doilea paragraf.

14) Tema „Franța și Anglia pînă la începutul sec. XIV" se va studia în două lecții, în loc de una, astfel: în prima lecție se va studia

(Continuare în pag. 4-a)

Propuneri cu privire la îmbunătățirea programelor și manualelor școlare

(Urmare din pag. 3)

tema „Franța din sec. X pînă la începutul sec. XIV", iar în a doua lecție — „Anglia în sec. XI—XIII".

15) Din lecția „Dezvoltarea Franței și Angliei după războiul de o sută de ani" se omite tema „Întărirea monarhiei și a statului francez sub Carol al VII-lea" (din primul paragraf) și tema „Frămîntările sociale" (din al doilea paragraf).

16) Din lecția „Spania și Portugalia pînă în sec. XV" se omite tema **„Răscoalele țărănești din Aragon"** (din al doilea paragraf), precum și ultimul paragraf („Formarea și dezvoltarea statului feudal portughez în condițiile luptei de eliberare națională").

17) Din lecția „Cehia în sec. XII—XVI" se omite ultimul paragraf („Situația Cehiei la sfîrșitul sec. XV și în sec. XVI; pierderea treptată a libertăților obținute în urma mișcării husite").

18) Din lecția „Formarea Marelui Cnezat al Moscovei" se omit temele: „Cnezatul Rostov — Suzdal", „Cneazul Ivan Kalita" și **„Organizarea social-economică și politică a statului rus la sfîrșitul sec. XV".**

19) Din lecția „Imperiul Bizantin în sec. XII—XV" se omite tema „răscoala ziloților".

20) Din lecția „Bulgaria, Serbia și Imperiul Otoman" (în sec. XII—XV) se omite tema **„Accentuarea exploatării feudale și răscoala condusă de Ivailo".**

21) Din lecția „Țara Românească și Moldova în sec. XIV—XV" nu se va preda ultimul paragraf („Începuturile culturii feudale în Țările Române").

22) Din lecția „Imperiul Habsburgic în sec. XVI" se omit temele: **„Decăderea economică (a Italiei) ca urmare a deplasării căilor comerciale spre apusul Europei", „Situația socială din Italia"** și **„Fărîmițarea politică"** (toate din cel de-al doilea paragraf).

23) Din lecția „Răspîndirea Reformei și Contrareforma" se omit temele: „Organizarea bisericii luterane", „Zwinglismul și anglicanismul" **„Conciliul de la Trento".**

24) Din lecția „Anglia în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" se omit temele „Reacțiunea catolică în Anglia", „Începutul opoziției parlamentare", precum și ultimul paragraf („Înăsprirea contradicțiilor de clasă la începutul sec. XVII").

25) Din lecția „Franța în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" se omite tema „Monarhia feudală absolutistă".

26) Din lecția „Spania în a doua jumătate a sec. XVI și revoluția burgheză din Țările de Jos" se omite ultimul paragraf („Dezvoltarea economică și politică a Olandei după revoluție"); subliniind importanța deosebită a revoluției burgheze din Țările de Jos, profesorii vor arăta că — după victoria revoluției — Olanda s-a dezvoltat foarte repede pe drumul capitalismului, ajungînd cea mai avansată țară din lume.

27) Lecția **„Țările nordice, Polonia și Ucraina"** se omite.

28) Din lecția „Țările Române în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" se omit temele „Întărirea relațiilor feudale și răscoalele țărănești" și „Încercarea Habsburgilor de a cuceri Transilvania".

29) Din lecția „Dezvoltarea tehnicii și științei din sec. XV pînă la mijlocul sec. XVII" se omite al doilea paragraf („Descoperirile geografice din sec. XVI și XVII; colonizarea europeană în noile teritorii").

In urma acestor modificări și reduceri, cele 62 de ore ale cursului de istoria evului mediu de la clasa a IX-a se repartizează astfel:

1. Recapitulare		1 oră
2. Introducere în istoria evului mediu		1 „
3. Istoria evului mediu		51 ore
a. Formarea societății feudale (sec.	V—XI)	18 ore
b. Dezvoltarea societății feudale	(sec. XII-XV)	18 „
c. Descompunerea feudalismului și apariția capitalismului (sec. XVI—XVII)		15 „
4. Recapitulare trimestrială		3 „
5. Recapitulare finală		3 „
6. Lucrările scrise trimestriale		3 „

II. În manualul de istoria evului mediu pentru clasa a IX-a (ed. 1957 și 1958) intervin următoarele reduceri:

1) Din lecția „Statul franc în timpul Merovingienilor" nu se va studia tema „Organizarea administrativă și juridică sub Merovingieni" (pag. 34—35).

2) Din lecția „Dezvoltarea economică și socială a Imperiului Carolingian" nu se va studia tema „Cristalizarea feudalismului" (pag. 42—43); cunoștințele cuprinse în acest paragraf se vor studia la capitolul „Viața și instituțiile feudale în Europa apuseană în sec. IX-XI".

3) Din lecția „Formarea statului arab" nu se va studia tema „Viața și organizarea arabilor înainte de apariția islamului" (pag. 45—46), iar din lecția următoare („Califatul arab. Expansiunea și decăderea lui") se omite tema „Lupta de clasă în califatul abbasid" (pag. 52—53).

4) Din lecția „Anglia și normanzii pînă la mijlocul sec. al XI-lea" se omit paragrafele: „Organizarea politică" (pag. 59) și „Începutul culturii medievale în Anglia" (pag. 59).

5) Din lecția a XIV-a („Țărănimea în perioada cristalizării feudalismului") — se omite paragraful „Serbii de curte" (pag. 76); profesorii vor menționa numai existența celor două categorii principale de țărani medievali: șerbii și țăranii liberi.

6) Lecția „Formarea orînduirii feudale în Imperiul Bizantin în sec. VII—XI" se omite; principalele elemente legate de această parte din istoria Bizanțului vor fi amintite în cadrul lecțiilor despre arabi, bulgari, slavii răsăriteni, cruciade etc., iar la lecția „Imperiul Bizantin" (în sec. XII—XV) profesorii vor face legătura cu fenomenele istorice din secolele anterioare.

7) Din lecția „Formarea orînduirii feudale la slavii de sud și răsăriteni" nu se vor studia temele: „Formarea statului sîrb și a celui croat" (pag. 87—88) și „Decăderea Rusiei Kievene" (pag. 90).

8) Din lecția următoare („Formarea orînduirii feudale la slavii apuseni. Ungurii pînă în sec. XI"), nu se vor studia paragrafele: „Așezarea triburilor slave din vest" (pag. 91—92), și „Statul lui Samo" (pag. 92).

9). Din lecția „China în sec. IV—XIII" nu se vor studia paragrafele: „Perioada dinastiei Sun (sec. X—XIII)" de la pag. 106, și „Decăderea imperiului Sun. Cucerirea Chinei de către mongoli" (pag. 107).

10). Din lecția „Năvălirile și statele mongole" nu se vor studia paragrafele: „Cuceririle mongole sub urmașii lui Ginghiz-han" (pag. 137 138) și „Mongolii în vestul Asiei" (pag. 138).

11). **Din lecția „Germania și Italia în sec. XIII—XV"** nu se vor studia paragrafele: „Dezvoltarea orașelor germane" (pag. 157—158). „Răscoala de sub conducerea lui Dolcino" (pag. 165), „Regatul Italiei meridionale" (pag. 165) și „Statul papal și decăderea papalității în sec. XIV și XV" (pag. 166).

12). Se vor preda separat — fiecare în cîte o oră de curs — cele două teme („Franța în secolele IX-XIII", pag. 167—171, și „Anglia în sec. XI—XIII", pag. 171—174) care sînt cuprinse în lecția a XXVIII-a.

13). Din lecția „Franța și Anglia după războiul de o sută de ani" nu se va preda tema „Frămîntările sociale și răscoala lui Cade (1450)" de la pag. 185—186.

14). Din lecția „Spania și Portugalia în sec. XI—XV" nu se vor studia paragrafele: „Răscoalele țărănești din sec. XV" (pag. 193) și „Portugalia" (pag. 194).

15). Din lecția „Formarea marelui cnezat al Moscovei" nu se vor studia paragrafele: „Cnezatul Rostov-Suzdal" (pag. 208—209) și „Organizarea social-economică și politică a statului rus la sfîrșitul sec. al XV-lea" (pag. 212—213).

16). Din lecția „Imperiul Bizantin" (în sec. XII—XV) nu se va preda tema „răscoala ziloților" (pag. 216—217).

17). Din lecția despre Bulgaria, Serbia și Imperiul Otoman în sec. XII—XV se omite paragraful „Înrăutățirea situației țăranilor în a doua jumătate a sec. XIII" (pag. 219).

18). Din lecția „Statele feudale Țara Românească și Moldova în sec. XIV—XV" se omite paragraful „Începuturile culturii feudale în Țările Române" (pag. 288).

19). Din partea a doua („Italia") a lecției „Imperiul Habsburgic în sec. XVI" nu se vor studia paragrafele: „Decadența economică și situația socială" (pag. 243) și „Fărîmițarea politică" (pag. 244).

20). Din lecția „Răspîndirea Reformei și Contrareforma" se omite paragraful „Conciliul de la Trento" (1545—1563), pag. 272.

21). Din lecția „Anglia în sec. XVI și prima jumătate a sec. XVII" nu se va preda paragraful „Înăsprirea contradicțiilor de clasă în timpul dinastiei Stuart" (pag 277—278); această temă se studiază în prima lecție a cursului de istorie modernă de la clasa a X-a (revoluția burgheză din Anglia).

22). Din lecția „Franța în sec. XVI și prima jumătate a sec XVII" nu se va trata tema „Monarhia feudală absolutistă în Franța" (pag. 280).

23). Din lecția „Spania în a doua jumătate a sec. XVI și revoluția burgheză din Țările de Jos" nu se va studia paragraful „Olanda, cel dintîi stat burghez" (pag. 293—294).

24). Nu se va preda prima lecție (Danemarca, Suedia, Polonia și Ucraina, pag. 295—302) din capitolul „Țările din nordul și răsăritul Europei pînă la mijlocul secolului XVII"; principalele elemente legate de istoria acestor țări apar în lecțiile despre normanzi, despre Germania, Rusia, Țările Române sau Imperiul Otoman, despre războiul de treizeci de ani etc.

25). Din lecția „Statele feudale din Asia în sec. XIV—XVII" se omit paragrafele: „Decăderea imperiului Min. Răscoalele populare și cucerirea Chinei de către manciurieni" (pag. 322—324) și „Japonia în sec. XVI—XVII" (pag. 324—326).

26). Din lecția „Dezvoltarea tehnicii și științei din sec. XV pînă la mijlocul sec. XVII" nu se va studia paragraful „Continuarea descoperirilor geografice în sec. XVI și XVII" (pag. 329).

LIMBA LATINĂ

In vederea îmbunătățirii programelor și manualelor de limba latină, pentru a se da posibilitatea unei însușiri cît mai temeinice și mai sistematice a cunoștințelor de gramatică de către elevi, s-au efectuat o serie de reduceri a materiei clasei a VIII-a și a IX-a încă în anul școlar 1957/1958.

Constatările din anul școlar expirat au demonstrat că, cu toate aceste reduceri, programele și manualele celor două clase continuă să fie încărcate cu probleme care ar putea fi transferate în clasa următoare (de la clasa a VIII-a la clasa a IX-a și de la clasa a IX-a la clasa a X-a); de aceea, în urma numeroaselor propuneri ale cadrelor didactice, s-a ajuns la concluzia că este necesară o nouă simplificare a temelor de gramatică, precum și o reducere a textelor, care s-au dovedit prea extinse, conținînd în felul acesta un material lexical care nu permite tratarea în bune condițiuni a lecțiilor cu toate aspectele lor (vocabular, traducere, problemele respective de gramatică, exerciții aplicative etc.).

Clasa a VIII-a

În anul școlar 1957/1958 s-au scos din programă și au fost trecute la clasa a IX-a următoarele chestiuni gramaticale:

1) Conjugarea pasivă: timpurile derivate de la prezent: indicativul prezent și infinitivul prezent; subiectul logic; imperfectul indicativ; viitorul I; conjunctivul prezent și imperfect; timpurile compuse pasive: perfectul indicativ, mai mult ca perfectul și viitorul II; perfectul conjunctiv, mai mult ca perfectul conjunctiv și infinitivul perfect; supinul în u, infinitivul viitor și participiul viitor pasiv.

2) Dativul cu esse.

3) Acordul pronumelui cu antecedentul.

4) Acuzativul cu infinitiv.

5) Ablativul absolut.

In prezent, pe lîngă reducerile din ianuarie 1958, s-au scos din programă și au fost trecute în clasa a IX-a:

Comparația celor cinci adjective neregulate (urmărindu-se ca, în această clasă, să nu se cuprindă nici un fel de excepție în predarea morfologiei).

Pronumele nehotărît.

Prin scoaterea din programă a acestor două lecții, s-au acordat 2 ore pentru comparația adjectivelor și complementul comparativului, față de o singură oră prevăzută în programa din anul școlar 1957/1958. La fel, s-au acordat 2 ore în loc de o oră pentru superlativul adjectivelor și complementul superlativului.

Reducerile care s-au efectuat în prezent se referă mai mult la textele din manual al căror volum, cu peste 25 de cuvinte noi, nu permitea însușirea temeinică a vocabularului și fixarea problemelor de gramatică.

Dăm mai jos reducerile la manualul clasei a VIII-a:

Lecția a IV-a — „Viața sclavilor" — se reduce ultima frază.

Lecția a VII-a — „Armele romanilor" — se reduce de la „aedificiorum ruinae..." pînă la sfîrșit.

Lecția a VIII-a — „Copiii alintați" — se reduce ultima frază.

Lecțiile a IX-a și a X-a — se vor studia într-o singură oră. Din lecția a IX-a se reduce de la „Praeclara..." pînă la sfîrșit și din lecția a X-a de la „...non satis..." pînă la sfîrșit.

Lecția a XI-a — „Spania" — se reduce de la „Bellum..." pînă la sfîrșit.

Lecția a XII-a — „Progresul" — se reduce de la „Itaque..." pînă la sfîrșit.

Lecția a XIII-a „Stelele" — se reduce de la început pînă la „Sidera diversa..."

Lecția a XIV-a — „Scribii egipteni" — se reduce ultima frază.

Lecția a XV-a — „Păsările" — se reduce de la „Verno..." pînă la sfîrșit.

Lecția a XVI-a — „La Mausoleul lui Augustus" — se reduce de la „...nam hic..." pînă la sfîrșit.

Lecția a XVII-a — „Bărbierul mincinos" — se reduce de la „...puerulus enim..." pînă la sfîrșit.

Lecția a XVIII-a — „Domnia lui Saturn" — se reduce de la „...scholae clausae erant..." pînă la sfîrșit.

Lecția a XIX-a — „Răscoala sclavilor din Sicilia" — se reduce de la început pînă la „Syrus...".

Lecția a XX-a — „Hanibal și războiul cu romanii" — se reduce de la „Saltum..." pînă la sfîrșit.

Lecția a XXI-a — „Cimbrii și teutonii" — se reduce de la început pînă la „Adventus Germanorum..."

Lecția XXII-a — „Zilele la romani" — se reduce de la „Romani nonnullos..." pînă la sfîrșit.

Lecția XXIV-a — „Despre prietenie" — se reduce de la început pînă la „Vita sine..."

Lecția XXV-a — „Perșii" — nu se va studia.

Lecția XXVI-a — „Maxime" — se reduc ultimele trei maxime.

Lecția XXVII-a — „Impărțeala leului" — se reduce ultima propoziție.

Lecția XXVIII-a — „Solon și Croesus" (I) — se reduce de la „...et ministris..." pînă la sfîrșit.

Lecția XXIX-a — „Solon și Croesus" (II) — se reduce ultima frază.

Lecția XXXI-a — „Jertfele omenești la Gali" — se reduce de la „Supplicia eorum..." pînă la sfîrșit.

Lecția XXXII-a — „Întrebări despre Alexandru cel Mare" — se reduce ultima propoziție.

Lecția XXXIII-a — „Două anecdote" — nu se va studia.

Lecția XXXIV-a — „Un răspuns spartan". „Maxime" — se reduce maxima I.

Lecția XXXV-a — „Jurămîntul tinerilor atenieni" — se reduce fraza întîia.

Lecția XXXVI-a — „Cicero despre conciziunea în povestire" — nu se va studia.

Lecția XXXVII-a — „Datoriile soției vătafului" — se reduce ultima frază. Conjunctivul prezent la toate conjugările se va studia numai pe baza acestui text.

Lecția XLI-a — „Cîteva maxime" — nu se va studia.

Lecția XLII-a — „Darius și Scitii" — se reduce ultima propoziție.

Lecția XLIII-a — „Jefuirea orașului Persepolis de către Macedoni" — se reduce de la „Lacerabant..." pînă la sfîrșit.

Lecția XLIV-a — „Vulpea și cocorul" — se reduce de la „Cui, cum..," pînă la sfîrșit.

Lecția XLV-a — „Una dintre isprăvile lui Hercule" — se reduce ultima frază.

Lecția XLVI-a — „De la Pirinei la Alpi" — nu se va studia.

Lecția XLVII-a — „Prima victorie navală a romanilor" — nu se va studia.

Lecția XLVIII-a — „Impotriva lecturii dezordonate" — nu se va studia.

Lecția XLIX-a „Măgarul și leul la vînătoare" — nu se va studia.

Lecția L-a — „Lucrări la fermă" — nu se va studia.

Lecția LI-a — „Bogățiile minerale ale Moldovei" — nu se va studia.

Lecția LII-a — „Cucerirea Galiei" — nu se va studia.

Lecția LIII-a — „Fiul lui Croesus" — nu se va studia.

Lecția LIV-a — „Augustus și Vedius Pollio" — nu se va studia.

Prin simplificarea textelor s-a urmărit să se reducă numărul cuvintelor, pentru ca cele rămase să fie bine însușite, iar chestiunile de gramatică să fie tratate mai sistematic și adîncite mai mult.

Clasa a IX-a

Programa clasei a IX-a a suferit modificări atît la capitolul morfologiei, cît și la capitolul sintaxei. Problemele de gramatică trecute din clasa a VIII-a în clasa a IX-a au necesitat trecerea altor probleme din clasa a IX-a în clasa a X-a, pentru a se evita supraîncărcarea.

Prin instrucțiunile din ianuarie 1958 s-au redus din programă următoarele teme gramaticale: substantivele neregulate; comparația adjectivelor prin prefixe și adverbe; verbele semideponente; verbul „eo" și compușii săi; verbul „fero" și compușii săi; verbele „volo", „nolo" și „malo"; construcțiile gerunzială și gerundivală.

In prezent, pe lîngă reducerile din programă efectuate în ianuarie 1958, se reduc următoarele chestiuni din sintaxa propoziției și a frazei:

1) Genitivul partitiv după adverbe și genitivul complement pe lîngă verbe.

2) Dativul-complement indirect pe lîngă participii și adjective cu înțelesul: util, prieten, vecin, egal.

3) Acuzativul dublu și acuzativul spațiului.

4) Ablativul complement al cauzei și al calității.

5) Acuzativul cu infinitiv după verbele affectuum, verbele și expresiile impersonale.

6) Nominativul cu infinitiv.

7) Propozițiile circumstanțiale temporale introduse prin: dum, donec, quoad, ut primum, ut semel, antequam și priusquam.

8) Propozițiile condiționale introduse prin: si modo, dum, dummodo.

9) Propozițiile concesive introduse prin: quamvis, licet, ut.

10) Propozițiile comparative introduse prin: velut, quaemadmodum și propozițiile comparativ-condiționale.

11) Folosirea timpurilor în propozițiile subordonate.

12) Construcțiile participiale relative și absolute vor fi tratate în 3 ore în loc de 2 ore.

Formele gramaticale nestudiate care sînt cuprinse în texte vor fi prezentate din punct de vedere lexical. Dăm cîteva exemple:

1) Formele verbale la diateza pasivă din lecția a V-a.

2) Compușii verbului fero din lecția a VII-a și a XIV-a.

3) Construcțiile participiale din lecția a XIV-a, a XXXVI-a și a XL-a.

4) Nominativul cu infinitiv din lecția a XXXVIII-a.

5) Construcția gerundivală din lecția XXXVI-a etc.

Dăm mai jos reducerile la manualul clasei a IX-a:

1) Lecția I-a — „Vechii locuitori ai patriei noastre" — se reduce de la început pînă la „Traianus clarissimus..."

2) Lecția a II-a — „Poetul Ennius" — nu se va studia.

3) Lecția a III-a — „Casele romanilor" — se reduce de la „...vasa..." pînă la sfîrșit.

4) Lecția a IV-a — „Poeții din secolul lui Augustus" — se reduce de la „...de quibus..." pînă la sfîrșit.

5) Lecția a V-a — „Galii atacă" — se reduce de la „Ab nostris..." pînă la sfîrșit.

6) Lecția a VI-a — „Fortificațiile făcute de romani la Alesia" — nu se va studia. Pentru capitolul „Numeralele cardinale" se vor folosi propoziții alcătuite de profesor și se va face retroversiunea din manual.

7) Lecția VII-a — „Filosoful Seneca despre virtute" — nu se va studia. Pentru capitolul „Pronumele și adjectivele pronominale" se va folosi textul „Omnia fluunt, omnia mutantur" din bucățile de lectură de la pag. 134.

8) Lecția a XV-a — „Augustus și Cinna" — nu se va studia.

9) Lecția XVII-a — „Cicero despre războaie" — se reduce de la „Sic Romani..." pînă la sfîrșit.

10) Lecția a XVIII-a — „Corbul și vulpea" — nu se va studia.

11) Lecția a XIX-a — „Ținerea de minte" — nu se va studia.

12) Lecția a XX-a — „Cezar trece Rubiconul" — nu se va studia.

13) Lecția XXI-a — „Un cetățean refuză să fie ales consul" — nu se va studia.

14) Lecția a XXII-a — „Portretul lui Catilina" — se reduce de la „...satis..." pînă la sfîrșit.

15) Lecția a XXIII-a — „Miltiades" — nu se va studia.

16) Lecția a XXIV-a — „Viața cumpătată a vechilor romani" — se reduce de la „M. Cato dicere..." pînă la sfîrșit.

17) Lecția a XXV-a — „Hanibal atacă zadarnic tabăra romană" — se reduce ultima propoziție.

18) Lecția a XXVII-a — „Edilii" — nu se va studia.

19) Lecția a XXVIII-a — „Viața de gladiator" — se reduce de la „Quem nostrum..." pînă la sfîrșit.

20) Lecția a XXIX-a — „Cicero scrie soției" — se va trata chestiunea gramaticală: folosirea modurilor în propozițiile principale: indicativ, imperativ și conjunctiv, reducîndu-se textul „Villicus".

21). Lecția a XXXIII-a — „Regulus" — se reduce de la „Regulus Carthaginem..." pînă la sfîrșit.

22) Lecția a XXXIV-a — „Candelabrul regelui Antiochus" — se reduce de la „Antiochus rogat..." pînă la sfîrșit.

23) Lecția a XXXVII-a — „Dispariția și apoteoza lui Romulus" (II) — nu se va studia.

24) Lecția a XXXVIII-a — „Heduii nu sprijină pe cuceritor" — se reduce de la „Ubi se diutius..." pînă la sfîrșit.

25) Lecția a XXXIX-a — „Cicero scrie din exil familiei" — se va studia în 2 ore în loc de o oră.

26) Lecția a XLI-a — „Despre necesitatea recreației" — se reduce de la „Dicitur Laelium..." pînă la sfîrșit.

27) Lecția a XLIV-a — „Maxime" — nu se va studia.

28) Lecția a XLV-a — „Pentru un trai mai bun" — nu se va studia.

29) Lecția a XLVI-a — „Hanibal se otrăvește" — nu se va studia.

30) Lecția a XLVII-a — „Cărțile în antichitate" — nu se va studia.

31) Lecția a XLVIII-a — „Să nu ne lăsăm lingușiți" — nu se va studia.

32) Lecția a XLIX-a — „Cezar și veteranul" — nu se va studia.

33) Lecția a L-a — „Să îndurăm orice de dragul patriei" — nu se va studia.

34) Lecția a LI-a — „Jurămîntul trebuie respectat" — nu se va studia.

Ca și la clasa a VIII-a, reducerile efectuate au avut ca scop însușirea mai temeinică a problemelor gramaticale și a vocabularului din text.

LIMBA RUSĂ

Urmărind însușirea conștientă de către elevi a principalelor noțiuni gramaticale necesare formării deprinderilor exprimării corecte orale și scrise în limba rusă, în programa de limba rusă pentru clasele V—VII, în urma propunerilor făcute de numeroși profesori de limba rusă consultați în acest scop, pe lîngă reducerile din ianuarie 1958 se propun noi reduceri de teme gramaticale, acordîndu-se astfel un număr mai mare de ore pentru studiul unor capitole-cheie la fiecare clasă. Totodată, prin reducerea materialului gramatical rămîn mai multe ore disponibile, care vor fi folosite pentru exerciții, pentru recapitularea din timpul și de la sfîrșitul anului școlar.

Clasa a V-a

Din programa clasei a V-a ed. 1957, se reduc:

1. Noțiunile teoretice de fonetică. Acestea se vor preda în mod practic o dată cu învățarea alfabetului și vor fi urmărite în tot cursul predării limbii ruse în clasele V—VII.

2. Modul imperativ al verbelor care se va studia în mod practic (în măsura folosirii lui în conversație).

Din programa clasei a V-a, ed. 1957, sînt trecute la clasa a VI-a **cazurile: dativ fără prepoziții și cu prepoziții, instrumental fără prepoziții și cu prepoziții, genitiv fără prepoziții și cu prepoziții; viitorul compus al verbelor; pronumele posesiv. Au fost trecute la clasa a VII-a noțiunile despre prepoziție, conjuncție, particulă, interjecție și noțiunile de sintaxă.**

În anul școlar 1958/1959, în clasa a V-a, limba rusă se va studia după două manuale: manualul pentru clasa a IV-a, ed. 1957 și manualul pentru clasa a V-a, ed. 1957 și 1958.

Pentru a se realiza în mod efectiv reducerile mai sus menționate, dăm, în continuare, paginile din manuale care cuprind cunoștințele ce urmează să nu fie studiate în această clasă în anul școlar 1958—1959:

Din manualul pentru clasa a IV-a (ed. 1957) se reduc, la pag. 39—45, textele în legătură cu fixarea alfabetului; aceasta se va face pe texte din manualul clasei a V-a.

Din manualul pentru clasa a V-a nu se studiază: noțiunile de fonetică (pag. 3—22); modul imperativ al verbelor (pag. 76—82); viitorul compus al verbelor (pag. 116—121); cazul dativ fără prepoziție (pag. 125—129); cazul dativ cu prepoziții (pag. 130—133); cazul instrumental fără prepoziții (pag. 134—138); cazul instrumental cu prepoziții (pag. 139—142); pronumele posesiv (pag. 143—146); cazul genitiv fără prepoziții (pag. 147 — 154); noțiunile despre prepoziție, conjuncție, particulă și noțiunile de sintaxă (pag. 173—174).

Clasa a VI-a

În clasa a VI-a se recapitulează materia studiată în clasa a V-a cu privire la declinarea substantivelor, conjugarea verbelor, adjectiv, pronume, numeral; se continuă și se adîncește studiul cazurilor substantivului, adjectivului, conjugării verbului și studiul celorlalte părți de vorbire. În această clasă se fixează temeinic morfologia.

Din programa clasei a VI-a, ed. 1957, să reduc următoarele teme gramaticale: imperativul după negație, declinarea I, II, III, excepțiile în declinarea adjectivelor, **adverbele de grad.** Se mai reduc: **viitorul simplu al verbelor, noțiunile despre conjuncție, particule, interjecție și despre sintaxă** (care sînt trecute la cl. a VII-a).

În vederea realizării reducerilor din **manualul** de limba rusă pentru clasa a VI-a, ed. 1957, 1958, nu se vor mai studia următoarele teme: imperativul după negație (pag. 61—64); declinarea I, II, III (pag. 78—88); excepțiile în declinarea adjectivelor (pag. 132—135); adverbele de grad; noțiunile despre conjuncție, particula, interjecția și sintaxa (pag. 185—187).

Clasa a IX-a

Pentru ca materia prevăzută în **programa** clasei a IX-a să se poată parcurge în bune condițiuni, se reduc următoarele teme gramaticale din programă, ediția 1957: declinarea și ortografia participiilor, prepoziția, conjuncția, particula și interjecția. Acestea se vor explica, pe măsura întîlnirii lor, în texte.

Din manualul pentru clasa a IX-a, ediția 1957, se reduc următoarele texte: Prima înălțime (pag. 24—25); Nimicirea bursei germane de muncă (pag. 27—28).

Prin reducerile propuse profesorii vor avea mai mult timp pentru predarea, adîncirea și repetarea cunoștințelor de gramatică, inclusiv a celor trecute dintr-o clasă în alta.

Menționăm că în clasele a VII-a, a VIII-a, a X-a și a XI-a, în noul an școlar, se vor aplica programe și manuale noi care vor ține seama de modificările aduse programelor claselor anterioare.

LIMBA ROMÎNĂ

la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (cu excepția școlilor maghiare)

Pentru evitarea saltului prea mare de la clasele II-IV la clasele V-VII în predarea noțiunilor gramaticale, ca și asigurarea însușirii conștiente de către elevi a principalelor noțiuni necesare formării deprinderilor temeinice de exprimare corectă orală și scrisă, propunem o serie de reduceri din programa de limba română pentru clasele V-VII folosită în școli în anul școlar 1957/1958.

O serie de cunoștințe considerate prea grele pentru clasa a V-a urmează să fie trecute în programa anilor următori (clasele VI-VII).

Alte cunoștințe, considerate prea grele pentru clasele V-VII, vor trece în clasele VIII-X, avîndu-se în vedere că la școlile naționalităților conlocuitoare gramatica se studiază pînă în clasa a X-a.

O ultimă categorie o constituie acele cunoștințe care ar putea lipsi complet fără a dăuna prea mult formării deprinderilor temeinice de exprimare corectă orală și scrisă în limba română la școlile naționalităților conlocuitoare.

Trecînd la programa și manualele pe clase, indicăm schimbările și reducerile propuse, în lumina celor trei criterii de mai sus:

Clasa a V-a

Din **programa** de gramatică se reduce, la capitolul **fonetica**, predarea teoretică a diftongilor și triftongilor, cu indicația să se efectueeze numai exerciții pentru folosirea lor.

La capitolul **morfologia** nu se vor studia în clasa a V-a, urmînd să treacă în clasa VI-a, gradele de comparație ale adjectivului și articularea substantivelor după prepoziție.

Din **manualul** de limba română pentru clasa a V-a de la școlile naționalităților conlocuitoare, ed. 1957, nu se vor mai studia: declinarea adjectivelor (pag. 81, 82); pronumele reflexiv (pag. 89); declinarea pronumelui demonstrativ (pag. 80); modul condițional-optativ de la verbele auxiliare și de la verbele regulate (pag. 100); conjugarea verbelor la diateza reflexivă (pag. 110); felurile adverbului (tabel — pag. 112); gradele de comparație ale adverbului (pag. 112); complementul indirect (pag. 123).

Deoarece la începutul anului școlar 1957/1958 s-au dat instrucțiuni de reducere a manualului pentru clasa a V-a, indicîndu-se scoaterea a 6 bucăți de lectură literară, socotim că nu mai sînt necesare alte modificări în acest manual.

Clasa a VI-a

Din programa clasei a VI-a tema articolul adjectival trece la clasa a VII-a; de asemenea diateza reflexivă.

Nu se mai prevede în programa pentru clasele VI-VII învățarea modurilor gerunziu și supin.

Din **manualul** pentru clasa a VI-a de la școlile naționalităților conlocuitoare ed. 1957 nu se vor studia articolul adjectival și declinarea articolului adjectival (pag. 84, 85); declinarea adjectivului așezat înaintea substantivului (pag. 91); funcțiile pronumelui personal în propoziție; formele pronumelor demonstrative (pag. 105).

La partea de lecturi a manualului considerăm că materia este potrivită cu nivelul clasei.

Clasa a VII-a

Din programa clasei a VII-a se reduc substantivele concrete și abstracte; declinarea pronumelui relativ; declinarea numeralului cardinal; numeralele multiplicative, distributive și adverbiale; verbe unipersonale și impersonale; atributul substantival apozițional, atributul verbal și adverbial; complementul circumstanțial de cauză și de scop; raportul de coordonare și de subordonare.

Din manualul de clasa a VII-a pentru naționalitățile conlocuitoare ed. 1957 nu se vor mai învăța următoarele noțiuni gramaticale: substantive concrete și abstracte (pag. 76, 77); terminațiile substantivelor după număr (pag. 81); substantivele cu forme multiple de singular sau de plural (pag. 83); declinarea pronumelui relativ (pag. 123-124); declinarea numeralului cardinal (pag. 131, 132); declinarea numeralului ordinal (pag. 134); numeralele multiplicative, distributive, adverbiale, nehotărîte (pag. 135-136); supinul (pag. 157). La diateza pasivă (pag. 157) se vor studia numai timpurile principale: trecutul, prezentul și viitorul de la modul indicativ. Nu se vor mai studia verbele impersonale și unipersonale (pag. 170-171); atributul apozițional (pag. 188); atributul verbal și adverbial (pag. 188-189); complementul circumstanțial de scop și cauză (pag. 196-197).

În manualul de clasa a VII-a, bucata **Ulciul și găinile** de Gr. Alexandrescu trece la lecturile facultative.

Orele astfel obținute se vor repartiza unor bucăți mai lungi cu un număr mic de ore. Astfel, **Mitrea Cocor** se va studia în 4 ore, în loc de 3 ore cîte erau repartizate prin programă, avîndu-se în vedere că se va citi și discuta cu elevii și notița biografică despre M. Sadoveanu; de asemenea, se va mai acorda o oră studierii schiței **Vizită** de I. L. Caragiale.

Notă: Temele subliniate se referă la reducerile efectuate recent (iunie 1958).

Cadrele didactice sînt rugate să trimită Direcției pedagogice din Ministerul Învățămîntului și Culturii, pînă la 22 iulie a. c., observațiile lor în legătură cu propunerile privitoare la îmbunătățirea programelor și manualelor școlare.

DISCUȚII

pe marginea propunerilor de îmbunătățire a programelor și manualelor școlare

Propunerile pentru îmbunătățirea programelor și manualelor școlare stîrnesc un mare interes în rîndurile cadrelor didactice. Ele au fost larg discutate în cadrul consfătuirilor raionale, sînt dezbătute în școli. La redacția noastră au început să sosească numeroase scrisori în care profesorii își spun părerile cu privire la propuneri.

Publicăm alăturat cîteva dintre aceste scrisori.

Un pas înainte

Recentele propuneri pentru îmbunătățirea programelor și manualelor școlare constituie o nouă măsură pe linia aplicării hotărîrilor partidului și guvernului în vederea dezvoltării și îmbunătățirii învățămîntului nostru de cultură generală. Totodată, actualele propuneri arată că acțiunea pentru evitarea supraîncărcării, departe de a fi o chestiune de campanie, se află permanent în atenția organelor de învățămînt.

Faptul că la baza propunerilor stau observațiile și sugestiile venite din partea cadrelor didactice care lucrează efectiv la catedră, faptul că aceste propuneri înseși sînt supuse discuției cadrelor didactice constituie garanția justeței măsurilor ce se vor lua pentru îmbunătățirea programelor și manualelor.

Cadrele didactice din raionul nostru întîmpină cu multă satisfacție propunerile făcute, discută cu deosebit interes conținutul lor.

Un lucru pe care cadrele didactice din raionul 1 Mai l-au apreciat îndeosebi este acela că, prin aplicarea actualelor propuneri privind îmbunătățirea programelor și manualelor, se vor crea noi condiții pentru ridicarea nivelului lecțiilor, pentru adîncirea cunoștințelor predate. Aceasta ne va permite să facem încă un pas înainte, să ne ridicăm și mai sus față de nivelul învățămîntului din trecut. Între programele și manualele de astăzi — bazate pe principii realist-științifice și destinate pregătirii copiilor oamenilor muncii în vederea asigurării cadrelor necesare construirii socialismului — și programele și manualele școlii burgheze, care promovau idei retrograde și serveau instruirii copiilor claselor exploatatoare — este o distanță considerabilă.

Faptul că în învățămîntul nostru, care se dezvoltă într-un ritm viu, se simte nevoia îmbunătățirii pe parcurs a programelor și manualelor este întrutotul firesc. Mersul ascensiv al construcției socialiste, experiența acumulată în ultimii ani în domeniul învățămîntului impun revizuirea instrumentelor noastre de lucru, adaptarea lor la noile condiții.

Salutînd noile propuneri pentru îmbunătățirea programelor și manualelor, profesorii din raionul 1 Mai din București se angajează ca, prin observațiile și sugestiile aduse, să contribuie la definitivarea lor. Totodată ei își propun ca, folosind din plin posibilitățile pe care aplicarea noilor propuneri de îmbunătățire a programelor și manualelor le oferă, să adîncească problemele de bază renunțînd la amănunte neesențiale, să-și sporească exigența față de munca lor și a elevilor, să ridice continuu nivelul predării lecțiilor pentru a da patriei elemente tot mai bine pregătite, capabile să facă față noilor sarcini ale construcției socialismului.

VALENTINA GEORGESCU
șefa secției de învățămînt a raionului 1 Mai din București

Propuneri bine venite

Noi, profesorii, simțim o deosebită mulțumire pentru faptul că se acordă o atenție tot mai mare acțiunii de îmbunătățire a programelor și manualelor școlare, că în această acțiune se ține seama de cuvîntul nostru, de experiența pe care am dobîndit-o muncind cu elevii.

Noile propuneri care ne sînt prezentate prin „Gazeta învățămîntului" cu privire la reducerea programelor și manualelor sînt, în general, binevenite, ele contribuind la înlăturarea supraîncărcării elevilor, la mai buna însușire a cunoștințelor de bază, la rezervarea unui număr mai mare de ore pentru aplicații practice. În acest sens sînt cu totul de acord cu faptul că s-au redus unele cunoștințe de gramatică din programa clasei a V-a, deoarece erau greu accesibile înțelegerii elevilor din această clasă. Mă refer, îndeosebi, la cunoștințele despre diftongi și triftongi, ca și la declinarea substantivelor proprii.

Este binevenită, de asemenea, trecerea unor cunoștințe — cum ar fi acelea despre substantivele proprii compuse, despre funcțiile verbelor la modurile nepersonale sau despre formele populare de viitor — din programa clasei a VI-a în programa clasei a VII-a. Socotesc însă că anumite teme, cum ar fi comparativul de superioritate, de egalitate și de inferioritate sau substantivele defective de număr ar putea rămîne în programa clasei a VI-a, mai ales avînd în vedere faptul că nici în clasa a VII-a programa nu trebuie să fie prea încărcată, obiectivul principal fiind aici repetarea și consolidarea cunoștințelor elevilor prin exerciții și însușirea cunoștințelor de sintaxă a propoziției. Reducerea din programa clasei a VII-a a cunoștințelor despre pronumele personal feminin cu înțeles de neutru, despre felurile adverbelor de mod, despre interjecții cu valoare verbală, despre pronumele negative etc. este pe deplin justificată. Este bine că s-a scos din programa acestei clase capitolul referitor la substantivele concrete și abstracte, întrucît prezenta totdeauna dificultăți în predare, iar elevii sezisau cu multă greutate deosebirea dintre aceste substantive, neavînd încă noțiuni destul de clare despre „concret" și „abstract". Același lucru se poate spune și despre capitolul referitor la subiectul logic și gramatical.

Consider, totuși, că dativul etic poate continua să figureze în programa clasei a VII-a deoarece el apare destul de des atît în limba vorbită cît și în operele scriitorilor noștri clasici. Dativul etic ocupă în special un loc important în basmele noastre, care sînt atît de gustate de elevi și este bine ca ei să-l poată recunoaște. Dacă reducerea unui număr important de teme ajută la înlăturarea supraîncărcării, nu trebuie însă să se ajungă la o simplificare exagerată a programelor.

Este binevenit faptul că s-a căutat să se asigure dezvoltarea deprinderilor de exprimare orală și scrisă ale elevilor prin afectarea unui număr mai mare de ore pentru compuneri, care vor contribui și la stimularea activității creatoare a elevilor. S-a procedat just propunîndu-se reducerea din programa de lectură literară la clasa a V-a a unor noțiuni de teorie a literaturii mai puțin accesibile elevilor, care nu-și aveau locul la această clasă: creația populară orală, opera literară, planul complex.

În general, textele de lectură literară sînt bine alese. Consider însă că unele dintre ele sînt grele pentru înțelegerea elevilor. Astfel, poezia „Slavă eroilor Doftanei" de M. Banuș presupune un nivel de cunoștințe care depășește puterea de înțelegere a elevilor din clasa a VI-a, iar din studierea poeziei „O scrisoare de la Muselim Selo" de G. Coșbuc, elevii din această clasă nu rețin decît faptul epic direct și nu sezisează ideea transmisă prin intermediul narațiunii. Fragmentul „Pe plută de la Dorna la Piatra" de Al. Vlahuță ar fi putut rămîne în programa clasei a VII-a fiind unicul fragment din manual ce-i familiarizează pe elevi cu opera „Romînia pitorească", care are o mare valoare artistică și educativă.

EUGENIA BANU
profesoară de limba română, com. Mihăilești, raionul Domnești

Chezășia unor măsuri juste

Recentele propuneri privitoare la îmbunătățirea programelor și manualelor de fizică pentru clasa a VI-a, a VII-a și a IX-a sînt în general juste, urmărind însușirea cunoștințelor esențiale și înlăturînd cunoștințele inaccesibile înțelegerii elevilor, precum și unele lucruri nesemnificative, inutile, care, supraîncărcînd pe elevi, ar împiedica adîncirea problemelor importante.

Puterea de înțelegere a elevilor din clasa a VI-a pledează pentru înlăturarea din programa acestei clase a unor teme greu accesibile ca demonstrarea adeziunii, absorbția căldurii, căldura specifică a unei substanțe, calcularea cantității de căldură necesară pentru încălzirea unui corp, natura căldurii, forța de frecare, influența presiunii asupra topirii și fierberii, legea transformării și conservării energiei, mașina lui Watt, randamentul mașinii termice, superioritatea mașinilor cu ardere internă față de mașinile cu aburi. De asemenea, este dificilă pentru posibilitățile de înțelegere ale elevilor lucrarea de laborator cu privire la măsurarea forței de frecare și determinarea densității. Socotesc, de aceea, binevenită propunerea de a se reduce din programă toate aceste chestiuni. Consider însă că este necesar să rămînă în programă unele teme care prezintă interes din punct de vedere al cunoștințelor generale sau pentru legarea teoriei cu practica și care, totodată, nu constituie un material dificil pentru înțelegerea elevilor. Astfel, la clasa a VI-a se propune să se scoată din lecția „Legea lui Arhimede" unele părți aplicative de care elevii au absolută nevoie pentru înțelegerea acestei legi: pontoane, ridicarea navelor scufundate, areometre, forța ascensională, baloane dirijabile. Socotesc nejust, de asemenea, faptul că se propune înlăturarea cunoștințelor despre calorimetru și modificarea lucrării practice pentru determinarea căldurii necesare la încălzirea apei în condițiile în care se menține lecția „Calcularea cantității de căldură necesară pentru încălzirea apei". Este oare mai ușor pentru elevi să înțeleagă, de exemplu, calculul teoretic al cantității de căldură necesară pentru încălzirea apei decît să determine practic acest lucru? Și pe lîngă aceasta, o noțiune relativ dificilă, cum este noțiunea „cantitatea de căldură", poate fi însușită folosindu-se cît mai multe căi.

La clasa a VIII-a, propunerile de noi reduceri sînt, în bună parte, justificate, deoarece capitolul privitor la mecanică, bunăoară, ajunsese la un volum exagerat.

Este bine că s-au eliminat o serie de amănunte neesențiale, ca de exemplu cele referitoare la legea mișcării uniforme, la reprezentările grafice ale mișcării uniform accelerate, la legea spațiului, compunerea vitezelor, aruncarea pe orizontală etc. Unele propuneri de reducere nu sînt însă, după părerea mea, justificate. Astfel, definirea vitezei și a acceleratiei ca tangente nu prezintă nici o dificultate în ce privește înțelegerea lor de către elevi. Dimpotrivă, exprimarea trigonometrică este ușor accesibilă elevilor, întrucît este evidentă în graficele respective, iar cu ajutorul ei se aprofundează noțiunile de viteză și accelerație, realizîndu-se totodată o corelație între matematică și fizică. Același lucru se poate spune și despre valoarea rezultantei a două forțe concurente. Se propune, de asemenea, să nu se studieze legea conservării cantității de mișcare. Socotesc însă că studierea acestei legi este necesară pentru aprofundarea cunoașterii celei de a treia legi a lui Newton.

Socotesc nejustificate și propunerile de eliminare a unor lucrări practice sau demonstrări experimentale. Astfel, elevul trebuie să studieze teoretic legile mișcării uniform accelerate, dar nu are posibilitatea să constate practic acest lucru. Consider de asemenea că este necesar ca, atunci cînd se studiază legea a doua a lui Newton privitoare la compunerea forțelor paralele, să se facă și aplicațiile practice corespunzătoare. La lecția despre forța centrifugă e bine să li se comunice elevilor și aplicația tehnică atît de importantă a construirii drumurilor la curbe.

Este bine că din programa clasei a IX-a s-au înlăturat o serie de cunoștințe despre manometre, parașută și viteză limitată, turbine, teoria cinetico-moleculară, mișcarea moleculelor etc. De asemenea, este justificată eliminarea în întregime a unor teme ca echilibrul corpurilor parțial cufundate, curgerea turbulentă, cauza rezistenței aerodinamice etc.

Nu cred însă că este indicată reducerea la o frază sau două a explicațiilor privitoare la altimetru, la căldura specifică a unei substanțe, la legea Boyle-Mariotte, la structura lichidelor, la influența temperaturii asupra presiunii vaporilor saturanți, la lichefierea gazelor.

Unele eliminări provoacă discontinuitate în prezentarea fenomenului. Astfel, prin înlăturarea cunoștințelor despre fenomenele de supratopire și sublimare se ajunge la o cunoaștere incompletă în ce privește starea de agregare. Propunerea de a se renunța la cunoștințele despre mașina frigoriferă cu amoniac dăunează studiului lichefierii gazelor, lipsindu-l de prezentarea concretă a unei aplicații din cele mai răspîndite.

Participarea unui număr cît mai mare de cadre didactice la discutarea și definitivarea acestor propuneri constituie o chezășie că se va ajunge la măsurile cele mai bune de îmbunătățire a manualelor și programelor școlare.

V. ATANASIU
profesor de fizică — București

Informații

Ministerul Învățămîntului și Culturii face cunoscut cadrelor didactice (educatoare, învățători, profesori) care au o întrerupere în învățămînt mai mare de doi ani și cărora li s-a aprobat înscrierea la reexaminarea profesională că examenul se va ține între 15—20 august a.c. la Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice de care aparțin regiunile respective.

Se precizează că învățătorii și educatoarele se vor prezenta la reexaminarea profesională tot la institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice și nu la regiuni, așa cum se stabilise prin instrucțiunile nr. 778/958.

★

Clubul sportiv „Olimpia" de pe lîngă Ministerul Învățămîntului și Culturii, în colaborare cu Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt — București, organizează pentru cadrele didactice cu membrii lor de familie o excursie pe următorul traseu: București—Iași—Mînăstirile Putna, Sucevița, Voroneț — Suceava — Rădăuți — Gura Humorului — Cîmpulung — Mun. tele Rarău — Vatra Dornei — Viaductele de la Ilva Mare, Ilva Mică, Salva — Cluj — Turda — Cheile Tureni — Minele romane și aurifere de la Roșia Montană — Abrud — Ghețarul Scărișoara — Alba Iulia — Deva — Lugoj — Caransebeș — Băile Herculane — Orșova — Cazane — Ada-Kaleh — T. Severin — Craiova — București.

Excursia va avea loc între 31 iulie și 16 august 1958.

Înscrierile se primesc pînă în ziua de 20 iulie 1958 la Clubul sportiv „Olimpia" (str. Spiru Haret Nr. 11, telefon 4.24.00) sau la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt — București (bd. 6 Martie nr. 32, telefon 3.63.07).

EXPERIENȚE ȘI ÎNVĂȚĂMINTE

Pe marginea consfătuirilor raionale

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice — ținute în zilele de 28-29 iunie a.c. — au prilejuit o dezbatere largă a muncii desfășurate în cursul întregului an școlar.

Anul școlar încheiat a însemnat o nouă treaptă pe calea dezvoltării învățămîntului din țara noastră. Lărgirea bazei materiale a școlilor, introducerea pe scară tot mai largă a elementelor de politehnizare, măsurile luate pentru ridicarea nivelului științific și educativ al lecțiilor și activităților extrașcolare au contribuit în chip simțitor la ridicarea nivelului muncii din școli. Constatînd la consfătuiri acest lucru, învățătorii și profesorii au avut totodată posibilitatea ca, pe baza concluziilor privitoare la munca anului încheiat, să aducă noi propuneri pentru îmbunătățirea activității în viitor.

Vom înfățișa în cele ce urmează unele aspecte mai importante de la consfătuirile cadrelor didactice din raioanele Huși și Zimnicea și din orașul Sibiu.

Informare cuprinzătoare

După cum se știe, prima parte a referatelor întocmite de secțiile de învățămînt și cultură au constat într-o prezentare de ansamblu a activității desfășurate de cadrele didactice din raion în cursul anului școlar. În general, în această parte au fost tratate problemele de bază ale învățămîntului nostru în etapa actuală — educația comunistă a elevilor, politehnizarea, evitarea supraîncărcării, pregătirea pentru viață, ridicarea nivelului ideologico-politic și profesional al cadrelor didactice. În raioanele unde cea mai mare parte a școlilor se află situată în mediul rural (Huși, Zimnicea) s-a acordat atenția cuvenită problemelor specifice școlilor sătești: școlarizarea, frecvența elevilor, activitatea cultural-obștească desfășurată de cadrele didactice în sprijinul socializării agriculturii.

Nu putem trece, totuși, cu vederea faptul că din referate au fost omise uneori probleme importante ale învățămîntului. Așa, de pildă, problema luptei pentru evitarea supraîncărcării a fost omisă din referatul secției de învățămînt și cultură a orașului Sibiu. La fel, referatul consfătuirilor de la Huși nu s-a referit de loc la activitatea din școlile profesionale și tehnice. Completările aduse în discuții în legătură cu aceste probleme au fost foarte binevenite.

Mai amplu au fost dezbătute în prima parte a referatelor problemele legate de situația la învățătură a elevilor.

Din compararea datelor statistice a reieșit cu toată claritatea că în acest an școlar s-a înregistrat un progres la învățătură în raport cu anul școlar trecut. Aceasta se datorește, în mare măsură, după cum s-a arătat, eforturilor și priceperii sporite a cadrelor didactice, perfecționării metodelor lor de muncă. Este păcat însă că, atunci cînd s-a trecut la exemplificări, referatele s-au mulțumit cu citarea unor nume de învățători și profesori care „au obținut rezultate frumoase" sau care „au rezultate slabe la clasă", fără să arate concret cum s-a ajuns la aceste rezultate. Este adevărat că uneori — cum se poate vedea în referatul prezentat la consfătuirea din orașul Sibiu — s-a specificat că rezultatele bune obținute de cei mai mulți învățători și profesori se datoresc într-o apreciabilă măsură muncii sistematice depuse de aceștia, calității lecțiilor ținute, în timp ce rezultatele slabe ale unor cadre didactice se explică prin faptul că învățătorii sau profesorii respectivi nu se străduiesc să-și îmbunătățească metodele de muncă. Asemenea aprecieri sînt însă mult prea sumare.

Același lucru se poate spune și despre referatul secției de învățămînt și cultură a raionului Huși. Pornindu-se de la un criteriu strict statistic, în referat au fost apreciați pozitiv profesorii care nu au avut nici un repetent la clasa sau obiectul respectiv și citați negativ cei care aveau un număr mai mare de elevi căzuți. Fără îndoială că în aprecierea situației la învățătură nu ne putem lipsi de considerarea rezultatelor așa cum ele sînt concretizate în catalog. Pentru ca aprecierea să fie justă și concludentă în același timp, era necesar însă să se aibă în vedere ansamblul factorilor obiectivi și subiectivi care au determinat o anumită situație, să se arate în ce măsură situația din catalog corespunde nivelului real de cunoștințe al clasei, să se precizeze ce anume a determinat, în unele cazuri, un nivel scăzut la învățătură, prin ce mijloace au reușit unii profesori să asigure o promovabilitate de sută la sută.

În general, putem spune că referatele prezentate în consfătuirile din cele trei centre au fost destul de cuprinzătoare și bogate în exemple, că într-o măsură apreciabilă ele au fost axate pe problemele cele mai importante ale învățămîntului, dar că, limitîndu-se la comunicarea experienței, au avut un caracter mai mult informativ.

Nu numai CE dar și CUM

Faptul că secțiile de învățămînt și cultură ale raioanelor Huși și Zimnicea și a orașului Sibiu au ales ca temă centrală a consfătuirilor problema educării patriotice a elevilor dovedește interesul pe care cadrele didactice îl manifestă pentru îmbunătățirea conținutului și metodelor de lucru în domeniul educării elevilor în spiritul patriotismului socialist.

Abordînd problema mai întîi sub aspectul ei teoretic, referatul secției de învățămînt a raionului Huși a definit patriotismul socialist în opoziție cu naționalismul burghez, a subliniat legătura strînsă dintre educația patriotică și educația în spiritul internaționalismului proletar, a arătat care sînt căile cele mai importante de realizare a educării patriotice a elevilor.

Trecînd la prezentarea activității desfășurate în școli în această direcție, referatul a urmărit problema pe planuri multiple: educarea patriotismului în cadrul lecțiilor, la clase și la obiecte diferite, în activitatea extrașcolară etc. Bogăția de exemple — atît pozitive cît și negative — a permis participanților la consfătuire să distingă mijloacele adecvate de cele necorespunzătoare, să rețină recomandările cuprinse în referat și să se ferească de eventuale greșeli în viitor.

O idee subliniată în chip deosebit în referat a fost aceea că educarea în spiritul patriotismului nu trebuie să se oprească la dezvoltarea convingerilor și sentimentelor patriotice, ci să ducă la formarea unor oameni capabili de fapte cu caracter patriotic.

Foarte bine s-a orientat și colectivul de profesori care a redactat referatul consfătuirii din orașul Sibiu. Repartizînd materialul pe capitole, referatul s-a oprit asupra următoarelor aspecte: realizarea educației patriotice prin lecții, dezvoltarea dragostei față de frumusețile patriei, față de trecutul eroic al poporului, față de realizările construcției socialiste în țara noastră, creșterea tineretului în spiritul internaționalismului proletar etc.

Folosind exemple concrete din activitatea dusă de cadrele didactice din raion, și referatul prezentat la consfătuirea de la Zimnicea a împărtășit participanților la consfătuire o bogată experiență în domeniul educației patriotice.

Din păcate, pierzîndu-se adesea în relatarea aspectelor particulare, referatele n-au subliniat totdeauna ceea ce constituia esențialul, ideea diriguitoare. Să ne referim la un caz. Din exemplele date în referatul secției de învățămînt și cultură din Huși cu privire la educarea patriotică a elevilor, s-a putut vedea că majoritatea activităților desfășurate în școli au fost axate pe cunoașterea luptei clasei muncitoare, sub conducerea partidului, pentru construirea socialismului, că au urmărit dezvoltarea sentimentelor de dragoste față de cuceririle revoluționare ale poporului muncitor din țara noastră. Referatul n-a extras însă ideea — ce se desprindea din fapte — că în educarea patriotismului trebuie pus un accent deosebit pe cunoașterea prezentului, întrucît realitatea noastră de astăzi oferă nenumărate exemple de patriotism, care au o mare valoare educativă atît prin ele însele, cît și prin faptul că sînt cunoscute și trăite de elevi. Sublinierea acestei idei i-ar fi ajutat pe învățători și profesori să înțeleagă mai bine încotro trebuie orientate eforturile lor.

La fel, referatele prezentate la consfătuirile din orașul Sibiu și din Zimnicea au mers în special pe linia enumerării realizărilor și lipsurilor, neglijînd analiza. De aceea, deși au prezentat o activitate bogată, referatele nu au fost întotdeauna la înălțimea așteptărilor.

În general, se poate spune că în tratarea problemei educației patriotice referatele au arătat mai ales ce s-a făcut și mult mai puțin cum s-a procedat. S-au arătat, adică, date, fapte, acțiuni care au contribuit la educarea patriotismului, dar s-au ignorat în mare măsură metodele.

Foarte utile au fost completările aduse referatelor în cadrul discuțiilor. Astfel, profesorul Nicolae Hubert din Sibiu a insistat îndelung asupra mijloacelor afective pe care educatorul trebuie să le folosească pentru a insufla elevilor sentimente patriotice. El a arătat că ori de cîte ori a folosit în acest scop referate, elevii nu erau impresionați și nici destul de atenți, dar că de fiecare dată cînd recurgea, în locul referatelor, la un fragment dintr-o operă literară și mai ales atunci cînd se discuta despre patriotism pornind de la fapte de viață cunoscute de elevi, subliniind, la nivelul înțelegerii elevilor, ideile pe care urmărea să le transmită, aceștia erau cîștigați din primul moment.

O problemă similară a abordat profesoara Milena Spiridonescu din orașul Sibiu care, vorbind despre realizarea educației patriotice prin intermediul mijloacelor artistice, a arătat efectul pozitiv pe care l-au avut asupra elevilor anumite seri muzicale cu tematică patriotică.

Completări interesante însoțite de sugestii au adus la discuții și alți învățători și profesori din Sibiu sau din raioanele Huși și Zimnicea.

Discutarea în cadrul consfătuirilor a problemelor legate de educația patriotismului a îmbogățit simțitor experiența cadrelor didactice în acest domeniu. Folosul pentru participanții la consfătuire ar fi fost mai mare, însă, dacă referatele ar fi avut un caracter mai puțin expozitiv și mai mult analitic.

O problemă importantă tratată superficial

Problema politehnizării a format obiectul unor dezbateri largi, îndeosebi în cadrul lucrărilor pe secții. Să analizăm pe scurt cum a fost dezbătută această problemă în consfătuirea cadrelor didactice din raionul Zimnicea.

Raionul Zimnicea are un predominant caracter agricol. Oamenii muncii de pe ogoarele raionului pășesc tot mai hotărîți pe drumul realizării unei agriculturi socialiste. Școlilor din raion le revine sarcina de a pregăti oameni înarmați cu temeinice cunoștințe științifice și deprinderi practice, care să poată contribui din plin la dezvoltarea agriculturii.

În ședința plenară a consfătuirii din raionul Zimnicea, în partea inițiă a referatului, s-a vorbit despre locul important pe care îl ocupă politehnizarea în cadrul problemelor actuale ale învățămîntului din țara noastră. S-a arătat — comparativ cu anul școlar trecut — extinderea tot mai mare pe care a luat-o învățămîntul politehnic în raion. În acest scop școlile au fost dotate cu loturi experimentale. Continuă să se înzestreze laboratoarele, se creează în școli colțuri ale naturii vii etc.

Mai puțină atenție s-a acordat dezbaterii problemelor politehnizării în cadrul lucrărilor pe secții.

Ăm urmărit mai îndeaproape lucrările secției de științe naturale și geografie, pentru că munca profesorilor respectivi este mai direct legată de caracterul agricol al raionului.

Referatul prezentat în secție a fost mai mult o trecere în revistă a muncii despuse de profesoara Ileana Antonescu, care l-a alcătuit. Este adevărat că s-a pomenit cîte ceva și despre munca dusă în două-trei școli din raion, dar aceasta nu pe baza unei documentări în fața locului, ci pe baza unor date prea puțin semnificative, cuprinse în rapoartele prezentate de profesori.

Discuțiile au suplinit în parte această lipsă. De pildă, profesorul Paraschiv I. Popa, combătînd procedeele unor profesori care se limitează la efectuarea experiențelor demonstrative, a subliniat că elevii trebuie puși să efectueze ei înșiși experiențe. El a arătat cum lucrează în privința aceasta și cum a reușit să formeze la elevi anumite deprinderi de muncă în cadrul activității pe lotul experimental. Profesorul Manole Neamu a arătat cum a împletit activitatea pentru formarea deprinderilor politehnice cu educarea dragostei față de muncă.

Aceste completări au fost însă insuficiente.

Nici referatul și nici discuțiile nu au avut în vedere faptul că învățămîntul politehnic se realizează prin mijloace multiple și, de aceea, unele căi de realizare a lui nici n-au fost luate în discuție. Așa, de pildă, nu s-a pomenit nimic despre practica în producție pe care au efectuat-o elevii la sfîrșitul acestui an școlar. Se știe însă că lucrările practice care se efectuează în cele două săptămîni de la sfîrșitul anului școlar dau posibilitatea elevilor ca lucrînd în întreprinderi industriale, pe ogoarele gospodăriei agricole de stat sau colective, să se familiarizeze cu ramurile principale ale producției, cu principiile ei științifice de bază și să-și formeze deprinderi de mînuire a celor mai tipice și răspîndite unelte de muncă. Este tocmai esența învățămîntului politehnic.

Felul în care s-au desfășurat lucrările secției de științe naturale și geografie s-a datorat superficialei pregătiri a referatului și a discuțiilor. Pregătirea temeinică a referatului și pregătirea din timp a profesorilor pentru a aduce în discuție lucruri interesante, metode noi de muncă ar fi dat rezultatele dorite dacă erau privite cu mai multă seriozitate. Era bine să fie discutată experiența pozitivă — și ea există în raionul Zimnicea — pentru ca să fie extinsă la toate școlile din raion. Consfătuirea ar fi devenit astfel un prilej de prețioase învățăminte.

Desfășurarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din raioanele Huși și Zimnicea și din orașul Sibiu ne permit să facem unele aprecieri de ansamblu.

În primul rînd, constatăm că ținerea consfătuirilor odată pe an — și anume, în ultimele zile ale anului școlar — a dat învățătorilor și profesorilor posibilitatea să discute munca desfășurată în școli pe o perioadă mai mare de timp, să aprecieze activitatea depusă sub aspectele ei multiple și în lumina rezultatelor în care aceasta se concretizează.

De asemenea, axarea lucrărilor consfătuirilor dintr-un raion pe o temă centrală, la alegere, a permis analiza mai amplă a activității în domeniul respectiv.

Utilitatea consfătuirilor ar fi fost sporită, însă, dacă atît în referate cît și în discuții s-ar fi urmărit cu mai multă perseverență ca, pe baza analizei experienței anului școlar încheiat, să se tragă învățămintele ce se impuneau, să se ajungă la anumite concluzii cu caracter de orientare pentru munca din anul următor.

Avem convingerea că desfășurarea consfătuirilor din acest an va constitui ea însăși un prilej de învățăminte pentru organizarea consfătuirilor viitoare.

I. AXENTE
O. BUZESCU
M. IONEL

La cursurile de perfecționare

Faptul că la cursurile de perfecționare pentru învățători și educatoare din Craiova s-au prezentat un număr mai mare de cursanți decît în anii trecuți este, fără îndoială, o dovadă a creșterii interesului pe care cadrele didactice îl manifestă față de ridicarea nivelului lor profesional.

Lucrările de control — atît cele pe teme de pedagogie cît și cele de specialitate — au fost întocmite în condiții mult mai bune decît în anii precedenți. De data aceasta, cursanții n-au mai reprodus mecanic pasaje din bibliografia indicată — cum se întîmpla în trecut — ci au folosit textele studiate pentru fundamentarea științifică a problemelor tratate. Deosebit de îmbucurător este și faptul că în lucrările lor cursanții nu s-au limitat la simpla înregistrare a faptelor ci, utilizînd exemple din propria lor experiență la catedră, au ajuns de multe ori la generalizări.

Nivelul ridicat la care se țin lecțiile și seminariile arată atît buna organizare a cursurilor, cît și temeinica pregătire a cursanților. Învățători utemiști ca Elena Diaconu, Constantin Prejbeanu, Victoria Barbeș, Aurora Buzatu sau cadre cu mulți ani în învățămînt, ca Maria Cornișan, Victoria Cazacu etc. participînd activ la discuții, dovedesc că au studiat cu seriozitate materialul bibliografic în etapa fără frecvență, că sînt preocupați să-și ridice pregătirea profesională și ideologică. Un rol important în lămurirea laturii ideologico-politice a problemelor discutate în seminar îl au învățătorii comuniști ca Traian Mihăilescu, Maria Goșa, Nicolae Ureche ș.a.

Din desfășurarea lucrărilor de seminar s-a putut observa însă că în unele cazuri studiul individual în perioada fără frecvență a fost nesatisfăcător. De aceea s-au luat măsuri ca el să fie intensificat în perioada cu frecvență.

Un ajutor deosebit de prețios primesc cursanții din partea Comitetului regional P.M.R. Asistînd la lucrările în seminarii, lectorii de la școala regională de partid îi ajută mult pe cursanți în lămurirea problemelor mai dificile.

Desfășurarea cursurilor de la Craiova indică un simțitor progres în munca de perfecționare a cadrelor didactice.

Prof. I. DUMITRESCU
Craiova

Peste 750 de învățători din cuprinsul regiunii Pitești participă în aceste săptămîni la etapa cu frecvență a cursurilor de perfecționare. Discuțiile care au loc în seminarii arată că o bună parte a cursanților au studiat conștiincios în tot timpul anului, reușind să-și însușească cunoștințe temeinice. Contribuind mult la lămurirea problemelor studiate de cursanți în etapa fără frecvență seminariile prilejuiesc, totodată, un larg schimb de experiență între aceștia. Așa, de pildă, în cadrul seminarului cu tema „Predarea lecțiilor de citire cu conținut literar", tovarășa Maria Mironescu, învățătoare la școala medie nr. 2 din Rîmnicu Vîlcea, a vorbit despre experiența ei în organizarea bibliotecii clasei, în popularizarea cărților din biblioteca școlii, despre felul cum reușește să trezească interesul copiilor pentru citirea anumitor cărți, despre organizarea cu elevii a unor discuții pe marginea cărților citite etc.

Sprijiniți de secția de învățămînt și cultură lectorii au reușit să cunoască din vreme pe cei mai mulți dintre învățătorii pe care îi au în seminar, au urmărit lucrările de control ale acestora, iar pe o parte din ei i-au vizitat la lecții. Astfel, lectorii au avut posibilitatea să-și îmbogățească expunerile cu exemple concrete privitoare la experiența unor învățători fruntași. De exemplu, în lecția „Organizarea predării științelor naturii în școala elementară", lectorul A. Petrescu a folosit, pentru exemplificări, date din experiența învățătoarei Sabina Băcanu de la școala medie nr. 2 din Pitești în organizarea excursiilor școlare.

În lecția cu privire la dezvoltarea exprimării orale și scrise la elevii din clasele I—IV a fost expusă experiența dobîndită în acest domeniu de tov. Maria Anca, de la școala medie nr. 3 din Pitești.

Nu trebuie însă trecute cu vederea nici lipsurile pe care le-a scos la iveală desfășurarea etapei cu frecvență a cursurilor. Este vorba, în primul rînd, de faptul că unii cursanți și-au însușit în mod formal o serie de cunoștințe, pe care știu să le expună, dar nu le pot aplica în practică. Aceasta s-a constatat cu deosebire la unele seminarii de materialism dialectic și materialism istoric, la care o serie de cursanți au întîmpinat greutăți atunci cînd li s-a cerut să arate cum anume aplică cele studiate (de pildă, cum formează bazele concepției materialist-dialectice a elevilor din clasele I—IV prin predarea științelor naturii).

S-a constatat, de asemenea, că unii cursanți cunosc insuficient problemele de teoria educației. Cu prilejul seminariilor privitoare la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar și la conținutul și sarcinile învățămîntului politehnic s-a constatat că mai sînt unii învățători care nu cunosc în adîncime aceste probleme.

Lipsurile acestea, indicînd superficialitatea pregătirii unor cursanți, vorbesc, totodată, și despre unele neajunsuri existente în munca de îndrumare desfășurată de secția de învățămînt și cultură. Aceasta nu s-a preocupat suficient de organizarea consultațiilor, nu i-a lămurit într-o măsură mulțumitoare pe cursanți asupra grijii pe care trebuie s-o arate nu numai însușirii cunoștințelor, ci și priceperii de a aplica aceste cunoștințe în practică.

În vederea remedierii unora dintre aceste lipsuri secția de învățămînt și cultură a prevăzut pentru ultimele zile de curs cîteva ore de aplicații practice. Cursanții vor vizita în această perioadă parcela experimentală de la școala de 7 ani din Titești, vor discuta cum trebuie aplicate în practică, la lecțiile de limba română, matematică, științele naturii etc. unele dintre problemele pe care le-au studiat la curs.

Calitatea ridicată a multor expuneri, concluziile trase în seminarii, ca și activitățile cu caracter aplicativ, vor ajuta, desigur, cursanților să-și îmbunătățească mult munca instructiv-educativă.

V. POPOVICI

Şedinţe de comunicări la I. P. C. D.

De curînd au avut loc la Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice Bucureşti şedinţe de comunicări asupra cercetărilor ştiinţifice efectuate de cadrele didactice din institut. Este pentru prima dată cînd rezultatele cercetărilor ştiinţifice ale lucrătorilor din institutele de perfecţionare sînt concretizate în lucrări şi dezbătute în colective de specialişti. Credem că iniţiativa I.P.C.D.-Bucureşti constituie un început bun, iar exemplul său este demn de urmat. Totodată, trebuie remarcată preocuparea institutului de a atrage în prezentarea de comunicări şi în dezbaterea lor şi cadre didactice care lucrează nemijlocit la catedră. Astfel, la şedinţele care au avut loc au participat foşti cursanţi ai cursurilor de perfecţionare cu care institutul menţine o strînsă legătură, cît şi cadre didactice care urmează acum cursurile.

În cadrul şedinţei plenare, pe lîngă o succintă trecere în revistă a realizărilor obţinute în munca de perfecţionare a cadrelor didactice, au fost prezentate comunicările: „Unele aspecte ale procesului de însuşire a noţiunilor ştiinţifice de către elevi" şi „Înţelegerea sensului unor noţiuni morale de către elevii din clasele III—VII", care au cuprins rezultatele unor interesante cercetări efectuate de unele cadre didactice din institut.

Şedinţele pe secţii au prilejuit dezbaterea unor probleme care preocupă îndeaproape şcolile şi cadrele didactice. Astfel, au stîrnit mult interes lucrările „Aspecte metodice în legătură cu ora educativă", „Din experienţa muncii şcolii nr. 79 din Bucureşti pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice", „Lucrările de laborator la fizică în procesul de politehnizare a învăţămîntului de cultură generală", „Amenajarea şi folosirea terenului geografic", „Efectuarea lucrărilor practice în predarea ştiinţelor naturale", „Aspecte psihologice ale predării matematicii" etc.

S-a remarcat însă că în unele secţii s-au prezentat prea puţine comunicări faţă de posibilităţile colectivelor respective. Astfel, la secţia de limba şi literatura română membrii colectivului catedrei au prezentat numai două comunicări, iar la secţia de ştiinţe sociale ambele comunicări prezentate s-au referit numai la probleme de istorie. De asemenea, s-a constatat că lucrările prezentate în cadrul şedinţelor sînt mai mult rezultatul unor cercetări izolate ale unor cadre didactice decît rezultatul unui plan de activitate ştiinţifică. Din această cauză, deşi s-au făcut comunicări interesante, au rămas nedezbătute multe din problemele actuale ale învăţămîntului nostru.

Şedinţele de comunicări ştiinţifice care au avut loc permit să se tragă concluzia că institutele de perfecţionare a cadrelor didactice au mari posibilităţi de a cerceta problemele ridicării măiestriei pedagogice a învăţătorilor şi profesorilor. Pentru ca activitatea lor de cercetare ştiinţifică să aducă un sprijin cît mai real cadrelor didactice, ar trebui ca aceasta să se desfăşoare pe baza unui plan judicios şi să fie axată pe probleme foarte concrete, şedinţele de comunicări să fie programate încă de la începutul anului şcolar şi să se ţină cu participarea tuturor institutelor de perfecţionare.

C. M.

Primele roade ale învăţămîntului politehnic

Expoziţia elevilor din Capitală

Nu-a trecut prea mult timp de cînd a început introducerea în şcoli a elementelor învăţămîntului politehnic, dar rezultatele au şi început să se arate şi, pe zi ce trece, devin tot mai frumoase.

Pe lîngă însuşirea cunoştinţelor teoretice privind diversele ramuri ale producţiei şi a noţiunilor cu privire la procesele de bază ale producţiei moderne, elevii capătă tot mai temeinice deprinderi de muncă productivă, pe care le folosesc la confecţionarea a tot felul de obiecte, unelte, aparate etc.

Cu mult interes — şi adeseori cu admiraţie — privesc oamenii muncii roadele acestei activităţi a elevilor, înfăţişate la expoziţia deschisă de curînd la şcoala medie „Gh. Lazăr".

Numeroasele şcoli din Capitală sînt reprezentate la această expoziţie prin panouri care cuprind lucrări în lemn şi metal, lucrări electrotehnice, obiecte de uz casnic, multe aparate de fizică şi chimie, material didactic — toate confecţionate de elevi în cadrul lucrărilor practice desfăşurate în atelierele şcolare sau ale unor întreprinderi.

Lîngă intrare, panoul şcolii de 7 ani nr. 46 din raionul 23 August cuprinde diferite corpuri geometrice, măsuri de capacitate, stative, suporturi pentru fier de călcat, obiecte lucrate la strung şi altele. Alături sînt expuse obiectele lucrate de către elevii unor şcoli medii şi elementare din raionul Gh. Gheorghiu-Dej în cadrul atelierului raional de politehnizare. Printre acestea se remarcă îndeosebi aparatul pentru electroliza apei, voltmetrul, redresorul electrolitic, transformatorul de 120 V, aparatul pentru demonstrarea principiului lui Arhimede şi uneltele agricole.

Şcoala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" este bogat reprezentată prin lucrări de tîmplărie (etajere, cuiere, ciocane), lucrări în metal (şurubelniţe simple şi duble, echere, grătare, cuţite, tăvi, fărăşe, electromotor, scripeţi), un tub Kundt pentru determinarea sunetului în oţel etc.

Lucrări interesante au expus şi elevii şcolii medii nr. 14 cu limba de predare greacă din raionul 23 August. Ei au lucrat aparate pentru demonstrat inerţia, nivela metalică cu apă, eclimetru, cilindrul lui Pascal, pantograf, aparate pentru demonstrarea dilatării metalelor. Foarte reuşită este lucrarea elevei Alice Ioanid din clasa a IX-a, care a construit macheta unei instalaţii industriale pentru prepararea acidului clorhidric.

Deosebit de atractivă este macheta reprezentînd un sat de munte alimentat cu energie electrică de către o hidrocentrală în miniatură în funcţiune, lucrare realizată de elevii Cornel Roşu şi Aurel Buznă de la şcoala medie nr. 13 „Mihai Viteazu" sub conducerea profesorului Mircea Mironescu. De asemenea, vizitatorii se opresc cu interes în faţa panoului şcolii medii nr. 23 unde, pe lîngă instalaţii de sonerii şi lucrări simple din lemn şi metal, este prezentat şi un aparat de radio construit de elevi în cadrul cercului electrotehnic.

Panourile şcolilor medii nr. 7 „I. L. Caragiale", nr. 10, nr. 22, nr. 26, ale şcolilor de 7 ani, nr. 24 şi nr. 31, ale casei de copii nr. 7, cuprind corpuri geometrice, stative, ştergători, scăunele, chei fixe, cleşte, şurubelniţe, compase, ciocane, dălţi, rigle de trasat, dornuri, machete de macarale şi vaporaşe, aparate de fizică şi multe alte lucrări interesante.

Registrul de însemnări al expoziţiei cuprinde aprecieri frumoase din partea vizitatorilor, care arată interesul crescînd al oamenilor muncii pentru felul cum este pregătit pentru viaţă tineretul nostru.

G. STATNIC

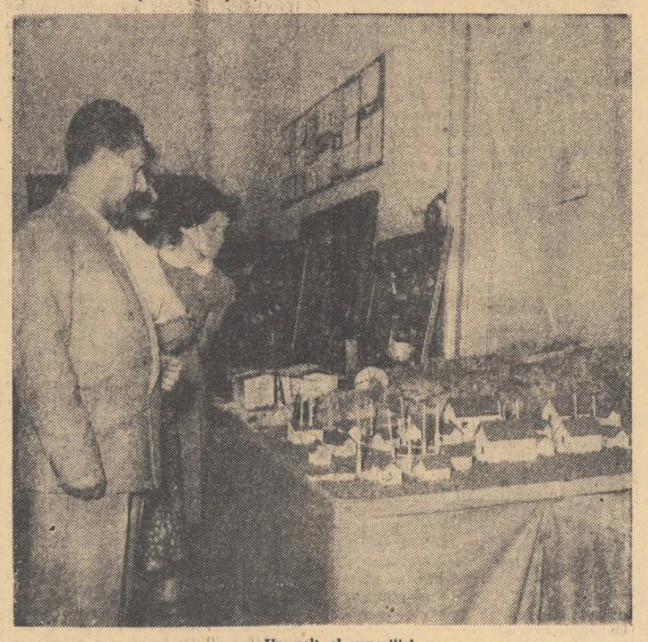

Un colţ al expoziţiei

După ce au luat parte la balul de sfîrşit de an şcolar, elevi şi eleve — potrivit tradiţiei — întîmpină zorii zilei în Piaţa Roşie din Moscova.

Probleme ale învăţămîntului seral

Ca o expresie a grijii partidului şi guvernului pentru ridicarea nivelului de cultură generală şi profesională a oamenilor muncii şi pentru completarea studiilor celor ce se află în producţie, s-a înfiinţat în urmă cu 10 ani o întreagă reţea de şcoli medii serale care cuprind în momentul de faţă zeci de mii de elevi. Un mare număr de muncitori din întreprinderile patriei noastre, cadre militare, funcţionari din aparatul de stat şi obştesc, lucrători din comerţul de stat etc. şi-au desăvîrşit studiile în aceste şcoli, perfecţionîndu-şi pregătirea profesională şi de cultură generală. O bună parte dintre aceştia s-au înscris pentru specializare în învăţămîntul superior.

În anul şcolar încheiat recent şcolile medii serale au obţinut noi succese, reuşind să înarmeze cu cunoştinţe temeinice sute şi mii de elevi muncitori.

De curînd Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură a analizat activitatea unor şcoli serale. Această analiză, pe lîngă realizările importante obţinute de şcolile medii serale din regiunile Constanţa şi Hunedoara, a relevat însă şi unele deficienţe în activitatea acestor şcoli, deficienţe a căror înlăturare este imperios necesară în noul an şcolar.

De aceea în articolul de faţă ne vom opri numai asupra acestora.

O deosebită însemnătate are felul cum sînt recrutaţi elevii şcolii medii serale. Analiza muncii şcolilor serale din Constanţa şi Hunedoara arată însă că nu pretutindeni se acordă grija necesară rezolvării juste a acestei probleme. La şcoala medie serală din Constanţa marea majoritate a elevilor nu sînt în producţie şi nu au nici un fel de ocupaţie. Din numărul total al elevilor, numai 21 la sută sînt muncitori care lucrează efectiv în producţie, la care se mai adaugă 16 la sută funcţionari, militari etc. Restul de 63 la sută din elevi nu sînt în cîmpul muncii şi provin din absolvenţii şcolilor de 7 ani care nu au reuşit la examenul de admitere la şcolile medii. Sînt clase, cum este clasa a XI-a E, unde din 23 elevi numai 6 sînt în cîmpul muncii. În clasa a VIII-a, din 21 elevi numai 2 sînt muncitori, la clasa a IX-a D, din 34 elevi numai 8 sînt în producţie etc. Este clar că în felul acesta şcoala nu şi-a împlinit scopul pentru care a fost creată.

O mare vină pentru această lipsă o poartă, pe lîngă direcţiile şcolilor respective, şi organele de învăţămînt locale, care nu au controlat cu destulă răspundere felul cum s-au făcut recrutarea şi înscrierea elevilor la învăţămîntul seral, ba chiar au dat numeroase aprobări de a se înscrie la această formă de învăţămînt muncitoresc unor persoane care nu aveau acest drept.

Într-o măsură mai mică şi în şcolile din Tulcea, Gurahonţ, Petroşani au fost admişi la cursurile de învăţămînt seral elevi care nu reuşiseră la concursul de admitere al şcolilor medii destinate lor, precum şi alţii care nu lucrează în producţie.

Se constată la unele şcoli serale din regiunile Constanţa şi Hunedoara şi o situaţie nemulţumitoare la învăţătură. Principalele cauze ale acestei situaţii sînt frecventarea neregulată a cursurilor de către elevi şi insuficienta atenţie acordată îndrumării studiului individual. În anul şcolar 1957—58 în aceste şcoli serale elevii au frecventat foarte neregulat cursurile sau le-au părăsit cu totul. Astfel, la Hunedoara procentul celor care au părăsit cursurile este de 31,5 la sută, la Petroşani de 31,4 la sută şi la Gurabarza de 11 la sută. Alţi elevi, neparticipînd la lecţii, au rămas cu multe lacune în pregătirea cerută de programa. Nu putem să nu subliniem situaţia de la şcoala din Gurabarza unde au existat mari fluctuaţii în frecvenţă nu numai de la o zi la alta, ci şi de la o oră la alta în cadrul aceleiaşi zile. Este de la sine înţeles că în asemenea condiţii nu ne putem aştepta la un nivel ridicat de cunoştinţe. La aceasta se adaugă şi faptul că organele administrative şi sindicale din întreprinderi nu s-au interesat de felul cum frecventează muncitorii din întreprinderea respectivă cursurile învăţămîntului seral, ce greutăţi au şi cum ar putea fi ajutaţi. E adevărat că sînt şi întreprinderi — ca şantierele navale maritime, întreprinderea „23 August" şi Direcţia navală Constanţa — care au creat muncitorilor înscrişi în învăţămîntul seral condiţii bune pentru a putea urma cursurile, scutindu-i de unele şedinţe şi sarcini obşteşti, scoţîndu-i din turele de noapte etc., preocupîndu-se să le procure manuale, dar nici chiar acestea n-au organizat forme de ajutorare la studiu a muncitorilor respectivi, deşi aveau posibilităţi.

În general, prea puţine întreprinderi din aceste două regiuni s-au interesat de sprijinirea muncitorilor la învăţătură. De altfel şi cadrele didactice au lăsat de multe ori pe al doilea plan îndrumarea studiului individual al elevilor.

De această situaţie sînt vinovate şi conducerile şcolilor respective care n-au ţinut o legătură suficient de strînsă cu întreprinderile. Aşa se explică faptul că unii din conducătorii acestora nu ştiu care dintre muncitori învaţă la cursurile serale şi nu le creează condiţiile prevăzute de lege pentru a putea studia. Directorii şcolilor şi diriginţii nu s-au deplasat în întreprinderi pentru a cunoaşte problemele ce se ridică în faţa muncitorilor-elevi, nu s-au străduit să încheie o legătură temeinică cu organele sindicale din întreprinderi în scopul ajutorării elevilor şi nu au cerut conducerilor administrative respectarea prevederilor în legătură cu învăţămîntul seral.

Nivelul scăzut de cunoştinţe al elevilor se datoreşte şi slabei preocupări a organelor de învăţămînt şi sindicale pentru încadrarea acestor şcoli şi secţii. Aşa se explică faptul că în aceste şcoli au fost încadraţi mulţi profesori tineri şi fără experienţă, iar în unele cazuri chiar persoane necalificate. La şcoala din Gurabarza, de exemplu, au fost încadrate patru cadre didactice în primul an de învăţămînt la specialităţile chimie, fizică, matematică, franceză. Tot la această şcoală limba rusă la unele clase şi matematica sînt predate de cadre necalificate. În afară de aceasta, au fost încadraţi uneori profesori la alte specialităţi decît acelea pentru care au fost pregătiţi. Aşa, de pildă, tov. Sibişan Eugenia, absolventă a Facultăţii de biologie, predă la şcoala din Gurabarza fizica. De neexplicat este şi fărîmiţarea catedrelor la secţia serală din Petroşani, unde 11 profesori predau între 2—9 ore. Concludentă în această privinţă este încadrarea a trei profesori la 10 ore de geografie. Aceeaşi remarcă poate fi făcută şi în ceea ce priveşte încadrarea la istorie.

O altă cauză care explică nivelul scăzut de cunoştinţe al elevilor este lipsa de îndrumare şi control a muncii cadrelor didactice atît de către conducerile şcolilor, cît şi de către secţia de învăţămînt şi cultură. De ce fel de îndrumare şi control poate fi vorba la şcoala medie serală din Gurabarza, de exemplu, unde tovarăşa Cornelia Pleşa, directoarea şcolii, nu a asistat în perioada ianuarie-mai 1958 decît la 11 lecţii, iar inspectorii secţiilor de învăţămînt şi cultură de la raion şi regiune nu au fost niciodată pe la şcoală în decursul întregului an şcolar?

Secţia serală de la Petroşani n-a mai fost controlată din anul şcolar 1956—57, cînd un metodist de la secţia regională a asistat la două ore de matematică.

La lipsurile în nivelul de cunoştinţe al elevilor a contribuit şi insuficienta preocupare a comitetelor sindicale raionale de învăţămînt, care nu au ştiut să colaboreze cu comitetele de întreprindere pentru ca acestea să activizeze, la rîndul lor, comisiile de învăţămînt din întreprinderi. Aşa se explică faptul că în multe întreprinderi ai căror muncitori învaţă la şcolile serale, comisiile de învăţămînt nu fac aproape nimic pentru a asigura condiţii bune de studiu elevilor şi a-i scuti de unele sarcini obşteşti din cadrul întreprinderilor.

Ar fi indicat ca în viitor comitetele sindicale raionale să stăruie pe lîngă comitetele de întreprindere ca acestea să se preocupe de crearea condiţiilor necesare pentru studiu elevilor de la cursul seral, punîndu-le la dispoziţie săli de studiu în incinta întreprinderii, organizînd şedinţe trimestriale pentru a analiza situaţia frecvenţei şi situaţia la învăţătură.

Mulţi dintre muncitorii care învaţă au ridicat problema apropierii şcolii de locul de producţie. În acest fel, cursurile ar putea începe imediat după încheierea lucrului, s-ar putea organiza clase cu elevi ce lucrează în acelaşi schimb şi s-ar înlătura pierderea de timp ce există în prezent prin deplasarea la şcoală.

Este necesar ca organele de învăţămînt şi cele sindicale să analizeze motivele pentru care în învăţămîntul seral din regiunile Constanţa şi Hunedoara nu s-au obţinut rezultatele aşteptate. Colectivele didactice din aceste şcoli trebuie, de asemenea, să-şi analizeze cu mai multă îndrăzneală propriile lipsuri şi să studieze mai temeinic experienţa bună a cadrelor fruntaşe. Socotim că şi unii şi alţii trebuie să priveacă cu mai mult simţ de răspundere problema pregătirii elevilor din învăţămîntul seral.

IOAN BÎRNA
A. FESTILA
activişti ai C.C. al S.M.I.C.

MANUALE pentru viitorul an şcolar

Odată cu deschiderea noului an şcolar, cadrele didactice şi elevii vor avea la dispoziţie numeroase manuale noi pentru diferite obiecte şi clase. Se editează acum 384 de titluri de manuale, în 15 limbi, dintre care 124 de manuale noi, originale, 88 noi traduceri şi 172 reeditări. O bună parte dintre manualele noi, originale, sînt pentru clasele a VII-a, a X şi a XI-a, la care urmează să se aplice noul plan de învăţămînt.

Manualele de limba şi literatura română sînt de pe acum tipărite şi aşteaptă doar să se difuzeze în librării. Apar noi manuale de citire pentru clasele a IV-a şi a VI-a, precum şi noi manuale de gramatică pentru clasele a III-a şi a VII-a. Celelalte manuale de limba şi literatura română sînt reeditări ale manualelor folosite în anul trecut. Precizăm că în clasa a XI-a se va studia teoria literaturii după manualul folosit la clasa a VIII-a în anul care s-a încheiat. Aceasta în mod excepţional, doar pentru anul viitor, cînd clasa a XI-a va fi o clasă de tranziţie, ai cărei elevi n-au studiat în clasa a VIII-a problemele de teorie a literaturii. Pentru anul şcolar 1959/60 se vor edita manuale noi de literatură română pentru clasele a VII, a IX-a, a X-a şi a XI-a, dintre care o parte sînt scoase la concurs.

S-a elaborat un manual nou, original, de Istoria R.P.R. pentru clasa a VII-a, care se tipăreşte în cinci limbi: română, maghiară, germană rusă şi ucraineană. În anul şcolar viitor, elevii clasei a XI-a, clasă de tranziţie, nu vor studia Istoria R.P.R., deoarece au studiat-o în clasele anterioare.

Dintre celelalte manuale noi pe care le-a pregătit Editura didactică şi pedagogică pentru anul viitor citãm: Geografia R.P.R. pentru clasa a XI-a, Istoria modernă şi contemporană pentru clasa a X-a, Anatomia pentru clasa a VII-a, Anatomia pentru clasa a X-a, Geologia pentru clasa a XI-a, Psihologia pentru clasa a X-a. Manualul de economie politică pentru clasele a X-a şi a XI-a, Algebra pentru clasa VII-a, 7 manuale de matematică pentru clasele a X-a şi a XI-a, Limba franceză pentru clasa a XI-a, Muzica pentru clasele a VIII-a şi a IX-a, Latina pentru clasa a X-a, Limba rusă pentru clasele a VI-a şi a VII-a, Fizica pentru clasa a VII-a, Chimia pentru clasa a VII-a, Fizica pentru clasa a X-a, Chimia pentru clasa a X-a şi altele.

Se tipăresc, de asemenea, pentru viitorul an şcolar, gramatici generale pentru limbile engleză, franceză şi latină, care cuprind înmănunchiate în mod sistematic, într-un singur volum, cunoştinţele de gramatică ce se predau în toate clasele şcolilor medii. La unele capitole se dau şi detalii în plus, pentru a fi de folos celor ce doresc să adîncească anumite chestiuni din limba respectivă. Urmează ca pentru anul şcolar 1959/60 să se editeze asemenea gramatici şi pentru limbile rusă şi germană.

O acţiune susţinută s-a întreprins şi pentru a asigura cu manuale şcolile în limbile naţionalităţilor conlocuitoare. Merită o menţiune specială manualul de literatură maghiară pentru clasa a X-a, elaborat anul acesta. Pentru şcolile cu limba de predare maghiară s-au elaborat manuale de limba română speciale, pînă la clasa a VI-a inclusiv. Pentru şcolile cu limbile celorlalte naţionalităţi s-au elaborat manuale de limba română pentru clasele I—IV pe grupe de limbi înrudite. De asemenea, editura s-a preocupat să elaboreze manuale noi, originale, de limba şi literatura maternă, extinzînd în acelaşi timp acţiunea de traducere din limba română în limbile naţionalităţilor conlocuitoare a manualelor pentru celelalte discipline de cultură generală. S-au tradus, bunăoară, astfel de manuale pentru şcolile cu limbile de predare maghiară şi germană, care au un număr mare de elevi.

Editura didactică a luat măsuri pentru ca manualele să apară la timp şi în cantităţi suficiente. Elevii şi le vor procura, ca şi în anul precedent, de la librării. Tirajul total de manuale pentru toamnă este de peste 12.000.000 de exemplare. La acestea se adaugă încă un număr important de manuale care vor fi transmise de la o serie de elevi la alta.

VACANŢA

(Urmare din pag. 1)

tate spre recunoaştere reproduceri după picturile unor mari artişti (Rembrandt, Leonardo da Vinci, Repin, Grigorescu etc.). În ambele jocuri, fiecare tablou recunoscut însemna un punct în plus pentru concurenţi.

Mult gustat a fost şi jocul cu caracter sportiv: vreo opt scaune aşezate spătar la spătar şi toate foarte apropiate unele de altele; nouă copii — deci cu unul mai mult decît numărul scaunelor — sînt puşi să le înconjure în ritmul grăbit al muzicii. Cînd pianul marchează, fiecare copil trebuie să se aşeze pe cîte un scaun. Cel ce rămîne în picioare părăseşte jocul; totodată, este dat la o parte un scaun. Se procedează în continuare la fel, pînă cînd nu mai rămîne decît un singur elev. Acesta este cîştigătorul.

Şi jocul muzical i-a încîntat pe copii. Doi elevi, cîte unul de fiecare colectiv, sînt puşi să interpreteze pe rînd, acompaniaţi la pian, cîte un cîntec la liberă alegere. Cei doi şcolari trebuie să aibă voce şi ureche muzicală. După ce au cîntat, li se cere să repete aceeaşi bucată. De astă dată îi se atrage atenţia că pianul „va greşi" din cînd în cînd, dar că ei trebuie să nu se lase influenţaţi, ci să continue melodia în mod corect. Firească, cel ce izbuteşte să facă aceasta mai bine, cîştigă.

„Seara de tabără" a antrenat în micile întreceri nu numai pe cei cîţiva delegaţi, dar şi pe ceilalţi elevi aflaţi în studio sau în faţa aparatelor de televiziune. Şi aceştia au încercat să rezolve „problemele", luîndu-se la întrecere cu cei ce se întreceau.

Jocuri ca acelea din emisiunea de luni 7 iulie a.c. îi recreează pe copii, îi reconfortează şi, în acelaşi timp, pe nesimţite, îi învaţă lucruri noi sau îi ajută să nu le uite pe cele deja cunoscute. Pentru aceasta spuneam la început că emisiunea a fost plină de învăţăminte şi pentru pedagogi.

AGENDĂ INTERNAŢIONALĂ

Geneva 7-16 iulie

La Geneva se deschid zilele acestea lucrările celei de-a 21-a conferinţe internaţionale pentru problemele învăţămîntului, la care participă reprezentanţi a 70 de ţări. Conferinţa, care a fost deschisă de Luther Evans, directorul general al U.N.E.S.C.O., şi-a fixat ca sarcină elaborarea şi difuzarea programelor de învăţămînt elementar. La conferinţă va fi discutată, de asemenea, problema învăţămîntului în regiunile rurale. Acest ultim punct, a arătat directorul general al U.N.E.S.C.O., are o mare importanţă, deoarece în lume există încă 250 milioane de copii care nu frecventează şcolile şi majoritatea dintre ei locuiesc în regiunile rurale.

A.I. Makruşevici, delegatul U.R.S.S., şi-a exprimat regretul în legătură cu faptul că reprezentanţii Republicii Populare Chineze sînt lipsiţi de posibilitatea de a participa la această conferinţă. Delegaţii sovietic a fost sprijinit de delegaţi ai Republicii Arabe Unite şi Cehoslovaciei.

La propunerea lui Martinez Cope (Ecuador), fost preşedinte la conferinţa din 1957, au fost aleşi în conducerea actualei conferinţe Nieto Caballero (Columbia) — ca preşedinte — şi 5 vicepreşedinţi, printre care prof. ing. Şt. Bălan, adjunct al ministrului Învăţămîntului şi Culturii din R.P.R., conducătorul delegaţiei ţării noastre. Ceilalţi vicepreşedinţi sînt reprezentanţii următoarelor ţări: Afganistan, Australia, Portugalia, Tunisia.

Praga 14-20 iulie

Peste cîteva zile, la Praga, îşi va începe lucrările prima Conferinţă mondială sindicală a tineretului muncitor. În întîmpinarea ei, tinerii muncitori din diferite ţări s-au întrunit în nenumărate mitinguri şi adunări în care au dezbătut problemele ce se vor discuta la conferinţă.

Conferinţa de la Praga a fost întîmpinată de tineretul din ţara noastră — ca şi din celelalte ţări socialiste — prin noi succese în muncă. Ea constituie, de asemenea, pentru tinerii muncitori din ţările capitaliste, coloniale şi dependente un prilej de intensificare a luptei pentru condiţii mai bune de trai şi de muncă.

Printre problemele ce se vor discuta la această conferinţă se numără şi problema pregătirii profesionale a tinerilor muncitori. În multe ţări capitaliste tinerii nu au posibilitatea să înveţe o meserie, să obţină o calificare. În Italia, bunăoară, din cei 500.000 de ucenici care lucrează în întreprinderi numai o zecime frecventează şcolile profesionale. În întreprinderile unde lucrează, ucenicii nu primesc sprijinul necesar pentru a obţine o bună calificare profesională.

În cu totul alte condiţii trăieşte şi munceşte tineretul din ţările lagărului socialist. Un exemplu grăitor în privinţa posibilităţilor pe care le dă socialismul tinerilor muncitori îl oferă U.R.S.S. În 1957 aproape 700.000 de tineri şi tinere au terminat cursurile şcolilor tehnice, profesionale, ale şcolilor de ucenici din uzine şi de pe şantierele de construcţii, devenind muncitori calificaţi. În afară de aceştia, aproape opt milioane de tineri şi-au desăvîrşit calificarea ori s-au calificat la locul de muncă. Două milioane de oameni urmează cursuri tehnice sau cursurile altor şcoli de specialitate. Peste 3.500.000 de muncitoare şi muncitori tineri urmează cursurile serale sau fără frecvenţă în învăţămîntul mediu şi superior.

Conferinţa mondială sindicală a tinerilor muncitori va uni puternic eforturile tinerilor din toate ţările lumii în împlinirea năzuinţelor şi aspiraţiilor lor.

Vizitînd o staţiune experimentală

Profesorii de ştiinţe naturale din raionul Gh. Gheorghiu-Dej al Capitalei au participat nu de mult la o interesantă excursie de studii la staţiunea experimentală a Academiei R.P.R. de la Moara Domnească.

Ei au urmărit aici activitatea tehnicienilor şi inginerilor pentru crearea de soiuri noi, pentru ameliorarea grîului de toamnă, orzului de toamnă, mazărei, fasolei, floarea soarelui, cinepei, borceagului şi altor plante de cultură prin hibridare sexuată şi o selecţie riguroasă. Foarte instructivă pentru profesori a fost cercetarea celor 2500 linii de orz de toamnă alese din populaţii hibride, din care se formează elitele în descendenţa I-a—IV-a, ca şi cercetarea cîmpului de selecţie a plantelor, pe care s-a obţinut soiul de grîu ICAR 243 de toamnă. De asemenea, au fost urmărite experienţele de aclimatizare a soiurilor străine — Triticum fortunatum şi Triticum fiorello — rezistente la cădere, dar sensibile la ger, ca şi a soiului de grîu Ţiţin 185 tardiv, dar rezistent la cădere.

În timpul vizitei lor la staţiunea experimentală profesorii au asistat la prima praşilă la porumb, realizată mecanic — ca toate lucrările din staţiune de altfel. De asemenea, au vizitat un asolament agricol cu grîu după ierburi perene şi leguminoase şi cu grîu după grîu, aflînd că în ultimul caz se obţin recolte bune numai în condiţiile unei agrotehnici superioare — arătură adîncă de toamnă, îngrăşăminte organice şi minerale, combaterea buruienilor, a dăunătorilor şi bolilor.

Pentru prima oară profesorii au văzut aici „păstorul electric" — o îngrădire de sîrmă alimentată de o baterie ce produce un curent de o intensitate potrivită, care să nu vatăme animalele.

Pentru toţi profesorii de ştiinţe naturale vizita la staţiunea experimentală de la Moara Domnească a constituit un bun prilej de lărgire a cunoştinţelor şi de schimb de experienţă în problemele generale ale geneticii plantelor, un sprijin în munca pe care o desfăşoară cu elevii pe parcelele experimentale.

Prof. V. ANGHELESCU

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 479 — Vineri 25 iulie 1958 — 6 pagini 25 bani

ZECE ANI DE LA

REFORMA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Se împlinesc 10 ani de la înfăptuirea uneia dintre cele mai importante reforme ale regimului democrat-popular, reforma învățământului, care constituie hotarul dintre școala veche a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă, piatra de temelie a învățământului nostru organizat pe baze socialiste.

Inițiată și înfăptuită sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, reforma învățământului a lichidat dezechilibrul ce se crease între noua formă de stat instaurată la 30 decembrie 1947 și vechea școală burghezo-moșiereas. că.

Școala veche, cu conținutul său reacționar, era menită să slujească intereselor claselor exploatatoare, să educe pe oameni în spiritul supunerii față de aceste clase. Burghezia și moșierimea nu aveau nevoie de oameni culți, luminați, ci de robi supuși care să știe să muncească pentru îmbogățirea exploatatorilor. Pentru aceasta ele aveau nevoie de o școală care să semene confuzie în conștiința oamenilor muncii, să-i împiedice să vadă adevăratele cauze ale mizeriei lor. La adăpostul lozincilor demagogice despre obligativitatea și gratuitatea învățământului, sute de mii de copii erau lăsați anual în afară de școală. Conținutul abstract, metafizic, rupt de viață al învățământului, educarea tineretului în spiritul șovinismului, al urii de rasă nu slujeau intereselor poporului. Lipsind minoritățile naționale de dreptul de a avea un învățământ în limba maternă, regimul burghezo-moșieresc urmărea deznaționalizarea lor și întreținerea unei vrajbe naționale permanente. Existența unei întregi rețele de școli particulare și confesionale — în care diplomele se dădeau pe bani și în care se propagau tot felul de idei reacționare și străine de interesele poporului, obscurantismul și misticismul — era incompatibilă cu statul democrat-popular.

Analizînd această stare de lucruri care nu mai putea dăinui, primul Congres al P.M.R. a trasat sarcina înfăptuirii unei temeinice reforme a învățământului în vederea democratizării școlii de toate gradele și a creării celor mai prielnice condiții pentru dezvoltarea artei și culturii puse în slujba poporului. In aceste condiții, la 3 august 1948 a fost adoptată legea pentru reforma învățământului, care a pus capăt dezvoltării anarhice a școlii și predării unor cunoștințe antiștiințifice. Prin legea de reformă întregul învățământ public din țara noastră a devenit un învățământ de stat, organizat pe temeiul unității de structură și așezat pe baze realist-științifice, corespunzător necesității dezvoltării democrației populare și construirii societății socialiste.

Trecerea întregului învățământ în mîna statului a creat posibilități pentru desfășurarea unei politici școlare unitare și pentru dezvoltarea acestui învățământ potrivit intereselor poporului. Etatizarea întregului învățământ a constituit garanția exercitării dreptului constituțional la învățătură pentru toți cetățenii țării, indiferent de sex, naționalitate, rasă sau religie, a deschis larg porțile școlilor pentru fiii oamenilor muncii și a asigurat realizarea în fapt a generalizării, obligativității și gratuității învățământului. Invățământul elementar gratuit a fost extins de la 4 la 7 clase și a devenit baza întregului sistem de învățămînt din Republica Populară Romînă.

Una dintre cele mai importante măsuri înfăptuite prin reforma învățământului a fost despărțirea școlii de biserică, laicizarea învățământului. Predarea religiei și propaganda religioasă în școală nu erau de natură să contribuie la instruirea și educarea realist-științifică a elevilor. De aceea, în interesul societății noastre întregul învățămînt a devenit laic.

Dar reforma învățământului nu a dat școlii noastre numai o structură nouă, ci și un conținut nou, care s-a oglindit în planurile de învățămînt, în programele și manualele elaborate pe baza principiilor reformei. Conținutul lor se caracterizează printr-o explicare științifică a fenomenelor naturale și sociale, printr-o mai strînsă legătură cu viața. La baza învățămîntului nostru au fost puse principiile educației comuniste.

Reforma învățământului a adus schimbări radicale și în ceea ce privește metodele de educație. In locul mustruluielii și al bătăii a început să fie folosită metoda convingerii, a exemplului personal; colaborarea dintre școală și familie a căpătat o mare importanță.

Insemnătatea reformei învățămîntului se oglindește în realizările obținute pe acest tărîm în cei 10 ani de la aplicarea ei. Școala de cultură generală a devenit unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și prima verigă în sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului. Pe această linie ea a făcut însemnate progrese.

La recensămîntul din ianuarie 1948, în țara noastră mai existau 3.497.278 neștiutori de carte, adică 23,1 la sută din populația țării. Lichidarea neștiinței de carte a devenit astfel una din cele mai importante sarcini puse de reforma învățămîntului, a devenit o problemă de stat. Printr-o largă acțiune de lichidare a analfabetismului, an de an numărul neștiutorilor de carte a scăzut. In prezent, analfabetismul este lichidat ca fenomen de masă.

Prin reformă s-a acordat o mare atenție dezvoltării învățămîntului preșcolar, în scopul pregătirii copiilor în vîrstă de 3—7 ani pentru școala elementară și pentru a da posibilitate femeilor mame să participe activ la viața economică, culturală și obștească. Pînă în anul școlar 1957/1958 numărul grădinițelor a crescut de peste patru ori față de anul școlar 1938/1939.

Pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară s-a lărgit mult rețeaua școlilor elementare de 4 ani, înființîndu-se astfel de unități pînă în cele mai îndepărtate cătune. In anul 1932/1933 numai jumătate din numărul copiilor frecventau clasele I—IV. In 1957/1958, aproape totalitatea copiilor de vîrstă școlară au fost cuprinși în clasele I—IV.

O realizare importantă a reformei învățămîntului o constituie școala elementară de 7 ani, ale cărei clase V—VII corespund fostelor gimnazii sau cursului inferior al fostelor licee și care au sarcina să dea elevilor un sistem larg și unitar de cunoștințe în spiritul concepției materialist-dialectice. Chiar din primul an de aplicare a reformei au luat ființă 3549 unități școlare cu clasele V—VII, având un efectiv de 339.470 elevi. Invățămîntul de 7 ani s-a dezvoltat apoi an de an pe linia generalizării lui treptate, ajungîndu-se ca în anul școlar 1957/1958 să funcționeze un număr de 4653 unități școlare cu clasele V—VII în care au fost cuprinși 438.039 elevi.

Aparută cu prilejul împlinirii a 10 ani de la aplicarea legii pentru reforma învățămîntului, recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului elementar de 7 ani în acele localități din mediul rural (comune și sate) care au școli de 7 ani constituie un document de bază pentru trecerea în viață a Directivelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn în domeniul dezvoltării și îmbunătățirii învățămîntului de cultură generală.

In anii care au trecut de la înfăptuirea reformei învățămîntului a crescut mult numărul școlilor medii, în care fiii oamenilor muncii au căpătat un larg acces. Numărul elevilor din școlile medii a crescut de la 29.004 cîți erau în anul școlar 1938/1939 la 85.619 în anul școlar trecut. Totodată, a luat o largă dezvoltare învățămîntul seral și fără frecvență, pentru a da posibilitate oamenilor muncii din producție să-și completeze studiile. Școlile speciale de 2 ani (facultățile muncitorești) organizate pe baza legii de reformă a învățămîntului au adus o contribuție importantă la formarea unei intelectualități noi, muncitorești.

Invățămîntul profesional și tehnic, reorganizat în urma reformei

(Continuare în pag. 3)

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului elementar de 7 ani

în acele localități din mediul rural (comune și sate) care au școli de 7 ani

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne hotărăște:

1. Incepînd cu anul școlar 1958/1959 învățămîntul elementar de 7 ani devine general și obligatoriu în toate localitățile din mediul rural (comune și sate) care au școli elementare de 7 ani.

2. Comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri pentru asigurarea spațiului de școlarizare în localitățile în care eventual spațiul existent n-ar putea permite generalizarea învățămîntului elementar de 7 ani.

22.VII.1958

Președintele Consiliului de Miniștri
CHIVU STOICA

„Cine-n horă o să joace
Mare, mare se va face.
Cine n-o juca de fel
Va rămîne mititel"...

Nici unul din copiii de la grădiniță nu vrea să rămînă „mititel", să rămînă mai prejos decît prietenii săi mai mari, care vor merge la arie să prezinte programe artistice.

In sprijinul agriculturii socialiste

Invățătorii și profesorii din toate colțurile patriei noastre folosesc din plin zilele vacanței de vară pentru intensificarea ajutorului acordat țăranilor muncitori angajați cu toate forțele în campania de recoltare. La arii, dascălii prezintă în fața sătenilor programe cultural-artistice, difuzează ziarul și cartea, discută cu țăranii probleme de politică internă și internațională. Ei au organizat cu copiii acțiuni de strîngere a spicelor, a plantelor medicinale, a fierului vechi, de curățire a izlazurilor, de înfrumusețare a comunelor.

In ceea ce urmează dăm cîteva aspecte din această muncă desfășurată de harnicii învățători și profesori din regiunea București.

Cu ziarul la arie

Șerpuind pe marginea bălților imense, întîlnite la tot pasul în raioanele din sudul regiunii București, drumul de țară te duce prin sate cu case vesele dar uliță tăcute (larma s-a mutat la arie!). Am ajuns în comuna Furculești și poposim la școala elementară de 4 ani. Pereții școlii — proaspăt spoiți — clasele aranjate pînă în cel mai mic amănunt, curtea îngrijită, straturile de flori bine întreținute îți spun că de aci nu toate cadrele didactice au plecat în concediu. Și, în adevăr, cei patru dascăli s-au rînduit astfel încît în această perioadă numai doi se află la odihnă, iar ceilalți doi au rămas la datorie. Și din aceștia doi, numai pe unul îl vei găsi în școală, deoarece pe celălalt îl vei întîlni pe arie sau în drum spre arie. Ce face acolo? Dar cîte nu are de făcut un învățător la arie!

In primele zile, cînd colectiviștii și întovărășiții se pregăteau pentru treieriș, pedagogii au ajutat la pavoazarea umbrarelor, la confecționarea lozincilor, a panourilor, a fotomontajelor. Acum, în fiecare dimineață îl vei vedea pe învățătorul Gheorghe Mihăiță sau pe colegul lui Gheorghe Vlad citind împreună cu țăranii ziarul, împărțindu-le broșuri și discutînd cu ei.

— Dumneavoastră, părinții — l-am auzit pe Gheorghe Vlad adresîndu-se unui grup de săteni, după ce le-a expus situația din Liban și Iordania — care vă iubiți copiii și doriți să-i vedeți mari, fericiți la casele lor, trebuie să vă alăturați cu toate forțele celor ce luptă pentru pace și condamnă acțiunile războinice ale imperialiștilor!

Intrăm în vorbă cu niște săteni. Ne povestesc pe un ton admirativ despre reușitul program artistic pregătit de pedagogi cu pionierii din comună și despre punctele din program care i-au încîntat mai mult. Aflăm că nici „grădinița" nu s-a lăsat mai prejos și că nu mai departe decît ieri au venit și cei de-o șchioapă să-și distreze părinții ori vecinii aflați în munca treierișului. Iar dacă pe tovarășul director al școlii nu am putut decît să-l auzim vorbindu-ne despre strădaniile învățătorilor de a pregăti cu elevii și cu tinerii din comună programe artistice bune, pe tovarășa educatoare Maria Anghel am surprins-o chiar pe cînd repeta de zor cu preșcolarii „Zvîcul", „Alunelul" și alte dansuri populare.

In toate aceste acțiuni am citit dorința fierbinte a pedagogilor din Furculești de a fi alături de țăranii colectiviști și întovărășiți din comună în munca încordată pe care ei o desfășoară într-o perioadă atît de aglomerată cum este aceasta.

Micii sanitari

Batoza duduia din plin și aurul holdelor umplea un sac după altul. Au obținut o recoltă bună în anul acesta întovărășiții din Gîrbovi. Acum se grăbeau să termine treierișul.

Tractoristul Virgil Ghenea trăgea cu urechea la zgomotul tractorului. Deodată se repezi în grabă spre batoză: se rupsese o curea care trebuia reparată deîndată. Cînd să ridice cureaua de jos, simți o durere ascuțită la cap: se lovise. Durerea persista, iar ceva cald îi picura pe tîmplă. După ce execută reparația și dădu drumul batozei, observă că rana continua să sîngereze.

— Du-te la postul de prim ajutor, la pionierul Mateescu! — îi strigară cîțiva.

Victor Mateescu din clasa a VII-a face parte din echipa sanitară organizată de școlari, sub îndrumarea profesorilor lor, pentru deservirea celor opt arii de treieriș din comuna Gîrbovi. Cu îndemînare, el curăță și dezinfectă rana tractoristului, aplicîndu-i apoi pansamentul sterilizat. „Pacientul" se întoarse vesel la munca sa, în timp ce Victor Mateescu era bucuros că a acordat la timp ajutorul cerut. Nu dăgeaba a urmat el, în timpul anului școlar, cursurile organizate de „Crucea roșie", iar înainte de treieriș a luat parte la un instructaj organizat la dispensarul din comună.

Ca și el lucrează Rodica Dumitru, pe care o poți găsi la postul de prim ajutor de la batoza nr. 6 sau ceilalți pionieri care se află întotdeauna la datorie atunci cînd trebuie să acorde asistența necesară.

In fiecare dimineață, micii sanitari din comuna Gîrbovi pot fi văzuți mergînd la arie, cu boneta albă pe cap, cu brancarda de cruce roșie și cu trusa sanitară la șold. Ei privesc cu multă seriozitate munca obștească pe care o au de îndeplinit.

Zilnic profesorii de serviciu trec pe la arii și dau micilor sanitari îndrumările necesare.

Dar nu numai sanitarii vin în sprijinul celor ce muncesc pe ogoare.

In timp ce ei sînt prezenți la arii, colegii lor, care frecventează tabăra de curte, au întreprins o serie de acțiuni obștești sub conducerea profesorilor și a instructoarei de pionieri. Astfel, au strîns peste 60 kg spice și o însemnată cantitate de floare de tei. In restul timpului pregătesc programe artistice pe care le prezintă la căminul cultural și la arii.

VAL. PETRESCU
C. MINCA

(Continuare în pag. 4)

Să înceteze agresiunea imperialistă în Orientul arab

După cum se știe, la 15 iulie opinia publică mondială a luat cunoștință cu indignare despre intervenția armată a Statelor Unite în Liban. La numai două zile după aceasta, trupele Marii Britanii au săvîrșit un act de agresiune armată împotriva Iordaniei. Apare deci cît se poate de limpede că avem de a face cu un plan coordonat. Acțiunile militare agresive ale S.U.A. și Angliei reprezintă verigi ale unui lanț unic de măsuri menite să reprime mișcarea de eliberare națională a țărilor din Orientul arab în scopul menținerii sau readucerii lor în robia colonialistă.

Aventura războinică a Statelor Unite și Angliei periclitează grav pacea în Orientul apropiat și mijlociu și în întreaga lume. Situația creată de imperialiști în Liban și Iordania conține în sine primejdia unui război care s-ar putea extinde pe întreg pămîntul.

Desfășurarea evenimentelor arată că agresorii țintesc departe. Scopul intervenției lor armate în Liban și Iordania este nu numai de a înăbuși mișcarea pentru independență a popoarelor din aceste țări, ci și de a folosi teritoriul libanez și iordanian drept cap de pod militar pentru înăbușirea revoluției populare din Irak și pentru sugrumarea tuturor popoarelor din această regiune a lumii care, cu prețul multor jertfe, și-au dobîndit independența.

Debarcîndu-și trupele în Orientul arab, guvernele S.U.A. și Marii Britanii au păsit pe calea amestecului armat în treburile interne ale altor state, încălcînd astfel prevederile dreptului internațional și ale Cartei O.N.U. Imperialiștii s-au demascat o dată în plus în fața întregii lumi ca dușmani ai libertății și independenței popoarelor. Oamenii cinstiți din toate țările au văzut încă o dată cîtă valoare au peroratiile demagogice ale conducătorilor S.U.A. și Angliei despre năzuința lor spre pace, despre „lupta" lor pentru „sfînta libertate", despre atît de mult trîmbițata „democrație occidentală".

Agresiunea din Orientul arab a smuls masca de pe fața hidă a imperialiștilor. „Libertatea" propagată de ei apare astăzi în toată goliciunea sa: libertate pentru agresori de a înghiți nunchea popoarele mici, libertate pentru monopoliști de a suge vlaga acestor popoare, de a-și umple casele de bani cu sute de milioane de dolari și lire sterline, de a jefui nestingheriți, libertatea imperialiștilor de a lipsi pe alții de adevărata libertate la care fiecare popor are dreptul. Astăzi, întreaga lume are prilejul să se convingă că imperialiștii americani și englezi, care se erijau în campionii luptei pentru libertate, încalcă în chip brutal dreptul sfînt al popoarelor de a-și făuri singure soarta, drept proclamat în însăși Carta O.N.U. care a fost semnată și de S.U.A. și de Marea Britanie.

Pretextul invaziei americano-engleze în Liban și Iordania îl constituie cererea președintelui Șamun și a regelui Husein de a li se acorda „ajutor împotriva agresiunii". Dar despre ce „agresiune" poate fi vorba? Se știe că observatorii O.N.U. în Liban și secretarul general al O.N.U. au constatat că în această țară se desfășoară o luptă internă a forțelor populare împotriva guvernanților prooccidentali, rupți de popor. Guvernanții Iordaniei, de asemenea, au pierdut sprijinul poporului. În aceste condiții apare cît se poate de clar că trupele americane și engleze au fost aduse nu pentru a apăra interesele poporului, ci pentru a pune la adăpostul tancurilor, al tu-

N. TAINIC

(Continuare în pag. 6)

VACANȚA

Pe litoral

Cînd scriu rîndurile de față, cei despre care va fi vorba aici și-au terminat desigur cura la mare și s-au și întors acasă. Proiectele pe care le-au făcut pe plajă au putut deveni fapte și cine știe dacă, în același timp în care însemnările acestea iau drumul tiparului, profesorul Marin Chișchiu din Pădurețiii Costeștiului nu întîrzie la masa de lucru pentru alcătuirea unei conferințe sau a unui articol pentru gazeta cetățenească. Proaspătul lui prieten, Gheorghe Borcea, învățător în orașul Dorohoi, o fi plecat cu elevii lui să le arate frumusețile patriei, sau poate cutreieră și el satele raionului, purtînd povețe și îndemnuri pentru țăranii muncitori prinși în bătălia recoltării cerealelor. Vor fi oare surprinși cînd vor vedea că un vecin indiscret le-a auzit discuțiile, le-a dezlegat intențiile?

S-au întîlnit pe litoral. Au sosit în aceeași zi la Eforie și au primit împreună o cameră în vila nr. 10 a Consiliului Central al Sindicatelor. Tot împreună au făcut vizita medicală și și-au primit prescripțiile pentru cură. Gheorghe Borcea, care are 29 de ani de muncă la catedră, a venit pentru prima oară la mare. Marin Chișchiu, mai tînăr, la început de activitate didactică, și-a făcut acum al doilea an de cură la Eforie.

Nedespărțiți, și-au orînduit laolaltă programul: dimineața — pe plajă și la ghiol; după amiaza — plimbare pe faleză, spectacol la teatrul de vară sau eventual o partidă de șah și de șubah la club. Și așa a trecut prima zi, apoi încă una, apoi alta și așa mereu.

Intre ei a început să se lege o trainică legătură de prietenie. Marin Chișchiu i-a vorbit prietenului său despre multiplele obligații ce revin învățătorilor satului, s-a făcut cu brigada artistică și corul din satul lui, cu cercul de conferențiari și cu biblioteca sătească. Gheorghe Borcea a povestit despre munca de învățător la o școală într-un cartier unde majoritatea elevilor sînt fii de muncitori, despre munca de îndrumare pedagogică a părinților acestor copii, despre ajutorul pe care-l dau întreprinderile școlii și despre multe altele

Ultima dată cînd i-am văzut erau angajați într-o discuție aprinsă. Primul socotea că nimic nu-i mai frumos decît să fii învățător la sat, să duci o bogată activitate cultural-socială. Cel de-al doilea, referindu-se la problemele industrializării, expunea sarcinile învățătorului de la orașe și susținea că munca „lui" e cea mai frumoasă. Argumentele se succedau cu repeziciune și aș fi fost teribil de curios să cunosc sfîrșitul discuției. Treburile m-au chemat însă în altă parte.

La plecarea din Eforie i-am mai zărit, totuși, pe cei doi preopinenți. De pe terasa frumoasei vile în care erau găzduiți priveau necontenita tăvălugire a mării.

C. RADOI

In excursie

In marile centre muncitorești sau pe cărările munților, pe litoral sau pe largile șosele care brăzdează cîmpiile patriei poți întîlni adesea, în aceste zile, pîlcuri de elevi porniți în drumeție.

Pentru elevii școlii de 7 ani din Cîmpia Turzii, de pildă, s-a organizat o interesantă excursie la mormîntul lui Mihai Viteazul. Copiii au depus flori pe mormîntul vestitului voievod, au recitat versuri care slăvesc faptele lui de arme. Excursia a contribuit la educarea elevilor în spiritul dragostei față de tradițiile luptei poporului împotriva cotropitorilor.

Elevii școlii medii „Vasile Alecsandri" din Galați au participat la o excursie pe traseul Galați — Suceava — Vatra Dornei — Cluj — Oradea — Timișoara — Sarmisegetuza — Turnu Severin — Craiova — București — Galați. Numeroasele localități vizitate le-au dat, pe lîngă posibilitatea de a cunoaște frumusețile patriei, prilejul de a vedea cu ochii lor marile înfăptuiri ale oamenilor muncii, conduși de partid, în anii puterii populare.

Cu ocazia excursiei făcute pe valea Cibinului, la poalele munților Prislop, elevii școlii de 7 ani din comuna Orlat, regiunea Stalin, au plantat cîteva mii de puieți de pin. Seara, după ce și-au terminat munca, ei au aprins un foc de tabără pe care nu-l vor uita multă vreme.

Nici elevii școlii medii nr. 4 din Buzău nu vor uita lesne minunata ascensiune pe care au făcut-o, sub conducerea profesorilor lor, pe Penteleu. Străbătînd valea Cernat pînă la stîna cu același nume, de unde începe urcușul propriu-zis, ei au ajuns pînă în vîrful muntelui, la o înălțime de 1775 m. In drumul de întoarcere, poposind la Gura Milei, au cercetat structura geologică a munților Buzăului și s-au interesat de zonarea vegetației pădurоase. Apoi, coborînd prin valea plină de smeuriș spre Zănoaga, au ajuns la Nehoi, unde au putut vedea, la cea mai mare fabrică de cherestea din țară, întregul proces tehnologic.

ANGELA EXERESCU

Pregătiri pentru noul an școlar

INCĂ DE PE ACUM, la un mare număr de școli din Capitală au fost terminate lucrările de amenajare, întreținere și reparații. Așa, de pildă, în raionul Lenin, școlile de 7 ani nr. 137, 127 și 128 sînt gata să primească elevii. Toate lucrările de reparare și amenajare a școlilor din raion vor fi terminate pînă la 23 august.

Mari lucrări de reparații sînt în curs la fosta școală de 7 ani din șoseaua Panduri, care se transformă în școală medie. Pentru ca să se creeze condițiile necesare, s-au construit șase săli de clase noi. Laboratoarele au fost înzestrate cu instalații de gaze și apă pentru experiențe. De asemenea, biblioteca s-a mărit prin achiziționarea de noi cărți.

Un rol important în campania de pregătire a noului an școlar îl au și comitetele de părinți, care ajută la efectuarea multor lucrări. De pildă, la școala nr. 147 părinții au contribuit la punerea geamurilor, la repararea unor săli de clasă, etc. La școala nr. 128, cu ajutorul comitetului de părinți s-a instalat o stație de amplificare și s-au cumpărat difuzoare pentru fiecare clasă.

Școlile se bucură, de asemenea, de sprijinul larg al întreprinderilor care le patronează. Acest ajutor constă în efectuarea diferitelor instalații și reparații, în înzestrarea atelierelor de lăcătușărie și timplărie cu uneltele necesare.

Directorii de școli și cadrele didactice se preocupă, în același timp, și de pregătirea elevilor pentru noul an școlar. La școlile nr. 128 și nr. 129 profesorii dau meditații elevilor corigenți la matematică, limba romînă sau alte materii.

A devenit un lucru obișnuit ca înainte de începerea anului școlar cadrele didactice să viziteze pe părinții elevilor care au absentat mult, să se intereseze de condițiile de viață ale copiilor, de preocupările lor etc. Experiența anilor trecuți a dovedit eficacitatea acestor vizite care contribuie mult la asigurarea școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară, la realizarea unei frecvențe regulate. De aceea și acum numeroși pedagogi, printre care se numără cei de la școala „Ion Creangă", de la școala nr. 128 etc., organizează asemenea vizite.

Neprecupețind nici un efort, cadrele didactice pregătesc elevilor condiții tot mai bune de învățătură în noul an școlar.

PETRUȚA SCRIPCĂ
București

DE LA INCEPUTUL acestei luni la școala de 7 ani din centrul muncitoresc Orlat-Sibiu au fost terminate lucrările de amenajare, întreținere și reparații, s-a asigurat aprovizionarea cu combustibilul necesar pentru întreg anul școlar, s-a reparat materialul didactic.

Acum, pedagogii contribuie, prin munca lor voluntară, la ridicarea unei noi construcții ce va adăposti viitoarea școală medie din centrul muncitoresc Orlat.

Și la școala de 7 ani nr. 15 din orașul Sibiu lucrările de amenajare, întreținere și reparații sînt pe terminate. Cu ajutorul comitetului de părinți s-a reparat mobilierul, iar atelierul școlii a fost înzestrat cu uneltele necesare.

NIC. MANTA și TR. NICOLA
Sibiu

IN ORAȘUL LUPENI se desfășoară intens pregătirile pentru deschiderea noului an școlar în cît mai bune condiții. Astfel, la școala de 7 ani nr. 1 se construiesc încă opt săli de clasă, care vor fi terminate în cinstea zilei de 23 August. La școala medie s-au efectuat lucrările de reparare și amenajare necesare pentru a se asigura funcționarea tuturor celor 11 clase ale școlii în timpul dimineții. Sînt în curs lucrări de amenajare, întreținere și reparații și la școala de 7 ani nr. 2, ca și la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară.

O contribuție importantă la efectuarea multora din aceste lucrări o aduce conducerea întreprinderii carbonifere din localitate.

E. TETILEANU
Lupeni

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Material didactic pentru școlile agricole

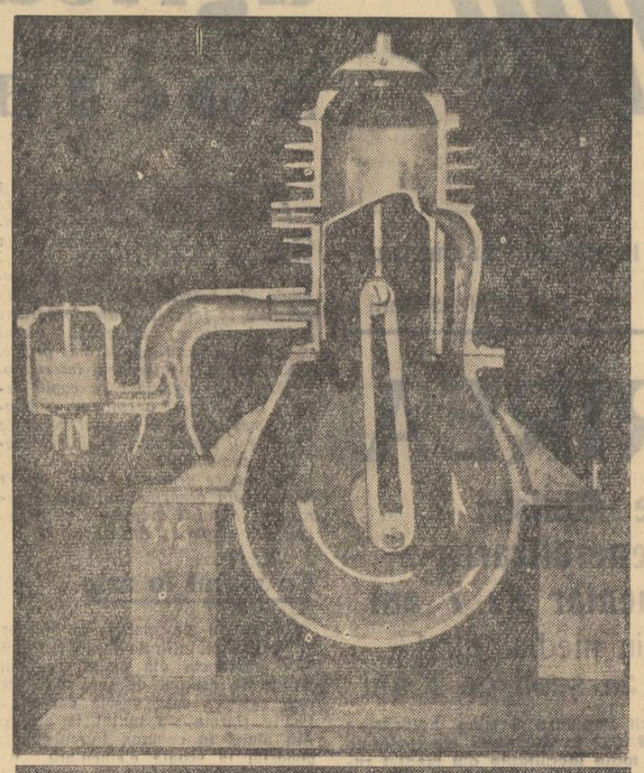

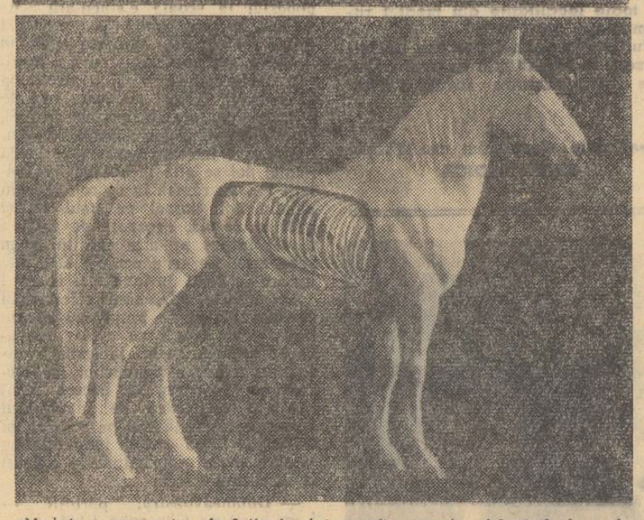

Macheta unui motor în 2 timpi și topografia organelor abdominale la cal, două din multiplele realizări ale atelierelor de material didactic agricol

În urmă cu zece ani, îndată după reforma învățământului, se înființa pe lîngă Ministerul Agriculturii și Silviculturii un atelier care trebuia să proiecteze și să producă materialul didactic necesar învățământului agricol de toate gradele. Cu sprijinul larg al ministerului, acest atelier, condus de inginerul Gheorghe Dănet, a devenit, în decurs de zece ani, o adevărată întreprindere, al cărei plan de producție a sporit, în cantități și sortimente, de la an la an.

Azi, atelierul, în cadrul căruia lucrează aproape 150 de oameni, numără cinci secții: de mecanică fină, de tîmplărie, de mulaje, de colecții de materiale și de tipărituri. El aprovizionează cu material intuitiv și demonstrativ, pentru lecții și pentru lucrările de laborator, peste 150 de școli agricole, 100 de case-laborator sătești, numeroase institute de cercetări, stațiuni experimentale, unități agricole socialiste, muzee agricole raionale. Se trimit aici mulaje, colecții naturale de plante, de animale împăiate sau conservate în spirt, colecții de insecte și semințe etc. Secțiile de tîmplărie și mecanică fină ale atelierului produc mese și vitrine de laborator, aparatură pentru analiza solului și semințelor și pentru studiul climei, utilaj pentru spitalele veterinare, utilaj zootehnic etc. Secția de tipărituri scoate anual 50—60 de titluri de cursuri, un mare număr de planșe, materiale de îndrumare etc.

O scurtă vizită în expoziția permanentă a atelierelor de material didactic agricol dă chiar și neinițiatului o imagine sugestivă și convingătoare asupra diversității și calității materialului didactic produs. Mulajele, lucrate cu deosebit simț artistic, sînt adeseori aproape identice cu modelul natural. Se remarcă aici în special mulajele din sectorul botanic — fructe și legume, secțiuni morfologice în flori, boabe, tulpini, rădăcini ale diferitelor plante.

Produsele atelierelor de material didactic agricol sînt apreciate nu numai în țară, ci și peste hotare. Acest lucru îl dovedesc succesele dobîndite de piesele executate aici și prezentate în expozițiile de la Cairo, Berlin, Praga, Budapesta, Belgrad, Pekin, în urma cărora atelierele au primit comenzi pentru export.

Colectivul atelierelor năzuiește însă la mai mult. Tinzînd să atingă nivelul celor mai bune creații, conducerea atelierelor urmărește formarea unui consiliu de specialiști în pedagogie care, lucrînd alături de actualul colectiv de tehnicieni, să contribuie la ridicarea calității didactico-pedagogice a materialelor. Se tinde la executarea unor prototipuri cu cît mai multe piese detașabile, care să stimuleze în mai mare măsură gîndirea logică a elevilor. Materia primă de bază folosită pînă acum — ipsosul — va fi înlocuită cu material plastic. Se urmărește, de asemenea, efectuarea unui schimb mai larg de materiale cu străinătatea și extinderea exportului.

C. ALEXANDRU

Rezultatele muncii cabinetelor metodice

Pregătirea cadrelor de muncitori calificați și de tehnicieni pune numeroase probleme cu caracter pedagogic și metodic, legate în special de generalizarea experienței înaintate în acest domeniu, de îmbunătățirea metodelor de instruire și educare a ucenicilor și elevilor. La rezolvarea acestor probleme sînt chemate să contribuie în cea mai mare măsură cabinetele metodice din sistemul învățămîntului profesional și tehnic. În cadrul activităților organizate de aceste cabinete se studiază și se dezbat cele mai însemnate probleme legate de sarcinile școlilor profesionale și tehnice, de conținutul, formele și metodele muncii în aceste școli.

Una din principalele sarcini care au revenit cabinetelor metodice în anul școlar încheiat a fost organizarea și îndrumarea cercurilor pedagogice ale cadrelor didactice din învățămîntul profesional și tehnic. Aceasta n-a fost o sarcină ușoară, deoarece școlile profesionale, de meserii, agricole, tehnice și tehnice de maiștri au profiluri foarte diferite, cuprinzînd o mare varietate de meserii și, pe lîngă aceasta, aparțin de ministere și instituții centrale diferite. Cu toate aceste dificultăți, cabinetele metodice au reușit în bună parte să imprime o linie unitară în activ.tatea celor 124 de cercuri pedagogice existente în întreaga țară.

Principalele activități metodice desfășurate în cadrul cercurilor au fost prezentarea unor referate cu privire la probleme de pedagogie, metodică și educație și organizarea de lecții deschise în vederea schimbului de experiență. Cabinetele au îndrumat îndeaproape aceste activități ale cercurilor: au cercetat și aprobat planurile lor de muncă, au dat indicații privitoare la întocmirea referatelor și la desfășurarea lecțiilor deschise. Adeseori metodiștii care lucrează în cadrul cabinetelor au participat nemijlocit la activitățile cercurilor, îndrumînd direct munca acestora.

Datorită mai bunei conduceri a cercurilor pedagogice realizată în acest an, unele lipsuri existente în trecut au putut fi înlăturate. Astfel, au fost atrași spre activitatea metodică și o parte din profesorii cu funcția de bază în producție, precum și numeroși directori de școli care în anii trecuți rămîneau departe de munca cercurilor. Ca urmare a îndrumărilor primite, o serie de cercuri pedagogice, cum sînt acelea din Ploești, Orașul Stalin, Iași, Arad, Cîmpia Turzii, Galați și altele, au desfășurat o muncă rodnică, au adus o contribuție importantă la îmbunătățirea activității școlilor.

De asemenea, a dat rezultate bune acțiunea organizată de cabinetele metodice în vederea schimbului de experiență între cercurile pedagogice. S-a avut în vedere ca schimbul de experiență să se desfășoare între cercuri cu o componență asemănătoare, din aceleași sectoare ale industriei sau agriculturii. Totodată s-a trecut și la o fază superioară de organizare a schimbului de experiență — pe ramuri de activitate — reușindu-se să se cuprindă în cadrul lui profesori din școlile industriei grele, ale sectorului petrol-chimie, din școlile cu caracter agricol etc. care activau în cercuri pedagogice diferite.

Principalele probleme discutate în cadrul schimbului de experiență au fost: fundamentarea științifică și modul cum se trăduc în practică unele metode de instruire practică în ateliere-școală și în producție, desfășurarea și controlul practicii în producție; mijloacele de predare a metodelor înaintate de muncă în instruirea practică și familiarizarea elevilor cu procesele tehnologice avansate; generalizarea celor mai indicate metode de predare, precum și folosirea anumitor tipuri de material didactic.

Deosebit de valoroase au fost schimburile de experiență efectuate între cercurile pedagogice din Orașul Stalin și Iași, Ploești și Cîmpina, Bacău, Piatra Neamț și Roman, ca și acelea organizate pentru sectorul metalurgic la Cîmpia Turzii și pentru sectorul agricol la Turda.

Pe lîngă conducerea activității cercurilor, metodiștii s-au preocupat îndeaproape și de îndrumarea nemijlocită a muncii din școli. Spre deosebire de anii trecuți, cînd se mulțumeau doar să viziteze școlile pentru a constata părțile pozitive și lipsurile din activitatea acestora, în anul care a trecut metodiștii au desfășurat în școli o muncă efectivă, arătînd tuturor cadrelor didactice la ale căror lecții au asistat ce au de făcut pentru a-și îmbunătăți activitatea. De asemenea, ei au urmărit problemele instruirii practice în atelierele-școală și în producție, s-au preocupat de îmbunătățirea organizării locului de muncă al maiștrilor-instructori și al ucenicilor, de condițiile de protecție a muncii, de confecționarea materialului didactic și de organizarea cabinetelor școlare etc.

În cadrul unor acțiuni speciale, cabinetul metodic din Cluj a dat o deosebită atenție organizării secțiilor metodice pentru directori adjuncți, iar cabinetul metodic din București a insistat asupra aplicării sistemului de operații complexe în cadrul instruirii practice și asupra folosirii documentației tehnice.

Una din cele mai însemnate acțiuni organizate de către cabinetele metodice în ultimul timp a constituit-o organizarea unor sesiuni de „lecturi pedagogice" la București și Cluj — primele sesiuni de acest fel în învățămîntul profesional și tehnic. Cele 57 de referate prezentate la sesiuni, ca și discuțiile purtate pe marginea lor au dovedit că profesorii din învățămîntul profesional și tehnic înțeleg just însemnătatea muncii de cercetare, de generalizare a experienței înaintate pentru îmbunătățirea activității din școală.

Ținînd seama de toată această activitate atît de largă a cabinetelor metodice din București și Cluj în cursul anului școlar 1957—1958, putem ajunge la concluzia că acestea au realizat un important pas înainte. Totuși, în această perioadă s-au manifestat și unele lipsuri care trebuie să fie înlăturate în viitoarea perioadă de activitate. Astfel, o serie de școli nu au fost încă efectiv cuprinse în munca metodică. De asemenea, cu toate îmbunătățirile obținute, continuă să fie o problemă deschisă atragerea în această muncă a cadrelor didactice cu profesia de bază în producție.

Îndreptîndu-și principala preocupare spre îndrumarea cercurilor pedagogice, cabinetele metodice au neglijat alte forme importante de activitate, cum ar fi comisiile metodice pe specialități sau consiliile pedagogice. Din această cauză majoritatea comisiilor metodice care funcționează în cadrul școlilor continuă să aibă o existență formală, iar consiliile pedagogice să fie simple organe consultative ale directorului școlii pentru prelucrarea directivelor primite de la ministerele tutelare și pentru analiza cazurilor de indisciplină a elevilor. Rareori au fost dezbătute în cadrul consiliilor pedagogice probleme legate direct de îmbunătățirea muncii cadrelor didactice, de rezolvarea unor probleme pedagogice, metodice sau educative. În general cabinetele metodice s-au ocupat prea puțin de îndrumarea școlilor în ceea ce privește desfășurarea muncii educative.

Cabinetele nu și-au îndeplinit în mod satisfăcător sarcina de a publica lucrări care să înfățișeze rezultatele muncii metodice din școli, experiența înaintată a acestora. În scurt timp vor vedea însă lumina tiparului cîteva îndrumătoare metodice pentru școlile din sectorul metalurgiei prelucrătoare, al agriculturii și chimiei.

În viitorul an școlar cabinetele metodice trebuie să continue în mai largă măsură acțiunea de sprijinire directă a cadrelor didactice și să folosească toate formele muncii metodice. Metodiștii care lucrează în cadrul cabinetelor au datoria să-și ridice necontenit pregătirea pedagogică și de specialitate, spre a corespunde pe deplin sarcinilor ce le revin.

Multe din lipsurile cabinetelor metodice pot fi înlăturate numai cu sprijinul serviciilor de învățămînt din ministerele și instituțiile centrale tutelare și, îndeosebi, cu sprijinul cadrelor care lucrează direct în școli. Folosind acest sprijin, valorificînd experiența acumulată, străduindu-se să înlăture lipsurile din munca lor, cabinetele metodice vor obține noi succese în îndrumarea activității școlilor profesionale și tehnice.

OCTAVIAN SORESCU
inspector principal în M.I.C.

INTR-O ȘCOALĂ DE CONFECȚII

Pe o străduță liniștită din Capitală, situată în apropiere de Piața Romană, se găsește o clădire mare, cu ferestre largi, luminoase. Pe o mică firmă așezată lîngă intrarea ce dă în curtea clădirii, stă scris cu litere mari: „Școala de meserii textile-confecții". Peste 400 de ucenici și ucenice urmează în această școală cursuri teoretice și practice de 4 ani în vederea pregătirii lor în meseriile de confecții bărbătești și pentru femei.

Împreună cu tovarășa Ecaterina Cristescu, directoarea școlii, vizităm cîteva din atelierele-școală, unde își desfășoară practica de vară o parte din ucenici. Atelierele sînt spațioase, cu ferestre mari, prin care pătrunde din belșug lumina. Într-unul din ele, la mese lungi, lucrează cîteva grupe de cîte 15 ucenici din anul II „B" îndrumați de către o maistră. În mîinile lor se găsesc țesături din toate culorile. Privind harnicele lucrătoare, nu poți să nu admiri iscusința și repeziciunea cu care folosesc ele acele și mașinile de cusut.

De la profesoara-maistră Constanța Radovici aflăm cîteva amănunte în legătură cu producția atelierelor școlii. Aici se execută numeroase comenzi pentru întreprinderi și instituții, cămine și spitale. În afară de aceste lucrări în serie, foarte multe comenzi de rochii, bluze, taioare, mantouri, confecții bărbătești și pentru copii etc. sînt primite direct de la cetățeni. În numai doi ani, școala și-a creat un deosebit prestigiu în rîndul clientelei. Așa se explică faptul că atelierele școlii au realizat în ultimul an un venit de aproape 1.000.000 lei.

Tovarășa Radovici ne arată cîteva rochițe de copii, bluze și mantouri executate de ucenicele Cristina Badea, Maria Grosu și Fota Stela din anul II. Le examinăm cu atenție. Croiala și execuția sînt ireproșabile.

Răsfoim apoi cîteva caiete de practică ale ucenicelor din anul II. În aceste caiete se notează în mod amănunțit toată documentația tehnică, ca și procesul tehnologic al diverselor lucrări efectuate. În mod deosebit ne impresionează îndemînarea și talentul ucenicelor în executarea schițelor după bluze, rochii, mantouri etc. Dacă pe coperta unuia din aceste caiete de schițe n-ar sta scris „Emilia Boruntea — ucenică în anul II „B", am avea convingerea fermă că schițele sînt executate de mîna unei maistre.

Înainte de a părăsi școala, discutăm cu un grup de ucenice despre activitatea lor. Cuvintele lor pline de însuflețire arată că ele își îndrăgesc meseria, că o prețuiesc. Cea mai bună dovadă sînt confecțiile atît de izbutite — pline de gust și lucrate cu îngrijire — croite și executate cu iscusință de propriile lor mîini.

Puținul timp cît am stat în școala de meserii textile-confecții din Capitală ne-a dat prilejul să constatăm roadele unei activități și, totodată, să ne explicăm de ce tot mai multe întreprinderi și unități cooperatiste solicită să li se repartizeze cu precădere absolvenți ai acestei școli.

I. MOSCU

Mai multă grijă pentru practicii ucenicilor

O parte din ucenicii centrului școlar agricol din Călărași își desfășoară practica de vară în gospodăria didactică a școlii. Îndrumată îndeaproape de profesorii conducători de practică, munca ucenicilor în ateliere, la fermă sau pe terenurile legumicol și agricol dă un bun randament, răspunzînd cerințelor pregătirii practice a viitorilor mecanizatori, agricultori și zootehnicieni. Rezultate bune în muncă obțin și ucenicii care își desfășoară practica la S.M.T.-Cuza Vodă și la Atelierele mecanice-Călărași, sub îndrumarea profesorilor Toma Savin și Nicolae Radovici.

Altfel stau însă lucrurile cu ucenicii trimiși să-și facă practica de vară la S.M.T.-Ciocănești. Din cauza lipsei de interes a profesorului Ion Zărnescu, care nu-și îndeplinește așa cum ar trebui sarcina de a îndruma și controla activitatea ucenicilor, aceasta se desfășoară în mod necorespunzător. Bunăoară, ucenicii Ion Dragomir, Petre Ștefan și Gheorghe Albu n-au făcut, de la începutul practicii și pînă acum, decît să care apă cu sacaua sau să efectueze lucrări de depanare.

Se știe că în perioada practicii, pentru a învăța cum să aplice în condițiile producției cunoștințele și deprinderile dobîndite în școală, ucenicii trebuie să treacă, în cadrul unității productive unde lucrează, prin toate secțiile care au contingentă directă cu viitoarea lor meserie, să fie instruiți asupra celor mai însemnate munci agricole. Rolul profesorului care îndrumă practica este tocmai de a asigura o asemenea instruire a ucenicilor, de a-i ajuta să aplice ceea ce au studiat în timpul anului. Dar profesorul Zărnescu nu poate face aceasta, deoarece el lipsește zile întregi și chiar săptămîni dintre ucenici. Dacă te interesezi de el la sediul S.M.T.-Ciocănești ți se spune că nu se știe unde e, dar că se află poate la brigăzi. La brigăzi, fie la cele din comuna Ciocănești, fie la cele din comunele Rasa și Cacomeanca, primești același răspuns: nu se află aici dar este, poate, la sediu. În realitate, profesorul Zărnescu își petrece vremea la domiciliul său, în comuna Vlad Țepeș. Cu astfel de conducători este limpede că practica ucenicilor nu se poate desfășura în bune condiții.

O problemă asupra căreia considerăm că trebuie să se oprească mai mult conducerea centrului școlar agricol din Călărași o constituie problema carnetelor de practică. Din cauza lipsei de interes față de acestea, unii ucenici de la G.A.S.-Călărași nu și le-au mai completat de la începutul lunii iunie, iar alții nu și-au consemnat în aceste carnete nici o zi din activitatea lor. Se găsesc ucenici, ca D. Moisescu de la S.M.T.-Ciocănești, care nici nu au carnete de practică. Sarcina de a se folosi carnete de practică n-a fost însă trasată la întîmplare. Ele au rostul de a folosi ucenicilor în sistematizarea și precizarea datelor tehnice în legătură cu lucrările executate în unitățile productive și, totodată, de a ajuta conducerile unităților productive în cadrul cărora se efectuează practica să urmărească zi de zi felul cum e parcursă programa de practică, precum și rezultatele obținute de ucenici. Iată de ce lipsa de grijă pentru completarea acestor carnete este cu totul condamnabilă.

Direcția centrului școlar agricol din Călărași trebuie să ia măsuri pentru a asigura ca toți profesorii care conduc practica ucenicilor în unitățile agricole socialiste să-și îndeplinească în mod conștiincios sarcinile, să nu tolereze sustragerea acestora de la munca lor de îndrumare și control. Practica de vară a ucenicilor trebuie să reprezinte o continuare a activității didactice din timpul școlii a profesorilor, să ocupe un loc de seamă în munca lor pentru continua îmbunătățire a pregătirii ucenicilor.

IN FOTOGRAFIA ALĂTURATĂ:

Școala profesională C.F.R. din Oradea pregătește muncitori în meseriile: montatori de locomotive și lăcătuși montatori de vagoane. În fotografie: inginerul prof. Cornel Fărcaș explică ucenicilor mecanismul de funcționare a locomotivei.

Călătorie de studii în U.R.S.S.

Pregătirea muncitorilor calificați

Dezvoltarea continuă a producției socialiste în U.R.S.S., introducerea pe scară tot mai largă a tehnicii noi în industrie și agricultură, deschiderea a tot mai multe și mari șantiere de construcții au impus școlii sovietice să dea cadre cît mai calificate și cu o pregătire multilaterală.

Pentru acoperirea necesarului de cadre pentru producția industrială și agricolă, pentru construcții și pentru căi ferate, în Uniunea Sovietică sînt organizate 3160 școli profesionale care cuprind peste 800.000 elevi ce se pregătesc în diferite meserii. Toate tipurile de școli profesionale de meserii, de transport, de căi ferate, de construcții, miniere, se află sub îndrumarea și conducerea Direcției Generale a Rezervelor de Muncă de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și a organelor locale ale acestei direcții generale (direcții republicane, regionale și două direcții orășenești — la Moscova și Leningrad).

Școlile profesionale pregătesc muncitori calificați din rîndurile absolvenților școlilor de 7 ani. Durata de școlarizare este de 2—3 ani, în funcție de complexitatea meseriei. Primirea elevilor în școală se face pe baza înscrierii, fără examen de admitere, avîndu-se în vedere orientarea profesională dată elevilor de către școala de 7 ani.

În școlile de căi ferate sînt primiți cu prioritate fiii muncitorilor feroviari. Spre deosebire de celelalte școli profesionale, care primesc elevi începînd de la vîrsta de 14 ani, în școlile de căi ferate vîrsta elevilor la admitere trebuie să fie de 15—16 ani, astfel ca la absolvire să aibă 18 ani, deoarece în rețeaua căilor ferate se cere o mare securitate a muncii; de asemenea, în școlile profesionale de mineri se primesc numai tineri în vîrstă de peste 17 ani.

Începînd din anul 1954, ca urmare a Directivelor Partidului Comunist și ale Guvernului Uniunii Sovietice în legătură cu generalizarea învățămîntului de 10 ani, s-a creat un tip superior de școală profesională în care se primesc absolvenți ai școlii medii de 10 ani, în vîrstă de 17—25 ani. Durata de școlarizare este de 1—2 ani, ținîndu-se seama de complexitatea profesiei în care se pregătesc tinerii ce vor deveni muncitori de înaltă calificare sau tehnicieni.

Pînă în anul 1955, Direcția Generală a Rezervelor de Muncă avea sarcina de a pregăti cadre numai pentru industrie, căi ferate, construcții și mine; începînd din anul 1955, în școlile din sistemul acestei direcții se pregătesc și cadre pentru agricultură. În acest scop au fost organizate 1000 de școli pentru meseriile de mecanizatori agricoli, tractoriști, combineri etc, cu o durată de școlarizare de 1—2 ani, în care se primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani în vîrstă de 17—30 ani. Elevilor acestor școli li se dă o pregătire mai largă, pentru a putea executa toate lucrările agricole pe un an. Elevii școlilor de mecanizare a agriculturii cu durata de 2 ani primesc o pregătire mult mai largă, în așa fel ca să dobîndească cunoștințe și în domeniul construcțiilor agricole și în domeniul electrificării lucrărilor agricole.

Începînd din anul 1957, Direcția Generală a Rezervelor de Muncă a primit sarcina de a organiza un nou tip de școală — pentru pregătirea tinerilor din casele de copii. În acest scop s-au organizat școlile tehnice profesionale de 12 ani și școlile tehnice de 4 ani. În cele 50 școli tehnice profesionale de 12 ani organizate în 1957 sînt admiși copii orfani în vîrstă de 7 ani care primesc cunoștințe echivalente cu cele din învățămîntul mediu de cultură generală și totodată învață o meserie. În clasele I—VII pregătirea elevilor este identică cu aceea care se dă în școlile de 7 ani, acordîndu-se o deosebită importanță lucrărilor practice și educației estetice. În clasele VIII—XII s-a introdus o nouă disciplină — „bazele tehnicii și ale automatizării producției". În cadrul acesteia, elevii clasei a VIII-a studiază principalele ramuri de producție, elevii claselor IX și X o anumită ramură de producție, iar elevii claselor XI și XII se specializează în una din profesiile ramurii de producție studiate în clasele anterioare.

Planul de învățămînt al școlilor tehnice profesionale de 12 ani cuprinde cinci cicluri de învățămînt (obiecte de cultură generală, obiecte de învățămînt politehnic, învățămînt special tehnic și practic, educație estetică și educație fizică).

În școlile tehnice de 4 ani, se primesc tineri în vîrstă de 14—15 ani, de la casele de copii, care nu au terminat școala de 7 ani, însă au la bază minimum 5 clase elementare. În această școală, elevii au posibilitatea să termine învățămîntul elementar de 7 ani și, paralel cu aceasta, să primească o calificare profesională.

Conținutul planului de învățămînt pentru școlile profesionale și tehnice de 4 ani este constituit din 4 cicluri. Cel mai important dintre acestea este învățămîntul practic care ocupă 60—80 la sută din timpul de școlarizare. Există apoi un ciclu al obiectelor de cultură specială, în care se cuprind, în genere, tehnologia specială a meseriei, tehnologia generală a producției, desenul tehnic, electrotehnica, mecanica tehnică, matematici speciale (aplicate la profesie). Ciclul obiectelor legate de educația politică cuprinde istoria patriei și geografia economică. Cel de al patrulea ciclu include educația fizică (2 ore săptămînal pentru fiecare an de studii).

Învățămîntul practic se desfășoară pe grupe formate din 12—15 elevi, în atelierele școlilor și apoi în întreprinderi. Durata învățămîntului practic în atelierele școlilor depinde de specificul meseriei. De exemplu, viitorii mineri învață în atelierul școlii, timp de 6 luni, să monteze și să demonteze subansamble de mașini. Apoi trec în mină, unde lucrează la combina de cărbuni. Viitorii strungari lucrează în atelierul școlii un an, un an și jumătate, apoi își continuă învățămîntul practic în întreprindere.

Elevii din școlile profesionale primesc întreținerea de la stat și o treime din contravaloarea muncii lor productive. Restul de două treimi din contravaloarea muncii elevilor se folosește pentru îmbunătățirea condițiilor materiale și culturale ale școlii.

În pregătirea elevilor, școlile profesionale se călăuzesc în primul rînd după principiul instruirii practice în procesul de producție, prima parte a școlarizării efectuîndu-se așa cum s-a arătat în atelierul școlii și a doua parte în întreprindere, sub supravegherea maistrului-instructor al școlii și sub îndrumarea tehnică dată de întreprindere. De asemenea, ținînd seama de principiul că învățămîntul practic trebuie să se desfășoare pentru producție, elevii execută produse utile, prevăzute în planul școlii, care constituie o parte componentă a planului de producție al întreprinderii din apropierea școlii. Școlile din sistemul rezervelor de muncă au reușit să execute anual 8.000 de strunguri și instrumente în valoare de 20.000.000 ruble, mobilier în valoare de 7.000.000 ruble. Școlile de construcții au executat sute de locuințe în valoare de 220.000.000 ruble anual.

Un alt principiu care călăuzește munca școlilor profesionale este acela care cere ca învățămîntul practic și producția realizată de elevi să aibă un scop educativ.

Totodată, sortimentele din planul de producție trebuie să satisfacă, pe cît posibil, cerințele programelor școlare, trebuie să existe o strînsă concordanță între producția ce o realizează elevii și instruirea lor practică.

Instruirea practică se realizează pe sistemul operațiilor complexe, aplicîndu-se principiul pedagogic de la ușor la greu, de la simplu la complex și executîndu-se operațiile în mod succesiv.

O mare importanță se acordă principiului îmbinării instruirii teoretice cu practica. Instruirea teoretică se desfășoară în cabinete școlare și în laboratoare bine dotate cu material didactic.

Obiectele de studiu cu caracter tehnic sînt predate de către ingineri cu funcția de bază în școală, iar educația politică de către profesori de istorie.

Instruirea practică a elevilor este realizată de către maiștri proveniți din producție, cu experiență îndelungată și cu o pregătire medie. Maiștrii sînt pregătiți în școli tehnice incluse în sistemul Ministerului Învățămîntului Superior, care au o durată de școlarizare de 1—2 ani. În aceste școli se primesc, pe bază de examen de admitere, absolvenți ai școlilor profesionale care au lucrat după absolvire 3 ani în producție și au ajuns la categoria a VI-a de calificare precum și absolvenți ai școlilor medii de 10 ani.

Activitatea unui maistru-instructor la o școală profesională este normată la 8 ore pe zi. Maistrul la în primire o grupă de elevi din anul I și se îngrijește de instruirea elevilor pînă la absolvire.

Pentru cercetarea științifică a unor probleme privind învățămîntul practic, Direcția Generală a Rezervelor de Muncă este sprijinită de Consiliul Științific, care este un organ consultativ. Din Consiliul Științific pentru învățămîntul profesional fac parte 200 de oameni de știință din diferite ramuri ale producției și oameni de știință din domeniul pedagogiei. În prezent se preconizează crearea unui institut pentru cercetări științifice în domeniul învățămîntului profesional. În ceea ce privește munca metodică, școlile profesionale sînt îndrumate și sprijinite de către cabinetele metodice organizate în 40 de regiuni mai importante și cu școli multe. Cabinetele metodice cercetează unele probleme indicate de cabinetul metodic central din Moscova.

Învățămîntul profesional și tehnic se bucură de o atenție permanentă din partea P.C.U.S. și a Guvernului Uniunii Sovietice.

Fiecare școală este patronată de o întreprindere, care îi acordă un important sprijin material și tehnic. Întreprinderile industriale și unitățile agricole socialiste care patronează școli profesionale le permit ca elevii să se specializeze la locurile de muncă unde vor fi repartizați, înzestrează laboratoarele și atelierele cu utilaj, scule, instrumente și materiale, dau școlilor comenzi care corespund pe cît posibil cerințelor programelor școlare.

Școlile se străduiesc să dea uzinelor și unităților agricole socialiste muncitori cu o pregătire temeinică și cu un larg orizont cultural și tehnic, capabili să folosească tehnica nouă, pentru a contribui din plin la creșterea continuă a producției socialiste și a productivității muncii.

Ing. EMIL RIZESCU
director adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii

Din experiența anului încheiat

Pe drumul politehnizării învățământului

Atelierele școlare

În anul care a trecut, numeroase școli din țara noastră au dobîndit o experiență pozitivă în organizarea și desfășurarea lucrărilor practice în atelierele școlare. Lucrînd în aceste ateliere sub conducerea profesorilor-maiștri, un mare număr de elevi au învățat să aplice în mod sistematic în munca practică o serie de cunoștințe studiate la fizică, chimie, matematică, desen, au avut posibilitatea să se familiarizeze cu procedeele de prelucrare manuală și mecanică a materialelor, să dobîndească deprinderi de mînuire a celor mai tipice unelte de tîmplărie și lăcătușărie.

Cercetarea activității școlilor în ceea ce privește organizarea și desfășurarea lucrărilor practice de atelier a scos însă la iveală, pe lîngă multe lucruri pozitive, o serie de lipsuri care fac ca munca în ateliere să nu contribuie încă pe măsura cerințelor la pregătirea elevilor pentru viață. Unele din aceste lipsuri sînt inerente perioadei de început în care se află școala noastră în realizarea învățămîntului politehnic. Altele, însă, se datoresc unor cauze care pot fi ușor înlăturate dacă se acordă mai multă atenție, mai multă grijă îndeplinirii sarcinilor. Tocmai despre aceasta vrem să vorbim în articolul de față.

ORGANIZAREA ȘI INZESTRAREA ATELIERELOR

Înțelegînd rolul important al muncii în atelier pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe despre tehnică și tehnologie, cu deprinderi de muncă practică, numeroase școli, cum sînt școlile medii nr. 1 din Orașul Stalin, nr. 1 din Mediaș, nr. 7 „I. L. Caragiale" din București etc., au folosit cu pricepere posibilitățile ce le stăteau la îndemînă, amenajînd ateliere înzestrate cu sculele și mașinile necesare efectuării operațiilor prevăzute de programele de lucrări practice.

Trebuie să arătăm însă că în unele locuri atelierele școlare nu au fost amenajate cu toată grija. De exemplu, la școala medie nr. 13 „Mihai Viteazu" din București s-a organizat un atelier de tîmplărie într-o cameră cu o suprafață prea mică față de numărul elevilor dintr-o grupă, neasigurîndu-se fiecărui elev un loc de muncă. Multe ateliere școlare nu dispun de materiale intuitive strict necesare — ca mostre de metale și aliaje, planșe privind construcția sculelor sau modul de lucru cu ele etc. Nu s-a ținut întotdeauna seama ca sculele cu care sînt înzestrate atelierele școlare să corespundă cu vîrsta elevilor. Din această cauză, o serie de scule existente în școli, cum sînt, de exemplu, ferăstraiele pentru lemn, sînt de aceeași mărime ca și pentru adulți, ceea ce face ca elevii să nu le poată mînui corect, cu tot efortul pe care-l depun.

Urmările sînt ușor de constatat: nu s-au respectat programele școlare, îndeosebi la clasele VII—XI, unde au rămas netratate teme ca prelucrarea la cald a metalelor, studierea mașinilor-unelte folosite în industrie pentru prelucrarea metalelor (strunguri, freze, raboteze etc.), studierea tipurilor de motoare auto și de tractoare etc.

Este adevărat că școala singură, fără un sprijin din afară, nu poate rezolva toate problemele privind organizarea și utilarea atelierelor. Tocmai acest lucru l-a avut în vedere Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri care a stabilit că ministerele, celelalte instituții și organizații centrale și comitetele executive ale sfaturilor populare, precum și unitățile în subordine vor trimite școlilor de cultură generală, în vederea înzestrării atelierelor, unelte și utilaje pe care le dețin. Organele de îndrumare și control ale ministerului, precum și secțiile de învățămînt și cultură nu au urmărit însă cu toată stăruința traducerea în viață a acestor prevederi, nu s-au preocupat suficient de lărgirea acțiunii de patronare a școlilor de către întreprinderi în vederea legării învățămîntului de producție și a dotării școlilor cu aparate, scule, mașini și materiale.

Fără îndoială, multe din lipsurile semnalate s-ar fi putut preveni dacă toți directorii școlilor unde s-au înființat ateliere și secțiile de învățămînt și cultură ar fi studiat cu seriozitate problema creării de ateliere în funcție de condițiile specifice școlilor și localităților respective, dacă ar fi cerut mai insistent ajutorul întreprinderilor în această privință și ar fi folosit toate posibilitățile locale.

DESFĂȘURAREA LECȚIILOR PRACTICE

În multe din școlile unde s-au introdus lucrările practice de atelier acestea s-au desfășurat cu bune rezultate, dînd elevilor cunoștințele și deprinderile practice cerute de programă. La școlile medii nr. 5 din Orașul Stalin, nr. 4 și nr. 23 din București, bunăoară, elevii au căpătat cunoștințe sistematice cu privire la proprietățile fizice, chimice, mecanice și tehnologice ale metalelor, au învățat să citească și să execute schițe și desene simple, să mînuiască scule (foarfece, ciocane, ferăstraie, pile etc.) și mașini-unelte (mașini de găurit, polizoare) folosite în lucrările de tîmplărie, lăcătușerie și tinichigerie.

Există însă și o serie de școli în care lucrările practice nu s-au desfășurat în lumina sarcinilor învățămîntului politehnic. Elevii acestor școli n-au dobîndit, după un an de activitate în atelier, decît cel mult unele deprinderi meșteșugărești de muncă, fără să afle nimic despre construcția și funcționarea uneltelor pe care le-au mînuit, fără să aibă cunoștințe despre structura materialelor cu care lucrează, fără să înțeleagă procedeele de prelucrare a lemnului sau metalului.

Desigur că această situație se datorește în mare măsură profesorilor care conduc lucrările practice de atelier. Desfășurîndu-și munca la un nivel scăzut, unii profesori-maiștri nu au asigurat legarea activității din atelier de studierea bazelor științelor, nu s-au sprijinit pe legile și fenomenele cunoscute de elevi din clasă. De exemplu, unii profesori-maiștri, explicînd elevilor din clasa a VIII-a cum se execută găurirea mecanică, s-au mulțumit numai să arate cum se prinde burghiul în mandrină, cum se fixează mandrina în axul principal al mașinii, cum înaintează burghiul în timpul găuririi, fără a arăta însă principiul de funcționare a mașinii, felurile de mișcare întîlnite, fără a spune nimic despre felul cum se transformă energia electrică în energie mecanică, despre criteriile de alegere a regimului de așchiere etc.— deși elevii studiaseră la fizică, în clasele VI și VII, aceste probleme. Astfel, elevii au învățat să execute operația de găurire, dar n-au aflat nimic despre principiile științifice care stau la baza găuririi mecanice.

Principala cauză care contribuie ca activitatea în ateliere să se desfășoare izolat, fără legătură cu studierea bazelor științelor, este aceea că mulți profesori-maiștri nu sînt de deplin lămuriți asupra scopului politehnizării învățămîntului în general și asupra scopului lucrărilor practice în special. O mare vină în această privință o au și directorii școlilor și organele de învățămînt, care nu s-au preocupat suficient să lămurească profesorilor-maiștri aceste probleme, să le îndrume munca pe un făgaș just.

O altă cauză care a determinat ruperea activității din atelier de studierea bazelor științelor este aceea că nu s-a realizat pretutindeni o colaborare strînsă între profesorii de fizică, chimie, matematică, biologie și profesorii-maiștri. Profesorii care predau aceste discipline nu au ajutat profesorilor-maiștri să aleagă piesele care să fie confecționate de elevi, nu le-au indicat pe ce cunoștințe teoretice se pot sprijini atunci cînd explică modul de executare a unei piese, principiile de funcționare ale diferitelor mașini etc.

Unora dintre profesorii-maiștri le lipsesc cunoștințe elementare de pedagogie, ignorează tipurile și structura lecțiilor folosite în activitatea practică. De aceea, ei au întocmit în tot cursul anului planuri de lecții după aceeași schemă, neținînd seama de scopul și sarcinile urmărite de fiecare lecție în parte. Așa a lucrat, de exemplu, profesorul care a condus lucrările practice de tîmplărie la școala medie nr. 1 din Orașul Stalin. Au fost și cazuri cînd profesorii-maiștri nu au ținut lecții decît foarte rar, rezumîndu-și activitatea doar la exerciții practice, neînsoțite de nici un fel de explicații.

Și mai grav este faptul că există profesori-maiștri care nu cunosc bine nici propria lor specialitate, comițînd greșeli grosolane în expunerile pe care le fac.

O cauză care a contribuit de asemenea la obținerea unor rezultate nemulțumitoare în activitatea de atelier este și aceea că nu s-a acordat suficientă importanță schițelor și desenelor. De aceea, adeseori elevii nu sînt în măsură să citească și să interpreteze schițele pe care le copiază de pe tablă în caietele lor. Datorită acestei situații ei nu pot executa o piesă după desen, fiind nevoiți să recurgă la lucrul după șablon.

A contribuit la slabele rezultate ale muncii în ateliere și faptul că înseși obiectele confecționate de elevi în cadrul lucrărilor practice au fost alese uneori în mod greșit, fără să se țină seama de vreun criteriu științific. Astfel, unii profesori-maiștri au ales obiecte care fie că nu aveau o utilitate practică, fie că necesitau un timp prea îndelungat de executare (uneori s-a ajuns chiar la două trimestre pentru un obiect). Este cunoscut însă faptul că executarea unui obiect inutilizabil sau a unui obiect care necesită un timp prea îndelungat de executare duce la scăderea atenției și interesului elevilor pentru lucrările practice.

În alte cazuri, încălcînd principiul sistematizării și al accesibilității, profesorii-maiștri s-au oprit asupra unor obiecte complexe, a căror executare necesita cunoștințe pe care elevii nu le-au învățat.

În unele școli elevii nu au lucrat piesa începută pînă la capăt, deci nu au avut posibilitatea să vadă rezultatele muncii lor. Faptul că nu s-a asigurat o continuitate în executarea lucrărilor a dus și la imposibilitatea de a se urmări și aprecia munca fiecărui elev în parte.

ÎNDRUMAREA ȘI CONTROLUL MUNCII ÎN ATELIER

Rezultatele obținute în anul școlar încheiat în activitatea atelierelor școlare arată că s-au dobîndit succese îndeosebi acolo unde munca profesorilor-maiștri a fost îndeaproape îndrumată și controlată. La școlile medii nr. 1 „Nicolae Bălcescu" și nr. 7 „I. L. Caragiale" din București, de exemplu, ai căror directori s-au interesat îndeaproape de activitatea desfășurată în ateliere, rezultatele — așa cum o arată și expozițiile de obiecte lucrate de elevi — sînt dintre cele mai bune.

Nu puține au fost însă cazurile cînd directorii de școli au controlat cu totul superficial munca în ateliere, cînd au trecut prin acestea ca simpli vizitatori, fără a asista la desfășurarea unei lecții practice, fără a urmări cum se execută anumite piese cu elevii, în ce măsură se aplică în practică cunoștințele dobîndite de elevi în clasă etc. Unii directori, subapreciind cu totul însemnătatea lucrărilor practice, și-au îngăduit să-i scoată pe elevi din ateliere, cerîndu-le să efectueze alte activități, ca de exemplu amenajarea terenului sportiv, repetiții pentru vreo serbare etc. Alți directori au considerat că atelierele școlare s-au creat doar pentru efectuarea lucrărilor de întreținere pe care le reclamă școala, „uitînd" că activitatea în cadrul lor trebuie să se desfășoare în mod organizat, ca la oricare alt obiect de învățămînt. Este adevărat că în cadrul atelierelor elevii pot și trebuie să execute anumite reparații — la materialul didactic, la mobilierul școlar etc. — cu condiția însă ca aceste reparații să se încadreze în prevederile programei.

La rîndul lor, nici inspectorii metodiști nu au acordat toată însemnătatea necesară îndrumării și controlului muncii practice desfășurate în ateliere. S-au întîlnit adesea cazuri cînd inspectorii, cercetînd amănunțit activitatea profesorilor în clasă, au ignorat cu totul munca profesorilor-maiștri, n-au manifestat nici un interes pentru felul cum sînt înzestrate atelierele, nici nu și-au pus măcar problema îndeplinirii programei școlare în aceste ateliere.

Alți inspectori — ca și mulți directori de școală de altfel — s-au considerat mulțumiți cu simplul fapt că elevii au reușit să confecționeze unele obiecte, fără a se întreba cum s-au realizat acele obiecte, dacă procedeele folosite satisfac cerințele învățămîntului politehnic.

După cum se poate ușor constata, toate neajunsurile semnalate mai sus provin numai dintr-o nesatisfăcătoare organizare a muncii, din insuficienta grijă a unor profesori-maiștri pentru propria lor pregătire, din lipsa de interes a unor directori de școli și a unor organe de învățămînt pentru asigurarea unui conținut just al lucrărilor practice în atelierele școlare. Așa stînd lucrurile, este limpede că lipsurile pot fi lesne remediate dacă există preocuparea pentru aceasta, dacă se fac eforturile necesare.

În anul școlar care se va deschide în curînd, acțiunea de politehnizare se va extinde, va cuprinde un număr considerabil de școli. Rezultatele obținute pînă acum în această acțiune arată cît de multe lucruri frumoase se pot face atunci cînd există interes, tragere de inimă, dorința de a încuraja și promova noul în învățămînt. Însuși acest fapt este cea mai bună garanție că lipsurile vor fi înlăturate, că se vor obține noi și însemnate succese în pregătirea elevilor pentru viață, pentru munca productivă în folosul patriei.

Profesorul Turcan Dimitrie explică elevilor din clasa a IX-a de la școala nr. 26 din București modul de funcționare a motoarelor cu explozie.

CERCUL LITERAR AL PIONIERILOR

Cu fiecare zi ce trece Palatul pionierilor din București devine un tot mai atractiv centru cultural-educativ al școlarilor. Cercurile cu caracter tehnico-științific, literar-artistic și sportiv, în care copiii sînt incluși după înclinații și preferințe, contribuie în mod evident la lărgirea sferei de cunoștințe a pionierilor, la stimularea gustului lor pentru citit, le sporește dorința de a cunoaște, de a cerceta și, în general, le cultivă mințile și sufletele cu calități deosebite, în așa fel încît copiii de astăzi să poată fi mîine oameni culți și bine instruiți.

Cercul literar este unul din multele despre care se pot face afirmații pozitive sub aspectul conținutului și al formei activităților. Acestea sînt stabilite în funcție de programa școlară și sînt vădit orientate înspre cunoașterea — prin intermediul creațiilor literare — a vieții noastre noi, a trecutului eroic al poporului romîn, a traiului copiilor de pretutindeni, a minunatelor înfăptuiri ale oamenilor muncii din țările socialiste. Pentru pionierii din clasele a VII-a, bunăoară, tematica prevede, în scopul amintit mai sus, folosirea unor opere sau fragmente din creațiile lui Eminescu, Alecsandri, Coșbuc, St. O. Iosif, Caragiale, Creangă, Sadoveanu, Beniuc, Jebeleanu, Gaidar, Kataev, Fadeev, London și alții. Pentru cei mai mici (clasele III-IV) tematica apelează, în genere, la basme și povestiri ale celor mai iubiți scriitori ca A. S. Puşkin, Lev Tolstoi, Bajov, Ispirescu, Creangă.

Mai interesante decît ședințele propriu zise de cerc, în care profesorul de specialitate folosește multe din metodele întrebuințate în școală la lecție (lectura expresivă și explicativă, citirea pe roluri, conversația, analiza literară și gramaticală a textului etc.) ni s-au părut activitățile „ajutătoare" — ca să le spunem așa — acelea care ies din cadrul obișnuit al unei ședințe de cerc și care, de cele mai multe ori, iau un caracter de masă prin numărul mare de pionieri pe care-i antrenează. În cele ce urmează ne vom referi la cîteva din ele.

Vizionările în colective largi a filmelor, pieselor de teatru, expozițiilor și muzeelor legate de tema curentă a cercului au înlesnit înțelegerea producțiilor citite în ședințele de cerc. Sub conducerea profesorului de specialitate, pionierii din clasele III și IV au văzut bunăoară filmul „Frații Liu" atunci cînd la cerc au făcut cunoștință cu basmele chinezești, cei din clasele V și VI au vizionat piesa „Despot Vodă", filmele inspirate din schițele lui Caragiale ș.a., iar cei din clasele a VII-a filmul „Mitrea Cocor", dramele „Apus de Soare", „Despot Vodă" și au vizitat expoziții legate de tema „Sărbători scumpe clasei muncitoare".

Amuzante și instructive, seratele costumate au atras atenția copiilor. După ce s-au pregătit pentru recitarea, citirea sau interpretarea corectă a unor fragmente din creațiile scriitorilor preferați, școlarii, îmbrăcați în costumele eroilor din cărți, au prezentat în fața micilor spectatori texte reprezentative din opere. De Ziua copilului, de pildă, costumația și programul au fost axate pe fabulele lui Krîlov, Gr. Alexandrescu, Al. Donici și La Fontaine. Matineul a cuprins și jocuri literare-ghicitoare ca „Spune cine sînt?" sau „În ce opere te-ai întîlnit cu mine?" Fiindcă asemenea jocuri au darul de a fixa în memorie cunoștințele și totodată de a recrea pe școlari, tovarășa profesoară Aneta Popescu, conducătoarea cercului, se folosește de acestea în foarte multe ocazii. Pe lîngă cele de mai sus, profesoara apelează și la jocurile „Recunoaște autorul după portret și spune ce operă a scris", „Ghicește eroul după descrierea lui", „Ghicește autorul", „Compune o povestire din cuvintele date" etc.

Pentru îmbogățirea vocabularului celor mici și pentru cunoașterea mai temeinică a conținutului operelor, cercul literar de la Palatul pionierilor din București a folosit cu bune rezultate „teatrul cărții". Sub îndrumarea profesoarei lor, pionierii au interpretat scenete scrise pentru copii și unele dramatizări după basmele cele mai iubite de ei. Învățîndu-și rolurile, pionierii și-au însușit expresii alese, s-au obișnuit cu exprimarea corectă, au aflat sensul unor cuvinte noi și au reținut în amănunt firul acțiunii.

Și mai cuprinzător sub aspectul numărului de participanți activi și al varietății formelor muncii cu cartea este matineul literar, de obicei legat de cunoașterea unei opere importante, a vieții unui scriitor etc. El începe printr-o expunere asupra temei alese, urmată de interpretarea unor fragmente din opere și de programe artistice axate pe tema respectivă. Pregătirea matineului durează cîteva săptămîni, în care timp copiii studiază operele, își învață rolurile, fac repetiții pentru serbare, organizează expoziții, confecționează panouri, albume, participă la consfătuirile organizate de bibliotecă etc. Palatul pionierilor organizează unele matinee chiar în școli și atunci antrenează în număr mare pe pionierii din unitățile respective.

O formă deosebită de activitate, care atrage de asemenea foarte mulți copii, este „procesul literar". El înlesnește înțelegerea acțiunii cărților prin cunoașterea temeinică a împrejurărilor și cauzelor ce au determinat faptele povestite. Un asemenea „proces" a avut loc în legătură cu cartea „Muzicuța cu schimbător". „Procesul" a fost anunțat cu o lună înainte, pentru ca pionierii să poată citi cartea și să poată pregăti materiale necesare desfășurării procesului (actul de acuzare, interogatoriile acuzaților, cuvîntul procurorului, al apărătorilor, concluziile președintelui etc.). În aceeași perioadă, pionierii s-au întîlnit cu autorul cărții, au vizionat filmul „Ora H", creat pe baza acesteia, și au stat de vorbă cu interpreții-copii ai filmului.

Cercul literar de la Palatul pionierilor organizează și întreceri (concursuri, victorine) pentru cea mai bună recenzie, de pildă, pentru cel mai bun cititor, cea mai izbutită creație originală în versuri sau proză. Și în acest caz se stăruie asupra nivelului de cunoștințe al fiecărui pionier, ceea ce însemnează pentru profesori și copii un timp îndelungat de pregătire.

De asemenea, foarte utile și îndrăgite de copii sînt excursiile în locurile pe unde au trăit scriitorii despre care au discutat la cerc, întîlnirile cu maeștrii scrisului din zilele noastre, discuțiile pe teme literare în jurul mult îndrăgitului foc de tabără, vizitele la cimitirele în care se află mormintele marilor scriitori și alte asemenea acțiuni ce constituie, fiecare în felul ei, un mijloc de educare a sentimentelor alese, o școală a memoriei, imaginației și gîndirii, în care voința este adeseori solicitată.

Din numărul mare de activități organizate de cercul literar de la palat am spicuit doar cîteva din acelea ce ni s-au părut mai potrivite cu vîrsta copiilor și mai folositoare școlii. Ele ne vorbesc de o experiență bună, ce merită să fie cunoscută și aplicată nu numai de colectivele de pedagogi din casele pionierilor, dar chiar și de profesorii de specialitate din școli, în activitățile organizate cu copiii în afară de clasă.

A. IVAN

Pregătirea pedagogică a viitorilor profesori

Dîndu-se viață prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior, începînd cu anul școlar 1957-58 s-a acordat o mai mare atenție pregătirii pedagogice a studenților care vor deveni profesori.

Pentru ca acești studenți să-și poată desfășura activitatea pedagogică în mod corespunzător, ei studiază încă în primii ani psihologia și pedagogia. În anul IV, cînd și-au însușit în mare parte disciplina pe care o vor preda ca profesori, ei studiază metodica predării acesteia, iar în ultimul an, rezervat practicii pedagogice, aplică în practică cunoștințele teoretice pe care și le-au însușit în timpul anilor de studii. Pregătirea pedagogică a studenților după acest sistem înlătură multe din neajunsurile care au existat în anii anteriori, cînd psihologia se studia concomitent cu pedagogia sau cînd practica pedagogică avea loc înaintea studierii metodicii.

În cadrul pregătirii pedagogice a viitorilor profesori un loc de frunte îl ocupă practica pedagogică. Pentru ca activitatea practică a studenților să se desfășoare în condiții cît mai bune, experiența dobîndită în acest domeniu de cadrele didactice fruntașe din învățămîntul superior și mediu a fost valorificată de specialiști și concretizată sub forma unui nou regulament de practică pedagogică care a început să fie aplicat la începutul anului școlar 1957-58. Noul regulament prevede o serie de măsuri care contribuie la consolidarea și îmbogățirea cunoștințelor de specialitate, pedagogice și metodice însușite de studenți la cursuri, la formarea deprinderilor de muncă didactică, la dezvoltarea dragostei pentru profesie, la cultivarea calităților morale pe care trebuie să le aibă orice educator. Acum, la sfîrșitul unui an de experimentare a noului regulament, putem afirma că, pe baza lui, practica pedagogică s-a desfășurat într-o legătură mai strînsă cu viața, cu problemele actuale ale școlii de cultură generală.

O atenție deosebită s-a acordat în acest an organizării practicii. S-au ales cu mai multă grijă decît în trecut școlile unde urma să se desfășoare aceasta, clasele și profesorii, studenții au fost repartizați din timp pe grupe, s-a asigurat o legătură permanentă între facultăți și școlile medii de practică. Majoritatea profesorilor din școlile unde s-a efectuat practica pedagogică au contribuit la buna pregătire a studenților atît prin nivelul ridicat al lecțiilor cît și prin îndrumările date.

În timpul practicii au ieșit însă la iveală și o serie de lipsuri, care arată ce măsuri urmează să fie luate în viitor pentru ca practica pedagogică a studenților să se desfășoare cu rezultate și mai bune.

În primul rînd se impune ca practica să fie organizată mai din vreme. Începerea practicii la timp, în conformitate cu prevederile planurilor de învățămînt — și nu în luna noiembrie sau decembrie, așa cum s-a întîmplat în acest an la majoritatea facultăților — va da posibilitatea ca ea să se desfășoare în mai bune condițiuni decît pînă acum. Repartizarea rațională în timp a orelor de asistență la lecțiile profesorilor, a lecțiilor de probă și finale, a orelor educative etc. va înlătura aglomerarea studenților către sfîrșitul anului școlar.

Pentru ca practica pedagogică să se desfășoare în bune condițiuni este necesar să se aleagă pentru aceasta cele mai bune școli medii, înzestrate cu mult material didactic, cu laboratoare pe specialități, școli unde există rezultate bune în ce privește introducerea elementelor de politehnizare. Deși în acest an s-au ales pentru practică, în general, acele școli care au posibilitate să-i familiarizeze pe studenți cu problemele politehnizării învățămîntului, totuși lipsa din unele școli a unor laboratoare bine înzestrate a împiedicat pe practicanți să țină lecții care să satisfacă această cerință deosebit de importantă a învățămîntului nostru. Ar fi bine ca rectoratele instituțiilor de învățămînt superior să pună la dispoziția școlilor unde se desfășoară practica unele materiale și aparate de care dispun.

În alegerea școlilor pentru efectuarea practicii este de asemenea necesar să se țină seama de pregătirea cadrelor didactice pe lîngă care studenții vor face practică. Este de dorit ca fiecare student practicant să lucreze pe lîngă profesori care țin lecții cu un ridicat nivel științific și pedagogic, cu o justă orientare ideologică, legate strîns de viață, de practică. Trebuie neapărat să se înlăture deficiențe de natura aceleia de la Facultatea de istorie din București care, după începerea practicii, a fost nevoită să mute o grupă de studenți de la o școală la altă școală, deoarece lecțiile profesorului respectiv erau necorespunzătoare.

Pentru ca munca profesorilor din școlile medii să răspundă cît mai bine cerințelor practicii pedagogice este necesar ca acești profesori să primească un sprijin mai larg din partea metodicienilor din facultăți, din partea catedrelor de pedagogie. Experiența anului încheiat a arătat că, acolo unde acest sprijin a existat, unde cadrele didactice din facultăți au venit cu regularitate în școlile de practică și, mai ales, au răspuns de munca unor grupe, rezultatele obținute de studenți au fost mult mai bune. Remarcăm în această privință eforturile unor cadre didactice de la facultățile de filozofie, istorie, chimie și matematică-fizică din București. Alte cadre didactice însă, considerînd, în mod cu totul nejust, că pregătirea practică a viitorilor profesori revine exclusiv acelora care participă în mod direct la această muncă, s-au dezinteresat de activitatea practică a studenților, de felul cum aceștia reușesc să aplice cunoștințele teoretice de specialitate pe care și le-au însușit la curs. Așa au procedat, bunăoară, unele cadre didactice de la Universitatea „V. Babeș" din Cluj. Acest fapt a dăunat, desigur, și asupra propriei lor munci, deoarece, necunoscînd activitatea practică a studenților, părțile pozitive și lipsurile acesteia nu au posibilitatea să-și îmbunătățească cursurile și munca în seminarii ținînd seama tocmai de rezultatele practicii.

Aceste cîteva probleme asupra cărora ni s-a părut că este necesar să se îndrepte mai mult atenția nu epuizează, desigur, multiplele sarcini cu privire la practica viitorilor profesori. Sîntem însă convinși că discutarea lor, luarea unor măsuri care să contribuie la buna lor rezolvare, poate și trebuie să ducă la îmbunătățirea pregătirii pedagogice a celor care își vor începe, nu peste mult timp, munca de profesori.

N. DIMA

La școala cu limba de predare germană din Sighișoara

Acum cîteva săptămîni, la sfîrșitul anului școlar, elevii și cadrele didactice de la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Sighișoara, încheind bilanțul muncii lor, se arătau pe drept cuvînt mîndri de rezultatele obținute în acest an, cel de al zecelea an de la înfăptuirea reformei învățămîntului. Calitatea lecțiilor s-a îmbunătățit, nivelul cunoștințelor elevilor a crescut față de anii trecuți, s-au introdus primele elemente ale politehnizării învățămîntului. Printre realizările cu care se mîndrește îndeosebi școala, se numără și bogatul material didactic confecționat în cursul anului de elevi, sub nemijlocita îndrumare a profesorilor.

Un bogat material didactic au confecționat, bunăoară, elevii din clasele a V-a și a VI-a, sub conducerea tovarășei Grete Scheipner, profesoara lor de științe naturale. Lucrînd sub conducerea acesteia, ei au întocmit o serie de planșe privind morfologia organelor vegetale, precum și numeroase ierbare, au adunat colecții de minerale și roci, au pregătit 25 de preparate în formol cu reprezentanți din fauna de crustacee și celenterate, au aranjat după criterii științifice o colecție de briofite și licheni, care cuprinde peste 70 de specii. Totodată, elevii au confecționat mici lame pe care se arată întreaga metamorfoză a fluturilor și insectelor și au instalat un incubator pentru creșterea fluturilor. Pentru a-și îmbogăți muzeul de științe naturale, școala face schimb de insectare cu o serie de școli din țara noastră, precum și cu școli din U.R.S.S., Cehoslovacia, Elveția, R.D.G., Japonia etc.

Sub conducerea tovarășului Karl Riff, care predă fizica, s-au construit în școală, prin mijloace proprii, aparate și mecanisme necesare studiului electricității, mecanicii și calorimetriei.

Demnă de toată lauda este activitatea pe care a desfășurat-o în domeniul construirii de material didactic tovarășul Mihail Konradt, profesor de geografie. Amenajînd, împreună cu elevii, un cabinet de geografie, el i-a antrenat să lucreze în cadrul acestuia la confecționarea de hărți, schițe, albume etc. Acum, cabinetul este impodobit cu 22 de hărți geografice lucrate de elevi și lipite pe pînză, cu numeroase albume geografice, cu peste 20 de mape tematice cuprinzînd fotografii din țara noastră și de peste hotare. Mult se mîndresc elevii cu cele două hărți în relief, de dimensiunile 150/110 cm, ale R.P.R. și Africii, executate din placaj, ghips și plastilină. În cadrul cabinetului de geografie a fost amenajată și o mică stațiune meteorologică, înzestrată cu instrumentele necesare. Pentru folosirea diafilmelor și a diapozitivelor care ilustrează lecțiile de geografie au fost procurate trei aparate de proiecție.

Sub îndrumarea profesorului de matematică Honigberger și a profesorului de geografie Mihail Konradt, elevii au construit un pantograf cu ajutorul căruia au executat în cadrul cercului de geografie diferite hărți geografice.

Îmbogățind continuu materialul didactic al școlii, pedagogii de la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Sighișoara vor desfășura în viitorul an școlar lecții tot mai interesante și atractive.

M. ZAHARIA

Sub îndrumarea profesorului lor, membrii cercului de geografie de la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Sighișoara lucrează la confecționarea hărților în relief.

ZECE ANI DE LA

REFORMA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

(Urmare din pag. 1)

potrivit cerințelor dezvoltării economice a patriei noastre, a dat diferitelor ramuri ale economiei naționale un număr din ce în ce mai mare de muncitori și tehnicieni.

Ca urmare a reformei învățămîntului școala în limba maternă a naționalităților conlocuitoare a luat o largă dezvoltare. Astăzi există 3177 unități școlare cu 266130 elevi în care se predă în limbile materne a 15 naționalități.

Reforma învățămîntului a adus schimbări structurale și în ceea ce privește învățămîntul superior. Numărul instituțiilor de învățămînt superior și al studenților a crescut considerabil. Facultățile și-au deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii.

Toate aceste realizări pe linia dezvoltării învățămîntului și a unui conținut nou al predării au fost însoțite de creșterea numărului cadrelor didactice și de desfășurarea unei largi acțiuni pentru înarmarea acestora cu ideologia marxist-leninistă. Totodată, ele au fost însoțite de dezvoltarea bazei materiale a școlilor, de sporirea numărului de manuale etc.

În cei 10 ani de aplicare a reformei învățămîntului școala nouă a regimului democrat-popular s-a achitat cu cinste de sarcinile de a pregăti cadrele necesare dezvoltării economiei naționale pe calea socialistă și contribuie în mod permanent la ridicarea nivelului cultural al maselor populare. Sub conducerea partidului, ea merge mereu înainte, crescînd un tineret instruit, însuflețit de dragoste fierbinte pentru patrie, luptător activ pentru cauza socialismului și păcii.

DISCUȚII

pe marginea propunerilor de îmbunătățire a programelor și manualelor școlare

Literatura romînă

Studiind cu atenție propunerile privitoare la predarea literaturii romîne în clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a, mi-am dat seama că ele se bazează pe criterii științifice. Se propune înlăturarea unor capitole ce prezintă noțiuni cu caracter strict teoretic (a căror însușire urmează să decurgă organic din analiza textelor), a unor capitole introductive împovărătoare și cu amănunte neesențiale, ca și simplificarea unor prezentări biografice prea ample. Reducerile propuse țin seama de principiul accesibilității, de particularitățile de vîrstă ale elevilor, de solicitarea efortu-rilor lor intelectuale, înlăturînd aglomerarea de date inutile și obositoare.

In noile propuneri se prevede în mod just proiectarea fenomenului literar pe fondul epocii și al mediului politico-social, se dă atenție operelor literare semnificative, se scoate în evidență specificul fiecărei creații artistice analizate. Se creează astfel condiții pentru o mai puternică subliniere a corelației dintre stil, metodă, curent literar etc.

Socotesc că s-a procedat foarte bine propunîndu-se înlăturarea din programa clasei a VIII-a a temelor „Omul în centrul operei literare" și „Literatura ca reprezentare tipică a vieții". Aceste probleme vor putea fi mai ușor înțelese de elevi prin analiza operelor care pun în lumină în mod pregnant aceste trăsături. Pe de altă parte, este just că se propune menținerea la acest capitol a cunoștințelor despre artă, literatură etc., care dau elevilor perspectiva problemelor ce vor fi dezbătute în cursul anului școlar.

Se propune ca și capitolul „Structura operei literare" să fie studiat numai în legătură cu analiza diferitelor opere literare care oferă posibilități în această privință. Cred însă că aici programa trebuie să indice precis textele literare respective.

Mi se par juste și propunerile de reduceri privind cunoștințele despre genurile literare. In trecut, aglomerările de texte pentru analiza aceleiași specii duceau inevitabil la pierderea esențialului. Pentru o prezentare sistematică a materialului aș propune următoarea ordine: prezentarea generală a creației respective, speciile literare, textele pentru analiză, îndrumări, concluzii și indicații cu privire la lectura în afară de clasă. Această ordine este valabilă, cred, atît pentru creația orală cît și pentru cea scrisă.

Socotesc în general juste propunerile cu privire la genul dramatic. Cred însă că tragedia „Regele Lear" de Shakespeare trebuie neapărat înlocuită, din cauza numărului mare de personaje și a acțiunilor paralele și interferente care îngreunează predarea ei în condiții bune.

La clasa a IX-a noile propuneri fixează cu claritate încadrarea scriitorului și a fenomenului literar în condițiile epocii, dau importanță operelor semnificative și valorii lor literare. Este binevenit faptul că se propune înlăturarea studierii operelor analizate în clasa precedentă. Nici de data aceasta însă nu se accentuează suficient asupra formării și dezvoltării limbii literare în secolele XVI și XVII. Dacă această problemă nu se va studia acum cu seriozitate, vom întîmpina greutăți cînd vom vorbi despre limba artistică a scriitorilor în secolele următoare.

Cred însă că trebuie să se revină în programa clasei a X-a asupra repartizării numărului de ore pentru studierea operei lui N. Fiiimon (socotesc că sînt necesare trei ore). Ar fi bine ca în legătură cu opera lui Odobescu să se studieze și descrierea Bărăganului (cap. I din Pseudo-Kinigetikos) pentru deosebita ei măiestrie stilistică. De asemenea, cred că din studiul operei lui Coșbuc nu poate lipsi „Doina", pentru valoarea ei patriotică, pentru procedeele artistice ce se regăsesc aci ca într-o sinteză lirică a creației poetului.

Remarc faptul că propunerile nu vorbesc nimic despre programa clasei a XI-a — curs seral — deși este necesar să se opereze și aci unele reduceri, pentru a se obține cel puțin 6 ore care să se afecteze compunerii.

C. GIBESCU
profesor la școala medie nr. 1 din R. Vîlcea

Geografia

Propunerile de îmbunătățire a programei și manualului de geografie pentru clasa a V-a pun un accent deosebit pe dezvoltarea gîndirii logice a elevilor, pe înțelegerea de către ei a fenomenelor geografice. Noile propuneri creează și posibilitatea desfășurării unei munci mai intense pe terenul geografic, ceea ce va contribui la apropierea studiului geografiei de viață, înlesnind totodată asimilarea și aprofundarea cunoștințelor predate la lecții.

Socotesc că reducerile pe care le prevăd propunerile de îmbunătățire a programei sînt în mare parte juste. Găsesc justă, de exemplu, reducerea din programa clasei a V-a a cunoștințelor cu privire la unele țări din continentele sudice, cunoștințe care urmează să fie încadrate în capitolele privitoare la împărțirea politică a acestor continente. Propun să se introducă în programa acestei clase lecturi geografice în legătură cu fenomenele mai însemnate din geografia fizică studiate în această clasă. Programa ar trebui să prevadă printre lucrările practice confecționarea unui calendar meteorologic.

Mi se par, în general, juste și propunerile de reduceri din materia clasei a VII-a. Cred însă că solurile trebuie să fie tratate pe scurt în partea introductivă a lecției „Lumea vegetală și animală". Propun ca programa clasei a VII-a să prevadă activități permanente la observatorul meteorologic al școlii, excursii pentru cunoașterea regiunii, proiectări de diafilme și confecționarea de către elevi a unui album geografic.

Este foarte indicată reducerea din programa clasei a VIII-a a capitolului privitor la cartografie, care era greu înțeles de elevi. Găsesc necesară totuși menținerea în programă a „călătoriei pe hartă", deoarece ajută la dezvoltarea orientării geografice a elevilor, la o mai bună desfășurare a activității lor independente.

Reducerile din materia clasei a IX-a vor contribui la înlăturarea supraîncărcării elevilor, ajutîndu-i în același timp să studieze mai în adîncime cunoștințele esențiale. Bunăoară, reducerea capitolului „Geografia economică pe ramuri" de la 10 ore la 5 ore și tratarea lui ca lecție de sinteză la sfîrșitul anului școlar îi va ajuta pe elevi să-și sistematizeze cunoștințele, să le înțeleagă mai bine.

Propun ca programa clasei a IX-a să prevadă editarea de către elevi a unei gazete de perete privind actualitățile geografice. Experiența mi-a arătat că o asemenea gazetă ilustrează atît predarea cît și urmărirea și înțelegerea de către elevi a fenomenelor geografice.

ELISABETA ROXIN
profesoară de geografie, Oradea

Istoria

Am studiat cu multă atenție noul proiect de îmbunătățire a manualelor și programelor de istorie. Mi-am dat astfel seama că propunerile de reduceri existente în proiect sînt menite să ușureze munca elevilor.

Cred că este justă propunerea de a se preda la clasa a V-a, într-o singură oră, tema „Viața oamenilor primitivi în epoca pietrii", deoarece nu cuprinde un material faptic prea vast. De asemenea, socotesc juste și celelalte propuneri menite să ușureze programa și manualul pentru clasa a V-a, care au creat elevilor, prin faptul că erau extrem de supraîncărcate, numeroase și mari greutăți.

Totuși, cred că ar trebui să se revină asupra propunerii de a se elimina unele cunoștințe, ca de pildă acelea privitoare la așezările lacustre — care îi ajută pe elevi să-și înfățișeze mai plastic modul de viață al oamenilor primitivi — sau acelea privitoare la legile lui Manu — pe baza cărora se poate înțelege mai concret împărțirea societății indiene în caste. Cred, de asemenea, că temele „Organizarea aristocratică a republicii venețiene" și „Tirania" pot fi menținute deoarece, prin predarea lor, se pot scoate în evidență anumite trăsături caracteristice legate de organizarea republicii aristocratice italiene.

Și propunerile privitoare la reducerea materiei în clasa a VIII-a sînt, în marea lor majoritate, juste. Prin aplicarea lor se va înlesni asimilarea materiei de către elevi, ceea ce va contribui la însușirea mai temeinică, mai conștientă a materiei predate.

Părerea mea este că se mai pot face și alte reduceri la această clasă. De exemplu, lecțiile despre Egipt se pot preda numai în două ore, reducîndu-se paragrafele privitoare la comuna primitivă pe teritoriul egiptean și la ocupațiile primilor locuitori ai Egiptului. Procedîndu-se așa, se va putea pune accentul pe dezvoltarea social-economică și culturală a Egiptului antic. Cred de asemenea că și tema „Mesopotamia" poate fi studiată în două ore. Pentru studierea istoriei unor țări ca Fenicia, Palestina, Persia propun să se rezerve o singură oră considerînd că aceste lecții nu prezintă greutăți deosebite.

MIHAIL LICULESCU
profesor de istorie — Babadag, raionul Istria

Chimia

Profesorii de chimie aflați la cursul de perfecționare organizat de I.P.C.D.-București au studiat cu multă atenție propunerile cu privire la îmbunătățirea programelor și manualelor. Ei au fost de părere că reducerile propuse constituie o ușurare și totodată o îmbunătățire a programelor și manualelor.

Astfel, datorită faptului că din programa și manualul pentru clasa a VIII-a, bunăoară, vor fi înlăturate teme ca „Răspîndirea elementelor pe Pămînt" și „Teoria flogisticului", elevii — fiind scutiți de obligația de a-și însuși o serie de cunoștințe de amănunt, neesențiale — se vor putea concentra asupra studierii unor teme importante pentru pregătirea lor practică și de cultură generală, cum sînt temele „Sistemul periodic al elementelor", „Halegenii", „Acidul clorhidric, acidul sulfuric și importanța lor în economia națională".

De asemenea, profesorii au socotit că s-a procedat just propunîndu-se eliminarea din programă și din manual a unor cunoștințe cu privire la structura atomului, inaccesibile înțelegerii elevilor din clasa a VIII-a.

Discutînd propunerile, profesorii și-au exprimat însă părerea că tema „Oxizi, baze, acizi, săruri" trebuie menținută în întregime în programa și manualul pentru clasa a VIII-a Ei socotesc că scoaterea unei părți din această temă, care nu se mai reia în nici o altă clasă a școlii medii, ar contribui la supraîncărcarea elevilor, deoarece ar vătăma unitatea în predarea chimiei, lipsindu-i pe elevi de unele cunoștințe de bază privitoare la chimia neorganică. De asemenea, ei socotesc că trebuie menținută tema „Noțiuni sumare despre acizii oxigenați ai clorului", a cărei studiere va ușura înțelegerea unor aplicații ale acestor acizi, cum ar fi, de pildă, prepararea oxigenului din cloratul de potasiu. La fel, menținerea în întregime a temei „Apa" va asigura înțelegerea cu mai multă ușurință de către elevi a multor cunoștințe din chimie, fizică, științele naturale, geografie ca și a unor procese tehnologice din producția modernă, după cum menținerea în întregime a temei „Structura sistemului periodic și importanța sistemului periodic" va ușura mult înțelegerea de către elevi a valenței și a proprietăților fizice și chimice ale elementelor.

Trecînd la discutarea propunerilor privitoare la programa și manualul pentru clasa a IX-a, profesorii de chimie au arătat că marea majoritate a acestor propuneri, referindu-se la eliminarea unor chestiuni de amănunt sau inaccesibile înțelegerii elevilor, vor contribui la adîncirea studierii cunoștințelor de bază din domeniul chimiei. Așa stau lucrurile în ceea ce privește, bunăoară, eliminarea unor cunoștințe privind echilibrul chimic sau sărurile acidului silicic.

Profesorii au considerat totuși că este necesar să se renunțe la eliminarea temei „Volumul molar al unui gaz. Determinarea greutății moleculare a substanțelor în stare gazoasă", temă care este o aplicație imediată a legii lui Avogadro prevăzută în programă. Ei au socotit, de asemenea, că este bine să se mențină tema „Oxizii fosforului" deoarece cunoașterea trioxidului de fosfor ajută pe elevi să înțeleagă existența acidului fosforos.

In discuțiile lor profesorii de chimie s-au arătat conștienți de faptul că înlăturarea supraîncărcării elevilor nu se poate asigura numai prin reducerea materiei, deoarece existența ei este determinată și de faptul că în predare nu se respectă întotdeauna principiile didactice, nu se folosesc așa cum trebuie metodele și procedeele de transmitere, fixare și verificare a cunoștințelor. Adeseori supraîncărcarea se datorește faptului că elevii nu se aleg în clasă decît cu prea puține cunoștințe, sau cu cunoștințe confuz însușite, determinate de lipsa de claritate a expunerii profesorului. Supraîncărcarea se produce de multe ori și pentru că unii profesori de chimie apelează prea mult la memoria elevilor, la toceală, și prea puțin la gîndirea lor independentă.

Dezbătînd toate aceste probleme, profesorii de chimie și-au exprimat hotărîrea de a lupta împotriva supraîncărcării elevilor prin îmbunătățirea propriei lor munci de predare, prin folosirea mai intensă a materialului didactic — scheme indicînd procese tehnologice, machete ilustrative, tabele, colecții, diapozitive — prin extinderea lucrărilor de laborator și a experiențelor la lecții.

Conf. univ. I. RIȘAVI
șeful catedrei de chimie la I.P.C.D. — București

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Studierea științelor agricole în școlile de cultură generală

Ministrul Învățămîntului și Culturii a semnat de curînd un ordin care stabilește că, începînd cu anul școlar 1958/1959, la toate școlile de cultură generală din mediul rural, la clasa a V-a, se introduce studiul științelor agricole în cîte 2 ore pe săptămînă, urmînd ca în anii viitori să se introducă treptat și la clasele a VI-a și a VII-a.

Planul de învățămînt la clasa a V-a se modifică pentru anul școlar 1958/1959 după cum urmează: studiul botanicii la școlile din mediul rural se va face în 2 ore pe săptămînă în loc de 3 ore; studiul celei de-a doua limbi moderne (engleză, franceză sau germană), la toate școlile în care predarea acestor limbi se începe în clasa a V-a, se va face într-o singură oră pe săptămînă, în loc de 2 ore. Cele două ore rezultate de la botanică și limbile moderne vor fi folosite, în școlile din mediul rural, pentru predarea științelor agricole. La școlile din mediul urban, ora disponibilă de la a doua limbă modernă (engleză, franceză sau germană) va fi repartizată pentru lucrările practice de atelier (care vor fi efectuate în cîte 3 ore pe săptămînă, în loc de 2 ore).

La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (în afară de cele cu limba de predare rusă, bulgară, armeană, idiș, turcă, croată și cehă) unde nu este prevăzută a doua limbă modernă la clasa a V-a, se mărește planul de învățămînt la clasa a V-a cu o oră pe săptămînă pentru a se crea posibilitatea predării științelor agricole în 2 ore la școlile din mediul rural și predării lucrărilor practice de atelier în 3 ore la școlile din mediul urban.

La școlile tineretului muncitoresc, în clasa a V-a, studiul celei de-a doua limbi moderne (engleză, franceză sau germană) se va face într-o oră pe săptămînă în loc de 2 ore.

Structura anului școlar

Prin ordinul ministrului Învățămîntului și Culturii nr. 116 din 16 VII 1958 se stabilește următoarea structură a anului școlar la școlile de cultură generală (cursuri de zi), la școlile pedagogice de învățători și educatoare, la școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc, la școlile serale muncitorești, precum și la școlile profesionale, agricole, de meserii și tehnice de maiștri:

Cursurile școlare încep la 15 septembrie și durează pînă la 30 iunie. Anul școlar se împarte în 3 etape de muncă școlară — trimestre. Trimestrul I începe la 15 septembrie și durează pînă la 28 decembrie inclusiv; trimestrul II începe la 12 ianuarie și durează pînă la 22 martie inclusiv; trimestrul III începe la 6 aprilie și durează pînă la 30 iunie inclusiv.

Practica în producție a elevilor din școlile de cultură generală (cursuri de zi) se efectuează între 15 și 30 iunie.

Practica de vară a ucenicilor și elevilor din școlile profesionale, agricole, de meserii se efectuează între 29 iunie și 26 iulie. Acolo unde nu pot fi cuprinși toți ucenicii și elevii în această perioadă, practica de vară se va putea organiza în două serii, cu aceeași durată, după posibilitățile întreprinderilor respective.

Practica de vară a elevilor din școlile tehnice de maiștri se efectuează între 29 iunie și 16 august.

Practica pedagogică a elevilor din școlile pedagogice se efectuează după cum urmează: la școlile pedagogice de învățători, practica cu tema „Primele zile ale copilului în școală" — între 15 și 22 septembrie, practica pedagogică „de o zi" — între 9 și 28 februarie; practica continuă „de 2 săptămîni" — între 2 și 15 martie.

La școlile pedagogice de educatoare, practica pedagogică „de o zi" se desfășoară între 9 și 28 februarie, iar practica pedagogică „continuă" — între 2 și 22 martie.

Vacanța școlară de iarnă începe la 28 decembrie, după ultima oră de curs, și durează pînă la 11 ianuarie inclusiv. Vacanța școlară de primăvară începe în seara zilei de 22 martie, după ultima oră de curs, și durează pînă la 5 aprilie inclusiv. Vacanța școlară de vară pentru elevii din școlile de cultură generală (de zi și serale) și din școlile pedagogice începe la 1 iulie. Vacanța școlară de vară pentru ucenicii școlilor profesionale și elevii școlilor agricole și de meserii începe la 27 iulie. Vacanța școlară de vară pentru elevii școlilor tehnice de maiștri începe la 17 august.

★

La școlile și secțiile serale pentru tineretul sătesc (clasele V—VII), structura anului școlar este următoarea:

Anul școlar începe la 15 octombrie. Anul școlar se împarte în două etape de muncă școlară — semestre. Semestrul I începe la 15 octombrie și durează pînă la 11 ianuarie inclusiv. Semestrul II începe la 12 ianuarie și durează pînă la 30 aprilie inclusiv.

★

La școlile tehnice structura anului școlar este următoarea:

Anul școlar începe la 15 septembrie, cu excepția anului I, care începe la 1 octombrie. Anul școlar se împarte în două etape de muncă școlară — semestre. Pentru anul I semestrul I începe la 1 octombrie și durează pînă la 25 ianuarie inclusiv. Pentru ceilalți ani de studii semestrul I începe la 15 septembrie și durează pînă la 25 ianuarie inclusiv. Semestrul II, pentru toți anii de studii, începe la 9 februarie și durează pînă la 14 iunie inclusiv.

Practica de vară se efectuează între 29 iunie și 9 august inclusiv.

Vacanța școlară de iarnă începe la 25 ianuarie, după ultima oră de curs, și durează pînă la 8 februarie inclusiv. Vacanța școlară de vară începe la 10 august.

★

In cazul cînd începutul anului școlar sau al trimestrelor (semestrelor) coincide cu o zi nelucrătoare, perioadele respective de activitate școlară încep în ziua imediat următoare, iar dacă încheierea perioadelor respective coincide cu o zi nelucrătoare, încheierea se va face în ziua anterioară.

Organizarea unui cerc de economie politică

Printr-un ordin al ministrului Învățămîntului și Culturii se stabilește că între 3 august și 5 septembrie 1958 se va organiza în București un curs central în vederea pregătirii profesorilor care vor preda economia politică în școlile medii de cultură generală începînd cu anul școlar 1958-1959. Cursul se va organiza în cadrul planului cursurilor de perfecționare ale I.P.C.D.—București.

ELEMENTELE NECINSTITE să fie demascate!

Maria Boca — educatoare (din păcate) la școala specială de surdo-mute nr. 2 din Capitală — este, în realitate, un om care se ocupă de fel și fel de afaceri. Afirmînd că are „relații" cu X sau Y, oameni cu posturi de răspundere, Maria Boca a înșelat și intimidat pe mulți creduli și gură-cască.

După trei ani de la scoaterea ei din muncă pentru necinste, Maria Boca a reușit, cu ajutorul unor oameni „săritori", să primească decizie de încadrare ca educatoare din partea secției de învățămînt a Capitalei, care n-a avut curiozitatea să se intereseze, timp de un an de zile, unde a lucrat ultima dată și de ce a fost scoasă din muncă. Avînd o deosebită dexteritate în a se strecura, la început binevoitoare și serviabilă cu toată lumea, Mariei Boca nu i-a trebuit prea mult timp să se împrietenească cu directoarea școlii, Maria Iordache, să devină „sfătuitoarea" acesteia. Recunoscătoare, directoarea a propus-o cu multă căldură să fie aleasă în comitetul de instituție, i-a creat un program special, dîndu-i posibilitatea să vină și să plece de la școală cînd vrea. Astfel, Maria Boca avea tot timpul să se ocupe de noi și noi afaceri, care mai de care mai rentabile. In cîteva luni de zile a adus în școală două femei de serviciu. Bineînțeles — nu pe degeaba. Pentru a ocupa postul de îngrijitoare, Maria Dobre, de pildă, a trebuit să-i dea diferite alimente, să-i facă serviciu la domiciliu timp de cîteva luni și să-i plătească suma de 500 de lei. Cum nu avea decît 200, Maria Boca a „păsuit-o", cerîndu-i însă o chitanță din care să reiasă că i-ar fi împrumutat ea diferența. Iar pentru ca să nu se creadă că acești bani ar intra în buzunarul ei, afacerista Maria Boca spunea că are nevoie de suma respectivă pentru a plăti funcționarului de la cadrele sfatului popular raional — încercînd astfel și să compromită oameni cinstiți. Drept „răsplată" pentru faptul că i-a obținut post, o altă îngrijitoare, Teodora Tonea, a fost și ea obligată să lucreze pe gratis acasă la Maria Boca, fiind amenințată, atunci cînd a încercat să protesteze, că va fi dată afară. Tot ca „răsplată" — de data aceasta anticipată — Maria Boca a primit de la un medic din Cristur numeroase pachete pentru a interveni să i se dea înapoi casa naționalizată. Activînd în același domeniu al locuințelor, „serviabila" educatoare a pus-o în legătură pe profesoara Maria Brăila, care voia să se mute, cu un oarecare cetățean care i-a cerut suma de 6.000 lei.

Isprăvile Mariei Boca nu se opresc aici. Multe din ele sînt consemnate în dosarul nr. 398.739 de la secția de miliție nr. 16 a raionului Gh. Gheorghiu-Dej și vor intra în cercetarea organelor noastre de justiție.

Noi, însă, despre altceva vrem să vorbim. Anume, vrem să stabilim cum de s-au putut tolera într-o școală asemenea lucruri. N-a încercat oare nimeni s-o demaște pe Maria Boca? Ba da: au încercat unii — și încă stăruitor. De pildă, comunista Ioana Velea, instructoare superioară de pionieri. S-au găsit totuși și cîteva elemente descompuse — în frunte cu directoarea Maria Iordache — dispuse să-i sară în ajutor. Directoarea a mers pînă acolo încît a făcut presiuni asupra îngrijitoarei Maria Dobre, cerîndu-i „să nu facă vreun rău" bunei sale prietene. Această atitudine a directoarei nu-i de loc întîmplătoare. Susținînd asemenea elemente ca Maria Boca, ea izola și intimida cadrele cinstite și muncitoare din școală. Înlocuind principiul conducerii unice cu dreptul de a lua hotărîri după bunul său plac, apreciind oamenii nu după munca lor, ci după sentimentele pe care le are față de aceștia, directoarea Iordache a încercat să „domnească" de una singură în școală, să reducă la tăcere orice proteste ale tovarășei Elena Crivăț, directoare adjunctă, ale tovarășei Țigăieru, președinta comitetului de instituție și ale altor cadre didactice din școală. Și nu s-a temut să procedeze așa, pentru că se bizuia pe sprijinul tovarășei Turcu de la serviciul de cadre al secției de învățămînt a Capitalei și al altor funcționari de la secția de învățămînt a raionului Gh. Gheorghiu-Dej. Se pare că aceasta era un sprijin serios. In timp ce Direcția generală a învățămîntului de cultură generală din M.I.C. a dat un ordin cu privire la scoaterea Mariei Iordache, din cauza abaterilor ei, din funcția de directoare, tovarășa Turcu întocmea, iar tov. C. Petricu, directorul secției de învățămînt, semna noi referate prin care directoarea Iordache era ridicată în slavă.

De ce n-a aplicat secția de învățămînt a Capitalei ordinul cu privire la scoaterea din funcție a directoarei Iordache? Ce-a făcut cu acest ordin? Cadrele didactice de la școala specială nr. 2 au tot dreptul să afle răspunsul la această întrebare.

Pentru a nu face din învățămîntul nostru un refugiu al elementelor necinstite, este de datoria secțiilor de învățămînt și cultură și a comitetelor sindicale să ia măsuri împotriva acelora care ocrotesc astfel de elemente, să dea dovadă de cea mai mare vigilență, să cerceteze cu toată grija în mîinile cui încredințează educarea copiilor celor ce muncesc.

M. GINDACU

In sprijinul agriculturii socialiste

(Urmare din pag. 1)

Cu tot elanul tineresc

Are 23 de ani și, în învățămînt, o vechime de... cît poate să cuprindă o asemenea vîrstă! Mai păstrează încă din școală — pentru dînsa, supărătoarea, însă pentru noi încîntătoarea — sfială a fetișcanelor. In strălucirea vie a ochilor săi de abanos se răsfrînge toată prospețimea tinereții. In vorba-i domoală — chibzuința și modestia dascălului, în faptă — stăruința și devotamentul utemistului.

Invățătoarea Maria Cojoacă, despre care este vorba, a primit în această vară sarcina de instructoare a taberei de curte a elevilor din comuna Ulmeni. Incă de la deschidere, tînăra instructoare, ajutată de celelalte cadre didactice aflate în comună, s-a ocupat de mobilizarea copiilor și de înfăptuirea planului activităților de vară ale pionierilor. Cu ajutorul său, școlarii — înțelegînd că, așa mici cum sînt, pot fi și ei folositori societății — au strîns de pe miriști zeci de kilograme de spice de grîu, au colectat sute de kilograme de fier vechi, au adunat plante medicinale. Ei au făcut un frumos serviciu comunei curățind de mărăcini circa 5 ha de izlaz și strivind mușuroaiele de pe acesta. Acum, în zilele treierișului, însoțiți de învățătoare, pionierii împart cu regularitate la arie ziare țăranilor muncitori, iar tovarășa Cojoacă poartă cu aceștia discuții pe teme politice.

Activitățile de folos obștesc se împletesc la tabăra din comuna Ulmeni, prin grija instructoarei de pionieri, cu excursiile în împrejurimile comunei, în gospodăria agricolă colectivă, cu competițiile sportive, cu vizionarea filmelor aduse la cinematograful sătesc, cu antrenantele jocuri pionierești, cu acțiunile de înfrumusețare a școlii și de îngrijire a grădinii școlare.

Mereu prezentă la datorie, utemista Maria Cojoacă a reușit să ofere școlarilor zile plăcute de vacanță, zile pline de activități pe cît de recreative și reconfortante, pe atît de folositoare școlii și satului în care ea muncește.

Clipe de încîntare

De multe ori, trecînd prin dreptul Casei pionierilor din orașul lor, locuitorii Alexandriei se opresc cîteva minute să asculte melodiile care, pornind din grădină sau din încăperile clădirii, răzbesc pînă la ei. Ne-am oprit și noi, vrăjiți de farmecul unei viori. Apoi am pătruns în grădină.

La umbra pomilor, în mijlocul straturilor de flori, un grup de peste 20 de copii mînuiau arcușul.

— Acum, „Alunelul bătut". Fiți atenți la măsură! — se auzi o voce. Și arcușurile începură din nou să lunece pe coarde cu vioiciune. In fața șirurilor de scăunele o fetiță ca de 14 ani conducea orchestra, cîntînd în același timp la vioară.

De la profesorul Marin Nicolae, conducătorul orchestrei, am aflat că pionierii pregătesc un program de cîntece populare pe care îl vor prezenta la ariile de treieriș din Alexandria. Au pregătit „Hora mare", „Alunelul bătut", „Tinerel m-am însurat", „Polca pionierilor" și o serie de alte cîntece populare. Tot el ne-a povestit că sînt trei ani de cînd a fost înființată această orchestră, din care fac parte copii între 7 și 14 ani și care a obținut succese frumoase atît în oraș și în raion, cît și la recentul concurs artistic pe țară al pionierilor și școlarilor.

In timp ce stam de vorbă, orchestra își continua repetiția. „Dirijoarea", pioniera Manga Domnica, îi conducea cu pricepere pe micii artiști. Am ascultat-o apoi executînd „Balada" lui Ciprian Porumbescu. Ne-a uimit nu numai corectitudinea, ci și finețea și sensibilitatea interpretării. Despre Domnica am aflat apoi că este și o elevă model. A absolvit în anul acesta clasa a VII-a cu media 10 la toate obiectele. Nici sora ei, Iulia, nu este mai prejos. De altfel, s-ar putea vorbi aci despre fiecare din cei aproape 40 de copii care fac parte din orchestră. Despre Mălina Costache, care a trecut abia în clasa a III-a, dar care vădește mult talent muzical, despre micuța Constanța Călcîi, care nici nu a împlinit încă șapte ani, dar cîntă corect la vioară „Lugojana", sau despre Mircea Scarlat, care execută cu multă pricepere „Zărzărică, zărzărea".

Au de ce să se mîndrească alexăndrenii cu orchestra lor de copii. Este însă și meritul școlii, al profesorilor și, în special, al profesorului Marin Nicolae care a știut să descopere astfel de talente, cărora regimul nostru le creează toate condițiile pentru desăvîrșirea măiestriei lor artistice.

Seriozitatea cu care micii muzicanți din Alexandria și profesorul lor se pregătesc pentru programele pe care le vor prezenta în fața țăranilor muncitori dovedește importanța pe care ei o acordă activității cultural-artistice la sate. Clipele de desfătare pe care ei le oferă muncitorilor de pe ogoare în momentele de răgaz îi vor face pe aceștia să muncească cu mai multă însuflețire, cu mai multă voie bună.

Ne-am despărțit de copiii școlii de 7 ani nr. 1 din Alexandria în timp ce-și încheiau suita de dansuri populare executată la arie în fața țăranilor muncitori. Am lăsat pe comunistul Nicolae Văcăroiu, profesor la această școală, discutînd la punctul de agitație cu cîteva colectiviste conținutul unei broșuri de știință popularizată.

Se apropia seara. Soarele, încendiind apusul, a scăpătat sub orizont. Apele domoale ale rîurilor de cîmpie poartă pe undele somnoroase pete roșiatice și albăstrii răsfrînte din înalt. Natura se pregătește de culcare. Doar omul încă nu. Ca și de dimineață el descarcă snopii, încarcă vesel în camioane sacii plini de boabe, curăță mașinile — lucrează. Intors de la arie învățătorul Adrian Tănase din Spătărei repetă la vioară, pentru a nu știu cîta oară, bucata cu care își va acompania copiii la serbare. La masa lui de lucru dascălul Gh. Mihăiță din Furculești mai pregătește o conferință pentru căminul cultural, Marin T. Popescu din Bogdana mai compune un cînt închinat roadelor bogate, ori își notează în caiet versurile auzite azi de la sătenii cu cămăși albe și prăfuite, cu pălării de pai ruginite de atîta soare...

Invățătorul Gheorghe Vlad din comuna Furculești, raionul Alexandria, vorbește țăranilor muncitori, la arie, despre agresiunea imperialistă în Orientul Arab.

Lucrări practice în timpul excursiei

Profesorii de geografie și științe naturale care au urmat cursurile de perfecționare la București au participat de curînd la o excursie didactico-științifică organizată ca aplicare a unei lecții speciale cu privire la desfășurarea excursiilor cu elevii.

Itinerariul excursiei — București-Curtea de Argeș-Cumpăna — a fost ales astfel încît să ofere posibilitatea unor observații și lucrări în legătură cu principalele forme de relief din țara noastră (cîmpie, deal, munte). Profesorii au efectuat observații și lucrări asupra geografiei fizice, economice, faunei, florei și geologiei din regiunile de cîmpie, deal, munte și ale regiunilor de contact dintre formele de relief parcurse, au văzut zona petroliferă din regiunea Pitești, întreprinderi ale industriei forestiere și o serie de alte realizări ale regimului democrat-popular.

Cu această ocazie profesorii de geografie și științe naturale au învățat mai bine cum se pregătește, cum se organizează și se desfășoară excursiile cu elevii și, îndeosebi, ce lucrări practice se pot efectua în timpul excursiei și cum trebuie conduse acestea.

In timp ce profesorii de științe naturale au efectuat determinări de plante, minerale și roci, au studiat zonalitatea vegetației în altitudine, structura și așezarea straturilor, cei de geografie au efectuat lucrări hidrologice — au măsurat lățimea și adîncimea riului Argeș, au stabilit profilul transversal și au aflat suprafața secțiunii transversale a riului, viteza apei și debitul. La culegerea și aflarea tuturor acestor date s-au folosit aceleași mijloace care se pot folosi și cu elevii. Astfel, lățimea riului a fost măsurată cu ajutorul unei sfori gradate din metru în metru, prin apă sau peste un pod, ca și prin vizarea distanței dintre două puncte aflate pe malul opus. Măsurarea adîncimii din metru în metru s-a făcut cu ajutorul unei prăjini gradate și cu ajutorul unui fir cu plumb (atunci cînd măsurarea s-a efectuat de pe pod). Cu ajutorul acestor date a fost executat la scară profilul transversal al apei, iar prin împărțirea acestuia în figuri geometrice s-a aflat suprafața secțiunii transversale a riului. Cunoscînd viteza medie a apei, determinată cu ajutorul unui plutitor care se deplasează pe mijlocul curentului pe o distanță marcată, s-a aflat debitul apei.

Grupa hidrologilor a făcut de asemenea observații cu privire la transparența apei, forma văii, fauna și flora riului etc. Profesorii au analizat apoi foloasele practice, întrebuințările economice ale fenomenelor geografice — posibilitățile de irigare, de construire a unui baraj, a unei hidrocentrale, a unei mori, a unui ferăstrău etc.

In acest timp, grupa cartografilor a efectuat ridicarea unui plan topografic prin vizări cu ochiul liber, lucrări de măsurare a distanțelor, a unui copac, a înălțimii și a înclinării de pantă a unui deal cu ajutorul eclimetrului, precum și lucrări cu busola.

Excursia și lucrările efectuate cu acest prilej au fost deosebit de instructive pentru profesorii de geografie și științe naturale. Ea a fost urmată de discuții asupra celor constatate și asupra lucrărilor ce se pot efectua în cadrul excursiilor cu elevii.

C. M.

MUZEUL SATULUI

Inceput ca expoziție cu caracter permanent în 1936, Muzeul satului din București s-a dezvoltat mult între 1948—1958, în anii puterii populare. El se bucură de îndrumare permanentă și de un larg sprijin material care-i îngăduie să-și dezvolte colecțiile și să-și organizeze în condiții dintre cele mai bune munca sa științifică, culturală și educativă.

Mare muzeu etnografic în aer liber, așezat în cadrul pitoresc al Parcului de cultură și odihnă, între șoseaua Kiseleff și lacul Herăstrău, el constituie un puternic punct de atracție prin cele 42 unități vizitabile. Expoziția sa cuprinde 110 construcții autentice, monumente de arhitectură populară și 11.000 obiecte care ilustrează în mod viu, convingător, aspecte reale din viața socială, din munca și din arta populară.

Muzeul satului oglindește cultura populară românească originală din ultimele trei veacuri și aspecte din cultura naționalităților conlocuitoare. Desfăcute din satele lor de origine și transferate în muzeu, unde au fost reconstruite cu cei mai calificați meșteri țărani din partea locului, monumentele muzeului au fost grupate în sectoare diferite, pe mari regiuni istorice. Ele reprezintă cele mai caracteristice zone etnografice ale țării și sînt amplasate după un plan prestabilit, care tinde să amintească harta României. In ansamblu, ele alcătuiesc un mic sat original, cu peluze de iarbă și cu flori, cu arbori decorativi și pomi fructiferi, cu alei și ulițe de-a lungul cărora se rînduiesc tot felul de construcții de o mare diversitate arhitectonică. Sînt case și construcții anexe de tot felul, biserici cu turle ascuțite, fîntîni și troițe, garduri împletite din nuiele ori montate din scînduri traforate, porți sub arcade sculptate, ateliere și utilaje industriale din lemn puse în mișcare prin căderea pîraielor de munte și folosite la sfărîmat piatra auriferă, la stors uleiul din semințe, ori la prelucrat țesăturile din lînă pentru casă și pentru îmbrăcăminte.

Printre feluritele construcții, un loc important îl ocupă diferitele tipuri de locuințe în care se reflectă, cu o mare putere de evocare, condițiile materiale, sociale și profesionale ale oamenilor care le-au folosit. Aceste locuințe sînt demonstrative pentru evoluția sistemelor constructive țărănești și pentru starea materială a categoriilor sociale țărănești din orînduirile pe clase.

Ele apar ca importante documente istorice și prin numeroasele lor obiecte artistice — mobilier, țesături, costume întregi sau piese de port caracteristice, ceramică, obiecte de cult, instrumente muzicale etc. — oferă totodată bogate surse de inspirație pentru noile creații artistice. După teren, după condiția materială a proprietarilor, după ocupațiile lor, după momentul istoric în care au fost construite, aceste locuințe prezintă remarcabile diferențe între forma și tehnica lor arhitectonică, între stilul și rînduiala decorului din interior. Casa din bîrne masive de stejar (numai două bucăți formează peretele întreg), adusă de la Moișeni, de sub munții Oașului, din extrema de nord a țării (1780), este cu totul deosebită de casa moților din Sălciua munților Apuseni (1815), construită din bîrne de brad cu stîlpi și arcade prinse în cuie de lemn, peste care se înalță o imensă căciulă ascuțită din paie.

Casa din Șanț — Năsăud (1876), se înalță sus, pe temelie din piatră, cu geamuri mari, cu lumină multă, cu prispă și stîlpi pe trei laturi, cu mobilier îngrijit și cu bogat decor din țesături policrome, cu multe talgere și cancee înflorate prin cobalt albastru, cu multe ștergare brodate și icoane pictate pe sticlă. Ea ilustrează condițiile materiale superioare ale crescătorilor de animale și ale păzitorilor vechilor granițe cărora li se acordau privilegii speciale.

Dîrzenia răzeșilor din țara Vrancei este evocată prin casele din Nerejul Mic și Năruja, care se înalță semețe dominînd peisajul din jur. Despre condițiile grele ale vieții iobagilor din trecut vorbesc casa din Rușețu — Filimon Sîrbu, care se întinde modestă, sub tablă albă, mai aproape de pămînt, în cîmpia Brăilei, căsuța cu o singură încăpere din bîrne adusă din Răpciuni, de la poalele Ceahlăului, ori cea construită din gard de nuiele și lipită cu lut, sub acoperiș din jipi de paie, între Mureș și Tîrnave — în centrul Transilvaniei. O și mai mare putere de evocare au gropile bordeielor înfundate în pămînt la Castranova (1850), sau la Drăghiceni (1800), din cîmpia Olteniei. Umede, întunecoase și nesănătoase, ele ilustrează viața plină de umilințe și de mizerii a foștilor iobagi siliți multe veacuri să muncească pe moșiile latifundiarilor care huzureau în conace boierești.

Gospodăria din Bancu Ciuc — Singiorgiu — evocă viața și arta crescătorilor de animale maghiari — cu grajdul mai mare decît casa (1862), cu decor floral dăltuit la poarta deasupra căreia se află un „columbarium", cu crestături geometrice sau picturi florale pe mobilierul din interior, în care predomină laleaua, cu „unda apei" ca motiv caracteristic la covoarele din pereți.

Aspecte din arta rusă pot fi văzute în traforajul cu imagini antropomorfe, la frontoanele și la streașina casei lipovenilor pescari din Jurilofca — Constanța (1898), în marile glastre cu flori pictate în culori de ulei pe uși, în colonetele și decorul pictat care împodobesc sobele, în numeroasele tablouri cu teme marine și fotomontaje care împodobesc pereții, în icoanele pictate pe lemn și numeroasele perdelițe cu decor împletit cu flori, cu păsări etc.

Caractere arhitectonice originale oferă cele două vechi biserici din lemn (Turea 1750, Dragomirești 1722), ale căror siluete se înalță zvelte, elegante, îndrăznețe, armonioase și echilibrate, străpungînd cerul cu turlele lor ascuțite.

In toate aceste construcții și în numeroasele obiecte care le împodobesc, rînduite după regula satului de origine, cele mai multe pe locurile lor normale de întrebuințare, în legătura lor firească cu necesitățile vieții reale, poporul și-a exprimat simțămîntul pentru proporții armonioase, gustul delicat și adeseori de un rafinament subtil. Arta s-a împletit cu toate aspectele vieții poporului — de aceea, plimbarea prin expoziția muzeului este, în aceeași măsură, un prilej de cunoaștere a vieții și istoriei lui și o plăcută delectare artistică.

Munca pentru dezvoltarea muzeului s-a întemeiat pe cercetări sistematice efectuate pe teren de către colectivul științific al acestei instituții, atît pentru nevoile achizițiilor cît și pentru elucidarea fenomenelor etnografice și de istoria artei populare din diferitele zone ale țării. Pe baza acestor cercetări științifice s-a elaborat planul tematic ce trasează liniile generale după care se dezvoltă muzeul, se întocmesc planurile anuale de lucru și se elaborează studiile despre muzeu, despre unitățile lui și despre diferite fenomene etnografice din țara noastră.

Prestigiul Muzeului satului a crescut mult în ultimii ani, ceea ce se reflectă în creșterea rapidă a numărului vizitatorilor săi români și străini. Numai în cursul anului 1957 au vizitat muzeul un număr de 9000 de persoane străine, din 47 de țări diferite. Apreciind originalitatea și interesul unui asemenea tip de muzeu, specialiști etnografi din R. D. Germană și R. P. Polonă, după un studiu sistematic în cadrul Muzeului satului, au pornit la înființarea unor muzee similare în țările lor.

Un mare număr de vizitatori de toate vîrstele și de toate profesiunile — printre care numeroase grupe de elevi, de ostași și de muncitori din București și din provincie — găsesc în muzeu un cadru plăcut și instructiv totodată. Studenții și elevii institutelor și școlilor medii de arhitectură, arte plastice, etnografie, teatru și cinematografie fac aici studii sistematice și exerciții pentru lucrări practice de artă, lucrări de seminarii, examene de stat etc. Numai într-o singură zi din vara aceasta (15. VI. 1958) muzeul a fost vizitat de către elevii a trei școli elementare veniți în Capitala țării din trei orașe îndepărtate: Craiova, Careii Mari și Baia Mare. Pilda acestor școli trebuie generalizată. Materialele muzeului — care au o mare valoare documentară și artistică — trebuie folosite larg pentru îmbogățirea cunoștințelor elevilor din școlile de toate gradele, fie direct, prin datele etnografice și de istoria artei populare pe care le ilustrează, fie puse în legătură firească cu lecțiile de istorie și geografie a patriei. Frecventarea muzeului stimulează interesul pentru studiul vieții sociale și al artei populare, face să crească dragostea pentru muncă și creația poporului, dezvoltă patriotismul cald și activ al tineretului care se pregătește să aducă o contribuție de seamă la construirea socialismului în patria noastră.

GH. FOCȘA
directorul Muzeului satului

IN FOTOGRAFIA DE MAI JOS
Foarță și casă din satul Chiojdul Mic, raionul Cislău reg. Ploești.

ELEVII și folclorul

Comitetul regional U.T.M. Timișoara, în colaborare cu secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional, a inițiat organizarea unor școliște de elevi ai școlilor medii care se vor ocupa de culegerea de materiale folclorice pentru concursul pe tema „Să ne cunoaștem ținutul natal".

Această inițiativă este lăudabilă și binevenită. Participarea elevilor la culegerea materialelor folclorice, care a luat astăzi un avînt atît de larg, reprezintă, pe de o parte, o contribuție însemnată la mișcarea folcloristică, iar pe de altă parte un aport la educarea tineretului în spiritul dragostei față de popor, față de minunatele sale creații. Fiii de muncitori și de țărani muncitori, aflîndu-se în mijlocul celor ce produc folclorul, pot — prin legăturile lor strînse cu plăsmuitorii sau răspînditorii de literatură populară — să obțină rezultate frumoase și bogate în această acțiune.

In timpul vacanțelor mulți dintre elevii noștri participă ei înșiși, alături de părinții, frații și surorile lor, la diferite munci agricole care sînt însoțite adesea de manifestări folclorice. Ei au astfel prilejul să le observe în mod nemijlocit. Nu o dată au posibilitatea de a asista chiar la plăsmuirea spontană a unor doine, proverbe sau strigături. In mod tot atît de firesc elevii pot urmări și alte aspecte ale vieții satelor — jocurile și horele, nunțile și sărbătorile tradiționale, precum și nesfîrșita serie de obiceiuri și tradiții străvechi, mărturie ale bogatei vieți sufletești a poporului nostru. Recolta folcloristică a elevilor poate fi astfel într-adevăr remarcabilă și utilă, ea purtînd atît pecetea autenticității cît și a prospețimii creațiilor culese.

Pentru a da roadele dorite, această acțiune are însă nevoie de o serioasă îndrumare din partea profesorilor de limba și literatura română, elevii culegători de folclor trebuind să cunoască regulile stabilite de știința folcloristică în legătură cu înregistrarea și adnotarea textelor. Principala atenție a elevilor trebuie îndreptată îndeosebi asupra noilor creații folclorice, în conținutul cărora se reflectă marile transformări politice, economice și sociale din țara noastră: viața nouă a țărănimii muncitoare, lupta împotriva exploatării chiaburești, viața din gospodăriile agricole colective, dragostea dintre naționalitățile conlocuitoare, necontenita ridicare a nivelului de trai și cultural al poporului etc.

Importanța activității elevilor în culegerea acestei literaturi este indiscutabilă. Bineînțeles, publicarea culegerilor efectuate de elevi trebuie încredințată, prin cadrele didactice și prin secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare, institutelor și periodicelor de cultură și literatură populară, pentru ca astfel să fie cît mai deplin valorificate.

Desigur că pedagogii vor trebui să pună în această acțiune accentul nu numai pe utilitatea ei științifică, dar și pe efectele educative pe care le poate avea cunoașterea folclorului asupra elevilor.

Exemplul comitetului regional U.T.M. din Timișoara și al secției de învățămînt și cultură a sfatului popular din această regiune trebuie urmat și completat cu noi inițiative și acțiuni pentru descoperirea și cunoașterea patrimoniului folcloric al poporului nostru.

VICTOR LUCREȚIU

COMENTARII

Excursie sau plimbare?

Excursie școlară pe valea Prahovei. In prima zi excursioniștii s-au oprit la Bușteni. A fost o zi de odihnă. Elevii s-au jucat în jurul cabanei, au admirat crestele ascuțite ale munților. Retrași în sala de mese, profesorii au jucat șah, au istorisit amintiri din alte excursii și, bineînțeles, au mai „dezbătut" o dată — de data aceasta neoficial — situația la învățătură a elevilor.

Așa a fost în ziua întîia. A doua zi, cu forțe sporite, elevi și profesori au pornit spre cascada Urlătoarea. Au trecut pe lîngă fabrica de hîrtie și nimeni n-a spus nimic. Au mers de-a lungul funicularului și nimeni n-a scos o vorbă. Adică greșesc. Au vorbit profesorii între ei și elevii de asemenea.

Spunea un elev despre funicular:

— Asta e linia de înaltă tensiune. Știți, aia care trece și pe la noi, prin marginea Bucureștilor.

— Da de unde! răspundea un altul. E linie care duce curentul sus, la cabanele de pe munte.

Din cînd în cînd, profesorii luau totuși contact și cu elevii:

— Mergeți mai repede, ce ați rămas așa în urmă?

Profesorul de geografie, care se afla în fruntea coloanei, tempera elanul celor grăbiți:

— Mai încet. Să nu treacă nimeni înaintea mea.

Au ajuns în sfîrșit la cascadă. Aici au privit, au ascultat și s-au minunat. Au țipat, ca să se poată auzi unii pe alții, pînă au răgușit. Apoi s-au înapoiat obosiți la cabană.

După cea de a doua zi, a urmat ziua a treia. Apoi a patra, a cincea — toate la fel — pînă ce excursia a luat sfîrșit.

La înapoierea acasă, unul dintre elevii participanți la excursie fu întîmpinat cu bucurie de părinți și, bineînțeles, asaltat cu întrebări. Iată dialogul, notat pe scurt:

— Ei, ți-a plăcut valea Prahovei?

— Mi-a plăcut dar... n-am fost pe valea Prahovei. Am fost la Bușteni.

— ?

— Dar pe munte ați urcat? Ce munți sînt pe acolo?

— Păi... mata nu știi? Munții Carpați.

— Și... la fabrica de hîrtie ați fost?

— Ei, tătîcule, zîmbi copilul, văd eu că vrei să mă încurci. Dar nu-i nici o fabrică de hîrtie la Bușteni. Aia despre care spui matale e uzina electrică. Am văzut și stîlpii care duc curentul sus, la cabane, cînd am mers spre Urlătoarea.

Cînd rămaseră singuri, cei doi părinți se priviră interogativ:

— Ce părere ai despre o asemenea excursie? întrebă mama băiatului.

— „Excursie"? Hm... Asta a fost plimbare, nu excursie.

I. AXENTE

Contribuția pedagogilor la Festivalul „I. L. Caragiale"

Incepînd cu anul acesta s-a organizat în toată țara Festivalul bienal de teatru „Ion Luca Caragiale" al artiștilor amatori din cadrul căminelor culturale, caselor raionale de cultură și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective. La buna desfășurare a acestui festival o mare contribuție o pot aduce învățătorii și profesorii cărora, pe lîngă obligația de a educa și instrui tînăra generație, le revine și nobila sarcină de a lupta pentru culturalizarea maselor.

Intelegînd pe deplin sarcinile care le revin în această privință, numeroase cadre didactice au muncit cu sîrguință pentru a înjgheba în satele lor mici colective de artiști, care au dat viață activității cultural-artistice. Acest lucru se poate spune și despre o mare parte din pedagogii raionului Bacău. Realizările lor s-au verificat la cele două faze ale concursului—intercomunală și raională — care au luat sfîrșit nu de mult.

Invățătorii și profesorii din Răcăciuni, Faraoani, Luizi-Călugăra, Ungureni, Berbiceni au ajutat căminele culturale din satele lor să pună în scenă piese ca „Tîrgul inimilor" de Tiberiu Vornic, „Sărbătoarea recoltei" de H. Nicolaide și Al. Popescu, „Noapte albă" de Valeriu Luca, care oglindesc viața țărănimii muncitoare. Alegînd piese care nu implică personaje numeroase și nici o montare pretențioasă, învățătorii și profesorii din colectivele amintite au reușit, împreună cu membrii acestora, să realizeze spectacole care, raportate la nivelul posibilităților lor, pot fi socotite bune.

Aici ar mai fi de menționat însă un fapt. La alcătuirea repertoriului pedagogii din raionul Bacău care au sprijinit această acțiune culturală s-au împiedicat de lipsa de piese într-un act scrise de dramaturgi cunoscuți. Chiar piesele recomandate de Casa centrală a creației populare nu sînt toate izbutite, realizate din punct de vedere artistic, ceea ce diminuează, fără îndoială, și forța lor educativă. Ar fi necesar ca dramaturgii noștri consacrați să acorde mai multă atenție colectivelor de amatori, care au nevoie de piese bune, corespunzătoare posibilităților lor de interpretare.

In cadrul concursului s-au întrecut și recitatori. Și aceștia au obținut multe rezultate frumoase. Din păcate, însă, ei s-au orientat prea puțin spre poeziile inspirate din viața de astăzi a țăranilor muncitori din țara noastră. Ținînd seamă în primul rînd de conținutul educativ al mișcării artistice de amatori, cadrele didactice care îndrumă activitatea culturală la sate trebuie să-i ajute pe recitatori să aleagă mai ales acele lucrări care să-i mobilizeze, să-i însufletească în muncă. Nu este de loc rău (dimpotrivă) că în lista de repertoriu a recitatorilor premiați din raionul Bacău figurează poezii ca „Scrisoarea III-a" sau „Dușmancele". Dar învățătorii și profesorii, alături de activiștii culturali, trebuie să depună eforturi pentru promovarea tematicii de actualitate, pentru interpretarea cît mai bună a acelor realizări artistice de valoare care vin în sprijinul construirii socialismului în țara noastră.

Vorbind despre formațiile artistice din raionul Bacău, trebuie să avem în vedere și activitatea obștească pe care o desfășoară aceste formații cu sprijinul cadrelor didactice. Merită să fie amintită aici, în primul rînd, inițiativa formației artistice din Luizi-Călugăra, care a lansat o „ștafetă culturală". Anume, formația din Luizi-Călugăra a alcătuit un program frumos și îngrijit, cu care s-a deplasat la Sărata — o comună apropiată — unde a prezentat un spectacol. Formația din comuna Sărata trebuie, la rîndul ei, să dea un spectacol în satul vecin — care continuă turul, mergîndu-se astfel din sat în sat, pe cuprinsul întregului raion. In felul acesta sînt angajate în mișcarea artistică de amatori cît mai multe formații. „Ștafeta" are și rolul de a îmbinătăți calitatea activității formațiilor artistice pentru că „nu te poți prezenta oricum în fața străinilor".

Au loc, bineînțeles, și spectacole în afara „ștafetei". Remarcăm spectacolele pregătite sub îndrumarea învățătorilor și profesorilor din comunele Poeni, Răcăciuni, Domnești etc.

In raionul Bacău se constată însă și unele atitudini de nepăsare și neglijență condamnabilă din partea pedagogilor față de mișcarea artistică de amatori. Au fost unele colective de pedagogi — ca cele din comunele Plopana, Săucești, Satu Nou, Dragomirești etc. — care s-au mulțumit numai cu rolul de spectatori ai realizărilor altora. Din această cauză s-a putut întîmpla ca formația artistică din Plopana să se prezinte la faza intercomunală complet nepregătită, sau ca unele cămine culturale, de pildă cele din comunele Luncani și Sărata, să amîne de la duminică la duminică desfășurarea concursului intercomunal.

Cazul căminelor culturale citate dovedește lipsă de înțelegere și de răspundere din partea celor care au menirea să fie promotorii muncii cultural-artistice la sate. Inseamnă că profesorii și învățătorii de aici nu și-au dat încă seama de uriașa importanță a muncii culturale la sate. Este momentul ca pedagogii din astfel de sate să acorde mai multă atenție activității culturale. Inițiativa trebuie să pornească de la ei și să pornească bine.

Dincolo de lipsurile amintite, cele două faze ale concursului din raionul Bacău au dovedit că festivalul bienal „Ion Luca Caragiale" constituie un foarte bun prilej de dezvoltare a activității colectivelor dramatice, de creștere a numărului acestor colective în scopul deservirii cultural-artistice a unui număr din ce în ce mai mare de oameni ai muncii. Totodată, el oferă echipelor de artiști amatori posibilitatea să-și îmbogățească repertoriul cu piese valoroase, care să contribuie la educarea socialistă a oamenilor muncii, la ridicarea nivelului lor cultural.

Bogățiile deltei

Țara noastră are numeroase regiuni frumoase, locuri pitorești în care excursioniștii pot vedea și afla lucruri interesante, unde pot admira privelști minunate. Una dintre regiunile pe care profesorii și elevii o au în vedere în fixarea itinerariilor lor pentru excursii este și Delta Dunării. Pedagogii vin cu elevii lor aici nu numai pentru că delta este frumoasă prin pitorescul ei, prin întinderile de ape și lanurile de stuf nesfîrșite, nu numai pentru că ea reprezintă una din regiunile patriei care nu are asemănare pe continent, dar și pentru că acest „paradis al apelor" oferă numeroase aspecte interesante și instructive care pot contribui la înmulțirea cunoștințelor elevilor.

Stuful deltei este o uriașă avuție națională. Colaborarea care a început nu de mult între țara noastră, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. D. Germană va transforma delta într-un gigantic centru industrial pentru exploatarea stufului. La această realizare va contribui în mare măsură sprijinul pe care îl acordă U.R.S.S. Posibilitatea fabricării unor uriașe cantități de celuloză din stuf devine acum o realitate. Mari șantiere de construcții se ridică în acest scop în zona orașului Brăila. Iar prin valorificarea științifică a stufului se vor produce apreciabile cantități de viscoză. Din viscoză se va fabrica mătase și lînă artificială. Tot stufului va da și furfurol, o materie nouă, deja experimentată la rafinarea uleiurilor minerale, precum și în industria filmelor ori în pregătirea unor substanțe antiseptice și anestezice. Furfurolul va deveni un element auxiliar în industria de cauciuc, ca și în pregătirea unor rășini necesare plăcilor produse din deșeuri de lemn. Din stuf se va extrage și drojdia furajeră.

Infloresc acum satele deltei, localitățile ei. Sulina—port deopotrivă la Dunăre și la mare — a devenit un important centru pescărese dotat cu ambarcațiuni cu motor pentru prinderea și colectarea peștelui cu ajutorul mijloacelor tehnice moderne.

In Tulcea, orașul cel mai mare al deltei, s-a înființat un institut de cercetări piscicole. In anii din urmă s-a înălțat aici un șantier de nave pescărești. A fost utilată o fabrică pentru extragerea untului de pește, a uleiului și făinii de pește, a fost construit un combinat alimentar de conserve de pește și frigorifere pentru conservarea peștelui. Alte așezăminte — cherhanale și magazii pescărești — apar an după an în împrejurimi. Venind în Delta Dunării, dînd un sens patriotic și util vacanțelor, pedagogii pot arăta elevilor perspectivele noi de muncă pe care le oferă delta.

Elevii vor întîlni, desigur, într-una din grădinile minune ale Deltei Dunării de azi, pe deșelenitorii locurilor altădată necultivabile. Ceea ce s-a realizat aici e uimitor. Pe așa numitul „plaur" al deltei, produs al îndesirii și putrezirii rizoamelor de stuf, al resturilor de rădăcini de rogoz, de pipirig, de otrățel, de nufăriș ori broscariță, de flori veștejite de nuferi, lintiță sau mătasea broaștei — produs care a format, de-a lungul vremii, o întinsă podea plutitoare pe deasupra bălților—s-au întemeiat în zilele noastre culturi legumicole și livezi, ori vii de renume. A fost nevoie, pentru realizarea marilor prefaceri de aici, de dîrzenie și disciplină în muncă, de stăruință și pricepere, de răscolitoare voință de a izbuti.

Unde oare se pomenea altădată ca în vecinătatea stufărișurilor să strălucească în lumina soarelui de vară ciorchini grei de struguri de calitate aleasă? Cînd s-au mai pomenit cireși rodind în deltă? Dobrogenii sînt pe cale să smulgă naturii alte comori, să-i dezlege alte taine. Astfel, pe așa numitele „grinduri" s-au realizat în ultimii ani experiențe îndrăznețe încununate de succes. Pe aceste vechi rămășițe ale uscatului de altădată au fost plantați lămîi și portocali. Plantele citrice, care n-au crescut niciodată pe meleagurile noastre, vor rodi fructe de aur. Oamenii deltei au reușit minunat. Reușita lor se datorește, fără îndoială, condițiilor noi pe care le-a creat statul de democrație populară, avîntului economic pe care l-a căpătat industria noastră sub conducerea partidului clasei muncitoare.

Am amintit aici numai cîteva aspecte interesante pe care le oferă delta. Pedagogii care îi vor conduce pe elevi pe aceste meleaguri vor avea posibilitatea să vadă aspecte mai multe, în care vor găsi nenumărate prilejuri de a-i învăța lucruri noi. Totodată, ei vor avea posibilitatea să-i facă pe copii să îndrăgească țara noastră care se mîndrește cu regiuni atît de minunate.

OVIDIU MANIȚIU

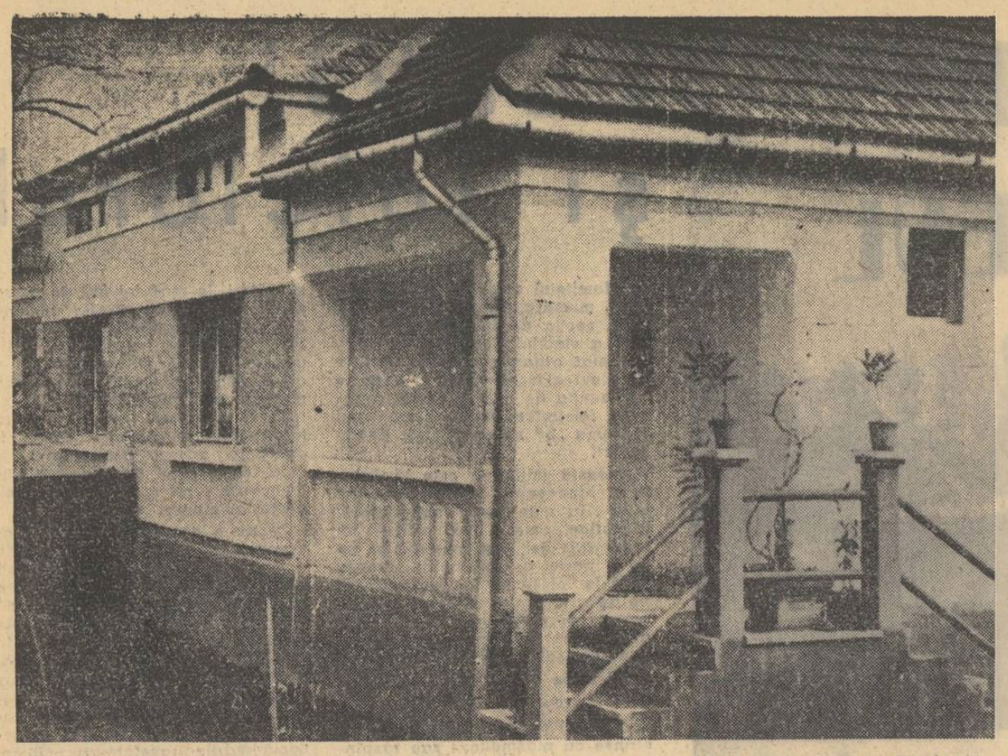

Pedagogii Gh. Ciobanu și Ion Costin din Baia Mare și-au construit de curînd o casă cu ajutorul creditelor acordate de stat

MUNCA UNUI COMITET SINDICAL RAIONAL

Rezultatele obținute în activitatea culturală de comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Rîmnicu-Vîlcea — relevate și cu prilejul concursului artistic organizat de C.C. al S.M.I.C. — au trezit mult interes în rîndul cadrelor didactice și al activiștilor sindicali. Aceste rezultate se datoresc muncii susținute pe care au desfășurat-o atît organizațiile sindicale din școlile raionului, cît și comisia culturală a comitetului sindical.

De la început trebuie menționat că activitatea culturală a muncitorilor din învățămînt din Rîmnicu-Vîlcea are o puternică tradiție, că este rodul unor strădanii depuse ani la rînd. Aproape nu a fost an în care corul, orchestra, echipa de dansuri, brigăzile artistice de agitație sau echipele de teatru ale comitetului sindical sau ale organizațiilor sindicale din școli să nu obțină premii și diplome la diferite concursuri și, ceea ce este mai important, să nu se impună, sub raportul valorii educative și artistice a activității desfășurate, prin toate spectacolele date.

Corul, care aniversează în curînd 10 ani de la înființare, cuprinde în repertoriul său peste 80 de cîntece românești și sovietice. Cîntecul de masă, cîntecul patriotic, este larg reprezentat în repertoriu tocmai pentru aprecierea de care se bucură în rîndurile iubitorilor de muzică corală. La alcătuirea repertoriului sînt luate în considerație, în primul rînd, criterii educative. Corul a crescut an de an și sub raport numeric, avînd astăzi un activ de bază de peste 100 de membri.

Orchestra de cameră, care cuprinde 12 instrumentiști, are și ea o tradiție, ființînd de 8 ani. In toamna anului trecut orchestra a sărbătorit cel de al 100-lea concert.

Brigăzile artistice de agitație și echipele de teatru ale organizațiilor sindicale din Brezoi, Govora, Sălătrucel, Greblești, Copăcel-Rîureni au devenit de asemenea cunoscute și apreciate atît de cadrele didactice, în fața cărora au prezentat numeroase spectacole, cît și de țăranii muncitori, pentru care organizează programe speciale la căminele culturale.

Ceea ce a determinat în bună măsură succesul acestor formații artistice este faptul că ele au muncit tot timpul avînd în față perspectiva activităților viitoare, că și-au pornit întotdeauna repetițiile știind cînd și pentru cine vor prezenta spectacole. Propunîndu-și în repertoriu piese corespunzătoare pregătirii lor și posibilităților de care dispuneau, artiștii amatori au izbutit de fiecare dată să-și ducă cu bine la capăt munca, au cîștigat aprecierea și dragostea spectatorilor. Din experiența lor ar trebui să învețe acele formații artistice care, rezumîndu-și de multe ori activitatea numai la repetiții, sfîrșesc în cele din urmă prin a se demobiliza, a obosi, ceea ce face ca membrii lor să renunțe la orice acțiune. Este cazul, în special, al formațiilor artistice care-și propun în repertoriu piese grele, care cer o pregătire de luni de zile.

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Rîmnicu-Vîlcea nu și-a rezumat activitatea culturală numai la formațiile artistice. In cadrul școlilor și al colțului roșu, organizat la sediul sindicatului, au fost prezentate cicluri de conferințe pe teme pedagogice, științifice, literare, ideologice, ca și informări asupra evenimentelor internaționale. Este demnă de semnalat grija pe care a manifestat-o comitetul sindical pentru ca propaganda prin conferințe să fie eficace și atractivă. Astfel, conferința cu tema „Patriotismul socialist" a fost ilustrată printr-un montaj literar care a cuprins pagini din operele lui M. Sadoveanu, Calistrat Hogaș, Geo Bogza etc. S-au folosit montaje literare și la conferințele cu temele „V. I. Lenin", „1 Mai" etc.

In organizarea activității cultural-educative în rîndurile membrilor de sindicat un loc de seamă îl ocupă și excursiile. Cadrele didactice au făcut excursii la București — unde au vizitat întreprinderi industriale, muzee și teatre — ca și pe valea Oltului, la Craiova etc.

Comitetul sindical n-a neglijat nici mobilizarea cadrelor didactice pentru a participa la activitatea culturală în cadrul S.R.S.C., al Universității populare, al Palatului cultural sau al stației de radioficare. Profesorii comuniști Ion Ceaușescu, Ilie Chiriță și Nicolae Georgescu, bunăoară, care lucrează în cadrul S.R.S.C., depun o rodnică și susținută activitate de popularizare a științei în rîndurile oamenilor muncii din întreprinderi și de la sate. Numeroși profesori, mobilizați de organizațiile sindicale, se deplasează în fiecare săptămînă la căminele culturale pentru a susține conferințe. Profesorii Iulian Cornilescu și N. Cantemir prezintă la stația de radioficare emisiuni pedagogice și literare.

La clubul sportiv, profesorilor și învățătorilor le-au fost create posibilități pentru a face antrenamente la volei, tenis de masă și șah.

Succesele obținute în activitatea cultural-educativă a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Rîmnicu-Vîlcea se datoresc muncii pline de avînt a cadrelor didactice, ca și însuflețirii cu care tovarășii Ion Ionescu-Basu, președintele comitetului, și Vasile Roman, locțiitor de președinte, se ocupă de îndrumarea și organizarea acestei activități.

M. TANASESCU

Cluburile în timpul vacanței

Semnalam cu un an în urmă, referindu-ne la activitatea Clubului muncitorilor din învățămînt din Capitală, faptul că, o dată cu vacanța de vară, activitatea în club slăbea simțitor sau chiar, în unele sectoare, înceta cu desăvîrșire.

Nota noastră de atunci ridica o serie de probleme: pot oare cluburile să organizeze activități pe timpul verii, adică în perioada concediilor? Și dacă pot — care trebuie să fie natura acestor activități? Vizitînd de curînd cîteva cluburi și colțuri roșii ale muncitorilor din învățămînt, ne-am dat seama că aceste probleme au primit acum răspuns — și anume, un răspuns afirmativ la prima întrebare și unul destul de lămuritor la cea de a doua.

Colectivul de conducere al clubului din bulevardul 6 Martie din Capitală și-a întocmit programul de activitate pe timpul verii punînd un accent deosebit pe organizarea activității turistice. In colaborare cu colectivul sportiv „Olimpia", clubul organizează în fiecare lună excursii pe o durată de 7-10 zile în cele mai pitorești locuri din țară. Este interesant și demn de subliniat că în itinerariul acestor excursii sînt cuprinse vizite la marile întreprinderi. Aceste vizite nu rămîn simple treceri în revistă și nu se rezumă la satisfacerea unei curiozități oarecare, ci urmăresc să facă cunoscute cadrelor didactice diferite aspecte ale producției. Astfel, vizitînd întreprinderi din Orașul Stalin, Hunedoara, București, cadrele didactice s-au familiarizat cu problemele automatizării, ale tehnicii înaintate, au cercetat volumul de cunoștințe necesare muncitorului pentru a minui cu pricepere mașinile moderne din întreprinderile respective. Firește că toate acestea se leagă de activitatea lor viitoare, care va putea fi mai bine orientată, mai organic legată de cerințele vieții, ale economiei naționale.

In afara acestor excursii, clubul a organizat și organizează excursii mai scurte, de cîte 3—4 zile, în Delta Dunării și la Porțile de Fier, sau excursii de 1—2 zile la Snagov.

Conducerea clubului a luat măsuri pentru amenajarea unor săli speciale de biliard, șah, tenis de masă care se află permanent la dispoziția cadrelor didactice. De mult succes se bucură în rîndurile pedagogilor și inițiativa clubului de a prezenta săptămînal filme cu caracter pedagogic sau care să trateze diferite probleme educative, precum și de a organiza vizionări ale programelor televiziunii.

Spre deosebire de anii trecuți, anul acesta și biblioteca clubului și-a dezvoltat simțitor activitatea. Ea a pus la dispoziția cadrelor didactice care-și completează studiile sau care urmează cursurile de perfecționare o sală de lectură spațioasă și bibliografia de care au nevoie. In holul clubului, expoziția de grafică și artă decorativă a profesorilor de desen din București atrage de asemenea numeroși vizitatori.

Asemenea activități au organizat și cluburile din orașele Brăila, Galați, Sibiu.

Ceea ce le lipsește însă tuturor cluburilor noastre este activitatea de propagandă prin conferințe. Greșesc acei care cred că în timpul vacanței pedagogii n-ar fi dispuși să audieze conferințe pe probleme profesionale sau chiar pe alte probleme. Socotim că niciînd nu e un sezon mai potrivit decît acesta pentru a organiza propaganda prin conferințe. Succesul acestei activități depinde, desigur, de alegerea temelor, de calitatea conferinței, de pregătirea conferențiarului.

In legătură cu activitatea pe timpul verii a cadrelor didactice socotim necesar să sugerăm organizarea de cluburi sezoniere în localitățile unde nu există cluburi permanente. Problema ar putea fi foarte simplu soluționată, dat fiind că numeroase localuri de școli rămîn pe timpul vacanței nefolosite, iar materialele necesare unui asemenea club există la fiecare comitet sindical raional sau, dacă nu, pot fi foarte ușor procurate. In felul acesta cadrele didactice din orașe ca Iași, Cluj, Arad, Oradea etc., care nu au la îndemînă un club permanent, ar putea dispune de un club pe timpul vacanței.

Pentru o mai bună activitate în viitor organele în drept urmează să soluționeze și unele probleme de organizare a cluburilor. In momentul de față, unele comitete sindicale nu cunosc condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un club. In orașul Tecuci, de pildă, în statisticile organelor superioare figurează un club al cadrelor didactice, deși aci ar putea fi vorba cel mult de un colț roșu, lipsind condițiile de spațiu necesare unui club.

Rezolvind și aceste probleme, comitetele sindicale vor contribui mai mult la crearea celor mai bune condiții pentru ca pedagogii să-și petreacă vacanța în mod plăcut și instructiv.

C. R.

Agendă INTERNAȚIONALA

Seminar internațional

Pe insula Lillsved din arhipelagul Stockholm se vor desfășura între 30 iulie și 9 august, sub asupiciile Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt, lucrările seminarului internațional al tinerilor educatori și al elevilor din școlile pedagogice. Organizatorii sînt tinerii învățători din Suedia și Norvegia și elevii școlilor pedagogice din Finlanda și Danemarca.

Scopul seminarului — așa cum arată prospectul — este de a da tinerilor educatori prilejul să discute problemele actuale privind educația și munca școlară și de a contribui la întărirea relațiilor între tinerii educatori din lumea întreagă.

Printre temele care se vor discuta în cadrul seminarului internațional figurează: „Educația în epoca atomică", „Educația în spiritul cunoașterii reciproce și al cooperării internaționale", „Efortul intelectual și igiena mintală" și altele. De asemenea, participanții la seminar vor face numeroase vizite, excursii științifice, vor viziona filme etc.

Întîlnire între pedagogi

In cursul lunii august, în Republica Democrată Germană vor avea loc întîlniri ale învățătorilor și profesorilor germani cu pedagogii din alte țări și în special cu pedagogii francezi. In cadrul acestor întîlniri se vor organiza trei seminarii profesionale la care se vor discuta problemele legate de predarea limbii franceze (Dresda 2—22 august), de predarea istoriei (Dresda 2—22 august) și de predarea limbii germane (Erfurt 2—21 august).

Dezbateri în legătură cu presa studențească

La 23 iulie a.c. au început la Sinaia lucrările Seminarului internațional al redactorilor presei studențești organizat de Uniunea Asociațiilor Studenților din R.P. Română în colaborare cu Uniunea Internațională a Studenților.

La lucrările seminarului participă reprezentanți ai diferitelor publicații și organizații studențești din Indonezia, Franța, U.R.S.S., R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Arabă Unită, Algeria, Cehoslovacia și din alte țări. Temele principale ale seminarului sînt rolul și locul presei studențești în viața universitară, probleme de redactare a presei studențești, precum și dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul presei universitare studențești.

PENTRU PACE împotriva războiului!

La Stockholm s-au încheiat lucrările Congresului mondial pentru dezarmare și colaborare internațională. S-au reunit aici reprezentanți de seamă ai vieții publice din peste 70 de țări, luptători dîrzi pentru apărarea păcii, oameni care văd limpede pericolul imens ce plînde omenirea din cauza politicii războinice a cercurilor imperialiste agresive.

Cei peste 1200 de delegați care au participat la congres — oameni de știință și activiști sindicali, scriitori și oameni politici, învățători și reprezentanți ai cultelor, tineri și femei, oameni cu convingeri politice și credințe religioase diferite, reprezentanți ai popoarelor de pe întregul glob — și-au unit glasul pentru cauza sfîntă a păcii, au dezbătut căile pentru dezarmare și întărirea colaborării internaționale.

Dezbaterile congresului au scos încă o dată în evidență cine sînt adevărații apărători ai păcii și cine poartă răspunderea încordării internaționale. Congresul a subliniat politica de pace a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, importanța măsurilor luate de U.R.S.S. pentru încetarea experiențelor cu armele nucleare și a propunerilor acesteia pentru slăbirea încordării internaționale, pentru tratative la un înalt nivel. Aprecierea pe care au dat-o acestor măsuri reprezentanții opiniei publice din țările capitaliste a dovedit o dată în plus că cercurile imperialiste agresive duc o politică contrară intereselor popoarelor lor.

Împrejurările în care a avut loc congresul, înfierarea de către acesta a agresiunii imperialiste împotriva popoarelor Orientului arab dau acestui congres o importanță deosebită. Rezoluția prin care Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională protestează împotriva acțiunilor agresive ale Statelor Unite și Angliei și cere agresorilor să înceteze intervenția în Orientul mijlociu este o expresie a reacției opiniei publice mondiale față de provocările la război și de pericolul care amenință omenirea.

Personalități competente, activiști pe tărîm social ca Frédéric Joliot-Curie, doamna Rameshwari Nehru, John Bernal, James Endicott, M. V. Nesterov și alții au arătat ce primejdie reprezintă pentru întreaga omenire continuarea experiențelor cu armele nucleare și a cursei înarmărilor, au subliniat amploarea mișcării pentru apărarea păcii, lupta împotriva colonialismului și necesitatea încetării cursei înarmărilor, a întăririi colaborării internaționale.

Congresul de la Stockholm a subliniat primejdia pe care o prezintă pentru omenire exploziile nucleare. Se știe că aceste explozii emană radiații deosebit de dăunătoare organismului omenesc și provoacă tulburări grave. Calculele oamenilor de știință arată că, în cazul continuării experiențelor cu armele nucleare, în anul 1972 nivelul de contaminare va crește de 13 ori față de nivelul actual. Cine poate să rămînă pasiv în fața unor astfel de perspective și să nu fie îngrijorat de soarta omenirii? Congresul a arătat că popoarele lumii își spun răspicat cuvîntul împotriva acestui pericol, că își întăresc necontenit lupta împotriva experiențelor cu arma nucleară, pentru dezarmare, pentru pace și colaborare internațională.

Alături de ceilalți delegați ai popoarelor, delegații la congres ai poporului român au făcut propuneri prețioase cu privire la utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice, la folosirea fondurilor eliberate prin reducerea cheltuielilor militare, la extinderea comerțului internațional și a colaborării între popoare, propuneri care au fost adoptate de congres.

După șapte zile de dezbateri care au scos la iveală unanimitatea părerilor cu privire la rezolvarea problemelor internaționale pe cale pașnică, la înfierarea agresorilor imperialiști și uneltirilor lor, congresul de la Stockholm a adoptat Declarația cu privire la dezarmare, Apelul către popoare în legătură cu situația din Orientul apropiat și mijlociu și Chemarea Congresului mondial pentru dezarmare și colaborare internațională.

Imaginea uriașelor forțe mondiale care se ridică pentru apărarea păcii și triumful ei, oferită de lucrările congresului, vigilența cu care ele urmăresc uneltirile imperialiștilor întăresc încrederea popoarelor în eficacitatea acțiunilor opiniei publice împotriva pericolului atomic, pentru dezarmare și colaborare între națiuni.

N. COSTIN

Să înceteze agresiunea imperialistă în Orientul arab

(Urmare din pag. 1)

nurilor și al baionetelor guvernanți lipsiți de răspundere, care nu se bucură de sprijinul popoarelor lor și care acționează împotriva voinței popoarelor. Și toate acestea se petrec sub steagul „democrației" made in Occident.

Trăim în secolul al XX-lea. Vremurile cînd mișcările popoarelor asuprite puteau fi reprimate nepedepsit sînt de domeniul unui trecut îndepărtat. Astăzi, cînd la lupta pentru libertate și independență s-au ridicat popoare de sute de milioane și cînd acestea se bucură de simpatia și sprijinul activ al marii și puternicei comunități a țărilor socialiste, orice încercări de a împiedica aceste popoare să-și dobîndească și să-și consolideze independența sînt sortite eșecului.

In aceste zile în întreaga lume se desfășoară o puternică mișcare a popoarelor de condamnare a agresiunii americano-engleze. Popoarele cer încetarea imediată a intervenției armate a S.U.A. și Marii Britanii și retragerea trupelor americane și engleze din țările invadate.

Guvernul Uniunii Sovietice, care depune eforturi uriașe pentru salvgardarea păcii în aceste momente cînd ea este grav amenințată, a avertizat pe agresori că Uniunea Sovietică nu va rămîne indiferentă față de acțiunile de agresiune neprovocată într-o regiune care se învecinează cu frontierele ei, că ea va trebui să ia măsurile necesare dictate de interesele securității sale și ale menținerii păcii generale.

Se știe că în cadrul Consiliului de Securitate Uniunea Sovietică a cerut Statelor Unite și Angliei să înceteze amestecul armat în treburile interne ale statelor arabe și să-și retragă imediat trupele de pe teritoriile Libanului și Iordaniei.

Intrucît din cauza obstrucțiilor reprezentanților puterilor occidentale Consiliul de Securitate s-a dovedit a nu fi în stare să pună capăt agresiunii imperialiste din Orientul arab, Uniunea Sovietică a cerut convocarea imediată a unei sesiuni extraordinare speciale a Adunării generale în vederea examinării problemei „intervenției Statelor Unite și a Angliei în Liban și Iordania".

In același timp, avînd în vedere gravitatea situației, Uniunea Sovietică caută noi soluții menite să ducă la o reglementare grabnică a conflictului din Orientul apropiat și mijlociu. La 19 iulie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat șefilor de guverne ai S.U.A., Angliei, Franței și Indiei mesaje în care guvernul sovietic propune convocarea imediată a unei conferințe pentru a se adopta, fără amînare, măsuri în vederea încetării conflictului militar din Orientul arab.

Marea valoare a propunerii lui N. S. Hrușciov este recunoscută de opinia publică mondială. Masele populare, personalități politice din diferite țări, precum și ziare de diferite orientări acordă noii inițiative de pace a Uniunii Sovietice prețuire și aprobare.

In fața puternicelor manifestări de aprobare a acestei inițiative, cercurile agresoare nu au îndrăznit să ia poziție fățișă de respingere a propunerii sovietice. Plănuind totuși să paralizeze inițiativa sovietică, ele au propus ca întîlnirea șefilor de guverne să aibă loc în cadrul Consiliului de Securitate. Mesajul de răspuns adresat recent de N. S. Hrușciov lui D. Eisenhower anunță că U.R.S.S. este de acord ca întîlnirea să aibă loc în cadrul unor ședințe speciale ale Consiliului de Securitate, aceasta fiind o nouă dovadă a dorinței Uniunii Sovietice de a deschide calea spre curmarea conflictului din Orientul arab.

Poporul român, sincer devotat cauzei păcii, a înfierat amestecul armat al colonialiștilor americani și englezi în treburile interne ale popoarelor arabe. In numeroasele mitinguri care au loc în întreaga țară, ca și în demonstrațiile care s-au desfășurat în Capitală în fața legațiilor S.U.A. și Angliei, muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii și studenții au condamnat în mod vehement acțiunile agresorilor și au asigurat popoarele arabe de solidaritate deplină cu lupta lor pentru libertate și independență națională.

Sprijinind înțeleapta propunere a Uniunii Sovietice cu privire la convocarea unei Conferințe la înalt nivel în vederea curmării agresiunii americano-engleze, prețuind gestul guvernului sovietic care este de acord cu convocarea conferinței șefilor de guverne în cadrul Consiliului de Securitate, poporul nostru își unește glasul cu acela al sutelor de milioane de oameni din lumea întreagă care urăsc imperialismul și războiul și cere să se pună capăt acțiunilor agresive ale imperialiștilor americani și englezi.

Universitarii francezi luptă împotriva înarmării atomice

Oamenii de știință din întreaga lume, conștienți de pericolul care amenință viața popoarelor ca urmare a politicii agresive promovată de S.U.A., au protestat în repetate rînduri împotriva acțiunilor cercurilor imperialiste menite să ducă la dezlănțuirea războiului.

Recent, comitetul de conducere al Uniunii Universitarilor Francezi a adresat oamenilor de știință un apel în care se atrage atenția asupra pericolului pe care-l prezintă pentru Franța continuarea politicii de înarmare atomică. In apel se arată că Franța se află în fața următoarei dileme — sau acceptă instalarea pe teritoriul său a rampelor de lansare a proiectilelor atomice, contribuind astfel la accelerarea cursei înarmărilor atomice în disprețul adevăratei sale securități, sau își consacră forțele spre a contribui, prin inițiative de pace, la destindere internațională și la dezarmare. Militînd pentru alegerea celui de al doilea drum, universitarii francezi își vor uni acțiunea cu aceea a atîtor personalități și autorități științifice de răspundere și unanim respectate, a organizațiilor și guvernelor care au declarat că nu există salvare decît pe calea înțelegerii și coexistenței pașnice.

„Noi, care prin munca noastră sîntem atașați valorilor universale ale științei și culturii—arată în continuare Apelul — noi, care constatăm în ce măsură constringerile materiale și morale pe care le produce războiul rece împiedică progresul științific și uman, simțim nevoia imperioasă de a lua parte la mișcarea oamenilor ce se ridică pentru menținerea păcii și destinul pașnic al popoarelor. Multe exemple recente au arătat care poate fi puterea opiniei publice cînd ea este fondată pe o informare serioasă și animată de un ideal generos.

Pentru aceasta noi îi chemăm pe universitari să-și afirme convingerea că datoria actuală cea mai imperioasă a Franței este să se opună instalării pe pămîntul său a rampelor de lansare a rachetelor, să ceară interzicerea experiențelor cu arme nucleare — primul pas spre interzicerea controlată a armelor atomice și termonucleare — să se pronunțe pentru începerea imediată a tratativelor între marile puteri, în vederea creării treptate a condițiilor pentru destindere și pentru dezarmare, singurele capabile de a evita în țara noastră prăpastia mostruoasă a războiului atomic".

Reuniune a Comitetului administrativ al F.I.S.E.

Intre 28 iulie și 3 august va avea loc la Moscova o reuniune extraordinară lărgită a Comitetului administrativ al F.I.S.E. cu diferite organizații de învățămînt și reprezentanți ai științei pedagogice. La reuniune se vor dezbate probleme privind principiile democratice în materie de educație. Pe această temă va prezenta un raport Ivan Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R. Numeroase alte personalități au fost invitate să participe cu corapoarte. Printre acestea se numără profesorul Paschval Lemme (Brazilia), F. Delean (Federația Internațională a Mișcării Școlii Moderne), profesor Olga O. Poblete (de la Universitatea din Santiago de Chile — Federația Educatorilor din Chile), doamna F. Seclet Ricu (de la Grupul Francez al Educației).

Din țara noastră vor lua parte la reuniune prof. univ. Ioan Nistor, președintele C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, și prof. univ. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice.

A apărut:

REVISTA DE PEDAGOGIE

nr. 7/1958

IN CUPRINS:

I. Dragomirescu: Contribuția istoriei la realizarea și întărirea educației patriotice în școală.

Petre Pogăngeanu: Probleme privind perfecționarea profesorilor de fizică.

I. Cremer: Revizorul A. Vlahuță

A. Manolache: Dezbatere pedagogică asupra programelor de învățămînt la Conferința europeană U.N.E.S.C.O. de la Paris

A. Vasilescu: Impasul învățămîntului în S.U.A.

Egon Machat: Din experiența folosirii filmului în școală

Fl. Popescu: Unele probleme privitoare la supraîncărcarea elevilor

T. Drăgănel: Unele mijloace de evitare a supraîncărcării elevilor la matematică în temele scrise

M. Timofte: Cea de-a doua sesiune centrală a „lecturilor pedagogice".

M. Munteanu. Breasta: Educația patriotică a elevilor, o preocupare a cercului literar de la școala medie „Ion Creangă" — București.

Ilie Stanciu: Pe marginea rubricii din ziarul „Scînteia tineretului": „Să discutăm despre tinerețe — educație — răspunderi!"

Teodor Sperdea: O. Șafran: „Din experiența unui director de școală"

I. Bădică: „Comunicări prezentate la sesiunea centrală a lecturilor pedagogice din 1956"

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 480 — Vineri 8 august 1958 — 6 pagini 25 bani

Toate eforturile pentru dezvoltarea și întărirea învățământului de 7 ani

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural (comune și sate) care au școli de 7 ani constituie un important document pentru traducerea în viață a Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. în domeniul dezvoltării și îmbunătățirii învățămîntului de cultură generală. Ea face parte dintr-un complex de măsuri menite să ducă la extinderea învățămîntului de 7 ani, care constituie una dintre realizările cele mai importante în domeniul revoluției culturale din țara noastră.

Bazîndu-se pe învățătura clasicilor marxism-leninismului, care arată că omul societății socialiste trebuie să fie înainte de toate omul unei înalte culturi, că socialismul începe acolo unde milioane de oameni își însușesc știința și cultura, regimul democrat-popular a creat învățămîntul elementar de 7 ani care reprezintă verига principală a ridicării nivelului de cultură al maselor populare.

In anii puterii populare învățămîntul de 7 ani a luat o largă dezvoltare. Dacă în anul școlar 1938—1939 în fostele gimnazii și licee (curs inferior) frecventau 119.110 elevi, astăzi, în clasele V—VII frecventează 438.039 elevi. Învățămîntul de 7 ani a fost generalizat în orașe, centre muncitorești și reședințe de raion. Dezvoltarea acestui învățămînt trebuie însă să ia un avînt și mai mare, pentru a corespunde dezvoltării generale și cerințelor societății noastre, ritmului indicat de documentele de partid. Congresul al II-lea al P.M.R. pune sarcina ca în anul școlar 1960/61 să fie cuprinși în clasa a V-a 90% din absolvenții a patru clase.

In anul școlar 1957/1958, în cele 11.291 clase V-VII din mediul rural, au fost cuprinși numai 269.560 elevi, deși capacitatea sălilor de clasă permite cuprinderea unui număr mai mare de elevi. Prin urmare, în clasele existente se poate școlariza un număr mult mai mare de elevi fără a fi nevoie de cheltuieli suplimentare. Practica claselor „pitice" cu efective mult prea mici nu mai poate continua.

Începînd cu anul școlar 1958/1959 clasele a V-a trebuie să funcționeze numai cu efective normale de elevi. De asemenea, toți elevii înscriși trebuie menținuți în clasele V-VII. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri deschide largi perspective pentru dezvoltarea mai departe a învățămîntului de 7 ani din țara noastră. Traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii pune însă în fața comitetelor executive ale sfaturilor populare și în fața secțiilor de învățămînt și cultură, direcțiilor de școli și profesorilor sarcini de mare răspundere. Hotărîrea este un mijloc important la îndemîna acestora pentru a duce la îndeplinire sarcinile ce le revin.

Pentru realizarea acestor sarcini este necesară o muncă organizată, susținută, dusă cu însuflețire și simț de răspundere; o largă acțiune de popularizare, de lămurire a părinților asupra importanței acestei măsuri, asupra obligațiilor pe care le au de a-și trimite copiii la școală ca să absolve 7 clase elementare. La această acțiune, alături de slujitorii școlii, trebuie să participe organizațiile obștești, deputații, întreprinderile și instituțiile care patronează școlile etc. Acțiunea trebuie întreprinsă imediat, în mod organizat și pe baza unei bune evidențe. Ea nu trebuie în nici un caz amînată pentru perioada din preajma deschiderii anului școlar. Cu ocazia vizitelor în colectiv, care trebuie făcute la domiciliul elevilor, fiecare părinte trebuie să primească din partea delegatului sfatului popular și a directorului școlii încunoștințarea scrisă că, în conformitate cu H.C.M. nr. 1035 din 22 VII 1958 copilul trebuie să urmeze 7 clase elementare și că părintele este obligat să-și trimită copilul la școală. In cazul cînd unii părinți manifestă îndoială sau ezitare, acțiunea trebuie continuată pînă la deplina convingere a copiilor și părinților. La fel se va proceda în cazul cînd în ziua începerii cursurilor unii elevi ar absenta.

Secțiile de învățămînt și cultură pot fixa zile pe regiune sau raion pentru desfășurarea acestei acțiuni. Secțiile de învățămînt și cultură, directorii școlilor, cadrele didactice au datoria să ia toate măsurile pentru a cuprinde în clasa a V-a pe toți absolvenții clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani, să atragă un număr cît mai mare de copii din localitățile circumscripției școlare respective și să mențină în clasele VI și VII pe toți elevii care au urmat pînă în prezent. Prin munca de la om la om, prin vizitele în colectiv, prin articole în presa locală și la gazetele de perete și prin alte mijloace să se explice părinților și elevilor că numai școala de 7 ani poate da minimum de cunoștințe generale pentru însușirea oricărei profesii și pentru a trăi și munci în condițiile societății noastre.

De asemenea, trebuie asigurate din timp toate condițiile necesare pentru buna desfășurare a muncii școlare: spațiu, mobilier, material didactic etc.

Traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile care au școli de 7 ani este o sarcină de cea mai mare importanță.

Munca secțiilor de învățămînt și cultură, a directorilor de școli și a cadrelor didactice în această direcție va însemna fără îndoială o latură importantă a activității acestora, de care se va ține seama în aprecierea muncii și rezultatelor obținute. Ea este însă mai presus de toate o însemnată acțiune patriotică pe care, cu siguranță, slujitorii școlii noastre vor ști s-o desfășoare cu pricepere, însuflețire, spirit de răspundere pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al poporului nostru.

ANGHEL MANOLACHE
director general adjunct al Direcției generale a învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic

Predarea cunoștințelor agricole în școală

In cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii au fost trasate sarcini de cea mai mare importanță cu privire la pregătirea cadrelor necesare agriculturii noastre. Aceste sarcini privesc direct și școlile de cultură generală — în special școlile de 7 ani de la sate — care trebuie să dea o astfel de pregătire absolvenților lor încît aceștia să-și însușească temeinice cunoștințe și deprinderi agricole, să poată aduce o contribuție de seamă la dezvoltarea continuă a agriculturii noastre, la ridicarea nivelului de viață al țărănimii și al întregului popor.

Pentru rezolvarea acestor sarcini, începînd cu anul școlar 1958/1959 în planul de învățămînt al clasei a V-a de la școlile din mediul rural s-a introdus un obiect nou de studiu — științele agricole — ce se va preda în două ore pe săptămînă și care se va extinde treptat în anii următori și la clasele VI-VII. Această măsură va contribui la îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a absolvenților școlii de 7 ani de la sate, pentru ca ei să poată face față cu mai bune rezultate cerințelor muncii productive în agricultură.

In cadrul studierii științelor agricole, elevii școlilor de 7 ani din mediul rural își vor însuși cunoștințe despre soluri și proprietățile lor, despre sporirea producției agricole prin mărirea fertilității solului, despre condițiile de viață ale plantelor, despre lucrările și metodele de lucrare a solului, despre asolamente, îngrășăminte, semințe. Ei vor învăța cum să facă calculul cantității de semințe la hectar, cum să trateze semințele, cum să efectueze tarovizarea, semănatul etc. Elevii își vor însuși, de asemenea, cunoștințe științifice privind culturile de legume și importanța lor, cunoștințe despre răsaduri și răsadnițe, despre semănatul semințelor în răsadnițe, vor afla cum se execută nivelatul pămîntului și marcatul, acoperirea și udatul semințelor, repicatul răsadurilor, prepararea pămîntului pentru repicat, îngrijirea răsadurilor repicate și nerepicate, plivitul răsadurilor, metodele de irigat etc. Cursul de științe agricole va oferi elevilor posibilitatea de a cunoaște în mod științific și practic principalele culturi de legume, semănatul și plantatul legumelor în cîmp, tehnica culturii, lucrările de întreținere și recoltare. Ei vor învăța care sînt dușmanii legumelor și care sînt metodele de combatere a acestora, își vor însuși cunoștințe despre păstrarea și depozitarea legumelor, vor cunoaște uneltele agricole și vor învăța să le mînuiască. Însușindu-și în mod sistematic cunoștințele de agricultură, elevii vor putea desfășura pe o bază științifică lucrările prac-

(Continuare în pag. 6)

In parcul castelului Bran.

Aniversarea a 10 ani de la înfăptuirea reformei învățămîntului

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a emis, la 1 august a.c., Hotărîrea cu privire la aniversarea a 10 ani de la punerea în aplicare a legii pentru reforma învățămîntului.

Hotărîrea prevede instituirea unui comitet pentru organizarea aniversării — comitet al cărui președinte este tov. Athanase Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii — și stabilește măsurile ce se vor lua în cadrul sărbătoririi, care va avea loc o dată cu deschiderea noului an școlar, în perioada 15 septembrie—15 octombrie 1958.

In toate unitățile de învățămînt și educație (preșcolare, elementare, medii, pedagogice, profesionale, tehnice, școli speciale și instituții de învățămînt superior) vor avea loc, în această perioadă, serbări, conferințe, competiții sportive etc. In Capitală și în centrele regionale se vor organiza ședințe festive. La casele de cultură și la căminele culturale vor avea loc manifestări culturale. De asemenea, se vor organiza expoziții în centrele regionale, raionale, în orașe și în instituțiile de învățămînt superior, precum și vizite la instituțiile de educație create de regimul de democrație populară.

In București va fi organizată expoziția „Un deceniu de realizări în domeniul învățămîntului". Se va edita un volum festiv al „Revistei de pedagogie", care va oglindi principalele realizări obținute în cei 10 ani de la punerea în aplicare a legii pentru reforma învățămîntului, precum și un album din viața școlii noi. De asemenea, se va realiza un jurnal cinematografic documentar care va ilustra realizările obținute în învățămînt în ultimii 10 ani.

Cu prilejul aniversării, cadrele din învățămînt care au obținut rezultate deosebite în muncă, precum și alte persoane care au contribuit la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învățămîntului din Republica Populară Romînă vor fi decorate cu ordine și medalii ale R.P.R.

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor va emite o serie de mărci poștale „Un deceniu de realizări în domeniul învățămîntului (1948—1958)".

Printr-un ordin al ministrului Învățămîntului și Culturii s-a stabilit componența Comitetului pentru organizarea aniversării a 10 ani de la punerea în aplicare a legii pentru reforma învățămîntului, din care fac parte tovarășii: Bălan Ștefan, Bányai Ladislau, Crăciun Constanța, Creangă Ion, Daicoviciu Constantin, Dinculescu Constantin, Drăgoescu Petre, Iliescu Ion, C. Ionescu-Bujor, Ionescu Letiția, acad. Iorgu Iordan, Manolache Anghel, Mateescu Cornelia, Mihai Alexandru, Mișicu Vanghele, Nădejde Costin, Niculescu Mihai, Nistor Ion, Pascu Nicolae, Prisnea Constantin, Tokács L., Tugui Pavel.

VACANȚA

După un an de muncă rodnică elevii școlii de 4 ani din comuna Simbăteni, raionul Lipova, se bucură de o vacanță plăcută și binemeritată. Odihna și jocul se împletesc cu variate activități educative, organizate pentru ei prin grija cadrelor didactice și a organizațiilor U.T.M. și de pionieri.

Excursiile la muzeul istoric din orașul Arad, în pădurea de la Cladova, sau la cetatea Soimoș, bunăoară, au contribuit la lărgirea cunoștințelor căpătate de copii în timpul anului școlar, i-au ajutat să-și cunoască mai bine regiunea natală, i-au făcut s-o iubească mai mult.

In zilele cînd biblioteca școlii este deschisă (de două ori pe săptămînă), aproape toți elevii își schimbă cărțile împrumutate și discută — adesea cu multă înflăcărare — cele citite.

Harnici, copiii din Simbăteni ajută părinților lor care muncesc pe ogoare. Pînă acum ei au recoltat peste 300 kg. de mazăre de pe terenul gospodăriei agricole colective și au adunat o mare cantitate de spice de pe miriște.

Echipa artistică a școlii prezintă cu regularitate, în cadrul căminului cultural și la arii, programe primite cu bucurie de țăranii muncitori.

FRANCISC WILD
Simbăteni

★

La baza sportivă studențească „Tei" s-a deschis nu de mult o tabără de vară pentru elevii din Capitală. Pionierii și școlarii au prilejul să învețe aici înotul, au la dispoziție coarde, cercuri, mingi. Tabăra cuprinde secții de atletism, volei, tenis de masă, gimnastică, polo, rugbi etc.

Programul taberei este completat cu excursii foarte atrăgătoare pentru copii. Ei au făcut pînă acum asemenea excursii la pădurea Pustnicul, la fabrica „Glucoza".

P. SCRIPCA

★

Din toate părțile regiunii Cluj, copii de muncitori, de țărani colectiviști și funcționari — romîni, maghiari și germani — au venit în tabăra de pionieri din Bistrița.

Deosebit de primitoare prin aspectul ei sărbătoresc, tabăra, cu sălile ei frumos amenajate, cu nelipsitele buchete de flori multicolore i-a încîntat de la început pe noii veniți. Și nu mai prejos este și hrana copiilor, care primesc în fiecare zi cinci mese gustoase.

De neuitat pentru pionierii din tabără a rămas excursia cu temă organizată în pădurea Schiferberg. Scopul acestei excursii a fost — pe lîngă recreerea copiilor — lărgirea cunoștințelor din domeniul geografiei al științelor naturii și al literaturii. Drumul pe potecile marcate cu săgeți a fost foarte atractiv și prin frumusețea lui, și prin faptul că mai pretutindeni se găseau plicuri cu întrebări la care copiii se întreceau să răspundă cît mai bine.

Deosebit de interesantă a fost și vizita făcută la stațiunea de cercetări pomicole din apropierea taberei, unde copiii au putut vedea realizările obținute aici în ultimii ani, stadiul lucrărilor experimentale și rezultatele dobîndite.

Secția regională de învățămînt și organele locale din orașul Bistrița au sprijinit îndeaproape tabăra în realizarea frumoaselor ei acțiuni educative și în rezolvarea treburilor gospodărești.

FLORICA ZAGREAN
DOINA PAUL

★

In vara aceasta, copiii de la grădinița nr. 16 din Capitală se bucură de o vacanță cu adevărat minunată. Cu sprijinul sfaturilor populare din raionul 23 August din București și din Constanța s-a organizat pentru ei o colonie la mare, unde au avut condiții cît se poate de bune: dormitoare luminoase, curte spațioasă, umbrar, dușuri, plajă separată, tot felul de bunătăți la masă.

Intreg personalul coloniei — educatoarele, îngrijitoarele, administratorul — s-au străduit ca toți copiii să se bucure din plin de vacanță. Pe lîngă ceasurile atît de vesele petrecute la soare și în apă, copiii au luat parte la mici excursii, la jocuri însuflețite, au ascultat basme, au cîntat, au dansat.

Acum, după ce s-au întors de la mare — rumeni, voioși și sănătoși — au plecat la munte, la Lerești-Muscel.

GH. IONESCU

Tovarășul CHIVU STOICA a împlinit 50 de ani

Scumpe tovarășe Chivu Stoica,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne te felicită călduros cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viață.

Călit în focul luptelor revoluționare ale clasei muncitoare, te-ai distins ca unul dintre încercații conducători ai glorioaselor lupte ale muncitorilor ceferiști din ianuarie—februarie 1933.

Prin întreaga ta activitate revoluționară, ai adus o contribuție de seamă la lupta poporului muncitor condus de partidul nostru pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist, pentru instaurarea și întărirea puterii muncitorilor și țăranilor, pentru construirea socialismului în țara noastră.

Devotat cauzei partidului, cauzei măreței învățături marxist-leniniste, ai muncit cu perseverență pentru întărirea continuă a partidului, a unității rîndurilor sale și a rolului său conducător în viața țării noastre. Slujitor credincios al clasei muncitoare și al poporului, îndeplinind cu înalt spirit de răspundere sarcinile de seamă încredințate de partid, ai dobîndit respectul și dragostea profundă a oamenilor muncii.

Călăuzindu-te neabătut de principiile internaționalismului proletar, care stau la baza politicii partidului nostru, ai militat neobosit pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie și colaborare frățească ale țării noastre cu Uniunea Sovietică, China populară și celelalte țări socialiste, pentru întărirea unității de nezdruncinat a lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., pentru întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Partidul și poporul nostru dau o înaltă apreciere activității pline de abnegație pe care ai depus-o ca unul din conducătorii de frunte ai Partidului Muncitoresc Romîn și ai statului democrat-popular.

Îți urăm, scumpe tovarășe Chivu Stoica, ani mulți de viață, sănătate și muncă rodnică pentru înfăptuirea politicii partidului nostru, în slujba poporului muncitor, a socialismului și a păcii.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN — CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE
A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DECRET

pentru atribuirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă și conferirea Medaliei de Aur „Secera și Ciocanul" tovarășului Chivu Stoica

Pentru slujirea cu credință a clasei muncitoare și a poporului, pentru merite deosebite în opera de construire a socialismului și activitate îndelungată și rodnică în mișcarea muncitorească;

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la naștere;

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne,

Atribuie titlul de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă și conferă Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" tovarășului Chivu Stoica.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
ION GHEORGHE MAURER

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GHEORGHE STOICA

București 7 august 1958.

TELEGRAMĂ

Tovarășului CHIVU STOICA,
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romîne

București

Scumpe tovarășe Chivu,

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. vă trimit dv., unul din cei mai eminenți oameni de stat și militanți politici ai Republicii Populare Romîne, luptător consecvent pentru cauza clasei muncitoare, sincere și călduroase felicitări cu prilejul împlinirii a 50 de ani. Vă dorim, tovarășe Chivu, multă sănătate, mulți ani de viață și succese continue în rodnica dv. activitate, spre binele poporului frate romîn și înflorirea Republicii Populare Romîne.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE,
CONSILIUL DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.

7 august 1958

DIN ACTIVITATEA ŞCOLILOR PROFESIONALE ŞI TEHNICE

Lucrările practice organizate în mod sistematic în anii de ucenicie dau posibilitate viitorilor mecanici de mină să-şi îmbogăţească necontenit cunoştinţele de specialitate.

Cresc noi cadre de mineri

În bazinul carbonifer Schitu Goleşti, la minele Pescăreasa, Poenari, Jugur, Berevoeşti şi Godeni, alături de minerii virstnici lucrează foarte mulţi tineri. Pe lîngă mulţi maiştri şi muncitori găseşti cite 1—2 tineri aplicînd în practică cele învăţate în şcoală. Aceştia sînt ucenicii şi elevii grupului şcolar minier din Cîmpulung-Muscel.

O dată cu reforma învăţămîntului, Cîmpulungul, unul din centrele cele mai bogate în lignit din ţara noastră, a devenit şi un centru de pregătire a viitoarelor cadre ale industriei miniere. Multe chipuri de pe tablourile pronoţiilor trecute ale grupului şcolar figurează acum pe panourile de onoare ale întreprinderilor carbonifere din întreaga ţară.

În prezent, grupul şcolar minier din Cîmpulung are în componenţa sa trei tipuri de şcoli : o şcoală de mineri, o şcoală profesională de ucenici şi o şcoală tehnică de maiştri cu cursuri de zi şi a secţie de cursuri fără frecvenţă. Aici cîteva sute de tineri desluşesc tainele meseriei, învaţă meşteşugul greu dar atît de frumos al scoaterii cărbunelui din adîncimi.

De curînd au intrat în producţie absolvenţii şcolii profesionale. Alături de ei continuă practica în producţie ucenicii anului II. Contribuţia adusă de aceştia, alături de minerii virstnici, la obţinerea unei producţii sporite este remarcabilă. În rîndul celor evidenţiaţi pentru depăşirea planului de producţie în cinstea „Zilei minerului" se numără şi tinerii Ion Baznea, Traian Chivu, Dumitru Drăghici, Ion Udrea, Petre Banciu, Petre Onofre etc., proaspeţi absolvenţi ai şcolii profesionale.

Rezultatele tinerilor absolvenţi reprezintă rodul străduinţei comune a cadrelor didactice de la grupul şcolar şi al minerilor virstnici pentru pregătirea noilor cadre de muncitori mineri.

Prof. I. G. RADUCU
Cîmpulung-Muscel

ÎN ŞCOLILE HORTIVITICOLE

În toamna anului 1955, ca urmare a măsurilor luate pentru îmbunătăţirea organizării învăţămîntului profesional şi tehnic, în cadrul staţiunii experimentale pomicole de la Voineşti, regiunea Ploeşti, s-a înfiinţat o şcoală profesională. Pornind de la o singură clasă de elevi, şcoala a ajuns să cuprindă, într-o perioadă de numai trei ani, un număr de aproape 100 de elevi.

Studiind experienţa acumulată de şcoala profesională din Voineşti şi ţinînd seama de faptul că funcţionarea şcolilor hortiviticole în cadrul staţiunilor experimentale asigură o mai temeinică pregătire teoretică şi practică a ucenicilor şi elevilor, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a trecut la lărgirea reţelei acestui tip de şcoli. Astfel, începînd din anul şcolar 1957-1958 şcolile profesionale de ucenici şi şcolile tehnice de maiştri din Odobeşti, Valea Călugărească, Miniş, Fălticeni, Geoagiu etc. au început să funcţioneze pe lîngă staţiunile experimentale ale Institutului de cercetări hortiviticole din localităţile respective.

Pentru pregătirea tehnicienilor necesari unităţilor agricole socialiste în vederea producerii materialului săditor de bună calitate, Institutul de cercetări hortiviticole a organizat cursuri practice de specializare a absolvenţilor şcolilor tehnice de maiştri. Un asemenea curs, urmat de 23 de maiştri, funcţionează pe lîngă staţiunea experimentală viticolă de la Drăgăşani.

Lucrînd alături de profesori şi de ingineri, cei 50 de cercetători din staţiuni care au predat anul trecut în şcolile hortiviticole au contribuit mult la îmbogăţirea cunoştinţelor ucenicilor şi elevilor, la legarea învăţămîntului de problemele concrete ale acţiunii de refacere a livezilor şi a plantaţiilor de viţă din ţara noastră. Bunăoară, atunci cînd au studiat măsurile de combatere a periodicităţii rodirii pomilor, cercetătorii de la Voineşti au arătat concret ucenicilor, cu exemple luate din livezile neîngrijite ale pomicultorilor individuali, cauzele care stau la baza acestui fenomen şi pierderile pe care le aduce el recoltei. Aplicînd măsurile agrotehnice indicate de cercetători pe loturile demonstrative ale pomicultorilor, ucenicii au luat parte la acţiunea de ridicare a producţiei de la 5—10 kg mere de calitatea I-a de fiecare pom, la o producţie de 50—60 kg.

Luînd parte la executarea complexului de lucrări agrotehnice aplicate în plantaţiile staţiunilor şi pe loturile demonstrative organizate de staţiuni în livezile unui mare număr de ţărani muncitori, ucenicii şi elevii s-au putut convinge de efectele pozitive ale acestor măsuri agrotehnice. Ei înşişi au efectuat lucrări variate de întreţinere a livezilor, de aplicare a îngrăşămintelor şi a stropitului, de recoltare.

Acum, în perioada de practică, ucenicii şi elevii îşi desfăşoară activitatea în producţie îmbogăţindu-şi şi mai mult cunoştinţele şi deprinderile practice. Ucenicii pomicultori din Fălticeni, Voineşti şi Geoagiu, de pildă, au căpătat în această perioadă valoroase cunoştinţe cu privire la tehnica înfiinţării pepinierelor pomicole. Ei au pregătit terenul pentru pepinieră, au clasat şi fasonat puieţii, au executat lucrări de mocirlire, de pichetare şi plantare etc.

În cadrul practicii în producţie ucenicii realizează de asemenea o serie de lucrări de mare importanţă economică. Astfel, ucenicii şcolii profesionale de la Voineşti plantează mii de puieţi în bazinul pomicol al Dîmboviţei, acolo unde livezile de pruni şi meri mai sînt încă nerentabile din cauza soiurilor de proastă calitate a pomilor, a desimii lor şi a lipsei totale de îngrijire la vîrsta cînd au fost tineri. La livezile din centrul pomicol Geoagiu, pe care regimul trecut le-a lăsat pradă bolilor şi dăunătorilor, ucenicii şcolii horticole din localitate îi ajută pe cercetători în acţiunea de combatere a păduchelui de San-José şi a altor dăunători, pentru refacerea şi dezvoltarea pomiculturii. În cadrul activităţii practice ucenicii de la şcoala profesională pomicolă din Fălticeni au executat lucrări de plantare şi întreţinere a 125.000 puieţi pentru altoit şi a 5000 de pomi din livada nou înfiinţată de staţiune. Efectuînd aceste lucrări, ei au învăţat să îndeplinească operaţii tehnice ca pichetarea locului cu ajutorul echerului, a jaloanelor şi a sîrmelor gradate şi plantarea pomilor cu ajutorul riglei de plantare.

Mulţi dintre profesorii, inginerii şi cercetătorii care îndrumă practica ucenicilor şi elevilor muncesc cu însufleţire pentru cît mai buna pregătire a acestora. De exemplu, tovarăşul Nicolae Meza, cercetător la staţiunea experimentală din Geoagiu, a organizat astfel practica ucenicilor încît aceştia să poată trece prin toate fazele lucrărilor de înfiinţare şi întreţinere a unei livezi tinere. Cu aceeaşi grijă se ocupă de buna îndrumare a ucenicilor şi elevilor pedagogii T. Groza, I. Margine, Petre Mihai şi Ovidiu Beloiu, de la centrul şcolar din Fălticeni. La şcolile de la Voineşti, Odobeşti, Fălticeni şi Geoagiu pedagogii şi cercetătorii analizează cu atenţie munca grupelor la fiecare sfîrşit de săptămînă, stabilind măsuri de îmbunătăţire a acestei munci pentru săptămîna viitoare.

Din păcate, nu peste tot se procedează astfel. De pildă, pedagogii Nicolae Petrescu, Nicolae Radu şi Petre Luţă de la şcoala profesională din Valea Călugărească nu se preocupă aşa cum ar trebui de practica ucenicilor. În loc să-i organizeze pe aceştia pe grupe şi să-i treacă prin rotaţie, prin toate lucrările prevăzute de programă, i-au pus să execute săptămîni de-a rîndul aceleaşi lucrări : legarea lăstarilor la vie, tăierea în verde etc. La fel stau lucrurile la cursul de specializare din Drăgăşani şi la şcoala profesională din Pietroasele.

Este necesar ca în noul an şcolar cadrele didactice din şcolile hortiviticole să se preocupe mai intens de pregătirea viitoarelor cadre de specialişti, să-i înarmeze pe elevi cu cunoştinţele agrotehnice cele mai avansate.

Prof. ing. C. VELICU
şeful serviciului învăţămînt din I.C.H.V.

In legătură cu programa şi manualul de TEHNOLOGIA MATERIALELOR

Proiectul de programă privitor la studiul materialelor în şcolile profesionale de ucenici şi în şcolile de meserii discutat de cadrele didactice în cadrul cabinetului metodic Bucureşti prevede ca această disciplină, socotită ca un obiect de cultură tehnică generală, să asigure ucenicilor cunoştinţe multiple. Proiectul de programă cuprinde pe lîngă noţiuni strîns legate de meseriile de specialitate şi şiruri interminabile de materiale auxiliare.

Socotesc că această orientare a programei este neindicată, deoarece îi supraîncarcă pe ucenici cu unele cunoştinţe care nu le sînt absolut necesare (de exemplu : apa şi combustibilii pentru strungari, textile pentru turnători etc.) şi le îngreunează capacitatea de asimilare a cunoştinţelor.

Dimpotrivă, concentrarea studiului numai asupra materialelor de bază din fiecare meserie va permite un studiu adîncit al acestora şi-l va ajuta pe viitorul muncitor să se descurce cît mai bine în meseria respectivă, atît în alegerea materialului cît şi în prelucrarea lui.

Pentru meseriile din industria grea, de pildă, studiul materialelor trebuie să se limiteze, după părerea mea, la metale, iar materialele auxiliare să fie studiate în cadrul tehnologiei legate de agregate, maşini sau piese. În acest sens cred că pentru sectorul industriei construcţiei de maşini acest curs ar trebui să fie mai puţin un studiu general al materialelor şi mai mult o tehnologie a metalelor în înţelesul deplin al cuvîntului. Acest curs trebuie deci să fie un studiu de ansamblu al metalelor, de la minereu la produsul finit, cu privire specială asupra fenomenelor de structură care se produc în transformările tehnologice ale metalelor. Studiul metalelor ar trebui să cuprindă : proprietăţile fizico-chimice, mecanice şi tehnologice ale metalelor ; bazele metalurgiei fizice şi metalografiei ; metalurgia fontei, oţelului şi metalelor neferoase; prelucrările mecanice ale metalelor şi tratamentul termic al lor.

Socotesc că prima temă — „Proprietăţile fizico-chimice, mecanice şi tehnologice ale metalelor şi aliajelor" — trebuie parcursă chiar în primele ore de predare, deoarece cunoştinţele respective sînt necesare chiar de la început atît pentru instruirea practică cît şi pentru studiul tehnologiei meseriei.

Urmează în mod logic temele : „Structura metalelor şi aliajelor", „Clasificarea fontelor şi oţelurilor carbon şi speciale" şi „Aliaje dure". Studierea lor dă ucenicilor baza ştiinţifică pentru cunoaşterea şi aprecierea metalelor, necesară atît pentru instruirea practică cît şi pentru studiul teoriei lăcătuşeriei. Astfel, ei nu pot înţelege clasificarea fontelor, oţelurilor şi aliajelor fără a cunoaşte structura metalelor şi aliajelor, după cum nu pot înţelege procesele din furnalele şi cuptoarele Siemens-Martin fără să cunoască structura metalelor şi aliajelor, precum şi clasificarea calitativă a acestora. Unii profesori sînt de părere că tema „Clasificarea fontelor şi oţelurilor" trebuie studiată după procesele de elaborare din furnale şi cuptoarele de oţel. Nu împărtăşesc această părere, căci nu se poate fabrica un produs fără a se şti dinainte ce compoziţie şi ce structură se urmăreşte să se obţină.

După studierea temelor „Elaborarea fontei şi oţelului", „Metalele şi aliajele neferoase şi elaborarea lor", „Protecţia metalelor contra coroziunii" — care se referă numai la metale, la proprietăţile, structura şi elaborarea lor — se va trece în mod firesc la prelucrarea metalelor. Ar urma, deci, temele : „Prelucrarea metalelor prin turnare", „Prelucrarea metalelor prin deformare", „Sudarea, tăierea şi lipirea metalelor", „Tratamentele termice şi termochimice", „Prelucrarea metalelor prin aşchiere".

Pentru a evita ca unele teme de tehnologia metalelor să se suprapună unor teme de tehnologia meseriei (ceea ce se poate întîmpla în cazul meseriilor de turnători, sudori, strungari, frezori etc.) este bine să se suprime temele specifice din programa de tehnologia metalelor, urmînd ca ele să se studieze numai în cadrul cursului de tehnologia meseriei.

În cazul meseriilor care reclamă cunoaşterea temeinică a combustibililor — cum sînt meseriile de forjari, turnători, laminatori etc. — se poate introduce o temă privitoare la combustibili înainte de tema „Metalurgia fontei".

Unii profesori sînt partizanii introducerii unei teme privind masele plastice, abrazivii, lubrifianţii, curelele de transmisii etc. — sub denumirea generală de „materiale nemetalice". Socotesc că această temă ar putea fi introdusă numai la finele programei, după epuizarea întregului material legat de metale.

Nu se poate vorbi însă de programa de tehnologia metalelor fără a analiza şi cazul anormal — dar care se repetă în fiecare an — al includerii în această programă a temelor referitoare la organele de maşini. Pînă în prezent problema studiului organelor de maşini nu a fost just rezolvată prin planurile de învăţămînt pentru nici una din meseriile ce au nevoie de acest studiu. Socotesc că, atîta vreme cît nu există un curs special de organe de maşini, cea mai bună soluţie pentru a se studia la timpul oportun organele de maşini este de a întrerupe studiul tehnologiei metalelor după tema „Protecţia metalelor contra coroziunii", o dată cu începerea trimestrului II din anul I — şi de a introduce aici temele respective referitoare la organele de maşini. Aceasta nu va tulbura predarea tehnologiei metalelor în raport cu celelalte obiecte deoarece cunoştinţele prevăzute în această parte a programei nu sînt legate direct de începutul meseriei şi nici de operaţiile şi prelucrările studiate la tehnologia meseriei.

Această problemă se va rezolva şi mai bine dacă studiul organelor de maşini va începe printr-o temă referitoare la rezistenţa materialelor — expusă, bineînţeles, la nivelul înţelegerii ucenicilor — care să adune toate noţiunile de rezistenţă împrăştiate în cursurile de fizică şi de tehnologia metalelor, eliminînd repetările şi suprapunerile între diverse obiecte.

Studiul tehnologiei metalelor trebuie să fie în pas cu progresul continuu al ştiinţei şi tehnicii, trebuie să facă cunoscut ucenicilor tot ceea ce este nou în tehnologia de fabricare şi prelucrare a metalelor.

Ing. LIVIU POPOVICI
din Direcţia personal şi învăţămînt a M.I.G.

În planurile de învăţămînt ale şcolilor profesionale de ucenici şi ale şcolilor de meserii este prevăzut cursul de tehnologia materialelor, în cadrul căruia li se predau ucenicilor cunoştinţe despre materialele întîlnite şi utilizate de ei în atelierele de producţie.

În anul şcolar trecut au fost introduse în şcoli o nouă programă şi un nou manual de tehnologia materialelor pentru anul I. Experienţa folosirii lor a arătat că sînt necesare îmbunătăţiri atît în programă, cît şi în manual. De aceea, Direcţia generală a învăţămîntului de cultură generală, profesional şi tehnic a întocmit un nou proiect de programă pe care l-a supus, împreună cu manualele existente, discuţiei unui colectiv larg de profesori.

Publicăm mai jos părerile unor profesori-ingineri asupra proiectului de programă, precum şi asupra manualului de tehnologia metalelor pentru ucenicii anului I.

În anii trecuţi considerîndu-se că studiul tehnologiei materialelor trebuie să asigure exclusiv însuşirea de către ucenici a tehnologiei meseriei şi instruirea lor practică, s-a urmărit ca într-un număr mai mic sau mai mare de ore — în funcţie de meserie — să li se comunice ucenicilor noţiunile de bază care sînt necesare pentru înţelegerea cunoştinţelor de strictă specialitate. De aceea, programele pe baza cărora s-a predat cursul cuprind materiile prime şi auxiliare tratate în ordinea în care ele intervin în procesul tehnologic. De exemplu, în programele pentru meseriile din sectorul metalurgiei prelucrătoare (lăcătuşi, strungari, frezori-rabotori etc.) se vorbeşte mai întîi despre însuşirile metalelor, despre structura lor, despre tratamentele termice şi termochimice şi numai după aceea despre elaborarea fontei şi oţelului. După această concepţie, în programele pentru meseriile din sectorul confecţiilor textile ar trebui să se vorbească mai întîi despre ţesături şi ulterior despre recoltarea fibrelor, toarcerea lor etc.

Consider că este mult mai justă predarea cunoştinţelor în ordinea obţinerii diverselor materiale. De exemplu, întîi să se studieze elaborarea fontei şi oţelului, apoi însuşirile fizico-mecanice ale acestora, tratamente, metode de prelucrare etc. Această succesiune prezintă avantajul unei înlănţuiri logice, ceea ce ar uşura asimilarea sistematică a cunoştinţelor.

Pe baza acestei concepţii s-a întocmit noul proiect de programă. Cercetînd proiectul, mi-am dat seama că el porneşte de la o idee justă : anume, aceea că studiul materialelor este un obiect de cultură generală tehnică, ce trebuie să răspundă cerinţelor unei pregătiri mai largi. Consider că, în această lumină, proiectul prevede o succesiune justă a temelor mai importante : apa în industrie, combustibilii, metalele feroase, metalele neferoase, coroziunea şi protecţia metalelor contra coroziunii ; materialele nemetalice utilizate în construcţia maşinilor, precum şi o serie de materiale diverse : abrazivi, lubrifianţi, lichide de răcire, mase plastice etc. Această succesiune permite predarea gradată a cunoştinţelor de la simplu spre complex şi respectă ordinea în care sînt întîlnite materialele în ateliere.

Cunoştinţele despre apa potabilă, apa de cazane, apa de răcire sau spălare etc. vor ajuta ucenicilor, indiferent de meseria pentru care se pregătesc, să cunoască importanţa incalculabilă a acestui material. Capitolul despre combustibilii (solizi, lichizi şi gazoşi) are rolul de a face pe viitorul muncitor să cunoască şi să aprecieze importanţa şi avantajele folosirii combustibililor naturali, artificiali sau sintetici.

Socotesc, de asemenea, ca foarte necesare capitolul în legătură cu efectele coroziunii metalelor şi cu metodele de luptă împotriva coroziunii, capitolul privitor la lubrifianţi, care este de interes general, indiferent de meserie, sau cel privitor la utilizarea maselor plastice, care prezintă tot mai mult interes pentru construcţia maşinilor ca şi pentru producerea bunurilor de consum.

Desigur că dezvoltarea fiecărui capitol trebuie să ţină seama de nevoile meseriei respective. Aşa, de pildă, cred că în şcolile din sectorul metalurgiei trebuie să se acorde capitolelor despre proprietăţile metalelor şi elaborarea lor mai multă atenţie decît în şcolile din sectoarele chimice, construcţii, industrie uşoară etc.

Se ştie că unii muncitori şi tehnicieni — de exemplu instalatori de lumină şi forţă, instalatori tehnico-sanitari etc. — utilizează multe unelte, materiale şi semifabricate (conductori, întrerupători, robinete, muşe, radiatoare etc.). În legătura cu aceasta s-a ridicat problema îmbinării studiului materialelor de uz larg cu studiul materialelor şi pieselor de strictă specialitate. Aceeaşi problemă este valabilă pentru meseriile din industria uşoară, industria alimentară, industria chimică, industria petrolului etc. Se pune întrebarea dacă cei ce se pregătesc pentru aceste meserii trebuie să studieze materialele de strictă specialitate sau materiale de uz larg. Socotesc că un curs complet de studiul materialelor nu poate decît ajuta la însuşirea cunoştinţelor de specialitate, lărgind în acelaşi timp orizontul de cunoştinţe al viitorilor muncitori calificaţi. Cred că omiterea unora sau altora dintre teme ar duce la o pregătire incompletă, unilaterală a ucenicilor.

În ceea ce priveşte eşalonarea în timp a capitolelor din curs, sînt de părere că tehnologia materialelor trebuie predată în trimestrele I şi II, trecîndu-se apoi la studierea unor probleme de specialitate (organe de maşini, maşini-unelte etc.). Profesoru de specialitate sau maistru-instructor este, oricum, obligat să facă legătura între prelucrarea materialelor şi însuşirile lor. De altfel, chiar şi în manualele de specialitate primele capitole tratează materiile prime şi semifabricatele şi numai după aceea se trece la expunerea prelucrării lor.

În concluzie, socotesc că o programă completă — care să ţină seama, bineînţeles, de nivelul ucenicilor din şcolile profesionale şi de meserii — va ajuta la însuşirea cunoştinţelor de specialitate şi va da viitorilor muncitori o orientare mai largă în meserie.

Prof. ing. I. STANCIULESCU
Centrul şcolar petrol-chimie Bucureşti

Manualul de tehnologia metalelor pentru anul I (autor ing. Florea Chiriţa) interesează un mare număr de şcoli profesionale şi de meserii, deoarece este consacrat unui obiect de cultură tehnică generală care stă la baza pregătirii profesionale de specialitate a ucenicilor.

Manualul a fost alcătuit pe baza programei de tehnologia metalelor din anul şcolar 1957/1958, cu care de altfel corespunde. Problemele cuprinse sînt destul de bine sistematizate în interiorul capitolelor şi au, cu unele rare excepţii, o succesiune logică. În întreg cuprinsul manualului se constată o continuă preocupare pentru legarea teoriei de practică, pentru prezentarea cunoştinţelor la nivelul ucenicilor, ţinînd seama de vîrsta şi puterea lor de înţelegere. Schiţele şi desenele din manual sînt legate organic de text ajutîndu-i pe ucenici în înţelegerea justă a fenomenelor şi stimulîndu-i pentru aplicarea cunoştinţelor teoretice în practică.

Conţinutul ştiinţific al manualului este, în general, bun. Autorul scoate în relief progresele ştiinţei şi tehnicii în domeniul metalurgiei, cît şi perspectivele ce se deschid acestui domeniu în viitor. Prin exemple edificatoare se ilustrează ajutorul multilateral acordat industriei metalurgice din ţara noastră de către U.R.S.S.

Pe lîngă aceste realizări, manualul elaborat de inginerul Florea Chiriţa prezintă însă şi unele deficienţe. În primul rînd, înşiruirea temelor nu respectă întru totul principiile accesibilităţii şi sistematizării. De exemplu temele : „Tratamente termice şi termochimice", „Clasificarea fontelor şi oţelurilor" sînt prevăzute înainte de a se studia metalurgia fontei, oţelului şi a materialelor neferoase. Tot înaintea acestei teme de bază sînt introduse temele „Coroziunea metalelor şi protecţia lor contra coroziunii" precum şi „Materialele nemetalice". Cred că este necesar ca temele să se prezinte în următoarea succesiune : apa; combustibilii; proprietăţile principale ale metalelor şi aliajelor; structura metalelor şi aliajelor; fabricarea fontei ; fabricarea oţelurilor ; clasificarea şi calităţile fontei şi oţelurilor; aliaje dure; tratamente termice şi termochimice; fabricarea metalelor neferoase ; coroziunea metalelor şi aliajelor ; materiale nemetalice.

Pentru noţiunile de organe de maşini prevăzute în trimestrul III al anului I ar fi bine să se elaboreze un manual separat. Temele referitoare la prelucrarea metalelor prin turnare, deformare etc. trebuie să fie trecute, după părerea mea, în manualul pentru anul II.

Cred că, pentru înlăturarea supraîncărcării ucenicilor, este necesar să se elimine unele teme şi noţiuni din manual, ca de exemplu „Transmiterea căldurii" (care se predă şi în cadrul cursului de fizică tehnică), sau noţiunile de forjare manuală şi de lipire şi sudură a metalelor (care se predau în cadrul cursului de tehnologia meseriei).

În cuprinsul manualului sînt unele definiţii şi noţiuni prezentate confuz. De pildă, tema „Fenomenele chimice care au loc în furnal" este redactată într-o formă greoaie, inaccesibilă ucenicilor, iar definiţia maselor plastice este confuză. În manual sînt utilizaţi unii termeni tehnici care nu sînt explicaţi, neglijîndu-se principiul accesibilităţii cunoştinţelor. Astfel, la pag. 28 se spune că lingoul turnat prezintă 3 zone, fără însă a se explica ce este lingoul. Se vorbeşte de clasificarea fontelor şi oţelurilor (pag. 41—43) fără a se arăta modul de obţinere a lor. De asemenea, se întrebuinţează diferite litere greceşti fără a se specifica denumirea lor. Nu sînt explicaţi termenii „micron" (pag. 86), „suspensie" (pag. 83), „gradul de reducere" (pag. 142) etc.

La sfîrşitul mai multor capitole sînt prevăzute întrebări recapitulative care, în cea mai mare parte, sînt bine formulate. Unele întrebări însă — bunăoară cele în legătură cu proprietăţile fizice şi mecanice ale metalelor sau cu proprietăţile principale ale combustibililor — sînt formulate greoi.

Dacă vor fi eliminate aceste neajunsuri manualul va constitui, după părerea mea, un ajutor real în munca de instruire a viitorilor muncitori calificaţi.

Ing. EDUARD CUPFER

Expoziţia viitorilor metalurgişti

În Parcul Libertăţii din Capitală, într-o sală mare a Centrului de documentare tehnică s-a deschis de curînd o expoziţie care înfăţişează lucrările practice executate de ucenicii şi elevii şcolilor profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri aparţinînd Ministerului Industriei Grele.

Vizitatorul expoziţiei rămîne uimit, în primul rînd, de diversitatea maşinilor-unelte, a machetelor în stare de funcţiune, a feluritelor piese şi scule executate de viitorii metalurgişti. Poposind însă mai mult printre lucrările executate de ucenici şi elevi, el îşi dă curînd seama că principalul nu constă în cantitatea celor expuse, ci în calitatea, în valoarea lor. Dacă treci fără să te grăbeşti şi examinezi cu atenţie obiectele din expoziţie, vezi limpede cît de mult au crescut preocupările viitorilor muncitori, cît de mult s-a lărgit orizontul lor, cît de dibace le-au devenit mîinile.

Foarte izbutite sînt îndeosebi lucrările executate de ucenicii şcolilor profesionale. La intrarea în expoziţie îţi atrage atenţia o machetă izbutită şi deosebit de complexă. La un capăt al ei se găseşte o uzină, la celălalt o staţiune de maşini şi tractoare. Un tren electric iese pe poarta uzinei, transportînd maşini şi utilaje agricole. Lucrarea aceasta, ilustrînd legătura strînsă între oraş şi sat, a fost realizată de ucenicii strungari, lăcătuşi, tinichigii, electricieni şi tîmplari de la şcoala profesională „7 Noiembrie" din Craiova în cadrul cercurilor tehnice.

O altă machetă, înfăţişînd laminorul de ţevi din Roman, dă o imagine completă asupra funcţionării unui astfel de agregat industrial complex. La confecţionarea machetei au muncit ucenicii anilor II şi III ai şcolii profesionale I.M.S. din Roman.

Într-un colţ al expoziţiei strălucesc carcasele metalice ale modelelor de motoare şi instalaţii electrice, executate cu multă măiestrie de către ucenicii şcolii profesionale „Electromotor" din Timişoara precum şi cazanele de locomotivă executate de ucenicii şcolii profesionale „Mao Tze-dun".

Atenţia vizitatorului este atrasă şi de maşinile-unelte şi de aparatele de înaltă precizie executate de ucenici. Se remarcă îndeosebi maşinile de găurit executate de ucenicii anului II ai şcolii profesionale din Colibaşi (regiunea Piteşti), aparatul „Brinell" pentru măsurat duritatea metalelor, executat de un grup de ucenici de la şcoala profesională „Gheorghe Dimitrov" din Arad, precum şi maşina de rectificat şi dispozitivul de încercat rezistenţa niturilor, realizate de ucenicii şcolii profesionale din Cugir.

Din păcate, expoziţia oglindeşte mult mai slab activitatea desfăşurată de elevii şcolilor tehnice şi tehnice de maiştri. Cele cîteva exponate ale grupului şcolar de la Combinatul metalurgic din Reşiţa şi ale grupului şcolar „Iosif Rangheţ" din Bucureşti, la care au contribuit şi elevii şcolilor tehnice şi tehnice de maiştri, reflectă insuficient rezultatele obţinute în domeniul instruirii acestora.

Este necesar ca în cadrul expoziţiilor ce se vor organiza în viitor să se acorde mai mare atenţie prezentării de lucrări efectuate de elevii şcolilor tehnice şi tehnice de maiştri. Aceasta ar contribui mai mult la popularizarea şcolilor respective în rîndul absolvenţilor şcolilor de cultură generală.

I. MOSCU

Practica elevilor în producție

La sfîrșitul acestui an școlar, în perioada 2—14 iunie, elevii școlilor de cultură generală au efectuat practica în unități industriale și agricole. Desfășurarea practicii a dovedit, prin efectele instructiv-educative pe care le-a avut, utilitatea acestei acțiuni. Cu acest prilej s-au putut trage învățăminte care să ajute la îmbunătățirea muncii pe viitor. Am considerat că este util să prezentăm părerile și sugestiile unor oameni care au privit practica elevilor din puncte de vedere diferite, avînd în vedere sarcinile diferite pe care le-au avut în cadrul desfășurării ei.

Pentru buna desfășurare a practicii elevilor în întreprinderi, secția de învățămînt și cultură a orașului Ploești a alcătuit un colectiv format din directori de școli, profesori de fizica, chimie, matematică, desen, științele naturii etc. și a întocmit din timp un plan de acțiune. S-a avut în vedere în primul rînd folosirea tuturor posibilităților locale.

După stabilirea întreprinderilor în care urma să se desfășoare practica, directorii de școli au discutat problemele organizării acesteia cu conducerile întreprinderilor, cu inginerii și tehnicienii, stabilind împreună secțiile cele mai potrivite pentru efectuarea lucrărilor practice. Multe școli — printre care se remarcă școlile de 7 ani nr. 15 și nr. 11 și școala medie nr. 3 — și-au întocmit planuri amănunțite de desfășurare a practicii, indicînd secțiile unde urma să lucreze fiecare grupă de elevi, precum și procesele tehnologice ce trebuiau urmărite, mașinile și uneltele pe care elevii aveau să le mînuiască etc.

În repartizarea elevilor s-a ținut seama de pregătirea lor, de cunoștințele teoretice pe care și le-au însușit la lecțiile de fizică, chimie, matematică, de cunoștințele și deprinderile practice pe care le-au căpătat la lucrările din cadrul atelierelor școlare. Așa, bunăoară, elevii claselor a V-a de la școala de 7 ani nr. 15, care au efectuat în atelierele școlii lucrări de tîmplărie, și-au desfășurat practica la atelierele C.F.R. Triaj, în secția de prelucrare a lemnului, bazîndu-se pe cunoștințele și deprinderile practice căpătate în atelierul școlii. Ei au avut prilejul să cunoască în întreprinderea modul de prelucrare industrială a lemnului, urmărind acest proces de la pregătirea materialului lemnos și pînă la asamblarea unui vagon. Elevii claselor a VI-a de la aceeași școală și-au desfășurat practica la secția de prelucrare a metalului de la întreprinderea I.S.A.R., deoarece în cursul anului ei au efectuat în atelierele școlii lucrări de lăcătușerie. Elevii au urmărit cu atenție cum se desfășoară unele operații de trasare, tăiere, îndoire și găurire a metalului, au văzut cum se lucrează în cadrul uzinei la ciocanele pneumatice, la strunguri, la freze, la raboteze și la alte mașini. De asemenea, au văzut instalații electrice, mașini și motoare electrice, despre care vor învăța în anul viitor la fizică. O parte din elevi — cei care activează în cercul „tînărul rafinor" — au urmărit în cadrul Rafinăriei nr. 5 unele procedee în legătură cu rafinarea țițeiului și cracarea lui.

La rezultatele bune pe care le-a dat practica au contribuit mult condițiile asigurate de întreprinderi. Acestea au repartizat cîte un inginer sau maistru care să răspundă de practica elevilor și care să țină legătura cu profesorii ce-i însoțeau pe elevi. Au fost desemnați, de asemenea, tehnicieni care să-i inițieze pe elevi în problemele de protecție a muncii și de ordine interioară în cadrul întreprinderilor.

Din partea școlilor, activitatea a fost coordonată de un profesor responsabil. Elevii au fost împărțiți în grupe de cîte 10—15, sub conducerea unui profesor. Profesorii de specialitate și profesorii-maiștri au fost tot timpul în mijlocul elevilor, îndrumîndu-i îndeaproape.

La sfîrșitul celor două săptămîni de practică s-au ținut ședințe de analiză a muncii. Un lucru subliniat îndeosebi în cadrul acestor ședințe a fost acela că activitatea practică a elevilor a constituit o continuare firească a întregii activități din cursul anului școlar, un prilej de consolidare a cunoștințelor și deprinderilor practice ale acestora.

MARIA SIMIONESCU
inspector la secția de învățămînt și cultură a orașului Ploești

Nu voi relata în cele ce urmează felul în care s-a organizat activitatea în producție a elevilor din școala noastră, școala medie din Adjud. Voi căuta să mă opresc doar asupra unor greutăți pe care le-am întîmpinat și a soluțiilor la care am ajuns.

Prima greutate a constat în aceea că gospodăriile agricole la care puteam face practica se aflau la o distanță relativ mare de școală. Noi am rezolvat în parte această dificultate prin deplasarea unui număr de elevi la gospodăria de stat din Rogoaza, unde elevii au fost cazați și au rămas pe tot timpul practicii. Soluția a ridicat, însă, o seamă de dificultăți legate de posibilitățile limitate pe care gospodăria le avea pentru asigurarea cazarmamentului, a materialului sportiv și cultural etc. Aceste lipsuri puteau fi îndepărtate dacă am fi luat din timp legătura cu conducerea gospodăriei, dacă am fi folosit în mai mare măsură mijloacele de care dispune școala.

Datorită greutăților pe care le-am întîmpinat, mai ales în privința asigurării condițiilor de cazare, nu am putut deplasa la practică decît un număr relativ redus de elevi. Restul elevilor au efectuat lucrări practice pe lotul școlar. O problemă pe care o ridică practica pe lotul școlar este, însă, aceea a uneltelor agricole. Iată ce am făcut noi: adunînd cu elevii, din timp, fier vechi, l-am predat statului și ne-am procurat în schimb mare parte din uneltele trebuincioase.

Bineînțeles că efectuarea lucrărilor pe lotul școlar nu poate înlocui cu totul practica în unitățile agricole socialiste. Măsura luată de noi a avut un caracter provizoriu. Pe viitor vom căuta să luăm din timp legătura cu gospodăriile agricole de stat și colective pentru a asigura tuturor elevilor posibilitatea de a-și efectua practica nemijlocit în producție.

Foarte important este ca părinții să fie convinși de folosul pe care practica îl are pentru copiii lor, să înțeleagă caracterul obligatoriu al practicii. În acest scop, noi am dus o intensă acțiune de lămurire a părinților în cadrul ședințelor pe școală, prin deplasări la domiciliu și prin stațiunea locală de radio. Argumentul cel mai convingător — atît pentru elevi cît și pentru părinți — îl constituie, însă, utilitatea practicii, pe care noi o putem asigura printr-o atentă și judicioasă organizare și desfășurare a activității în acest timp.

GH. DIACONU
directorul școlii medii din Adjud regiunea Bacău

Practica elevilor de la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Capitală s-a desfășurat la întreprinderile „Semănătoarea" și „Filimon Sîrbu". Luîndu-se din vreme legătura cu aceste întreprinderi, au fost stabilite locurile de muncă și muncitorii pe lîngă care vor lucra elevii.

Conducînd activitatea practică a celor 106 elevi din clasele a IX-a care au lucrat la uzinele „Semănătoarea", în secțiile de prototipuri și de asamblare a combinelor, mi-am dat seama cît de mult contribuie această activitate la familiarizarea elevilor cu munca din uzine, la dezvoltarea deprinderilor practice dobîndite de ei în școală. Rezultatele pe care le-am fi putut obține ar fi fost însă și mai bune dacă în organizarea practicii nu s-ar fi vădit o serie de lipsuri destul de importante. S-au ivit multe neajunsuri în special datorită faptului că munca de coordonare a întregii activități a fost lăsată aproape în întregime pe seama noastră, a profesorilor-maiștri. Profesorii diriginți și profesorii de specialitate au rămas în bună parte străini de această acțiune. Cred că în viitor ar trebui ca pe lîngă fiecare clasă să fie repartizați cîte 1—2 profesori care să îndrume pe elevi în tot timpul practicii. Totodată, ar fi necesar ca și din partea întreprinderilor să existe pe tot timpul practicii cîte un responsabil care să coordoneze, alături de maiștri și profesori, munca de instruire a elevilor.

Aș propune de asemenea ca, în special pentru elevii din clasele mai mari, durata practicii să fie prelungită, ceea ce ne-ar permite să asigurăm în condiții mai bune completarea cunoștințelor și înarmarea lor cu deprinderi practice, dîndu-ne totodată posibilitatea să-i antrenăm, în mod progresiv, în efectuarea unor lucrări la diferite mașini-unelte.

IOAN ZAIN...
profesor-maistru la școala medie nr. 1 „N. Bălcescu" din București

Elevii școlii medii din Panciu au efectuat practica la gospodăria de stat din localitate, unde au lucrat la legatul viei.

Din păcate, practica a avut mai mult caracterul unei munci de folos obștesc. Aplicarea cunoștințelor predate la lecții s-a făcut într-o măsură cu totul nesatisfăcătoare. (Nu s-au dus decît unele discuții în legătură cu utilitatea legatului și stropitului viei). Limita ne-a fost impusă, pe de o parte, de numărul restrîns de lucrări ce se efectuau în perioada respectivă în gospodărie. Pe de altă parte, însă, nici noi, profesorii școlii, nu am folosit toate posibilitățile ce le aveam la îndemînă. De pildă, elevii puteau lua parte la prepararea soluției de sulfat de cupru și a laptelui de var. În felul acesta, ei și-ar fi putut însuși procedeele științifice de preparare a soluției și ar fi putut aplica unele cunoștințe de botanică și chimie. Acest lucru nu s-a făcut însă.

De asemenea, credem că o parte din elevi puteau efectua practica la cele cîteva întreprinderi din localitate. La M.A.T., spre exemplu, elevii puteau participa la lucrările de grăduire a vinului, efectuate cu ajutorul unui aparat bazat pe zaharimetrie (despre care elevii învățaseră la fizică). Tot la M.A.T. se află o uzină electrică, unde puteau face practica, prin rotație, elevii clasei a X-a, care au studiat în cursul anului motorul electric. Unele cunoștințe de chimie (de exemplu prepararea sării de lămîie din apă) și de fizică (de exemplu mașina cu aburi, curele de transmisie, mașina centrifugă) studiate de elevii claselor a VIII-a și a IX-a, puteau fi aplicate în cadrul practicii la fabrica de acid citric.

Faptul că nu am folosit toate aceste posibilități se datorește lipsei noastre de experiență în această privință, organizării superficiale a practicii, dar și întîrzierii cu care ne-au sosit instrucțiunile ministerului în acest sens. Datorită acestor deficiențe, practica elevilor de la școala noastră a avut un caracter limitat și unilateral. Numai un număr redus de elevi de la cursul mediu au luat parte la practică, iar aceștia nu au efectuat decît o singură lucrare. Aceste neajunsuri puteau fi îndepărtate dacă am fi încheiat din timp contracte cu mai multe unități industriale și agricole, dacă am fi întocmit un plan de practică bine chibzuit.

Sîntem convinși că, pe baza învățămintelor din acest an, vom îmbunătăți simțitor calitatea practicii elevilor în anul viitor.

IOAN CIULACU și FLORIN VOINEA
profesori de fizico-chimice la școala medie din Panciu, regiunea Galați

Activitățile practice desfășurate de elevii școlii noastre în producție în perioada de încheiere a anului școlar au avut importante efecte educative. În primul rînd, aceste activități au contribuit la dezvoltarea dragostei de muncă, la pregătirea elevilor pentru viață. Totodată, practica a fost un bun prilej de întărire a disciplinei elevilor, de educare a spiritului de organizare, sistematizare și ordine în muncă.

Fără îndoială, asemenea rezultate ale practicii nu apar în chip spontan. Căutînd să organizez dinainte munca elevilor, pentru ca să dea roade cît mai bune, am împărțit clasa pe grupe și am stabilit sarcinile ce reveneau fiecărei grupe conform planului de practică, pe care l-am adus la cunoștința elevilor. De asemenea, am numit la fiecare grupă cîte un responsabil care coordona munca și ținea evidența lucrărilor efectuate. Acum îmi dau seama că această metodă nu era în totul indicată, deoarece s-a creat un fel de diferențiere între conducătorii de grupă și ceilalți elevi. Cred că era mult mai bine dacă responsabilii ar fi fost schimbați prin rotație.

În clasa pe care o conduc, alături de elevi care, prin natura ocupației părinților lor, sînt obișnuiți cu munca în agricultură, sînt și unii care nu au asemenea deprinderi. Avînd în vedere aceste diferențe, am reunit în aceeași grupă pe elevii mai puțin experimentați avînd în acest fel posibilitatea să-i îndrumez permanent și mai îndeaproape.

O altă problemă educativă pe care mi-au pus-o în față activitățile practice a fost problema muncii în colectiv. Atunci cînd o echipă de elevi sau un elev terminau mai repede lucrarea repartizată, veneau în sprijinul celorlalți colegi, pentru a-i ajuta să termine și ei. Este adevărat că au fost și elevi care au încercat să se eschiveze într-un fel sau altul de la lucru. Pe aceștia i-am supus criticii colectivului. În cele din urmă s-au încadrat și ei în ritmul de muncă al colegilor lor.

Cred că rezultatele educative ale muncii practice a elevilor sînt cu atît mai importante cu cît practica contribuie în mare măsură la realizarea educației patriotice prin faptul că oferă elevilor prilejul de a cunoaște marile realizări ale construcției socialiste în industrie și agricultură, eforturile oamenilor muncii care lucrează în uzine și pe ogoare și le dezvoltă totodată o nouă atitudine față de muncă.

GUNTHARD DENGEL
profesor-diriginte la școala medie din Sebeș-Alba

Consider foarte utilă activitatea practică ce se desfășoară la sfîrșitul fiecărui an școlar. Școala medie din Zimnicea — unde învață cei doi copii ai mei — a efectuat în acest an practica în producție la unitățile agricole socialiste din apropierea orașului și, în special, la GAS „1 Mai" din Zimnicele. M-am bucurat foarte mult că fiii mei au avut posibilitatea să se familiarizeze cu principalele munci agricole, să-și formeze deprinderi de mînuire a uneltelor folosite în agricultură, să cunoască diferitele tipuri de mașini agricole, să-și dea seama de avantajele muncii mecanizate. Toate acestea lărgesc mult orizontul copiilor, îi pregătesc mai temeinic pentru viață și le dezvoltă un interes deosebit față de muncă.

Să dau numai un singur exemplu. După munca depusă în timpul anului pe lotul experimental și îndeosebi după lucrările practice, copiii mei lucrează cu mai mult drag și totodată cu mai multă pricepere în grădina de zarzavat de acasă. Într-un colț al grădinii ei au chiar cîteva straturi pe care le cultivă singuri. Și le cultivă bine.

Aș vrea să mai subliniez că munca în diferite sectoare — industrial și agricol — are o mare înrîurire asupra alegerii profesiunii. Alături de profesori, și noi, părinții, avem posibilitatea să constatăm spre ce fel de munci sînt înclinați mai mult copiii noștri și spre care profesiuni productive din agricultură sau industrie să-i călăuzim mai tîrziu.

I. ZAMFIR
funcționar la I.C.R. Zimnicea, regiunea București

Maistrul bobinator explică ucenicelor cum se lucrează un electromotor.

DESPRE NOTAREA CUNOȘTINȚELOR

Notele date elevilor în școală au însemnate funcții în procesul instructiv-educativ, ca și însemnate implicații de ordin social, pe baza lor acordîndu-se dreptul de a intra în școli superioare, burse etc.

Observațiile pe care le-am făcut în ultimii doi ani într-o serie de școli din regiunile Iași, Suceava, Bacău, Galați m-au dus la concluzia că în școlile noastre s-au realizat, de la reforma învățămîntului și pînă acum, mari progrese în ceea ce privește aprecierea și notarea cunoștințelor elevilor. Mulți învățători și profesori acordă notele cu obiectivitate și discernămînt, ținînd seama de volumul și calitatea cunoștințelor, de puterea de generalizare și priceperea de aplicare a acestora, de forma de expunere. Totuși, mai sînt cadre didactice care nu cunosc funcțiile și valoarea notei, conducîndu-se în minuirea ei după criterii subiective și nu după recomandările pedagogiei. Din această cauză notele nu constituie încă totdeauna indicii sigure asupra nivelului de pregătire al elevilor.

Unii profesori (e drept, puțini) minuiesc notele cu mare ușurință, ca și cum acestea n-ar avea nici o valoare și, de aceea, sînt gata la orice concesii. Alții (mai numeroși) atribuie dimpotrivă notei o valoare absolută și de aceea formulează adesea dorința de a se extinde autoritatea ei pe plan social. Am întîlnit și cadre didactice care socotesc nota „un privilegiu" ce li s-a dat în scopul întăririi autorității lor.

Ce este, în realitate, nota acordată elevului în școală?

Nota este un simbol convențional, menit să exprime aprecierea profesorului asupra cunoștințelor, priceperilor sau comportării elevilor. Nota reprezintă, deci, concluzia la care ajunge profesorul cu privire la cunoștințele elevului. Totodată, ea arată și cît de exigent sau îndulgent este profesorul, și cît de eficace este munca lui.

Numeroase experimente au arătat că același volum de cunoștințe poate fi apreciat cu note diferite de examinatori diferiți, după cum același examinator poate aprecia cu note diferite același volum de cunoștințe, la intervale diferite. Această situație este determinată de o serie întreagă de factori obiectivi și subiectivi — emotivitatea elevului și capacitatea lui de concentrare în momentul ascultării, felul cum sînt formulate întrebările, atitudinea examinatorului, simțul de răspundere și atenția cu care acesta urmărește răspunsurile etc. Elementele care trebuie luate în considerație în aprecierea și notarea sînt numeroase și atitudinea examinatorilor față de ele felurită: unii pun accentul pe volumul, alții pe temeinicia cunoștințelor; unii apreciază îndeosebi posibilitatea elevului de a gîndi independent, de a formula judecăți, alții priceperea lui de a aplica cele studiate în practică; unii apreciază generalizările cuprinzătoare, pe cînd alții prețuiesc precizia amănuntelor. Aceasta contribuie, într-o măsură mai mare sau mai mică, la scăderea preciziei notei. O notare obiectivă se poate asigura nu pe baza unui singur criteriu, ci ținînd seama de toate criteriile, luate în ansamblu.

O bună cunoaștere a particularităților fiecărui elev, tactul și răbdarea, întrebările cuprinzătoare și clare, urmărirea atentă a răspunsurilor, efortul continuu de a înlătura elementele subiective pot asigura o notare destul de exactă. Acest lucru îl dovedește pe deplin experiența cadrelor didactice fruntașe, ale căror note sînt totdeauna corespunzătoare gradului de pregătire al elevilor. Am verificat acest lucru la mai multe școli din Iași. Spre exemplu, elevii absolvenți a 7 clase, notați cu note bune de prof. Lidia Baldovin (de la școala de 7 ani nr. 7) sau de prof. Dorina Agape (de la școala de 7 ani nr. 3) au fost bine notați și la examenele de admitere în clasa a VIII-a, și apoi, în cursul acestei clase, de alți profesori fruntași, ca Virginia Ghibu (de la școala medie nr. 2) sau Mihai Constandache (de la școala medie nr. 3). Absolvenții școlilor medii nr. 1 și nr. 3, notați la matematici cu note bune de profesorii fruntași Ion Andriescu și Benone Constantinescu, au obținut întotdeauna note bune și la examenele de admitere în facultăți.

Cu totul altfel stau lucrurile acolo unde se manifestă liberalism, superficialitate în acordarea notelor. În anul școlar 1956/1957 am urmărit la trei școli medii din Iași pe elevii care s-au prezentat la examenul de admitere în clasa a VIII-a cu diplome de merit. Mulți dintre aceștia au fost respinși sau au reușit la limită. Urmărind mai departe pe elevii reușiți, am constatat că din cei 9 elevi (cu diplomă de merit) intrați în clasa a VIII-a la școala medie nr. 1, numai 2 și-au menținut situația de elevi fruntași pe trimestrul I. La școala medie nr. 3, 6 din cei 22 de elevi din această categorie au fost declarați corigenți la sfîrșitul primului trimestru. La școala medie nr. 2, unde s-au prezentat la examen aproape numai eleve cu diplome de merit, de abia 20% din cele reușite și-au menținut situația foarte bună pe primul trimestru.

Ușurința de care dau dovadă unele cadre didactice cînd acordă arbitrar notele trebuie combătută cu toată tăria. O asemenea ușurință îl lipsește pe pedagog de un puternic instrument educativ și induce în eroare pe elevi, pe părinți și statul asupra pregătirii reale a elevilor.

Să ne oprim acum asupra altei probleme: este nota un „privilegiu" al profesorului?

Aceasta este adevărat doar în sensul că numai profesorul are dreptul să noteze. Înțelegînd însă într-un sens greșit acest „privilegiu", unele cadre didactice fac din notă o sperietoare pentru susținerea autorității lor în fața elevilor. Acestea folosesc nota dată la lecție pentru sancționarea abaterilor disciplinare din timpul orei, dau note mici la începutul anului spre a-i avea pe elevi „în mînă", refuză să justifice notele pe care le dau, nu țin seamă de opinia clasei etc. socotind problema notării ca o chestiune personală, de care n-au a da socoteală nimănui.

În realitate, acest „privilegiu" este o obligație pentru profesor, dublat de un drept al elevului. În procesul instructiv-educativ profesorul este obligat să noteze nu cînd și cum vrea, ci atunci cînd trebuie și cum trebuie. Elevul are dreptul să fie notat — și să fie notat corect — pentru munca sa. Sînt drepturi și obligații derivînd din recomandările pedagogiei. Autoritatea profesorului nu se poate întemeia pe notă. Aceasta poate întări însă autoritatea lui, sporind încrederea elevilor în el. Nu caracterul punitiv al notei, ci măsura în care ea exprimă o apreciere obiectivă sporește prestigiul profesorului. Elevul nu are nevoie de notă numai în carnetul său, ci și în conștiința sa. El are nevoie de note spre a-și verifica eficacitatea muncii, pentru a și-o îmbunătăți. Elevul nu trebuie să învețe pentru notă, dar el are dreptul la satisfacția notei pentru munca sa.

Iată de ce greșesc acei profesori care nu notează pe elevi decît rar, către sfîrșitul trimestrului, ca și acei care nu corectează și nu notează temele scrise ale elevilor. La unele școli din Bîrlad, din Piatra Neamț sau din Iași am întîlnit caiete necorectate și nenotate de la începutul anului pînă la luna februarie. Este o mare greșeală. Nu trebuie să uităm că notele, mai ales cele de pe caiete, sînt indicații prețioase pentru elevi și pentru părinți.

În virtutea „privilegiului" de care se bucură, unele cadre didactice distribuie notele după criterii foarte personale. Unii nu dau niciodată nota 10, sau o dau cu mare zgîrcenie, menținîndu-se mai mult în zona notelor mijlocii. Alții distribuie cu mare ușurință notele bune.

Minuirea notelor fără discernămînt are întotdeauna efecte negative. Sînt note bune care umilesc și note rele care încurajează, dar și invers. Nota 10 poate moleși, după cum nota 1 poate copleși și descuraja. Greșelile în notare duc la discreditarea notei, dar și la scăderea prestigiului profesorului. Elevii prețuiesc dreptatea și iubesc pe profesorii drepți, chiar dacă aceștia sînt foarte exigenți. Notele au o mare valoare educativă, cu condiția să fie juste.

Prof. ARISTIDE HASGAN
lector la I.P.C.D. Iași

Concluzii

Așa cum reiese din cele arătate de cei care și-au spus părerea mai sus, rezultatele activităților practice depind în mare măsură de organizarea din timp a acestor activități. Acolo unde conducerile școlilor au luat din vreme legătura cu unitățile productive existente în localitate sau în împrejurimi, stabilind amănunțit condițiile de desfășurare a practicii, aceasta a avut bune rezultate.

Ce anume au stabilit aceste școli în colaborare cu întreprinderile?

În primul rînd, pe baza analizei posibilităților pe care întreprinderea sau unitatea agricolă socialistă respectivă le avea, s-au stabilit locul de practică (atelierele, loturile, parcelele, anexele) precum și muncitorii, tehnicienii sau brigadierii pe lîngă care urmau să lucreze elevii. De asemenea, într-o ședință comună a cadrelor didactice cu reprezentanții unităților productive s-au lămurit problemele de conținut ale practicii, s-au stabilit programul de lucru, atribuțiile pedagogilor, ca și ale muncitorilor, tehnicienilor sau brigadierilor pe lîngă care urmau să lucreze elevii.

În repartizarea elevilor pe mașini sau lucrări s-a ținut seama îndeosebi de pregătirea lor teoretică (în funcție de clasa din care făceau parte), de gradul în care ei și-au însușit, în cadrul activității în atelierul școlar sau pe lotul experimental, anumite deprinderi de mînuire a uneltelor.

Ținîndu-se seama de scopul practicii, munca elevilor în întreprinderi sau unități agricole socialiste a fost orientată către întărirea cunoștințelor și deprinderilor căpătate la clasă (în orele de fizică, chimie, științele naturale etc.), în laborator, în atelierul școlar sau pe lot. Noutatea a constat, în acest caz, nu în însușirea unor noi cunoștințe și deprinderi, ci în aplicarea cunoștințelor și deprinderilor însușite anterior în condițiile desfășurării procesului de producție. Bineînțeles că în cadrul practicii elevii au cunoscut și lucruri noi, pe care nu le-au întîlnit în activitatea școlară. Asupra unor asemenea aspecte, conducătorii practicii s-au oprit cînd era necesar să li se dea elevilor unele lămuriri legate de înțelegerea unor anumite procese de producție.

Munca în unitățile industriale sau agricole a dat profesorilor și părinților posibilitatea să cunoască mai bine aptitudinile și preferințele elevilor pentru anumite sectoare de producție, ceea ce îi va ajuta în orientarea profesională a copiilor. De fapt, după cum s-a constatat cu acest prilej, elevii înșiși, descoperind înclinațiile lor către munca practică, îndrăgesc și doresc să îmbrățișeze profesiunile pentru care constată că au aplicații.

S-a văzut, de asemenea, că antrenarea elevilor la practică și asigurarea sprijinului din partea familiei se pot realiza prin desfășurarea unei largi acțiuni de lămurire și convingere a elevilor și părinților asupra rosturilor și utilității practicii.

Din păcate, nu peste tot organele de învățămînt și cadrele didactice au acordat atenția cuvenită problemelor legate de organizarea și desfășurarea practicii. Multe secții de învățămînt și cultură nu au prelucrat instrucțiunile ministerului cu directorii și cu responsabilii cu practica din școli, nu au coordonat repartizarea școlilor pe întreprinderi, nu au urmărit desfășurarea activității în perioada respectivă.

În multe școli practica a fost pregătită în pripă — și din această cauză organizarea ei a fost superficială. Este adevărat că indicațiile ministerului au fost difuzate cu oarecare întîrziere. Școlile, însă, știau încă din anul trecut că după încheierea cursurilor elevii vor efectua practica în unități productive și aveau datoria să o pregătească din timp. Lipsa de preocupare în această direcție a făcut ca adesea școlile să nu folosească toate posibilitățile existente în localitate sau în împrejurimi. De aceea, practica s-a efectuat, în asemenea cazuri, cu un număr redus de elevi, la o singură unitate productivă, care uneori nici nu avea capacitatea și condițiile necesare pentru desfășurarea activității elevilor.

Unele școli care au efectuat practica în industrie sau în agricultură nu și-au alcătuit un plan judicios, un plan care, ținînd seama de condițiile întreprinderii sau gospodăriei agricole respective, să aibă în vedere totodată sarcinile practicii — aplicarea cunoștințelor căpătate la curs, întărirea deprinderilor formate în cadrul activităților desfășurate în atelierul școlar sau pe lotul experimental.

Uneori au fost repartizați pentru conducerea practicii profesori a căror specialitate nu avea nici o legătură cu specificul lucrărilor efectuate. Din această cauză, elevii au fost lipsiți de îndrumarea atît de necesară pe care le-o puteau da, alături de muncitori, tehnicieni sau brigadieri, profesorii de fizică, de chimie, de matematică sau de științe naturale. De multe ori elevii nu au fost însoțiți la practică de diriginți sau de alți profesori disponibili în perioada respectivă, care să asigure disciplina și să urmărească îndeosebi realizarea obiectivelor educative ale practicii. În unele cazuri, întreaga răspundere în desfășurarea practicii a fost lăsată exclusiv pe seama profesorilor-maiștri. Nu totdeauna elevii s-au bucurat de îndrumarea pe care le-o puteau da muncitorii, maiștrii sau tehnicienii unităților în care au efectuat practica, deoarece conducerile școlilor nu au avut grijă să ceară sprijinul întreprinderilor în acest sens.

Au fost și școli care s-au rezumat, în această perioadă, la organizarea unor activități extrașcolare. Nu au lipsit nici cazurile în care planul de activitate în perioada de practică a rămas doar pe hîrtie — sau chiar nu a fost de loc întocmit.

O greutate întîmpinată de școlile care au efectuat practica în agricultură este aceea determinată de volumul restrîns de lucrări ce se puteau efectua în perioada respectivă în gospodăriile agricole (prășitul, lucrările de grădinărie sau de întreținere a culturilor, legatul și stropitul viei). Această situație a putut fi întrucîtva remediată, în unele cazuri, prin antrenarea elevilor la lucrări diferite prin rotație sau prin repartizarea lor și la alte sectoare sau unități decît cele strict agricole (zootehnic, pomicol avicol etc.).

Activitatea practică în unitățile productive are o mare valoare educativă. Acest lucru l-au înțeles mulți profesori. Aceștia au ales cu grijă mijloacele și procedeele pe care le-au folosit. Ei au urmărit, în primul rînd, dezvoltarea dragostei elevilor pentru muncă și pentru cei ce muncesc, dezvoltarea spiritului de colectiv, de într-ajutorare.

În privința conducerii grupelor, profesorii au folosit procedee diferite. Unii au numit cîte un responsabil permanent de grupă, alții au antrenat, prin rotație, la conducerea grupei, mai mulți elevi. Experiența a arătat, însă, că fiind mai potrivit un al treilea procedeu, care se bazează, de fapt, pe primele două, iată în ce constă acesta: fixînd un conducător permanent — ales de obicei dintre utemiști — profesorul numește prin rotație cîte un responsabil de serviciu pe zi.

În ceea ce privește elevii mai puțin experimentați, s-a dovedit a fi mai indicat ca ei să fie distribuiți deopotrivă în toate grupele, întrucît în felul acesta ei pot învăța de la colegii lor mai bine pregătiți.

Organizarea și desfășurarea activității practice a elevilor în industrie și agricultură ridică, fără îndoială, și alte probleme, legate mai ales de condițiile specifice ale fiecărui raion și ale fiecărei școli. Analizînd, împreună cu cadrele didactice, felul în care s-a organizat și desfășurat practica în acest an, rezultatele obținute și lipsurile, secțiile de învățămînt și cultură și conducerile școlilor au posibilitatea ca, pe baza învățămintelor ce se desprind, să îmbunătățească munca pe viitor în această direcție.

Instantanee

Notăm în ultimul număr al gazetei cîteva aspecte din concediul de odihnă petrecut pe litoral de cadrele didactice. Am omis atunci să adaug că în seria respectivă se găseau în stațiunile de la mare peste 1000 de învățători, profesori și educatoare, că în stațiunile de la munte se odihneau aproape 2000 cadre didactice și, în sfîrșit, că un număr de 6000 pedagogi erau așteptați pentru seriile următoare. În total peste 9000 cadre didactice și-au petrecut sau își vor petrece concediul în casele de odihnă și cele sanatoriale ale C.C.S. sau în sanatoriile balneare ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale. Cifra oglindește grija și prețuirea ce se acordă în regimul nostru cadrelor didactice.

Inițiativa unor inimoși activiști sindicali din comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt a permis ca în acest an să se lărgească considerabil și organizarea caselor de odihnă prin posibilități proprii. Unele comitete sindicale — cum sînt acelea din Rm. Vîlcea, Orașul Stalin, Cluj etc. — și-au creat o tradiție și au obținut o bună reputație în asemenea acțiuni. Iată că anul acesta exemplul lor este urmat și de comitetele sindicale din orașul București. Numai în tabăra organizată la Mangalia, prin posibilități proprii, instalată în patru pavilioane școlare, cu o capacitate de 160—180 de locuri pe serii, își petrec concediul de odihnă mai mult de o treime din cadrele didactice din raionul Stalin.

Una dintre activitățile de vacanță mult îndrăgite de învățători și profesori o constituie excursiile.

...Două vapoare plutesc pe Dunăre. Unul urcă spre Porțile de Fier, celălalt coboară spre Sulina. În primul sînt 80 de cadre didactice din București, care fac o excursie pe Dunăre în sus. Au vizitat Turnu-Severin, Adakaleh și Herculane. În cel de al doilea sînt 120 de învățători și profesori din Iași, fruntași în munca cultural-artistică, care au pornit într-o interesantă excursie-turneu.

În primul vas, matematicienii și-au scos carnetele și fac calcule asupra energiei pe care o va da Dunărea după înfăptuirea proiectelor de construire a hidrocentralelor. Profesorii de literatură evocă paginile scriitorilor și poeților care au cîntat lupta între munți și apele năvalnice ale marelui fluviu. Cei de istorie, potrivit aceleiași „deformații profesionale", identifică locurile marilor bătălii din trecut. Cineva cîntă din acordeon o melodie săltăreață, în ritmul căreia cei mai tineri dansează.

Ieșenii, care merg în Deltă, sînt însă neliniștiți: au trac. Vaporul se apropie de Tulcea, unde ei vor susține concerte în cîteva întreprinderi.

Să-i lăsăm să-și continue călătoria și să ne întoarcem în București. E seară, și Gara de Nord cunoaște obișnuita animație. Călători care vin, călători care pleacă. Am intrat la întîmplare pe unul din peroanele la care tocmai a tras un tren. Este un tren cu 11 vagoane, dintre care trei au fost rezervate celor peste 200 de cadre didactice din Suceava și Sebeș care au pornit într-o excursie de 15 zile. Ele au vizitat pînă acum, pe lîngă multe localități pitorești, și numeroase întreprinderi din orașele țării noastre. În carnetele lor se adună multe însemnări interesante care le vor fi folositoare la lecții.

La ieșirea din gară l-am întîlnit pe tov. Gheorghe Nicola, activist al C.C. al S.M.I.C., care se ocupă de organizarea excursiilor. Din carnetul lui spicuiesc: anul acesta excursiile organizate de comitetele noastre sindicale au luat o considerabilă dezvoltare. Numărul cadrelor didactice care au participat la aceste excursii depășește cifra de 15.000.

Și nu sîntem decît la mijlocul vacanței...

R. APOSTOL

De la Ministerul Invățămîntului și Culturii

Condițiile de admitere în școlile profesionale de ucenici, școlile agricole, școlile de meserii, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri

A. — PENTRU ȘCOLILE PROFESIONALE DE UCENICI

In școlile profesionale de ucenici, școlile agricole și școlile de meserii se primesc absolvenții școlilor de 7 ani în vîrstă de 14—16 ani, pe baza examenului de admitere.

Absolvenții școlilor de 7 ani seria 1957/1958 se vor putea înscrie la examenul de admitere chiar dacă au vîrsta sub limita de 14 ani. Vor putea fi înscriși de asemenea și cei care depășesc limita de vîrstă de 16 ani cu cel mult 6 luni.

Primirea în școală se face în ordinea rezultatelor obținute la examenul de admitere și în limita sarcinilor de școlarizare. Examenul de admitere este precedat de vizita medicală a candidaților, al cărei rezultat condiționează admiterea în școală.

Pentru meseriile la care se cer condiții fizice deosebite, limitele de vîrstă se majorează după cum urmează:

a) Pentru meseriile din agricultură și cultura plantelor industriale și alimentare și meseriile din sectorul de construcții, limita superioară de vîrstă poate ajunge la 17 ani.

b) Pentru meseriile: operator chimist (coloranți, acid sulfuric, clorosodice), sondor granic și turlist se primesc tineri în vîrstă de 15—17 ani.

c) Pentru meseriile: operator tratamente termice, ceramist pentru ceramică fină, furnalist, laminator, oțelar, cocsar, muncitor la fabricarea materialelor refractare, zidar șamotor, trefilator, cazangiu, forjar, turnător, muncitor pentru construcții navale, sticlar, filator de bumbac, filator de vîscoză, cauciucar, tăbăcar, meseriile din sectorul silvic (în afară de cele de la punctul d) și meseriile în care se lucrează subteran se primesc tineri în vîrstă de 16—18 ani.

d) Pentru meseriile: pădurar și pădurar de vînătoare se primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani cu stagiul militar satisfăcut, pînă la vîrsta de 30 ani.

Pentru meseriile din sectorul agricol (școli aparținînd sfaturilor populare și Ministerului Agriculturii și Silviculturii), precum și pentru meseriile: zidar, dulgher și zugrav vopsitor din sectorul construcții, admiterea se va face fără examen, în ordinea rezultatelor obținute la absolvirea școlii de 7 ani, ținîndu-se seama mai ales de notele obținute la obiectele legate de specificul meseriei. La aceste meserii candidații vor fi supuși numai vizitei medicale.

In școlile profesionale de ucenici și în școlile de meserii vor fi primiți, în primul rînd, fiii muncitorilor și salariaților din întreprinderea în cadrul căreia funcționează școala, precum și din celelalte întreprinderi din localitate.

Pentru școlile agricole se vor recruta fii ai țăranilor muncitori, în primul rînd ai membrilor gospodăriilor agricole colective, ai întovărășiților și ai salariaților gospodăriilor agricole de stat.

Inscrierile la examenul de admitere se fac pînă în preziua lucrărilor scrise, la sediul fiecărei școli sau al centrelor stabilite de ministerul, instituția sau organizația de care ele depind, pe baza unei cereri însoțite de următoarele acte:

— certificat de naștere (copie legalizată);
— certificat de studii (în original);
— certificat de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare;
— declarație tip, din care să rezulte starea materială a părinților sau a susținătorilor legali.

Vizita medicală se va face în zilele de 6 și 7 septembrie.

Examenul de admitere se va ține între 8—13 septembrie, după cum urmează:

— 8—9 septembrie, probele scrise;
— de la 10—13 septembrie, probele orale;
— la 14 septembrie, stabilirea, centralizarea și afișarea rezultatelor.

La școlile profesionale industriale, de transport, construcții, silvicultură și școlile de meserii examenul de admitere va consta din următoarele probe:

— limba romînă (limba maternă) scris și oral;
— matematică, scris și oral.

In școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, examinarea se va face în limba maternă și, în plus, se va da o probă scrisă la limba romînă.

Subiectele probelor scrise se stabilesc de comisia de examinare, din materia prevăzută în programele școlare ale claselor V—VII. Ele vor cuprinde:

La limba romînă (limba maternă):

— o compunere dintr-o lectură literară din materia prevăzută în programa cl. a VII-a;

— analiza gramaticală a unui text scris la tablă în care să se găsească 5—6 propoziții diverse. Textul va fi ales din bucățile studiate în clasa a VII-a. Se va cere analiza frazei (felului propozițiilor), iar din aceasta se vor alege 1—2 propoziții dezvoltate, cărora li se va face analiza sintactică și morfologică.

La verificarea lucrărilor se va acorda o deosebită atenție scrierii corecte.

La matematică:

— un exercițiu de aritmetică;
— o problemă de geometrie, combinată cu algebră la nivelul clasei a VII-a.

Probele orale se vor desfășura pe baza unor bilete întocmite de profesorii examinatori și vizate de președintele comisiei de examinare.

Biletele pentru probele orale vor cuprinde cîte două întrebări din materia prevăzută în programele claselor V—VII:

La limba romînă (limba maternă):

— lectură literară — povestirea și analiza unei bucăți din manualul de clasa a VII-a;
— analiza gramaticală pe un text citit, alegîndu-se o frază asupra căreia se va face analiza sintactică, morfologică, precum și explicarea ortografiei sau a semnelor de punctuație întîlnite.

La matematică:

— o întrebare din geometrie (teorie);
— un exercițiu de aritmetică și algebră.

Ucenicii care vor fi angajați la întreprinderi și instituții mici, cooperative meșteșugărești și la meseriași particulari vor da examen de admitere la școala profesională cea mai apropiată, pe baza convenției încheiate între școală și cel ce a angajat ucenicul. Examenul va avea loc în aceleași condiții ca și pentru ceilalți ucenici.

Absolvenții școlilor de 7 ani cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, care nu au școli profesionale (secții) în limba maternă în regiunea în care domiciliază, se pot prezenta la concursul de admitere în școlile profesionale cu limba de predare romînă.

Examinarea la limba romînă a acestei categorii de candidați se va face din materia prevăzută în programa de limba romînă a claselor V—VII pentru școlile pe care le-au absolvit.

Examinarea la matematică, atît scris cît și oral, se face — la dorința candidatului — în limba maternă. In acest scop, comisiile de examinare de la acele școli profesionale se vor completa cu profesori de matematică, cunoscători ai limbii materne a candidaților.

B. — PENTRU ȘCOLILE TEHNICE

In școlile tehnice cu durata de școlarizare de 1—3 ani, care pregătesc muncitori calificați, precum și în cele care pregătesc personal tehnic (topograf, geolog, desenator, contabil etc.) se primesc absolvenți ai școlilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate, în vîrstă de 17—25 ani.

In aceste școli nu pot fi primiți candidații care ar urma să fie încorporați în timpul școlarizării.

Primirea în școlile tehnice pentru muncitori calificați se va face fără examen de admitere, în limita sarcinilor de școlarizare, în ordinea mediilor obținute la examenul de maturitate și în baza vizitei medicale. In cazul unui număr prea mare de candidați, conducerea școlii, cu avizul ministerului tutelar, poate organiza un colocviu de selecționare.

Primirea în școlile tehnice pentru personalul tehnic se va face pe baza unui examen de admitere, în limita sarcinilor de școlarizare. Examenul de admitere în aceste școli va fi precedat de vizita medicală care condiționează admiterea în școală.

Inscrierile la școlile tehnice se fac pînă în preziua lucrărilor scrise, la sediul fiecărei școli sau la centrul de înscriere, în baza unei cereri însoțite de următoarele acte:

— certificatul de naștere (copie legalizată);
— diploma de maturitate (în original);
— certificatul de sănătate cu rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare;
— dovada situației militare pentru candidații trecuți de 20 ani;
— declarația tip din care să rezulte starea materială a candidatului (a părinților sau a susținătorilor legali).

Școlile vor afișa cu cel puțin 10 zile înainte de începerea cursurilor meseriile și specialitățile pe care le au în profil.

Examenul de admitere se va ține între 27—30 septembrie din materia cuprinsă în programele de învățămînt ale claselor VIII—X din școlile medii de cultură generală.

— Pentru specialitățile: operator la instalații de radioficare; tehnician pentru stații de radio și radioficare; tehnician pentru echipament telefonic urban și telegraf; tehnician pentru echipament telefonic interurban; tehnician electromagnetic în cinematografie; tehnician pentru exploatări auto, tehnician pentru construcții-montaje; tehnician metrolog; tehnician topograf; tehnician hidroameliorator; tehnician pentru industria siderurgică; operator proiecționist pentru film normal și film îngust, examenul se va da la matematică — scris și oral; fizică — oral.

— Pentru specialitățile: tehnician pentru arhitectură și construcția orașelor; tehnician pentru lucrări de proiectare în industrie, examenul se va da la matematică — scris și oral; fizică — oral; desen — lucrare grafică.

— Pentru specialitățile: desenator tehnic pentru industrie; desenator tehnic pentru arhitectură și construcții, examenul se va da la matematică — scris și oral și desen — lucrare grafică.

— Pentru specialitatea: tehnician geolog, examenul se va da la matematică — oral; științe naturale — scris și oral și geografie — oral.

— Pentru specialitatea: tehnician geofizician, examenul se va da la matematică — scris și oral, fizică — oral și geografie — oral.

— Pentru specialitățile: tehnician pentru lucrări de laborator în industria chimică și tehnician pentru lucrări de laborator în industria siderurgică examenul se va da la chimie — scris și oral și fizică — oral.

— Pentru specialitățile: tehnician dentar; tehnician veterinar; laborant pentru laborator clinic; laborant anatomo-patolog; moașă; soră de ocrotire; soră medicală; soră pediatrie; examenul se va da la anatomia și fiziologia omului — scris și oral, chimie — scris și oral și fizică — oral.

— Pentru specialitatea: tehnician pentru farmacii, examenul se va da la botanică — scris și oral, chimie — scris și oral și fizică — oral.

— Pentru specialitățile: tehnician pentru fermentarea tutunului, merceolog pentru produse industriale și merceolog pentru produse alimentare examenul se va da la matematică — scris și oral și chimie — scris și oral.

— Pentru specialitățile oficiant P.T.T.R., telegrafist și telefonist interurban, examenul se va da la limba romînă — scris și oral; matematică — oral și geografie — oral.

— Pentru specialitățile: contabil pentru industrie, transporturi și comerț, contabil pentru agricultură, contabil pentru finanțe, contabil pentru credite, examenul se va da la limba romînă — scris și oral și matematică — scris și oral.

— Pentru specialitățile: bibliotecar; îndrumător cultural, examenul se va da la limba romînă — scris și oral; istorie — oral.

— Pentru specialitatea: stenodactilograf, examenul se va da la limba romînă — scris și oral și la o limbă străină (rusă, engleză, franceză sau germană) — scris și oral.

La școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, pentru specialitățile unde este prevăzută ca obiect de examen limba romînă, acest obiect se va înlocui cu limba maternă și în plus se va da o probă scrisă la limba romînă.

Lista candidaților admiși va fi afișată în ziua de 30 septembrie.

Inainte de începerea cursurilor, elevii școlilor tehnice vor semna un angajament prin care se obligă ca în conformitate cu prevederile Hotărîrii nr. 91/1955, completată și republicată prin nr. 1434/1956, după absolvirea școlii să lucreze la locul de muncă unde vor fi repartizați cel puțin 3 ani.

C. — PENTRU ȘCOLILE TEHNICE SPECIALE DE ARTĂ (MUZICĂ, ARTE PLASTICE, COREGRAFIE)

La școlile tehnice speciale de muzică cu durata de studii de 7 ani și de 12 ani, se primesc elevi începînd din cl. I elementară în vîrstă de 7 ani împliniți pînă la 31 decembrie 1958 pe baza unei probe de aptitudine.

La școlile tehnice speciale de arte plastice, unde se fac cursuri cu elevii din clasele V—VII, admiterea se face pe baza unei probe de aptitudine.

La școlile tehnice speciale de arte plastice cu durata de studii de 5 ani, se primesc absolvenți a 7 clase elementare pe baza unui examen de admitere. Examenul de admitere constă dintr-o probă de aptitudine eliminatorie și dintr-un examen la matematică — scris și oral și limba romînă — scris și oral, din materia claselor V—VII.

La școlile tehnice speciale de coregrafie (balet), cu durata de studii de 9 ani, se primesc absolvenți a trei clase elementare, pe baza unei probe de aptitudini.

La aceste școli se primesc și elevi (numai băieți) absolvenți a 7 clase elementare, pe baza unui examen de admitere. Examenul de admitere constă dintr-o probă de aptitudini, precum și dintr-un examen la limba și literatura romînă — scris și oral și istorie — oral, din materia claselor V—VII.

Examenul de admitere pentru școlile speciale de artă se va ține între 25 august și 6 septembrie.

Examenele încep cu probele de aptitudini, care sînt eliminatorii.

D. — PENTRU ȘCOLILE TEHNICE DE MAIȘTRI

La examenul de admitere în școlile tehnice de maiștri se primesc candidați din marile întreprinderi, dintre muncitorii cei mai calificați, absolvenți ai școlilor profesionale, absolvenți ai gimnaziilor industriale, absolvenți ai școlilor inferioare de arte și meserii și absolvenți ai școlilor inferioare și practice de mineri și de agricultură, cu practică în meserie de cel puțin 3—5 ani (3 ani pentru sectoarele agricol, minier și construcții, și 5 ani pentru celelalte sectoare de activitate economică), cu stagiul militar satisfăcut, fără a depăși vîrsta de 35 de ani, și care au dovedit în activitatea lor că posedă calități de buni organizatori pentru a deveni maiștri.

Admiterea în școlile tehnice de maiștri se va face pe baza recomandării întreprinderii sau instituției de unde provin candidații, în ordinea rezultatelor obținute la examenul de admitere și în limita locurilor disponibile.

Inscrierile la examenul de admitere se vor face între 1—29 august, la sediul fiecărei școli sau la centrele fixate de ministerul, instituția sau organizația centrală tutelară, în baza unei cereri însoțite de următoarele acte:

— certificatul de naștere (copie legalizată);
— certificatul de studii;
— certificatul de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care să se specifice rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare;
— declarație tip din care să reiasă starea materială a candidatului;
— adeverință de practică în meserie, eliberată de întreprinderea unde lucrează;
— recomandarea întreprinderii sau instituției unde lucrează;
— dovada de satisfacerea serviciului militar.

Vizita medicală se va face în zilele de 30—31 august.

Examenul de admitere se va ține între 1—10 septembrie, după cum urmează:

— de la 1—2 septembrie, probele scrise;
— de la 3—10 septembrie, probele orale;
— la 10 septembrie, stabilirea, centralizarea și afișarea rezultatelor.

Examenul de admitere va consta din următoarele probe:

— matematică, scris și oral,
— tehnologia meseriei, oral;
— desen tehnic (lucrare grafică și citirea desenelor).

In școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, examinarea se va face în limba maternă.

Subiectele probelor scrise și ale probelor de desen (unde este cazul) se stabilesc de comisia examinatoare astfel:

La matematică:

— o problemă combinată de aritmetică și geometrie legată de specificul meseriei;
— un exercițiu de algebră din programa școlii profesionale.

La desen:

— o probă grafică — desenul de execuție al unei piese puse în fața candidatului, specifică meseriei.

Probele orale se vor desfășura pe bază de bilete cuprinzînd 2 întrebări ce vor fi întocmite de profesorii examinatori și vizate de președintele comisiei.

La matematică:

— o întrebare teoretică de geometrie din programa școlii profesionale;
— rezolvarea unei probleme de trigonometrie și algebră din programa școlii profesionale.

La tehnologia meseriei:

— descrierea unui utilaj principal din sectorul respectiv al meseriei (mașini-unelte, aparate sau dispozitive speciale), principiul de funcționare, elementele componente, metodele de lucru etc.;
— o întrebare asupra proprietăților și folosirea unor materiale din sectorul respectiv al meseriei, conform programei școlilor profesionale.

La școlile tehnice de maiștri pentru industria alimentară, școlile tehnice de maiștri pentru industria tutunului, precum și la școlile tehnice de maiștri agricoli, zootehnicieni și veterinari (cu excepția școlilor tehnice de maiștri pentru mecanizarea agriculturii) nu se dă proba de desen. La școlile tehnice de maiștri agricoli zootehnicieni și veterinari, proba de desen se înlocuiește cu o probă orală de științe naturale.

La științele naturale:

— o întrebare din botanică și o întrebare din zoologie din programele școlilor profesionale.

E. — DISPOZIȚII COMUNE PENTRU TOATE ȘCOLILE PROFESIONALE, ȘCOLILE AGRICOLE ȘI DE MESERII, ȘCOLILE TEHNICE ȘI TEHNICE DE MAIȘTRI

Candidații care pînă în ultima zi de înscriere nu au prezentat toate actele, nu vor fi primiți la examenul de admitere. Se exceptează școlile tehnice, unde candidații pot prezenta actele pînă la 28 septembrie.

Certificatul de sănătate, declarația asupra situației materiale, adeverința de practică în meserie și recomandarea întreprinderii, pentru candidații școlilor tehnice de maiștri, trebuie să aibă o dată recentă de eliberare a lor (trimestrul respectiv).

Cursurile anului școlar 1958/1959 vor începe la 15 septembrie pentru toate școlile profesionale de ucenici, școlile agricole, școlile de meserii, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri, cu excepția anului I al școlilor tehnice care începe la 1 octombrie.

Inscrierile elevilor care au fost admiși se vor face în mod obligatoriu pînă la data începerii cursurilor, întrucît după această dată nu se vor mai primi cereri de înscriere.

Informațiuni privind rețeaua și profilul școlilor profesionale de ucenici, școlilor agricole, școlilor de meserii, școlilor tehnice și școlilor tehnice de maiștri se pot obține de la școlile respective, școlile elementare de 7 ani, școlile medii de cultură generală și secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale și raionale.

Pentru pregătirea noului an școlar

De curînd Ministerul Invățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni cu privire la pregătirea școlilor de cultură generală și a școlilor profesionale și tehnice pentru anul școlar 1958/1959.

In instrucțiuni se arată că noul an școlar trebuie să constituie un nou și însemnat pas înainte pe drumul dezvoltării învățămîntului nostru. La baza pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar trebuie să stea aplicarea consecventă a prevederilor documentelor de partid și de stat cu privire la învățămînt.

Pentru îndeplinirea planului de școlarizare și rețea, la clasele I—IV ale școlilor elementare, se va continua acțiunea de cuprindere în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară.

O deosebită atenție trebuie să se acorde aplicării întocmai a prevederilor recentei Hotărîri a Consiliului de Miniștri pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani în localitățile sătești care au școli de 7 ani, prin cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a. Aceasta urmează să se realizeze prin mărirea numărului de elevi la clasele a V-a existente.

La institutele pedagogice de învățători și la școlile pedagogice de 6 ani, unde numărul claselor a fost mărit, recrutarea candidaților se va face — îndeosebi — dintre fiii de muncitori, țărani colectiviști, țărani muncitori și salariați din gospodăriile de stat, prin atragerea celor mai buni absolvenți ai școlii de 7 ani din acele raioane și localități care au încă nevoie de învățători.

Se va organiza o temeinică muncă de îndrumare a absolvenților școlilor elementare de 7 ani în vederea înscrierii lor în școlile profesionale și tehnice, în școlile agricole și de meserii, precum și în școlile de gospodărie care au luat ființă în anul acesta. In școlile agricole trebuie recrutați fii ai țăranilor muncitori, în primul rînd ai membrilor gospodăriilor agricole colective, ai întovărășiților, ai salariaților gospodăriilor agricole de stat.

O grijă deosebită va fi arătată cuprinderii unui număr cît mai mare de oameni ai muncii în școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc.

Pentru ca procesul de învățămînt să se desfășoare în bune condițiuni din primele zile de școală s-au luat măsuri pentru difuzarea pe teren, pînă la 1 septembrie 1958, a tuturor programelor școlare prevăzute în plan pentru școlile de cultură generală și pentru școlile și institutele pedagogice de învățători, precum și pentru difuzarea pe teren, înainte de începerea anului școlar, a instrucțiunilor privind îmbunătățirea conținutului programelor și a manualelor din școlile de cultură generală, școlile pedagogice și școlile profesionale și tehnice.

Pentru dezvoltarea acțiunii de politehnizare a învățămîntului se recomandă comitetelor executive ale sfaturilor populare ca, împreună cu consiliile sindicale locale și de comun acord cu conducerile întreprinderilor, să ia toate măsurile în vederea patronării tuturor unităților de învățămînt și educație de către întreprinderi și a transferării către școlile de cultură generală a unor mașini, aparate, unelte etc. Este necesar să se consolideze școlile experimentale existente și să se organizeze altele noi (cîte 2—3 școli medii și de 7 ani) în fiecare regiune.

Trebuie să se vegheze cu toată atenția ca operațiile de încadrare a unităților de învățămînt și educație cu personal didactic, să se facă potrivit îndrumărilor date de Ministerul Invățămîntului și Culturii și să fie terminate pînă la 1 septembrie a.c.

Conducerile școlilor de cultură generală, profesionale și tehnice vor convoca consiliile pedagogice pînă la data de 10 septembrie a.c. pentru definitivarea planului general de muncă și vor lua măsuri pentru studierea temeinică a programelor școlare și pentru întocmirea planificării calendaristice pînă la data de 15 septembrie 1958.

Pentru asigurarea bazei materiale a școlilor trebuie sprijinite lucrările în vederea terminării noilor construcții și a reparațiilor capitale ale clădirilor școlare. Este necesar să se asigure înzestrarea tuturor școlilor cu parcele experimentale, să se doteze atelierele școlare și laboratoarele cu utilajul necesar, să se înzestreze sălile de gimnastică cu material didactic și inventar sportiv, să se repartizeze locuri virane pentru terenuri sportive și să se sprijine amenajarea lor, să se înzestreze școlile cu material didactic și bibliotecile școlare cu cărți. Totodată trebuie să se ia măsuri ca toate școlile să se aprovizioneze din timp cu alimente pentru cantine și combustibil, să se difuzeze în școli imprimatele necesare.

Organele locale de îndrumare și control ale învățămîntului trebuie să exercite o permanentă verificare a îndeplinirii sarcinilor privind deschiderea noului an școlar.

In legătură cu examenele de corigență, concursurile de admitere și examenele de maturitate din sesiunea de toamnă

Ministerul Invățămîntului și Culturii aduce la cunoștință celor interesați următoarele:

La clasa a VII-a — cursuri de zi și serale — examenele de corigență, amînările și examenul de absolvire se vor ține între 15 și 28 august a.c. La celelalte clase, examenele de corigență (amînate) se vor ține între 25—30 august a.c.

Concursul de admitere în școlile medii de cultură generală și în școlile pedagogice se va ține între 1 și 6 septembrie a.c.

Concursul de admitere în institutele pedagogice de învățători se va ține între 15—25 septembrie a.c.

Restul examenelor se vor ține la datele stabilite prin ordinele anterioare.

★

Examenele de maturitate la școlile medii de cultură generală și examenele de stat la școlile pedagogice din sesiunea de toamnă au loc între 1—12 septembrie a.c.

Inscrierile candidaților la aceste examene s-au făcut între 25 iulie — 5 august a.c. Candidații care vor absolvi clasa a X-a și anul IV la cursurile fără frecvență din sesiunea august a.c., precum și elevii corigenți ai claselor a XI-a de la învățămîntul seral și ai anului IV de la școlile pedagogice se vor putea înscrie pînă în ziua de 28 august a.c. Fiecare candidat se va inscrie la școala unde a absolvit ultima clasă. In cazuri excepționale (schimbare de domiciliu), secția de învățămînt și cultură regională poate aproba, la cerere, înscrierea la o altă școală.

La înscriere candidatul va prezenta următoarele acte: certificatul de naștere, însoțit de o copie ce se atestă de școală și rămîne la dosarul candidatului, originalul restituindu-se prezentatorului; actul de studii, care îi dă dreptul să se prezinte la examen, precum și foaia matricolă a anilor de studii de învățămînt mediu (pentru cei care nu sînt elevii școlii); taxa de examen prevăzută în instrucțiunile nr. 05127/1958.

Lucrările scrise la examenele de maturitate pentru școlile medii de cultură generală și examenele de stat pentru școlile pedagogice din sesiunea septembrie a.c. se dau în următoarele zile:

1 septembrie — matematica. La școlile și secțiile clasice, în aceeași zi și la aceeași oră, se va da lucrarea scrisă de limba latină în loc de matematică.

2 septembrie — limba și literatura romînă.

3 septembrie — limba și literatura maternă pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.

Lucrările scrise încep la orele 9 dimineața.

Examenul oral începe în ziua de 5 septembrie la școlile cu limba de predare romînă și la 6 septembrie la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.

Informație

Intrucît autorii care lucrează la manualul de limba rusă pentru clasa a V-a scos la concurs au ridicat unele probleme, Ministerul Invățămîntului și Culturii anunță că autorii au latitudinea să schimbe ordinea literelor indicată în programă și să aprecieze numărul de ore necesar pentru predarea alfabetului.

Orele rămase disponibile prin eventuala reducere a numărului de ore repartizat pentru predarea alfabetului pot fi folosite la predarea cazului prepozițional sau a altor teme mai dificile din programă.

PENTRU CĂ n-au fost demascate LA VREME

La un proces care a avut loc nu de mult la tribunalul popular al raionului „1 Mai" din București, locul acuzaților a fost ocupat de inculpatele Lambrini Cristea și Georgeta Koșulescu. Cea dintîi era casieră și ajutor de contabil la grupul școlar de poligrafie „D. Marinescu" din Capitală. Cea de a doua — contabilă principală la aceeași instituție.

Pentru ce a ajuns Lambrini Cristea pe banca acuzaților? Pentru că a sustras și și-a însușit peste 97.000 lei din fondurile instituției, precum și alte sume de bani de la colegii ei de muncă. Cealaltă inculpată — Georgeta Koșulescu — s-a făcut vinovată de neglijență în îndeplinirea sarcinilor. Deși contabilă principală a școlii, ea nu a verificat și nu a controlat în permanență activitatea casieriei, după cum n-a controlat nici celelalte sectoare de activitate de care răspundea.

Cu îndreptățită indignare au luat cunoștință învățătorii și profesorii de faptele nerușinate de jaf înfăptuite la grupul școlar de poligrafie „D. Marinescu". Ei și-au exprimat satisfacția că Lambrini Cristea, jefuitoare a avutului public, a fost condamnată la 12 ani închisoare, iar Georgeta Koșulescu, a cărei nepăsare a îngăduit jaful, la 1 an închisoare.

In rîndurile ce vor urma, însă, nu ne vom mai ocupa de inculpate. Ne vom opri, în schimb, asupra unor întrebări pe care, de altfel, și le pune oricine află de jaful de la școala „D. Marinescu". Sînt întrebări firești: unde au fost directorii școlii în această perioadă? ; cum a reacționat colectivul școlii?; ce au făcut organele superioare de îndrumare și control?

In decursul celor 2 ani în care Lambrini Cristea și-a săvîrșit nestingherită tîlhăriile — din februarie 1956 și pînă în martie 1958 — au funcționat ca directori ai grupului școlar întîi tov. Andrei Gyereș, apoi tov. Herbert Mărculescu. Este știut că un conducător de școală trebuie apreciat nu numai după priceperea pe care o dovedește în organizarea procesului instructiv-educativ, ci, în același timp, și după capacitatea de a păstra și gospodări bunurile ce i-au fost date în seamă, de a combate risipa, de a zădărnici încercările de furturi și delapidări. Așa au procedat oare cei doi directori de școală? Din păcate, nu! Prin lipsa lor de vigilență, prin atitudinea lor de gură-cască, prin nepăsarea față de gospodărirea fondurilor școlii, ei au ușurat furtul, au creat inculpatei Cristea putința de a delapida nestingherită avutul școlii.

In aceeași vină cad și unele cadre didactice de la școală, cum sînt Maria Popescu și Victor Budescu. Acestea s-au lăsat copleșite de un nejustificat sentiment de „milă" față de jefuitoarea Lambrini Cristea cînd i-au simțit pungășiile pe propria lor piele, n-au sezisat conducerea școlii ci, dimpotrivă, au încercat să spele rufele în familie, mulțumindu-se cu asigurările mieroase ale casierei că „va aranja ea totul".

Gravele infracțiuni de la școala profesională de poligrafie „D. Marinescu" ar fi putut fi prevenite sau ar fi putut fi descoperite mai devreme dacă organele de îndrumare și control din cadrul Direcției contabilității din Ministerul Invățămîntului și Culturii ar fi efectuat cu mai mult simț de răspundere controlul financiar al școlii. In luna iunie 1957 gestiunea școlii de maiștri poligrafi din cadrul grupului școlar a fost controlată de tov D. Costea, revizor-contabil în această direcție. Deși a făcut o verificare superficială, totuși și atunci el a găsit unele deficiențe privind actele de cheltuieli ale școlii. Dar nu a luat măsuri pentru remedierea lor, nu a căutat originea acestor lipsuri, mulțumindu-se numai cu faptul că infractoarea Cristea a restituit suma găsită lipsă în casă.

Ne întrebăm cum a putut să închidă ochii acest revizor-contabil cînd a constatat încălcări ale legilor statului? Care alta era răspunderea lui în fața unor asemenea situații decît aceea de a adînci controlul pentru a se putea demasca la vreme cei care se înfruptă din banii destinați școlarilor, îmbunătățirii condițiilor în care trăiesc și învață ei?

Tîlhăria de la școala „D. Marinescu" din București arată încă o dată directorilor de școli, secțiilor de învățămînt și cultură și organelor financiare din Ministerul Invățămîntului și Culturii că au datoria să apere ca lumina ochilor avutul obștesc, să ia măsuri pentru întărirea disciplinei financiare în școli, pentru apărarea proprietății socialiste. Trebuie desfășurată o perseverentă muncă educativă pentru a cultiva în rîndurile celor ce lucrează în școli o atitudine plină de grijă față de bunul obștesc, pentru crearea unei opinii publice de înfierare și blamare a oricăror atingeri față de avutul socialist. Oamenii muncii din învățămînt trebuie să dea dovadă de promptitudine, fermitate și intransigență față de hoți, delapidatori și acei care tolerează fărădelegile lor, să lovească fără cruțare în toți acei indivizi necinstiți care caută, pe o cale sau alta, să aducă prejudicii avutului obștesc. De strajă în jurul proprietății socialiste ei vor aduce o contribuție de seamă la tot ceea ce se clădește și se înalță prin strădania harnicului nostru popor.

GH. BADESCU

Concursul de material didactic

După cum se știe, Ministerul Invățămîntului și Culturii a instituit, în vederea îmbogățirii și perfecționării materialului didactic, un concurs la care au participat pînă acum numeroși învățători și profesori. Aceștia au prezentat la concurs hărți, albume, tablouri, prototipuri de aparate, mașini la scară redusă etc. Pentru cele mai corespunzătoare modele s-au acordat — în afara drepturilor de autor primite la intrarea modelelor în producție — și premii în bani.

Concursul continuă. Pentru a veni în ajutorul celor ce vor să participe la el, publicăm mai jos un extras din proiectul planului de producție a materialului didactic pentru anii viitori, astfel ca modelele prezentate să se refere cu precădere la sortimentele prevăzute în plan.

Grupa I-a (proiecte de hărți, de machete și nomenclatori, atlase, albume — premii de la 2000 la 4000 lei): harta economică a planiglobului; harta fizică a țărilor democrat-populare din Asia; hărțile economice ale continentelor; harta istorică a Europei în timpul primului război mondial; hărți istorice privind țara noastră după anul 1601 (perioadele: 1601—1711 (1716), 1711—1821, 1821—1914, 1914—1939); hărți istorice privind principalele răscoale țărănești de pe teritoriul țării noastre; hărți istorice privind lupta împotriva jugului otoman; hărți privind mișcarea muncitorească din țara noastră; atlas cu fauna globului album botanic (machetă și minimum 10 planșe finisate); album geografic al R.P.R. pentru clasele I—XI (cu fotografii originale, executate după 1950); album geografic general pentru clasele V—XI (fotografii din toate țările); album de istorie a Romîniei pentru clasele V—XI (fotografii și schițe); album de istorie universală (fotografii și schițe).

Grupa a II-a (planșe, tablouri, portrete, scheme — premii de la 1000 la 3000 lei): planșe sintetice — Alexandru Sahia, Ion Creangă, Al. Vlăhuță, M. Gorki, J. W. Goethe (machete); tablouri istorice — oraș medieval din Ardeal, oraș medieval din Moldova, oraș medieval din Țara Romînească; tablouri geografice — Delta Dunării, Peștera Ialomicioara, orașul Vasile Roaită (vedere dinspre mare); portrete — Decebal, Traian, Constantin Brincoveanu, Columb, Vasco da Gama, Ciprian Porumbescu, George Enescu, Glinka, Ceaikovski, Beethoven, Mozart (lucrări finisate).

Grupa a III-a (aparate de laborator — premii de la 3000 la 5000 lei): aparate electrice de măsurat tip școlar (ampermetre, voltmetre etc.) care s-ar putea confecționa și pe plan local; aparate pentru demonstrarea interferenței undelor; aparate pentru demonstrarea difracției; aparate pentru producerea și punerea în evidență a ultrasunetelor; aparate pentru demonstrarea transformării energiei mecanice în energie calorică și invers; cameră Wilson — tip școlar.

Grupa a IV-a (machete, mașini și organe de mașini în miniatură — premii de la 1000 la 3000 lei): modele de motoare cu combustie internă și externă (motoare cu reacție, turbine de apă, turbine cu vapori, locomobile, locomotive etc); modele de centrale electrice (eoliene, solare, termice, atomice etc.); mașini electrice (dinam, alternator, motor, transformator); machetă reprezentînd termoficarea; mașini-unelte la scară redusă.

Toate mașinile vor fi în stare de funcțiune, ușor demontabile sau cu pereți transparenți, pentru a se vedea cum funcționează.

Grupa a V-a — perfecționări de aparate și înlocuiri de materiale (premii de la 800 la 2000 lei).

Desigur că se pot prezenta modele și în afara acestei tematici, care să se utilizeze însă la un număr mare de lecții și să presupună o execuție economicoasă.

Modelele (machetele) se vor trimite la Ministerul Invățămîntului și Culturii, Serviciul politehnizare și material didactic, București, raionul Gh. Gheorghiu-Dej, str. Popov nr. 30 cu mențiunea: „Pentru concursul de material didactic". Numele autorului va fi pus într-un plic sigilat, care se deschide în fața comisiei de apreciere și premiere, după 31 decembrie 1958. Pentru evitarea confuziilor, atît pe plicul sigilat cît și pe modelul trimis se va menționa același motto.

SPRIJIN MUNCII CU PĂRINȚII

Din experiența organizației de partid de la școala medie nr. 2-București

În tramvai. O mamă aruncînd ploaie de vorbe grele unui bătrîn ce a îndrăznit să propună fiului ei — în vîrstă de vreo 10 ani — să cedeze locul la care bătrînețea și boala îl îndreptățeau. În ciuda indignării generale a călătorilor, femeia se încăpățîna să demonstreze că revolta sa e pe deplin justificată, în timp ce odrasla ei, luînd un aer de erou, înfrunta cu privirile pe... nepoliticosul bătrîn. Fără să vreau, m-am dus atunci cu gîndul la școala în care copilul învață, desigur, să fie politicos și cuviincios și m-am întrebat dacă pedagogii de acolo s-au ocupat vreodată și de părinți în sensul de a-i ajuta să acționeze în deplină concordanță cu școala, de a-i ajuta să știe ce și cum trebuie să facă pentru a nu neutraliza măsurile luate de aceasta, pentru a nu le zădărnici. Era însă clar că nu făcuseră mai nimic.

Colaborarea dintre școală și familie este o condiție de bază în asigurarea succesului muncii instructiv-educative desfășurate de colectivul pedagogic. Chiar și o întîmplare atît de simplă cum e aceea de mai sus arată cît de ușor se poate destrăma ceea ce au clădit cu grijă învățătorii și profesorii, dacă ei nu s-au ocupat cu aceeași stăruință și de îndrumarea sub aspect pedagogic a părinților, de atragerea lor la rezolvarea problemelor școlii. Stăruința aceasta, însă, reclamă eforturi în plus din partea pedagogilor, eforturi pe care cei mai mulți din ei le și fac, fiindcă viața i-a învățat să prețuiască ajutorul părinților.

Școala medie nr. 2 din Capitală s-a făcut bine cunoscută de cîtăva vreme pentru felul cum a reușit să atragă familia în rezolvarea problemelor educative și gospodărești. În aceasta, merite incontestabile au organizația de partid și, îndrumați de ea și de conducerea școlii, toți învățătorii și profesorii care au înțeles că școala are nevoie de eforturile lor pentru a realiza atît de necesara legătură cu părinții.

În ceea ce privește experiența muncii de partid în acest domeniu, vrem să pornim de la însești cuvintele tovarășei Elena Ciubotaru, secretara organizației de bază din școală, care ne-a asigurat că pentru pedagogii comuniști sprijinirea muncii cu părinții este o „problemă capitală". De aceea, planurile de activitate ale organizației P.M.R. au cuprins în cursul anului școlar trecut sarcini privind realizarea colaborării cu părinții, iar în ședințele de birou și în adunarea generală comuniștii au dezbătut modul cum au fost aduse la îndeplinire aceste sarcini.

Întrucît legătura cu familia se stabilește în primul rînd prin diriginți, care au un mare rol în îndrumarea pedagogică a părinților, în atragerea lor înspre școală, cu sprijinul organizației de partid munca de diriginte a fost încredințată unor membri de partid sau unor cadre didactice devotate școlii și bine pregătite din punct de vedere profesional și politic. Majoritatea diriginților, muncind fără încetare cu părinții, au putut rezolva cu ajutorul familiei probleme privind mai ales educația copiilor și asigurarea bazei materiale a școlii. Așa au muncit comuniștii Nicolae Șușnea, Elena Ciubotaru, Elena Paulescu și alții. Tovarășul Nicolae Șușnea, bunăoară — diriginte la clasa a VI-a „A" — ținînd o permanentă legătură cu părinții elevilor, a reușit să ridice nivelul la învățătură al clasei. Elena Ciubotaru, diriginta clasei a VII-a „D", prin aceleași mijloace a obținut rezultate bune în disciplinarea copiilor, iar Elena Paulescu, diriginta clasei a V-a „A", a adus mari servicii școlii prin atragerea părinților la diverse munci voluntare.

Cum au reușit aceștia să-și apropie părinții, să cîștige ajutorul lor? Desigur că făcîndu-și cu conștiinciozitate vizitele la domiciliul elevilor — și aceasta nu numai în scopul de a se informa asupra condițiilor de muncă și de trai ale copiilor, dar și de a pune în curent pe părinți cu situația școlară a fiilor lor, de a le da sfaturi de ordin pedagogic și de a-i convinge de stringența necesitate a colaborării lor cu școala. De asemenea, ei au chemat la școală, ori de cîte ori a fost nevoie, pe părinții ai căror copii ridicau probleme speciale. Împreună cu dînșii pedagogii stabileau măsuri comune menite să îndrepte situația elevului. În același scop, ei au folosit ședințele periodice organizate cu toți părinții, în care, pe lîngă problemele ridicate de începutul sau de sfîrșitul unei etape școlare, au dezbătut și probleme mai largi — ca orientarea profesională a copiilor, sarcinile politehnizării învățămîntului și altele.

Pentru a înarma pe părinți cu o serie de cunoștințe de ordin pedagogic, organizația de partid a sprijinit școala și în folosirea lectoratelor pentru părinți. Comunistul Nicolae Șușnea, de pildă, a primit sarcina să țină în fața părinților conferința „Disciplina conștientă și sprijinul dat de părinți în realizarea acesteia", Elena Paulescu a vorbit în fața muncitorilor de la F. C. „Gheorghiu-Dej" despre „Deprinderi bune la elevi", tov. Gheorghe Călugărița, președintele comitetului de instituție, a vorbit despre „Orarul de lucru al copiilor și rostul părinților în respectarea acestuia" ș.a. În general, lectoratele au fost însoțite de discuții în care părinții erau ajutați cu răbdare să-și clarifice toate nelămuririle. A existat preocuparea ca lectoratele să se încheie cu programe artistice, acestea fiind un bun mijloc de a întări legătura dintre părinți și colectivul școlii. Tot în scopul strîngerii relațiilor cu părinții, colectivul artistic al elevilor a prezentat programe și cu alte ocazii în instituțiile și întreprinderile în care lucrează mulți părinți. Așa, de pildă, la Casa Armatei a fost prezentată piesa „Nota zero la purtare".

Biroul organizației de bază a sprijinit conducerea școlii și în mobilizarea părinților pentru rezolvarea unor probleme materiale, gospodărești. El a luat, bunăoară, legătura cu comitetul de partid al întreprinderii „Clement Gottwald", unde de asemenea lucrează mulți din părinții elevilor, în vederea înzestrării atelierului școlii și, în genere, pentru sprijinirea acțiunii de politehnizare. Mobilizați în mare parte de către pedagogii comuniști din școală, părinții au dat ajutor la nivelarea și împrejmuirea curții, la confecționarea de material didactic, de rafturi și suporturi pentru hărți. Cu ajutorul părinților a putut fi înjghebat în școală un cinematograf care oferă copiilor din cartier, de două ori pe săptămînă, filme potrivite vîrstei lor.

Grupați după ocupație, părinții au sprijinit și alte acțiuni de acest fel. Trebuie să spunem că tot mai mulți din ei — simțind necesitatea — țin regulat legătura cu școala, respectă îndrumările date de pedagogi în discuțiile individuale sau cu ocazia lectoratelor, ceea ce a contribuit la îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor, la micșorarea numărului de abateri disciplinare.

În cele de mai sus am arătat doar cîteva aspecte privind colaborarea dintre școală și familie, anume acelea în care comuniștii au avut un aport mai însemnat. Dar în școala medie nr. 2 sînt mult mai multe realizări. În toată această muncă este esențial faptul că învățătorii și profesorii, avînd în față exemplul comuniștilor, au muncit cu conștiinciozitate pentru ridicarea nivelului pedagogic al părinților, ajutîndu-i să acționeze pe aceeași linie cu colectivul școlii, astfel încît măsurile luate de acesta să capete mai multă tărînicie.

ANA COSMIN

Ca și celelalți școlari din comuna Tîncabești, elevei Nița Maria îi sînt dragi păsările.

PEDAGOGUL în tabără

Îmbrăcînd forme variate și specifice, întreaga activitate desfășurată în tabere urmărește, deopotrivă cu munca din școală, educația comunistă a elevilor.

Una din căile de realizare a educației comuniste a elevilor este activitatea în cercuri. Ținînd seama de acest lucru, pedagogii de la taberele din Breaza și Sinaia organizate de secția de învățămînt și cultură a regiunii Ploești au căutat să asigure activităților un bogat conținut educativ. Un accent deosebit s-a pus, atît în stabilirea tematicii activităților din cercuri cît și în excursii, pe educația patriotică a elevilor. Astfel, vizitînd, de pildă, complexul Peleș, unele vile din oraș sau Casa de cultură, discutînd cu muncitorii veniți la odihnă, elevii de la tabăra din Sinaia au putut aprecia grija pe care regimul nostru democrat-popular o acordă oamenilor muncii, și-au putut da seama cît de mare este deosebirea din acest punct de vedere între situația de astăzi și cea din trecut. Ei au plecat de acolo mîndri că trăiesc într-o țară în care bunurile materiale și valorile de artă sînt puse la îndemîna celor mulți.

Pentru a asigura eficacitatea activităților desfășurate, pedagogii care lucrează în tabere caută să prezinte conținutul acestora în forme variate, atractive: șezători, excursii tematice, ghicitori literare, concursuri „Drumeții veseli" etc. Este stimulată, totodată, creația originală a elevilor.

Sînt însă și posibilități pe care pedagogii din taberele respective nu le-au folosit în direcția educației comuniste a elevilor. O vizită la uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia sau la fabrica de hîrtie din Bușteni le-ar fi permis elevilor să cunoască nemijlocit și realizările dobîndite în ultimii ani în domeniul perfecționării tehnicii industriale sau al îmbunătățirii condițiilor de muncă din uzine.

Una din căile realizării educației patriotice este cunoașterea și valorificarea folclorului. Asemenea posibilități le aveau îndeosebi elevii de la tabăra din Breaza, unde pot fi studiate minunate comori de artă populară, unele specifice localității (dansuri, costume și mai ales covoare). O asemenea acțiune nu s-a organizat, însă, cu elevii din seria I-a.

Educația comunistă a elevilor se realizează nu numai în cadrul activităților organizate pe cercuri, ci în fiecare împrejurare, în fiecare moment al vieții din tabără. Iată o întîmplare ilustrativă în acest sens, petrecută la o tabără din Sinaia.

Era într-una din primele zile de după deschiderea taberei. În dormitor, elevii se pregăteau de culcare. Într-un colț, unul dintre ei citea scrisoarea pe care o primise de curînd de la părinți. O citea poate pentru a treia oară, cînd profesorul care răspundea de detașament, trecînd prin dormitor, îl zări. Se apropie de dînsul. Copilul avea lacrimi în ochi. Era pentru prima oară plecat într-o tabără și, bineînțeles, îi era dor de părinți. Profesorul înțelese starea lui sufletească. Înțelese însă, mai ales, un lucru de care nu-și dăduse seama pînă atunci — și anume, de ce copilul era, de obicei retras, de ce refuza prietenia colegilor lui. Profesorul știa că dorul de părinți — o formă a dragostei pentru aceștia — îi coplește citeodată pe unii copii, ducîndu-i la izolarea de colectiv. Pentru moment, nu-i spuse elevului decît cîteva cuvinte încurajatoare. Începînd de a doua zi, însă, profesorul împreună cu instructorul de detașament au început să se ocupe în mod deosebit de acest elev. L-au antrenat la jocurile pionierești, i-au dat să conducă o grupă de elevi în excursie. Băiatul se dezmorți întrucîtva. Dorul însă nu-l părăsi cu totul. Profesorul stătu de vorbă cu colegii lui. Aflînd că la școală elevul recita foarte frumos, i-a cerut să pregătească o poezie pentru șezătoarea pe care detașamentul lor urma să o dea în curînd. Succesul la serbare îl însufleți pe elev, îi dădu o bună dispoziție. El începu să fie mai vesel, mai viu, să lege prietenii. Acum nu se mai simțea străin în tabără.

Aceasta a fost calea folosită de pedagogii din tabăra de la Sinaia în cazul respectiv. Fără îndoială că fiecare caz necesită folosirea unor mijloace adecvate situației, particularităților elevilor. Un lucru merită să fie, însă, reținut: că starea de indispoziție a unor elevi în primele zile de tabără poate fi îndepărtată prin antrenarea lor la activitatea colectivului, la viața taberei. Necesitatea antrenării elevilor la activitate este, însă, un principiu valabil nu numai pentru cazurile „speciale" ce se ivesc în tabără, ci pentru toți elevii și pentru întreaga perioadă a anului.

Se știe că sportul contribuie la fortificarea organismului și are, totodată, importante efecte educative. De aceea, este bine ca toți elevii (ținînd seama, bineînțeles, de recomandările medicului) să participe în tabără la activitatea sportivă. Acest lucru l-au înțeles profesorii de la tabăra de elevi din Breaza. Dacă în cadrul celorlalte activități elevii sînt distribuiți — după preferințe și aptitudini — pe cercuri, la sport sînt antrenați toți elevii. Și la tabăra din Sinaia participă toți elevii la manifestările sportive. Numai că aici unii participă activ, iar alții pasiv. Pornind de la principiul — just de altfel — că activitatea în tabără trebuie să fie cît mai antrenantă, profesorii din tabăra de la Sinaia au organizat activitatea sportivă cu elevii din seria I-a aproape exclusiv sub formă de competiții. Din această cauză, în timp ce unii se antrenau jucînd, ceilalți „participau" de pe margini, privind. N-am vrea să se înțeleagă că în tabără competițiile sportive n-ar fi indicate. Este bine, însă, ca ele să fie programate în ultimele zile ale seriei și în nici un caz să nu ia locul activităților sportive obișnuite, la care pot fi antrenați, prin rotație, toți elevii.

Și acum, cîteva cuvinte despre exemplul pedagogului. Se știe că în munca educativă rolul pedagogului este determinant. Aceeași activitate sau aceeași împrejurare poate avea efecte diferite — pozitive sau negative — în funcție de priceperea și tactul pedagogului, de modul în care el orientează și conduce pe elev, de atitudinea sa în diferite situații.

În tabără, puterea educativă a exemplului pe care pedagogul îl dă elevilor este deosebit de mare. Mereu în mijlocul elevilor, pedagogul este model pentru ei în orice împrejurare. Depinde de dînsul ca exemplul pe care-l dă să fie demn de urmat. Trebuie să spunem însă că nu întotdeauna pedagogii care lucrează în tabere dau un asemenea exemplu. Iată ce s-a întîmplat, bunăoară, la tabăra din Breaza:

Într-una din zile, s-a organizat o excursie pe tema „Să cunoaștem cum s-a format valea Prahovei". Însoțiți de profesori, elevii urmau să meargă, după un anumit itinerariu, în mai multe puncte care permiteau studierea fenomenului. Pe parcurs însă, abandonînd coloana, cîțiva profesori s-au oprit cu detașamentele respective pe malul apei și au făcut plajă. Lăsînd la o parte faptul că elevii au pierdut în felul acesta excursia, ne întrebăm: ce vor fi gîndit ei despre profesorii lor? Ce concluzie au putut trage din asta cu privire la obligativitatea programului taberei? E foarte ușor să ne dăm seama: „Dacă profesorii încalcă programul, atunci de ce nu l-ar încălca și elevii?"

Acest caz nu caracterizează activitatea taberei din Breaza, care în cea mai mare parte este bine orientată și condusă, dar tocmai pentru că se îndepărta de regulă, excepția era de natură să rețină atenția elevilor.

Pedagogii care lucrează în tabere au datoria să valorifice din plin fiecare activitate, fiecare împrejurare a vieții din tabără pentru educarea comunistă a elevilor, pentru asigurarea unei odihne plăcute, recreative, pline de un bogat conținut educativ.

I. AXENTE

PROPAGANDA PROFESIONALĂ

Răsfoindu-mi carnetul de notițe, am dat peste cîteva însemnări făcute în urma unei deplasări pentru documentare în școlile din orașul Slatina. Am regăsit în aceste însemnări îndemnul de a aborda cîteva probleme legate de activitatea de propagandă profesională pe care o duc sau trebuie s-o ducă organizațiile sindicale în rîndurile membrilor lor.

Despre organizarea propagandei profesionale a început să se vorbească în organizațiile noastre sindicale în mod deosebit după cel de al III-lea Congres al Sindicatului. Atunci, pentru prima dată, s-a inițiat experimentarea introducerii în practica organizațiilor noastre sindicale a uneia din formele de bază ale propagandei profesionale — consfătuirile de muncă.

Consfătuirile de muncă organizate experimental în orașul Timișoara au stîrnit un mare ecou în rîndul colectivelor de pedagogi din școli și, prin rezultatele obținute, au demonstrat utilitatea generalizării lor în toate organizațiile sindicale de bază.

Organizarea consfătuirilor de muncă, și în general organizarea propagandei profesionale, au constituit obiectul unor măsuri speciale luate în septembrie 1956 la plenara C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și în noiembrie 1957 la cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură. Atît plenara C.C. cît și congresul sindicatului au apreciat că propaganda profesională în rîndurile cadrelor didactice, mobilizarea acestora în scopul necontenitei ridicări a nivelului învățămîntului nostru reprezintă una din sarcinile de căpetenie ale comitetelor sindicale raionale și ale organizațiilor sindicale din școli.

După cum se vede, era timp suficient pentru ca organizațiile sindicale și comitetele raionale să treacă la măsuri practice pentru organizarea propagandei profesionale.

Cum se explică atunci că în organizațiile sindicale din școlile raionului Slatina în cursul anului 1958 nu s-au organizat consfătuiri de muncă și nici vreun alt fel de propagandă profesională?

Discuțiile pe care le-am avut cu numeroase cadre didactice din oraș, precum și cu unii directori de școli au arătat că la școala medie nr. 1 — ca de altfel și la alte școli — s-au ivit în cursul primelor trimestre probleme care reclamau o intensă propagandă profesională. Acestea se refereau atît la chestiuni legate de organizare a învățămîntului, cît și la probleme privind predarea. De ce atunci nu s-a întreprins nimic în această privință și cine este vinovat de aceasta?

Este evident că răspunderea revine comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt, al cărui președinte este tov. Constanța Nacu. Nu s-ar putea spune că acest comitet sindical nu s-a ocupat de loc de îndrumarea activității organizațiilor sindicale din școli. Dimpotrivă, există domenii de activitate — ca cel cultural sau de asigurări sociale — în care organizațiile sindicale respective și comitetul sindical raional au obținut succese. Comitetul sindical raional s-a lăsat însă copleșit de rezolvarea unor probleme curente de mai mică importanță, pierzînd din atenție verigile principale ale activității sindicale pentru o bună perioadă a anului școlar. La aceasta a contribuit și faptul că acest comitet a practicat un stil de muncă nepotrivit, renunțînd la colectivele de activiști obștești. Comisia profesională de pildă, care ar fi trebuit să ajute comitetul în organizarea propagandei profesionale, nu a existat decît pe hîrtie, pentru că în realitate despre activitatea ei nici nu poate fi vorba.

Există însă numeroase organizații sindicale care au dovedit inițiativă și interes în organizarea propagandei profesionale. Comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt din raionul Stalin al Capitalei, de pildă, a dat un prețios sprijin desfășurării procesului instructiv-educativ din școlile raionului, preocupîndu-se de organizarea interasistențelor și a consfătuirilor de muncă. Schimbul de experiență organizat în aceste forme în tot cursul anului școlar a urmărit, în primul rînd, cunoașterea și valorificarea experienței în predare a celor mai buni învățători și profesori, care au obținut bune rezultate practice în activitatea la clasă.

Principala formă a schimbului de experiență în munca profesională o constituie, însă, consfătuirile de muncă. De la început trebuie arătat că acestea sînt organizate și pregătite exclusiv de organizația sindicală din școală. Tema consfătuirii se stabilește în colaborare cu direcția școlii și în funcție de problemele ridicate într-o anumită etapă școlară, după ce în prealabil au fost consultate și cadrele didactice. După stabilirea temei are loc pregătirea propriu-zisă a consfătuirii. Aceasta durează aproximativ o lună de zile, timp în care referentul sistematizează și redactează materialul, iar restul cadrelor didactice se documentează asupra temei respective, consultînd materiale de specialitate și asistînd la lecții. Consfătuirea de muncă este condusă de către președintele comitetului de instituție sau de organizatorul organizației sindicale de bază. La sfîrșitul dezbaterilor se adoptă o hotărîre care devine apoi obligatorie pentru toți membrii de sindicat. Îndeplinirea acesteia este urmărită de către comitetul de instituție sau de organizatorul sindical și de directorul școlii.

Iată acum cîteva teme care au format obiectul unor consfătuiri de muncă în școlile din raionul I. V. Stalin: la școala elementară nr. 17 — „Metode și procedee în predarea limbii române", referat prezentat de tov. prof. I. Rosenzweig; la școala elementară nr. 18 — „Cum am extins elementele de politehnizare la clasa la care predau", referat întocmit de un colectiv de învățători și profesori; la școala nr. 3 — „Metode pentru îmbunătățirea exprimării orale și scrise a elevilor", referat privind experiența profesoarei Zaharia Pop etc.

În organizarea consfătuirilor de muncă s-au mai folosit și alte sisteme. Organizațiile sindicale din orașul Craiova, de pildă, au inclus în cadrul consfătuirii și un scurt coreferat prezentat fie de direcția școlii, fie de organizația sindicală. Coreferatul, pornind de la tezele enunțate în referat, face aprecieri și propuneri cu privire la generalizarea anumitor metode, la adoptarea unor măsuri practice.

Formele de propagandă profesională folosite de către organizațiile sindicale pot fi încă îmbogățite prin inițierea și organizarea propagandei prin conferințe în cadrul cluburilor și colțurilor roșii sau chiar în cadrul școlilor. Succesul acestor conferințe depinde, firește, de alegerea temei, a conferențiarului, de măsura în care acestea țin seama de problemele care interesează cadrele didactice.

În încheiere, ne îngăduim să ridicăm încă o problemă legată de succesul propagandei profesionale organizată în rîndurile membrilor sindicatului nostru. Este vorba de înlăturarea paralelismului dintre activitatea profesională dusă de comisiile metodice din școală și propaganda profesională dusă de organizația sindicală. E limpede că acest paralelism care, din păcate, mai există duce la slăbirea interesului față de problemele respective și, în ultimă instanță, la un anumit formalism. După părerea noastră, înlăturarea acestui paralelism se poate obține pe două căi. În primul rînd, așa cum s-a stabilit la cel de al IV-lea congres al sindicatului, prin reglementarea de către C.C. al S.M.I.C. și M.I.C. a atribuțiilor în acest domeniu ale organizațiilor sindicale pe de o parte și ale direcțiilor de școli pe de altă parte, și, apoi, printr-o judicioasă colaborare între direcția școlii și organizația sindicală atunci cînd se lucrează la planificarea activității de propagandă profesională.

Extinzînd propaganda profesională, legînd-o de sarcinile imediate ale școlii, organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cultură vor aduce o importantă contribuție la obținerea unor noi succese în noul an școlar.

R. CONSTANTIN

Trebuie să se facă mai mult

Mai mulți învățători și profesori care urmează cursurile fără frecvență la Universitatea „C. I. Parhon" au sesizat redacția asupra greutăților pe care le întîmpină în procurarea bibliografiei ce le-a fost indicată la diferite discipline. Informîndu-ne asupra acestei probleme am constatat că sezisările respective sînt întemeiate.

De la început trebuie remarcat că sînt materii la care nu există încă cursuri. Catedrele respective se mulțumesc să întocmească o listă cu materialul bibliografic necesar să fie studiat. E oare aceasta suficient? Fără îndoială că nu, deoarece lipsindu-le noțiunile de sinteză pe care le oferă un curs, studenții fără frecvență întîmpină mari greutăți în interpretarea fenomenelor studiate, în stabilirea concluziilor care se impun a fi trase pe marginea acestora.

Mai mult: adeseori bibliografia indicată nu se află la îndemîna acelor studenți care muncesc în centre îndepărtate sau la sate, pentru că nu se găsește nici în librării, nici în bibliotecile locale. Materialele privind, de pildă, dialectologia română, care au apărut în reviste de specialitate editate într-un tiraj redus (indicate ca bibliografie studenților de la Facultatea de română-istorie de pe lîngă Universitatea „C. I. Parhon"), nu au putut fi găsite nici măcar la bibliotecile regionale. Pregătirea studenților respectivi s-a rezumat la studierea notițelor — de multe ori superficiale și incomplete — luate de la studenții cursurilor de zi.

În afară de aceasta, unele catedre au dat dovadă de neglijență chiar în ce privește întocmirea indicațiilor bibliografice. Bibliografia indicată de catedra de istorie contemporană a R.P.R. de la Universitatea „C. I. Parhon" pentru perioada 1878—1917 nu cuprinde anul 1917, deși cunoașterea evenimentelor istorice petrecute în acest an era absolut necesară pentru înțelegerea desfășurării ulterioare a fenomenelor istorice. În schimb, în biletele de la examene au fost incluse și probleme privind anul 1918.

La cele de mai sus adăugăm faptul că unele catedre au recomandat materiale bibliografice în limbi străine fără să țină seama dacă aceste limbi sînt sau nu suficient cunoscute de toți studenții cursurilor fără frecvență. Și, în sfîrșit, mai menționăm că la întocmirea indicațiilor bibliografice nu se ține seama de timpul necesar parcurgerii lor. Sînt, de pildă, catedre care indică bibliografii de mai multe mii de pagini, realmente imposibil de parcurs pentru studenții care lucrează în producție.

Lipsa cursurilor și a materialului bibliografic a făcut ca unii studenți de la cursurile fără frecvență să se pregătească după manuale vechi, scoase din uz, și care cuprind teze antiștiințifice. Aceleași cauze au contribuit la pregătirea nesatisfăcătoare a unor studenți care s-au prezentat slab la examenele din recenta sesiune, dovedind că nu s-au putut ridica mai sus de înregistrarea mecanică a unor date și fapte. Alți studenți, neavînd cum să-și procure materialul bibliografic indicat, amînă examenele de la sesiune la sesiune, ajungînd uneori să renunțe a se mai prezenta.

Este adevărat că înaintea sesiunilor de vară se organizează cursuri și consultații. Este limpede însă că acestea nu pot suplini studiul individual, care rămîne baza pregătirii în învățămîntul fără frecvență. Catedrele au sporit considerabil exigența față de pregătirea studenților de la cursurile fără frecvență — și acesta este un lucru foarte bun. Socotim însă că în aceeași măsură e necesar să-și sporească preocuparea și pentru redactarea cursurilor, pentru alcătuirea judicioasă a bibliografiilor.

Dezvoltarea necontenită a învățămîntului elementar și mediu cere tot mai multe cadre cu calificare înaltă. O parte din aceste cadre sînt pregătite în învățămîntul fără frecvență. Iată de ce, împlinind și lacunele existente încă în domeniul indicațiilor bibliografice, al redactării și editării cursurilor necesare celor care studiază în învățămîntul fără frecvență, instituțiile noastre de învățămînt superior vor contribui și mai mult la buna pregătire și orientare a cadrelor didactice din școlile patriei noastre.

C. RĂDOI

Patronarea școlilor de către întreprinderi

În ziua de 28 iulie a.c., la Ministerul Învățămîntului și Culturii a avut loc o consfătuire la care s-a discutat problema asigurării mijloacelor de realizare a învățămîntului politehnic în școlile de cultură generală. Au participat cadre de conducere din Direcția generală a învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic, reprezentanți ai unor ministere și întreprinderi, cadre didactice.

În referatul prezentat la consfătuire s-a subliniat că problema realizării învățămîntului politehnic este una dintre problemele actuale cele mai importante ale școlii de cultură generală. Sarcina școlii este de a da elevilor nu numai o pregătire teoretică, dar și o orientare în pregătirea practică de a-i înarma cu cunoștințe privitoare la bazele producției moderne, cu deprinderi de muncă productivă.

Absolvenții școlii de cultură generală își vor putea ușura cu ușurință o profesie și vor fi viitori muncitori în fabrici sau în agricultură, tehnicieni chemați să contribuie activ la desăvîrșirea construcției socialiste. De aceea, problema pregătirii lor pentru viață nu este numai o problemă a școlii, ci a întregii noastre societăți.

S-a menționat că prevederile din Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală pun un accent deosebit pe legătura dintre școală și producție, pe ajutorul care-l pot acorda întreprinderile industriale, agricole, economice la pregătirea politehnică a elevilor. Hotărîrea a subliniat că patronarea școlilor de către întreprinderi este o formă potrivită de legătură între școală și producție și a autorizat departamentele și întreprinderile să transfere școlilor utilaje, aparate, mașini, să le acorde asistență tehnică, să le creeze posibilități de organizare a activităților practice.

Multe organe locale de stat, întreprinderi industriale, S.M.T., gospodării de stat, gospodării colective au înțeles importanța acestei măsuri și au luat în patronare școli, ajutîndu-le să obțină rezultate frumoase pe linia politehnizării învățămîntului. La consfătuire s-au arătat, de pildă, realizările obținute de școala medie nr. 2 din București, patronată de întreprinderea „Clement Gottwald", de școala medie nr. 1 din Reșița, patronată de Combinatul metalurgic Reșița, de școala medie din orașul Victoria, patronată de Combinatul chimic „I. V. Stalin", de școala medie din comuna Viziru, patronată de S.M.T.-Viziru etc. Aceste întreprinderi au contribuit la organizarea și înzestrarea atelierelor școlare, la o mai bună desfășurare a activităților practice în școli, în cercurile tehnice și în producție, au organizat conferințe tehnico-științifice pentru cadrele didactice și pentru elevi etc. La rîndul lor, școlile au organizat manifestări cultural-artistice în întreprinderi, i-au sprijinit pe muncitorii care urmează învățămîntul fără frecvență, au efectuat munci de folos obștesc în interesul întreprinderii.

În concluziile consfătuirii s-a subliniat necesitatea ca toate școlile să fie patronate de întreprinderile industriale, S.M.T., gospodăriile de stat, gospodăriile colective din localitățile respective, întrucît o astfel de legătură poate contribui într-o măsură însemnată la realizarea sarcinilor politehnizării învățămîntului de cultură generală. Un rol important în această acțiune revine secțiilor de învățămînt și cultură, care au datoria, cu sprijinul organelor locale, să ia legătura cu întreprinderile industriale sau agricole din orașul sau raionul respectiv, să stabilească școlile care vor fi patronate, încheind în acest sens convenții scrise, să urmărească felul cum se îndeplinesc obligațiile asumate, cum se organizează și desfășoară activitățile în producție ale elevilor.

De asemenea, un sprijin eficace în întărirea legăturii dintre școală și producție îl poate aduce constituirea pe lîngă fiecare școală a unor comitete de patronaj din care să facă parte reprezentanți ai conducerilor întreprinderilor și școlilor respective, ai personalului tehnic și cadrelor didactice, ai organizațiilor obștești din întreprindere și ai comitetelor de părinți. Aceste comitete vor putea stabili planuri concrete de măsuri pentru înzestrarea atelierelor școlare, a laboratoarelor, a loturilor școlare experimentale, pentru organizarea și desfășurarea practicii în producție etc.

Generalizarea învățămîntului de 7 ani în comunele și satele unde există școli cu 7 clase face să crească necesitatea înzestrării acestor școli cu terenuri experimentale și cu utilaj pentru lucrările practice agricole. În această privință școlile pot primi un mare ajutor din partea întreprinderilor agricole socialiste.

Extinderea acțiunii de patronare la toate școlile de cultură generală și sprijinirea efectivă a acestora de către întreprinderi va aduce o contribuție de seamă la îndeplinirea sarcinilor învățămîntului politehnic, la pregătirea temeinică și multilaterală a tineretului.

C. MINCA

PEDAGOGII CONTRIBUIE la DEZVOLTAREA AGRICULTURII SOCIALISTE

Ultimul snop a fost ridicat, ultimul spic cules de harnicii pionieri, ultimul bob treierat... Secerișul și treierișul s-au terminat. La o margine de tarla, se zărește silueta robustă a tovarășului P. Mihai, agronomul gospodăriei colective din comuna Ianca. Chibzuiește la sarcinile pe care le are de acum înainte gospodăria: dezmiriștitul, apoi culesul porumbului, al sfeclei de zahăr, arăturile de toamnă... Știe că și în înfăptuirea acestor sarcini — ca și în întreaga campanie agricolă — va primi sprijinul dascălilor și al copiilor din comună.

Învățătorii, profesorii și elevii ne-au ajutat mult în lunile din urmă — ne spune tov. Mihai. Copiii, îndrumați de profesorii lor, au lucrat alături de noi la distrugerea cuiburilor de ciori, la prășitul și plivitul ricinului și al sfeclei de zahăr, la culegerea spicelor rămase pe cîmp. In timpul secerișului, învățătorii și profesorii au pregătit un program interesant pentru brigada artistică a căminului, care a dat spectacole la arii, la sediul gospodăriei și la S.M.T. Pe lîngă coruri și dansuri, s-au bucurat de mare succes în fața colectiviștilor numerele din program care satirizau unele aspecte negative locale: lenea codașilor, munca de mîntuială a unui agronom care visează numai bulevardele Capitalei etc. Totul în versuri, pe melodii populare cunoscute. Vă închipuiți ce haz au făcut colectiviștii...

Dar nu numai acuma ne-au ajutat oamenii școlii. Simțim mereu ajutorul lor. Ei au contribuit mult la răspîndirea cunoștințelor și a cărții agrotehnice, chiar și după ce s-a stabilit ca cercul agrotehnic să funcționeze nu la căminul cultural, ci pe lîngă gospodărie, în urma dezvoltării acesteia și a creșterii numărului agronomilor. In raionul nostru predomină producția cerealieră. Acum însă, intenționăm să creăm și un sector legumicol și pomicol. Tovarășul profesor Ion Grigore i-a vorbit colectiviștilor despre posibilitatea dezvoltării legumiculturii la noi în raion. Apoi a organizat cîteva răsadnițe experimentale cu pat cald și cu pat rece.

Și tovarășa profesoară Maria Cîrlig ne-a dat ajutor în munca noastră și a popularizat în rîndul colectiviștilor metodele înaintate de întreținere a plantelor de cultură, le-a lămurit însemnătatea asolamentelor.

După consfătuirea de la Constanța s-a intensificat mult munca învățătorilor pentru atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul agriculturii socialiste. E greu să evidențiezi pe cineva, poate pe profesorii V. Dorneanu și Ilie Stratan. Dar să nu-i nedreptățim nici pe ceilalți... fiindcă toate cadrele didactice din comună își dau contribuția la acțiunea de transformare socialistă a agriculturii.

N. EFTIMIE

Tematica viitoarelor sesiuni ale LECTURILOR PEDAGOGICE

Pentru a veni în ajutorul celor ce vor să se pregătească pentru sesiunile „lecturilor pedagogice" din anul 1960 (după cum se știe, sesiunile au loc din doi în doi ani), publicăm mai jos tematica acestora.

Se precizează că tematica, cuprinzînd probleme mari, nu este obligatorie pentru participanții la „lecturi", ci constituie numai o recomandare. Participanții sînt liberi să-și aleagă temele potrivit experienței acumulate de ei în munca de instruire și educare a elevilor, după cum pot să propună și teme noi. Se recomandă însă alegerea unor teme cît mai actuale, cît mai legate de viața școlii, de construcția socialismului în patria noastră.

I. EDUCAȚIA ÎN SPIRITUL MORALEI COMUNISTE ÎN ȘCOALA ȘI ÎN AFARA ȘCOLII, ÎN ORGANIZAȚIILE DE COPII ȘI TINERET, ÎN FAMILIE. EDUCAREA TINERETULUI ÎN SPIRITUL PATRIOTISMULUI SOCIALIST ȘI AL INTERNAȚIONALISMULUI PROLETAR

- Cum educ elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar: a) în cadrul lecțiilor; b) în cadrul activităților în afară de clasă și extrașcolare; c) în cadrul organizațiilor de copii și tineret; d) în familie.
- Lecțiile de limba maternă și limba română din școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare — mijloc important de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.
- Respectarea particularităților de vîrstă în munca de educare a copiilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.
- Formarea bazelor concepției materialist-dialectice a elevilor în cadrul predării diferitelor obiecte de învățămînt.
- Din munca mea de organizare și educare a colectivului de elevi.
- Cum educ elevii în spiritul dragostei și al interesului pentru muncă.
- Din experiența diriginteui (învățătorului) în munca de educare a elevilor în spiritul disciplinei conștiente.
- Cum educ elevii în spiritul respectului față de avutul obștesc.
- Din experiența muncii activului de părinți din școală (grădiniță).
- Lectoratul pentru părinți — mijloc important pentru îmbunătățirea muncii de educare a copilului în familie.
- Cum îmi educ copiii (din experiența unui părinte).
- Din experiența unei tabere pentru pionieri și școlari.
- Din experiența mea în munca de conducere a unității de pionieri.
- Activitatea desfășurată în cercurile de la casele pionierilor sau palatele pionierilor și legătura ei cu munca instructiv-educativă din școală.
- Din experiența muncii educative în casele de copii.
- Din experiența muncii educative în școlile ajutătoare.

II. PROBLEME ALE REALIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI POLITEHNIC

- Cum am realizat sarcinile învățămîntului politehnic prin predare și prin lucrările practice (în clasele V—VII și VIII—XI).
- Metodica predării lucrărilor practice de atelier (în clasele V—VII și VIII—XI); formarea deprinderilor de muncă ale elevilor.
- Vizite și excursii în întreprinderile industriale și agricole.
- Practiva elevilor în întreprinderile industriale și agricole.
- Educația prin muncă în cadrul învățămîntului politehnic.
- Formarea deprinderilor de muncă prin orele de lucru manual și de lucrări practice pe terenul școlar experimental.
- Cum au fost folosite cunoștințele de fizică și științe naturale în cadrul practicii în întreprinderile industriale sau agricole.
- Cum am reușit să folosesc în predarea fizicii cunoștințele și deprinderile formate în activitatea din atelier.
- Cum contribuie munca dusă în cercurile pe obiecte la pregătirea elevilor pentru activitatea practică.
- Cum contribuie munca obștească la înarmarea elevilor cu deprinderi practice.
- Din experiența mea în predarea desenului tehnic.

III. PREVENIREA ȘI ÎNLĂTURAREA SUPRAÎNCĂRCĂRII

- Cum am planificat și organizat activitatea instructiv-educativă pentru a evita supraîncărcarea elevilor.
- Pregătirea și desfășurarea lecțiilor — mijloc important de prevenire a supraîncărcării elevilor.
- Înlăturarea supraîncărcării elevilor prin organizarea judicioasă a muncii lor independente.
- Cum am coordonat activitatea cadrelor didactice în scopul prevenirii și înlăturării supraîncărcării elevilor. (Din experiența unui diriginte, a unui director de școală, a unui cabinet pedagogic raional, a unei secții de învățămînt și cultură).

IV. PROBLEME METODICE PRIVIND ÎMBUNĂTĂȚIREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

- Cum asigur însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi.
- Din experiența muncii mele pentru preîntîmpinarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor.
- Organizarea și metodica muncii independente a elevilor (în cadrul activităților din clasă și în afară de clasă).
- Din experiența mea în predarea unei anumite teme.
- Cum realizez unitatea dintre teorie și practică.
- Greșelile tipice: măsuri pentru prevenirea și înlăturarea lor.
- Confecționarea materialului didactic și folosirea lui la lecții.
- Din experiența mea în legătură cu verificarea și aprecierea cunoștințelor și deprinderilor elevilor.
- Organizarea și metodica desfășurării lecțiilor de repetare la sfîrșit de temă, capitol, trimestru.
- Metodele folosite pentru realizarea unei exprimări corecte orale și scrise a elevilor.
- Organizarea și controlul lecturii în afara clasei.
- Studiul limbii operelor literare în cadrul predării lecturii literare la clasele V—VII și a istoriei literaturii române (la clasele VIII—XI și în școlile pedagogice).
- Formarea noțiunilor gramaticale la elevii din clasele I—VII pe baza sistemului concentric de predare.
- Folosirea cunoștințelor de limba română (maternă) în predarea limbilor străine (română).
- Căile de dezvoltare a exprimării orale și scrise a elevilor în cadrul predării limbii române în școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.
- Căile de îmbogățire a vocabularului elevilor în cadrul predării limbilor străine.
- Cum am folosit cunoștințele de fizică în cadrul lecțiilor de algebră.
- Metodica rezolvării problemelor.
- Utilizarea operelor clasicilor marxism-leninismului la lecțiile de istorie.
- Folosirea literaturii beletristice la lecțiile de istorie, constituție, geografie.
- Studierea istoriei locale în cadrul cursului de istorie.
- Rolul excursiilor în predarea și înțelegerea noțiunilor de istorie, geografie, științe naturale
- Studierea ținutului natal la cursul de geografie a R.P.R.
- Munca cu harta geografică în diferite clase — rezultate.
- Cum am organizat munca pe terenul geografic.
- Din experiența mea în predarea fiziologiei omului, în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov
- Cum am organizat munca pe terenul școlar experimental (rezultatele obținute).
- Experiențele la chimie (fizică) în școala de cultură generală.
- Legarea cunoștințelor de psihologie (logică) de activitatea practică a elevilor.
- Din experiența mea în predarea economiei politice (marxism-leninismului).
- Organizarea și pregătirea elevilor pentru trecerea normelor G.M.A. și F.G.M.A.
- Din experiența mea în predarea desenului (muzicii) în școală.
- Educația muzicală și predarea desenului în cele 3 grupe de copii din grădiniță.
- Activitățile la libera alegere a copiilor din grupa mea.
- Munca de pregătire a copiilor din grupa mare în vederea trecerii în clasa I a școlii elementare.
- Activitățile de confecții și construcții în cele trei grupe de copii.
- Din experiența muncii instructiv-educative cu copiii surdo-muți în perioada pregătitoare.
- Munca în afară de clasă pentru dezvoltarea vorbirii elevilor surdo-muți sau orbi.
- Educația prin muncă și pregătirea profesională în școlile pentru copiii orbi, surdo-muți sau oligofreni.
- Metodele de muncă în școlile ajutătoare în vederea pregătirii elevilor pentru activitatea practică.

V. PROBLEME DE PSIHOLOGIE PEDAGOGICĂ ȘI DE IGIENĂ A PROCESULUI INSTRUCTIV EDUCATIV

- Procedee folosite pentru cunoașterea și tratarea individuală a elevilor în procesul de învățămînt.
- Cum am contribuit la dezvoltarea gîndirii elevilor de la senzorial la logic.
- Educarea interesului elevilor pentru învățătură.
- Din experiența formării laturii volitionale a caracterului elevilor; combaterea aspectelor negative
- Metode folosite pentru educarea atenției elevilor în procesul de învățămînt.
- Din experiența colaborării medicului școlar cu cadrele didactice și cu părinții în vederea creării unui regim just pentru elevi.
- Cum mă preocup de igiena școlară și extrașcolară a elevilor din clasa mea (din experiența dirigintelui, a învățătorului sau a medicului).

VI. PREGĂTIREA ȘI PERFECȚIONAREA CADRELOR DIDACTICE; MUNCA DE ÎNDRUMARE ȘI CONTROL ÎN ÎNVĂȚĂMÎNT

- Experiența mea în predarea metodicilor în școală pedagogică (institut).
- Organizarea, desfășurarea și rezultatele diferitelor forme de practică pedagogică.
- Organizarea cabinetului pedagogic în școala pedagogică (institut); conținutul activității și metodele de muncă.
- Legătura școlilor pedagogice (institutelor) cu absolvenții lor; studierea muncii tinerilor învățători.
- Cum mă pregătesc pentru lecție.
- Din munca mea de director de școală.
- Organizarea și conținutul muncii consiliului pedagogic.
- Organizarea și conținutul muncii cercurilor metodice și a comisiilor pe obiecte în școală.
- Din activitatea cercurilor pedagogice și a cabinetului pedagogic raional.
- Din experiența muncii secției de învățămînt orășenești, raionale sau regionale.
- Din experiența muncii sindicale în școală.

VII. DIN ACTIVITATEA SOCIAL-CULTURALĂ A CADRELOR DIDACTICE

- Contribuția cadrelor didactice din comună (oraș, raion, regiune) la socializarea agriculturii.
- Activitatea cadrelor didactice pentru ridicarea culturală a satelor
- Rolul învățămîntului în școală și în afară de școală.

VIII. VALORIFICAREA MOȘTENIRII PEDAGOGICE PROGRESISTE A TRECUTULUI

- Monografia școlii în care lucrez.
- Monografia unui pedagog progresist (din raionul sau regiunea respectivă).

Predarea cunoștințelor agricole în școală

(Urmare din pag. 1)

tice agricole pe lotul experimental școlar.

In vederea unei cît mai temeinice pregătiri a elevilor, științele agricole vor fi predate de ingineri agronomi, iar în localitățile unde acest lucru nu este posibil, de profesori de științe naturale cu o bogată activitate în domeniul lucrărilor agricole. Sub conducerea inginerilor agronomi și a profesorilor de științe naturale, elevii vor executa o serie de lucrări practice agricole care vor contribui la adîncirea cunoștințelor lor, la înarmarea lor cu priceperi și deprinderi practice agricole.

Conducerile școlilor, cadrele didactice trebuie să acorde cea mai mare grijă predării acestui nou obiect de studiu — științele agricole — să creeze condițiile necesare pentru ca studiul noțiunilor teoretice de agricultură să se desfășoare pe măsura puterii de înțelegere a elevilor, în strînsă legătură cu practica, să contribuie din plin la dezvoltarea dragostei elevilor pentru muncă, la orientarea lor spre profesiunile agricole.

In perioada care a mai rămas pînă la deschiderea noului an școlar, organele de învățămînt au datoria să ia toate măsurile în vederea introducerii în școlile sătești a acestui nou obiect de studiu și a predării lui în bune condițiuni. O mare atenție trebuie acordată în special înzestrării tuturor școlilor cu loturi experimentale, bunei amenajări a acestora, procurării uneltelor, semințelor etc.

Buna desfășurare a studiului științelor agricole — care vine să lărgească orizontul politehnic al elevilor, să întregească pregătirea viitorilor constructori ai socialismului — va însemna un mare pas înainte pe drumul legării învățămîntului nostru de practică, de viață.

Pentru curmarea agresiunii imperialiste în Orientul arab

Atenția opiniei publice din lumea întreagă continuă să fie îndreptată asupra evenimentelor legate de agresiunea imperialistă în Orientul arab. Alarmate de mișcarea popoarelor Orientului arab pentru eliberarea de sub dominația colonialistă, cercurile imperialiste au adăugat încă o crimă la lanțul crimelor care amenință pacea lumii. Intervenția armată a trupelor americane în Liban și a celor engleze în Iordania, precum și pericolul de a se extinde agresiunea și împotriva altor țări arabe, au creat o gravă primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor. Popoarele însă spun un NU hotărît agresorilor americani și englezi.

La acțiunile milioanelor de oameni cinstiți din lumea întreagă care condamnă agresiunea imperialistă în Liban, Iordania și Libia s-au adăugat documentele adoptate la recenta sesiune extraordinară a Comitetului executiv al F.S.M. Printre aceste documente se numără Apelul adresat oamenilor muncii și sindicatelor din toate țările, în care este condamnată cu hotărîre intervenția armată americano-engleză în Liban, Iordania și Libia. In „Mesajul către oamenii muncii și sindicatele din țările arabe", aprobat la sesiunea Comitetului executiv al F.S.M., este exprimată solidaritatea Federației Sindicale Mondiale cu lupta popoarelor arabe pentru izgonirea agresorilor din Iordania, Liban și Libia. Mesajul cere să se pună capăt oricărui amestec în treburile interne ale popoarelor arabe. In telegrama adresată secretarului general al O.N.U., D. Hammerskjoeld, de către sesiunea extraordinară a Comitetului executiv al F.S.M. se exprimă hotărîrea fermă a celor 92 milioane de membri ai F.S.M. de a obține neîntîrziat retragerea necondiționată a trupelor americane și engleze din Liban, Iordania și Libia.

Urmărind în mod consecvent asigurarea și consolidarea păcii în lume, Uniunea Sovietică, prin mesajul adresat la 5 august de N. S. Hrușciov conducătorilor S.U.A., Angliei și Franței, demonstrează încă o dată hotărîrea fermă cu care guvernul sovietic acționează în aceste zile pentru curmarea primejdioasei situații create de intervenția armată a Statelor Unite și Angliei în Orientul arab. N. S. Hrușciov cere în mesajul său convocarea urgentă a adunării generale a O.N.U. în sesiune extraordinară pentru a discuta problema retragerii trupelor americane și engleze din Liban și Iordania.

După cum se știe, propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea Conferinței la nivel înalt a celor cinci puteri, deși avea adeziunea popoarelor, nu a fost acceptată de conducătorii S.U.A. și Angliei. Președintele Eisenhower și premierul Macmillan au făcut încercări pentru a împinge discutarea situației din Orientul apropiat în Consiliul de Securitate. Imperialiștii americani și englezi contau, pe drept cuvînt, pe incapacitatea Consiliului de Securitate, în actuala lui componență, de a adopta hotărîri care să le strice socotelile. Intr-adevăr, la ce te poți aștepta cînd din Consiliul de Securitate face parte reprezentantul fantomei politice Cian Kai-și, care întotdeauna se opune măsurilor menite să asigure pacea popoarelor?

Pretextul folosit de diplomația americană, care pretinde că în țările arabe ar avea loc o „agresiune indirectă", primește în mesajul lui N. S. Hrușciov riposta cuvenită. Se știe, de altfel, că această calomnie a fost respinsă de înșiși observatorii O.N.U. trimiși în mod special de Consiliul de Securitate în Liban. In realitate, cercurile imperialiste americane sînt îngrijorate de creșterea mișcării de eliberare în țările arabe, ca urmare a nemulțumirii și miniei maselor față de crunta exploatare colonială, față de regimurile corupte instaurate și sprijinite de imperialiști.

De o deosebită importanță pentru menținerea păcii în lume și pentru curmarea agresiunii imperialiste în Orientul arab este recenta întrevedere dintre tovarășii N. S. Hrușciov și Mao Tze-dun. Opinia publică mondială a primit cu vie satisfacție comunicatul cu privire la întîlnirea celor doi conducători, comunicat străbătut de la un capăt la altul de dorința arzătoare de a apăra liniștea și pacea omenirii. Cele două mari puteri mondiale au reafirmat cu tărie sprijinul hotărît pe care-l acordă cauzei drepte a popoarelor Republicii Arabe Unite, Republicii Irak și celorlalte țări arabe, precum și mișcării de eliberare din lumea întreagă.

Cele două părți declară că statele lor vor continua lupta pentru slăbirea încordării internaționale și evitarea războiului, că vor rămîne consecvente principiilor coexistenței pașnice între statele cu sisteme sociale diferite. O sarcină capitală în lupta pentru pace este, așa cum arată comunicatul, aceea de a se ajunge la o înțelegere cu privire la reducerea înarmărilor, încetarea experiențelor cu armele nucleare, interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, lichidarea bazelor militare de pe teritoriile străine, încheierea unui pact al păcii și securității colective.

Este de la sine înțeles că, așa cum se subliniază în comunicatul semnat la Pekin, dacă maniacii imperialiști ai războiului vor cuteza să impună popoarelor un război, toate statele și popoarele iubitoare de pace și libertate, unindu-se strîns, vor lichida pentru totdeauna cu agresorii imperialiști și vor instaura o pace trainică în întreaga lume.

Evenimentele din Orientul arab au demonstrat încă o dată necesitatea întăririi vigilenței popoarelor față de uneltirile celor care, nesocotind dorința unanimă de pace, vor să dezlănțuie un nou război. Poporul nostru, alături de toate popoarele lumii, își manifestă hotărîrea fermă de a lupta pentru a se obține retragerea imediată a trupelor intervenționiste de pe teritoriul țărilor arabe, pentru lichidarea încordării internaționale provocată de agresiunea imperialistă în Liban și Iordania.

Conferința mondială a tineretului

Conferința sindicală mondială a tineretului muncitor care a avut loc la Praga între 14—20 iulie a.c. a adoptat o serie de documente de o deosebită importanță pentru tinerii muncitori din toate țările lumii. In „Apelul către tineretul muncitor din lumea întreagă" conferința cheamă tineretul din țările capitaliste să lupte împotriva exploatării, a concedierilor și șomajului, pentru apărarea și extinderea drepturilor sindicale și sociale, pentru organizarea unei pregătiri profesionale și generale, în raport cu dezvoltarea industriei și a tehnicii moderne, pentru a se asigura dezvoltarea armonioasă a omului. Apelul cheamă de asemenea tinerii muncitori și muncitoare din țările socialiste să-și dezvolte activitatea pentru întărirea socialismului, pentru a contribui la dezvoltarea impetuoasă a economiei naționale din țările lor, a tehnicii și științelor, a culturii, pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al muncitorilor.

Printre documentele adoptate la Conferința sindicală mondială a tineretului un loc important îl are „Charta revendicativă a tineretului muncitor". Aceasta include, pe lîngă revendicări cu privire la dreptul la muncă, remunerarea muncii, durata zilei de lucru, drepturi sindicale și sociale, și revendicări privind educarea și calificarea profesională a tineretului. Aceste revendicări privesc dreptul la învățămînt gratuit și obligatoriu pentru toți tinerii de virstă școlară; accesul liber în învățămîntul de toate gradele, în toate țările lumii; atribuirea burselor de studii pentru tineret; dreptul la o calificare profesională și la o cultură generală care să corespundă nevoilor epocii noastre și extinderea acestui drept pentru tineretul din industrie și agricultură în țările slab dezvoltate; sporirea creditelor pentru calificarea profesională și pentru dezvoltarea centrelor de ucenici; dreptul sindicatelor de a participa la controlul învățămîntului profesional.

Pentru calificarea tinerilor muncitori agricoli se cere crearea de școli profesionale și de cursuri de calificare agricolă în vederea pregătirii tineretului pentru specializare tehnică, iar pentru ucenicia tinerelor fete se cere dreptul la o pregătire profesională fără nici o discriminare.

Tineretul din patria noastră, care se bucură de condiții mereu mai bune pentru calificarea și perfectionarea profesională, pentru ridicarea necontenită a nivelului său material și cultural, se solidarizează cu lupta tinerilor din țările capitaliste pentru a obține aceste drepturi.

IN NUMELE INALTELOR PRINCIPII ALE ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DEMOCRATIC

ȘEDINȚA COMITETULUI ADMINISTRATIV AL F. I. S. E.

Intre 29 iulie și 3 august a avut loc la Moscova ședința lărgită a Comitetului administrativ al F.I.S.E. cu diferite organizații de învățămînt și reprezentanți ai științei pedagogice. La ședință au participat delegați din 18 țări, reprezentînd peste 7 milioane de cadre didactice. La ordinea de zi a ședinței a fost discutarea problemelor privind principiile învățămîntului democratic.

Deschizînd ședința, I. I. Grivkov, vicepreședinte al F.I.S.E., președintele Comitetului Central al Sindicatelor muncitorilor din învățămînt, din școlile superioare și din institutele științifice din U.R.S.S., a spus: Lupta pentru democratizarea învățămîntului se desfășoară de mulți ani în numeroase țări. De aceea, stabilirea unei linii comune în această luptă, schimbul multilateral de păreri cu privire la desfășurarea ei sînt de mare însemnătate pentru noi toți.

Caracterizînd pe scurt succesele dobîndite în domeniul învățămîntului public în U.R.S.S., I. I. Grivkov a subliniat că, din primele zile ale existenței sale, puterea sovietică, în frunte cu marele Lenin, a proclamat ideea învățămîntului democratic. Această idee a fost neclintit trudusă în viață.

Cu mînie și indignare a vorbit tov. Grivkov despre acele cercuri imperialiste agresive care nu numai că împiedică progresul societății și democratizarea învățămîntului, dar și încearcă să ducă lumea la un nou război. El a condamnat aspru agresiunea armată a imperialiștilor din Statele Unite și Anglia împotriva Libanului și a Iordaniei.

A luat apoi cuvîntul P. Delanoue, secretar general al F.I.S.E. Subliniind că cele mai mari personalități ale omenirii au cerut întotdeauna realizarea principiilor învățămîntului democratic, P. Delanoue a spus că întreaga lume arată astăzi un interes uriaș școlii sovietice, care creează toate condițiile pentru dezvoltarea multilaterală a personalității omenești.

I. A. Kairov, președintele Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., a prezentat la ședință un referat cu tema „Principiile democratice ale învățămîntului public în U.R.S.S.". Cultura și învățămîntul sovietic — a spus referentul — sînt prin esența lor democratice. Statul sovietic a pus capăt monopolului minorității avute asupra învățămîntului și a transformat întreaga bogăție culturală, toate cunoștințele dobîndite de omenire într-un bun al celor ce muncesc.

Scopul principal al educației în școala sovietică — a spus în continuare I. A. Kairov — este dezvoltarea multilaterală a personalității, pregătirea unor constructori activi ai noii societăți. O mare atenție se acordă la noi problemelor educației politehnice și educației prin muncă a tineretului, ca și înarmării lor cu cele mai înalte calități omenești.

In continuare a prezentat un referat reprezentanta Franței, F. Seclet Ricu. Dacă am caracteriza pe scurt dezvoltarea generală a învățămîntului în Franța — a spus vorbitoarea — ar trebui să arătăm că el a străbătut drumul de la slujirea ideal urilor revoluției din secolul al XVIII-lea pînă la slujirea scopurilor înguste, egoiste ale burgheziei franceze contemporane.

P. Lemme, consilier al Ministerului Învățămîntului din Brazilia, a expus referatul „Despre unele principii ale învățămîntului democratic". El a arătat că învățămîntul democratic presupune posibilități egale pentru toți copiii de a studia pe toate treptele învățămîntului. Condițiile care dau posibilitatea de a se realiza aceasta pot fi asigurate numai într-o societate organizată în mod corespunzător. De aceea este necesar să se lupte pentru transformări sociale cu caracter democratic, deoarece fără o societate democratică nu poate exista un învățămînt democratic.

Luînd cuvîntul la ședința comitetului, El Saed Iusef, locțiitorul președintelui Sindicatelor de învățămînt din Republica Arabă Unită, a spus: Profesorii au exercitat întotdeauna o uriașă influență asupra opiniei publice. Noi socotim că această influență trebuie să fie folosită pentru asigurarea păcii și propășirii întregii lumii. Nădăjduim că prin unirea forțelor noastre vom contribui ca în fiecare țară tineretul să fie astfel educat încît să izbăvească omenirea de ură și de război, care au adus atît de multe suferințe generației noastre.

Olga Poblete, vicepreședinta Asociației Naționale a Profesorilor din Chile, membră a consiliului de conducere al Federației Lucrătorilor din Învățămînt din Chile, a vorbit despre situația învățămîntului public în America Latină. O mare parte a locuitorilor continentului sud-american — a spus vorbitoarea — trăiește în condiții materiale foarte grele. După datele existente, numărul total al neștiutorilor de carte din țările Americii Latine atinge 70% din întreaga populație. In instituțiile de învățămînt ale acestor țări nu se acordă atenția cuvenită culturii naționale. Programele școlare sînt pătrunse de spiritul cosmopolitismului. Dependența țărilor sud-americane de imperialiștii din Statele Unite știrbește suveranitatea lor națională și le împiedică să rezolve problemele economice, politice și culturale care le stau în față.

In continuarea lucrărilor ședinței a prezentat o comunicare profesorul francez F. Deleon, care a expus date cu privire la activitatea actuală a școlilor de stat din Franța.

In referatul său, profesorul italian M. Manacorda a vorbit despre lupta forțelor progresiste din Italia pentru o școală democratică, pentru asigurarea caracterului laic al învățămîntului, pentru înlăturarea influenței reacționare a concepțiilor pedagogice burgheze americane.

M. Robinson, reprezentantul profesorilor englezi, a vorbit despre criza sistemului englez de învățămînt public. Problema centrală a școlii engleze — a spus M. Robinson — constă în necesitatea de a se renunța la divizarea actuală a copiilor în diferite tipuri de școli și clase, divizare care oglindește structura de clasă a societății engleze. Trebuie să se pună capăt teoriei așa-numitelor „capacități înnăscute", care stă la baza acestei divizări și care împiedică progresul învățămîntului în Anglia.

La discuția generală asupra problemelor învățămîntului democratic au luat parte membrii Comitetului administrativ al F.I.S.E. T. Djaidir (Algeria), K. Keita (Africa Neagră), V. Woenski (Republica Populară Polonă), I. Stepanek (Republica Cehoslovacă), A. Wilke (Republica Democrată Germană), V. Decord (Belgia), I. Grivkov (U.R.S.S.), P. Delanoue (Franța), A. Betinolli (Argentina), B. Sanjuan (Venezuela), P. Kreichel (Austria), Ngun Niu Kutium (Republica Democrată Vietnam) etc.

In continuarea lucrărilor, membrii Comitetului administrativ al F.I.S.E. au adoptat în unanimitate „Charta principiilor învățămîntului democratic".

De asemenea, Comitetul administrativ a adoptat „Apelul către toți pedagogii, către toate organizațiile pedagogice din lume".

Participanții la ședință au discutat și au adoptat totodată proiectul unui acord cu privire la colaborarea între Federația Internațională a Sindicatelor de Învățămînt și Confederația Internațională a Organizațiilor de Pedagogi. Ratificarea acestui acord la viitoarea adunare a reprezentanților celor două părți va constitui, fără îndoială, o mare contribuție la cauza întăririi colaborării internaționale și a prieteniei între cadrele didactice.

APEL

către toți pedagogii, către toate organizațiile pedagogice din lume

Dragi colegi!

Popoarele trec printr-un moment hotărîtor al istoriei. La 15 iulie, armatele Statelor Unite au debarcat în Liban, iar cu două zile mai tîrziu soldații Marii Britanii au trecut la ocuparea Iordaniei. Aceste acțiuni reprezintă o amenințare de război nu numai în Orientul Apropiat și Mijlociu, ci și în întreaga lume. Agresiunea anglo-americană în Orientul Apropiat și Mijlociu constituie o verigă în întregul lanț de evenimente — de la războiul împotriva Vietnamului pînă la războiul împotriva Algeriei și campania anglo-franceză împotriva Egiptului — îndreptat contra mișcării generale a popoarelor pentru independență națională.

Guvernele Statelor Unite și Marii Britanii afirmă că ele doresc numai să asigure securitatea cetățenilor lor în regiunile ocupate. Este limpede pentru toți că aceasta este o afirmație fățarnică a agresorilor, care încearcă să mascheze adevăratul lor țel: înăbușirea luptei de eliberare națională a popoarelor arabe și înrobirea acestora.

Popoarele întregii lumi înțeleg și susțin lupta popoarelor arabe pentru independență. Ele afirmă cu hotărîre solidaritatea lor cu această luptă.

In acest ceas greu, asupra cadrelor didactice apasă o răspundere uriașă. De aceea, în numele a 7.000.000 de muncitori din învățămînt. Comitetul administrativ al F.I.S.E. și reprezentanții a 25 de țări care au participat la ședința internațională de la Moscova unde s-a discutat problema democratizării învățămîntului, se ralizează la chemarea popoarelor întregii lumi. Ei cer pedagogilor din întreaga lume să-și unească forțele pentru a obține încetarea agresiunii.

Noi, reprezentanți ai milioanelor de cadre didactice, atragem atenția tuturor muncitorilor din învățămînt asupra pericolului care amenință omenirea. Chemăm pe muncitorii din învățămînt și organizațiile lor să ceară încetarea agresiunii împotriva popoarelor arabe. In acest scop propunem muncitorilor din învățămînt să treacă deîndată la inițiativele pe care le socotesc folositoare (adunări ale cadrelor didactice, conferințe etc.).

Propunem să se ceară convocarea întîlnirii șefilor de guverne în cadrul Consiliului de Securitate al O.N.U., pentru a se lua măsuri urgente în vederea preîntîmpinării unui nou război, care va fi cu mult mai distrugător decît războaiele precedente.

Pedagogi din întreaga lume, soarta omenirii, soarta lumii se află în mîinile popoarelor și, prin urmare, și în mîinile noastre. Popoarele ne-au încredințat copiii lor — viitorul lor. Nu avem dreptul să uităm aceasta!

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii,
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

TRĂIASCĂ 23 AUGUST ZIUA ELIBERĂRII ROMINIEI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 481 — Vineri 22 august 1958 — 6 pagini 25 bani

O glorioasă aniversare

Trec rînduri, rînduri muncitorii
Cu steagu-n vînt desfășurat,
E steagul marilor victorii
De partid înălțat.

Aceste minunate cuvinte ale poetului sintetizează un întreg proces istoric. Auzindu-le, inima îți tresaltă, iar în fața conștiinței ți se perindă imagini înălțătoare ; poporul, harnicul și talentatul nostru popor, pășește în rînduri strînse, cu fermitate, sub faldurile gloriosului steag al partidului, înainte, mereu înainte, spre socialism.

Anul acesta sărbătorim împlinirea a 14 ani de la memorabila zi a eliberării patriei de sub jugul fascist. Sub steagul partidului, forțele patriotice populare, împreună cu soldații, ofițerii și generalii-patrioți din armată au înfăptuit, la 23 August 1944, în condițiile favorabile create prin înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice pe teritoriul Romîniei, insurecția armată care a răsturnat dictatura fascistă antonesciană și a marcat începutul revoluției populare în țara noastră.

23 August 1944 marchează un început de drum. Un drum greu, a cărui parcurgere a cerut eforturi uriașe, sacrificii, hotărîre. Luminat de partid, poporul nostru a înțeles însă că acesta este drumul progresului și, încrezător în forțele lui și în conducerea înțeleaptă a partidului, a pășit pe acest drum.

Smulgînd pentru totdeauna țara din lanțurile imperialismului, poporul nostru a dobîndit, pentru prima dată în zbuciumata sa istorie, adevărata independență și suveranitate națională. Devenind stăpîn pe soarta sa, poporul romîn a ales, potrivit propriilor sale aspirații și interese naționale, calea dezvoltării sale istorico-sociale, creînd și întărind regimul de democrație populară.

Sărbătorind pentru a 14-a oară Ziua eliberării, avem datoria să ne reamintim drumul parcurs. Să ne reamintim și să tragem învățăminte. Din succesele obținute pînă acum pe acest drum să durăm, trainică temelie pentru victoriile viitorului.

În perioada de la 23 august 1944 pînă la 6 martie 1945, burghezia și moșierimea mai precumpăneau încă în guvern și în aparatul de stat și căutau să folosească pozițiile deținute pentru a înăbuși lupta poporului. În fața asaltului năvalnic al maselor populare, eforturile capitaliștilor și moșierilor s-au dovedit neputincioase. Neputincioase au fost și manevrele reacțiunii internaționale.

Organizate și conduse de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare, masele populare au dejucat planurile reacțiunii și au determinat cursul evenimentelor în direcția instaurării puterii populare. Regimul democrat-popular instaurat la 6 martie 1945 este o autentică creație a poporului. El a fost făurit de popor, s-a consolidat prin eforturile neîntrerupte ale poporului și va fi întotdeauna apărat de popor.

Acum, cînd sărbătorim împlinirea a 14 ani de la eliberare, victoria regimului democrat-popular, trăinicia și forța lui sînt atît de evidente încît sînt recunoscute pînă și de oameni care nu au nimic comun cu socialismul. Este semnificativă, din acest punct de vedere, poziția cunoscutului ziarist american Drew Pearson care ne-a vizitat țara în vara aceasta. Declarînd deschis că nu-i este pe plac comunismul, Pearson nu poate, totodată, să nu recunoască faptul că în Romînia comunismul și-a dovedit superioritatea față de vechiul regim. El observă, în articolele sale, că în țara noastră, în ciocnirea cu forțele vechi „comuniștii au învins".

Au învins comuniștii. Aceasta înseamnă că a învins poporul, au învins cei care s-au înrolat sub steagul partidului în lupta pentru a nimici vechea stare de lucruri și pentru a clădi pe temelii noi edificiul măreț și trainic al socialismului. În procesul revoluției populare au fost lichidate ca clase moșierimea și burghezia industrială, s-a instaurat dictatura proletariatului, al cărui principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, au fost dobîndite succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului.

Cei 14 ani care au trecut de la memorabilele evenimente din vara anului 1944 reprezintă, din punct de vedere istoric, o perioadă relativ scurtă. Prin profundele transformări politice, economice și sociale care s-au petrecut în viața țării noastre în acești ani, ei reprezintă o întreagă epocă. În acești ani s-au schimbat radical înfățișarea Romîniei, poziția ei în lume, situația și viața oamenilor muncii.

Un fost ministru grec, Hr. Evelpidis, care a vizitat de curînd țara noastră, scria în ziarul liberal „Eleftheria" : „Romînia este una din cele mai bogate țări din Europa. Pămîntul său este în mare parte foarte fertil. Romînia are păduri vaste... În Romînia există surse de petrol dintre cele mai bogate de pe continentul nostru și inepuizabile zăcăminte de gaz metan. Ea are bogății miniere și Dunărea constituie un nesecat izvor pentru producția de pește. În ciuda acestor fapte — subliniază Evelpidis — Romînia nu a putut valorifica înainte de război toată această bogăție pentru prosperitatea poporului său. Firește că exista o clasă de oameni care aveau un nivel de trai foarte ridicat. Dar alături de ei exista sărăcie și mizerie. Această contradicție era mult mai mare decît în orice alt stat din Europa".

Observațiile acestui vizitator nu au nevoie de nici un comentariu. Ele reflectă poziția unui om din lumea capitalistă care, luînd contact cu realitățile Romîniei socialiste, nu poate să nu recunoască marea deosebire dintre trecut și prezent.

La cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei, poporul nostru privește cu justificată mîndrie patriotică succesele dobîndite. Romînia anului 1958 este o țară industrial-agrară în plină dezvoltare, fundamental deosebită de vechea Romînie agrară, care se număra printre cele mai înapoiate țări ale Europei.

Să dăm cuvîntul cifrelor. În 1957, producția globală industrială a fost de peste 3,5 ori mai mare decît cea din 1938, anul celei mai ridicate producții antebelice. În aceeași perioadă, producția industriei constructoare de mașini a crescut de 7 ori, cea a energiei electrice de 7,4 ori, a industriei chimice de 8 ori, a materialelor de construcție de 9 ori, a extracției de gaz metan de 15 ori. Dacă în trecut Romînia importa 95 la sută din mașinile și utilajele necesare, în prezent volumul exportului de mașini depășește pe cel ale importului. Este o mîndrie pentru poporul nostru faptul că utilajele romînești pentru industria petroliferă, tractoarele, motoarele electrice și alte mașini purtînd inscripția „Fabricat în R.P.R." sînt cunoscute și apreciate astăzi în numeroase țări ale lumii. Perspectivele dezvoltării viitoare a industriei noastre, și în primul rînd ale dezvoltării acelor ramuri de producție care au asigurat în țară o bază de materii prime, sînt grandioase.

Mari realizări a obținut poporul nostru și în dezvoltarea agriculturii. Regimul democrat-popular a dat țărănimii muncitoare pămînt, a lichidat clasa moșierilor și îngrădește continuu exploatarea chiaburească. Îndrumată de partid, țărănimea muncitoare a înfăptuit reforma învățămîntului, care marchează hotarul între școala veche a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă, socialistă, școala poporului.

(Continuare în pag. 6)

. . . . . .
...Nu uita c-a fost odată greu,
La eroi gîndește-te mereu.

Le zîmbește două'șitrei August
Cînd salută-a paisprezecea oară
Plaiul tău muncit cu trudă, țară,
Grasă, poama ta cu dulce must,
Și le va zîmbi și-a mia oară !
Roșii flamuri clocotesc în vînt,
Crește viață nouă pe pămînt,
Porumbeii gînguresc în ulmi,
Vulturii veghează sus pe culmi.

MIHAI BENIUC

De 23 August

Unui dascăl comunist din ilegalitate.

Îți mințe dimineața aceea luminoasă ?
Intrînd în clasa goală, în încăperea joasă,
pustie, bîntuită de vînt și ingrasie,
aveai pe-obraz a țării și-a vremii bucurie.

Putea vreun oarecare cumva să îți ghicit
că porți la piept carnetul cel roșu, de partid,
că inima ta mare de dascăl și poet
bătea mereu alături de-acel iubit carnet ?

Ci, cînd treceau prin urbe ai stepei luptători
tu le-ai ieșit în cale cu zîmbete și flori,
și-ai prăznuit cu alții, din clasa ta și a mea,
din clasa proletară, armata ce sosea.

Ai scris atunci cu cretă pe tablă, mi se pare,
și pe clădirea școlii, cu brad și cu ciocîrlie,
că pentru fericirea poporului, tu vrei
să-ți legi înțelepciunea
de August 23.

Atunci, cum șesu-mbracă veșmînt de primăvară,
ai îmbrăcat, în grabă, tunica militară,
și-mbrățișînd pe-ai tăi, și sărutîndu-ți vatra
te-ai dus, să lupți cu moartea, pînă în munții Tatra.

Întors, tu ai rugat-o pe soață să nu plîngă.
Unde ți-i tinerețea ?
Unde ți-i mîna stîngă ?
Rămase mîna dreaptă să scrie-așa cum place
poporului și țării, pe tablă, vorba „pace",

Unde ți-i tinerețea ?
Zadarnică-ntrebare !
Căci tinerețea este în inima ta mare.
Încărunțișă,
îți-i pasul mai grav și mai încet,
dar bate tinerețea, cu inima-ți, în piept.

Ci dă-mi îngăduința să te sărut fierbinte
acum, la ceasul mare-al aducerii aminte,
și să-ți mai string și mîna de dascăl comunist.

Tu ai pierdut o mînă-n tranșei. Dar nu ești trist,
ci, dimpotrivă, vorba ți revarsă bucurie
în munți și în cetate,
în școli și în cîmpie.

Pe cîtă vreme cîntă la masa lui poetul
cum rîde, cu medalii
frumos și mîndru, pieptul
al dascălului, care,
dintre abecedare,
vedea lumina mare a vremii viitoare !

Eu versul — drept cocardă — în piept azi îți-l încrust :
un dar modest
dar proaspăt
de 23 August.

AL. ANDRIȚOIU

ȘCOALA în slujba construirii SOCIALISMULUI

Construirea socialismului — operă istorică ce transformă din temelii rînduielile nedrepte ale unei orînduiri a cărei existență a devenit incompatibilă cu procesul firesc și necesar al progresului și civilizației și care statornicește o societate unde pentru prima dată omul devine om—este în mod indisolubil legată de înfăptuirea revoluției culturale.

Învățămîntul, știința, cultura au apărut în procesul dezvoltării societății ca rezultat al străduințelor oamenilor de a înțelege lumea care îi înconjoară, de a pătrunde tainele ei, de a cunoaște legile care o guvernează și de a interveni pe această bază în evoluția ei, cu scopul de a cuceri forțele naturii, de a limita sau lichida acțiunile lor destructive, de a folosi aceste forțe pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale omului.

În orînduirile bazate pe exploatarea omului de către om, imensa majoritate a populației, masele largi ale poporului — adevăraților făuritori ai tuturor valorilor—au fost ținuți departe de binefacerile științei, culturii și învățămîntului. Transformate de clasele avute într-un monopol, aceste cuceriri ale omului au fost utilizate împotriva lui. Cu cît întunericul și ignoranța erau mai puternice, cu atît erau mai puternici exploatatorii. Așa se explică faptul că răspîndirea neadevărului, cultivarea neștiinței au devenit pentru forțele reacționare adevărate îndeletniciri. Dezvoltarea învățămîntului în aceste condiții se limita la nevoia de educație și instrucție a claselor avute și la nevoile de forță de muncă ale acestor clase. Tot ce ar fi fost în plus, tot ce ar fi adus lumină în conștiința celor asupriți era considerat periculos pentru lumea celor sătui.

Cu totul altfel stau lucrurile în socialism. Socialismul înseamnă lichidarea exploatării, nimicirea barierelor care frînează drumul omului către progres. Socialismul înseamnă bunăstare, înseamnă lumină, iar lumina o dau știința, cultura, învățămîntul.

Statul nostru democrat-popular manifestă din primele zile ale existenței sale cel mai mare interes pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru culturalizarea maselor, pentru pregătirea tinerelor generații de constructori ai socialismului în patria noastră. „Promovarea culturii, dezvoltarea școlii de toate gradele — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — fac parte integrantă din politica de construire a socialismului dusă de partidul și guvernul nostru".

Grea și dureroasă a fost moștenirea pe care ne-a lăsat-o regimul burghezo-moșieresc în domeniul învățămîntului. Vechea Romînie se bucura de trista faimă de a fi țara europeană cu cel mai mare procent de analfabeți. În anul 1930, bunăoară, din totalul locuitorilor de la 7 ani în sus 38,2% erau analfabeți și semianalfabeți. Poporul, care a înscris în patrimoniul culturii naționale, și nu numai naționale, capodopere ca Miorița, care a dat lumii pe Eminescu și Caragiale, pe Alecsandri și Coșbuc, pe Grigorescu și Aman, pe Babeș și Marinescu, pe Vuia etc. era obligat să trăiască în întuneric, să nu poată beneficia de avantajele culturii. Cultivarea și stimularea obscurantismului în rîndul populației muncitoare făceau parte din metodele „civilizatoare" ale imperialiștilor străini — interesați să rezerve Romîniei rolul de țară „eminamente agrară" — și ale burgheziei și moșierimii autohtone, aservite imperialiștilor și cointeresate la beneficiile stoarse pe seama poporului nostru. Școala burgheză, creată după chipul și asemănarea stăpînilor ei și menită să le slujească cu credință, avea sarcina de a întuneca conștiința oamenilor muncii, de a semăna confuzii, de a împiedica oamenii să vadă și să înțeleagă adevăratele cauze ale grelei situații în care se aflau țara și poporul.

Corespunzător caracterului său de clasă, școala burgheză avea un conținut reacționar. Învățămîntul era metafizic, abstract, rupt de problemele majore care frămîntau poporul. Predarea într-un număr mare de ore a unor discipline ca religia, filozofia idealistă, sociologia, transmiterea unor cunoștințe denaturate din domeniul istoriei, geografiei și al altor științe făceau din școală un instrument de pervertire a conștiinței, de deformare a caracterelor. Tineretul țării era educat în spiritul urii de rasă, al naționalismului și șovinismului.

Este ușor de înțeles că o asemenea școală și un astfel de sistem de învățămînt sînt incompatibile cu țelurile puterii noastre populare. De aceea, statului democrat-popular i-a revenit sarcina de a lichida școala veche burgheză și a crea o școală cu desăvîrșire nouă, un sistem de învățămînt care să corespundă nobilelor și grelelor sarcini ale construcției socialiste.

Pe baza indicației primului Congres al P.M.R., acum 10 ani a fost înfăptuită reforma învățămîntului, care marchează hotarul între școala veche a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă, socialistă, școala poporului.

Lichidînd școala trecutului, statul nostru democrat-popular n-a negat pur și simplu vechiul învățămînt. Tot ce a fost bun, înaintat, progresist de-a lungul procesului de dezvoltare al școlii românești este studiat cu grijă, în mod critic, științific, de pe pozițiile marxism-leninismului și valorificat în chip creator.

Principala trăsătură caracteristică a învățămîntului nou, socialist, căruia i s-au pus bazele prin reforma din 1948, constă în caracterul său democratic, popular. Etatizarea întregului învățămînt a creat condițiile necesare pentru ca școala de toate gradele să se dezvolte corespunzător nevoilor poporului, nevoilor consolidării democrației populare și construirii socialismului. Dacă vechiul învățămînt era un privilegiu al claselor avute, școala noastră socialistă și-a deschis larg porțile pentru toți cetățenii țării, fără deosebire de naționalitate, rasă, religie sau sex. Obligativitatea, gratuitatea și generalizarea învățămîntului au devenit o realitate. Ca urmare a grijii părintești a partidului și guvernului pentru învățămînt și a avîntului spre cultură al maselor largi populare am ajuns să avem astăzi o largă rețea de instituții școlare de toate gradele și un număr de elevi și studenți mult mai mare decît în regimul burghezo-moșieresc.

Deosebit de rapid s-a dezvoltat școala de cultură generală. Rețeaua învățămîntului de cultură generală cuprinde astăzi peste 16.000 de unități de 4, 7 și 11 ani.

O sarcină de cinste a învățămîntului nostru este ca în anii celui de al doilea plan cincinal să fie cuprinși în școala de 7 ani 90 la sută din absolvenții primelor patru clase ale învățămîntului elementar, în așa fel încît începînd cu cel de al treilea cincinal să se realizeze generalizarea învățămîntului obligatoriu de 7 ani. După cum se știe, cu începere de la 1 septembrie 1955 s-a introdus obligativitatea învățămîntului de 7 ani în orașe, centre muncitorești și centre raionale. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea acestui învățămînt și în localitățile din mediul rural care au școli de 7 ani reprezintă un nou pas important pe drumul realizării sarcinii trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la generalizarea învățămîntului de cultură generală.

Statul nostru democrat-popular manifestă o deosebită grijă pentru pregătirea cadrelor de muncitori calificați necesari întregii economii naționale și a cadrelor tehnice medii. Numai în anii primului cincinal economia, cultura și sănătatea publică au primit circa 97.000 de cadre medii tehnice și un mare număr de muncitori calificați.

Un rol deosebit în opera de formare a intelectualității noi, necesare construirii socialismului în țara noastră, îl are învățămîntul superior. Lichidînd vechea ruptură care a existat în trecut între instituțiile superioare de învățămînt și nevoile țării, învățămîntul superior a fost organizat potrivit cerințelor dezvoltării economiei și culturii.

Au fost înființate noi instituții de învățămînt superior și au fost lărgite cele existente. În comparație cu anul 1938, numărul facultăților și al studenților s-a triplat. Pentru studenți s-au creat condiții tot mai bune de viață și de muncă.

Una dintre realizările de mare însemnătate ale regimului de democrație populară este asigurarea învățămîntului în limba maternă pentru toate naționalitățile conlocuitoare din R.P.R. Pe baza aplicării consecvente a politicii leniniste în problema națională, în țara noastră funcționează școli în care predarea se face în 15 limbi ale naționalităților conlocuitoare. În anul școlar trecut au funcționat 2.369 secții și școli de cultură generală în limbile acestor naționalități. La acestea se adaugă numeroase școli profesionale și tehnice, precum și instituții de învățămînt superior.

Caracterul popular al învățămîntului nostru rezidă și în posibilitățile largi care s-au creat oamenilor muncii de la orașe și sate de a studia fără a scoate rea lor din producție. În acest scop au fost înființate școli și secții serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc pe lîngă școlile de 7 ani sau medii și s-a dezvoltat considerabil învățămîntul superior fără frecvență.

Caracterul științific al învățămîntului socialist constituie, de asemenea, o trăsătură caracteristică a sa. Prin reforma învățămîntului au fost schimbate nu numai principiile de organizare,

Prof. ION DRAGU

(Continuare în pag. 6)

ÎN ÎNTÎMPINAREA MARII SĂRBĂTORI

În întrecere alături de fruntașii uzinei

Colind atelierul de mecanică al uzinelor „23 August", avînd drept însoțitor pe redactorul gazetei de uzină. Cînd trecem pe sub portalul uneia dintre uriașele macarale ale atelierului, o voce tînără ne atrage atenția să ne ferim din calea piesei purtată în macara. Cel care vorbise era un băiat de vreo 17—18 ani, îmbrăcat într-o salopetă nouă.

— E ucenic ? — îl întreb pe însoțitorul meu.

— Nu. Ucenicii sînt acum în concediu. Acesta-i muncitor, reprezentantul celei mai tinere promoții de muncitori a uzinei — noii absolvenți ai școlii profesionale. Au intrat în muncă de abia la începutul lunii acesteia.

Văzîndu-mă interesat, adăugă rîzînd : Sînt sigur că acum ai să iei aminte despre cum lucrează. Poftim, îți pun la dispoziție informația pe care tocmai am pregătit-o pentru numărul viitor al gazetei noastre :

„Lucrînd la arbori cotiți, blocuri și pistoane pentru motoare mari de 120 CP, motoare pentru instalații petrolifere etc., tinerii absolvenți ai școlii profesionale s-au încadrat încă din primele zile în avîntul general al întrecerii socialiste în cinstea zilei de 23 August, mareața sărbătoare a eliberării patriei noastre. Tînărul strungar Ion S. Petre, fruntaș la învățătură în școală, nu se dezminte nici în producție, realizînd frumoase depășiri de normă. Colegii săi Ion Tudor, Dumitru Pescaru, Constantin Marin se străduiesc și ei să-și însușească experiența fruntașilor uzinei, ridicîndu-și pe zi ce trece calificarea profesională".

În timp ce citeam, s-a apropiat de noi unul dintre maiștrii secției. Ne-a povestit că mulți dintre muncitorii fruntași ai secției, victorioși de atîtea ori în întrecerea socialistă, au cerut să le fie repartizați tineri absolvenți ca schimburi pe mașinile lor. Ei sînt dornici să-i ajute pe tineri să-și însușească grabnic cele mai înaintate metode de muncă.

Cînd păraseam atelierul ne-am întîlnit cu secretarul comitetului U.T.M. al uzinei, Venise și el să se intereseze de felul cum muncesc „bobocii", de condițiile care le-au fost create. Mi-am întărît astfel simțămîntul că tinerii care s-au avîntat în muncă acum, în prag de 23 August înconjurați de grija și dragostea tuturor, vor fi în curînd fruntași printre fruntași.

M. GEORGESCU

Sprijin agriculturii socialiste

Întîmpinînd marea sărbătoare a eliberării, elevii și cadrele didactice și-au sporit eforturile în munca pe care o desfășoară în sprijinul agriculturii socialiste.

În comunele Izlaz, Slobozia-Mîndra, Mărculești, Peretu, Pitaru și altele din regiunea București pedagogii se află, în aceste zile, în primele rînduri ale agitatorilor. Ei îi ajută pe țăranii muncitori să obțină recolte bogate, popularizînd în mijlocul lor cele mai înaintate metode agrotehnice. Totodată, prin munca lor de agitație pedagogii îi atrag pe țăranii muncitori pe făgașul agriculturii socialiste, îi ajută să înțeleagă că numai drumul gospodăriei socialiste îl poate duce spre o viață fericită.

Un sprijin însemnat îl acordă țăranilor muncitori și cadrele didactice și elevii școlilor profesionale. Astfel, de pildă, numeroși profesori și elevi de la centrul școlar agricol din Sibiu acordă asistență tehnică, agricolă și contabilă gospodăriilor agricole colective din comunele Turnișor, Șelimbăr, Șura-Mică și Ocna Sibiului, conduc lucrările de zonare a terenurilor și de recunoaștere a culturilor de soi etc.

Desfășurînd o activitate rodnică în sprijinul țărănimii muncitoare, pedagogii și elevii își aduc contribuția la înflorirea agriculturii noastre socialiste.

MARIA IOANID

Școală nouă în satul din pădure

Tarnița este un sat vechi. Se spune că primele așezări durate pe locul unde se află azi acest sat din comuna Dagîța, raionul Negrești, regiunea Iași, datează de pe vremea lui Ștefan cel Mare. Păduri cît vezi cu ochii. În trecut, satul era al moșierului Carp. Nu avea școală și numai o parte din copii — foarte puțini la număr — puteau să meargă la școala în satele vecine.

După eliberarea patriei noastre, după alungarea moșierului, țăranii din Tarnița, luminați de învățătura partidului, și-au creat drum nou în viață. Satul a devenit de nerecunoscut. În ziua de 23 August se va inaugura aici un nou lăcaș de cultură — noua clădire a școlii din Tarnița. Copiii și părinții lor vor încerca o dublă bucurie — bucuria sărbătorii eliberării și bucuria de a avea școală nouă în sat.

I. TRIFON

Pentru înfrumusețarea orașelor și satelor

În cinstea marii sărbători a eliberării, pionierii și utemiștii din raionul Tecuci se străduiesc să contribuie, prin acțiunile lor, la înfrumusețarea raionului. Astfel, pionierii de la școala de 7 ani nr. 6 din orașul Tecuci au amenajat zilele acestea un frumos parc în apropierea școlii. Pionierii și utemiștii de la școala medie nr. 2 au săditpuieți și au plantat flori pe o suprafață de 2,500 m pătrați, iar cei de la școala medie nr. 1 au efectuat lucrări de înfrumusețare a parcului din cartierul ceferiștilor.

În comuna Puteni, pionierii și utemiștii vor inaugura în cinstea zilei de 23 August noul teren sportiv, rod al muncii lor voluntare, iar în comuna Sepu pionierii au sprijinit construirea căminului cultural.

Alte numeroase acțiuni de înfrumusețare au desfășurat pionierii și utemiștii din comunele Ghidigeni, Certești etc. în cadrul gospodăriilor agricole colective și de stat.

V. BOURCEANU

Școala nouă - școală a poporului

Cine n-a mai văzut Slobozia de 10—15 ani și o vizitează acum, n-o s-o recunoască. Dacă în trecut Slobozia nu se deosebea prea mult de un sat, astăzi aspectul de oraș te izbește la fiecare pas. În locul dughenelor de altădată au apărut magazine mari și frumoase, cinematografe, casă de cultură, bibliotecă, parc, numeroase clădiri de locuit, piață.

În trecut, mulți copii din Slobozia rămîneau în afara școlii. În urmă cu 10 ani, în anul reformei învățămîntului, se numărau aici peste 1200 de analfabeți. Acum în Slobozia sînt două grădinițe de copii, patru școli elementare, s-au înființat o școală de 7 ani și o școală medie. Aceasta are astăzi un local nou, cu 8 săli de clasă și laboratoare, construit în anul trecut. În clasele I—IV au fost cuprinși 718 elevi, adică toți copiii de vîrstă școlară. Și învățămîntul de 7 ani a devenit general. În cele 12 clase V—VII au fost cuprinși 358 de elevi. Tot mai mulți tineri învață acum la școala medie. În anul școlar 1957/1958 în clasele VIII—X au fost cuprinși 171 elevi, iar în anul care urmează vor fi peste 270.

Terzi Petre, fiu de muncitor, n-ar fi putut să urmeze școala medie în trecut. El a învățat însă în anii puterii populare, cînd școala nu mai este a celor avuți, ci a poporului. Acum își continuă studiile la Institutul politehnic din București. Ca el sînt mulți. Fiii muncitorilor, ai colectiviștilor urmează toți acum școala de 7 ani, iar majoritatea își continuă studiile la școala medie, la școli profesionale, tehnice sau pedagogice, în învățămîntul superior. Ei nu mai trebuie să plătească nici taxe școlare mari, nici gazde scumpe, pentru că au la dispoziție internate, cămine, burse.

Regimul democrat-popular a creat posibilități de învățătură și pentru cei lăsați în întuneric de regimul trecut. Vasile Țurcanu n-a putut să învețe pe cînd era copil. Trebuia să-i ajute pe tatăl său la paza vitelor. Acum nu numai că a devenit știutor de carte, dar este unul dintre cititorii cei mai activi ai bibliotecii. De altfel, neștiința de carte a fost lichidată în întreg raionul. Peste 6.800 neștiutori de carte au învățat în anii puterii populare să scrie și să citească. Majoritatea lor sînt astăzi membri ai gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor. Raionul este cooperativizat în întregime.

Înainte de 23 August 1944, în tot raionul Slobozia erau numai 4 grădinițe, cu 140 de copii. Acum sînt 35 de grădinițe, în care sînt cuprinși peste 1400 de copii. Pînă la reforma învățămîntului în raion erau numai 168 de posturi de învățători. Astăzi lucrează în raion 254 de învățători, care instruiesc și educă 7.886 de elevi — toți copiii de vîrstă școlară.

Numai cîțiva copii dintr-un sat — fiii bogătașilor — reușeau în trecut să intre la gimnaziu. De la eliberarea țării noastre, în raion s-au înființat însă 23 școli cu clasele V—VII, în care au fost cuprinși 1873 elevi. În anul care urmează, numărul elevilor din clasele V—VII va crește mult, ca urmare a aplicării recentei Hotărîri a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în comunele și satele care au școli de 7 ani.

În anul 1936/1937, în comuna Amara erau 100 copii în vîrstă de 7 ani, dar numai un singur învățător pentru clasa I-a. Se înțelege că, în asemenea condiții, n-au putut fi cuprinși în școală nici jumătate din numărul copiilor. Față de cele 168 de cadre didactice existente în raion înainte de 23 August 1944, numărul educatoarelor, al învățătorilor și profesorilor a crescut astăzi la 459.

Cu 14 ani în urmă, la lipsa de învățători se adăuga lipsa de săli de clasă. Și în această direcție s-a făcut mult. Numai în perioada 1952—1957 în raion s-au construit 12 localuri de școală cu 36 săli de clasă, în afară de 19 săli de clasă construite sau amenajate pe lîngă localurile existente.

Că școala și-a deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii, că a devenit cu adevărat o școală a poporului, se vede nu numai în raionul Slobozia, ci în întreaga noastră țară. Față de jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară care frecventau școala primară în timpul regimului burghezo-moșieresc, astăzi au fost cuprinși în clasele I—IV toți copiii de vîrstă școlară.

Învățămîntul de 7 ani, creație a regimului democrat-popular, este gratuit, la îndemîna tuturor și va deveni general în toate satele și comunele care au școli de 7 ani.

Numărul școlilor medii, al școlilor profesionale și tehnice, al instituțiilor de învățămînt superior a crescut mult. S-au creat numeroase școli serale și cursuri fără frecvență, în care sînt cuprinși zeci de mii de oameni ai muncii dornici de învățătură. Marea majoritate a elevilor și studenților o constituie astăzi fiii muncitorilor și țăranilor muncitori.

An de an statul democrat-popular înfăptuiește politica partidului de dezvoltare și întărire a școlii și investește mari mijloace materiale pentru ridicarea nivelului de cultură al maselor.

Oamenii muncii din patria noastră se mîndresc cu școala nouă, o sprijină și o iubesc, pentru că este a lor, pentru că îi ajută să ajungă întunericul și neștiința, să vadă rosturile vieții noi.

COSTIN MIHAI

• Pentru a pregăti pe copiii de 3—7 ani pentru școala elementară și a da posibilitate femeilor mame să participe activ la viața economică, socială și politică, în anii puterii populare învățămîntul preșcolar a luat o largă extindere. În 1938/1939 funcționau numai 1577 instituții preșcolare cu 90.787 copii. Pînă în anul 1957/1958 numărul acestora a crescut la 6641 unități, în care au fost cuprinși 281.141 copii.
IN FOTOGRAFIE: Copii de la o grădiniță din cartierul Ferentari.

Elevii au îndrăgit munca practică

Cînd elevii din clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a ale școlii medii nr. 4 au aflat că în perioada 2-14 iunie a.c. vor lucra la atelierele „Grivița Roșie" nu o singură dată pe săptămînă, așa cum au lucrat în timpul anului, ci în fiecare zi, au fost cuprinși de un adevărat entuziasm. Fiecare se gîndea la ceea ce va putea face în această vreme. Adrian Ionescu din clasa a VIII-a avea de șlefuit piese de aluminiu — suporturi pentru bagaje care urmau să fie instalate în vagoane. Mircea Firuță trebuia să termine garniturile pentru cutiile de etanșare de la cilindrii locomotivelor. Și cum se temeau că nici așa nu le va ajunge timpul pentru a înfăptui tot ce și-au pus în gînd, unii ca Mircea Firuță au cerut chiar să lucreze în atelierele întreprinderii opt ore în loc de patru cîte erau programate.

Nu-i multă vreme de cînd conducerea școlii nr. 4 avînd sprijinul atelierelor „Grivița Roșie" a hotărît să organizeze pentru elevi practica în producție — și iată că roadele acestei măsuri întrec cu mult așteptările pedagogilor. Lucrînd sub îndrumarea maiștrilor și a profesorilor de specialitate din școală, ajutați cu grijă părintească de muncitorii, tehnicienii și inginerii atelierelor, cei peste 800 de elevi care au efectuat practica în producție sînt acum stăpîni pe cunoștințe tehnice largi, știu să lucreze la mașini, execută piese cu care școala se poate mîndri pe drept cuvînt. La sfîrșitul acestui an școlar elevii clasei a X-a „F" au dat și un examen la lucrări practice. 40 din cei 43 de elevi au dovedit cu acest prilej că și-au însușit cunoștințele și deprinderile practice prevăzute de programele pentru fiecare meserie. La sfîrșitul anului școlar viitor, o dată cu absolvirea clasei a XI-a, ei vor deveni muncitori calificați în meseriile de strungari, frezori etc.

Ce sînt în stare să execute elevii s-a văzut cu deosebire la expoziția organizată nu de mult în Capitală. Tinerii tehnicieni de la școala medie nr. 4 au expus aici cîteva panouri care cuprind buloane, piulițe și alte piese pentru vagoane și locomotive, releuri, transformatori de radio etc.

Asemenea lucruri au învățat să facă mîinile harnice ale elevilor noștri! Și nu numai că ei știu să muncească. Foarte însemnat este faptul că au îndrăgit munca practică, productivă, că au față de ea o atitudine nouă — atitudinea caracteristică omului societății socialiste. Se vădește această atitudine a lor și în lucrurile mărunte — în grija cu care își întreține locul de muncă, în felul cum umblă cu uneltele și instrumentele, în dorința de a executa cît mai bine fiecare operație — dar se vădește și în lucrurile mari, hotărîtoare, cum este alegerea drumului în viață. Sute și mii de tineri din școlile noastre de cultură generală vor să intre după terminarea clasei a XI-a direct în producție și se gîndesc de pe acum cu emoție și cu bucurie la ziua în care vor păși alături de muncitori, în marea armată a clasei muncitoare.

Asemenea roade a început să dea realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic. Partidul și guvernul se preocupă în permanență de crearea tuturor condițiilor pentru ca aceste sarcini să poată fi îndeplinite în toate școlile patriei noastre. Numai în Capitală funcționează în prezent 39 de ateliere proprii de tîmplărie și de lăcătușărie în cadrul a 28 de școli. Alte 35 de școli au reușit să-și asigure sprijinul diferitelor întreprinderi și să efectueze activitatea practică a elevilor în atelierele acestora.

În fiecare an sînt create noi ateliere, sînt îmbogățite cu mașini și cu scule cele existente, se dau în folosință noi loturi experimentale etc. În perioada practicii în producție de la sfîrșitul acestui an școlar, elevii școlilor de cultură generală au avut posibilitatea să-și întregească cunoștințele lor practice prin activitatea pe care au desfășurat-o în atelierele școlilor, în întreprinderi, pe parcelele experimentale, în gospodăriile agricole de stat și colective.

Dacă în anul școlar 1956—57 au fost introduse lucrări practice în 40 de școli de 7 ani și în 82 școli medii, în anul școlar 1957/58 au fost introduse astfel de lucrări la încă 99 de școli de 7 ani și la 101 școli medii. De asemenea numărul total de școli în care se vor efectua lucrări practice de atelier va trece de 400.

Pe zi ce trece politehnizarea învățămîntului devine o preocupare de căpetenie atît pentru cadrele didactice cît și pentru organele învățămîntului. Iar sprijinul pe care școlile îl primesc în această privință din partea întreprinderilor și unităților agricole socialiste, din partea sfaturilor populare, a părinților, constituie o dovadă grăitoare a faptului că problema legăturii școlii cu viața, a creșterii unui tînăr multilateral pregătit a devenit o cauză comună a tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

V. POPOVICI

TINERI
cu care se mîndrește industria noastră

S-a format o tradiție ca în fiecare an, atunci cînd muncitorii, avîntați în întrecerea socialistă, cinstesc prin noi fapte ziua de 23 August, măreața sărbătoare a eliberării patriei, uzinele și fabricile din întreaga țară să-și sporească efectivul cadrelor calificate, primind o nouă promoție de absolvenți ai școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri.

Ca și în ceilalți ani, și în anul acesta pe porțile uzinelor, ale minelor, ale șantierelor au pășit cu entuziasm, plini de încredere în forțele lor și dornici de fapte mari, mii de tineri educați în spiritul dragostei și devotamentului față de patrie și de partid, în spiritul dragostei față de muncă și meserie. Ei reprezintă promoția de muncitori și tehnicieni a anului școlar 1957/58.

În aceste zile, numărul lucrătorilor de la uzinele „Mao Țze-dun" a crescut cu încă 170 de tineri strungari, turnători, cazangii, frezori și sudori. Școala profesională de pe lîngă uzinele „Semănătoarea" a dat producției încă 116 lăcătuși, turnători și forjari, iar grupul școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, pe lîngă sute de muncitori bine pregătiți în meseria lor, a dat uzinelor și un număr de 78 noi maiștri. Unitățile petrolifere din Valea Prahovei au primit și ele noi cadre de distilatori, mecanici pentru utilajul de rafinărie, lăcătuși de conducte și laboranți. Numai centrul școlar Petrol-Chimie din Ploești a dat în acest an unităților petrolifere 230 de muncitori calificați și 30 de maiștri. Sute de mineri, mecanici și electricieni de mină au dat în acest an grupurile școlare din Săsar, Petroșani, Cîmpulung-Muscel, Anina. Întreprinderile industriei bunurilor de consum au primit, la rîndul lor, noi filatori și țesători, preparatori de produse zaharoase și conserve, cizmari și croitori.

Un îndemn puternic în activitatea creatoare a noii promoții de muncitori și tehnicieni îl constituie dragostea părintească cu care aceștia sînt înconjurați de muncitorii vîrstnici, ca și exemplul fruntașilor în producție — absolvenți din serii mai vechi ale școlilor profesionale. Tinerii care-și încep acum munca la uzinele „Semănătoarea" vor toți să lucreze la fel ca lăcătușul inovator O. Vasilescu sau ca turnătorii fruntași Ion Mihalcea și Păun Bîrlog, ieșiți și ei din școlile profesionale. Tinerele muncitoare de la „Industria Bumbacului A" din Capitală vor să fie la fel ca utemista Petre St. Maria, conducătoarea unei brigăzi de filatoare fruntașe, care, deși a absolvit doar cu puțini ani în urmă școala profesională, este renumită în întreaga țară pentru rezultatele obținute în producție. „Ordinul Muncii", care i s-a conferit nu de mult, oglindește prețuirea pe care statul nostru democrat-popular o acordă cadrelor tinere.

Numeroasele scrisori de mulțumire primite de conducerile școlilor profesionale din partea multor întreprinderi din țară, în care se subliniază aportul adus de tinerii absolvenți la realizarea planurilor de producție, au darul de a umple de mîndrie inimile cadrelor didactice care i-au educat și format. Școala profesională de ucenici din Suceava, bunăoară, se poate mîndri pe drept cuvînt cu absolvenții Aurel Polivanov, lucrător la întreprinderea „Producția", Gheorghe Pop și Tcaciuc Gheorghe, fruntași în producție la combinatul „Bernath Andrei" sau Gheorghe Cramariuc, inovator la atelierele C.F.R. din Pașcani. La fel, școala profesională metalurgică din Sibiu se mîndrește cu foștii ei ucenici Ion Prodan și Wilhelm Breckner, realizatorii a două inovații la Combinatul chimic nr. 1.

Numeroși absolvenți ai școlilor profesionale, desfășurînd o activitate rodnică în producție, au fost trimiși de întreprinderile respective să urmeze cursurile școlilor tehnice de maiștri. Din cei peste 12.000 elevi ai acestor școli, foarte mulți sînt foști absolvenți ai școlilor profesionale. Iar prin grija partidului și guvernului, mulți tineri muncitori urmează azi cursurile învățămîntului superior de specialitate în țară, în U.R.S.S. și în țările de democrație populară. Numeroși absolvenți ai școlii profesionale metalurgice din Roman, de pildă, sînt azi studenți ai Institutului politehnic din București. Maistrul oțelar fruntaș Valer Lăbunet, absolvent al grupului școlar din Hunedoara, s-a perfecționat în munca sa lucrînd alături de specialiștii sovietici în marile uzine din Moscova și Magnitogorsk, iar Vasile Halapa, strungar și inovator, absolvent din anul 1952 al școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Semănătoarea", urmează azi o facultate din R.D. Germană.

Chiar și numai aceste cîteva exemple sînt edificatoare pentru a ilustra grija și dragostea cu care partidul și statul nostru democrat-popular se preocupă de viitoarele cadre ale industriei socialiste. Datorită grijii partidului și guvernului, condițiile de viață și de învățătură ale ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice se îmbunătățesc mereu. Pentru creșterea și pregătirea schimbului de mîine al muncitorilor și tehnicienilor din industria socialistă se înalță pe tot cuprinsul patriei noastre sute de școli. În săli de clasă mari, luminoase, în laboratoare bogat înzestrate, în atelierele-școală, ucenicii și elevii îndrumați de profesori și de maiștri-instructori deprind meșteșugul meseriei pe care și-au ales-o. Ei învață cu dragoste și sîrguință, pentru a răspunde cu cinste încrederii pe care le-au acordat-o partidul și guvernul, devenind muncitori și tehnicieni capabili să contribuie prin munca lor la construcția socialismului în patria noastră.

I. DORIAN

• După 23 August 1944 și îndeosebi după reforma învățămîntului, școala în limbile materne ale minorităților naționale, despre care nu se putea vorbi în trecut, a luat o mare extindere. În cele 1.126 instituții de învățămînt preșcolar și 2369 secții și școli de cultură generală frecventate în anul școlar 1957/1958 de 268.362 copii și elevi, învățămîntul se predă în limbile materne ale celor 15 minorități naționale din țara noastră.
IN FOTOGRAFIE: O oră de curs la școala elementară cu limba de predare bulgară din București.

ACUM 14 ANI

Era pe la începutul lunii septembrie 1944. Vestea actului istoric de la 23 August ajunsese primită cu mare bucurie de către elevii școlii militare din Ineu și stîrnise în rîndurile lor un entuziasm de nedescris. În timp ce, în interiorul țării, gărzile patriotice conduse de Partidul Comunist Romîn și trupele române sprijinite de armatele sovietice lichidau grupările hitleriste, elevii școlii militare din Ineu așteptau cu nerăbdare să dea piept cu dușmanul cotropitor. Chemarea partidului de a întoarce armele împotriva hitlerismului a trezit în inimile lor toată dragostea de patrie, iar ura împotriva cotropitorilor fasciști, ură acumulată în anii de umilință și suferințe, a izbucnit cu putere.

Aici, la Ineu, cu un an în urmă, adunase Antonescu pe toți absolvenții școlilor normale. Voia să facă din ultimele promoții de învățători o promoție de ofițeri de sacrificiu, să provoace noi jertfe pentru realizarea planurilor fasciste de cotropire.

Și-a greșit însă socotelile, iar planurile i-au fost răsturnate de înaintarea victorioasă a armatelor sovietice și de insurecția armată organizată și condusă de Partidul Comunist Romîn.

Școala militară de la Ineu se găsea aproape de granița de vest a țării. Deși după 23 August au urmat aici cîteva zile de liniște, era de așteptat că forțele hitleriste vor încerca să treacă granița și să ocupe o poziție favorabilă de apărare pe linia Munților Apuseni, cu scopul de a opri sau întîrzia înaintarea armatelor sovietice și române care veneau din interiorul țării.

Evenimentele care s-au desfășurat în zilele următoare au confirmat acest lucru. Chiar din primele zile ale lui septembrie, puternice unități hitleriste și horthyste, care veneau din Iugoslavia și Ungaria, au trecut granița de vest. Toate școlile militare și unitățile de instrucție ce se găseau în această parte a țării au primit ordin să ocupe poziții de apărare pe linia pantelor de vest ale Munților Apuseni și să oprească înaintarea inamicului, împiedicîndu-l să pătrundă în trecătorile munților. Pentru aducerea la îndeplinire a acestui ordin, școala militară din Ineu a ocupat poziție de apărare în sectorul Mocrea-Tîrnova, la est de Ineu, organizînd un puternic centru de rezistență pe dealul Mocrea. De această poziție aveau să se sfarme în curînd atacurile cotropitorilor hitleriști și horthyști.

Pe la jumătatea lunii septembrie, primele unități dușmane, formate din trupe de infanterie autoportată și cavalerie, întărite cu unități de blindate au intrat în Ineu, de unde intenționau să pătrundă pe valea Crișului Alb spre Brad. Mulți dintre elevii școlii își amintesc de fapta săvîrșită atunci de elevul Ștefan Moise, care, de serviciu fiind la centrala telefonică din Ineu, a asigurat legăturile de transmisiuni pînă în momentul cînd tancurile horthyste huruiau chiar sub ferestrele clădirii. El a dat atunci dovadă de multă bărbăție. Pentru a nu lăsa centrala telefonică în mîinile inamicului, a smuls-o din legături și, cu ea în spate, s-a retras spre Mocrea prin ploaia de gloanțe, apărîndu-se de infanteriștii horthyști cu grenade și rafale de pistol automat.

A doua zi avea să urmeze lupta prin care elevii școlii militare din Ineu au barat calea coloanelor inamice, care voiau să străbată pe șoseaua Mocrea-Buteni pînă la valea Crișului Alb. În primele ore ale dimineții, pe șoseaua dinspre Ineu au apărut cîteva autoblindate cu scopul de a face o recunoaștere și de a descoperi pozițiile noastre. Mîinile elevilor s-au încleștat pe arme. Cu toate că ardeau de nerăbdare să deschidă focul, s-au stăpînit. Trebuia asigurată surpriza loviturii. După ce au venit pînă aproape de poziția noastră, tancurile inamice au făcut calea întoarsă și nu după mult timp, pe cele trei șosele care se întîlnesc în fața dealului Mocrea au apărut coloanele fasciste. Elevii au lăsat pe inamic să se apropie pînă la distanța minimă. Atunci o ploaie de foc s-a abătut asupra acestuia. Mitralierele, brandurile, tunurile antitanc au făcut un baraj de netrecut. În scurt timp coloanele inamice au fost împrăștiate. O unitate de cicliști care se afla în fruntea coloanei inamice a fost aproape complet nimicită.

De trei ori au încercat fasciștii în cursul zilei să străpungă pozițiile noastre și de fiecare dată au fost respinși cu mari pierderi. Ei s-au lovit de rezistența dîrză a elevilor școlii militare din Ineu, care au luptat cu însuflețire împotriva cotropitorilor. Nici unul nu a dat înapoi, păstrîndu-și curajul în momentele cele mai grele. Este semnificativ pentru aceasta următorul episod:

O unitate horthystă a reușit spre seară să cadă în spatele satului Mocrea, unde se găsea postul de comandă al școlii. Ocolise pozițiile noastre străcurîndu-se prin lanurile de porumb. La ivirea inamicului, cei ce se aflau la postul de comandă nu și-au pierdut cumpătul. Ofițerii, agenții de legătură, conductorii au pus mîna pe arme și grenade și, printr-o luptă scurtă dar înverșunată, au lichidat unitatea inamică. Cei cîțiva fasciști rămași în viață s-au predat imediat.

O altă dovadă a bărbăției și curajului de care au dat dovadă învățătorii de la școala militară din Ineu o constituie următorul fapt. În urma unuia dintre atacurile inamicului, un grup de fasciști se ascunsese în lanurile de porumb din apropierea poziției noastre și instalase două cuiburi de arme automate care țineau sub foc sectorul companiei a IV-a. La căderea întunericului, două grupe de elevi voluntari au trecut canalul Morilor și, apropiindu-se de cuiburile inamice, le-au distrus cu grenade, luînd cîțiva prizonieri.

Deși mult superioare ca număr și armament, forțele cotropitorilor n-au reușit să înfrîngă rezistența elevilor și să străpungă apărarea lor. În zilele care au urmat, ei au dat peste cap noi atacuri ale fasciștilor, care n-au putut pătrunde pe valea Crișului Alb. În același timp, atacurile hitleriștilor pe valea Mureșului și a Crișului Negru s-au lovit de rezistența eroică a elevilor școlilor militare de la Radna și Tinca.

Victoriile obținute în stăvilirea înaintării inamicului și îndeplinirea misiunii încredințate au produs în rîndurile elevilor școlii militare din Ineu o mare bucurie. Această bucurie s-a transformat într-un entuziasm de nedescris la cîteva zile după aceea, cînd în sectorul respectiv au sosit primele unități ale armatelor sovietice. Cot la cot cu ostașii sovietici, elevii au trecut la atac, participînd la alungarea cotropitorilor hitleriști de pe pămîntul patriei noastre.

Repartizați nu peste mult timp la regimente, mulți dintre elevii de la Ineu au plecat din nou pe frontul antihitlerist, participînd la zdrobirea fascismului. Cei mai mulți dintre ei muncesc astăzi ca învățători în satele patriei noastre și își aduc aminte cu mîndrie de neuitatele acțiuni de acum 14 ani.

C. MINCA

• În trecut școala medie era o școală pentru fiii celor avuți, căci fiii muncitorilor și țăranilor muncitori nu reușeau decît rareori să pătrundă în liceu și să termine cursurile. Astăzi școala medie și-a deschis larg porțile pentru fiii celor ce muncesc. De la 211 școli medii de cultură generală cu 29.004 elevi în anul 1938/1939, numărul acestora a crescut în anul școlar 1957/1958 la 369 unități, în care au fost cuprinși 85.619 elevi. În același timp a crescut mult numărul tinerilor și oamenilor din producție care urmează învățămîntul mediu prin cursuri serale și fără frecvență. De la 12.535 elevi care urmau aceste cursuri în anul școlar 1950/1951, numărul lor a crescut la 70.711 în anul școlar 1957/1958.
IN FOTOGRAFIE: Elevii unei școli medii cercetînd piese din laboratorul de științe naturale.

CADRE DE NADEJDE PENTRU AGRICULTURĂ

Se întinsele ogoare ale patriei, în gospodăriile agricole colective și de stat, în stațiunile experimentale și în S.M.T.-uri lucrează azi mii și mii de tineri absolvenți ai școlilor și institutelor agricole. Folosind mijloacele de mecanizare cele mai moderne, aplicînd în viață noile cuceriri ale științei cadrele din agricultură muncesc cu entuziasm, obținînd an de an recolte tot mai îmbelșugate.

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție dezvoltării și îmbunătățirii continue a învățămîntului agricol de toate gradele. Rețeaua școlilor profesionale și tehnice agricole a fost extinsă an de an, ajungîndu-se azi la un număr de 192 școli profesionale, cu peste 21.000 de ucenici, față de 28 școli cîte existau în perioada regimului burghezo-moșieresc. În trecut existau în țara noastră doar 3 școli medii agricole. Astăzi funcționează un număr de 73 de școli agricole tehnice și tehnice de maiștri care cuprind peste 6.000 de elevi. În regimul burghezo-moșieresc existau în țara noastră doar 4 facultăți cu caracter agricol, în timp ce astăzi avem 5 institute de învățămînt superior agronomic, în care se pregătesc peste 5000 de studenți.

Concomitent cu dezvoltarea învățămîntului agricol a fost lărgită și baza lui materială. A crescut necontenit numărul sălilor de clasă, al atelierelor și laboratoarelor. Gospodăriile didactice, înzestrate cu utilajul cel mai modern, ajută viitoarelor cadre pentru agricultură să îmbine teoria cu practica, să dobîndească o pregătire temeinică. Bunăoară ucenicii și elevii centrului școlar agricol din R. Sărat, desfășurîndu-și activitatea practică pe cele 300 hectare ale gospodăriei didactice au reușit nu numai să-și îmbogățească cunoștințele practice de specialitate, ci să și obțină o producție agricolă sporită, de 2400 kg grîu, 2360 kg orz, 2400 kg porumb, 2058 kg mazăre și 1757 kg secară la hectar. Nu-i de mirare deci că gospodăria centrului școlar agricol din R. Sărat deține drapelul de gospodărie fruntașă pe raion.

Demn de remarcat este faptul că acest centru școlar, care are o existență de 54 de ani, a dat agriculturii în anii puterii populare 1425 de cadre calificate, ceea ce reprezintă de trei ori mai mult decît numărul total al absolvenților acestei școli în perioada 1904—1944. Mulți dintre absolvenții din ultimele serii ai centrului școlar agricol din R. Sărat sînt azi ingineri, cercetători științifici, conducători ai unor unități agricole socialiste. Elena Nestoreanu și Elvira Ticolea, de pildă, au studiat în institutele agricole din U.R.S.S., prima lucrînd azi la I.C.A.R., iar cea de a doua conducînd o gospodărie colectivă din raionul Brăila. Nica Popa, Vasile Moisiu, Ion Costache, Ion Pădineanu sînt azi ingineri agronomi.

Hotărîrile luate cu prilejul Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, care s-a ținut în primăvara acestui an la Constanța, deschid perspective și mai largi învățămîntului nostru agricol, care va deveni un învățămînt de masă. Conform acestor hotărîri în cîțiva ani agricultura noastră trebuie să primească peste 20.000 de cadre cu studii superioare și circa 80.000 cadre tehnice cu calificare medie. Pentru realizarea acestor sarcini, în noul an școlar numărul școlilor agricole ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale sfaturilor populare va crește simțitor, astfel ca în fiecare raion să existe cel puțin o școală cu caracter agricol. Pentru asigurarea unei temeinice instruiri, practica ucenicilor și elevilor din școlile agricole se va desfășura în gospodăriile didactice, în cele mai înzestrate gospodării agricole colective și de stat, în stațiuni experimentale și în S.M.T.-uri.

Un mare număr de cadre pentru agricultură îl dau și școlile de 7 ani, îndeosebi acelea din mediul rural. Practica desfășurată de elevii acestor școli pe loturile experimentale le-a dat posibilitatea să-și formeze importante deprinderi de muncă în agricultură, să îndrăgească această muncă. Pentru ca viitorii absolvenți ai școlilor de 7 ani din mediul rural să-și însușească și mai temeinice cunoștințe și deprinderi agricole, începînd cu noul an școlar în clasele a V-a se vor studia științele agricole, al căror studiu se va extinde în anii următori și la clasele a VI-a și a VII-a. Această măsură va contribui la înarmarea absolvenților școlilor de 7 ani de la sate cu cunoștințe teoretice și practice ce le vor fi de un real folos în obținerea unor producții agricole sporite.

Înfăptuind politica leninistă a partidului nostru cu privire la creșterea unor cadre capabile să organizeze cu pricepere marea producție agricolă socialistă, să introducă în agricultură toate cuceririle științei, profesorii din învățămîntul agricol de toate gradele, ca și cei din școlile de 7 ani, își dau contribuția lor nobilă la dezvoltarea patriei noastre pe drumul socialismului victorios.

GH. ANDREI

• Învățămîntul de 7 ani creat prin reforma învățămîntului din 1948 a devenit general și obligatoriu în orașe, centre muncitorești și centre raionale, iar în anul care urmează va fi generalizat în toate comunele și satele care au școli de 7 ani. În 1948/1949, primul an de aplicare a reformei învățămîntului, au funcționat 3549 unități școlare cu clasele V—VII în care au fost cuprinși 284.450 elevi. Față în anul școlar 1957/58 numărul acestor unități a ajuns la 4653 în care au fost cuprinși 438.039 elevi, față de 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu cîte au fost în 1938/39, cărora le corespund clasele V—VII de astăzi și care cuprindeau de patru ori mai puțini elevi.
IN FOTOGRAFIE: O școală construită de curînd la 1360 metri altitudine, în comuna Fundata, regiunea Stalin.

INVAȚÎND
de la prietenii noștri sovietici

Prietenia cu poporul rus are rădăcini adînci în trecutul istoric al poporului romîn. Această prietenie s-a întărit și a căpătat un conținut nou, mult mai bogat, în timpul luptei comune pentru eliberarea patriei noastre, în focul luptei împotriva fascismului, în munca și lupta pentru îndeplinirea țelurilor comune — de a făuri o viață nouă și fericită pentru toți cei ce muncesc, de a asigura pacea și liniștea întregii omeniri.

De la prietenii adevărați poți învăța multe. Și noi am învățat într-adevăr multe de la prietenii noștri sovietici. În anii puterii sovietice ei au acumulat o uriașă experiență în toate domeniile construcției socialiste. Această experiență a constituit și constituie pentru poporul romîn un neprețuit tezaur, un izvor permanent de învățăminte, care ne-a ușurat mult calea spre socialism, spre o viață liberă și fericită.

Folosind și aplicînd experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a oamenilor sovietici, în condițiile concrete ale patriei noastre, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn noi am reușit ca, într-o perioadă istorică scurtă, să realizăm progrese însemnate în domeniul construcției de stat, economice și culturale. Dintr-o țară înapoiată din punct de vedere economic, Republica Populară Romînă a devenit o țară în care se dezvoltă o puternică industrie socialistă și o agricultură înaintată. În anii care au trecut de la eliberarea țării, știința și cultura noastră au înflorit așa cum n-au putut să înflorească niciodată în trecut.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă și folosind experiența sovietică în domeniul învățămîntului, regimul democrat-popular a pus bazele unei școli noi, ale școlii pentru toți cei ce muncesc, la a cărei temelie stau principiile marxist-leniniste despre educație, concepția materialist-dialectică despre natură și societate. Experiența învățămîntului sovietic ne-a ajutat ca, prin reforma învățămîntului, să dăm școlii noastre o structură nouă, corespunzătoare cu sarcinile construcției socialiste și un conținut nou, potrivit intereselor celor ce muncesc. Învățămîntul și-a deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii, a devenit mijlocul principal în revoluția culturală, un factor important al progresului cultural al poporului și principala verigă în sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului.

Experiența învățămîntului sovietic a constituit un sprijin de mare preț în lupta pentru înlăturarea concepțiilor idealiste, neștiințifice de care era îmbibată școala veche, pentru elaborarea unor programe și manuale școlare noi, cu un înalt conținut științific. În primii ani de aplicare a reformei învățămîntului școala noastră a folosit chiar o serie de manuale traduse din limba rusă, pînă cînd, pe baza experienței acumulate, s-a putut trece la elaborarea unor programe și manuale originale.

De la pedagogii sovietici au învățat pedagogii noștri să acorde educației locul cuvenit în viața socială și să pună la baza ei concepții științifice. Care dintre învățătorii și profesorii noștri nu s-a simțit mai înarmat și nu a căpătat o imagine clară asupra dezvoltării individului în urma studierii învățăturii lui I. P. Pavlov cu privire la activitatea nervoasă superioară! Ei au început să vadă în fiecare copil și tînăr omul de mîine al societății noastre socialiste, să-l respecte și să-l iubească, să scoată la iveală și să cultive cele mai nobile trăsături ale lui.

Învățînd din pedagogia sovietică, în ceea ce privește asigurarea conținutului științific al învățămîntului și educarea comunistă a tineretului, știința noastră pedagogică a făcut însemnate progrese. Cine nu prețuiește bogata literatură metodică sovietică, care ne-a luminat primii pași pe calea noilor metode de predare și educație! Nu mai vorbim de întreaga literatură pedagogică sovietică, care a căpătat o înaltă prețuire în rîndul pedagogilor noștri și care ne oferă generalizarea teoretică a unei bogate experiențe în domeniul învățămîntului. Lucrările unor pedagogi ca Șimbirev, Ogorodnikov, Kairov, Skatkin, Novikov, Osipova și alții sînt astăzi nelipsite din biblioteca fiecărui învățător și profesor. În această literatură, învățătorii și profesorii noștri găsesc răspuns la problemele care-i preocupă, îmbold în cercetarea diferitelor aspecte ale muncii instructiv-educative și sprijin în rezolvarea greutăților pe cale le întîmpină în munca lor. Numele și operele multor pedagogi sovietici au căpătat un mare prestigiu în rîndurile pedagogilor din Republica Populară Romînă, care găsesc în știința pedagogică sovietică un valoros îndrumător. Indeosebi opera marelui pedagog A. S. Makarenko este profund iubită și studiată de către cadrele didactice din patria noastră. Nu există la noi realizare în domeniul educației în care să nu se resimtă influența ideilor acestui mare pionier al pedagogiei noi, socialiste. Mii de educatori s-au inspirat din acest izvor prețios în rezolvarea problemelor privind formarea colectivului de elevi, educarea disciplinei conștiente, educația prin muncă, în problemele educației morale și ale educației în familie.

Sarcinile realizării învățămîntului politehnic în școala de cultură generală, ca mijloc principal al legării cunoștințelor predate în școală de viață, de practică, au ridicat în fața pedagogilor noștri probleme multiple. Și în această direcție principalul nostru sprijin îl constituie experiența școlii sovietice. Vizitele în Uniunea Sovietică ale oamenilor școlii din țara noastră, valorosul material documentar pe care ni l-au pus la îndemînă pedagogii sovietici ne-au ajutat să clarificăm multe din aceste probleme, să înțelegem în mod just căile și formele prin care se realizează sarcinile învățămîntului politehnic. Avînd acest ajutor am și izbutit să facem primii pași și să obținem primele succese pe calea politehnizării învățămîntului.

Experiența pedagogilor sovietici ne-a ajutat să acordăm familiei un rol important în opera de educație, să privim cu alți ochi colaborarea dintre școală și familie și să ne sprijinim pe ea.

În activitatea învățătorilor și profesorilor sovietici au găsit pedagogii noștri un minunat exemplu de muncă creatoare, de devotament pentru cauza școlii și a poporului muncitor, pentru înflorirea patriei și au învățat că este o adevărată mîndrie să slujești într-o școală însuflețită de scopul nobil de a forma un om nou, care să lupte pentru fericire și progres. Vizitele pedagogilor și oamenilor sovietici în patria noastră sînt întotdeauna prilejuri de învățăminte. Sfaturile și îndrumările pe care ni le dau ei în orice ocazie sînt primite cu mult interes, iar modestia și seriozitatea cu care ne împărtășesc din experiența lor sînt apreciate cu căldură. Nu mai vorbim de prietenia și dragostea cu care sînt întîmpinați cei ce vizitează Uniunea Sovietică, cu care le sînt arătate realizările obținute în școlile sovietice și în întreaga societate sovietică, cu care le sînt explicate metodele de muncă folosite.

Înfăptuirile dobîndite în domeniul învățămîntului, în dezvoltarea școlii și în îmbunătățirea conținutului ei, la fel ca înfăptuirile dobîndite în toate ramurile construcției socialiste, au fost posibile datorită conducerii înțelepte a Partidului Muncitoresc Romîn și ajutorului permanent primit din partea Uniunii Sovietice. Nouă ne este infinit mai ușor să progresăm într-un timp scurt pe această cale pentru că ea a fost parcursă de oamenii sovietici înaintea noastră, pentru că avem la îndemînă experiența lor, avem de unde învăța.

Acum, cînd se împlinesc 14 ani de la eliberarea patriei noastre, înfăptuită cu ajutorul marii Uniuni Sovietice, gîndurile noastre se îndreaptă încă o dată, cu frățească prietenie, spre oamenii sovietici, cărora le sîntem recunoscători din adîncul inimii pentru imensul sprijin pe care ni-l acordă, pentru tot ceea ce ne-au învățat.

T. MAREȘ

Dragoste de patrie

Trebuie să vă spun că de la început elevii cu care am stat de vorbă m-au atras prin firea lor vioaie, prin exuberanța caracteristică adolescenței și, mai ales, prin modestia și bunăcuviința cu care mi-au răspuns la întrebările puse și care este, fără îndoială, rodul unei munci de mai de zile—munca atentă, plină de dragoste, a profesorilor prin mîna cărora au trecut.

...Era o după amiază senină, plină de miresmele tari ale verii cînd am intrat pe poarta școlii medii „Ștefan cel Mare" din Suceava. Pe culoare se aflau băieți și fete de toate vîrstele, arși de soare, zgomotoși, plini de voie bună, purtînd în spate rucsacuri cu echipament sportiv, admirînd ierbare, fragmente de roci sau cutii cu insecte, răsfoind caiete cu însemnări.

Venisem la școală să aflu ce metode folosesc profesorii în munca de educare patriotică a elevilor. Și iată, puteam vedea nemijlocit efectul pe care l-a avut asupra elevilor această muncă. Una din metode fusese dezvăluită: excursiile. Și pentru a cunoaște rezultatele peregrinărilor făcute împreună cu profesorii în țară și în regiune, i-am rugat pe elevi să-mi arate caietele de însemnări.

Rîndurile așternute de ei pe filele acestor carnete mi-au arătat odată mai mult că tineretul țării noastre cunoaște și iubește înfăptuirile prezentului, pe cei care construiesc astăzi o viață nouă, înfloritoare. Iată, bunăoară, ce și-a însemnat în caietul lui Nicolae Tarnovețki:

„...Frumoasă și bogată este regiunea noastră! După cîte ne-au spus muncitorii, combinatul forestier „Bernath Andrei" poate sta alături de cea mai modernă întreprindere forestieră din Europa. Și nu uitați: acum 10-12 ani nu era aici decît o neînsemnată făbricuță.

Dar parcă numai cu acest combinat ne mîndrim noi? Fabrica de lactoză are instalații la fel de moderne. Și mina de mangan de la Iacobeni are frumoase perspective de dezvoltare... Nu mai vorbim de satele noastre: gospodăriile colective din Roma au ajuns milionare..."

În caietul lui Laurențiu Țurcanu, secretarul organizației UTM pe școală, sînt așternute următoarele însemnări:

„Azi, organizația noastră a avut un mare succes. Sprijiniți de profesorii comuniști, utemiștii au organizat o întîlnire cu cîțiva dintre muncitorii fruntași de la fabrica de încălțăminte „Străduința" din Iți cani. Tovarășul Avram Enciu, tatăl Liei Enciu dintr-a VIII-a, ne-a vorbit despre grelele condiții în care erau siliți să lucreze în trecut muncitorii de la „Străduința", despre condițiile tot mai bune pe care le au azi, despre metodele folosite de ei pentru a ajunge să depășească norma...Vorbea simplu și cu căldură. Mi-a plăcut mult..."

Iată ce scrie în caietul lui elevul Pot Ion din clasa a X-a:

„...De multe ori am auzit vorbindu-se despre dîrzenia și lupta din trecut a comuniștilor. De multe ori am auzit la lecțiile de istorie despre Doftana. Cîte nu ne-au povestit despre toate acestea tovarășii profesori Nicolae Ceredarec sau Varvara Ursache! Dar am putut să-mi dau cu adevărat seama de toate suferințele îndurate în anii teroarei de către comuniști, acești oameni tari și curajoși, numai după ce am văzut Doftana. Numai după ce am văzut bîta cu care erau loviți, după ce am văzut hainele zdrențuite în care erau îmbrăcați, după ce am văzut celula H și tot acest iad care îți insuflă groază și azi, cînd închisoarea e transformată în muzeu, am simțit cu adevărat ce înseamnă curaj, dîrzenie, hotărîre de comunist. Și am învățat să urăsc. Să-i urăsc pe toți acei care i-au condamnat la o astfel de viață pe fiii cei mai buni ai poporului..."

Același caiet: „...Sinaia...Astăzi am vizitat castelul Peleș. Ce peisaj minunat, cîte comori! Și cînd te gîndești că aici și-au dus viața de huzur cei mai mari trîntori ai țării, în timp ce la Doftana sufereau de foame cei mai buni fii ai ei..."

Din caietul lui Hosiuc Liviu: „...În Suceava și în împrejurimile ei am văzut cetatea lui Ștefan, bisericile și mînăstirile ridicate de el, chilia pustnicului Daniil, muzeele. Am luat-o apoi în direcția Botoșanilor. Tovarășul Alexandru Obadă, profesorul nostru de limba română, ne-a făgăduit că ne duce să vedem Ipotești lui Eminescu. Și s-a ținut de cuvînt. Acolo am organizat un fel de seară literară... Ce plină de simțire a fost poezia închinată marelui poet de Pop Ioan din clasa noastră!"

„...Am terminat de răsfoit ultimele foi ale însemnărilor făcute de elevi. Am citit și despre concursurile „Drumeții veseli" care au ca temă, de cele mai multe ori, probleme legate de istoria și geografia regiunii, despre munca la săpăturile arheologice din jurul cetății lui Ștefan, despre acțiunea de înfrumusețare a orașului și, mai ales, despre ajutorul dat în campania de recoltare a gospodăriilor colective și întovărășirilor din împrejurimi.

Multe lucruri frumoase sînt în aceste caiete. Și toate arată că tinerii din școlile noastre au o viață bogată în fapte de ispravă, că se pregătesc cu sîrg să devină cetățeni vrednici ai țării care le este atît de dragă.

STELA NEAGU

Cu sprijinul larg al sindicatului

În anii puterii populare condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice s-au îmbunătățit mereu, constituind o dovadă grăitoare a grijii și dragostei pe care partidul, guvernul și întreg poporul nostru muncitor o arată celor ce instruiesc și educă tînăra generație a patriei noastre. La îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice, la ridicarea continuă a pregătirii lor ideologice, politice și profesionale, a nivelului lor cultural, a adus, sub conducerea partidului, o contribuție de mare însemnătate Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură.

Datorită sprijinului pe care l-au primit din partea sindicatului lor, un însemnat număr de învățători și profesori au primit în anii aceștia locuințe corespunzătoare. De asemenea, li s-au repartizat cadrelor didactice credite în valoare de peste 7 miliarde lei pentru construcții de locuințe individuale. Un număr de 20.000 pedagogi din mediul rural au primit loturi individuale. S-a legiferat aprovizionarea cadrelor didactice cu produse textile și încălțăminte în rate.

Numărul muncitorilor din Învățămînt și al copiilor acestora trimiși la odihnă și în tabere a crescut și crește în fiecare an. În vara aceasta își petrec concediul în case de odihnă sau sanatorii, la munte sau la mare peste 9.000 de cadre didactice. Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a organizat de asemenea, în vara acestui an, 16 tabere de pionieri și școlari cu un efectiv de 4090 de copii.

Pentru a veni în sprijinul învățătorilor și profesorilor, sindicatul s-a preocupat în anii puterii populare de crearea caselor de ajutor reciproc. Cele 215 case de ajutor reciproc înființate în acești ani au un fond de depuneri de peste 22 milioane lei și au acordat cadrelor didactice, numai în 1957, peste 60.000 de împrumuturi în valoare de 40 milioane lei. În cursul aceluiași an s-au acordat cadrelor didactice ajutoare materiale nerestituibile în valoare de peste 500.000 lei.

Deosebit de mult s-a dezvoltat în ultimii ani acțiunea sindicatului în vederea ridicării nivelului ideologico-politic, profesional și cultural al învățătorilor și profesorilor. Cu sprijinul comitetelor regionale și raionale de partid, comitetele sindicale de învățămînt și cultură au cuprins în învățămîntul politic un mare număr de cadre didactice. Numai în regiunea Baia Mare, bunăoară, au fost cuprinși în diferite forme ale învățămîntului politic un număr de 3746 de învățători și profesori.

Consfătuirile de producție, interasistențele la lecții și celelalte forme ale schimbului de experiență organizate de comitetele sindicale, ca și sprijinul acordat celor care studiază fără frecvență sau la cursurile de perfecționare, aduc o contribuție de mare însemnătate la ridicarea continuă a pregătirii de specialitate a cadrelor didactice, la îmbunătățirea metodelor de muncă ale acestora. Totodată, cluburile și colțurile roșii organizate de comitetele sindicale oferă pedagogilor prilejul de a-și lărgi necontenit orizontul profesional și cultural, de a face sport, excursii, de a-și petrece în condițiile cele mai bune și cît mai atractiv ceasurile de odihnă. Chiar și numai un singur exemplu — bunăoară, acela că sindicatul a cheltuit într-un singur an (1957) 1.609.363 lei pentru munca culturală de masă (înzestrarea bibliotecilor cu cărți, amenajarea cluburilor și a colțurilor roșii, organizarea de bibliotecivolante la sate etc.) — este pe deplin grăitor pentru grija pe care o arată sindicatul nostru membrilor săi.

O mare dezvoltare a luat în anii puterii populare mișcarea artistică de amatori organizată de sindicat în rîndul învățătorilor și profesorilor. La recentul concurs al echipelor de artiști amatori din învățămînt au participat peste 20.000 de cadre didactice. Numai la faza interregională a concursului, unde s-au prezentat cele mai bune echipe, care au fost plasate pe locul I pe regiuni, au participat 27 formații de cor, 25 echipe de teatru, 17 echipe de dansuri, 7 orchestre, 14 brigăzi artistice de agitație și peste 50 de soliști vocali, recitatori și cititori artistici, totalizînd 4200 de învățători și profesori.

În fiecare an sindicatul organizează pentru cadrele didactice excursii în toate regiunile țării. În anul școlar trecut au participat la astfel de excursii peste 8000 cadre didactice, iar în anul acesta peste 15000.

Îngrijindu-se îndeaproape de condițiile de trai ale cadrelor didactice, ajutîndu-le să muncească mereu mai bine, să-și dezvolte și să-și îmbogățească mereu pregătirea, Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură contribuie nemijlocit și într-o măsură tot mai largă la înflorirea învățămîntului nostru pus în slujba construirii socialismului.

Astăzi la Afumați

Știind au arătat astfel satele și oamenii comunei Afumați? Niciodată! Eu m-am trezit tot prin aceste locuri, însă într-o altă comună Afumați. Plaiurile acestea nesfîrșite cultivate cu grîu și porumb, care acum sînt ale colectiviștilor și întovărășiților și de care mă simt atît de legat, altădată le priveam cu un sentiment de dușmănie. Era expresia urii nețărmurite pe care tatăl meu — unul din copiii răsculaților de pe valea Dunării din 1907 — mi-o sădise încă de mic copil în suflet împotriva moșierilor și a tuturor exploatatorilor.

Ca fiu de învățător răzvrătit, urmărit de jandarmi și dat afară din învățămînt, nu prea eram privit cu ochi buni de moșieri și de slugile acestora, care se aflau la conducerea comunei. Dar faptul că mă asupreau n-a putut să mă înfrîngă. Dragostea mea față de copii, față de meseria de învățător, era mult mai puternică. Despre ceea ce am fost eu și alții ca mine pînă la eliberarea patriei noastre, despre viața de clăcași a majorității țăranilor comunei mele, vorbește o întreagă istorie. Dar astea sînt fapte ce aparțin trecutului. Astăzi avem o comună Afumați nouă, cu oameni noi și fapte măreațe.

În satul nostru toți țăranii muncitori sînt fie membri ai gospodăriei agricole colective „30 Decembrie", fie membri ai întovărășirilor agricole. Întreaga comună e cooperativizată. Copiii sînt instruiți și educați în cele 4 grădinițe, 3 școli de 4 ani și 2 școli de 7 ani ale comunei. În fiecare sat din comună există cămin cultural. Trei cămine culturale funcționează în localuri noi. În satul Boureni a fost construit și un nou local de școală.

Între familia mea, de învățător al zilelor noastre, și cea tot de învățător, a tatălui meu, de acum cîteva decenii, este o diferență ca de la cer la pămînt. Din cei 6 copii cîți avea tata, doar pe mine a putut să mă dea la o școală. La rîndul meu și eu am astăzi copii. Băiatul cel mare a devenit în anii regimului nostru inginer pentru mecanizarea agriculturii. Un alt băiat e mecanic. Una din cele două fete a absolvit școala tehnică agricolă, iar cea mai mică urmează cursurile școlii medii. Fiecare dintre noi își are astăzi rostul lui în viață. Acest curs firesc al vieții noastre noi îl întîlnim în majoritatea familiilor celor ce muncesc din comuna Afumați, din întreaga țară.

Pe lîngă numărul mare de tineri țărani muncitori harnici și pricepuți, în anii regimului democrat-popular în comuna Afumați s-a ridicat și o intelectualitate nouă. Din tot mai multe gospodării de țărani muncitori în care altădată bîntuiau foamea și mizeria se ridică tineri ingineri, tehnicieni, tractoriști, învățători, ofițeri etc. Dragostea pentru cultură se observă și la țăranii muncitori mai în vîrstă. Din rîndurile foștilor neștiutori de carte mulți au devenit cititori frecvenți ai bibliotecilor sătești, spectatori nelipsiți ai programelor cultural-artistice date de tinerii satului la căminele culturale. Cînd vine un film nou, sala cinematografului din comună este neîncăpătoare.

Despre astfel de lucruri nu se pomenea în trecut. Ele au devenit posibile numai datorită eliberării patriei noastre de sub jugul fascismului și sînt roade ale regimului democrat-popular, ale politicii partidului care ne conduce spre o viață nouă.

GRIGORE GR. DECA
învățător
școala de 7 ani din comuna Afumați, raionul Băilești

• Învățămîntul profesional și tehnic asigură economiei naționale în continuă dezvoltare cadrele necesare de muncitori și tehnicieni. Pentru aceasta rețeaua școlilor profesionale și tehnice s-a dezvoltat foarte mult. Numărul școlilor profesionale a crescut de la 224 unități cu 39.250 elevi cîte erau în 1938/1939 la 410 unități cu 97.805 elevi în anul școlar 1957/1958. În afară de un mare număr de școli tehnice care cuprind zeci de mii de elevi. Numai în ultimul an învățămîntul profesional și tehnic a dat agriculturii noastre 6575 muncitori și 2008 tehnicieni și maiștri agricoli.
IN FOTOGRAFIE: Eleve ale școlii profesionale viticole din Odobești făcînd polenizare artificială.

Pedagogi din Deltă

La Crișan, în inima Deltei Dunării, am cunoscut o școală care-ți poate vorbi ca un manual de istorie.

Școala s-a înființat în Crișan o dată cu puterea populară. Adusă de puterea populară în locul negustorilor cherhanagii, al rachiului, al perceptorilor. La început pescarii au privit-o mirați și oarecum indiferenți. Erau aproape siguri că n-o să vină aici nici un învățător și nici un profesor. Spuneau că nimeni n-o să vrea să înfrunte iernile Deltei, cînd luni de zile apa ajunge pînă în pragul casei.

Iată însă că s-au găsit oameni care nu s-au temut de greutăți. Toți sînt tineri. Sergiu Serbanovici, directorul școlii, a venit aci în urmă cu 7 ani. S-a căsătorit în sat și acum își construiește și casă.

— Ne-am mai întîlnit anul trecut cu prilejul sărbătoririi „Zilei învățătorului" la Tulcea — îmi amintește el.

Aflu de la colegii lui că la cea de a doua sărbătorire a „Zilei învățătorului" Sergiu Serbanovici a primit titlul de „învățător fruntaș". Alături de el muncesc încă 6 cadre didactice: Lidia Crețu, Viorica Popovici și Dumitru Giuraniuc au absolvit școala pedagogică din Siret, Victoria Zaharenka, Florica Visocenko și Irina Bolotă sînt absolvente ale școlii pedagogice din Sighet.

Delta are farmecul ei, poezia ei. Învățătoarele din Crișan mi-au povestit cît de mult te legi de ea cînd îi cunoști oamenii, urmași ai moreacilor aduși aci de urgia persecuțiilor, cît de multe obîji ca pedagog dacă-i iubești pe cei cărora le dai lumina cărții.

Copiii au început să învețe. Au început să învețe și părinții. Cu copiii a fost mai ușor. Cu părinții, însă, mergea mai greu. Le intrase unora în minte că nu vor putea învăța, că știința de carte e pentru domni.

— Ne-au ajutat însă copiii, școlarii noștri — zîmbește una dintre învățătoare. Iată-l pe Apostol Ioan, din clasa a V-a. A fost „dascălul" părinților săi. Le-a stimulat interesul citindu-le, în nopțile lungi de iarnă, cărțulii luate din biblioteca școlii. S-au minunat bătrînii de cîte mai pot ei în lume și au învățat să citească și să scrie.

Am vrut să aflu și alte aspecte din munca învățătorilor din Crișan. Ne-am așezat pe prundul Dunării, urmărind cu privirea vapoarele care treceau fie spre Sulina, fie spre Galați. Peste Dunăre, exact în dreptul școlii, se construiește un combinat de recoltare a stufului. Aici vor lucra absolvenții clasei a VII-a, după ce se vor califica într-o școală profesională.

— Iarna și primăvara — ne povestește directorul școlii — furtunile ne fac deseori greutăți în privința frecvenței. Am procurat însă două lotci cu care noi, învățătorii, îi transportăm pe copii la școală. Așa putem avea o frecvență regulată. Școala noastră va fi în curînd neîncăpătoare. Anul acesta vom cuprinde în clasele V—VII și pe elevii din Caraorman și Mila 23. Anul viitor vom începe lucrările pentru construirea unui nou local de școală. Preocuparea noastră actuală — urmează directorul — este să creștem învățători de aici, din sat. Pe Apostol Nastasia și pe Ivanov Ecaterina, fiice de pescari de aici, eleve ale școlii noastre, le pregătim acum pentru școala pedagogică.

Am stat mult de vorbă cu tinerii învățători din Crișan despre munca lor în școală. Mi-au povestit că fiii oamenilor Deltei învață cu sîrg, dornici să se pregătească temeinic, să poată contribui din plin la înflorirea regiunii lor, în fața căreia se deschid perspective nevisate în trecut. Mi-au povestit și despre munca lor la căminul cultural, la biblioteca sătească, la casele de citit. Am aflat de la locuitorii satului că priceperea și dîrzenia pedagogilor au cîștigat dragostea tuturor.

Sărbătorind cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei noastre, pedagogii din Deltă își iau noi angajamente. Ei sînt hotărîți să-și îndeplinească și mai bine munca, să dea poporului, patriei, cadre cît mai bine pregătite, demne de marile înfăptuiri care se realizează în regiunea lor, în toată țara.

C. RADOI

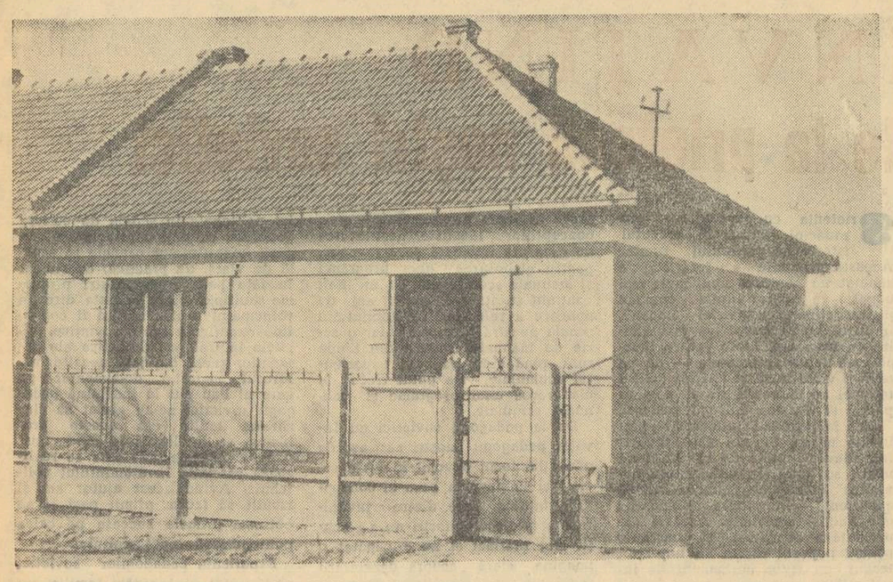

• Dezvoltarea învățământului în anii puterii populare, creșterea numărului de școli și de elevi a atras după sine o creștere simțitoare a numărului cadrelor didactice.

Numărul educatoarelor, învățătorilor și profesorilor din învățământul de cultură generală a crescut de la 48.254 cîți erau în anul 1938/1939 la 100.642 în anul școlar 1957/1958. În același timp numărul cadrelor didactice din învățământul superior a crescut de la 2194 la 7808.

Regimul democrat-popular acordă o grijă permanentă cadrelor didactice, cărora le creează condiții tot mai bune de muncă și de trai. Printre măsurile luate în acest scop se numără și acordarea de credite de către stat pentru construirea de locuințe individuale.

IN FOTOGRAFIE: Locuință construită la Satu-Mare pentru cadrele didactice.

În prag de nou an școlar

PREGĂTIRI INTENSE

Directorii școlilor din regiunea Pitești, sprijiniți de organele de învățămînt, s-au ocupat din vreme de pregătirea localurilor de școală în vederea începerii cursurilor. Ca urmare, numeroase școli din raioanele Topoloveni, Drăgănești-Olt, Curtea de Argeș și Vedea sînt de pe acum puse la punct.

La școala medie nr. 3 din orașul Pitești, la școala medie nr. 1 din Rm. Vîlcea, la școala medie din Slatina și la școala pedagogică din Cîmpulung se desfășoară importante lucrări de amenajare. Vor fi terminate și date în folosință la începutul acestui an școlar localuri noi pentru școala medie din Drăgănești-Olt, pentru școlile elementare din comunele Găești Popeni (raionul Băbeni), Urlueni și Vîlcele (raionul Curtea de Argeș).

Pentru a se ușura frecventarea școlii de către copiii care locuiesc departe, vor lua ființă noi școli elementare în sate izolate cum sînt Valea Bădenilor, Goleni etc.

In vederea îndeplinirii sarcinilor din recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri privind generalizarea învățămîntului de 7 ani în acele localități din mediul rural care au școli de 7 ani directorii de școli depun eforturi pentru asigurarea cuprinderii tuturor absolvenților claselor a IV-a în clasa a V-a, precum și pentru asigurarea unor bune condiții de cazare a elevilor în internate, pentru mărirea spațiului de cazare, pentru înființarea de noi internate școlare sătești și gazde comune.

O atenție deosebită se acordă îndrumării absolvenților școlilor de 7 ani spre școli profesionale și medii. Vor lua ființă în noul an școlar noi școli agricole la Slobozia, raionul Găești, la Drăghici, raionul Muscel etc., o școală de meserii în comuna Suici, raionul Curtea de Argeș, o nouă școală medie la Topoloveni etc.

Secțiile raionale de învățămînt și cultură se îngrijesc să repartizeze din timp școlilor mobilierul și materialul didactic necesar pentru noul an școlar. Școlile vor primi peste 1000 bănci, precum și însemnate cantități de material didactic și utilaje pentru ateliere. De asemenea, s-au luat măsuri pentru a fi dezvoltate și întărite mai mult legăturile dintre școli și întreprinderi sau unități socialiste agricole, care contribuie la înzestrarea atelierelor școlare.

I. RADU
Pitești

PENTRU GENERALIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE 7 ANI

Generalizarea treptată a învățămîntului obligatoriu de 7 ani, una din sarcinile cele mai importante puse în fața școlilor noastre de Congresul al II-lea al P.M.R., a constituit pentru secția de învățămînt și cultură a regiunii Craiova o preocupare de seamă.

Prin munca organizată, perseverentă dusă cu simț de răspundere de secțiile de învățămînt raionale, de conducerile școlilor și de cadrele didactice, în anul școlar trecut învățămîntul de 7 ani a devenit general în orașe, în reședințele de raioane și în centrele muncitorești din regiune. La unele școli sătești, cum sînt acelea din comunele Arcani, Sișești, Ciupercenii Noi etc., ca rezultat al cuprinderii în clasa a V-a a unui număr mare de absolvenți a patru clase, au funcționat clase paralele. În același timp s-a mărit capacitatea de cuprindere în internatele existente, au luat ființă noi internate în comunele Cetate, Vînju Mare, Strehaia, iar în comunele Crainic, Gogoși, Vîrcorova, Peștișani s-au organizat numeroase gazde comune. Ca urmare, numărul absolvenților a cinci clase a crescut în anul școlar 1957—1958 cu 2000 de elevi față de anul școlar anterior.

Acum, luînd măsuri pentru traducerea în viață a sarcinilor care îi revin prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au astfel de școli, secția de învățămînt și cultură se pregătește să facă un mare pas înainte pe drumul generalizării învățămîntului de 7 ani. În baza unei recente hotăriri a comitetului executiv regional, secția de învățămînt și cultură, cu ajutorul organizațiilor obștești și al deputaților a inițiat o largă acțiune de popularizare și de lămurire a părinților asupra însemnătății generalizării învățămîntului de 7 ani, asupra obligației pe care o au de a-și trimite copiii să învețe în clasele V—VII. Această acțiune se desfășoară în cadrul căminelor culturale, al gospodăriilor agricole colective și al gospodăriilor de stat, la stațiile de radioamplificare, prin articole în presa locală și la gazetele de perete, prin vizite în colectiv la domiciliul părinților. Cu prilejul acestor vizite fiecare părinte primește din partea delegatului sfatului popular și o încunoștințare scrisă asupra obligativității trimiterii copiilor în clasele V—VII.

În vederea cuprinderii în clasele V—VII a unui număr cît mai mare de elevi din localitățile fără școală de 7 ani se organizează noi gazde comune în satele Roșia de Sus, Turbați, Glogova etc. De asemenea, se amenajează noi cantine școlare, se lărgește capacitatea internatelor și se înființează altele noi. Numai în raionul Strehaia, o dată cu deschiderea noului an școlar, vor lua ființă cinci noi internate.

S-a stabilit ca toate clasele a V-a să funcționeze cu efective normale de elevi, desființîndu-se clasele „pitice". În acest scop, pe lîngă munca de menținere a elevilor înscriși și de atragere a celorlalți, se mărește spațiul unor școli cum sînt, de pildă, cele din comunele Ciocadia, Miculești, Vrata etc. Totodată, se studiază posibilitatea transferării unor clase în localitățile cu mai multă populație școlară. Bunăoară, secția de învățămînt și cultură își propune să transfere clasele V—VII de la școala din comuna Afumați la școala din comuna învecinată, Boureni, unde există mai mulți copii. La școlile din comunele Polovraci, Pociovălișteа, Bumbești, Pițic și altele se amenajează laboratoare și ateliere. Prin grija sfaturilor populare toate școlile de 7 ani au fost înzestrate cu parcele experimentale și terenuri sportive. O grijă deosebită se acordă înzestrării laboratoarelor și atelierelor cu utilaj, dotării școlilor și internatelor cu mobilierul și materialul didactic necesar pentru buna desfășurare a activității școlare.

P. MARINESCU

MĂSURI EFICIENTE

Pentru a asigura condițiile necesare ridicării nivelului învățămîntului în noul an școlar, secția de învățămînt a Capitalei a luat, pe baza unei hotăriri adoptate de comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei, o serie de măsuri importante. Astfel, s-a întocmit din vreme planul de școlarizare și rețea a tuturor unităților școlare. Acesta prevede darea în folosință a 46 săli noi de clasă. Pentru lucrările de reparații și amenajare a localurilor de școli, s-au alocat 6.000.000 lei.

O dată cu aceste lucrări, secțiile raionale se preocupă să asigure înzestrarea laboratoarelor și bibliotecilor cu material didactic și cu cărți, să repartizeze școlilor, instituțiilor educative, internatelor și cantinelor școlare mobilierul și inventarul gospodăresc necesar bunei lor funcționări. Numai pentru completarea mobilierului s-a acordat suma de 2 500.000 lei.

S-au luat măsuri ca școlile să amenajeze din timp sălile pentru ateliere și să-și procure utilajele, sculele și materialele necesare organizării lucrărilor practice. Totodată, se creează condițiile necesare pentru ca în fiecare raion să se amenajeze, într-o școală de 7 ani, cîte un atelier-model, în vederea generalizării celor mai bune metode de realizare a învățămîntului politehnic.

Echipe de cadre didactice, sprijinite de deputații din comisiile permanente de învățămînt și de comitetele de stradă, duc o temeinică muncă de lămurire cu părinții ai căror copii nu au frecventat regulat școala în anul precedent, precum și cu părinții copiilor care trebuie să intre în toamna aceasta în clasa I-a.

În colaborare cu organizațiile sindicale și organizațiile U.T.M., secțiile de învățămînt raionale și școlile au inițiat o largă acțiune în rîndul tinerilor muncitori din fabrici și uzine în vederea înscrierii acestora la școlile serale și la cursurile fără frecvență.

P. VLĂDESCU
București

Școlile sînt gata să-și primească elevii

Datorită măsurilor luate de comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Cluj, majoritatea școlilor din regiune sînt acum gata să-și primească elevii. În curînd, pe culoare și în curțile școlilor va răsuna din nou voioșia gălăgioasă a elevilor întorși din vacanța petrecută în taberele de la munte sau mare.

Pentru asigurarea cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, s-au luat măsuri de a se înființa unități școlare în așezările depărtate, pentru ca elevii din aceste așezări să nu fie nevoiți a străbate distanțe mari.

Cu o deosebită atenție se preocupă secția noastră de învățămînt și cultură de înfăptuirea sarcinii trasate de recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în localitățile în care există școli de 7 ani. S-au luat măsuri în vederea popularizării largi a acestei Hotăriri în rîndurile părinților — prin cămînele culturale, prin adunări speciale și convorbiri personale. În vederea cuprinderii în clasele V-VII a unui număr cît mai mare de elevi s-a lărgit capacitatea internatelor și s-au înființat altele noi. Numai în raionul Turda, de pildă, vor funcționa 11 internate, care vor găzdui peste 500 de elevi.

Pentru crearea de cadre necesare dezvoltării agriculturii noastre socialiste, în regiune se vor înființa în acest an 4 noi școli profesionale agricole. S-au luat din timp măsuri pentru popularizarea acestor școli în rîndul absolvenților clasei a VII-a.

În colaborare cu C.L.D.C. și U.R.C.C. s-a asigurat aprovizionarea librăriilor și a cooperativelor sătești cu manuale și rechizite școlare. S-au luat de asemenea măsuri ca pînă la 1 septembrie toate unitățile de învățămînt să fie aprovizionate cu combustibilul necesar pe timpul iernii.

Școlile regiunii noastre vor primi în acest an un nou contingent de cadre didactice — 184 de tineri învățători și 225 de tineri profesori. S-au făcut din timp pregătiri pentru a li se asigura acestora cazarea și masa, pentru a li se crea condiții cît mai bune de muncă.

PETRE BUCȘA
Cluj

Să-i ajutăm în alegerea meseriei

Au primit certificatele de absolvire a școlii elementare sau medii și, o dată cu acestea, s-au văzut cu toții la o răscruce de drumuri în viață. Încotro să apuce? Ce meserie să-și aleagă? La vîrsta cînd încă mai sînt copii sau aproape copii e însă greu să găsească singuri drumul cel mai bun, meseria cea mai potrivită cu aptitudinile, cu capacitatea și pregătirea lor școlară și de acasă au nevoie de sfatul celor mai experimentați, de un ajutor, de o îndrumare. În această, desigur, profesorii împreună cu părinții au cel mai greu cuvînt de spus, căci ei cunosc cel mai bine posibilitățile fizice și intelectuale ale tinerilor, înclinațiile și firea lor, nivelul de cunoștințe al fiecăruia din ei.

Nu peste multă vreme, porțile școlilor de toate felurile se vor redeschide în timpul care a mai rămas pînă la concursurile de admitere și înscrierile în școlile medii, profesionale, tehnice și tehnice de maiștri, profesorii și diriginții au datoria să continue munca de îndrumare a tinerilor absolvenți înspre meseriile cele mai potrivite cu posibilitățile și perspectivele lor de dezvoltare. Ei trebuie să le arate acestora că statul nostru nu are nevoie numai de medici, de ingineri și profesori. Construcția socialismului în patria noastră reclamă și muncitori buni, din mîinile cărora să iasă impunătoare construcții, mașini din cele mai complicate, oameni care pe ogoare, în fabrici și uzine să fie capabili să stăpînească aceste mașini. În vizitele la domiciliu și în ședințele special organizate cu părinții e necesar să se ducă muncă de lămurire cu aceia care, datorită concepțiilor învechite despre munca direct productivă, se feresc să-și trimită copiii la școlile profesionale și tehnice. Să li se arate că în statul nostru democrat-popular munca fiind o chestiune de onoare, copiii lor — indiferent de locul în care vor munci mîine — vor fi apreciați și stimați.

Este de datoria cadrelor didactice să intensifice activitatea de popularizare a școlilor profesionale de ucenici, a școlilor de meserii, școlilor agricole, tehnice și tehnice de maiștri, și în primul rînd a celor existente în regiunea respectivă. Ei trebuie să arate elevilor și părinților ce meserii și ce specialități pregătește fiecare din ele, ce avantaje se creează la admiterea în asemenea școli, ce perspective are meseria respectivă în ansamblul muncii de construire a socialismului și, ținînd seama de aptitudinile și preferințele copiilor, să le arate ce ar fi mai indicat să urmeze fiecare din ei.

Muncind cu conștiinciozitate în orientarea profesională a copiilor în această perioadă premergătoare admiterilor (și nu numai în această perioadă), diriginții și profesorii vor aduce servicii însemnate poporului nostru muncitor, căci în înfăptuirea sarcinilor trasate de partid pentru construirea socialismului acesta are nevoie de oameni care să-și iubească meseria, să și-o cunoască bine, de oameni potriviți la locuri potrivite.

VAL IANOVICI

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Concursul de admitere la institutele pedagogice de învățători

Concursul de admitere la institutele pedagogice de învățători se va desfășura între 15 și 25 septembrie a.c. Înscrierile pentru concursul de admitere se fac între 15 august și 13 septembrie. La concursul de admitere în institutele pedagogice de învățători se pot prezenta absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diploma de maturitate, care au maximum 25 de ani împliniți între 1 ianuarie — 31 decembrie 1958.

Concursul de admitere va fi precedat de vizita medicală și proba de aptitudini muzicale. Vizita medicală și proba de aptitudini muzicale se vor desfășura în zilele de 13 și 14 septembrie. Ambele sînt eliminatorii.

Candidații admiși în urma vizitei medicale și a probei de aptitudini muzicale vor da probe la limba și literatura română (scris și oral); la aritmetică (scris și oral); la istoria Romîniei (oral), la limba și literatura maternă (la institutele pedagogice de învățători care funcționează în limbile de predare ale minorităților conlocuitoare — scris și oral).

Probele scrise de limba și literatura română se vor ține în ziua de 15 septembrie 1958, cele de aritmetică în ziua de 16 septembrie 1958, iar cele de limba și literatura maternă în ziua de 17 septembrie 1958. Probele scrise încep la ora 9 dimineața și sînt eliminatorii. Subiectele probelor scrise vor fi trimise de către Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Concursul de admitere în institutele pedagogice de învățători se va desfășura în condițiile instrucțiunilor M.I.C. nr. 1359 a/13 august 1957 și după programa conexată la aceste instrucțiuni.

Școlile și secțiile de învățămînt și cultură vor avea grijă să îndrumeze spre institutele pedagogice de învățători absolvenții ai școlilor medii de cultură generală cu diploma de maturitate — fii de muncitori, de colectiviști, întovărășiți, fii de țărani cu gospodărie mică și fii de învățători. În regiunile unde nu există institute pedagogice de învățători candidații vor fi dirijați spre institutele pedagogice cele mai apropiate de regiunea lor. Astfel, de exemplu, tinerii din regiunea Suceava, regiune care are nevoie de un număr mare de învățători calificați, vor fi dirijați spre institutul pedagogic de învățători din Iași.

Institutele pedagogice de învățători funcționează în următoarele localități: București (Șoseaua Panduri nr. 92, raionul V. I. Lenin), Cluj (str. Babeș nr. 25); Iași (str. N. Mohănescu nr. 3); Timișoara (str. Pestalozzi nr. 14); Craiova (Calea București 265); Galați (str. Brăilei 200); Odorhei (Piața Libertății 2—3 — Institutul pedagogic de învățători cu limba de predare maghiară).

În legătură cu examenele de admitere în școlile tehnice

Absolvenții școlilor medii de cultură generală cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare care se prezintă la examenul de admitere la școlile tehnice pentru personalul tehnic vor fi examinați la dorința lor, atît în scris cît și oral, în limba de predare a școlii absolvite.

La limba română (acolo unde este prevăzută ca obiect de examen), examinarea se va face din materia prevăzută în programa de limba română a claselor VIII—X pentru școlile pe care le-au absolvit candidații.

De asemenea, la examenul de admitere în școlile tehnice de maiștri, candidații care au absolvit școli profesionale cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor putea fi examinați la cerere, atît scris cît și oral, în limba de predare a școlii absolvite.

În acest scop, comisiile de examinare vor fi completate cu profesori de specialitate cunoscători ai limbii în care urmează a fi examinați candidații.

Examenele integrale pentru clasele V-VII în învățămîntul fără frecvență

Se precizează că examenele integrale pentru clasele V—VII pot fi date nu numai într-o singură sesiune, ci și în cele trei sesiuni ale învățămîntului fără frecvență — ianuarie, mai și august — în condițiile stabilite prin Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 690/1958. Eșalonarea în trei sesiuni privește obiectele de învățămînt ale claselor V—VII integral și nu eșalonarea claselor.

Dispozițiile de mai sus se aplică și elevilor care au dat examene integrale pentru clasele V—VII într-una din sesiunile ianuarie și mai a.c. și nu au promovat.

Condițiile de admitere la aceste examene integrale, precum și cele cu privire la organizarea și desfășurarea lor, rămîn cele existente.

Pregătirea candidaților la concursul de burse pentru învățămîntul superior

În vederea unei cît mai bune pregătiri a candidaților la concursul de burse pentru învățămîntul superior acordate de întreprinderile socialiste și de comitetele executive ale sfaturilor populare, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat de curînd instrucțiuni cu privire la organizarea cursurilor în cadrul cărora sînt pregătiți acești candidați.

În instrucțiuni se arată că baza materială necesară bunei funcționări a cursurilor este asigurată de organizatorii acestora — întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare. De asemenea, întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare recrutează cursanții și sbilesc obiectele la care se va face pregătirea, în funcție de programa concursului de admitere a facultății la care se vor înscrie candidații. Totodată, întocmesc programa și orarul cursurilor și recrutează cadrele didactice necesare dintre cei mai buni ingineri ai unităților respective, profesori recomandați de secțiile de învățămînt și cultură sau cadre didactice din învățămîntul superior, recomandate de instituțiile de învățămînt superior.

Cursurile de pregătire se organizează și se desfășoară în cadrul centrelor de pregătire. În funcție de numărul cursanților, aceste centre se pot organiza de către întreprinderi sau grupuri de întreprinderi — în localuri proprii, de către comitetele executive ale sfaturilor populare raionale, orășenești sau regionale — în localurile școlilor medii, sau de către întreprinderi și comitetele executive ale sfaturilor populare — în localurile școlilor medii din localitățile respective și în instituțiile de învățămînt superior (acolo unde acestea există).

Instituțiile de învățămînt superior au datoria să sprijine organizarea și buna desfășurare a cursurilor de pregătire pentru concursul de burse, colaborînd la întocmirea programelor, a orariilor, recomandînd personal didactic și punînd la dispoziție spațiul de învățămînt necesar.

Fiecare centru de pregătire funcționează sub conducerea unui director de studii, care poate fi inginer (cu experiență didactică) al uneia dintre întreprinderile organizatoare, director de școală medie sau profesor din învățămîntul mediu cu experiență didactică și organizatorică, sau cadru didactic din învățămîntul superior avînd cel puțin funcția de lector sau șef de lucrări.

Activitatea cursanților în cadrul centrului de pregătire este organizată pe grupe de 20—40 elevi. Grupa cuprinde, în general, elevi sau absolvenți ce se pregătesc pentru facultăți care au același program la concursul de admitere. În cazul cînd numărul cursanților care se pregătesc pentru concursul de burse la facultăți cu același program de admitere este mai mic decît 20, se pot constitui grupe mixte, alcătuite din candidați la facultăți cu programe de admitere apropiate. Aceștia vor urma cursuri comune la disciplinele comune din programele de admitere ale facultăților respective și cursuri în subgrupe la celelalte discipline din programe.

Cursurile de pregătire pentru concursul de burse se vor organiza între 15 octombrie și 15 mai pentru elevii din clasele X și XI ale școlilor medii de cultură generală (cursuri de zi, serale sau învățămînt fără frecvență) care au dreptul să se înscrie la concursul de burse, pentru absolvenții de școli medii aflați în producție și care au dreptul să se înscrie la acest concurs, precum și pentru maiștri care se pregătesc pentru intrarea în învățămîntul superior. În această perioadă cursurile se vor programa în fiecare duminică, între orele 9—13. Se vor organiza de asemenea cursuri între 5 iulie și 22 august pentru categoriile de cursanți menționate mai sus, excepțind absolvenții clasei a X-a, care vor primi teme speciale de studiat în cursul vacanței de vară. În această perioadă cursurile se vor programa în fiecare zi de lucru, între orele 17—21.

În cadrul fiecărui centru de pregătire se vor întocmi programe pentru fiecare obiect, diferențiate pentru elevii clasei a X-a, elevii clasei a XI-a sau absolvenți.

Organizarea procesului de învățămînt va urmări — la toate nivelurile cursurilor de pregătire — intensificarea și orientarea studiului individual al cursanților, îmbunătățirea pregătirii individuale și a capacității de a face față exigențelor concursului.

Patronarea școlilor de cultură generală de către întreprinderi

În urma unei ședințe care a avut loc la Ministerul Învățămîntului și Culturii și în care s-a făcut analiza felului cum se desfășoară acțiunea de patronare a școlilor de cultură generală de către întreprinderile industriale și agricole, ca urmare a instrucțiunilor comune ale Consiliului Central al Sindicatelor, Ministerului Învățămîntului și Culturii și Comitetului Central al U.T.M. din 26 octombrie 1957 cu privire la patronarea școlilor, s-au făcut unele completări și precizări în legătură cu această problemă.

Se precizează că pe lîngă școli se vor constitui comitete de patronaj formate din reprezentanți ai întreprinderii care patronează școala și al școlii patronate. Se recomandă ca din comitetul de patronaj, pe lîngă persoanele prevăzute la punctul 4 din Instrucțiunile CCS, MIC, și UTM din 26 octombrie 1957, să mai facă parte inginerul șef sau un inginer șef de sector din întreprindere, un maistru din întreprindere, 2 profesori a căror specialitate este legată de învățămîntul politehnic (fizică, chimie, matematică, biologie). Se va întocmi un proces-verbal cu caracter contractual, în care se va menționa nominal componența comitetului și principalele obiective ale patronării școlii de către întreprinderea industrială sau agricolă, precum și obligațiile școlii față de întreprindere.

Comitetul de patronaj analizează și stabilește, la cererea școlii, planul de măsuri pentru înzestrarea atelierelor, laboratoarelor și loturilor școlare agricole, precum și sprijinul material al întreprinderii la rezolvarea problemelor legate de înzestrarea laboratoarelor, atelierelor și loturilor agricole cu utilaje, scule, dispozitive, material didactic și aparatură necesară legării învățămîntului de practică. De asemenea, analizează și stabilește, la cererea școlii, planul pentru documentarea tehnică a cadrelor didactice și a elevilor, conținînd organizarea de conferințe științifico-tehnice, întîlniri cu fruntașii în producție din întreprindere, organizarea de lucrări practice cu elevii în întreprindere, organizarea practicii în producție și organizarea cercurilor tehnice. Totodată, analizează și stabilește, la cererea întreprinderii, planul de sprijin cultural, artistic și didactic pe care îl poate acorda școala prin organizarea de conferințe și manifestări artistice și culturale în întreprindere, conform prevederilor planului cultural-artistic al acesteia, prin sprijinirea și îndrumarea de către cadrele didactice a studiului individual desfășurat de muncitorii care urmează învățămîntul fără frecvență, ca și prin participarea cu elevii la diferite munci de folos obștesc și în interesul întreprinderii, în afara orelor de clasă și în limita timpului liber al elevilor.

Directorul școlii medii sau de 7 ani va prezenta comitetului de patronaj planul de măsuri pentru organizarea laboratoarelor și atelierelor, pentru organizarea lucrărilor practice în laborator, în atelier și la cercurile tehnice, în vederea stabilirii sprijinului ce-l poate da întreprinderea industrială sau agricolă care patronează școala.

Pe baza planului de măsuri propus de școală, comitetul de patronaj își va întocmi un plan de acțiuni în care se vor prevedea măsurile ce le vor lua întreprinderea și școala în cursul anului școlar respectiv. Comitetul de patronaj va analiza trimestrial realizarea măsurilor luate și rezultatele obținute în sprijinirea politehnizării învățămîntului prin acțiunile întreprinse de întreprindere. Pentru cunoașterea de către conducerea întreprinderii a muncii din școală se recomandă ca reprezentanții întreprinderii care fac parte din comitetul de patronaj să devină membri ai consiliului pedagogic al școlii și să participe la ședințele în care se dezbat problemele politehnizării învățămîntului.

În vederea realizării obiectivelor propuse în acțiunea de patronare a școlilor de cultură generală de către întreprinderile industriale și agricole potrivit prevederilor instrucțiunilor din 26 octombrie 1957, secțiile de învățămînt și cultură raionale și orășenești vor lua legătura cu consiliile sindicale locale și organele U.T.M., cu toate întreprinderile industriale și agricole din raionul sau orașul respectiv și vor stabili cu acestea, prin convenții scrise, așa cum prevăd instrucțiunile de mai sus, școlile care vor fi patronate de fiecare întreprindere. Se recomandă ca întreprinderile mari să patroneze mai multe școli de 7 ani și medii din localitatea respectivă și din localități apropiate. În convențiile scrise se vor menționa numele școlilor luate în patronaj precum și obligațiile pe care și le iau întreprinderile și școlile. Secțiile de învățămînt și cultură vor ține evidența întreprinderilor și școlilor patronate, cît și a rezultatelor obținute în urma sprijinului acordat de către întreprinderi. Ele vor controla și îndruma permanent școlile în vederea realizării în bune condițiuni a legăturii cu producția.

Școli de bază pentru practica pedagogică

În vederea mai bunei organizări a practicii pedagogice a studenților, printr-un ordin al ministrului Învățămîntului și Culturii au fost stabilite un număr de școli de bază în care se va desfășura practica pedagogică a studenților începînd cu anul școlar 1958/1959.

Instituțiile de învățămînt superior vor lua legătura cu comitetele executive ale sfaturilor populare regionale sau ale orașelor de subordonare republicană, pentru ca aceste școli să fie încadrate cu personal didactic corespunzător cerințelor îndrumării studenților.

DIN EXPERIENȚA ANULUI INCHEIAT

Despre amenajarea terenului geografic

Geografia oferă largi posibilități pentru realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic, atît prin activitatea care se desfășoară în cadrul lecțiilor, cît și prin lucrările pentru acasă, prin excursii, prin lucrările în cadrul cercului și cabinetului geografic sau pe terenul geografic. Ne vom opri, în cele ce urmează, asupra experienței unor școli în organizarea terenului geografic și în desfășurarea activității practice cu elevii în cadrul lui.

Numeroși profesori de geografie au înțeles că lucrările desfășurate pe terenul geografic îi ajută pe elevi în însușirea și aprofundarea noțiunilor mai dificile de geografie, îi obișnuiesc cu munca practică, îi învață să observe natura înconjurătoare și să se orienteze cu repeziciune, îi deprind să tragă concluzii juste și să generalizeze. De aceea, ei au acordat o deosebită atenție amenajării și folosirii terenului geografic școlar, reușind astfel să-i înarmeze pe elevi cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice. Realizări deosebite în această direcție au fost obținute la școala medie nr. 4 din Ploești, la școala medie nr. 3 din Oradea, la școala de 7 ani „Steagul roșu" din Orașul Stalin etc.

Experiența acestor școli a dovedit că se pot obține rezultate bune numai atunci cînd profesorii de geografie se documentează bine înainte de a trece la amenajarea terenului geografic și țin seama de condițiile locale în care funcționează școlile respective : de terenul pe care îl au la dispoziție, de ajutorul pe care îl pot primi din partea organelor de învățămînt, al întreprinderilor, al părinților, de posibilitățile de procurare a aparatelor sau de confecționare a lor prin mijloace proprii etc.

Este bine ca terenul geografic să fie situat în apropierea școlii, dar departe de arbori sau clădiri care ar putea împiedica efectuarea observațiilor. El trebuie să aibă o suprafață suficient de mare, așa încît aparatele să nu fie înghesuite și să nu stingherească activitatea elevilor. Școala medie nr. 4 din Ploești, bunăoară, a construit un teren geografic în suprafață de 21/11 m., pe care au putut fi amenajate în condiții bune platformele meteorologică, astronomică și geomorfologică. După acest model a fost construit un teren geografic și la școala de 7 ani nr. 19 din Ploești. Pe amîndouă aceste terenuri observațiile și lucrările elevilor s-au putut desfășura în condiții bune.

Terenul geografic trebuie să fie împrejmuit, gardul înconjurător putînd fi folosit la reprezentarea dimensiunilor spațiului. Pentru aceasta este bine ca gardul să aibă o înălțime de 1,50 m., fiecare metru de gard să fie vopsit în culori diferite, iar scîndurile, late de 10 cm., să fie bătute la distanța de 10 cm. între ele.

Exactitatea observațiilor depinde în cea mai mare măsură de grija cu care au fost confecționate și instalate aparatele pe terenul geografic. În unele școli s-au putut vedea aparate frumos executate, dar care nu funcționau, datorită faptului că n-au fost construite cu suficientă grijă. De aceea, atunci cînd se confecționează aparate cu ajutorul elevilor sau părinților, profesorul trebuie să-i îndrumeze cu atenție, să le dea sfaturi și indicații precise, evitîndu-se improvizațiile de moment.

Instalarea aparatelor pe terenul geografic trebuie făcută într-o anumită ordine, pentru a se ușura executarea lucrărilor legate de anumite capitole din programă. Folosirea aparatelor pentru efectuarea observațiilor și lucrărilor practice trebuie organizată, urmărită și îndrumată cu atenție de profesor, astfel ca toți elevii să poată participa la lucrări și să învețe să lucreze cît mai corect.

După cum arată experiența școlilor care au amenajat terenuri geografice, platforma meteorologică instalată pe aceste terenuri trebuie să cuprindă aparatele strict necesare observațiilor meteorologice, observații care sînt apoi prelucrate de către elevi în scopul aprofundării cunoștințelor căpătate la capitolul „Atmosfera". Aparatele pentru măsurarea temperaturii, presiunii și umidității atmosferei (termometrul, barometrul, higrometrul) se păstrează în ghereta meteorologică. În unele școli însă nu s-a ținut întotdeauna seama, la construirea și instalarea gheretei, de faptul că aceasta trebuie să permită aerisirea, să împiedice pătrunderea razelor solare și să fie așezată la înălțimea de 1,5 m. față de sol, pentru a nu se influența condițiile atmosferice din interiorul ei. Este necesar ca școlile ce vor instala de acum înainte asemenea gherete să țină seama de aceste condiții.

Pentru stabilirea direcției vîntului, pe terenurile geografice amenajate de școli s-au folosit diferite instrumente și anume : o panglică prinsă în vîrful unui stîlp, manșa (un aparat asemănător unei mînecă de pînză), girueta, confecționată dintr-o săgeată de tablă sau lemn și care se rotește în vîrful unui stîlp, „placa lui Wilde", pe care vîntul o împinge pînă la diferite gradații ale unei scări așezate lateral. De asemenea, pe platformele meteorologice s-au folosit pluviometrul pentru măsurarea cantității de precipitații, mira — o riglă gradată pentru măsurarea stratului de zăpadă — higrometrul, psihrometrul — un aparat alcătuit din două termometre, cu ajutorul cărora se poate afla și punctul de rouă, adică temperatura aflată între temperatura la care se formează roua și cea la care se evaporă. Este bine ca pe terenul geografic să se afle și un heliograf. Deoarece însă heliograful este greu de procurat, pe terenul geografic al școlii medii nr. 3 din Oradea a fost folosit un balon de sticlă (din laboratorul de chimie) plin cu apă, prin care razele soarelui sînt concentrate într-un focar și înregistrate pe o bandă de hîrtie gradată în ore.

Observațiile desfășurate pe platformele terenurilor geografice au arătat că orele cele mai indicate pentru înregistrarea datelor meteorologice sînt 7, 13 și 19 — deci de trei ori pe zi. Aceste date au fost înscrise în buletine meteorologice, a căror studiere a permis elevilor să facă unele prevederi destul de precise asupra timpului apropiat. Observațiile referitoare la temperatură, vînt și ploi, făcute metodic și pe un timp mai îndelungat, i-au ajutat pe elevi să tragă concluzii juste în legătură cu microclima regiunii respective.

Pe platformele astronomice de pe terenurile geografice amenajate de școli s-au instalat aparate necesare observațiilor și lucrărilor practice în legătură cu dimensiunile, forma și mișcările pămîntului, orientarea geografică, mișcarea astrelor etc. Bunăoară, pentru aflarea direcției meridianului geografic al locului respectiv s-a folosit o vergea metalică ascuțită — gnomonul — a cărui umbră s-a înregistrat pe o foaie de hîrtie. Cu ajutorul a două sîrme perpendiculare s-au indicat coordonatele geografice ale locului. Folosind busola și ținînd seama de diferența de grade între meridianul locului indicat de gnomon și acul busolei ce se îndreaptă spre polul magnetic, elevii au putut calcula unghiul de declinație magnetică al localității. De asemenea, aflarea orei locale cu ajutorul ceasului solar și calcularea diferenței dintre ora primului meridian și ora locală au ajutat elevilor să afle cu ușurință longitudinea localității lor. Pentru aflarea latitudinii locului, pe unele terenuri geografice s-a folosit eclimetrul (confecționat dintr-un raportor mare), cu ajutorul căruia elevii au vizat Steaua Polară și pe care au putut citi direct în grade latitudinea. Eclimetrul a fost folosit și ca goniometru vertical, pentru aflarea înălțimii diferitelor astre. Astfel, elevii au stabilit înălțimea soarelui față de orizont la amiază, în diferite anotimpuri, iar cu ajutorul unui cerc orizontal împărțit în 360° au aflat locul de unde răsare și unde apune soarele și au observat drumul aparent al acestuia.

Platformele geomorfologice instalate pe terenul geografic cuprind, de obicei, un lac în miniatură, forme diferite de microrelief, în special cele care lipsesc în regiunea respectivă, un colț cu diferite roci, minerale sau soluri din regiune. La școala de 7 ani „Steagul roșu" din Orașul Stalin s-a construit pe această platformă un lac artificial betonat. Făcînd observații pe platforma geomorfologică, elevii și-au lărgit cunoștințele despre formele de relief mai puțin cunoscute.

Astfel de realizări ca cele arătate mai sus au fost obținute și la alte școli. Ele demonstrează importanța pe care o are terenul geografic al școlii pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice și cu deprinderea de a aplica în practică cele învățate în orele de geografie.

Prof. V. ONOFREI

Pe nisipul fierbinte al plajei, sub soarele dătător de sănătate.

POPAS în zilele vacanței

Dimineți de august pe litoral. In fluturarea răcoroasă a brizei se ridică spre cerul limpede veselia zgomotoasă a miilor de oameni veniți de pretutindeni să se fortifice, să se recreeze, să-și afle sănătatea. Ca într-o grandioasă simfonie a bucuriei, se unesc în văzduhul clar cîntecele pline de voioșie ale tinerilor cu splendide trupuri de bronz, chiotul copiilor înfiorați de sărutarea rece a valurilor, hazul aproape copilăresc al vîrstnicilor discutînd nimicuri sub umbare, în apă, ori la soare, pe nisipul fierbinte.

In aer sau pe undele sălătrețe zboară din mînă în mînă mingi multicolore, devenite de astă dată.. pasiunea mamelor, a taților, în timp ce îndeletnicirea de a construi a devenit marea pasiune a copiilor. Din mîinile mici și harnice răsar poduri de nisip, tunele, ziduri crenelate și lacuri... artificiale, în care micuții vor să mute — cu căldărușele — toată apa mării. Veniți cu părinții la casele de odihnă, veniți în tabere ori în colonii, la Mamaia, Constanța, Eforie, Vasile Roaită și Tekirghiol, acești admirabili „făurari de frumusețe" colorează atît de plăcut peisajul cotidian al plajelor.

La Eforie, îmi atrage luarea aminte un colț mai izolat al plajei, rezervat pentru colectivele de copii din tabere și colonii. In acest loc, în fiecare dimineață, supravegheați de doctor, de instructorii superiori, de educatori și de profesori, cei mici fac plajă, fac baie, se joacă, string scoici, caută meduze și raci și... bineînțeles, construiesc. Aci am făcut cunoștință cu copiii și pedagogii din tabăra internațională pentru pionieri și școlari din stațiune.

Aproape trei sute de copii, veniți din Ungaria, din Cehoslovacia și din toate colțurile țării noastre, petrec împreună clipe de neuitat în tabăra așezată la marginea celei mai moderne din stațiunile de pe litoral: Eforie. I-am văzut în curte, la întoarcerea de la plajă, plimbîndu-se în grupuri mixte, „stînd de vorbă" pe bănci, jucîndu-se împreună.

— Bine, dar cum se înțeleg între ei? — l-am întrebat pe tovarășul Alexandru Gálfalvi, directorul taberei.

— Foarte bine — mi-a răspuns. In „limba păcii".

Am aflat apoi cum copiii și cadrele didactice din tabără, neavînd întotdeauna un translator la îndemînă, nu au renunțat la discuțiile cu prietenii veniți de peste hotare.

— Doar fiecare știe cît de cît limba rusă, cunoaște cuvinte în limba franceză, germană, maghiară — îmi spune tovarășul Gálfalvi. Și uite așa, într-o limbă combinată, într-o limbă a noastră, pe care noi am numit-o „limba păcii", reușim să ne înțelegem cu toții de minune.

Aceasta l-a ajutat pe copii să învețe și primele cuvinte în limba vorbită de prietenii lor. Iar acum, la numai o săptămînă de ședere în tabără, poți să-i admiri pe cehi cîntînd „Vai ce bine-i în pădure", pe romîni — un ceardaș și pe maghiari — o romanță românească. Și, judecînd după seria care a plecat, repertoriul se va îmbogăți de bunăseamă.

Mai tîrziu, copiii au trecut la activități în cercuri. Pedagogii au avut grijă ca aceste activități să fie cît mai atractive, mai interesante. Cu carnețelele de notițe în mînă, membrii cercului tinerilor naturaliști au plecat spre Agigea pentru orientări în spațiu, pentru a recunoaște și a strînge rocile și plantele specifice regiunii. Trebuie să spunem aci că muzeul oceanografic din Agigea va face sondaje marine pentru tabără, iar piesele astfel scoase din mare vor fi date pionierilor maghiari și cehoslovaci pentru a le duce școlilor de unde provin, ca material intuitiv.

Intr-un colț al curții răsună cîntece. Sînt pionierii de la cercul de muzică. Se pregătesc pentru ziua de 23 August, pe care vor să o întîmpine cu cîntece despre patrie, despre partid, despre viața fericită a copiilor din republica noastră. De aceea, acompaniați la mandolină de tovarășul profesor Vasile Stase, ei repetă, repetă de zor : „Noi, muzicanții veseli / Și cei înscriși la cor / Din corul veseliei / Dăm tonul tuturor".

De la ei aflăm și despre... „oamenii de artă" de la cercul literar, care îl știu pe Caragiale „pe dinafară chiar". N-am putut rezista tentației de a merge să-i văd și pe aceștia. Și i-am surprins recitind pe rînd poeziile pe care le știau și le credeau potrivite pentru serbarea de 23 August, în timp ce tovarășul profesor Iacob Dumitru se pregătea să le recomande și alte versuri, ce pot fi învățate foarte bine pînă atunci.

În aer liber, pe terenul rezervat pentru sport, pionierii cercului respectiv se antrenează în vederea competițiilor, făcînd exerciții la săritura în înălțime. Nu departe de ei se antrenează și cei mici, școlarii din clasele I-a și a II-a : unii sar coarda, alții fugăresc cercul, iar Rodica Notar de la casa de copii din Făgăraș vrea cu tot dinadinsul să învețe fotbal!! Acum execută lovitura cu capul, iar doi băieți de-o șchioapă îi prind mingile și i le servesc cu toată gravitatea și competința vîrstei și sexului.

Am aflat că „amintirile de la mare", lucrate din scoici de localnici și atît de căutate de vizitatorii litoralului nu prea au succes în tabăra internațională a pionierilor și școlarilor de la Eforie, căci în cercul mîinilor îndemînatice copiii au învățat să lucreze singuri asemenea obiecte. Șiruri de „mărgele", rame pentru oglinzi și pentru fotografii, casete și albume, împodobite cu cele mai frumoase scoici în atelierul „mîinilor îndemînatice" vor fi dăruite — azi sau mîine — celor mai iubiți prieteni din tabără. Și ele, de bunăseamă, le vor vorbi acestora, poate toată viața, de un prieten din Romînia, din Ungaria sau din Cehoslovacia, împreună cu care, într-o vacanță, pe țărmul Mării Negre, au petrecut clipe de neuitat.

În timp ce copiii, terminînd activitățile de cerc, se jucau în curte, se plimbau, jucau ping-pong și șah (și aci, tabăra își are și ea pasionații săi), tovarășul director mi-a vorbit despre programul de viitor al colectivului. Din acesta, fără îndoială că sărbătorirea zilei de 23 August (al cărei program artistic va fi executat în cele trei limbi), excursiile la Tekirghiol, Vasile Roaită, Agigea, Mamaia, Constanța — de care se leagă și plimbarea cu vaporul — focul de tabără, darurile pentru copii pregătite de către conducerea taberei ș.a. vor lăsa amintiri nepieritoare în sufletele celor mici și celor mari.

Se apropie seara. Sufrageria curată își așteaptă oaspeții. Copiilor li s-a făcut, desigur, foame. I-am lăsat să mănînce.

Peste puțină vreme aveam să-i revăd pe unii din ei plimbîndu-se în grup, împreună cu profesorii lor, pe malul mării. Pentru a cunoaște frumusețea de negrăit a litoralului în timpul serii, conducerea taberei a hotărît ca, prin rotație, copiii să facă scurte plimbări pe faleză.

...Pe nevăzute, seara a bătut în ținte argintii albastrul nesfîrșit al cerului. Cărare de aur pe valurile neastîmpărate așterne luna, ieșită colo, departe, din mare.

După plimbare, copiii veniți din Ungaria, din Cehoslovacia, din toate colțurile țării noastre se îndreaptă spre tabără, în sufletele cu încîntarea ce ți-o lasă zilele pline de frumusețe, de nepreväzut, pline de voioșie.

ANA COSMIN

Indrumarea și controlul activității directorilor

Pornind de la ideea că de felul cum muncesc directorii depinde, într-o mare măsură, succesul activității școlilor, secția de învățămînt și cultură a sfatului popular din raionul Tecuci s-a preocupat îndeaproape, în cursul anului școlar încheiat, de găsirea celor mai bune și mai eficace mijloace pentru îndrumarea și controlul muncii conducătorilor de școli.

De regulă, se țineau ședințe cu directorii în fiecare lună, la sediul raionului. Colectivul de inspectori a ajuns însă la concluzia că aceste ședințe lunare deveniseră monotone și uneori formale, fără a contribui prea mult la lichidarea lipsurilor, la ridicarea nivelului muncii. De aceea, inspectorii s-au străduit să îmbunătățească conținutul și metodele de muncă cu directorii, să găsească forme noi de îndrumare și control a activității acestora. S-a hotărît ca ședințele cu directorii să fie organizate nu la secție, ci chiar în școli, prin rotație, iar tematica acestor ședințe să fie cît mai strîns legată de conținutul muncii instructiv-educative. Constituiți în brigăzi, toți directorii care urmau să participe la ședințe trebuiau să cerceteze, după terminarea acestora, activitatea școlii unde se desfășura ședința. În felul acesta participarea directorilor la ședințe căpăta un caracter mult mai activ, mai eficace. Școlile în care urmau să aibă loc ședințele, ca și tematica acestora, au fost stabilite din timp și cunoscute de toți directorii. Fiecare școală se pregătea în mod deosebit în vederea vizitei pe care urma s-o primească.

Iată cum s-a organizat o astfel de acțiune la școala din comuna Ghidigeni :

Directorul a fost anunțat din vreme asupra tematicii ședinței — care privea organizarea perioadei de recapitulare a materiei, desfășurarea activității educative la clasa a VII-a și munca obștească a cadrelor didactice la biblioteca sătească. După discutarea acestor probleme în ședință, colectivele de directori din raion au cercetat, sub conducerea inspectorilor școlari, felul în care a fost planificată munca directorului din Ghidigeni în perioada de recapitulare, cum ține el evidența controlului efectuat, cum a îndrumat activitatea educativă în rîndurile elevilor din clasa a VII-a și cum i-a mobilizat pe învățători și profesori în munca cultural-obștească la biblioteca satului.

După ce au controlat documentele privind munca directorului și i-au asistat nemijlocit în efectuarea diferitelor forme ale activității sale, colectivele de directori au prezentat în scris observațiile și constatările lor și au participat la dezbaterea în consiliul pedagogic a problemelor urmărite. Fiecare dintre participanții la acest control a făcut propuneri și a dat sugestii valoroase pentru îmbunătățirea activității directorului. Astfel s-a ajuns la concluzii cu caracter normativ asupra felului cum trebuie să se desfășoare munca directorului în ultima perioadă a anului școlar.

Procedeul folosit de secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci — de a instrui pe directori în mod practic asupra felului cum trebuie să-și ducă munca — a prilejuit un bogat schimb de experiență între directorii de școli, i-a ajutat să lucreze mai bine. Secția își propune să continue astfel de forme de activitate cu directorii și în anul școlar viitor și se străduiește să găsească forme și mijloace noi de îndrumare și control a activității cadrelor didactice.

PELAGHIA SAMOILA-POPESCU

Pentru popularizarea înotului în rîndurile maselor de elevi, în Capitală s-a pus la dispoziția lor bazinul „Dante Gherman". In cursul lunii iulie, peste 1000 de școlari au urmat aici cursuri speciale de înot.

Predarea educației fizice

Înțelegînd că educația fizică este o parte integrantă a educației comuniste a tineretului, menită să contribuie la formarea unui tineret capabil de muncă, dîrz și călit, constructor de nădejde al socialismului, cadrele didactice din școala noastră acordă multă atenție dezvoltării fizice a elevilor. Aceasta se obține prin întregul regim școlar, prin organizarea rațională a activității în afara orelor de clasă și a activității extrașcolare, printr-un regulat control medical și, îndeosebi, prin predarea educației fizice.

Ca profesoară de educație fizică, țin seama, înainte de toate, de particularitățile vîrstei copiilor cu care lucrez. Ucenicii din școala noastră sînt tineri și tinere în vîrstă de 14-17 ani. Ei se află, deci, în perioada cînd capacitatea lor de muncă se dezvoltă, apropiindu-se de capacitatea de muncă a oamenilor adulți. Organismul fetelor se formează și se dezvoltă mai repede decît organismul băieților. Fetele sînt însă mai slabe decît băieții ca forță și rezistență. De aceea, în timpul efectuării diferitelor exerciții cu grupele de fete, trec cu prudență la exercițiile de forță cu caracter static și la exercițiile care necesită o încordare de lungă durată. In alegerea exercițiilor pentru fete țin seama și de particularitățile lor psihologice — emotivitatea relativ mare, sensibilitatea, înclinația pentru mișcările line, pentru ritm și dans. In schimb, băieții manifestă înclinare spre exercițiile de forță, rezistență, luptă.

Prin conținutul lecțiilor de gimnastică pe care le predau urmăresc, atît la fete cît și la băieți, dezvoltarea fizică, fixarea deprinderilor aplicative, perfecționarea deprinderilor și calităților fizice și călirea organismului.

Gimnastica de dimineață sau cea de înviorare se efectuează zilnic, pe grupe. Programul cuprinde exerciții elementare de front și ordine, scurtă încălzire cu elemente de dezvoltare fizică generală, axate pe exercițiul-tip de înviorare G.M.A. Se execută cca 6—8 exerciții. Programul este întocmit cu două săptămîni înainte pentru fiecare clasă, făcîndu-se și instructajul necesar cu responsabilii sportivi, pentru ca aceștia să-și poată desfășura în condiții bune munca în grupe.

La lecțiile de educație fizică dau o mare atenție exercițiilor aplicative (mersul, alergarea, săriturile, cățărarea, curse de obstacole etc.) avînd drept scop dezvoltarea fizică generală a ucenicilor. Primăvara și vara efectuăm aceste exerciții în curtea școlii. In perioada de iarnă, activitatea se desfășoară într-o sală, pe grupe de cîte 10-15 ucenici.

In întreaga mea activitate țin seama de specificul muncii ucenicilor din școală, cerîndu-le să execute mișcări caracteristice muncii pentru care se pregătesc. Pentru a preîntîmpina dezvoltarea nearmonioasă a corpului și pentru a asigura copiilor condițiile cele mai bune de creștere, efectuez cu ei exerciții corective, care se desfășoară în partea pregătitoare fiecărei lecții. Astfel, cu ucenicii din grupa forjarilor, a căror muncă este caracterizată prin mișcări puternice ale mîinilor și picioarelor, prin puternice contracții statice în musculatura spatelui și abdomenului, fac în cadrul orelor de educație fizică ușoare exerciții de dinamizare a grupelor de mușchi de la picioare, de la abdomen și de la spate, precum și exerciții de elasticitate și mobilitate.

Cu ucenicii cizmari și croitori, care stau la lucru cu spatele încovoiat, fac exerciții de tipul întinderilor și extensiilor, care acționează asupra musculaturii spatelui și a umerilor. De asemenea, execut cu ei exerciții cu efect fiziologic general, care pun în mișcare în special musculatura membrelor inferioare.

Cu ucenicii din grupa zidarilor, care stau în picioare și execută mișcări din articulațiile mîinilor, umărului și antebrațului, fac exerciții de săriturі, mers, alergări — adică mișcări dinamice pentru mușchii picioarelor, care în timpul muncii au o contracție statică.

Aplicarea rațională a acestor exerciții a avut o influență pozitivă asupra sănătății ucenicilor și asupra productivității muncii pe care o desfășoară ei.

Activitatea sportivă în afara clasei, în cadrul orelor de colectiv, o organizez pe baza complexului G. M. A. și a calendarului sportiv. Pentru realizarea calendarului sportiv lucrez pe secții: iarna cu secțiile de gimnastică și schi, iar vara cu secțiile de atletism, volei și fotbal. In fiecare secție există instructori — din rîndul ucenicilor de anul III. Cu aceștia lucrez înainte de ședințe.

Profesorii diriginți și profesorii care predau diferite obiecte asigură disciplina elevilor și buna desfășurare a antrenamentului. Aceasta dă posibilitatea să se lucreze cu toate secțiile odată, așa încît fiecare secție poate să facă antrenament de două ori pe săptămînă.

Planul de activitate al fiecărei clase se alcătuiește împreună cu responsabilul sportiv al clasei și cu profesorii diriginți. In acest plan sînt incluse concursuri de atletism, jocuri sportive, vizionarea filmelor sportive etc.

În școala noastră, de realizarea educației fizice a ucenicilor se preocupă majoritatea cadrelor didactice. Contribuția lor la desfășurarea exercițiilor de educație fizică constituie un sprijin important la dezvoltarea fizică a ucenicilor, la călirea lor.

EUGENIA MANGALIA
profesoară de educație fizică la școala profesională de ucenici din Rm. Sărat

In excursie

Cercul coregrafic de la Casa pionierilor din Sighișoara se află de aproape trei săptămîni într-o frumoasă excursie. Insoțiți de cadrele didactice, pionierii au fost pînă acum la Brăila, Galați, Tulcea, Sulina, Constanța, Tekirghiol, Eforie, Vasile Roaită — unde au vizitat întreprinderi, muzee, școli, au văzut monumente istorice și au făcut plimbări cu vaporul.

In unele localități, ansamblul micilor dansatori de sub conducerea profesoarei Claudia Avachian a dat spectacole pentru copii cu baletele „Perla" și „Visul".

Creat în 1955, cercul coregrafic de la Casa pionierilor din Sighișoara cuprinde circa 70 de pionieri de la toate școlile din oraș și de toate naționalitățile. Excursia de față, ca de altfel întreaga activitate a colectivului, se desfășoară într-un spirit de caldă prietenie între copii, indiferent de naționalitate. Vizitarea celor mai importante orașe și stațiuni din regiunile Galați și Constanța îi ajută pe elevi să cunoască frumusețile și bogățiile patriei, realizările regimului nostru democrat-popular, îmbuătățindu-le cunoștințele de cultură generală.

La buna organizare a excursiei și-au dat concursul profesorii : Mircea Băltescu (directorul casei), Claudia Avachian, Doina Truță, Profira Beldiman, precum și un număr însemnat de părinți.

S. P.

Au apărut manualele...

Zilele trecute s-au pus în vînzare în toată țara manualele școlare. Vestea s-a răspîndit cu repeziciune printre școlari, părinți și pedagogi.

Librăriile cunosc acum o animație deosebită — tradiționala animație din preajma deschiderii școlilor. Vînzătorii nu mai prididesc să-i servească pe nenumărații cumpărători.

Apariția în librării a cărților școlare i-a scos pe unii copii din programul obișnuit al zilelor de vacanță. Pentru a-și lua manualele printre cei dintîi, Doru Constantin din cartierul Ferentari al orașului București — acum elev în clasa a IV-a — s-a sculat dis-de-dimineață. I-a fost cam greu să învingă somnul. Dar dorința de a ajunge cît mai repede în posesia noilor manuale a fost mai puternică. Era nerăbdător să afle ce va învăța în acest an la geografie și istorie, căci îndrăgește mult aceste discipline.

Petru Toma și-a dat examenul de admitere în clasa a VIII-a. Acum grija lui este să se pregătească pentru noul an școlar. Brațul elevului abia poate să cuprindă cărțile din care va învăța anul acesta. Tatăl său dă să le așeze în servietă. Școlarul, însă, dorește să le vadă pe fiecare din ele. Privirile îi stăruie mai mult asupra manualului de limba latină, căci pentru el latina e o disciplină nouă. Privește cartea cu multă curiozitate. Acasă o va răsfoi mai pe-ndelete.

Printre cumpărători am zărit-o și pe Gabriela Ginsari. Din tot ceea ce a cumpărat, atlasul geografic îi este cel mai drag. E primul ei atlas și de aceea îl poartă cu mîndrie sub braț.

...In fața anunțului de la librăria „Cartea prin poștă" s-a strîns lume multă. Se află aici și o fetiță al cărei chip exprimă nemulțumire. Tatăl ei încearcă s-o convingă să amîne cumpărarea manualelor pentru ziua cînd se vor întoarce acasă, la Sibiu. Bineînțeles că fetiței îi vine greu să accepte o asemenea propunere. S-a împăcat însă cu gîndul cumpărării unui caiet de desen.

Secțiile de manuale ale librăriilor au ca oaspeți și pe cei care încă nu sînt școlari, dar vor deveni peste cîteva săptămîni. Cezar e unul din aceștia. Încă nu știe să socotească, nici să citească. De aceea a trebuit să vină la librărie cu mama. Acum îi mulțumește acestcia pentru abecedar și aritmetică și promite că va aduce numai note bune cînd va fi elev.

De alături, profesoara Virginia Serbănescu zîmbește binevoitor. Și dînsa are brațul plin de manuale și e nerăbdătoare să le răsfoiască. Se vede că-i foarte mulțumită ; apariția din timp a cărților o va ajuta să treacă la o activitate școlară ordonată chiar din primele zile de curs.

Desigur că și alți școlari și pedagogi au trăit în aceste zile bucuria de a avea la îndemînă din vreme manualele școlare. Ei au putut astfel să se pregătească de pe acum pentru noul an școlar.

A. R.

Pentru școlarii sovietici s-au deschis în vara aceasta numeroase tabere. Ei își petrec aici în modul cel mai plăcut vacanța.
IN FOTOGRAFIE: un grup de elevi din tabăra de pionieri înființată anul acesta pe malul rîului Gorin.

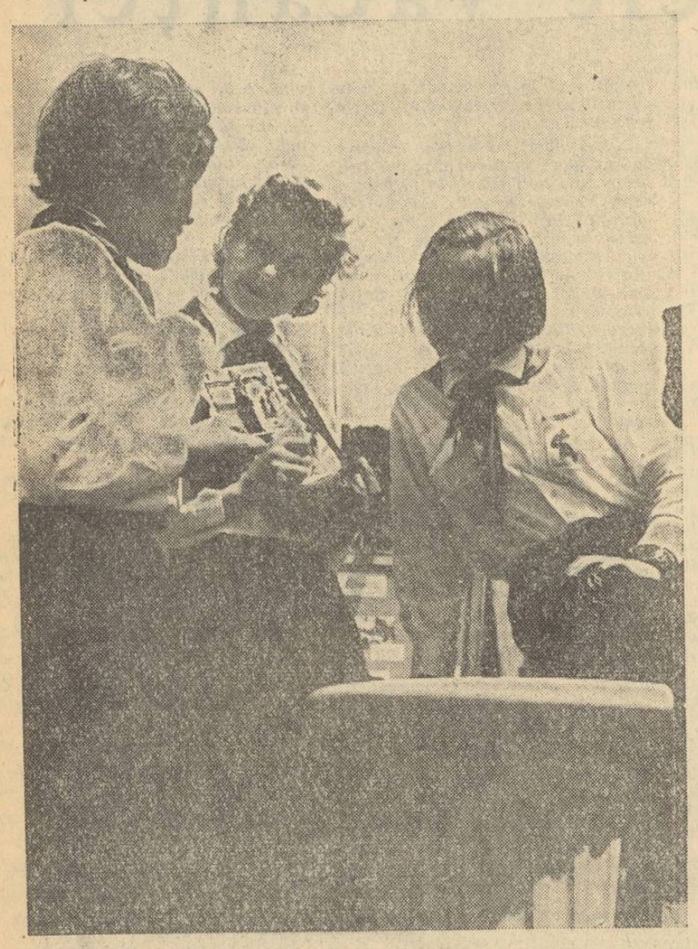

In vara aceasta, în orașul Bratislava din Republica Cehoslovacă a avut loc adunarea „tineretului de la Dunăre", la care au participat copii și tineri din Boemia și Moravia. Ei au luat parte la concursuri de muzică, recitări, dansuri și sport.
IN FOTOGRAFIE: Tineri din regiunea Olomuc alegînd cărți poștale ilustrate pentru a le trimite celor dragi.

Politica externă a R.P.R. — o politică de pace și colaborare internațională

Sărbătorind cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei și făcînd bilanțul marilor realizări dobîndite pe drumul socialismului, poporul nostru privește cu legitimă mîndrie politica externă a Republicii Populare Romîne, o aprobă și o susține cu toată hotărîrea, deoarece ea este propria sa politică.

Statul nostru democrat-popular duce în mod consecvent o politică de apărare a păcii, de dezvoltare continuă a colaborării internaționale, de întărire a prieteniei între popoare. In relațiile sale cu toate statele, R.P.R. se călăuzește după principiile suveranității naționale și egalității în drepturi, ale neagresiunii și rezolvării pașnice a tuturor diferendelor, ale coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale deosebite și ale neamestecului în treburile lor interne.

Politica externă a R.P.R. decurge în mod necesar din esența statului nostru. Ea izvorăște din faptul că în țara noastră au fost răsturnate de la putere clasele exploatatoare, că puterea aparține clasei muncitoare, dușmană a oricărei asupriri a unei națiuni de către alta. Legată în mod organic de natura orînduirii noastre de stat, politica externă a R.P.R. reflectă voința și hotărîrea poporului nostru de a-și făuri viața sa nouă, socialistă și corespunde pe deplin sarcinilor de construcție pașnică pe care regimul democrat-popular le înfăptuiește în politica sa internă. In același timp, politica noastră externă corespunde necesităților păcii și securității internaționale, fiind pusă în slujba apărării păcii, a destinderii încordării în relațiile internaționale și soluționării tuturor problemelor litigioase prin tratative și înțelegere.

Republica Populară Romînă, stat cu adevărat independent și suveran, se dezvoltă în cadrul marelui și invincibilului lagăr al socialismului, în frunte cu puternica Uniune Sovietică. Guvernul țării noastre, credincios intereselor fundamentale ale poporului și principiilor internaționalismului socialist, duce o politică de prietenie frățească, de unitate indestructibilă cu țările lagărului socialist. Unitatea și colaborarea noastră frățească cu țările lagărului socialist se întemeiază pe unitatea intereselor noastre vitale, pe scopul comun de construire a socialismului, pe concepția unică marxist-leninistă a partidelor comuniste și muncitorești care conduc țările noastre.

Relațiile de prietenie și într-ajutorare frățească ce s-au statornicit între statele socialiste înlesnesc construirea socialismului în fiecare din aceste țări. Poporul nostru știe bine că multilaterala colaborare frățească — bazată pe principiul egalității în drepturi și al avantajului reciproc — cu țările lagărului socialist și în primul rînd cu Uniunea Sovietică a constituit pentru noi un imens sprijin în lupta pentru transformarea Romîniei dintr-o țară cu o economie înapoiată, într-una aflată în plin progres pe drumul socialismului.

Poporul romîn, care a acționat cu fermitate în direcția întăririi lagărului socialist, este hotărît să sprijine și în viitor, în mod consecvent, politica partidului și guvernului de consolidare a acestui lagăr, care reprezintă chezășia suveranității și independenței tuturor țărilor socialiste.

Temelia de neclintit a politicii externe a țării noastre o constituie principiul leninist al coexistenței pașnice a celor două sisteme. In repetate rînduri guvernul R.P.R. a declarat în mod clar că țara noastră este pentru lărgirea multilaterală a legăturilor economice și culturale cu toate țările — dacă și acestea doresc același lucru — pe bază de egalitate, avantaj reciproc și neamestec în treburile interne.

Desfășurarea evenimentelor demonstrează că între declarațiile guvernului nostru și acțiunile sale există o deplină concordanță. R.P.R. întreține relații diplomatice cu peste 40 de țări și militează pentru consolidarea și extinderea continuă a acestor relații.

O atenție deosebită acordă țara noastră stabilirii și dezvoltării unor relații pașnice, de colaborare și bună vecinătate, între statele din Balcani și sud-estul Europei. In dorința de a-și aduce contribuția ca regiunea balcanică să devină o regiune a păcii și colaborării pașnice, prietenești între state, guvernul țării noastre a propus statelor balcanice organizarea unei colaborări multilaterale interbalcanice. Ideea stabilirii unei colaborări colective regionale a țărilor balcanice, care stă la baza propunerii cuprinse în mesajul tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, adresat guvernelor Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei și Turciei, corespunde întru totul spiritului Cartei O.N.U. și principiilor coexistenței pașnice.

Oamenii muncii din țara noastră nutresc o profundă simpatie și solidaritate față de popoarele din Asia și Africa care au scuturat jugul colonialismului sau luptă pentru eliberarea țărilor lor. Poporul nostru sprijină lupta acestor popoare pentru a pune capăt înapoierii economice și culturale, pentru a dezvolta o industrie proprie și a-și asigura și consolida independența națională. Intre R.P.R. și aceste țări se dezvoltă cu succes relații de colaborare care au la bază principiile egalității în drepturi și avantajului reciproc. Vizita de prietenie întreprinsă de delegația guvernamentală romînă într-o serie de țări ale Asiei are o mare însemnătate pentru dezvoltarea relațiilor cu aceste țări.

Cu simpatie urmărește poporul nostru lupta eroică pentru libertate și independență națională dusă de popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu. O mare însemnătate are dezvoltarea bunelor relații între Romînia și R.A.U. In zilele grele ale agresiunii anglo-franco-israeliene, poporul egiptean a simțit marele ajutor al țărilor socialiste printre care țara noastră care, împreună cu toate forțele iubitoare de pace, au obligat pe agresori să părăsească teritoriul egiptean.

Guvernul și poporul romîn consideră că libertatea și independența popoarelor arabe, respectul suveranității lor, dreptul lor de a dispune singure de propria lor soartă, de bogățiile lor, dreptul de a-și dezvolta nestingherite cooperarea economică cu toate țările constituie baza trainică a păcii și progresului în Orientul Apropiat și Mijlociu.

Condamnînd agresiunea americano-engleză împotriva popoarelor arabe, guvernul țării noastre a subliniat obligația O.N.U. de a lua de urgență măsuri eficace pentru a pune capăt agresiunii, a-i obliga pe cotropitori să-și retragă trupele din Liban și Iordania și a asigura pacea și securitatea în această regiune.

Guvernul țării noastre a luat inițiativa îmbunătățirii și dezvoltării relațiilor cu țările occidentale și a depus mari eforturi în această privință. Guvernul și poporul romîn au respins însă cu hotărîre și vor respinge întotdeauna orice încercare de amestec în afacerile interne ale țării noastre. Acei care se mai leagănă în iluzia că mersul istoriei ar putea să fie întors și că Romînia ar putea să fie readusă în starea de robie și înapoiere dinainte de eliberare se înșeală amarnic. Visurile lor vor rămîne deșarte, căci mîna poporului nostru nu va șovăi să lovească fără cruțare în cei care vor încerca să atenteze la cuceririle noastre revoluționare.

Țara noastră consideră că pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare au o mare însemnătate schimburile economice și culturale. Politica guvernului romîn de încurajare a acestor schimburi își găsește expresia în faptul că R.P.R. întreține relații economice cu peste 70 de țări, în comparație cu 28 de țări cu cîte avea astfel de relații în 1948. In prezent, țara noastră are acorduri comerciale pe termen de 1—3 ani cu 36 de state, față de 8 în 1948.

In același timp, țara noastră sprijină dezvoltarea colaborării culturale internaționale ca factor de cunoaștere reciprocă și de apropiere între popoare. In ultimii ani valorile culturale, științifice, artistice, sportive ale poporului nostru au cunoscut o puternică afirmare peste hotare, după cum în țara noastră solii artei și culturii altor popoare se bucură de o caldă primire și prețuire.

Politica externă a R.P.R. apare în toată claritatea ca o politică de pace și colaborare între popoare și din vasta activitate depusă în organizațiile și organismele internaționale de reprezentanții țării noastre. In cadrul O.N.U. delegațiile guvernului romîn au militat cu consecvență pentru apărarea cauzei păcii și libertății popoarelor. Țara noastră și-a adus contribuția activă la O.N.U. în problemele respingerii agresiunii imperialiste împotriva Egiptului și amestecului în treburile interne ale R. P. Ungare. In mod consecvent delegația R.P.R. a susținut restabilirea dreptului legitim al R. P. Chineze ca membru al O.N.U. și membru permanent în Consiliul de Securitate. In aceste zile, delegația R.P.R. la sesiunea specială extraordinară militează pentru retragerea trupelor americano-engleze din Liban și Iordania, pentru găsirea unor soluții acceptabile în scopul asigurării păcii în această regiune.

Pentru a îndrepta cursul evenimentelor internaționale în direcția consolidării păcii un rol esențial l-ar avea conferința la nivel înalt. Poporul nostru a urmărit cu atenție și cu deplină aprobare eforturile Uniunii Sovietice pentru realizarea unei astfel de conferințe și speră că pînă la urmă ele vor fi încununate de succes.

Guvernul R.P.R. consideră o datorie sfîntă a sa față de poporul nostru, de întreaga omenire, aceea de a depune toate eforturile pentru a nu se ajunge la război.

Aprobînd și susținînd cu toată hotărîrea politica neabătută de pace a guvernului R.P.R., poporul nostru stă vigilent de strajă independenței naționale și cuceririlor sale revoluționare chezășuite de unitatea strînsă, de nezdruncinat, a oamenilor muncii în jurul partidului și guvernului, de alianța trainică, frățească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale marelui lagăr socialist puternic, unit și invincibil.

N. TAINIC

In vizită la „UCIPEDGHIZ"

„UCIPEDGHIZ" (adică Gosudarstvenoe Ucebno-Pedagoghiceskoe Izdatelistvo — Editura de stat didactică și pedagogică), așa sună inscripția pe care o întîlnești pe coperta oricărui manual adresat școlilor de cultură generală sau institutelor pedagogice din Uniunea Sovietică. De zece ani — de atunci de cînd, o dată cu reforma învățămîntului, au fost alcătuite la noi primele cărți școlare întemeiate pe concepția științifică despre lume, pe concepția marxism-leninismului — „Ucipedghiz" a devenit pentru mulți oameni din învățămîntul nostru, și mai ales pentru cei ce lucrează în domeniul editării manualelor, un nume tot mai cunoscut. Căci n-a fost problemă — de la acelea privind conținutul manualelor și pînă la acelea privind organizarea editării — în care experiența lui să nu fie cel mai bun îndreptar.

Și este firesc că lucrurile au stat așa: în cei peste 30 de ani de existență, „Ucipedghiz"-ul a adunat o experiență vastă, extrem de valoroasă. El a dat generațiilor de copii și tineri din Uniunea Sovietică sute de milioane de manuale cu un înalt conținut ideologic și științific, a adus o contribuție de mare însemnătate la făurirea cadrelor de constructori ai socialismului și comunismului, a acelor cadre care, prin cuceririle lor nemaiîntîlnite în domeniul științei, al tehnicii și al culturii, stîrnesc uimirea și admirația întregii lumi.

Este îndreptățit, de aceea, interesul cu care am plecat să cunoaștem nemijlocit activitatea „Ucipedghiz"-ului, oamenii și problemele lui. Și este îndreptățită și emoția cu care am plecat — căci „Ucipedghiz"-ul se află la Moscova, în inima Țării Sovietice, în capitala spre care își îndreaptă plini de speranță gîndurile toți cei care vor pacea și fericirea omenirii.

...Pe strada Marînoi Roși, întrunul din cartierele vechi ale Moscovei, se află un edificiu de curînd construit, înalt, cu o înfățișare sobră. Aici este sediul „Ucipedghiz"-ului. In cabinetul lui Serghei Mihailovici Iazîkov, directorul editurii, în jurul tradiționalului ceai cu care rușii își cinstesc întotdeauna oaspeții, stăm de vorbă cu cîțiva dintre lucrătorii din conducerea „Ucipedghiz"-ului. Le povestim pe scurt despre munca noastră, le împărtășim recunoștința pentru ajutorul pe care ni l-au dat de-a lungul atîtor ani. Apoi — ascultăm. Ascultăm relatările atît de interesante despre munca redactorilor, despre organizarea editurii. Creioanele ne fug repede pe foile carnetelor, grijulii să nu scape nimic. Adesea subliniem cu două linii notele pe care le luăm, pentru că este vorba de lucruri pe care ar trebui să le introducem și noi în organizareu editurii noastre. Subliniem cu două linii, bunăoară, notele care vorbesc despre faptul că pe lîngă redacția de fizică și chimie funcționează o secție pentru editarea manualelor și materialelor metodice privind politehnizarea învățămîntului; că există în cadrul editurii o redacție care elaborează numai manuale pentru școlile speciale; că este în curs de formare o secție estetică, pentru manualele de muzică, desen, cultură fizică și coregrafie; că în sectorul tehnic lucrează o redacție de cartografie, care se ocupă de elaborarea tuturor hărților din manuale și o redacție artistică, care răspunde de întreg materialul ilustrativ și de coperte.

Cînd discuția ajunge la problemele conținutului ideologic și științific al manualelor, subliniem cu două linii aproape tot ceea ce notăm. Efortul principal al editurii se îndreaptă tocmai spre aceste probleme, care constituie esențialul în munca ei. Pentru ca manualele puse în mîna copiilor și tinerilor sovietici să aibă cea mai justă orientare ideologică, cea mai înaltă ținută științifică, pentru ca ele să fie clare, accesibile, scrise într-o limbă aleasă, „Ucipedghiz"-ul își alege colaboratorii din rîndul celor mai de seamă oameni de știință și cultură ai țării — academicieni, profesori universitari, scriitori — ca și din rîndurile pedagogilor fruntași, cu o bogată experiență în munca instructiv-educativă.

Una dintre metodele cele mai interesante menite să asigure calitatea ridicată a manualelor o constituie metoda așa numitului „concurs închis". Anume, editura formează cîteva colective de autori aleși dintre cei mai buni colaboratori ai ei, care elaborează, fiecare în parte, același manual. Manuscrisele manualului, purtînd pseudonime, sînt verificate prin comparație de către o comisie alcătuită din oamenii cei mai competenți în domeniul respectiv (De pildă, comisia care a verificat manualele de limba rusă prezentate la concursul închis a fost prezidată de cunoscutul lingvist acad. V. V. Vinogradov). Cel mai bun dintre manualele prezentate este reținut pentru editare.

Mai mult încă: pentru ca să existe o garanție deplină asupra valorii lui, fiecare manual nou este experimentat timp de cîțiva ani în școli și numai după aceea definitivat, pe baza observațiilor făcute de învățătorii sau profesorii care l-au folosit în predare.

Tot în vederea asigurării unui conținut cît mai valoros al manualelor sînt în curs de organizare consilii editoriale pe lîngă redacții (în prezent funcționează asemenea consilii pe lîngă redacțiile de matematică și de istorie). Consiliile — în componența cărora intră oameni de știință, lucrători din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. și pedagogi fruntași — fac aprecieri asupra manuscriselor prezentate, poartă discuții asupra unor manuale în curs de experimentare, participă la rezolvarea problemelor de perspectivă ale redacțiilor.

Foarte mult contribuie la calitatea ridicată a manualelor și activitatea redactorilor înșiși. Cei mai mulți dintre aceștia sînt pedagogi cu o experiență bogată în munca la catedră și cu o serioasă pregătire de specialitate (printre ei se găsesc numeroși aspiranți și candidați în științe). Editura se preocupă foarte îndeaproape, la rîndul ei, de ridicarea continuă a nivelului redactorilor. Ea organizează regulat dezbateri asupra problemelor ideologice și asupra celor mai însemnate evenimente interne și internaționale, ședințe în care se analizează conținutul manualelor publicate, schimburi de experiență în cadrul cărora cei mai buni dintre redactori înfățișează metodele pe care le folosesc, cursuri și seminarii asupra stilisticii, poligrafiei, bazelor economice ale edificiilor etc. Nu-i de mirare, deci, că oamenii „Ucipedghiz"-ului sînt deosebit de bine pregătiți, că rezolvă cu o mare pricepere problemele muncii lor.

I-am cunoscut îndeaproape pe mulți dintre acești oameni și în zilele cînd am lucrat cu ei în birourile editurii din Moscova sau ale filialei sale din Leningrad, și în ceasurile de odihnă, cînd am vizitat împreună cu ei minunatele monumente ale capitalei sovietice și ale eroicului oraș al lui Lenin, cînd ne-am plimbat prin străvechile piețe ale Kremlinului, prin cartierele nou construite ale Moscovei, pe Newski Prospekt sau pe malurile Nevei. I-am cunoscut și le-am simțit din plin farmecul — acel farmec atît de caracteristic oamenilor sovietici, alcătuit din forță și înțelepciune, din dragoste pasionată pentru muncă, dintr-o largă cultură, din modestie, sobrietate și exigență, din optimism, din voioșie spontană, cuceritoare și un fin simț al umorului, din căldură și înțelegere omenească, din dorința de a-ți veni oricînd în ajutor.

Nu spun niciodată vorbe mari oamenii sovietici, dar simți cu ce dragoste nestăvilită, fierbinte își iubesc marea, neasemuita lor patrie, simți cît sînt de mîndri de mărețele ei înfăptuiri, de rolul ei uriaș în lupta omenirii pentru pace, pentru progres, pentru un viitor luminos. Și tot fără să-ți spuie vorbe mari simți interesul lor cald, grija lor plină de solicitudine față de tine, prietenul de peste hotare, față de munca ta, față de țara ta, pentru a cărei eliberare și-au vărsat sîngele, alături de ostașii romîni, atîția ostași sovietici și pe care o vor, ca și tine, mereu mai bogată, mai frumoasă, mai puternică.

Vizita noastră la „Ucipedghiz" s-a dovedit a fi deosebit de bogată în roade. Am învățat multe de la prietenii noștri sovietici, ne vom putea îmbogăți mult munca în urma ajutorului pe care l-am primit de la ei. De aci înainte, legătura dintre editurile noastre va fi și mai strînsă decît în trecut. Vom colabora, bunăoară, la redactarea manualelor de geografie — în ceea ce privește prezentarea geografiei U.R.S.S. în manualele romînești și a geografiei R.P.R. în manualele sovietice. Vom intensifica schimbul de manuale și de literatură pedagogică. Ne vom consulta reciproc asupra problemelor de organizare a muncii noastre. Iar prietenia pe care am legat-o cu ei va rămîne pentru noi, întotdeauna, un bun de cel mai mare preț.

CONST. NUȚU
directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

OASPEȚI de peste hotare

Simbătă 16 august a.c. a sosit în București o delegație sovietică de specialiști în domeniul educației preșcolare. Din delegație fac parte tov. O. I. Soloviova, directorul Cabinetului metodic central din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R., și tov. N. A. Barișova, inspector pentru educația preșcolară al orașului Leningrad.

Oaspeții vor discuta cu specialiști din domeniul învățămîntului preșcolar, cu inspectori metodiști și educatoare și vor cunoaște îndeaproape activitatea instructiv-educativă din cîteva grădinițe de copii.

O glorioasă aniversare

(Urmare din pag. 1)

citoare a pășit cu încredere, pe baza liberului consimțămînt, pe drumul agriculturii socialiste. Mai mult de jumătate din numărul familiilor de țărani muncitori din țara noastră s-au și unit în diferite forme cooperatist-socialiste de producție agricolă. Sectorul socialist al agriculturii cuprinde mai mult de jumătate din suprafața agricolă a țării și se consolidează neîncetat.

Profundele transformări politice și economice care au avut loc au permis utilizarea uriașelor bogății ale țării și a energiilor creatoare eliberate, în scopul ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Totul pentru om — acesta este țelul întregii politici a P.M.R. și a guvernului R.P.R. și, spre mîndria noastră, el este urmărit și realizat pas cu pas. Să amintim că în anul 1957 salariul real a fost cu peste 48 la sută mai mare decît în 1950 în comparație cu anii regimului burghezo-moșieresc, populația țării consumă astăzi mai multă pîine, mai multă carne, mai mult lapte, zahăr etc.

O dezvoltare fără precedent a cunoscut în anii puterii noastre populare învățămîntul de toate gradele. În scopul pregătirii copiilor în vîrstă de 3—7 ani pentru școala elementară s-a extins considerabil rețeaua învățămîntului preșcolar. În anul școlar 1957/58 numărul grădinițelor a crescut de peste 4 ori în comparație cu anul 1938/39. Învățămîntul elementar a fost extins de la 4 la 7 clase și a devenit baza întregului sistem școlar din R.P.R. În anul școlar 1957/58 aproape totalitatea copiilor de vîrstă școlară au fost cuprinși în clasele I—IV, iar peste 438.000 de elevi au învățat în clasele V—VII. Acum, în preajma zilei de 23 August, Consiliul de Miniștri a elaborat Hotărîrea cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în acele localități din mediul rural în care există școli cu șapte clase, hotărîre a cărei realizare va constitui un pas însemnat pe drumul înfăptuirii învățămîntului general obligatoriu de 7 ani. S-a dezvoltat considerabil învățămîntul mediu, cuprinzînd în anul școlar 1957/58 un număr de 85.619 elevi, față de numai 29.004 cîți erau în anul 1938/39. Potrivit necesităților dezvoltării economiei socialiste s-a organizat învățămîntul profesional și tehnic, care a asigurat un număr mereu mai mare de cadre pentru diferitele ramuri ale economiei naționale. Învățămîntul superior s-a dezvoltat, de asemenea, în conformitate cu cerințele economiei și culturii naționale.

Făcînd bilanțul realizărilor dobîndite în anii puterii populare, poporul nostru știe că ele se datoresc în primul rînd politicii înțelepte a Partidului Muncitoresc Romîn și își stringe și mai mult rîndurile în jurul lui, manifestîndu-și hotărîrea de a-și intensifica eforturile în lupta pentru înfăptuirea politicii sale leniniste. Succesele hotărîtoare ale poporului nostru sînt indisolubil legate de rodnica colaborare cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale lagărului socialist. La 14 ani de la eliberare, Romînia are o poziție internațională solidă. Țările socialiste surori îi sînt prieteni puternici și de nădejde. Apărînd neclintit pacea, care garantează munca sa creatoare, R.P.R. duce în mod consecvent o politică de coexistență pașnică cu toate țările și dezvoltă legături de prietenie cu toate popoarele.

Marea sărbătoare națională a țării noastre constituie un nou prilej de manifestare a hotărîrii poporului nostru de a construi socialismul și de a-și aduce contribuția la menținerea și apărarea păcii în întreaga lume.

Școala în slujba construirii socialismului

(Urmare din pag. 1)

ci și conținutul învățămîntului. Școala a fost despărțită de biserică; au fost înlăturate predarea religiei și celelalte forme de propagandă religioasă în școală. Întregul învățămînt a fost așezat pe baze realist-științifice, creîndu-se în felul acesta condițiile necesare pentru a lega școala de construirea socialismului.

Conținutul învățămîntului nostru socialist este determinat de misiunea pe care o are de îndeplinit în societate: creșterea unui tineret multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății, cu o concepție științifică despre lume — materialismul dialectic — capabil și competent să aplice în practică cunoștințele însușite în școală, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul moralei comuniste.

Îndeplinirea acestei sarcini fundamentale a învățămîntului este chezășuită de faptul că prin reforma învățămîntului și prin celelalte măsuri ulterioare el a fost așezat pe temelia de granit a marxism-leninismului. Folosind tradițiile progresiste ale școlii noastre și bogata experiență a școlii sovietice, au fost elaborate planuri de învățămînt, programe și manuale școlare, metodici și îndrumări metodice în care se oglindește noul conținut al învățămîntului. Pe baza experienței dobîndite în procesul utilizării lor în școală, acestora li s-au adus ameliorări substanțiale mai ales în urma sarcinilor trasate de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

După cum se știe, începînd cu anul școlar 1958/59 în școala de cultură generală se va introduce predarea elementelor de economie politică, iar în anul 1959/60 va începe și predarea elementelor de marxism-leninism. Introducerea în planurile de învățămînt a acestor două obiecte noi din domeniul științelor sociale va determina lărgirea simțitoare a orizontului de cultură generală și ridicarea nivelului teoretic al absolvenților școlii medii.

O altă caracteristică a învățămîntului nostru, strîns legată de conținutul lui științific, constă în legătura lui cu viața, cu practica, cu problemele concrete ale construirii socialismului. Lichidînd discrepanța dintre teorie și practică, care caracteriza învățămîntul burghez, regimul democrat-popular a pus în fața școlii sarcina de a ajuta tineretul să-și însușească în mod temeinic tot ceea ce gîndirea umană a creat valoros în succesiunea generațiilor, să se înarmeze cu marile cuceriri ale științei și culturii și să învețe să aplice în practică cunoștințele însușite în anii de școală. În întregul proces instructiv-educativ se are în vedere faptul că tineretul care se pregătește în școală va trebui, ajuns în producție, să poată valorifica din plin tehnica modernă a epocii socialiste, să participe activ la necontenita sporire a rodniciei muncii omenești în industrie și agricultură.

În scopul continuei îmbunătățiri a legăturii învățămîntului cu munca creatoare, constructivă, cu practica construcției socialiste s-au luat, an de an, o serie de măsuri importante. Printre acestea se numără creșterea greutății specifice a locului ce-l ocupă în planurile de învățămînt științele matematice și fizice, biologia. Începînd cu viitorul an școlar, un nou obiect de învățămînt — științele agricole — își va aduce aportul la pregătirea temeinică a elevilor. În același scop, laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic, s-au atribuit școlilor parcele experimentale etc.

Calea cea mai sigură pentru legarea învățămîntului de practică, de munca productivă este însă politehnizarea învățămîntului de cultură generală. Procesul politehnizării învățămîntului reprezintă factorul principal în opera de realizare a unei educații multilaterale și armonioase a tineretului. Pe baza sarcinilor trasate de partid și guvern prin Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, politehnizarea a devenit o problemă centrală a activității Ministerului Învățămîntului și Culturii, a secțiilor regionale și raionale de învățămînt și cultură, a conducerilor școlilor și a cadrelor didactice. Au fost stabilite școli experimentale, s-au creat ateliere școlare — prin înzestrare de către minister sau prin posibilități locale — s-au intensificat vizitele în întreprinderi etc. Este de remarcat că învățătorii, profesorii și părinții elevilor manifestă un viu interes și dau dovadă de valoroase inițiative în ceea ce privește politehnizarea învățămîntului.

Legătura strînsă cu practica este urmărită de asemenea și în învățămîntul superior. Aci, pe lîngă asigurarea unei pregătiri corespunzătoare a cadrelor cu calificare superioară pentru economia națională și pentru domeniul social-cultural, există și largi posibilități de a se aduce o contribuție directă la dezvoltarea producției. Este o mîndrie pentru cadrele noastre didactice faptul că numeroase lucrări științifice de valoare ale lor contribuie la dezvoltarea economiei și culturii naționale, la ridicarea prestigiului internațional al științei romînești.

La cea de a 14 aniversare a eliberării patriei, învățămîntul nostru se prezintă cu un rodnic bilanț de realizări în slujba poporului. Toate aceste realizări sînt inseparabil legate de munca însuflețită, patriotică a cadrelor didactice — fondul de aur al învățămîntului.

Strîngîndu-și și mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului, cadrele didactice din școlile de toate gradele își vor intensifica eforturile pentru a contribui la ridicarea pe trepte mereu mai înalte a învățămîntului nostru socialist.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 482 — Vineri 5 septembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

În acest număr:

- *Gospodăria didactică — factor important în pregătirea cadrelor agricole.*
- *Pregătirea viitorilor contabili.*
- *Toate eforturile pentru extinderea acțiunii de politehnizare.*
- *La centenarul nașterii lui Vlahuță.*
- *Roadele vacanței.*
- *Discuții pe marginea unui proiect de reorganizare a învățământului în Uniunea Sovietică.*
- *Sărbătoarea poporului frate bulgar.*

IN PRAGUL deschiderii cursurilor

Mai sînt cîteva zile pînă la redeschiderea cursurilor. In ultimul timp, pregătirile în vederea acestei mari sărbători școlare, așteptată cu nerăbdare de cadrele didactice, de elevi și părinți, s-au intensificat.

Anul școlar se deschide în condițiile noilor sarcini ce decurg din hotărîrile partidului și guvernului pentru continua dezvoltare și întărire a învățămîntului nostru. Este necesară, în continuare, luarea de măsuri pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului pe linia trasată de partid și guvern în conformitate cu hotărîrile Congresului al II-lea al P.M.R. Desigur, noi sarcini pun în fața cadrelor didactice măsuri ca trecerea la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au școli de 7 ani, introducerea în planurile de învățămînt a unor noi obiecte (economia politică, științele agricole), dezvoltarea învățămîntului agricol și profesional etc.

In cele mai multe școli, pregătirile pentru deschiderea cursurilor au început din timp, ceea ce a făcut posibil ca marea majoritate a localurilor să fie puse la punct încă din luna august.

Paralel cu desfășurarea ultimelor examene din sesiunea de toamnă se impune de urgență ca pînă la 15 septembrie să fie terminate toate lucrările de reparații și curățenie a localurilor, acolo unde directorii școlilor nu s-au îngrijit mai din vreme de acest lucru. De asemenea se impune terminarea într-un ritm grăbit și darea în folosință a localurilor și sălilor de clasă în construcție, pentru ca elevii să poată începe cursurile în condiții bune din prima zi de școală. Una dintre sarcinile cele mai importante ale cadrelor didactice la începutul anului școlar este cuprinderea la cursuri a tuturor copiilor de vîrstă școlară. In prezent există toate condițiile pentru ca nici un copil să nu rămînă în afara claselor I-IV. De asemenea s-au creat premise pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani, așa cum prevede recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri. Pentru îndeplinirea acestor sarcini se impune ca în aceste zile să se intensifice munca de lămurire a părinților pentru a-și trimite copiii la școli și pentru verificarea înscrierii copiilor, în special la clasele I-a și a V-a.

Toate eforturile cadrelor didactice și directorilor de școală trebuie îndreptate spre asigurarea unei frecvențe de 100% din prima zi de curs.

Fără îndoială că acestea nu sînt suficiente pentru ca munca să meargă bine.

Se știe că în ultimul timp ministerul a luat măsuri pentru îmbunătățirea programelor școlare făcînd reduceri din programele mai încărcate. La această acțiune au participat un mare număr de cadre didactice care au adus în acest sens prețioase propuneri. O mare parte din programe au și ajuns în școli. Este necesar însă ca organele ministerului să urgenteze definitivarea și trimiterea în școli a restului de programe. Pentru anul școlar 1958—1959 au apărut o serie de manuale noi sau reeditate. Școlile au datoria să urmărească în continuare aprovizionarea elevilor cu manualele și rechizitele necesare și să intervină acolo unde mai sînt defecțiuni.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat din timp instrucțiuni în vederea pregătirii deschiderii cursurilor. Potrivit acestor instrucțiuni, pînă la data de 10 septembrie, în toate școlile de cultură generală, profesionale și tehnice vor fi convocate consiliile pedagogice pentru definitivarea planului general de muncă al școlilor. Intocmirea atentă a acestui plan și eșalonarea judicioasă a tuturor acțiunilor vor contribui la desfășurarea muncii în condiții mai bune și la evitarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice.

In același timp, pedagogii au datoria să studieze temeinic programele și manualele școlare și să ia măsuri pentru planificarea materiei înainte de deschiderea cursurilor, în așa fel încît să se asigure parcurgerea și însușirea ei integrală de către elevi.

O deosebită importanță pentru ridicarea calității învățămîntului și pentru apropierea lui de viață o au parcelele experimentale, atelierele școlare, laboratoarele. De acea, toate școlile trebuie să fie înzestrate cu terenurile corespunzătoare, spre a se putea trece la amenajarea și cultivarea lor încă de la începutul anului de învățămînt. Totodată trebuie să se întărească și să se dezvolte atelierele existente, să se organizeze noi ateliere. Un serios sprijin în această direcție îl poate aduce patronarea școlilor de către întreprinderile industriale și agricole.

Realizarea tuturor sarcinilor legate de pregătirea și deschiderea anului școlar depinde în mare măsură de asigurarea școlilor cu cadre didactice și de justa repartizare a acestora. Se impune deci ca să se termine în cel mai scurt timp completarea schemelor, asigurarea școlilor cu cadre de conducere devotate și capabile. In ultimul timp s-au prezentat la regiuni și raioane tinerii absolvenți, care vor lucra anul acesta pentru prima dată în învățămînt. Ei trebuie să fie trimiși acolo unde se simte nevoia mai mare de cadre didactice, să fie ajutați mai mult în perioada de început a muncii lor și să li se creeze condițiile corespunzătoare de muncă și de trai.

Experiența anilor trecuți a arătat că acolo unde s-au asigurat toate condițiile pentru ca munca să meargă bine chiar din prima zi de școală, și rezultatele obținute au fost dintre cele mai bune. Pentru aceasta, se impune ca în perioada ce a mai rămas să se intensifice controlul pregătirilor pentru deschiderea cursurilor și să se ia toate măsurile ca lucrurile să fie puse la punct.

Prin munca neobosită a învățătorilor și profesorilor, fiecare an școlar înseamnă un nou progres pe drumul învățămîntului nostru. Să facem ca și anul școlar care începe acum, să se desfășoare și să se termine cu noi succese.

C. MINCA

Noile manuale, tipărite anul acesta, sînt cerute cu interes de elevi.

AJUN DE NOU AN ȘCOLAR

Măsuri concrete

Pentru a cuprinde în învățămînt un număr cît mai mare de copii, în regiunea Ploești s-au luat măsuri de lărgire a spațiului de școlarizare. Pînă la 15 septembrie a.c. se vor da în folosință 12 școli elementare noi și 33 noi săli de clasă, iar pînă la 30 decembrie se vor mai pune în funcțiune 6 localuri de școală elementară și 17 săli de clasă noi.

Efectuarea din vreme a lucrărilor de reparații și amenajare a școlilor a constituit o vie preocupare în toate raioanele regiunii. In raioanele Pucioasa, Mizil și Buzău aceste lucrări au fost terminate la toate școlile încă din primele zile ale lunii august.

De asemenea, cu sprijinul comitetelor de părinți și al unor întreprinderi ce patronează școlile, în regiunea Ploești s-au făcut din timp reparațiile la mobilierul școlar. Menționam că în acest an școlile vor primi 2500 bănci, 250 table, 130 catedre, precum și scaune, mese de meditație și dulapuri. Ele au primit material didactic în valoare de 1.100.000 lei.

In raioanele Beceni, Pucioasa și Cislău există o deosebită grijă din partea organelor locale pentru aprovizionarea din timp a școlilor cu combustibil și a internatelor cu alimentele necesare.

Pentru introducerea pe scară mai largă a elementelor de politehnizare, majoritatea secțiilor de învățămînt și cultură raionale se preocupă, în prezent, de organizarea de noi ateliere și cercuri tehnice. Ca urmare, în acest an școlar vor lua ființă 12 ateliere școlare și 14 cercuri tehnice, în cea mai mare parte acestea avînd un specific economic corespunzător localității respective.

A. RĂDUCANU
Ploești

Construcții noi

Pe întreg cuprinsul regiunii Timișoara lucrările pentru pregătirea noului an școlar se desfășoară intens.

Un număr de 11 noi clădiri școlare de 4 ani au fost construite în satele și cătunele Doman, Dognecea, Gura Izvor, Dulău, Homojdia, Romînești, Ilineț etc. In cartierul muncitoresc Șega din orașul Arad se ridică semeț o clădire cu două etaje. Este o școală elementară de 7 ani nouă. Alte noi construcții de școli de 7 ani își așteaptă elevii la Reșița, Bocșa Română, Carașova, Herneacova, Boncovăț, Tolvădia, Birna, Bănia și în multe alte sate și comune ale regiunii. Clădiri noi de școli medii vor fi date în folosință în centrele raionale Ciacova și Gătaia. Noi internate spațioase, moderne și confortabile au fost construite la Gătaia și Jamul Mare.

Renovări importante, amenajări etc. s-au efectuat la școala de 7 ani nr. 20 cu limba de predare maghiară din Timișoara, la școala din cartierul feroviar Ronaț, la școlile de 7 ani din cartierele muncitorești Fratelia și Blașcovici, la numeroase școli din raioanele Lipova, Jimbolia etc. Școala de 7 ani din centrul raional Pecica a fost mărită printr-o aripă nou construită, ce cuprinde numeroase săli de clasă. Un ajutor prețios în această direcție l-au acordat o serie de întreprinderi care patronează școli, printre care Atelierele C.F.R., Fabrica de cărămidă, cooperativele „7 Noiembrie" și „Sincoop" etc.

LADISLAU DUNAJECZ
Timișoara

Așteptăm deschiderea școlii

Cadrele didactice din școala noastră muncesc cu rîvnă pentru a asigura deschiderea noului an școlar în condiții cît mai bune.

Sprijiniți de secția de învățămînt raională și de comitetul executiv al sfatului popular comunal, am reușit ca pînă la data de 1 iulie să reparăm și să curățim toate cele patru localuri de școală. Ne-am îngrijit de asemenea din vreme de procurarea combustibilului necesar școlii.

Apariția Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind generalizarea învățămîntului de 7 ani în localitățile din mediul rural, în care există școli de 7 ani a constituit un nou imbold în munca noastră. Cu sprijinul comitetului comunal de partid, printr-o muncă susținută de lămurire a părinților și elevilor am reușit să facem ca toți cei 42 de absolvenți ai clasei a IV-a de la școlile din comună, să se înscrie în clasa a V-a.

TITU GHEROIU
învățător în comuna Murgaș, raionul Amaradia

Ultimele pregătiri

In comuna Cătina, raionul Sărmaș, se desfășoară intens pregătirile pentru deschiderea noului an școlar în cît mai bune condiții. La școala de 7 ani din centrul comunei au fost terminate lucrările de întreținere. Aceste lucrări sînt pe terminate și la celelalte șase școli de 4 ani de pe raza comunei. Toate școlile au fost aprovizionate cu combustibilul necesar pe întreg anul școlar.

In vizitele lor la părinții elevilor, cadrele didactice popularizează Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului elementar de 7 ani în comunele și satele care au școli de 7 ani. De asemenea, ei vizitează părinții viitorilor elevi ai claselor I precum și pe acei părinți ai căror copii au absentat mai mult de la școală, interesîndu-se de condițiile de viață ale copiilor, de felul în care li se face educația în familie etc.

I. ARDELEANU
comuna Cătina

Se extinde învățămîntul de 7 ani

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în acele localități din mediul rural (comune și sate) care au școli de 7 ani a făcut ca și în raionul nostru să sporească tot mai mult preocupările pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani. Imediat după apariția hotărîrii, colectivul secției de învățămînt și cultură a raionului și-a întocmit în acest sens un plan de măsuri. Planul a fost discutat și cu directorii de școli.

Problema principală urmărită de secția de învățămînt și cultură a fost asigurarea spațiului necesar școlarizării elevilor. In acest sens, munca neobosită a directorilor de școli și sprijinul prețios al sfaturilor populare comunale au dus la crearea unor condiții de spațiu dintre cele mai bune. Odată cu începerea noului an școlar, se vor pune în funcțiune 9 săli de clasă noi, construite din autoimpunere, 4 din aceste săli — în comunele Gîrbovi și Bărcănești — au și fost gata încă pe la jumătatea lunii august. De asemenea s-au renovat 10 săli de clasă.

A doua problemă pusă în centrul preocupărilor secției de învățămînt și cultură a fost aceea a înscrierii tuturor absolvenților a patru clase în clasa a V-a.

La toate căminele culturale din raion, s-au organizat în ziua de 3 august adunări populare în cadrul cărora s-a popularizat Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au școli de 7 ani. Cetățenii din comune s-au angajat să sprijine traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri atît în ce privește asigurarea bazei materiale a școlilor, cît și în ce privește școlarizarea elevilor în clasa a V-a în procent de sută la sută.

Pe plan raional, s-a stabilit că între 17 august și 7 septembrie a.c. să se țină în toate comunele sesiuni extraordinare ale sfaturilor populare comunale în cadrul cărora să se discute problema generalizării învățămîntului de 7 ani. Pînă la data de 1 septembrie s-au ținut astfel de sesiuni în 16 comune din cele 26 existente.

In zilele acestea în toate comunele, pe circumscripții, cadrele didactice și deputații în sfaturile populare comunale îi vizitează pe părinții elevilor, cu care discută despre necesitatea înscrierii tuturor copiilor de vîrstă școlară la școală. La cele două stații de radioficare din raion s-au organizat emisiuni consacrate problemei generalizării învățămîntului de 7 ani.

Școlile mai mari, cum sînt cele din comunele Jilavele, Gîrbovi, Dridu, Adîncata, Urziceni ș.a., încep în această perioadă lectoratele cu părinții. Prelegerea de deschidere va fi consacrată problemelor de școlarizare a elevilor în clasele I-VII.

Rezultatul acestor măsuri și acțiuni întreprinse este faptul că, în prezent, în foarte multe școli de 7 ani s-au înscris în clasa a V-a aproape toți absolvenții a patru clase (Adîncata, Moldoveni, Movilița, Bărcănești, Gîrbovi, Axeni etc.). Munca desfășurată de învățători, profesori, directorii școlilor, precum și de deputații sfaturilor populare ne dă certitudinea că în toate cele 10 comune în care există școli de 7 ani școlarizarea va fi de sută la sută.

Prof. GHEORGHE I. HERESCU
șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Urziceni

Festivalul internațional „GEORGE ENESCU"

A început concursul și festivalul „George Enescu". Sălile de concert au fost asaltate de public. Muzica celui mai mare muzician romîn răsună ore în șir în sălile concursului care a adunat pe cei mai talentați tineri din Europa, Asia și Africa. Bucureștiul găzduiește cea mai importantă manifestare muzicală din lume în acest început de stagiune.

Este greu să cuprinzi și să exprimi în cîteva rînduri emoția prin care trec muzicienii romîni în aceste clipe. Fiecare dirijor, solist, instrumentist, compozitor, muzicolog, critic încearcă să contribuie cu tot ce are mai bun la strălucirea acestei unice sărbători a muzicii noastre. Pretutindeni auzi parcă îndemnul marelui Enescu spre triumful școlii naționale românești. Bunii lui prieteni Oistrah, Menuhin, Arrau, Mihalovici, Georgescu, Silvestri și toți cei care s-au adunat sub cupola bătrînului Ateneu contribuie la întregirea imaginii de prezență spirituală a lui Enescu. Poporul romîn, astăzi stăpîn pe soarta sa, știe să prețuiască așa cum se cuvine moștenirea muzicală a fiului său din Liveni.

Poate că, fiind prea aproape de efervescența festivalului, să nu putem deocamdată aprecia cu suficientă justețe semnificația deosebită a acestui grandios spectacol ce se desfășoară sub ochii noștri. Știm însă cu siguranță că în istoria muzicii românești se scriu acum pagini pe care nu le-am întîlnit vreodată în trecut. Ne dăm seama că prestigiul artei noastre a crescut în anii de după eliberare atît de vertiginos încît ne putem compara cu oricare altă țară cu veche tradiție muzicală. Înțelegem cu o deplină maturitate uriașa contribuție a lui George Enescu la dezvoltarea creației contemporane. Și, în sfîrșit, nu putem să nu

observăm că muzica lui Enescu, izvorîtă din cîntecul popular, este iubită și prețuită de aceia pentru care a fost scrisă.

Exemplul înălțător al genialului autor al lui Oedip ne stăpînește acum mai puternic ca oricînd. Pilda sa de artist militant pentru o muzică românească sănătoasă, robustă, emoționantă, nu se poate uita. Intr-o vreme cînd orășelele mici de provincie zăceau în letargia exasperantă a dezinteresului cultural, Enescu venea cu vioara sa fermecată să le ofere neuitate clipe de desfătare artistică. Vreme de peste trei decenii, tinerii compozitori romîni nu au cunoscut altă încurajare morală și materială decît premiul „George Enescu" oferit cu regularitate de maestru. Dărnicia sa era nemăsurată cînd la mijloc se întrezărea înflorirea artistică a patriei lui dragi.

Enescu a fost un permanent sprijinitor și un devotat prieten al tineretului. Lunga sa carieră pedagogică l-a ajutat să se apropie cu căldură de sufletul copilului. Deși lecțiile particulare pentru un virtuos de talia lui Enescu au constituit întotdeauna o piedică în munca artistică creatoare, mult mai folositoare posterității, totuși genialul nostru compozitor nu a renunțat la îndrumările pe care simțea nevoia să le transmită generației următoare. Dacă ar fi să-l cităm numai pe Yehudi Menuhin, cel mai strălucit elev al său, încă ar fi deajuns să ilustrăm că pedagogul Enescu n-a fost cu nimic mai prejos decît virtuosul sau creatorul Enescu.

De aceea, astăzi, cînd tineretul a pornit la marea întrecere internațională care-i poartă numele, bucuria noastră parcă se unește cu gîndul său de altă dată ce mereu visa un concurs cu premii pentru stimularea adevăratelor talente. Cită diferență însă între condițiile mizere oferite în trecut de burghezie și cele de astăzi! Zeci de tineri concurenți romîni s-au pregătit acum sub îndrumarea celor mai buni pedagogi ai noștri, în condiții materiale excepționale. Aspira oare în trecut un elev de școală medie să ia parte la un concurs internațional? Aci stă secretul victoriilor de prestigiu ale tinerilor noștri participanți la diferitele confruntări artistice de peste hotare. Nu ne îndoim că pe lista premianților primului concurs internațional „George Enescu", numele inter-

VIOREL COSMA

(Continuare în pag. 3.)

Pentru tinerele cadre didactice

Sute și sute de educatoare, învățători și profesori pășesc anul acesta pragul școlilor. Prima lor zi de școală este și primul pas pe calea împlinirii visurilor înmugurite în anii școlarității. Prin grija partidului și a guvernului s-au creat condiții pentru ca visurile tinerilor pedagogi să poată fi împlinite.

Primirea noului contingent de pedagogi care urmează ca din acest an școlar să muncească în școlile raionului Piatra Neamț a intrat în preocuparea noastră încă de la sfîrșitul anului școlar precedent. Cu prilejul consfătuirilor din iunie a.c. s-au discutat și problemele privind primirea, în această toamnă, a absolvenților de școli pedagogice și universități, care ne vor fi repartizați. Directorii școlilor unde urmează să funcționeze noii noștri colegi au primit, încă de atunci, sarcina de a se îngriji, cu sprijinul sfaturilor populare, să le găsească din timp locuințe. Organizațiile sindicale din școli, în virtutea unei tradiții statornicite în ultimii ani, organizează ședințe de primire a noilor colegi cu care prilej pedagogii mai vîrstnici le vorbesc tinerilor despre frumusețea și răspunderea muncii de educator, despre problemele școlare și culturale care se ridică spre rezolvare colectivului din unitatea respectivă, despre tradițiile activității din comuna în care vor munci.

Pînă în prezent s-au prezentat toți absolvenții repartizați raionului nostru. Secția de învățămînt le-a achitat indemnizația de instalare încă din primele zile ale lunii septembrie. Pentru buna primire a tinerilor noștri tovarăși de muncă, o grijă deosebită o au și sfaturile populare comunale. In legătură cu obligațiile care revin acestora, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Piatra Neamț a ținut la 21 august o ședință cu președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale, în care le-au fost amintite sarcinile ce le revin în asigurarea condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice. S-au stabilit măsuri practice privind repartizarea de locuințe tinerilor absolvenți, asigurarea lemnelor de foc ce le sînt necesare, etc.

Și în anii trecuți în raionul Piatra Neamț au sosit numeroși învățători și profesori crescuți și educați în anii puterii populare, fiind primiți cu grija și atenția cuvenită. Mulți dintre ei au și ajuns cadre de nădejde ale învățămîntului nostru, cîștigînd experiență pedagogică și cîștigînd stima elevilor, a părinților și a țărănimii muncitoare în mijlocul cărela își duc activitatea. Tînărul profesor de științe naturale Ioan Ștefan, directorul școlii de 7 ani din comuna Dragomirești, este apreciat ca unul din cei mai capabili directori de școală din raion, fiind în același timp un bun activist pe tărîm social-cultural. Prin munca sa pe tărîm cultural, dusă alături de celelalte cadre didactice, a contribuit la cooperativizarea agricultură în comuna Dragomirești, prima comună din raion complet cooperativizată. Directorul ține regulat conferințe în căminul cultural, face expuneri în fața colectiviștilor, care îl apreciază și îl stimează. Drept prețuire a muncii sale neobosite, tinerii din comună l-au ales secretar al organizației U.T.M. din Dragomirești.

Profesoara de limba romînă Silvia Curcă numită acum 2 ani la școala elementară de 7 ani din Bistrița, profesorul de științe naturale Gheorghe Guțu, profesorul de limba romîna Vasile Stolan, învățătoarele Natalia Avram, Elena Timică, Veronica Costin și mulți alții, prin rezultatele obținute la clasă și prin atașamentul cu care s-au încadrat în activitatea culturală, au devenit un bun exemplu pentru celelalte cadre didactice.

Dorim ca și tinerii absolvenți ce vor lucra în școlile raionului nostru să obțină în scurt timp succese asemănătoare. Noi îi vom sprijini cu tot dragul căci grija pentru buna primire a tinerilor pedagogi numiți pentru prima dată în învățămînt, grija pentru a le crea condiții bune de viață și muncă este o datorie a noastră, a tuturor.

TEOFAN MACOVEI
președintele Comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt — Piatra Neamț

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

GOSPODARIA DIDACTICĂ
factor important în pregătirea cadrelor agricole

Pregătindu-se pentru deschiderea noului an școlar, școlile profesionale de agricultură trebuie să acorde o mare grijă bunei organizări a gospodăriilor lor didactice. Se știe că gospodăria didactică are un rol deosebit de important în pregătirea ucenicilor și elevilor din școlile agricole, constituind principala bază pentru desfășurarea învățământului practic în aceste școli. Lucrînd în gospodăria didactică sub îndrumarea și conducerea permanentă a cadrelor de specialitate, ucenicii și elevii dobîndesc cunoștințe și deprinderi practice în condițiile reale ale producției agricole. In același timp, în gospodăria didactică se pot cerceta diferite probleme științifice legate de producția agricolă specifică zonei în care este situată școala.

Datorită sprijinului pe care l-au primit din partea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, care le-a pus la dispoziție terenuri, construcții, tractoare, mașini agricole, animale etc., multe școli au gospodării didactice bine înzestrate. Totodată, munca stăruitoare a cadrelor didactice, a elevilor și ucenicilor a determinat obținerea în aceste gospodării a unor recolte îmbelșugate, ceea ce a avut și o influență pozitivă asupra țărănimii muncitoare. Astfel, în anul trecut, centrul școlar agricol din Roman a realizat 2.772 kg grîu la ha, centrul școlar agricol din Slatina 4.200 kg porumb boabe la ha, centrul școlar agricol din Lugoj 3.660 kg porumb boabe la ha, centrul școlar agricol din Turda 3.500 l. lapte pe cap de vacă etc.

Totuși, mai sînt încă școli agricole care au o suprafață prea mică de teren, cu ramurile de producție slab dezvoltate, în care instruirea practică nu se poate desfășura potrivit cerințelor agriculturii socialiste.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, pentru ca gospodăriile didactice să corespundă cît mai deplin cerințelor instruirii ucenicilor și elevilor, ele trebuie să fie înzestrate cu toate mijloacele de producție necesare — o suprafață suficient de mare de teren, construcții, tractoare și mașini agricole, animale de producție și de muncă etc. Terenul afectat gospodăriei didactice poate să varieze în raport cu profilul școlii, o suprafață mai mică fiind necesară pentru școlile de mecanizare și una mai mare pentru școlile agricole propriu zise.

Gospodăriile didactice trebuie să se dezvolte pe diferite ramuri de producție, ramura principală fiind în strînsă legătură cu profilul școlii. De exemplu, la o școală pentru specialitatea agricultură va fi dezvoltată în primul rînd cultura plantelor de cîmp. Intr-o măsură mai restrînsă se vor dezvolta celelalte ramuri — zootehnia, pomicultura, legumicultura, viticultura. Existența, alături de cultura mare (cultura plantelor de cîmp), a unei ferme zootehnice, a unei livezi, a unei pepiniere de pomi, a unei vii și a unei grădini de zarzavat este necesară pentru ca ucenicii și elevii să cunoască și lucrările din cadrul acestora. In adevăr, programa de învățămînt a școlilor cu specialitatea agricultură include și aceste teme, iar cunoștințele teoretice căpătate la orele de curs trebuie consolidate prin aplicații practice.

La o școală zootehnică va trebui să fie mai dezvoltată ramura creșterii animalelor. Ferma zootehnică trebuie să fie dotată cu principalele specii și rase de animale, din care nu trebuie să lipsească cele care se cresc în regiunea respectivă. Alături de ferma zootehnică trebuie să se organizeze și cultura plantelor de cîmp, în special a plantelor de nutreț. De asemenea, sînt necesare livada de pomi, grădina de legume etc. care, deși nu sînt strîns legate de specialitatea școlii, sînt utile deoarece contribuie la o mai bună pregătire a ucenicilor și elevilor.

In cadrul fiecărei gospodării didactice trebuie să se organizeze și un cîmp experimental, în suprafață de 2—3 ha, în raport cu specificul și problemele științifice ce se urmăresc în cadrul școlii. Necesitatea organizării unui cîmp experimental care să cuprindă o colecție fitotehnică, o colecție botanică și o parcelă cu experiențe este determinată de faptul că în gospodăria didactică sînt cuprinse numai cîteva din soiurile de plante pe care le studiază ucenicii și elevii la cursuri. Practica a dovedit că organizarea unui cîmp experimental în cadrul gospodăriei didactice, așa cum au făcut școlile agricole din Roman, Rîmnicu Sărat, Blaj, Dumbrăveni și altele, a contribuit substanțial la îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a ucenicilor și elevilor din școlile agricole respective.

In gospodăria didactică toate lucrările — de la cele de pregătire a solului și de semănat și pînă la cele de întreținere a culturilor și de recoltare — trebuie executate de ucenici și elevi, sub îndrumarea și conducerea profesorilor de specialitate. Astfel, viitorii muncitori agricoli pot cuprinde întregul ciclu de producție din agricultură. Este bine ca lucrările practice să se desfășoare pe baza unui grafic de rotație, așa ca ucenicii și elevii să treacă succesiv prin toate ramurile de producție ale gospodăriei, ceea ce îi va ajuta să capete deprinderile necesare, să se obișnuiască cu organizarea și îngrijirea locului de muncă, cu disciplina muncii, cu aplicarea regulilor și metodelor agrozootehnice înaintate.

Conducerile școlilor agricole, cu sprijinul Direcției generale a învățămîntului din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, vor trebui să asigure înzestrarea tuturor gospodăriilor didactice cu mijloacele de producție necesare, să creeze gospodării multilateral dezvoltate, care să ducă la ridicarea nivelului pregătirii viitorilor muncitori agricoli.

Dr. IOAN TRICU
șeful serviciului de învățămînt din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

EXPERIENȚA UNUI CERC PEDAGOGIC

In anul școlar 1957/1958, cercul pedagogic al cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice ale orașului Ploești a desfășurat o bogată activitate metodică, care a contribuit la îmbunătățirea procesului de învățămînt și educație în aceste școli. O muncă rodnică a desfășurat îndeosebi secția de directori din cadrul cercului pedagogic.

Propunîndu-și ca obiectiv studierea și popularizarea metodelor bune de conducere, de îndrumare și control intern în școală, secția directorilor a organizat un larg schimb de experiență în această privință. Membrii secției au vizitat școli, ateliere, gospodării anexe etc., au asistat la lecții, au ascultat referate privitoare la munca de conducere a școlilor, au purtat discuții asupra celor constatate cu prilejul vizitelor, al asistențelor la lecții etc.

Cele mai reușite schimburi de experiență organizate în felul acesta au fost cele de la centrul școlar de petrol-chimie, de la școala profesională metalurgică și de meserii, de la centrul școlar viticol din Valea Călugărească și de la grupul școlar sanitar.

In urma schimburilor de experiență, școli cu o activitate metodică mai slabă s-au ridicat la nivelul școlilor fruntașe. S-a generalizat metoda desfășurării unor lecții pe locurile de producție (în ateliere de instructaj, în laboratoare, la instalațiile petrolifere, la ferme etc.). Pe baza propunerilor făcute în cadrul secției s-a organizat un cabinet metodic central, folosit de toate cadrele didactice din oraș. Totodată, activitatea secției a contribuit la îmbunătățirea muncii de gospodărire a școlilor — la repartizarea și folosirea mai rațională a clădirilor, terenurilor, utilajului etc., la îmbunătățirea condițiilor de viață și muncă ale elevilor

Au contribuit, de asemenea, la ridicarea nivelului de pregătire al directorilor și referatele expuse în cadrul ședințelor secției, care au adus în discuție numeroase probleme interesante. De pildă, referatul intitulat : „Munca de îndrumare și control a directorului din școala profesională", ținut de tovarășul Mihai Duduman de la centrul școlar de petrol-chimie din Ploești, a scos în evidență rolul esențial pe care îl are directorul în viața școlii, necesitatea controlului permanent și de adîncime a procesului muncii școlare, a subliniat că directorul trebuie să sezisească veriga principală a diferitelor etape de muncă și să-i acorde atenția necesară, să știe să descopere experiența pozitivă și s-o generalizeze, să observe la timp lipsurile și să găsească soluția imediată și eficace de îndreptare.

Un alt referat interesant a fost acela prezentat de directorul centrului școlar auto din Ploești, care a dezbătut problema activităților din timpul vacanței de vară În acest referat s-au propus o serie de măsuri practice pentru realizarea unor activități atractive în timpul vacanței, măsuri care ulterior au fost puse în practică. Astfel, s-a înființat un club central pe oraș pentru ucenici și elevi, la care au contribuit cu materiale toate școlile și care a fost îndrumat pe rînd de toate cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice.

Pentru noul an școlar, secția directorilor își propune să dezvolte experiența cîștigată, să organizeze activitatea pe grupe de școli de specialitate, să întărească legătura cu celelalte secții ale cercului pedagogic, pentru a aduce o contribuție și mai însemnată la buna desfășurare a activității metodice în școlile profesionale și tehnice.

Prof. DUMITRU ȘERBĂNESCU
Ploești

Un nou cabinet tehnic

La școala de meserii nr. 1 din Timișoara a luat ființă de curînd un cabinet tehnic, dotat cu un bogat material didactic. Pe lîngă numeroasele planșe și machete cabinetul este înzestrat cu diferite mașini și unelte ca: ciocane ajax, forje, prese, unelte diverse pentru tinichigerie, freze, instrumente de măsură și control, unelte de tîmplărie și cismărie etc.

MARIN MANOLE
Timișoara

Pregătirea viitorilor contabili

Pentru pregătirea unor cadre calificate de contabili, care să poată îndeplini în condiții bune controlul preventiv asupra folosirii mijloacelor bănești, să urmărească cu pricepere buna gospodărire a fondurilor întreprinderilor, gospodăriilor agricole și instituțiilor de stat, începînd cu anul 1955 au luat ființă în cadrul Ministerului Finanțelor, Ministerului Comerțului, Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Centrocoopului școli tehnice de contabili.

Anual sute și sute de tineri termină cursurile de zi, serale și fără frecvență ale acestor școli. Majoritatea acestor tineri au o bună pregătire de specialitate și își îndeplinesc conștiincios sarcinile în întreprinderile și instituțiile unde lucrează.

Pentru ca pregătirea viitorilor contabili să corespundă însă pe deplin cerințelor economiei noastre naționale, este necesar să fie lichidate o serie de lipsuri existente încă în această privință. Bunăoară, numărul absolvenților școlilor tehnice de contabili continuă să fie insuficient. Industria, transportul și construcțiile — sectoare preponderente în economia noastră națională — primesc încă un număr redus de contabili. Unii dintre aceștia, care au absolvit cursuri de scurtă durată (6 luni), nu corespund pe de-a întregul sarcinilor lor.

In vederea înlăturării lacunelor care au existat în organizarea și conținutul învățămîntului contabil, în planurile de învățămînt pe anul școlar 1958-59 se prevede o repartizare mai justă a numărului de ore pe obiecte. Se va mări, de exemplu, numărul de ore la obiectele finanțare, creditare și drept. Dreptul va fi studiat în lumina noilor măsuri legislative luate de conducerea statului nostru pentru apărarea avutului obștesc. Contabilii ce vor fi repartizați industriei, transportului și construcțiilor vor trebui să-și însușească cunoștințele pe care le conțin obiectele specifice acestor sectoare, ca: tehnologia producției industriale, organizarea și planificarea industriei etc.

In programele elaborate pe anul școlar 1958—59 se prevede ca elevii școlilor tehnice de contabili să fie ajutați să cunoască mai îndeaproape problemele specifice economiei noastre naționale. Pentru aceasta practica lor trebuie serios îmbunătățită. La sesiunea metodico-științifică organizată recent cu cadrele didactice de specialitate din școlile Ministerului Comerțului s-a arătat că viitorii contabili nu sînt puși să îndeplinească în perioada practicii decît mici lucrări de birou. De asemenea, ei nu sînt suficient îndrumați de către cei ce au datoria să conducă practica, în special de către contabilii-șefi.

Pentru îmbunătățirea activității practice în noul an școlar, s-au luat măsuri ca elevii școlilor tehnice de contabili să lucreze în cele întreprinderi în care vor fi repartizați după absolvirea școlii. Această măsură le va da posibilitatea să se familiarizeze cu viitorul lor loc de muncă și cu problemele contabile pe care le ridică întreprinderea respectivă. Se vor lua, de asemenea, măsuri pentru o mai atentă îndrumare a practicanților din partea tuturor acelora care răspund de munca lor.

Lipsa manualelor școlare la unele discipline de învățămînt ce se predau în școlile tehnice de contabili a îngreunat și îngreunează încă pregătirea unor cadre contabile corespunzătoare. Pentru lichidarea acestei situații s-a prevăzut ca în decurs de doi ani să se editeze manuale pentru toate obiectele ce se predau la aceste școli.

Un rol deosebit în aplicarea măsurilor pentru îmbunătățirea pregătirii cadrelor de contabili revine cadrelor didactice din școlile de specialitate. Acestea au datoria de a-i educa pe elevii lor în spiritul respectării legalității socialiste, de a da economiei noastre cadre bine pregătite, capabile să aplice în practică măsurile politice și economice luate de partid și guvern pentru continua întărire și apărare a avutului obștesc.

FRANCISC URMENYI
inspector principal în M. I. C.

GRAFICUL DE ROTAȚIE
mijloc de îmbunătățire a practicii ucenicilor

In munca de instruire a viitoarelor cadre de muncitori necesare industriei, tot mai multe școli profesionale utilizează cu succes graficul de rotație în activitatea practică a ucenicilor. Una dintre școlile care folosesc cu bune rezultate graficul de rotație este și școala profesională de pe lîngă uzinele „Klement Gottwald" din București.

Graficul folosit de această școală în timpul practicii ucenicilor a oglindit întreaga activitate a ucenicilor pe perioada practicii. Alcătuit separat pe meserii, graficul a asigurat totodată trecerea ucenicilor de la o secție la alta. Conform graficului de rotație, practica în producție pe timpul verii a fost efectuată de grupe de cîte 5—10 ucenici, conduse de responsabili din rîndul lucrătorilor din uzină. De asemenea, în grafic au fost eșalonate lucrările ce urmau să fie executate cu ucenicii în mod progresiv, de la o zi la alta, trecîndu-se de la lucrări simple la lucrări din ce în ce mai complexe.

Indeplinirea graficului de rotație a fost urmărită îndeaproape de cadrele didactice care au condus practica. Pentru a controla cum se realizează el, conducătorii școlii s-au întîlnit periodic cu cei 5 maiștri-instructori responsabili de practică și au analizat condițiile în care s-a desfășurat munca ucenicilor.

Fiind organizată astfel, practica ucenicilor de la școala profesională a uzinelor „Klement Gottwald" a dat rezultate frumoase. Graficul de rotație i-a ajutat pe ucenici să înțeleagă mai bine procesul de producție în întreprinderi, să îmbine armonios teoria cu practica.

Ucenicii-elctricieni, de pildă, au lucrat timp de 9 zile la confecționarea și asamblarea port-periilor. Ei au început confecționarea cu piesele cele mai simple — buloane și capace pentru borne — și au terminat-o cu cele mai complexe — suporții și arcurile de împingere. Asamblarea generală a port-periei a fost efectuată după ce s-au executat mai întîi subansamblurile acesteia. Apoi grupa electricienilor a trecut în secția montaj-motoare, unde a lucrat timp de 15 zile la confecționarea bobinelor.

Ucenicii lăcătuși-monteuri au făcut practică în secția de construcții metalice. Ei au lucrat timp de 7 zile la confecționarea ventilatoarelor pentru motoare, a tablourilor pentru stații de încărcare, a carcaselor și platformelor pentru diferite motoare electrice. Apoi, timp de 6 zile au lucrat în secția de scule și utilaje (matrițerie), unde au confecționat dispozitive, șabloane etc. In ultimele 13 zile de practică, grupa a lucrat în secția montaj-motoare, unde a efectuat pe rînd montarea rulmenților în scuturile motoarelor, montarea căpăcelelor interioare și exterioare, montarea polilor în carcase, introducerea rotorului, montarea port-periilor pe axul rotorului etc. In partea finală s-a trecut la montarea legăturilor electrice și la fixarea definitivă a scuturilor.

In toată perioada practicii, ucenicii școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Klement Gottwald" au simțit marea utilitate a graficului de rotație. Lucrînd după el, ei au învățat să muncească disciplinat. Cu ajutorul graficului s-au putut realiza de asemenea, cu multă ușurință, controlul instruirii practice a ucenicilor de către maiștrii-instructori, cît și controlul activității depuse de maiștrii-instructori.

Apreciind utilitatea graficului de rotație, conducerea școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Klement Gottwald" a luat hotărîrea ca acest grafic să fie utilizat și în practica continuă, pe care ucenicii o efectuează în permanență în întreprindere.

M. G.

Elevii școlii profesionale „7 Noiembrie" din Craiova pregătind o lucrare practică.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

În legătură cu lucrările practice de atelier

Printr-un ordin al ministrului Învățămîntului și Culturii se stabilește că la clasele a V-a de la școlile de 7 ani și medii din mediul urban, numărul orelor de lucrări practice de atelier se majorează de la 2 la 3 ore săptămînal. Conform acestei majorări, tema „Prelucrarea manuală a lemnului" (tăierea cu fierăstrăul, rindeluirea și executarea scobiturilor cu dalta) se va preda în 38 ore, tema „Găurirea lemnului" se va preda în 10 ore, tema „Îmbinări simple prin cuie" se va preda în 10 ore, iar tema „Finisarea pieselor" (șlefuire, lustruire și vopsire) se va preda în 6 ore.

La restul temelor din programa de lucrări practice de tîmplărie numărul de ore va rămîne neschimbat.

Îmbunătățirea muncii în școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc

In vederea ridicării nivelului învățămîntului în școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc la nivelul posibilităților create de statul nostru democrat-popular, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat de curînd instrucțiuni cu privire la buna mers al muncii în aceste școli.

In instrucțiuni se arată că în clasele V—XI ale școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc vor putea fi înscrișii numai tinerii și adulții cu o vechime în cîmpul muncii de 6 luni și virsta de cel puțin 16 ani împliniți la 31 decembrie a anului curent. Elevii care în anul școlar 1957/1958 au frecventat clasele a IX-a și a X-a ale școlilor și secțiilor serale și au promovat clasa sînt admiși la înscriere în clasa a X-a, respectiv a XI-a, chiar dacă nu sînt în producție, cu obligația de a intra în producție în termenul fixat de școală. In caz contrariu ei urmează să fie exmatriculați.

Absolvenții din iunie 1958 ai școlilor profesionale încadrați în producție, precum și elevii școlilor profesionale din ultimul an de studii — care au recomandarea școlilor profesionale și a conducerii întreprinderilor — se pot înscrie în școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc.

Se menționează că elevii repetenți ai clasei a X-a serale din anul școlar 1957/1958 nu vor trebui să dea examene de diferență la limba străină, dacă își continuă studiile la învățămîntul seral.

Inscrierile se fac numai pe baza actelor legale originale. Inscrieri sub rezerva prezentării actelor, a promovării unor examene restante pe bază de certificate medicale etc. nu se admit sub nici o formă.

Școlile vor analiza pierderile de elevi pe care le-au avut în anul școlar trecut și cauzele lor și vor lua măsuri pentru preîntîmpinarea lor. Incepînd cu acest an școlar, în fiecare lună, directorii de școli vor analiza frecvența la cursuri, și atunci cînd media frecvenței zilnice coboară la o clasă sub 15 elevi frecvenți zilnic, directorul școlii este obligat să ceară secției de învățămînt raionale (orășenești) încetarea activității acelei clase. Elevii se vor putea înscrie la alte școli serale sau în învățămîntul fără frecvență.

Elevii care lipsesc de la cursuri peste 75 de ore nemotivate sau mai mult de 30 zile motivat sînt exmatriculați. Ei se pot înscrie în învățămîntul de cultură generală fără frecvență.

O atenție deosebită va fi acordată îmbunătățirii compoziției sociale a elevilor, prin cuprinderea în școlile și secțiile serale a unui număr cît mai mare de oameni ai muncii proveniți direct din industrie. In acest scop, secțiile de învățămînt și cultură și școlile vor cere sprijinul conducerii întreprinderilor, al organizațiilor de masă din întreprinderi și al organizațiilor de masă locale. Cu ajutorul acestora și sub îndrumarea organelor de partid se va duce o susținută acțiune de popularizare a învățămîntului seral în întreprinderi.

Se va duce o luptă hotărîtă pentru însușirea temeinică de către muncitorii-elevi a cunoștințelor prevăzute în programele școlare. Pentru realizarea acestei sarcini, în planificarea calendaristică se va ține seama de specificul învățămîntului seral, iar lecțiile ce se predau elevilor vor fi pregătite cu o deosebită grijă, folosindu-se cît mai just materialul didactic și experiența în producție a elevilor. Meditațiile cu elevii, în special cele organizate pentru elevii care vor da examene de absolvire a clasei a VII-a sau examenul de maturitate — vor începe odată cu deschiderea cursurilor. Profesorii vor face vizite la locul de producție al elevilor, pentru a cunoaște specificul muncii lor și a putea lega cunoștințele predate în clasă de activitatea practică.

Cunoștințele vor fi notate cu toată atenția și răspunderea, singurul criteriu de apreciere fiind calitatea lor.

Laboratoarele, muzeele, bibliotecile, materialul didactic și întregul utilaj existent în școlile medii va fi pus la dispoziția secțiilor serale în condițiile stabilite pentru cursurile de zi. Intreprinderile vor înființa și înzestra laboratoare și biblioteci pentru școlile serale și vor procura material didactic conform dispoziției nr. 91429/956 a Ministerului Finanțelor. In această acțiune se va cere și ajutorul elevilor, ei înșiși meseriași pricepuți.

Ora de dirigenție va fi organizată pe baza planului de muncă elaborat la începutul anului școlar, astfel ca ea să poată ajuta la îmbunătățirea frecvenței și a disciplinei, precum și la ridicarea nivelului la învățătură. In toate școlile și secțiile serale vor funcționa comitete de elevi pe clasă și pe școala, menite să contribuie la buna desfășurare a muncii instructiv-educative și la îmbunătățirea condițiilor materiale ale școlii.

Incadrările profesorilor în școlile și secțiile serale se vor face la catedra întreagă, evitîndu-se fărîmițarea catedrelor la mai mulți profesori. Profesorii încadrați la cursurile serale trebuie să fie calificați în specialitatea pe care o predau și să aibă cel puțin cinci ani vechime în învățămînt. In nici un caz nu pot fi încadrate aici elementele care nu pot face față muncii didactice specifice învățămîntului seral.

Directorii școlilor medii cu secții serale trebuie să acorde toată grija pentru îndrumarea acestor secții. Hotărîrile cu privire la secțiile serale (întocmirea orariilor, folosirea sălilor de curs, numirea și repartizarea personalului administrativ și de serviciu, acordarea premiilor și a distincțiilor etc.) se vor lua numai împreună cu directorii adjuncți. Directorul și directorul adjunct trebuie să asiste în mod obligatoriu, în fiecare săptămînă, la orele de curs, pe baza unui plan alcătuit la începutul fiecărui trimestru. Constatările făcute vor fi discutate în consiliul pedagogic, unde se vor lua și măsurile necesare în vederea îmbunătățirii muncii.

Se va cere ajutorul organizațiilor sindicale de învățămînt în vederea organizării consfătuirilor de producție, care să ajute la îmbunătățirea muncii didactice.

Se recomandă școlilor și secțiilor serale să se aboneze la revista de specialitate „Școala de cultură generală pentru adulți" (Obsceobrazovatelnaia škola vzroslih) ce apare în U.R.S.S. și care este de un real folos profesorilor de la învățămîntul seral.

Diriginții de clasă vor merge în întreprinderi, vor sta de vorbă cu elevii, cu conducerea administrativă și conducătorii organizațiilor de masă, cerînd și sprijinul organizațiilor de partid.

Secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești) vor inspecta școlile și vor încheia procese verbale la fiecare școală (secție) serală cel puțin o dată pe trimestru, iar secțiile de învățămînt și cultură regionale odată sau de două ori pe an. Brigăzile care controlează munca școlilor de zi vor cuprinde obligatoriu și munca secțiilor serale de la școala inspectată.

După încheierea fiecărui trimestru, secțiile regionale de învățămînt și cultură vor analiza munca în învățămîntul seral. La fiecare secție de învățămînt va exista un inspector care va asigura buna îndrumare a școlilor (secțiilor) serale. In munca de control și îndrumare se va cere sprijinul organizațiilor sindicale de învățămînt.

Se vor depune eforturi pentru asigurarea spațiului necesar bunei funcționări a claselor, pentru funcționarea școlilor (secțiilor) într-un singur local și pentru asigurarea și folosirea în condiții bune a laboratorului, muzeului, bibliotecii.

Se vor lua măsuri care să asigure școlilor din întreprinderi: cheltuielile gospodărești, plata personalului administrativ și de îngrijire, combustibilul și iluminatul necesar, conform H.C.M. nr. 2047/954.

Activitatea de educație fizică în școlile profesionale, de meserii și agricole

Pentru îmbunătățirea activității de educație fizică în școlile profesionale de ucenici, școlile de meserii și școlile agricole, Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit ca, începînd cu anul școlar 1958-59, această activitate să se desfășoare pe baza unei programe noi.

In vederea întăririi sănătății elevilor se va organiza zilnic în internate gimnastica de înviorare, iar în zilele de practică, pauza de educație fizică. Complexul de exerciții de înviorare se va desfășura pe clase, sub supravegherea pedagogului de serviciu și va fi condus de către elevi instruiți în prealabil de către profesorul de educație fizică. Pauza de educație fizică se organizează numai în atelierele-școală, sub supravegherea maistrului. Complexul de exerciții va fi condus și aici de elevi instruiți în prealabil de către profesor.

Atît desfășurarea gimnasticii de înviorare cît și a pauzei de educație fizică va fi controlată periodic de către profesorul de educație fizică. Această activitate va fi înscrisă în obligația metodică a profesorului, cu excepția școlilor stabilite de M.I.C. în care activitatea de educație fizică se organizează în mod experimental și unde munca depusă de profesor pentru organizarea și desfășurarea gimnasticii de înviorare și a pauzei de educație fizică, precum și pentru organizarea timpului liber al elevilor va fi cuprinsă în norma didactică a profesorului.

In afara orelor de colectiv sportiv școlar, elevii școlilor profesionale de ucenici, ai școlilor de meserii și școlilor agricole pot activa în cadrul școlilor sportive de elevi ale UCFS și în colectivele și cluburile sportive.

Elevii tuturor școlilor profesionale de ucenici, ai școlilor de meserii și școlilor agricole vor participa la campionatele republicane școlare alături de elevii din învățămîntul mediu.

Profesorii de educație fizică sînt obligați a participa la cercul pedagogic al cadrelor didactice de educație fizică din învățămîntul de cultură generală. Directorii vor ține seama ca profesorilor de educație fizică să li se creeze o jumătate de zi liberă în zilele cînd au loc ședințele cercului pedagogic.

Directorii de școli vor acorda tot sprijinul inspectorilor metodiști de educație fizică de pe lîngă secțiile regionale de învățămînt și cultură, care au sarcina de a îndruma și controla activitatea de educație fizică din școlile profesionale de ucenici, școlile de meserii și școlile agricole.

Toate eforturile pentru extinderea acţiunii de POLITEHNIZARE

Pentru cadrele didactice din oraşul şi regiunea Galaţi introducerea în şcoli a elementelor de politehnizare a constituit în ultimii doi ani o preocupare destul de importantă. Majoritatea profesorilor de fizică, chimie, matematică, ştiinţe naturale s-au străduit să lege lecţiile lor de problemele producţiei industriale şi agricole, au folosit pe scară mai largă materialul didactic, au sporit numărul lucrărilor de laborator şi al lecţiilor ţinute pe parcelele experimentale, au dat mai multă însemnătate cercurilor tehnice, au organizat vizite cu elevii în întreprinderi şi pe ogoare — într-un cuvînt, au urmărit apropierea şcolii de practică, de viaţă. Într-o serie de şcoli — cum sînt şcoala medie nr. 1, şcoala de 7 ani nr. 3 din Galaţi şi altele — s-au organizat şi ateliere de lăcătuşărie şi tîmplărie.

Acestea sînt însă departe de a ne da dreptul să afirmăm că s-au folosit toate posibilităţile în această privinţă. Şi în şcolile din oraş ca şi în cele săteşti există condiţii pentru ca acţiunea de politehnizare să se extindă.

Pot fi mai bine înzestrate, prin posibilităţi locale, laboratoarele şi muzeele, se poate lărgi acţiunea de patronare a şcolilor de către întreprinderi, este posibil să crească numărul excursiilor în producţie şi să fie îmbunătăţită desfăşurarea lor, poate să fie intensificată activitatea cercurilor tehnice şi sporit volumul materialelor didactice confecţionate în cadrul acestora etc.

Era de aşteptat ca în pregătirile pentru noul an şcolar organele de învăţămînt şi conducerile şcolilor să se ocupe serios de valorificarea acestor condiţii. Se pare însă că ele nu au procedat aşa.

E drept că au fost luate unele măsuri. Pentru a se îmbunătăţi legarea cunoştinţelor teoretice de practică în cadrul predării ştiinţelor naturale, secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii a luat legătură cu sfaturile populare raionale în vederea înzestrării tuturor şcolilor medii şi de 7 ani din cuprinsul regiunii cu parcele experimentale. Au fost create de curînd în oraşul Galaţi încă două ateliere de lăcătuşărie — la şcolile de 7 ani nr. 5 şi nr. 20. În aceste ateliere vor avea posibilitatea să lucreze şi elevii altor şcoli, situate în apropiere.

Se poate considera că aceasta era tot ce trebuia şi putea să se facă? De bună seamă că nu.

În cursul lunii trecute, secţia de învăţămînt a regiunii a primit din partea Ministerului Învăţămîntului şi Culturii sarcina de a organiza în regiune un număr de 20 noi ateliere şcolare. Nu ar fi fost oare necesar ca pînă acum secţia să fi stabilit şcolile la care urmează să se organizeze aceste ateliere şi să facă din timp toate pregătirile necesare? Ea nu a făcut însă acest lucru, după cum, împreună cu secţia orăşenească, a neglijat să valorifice ajutorul pe care l-ar fi putut primi din partea întreprinderilor industriale şi agricole.

Cu peste două luni în urmă, secţia orăşenească de învăţămînt şi cultură a organizat o şedinţă cu directorii de întreprinderi din oraş. Cei mai mulţi dintre ei au înţeles pe deplin necesitatea patronării şcolilor de cultură generală de către întreprinderi, necesitatea de a le sprijini în acţiunea de politehnizare. Deşi a trecut destulă vreme de la această şedinţă, directorii de şcoli — care de altfel nu au fost suficient sprijiniţi de organele învăţămîntului — n-au reuşit încă să stabilească o legătură strînsă cu conducerile întreprinderilor care patronează şcolile lor, nu au făcut nimic în vederea utilării atelierelor cu unelte şi materiale, în vederea amenajării unor ateliere noi sau a organizării activităţilor practice în cadrul unor întreprinderi.

Pentru ca în noul an şcolar să se poată face un pas înainte pe drumul politehnizării organele de învăţămînt şi conducerile şcolilor din regiunea Galaţi trebuie să acţioneze cu mult mai multă hotărîre decît pînă acum. În primul rînd, este necesar să fie asigurată baza didactico-materială corespunzătoare.

Este necesar să fie luate măsuri şi în ceea ce priveşte activitatea cadrelor didactice. În adevăr, mai există cadre didactice pentru care problema politehnizării nu este încă suficient de clară, care manifestă dezinteres pentru legarea cunoştinţelor de activitatea practică. Organele de învăţămînt nu s-au preocupat însă din timp de a organiza, cu ajutorul comitetelor sindicale ale muncitorilor din învăţămînt, o serie de acţiuni care să contribuie la lămurirea unor chestiuni mai dificile privind realizarea sarcinilor politehnizării, la mobilizarea tuturor pedagogilor în vederea înfăptuirii acestor sarcini. Este necesar să se planifice neapărat discutarea principalelor probleme privind politehnizarea în cadrul unor consfătuiri pe oraş, pe centre de comune, în cadrul cercurilor pedagogice, al consiliilor pedagogice, să se organizeze interasistenţe, schimb de experienţă între cadrele didactice etc.

În anii trecuţi s-a văzut o slabă preocupare a organelor de învăţămînt şi a conducerilor de şcoli în ce priveşte coordonarea activităţii profesorilor care predau fizica, chimia, matematica, desenul, cu activitatea maiştrilor care lucrează cu elevii în ateliere. Este cu totul neînsemnat numărul pedagogilor care au urmărit cum se desfăşoară instruirea practică în ateliere şi cum aplică elevii în activitatea practică de atelier cunoştinţele teoretice însuşite în cadrul lecţiilor. O îndrumare şi un control mai riguros din partea secţiei de învăţămînt şi cultură şi a directorilor de şcoli vor putea asigura remedierea acestor lipsuri.

Este necesar ca organele de învăţămînt să ia toate măsurile pentru ca în şcolile oraşului şi regiunii Galaţi acţiunea de politehnizare să facă un pas înainte în noul an şcolar.

V. POPOVICI

Pentru buna predare a economiei politice

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. din 1956 cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală din R.P.R. arată că, în vederea lărgirii orizontului de cultură generală al absolvenţilor învăţămîntului mediu şi pentru ridicarea nivelului lor de pregătire, este necesar a se introduce în planurile de învăţămînt două obiecte noi din domeniul ştiinţelor sociale: elemente de socialism ştiinţific şi elemente de economie politică.

Studiul economiei politice în învăţămîntul de cultură generală începe din acest an şcolar, în clasa a X-a şi în clasa a XI-a de tranziţie. Pentru a se asigura de la început predarea acestui obiect în condiţii cît mai bune, s-a elaborat din timp programa de învăţămînt şi se lucrează intens la elaborarea manualului. Dar programa şi manualele nu asigură încă totul. Este necesar să se asigure înarmarea profesorilor de specialitate cu cunoştinţe temeinice, cu o anumită experienţă, pentru ca ei să-şi poată desfăşura munca de predare sistematic, într-o formă atrăgătoare şi cît mai aproape de puterea de înţelegere a elevilor.

Cadrele care vor preda în noul an şcolar economia politică au fost recrutate încă în cursul anului şcolar trecut cu sprijinul nemijlocit al comitetelor regionale P.M.R. În vederea pregătirii lor pentru munca pe care urmează s-o desfăşoare, aceste cadre au primit consultaţii şi au participat la seminarii organizate de cabinetele regionale de partid, iar între 4 august — 4 septembrie a.c. au urmat un curs central organizat de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii. Pentru profesorii care predau la şcolile cu limba de predare maghiară s-au organizat două seminarii în limba maghiară.

La cursul central, pe care l-au frecventat circa 280 de profesori din toate raioanele ţării, s-au ţinut conferinţe, lecţii, seminarii şi consultaţii în care s-au dezbătut cele mai importante probleme privind economia modului de producţie capitalist şi economia socialistă. O deosebită atenţie s-a acordat însuşirii problemelor mai dificile, cum sînt, de exemplu, producţia de mărfuri şi legea valorii, capital şi plusvaloare, acumularea capitalului şi pauperizarea proletariatului, reproducţia capitalului social, crizele economice de supraproducţie, probleme ale capitalismului contemporan etc.—din economia modului de producţie capitalist, sau producţia de mărfuri, dezvoltarea planică a economiei socialiste, probleme ale conducerii industriei, probleme ale agriculturii socialiste, reproducţia socialistă ş.a. din economia socialistă. Profesorii au studiat cu multă conştiinciozitate, au participat activ la discuţiile din seminarii.

O mare atenţie s-a acordat în cadrul cursului problemelor de metodică a predării economiei politice. S-au prevăzut în program ore speciale şi s-au organizat trei seminarii în vederea înarmării profesorilor cu cele mai bune metode de predare. În seminarii s-au purtat discuţii în jurul unor planuri de lecţii pregătite de grupe de profesori. Seminariile de metodică au scos în evidenţă importanţa studierii economiei politice pentru formarea bazelor concepţiei materialist-dialectice la elevi. În cadrul lor s-a subliniat cum trebuie realizată legătura între predarea economiei politice şi predarea altor obiecte de învăţămînt cum sînt istoria, constituţia, geografia etc. şi au fost demonstrate o serie de metode şi procedee variate ce trebuie folosite în predare. S-a stăruit îndeosebi asupra faptului că profesorii de economie politică trebuie să se pregătească temeinic pentru munca lor, să asigure fiecărei lecţii un nivel ideologic înalt şi un caracter combativ.

Cei aproximativ 280 de profesori care au urmat cursul central din Bucureşti au plecat în şcolile lor cu un bagaj de cunoştinţe teoretice şi metodice care le va permite să lucreze în condiţii bune în noul an şcolar. Pentru ca ei să-şi perfecţioneze neîncetat pregătirea este necesar să se organizeze cercuri pedagogice de specialitate, în care profesorii să discute în prealabil lecţiile pe care urmează să le predea în etapa următoare şi să primească îndrumări din partea organelor de învăţămînt.

I. BORCA
directorul I.P.C.D.-Bucureşti

Festivalul internaţional „GEORGE ENESCU"

(Urmare din pag. 1)

preţilor romîni vor figura la loc de cinste.

Răsfoirea programelor festivalului ne aduce satisfacţia deplină a urmăririi creaţiei româneşti contemporane (M. Iora, Tudor Ciortea, Ion Dumitrescu, Ludovic Feldman, Zeno Vancea, Sigismund Toduţă, Leon Klepper, C. Silvestri, Alfred Mendelsohn, Th. Rogalski, Marţian Negrea, Paul Constantinescu ş.a.) şi a majorităţii operei lui Enescu (cele două Rapsodii, Simfoniile I-a şi a III-a, Uvertura de concert, Suita I-a şi a III-a pentru orchestră, Lieduri, Suite pentru pian, Cvartetul de coarde nr. 2, Simfonia de cameră şi opera Oedip). Această trecere în revistă ne oferă din plin peisajul variat şi luminos pe care l-a atins muzica noastră în ultimul deceniu, după cum traversarea principalelor lucrări enesciene ne ajută să conturăm personalitatea artistică a acestui uriaş al creaţiei româneşti. Meritã o subliniere deosebită în special premiera operei Oedip, capodoperă a genului liric modern, care prin dificultăţile tehnice excepţionale reprezintă o piatră de încercare pentru unsamblul Teatrului nostru de operă şi balet. Este poate cel mai concludent omagiu care se aduce memoriei marelui Enescu.

Entuziasmul în care se desfăşoară acum concursul şi festivalul „George Enescu" dovedeşte creşterea publicului nostru. Maniera în care tinerii noştri interpreţi se prezintă pe estradele de concurs de la „Dalles" şi Teatrul satiric „C. Tănase" constituie un exemplu viu al pregătirii profesionale, al nivelului superior la care a ajuns învăţămîntul muzical de specialitate în anii regimului democrat-popular. Calitatea artistică a concertelor şi aprecierile pozitive ale oaspeţilor străini rămîn garanţia succesului înregistrat de prima manifestare muzicală de proporţii consacrată autorului „Poemei Romîne". De aci, din inima patriei lui dragi, muzica marelui Enescu va răsuna mereu în toate colţurile lumii, fiindcă poporul ştie să cinstească moştenirea artistică a genialilor înaintaşi.

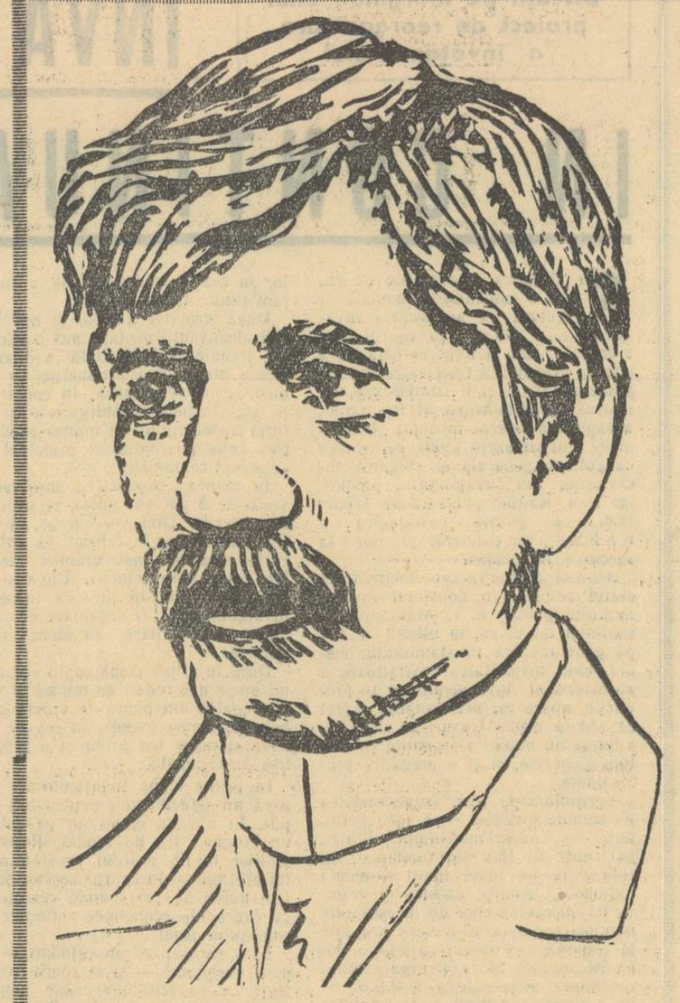

La centenarul naşterii lui

Vlahuţă

Într-un articol publicat în revista „Viaţa" din 12 noiembrie 1895, Al. Vlahuţă făcea un călduros apel la marii scriitori ai timpului — Caragiale, Coşbuc, Delavrancea etc — să se strîngă într-o societate literară care să militeze pentru o literatură legată de frămîntările şi aspiraţiile maselor populare. „În linia aceasta întrevedem, spunea el, departe de Academia oficială, constituirea şi ridicarea unei academii libere, a cărei fiinţă şi activitate să fie strîns legate de viaţa intelectuală a neamului nostru".

„Academia liberă" visată de Vlahuţă în veacul trecut este actuala Academie a R.P.R., creată în anii puterii populare. Această „academie liberă" a acordat titlul de membru de onoare post-mortem şi lui Vlahuţă, care în timpul vieţii refuzase pe drept cuvînt „cinstea" de a fi ales membru al Academiei burghezo-moşiereşti. Poporul nostru muncitor a înţeles să răsplătească în felul acesta numeroasele pagini pline de realism viguros, în care Vlahuţă a închis adînca sa dragoste de patrie şi de popor.

Astăzi, 5 septembrie, se sărbătoreşte în întreaga ţară centenarul naşterii scriitorului. E o nouă manifestare a aceleiaşi calde preţuiri pe care o acordă oamenii muncii din R.P.R. autorului „Romîniei pitoreşti".

Rîndurile prezente intenţionează să fie şi ele un modest prinos de recunoştinţă adus scriitorului şi omului şcolii — Alexandru Vlahuţă.

De multă vreme Vlahuţă îmi este un bun prieten, căci în opera lui literară am găsit multe pagini frumoase. În unele, scriitorul îţi trezeşte sentimentul puternic de revoltă împotriva regimului burghezo-moşieresc şi a instituţiilor sale. De pildă, acea impresionantă demascare a monarhiei asupritoare, făcută de Vlahuţă în poezia „1907" şi trecută sub tăcere în toate manualele şcolii burgheze. În multe din scrierile sale Vlahuţă şi-a exprimat, totodată, simpatia şi calda înţelegere pentru lumea umiliţilor şi năpăstuiţilor, pentru masele exploatate şi obidite. De asemenea, cu vibrantă emoţie artistică a cîntat Vlahuţă peisajul pitoresc al naturii patriei, eroismul maselor populare de-a lungul istoriei. În aceste pagini, în care el a dezvoltat cele mai bune tradiţii ale literaturii noastre progresiste, l-am găsit, totdeauna, pe adevăratul Vlahuţă. Ele nu pot fi întunecate de paginile sărăcăcioase, neviabile, confuze, în care scriitorul plăteşte, uneori, un greu tribut ideologiei retrograde burgheze. În schimb, cît de actuale ne par şi astăzi îndemnurile sale adresate tinerilor scriitori cărora le cere să militeze pentru o artă realistă legată de actualitate: „Tinere scriitor, lasă istoricilor trecutul depărtat şi tulbure, caută mai bine în jurul tău, umple-ţi sufletul de emoţiunile timpului în care trăieşti şi arată-ne, la lumina talentului tău, durerile şi aspiraţiile societăţii noastre de azi, luptele şi pasiunile la care eşti martor şi părtaş, oamenii pe care-i cunoşti, viaţa de care palpităm"!

Dar, împreună cu marea majoritate a lucrătorilor din învăţămînt, am preţuit şi preţuiesc şi eu — cu emoţie — nu numai pe scriitorul Al. Vlahuţă, ci şi pe Vlahuţă — omul şcolii, care s-a străduit cu fapta, cu vorba şi cu pana să promoveze de cele mai multe ori un învăţămînt înaintat, să afirme gînduri pedagogice care pot fi încadrate cu cinste printre cele mai bune tradiţii ale pedagogiei progresiste din ţara noastră.

Vlahuţă şi-a început activitatea în rîndul oamenilor şcolii în octombrie 1879, cînd a fost numit institutor la şcoala primară nr. 1 din Tîrgovişte. În anii următori, el a fost, rînd pe rînd, profesor de limba latină şi română la Tîrgovişte, profesor de limba română, istorie şi geografie la şcoala normală a „Societăţii pentru învăţătura poporului romîn" din Bucureşti, profesor la liceul particular „V. Alecsandri" sau la liceul particular „Sf. Gheorghe". Pentru scurt timp (4 iunie — 1 decembrie 1888), el a ocupat şi funcţia de revizor şcolar al circumscripţiei şcolare Buzău-Prahova, iar începînd din 1901 pînă la sfîrşitul vieţii a funcţionat ca referendar la „Casa Şcoalelor". În aceşti ani, consacraţi cu dragoste şi devotament cauzei şcolii populare, Vlahuţă a căutat să-şi deprindă elevii să gîndească, să observe, să analizeze şi să înţeleagă „viaţa în toată însemnătatea ei". Vorbind învăţătorilor la conferinţele lor anuale (în 1881, la Tîrgovişte şi în 1888, la Ploeşti), le-a arătat cu sinceritate lipsurile grave care existau pe atunci în şcoală şi i-a îndemnat să învingă rutina, dogmatismul şi formalismul în predare.

În rapoartele sale din vremea cînd a fost revizor şcolar sau în articolele publicate în presă, în lucrările literare, Vlahuţă, ca şi M. Eminescu sau I. L. Caragiale, a criticat vehement tarele şcolii burgheze: cuprinderea cu totul nesatisfăcătoare a copiilor în şcoli, mobilierul şcolar insuficient, manualele neştiinţifice, metodele şcolare antipedagogice, bazate pe memorarea mecanică a materiei de către elevi, măsurile barbare de disciplinare a elevilor (sistemul „tîrnatului" la banca practicată de „Domnu Udrea"!), dascăli tipicari, obtuzi, complet nepregătiţi. De aceea, Vlahuţă cerea, deseori, schimbarea întregului sistem de învăţămînt al timpului.

Deşi Vlahuţă nu a văzut limpede cauza reală a situaţiei dezastruoase a învăţămîntului de pe atunci şi nu a preconizat calea adevărată pentru îndreptare, totuşi multe din ideile sale pedagogice, generate de marea sa dragoste pentru un învăţămînt pus în slujba poporului, îl plasează, în condiţiile timpului, pe poziţii înaintate.

Ca şi I. Creangă sau M. Eminescu, Vlahuţă cerea ca în şcoală învăţătorul să predea în aşa fel materia încît elevii să-şi însuşească cunoştinţele în mod conştient şi temeinic; el cerea totodată să se urmărească dezvoltarea armonioasă a psihicului copiilor. Şcoala are misiunea să dezvolte gîndirea, sentimentele înalte, personalitatea elevului. În acest scop, arăta Vlahuţă, învăţătorul trebuie să ţină seamă de particularităţile de vîrstă ale elevilor, evitînd transmiterea unui material inaccesibil înţelegerii lor.

Vlahuţă a susţinut ideea necesităţii de a se crea un sistem de educaţie întemeiat pe nevoile şi pe condiţiile de existenţă şi de dezvoltare ale poporului nostru. În vederea realizării acestui obiectiv, el preconiza înfiinţarea unei reviste pedagogice destinate învăţătorilor, care să mobilizeze în jurul ei toate forţele capabile din învăţămîntul primar. În condiţiile timpului, o asemenea cerinţă era expresia unei concepţii progresiste.

În cîteva articole, Vlahuţă a expus unele idei sănătoase în legătură cu mai buna predare a unor discipline în şcoală: istoria patriei, gramatica, lectura literară.

Împreună cu prietenul său G. Coşbuc, a întocmit, în 1902, o „Carte de citire pentru şcolile secundare şi profesionale". În acest manual, autorii au căutat ca, ţinînd seama de vîrsta elevilor, să le dezvolte în inimi calda iubire de patrie şi de popor. În prefaţa cărţii se subliniază cu tărie necesitatea educaţiei patriotice a tineretului în şcoală: „una din marile preocupări în şcolile noastre ar trebui să fie aceea de a deştepta pururea în inimile fragede ale tinerimii sfînta iubire de patrie".

Dorinţa de a da tineretului opere cu înalt nivel educativ, care să urmărească, în primul rînd, să le dezvolte iubirea de patrie, l-a făcut pe Vlahuţă, după propriu-i mărturisire, să scrie minunata sa „Romînie pitorească".

Acelaşi înalt ideal educativ l-a condus deseori şi în îndelungata sa activitate de referendar la „Casa Şcoalelor".

Sărbătorirea centenarului naşterii lui Vlahuţă este un nou prilej pentru oamenii şcolii din patria noastră de a cinsti atît pe Vlahuţă scriitorul realist, criticul vehement al regimului burghezo-moşieresc şi apărătorul celor oprimaţi şi obidiţi al căror viitor luminos îl privea cu încredere, cît şi pe Vlahuţă educatorul progresist, participantul entuziast la lupta oamenilor înaintaţi ai timpului împotriva ideilor şi tendinţelor retrograde promovate de şcoala burgheză.

I. CREMER

ROADELE VACANŢEI

Învăţămintele unei excursii

Însoţiţi de profesorii lor un grup de peste 60 de elevi ai şcolii medii nr. 1 din Carei au petrecut zile de neuitat în excursia organizată în cursul vacanţei. Ei au vizitat locuri dintre cele mai pitoreşti ale patriei, au cunoscut flora şi fauna ei, bogăţiile ei de tot felul, marile construcţii realizate de oamenii muncii, sub conducerea partidului nostru, în anii puterii populare.

Itinerariul şi tematica excursiei au dat elevilor posibilitatea de a-şi îmbogăţi cunoştinţele de istorie, geografie, ştiinţele naturale, de a culege din natură un material bogat cu care au îmbogăţit muzeul şcolii.

În cele ce urmează mă voi opri doar asupra activităţii grupelor de naturalişti, de îndrumarea cărora m-am ocupat îndeaproape.

Cu mapele de ierborizare sub braţ, cu pungi de hîrtie, cu lupe şi lopăţele, tinerii botanişti au cutreierat pădurile de munte, poienile montane, plaiurile şi piscurile stîncoase. Ei au colecţionat plante lemnoase, ierboase, muşchi, licheni de pămînt şi de scoarţă, ciuperci. În păduri au fost îndrumaţi să observe şi să compare forma frunzelor din arborii cu frunze căzătoare cu forma acelora din arborii cu frunze persistente (molid, brad), să recunoască arborii după forma coroanei, după culoarea scoarţei, după forma şi consistenţa frunzelor, după flori şi fructe.

La adăpostul arborilor şi al tufelor din păduri elevii au întîlnit sumedenie de plante ierboase: vinariţa, care însoţeşte pretutindeni fagul, viorele sălbatice, brebenei, laptele cucului, năvalnicul, cuibuşorul şi multe altele.

I-am ajutat pe elevii uimiţi de culoarea brună a cuibuşorului să înţeleagă semnificaţia numelui plantei. Scormonind pămîntul, ei au constatat că rădăcinile formează o îngrămădire de rădăcini fibroase, de forma unui cuib de pasăre, care o ajută să absoarbă substanţele organice rezultate din putrezirea frunzelor. Elevii au comparat cuibuşorul cu ciupercile cu pălărie, care sînt, ca şi acesta, saprofite. Cutreierînd pădurile, elevii au observat că majoritatea plantelor de pădure fiind verzi, duc o viaţă independentă, că există aici şi plante parazite şi semiparazite, că în păduri de acelaşi tip se întîlnesc acelaşi fel de plante.

Ei au cunoscut de asemenea zăvoiul sau pădurea de luncă cu plante iubitoare de umezeală, plaiurile întinse de pe culmile Carpaţilor, vegetaţia dealurilor şi a cîmpiilor.

În timpul excursiei elevii au cunoscut principalele familii de plante, interdependenţa dintre plantă şi condiţiile de viaţă, au învăţat să adune plante, să le eticheteze, să-şi noteze, în nelipsitele lor carnete, observaţiile.

S-a pornit între elevi o adevărată întrecere pentru descoperirea unor plante sau insecte rare, pentru sezisarea unor fenomene neîntîlnite. În fiecare seară, după sosirea la locul de cazare, tinerii botanişti treceau la trierea materialului adunat, la clasarea, presarea şi etichetarea lui provizorie. Fiecare plantă era aşezată între foi duble de sugativă. Pentru presarea plantelor am folosit presa botanică, confecţionată din două rame metalice, pe care se află fixată o reţea metalică ce se aplică peste pachetul de plante bine strînse şi fixate cu lănţişoare în cîrligele cadrului superior. În ziua următoare presa era aşezată la soare pentru a se grăbi uscarea plantelor, căci reţeaua metalică permite aerisirea. În fiecare zi, grupa de serviciu schimba saltelele de hîrtie cu altele, bine uscate la soare, pînă la uscarea deplină a plantelor, cînd acestea erau scoase de la presă şi trecute într-o mapă specială.

După întoarcerea din excursie elevii au montat plantele pe coli sau planşe de ierbare cu benzi de hîrtie gumată şi le-au etichetat, indicînd numele ştiinţific şi popular al plantei, familia, data, localitatea de unde au fost culese, numele celui care a colectat-o.

Cu acelaşi entuziasm, dar cu mai puţină experienţă au pornit la drum echipele de zoologi. Ei au primit indicaţii cu privire la modul de colectare a insectelor, a cariilor de scoarţă, la modul de prindere a fluturilor cu fileul, la transportarea animalelor, la prepararea lor cu ajutorul unui lichid conservant sau prin uscare etc.

În ceea ce-i priveşte pe tinerii geologi, ei au observat, cu prilejul excursiei, o serie de interesante fenomene geologice şi au adunat un bogat material petrografic. Cercetînd cu ochiul liber sau folosindu-se de lupă, elevii şi-au dat seama de compoziţia mineralogică şi de structura rocilor. Vizitînd de pildă Lacul Ana, care s-a format în craterul unui vulcan, observînd numărul mare de izvoare minerale, şi-au dat seama de originea vulcanică a acestora. La Cheile Bicazului tinerii geologi au făcut numeroase observaţii cu privire la acţiunile modificatoare ale apei curgătoare.

Un viu interes au stîrnit în rîndurile elevilor explicaţiile pe care le-au primit din partea muncitorilor şi tehnicienilor de la salina Ocna Mureşului cu privire la particularităţile acestui masiv care, străpungînd complet straturile acoperitoare, a reuşit să ajungă la suprafaţa pămîntului, iar sarea, liberîndu-se de presiune, şi-a revărsat marginile în forma de ciupercă.

După un instructaj sumar privind tehnica securităţii, elevii, însoţiţi de muncitori şi profesori, au coborît în salină la 110 m. adîncime, apoi, prin galeria principală de exploatare, au ajuns la frontul de lucru. Aici elevii s-au minunat de frumuseţea masivului, care prezintă o zonaţie de culori diferite din cauza impurităţilor conţinute de sare. Muncitorii din salină au demonstrat în faţa elevilor tehnica exploatării sării.

Grupa geologilor a colectat roci eruptive (granit, sienit, dacit, andezit), metamorfice (gneis, pegmatită, micaşist, ardezie), sedimentare (calcar, gips fibros, sare, argilă, gresii, conglomerate).

Grija cu care elevii au adunat materialul, interesul cu care şi-au notat în caiete observaţiile cu privire la viaţa plantelor şi a animalelor, cu privire la diferitele fenomene din natură, bagajul bogat de cunoştinţe cu care s-au întors acasă sînt o dovadă a faptului că excursia şi-a îndeplinit rolul ei instructiv-educativ.

Prof. PAUL PTEANCU
Carei

Aspecte din tabere

În taberele din regiunea Bacău, pionierii şi şcolarii s-au recreat cu adevărat, şi-au refăcut forţele fizice şi intelectuale. Dar, odată cu odihna, ei au şi învăţat multe lucruri interesante şi folositoare. Toate acestea se datoresc bunei organizări a activităţilor din tabere de către cadrele didactice şi instructorii de pionieri trimişi să muncească aci.

Excursiile, vizitele în unităţile socialiste, manifestările artistico-culturale şi multe alte acţiuni ce au fost înscrise în programul activităţilor au avut o largă influenţă educativă asupra elevilor. Impresii puternice asupra elevilor a lăsat de pildă excursia organizată de tabăra din Piatra Neamţ pe muntele Pietricica. Din vîrful muntelui copiii au admirat privelişti de încîntătoare oferită de natura din jur şi de pitorescul oraşel moldovenesc Piatra Neamţ.

Copiii aflaţi în această tabără au făcut şi alte excursii şi vizite. Ei au văzut, bunăoară, casa-muzeu a lui Calistrat Hogaş. Aci i-au impresionat în mod deosebit condiţiile modeste în care a trăit prozatorul nostru.

Preocupare pentru a da un conţinut educativ activităţilor a existat şi în tabăra de la Bălţăteşti. Atenţia pedagogilor s-a îndreptat îndeosebi înspre vizitarea centrelor cu un important rol economic în construirea socialismului. Conduşi de pedagogi, pionierii au vizitat Hidrocentrala de la Bicaz, centrul forestier de la Agapia şi Vînători, şantierul de mangalizare de pe pîriul Alb.

Profesorul de geografie a ţinut cu orice preţ ca pionierii să viziteze şi peşterea Teodora. Şi pe bună dreptate: copiii au învăţat la lecţii despre anumite fenomene. Vizitarea peşterii le-a oferit prilejul să le cunoască în mod nemijlocit şi deci să le înţeleagă mai bine.

Se cuvine să amintim şi alte lucruri interesante pe care le-au văzut copiii din tabăra de la Bălţăteşti şi anume: tezaurul de la Secui şi expoziţia cu picturi ale lui Grigorescu. Cunoaşterea acestor comori ale poporului romîn a sporit cunoştinţele de cultură generală ale elevilor, i-a ajutat să preţuiască valorile culturale ale ţării noastre.

Mai amintim printre activităţile reuşite organizate în tabăra de la Bălţăteşti şi seratele literare ale cercului iubitor de literatură. „Ion Creangă povestitorul" a fost tema uneia dintre aceste serate, pe care copiii au pregătit-o cu mult entuziasm. Pionierii şi-au învăţat cu drag rolurile, au confecţionat decorurile ce reprezentau interiorul casei din Humuleşti a marelui povestitor.

Activitate frumoasă au desfăşurat şi pedagogii din tabăra U.R.A.-Tarcău. Printre altele, ei au organizat cu copiii concursuri „Drumeţii veseli" care au antrenat un număr mare de şcolari. Atrăgătoare şi interesante au fost pentru pionieri şi diafilmele cu caracter istoric ce le-au fost prezentate în timpul şederii lor în tabără.

În taberele regiunii Bacău au stîrnit interes şi activităţile desfăşurate în cadrul cercurilor de educaţie fizică şi sport — jocurile sportive, voleiul, fotbalul etc. Ceea ce trebuie relevat în activitatea acestor cercuri este preocuparea conducătorilor cercurilor de a-i învăţa pe copii dansuri populare româneşti.

Am spicuit numai cîteva aspecte din activitatea taberelor din regiunea Bacău, activitate care de altfel a fost mult mai bogată. Sînt însă suficiente pentru a ne da seama că pedagogii din aceste tabere s-au străduit să-şi îndeplinească cît mai bine sarcina lor de a le asigura copiilor o odihnă plăcută şi folositoare.

F. BONCU

La Breaza a avut loc finala pe țară a concursului pentru cel mai bun post sanitar pe școală, organizat de C.C. al Crucii Roșii în colaborare cu C. C. al U.T.M. și Ministerul Învățămîntului și Culturii. La concurs au participat peste 260 de pionieri și școlari, fruntași în munca sanitară.
Premiul I pe țară a fost cîștigat de postul sanitar al școlii elementare de 7 ani din Cîmpeni, regiunea Cluj, urmat de posturile școlii elementare nr. 27 din București și școlii elementare de 7 ani din Intorsura Buzăului, regiunea Stalin.
IN CLIȘEU: Un aspect de la festivitatea de deschidere.

Comitetul nostru de instituție

Analiza muncii desfășurate de comitetul de instituție de la școala pedagogică mixtă din Oradea în decursul anului școlar 1957—1958 a arătat că grupele sindicale din școală au înregistrat o serie de succese importante. Activitatea sindicală din școală a fost orientată în special în scopul sprijinirii procesului instructiv-educativ. Comitetul nostru de instituție și-a întocmit de la începutul anului școlar un plan de muncă general și apoi planuri trimestriale. Proiectul planului de muncă a fost întocmit în ședința comitetului, ținînd seama de planul anual de muncă al școlii, pentru a sprijini în cît mai bune condiții realizarea acestuia. In prima ședință sindicală proiectul de plan a fost prezentat membrilor de sindicat, care au purtat discuții pe marginea lui, făcînd propuneri și completări. Fiecare membru de sindicat a știut astfel de la începutul anului școlar din ce colectiv pe probleme face parte, ce sarcini îi revin, care e rolul fiecărei activități în ansamblul măsurilor prevăzute în plan etc.

Experiența activității noastre din ultimii ani ne-a arătat însă că planul de muncă nu trebuie privit ca un scop în sine, ci este numai un mijloc, un sprijin în realizarea scopurilor propuse. De aceea comitetul de instituție s-a străduit să asigure traducerea în viață a tuturor activităților planificate, în vederea realizării obiectivului principal — ridicarea la un nivel mai înalt a activității instructiv-educative desfășurate în școală. Comitetul de instituție a reușit să rezolve în cea mai mare parte sarcinile cuprinse în planul de muncă, antrenînd cu răbdare și perseverență organizatorii de grupe, colectivele pe probleme și pe fiecare membru de sindicat în parte la realizarea sarcinilor ce le reveneau.

Ne-am dat seama că, atunci cînd activitățile programate sînt interesante și pline de conținut, se muncește cu plăcere și se pătrunde în esența problemelor. Așa, de exemplu, ședința sindicală a grupei I-a, în care s-a dezbătut, pe baza unui referat, problema formării la elevi a deprinderii de a lua notițe (problemă luată în studiu de comisia muncii profesionale de masă) a interesat în mod deosebit pe toți participanții, aceasta oglindindu-se în discuțiile vii purtate de cei prezenți. Nu mai puțin interesante au fost și consfătuirile de muncă organizate în cursul anului școlar. Una dintre acestea a fost axată în jurul temei „Îmbunătățirea disciplinei conștiente la clasa a V-a „A", iar cealaltă a avut ca scop popularizarea experienței pozitive în confectionarea și folosirea materialului didactic.

Comitetul nostru de instituție s-a preocupat continuu de controlul îndeplinirii hotărîrilor luate în ședințele sindicale și consfătuirile de muncă. Noi am ajuns la concluzia că trebuie să efectuăm controlul nu numai la termenul fixat pentru îndeplinirea unei hotărîri, ci și pe parcurs, urmărind modul cum se aduce la îndeplinire hotărîrea respectivă. Aceasta permite descoperirea lipsurilor și greutăților care se ivesc pe parcurs și care necesită luarea de măsuri pentru ca hotărîrile să poată fi realizate în bune condițiuni pînă la termenul fixat. Așa, de exemplu, pentru realizarea hotărîrilor adoptate în consfătuirea de muncă privitoare la disciplina clasei a V-a „A" s-au luat și o serie de măsuri imediate, printre care mutarea chiar din ziua următoare a acestei clase dintr-o clădire anexă în clădirea principală, în care se află și cancelaria profesorilor, pentru ca astfel elevii să fie mai bine supravegheați în recreații și pînă la intrarea profesorului în oră, introducerea jurnalului de clasă pentru notarea observațiilor cu privire la disciplina elevilor în timpul lecțiilor, asigurarea ieșirii tuturor elevilor în recreație în chip ordonat, după fiecare oră, de către fiecare profesor. Îndeplinirea acestor măsuri de către cadrele didactice, mobilizate de comitetul de instituție, a contribuit mult la îmbunătățirea disciplinei, ceea ce s-a oglindit și în îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor acestei clase.

Organizația sindicală din școală nu poate acționa izolat. De aceea este necesar ca între comitetul de instituție și conducerea școlii să se stabilească o permanentă colaborare. Comitetul nostru de instituție s-a preocupat tot timpul de asigurarea unor raporturi juste cu direcția școlii, raporturi de sprijin reciproc, avînd în acest scop ajutorul organizației de partid din școală. Prezența regulată la ședințele sindicale a directorului școlii și a secretarului organizației de partid din școală a făcut să crească autoritatea organizației sindicale, să se dezvolte spiritul de răspundere al membrilor de sindicat față de sarcinile primite.

Conștient de rolul inițiativei în obținerea unor rezultate rodnice, comitetul de instituție n-a așteptat directive și impulsuri de la forurile sindicale superioare, ci s-a străduit să stimuleze cît mai mult inițiativa de jos. Astfel, cu prilejul aniversării unor evenimente din viața poporului nostru, pe baza propunerilor făcute de membrii de sindicat am organizat acțiuni menite să mobilizeze pe membrii de sindicat pentru a întîmpina aceste sărbători cu noi succese în muncă.

Am arătat foarte pe scurt doar cîteva aspecte privind activitatea comitetului nostru de instituție. Ne-am străduit ca activitatea sindicală să devină vie, interesantă. Sîntem conștienți de faptul că mai avem lipsuri, că n-am reușit să facem totul. Așa, de exemplu, munca politico-educativă în rîndurile personalului administrativ și de îngrijire a lăsat de dorit, propaganda pedagogică în rîndurile părinților de asemenea nu ne poate mulțumi. De pe acum însă ne-am gîndit la măsurile pe care urmează să le luăm în noul an școlar în scopul remedierii acestor lipsuri. Sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul direcției școlii noi vom căuta să dezvoltăm succesele obținute în scopul ridicării la un nivel mai înalt a aportului organizației noastre sindicale în opera de instruire și educare comunistă a elevilor.

Prof. IOAN COMANESCU
Președintele comitetului de instituție de la școala pedagogică mixtă din Oradea

10 ani de la reorganizarea pe baze socialiste a Casei de Economii și Consemnațiuni

La 1 septembrie a.c. s-au împlinit zece ani de la reorganizarea pe baze socialiste a Casei de Economii și Consemnațiuni din țara noastră. În anii puterii populare, C.E.C.-ul a devenit o instituție pusă în slujba poporului, menită să dezvolte în rîndul oamenilor muncii spiritul de economisire, de bună gospodărire a veniturilor personale, punîndu-le la îndemînă diferite instrumente de economisire cu ajutorul cărora să-și poată păstra în siguranță și avantajos prisosurile lor bănești.

Deosebirea fundamentală dintre activitatea Casei de Economii în statul nostru democrat-popular și cea din regimul burghezo-moșieresc reiese puternic în evidență dacă cercetăm comparativ situația în acest domeniu în anul 1938 și acum. Cu 20 de ani în urmă, numărul depunătorilor proveniți din rîndul oamenilor muncii era numai de 99.260, iar sumele depuse la casele de economii de către muncitori și țărani reprezentau abia 4,8% din totalul depunerilor. În anul acesta, numărul oamenilor muncii depunători la C.E.C. se ridică la 2.534.000, ceea ce reprezintă în medie, pe țară, un libret de economii la fiecare 7 locuitori. Economiile populației țării noastre păstrate la C.E.C. sînt astăzi de 15 ori mai mari decît în anul 1948.

Pentru a se organiza o cît mai bună deservire a depunătorilor, rețeaua Casei de Economii și Consemnațiuni s-a dezvoltat și se dezvoltă necontenit. Dacă în anul 1948 existau 1.195 unități C.E.C., astăzi numărul lor se ridică la 15.966

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne, apreciind rolul social-educativ și financiar-economic al Casei de Economii și Consemnațiuni, a instituit anul acesta distincția „Fruntaș în acțiunea de economisire". La 1 septembrie cei mai merituoși depunători au primit primele distincții „Fruntaș în acțiunea de economisire".

Printre depunătorii la C.E.C. există și un mare număr de elevi, ca urmare a muncii desfășurate de cadrele didactice pentru educarea tineretului școlar în spiritul economisirii. La școala medie nr. 19 din Capitală, spre exemplu, au fost efectuate cu prilejul „Săptămînii economiei" 300 de operațiuni C.E.C. în valoare de 30.000 lei, iar la școala medie nr. 18 într-o singură lună au fost emise circa 200 librete noi.

Din cei 162 de elevi ai școlii elementare cu limba de predare maghiară din Ocna Mureșului, 121 au carnete C.E.C. La fel stau lucrurile la numeroase școli din raioanele Botoșani, Aiud, Plavăț și multe altele.

Desfășurînd și în viitor cu perseverență acțiunea de popularizare a folosaelor C.E.C.-ului, cadrele didactice vor contribui și pe această cale la educarea elevilor, la dezvoltarea spiritului de economisire în rîndurile tineretului și a oamenilor muncii.

Discuții pe marginea unui proiect de reorganizare a învățămîntului

ÎNVĂȚĂMÎNTUL SOVIETIC ÎN CONTINUĂ DEZVOLTARE

La Moscova a avut loc de curînd o consfătuire unională în legătură cu problemele învățămîntului public, în cadrul consfătuirii, care a avut sarcina de a analiza propunerile referitoare la reorganizarea școlii, E. I. Afanasenko, ministrul învățămîntului al R.S.F.S.R., a expus un referat intitulat „Problemele reorganizării școlii politehnice de cultură generală și sarcinile lucrătorilor din învățămîntul public", iar I. A. Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., un coreferat privitor la sarcinile Academiei.

Arătînd marile succese dobîndite de statul sovietic în domeniul învățămîntului public, E. I. Afanasenko a subliniat faptul că, în ultimii ani, după generalizarea învățămîntului mediu, cînd majoritatea covîrșitoare a absolvenților intră nemijlocit în producție, apare tot mai limpede faptul că școala medie trebuie să dea elevilor ei nu numai o pregătire de cultură generală, ci și o pregătire profesională.

Sprijinindu-se pe superioritatea sistemului socialist — a spus vorbitorul — oamenii muncii din U.R.S.S., în frunte cu Partidul Comunist, au ridicat la un nivel înalt economia națională, tehnica, cultura și rezolvă cu succes sarcina de însemnătate istorică-mondială a trecerii treptate la comunism. Poporul sovietic a pășit în practică la rezolvarea sarcinii economice principale a U.R.S.S — de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate țări în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. Aceasta determină creșterea cerințelor față de muncitori și colhoznici. Ei trebuie să dobîndească o pregătire înaltă de cultură generală și un larg orizont de cunoștințe politehnice, trebuie să-și însușească repede tehnica cea mai nouă și s-o perfecționeze în mod creator, trebuie să ridice neobosit productivitatea muncii.

Tocmai astfel de oameni este chemată să pregătească școala sovietică. Pentru rezolvarea acestei sarcini sînt necesare un nou conținut și noi forme de organizare a învățămîntului, noi metode de instruire și educare. Iată de ce partidul, întregul popor au aprobat cuvîntarea lui N. S. Hrușciov la cel de al XIII-lea Congres al Comsomolului, cuvîntare în care s-a pus problema necesității de a se reorganiza sistemul învățămîntului public.

In continuare E. I. Afanasenko a arătat caracteristicile proiectului de reorganizare a sistemului de învățămînt elaborat de Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. împreună cu Academia de științe pedagogice. El a subliniat că acest proiect cuprinde propuneri care cer o perfecționare și precizare ulterioară.

Veriga principală în îmbunătățirea învățămîntului public trebuie s-o constituie traducerea deplină și succesivă în viață a principiului leninist privitor la îmbinarea învățămîntului cu munca productivă. Pentru a se realiza această sarcină este util ca învățămîntul mediu să fie împărțit în două etape, în cadrul cărora sarcina educației prin muncă și îmbinarea învățămîntului cu munca productivă să fie rezolvate în mod diferit, corespunzător cu vîrsta, cu dezvoltarea și pregătirea de cultură generală a elevilor. Prima etapă ar putea s-o constituie școala politehnică de cultură generală de 8 ani. Aceasta va fi o școală obligatorie pentru toți copiii în vîrstă de 7 pînă la 15 ani. Școala de opt ani nu reprezintă unirea mecanică a actualei școli de 7 ani cu clasa a VIII-a. Ea este un nou tip de instituție de învățămînt, care va da elevilor un volum complet de cunoștințe cu privire la bazele științelor, cunoștințe ce le vor fi necesare în viață, în viitoarea lor activitate practică și, de asemenea, pentru continuarea studiilor în cea de a doua etapă, a învățămîntului mediu.

După terminarea școlii de opt ani, toți absolvenții ei, fără nici o excepție, trebuie să se includă în diferite forme ale muncii productive în industrie, în agricultură, în construcții etc. Includerea obligatorie a tuturor absolvenților în munca productivă constituie mijlocul principal al educației comuniste.

In munca productivă absolvenții școlii de 8 ani vor putea să urmeze căi diferite. Unii vor merge să lucreze în uzine, în fabrici, în colhozuri, căpătînd instrucțiunea medie fără a ieși din producție. Alții vor intra în școli medii în care întregul învățămînt va fi organizat de asemenea în îmbinare cu munca productivă.

Dacă în prima etapă copiii vor primi unele deprinderi de muncă și vor fi pregătiți din punct de vedere psihologic pentru muncă, în cea de a doua etapă ei vor primi și o pregătire profesională.

In prima etapă învățămîntul va avea un caracter unic pentru toți copiii. In a doua etapă nu va exista un singur tip de școală. Rețeaua școlilor medii, profilul învățămîntului profesional în cadrul acestor școli vor trebui să corespundă cerințelor de cadre ale economiei naționale și condițiilor locale.

Este necesar să ne gîndim — a spus vorbitorul — și la copiii înzestrați cu capacități speciale pentru muzică, arte plastice etc. Pentru aceștia sînt necesare școli speciale, care să le dea o instrucțiune generală medie politehnică și totodată să asigure dezvoltarea talentelor lor. Este posibil să se creeze pe lîngă universități și institute tehnice un număr mic de școli speciale pentru copiii deosebit de înzestrați în domeniul științelor exacte — matematică, fizică, chimie.

Vor fi necesare serioase schimbări nu numai în conținutul și în organizarea muncii instructiv-educative a școlii, ci și în metodele acestei munci. O deosebită atenție va trebui să se acorde activizării elevilor în procesul de învățămînt. Este necesar să se rezerve un loc cu mult mai mare muncii independente a elevilor și să se acorde mai multă grijă pentru dezvoltarea inițiativei lor, a spiritului lor de cercetare. Trebuie să se asigure legătura între predarea obiectelor de învățămînt și instruirea profesională.

Reorganizarea radicală a întregului sistem al învățămîntului public — a spus în continuare E. I. Afanasenko — cere o pregătire serioasă, calcule minuțioase, și poate fi rezolvată numai în decurs de cîțiva ani. Noul an școlar trebuie să fie folosit pentru o serioasă pregătire a școlilor și a organelor învățămîntului public în vederea reorganizării întregului sistem de instruire și educare a tinerei generații. Trebuie să se asigure îmbunătățirea muncii instructiv-educative a școlilor, să se acorde multă grijă ridicării calității predării, să se dea o deosebită atenție educației prin muncă și educației ideologico-politice a elevilor.

In coreferatul său, I. A. Kairov a prezentat proiectele noilor planuri de învățămînt. Proiectul pentru primele trei clase ale școlii de 8 ani prevede predarea limbii materne, a aritmeticii, a desenului, a cîntului, a culturii fizice și a lucrului manual. In clasa a IV-a, pe lîngă aceste obiecte de învățămînt se studiază, ca obiect de sine stătător, introducerea în științele naturii și elemente de geografie și istorie. In clasele V-VIII se prevăd următoarele obiecte de învățămînt: limba și literatura rusă (în republicile și regiunile naționale — limba și literatura maternă), matematica, fizica, chimia, biologia, istoria, geografia, limbi străine, desen, desen tehnic, cîntul, lucrul manual. Se va rezerva un timp special pentru excursii și pentru practica în producție.

Deoarece școala de 8 ani nu este numai o școală de cultură generală, ci și o școală politehnică, se dezvoltă și se întărește în mod corespunzător predarea matematicii, a fizicii, a chimiei și a desenului tehnic. In ceea ce privește biologia, este util să se discute problema creării unui curs școlar special de științe naturale care trebuie împărțit în sectoare diferite privind natura neînsuflețită, viața plantelor, viața animalelor și, în sfîrșit, viața omului.

In instruirea politehnică a elevilor din școala de 8 ani capătă o mare însemnătate practica de producție în atelierele școlare, pe loturile școlare experimentale, în sovhozuri și colhozuri. Această practică se organizează în perioada de vară, avînd o durată de 6 pînă la 18 zile.

Reorganizarea sistemului de educare a tinerei generații — a spus în încheiere I. A. Kairov — pune în fața științei pedagogice sarcini noi. In legătură cu aceasta, problema centrală o constituie problema educației pentru muncă. Munca sistematică și productivă trebuie să stea la baza educației morale a tineretului.

Participanții la consfătuire au arătat că reorganizarea învățămîntului va da posibilitatea să se înfăptuiască pe deplin principiul îmbinării învățămîntului cu munca productivă, principiu căruia V. I. Lenin i-a acordat o deosebită însemnătate.

La Hanoi, la școala centrală de pedagogie pentru elevii din rîndurile minorităților naționale studiază tineri aparținînd unui număr de 34 naționalități. IN CLIȘEU: La ora de geografie.

SĂRBĂTOAREA POPORULUI FRATE BULGAR

În fiecare an, la 9 septembrie, poporul bulgar sărbătorește ziua eliberării sale de sub jugul fascist. Cu acest prilej oamenii muncii din R. P. Bulgaria trec în revistă marile realizări dobîndite, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist, pe drumul socialismului.

Anul acesta marea sărbătoare a poporului frate bulgar capătă o semnificație deosebită. Așa cum s-a subliniat la cel de al VII-lea Congres al P. C. Bulgar, marile succese obținute în cursul îndeplinirii primelor două cincinale au schimbat înfățișarea Bulgariei, transformînd-o dintr-o țară agrară înapoiată într-o țară socialistă industrial-agrară. In R.P. Bulgaria s-au statornicit deja pretutindeni relațiile de producție socialiste. Sectorul socialist produce în prezent 98 la sută din producția industrială și peste 90 la sută din producția agricolă. Peste 99 la sută din vînzările cu amănuntul se realizează prin sectorul socialist.

Experiența Bulgariei populare confirmă, o dată mai mult, justețea tezei marxist-leniniste că socialismul și cultura sînt de nedespărțit. Printre succesele repurtate de poporul bulgar în anii luminoși ai puterii muncitorilor și țăranilor se înscriu la loc de cinste cele dobîndite pe tărîmul revoluției culturale și, în primul rînd, în domeniul învățămîntului.

In vechea Bulgarie învățămîntul constituia un apanaj al claselor avute. Statul democrat-popular a lichidat vechiul învățămînt, cu toate racilele care îl caracterizau, creînd pe ruinele lui o școală nouă, socialistă, corespunzătoare intereselor construirii socialismului.

Învățămîntul a fost transformat într-un bun al poporului. Porțile școlilor de toate gradele au fost larg deschise pentru fiii celor ce muncesc. Una dintre marile înfăptuiri ale politicii școlare a Partidului Comunist este generalizarea învățămîntului de 7 ani, fapt care a creat condiții pentru ridicarea nivelului cultural al întregului popor. In prezent ia o extindere din ce în ce mai mare școala medie. Majoritatea absolvenților școlii de 7 ani sînt deja cuprinși în clasele școlii medii. O largă rețea de școli profesionale asigură pregătirea cadrelor de muncitori pentru economia națională, iar instituțiile de învățămînt superior dau patriei, an de an, noi promoții de specialiști cu înaltă calificare.

Instruirea și educarea tineretului constituie o problemă a întregului popor. Cadrele didactice, părinții elevilor, organizațiile politice și obștești conlucrează în chip armonios, sub conducerea și îndrumarea Partidului Comunist, pentru a forma o generație de tineri sănătoși și culți, dezvoltați multilateral, oameni demni de epoca socialismului.

Cel de al treilea plan cincinal (1958-1962), care reprezintă pentru poporul bulgar un măreț program de dezvoltare socialistă a țării sale, cuprinde prevederi de excepțională însemnătate pentru progresul învățămîntului. Baza materială a învățămîntului se va consolida și dezvolta considerabil. Se vor construi 275 noi localuri de școli, se vor dezvolta cele existente și se va continua înzestrarea lor cu materiale pentru laboratoare și ateliere. Cea mai importantă prevedere a planului cincinal constă în asigurarea trecerii treptate la introducerea învățămîntului politehnic. Poporul bulgar — și în primul rînd lucrătorii din învățămînt — au primit cu o deosebită însuflețire programul de dezvoltare a învățămîntului socialist, parte integrantă a măsurilor privind dezvoltarea socialistă a Bulgariei, și își intensifică eforturile pentru realizarea lui.

Directivele cu privire la cel de al treilea plan cincinal prevăd ca la sfîrșitul anului 1962 peste 80% dintre absolvenții clasei a VII-a să urmeze școala medie. In instituțiile de învățămînt superior vor învăța peste 53.000 de studenți, adică cu 24% mai mult decît în anii celui de al doilea cincinal. Dintre aceștia, aproape 17.000 de studenți vor urma institutele tehnice și peste 10.000 institutele agronomice. Numărul celor ce vor studia în învățămîntul superior fără frecvență va crește cu 59%.

La cea de a 14-a aniversare a eliberării R. P. Bulgaria de sub jugul fascist, cadrele didactice din patria noastră urează colegilor lor din țara vecină și prietenă noi realizări remarcabile pe drumul progresului continuu al învățămîntului bulgar.

Ca și colegii lor din celelalte țări care construiesc socialismul, elevii bulgari au ajutat în timpul vacanței la strîngerea recoltei. IN CLIȘEU: Seara, după terminarea muncii, școlarii din orașul Velingrad, care au lucrat pe ogoarele cooperativei agricole „Cepinska Dolina", s-au adunat la șezătoare.

1.000.000 elevi în școlile vietnameze de 10 ani

Ministerul Învățămîntului din R. D. Vietnam a publicat recent o serie de cifre interesante în legătură cu avîntul învățămîntului.

In anul școlar 1957—1958, peste 1.000.000 de elevi au urmat școala de zece ani. Această cifră întrece cu peste 60.000 pe aceea a anului școlar precedent. Față de anul 1939, numărul elevilor a crescut cu 224 la sută.

In afara școlii de 10 ani, 600.000 de copii au frecventat școala elementară, 10 000 școli profesionale, iar universitatea a numărat aproape 4.000 studenți. 95 la sută din studenții și din elevii școlilor de 10 ani au origină muncitorească. In institutele superioare, din 13.830 de studenți, 12.300 sînt de origină muncitorească.

Din toată lumea

R. P. MONGOLA

Marele avînt al învățămîntului

Printre celelalte succese de importanță istorică obținute de poporul mongol în anii puterii populare, realizările în domeniul învățămîntului ocupă un loc deosebit. Alături de învățămîntul elementar obligatoriu de patru ani, începînd din toamna acestui an în orașele republicii va fi introdus învățămîntul obligatoriu de șapte ani. In R. P. Mongolă, din aproximativ șase locuitori trecuți de vîrsta de 7 ani, unul este inclus într-o formă de învățămînt. Din fiecare 10.000 locuitori, 1.199 învață, iar din acest număr 57 sînt studenți în instituțiile de învățămînt superior și 67 studenți în școlile tehnice superioare. In privința numărului de studenți raportat la numărul populației, R. P. Mongolă întrece cu mult Italia, Turcia, Pakistanul, Iranul și alte țări capitaliste.

R. CEHOSLOVACĂ

Noi forme de învățămînt agricol

Începînd din acest an, tinerii din Cehoslovacia care au absolvit învățămîntul elementar obligatoriu și doresc să se dedice agriculturii pot urma un curs de doi ani pentru specializarea în agricultură și creșterea vitelor.

Au fost înființate astfel de școli specializate în fiecare district din țară. In cursul primelor 3—6 luni elevii vor primi un salariu fix, iar după aceea remunerarea lor se va calcula în proporție cu munca depusă.

Potrivit prevederilor, aproximativ 25.000 de tineri vor fi instruiți anual în aceste școli.

R. P. CHINEZĂ

Crește continuu numărul facultăților și al studenților

In anul universitar 1958—1959, institutele de învățămînt superior din Șanhai vor primi cu 80 la sută mai mulți studenți decît în anul precedent.

Cele 18 institute de învățămînt superior din Șanhai sînt frecventate de zeci de mii de viitori ingineri, medici și alți specialiști. In luna septembrie se vor deschide o serie de alte institute.

In același timp institutele existente vor fi lărgite considerabil. In aceste institute se mai deschid 40 de facultăți a căror sarcină este pregătirea cadrelor cu o înaltă calificare pentru diferite ramuri noi ale științei, tehnicii și industriei.

Mari succese în lichidarea analfabetismului

In R. P. Chineză marea campanie pentru lichidarea analfabetismului se desfășoară într-un ritm tot mai susținut.

Numărul țăranilor din 13 provincii care urmează cursurile de alfabetizare se ridică în prezent la aproape 48.000.000, ceea ce reprezintă aproximativ 10 la sută din totalul populației rurale.

In numeroase județe din provinciile Hunan, Șansi, Șandun și Liaonin, precum și din jurul orașului Lușin, majoritatea țăranilor tineri și de vîrstă mijlocie au învățat să scrie și să citească.

In multe regiuni din provincia Hubei, peste 90 la sută din țăranii muncitori urmează cursurile extrașcolare. In multe regiuni ale țării aceste cursuri sînt urmate de familii întregi.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 483 — Sîmbătă 13 septembrie 1958 — 6 pagini 25 bani

La a zecea aniversare

Ion Nistor
președintele C.C. al S.M.I.C.

Se împlinesc 10 ani de cînd, din inițiativa și sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a fost înfăptuită cea mai importantă reformă din istoria școlii românești. Legea pentru reforma învățămîntului din anul 1948 face parte dintr-un ansamblu de măsuri revoluționare care au deschis drum patriei noastre pe calea socialismului. Ea marchează hotarul dintre școala veche burghezo-moșierească și școala nouă a regimului de democrație populară.

Sarcina reorganizării învățămîntului prin înfăptuirea unei temeinice reforme în vederea democratizării școlii de toate gradele a fost stabilită de primul Congres al P.M.R. Înfăptuită în condițiile existenței puterii populare, reforma învățămîntului a fost destinată să slujească intereselor poporului. Ca urmare a reformei s-a realizat principiul școlii unice. Întreg învățămîntul din Republica Populară Romînă a devenit învățămînt de stat, unitar și laic, egal pentru toți cetățenii țării, fără discriminări de sex, naționalitate sau confesiuni religioase. Legea pentru reforma învățămîntului asigură dreptul și posibilitățile minorităților naționale de a avea școli în limba maternă. Conținutul învățămîntului și metodele de predare au căpătat un caracter realist-științific, potrivit concepției materialist-dialectice despre lume și viață.

În cei 10 ani care au trecut de la înfăptuirea reformei, învățămîntul de toate gradele din țara noastră a înregistrat succese fără precedent. A fost mărit considerabil numărul școlilor de 4 ani, pentru a putea cuprinde totalitatea copiilor de vîrstă școlară, s-a organizat și a căpătat o largă extindere rețeaua școlilor de 7 ani, s-a lărgit rețeaua școlilor medii, a crescut mult numărul instituțiilor de învățămînt superior. Toți copiii de vîrstă școlară au fost cuprinși în școli elementare și este pe cale de realizare generalizarea învățămîntului de 7 ani. Școlile medii și instituțiile de învățămînt superior cuprind, cu fiecare an, un număr tot mai mare de elevi și studenți, în marea lor majoritate fii de muncitori și țărani muncitori. Prin înființarea școlilor serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc și prin organizarea cursurilor fără frecvență s-au creat condiții pentru ca oamenii muncii din producție să-și completeze studiile de cultură generală și de specializare, pe care în trecut n-au avut posibilitatea să le facă.

Multe greutăți au trebuit să fie învinse, multe eforturi au trebuit să fie depuse pentru a se obține realizările cu care se mîndrește acum învățămîntul nostru. Răspunzînd chemării partidului, educatoarele, învățătorii și profesorii cinstiți, devotați poporului — adică imensa majoritate a pedagogilor din țara noastră — n-au pregetat însă să lupte pentru învingerea acestor greutăți, să depună toate eforturile pentru a realiza o instruire temeinică a copiilor și tineretului, pentru a-i educa în spiritul moralei comuniste, pentru a răspîndi lumina în rîndurile maselor.

Făcînd bilanțul realizărilor obținute în domeniul învățămîntului în patria noastră în cei 10 ani care au trecut de la reformă, socotim drept realizarea cea mai importantă pregătirea și edu-

(Continuare în pag. 5)

Patriei un tineret harnic priceput și devotat

Sub conducerea plină de grijă a partidului nostru, în anii care au trecut de la reforma învățămîntului, organizațiile U.T.M. și de pionieri au ajutat neîncetat școala în munca desfășurată de aceasta pentru instruirea și educarea tinerei generații. Bogata experiență a gloriosului Comsomol și a organizației de pionieri „V. I. Lenin" le-a fost permanent o călăuză de mare preț.

Intrucît una din principalele sarcini care stau în fața organizațiilor U.T.M. și de pionieri este dezvoltarea dragostei pentru știință, cultivarea dragostei pentru învățătură și munca fizică, s-au inițiat o serie de activități extrașcolare ca întîlniri cu oameni de știință, cu muncitori fruntași, conferințe, vizite în întreprinderi, menite să cultive la elevi dragostea pentru muncă, să le îmbogățească cunoștințele, să le trezească setea de a cunoaște cît mai mult. Prin vizitele în unitățile industriale și agricole pe care le organizează, prin inițierea unor cercuri tehnice — cum ar fi cercul mîinilor îndemînatice, cercurile de radiofonie, aeromodelism s.a. — organizațiile U.T.M. și de pionieri sprijină școala în îndeplinirea sarcinilor de politehnizare a învățămîntului. O bună parte din realizările obținute de către elevi în acest domeniu s-au putut vedea și cu ocazia expozițiilor școlare, la organizarea cărora și-au dat o prețioasă contribuție și organizațiile U.T.M. și de pionieri. De asemenea, în cadrul concursului „micilor tehnicieni", organizat de C.C. al U.T.M. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, s-a organizat la Palatul pionierilor din București expoziția cu obiecte tehnice lucrate de pionieri în cercurile „mîinilor îndemînatice", în atelierele școlare etc., expoziție la care au participat toate organizațiile pionierești regionale.

Concursul „micilor naturaliști", menit să dezvolte dragostea pentru munca în agricultură, să formeze unele deprinderi practice de muncă independentă a cuprins un mare număr de pionieri și școlari. În cadrul acestui concurs se lucrează pe loturile școlare, se sădesc pu-

ieți, se efectuează diferite experiențe în domeniul științelor naturii. Incununate de succese și pline de învățăminte au fost

ELENA SOARE
adjunct al Secției școli și pionieri a C. C. al U. T. M.

(Continuare în pag. 4)

Reforma învățămîntului

hotar între școala burgheză și școala nouă, socialistă

Școala noastră sărbătorește în aceste zile aniversarea unuia dintre cele mai însemnate evenimente din istoria sa — reforma învățămîntului, inițiată și înfăptuită sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn

Adoptată în 1948 ca urmare a sarcinii trasate de primul Congres al P.M.R. cu privire la democratizarea școlii de toate gradele și la crearea celor mai prielnice condiții pentru dezvoltarea artei și culturii puse în slujba poporului, legea pentru reforma învățămîntului marchează hotarul dintre școala veche, a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă, a regimului democrat-popular. Reforma învățămîntului din 1948 se înscrie printre marile reforme structurale ale vieții noastre economice, politice și culturale, printre marile acte revoluționare ale orînduirii democrat-populare. Ea a lichidat dezechilibrul ce se crease între noua formă de stat instaurată la 30 decembrie 1947 și școala veche, a regimului burghezo-moșieresc și a venit să completeze marile prefaceri care au dat un caracter și un conținut nou orînduirii noastre socialiste. Înfăptuind reforma învățămîntului, partidul și statul nostru au creat un instrument puternic pentru educarea tineretului și oamenilor muncii în spiritul concepției științifice despre natură și societate și pentru pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului.

Prin reforma învățămîntului școala românească a căpătat o structură nouă și un conținut nou, corespunzător nevoilor dezvoltării economiei naționale și culturii. Spre deosebire de școala veche, școala nouă a devenit o școală a poporului, accesibilă fiilor oamenilor muncii; învățămîntul a fost reorganizat pe baze noi, care-l deosebesc fundamental de vechiul învățămînt.

Învățămîntul dinaintea reformei se caracteriza printr-o diversitate de tipuri de școli fără legătură între ele sau cu nevoile dezvoltării economice, ca și printr-o întreagă rețea de școli particulare și confesionale. Fiii oamenilor muncii erau împiedicați să pătrundă în școli, pentru că regimul burghezo-moșieresc nu avea nevoie de oameni culți, ci de robi supuși. Școala se caracteriza printr-o dezvoltare anarhică, determinată de interese înguste, fără a ține seamă de nevoile de progres economic și cultural ale poporului.

Reforma învățămîntului a lichidat această stare de lucruri, creînd o școală care să răspundă intereselor Republicii Populare Romîne. Întregul învățămînt a devenit unitar, de stat; statul democrat-popular și-a luat asupra sa sarcina instruirii și educării tineretului, asigurînd prin aceasta condițiile ca toți fiii oamenilor muncii să poată beneficia de dreptul la învățătură.

În școala veche numai puțini copii ai oamenilor muncii aveau posibilitatea să urmeze cursurile. Nici cel puțin școala primară, a cărei obligativitate și gratuitate o proclama în mod demagogic statul burghez, nu cuprindea decît jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară. Lipsa de grijă a statului burghezo-moșieresc pentru școală, lipsa de școli și învățători, manualele scumpe, lipsa mijloacelor materiale minime împiedicau pe mulți copii de muncitori și țărani muncitori să învețe carte. Nu mai vorbim de școlile medii sau superioare, în care fiii muncitorilor și țăranilor muncitori nu reușeau să pătrundă decît rareori și atunci cu mare greutate și cu mari sacrificii.

Prin reforma învățămîntului s-au creat condiții de învățătură pentru toți cei ce n-ar fi avut posibilitatea în trecut să învețe carte. S-au înființat școli elementare pînă în cele mai îndepărtate cătune, învățămîntul elementar gratuit a fost extins de la 4 la 7 ani pentru a asigura poporului un nivel de cultură ridicat.

Minoritățile naționale erau lipsite în trecut de dreptul de a avea o școală în limba maternă, regimul burghezo-moșieresc ducînd împotriva lor o politică șovină, de denaționalizare. Reforma învățămîntului a pus bazele școlii în limba maternă pentru cele 15 minorități naționale din țara noastră, care pot astfel să-și dezvolte o cultură proprie, națională în formă și socialistă în conținut.

Școala veche educa pe elevi în spiritul supunerii față de clasele exploatatoare, făcea o educație mistică, religioasă, o educație naționalistă, șovină, în spiritul urii de rasă și al urii împotriva Uniunii Sovietice, țara celei mai înaintate culturi. Regimul burghezo-moșieresc punea la baza sistemului de educație tot felul de teorii reacționare, antistiințifice, conforme cu interesele sale de clasă. Metoda mușturuirii și a bătăii, a înjosirii demnității umane erau nelipsite din arsenalul educativ al vechii școli.

Însemnătatea reformei învățămîntului este cu atît mai mare cu cît ea nu a revoluționat numai structura sistemului de învățămînt moștenit și conținutul său, ci și întregul sistem de educație. Școala a fost despărțită de biserică. La baza noului sistem de învățămînt și educație a fost pusă învățătura marxist-leninistă și experiența valoroasă a școlii sovietice, pentru a da tineretului o educație comunistă, umanistă și cu adevărat științifică, pentru dezvoltarea multilaterală a personalității.

Aplicarea principiilor reformei învățămîntului a necesitat o muncă stăruitoare pentru elaborarea de

(Continuare în pag. 4)

Se făurește o nouă intelectualitate

Ștefan Bălan
adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii

Formarea noii intelectualități, strîns legată de interesele poporului muncitor, constituie o problemă deosebit de importantă a revoluției socialiste care se desfășoară în țara noastră. Procesul transformărilor social-economice de la noi dă naștere unor cerințe mereu crescînde de cadre specializate în cele mai diferite ramuri de activitate.

Pornind de la învățătura leninistă că în construirea socialismului se folosesc cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii, Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul țării noastre se preocupă permanent de pregătirea noii intelectualități, care să poată stăpîni și dezvolta știința și tehnica modernă.

Pregătirea intelectualității în statul nostru democrat-popular se face în mod organizat. Avem nevoie de o intelectualitate care să înțeleagă sensurile adînci ale transformărilor revoluționare din țara noastră, care să se identifice cu marea cauză a poporului muncitor — construirea socialismului — și care, alături de marea majoritate a intelectualilor formați în trecut și devotați regimului nostru de democrație populară, să-și pună elanul și energia creatoare în slujba consolidării și dezvoltării cuceririlor revoluționare ale clasei muncitoare.

Un factor principal în opera de formare a noii intelectualități, ridicată cu deosebire din rîndurile clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare, îl constituie învățămîntul superior; acestui învățămînt îi revine sarcina de mare răspundere de a asigura instrucția și educația tineretului studențesc, ținînd seama de cerințele construirii socialismului.

Reforma învățămîntului, de la înfăptuirea căreia se împlinește în acest an un deceniu, a deschis un drum nou învățămîntului nostru superior, în concordanță cu țelurile statului democrat-popular. Pe baza reformei din 1948, învățămîntul superior a fost dezvoltat considerabil ca număr de instituții și studenți și a primit totodată un conținut nou, marxist-leninist.

Față de 16 instituții de învățămînt superior — cu 41 facultăți, cîte existau în 1938 — în prezent, în Republica Populară Romînă există 35 de instituții de învățămînt superior cu 95 de facultăți.

Reforma învățămîntului a deschis larg porțile instituțiilor de învățămînt superior pentru fiii oamenilor muncii de la orașe și sate, pe care vitregia regimurilor trecute îi ținuse departe de învățătură. Datorită creșterii nivelului de viață al oamenilor muncii și sprijinului material acordat de stat studenților prin burse, cămine, cantine, un mare număr de fii de muncitori și de țărani muncitori se pregătesc în prezent în facultăți.

Dacă în anul 1938 în instituțiile de învățămînt superior erau 26.489 studenți, în marea lor majoritate recrutați din rîndurile claselor avute, în anul 1957—1958 numărul studenților a depășit cifra de 80.000. Compoziția socială a studenților a suferit o radicală schimbare — în covîrșitoarea lor majoritate studenții sînt fii ai oamenilor muncii. An de an crește numărul fiilor de muncitori și de țărani muncitori care studiază

(Continuare în pag. 4)

Început de an școlar

Începe un nou an școlar. Intrăm din nou în clasele pline de elevi în freamătul vieții de școală. Este pentru noi un moment înălțător — pentru că intre școlari, în mediul care ne este atît de familiar, de drag, simțim că trăim cu adevărat.

La acest început de an școala noastră, creată de regimul democrat-popular, împlinește un deceniu. Sărbătoarea capătă astfel un sens și mai adînc. Roadele bogate pe care le arată bilanțul celor 10 ani ne însuflețesc, ne îndreptățesc să privim cu încredere viitorul școlii. Zece ani de experiență în aplicarea principiilor învățămîntului realist-științific, un deceniu de activitate închinată educației comuniste a tineretului este un tezaur de preț, o temelie de nădejde pentru activitatea ce o vom desfășura de acum înainte. Avînd acest solid reazem, vom ști să ducem cu mai mult succes la îndeplinire sarcina dată de partid și guvern — aceea de a educa noile generații în spiritul comunismului.

Pe temelia celor zece ani de experiență s-au și înălțat piloni viitoarelor succese — măsurile privind extinderea de mari proporții a învățămîntului de 7 ani, îmbunătățirea programelor și manualelor, lărgirea cunoștințelor elevilor prin predarea unor noi materii din domeniul științelor sociale, predarea cunoștințelor agricole, intensificarea acțiunii de politehnizare, dezvoltarea rețelei de școli profesionale, pregătirea unui mare număr de tineri pentru munca în agricultură. Toate acestea sînt îndreptate spre realizarea pe mai departe a principiilor reformei care a deschis acum zece ani un drum larg învățămîntului nostru, sînt menite să ajute școala să meargă în pas cu viața, la ale cărei cerințe trebuie să răspundă.

Să dăm acum viață acestor măsuri printr-o muncă devotată, perseverentă, de fiecare zi.

Lărgirea considerabilă a învățămîntului de 7 ani, prevăzută de recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri, cere din partea cadrelor didactice, a directorilor de școli și a organelor de învățămînt o muncă organizată și susținută pentru asigurarea frecvenței bune a tuturor elevilor cuprinși în aceste clase. Din prima zi a anului școlar să se ducă o luptă necruțătoare împotriva absențelor nemotivate. Toate dificultățile pe care le întîmpină elevii în frecventarea școlii trebuie învinse la vreme. Cauzele lor vor trebui cercetate pentru ca să se ia deîndată măsurile ce se impun.

În școala de 7 ani se vor preda, începînd din acest an, cunoștințe agricole. Prin această școala va pregăti tineretul pentru participarea lui largă la dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste, la ridicarea nivelului de viață al întregului popor. Măsura aceasta face ca școala să fie de mai mult folos construcției socialismului. Școlile și organele de îndrumare au datoria să acorde o grijă deosebită acestui nou obiect de studiu, care trebuie să asigure atît buna pregătire teoretică și practică a elevilor, cît și dezvoltarea dragostei și interesului lor pentru munca în agricultură.

Nivelul teoretic general al elevilor din școala medie se va ridica simțitor în noul an școlar prin predarea economiei politice.

(Continuare în pag. 2)

Putem porni munca

Prin ferestrele larg deschise pătrunde, strecurîndu-se printre frunzele ruginii ale castanilor, lumina domoală a toamnei. Îmbrăcată în halat, ca pentru experiențe, tovarășa Felicia Rotundu, profesoara de fizică și chimie a școlii pedagogice din Constanța, termină ultimele pregătiri care mai sînt necesare pentru ca tot laboratorul să fie pus la punct.

— Vedeți ce dar am primit acum, pentru noul an școlar și pentru cea de a zecea aniversare a reformei învățămîntului? Săli speciale pentru laboratorul nostru de fizică și chimie — ne spune ea bucuroasă. Pînă acum dulapurile cu materiale pentru amîndouă laboratoarele școlii — și cel de fizică și cel de științe naturale — mesele de lucru, planșele stăteau toate într-o singură sală. Acum, însă, vom putea efectua toate experiențele în voie.

Într-o parte a sălii de lucru se montează un suport.

— Aici instalăm aparatul de proiecție — ne spune profesoara. Deasupra tablei montăm instalația pentru ecran. Iată, aici sînt storurile negre pentru camuflaj. Putem face proiecții oricînd avem nevoie.

În dulapuri stau ca într-o expoziție, aranjate frumos, pe categorii, aparatele pentru experiențe privind căldura, optica, electricitatea. În camera din fund s-au aranjat aparatele și substanțele pentru lucrările de chimie.

Trecem dincolo, în sălile rezervate laboratorului de științe naturale. Sînt orînduite cu grijă planșe, mulaje, ierbare.

— Aici — spun naturaliștii — vom face disecții, vom studia la microscop diferite preparate, vom participa la lecții însoțite de proiecții. Tot aici își va desfășura activitatea cercul de biologie.

Și în laboratorul școlii medii nr. 3 domnește o ordine deplină. În dulapuri stau bine orînduite aparatele și materialele, plăcile de cristal de pe mesele de lucru strălucesc de curățenie.

— Uitați-vă — ne spune laborantul. Mașina asta (o mașină electrostatică) nu mai mergea. S-au reparat periuțele. Pompa de vid nu mai funcționa cum trebuie; i-am aranjat pistoanele. Și, vedeți, nu-i nici un fir de praf. Au venit utemiștii și au luat totul la rost: au curățat, au așezat. Cînd au terminat, uitîndu-se bucuroși cum stau toate la locul lor, au spus: „Acum putem porni munca!".

Adevărat. Și dascălii și elevii au lucrat cu hărnicie, pregătind tot ce trebuie pentru noul an școlar. Munca poate începe.

ION BĂDICĂ
Constanța

Experiența sovietică
sprijin de mare preț

Sărbătorind aniversarea a 10 ani de la înfăptuirea, din inițiativa partidului, a reformei revoluționare a învățământului nostru, făcînd bilanțul roadelor culese de-a lungul unui deceniu, nu putem să nu îndreptăm gîndurile noastre, pline de frățească dragoste și recunoștință, spre cei care ne-au ajutat să dobîndim aceste roade: școala și pedagogia sovietică, învățătorii și profesorii sovietici.

Experiența sovietică în domeniul învățămîntului a început să fie cunoscută în țara noastră încă de mult — din primii ani ai puterii sovietice. Cel care i-a deschis cel dintîi drum de pătrundere a fost Partidul Comunist din Romînia. Ziarele și revistele editate sau influențate de partid — „Socialismul", „Tineretul socialist", „Lupta de clasă", „Viața universitară", „Cultura proletară", iar mai tîrziu „Scînteia", „Tînărul leninist", „Studentul romîn" etc. — făceau cunoscute maselor muncitoare și intelectualilor cinstiți realizările tot mai mari ale școlii tînărului stat socialist. Articole cum sînt „Instrucțiunea publică în Rusia Sovietică" („Lupta de clasă"—1920), „Învățămîntul în Rusia Sovietică" (Cultura proletară —1926), „Revoluția culturală din U.R.S.S." (Scînteia — octombrie 1931) sau „O generație care n-a cunoscut capitalismul" (Tînărul leninist—1931) au fost folosite de partid în lupta împotriva politicii școlare reacționare a statului burghezo-moșieresc, pentru democratizarea învățămîntului în țara noastră.

După 23 August 1944, în anii cînd partidul și guvernul pregăteau condițiile pentru realizarea reformei învățămîntului, acțiunea de popularizare a experienței sovietice pe tărîmul școlii s-a extins mult. „Scînteia" și „Romînia liberă", „Veac Nou" — organul AR.L.U.S.-ului — ca și alte ziare și reviste vorbeau adesea despre școala sovietică, despre munca pedagogilor sovietici. Apar în această etapă și lucrări în care sînt expuse principiile învățămîntului socialist. De asemenea, se traduc o serie de materiale pedagogice sovietice. Chiar în preajma legiferării reformei, o serie de învățători și profesori au prilejul să cunoască mai sistematic experiența școlii sovietice în cadrul primelor cursuri I.C.D.

Această cunoaștere devine mult mai largă și mai adîncă o dată cu înfăptuirea reformei învățămîntului. In elaborarea reformei, care dezvoltă și duce mai departe în mod revoluționar tradițiile progresiste ale învățămîntului nostru, Partidul Muncitoresc Romîn și statul nostru democrat-popular s-au călăuzit după știința marxist-leninistă, după experiența P.C.U.S. și a statului sovietic în domeniul organizării învățămîntului socialist.

O contribuție deosebit de importantă la justa orientare ideologico-politică a pedagogilor din țara noastră, la înarmarea lor cu cunoașterea bazelor teoretice ale învățămîntului nou, socialist, a constituit-o traducerea culegerii de Hotărîri ale P.C.U.S. cu privire la învățămînt, a operelor pedagogice ale Nadejdei Konstantinovna Krupskaia, a lucrării „Despre educația comunistă" a lui M. I. Kalinin, precum și a operei lui A. S. Makarenko. De asemenea, învățătorii și profesorii noștri au putut să-și perfecționeze pregătirea cunoscînd în traducere lucrările clasicilor pedagogiei ruse —Ușinski, Herzen, Belinski, Dobroliubov, Cernîșevski — și studiind lucrările pedagogilor sovietici I. A. Kairov, I. T. Ogorodnikov, P. N. Șimbirev etc.

Paralel cu aceasta, s-au deschis căi largi pentru cunoașterea activității practicienilor sovietici, a rezultatelor minunate ale muncii lor de instruire și educare comunistă a tineretului. „Gazeta învățămîntului", „Revista de pedagogie", seriile pe specialități ale „Analelor romîno-sovietice" au publicat regulat articole în care învățătorii și profesorii din școlile U.R.S.S. expuneau metodele lor de muncă, precum și articole teoretice, de generalizare a experienței pedagogice, scrise de oamenii de știință și de cercetătorii sovietici. De o largă răspîndire s-au bucurat metodicile sovietice. Cu un interes deosebit consultă pedagogii din școlile noastre lucrările în domeniul muncii educative („Educația elevilor în spiritul moralei comuniste" de N. I. Boldirev, „Bazele moralei comuniste" de A. Șișkin etc.), în domeniul conducerii procesului instructiv-educativ (lucrările lui I. K. Novikov, E. I. Drozdova și alții) sau în domeniul învățămîntului politehnic (lucrările lui M. A. Melnikov, M. N. Skatkin, V. A. Tetiuriev etc.). Pe măsură ce sporea numărul celor care studiau limba rusă au devenit cunoscute tot mai larg în rîndurile cadrelor didactice publicațiile pedagogice sovietice: „Ucitelskaia gazeta", „Sovetskaia pedagoghika", „Doșkolnoe vospitanie", „Politehniceskoe obucenie", „Matematika v skole", „Fizika v skole" etc.

Dar în anii care au trecut de la reformă experiența sovietică în domeniul învățămîntului s-a răspîndit nu numai pe calea tipăriturilor, ci și prin contactul direct între oamenii școlii romîni și cei sovietici. Numeroși pedagogi din țara noastră au vizitat Uniunea Sovietică, studiind activitatea școlilor ei, cunoscînd nemijlocit munca învățătorilor și profesorilor ei. La rîndul nostru, am primit și noi adesea oaspeți sovietici care ne-au împărtășit experiența lor, ajutîndu-ne să muncim mai bine. In același timp, numeroși tineri din țara noastră au studiat în institutele pedagogice sau în universitățile sovietice, avînd astfel prilejul să-și însușească în cele mai bune condiții știința pedagogică sovietică.

Rezultatele acestei studieri multilaterale a experienței sovietice se vădesc limpede în toate sectoarele de activitate ale școlii noastre și, în primul rînd, în calitatea lecțiilor și a muncii educative desfășurate de învățători și profesori. Alături de îndrumarea pe care au primit-o din partea partidului, alături de cunoașterea marxism-leninismului, însușirea științei pedagogice și a experienței școlii sovietice a ajutat cadrelor noastre didactice să ridice necontenit conținutul predării, să-și restructureze metodele de muncă, să înțeleagă și să realizeze într-un chip nou sarcinile instruirii și educării tineretului. Pedagogia și școala sovietică ajută învățătorilor și profesorilor noștri să înarmeze tineretul cu cunoștințe științifice strîns legate de practică, să pregătească oameni culți, multilateral dezvoltați, educați în spiritul celor mai înaintate, celor mai nobile idei și sentimente. Datorită sprijinului pe care îl primim din partea lor putem realiza mai bine sarcinile atît de complexe și de însemnate ale învățămîntului politehnic, găsim mai lesne căile apropierii școlii de producție, de construcția socialistă.

Toate acestea au ajutat oamenilor școlii din țara noastră ca, perfecționîndu-și neîncetat munca, să păsească pe o treaptă superioară — și anume, să treacă la crearea unei pedagogii originale, întemeiată pe învățătura marxist-leninistă, pe preluarea și dezvoltarea a tot ceea ce a fost înaintat și valoros în activitatea pedagogilor romîni din trecut, pe generalizarea experienței cadrelor fruntașe care lucrează acum în școlile noastre, ca și pe experiența școlii și pedagogiei sovietice. Așa s-a putut trece la elaborarea unor manuale și metodici originale, la prezentarea, în cadrul „lecturilor pedagogice" și a diverselor sesiuni științifice, a unor lucrări care generalizează teoretic experiența școlilor noastre.

Sub conducerea partidului, avînd ajutorul larg al școlii și pedagogiei sovietice, școala noastră și cei care o slujesc cu un fierbinte devotament — învățătorii și profesorii — păsesc cu cinste pe calea învățămîntului socialist.

D. ALEXANDRESCU

Comuniștii în frunte

Nu putem face bilanțul celor zece ani de activitate pe tărîmul învățămîntului nostru nou fără să legăm toate realizările obținute de munca neobosită a comuniștilor din școli, care au vegheat la traducerea în viață a hotărîrilor luate de partid și de stat pe această cale.

Mereu în frunte, comuniștii din orașul nostru au mobilizat, prin exemplul lor, marea masă a cadrelor didactice la munca pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară, pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani, pentru întărirea bazei materiale a școlilor existente sau înființate în anii regimului democrat-popular, pentru ridicarea nivelului instrucției și educației la înălțimea cerințelor societății socialiste pe care o construim. Un sprijin de nădejde ne-au fost comuniștii din școli în activitatea desfășurată pentru educarea în spirit nou a celor chemați să crească pe cetățenii de mîine ai patriei noastre. Și tot ei ne-au fost sprijin de nădejde în lupta pentru lichidarea analfabetismului, pentru răspîndirea culturii în masele largi populare.

În îndeplinirea sarcinilor politice, în școlile din orașul nostru organizațiile de partid au îndrumat cu competință activitatea comuniștilor. Un bun exemplu a servit în permanență organizația de bază de la școala elementară nr. 3 (secretar C. Arsene). Nu ne vom opri decît la două din realizările pe care le-au avut comuniștii din această școală. Este vorba de munca pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al tuturor pedagogilor și de munca pentru educarea estetică a copiilor, problemă strîns legată de toate laturile educației comuniste.

Cu sprijinul biroului organizației de bază, în această școală toate cadrele didactice au fost cuprinse în învățămîntul politic. Datorită bunei pregătiri a propagandistului și interesului pe care l-au manifestat pedagogii în studierea materialului bibliografic, dezbaterile în cercul de învățămînt s-au purtat la un nivel satisfăcător. Legarea problemelor discutate de felul cum se aplică ele în viață, cu deosebire în munca la catedră, a constituit un prețios ajutor pentru întreaga activitate a învățătorilor și profesorilor.

În ceea ce privește preocuparea membrilor de partid pentru educarea estetică și, mai precis, artistică a copiilor, citățm comuniști ca Elena Dan (profesoară de educație fizică) și Moise Mitulescu (profesor de muzică). Pasionați pentru profesiunea lor, ei au închinat multe ore din timpul liber pentru a-i învăța pe copii dansuri și cîntece populare, cîntece patriotice, ajutîndu-i să prețuiască frumusețea artei, în special a artei folclorice. Interesant este cum prin intermediul artei ei au reușit să îmbunătățească disciplina în școală și să atragă un număr mare de copii la activitățile extrașcolare.

Și organizația de bază de la școala medie „Nicolae Bălcescu" (secretar Alexandru Stănescu) a muncit în decursul anilor cu rezultate bune pe linia trasată de partid. Aci în ultima vreme s-a dus, bunăoară, o frumoasă activitate pentru ridicarea nivelului politic al elevilor. Prin grija biroului organizației de partid, învățămîntul politic U.T.M. a fost condus pe clase de cîte un comunist sau de cîte un profesor utemist bine pregătit. În felul acesta, organizația P.M.R. a sprijinit în mod real U.T.M.-ul în ce privește îmbunătățirea conținutului învățămîntului, asigurarea unei bune frecvențe, a disciplinei și seriozității la cercuri. Semnificativ pentru valoarea și utilitatea învățămîntului politic este faptul că, la terminarea cursurilor, mulți școlari au cerut cu insistență ca și în anul viitor să fie organizate pentru ei asemenea forme de instruire politică. Învățămîntul politic a dus și la îmbunătățirea disciplinei în școală. Dacă în acest an în rîndul celor 1.060 de elevi ai școlii nu a fost nici un caz mai grav de indisciplină, aceasta se datorește și felului cum au muncit comuniștii pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al tinerilor.

În ce privește educarea elevilor în spirit colectiv, comuniștii din organizația de bază a școlii medii „Nicolae Bălcescu" au dus de asemenea o activitate interesantă. Grăitor pentru aceasta este modul cum au sprijinit ei organizarea taberei de muncă și odihnă a elevilor, ce a funcționat pe lîngă G.A.S. Rătești. Sub îndrumarea profesorilor, în fruntea cărora au stat comuniștii, copiii și-au unit forțele pentru a ajuta pe muncitorii din gospodăria agricolă de stat la strînsul recoltei. Munca împletită cu activități recreative și distractive bine organizate a dat mai multă trăinicie colectivului de copii din școală. Rezultatele străduințelor elevilor fac cinste școlii.

Aprecieri pozitive putem face și despre alte organizații de bază, ca de pildă cea de la școala profesională de construcții. Aceasta folosește în mod just activul fără de partid și se poate mîndri cu comuniști ca Ion Budan, care, pe lîngă faptul că aduce un aport deosebit propagandei de partid, este și un harnic deputat al sfatului popular orășenesc.

Înainte de a încheia aceste rînduri e necesar să mai citățm cîteva nume de comuniști care prin activitatea lor devotată de ani de zile fac cinste organizațiilor de bază și școlilor unde lucrează. Astfel învățătoarea Maria Brebenel de la școala elementară nr. 4 este bine cunoscută în orașul nostru pentru activitatea din școală și din afară de școală. Pentru meritele sale deosebite a și fost decorată. Tot astfel Ștefan Bălănescu, învățător la școala elementară nr. 1, unitate ce s-a dezvoltat mult de la reformă încoace, a muncit fără încetare pentru întărirea bazei materiale a școlii respective, pentru popularizarea și ridicarea prestigiului ei. Ion Diaconescu, directorul casei de copii, muncește cu bune rezultate din primii săi ani de învățămînt — și aceștia trebuie căutați în urmă cu două decenii. E suficient să spunem că în bună parte datorită muncii sale, izvorîtă dintr-o dragoste profundă față de copii, astăzi „casa" este un cald și luminos cămin părintesc. Comunistul Ion Păunescu de la școala elementară nr. 3 a sprijinit neîncetat dezvoltarea fostei școli elementare în actuala școală de 7 ani, iar pentru calitatea muncii sale cu copiii este foarte apreciat de părinți. Apreciat este și pentru aportul său ca lector al filialei regionale S.R.S.C. Maria Toader, învățătoare la școala nr. 1, s-a distins în activitatea de culturalizare a maselor.

Desigur că exemplul acestor comuniști trezește în inimile celor din jur dorința de a munci mai bine, mai mult. Este vorba de influența mare pe care asemenea oameni o au în masa pedagogilor, influență ce este de dorit să o exercite toți comuniștii din unitățile de învățămînt ale orașului Pitești.

ANA OLARU
secretar al Comitetului orășenesc P. M. R.-Pitești

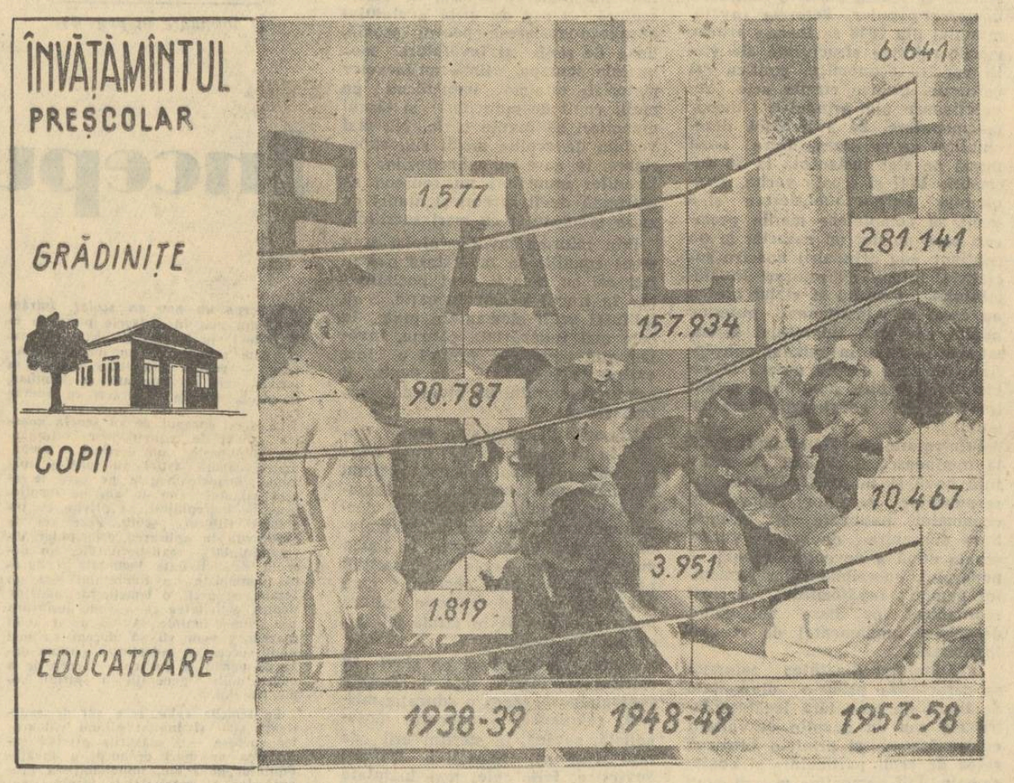

Porțile școlii larg deschise
pentru fiii oamenilor muncii

În trecutul nu prea îndepărtat, cînd statul nostru era guvernat de exploatatori, se lăsau la tot pasul bariere grele în fața fiilor de muncitori și de țărani muncitori care doreau să învețe carte. Obligativitatea învățămîntului primar — atît de mult trîmbițată de exponenții claselor dominante — nu era decît o formulă demagogică, folosită și ea — ca atîtea altele — pentru a deruta pe oamenii cinstiți. Numai în 1938 cînd un milion de copii se aflau în această situație. Și mai grăitor pentru ceea ce însemna de fapt obligativitatea învățămîntului primar în regimul burghezo-moșieresc este procentul impresionant de analfabeți, care în anul 1930 reprezenta 38,2% din populația țării! Și lucrurile nici nu puteau fi altfel. Cei mai mulți muncitori și țărani muncitori, ținuți în neagră mizerie, nu-și puteau trimite copiii la școala primară, căci aceasta le aducea obligații materiale în plus, obligații pe care, din cauza sărăciei, nu le puteau suporta: cumpărarea cărților și rechizitelor costisitoare, procurarea de îmbrăcăminte pentru copii, lipsirea familiei de sprijinul pe care aceștia îi puteau da acasă, la munca agricolă sau slujind la exploatatori.

Greutățile materiale ce stăteau în calea nevoiașilor se adăugau la lipsa de interes din partea autorităților pentru lărgirea rețelei de școli primare, pentru construirea de noi localuri de școală, pentru crearea unor bune condiții de muncă în școlile existente — mai ales în cele sătești — pentru a pregăti un număr suficient de învățători.

Piedici și mai mari întîmpinau fiii oamenilor muncii atunci cînd era vorba să urmeze învățămîntul mediu sau universitar. În anul școlar 1938-1939, de pildă, doar 801 copii proveniți din mediul rural învățau în cursul superior al liceului. Cifra apare și mai ridicolă dacă ne gîndim la anul școlar încheiat — 1957-1958 — cînd 10.234 fii de țărani muncitori au învățat în școala medie.

Care erau piedicile ce barau calea spre învățătură a fiilor oamenilor muncii? Se știe că la admiterea în liceu sau în universitate aveau prioritate fiii moșierilor, ai bancherilor, ai negustorilor și chiaburilor, aceasta făcîndu-se, bineînțeles, în detrimentul elementelor provenite din „păturile de jos". Dintre elementele merituoase de origină sănătoasă care, totuși, reușeau să pătrundă în licee sau în universități, foarte puține izbuteau să termine școala. Taxele școlare mari, lipsa de burse, manualele și cursurile exagerat de scumpe însemnau cheltuieli ce nu puteau fi suportate de părinții care trăiau din salarii infime, care șomau ori munceau pentru nimica toată pe pămîntul moșierilor și al chiaburilor.

Politica școlară discriminatorie a regimului burghezo-moșieresc este și mai evidentă dacă ne gîndim la existența școlilor de elită — a școlilor particulare, în care nu puteau pătrunde decît fiii celor avuți.

Alungarea exploatatorilor de la conducerea statului romîn și preluarea controlului vieții de stat de către forțele populare au creat toate condițiile pentru a clădi în locul școlii vechi, a școlii burghezo-moșierimii — o școală nouă, accesibilă tuturor fiilor oamenilor muncii. Reforma învățămîntului vine din 1948 să traseze căile prin care se putea realiza aceasta. În cei zece ani ce s-au scurs de atunci, s-au luat nenumărate măsuri pentru dezvoltarea învățămîntului și pentru a face ca el să devină un bun al maselor muncitoare. Gratuitatea învățămîntului sau taxele școlare mici, manualele și rechizitele ieftine, numărul considerabil de burse pe care statul le acordă elementelor merituoase sînt înlesniri ce fac ca posibilitatea de a urma orice fel de școală să fie o realitate. La acestea se adaugă și alte măsuri importante ce au venit în sprijinul părinților și ajută la dezvoltarea învățămîntului nostru: crearea de cămine și cantine studențești, de internate și semi-internate pentru elevi, creșterea numărului de unități școlare de toate gradele și, legat de aceasta, a numărului de cadre didactice, construirea de noi și noi localuri de școală pînă și în cele mai îndepărtate comune și sate din țară.

Posibilități de a învăța în regimul nostru democrat-popular nu s-au creat numai pentru copii. Muncitorilor de la orașe și de la sate, care au avut nefericirea să-și petrecă anii copilăriei în perioada cruntei exploatări burghezo-moșierești și, deci, nu au putut să învețe, statul nostru, prin grija partidului clasei muncitoare, le-a pus la îndemînă suficiente mijloace de instruire teoretică. Școlile de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc, secțiile serale de pe lîngă școlile de cultură generală, cursurile fără frecvență de pe lîngă aceste școli sînt deschise pentru oricare din ei. Aci muncitorii își pot desăvîrși cultura generală, avînd toată libertatea să se înscrie la universitate. În anul școlar 1956—57, de pildă, au existat 248 de asemenea unități cu 40.700 elevi (fără cei înscriși la fără frecvență). În 1957—58 numărul lor a sporit la 291, avînd 50.545 de cursanți.

Iată deci cum vorbele despre o școală ale cărei porți sînt larg deschise fiilor celor ce muncesc de la orașe și sate devin, în regimul nostru democrat-popular, realități. Și este necesar să devină realități deoarece republica noastră, în care visurile cele mai avîntate se împlinesc, are nevoie de oameni pricepuți, de muncitori culți, de intelectuali care, ieșiți fiind din popor și fiind legați cu trup și suflet de viața acestuia, sînt gata să închine tot ce știu și ce pot interesului lui.

Drept egal la învățătură a naționalităților conlocuitoare

În regimul nostru de democrație populară, egalitatea în drepturi, în toate domeniile, a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare este un element esențial de consolidare și de dezvoltare a succeselor obținute în construirea socialismului. Partidul Muncitoresc Romîn, statul nostru democrat-popular aplică în mod credincios învățătura marxist-leninistă în problema națională și educă necontenit oamenii muncii de orice naționalitate în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul respectului reciproc față de valorile culturale progresiste, în spiritul devotamentului față de patria noastră socialistă. Una dintre cele mai însemnate măsuri realizate în acest domeniu o constituie asigurarea învățămîntului în limba maternă pentru toate naționalitățile conlocuitoare din țara noastră, legiferată prin reforma învățămîntului din 1948.

Încă de la înființarea sa, Partidul Comunist din Romînia a militat pentru dreptul minorităților naționale la școli de stat cu limba de predare maternă și, în general, pentru un învățămînt cu conținut progresist, pătruns de ideile frăției între popoare. După 23 August 1944, lichidînd politica școlară șovină, de prigonire și de desnaționalizare, desfășurată de regimul burghezo-moșieresc, partidul a promovat o politică consecventă de egalitate reală în drepturi și de prietenie frățească a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare în domeniul învățămîntului. Imediat după instaurarea primului guvern democrat la 6 martie 1945 au început să funcționeze școli de stat noi create în limbile naționalităților conlocuitoare. În cadrul Ministerului Învățămîntului Public s-a înființat un organ special pentru problemele acestor școli.

Reforma învățămîntului din august 1948 a inclus în sistemul școlilor de stat întregul învățămînt în limbile naționalităților conlocuitoare și a asigurat predarea în limbile materne ale celor 15 naționalități existente.

De la reforma învățămîntului aceste școli au luat o dezvoltare deosebită. Paralel cu lichidarea analfabetismului în întreaga țară a fost lichidat analfabetismul ca fenomen de masă și în mijlocul acelor naționalități care au rămas în urmă în dezvoltarea lor culturală în anii de prigonire națională de sub regimul burghezo-moșieresc. S-a lărgit considerabil rețeaua de școli în limbile naționalităților conlocuitoare, s-a asigurat baza lor materială, s-au ridicat nivelul și calitatea predării în aceste școli, care au fost înzestrate în tot mai mare măsură cu programele, manualele și cadrele calificate necesare.

Dacă pînă în anul școlar 1951/52 se înființaseră 3337 de unități școlare în limbile naționalităților conlocuitoare, în anul școlar 1957/58 numărul instituțiilor preșcolare și al școlilor de cultură generală în aceste limbi ajunsese la 3492. Numărul elevilor în aceste școli în ultimul an școlar a fost de 213.561 (166.812 maghiari, 24.754 germani, 9.010 ucraineni, 3.816 ruși, 3.332 sîrbo-croați etc.). Afară de aceștia, un număr de elevi din rîndurile naționalităților conlocuitoare frecventează din propria lor inițiativă școli cu limba de predare romînă, în care li se predă, la cerere, și limba maternă ca obiect de studiu. Afară de aceasta, există multe școli profesionale și tehnice în limbile maghiară și germană.

Un număr de peste 2.000 de studenți frecventează cele 12 facultăți cu limba de predare maghiară existente în țară, afară de cei înscriși la cursurile fără frecvență, iar diferitele universități și institute de învățămînt superior tehnic cu limba de predare romînă sînt frecventate de mai mult de 2500 de studenți din rîndurile naționalităților conlocuitoare.

Oamenii muncii din rîndurile naționalităților conlocuitoare au primit cu dragoste și recunoștință realizarea învățămîntului în limbile lor materne, considerînd-o ca o puternică dovadă a grijii regimului de democrație populară față de toți cei ce muncesc din patria noastră, fără deosebire de naționalitate. Școlile în limbile naționalităților conlocuitoare au devenit factori importanți în ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii din rîndurile acestor naționalități și în întărirea legăturilor de prietenie frățească între oamenii muncii romîni și cei de altă naționalitate din țara noastră.

O sarcină de primă importanță a acestor școli — ca și a tuturor școlilor noastre — este aceea de a educa tineretul în spiritul dragostei fierbinți față de patria comună, Republica Populară Romînă, în spiritul respectului față de trecutul comun de luptă a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare pentru libertate și progres, în spiritul mîndriei față de realizările obținute, sub conducerea partidului și guvernului, în opera de construire a socialismului.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn ne-a atras atenția că dușmanul de clasă, zdrobit în sectoarele hotărîtoare ale economiei, își îndreaptă tot mai mult eforturile pe tărîmul ideologiei. Combaterea infiltrării ideologiei burgheze, a influenței naționalismului, a misticismului, este de o importanță covîrșitoare în întregul nostru învățămînt. Urmărind să dea o pregătire profesională bună și o educație morală temeinică tineretului, școlile în limbile naționalităților conlocuitoare, alături de celelalte școli, au menirea să adîncească munca lor ideologică și politico-educativă, să orienteze în mod just conștiința cetățenească a elevilor. Școlile în limbile naționalităților conlocuitoare au menirea să contribuie, prin întreaga lor activitate instructiv-educativă, la cimentarea unității de nezdruncinat a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare în patria socialistă comună, Republica Populară Romînă. Realizările dobîndite pînă acum de aceste școli arată că ele sînt în stare să îndeplinească și ar fi în stare să îndeplinească și mai mari sarcini care le stau în față.

Sărbătorind zece ani de la aplicarea legii pentru reforma învățămîntului, cadrele didactice și, alături de ele, întregul nostru popor muncitor, privesc cu mîndrie înflorirea la care a ajuns învățămîntul în limba maternă din țara noastră, învățămînt ce servește propășirea culturală și pregătirea profesională a oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare, precum și înfrățirea lor cu oamenii muncii romîni.

L. BANYAI
director general al Direcției generale a învățămîntului și culturii naționalităților conlocuitoare

Început de an școlar

(Urmare din pag. 1)

Pentru a-și putea desfășura munca la înălțimea sarcinii importante pe care o au, profesorii de economie politică au fost pregătiți în cadrul unui curs central organizat în vara aceasta de către Ministerul Învățămîntului și Culturii. Printr-o colaborare continuă în activitatea lor de fiecare zi de acum înainte, prin schimbul permanent de experiență, profesorii de economie politică vor trebui să asigure o bună predare a propriei lor materii și, prin activitatea lor în cadrul consiliului pedagogic, să determine creșterea nivelului tuturor lecțiilor care se predau în școală, făcînd să crească caracterul educativ și combativitatea acestora.

Și noi și elevii noștri ne-am întors la activitatea școlară cu noi și bogate cunoștințe. Am văzut în zilele vacanței cum înflorește patria construind socialismul. Unii am văzut cît a înaintat construcția de la Bicaz, alții cum au înflorit orașe ca Petroșani, Hunedoara și altele, sau întreprinderile noi din Roman, Bacău, Brăila etc. Am văzut cum sporește producția pe ogoarele gospodăriilor agricole socialiste, am văzut cîte s-au înfăptuit pentru binul trai al oamenilor muncii. Aceste înfăptuiri ne-au vorbit în limbajul cel mai direct și mai convingător despre ceea ce se înfăptuiește în țară sub conducerea partidului în regimul de democrație populară.

Elevii noștri vin la școală cu dorința de a învăța cum să participe la această măreață operă de construire a unei vieți mereu mai bune. Aceasta este și rostul școlii. Noi toți nu mai putem concepe un învățămînt rupt de viață. Cu fiecare an învățămîntul politehnic se dezvoltă, elevii învață să aplice mai bine în practică cunoștințele teoretice pe care le primesc. În acest scop școala folosește tot mai mult material didactic, dă elevilor prilejul să efectueze lucrări practice în laborator, pe terenul experimental, în atelier și chiar în producție. Practica pe care au desfășurat-o elevii în ateliere, în uzine și pe ogoare i-a ajutat pe pedagogi să înțeleagă mai bine cum trebuie condusă munca de familiarizare a elevilor cu principiile de bază ale producției, de formare a deprinderilor de muncă productivă, de minuire a uneltelor tipice. În anul acesta avem mai multe ateliere, mai multe loturi experimentale, laboratoare mai bine utilate, deci condiții ca munca practică a elevilor să se intensifice. Pentru ca odată cu aceasta să se ridice și nivelul pregătirii elevilor, trebuie discutate în colectivele pedagogice și aplicate învățămintele trase din activitatea practică desfășurată în anul școlar trecut.

Printr-o hotărîre recentă, Consiliul de Miniștri recomandă întreprinderilor industriale și agricole să patroneze școlile, sprijinindu-le pe această cale atît în înzestrarea atelierelor, laboratoarelor, muzeelor și loturilor școlare agricole cu unelte, utilaje și aparatura necesară, cît și în asigurarea documentării tehnice a cadrelor didactice și elevilor. Școlile vor trebui să prezinte comitetelor de patronaj propuneri bine studiate, pe baza cărora acestea să întocmească planurile de sprijinire a acțiunii de politehnizare. Depinde acum de eforturile pe care le vor depune directorii de școli și colectivele pedagogice pentru ca aceste planuri să se realizeze în mod sistematic și organizat. Este deosebit de important ca reprezentanții întreprinderilor care fac parte din comitetele de patronaj să fie invitați cu regularitate la ședințele consiliilor pedagogice în care se discută problemele politehnizării. Cunoscînd în amănunt nevoile școlii și măsurile necesare pentru desfășurarea în bune condiții a acțiunii de politehnizare, ei vor putea să dea un sprijin util și la timp școlilor.

Cei 10 ani de activitate școlară puși în slujba construirii socialismului au fost ani de luptă pentru întărirea conținutului realist științific al învățămîntului, ani de luptă împotriva mentalității învechite, retrograde, a metodelor neștiințifice care constituie piedici în înfăptuirea educației comuniste a tinerei generații. Nu s-a terminat încă această luptă. Ea trebuie dusă pînă la capăt, cu mai multă hotărîre.

Multă grijă conținutului muncii instructiv-educative. Din partea tuturor — a profesorilor și învățătorilor, a directorilor, a organelor de îndrumare și control. O atenție deosebită conținutului lecțiilor, respectării adevărului științific în predare. Mai intransigenți față de folosirea metodelor nepedagogice în munca de educare. Dușmanul de clasă caută să strecoare veninul ideologiei burgheze în mentalitatea tineretului, pe care-l vizează în mod deosebit. Canale de pătrundere a ideologiei burgheze în mentalitatea tineretului sînt numeroase: literatură și artă decadentă de toate felurile (muzică, dans etc), modă și atîtea altele. Trebuie îndreptată atenția asupra conținutului tuturor activităților din școală și din afară de școală la care participă elevii. Și cu părinții să se discute aceste probleme, pentru ca să avem în ei un sprijin apropiat.

Partidul clasei muncitoare ne dă nouă, pedagogilor, sarcina să înfăptuim educația comunistă a tineretului. Misiunea înaltă și nobilă pe care o avem va trebui s-o îndeplinim cu toții la fel de bine. Nu putem lăsa pe unii să ridice din umeri neputincioși, nepăsători. Nu putem lăsa pe niciunul pradă înțelegerii înguste a sarcinilor, tendinței de a cruța, de a trece cu vederea ceea ce e putred și trebuie smuls din rădăcini. Să nu-și găsească nici un ascunziș apolitismul, împăciuitorismul, obiectivismul. Întreaga noastră activitate să fie străbătută de spirit partinic și de combativitate revoluționară.

Știm cît este de mare forța colectivului. Să întărim munca noastră colectivă, ca să putem pune forța aceasta puternică în slujba învățămîntului din patria noastră în noul deceniu în care pășește el.

Scoală nouă conținut nou

Una din funcțiile statului socialist este cea cultural-educativă. Statul socialist își exercită această funcție îndeosebi prin instituțiile de învățămînt. O revoluție socială presupune implicit și o revoluționare a învățămîntului. Reforma din 1948 reprezintă punctul de plecare al acestei revoluții în școală. Această reformă și hotărîrile ulterioare ale partidului și guvernului privitoare la învățămînt au creat condiții pentru încadrarea învățămîntului în nevoile concrete ale societății actuale. După cucerirea puterii în țara noastră de către clasa muncitoare, școala a fost chemată să satisfacă nevoi de dezvoltare și de întărire ale noii orînduiri întemeiate de clasa muncitoare, să crească noile generații în ideile înaintate ale societății socialiste. Actualul moment istoric al dezvoltării orînduirii noastre sociale impune școlii să țină seama de nevoia îndeplinirii unor sarcini importante cum sînt: dezvoltarea continuă a economiei naționale și a culturii pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii, pregătirea de cadre de cercetători de știință și de tehnicieni care să contribuie la dezvoltarea economiei și culturii, pregătirea de conducători și de muncitori în economie și în cultură pentru a pune conștient în practică cele mai înaintate metode în știință, tehnică și cultură, realizate de oameni de știință, de tehnicieni și de oameni de cultură, ridicînd la un nivel din ce în ce mai înalt producția de bunuri materiale și culturale.

Școala se încadrează ca factor activ în frontul ideologic pentru ca cetățenii ieșiți de pe băncile ei să fie atașați clasei muncitoare și să participe cu devotament la îndeplinirea acțiunilor inițiate de partid și de stat.

În opoziție cu școala burgheză, bazată pe dezvoltarea anarhică a individualității și pe intelectualism, societatea socialistă a creat o școală care dezvoltă multilateral personalitatea. Educația fizică, mijloc de pregătire a omului pentru muncă și pentru apărare, precum și legarea teoriei cu practica, care favorizează o atitudine activă a cetățeanului în societate, joacă un rol important în activitatea școlii. O atitudine justă față de muncă și față de avutul obștesc dezvoltă simțul răspunderii fiecărui cetățean pentru creșterea avutului obștesc și pentru apărarea lui.

Dacă analizăm reforma din 1948 și hotărîrile ulterioare privitoare la învățămînt, precum și planurile de învățămînt care constituie structura actuală a învățămîntului de cultură generală, constatăm că într-o măsură destul de mare s-au creat școlii de cultură generală condițiile pentru a satisface nevoile orînduirii sociale în care trăim și pentru care luptăm.

Reforma din 1948 pune ca temei al conștiinței omului de cultură ieșit din școală concepția materialist-științifică despre lume, despre viață și despre societate. De fermitatea atitudinii sale științifice față de viață și de societate depinde integrarea sa cu bune rezultate în cursul dezvoltării istorice a timpului său, ca factor activ al progresului. Planurile de învățămînt în vigoare de la 1948 și pînă astăzi au ținut seama de această cerință fundamentală atribuind în economia lor o pondere mai mare științelor naturii, decît celor umaniste. Saltul pe care școala noastră l-a făcut în această direcție reiese din compararea datelor înfățișate de următoarea situație statistică:

Legea	Secția	% pe grupe de discipline: șt. sociale și umaniste	St. naturii	Deprinderi diverse
1910	clasic	83,0	7,2	9,8
	modern	65,1	25,0	9,9
	reală	50,8	36,6	12,6
1928	—	59,8	26,4	13,8
1948	—	44,7	45,3	10,0

În planurile de învățămînt în vigoare în anul acesta școlar, avîndu-se mereu în vedere directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la legarea tot mai strînsă a învățămîntului de viață, situația se prezintă astfel:

Legea	Secția	% pe grupe de discipline: șt. sociale și umaniste	St. naturii	Deprinderi diverse
1958	umanistă	49	33	18
	reală	43	39	18

Menținerea numărului ridicat de ore săptămînale la științele sociale și umaniste se explică prin introducerea orelor de științe sociale (economie politică și marxism-leninism), iar scăderea numărului de ore la științele naturii față de 1948 prin introducerea la rubrica „deprinderi diverse" a orelor de practică agricolă și de lucrări practice în atelier, strîns legate de științele naturii.

Comparînd cu o țară capitalistă ca Franța, de pildă, observăm că acolo, deși se recunoaște importanța pentru viață și pentru societate a studiului științelor naturii, datorită locului important pe care îl dețin astăzi știința și tehnica în dezvoltarea societății, totuși nu s-a reușit să se înfrîngă rezistența susținătorilor învățămîntului tradițional, așa-zis umanist pentru motivul că acesta ar fi factorul principal al creării unei personalități umane de elită. Trebuie să subliniem însă și faptul că umanismul medieval și cel burghez este cu totul altceva decît umanismul adevărat, umanismul socialist.

Iată situația în Franța:

	Secția	% pe grupe de discipline: șt. sociale și umaniste	St. naturii	Deprinderi diverse
1958	Clasic (c)	60	24	16
	Modern (M)	52	32	16

Structura școlii actuale, fie cea de 7 ani, fie cea de 11 ani, și planurile de învățămînt, puse la îndemîna corpului didactic, sînt în stare să dea țării cadrele calificate de care are nevoie și să formeze cetățeni devotați regimului pentru realizarea cu succes a sarcinilor lui politice, economice și sociale.

Figura omului nou, tineretul conștient care înfăptuiește recorduri însemnate în toate domeniile de activitate sînt, într-o bună măsură, rezultatele învățămîntului de după reformă.

Dacă ne referim la științele sociale care introduc pe elevi în studiul socialismului științific și al economiei politice și înarmează pe viitorul cetățean cu o concepție politică, morală și patriotică potrivit scopului orînduirii noastre sociale, constatăm că ultimul plan de învățămînt satisface și această cerință prin introducerea — pe lîngă orele de constituție, de istorie și de geografie economică și politică — a orelor de economie politică și de marxism-leninism.

Examinînd problema legării teoriei cu practica, sarcină puternic reliefată în noul plan de învățămînt, prin introducerea orelor de științe agricole în clasele V-VII și a orelor de lucrări practice în cursul mediu, vedem că s-au creat condiții ca viitorul om de muncă să-și formeze în școala de cultură generală, pe de o parte o atitudine justă față de muncă și de avutul obștesc, pe de alta, capacitatea de a contribui la creșterea continuă a producției.

Pentru rotunjirea personalității viitorului cetățean multilateral dezvoltat, noul plan de învățămînt a pus un accent deosebit pe educația fizică, organizînd pe lîngă orele din programă activități în cadrul orelor de la cercurile sportive și ale colectivelor sportive. Rolul important al educației fizice în învățămînt constă nu atît în selecționarea de echipe sportive și în formarea spectatorului care să poată aprecia în cunoștință de cauză în stadioane sau săli de spectacol competițiile sportive sau atletice, cît mai ales în practicarea conștientă, aproape zilnică, necesară unei bune întreținere a sănătății și a vigoarei corpului pentru muncă și apărare.

În ce privește educația estetică, orele de literatură și de teoria literară, orele de desen și cele de muzică introduse în 1956 în planul de învățămînt vor ajuta să trezească aptitudinile și să formeze pe consumatorul de artă, pe omul de gust, care să poată aprecia după criterii sigure, partinice operele de artă.

Cele cîteva ore de latină introduse în cursul mediu au menirea să ajute pe elevi prin elemente lexicale și gramaticale să înțeleagă formele corespunzătoare din limba romînă și structura limbii noastre și să-i familiarizeze cu terminologia științifică.

Credem că un corp de cadre didactice pătrunse de misiunea lor de propagandiști ai concepției științifice și de activiști convinși și entuziaști ai frontului ideologic sînt în stare să formeze generațiile viitoare, cu ajutorul partidului și al organizațiilor de tineret, crescîndu-le în spiritul devotamentului față de partid și față de cauza clasei muncitoare, în dragoste de patrie și în hotărîrea de a o înălța, printr-o muncă conștientă și dîrză, pentru dezvoltarea, întărirea și apărarea socialismului.

PETRE DRAGOIESCU
președinte al Consiliului superior al școlilor

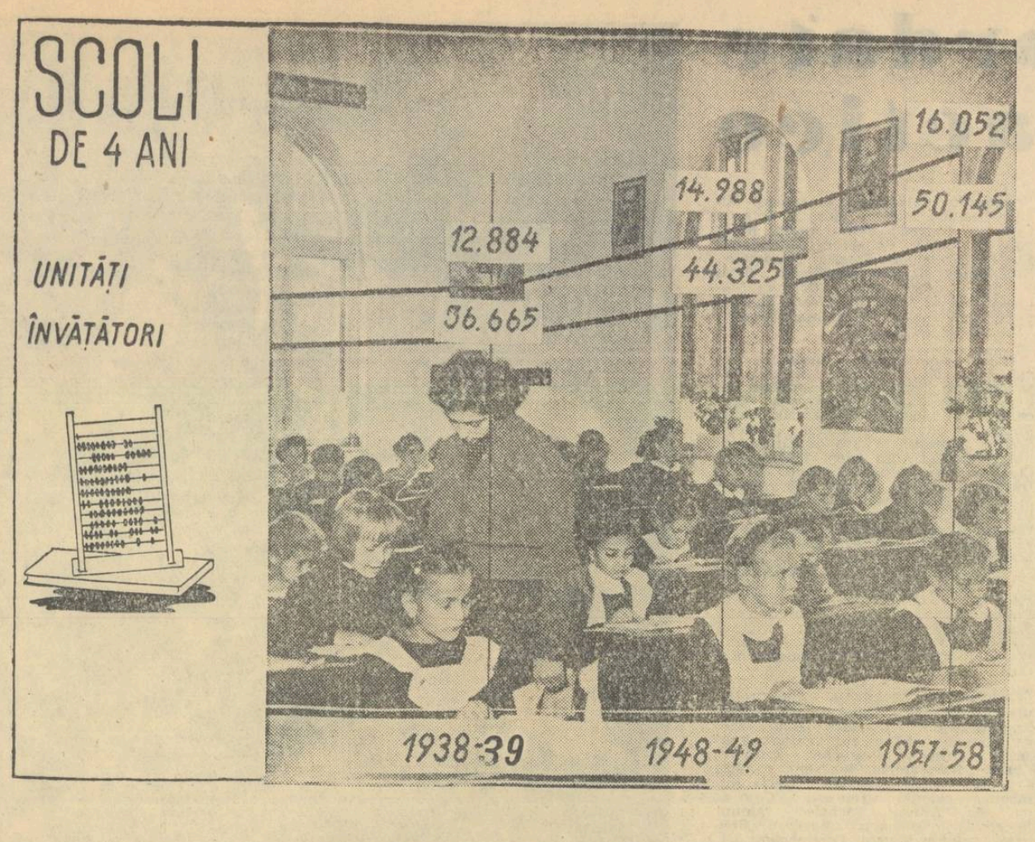

ÎNVĂȚĂTORII
slujitori devotați ai poporului

Tradiționala sărbătoare a deschiderii noului an școlar capătă în această toamnă o semnificație deosebită. Odată cu începerea cursurilor serbăm împlinirea unui deceniu de la înfăptuirea reformei învățămîntului, actul revoluționar prin care statul democrat-popular a deschis școlii noastre poarta către un viitor luminos, punînd bazele unui învățămînt nou, socialist, legat în mod indestructibil de nevoile fundamentale ale poporului, de interesele lui vitale.

Cei 10 ani care au trecut de la înfăptuirea reformei învățămîntului sînt ani de uriașe realizări în învățămîntul nostru de toate gradele. Făcînd bilanțul acestor realizări, poporul nostru muncitor înscrie cu bucurie și mîndrie la loc de cinste, printre făuritorii lor, pe slujitorii școlii — fondul de aur al învățămîntului nostru socialist.

Întotdeauna, prin însuși specificul muncii lor, învățătorii înaintați au fost răspînditori ai științei, culturii și luminii și s-au bucurat de stima și aprecierea poporului. În același timp, ei au fost nevoiți să îndure umilința pe care le-o hărăzeau autoritățile, să suporte privațiunile la care îi condamna regimul burghezo-moșieresc, să-și înăbușe visurile și năzuințele. Toate guvernele burghezo-moșierești, indiferent de firma politică pe care au afișat-o, au rezervat învățătorilor o viață plină de greutăți. Potrivit unei statistici parțiale, întocmită de Asociația Generală a licențiaților universitari din Romînia, în anul 1933 doar 5% dintre profesori dețineau posturi sigure, 63% ocupau posturi întîmplătoare, iar 32% erau șomeri. Politica guvernelor burghezo-moșierești față de învățătorime constituia o parte integrantă a politicii lor culturale antipopulare.

Astăzi, toate acestea au devenit doar triste amintiri din vremuri care au apus pentru totdeauna, dar care nu trebuie să fie uitate niciodată. Ținînd minte ceea ce a fost vom putea înțelege mult mai bine marile înfăptuiri din anii luminoși ai puterii populare.

În R.P.R. învățătorul a fost ridicat pe o asemenea treaptă la care în anii regimului burghezo-moșieresc nici n-a îndrăznit să viseze. Schimbînd din temelii societatea noastră, transformînd viața întregului popor pe baze socialiste, puterea populară a modificat radical și condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice, a schimbat rolul lor în societate și conținutul muncii lor. Niciodată viața și activitatea învățătorimii noastre n-a fost atît de bogată și interesantă, atît de minunată și de emoționantă.

Partidul Muncitoresc Romîn, statul democrat-popular, poporul nostru muncitor i-au încredințat învățătorului îndeplinirea uneia dintre cele mai frumoase și mai înălțătoare misiuni — aceea de a forma pe noul cetățean al patriei noastre, constructor al socialismului, om cu o înaltă cultură, capabil să folosească în interesul poporului cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii. În același timp, învățătorul are nobila menire de a duce făclia culturii și științei înaintate în masele largi ale poporului.

Misiunea de pedagog cinstește și înnobilează pe cei cărora le este încredințată. Ei dau patriei „produse" vii, oameni care toată viața poartă pecetea anilor de școală. Învățătorului îi sînt încredințați copiii la o vîrstă cînd ei trebuie să le fie și părinte, și prieten apropiat, și îndrumător și dascăl. De munca lui depind în cea mai mare măsură creșterea, formarea, dezvoltarea multilaterală a tinerei generații a patriei. Există oare sentimente mai înălțătoare și satisfacții mai mari decît acelea pe care le încearcă cadrele didactice în urma datoriei împlinite? Ce poate fi mai uman, mai plin de sens decît munca migăloasă a dascălului modest care se dăruie școlii conștient că fiecare copil care i-a fost încredințat trebuie să devină un om demn de marea epocă socialistă pe care o trăim, un patriot înflăcărat, capabil să lupte pentru apărarea marilor cuceriri revoluționare ale poporului și pentru continua lor dezvoltare, un om educat în spiritul moralei comuniste?

Acum, cînd pășim în al doilea deceniu de existență al școlii noastre noi, socialiste și analizăm drumul parcurs pentru a trage învățăminte în scopul ridicării muncii noastre la un nivel mai înalt, constatăm cu bucurie că învățătorimea și-a făcut cu cinste datoria. Au existat în această perioadă și neajunsuri, au existat printre învățători și oameni care nu și-au înțeles menirea și pe care viața i-a aruncat la o parte — dar acestea au constituit excepții.

Imensa majoritate a învățătorilor și profesorilor din toate colțurile patriei, mîndri de misiunea ce le-a fost încredințată, au muncit cu modestie și abnegație pentru a transforma în viață politica statului de democrație populară, politica poporului muncitor stăpîn pe soarta sa. An de an ei și-au ridicat măiestria pedagogică și, ca urmare a muncii lor pline de însuflețire, patria capătă mereu noi contingente de tineri cu un nivel de pregătire din ce în ce mai ridicat.

În cartea de aur a realizărilor obținute în acești ani cadrele didactice au înscris importante succese și în activitatea lor social-politică. Zeci de mii de slujitori ai școlii — și în primul rînd învățătorii de la sate — au luptat în primele linii în frontul împotriva neștiinței de carte. A fost o bătălie grea. A trebuit să fie înfrînte atît întunericul, ignoranța, obscurantismul, care aveau rădăcini adînci, cît și uneltirile dușmanului de clasă. Astăzi însă, după o luptă grea, avem satisfacția unei victorii importante.

O însemnată contribuție au adus și continuă să aducă învățătorii și profesorii de la sate la înfăptuirea marii opere a partidului de transformare socialistă a agriculturii. Activiști neobosiți pe tărîm obștesc, cadrele didactice răspîndesc în mase cunoștințele științifice și politice înaintate, propagă linia partidului, ajută oamenii muncii de la sate s-o cunoască, să înțeleagă că ea corespunde intereselor lor fundamentale și să și-o însușească, întrucît ea reprezintă propria lor politică.

Statul nostru democrat-popular acordă o înaltă prețuire activității depuse de învățătorime. Întregul popor îi înconjoară pe profesori și învățători cu o dragoste nețărmurită. „Partidul și guvernul nostru — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor — fac și vor face toate sforțările pentru a crea învățătorului, în special celui de la sate, condiții cît mai bune de trai și de activitate pedagogică". Aceste cuvinte au prins deja viață.

Au crescut salariile cadrelor didactice, li s-au creat acestora condiții din ce în ce mai bune de locuit și de aprovizionare, de asistență medicală, de odihnă, de ridicare permanentă a nivelului lor profesional și politic. S-a legiferat ca ziua de 30 iunie să fie sărbătorită în fiecare an ca „Ziua învățătorului". Numeroase cadre didactice au fost distinse cu ordine și medalii ale R.P.R. iar altora li s-a acordat insigna de „învățător fruntaș" și „profesor fruntaș".

Sărbătorind împlinirea a 10 ani de la înfăptuirea reformei învățămîntului și trecînd în revistă marile succese obținute pe tărîmul școlii, cadrele didactice știu bine că acestea, alături de succesele dobîndite de întregul nostru popor în lupta pentru construirea socialismului, se datoresc în primul rînd faptului că forța conducătoare a poporului și a statului democrat popular este Partidul Muncitoresc Romîn, că masele largi ale poporului urmează cu nețărmurită încredere și înfăptuiesc cu avînt politica partidului.

Partidul nostru, care își călăuzește întreaga activitate după învățătura marxist-leninistă, a arătat cadrelor didactice că, pentru a-și putea îndeplini misiunea, pentru a-și putea duce la bun sfîrșit sarcinile încredințate de popor, au datoria de a studia și de a-și însuși marxism-leninismul, lichidînd vechea concepție burgheză asupra lumii și vieții și, prin aceasta, și vechile vederi burgheze asupra școlii. Urmînd îndemnul partidului și bucurîndu-se de ajutorul organizațiilor de partid, pedagogii au acordat o mare atenție studierii învățăturii marxist-leniniste, convingîndu-se pe baza propriei lor experiențe că însușirea concepției marxist-leniniste asupra lumii dă fiecărui intelectual cinstit o înaltă satisfacție spirituală, îi fructifică gîndirea științifică, îi permite să se orienteze just în întreaga lui activitate, să contribuie la lupta împotriva concepțiilor idealiste, reacționare, pentru progresul științei, pentru triumful materialismului.

Partidul nostru acordă în permanență o mare atenție muncii ideologice de educare marxist-leninistă a membrilor săi și de formare a conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Combaterea influențelor ideologiei burgheze constituie o condiție esențială pentru triumful socialismului. În actualele împrejurări, cînd ideologii burghezi și aliații lor — revizioniștii — își intensifică lupta împotriva ideologiei clasei muncitoare, avem datoria să participăm activ la combaterea vederilor reacționare idealiste în diferite ramuri ale științei, să apărăm adevărul științific, să luptăm strîns uniți în jurul partidului, călăuza noastră sigură, pentru puritatea marxism-leninismului.

Pășim în al doilea deceniu de viață al școlii noastre socialiste în condițiile uriașului avînt al luptei întregului popor pentru construirea socialismului. Perspectivele luminoase ale patriei noastre creează cadrelor didactice noi posibilități de muncă creatoare pentru a ridica mereu mai sus titlul de onoare al învățătorului, slujitor devotat al poporului.

Prof. ION DRAGU

Schimbul de mîine al clasei muncitoare

În cadrul reformei învățămîntului înfăptuită acum un deceniu, un loc deosebit de important l-au ocupat prevederile legate de reorganizarea structurii și conținutului învățămîntului profesional și tehnic, menit să pregătească cadrele de muncitori și tehnicieni necesari economiei noastre naționale. Școlilor profesionale de ucenici și școlilor tehnice li s-a încredințat sarcina nobilă și de răspundere ca, pe baza unui învățămînt realist-științific strîns legat de practică, să formeze muncitorul și tehnicianul de tip nou, desăvîrșit cunoscător al meseriei sale, cu dezvoltate aptitudini fizice și intelectuale, cu o nouă atitudine față de muncă, pătruns de dragoste adîncă pentru patrie.

În perioada reginului burghezo-moșieresc, învățămîntul profesional era cu totul desconsiderat. Puținele școli profesionale existente în acea perioadă erau menite să asigure brațele de muncă necesare întreprinderilor marilor capitaliști. Cursurile școlilor de ucenici, care se desfășurau în localuri necorespunzătoare și se reduceau doar la cîteva discipline din care nu lipsea, bineînțeles, religia, nu puteau asigura nici măcar o calificare mediocră.

Tinerii, a căror perioadă de ucenicie era lăsată la aprecierea marilor patroni, duceau o viață mizeră. Pentru a-și însuși meseria trebuiau adesea să „fure" deprinderile necesare.

În anii care au trecut de la reforma învățămîntului, partidul și statul nostru democrat-popular au acordat cel mai larg sprijin învățămîntului profesional și tehnic. Sutele de școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri create pe întreg cuprinsul patriei au fost înzestrate și utilate cu tot ceea ce este trebuincios pentru buna pregătire a ucenicilor și elevilor, au fost încadrate cu personal de specialitate, și-au lărgit necontenit baza materială.

În acești ani numărul școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri a crescut necontenit, ajungîndu-se în anul 1958 la peste 600 de școli, cu aproape 130.000 de ucenici și elevi. În anii de după reformă, școlile profesionale au dat industriei și agriculturii peste 250.000 de muncitori calificați. Din rîndul acestora s-au ridicat numeroși fruntași în producție și inovatori. Sînt bine cunoscute în întreaga țară succesele obținute, bunăoară, de maistrul oțelar Valer Lăbuneț, absolvent al grupului școlar profesional din Hunedoara, sau de utemista Petre Maria, conducătoarea unei brigăzi de filatoare de la „Industria Bumbacului" din Capitală, decorată cu „Ordinul Muncii".

Alături de absolvenți un aport însemnat în producție îl dau și ucenicii. Cităm cu mulțumire școala din cadrul întreprinderii „Semănătoarea" din București. Acolo ucenicii din anii II și III lucrează la producția de combine agricole, cot la cot cu muncitorii, avînd fiecare locul său de muncă fixat. Directorul întreprinderii, tovarășul Dorobanțu, și ajutoarele sale se ocupă de școală ca și de orice sector al întreprinderii.

Urmărind îmbunătățirea continuă a activității de pregătire a cadrelor calificate necesare tuturor ramurilor economiei, C. C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R.P.R., prin Hotărîrea Nr. 91 din 1955, au asigurat ridicarea învățămîntului profesional, tehnic și tehnic de maiștri pe o treaptă nouă, superioară. Experiența căpătată în anii ce s-au scurs de la elaborarea și aplicarea acestei hotărîri a confirmat pe deplin că sistemul de instruire teoretică și practică a ucenicilor în școlile de pe lîngă marile întreprinderi, fabrici, uzine, S.M.T., G.A.S., ferme experimentale, șantiere de construcții, unități sanitare, precum și pe lîngă ministere și organizații centrale este sistemul cel mai corespunzător pentru buna pregătire a cadrelor de muncitori calificați. Școlile tehnice înființate ca urmare a acestor hotărîri sînt din ce în ce mai solicitate de absolvenții școlilor de cultură generală. Numai în ultimul an aceste școli au dat aproape 6.000 de muncitori cu o înaltă calificare. De curînd a terminat studiile și prima promoție de absolvenți ai școlilor tehnice de maiștri de 3 ani. Vizitatorii expoziției în care sînt expuse lucrările acestor absolvenți au rămas impresionați îndeosebi de calitatea proiectelor de diplomă, care dau multe soluții juste, aplicabile în producția întreprinderilor noastre. Cei 2.000 de maiștri absolvenți ai școlilor tehnice de 3 ani se află acum integrați în producție, lucrînd ca ajutori de maiștri, șefi de echipe sau șefi de partidă, urmînd ca, pe măsura perfecționării pregătirii lor, să fie încadrați în posturi de maiștri titulari.

Creșterea continuă a producției industriale și agricole a patriei noastre în anii celui de al doilea cincinal deschide învățămîntului profesional și tehnic, care pregătește cadrele necesare acestei producții, largi și luminoase perspective de dezvoltare, punîndu-i totodată în față mari și însemnate sarcini. Trebuie pregătiți muncitori și tehnicieni în stare să țină pasul cu ritmul rapid de introducere a tehnologiei avansate, cu progresele mecanizării și automatizării, trebuie să avem mii și mii de specialiști, muncitori și tehnicieni cu o calificare tot mai înaltă. Aceste cadre pot fi asigurate numai prin perfecționarea continuă a procesului de învățămînt din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri.

În acest scop este necesar să fie folosită cu prisosință experiența acumulată în cei 10 ani de la reforma învățămîntului și să se pășească mai departe, spre dobîndirea unor noi realizări. Fiecare profesor și maistru trebuie să fie convins că buna pregătire a ucenicilor și elevilor poate fi obținută numai prin ridicarea nivelului tehnic și științific al lecțiilor și activităților practice, prin justa orientare politico-ideologică a întregii munci instructiv-educative. Este necesar ca cei ce pregătesc pe viitorii muncitori și tehnicieni să-și îmbunătățească necontenit propria lor pregătire ideologică, științifică și pedagogică, să asigure în permanență și să întărească mereu legătura învățămîntului cu viața, cu producția.

În centrul atenției cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice, trebuie să stea sarcina măreață încredințată de partid și guvern de a pregăti cadre capabile să lupte neîncetat pentru sporirea productivității muncii, factor de bază în mărirea producției industriale și agricole. În anul școlar care începe acum numărul unităților școlare din sistemul învățămîntului profesional și tehnic crește într-o măsură destul de însemnată. Ținîndu-se seama de nevoile întreprinderilor locale, ale gospodăriilor agricole, ale deservirii populației de la sate, se înființează numeroase noi școli de meserii și agricole. Concomitent cu aceasta se prevede înființarea unui număr de școli de gospodărie destinate tinerelor fete, care vor putea dobîndi aci cunoștințele și îndeminarea necesare pentru a deveni bune gospodine.

Măsurile înfăptuite în vederea lărgirii și îmbunătățirii învățămîntului profesional și tehnic, măsuri care ilustrează în mod grăitor grija partidului și statului nostru pentru creșterea schimbului de mîine al clasei muncitoare, sînt sprijinite cu căldură de întreaga masă a cadrelor didactice care lucrează în acest învățămînt. Pășind într-un nou an școlar — primul din cel de al doilea deceniu de la înfăptuirea reformei învățămîntului — profesorii, inginerii și maiștrii-instructori sînt hotărîți să-și sporească necontenit eforturile pentru a da patriei muncitori și tehnicieni de nădejde, cu o înaltă calificare, oameni înaintați, capabili să facă față cerințelor tot mai ridicate ale economiei noastre naționale.

Ing. VANGHELI MIȘICU
consilier în Ministerul Învățămîntului și Culturii

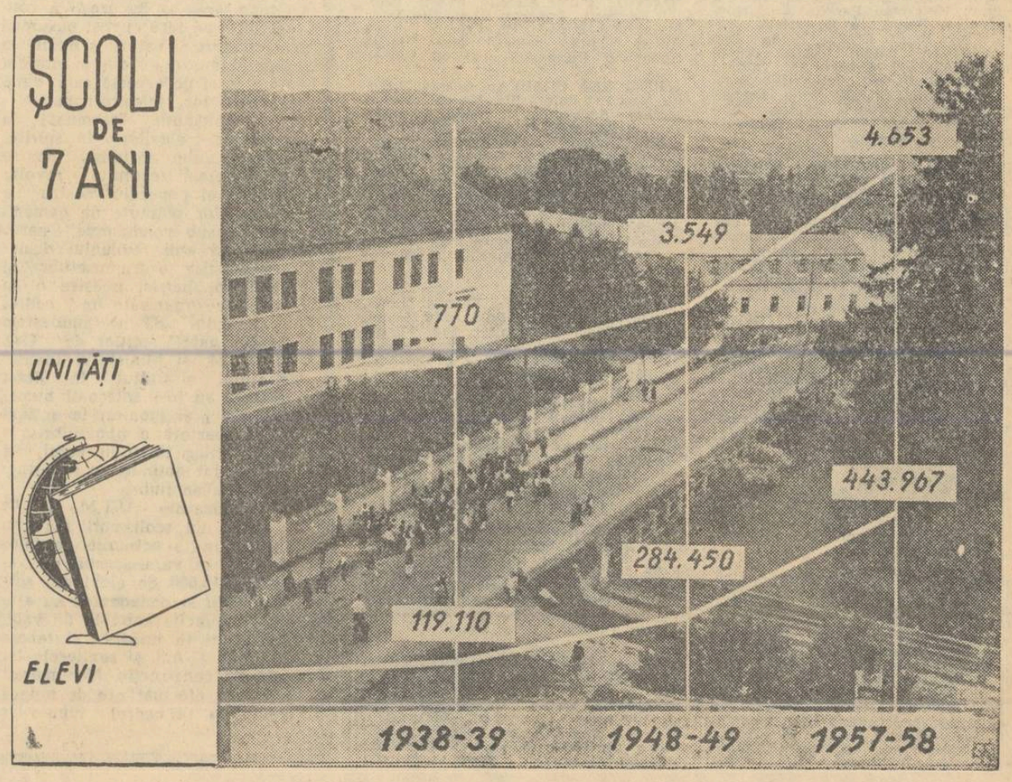

Distincții acordate cadrelor didactice

Cu ocazia aniversării a 10 ani de la reforma învățămîntului, prin ordinul nr. 1799 din 1958 al ministrului Învățămîntului și Culturii se acordă titluri de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș", pentru merite deosebite în domeniul învățămîntului, următoarelor cadre didactice:

„Profesor fruntaș"

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: Bako Kalman, Miercurea Ciuc, Csiki Laszlo, Tîrgu Mureș, Ioanițoiu Pantelimon, Reghin.

REGIUNEA BACAU: Aciobăniței Mihai, Buhuși, Popescu Veronica, Piatra Neamț, Simion Mircea, Roznov, raionul Piatra Neamț.

REGIUNEA BAIA MARE: Fenyi Ștefan, Carei, Horvath Ema, Satu Mare.

REGIUNEA BUCUREȘTI: Demetrescu Mihail, Giurgiu, Florea Vicol, Crevedia Mică, raionul Domnești, Oros Irina, Ghergani, raionul Răcari, Petrache Elena, Tărtășești, raionul Răcari.

REGIUNEA CLUJ: Bejan Elena, Jibou, Bozac Valeria, Cluj, Cervenca Elena, Dej, Csoma Ștefan, Cluj, Kovács Coloman, Cluj, Popițan Ioan, Cluj, Pop Petru, Bistrița, Tömlö Iuliu, Reteag.

REGIUNEA CONSTANȚA: Barbu Gh. Liliana, Constanța, Dragomirescu Mircea, Medgidia, Dumanschi Elena, Tulcea, Marinescu Corneliu, Medgidia, Pandicopol Penelopa, Constanța, Rădăuță Ion, Fetești, Vartanesian N. Maria, Constanța.

REGIUNEA CRAIOVA: Florescu Matilda, Caracal, Popa Maria, Plenița, Romanescu Vasile, Tîrgu Jiu, Vlad Petre, Caracal.

REGIUNEA GALAȚI: Avramescu Maria, Galați, Dimofte Gheorghe, Brăila, Manoliu Zamfir, Galați, Nicolescu Andrei, Brăila, Oproiu Ioan, Tecuci, Papadopol Petru, Galați, Petride Timotei, Brăila, Roman Andrei, Galați.

REGIUNEA HUNEDOARA: Bădău Emilia, Rișculița, raionul Brad, Bende Ștefan, Cugir, Blendea Vasile, Ilia, Jacotă Victor, Deva, Oprea Valentin, Deva, Pătrășcanu Traian, Zlatna, Petra Eugenia, Deva.

REGIUNEA IAȘI: Brumă Polixenia, Iași, Ghiroaie Ilie, Bîrlad, Popescu Gh. Elena, Bîrlad.

REGIUNEA ORADEA: Szász Coloman, Simleu, Szilágyi Elisabeta, Oradea.

REGIUNEA PITEȘTI: Aman Gheorghe, Pitești, Bădulescu Ion, Folești, raionul Horezu, Macovei Nicolae, Pitești, Mănescu Lucian, Rîmnicul Vîlcea, Mocanu Marin, Pitești, Simionică Ion, Cîmpulung, Tobescu Gabriela, Pitești.

REGIUNEA PLOEȘTI: Ghigulescu Constantin, Buzău, Matei Ecaterina, Ploești, Stasi Grigore, Puchenii Mari, raionul Ploești.

REGIUNEA STALIN: Brenciulescu Ion, Rîșnov, raionul Codlea, Crișnic Ioan, Orașul Victoria, Dany Francisc, Crizbav, raionul Codlea, Georgescu Ortansa, Orașul Stalin, Iacob Ștefan, Orașul Stalin, Kery Helga, Orașul Stalin, Pancu Alice, Mediaș, Servatius Gustav, Mediaș, Șuțu Maria, Orașul Stalin.

REGIUNEA SUCEAVA: Huțupaș Petru, Suceava, Jucan Grațian, Cîmpulung, Mihăilescu Lucreția, Suceava, Moraru Nicolae, Cîmpulung, Raisman Iosif, Suceava, Răuț Florica, Suceava.

REGIUNEA TIMIȘOARA: Băleanu Mircea, Lugoj; Iovănescu Maria, Arad, Stăncescu Elisabeta, Orșova.

ORAȘUL BUCUREȘTI: Alexandrescu Maria, raionul Grivița Roșie, Avramescu Izabela, raionul Stalin, Baican Elena, raionul I. V. Stalin, Bodilă Maria, raionul Grivița Roșie, Brăescu Maria, raionul Nicolae Bălcescu, Căliman Adam, raionul Grivița Roșie, Căpățînă Rodica, raionul Nicolae Bălcescu, Dimofte Maria, raionul I. V. Stalin, Drăgoi Alexandru, raionul V. I. Lenin, Gingaciu Maria, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ojog Maria, raionul 1 Mai, Ionescu Margareta, raionul Tudor Vladimirescu, Ionescu Mușcel Lavinia, raionul 1 Mai, Ionescu Ortansa, raionul Nicolae Bălcescu, Popescu Constantin, raionul Grivița Roșie, Prisăciuc Nicolae, raionul V. I. Lenin, Săuțeanu Maria, raionul 1 Mai, Sonea Emilia, raionul V. I. Lenin, Steriade Maria, raionul Stalin, Stoicescu Nicolae, raionul Tudor Vladimirescu, Stăncescu Dumitru, raionul Tudor Vladimirescu.

★

Dumitru Nicolae, „Semănătoarea", București, Georgescu Constanța „7 Noiembrie"-Craiova; Ionescu Hristache, grupul școlar „Steagul Roșu", Orașul Stalin (din școlile Ministerului Industriei Grele). Sendroiu Gheorghe, Caransebeș, Stancu Dumitru, Fieni, raionul Pucioasa (din școlile Ministerului Construcțiilor și materialelor de construcții), Pintilescu Viorica, școala tehnică de exploatări C.F.R. București; Palade Cicerone, școala profesională mecanică navală, Giurgiu (din școlile Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor).

„Invățător fruntaș"

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA: Cengher Ion, Aluniș, raionul Reghin, Fekete Ioan, Damieni, raionul Tg. Mureș; Kadar Iolanda, Tg. Mureș; Mireșteanu Gheorghe, Reghin; Mada-Ras Susana, Tg. Mureș; Popescu Maria, Tg. Mureș; Popovici Gavril, Idicel, raionul Reghin; Petraș Ioan, Iedu; Ravasz Ștefan, Ația, raionul Sîngeorgiul de Pădure; Szöverffi Carol, Chinari, raionul Mureș; Solnai Ana, Ciumani, raionul Gheorghieni; Thumes Carol, Reghin.

REGIUNEA BACAU: Costea Dumitru, Păucești, raionul Adjud; Dugan Aurelian, Șoimărești-Drăgănești, raionul Tg. Neamț; Filote Maria, Roman; Florescu Margareta, Orbeni, raionul Adjud; Groapă Gheorghe, Serbești, raionul Buhuși; Nedelcu-Dimitriu, Alice, Tg. Ocna; Nistor Dumitru, Podoleni, raionul Buhuși; Radu Dumitru, Ploscuteni, raionul Adjud; Șerban Elena, Piatra Neamț; Toma Margareta, Domnești-Tîrg, raionul Adjud.

REGIUNEA BAIA MARE: Ardelean Tatiana, Baia Mare; Alexandrescu Nicolae, Terebești, raionul Carei; Andrei Hermina, Corneni, raionul Lăpuș; Ardelean Augustin, Sanislau, raionul Carei; Bărbosu Augustin, Ciocotiș, raionul Lăpuș; Farcaș Sarolta, Satu Mare; Rădulescu Teofil, Ghiuzbaia, raionul Somcuta Mare; Sălăgeanu Maria, Satu Mare; Svedac Vilhelm, Sighet.

REGIUNEA BUCUREȘTI: Banciu Silvia, Fierbinți, raionul Snagov; Berleanu Ferentz, Turbați, raionul Snagov; Buca Elisabeta, Mircea Vodă, raionul Călărași; Bulumac M. Gheorghe, Podul Doamnei, raionul Videle; Constantinescu Emil, Căscioarele, raionul Titu; Cristescu Gheorghe, Cosmești, raionul Videle; Delcea Ion, Dăița, raionul Giurgiu; Dinescu N. Victor, Odobești, raionul Titu; Dițoiu Costică, Olteni; Frasin Constantin, Pribegi, raionul Slobozia; Ionescu Maria, Alexeni, raionul Urziceni; Mirea St. Ene, Maldăeni, raionul Roșiori; Mireanu Elena, Giurgiu; Nicolae Florica, Mihăilești, raionul Domnești; Pătrașcu D. Emanoil, Coadele, raionul Snagov; Popescu R. Ioana, Preajba de Sus, raionul Videle; Popescu A. Petru, Titu; Rădulescu C. Paula, Rădulești, raionul Videle; Răsuceanu Maria, Giurgiu; Săracu Varvara, Giurgiu; Stelian Ion, Micșunești-Moara, raionul Snagov; Stoica Emilian, Obedeni, raionul Videle; Șerbănescu Paul, Negreni, raionul Olteni; Ștefănică I. Stancu, Brezoaiele, raionul Răcari; Văcaru Petre, Mitropolia, raionul Olteni; Vasilescu Gheorghe, Antonești, raionul Olteni; Vintilă Sofia, Ivănești, raionul Slobozia.

REGIUNEA CLUJ: Amarandi Florica, Negreni; Buda Vasile, Agrij, raionul Zalău; Donciu Aurel, Chechiș, raionul Jibou; Dîmbeanu Alexandru, Camaraș, raionul Sărmaș; Ducu Ilie, Salva, raionul Năsăud; Filip Otilia, Lusca, raionul Năsăud; Funariu Elena, Ocna Mureș, raionul Aiud; Giurgiuman Susana, Valea Drăganului; Goia Ion, Buciumi, raionul Zalău; Hirianu Ioan, Luduș; Marchis Gavril, Jichișul de Jos, raionul Dej; Maghiaru-Sever Silvia, Chinteni, raionul Cluj; Mureșan Gheorghe, Mărișelu, raionul Bistrița; Moldovan Pamfil, Zau, raionul Luduș; Pall Iuliu, Săvădisla, raionul Cluj; Pascu Ersilia, Turda; Pop Aurel, Crasna, raionul Zalău; Pintea Dănilă, Sincraiul Almașului, raionul Cluj; Rosler Rudolf, Bistrița; Savu Rozalia, Șoimuș, raionul Jibou; Șerban Ioan, Cerghid, raionul Luduș; Selagea Maria, Bistra, raionul Cîmpeni; Tarta Estera, Sărmaș.

REGIUNEA CONSTANȚA: Băjenaru Iordache, Poarta Albă Sat, raionul Medgidia; Bucur Constantin, Sudiți, raionul Fetești; Burcea Ion, Plopeni, raionul Negru-Vodă; Cosimbescu Elena, Ovidiu, raionul Medgidia; Costache Ștefan, Saligny, raionul Medgidia; Dumitriu Maria, Constanța; Ecrem Mamut, Ciocîrlia de Jos, raionul Medgidia; Fătu I. Eleonora, Vasile Roaită, raionul Negru-Vodă; Gheorghe Constantin, Albești, raionul Negru-Vodă; Godeliei Alexandru, Ciocîrlia de Jos, raionul Medgidia; Iacob Tudor, Deleni, raionul Adamclisi; Ioan Aurel, Jegălia, raionul Fetești; Moraru Andrei, Hîrșova; Nicolae Elena, Medgidia; Popovici Traian, Medgidia; Radu F. Petre, Valea Rea, raionul Adamclisi; Rogoveanu Ion, Constanța; Săvulescu Maria, Dudești-Stelnica, raionul Fetești; Stănciulescu Ion, Tulcea; Tănase Vasile, Războieni, raionul Hîrșova; Tătaru Panait, Țepeș-Vodă, raionul Medgidia; Tiron N. Casian, Oltina, raionul Adamclisi; Vioreanu Stelian, Constanța.

REGIUNEA CRAIOVA: Bălu Sabina, Turnu Severin; Costache Ioana, Horezu-Poenari, raionul Segarcea; Diaconu Matei, Melinești, raionul Amaradia; Drăculeț Ion, Băilești; Drăgulescu Iulian, Baia de Aramă; Gavrilă Marin, Gostavăț, raionul Caracal; Ghibus Genoveva, Cărbunești, raionul Gilort; Ghiță Eugenia, Siliștea-Crucii, raionul Băilești; Ionescu Mihail, Coșovenii de Jos, raionul Craiova; Iovan Marin, Belcin, raionul Segarcea; Neacșu Gheorghe, Gura Motrului-Arginești, raionul Filiași; Olgoiu Vasile, Căpreni, raionul Amaradia; Păun Ion, Călugăreni-Cernea Sat, raionul Baia de Aramă; Popescu F. Gheorghe, Motățel, raionul Calafat; Popescu D. Maria, Ciuperceni, raionul Tg. Jiu; Popescu S. Gheorghe, Baia de Aramă; Popescu Orest, Peștișani, raionul Tg. Jiu; Romanescu I. Gheorghe, Ticleni, raionul Gilort; Săftoiu Aneta, Fîntîna Banului, raionul Cujmir; Simcelescu Ilie, Tr. Severin; Sperdea Elisabeta, Devesel, raionul Vînju-Mare; Stoica Săndulache, Cirligei, raionul Novaci; Tașcău Nicolae, Tg. Cărbunești, raionul Gilort; Trancă Ecaterina, Radomir, raionul Caracal; Văduva Angela, Bălcești, raionul Oltețu.

REGIUNEA GALAȚI: Alexandru Teodosia, Cudalbi, raionul Tecuci; Atanasiu Emil, Galați; Boțîrlan Hristache, Pădureni, raionul Panciu; Bușilă Eugenia, Soveja, raionul Panciu; Cazacu Petra, Greci, raionul Măcin; Chicoș Natalia, Odobești, raionul Focșani; Cristescu Constantin, Greci, raionul Filimon Sîrbu; Felea Vasile, Docani, raionul Berești; Grigore Georgeta, Cornești, raionul Tecuci; Hahul Costandache, Bucești, raionul Liești; Ioachim Alexandrina, Independența, raionul Galați; Ioniță Zamfira, Măcin, raionul Măcin; Ioneanu Sofia, Jijila, raionul Măcin; Leu Radu, Scorțarul-Vechi, raionul Brăila; Mihăilă Georgeta, Gohor, raionul Tecuci; Munteanu Gheorghe, Vîrlezi, raionul Bujor; Naniu T. Rada, Bordei-Verde, raionul Călmățui; Patrichi Ioana, Corni, raionul Bujor; Pascal Profira, Galați; Petrescu Aurelia, Mărășești, raionul Panciu; Roșcu Nicolae, Pecineaga, raionul Măcin; Stanciu Ion, Luncavița, raionul Măcin; Stoian Eufrosina, Brăila; Stoica Sterian, Rîmnicelu, raionul Brăila; Ștefanache Maria, Panciu; Țăranu Maria, Măcin; Tenie Zenobia, Ivești, raionul Liești; Țuțulanu Stroe, Movila Miresei, raionul Brăila; Vlad Gheorghe, Dorobanțu, raionul Măcin; Vlad R. Stan, Măicănești, raionul Liești.

REGIUNEA HUNEDOARA: Arvinte Elena, Orăștie; Ciobotă Nicolae, Alba-Iulia; Crăciun Avram, Sebeș; Dubariu Adriana, Vălișoara, raionul Brad; Grama Maria, Simeria; Hărgăuș Gheorghe, Luncoiul de Jos, raionul Brad; Iancu Ana, Inuri-Stăuini, raionul Alba; Mărcuș Simion, Rișculița, raionul Brad; Matei Gheorghe, Crișcior, raionul Brad; Munthiu Ileana, Alba Iulia; Neagu Romulus, Blăjeni, raionul Brad; Negrilă Robinson, Dobra, raionul Ilia; Ocneanu Gheorghița, Homorod, raionul Orăștie; Popovici Minerva, Colonie; Tirică Ileana, Brad; Vereș Rozalia, Petroșani.

REGIUNEA IAȘI: Balcan Vasile, Roșiești, raionul Vaslui; Bădărău Natalia, Bivolari, raionul Iași; Ciobanu Ana, Hîrlău; Constantiniu Elena, Iași; Cristea Constantin, Suletea, raionul Murgeni; Didilescu N. Vasile, Draxeni, raionul Negrești; Giurgea Mircea, Cotnari, raionul Hîrlău; Grămadă Vasile, Schitu-Duca, raionul Iași; Grosu Ioan, Pungești, raionul Vaslui; Ioan Maria, Bîrlad; Jerghiuță Vasile, Iași; Medeleanu Gheorghe, Holbaca, raionul Iași; Mihăilescu Alexandrina, Bîrlad; Oțel I. Rarița, Negrești; Pavel Aurelia, Osești, raionul Negrești; Popescu Gheorghe, Iași; Smîntînică Eliza, Tg. Frumos; Tura Anton, Cîrpiți, raionul Iași; Vintilă Gheorghe, Pungești, raionul Vaslui.

REGIUNEA ORADEA: Anastasiu Elena, Vașcău; Balotă Ilie, Marca, raionul Șimleu; Berekmeri V. Vasile, Șilindru, raionul Săcueni; Dobrescu Emilia, Săcădat, raionul Oradea; Foriș Iosif, Balc; Koraly Maria, Oradea; Munteanu Petru, Curățele, raionul Beiuș; Movik Iuliu, Salard, raionul Oradea; Novak Irina, Oradea; Pop D. Gavril, Simleu; Popescu Gheorghe, Pomezeu, raionul Beiuș; Secan Traian, Simian, raionul Secuieni; Ungur Ioan, Salonta; Varó Magdalena, Uilac, raionul Șimleu.

REGIUNEA PITEȘTI: Barnea Maria, Curtișoara, Slatina; Bojeneanu Ioana, Găești; Costache Dumitru, Rm. Vîlcea; Costea Alexandrina, Bascov, raionul Pitești; Domnulete Viorica, Drăgășani; Drăgănescu Gheorghe, Măgura, raionul Potcoava; Florescu Ion, Cringeni, raionul Drăgănești; Georgescu Ion, Ciomăgești, raionul Vedea; Ianculescu Ion, Vedea; Ionescu Elisabeta, Dobrusa, raionul Drăgășani, Istrate Gheorghe, Valea Popii, raionul Muscel; Neagoe Lucia, Budișteni, raionul Topoloveni; Nicolaescu Dumitru, P. Mahlasi, raionul Rm. Vîlcea; Petrescu Dumitru, Pitești; Petrescu Emilia, Scornicești, raionul Potcoava; Popescu Gheorghe, Beleți, raionul Topoloveni; Sardarescu Ion, Dăiești raionul Băbeni; Șerb Gheorghe, Geamăna, raionul Pitești; Stănescu Gheorghe, P. Lacului, raionul Vedea; Stănusescu Ion, Valdeeni, raionul Horezu; Stoica Elisabeta, Pitești.

REGIUNEA PLOEȘTI: Bobocel Ilie, Pogoanele; Caloian I. Adriana, Buzău; Canciu P. Emilia, Cîmpina; Contu Valeria, Buzău; Dăscălescu Viorica, Cîmpina; Davidescu Alexandru, Ploești; Dinu Niculae, Ploești; Ioan Petre, Gornet Cuib, raionul Teleajen; Mitache Alexandru, Ploești; Muștuc Constantin, Căldărușanca, raionul Mizil; Nedelcu Mirela, Ploești; Nițescu Camelia, Ploești; Petcu Anton, Nicovani — Valea Călugărească, raionul Ploești; Potîrniche Florica, Tîrgoviște; Roșcăneanu Constantin, Ploești; Sima Nicolae, Ciorani, raionul Cricov; Stănescu Ghiță, Vadul Sorești, raionul Beceni; Stănescu Valentina, Ploești; Viiu Elena, Tîrgoviște.

REGIUNEA STALIN: Anghelina Toma, Seica Mare, raionul Mediaș; Basarab Ana, Sighișoara; Benchea Mihai, Hetiur, raionul Sighișoara; Bercan Maria, Rupea; Blanarcsik Irina, Racoșul de Jos, raionul Rupea; Boldea Augustin, Viștea de Sus, raionul Făgăraș; Bota Aneta, Sighișoara; Clemens Ioan, Rupea; Dică Ioana, Sita Buzău, raionul Codlea; Dragoman Minerva, Țichindeal, raionul Agnita; Dragomir I. Nicolae, Vama Buzăului, raionul Codlea; Iakobi Hans, Senereuș, raionul Sighișoara, Kiss Dionisie, Sighișoara; Mathe Francisc, Drăușeni, raionul Rupea; Miklusch Albert, Sercaia, raionul Făgăraș; Muscă Victoria, Mediaș; Ochiu Iosif, Orașul Stalin; Peltan Ștefan, Săcele, raionul Codlea; Szekely Gheorghe, Hăghig, raionul Codlea; Velicu Marin, Orașul Stalin; Weidner Martha, Hălchiu, raionul Codlea.

REGIUNEA SUCEAVA: Albu Virginia, Cîmpulung, Arnăutu Dumitru, Rediu-Reuseni, Trusești, Bunea Elena, Crăciuneni-Todireni, raionul Trusești, Chihaia Costache, Trusești, Chiriac Haralambie, Ionășeni, raionul Trusești, Ciocoiu Vasile, Victoria Hlipiceni, raionul Trusești, Cojocaru A. Adrian, Scheia, raionul Suceava, Cojocaru Vasile, Borzești, raionul Săveni, Costînceanu Mihai, Rîșca-Movila Ruptă, raionul Trusești, Costea Neculai, Carasa, raionul Dorohoi, Cotor Gheorghe, Satu Mare, raionul Rădăuți, Duzinschi Nicolae, Darabani, Erham Dragoș, Sadova, raionul Cîmpulung, Filip Dumitru, Grănicești, raionul Rădăuți, Filisievici Maria, Gurahumorului, Gafițescu Constantin, Dumbrăveni, raionul Suceava; Gavril Petru, Dorobanți, raionul Botoșani; Haiu Napolion, Săveni, Hrincescu Fevronia, Arbore-Clit, raionul Rădăuți, Ilioaia Constantin, Fălticeni, Mandric Lidia, Trusești, Minteanschi Elena, Botoșani, Mîrza Dumitru, Miorcani, raionul Darabani, Muraru Vasile, Fălticeni, Obreja Mihai, Dornești, raionul Rădăuți; Petracovici Eugen, Bosanci, raionul Suceava; Popa Ana, Dolhasca, raionul Fălticeni; Radu Alexandrina, Albești, raionul Trusești; Reteanu Luiza, Botoșani; Romanovschi Trifon, Stroești, raionul Suceava; Roșca Cornelia, Vama, raionul C. Lung; Stamate Gheorghe, Plăvălar-Reuseni, raionul Suceava; Teodorescu Eliza, Sărata-Mihăileșeni, raionul Trusești; Teodorescu Maria, Săveni; Zastavnețchi Mihai, Miorcani, raionul Darabani.

REGIUNEA TIMIȘOARA: Albai Ion, Orșova, Barany Irma, Rovine, raionul Pecica, Bedelici Zaharia, Bucoșnița, raionul Caransebeș, Boldovina Matei, Teremia, raionul Sînnicolaul Mare, Băcală Ioan, Voiteni, raionul Ciacova, Bena Petru, Milcoveni, raionul Oravița, Böhm Ioan, Sînnicolaul Mare, Chioreanu Aurelia, Lugoj, Duda Pavel, Belint, raionul Lugoj, Drăghici Eugenia, Orșova, Friederich Margareta, Timișoara, Georgescu Adrian, Armeniș, raionul Caransebeș, Hohn Vasile, Lipova, Jusca Sara, Lipova, Loritz Nicolae, Gelu, raionul Sînnicolau; Mărcuș Dumitru, Arad, Mircea Florica, Caransebeș, Mariescu Iosif, Pesac, raionul Sînnicolaul Mare, Oxenfeld Elisabeta, Arad, Pistrilă Petru, Gîrbovăț, raionul Bozovici, Petrovici Maria, Susca, raionul Moldova Nouă, Popovici Elena, Ciacova, Străinu Ioan, Bethausen, raionul Făget, Sutzer Gertrude, Grabăț, raionul Sînnicolaul Mare, Trupel Volga, Orțișoara, raionul Timișoara, Vasilcin Ana Maria, Beșenova Veche, raionul Sînnicolaul Mare, Zirk Adam, Nițchidorf, raionul Gătaia.

ORAȘUL BUCUREȘTI: Bucătcă Maria, raionul Tudor Vladimirescu, Cardaș Lucreția, raionul V. I. Lenin, Crețu Maria, raionul V. I. Lenin, Dăscălescu Elena, raionul V. I. Lenin, Dumitrescu Maria, raionul 23 August, Ilie Sultana, raionul Nicolae Bălcescu, Ionescu Leontina, raionul V. I. Lenin, Marcu Maria Aurelia, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Martinescu Verona, raionul 1 Mai, Mihai Hrisia, raionul 1 Mai, Mihăilescu Margareta, raionul Grivița Roșie, Marinescu Eugenia, raionul Nicolae Bălcescu, Olaru Suzana, raionul Stalin, Pasăre Angela, raionul Stalin, Paveliu Eliza, raionul V. I. Lenin, Popovici Cornelia, raionul Stalin, Prodan Cristina, raionul Tudor Vladimirescu, Stănciulescu Florica, raionul 1 Mai, Ștefănescu Maria, raionul Nicolae Bălcescu, Stănescu Gheorghe, raionul V. I. Lenin, Sanda Alexandrina, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Tițel Victoria, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ungureanu Silvia, raionul Tudor Vladimirescu, Uță Elena, raionul V. I. Lenin, Ursu Sava, raionul 1 Mai, Velculescu Eugenia, raionul Grivița Roșie.

— Abia aștept să fiu și eu școlar!

Reforma învățămîntului

(Urmare din pag. 1)

noi planuri de învățămînt, programe și manuale școlare. Totodată, ea a necesitat o largă muncă de restructurare ideologică și științifică a cadrelor didactice, pentru scoaterea lor de sub influența pedagogiei burgheze. Școala burgheză, ale cărei racile le-au demascat cu durere și revoltă mulți dintre înaintașii noștri progresiști preocupați de soarta învățămîntului — Eminescu, Creangă, Caragiale, Slavici, Delavrancea și alții — a apus pentru totdeauna. Pe temelia tradițiilor ei cele mai înaintate s-a născut școala nouă, a poporului, cu caracterul său profund democratic.

Continuînd opera începută prin reforma învățămîntului, Partidul Muncitoresc Romîn și statul democrat-popular s-au preocupat și se preocupă în permanență de continua dezvoltare și întărire a școlii noastre, de aplicarea consecventă a principiilor stabilite de reformă. An de an au fost luate noi măsuri în scopul creării celor mai largi posibilități fiilor oamenilor muncii de a urma școala, pentru adîncirea conținutului realist-științific al învățămîntului și pentru o mai strînsă apropiere a lui de viață. Partidul și guvernul arată o deosebită grijă pentru cadrele didactice, detașamentul cel mai numeros al intelectualității noastre, care sînt ajutate să-și însușească știința marxist-leninistă, să-și ridice pregătirea de specialitate și măiestria pedagogică, să aibă condiții tot mai bune de trai și de muncă.

Hotărîrile Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la reorganizarea învățămîntului profesional și tehnic, la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală și la îmbunătățirea învățămîntului superior au dat școlii noastre un nou avînt pe calea deschisă de reforma învățămîntului. Numeroase alte documente de partid și de stat sînt tot atîtea mărturii ale atenției pe care partidul și statul democrat-popular o acordă școlii și slujitorilor ei.

A trecut un deceniu de cînd s-au pus bazele școlii noi și fiecare an a adus cu sine noi realizări în domeniul învățămîntului.

Învățămîntul preșcolar, atît de neglijat în trecut, se bucură astăzi de o atenție deosebită din partea statului, pentru a veni în sprijinul femeilor-mame din producție și a pregăti pe copiii de 3—7 ani pentru școala elementară. Așa se face că în ultimul an numărul instituțiilor de învățămînt preșcolar a ajuns la 6.641 unități (adică de patru ori mai multe decît în anul 1938/1939) în care au fost cuprinși 281.141 copii.

În același timp numărul școlilor cu clasele I—IV a crescut la 16.052 unități, în care au fost cuprinși 1.375.012 elevi, adică aproape totalitatea copiilor de vîrstă școlară.

Învățămîntul elementar de 7 ani, creație a reformei învățămîntului, a luat o largă dezvoltare și urmează ca în acest an să devină general și obligatoriu în toate localitățile care au școli de 7 ani. Față de primul an de aplicare a reformei învățămîntului, numărul școlilor cu clasele V-VII a crescut de la 3.549 unități la 4.653 unități, iar al elevilor de la 284.450 la 438.039 în ultimul an școlar.

Paralel cu dezvoltarea și generalizarea treptată a învățămîntului de 7 ani, o mare dezvoltare a luat învățămîntul mediu, care cuprinde astăzi de trei ori mai mulți elevi decît în trecut, în majoritate fii de muncitori și țărani muncitori.

Reforma învățămîntului a așezat pe baze noi și învățămîntul profesional și tehnic, care asigură economiei naționale cadrele de muncitori și tehnicieni. Spre deosebire de vechiul învățămînt profesional și industrial în care se făcea o pregătire meșteșugărească, astăzi pregătirea muncitorilor și tehnicienilor se face pe lîngă întreprinderile mari socialiste, în strînsă legătură cu producția, cu tehnica cea mai avansată.

Schimbările structurale aduse învățămîntului superior au dat și acestuia o orientare nouă, potrivit nevoilor economiei și culturii. S-a extins mult învățămîntul superior tehnic, s-au înființat noi instituții de învățămînt superior și facultăți pentru pregătirea unor specialiști de care țara noastră era lipsită în trecut.

Școala noastră s-a achitat cu cinste, în anii care au trecut de la reformă, de sarcinile puse de partid în fața ei. Ea a dat patriei numeroase cadre de specialiști, muncitori cu o înaltă calificare și intelectuali ieșiți din rîndurile poporului, constructori activi ai socialismului, a adus o contribuție de cea mai mare importanță la lupta pentru lichidarea neștiinței de carte și a înapoierii culturale, pregătește și educă un tineret nou, înarmat cu cuceririle științei și culturii, un tineret însuflețit de dragoste pentru patrie, pentru popor.

Realizările obținute în acest domeniu au fost posibile datorită muncii însuflețite pe care o depun, sub conducerea partidului, zeci de mii de învățători și profesori, care și-au însușit principiile reformei învățămîntului și au luptat pentru traducerea lor în viață.

Acum, la a 10-a aniversare a reformei învățămîntului, întregul popor privește cu mîndrie drumul parcurs și înconjoară cu dragoste școala sa nouă, socialistă, pentru că ea merge neabătut pe drumul trasat de partid și își aduce contribuția la cauza construirii socialismului, a vieții noi.

Pentru primele lecții de economie politică

In vederea predării primelor lecții de economie politică publicăm mai jos tema întîia din proiectul programei de economie politică pentru școala medie.

Tema I. Obiectul economiei politice (4 ore).

— Producția bunurilor materiale — baza existenței societății omenești. Elementele simple ale procesului de producție: munca, obiectul muncii și mijloacele de muncă. Mijloacele de producție și forța de muncă.

— Modul de producție și laturile sale: forțele de producție și relațiile de producție. Scurtă caracterizare a forțelor și relațiilor de producție ale: comunei primitive, sclavagismului, feudalismului, capitalismului și socialismului. Trecerea de la un mod de producție la altul. Interacțiunea dintre forțele de producție și relațiile de producție.

— Legile dezvoltării economice a societății și caracterul lor. Legi specifice și legi comune. Legea economică fundamentală. Particularitățile legilor economice.

— Definiția economiei politice ca știință. Caracterul istoric și caracterul de clasă și de partid al economiei politice. Economia politică — parte constitutivă a marxism-leninismului.

★

Școlile vor primi ulterior întregul proiect de programă.

SE FĂUREȘTE O NOUĂ INTELECTUALITATE

(Urmare din pag. 1)

în universități, în politehnici sau în institutele pedagogice.

O altă latură a pregătirii noii intelectualități o constituie asigurarea conținutului științific și ideologic, la un nivel mereu mai înalt, al procesului instructiv-educativ din învățămîntul nostru superior.

Prin reorganizarea învățămîntului superior s-au pus bazele unui proces instructiv-educativ cu un conținut realist-științific, așezat pe temeliile de granit ale învățăturii marxist-leniniste, care să facă posibilă pregătirea unei intelectualități cu un înalt nivel științific, educată în spiritul patriotismului socialist îmbinat cu internaționalismul proletar, în spiritul dragostei pentru popor și pentru munca lui creatoare pusă în slujba construirii socialismului, în spiritul dragostei pentru pace.

Introducerea predării științelor sociale în învățămîntul superior — a socialismului științific, a materialismului dialectic și istoric și a economiei politice — contribuie la pregătirea ideologică a viitorilor specialiști și la orientarea lor științifică în problemele construirii socialismului, permițîndu-le totodată să aprofundeze cu succes cunoștințele de specialitate care li se predau la cursuri, seminarii și lucrări practice.

La ridicarea nivelului învățămîntului superior a contribuit în mare măsură organizarea procesului de învățămînt pe baza unor planuri de învățămînt și a unor programe de curs unitare, precum și elaborarea unor manuale și cursuri puse în concordanță cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii din țara noastră și din întreaga lume și, în primul rînd, din U.R.S.S. Invățămîntul superior asigură astfel, pe baza reformei învățămîntului, pregătirea cadrelor în toate specialitățile cerute de economia și cultura noastră în plină dezvoltare. Acum, planurile de învățămînt și programele de cursuri stabilesc profilul precis al specialiștilor și asigură un conținut unitar pregătirii de bază științifice, ideologice și practice a studenților.

Un document de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea învățămîntului nostru este Hotărîrea din 1957 a C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior, hotărîre care, adîncind cuceririle dobîndite pe baza reformei învățămîntului, a deschis perspective luminoase de progres pentru școlile noastre superioare.

Un principiu fundamental al învățămîntului superior, accentuat în mod deosebit în această hotărîre, este legarea învățămîntului de nevoile vieții practice, de problemele cele mai actuale ale construcției socialismului. Acest principiu se reflectă în toate formele de activitate — la cursuri, seminarii, lucrări practice etc. Forma cea mai directă și de durată prin care, în procesul de învățămînt, se stabilește contactul studentului cu viața, este practica în producție. Studenții — viitori specialiști de înaltă calificare ai țării — desfășoară activitatea practică în marile uzine și fabrici, în gospodăriile agricole de stat și colective, în stațiunile de mașini și tractoare, unde au posibilitatea să cunoască metodele înaintate de muncă, aparatura și utilajul cel mai modern și își completează cunoștințele teoretice căpătate în facultăți. In timpul practicii în producție, studenții au putința să cunoască nemijlocit viața, efortul creator al oamenilor muncii din fabrici și de pe ogoare și să participe direct la marea operă de construire a socialismului.

In învățămîntul superior se desfășoară, alături de munca instructivă, o importantă muncă de educare a studenților în spiritul dragostei față de clasa muncitoare și față de patrie, în spiritul respectului pentru adevărul științific, în spiritul luptei intransigente împotriva ideologiilor vrăjmașe.

Educarea studenților în cadrul procesului de învățămînt este întregită și prin desfășurarea unei activități cultural-educative în afara procesului de învățămînt. In prezent, funcționează case de cultură și cluburi studențești în toate centrele universitare, în aceste case și cluburi desfășurîndu-se o activitate însemnată pentru o viață luminoasă a studenților.

In realizarea scopurilor educative, un rol important îl au organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor și Asociațiile studenților, care constituie sprijinul de bază al conducerilor instituțiilor de învățămînt superior și al cadrelor didactice în educarea studenților.

Sub conducerea fermă a Partidului Muncitoresc Romîn, învățămîntul superior a obținut însemnate succese în opera de făurire a noii intelectualități, reușind să îndeplinească în cea mai mare măsură sarcina principală — de a forma cadre competente pentru economie, pentru sectorul social-cultural, cadre devotate clasei muncitoare și cauzei construirii socialismului. Din rîndurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare au fost și sînt promovați numeroși specialiști cu pregătire superioară, care devin organizatori talentați ai economiei patriei noastre, militanți în domeniul culturii, oameni de știință care fac față cu succes celor mai importante sarcini ale construirii bazei economice a socialismului, ale revoluției culturale și ale apărării țării.

Dezvoltînd mai departe învățămîntul nostru superior pe linia marxism-leninismului și în lumina principiilor reformei, avem garanția că vom da patriei intelectualii de nădejde de care are nevoie pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Patriei — un tineret harnic priceput și devotat

(Urmare din pag. 1)

consfătuirile raionale și regionale ale „micilor naturaliști", care au prilejuit și un bogat schimb de experiență între ei. Organizarea la București a consfătuirii pe țară cu cei mai mici cercetători ai naturii a trezit în inimile multora din ei dorința de a fi, și pe această cale, după puterile lor, folositori patriei.

O contribuție însemnată la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, pentru cunoașterea trecutului revoluționar al poporului nostru, a realizărilor obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în anii regimului democrat-popular, a frumuseților și bogățiilor patriei noastre o au acțiunile organizate în cadrul concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal", inițiat de C.C. al U.T.M. și Ministerul Invățămîntului și Culturii. In acest concurs au fost antrenați numeroși elevi și pionieri la acțiuni de cunoaștere o bogățiilor și frumuseților ținutului natal, a realizărilor obținute în construcția socialismului.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli participă cu însuflețire la acțiunile de folos obștesc. In vara acestui an aproape 15.000 de elevi din școlile medii și pedagogice au ajutat la muncile agricole de vară, constituiți în brigăzi și tabere pe lîngă G.A.S. și șantierele locale de construcție. Nenumărați elevi au efectuat ore de muncă voluntară în cadrul cluburilor organizate pentru ei, participînd la amenajarea parcurilor, a solariilor, la construirea caselor de cultură ale tineretului etc. Pionierii și școlarii au cules cantități mari de spice, de plante medicinale, au strîns fier vechi, hîrtie, au plantat mii de puieți. În această vară, de pildă, ei au strîns peste 200.000 kilograme de griu din spicele culese de pe ogoare.

După cel de al II-lea Congres al U.T.M., organizațiile U.T.M. și de pionieri au dobîndit realizări însemnate și în activitatea cultural-artistică și sportivă. Cu sprijinul profesorilor, ele au reușit să antreneze numeroși elevi în brigăzi și echipe artistice, în cenacluri literare etc. Concursul cultural-artistic al pionierilor și elevilor din anul școlar trecut a oglindit dorința copiilor de a cunoaște cîntecul și jocul nostru popular. Primul concurs al echipelor cultural-artistice ale pionierilor și școlarilor — organizat nu de mult de C.C. al U.T.M. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii — a cuprins 700.000 de elevi din toate regiunile țării, din care 2.300 au participat la faza pe țară. El s-a desfășurat la un nivel artistic destul de ridicat și a constituit o experiență bună, care poate fi folosită cu succes în viitor.

Concursul „Iubiți cartea", organizat de C.C. al U.T.M., constituie un bun mijloc de răspîndire a cărții în rîndurile tineretului. Mulți elevi poartă cu mîndrie pe piepturile lor insigna de participant la acest concurs.

Pentru a da patriei un tineret călit din punct de vedere fizic, organizațiile U.T.M. și de pionieri acordă o mare atenție sportului. Zeci de mii de pionieri și școlari sînt antrenați în activitățile sportive. Competițiile și concursurile organizate pe această linie antrenează an de an tot mai mulți elevi.

Rezultă clar că în noul an școlar organizațiile de pionieri trebuie să desfășoare din ce în ce mai bine activitățile lor specifice, care au scopul să contribuie la educarea patriotică și prin muncă a elevilor, la formarea și dezvoltarea unei concepții materialiste despre viață și societate, la folosirea cît mai bună și mai plăcută a timpului liber al elevilor prin acțiuni cultural-artistice, sportive și obștești. Acestea sînt principalele obiective asupra cărora trebuie îndreptate atenția și preocuparea tuturor.

Este necesar ca la realizarea acestor obiective organizațiile U.T.M. și de pionieri să ceară în mod permanent sprijinul multilateral și competent al pedagogilor noștri — învățătorii și profesorii — deoarece numai printr-o colaborare strînsă între cadrele didactice și organizațiile U.T.M. și de pionieri se poate asigura traducerea în viață a sarcinilor puse în fața noastră de către Partidul Muncitoresc Romîn cu privire la educarea tinerei generații.

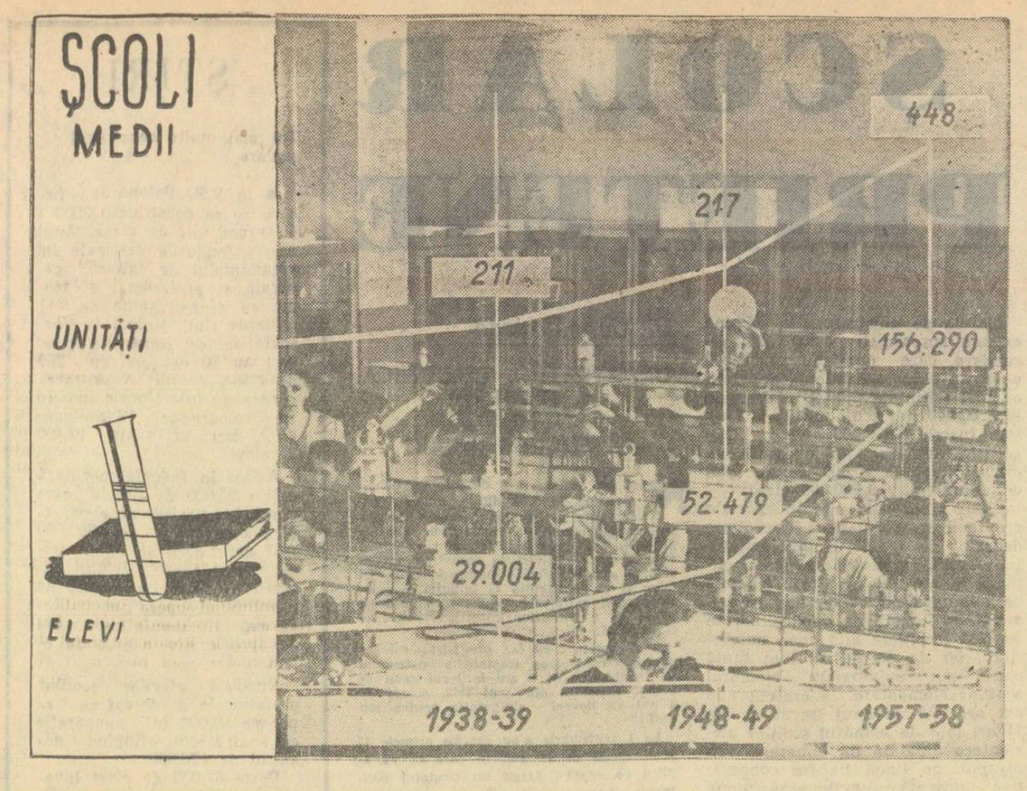

ELEVII DE IERI ELEVII DE AZI

Cei 30 de ani de cînd muncesc în învățămînt mi-au dat prilejul să cunosc viața școlii sub toate aspectele ei. Îmi pot da de aceea cu atît mai bine seama de marea deosebire ce există între școala de azi și cea dinaintea reformei.

Mi se pare că foarte grăitoare în această privință este comparația între cei care învățau altădată și cei care învață acum. Înainte de reformă, școala era accesibilă unei anumite categorii de copii — copiii oamenilor avuți. Fiii oamenilor muncii erau în marea lor majoritate ținuți departe de învățătură, departe de binefacerile științei și culturii. Să luăm, bunăoară, școala noastră. Cine învăța pe vremuri aici? Fiii moșierilor din județ, ai bancherilor și ai fabricanților, ai marilor negustori, ai avocaților afaceriști și ai altor „domni" de teapa acestora. Astăzi învață la noi în școală în primul rînd fiii muncitorilor și țăranilor muncitori. Ei constituie peste 60% din numărul total al elevilor. În anul școlar trecut, bunăoară, din cei 40 de elevi din clasa a VII-a 25 au fost fii de muncitori.

În trecut, în rîndurile elevilor școlii noastre — ca și în toate școlile țării, de altfel — bîntuiau naționalismul, șovinismul, ura de rasă. Desigur, însă, că fiii „domnilor", de orice naționalitate ar fi fost, se înțelegeau bine între ei, fiind la fel de mîndri de situația lor „înaltă" în societate. Altfel stăteau însă lucrurile cînd era vorba de relațiile cu puținii fii de muncitori sau de țărani muncitori pătrunși în școală. Pe aceștia, pe lîngă disprețul arătat față de starea lor „joasă", îi făceau să simtă și ura șovină față de cei de altă naționalitate.

Acum, cînd îmi amintesc aceste lucruri, mi se par de necrezut, atît de mult s-au schimbat toate la noi. Cîtă prietenie îi unește acum pe copiii de toate naționalitățile care învață în școala noastră!

Timp de doi ani, pînă cînd s-a dezvoltat în orașul nostru rețeaua școlilor de cultură generală în limba germană, în cadrul școlii noastre a funcționat o secție cu limba de predare germană. În ultimii trei ani am avut în școală o secție maghiară. Între elevii romîni și cei maghiari și germani s-a legat o prietenie adevărată, frățească. Locuiesc împreună în internat, de multe ori învață împreună, lucrează alături în acțiunile obștești, își petrec împreună orele libere, vacanțele. S-au organizat adesea în cadrul școlii serbări comune, care au cimentat prietenia între elevii romîni, germani și maghiari.

Elevii școlii noastre de astăzi nu mai seamănă deloc cu cei din trecut nici în ceea ce privește atitudinea lor față de învățătură, față de muncă. Școala veche dădea elevilor ei o instrucțiune ruptă de viață. Tineretul nu era pregătit pentru o muncă creatoare în folosul societății. Odraslele claselor avute disprețuiau munca și pe cei ce muncesc, disprețuiau învățătura însăși, socotind-o doar un mijloc de a pune mîna pe o „patalama".

Azi, școala crește un tineret înarmat cu cunoștințe științifice, un tineret pregătit multilateral, capabil să folosească tehnica înaintată în toate ramurile de producție. Pentru a realiza această pregătire s-a introdus învățămîntul politehnic. În scopul de a-i familiariza pe elevi cu producția, de a le da o cît mai bună pregătire practică, școala noastră a organizat excursii la hidrocentrala de la Sadu, la uzinele „Independența", la uzina electrică, la centrala de distribuire a curentului pentru tramvaie etc. Elevii noștri au învățat să îndrăgească munca. Ei au efectuat cu bucurie activități practice la G.A.S. „Dealul Ocnei" sau în atelierele școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Independența". Aici, ei s-au orientat asupra lucrărilor elementare de lăcătușărie și strungărie, s-au deprins cu minuirea uneltelor și a mașinilor. Acum se pregătesc să lucreze în atelierul de lăcătușărie nou înființat în școală. Toate acestea nu numai că dezvoltă aptitudinile copiilor și îi familiarizează cu producția, dar îi ajută și să-și aleagă în mod conștient drumul în viață, să se îndrepte spre munca direct productivă, folositoare poporului.

La împlinirea a 10 ani de la reformă, învățămîntul cunoaște o înflorire pe care n-a cunoscut-o niciodată pînă acum. Făcînd bilanțul realizărilor obținute în acești ani, ne dăm seama cît de multe și de mari sînt transformările în domeniul școlii, cît de însemnate sînt aceste transformări.

La începutul unei noi decade de muncă a școlii, noi, învățătorii și profesorii, ne manifestăm hotărîrea de a ne intensifica eforturile pentru a da patriei un tineret cult, luminat, pentru a pregăti constructori conștienți ai socialismului în patria noastră.

Prof. CORINA LUNGOCI
școala medie nr. 3 Sibiu

CU INIMA plină de bucurie

Acum peste douăzeci de ani, cînd am venit ca învățătoare la Ianca, în comună nu exista decît școală de 4 ani.

Erau totuși pe vremea aceea în Ianca și copii care urmau liceul. Nu mulți, dar erau. Bineînțeles, odraslele moșierilor și negustorilor. Aceștia își trimiteau copiii la liceele sau pensioanele din Buzău și Brăila, sau chiar la București. Învăța fata negustorului cutare opt ani (citeodată numai doi-trei) la pension, apoi se mărita cu un avocat. La atît îi folosea învățătura.

În vremea asta, copiii țăranilor nevoiași abia dacă puteau să învețe cele 4 clase primare. De multe ori nu le terminau nici pe acestea. Nu mai vorbim de cei care nu erau de loc cuprinși în școală. Dintre absolvenți, ține minte, mulți erau copii înzestrați, dar nu aveau posibilitatea să învețe mai departe.

Această posibilitate li s-a creat copiilor din Ianca prin reforma învățămîntului din 1948, cînd a luat ființă la noi în comună o școală de 7 ani. Mi-amintesc cum, auzind vestea, părinții începură a veni la școală, cerîndu-ne lămuriri: „Și... o să fie chiar așa, o școală cu profesori, ca la oraș?" întrebau ei. Pe chipuri li se citeau bucuria și mîndria. Deopotrivă de bucuroși eram și noi, învățătorii, la gîndul că elevii noștri vor putea de aci înainte să-și continue studiile chiar la școala din comuna noastră.

Spuneau unii, pe vremuri, că țăranul e refractar la cultură. Că aceasta era o minciună, s-a dovedit din plin după 1948. La începutul anului următor numărul elevilor înscriși în clasa a V-a la școala noastră a fost atît de mare încît a trebuit să se înființeze o a doua școală de 7 ani în comună.

Dar nu numai în domeniul învățămîntului se produceau schimbări. În toate sectoarele vieții orînduielile vechi erau înlocuite cu altele noi. Astfel, după 1950 în comună au luat ființă un S.M.T., apoi o gospodărie agricolă colectivă, un cămin cultural... Numărul colectiviștilor era în continuă creștere. Creșteau, în vremea asta, și copiii. La Ianca se punea problema înființării unei școli medii.

O școală medie la Ianca — un sat pierdut în cîmpia Bărăganului? Altădată o asemenea idee i-ar fi făcut pe cei de la Ministerul Instrucțiunii Publice în cel mai bun caz să zîmbească, iar vreun gazetar din cei puși în slujba potentaților s-ar fi grăbit să folosească materialul pentru un foileton pe placul domnilor cu frac: „Urmași demni ai cetățenilor din Mizil — care, pe vremuri, cereau ca expresul internațional să oprească în gara lor — țăranii din Ianca solicită astăzi înființarea în comună a unui liceu!" ar fi scris el.

Dar ceea ce era irealizabil pe vremuri a fost posibil în zilele noastre. În anul 1953, la Ianca a luat ființă o școală medie. Este adevărat că la început școala nu a avut un local propriu. Ulterior însă, primindu-se un ajutor bănesc substanțial din partea sfatului popular regional, s-a reamenajat o fostă casă boierească, care a trecut în folosința școlii medii. Astfel, la Ianca avem astăzi, spre mîndria noastră a tuturor, o școală medie de 11 ani — o școală medie cu local propriu și un internat de 140 de locuri. Numărul elevilor de la cele două școli existente astăzi în Ianca (școala medie și școala de 7 ani) se ridică la 600, adică dublu față de numărul elevilor de acum 10 ani. În același timp, numărul cadrelor didactice a crescut de trei ori. A crescut, bineînțeles, și numărul sălilor de clasă, școlile au fost înzestrate cu un bogat material didactic.

Un lucru cu care ne mîndrim îndeosebi este că astăzi în comuna noastră — care acum este complet colectivizată — nu mai există neștiutori de carte. Cît privește copiii nescolarizați, despre așa ceva n-am mai auzit de mult pe la noi.

Adesea, în ultima vreme, mi se întîmplă ca, întîlnindu-mă cu unii dintre foștii mei elevi de după 1944, să aflu că ei sînt astăzi mecanizatori, tractoriști, brigadieri sau studenți — toți absolvenți ai cursurilor de 7 ani sau medii. Și inima mi se umple de bucurie. E o bucurie care-mi dă puteri noi, făcîndu-mă să muncesc cu mai multă dragoste, cu mai mult elan.

OCTAVIA ANTOHI
învățătoare în comuna Ianca, raionul Filimon Sîrbu

„MI-AU FOST CREATE POSIBILITATI NEVISATE IN TRECUT"

Sînt fapte în viață scrise parcă în inimă, pe care anii, oricît de mulți ar fi ei la număr, nu le pot șterge. Cu ce aș putea eu, de pildă, înlocui anii copilăriei mele, ca să pot uita că mi-au fost furați? Cum aș putea ierta orînduirea care, prin legile ei în folosul domnilor, oilea înainte de vreme generații după generații? Cum aș putea uita că la o vîrstă cînd copiii bogătanilor huzureau și nici nu știau ce e aceea muncă, eu — și ca mine zeci de mii de copii — trudeam fără încetare, zi și noapte, pentru o bucată de pîine?

Copiii patriei noastre au astăzi asigurate toate condițiile pentru ca să se poată gîndi cu încredere la viitorul lor luminos. Porțile școlilor și ale instituțiilor de învățămînt de toate gradele le sînt larg deschise. Ei pot visa, se pot gîndi cu bucurie și mîndrie la viitorul ce-i așteaptă. Noi, copiii vitregi ai societății burgheze, trebuia să ne gîndim nu la ceea ce am putea deveni în viață, ci la ceea ce am putea face pentru a ne asigura hrana zilnică. În 1940, de pildă, cînd am intrat ca muncitor la fabrica „Standard" — astăzi „Grigore Preoteasa" — din București visul meu nu era altul decît acela de a-l mai scuti pe tata de unele poveri ce-l apăsau, de a-l ajuta în întreținerea familiei destul de numeroase. Ca să devin lăcătuș-mecanic și să pot cîștiga totodată, după cele 12 ore de muncă istovitoare în atelier urmam cursurile unei școli de ucenici. Cu gîndul că poate mîine o să dorm mai mult sau o să mănînc mai bine, mi s-au scurs, așa, luni și ani din viață. Toate s-au schimbat însă o dată cu alungarea de la putere a moșierilor și capitaliștilor, cu instaurarea puterii populare. Abia atunci s-a ivit pentru cei ca mine posibilitatea de a învăța, de a-și însuși știința și cultura.

Și iată că și eu am putut, datorită reformei învățămîntului, să primesc instrucțiune medie și apoi să urmez cursurile unei instituții de învățămînt superior. Într-adevăr, printre alte numeroase măsuri menite să facă din învățămîntul nostru un bun al poporului, a fost și aceea a organizării unor cursuri speciale și facultăți muncitorești după absolvirea cărora un număr însemnat de muncitori au fost trimiși în universități și institute. Printre muncitorii pregătiți pentru a urma cursurile Institutului politehnic m-am numărat și eu. Ni s-au asigurat condiții deosebit de bune de învățătură, am fost sprijiniți cu toată căldura, de profesori și colegi, să ne însușim cît mai temeinic cunoștințele predate.

Astăzi sînt absolvent al Facultății de mecanică — secția motoare — a Institutului politehnic din București. Lucrez acum ca inginer la uzinele „23 August" și încerc să dovedesc prin munca mea recunoștința pe care o simt pentru nevisatele posibilități ce mi-au fost create.

PETRE SIMIONESCU
inginer la uzinele „23 August" București

Copiii mei învață în anii aceștia

Sînt părinte a patru copii. Am mulțumirea că toți au învățat sau învață carte, că toți își pregătesc un rost. Cel mai mare este student la facultatea de medicină veterinară din București. Altul a terminat acum școala profesională de tractoriști și lucrează ca muncitor calificat într-o stațiune de mașini și tractoare. Al treilea este elev în clasa a IV-a. Cea mai mică învață și ea. E drept că deocamdată avînd abia 5 ani „învață" la grădiniță. Dar în curînd va merge și ea la școală — întîi la școala elementară, apoi la cea de 7 ani și apoi va păși pe drumul pe care și-l va alege din multele care îi vor sta în față — școli medii, profesionale, tehnice...

Eu n-am avut fericirea să învăț, cu toate că mi-a fost dragă învățătura. Pe vremea mea nu era suficient să ai dragoste de carte. Trebuiau bani, bani grei ca să poți învăța. Iar familia mea era lipsită de bani, cum erau pe atunci lipsite de bani toate familiile de muncitori. Am fost astfel nevoit să încep ucenicia la 10 ani. Am cunoscut vremuri grele, de mizerie, de umilință.

Copiii mei au apucat alte vremuri. Vremuri noi, fericite, care le-au deschis drum liber spre învățătură, spre un viitor luminos.

Sînt mîndru că toți copiii mei pot să învețe, dar sînt mîndru și de școala care le dă învățătură. Îmi dau seama că școala de azi îi înarmează pe copii cu cunoștințe folositoare, îi învață să se descurce în orice problemă, îi învață să iubească munca, să o prețuiască. Mi-am dat singur seama de acest lucru. Copiii mei știu multe. Stau uneori și mă minunez la cîte se pricep, cîte cunoștințe au. Le place literatura, muzica, sportul, dar știu să țină și o unealtă în mînă.

Cel din clasa a IV-a, deși are numai 10 ani, îndrăgește mult munca în gospodărie. A învățat de la școală să îngrijească culturile, să semene, să prășească. Culturile semănate de el în grădina casei au dat rod mai bogat decît cele puse de mama lui, pentru că a aplicat cele mai noi reguli agrotehnice.

Tot școala l-a învățat pe tractoristul nostru să mînuiască nu numai tractorul, dar și tot felul de aparate și mașini. Cînd se defectează ceva acasă la noi — o priză, un șalter — nu-i nevoie să aduc pe nimeni. Le repară băiatul meu. Și la locul lui de muncă se descurcă frumos. Inginerul șef l-a lăudat pentru priceperea cu care lucrează.

Muncitorul de azi se deosebește de cel de ieri. Nu e un simplu executant. E un om care gîndește, un om cu o cultură generală. În timpul lui liber, fiul meu citește mult — literatură beletristică și cărți științifice legate de specialitatea lui — vizionează filme, audiază concerte, își ridică necontenit nivelul cultural. Are timp și pentru asemenea preocupări deoarece are asigurate condiții bune de viață, nu poartă grija zilei de mîine.

În școala de azi copiii noștri sînt ajutați să învețe, le sînt create condiții tot mai bune de învățătură. Cei merituoși primesc burse. Trebuie să spun că mă mîndresc și eu cu astfel de copii. Adrian — studentul — primește de mult bursă pentru hărnicia pe care o arată. Și el iubește munca fizică. Mi-a vorbit cu entuziasm de cele două săptămîni de muncă voluntară pe care le-a prestat, împreună cu colegii lui, la G.A.S.-Fundulea. Pentru munca depusă au fost evidențiați de conducerea gospodăriei.

Am convingerea că, la terminarea școlii, copiii mei vor face față problemelor producției, vor ști să se descurce, fiindcă școala i-a pregătit în acest sens. Așa-i pregătește pe toți copiii școala nouă a țării noastre, creată acum 10 ani prin reforma învățămîntului. Ea crește cadre culte, utile societății, pline de dragoste pentru patrie, capabile să contribuie cu forțele lor la înflorirea patriei, la progresul societății.

LAZAR GHEORGHE
muncitor la IPROFIL-Măzura Codlei

La noi în comună nu mai există analfabetism

Am cunoscut pentru prima dată comuna Branițe din raionul Craiova în anul 1947, cînd m-am și stabilit aici împreună cu familia mea. Pe atunci existau în această comună peste 80 de analfabeți. De fapt, cifra nu oglindește realitatea exactă, deoarece în afară de aceștia mai erau încă vreo 50 de țărani care făcuseră o clasă primară sau două, dar care nu mai cunoșteau nici măcar alfabetul.

În trecut, în întreaga comună nu era decît o singură școală. Unicul învățător care trebuia să se îngrijească de instruirea copiilor din Branițe, în loc să-i învețe carte îi punea să-i lucreze pămîntul. Nu-i de mirare că mulți elevi n-au reușit să învețe nici abecedarul.

În 1948, după reforma învățămîntului, a început și în satul nostru, la fel ca în toată țara, acțiunea de alfabetizare. La început, în primul an, lucrurile au mers mai greu. Țăranii analfabeți, cei mai mulți trecuți de 30 de ani, se lăsau greu convinși. Nu o dată, cînd băteam la poarta Vasilicăi Gheorghe sau a Gheorghiței Fota, trimiteau copiii să spună că nu sînt acasă. Din fericire, nu am fost singură. Învățătorii proaspăt veniți la cele trei școli noi, înființate în comună după reforma învățămîntului, s-au străduit și ei să-i convingă pe țărani să învețe. Încet, încet gheața începu să se spargă. În primul an mergeam la fiecare în parte acasă. Se pierdea mult timp, treaba înainta încet, iar pregătirea fiecărui analfabet se făcea în mod inegal. În anul următor am reușit însă să-i conving să vină la școală. Cea mai mare parte dintre ei se obișnuiseră să vină ca niște elevi conștiincioși. Unii continau să mai lipsească. După îndelungi insistențe și văzînd progresele pe care le făceau ceilalți, s-au hotărît să vină toți. Astfel că, în 1954, analfabetismul a fost lichidat în comuna noastră în întregime.

Acum, în comună nu mai există nici un analfabet. Foștii neștiutori de carte sînt astăzi printre cei mai obișnuiți vizitatori ai căminului cultural. Manolache Victor frecventează aproape cu regularitate biblioteca de la căminul cultural. Îi plac poveștile și amintirile lui Ion Creangă, dar îl interesează și broșurile agrotehnice, din care încearcă să afle cele mai bune metode de cultivare a pămîntului. Iliescu Nicolae a învățat să conducă mașina și acum e șofer. Corciu Maria este astăzi una dintre membrele fruntașe ale cercului sericicol.

În legătură cu alfabetizarea țăranilor din comuna noastră ar mai trebui subliniat un lucru. Acum 10 ani copiii țăranilor care nu știau carte veneau foarte greu la școală. Astăzi, copiii foștilor analfabeți se află printre elevii cei mai sîrguincioși.

În comuna Branițe analfabetismul nu mai este decît o amintire urîtă, care a rămas undeva departe. Țăranii altădată analfabeți au căpătat astăzi un orizont nou. Ei pot să înțeleagă cu mai multă ușurință ce trebuie să facă pentru ca viața lor să se schimbe în bine. Cele patru întovărășiri care au luat ființă în comună cuprind în ele și pe țăranii alfabetizați de noi. Știința de carte i-a ajutat să vadă care este calea fericirii lor.

PAULINA STANESCU
Învățătoare în comuna Branițe

CE A DAT ȘCOALA uzinei

Legea pentru reforma învățămîntului, care a reorganizat și a pus pe baze noi învățămîntul din țara noastră, a dat o nouă orientare și învățămîntului profesional. În fața școlilor profesionale s-a pus sarcina de a crește un tineret bine pregătit, cu un larg orizont tehnic, care să fie capabil să folosească cele mai moderne mașini, să contribuie la creșterea producției și productivității muncii, un tineret care să facă față cu succes nevoilor ce decurg din dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale, din folosirea tehnicii înaintate în toate ramurile industriei și în agricultură, din continua perfecționare a mijloacelor de producție.

Această sarcină a stat în permanență în atenția întregului colectiv al școlii noastre, școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Electroputere" din Craiova. Și străduințele profesorilor și ale maiștrilor n-au rămas fără roade. Am dat pînă acum opt promoții de absolvenți — sute și sute de tineri muncitori harnici, bine pregătiți. Mai mult de o treime din numărul muncitorilor care lucrează astăzi în diversele sectoare ale uzinei „Electroputere" sînt absolvenți ai școlii noastre și există în uzină secții în care majoritatea muncitorilor o constituie tinerii pregătiți de noi. Așa este, bunăoară, secția de mașini rotative, denumită și „Secția tineretului". Întreaga uzină se mîndrește cu brigada muncitoarei Buzdugeanu Alexandrina care depășește zilnic planul de producție cu 40—50%. Alexandrina Buzdugeanu a părăsit doar acum cîțiva ani băncile școlii noastre. Secția de aparataj este de asemenea în cea mai mare parte formată din tineri care au urmat cursurile școlii noastre. Și aici muncitori ca Iacob Leoveanu, Marin Vîrtîneanu, Ion Prunoiu depășesc normele cu 35—40%. Și exemplele s-ar putea înmulți.

Adesea întîlnești, pe panourile de onoare ale uzinei, numele bobinatorilor, ale lăcătușilor, mecanicilor, montatorilor, strungarilor sau matrițerilor pregătiți de școala noastră. Este de pildă cazul lui Marin Dobre, unul din muncitorii care și-a cîștigat în scurt timp stima și prețuirea tovarășilor săi. Matrițele pe care le execută el sînt de cea mai bună calitate. În ultimul an nu a fost lună în care Marin Dobre să nu dețină titlul de „fruntaș în producție". Este de asemenea cazul lui Marin Adam, unul dintre cei mai buni strungari ai uzinei, care depășește norma de lucru, cu regularitate, cu cel puțin 20%. Lui Ovidiu Popescu, și el absolvent al școlii noastre, i s-a încredințat nu de mult munca de dispecer. De atunci aprovizionarea cu material a atelierului de aparataj automat — de care răspunde el — s-a îmbunătățit în mod evident. Un alt absolvent cu care școala se mîndrește pe bună dreptate este Tudor Pădeanu. Depășirile sale de normă rămîn aproape întotdeauna în jurul cifrei de 60%. Aș putea spune că nu sînt mulți oameni în uzină care își amintesc de cîtă vreme deține Tudor Pădeanu titlul de „muncitor fruntaș" — așa de mult timp a trecut de cînd acest muncitor se află printre fruntași. Și aceștea sînt numai cîteva nume de muncitori pe care i-a pregătit școala noastră. În afară de ei mai sînt însă sute de alți muncitori care contribuie la sporirea producției în uzină.

Cei care au fost elevii noștri produc astăzi transformatori de forță de mare putere necesari liniilor de înaltă tensiune, motoare și condensatoare electrice, locomotive Diesel, aparataje de înaltă și joasă tensiune, tramvaie moderne și de mare capacitate etc.

Paralel cu munca pe care o efectuează în uzină, foștii noștri elevi își continuă pregătirea în diverse forme de învățămînt. Chiar Marin Adam, strungarul fruntaș de care am pomenit mai sus, a terminat anul acesta școala medie serală, numărîndu-se printre cei mai buni elevi. În momentul de față Marin Adam a reușit la concursul de admitere la Institutul politehnic din Timișoara. Mulți dintre absolvenții școlii profesionale care sînt angajați în producție urmează cursurile școlii medii serale, iar unii dintre cei care le-au terminat sînt studenți în diferite institute de învățămînt superior.

Însemnătatea învățămîntului profesional, care are menirea să pregătească muncitori capabili, ridicați din punct de vedere profesional, pentru nevoile economiei naționale, face ca din ce în ce mai mulți tineri să-și îndrepte pașii către școala noastră. Numărul celor care se înscriu la examenul de admitere a sporit de la an la an. Dacă în 1954 am avut 433 de candidați, anul acesta numărul lor a atins cifra de 700. Explicația acestei creșteri a numărului de candidați o găsim și în faptul că școala noastră și-a ridicat prestigiul prin absolvenții săi, care dau în producție cele mai frumoase rezultate.

EUGEN BOIANGIU
director al școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Electroputere"

La a 10-a aniversare a școlii noi

(Urmare din pag. 1)

carea a zeci și sute de mii de oameni noi, cu trăsături morale avansate, constructori de nădejde ai socialismului, devotați poporului, luptători activi pentru cauza păcii. Învățămîntul a răspuns cu fiecare an tot mai bine cerințelor ridicate de vasta operă de construcție socialistă, nevoilor de cultură și știință ale poporului.

Plină de roade a fost și munca învățătorimii pentru ridicarea culturală a poporului, pentru lichidarea neștiinței de carte, a obscurantismului, misticismului și superstițiilor. După cum este bine cunoscut, analfabetismul a fost lichidat în țara noastră ca fenomen de masă încă de la sfîrșitul primului nostru plan cincinal. Lichidarea neștiinței de carte s-a înscris în istoria acestor ani ca o pagină luminoasă de biruință și este o mare mîndrie pentru toți cei care și-au adus contribuția la rezolvarea ei.

Zeci de mii de cadre didactice au activat și activează la căminele culturale, cercurile agrotehnice, casele de citit, bibliotecile sătești, în echipele artistice de amatori, aducînd o contribuție însemnată la înfăptuirea giganticei opere de transformare socialistă a agriculturii.

Legîndu-se de popor, muncind pentru realizarea idealurilor noastre socialiste, învățătorul a cîștigat respectul și prețuirea oamenilor muncii. Necontenita grijă pe care o arată partidul și guvernul pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale slujitorilor școlii oglindește aprecierea deosebită ce se acordă în statul nostru democrat-popular activității cadrelor didactice.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură își exprimă convingerea că și pe viitor educatoarele, învățătorii și profesorii își vor împlini datoria de educatori ai tineretului, de luminători ai maselor, cu abnegație și devotament pe care poporul nostru îl așteaptă din partea lor.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a reformei învățămîntului Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură aduce un călduros salut tuturor cadrelor didactice din școlile patriei noastre și le urează noi și importante succese în activitatea lor de viitor.

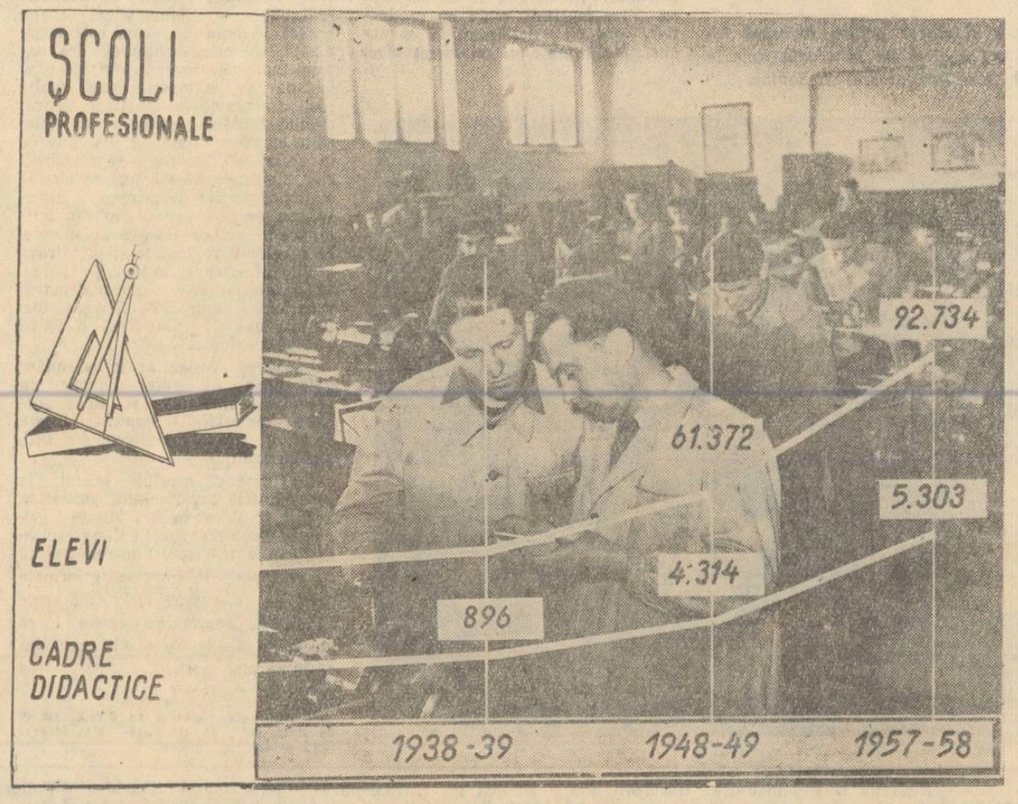

Mărturii despre învățământul nostru

E. I. Afanasenko

ministrul Învățământului al R.S.F.S.R.

Cu deosebită plăcere am vizitat școala „Dimitrie Cantemir". Școala face o impresie minunată în ceea ce privește organizarea procesului de învățământ, precum și a muncii extrașcolare. Asistarea la lecții ne-a dat o imagine clară asupra calității cunoștințelor elevilor. Se simte că elevii lucrează serios și sînt foarte activi în însușirea materialului nou. O impresie foarte bună ne-a făcut colectivul de profesori ai școlii.

Drew Pearson

ziarist — S.U.A.

Comuniștii trăiesc pentru viitor... Pentru a vedea în ce fel privesc viitorul, m-am dus la cîteva dintre școlile lor. Una era un cămin de copii pe lîngă o fabrică de stat care produce îmbrăcăminte. Mamele care lucrează în fabrică lăsaseră la cămin 200 de copii, de la sugaci pînă la vîrsta de 7 ani. L-am găsit excelent.

Referindu-se la vizita făcută la Palatul pionierilor, ziaristul american scrie mai departe: **„Încăperile în care odinioară locuiau regii au fost transformate în clase pentru studiul radio-ului, electronicii, telefoniei, picturii, teatrului. Toate se făceau foarte bine".**

Soldani Donato

profesor — Italia

Am apreciat în mod deosebit efortul însemnat făcut în domeniul instrucțiunii în R.P.R. În legătură cu aceasta, cel ce vrea să facă o comparație istorică cu situația existentă în țară înainte de eliberare nu poate să nu releve însemnatele progrese realizate prin înființarea de școli elementare, profesionale și tehnice în toate cartierele orașelor și în centrele industriale, precum și înființarea școlilor chiar și în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Cu un astfel de efort organizatoric a fost posibilă lichidarea aproape completă a analfabetismului și pregătirea condițiilor pentru creșterea numărului de cadre în proporție cu noile necesități ale țării.

Într-un sat din apropiere de Sovata, al cărui nume îmi scapă pentru moment, într-adevăr m-a surprins modul în care sînt ajutați elevii. Frecvența le este asigurată tuturor; de asemenea, le este asigurată o cantină școlară, asistență medicală săptămînală și orientarea pentru viitoarea pregătire profesională.

Quemal Mandija

director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii al R.P. Albania

În Republica Populară Română am avut ocazia să cunosc marile succese obținute în domeniul învățămîntului de toate gradele. Mi-au produs o deosebită impresie condițiile bune de muncă și învățătură pe care le-au creat partidul și guvernul cadrelor didactice și elevilor. Am văzut școli minunate, cu clase spațioase și luminoase, înzestrate cu laboratoare moderne. De asemenea, am luat cunoștință de marile schimbări petrecute în ultimii zece ani în ceea ce privește conținutul procesului instructiv-educativ.

Kamel Ayad și Nazim Mously

profesori la Universitatea siriană

Am vizitat un liceu cu limba de predare germană, Universitatea „Bolyai" din Cluj cu limba de predare maghiară, iar cu prilejul vizitei făcute la Ministerul Învățămîntului și Culturii am văzut cărți de școală tipărite în limbile turcă și tătară. Acest lucru ne-a impresionat într-un fel cu totul deosebit, deoarece în țările capitaliste specificul național al minorităților este cu totul nesprijinit. Felicităm din toată inima regimul din țara dvs. pentru preocuparea ce o dovedește de a dezvolta personalitatea fiecărei minorități, de a-i păstra valorile culturale.

Dr. John Lewis

medic — Anglia

Deși timp de un secol am fost țara cea mai bogată din lume, am rămas în urma Rominiei în privința construirii de școli noi și a renovării celor vechi.

Hristo Evelipidis

profesor la Universitatea din Atena

Ca profesor universitar m-a interesat dezvoltarea învățămîntului superior din Rominia și am remarcat buna organizare a procesului de instruire și largile posibilități care se oferă studenților în activitatea lor științifică.

Saburo Sonobe

muzicolog — Japonia

Primul pas spre reforma muzicii a început în Rominia pe tărîmul educației muzicale în școli. Este un fapt evident că drumul spre o educație școlară bună a început din plin în întreaga țară și că un viitor măreț se prevede dezvoltării educației.

NOUL AN ȘCOLAR ÎN ȚĂRILE PRIETENE

U. R. S. S.

URIAȘUL AVÎNT AL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SOVIETIC

Milioane de copii și tineri sovietici au pășit la 1 septembrie pragul școlilor și al institutiilor de învățămînt superior din U.R.S.S. Numai la Moscova au fost înscriși în școli 600.000 de copii, de instruirea cărora se ocupă 30.000 de pedagogi. În R.S.S. Ucraina urmează cursurile aproximativ 6.000.000 de elevi. În Tadjikistan, numărul elevilor a crescut cu 10.000 față de anul trecut. În îndepărtatele regiuni nordice Ciukotka și Kolima, unde acum cîteva decenii știința de carte era socotită o vrăjitorie, funcționează aproape 200 de școli elementare și medii, cu 24.000 de elevi.

Înconjurați de grija părintească a statului socialist, elevii și studenții sovietici se bucură de condiții de învățămînt din ce în ce mai bune. Statul alocă sume importante nevoilor învățămîntului. În orașele și satele de pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice se construiesc an de an sute de clădiri școlare noi. În orașul Baku, bunăoară, a fost construită de curînd o școală pentru 1.200 de elevi. În centrul orașului Minsk, pe o încîntătoare alee de tei, se înalță, luminoasă, noua clădire a Institutului de limbi străine.

Paralel cu dezvoltarea bazei materiale a școlii se îmbunătățește continuu conținutul învățămîntului. Pedagogii sovietici au început noul an școlar sub lozinca „Să pregătim temeinic elevii noștri pentru viață, pentru muncă!" Lucrătorii din învățămînt și organele învățămîntului duc în prezent discuții rodnice pentru reorganizarea procesului instructiv-educativ în școlile de cultură generală în sensul legării lui tot mai strînse de producție.

Printre alte lucruri noi pe care le-a adus noul an școlar se numără și introducerea ca obiecte de învățămînt a limbilor chineză, arabă precum și a altor limbi orientale într-un număr de școli din Taşkent și Samarkand.

O deosebită atenție se acordă în anul acesta pregătirii cadrelor de muncitori și tehnicieni în rețeaua de școli tehnico-profesionale, precum și pregătirii specialiștilor pentru agricultură. La 1 septembrie au intrat în anul I al școlilor tehnice agricole aproape 72.000 de tineri și tinere dintre care majoritatea au și dobîndit o experiență în producție, lucrînd în colhozuri, sovhozuri, stațiuni tehnice și de reparații.

R. D. Germană

GENERALIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI POLITEHNIC

În Republica Democrată Germană noul an școlar prezintă o importantă deosebită fiind primul an în care — potrivit hotărîrilor Congresului al V-lea al P.S.U.G. — se trece la aplicarea principiilor învățămîntului politehnic în toate școlile de cultură generală din țară. Noile programe de învățămînt prevăd pentru toate clasele, începînd cu clasa a VII-a, o zi pe săptămînă pentru munca în întreprinderile socialiste și în cooperativele agricole. Începînd din clasa a IX-a se include în planul de învățămînt o nouă disciplină, intitulată „Introducere în producția socialistă și agricultură".

Dezvoltarea și îmbunătățirea conținutului învățămîntului politehnic au fost pregătite cu minuțiozitate, din vreme. Zece brigăzi ale Ministerului Învățămîntului Public au lucrat în tot timpul lunii august în raioane și circumscripții pentru a asigura condițiile necesare în vederea desfășurării muncii practice a elevilor. Aceste brigăzi au urmărit, pe lîngă rezolvarea problemelor legate de baza materială a învățămîntului politehnic, și pregătirea cadrelor didactice. Instruirea politehnică preliminară a cadrelor didactice s-a înfăptuit în cadrul cercurilor pedagogice și s-a încheiat cu „Ziua legăturii școlii cu producția", care s-a desfășurat la 30 august. Mulți profesori au lucrat efectiv în timpul vacanței în întreprinderi socialiste și cooperative agricole, pentru a învăța să conducă mai bine munca elevilor.

Pentru a pregăti locurile de muncă ale elevilor și a asigura îndrumarea acestora au avut loc numeroase consfătuiri ale cadrelor didactice cu conducerile fabricilor, cu muncitorii, cu părinții. Ministerul Învățămîntului Public a convocat în acest scop și o consfătuire pe țară. Întreprinderile socialiste dau un sprijin important acțiunii de politehnizare. Așa, de pildă, numai combinatul de construcții de mașini grele „Ernst Thälmann" asigură condiții de practică pentru 1.000 de elevi.

Cea de a 5-a plenară a conducerii centrale a organizației de pionieri a pregătit pentru noul an școlar un plan de activitate menit să sprijine politehnizarea învățămîntului. Planul a fost alcătuit pe baza propunerilor părinților, muncitorilor și chiar ale pionierilor. El cuprinde îndrumări pentru constituirea de brigăzi de producție și pentru alegerea pionierilor merituoși ca brigadieri, pentru organizarea întrecerii între aceste brigăzi etc.

Avîntul cu care lucrătorii din învățămînt din R.D.G. au pornit la înfăptuirea sarcinilor legate de dezvoltarea învățămîntului politehnic este o garanție că vor obține în această acțiune rezultate dintre cele mai frumoase.

R. P. Chineză

DEZVOLTAREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Învățămîntul din R.P. Chineză va lua în anul acesta o dezvoltare deosebită. În ultimele luni au fost înființate peste 330.000 noi școli elementare. Numărul copiilor care urmează cursurile școlilor elementare crește de la 64.280.000 cîți erau în anul școlar trecut, la 83.960.000. Această cifră depășește de trei ori și jumătate nivelul din 1946, anul din ajunul eliberării.

Înainte de eliberare, în China existau aproximativ 4.200 școli secundare, care numărau 1.490.000 elevi, în timp ce în China populară au fost înființate numai în ultimele luni 80.000 noi școli medii, la care s-au înscris 3.600.000 elevi. Prin aceasta, numărul total de școli medii se ridică la 90.600, cu un total de aproximativ 9.880.000 elevi.

Chiar și în cele mai îndepărtate provincii se constată o dezvoltare deosebit de rapidă a învățămîntului. Astfel, în provincia Tinhai, situată în nord-vestul țării, înainte de eliberare nu exista nici o universitate. În anii de după eliberare au fost înființate aici două universități, iar de curînd au luat ființă patru noi universități. Numărul școlilor elementare a crescut de opt ori față de anul trecut și de 11 ori față de numărul școlilor elementare dinainte de eliberare. În prezent, pe lîngă fiecare cooperativă agricolă funcționează două școli elementare, iar în fiecare județ trei școli medii sau alte cursuri de învățămînt mediu.

R. Cehoslovacă

O PREGĂTIRE TEMEINICĂ VIITORILOR CONSTRUCTORI AI SOCIALISMULUI

Noul an școlar s-a deschis în Cehoslovacia în condițiile muncii consecvente a întregului popor pentru traducerea în viață a Hotărîrilor celui de al XI-lea Congres al Partidului Comunist Cehoslovac cu privire la desăvîrșirea construirii socialismului. Oamenii școlii își aduc și ei contribuția la înfăptuirea acestei sarcini măreț, intensificînd munca de pregătire a viitorilor constructori ai socialismului.

Anul acesta se fac pregătiri intense pentru introducerea treptată a sistemului de învățămînt de 9 ani în locul celui de 8 ani. Începînd din anul 1962, școala de 9 ani va deveni obligatorie pentru toți copiii.

La 1 septembrie s-au deschis primele 15 școli medii de 12 ani, în care se va aplica pe scară largă învățămîntul politehnic. Aproape o treime din programul de învățămînt al elevilor din cursul superior al acestor școli este consacrată practicii în producție.

Ko Tsiu-chu și Cheng Pei-lien de la școala elementară nr. 1 din Pekin sînt colege și bune prietene. În prima zi a anului școlar ele s-au întîlnit din nou — de data aceasta în clasa a II-a și sînt gata să înceapă un nou an de învățătură.

ȘTIRI

Tot mai multe construcții școlare

● În R.P. Polonă în fiecare an se construiesc 3000—4000 noi săli de clasă. Anul acesta fondurile destinate învățămîntului de cultură generală și profesional și tehnic au depășit suma de 11 miliarde zloți. Numai la Varșovia au fost construite în acest an 20 de școli cu 262 de clase, pentru înzestrarea cărora au fost alocate fonduri în valoare de 12 milioane zloți. Aici vor învăța 10.400 de elevi.

Astăzi în Polonia populară există 25.000 de școli care cuprind 4.400.000 de elevi, adică aproximativ cu 300.000 mai mult decît în anul trecut. Anul acesta au fost înscriși în clasa I-a 795.000 de elevi. Școlile medii de cultură generală vor fi frecventate de aproximativ 200.000 de elevi.

Numărul elevilor școlilor profesionale a crescut cu aproape 60.000 în comparație cu anul trecut, atingînd numărul de 170.000.

Peste 57.000 de elevi învață în școlile pedagogice, adică cu 3000 mai mulți decît anul trecut.

Cu prilejul deschiderii anului școlar industria bunurilor de larg consum a pregătit mari cantități de mărfuri. Astfel au fost puse în vînzare 115 milioane de maculatoare și caiete, peste un milion de genți și ghiozdane etc. Producția de uniforme școlare va crește anul acesta cu sută la sută.

1.328.000 de elevi

● Anul acesta numărul elevilor care frecventează cursurile școlilor din R.P. Ungară a sporit considerabil. În școlile din Ungaria s-au înscris la cursuri 1.328.000 de elevi.

În noul an școlar se va acorda o deosebită atenție învățămîntului științific, ideologic și practic.

TÎLCUL UNOR LEGI

De curînd, după foarte îndelungi dezbateri, cea de a doua sesiune a Congresului american al celei de a 85-a legislaturi și-a încheiat lucrările. Printre cele peste 1.300 de legi și peste 1500 rezoluții adoptate, una se referă și la învățămînt. Evident, marea majoritate a rezoluțiilor și a legilor sînt destinate cursei înarmărilor și menținerii politicii externe americane de pe poziții de forță. Discutarea situației învățămîntului și adoptarea de către Congres a unei „legi cu privire la ajutorul care va fi acordat de guvern învățămîntului" nu a fost de loc un eveniment lipsit de importanță. S.U.A. au făcut în legătură cu aceasta un tapaj destul de mare. Momentul era desigur socotit prielnic pentru a reciștiga ceva în ochii lumii după eșecurile suferite în anul școlar trecut.

Legea privitoare la învățămînt, așa cum a fost adoptată la sfîrșitul lui august, anul acesta, își are povestea și tîlcul ei, pe care nici chiar presa americană cea mai „loială", cu tot efortul său, nu poate să-l ascundă.

De ce s-a discutat și s-a votat legea

Proiecte de legi care să vină în sprijinul învățămîntului au fost propuse în toate sesiunile Congresului ținute în ultimii ani. Ele au căzut însă de fiecare dată. Niciodată problema învățămîntului n-a constituit o preocupare a organelor federale. Era o problemă care se socotea de competența fiecărui stat în parte. Pe întinsul Statelor Unite există 49 *) de sisteme de învățămînt diferite care sînt în cea mai mare parte slab organizate și mai slab finanțate. Obiectele ce se predau, programele de învățămînt, în general conținutul învățămîntului diferă nu numai de la un stat la altul, dar și în cadrul aceluiași stat de la un colegiu — proprietate a unei persoane sau societăți particulare — la altul. Diferențierea aceasta oglindește și lipsa de interes pentru ce fel de oameni pregătește școala. Există o concepție specific americană în acest sens, care socotește că școala e menită să dea cetățeanului o diplomă cu care să-și facă un oarecare loc în societate și care să-l ajute în goana după o ocupație rentabilă și bineînțeles foarte ușoară. Școala, așa cum este organizată, nu este menită să dea oameni temeinic pregătiți pentru o profesiune sau o meserie. În multe școli americane matematicile, fizica, studiul limbilor străine sînt înlocuite cu obiecte cum ar fi „purtarea în societate", „dragostea", „căsnicia", „efectele alcoolismului" etc. O statistică făcută de profesorul Sloan Wilson de la Universitatea din Buffalo, care critică lipsa de răspundere a celor care conduc și orientează școlile americane, arăta că numai 12,5% dintre elevi învață matematici superioare, numai 25% fizica și mai puțin de 15% studiază o limbă străină modernă.

La toate acestea ar trebui adăugată lipsa de cadre didactice cu pregătire superioară și lipsa unei baze materiale. Sumele alocate școlii, în special în statele din sud, sînt derizorii.

Cu toate că nivelul scăzut la care se află învățămîntul american a fost întotdeauna o realitate evidentă, discutarea lui în Congresul american a fost totuși mereu trecută cu vederea. Problemele principale care se discutau aici erau cele legate de înarmare, căreia i se alocă, după cum se știe, sume din ce în ce mai mari.

*) Din vara acestui an S.U.A. au 49 de state, cel de al 49-lea stat federal fiind arhipelagul Hawai.

In octombrie anul trecut, un eveniment a făcut însă ca deodată interesul pentru dezvoltarea învățămîntului să crească — și aceasta pentru că situația jalnică în care se afla școala nu mai putea fi tăgăduită. Răsunătoarele succese obținute de știința sovietică în domeniul lansării sateliților artificiali ai pămîntului au făcut să intre în panică întreaga lume capitalistă. Superioritatea științei sovietice și a sistemului de învățămînt sovietic nu mai putea fi contestată de nimeni. Campania pornită pentru ieșirea din „criza învățămîntului" a dezvăluit serioasele carențe ale sistemului de învățămînt american. Oameni cu influență, profesori și americani de rînd au criticat cu vehemență situația în care se află școala. Toate vocile cereau măsuri grabnice și radicale.

În aceste condiții Congresul american — îngrijorat și el — a acceptat să ia în discuție, în sfîrșit, un proiect de lege privitor la învățămînt.

Departe însă gîndul de a crede că congresmenii americani au fost dispuși să hotărască anumite măsuri pentru îmbunătățirea situației învățămîntului de dragul de a da posibilitate unui număr cît mai mare de copii și tineri americani să învețe, de a face ca pregătirea ce se dă elevilor în școală să fie mai temeinică sau de a asigura o situație materială mai bună școlii și cadrelor didactice. E vorba de cu totul altceva. Și această lege — ca și altele — a putut fi trecută prin Congres numai datorită faptului că s-a pus accentul pe importanța ei pentru dezvoltarea potențialului militar al S.U.A. În cadrul dezbaterilor care au avut loc la sesiunea Congresului s-a subliniat necontenit că îmbunătățirea pregătirii cadrelor științifice este necesară în primul rînd pentru asigurarea succesului viitoarelor „eforturi militare" ale S.U.A.

0,5 la sută din cheltuielile militare

Legea votată acum două săptămîni nu este nicidecum radicală — așa cum ar fi vrut s-o prezinte propaganda americană.

Despre ce este vorba în fond? Congresul american, cel care hotărăște și repartizarea bugetului federal, a fost solicitat să aloce fonduri pentru sprijinirea învățămîntului, pentru finanțarea așa zisului plan de 4 ani de „înlesnire a dezvoltării științei". A fost prezentat pentru aceasta un proiect de lege. Proiectul era cît se poate de modest. Dar este interesant de urmărit în ce formă a ajuns pînă la votarea sa ca lege.

Un exemplu. Din cei 200.000 de elevi dotați care termină școala medie și nu au posibilitatea să urmeze mai departe în învățămîntul superior din cauză că nu au posibilități materiale să se întrețină în timpul studiilor, proiectul propune să se „salveze pentru știință" măcar 23.000 dintre cei mai buni. Bursele oferite acestui număr de studenți urmau să fie între 25 și 50 la sută din taxele percepute de cele mai ieftine institute de învățămînt superior. Numărul acestor bursieri este echivalent cu numărul școlilor medii din S.U.A., ceea ce ar însemna că dintre absolvenții unei școli medii numai unul singur poate beneficia de o asemenea înlesnire. Dar această măsură, chiar așa cum era, nu a primit aprobarea congresmenilor americani. Drumul spre un învățămînt de grad superior nu este deschis pentru oricine. Acolo pătrund numai cei care au dolari. Înfima posibilitate de sprijinire a elevilor capabili dar nevoiași s-a lovit de barierele de clasă. Și a căzut. În locul punctului cu privire la „burse" în legea votată de Congres a apărut cu totul alt punct, care prevede crearea unui fond special din care un număr neînsemnat de studenți va putea face un împrumut pentru plata taxelor, împrumut care mai tîrziu va fi restituit cu o dobîndă de 3 la sută anual. Et,un asemenea sprijin a fost admis: dai cu o mînă și iei înapoi cu cealaltă.

Legea votată nu prevede alocarea nici unui dolar pentru două din cele mai arzătoare probleme ale învățămîntului — construcția de localuri de școli și îmbunătățirea situației materiale a cadrelor didactice.

Deși își dau bine seama de jalnica situație a școlii americane, deși este evident rolul pe care-l are învățămîntul în pregătirea specialiștilor, congresmenii nu s-au lăsat prea ușor înduplecați să rupă din banii pe care i-ar putea aloca pentru intensificarea cursei înarmărilor și care, într-o formă sau alta, direct sau indirect, ar ajunge tot în buzunarele lor. Totalul alocărilor pentru învățămînt nu depășește suma de 887 milioane de dolari pe patru ani. Aceasta reprezintă 0,5% din fondurile alocate pentru cheltuielile militare directe.

De ochii lumii Congresul american a adoptat o lege care — se zice — va duce la îmbunătățirea învățămîntului. Cu ce scopuri a făcut-o și cui îi este destinată au dovedit-o destul de limpede lucrările Congresului american și rezultatele lor.

Rasiștii sub paravanul legilor

În 1954, Curtea Supremă a S.U.A. a hotărît suprimarea segregației rasiale în școli. A fost o bună lovitură de teatru. Și legea aceasta a avut tîlcul ei. Iată, deci, S.U.A. în postura de mamă a tuturor libertăților — bun mijloc propagandistic în politica internă și în special în cea externă. De cîte ori această lege n-a fost invocată atunci cînd un demnitar sau un diplomat american a vrut să cîștige prietenia unor africani sau unor asiatici! Pentru a duce mai departe politica de penetrație imperialistă, pentru a atrage simpatia popoarelor de culoare, poți oare să te înfățișezi ca dușman de moarte al rasei negre? Sigur că nu.

Realitatea americană este însă cu totul alta. În ultimii patru ani, în diverse state americane de sud au intrat în vigoare 196 de legi care prevăd menținerea segregației în școli. Cum rămîne atunci cu egalitatea în drepturi a tuturor cetățenilor? Ținut mult timp sub tăcere, și lucrul acesta a fost dat în vileag, în toată monstruozitatea, în septembrie trecut, la începerea anului școlar, odată cu rușinosul scandal rasist de la Little Rock. Cele petrecute acolo sînt cunoscute. Ele au înconjurat lumea și au umplut de mînie sufletul tuturor oamenilor cinstiți. Nevoit să vină în apărarea celor 9 elevi negri înscriși să urmeze cursurile liceului din Little Rock, guvernul S.U.A., după multe ezitări, a trimis trupele federale. Această măsură era aparent menită să apere legea, să apere drepturile la învățătură ale copiilor de culoare. Era și cazul ca în această situație atît de critică guvernul să acționeze într-un fel. Dar nu s-a luat nici o măsură ca instigatorii acestor incidente să fie deferiți justiției. Ba mai mult, un tribunal districtual „a hotărît" să amîne cu doi ani și jumătate desființarea segregației în Little Rock. Măsuri pentru aplicarea hotărîrii Curții Supreme cu privire la suprimarea segregației rasiale nu s-au luat.

Cu asentimentul tacit al guvernului federal rasiștii au reușit să-și legalizeze acțiunile sub paravanul a tot felul de legi. În Louisiana, Mississippi și Virginia ca și de altfel în Alabama, Carolina de nord, Carolina de sud și Georgia există legi care dau posibilitatea închiderii acelor școli cărora guvernul federal le cere să lichideze segregația. Există legi care sînt îndreptate împotriva profesorilor ce nesocotesc segregația etc.

În preajma noului an școlar rasiștii de la Little Rock în frunte cu faimosul guvernator Faubus au început să se agite din nou. S-a mers pînă acolo încît hotărîrea judecătorească a Curții Supreme prin care s-a stabilit ca elevii de culoare să fie primiți în anul acesta în oricare din școlile statului Arkansas a fost declarată neconstituțională.

La 21 august statul Arkansas a adoptat o lege — „perfect constituțională" — care dă libertate guvernatorului de a închide orice școală. Scopul e clar. În momentul intervenției organelor federale școala va fi închisă și redeschisă a doua zi sub formă de școală particulară în care proprietarul are latitudinea să nu primească pe elevii de culoare. Noile manevre ale rasiștilor au stîrnit indignarea opiniei publice.

Din umbră aceste „manevre legale" sînt dirijate de aceeași mînă de monopoliști. La baza legilor care ar putea da posibilitate de învățătură elevilor nevoiași și elevilor de culoare, ca și la baza tuturor legilor americane stau interesele de clasă ale exploatatorilor. Mai mult ca oriunde în S.U.A. legile au caracter de decor. Fetei lor aparente i se opune o altă față, adevărată. Și această față este hidoasă.

MIRCEA IONEL

În prima zi de școală un dar frumos și sincer pentru tovarășa învățătoare. Iuliana Polova, în numele clasei a III-a de la școala medie nr. 144 din Moscova, oferă un buchet de flori învățătoarei S. Savina.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 484 — Vineri 19 septembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

PRIMELE ZILE DE ȘCOALĂ

Condiții mai bune de muncă

Pentru a crea elevilor și cadrelor didactice condiții bune de muncă, în raionul Buhuși se pun în funcțiune mereu noi localuri de școli. În anul acesta, de pildă, au fost date în folosință încă trei noi localuri pentru școlile de 4 ani în satele Păscăreni, Podoleni-Ses, Negricești. S-a construit o școală de 7 ani în satul Podoleni. De asemenea, au fost executate reparații capitale la școlile de 4 ani din satele Traian, Vădurel, Mănoaia și Dornești. Multe școli din raion au fost dotate în acest an cu mobilier nou. Materialul didactic a fost îmbogățit.

I. CRĂCIUN
Buhuși — reg. Bacău

Școli noi

Odată cu începerea noului an școlar, în comuna Drăgănești-Olt și-a deschis porțile și noua școală medie. Terminată nu de mult, clădirea școlii, având zece săli de clasă, laboratoare, bibliotecă ș.a. este un frumos și plăcut loc de muncă pentru elevi și profesori.

I. TRIFU
Smîrdioasa

★

Pentru a putea frecventa cursurile claselor V—VII copiii din comuna Buriaș, raionul Snagov, trebuiau să meargă 9 km pînă la școala de 7 ani din Periș sau din Brătulești. Acum, prin grija organelor locale, în această comună a luat ființă o școală de 7 ani.

PETRE GHEORGHE
Buriaș

De-acum sînt și ei școlari

Școala medie nr. 8 din raionul 23 August din Capitală și-a întîmpinat cu căldură elevii. Înconjurați cu dragoste de cadrele didactice și de părinți, școlarii din clasa I-a, gătiți și ei de sărbătoare, erau nerăbdători să afle cine va fi învățătoarea lor și cum este clasa în care vor învăța. Minuțele poartă cu grijă buchetele de flori. Sfiala i-a cuprins pe toți, dar dragostea cu care directorul școlii le vorbește, le dă curaj. Cuvinte calde, cuvinte bune aud de la toți cei care le vorbesc.

A venit și clipa întîlnirii cu învățătoarea și clasa lor. Iată: învățătoarea începe să strige pe nume pe fiecare din ei. Noii veniți se împart pe clase. Emoția crește atunci cînd păşesc în clasele împodobite cu verdeață și flori. Fiecăruia i se pare clasa în care va învăța mai frumoasă de cum și-o închipuise.

Primele ore se scurg pe nesimțite... O bucurie neîncercată le umple inimile: de acum sînt și ei școlari.

Inv. MARGARETA CIRSTOIU
București

Înfrățire

Și în comuna Satchinez, raionul Timișoara, anul școlar s-a redeschis într-o atmosferă sărbătorească. În sala căminului cultural s-au adunat părinți și elevi ai școlilor cu limba de predare română, sîrbă și germană din comună. Tovarășii Stancef, președintele sfatului popular comunal, și Pava, directorul școlii elementare de 7 ani cu limba de predare română, au vorbit celor de față despre realizările pe care le-au obținut școlile din comună în cei zece ani ce au trecut de la reforma învățămîntului. Auditorii au fost bucuroși să afle măsurile ce se vor lua în viitor pentru dezvoltarea și întărirea școlilor. Sub conducerea tovarășei învățătoare Ochiu, corul mixt școlar, ce numără peste 50 de elevi, a executat cîntece în cele trei limbi vorbite în comună. Versurile, recitate în limbile română, sîrbă și germană, au venit să întregească imaginea înfrățirii minorităților naționale din această comună bănățeană.

Prof. L. DUNAJECZ
Timișoara

Două sărbători

Elevii, părinții și cadrele didactice din comuna Broșteni, raionul Vatra Dornei, au avut zilele acestea două mari sărbători: împlinirea unui deceniu de la înființarea școlii de 7 ani și deschiderea noului an școlar. Școala s-a redeschis avînd trei săli de clasă noi. Pentru clasele V-VII ea are un internat unde în fiecare an primesc masă și cazare un număr de 50-60 de copii.

În cei 10 ani de la reforma învățămîntului în comuna Broșteni au fost construite localuri de școli în satele Frasin, Holda și Cotîrgași, au luat ființă noi unități școlare în cătunele mai îndepărtate cum sînt cele de la Barnar și Pîrîul Lat.

In cetatea oțelului

Creștere vertiginoasă

Ceea ce te impresionează îndeosebi cînd ajungi la Reșița sînt furnalele — o pădure de furnale. Aici uzinele pătrund pînă în inima orașului, orașul îmbrățișează uzinele. An de an numărul furnalelor crește și, o dată cu ele, se nasc noi cartiere de locuințe. Strîns între dealuri, orașul înaintează mereu de-a lungul văii, către nord-vest.

Dacă vrei să afli care este numărul de locuitori din Reșița, nimeni nu-ți va putea răspunde precis. Cel mult, îți va spune că „la ultimul recensămînt au fost... Astăzi însă cifrele sînt mult depășite". O idee despre ritmul creșterii populației îți poți face, totuși, consultînd registrele de înscriere din școli. Cele mai grăitoare sînt ale școlii de 7 ani nr. 6: 1949 — 52 elevi, astăzi — 600!

Cifra de 600 este valabilă, bineînțeles, pentru ziua de 15 septembrie 1958. Cîți elevi va număra școala mai tîrziu, nu se poate ști încă. Deocamdată, pentru fiecare sală de clasă au fost prevăzute cîteva bănci în plus, iar în fiecare catalog cîte va foi de rezervă.

Creșterea continuă a numărului de elevi nu este, însă, singura noutate în viața școlilor din Reșița. La începutul acestui an școlar o nouă școală medie (cu limba de predare germană) a luat ființă, iar în curînd un nou local de școală va fi dat în folosința școlii de 7 ani nr. 5.

Cu ajutorul muncitorilor

Gustie și tristă pînă mai ieri, curtea școlii medii nr. 1 a prins din nou viață. Anemic la început, tumultul de-afară crește din ce în ce. În interior, însă, e liniște. Împreună cu directorul și cîțiva profesori străbatem culoarele lungi. Trecem prin clase, ne oprim în laboratoare. Pereții, dușumelele, mobilierul proaspăt vopsit — toate strălucesc de curățenie, te îmbie să iei loc în bancă. Atelierele sînt și ele gata să-și primească „practicanții". Un atelier de lăcătușărie, unul de motoare cu explozie și unul — înființat chiar la începutul acestui an școlar — de radiotehnică.

„Surprizele" sînt păstrate de tovarășul Ion Crișan, directorul școlii, pentru sfîrșitul vizitei. Sînt două: colțul viu al naturii — o adevărată grădină zoologică, folosită pentru aplicații la științele naturale — și... un autoturism, proprietatea școlii.

Pînă mai acum un an, autoturismul nr. 602 nu era decît o biată „mașină reformată" pusă pe butuci, uitată într-o magazie a sfatului popular, iar acum e o mașină în toată regula, pe care elevii vor învăța conducerea auto. „Secretul" mi-l dezvăluie directorul. „Muncitorii, părinții elevilor. Cu ajutorul lor le-am făcut pe toate: atelierele, instalațiile la colțul viu al naturii, autoturismul..." și mîna lui se întinde arătînd șirul de furnale ce se înalță de jur-împrejurul școlii.

Prima zi de școală — primele lecții

Sunetul clopoțelului întrerupe jocul și larma din curte. Un moment se face liniște. A început școala. Elevii intră în clasă, se așează în bănci, își scot caietele și cărțile. În curînd apar și profesorii. Și lecțiile încep chiar din prima oră.

În recreație, elevii își împărtășesc primele impresii:

— Voi ce-ați avut?

— Fizica. Am repetat calorimetria și unitățile de măsură. Dar voi?

— Noi am repetat morfologia.

Mai puțin guralivi sînt elevii din clasa a VIII-a. Ei sînt noi în școală. Îi urmăresc plini de interes pe cei dintr-a XI-a, care li se par niște oameni de-a dreptul maturi. Aceeași părere o au, bineînțeles, despre ei înșiși, elevii din clasa a XI-a. Despre asta îți poți da seama din aerul plin de importanță cu care discută acum:

— Mie nu mi s-a părut de loc greu — spune Alice Vasilescu, referindu-se la ora de economie politică pe care au avut-o.

Lucia Ciorogaru nu-i chiar de aceeași părere:

— Ți se pare că-i ușor — zice ea — dar dacă stai să aprofundezi sensul fiecărei noțiuni, atunci îți dai seama că lucrurile nu sînt chiar atît de simple.

Cîțiva elevi din clasele mai mici trag cu urechea.

Cei mai tineri

La școala medie cu limba de predare germană toți elevii sînt în clasă. Au mai rămas în curte, pentru o clipă, doar cei dintr-a-ntîia. Sfioși încă, se țin aproape de părinți.

În ușă apar învățătoarele Mariana Fekete și Mariana Lenhardt. Elevii sînt împărțiți pe clase, apoi învățătoarele fac cunoștință cu fiecare părinte în parte.

— Ei, acum putem merge la clasă, zice tovarășa Fekete.

Intră mai întîi elevii, apoi părinții. Copiii sînt așezați, după înălțime, în bănci; părinții rămîn pe margini. Se face apelul. În cîteva cuvinte învățătoarea le vorbește elevilor despre viața nouă care începe pentru ei, despre lucrurile frumoase pe care le vor învăța și despre îndatoririle pe care le au de aci înainte.

După aceasta, părinții se retrag. Ajunși în ușă, mai întorc capul o dată, vrînd parcă să-și întipărească în minte imaginea copilului lor stînd în bancă.

Rămasă doar cu elevii, învățătoarea le zîmbește încurajator.

— Și-acum, zice ea, să vă spun o poveste... Era odată un copil pe care îl chema Heineri...

Copiii ascultă povestea și înțeleg că de aci înainte ei nu mai sînt pur și simplu copii, ci elevi, iar elevii au multe îndatoriri față de școală.

Aceasta le amintește de cuvintele elevei Vanda Niederkorn din clasa a XI-a, care, la deschiderea festivă a școlii, adresîndu-li-se lor, celor dintr-a-ntîia, le-a spus:

„Vă primim cu drag, scumpii noștri prieteni, rugîndu-vă să păstrați și să duceți mai departe onoarea școlii noastre, care de aci înainte este și a voastră".

Schimbul de mîine

Maria Moldoveanu din clasa a VII-a B de la școala de 7 ani nr. 4 este o elevă bună la învățătură. În acest an, ea s-a hotărît să învețe, însă, și mai mult. O asemenea hotărîre au luat și celelalte colege ale ei. Doar clasa a VII-a B este o clasă de absolvire! Maria Moldoveanu are însă un motiv în plus: numele mamei ei este înscris pe panoul de onoare al fruntașilor în producție ce se află expus în centrul orașului. Pentru fiică, prilej de mîndrie și cinste, dar și de îndatoriri.

Panoul de onoare al fruntașilor în producție este un stimulent nu numai pentru elevii (destul de mulți) ai căror părinți sînt fruntași în producție, ci pentru toți ceilalți elevi. Fii de muncitori, de tehnicieni sau ingineri — în cea mai mare parte — elevii școlilor din Reșița vor fi ei înșiși mîine muncitori, tehnicieni sau ingineri.

Seriozitatea cu care ei au început munca încă din prima zi de școală ne arată că îndrumarea și exemplul pedagogilor și părinților rodesc în inimile lor.

I. ADRIAN

In pag. 4-a

PROGRAMA DE ECONOMIE POLITICĂ PENTRU ȘCOALA MEDIE (proiect)

Casele huțulilor din Moldova-Sulița sînt răspîndite pe coamele dealurilor. În prima zi de școală părinții își duc copiii la internatul școlii.

ALĂTURI DE POPORUL CHINEZ

La numai cîteva zile după eșecul suferit de agresorii imperialiști în Orientul arab, o nouă provocare militară avea să intre în centrul atenției opiniei publice mondiale. Deși condamnate de toate popoarele lumii pentru nelegiuirile săvîrșite, cercurile agresive din Statele Unite s-au dedat la noi acte menite să primejduiască pacea lumii. Locul focarului de război a fost strămutat în cealaltă parte a continentului asiatic, în regiunea Taivanului. A fost pusă în mișcare strania marionetă Cian Kai-și. Și nu numai atît. Sub pretextul unor manevre militare, vasele flotei a 7-a americane s-au deplasat în strîmtoarea Taivan și, gata pregătite de a deschide focul, patrulează la cîțiva kilometri de coasta Republicii Populare Chineze.

Ce caută crucișătoarele și avioanele militare americane acolo? Într-o recentă cuvîntare, președintele Eisenhower, repetînd declarațiile agresive ale lui Dulles, încerca să explice situația prin a arăta că „securitatea Formozei este vitală pentru securitatea Statelor Unite". Motivul este prea cusut cu ață albă ca să fie crezut. La zece mii de kilometri depărtare, peste Pacific, S.U.A. își apără securitatea, iar R.P. Chineză, la numai șase kilometri și jumătate, atît cît o desparte de insula Quemoy, insulă care de fapt îi aparține, este — după cum declară oficialitățile americane — agresoare. „Ce căutăm noi pe insulele chineze de coastă?" — se întreabă fiecare american cinstit. „Oare de dragul satisfacerii unor pofte belicoase ale unei fantome care se află la sfîrșitul zilelor sale sîntem gata să aprindem un nou incendiu mondial?". Cauza nu este numai aceasta. Nu este vorba doar de sprijinirea unui neputincios aliat, ci și de o participare activă la o agresiune împotriva unui stat. Ea face parte din întregul lanț de provocări războinice, rod al politicii agresive americane de supremație mondială. Vasele flotei a 7-a sînt întărite cu alte unități navale, terestre și aeriene americane. Ultimele știri arată că efectivul misiunii consilierilor militari americani din Taivan a sporit la 4500 de oameni. Acești consilieri conduc direct trupele ciankaișiste. Din Texas a fost transportat în Taivan batalionul II de rachete din regimentul 71, înzestrat cu rachete Nike. Pe baza militară americană din Taivan proiectilele teleghidate „Matador" se află în stare de luptă, îndreptate spre China continentală. La Taipe, generalii americani și uneltele ciankaișiste urzesc noi planuri agresive împotriva R.P. Chineze. Și toate acestea se fac în timp ce la Varșovia au fost reluate tratativele chino-americane la nivelul ambasadorilor, în timp ce la New York s-a întrunit a XIII-a sesiune ordinară a O.N.U. care trebuie să discute pacea lumii.

Sfidînd o lume întreagă, cercurile agresive americane își continuă politica lor nefastă pentru că nu se pot împăca cu dezvoltarea și întărirea sistemului mondial al socialismului, cu uriașul avînt al mișcării de eliberare a popoarelor, cu voința de pace exprimată tot mai mult de oamenii de pe întregul pămînt.

Succesele obținute de poporul chinez liber nu pot să nu neliniștească pe imperialiștii americani. Subjugarea poporului și a pămîntului chinez — acesta este „interesul vital" al S.U.A. Aceasta este cauza pentru care Taivanul și insulele de coastă, vechi teritorii chineze, vremelnic ocupate de clica ciankaișistă, sînt folosite drept capete de pod pentru o agresiune împotriva R. P. Chineze.

Dar agresorii se înșeală amarnic. Poporul chinez, de 600 de milioane, strîns unit în jurul Partidului Comunist Chinez, este hotărît să dea riposta cuvenită provocatorilor americani.

Pe întreg teritoriul R.P. Chineze au loc uriașe mitinguri de protest împotriva provocărilor agresive americane și ciankaișiste. La ele participă sute de milioane de oameni.

În întreaga țară are loc înarmarea poporului. Muncitorii, țăranii și intelectualii sînt gata oricînd să apere cauza lor dreaptă. Zeci de milioane de cetățeni s-au înrolat în miliția populară. Printre aceștia iau parte în mod activ și profesorii, studenții și elevii din toate orașele Chinei. Astfel, profesorii și studenții Universității din Siamin, universitate care a fost bombardată de artileria ciankaișistă de pe insula Quemoy, au format o unitate militară. Ei au jurat să răzbune pe studentul Hsien Cien-ku ucis de proiectilele ciankaișiste.

Alături de poporul chinez se află poporul sovietic și popoarele din țările de democrație populară, popoarele din țările eliberate de sub jugul colonial și popoarele coloniale, oamenii cinstiți din Statele Unite și din țările capitaliste care nu împărtășesc politica agresivă a cercurilor conducătoare.

În numeroasele mitinguri care au avut loc în uzinele, întreprinderile, instituțiile și în satele patriei noastre, poporul romîn și-a exprimat solidaritatea cu lupta nobilă a poporului chinez. Scrisorile sosite în ultimele zile la redacție ne vestesc despre adunările care au loc în unitățile de învățămînt din Capitală și din țară. La Cluj a avut loc o adunare a cadrelor didactice de la Universitatea „Victor Babeș" în cadrul căreia participanții au cerut să se pună capăt acțiunilor provocatoare ale agresorilor americani în apele strîmtorii Taivan. Asemenea mitinguri au avut loc și la școlile elementare nr. 52, nr. 48, nr. 53, la școlile medii nr. 13, nr. 29, nr. 33 și alte multe școli din Capitală.

Cauza poporului frate chinez va învinge pentru că este o cauză dreaptă. În apărarea ei se ridică toți iubitorii de pace formînd un front unit și puternic, un front de nebiruit.

MIRCEA IONEL

O oglindă a realizărilor

La 16 septembrie a c. s-a deschis în orașul Cluj o expoziție cu un bogat și variat material didactic lucrat cu dragoste și grijă de elevi și de cadrele didactice. Printre lucrările executate de elevi în atelierele școlare atrag atenția prin execuția ingrijită o mașină de găurit, o raboteză, un strung lucrate de tinerii de la Școala de meserii din orașul Cluj.

Numeroase grafice arată creșterea — în ultimul deceniu — a numărului de elevi, de cadre didactice, de burse, de școli etc.

Se mai pot vedea fotografii reprezentînd clădiri noi de școli, ateliere, laboratoare, aspecte din activitatea elevilor pe parcelele experimentale, în laboratoare, în ateliere, aspecte din excursii, din vizitele făcute în fabrici, uzine, gospodării agricole colective și de stat, din desfășurarea diferitelor acțiuni patriotice.

Expoziția este vizitată de un numeros public. Succesul de care se bucură a dat cadrelor didactice și elevilor un nou imbold pentru munca lor viitoare.

V. POPA
Cluj

★

Sărbătorirea deschiderii anului școlar a fost și pentru școlile din regiunea București prilej de trecere în revistă a tuturor succeselor.

Realizările din ultimii ani au fost viu ilustrate prin expozițiile bine pregătite, cum au fost cele de la Giurgiu, Călărași etc., prin grafice expuse în școli, la cluburi, cuprinzînd numărul de unități și elevi pe grade de învățămînt, comparativ cu situația învățămîntului în regimul burghezo-moșieresc. Cifrele graficelor arată de asemenea că nici un elev de la clasele I—IV nu a rămas în afară de școală în acest an și că în clasele a V-a din raioanele Roșiori, Turnu Măgurele ș.a. s-au înscris toți absolvenții clasei a patra.

Regiunea noastră se mîndrește cu un număr însemnat de cadre didactice care, avînd succese deosebite în activitatea lor, au fost distinse cu ordine, medalii sau titluri de onoare.

Urmînd exemplul lor, toți pedagogii din regiune se ocupă cu multă dragoste de instruirea și educarea tinerilor ce vor prelua mîine munca începută în anii puterii populare de către vîrstnici.

IOAN PREDA
București

NE VIZITEAZA UN PEDAGOG DIN OHIO

La invitația Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, azi a sosit în țara noastră prof. univ. Gerald Read din Kent, statul Ohio, S.U.A., secretar financiar al Societății de educație comparată pentru studiul comparativ și internațional al educației. Oaspetele va vizita instituții de învățămînt și cultură, se va întîlni cu cadre didactice avînd prilejul să se informeze asupra sistemului de învățămînt și de educație din țara noastră.

A ÎNCEPUT ACTIVITATEA...

...LA GRĂDINIȚĂ

...ÎN CLASĂ

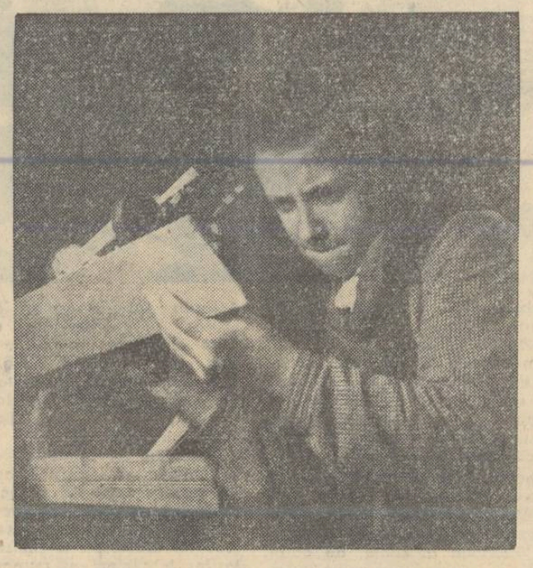

...ÎN ATELIER

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

INCEPUT DE AN în școlile profesionale și de meserii

Deschiderea cursurilor în școlile profesionale și de meserii a subliniat un fapt de o semnificație deosebită: numărul mare de tineri — dornici să învețe o meserie — ce s-au îndreptat în spe aceste școli.

În acest an pentru a se face față nevoilor, a fost mărită și mai mult capacitatea școlilor profesionale, agricole și de meserii existente și au fost create zeci și zeci de școli noi. În regiunea Bacău, bunăoară, au fost create 7 școli noi, în regiunea Cluj 9, în regiunea București 20. Numai în rețeaua de școli ale sfaturilor populare au fost create în acest an 76 școli agricole și 25 școli de meserii, ceea ce a permis să fie cuprinși cu peste 10.000 tineri mai mult decît în anul trecut.

Aproape 10.000 de tineri de diferite naționalități din patria noastră învață în școli cu limba de predare maternă.

Școlile profesionale de ucenici care aparțin diferitelor departamente au primit și ele în acest an un număr sporit de tineri. Aceștia au îmbrățișat cele mai diverse meserii. De pildă, la școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Kirov", în anul I sînt înscriși 225 ucenici și ucenice, adică cu 75 mai mulți decît în anul școlar încheiat. Pe lîngă secțiile de țesătorie, confecții de încălțăminte, prelucrarea cauciucului, blănărie, a fost creată în această școală și o secție nouă de tăbăcărie. Atelierul de țesătorie a primit 17 războaie noi avînd acum în total un număr de 30 de mașini. De asemenea, a fost creat un nou atelier de cizmărie înzestrat cu toate cele necesare.

Școala profesională „Grigore Preoteasa" din Capitală a primit și ea în anul I un număr mare de ucenici. Aceștia și-au și început activitatea teoretică și practică. Ajutați îndeaproape de pedagogii și de maiștrii lor, ei dezleagă încetul cu încetul tainele meseriilor pe care le-au îmbrățișat.

Încă de la primele ore de cursuri, proaspeții ucenici, viitori strungari, lăcătuși, mecanici montatori, sculeri și frezori, au manifestat un viu interes față de cele ce au început să învețe. Primul lor contact cu atelierele școlii i-a impresionat în mod deosebit. Săli spațioase, ferestre mari, mese încăpătoare. Pe fiecare masă, numeroase menghine. Maistrul-instructor al secției lăcătușărie a repartizat pe fiecare la locul său de muncă, apoi și-a început explicațiile. Astfel, tinerii ucenici au aflat că ei vor învăța mai întîi lucruri simple, apoi vor face singuri chei, clești, balamale și alte piese mai complicate.

— Veți face mai întîi — le spunea maistrul — operațiuni care vă vor da posibilitatea să cunoașteți ce înseamnă îndreptarea, trasarea, ajustarea. De modul cum sînt executate acestea depinde în mare parte calitatea pieselor ce le veți confecționa.

Ucenicii urmăresc cu atenție explicațiile maistrului-instructor, ce le întăresc convingerea că pentru a deveni buni meseriași, trebuie să aibă cunoștințe temeinice în specialitate.

În discuțiile aprinse pe care le-au purtat în recreație am citit dorința de a se vedea muncitori calificați lucrînd la bancul lor în uzine și fabrici, o dorință sinceră izvorîtă din dragoste pentru meseria pe care și-au ales-o, dragoste pe care desigur pedagogii școlii vor ști să o cultive.

I. MOSCU

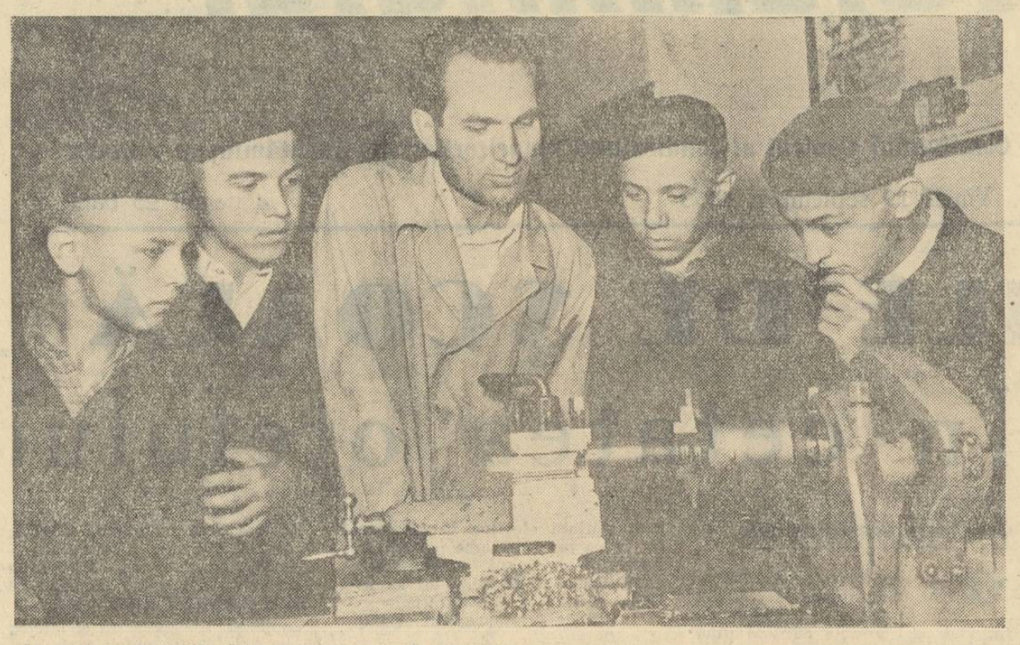

La școala profesională „Grigore Preoteasa" din Capitală, maistrul Mihai Băietan dă explicații elevilor din anul I.

Cabinetul nostru tehnic

Cabinetul tehnic al școlii noastre a fost amenajat într-o sală spațioasă și luminoasă, avînd suficient mobilier pentru buna desfășurare a muncii. În locul tablei negre, obișnuite, am confecționat pentru cabinet o tablă liniată în pătrate. Aceasta ne dă posibilitatea să executăm mai ușor și mai corect schițele și schemele și în efectuarea desenelor să păstrăm proporțiile. Pentru realizarea în mai bune condiții a proiecțiilor de diapozitive sau de filme, deasupra tablei s-a montat un ecran din pînză albă. În cabinet se mai găsesc vitrine, un bogat material didactic. Majoritatea materialelor folosite în procesele de fabricație ale hîrtiei și celulozei cît și a diverselor unelte de dimensiuni mici au fost procurate de la fabrica de hîrtie din localitate și le avem în mai multe exemplare, astfel ca la fiecare lecție să putem distribui cîte unul la 2—3 ucenici sau elevi.

Graficele de producție, planșele, fișele cu caracter tehnic și de securitate a muncii, precum și schemele tehnologice specifice întreprinderilor de specialitate au fost executate în perioada vacanței de către colectivul de profesori de specialitate tehnică, de către ucenici și elevi. S-a urmărit ca planșele lucrate să aibă aceleași dimensiuni, sau dimensiuni cît mai apropiate. Graficele și schemele au fost executate clar, avînd grijă să nu fie încărcate cu prea multe detalii. Pentru o pronunțată reliefare a ansamblelor și subansamblelor au fost executate și scheme în culori în care se poate distinge mai ușor construcția diverselor piese ale unor mașini.

Toate materialele didactice au fost clasificate pe grupe de piese, de obiecte astfel ca să poată fi ușor găsite și folosite la orele de cursuri.

În grupa planșe, bunăoară — de altfel cea mai bogată — avem trei categorii de material didactic și anume: planșe-scheme, planșe cu instrucțiuni și planșe-tabele. Prima categorie cuprinde scheme de mașini, de aparate, de instalații și montaje, precum și procedeele de deservire a diferitelor aparate (defibratoare, mașini de fabricație etc.). În categoria planșe cu instrucțiuni am grupat pe acelea care indică reguli și îndrumări pe linie tehnologică sau de tehnică a securității muncii. Ultima categorie, a planșelor-tabele, cuprinde date concrete asupra procesului tehnologic. În aceste planșe se redau formulele și compoziția chimică a diferitelor materiale, cum ar fi celuloza, pîrita, piatra de var, soda caustică, coloranții pentru fibre celulozice etc. În aceeași grupă sînt și planșele-tabele care cuprind formule chimice ale substanțelor preparate în întreprinderi pentru utilizarea în fabricație. În aceste planșe, pe lîngă compoziție și formulele chimice, sînt indicate puritatea și concentrația la care sînt folosite substanțele respective în procesul fabricării celulozei, hîrtiei, cartonului și mucavalei. Diapozitivele, filmele și celelalte materiale tehnice au fost grupate tot pe teme.

S-au făcut totodată și liste cu ceea ce ne mai este necesar pentru înzestrarea cabinetului, urmînd să trecem la procurarea tuturor pieselor de care avem nevoie.

Odată cu deschiderea noului an școlar cabinetul tehnic a și început să fie folosit de către profesori în activitatea lor de instruire a tinerilor ce frecventează școala noastră.

Prof. ing. EMIL RADEȘ
grupul școlar petrol-chimie
Bușteni

Noi manuale școlare pentru învățămîntul profesional și tehnic

Acțiunea de editare a manualelor originale pentru învățămîntul profesional și tehnic s-a desfășurat pe baza unui plan elaborat de ministerele și organele centrale tutelare de școli în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii. Planul prevede manuale pentru toate disciplinele și specialitățile ce se predau în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri, școlile de meserii, utilizînd aceleași manuale cu școlile profesionale de ucenici.

Pînă în prezent au fost editate pentru școlile profesionale 129 titluri, iar pentru școlile tehnice și tehnice de maiștri 108 titluri. Din acestea, în anul 1958, au apărut pînă la 1 septembrie 56 titluri pentru școlile profesionale. De asemenea, vor apărea în curînd încă 32 titluri pentru școlile profesionale de ucenici și 11 titluri pentru școlile tehnice și tehnice de maiștri.

Astfel, în noul an școlar au fost puse la dispoziția școlilor profesionale de ucenici și școlilor de meserii noi manuale de algebră pentru anul I și anul II, manuale de tehnologia metalelor, de strungărie, de protecția muncii în industria grea; au mai apărut „Curs general de lăcătușerie", „Desen de construcții", „Materiale de construcții pentru zidari", „Instalații electrice de lumină și forță", „Tehnologia fabricării chibriturilor", „Manualul cauciucarului", „Manualul montatorului de locomotive", „Manualul mecanicului auto", „Horticultura", „Floricultura" etc.

Menționăm că se află sub tipar: „Manualul de fizică tehnică" pentru anul I, „Chimia anorganică și organică", „Manualul general de tîmplărie", „Țesătoria", „Construcții civile și industriale" ș.a.

Pentru școlile tehnice și tehnice de maiștri în anul 1958 au apărut manualele ca: „Desenul tehnic" vol. I, „Construcții de clădiri" vol. I, „Istoria arhitecturii" etc. Sînt în curs de apariție: „Desenul tehnic", vol. II, „Electrotehnica minieră", „Beton și beton armat", „Metrologia generală și aplicată" ș.a.

În alcătuirea manualelor s-a ținut seama de programa școlară, avînd grijă ca prezentarea cunoștințelor să se facă la nivelul posibilităților de asimilare ale elevilor. Manualele subliniază realizările obținute de industria noastră socialistă și caută să stimuleze pe ucenici și elevi pentru a aplica în practică cunoștințele teoretice dobîndite. De asemenea, s-a dat o atenție deosebită prezentării ultimelor cuceriri ale științei și tehnicii, bineînțeles la nivelul școlarilor. În prezentarea grafică a manualelor s-a ținut seama de cerințele pedagogice. Credem că am izbutit să punem în mîinile ucenicilor și elevilor cărți bine tipărite, avînd un bogat material ilustrativ care să ajute la înțelegerea temelor expuse.

Desigur că în munca de editare a manualelor pentru învățămîntul profesional și tehnic mai sînt încă multe de făcut. Pentru îmbunătățirea continuă a manualelor, cadrelor didactice din școli le revine sarcina de a le analiza cu temeinicie și de a face propuneri privind succesiunea temelor, tratarea lor, de a face observații cu privire la accesibilitatea acestor manuale.

Cabinetele metodice pentru învățămîntul profesional și tehnic au datoria să mobilizeze cadrele didactice în acțiunea de îmbunătățire a manualelor. Ele trebuie să organizeze colective de profesori și maiștri-instructori, care să sintetizeze propunerile făcute de pedagogi. Aceste propuneri trebuie trimise din timp la Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru a putea fi folosite la întocmirea edițiilor viitoare.

ILARION MUNTEANU
inspector în Ministerul Învățămîntului și Culturii

Școli agricole și de meserii

Pentru pregătirea de muncitori calificați în agricultură, în regiunea București se vor înființa 16 noi școli agricole. Aceste școli, cu durată de 3 ani, vor funcționa pe lîngă școlile de 7 ani. Ele vor lua ființă în comunele unde sînt gospodării agricole de stat pentru ca elevii să poată face practică în producție. Comunele unde vor lua ființă aceste școli sînt: Băneasa și Arsache, din raionul Giurgiu, Negoești și Mînăstirea, din raionul Oltenița, Clejani, din raionul Videle, Comana-Vidra, Segarcea-Deal, din raionul Turnu Măgurele și altele.

Totodată, în regiune au mai luat ființă 4 școli de meserii (croitorie și țesături) pentru fete tinere. Ele vor funcționa pe lîngă școlile medii din orașele Călărași, Turnu Măgurele și Roșiori și vor avea durata de 4 ani. În comuna Greci, raionul Snagov, a luat ființă o școală de țesături.

Expoziție de material didactic

Cu prilejul deschiderii noului an școlar în numeroase școli din țară au fost organizate expoziții care reflectă succesele obținute pe tărîmul instrucției și educației în anii puterii populare.

„Expoziția de material didactic", deschisă de curînd de centrul școlar veterinar din București, are ca tematică metodica folosirii materialului didactic la diferite tipuri de lecții. Ea cuprinde numeroase scheme și planuri ale lecțiilor folosite în predarea anatomiei, anatomiei patologice, chirurgiei, obstetricei, parazitologiei, zootehniei, microbiologiei, chimiei etc., însoțite fiecare de utilajul și materialul didactic necesar.

Numeroasele planșe, instrumentele, aparatura, mulajele de animale și întreg utilajul prezentat ilustrează grija cadrelor didactice pentru continua ridicare a calității cunoștințelor elevilor.

O bună parte din aparatele, instrumentele, mulajele și planșele prezentate în cadrul expoziției au fost executate în atelierul de material didactic al școlii, de către ucenici și elevi, sub îndrumarea profesorilor de specialitate.

În organizarea expoziției și în dotarea laboratoarelor centrului școlar cu noi aparate și materiale didactice s-au evidențiat profesorii Nicolae Coltofeanu, Gheorghe Dabija, Constanța Radovedeanu, Elena Bogdan, Dan Virgil, precum și elevii Paul Năstase și Magda Darie.

Expoziția de material didactic organizată de centrul școlar veterinar din Capitală vorbește vizitatorilor despre priceperea cu care cadrele didactice se îngrijesc de creșterea și instruirea viitorilor tehnicieni și muncitori veterinari.

GH. ANDREI
București

Concursul muzical „George Enescu"

O strălucită afirmare a școlii românești

Săptămîna aceasta învățămîntul muzical românesc a înregistrat un succes de prestigiu mondial: primii clasați la concursul de vioară și la secțiunea specială a Sonatei a III-a de George Enescu au fost români! Numele lui Ștefan Ruha, Valentin și Ștefan Gheorghiu, Varujan Cozighian și Daniil Podlovski au căpătat o rezonanță internațională. Școala românească de vioară, demnă reprezentantă a marelui Enescu, s-a afirmat strălucit peste hotare. S-a apropiat clipa cînd generația actuală de violoniști români a venit să confirme talentul poporului nostru atît de frumos ilustrat de genialul George Enescu în prima jumătate a veacului acesta.

Am trăit intens anii de frămîntare care au dus la succesul de azi. Am zărit în curtea școlii medii de muzică din București ce a luat ființă imediat după reforma învățămîntului pe Varujan Cozighian pe atunci cu pantaloni scurți. M-am bucurat ca profesor cînd foștii mei elevi Nicolae Brînduș, Alexandrina Zorleanu, Varujan Cozighian, Marieta Leonte, Maria Cristian, Crimhilda Cristescu etc. au apărut pe scena de concurs, iar unii dintre ei au cucerit laurii unei victorii artistice de prestigiu. M-am simțit mîndru cînd glasul atîtor oaspeți străini a „cîntat" la unison: există azi, în urma condițiilor excepționale create de regimul democrat-popular pentru ridicarea talentelor, *o școală muzicală românească*.

Deși învățămîntul artistic de specialitate de nivel elementar și mediu abia a împlinit un deceniu de la înființare, totuși roadele nu s-au lăsat prea multă vreme așteptate. Aproape toți concurenții tineri de la pian și o parte din violoniștii care s-au prezentat la prima întrecere enesciană au urmat cursurile în școlile medii de muzică și apoi s-au perfecționat la cele două Conservatoare din București și Cluj. Este un succes îmbucurător. Cu atît mai valoros cu cît există un adevăr bine știut că în artă talentele se călesc odată cu trecerea anilor. Drumul înfloritor pe care îl cunoaște azi învățămîntul muzical în patria noastră rămîne o dovadă grăitoare a politicii de stimulare și educare patriotică a tinerelor talente.

Succesul violoniștilor noștri în concursul „George Enescu" capătă o semnificație deosebită: pentru prima dată aptitudinea înnăscută a poporului nostru pentru acest dificil instrument *capătă o consacrare mondială*. Așa cum au afirmat în repetate rînduri străinii care au ascultat în veacul trecut pe celebrii lăutari, iar în epoca noastră pe marele Enescu, vioara este la români un *instrument popular tradițional*. Dacă genialul autor al lui *Oedip* a împlinit zicala devenită populară prin excepționalul său talent, în schimb abia azi se poate vorbi de o *școală violonistică românească*. Admirabilul pedagog de la Conservatorul *„Ciprian Porumbescu"* din București, Garabet Avachian, a reușit prin elevii săi Ștefan Gheorghiu, Varujan Cozighian și Daniil Podlovski să dobîndească prestigiul internațional al țării de care sîntem mîndri cu toții. Nici exemplul clujeanului Ștefan Ruha, elevul profesorului Francisc Balogh de la Cluj, nu poate sta departe cînd este vorba de realizările școlii violonistice contemporane.

La pian concurenții români au impresionat prin tinerețe, prin avîntul interpretării și mai puțin prin tehnică și concepție. Acestea din urmă rămîn probleme deschise pentru viitor și nu ne îndoim că pedagogi eminenți ca Florica Muzicescu, Gheorghe Halmoș, Silvia Serbescu etc. vor ști să le împlinească. Moștenirea grea a trecutului s-a făcut simțită mai mult la pian decît la vioară, unde generația între 25—35 de ani se bazează numai pe cîteva vîrfuri, în frunte cu Valentin Gheorghiu.

Concursul internațional *„George Enescu"* a prilejuit propagarea muzicii românești contemporane și în primul rînd a lucrărilor de muzică de cameră a autorului Poemei române. Mai ales *Suita op. 10* pentru pian și *Sonatele* a II-a și a III-a în la minor pentru vioară de Enescu și-au făcut un drum sigur în repertoriul universal contemporan. Este o nouă cucerire pe drumul afirmării continue a marelui nostru compozitor.

Dar poate bunul cel mai de preț al actualului concurs *„George Enescu"* a fost apropierea și cunoașterea atîtor tineri din diferite țări ale lumii care s-au adunat la București spre a lega noi prietenii. Muzica — acest limbaj universal al sufletului omenesc — a servit din nou la cauza păcii. Trebuie să fim fericiți că în amintirea marelui Enescu — artistul de o nobilă conformație spirituală — s-au înfrățit pe pămîntul patriei sale dragi, virtuoșii de mîine ai lumii.

VIOREL COSMA

Cunoștințe vii despre patria noastră

Ne aflăm în primele zile de școală. Vacanța a luat sfîrșit, dar ea mai stăruie încă în mintea copiilor cu multe amintiri frumoase și de neuitat. Pentru cei mai mulți elevi, această vacanță nu a fost numai o perioadă de odihnă și reconfortare, ci și un minunat prilej de călătorii și excursii din care au învățat fără prea multe eforturi o mulțime de lucruri noi. M-am convins de această realitate mai deunăzi, cînd, în timpul unei recreații, am stat de vorbă cu niște elevi ceva mai mărișori care își împărtășeau tocmai colegilor impresiile dintr-o excursie în munții Făgărașului.

Au cutreierat ca niște adevărați turiști pantele abrupte ale acestor munți, au urcat coame stîncoase și au coborît în văi adînci admirînd la nesfîrșit bogățiile de frumuseți pe care le posedă patria noastră.

Elevii își amintesc cu plăcere de cabana Arpaș, minunată așezare rustică de la poalele codrilor de molizi, construită în anii regimului de democrație populară. Povestesc cum au colindat împreună cu învățătorii și profesorii lor tinuturile cele mai alpine ale Făgărașului ajungînd pînă la cabana Bîlea-Lac după ce străbătuseră chiar segmente de creastă ca acelea cuprinse între munții Negoiul, Lăițelul, Laița și Paltinul. Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit în discuția acestor elevi a fost faptul că ei nu s-au mărginit numai la a contempla frumusețile naturii. Atenția lor, dirijată desigur și de către pedagogii care i-au însoțit, s-a orientat către aspectele, faptele ce sînt în strînsă legătură cu transformările sociale din patria noastră.

Din discuțiile elevilor răsar fapte și nume deosebit de semnificative. Sînt lucruri pe care le-au văzut și le-au aflat în timpul peregrinărilor lor pe aceste meleaguri care vorbesc despre viața nouă din munții noștri. În Făgăraș se construiesc nenumărate cabane noi, spațioase și modern utilate. Ele nu au reprezentat pentru elevi numai plăcerea de a găsi în creierul munților un loc de popas confortabil și bine utilat, ci și un prilej de a se gîndi că existența acestor cabane se datorește străduințelor statului nostru de a crea condiții cît mai bune pentru excursii oamenilor muncii, amatori de turism. Pe muchia Scărișoara, acolo unde era o cabană șubredă și deteriorată, se înalță acum cu repeziciune o cabană nouă, mai mare și mai bine dotată. La poalele Negoiului se construiește o cabană de mari proporții care va fi înzestrată cu lumină electrică. Ea va fi una dintre cele mai frumoase cabane din patria noastră. Elevii vorbesc despre ea cu o vădită mîndrie.

Minunatele iezere ale Făgărașului sînt cunoscute astăzi nu numai ca priveliști de mare preț. Marele iezer alpin Bîlea poartă zestrea cea mai scumpă a apelor de munte — păstrăvii. Și același iezer furnizează energia necesară electrificării cabanei Bîlea-cascadă.

De la ciobanii din stînele de stat de pe valea Sîmbetei, elevii au aflat cîte ceva despre viața oamenilor de pe aceste meleaguri. Erau odată, în munții Făgărașului, ciobani răzleți care păzeau miile de oi ale boierilor, dar care erau săraci ca stîncile golașe. Pentru munca lor aspră de atunci păstorii nu căpătau nici măcar zeghea ce trebuia să-i apere împotriva vînturilor și a ploilor. Bordeiele numite stîne, în care se înghesuiau vasele cu lapte, burdufurile, baciul și cu ajutoarele lui, erau pe atunci întocmite astfel încît abia dacă rezistau o vară. Mă gîndesc că astfel de lucruri auzite direct de la oamenii care le-au trăit vor putea folosi cu prisosință profesorilor drept exemple pentru diferite lecții din timpul anului.

Muncitorii forestieri au povestit copiilor despre felul cum erau jefuite odinioară pădurile aflate în proprietatea grofilor și a marilor latifundiari, despre viața de mizerie și lipsuri a bușteanarilor, cărăușilor sau tăietorilor de lemne de altădată. Ei au păsit astăzi într-o viață nouă. Li s-au asigurat mijloace de trai civilizate, cabane și locuri de adăpost. Exploatarea pădurilor se face în mod rațional urmărindu-se conservarea acestor bogății ale munților noștri.

Odinioară vînătorile regești reduseseră la un număr infim prețioasele capre negre. În zilele noastre, ele nu mai sînt urmărite de focurile de armă ale vînătorilor. Fauna pădurilor este astăzi ocrotită prin articole de lege.

Copiii își amintesc încă de nenumărate lucruri frumoase văzute și auzite în munții Făgărașului. Cineva începuse tocmai să povestească despre priveliștea panoramică ce poate fi cuprinsă cu privirea de pe muchia ce se cheamă a Tăritei, despre noul oraș Victoria care se poate vedea de aici, de departe, străjuind la poalele munților ca un simbol al biruinței epocii noastre socialiste.

Nenumărate, interesante și foarte frumoase sînt lucrurile pe care le-au aflat și le-au văzut acești copii în timpul excursiei lor. Acum a început școala, dar amintirile din excursii sînt încă proaspete. Nu sînt însă numai niște simple amintiri. Sînt cunoștințe vii despre țara noastră, despre transformările pe care le cunoaște ea și care sînt prezente în fiecare colțișor al ei. Cunoștințele pe care elevii le-au dobîndit aproape pe neobservate în timpul unor astfel de excursii nu trebuie să fie neglijate de profesori acum, în timpul anului. Folosite cu pricepere la orele de curs aceste cunoștințe pot constitui un ajutor de neprețuit în munca instructiv-educativă a pedagogilor.

OVIDIU MANIȚIU

PRIMELE LECȚII

Am asistat în primele zile de școală la cîteva lecții. Am reținut cu acest prilej unele aspecte ce mi se par demne de a fi luate în discuție. Mă voi opri mai întîi asupra unuia dintre ele, legat de specificul lecției de început de an.

În prima oră de limba romînă la clasa a XI-a de la școala medie nr. 1 din Reșița, tovarășa profesoară Stela Croitoru a dus o discuție introductivă cu elevii — despre caietele și cărțile ce trebuie să și le procure, despre obligațiile lor școlare. În continuare, s-au dat cîteva indicații sumare cu privire la materia de limba romînă ce o vor studia în cursul anului, după care elevii au fost solicitați să vorbească despre lectura particulară pe timpul vacanței. Discuția s-a prelungit și ora a luat sfîrșit fără ca o lecție propriu-zisă să fi avut loc, fără să se dea teme pentru acasă.

Altfel a procedat tovarășa Edith Kelemen la prima oră de istorie la clasa a IX-a de la școala medie nr. 2 din Caransebeș. După ce a făcut apelul, profesoara, anunțînd tema recapitulativă („Dezvoltarea societății în orînduirile studiate"), a intrat direct în subiect, fără să marcheze în vreun fel — nici măcar printr-un cuvînt — trecerea de la etapa de vacanță la cea școlară. Lecția s-a desfășurat ca într-o oră obișnuită de recapitulare din cursul anului.

Un alt procedeu a folosit tovarășul profesor Ion Poru la lecția de matematică ținută la clasa a X-a de la școala medie nr. 1 din Caransebeș. Tovarășul Poru a dus și dînsul o discuție de informare și acomodare cu elevii. Discuția n-a durat, însă, decît 5-6 minute, după care, anunțîndu-le elevilor tema și scopul lecției (recapitularea ecuațiilor de gradul II) profesorul a început să lucreze cu clasa.

Care dintre procedee este cel mai potrivit? Fără îndoială că ultimul. O discuție dusă cu elevii în prima oră de curs este utilă. Ea face trecerea de la preocupările de vacanță ale elevilor la preocupările lor școlare și creează un climat favorabil desfășurării lecției. Nu este normal, însă, ca această discuție să consume întreaga oră de curs — mai ales la clasele mari, unde adaptarea elevilor se face mult mai ușor. (O discuție prea amplă, la orele de curs, asupra activității elevilor pe vacanță și a obligațiilor lor școlare nu este utilă și pentru că în acest scop există o oră destinată anume — ora de dirigenție). În afară de faptul că în felul acesta se pierde un timp prețios, creăm elevilor sentimentul că începutul anului școlar constituie un moment de lîncezeală, de prelungire a vacanței.

Că este așa a dovedit-o însăși reacția elevilor din clasele respective. Spre deosebire de atmosfera de penibilă stînjeneală ce a domnit la lecțiile de limba romînă și de istorie, la lecția de matematică — deși profesorul preda pentru prima oară la clasa respectivă — s-a creat o atmosferă de muncă, manifestată prin interesul și calitatea răspunsurilor elevilor.

La crearea unei atitudini de pasivitate în timpul orei de istorie a contribuit, însă, și faptul că tovarășa profesoară, în loc să antreneze pe elevi la lecție (mai ales că era vorba de repetarea unor cunoștințe elementare dintr-o materie studiată de elevi), a preferat să vorbească mai mult dînsa. Uneori tovarășa Kelemen, punînd întrebarea, răspundea ea însăși, fără a solicita vreun elev; sau, întrerupînd pe elevul care răspundea, continua ea răspunsul. Obiceiul de a repeta încontinuu răspunsurile date de elevi a dus și el la accentuarea atmosferei de monotonie în clasă.

De o oarecare stingherealâ a suferit și prima parte a lecției ținute de tovarășul Ion Poru. A fost un moment cînd, deși profesorul conducea discuția cu mult calm, iar întrebările erau puse cu destulă claritate, cei mai mulți elevi se abțineau să răspundă.

Cărui fapt se datora timiditatea elevilor? Lipsei lor de cunoștințe sau faptului că se găseau la prima lecție cu un profesor nou?

Intuind la timp situația, profesorul a schimbat procedeul. De unde în primele momente ale lecției aștepta ca elevii să se ofere ei singuri să răspundă sau să iasă la tablă — acum începu să-i numească el. Elevii interogați astfel au dovedit cunoașterea problemelor discutate deopotrivă de bine cu elevii care se ofereau din proprie inițiativă.

Schimbarea procedeului s-a dovedit a fi eficace. Încurajați de răspunsurile bune, tot mai mulți elevi au început să ridice mîna, atmosfera din clasă s-a înviorat. (De fapt, numirea elevilor pentru răspuns era utilă în cazul de față și pentru că în felul acesta profesorul — fiind nou la clasa respectivă — avea posibilitate să-i cunoască pe elevi.)

Faptul că în școlile noastre s-a încetățenit obiceiul de a se începe munca cu toată seriozitatea încă din prima zi a anului școlar este îmbucurător. Este necesar, însă, ca pedagogii să acorde o atenție sporită primelor lecții, deoarece de calitatea acestora depinde într-o măsură apreciabilă succesul muncii cu clasa, în continuare.

N. ALEXE

Desene ale copiilor romîni la Tokio

Între 16.VII—27.VII a.c. la Muzeul de Artă de Stat din Tokio a fost deschisă a 7-a expoziție de artă plastică pentru pace, în cadrul căreia se află și o cameră românească, unde au fost expuse 50 desene ale copiilor romîni și obiecte de artă populară romînească *trimise de I.R.R.C.S.*

De două zile școlari

Zilele mult așteptate au sosit. A început noul an școlar. Elevii din clasa I-a l-au așteptat cu nerăbdarea și curiozitatea celor ce n-au cunoscut pînă acum niciodată școala. Încă de mai înainte, poate de anul trecut, sau poate de mai de mult au privit cu jind la frații și prietenii lor mai mari care aveau ghiozdan, plecau la școală dis-de-dimineață, își făceau în fiecare zi lecțiile, vorbeau despre tovarășii învățători și despre tabla înmulțirii. Întrebau mereu pe mama, pe tata, cînd o să le vină și lor rîndul și li se promitea mereu „cînd ai să fii mare". Iată că a venit ziua în care „s-au făcut mari", li s-au cumpărat ghiozdane și abecedare și au fost conduși la școală. Sînt mare deci, și-a spus fiecare prichindel din clasa I-a în clipa cînd s-a așezat în bancă.

M-am oprit, nu de mult, într-un sat de pe întinsul patriei noastre, la Frățești în raionul Giurgiu ca să-i văd pe acești mici școlari. Clasa I-a de la școala de 7 ani din Frățești este pe coridor, pe dreapta, lîngă laborator. Cei care de... două zile sînt elevi stau cuminți, așezați cîte doi în bancă, băieți cu părul bălai sau castaniu, cu ochii negri ori albaștri, fete cu codițe scurte și uniforme din material „pepit". Toți au privirile ațintite la tovarășa învățătoare care i-a învățat pînă acum o mulțime de lucruri: că elevii trebuie să intre în clasă în ordine, să stea liniștiți în băncile arătate de dînsa și să se ridice în picioare atunci cînd intră cineva mai mare în clasă. Se poate afirma că primele lecții și le-au însușit cu... conștiinciozitate. I-am văzut salutînd aproape tot atît de corect ca elevii din a doua. La școală oricine vrea să vorbească ridică două degete. Au aflat asta și acum au mereu de spus cîte ceva. Mioara a ridicat două degete ca să întrebe cînd o să înceapă să învețe abecedarul. Costel vrea să întrebe și el... Dar iată că învățătoarea le povestește ceva nou și copiii uită să mai întrebe. „Acesta e creionul și folosește la scris..."

Niculăiță cel cu ochi de viezure și cu nasul cîrn din banca a treia dă semne de plictiseală. Se sucește în bancă. Parcă ar vrea să plece. Iar mai în fund, doi școlari au nu știu ce de împărțit. Este ultima oră din ziua asta și puștanii au obosit puțin.

S-a terminat și cea de a doua zi de școală. Elevii se vor întîlni mîine din nou. Acuma se duc grăbiți acasă să-și împărtășească impresiile.

Copiii au plecat toți. În clasa rămasă goală mai răsună parcă, vocile subțirele ale elevilor dintr-a I-a. Se înserează. Învățătoarea mai răsfoiește încă la catedră, un caiet, cînd un copil se întoarce în fugă, speriat: și-a uitat ghiozdanul! L-a găsit și pleacă bucuros. Învățătoarea îl însoțește cu privirea și rămîne o clipă pe gînduri. Este băiatul colectivistului Florea Coscai. Se pare că-i foarte dezghețat. De aici gîndurile o duc la ceilalți copii. Îi cunoaște pe toți încă din timpul verii cînd i-a vizitat acasă la părinții lor. După două zile de școală a început să-și facă probleme. Cîțiva sînt mai nestatornici, mai neatenți, alții prea timizi. De ei va trebui să aibă mai multă grijă. Acum, ca și în alți ani simte cît de înaltă și grea este răspunderea ei. Are în mînă un grup de copii și acești copii vor fi peste cîțiva ani oameni maturi, vor fi o parte din societatea noastră. Și ea îi va duce de mînă pe primul lor drum în viață — școala. De ea depinde ce vor deveni mîine acești oameni. Cîte rînduri de elevi a condus ea în viață în cei peste 30 de ani de învățămînt! Și totuși acum simte aceeași emoție ca la început.

Sînt primele zile de școală. Dar de acum, din primele zile, nu trebuie să-și permită nici o greșeală, nici o neglijență. Greșelile ei de acum pot să devină defecte ale cetățenilor maturi de mîine. Iar prin rezultatele bune în instruirea și educarea acestor copii în spiritul epocii noastre va da oameni demni de societatea în care s-au născut și trăiesc.

O. B.

Meșter cioplitor de om

Eu n-am să las în urma mea — o știu —
Un monument de bronz sau de aramă,
Ca să rămîn mereu prin veacuri viu,
Alăturea cu oamenii de seamă.

Nici n-am să fiu citit în lumea-ntreagă,
Căci lumii n-am putut să-i las în dar
O operă din care să aleagă
Un pumn de boabe de mărgăritar.

Dar nu-mi petrec nici eu zadarnic viața,
Nici n-o arunc pe apa care curge:
De cînd vestesc cocoșii dimineața,
Mă-ntrec cu timpul, care știu că fuge.

Eu am dorit nespus să fiu făclie,
Să luminez și să-ncălzesc mereu
Vlăstarii celor ce muncesc pe glie
Sau scot din mina-adîncă minereu.

Nespus de mult am vrut să fiu izvor,
S-adăp cu apa mea răcoritoare
Pe cei ce merg voioși spre viitor
Și au mereu drept țintă fapta mare.

Dorința mi-o-mplinesc în orice clipă:
Sînt astăzi meșter cioplitor de om;
Prin truda mea, sub ochii-mi se-nfiripă
Stăpînul forței smulse din atom.

În fiecare zi și-n toată clipa
Mă lupt cu inutilele tentații;
În viață n-am decît un țel: risipa!...
— Mă risipesc în zeci de generații...

Eu n-am să las în urma mea — o știu —
Un monument de bronz sau de aramă
Ca să rămîn mereu prin veacuri viu,
Alăturea cu oamenii de seamă.

Nici n-am să fiu citit în lumea-ntreagă,
Căci lumii n-am putut să-i las în dar
O operă din care să aleagă
Un pumn de boabe de mărgăritar...

Dar ce-i mai bun în mine toi nu moare;
Că voi trăi prin veacuri, o știu bine:
Prin șir de generații viitoare
Voi fi prezent în vremea care vine!

ION POPESCU-PISCU
profesor — Cîmpulung-Muscel

INSTRUCȚIUNI
privind pregătirea agricolă a elevilor din clasele V-VII

În lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii care a avut loc la Constanța în aprilie 1958, au fost dezbătute principalele probleme legate de dezvoltarea socialistă a agriculturii noastre.

O problemă principală care a ocupat un loc însemnat în cadrul dezbaterilor a fost aceea privind pregătirea cadrelor de muncitori și tehnicieni agricoli, capabile să aplice în practică metodele agrotehnicii înaintate și noile cuceriri ale științei pentru sporirea continuă a producției agricole.

Ținînd seama de faptul că o mare parte dintre absolvenții școlilor de 7 ani vor rămîne să lucreze în agricultură, că ei vor constitui în viitor marea masă a lucrătorilor din agricultură, pregătirea lor pentru activitatea practică în diferitele ramuri ale agriculturii constituie o sarcină de mare răspundere care stă azi în fața școlii de cultură generală.

Sarcinile școlii noastre în pregătirea viitoarelor cadre de muncitori, agronomi și tehnicieni mecanizatori sînt deosebit de mari. Școala nu poate sta la o parte de frămîntările vieții, de lupta intensă a oamenilor care lucrează pentru valorificarea pămînturilor țării noastre, pentru realizarea unor recolte din an în an mai bogate.

Prin conținutul său, prin metodele de predare, prin organizarea întregii activități didactice și educative, școala trebuie să dea tineretului o astfel de pregătire încît, după absolvirea ei, să poată desfășura o muncă creatoare în industrie și agricultură care cunosc un ritm rapid de dezvoltare odată cu progresul neîntrerupt al științei și tehnicii.

Munca în cadrul agriculturii socialiste înaintate unde se introduc din ce în ce mai mult mașinile și metodele științifice de creștere și îngrijire a plantelor și animalelor, oferă tineretului studios largi posibilități pentru dezvoltarea forțelor și aptitudinilor sale.

În direcția aceasta școala noastră de cultură generală și în special școala de 7 ani din mediul rural trebuie să facă o serioasă cotitură. Scopul acestei școli trebuie văzut și realizat în lumina problemelor pe care viața ni le pune în față.

Pornind de la aceste cerințe, desprinse din documentele de partid și de stat, Ministerul Învățămîntului și Culturii, începînd cu acest an școlar, a elaborat noi măsuri care să orienteze mai bine munca școlilor în vederea unei mai temeinice pregătiri a elevilor în domeniul agricol.

Astfel, s-a introdus pentru prima dată în planurile de învățămînt un nou obiect de studiu, cunoștințele agricole, care se va preda în acest an la clasa a V-a, la toate școlile din mediul rural și în general agricol. Pentru această disciplină s-au elaborat o programă și un manual special care va apare în curînd. Se examinează modalitatea ca pe baza aceleiași programe și aceluiași manual să se predea cunoștințele agricole și la clasele VI și VII din mediul rural.

În sprijinul profesorilor care vor preda științele agricole și lucrările practice agricole, s-a elaborat un îndrumător metodic din care primele capitole se vor publica înainte de apariția sa în volum.

Întrucît familiarizarea elevilor cu problemele producției agricole nu poate fi limitată numai la un obiect de învățămînt, este necesar ca toți profesorii care predau la clasele V—VII să-și aducă contribuția în activitatea lor viitoare, la rezolvarea acestei sarcini.

În acest scop s-au elaborat îndrumări metodice pentru legarea lecțiilor de la fizică, chimie și matematică de agricultură, îndrumări ce vor apare în broșură specială.

În același timp, pentru a veni în sprijinul elevilor și pentru a completa manualele școlare și cunoștințele legate de agricultură predate de profesori în clasă, Editura de Stat Didactică și Pedagogică elaborează în prezent pentru clasele V—VII broșuri care cuprind aplicații ale cunoștințelor de fizică și chimie la agricultură.

De asemenea, s-a alcătuit o culegere de probleme de matematică, cu date luate din agricultură, care are scopul să prezinte elevilor succesele și dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, precum și largile posibilități de aplicare a matematicii la problemele concrete ale agriculturii. În felul acesta elevii se vor convinge de însemnătatea ce o prezintă fizica, chimia și matematica pentru activitatea productivă a omului, pentru obținerea unei productivități ridicate în agricultură, vor înțelege mai bine cum știința și tehnica ușurează munca omului. Interesul lor va crește atît pentru studiul fizicii, chimiei și matematicii cît și pentru munca în agricultură, care cere oameni pricepuți și temeinic pregătiți.

Prin prezentarea acestor variate aplicații în practică, însăși înțelegerea problemelor de fizică, chimie și matematică devine mai accesibilă și mai atractivă pentru elevi.

În același scop se vor aduce completări manualelor de lectură literară la clasele V—VII, elaborîndu-se culegeri de texte care să oglindească munca și lupta oamenilor muncii conduși de partid pentru dezvoltarea agriculturii noastre, pentru obținerea de recolte bogate. Acestea au rolul de a influența sentimentele elevilor, de a le sădi dragostea pentru munca agricolă și pentru cei ce muncesc pe ogoarele patriei.

Aceste texte, cît și celelalte materiale de studiu elaborate în acest scop, trebuie să servească profesorilor pentru a educa un patriotism fierbinte, pentru a aprinde în sufletul elevilor dorința de a munci în agricultură, de a le forma ca ideal de viață chipul muncitorului fruntaș al recoltelor bogate, care se bucură de stima și dragostea întregului popor.

Măsurile luate de M.I.C., menționate mai sus, sînt abia un început care trebuie completat și sprijinit de o muncă susținută și de inițiativa creatoare a cadrelor didactice, a directorilor de școli și a tuturor organelor de învățămînt și cultură care răspund de instruirea și educația tineretului nostru.

Profesorii de toate specialitățile vor trebui să folosească toate posibilitățile pe care le oferă conținutul lecțiilor, pentru a lega cunoștințele de problemele construirii socialismului, respectiv de problemele agriculturii. Este necesar ca ei să se oprească în mod deosebit asupra cunoștințelor privitoare la acele ramuri ale agriculturii care sînt specifice raionului sau regiunii respective pentru a lega astfel mai strîns pregătirea elevilor de nevoile locale concrete. Va trebui să se folosească pe scară largă materialul didactic care să ilustreze aspectele agriculturii sau aplicațiile diferitelor legi și fenomene în sectorul agricol. Excursiile și vizitele în gospodăriile agricole colective și de stat, la S.M.T. trebuie să ocupe un loc tot mai însemnat în activitatea școlilor noastre, deoarece constituie mijloace directe de îmbogățire a cunoștințelor elevilor și de formare a convingerilor lor de a lucra în agricultură.

O bună pregătire a elevilor cere, pe lîngă însușirea cunoștințelor și formarea convingerilor, și deprinderi practice de muncă în agricultură. În acest scop, școala trebuie să acorde toată atenția lucrărilor practice agricole pe care le efectuează elevii pe terenurile agricole școlare, care trebuie să constituie laboratorul viu al școlii, unde activitatea didactică trebuie unită cu munca de producție a elevilor.

Un rol deosebit de însemnat în obișnuirea elevilor cu munca productivă îl are munca de folos obștesc, la care elevii trebuie să participe, ținînd seama de posibilitățile lor și de sarcinile didactice ale școlii. Fără a-i supraîncărca pe elevi, trebuie să-i obișnuim să lucreze pe ogoarele gospodăriilor agricole, în special în anumite campanii de sezon; ei trebuie să simtă, să înțeleagă strînsa legătură dintre școală și gospodăria colectivă.

Activitatea elevilor în cadrul gospodăriilor agricole trebuie temeinic organizată de conducerea școlii în colaborare cu întreg colectivul didactic și de conducere și organele tehnice ale gospodăriei colective.

Școala trebuie să solicite sprijinul gospodăriilor agricole colective și de stat, al S.M.T.-urilor și chiar al secțiilor agricole ale sfaturilor populare, pentru a obține diferite materiale necesare în activitatea didactică cu elevii, ca de exemplu: semințe selecționate, material ilustrativ, piese de mașini agricole, diferite unelte etc. Ea trebuie să ceară sprijinul inginerilor agronomi și al tehnicienilor agricoli în organizarea și desfășurarea lucrărilor practice agricole, în organizarea loturilor școlare și a expozițiilor școlare cu caracter agricol.

Organele de învățămînt de la regiuni și raioane trebuie să pună în centrul muncii lor de îndrumare și control felul în care școlile realizează pregătirea elevilor legată de agricultură, felul în care se preocupă școlile de formarea tineretului pentru viață.

Secțiile de învățămînt și cultură vor organiza consfătuiri speciale cu directori de școli, cadre didactice și organe tehnice agricole pentru a dezbate și a găsi cele mai potrivite căi pentru ca instruirea și educarea elevilor să se facă în strînsă legătură cu problemele actuale ale construirii socialismului în industrie și agricultură. De asemenea, secțiile de învățămînt și cultură vor analiza periodic, în ședințele cu directorii și cu alte categorii de cadre didactice, activitatea depusă de școli pentru realizarea sarcinilor în acest domeniu trasate de minister și de secțiile de învățămînt și cultură.

Traducînd în viață măsurile de mai sus și desfășurînd o activitate variată și sistematică în scopul pregătirii cît mai temeinice a elevilor pentru viață, pentru munca productivă, școala noastră își va aduce contribuția prețioasă la cauza ridicării agriculturii noastre socialiste, cauza întregului popor muncitor.

★

În numărul viitor al „Gazetei învățămîntului" se va publica programa după care se vor preda în acest an cunoștințele agricole.

Folosirea magnetofonului
în predarea limbilor străine

Studiul limbilor străine în școli a căpătat, în ultimul timp, noi posibilități de dezvoltare datorită folosirii magnetofonului. Acest aparat poate fi un prețios ajutor al profesorului în asigurarea însușirii de către elevi a unei pronunțări și intonații corecte a limbilor străine.

Experiența folosirii magnetofonului ne-a arătat că se pot organiza, cu ajutorul acestuia, două categorii principale de exerciții. Astfel, se înregistrează sau se copiază pe bandă de magnetofon lecții în limbile străine ce se studiază — citite de foneticieni de specialitate. Acestea sînt ascultate apoi de elevi, care urmăresc în același timp textul citit și cunoscut de ei dinainte. Profesorul trebuie să-i îndrume pe elevi să rețină cît mai corect pronunțarea. Pot fi ascultate, de asemenea, fragmente din opere literare — versuri sau proză — rostite cu o dicțiune aleasă. Și în acest caz elevii trebuie să urmărească textul. Se pot înregistra la magnetofon și piese de teatru radiodifuzate, sau fragmente din acestea, care să fie apoi reproduse pentru a fi ascultate de elevi.

Înregistrările de felul celor de mai sus se repetă de mai multe ori, după ce se atrage în prealabil atenția asupra diferitelor probleme de pronunțare sau intonație pe care le ridică textele respective. Ascultînd textele-model de mai multe ori și la intervale diferite de timp, elevii ajung să imite foarte bine pronunțările, dobîndind astfel și ei o bună pronunțare.

A doua categorie de exerciții o constituie înregistrarea pe bandă de magnetofon a lecturii profesorului și elevilor. Aceste exerciții se fac în legătură cu textele din manuale. Li se arată elevilor cum trebuie să citească și apoi, după ce se înregistrează lectura lor la magnetofon, se analizează felul cum au citit, subliniindu-se greșelile și arătîndu-se cum trebuie corectate acestea. Imediat după aceasta li se cere elevilor să citească din nou, să pronunțe corect cuvintele greșite anterior. De asemenea, li se cere să fie atenți la pronunția colegilor lor și să semnaleze greșelile. Lucrul acesta îi stimulează să fie mai atenți și să facă sforțări pentru a evita cît mai mult pronunțarea greșită. Faptul că acest exercițiu este foarte bun și dă rezultate se vede și din aceea că același text este citit mult mai bine a doua și apoi a treia oară.

Prin păstrarea pe benzi de magnetofon a unor înregistrări făcute de elevi la diferite date în decursul studierii limbii străine se poate urmări progresul lor în timp, ceea ce dă profesorului posibilitatea să tragă concluziile necesare cu privire la cele mai bune metode de predare.

Este drept însă că exercițiile cu magnetofonul necesită mai mult timp, din care cauză unele trebuie făcute și în afara orelor de clasă — la ședințele cercurilor pe obiecte. Ele îi atrag însă mult pe elevi și, dacă profesorul știe să le organizeze în chip rațional, fără să irosească timpul și fără să-i suprasolicite pe elevi, ele pot da rezultate foarte bune.

V. ȘTEFĂNESCU-DRAGANEȘTI
București

În timpul verii, elevii din comuna Șerbănești (regiunea Pitești) au ajutat la facerea cărămizilor necesare construirii unui nou local de școală, în locul celui vechi, din paiantă.

Programa de economie politică pentru școala medie (proiect)

Economia politică fiind o parte componentă importantă a marxism-leninismului — ideologia clasei muncitoare — constituie o puternică armă a proletariatului în lupta împotriva capitalismului, pentru construirea socialismului și comunismului.

Predarea cursului de economie politică în învățământul mediu de cultură generală și tehnic prezintă o mare importanță pentru educarea comunistă a elevilor, pentru formarea unei concepții științifice despre societate.

1. Explicînd fenomenele, procesele și legile economice, cadrele didactice trebuie să înarmeze pe elevi cu înțelegerea dezvoltării economice a societății de la forme inferioare la forme superioare ca un proces obiectiv, care are loc în mod necesar.

Cursul de economie politică cuprinde două secțiuni: secțiunea modului de producție capitalist și secțiunea modului de producție socialist.

Studiind problemele capitalismului elevii trebuie să capete posibilitatea de a înțelege în ce constă exploatarea capitalistă, care sînt contradicțiile capitalismului, în ce constă rolul proletariatului ca gropar al capitalismului. O mare atenție trebuie acordată problemelor capitalismului contemporan, al căror studiu permite elevilor să înțeleagă în mod just politica agresivă a statelor imperialiste și raportul de forțe pe plan mondial dintre capitalism și socialism. Lupta dintre capitalism și socialism are o deosebită ascuțime în domeniul ideologiei. Marxism-leninismul a luat naștere și s-a dezvoltat în lupta necruțătoare împotriva ideologiei burgheze. Păstrarea purității învățăturii marxist-leniniste — chezășie a victoriilor proletariatului — presupune demascarea și zdrobirea oricăror teorii reformiste și revizioniste prin care dușmanii proletariatului încearcă să lovească din interior mișcarea muncitorească. Pe baza legilor dezvoltării economice a societății trebuie să li se demonstreze cu claritate elevilor caracterul istoric, trecător al modului de producție capitalist, necesitatea istorică a înlocuirii revoluționare a vechilor relații capitaliste, perimate, cu relații noi, superioare, socialiste.

Comunismul, orînduire fără exploatare, visul de aur al omenirii, se construiește ca rezultat al activității creatoare a maselor muncitoare conduse de partidul revoluționar al clasei muncitoare. Politica partidului are drept fundament științific studierea și cunoașterea legilor dezvoltării economice a societății. Cunoașterea legilor economice ale societății, cunoașterea esenței fenomenelor economice și a legăturilor lor reciproce va permite absolventului școlii medii să înțeleagă importanța aportului lui în producție, să înțeleagă politica economică a partidului și să lupte pentru transpunerea ei în viață, să devină un constructor activ, conștient al socialismului.

2. Studiul economiei politice are un mare rol în educarea comunistă a tinerei generații. Cunoștințele de economie politică vor ajuta cadrele didactice să cultive la elevi dragostea față de muncă, respectul față de proprietatea socialistă și simțul de răspundere în îndeplinirea oricăror sarcini, dragostea și recunoștința față de clasa muncitoare și față de Partidul Muncitoresc Romîn.

Înarmați cu cunoștințe economice, elevii vor înțelege mai bine importanța luptei de veacuri a poporului nostru pentru libertate, împotriva exploatării. Cunoașterea muncii creatoare a maselor populare în anii regimului nostru democrat-popular și a importantelor realizări ale construcției socialiste din țara noastră vor contribui la creșterea mîndriei patriotice față de aceste realizări. Educația comunistă presupune îmbinarea armonioasă a unui fierbinte patriotism cu internaționalismul proletar. Mîndria de a fi cetățean al R.P.R., al unei țări care construiește socialismul, înseamnă în același timp dragoste față de U.R.S.S. și față de celelalte țări socialiste, respect și sprijin pentru activitatea proletariatului din toate țările.

3. Economia politică marxist-leninistă este o știință cu caracter de clasă, de partid. În contactul cu viața, cu practica revoluționară, ea se îmbogățește continuu cu noi teze. Legătura cu practica este una din trăsăturile esențiale ale economiei politice. Tocmai de aceea această disciplină trebuie predată în strînsă legătură cu trecutul de luptă al poporului nostru muncitor și cu realitățile din țările socialiste și, îndeosebi, din țara noastră.

Economia politică fiind o știință militantă, o știință de partid, nu trebuie să pierdem nici un moment din vedere caracterul ei combativ. Demascarea teoriilor burgheze, teorii care urmăresc să înfrumusețeze capitalismul și să nege superioritatea socialismului, combaterea teoriilor reformiste și revizioniste, care încearcă să golească marxism-leninismul de conținutul său revoluționar, sînt cerințe primordiale ale predării economiei politice.

Studiind cu atenție operele clasicilor marxism-leninismului, documentele P.C.U.S., ale P.M.R. și ale altor partide comuniste și muncitorești, cadrele didactice din învățămîntul de cultură generală și tehnic vor putea să facă față în bune condițiuni importantei sarcini de partid — predarea economiei politice.

Tema 1. Obiectul economiei politice (4 ore)

— Producția bunurilor materiale — baza existenței societății omenești. Elementele simple ale procesului de producție: munca, obiectul muncii și mijloacele de muncă. Mijloacele de producție și forța de muncă.

— Modul de producție și laturile sale: forțele de producție și relațiile de producție. Scurtă caracterizare a forțelor și relațiilor de producție ale: comunei primitive, sclavagismului, feudalismului, capitalismului și socialismului. Trecerea de la un mod de producție la altul. Interacțiunea dintre forțele de producție și relațiile de producție.

— Legile dezvoltării economice a societății și caracterul lor. Legi specifice și legi comune. Legea economică fundamentală. Particularitățile legilor economice.

— Definiția economiei politice ca știință. Caracterul istoric și caracterul de clasă și de partid al economiei politice. Economia politică — parte constitutivă a marxism-leninismului.

Secțiunea I. MODUL DE PRODUCȚIE CAPITALIST

A. CAPITALISMUL PREMONOPOLIST

Tema 2. Producția de mărfuri. Marfa și banii (4 ore)

— Producția de mărfuri și condițiile apariției ei. Producția de mărfuri simplă și producția de mărfuri capitalistă.

— Marfa și cei doi factori ai ei: valoarea și valoarea de întrebuințare. Valoarea de schimb ca formă de manifestare a valorii. Munca — unicul izvor al valorii mărfii.

— Dublul caracter al muncii întruchipată în marfă: munca concretă și munca abstractă. Mărimea valorii mărfii. Timpul de muncă socialmente necesar. Munca simplă și munca complexă. Productivitatea muncii și mărimea valorii.

— Banii ca rezultat al procesului istoric de dezvoltare a schimbului de mărfuri. Esența banilor (marfă). Banii ca măsură a valorii, ca mijloc de circulație, ca mijloc de plată, ca mijloc de acumulare și banii universali.

— Legea valorii — lege a producției de mărfuri. Acțiunea legii valorii în producția de mărfuri bazată pe proprietatea privată asupra mijloacelor de producție. Contradicția fundamentală a producției de mărfuri.

— Valoarea ca raport social. Fetișismul mărfii.

Tema 3. Capital și plusvaloare (4 ore)

— Proprietatea privat-capitalistă asupra mijloacelor de producție, baza relațiilor de producție în capitalism.

— Transformarea banilor în capital. Formula generală a capitalului.

— Forța de muncă ca marfă. Valoarea și valoarea de întrebuințare a forței de muncă.

— Procesul de producere a plusvalorii. Ziua de muncă și împărțirea ei în muncă necesară și supramuncă. Legea plusvalorii — legea economică fundamentală a capitalismului.

— Capitalul ca relație socială de producție. Capital constant și capital variabil. Importanța împărțirii capitalului avansat în capital constant și capital variabil. Rata plusvalorii ca expresie a gradului de exploatare.

— Cele două căi de sporire a plusvalorii. Plusvaloare absolută și plusvaloare relativă. Limitele zilei de muncă. Plusvaloarea suplimentară.

— Salariul în capitalism. Formele fundamentale ale salariului. Salariul nominal și salariul real. Scăderea salariului real în capitalism. Lupta clasei muncitoare pentru ridicarea salariilor și pentru reducerea zilei de muncă.

— Situația proletariatului în Romînia burghezo-moșierească.

Tema 4. Acumularea capitalului și pauperizarea proletariatului (2 ore)

— Producția și reproducția. Reproducția capitalistă simplă și reproducția capitalistă lărgită.

— Acumularea capitalului. Plusvaloarea, izvorul acumulării capitaliste. Compoziția organică a capitalului. Concentrarea și centralizarea capitalului.

— Procesul acumulării capitaliste și formarea armatei industriale de rezervă. Legea populației în capitalism. Suprapopulația relativă și formele ei. Critica teoriei reacționare a lui Malthus și a malthusianismului contemporan.

— Legea generală, absolută a acumulării capitaliste. Pauperizarea absolută și relativă a proletariatului. Combaterea teoriilor burgheze și reformiste cu privire la pauperizarea proletariatului. Contradicția fundamentală a modului de producție capitalist. Tendința istorică a acumulării capitaliste.

Tema 5. Rotația capitalului (1 oră)

— Rotația capitalului. Viteza de rotație. Rata anuală a plusvalorii. Capital fix și capital circulant. Structura timpului de rotație și influența lui asupra vitezei de rotație a capitalului.

Tema 6. Profitul mijlociu și prețul de producție (1 oră)

— Profitul ca formă transformată a plusvalorii. Rata profitului și factorii de care depinde mărimea ei.

— Concurența dintre ramurile producției și transformarea valorii mărfii în preț de producție. Importanța învățăturii lui Marx privind profitul mijlociu pentru lupta de clasă a proletariatului.

Tema 7. Renta funciară. Relațiile agrare în capitalism (2 ore)

— Structura agriculturii capitaliste. Renta funciară capitalistă. Izvorul rentei funciare capitaliste.

— Marea și mica producție în agricultură. Superioritatea marii producții agricole în comparație cu mica producție agricolă. Ruinarea și eliminarea micilor gospodării agricole. Opoziția dintre sat și oraș. Lupta de clasă la sate. Transformarea principalei mase a țărănimii în aliat al proletariatului. Situația maselor țărănești în Romînia burghezo-moșierească.

Tema 8. Reproducția capitalului social și crizele economice de supraproducție (3 ore)

— Produsul social total în capitalism. Problema realizării produsului social total.

— Condițiile realizării produsului social total în reproducția capitalistă simplă și lărgită. Contradicțiile reproducției capitaliste.

— Crizele economice de supraproducție și inevitabilitatea lor în capitalism. Cauza fundamentală a crizelor economice de supraproducție. Caracterul ciclic al reproducției capitaliste. Fazele ciclului industrial.

— Crizele economice de supraproducție și ascuțirea contradicțiilor capitalismului. Proletariatul — gropar al capitalismului.

B. CAPITALISMUL MONOPOLIST

Tema 9. Imperialismul — stadiul cel mai înalt al capitalismului (3 ore)

— Condițiile istorice și economice care au determinat trecerea la imperialism.

— Lenin despre esența economică și politică a imperialismului. Cele cinci trăsături economice ale imperialismului.

a) — Concentrarea producției și dominația monopolurilor. Uniunile monopoliste și formarea lor. Monopolurile și concurența. Acțiunea legii economice fundamentale a capitalismului în imperialism. Prețul de monopol. Profitul monopolist. Monopolurile în Romînia burghezo-moșierească.

b) — Apariția monopolurilor în sistemul bancar. Noul rol al băncilor. Capitalul financiar și oligarhia financiară.

c) — Exportul de capital. Necesitatea exportului de capital. Formele exportului de capital. Consecințele exportului de capital.

d) — Împărțirea economică a lumii între uniunile monopoliste internaționale. Lupta monopolurilor internaționale pentru piețe de desfacere și izvoare de materii prime.

e) — Terminarea împărțirii teritoriale a lumii între marile puteri imperialiste și lupta pentru reîmpărțirea ei.

Tema 10. Imperialismul — ultimul stadiu al capitalismului. Criza generală a capitalismului (3 ore)

— Imperialismul — ultimul stadiu al capitalismului. Imperialismul, capitalism monopolist. Capitalismul monopolist de stat. Imperialismul — capitalism parazitar sau în putrefacție. Imperialismul — capitalism muribund, ajunul revoluției proletare.

— Legea dezvoltării economice și politice inegale și în salturi a țărilor capitaliste în imperialism și teoria leninistă a revoluției proletare. Inegalitatea dezvoltării economice a țărilor capitaliste în noile condiții. Inegalitatea dezvoltării politice. Lenin despre posibilitatea victoriei socialismului în cîteva țări sau într-o singură țară.

— Criza generală a capitalismului și caracterizarea ei. Prima etapă a crizei generale. Esența crizei — apariția sistemului socialist. Criza sistemului colonial al imperialismului. Agravarea problemei piețelor. Apariția fenomenului neutilizării cronice a unei părți din capacitatea de producție a întreprinderilor capitaliste. Șomajul de masă. Crizele economice de supraproducție între cele două războaie mondiale. Situația economică a Romîniei între cele două războaie mondiale. Lupta maselor muncitoare din Romînia, conduse de partid, împotriva exploatării, fascizării țării și împotriva războiului antisovietic.

— A doua etapă a crizei generale a capitalismului. Adîncirea crizei generale a capitalismului. Formarea sistemului economic socialist mondial. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului. Intensificarea dezvoltării inegale a capitalismului. Ciclul economic postbelic. Factorii care explică creșterea producției industriale după al doilea război mondial și caracterul acestor factori. Situația clasei muncitoare și șomajul. Creșterea greutăților economice în principalele țări capitaliste și ascuțirea contradicțiilor dintre acestea. Combaterea teoriilor burgheze și revizioniste contemporane cu privire la imperialism.

— Imperialismul, ultimul stadiu al capitalismului. Ascuțirea tuturor contradicțiilor. Imperialismul — epoca revoluțiilor proletare. Lupta clasei muncitoare pentru pace, democrație și socialism.

SECȚIUNEA A II-A. MODUL DE PRODUCȚIE SOCIALIST

Tema 11. Perioada de trecere de la capitalism la socialism (6 ore)

— Necesitatea perioadei de trecere de la capitalism la socialism. Dictatura proletariatului ca instrument de construire a economiei socialiste.

— Sectoarele economice în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Naționalizarea socialistă a principalelor mijloace de producție, a băncilor, a transporturilor, calea principală de apariție a sectorului socialist de stat. Tranformarea socialistă treptată a agriculturii. Apariția relațiilor de producție socialiste. Apariția legilor economice proprii economiei socialiste. Rolul economic al statului socialist. Combaterea teoriilor burgheze și revizioniste cu privire la rolul economic al statului socialist. Clasele și lupta de clasă în perioada de trecere.

— Trăsăturile principale ale politicii economice a statului dictaturii proletariatului în condițiile perioadei de trecere.

— Baza materială de producție a socialismului. Industrializarea socialistă. Necesitatea și esența industrializării socialiste. Izvoarele și ritmul industrializării socialiste. Industria grea — baza economiei socialiste. Deosebirile principale ale industrializării socialiste față de industrializarea capitalistă. Particularitățile industrializării socialiste în diverse țări care construiesc socialismul. Transformarea R.P.R. dintr-o țară agrară înapoiată într-o țară industrial-agrară.

— Transformarea socialistă a agriculturii. Necesitatea economică obiectivă a transformării socialiste a agriculturii după cucerirea puterii politice de către proletariat. Tezele principale cu valabilitate universală ale planului cooperatist leninist. Transformarea socialistă a agriculturii în U.R.S.S. Transformarea socialistă a agriculturii în R.P.R.

— Trăsăturile și legile generale proprii tuturor țărilor care trec la socialism.

Tema 12. Proprietatea socială socialistă asupra mijloacelor de producție — baza relațiilor de producție ale socialismului (2 ore)

— Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție — baza relațiilor de producție socialiste. Cele două forme ale proprietății socialiste. Proprietatea de stat. Proprietatea cooperatist-colectivistă. Asemănările și deosebirile dintre ele. Rolul conducător al proprietății de stat. Proprietatea personală în socialism. Formele de proprietate în R.P.R.

— Relațiile de producție în socialism. Deosebirea lor radicală față de relațiile de producție capitaliste. Concordanța deplină a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție în socialism. Necesitatea apărării proprietății socialiste.

— Legea economică fundamentală a socialismului. Acțiunea ei în țara noastră. Folosirea ei de către partidul clasei muncitoare.

Tema 13. Dezvoltarea planică, proporțională a economiei naționale (3 ore)

— Necesitatea și posibilitatea dezvoltării planice a economiei naționale în socialism. Imposibilitatea planificării economiei naționale în capitalism. Legea dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale, lege economică a socialismului. Cerințele legii dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale. Principalele proporții din economia națională.

— Legea dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale și planificarea socialistă. Principiile planificării socialiste. Centralismul democratic — principiul fundamental al conducerii economiei naționale. Caracterul științific, partinic, unic, complex, obligator și mobilizator al planului. Metoda balanțelor. Controlul îndeplinirii planului. Planificarea economiei naționale a R.P.R.

Tema 14. Producția de mărfuri, legea valorii și banii în socialism (3 ore)

— Necesitatea producției de mărfuri în perioada de trecere de la capitalism la socialism și în socialism.

— Particularitățile producției de mărfuri în socialism și în perioada de trecere de la capitalism la socialism.

— Marfa în economia socialistă. Valoarea de întrebuințare și valoarea.

— Acțiunea legii valorii în economia socialistă. Folosirea legii valorii de către statul socialist. Prețul în socialism. Comerțul în socialism și în perioada de trecere. Acțiunea legii valorii în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Folosirea legii valorii de către statul democrat-popular.

— Necesitatea și rolul banilor în socialism și în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Funcțiile banilor.

Tema 15. Munca socială și salariul în socialism (2 ore)

— Caracterul muncii în socialism. Caracterul nemijlocit social al muncii. Noua atitudine față de muncă. Obligativitatea muncii. Dreptul la muncă. Cooperația socialistă a muncii. Disciplina socialistă a muncii. Întrecerea socialistă și importanța ei pentru economia socialistă.

— Repartiția după muncă — lege economică a socialismului. Esența salariului în socialism și deosebirile lui față de salariul din capitalism. Formele salarizării în socialism. Normarea muncii. Măsurile luate de P.M.R. și Guvernul R.P.R. în vederea îmbunătățirii sistemului de salarizare, creșterii salariului real și cointeresării materiale a oamenilor muncii.

— Creșterea necontenită a productivității muncii în socialism. Factorii de creștere ai productivității muncii. Importanța creșterii productivității muncii pentru creșterea producției socialiste și pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Tema 16. Gospodărirea socialistă a întreprinderilor (hozrasciotul) și rentabilitatea (3 ore)

— Gospodărirea socialistă a întreprinderilor. Trăsăturile gospodăririi socialiste în întreprinderile de stat. Îmbinarea conducerii centralizate cu independența economică operativă a întreprinderilor. Conducerea unică și răspunderea personală. Cointeresarea materială a întreprinderii și a colectivului ei pentru îndeplinirea planului. Controlul bănesc asupra activității economice și financiare a întreprinderii.

— Fondurile întreprinderilor organizate pe bază de gospodărire socialistă. Mijloacele necesare desfășurării activității de producție a întreprinderii. Fondurile fixe. Amortizarea. Uzura în socialism. Fondurile circulante. Rotația fondurilor întreprinderii. Fondurile de circulație. Importanța sporirii vitezei de rotație a mijloacelor circulante ale întreprinderii.

— Prețul de cost, prețurile și rentabilitatea. Cheltuielile de producție. Cheltuielile de producție în capitalism și socialism. Structura prețului de cost pe elementele sale primare. Reducerea prețului de cost. Factorii care influențează reducerea prețului de cost. Importanța reducerii prețului de cost pentru reducerea prețurilor de vînzare. Structura prețurilor în socialism. Beneficiul și rentabilitatea. Importanța reducerii prețului de cost pentru creșterea rentabilității.

Tema 17. Sistemul socialist al agriculturii (2 ore)

— Structura agriculturii socialiste. Stațiunile de mașini și tractoare. Gospodăriile agricole de stat. Gospodăriile agricole colective.

— Stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat. Caracterizarea S. M. T. Organizarea S.M.T. Rolul S.M.T. în agricultura socialistă. Reorganizarea stațiunilor de mașini și tractoare în U.R.S.S. Caracteristicile gospodăriilor agricole de stat. Organizarea G.A.S. Rolul G.A.S. Importanța S.M.T. și G.A.S. în perioada de trecere de la capitalism la socialism.

— Gospodăriile agricole colective. G.A.C. — forma superioară de cooperare în producția agricolă socialistă. Organizarea G.A.C. Fondurile G.A.C. Ziua-muncă și folosirea ei pentru evidența muncii și repartiția în G.A.C. Repartiția producției globale în G.A.C.

— Trăsăturile sistemului socialist al agriculturii. Superioritatea agriculturii socialiste.

Tema 18. Reproducția socialistă (3 ore)

— Reproducția socialistă. Superioritatea ei față de reproducția capitalistă.

— Reproducția produsului social total. Împărțirea produsului social în două sectoare: sectorul I și sectorul II. Schimbul de produse între cele două sectoare ale producției sociale. Dezvoltarea cu precădere a sectorului I — lege economică obiectivă a reproducției lărgite. Importanța dezvoltării cu precădere a sectorului I pentru toate ramurile economiei. Acumularea socialistă.

Reproducția forței de muncă și a relațiilor de producție. Reproducția forței de muncă în socialism; folosirea rațională a forței de muncă. Reproducția relațiilor de producție socialiste: consolidarea și dezvoltarea proprietății socialiste, dezvoltarea relațiilor de colaborare și ajutor reciproc și a relațiilor de repartiție socialistă. Reproducția în economia R.P.R.

— Venitul național în socialism și în țara noastră. Crearea și factorii de creștere a venitului național. Distribuirea și redistribuirea venitului național în socialism și în țara noastră. Bugetul ca principală verigă a sistemului financiar. Băncile în socialism și rolul lor.

Tema 19. Sistemul economic socialist mondial (1 oră)

— Apariția și dezvoltarea sistemului mondial socialist.

Rolul U.R.S.S. și al R. P. Chineze în cadrul sistemului economic socialist. Relațiile economice de tip nou dintre țările sistemului economic socialist. Diviziunea internațională a muncii între țările sistemului economic socialist. C.A.E.R. Combaterea teoriilor revizioniste cu privire la formarea sistemului socialist mondial și la natura relațiilor dintre țările socialiste.

Ajutorul acordat de U.R.S.S. țării noastre și celorlalte țări care construiesc socialismul.

— Principalele forme de colaborare economică a țărilor socialiste: coordonarea planurilor de dezvoltare a economiei țărilor socialiste, comerțul exterior, ajutor reciproc tehnico-științific, acordarea de credite, pregătirea de cadre.

Tema 20. Trecerea treptată de la socialism la comunism (1 oră)

— Cele două faze ale societății comuniste: socialismul și comunismul. Trăsături comune: proprietatea socială asupra mijloacelor de producție; dezvoltarea armonioasă a economiei pe bază de plan; inexistența exploatării omului de către om, inexistența claselor antagoniste. Deosebiri: nivelul diferit de dezvoltare a forțelor de producție; munca devine o necesitate vitală în comunism spre deosebire de socialism; existența a două forme de proprietate în socialism, existența a două clase etc.; modul diferit în care se face retribuția muncii.

— Crearea bazei materiale de producție a comunismului. Sarcina economică fundamentală a Uniunii Sovietice. Importanța istorico-mondială a construirii comunismului în U.R.S.S.

Recapitulare trimestrială. . . . . 3 ore
Recapitulare finală. . . . . 3 ore
Lucrările scrise trimestriale. . . 3 ore
TOTAL 62 ore

Prezentul proiect de program al cursului elementar de economie politică pentru școlile medii de cultură generală, tehnice și tehnice de maiștri este elaborat pentru anul școlar 1958/1959, urmînd să fie îmbunătățit și definitivat cu prilejul anului școlar 1959/1960.

Redacția „Gazetei învățămîntului" roagă pe tovarășii care vor preda după acest program și după manualul ce va apare în curînd să comunice observațiile și propunerile lor.

A apărut revista

„NATURA"

nr. 4, iulie-august 1958

IN CUPRINS:

C. F. POWELL: Declarația Federației Mondiale a Oamenilor de Știință.

D. PARASCHIV: Profil cuaternar pe valea Suhurluiului.

M. NICOLESCU: Gipsurile fosilifere.

I. D. ILIE: Călători ruși în jurul lumii.

D. ALEXANDRU: Republica Populară Polonă.

M. CALINESCU: Cîteva considerațiuni asupra alunecărilor din sud-estul cîmpiei Transilvaniei (V. Ludușului și V. Comlodului).

B. SCHNAPP și S. MICLE: K. A. Timiriazev și mendelismul.

C. S. ANTONESCU: Din lumea vegetală a apelor.

N. GAVRILESCU: Metabolismul intermediar la animale.

A. COHEN: Din viața păianjenilor.

W. KLEMM: Cîteva observații asupra șerpilor la colțul viu.

Metodică și lucrări practice
Recenzii, noutăți științifice, bibliografie.
Din activitatea S.S.N.G.

Atlasul de semne convenționale

A apărut „Atlasul de semne convenționale" editat de Societatea de științe naturale și geografie. Atlasul cuprinde planșe cu semnele convenționale ale căilor ferate, drumurilor, apelor și trecerilor peste ape, întreprinderilor industriale, economice, punctelor geodezice de bază și reperelor, frontierelor, limitelor și împrejmuirilor, detaliilor de sol și de vegetație (grădinilor de pomi, de zarzavat și plantațiilor de culturi tehnice, pădurilor și stufărișului, detaliilor de relief ce nu se pot reprezenta la scară. Pentru fiecare planșă sînt date și explicații suplimentare.

Recomandăm Atlasul de semne convenționale ca fiind util profesorilor de specialitate și învățătorilor.

Cărți pedagogice

Cernișevski N.: Opere pedagogice alese.

Ușinski K. D.: Opere pedagogice alese, vol. I.

Ușinski K. D.: Opere pedagogice alese, vol. II.

Makarenko A. S.: Poemul pedagogic.

Makarenko A. S.: Proză și scenarii literare.

Kairov: Pedagogia.

* * * Indrumări metodice pentru predarea abecedarului.

* * * Indrumări metodice pentru predarea gramaticii (cl. I).

* * * Culegere de cîntece (cl. I-IV).

* * * Educația fizică (cl. I-IV).

* * * Formarea deprinderilor de muncă agricolă (cl. I-IV).

* * * Indrumări metodice pentru lecțiile de compunere (cl. V-VII).

* * * Metodica predării geografiei R.P.R. (cl. VII).

* * * Educația fizică (cl. V-VII).

* * * Indrumător metodic la științele naturii

* * * Legarea teoriei de practică în studiul matematicii.

* * * Legarea teoriei de practică în studiul fizicii și chimiei.

* * * Metodica predării științelor naturii în școli elementare.

* * * Cîteva îndrumări metodice pentru predarea limbii ruse.

* * * Culegere de articole metodice pentru predarea limbii ruse.

* * * Munca independentă a elevilor la geografie.

* * * Teme pentru acasă la matematică.

* * * Teme pentru acasă la fizică și chimie.

* * * Teoria și metodica educației fizice.

* * * Din experiența predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale și geografiei.

* * * Din experiența predării limbii române și istoriei.

* * * Din experiența unui director de școală.

* * * Din experiența pozitivă a unor învățători.

★

Toate acestea se pot procura și prin oficiul „Cartea prin poștă".

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 485 — Vineri 26 septembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

Grupa își alege conducătorul

HOTĂRÎREA

Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizației de pionieri

Copiii oamenilor muncii din patria noastră, prin grija Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne, prin munca eroică a clasei noastre muncitoare și a întregului popor, au astăzi asigurate condiții de viață și învățătură, pentru dezvoltarea lor multilaterală, cum nu au avut niciodată generațiile din trecut.

Inițiind și aplicînd reforma învățămîntului, partidul și guvernul au făurit pentru copii o școală de tip nou, care îi pregătește temeinic pentru muncă, pentru viață. La orașe și sate s-au construit în ultimii zece ani peste 2.000 școli noi. Se lărgește permanent rețeaua școlilor de 7 ani. S-a dezvoltat, de asemenea, învățămîntul mediu, tehnic și profesional; numărul acestor școli și al elevilor s-a dublat. S-au creat numeroase instituții extrașcolare pentru copii, palate și case ale pionierilor, tabere, cluburi, biblioteci, teatre, parcuri, la activitatea cărora participă sute de mii de copii. O deosebită atenție se acordă la noi sănătății copiilor și dezvoltării lor fizice. În perioada vacanțelor îi așteaptă pe copii numeroase tabere aflate în cele mai pitorești locuri ale țării, la munte și la mare. Numai în acest an au fost cuprinși în tabere centrale, regionale și colonii peste 200.000 pionieri și școlari.

În patria noastră — Republica Populară Romînă — sub conducerea partidului, prin munca învățătorilor și profesorilor înaintați, a părinților și a organizațiilor U.T.M., cresc noi generații de constructori înflăcărați ai socialismului.

Un rol deosebit de important în educarea și creșterea copiilor îl are organizația de pionieri din Republica Populară Romînă. În cei 9 ani de existență, prin activitatea sa, organizația de pionieri, sub conducerea partidului și îndrumarea de zi cu zi a Uniunii Tineretului Muncitor, și-a cîștigat dragostea copiilor și prețuirea poporului nostru muncitor. Astăzi poartă cu mîndrie cravata roșie de pionier aproape 900.000 copii.

Plenara C.C. al U.T.M. apreciază că după cel de-al II-lea Congres al U.T.M., organizațiile U.T.M. și, sub îndrumarea lor, organizațiile de pionieri au desfășurat o activitate din ce în ce mai susținută pentru educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist, pentru cunoașterea trecutului revoluționar al poporului nostru, a frumuseților și bogățiilor patriei, sădind în inimile copiilor mîndria și demnitatea de cetățean al minunatei noastre țări.

Organizația de pionieri contribuie tot mai mult la dezvoltarea interesului și dragostei copiilor față de învățătură, la întărirea disciplinei în școală, la formarea și dezvoltarea la copii a trăsăturilor morale ca: cinstea, corectitudinea, hărnicia, curajul și inițiativa în muncă.

Multe acțiuni pionierești cum sînt: concursul „micilor naturaliști", al „micilor tehnicieni", concursurile cultural-artistice au devenit manifestări tradiționale îndrăgite de copii. Numai în acest an școlar au participat la aceste concursuri peste un milion pionieri și școlari.

Pionierii și școlarii participă cu entuziasm, după puterile lor, la acțiunile de folos obștesc aducîndu-și contribuția la stringerea metalelor vechi, a maculaturii, la stringerea spicelor, a plantelor medicinale, precum și la acțiunile de înfrumusețare a orașelor și satelor patriei noastre. În acest an pionierii și școlarii au strîns peste 165.000 kg. hîrtie, 200.000 kg. grîu din spice. Sute de mii de pionieri și școlari au participat la diferite acțiuni de muncă voluntară.

Cu toate succesele obținute, plenara C.C. al U.T.M. constată că în munca U.T.M. în rîndul pionierilor și școlarilor, precum și în activitatea organizației de pionieri, continuă să existe încă lipsuri.

În unele unități și detașamente, pionierilor nu li se fac îndeajuns cunoscute realizările regimului nostru de democrație populară, viața nouă a orașelor și satelor patriei noastre. Unii instructori de pionieri, profesori și învățători nu explică copiilor pe înțelesul lor politica internă și externă a statului nostru, principalele evenimente politice interne și internaționale.

Organele și organizațiile U.T.M. se ocupă insuficient de cultivarea la copii a dragostei față de munca fizică. Se organizează puține activități educative și practice pentru a orienta absolvenții școlilor de 7 ani către învățămîntul profesional, tehnic și agricol pentru ca aceștia să îndrăgească meseriile direct productive, pentru a deveni muncitori harnici și pricepuți în uzine, pe șantierele de construcții și pe ogoarele patriei noastre.

În activitatea unităților și detașamentelor de pionieri se neglijează explicarea și lămurirea pe înțelesul copiilor, a conținutului antiștiințific al misticismului și superstițiilor.

Cauza principală a acestor lipsuri o constituie faptul că îndrumarea și conducerea practică, de zi cu zi, a activității organizației de pionieri, nu a devenit încă o preocupare permanentă a tuturor organelor și organizațiilor U.T.M. Sînt încă comitete regionale, raionale și orășenești U.T.M. care nu se ocupă cu toată grija și răspunderea de selecționarea, pregătirea și perfecționarea continuă a cadrelor care muncesc cu pionierii. Sînt solicitați puțin în munca de educare și creștere a copiilor învățătorii, profesorii și părinții copiilor.

În scopul îmbunătățirii muncii politico-educative și organizatorice a U.T.M. în rîndul pionierilor și școlarilor, plenara Comitetului Central al U.T.M.

HOTĂRĂȘTE:

1. În centrul atenției organelor și organizațiilor U.T.M. în munca cu pionierii și școlarii trebuie să stea dezvoltarea în rîndul copiilor a patriotismului socialist, a dragostei și devotamentului nemărginit față de patria noastră — Republica Populară Romînă, față de Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul și îndrumătorul poporului nostru, părintele iubit al copiilor din țara noastră. Să dezvoltăm și mai mult în rîndurile copiilor dragostea și prietenia frățească cu copiii din Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, cu copiii oamenilor muncii din întreaga lume.

Este necesar să stimulăm mai larg inițiativa pionierilor, să îmbunătățim conținutul activității unităților și detașamentelor de pionieri.

Organele și organizațiile U.T.M. să îndrume unitățile de pionieri astfel încît să se organizeze în fiecare școală concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal". În fiecare unitate, detașament și grupă de pionieri să se organizeze periodic vizite, excursii, marșuri pionierești pentru cunoașterea bogățiilor și frumuseților satului, comunei, orașului, raionului și regiunii respective, a realizărilor obținute de regimul democrat-popular în construcția socialismului. Să asigurăm ca fiecare unitate de pionieri să participe la păstrarea și îngrijirea monumentelor legate de lupta partidului și poporului nostru, a celorlalte popoare frățești. La adunări pionierești, la focuri de tabără, să fie invitați activiști de partid și stat, muncitori fruntași, militari ai forțelor noastre armate, care să povestească copiilor despre viața din trecut și azi a poporului și copiilor, să le vorbească despre perspectivele luminoase ce se deschid prin construcția socialismului, în fața poporului nostru și a generațiilor sale viitoare. Aceste acțiuni să fie urmate de învățarea de cîntece, poezii și jocuri cu conținut patriotic și revoluționar. Prin întreaga activitate a organizației de pionieri, prin adunările pionierești, să facem permanent cunoscut pionierilor și școlarilor, pe înțelesul lor, politica internă și externă a statului nostru democrat-popular, principalele evenimente politice interne și internaționale, aspecte din viața copiilor din U. R. S. S. și din celelalte țări socialiste, a copiilor oamenilor muncii din întreaga lume. Este necesar ca în fața pionierilor să apară clar cine sînt prietenii și cine sînt dușmanii poporului nostru.

2. Comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M. trebuie să orienteze munca unităților și detașamentelor de pionieri pentru ca acestea să considere ca una din principalele lor sarcini dezvoltarea la pionieri și școlari a dragostei față de învățătură, față de însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală. Prin întreaga lor activitate, unitățile de pionieri trebuie să contribuie la dezvoltarea dragostei față de munca fizică și a interesului pentru minunatele cuceriri ale științei și tehnicii. În acest scop în unitățile și detașamentele din orașe se vor organiza adunări închinate noutăților din știință și tehnică, discuții pe înțelesul copiilor despre realizările obținute în domeniul științei și tehnicii, vizitarea cabinetelor tehnice din întreprinderi și instituții. Să orientăm mai mult activitatea organizației de pionieri pe linia educării pionierilor și școlarilor astfel încît aceștia să îndrăgească meseria de strungar, electrician, sudor, constructor, lăcătuș, miner etc., pentru a deveni muncitori harnici și pricepuți în fabrici și uzine.

Să se creeze cît mai multe cercuri tehnice specifice ramurilor economice ale orașului sau raionului respectiv. În cadrul concursului „micilor tehnicieni" să se pună mai mult accent pe cercurile de: lăcătușerie, ti-

(Continuare în pag. 4)

ȘTIRI DIN ȘCOLI

Frecvență bună

În urmare a măsurilor luate în perioada de pregătire a deschiderii noului an școlar, cei 113 elevi din clasele I-IV de la școala din comuna Cetățeni (raionul Muscel) și cei 204 elevi de la școala de patru ani din comuna Slobozia de Sus (raionul Găești) sînt prezenți cu toții la lecții, zi de zi de la deschiderea cursurilor.

O frecvență foarte bună a elevilor au asigurat cadrele didactice de la școlile de 4 ani din comunele Buldești (raionul Costești), Constantinești (raionul Potcoava), Lătărești și Orlești (raionul Drăgășani). La școlile de 7 ani din comunele Zidaru (raionul Potcoava), Coteana și Piatra-Sat (raionul Slatina), Balta-Sărata și Păcălești (raionul Drăgănești) s-a obținut de asemenea o frecvență de sută la sută.

Sînt numeroase școlile de 7 ani din regiunea Pitești care au reușit să cuprindă în întregime absolvenții clasei a IV-a în clasa a V-a. Asemenea școli sînt cele din comunele Ștefănești, Partizani și Pescov (raionul Pitești), Păușești-Măglavi (raionul Vîlcea), Păduroiu (raionul Vedea) etc.

I. RADU
Pitești

Muncă susținută

În școlile de 7 ani din comunele Pogoanele și Siliștea (raionul Pogoanele), Pietroșița, Valea-Lungă-Cricov, Rîul Alb (raionul Pucioasa), Clondiru, Țintești, Movila Banului (raionul Mizil) etc. sînt cuprinși în clasa a V-a toți absolvenții clasei a IV-a. La aceste școli încă din prima zi frecvența la clasele I-VII este de sută la sută.

Situația se datorește faptului că directorii de școli și cadrele didactice au desfășurat din timp o muncă organizată și susținută. La școala de 7 ani din Pietroșița, de exemplu, tov. Vasile Haralambie, directorul școlii, a inițiat alcătuirea de echipe formate din pedagogi, deputați și părinți ai elevilor care au făcut vizite la domiciliul absolvenților clasei a IV-a, cu scopul de a-i convinge să-și continue studiile. În ședințe cu părinții s-a vorbit despre necesitatea învățămîntului de 7 ani. Tov. Alex. Pătru, directorul școlii de 7 ani din comuna Pogoanele, a folosit în munca de convingere și pe absolvenții clasei a IV-a, care și-au manifestat încă de la închiderea anului școlar trecut dorința de a se înscrie în clasa a V-a.

DUMITRU TEODORESCU
Ploești

Produse utile

În atelierele școlii de meserii din Timișoara, numeroși ucenici își însușesc deprinderile necesare pentru a deveni buni strungari, electricieni, fierari și mecanici auto.

Dotate cu noi și numeroase utilaje și aparate de măsură și control, atelierele școlii au fost transformate de fapt într-o mică întreprindere, în care se execută diverse comenzi primite de la unitățile socialiste din localitate.

În afară de aceste comenzi, ucenicii lucrează și la confecționarea diverselor unelte și scule, destinate înzestrării atelierelor de politehnizare ale școlilor de cultură generală. Pînă în prezent au și fost executate 1000 bucăți menghine paralele de 130 mm. care au fost expediate școlilor din regiune.

EMIL MILIN
Timișoara

Succese

Activitatea cultural artistică este bine organizată la școala de meserii din Focșani. În cadrul activității cercurilor literare, artistice, sportive etc. sînt cuprinși toți ucenicii școlii. A fost consacrată o zi pe săptămînă—joia după amiază — prezentării de programe cultural-artistice pe clase sau pe grupe, urmate de discuții. Aceasta contribuie la antrenarea ucenicilor în munca artistică și la îmbogățirea cunoștințelor lor de cultură generală.

Spectacolele artistice date de ucenicii școlii de meserii la căminele culturale din localitate și din raion s-au bucurat de un deosebit succes.

Prof. EMILIA ARGHIRESCU
Focșani

Condiții mai bune

Un nou local de școală de 7 ani a fost dat în folosință în satul Voivoda. Prin aceasta, s-au creat condiții pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din sat.

VALERIU DOBRE
satul Voivoda
comuna Moșteni
raionul Alexandria

Prin contribuție locală

Copiii țăranilor din comuna Cristești erau nevoiți să parcurgă pînă la școala din comuna vecină 4-5 km. Prin contribuția țăranilor muncitori, comuna are acum un local propriu de școală, un local spațios în care munca se poate desfășura în cele mai bune condițiuni.

C. TOASA
comuna Cristești,
raionul Pașcani

Practica ucenicilor din Pălținiș-Ciuc

Activitatea practică a ucenicilor de la școala de meserii din Pălținiș (Regiunea Autonomă Maghiară) se desfășoară pe baza unui plan de producție, întocmit pe meserii și ani de studii, astfel încît complexitatea lucrărilor să corespundă programei de învățămînt teoretic și fazelor de instruire a viitorilor metalurgiști.

Fiecărui ucenic îi sînt asigurate locul său de muncă, mașina unealtă și sculele necesare, fapt care contribuie la buna desfășurare a lecțiilor de instruire practică.

Planul de producție al școlii este defalcat pe grupe de meserii și cunoscut de ucenici. Pentru a avea în permanență o evidență a îndeplinirii lui, în fiecare secție a fost întocmit un grafic de urmărire.

Datorită condițiilor optime de muncă și unei bune îndrumări primite din partea profesorilor și maiștrilor, ucenicii execută produse de calitate, ca numeroase piese pentru motoare Diesel, axe pentru mașini de degroșat și chiar mașini de degroșat în întregime.

C. MUNTEANU
Pălținiș — Ciuc

Concursul artiștilor amatori

A început faza regională a Festivalului de teatru „I. L. Caragiale". În diverse centre raionale se întîlnesc în întrecere echipele meritorii care au învins în etapele comunale și raionale.

La Găești s-au întîlnit duminica trecută echipele teatrale din Glîmbocata, raionul Topoloveni, Bălilești, raionul Mușcel și comuna Ștefan cel Mare din raionul Găești. Echipele au dovedit pricepere în alegerea repertoriului. Atît învățătorii care se ocupă de instruirea echipelor cît și directorii căminelor culturale și-au dat seama de necesitatea includerii în repertoriu a acelor piese care răspund problemelor de viață ale țărănimii muncitoare. Amintim printre acestea piesele lui Tiberiu Vornic, „Tîrgul inimilor" și „Răfuiala". S-a văzut din această orientare a repertoriului că echipele artistice de amatori participante la concurs și-au dat seama de rolul pe care trebuie să-l aibă mișcarea artistică de amatori în ridicarea nivelului cultural al maselor.

Faza regională a festivalului de teatru „I. L. Caragiale" abia a început. S-ar cuveni să se dea o atenție deosebită popularizării spectacolelor. Scopul acestui concurs nu este numai acela de a încuraja o mișcare artistică de amatori și de a afirma o echipă sau alta, ci și de a atrage un public cît mai numeros. Din acest punct de vedere organizarea concursului de la Găești a lăsat de loc de dorit.

Se cuvine să menționăm eforturile învățătorilor care s-au străduit îndelung să ridice calitatea echipelor din comunele lor, să organizeze cît mai multe spectacole și să le pregătească temeinic. Demnă de laudă este activitatea învățătorilor din Bălilești care au montat concomitent piese românești și sovietice la patru formațiuni teatrale. Odată terminat concursul, frumoasa activitate a instructorilor și a actorilor amatori nu trebuie să înceteze. Ei sînt datori să-și îndeplinească mai departe înalta sarcină de a contribui prin teatru la educația oamenilor muncii.

B. M.

Pentru dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în U. R. S. S

Memoriul lui N.S. Hrușciov aprobat de Prezidiul C.C. al P.C.U.S.

La 21 septembrie, „Pravda" a publicat memoriul lui N. S. Hrușciov aprobat de Prezidiul C.C. al P.C.U.S., consacrat problemelor întăririi legăturii școlii cu viața și dezvoltării continue a sistemului învățămîntului public din U.R.S.S.

N. S. Hrușciov relevă că în cei 40 de ani de putere sovietică, învățămîntul mediu și superior din Uniunea Sovietică a obținut succese mari. În Rusia prerevoluționară, în 1914, în școlile primare și medii învățau în total 9.600.000 de elevi; în anul școlar 1957-1958, numărul elevilor din școlile sovietice de cultură generală a fost de 28.700.000, iar împreună cu școlile de adulți — 30.600.000. Deosebit de mari sînt succesele obținute de învățămîntul public într-o serie de republici unionale, a căror populație a fost în trecut aproape în întregime analfabetă. În Rusia prerevoluționară, în instituțiile de învățămînt superior și în școli tehnice învățau în total 182.000 de studenți. În prezent numărul lor este de peste 4.000.000.

N. S. Hrușciov arată că astăzi școala sovietică de zece ani nu îndeplinește sarcinile pregătirii tineretului pentru viață, ci îl pregătește numai pentru intrarea în instituțiile de învățămînt superior. Subliniind că în actualele condiții în instituțiile de învățămînt superior ale U.R.S.S. pot fi admise anual aproximativ 450.000 de persoane, N. S. Hrușciov arată că în perioada 1954-1957 din rîndul absolvenților școlilor medii nu au intrat în școli superioare și tehnice peste 2.500.000 de persoane.

N. S. Hrușciov subliniază că școala sovietică este chemată să pregătească nu numai oameni multilateral instruiți care să cunoască bine bazele științei, dar totodată oameni capabili pentru o muncă fizică sistematică. Toți elevii, fără excepție, arată N. S. Hrușciov, ar trebui incluși, după absolvirea a 7-8 clase, în munca de folos obștesc în întreprinderi și în colhozuri.

N. S. Hrușciov propune să se împartă învățămîntul mediu în două etape: prima — școala de șapte sau opt ani în care învățămîntul să fie obligatoriu pentru toți; a doua etapă — de 2—3 ani pentru obținerea de cunoștințe profesionale, diferențiate pentru orașe și sate.

N. S. Hrușciov consideră posibilă și o altă cale de continuare a învățămîntului pentru tineretul care a absolvit școala de opt ani și anume: munca în producție și concomitent învățătura la cursuri profesionale.

N. S. Hrușciov consideră indicat ca a doua etapă a învățămîntului mediu s-o constituie învățămîntul tineretului în școli serale și fără frecvență, fără întreruperea muncii în producție. Trebuie evitată o asemenea situație, arată N. S. Hrușciov, cînd școlile serale își pun drept sarcină numai pregătirea pentru intrarea în instituții de învățămînt superior. În aceste școli elevii trebuie să aibă posibilitatea ca, paralel cu învățămîntul mediu general, să-și adîncească cunoștințele profesionale. Încă din școală trebuie începută pregătirea oamenilor pentru producție, pentru o muncă utilă în societate — subliniază N. S. Hrușciov. El propune să se acorde avantaje acelor elevi ai școlilor pentru tineretul muncitor și sătesc care îmbină cu succes învățătura cu munca în producție și, printre altele, să fie scutiți 2—3 zile pe săptămînă de muncă în producție pentru ca în aceste zile să se poată consacra pe deplin învățăturii, pentru a se evita supraîncărcarea elevilor, N. S. Hrușciov propune ca durata învățămîntului în aceste școli să fie fixată la 3—4 ani. El subliniază că dezvoltarea largă a rețelei de școli serale și fără frecvență va da tuturor celor care doresc acest lucru posibilitatea de a absolvi școala medie, iar apoi și învățămîntul superior.

În memoriu se propune ca pentru copiii deosebit de talentați să existe, ca o excepție, școli medii corespunzătoare în care își vor însuși cunoștințele de școală medie necesare pentru continuarea învățăturii în instituțiile corespunzătoare de învățămînt superior.

N. S. Hrușciov subliniază că pentru înfăptuirea proiectatei reorganizări este necesară o perioadă de trecere de 3—4 ani în cursul căreia trebuie menținut un anumit număr al școlilor de zece ani existente în momentul de față.

Relevînd că în prezent mulți tineri care termină școlile superioare nu cunosc bine practica și nu sînt pregătiți suficient pentru munca în producție, N. S. Hrușciov propune să se efectueze și o reorganizare a școlii superioare sovietice. Sistemul învățămîntului superior, scrie el, trebuie reorganizat, învățămîntul superior trebuie apropiat de producție și legat cu adevărat de producție.

În memoriu se propune ca în școlile superioare să fie primiți tineri care au deja experiență în viață, un stagiu de muncă practică, care și-au manifestat aptitudinile și dorința de a continua învățătura. Trebuie să se țină seama însă nu numai de dorința candidatului, ci și de aprecierea dată activității sale de către organizațiile obștești.

N. S. Hrușciov subliniază că în dezvoltarea școlii superioare sovietice trebuie să se urmeze îndeosebi linia învățămîntului seral și fără frecvență. El este de părere că în majoritatea instituțiilor de învățămînt superior studenții trebuie să urmeze primii 2—3 ani de cursuri fără a-și întrerupe munca în producție. Începînd din al treilea an, ei trebuie scutiți de munca în producție 2—3 zile pe săptămînă și abia în ultimii doi ani de învățătură studenții trebuie scutiți complet de această muncă, cu excepția timpului necesar pentru practica în producție.

N. S. Hrușciov propune să se reia practica înființării de uzine-școli tehnice superioare. El subliniază că în școlile superioare trebuie să existe o largă bază pentru munca practică a studenților și că aceste școli trebuie organizate, în special, pe lîngă întreprinderi și mari gospodării agricole.

N. S. Hrușciov propune ca măsurile cuprinse în memoriul său să fie discutate pe larg pe linie de partid și de stat, precum și în presă, iar hotărîrile concrete cu privire la reorganizarea școlii să fie adoptate definitiv în cadrul sesiunilor Sovietelor Supreme ale republicilor unionale.

Sărbătoare la Poiana

Mîine va fi sărbătoare la Poiana... Poiana e o comună din raionul Sebeș-Alba. Locuitorii ei sînt ciobani. Ciobani îndrăgostiți de artă. Ei vor sărbători mîine 50 de ani de la înființarea corului lor.

Vreun bătrîn, încovoiat de vîrstă, își va aminti de alte vremuri cînd, împreună cu alți tovarăși, însoțind turmele de oi, în sunetul monoton al tălăngilor, colinda țara în căutarea pășunilor. Pe coamele munților, pe întinderile nesfîrșite ale Bărăganului, prin bălțile Dunării, poenarii au purtat în sufletul lor, asemeni întregului popor, durerea celor osîndiți la asuprire, simțămintele de tristețe sau revoltă, de iubire sau de dor. Și uneori seara strînși în jurul focului, la ora poveștilor, au prins a îngîna melodii de aur. Atunci, poate vocea cristalină a unei tinere băcițe a vrăjit inimile ciobanilor. Sunetele pe care le mîngîiau buzele acestei cîntărețe cu opinci nu erau cu nimic mai prejos de cele ale unei mari artiste. Dar băcița nu avea să ajungă niciodată artistă...

Cu mulți ani în urmă, un învățător entuziast a îndrăznit să încerce să valorifice calitățile artistice ale țăranilor din Poiana. Dar ciobanii cu chipurile înăsprite de necazuri, de vînturi și ploi, hărțuiți de grija pîinii de toate zilele, nu aveau vreme de serbări și coruri. Mai tîrziu, un alt învățător, mai perseverent decît primul, reia inițiativa acestuia și în 1908, după mai multe încercări infructuoase, după numeroase decepții, reușește să înjghebe din elevii pregătiți și educați de el un cor solid, de aproape 50 de persoane a cărui tradiție a fost păstrată pînă astăzi.

Pînă în zilele republicii, corul din Poiana s-a mărginit la mici succese locale, la admirația poenarilor și atît. Dacă vremurile nu s-ar fi schimbat, minunatul cor din Poiana ar fi fost sortit să moară pierdut în anonimat. Vremurile s-au schimbat însă și, odată cu ele, viața oamenilor din Poiana.

Corul începe să iasă din ce în ce mai des din comună. Pe scenele orașelor din împrejurimi obține „bis-uri" și ropote prelungite de aplauze. În viața corului se înscriu file de calendar de neuitat. La 17 aprilie 1949, la primul concurs pe țară de coruri sindicale, faza județeană, Mărioara Ghișe, solista corului, cucerește inimile. „Învîrtita" electrizează sala. Două săptămîni mai tîrziu corul din Poiana evoluează pe scena teatrului Giulești. Aici se înscrie primul mare succes al ciobanilor cîntăreți din Poiana. Corul poenarilor este dinstins cu premiul III. Solista, Mărioara, o ciobăniță, stîrnește simpatia tuturor. La întrebările ziariștilor răspunde simplu: „Am 7 clase primare făcute la noi în sat și sînt băcița la stîna Doamnei din munții Făgărașului". Urmează o îndelungată perioadă de concursuri și concerte, numeroase medalii și premii. Pe scenele din București, Hunedoara, Deva, Petroșani. Lupeni corul poenarilor devine din ce în ce mai cunoscut. Tineri din toate colțurile lumii îi admiră și îi aplaudă în 1953 cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la București.

Pentru merite deosebite în domeniul culturii de masă, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne a conferit, printr-un decret, corului Ordinul Muncii clasa II-a iar unor membri ai corului Ordinul Muncii clasa III-a și Medalia Muncii.

Mîine va fi sărbătoare la Poiana... Sărbătoarea poenarilor nu are numai caracterul unei simple aniversări, ci cuprinde în ea semnificații de simbol. Este o sărbătoare a stimei și respectului de care se bucură în regimul nostru geniul poporului, arta și creația populară. Serbînd victoria artei populare țîșnite din anonimat, în anii noii orînduiri, poenarii nu vor uita mîine să aducă un prinos și acelor dascăli modești și sîrguitori care s-au străduit luptînd cu greutățile să scoată la lumină comorile ascunse în sufletul acestor ciobani.

OCTAVIAN BUZESCU

Îndrumări privînd predarea fizicii și chimiei în strînsă legătură cu însușirea cunoștințelor agricole

Agricultura noastră în continuă dezvoltare are nevoie de cadre noi de tehnicieni și muncitori agricoli, capabile să organizeze și să îndrume cu competință acest important sector economic, să aplice cu pricepere metodele științifice de muncă și să folosească marile cuceriri ale tehnicii moderne.

Școala are înalta misiune de a asigura cadrele necesare tuturor ramurilor de producție ale economiei noastre naționale printre care agricultura ocupă un loc de seamă. Viitorii absolvenți ai școlilor de 7 ani trebuie să-și însușească temeinice cunoștințe și deprinderi agricole.

Predarea fizicii și chimiei poate contribui în mare măsură la pregătirea elevilor pentru această muncă. O seamă de cunoștințe de fizică și chimie își găsesc aplicare în agricultură. De aceea cunoștințele de fizică și chimie pot și trebuie să fie predate în strînsă legătură cu problemele agriculturii.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice care predau aceste discipline, dăm îndrumările privind legarea predării fizicii și chimiei de agricultură, în clasele V-VII.

FIZICA

Clasa a VI-a

La tema „MĂSURĂRI DE LUNGIME, DE SUPRAFAȚĂ, DE VOLUM, DE MASĂ. DENSITATEA CORPURILOR"

În legătură cu măsurarea lungimilor se va arăta cum se face: măsurarea adîncimii arăturii cu ajutorul brazdometrului, care se poate construi ușor din două șipci de lemn, legate între ele în așa fel încît să alunece una de-a lungul celeilalte, iar în lipsa lui cu ajutorul unei rigle gradate obișnuite; măsurarea înălțimii plantelor cu linia gradată; măsurarea înălțimii animalelor cu bastonul lui Lydtin (dispozitiv de forma unui dreptunghi cu laturile orizontale mobile pentru a putea încadra animalul a cărui înălțime se măsoară); măsurarea diametrului arborilor cu compasul forestier etc.

La lucrarea de laborator nr. 3, se vor face și cîntăriri ale unor volume determinate de grîu și de porumb, calculîndu-se apoi, pe această bază, greutățile hectolitrice ale grîului și porumbului cîntărite.

La tema „FORȚA ȘI GRAVITATE. MĂSURAREA FORȚEI"

Se va arăta cum se face măsurarea forței de tracțiune a animalelor sau tractorului cu ajutorul dinamometrului cu arc.

La tema „PRESIUNEA"

În legătură cu studierea forței de apăsare și a presiunii se va da ca exemplu de micșorare a presiunii pe sol folosirea șenilelor la unele tipuri de tractoare agricole sau a roților cu obada lată la alte tipuri de tractoare și la unele mașini agricole care au greutate mare.

Tot referitor la presiune se vor da cunoștințe cu privire la presarea solului după semănare cu tăvălugul neted, tăvălugul „dințat" sau tăvălugul inelar, și la afînarea lui cu diferite unelte (grapă, netezitoare) arătîndu-se pe scurt și rolul acestor lucrări în cultivarea plantelor agricole.

De asemenea li se poate vorbi elevilor despre folosirea presiunii (presarea cu ajutorul unor prese speciale) la obținerea diferitelor sorturi de brînzeturi din caș.

În legătură cu transmiterea presiunii prin lichide li se va vorbi elevilor despre folosirea presei hidraulice sau a principiului său de construcție la fabricarea uleiului, presarea fînului, bumbacului și la frînarea hidraulică a roților autovehiculelor (autocamioane, tractor).

În legătură cu studierea legii vaselor comunicante se vor da cunoștințe cu privire la folosirea nivelei la determinarea înclinării terenurilor și cu privire la efectuarea rețelei de canale provizorii și rigole pentru irigarea terenurilor. O aplicație zootehnică ce va interesa mult pe elevi va fi arătarea principiului de funcționare a adăpătoarelor automate cu clapetă cu ajutorul cărora animalele din grajd obțin apă în cantitate nelimitată și la orice oră din zi și noapte, proaspătă, curată și corespunzătoare cu necesitățile individuale ale organismului, ceea ce desigur ridică starea generală de întreținere a animalelor și deci producția (de lapte etc.)

Cu ocazia studierii presiunii atmosferice și a pompelor pentru lichide și gaze se vor da elevilor cunoștințe despre multiplele aplicații ale acestor aparate în agricultură. Astfel pompele aspiro-respingătoare cu piston sînt folosite în instalațiile de apă unde înălțimea de aspirație a apei atinge 6—7 m; mașinile și aparatele de stropit pentru combaterea dăunătorilor (vermorel etc.) se bazează pe compresiune, deoarece în timpul lucrului pompa aspiră aer din atmosferă și-l comprimă în rezervor, iar aerul comprimat apasă asupra lichidului ce se găsește în rezervor și-l împinge pe conductă înspre dispozitivul de pulverizare; transportoarele pneumatice folosite în bucătăriile furajere, la mori etc. se bazează pe deplasarea pe conducte a produselor cu ajutorul unui curent de aer comprimat produs prin aspirare-refulare; aparatul de muls în 3 timpi se bazează pe principiul sugerii laptelui cu ajutorul unei pompe de vid (primul timp); al doilea timp este timpul de strîngere în care sfîrcul ugerului este presat de cilindrul paharului de muls și servește pentru masajul sfîrcului și restabilirea în el a circulației normale a sîngelui; în sfîrșit al treilea timp este timpul de repaus. Aparatul de muls ușurează considerabil munca, mărește productivitatea muncii de peste 2 ori și asigură obținerea unui lapte mai curat.

La tema „FORȚA CARE ACȚIONEAZĂ ASUPRA CORPURILOR SCUFUNDATE ÎN LICHIDE ȘI GAZE"

Se vor studia areometrele (lactometre, alcoolmetre), instrumente folosite larg în gospodăriile agricole, transportul lemnelor pe apă etc.

La tema „MIȘCAREA MECANICĂ"

Cu ocazia studierii vitezei și a unităților ei se pot face lucrări practice de determinare a vitezei unui rîu pe baza măsurării timpului în care un plutitor aruncat într-un punct al rîului parcurge o distanță măsurată dinainte pe mal. Plutitorul cu care se execută măsurătoarea se face dintr-o sticlă de un litru, în care se găsește cam un un sfert apă și care este astupată cu un dop bun, care să nu permită intrarea sau ieșirea apei. Se va arăta că determinarea vitezei rîului este necesară atunci cînd se proiectează construirea unei microcentrale, care să funcționeze cu ajutorul curentului de apă al rîului.

In legătură cu aplicațiile agricole ale forței centrifuge se vor da elevilor în primul rînd cunoștințe sumare despre pompele centrifuge care au folosire foarte largă pentru captarea apei din surse deschise și chiar din puțuri săpate cu adîncime mică, datorită faptului că pot fi acționate ușor, că sînt economice și că sînt foarte rapide. De asemenea se vor arăta și alte aplicații ale forței centrifuge ca de exemplu: mașina centrifugă pentru împrăștierea varului RIT (cu ajutorul a două discuri puse în mișcare de osia roților de transport); separatoarele centrifugale pentru scoaterea mierei din faguri sau pentru separarea cristalelor de zahăr din soluție (separatorul are forma unui cilindru cu peretele de rețea metalică, care, fiind pus în rotație rapidă, face ca mierea din faguri sau apa din zahăr să fie aruncată prin ochiurile rețelei); separatoarele de smîntînă care se rotesc cu viteză foarte mare (6000-10000 rotații pe minut), ceea ce determină împingerea grăsimii cu o oarecare cantitate de lapte spre centrul aparatului, în timp ce restul laptelui cu densitate mai mare este aruncat spre periferie; butirometrele care sînt eprubete cu probe de lapte care sînt supuse (în prezența unor substanțe chimice) unei rotiri cu viteză mare într-o centrifugă, ceea ce determină separarea untului și face posibilă măsurarea lui etc.

In legătură cu studierea frecării se vor da exemple de folosire și de mărire sau micșorare a frecării: roțile cu fricțiune și roțile dințate de la diferite mașini agricole, rulmenții, care sînt organe de mașini de răspîndire generală pentru micșorarea frecării în toate mașinile și deci și la mașinile agricole; roțile de moară, transmisia prin curele, lagărele etc.

La tema „LUCRUL MECANIC ȘI PUTEREA"

Se va arăta elevilor că puterea tractorului exprimată în cai putere se notează uneori prin numere așezate lîngă marca tractorului, de exemplu: S T Z 15/30. Primul număr indică puterea de tracțiune ce se poate folosi la remorcarea mașinilor agricole, iar al doilea număr indică puterea motorului tractorului.

Deseori se precizează numai puterea motorului tractorului: K D 35; S. 60 etc. Calcularea lucrului mecanic pe care-l pot face diferitele tipuri de tractoare sau a puterii cînd se dă timpul și lucrul mecanic făcut în arătură sau la alte lucrări agricole va provoca un interes mai eficace în însușirea cunoștințelor de fizică.

La tema „ENERGIA"

Se va arăta modelul de roată hidraulică și se va vorbi despre folosirea ei la mori sau a turbinelor hidraulice la hidrocentrale.

La tema „MECANISME SIMPLE"

In legătură cu studierea pîrghiilor se va arăta că astfel de mecanisme se găsesc pretutindeni în alcătuirea tractoarelor și mașinilor agricole putîndu-se da nenumărate exemple, greutatea constînd numai în alegere. Astfel se întîlnește pîrghia la: mecanismele și pîrghiile de comandă ale tractorului: maneta de reglare a adîncimii de lucru a plugurilor tractate; pîrghia de cuplare sau de decuplare a dispozitivelor de plantare și a brăzdarelor de la mașina de plantat cartofi S K 2, pedala de apăsare a dinților de la grebla cu tracțiune animală pentru fîn, pîrghiile de ridicare și coborîre a brăzdarelor de la semănătorile de cereale de tip I.A.R. 511 și S.C. 30 etc.

Cu ocazia studierii scripetelui se va exemplifica folosirea acestuia la mașinile agricole prin mașina pentru clădit stoguri cu macara. Brațul macaralei este prevăzut cu scripete, peste care e trecut cablul cu ajutorul căruia se mișcă ghiarele de oțel care cuprind fînul.

Folosirea planului înclinat în agricultură poate fi exemplificată prin mașina de adunat fînul în căpițe pusă în mișcare tot de tractor. La această mașină, fînul adunat este trecut în buncăr cu ajutorul transportorului care nu e decît un plan înclinat Se va vorbi de asemenea despre curățirea semințelor (separarea lor de corpurile străine) care se poate face cu ajutorul unui plan înclinat de pînză ce se mișcă în sus cu ajutorul a 2 suluri și pe care se toarnă semințele ce trebuie curățate. Datorită frecării deosebite a diferitelor feluri de semințe unele cad pe planul înclinat, iar celelalte sînt reținute pe pînză.

La tema „DILATAȚIA CORPURILOR"

In legătură cu dilatația corpurilor se vor da cunoștințe despre influența dilatației și contracției stratului superior al rocilor și mineralelor în procesul de ruptură și mărunțire a rocilor și de formare a solului.

În legătură cu studierea temperaturii și cu măsurarea ei se vor da noțiuni despre importanța folosirii sau menținerii unor anumite temperaturi în diferite procese sau operații privind agricultura și prepararea sau conservarea alimentelor ca: tratamentul termic pentru combaterea ciupercilor care constă în încălzirea în instalații speciale a semințelor cu ajutorul apei fierbinți; răcirea după recoltare a laptelui în răcitoare speciale formate din tuburi metalice prin interiorul cărora circulă de jos în sus apa de răcire (cîteodată cu gheață), laptele prelingîndu-se pe suprafața exterioară a tuburilor; pasteurizarea laptelui, adică încălzirea lui la o temperatură de 63-85°C, atît cît e necesar pentru a se distruge microorganismele, fiind apoi răcit brusc la cel mult + 4°C etc.

La tema „PROPAGAREA CĂLDURII"

Se va vorbi elevilor despre protecția pe care o oferă zăpada semănăturilor de toamnă și deci despre importanța reținerii ei pe ogoare, despre acoperirea unor plante cu paie ca să nu degere.

La tema „MĂSURAREA ENERGIEI CALORICE"

Se va arăta importanța cunoașterii puterii calorice a diferitelor feluri de combustibil pentru a putea întrebuința pe cel mai economic și cel mai avantajos într-o anumită împrejurare: încălzirea serelor, a grajdurilor, folosirea unui anumit fel de combustibil în mașinile termice etc.

La tema „SCHIMBAREA STĂRILOR DE AGREGARE"

In legătură cu studierea evaporării și a factorilor care o condiționează se vor arăta metodele care sînt folosite pentru combaterea evaporării apei din sol. Intrucît dușmanul cel mai aprig al apei din sol este vîntul, lupta directă cu acesta se duce prin plantarea perdelelor forestiere de protecție. Pentru micșorarea suprafeței de evaporare solul trebuie să fie netezit sau nivelat, suprafața fiind de asemenea afînată, creînd astfel o pătură de izolare care îl protejează contra evaporării. Se va vorbi despre folosirea evaporării la uscarea fînului, care e întins pe o suprafață cît mai mare, la uscarea boabelor care se face prin împrăștierea lor (suprafață mare) și lopătare (punerea lor în contact cu aer neumezit); la fabricarea laptelui praf, care se face prin pulverizarea laptelui (mărirea suprafeței) într-o cameră specială unde el se usucă datorită unui curent de aer cald peste 100° (folosirea stării de agitație și a temperaturii).

In legătură cu meteorii apoși se va insista asupra importanței lor pentru agricultură și asupra necesității efectuării lucrărilor agricole la timp pentru a obține rezultatele cele mai bune, ținîndu-se seama de condițiile de climă din țara noastră.

La tema „MAȘINI TERMICE"

Cu ocazia studierii mașinii cu abur și a explicării mecanismului bielă-manivelă, se va arăta că acest mecanism este folosit și la alte mașini pentru transformarea mișcării rectilinii în mișcare de rotație sau invers. Astfel mecanismul aparatului de tăiere a mașinilor de recoltat reprezintă de asemenea un exemplu de mecanism bielă-manivelă. Mai tîrziu la studierea motorului cu ardere internă, se va atrage atenția că mecanismul bielă-manivelă se utilizează și la acesta, în care caz pistonul motorului este glisiera, iar brațul arborelui manivela și că în general acest mecanism se întîlnește la foarte multe mașini agricole.

Explicîndu-se ce e locomobila și dîndu-se date despre funcționarea ei se va arăta că deși de putere mai mică decît alte mașini, ea continuă să fie folosită în multe părți mai ales pentru acționarea mașinii de treierat, fiindcă prezintă avantajul că are o construcție simplă și că poate funcționa cu combustibil de calitate inferioară între care și rămășițe din producția agricolă (paie, rumeguș de lemn etc.).

In legătură cu alcătuirea și funcționarea motorului cu combustie internă, programa clasei a VI-a prevede să se arate elevilor importanța acestui motor pentru mecanizarea agriculturii socialiste și să se dea cunoștințe atît despre tractor și combină cît și despre alte mașini și unelte agricole acționate de el ca: plugul cu una sau mai multe brazde, grapa cu dinți, semănătoarea, secerătoarea simplă și secerătoarea legătoare etc

Manualul pentru clasa a VI-a conține date asupra acestor probleme. Este necesar însă ca profesorii să acorde atenție predării lor pentru ca elevii să înțeleagă funcționarea acestora și avantajele deosebite ale introducerii diferitelor mașini, care vor asigura mecanizarea continuă a agriculturii, care vor ușura și mai mult munca agricolă și vor ridica productivitatea agriculturii. Pentru aceasta la lecții se vor folosi tablouri, planșe sau diafilme reprezentînd scheme de mașini agricole sau înfățișarea lor în funcțiune, comparînd, la nivelul înțelegerii elevilor din clasa a VI-a, productivitatea lor cu cea atinsă prin vechile metode de lucru. Pe lîngă aceasta trebuie neapărat ca legat de aceste lecții să se organizeze excursii sau vizite la un S.M.T. sau G.A.S. apropiat pentru ca elevii să vadă și în realitate mașinile agricole, unele din ele chiar în funcțiune.

Clasa a VII-a

CAPITOLUL „OPTICA"

La tema „IZVOARE DE LUMINĂ"

Se va arăta elevilor rolul important pe care-l are lumina solară asupra dezvoltării plantelor. Asimilația clorofiliană nu are loc decît în orele cu lumină și ea poate fi prelungită atunci cînd se creează posibilitatea măririi numărului de ore în care planta primește lumina. Se va insista asupra faptului că principalul izvor de lumină este soarele. Se va arăta însă că azi există din ce în ce mai multe posibilități de înlocuire a luminei solare prin folosirea surselor artificiale de lumină pe suprafețe limitate. Astfel în sere unde se folosește lumina artificială în orele cînd nu se mai poate dispune de lumina solară, s-a constatat că dezvoltarea plantelor se face mult mai repede.

Se va arăta de asemenea că cele mai folosite izvoare de lumină sînt cele electrice — atît pentru sere cît și pentru alte sectoare ale unei gospodării colective într-un sat elecrtificat (grajduri, cotețe etc.). Li se va arăta pe de altă parte că uneori lumina este vătămătoare ca de exemplu în conservarea alimentelor (untul lăsat la lumină se strică), iarovizarea grîului, păstrarea legumelor în timpul iernii etc.

La tema „PROPAGAREA RECTILINIE A LUMINII"

Se va arăta elevilor cum se face alinierea pomilor ce se sădesc, a viței de vie, a șoselelor, folosind jaloanele Pentru fixarea modului de lucru se vor face exerciții folosind metoda acelor și apoi se vor face exerciții pe teren.

La tema „REFLECȚIA LUMINII"

Trebuie să li se arate elevilor împrejurările în care se poate mări cantitatea de lumină ce trebuie proiectată asupra unui obiectiv, folosind oglinzile plane și sferice (folosirea proiectorului în sere, arii, sectoare în care se execută anumite lucrări în timpul nopții).

La tema „INSTRUMENTE OPTICE"

Se vor menționa întrebuințările crescînde ale microscopului pentru cercetarea diferiților microbi care provoacă îmbolnăvirea animalelor, a diferitelor bacterii, cercetarea granulelor de amidon, a calității fibrelor diferitelor plante textile (in, cînepă, bumbac).

De asemenea se va studia cu atenție *aparatul de proiecție* care trebuie să fie folosit mai ales la prezentarea diafilmelor cu subiecte legate de efectuarea diferitelor munci agricole, a operațiilor de pregătire a semințelor pentru semănat, a operațiilor de prelucrare a produselor agricole de toate categoriile.

CAPITOLUL „ELECTRICITATEA"

La tema „CURENTUL ELECTRIC"

Se vor arăta avantajele întrebuințării lui pentru încălzire, luminat, transporturi — în ceea ce privește instalațiile mult mai ușor de realizat. Se va arăta necesitatea cunoașterii mărimilor caracteristice curentului electric, a măsurării lor, pentru executarea instalațiilor electrice în gospodăriile agricole, în comuna întreagă, la arii. Li se va arăta elevilor că agricultura actuală merge mînă în mînă cu tehnica, iar tehnica viitorului la sate este electrotehnica — aplicată în agrotehnica modernă.

Lucrările practice de instalare a circuitelor electrice, izolare și altele — prevăzute în programă — trebuiesc executate cu cea mai mare atenție.

La tema „REOSTATELE"

Se vor da exemple de folosire a reostatelor în diferitele instalații agricole (mașini de tăiat paie, motor care acționează pompele de stropit, curățitoare de porumb etc.) arătîndu-se modul lor de folosire în scopul micșorării intensității curentului electric și deci a efectelor lui.

Tema „EFECTUL TERMIC AL CURENTULUI ELECTRIC"

Trebuie să fie, de asemenea, legată de aplicarea permanentă în gospodăriile agricole. Astfel se va arăta că s-au construit *incubatoare electrice* (clocitoare) care prin marea lor posibilitate de cuprindere reușesc să înlocuiască un număr mare de cloști. Trebuie să se explice principiul de construcție și de folosire a acestor incubatoare și să se arate, chiar la o crescătorie, aparatul în funcțiune. De asemenea, trebuie să se explice principiul construcției dispozitivului menit să înlocuiască closca (un fel de umbrelă prevăzută cu o oglindă concavă în interior, în focarul căreia se află un bec electric. Acesta trimite razele pe oglindă care le reflectă sub forma unui fascicol de raze paralele în interiorul încăperii) Se va arăta că sistemul de încălzitoare electrice se folosește și pentru încălzirea artificială *a serelor*, a răsadnițelor, a solului, a aerului printr-un sistem de radiatoare exterioare sau interioare. Se va arăta, de asemenea, folosirea încălzirii electrice la: încălzirea aparatelor pentru uscarea cerealelor și a aparatelor pentru uscarea sub presiune scăzută a fructelor, a legumelor etc.

Se va da atenție deosebită intuirii construcției becului electric și interpretării caracteristicilor menționate pe el (voltajul și Wattajul). Li se va arăta că becurile pe care este marcat voltajul de 110 volți nu se pot folosi în instalații de 220 volți pentru că filamentul lor se arde; de asemenea becurile de 220 volți montate în circuite de 110 volți, nu dau lumina corespunzătoare marcajului lor (40; 60; 75; 100 W.), ci mult mai mică. Trebuie să se arate elevilor împrejurările în care becul electric este folosit *la luminat și cum se face instalarea lui în grajduri, sere, la arii, în magazii, în locuințele colective sau particulare.* De asemenea se va arăta că becul, pentru faptul că filamentul incandescent emite și lumină și căldură în același timp, se întrebuințează și la încălzit încăperi mici (incubatoare — cloști artificiale pentru adăpostitul puilor) și că becul electric este folosit ca semnalizator al continuității unui circuit. Stingerea becului marchează întreruperea circuitului și semnalizarea aceasta indică specialistului că e necesară reparația (la incubatoare, sere etc...).

De asemenea se va arăta că se poate modifica temperatura în interiorul spațiului încălzit prin folosirea reostatelor în circuit cu ajutorul cărora se modifică intensitatea curentului electric. De asemenea este necesar ca elevii clasei a VII-a să viziteze ferme de stat cu instalații moderne, unde vor fi conduși să vadă și să cunoască aplicațiile menționate în aceste îndrumări.

Ca lucrare practică în ateliere sau în cercuri se pot construi de către grupuri de elevi, în colaborare cu profesorul de științe agricole, la atelierul gospodăriei sau al altei întreprinderi agricole locale, un incubator electric, un protector pentru pui etc.. Efectuarea acestor lucrări cere însă o orientare precisă a profesorilor și apoi a elevilor pentru ca aparatele construite să poată fi experimentate și folosite în gospodărie. De asemenea aceste lucrări trebuiesc bine organizate, în timp, pentru a nu supraîncărca pe elevi și a-i feri astfel de efectuarea unei munci de proastă calitate. Pentru construirea diferitelor aparate și instalații, elevii trebuie să fie instruiți să folosească *ciocanul electric de lipit.*

La tema „ENERGIA ELECTRICĂ"

Se va stărui asupra valorii unităților de măsură. Li se va arăta elevilor care este costul unui consum de 1 kWh. Se va arăta apoi că consumînd 1 kWh se poate face una din următoarele operații: se treieră 100 kg. grîu; se selecționează 1000 kg. grîne; se toacă 100 kg. nutreț; se toacă 250 kg. paie; se pot mulge mecanic 40 vaci; se bat 36 kg. cînepă; se tund 50 de oi; se țesală 4 cai; se separă 100 l. lapte; se prepară 50 kg. unt; funcționează timp de o oră un ferestrău circular de 150 mm.; sînt luminate 3 camere timp de 3 zile; se pompează 36 m.c. apă la înălțimea de 5 m.; se ară electric 200 m.p.; se clocesc electric 10 ouă; se alimentează un aparat de radio timp de 10 ore și se rulează un film de cinematograf timp de o oră.

Se va arăta elevilor că oricare din aceste operații necesită în alte împrejurări o cheltuială mult mai mare decît în condițiile efectuării lor prin consum de energie electrică.

Pentru ilustrarea acestui adevăr — profesorul se va îngriji ca să execute planșe în care prin imagini sugestive și un text ajutător să se pună în evidență cele de mai sus. (Executarea planșei poate forma obiectul unei activități în cercurile de elevi).

La tema „ELECTROMAGNETISMUL"

Se va arăta care este principiul *sortării semințelor cu ajutorul mașinilor electromagnetice* moderne. Ca exemplu se va da separarea semințelor de trifoi de cele de cuscută. Se va arăta că într-un amestec al acestor semințe praful fin de pilitură de fier va adera pe suprafața semințelor de cuscută care este aspră, și nu va adera pe suprafața semințelor de trifoi Amestecul obținut este lăsat să se scurgă peste un cilindru de alamă ce se rotește și care are o porțiune ce se află sub acțiunea unui cîmp magnetic puternic creat de un electromagnet așezat în interior. Semințele cu asperități pe care s-a fixat praful de pilitură de fier vor fi reținute pe cilindru timp mai îndelungat decît cele lucioase care nu sînt supuse acțiunii cîmpului magnetic — și în felul acesta ele sînt separate.

La tema „MOTORUL ELECTRIC"

După ce profesorul va intui atent cu elevii principiul construcției și funcționării motorului electric, folosindu-se de modelul dat de I.M.D. dar mai ales de un motor în mărime naturală al unei întreprinderi locale, va arăta multiplele întrebuințări ale motorului electric în condițiile unui sat sau ale unei gospodării agricole electrificate.

Se va arăta întrebuințarea motorului la:

— acționarea ferăstrăului de tăiat nutreț și lemne,

— acționarea ferăstrăului pentru tăiat copacii în pădure,

— a aparatului de tuns oile, de țesălat caii,

— a mulgătorului pentru vaci,

— a centrifugei pentru separat untul din lapte și a mierii din faguri.

— a batozei de cereale, a batozelor de porumb, a tăietoarelor de nutreț, a mașinilor de tăiat fructe, a trioarelor și, în sfîrșit, *ca o perspectivă nu prea îndepărtată*, se va arăta folosirea motorului electric la *acționarea tractoarelor* care vor pune în mișcare diferite mașini agricole.

La tema „ELECTRIFICAREA ȚĂRII"

După ce se menționează principalele termo și hidrocentrale din țară și principiul instalării lor, este bine să se vorbească despre posibilitățile amenajării și instalării de microhidro sau termo centrale în satele în care există posibilități locale — adică un curs de apă cu un debit satisfăcător sau o sursă de energie calorică capabilă să acționeze motorul dinamului. Se vor cita aliniatele din raportul tov. Gh. Gheorghiu-Dej asupra planului de electrificare a țării, în care se menționează:

1. însemnătatea economică socială a electrificării în agricultură și în industrie.
2. posibilitățile agriculturii prin electrificarea pe scară cît mai largă a țării noastre,
3. obiectivele electrificării țării, punctele 3 și 5,
4. paragraful „Electrificarea rurală", în care se subliniază rolul imens pe care-l are inițiativa locală și participarea sfaturilor populare comunale, pentru realizarea acestui măreț țel, electrificarea satelor.

CHIMIA

Clasa a VII-a

La tema „PROPRIETĂȚILE APEI POTABILE"

Este necesar ca și la chimie să se dea indicații asupra sterilizării apei potabile, care de obicei se scoate din puțuri, pentru a înlătura acțiunea vătămătoare a diferiților microbi patogeni asupra organismului omului și a animalelor din gospodării. — *Trebuie să se imprime elevilor conștiința grijii pentru toate problemele de higienă socială care sînt direct legate și de bunul mers al agriculturii.*

Pentru o justă orientare a profesorului, el trebuie să ia legătură cu organele locale ale Sanepidului spre a fi de acord asupra metodelor folosite.

La tema „SOLUȚIILE"

După ce se stabilesc însușirile apei ca dizolvant și rolul soluțiilor în dezvoltarea plantelor și animalelor, se vor sublinia întrebuințările apei la prepararea diferitelor soluții întrebuințate în agricultură ca: a) *Soluții nutritive întrebuințate ca îngrășăminte chimice* folosite mai ales la centrele de experimentare întrucît îngrășămintele chimice necesare terenurilor întinse se aplică fie sub formă de pulbere, fie sub formă de granule, lăsînd ca salubilizarea lor să se facă în mod lent, în sol. b) *Soluții folosite pentru stimularea* creșterii și dezvoltării plantelor, cunoscute sub numele de „Stimulatori".

Stimulatorii sînt specifici diferitelor soiuri de plante și ei servesc creșterii și dezvoltării plantelor în soluții foarte diluate, totuși de o concentrație precisă. Alte substanțe folosite sub formă de soluții se întrebuințează ca „ierbicide", adică stropind un lan de grîu cu o soluție „ierbicidă", în timp ce dezvoltarea grîului nu este stingherită, buruienile sînt oprite în dezvoltarea lor.

Trebuie să se dea indicații asupra modului cum se aplică stimulatorii și ierbicidele (folosind vermorelul, pompe mecanice, avioane).

Să se atragă atenția că operația de distrugere a buruienilor cu ajutorul ierbicidelor este cunoscută și sub numele de *plivitul chimic.*

De asemenea trebuie să se arate că agrotehnica folosește anumite soluții și pentru combaterea diferiților dăunători ai plantelor și ai pomilor fructiferi.

Se recomandă să se dea și rețete în acest sens pentru ca elevii să poată folosi în practică învățămintele culese din școală și pentru a strînge și mai mult legătura între cunoștințele științifice și agricultura modernă. Rețetele trebuie să fie exacte și culese din indicații precise date de specialiști agrotehnicieni și zootehnicieni.

La tema „AERUL"

Se va atrage atenția că în aer există și alți componenți în afară de azot și oxigen, că mărirea proporției de bioxid de carbon favorizează dezvoltarea plantelor (asimilația clorofiliană) și că adăugarea anumitor substanțe gazoase sau în stare de vapori în aer stimulează dezvoltarea timpurie a unor procese fiziologice ale plantelor. Este vorba de stimulatorii gazoși (etena etc.) care se folosesc în sere pentru coacerea timpurie a pătlăgelelor roșii, vinete, ardei etc., dezvoltarea și înflorirea violetelor, liliacului etc.

Se va arăta că aerul fiind necesar vieții, pentru a conserva în timpul iernii nutrețul și unele alimente (sfeclă, morcovi etc.), acestea se murează și se însilozează astfel încît, în lipsa de aer, bacteriile dăunătoare nu pot activa asupra lor.

La tema „SULFUL"

Cînd se va vorbi despre întrebuințările lui să se atragă atenția asupra faptului că sulful, sub forma de floare de sulf, pulverizat peste vița de vie, o protejează împotriva „oidium"-ului.

Se va arăta că *sulfura de carbon* care este un lichid incolor cu miros de varză stricată, foarte volatil și inflamabil, se prepară prin trecerea vaporilor de sulf peste cărbuni înroșiți și are întrebuințări importante în agricultură. Se va folosi ca exemplu întrebuințarea sulfurii de carbon la tratarea *mazărei*, prin gazare, spre a o apăra de gărgărițe. Se explică elevilor în ce constă operația de gazare, că proporția de sulfură de carbon folosită este de 1 litru pentru 1000 kg. mazăre, și mai ales se va stărui *asupra măsurilor ce trebuiesc luate pentru a preveni incendiile provocate de marea inflamabilitate a sulfurii de carbon.*

La tema „BIOXIDUL DE SULF"

Se atrage atenția asupra acțiunii antiseptice a lui și folosirii lui ca atare, la distrugerea animalelor parazite (deparazitarea cotețelor păsărilor etc.) și a ciupercilor parazite (curățirea butoaielor pentru vin prin arderea sulfului în interiorul lor). Se precizează de asemenea că folosirea bioxidului de sulf trebuie să se facă cu grijă adică să nu fie lăsat în contact cu plante pe care le distruge.

La tema „ACIDUL SULFURIC"

Trebuie să se menționeze folosirea lui la tratarea semințelor de bumbac înainte de semănare pentru a-l proteja împotriva bacteriozei bumbacului și pentru a distruge puful care stingherește încolțirea

De asemenea se va arăta, cînd se va vorbi despre sărurile acidului sulfuric, că *gipsul*, care este sulfat de calciu, sub forma de pulbere, se întrebuințează ca amendament pentru corectarea solurilor alcaline.

La tema „OXIZII"

Se subliniază importantele întrebuințări în agricultură a unor oxizi ca *oxidul de calciu* (varul nestins) care se folosește ca amendament pentru corectarea solurilor acide. Aceste soluri au de obicei o culoare cenușie deschis, sînt îndesate, reci și capătă o reacție acidă nefavorabilă dezvoltării plantelor. Calciul necesar se poate da și sub formă de piatră de var măcinată, moloz de la dărîmături — măcinat, spuma de var de la fabricarea zahărului.

Oxidul de calciu ca să se împrăștie pe teren, pentru a nu fi dăunător celui care efectuează operația, se stropește fin cu puțină apă. Proporția de substanță administrată este, după caz, între 2-6 tone la hectar. Varul se administrează odată cu îngrășăminte animale (bălegar) pentru că dă rezultate mai bune.

La tema „BAZE"

Se atrage atenția asupra folosirii hidroxidului de calciu, în amestec cu alte soluții, la stropirea pomilor, a viței de vie, etc. pentru a le proteja împotriva dăunătorilor. (Zeama bordeleză și sulfocalcică). Zeama bordeleză (100 l. apă, 1 kg. $Ca(OH)_2$, 0,50—5 kg. $CuSO_4$).

Zeama sulfocalcică (la 10 l. apă, 0,5 kg. CaO, 2,8 kg. sulf).

La tema „SĂRURI"

Se va arăta că unele săruri ale acidului azotic, sulfuric și clorhidric se folosesc ca îngrășăminte chimice sau ca soluții protectoare pentru stropitul pomilor fructiferi, al viței de vie etc.

Astfel, azotatul de amoniu, azotatul de sodiu, sulfatul de amoniu se folosesc ca îngrășăminte suplimentare azotate în timpul vegetației, toamna și primăvara (100—300 kg./ha). Sărurile naturale care conțin potasiu, sulfatul de potasiu, azotatul de potasiu se folosesc ca îngrășăminte potasice.

Se va arăta că mai sînt și alte săruri folosite ca îngrășăminte — printre care cele mai importante sînt fosfații, făina de fosforiți etc. care sînt necesare tuturor culturilor dar mai ales cerealelor.

Se va atrage atenția asupra modului cum trebuiesc folosite îngrășămintele chimice și care este rolul granulării lor.

La tema „CARBONUL"

Se va atrage atenția că dintre varietățile de cărbuni naturali, *turba* este folosită ca îngrășămînt. În regiunile în care se găsește, turba este scoasă, lăsată la aer 5—6 luni, apoi se mărunțește și se bagă sub brazdă în proporție de 40—60 tone la ha., pentru culturile cu perioadă lungă de vegetație. În U.R.S.S turba se folosește pe scară întinsă asociată cu bălegar etc.

La tema „SODIUL ȘI POTASIUL"

Se va reaminti folosirea principalelor săruri de sodiu și potasiu în agricultură. Se va arăta că cenușa, pe care o avem în gospodărie, nu trebuie să fie aruncată ci folosită ca îngrășămînt, deoarece conține o cantitate mare de potasiu, fosfor și calciu, fiind bună în special pentru floarea soarelui, sfeclă și cartofi care au nevoie de mult potasiu. De asemenea se va sublinia întrebuințarea clorurei de sodiu pentru pregătirea hranei animalelor.

La temele „FIERUL, CUPRUL, ALUMINIUL"

Trebuie să se accentueze folosirea acestor metale în industria constructoare de mașini agricole și a aparatelor electrice folosite în agricultură. Se vor da exemple, se vor folosi planșe și se vor urmări, în stare de folosire, cînd se fac vizite la ferme și gospodării colective și de stat. De asemenea se va arăta importanța compușilor cuprului (sulfat de cupru etc.) la prepararea unor soluții ce se folosesc pentru combaterea mălurii (abavit, germisan), la prepararea zemei bordeleze, pentru stropirea viței de vie și a pomilor.

La temele „GAZUL METAN ȘI PETROLUL"

Se va atrage atenția cu insistență asupra:

— folosirii metanului și a produselor de prelucrare a petrolului ca material combustibil pentru motoare cu combustie internă — și chiar ca material combustibil pentru luminat (petrol lampant);

— folosirii motorinei și a unor uleiuri minerale pentru prepararea unor emulsii pentru stropirea pomilor împotriva acțiunii unor paraziți — *Carbolineum;*

— folosirii lor ca materie primă pentru prepararea industrială a substanțelor stimulatoare și ierbicide, a insecticidelor și fungicidelor.

La tema „CAUCIUCUL"

Se va arăta măsura în care cauciucul își găsește o largă întrebuințare și în agricultură: tuburi de cauciuc în operațiile de vinificație, curele din materiale plastice cu cauciuc pentru mori, batoze etc., inele de cauciuc pentru izolarea borcanelor în industria de prelucrare a legumelor etc., din care se vor arăta elevilor mostre.

La tema „ALCOOLUL ETILIC"

Se va arăta printre altele sarcinile sectorului agricol pentru alimentarea cu materie primă (cartofi, porumb etc.) a fabricilor de alcool și folosirea borhotului ca hrană pentru animale.

La tema „GRĂSIMI"

Se va atrage atenția că uleiurile vegetale *nu* se folosesc la ungerea mașinilor agricole întrucît ele, oxidîndu-se, se întăresc prin ședere în aer și blochează mașina. În schimb ele se folosesc în vopsitorie (uleiul de in, cînepă) și alimentație (uleiul de floarea soarelui, dovleac etc.) Aceasta este necesar să fie știut pentru a se sprijini dezvoltarea culturii plantelor oleaginoase.

La tema „FERMENTAȚII"

Se va arăta că folosirea în stare proaspătă, nefermentată a bălegarului și gunoiului de păsări, nu este bună, deoarece introdus în sol, fermentează și dezvoltă căldură care „arde" plantele. Lăsîndu-l să fermenteze (să se dospească) înainte de folosire, substanțele organice insolubile se transformă în substanțe solubile pe care plantele le pot absorbi din sol. (Se poate sublinia din nou importanța soluțiilor pentru viața plantelor). De aceea bălegarul este supus fermentației sub acțiunea bacteriilor ce se află în aer, pe o platformă care se instalează de obicei la o distanță de 10—15 m. de grajd. Se vor da unele indicații elevilor și se va arăta într-o gospodărie colectivă modul cum se amenajează o astfel de platformă.

CLASA I-a
la început de an școlar

O nouă serie de copii a trecut pragul școlii: elevii clasei I-a. Activitatea instructiv-educativă la această clasă ridică anumite probleme specifice a căror rezolvare influențează nu numai rezultatele primului an de învățământ, ci adesea întreaga perioadă școlară a elevului și chiar formarea personalității sale.

La începutul anului, învățătorul clasei I-a are în față o serie de copii cu diferite particularități individuale, pe care încă nu le cunoaște, copii nedeprinși adesea cu o muncă organizată, susținută. Din acești copii, el trebuie să închege treptat colectivul clasei, care să lucreze conform unui plan comun, încadrîndu-se în disciplina școlară.

Una din primele preocupări ale învățătorilor clasei I-a este cunoașterea elevilor. Dacă repartizarea pe clase se face din timp, învățătorul are posibilitatea să ia legătură cu unii din viitorii săi elevi înainte de începerea anului școlar, prin vizite acasă sau în instituțiile preșcolare. Avantajele pe care le prezintă acest prim contact compensează din plin strădunța învățătorului, deoarece legătura cu familiile elevilor sau cu instituțiile preșcolare îi furnizează prețioase date referitoare la copiii cu care lucrează. Metoda de bază pentru cunoașterea elevilor o constituie, însă, observarea directă a activității lor. Se recomandă ca învățătorul să noteze cele mai semnificative fapte constatate. Iată, de pildă, ce scrie o învățătoare la rubrica unei eleve: „După cinci zile de la începerea școlii, fetița a venit cu tema nescrisă, motivînd că s-a întors tîrziu de la bunici. Fetiței i-a părut rău că nu și-a scris-o după masă, așa cum îi ceruse mama". Această însemnare este importantă pentru munca ulterioară a învățătorului — el va urmări cum se respectă în familia copilului regimul indicat părinților de către școală și va încerca să constate dacă mama are suficientă autoritate față de copil.

Pe măsură ce învățătorul lucrează cu clasa, el reușește să seziseze noi aspecte, care întregesc primele impresii, confirmîndu-le sau înlăturîndu-le. Notarea observațiilor îl ajută să urmărească evoluția fiecărui elev și a întregului colectiv, să intervină în mod adecvat și prompt cînd este necesar.

Organizarea clasei este un alt obiectiv al activității la început de an școlar. Mai întîi, repartizarea copiilor în bănci. La clasa I-a „A" de la școala medie mixtă nr. 10 din București s-a procedat astfel: copiii au fost așezați după criteriile obișnuite (înălțime, vedere, auz). Apoi învățătoarea i-a întrebat: „Este vreunul dintre voi care ar fi dorit să stea în bancă cu altcineva, cu un prieten de la grădiniță sau de acasă?" Din 48 de copii 4 și-au manifestat asemenea preferințe, de care învățătoarea a ținut seama, gîndindu-se că aceștia, alături de prietenii lor, se vor adapta mai ușor condițiilor noi de muncă. Li s-a atras totuși atenția că sînt lăsați împreună numai dacă păstrează o disciplină exemplară.

Dacă învățătorii celorlalte clase pot fixa chiar de la începutul anului școlar colectivele care răspund de îndeplinirea anumitor sarcini, desemnînd și responsabilii, la clasa I-a această organizare trebuie făcută amănunțit abia după cîteva săptămîni. Este necesară o perioadă în care copiii să înțeleagă, cît de sumar, rostul și conținutul sarcinilor primite, să fie conștienți de ce li se cere, iar învățătorul să se poată orienta mai bine în alegerea responsabililor. Pedagogul poate fixa la început, în mod provizoriu, responsabili cu ordinea, curățenia etc., dar va definitiva ulterior organizarea clasei.

Elevii din prima clasă nu formează încă un colectiv, care să întrunească toate condițiile caracteristice colectivului școlar. Activitatea instructiv-educativă comună constituie însă o bază pentru organizarea și închegarea colectivului. În această activitate se înfiripă relațiile de tovărășie și prietenie, începe să se manifeste opinia clasei. Este de remarcat că încă din primele zile de școală copiii încep să observe și să aprecieze faptele colegilor, formulîndu-și anumite păreri despre purtarea acestora. Iată un caz: o elevă a întîrziat două zile la rînd în prima săptămînă de școală. A treia zi, intrînd în clasă după un sfert de oră de la începerea lecției, învățătoarea i-a făcut observație. Cîțiva elevi au intervenit spontan și au întrebat-o: „Ție nu-ți place la școală?" Ei înțeleseseră că nu trebuie să întîrzie la ore și-și manifestau dezaprobarea față de colega lor.

Această elevă repeta clasa I-a. Învățătoarea nu a făcut însă nici o aluzie la situația elevei, considerînd în mod just că nu trebuie să se discute în clasă asemenea lucruri. Dimpotrivă, este necesar ca învățătorul să ajute elevilor repetenți să se integreze în noul colectiv. Aceștia pot constitui un sprijin în organizarea activității și la formarea deprinderilor de muncă, dacă vor fi antrenați fără ostentație și referiri permanente la situația lor de repetenți.

Activitatea instructiv-educativă este condiționată în mare măsură de formarea la elevi a unor priceperi și deprinderi specifice de muncă independentă, conduită etc. Învățătorul clasei I-a pune baza acestor deprinderi necesare întregii perioade școlare și mai tîrziu în viață. Ținînd seama de caracterul concret al gîndirii copiilor la această vîrstă, el trebuie să formuleze cît se poate de clar cerințele sale, să le însoțească de exemple accesibile, apropiate copiilor. Repetarea sistematică a sarcinilor, controlul îndeplinirii lor sînt de asemenea condiții necesare pentru formarea deprinderilor la elevii mici.

Aprecierea și notarea rezultatelor la învățătură pot stimula elevii la o muncă susținută, dacă învățătorul procedează cu tact, obiectiv și explică valoarea notelor. Nu este vorba de prezentarea criteriilor după care se acordă fiecare notă; trebuie doar să se motiveze, în primele zile mai ales, de ce se dă elevilor o anumită notă. Așa de pildă, la clasa I-a „A" de la școala medie mixtă nr. 10 din București, învățătoarea a explicat unui elev că îi dă „7" pentru că deși a scris curat întreaga temă dată, nu a respectat liniatura caietului și a scris strîmb. Vecinul său de bancă a intervenit: „Eu atunci nu merit decît „6", fiindcă, în plus, am mai și șters cu guma!" Elevul izbutise să-și aprecieze singur lucrarea făcută.

Colaborarea școlii cu familiile elevilor — condiție importantă pentru realizarea educației comuniste — are un caracter deosebit în primul an de învățămînt.

Oricît s-ar strădui învățătorul să realizeze lecții foarte bune, oricît s-ar preocupa de formarea la elevi a trăsăturilor de caracter proprii omului nou, oricît de multă atenție ar da muncii independente a elevilor, succesul activității sale este condiționat și de contribuția părinților.

Este de remarcat că, în genere, părinții elevilor de clasa I-a se interesează mai mult de cît alți părinți de activitatea școlară a copiilor, astfel că, datorită acestui fapt, colaborarea învățătorului cu familia este, în parte, favorizată. Învățătorul trebuie să țină seama, însă, că unii părinți (mai ales cei care au pentru prima oară un copil la școală) nu cunosc o serie de obligații ce le revin și deci trebuie să-i îndrumeze pentru a putea contribui la încadrarea copiilor în munca școlară, la înlăturarea unor greutăți inerente începutului acestei noi perioade.

Organizarea și respectarea regimului de muncă în familie, asigurarea condițiilor necesare elevilor pentru a-și pregăti temele date pentru acasă, supravegherea ocupațiilor din timpul lor liber — iată numai cîteva din problemele educative în legătură cu care trebuie realizată unitatea între școală și familie.

In activitatea fiecărui învățător al clasei I-a se ivesc desigur situații variate, care depășesc cu mult cadrul problemelor semnalate de noi. Concepînd munca sa ca o etapă a întregului proces instructiv-educativ, avînd deci clare scopul, perspectiva acestui proces, învățătorul se poate orienta pentru găsirea unor soluții adecvate fiecărei situații.

LUMINIȚA GHIVIRIGĂ
CONSTANȚA POPA

Vreți să vă arăt cum știu eu să număr

Întocmirea orarului

Am examinat zilele acestea orariile mai multor școli din orașul Buzău. La unele școli (școlile medii nr. 1 și nr. 2) orariile erau încă în lucru, programul pentru fiecare zi fiind comunicat elevilor cu o zi înainte; la altele (școlile de 7 ani nr. 3 și nr. 4, precum și la secția serală de la școala medie nr. 1) ele erau întocmite și afișate.

Întrucît aceste orarii nu se aflau încă într-o formă definitivă, credem că o discuție este utilă pentru a desprinde sugestiile ce se impun în îmbunătățirea lor.

Una din principalele lipsuri constatate în orariile de la școlile elementare de mai sus constă în distribuirea inegală a orelor în cursul săptămînii. Astfel, în ziua de marți elevii claselor a VI-a și a VII-a de la școala de 7 ani nr. 4 au cîte patru ore de curs urmate de ansamblu sportiv, în timp ce luni aceleași clase au cîte șase ore la materiile de bază. O situație similară am întîlnit și la școala de 7 ani nr. 3: luni, conform orarului, clasele a V-a și a VI-a au cîte șase ore, iar miercuri toate clasele au 4 ore de curs plus ansamblu sportiv. Dezechilibrul apare și mai pronunțat atunci cînd comparăm materiile introduse în orar. Așa de pildă, pentru ziua de luni, la clasa a VII-a de la școala nr. 3, din cinci obiecte elevii au de învățat la patru (chimie, franceză, română, istorie — a cincea fiind desenul), în timp ce pentru miercuri nu au de învățat de cît la două (geometria și limba rusă), restul orelor fiind ocupate de muzică, educație fizică și ansamblu sportiv. Inegală este și distribuirea orelor în zilele limită ale săptămînii (clasele a VI-a și a VII-a de la școala nr. 4 au în ziua de luni șase materii de bază, iar sîmbăta numai două, celelalte ore fiind de desen, muzică și ansamblu coral).

Aceste cîteva exemple ne arată că în întocmirea orariilor la cele două școli nu s-a ținut seama îndeajuns de principiul curbei efortului.

Este cunoscut că ziua de luni este o zi de reacomodare după repausul de duminică. Introducerea unui număr prea mare de ore de studiu în prima zi a săptămînii îi determină pe elevi la un efort care depășește puterea lor de muncă, relativ scăzută în această zi. Ori, în felul acesta, nu se poate asigura o bună asimilare a materiei. Mai mult, le creăm elevilor o stare de oboseală însoțită de indispoziție, ceea ce reduce capacitatea lor de muncă, atît de necesară activității din zilele următoare. Pe de altă parte, avînd de pregătit un număr mare de lecții pentru luni, mulți elevi vor fi nevoiți să folosească în acest scop timpul lor liber de duminică, adică tocmai timpul afectat pentru odihnă și activități recreative.

O altă deficiență a orariilor întocmite la cele două școli o constituie programarea în zile consecutive a unor materii cu un număr mai mic de ore (la clasa a VII-a de la școala nr. 3, chimia a fost programată luni și marți, istoria — sîmbătă și luni, iar la clasa a VII-a de la școala nr. 4, algebra — miercuri și joi). Pauza — de o zi, cel puțin — între orele la aceeași materie este necesară atît pentru a da posibilitate elevilor să-și pregătească temeinic lecțiile pentru ora următoare (ceea ce presupune uneori consultarea unor materiale la bibliotecă, vizitarea unui muzeu etc), cît și pentru a evita starea de plictiseală ce se naște prin repetarea, la interval scurt, a aceleiași materii.

Unele deficiențe în alcătuirea orariilor se pot constata și atunci cînd examinăm distribuirea orelor aceluiași profesor. Spre exemplu, profesorul de limba română de la școala nr. 4 are în unele zile cîte 5—6 ore, în timp ce în ziua de marți, doar una singură. O asemenea repartiție trebuie evitată, deoarece ea duce la diminuarea — în unele zile — a capacității de muncă a profesorului și deci la scăderea nivelului calitativ al lecțiilor către sfîrșitul zilelor respective.

La fel de nerecomandabilă este programarea tuturor orelor unei materii de bază numai la începutul sau numai la sfîrșitul zilelor. Astfel, la clasa a VII-a de la școala de 7 ani nr. 4, cele trei ore de limba rusă sînt introduse toate la prima oră, în timp ce orele de geometrie — în ora a cincea. Situații similare se pot întîlni și în orarul secției serale de la școala medie nr. 1. Or, se știe că atît ora întîia, cît și ultimele ore sînt mai puțin productive. În general introducerea materiilor mai grele în aceste ore trebuie evitată. În nici un caz nu este admisibil ca toate orele unei materii de bază să fie repartizate numai în orele de limită ale zilei, cînd puterea de asimilare a elevilor este mai scăzută.

Toate aceste lipsuri pot fi și trebuie remediate.

Aplicarea principiilor pedagogice în alcătuirea orarului este posibilă, în primul rînd, dacă profesorii însărcinați cu această lucrare vor ține seama numai de interesele învățămîntului și nu de interesele personale sau de preferințele nejustificate obiectiv ale unor colegi. Astfel, este foarte bine că tovarășa profesoară Ana Cîrea, care se ocupă cu întocmirea orarului la școala de 7 ani nr. 4, a refuzat să țină seama de dorința profesoarei de fizică, care solicita să i se pună toate orele către sfîrșitul zilelor. O atitudine la fel de intransigentă trebuia să aibă, însă, tovarășa Cîrea și față de profesorul de limba rusă, care a insistat să i se programeze toate orele de la clasa a VII-a numai în ora întîia, pe motiv că în orele următoare întîmpină greutăți în menținerea disciplinei.

O ușurare sensibilă pentru profesorii care întocmesc orariile poate aduce și secția de învățămînt și cultură a orașului Buzău prin unele măsuri privind încadrarea profesorilor și programarea cercurilor pedagogice. Așa, de pildă, rezolvarea unor greutăți în alcătuirea orariilor ar fi îndepărtate dacă profesorii de la școala nr. 3 ar avea catedrele în completare la școala imediat apropiată (școala nr. 4) și nu la alte școli, care se află la distanțe mult mai mari, dacă orele de educație fizică de la școala nr. 3 (repartizate în prezent la trei profesori) ar fi concentrate într-o singură catedră. De asemenea, fixarea cercurilor pedagogice a profesorilor de desen și de educație fizică în alte zile de cît cele de luni și sîmbătă (cum sînt programate acum) ar permite introducerea în orar a acestor materii în zilele limită ale săptămînii, fapt care ar duce la decongestionarea orarului de materii mai grele în aceste zile.

Întocmirea orarului este o muncă destul de dificilă care presupune pricepere, experiență și multă răbdare.

Importanța și rolul pe care orarul le are în buna desfășurare a procesului de învățămînt ne arată, însă, că nu trebuie să precupețim nici un efort pentru a întocmi un orar care să respecte cerințele pedagogice.

I. AXENTE

EDUCAȚIA FIZICA ZILNIC LA CLASELE I—IV

Începînd cu anul școlar 1958/59 secțiile de învățămînt și cultură regionale vor lua următoarele măsuri în legătură cu predarea educației fizice în învățămîntul elementar clasele I—IV care nu funcționează în localuri cu școli de 11 ani:

— Educația fizică la clasele I—IV se va efectua în fiecare zi cîte 30 de minute.

— Aceste jumătăți de oră vor fi predate de către învățătorii de la clasele respective intrînd în obligația lor didactică.

— Cele 30 de minute de educație fizică vor fi prevăzute în orarul zilnic al școlilor, în a doua jumătate a zilei de școală.

Caracterul lecțiilor de educație fizică în școlile elementare la clasele I—IV va fi de pregătire fizică generală. Se va urmări formarea unei ținute normale și a unei deprinderi corecte de mișcare: mers, alergări, sărituri, prelucrîndu-se, pe cît posibil, toate grupele musculare ale corpului.

Indicații metodice

Lecția de educație fizică de 30 minute va avea trei părți:

a) **partea pregătitoare** (cca 10—12 minute) va cuprinde exerciții de pregătire fizică generală. În fiecare lecție se vor executa complexe formate din 6—8 exerciții care se vor menține de-a lungul a 1—2 săptămîni

În alcătuirea acestor complexe se va ține seama de condițiile materiale existente și de faptul că iarna lecțiile se țin în clasă.

De asemenea structura lecțiilor va trebui să corespundă particularităților de vîrstă ale elevilor, fapt pentru care aceste complexe vor fi întocmite pentru fiecare clasă separat.

b) **partea fundamentală** (cca 15—17 minute) va cuprinde următoarele elemente de atletism:

— alergare de viteză 20—40 m.
— alergare de rezistență pînă la 300 m. alternativ cu mers;
— sărituri în lungime, înălțime și adîncime;
aruncare la distanță și țintă, cu mingi de oină, bulgări de zăpadă etc.
— jocuri dinamice;
— stafete aplicative;
— gimnastică de bază

c) **partea de încheiere** (cca. 2—3 minute) va cuprinde 2—3 exerciții de liniștire a organismului și de readucere la normal a marilor funcțiuni

Pentru școlile care în timpul iernii lucrează în clase, partea fundamentală a lecției va cuprinde mai mult jocuri dinamice și ștafete cu elemente aplicative.

Iarna cînd vremea e favorabilă se recomandă să se organizeze în aer liber sănius, jocuri cu zăpadă, alergări, aruncări la țintă cu bulgări de zăpadă etc.

Pentru aprecierea gradului de pregătire a elevilor rămîn valabile normele de control existente în programa de educație fizică pentru cl. I—IV aprobată de M.I.C. cu nr. 50.587/1957.

Se precizează că orele de cerc sportiv de la cl. III și IV nu se mai țin, rămînînd valabile celelalte forme de activitate de masă în afara orelor de curs:

— concursuri și demonstrații de masă;
— spartachiada pionierilor și școlarilor;
— excursii, plimbări;
— serbări.

★

La școlile elementare, clasele I—IV, care funcționează în localuri cu școli de 11 ani educația fizică se va preda ca și pînă acum de 2 ori pe săptămînă cîte 45 de minute, iar clasele III și IV vor avea 2 ore pentru activitatea sportivă în cadrul cercului sportiv școlar.

Programa cunoștințelor agricole
pentru clasa a V-a a școlilor din mediul rural

Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, și în primul rînd expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la această consfătuire, a făcut o profundă analiză a problemelor privind transformarea socialistă a agriculturii din țara noastră și creșterea producției agricole și a trasat programul de activitate pentru anii următori în vederea îndeplinirii cu succes a Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. în domeniul dezvoltării agriculturii și construcției socialiste la sate.

Lucrările Consfătuirii au arătat că în fața agriculturii stau acum sarcini sporite și de mare răspundere privind producția agricolă, ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor, propășirea patriei și progresul social.

În dezvoltarea socialistă a agriculturii țării noastre, îndeplinirea unor sarcini centrale ca introducerea mecanizării și tehnicii moderne și a aplicării metodelor științifice, mărirea producției la hectar și a productivității muncii, reducerea continuă a cheltuielilor de producție, este condiționată și de pregătirea tehnică a tuturor celor care lucrează pe ogoarele patriei noastre și în special a schimbului de mîine care este chemat să organizeze și să conducă cu pricepere marea producție socialistă, să-și însușească și să știe să introducă în agricultură tehnica nouă și metodele noi științifice.

În vederea asigurării agriculturii cu astfel de cadre tehnice și muncitori, este necesar să se acorde o mare atenție pregătirii teoretice și practice a elevilor din diferite școli, începînd cu elevii din școlile de 7 ani.

În acest scop la școlile de cultură generală din mediul rural, în clasele V-VII se introduce obiectul de studiu „Cunoștințele agricole" prin care se urmărește înarmarea elevilor cu cunoștințele necesare în practica cultivării plantelor și creșterii animalelor.

La clasa a V-a, începînd cu anul școlar 1958/1959 se vor preda cunoștințe generale asupra solului și a însușirilor sale. Solul considerat ca un sediu al condițiilor de viață a plantelor trebuie bine cunoscut din punct de vedere agrotehnic căci numai în acest fel se poate înțelege influența factorilor de vegetație asupra dezvoltării plantelor și mai ales modul lor de comportare în sol și felul cum pot fi modificați.

În continuare, sînt prevăzute cunoștințe privind lucrările raționale ale solului, îngrășămintele, asolamentele, metodele de cultură complexe, semințele, cultura legumelor, unelte agricole de mînă folosite în legumicultură etc.

La clasa a VI-a se vor preda începînd cu anul școlar 1959/1960 cunoștințe despre cultura plantelor de cîmp și creșterea animalelor domestice.

În studierea diferitelor plante de cultură se vor da elevilor noțiuni asupra importanței pe care o prezintă planta respectivă în economia națională, metode noi de cultură, combătîndu-se metodele înapoiate de cultură care mai persistă încă în sectorul individual.

În ceea ce privește metodele noi de cultură, acestea se vor prezenta ca un sistem de măsuri, ce decurg din particularitățile de creștere ale plantelor cultivate și din condițiile naturale ale regiunii respective.

În legătură cu cunoștințele despre creșterea animalelor domestice, se va arăta metodele raționale de creștere a animalelor în scopul măririi producției și cum sînt valorificate diferitele produse vegetale pe care animalele le transformă în produse necesare omului și industriei.

La clasa a VII-a se vor preda începînd din anul școlar 1960/1961 cunoștințe despre cultura pomilor, cultura viței de vie, cunoștințe despre mașini agricole și tractoare precum și cunoștințe privitoare la organizarea gospodăriilor agricole de stat și colective și a stațiunilor de mașini și tractoare.

Se studiază modalitatea introducerii în anul școlar 1958/1959 a „Cunoștințelor agricole" și la clasele a VI-a și a VII-a. În acest scop se va elabora o programă de tranziție, care va cuprinde cunoștințe despre sol, agrotehnică și cultura plantelor de cîmp (cereale, plante leguminoase, plante uleioase, plante textile, plante rădăcinoase etc.).

„Cunoștințele agricole" se vor preda în 62 de ore anual, cîte 2 ore pe săptămînă.

Programa cunoștințelor agricole pentru clasa a V-a cuprinde:

Lecție introductivă (1 oră)

Importanța cunoștințelor agricole în perioada de transformare socialistă a agriculturii.

I. DESPRE SOL (7 ore)

Tema 1 (2 ore)

Importanța solului în agricultură. Formarea solului. Materialul mineral și organic pe baza căruia se formează solul.

Tema 2 (2 ore) + 1 oră lucrări de laborator

Însușirile solului. Structura solului. Refacerea structurii. Fertilitatea solului. Compoziția solului. Demonstrarea prezenței apei, aerului și substanțelor din sol.

Tema 3 (2 ore)

Diferite feluri de soluri în R.P.R. (soluri de pădure, soluri de stepă, aluviuni). Caracteristicile solurilor și gradul lor de fertilitate în regiunea respectivă.

II. AGROTEHNICA (15 ore)

Tema 1 (2 ore)

Importanța agrotehnicii pentru producția agricolă. Metode noi de cultura plantelor. Sporirea producției agricole prin mărirea fertilității solului. Experiența Uniunii Sovietice și a fruntașilor din agricultura noastră în sporirea producției agricole.

Tema 2 (2 ore)

Condițiile de viață ale plantelor. Factorii care influențează creșterea și dezvoltarea plantelor (lumina, temperatura, apa, hrana).

Tema 3 (3 ore)

Lucrările solului. Metode de lucrare a solului și importanța lor. Aratul, felurile arăturilor și importanța lor. Arătura adîncă de toamnă, de primăvară, de însămînțare și dezmiriștitul. Factorii de mediu care influențează asupra executării lucrărilor. Boronitul, tîrșitul, tăvălugitul și cultivația. Scopul și importanța lor.

Tema 4 (2 ore)

Asolamentele și importanța lor. Diferite feluri de asolamente. Rotația culturilor pe mai mulți ani.

Tema 5 (2 ore)

Îngrășăminte (naturale, chimice și biologice). Norme de aplicare a îngrășămintelor.

Tema 6 (2 ore) + 2 ore lucrări de laborator.

Sămînța și proprietățile ei (culoarea, mirosul, luciul, puritatea, germinația, puterea de străbatere). Pregătirea seminței în vederea semănatului. Calculul cantității de semințe necesare la hectar. Tratarea semințelor. Semănatul. Metode de semănat.

III. LEGUMICULTURA (31 ore)

Tema 1 (2 ore)

Culturile de legume și importanța lor. Clasificarea legumelor după caracterele lor biologice (anuale, bianuale și perene), după scop (pentru sămînță, pentru frunze, pentru rădăcină), după metoda de lucru ce i se aplică (însămînțarea directă, prin răsad, prin butaș).

Tema 2 (2 ore)

Generalități despre răsaduri și răsadnițe. Producerea răsadurilor de legume și importanța lor în cultura legumelor. Diferite tipuri de răsadnițe (calde, semicalde și reci). Condițiile ce trebuie să îndeplinească o răsadniță.

Tema 3 (2 ore)

Părțile componente ale răsadnițelor (tocurile, geamurile). Confecționarea și montarea răsadnițelor. Materialele de natură organică întrebuințate la răsadniță (bălegar, mraniță, pămînt de țelină).

Tema 4 (2 ore).

Amenajarea unei răsadnițe. Pregătirea bălegarului și așezarea lui în paturi. Așezarea tocurilor pe paturi de bălegar. Pregătirea și așezarea pămîntului în tocuri.

Tema 5 (2 ore) + 1 oră lucrări de laborator.

Nivelarea și marcarea pămîntului. Pregătirea semințelor. Semănatul în răsadnițe. Acoperirea și udatul semințelor. Repicatul răsadurilor. Rărirea răsadurilor și trecerea lor din paturile calde în paturile reci și semireci. Pregătirea pămîntului pentru repicat. Marcarea, repicatul propiu-zis.

Tema 6 (2 ore)

Îngrijirea răsadurilor repicate și nerepicate. Reglarea luminii, temperaturii, umidității și aerului în răsadniță. Plivitul răsadurilor. Dușmanii răsadurilor și combaterea lor.

Tema 7 (2 ore)

Uneltele de mînă folosite în legumicultură (cazmaua, sapa, lopata, grebla, secera, prășitorul de mînă, cultivatorul de mînă, plantatorul, marcatorul, semănătoarea de mînă). Pregătirea terenului pentru cultura legumelor. Facerea straturilor, brazdelor, biloanelor. Amenajarea terenului pentru irigat. Metode de irigat.

Tema 8 (4 ore) + 1 oră lucrări de laborator.

Semănatul și plantatul legumelor în cîmp. Cerințele legumelor față de climă, sol și îngrășăminte. Pregătirea terenului. Epoci de semănat. Semănatul și plantatul legumelor. (Tehnica lor). Lucrările de întreținere și de recoltare a legumelor. Dușmanii legumelor și combaterea lor. Păstrarea și depozitarea legumelor.

Tema 9 (1 oră)

Principalele culturi de legume. Legume de la care se consumă bulbii (ceapa, usturoiul). Tehnica culturii.

Tema 10 (1 oră)

Legume de la care se consumă rădăcinile (morcovul, ridichea, țelina). Tehnica culturii.

Tema 11 (1 oră)

Legume de la care se consumă frunzele și căpățînile (salata, spanacul, varza timpurie, varze de toamnă). Tehnica culturii.

Tema 12 (3 ore)

Legume de la care se consumă fructul (mazărea, fasolea, pătlăgelele roșii, ardeii, castraveții, dovleceii, pepenii). Tehnica culturii.

Tema 13 (2 ore)

Legume de la care se consumă tuberculul (cartoful). Iarovizarea cartofului. Culturi forțate de cartofi (tehnica culturii). Procedee de înmulțire la cartofi.

Tema 14 (3 ore) + 1 oră lucrări de laborator.

Producerea de semințe la cîteva plante legumicole (morcovul, varza, ceapa de arpagic, ridichea de lună). Recoltatul semințelor. Selecționarea semințelor.

Tema 15 (2 ore lucrări de laborator).

Pregătirea materialelor pentru expoziții și totalizarea rezultatelor.

Cele 62 de ore au fost repartizate astfel:

Ore de curs:	46
Ore de laborator și excursii:	10
Ore recapitulative:	6
Total:	62

Pentru legarea de practică a noțiunilor căpătate la cursul „Cunoștințele agricole" elevii claselor V—VII din mediul rural vor executa conform planului [illegible] **se vor desfășura pe anotimpuri astfel:**

Toamna — 9 săptămîni (15 sept. — 15 noiembrie)	— 18 ore
Iarna — 4 săptămîni (1 — 28 februarie)	— 8 ore
Primăvara — 13 săptămîni (1 martie—15 iunie) și în plus 10 ore în perioada 22 martie—6 aprilie	— 36 ore
Vara — numai pentru clasele V-VI, 2 săptămîni (15—30 iunie)	— 48 ore
Total:	110 ore

Lucrările practice agricole se vor desfășura pe loturile școlare și în gospodăriile agricole colective și de stat.

Se va ține seama ca lucrările practice să aibă un caracter instructiv-educativ și productiv, legate de specificul și nevoile locale ale regiunii.

Programa lucrărilor practice agricole
Clasa a V-a

I. LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE DE TOAMNĂ (18 ore)

Tema 1.

Recoltarea de toamnă a legumelor. Alegerea legumelor mai frumoase în vederea organizării unei expoziții în școală. Stringerea și confecționarea de material didactic (plante atacate de boli și insecte, conservarea în formol a unor legume). Păstrarea legumelor peste iarnă (fasolea, mazărea, ceapa, usturoiul).

Tema 2.

Extragerea semințelor de la unele plante legumicole (pătlăgele roșii, vinete, ardei). Curățirea și alegerea semințelor, păstrarea lor peste iarnă în pungi etichetate. Întocmirea unei colecții de semințe (pentru expoziția școlară și material didactic).

Tema 3.

Păstrarea legumelor rădăcinoase peste iarnă (sfecla roșie, morcovul, pătrunjelul, țelina) în vederea consumului și producerii de semințe în anul viitor. Construirea silozurilor și șanțurilor de păstrat rădăcinoase. Păstrarea cartofilor peste iarnă în beciuri, silozuri, șanțuri.

Tema 4. Curățirea terenului unde au fost cultivate legumele. Săpatul, aratul terenului. Îngroparea îngrășămintelor.

Tema 5.

Pregătirea terenului, semănatul și plantatul legumelor pentru obținerea de legume timpurii în primăvară (ceapă, usturoi, spanac).

II. LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE DE IARNĂ (8 ore)

Tema 6.

Amenajarea locului pentru răsadniță. Pregătirea paturilor calde. Așezarea tocurilor și geamurilor.

Tema 7.

Pregătirea și așezarea pămîntului în tocurile de răsadniță. Semănatul în răsadniță și lucrările de îngrijire a răsadurilor.

Tema 8.

Repicatul răsadurilor și îngrijirea lor.

III LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ (36 ore)

Tema 9.

Lucrările solului primăvara (greblat, grăpat, facerea brazdelor și biloanelor).

Tema 10.

Semănatul și plantatul legumelor timpurii (ceapa, usturoiul, mazărea, spanacul, salata).

Tema 11

Scoaterea de la păstrat a rădăcinoaselor în vederea plantării lor. (Alegerea rădăcinilor nevătămate).

Tema 12

Lucrările de îngrijire a legumelor timpurii (plivit, rărit, prășit, udat, recoltat).

Tema 13.

Semănatul celorlalte legume (fasolea, castraveții, dovleceii, pepenii) Plantatul cartofului. Plantatul răsadurilor în cîmp.

Tema 14.

Lucrările de îngrijire a semănăturilor tîrzii și a răsadurilor plantate (înlocuirea golurilor, udatul, plivitul, rărirul, mușuroitul, tutoratul, legatul, copilitul, prășitul).

IV. LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE DE VARĂ (48 ore cel puțin)

Tema 15

Continuarea lucrărilor de îngrijire a legumelor. Recoltatul legumelor pentru consum.

Tema 16

Pregătirea răsadurilor pentru cultura de toamnă (varza de toamnă, conopida). Plantatul și îngrijirea culturilor de toamnă.

★

Elevii din clasele a VI-a și a VII-a, pe lîngă cunoștințele căpătate la științele naturale, vor executa lucrări practice agricole pe loturile școlare și în gospodăriile agricole colective și de stat. **Aceasta va trebui să însemne pregătirea elevilor pentru participarea la munca productivă.**

În cadrul acestor lucrări elevii primesc cunoștințele și deprinderile practice pentru cultivarea plantelor de cîmp, creșterea și îngrijirea animalelor mici, creșterea și îngrijirea pomilor roditori, a pomilor de construcție și ornamentali, creșterea și îngrijirea viței de vie și cunoștințe de îngrijirea și întrebuințarea mașinilor și tractoarelor agricole.

Programa lucrărilor practice agricole pentru clasele VI și VII urmează să fie trimisă școlilor odată cu programa Cunoștințelor agricole pentru clasele V—VII.

Pînă la primirea acestei programe, școlile vor desfășura activitatea în baza programei din anul precedent, iar clasa a V-a în baza programei mai sus publicate.

Ucenicii de la uzinele „Semănătoarea“

Uzinele „Semănătoarea“ din Capitală dețin — pentru a patra oară — drapelul de unitate fruntașă pe ramură. Meritul revine, desigur, întregului său colectiv de muncă. Dar nimeni din această uzină nu va tăgădui ajutorul pe care ucenicii, în plină formare profesională, l-au dat muncitorilor pentru depășirea cifrelor de plan.

Prin munca lor plină de devotament, acești tineri au ridicat prestigiul școlii în care învață. Și dacă proaspăta promoție de lucrători intrată nu de mult în producție, cu elemente merituoase ca turnătorul Radu Ion, cîștigător al întrecerii organizate de Ministerul Industriei Grele pentru titlul de cel mai bun ucenic pe meserie, lăcătușul Vlase Galation, premiant pe școală ș.a. se mîndrește cu tineri ce se numără printre muncitorii fruntași ai uzinei — ucenicii din anii II și III își fac și ei de pe acum drum spre acest titlu.

Te convingi de acest lucru și numai dacă treci în uzină pe la locurile de practică ale ucenicilor.

Am stat de vorbă cu inginerul Lazăr Constantin, cu forjarul Ivanov Șerban și cu șeful sectorului V, în care lucrează mulți ucenici. Absorbiți de munca pe care o desfășoară acum uzina pentru livrarea, în cîteva zile, a 100 de combine, mi-au răspuns scurt la întrebări, preferînd vorbelor cifrele din graficele și fișele de lucru ale ucenicilor. Și acestea erau foarte grăitoare. In secția scule și dispozitive, cunoscută prin tehnicitatea înaltă și prin marea precizie în lucru ce o reclamă, ucenicii din anul III ca Saru Petre, lăcătuș, și Savu Cornel, frezor, au depășit în primele zile de practică norma cu 7 la sută. Pe primul l-am găsit lucrînd matrițe de debitat reperul 3.304 pentru combina C. 1. Potrivit de statură, cu privirea vioaie, avea multă degajare în mișcări. Inginerul Lazăr Constantin mi-a atras atenția asupra „curățeniei“ și fineței cu care ucenicul își execută piesele. „Este rezultatul unei activități practice bine organizate de școală, sprijinită îndeaproape de uzină și conștiincios îndrumată de instructori — mi-a spus inginerul. In asemenea condiții, buna calificare devine o certitudine, iar drumul spre maturitatea profesională se scurtează. Vă vorbesc în deplină cunoștință de cauză, fiindcă majoritatea lucrătorilor din secția mea sînt absolvenți ai școlii profesionale și nu am nici un motiv să roșesc pentru vreunul din ei“.

Am trecut apoi la strungărie. Și aici, apropiatul termen de livrare a combinelor pusese pecetea marelui zor. Intr-un asemenea ritm al muncii, cînd utilajul trebuie folosit cu maximum de randament, nu te aștepți să găsești vreo mașină lăsată exclusiv ucenicilor. Și totuși, Finat Tudor, din anul III, lucra singur la un strung, executînd axe pentru combine. Fișa de lucru prevede pentru fiecare ax 12 minute. Finat lucra de 2 ore și 10 minute și avea gata 12 bucăți. Strujise, deci, fiecare ax în mai puțin de 11 minute. Cînd am aflat că și în ceea ce privește calitatea nu i se putea reproșa nimic, am înțeles de ce i se încredințase mașina.

La forjă am găsit lucrînd doi ucenici. Forjau cuțite de strung. M-a impresionat siguranța cu care lucra Ilie Soare, din anul III. Ai fi zis că e un muncitor format dacă fața prea tînără nu l-ar fi trădat. Ilie Soare lucra „în parte“ cu bătrînul forjar Ivanov Șerban.

In spatele bunelor rezultate — temeinicile deprinderi practice, cunoașterea elementelor de bază ale meseriei, aclimatizarea deplină cu viața uzinei, pasiunea pentru profesie și atașamentul față de producția uzinei — stă munca răbdătoare a profesorilor, maiștrilor și instructorilor, făcută cu suflet și simț de răspundere.

Te convinge de acest lucru, bunăoară, atelierul-școală — acest abecedar al ucenicului — a cărui bună înzestrare și rodnică activitate constituie un merit al maistrului Gherman Octavian. Te convinge, de asemenea, prezența activă și aproape permanentă printre ucenici, la practică, a unor profesori de tehnologie, ca inginerii Gh. Ștefănescu și Ilie Șerbănuț. Munca plină de zel a unor instructori ca Ion Caranfil stă desigur și ea la baza rezultatelor bune obținute în instruirea viitorilor metalurgiști.

Am părăsit uzina cu convingerea că pentru ucenicii de la „Semănătoarea“ începutul anului școlar nu înseamnă o perioadă de „acalmie“ și „acomodare“ lentă, în care orele se irosesc cu probleme mărunte, ci un început de activitate intensă.

C. ALEXANDRU
București

Eleva Silvia Obreja din anul II țesătorie al școlii profesionale Kirov, la războiul de țesut.

De ce această nepăsare?

In anul școlar 1957/58 Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît înființarea în Capitală a unei școli speciale de ambliopi. Din lipsa unui local propriu școala a funcționat cu două clase experimentale, în condiții grele, în localul școlii medii nr. 33 din raionul 23 August. Numărul elevilor ambelor școli fiind în continuă dezvoltare, conducerea școlii speciale de ambliopi a cerut în repetate rînduri atît secției de învățămînt și cultură raionale cît mai ales secției de învățămînt a Capitalei să li se repartizeze un local corespunzător. Ca răspuns la toate acestea secția de învățămînt raională îndrumă conducerea școlii să meargă la secția de învățămînt a Capitalei, iar aceasta face... promisiuni de un an de zile. Cursurile au început. Deoarece în localul școlii medii elevii ambliopi nu mai pot fi găzduiți, cea mai mare parte din ei dorm pe unde pot, iar profesorii nu-și pot începe activitatea la clasă. Cu toții așteaptă ca secția de învățămînt a Capitalei să se decidă în sfîrșit să rezolve această problemă.

Hotărîrea Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M.

(Urmare din pag. 1)

nichigerie, mecanică, electrotehnică, radio, construcții de machete, jucării și altele.

Organizațiile U.T.M. trebuie să ajute munca unităților, detașamentelor și grupelor de pionieri de la sate astfel incît acestea să dezvolte la pionieri și școlari dragostea pentru munca agricolă, dorința de a munci în gospodării agricole colective, interesul pentru cunoașterea și însușirea metodelor agrotehnice avansate, preocuparea pentru creșterea porumbeilor, păsărilor, iepurilor, creșterea viermilor de mătase, a albinelor.

Unitățile și detașamentele de pionieri de la sate trebuie îndrumate să antreneze pionierii și școlarii la activități concrete de cunoaștere și aplicare a zootehniei. Trebuie dezvoltat la copii interesul pentru pomicultură și viticultură.

Comitetele raionale U.T.M. împreună cu organele silvice să ia măsuri pentru ca unitățile de pionieri care au posibilități să creeze mici pepiniere pomicole pe care să le îngrijească pînă la predarea materialului săditor.

Să se dea o mai mare extindere concursului „micilor naturaliști“, legat de principalele culturi agricole din raion. Să se organizeze mai bine activitatea pe loturile școlare în așa fel incît acestea să ajute pe pionieri și școlari mai mult la legarea cunoștințelor teoretice de practica agricolă. Comitetele raionale U.T.M. în colaborare cu secțiile de învățămînt și cultură să organizeze și să amenajeze mici laboratoare agricole, unde copiii să învețe, să studieze și să experimenteze metodele înaintate agrozootehnice ca hibridarea vegetativă, precum și metode care să ducă la creșterea producției animale. Pe lîngă aceste mici laboratoare să se asigure și terenurile experimentale necesare.

Unitățile și detașamentele de pionieri să invite mai des ingineri și tehnicieni agricoli care să le vorbească, pe înțelesul lor, despre metodele avansate folosite în agricultură pentru creșterea producției la ha., despre dezvoltarea pomiculturii și viticulturii, despre creșterea și îngrijirea animalelor.

Să dezvoltăm la copii încă de cînd sînt mici deprinderi practice de muncă și autodeservire.

Organizațiile de pionieri trebuie să considere drept o importantă sarcină atragerea cît mai largă a pionierilor și școlarilor în participarea, după puterile lor, la lupta poporului nostru pentru construirea socialismului în patria noastră. Să educăm copiii în spiritul grijii și respectului deosebit față de păstrarea și îngrijirea avutului obștesc și în spiritul urii împotriva necinstei, a hoției și a tuturor faptelor care vatămă avutul poporului. Să nu existe pionier și școlar care să nu participe la stringerea recoltelor, la acțiuni de înfrumusețare a școlii, străzii, cartierului, orașului și satului unde locuiesc, la plantarea și îngrijirea pomilor, arbuștilor și florilor, la creșterea și îngrijirea animalelor. Unitățile de pionieri trebuie să devină un sprijin activ al sfaturilor populare comunale, raionale și orășenești în acțiunile patriotice și de folos obștesc.

3. Organele și organizațiile U.T.M., casele de pionieri, instructorii de pionieri, cu sprijinul cadrelor didactice, trebuie să se ocupe îndeaproape de organizarea în mod plăcut și folositor a timpului liber al copiilor. In timpul liber, în zilele de sărbătoare, în recreație, să se organizeze o bogată și atractivă activitate, îndeosebi în grupele și detașamentele de pionieri, ca: învățarea de cîntece și jocuri, șezători, serbări, întreceri sportive, excursii și altele. Să dezvoltăm mai mult activitatea turistică în rîndurile pionierilor și școlarilor. Să organizăm cît mai multe excursii și vizite în fabrici, la unitățile socialiste din agricultură, cu scopul cunoașterii realizărilor obținute de oamenii muncii în anii regimului democrat-popular.

4. Plenara C.C. al U.T.M. stabilește ca în perioada pionieratului să se instituie două distincții la 11 și la 13 ani. Aceste distincții vor consta în una și respectiv două steluțe roșii ce vor fi purtate pe bluză în partea stîngă a pieptului. Pentru obținerea acestor distincții, pionierii vor trebui să îndeplinească un număr de sarcini concrete cu privire la cunoașterea orașului sau satului natal, a raionului și regiunii respective, a tradițiilor revoluționare ale poporului nostru, a realizărilor regimului nostru democrat-popular; participarea la activități legate de dezvoltarea dragostei pentru munca fizică, la acțiunile pionierești în aer liber, participarea la munci de folos obștesc etc. Pe lîngă aceasta, trebuie avut în vedere că una din principalele condiții este aceea de a fi fruntași la învățătură. Indeplinirea acestor sarcini va trebui să scoată în evidență trăsăturile caracterului în formare al pionierilor, dragostea față de patrie și partid, simțul răspunderii față de muncă, rezistența fizică și morală.

5. In scopul îmbunătățirii muncii de îndrumare a organizației de pionieri, a atragerii unui mare număr de cadre didactice cu experiență și pregătire corespunzătoare atît profesională cît și politică, plenara hotărăște desființarea posturilor de instructori superiori de pionieri salariați cu excepția posturilor de la școlile cu peste 500 pionieri.

In munca de instructor superior de pionieri trebuie să fie promovați cei mai buni utemiști, membri sau candidați de partid din rîndul învățătorilor și profesorilor tineri, care au pregătire politică, ideologică, culturală și vîrsta de cel puțin 18 ani. Instructorul superior de pionieri va fi scutit de alte sarcini obștești pentru ca el să poată munci efectiv cu pionierii.

Comitetele raionale și orășenești U.T.M. vor trebui să se ocupe permanent de educarea politică și ideologică a instructorilor superiori de pionieri, asigurînd cuprinderea tuturor acestora în formele de învățămînt politic U.T.M.

Comitetele regionale, raionale, orășenești și organizațiile de bază U.T.M., pînă la 1 octombrie 1958, cu ajutorul și sprijinul secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și al directorilor de școli, trebuie să stabilească și să numească pentru toate unitățile și detașamentele de pionieri instructori superiori de pionieri și instructori de detașamente.

Organele și organizațiile U.T.M. vor acorda o deosebită atenție stimulării periodice a instructorilor de pionieri care lucrează cu simț de răspundere și obțin rezultate bune în unitățile și detașamentele de pionieri.

Pentru controlul și îndrumarea organizațiilor de pionieri se vor crea în cadrul aparatului fiecărui comitet raional și orășenesc U.T.M. posturi de instructori pentru munca în rîndul pionierilor.

6. In vederea participării mai active a părinților, profesorilor, învățătorilor și specialiștilor la munca de educare, îndrumare și ajutorare a organizației de pionieri, plenara C.C. al U.T.M. hotărăște ca începînd cu anul școlar 1958—59 să se creeze „sfatul unității de pionieri“ pe lîngă unitățile de pionieri care să fie formate din părinți ai copiilor, președintele comitetului de părinți din școală, profesori și învățători, cadre ale U.T.M., muncitori fruntași, colectiviști, oameni de artă și cultură, activiști U.C.F.S., sportivi fruntași etc. Sfatul unității să aibă ca președinte pe directorul școlii respective iar ca secretar pe instructorul superior de pionieri. De asemenea este necesar să atragem mai mult comitetele de părinți în munca de educație patriotică a pionierilor și școlarilor.

7. Plenara obligă comitetele raionale și orășenești U.T.M. ca odată cu începerea anului școlar 1958—59, să stabilească ca fiecare unitate de pionieri să fie îndrumată practic de către o organizație de bază U.T.M. Organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi, școli medii, institute de învățămînt superior, G.A.C., G.A.S., S.M.T. etc. care primesc sarcini să se ocupe de îndrumarea unităților de pionieri sînt obligate să se intereseze și să ajute munca instructorilor de pionieri, a unităților și detașamentelor pentru desfășurarea unei bogate activități educative, pentru informarea copiilor, pe înțelesul lor, cu principalele evenimente politice și economice interne și externe, să sprijine activitatea micilor tehnicieni, a micilor naturaliști, activitatea cultural-artistică, sportivă, turistică, să trimită în mijlocul pionierilor utemiști pricepuți în organizarea acestor activități. Organizațiile U.T.M. trebuie să se ocupe în mod concret de pregătirea și primirea pionierilor în Uniunea Tineretului Muncitor.

8. Plenara obligă Biroul C.C. al U.T.M. să acorde o mai mare atenție îndrumării publicațiilor pentru copii în vederea creșterii rolului lor în munca de educație a copiilor. Publicațiile pentru copii trebuie să contribuie în mai mare măsură la lărgirea cunoștințelor culturale ale pionierilor și școlarilor, a cunoștințelor despre politica P.M.R. de construire a socialismului în patria noastră, să publice mai multe materiale de îndrumare a lecturii și activității artistice a copiilor. Ele trebuie să răspîndească mai mult în rîndul acestora cunoștințele științifice despre natură, lume și viață, să combată, pe înțelesul copiilor, superstițiile și misticismul.

Publicațiile pentru copii trebuie să sprijine mai mult formele și activitățile specifice organizației de pionieri.

9. Comitetul Central al U.T.M. în colaborare cu M.I.C. va edita agenda pionierului pînă la 1 ianuarie 1959.

Plenara C.C. al U.T.M. își exprimă convingerea că toate organele și organizațiile U.T.M., toate cadrele didactice, părinții, oamenii de știință și cultură își vor da o contribuție activă pentru creșterea și îmbunătățirea continuă a muncii organizației de pionieri din R.P.R. pentru educarea pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de patrie și al devotamentului nemărginit față de Partidul Muncitoresc Romîn, pentru creșterea copiilor patriei noastre ca viitori constructori de nădejde ai socialismului.

COMITETUL CENTRAL
AL U.T.M.

București, 15 septembrie 1958.

IN R. P. CHINEZĂ

Marele avînt al mișcării pentru lichidarea analfabetismului

Guvernul Republicii Populare Chineze a dus după eliberarea țării o intensă muncă pentru lichidarea analfabetismului — moștenire întunecată a regimului feudal și gomindanist — considerînd această muncă drept una din cele mai importante sarcini politice. La sfîrșitul anului 1957, numărul oamenilor muncii care învățaseră carte se ridica la peste 30 de milioane.

Din primăvara anului 1958, mișcarea pentru lichidarea analfabetismului a luat un nou avînt. Ea s-a extins în întreaga țară. In ținuturile îndepărtate și în centrul țării, în raioanele de cîmp și de munte, în raioanele populate de chinezi și în raioanele cu minorități naționale, milioane de oameni participă la marea mișcare pentru lichidarea neștiinței de carte. Sînt frecvente cazurile cînd în aceeași clasă învață carte familii întregi, formate din cîte trei generații. Așa de pildă, o bătrînă de 60 de ani din cooperativa „Sahlian“, provincia Anhoi, învață la școala serală împreună cu cei șase membri ai familiei sale. In multe locuri, între tată și fiu, soț și soție, soacră și noră, mamă și fiică au loc întreceri la învățătură. Ei se ajută reciproc.

In munca organizatorică și de instruire participă absolvenții școlilor de toate gradele, cadrele didactice de la școlile medii și elementare, ostașii demobilizați ai Armatei Populare de Eliberare, muncitorii și țăranii știutori de carte. Ei au organizat „Armata pentru lichidarea analfabetismului“, care numără aproximativ 10 milioane de oameni. Brigăzi de voluntari, organizate de tineret, se deplasează în cele mai îndepărtate cătune de munte pentru a ajuta pe locuitori să învețe carte. Se organizează, de asemenea, „brigăzi de pionieri pentru lichidarea analfabetismului“, care după terminarea lecțiilor îi învață pe vecinii lor să citească și să scrie.

Mișcarea pentru lichidarea analfabetismului se dezvoltă într-un ritm nemaivăzut. Potrivit datelor incomplete, în întreaga țară peste 40 milioane de oameni au învățat anul acesta carte. In peste 650 de județe și orașe — adică o treime din țară — s-a lichidat în linii mari analfabetismul. Toate acestea au fost posibile numai datorită grijii deosebite a statului pentru ridicarea nivelului cultural și intelectual al oamenilor muncii. In cîntecele compuse de foștii analfabeți, aceștia spun:

„Guvernul popular este un binefăcător.
Analfabetismul a fost lichidat pentru totdeauna
Acolo unde toți știu carte —
Acolo se muncește bine.
Bem și nu uităm pe acei care au săpat fîntîna“

Insușirea științei de carte de către un număr tot mai mare de oameni ai muncii aduce după sine un vădit avînt în producție. Oamenii citesc cărți, ziare, studiază, fac propuneri și inovații. Așa de pildă, din 1075 de oameni din plasa Sinheisian din provincia Șansi, care anul acesta au devenit știutori de carte, 856 au participat activ la mișcarea pentru inovații. Ei au inventat și au îmbunătățit 59 de instrumente agricole.

Aspectul vieții culturale s-a schimbat atît în orașe, cît și în sate. Cluburile și bibliotecile din sate s-au înmulțit considerabil. Țăranii se bucură de o viață culturală bogată. Așa, bunăoară, în județul Ninan, provincia Heiluntzian — primul județ din provincie, în care a fost lichidat analfabetismul — în fiecare plasă există cîte o casă de cultură, iar în fiecare cooperativă de producție există bibliotecă și club. Citirea cărților și a ziarelor a devenit ceva obișnuit în viața de fiecare zi a țăranilor.

Acțiunea de culturalizare a maselor nu se oprește la a-i învăța scrisul și cititul. Pentru muncitorii aflați în producție și pentru țărani s-au deschis școli tehnice, școli medii serale și elementare, instituții și universități serale. Potrivit datelor pe care le avem pînă acum, în numai 20 provincii, 22.800.000 de muncitori și țărani învață în școlile medii serale și elementare și în școlile tehnice.

Pe zi ce trece, oamenilor muncii li se creează tot mai largi posibilități de învățătură și studii. Ei devin stăpînii culturii.

SUN ȘI-ȚZIAN
șeful adjunct al cancelariei Societății pentru lichidarea analfabetismului din R. P. Chineză

Duminică, împreună cu întreaga Franță care muncește și gîndește

PEDAGOGII VOR SPUNE: „NU“!

Mai îndîrjită ca niciodată, reacțiunea franceză depune toate eforturile pentru instaurarea unui regim dictatorial antirepublican de esență fascistă, menit să sugrume cele mai elementare libertăți democratice.

Despre evenimentele petrecute în ultimele cinci luni în Franța s-a scris mult. Am vrea să ne oprim puțin numai asupra cîtorva aspecte strîns legate de soarta școlii și a pedagogilor francezi.

★

In luna mai, în Franța, ca și în celelalte țări ale lumii, se apropia sfîrșitul anului școlar. Bilanțul făcut nu era de loc prea fericit. Criza prin care trecea învățămîntul francez era tot mai evidentă. Ziarele și revistele publicau articole și făceau anchete. Zeci și sute de oameni își exprimau îngrijorarea față de stadiul la care ajunsese școala într-una din țările cu cele mai vechi tradiții culturale și științifice. Se cheltuiau sume imense în războaiele colonialiste în timp ce școlile nu aveau localuri în care să se țină cursurile, în timp ce situația materială a cadrelor didactice — insuficiente ca număr — era cît se poate de grea. Acestea, fără a mai vorbi de marile deficiențe în pregătirea științifică a specialiștilor sau în însăși conținutul programelor de studii rămase mult în urmă față de cerințele actuale. Profesorul Lycherowicz, răspunzînd unei anchete făcute de săptămînalul „L' Express“, arăta că „programele din 1902 erau mai aproape de situația științei din epoca respectivă decît sînt programele din zilele noastre de știința contemporană“. De fapt, de atunci și pînă acum nu s-a adus nici o schimbare esențială în structura învățămîntului francez. Se cereau deci grabnic măsuri concrete, substanțiale din partea statului, din partea guvernului pentru ieșirea din impas. Dar, încă din primele zile ale lunii mai pedagogii și-au dat seama că nu regimul gaullist este cel care poate să aducă o îmbunătățire în situația școlii și a cadrelor didactice. Lucrul acesta s-a dovedit cu și mai multă tărie odată cu prezentarea în fața poporului francez a proiectului de constituție alcătuit de De Gaulle.

★

Constituția gaullistă, una din cele mai reacționare constituții pe care le-a avut Franța vreodată, nu numai că nu acordă drepturi sociale și politice noi, dar le lichidează și pe cele garantate de constituția din 1946, cum ar fi: egalitatea în drepturi a femeii și a bărbatului, dreptul la muncă, dreptul tuturor oamenilor de a lupta pentru interesele lor prin acțiuni sindicale, dreptul la grevă etc. In textul noii constituții nu există niciun pasaj care să se refere la asistența socială acordată copiilor, mamelor și bătrînilor și nici dreptul celor care și-au pierdut capacitatea de muncă de a obține alte mijloace convenabile de existență, pensii etc.

Și încă ceva ce ar fi aproape de necrezut! A fost șters din constituție pasajul următor: „Națiunea garantează egalul acces al copiilor și adulților la instrucție, la formarea profesională și la cultură. Organizarea învățămîntului public gratuit și laic de toate gradele este o datorie a statului“. Intr-adevăr de necrezut! Comentariile ar fi de prisos. Ar trebui totuși să ne întrebăm ce se va întîmpla de acum înainte, dacă pînă acum cînd era înscris în constituție dreptul fiecărui cetățean la învățătură, situația se prezintă așa cum am arătat mai sus? In universitățile franceze printre studenți, un număr infim de 3 la sută erau fii de muncitori. Cîți elevi și studenți nevoiași vor putea învăța de aci înainte? Nici măcar atît. Cum se vor putea soluționa criza de localuri și situația grea și precară a cadrelor didactice atunci cînd învățămîntul și dreptul la învățătură nu constituie o problemă de stat și el este lăsat la discreția guvernului?

Ce viitor se prevede școlii franceze cînd însăși laicitatea învățămîntului este amenințată? Este foarte cunoscută în această privință poziția generalului De Gaulle. Incă în 1945 acesta a susținut cu ardoare menținerea subvențiilor pe care guvernul de la Vichy le-a distribuit cu generozitate învățămîntului particular și în special celui condus de biserica catolică. Evident, în plină campanie electorală De Gaulle se ferește să-și spună deschis intențiile sale de a reintroduce învățămîntul catolic. O fac însă apropiații săi colaboratori dintre care cei mai zelos pare a fi Bernard Lefèvre, unul dintre ideologii parașutiștilor algerieni, care nu se sfiește să propovăduiască pe față — pe lîngă desființarea tuturor partidelor și crearea unei dictaturi în genul celei a lui Franco și Salazar — acordarea misiunii de a crește, învăța și educa pe tinerii francezi, bisericii. Ideea aceasta și-a găsit bineînțeles sprijinitori în rîndul înalților prelați și mărunților pastori care de la înălțimea amvonului s-au transformat în înimoși agenți electorali gaulliști. Ei se și visează reîntorși în epocile lor de glorie de pe vremea inchiziției. De fapt, noua constituție așa cum este alcătuită le și dă speranțe. Ea urmărește să aducă în Franța un regim monarhist, să dea friu liber fascismului. Este o constituție care — așa cum spune rezoluția adoptată de membrii Sindicatului institutorilor francezi — „ne aduce înapoi la Pétain, Mac-Mahon și Carol al X-lea“.

★

Mai sînt două zile pînă la referendum. Duminică, 28 septembrie, poporul francez este chemat de De Gaulle să-i legalizeze dictatura, să spună DA aventurii sale fasciste. Dar puternicul val al lui NU crește neîncetat. Pe zi ce trece tot mai mulți francezi își dau seama de ipocrizia pe care se bizuie regimul lui De Gaulle. Guvernul a lansat cele mai mîrșave mijloace în propaganda electorală deșănțată, pe care o face — oficial — de la începutul lui septembrie. Coloniilor li se promite libertatea, metropolei avantagii noi de pe urma întăririi sistemului colonialist, pe negustori și burghezi îi înspăimîntă cu pretinsul „pericol comunist“, iar pe toți la un loc îi sancționează cu catastrofa unui război civil.

Oamenii lucizi știu bine însă la ce se pot aștepta din partea unui astfel de regim, de aceea ei își string rîndurile în frontul apărătorilor republicii în care în primele rînduri luptă încercatul Partid Comunist Francez. Zilnic sute de mii de francezi îl rostesc răspicat pe NU. Oameni simpli și personalități marcante ale vieții politice și culturale din Franța își precizează poziția față de proiectul de constituție gaullist. Și poziția este: NU.

Pedagogii francezi, grupați în cele mai mari și mai puternice sindicate ale lor — Sindicatul național al învățătorilor, Sindicatul profesorilor secundari, Sindicatul profesorilor din învățămîntul tehnic, Sindicatul general al educației naționale (C.F.T.C.) și Federația educației naționale (autonomă) — și-au exprimat în unanimitate hotărîrea lor de a respinge proiectul de constituție gaullist. In rezoluțiile care s-au adoptat în cadrul consiliilor naționale lărgite ale sindicatelor mai sus amintite s-au criticat cu vehemență prevederile reacționare ale noii constituții și în deosebi faptul că ea nu garantează dreptul la învățătură. Noul regim lichidează dreptul tuturor de a se organiza și lupta în cadrul sindicatelor. De asemenea, rezoluțiile critică condițiile în care guvernul pregătește referendumul de duminică. „Pregătirea referendumului — subliniază rezoluția adoptată în Consiliul național al Sindicatului învățătorilor — se desfășoară într-un climat în care funcționează într-un sens precis toate presiunile oficiale, în care a.pasă asupra liberei alegeri a cetățenilor șantajul permanent“.

Comitetul național universitar și-a exprimat și el opoziția față de proiectul de constituție gaullist. Intr-un apel dat publicității Biroul Comitetului național universitar cheamă toate forțele democratice să se regrupeze în apărarea republicii.

Dorința tuturor francezilor este de a avea o țară cu un regim democratic.

Duminică alături de apărătorii Franței republicane, împreună cu toți cei care gîndesc și muncesc, pedagogii francezi vor spune NU!

MIRCEA IONEL

A FOST MINUNAT — dincolo de ceea ce mă așteptam!

Profesorul american Gerald Read, secretar financiar al Societății de educație comparată pentru sprijinirea studiului comparativ și internațional al educației, care ne-a vizitat țara la invitația C.C. al S.M.I.C, a avut zilele trecute o serie de întîlniri cu cadre de conducere ale sindicatului nostru, ale Ministerului Învățămîntului și Culturii, Institutului de științe pedagogice, învățători și profesori din Capitală și din alte orașe. In timpul șederii sale în țara noastră, profesorul Gerald Read a vizitat diferite muzee, monumentul de cultură „Casa Scînteii“, a avut ocazia să asiste la închiderea primului Concurs și Festival internațional „Enescu“ și la premiera operei „Oedip“.

Dl. Gerald Read a fost impresionat în mod deosebit de dragostea cu care pedagogii din școlile noastre se ocupă de instruirea și educarea copiilor. „Devotamentul pedagogilor voștri — a spus profesorul american — dragostea lor pentru copii sînt lucruri deosebite din care noi avem de învățat. De aceea, Societatea noastră va încerca să aducă aici profesori pentru a învăța de la voi“.

Subliniind pregătirea temeinică și multilaterală a elevilor noștri, dl. Read a arătat că școlarii americani au serioase lacune în special în pregătirea lor științifică.

Oaspetele și-a exprimat admirația și față de buna gospodărire și organizare a școlilor pe care le-a vizitat.

Inainte de a ne părăsi țara, la întîlnirea care a avut loc la C.C. al S.M.I.C. dl. Read a spus: „Imi place viața voastră și felul vostru sincer și deschis. Sînt foarte impresionat de primirea ce mi s-a făcut peste tot. Nu mi s-a mai întîmplat ca să viu în contact cu un grup de oameni dintre care să nu cunosc pe nimeni și să mă simt atît de bine. A fost minunat, dincolo de ceea ce mă așteptam. Pentru mine a fost o deosebită plăcere că am vizitat instituțiile voastre de învățămînt.

Speranța mea este că astfel de legături personale la nivel profesional vor contribui la desăvîrșirea păcii mondiale și înfrățirea pe care noi le așteptăm cu toată ardoarea“.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“ București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului“ se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 486 — Vineri 3 octombrie 1958 — 4 pagini 25 bani

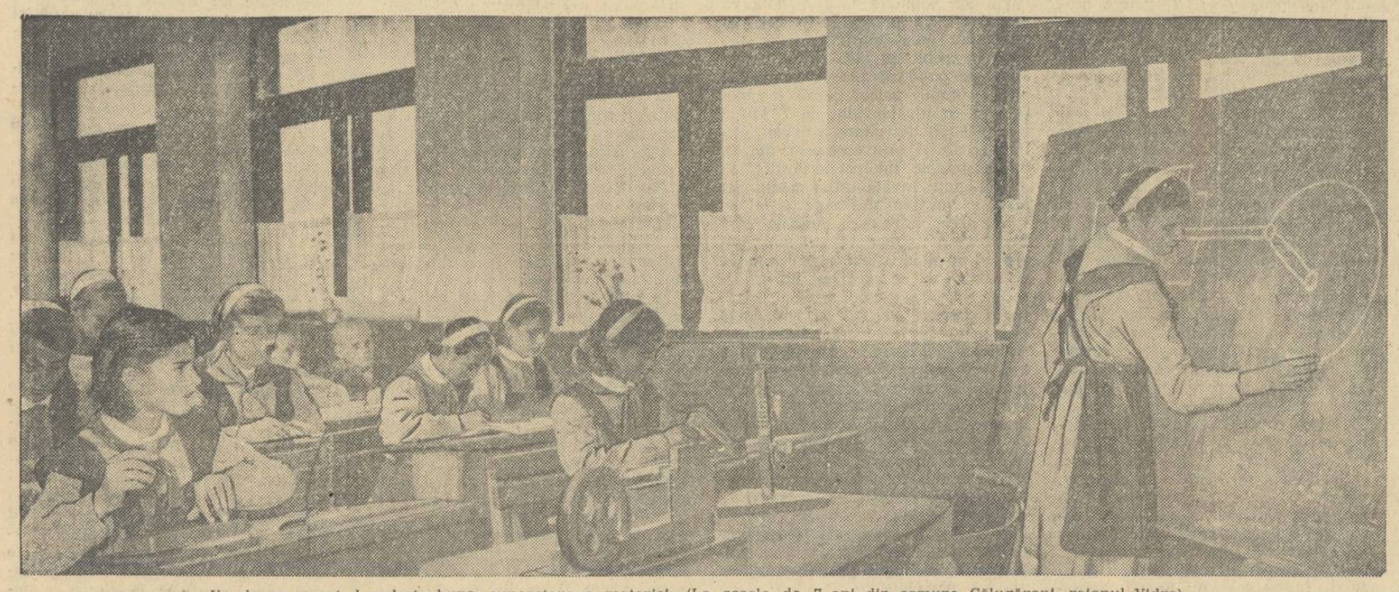

Un desen corect dovedește buna cunoaștere a materiei. (La școala de 7 ani din comuna Călugăreni, raionul Vidra).

Legătură între școală și familie

Peste 300 părinți au participat la ședința care a avut loc, de curînd, la școala medie din Horezu.

După conferința „Școala și familia" prezentată de tov. M. Mazilu, directorul școlii, a fost ales noul comitet de părinți.

Printre alte măsuri importante, planul de muncă al noului comitet de părinți prevede amenajarea unui atelier școlar, sprijinirea direcțiunii în acțiunea de aprovizionare pentru iarnă a internatului.

M. MIHAIESCU
comuna Dăești, raionul Bălenі

Experimentări în cadrul gospodăriei didactice

În cadrul gospodăriei didactice a centrului școlar agricol din Sibiu, a luat ființă de curînd un centru experimental.

Experiențele de pînă acum au avut ca obiectiv crearea unor soiuri de cereale și legume. Ucenicii și elevii conduși de profesori au obținut astfel orzul de toamnă Sibiu, grîul de toamnă S 47 și S 31, grîul de primăvară S 136 etc. Actualmente se experimentează sistemul Maițev, culturile comparative cu diferiți hibrizi de porumb etc.

Cadrele didactice de la centrul școlar agricol din Sibiu desfășoară în acest sens un bogat schimb de experiență prin corespondență cu profesorii școlii agricole din Döbeln, din Republica Democrată Germană.

Prof. I. DRAGOȘ
Sibiu

Pentru îmbunătățirea muncii pionierilor

De curînd în raionul Lipova a avut loc o consfătuire organizată de comitetul raional U.T.M. și de secția raională de învățămînt și cultură. La consfătuire au participat instructorii superiori de pionieri și secretarii organizațiilor de bază U.T.M. din școli.

Cu acest prilej s-a prelucrat Hotărîrea Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizației de pionieri.

Participanții la consfătuire și-au manifestat hotărîrea de a sprijini în mod mai temeinic munca pionierilor, mai ales în ceea ce privește educarea patriotică a copiilor, organizarea concursurilor cultural-artistice, a concursurilor „Să ne cunoaștem ținutul natal", „Micii naturaliști", „Micii tehnicieni" precum și în organizarea spartachiadelor pionierilor și școlarilor.

FRANCISC WILD
Lipova

Probleme ale predării cunoștințelor agricole

Prin generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile rurale unde există astfel de școli și prin introducerea „cunoștințelor agricole" ca materie de studiu în clasele V—VII din mediul sătesc, se înfăptuiește învățămîntul agricol de masă.

Pentru tinerii din școlile sătești „Cunoștințele agricole" vor face parte din cultura lor generală, ca și matematica, geografia sau istoria. Astfel, știința agriculturii, cu tot complexul ei de cunoștințe, începe să pătrundă tot mai larg în satele noastre, să devină un bun cultural al țărănimii muncitoare.

O mare parte dintre absolvenții școlilor de 7 ani din mediul rural vor constitui în viitor marea masă a lucrătorilor agricoli. Din acest punct de vedere, cunoștințele agricole capătă o însemnătate deosebită, practică, împreună cu celelalte materii de învățămînt. Ele vor contribui la înarmarea tineretului satelor noastre cu cunoștințe științifice din domeniul viitoarei lor îndeletniciri.

Scopul predării cunoștințelor agricole în școlile de 7 ani sătești este de a da tinerilor o pregătire agricolă de bază, astfel ca la absolvirea școlii ei să poată lucra în agricultură.

Prin predarea cunoștințelor agricole, nu se va urmări pregătirea de profesioniști sau specialiști, aceasta fiind menirea școlilor de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ci creșterea unor tineri care la absolvirea școlii, încadrîndu-se în munca agricolă, să se poată orienta cu ușurință în acest sector de activitate.

În agricultura socialistă nu există limite legate de plantă și de sol pentru producerea de recolte cît mai ridicate. Ca atare, trebuie bine cunoscuți factorii care condiționează creșterea producției, trebuie cunoscut obiectul asupra căruia se acționează, în ce măsură și cînd trebuie să se intervină.

Știința agricolă se întemeiază pe un complex de discipline și împreună cu practica agricolă formează o unitate, condiționîndu-se reciproc. Orice lucrare în agricultură este precedată și pregătită de o altă lucrare, după cum ea precede și pregătește lucrarea ce urmează. De exemplu, ogorul de toamnă este pregătit de desmiriștire, care la rîndul ei pregătește lucrarea de însămînțare din primăvara următoare.

Din cele arătate, rezultă că noua disciplină, introdusă în școlile de 7 ani, trebuie să dea elevilor un sistem larg și unitar de cunoștințe (după cum este și agricultura însăși), împreună cu explicarea științifică a fenomenelor naturale.

Aceasta nu înseamnă să încărcăm elevii cu cunoștințe multiple și grele din domeniul științelor agricole. Materia trebuie predată, desigur, după indicațiile programei și manualului. Este însă important ca profesorii să aplice activ și creator programa, adaptînd-o la realitățile și condițiile locale. Aceeași însemnătate în predarea cunoștințelor agricole o are formarea unei concepții realist-științifice la elevi prin prezentarea continuă a legăturii dialectice ce există între părțile componente ale procesului de producție în agricultură. Această condiție esențială se poate realiza prin respectarea unor cerințe specifice învățămîntului agricol, după cum se arată în cele ce urmează.

Din necesități de predare, programa este fragmentată pe capitole și specialități, dar se cere ca diferitele cunoștințe predate separat să fie încontinuu asamblate în sinteze și concluzii unitare, păstrîndu-se în permanență legătura cu celelalte capitole.

În predarea cunoștințelor agricole orice nouă temă trebuie să fie introdusă în complexul celorlalte cunoștințe. De exemplu, tema privitoare la lucrările de primăvară ale solului nu se va trata numai din punct de vedere al executării lucrărilor respective, ci se va corela cu elementele care le condiționează și cu scopul lor, care este acela de a păstra apa în sol și de a-l pregăti pentru primirea seminței. De aceea, această temă se va conexa cu cunoștințele despre caracterul climatic al primăverii (anotimp secetos, în general), cu acelea despre starea apei în solul arabil, despre cauzele care duc primăvara la pierderea apei din sol, despre starea în care trebuie să se găsească solul arabil pentru a primi sămînța etc. După aceasta va urma explicarea lucrărilor propriu-zise. Tot în cadrul temei de mai sus, profesorul va vorbi elevilor și despre celelalte lucrări de primăvară (grăpatul semănăturilor, tăvălugitul, aplicarea îngrășămintelor etc.), realizîndu-se astfel legătura dintre cunoștințele predate și tema următoare.

Cunoștințele teoretice trebuie legate nemijlocit de viață, de practică, în condițiile specifice locale. Nici nu se poate concepe predarea cunoștințelor agricole fără verificarea lor în practică, fără completarea lor prin aplicații practice pe lotul școlar, pe cîmp sau în livadă, în laborator sau la creșcătoria de animale. Practica trebuie să constituie o acțiune permanentă și coordonată care să nu urmărească numai scopuri demonstrative, dar și educative. Ea trebuie să fie totodată și o acțiune productivă. Spre exemplu, aplicația practică despre cultura unei plante de grădină începe cu mult înainte de semănatul ei, încă din toamna precedentă, de la recoltarea și alegerea seminței, păstrarea ei peste iarnă etc. și se continuă pînă la recoltare, inclusiv valorificarea producției prin vînzare sau consum. În această perioadă practica elevilor nu se va mărgini numai la efectuarea lucrărilor curente cerute de cultura respectivă, ci vom face demonstrații sau experimentări cu diferite soiuri spre a se constata care dintre soiuri e mai productiv. Tot în cadrul aplicațiilor practice, elevii vor face cunoștință cu unele calcule privitoare la forța de muncă necesară pe unitatea de suprafață, la prețul de cost etc. În această direcție le va veni în ajutor predarea cunoștințelor de matematică în strînsă legătură cu însușirea cunoștințelor agricole.

Verificarea și completarea cunoștințelor predate se poate face nu numai direct prin observarea fenomenelor în natură înconjurătoare, ca la geografie, de pildă, dar și pe bază experimentală.

Astfel, la lecțiile practice de combaterea dăunătorilor culturilor de legume profesorul va folosi natura înconjurătoare pentru recunoașterea și studierea insectelor și pentru a observa modul cum ele atacă plantele etc. În grădina școlară, se vor executa lucrări de combatere a dăunătorilor după un plan bine organizat.

PETRE STANCULESCU

(Continuare în pag. 2)

Dirigințe la clasa a V-a

Dirigintele clasei a V-a se găsește într-o situație deosebită de a celorlalți diriginți, deoarece lucrează cu un colectiv de elevi format în cursul primilor patru ani de școală, de către o singură persoană — învățătorul — care, natural, și-a avut stilul său de muncă și un anumit fel de a fi cu care elevul s-a obișnuit în cursul anilor.

O importanță deosebită în munca cu elevii clasei a V-a o constituie felul cum se prezintă profesorul-diriginte în fața clasei sale. „În ochii colectivului — ne spune Makarenko — pedagogul trebuie să apară ca un tovarăș care luptă laolaltă cu ei și în fruntea lor, pentru toate idealurile unei instituții de copii de prim rang". Acest principiu m-a călăuzit întotdeauna și rezultatele n-au întîrziat să se arate. Elevii clasei a V-a, obișnuiți cu învățătoarea lor, la început te primesc cu rezervă și cu oarecare sfială. Aflînd în profesorul-diriginte un tovarăș care este gata să-i ajute și să muncească alături de dînșii, copiii capătă curaj, încredere și pornesc cu entuziasm să rezolve orice problemă.

Pentru ca primul meu contact cu elevii să poată constitui un început bun, m-am consultat cu fosta învățătoare a clasei, căutînd să aflu modul în care se manifestă, în genere, acest colectiv, care sînt succesele obținute de dînsa la clasă, care sînt greutățile întîmpinate și problemele încă nerezolvate.

Din informațiile obținute de la învățătoare, cît și din propriile mele observații, am ajuns la concluzia că elevii clasei a V-a ce mi s-a încredințat în acest an școlar constituie un colectiv omogen, cu copii în general buni, perseverenți în acțiunile lor. Am aflat că în acest colectiv există și copii cu o fire mai deosebită, copii mai sensibili sau mai timizi, pe care trebuie să-i am în vedere în orice clipă. Clasa are și elevi indisciplinați — care, bineînțeles, trebuie supravegheați cu mai multă atenție.

Am căutat să aflu și explicațiile la toate aceste manifestări deosebite. O bună parte din cauze își au rădăcinile în educația pe care o capătă copiii în familie, în atitudinea părinților față de fiii lor. Și discuțiile cu unii din părinți mi-au confirmat acest lucru. Lipsa de supraveghere a copiilor din partea părinților sau exigența exagerată față de ei se resimt în comportarea copiilor, în felul lor de a fi. Aceasta înseamnă că va trebui să dăm o mare atenție muncii cu părinții și în special cu unii din ei.

Faptul că în clasa a V-a elevii au mai mulți profesori îi derutează oarecum în primele zile de școală, punîndu-i în situația de a nu ști cum anume să se poarte pentru a satisface cerințele și exigența fiecărui pedagog. Mi s-a întîmplat ca un elev să-mi arate că la una din ore profesorul le-a cerut ca atunci cînd intră în clasă toți copiii să aibă pregătite pe bancă maculatorul, cartea, caietul, pentru a nu mai face zgomot în timpul lecției. La ora următoare însă, predată de un alt profesor, acesta și-a arătat nemulțumirea văzînd atîtea lucruri pe bancă și le-a cerut ca la intrarea lui în clasă să nu găsească nimic pe bancă. Cred că atît elevul în nedumerirea lui, cît și profesorii în cerințele lor au avut o atitudine justificată, cerințele fiind diferite pentru materii deosebite. Ca diriginți, sezisată de această situație am stat de vorbă cu colectivul de profesori ai clasei, arătîndu-le necesitatea ca fiecare profesor să-și justifice cerințele față de elevi pentru ca acestia să le înțeleagă.

Discuțiile duse de dirigință cu fiecare profesor în parte și în colectiv sînt necesare și pentru a se stabili un stil de muncă cît mai corpiat. La clasa a V-a, în special, paralel cu predarea lecției noi, o importanță deosebită trebuie să dăm notițelor luate de elevi în clasă. În primele patru clase, elevii nu sînt deprinși îndeajuns cu luarea notițelor. Lipsa deprinderii de a lua notițe, cît și cunoștințele limitate ale elevilor acestei clase fac ca adeseori notițele luate de ei să nu fie bune. În general elevii sînt tentați să noteze tot ce le explică profesorul. De aceea, în timpul expunerii, pedagogul trebuie să indice elevilor ce să noteze și ce nu. Spre exemplu să noteze ideile principale, ceea ce este esențial, iar lucrurile de amănunt sau cele care sînt spuse de profesor cu intenția de a lămuri ceva să nu fie notate. Primind astfel de indicații, elevii își formează treptat această deprindere.

Desigur, cercetînd maculatoarele elevilor, profesorii vor putea constata defecțiuni în luarea notițelor. În acest caz trebuie să atragă imediat atenția școlarului, să-i dea indicații noi asupra felului în care acesta trebuie să-și facă însemnările. Dirigintele însuși poate să dea elevilor săi indicații în acest sens. „Cum îmi iau notițe" ar putea să constituie, spre exemplu, o temă ce se poate discuta la ora educativă.

O chestiune de mare importanță în munca independentă a elevului o constituie efectuarea temelor date pentru acasă. Materiile clasei a V-a fiind mai complexe, iar calitatea și volumul de cunoștințe fiind diferite de cele ale clasei a IV-a, sistemul de muncă de pînă acum al elevilor devine necorespunzător. De aceea, efectuarea temelor pentru acasă necesită indicații noi din partea fiecărui profesor. Cantitatea temelor e bine să fie în atenția dirigintelui, care atunci cînd observă că școlarii sînt supraîncărcați trebuie să atragă atenția profesorilor. „Cum îmi fac temele pentru acasă" poate constitui un alt subiect de discuție pentru ora educativă, în care atît elevii mai buni cît și cei mai slabi își pot arăta felul lor de muncă, iar dirigintele va indica cele mai bune metode de lucru, dîndu-le sugestii noi.

O preocupare de căpetenie a dirigintelui de la clasa a V-a trebuie să fie stabilirea regimului de zi al elevului. În ședințele cu părinții, am constatat tendința acestora de a cere copiilor să-și facă temele imediat după ce sosesc seara acasă (clasa mea are cursuri după-amiaza). Acest procedeu nu este indicat. Elevul, neobișnuit cu ritmul de muncă de 5 ore consecutive și cu condițiile noi de muncă în clasa a V-a — unde

OTILIA CALANCEA
dirigintă la Școala de 7 ani nr. 95 din București

(Continuare în pag. 2)

In pag. 2-a

N. S. HRUȘCIOV

Cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea continuă a învățămîntului public în U. R. S. S.

(PROPUNERI EXPUSE ÎN MEMORIUL TOVARĂȘULUI N. S. HRUȘCIOV, CARE AU FOST APROBATE DE PREZIDIUL C.C. AL P.C.U.S.)

La Poiana-Sebeș

După cum se știe, zilele trecute în satul Poiana a fost o mare sărbătoare: corul ciobanilor a împlinit o jumătate de veac de existență, iar sătenilor li s-a dăruit un minunat cămin cultural. Cele mai bune formații artistice din regiunea Hunedoara și-au dat întîlnire pe estrada din fața școlii elementare, pentru a participa la sărbătoarea acestui sat așezat la peste 1000 metri altitudine.

Întreaga viață a corului din Poiana este legată de școală, căci aici s-a născut și a crescut formația artistică a poenarilor, astăzi vestită în toată țara. De aceea, în aceste zile de sărbătoare ne-am îndreptat atenția și către școală. M-au îndrumat spre ea chiar pregătirile sărbătorești care se făcuseră: steagurile, lozincile, florile din ferestre, brazii care străjuiau intrările fiecărei case erau în cea mai mare parte opera elevilor școlii elementare din comună. Cu cîteva zile înainte de inaugurarea noului cămin cultural, peste 500 de elevi au curățat rămășițele de moloz, pietriș, și cărămidă dimprejurul căminului și au adus în schimb mușchi și puieți de brazi, transformînd acest loc într-un veritabil parc.

Tradiția corală a poenarilor se păstrează vie în rîndurile elevilor. Școala de pe vîrful muntelui are astăzi un cor de 120 de copii. Condus de învățătorul Ion Banu, corul are un repertoriu valoros, profund patriotic.

Alături de „Hora" lui Timotei Popovici și de alte cîntece populare, școlarii din Poiana au învățat „Cîntecul pionieresc" de Corneliu Mereș, „Hora pionierilor" de Ion Vanica și multe altele.

Am căutat să aflu cît mai multe date despre viața acestei școli în care s-au păstrat și au fost cultivate cu grijă valorile artei noastre populare și am găsit lucruri obișnuite, dar pline de semnificații. În școală, a luat ființă anul acesta un laborator înzestrat cu materiale de fizică, de științe naturale, chimie etc. Elevii, îndrumați de învățători, au alcătuit nenumărate planșe care sînt folosite ca material didactic. La marginea satului, aceiași elevi au însămînțat aproape 4.000 de kilograme de ghindă. Tot ei au adunat două camioane de fier vechi, sticle și hîrtie care au fost predate centrelor de colectare. În ceea ce privește rezultatele la învățătura ale micilor poenari, este suficient să amintim un fapt: toți absolvenții din anul acesta ai școlii de 7 ani au reușit la examenul de admitere în școlile medii și profesionale. Fiii țăranilor din Poiana, care poartă peste laibărul ciobănesc cravata roșie, sînt niște școlari sîrguincioși cărora le place munca, iubesc cîntecele părinților și bunilor lor. Din rîndurile lor s-au recrutat întotdeauna cei care au păstrat și au dus mai departe faima corului din Poiana.

VIOREL COSMA

Trei școli noi

Decenii de-a rîndul locuitorii comunei Zece Hotare din raionul Aleșd au fost ținuți în întunericul neștiinței de carte. În trecut comuna nu avea școală.

Azi, în această comună există trei școli elementare în care sînt cuprinși toți copiii de vîrstă școlară.

V. BECZY
Oradea

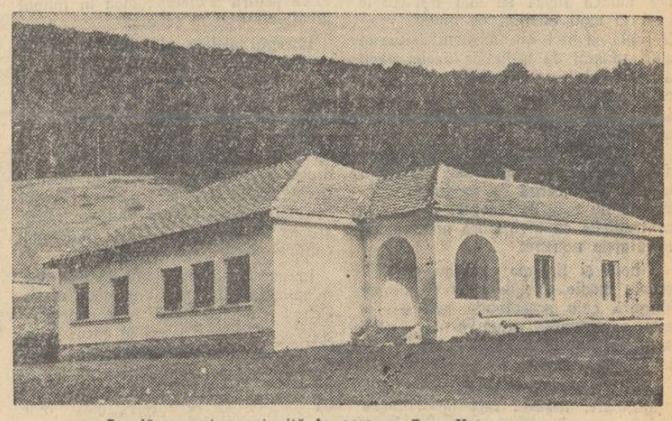

Școală recent construită în comuna Zece Hotare.

Atelierul școlii din Tîrgoviște

În ultimii doi ani, elevii școlii medii nr. 3 din Tîrgoviște s-au deprins să mînuiască bine uneltele, să confecționeze o serie de piese, au învățat să respecte disciplina în timpul lucrului, au îndrăgit activitățile practice.

Toate aceste rezultate obținute în activitatea practică se datoresc faptului că, încă din primul an al introducerii elementelor de politehnizare, s-au creat în școală condiții de muncă dintre cele mai bune, s-a acordat atenția cuvenită organizării activităților practice, li s-a cultivat elevilor dragostea pentru munca direct productivă.

Sălile în care se află cele două ateliere — de lăcătușerie și de tîmplărie — sînt mari, luminoase. Cu sprijinul ministerului, al întreprinderilor din oraș și în special al uzinelor metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" care patronează școala, cu ajutorul părinților elevilor, prin străduința conducerii școlii și a cadrelor didactice, cele două ateliere, prevăzute cu cîte 20 de locuri de muncă fiecare, au fost înzestrate cu mobilier, cu unelte și mașinile necesare. De curînd, pe lîngă atelierul de lăcătușerie a fost creată o forjă acționată cu gaze, care dă elevilor posibilitatea să se deprindă cu prelucrarea la cald a metalelor.

Pretutindeni domnesc ordinea și curățenia. Uneltele, mașinile, mobilierul sînt bine întreținute. Pe pereți sînt afișate planșe demonstrative ilustrînd diferite operații, de la trasare pînă la asamblare. Fixate pe panouri sau în dulapuri, se pot vedea diferite piese care au fost confecționate de elevi în anul școlar trecut. Elevii au lucrat însă mult mai mult decît ceea ce se poate vedea în atelier. Unele obiecte de uz casnic confecționate de ei au fost valorificate, în timp ce un număr însemnat de scule, executate tot de elevi, au fost donate unor școli din oraș și din raion care își organizează ateliere cu mijloace locale. Așa, de pildă, anul trecut s-au dat școlilor mai multe truse complete de scule, iar la începutul acestui an, școala medie nr. 3 a donat școlii medii nr. 1 și școlii de 7 ani nr. 2 din localitate uneltele necesare organizării a cîte 20 de locuri de muncă fiecare. Au fost astfel donate 40 de ciocane, 40 dălți, compasuri de interior și exterior, dornuri, punctatoare etc. De curînd, s-au mai trimis școlilor un număr de 200 săpăligi — executate tot în ateliere — pentru lucrul pe parcelele experimentale.

Conducerea școlii și maistrul nu se mulțumesc cu rezultatele pe care le-au obținut pînă acum. Ei se străduiesc să îmbogățească atelierele existente, să creeze altele noi, pentru ca acțiunea de politehnizare să se poată extinde tot mai mult. Încă din anul trecut, conducerea școlii s-a preocupat de crearea unui atelier pentru mașini (tractoare și mașini auto) în care urmează să facă practică elevii clasei a X-a, în cea de a doua jumătate a anului școlar. Cu ajutorul întreprinderilor din localitate și al părinților elevilor, acest atelier a și fost înzestrat cu cele mai importante piese auto (cap de motor, bujii, frîne, pistoane etc.) urmînd ca în cîteva luni să se îmbogățească cu noi piese.

Tot în acest an, se va construi, prin mijloace proprii, o hală de mașini în care vor fi depozitate mașinile existente (un strung metalic, un strung de lemn, mașină mecanică de găurit, polizor electric, fierăstrău circular, diferite piese auto) cît și cele care vor fi procurate de acum înainte. În felul acesta, cele două ateliere vor deveni mai încăpătoare, iar elevii vor putea lucra în condiții mai bune.

Conducerea școlii, împreună cu profesorul de fizică și cu profesorul maistru se preocupă în prezent de crearea unui atelier în care elevii clasei a XI-a din anul viitor să efectueze lucrări practice de electrificare și de radiofonie. O parte din aparate și din materiale au și fost procurate, fiind păstrate cu grijă în laboratorul școlii.

O mare atenție se acordă la școala medie nr. 3 din Tîrgoviște coordonării activităților practice cu activitatea predării anumitor discipline. Ca și în anii trecuți, și în acest an planificarea activităților practice s-a făcut de acord cu profesorii care predau fizica, chimia, matematica, desenul. În cursul anului aceștia iau parte adesea la lecțiile practice de atelier, iar maistrul asistă la unele lecții de fizică, matematică, chimie.

Pentru consolidarea cunoștințelor teoretice, deprinderilor practice și în acest an, elevii școlii medii nr. 3 vor face vizite în diferite întreprinderi productive din oraș, asistînd la executarea unor operațiuni pe care ei le fac, în mic, în atelierul școlii.

A început un nou an de muncă. Încă din prima zi de școală elevii s-au interesat îndeaproape de ceea ce vor lucra în acest an, de numărul de ore rezervat săptămînal activităților practice. Elevii claselor a VIII-a, a IX-a și a X-a au și luat parte la primele lecții cu caracter practic. Ei au fost împărțiți pe grupe de cîte 20 de elevi, li s-a fixat fiecăruia locul de muncă, s-au distribuit uneltele cu care vor lucra, s-au adus la cunoștință fiecărei clase programa și regu-

V. POPOVICI

(Continuare în pag. 2)

Cu privire la întărirea legăturii dintre şcoală şi viaţă şi la dezvoltarea continuă a învăţămîntului public în U. R. S. S.

(Propuneri expuse în memoriul tovarăşului N. S. Hruşciov care au fost aprobate de Prezidiul C. C. al P. C. U. S.)

Educaţia tinerei generaţii, chemată să înalţe edificiul măreţ al societăţii comuniste, este o chestiune de importanţă primordială. Deosebit de important este rolul învăţămîntului în perioada actuală, cînd fără folosirea cea mai largă a celor mai noi realizări ale ştiinţei şi ale tehnicii moderne nu este posibilă dezvoltarea cu succes a economiei naţionale a ţării.

In cuvîntarea pe care am rostit-o la Congresul al XIII-lea al Comsomolului am expus cîteva consideraţii în legătură cu această problemă de importanţă vitală. Cred că ar fi folositor să expun în mod mai amănunţit consideraţiile principiale în legătură cu îmbunătăţirea întregului sistem de învăţămînt public din ţară.

Fără îndoială că în cei 40 de ani de putere sovietică învăţămîntul mediu şi superior din Uniunea Sovietică a realizat mari succese. Dacă în Rusia prerevoluţionară din anul 1914, în şcoala elementară şi medie învăţau doar 9.600.000 de tineri, în anul de învăţămînt 1957—1958 numărul elevilor din şcolile noastre de cultură generală a fost de 28.700.000, iar împreună cu cei care urmează cursurile şcolilor pentru adulţi — de 30.600.000 In această perioadă numărul elevilor din clasele mari ale şcolilor medii a crescut de aproape 40 de ori. Deosebit de mari sînt succesele obţinute de învăţămîntul public într-o serie de republici unionale, a căror populaţie a fost în trecut aproape în întregime analfabetă. De pildă, în şcolile din R.S.S. Uzbekă învaţă acum peste 1.300.000 de oameni, în timp ce în 1914 pe actualul teritoriu al Uzbekistanului existau ceva mai mult de 17.000 de elevi.

Considerabile sînt de asemenea succesele obţinute în domeniul învăţămîntului superior şi mediu de specialitate. In Rusia prerevoluţionară cursurile instituţiilor de învăţămînt superior şi ale şcolilor tehnice erau urmate doar de 182.000 de studenţi, în timp ce în prezent numărul lor este de peste 4.000.000. Şcolile noastre superioare au pregătit cadre remarcabile de intelectuali sovietici — de ingineri, agronomi, zootehnicieni, învăţători, medici şi de alţi specialişti. In prezent, în Uniunea Sovietică lucrează aproximativ 6.800.000 de specialişti cu studii de specialitate superioare şi medii. Succesele noastre în toate ramurile economiei naţionale, realizările remarcabile ale oamenilor de ştiinţă, inginerilor şi tehnicienilor sovietici a căror muncă a îmbogăţit patria sovietică şi întreaga omenire cu descoperiri de importanţă mondială, se datoresc în mare parte faptului că şcoala superioară sovietică a putut pregăti cadre calificate, în stare să rezolve sarcinile cele mai complexe şi de răspundere.

Cu toate acestea nu putem fi mulţumiţi de starea de lucruri şi de însuşi sistemul învăţămîntului superior şi mediu.

Despre şcoala medie

Şcolile noastre de învăţămînt general suferă din cauza faptului că am împrumutat foarte multe de la gimnaziile dinainte de revoluţie, al căror scop era să dea absolvenţilor o anumită sumă de cunoştinţe abstracte, suficiente pentru obţinerea diplomei de maturitate. Pe atunci statul şi şcoala nu se interesau care va fi viitorul absolvenţilor.

In ţara noastră a fost trasată şi se înfăptuieşte sarcina ca tineretul să urmeze obligatoriu şcoala medie. Ne străduim ca întregul nostru tineret, milioane de tineri şi tinere, să absolve şcoala medie de zece ani. Fireşte că nu toţi aceştia pot fi cuprinşi de instituţiile de învăţămînt superior şi de instituţiile de învăţămînt mediu de specialitate. Ar fi o absurditate să ne propunem sarcina ca toţi tinerii şi tinerele care au absolvit şcoala medie să urmeze neapărat instituţii de învăţămînt superior.

In prezent însă şcoala noastră de zece ani nu rezolvă sarcinile pregătirii tineretului pentru viaţă, ci îl pregăteşte numai pentru a urma instituţii de învăţămînt superior. In rîndurile tinerilor care au absolvit şcoala medie, precum şi în familii, în colectivele pedagogice ale şcolilor persistă părerea că aşa şi trebuie să fie, că rolul şcolii noastre medii este doar de a asigura completarea instituţiilor de învăţămînt superior.

Viaţa a arătat încă de mult că această concepţie asupra sarcinilor şcolii medii este nejustă. Şi înainte, o parte considerabilă de tineri şi tinere absolvenţi ai şcolilor medii nu intrau în instituţiile de învăţămînt superior. In ultimii ani, dat fiind că şcolile de zece ani sînt absolvite de un număr crescînd de elevi, în instituţiile de învăţămînt superior intră o mică parte de tineri şi tinere. Majoritatea lor, după ce absolvă şcoala medie şi obţin diploma de maturitate, se dovedesc a fi nepregătiţi pentru viaţă şi nu ştiu pe ce drum să apuce.

In condiţiile actuale noi putem primi anual aproximativ 450.000 de persoane din care la cursurile de zi — aproximativ jumătate. Majoritatea însă a tinerilor care au urmat şcoala de zece ani, după absolvirea ei se dovedesc a fi nepregătiţi pentru viaţa practică. In perioada dintre 1954 — 1957, peste 2,5 milioane de absolvenţi de şcoli medii nu au putut intra în institutele de învăţămînt superior şi şcolile medii tehnice. Numai în anul 1957 au rămas în afara institutelor de învăţămînt superior şi şcolilor tehnice peste 800.000 de absolvenţi de şcoli medii.

Aceşti tineri şi tinere nu cunosc producţia din cauză că programul de învăţămînt în şcolile medii este rupt de viaţă iar societatea nu ştie cum să folosească mai bine aceşti tineri plini de forţe. Cred că o asemenea situaţie trebuie să ne dea în mod serios de gîndit.

Poate oare cineva să considere justă o asemenea situaţie? Mulţi tovarăşi cu care am stat de vorbă şi-au exprimat îndoiala în justeţea sistemului de organizare al învăţămîntului general de zece ani la noi.

Din punct de vedere psihologic este necesar ca în procesul de învăţămînt şi educaţie, încă din prima clasă copiii să fie familiarizaţi cu ideea că ei vor trebui să participe pe viitor la activitatea de folos obştesc, la munca de creare a bunurilor necesare dezvoltării statului socialist. La noi munca fizică se mai deosebeşte încă în mod esenţial de munca intelectuală şi noi am moştenit situaţia cînd se mai dă întîietate acelei părţi a tineretului care trebuie să intre neapărat în institutele de învăţămînt superior şi să nu meargă în uzine sau în colhozuri.

Iar ceilalţi sînt aceia care „nu au dat dovadă de aptitudini". Aceştia trebuie să meargă în producţie. Aceasta nu este de loc just şi este în contradicţie cu învăţătura noastră, cu năzuinţele noastre.

Tinerii şi tinerele care au absolvit şcoala medie consideră de regulă că singura cale acceptabilă pentru ei este continuarea studiilor în şcolile superioare sau cel puţin în şcolile de învăţămînt mediu special.

Aceeaşi atitudine boierească, dispreţuitoare, nejustă faţă de munca fizică se manifestă şi în familii. Dacă băiatul sau fata învaţă prost atunci părinţii şi cei din jurul lor sperie copilul că dacă nu învaţă bine, nu va primi medalia de aur sau de argint, nu va putea intra în şcolile de învăţămînt superior şi va lucra ca simplu muncitor în uzină. Munca fizică s-a transformat pentru copii într-o adevărată sperietoare. Asemenea raţionamente sînt jignitoare pentru oamenii muncii societăţii socialiste. Nu putem să acceptăm mai departe situaţia intolerabilă ca în societatea noastră să se educe oameni care nu respectă munca fizică, rupţi de viaţă. In societatea socialistă munca trebuie doar apreciată după utilitatea ei, iar stimulentul nu trebuie să constea numai în retribuire ci, în special, în marele respect al societăţii noastre sovietice. Trebuie permanent cultivată în rîndul tineretului ideea că munca productivă este esenţială pentru societate, că societatea trăieşte prin munca productivă, pentru că numai aceasta creează bunuri materiale. Munca este o necesitate vitală pentru fiecare om sovietic.

Cum pot fi înlăturate toate aceste lipsuri ale şcolii noastre?

Trebuie reorganizat cu hotărîre sistemul de educare în şcoli al generaţiei noastre viitoare.

Este un lucru esenţial ca toţi copiii care intră în şcoală să-şi însuşească ideea, care trebuie să le fie sfîntă, că toţi trebuie să se pregătească pentru o muncă folositoare, să participe la construcţia societăţii comuniste. Fiecare muncă prestată în fabrică sau în colhoz, în întreprinderi industriale, în sovhoz, S.M.T., ateliere de reparat maşini şi tractoare, sau în instituţii este o muncă folositoare pentru societate, şi este necesară fiecărui om care trăieşte şi se bucură de bunurile societăţii. Fiecare om care trăieşte în societatea comunistă trebuie să aducă obolul muncii sale în construcţia şi dezvoltarea continuă a acestei societăţi. Sarcina principală a şcolii noastre trebuie să devină pregătirea generaţiei noastre viitoare pentru viaţă, pentru muncă folositoare, educarea tineretului nostru în spiritul respectului profund faţă de principiile societăţii socialiste.

Şcoala este chemată să pregătească oameni multilateral instruiţi, care să cunoască bine bazele ştiinţei şi în acelaşi timp capabili de o muncă fizică sistematică, să educe la tineret năzuinţa de a fi folositor societăţii, de a participa activ la producţia de bunuri necesare societăţii.

Ce măsuri practice ar fi bine să fie aplicate în această direcţie?

După părerea mea, toţi elevii fără excepţie după terminarea a 7—8 clase ar trebui să fie incluşi în munca de folos obştesc din întreprinderi, colhozuri ş.a.m.d. Şi la oraşe şi la sate, şi în oraşele muncitoreşti toţi absolvenţii şcolilor trebuie să meargă în producţie, nimeni nu trebuie să facă excepţie de la aceasta. Aceasta ar fi în primul rînd democratic, întrucît vor fi create condiţii egale pentru toţi cetăţenii; nici situaţia părinţilor, nici demersurile lor nu trebuie să scutească pe nimeni de munca în producţie; în al doilea rînd, aceasta ar fi o şcoală minunată de educare a întregului tineret în spiritul tradiţiilor eroice ale clasei muncitoare şi a ţărănimii colhoznice.

Pentru lichidarea lipsurilor şcolii noastre este necesar şi posibil ca toţi tinerii şi tinerele să se pregătească pentru participarea la munca fizică în uzine, fabrici, în colhozuri, sovhozuri, la orice muncă care este folositoare pentru societate, încă în timpul învăţămîntului în şcoală.

Intregul sistem al învăţămîntului nostru mediu şi superior trebuie să fie organizat astfel încît să asigure o bună pregătire a cadrelor — tehnico-inginereşti, medicale, ştiinţifice, pedagogice, a cadrelor de muncitori, lucrători în agricultură, a tuturor cadrelor necesare pentru statul nostru. Invăţămîntul trebuie organizat astfel încît pregătirea tuturor cadrelor noastre să fie la un nivel mai înalt, mai calificat decît pînă acum

In acest scop este util să se separe învăţămîntul mediu în două etape. Prima etapă va trebui să o constituie şcoala de 7 sau 8 ani al cărui învăţămînt să fie obligatoriu pentru toţi. Lucrătorii din învăţămînt, numeroşi părinţi afirmă că şcoala de opt ani va permite să se rezolve mai bine sarcina pregătirii învăţămîntului general şi politehnic necesar elevilor. Probabil că acest lucru e just, dar este util să fie rezolvate aceste probleme de fiecare republică unională independent ţinîndu-se seama de condiţiile specifice. Trebuie de asemenea studiat în mod serios conţinutul programului şi organizarea orelor în această şcoală. In şcoala de opt ani, în prima etapă a învăţămîntului mediu principala atenţie trebuie acordată studierii bazelor ştiinţelor, pregătirii politehnice şi educării prin muncă, educării eticii comuniste, pregătirii fizice a copiilor şi dezvoltării la ei a simţului esteticului. Nu trebuie admisă supra-aglomerarea elevilor, care se răsfrînge în mod nefast asupra sănătăţii lor.

Trebuie să se ţină seama şi de specificul muncii femeilor. In ţara noastră bărbaţii şi femeile la o muncă egală în cantitate şi calitate primesc o retribuţie egală. Totuşi, în urma condiţiilor de viaţă specifice, femeia are multe alte obligaţii cu totul inevitabile: de a îngriji copiii, de a duce gospodăria, într-o oarecare măsură de a găti. Pe viitor se va dezvolta şi mai mult alimentaţia publică. Dar probabil şi în munca alimentaţiei publice femeile vor lucra cu prioritate. De aceea încă în timpul învăţămîntului în şcoală fetele trebuie să înveţe arta culinară, croitoria şi alte activităţi specifice femeilor. Toate acestea trebuie prevăzute în programele învăţămîntului şcolar. Trebuie îmbunătăţită în mod serios baza materială a şcolilor, trebuie lichidată în sfîrşit marea alternanţă a lecţiilor, trebuie asigurat şcolii materialul didactic modern.

A doua etapă a învăţămîntului mediu se poate desfăşura în cîteva feluri. De pildă: după ce elevul a absolvit şcolile de 7—8 ani, în următorii 2 sau 3 ani accentul principal să fie pus pe învăţămîntul profesional special.

In oraşele şi centrele muncitoreşti, aşezările muncitoreşti, copiii care au absolvit şcoala de 7—8 ani ar trebui să intre în şcolile de tip „Şcoli pe lîngă fabrici şi uzine". Ei vor continua învăţătura, dar această învăţătură să fie strîns legată de învăţămîntul profesional, să ajute elevilor să capete cunoştinţe în producţie şi deprinderi în muncă; nu numai cunoaşterea abstractă a producţiei ci şi deprinderi în muncă.

In aşezările săteşti elevii, după ce au absolvit şcoala de 7—8 ani, trebuie să-şi însuşească cunoştinţe practice şi teoretice de agronomie, zootehnie şi alte ramuri ale agriculturii sau să înveţe 2—3 ani o meserie oarecare, întrucît şi la sate tineretul poate învăţa anumite meserii.

In felul acesta tinerii şi tinerele terminînd şcoala îşi însuşesc şi cultura necesară şi deprinderi în producţie şi meserie şi vor intra în viaţă ca oameni pregătiţi.

Se poate merge însă şi pe calea următoare: să fie terminată prima etapă a însuşirii învăţămîntului mediu cu opt clase de către tineret, pentru ca după terminarea celor opt clase tinerii şi tinerele să plece în producţie. Pe baza unei asemenea organizări a şcolii de învăţămînt general va trebui în perioada următoare să trimitem la lucru anual de la 2 milioane pînă la 3,5 milioane tineri din care aproximativ 40 la sută la oraş şi ceilalţi la sate.

Sarcina repartizării la muncă a unui număr atît de mare de tineri nu este o sarcină atît de simplă, cu atît mai mult cu cît în prezent conducătorii economici nu angajează cu plăcere la lucru adolescenţi şi tineri, care nu au atins 14 ani. Această sarcină însă este de primă însemnătate pentru partid şi pentru stat. Va fi necesar să fie rupte barierele birocratice care împiedică plasarea adolescenţilor la lucru în economia naţională şi să fie însărcinat Gosplanul U.R.S.S. să elaboreze planul de perspectivă a plasării la lucru a adolescenţilor care vor termina şcoala de opt ani. Acest plan trebuie să fie concretizat potrivit condiţiilor fiecărei regiuni economice administrative, ţinîndu-se seama de plasarea adolescenţilor la lucru în localitatea în care trăiesc.

La aceasta evident trebuie examinată problema rezervării unor posturi la întreprinderi pentru adolescenţi, spre a li se asigura un loc de muncă, după terminarea şcolii de opt ani, fără să li se facă greutăţi, şi crearea de secţii speciale la întreprinderi şi şi alegerea locurilor de muncă corespunzătoare vîrstei şi posibilităţilor adolescenţilor, cu respectarea strictă a securităţii tehnicii.

Tinerilor care merg în producţie după terminarea şcolii obligatorii (cu durată de învăţămînt de opt ani) trebuie să li se asigure posibilitatea pe toate căile de a-şi însuşi o profesie. Una din aceste căi ar putea fi însuşirea profesiunii de către tineri şi tinere nemijlocit în producţie, îndeosebi prin organizarea de cursuri de scurtă durată şi ucenicia în brigadă. O altă cale poate deveni însuşirea profesiei de către tineri şi tinere în şcoli profesionale speciale de 1 sau 2 ani. Problema duratei învăţămîntului, programului şi organizării învăţămîntului în asemenea şcoli va fi bine studiată şi examinată.

Probabil se va dovedi util ca nu întreg tineretul ci o parte a lui (cine doreşte şi va satisface cerinţele corespunzătoare) după terminarea şcolii obligatorii de opt ani să înveţe o anumită meserie în şcolile de ucenici de pe lîngă fabrici şi uzine şi în şcolile agricole asemănătoare de care s-a spus mai sus, şi în care elevii pe lîngă însuşirea unei meserii sau altora vor studia şi disciplinele de cultură generală. Asemenea şcoli au existat pînă nu de mult la noi şi şi-au justificat pe deplin existenţa. Prin şcolile de pe lîngă fabrici şi uzine în care erau admişi tineri şi tinere care au terminat şcoala de şapte ani, au trecut sute de mii de oameni care au devenit, datorită studiului în aceste şcoli, muncitori calificaţi, fiind în acelaşi timp absolvenţi ai şcolilor medii. Un număr destul de mare de absolvenţi ai acestor şcoli, lucrînd 2-3 ani în producţie, au intrat apoi în institutele de învăţămînt superior şi terminîndu-le cu succes lucrează acum ca ingineri în industria, transportul şi construcţiile noastre.

In localităţile săteşti pentru pregătirea profesională a adolescenţilor ar putea fi folosită larga reţea a şcolilor de opt ani de învăţămînt obligatoriu, organizîndu-se pe lîngă ele cursuri de un an sau o jumătate de an, la care absolvenţii şcolilor de opt ani să-şi însuşească la alegere o profesie sau alta legată de agricultură. Asemenea cursuri ar putea fi organizate de asemenea nemijlocit şi pe lîngă marile sovhozuri, S.M.T.-uri şi staţiuni de închiriat tractoare.

Ca o a doua etapă pare a fi mai util învăţămîntul tinerilor şi tinerelor fără a întrerupe munca în producţie. Probabil va trebui să avem în producţie şcoli serale (pe schimb) ale tineretului muncitor. Toţi tinerii şi tinerele care au venit la uzină, dacă vor dori, vor putea să înveţe în aceste şcoli. Intr-adevăr trebuie să existe un sistem bine alcătuit al învăţămîntului fără frecvenţă în care problemele studiului elevilor să fie rezolvate cu competenţă: să fie editate pe larg prelegerile, să fie asigurat materialul didactic corespunzător, să se dea în mod sistematic doritorilor consultaţiile necesare.

Trebuie evitată situaţia în care şcolile serale să-şi propună ca sarcină numai pregătirea în vederea admiterii în şcolile de învăţămînt superior, pentru că în aceste şcoli vor învăţa un număr mult mai mare de tineri decît sînt necesari pentru completarea institutelor de învăţămînt superior. Deci se va crea posibilitatea ca elevii să-şi însuşească nu numai învăţămîntul mediu general ci şi să-şi perfecţioneze, să adîncească cunoştinţele profesionale pentru a fi muncitori şi muncitoare mai calificate, mai culţi, colhoznici şi colhoznice şi alţi muncitori ai societăţii noastre care să-şi fi însuşit cunoştinţele învăţămîntului mediu general, precum şi învăţămîntul special.

Deci la noi, ca şi înainte, va fi menţinută posibilitatea fiecăruia de a absolvi cursurile de învăţămînt mediu în cadrul şcolii actuale de zece ani, dar nu prin intermediul actualei şcoli rupte de viaţă, ci prin reţeaua de învăţămînt seral sau fără frecvenţă pe care va trebui s-o dezvoltăm şi s-o perfecţionăm prin toate mijloacele. Se poate întîmpla astfel că un tînăr sau o tînără terminînd şcoala de opt ani să nu simtă necesitatea să înveţe mai departe: omul a obosit sau n-a ajuns încă să-şi dea seama de necesitatea absolvirii şcolii medii. Un oarecare timp tînărul sau tînăra nu va învăţa, va lucra. La aceşti tineri se va ivi o oarecare lacună în învăţătură, dar cînd vor intra în viaţă şi cînd îşi vor da seama de necesitatea completării învăţăturii lor atunci vor avea întotdeauna posibilitatea de a învăţa, de a-şi însuşi învăţămîntul mediu iar în continuare învăţămîntul superior.

Astfel, fiecare tînăr şi fiecare tînără vor putea, după dorinţă, să absolve învăţămîntul mediu complet în şcoli serale lucrînd în acelaşi timp în fabrici şi uzine, participînd la muncă, nu neapărat fizică ci s-ar putea să aibă o muncă de birou, dar, în orice caz, o muncă utilă societăţii. Un asemenea sistem de educaţie va ajuta oamenilor să nu se rupă de viaţă, tinerii şi tinerele noastre să păşească în viaţă ca oameni pregătiţi, adevăraţi oameni ai muncii, ai societăţii comuniste, să participe direct prin munca lor la crearea de bunuri materiale necesare acestei societăţi. Trebuie să se înceapă încă din şcoli pregătirea oamenilor pentru producţie, pentru o muncă utilă societăţii. Trebuie să li se dea pe cît posibil maximum de cunoştinţe, iar apoi să fie îndreptaţi în producţie. Lucrînd în producţie şi învăţînd totodată, tineretul îşi va aranja mai uşor situaţia în societate, îşi va da seama de înclinaţiile şi dorinţele sale. El poate să se specializeze într-un domeniu şi după ce va lucra în producţie se va putea înscrie în institutele de învăţămînt corespunzătoare. La început însă el trebuie încercat la cursuri serale fără să iasă din producţie. Repet că în acest domeniu nu trebuie să existe nici o excepţie, indiferent de situaţia părinţilor în societate sau de funcţiile deţinute de ei.

Cu mult înainte de revoluţia proletară V. I. Lenin a arătat că organizarea justă a educaţiei tineretului în socialism este cu putinţă numai dacă noua generaţie îşi îmbină învăţătura cu munca în producţie. „Pentru a îmbina munca productivă generală cu învăţămîntul general, scria V. I. Lenin, este necesar, evident, să se impună tuturor obligaţia de a lua parte la munca productivă" (vol. 2, pag. 465).

După Congresul al XX-lea al P.C.U.S., în şcolile noastre începînd din clasele inferioare a fost introdusă munca, în clasele V—VII copiii învaţă cîte două ore pe săptămînă în atelierele şcolii; în clasele superioare VIII—X au fost introduse cîte două ore pe săptămînă de lucrări practice în domeniul agriculturii, mînuirii maşinilor şi electrotehnicii, precum şi cîte 60—80 ore pe an de lucrări practice în producţie direct în întreprinderi şi în colhozuri. Incontestabil că aceasta este o măsură bună dar este totuşi încă departe de a fi o îmbinare a învăţăturii cu munca productivă, ci mai curînd o iniţiere generală a elevilor în domeniul diferitelor genuri de muncă a celor adulţi.

Încă K. Marx a arătat că copiii de vîrstă corespunzătoare trebuie să muncească zilnic în producţie, şi aceasta este foarte adevărat, deoarece numai cu această condiţie tinerii şi tinerele vor cunoaşte întreaga complexitate şi întreaga splendoare a muncii, se vor încadra cu adevărat în colectivul de muncă şi îşi vor apropia interesele lui.

La elaborarea tezelor concrete cu privire la reorganizarea activităţii şcolilor noastre va trebui să ne gîndim la acordarea unor înlesniri elevilor proveniţi din rîndurile tineretului muncitoresc şi sătesc care îmbină cu succes învăţătura cu munca în producţie. Poate că ar trebui ca ei să fie scutiţi 2—3 zile pe săptămînă de la munca din producţie pentru ca aceste zile să le poată consacra în întregime învăţăturii.

In ce priveşte durata învăţămîntului din aceste şcoli, pentru a evita o supraaglomerare a elevilor va trebui probabil ca ea să fie stabilită la 3-4 ani. Această problemă cere de asemenea un studiu special.

Ţin să subliniez încă o dată că propunerile cu privire la modificarea sistemului învăţămîntului şcolar expuse în memoriul meu nu urmăresc cituşi de puţin să reducă amploarea învăţămîntului mediu şi să îl înlocuiască cu învăţămîntul de 7 sau 8 ani. O largă dezvoltare a reţelei şcolilor serale şi prin corespondenţă va da posibilitate tuturor doritorilor să absolve întîi învăţămîntul mediu, iar apoi şi învăţămîntul superior.

Se naşte întrebarea, trebuie oare trecut în întregime la sistemul propus al învăţămîntului public sau ar fi indicat să se menţină într-o oarecare măsură şcoala medie existentă în prezent aducînd în activitatea ei modificările necesare? Există părerea că un oarecare număr, relativ nu prea mare, de şcoli medii politehnice ar putea să rămînă, cu condiţia obligatorie însă ca să fie sporită greutatea specifică a învăţămîntului în domeniul practicii în muncă şi activităţii în producţie, iar la înscrierea în şcolile de învăţămînt superior absolvenţilor acestor şcoli să li se ceară un stagiu de doi ani în producţie. Această problemă reclamă de asemenea o examinare atentă şi multilaterală, iar apoi găsirea unei rezolvări mai juste.

In noul sistem al învăţămîntului public trebuie să se prevadă pentru copiii dotaţi în mod deosebit, şi la care la vîrstă fragedă s-au constatat aptitudini, de pildă pentru matematică, muzică, artă plastică, sub formă de excepţie, şcoli medii corespunzătoare unde ei ar putea urma învăţămîntul mediu necesar pentru studiile următoare în institutele corespunzătoare de învăţămînt superior. Acest lucru este necesar pentru ca statul nostru să poată dezvolta şi folosi în mod just talentele din popor.

Dacă va fi recunoscut drept necesară reorganizarea şcolilor, şi acest lucru este cerut în mod imperios de viaţă, această muncă va trebui făcută astfel ca să nu existe decalaje în ceea ce priveşte pregătirea contingentelor necesare pentru completarea institutelor de învăţămînt superior. Trebuie procedat astfel ca în perioada de tranziţie de la sistemul de învăţămînt existent în prezent la sistemul nou pregătirea specialiştilor pentru economia noastră naţională, în institutele de învăţămînt mediu şi superior de specialitate din ţara noastră, să nu sufere.

Probabil că în această perioadă de tranziţie (în decurs de 3—4 ani) un anumit număr de şcoli de 10 ani existente astăzi va trebui să rămînă. Probabil că se va găsi oportun ca din rîndurile elevilor dotaţi de la şcolile existente să se facă o selecţie pentru a grupa în anumite şcoli copiii cu aptitudini deosebite, de pildă cu înclinaţii spre fizică, matematică, biologie, desen etc. Ei trebuie pregătiţi mai bine în vederea înscrierii lor în instituţii de învăţămînt superior, în conformitate cu înclinaţiile de care dau dovadă. Atunci în institutele noastre speciale de învăţămînt superior vor fi primiţi tineri şi tinere mai bine pregătiţi pentru însuşirea ştiinţelor exacte şi a altor ştiinţe.

Despre şcoala superioară

Ca şi în privinţa şcolii medii, pare indicat să se analizeze cu atenţie sistemul învăţămîntului superior. In prezent, mulţi tineri, care termină institutele de învăţămînt superior, nu cunosc bine practica, nu sînt suficient de pregătiţi pentru munca în producţie.

Acum tinerii şi tinerele de 17 ani termină şcoala de zece ani. Imediat după aceasta se înscriu la un institut şi îl termină la 22—23 de ani. Ce specialişti se formează?

De asemenea nu trebuie uitat că acum la noi tineretul îşi alege profesia imediat după terminarea şcolii cînd se înscrie la o instituţie de învăţămînt superior. In multe cazuri, poate chiar în majoritatea cazurilor, această alegere este întîmplătoare. De aceea se întîmplă adeseori ca atunci cînd unui băiat sau unei fete nu îi reuşeşte să intre în şcoala superioară pe care a ales-o, el să fie gata să înainteze o cerere la orice alt institut, fie şi la unul cu un profil cu totul diferit, numai pentru a urma şcoala superioară. Sînt destul de frecvente şi cazurile cînd tinerii specialişti, care de abia au terminat instituţia de învăţămînt superior, să nu simtă nici o înclinaţie pentru profesia însuşită şi atunci fie că se înscriu la o altă instituţie de învăţămînt superior, fie că nu lucrează în specialitatea lor. Aceasta se explică în primul rînd prin faptul că după terminarea şcolii tineretul nu are în prezent nici o experienţă în viaţă.

Nu se desfăşoară just în şcolile superioare nici pregătirea de specialişti pentru o serie întreagă de ramuri.

La aceasta se poate obiecta că şi acum în şcolile noastre superioare există practica în producţie. Da, ea există, dar este foarte prost organizată. Practica în producţie trebuie efectuată mai aprofundat, nu aşa cum se face astăzi. Acum, la practică, studenţii umblă mai mult fără rost prin uzină. Unul lucrează, iar 10—15 se uită, temîndu-se să se apropie de maşina-unealtă. Dar şi administraţiile întreprinderilor au puţină încredere în cei care fac practică, deoarece studenţii nu au calificare şi dacă li se încredinţează o maşină-unealtă rezultatul este pierderea unor capacităţi de producţie, a unor posibilităţi de producţie. Asemenea practicieni sînt o povară pentru întreprinderi.

Trebuie să avem studenţi care să cunoască la perfecţie munca lor profesională. Atunci astfel de studenţi vor fi căutaţi în munca practică, deoarece vor avea nu numai deprinderile necesare în muncă, profesionale, ci şi o pregătire mai înaltă şi vor putea să lucreze cu un mai mare randament, să arate muncitorilor cum se poate executa mai bine, cu mai mare randament o operaţiune sau alta.

Sistemul învăţămîntului superior trebuie reorganizat, învăţămîntul superior trebuie apropiat de producţie şi legat cu adevărat de producţie. In instituţiile de învăţămînt superior trebuie primiţi tineri care să aibă deja experienţă în viaţă şi un stagiu de muncă practică. Reorganizarea şcolii medii va contribui la rezolvarea justă a acestei probleme. In instituţiile de învăţămînt superior trebuie primiţi acei care dau dovadă de aptitudini mai mari şi de dorinţa de a continua studiile. Trebuie să se ţină seama nu numai de dorinţa candidatului, ci şi de aprecierea dată activităţii sale de către organizaţiile obşteşti (sindicatul, Comsomolul), pentru ca alegerea să se facă atît după criteriul pregătirii, cît şi al înclinaţiei, şi al convingerii că acest om va justifica cheltuielile făcute pentru el, că va fi un conducător de întreprindere cu adevărat util.

In dezvoltarea şcolii noastre superioare, şi în primul rînd a celei tehnice, trebuie să se urmeze cel mai mult linia învăţămîntului seral şi fără frecvenţă. Pare indicat ca în majoritatea şcolilor superioare, primii 2—3 ani să fie urmaţi fără întreruperea muncii în producţie. Aceasta va da posibilitaa de a alege din numărul uriaş al tinerilor, care doreşte să înveţe, pe acei care să arate că aceasta nu este un elan trecător, că doresc într-adevăr din toată inima să înveţe, că au răbdare şi dragostea de muncă necesară. Numai după aceea, începînd din anul III se pot stabili înlesniri, şi anume scutirea de munca în producţie trei zile pe săptămînă. Iar în ultimii doi ani de studii se va considera poate indicat ca studenţii să fie complet scutiţi de munca în producţie, cu excepţia timpului necesar practicii în producţie.

In general trebuie să analizăm temeinic problema învăţămîntului de specialitate superior şi mediu seral şi fără frecvenţă. Trebuie să se obţină ca oamenii care desfăşoară o muncă utilă în societate să aibă în timpul liber posibilităţi mai mari de a urma, dacă doresc acest lucru, instituţii de învăţămînt unde să studieze arta, pictura, muzica, ştiinţele umanitare etc. Statul şi îndeosebi sindicatele trebuie să ajute în această direcţie pe oamenii muncii din societatea noastră.

Cred că ar trebui să ne gîndim la reorganizarea activităţii uzinelor — şcoli superioare tehnice. In trecut acestea au dat rezultate bune şi în economia naţională a ţării lucrează mulţi ingineri care şi-au însuşit cunoştinţe şi au obţinut diplome de specialişti pe această cale.

Şi trebuie spus că în majoritatea cazurilor aceştia sînt ingineri foarte buni, specialişti competenţi în munca lor.

In şcolile superioare agricole îmbinarea învăţăturii cu munca în producţia agricolă ar trebui poate organizată după principiul sezonier. Studiile trebuie făcute în institute organizate pe lîngă gospodării mari, pe lîngă sovhozuri. Acolo trebuie să fie sălile de cursuri, laboratoarele şi gospodăria pentru munca practică. In orice caz, pe lîngă o şcoală agricolă superioară trebuie să existe o mare gospodărie model pentru practică. Studenţii înşişi trebuie să îngrijească animalele, să repare maşinile, să ştie să mînuiască aceste maşini, ei înşişi trebuie să semene, să cultive şi să strîngă recolta.

Activitatea universităţilor, institutelor de medicină, pedagogice şi a celorlalte instituţii de învăţămînt superior trebuie legată de asemenea strîns de practică. Fireşte că formele acestei legături trebuie să fie minuţios chibzuite.

★

Iată unele consideraţii asupra problemei învăţămîntului mediu şi superior, pe care aş vrea să le adaug la cele ce au fost spuse la Congresul al XIII-lea al Comsomolului şi care au găsit un răsunet destul de larg şi o atitudine favorabilă în ţară.

Se va considera poate necesar să se discute aceste probleme la o plenară a C.C. deoarece ele privesc milioane de oameni, privesc întreaga societate, iar rezolvarea lor justă va avea o însemnătate foarte mare pentru continua dezvoltare materială şi spirituală a societăţii noastre.

După discutarea lor la o plenară a C.C., se va considera poate util să se elaboreze teze corespunzătoare pentru a supune aceste probleme discuţiei întregului popor, iar apoi să se convoace o sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. la care să se discute de asemenea problemele învăţămîntului public în ţară şi să se traseze linia generală a rezolvării lor. Trebuie să se procedeze însă astfel încît hotărîrile concrete privitoare la şcoala medie şi superioară să fie adoptate definitiv în cadrul unor sesiuni ale Sovietelor Supreme ale republicilor unionale, deoarece rezolvarea problemei sistemului de învăţămînt în fiecare republică este de competenţa Sovietelor Supreme ale republicilor unionale.

Un lucru poate fi subliniat în modul cel mai hotărît — viaţa cere imperios îmbunătăţirea întregului învăţămînt public în ţară.

PROBLEME ale predării cunoştinţelor agricole

(Urmare din pag. 1)

Elevii trebuie îndrumaţi să experimenteze diferite metode de combatere spre a vedea care metodă este mai eficace în condiţiile locale.

Folosind toate mijloacele ce-i stau la îndemînă — natura, laboratorul, lotul şcolar — profesorul va realiza lecţii bune, eficiente. Prin folosirea integrală a mijloacelor pe care specificul lecţiilor practice agricole le cere, se respectă totodată principiul pedagogic elementar, după care cunoştinţele nu trebuie predate ca nişte dogme sau precepte imuabile, ci trebuie să se asimileze pe baza activităţii creatoare a elevului.

Pentru îmbinarea teoriei cu practica este necesar ca în predarea materiei să se realizeze o legătură vie între activitatea agricolă din şcoală şi cea din regiunea sau satul respectiv. De exemplu, dacă gospodăria agricolă colectivă din satul respectiv îşi îndreaptă economia către dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii, avînd condiţii favorabile pentru aceste ramuri de producţie, va trebui ca şi în şcoală, pe lîngă cunoştinţele prevăzute de programa şcolară pe anul 1958—59, elevii să fie pregătiţi şi pentru problemele pomi-viticole ale regiunii respective, în cadrul activităţilor de folos obştesc.

In predarea cunoştinţelor agricole trebuie să se ţină seama de problemele principale ale regiunilor naturale din ţara noastră, deoarece în agricultură diferitele lucrări se aplică în funcţie de condiţiile naturale locale, de climă şi sol. Programa de învăţămînt şi manualul nu prevăd decît regulile generale, care formează elementele fundamentale ale ştiinţei. Agrotehnica este însă diferenţiată după condiţiile locale, iar predarea ei în funcţie de aceste condiţii cade în sarcina profesorilor respectivi. De aceea capitolul privitor la lucrările solului, de pildă, trebuie să se predea în raport cu specificul regiunii. Spre exemplu în regiunile secetoase de cîmpie, se va arăta că aceste lucrări fac parte dintr-un complex de măsuri care au ca scop lupta împotriva secetei, pe cînd în regiunile de dealuri, unde terenurile în pantă sînt spălate de apele ploilor, aceleaşi lucrări fac parte din alt complex de măsuri care urmăresc combaterea eroziunii şi conservarea solului.

Folosind în mod creator indicaţiile programei şi manualul, profesorii vor putea pregăti un tineret capabil să facă faţă problemelor agriculturii, muncitori agricoli care să contribuie la dezvoltarea mai departe a agriculturii ţării noastre pe baze socialiste.

Diriginte la clasa a V-a

(Urmare din pag. 1)

materiile şi stilul de muncă sînt noi — ajuns acasă obosit, are nevoie de odihnă. Ceea ce i se poate pretinde elevului seara este, cel mult, să efectueze o muncă mai uşoară, să-şi facă de pildă o hartă la geografie, ori la istorie, sau un desen la ştiinţe naturale. Lecţiile care cer un efort mai mare trebuie pregătite dimineaţa cînd forţele copiilor sînt refăcute, iar puterea de asimilare este mai mare.

Trecerea de la clasa a IV-a la clasa a V-a trebuie să fie cît mai firească. Numai dacă profesorul va avea în vedere nivelul de cunoştinţe al elevilor, puterea lor de asimilare şi de adaptare, se va putea realiza acest lucru. Tratarea prea pretenţioasă a problemelor, exigenţa exagerată a profesorilor pot duce la demobilizarea copiilor, la slăbirea interesului lor faţă de învăţătură.

Pentru închegarea colectivului de elevi am căutat să-mi organizez clasa încă din prima oră educativă. Sarcinile le-am încredinţat în raport cu posibilităţile şi cu calităţile fiecărui şcolar, aşa cum le cunoşteam de la fosta lor învăţătoare, de la părinţi, din discuţiile cu colectivul de elevi şi cu fiecare copil în parte.

In fiecare săptămînă, la ora educativă, 10 minute înainte de a intra în tema zilei respective, primesc informarea săptămînală a responsabililor asupra disciplinei, ordinei şi activităţilor de orice fel. Problemele ivite se pun în discuţia colectivului, fiecare elev avînd drept la cuvînt spre a-şi arăta nemulţumirea sau satisfacţia pentru activitatea desfăşurată. Elevii îşi dau totodată părerea cum s-ar putea rezolva problemele ridicate. Cu toate că hotărîrea definitivă o iau totdeauna eu, socotesc că acest procedeu ajută la formarea autocontrolului, la realizarea autoconducerii.

La clasa a V-a problemele dirigintelui sînt însă mult mai multe decît acelea la care m-am oprit. In articolul de faţă nu am insistat decît asupra chestiunilor pe care le-am considerat mai importante şi mai specifice clasei respective.

Atelierul şcolii din Tîrgovişte

(Urmare din pag. 1)

lile securităţii muncii, s-a explicat cum trebuie folosite cele două caiete — de tehnologie şi de schiţe — pe care trebuie să le aibă elevii.

Pe unul din pereţii atelierului se află încă graficele de prezenţă a elevilor la lucrările practice, pe clase din anul trecut. Numărul acelora care au absentat este cu totul neînsemnat. Nu ar surprinde dacă în noul an şcolar graficele ar consemna o prezenţă de 100 la sută, iar în calitatea muncii s-ar înregistra succese asemănătoare.

Aproape de specificul regiunii

Centrul școlar horticol din comuna Dragomirești-Vale, din apropierea Bucureștiului, este unul din marile unități care pregătesc cadre pentru agricultură în ramurile legumicultură, pomicultură și floricultură.

În această școală, viitorii muncitori și tehnicieni învață să aplice metodele agrotehnice înaintate și desfășoară o vie activitate de experimentare a unor metode și procedee legate de ridicarea fertilității solului și îmbunătățirea soiurilor de plante. Împărțiți pe grupe, o parte din ei lucrează pe cele 5 ha. ale grădinii școlare, iar o altă parte își desfășoară munca în livadă, în parc sau în diferite unități agricole socialiste din regiune.

Prin lucrările și îngrășămintele aplicate pe solul grădinii, care este de o fertilitate sub-mijlocie, s-a putut dovedi practic școlarilor că astfel de măsuri duc la recolte superioare, chiar și pe soluri mai slabe. În acest scop, grădina școlii a fost irigată, iar pentru îngrășarea pămîntului au fost folosite atît îngrășăminte organice furnizate de ferma școlii, cît și îngrășămintele minerale de bază și suplimentare, ca superfosfați și azotați de amoniu. Astfel îngrijită, grădina situată pe malul Dîmboviței, cu un teren de fertilitate redusă, a devenit prielnică și de mare productivitate în special pentru culturile de roșii (35.000 kg. la hectar), varză, curcubitacee etc. Activitatea de fertilizare a solului, pe care o desfășoară școlarii sub îndrumarea pedagogilor, va fi un prețios îndrumar în munca lor viitoare. Ei vor ști să transforme în grădini roditoare zeci de hectare de teren mai puțin fertil de pe văile Argeșului, Ialomiței și ale altor rîuri ce străbat regiunea București.

Aplicînd metodele selecției și încrucișării, elevii de la Centrul școlar horticol din comuna Dragomirești-Vale au învățat să obțină singuri semințele necesare legumelor pe care le cultivă în raport cu condițiile locale de climă și de sol. Astfel, ei au produs semințe și răsaduri din cele mai bune soiuri de roșii, vinete, castraveți etc. Trebuie menționat că răsadurile obținute în grădina școlii sînt apreciate și căutate de unitățile agricole socialiste și de țăranii muncitori din împrejurimi. O mare cantitate de semințe a fost furnizată și Agrosem-ului.

Elevii iau parte și la interesante activități de cercetare științifică. Cu sprijinul I.C.A.R.-ului — secția legumicolă și al Institutului agronomic „N. Bălcescu" — catedra de legumicultură, ei au făcut numeroase experiențe pentru stabilirea legumelor care se dezvoltă mai bine în condițiile locale de climă și de sol. Viitorii muncitori și tehnicieni horticoli au luat parte la experimentarea metodei de semănare directă, în regiunea București, a trei soiuri de roșii — Imun, Frühe Liebe și Aurora — după care s-a tras concluzia că soiul de roșii Aurora este cel mai potrivit condițiilor locale; ca urmare, el a căpătat extindere în multe din unitățile agricole socialiste și pe loturile țăranilor muncitori din împrejurimi.

Elevii școlii efectuează zi de zi și lucrări de îngrijire a legumelor. Pentru folosirea cît mai judicioasă a terenului se întrebuințează cele mai avansate metode agrotehnice, ca folosirea de culturi în benzi, culturi succesive și intercalate, cultivarea de cartofi înrovizați, de bostănoase pe cuiburi încălzite etc. Aplicarea acestor metode în munca de viitor a muncitorilor și tehnicienilor absolvenți ai Centrului școlar din Dragomirești-Vale le va da posibilitatea să smulgă pămîntului recolte din ce în ce mai bogate.

Continua dezvoltare a agriculturii în regiunea București impune și lărgirea considerabilă a sectorului pomicol și floricol. Pentru a-și aduce contribuția în îndeplinirea acestei sarcini, Centrul școlar horticol din comuna Dragomirești-Vale își pregătește cu temeinicie tinerii și în acest sens. În pepiniera școlii — ce se întinde pe aproximativ 1 ha. — ucenicii cultivă o mare varietate de puieți port-altoi, ca Prunus cerasifera, Cerasus mahaleb, Rosa canina etc. Tot aci, se mai produc numeroase exemplare de pomi altoiți cu trunchi înalt și semitrunchi ca pruni, piersici, cireși, vișini etc. S-a dat extindere culturii de pomi pitici în forme libere (piramidă, fus, tufă) și în forme palisate (palmete; Verrier, candelabru și formă de U). Au făcut altoiri în coroană cu ramură detașată, la cireși, aplicată o dată cu altoirea în ochi dormind. Cu foarte bune rezultate au experimentat însămînțarea cu sîmburi de corcoduși, condiționați după fermentarea completă a fructelor. Această pepinieră a devenit o adevărată școală de cercetare și de experimentare, în care elevii studiază stadiul de dezvoltare a pomilor și modul cum ei reacționează la intervenția științifică a omului. Observațiile sînt notate zi de zi și ele vor constitui un valoros material documentar ce va putea fi folosit atunci cînd tinerii se vor încadra în producție.

Ridicarea continuă a nivelului de instruire practică a elevilor a determinat importante realizări pe linia creșterii producției plantațiilor de pomi ale școlii. De unde pînă acum cîțiva ani, la un prun se obținea o cantitate de 20—30 kg. de fructe anual, anul acesta, la unii pruni, recolta a ajuns pînă la 120 kg. Pentru ca elevii să capete o cît mai largă orientare în pomicultură, începînd din toamna acestui an, gospodăria didactică a școlii va fi mărită cu încă 15 ha. de teren pe care se vor cultiva viță de vie și diferite soiuri de pomi fructiferi. Astfel, elevii vor putea desfășura o și mai cuprinzătoare practică profesională în livada școlii.

Dar Centrul școlar horticol din Dragomirești-Vale are și un parc pentru cultura plantelor floricole. Aci se află cele mai importante specii de arbori și arbuști ornamentali care se pot dezvolta în solul regiunii București. Parcul dispune de o bogată colecție din cele mai valoroase soiuri de trandafiri pitici cu trunchi, urcători și semiurcători și o mare varietate de plante floricole. An de an, Centrul școlar horticol extinde cultura arborilor de alee și a arbuștilor floriferi. Numai în anul acesta școlarii au altoit în pepiniera școlii peste 5000 puieți de măceș și au înmulțit pe cale vegetativă (butași) numeroase alte plante ornamentale.

Ajutînd pe elevi să îmbine pregătirea profesională — în care se pune mare accent pe cunoașterea și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate — cu activitatea științifică creatoare, cadrele didactice ale Centrului școlar horticol din comuna Dragomirești-Vale dovedesc că au înțeles școlii lor în condițiile actuale.

I. MIHALEA
GH. FLEANCU

BIBLIOGRAFIE

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice care predau cunoștințele agricole în învățămîntul elementar, recomandăm spre consultare următoarele:

PEDOLOGIA GENERALĂ de Const. Chiriță, Ed. Agrosilvică de Stat, București, 1955.

Această lucrare este de folos în predarea primelor lecții de cunoștințe agricole la clasa a V-a. Ea tratează probleme legate de știința solului. Recomandăm: Capitolul I (partea I-a) unde se dă definiția solului și se prezintă, în rezumat, morfologia generală a solului. Capitolul II. — formarea solului. De consultat subcapitolele: Generalități (pag. 15), materialul originar al solului (pag. 19). Dezagregarea rocilor (pag. 23). Formarea solului privită din punct de vedere morfogenetic (pag. 51). Capitolul V tratează alcătuirea solului. De studiat subcapitolele: Argila (pag. 76), Sărurile (pag. 93), Particulele grosiere (pag. 97), Humusul (pag. 104). Capitolele IX și X (partea I-a) tratează despre apa și aerul din sol. Pentru cunoașterea tipurilor de sol din țara noastră este folositoare consultarea capitolului IV din partea III-a a lucrării (pag. 449) și harta solurilor din R.P.R., iar pentru problemele fertilității solului capitolele I—IV din partea V (pag. 719—749).

DRUMUL BELȘUGULUI, organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru îndrumarea gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție cu rentă și întovărășirilor agricole.

Este o revistă de largă popularizare a realizărilor din sectorul socialist al agriculturii. Cuprinde articole privind tehnica culturii plantelor și creșterii animalelor, probleme de conducere și organizare a muncii, de economie și organizare a producției etc.

În paginile revistei se găsesc multe și concrete exemple de realizări din gospodăriile colective și întovărășirile agricole, pe care cadrele didactice din învățămîntul elementar le pot folosi în predarea cunoștințelor agricole.

La grupul școlar „STEAGUL ROȘU"

La poalele Tîmpei, se ridică vesel „Orașul tineretului", cum i se mai spune grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin.

Valorificînd experiența acumulată în numeroși ani, cadrele didactice de la grupul școlar „Steagul Roșu" au luat din timp o serie de măsuri pentru buna organizare și desfășurare a cursurilor în noul an de învățămînt. Cerințele de ordin material privind amenajarea și dotarea cabinetelor, a atelierelor de practică au fost rezolvate încă din perioada vacanței de vară. S-a făcut din vreme repartizarea cabinetelor, a sălilor de meditații, a atelierelor pentru fiecare meserie și clasă în parte.

Activitatea didactică din primele zile de școală a fost în general afectată recapitulării materiei din anii precedenți precum și reîmprospătării cunoștințelor de bază. Profesori ca Mihai Demian, Ion Terzea, Hristache Ionescu au folosit primele ore de cursuri și în scopul cunoașterii nivelului general de pregătire a clasei.

Lecția „Folosirea apei în industrie" ținută de către profesorul Mihai Demian la anul I a fost urmărită cu interes. Legînd această temă de cunoștințele de chimie din clasa a VII-a a școlii de cultură generală, profesorul a subliniat importanța apei în industrie și a arătat că două din mașinile centralei electrice a uzinei „Steagul Roșu" funcționează prin puterea aburului. Pedagogul a arătat cu răbdare ucenicilor procedeele de epurare a apei prin sedimentare, filtrare și distilare. Vorbind despre alimentarea orașelor cu apă potabilă, el s-a oprit cu deosebire la marea conductă construită cu un an în urmă pe Valea Prutului.

O lecție bună a fost și aceea ținută de profesorul inginer Ion Crăciun tot la „Tehnologia materialelor". Folosind metoda expunerii și a demonstrației, profesorul a reușit să dea ucenicilor rectificatori din anul II noțiuni prețioase în legătură cu turnarea metalelor. Verificînd cunoștințele anterioare ale tinerilor, prin întrebări în legătură cu metodele folosite la prelucrarea metalelor, profesorul I. Crăciun a trecut la comunicarea noilor cunoștințe în legătură cu procesul tehnologic de turnare a pieselor. El a căutat să obișnuiască pe ucenici cu denumirile STAS. Urmărind îmbinarea permanentă a cunoștințelor noi cu cele învățate anterior, profesorul a constatat că unii ucenici au uitat o serie de noțiuni învățate în anul I, ca de pildă caracteristicile oțelului, ale metalelor neferoase, diferitele tipuri de fontă etc. Pentru remedierea acestei situații, el a stabilit organizarea unor ore de consultații colective, în care se vor reîmprospăta cunoștințele de bază din anul I.

La grupul școlar „Steagul Roșu" s-a asigurat o strînsă colaborare între profesorii de tehnologie și maiștrii-instructori care predau la anul I, ceea ce, fără îndoială, este un lucru bun. Planificarea lecțiilor teoretice de tehnologie în concordanță cu activitatea practică din ateliere, precum și interasistențele organizate între profesori și maiștri-instructori vin în sprijinul muncii de instruire a ucenicilor.

Și în ateliere, activitatea a apucat în general pe făgașul normal. I-am găsit, de pildă, pe tinerii strungari din anul I, clasa nr. XXII a maistrului-instructor Dumitru Delcea făcînd cele dintîi exerciții de tăiere și de retezare cu dalta. Menționăm că în primele zile de practică, maistrul a avut grijă să-și familiarizeze ucenicii cu fiecare unealtă în parte. După ce acestea le-au fost descrise, tinerii au făcut primele exerciții de folosire a uneltelor.

Trebuie să arătăm aici și unele aspecte negative ale muncii la grupul școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin. Bunăoară, nu toți maiștrii-instructori își fac în mod conștiincios datoria. Așa e cazul maistrului Vasile Colesnic, care vine la activitățile practice cu întîrzieri de o oră și jumătate, sau al maistrului Nicolae Popdan care vine nepregătit pentru ora educativă și admite ca majoritatea ucenicilor să intre în clasă la 15—20 de minute după începerea lecției.

Întrucît întîrzieri la ore din partea elevilor și a profesorilor mai există în școală, este necesar să se ia de urgență măsuri de îndreptare. Conducerea grupului școlar trebuie să se îngrijească de stabilitatea orarului — care încă nu e definitivat — și de respectarea lui de către toți profesorii, maiștrii-instructori, de ucenici și de elevi.

Buna organizare și desfășurare a activității de instruire și educare a viitorilor muncitori și tehnicieni depind într-o bună măsură și de sprijinul pe care îl dau organele competente. Trebuie să spunem însă că acest sprijin nu s-a făcut încă îndeajuns simțit la grupul școlar „Steagul Roșu". Nici pînă în prezent serviciul pedagogic pentru problemele de învățămînt profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului și Culturii n-a dat nici o indicație cu privire la programa de educație politică pentru acest an școlar. Grupul școlar n-a primit pînă acum imprimatele pentru cataloage. Este lesne de înțeles că o asemenea situație influențează în rău procesul instructiv-educativ de la grupul școlar „Steagul Roșu", prin greutățile pe care le creează.

La grupul școlar „Steagul Roșu" există condiții ca în toate sectoarele să se îmbunătățească activitatea. Colectivul pedagogic al școlii trebuie să facă tot ceea ce depinde de el pentru ca pregătirea elevilor să fie la nivelul cerințelor.

GH. ANDREI

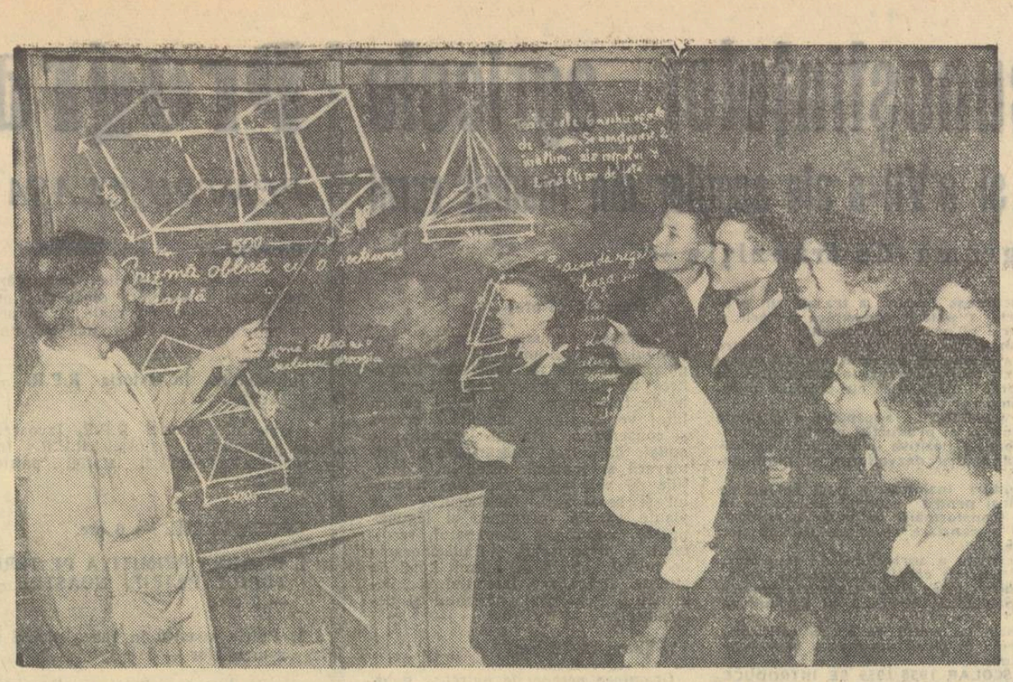

În atelierul Școlii medii „Gh. Lazăr" din București—Teorie... și practică.

PLANIFICAREA la clasele I—IV

Desfășurarea procesului de învățămînt, ca și activitatea în alte sectoare, presupune o muncă planificată. O judicioasă planificare a materiei asigură însușirea cunoștințelor de către elevi și formarea deprinderilor de a le aplica în practică. De aceea, planurile de muncă — anuale și trimestriale — trebuie întocmite cu toată grija de la început, iar apoi îmbunătățite pe parcurs. Sezisarea lipsurilor existente în planificarea materiei și îndepărtarea lor este o datorie permanentă a pedagogului. Pedagogul trebuie să aibă în vedere că planificarea materiei nu poate fi redusă doar la parcurgerea întregii programe de învățămînt. Firește că acesta este un aspect important al planificării. Întocmirea planificării ridică însă și alte probleme, de a căror rezolvare depinde într-o măsură însemnată succesul muncii didactice. Voi încerca să arăt cîteva din ele.

Programa școlară indică volumul de cunoștințe repartizat pe teme pentru fiecare disciplină și pentru fiecare clasă. În planificarea materiei este necesar să ținem seama de problemele principale pe care le ridică disciplina respectivă și de scopul pe care îl urmărim prin predarea lor. De exemplu, pentru predarea noțiunilor gramaticale la clasa I-a vom avea în vedere unele obiective ca: înțelegerea propoziției ca cea mai simplă unitate de exprimare a gîndirii, deosebirea categoriilor de obiecte (lucruri, ființe, însușiri, acțiuni) după elementele lor comune și esențiale etc.

Asemenea obiective se pot fixa la fiecare obiect de învățămînt în raport cu clasa respectivă. Obiectivele fixate constituie jaloane de orientare în munca de zi cu zi, concentrînd activitatea didactică în vederea realizării lor. Ele ajută la fixarea scopului lecțiilor, la determinarea formelor specifice de organizare a lor. Obiectivele propuse pot să apară în plan pe prima coloană în dreptul fiecărei lecții.

Procesul de formare a noțiunilor presupune o activitate de analiză și sinteză ce se desfășoară pe parcursul celor patru ani. Datorită nivelului de dezvoltare intelectuală a elevilor, care determină un anumit grad de asimilare, conținutul noțiunilor se îmbogățește treptat. Și de acest lucru trebuie ținut cont la planificare pentru că determină forme specifice de activitate ca: observări, demonstrări, exerciții, vizite și excursii etc.

Așa de exemplu, noțiunea de substantiv se formează treptat pe parcursul celor patru ani. La început, elevii observă că în jurul lor există obiecte, apoi că unele din aceste obiecte au elemente comune, că fiecare grupă de obiecte asemănătoare poartă cîte un nume care le deosebește de alte obiecte. În continuare, în conținutul noțiunii de substantiv se introduce noțiunea de număr și gen. Chiar unele noțiuni, cum ar fi noțiunea de fracție ordinară sau fracție zecimală, care lasă impresia că se formează într-un timp strict limitat, se sprijină pe însușirea anterioară a unor noțiuni ca aceea de întreg, de fracționare a întregului, de părți egale și neegale. Uneori, golurile în cunoștințele elevilor sînt determinate tocmai de faptul că nu s-a urmărit procesul de formare a noțiunilor și realizarea lui treptată pe parcursul celor patru ani. Un elev din clasa a IV-a care la analiza substantivelor dintr-un text omite categoria cuvintelor care denumesc fenomene ale naturii dovedește că nu a priceput suficient acest element atunci cînd i-a fost prezentat.

Cunoștințele predate în cadrul diferitelor discipline trebuie să formeze o unitate, care să conducă la formarea concepției materialiste despre lume și viață, potrivit cu posibilitățile elevilor din clasele I—IV, bineînțeles. De aceea, preocuparea de a stabili legătura dintre diferitele obiecte de învățămînt trebuie să apară chiar în momentul întocmirii planificării. Ea dă un orizont mai larg muncii didactice și face ca lecțiile să fie mai interesante. În planificare se pot stabili legăturile dintre diferitele discipline cum ar fi istorie și geografie, geografie și științele naturii, aritmetică-geografie și științele naturii etc. Acest lucru se realizează prin alegerea din timp a cunoștințelor însușite de elevi la diferite discipline care vor fi folosite — atît în pregătirea lecției, cît și în predare — pentru a ușura înțelegerea noilor cunoștințe.

În afară de motivarea pedagogică arătată, realizarea corelației dintre diferitele obiecte de învățămînt are și o motivare psihologică. Se știe că reactualizarea unor legături mai vechi — respectiv a cunoștințelor — care au contingențe cu cunoștințele noi contribuie la formarea tonusului optim de activitate corticală, ceea ce ușurează fixarea noilor legături temporare, adică a cunoștințelor ce se predau în cadrul unei lecții. Cunoștințele însușite anterior, precum și observațiile făcute de elevi în viața de toate zilele constituie un fond pe care ne sprijinim în munca de predare a noilor cunoștințe.

Una din problemele principale ce stau în fața școlii noastre este politehnizarea învățămîntului de cultură generală. Un aport în realizarea acestei sarcini ne revine și nouă, celor care muncim la clasele I—IV. Problema fiind nouă, este firesc ca rezolvarea ei să întîmpine dificultăți. Va trebui să reflectăm asupra ei și să căutăm posibilități de realizare. Pentru început, în momentul planificării muncii la diferitele obiecte de învățămînt, cred că este necesar să se stabilească următoarele: ce procese de producție pot cunoaște elevii în legătură cu temele ce le vor studia; de ce materiale ne vom servi și ce posibilități locale există pentru cunoașterea lor; ce deprinderi practice vom forma elevilor, de ce materiale și unelte vom avea nevoie; cum vom pune de acord activitățile din cadrul orelor de lucru manual cu conținutul temelor studiate la alte materii.

Am arătat cîteva probleme pe care le ridică munca de planificare, deoarece consider că ea reprezintă o etapă importantă în activitatea noastră didactică. De felul cum am gîndit și am conceput activitatea didactică concretizată în planificare, depinde în ultima instanță rezultatul muncii noastre.

GH. SIRETEANU
învățător
comuna Șipote, raionul Hîrlău

Neglijențe

Este greu să-ți închipui o școală mare, cu peste o mie de elevi, cum este școala medie din Fetești, în care să nu existe nici măcar un laborator pentru predarea fizicii. Și totuși așa stau lucrurile.

Există, ce-i drept, greutăți serioase la această unitate, în ce privește spațiul. Totuși, dacă conducerea școlii ar fi manifestat mai mult interes pentru crearea unui laborator, cu posibilitățile care există în localitate, ar fi reușit să rezolve de multă vreme această problemă. Puținele aparate de fizică pe care le are școala sînt așezate unele peste altele în două dulapuri. După cantitatea prafului de pe aceste aparate și după dezordinea ce domnește pe rafturi, se pare că nu s-a umblat aci de multă vreme, deși măcar înainte de începerea cursurilor s-ar fi cerut ca aparatele să fie verificate, așezate în ordine, etichetate. Într-o asemenea situație, e greu să apreciezi numărul pieselor și al aparatelor, să-ți dai seama care din ele sînt în stare de funcționare și care sînt stricate.

Materialul necesar predării științelor naturale este depozitat, ce-i drept, cu grijă într-o încăpere. Totuși, acest mic „laborator" este foarte sărac. Deși în ultimii doi ani elevii au făcut cîteva excursii, ei nu au fost îndrumați de către cadrele didactice să colecționeze plante, insecte, roci etc. cu care să îmbogățească laboratorul școlii.

Se pare că există la școala medie din Fetești unele condiții care explică într-o oarecare măsură stările de lucruri existente. Spre deosebire de alte școli medii unde fiecare profesor predă cîte o singură disciplină și numai în anumite cazuri unii din ei își completează catedra predînd cîteva ore la o disciplină înrudită, la școala medie Fetești toți cei 7 profesori care predau fizică predau și matematică. Deci, în loc ca o parte dintre aceștia, predînd numai fizică, să se ocupe de crearea unui laborator, de îmbogățirea lui cu noi piese, de confecționarea unor aparate cu ajutorul elevilor, ei trebuie să predea (obligatoriu) și o a doua disciplină și astfel să-și împartă preocupările și eforturile. Fără îndoială că secția de învățămînt a raionului Fetești a greșit făcînd astfel încadrările.

Dar și în aceste condiții lipsurile școlii nu pot fi scuzate. Este neapărat necesar ca în cadrul consiliului pedagogic în care se va comunica și prelucra planul general al școlii, unul din profesorii de fizică, cu mai multă experiență, să primească sarcina ca împreună cu ceilalți profesori de specialitate să verifice și să pună în stare de funcționare aparatele de fizică existente, pentru a putea fi folosite la lecții.

Și în predarea lecțiilor se manifestă unele lipsuri de neiertat. Așa, de pildă, tov. M. Păunescu, profesoară de științe naturale la clasa a V-a, a părăsit, într-una din zile, localitatea fără să anunțe conducerea școlii, fără să facă cerere de concediu, deși avea în acea zi de predat două lecții. E drept că s-a înțeles cu una din colegele sale, care predă chimia, să-i țină locul (bineînțeles fără consimțămîntul conducerii școlii). Nepregătindu-se însă pentru lecția de botanică, profesoara de chimie a ruqat la rîndul său, după ce se sunase de intrare, o altă profesoară să-i facă acest serviciu și care, desigur, a intrat la lecție tot nepregătită.

Dacă unii pedagogi nu și-au luat încă munca în serios, aceasta se datorește și faptului că la sfîrșitul celei de a doua săptămîni de cursuri planul general al școlii nu fusese încă întocmit și adus la cunoștința corpului didactic.

De neglijențele care există la școala medie din Fetești sînt vinovate cadrele didactice și în primul rînd directorul școlii care nu a efectuat un control susținut asupra întregii activități ce se desfășoară în instituție, începînd cu problemele mai mărunte, de ordin gospodăresc și terminînd cu problemele mari privind conținutul învățămîntului.

Toate aceste lipsuri, care constituie o frînă în munca de instruire și educare a elevilor, trebuie grabnic lichidate prin eforturile unite ale tuturor pedagogilor de la școala din Fetești.

V. RADU

COMENTARII

Colegi de bancă

În prima zi de școală, după ce i-a așezat în bănci, învățătoarea le spuse elevilor din clasa I.a:

— Nimeni nu are voie să-și schimbe locul fără învoirea mea. Ne-am înțeles?

Elevii o ascultau nemișcați în bănci. După cîte se părea, înțeleseseră. A doua zi, însă, intrînd în clasă, învățătoarea descoperi că în banca a cincea din rîndul de lîngă perete a rămas un loc gol, în timp ce într-o bancă de pe celălalt rînd se înghesuiau trei elevi. Ce se întîmplase? Rodica, o fetiță cu zulufi blonzi, neținînd seama de consemnul învățătoarei, își părăsise colegul de bancă — pe Costel — și se instalase alături de prietena ei, Sanda.

Învățătoarea o mustră:

— De ce ți-ai schimbat locul? Nu v-am spus că nu e voie?

O luă frumușel de mînă și o duse la locul ei. Apoi le vorbi elevilor despre prietenia ce trebuie să domnească între ei, despre ajutorul ce trebuie să și-l dea reciproc.

Cuvintele învățătoarei nu au reușit s-o convingă, însă, pe Rodica. Ea era prietenă cu Sanda și voia să stea în bancă cu ea. Crescuseră, se jucaseră împreună, erau ca și surori. De ce trebuia să fie acum despărțite? Acest lucru Rodica nu-l înțelegea.

În ziua următoare, intrînd în clasă, învățătoarea se uită peste bănci. Rodica era la locul ei, lîngă Costel. Mulțumită, învățătoarea începu lecția. Întrebă un elev, apoi altul. Puse după aceea o întrebare Rodichii. Fetița se ridică, dar după chipul ei se putea vedea că nu auzise întrebarea. Învățătoarea se apropie de dînsa:

— Ce-i cu tine, Rodica? La ce te gîndeai?

Abia atunci observă ea că Rodica avea ochii roșii de plîns.

— Ce s-a întîmplat? o-ntrebă ea.

Eleva nu răspunse.

— Vrei să stai în bancă cu Sanda?

— ...Da.

— La asta te gîndeai cînd te-am întrebat ce semn am desenat pe tablă?

Rodica dădu afirmativ din cap.

Firește că problema stabilirii de relații prietenești între toți copiii trebuie să-l preocupe pe învățător încă din primele zile de școală. Asemenea relații trebuie să se nască și să se dezvolte, însă, în chip natural, pe baza întregii activități desfășurate cu clasa, și nu forțat, prin „decretul" învățătorului.

Este cu totul normal ca în primele zile de școală elevii clasei I-a să manifeste unele preferințe — uneori foarte puternice — în privința alegerii colegilor de bancă. Să nu uităm că pînă de curînd acești școlari au trăit într-un anumit cerc de copii cu care s-au obișnuit, că pentru ei ceilalți elevi din clasă sînt deocamdată niște străini. Este nevoie de o anumită perioadă de acomodare în care timp elevii, cunoscîndu-se, să lege noi prietenii, pentru a putea definitiva distribuirea lor în bănci. Bineînțeles că în aceasta învățătorul are un rol activ. Urmărind, prin întreaga activitate cu clasa, închegarea colectivului de elevi, el poate favoriza dezvoltarea relațiilor de prietenie între băieți și fete prin antrenarea lor la unele activități comune, cum sînt serviciul pe clasă, jocurile etc., care să le dea posibilitatea să lucreze împreună și să se cunoască reciproc.

N. AL.

Programa cunoștințelor agricole

pentru clasele a VI-a și a VII-a ale școlilor din mediul rural

— Programă de tranziție —

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a trasat un program de muncă pentru creșterea mai departe a puterii economice a țării și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor.

Congresul a pus în fața oamenilor muncii din agricultura țării noastre sarcina deosebit de însemnată de sporire a producției agricole, măririi suprafeței arabile a țării și folosirii depline și cît mai economice a pămîntului, în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu produse agroalimentare și a industriei cu materii prime agricole.

In zilele noastre, sectorul socialist al agriculturii a căpătat o greutate tot mai mare în ansamblul producției agricole și al producției marfă. Extinderea luată de sectorul socialist își arată roadele pozitive în producția agricolă, oferind o bază trainică și tot mai largă pentru dezvoltarea ei multilaterală și deschizînd perspective mari de viitor.

Făurirea pe mai departe a unei agriculturi înaintate, a unui belșug de produse agricole și a unui înalt nivel de trai pentru oamenii muncii de la orașe și sate este posibilă numai pe calea transformării socialiste a agriculturii, pe măsura dezvoltării mijloacelor de mecanizare și asigurării cadrelor de specialiști necesare agriculturii socialiste.

Intreaga experiență a transformării socialiste a agriculturii în țara noastră confirmă justețea învățăturii leniniste, potrivit căreia construcția socialistă la sate trebuie să meargă în pas cu dezvoltarea bazei materiale tehnice și cu crearea cadrelor de specialiști, capabile să introducă în agricultură tehnica nouă și cuceririle științei.

In vederea asigurării economiei naționale cu astfel de cadre calificate, un rol însemnat îl are modul cum vom forma la elevii din cursul elementar cunoștințele și deprinderile de muncă agricolă.

IN ACEST SCOP, INCEPIND CU ANUL ȘCOLAR 1958/1959 SE INTRODUCE ȘI LA CLASELE VI ȘI VII DIN MEDIUL RURAL „CUNOȘTINȚELE AGRICOLE" PRIN CARE SE URMĂREȘTE ATIT TRANSMITEREA DE CUNOȘTINȚE TEORETICE CIT ȘI FORMAREA DEPRINDERILOR PRACTICE DE MUNCĂ LA ELEVI IN VEDEREA VIITOARELOR ACTIVITĂȚI AGRICOLE.

Programa cunoștințelor agricole cuprinde trei capitole: Cunoștințe despre sol, agrotehnică și cultura plantelor de cîmp.

Lecție introductivă (1 oră)

Importanța cunoștințelor agricole în perioada de transformare socialistă a agriculturii.

I. Despre sol (7 ore)

Tema 1 (2 ore)

Importanța solului în agricultură. Formarea solului. Materialul mineral și organic pe baza căruia se formează solul.

Tema 2 (2 ore + 1 oră lucrări de laborator)

Insușirile solului. Structura solului. Refacerea structurii. Fertilitatea solului. Compoziția solului. Demonstrarea prezenței apei, aerului, și substanțelor din sol.

Tema 3 (2 ore)

Diferite feluri de soluri în R.P.R. Soluri de pădure, soluri de stepă, aluviuni. Caracteristicile solurilor și gradul lor de fertilitate, în regiunea respectivă.

II. Agrotehnica (15 ore)

Tema 1 (2 ore)

Importanța agrotehnicii pentru producția agricolă. Metode noi de cultura plantelor. Sporirea producției agricole prin mărirea fertilității solului. Experiența Uniunii Sovietice și a fruntașilor din agricultura noastră în sporirea producției agricole.

Tema 2 (2 ore)

Condițiile de viață ale plantelor. Factorii care influențează creșterea și dezvoltarea plantelor (lumina, temperatura, apa, hrana).

Tema 3 (3 ore)

Lucrările solului. Metode de lucrare a solului și importanța lor. Aratul, felurile arăturilor și importanța lor. Arătura adîncă de toamnă, de primăvară, de însămînțare și dezmiriștitul. Factorii de mediu care influențează asupra executării lucrărilor. Boronitul, tîrșitul, tăvălugitul și cultivația. Scopul și importanța lor.

Tema 4 (2 ore)

Ingrășăminte (naturale, chimice și biologice). Norme de aplicarea îngrășămintelor.

Tema 5 (2 ore)

Asolamentele și importanța lor. Diferite feluri de asolamente. Rotația culturilor pe mai mulți ani.

Tema 6 (2 ore + 2 ore lucrări de laborator)

Sămînța și proprietățile ei (culoarea, mirosul, luciul, puritatea, germinația, puterea de străbatere). Pregătirea seminței în vederea semănatului. Tratarea semințelor. Calculul cantității de semințe necesare la hectar. Semănatul. Metode de semănat.

III. Cultura plantelor de cîmp (30 ore)

Tema 1 (1 oră)

Importanța plantelor agricole de cîmp în economia națională, împărțirea lor după scop și metodele de cultură.

Tema 2 (2 ore)

Mașinile și uneltele folosite în cultura plantelor de cîmp. Pluguri, cultivatoare, grape, semănători, prășitori, cositori, secerători legători, batoze, combine. Descrierea și modul lor de funcționare.

Tema 3 (4 ore + 2 ore lucrări de laborator)

Cerealele. Scopul și importanța culturii cerealelor. Cerealele de toamnă: grîul, orzul, secara. Condițiile de vegetație. Cerințele plantelor față de sol, climă, îngrășăminte și locul lor în asolament. Pregătirea terenului. Pregătirea semințelor pentru semănat. Semănatul. Epocile de semănat. Adîncimea de semănat. Cantitatea de semințe la hectar. Lucrările de întreținere. Recoltatul, treieratul, păstratul și depozitatul. Principalii dușmani și combaterea lor.

Tema 4 (3 ore + 1 oră lucrări de laborator)

Cerealele de primăvară: grîul, orzul, ovăzul, porumbul. Condițiile de vegetație, cerințele față de sol, climă, îngrășăminte și locul în asolament. Pregătirea terenului. Pregătirea semințelor și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, treieratul, păstratul, depozitatul. Principalii dușmani și combaterea lor.

Tema 5 (1 oră)

Leguminoasele pentru boabe: mazărea, fasolea. Cerințele plantelor. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul, depozitatul. Principalii dușmani și combaterea lor.

Tema 6 (2 ore)

Plantele uleioase: floarea soarelui, rapița, ricinul. Cerințele plantelor. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul și depozitatul. Principalii dușmani și combaterea lor.

Tema 7 (2 ore)

Plantele textile: inul, cînepa, bumbacul. Cerințele plantelor. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul și depozitatul. Principalii dușmani și combaterea lor.

Tema 8 (1 oră)

Plante aromate și medicinale: anasonul, chimionul, menta, valeriana. Cerințele plantelor. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul și păstratul.

Tema 9 (1 oră)

Plante rădăcinoase (sfecla de zahăr). Cerințele plantei. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul și depozitatul. Principalii dușmani și combaterea lor. Producerea seminței de sfeclă de zahăr.

Tema 10 (1 oră)

Despre plantele de nutreț. Scopul și importanța culturilor de nutreț. Plante anuale și perene de nutreț.

Tema 11 (3 ore)

Graminee anuale de nutreț: porumbul, secara, iarba de sudan, dughia. Condițiile de vegetație. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul pentru furaj verde, fîn și sămînță. Uscarea și conservarea fînului. Leguminoase anuale de nutreț: măzărichea de primăvară și toamnă, mazărea. Condițiile de vegetație. Pregătirea terenului și semănatul. Amestecurile de plante anuale (graminee și leguminoase), borceagul. Semănatul, recoltatul și depozitatul. Rădăcinoasele de nutreț: sfecla de nutreț, napii de miriște. Pregătirea terenului și semănatul. Recoltatul, păstratul și depozitatul.

Tema 12 (2 ore)

Graminee perene de nutreț: golomățul, timoftica, pirul crestat. Leguminoase perene de nutreț: lucerna, trifoiul. Cerințele plantelor, pregătirea terenului și semănatul. Amestecurile de plante perene (graminee și leguminoase). Semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul și depozitatul.

Tema 13 (2 ore)

Prepararea nutrețurilor pentru murat: porumbul, floarea soarelui, mazărea furajeră, trifoiul, lucerna. Importanța nutrețului murat în asigurarea bazei furajere. Insilozarea.

Tema 14 (2 ore)

Pășunile și fînețele naturale. Importanța economică a pășunilor naturale. Metode folosite pentru sporirea pășunilor și fînețelor naturale. Curățirea pășunilor și fînețelor prin îndepărtarea tufișurilor, mușuroaielor, buruienilor. Aplicarea îngrășămintelor, reînsămînțările. Recoltatul și depozitatul fînului.

Cunoștințele agricole se vor preda în 2 ore pe săptămînă astfel:

Lecție introductivă	**1 oră**
I. Cunoștințe despre sol:	**6 ore + 1 oră lucrări de laborator**
II. Agrotehnica:	**13 ore + 2 ore „ „ „**
III. Cultura plantelor de cîmp	**27 ore + 3 ore „ „ „**
Ore recapitulative și excursii	**9 ore.**

LUCRARI PRACTICE AGRICOLE

Toamna: 9 săptămîni (15 sept. — 15 noiembrie)	**= 9 ore.**
Iarna: 4 săptămîni (1—28 februarie)	**= 4 ore**
Primăvara: 13 săptămîni (1 mart. — 15 iunie) și în plus 24 ore în perioada 22 martie — 6 aprilie	**= 37 ore**
Vara: 2 săptămîni (15 — 30 iunie) numai clasa a VI-a,	**cel puțin 48 ore.**
	Total: 98 ore

Programa lucrărilor practice agricole

I. Lucrări practice agricole de toamnă (9 ore)

Tema 1

Recoltatul plantelor de toamnă: porumb, floarea soarelui, bumbac. Păstratul și depozitatul.

Tema 2

Pregătirea terenului pentru semănatul cerealelor de toamnă. Arătura de însămînțare, pregătirea patului (locului) germinativ al semințelor.

Tema 3

Pregătirea semințelor pentru semănat (curățatul semințelor, stabilirea germinației, tratatul semințelor contra bolilor).

Tema 4

Semănatul cerealelor de toamnă. Arăturile adînci de toamnă.

Tema 5

Recoltatul plantelor tîrzii de toamnă: sfecla de zahăr și sfecla de nutreț. Păstratul și depozitatul peste iarnă.

II. Lucrări practice agricole de iarnă (4 ore)

Tema 6

Lucrări de întreținere și reparații a uneltelor și mașinilor agricole.

III. Lucrări practice agricole de primăvară (37 ore)

Tema 7

Pregătirea terenului pentru însămînțările de primăvară. Pregătirea semințelor și semănatul plantelor din epoca I-a (grîul, orzul, ovăzul, mazărea, borceagurile, trifoiul, lucerna).

Tema 8

Pregătirea terenului și semănatul plantelor din epoca a II-a și a III-a (inul, cînepa, floarea soarelui, cartoful, sfecla, porumbul, iarba de sudan, bumbacul).

Tema 9

Lucrările de întreținere a culturilor de primăvară (plivit, prășit, aplicarea îngrășămintelor suplimentare, polenizarea suplimentară, combaterea dăunătorilor).

Tema 10

Recoltatul plantelor de nutreț pentru fîn (borceagurile, lucerna, trifoiul). Păstrarea și depozitarea fînului.

IV. Lucrări practice agricole de vară (48 ore)

Tema 11

Continuarea lucrărilor de întreținerea culturilor.

Tema 12

Recoltatul cerealelor

Programa de Istoria R. P. R.

PENTRU CLASA A VII-A (2 ore săptămînal — 62 de ore anual) — PROIECT

Recapitulare — 1 oră.

Cauzele și condițiile dezvoltării neîncetate a societății omenești; perioadele istoriei universale; trăsăturile principale ale celor cinci orînduiri sociale.

Introducere în Istoria R.P.R. — 1 oră.

Obiectul istoriei R.P.R. Izvoarele și periodizarea istoriei R.P.R. Insemnătatea studierii istoriei patriei noastre.

EPOCA VECHE — 6 ore.

I. COMUNA PRIMITIVĂ PE TERITORIUL PATRIEI NOASTRE — 2 ore.

1. Patria noastră în epoca pietrei și a metalelor — 1 oră.

a) Vechimea vieții omenești pe teritoriul patriei noastre; perioadele istoriei comunei primitive pe teritoriul țării noastre.

b) Viața locuitorilor patriei noastre în epoca pietrei: paleoliticul (nomadismul, uneltele, focul, arcul); neoliticul (uneltele și ocupațiile; viața sedentară; ginta și tribul).

c) Viața strămoșilor noștri în epoca metalelor: unelte și arme din metal; dezvoltarea agriculturii; apariția meșteșugurilor și a schimbului; apariția proprietății private.

2. Civilizația daco-geților — 1 oră.

a) Tracii; daco-geții (vechimea lor pe teritoriul Daciei; cele mai vechi știri despre daco-geți; descoperirile arheologice).

b) Ocupațiile dacilor; așezările, locuințele și portul lor.

c) Legăturile dacilor cu sciții, grecii și celții.

d) Organizarea socială a dacilor (descompunerea relațiilor gentilice; sclavia patriarhală); armata; religia dacilor; folosirea scrierii.

II. ORINDUIREA SCLAVAGISTĂ IN DACIA — 2 ore.

1. Formarea statului dac; luptele cu romanii — 1 oră.

a) Formarea statului dac: uniunile de triburi (Dromichete; luptele de apărare împotriva macedonenilor); organizarea politică în timpul lui Burebista; relațiile cu romanii; accentuarea diferențierii sociale; statul dac în timpul lui Decebal

b) Cucerirea Daciei de către romani: cauzele și caracterul războaielor daco-romane; începutul luptelor de apărare împotriva romanilor; desfășurarea celor două războaie daco-romane; apărarea eroică a dacilor; transformarea unei părți din Dacia în provincie romană.

2. Dacia în timpul stăpînirii romane — 1 oră.

a) Intinderea Daciei romane; situația populației băștinașe; colonizarea Daciei; procesul de romanizare în Dacia; influența romană în afara provinciei Dacia.

b) Organizarea administrativă și militară a Dacie romane; viața economică (dezvoltarea agriculturii, meșteșugurilor și mineritului; principalele așezări din Dacia romană); organizarea socială (accentuarea sclaviei în Dacia romană; producătorii liberi).

c) Eliberarea Daciei de sub stăpînirea romană (lupta pentru eliberarea Daciei și întărirea presiunii popoarelor migratoare; retragerea aureliană ca expresie a descompunerii orînduirii sclavagiste); continuitatea populației daco-romane în Dacia.

d) Caracterul și însemnătatea stăpînirii romane în Dacia.

III. PERIOADA DE TRECERE LA FEUDALISM (sec. III-X) — 2 ore.

1. Dacia în timpul migrației popoarelor (sec. III-X) — 1 oră.

a) Situația dacoromanilor la începutul migrației popoarelor (primele popoare migratoare; relațiile sociale din Dacia).

b) Răspîndirea creștinismului în Dacia.

c) Slavii pe teritoriul patriei noastre; progresele vieții economice și sociale în Dacia ca urmare a conviețuirii și influenței reciproce dintre dacoromani și slavi.

d) Ultimele popoare migratoare (bulgarii și ungurii) și influența lor asupra poporului romîn.

2. Formarea poporului romîn și a limbii romîne — 1 oră.

a) Condițiile istorice în care s-au format poporul romîn și limba romînă.

b) Formarea poporului romîn: elementele constitutive și etapele de formare (dacii; romanizarea lor; contribuția slavilor la cristalizarea poporului romîn).

c) Formarea limbii romîne: romanizarea Daciei ca bază a formării limbii romîne (caracterul latin al limbii romîne oglindit în gramatică și lexic); influența slavă (îmbogățirea limbii noastre cu termeni de origine slavonă — încheierea procesului de formare a limbii romîne).

EPOCA MEDIE (sec. X — mijlocul sec. XIX) — 21 de ore.

I. CRISTALIZAREA FEUDALISMULUI ȘI FORMAREA STATELOR FEUDALE ROMINEȘTI (sec. X-XIV) — 3 ore.

1. Primele stătulețe feudale romînești; formarea voevodatului Transilvaniei — 1 oră.

a) Dezvoltarea vieții social-economice și politice în sec. X-XVI: apariția claselor feudale și relațiilor feudale; primele cnezate și voevodate formate pe teritoriul patriei noastre.

b) Formarea voevodatului Transilvaniei: cucerirea Transilvaniei de către statul feudal ungar; organizarea feudală a Transilvaniei; așezarea secuilor și colonizarea sașilor în Transilvania.

c) Statul feudal romîno-bulgar și influența lui în nordul Dunării.

d) Năvălirea tătarilor și urmările ei; lupta împotriva tătarilor.

2. Intemeierea Țării Romînești — 1 oră.

a) Situația economică, socială și politică a romînilor dintre Carpați și Dunăre în sec. XIII.

b) Formarea statului feudal Țara Romînească: unificarea stătulețelor romînești din sudul Carpaților; Basarab I; luptele cu tătarii; cucerirea independenței Țării Romînești — victoria de la Posada; rolul hotărîtor al forțelor populare.

c) Consolidarea Țării Romînești în timpul lui Nicolae Alexandru și Vlaicu; rolul bisericii ortodoxe în formarea și întărirea statului feudal Țara Romînească.

d) Insemnătatea întemeierii Țării Romînești.

3. Intemeierea Moldovei — 1 oră.

a) Situația economică, socială și politică a romînilor de la răsărit de Carpați în sec. XIII și la începutul sec. XIV.

b) Formarea statului feudal Moldova: lupta romînilor din răsăritul și apusul Carpaților împotriva tătarilor (formarea voevodatului Moldovei; Dragoș); cucerirea independenței Moldovei (Bogdan I); rolul forțelor populare.

c) Consolidarea Moldovei: însemnătatea domniei lui Petru Mușat.

d) Insemnătatea întemeierii Moldovei.

II. DEZVOLTAREA FEUDALISMULUI PE TERITORIUL ROMINIEI (SFIRȘITUL SEC. XIV — MIJLOCUL SEC. XVIII) — 14 ore.

1. Dezvoltarea țărilor romîne în sec. XV (consolidarea feudalismului și lupta împotriva turcilor) — 6 ore.

A. *DEZVOLTAREA ȚĂRII ROMINEȘTI IN TIMPUL LUI MIRCEA CEL BĂTRIN* — 1 oră.

a) Intinderea Țării Romînești în timpul lui Mircea cel Bătrîn.

b) Dezvoltarea economică și socială (agricultura, meșteșugurile, mineritul, comerțul, tîrgurile; moneta; clasele sociale); consolidarea organizării feudale; cultura.

c) Politica externă: legăturile cu Moldova, Transilvania, Polonia și cu popoarele din sudul Dunării; luptele de apărare împotriva turcilor (victoria de la Rovine; alianța cu Ungaria și bătălia de la Nicopole); relațiile cu imperiul otoman la sfîrșitul domniei lui Mircea. Țara Romînească devine tributară turcilor.

d) Insemnătatea domniei lui Mircea cel Bătrîn; personalitatea lui Mircea.

B. *DEZVOLTAREA MOLDOVEI IN TIMPUL LUI ALEXANDRU CEL BUN* — 1 oră.

a) Intinderea Moldovei în timpul lui Alexandru cel Bun.

b) Dezvoltarea economică (agricultura, creșterea vitelor, meșteșugurile, comerțul, tîrgurile); clasele sociale; consolidarea instituțiilor feudale; cultura.

c) Politica externă: legăturile cu Țara Romînească, Transilvania și Polonia; ajutorul dat de moldoveni poporului polon împotriva cavalerilor teutoni; prima luptă cu turcii.

d) Insemnătatea domniei lui Alexandru cel Bun; slăbirea Moldovei după Alexandru cel Bun.

C. *DEZVOLTAREA TRANSILVANIEI IN SEC. XIV—XV; RĂSCOALA DE LA BOBILNA* — 1 oră.

a) Dezvoltarea economică și socială (agricultura, meșteșugurile, mineritul, comerțul, orașele; întărirea feudalismului — șerbirea țăranilor romîni și unguri; întărirea nobilimii); dominația bisericii catolice; legăturile cu Țara Romînească și Moldova.

b) Răscoala de la Bobîlna: cauzele ei; influența mișcării husite; lupta comună a iobagilor romîni și unguri; „Unio trium nationum" (caracterul ei reacționar și de clasă); importanța răscoalei.

D. *LUPTA PENTRU INDEPENDENȚĂ IN TIMPUL LUI IOAN DE HUNEDOARA ȘI VLAD ȚEPEȘ* — 1 oră.

a) Situația Țării Romînești după Mircea cel Bătrîn: slăbirea autorității domnești; Vlad Dracul; accentuarea presiunii otomane asupra țărilor romîne și Ungariei.

b) Politica antiotomană a lui Ioan de Hunedoara; legăturile cu Țara Romînească și Moldova; principalele lupte cu turcii; Ioan de Hunedoara — voevod al Transilvaniei și guvernator al Ungariei; căderea Constantinopolului și întărirea pericolului otoman; victoria de la Belgrad; continuarea politicii antiotomane în timpul lui Matei Corvin.

c) Intărirea Țării Romînești în timpul lui Vlad Țepeș; legăturile cu Moldova, Transilvania și Ungaria; luptele de apărare împotriva turcilor; însemnătatea domniei lui Vlad Țepeș.

E. *DEZVOLTAREA MOLDOVEI IN TIMPUL LUI ȘTEFAN CEL MARE; LUPTELE IMPOTRIVA TURCILOR* — 2 ore.

(1). *Dezvoltarea Moldovei în timpul lui Ștefan cel Mare — 1 oră.*

a) Dezvoltarea social-economică: ocupațiile moldovenilor; dezvoltarea meșteșugurilor și comerțului; principalele tîrguri; porturile; legăturile comerciale; clasele sociale.

b) Situația internațională a Moldovei la începutul domniei lui Ștefan cel Mare.

c) Inscăunarea lui Ștefan și lupta împotriva marii boierimi, pentru consolidarea politică a țării; baza socială a domniei lui Ștefan cel Mare; luptele de la Chilia și Baia.

d) Dezvoltarea politică și culturală: politica de centralizare a statului; organizarea militară; înflorirea culturii moldovene în timpul lui Ștefan cel Mare.

e) Politica externă: trăsăturile ei; importanța politicii de independență; legăturile cu Țara Romînească, Transilvania, Ungaria, Polonia și Rusia.

(2). *Războaiele de apărare conduse de Ștefan cel Mare* — 1 oră.

a) Lupta lui Ștefan pentru formarea unui front comun antiotoman (lupta pentru atragerea Țării Romînești; alianțele antiotomane); pregătirile militare.

b) Marile războaie de apărare împotriva turcilor și tătarilor: începutul luptelor cu turcii; victoria de la Lipnic; bătălia de la Vaslui (însemnătatea marei victorii moldovene); al doilea război cu turcii (lupta de la Valea Albă); pierderea Chiliei și Cetății Albe; întărirea alianței cu Polonia și Ungaria; încheierea luptelor cu turcii — menținerea independenței Moldovei.

c) Războiul cu polonii (cauzele, caracterul și urmările lui).

d) Insemnătatea domniei lui Ștefan cel Mare; personalitatea lui Ștefan cel Mare.

2. Dezvoltarea țărilor romîne în sec. XVI (accentuarea exploatării feudale; lupta împotriva turcilor — 4 ore.

A. *DEZVOLTAREA TRANSILVANIEI IN SEC. XVI; RĂZBOIUL ȚĂRĂNESC CONDUS DE GHEORGHE DOJA* — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică a Transilvaniei: agricultura, meșteșugurile, mineritul, comerțul, orașele; legăturile comerciale; accentuarea exploatării feudale.

b) Războiul țărănesc condus de Gheorghe Doja: cauzele și izbucnirea războiului; desfășurarea lui în Transilvania; lupta comună a iobagilor romîni și unguri și a săracimii orașelor; Gheorghe Doja; cauzele înfrîngerii răsculaților; însemnătatea războiului țărănesc condus de Gheorghe Doja.

c) Căderea regatului feudal-ungar. Formarea principatului Transilvaniei; legăturile cu Țara Romînească și Moldova; relațiile Transilvaniei cu Imperiul otoman.

d) Dezvoltarea culturii: răspîndirea Reformei în Transilvania; arta gotică; primele tipărituri în limba romînă — Coressi.

B. *DEZVOLTAREA ȚĂRII ROMINEȘTI ȘI MOLDOVEI IN SEC. XVI; LUPTELE IMPOTRIVA TURCILOR* — 1 oră.

a) Transformările social-economice (viața economică, breslele, legăturile comerciale; accentuarea jugului otoman; monopolul turcesc; creșterea exploatării feudale; formarea marilor domenii feudale); frămîntările politice (întărirea marilor boieri; slăbirea puterii domnești); pierderea independenței țării.

b) Lupta împotriva turcilor în timpul lui Radu de la Afumați, Petru Rareș și Ioan Vodă cel Cumplit; dezvoltarea legăturilor dintre cele trei țări romînești.

c) Dezvoltarea culturii în sec. XVI: cronicile, tiparul, arta.

C. *ȚĂRILE ROMINE IN TIMPUL LUI MIHAI VITEAZUL* — 2 ore.

(1). ***Dezvoltarea Țării Romînești în timpul lui Mihai Viteazul; marile victorii antiotomane*** — 1 oră.

a) Situația internațională a celor trei țări romîne la sfîrșitul sec. XVI; necesitatea înlăturării jugului feudal otoman.

b) Inceputul domniei lui Mihai Viteazul: întărirea autorității domnești; organizarea armatei; alianța antiotomană cu Moldova și Transilvania; legăturile cu Germania și Rusia.

c) Luptele de eliberare de sub jugul turcesc: răscoala antiotomană; înfrîngerea tătarilor; marile victorii de la Călugăreni și Giurgiu.

d) Consolidarea Țării Romînești după cucerirea independenței; legarea țăranilor de glie (caracterul de clasă al domniei lui Mihai Viteazul).

(2). *Unirea țărilor romîne sub conducerea lui Mihai Viteazul* — 1 oră.

a) Situația internațională a Țării Romînești după victoriile împotriva turcilor; necesitatea acțiunii comune antiotomane a țărilor romîne.

b) Unirea țărilor romîne: cucerirea Transilvaniei (victoria de la Selimbăr); alipirea Moldovei; încoronarea de la Alba Iulia; însemnătatea luptei pentru centralizarea politică a celor trei țări romîne.

c) Destrămarea statului centralizat al lui Mihai Viteazul: politica socială a lui Mihai (slăbirea bazei sociale a politicii lui Mihai); înfrîngerea de la Mirăslău; pierderea Moldovei și a Țării Romînești; victoria de la Gorăslău; moartea lui Mihai Viteazul.

d) Insemnătatea domniei lui Mihai Viteazul; personalitatea lui Mihai Viteazul.

3. Dezvoltarea țărilor romîne în sec. XVII și în prima jumătate a sec. XVIII (politica antiotomană după Mihai Viteazul; începutul stăpînirii habsburgice și a regimului turco-fanariot) — 4 ore.

A. *DEZVOLTAREA ȚĂRILOR ROMINE IN PRIMA JUMĂTATE A SEC. XVII* — 1 oră.

a) Situația economică, socială și politică a celor trei țări romîne la începutul sec. XVII: continuarea luptei antiotomane — Radu Șerban; restabilirea dominației otomane; dezvoltarea economică a celor trei țări romîne; accentuarea șerbiei; frămîntările politice din Transilvania.

b) Dezvoltarea țărilor romîne la mijlocul sec. XVII: Matei Basarab, Vasile Lupu, Gheorghe Racoți I și Gheorghe Racoți II; continuarea politicii de unificare a celor trei țări romîne; alianța lor antiotomană; legăturile cu vecinii; luptele dintre Matei Basarab și Vasile Lupu.

B. *DEZVOLTAREA TRANSILVANIEI DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PINĂ LA MIJLOCUL SEC. XVIII; INCEPUTUL STĂPINIRII HABSBURGICE* — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică a Transilvaniei: dezvoltarea producției de mărfuri și a comerțului; întărirea legăturilor cu Țara Romînească și Moldova; accentuarea șerbiei; începutul formării burgheziei; apariția muncii salariate.

b) Situația internațională a Transilvaniei în a doua jumătate a sec. XVII; cucerirea Transilvaniei și Banatului de către Habsburgi.

c) Stăpînirea habsburgică în Transilvania (Diploma leopoldină; caracterul de clasă și urmările dominației habsburgice; unirea cu Roma); Banatul sub stăpînirea austriacă (colonizarea șvabilor).

d) Lupta împotriva stăpînirii feudale habsburgice (răscoala curuților; lupta comună a iobagilor și a orășenilor romîni și unguri).

C. *DEZVOLTAREA ȚĂRII ROMINEȘTI ȘI MOLDOVEI DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PINĂ LA MIJLOCUL SEC. XVIII* (politica antiotomană; începutul regimului turco-fanariot) — 1 oră.

a) Situația internațională și internă a Țării Romînești și Moldovei în a doua jumătate a sec. XVII și la începutul sec. XVIII: începutul decăderii imperiului feudal otoman; ridicarea Rusiei; întărirea puterii marii boierimi; accentuarea exploatării feudale; dezvoltarea agriculturii, meșteșugurilor și comerțului; legăturile cu Transilvania.

b) Politica antiotomană după Matei Basarab și Vasile Lupu: tratatul lui Gheorghe Ștefan cu Rusia; Șerban Cantacuzino; politica lui Constantin Brîncoveanu; Dimitrie Cantemir (alianța cu Rusia); sfîrșitul domniilor pămîntene.

c) Inceputul regimului turco-fanariot (accentuarea dominației otomane; apăsarea fiscală; reforma lui Mavrocordat — caracterul ei de clasă); ocupația austriacă în Oltenia.

D. *DEZVOLTAREA CULTURII IN SEC. XVII-XVIII* — 1 oră.

a) Introducerea limbii romîne în biserică și în instituțiile de stat; dezvoltarea învățămîntului (primele gramatici romînești; principalele școli); răspîndirea tiparului (sprijinul lui Petru Movilă).

b) Literatura religioasă (Simion Ștefan, Udriște Năsturel, Varlaam, Dosoftei, Antim Ivireanu; Biblia de la București); pravilele în limba romînă.

c) Marii cronicari: Grigore Ureche, Miron Costin, Nicolae Milescu, Dimitrie Cantemir, Ion Neculce, Radu Popescu, Constantin Cantacuzino.

d) Școala ardeleană: Samuel Micu, Petru Maior, Gheorghe Șincai, Ion Budai-Deleanu; însemnătatea ei istorică.

e) Dezvoltarea artistică: principalele monumente ale artei religioase și laice; stilul brîncovenesc.

III. DESCOMPUNEREA FEUDALISMULUI ȘI FORMAREA RELAȚIILOR CAPITALISTE IN ȚĂRILE ROMINE (mijlocul sec. XVIII — mijlocul sec. XIX) — 4 ore.

1. Dezvoltarea Transilvaniei de la mijlocul sec. XVIII pînă la mijlocul sec. XIX; răscoala țărănească condusă de Horia, Cloșca și Crișan. — 1 oră.

a) Răscoala țărănească condusă de Horia, Cloșca și Crișan: cauzele și izbucnirea răscoalei țărănești; desfășurarea ei — lupta comună a iobagilor romîni și unguri împotriva orînduirii feudale; înfrîngerea răsculaților; însemnătatea răscoalei.

b) Dezvoltarea Transilvaniei după răscoala țărănească: slăbirea iobăgiei și dezvoltarea relațiilor capitaliste; lupta burgheziei romîne pentru drepturi politice — Supplex libellus Valachorum; accentuarea luptei împotriva reacțiunii feudale și a stăpînirii habsburgice la începutul sec. XIX.

2. Dezvoltarea Țării Romînești și Moldovei în a doua jumătate a sec. XVIII și la începutul sec. XIX — 1 oră.

a) Viața social-economică și politică: dezvoltarea agriculturii, meșteșugurilor, manufacturilor și comerțului; tîrgurile și orașele; legăturile cu Transilvania; ascuțirea exploatării țăranilor; începutul formării burgheziei; apariția muncii salariate; influența revoluției burgheze din Franța; împletirea luptei de eliberare socială cu lupta pentru libertate națională.

b) Situația internațională a Țării Romînești și Moldovei în a doua jumătate a sec. XVIII și la începutul sec. XIX; rolul războaielor ruso-turce pentru slăbirea jugului otoman — importanța păcii de la Kuciuk-Kainargi.

c) Dezvoltarea culturii: învățămîntul (Gheorghe Lazăr și Gheorghe Asachi); literatura (poeții Văcărești); dezvoltarea conștiinței naționale.

3. Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu — 1 oră.

a) Cauzele răscoalei (asuprirea socială și națională); pregătirea ei; Tudor Vladimirescu.

b) Desfășurarea răscoalei: programul răscoalei; forțele sociale participante; ridicarea Olteniei; tabăra de la Cotroceni; Tudor și eteriștii; uneltirile boierilor și intervenția turcilor; moartea lui Tudor Vladimirescu.

c) Insemnătatea și urmările răscoalei (slăbirea jugului otoman — restaurarea domniilor pămîntene).

4. Dezvoltarea Țării Romînești și Moldovei în epoca regulamentară; dezvoltarea culturii în cele trei țări romîne — 1 oră.

a) Importanța tratatului de la Adrianopol pentru dezvoltarea țărilor romîne.

b) Regulamentele organice (caracterul lor de clasă; însemnătatea lor); domniile regulamentare; începutul regimului reprezentativ.

c) Dezvoltarea economică (creșterea producției de mărfuri și a comerțului; dezvoltarea legăturilor cu Transilvania); viața socială (clasele sociale; accentuarea exploatării țăranilor; întărirea burgheziei); frămîntări social-politice premergătoare revoluției de la 1848.

d) Dezvoltarea culturii în cele trei țări romîne: dezvoltarea învățămîntului și literaturii; teatrul, muzica, știința, presa; I. Heliade Rădulescu, M. Kogălniceanu, N. Bălcescu, V. Alecsandri, Al. Russo, Gr. Alexandrescu, D. Bolintineanu, G. Barit, A. Mureșanu; formarea ideologiei burgheze.

(Vom publica ulterior continuarea programei)

Programele școlare valabile

în anul 1958 — 1959

I. ȘCOLI CU LIMBA DE PREDARE ROMÎNĂ

CLASELE I—IV

Sînt valabile programele editate în 1957.

CLASELE V—VII

PROGRAME EDIȚIA 1958: Programa de limba romînă cl. V—VII. Programa de lectură literară cl. VI. Programa de limba rusă cl. V—VII. Programa de matematică cl. V—VII. Programa de istorie cl. V—VI. Programa de istorie cl. VII. Programa de geografie cl. V—VI Programa de științe naturale cl. V—VII. Programa de fizică cl. VI—VII. Programa de chimie cl. VII. Programa de engleză (franceză, germană) cl. V—VII. Programa de desen cl. V—VII.

PROGRAME EDIȚIA 1957: Programa de lectură literară cl. V. Programa de constituție cl. VII. Programa de educație fizică cl. V—VII. Programa de lucrări practice de atelier cl. V—VII.

PROGRAME EDIȚIA 1955: Programa de geografie cl. VII. Programa de muzică cl. V—VII.

PROGRAME EDIȚIA 1954: Programa de limba romînă cl. V—VII (valabilă pentru lectură literară cl. VII).

La programele indicate mai sus, sînt valabile următoarele instrucțiuni din 1958 Instrucțiuni de reducerea materiei la matematică cl. V—VII. Instrucțiuni de reducerea materiei la fizică și chimie cl. VI—VII. Instrucțiuni de reducerea materiei la educația fizică cl. V—VII.

CLASELE VIII—XI

PROGRAME EDIȚIA 1958: Programa de noțiuni de teoria literaturii cl. VIII-a. Programa de literatură romînă cl. X-a. Programa de limba rusă cl. VIII—XI. Programele de lb. engleză (franceza, germană) cl. VIII—XI. Programa de limba latină cl. VIII—XI. Programa de istoria antică cl. VIII. Programa de istoria modernă și contemporană cl. X. Programa de psihologie cl. X-a. Programa de economie politică cl. X-a. Programa de matematică cl. X-a. Programa de matematică cl. XI-a. Programa de fizică cl. X-a. Programa de chimie cl. X-a. Programa de anatomia și fiziologia omului cl. X-a. Programa de geologie cl. XI-a. Programa de geografie cl. IX-a. Programa de desen liniar cl. X-a. Programa de desen liniar cl. XI-a. Programa de muzică cl. X-a.

PROGRAME EDIȚIA 1957: Programa de literatura romînă cl. IX-a. Programa de istoria evului mediu cl. IX-a. Programa de matematică cl. IX-a. Programa de fizică cl. IX-a. Programa de fizică cl. X-a și XI-a (valabilă pt. cl. XI). Programa de chimie cl. IX. Programa de chimie cl. X-a și XI-a (valabilă pentru clasa a XI-a). Programa de zoologie cl. IX-a. Programa de geografie cl. XI-a. Programa de desen liniar cl. IX-a. Programa de muzică cl. IX-a. Programa de educație fizică cl. VIII—XI. Programa de lucrări practice cl. VIII—XI.

PROGRAME EDIȚIA 1956: Programa de noțiuni de teoria literaturii cl. VIII (valabilă pentru cl. XI tranziție). Programa de matematică cl. VIII. Programa de fizică cl. VIII. Programa de chimie cl. VIII. Programa de botanică cl. VIII. Programa de geografie cl. VIII. Programa de desen liniar cl. VIII. Programa de muzică cl. VIII.

La programele indicate mai sus, sînt valabile următoarele instrucțiuni din 1958.

Instrucțiuni pentru reducerea materiei la fizică și chimie cl. VIII—X.

Instrucțiuni pentru reducerea materiei la științe naturale cl. VIII—IX.

Instrucțiuni pentru reducerea programei de educație fizică cl. VIII—XI.

NOTĂ: A. La școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc cu limba de predare romînă și cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, cl. V—X, sînt valabile aceleași programe și instrucțiuni ca la cursurile de zi.

La cl. a XI-a se vor folosi aceleași programe care au fost valabile în anul școlar 1957—1958 la **limba romînă, fizică, chimie, matematică** La celelalte obiecte se vor folosi: Programa de limba rusa cl. VIII—XI (cursuri de zi) ed. 1958. Programa de istorie cl. X (cursuri de zi, ed. 1957). Programa de geografie cl. XI, ed. 1957. Programa de desen cl. XI (cursuri de zi), ed. 1958.

B. La școlile pedagogice de 4 ani sînt valabile programele folosite în anul școlar 1957—1958 (publicate în Buletinul M.I.C. nr. 5 (1957), cu excepția următoarelor obiecte unde se vor folosi programele ed. 1958: Programa de limba rusă cl. VIII—XI. Instrucțiuni pentru folosirea programei de limba rusă cl. VIII—XI în școlile pedagogice de învățători.

C. La școlile pedagogice de 6 ani (pentru anii I—II) sînt valabile programele și instrucțiunile folosite la cl. VIII-a și a IX-a școli medii, cu excepția următoarelor obiecte: Programa de limba romînă (gramatică) anul I, ed. 1957. Programa de limba și literatura romînă an. II, ed. 1958. Programa de limba rusă cl. VIII—XI, ed. 1958. Instrucțiuni pentru folosirea programei de limba rusă la școlile pedagogice ed. 1958. Pragrama de aritmetică an. I, ed. 1957. Programa de matematică an. II, ed. 1958. Programa de fizică anii I—III, ed. 1957. Programa de psihologie generală cl. X, (valabilă pentru anul II) ed. 1958. Programa de anatomia și fiziologia omului cl. X, ed. 1958 (valabilă pentru anul I). Programa de caligrafie an. I, ed 1957. Programa de caligrafie an. II, ed. 1958. Programa de desen și modelaj an. I, II (educatoare) ed. 1957. Programa de desen ed. 1958 (învățători). Programa de muzică an. I, II, ed. 1957. Programa de muzică instrumentală an. I, II (învățători și educatoare), ed. 1957. Programa de educație fizică an I, II (învățători), ed. 1958. Programa de lucru manual an I, (educatoare), ed. 1957. Programa de lucrări practice agricole și de atelier an I, ed. 1957. Programa de lucrări practice și de atelier an II, ed. 1958.

II. ȘCOLI CU LIMBILE DE PREDARE ALE NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE

NOTĂ: 1. La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare se vor folosi aceleași programe de la școlile cu limba de predare romînă, la toate obiectele în afară de: limba romînă și limbile materne.

2. La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (cu excepția școlilor maghiare) se vor folosi următoarele programe pentru limba romînă:

PROGRAME EDIȚIA 1958: Programa de limba romînă cl. II—IV. Programa de limba romînă cl. V—VII. Programa de literatură romînă cl. VIII—IX.

PROGRAME EDIȚIA 1957: Programa de limba romînă (gramatica) cl. VIII—X. Programa de limba romînă cl. X—XI-a (valabilă pentru cl. XI).

Instrucțiuni pentru predarea literaturii romîne cl. X.

PROGRAME EDIȚIA 1954: Programa de limba și literatura romînă cl. VIII—X și școli pedagogice de învățători (valabilă pentru cl. XI-a).

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.61.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an = 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni = 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 487 — Vineri 10 octombrie 1958 — 4 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Prietenie de nezdruncinat

A devenit o tradiție scumpă poporului nostru muncitor ca în fiecare an să întîmpine aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie printr-o largă manifestare, în cadru sărbătoresc, a prieteniei și dragostei sale față de poporul frate sovietic.

Prietenia dintre poporul romîn și marele popor vecin din răsărit, statornicită de-a lungul secolelor, a biruit anii și vitregia vremurilor apuse pentru totdeauna. Alianțele încheiate cu marea Rusie, cu secole în urmă, de către domnitori ca Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Dimitrie Cantemir, frăția de arme a popoarelor romîn și sovietic pentru sfărîmarea cătușelor fascismului și, după victorie, ajutorul multilateral și dezinteresat ce ni l-a acordat statul sovietic sînt mărturii ale acestei calde și sincere prietenii ancorate adînc în trecutul istoric.

În statul romîn burghezo-moșieresc, clicile politicianiste duceau fără încetare o propagandă înverșunată de denigrare a realizărilor dobîndite de poporul frate vecin în făurirea unei vieți fără exploatatori, a unei vieți pline de belșug și fericire pentru cei ce muncesc. Dar oamenii cinstiți din țara noastră — muncitori, țărani muncitori și intelectuali avansați — nu le-au crezut minciunile înveninate. Luminați de cuvîntul Partidului Comunist Romîn — care milita pentru o politică de prietenie și colaborare cu statul sovietic — ei au prețuit cum se cuvine marile înfăptuiri din răsărit și și-au manifestat în permanență simpatia și admirația față de poporul care, primul în lume, a pășit cu fermitate pe calea socialismului.

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascist a ridicat prietenia dintre cele două popoare pe o treaptă nouă, superioară. Larga acțiune de cunoaștere reciprocă ce s-a desfășurat în anii democrației populare a dat mai multă trăinicie relațiilor prietenești dintre oamenii muncii din Republica Populară Romînă și minunații oameni sovietici. Cunoașterea marilor realizări în domeniul tehnicii, economiei și culturii în care Uniunea Sovietică a întrecut cele mai avansate state capitaliste, sprijinul frățesc ce ni-l acordă zi de zi în toate domeniile dau și mai multă profunzime prieteniei ce ne leagă de secole.

Luna prieteniei romîno-sovietice, deschisă de curînd, constituie un bun prilej de a arăta maselor de oameni ai muncii din țara noastră — prin intermediul conferințelor, filmelor, pieselor de teatru, cărților și al numeroaselor manifestări ce vor avea loc — noile realizări ale oamenilor sovietici din toate domeniile de activitate. Sînt realizări ce uimesc lumea și ne umplu inimile de bucurie, căci oamenii sovietici au trimis înaintea tuturor în Cosmos întîiul satelit artificial al pămîntului, au lansat pe apă primul spărgător de gheață atomic, au pus în funcțiune cea mai mare hidrocentrală din lume — hidrocentrala „V. I. Lenin" de pe Volga — și au redat agriculturii uriașe întinderi înțelenite de pămînt.

Luna prieteniei romîno-sovietice constituie prilej de puternică manifestare colectivă a iubirii pe care o purtăm în sufletele celor ce au fost alături de noi și la bine și la rău, celor ce ne-au ajutat să învingem greutățile pentru ca drumul spre belșug și bunăstare să ne fie mai ușor. Poporul romîn nu va uita niciodată sprijinul acordat de U.R.S.S. pentru apărarea independenței și suveranității patriei noastre, nu va uita că datorită ajutorului frățesc venit din răsărit am obținut însemnate succese în industrializarea socialistă, în dezvoltarea tehnicii și culturii, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Neprețuit îndreptar au fost pentru munca învățătorilor și profesorilor noștri pedagogia sovietică și experiența slujitorilor școlii din marea țară prietenă. Cadrele didactice din R.P.R. sărbătoresc Luna prieteniei romîno-sovietice arătîndu-și dragostea profundă față de oamenii sovietici. Ele folosesc manifestările ce au loc în cinstea marii prietenii pentru a dezvolta și mai mult în sufletele școlarilor admirația față de minunatul popor frate, admirația față de eroicul tineret comsomolist care se avîntă cu entuziasm în lupta comună pentru propășirea patriei lui iubite.

Adunări festive

Marți, în amfiteatrul școlii medii nr. 15 „Elena Pavel" din Capitală a avut loc o adunare festivă prilejuită de deschiderea Lunii prieteniei romîno-sovietice. A luat cuvîntul profesoara Elena Mătăsaru, care a vorbit despre însemnătatea acestei tradiționale sărbători a poporului nostru.

Festivitatea a fost urmată de un frumos și variat program artistic prezentat în limbile romînă și rusă de elevele școlii.

★

La adunarea festivă organizată cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, cadrele didactice din Lipova și-au manifestat, alături de ceilalți oameni ai muncii, dragostea și prietenia față de popoarele sovietice.

Adunarea festivă a fost deschisă de tov. Mihai Gavrilă, șeful secției raionale de învățămînt și cultură, președinte al consiliului raional A.R.L.U.S., care a subliniat semnificațiile acestei sărbători.

În încheiere s-a prezentat un program artistic la care și-au dat concursul elevii școlilor din localitate.

★

Peste 700 de cadre didactice din orașul Galați au participat la adunarea festivă cu prilejul deschiderii Lunii prieteniei romîno-sovietice. Adunări festive închinate acestei tradiționale sărbătoriri au fost organizate în toate școlile din oraș.

Cu prilejul deschiderii Lunii prieteniei romîno-sovietice, în școli s-au organizat și alte numeroase acțiuni. Astfel, la școala medie nr. 3 a avut loc o interesantă seară cultural-științifică cu tema „Știința sovietică în lupta pentru apărarea păcii", iar la școlile de 7 ani nr. 3 și nr. 5 s-au organizat serate literare. În numeroase școli au fost instalate panouri și fotomontaje care ilustrează uriașele succese obținute de poporul frate sovietic pe drumul construirii comunismului.

Avînt în muncă

Elevii școlii medii nr. 3 „Costache Negruzzi" din Iași și-au luat, în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice și a zilei de 7 Noiembrie, angajamentul de a-și intensifica munca practică și obștească. Ei sînt hotărîți ca pînă la 7 Noiembrie să repare și să monteze pe fundații o mașină de rabotat care servește la procesul de așchiere a metalelor. De asemenea, ei lucrează la montarea unei mașini electrice de găurit.

Prin munca voluntară a elevilor se va amenaja un nou teren ce va fi destinat lucrărilor și experiențelor agricole. Elevii participă și la munca voluntară de amenajare și de nivelare a unui parc în curtea interioară a școlii, precum și la amenajarea unui teren de baschet.

Echipa artistică a școlii pregătește un bogat program artistic pe care îl va prezenta în cursul acestei luni la cîteva cămine culturale.

I. MARINESCU

Tot sprijinul muncii cu pionierii

Organizația de pionieri, organizație politică de masă a copiilor, este un ajutor de nădejde al școlii în opera de educare comunistă și de instruire a generațiilor tinere.

Propunîndu-și scopuri comune cu școala — de a educa pe copii în spiritul patriotismului socialist, de a le forma trăsăturile morale ale omului societății socialiste și de a-i ajuta în însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală — activitatea organizației de pionieri se împletește strîns cu cea a școlii. De aceea, fiecare învățător sau profesor trebuie să fie alături de organizația de pionieri și să sprijine munca ei.

Recenta Hotărîre a plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. cu privire la îmbunătățirea muncii organizației de pionieri constituie un program important a cărui aplicare va da un nou avînt activității pionierești, va întări sprijinul pe care ea trebuie să-l acorde școlii. Hotărîrea face apel la cadrele didactice, părinți și specialiști din diferitele ramuri ale economiei să aducă o contribuție activă la dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a muncii organizației de pionieri din R.P.R. pentru educarea pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de patrie și al devotamentului nemărginit față de Partidul Muncitoresc Romîn, pentru creșterea copiilor patrici noastre ca viitori constructori de nădejde ai socialismului. Indeosebi sînt chemați să contribuie la traducerea în viață a programului trasat în hotărîrea plenarei învățătorii și profesorii, deoarece, lucrînd în mijlocul copiilor, ei pot exercita o influență puternică asupra lor și sînt totodată interesați ca organizația de pionieri să-și îndeplinească sarcinile sale în cele mai bune condiții. Pentru aceasta, se impune de la început ca toate cadrele didactice și conducerile școlilor să cunoască bine și să-și însușească prevederile hotărîrii, să sprijine aplicarea lor.

În această perioadă se desfășoară alegerile pentru activul pionieresc, care are un rol de frunte în antrenarea întregului colectiv de școlari în acțiunile cu caracter educativ și instructiv. De aceea, învățătorii și profesorii au datoria să acorde organizațiilor U.T.M. și de pionieri tot sprijinul pentru alegerea ca președinți de grupe, detașamente și unități a celor mai destoinici pionieri, care sînt fruntași la învățătură, model de conduită și care dovedesc pricepere și inițiativă în întărirea colectivului.

Ajutorul cadrelor didactice, al conducătorilor de școli să fie nelipsit la întocmirea programului de activitate al organizațiilor de pionieri, pentru ca acesta să cuprindă acțiuni variate, cu un bogat conținut educativ și în strînsă legătură cu sarcinile organizației și ale școlii. Acest sprijin este cu atît mai necesar cu cît programul de activitate al organizației de pionieri trebuie să fie întocmit în strînsă legătură cu planul de muncă al școlii și al claselor, pentru evitarea supraîncărcării elevilor și a suprapunerii sau paralelismului unor activități.

Dar sprijinul pedagogilor nu poate să se limiteze la întocmirea programului de activitate, ci să fie simțit în permanență în realizarea fiecăreia dintre acțiunile propuse, în găsirea unor forme cît mai atractive și mai interesante de activitate. Pentru ca învățătorii și profesorii să poată aduce o contribuție efectivă la întocmirea programului și la desfășurarea lui, este necesar ca ei să cunoască bine formele specifice ale muncii pionierești și scopul către care sînt orientate. Ca pedagogi și oameni cu experiență, ei sînt cei mai în măsură să ajute activul pionieresc și pe instructorii de pionieri în orientarea activităților spre scopurile propuse, în repartizarea sarcinilor potrivit cu posibilitățile fiecărui pionier.

Hotărîrea plenarei C.C. al U.T.M. subliniază că în munca cu pionierii să se pună pe primul plan problemele educației comuniste, dezvoltarea dragostei și devotamentului față de patria noastră, față de partid, a dragostei și prieteniei față de copiii din Uniunea Sovietică și din celelalte țări socialiste, față de copiii oamenilor muncii din întreaga lume. Un rol important în educarea patriotismului socialist îl are cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei, a realizărilor obținute sub conducerea partidului, a monumentelor legate de

(Continuare în pag. 2)

Acțiuni pionierești

Mobilizați de organizația lor și lucrînd sub îndrumarea cadrelor didactice, pionierii și elevii de la școala de 7 ani din comuna Runcu, raionul Pucioasa, ajută țăranilor întovărășiți la muncile agricole de toamnă. Numai într-o singură zi ei au strîns peste 2000 kg fîn.

R. POPESCU
comuna Runcu, raionul Pucioasa

★

La chemarea organizației de pionieri elevii școlii de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timișoara, au răspuns cu elan lucrînd voluntar la înfrumusețarea șoselei regionale. Ei au prestat circa 200 ore muncă voluntară.

L. DUNAJECZ
Timișoara

Pionierii contribuie la înfrumusețarea orașului lor.

Sarcini ale organizațiilor sindicale

Emoțiile prilejuite de reînceperea profesorilor și elevilor într-un nou an de muncă s-au consumat. Școlile au recăpătat atmosfera obișnuită. Învățătorii și profesorii și-au reluat munca de instruire și educare a tineretului școlar.

La rezolvarea multiplelor probleme care se ridică în activitatea de zi cu zi din școală o însemnată contribuție pot s-o aducă și organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Multe din acestea au reușit în anii trecuți să mobilizeze în mai mare măsură masa membrilor de sindicat din școli la traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea învățămîntului, inițiind numeroase acțiuni care vădesc capacitate organizatorică, o bună orientare și dorința de a sprijini continua ridicare a nivelului muncii în școli.

Un bun exemplu în această privință îl oferă activitatea desfășurată de organizația sindicală de bază de la școala elementară mixtă de 7 ani nr. 1 din Pitești. Meritul cel mai mare al acestei organizații rezidă în modul cum a știut să-și orienteze munca și apoi să-și planifice forțele pentru îndeplinirea sarcinilor ce și-a propus. Conținutul principal al activității acestei organizații sindicale l-a constituit în permanență sprijinirea îndeplinirii cu succes a celei mai importante sarcini ce revine învățătorului și profesorului — aceea de a-și instrui și educa elevii în spiritul comunismului. Organizația sindicală din această școală, ajutată și îndrumată de biroul organizației de partid, a organizat un larg schimb de experiență între cadrele didactice, a promovat o atitudine combativă, de neîngăduință față de lipsurile care se iveau în munca de zi cu zi a colectivului de învățători și profesori. Activitatea de propagandă profesională dusă de organizația sindicală pentru cunoașterea și extinderea experienței pedagogice a învățătorilor și profesorilor cu cele mai bune rezultate la clasă, preocuparea pentru ridicarea pregătirii ideologice a cadrelor didactice, grija pentru o judicioasă distribuire a sarcinilor obștești în scopul evitării supraîncărcării unor pedagogi au dus la obținerea unor rezultate bune în munca întregii școli, rezultate oglindite în pregătirea elevilor.

Au existat însă în școli și organizații sindicale care și-au rezumat activitatea la rezolvarea unor probleme de mai mică importanță, sau care s-au mulțumit cu o muncă formală, legată mai ales de unele evenimente de moment. Lipsită de o bună orientare, de un orizont cuprinzător, activitatea acestor organizații nu a putut să sprijine școala în mod eficient pentru împlinirea în cele mai bune condiții a obligațiilor ce-i revin.

Sarcinile tot mai mari și mai complexe pe care le are școala în opera de construcție socialistă cer organizațiilor sindicale din școli o contribuție din ce în ce mai mare, o activitate tot mai rodnică.

O primă condiție a unei activități rodnice a organizațiilor sindicale din școli este grija pentru pregătirea ideologico-politică și profesională a fiecărui învățător și profesor. Mobilizînd cadrele didactice să frecventeze cu regularitate cursurile de învățămînt politic, sprijinindu-le — prin punerea la dispoziție a materialului bibliografic necesar, prin conferințe etc. — să studieze cu temeinicie, îndemnîndu-le și ajutîndu-le să aplice în munca lor din școală cele studiate, organizațiile sindicale vor aduce o contribuție importantă la îmbunătățirea muncii de educație comunistă a elevilor. Totodată, organizațiile sindicale au datoria să folosească toate multiplele lor posibilități (consfătuirile de producție, interasistențele etc.) pentru a contribui la desăvîrșirea pregătirii pedagogice și de specialitate a cadrelor didactice. Ele sînt chemate să studieze experiența valoroasă a învățătorilor și profesorilor, să se preocupe de valorificarea ei. În anul trecut, mai multe organizații sindicale din orașele Craiova și Bacău au inițiat diferite forme de studiere și valorificare a experienței înaintate. Socotim că acestea trebuiesc extinse în practica tuturor organizațiilor sindicale din școli.

Organizațiile sindicale trebuie să-l mobilizeze pe membrii lor — învățători și profesori — la realizarea unei bune predări a lecțiilor nu numai în vederea însușirii unui anumit volum de cunoștințe ci și pentru efectul educativ al acestora asupra elevilor. Pentru aceasta ele vor milita — în ședințele sindicale, în consfătuirile de muncă — ca învățătorul și profesorul să reflecteze atît asupra obiectivelor imediate legate de predarea fiecărei lecții în parte, cît și asupra scopului final, prin realizarea căruia disciplina respectivă contribuie la formarea omului nou.

Un factor de o deosebită importanță în succesul educației tineretului școlar îl reprezintă unitatea colectivului pedagogic, atmosfera sănătoasă care trebuie să domnească în rîndurile cadrelor didactice. O sarcină dintre cele mai importante ale organizațiilor sindicale din școli este aceea de a-și da contribuția la întărirea, la cimentarea colectivelor pedagogice. Comitetul de institu-

(Continuare în pag. 2)

Viitoarele cadre ale industriei petrolifere

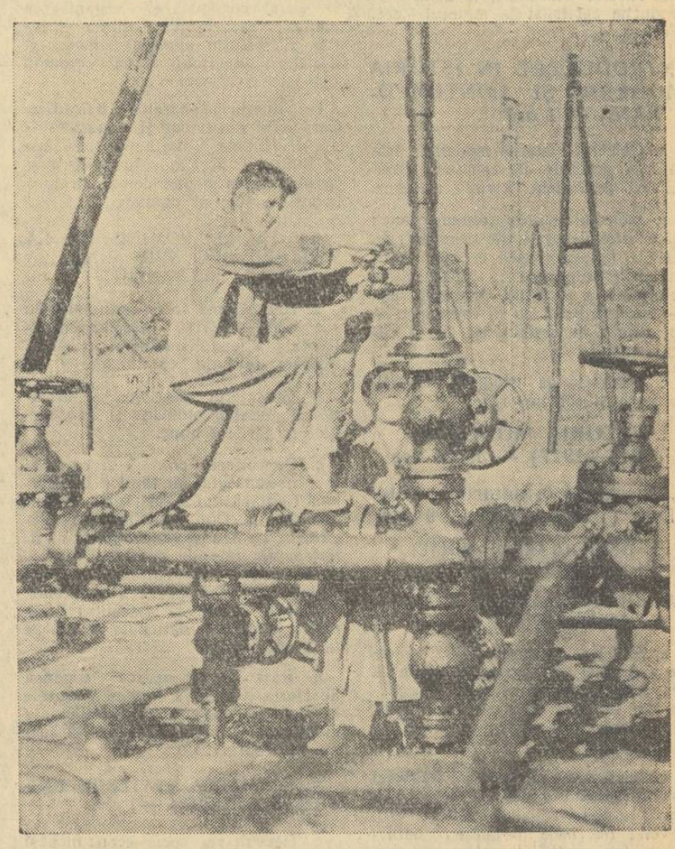

Muncitorii, tehnicienii și inginerii întreprinderilor petrolifere din Cîmpina se ocupă cu grijă de instruirea ucenicilor de la grupul școlar din localitate. **În fotografie:** Un ucenic sondor învață să mînuiască ventilele la o sondă în erupție.

Șantierele și întreprinderile petrolifere din întreaga țară trăiesc acum zile de o intensitate deosebită. Întîmpinînd cu entuziasm „Ziua petrolistului", muncitorii, tehnicienii și inginerii de la întreprinderile și rafinăriile din Valea Prahovei, de pe șantierele din regiunile Bacău și Craiova obțin noi și remarcabile succese, dînd patriei tot mai multe produse petrolifere.

Alături de muncitori și tehnicieni, miile de ucenici și elevi care se pregătesc să lucreze în industria petroliferă întîmpină „Ziua petrolistului" ca pe o zi a lor, învățînd cu rîvnă pentru a deveni cadre de nădejde, muncitori și tehnicieni destoinici.

În anii regimului democrat-popular, industria petroliferă din țara noastră a cunoscut o dezvoltare fără precedent. S-au descoperit noi zăcăminte petrolifere și gazeifere, s-au construit noi rafinării, iar cele existente li s-a mărit capacitatea de prelucrare a produselor.

În anii următori vor lua ființă noi șantiere și întreprinderi petrolifere în diferite regiuni ale țării. Acestea vor fi înzestrate cu utilaj modern, produs al uzinelor noastre. Calitatea acestui utilaj este bine cunoscută și apreciată de multe țări de pe toate continentele.

Dezvoltarea rapidă a acestei ramuri industriale a pus problema formării unor cadre corespunzătoare de muncitori, maiștri și ingineri, necesari atît întreprinderilor existente cît și pentru cele ce se vor crea.

Statul nostru democrat-popular a acordat și acordă o atenție deosebită pregătirii viitorilor muncitori, tehnicieni și maiștri ai industriei petrolifere. În acest scop au fost organizate 20 de unități școlare care funcționează pe lîngă întreprinderile petrolifere cele mai mari și mai bine organizate, cu posibilități de a asigura o bună instruire teoretică și practică a ucenicilor și elevilor. Dintre aceste 20 de unități școlare, 8 funcționează ca grupuri, incluzînd școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri.

Pentru multe școli petrolifere s-au construit localuri noi. Astfel de localuri au, bunăoară, școlile din Cîmpina, Moinești, Copșa Mică, Făgăraș și Teleajen. Pentru ca lecțiile de specialitate să poată fi temeinic asimilate de ucenici și elevi s-au amenajat ateliere și laboratoare înzestrate cu utilajul și aparatura cea mai modernă, școlile au fost dotate cu peste 2.000 de planșe, machete, hărți, mostre etc. De asemenea, bibliotecile școlilor din industria petrolului cuprind peste 164.000 de volume care sînt puse la dispoziția cadrelor didactice și elevilor.

O grijă deosebită s-a acordat selecționării și încadrării școlilor cu profesori bine pregătiți și cu o experiență bogată. În școlile profesionale și tehnice ale industriei petrolului, materiile de specialitate sînt predate de profesori ingineri cu practică în producție, care prezintă în permanență elevilor realizările tehnicii noi. De asemenea lucrează aici numeroase cadre tinere bine pregătite. Mulți dintre foștii elevi ai școlilor petrolifere care au continuat studiile în învățămîntul superior sînt azi profesori în școlile la care au învățat, ocupîndu-se cu drag de pregătirea ucenicilor și elevilor ce le sînt încredințați. În această direcție putem menționa pe profesorii ingineri Teodor Ene, Nicolae Botocan, Cecilia Beca, Constantin Ioniță, care dau bune rezultate atît ca profesori în școli cît și ca ingineri în producție.

În timpul celor 3 ani de studii, ucenicii și elevii școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri ale industriei petrolifere primesc o pregătire multilaterală. Pe lîngă studierea cunoștințelor teoretice predate la cursuri ei efectuează practica în întreprinderi, uzine, șantiere petrolifere sub îndrumarea directă a celor mai buni muncitori și maiștri. Prin activitatea lor directă în procesul de producție, ucenicii și elevii aduc o contribuție importantă la îndeplinirea sarcinilor de plan. Adeseori poți întîlni, în întreprinderile sau pe șantierele petrolifere din Ploești, Tîrgoviște, Moinești, Bacău etc., sute de ucenici și elevi, viitoare cadre ale industriei noastre petrolifere, care muncesc cu rîvnă, cu devotament.

În tot timpul practicii în producție, pe lîngă îndrumările pe care le primesc din partea specialiștilor din întreprinderile respective, ucenicii și elevii sînt îndrumați și de profesorii lor de specialitate, de la care capătă explicații teoretice și practice asupra diverselor operațiuni tehnice. Colaborarea strînsă care există între specialiștii din întreprinderile petrolifere și profesorii de specialitate din școli asigură o temeinică instruire a ucenicilor și elevilor.

După absolvirea școlii, tinerii muncitori sînt repartizați în producție chiar la întreprinderile unde și-au desfășurat activitatea practică. Din cei 2.000 de absolvenți care intră anual în producție, majoritatea se evidențiază în muncă chiar din primul an de activitate. Absolventa Petre Constantin, acum directorul rafinăriei nr. 6, Virgil Ciocoiu, Constantin Cojocaru și Nicolae Curelea — maiștri de extracție la Trustul Tg. Jiu, Ștefan Teres, Constantin Săvoiu și Cristina Boroș — maiștri fruntași la diferite schele petrolifere, Ilie Cazacu și Ion Tufă de la Trustul exploatări geologice, cărora numai după cîteva luni de la absolvirea școlii profesionale li s-au încredințat sonde în foraj, fac cinste școlilor și cadrelor didactice care i-au pregătit.

Din rîndul absolvenților școlilor tehnice de maiștri întreprinderile recrutează și trimit în fiecare an la institutele de învățămînt superior pe cei care s-au evidențiat în mod deosebit, acordîndu-le burse de studii.

Condițiile tot mai bune de viață, de muncă și învățătură create de partid și guvern însufletesc azi miile de tineri din școlile industriei petrolifere. Întîmpinînd „Ziua petrolistului" cu noi și însemnate realizări, ei sînt hotărîți să-și sporească eforturile pentru a deveni muncitori destoinici, în stare să dea patriei cantități tot mai sporite de produse petrolifere.

ION IONESCU

Cu elevii la sondă

Sentru legarea învățămîntului de viață, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Ațintiș, raionul Luduș, au organizat de curînd, cu elevii claselor V-VII, o excursie de studii la sonda de gaz metan din comuna Bogata. Aci elevii au văzut cum se forează o sondă, au cercetat bateria de cazane, turla sondei cu granicul, mașina de aburi și gura puțului cu capul de erupție. Elevii s-au urcat chiar pe turla sondei, au văzut cum se introduc țevile și cum se face cimentarea sondei.

In cursul vizitei elevii au primit explicații amănunțite din partea muncitorilor sondori și a tehnicienilor cu privire la tehnica forării sondelor și organizarea muncii.

EM. TURCANU
comuna Ațintiș, raionul Luduș

Programa de istorie modernă și contemporană

pentru clasa a X-a — (2 ore săptămînal = 62 de ore anual) — PROIECT

RECAPITULARE — 1 oră

a. Trăsăturile economice, sociale, politice și culturale ale orînduirii feudale; locul orînduirii feudale în procesul dezvoltării generale a societății omenești.

b. Nivelul dezvoltării modului de producție capitalist la mijlocul sec. XVII.

INTRODUCERE IN ISTORIA MODERNĂ ȘI CONTEMPORANĂ — 1 oră

a. Obiectul istoriei moderne; trăsăturile generale ale orînduirii capitaliste; perioadele istoriei moderne.

b. Obiectul istoriei contemporane; trăsăturile generale ale orînduirii socialiste (superioritatea ei față de orînduirile anterioare); caracteristica principală a societății contemporane — trecerea lumii de la capitalism la socialism; inevitabilitatea pieirii capitalismului.

c. Insemnătatea studierii istoriei moderne și contemporane.

ISTORIA MODERNĂ (1642—1917) — 39 de ore

I. Inceputul orînduirii capitaliste (1642—1789) — 9 ore

1. DEZVOLTAREA ANGLIEI IN SEC. XVII-XVIII — 2 ore

A. Revoluția burgheză din Anglia (1642—1660) — 1 oră

a. Situația internațională și internă a Angliei în prima jumătate a sec. XVII; cauzele revoluției burgheze din Anglia; criza revoluționară dintre anii 1640—1642; curentele social-politice.

b. Desfășurarea revoluției. **Războiul civil:** războiul dintre parlament și rege; armata „noului model"; Cromwell; reformele burgheze; conflictul dintre armată și parlament; mișcarea populară din armată; proclamarea republicii burgheze. **Republica burgheză:** mișcarea sărăcimii; cucerirea Irlandei și Scoției; Actul de navigație. **Protectoratul** — dictatura militară a burgheziei.

B. Dezvoltarea Angliei pînă la sfîrșitul sec. XVIII — 1 oră

a. Restaurația (caracterul ei de clasă); lovitura de stat din anul 1688 — triumful regimului parlamentar în Anglia; caracterul de clasă și importanța lui.

b. Dezvoltarea social-economică: „revoluția agrară"; dezvoltarea comerțului și manufacturilor; începuturile mașinismului (consecințele economice și sociale).

c. Politica externă: amestecul Angliei în luptele dintre statele feudale din Europa; expansiunea colonială.

2. STATELE FEUDALE DIN EUROPA DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PINĂ LA SFIRȘITUL SEC. XVIII — 5 ore.

A. Franța de la mijlocul sec. XVII pînă la mijlocul sec. XVIII — 1 oră.

a. Situația internațională și internă a Franței la mijlocul sec. XVII: începutul dominației franceze în Europa; mișcările social-politice.

b. Apogeul monarhiei absolute în Franța — domnia lui Ludovic al XIV-lea. dezvoltarea economică — colbertismul; politica internă (caracterul ei de clasă; armata; revocarea Edictului din Nantes); politica externă (cauzele și caracterul războaielor lui Ludovic al XIV-lea; expansiunea colonială); urmările politicii lui Ludovic al XIV-lea; răscoala cămășarilor.

c. Criza regimului feudalo-absolutist din Franța în timpul lui Ludovic al XV-lea: progresele capitalismului, politica externă, ascuțirea contradicțiilor social-politice.

B. Statele din Europa centrală în a doua jumătate a sec. al XVII și în sec. XVIII — 1 oră.

a. Decăderea imperiului romano-german după războiul de 30 de ani.

b. **Austria.** Expansiunea Austriei (războaiele cu turcii); accentuarea caracterului multinațional al imperiului austriac; lupta de eliberare socială și națională a popoarelor subjugate de Habsburgi; „despotismul luminat" — caracterul de clasă al reformelor lui Iosif al II-lea.

c. **Prusia.** Formarea regatului feudal prusac; „despotismul luminat" (caracterul lui de clasă); politica externă a lui Frederic al II-lea (caracterul ei cotropitor).

d. **Polonia.** Decăderea economică și politică a statului feudal polon în sec. XVIII; împărțirea Poloniei.

C. Dezvoltarea Rusiei în a doua jumătate a sec. XVII și în sec XVIII — 1 oră.

a. Situația internațională și internă a Rusiei la mijlocul sec. XVII.

b. Dezvoltarea social-economică și politică a Rusiei feudale în timpul lui Petru I: politica internă (principalele reforme; cauzele, caracterul de clasă și consecințele lor); politica externă (luptele cu turcii — alianța cu Moldova; cauzele, caracterul și urmările războiului nordic; relațiile Rusiei cu statele apusene).

c. Rusia în timpul Ecaterinei a II-a: politica internă (întărirea absolutismului și a iobăgiei); războiul țărănesc condus de Pugaciov — amploarea și importanța lui; politica externă (importanța războaielor cu turcii; creșterea rolului politic al Rusiei în Europa).

D. Statele din sud-estul Europei în a doua jumătate a sec. XVII și în sec. XVIII — 2 ore.

(1) IMPERIUL OTOMAN ȘI POPOARELE BALCANICE DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PINĂ LA SFIRȘITUL SEC. XVIII — 1 oră.

a. **Imperiul feudal otoman.** Situația internațională a imperiului otoman la mijlocul sec. XVII; structura social-economică și organizarea politică (caracterul feudalo-militarist al statului otoman); începutul decăderii imperiului feudal otoman (cauzele și urmările ei).

b. **Situația popoarelor balcanice.** Caracterul reacționar și urmările stăpînirii feudale și naționale otomane în Bulgaria, Serbia, Muntenegru și Grecia; lupta popoarelor balcanice împotriva jugului otoman.

(2) ȚĂRILE ROMINE DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PINĂ LA SFIRȘITUL SEC. XVIII — 1 oră.

a. Dezvoltarea social-economică în sec .XVII—XVIII; descompunerea treptată a feudalismului și începutul formării relațiilor capitaliste.

b. Caracterul reacționar și urmările dominației otomane și habsburgice în țările romîne.

c. Dezvoltarea politică și culturală: însemnătatea domniilor lui Șerban Cantacuzino, Constantin Brîncoveanu și Dimitrie Cantemir (legăturile cu Transilvania, politica antiotomană, relațiile cu Rusia și Austria, dezvoltarea culturală); regimul turco-fanariot în Țara Romînească și Moldova; începutul formării ideologiei naționale burgheze în Transilvania.

d. Răscoala țărănească condusă de Horia, Cloșca și Crișan: cauzele răscoalei, caracterul ei antifeudal; însemnătatea marei răscoale țărănești din anul 1784.

3. FORMAREA STATELOR UNITE ALE AMERICII — 1 oră.

a. Dezvoltarea social-economică și politică a coloniilor engleze din America de nord; formarea națiunii nord-americane.

b. Războiul popular pentru independență: cauzele războiului; caracterul lui revoluționar; Congresul de la Filadelfia; „Declarația de independență"; principalele lupte; intervenția statelor europene; victoria poporului american și formarea S.U.A.

c. Situația S.U.A. după război: răscoala sărăcimii; Constituția americană; caracterul ei de clasă — consolidarea puterii marii burghezii și a plantatorilor sclavagiști.

4. DEZVOLTAREA CULTURII UNIVERSALE DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PINĂ LA SFIRȘITUL SEC. AL XVIII-LEA — 1 oră.

a. Condițiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală în sec. XVII—XVIII: trecerea lumii de la feudalism la capitalism; ascuțirea luptei dintre ideologia reacționară feudalo-absolutistă și ideologia burgheziei în ascensiune.

b. Dezvoltarea științei și tehnicii: principalele descoperiri științifice și invenții tehnice; Newton, Lomonosov, Lavoisier, Franklin.

c. Dezvoltarea literaturii: clasicismul francez — Corneille, Racine, Molière; „Sturm und Drang"; Schiller, Goethe, Goldoni, Milton, Swift; marii cronicari romîni; Dimitrie Cantemir; muzica — Bach, Haendel, Haydn, Mozart.

d. Dezvoltarea artelor: artele plastice; arhitectura.

e. Dezvoltarea ideologiei burgheze; filozofia engleză; fiziocrații; marii iluminiști francezi; Enciclopedia; lupta împotriva curentelor idealiste; Radiscev; școala ardeleană.

II. Dezvoltarea orînduirii capitaliste și începutul mișcării muncitorești (1789—1871) — 18 ore.

1. REVOLUȚIA BURGHEZĂ DIN FRANȚA (1789—1794) — 3 ore.

A. Cauzele și începutul revoluției burgheze din Franța — 1 oră.

a. Cauzele revoluției: ascuțirea crizei regimului feudal-absolutist (parazitismul și descompunerea stărilor privilegiate și a monarhiei feudale); situația stării a III-a; influența ideologiei revoluționare burgheze; înrăutățirea situației economice și încercările de reformă (Turgot și Necker).

b. Începutul revoluției: convocarea stărilor generale; ascuțirea luptei de clasă (poziția revoluționară a stării a III-a); cucerirea Bastiliei — 14 iulie 1789; însemnătatea ei; rolul hotărîtor al maselor populare.

B. Marea burghezie la putere în Franța — 1 oră.

a. Răscoalele țărănești și desființarea privilegiilor feudale; „Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului" — caracterul de clasă și însemnătatea ei istorică; trădarea regelui; Constituția burgheză din anul 1791 — instaurarea puterii marei burghezii în Franța.

b. Adunarea Legislativă (componența ei de clasă); coaliția feudală; începutul războaielor revoluționare; răscoala populară din 10 august 1792 și abolirea monarhiei.

c. Convenționalul girondină: componența ei de clasă; victoria de la Valmy și proclamarea primei republici burgheze în Franța; lupta maselor populare conduse de iacobini pentru adîncirea revoluției — răscoala populară din 1793 și căderea convenționalului girondine.

C. Dictatura iacobină — 1 oră.

a. Convenționalul iacobină: aparatul de stat al dictaturii iacobine; teroarea revoluționară; principalii fruntași iacobini — Robespierre, Marat, Saint-Just, Danton, Hébert; Constituția iacobină — caracterul ei înaintat și de clasă; însemnătatea ei; politica social-economică a Convenționalului iacobine (caracterul ei revoluționar — burghez); organizarea armatei revoluționare și înfrîngerea coaliției feudale.

b. Căderea dictaturii iacobine (fracțiunile iacobine; lovitura contrarevoluționară thermidoriană); însemnătatea istorică a dictaturii iacobine.

c. Insemnătatea revoluției burgheze din Franța dintre anii 1789—1794; limitarea ei de clasă; rolul hotărîtor al maselor populare în victoria revoluțiilor burgheze.

2. DEZVOLTAREA FRANȚEI INTRE ANII 1794—1815 — 2 ore.

A. Directoratul și consulatul în Franța — 1 oră.

a. **Convenționalul thermidorian:** Constituția anului III — caracterul ei de clasă; politica externă.

b. **Directoratul.** Dominația marei burghezii; Babeuf și conspirația egalilor; politica externă (campaniile din Italia și Egipt — caracterul cotropitor și urmările lor); Napoleon Bonaparte — exponentul intereselor de clasă ale marei burghezii franceze.

c. **Consulatul.** Lovitura de stat din 18 brumar 1799 și Constituția anului VIII — instaurarea dictaturii militare a marei burghezii în Franța; codul lui Napoleon (caracterul de clasă și însemnătatea lui); politica externă — „pacificarea generală".

B. Imperiul lui Napoleon I — 1 oră.

a. Instaurarea imperiului; politica internă (consolidarea regimului burghez în Franța).

b. Politica externă: cauzele și caracterul războaielor napoleoniene; războiul cu coaliția a III-a și urmările lui, coaliția a IV-a și înfrîngerea Prusiei; Blocada continentală și pacea de la Tilsit; războiul cu Spania (caracterul nejust și urmările lui); coaliția a V-a și înfrîngerea Austriei; politica dinastică a lui Napoleon; campania din Rusia — cauzele ei; marele război patriotic purtat de poporul rus împotriva cotropirii străine; distrugerea armatei napoleoniene; urmările și importanța războiului din Rusia.

c. Prăbușirea imperiului napoleonian: cauzele ei; „bătălia națiunilor"; restaurarea Bourbonilor; „cele o sută de zile" și căderea lui Napoleon.

d. Trăsăturile pozitive și negative ale politicii lui Napoleon; personalitatea lui Napoleon.

3. DEZVOLTAREA CAPITALISMULUI DE LA CONGRESUL DIN VIENA PINĂ LA REVOLUȚIILE DIN ANUL 1848 — 4 ore.

A. Reacțiunea europeană și mișcările revoluționare dintre anii 1815—1830 — 1 oră.

a. Congresul de la Viena (principalele hotărîri; caracterul lor reacționar); întărirea reacțiunii în Europa după căderea lui Napoleon („Sfînta Alianță"; Metternich).

b. Lupta revoluționară a popoarelor din apusul Europei: revoluția din Spania și intervenția Sfintei Alianțe; revoluția din Italia și intervenția Sfintei Alianțe.

c. Lupta revoluționară a popoarelor din sul-estul Europei: răscoala sîrbilor; ajutorul Rusiei; urmările răscoalei; lupta poporului grec — Eteria, independența Greciei.

d. Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu: cauzele ei; forțele sociale participante; caracterul antifeudal și antiotoman al răscoalei populare de la 1821; însemnătatea și urmările ei.

e. Mișcarea revoluționară a decembriștilor: caracterul ei antifeudal; cauzele înfrîngerii și însemnătatea mișcării decembriste.

B. Dezvoltarea Angliei de al sfîrșitul sec. XVIII pînă la mijlocul sec XIX — 1 oră.

a. Dezvoltarea economică: desăvîrșirea revoluției industriale — caracterul și consecințele industrializării capitaliste; căile de comunicație; comerțul — lupta pentru schimbul liber.

b. Dezvoltarea social-politică; urmările mașinismului; influența revoluției burgheze din Franța; ascuțirea luptei de clasă în Anglia; reforma electorală — caracterul ei de clasă (lărgirea bazei politice a regimului parlamentar burghez).

c. Mișcarea chartistă: caracterul ei de clasă; constituirea grupării chartiste; principalele curente din sînul mișcării chartiste; activitatea și însemnătatea mișcării chartiste.

d. Politica externă: întărirea rolului Angliei în relațiile internaționale; expansiunea colonială.

C. Dezvoltarea Franței între anii 1815—1848 — 1 oră.

a. Franța în timpul Restaurației: caracterul reacționar al regimului restaurației (charta constituțională, teroarea albă); progresele economice.

b. Revoluția burgheză din iulie 1830; cauzele revoluției; însemnătatea și influența ei.

c. Regimul burghez din Franța în timpul „monarhiei din iulie": revoluția industrială în Franța; regimul politic (caracterul lui reacționar); opoziția burghezo-democratică față de regimul monarhiei din iulie.

d. Inceputul mișcării muncitorești din Franța: situația grea a muncitorilor; răscoalele muncitorești de la Lyon; blanquismul; legăturile cu clasa muncitoare din alte țări.

e. Politica externă: politica reacționară a Franței din Europa și Africa; cotropirea Algeriei — lupta poporului algerian pentru libertate națională.

D. Apariția socialismului științific — 1 oră.

a. Premizele socialismului științific: situația clasei muncitoare în prima jumătate a sec. XIX — accentuarea exploatării capitaliste; dezvoltarea filosofiei clasice germane și a economiei politice engleze; socialismul utopic — trăsăturile lui; dezvoltarea științelor naturii.

b. Karl Marx și Friedrich Engels — făuritorii socialismului științific; izvoarele și părțile constitutive ale marxismului; Liga comuniștilor.

c. Manifestul Partidului Comunist; conținutul și importanța lui istorică — primul program științific-revoluționar al mișcării muncitorești.

d. Insemnătatea istorică a apariției marxismului.

4. REVOLUȚIILE DIN ANUL 1848 IN EUROPA — 3 ore

A. Revoluția din anul 1848 în Franța — 1 oră.

a. Cauzele revoluției.

b. Desfășurarea revoluției, răscoala populară din Paris; proclamarea republicii; politica burgheză a guvernului provizoriu — comisia muncii și atelierele naționale; accentuarea luptelor social-politice; ascuțirea luptei de clasă dintre proletariat și burghezie — răscoala proletară din Paris (cauzele și însemnătatea luptelor revoluționare din iunie).

c. Consolidarea regimului burghez în Franța: Constituția burgheză din anul 1848; Ludovic Bonaparte — lovitura de stat și instaurarea celui de al doilea imperiu în Franța.

B. Revoluțiile din anii 1848—1849 în Germania, Italia și Imperiul Austriac — 1 oră.

a. **Revoluția din Germania.** Situația social-economică și politică din Germania; cauzele și obiectivele revoluției; poziția de clasă a burgheziei germane; revoluția din Berlin, rolul maselor populare; Parlamentul burghez de la Frankfurt; activitatea revoluționară a lui Marx și Engels în anii 1848—1849; cauzele și urmările înfrîngerii revoluției burgheze din Germania.

b. **Revoluția din Italia.** Situația social-politică din Italia; cauzele și obiectivele revoluției; luptele de eliberare împotriva Austriei; republica romană — Mazzini; înfrîngerea revoluției din Italia; însemnătatea revoluției.

c. **Revoluția din Imperiul Austriac.** Criza social-politică a imperiului feudal multinațional habsburgic; revoluția din Viena și răsturnarea regimului reacționar feudal; revoluția din Praga; înfrîngerea revoluțiilor din Praga și Viena; revoluția din Ungaria; cauzele ei; caracterul și realizările revoluției din Ungaria; limitele de clasă și greșelile revoluției; Kossuth, înfrîngerea revoluției din Ungaria.

C. Revoluțiile din anul 1848 în țările romîne — 1 oră.

a. Dezvoltarea social-economică și politică a țărilor romîne din preajma revoluției.

b. Mișcarea revoluționară din Moldova; cauzele ei; forțele sociale participante; caracterul limitat al mișcării; înfrîngerea și învățămintele ei; programul revoluționar elaborat de Mihail Kogălniceanu.

c. Revoluția din Țara Romînească: cauzele și pregătirea revoluției; programul și desfășurarea ei; importanța problemei agrare; rolul maselor populare; principalii conducători — rolul lui Nicolae Bălcescu; cauzele și urmările înfrîngerii revoluției.

d. Revoluția din Transilvania: cauzele ei; forțele sociale participante; curentele din sînul revoluției; însemnătatea adunării de la Blaj — programul revoluției; luptele moților sub conducerea lui Avram Iancu; uneltirile curții imperiale; lupta lui Bălcescu pentru unirea forțelor revoluționare romîne și maghiare împotriva reacțiunii habsburgice; înfrîngerea revoluției.

e. Caracterul și însemnătatea revoluțiilor de la 1848 din Europa; însemnătatea și consecințele revoluțiilor din țările romîne.

5. DEZVOLTAREA CAPITALISMULUI DE LA REVOLUȚIILE DIN 1848 PINĂ LA COMUNA DIN PARIS — 5 ore.

A. Al doilea imperiu în Franța. Chestiunea Orientală — 1 oră.

a. **Al doilea imperiu în Franța.** Viața social-economică: dezvoltarea industriei, agriculturii și comerțului; politica liberului schimb; creșterea capitalului bancar și întărirea marii burghezii; situația țărănimii și a proletariatului. Politica internă: bonapartismul — expresie a politicii de clasă a burgheziei; „perioada autoritară" și creșterea opoziției republicane; „imperiul liberal" — trecerea la monarhia parlamentară. Politica externă: politica de dominație în Europa; expansiunea colonială — începutul cotropirii Indochinei.

b. **Chestiunea Orientală.** Conținutul și caracterul „problemei orientale"; împletirea politicii antiotomane a Rusiei țariste cu lupta de eliberare națională dusă de popoarele asuprite de turci; războiul Crimeii — cauzele lui; amestecul puterilor apusene; caracterul nejust al războiului; importanța lui; Congresul de la Paris.

B. Unirea Moldovei cu Țara Romînească — formarea statului național romîn — 1 oră.

a. Dezvoltarea social-economică și politică a principatelor romîne după 1848; necesitatea formării statului național romîn, forțele sociale unioniste — lupta maselor populare și a burgheziei pentru unirea țărilor romîne și pentru înlăturarea regimului feudal și a dominației otomane; poziția marilor puteri oglindită în hotărîrile Congresului de la Paris.

b. Unirea Moldovei cu Țara Romînească: divanurile ad-hoc; intensificarea luptei pentru unire — caracterul și importanța hotărîrilor adoptate; Convenția de la Paris; înfăptuirea Unirii — rolul hotărîtor al maselor populare, dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza.

c. Insemnătatea istorică a unirii principatelor: formarea statului național romîn, lărgirea pieții interne, întărirea luptei pentru reforme și pentru independență.

C. Unificarea Italiei și unificarea Germaniei — 1 oră.

a. **Unificarea Italiei.** Creșterea mișcării revoluționare pentru libertate și unificare națională și pentru reforme; Cavour și politica de unificare „de sus". Etapele unificării Italiei: războiul franco-italo-austriac și urmările lui; războiul popular din sud și formarea regatului burghez italian; Garibaldi; desăvîrșirea unificării — eliberarea Veneției și desființarea Statului papal. Insemnătatea unificării Italiei.

b. **Unificarea Germaniei.** Dezvoltarea capitalismului în Prusia după 1848; căile unificării Germaniei; mișcarea muncitorească în perioada luptei pentru unire; Bismarck și politica de unificare „de sus". Etapele unificării Germaniei: războiul cu Danemarca; războiul cu Austria și formarea „Confederației Germaniei de nord"; războiul franco-prusac și încheierea procesului de unificare „de sus". Consecințele unificării naționale a Germaniei în jurul Prusiei.

D. Dezvoltarea S.U.A. între anii 1787—1865; războiul civil — 1 oră.

a. Caracteristicile dezvoltării economice și politice a S.U.A. pînă la mijlocul sec. XIX: regiunile industriale, marile plantații sclavagiste, fermierii; creșterea teritorială a S.U.A.; regimul politic (dominația plantatorilor și a marii burghezii; partidele politice); răscoalele împotriva sclaviei; politica externă — doctrina Monroe.

b. Războiul civil din S.U.A. (1861—1865): cauzele lui (sclavia negrilor și frînarea dezvoltării capitalismului; aboliționismul); Abraham Lincoln; desfășurarea războiului; rolul maselor populare; măsurile democratice și victoria Nordului; caracterul revoluționar al războiului împotriva sclaviei; influența lui internațională.

E. Mișcarea muncitorească internațională între anii 1848—1871; Internaționala I-a — 1 oră.

a. Situația clasei muncitoare după 1848 (accentuarea exploatării capitaliste; lipsa de drepturi politice); dezvoltarea conștiinței și luptei de clasă a proletariatului; necesitatea organizării politice a clasei muncitoare.

b. Intemeierea Internaționalei I-a (1864): adunarea de la Londra; Manifestul constitutiv și Statutul Internaționalei I-a, obiectivele Internaționalei I-a (caracterul și importanța lor).

c. Activitatea Internaționalei I-a pînă la Comuna din Paris: Congresele de la Geneva, Bruxelles, Lausanne și Basel; sprijinirea organizațiilor muncitorești și a mișcării greviste; lupta împotriva curentelor străine și dușmane intereselor clasei muncitoare.

d. Insemnătatea istorică a activității teoretice și practice a Internaționalei I-a — transformarea mișcării muncitorești în cel mai înaintat și puternic front revoluționar împotriva orînduirii capitaliste; Marx și Engels — făuritorii și conducătorii partidului revoluționar al proletariatului.

6. Dezvoltarea culturii universale între anii 1789—1871 — 1 oră.

a. Condițiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală după victoria revoluției burgheze din Franța: victoria și consolidarea capitalismului în Europa și America; dezvoltarea forțelor de producție — interdependența crescîndă dintre știință și tehnică; organizarea muncii științifice; libertatea de cugetare; începuturile și organizarea luptei de clasă a proletariatului împotriva exploatării capitaliste.

b. **Dezvoltarea științei și tehnicii.** Matematica: geometria analitică, analiza matematică. Astronomia — teoria cosmogonică. Chimia: legea conservării masei, teoria atomistă, sinteza organică și aplicarea ei în industrie și agricultură. Fizica: legea conservării energiei; folosirea forței aburului și a electricității. Științele naturale: transformismul și evoluționismul; însemnătatea istorică a darwinismului. Filozofia: ascuțirea luptei dintre materialism și idealism; apariția marxismului — o revoluție în filozofie și știință. Istoria.

c. **Dezvoltarea literaturii.** Romantismul; începuturile lui; poezia romantică — Goethe, Schiller, Heine, Byron, Hugo, Pușkin, Petöffi; drama romantică — Schiller, Goethe, Hugo; romanul istoric — Scott, Dumas. Realismul (critica socială) — Balzac, Dickens, Flaubert, Gogol.

d. **Democrații revoluționari:** Belinschi, Cernîșevschi, Bălcescu, Eftimie Murgu, Tancici, Mazzini.

e. **Arta.** Pictura — David, Delacroix, Goya. Sculptura — Canova Rude. Muzica: Beethoven; romanticii — Schuman, Chopin, Berlioz, Glinka; drama lirică — Rossini, Verdi, Wagner. Dezvoltarea teatrului (rolul lui social).

(VOM PUBLICA ULTERIOR CONTINUAREA PROGRAMEI).

INFORMAȚIE

In folosirea programelor de limba engleză, franceză și germană și de matematică valabile în anul școlar 1958—1959 se va ține seama și de instrucțiunile pentru predarea limbilor engleză, franceză și germană la clasa a V-a, ediția 1958, precum și de instrucțiunile pentru reducerea materiei din programele și manualele de matematică clasele VIII—IX, ed. 1958.

TOT SPRIJINUL muncii cu pionierii

(Urmare din pag. 1)

trecutul revoluționar al poporului. De aceea, cadrele didactice au sarcina să sprijine organizarea și desfășurarea în fiecare școală a concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal", să ajute organizațiile de pionieri în organizarea vizitelor în întreprinderi, la locuri istorice, a excursiilor, a marșurilor pionierești, scoțînd în evidență faptele cele mai semnificative și ajutînd copiilor să lege observațiile făcute cu prilejul acestor acțiuni de ceea ce învață ei la lecții.

Învățătorii și profesorii au datoria să sprijine atragerea tuturor școlarilor în acțiunile organizației de pionieri, să-i îndemne să participe la păstrarea și îngrijirea monumentelor legate de lupta partidului și a poporului nostru, să încurajeze acțiunile întreprinse de ei pentru înfrumusețarea satului, a orașului sau a cartierului în care locuiesc. Cîntecele, poeziile și jocurile care se pregătesc și se prezintă la adunările pionierești, la focurile de tabără, trebuie să fie alese cu grijă, să aibă un conținut patriotic și revoluționar, pentru a contribui la realizarea scopului propus. Și cine poate ajuta mai bine în această alegere pe pionieri și școlari decît învățătorul sau profesorul? De asemenea, cadrele didactice trebuie să sprijine organizarea întîlnirilor dintre pionieri și școlari cu activiști de partid și de stat, cu muncitori fruntași, cu militari ai forțelor noastre armate, cu scriitori, artiști, oameni de știință și să-i ajute pe aceștia să vorbească pe înțelesul copiilor despre viața din trecut și de azi a poporului muncitor, despre eroismul oamenilor muncii și despre viitorul măreț ce se deschide în fața generațiilor tinere.

Lucrînd mînă în mînă cu organizația de pionieri, cadrele didactice trebuie să acorde o atenție deosebită educației politice a elevilor, făcîndu-le cunoscute, pe înțelesul lor, politica internă și externă a statului nostru, evenimentele politice interne și internaționale, lupta popoarelor pentru independență și pace. Învățătorii și profesorii pot să ajute organizațiile de pionieri în această direcție prin găsirea celor mai ilustrative fapte cu privire la viața fericită a copiilor din țările socialiste, la cauzele mizeriei în care trăiesc copiii din țările capitaliste.

Cadrele didactice trebuie să sprijine în mod deosebit munca unităților și detașamentelor de pionieri pentru dezvoltarea la pionieri și școlari a dragostei față de învățătură, față de însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală, a dragostei pentru știință și tehnică, pentru munca productivă. Acest sprijin se poate manifesta în toate formele muncii pionierești — în adunările cu tema, în activitatea din cercurile tehnice și pe materii, în munca cu cartea etc. Învățătorul sau profesorul este în măsură să sugereze organizației de pionieri teme interesante, să orienteze pe pionieri spre acele activități pentru care au înclinații, să recomande cărțile cele mai indicate pentru lărgirea orizontului de cunoștințe și cu bogat conținut educativ. O contribuție deosebită poate să aducă pedagogul la organizarea unor cercuri specifice ramurilor economice ale localității, raionului, regiunii respective, în care să se pună accent pe orientarea elevilor spre munca productivă. Este necesar, de asemenea, să se sprijine acțiunile organizației de pionieri care urmăresc întărirea legăturii dintre școală și viață, prin antrenarea tuturor școlarilor în acțiunile de interes obștesc ale organizației de pionieri — plantarea și îngrijirea pomilor, creșterea și îngrijirea animalelor și păsărilor, strîngerea recoltei, colectarea de metale, hîrtie și altele, în așa fel ca acestea să devină acțiuni de masă. Un mare rol educativ în dezvoltarea dragostei față de munca fizică îl are exemplul personal al învățătorului. Luînd parte activă la acțiunile organizației de pionieri în producție, la acțiunile de folos obștesc, pedagogul poate să exercite o influență pozitivă asupra școlarilor pentru ca ei să aprecieze și să respecte munca fizică.

Aceeași răspundere revine învățătorilor și profesorilor și în ceea ce privește sprijinirea organizației de pionieri pentru organizarea timpului liber al pionierilor și școlarilor în așa fel ca acest timp să fie petrecut în mod plăcut, instructiv și folositor. Ei au datoria să ajute cu sfatul și îndrumarea în alegerea celor mai potrivite activități și în desfășurarea lor. In această direcție este cazul să fie combătută atitudinea unor pedagogi care, fiind în tabere, de pildă, nu s-au sezisat de lipsa conținutului educativ al unor cîntece și jocuri în care au fost antrenați pionieri și școlari în timpul liber și nu au luat măsuri să orienteze aceste activități spre un scop instructiv-educativ bine stabilit. Fără îndoială că o astfel de atitudine, care nu poate fi apreciată ca pozitivă, se datorește lipsei de interes de care dau dovadă acești pedagogi în cunoașterea și sprijinirea acțiunilor întreprinse de organizația de pionieri.

Mai mult chiar, cadrele didactice nu numai că au obligația să acorde tot sprijinul organizației de pionieri, dar trebuie să atragă în sprijinirea ei și pe părinții elevilor și specialiști din alte sectoare de activitate. Activînd în sfatul unității de pionieri, învățătorii, profesorii, directorii școlilor vor ajuta unitatea în desfășurarea unei activități bogate, vor contribui la ridicarea prestigiului organizației și la atragerea în acțiunile ei a tuturor școlarilor.

Ținînd seamă de contribuția pe care o poate aduce organizația de pionieri în formarea trăsăturilor morale ale omului nou, în educarea comunistă a copiilor și în dezvoltarea dragostei lor pentru învățătură, se impune ca în aprecierea activității învățătorilor și profesorilor să se țină seamă și de felul în care aceștia cunosc munca organizației de pionieri din clasa sau școala respectivă, de felul cum sprijină organizația și participă la acțiunile ei.

Acordînd tot sprijinul organizației de pionieri, învățătorii și profesorii o vor ajuta să-și îmbunătățească necontenit activitatea și să aducă o contribuție tot mai însemnată la formarea unui tineret cult, instruit, luptător activ pentru socialism, însuflețit de o dragoste fierbinte pentru patrie și pentru partid.

Sarcini ale organizațiilor sindicale

(Urmare din pag. 1)

ție, activul organizației sindicale de bază, ca și fiecare membru de sindicat — învățător sau profesor, nu au dreptul să rămînă indiferenți față de ivirea în colectivul pedagogic a neînțelegerilor, a conflictelor care oferă un exemplu rău elevilor și împiedică în fapt însăși închegarea și coeziunea colectivelor de elevi. Pentru crearea unei atmosfere sănătoase în colectivul școlii, organele sindicale au datoria să dezvolte spiritul de combativitate al fiecărui membru de sindicat față de lipsurile care frînează munca acestora.

In colectivele pedagogice au intrat în ultimii ani zeci de mii de tineri pedagogi. Numai anul acesta și-au început pentru prima oară activitatea didactică mii de învățători și profesori, proaspeți absolvenți ai școlilor pedagogice, ai institutelor pedagogice și ai facultăților. Să-i ajutăm pe acești tineri să se integreze cît mai repede, cît mai organizat în viața colectivelor lor, să-i ajutăm să-și însușească repede măiestria pedagogică, să-i atragem la înviorarea activității organizațiilor noastre sindicale.

Organizațiile sindicale din școli vor reuși să ridice nivelul activității lor, să intereseze și să atragă pe membrii de sindicat în măsura în care această activitate va fi inspirată de nevoile cele mai actuale ale școlii.

Să folosim toată capacitatea organizatorică și educativă a organizațiilor noastre sindicale pentru sprijinirea eforturilor învățătorilor și profesorilor în scopul ridicării necontenite a nivelului muncii de instruire și educare a tineretului.

LECȚIILE de tehnologia metalelor

Calitatea unei lecții depinde într-o foarte mare măsură de felul cum se pregătește profesorul, de metodele pe care le folosește în predare. Convins de acest lucru, mă pregătesc cu cea mai mare atenție pentru fiecare lecție în parte, avînd în vedere, la întocmirea planului ei, cerințele de bază pe care trebuie să le respecte pedagogul în predarea cunoștințelor: conținutul lecției să corespundă prevederilor programei, să aibă nivelul științific corespunzător, să fie accesibil înțelegerii ucenicilor etc.

Obișnuiesc să mă ocup din timp de procurarea materialului didactic ce-l folosesc în predare. Pentru a-mi asigura cele necesare consult manualul. Cînd conținutul lecției cere cunoașterea directă a obiectelor, caut să procur aceste obiecte. De obicei, le procur de la întreprindere. Bunăoară, la lecția „Instrumente de măsură și control", am obținut prin uzină șublerul, micrometrul, raportorul fix, regiabil etc. În prealabil fac o verificare minuțioasă a întregului material și chiar efectuez unele exerciții pentru a mă asigura că aparatele funcționează bine și că demonstrațiile pe care le voi face vor reuși.

Mă străduiesc ca materialul didactic — în special planșele și diagramele pe care le folosesc în predarea noilor cunoștințe — să fie cît mai sugestiv. Pentru aceasta, mă servesc de culori — de pildă în executarea schițelor, a schemelor etc. La „acționarea hidraulică", bunăoară, conductele unde uleiul era sub presiune le-am colorat în roșu, iar conductele de scurgere a uleiului în galben deschis. Întrucît însuși coloritul planșelor joacă un rol în reușita lecțiilor, mă feresc să folosesc pentru acestea culori prea vii, prea țipătoare, căci ele distrag atenția ucenicului de la ideea centrală. Un motiv în plus pentru care — atunci cînd mă pregătesc pentru lecție — mă opresc asupra culorilor pe care le folosesc, asupra felului în care sînt executate planșele — este faptul că toate acestea trebuie să contribuie și la formarea gustului estetic al tînărului.

Atunci cînd mă pregătesc pentru lecție stabilesc și analogiile și scurtele povestiri legate strîns de subiectul lecției respective și absolut necesare pentru înțelegerea noțiunilor noi, pentru a da lecțiilor un colorit viu, atrăgător. Reflectez chiar și asupra locului unde le voi plasa pe fiecare din ele. Bunăoară, la lecția „Cuptoare electrice pentru prepararea oțelurilor", m-am pregătit să folosesc următoarea analogie pentru înțelegerea noțiunii de „rezistență electrică": un om vrea să străbată în 10 minute distanța de la școală pînă la uzină pe un trotuar îngust. Dacă pe trotuar nu există aglomerație această distanță o poate străbate cu ușurință, în timpul propus, dar dacă pe trotuar e lume multă, omul este nevoit să străbată această distanță în zig-zag, ocolind trecătorii izolați sau grupurile compacte ce îi stau în cale la fiecare pas. La fel se întîmplă și cu electronii, care circulă de-a lungul firului electric subțire. Dacă firul va fi drept și mai gros, electronii străbat distanța de la A la B într-un timp relativ mic, dar dacă firul electric e subțire și înfășurat în spirală, timpul în care electronii ajung de la A la B va fi mult mai mare. Această analogie a avut un efect neașteptat asupra clasei. După două luni, cînd am adus în discuție din nou noțiunea de rezistență electrică, cu ocazia sintetizării materiei, nu era nici un ucenic din cei 30 care să nu poată explica această problemă.

La orice lecție, pe lîngă transmiterea de cunoștințe, sînt preocupat și de latura educativă — să le dezvolt ucenicilor judecata, gîndirea, voința, interesul pentru meseria aleasă. De asemenea urmăresc în permanență educarea ucenicilor în spiritul dragostei față de patrie, arătîndu-le în toate prilejurile mărețele înfăptuiri ale poporului nostru în anii puterii populare.

Caut să dezvolt gîndirea, judecata ucenicilor prin întrebări. Pentru ca întrebările să fie cît mai clar formulate și să solicite gîndirea elevilor, le pregătesc din vreme, de acasă. De pildă la lecția „Procedeul de elaborare a oțelului în convertizorul Bessemer", am pus în discuție următoarea problemă: Ce se întîmplă cu fonta din convertizor atunci cînd introducem aer rece peste fontă topită, care are temperatura de 1150 grade C? În cazul acesta oxigenul din aer se combină cu carbonul și formează oxid și bioxid de carbon, reducînd procentul de carbon din fontă și transformînd fonta în oțel.

La lecția „Procedeul de elaborare a oțelului în convertizorul Bessemer", folosind anumite planșe, ilustrații și articole din ziare care oglindesc succesele obținute de oțelarii de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, am reușit să dezvolt interesul ucenicilor pentru cunoașterea noilor realizări în domeniul industriei noastre siderurgice, să le dezvolt dragostea și interesul pentru meseria aleasă. Astfel în cadrul lecției am atins și cel de-al doilea scop, scopul educativ.

Pentru stimularea interesului ucenicilor pentru lecții, am lansat în rîndul acestora următoarea lozincă: „Nu există nici un lucru prea greu, numai lucruri neînțelese". Ea a făcut ca fiecare ucenic să depună eforturi sporite pentru înțelegerea tuturor problemelor. În felul acesta am reușit ca la orele de consultații să atrag un număr mare de ucenici, iar în recreații, în uzină, la locul de muncă și uneori chiar pe stradă, să fiu asaltat cu tot felul de întrebări în legătură cu probleme pe care ucenicii se străduiesc să le înțeleagă.

Experiența acumulată în numeroși ani de învățămînt mi-a dovedit că prestigiul profesorului și reușita lecției sînt condiționate de pregătirea cît mai bună pentru lecția respectivă și de pregătirea lui de specialitate în general. Profesorul trebuie să fie atît de bine pregătit încît să poată ține lecția cît mai degajat, cît mai sigur de sine. Conștient de aceasta mă pregătesc zi de zi cu multă minuțiozitate.

Prof. ing. PETRE FURDEA
școala profesională
„I. C. Frimu"-Sinaia

În atelierul școlii medii Nr. 7 „I L. Caragiale", din Capitală, maistrul Nicolae Costin dă elevilor explicații în legătură cu funcționarea strungului.

Condițiile locale și predarea diferențiată a cunoștințelor agricole

Procesul de producție în agricultură este determinat de un complex de condiții naturale și social-economice, dirijate de activitatea conștientă și organizată a oamenilor. Agricultura practică constă într-o permanentă luptă a omului cu unele din elementele climei care frînează obținerea de recolte ridicate (regimul nefavorabil al precipitațiilor, evaporația apei din sol, raportul dintre temperatură, vînturi și precipitații etc.).

Întrucît aceste elemente diferă de la o regiune la alta în funcție de o serie de factori geografici, morfologici etc., iar efectul lor asupra dezvoltării plantelor variază după însușirile solurilor respective, este necesar ca lucrările agricole să se execute diferențiat. În timp ce o fabrică, bunăoară, poate funcționa în orice regiune a țării cu aceleași instalații și mașini și cu aceleași procedee tehnologice, în agricultură unele procedee de lucru indicate într-o regiune pot fi contraindicate în alta.

Ținînd seama de faptul că tineretul din școlile de 7 ani capătă o pregătire agricolă pentru a putea lucra efectiv în regiunile respective, în predarea cunoștințelor agricole trebuie să se țină seama de condițiile acestor regiuni.

Problemele agricole ale regiunii în care se găsește o școală se desprind din analiza situațiilor specifice locale. Astfel, fiecare regiune face parte dintr-o unitate naturală, caracterizată printr-o serie de elemente comune: relieful terenului, clima, solul etc. Aceste elemente imprimă o anumită orientare în practica agricolă, un anumit fel de a lucra pămîntul și de a cultiva plantele. Aceasta constituie agrotehnica diferențiată.

Totodată, fiecare regiune se caracterizează și printr-o altă serie de elemente social-economice — densitatea populației, a căilor de comunicație, existența unor centre urbane sau industriale etc. — care imprimă agriculturii locale o anumită orientare în dezvoltarea ramurilor sale, o anumită specializare a producției.

În sfîrșit, agricultura locală se află într-un anumit stadiu de înzestrare cu mijloace mecanizate de producție și în condiții specifice de trecere către socializarea integrală. Aceste elemente caracterizează gradul de perfecționare tehnică a agriculturii și tendințele ei de dezvoltare generală.

Reiese și mai limpede, dacă ținem seama de toate acestea, că nu trebuie să predăm în școală un curs de agricultură în general, ci să adaptăm indicațiile principiale ale programei la aceste condiții.

Cîteva exemple vor lămuri cele expuse. Astfel, capitolul II — Agrotehnica — din programa de cunoștințe agricole pentru clasa a V-a a școlilor de cultură generală prevede și lucrările solului (tema 3). Presupunînd că ne aflăm într-una din zonele secetoase din țară (Bărăganul, Dobrogea, cîmpia din sudul Olteniei sau Moldovei) și cunoscînd că în aceste condiții scopul lucrărilor solului este înmagazinarea și păstrarea apei în pămînt, agrotehnica diferențiată nu admite, în principiu, arăturile de primăvară, ci numai mărunțirea solului cu grapa, cultivatorul etc. În regiunile cu exces de umiditate în sol aceste arături sînt necesare, avînd rostul să îndepărteze excesul de apă și să aerisească solul. De asemenea, ele sînt necesare și în regiunile de dealuri, care ocupă o mare parte din suprafața agricolă a țării noastre, dar aci trebuie făcute într-o anumită direcție, paralel cu curbele de nivel. astfel ca brazdele răsturnate de plug să constituie piedici în calea scurgerii apelor. Iată, deci, cum aceeași temă din programă trebuie tratată diferențiat.

Aceasta, însă, nu e de ajuns. În multe regiuni din țara noastră se execută importante lucrări de îmbunătățiri funciare (indiguiri, canale de desecare, irigații) pe suprafețe de zeci de mii de hectare, spre a reda producției agricole întinse terenuri neproductive, înundabile, mlăștinoase etc. Pe terenurile astfel ameliorate, se aplică un anumit fel de agrotehnică, așa că la școlile din zonele respective (de exemplu în cîmpia de vest a țării, în lunca Dunării sau a Dîmboviței etc.) este bine să se predea cunoștințe de agrotehnică specială pentru condițiile terenurilor îndiguite și străbătute de canale de desecare.

În Dobrogea, solurile agricole au imprimate caracterele roții din care s-au format — loessul — și ale climei de stepă aridă. Dar în această regiune mai intervine un factor esențial: aici agricultura este în plin avînt al mecanizării, datorită colectivizării ei integrale. Ca atare, în școlile din Dobrogea, trebuie să li se predea elevilor cunoștințe despre lucrările mecanizate ale solului pe tarlalele gospodăriilor agricole colective în condițiile unui climat de stepă și pe un sol format de loess.

Vedem deci că predarea diferențiată a cunoștințelor agricole nu este determinată numai de condițiile naturale, ci și de progresul continuu al științei și practicii agricole, de dezvoltarea mijloacelor tehnice, de transformările ce se petrec în satele noastre.

Un alt aspect al diferențierii în predare este acela al specializării producției agricole, determinată de condițiile social-economice. Să presupunem, de exemplu, că în zona în care se află școala se construiește o mare fabrică de zahăr. ceea ce va aduce după sine și o restructurare a planurilor de cultură către o specializare în cultura sfeclei de zahăr.

Existența unor centre importante urbane sau industriale impune o specializare a agriculturii locale în culturi de legume și plante alimentare necesare consumului populației, producției de lapte etc. In unele zone de dealuri și munte, ca de exemplu în Maramureș, dezvoltarea agriculturii merge spre sporirea producției bazei furajere, a pășunilor și fînețelor, spre dezvoltarea creșterii animalelor, precum și spre crearea unor condiții cît mai bune pentru dezvoltarea pomiculturii.

Aceste tendințe ale economiei agricole constituie alte criterii concrete pentru predarea diferențiată a cunoștințelor agricole. In astfel de situații, se va pune accentul pe acele capitole din programă care pregătesc pe elevi în direcția tendințelor de dezvoltare a agriculturii locale, pentru ca după absolvirea școlii ei să poată contribui cu pricepere la realizarea obiectivelor menționate.

Așadar, nu trebuie să privim condițiile locale ca niște elemente statice, la care sîntem nevoiți să ne adaptăm pasiv, ci ca un complex de elemente în plină desfășurare și progres, în care procesul de producție agricolă, împreună cu celelalte sectoare economice de producție, intervin activ și creator.

Pentru documentarea cadrelor didactice asupra problemelor agriculturii din regiunile respective se recomandă organizarea unor consfătuiri comune cu specialiștii de la secțiile agricole raionale și regionale, de la stațiunile experimentale agricole și de la gospodăriile agricole de stat, în cadrul cărora să se discute aceste probleme și să se traseze liniile directoare în predarea diferențiată a cunoștințelor agricole.

Ing. PETRE STANCULESCU

Orele de desen în pregătirea politehnică a elevilor

Alături de fizică, chimie, matematică, științe naturale, desenul ocupă un loc important în acțiunea de politehnizare a învățămîntului de cultură generală, deoarece dă elevilor cunoștințe și deprinderi necesare pentru a înțelege o schiță, pentru a executa după schițe anumite piese, pentru a alcătui ei singuri schițe, pentru a executa desen tehnic, arhitectural sau decorativ.

O dată cu introducerea la școala noastră a elementelor de politehnizare, problema legăturii desenului cu activitățile practice desfășurate de elevi a devenit pentru mine o preocupare dintre cele mai însemnate. Pentru a-i putea ajuta pe elevi, prin lecțiile de desen, în activitatea practică pe care o desfășoară în atelierele Complexului Grivița Roșie, am luat legătura cu maiștrii care îi îndrumează, am asistat chiar la unele dintre activitățile practice în producție. Am constatat cu acest prilej că unii elevi execută piesele în mod mecanic, fără să facă legătura cu cele învățate la desen că nu știu unde și cum anume se aplică anumite elemente învățate la lecțiile de desen. Bunăoară, deși în cadrul lecțiilor de desen ei rezolvau bine unele cazuri de racordare, puțini erau aceia care știau să le aplice atunci cînd treceau să execute în atelier anumite piese.

Pentru a le veni în ajutor, am organizat chiar în atelier, împreună cu maiștrii, discuții în cadrul cărora am reușit să-i facem pe elevi să înțeleagă legătura care există între cunoștințele și deprinderile însușite la desen și activitatea pe care ei o desfășoară în vederea executării unor piese. De asemenea, am scos în evidență principalele greșeli pe care le fac elevii, am arătat cauzele care le determină și am dat indicații pentru evitarea lor în viitor.

După ce am cunoscut bine specificul muncii de atelier, am căutat să-mi orientez în așa fel activitatea în cadrul orelor de desen, încît cunoștințele pe care și le însușesc elevii să le fie de un real folos atît în munca de atelier cît și în munca pe care o vor desfășura mai tîrziu în producție. Așa, de pildă, la clasa a VIII-a, după ce elevii și-au însușit noțiunile elementare de desen geometric prevăzute în programă ca elemente de bază ale desenului tehnic, am făcut cu ei o serie de aplicații practice. Ca aplicare a diviziunii cercului în părți egale ei au executat roți de căruță, roți de locomotivă etc. La capitolul racordări, elevii au aplicat elemente de racordare la colțuri de șosele, căi ferate, poduri simple etc. Apoi, pe măsură ce s-au predat diferite cazuri de racordare mai complexe, elevii au demonstrat cum se aplică aceste cazuri la flanșe și la unele elemente de arhitectură, la o cheie fixă dublă etc.

Revenind după un timp în atelier, pentru a urmări cum anume aplică elevii în practică cunoștințele pe care și le-au însușit în cadrul lecțiilor de desen, am observat că elevii care manifestă interes pentru desen efectuează cu mai multă ușurință piesele, că dau dovadă de mai multă siguranță în executarea anumitor operații. Astfel, elevii claselor a IX-a și a X-a au executat în trimestrul III o serie de piese cotate cu secțiunile cerute, ca aplicare a predării capitolului „Secțiuni în corpuri", precum și unele piese aplicative ce reies din intersecția corpurilor geometrice (țiitele cu profiluri diferite etc.).

In munca pe care o desfășor în vederea introducerii elementelor de politehnizare am întîmpinat adesea unele greutăți. Așa, bunăoară, programa de desen nu este întotdeauna pusă de acord cu programa celorlalte materii în cadrul cărora se realizează politehnizarea și îndeosebi nu se sprijină pe cunoștințele învățate la geometrie. Din această cauză am întîmpinat serioase greutăți în predarea proiecției ortogonale la clasa a IX-a, de exemplu, deoarece elevii nu aveau cunoștințele corespunzătoare de geometrie plană și în spațiu. Consider, în același timp, că programele claselor VIII—X sînt unilaterale, deoarece nu se prevăd ore de desen decorativ, de construcție, arhitectural și după natură, care ar completa cunoștințele de desen ale elevilor.

Ținînd seama de experiența anilor trecuți, voi căuta ca în acest an lecțiile de desen să contribuie într-o măsură și mai însemnată la pregătirea politehnică a elevilor. Pentru a ridica nivelul lecțiilor de desen prin folosirea materialului didactic (care în momentul de față ne lipsește), voi executa împreună cu elevii schițe ale unor corpuri geometrice simple (secțiuni în corpuri și suprafețe desfășurate), urmînd ca piesele să fie lucrate în atelier. Voi stabili o legătură mai strînsă cu profesorii care predau geometria și fizica, pentru ca în predarea desenului să folosesc din plin cunoștințele însușite la aceste discipline..

Prof. CONSTANTIN LEPADATU
Școala medie „Aurel Vlaicu"
București

INTR-O ȘCOALA DE MESERII

Colectivul pedagogic de la școala de meserii „Vasile Roaită" din Ploești a întreprins numeroase acțiuni de sprijinire a ucenicilor în activitatea lor de la clasă și din ateliere.

Pentru o bună organizare a muncii tinerilor, încă înainte de începerea cursurilor au fost desemnați maiștrii responsabili de ateliere și de cabinete școlare; au fost create din vreme comisii metodice care sprijină conducerea școlii în organizarea întregului proces instructiv-educativ.

In primele zile de curs, comisiile metodice s-au interesat de nivelul de cunoștințe și de deprinderile de muncă practică cu care au venit în școală ucenicii din anul I. Comisia de lucrări practice de la secția confecții a purtat în acest sens discuții cu tinerii asupra lucrărilor elementare de croitorie și a căutat să cunoască deprinderile noilor veniți. Constatările nu au rămas nevalorificate. Bunăoară, observînd că ucenicele din mediul sătesc au mai multe deprinderi practice decît cele de la oraș, comisia a îndrumat pe profesorii de specialitate să se ocupe mai intens de activitatea acestora din urmă pentru a le aduce — sub acest aspect — la nivelul celor dintîi.

Tot în scopul cunoașterii ucenicilor, comisiile pentru cultură tehnică și pentru cultură generală au organizat lecții deschise la anul I, ca de pildă lecția de strungărie ținută de maistrul-instructor Adrian Stănescu la care au participat și profesorii de fizică și matematică. La începutul acesteia, maistrul a pus în fața ucenicilor două piese de metal din care una era finită și alta nefinită. El a cerut ucenicilor să spună cît trebuie strujită cea de a doua, ca să se poată scoate din ea o piesă asemănătoare celeilalte. Pentru a da răspunsul, elevii au apelat la cunoștințele lor de matematică și fizică primite în clasele V—VII. Întrucît lecția a demonstrat că ucenicii au unele goluri în ce privește cunoștințele primite în clasele V—VII la aceste discipline, comisia metodică pentru cultură generală a recomandat profesorilor de specialitate să găsească posibilitatea de a reveni asupra unor probleme.

Pe baza acestor recomandări și pe baza constatărilor făcute cu ocazia asistențelor la lecțiile teoretice sau practice, profesorii și maiștrii de la școala de meserii „Vasile Roaită" au putut să-și îmbunătățească și planurile de lecții. Cunoscînd gradul de pregătire al clasei, ei au reușit să stabilească nivelul de la care să plece în efectuarea lecțiilor, ce capitole trebuie tratate cu mai multă atenție etc.

In școala de meserii „Vasile Roaită" cadrele didactice și-au început munca cu toată seriozitatea. Este necesar ca la eforturile pedagogilor din această unitate să se adauge sprijinul secției orășenești de învățămînt și cultură din Ploești. De la înființare, însă, unitatea nu a fost vizitată de nici un inspector școlar de la secția orășenească de învățămînt și cultură, ca să nu mai vorbim de inspectorii statului popular regional.

Secția de învățămînt și cultură are datoria să asigure un control și o îndrumare competentă a muncii cadrelor didactice, pentru ca școala de meserii „Vasile Roaită" să obțină succese și mai mari în pregătirea ucenicilor.

Răspuns cititorilor

Tovarășa CECILIA DOBRA, învățătoare la școala de 7 ani din comuna Mineci-Pămînteni, raionul Teleajen, precum și alte cadre didactice ne întreabă: ***Cum trebuie predate lecțiile de citire la clasa a IV-a? In ordinea dată în manual, sau grupînd textele de lectură pe teme?***

Lecțiile de citire trebuie predate ținînd seama de ordinea textelor de lectură din manual. In manualul de citire pentru clasa a IV-a (ediția 1958) textele de lectură sînt orînduite astfel încît să răspundă în cea mai mare măsură cerințelor pedagogice (varietate, concordanță cu anotimpurile și etapele anului școlar, posibilitatea de a face legătura cu cunoștințele predate la alte materii sau cu lucrările practice etc.)

Bineînțeles învățătorul va avea grijă ca textele de lectură axate pe anumite evenimente („1 Mai" de I. Marșak, „Martie" de Nina Cassian — poezie referitoare la Ziua femeii — etc.) să fie predate în preajma zilelor respective. Textele care prin conținutul lor se leagă de cunoștințele predate la alte materii („Valea Trotușului", „Între Tepeș și Mohamed") sau de lucrările practice efectuate de elevi („Semănătorii", „Ținutul este darnic") vor fi programate ținîndu-se seama de planificarea la celelalte obiecte de studiu sau activități.

Gruparea textelor de citire din manual după criterii tematice se va face cu prilejul recapitulării. In cursul predării este bine ca învățătorul să ceară elevilor să stabilească legături între textul citit în lecția curentă și alte texte de lectură, cu care cel dintîi are puncte comune.

Consecințele indiferenței

Au trecut mai mult de trei săptămîni de cînd a început școala. Și în anul acesta, ca și în alți ani, o nouă promoție de absolvenți ai școlilor și institutelor pedagogice și-a început munca în școlile din toată țara. Cadrele didactice mai vîrstnice i-au așteptat pe noii învățători cu nerăbdare și i-au întîmpinat cu simpatie. Tinerii aduc cu ei entuziasmul specific vîrstei, dorința de a munci, nenumărate planuri și visuri mari.

De la început, însă, acești tineri au de luptat și cu unele dificultăți, inerente primilor pași în cariera de pedagog. Deși școlile pe care le-au absolvit i-au înzestrat cu o pregătire temeinică și i-au familiarizat cu munca la catedră prin numeroase ore de practică pedagogică, primul lor an de învățămînt le pune în față o serie de probleme cărora nu reușesc să le găsească întotdeauna cea mai bună soluție. E firesc să se întîmple așa, pentru că munca de pedagog necesită o experiență bogată, care nu poate fi dobîndită decît în urma unei practici îndelungate. Lipsa de experiență a tinerilor învățători poate fi suplinită numai de sprijinul celor care o au și care pot să-i îndrume, să-i ajute să evite eventualele greșeli. Din păcate, acest ajutor de care tinerele cadre didactice au neapărată nevoie nu a fost pînă în prezent în centrul preocupărilor tuturor colectivelor de învățători și profesori.

La 1 septembrie, la școala de 7 ani din satul Niculițel, raionul Tulcea, s-au prezentat două învățătoare noi, absolvente ale școlii pedagogice din Constanța: Anghelina Radu și Aurelia Creangă. Prima predă acum la clasa a III-a, iar cealaltă la clasa I-a. Ar fi fost de așteptat ca din primele zile directorul școlii și învățătorii cu experiență să se ocupe îndeaproape de cadrele tinere, nou venite în școală, să le ajute. Era de asemenea de așteptat ca noile cadre didactice să apeleze la ajutorul învățătorilor mai vîrstnici. Împotriva tuturor așteptărilor, noile învățătoare nu au primit și nu au cerut nici un fel de sprijin, deși greutățile s-au ivit din primul moment.

Tovarășele Aurelia Creangă și Anghelina Radu se plîng acum că elevii lor nu răspund la lecții și că ele reușesc numai cu mare greutate să-i determine să vorbească. Cauza acestei situații trebuia găsită pentru a fi înlăturată. Lipsite însă de experiență și de îndrumare, tovarășele învățătoare nu au putut să rezolve singure această problemă. Așa că, în cele din urmă, au socotit că atitudinea copiilor s-ar datora timidității — și s-au resemnat. Desigur însă că este vorba de unele lipsuri din munca învățătoarelor. Poate că ele au față de copii o atitudine distantă și rece, care îi face pe aceștia să se teamă. Poate că nu le explică suficient de bine lecțiile, sau poate că pun întrebări grele ori neclar formulate. Oricum, vina nu poate fi a elevilor. Vina o poartă în primul rînd învățătoarele pentru că nu au cerut sfatul nimănui, nu au vorbit despre greutățile lor cu ceilalți învățători și profesori din școală. În ședințele consiliului pedagogic care s-au ținut de la începutul anului și pînă acum au tăcut. Nu au avut nici o problemă de ridicat. Pe de altă parte, nici celelalte cadre didactice nu s-au interesat de felul cum muncesc ele, pentru a le sprijini și a le îndruma. Chiar directorul școlii, care era obligat să cunoască îndeaproape activitatea noilor cadre din școală, nu a găsit timp să asiste măcar la una din lecțiile lor. Atît cele două învățătoare cît și colegii lor s-au complăcut într-o condamnabilă atitudine de indiferență. Noile învățătoare s-au mulțumit să-și facă planurile de lecții, să vină la școală, să-și țină lecțiile. Ele consideră că și-au făcut datoria. Cînd au văzut că în munca lor apar greutăți, s-au mulțumit să declare că elevii sînt slabi.

Ne aflăm în prima lună de școală. Lipsurile nu trebuie lăsate să se adîncească. Este necesar ca munca tinerelor cadre didactice să devină o preocupare serioasă a întregului colectiv al școlii. Atît tinerii învățători cît și colegii lor mai vîrstnici trebuie să înțeleagă că numai printr-o colaborare permanentă și prin eforturi comune vor reuși să înlăture piedicile care există în munca lor și vor putea să obțină rezultate bune.

OCTAVIAN BUZESCU

E cazul să audă și alții

Tovarășul Pavel Jivan e funcționar la sfatul popular și nu are nimic comun cu școala. Școala medie din Făget, regiunea Timișoara, însă, are comun cu dînsul internatul. Din cauza acestei comunități un număr de elevi sînt nevoiți să vină zilnic de la distanțe de cîte 5-7 km depărtare de școală, în timp ce tovarășul Jivan ocupă două camere din spațiul internatului. Porcul și păsările familiei sale, avînd la rîndul lor dreptul la viață, au asigurate toate condițiile de trai prin culturile de spanac, salată și alte produse de pe lotul școlar. Ceva mai mult, soția tov. Jivan a intrat în mod abuziv în parcul școlii, unde și-a săpat o bucată de teren pe care și-a pus zarzavaturi.

Pe lîngă alte îndeletniciri, tov. Jivan o are și pe aceea de vînător. Și cum un vînător fără cîine nu e vînător, curtea internatului e o adevărată creșcătorie de cîini. Avînd la rîndul lor și aceștia dreptul la viață, în primăvara acestui an, de pildă, au mîncat 5 iepuri de la colțul naturii vii din școală!

Iată doar cîteva fapte pentru care colectivul de profesori și elevi este indignat de comunitatea tov. Pavel Jivan cu școala medie din Făget. Că sînt indignați de acest lucru și tovarășii de la sfatul popular raional Făget e greu de crezut, cu atît mai mult cu cît ei, deși au auzit de această situație, n-au dispus luarea vreunei măsuri. Ținînd seama de toate acestea, poate e cazul să audă alții...

M. G.

Știri

Pregătiri pentru iarnă

La școala medie din Pătîrlagele pregătirile de iarnă se desfășoară din plin. In cămările internatului au și fost aduse primele cantități de legume și zarzavaturi. Unele din acestea (3000 kg de roșii, 2000 kg cartofi, 2500 kg varză, 250 kg morcovi etc.) s-au recoltat din grădina școlii. De asemenea, s-a început prepararea conservelor.

I. TEODORESCU
Ploești

Școală nouă

Intrucît școala construită acum 70 de ani în comuna Teșila era neîncăpătoare pentru populația școlară din această comună, țăranii muncitori, cu ajutorul sfatului popular comunal, au construit un local nou cu 8 săli de clasă, cu săli pentru laboratoare, atelier etc. Noile condiții în care își desfășoară activitatea școala de 7 ani din comună au permis ca în clasele I—VII să fie cuprinși toți copiii de vîrstă școlară.

GH. MEGELEA
comuna Teșila, raionul Cîmpina

Legarea predării matematicii de agricultură

Dezvoltarea agriculturii noastre pe drumul socialismului cere cadre temeinic pregătite pentru a putea aplica cu succes noile cuceriri ale științei și tehnicii în producția agricolă. In sistemul de pregătire a acestor cadre matematica are un rol deosebit de important. De aceea, predarea matematicii trebuie strins legată de problemele pe care le ridică activitatea practică în agricultură.

Programele de matematică pentru clasele V—VII și manualele de aritmetică și geometrie pentru aceste clase prevăd efectuarea unor lucrări practice de măsurători și rezolvarea de probleme cu caracter practic. Profesorii de matematică pot, însă, pe baza datelor luate din realitatea înconjurătoare, să alcătuiască și alte probleme pe care să le rezolve cu elevii. Prin exemple simple luate din munca gospodăriilor agricole colective, gospodăriilor agricole de stat, stațiunilor de mașini și tractoare, întovărășirilor agricole sau din alte domenii de activitate, profesorii vor căuta să arate elevilor că aplicațiile matematicii sînt multiple, că însușirea temeinică a noțiunilor de bază ale matematicii ușurează munca omului, îl ajută să rezolve problemele practice pe care le ridică viața și activitatea productivă.

Conținutul problemelor trebuie în așa fel stabilit încît să convingă pe elevi că munca în sectorul socialist al agriculturii este mult mai rodnică decît în gospodăriile individuale. Luînd date concrete din munca gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole, cooperativelor agricole de producție, precum și din viața membrilor fruntași ai acestora, profesorii vor arăta elevilor că numai pășind pe calea agriculturii socialiste țărănimea muncitoare își poate făuri o viață îmbelșugată. Rezolvindu-se probleme din care să reiasă veniturile mari realizate de colectiviști sau întovărășiți în comparație cu veniturile obținute de țăranii cu gospodării individuale, li se vor explica elevilor avantajele muncii în comun: organizarea unei producții raționale multilaterale, folosirea deplină și cît mai economică a pămîntului, folosirea îngrășămintelor, creșterea producției la hectar, folosirea agrotehnicii înaintate și a muncii mecanizate, dezvoltarea creșterii animalelor etc.

Căile prin care se poate realiza legătura matematicii cu munca productivă în agricultură sînt variate. Problemele cu caracter practic cu date din agricultură, lucrările practice de măsurători sau de determinare a unor dimensiuni (la construirea unei magazii de cereale, a unei sere, a unui siloz etc.), vizitele organizate cu elevii în G.A.C., G.A.S. sau S.M.T. pentru a le face cunoscute activitatea acestora, rezultatele muncii în comun și cu unelte mecanizate și a le trezi dorința de a lucra în agricultură, sînt cîteva din aceste căi.

Cunoașterea îndeaproape a sarcinilor importante ale gospodăriilor colective fruntașe din apropierea școlii va trezi în elevi dorința de a rezolva unele probleme practice sau de calcul ale gospodăriei și de a lucra efectiv la îndeplinirea lor. De exemplu, calcularea necesarului de nutreț pentru animalele unei gospodării agricole colective, calcularea cantității de cereale necesare pentru semănat, calcularea venitului total obținut de o gospodărie colectivă, calcularea venitului anual al unui colectivist în comparație cu venitul unui țăran cu gospodărie individuală etc. sînt probleme pe care elevii le vor rezolva cu deosebit interes. De asemenea, pentru săparea unor șanțuri de irigare, pentru parcelarea ogoarelor etc., se cere aplicarea unor cunoștințe de geometrie și o mulțime de calcule pe care trebuie să le facă elevii luînd datele concrete de la fața locului.

Problemele prevăzute pentru a fi rezolvate la fiecare capitol din programa de aritmetică, precum și problemele recapitulative vor avea conținutul axat pe sarcinile fundamentale ale agriculturii (dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist în agricultură, creșterea producției la hectar, creșterea veniturilor și a fondului de bază ale gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole etc.).

In acest scop profesorii vor întocmi probleme care să arate cum s-a dezvoltat sectorul socialist în agricultură în ultimii ani în comparație cu anii precedenți. Se va arăta cîte G.A.C., G.A.S., întovărășiri agricole și S.M.T. s-au înființat în ultimul an (se vor întocmi tabele și grafice care să arate cum a crescut numărul lor an de an, scoțîndu-se în evidență creșterea în ultimii ani). Se va arăta elevilor ce suprafață de teren arabil deține sectorul socialist cooperatist cît la sută reprezintă el din întreaga suprafață agricolă cooperativizabilă a țării, respectiv cîte tractoare și alte mașini agricole se folosesc în țara noastră pentru executarea lucrărilor agricole (cum a crescut numărul lor în ultimii ani). Se vor lua date din regiune și raion și se vor face comparații între raioane privind dezvoltarea sectorului socialist în agricultură, întocmindu-se probleme ca aceasta, bunăoară: In 1955 erau 2151 G.A.C., iar întovărășiri agricole cu 2137 mai multe. Pînă la 1 martie 1958 s-au mai înființat încă 605 G.A.C. și 7147 întovărășiri, precum și 125 cooperative agricole de producție. Să se calculeze cîte unități socialiste cooperatiste erau în țara noastră la 1 martie 1958.

Sprijinul acordat de S.M.T. țărănimii pentru sporirea producției agricole va fi ilustrat prin probleme de felul următor: In 1953 numărul tractoarelor (convenționale de 15 C.P.) din S.M.T. era de 13513 și un tractor ara în medie 233 ha. In 1957 au fost 20700 tractoare și fiecare a arat în medie 267 ha. Cu cît a sporit numărul hectarelor arate cu tractorul în 1957 față de 1953? Cu cît ar fi crescut acest număr dacă numărul tractoarelor ar fi rămas același și ar fi crescut numai capacitatea lor de muncă? Dacă se va ajunge ca fiecare tractor să are 430 ha. (așa cum a realizat S.M.T. Febiș din regiunea Timișoara), să se afle cîte hectare în plus se vor putea ara cu tractoarele existente în 1957.

Comentînd rezultatele acestor probleme și întocmind și altele noi, profesorii vor arăta elevilor importanța creșterii numărului de tractoare și a capacității lor de muncă pentru a cuprinde un volum de lucrări agricole din ce în ce mai mare. Se vor face comparații între recoltele obținute de G.A.C. sau de întovărășiri agricole, unde pămîntul a fost lucrat cu unelte mecanizate, și producția țăranului individual, care lucrează cu vitele, rezolvîndu-se probleme ca acestea:

O întovărășire agricolă din raionul Adjud a obținut o producție medie de 2350 kg. grîu la hectar. Știind că țăranii cu gospodărie individuală au realizat numai 46 la sută din această producție, să se calculeze cu cît a fost mai mare producția la hectar obținută de întovărășirea agricolă față de cea a țăranilor individuali.

O gospodărie agricolă colectivă, folosind sămînță de porumb hibrid, a reușit să obțină pe o parcelă de 122 ha. o producție de 530700 kg. porumb boabe, în timp ce țăranii cu gospodărie individuală au realizat o producție la hectar de 2,9 ori mai mică. Să se calculeze cu cît a fost mai mare producția la hectar a gospodăriei colective față de producția țăranului individual.

Pentru consolidarea cunoștințelor privitoare la efectuarea celor 4 operații cu numere întregi, la fracții ordinare și zecimale, li se vor da elevilor probleme în care se cere să se calculeze recoltele obținute de gospodăriile agricole colective sau gospodăriile agricole de stat la diferite culturi, producția medie pe hectar la porumb, grîu, cartofi, sfeclă de zahăr etc. obținută de gospodăriile colective fruntașe, veniturile obținute de acestea din creșterea animalelor și păsărilor, din cultivarea legumelor, zarzavaturilor, viței de vie etc. De asemenea se vor calcula veniturile obținute de colectiviștii fruntași comparîndu-se cu veniturile acestora înainte de a intra în gospodăria agricolă colectivă sau cu ale țăranilor individuali, pentru a se scoate în evidență avantajele muncii în comun.

Se vor rezolva probleme care să arate creșterea producției la hectar prin folosirea porumbului hibrid. De exemplu: G.A.C. Dunărea-Galați a obținut o producție medie de 6000 kg. porumb la hectar pe o suprafață de 286 hectare. O altă gospodărie agricolă colectivă a obținut numai 2500 kg. porumb la hectar pe o suprafață de 306 hectare. Știind că 4,2 kg. de porumb echivalează cu un kg carne de porc viu, să se afle cu cît mai mulți porci de 90 kg. se pot crește cu porumbul de pe 100 ha din prima gospodărie față de a doua. Să se calculeze ce recoltă a obținut fiecare gospodărie și de cîte ori este mai mare recolta la hectar la prima gospodărie față de a doua.

Analizîndu-se rezultatele obținute se va explica importanța extinderii culturii porumbului și creșterii producției la hectar prin folosirea porumbului hibrid.

Rezultatele irigării culturilor de porumb sau a altor plante în regiunile secetoase se vor arăta prin probleme de felul următor:

La G.A.S. Medgidia s-a realizat pe un teren de 91 hectare irigat o producție de 4068 kg. porumb la hectar, recoltîndu-se tot atîta porumb cît de pe un teren de 364 ha neirigat. Să se calculeze care a fost producția medie la hectar obținută pe terenul neirigat și de cîte ori a fost mai mare producția pe terenul irigat.

Se vor lua și alte exemple, arătîndu-se ce venituri în plus obțin gospodăriile care folosesc metoda irigării culturilor și cum contribuie aceasta la scăderea prețului de cost.

Prin cîteva probleme li se va arăta elevilor importanța folosirii îngrășămintelor minerale pentru creșterea producției agricole; ce îngrășăminte se folosesc, la ce culturi, ce cantitate se dă la hectar și ce sporuri de recoltă se pot obține. Iată o astfel de problemă: Experiența de la Voicești, regiunea Pitești, a arătat că, folosindu-se 300 kg îngrășăminte azotoase la hectar, s-a obținut un spor de 1240 kg. porumb la hectar, ceea ce reprezintă 39% din porumbul recoltat de pe un hectar de teren neîngrășat. Să se afle: Care a fost producția la hectar pe terenul neîngrășat și apoi pe cel îngrășat? Ce spor de producție s-ar obține prin folosirea îngrășămintelor de către o gospodărie agricolă colectivă care cultivă 179 ha de porumb?

La capitolul „Mărimi proporționale" se vor alcătui probleme care să arate elevilor cum este retribuită munca colectiviștilor, proporțional cu numărul de zile lucrate. Se vor da exemple de colectiviști fruntași din gospodăria colectivă locală, arătîndu-se ce cantități de cereale au obținut, care sînt veniturile lor, cît valorează ziua muncă etc., insistîndu-se asupra creșterii nivelului de trai și cultural al colectiviștilor datorită muncii în comun și arătîndu-se cum le este ușurată munca prin folosirea tractoarelor și mașinilor agricole.

De asemenea, se pot alcătui probleme care să prezinte avantajele gospodăriilor colective mari, cu mult pămînt, care au posibilitatea de a organiza o producție rațională multilaterală, folosind mai deplin forța de muncă, măsurile agrotehnice și tehnica modernă și pot avea fonduri de bază mari.

Creșterea terenului arabil prin desțelenirea pămînturilor neproductive, pentru a fi redate agriculturii, va fi ilustrată prin exemple luate din raionul sau localitatea respectivă, calculîndu-se veniturile obținute de pe aceste terenuri. Se vor întocmi probleme cum este, de exemplu, următoarea: In regiunile Craiova, București, Galați, Constanța s-au identificat 300.000 ha pășuni naturale. Dacă acest pămînt se va desțeleni și se vor cultiva 100.000 ha cu porumb pentru siloz și 150.000 ha cu porumb pentru boabe, socotindu-se o producție medie de 30.000 kg porumb pentru siloz la ha și 2.000 kg. porumb boabe la ha., să se afle cîte vaci cu lapte se vor putea hrăni cu porumbul însilozat și cîți porci se vor îngrășa cu porumbul boabe recoltat, dacă pentru o vacă sînt necesare 5 tone de porumb însilozat iar pentru un porc sînt necesare 500 kg boabe.

Capitolul „Procente" are aplicații multiple. Aproape în toate problemele se poate cere calcularea procentului, se poate afla cu cît la sută a crescut producția la ha, cu cît la sută a crescut venitul gospodăriilor colective, cît la sută din terenul unei gospodării agricole colective este semănat cu grîu etc. Iată exemple de asemenea probleme:

O gospodărie colectivă și-a planificat ca venitul ei anual să crească cu 170.000 lei, din care 29.000 să rezulte din creșterea oilor și păsărilor. Ce procent ca reprezenta venitul obținut din creșterea oilor și păsărilor față de venitul total?

Venitul unei gospodării agricole colective a fost în 1957 de 5,4 ori mai mare decît în 1955. Știind că în 1955 venitul gospodăriei a fost de 490.500 lei, să se calculeze ce venit a obținut gospodăria în 1957 din vînzările către stat pe bază de contractări, dacă acesta reprezintă 75% din venitul total realizat de gospodărie în 1957. Rezolvîndu-se această problemă, li se va explica elevilor importanța contractărilor de cereale și animale cu statul atît pentru gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole cît și pentru țăranii individuali.

Profesorii vor putea întocmi multe probleme cu procente luînd datele din gospodăriile agricole colective sau gospodăriile de stat locale, arătînd elevilor necesitatea cunoașterii calculării procentelor.

Li se va arăta elevilor, prin cîteva probleme, importanța dezvoltării culturilor de pomi fructiferi, viță de vie, legume, zarzavaturi, plante industriale etc. pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii și a venitului național. De exemplu, se vor da probleme ca aceasta: Pentru satisfacerea în întregime a nevoilor de ulei ale populației se vor extinde suprafețele cultivate cu floarea soarelui pînă la 400.000 ha și se va mări producția la ha la 1.100 kg semințe. Ce cantitate de ulei se va obține dacă semințele de floarea-soarelui conțin în medie 35% ulei?

De asemenea, li se va arăta elevilor necesitatea sporirii numărului de animale și păsări, pentru îmbunătățirea aprovizionării populației cu carne, grăsimi, ouă, lapte, precum și importanța creșterii raselor superioare de animale pentru a obține producții mari. Iată exemple de probleme care pot fi folosite în acest scop:

Intr-o creșcătorie de porci s-au folosit 5,50 unități nutritive pentru un spor de 1 kg. carne vie. Cu o rasă superioară de porci se poate obține un kg de carne vie numai cu 3,8 unități nutritive. Intr-un an, o gospodărie agricolă colectivă a crescut 165 porci cu o greutate medie de 100 kg. Cîți porci a 100 kg ar putea ea crește într-un an cu aceeași cheltuială pentru hrana lor, dacă ar avea porci de rasă superioară?

Media producției de lapte a vacilor din gospodăriile agricole colective a sporit de la 694 l. în 1953 la 1.170 l. în 1957. Știind că o gospodărie agricolă colectivă are în medie 1,3 vaci de lapte la 100 ha și că gospodăriile agricole colective au în total 1.669.184 ha, să se afle cu cît mai mult lapte s-a obținut în 1957 decît în 1953.

O gospodărie agricolă colectivă, folosind pentru hrana vacilor porumb însilozat, a realizat o producție medie de 2880 l. lapte pe cap de vacă, în timp ce producția obținută de țăranul cu gospodărie individuală reprezintă 3/8 din producția gospodăriei colective. Să se calculeze cu cît mai mult unt obține gospodăria agricolă colectivă de la o vacă decît țăranul individual, dacă din 100 l. lapte se scot 3,95 kg unt.

Cunoștințele de geometrie primite de elevi la capitolele „Arii" și „Poliedre" au aplicații variate la parcelarea unor terenuri, grădini de legume, la plantarea pomilor fructiferi, la construirea de adăposturi pentru animale, de magazii pentru cereale, de șanțuri pentru irigare, la construirea de silozuri pentru însilozarea hranei necesare vitelor pe timpul iernii etc. De exemplu, la plantarea pomilor fructiferi în formă de triunghi echilateral sau pătrat elevii vor trebui să aplice cunoștințele respective pentru a face schițe și a calcula cîți pomi sînt necesari pentru a planta un anumit teren.

La construirea unui siloz pentru însilozarea nutrețului elevii vor calcula întîi necesarul de furaj pe o perioadă dată, în funcție de numărul animalelor și rația pe zi, și apoi vor determina capacitatea silozului. Luînd datele necesare pentru a rezolva problema de la fața locului, elevii vor aplica cunoștințele lor de geometrie plană și în spațiu (aria triunghiului și trapezului, volumul unei prisme etc.)

De asemenea, cunoscînd recolta de grîu sau porumb a unei gospodării agricole colective elevii vor calcula ce dimensiuni trebuie să aibă magazia de cereale în care să se poată depozita toată recolta, folosind relațiile dintre unitățile de capacitate și volum.

Pe lîngă exemplele menționate, profesorii vor alcătui și altele, luînd date din realitatea locală, din gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, întovărășiri agricole și din gospodării individuale, care să scoată puternic în relief veniturile mari obținute de țăranii colectiviști și întovărășiți față de țăranii cu gospodării individuale, pentru a convinge astfel pe elevi asupra importanței dezvoltării și consolidării sectorului socialist în agricultură.

Pentru a se veni în ajutorul profesorilor de matematică, se elaborează și o culegere de probleme cu date din agricultură.

Așa cum s-a arătat, profesorii vor folosi datele din probleme nu numai pentru operații de calcul, ci vor urmări permanent ca analiza problemelor și rezultatele lor să-i convingă pe elevi asupra foloaselor agriculturii socialiste, să-i facă să-și dea seama că numai folosind cuceririle științei și muncind în comun pot obține recolte bogate, pentru ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Filme pentru copii și tineret

Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi în luna octombrie următoarele filme din cadrul festivalurilor filmului sovietic: „MAREA COTITURA", „POVESTIRI DESPRE LENIN", „FAMILIA ULIANOV", „COMUNISTUL", „PAVEL KORCEAGHIN", „RINDUNICA", „SURORILE", „ANUL 1918"

Se recomandă a fi vizionate în colectiv filmele documentare din ciclul „SA CUNOAȘTEM U.R.S.S.".

De asemenea, se recomandă să fie vizionate filmele: „MIKOLKA CEL VITEAZ", „MICUL ACROBAT", „PRAPASTIA TIGRULUI", „SOLDAȚII", „GHIMPELE".

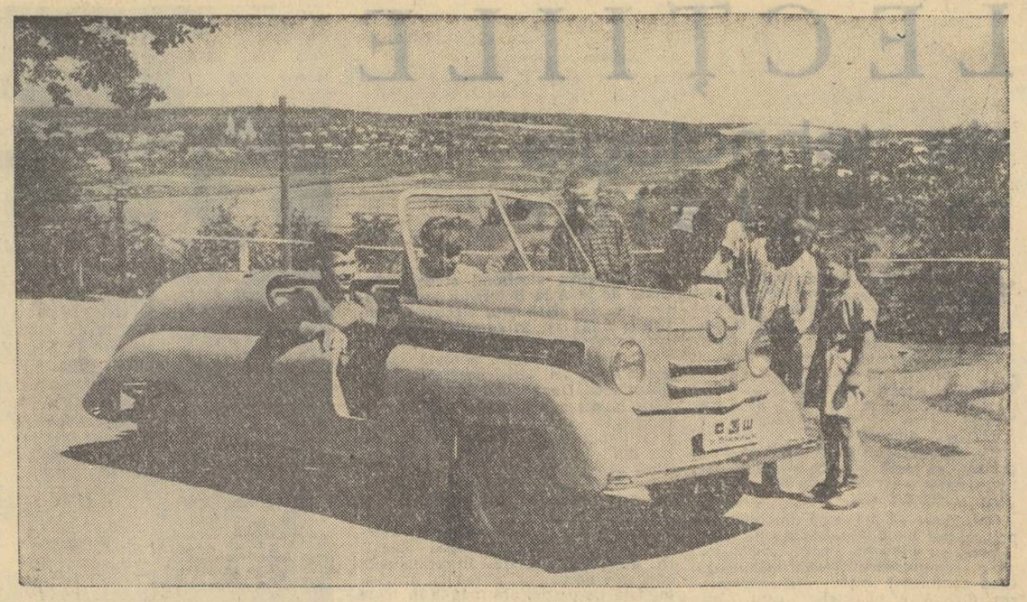

Cercurile tinerilor constructori din școlile sovietice au devenit adevărate laboratoare de creație. Elevii din ultimele clase ale școlii medii Nr. 3 din Vinița, R.S.S. Ucraineană, au construit un automobil de mic litraj.

SPRE UN NOU AVINT AL INVĂȚĂMINTULUI SOVIETIC

Memoriul tovarășului N. S. Hrușciov „Cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea continuă a învățămîntului public în U.R.S.S." a stîrnit un viu interes în întreaga Uniune Sovietică.

„Ucitelskaia gazeta" a deschis în paginile sale o rubrică intitulată „Cum să reorganizăm școala?", în cadrul căreia iau cuvîntul, pe marginea măsurilor propuse în Memoriu, pedagogi, activiști de partid și de stat, conducători de întreprinderi și instituții, părinți etc. Reproducem mai jos articolul tovarășului I. Iliușin, ministrul Învățămîntului din R.S.S. Bielorusă, publicat în cadrul acestei rubrici.

Succesele învățămîntului public în țara noastră au făcut ca școala sovietică să ocupe primul loc în lume. Școala noastră este puternică prin înaltele sale principii ideologice, morale și pedagogice, a căror profundă fundamentare a fost dată în lucrările lui V. I. Lenin.

Unul dintre cele mai pregnante exemple ale dezvoltării învățămîntului și culturii il constituie Republica Sovietică Socialistă Bielorusă. In anii puterii sovietice, în Bielorusia a avut loc o adevărată revoluție culturală. In prezent, la noi funcționează 11.494 școli de cultură generală, în care învață mai mult de 1.180.000 de elevi. Circa 56.000 de tineri și tinere învață, fără a-și întrerupe munca în producție, în școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Armata învățătorilor cuprinde peste 80.000 de persoane. In 25 de instituții de învățămînt superior studiază 56.000 tineri. Dezvoltarea învățămîntului superior a dat posibilitatea să se pregătească numeroase cadre naționale pentru toate ramurile economiei și culturii.

După cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. au fost realizate o serie de măsuri pentru apropierea școlii de viață. Dar planurile de învățămînt și programele școlii medii existente în prezent nu îngăduie includerea în masă a tineretului în sfera producției materiale. Tinerii și tinerele care termină școala de 10 ani se dovedesc slab pregătiți pentru a intra în activitatea productivă.

In cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov la cel de-al XIII-lea Congres al Comsomolului și în memoriul său „Cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea continuă a învățămîntului public în U.R.S.S." au fost dezvăluite, în toată adîncimea lor, serioasele neajunsuri din munca școlilor, a instituțiilor de învățămînt tehnic și a instituțiilor de învățămînt superior, au fost arătate căile de îmbunătățire a sistemului învățămîntului public. Aceste probleme preocupă îndeaproape întreaga noastră societate, pe părinți, pe elevi. Principiile expuse de către tovarășul N. S. Hrușciov cu privire la reorganizarea muncii școlilor și celorlalte instituții de învățămînt au fost întîmpinate cu o aprobare unanimă.

Noi susținem cu căldură propunerea privitoare la împărțirea învățămîntului mediu în două etape. In prima etapă, elevii vor primi instrucțiune generală și politehnică, se va realiza educația prin muncă; în cea de a doua etapă se vor termina studiile medii și elevii vor dobîndi o profesiune anumită.

După părerea noastră, prima treaptă a învățămîntului va trebui să fie școala de 8 ani, obligatorie pentru toți copiii în vîrstă de la 7—8 ani pînă la 15—16 ani. Ar fi just să se primească în clasa I copii care au împlinit vîrsta de 7 ani la 31 decembrie al anului trecut. Astfel, de pildă, în anul 1959 ar trebui să fie primiți în clasa I copiii născuți în anul 1951. Prelungirea cu 8 luni a vîrstei de primire a copiilor în școală va îngădui o mai temeinică însușire de către ei a materiei prevăzute în programă. In aceste condiții vor termina 8 clase elevi în vîrstă de 15 ani și jumătate pînă la 16 ani și jumătate.

Se înțelege că școala de 8 ani nu înlocuiește școala de 10 ani, ea nu va da o instrucțiune medie completă, ci va constitui numai prima treaptă a învățămîntului mediu. In școala de 8 ani copiii își vor însuși un volum de cunoștințe și de deprinderi de muncă mai larg decît în actuala școală de 7 ani, se va realiza educația fizică, estetică și morală.

In planul de învățămînt pentru școala de 8 ani urmează să se prevadă studierea completă a limbilor bielorusă și rusă. In locul cursului de istoria lumii antice și a evului mediu este util ca începînd din clasa a V-a să se introducă studierea istoriei U.R.S.S. In programele de matematică, fizică, chimie, desen, biologie, trebuie să se lărgească volumul cunoștințelor necesare absolvenților pentru însușirea cu succes a profesiunii alese.

Este necesar să fie revizuite programele de învățămînt în scopul descărcării lor de amănuntele de prisos, al includerii noilor cuceriri ale științei și tehnicii și al sporirii volumului lucrărilor de laborator și al activității practice. Pentru fete este util ca, în locul unor lucrări în lemn și metal, să se organizeze în școli lecții de gospodărie, astfel încît ele să învețe gătitul, croitul, cusutul, repararea hainelor, îngrijirea locuinței.

Reorganizarea conținutului învățămîntului în școală cere îmbunătățirea procesului de învățămînt, o mai strînsă legătură a predării cu viața, o permanentă dezvoltare a inițiativei creatoare a elevilor, înlăturarea șablonului în organizarea lecțiilor, larga folosire a metodelor active de învățămînt, înarmarea copiilor cu deprinderi de muncă independentă.

Treapta de trecere de la școala de 8 ani la producție o constituie învățămîntul în școli profesionale și la cursuri, pe calea studiului individual și în brigadă în întreprinderi, în construcții, în transport, în colhozuri și sovhozuri. Rețeaua instituțiilor de învățămînt profesional va trebui să fie suficient de largă, pentru a da tineretului o pregătire specială și a asigura includerea lui în munca productivă. In cea de a doua etapă a învățămîntului mediu, tinerii și tinerele vor avea posibilitatea ca, după terminarea școlii de 8 ani, să-și continue învățătura în diferite tipuri de școli medii; profilul, rețeaua și contingentele acestora vor trebui stabilite conform cerințelor economiei naționale.

Tineretul care intră după terminarea școlii de 8 ani în producție își va putea continua învățătura în școlile de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc din orașe și sate. Aici elevii vor putea să-și ridice, în același timp, calificarea lor profesională. Este necesar ca, acolo unde se poate, clasele să fie completate din rîndul tinerilor cu profesiuni înrudite. Cei care termină școlile pentru tineretul muncitoresc vor avea dreptul să intre direct în instituțiile de învățămînt superior.

Un alt tip de școală din cadrul celei de a doua etape va putea să-l constituie școala medie de tipul școlilor de pe lîngă fabrici și uzine și al școlilor agricole.

In aceste școli tineretul primește o pregătire profesională de specialitate, precum și instrucțiune generală medie politehnică. Pentru pregătirea muncitorilor calificați în profesiuni mai complicate va trebui să se stabilească, după cît se pare, o durată de 4 ani a învățămîntului, repartizîndu-se jumătate din acest timp învățămîntului profesional și cealaltă jumătate — desăvîrșirii instrucțiunii medii. Este posibilă crearea unor școli de 3 ani de tip F.Z.U. și agricole pentru pregătirea muncitorilor în profesiuni mai puțin complicate. Aici este suficient să se repartizeze pentru instrucțiunea profesională și pentru muncă numai o treime din timpul de învățătură.

Școlile de tip F.Z.U. și agricole trebuie create pe lîngă întreprinderi mari, în colhozuri, sovhozuri și stațiuni de reparare a mașinilor și tractoarelor.

In legătură cu aceasta va trebui revizuit planul de învățămînt pentru ultimele clase ale actualei școli medii, în scopul de a crea școli medii de 11 ani cu învățămînt în producție. Experiența muncii școlilor medii care au introdus în prezent studierea bazelor producției și participarea elevilor la munca productivă arată că aceasta este pe deplin realizabil. In legătură cu aceasta este necesar să se întărească mult baza didactico-materială a școlilor înseși și să se rezolve problemele legate de crearea în întreprinderile industriale și agricole a unor secții de elevi sau a unor brigăzi pentru instruirea în producție a elevilor.

Crearea unei largi rețele de școli medii de tip nou va da tineretului posibilitatea să dobîndească o instrucțiune medie în strînsă legătură cu pregătirea profesională și munca productivă.

Conținutul învățămîntului în cea de a doua treaptă va trebui să constea din discipline de cultură generală cu același volum ca al actualei școli de 10 ani, precum și din obiecte de cultură tehnică generală și specială, care dau elevilor cunoștințele și pregătirea profesională necesare.

Odată cu reorganizarea muncii școlii, este necesar să se înlăture profesionalizarea îngustă și să nu se slăbească atenția față de pregătirea de cultură generală. Dimpotrivă, tocmai acum este deosebit de importantă sarcina de a ridica nivelul cunoștințelor și nivelul educației comuniste a tineretului, de a se obține o continuă dezvoltare a învățămîntului mediu.

Este util, de asemenea, să se organizeze școli medii cu durata de 11 ani pentru copiii înzestrați cu aptitudini deosebite în domeniul muzicii și al artelor plastice.

Realizarea în practică a principiilor învățămîntului politehnic și profesional cere un mare număr de profesori pentru disciplinele tehnice generale și speciale. Socotim că sarcina pregătirii cadrelor pedagogice necesare pentru diferitele aspecte ale muncii în școlile de 8 ani trebuie să fie încredințată institutelor pedagogice. Pentru aceasta trebuie reorganizate planurile de învățămînt și programele de fizico-matematică și de științe naturale-biologie din facultăți și să se creeze în cadrul acestora baza didactico-materială corespunzătoare.

Este util ca sarcina pregătirii profesorilor pentru disciplinele speciale care vor fi predate în școlile medii de tip F.Z.U. și agricole să fie încredințată institutelor tehnice și agricole, creîndu-se în cadrul acestora facultăți pedagogico-inginerești și agropedagogice.

Reorganizarea sistemului învățămîntului public în concordanță cu propunerile expuse de tovarășul N. S. Hrușciov va asigura o nouă ridicare a nivelului de instruire și cultură a poporului sovietic, va duce la îmbunătățirea muncii de educare a unor constructori activi ai societății comuniste în țara noastră.

I. ILIUȘIN
ministrul Învățămîntului
al R.S.S. Bielorusă

Sesiune științifică

In vederea stimulării cercetărilor și studiilor în domeniul științelor pedagogice efectuate de către cercetători științifici, specialiști și practicieni, precum și pentru a populariza în rîndul muncitorilor din învățămînt și al oamenilor ce se interesează de problemele școlii și educației rezultatele acestor cercetări, Institutul de științe pedagogice organizează în luna aprilie 1959 a treia sesiune științifică cu următoarea tematică:

1. Probleme privind bazele pedagogiei.
2. Problema educației în spiritul moralei comuniste (privire deosebită asupra educației patriotice.)
3. Problema politehnizării învățămîntului de cultură generală.
4. Problema ridicării nivelului la învățătură și a evitării suprancărcării, probleme generale de didactică și de metodică.

In afara acestor teme pot fi abordate și altele legate de probleme actuale ale școlii și de dezvoltarea mișcării pedagogice în țara noastră și în alte țări.

Cei care doresc să prezinte comunicări în această sesiune vor anunța Institutului subiectul comunicării pînă la 31 octombrie 1958, iar comunicările dactilografiate — text integral și rezumat, în dublu exemplar — vor fi înaintate Institutului pînă la 31 decembrie 1958. Cele primite după această dată nu vor putea fi susținute în sesiunea din aprilie 1959.

Rezumatele comunicărilor reținute pentru sesiune vor fi tipărite în broșuri și difuzate participanților.

Dorind a realiza la această sesiune o participare cît mai activă a oamenilor care se interesează de bunul mers al învățămîntului în țara noastră, institutul face apel la șefii secțiilor regionale de învățămînt și cultură, la conducerile facultăților de filozofie, la șefii catedrelor de psihologie și pedagogie și la conducerile institutelor interregionale de perfecționare a cadrelor didactice de a populariza în rîndul cadrelor didactice și cercetătorilor această acțiune a institutului.

Corespondența privitoare la sesiune va fi adresată secretariatului științific al Institutului de științe pedagogice, „Casa Scînteii" — București.

Vizita unei delegații a Direcției generale a rezervelor de muncă din U.R.S.S.

La invitația Ministerului Învățămîntului și Culturii a sosit de curînd în Capitală o delegație sovietică formată din I. Sergheevici Șișkov, membru al Colegiului Direcției Generale a Rezervelor de Muncă de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., și N. Zaharovici Pavlov, șeful Direcției generale a rezervelor de muncă din Odesa.

Timp de 20 de zile membrii delegației vor vizita numeroase școli profesionale și tehnice din țara noastră, se vor întîlni cu cadre de conducere din diferite ministere, cu directori, profesori și maiștri-instructori din școli.

Zilele acestea oaspeții au vizitat școala profesională de pe lîngă uzinele „Semănătoarea", școala de meserii din București a Ministerului Învățămîntului și Culturii, precum și unele școli ale Ministerului Industriei Bunurilor de Consum, împărtășind cadrelor didactice din experiența înaintată a pedagogilor sovietici.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.61.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 488 — Vineri 17 octombrie 1958 — 4 pagini 25 bani

SOLIDARITATE în lupta pentru pace

S-a deschis Săptămîna de luptă și solidaritate a oamenilor muncii și sindicatelor pentru pace și dezarmare, organizată de Federația Sindicală Mondială, în care sutele de milioane de oameni ai muncii din întreaga lume își vor reafirma cu tărie hotărîrea de a împiedica dezlănțuirea unui nou măcel mondial și de a lupta fără încetare pentru slăbirea încordării internaționale.

La mitingul ce a avut loc în Capitală în după-amiaza zilei de 15 octombrie a.c. cu ocazia deschiderii acestei săptămîni, tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a arătat că oamenii muncii și sindicatele din patria noastră sînt mereu alături de cei ce apără pacea, luptînd pentru dezarmare și pentru încetarea experiențelor cu armele nucleare.

Cercurile imperialiste războinice — înspăimîntate de creșterea neîncetată a forțelor lagărului socialist, de vigoarea mișcării comuniste și muncitorești internaționale, de intensificarea luptei pentru eliberare dusă de popoarele coloniale și dependente — încearcă cu disperare să slăbească unitatea de nezdruncinat a țărilor din lagărul socialist, să submineze unitatea mișcării comuniste și muncitorești din lume, să înăbușe orice încercare de a dobîndi independența, dreptul la viață liberă al popoarelor subjugate.

În ciuda propagandei mincinoase despre forța lagărului imperialist, realitatea a demonstrat că acesta se zbate în contradicții a căror rezolvare nu va fi posibilă decît o dată cu dispariția imperialismului. Oamenii muncii din statele capitaliste, pe spinarea cărora apasă din ce în ce mai greu povara exploatării și care simt zi de zi urmările cursei nebunești a înarmărilor aducătoare de noi profituri celor ce nu muncesc, cer cu hotărîre îndepărtarea pericolului de război, ridicînd glasul împotriva celor ce îl doresc și îl pregătesc.

Iubitoare de pace, poporul sovietic și popoarele din celelalte țări socialiste își unesc glasul cu acela al milioanelor de oameni cinstiți din toată lumea într-un NU hotărît războiului.

Federația Sindicală Mondială a luat parte activă la acțiunile întreprinse pe plan mondial pentru apărarea păcii și pentru dezarmare, mobilizînd fără încetare masele de oameni ai muncii din țări cu sisteme sociale diferite în lupta împotriva pregătirilor de război, pentru pace și liniște în lume.

La acțiunile desfășurate de sindicatele din diferite țări pentru apărarea păcii s-au alăturat cu căldură și sindicatele din patria noastră care au sprijinit și vor sprijini în permanență acțiunile F.S.M. pentru apărarea intereselor oamenilor muncii, pentru independență națională, pentru pace și dezarmare.

În cadrul Săptămînii de luptă și solidaritate a oamenilor muncii și sindicatelor pentru pace și dezarmare, sindicatele din R.P.R. își reafirmă solidaritatea cu lupta oamenilor cinstiți din Anglia, Franța, Italia, R. F. Germană și din celelalte țări ale Europei pentru apărarea păcii și securității popoarelor europene. Sindicatele din patria noastră sînt solidare cu popoarele din Orientul mijlociu care luptă pentru dobîndirea libertății și independenței naționale. De asemenea, sindicatele și toți oamenii muncii din R.P.R. își manifestă simpatia și solidaritatea cu poporul frate chinez care luptă pentru desăvîrșirea unității naționale. Ei susțin cu tărie necesitatea ca Republica Populară Chineză să-și ocupe locul ce i se cuvine în O.N.U.

Poporul nostru este convins că uriașele manifestări prilejuite de această săptămînă vor aduce o contribuție de seamă la lupta forțelor păcii și socialismului pentru liniște în lume, pentru pace și progres.

Manifestare caldă a solidarității cu toți cei ce nu doresc dezlănțuirea unui nou măcel mondial, Săptămîna internațională de luptă și solidaritate a oamenilor muncii și sindicatelor pentru pace și dezarmare prilejuiește o puternică reafirmare a hotărîrii celor ce muncesc din patria noastră de a continua și pe viitor lupta împotriva tuturor atîțătorilor la un nou război, de a sprijini cu dragoste lupta popoarelor pentru consolidarea sau cucerirea independenței naționale, a hotărîrii de a nu înceta să lupte pentru întărirea unității mișcării sindicale și muncitorești internaționale, pentru dezarmare și pentru pace trainică în lume.

Învățătorii și profesorii din școlile noastre își aduc contribuția la cauza menținerii păcii educînd tinerele vlăstare în spiritul dragostei față de uriașele cuceriri ale minții omenești puse în slujba vieții și progresului. În această săptămînă de luptă și solidaritate pentru pace și dezarmare, ei dau mîna, peste țări și continente, pedagogilor din Japonia, din Franța, din S.U.A. și din alte părți ale lumii, care se împotrivesc educării tineretului în spirit militarist și care luptă pentru o școală accesibilă maselor largi, pentru o școală în care copiii să fie învățați să iubească pacea.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

MANIFESTĂRI INCHINATE PRIETENIEI

În toate școlile din țară continuă să aibă loc manifestări artistice și culturale consacrate prieteniei romîno-sovietice. În orașul Gura Humorului, bunăoară, echipa artistică a școlii medii a prezentat, la casa raională de cultură, un frumos și variat program compus din cîntece, dansuri, recitări. Sub îndrumarea cadrelor didactice s-au organizat în numeroase școli serate cu teme din viața cultural-științifică a poporului sovietic.

În orașul Botoșani a avut loc pe stadionul sportiv „1 Mai" un festival al tineretului închinat prieteniei romîno-sovietice. Cu acest prilej s-a prezentat un program artistic-cultural. Festivalul s-a încheiat cu un „carnaval al prieteniei".

În școlile din orașul Constanța au avut loc numeroase manifestări închinate uriașelor realizări obținute de U.R.S.S. în domeniul științei și tehnicii. În cadrul orelor educative elevii au prezentat referate cu temele: „Știința și tehnica sovietică în sluiba păcii și socialismului", „Lupta U.R.S.S. pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice", „Ajutorul acordat de oamenii de știință și tehnicienii sovietici pentru dezvoltarea științei și tehnicii din țara noastră" etc.

La școala medie nr. 3 s-a organizat o serată consacrată științei și tehnicii sovietice. Folosind un bogat și interesant material ilustrativ, profesorul de fizică a prezentat elevilor aspecte din marile realizări ale oamenilor de știință sovietici în explorarea spațiului cosmic.

Pretutindeni în școli s-au expus fotomontaje reprezentînd imagini de la prima centrală atomică, imagini ale spărgătorului de gheață „V. I. Lenin", ale celor trei sateliți artificiali ai pămîntului etc.

Cadrele didactice și elevii din orașul Tecuci sărbătoresc cu entuziasm Săptămîna cărții sovietice. La expoziția cărții sovietice, deschisă în cursul acestei săptămîni, profesoara Antoaneta Bălan a vorbit despre „Cartea sovietică — factor activ în educarea omului nou".

În școli s-au organizat standuri de cărți sovietice. Acestea se bucură de un mare succes în rîndurile profesorilor și elevilor, care găsesc aici numeroase cărți beletristice sau de specialitate.

Aplicînd știința și tehnica marilor înfăptuiri

Sărbătorirea victoriilor științei și tehnicii sovietice, intrată în tradiția manifestărilor prilejuite de Luna prieteniei romîno-sovietice, constituie un nou prilej pentru întregul popor muncitor din patria noastră de a cunoaște și de a aprofunda mai mult minunatele realizări ale științei și tehnicii sovietice și de a-și exprima admirația nețărmurită față de succesele savanților și tehnicienilor țării comunismului, succese al căror impuls creator se resimte în toate sectoarele construcției socialiste de la noi. Știința și tehnica sovietică, călăuzite de lumina marxism-leninismului, au deschis drumuri noi cercetării științifice și dezvoltării tehnicii din țara noastră, au dat imbold dezvoltării industriei, mecanizării și automatizării producției industriale și agriculturii, au stat la temelia activității inovatoare a muncitorilor și tehnicienilor, au fost folosite larg în acțiunea de formare a viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni.

Pretutindeni, în toate școlile profesionale și tehnice de pe cuprinsul patriei noastre, cadrele didactice îi învață pe ucenici și elevi să soarbă din învățătura științei și tehnicii sovietice, chezășie de preț a formării lor ca muncitori și tehnicieni de înaltă calificare, stăpîni pe cele mai perfecționate mijloace de producție. La Hunedoara, ucenicii furnaliști și oțelari învață de la maiștrii lor metodele sovietice de elaborare a șarjelor rapide. La școlile marilor cetăți ale metalurgiei — uzinele „23 August" din București, „Steagul Roșu" și „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, „Iosif Rangheț" din Arad etc. — ucenicii sînt învățați, încă din anul I, să cunoască și să aprecieze superioritatea metodelor sovietice de prelucrare a metalelor cu mare productivitate.

În vremea regimului burghezo-moșieresc, industria construcțiilor din țara noastră era tărîmul celor mai înapoiate, mai rudimentare și mai istovitoare metode de muncă. De mecanizare nici nu se pomenea. Cărămizile erau cărate în spate pe schelele putrede, care dădeau naștere la nenumărate accidente și schilodiri. Pășiți astăzi pe unul din marile șantiere de construcție ale țării noastre — pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz sau pe cel al uriașei uzine de îngrășăminte chimice de la Năvodari, pe șantierele noului oraș muncitoresc de la Hunedoara sau la marile cvartale de locuințe de la Floreasca. Uriașe macarale, expresia tehnicii celei mai înaintate, ridică și montează dintr-o dată planșee de beton, pereți întregi de cărămidă. Metodele de muncă ale zidarilor și zugravilor au suferit transformări radicale. Lucrul zidarilor în brigăzi, automatizarea lucrărilor de tencuire au ridicat de cîteva ori productivitatea muncii față de trecut. Ucenicii și elevii Centrului școlar de construcții din București, de pildă, învață astăzi meserii noi, necunoscute în țara noastră pînă nu de mult: mecanici pentru utilaje de construcții, muncitori în secțiile fabricilor de prefabricate. Un ajutor neprețuit în această transformare apreciază miraculoasă a unuia dintre cele mai însemnate sectoare industriale din țara noastră l-a dat, fără îndoială, aplicarea pe scară largă a realizărilor științei și tehnicii sovietice.

Ucenicii și elevii Centrului școlar agricol din Buzău folosesc la tot pasul lucrări ale căror denumiri tehnice se întîlnesc acum curent: „repararea mașinilor și agregatelor pe ansamble și subansamble", „cuplarea mai multor agregate la un singur tractor", „tratarea pămîntului cu superfosfați și îngrășăminte bacteriene", „polenizarea artificială" etc. Toate aceste noi metode ale agrotehnicii sovietice, deși introduse de curînd în țara noastră, sînt studiate și aplicate larg de elevii Centrului școlar din Buzău sau ai altor centre școlare agricole din țară, conștienți că generalizarea lor în agricultura noastră constituie o armă puternică în lupta pentru obținerea unor recolte îmbelșugate.

Mulți dintre elevii centrelor școlare de petrol și chimie din Ploești, Tîrgoviște și Cîmpina învață la „școala viitorului". Așa este numită, pe bună dreptate, metoda carotajului radioactiv, folosită pe scară tot mai largă la schelele petrolifere din țara noastră. Încadrați în echipele de sondori, elevii dezleagă tainele forajului rapid de mare productivitate, învață cum funcționează cele mai noi utilaje și instalații petrolifere. Datorită nivelului ridicat de mecanizare a forării și exploatării sondelor, țara noastră a devenit cunoscută peste hotare pînă departe, în India. Toate aceste însemnate succese care au ridicat industria noastră petroliferă și de utilaj petrolifer la nivelul valorii mondiale au fost și ele posibile numai datorită ajutorului neprecupețit și exemplului înnoitor al științei și tehnicii sovietice. Știința și tehnica sovietică au ajutat țării noastre să stăpînească energia nucleară și să producă izotopii radioactivi necesari carotajului în industria petroliferă și, tot pe baza sprijinului și experienței tehnicii sovietice, s-a putut crea și dezvolta o puternică industrie romînească de utilaj petrolifer.

Întrecerea cunoscutului fruntaș în producție Nicolae Militaru de la fabrica „Nicolae Bălcescu" din București cu fruntașii celorlalte mari fabrici de încălțăminte din țară, în scopul obținerii din aceeași cantitate de material a unui număr mai mare de produse de calitate superioară, este urmărită cu viu interes de milioane de oameni ai muncii din țara noastră. Recent, fruntașul în producție Rada Augustin de la uzinele „János Herbak" din Cluj a și izbutit să-l întrecă pe Nicolae Militaru. Foștii ucenici ai lui Nicolae Militaru, absolvenții școlii profesionale, sînt gata să-și ajungă meșterul. Aceasta înseamnă, pretutindeni în țară, o abundență de produse mai bune, mai ieftine. Dar cum s-a născut inițiativa lui Nicolae Militaru? Să răsfoim ziarele de acum cîțiva ani. „La baza metodei mele de muncă — declara Nicolae Militaru — stă experiența comsomoliștilor din Moscova în economisirea complexă a materialelor. Literatura sovietică de specialitate m-a ajutat să-mi adaptez locul de

M. HERIVAN

(Continuare în pag. 2)

Săptămîna cărții sovietice

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice sărbătorim, zilele acestea, săptămîna cărții sovietice — a cărții care a devenit, pentru oamenii muncii din patria noastră, un prieten drag și un sfetnic de nepreț.

Popularitatea și dragostea de care se bucură cartea sovietică în țara noastră este firească. Cărțile sovietice reprezintă cea mai înaintată cultură din lume. În ele este sintetizată și generalizată experiența acelora care primii în lume au construit socialismul, a acelora care au pășit la construirea societății comuniste.

Literatura sovietică, literatura realist-socialistă care s-a născut în focul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în epoca acelor uriașe răsturnări sociale care au însemnat triumful ideilor marxist-leniniste, a cunoscut o dezvoltare impetuoasă. Nu s-a întîmplat niciodată în întreaga istorie a omenirii ca o societate să fi creat într-un timp atît de scurt un număr atît de mare de opere literare care să se impună cu atîta putere prin valoarea ideilor lor, prin forța mesajului profund uman pe care îl transmit, prin înalta lor realizare artistică. Avînd în centrul preocupărilor ei activitatea vie a oamenilor, munca și acțiunile lor, literatura sovietică condamnă tot ceea ce este învechit și retrograd, tot ceea ce se împotrivește progresului. Ea militează pentru tot ceea ce se dezvoltă și aparține noului, pentru socialism și comunism, pentru pace și libertate. Operele scriitorilor sovietici au depășit hotarele Uniunii Sovietice și s-au răspîndit pe întreg globul. Oamenii de cultură și masele largi de pretutindeni au făcut cunoștință cu o literatură nouă, viguroasă și plină de vitalitate.

La noi în țară, literatura sovietică și-a cîștigat sute de mii de cititori. „Mama" lui Maxim Gorki a fost citită și iar citită. „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski a devenit cartea de căpătîi a generații întregi de tineri. Cărțile lui M. Șolohov sînt răspîndite în tiraje de zeci de mii de exemplare. Versurile lui Maiakovski sînt recitate de mii de tineri. Nenumărate titluri de cărți sovietice au fost traduse și reeditate în țara noastră. Lucrările scriitorilor sovietici au pătruns în cele mai îndepărtate colțuri de țară. Nu există bibliotecă, oricît de mică, în care cărțile sovietice să nu stea la loc de frunte.

Pretutindeni, în toate domeniile de activitate, cartea sovietică este pentru constructorii socialismului din patria noastră un îndreptar și un ajutor de o importanță covîrșitoare. Cercetătorii și savanții, inginerii și tehnicienii, inovatorii, muncitorii din toate ramurile găsesc în cărțile sovietice îndrumări, soluții și sugestii pentru cele mai diferite probleme.

Literatura pedagogică sovietică, fundamentată pe filozofia materialist-dialectică și îndrumată de către partidul comunist, a dat pedagogiei o interpretare nouă, cu adevărat științifică. Cărțile sovietice i-au ajutat pe pedagogii din țara noastră să înțeleagă cu mai multă claritate sarcinile pe care partidul le-a trasat școlii noastre, în lumina învățăturii marxist-leniniste. Cu sprijinul lor învățătorii și pedagogii de la noi au înțeles mai deplin care este adevărata menire a învățămîntului, a muncii instructiv-educative. Tocmai de aceea putem spune că literatura pedagogică sovietică reprezintă unul din factorii de bază care au contribuit la realizarea cotiturii radicale înregistrate de pedagogia noastră în anii de după eliberare. O dată cu reforma învățămîntului au început să se traducă pe scară largă lucrări pedagogice și metodice sovietice, care au ajutat pedagogilor din țara noastră să cunoască și mai bine ceea pe care trebuiau să o urmeze pentru a realiza educația comunistă a elevilor. Au fost publicate, în traducere, operele Nadejdei Konstantinovna Krupskaia, ale lui Mihail Ivanovici Kalinin, ale lui Anton Semeonovici Makarenko. Au fost traduse manuale, metodici, numeroase lucrări de didactică și de teorie a educației. Pînă în prezent au fost traduse în limba romînă aproape 200 de lucrări pedagogice sovietice.

Experiența pedagogilor din U.R.S.S., cristalizată în cărțile sovietice, i-a ajutat pe pedagogii din patria noastră în eforturile lor pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe vii, pentru îmbinarea învățămîntului cu munca productivă în așa fel ca elevii să nu fie niște simpli receptori de cunoștințe abstracte pe care să nu le poată folosi niciodată în viață, ci niște oameni pregătiți pentru muncă, niște oameni care, odată ieșiți de pe băncile școlii, să devină constructori activi ai societății socialiste. Și tot cărțile sovietice i-au ajutat pe pedagogii de la noi să pregătească oameni educați în spiritul moralei comuniste, în spiritul patriotismului socialist, ai unei atitudini noi, socialiste față de muncă și față de avutul obștesc.

Învățămintele pe care pedagogii noștri le-au desprins din literatura pedagogică sovietică se extind și asupra metodelor de instruire și educare a noilor generații de elevi. O dată cu schimbarea conținutului învățămîntului, o dată cu noua orientare a educației a apărut necesitatea unor metode noi, adecvate noilor sarcini. Și în această privință pedagogii au găsit sfaturile și îndrumările necesare în lucrările de metodică ale pedagogilor sovietici.

Pentru toate acestea pedagogii din țara noastră aduc acum, cu prilejul Săptămînii cărții sovietice, alături de oamenii muncii din întreaga țară, un sincer și călduros omagiu acestui drag prieten, sfătuitor și îndrumător, acestui minunat izvor de învățăminte care este cartea sovietică.

OCTAVIAN BUZESCU

La Expoziția cărții sovietice

Mai multă grijă pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au școli de 7 ani a pus în fața școlii sarcina de a cuprinde în clasa a V-a pe toți absolvenții clasei a IV-a din localitățile respective. De asemenea, școlile au sarcina să cuprindă în clasa a V-a un procent cît mai mare de absolvenți din localitățile apropiate. Marea majoritate a învățătorilor și profesorilor a primit cu însuflețire această măsură care izvorăște din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. și care va contribui la ridicarea nivelului de cultură al întregului nostru popor, la o mai temeinică pregătire a tineretului pentru munca în condițiile producției socialiste.

Îndeplinirea acestei importante sarcini a ridicat în fața cadrelor didactice, a organelor de învățămînt și sfaturilor populare o serie de probleme care, în cele mai multe cazuri, au fost rezolvate cu succes. Astfel, a fost nevoie să se creeze condițiile materiale acolo unde acestea lipseau, pentru a cuprinde în clasele V-VII un număr cît mai mare de elevi (săli de clasă, mobilier etc.) și să se desfășoare o intensă muncă de lămurire în rîndurile părinților de la sate, pentru ca să-și dea seama cu toții de necesitatea continuării învățăturii.

Încă din anii anteriori au existat școli de 7 ani sătești care au cuprins în clasele V—VII pe toți, sau aproape toți, absolvenții clasei a IV-a.

În urma aplicării Hotărîrii cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani numărul acestor școli a crescut foarte mult.

Așa de pildă în clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Cătrunești, raionul Brănești, au fost cuprinși în acest an școlar toți absolvenții clasei a IV-a din localitate, precum și un procent de 70—90% din satele apropiate (Simești, Lilieci etc.). Acest lucru se datorește faptului că învățătorii claselor I—IV au arătat elevilor încă din primele clase necesitatea continuării învățăturii. După încheierea anului școlar trecut, cadrele didactice au vizitat de nenumărate ori pe elevi la domiciliu și au stat de vorbă cu aceștia și cu părinții lor despre necesitatea continuării învățăturii.

După apariția Hotărîrii Consiliului de Miniștri munca de lămurire s-a intensificat. Sfatul popular comunal s-a preocupat îndeaproape de această problemă. S-a organizat prelucrarea hotărîrii cu toți cetățenii.

Deși în localitate au fost numai 13 absolvenți ai clasei a IV-a, în clasa a V-a din Cătrunești sînt cuprinși 55 elevi, majoritatea din satele apropiate. Ca școala din Cătrunești mai sînt în regiunea București multe alte școli: de exemplu cele din Vasilați, Tămădău, Progresul, Gălbinași etc.

Sînt însă și școli unde sarcina trasată prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nu a fost îndeplinită și unde nu au fost cuprinși toți absolvenții clasei a IV-a din localitate. Dintre acestea face parte școala de 7 ani din satul Cozieni, comuna Găneasa, raionul Brănești, care a cuprins în clasa a V-a numai 66% dintre absolvenții clasei a IV-a, deși numărul acestora a fost destul de mic.

Colectivul didactic al școlii nu s-a ocupat suficient de problema generalizării învățămîntului de 7 ani. Deși s-a stat de vorbă cu unii părinți, aceasta s-a făcut în mod formal, spunîndu-li-se părinților să-și trimită copiii la școală pentru că așa este dispoziția. Nu au fost antrenate în această acțiune organizațiile de masă, deputații, iar sfatul popular comunal nu a dat sprijinul necesar. De altfel la școala din Cozieni nici la clasele I-IV nu a fost rezolvată problema cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Mai sînt copii de 7 ani care n-au fost cuprinși în clasa I-a, precum și elevi care nu frecventează regulat. Colectivul didactic al școlii a dat dovadă de o condamnabilă lipsă de răspundere și și-a irosit forțele în certuri și neînțelegeri în loc să se ocupe de școlarizarea elevilor și de buna lor pregătire.

Nerealizarea cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din Cozieni se datorește în bună măsură și secțiilor de învățămînt și culturală de la raion și regiune, care nu au controlat mai îndeaproape activitatea școlii respective și nu au asigurat-o din timp cu cadrele didactice necesare. Faptul că la această școală au continuat să se facă transferări de cadre didactice și după deschiderea anului școlar, că școala are un nou director abia de cîteva zile, a avut consecințe dăunătoare pentru școlarizarea elevilor, după cum s-a văzut mai sus.

Nici la școala medie din Afumați, același raion, lucrurile nu merg bine în ceea ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani. La această școală din cei 76 absolvenți ai clasei a IV-a au fost cuprinși în clasa a V-a numai 56. Abia în ultimul timp cadrele didactice de aici, împreună cu sfatul popular comunal, au întreprins o serie de acțiuni pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a. Rezultatele sînt încă nesatisfăcătoare. Colectivul școlii are vina că a pierdut momentul cel mai potrivit pentru rezolvarea acestei sarcini. Aici nu s-a inițiat o acțiune coordonată încă din timpul vacanței. Sfatul popular comunal nu s-a preocupat de traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii, lăsînd totul pe seama cadrelor didactice, n-a fost antrenat comitetul de părinți și nu s-a prelucrat într-o adunare cetățenească obligativitatea învățămîntului de 7 ani. La această școală se observă că majoritatea celor necuprinși în clasa a V-a sînt dintre elevii buni. Unii părinți au adoptat poziția de a nu-și trimite copiii mai departe la școală sub influența cîtorva elemente care privesc cu ostilitate această problemă. Cadrele didactice din Afumați și sfatul popular au lipsa că nu au sezisat de la început acest aspect și nu și-au îndreptat atenția asupra acestor cîțiva părinți a căror schimbare de atitudine ar fi influențat în mod pozitiv pe toți ceilalți.

Școli ca cele de mai sus, sau ca cele din Fundeni, Cernica, Sohatu, Fundulea, care nu au cuprins în clasa a V-a pe toți absolvenții clasei a IV-a nu sînt numai în raionul Brănești, ci și în alte raioane. De pildă în clasa a V-a a școlii de 7 ani din Ștefănești, raionul Snagov, au fost cuprinși numai 30 din cei 42 absolvenți ai clasei a IV-a.

Aceste exemple dovedesc că unele cadre didactice nu au acordat importanța cuvenită traducerii în viață a prevederilor Hotărîrii cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani, n-au inițiat un complex de măsuri pentru atragerea absolvenților a patru clase în clasa a V-a, n-au antrenat în această acțiune pe deputați, organizațiile de masă și pe părinții elevilor, iar unele sfaturi populare n-au sprijinit suficient problema școlarizării.

(Continuare în pag. 3)

Se dezvoltă învățămîntul minorităților naționale

Aplicînd în viață învățătura marxist-leninistă în problema națională, statul nostru democrat-popular asigură minorităților naționale dreptul la învățătură în limba maternă. În raionul Lipova, de pildă, pentru copiii cu limba maternă germană funcționează 6 instituții preșcolare, 6 școli de 4 ani și 3 școli de 7 ani, precum și o secție în limba germană pe lîngă o școală medie de cultură generală. Pentru copiii cu limba maternă maghiară s-au înființat o grădiniță de copii, 3 școli de 4 ani și două școli de 7 ani.

FRANCISC WILD
Lipova

DIN ACTIVITATEA ŞCOLILOR PROFESIONALE ŞI TEHNICE

Cîntul muncii creatoare

Silueta masivă a uriaşelor macarale mecanice ale şantierelor navale domină întreaga panoramă a oraşului Galaţi. In cale, la locul de montare, vasele de mare tonaj prind formă din uriaşele secţiuni pe care le transportă macaralele şi podurile rulante. De aici, de pe malul abrupt unde ne-am oprit, zecile de fulgerări albăstrii, roşietice, galbene ale aparatelor de sudură creează impresia unor fantastice mîini de foc.

Maistrul Traian Dima, un tînăr înalt, cu faţa prelungă, instructor al clasei de mecanici de nave, mă priveşte zîmbind:

— Cred că acum ai înţeles de ce am aminat răspunsul la întrebarea „cum izbutim să dezvoltăm la ucenici dragostea pentru meseria aleasă" pînă după vizitarea şantierelor. E un tablou impresionant, nu? O imagine măreaţă a forţei creatoare a muncii. Vizita pe care o facem la şantiere în primele zile ale fiecărui nou an şcolar, cu toţi ucenicii anului I, reprezintă piatra de temelie a educării tinerilor în spiritul dragostei faţă de meserie.

— Imaginea şantierelor e măreaţă într-adevăr şi poate înflăcăra romantismul tineresc al ucenicilor — i-am spus. Dar maşinile acestea giganţice — macarale, poduri rulante — forfota uriaşă a şantierului, lucrările complicate şi de mare răspundere care trebuiesc executate pot intimida pe unii dintre ucenicii nou veniţi.

— E drept! Tocmai de aceea nu ne mulţumim să le dăm ucenicilor numai o imagine de ansamblu a şantierului, ci îi conducem prin secţii, la calele de montaj, pretutindeni unde se execută lucrări pentru noile nave, în aşa fel încît să cunoască principalele lucrări din cadrul şantierelor. Încercăm ca, după ce le prezentăm rezultatul activităţii pe care o desfăşoară constructorii de nave, ducîndu-i să viziteze unul din vasele gata pentru a fi lansate, să-i conducem de-a lungul şantierului urmînd fluxul normal tehnologic al muncii.

In acelaşi timp, primele ore educative pe care diriginţii le ţin cu ucenicii nou veniţi sînt dedicate explicării importanţei şi frumuseţii muncii de constructor de nave. Discuţiile purtate la orele educative împreună cu ucenicii nu fac decît să continue şi să amplifice elementele cunoscute în timpul vizitării şantierelor.

Fără îndoială, nu ne oprim aici. Este necesar uneori să ne ocupăm în mod special de anumiţi ucenici. Cum ne-am ocupat, bunăoară, de ucenicul Iacob Ţirţiru, care este acum în anul II. Nu numai că refuza să înveţe meseria, dar a şi fugit de la şcoală. Atitudinea faţă de meserie nu i s-a schimbat nici după ce unchiul lui l-a adus înapoi. Între timp, colegii lui de clasă făceau progrese în pătrunderea tainelor lăcătuşeriei, care stă la baza meseriei de constructor de nave. In atelier Ţirţiru privea cu interes la tovarăşii lui, el însă nu lucra mai nimic.

„Cum se poate — i-am spus — ca un băiat atît de îndemînatic şi voinic ca tine să nu poată mînui pila şi compasul de trasat la fel cu ceilalţi?" Asta l-a cam necăjit. Ambiţia de a nu fi mai prejos decît ceilalţi l-a hotărît să înceapă lucrul la banc. A trebuit să mă ocup de el în mod special, căci rămăsese în urma celorlalţi. A rebutat o primă piesă. Asta l-a îndîrjit însă. Şi cînd, după cîteva săptămîni, a venit triumfător să-mi arate prima lucrare executată fără greş — o piuliţă, dacă nu mă înşel — am înţeles că bătălia fusese cîştigată.

Satisfacţia primelor realizări în muncă, încrederea pe care le-o aduce ucenicilor faptul că mîinile lor, la început neîndemînatice, capătă deprinderea să execute o piesă care să poată fi folosită în producţie, reprezintă un moment hotărîtor în formarea dragostei faţă de meserie.

— Aceasta încheie o primă etapă în educarea dragostei pentru meserie. Ce metode folosiţi pentru a dezvolta şi a întări aceste prime succese?

— De mare însemnătate este în această privinţă organizarea întîlnirilor cu muncitorii fruntaşi ai şantierelor, pe care ucenicii au început să-i admire cu mult înainte de a-i cunoaşte aflînd din ziare despre succesele lor, văzîndu-le portretele la panourile de onoare din incinta şantierului şi din centrul oraşului. De la muncitorii mai vîrstnici cu care se întîlnesc, ucenicii află şi multe lucruri despre felul cum se învăţa meseria în trecut, despre înfăţişarea şantierului naval cu numai un deceniu în urmă. Făcînd comparaţie între vechile cale în care se lucrau mici ambarcaţiuni pescăreşti şi slepuri şi calele moderne în care se construiesc motonavele şi cargourile de 4500 de tone, ucenicii capătă o imagine limpede a uriaşelor transformări pe care le-a adus socialismul în industria ţării noastre.

Mult contribuie la dezvoltarea dragostei de meserie şi faptul că, începînd încă din anii de şcoală, participă nemijlocit la munca în producţie. Exemplul ucenicilor Cornel Ghinoiu din anul III constructori de nave, Plesa Adrian şi Crăciun Manolache din anul III instalatori tehnico-sanitari, care, învăţînd în briqăzile şi echipele fruntaşilor şantierului, realizează de pe acum importante depăşiri ale normei de lucru, îi însufleţeşte pe toţi ucenicii din anul I, apropiindu-i de ţelul strădaniilor lor şi întărindu-le încrederea în posibilităţile pe care le au fiecare dintre ei pentru a deveni fruntaşi în producţie. Întrecerea în muncă între ucenicii anului I are şi acest important obiectiv: „Să muncesc în aşa fel, încît să fiu demn de a face practica în producţie alături de una din echipele fruntaşe".

Anii de şcoală îi fac pe ucenici să înţeleagă însemnătatea meseriei pentru care se pregătesc, să vadă aprecierea de care se bucură muncitorii fruntaşi, grija şi dragostea cu care sînt înconjuraţi. Ei văd totodată în mod concret felul cum realizarea şi depăşirea normelor de lucru contribuie direct la creşterea cîştigurilor realizate de muncitori, la îmbunătăţirea nivelului lor de trai.

Exemplele pe care le folosim în activitatea noastră de educare a ucenicilor în spiritul dragostei faţă de meserie urmăresc în acelaşi timp să deschidă fiecăruia dintre tineri o fereastră cît mai largă prin care să privească spre viitorul său personal. Întîlnirea cu inginerul Mihai Zgumale, asistent la Institutul tehnic din Galaţi, care a pornit în viaţă de pe băncile şcolii noastre, a lucrat apoi ca muncitor la şantierele navale, de unde a fost trimis să studieze la facultate, i-a impresionat mult pe ucenici. Ei au înţeles odată mai mult, printr-o pildă vie, că în republica noastră populară tineretului îi sînt deschise toate drumurile în viaţă.

Desigur că pentru educarea ucenicilor în spiritul dragostei faţă de meserie o condiţie de bază este acţiunea unitară a întregului colectiv didactic al şcolii şi, în special, colaborarea între profesorul de tehnologie şi maistrul instructor. O asemenea colaborare strînsă s-a creat între mine şi inginerul Victor Paloşanu, profesor de tehnologie la clasa pe care o instruiesc. Lucrînd pe şantier el vizitează aproape zilnic la practică pe ucenicii claselor la care predă tehnologia, dîndu-le explicaţia ştiinţifică a tuturor metodelor de muncă folosite. De altfel, trebuie să mărturisesc că deseori îl însoţesc. Vezi, nici eu nu mă pot despărţi de ucenicii cărora le-am dezvăluit primele taine ale meseriei şi îi urmăresc mai departe în dezvoltarea lor pînă cînd termină şcoala şi chiar mai tîrziu, cînd devin muncitori calificaţi.

Vreau să închei cu o mică întîmplare — petrecută de curînd — îmi spuse zîmbind din nou comunistul Traian Dima. Mergînd pe şantier într-una în zile m-am apropiat de locul unde ucenicul Victor Ghinea, din anul III, lucra la un aparat de sudură. Executa o lucrare complicată, care se încredinţează de obicei muncitorilor cu practică îndelungată. În ţiuitul aparatului, de sub ţîşnitura neîntreruptă de scîntei, plăcile metalice la care lucra se sudau strîns pe linia trasată. Cînd termină, Victor Ghinea îmi mărturisi: „uneori, cînd îmi reuşeşte perfect o asemenea lucrare complicată, mi se pare că întreg tumultul muncii de pe şantier se contopeşte într-un cînt minunat".

Spune-mi drept, crezi că există o dovadă mai puternică decît aceasta a dragostei pentru meserie?

AL CIUCA

Maistrul Dima Traian vizitînd şantierul naval cu un grup de ucenici din anul I.

— Acesta este un remorcher fluvial de 400 h p — le explică maistrul ucenicilor.

Educaţia fizică în şcolile profesionale

În scopul stabilirii celor mai eficace măsuri pentru îmbunătăţirea educaţiei fizice a ucenicilor şi elevilor din şcolile profesionale şi tehnice, pentru a asigura predarea orelor de educaţie fizică la nivelul cerinţelor pregătirii multilaterale a viitorilor muncitori constructori ai socialismului, Direcţia educaţiei tineretului şcolar din M.I.C. a organizat în cursul anului şcolar 1957—1958 o serie de cercetări în această direcţie.

In articolul de faţă sînt expuse principalele rezultate ale acestor cercetări.

★

Una din caracteristicile principale ale dezvoltării fizice a ucenicilor o constituie componenţa fiziologică în care se desfăşoară activitatea lor. Activitatea în atelier cere din partea ucenicului în vîrstă de 14—15 ani un efort fizic intens. Ucenicii capătă o dezvoltare fizică superioară celor de vîrstă egală din şcolile de cultură generală. Pentru a se asigura creşterea şi dezvoltarea lor armonioasă, are o mare importanţă educaţia fizică adaptată la specificul activităţii şcolare şi în producţie a ucenicilor.

Ca şi deprinderile pe tărîm profesional, deprinderea de a efectua exerciţii fizice trebuie să servească ucenicilor mai tîrziu, în activitatea din producţie. De aceea trebuie să folosim larg o metodă care ia acum o extindere tot mai mare în fabrici şi uzine — şi anume metoda gimnasticii în producţie, care trebuie să fie adaptată la regimul de activitate al şcolii. Programele de exerciţii pentru gimnastica în producţie, orele de educaţie fizică, precum şi organizarea timpului liber al ucenicilor vor fi axate pe specificul muncii. Gimnastica de înviorare pe care o execută dimineaţa ucenicii trebuie organizată în aşa fel, încît conţinutul exerciţiilor să îmbine caracterele generale ale gimnasticii de angrenare în muncă cu specificul fiecărei profesii.

In zilele de activitate în atelier, la un interval de 3—4 ore (în funcţie de apariţia oboselii maxime) este necesară instituirea unei pauze de educaţie fizică, după cerinţele gimnasticii în producţie.

Este bine să se folosească schema generală de împărţire a profesiilor, alcătuită în funcţie de doi factori: cantitatea de efort necesară şi poziţia folosită în timpul activităţii. S-au stabilit patru grupe în funcţie de creşterea intensităţii efortului (grupa I eforturile cele mai mici, grupa a IV-a eforturile cele mai intense).

Grupa I-a de profesii se caracterizează printr-o poziţie a corpului permanent statică, cu contractarea a numeroase grupe musculare, cu mişcări uniforme şi limitate şi cu o mare încordare a atenţiei şi vederii. Această grupă se divide în două subgrupe. Prima subgrupă cuprinde profesiile în care în timpul lucrului, din poziţia şezînd, se execută mişcări rapide ale degetelor mîinii (o mînă sau amîndouă), poziţia braţului şi a antebraţului fiind atîrnat sau sprijinit. Trunchiul este înclinat înainte sau lateral. În această grupă se încadrează muncitorii de la maşina de cusut (confecţii sau încălţăminte), perforatorii, laboranţii etc. Subgrupa a doua cuprinde profesiile în care este folosită poziţia stînd (ortostatică). Munca constă în mişcări rapide ale mîinilor. In această grupă sînt cuprinşi: zeţarii, ţesătorii, bobinatorii, lăcătuşii, fălţuitorii. Profesiile din această subgrupă de tranziţie între grupa I-a şi a II-a supun la eforturi deosebite şi picioarele.

Grupa a II-a cuprinde profesii ca acelea de strungari, rabotori, frezori, care necesită eforturi fizice mari de scurtă durată, cu elemente de încordare statică a muşchilor trunchiului şi membrelor inferioare. Membrele superioare execută o varietate mare de mişcări.

Grupa a III-a încadrează profesiile în care sînt caracteristice eforturile fizice mari, cu o pierdere considerabilă de energie musculară. Munca se execută cu mişcări puternice ale braţelor şi ale întregului corp. Organismul este supus la încordări mari. In această grupă se încadrează fierarii, zidarii, zidarii-beton etc.

Grupa a IV-a prezintă categorii de profesii cu eforturi fizice mari şi îmbinînd atît elemente statice, cît şi elemente dinamice. Această grupă cuprinde pe turnători, oţelari, laminatori etc.

Fiecărei grupe îi corespund anumite măsuri cu caracter compensator. In şcoli se va urmări ca în orele de educaţie fizică să fie alese, din exerciţiile indicate de programa şcolară, acelea care dezvoltă sectoarele deficitare şi care ajută pregătirii ucenicului pentru munca profesională. De asemenea, activitatea de colectiv a ucenicilor trebuie dirijată către sporturi ce angrenează armonios corpul, au caracter corectiv (înot, jocuri) şi sînt recreative. Practicarea gimnasticii în producţie este un element ajutător de mare importanţă.

Colaborarea între medic şi profesorul de educaţie fizică trebuie să asigure succesul pregătirii ucenicilor. Cercetările întreprinse au arătat că ucenicii se bucură de condiţii bune de viaţă şi că primesc o asistenţă medico-sanitară de calitate. În problemele educaţiei fizice în şcoli, medicii sînt însă mai puţin informaţi.

Pentru îmbunătăţirea activităţii de educaţie fizică sînt necesare o serie de măsuri la care sînt chemaţi să colaboreze toţi factorii ce răspund de pregătirea viitorilor muncitori.

Profesorilor de educaţie fizică le revine sarcina de a aplica integral noua programă elaborată de M.I.C., programă care răspunde în mare măsură cerinţelor unei dezvoltări armonioase a ucenicilor. Este bine ca ei să contribuie la îmbunătăţirea continuă a programei propunînd noi exerciţii specifice fiecărei grupe de meserii.

Directorii şcolilor au datoria să îndrume şi să controleze activitatea profesorilor de educaţie fizică, sprijinindu-i în aplicarea programei, creîndu-le baza materială necesară.

La rîndul său, Direcţia educaţiei tineretului şcolar din M.I.C. trebuie să ia măsuri pentru intensificarea activităţii de educaţie fizică în învăţămîntul profesional, să asigure elaborarea de baremuri de dezvoltare fizică pentru admiterea în şcolile cu activitate fizică sistematică, să organizeze experimente în şcolile al căror profil profesional nu a fost cuprins în cercetările din cursul anului trecut (mineri, sondori etc.), să asigure reimprospătarea cunoştinţelor cadrelor didactice de educaţie fizică din învăţămîntul profesional şi tehnic şi îndrumarea, prin cursuri, a medicilor din şcolile profesionale asupra specificului muncii lor în aceste şcoli.

Asigurînd condiţiile necesare desfăşurării cu eficacitate a educaţiei fizice în şcolile profesionale putem aduce o contribuţie importantă la creşterea şi dezvoltarea armonioasă a schimbului de mîine al muncitorilor din industria noastră socialistă.

Dr. DOREL MIHAIL
Bucureşti

Metode sovietice aplicate de ucenicii şi elevii constructori

Lucrînd la diferite şantiere şi întreprinderi, brigăzile de ucenici şi elevi de la centrul şcolar de construcţii din Capitală obţin succese deosebit de însemnate.

Zilnic brigăzile de zidari, zugravi, instalatori sanitari etc. depăşesc normele de lucru fixate. Cele mai însemnate succese le-au obţinut însă brigăzile ucenicilor zidari din anul II, care lucrează pe şantierul fabricii de mobilă din comuna Militari. Îndrumaţi de maiştri şi lucrători, ucenicii zidari de la acest şantier folosesc cu mult succes metoda sovietică Orlov de zidărie în lanţ. Prin această metodă ucenicii au învăţat să asigure o folosire raţională a timpului de lucru, fiecare dintre ei avînd atribuţiuni precise. Astfel, un ucenic întinde mortarul, altul dă cărămizi, iar al treilea le aşează. Simultan cu aceasta, ucenicii au învăţat să mînuiască, în întinderea mortarului, fărăşul Maximenko, iar atunci cînd zidul e prea jos ori prea înalt, lopata Maltev.

Despre aceste metode înaintate de muncă, despre aceste unelte, tinerii zidari au aflat încă în primul an de ucenicie. Maistrul-instructor Ion Anton obişnuieşte să aleagă din cărţile sovietice de specialitate uneltele ce pot fi confecţionate cu uşurinţă în atelierele şcolii. Aşa s-a întîmplat şi cu fărăşul Maximenko şi lopata Maltev. Acum, lucrînd pe şantiere, ucenicii au putut să-şi dea seama în mod practic de utilitatea acestor unelte, de necesitatea cunoaşterii metodelor avansate de muncă.

Recenta vizită făcută la centrul şcolar de construcţii din Bucureşti de o delegaţie a Direcţiei generale a rezervelor de muncă din U.R.S.S. a constituit un bun prilej pentru familiarizarea cadrelor didactice de la centrul şcolar cu noi metode de muncă, care, aplicate în viaţă, vor contribui la o şi mai temeinică instruire a viitorilor tehnicieni şi muncitori constructori.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII

Organizarea concursurilor şcolare

In vederea organizării concursurilor în şcolile de toate gradele, a asigurării bunei lor desfăşurări şi a evitării supraîncărcării elevilor, se aduc următoarele modificări Instrucţiunilor nr. 552/1956:

Începînd cu anul şcolar 1958/1959 se va reduce numărul concursurilor şcolare de la 14 la 9. Acestea vor fi următoarele:

1. Concursul de matematică şi fizică
2. Concursul literar.
3. Concursul „Iubiţi cartea"
4. Concursul micilor naturalişti.
5. Concursul micilor tehnicieni.
6. Concursul cultural artistic.
7. Concursurile sportive (spartachiada pionierilor şi şcolarilor; campionatul republican şcolar).
8. Drumeţii veseli.
9. Întreceri între posturile sanitare din clasele V şi VII.

PENTRU A EVITA SUPRAÎNCĂRCAREA ELEVILOR ÎN ŞCOLILE DE TOATE GRADELE, ELEVII VOR FI ANTRENAŢI NUMAI LA CONCURSURILE MENŢIONATE MAI SUS. UN ELEV NU POATE PARTICIPA LA MAI MULT DE DOUA CONCURSURI.

ÎN AFARA DE CONCURSURILE ENUMERATE NU SE VOR ORGANIZA ÎN ŞCOLI CONCURSURI FĂRĂ APROBAREA MINISTERULUI ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII.

Pregătirea concursurilor se va face în afara orelor de clasă. În perioadele de recapitulare şi lucrări scrise de la sfîrşitul trimestrelor I, II şi III, precum şi în perioada de încheiere a anului şcolar dintre 27 aprilie — 15 iunie nu se vor organiza nici un fel de concursuri sportive sau culturale.

Stabilirea taxelor şcolare şi repartizarea burselor de stat

Pentru anul şcolar în curs, stabilirea taxelor şcolare şi repartizarea burselor de stat pentru elevii din şcolile de cultură generală şi din şcolile pedagogice, precum şi pentru studenţii institutelor pedagogice de învăţători se fac în conformitate cu dispoziţiile în vigoare.

În ce priveşte situaţia la învăţătură a elevilor şi studenţilor din unităţile de învăţămînt menţionate mai sus, se va ţine seama de următoarele precizări:

Pentru a putea obţine o bursă de stat, elevii din clasele V—VII şi IX-XI, cei din anii II—VI ai şcolilor pedagogice şi studenţii din anul II ai institutelor pedagogice de învăţători trebuie să fi obţinut la sfîrşitul anului şcolar 1957/1958, la cel puţin jumătate din numărul obiectelor prevăzute în planul de învăţămînt, medii de 10, 9 sau 8, la restul obiectelor medii de 7 sau 6 şi la purtare media 10.

La clasele I—IV şcoli elementare de 4 ani, la clasa a VIII-a şcoli medii şi anul I şcoli pedagogice, burselе se acordă potrivit dispoziţiilor H.C.M. nr. 1868/1954 şi Regulamentului şi instrucţiunilor nr. 1082/1954. Studenţilor din anul I de la institutele pedagogice de învăţători li se acordă bursa ţinînd seama în primul rînd de situaţia materială, urmînd ca rezultatele obţinute la examenul de maturitate şi la concursul de admitere în anul I să fie orientative.

Pentru obţinerea indemnizaţiei de merit, elevii şi studenţii din unităţile de învăţămînt menţionate mai sus trebuie să fi obţinut la sfîrşitul anului şcolar anterior, la fiecare obiect din planul de învăţămînt, medii de 10, 9 şi 8, iar la purtare media 10.

La clasa a VIII-a a şcolilor medii, la anul I al şcolilor pedagogice şi la anul I al institutelor pedagogice de învăţători se va ţine seama, la acordarea indemnizaţiei de merit, de situaţia de la concursul de admitere — elevul sau studentul trebuind să aibă atît la limba română cît şi la matematică (pentru institutele pedagogice de învăţători şi la istorie) minimum media 8, iar la purtare media 10 (la sfîrşitul anului şcolar anterior).

Pentru scutire de taxe şcolare (art. 4 din Reg. 21/1954) sau pentru reduceri de 50% din taxă (art. 6 din Reg. 21/1954) elevul sau studentul trebuie să aibă în anul şcolar 1957/1958, la cel puţin jumătate din obiectele prevăzute în planul de învăţămînt, medii de 10 sau 9, la restul obiectelor media 8 şi la purtare media 10.

Informaţii

In legătură cu predarea limbii ruse Ministerul Învăţămîntului şi Culturii comunică următoarele:

1. In clasa a XI-a a şcolilor şi secţiilor serale pentru tineretul muncitoresc (clasă de tranziţie), în acest an şcolar se va studia materia prevăzută prin instrucţiunile aprobate cu nr. 75.109/1958, după manualul pentru clasa a XI-a, ediţia 1958, afară de propoziţia circumstanţială de cauză, de scop şi de mod. De asemenea, nu se vor studia textele: „Legenda despre inima înflăcărată", „Nikolai Tihonov" (biografia) şi fragmentul „Întîlnirea".

In cele aproximativ 12 ore rămase disponibile se vor da noţiuni de sintaxa propoziţiei (părţile principale şi secundare ale propoziţiei).

2. La secţiile fără frecvenţă în clasele V—VII (şi pentru examenul global) ca şi în clasele VIII—XI se va studia aceeaşi materie ca cea prevăzută în programa pentru cursurile de zi, după acelaşi manual.

★

La matematică, la clasele VIII—IX, pe lîngă programele indicate în lista programelor valabile în anul şcolar 1958/1959, se vor folosi şi „Instrucţiunile pentru reducerea materiei din programele şi manualele de matematică pentru clasele VIII—IX", ediţia 1958.

Un colectiv de consultanţi

Se aduce la cunoştinţă că pentru sprijinirea profesorilor care predau economia politică în şcolile de cultură generală, în şcolile profesionale şi tehnice, funcţionează în cadrul Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, pe lîngă Direcţia generală a învăţămîntului de cultură generală, profesional şi tehnic, un colectiv de consultanţi.

Tovarăşii profesori se pot adresa acestui colectiv cu orice probleme legate de predarea economiei politice.

Aplicînd ştiinţa şi tehnica marilor înfăptuiri

(Urmare din pag. 1)

muncă la aceste cerinţe superioare". **Tehnica sovietică este aceea care a dat deci şi iniţiativei lui Nicolae Militaru forţă şi avînt.**

Colaborarea ştiinţifico-tehnică a Uniunii Sovietice cu ţara noastră s-a manifestat cu deosebită amploare în dezvoltarea instituţiilor noastre de învăţămînt superior. Studenţii, viitori cercetători ştiinţifici şi ingineri, cunoscînd contribuţia savanţilor şi inginerilor sovietici la dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii, lucrînd în laboratoare cu cele mai moderne maşini şi instalaţii realizate în Uniunea Sovietică, dispun de toate condiţiile pentru a-şi forma un vast orizont ştiinţific şi tehnic.

Ajutorul ştiinţei şi tehnicii sovietice, continuu şi neprecupeţit, a îmbrăţişat cele mai variate şi mai directe forme. Multe din utilajele şi maşinile de înaltă tehnicitate folosite de uzinele noastre sînt livrate de către Uniunea Sovietică. Mai mult chiar, unele centrale electrice, cum este centrala în construcţie de la Paroşeni, uzine ca laminorul de la Roman şi fabrica de îngrăşăminte chimice de la Năvodari sînt dotate aproape în întregime cu utilaj sovietic. Lucrînd la montarea noilor agregate şi maşini umăr la umăr cu inginerii, tehnicienii şi muncitorii din ţara noastră, inginerii şi tehnicienii sovietici transmit tovarăşilor romîni bogatele lor cunoştinţe tehnice. Minunaţi tovarăşi de muncă, specialiştii sovietici se preocupă în acelaşi timp de formarea viitoarelor noastre cadre de muncitori şi tehnicieni. Pretutindeni unde oamenii sovietici au lucrat alături de inginerii, tehnicienii şi muncitorii noştri, amintirea zilelor petrecute împreună, a atitudinii lor tovărăşeşti, a măiestriei şi modestiei lor, rămîne nepieritoare.

In întrecerea cu ştiinţa şi tehnica din ţările capitaliste, ştiinţa şi tehnica sovietică repurtează continuu noi şi strălucite succese.

In gîndul a sute şi sute de milioane de oameni din lumea întreagă ştiinţa şi tehnica sovietică se asociază cu două epocale realizări: lansarea primilor sateliţi artificiali ai pămîntului, prioritatea în folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, succesele pe calea stăpînirii depline a reacţiilor termonucleare. Acestor grandioase victorii li se adaugă noi şi noi realizări care situează ştiinţa şi tehnica sovietică pe primul loc în lume.

Fizicienii şi biologii sovietici, chimiştii şi astronomii, oţelarii, mecanizatorii, agricultorii şi constructorii de avioane contribuie, prin realizările lor, la strălucita afirmare mondială a ştiinţei şi tehnicii sovietice. Fiecare din aceste succese umple de bucurie inima celor care slujesc dezvoltării ştiinţei şi tehnicii româneşti şi a elevilor care, pe băncile şcolii, se pregătesc să devină tehnicienii de mîine ai patriei, căci ele constituie o măreaţă dovadă a superiorităţii socialismului şi învăţăturii marxiste, o sursă vie de inspiraţie creatoare, o chezăşie de preţ a progresului ştiinţei şi tehnicii noastre noi.

Material didactic

pentru predarea cunoștințelor agricole

Predarea cunoștințelor agricole, ca și a celorlalte obiecte de învățămînt se bazează pe o folosire cît mai largă și mai eficientă a materialului intuitiv.

Pentru științele agricole, acest material prezintă două caracteristici mai importante: diversitatea și răspîndirea lui. O altă caracteristică este faptul că **folosirea integrală și coordonată** a tuturor formelor de material didactic este o necesitate ce rezultă din însăși complexitatea fenomenelor ce formează unitatea procesului de producție în agricultură.

Diversitatea lui este impusă de programa cunoștințelor agricole și de legătura ce trebuie păstrată continuu atît între lecțiile teoretice și aplicațiile lor practice, cît și între cunoștințele agricole propriu-zise și celelalte discipline de învățămînt pe care se bazează multe din capitolele științei agricole.

Deosebim, de la început, o serie de materiale didactice specifice cunoștințelor agricole și o altă categorie de materiale comune cu celelalte discipline de învățămînt, în special cu științele naturii, fizica și chimia.

Prima serie de materiale se poate împărți în mai multe categorii:

a) material intuitiv obișnuit, ce se folosește în clasă pentru ilustrarea lecțiilor teoretice (planșe, mulaje, modele, colecții, probe demonstrative etc.);

b) material documentar, compus din planșe cu diferite reprezentări grafice, în care se prezintă, comparativ, realizări sau rezultate concrete din cîmpurile experimentale agricole din G.A.C. sau G.A.S.; acestea ilustrează plastic efectele aplicării raționale a diferitelor metode agrotehnice înaintate, sau deosebirile dintre producțiile gospodăriilor socialiste și celor individuale.

c) utilaje și materiale de laborator pentru executarea experiențelor cerute de programa de învățămînt;

d) unelte și mașini agricole;

e) culturile demonstrative de pe lotul școlar.

Materialul comun cu științele naturii, fizica și chimia este reprezentat prin ierbare și insectare completate cu plante agricole de cultură, plante de nutreț, de pășuni și fînețe, buruieni, insecte vătămătoare, diferite planșe și mulaje botanice și zoologice, substanțe chimice folosite în agricultură, utilaj de laborator, piese de mașini etc.

Dar materialul intuitiv necesar pentru predarea cunoștințelor agricole nu se mărginește numai la categoriile menționate sumar mai sus. Agricultura nu se practică în clasă sau în laborator, ci pe cîmp, în gospodărie, în grădină sau în livadă, în crescătoria de animale. Aci se află cel mai concret și mai eficient material intuitiv. Folosirea lui intensă trebuie să constituie o preocupare de căpetenie pentru cadrele didactice care predau cunoștințele agricole. Acesta este însă un material intuitiv răspîndit în mai multe părți, uneori la depărtări mai mari și nu poate fi adus în școală pentru demonstrații și experiență. El este constituit din terenurile agricole ale satului, ale gospodăriei colective sau de stat, din animalele acestor gospodării, din mașinile stațiunii de mașini și tractoare, din casa-laborator a gospodăriei colective etc., iar deplasarea elevilor și profesorilor la ele este o chestiune de organizare, de folosire rațională a timpului rezervat predării lecțiilor practice.

Constatăm, deci, că problema materialului didactic pentru cunoștințele agricole trebuie privită într-un sens mai cuprinzător și în concordanță cu principiul de bază al legăturii ce trebuie să se realizeze, în desfășurarea procesului de învățămînt, între cunoștințele ce se predau elevilor și realitatea înconjurătoare.

Vom da în cele ce urmează cîteva îndrumări privitoare la materialul didactic necesar pentru primele capitole și teme din programa cunoștințelor agricole din clasa a V-a.

Capitolul I al programei prevede o serie de cunoștințe elementare despre **sol**, cel mai important mijloc de producție în agricultură.

Pentru acest capitol se folosește o parte din materialele didactice de la științele naturii și o altă parte se procură prin mijloace proprii locale. Din prima categorie fac parte:

1. Colecția de roci și minerale, spre a se arăta materialul primar din care s-a format solul arabil de astăzi. Din analiza însușirilor și deosebirilor ce există între aceste roci și minerale se vor deduce efectele diverse ale agenților transformatori și rezultatele lor specifice;

2. Planșe sau mulaje, cu diferite animale, insecte și viermi care trăiesc în pămînt și sapă galerii, formează mușuroaie etc. sau cu diferite secțiuni în sol în care se vede răspîndirea rădăcinilor plantelor, spre a se arăta unele aspecte ale acțiunii vietuitoarelor în formarea solului;

3. Planșe sau proiecții cu diapozitive reprezentînd microorganismele din sol.

Prin mijloacele proprii ale școlii se pot culege de pe terenurile situate pe cuprinsul teritoriului satului următoarele materiale:

4. Profile de sol, din cîteva locuri caracteristice regiunii. Acestea servesc pentru a arăta straturile componente ale solului, însușirile lor, profunzimea solului etc.

5. Probe de sol, mai ușor de recoltat, ce se iau din locuri cît mai diverse ale regiunii, spre a se arăta diferitele tipuri de soluri și însușirile lor fizico-mecanice. Astfel, se pot lua probe de sol nisipos, pietros, argilos, lutos, humos sau organic, soluri cu structură sau fără, eventual sărături, lăcoviști, soluri vegetale etc. Din deosebirile ce există între ele se vor putea explica intuitiv însușirile lor: permeabilitatea, capilaritatea, coeziunea și adeziunea etc.

6. Mostre cu elementele componente ale solului: nisip de diferite categorii, argilă, pietriș de diverse mărimi (care reprezintă scheletul solului), substanțe organice aflate în diferite stadii de descompunere, colecție de principalele săruri minerale care se găsesc în sol. Se va arăta că toate acestea sînt părțile componente ale solului, aflîndu-se aci amestecate intim în proporții diferite, de unde rezultă și însușirile variate ale diferitelor tipuri de sol.

Pentru lucrările de laborator ce vor urma, se vor procura site metalice și cilindri de sticlă pentru analiza prin cernere și prin sedimentare a componenților solului.

Este bine ca materialul didactic pentru acest capitol să se completeze cu o planșă-tabel în care să se arate schematic clasificarea solurilor după compoziția lor fizică, precum și cu harta repartizării regionale a tipurilor de sol.

Capitolul II al programei, eșalonat în șase teme principale, prevede cunoștințele despre **agrotehnică**.

La tema I se poate arăta importanța agrotehnicii pentru producția agricolă prin întocmirea unor planșe cu grafice sugestive în care să se prezinte, comparativ, diferite rezultate reale ale aplicării lucrărilor raționale în cultura plantelor, după cum s-a menționat mai sus. Această prezentare se poate face mai concret prin vizitarea gospodăriei agricole colective sau de stat din localitate, unde specialiștii respectivi să expună rezultatele la care au ajuns prin lucrările mecanizate ale solului, prin folosirea rațională a îngrășămintelor etc., în comparație cu rezultatele mai slabe din gospodăriile agricole individuale.

La tema II (condițiile de viață ale plantelor) se poate folosi materialul didactic de la botanică, în care se arată influența luminii, temperaturii, apei și hranei asupra dezvoltării plantelor.

La tema III (lucrările solului) se poate face la început o vizită la gospodăria agricolă de stat sau la stațiunea de mașini și tractoare, spre a se prezenta și explica elevilor mașinile și uneltele folosite curent în lucrările solului. Cu această ocazie, sau altădată, se vor prezenta pe teren diferite parcele arate, grăpate, lucrate cu cultivatorul etc., se va analiza critic felul cum au fost executate lucrările respective, scopul lor în situațiile respective, gradul de îmburuienire, de afînare a solului, umiditatea lui etc.

La tema IV (asolamentele) materialul intuitiv poate consta dintr-una sau mai multe planșe cu tipuri de asolamente și cu exemple de asolamente din G.A.S. sau G.A.C. din localitate. Aceste planșe pot fi foarte atractive și cu mult efect intuitiv dacă porțiunile ce reprezintă tarlalele gospodăriei se acoperă, prin lipire, chiar cu semințele plantelor respective sau se desenează colorat plantele, într-o prezentare în perspectivă.

La tema V (îngrășămintele) se poate întocmi o colecție cît mai completă de îngrășăminte chimice, din care nu trebuie să lipsească în nici un caz îngrășămintele indicate a fi folosite în regiunea în care se află școala.

Lista minimă a acestei colecții trebuie să cuprindă:

a) dintre îngrășămintele azotate: azotatul de amoniu, azotatul de sodiu și sulfatul de amoniu;

b) dintre îngrășămintele fosfatice: superfosfatul și făina de oase;

c) dintre îngrășămintele potasice: sarea potasică, Kainita și sulfatul de potasiu.

Este bine să se prezinte aceste îngrășăminte și granulate.

Dintre îngrășămintele bacteriene: Nitraginul și Azotogenul.

Dintre amendamente: varul și gipsul.

În ceea ce privește îngrășămîntul organic cel mai important, gunoiul de grajd, se va construi și îngriji în mod rațional o platformă sistematică de gunoi.

La tema VI (sămînța și semănatul) materialul didactic este mai divers și poate fi procurat cu mai multă ușurință prin mijloace locale.

Acesta va cuprinde:

a) **O colecție de semințe** ale principalelor plante agricole cultivate în țara noastră. Este bine ca această colecție să cuprindă atît semințe de soiuri selecționate, cît și neselecționate, comune, spre a se constata deosebirile dintre ele;

b) **O colecție de semințe de buruieni;**

c) **Planșe sau modele reprezentînd mașini și instalații de curățire și tratare a semințelor;**

d) **Mostre** cu corpurile străine care se pot găsi în semințe și balanțe pentru aflarea procentului de puritate a semințelor;

e) **Utilaj simplu pentru încercarea însușirii de încolțire a semințelor** și puterii de pătrundere prin sol, alcătuit din tăvi din lemn sau tablă, nisip sau sugativă, termometre;

f) **Planșe** reprezentînd procedee de însămînțare și avantajele semănatului în rînduri cu mașina, față de semănatul prin împrăștiere cu mîna.

Materialul didactic privitor la tema „Sămînța și semănatul" se completează cu vizitarea stațiunii de mașini și tractoare sau a gospodăriei colective din localitate, unde se va explica elevilor funcționarea diferitelor mașini de semănat.

După cum se constată din cele arătate mai sus, materialul didactic pentru cunoștințele agricole se poate procura și confecționa cu destulă ușurință prin mijloacele proprii ale școlii.

Este bine ca la această importantă acțiune să ia parte efectivă și elevii, deoarece materialul local, cules și pregătit de elevi, sub îndrumarea profesorilor respectivi, este mai ușor de înțeles și de reținut, spre deosebire de cel adus din alte părți, sub forme de mulaje sau modele, care este mai abstract și mai străin de viața lor.

Pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt este necesar ca profesorii care predau cunoștințele agricole să caute a realiza în mod sistematic o colecție cît mai completă de material didactic, cunoscîndu-se faptul că agricultura este o știință aplicată în condiții specifice locale.

În curtea școlii medii „Mihail Sadoveanu" din Herăstrău s-a construit o seră, unde elevii vor efectua lucrări agricole

O mai bună pregătire la matematică

Pentru ca acest an școlar să însemne un pas mai departe în înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci de matematică, cu deprinderi temeinice de calcul, profesorii care predau această disciplină trebuie să țină seama de rezultatele obținute în cursul anului trecut. Deosebit de clar au ieșit în evidență aceste rezultate la examenul de admitere.

Examenul de admitere în clasa a VIII-a, care a avut loc în acest an, bunăoară, ne-a dat posibilitatea să facem unele observații utile cu privire la nivelul pregătirii la matematică a absolvenților clasei a VII-a. Deși candidații au dovedit o pregătire mai bună față de anii precedenți, au ieșit la iveală, totuși, și o serie de lipsuri în cunoștințele de matematică ale acestora care, neîndoielnic, reflectă deficiențele ce se manifestă în diferite școli în predarea acestei discipline. Considerăm că este necesar să semnalăm cîteva din aceste lipsuri, tocmai pentru a se putea lua măsuri de îndreptare a lor chiar de la începutul anului școlar.

S-a putut constata, bunăoară, că unii elevi analizează cu superficialitate conținutul problemelor pe care le au de rezolvat. Ei trec peste datele acestora fără a înțelege conținutul, fără a stabili mărimile cunoscute și dependența ce există între ele, fără să aibă clar conturat în minte ceea ce cere problema. Într-o problemă dată la concursul de admitere la una din școli era vorba de două bucăți de pînză de aceeași calitate, dar de valori deosebite. Încercînd să stabilească necunoscutele pentru a pune problema în ecuație, unii școlari, tocmai datorită superficialității cu care au analizat textul problemei, nu au luat în considerație că prin mărfuri de „aceeași calitate" se înțelege că prețul unui metru din fiecare bucată de pînză este același și că prin „valori deosebite" se înțelege că cele două bucăți au un număr diferit de metri. Ei au stabilit pentru prețul unui metru de pînză de aceeași calitate două necunoscute, ceea ce, desigur, i-a dus la o rezolvare greșită a problemei.

Aceasta ne arată că în munca noastră la clasă cu prilejul rezolvării problemelor trebuie să acordăm mai multă atenție înțelegerii de către elevi a conținutului acestora, să-i învățăm să analizeze amănunțit datele problemelor.

Nu puțini elevi au dat dovadă că nu au priceperea de a rezolva o problemă de aritmetică de greutate mijlocie, că nu știu să folosească cunoștințele de aritmetică în rezolvarea problemelor de algebră. Greșelile pe care le-au făcut cei mai mulți elevi în alcătuirea ecuațiilor algebrice se datoresc tocmai lipsurilor pe care le au ei în cunoștințele de aritmetică. Aceste deficiențe explică și de ce unii elevi, atunci cînd au de rezolvat probleme, evită soluțiile pe cale aritmetică, chiar dacă acestea le-ar ușura mult munca de rezolvare. Reiese de aci că unii profesori de matematică nu acordă suficientă atenție rezolvării problemelor de aritmetică și nu insistă asupra necesității de a folosi căile aritmetice în rezolvarea problemelor de algebră.

Unii candidați nu stăpînesc pe deplin proprietățile ecuațiilor de gradul I sau, dacă știu să le enunțe, nu știu întotdeauna cum să le aplice la rezolvarea ecuațiilor. Numai așa se explică, bunăoară, faptul că majoritatea candidaților la examenul de admitere din Capitală au efectuat calcule asupra ecuației $240x+360y=10320$ fără a o simplifica, deși prin aceasta calculele ar fi fost mult mai simple. Examenul de admitere a arătat și faptul că mulți candidați nu cunosc consecințele ce decurg din proprietățile ecuațiilor.

Și la geometrie s-au putut constata o serie de deficiențe în pregătirea candidaților. Unii au învățat formulele în mod mecanic, pe de rost, fără a ști cum se deduc acestea. O serie de absolvenți ai școlii de 7 ani nu au putut desena corect la examen o figură simplă de geometrie în spațiu.

Toate acestea ne arată că este necesar să acordăm mai multă atenție înțelegerii depline de către elevi a regulilor, a formulelor, să-i învățăm să demonstreze teoremele studiate. Mai multă atenție trebuie acordată formării reprezentării spațiale, desenelor, folosirii materialului didactic la geometrie.

Cu prilejul concursului de admitere au ieșit la iveală unele deficiențe serioase în ceea ce privește deprinderile de calcul ale elevilor. Unii elevi întîmpină greutăți în efectuarea operațiilor cu fracții zecimale, cu fracții ordinare, nu reușesc să găsească, în rezolvarea exercițiilor, căile cele mai simple ș.a.m.d. În exercițiile de aritmetică cuprinse în unele lucrări scrise date la examenele de admitere, elevii au efectuat calcule cu fracții ca 3/6 și 43/301 fără a-și da seama că, simplificîndu-le, ar simplifica mult și operațiile cu aceste fracții. Deseori elevii fac, și la aritmetică, și la algebră, simplificări eronate, pentru că nu înțeleg operațiile de simplificare, nu știu cînd se pot efectua acestea. De aceea, este necesar să acordăm mai multă atenție operațiilor pe care le efectuează elevii, înțelegerii acestor operații, proprietăților lor.

Predarea matematicii ridică în fața fiecărui profesor numeroase probleme. Toate acestea pot fi însă rezolvate dacă profesorul chibzuiește cu seriozitate asupra lor și dacă este însuflețit de dorința de a da elevilor săi o pregătire cît mai temeinică.

GRIGORE GHEBA
profesor la școala medie nr. 36 București

Pe lotul școlar

Începînd din acest an școlar, în clasa a V-a a școlii noastre s-a introdus, ca la toate școlile sătești din țară, un obiect nou — cunoștințe agricole. Noi, profesorii de științe naturale, ne-am dat seama ce mare însemnătate are predarea acestui obiect în pregătirea unor cadre în stare să aplice în practică metodele agrotehnice înaintate, să lupte cu pricepere pentru obținerea unor recolte bogate.

Și în anii trecuți am lucrat cu elevii noștri pe lotul școlar, ne-am străduit să-i înarmăm cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă. De data aceasta, însă, activitatea noastră practică trebuie să aibă un caracter mai organizat, mai sistematic, să dea elevilor o pregătire mai completă. Iată de ce chiar de la începutul anului școlar am dat o atenție sporită activității pe lotul experimental, căutînd să creăm cele mai bune condiții în vederea desfășurării activității practice a elevilor.

Paralel cu primele lecții de cunoștințe agricole am efectuat cu elevii o serie de lucrări pe parcelă. Astfel, după strîngerea recoltei elevii au curățit resturile de vegetație de pe parcelă, pe care le-au adunat în grămezi și le-au dat foc, împrăștiind cenușa și îmbogățind astfel solul cu substanțe minerale. S-a trecut apoi la săpatul terenului. Cu sprijinul părinților s-a efectuat aratul adînc de toamnă. Acolo unde nu s-a putut intra cu plugul din cauza pomilor, elevii au săpat terenul cu ajutorul hîrletului, casmalei și al sapei.

Pentru a îmbunătăți structura solului cu scopul de a obține recolte mai bogate, ne-am preocupat din vreme de procurarea îngrășămintelor necesare. Cu sprijinul sfatului popular local și al punctului veterinar comunal am obținut mai bine de trei căruțe de îngrășăminte organice și un sac de îngrășăminte chimice. Aplicarea acestor îngrășăminte a fost efectuată de către brigăzile de elevi, care au lucrat sub îndrumarea noastră, a profesorilor.

În cadrul activităților practice elevii au efectuat și alte lucrări pregătitoare — au curățat pomii de uscături, au săpat gropi în care vor sădi în această toamnă puieți.

Acum lucrăm la elaborarea planului de cultură pentru anul viitor. O deosebită atenție vom acorda cultivării plantelor specifice regiunii noastre și lucrărilor ce trebuie efectuate ținînd seama de structura solului, de umiditate, de factorii climaterici în general.

Deocamdată, a fost stabilită parcela pe care urmează să se facă, în scurtă vreme, însămînțările de toamnă. Se va semăna grîu de toamnă local, grîu american 15, grîu italian Fortunato și alte soiuri. Aceste cereale vor fi semănate și îngrijite diferit, pe parcele comparative, pentru ca elevii să-și poată da seama de producția pe care o dă la hectar fiecare soi în parte.

De asemenea, elevii vor semăna pe parcelă unele plante rezistente la frig (morcov, pătrunjel), vor semăna și astupa cu pămînt semințe de măr și cireș, vor face altoiri în pepinieră, vor completa golurile din livadă prin sădirea unor puieți luați din pepiniera școlii. Totodată ei vor continua jalonarea și parcelarea lotului școlar, vor pregăti etichetele necesare, vor selecționa semințele de care vor avea nevoie pentru lucrările de primăvară în răsadniță.

Toamna, activitatea pe lot își are specificul ei. Este necesar să folosim din plin atît lucrările de pregătire a solului, ca și însămînțările de toamnă cu convingerea că numai prin activitățile practice elevii reușesc să-și completeze și să-și consolideze cunoștințele pe care și le însușesc la curs, că aceste lucrări contribuie la formarea deprinderilor de muncă agricolă. De aceea ne străduim ca aceste lucrări să fie cît mai bine efectuate.

DAN NEAGOE
profesor la școala medie din comuna Bolintinul din Vale, raionul Domnești

Un comitet de părinți activ

Acțiunile întreprinse de către comitetul de părinți de la școala medie nr. 6 din Iași arată că membrii comitetului au preocupări multilaterale, că înțeleg rostul lor în sprijinirea muncii din școală.

Este de remarcat îndeosebi, în activitatea comitetului, ajutorul pe care-l dă școlii pentru realizarea învățămîntului politehnic, pentru lărgirea bazei didactico-materiale necesare înarmării elevilor cu deprinderi de muncă productivă. Bunăoară, constatînd că atelierul de lăcătușerie și ajustaj al școlii duce lipsă de unele piese, comitetul a luat această problemă în grija sa. A început prin a procura unele piese și materiale necesare — pile, bormașini etc. Apoi a intervenit pe lîngă întreprinderea I.R.T.A. — care patronează școala — să doneze acesteia un motor ale cărui piese să poată fi demontate și apoi montate de elevi. Acum comitetul și-a propus să procure școlii un aparat de radio care să fie montat pe o schemă, în așa fel încît elevii să poată studia cu ușurință piesele ce-l compun.

Membrii comitetului au adus o contribuție însemnată și la amenajarea centrului meteorologic care a fost instalat în curtea școlii. Părinții au procurat materialul lemnos necesar în acest scop precum și cîteva piese — pluviometru, ceas solar etc.

Unele aparate existente în laboratorul școlii erau deteriorate. Părinții le-au reparat și le-au etichetat. Pentru a se crea elevilor condiții mai bune de efectuare a experiențelor, părinții au contribuit la înlocuirea băncilor din laborator cu scaune.

Cu ajutorul material al comitetului s-au amenajat în școală săli în care se fac proiecții de diafilme. Elevii își completează aici cunoștințele dobîndite la lecțiile de chimie, fizică, științe naturale, geografie etc.

Pentru prima dată în acest an se va introduce în școală, din inițiativa părinților, un cerc de croitorie unde elevele vor învăța să croiască și să coasă.

În preocuparea comitetului de părinți stă și grija pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Adeseori membrii comitetului îi vizitează pe părinții al căror copii au rămas în urmă la învățătură, îi informează asupra situației școlare a copiilor, le vorbesc despre necesitatea de a le supraveghea învățătura, despre însemnătatea respectării regimului de zi. Comitetul nu-și limitează acțiunea doar la o singură vizită. El urmărește dacă vizita a dat roade, dacă a fost eficientă. În caz contrar, membrii comitetului revin prin noi vizite, pînă cînd se conving că sfaturile lor au fost înțelese de părinți iar situația copiilor s-a îmbunătățit. Ei vizitează pe părinți și în cazurile de absențe nemotivate ale copiilor de la lecții, contribuind la realizarea unei frecvențe regulate.

O mare grijă acordă comitetul fiilor de muncitori ai căror părinți sînt ambii în producție. Spre a asigura supravegherea acestora și a le crea condiții bune de pregătire a lecțiilor, comitetul a ajutat cadrele didactice să amenajeze chiar în școală săli unde copiii ai căror părinți sînt în producție să-și poată face lecțiile sub directa supraveghere a pedagogilor.

Comitetul privește ca o sarcină principală a sa și ajutorarea cadrelor didactice în desfășurarea muncii educative. Zilnic, părinții care fac de serviciu urmăresc conduita copiilor în recreații și nu le trec cu vederea nici cea mai mică abatere. Îndată ce constată vreun act de indisciplină îi informează pe diriginți și chiar ei înșiși stau de vorbă cu copiii, învățîndu-i cum trebuie să se poarte. În mod deosebit îl preocupă pe membrii comitetului comportarea elevilor în afară de școală — pe stradă, în tramvai, în sălile de spectacole. Dacă întîlnesc copii cu o ținută neglijentă, care sînt prea gălăgioși sau manifestă lipsă de respect față de vîrstnici, membrii comitetului le atrag pe loc atenția asupra comportării lor, avînd grijă însă să nu-i jignească și să nu-i pună într-o situație penibilă față de străini.

Comitetul de părinți se îngrijește și de dezvoltarea educației estetice a elevilor. Președintele comitetului, tov. Gh. Lazăr, un mare iubitor de muzică, a inițiat organizarea în școală a unui cerc „Prietenii muzicii". Acest cerc va da posibilitatea inițierii copiilor asupra problemelor muzicii, le va face cunoscute numeroase creații muzicale, îi va ajuta să cunoască viața și activitatea compozitorilor etc.

Biblioteca școlii este bogată și bine organizată. Pentru o cît mai bună păstrare a cărților, comitetul de părinți a socotit că ar fi bine ca unele cărți în stare mai proastă să fie legate. „Cercul de legătorie" care se va înființa în școală și va lucra sub conducerea unora dintre părinți, muncitori la întreprinderea poligrafică, va soluționa și această problemă.

O acțiune care a cerut mari eforturi din partea părinților a fost amenajarea sălii de sport a școlii, care va fi folosită și pentru manifestările artistice, pentru carnavaluri și întrunirile tovărășești ce vor fi organizate de comitetul de părinți, ca și pentru lectoratele cu părinții. Amenajarea ei este încă în curs.

Dar comitetul de părinți se ocupă și de înfrumusețarea aspectului școlii. Sălile au fost pavoazate cu lozinci confecționate de părinți, iar pe pereți au fost așezate tablouri care evocă trecutul de luptă al poporului precum și portrete ale eroilor clasei muncitoare. Comitetul de părinți a procurat de curînd copii după picturile lui N. Grigorescu, care vor fi înrămate și așezate pe pereții sălilor de clasă.

Am remarcat printre preocupările comitetului și grija pentru sănătatea copiilor. Prin sprijinul părinților cabinetul medical al școlii a fost utilat cu toate cele necesare: s-a refăcut instalația de apă, s-au procurat seringi, termometre, un stetoscop etc.

Din cele arătate se vede cît de largi sînt posibilitățile pe care le au la îndemînă părinții pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice și, totodată, cum știe comitetul de părinți de la școala medie nr. 6 din Iași să folosească aceste posibilități, cît de rodnică este colaborarea lui cu școala. Astfel de colaborare poate constitui cu adevărat un exemplu demn de urmat.

M. DUMITRU

Mai multă grijă pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani

(Urmare din pag. 1)

rii, lăsînd-o mai mult pe seama cadrelor didactice. De pildă, sfatul popular al raionului Brănești a trasat sarcini președinților și secretarilor sfaturilor populare comunale privind aplicarea Hotărîrii, dar nu a urmărit în mod consecvent cum se achită aceștia de sarcinile respective, iar secția de învățămînt și cultură nu a controlat încă înainte de deschiderea cursurilor cum se desfășoară acțiunea de cuprindere a elevilor în clasa a V-a și nu a stabilit zile anumite, pe raion, pentru întreprinderea unor acțiune de masă.

Deși a trecut o lună de zile de la deschiderea cursurilor, nu este încă prea tîrziu pentru a aduce la școală și pe acei absolvenți ai clasei a IV-a care n-au fost aduși pînă acum. Pentru aceasta se impun intensificarea muncii de lămurire în rîndurile părinților și desfășurarea unor acțiuni comune de către cadrele didactice, împreună cu sfaturile populare, deputații, organizațiile de femei, comitetele de părinți etc., în scopul cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din localitățile respective, în cel mai scurt timp. Fiecare școală are datoria să-și întocmească în această problemă un plan concret de măsuri, organizînd totodată ajutorarea elevilor care vor fi cuprinși acum în clasa a V-a pentru aducerea lor la nivelul celorlalți elevi.

În același timp cadrele didactice au sarcina ca, paralel cu acțiunea de cuprindere în clasa a V-a, să desfășoare o muncă permanentă pentru menținerea în clasele V—VII a tuturor elevilor înscriși și pentru asigurarea unei frecvențe cît mai bune.

Reușita acțiunii de generalizare a învățămîntului de 7 ani în localitățile care au școli cu șapte clase, menținerea în școală a elevilor înscriși și asigurarea unei frecvențe bune depind în mare măsură de atragerea comitetelor de părinți în această acțiune și de crearea unei opinii publice din partea majorității părinților care înțeleg importanța măsurii și care pot contribui la schimbarea atitudinii celorlalți.

Totodată se impune ca organele de învățămînt să analizeze în timpul cel mai scurt felul cum sînt aplicate prevederile Hotărîrii privind generalizarea învățămîntului de 7 ani, să determine astfel de analize în comitetele executive și în ședințele sfaturilor populare și să tragă la răspundere pe acele cadre didactice care nu s-au preocupat suficient de acest lucru. Numai o muncă plină de răspundere și însuflețită, o acțiune coordonată a tuturor factorilor și mai multă grijă pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani va asigura rezultatele scontate.

CERCURI PEDAGOGICE

ale profesorilor de economie politică

Pentru a contribui la asigurarea unui conținut just al lecțiilor și la folosirea unor metode bine orientate în predarea economiei politice, secțiile de învățămînt și cultură organizează în prezent cercuri de specialitate ale profesorilor care predau economia politică în școlile medii de cultură generală, în școlile profesionale și tehnice. Ținînd seama de importanța acestor cercuri pentru asigurarea unui nivel ridicat al predării economiei politice, organele locale de partid le sprijină îndeaproape. Ele vor organiza, în ajutorul profesorilor de economie politică, lecții, consultații etc.

Pînă acum și-au început activitatea cercurile pedagogice ale profesorilor de economie politică din orașul București, din regiunile Iași și Cluj.

Planurile trimestriale de activitate ale acestor cercuri dovedesc o orientare justă. Ele prevăd, bunăoară, ședințe consacrate discutării planurilor de lecții, în special la unele teme mai dificile, discutarea, pe bază de interasistență, a conținutului și metodicii unor lecții, discutarea unor lecții deschise, informarea cadrelor didactice asupra materialului de actualitate care poate fi folosit în predarea economiei politice, organizarea informărilor științifice, discutarea unor teme teoretice, a modului în care elevii și-au însușit materia predată.

Buna organizare a activității cercurilor pedagogice va contribui la asigurarea purității ideologice a lecțiilor, va permite generalizarea experienței pozitive în munca profesorilor de economie politică, ridicarea permanentă a nivelului predării acestei discipline.

ION MINOIU: Elevi în practică la sondă (fragment de frescă din istoria petrolului).

A apărut

Revista de pedagogie

Nr. 9/1958 cu următorul cuprins:

STANCIU STOIAN: Principiile școlii democrate și realizarea lor în Republica Populară Română.

C. PETRICU: Realizări importante pe linia legării teoriei de practică și a introducerii elementelor de învățământ politehnic în școlile de cultură generală din Capitală.

ION BADICĂ: Contribuția cadrelor didactice la lupta pentru colectivizarea agriculturii în regiunea Constanța.

O. ȘAFRAN: Îmbinarea învățământului cu munca în producție în școala de cultură generală din U.R.S.S.

ANGHEL MANOLACHE: Conferința internațională pentru învățământ de la Geneva.

* * * Charta principiilor învățământului democrat.

IOAN SUKOSD: Lucrările de atelier în sprijinul învățământului politehnic.

L. GHIVIRIGĂ: Observații asupra notării elevilor la purtare.

M. CONSTANTINIU: Colecția „Patria noastră".

E. FEICHTER: Revista școlii medii „Nicolaus Lenau" din Timișoara.

C. S.: Boris Polevoi — „Impresii din America".

C. I.: Ene Marin — „Să cunoaștem motorul".

* * * D. Todericiu — „Masele plastice".

* * * Leonid Petrescu — „Minuni în epruvetă".

Grijă pentru cuvîntul tipărit

Bibliografie

MIJLOACE AGROTEHNICE PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE IN CIMPIA BĂRĂGANULUI — Institutul de cercetări agronomice (I.C.A.R.), colecția Îndrumări tehnice, nr. 55, Editura Agro-Silvică de Stat, București.

In această lucrare, întocmită de colectivul Stațiunii experimentale agricole Mărculești, se prezintă rezultatele obținute la stațiune cu privire la măsurile destinate sporirii producției agricole prin ridicarea fertilității solului, prin îmbunătățirea soiurilor de plante existente și prin crearea de soiuri noi, precum și prin cultura rațională a plantelor și prin aplicarea unor metode noi de cultură.

Cadrele didactice care predau cunoștințele agricole în învățământul elementar din localitățile aflate în cîmpia din sud-estul țării (zona cuprinsă între riul Mostiștea — Dunăre — Siret, pînă la Adjud, și dealurile dintre Buzău-Ploești) găsesc în această lucrare îndrumări concrete pentru adaptarea predării cunoștințelor agricole la condițiile locale de climă și sol. Astfel, în capitolul I (partea I) se găsește o descriere a tipurilor de sol și o hartă a solurilor din această întinsă regiune, care poate servi pentru predarea temei 3 (capitolul I) din programa de cunoștințe agricole pentru clasa a V-a. De asemenea, îndrumările privitoare la sistemul de lucrare a solului, la sistemul de aplicare a îngrășămintelor, la însușirile semințelor, la epoca însămînțării, la metodele de semănat etc. (capitolele I și III, partea a II-a) se pot folosi cu multă eficiență în predarea cunoștințelor prevăzute în temele 3, 4, 5 și 6 din capitolul II — Agrotehnica — al programei.

CINTECE ȘI CORURI PENTRU COPII.

In Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R. a apărut recent un caiet de „Cîntece și coruri pentru copii". Lucrarea se adresează elevilor școlilor elementare și medii și conține creații ale compozitorilor clasici romîni și universali, precum și creații ale compozitorilor contemporani.

Prin această lucrare Editura Muzicală pune la dispoziția profesorilor de muzică un variat material necesar pentru lecții și pentru orele de ansamblu coral, precum și un bogat repertoriu pentru serbările școlare sau concertele formațiilor corale de copii.

Deficiențe de neîngăduit

S-a împlinit o lună de la deschiderea anului școlar. In cele mai multe școli profesorii și elevii au găsit din prima zi condiții bune pentru desfășurarea unei munci rodnice. In multe localități au fost construite noi localuri de școală, a fost mărit numărul claselor la clădirile existente, s-au creat noi laboratoare, iar cele existente au fost îmbogățite cu aparate și substanțe pentru experiențele necesare însușirii unor cunoștințe temeinice de către elevi.

Obligația terminării la timp a lucrărilor pregătitoare în vederea începerii anului școlar a fost îndeplinită de majoritatea școlilor noastre. Nu peste tot, însă. Din păcate, există școli care nici pînă în prezent nu sînt pregătite pentru o funcționare normală. O asemenea școală este școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Capitală care acum se găsește încă în reparații generale. In timp ce profesorii își desfășoară lecțiile, pe culoarele școlii sînt depozitate materiale de construcții, se lucrează la perforarea zidurilor pentru a se face o nouă instalație electrică, instalația de apă și de gaze. Este lesne de închipuit cum se desfășoară aceste lecții. Nu putem înțelege, însă, de ce toate aceste lucrări n-au fost făcute în lunile de vară. Explicațiile date de către Intreprinderea de construcții-montaj nr. 2 nu pot fi socotite mulțumitoare. Aceasta încearcă să găsească argumente menite s-o absolve de răspunderea ce-i revine, fără să aminteaască de ritmul foarte lent în care s-au desfășurat lucrările pînă în prezent. Răspunderea pentru această situație revine și secției de învățămînt a Capitalei care a început să se „alarmeze" mult prea tîrziu de felul cum se desfășoară lucrările amintite.

In Capitală, deficiențe privind condițiile desfășurării în mod normal a procesului de învățămînt s-au manifestat și în ce privește încadrarea școlilor cu personal didactic. La școala elementară de 7 ani nr. 152 nici pînă acum nu a fost definitivată încadrarea învățătorilor și profesorilor. La această școală pînă mai zilele trecute nu se prezentaseră încă profesorii de fizică și matematică. Chiar și azi școala este lipsită de un învățător. Una din clasele I (există cinci clase I paralele) este așadar lipsită de învățător. Pentru a face față acestei situații școala a recurs la diferite improvizații — suplinirea profesorilor lipsă de către profesori cu specialități înrudite, sau împărțirea elevilor clasei I rămasă încă neîncadrată la celelalte clase paralele. Este limpede ce fel de învățămînt se poate realiza în asemenea condiții. Această situație nu este izolată. Ea se întîlnește și la alte școli, prejudiciind grav desfășurarea muncii. Socotim că este de datoria secțiilor de învățămînt raionale precum și a secției de învățămînt a Capitalei să ia măsuri pentru curmarea urgentă a acestor neajunsuri.

CONST. RADOI

Intr-una din zile, un elev din clasa a VI-a a venit cu caietul de teme la mine.

— Tovarășe profesor, îmi arătă el caietul, nu înțeleg de ce mi-ați subliniat aici.

M-am uitat. Elevul scrisese „Scriitorii *cari...*"

— Cum se scrie „care" ? l-am întrebat.

— Da, știu, răspunse elevul. Dar uitați-vă aici, în carte. Și-mi întinse volumul *Basme, povestiri și snoave* (E.S.P.L.A., 1957).

La o simplă răsfoire a cărții am putut constata că greșeala de ortografie semnalată de elev nu era singura. Am întîlnit, astfel, scris *n-ați* (în loc de na-ți) într-o propoziție ca *na-ți împrumutul înapoi* (p. 171), *o-dată* în loc de *o dată* (p. 170) și altele.

Greșeli de ortografie sau chiar de limbă am întîlnit și în alte lucrări care se află în biblioteca școlii și sînt citite de elevi. Astfel, în volumul *Tacitus — Opere I* (Ed. științifică, 1958), locuțiunea adjectivală *fără de lege* este ortografiată ca și cum ar fi substantiv — *fărădelege* (pag. 115), *după* este confundat cu *de pe* într-o expresie ca: unchii *după tată* (pag. 113).

Numeroase sînt greșelile de acest fel în traducerea romanului *Crimă și pedeapsă* de *F. M. Dostoievski* (Ed. Cartea Rusă, 1957). Astfel, am întîlnit peste douăzeci de greșeli de ortografie *(lua l-ar, să aibe* etc.), peste treizeci de greșeli de punctuație: lipsa virgulei, folosirea semnului întrebării la interogativele indirecte (*„...autorul analizează întrebarea dacă femeia este sau nu o ființă omenească?"* — pag. 103), plasarea greșită a semnului întrebării în frază (*„ce vremuri trăim, vă întreb?"* — p. 479) etc. etc.

Mai grave sînt greșelile de limbă (foarte numeroase) din acest volum. Așa, de pildă, citim: *„capul tot mai doare?" „înainte să plece", „mai ales în comparație de cum fusese cu o zi înainte"* și altele, dintre care unele sînt de-a dreptul rizibile („stări bolnăvicioase și morbide" etc.).

Este adevărat că exemplele de mai sus sînt luate din traduceri. Nu trebuie să uităm, însă, că autoritatea cuvîntului scris este deosebit de mare — indiferent dacă-i vorba de o lucrare originală sau de o traducere. Indeosebi pentru elev cartea constituie un exemplu de limbă și stil. Corectitudinea sub aspectul exprimării și ortografiei trebuie să constituie o preocupare nu numai în redactarea manualelor școlare, ci și a oricărei cărți care intră în mîna elevilor (mai ales că în acest caz profesorul nu poate interveni totdeauna pentru corectarea greșelilor).

Redacțiile editurilor trebuie să țină seama că o carte redactată neglijent poate provoca confuzie în mintea elevilor, după cum o carte îngrijit redactată poate contribui la consolidarea deprinderilor lor de vorbire și scriere corectă.

Prof. GH. DRAGOMIRESCU
București

O NOUA ETAPA IN DEZVOLTAREA învățămîntului sovietic

Cu mult interes discută în prezent oamenii sovietici memoriul tovarășului N. S. Hrușciov „Cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea continuă a învățămîntului public în U.R.S.S.".

Corespondentul Biroului sovietic de informații s-a adresat în legătură cu aceasta vicepreședintelui Academiei de științe pedagogice a U.R.S.S., NIKOLAI GONCEAROV, rugîndu-l să vorbească cititorilor despre reorganizarea învățămîntului public. Publicăm mai jos convorbirea cu tov. N. K. Goncearov.

INTREBARE: Ce a determinat necesitatea reorganizării învățămîntului în U.R.S.S.?

RASPUNS: Succesele învățămîntului sovietic sînt cunoscute pretutindeni. In decurs de patru decenii noi nu numai că am lichidat rămînerea în urmă a țării noastre în domeniul culturii, dar am și ajuns pe primul loc în lume în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului public, în ceea ce privește numărul specialiștilor calificați pentru toate ramurile economiei. Dar dezvoltarea industriei, a științei și a culturii este tot mai impetuoasă în etapa actuală a construirii comunismului și ne cere să perfecționăm procesul instructiv-educativ.

Sistemul actual al învățămîntului public s-a constituit încă în deceniul al treilea, cînd la noi se simțea o nevoie acută de specialiști cu instrucțiune superioară. De regulă, toți elevii care terminau școala medie intrau în instituțiile de învățămînt superior. Dar, o dată cu trecerea vremii, s-a ajuns ca școlile de 10 ani să fie terminate de milioane de tineri și tinere. Se înțelege că nu toți aceștia pot intra o dată în instituțiile de învățămînt superior.

Intreg sistemul învățămîntului nostru mediu și superior va trebui să fie reorganizat așa încît să asigure o bună pregătire a cadrelor tehnico-inginerești, agricole, medicale, științifice, pedagogice, a cadrelor de muncitori, de lucrători în agricultură — a tuturor cadrelor necesare statului nostru. Această acțiune trebuie organizată astfel încît pregătirea tuturor cadrelor să fie mai calificată decît pînă acum.

Singura condiție posibilă și necesară pentru înlăturarea neajunsurilor școlii medii este aceea ca toți tinerii și tinerele să fie pregătiți, încă în timpul învățăturii, pentru a participa la munca fizică în uzine, în fabrici, în colhozuri, în sovhozuri, la orice muncă necesară societății.

Dar, pentru a ști să lucreze în producție, tinerii trebuie să stăpînească deprinderi practice. In școlile noastre se acordă acum o mai mare atenție învățămîntului politehnic: atelierelor școlare, loturilor școlare experimentale, familiarizării elevilor cu bazele producției. Dar toate acestea, după cum arată viața, nu sînt nici pe departe suficiente. Iată de ce este deosebit de oportună propunerea lui Nikita Hrusciov de a se trece la reorganizarea școlii sovietice și de a se crea tinerei generații posibilități largi pentru a-și însuși deprinderi practice, de a-i pregăti pe tineri pentru viață, de a se realiza în practică importantul principiu marxist-leninist al îmbinării învățăturii cu munca productivă.

INTREBARE: Ce considerați că trebuie să se facă în acest scop în domeniul învățămîntului public?

RASPUNS: Se propune ca noul sistem de învățămînt să cuprindă două etape. In prima etapă toți copiii vor termina în mod obligatoriu școala de 8 ani, vor studia matematica, limba rusă, fizica, istoria și bazele altor științe. In acest timp ei vor lucra în atelierele școlare de producție și vor participa, pe măsura puterilor lor, la munca în agricultură și la alte activități. Fetele vor învăța în mod obligatoriu și gospodăria: să gătească, să coasă, să brodeze etc.

Dar aceasta va fi numai prima etapă a învățămîntului mediu, prin care vor trece în mod obligatoriu toți copiii pînă la vîrsta de 15—16 ani. Apoi, învățămîntul de cultură generală se va împleti în mod organic cu munca în întreprinderile industriale și agricole. Pentru aceasta sînt diferite căi. Iată una din ele: tinerii și tinerele își vor putea continua instrucțiunea medie în școli medii politehnice cu învățămînt de producție, unde vor primi o bună pregătire de cultură generală și, în același timp, o profesiune industrială. O dată cu studierea obiectelor de cultură generală și politehnică, elevii școlilor medii sătești vor primi pregătirea necesară pentru a lucra ca brigadieri, tractoriști etc.

Dar tinerii vor putea păși și pe alt drum: după terminarea școlii de 8 ani vor putea lucra în uzină sau în colhoz, unde se vor deschide pentru ei școli profesionale. Citeva zile pe săptămînă ei vor fi eliberați de muncă pentru a studia în aceste școli. Pe astfel de căi fiecare va putea primi în același timp și instrucțiune medie, și o specialitate.

Desigur, reforma aceasta nu va putea fi realizată într-o singură zi. Este necesar ca ea să fie bine pregătită. După părerea mea, aceasta va cere 3—4 ani.

INTREBARE: Ce vor face acei tineri care doresc să studieze mai departe, să intre în institute, în universități?

RASPUNS: Ușile numeroaselor instituții de învățămînt superior vor rămîne deschise, ca și înainte, pentru tineret. Dar înainte de a intra în învățămîntul superior, tinerii vor trebui să lucreze 2—3 ani în producție, unde nu numai că își vor consolida cunoștințele, dar își vor da seama mai bine înspre ce institut trebuie să se îndrepte. La intrarea în institut sau în universitate ei vor fi deja stăpîni pe deprinderile practice care sînt atît de necesare viitorului inginer sau agronom, arhitect sau medic, constructor sau pedagog.

Dacă se ia în considerare că și în instituțiile de învățămînt superior studiul va fi mai strîns legat de practică, de munca în producție, atunci se înțelege și mai limpede că în U.R.S.S. se creează condițiile necesare pentru pregătirea unor specialiști care, după primirea diplomei, vor fi în stare să desfășoare o muncă independentă, creatoare. Intr-un viitor apropiat vom avea și mai multă nevoie de astfel de specialiști decît în prezent. Căci în viitor dezvoltarea economiei și culturii sovietice se va desfășura într-un ritm tot mai rapid.

In R. F. Germană

BANI EXISTĂ — dar pentru înarmare

De ani în șir revine pe ordinea de zi a congreselor învățătorilor și a adunărilor de părinți din Germania occidentală problema lipsei acute de localuri școlare. In Saxonia de Jos 24% din clasele de elevi n-au săli proprii, iar în Hamburg 39%. In școlile primare și în cele secundare din RF.G. clasele cuprind cu 30% mai mulți elevi ca în clasele școlilor corespunzătoare din R.D.G.

Intr-o publicație a Asociației generale a învățătorilor din Germania occidentală (A.G.D.L.) se consideră ca fiind strict necesare pentru acoperirea nevoilor încă 22.000 de săli de clasă. După un calcul mai realist, socotind numărul elevilor care trebuie să alcătuiască o clasă la un nivel suportabil, în școala vest-germană necesarul de spațiu se ridică cu încă 25.000 de săli de clasă — la un total de aproximativ 47.000 de săli. Statisticile vest-germane apreciază la 100.0000 mărci costul construcției unei clase (incluzînd și accesoriile), ceea ce înseamnă că pentru rezolvarea problemei ar fi de ajuns 4,7 miliarde de mărci.

Dar, pe cînd în problema spațiului școlar „se caută soluții care să nu coste bani", cum a afirmat H. Rodenstein, vicepreședinte al A.G.D.L., banii sînt destinați înarmării atomice. Documentul MC 70 al consiliului N.A.T.O. stabilește înarmarea a 40 batalioane din armata vest-germană cu arma-rachetă, care costă 50 de miliarde. Cu aceeași armă-rachetă se înarmează 28 de unități de aviație, deci încă 50 de miliarde (o rachetă pentru aviație de tipul „Nike — Hercules" costă 280.000 de mărci). Alte 10 miliarde se acordă pentru rachete „Matador" cu raza medie de acțiune. Pînă aici 110 miliarde. Se adaugă în plus 190 miliarde pentru înarmarea convențională. In total sînt prevăzute azi pentru înzestrarea Bundeswehrului 300 de miliarde. Adică de 64 de ori cele 4,7 miliarde de care au neapărată nevoie școlile ca să-și lărgească spațiul în raport cu numărul de elevi.

In bugetul anual, votat la 4 iulie a.c., sînt destinate cheltuielilor militare ale R.F.G. 10,7 miliarde (28% din totalul cheltuielilor prevăzute). Cheltuielile indirecte de întreținere a armatei vest-germane însumează 14 miliarde (doar pentru foștii ofițeri și pentru instructorii Wehrmachtului nazist se plătesc 1,8 miliarde — prețul a 18.000 săli de clasă). Dacă s-ar folosi pentru construcții școlare numai o cincime din această sumă de 24,7 miliarde cheltuită într-un an în scopuri militare de statul de la Bonn și încă s-ar putea lichida catastrofala lipsă de spațiu școlar din zona de vest a Germaniei.

Este evident, deci, că nu posibilitatea de a găsi o soluție le lipsește guvernanților de la Bonn, ci interesul pentru viitorul tineretului vest-german, pentru soarta Germaniei.

G. V.

MANEVRELE lui Orval Faubus

Incidentele rasiste ce se petrec în școlile din sudul S.U.A. atrag de mai bine de un an de zile atenția opiniei publice mondiale, stîrnind indignarea tuturor oamenilor cinstiți. Dar, în loc să-și găsească o soluționare justă, aceste incidente se intensifică pe zi ce trece.

Intr-o cronică anterioară relatam manevrele la care s-au dedat rasiștii pentru a împiedica cu orice preț punerea în aplicare a hotărîrii Curții Supreme privitoare la lichidarea segregației. In ajunul deschiderii anului școlar s-au votat, printre alte măsuri reacționare, tot felul de legi care dădeau guvernatorului dreptul să închidă orice școală, cu scopul nemărturisit dar evident de a redeschide ulterior școala respectivă ca școală particulară, scutită de obligația de a primi elevi de culoare (Hotărîrea Curții Supreme prevede lichidarea segregației numai în învățămîntul de stat, nu și în cel particular).

Aceasta se întîmpla la cîteva zile înainte de începerea anului școlar...

*

Curtea Supremă n-a admis menținerea segregației. Ca urmare, în dimineața zilei de 15 septembrie, cu o jumătate de oră înainte de deschiderea cursurilor, ușile celor patru școli medii din Little Rock au fost zăvorîte. Orval Faubus, guvernatorul rasist al statului Arkansas, și-a pus în aplicare prima sa manevră: 3.740 de elevi au rămas fără posibilitatea de a-și reîncepe învățătura; în schimb, au scăpat de „pericolul" de a sta în clasă cu elevii de culoare. Fără a se lăsa mai prejos decît Faubus și profitînd de poziția de pasivitate totală a guvernului federal, guvernatorul statului Virginia, Lindsay-Almond, a dat la rîndu-i dispozițiuni ca școala medie din Front Royal să fie „exclusă din sistemul școlilor de stat" și transformată în școală particulară. Au mai fost închise apoi pe rînd două școli de stat din Charlottesville și majoritatea școlilor din Norfolk.

Faptele acestea au indignat profund pe mulți dintre părinții elevilor cît și întreaga populație de culoare. Asociația națională pentru promovarea populației de culoare, căreia i s-au alăturat mulți americani cinstiți, a protestat energic pe lîngă organele federale împotriva măsurilor ilegale ale guvernatorilor rasiști.

Urmărind să găsească un paravan legal acțiunilor sale, Faubus a recurs însă la o nouă manevră: a declarat că nu va redeschide școlile decît după ce va organiza un referendum pentru a se vedea atitudinea populației față de problema integrării rasiale în școli. Pînă atunci s-a găsit o metodă „originală" de instruire a elevilor: lecțiile vor fi predate de la distanță, prin intermediul posturilor de televiziune din oraș. Elevii albi, ai căror părinți au televizoare, vor putea învăța la domiciliu. Rasiștii au fost încîntați de ingeniozitatea acestei metode menite să-i ferească pe copiii albi de „primejdia" de a veni în contact cu colegii lor negri. Păcat că le-au cam încurcat socotelile societățile de televiziune, care n-au rezervat în program decît o jumătate de oră pe zi pentru lecții. Vă închipuiți desigur ce bine se poate învăța într-o jumătate de oră de școală pe zi!

...Așa că s-a trecut la organizarea referendumului, cu toate că aceasta constituia o ilegalitate, o perfidă manevră rasistă. Luîndu-și măsurile de precauție pentru a evita o înfrîngere, Faubus a organizat, la 27 septembrie, referendumul. Bineînțeles că rezultatul lui, neputînd oglindi adevăratele păreri ale populației, a fost favorabil rasiștilor. Imediat după referendum s-a anunțat că între direcțiile școlilor din Little Rock și un grup de particulari sub președinția inveteratului rasist Raney s-a încheiat un contract de închiriere în baza căruia localurile celor patru școli medii din oraș au fost cedate acestui grup. Acesta avea datoria să pregătească deschiderea școlilor ca școli particulare, care n-au obligația să primească elevi negri.

Se părea că această acțiune a rasiștilor va fi încununată de succes. Acțiunea hotărîtă a Organizației pentru promovarea populației de culoare — căreia i s-au alăturat și mamele marii majorități a elevilor albi, organizate în acest scop în „Comitetul extraordinar al femeilor pentru deschiderea școlilor" — a determinat însă Tribunalul federal să declare incompatibilă cu legile Statelor Unite închirierea clădirilor școlilor publice de către societăți particulare în vederea menținerii segregației. Hotărîrea Tribunalului federal, dată la 29 septembrie, interzice, de asemenea, statului Arkansas de a da fonduri pentru administrarea școlilor particulare. Hotărîrea aceasta nu este definitivă încă. Rasiștii au făcut apeluri și recursuri nenumărate.

*

Curtea federală de apel din Saint Louis va fi, în sfîrșit, ultima care, zilele acestea, se va pronunța definitiv asupra validității legii adoptate de statul Arkansas care prevede subvenționarea din banii statului a școlilor particulare în care să se mențină segregația. De asemenea, un tribunal federal discută situația asemănătoare creată în statul Virginia. Opinia publică continuă să lupte pentru respectarea hotărîrii Curții Supreme din 1954.

Inșiși rasiștii își dau seama că situația aceasta le este nefavorabilă și că, mai mult ca sigur, Curtea federală de apel, sub presiunea maselor, nu le va da cîștig de cauză. Dar, cu o încăpățînare de catîr, Orval Faubus nu vrea să țină seama de nimic. „Nu voi redeschide niciodată școlile publice din Little Rock ca instituții în care se aplică integrarea rasistă" — a declarat el de curînd.

Ne aflăm la o lună de la data la care trebuiau să înceapă școlile. Nici pînă acum — datorită manevrelor întreprinse de rasiști — peste 14.000 de elevi din Arkansas și Virginia n-au posibilitate de a învăța. Departamentul de învățămînt din Little Rock, legitim îngrijorat de această situație, cere rezolvarea ei cu orice preț. Intr-o scrisoare recentă, adresată guvernatorului, 65 de elevi ai colegiului din Little Rock au cerut reînceperea cursurilor „chiar dacă elevii negri vor trebui să fie primiți în colegiu".

Nevoit să ia măsuri, guvernatorul Faubus a expus, la o recentă conferință de presă, noul său plan, noua sa manevră. El propune să se renunțe la școlile de stat, să se renunțe la închirierea școlilor unor societăți particulare, să se renunțe la școlile particulare finanțate de către stat, să se renunțe chiar și la localurile fostelor școli de stat. Pentru a se menține segregația, noul plan prevede însă deschiderea de școli particulare în clădiri particulare și subvenționate tot cu fonduri particulare. S-a și trecut la strîngerea de fonduri prin donații. Dar treburile merg încet și prost. Se strîng cam 3.000 de dolari pe zi, în timp ce pentru deschiderea școlilor particulare nu ajung — așa cum a declarat Raney — nici măcar 500.000 dolari.

Pînă una-alta, miile de elevi continuă să nu aibă posibilitatea de a urma cursurile. Situația este foarte îngrijorătoare. Cauza acestei situații rezidă în politica înrăită de segregație pe care o promovează cercurile conducătoare americane. Conducători de state americane s-au erijat în campioni ai rasismului și întrebuințează tot felul de manevre pentru menținerea politicii lor. Și o fac fără grijă. La rîndul lor, conducătorii Statelor Unite și autoritățile federale continuă să nu ia nici o măsură eficientă pentru curmarea acestei stări de lucruri. Ba mai mult, unii miniștri îi și încurajează pe rasiști în acțiunile lor, cum a făcut de curînd ministrul american al Forțelor terestre, care a făgăduit că nu va folosi în nici un caz trupele pentru a sili autoritățile să accepte desființarea segregației rasiale.

...Incidentele rasiste continuă. Ele au dovedit încă odată imposibilitatea soluționării juste, în condițiile unui stat imperialist, a problemei legăturilor între rase și naționalități.

MIRCEA IONEL

Festivalul bienal „I. L. Caragiale"

Faza regională a Festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale" a adus cu cîteva zile în urmă în Capitală mai multe colective de teatru de amatori din diferite orașe, comune și sate ale regiunii București. Pe scena Teatrului de estradă a regiunii București au evoluat echipele din Săbăreni, Chirnogi Moara Săracă Cernica, Bolintin-Vale, Daia, Sălcuța, Giurgiu și Alexandria.

Cele mai multe din aceste echipe au în frunte învățători și profesori. Impărțindu-și timpul între școală și căminul cultural pedagogii au repetat seri de-a rîndul cu echipele din satele lor, s-au străduit să le îmbunătățească jocul, să le ridice calitatea artistică. Și majoritatea au reușit să le îndrume astfel ca artiștii amatori să realizeze o interpretare vie, adecvată rolurilor.

Dovada a făcut-o în special colectivul căminului cultural din comuna Daia, al cărui instructor este o învățătoare și în care trei din rolurile principale sînt interpretate de învățători.

IN FOTOGRAFIE. O scenă din piesa „Bărbatul fără opinci" în interpretarea colectivului căminului cultural din comuna Daia, raionul Giurgiu.

Redacția și administrația: București. Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.61.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 489 — Vineri 24 octombrie 1958 — 4 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

ȘTIINȚA ȘI TEHNICA în slujba agriculturii

„Văd — scria I. V. Miciurin într-una din lucrările sale — că orînduirea colhoznică, prin intermediul căreia partidul comunist începe acțiunea măreață de reînnoire a pămîntului, va aduce omenirea ce muncește la o adevărată stăpînire a forțelor naturii. Marele viitor al științelor noastre naturale e în colhozuri și sovhozuri".

În adevăr, uriașele succese obținute de cultivatorii de plante și crescătorii de animale din U.R.S.S. se datoresc condițiilor create de agricultura socialistă și strînsei legături dintre știință și practica colhozurilor și sovhozurilor.

Agrobiologia înaintată, bazată pe lucrările savanților Timireazev, Miciurin, Viliams, Ivanov, a rodit din plin pe ogoarele marii Uniuni Sovietice. Metodele agrotehnice înaintate recomandate de acad. T. D. Lisenko, renumitele soiuri de grîu de toamnă create de acad. Țițin, soiurile de floarea soarelui obținute de acad. Jdanov, soiurile de cartofi ale prof. Lorch sînt succesele dobîndite de selecționatorii sovietici în producerea hibrizilor de porumb sînt doar cîteva exemple care ne vorbesc despre avîntul științei agricole în U.R.S.S., știință care nu numai că ajută practicii, dar care se și îmbogățește de la aceasta. Din colhozuri și sovhozuri, unde știința se îmbină în mod nemijlocit cu munca practică, s-au ridicat renumiți experimentatori ca Mark Oziornii din colhozul „Partizanul roșu", cunoscut prin producțiile record obținute la cultura porumbului sau T. S. Maițev, din colhozul „Poruncile lui Lenin", inițiatorul unei noi metode agrotehnice de lucrare a solului.

În condițiile orînduirii sovietice s-au creat largi posibilități de introducere în agricultură a științei și tehnicii celei mai înaintate. Aceasta se oglindește și în intensa mecanizare a agriculturii în U.R.S.S. Astfel, numai între anii 1954—1957 agricultura sovietică a fost înzestrată cu peste 900.000 tractoare (convenționale a 15 C.P.), 293.000 combine cereale, 143.000 combine pentru recoltarea porumbului etc.

Totodată, folosirea soiurilor selecționate și aplicarea metodelor agrotehnice avansate au permis colhozurilor și sovhozurilor să obțină recolte mereu sporite. Astfel, producția de cereale a crescut în ultimii ani cu 27%. U.R.S.S. este în prezent cea mai mare producătoare de grîu din lume, întrecînd de două ori Statele Unite ale Americii.

În vederea unei puternice sporiri a producției de cereale care să asigure dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și îndeosebi creșterea animalelor, au fost extinse în U.R.S.S. în mod simțitor suprafețele cultivate cu porumb. Dacă în urmă cu trei ani suprafața cultivată cu porumb nu depășea 5 milioane hectare, în prezent aceasta a depășit 24 milioane hectare. Alături de succesele obținute în creșterea producției cerealiere trebuie scoase în evidență realizările deosebite în domeniul culturilor tehnice. Uniunea Sovietică deține primul loc în lume în ceea ce privește producția de bumbac. De asemenea, U.R.S.S. este cea mai mare producătoare de sfeclă de zahăr din lume.

Creșterea producției agricole la diferite culturi se datorește într-o mare măsură și extinderii suprafețelor de teren arabil prin punerea în valoare a noi terenuri. Treptat, pustiurile se transformă în adevărate

Prof. univ. MIHAI MANOLIU

(Continuare în pag. 4)

Secretul succeselor

Se Ion Catană, profesorul de științe agricole din comuna Priboieni, îl cunosc nu numai profesorii și învățătorii din satele învecinate. Au auzit de el și alți pedagogi din regiunea Pitești și chiar de prin alte regiuni, căci succesele pe care le-a obținut el au stîrnit interesul multora.

L-am cunoscut și eu într-una din zilele trecute. Este un profesor tînăr și foarte comunicativ. Cu atît mai comunicativ cu cît am început o discuție care se vede că-i face întotdeauna deosebită plăcere: am vorbit despre meseria sa, despre copiii țăranilor pe care-i învață carte. L-am întrebat care este secretul succeselor sale. Am aflat astfel că, „de fapt, nu e nici un secret" dar că e „o poveste mai lungă" care începe cam de pe vremea cînd, la Congresul învățătorilor, Ion Catană a ascultat-o vorbind pe tovarășa Osipova, membră a delegației sovietice la congres.

— Aș putea spune — a început tovarășul Catană — că atunci pentru prima dată am înțeles mai în adîncime ce însemnătate are legarea învățămîntului de practică. Pînă atunci nu dădeam prea multă importanță lotului școlar, ba îl consideram chiar, uneori, ca o povară. Ascultînd-o însă pe tovarășa Osipova mi-am dat seama cît de mare este importanța legării teoriei de practică și cît de utilă ar deveni munca mea dacă nu m-aș rezuma numai la împărtășirea cunoștințelor în clasă, ci aș ieși cu elevii afară, pe parcela experimentală, să-i pun să lucreze și să vadă ei înșiși ce însemnătate au în viață, în producție, cunoștințele pe care și le însușesc ei în clasă. De atunci munca mea a căpătat un sens nou. Am cunoscut metoda de predare a științelor naturii a profesoarei sovietice Gorbunova. Am cercetat cu atenție experiențele savanților sovietici, am aflat de încercările făcute de inginerul Terenti Maițev pentru a menține fertilitatea solului și am repetat, în mic, cu elevii, experiența sa. Lucrările lui Lisenko și Miciurin mi-au devenit cărți de căpătîi.

Am făcut cu elevii încrucișări sexuale la plante între diferite soiuri de cireșe. Am obținut o floarea soarelui uriașă. Am folosit metoda hibridărilor vegetative cu cartofi pe roșii și roșii pe cartofi. Am altoit fructe de dovlecei pe castraveți și invers. Am experimentat iarovizarea grîului și a cartofului.

Elevii vorbesc acasă despre experiențele ce le facem noi pe lot. Părinții lor se minunează și de multe ori vin să-mi ceară sfatul în probleme agricole.

Așa că — a încheiat tovarășul Catană — pot afirma că experiența sovietică este aceea căreia îi datorez cea mai mare parte a succeselor pe care le-am obținut în munca mea.

O. BUZESCU

Ajutor de mare preț

Bogata experiență a școlilor agricole sovietice constituie un ajutor de mare preț pentru învățămîntul agricol din țara noastră.

Cunoașterea planurilor și programelor de învățămînt din școlile agricole sovietice, folosirea experienței lor a ajutat școlilor noastre agricole să realizeze o îmbinare justă a teoriei cu practica în munca de pregătire a viitoarelor cadre agricole. Un valoros sprijin pentru școlile agricole din țara noastră îl constituie manualele de specialitate sovietice. Îndeosebi profesorii de specialitate folosesc larg lucrări ca „Agrotehnica" de Mosolov, „Fitotehnica" de Iakuskin, „Zootehnia" de Dobrohotov, cursurile privitoare la organizarea întreprinderilor agricole socialiste elaborate de Kolesnev și Basiuk, manualele „Tractoare și automobile" de Davidovici, „Repararea tractoarelor" de Kozarțev. Schimbul de experiență realizat cu prilejul numeroaselor vizite ale unor delegații sovietice de specialiști au contribuit, de asemenea, din plin, la cunoașterea reciprocă a realizărilor celor două țări pe tărîmul învățămîntului agricol.

Vorbind despre folosirea experienței sovietice trebuie subliniat cu deosebire sprijinul primit în rezolvarea principalei probleme a învățămîntului agricol — și anume aceea a instruirii practice.

Experiența muncii din școlile agricole sovietice a fost de mare ajutor în organizarea cabinetelor tehnice din școlile noastre agricole, în munca de cercetare științifică în cadrul cîmpurilor experimentale, în utilarea școlilor cu material didactic, cu mașinile și utilajul necesar pentru munca în gospodăriile didactice.

La centrul școlar agricol din R. Sărat, de pildă, din cele 300 ha, cît cuprinde gospodăria didactică, 5 ha au fost rezervate pentru cîmpul experimental. Aci elevi, îndrumați de profesori, folosind metodele agrotehnice sovietice, experimentează diferite varietăți de soiuri de porumb, grîu, orz, mazăre, fasole etc. Un rezultat deosebit au obținut elevii și prin aplicarea experienței înaintate sovietice privind însămînțarea porumbului la diferite distanțe și adîncimi.

Înarmîndu-i pe ucenici și elevi cu metodele agrotehnicei avansate sovietice, ca de exemplu metodele privind repararea mașinilor și agregatelor pe ansamble și subansamble, folosirea îngrășămintelor fosfatice și bacteriene, polenizarea artificială etc., numeroși profesori ingineri asigură creșterea unor cadre de muncitori și tehnicieni agricoli capabili să contribuie la obținerea unor recolte îmbelșugate. Datorită aplicării consecvente a agrotehnicii sovietice, în gospodăriile școlilor agricole se obțin producții mari, care depășesc adesea producțiile medii realizate în raioanele respective. La centrul școlar agricol din Călărași, de pildă, au fost obținute anul acesta 2657 kgr grîu la ha, centrul școlar agricol din Tg. Mureș a obținut 2377 kgr. grîu la ha, iar centrul școlar agricol nr. 1 din Roman a obținut 2250 kgr. grîu la ha.

Cei peste 80.000 de muncitori calificați și 15.000 de tehnicieni și maiștri dați în ultimii ani producției de către școlile agricole din țara noastră sînt mîndri că știu să aplice cuceririle înaintate ale științei agrotehnice sovietice, chezășia obținerii unor recolte îmbelșugate.

Ing. M. FAGARĂȘANU
ing. DUȚĂ ȘTEFAN

SERATĂ LITERARĂ

Elevele și elevii școlii medii nr. 25 din Capitală au sărbătorit Săptămîna cărții sovietice printr-o întîlnire cu scriitorul Camil Baltazar. Programul întîlnirii a fost deosebit de bogat.

La început, scriitorul le-a citit elevilor versuri din propria-i creație, versuri ce slăvesc prietenia de nezdruncinat dintre poporul nostru și poporul sovietic. Apoi el le-a vorbit despre cărțile pe care le-a tradus din limba rusă, despre înrîurirea pe care a avut-o literatura sovietică asupra operei scriitorilor noștri. La rîndul lor, elevii au vorbit despre cărțile sovietice pe care le îndrăgesc îndeosebi.

Programul a continuat cu cîntece și recitări sovietice, iar doi elevi au citit versuri alcătuite de ei în cinstea marii prietenii.

Membrii delegației rezervelor de muncă din U.R.S.S., în timpul unei convorbiri la Ministerul Învățămîntului și Culturii. De la stînga la dreapta tovarășii: V. Mișicu, consilier la M.I.C., I. S. Șișkov, membru în colegiul de conducere al rezervelor de muncă din U.R.S.S., și N. Z. Pavlov, șeful direcției regionale a rezervelor de muncă din Odesa.

NOI CADRE pentru economia U.R.S.S.

De vorbă cu membrii delegației sovietice a rezervelor de muncă

Așa cum s-a anunțat în presa noastră, în momentul de față vizitează Republica Populară Română o delegație de lucrători ai sistemului rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică. Reîntorși la București, după o vizită făcută în școlile profesionale și tehnice din țară, tov. I. S. Șișkov, membru în Colegiul de conducere al rezervelor de muncă din U.R.S.S. și tov. N. Z. Pavlov, șeful Direcției regionale a rezervelor de muncă din Odesa au răspuns întrebărilor puse de unul din redactorii „Gazetei învățămîntului". Publicăm mai jos interviul acordat:

INTREBARE: *Știm că rezervele de muncă din Uniunea Sovietică au dat o contribuție deosebită în asigurarea cadrelor pentru toate sectoarele economiei Uniunii Sovietice. Care este nivelul actual de dezvoltare atins de sistemul rezervelor de muncă?*

RĂSPUNS: La 2 octombrie anul acesta s-au împlinit 18 ani de existență a sistemului rezervelor de muncă al Uniunii Sovietice. Decretul Sovietului Suprem al U.R.S.S. pentru crearea rezervelor de muncă ale statului sovietic a apărut la 2 octombrie 1940 ca o expresie a politicii leniniste în domeniul formării și creșterii cadrelor necesare economiei.

În cei 18 ani de existență a lor, școlile rezervelor de muncă ale Uniunii Sovietice au pregătit peste 10 milioane de muncitori calificați pentru industria grea, industria construcțiilor, transporturi, agricultură și alte ramuri ale economiei naționale. În momentul de față, sistemul școlilor profesionale și tehnice ale rezervelor de muncă din U.R.S.S. numără 3100 de școli, în care sînt pregătiți peste 780.000 de tineri, viitoare cadre de bază ale industriei metalurgice, industriei miniere, petrolifere, industriei chimice, industriei construcțiilor și materialelor de construcții, transporturilor feroviare și maritime, agriculturii etc.

INTREBARE: *Cum se îmbină predarea cunoștințelor teoretice cu practica în școlile profesionale și tehnice ale rezervelor de muncă în scopul formării unor cadre de constructori ai comunismului cu un bogat orizont științific și cultural?*

RĂSPUNS: În întreg sistemul școlilor profesionale și tehnice din țara noastră s-a introdus, ca obligație de bază pentru toți maiștrii-instructori, participarea la lecțiile de tehnologie în zilele în care ucenicii sau elevii din grupa care le-a fost încredințată au ore de învățămînt teoretic. De asemenea, profesorii de tehnologie specială sînt obligați să asiste la lecțiile de instruire practică, în scopul coordonării perfecte a predării cunoștințelor teoretice cu formarea deprinderilor practice. Participarea în comun atît a profesorilor de tehnologie cît și a maiștrilor-instructori la activitatea secțiilor cercurilor pedagogice, discutarea problemelor actuale ale metodicii învățămîntului profesional și tehnic, organizarea lecțiilor deschise teoretice și practice contribuie, de asemenea, într-o măsură în-

(Continuare în pag. 4)

VIZITA delegației de partid și guvernamentale a R. P. R. în R. Cehoslovacă

De aproape o săptămînă delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romîne, condusă de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, face o vizită de prietenie în Republica Cehoslovacă.

Dragostea frățească cu care conducătorii poporului cehoslovac au primit pe înalții soli ai poporului român, entuziasmul cu care au fost salutați de oamenii muncii cehoslovaci la Praga sau la Kladno, la Banska Bistrica, Zvolen sau Bratislava sînt mărturie a prieteniei de nezdruncinat care unește popoarele noastre. Această prietenie cu rădăcini adînci în trecut, călită în luptele duse de ostașii români alături de ostașii sovietici și de partizanii cehi și slovaci împotriva Germaniei hitleriste, a devenit temelia de granit a colaborării ce s-a dezvoltat și statornicit între poporul român și poporul cehoslovac după victoria împotriva fascismului.

Tratativele prietenești ce se desfășoară la Praga între delegațiile de partid și guvernamentale romînă și cehoslovacă au ca scop dezvoltarea multilaterală a acestei colaborări.

Vorbind despre prietenia și colaborarea reciprocă dintre popoarele noastre, tovarășul Antonin Novotny a spus că aceasta crește necontenit „deoarece avem interese și țeluri comune, deoarece avem o singură învățătură comună, marxism-leninismul, și deoarece facem parte integrantă din marea familie socialistă, în fruntea căreia se află Uniunea Sovietică". Referindu-se la aceeași problemă, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat: „La temelia prieteniei noastre trainice, de nezdruncinat, stă faptul că în țările noastre puterea aparține celor ce muncesc de la orașe și sate, că popoarele noastre, luptînd sub steagul glorios al învățăturii marxist-leniniste pentru victoria deplină a socialismului în patria lor, pășesc umăr la umăr, într-o strînsă colaborare, în rîndurile marii familii a țărilor socialiste".

Marile realizări obținute de popoarele Romîniei și Cehoslovaciei pe drumul construirii socialismului sînt legate nemijlocit de colaborarea frățească și ajutorul reciproc dintre țările noastre, dintre țările sistemului socialist, și de ajutorul pe care ele l-au primit în permanență din partea Uniunii Sovietice.

În cadrul relațiilor de colaborare romîno-cehoslovace, țara noastră primește din partea Cehoslovaciei un sprijin frățesc pentru dezvoltarea economiei naționale. Nivelul înalt al industriei socialiste din Cehoslovacia contribuie la industrializarea socialistă a țării noastre prin livrarea de utilaj energetic și metalurgic, de semifabricate și alte produse. Este semnificativ în acest sens angajamentul oțelarilor din Kladno, luat în cinstea vizitei delegației de partid și guvernamentale a R. P. Romîne, de a livra înainte de termen utilajul necesar dezvoltării centralelor noastre electrice. La rîndul nostru, furnizăm Cehoslovaciei produse petrolifere și alte produse necesare economiei sale naționale.

Colaborarea economică, culturală, tehnico-științifică, schimburile de experiență și de specialiști dintre R. P. Romînă și R. Cehoslovacă se dezvoltă tot mai mult, în spiritul Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre țările socialiste. La baza relațiilor dintre țările noastre stau principiile internaționalismului socialist.

Alături de Uniunea Sovietică și de celelalte țări ale lagărului socialist, Cehoslovacia și Romînia luptă neobosit pentru apărarea păcii, se pronunță pentru reducerea înarmărilor, pentru interzicerea armelor nucleare. Ele și-au exprimat mînia și indignarea față de provocările S.U.A. împotriva R. P. Chineze și deplina solidaritate cu lupta dreaptă a poporului chinez, condamnă cu energie încercările imperialiștilor de a înăbuși prin forță lupta de eliberare a popoarelor asuprite și de a reînvia militarismul german, al cărui rol odios este bine cunoscut popoarelor noastre.

Tratativele de la Praga au scos în evidență deplina unitate de vederi în problemele internaționale, țelurile noastre comune și contribuția pe care o aduc cele două țări la întărirea lagărului socialist și a păcii.

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Romîne în Cehoslovacia, tratativele ce se desfășoară au o mare însemnătate pentru întărirea prieteniei și colaborării frățești dintre țările noastre, a unității și coeziunii lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., a unității mișcării comuniste și muncitorești pe baza ideologiei marxist-leniniste.

GLORIOSUL COMSOMOL

40 de ani au trecut de la naștere Comsomolului, făurit în vîltoarea luptei revoluționare a proletariatului din Rusia. La leagănul lui au vegheat marele partid al comuniștilor și conducătorul lui, Vladimir Ilici Lenin.

Istoria Comsomolului se împletește strîns cu viața statului sovietic, cu eforturile uriașe ale popoarelor sovietice ce au înscris pagini nepieritoare în istoria omenirii. Organizație politică de masă a tineretului muncitor, Comsomolul și-a îndeplinit cu cinste rolul de ajutor în luptă și de rezervă a partidului. Mereu, fie că era vorba de apărarea patriei sovietice, fie că era vorba de munca pașnică de construcție, acolo unde era mai greu, acolo unde se cerea mai multă bărbăție și dăruire de sine, alături de comuniști se aflau comsomoliștii.

Comsomolul a însemnat și înseamnă pentru tineret o școală a comunismului, învățîndu-l să trăiască și să muncească în spirit comunist. 67 de milioane de tineri sovietici au fost crescuți de Comsomol. Din rîndurile lor, încă din anii războiului civil, s-au ridicat luptători neînfricați pentru cauza comunismului. Anii aceia au fost ani de maturizare a comsomoliștilor, al căror spirit de sacrificiu pentru idealurile Marelui Octombrie a devenit legendar.

A început apoi bătălia pe frontul construcției pașnice. Comsomoliștii și-au făcut și aici pe deplin datoria. În mișcarea udarnicilor și în întrecerea socialistă s-au manifestat în proporție de masă spiritul creator, inițiativa comsomoliștilor. Organizațiile U.T.C.L. din Dneprostroi, Donbas și Moscova, nenumărate alte organizații de pe întreg cuprinsul uriașului stat sovietic au realizat succese răsunătoare în construcția pașnică.

Dar munca constructivă a popoarelor sovietice a fost întreruptă de mișelescul atac al hoardelor hitleriste. Comsomoliștii, împreună cu întregul popor, au pus mîna pe arme. În prima linie de luptă sau departe, în spatele dușmanului, în mișcarea de partizani, tinerii crescuți de Comsomol au uimit lumea prin eroismul lor. „Tînăra gardă" din Krasnodon, Zoia, Matrosov — numele acestea întruchipează eroismul conștient, inspirat de devotamentul pentru cauza comunismului.

După nimicirea agresorilor fasciști, Uniunea Sovietică și-a refăcut, într-o perioadă neînchipuit de scurtă economia și a cunoscut ritmuri de dezvoltare fără egal în întreaga istorie a omenirii. 700.000 de comsomoliști au plecat să muncească pe marile șantiere ale comunismului, în minele Donbasului și Kuzbasului, pe pămînturile virgine și înțelenite. Tinerii sovietici, comsomoliștii, au valorificat 36 milioane de hectare de pămînt înțelenit, faptă caracterizată pe drept cuvînt o pagină nemuritoare în analele Comsomolului, în istoria construcției comunismului.

Inegalabilă este dăruirea de sine pe care o manifestă cosomoliștii pentru idealul comunismului. Ea izvorăște dintr-un larg orizont politic, dintr-o experiență de viață formată la școala Comsomolului, care cultivă la tineri trăsăturile omului unei societăți lipsite de exploatare, stăpîn pe muncă și viitorul său, trăsăturile omului conștient că nu există fericire mai mare decît aceea de a fi participant al construcției unei lumi noi. Am avut prilejul, în neuitatele săptămîni pe care le-am petrecut la Moscova, să stau de vorbă cu mulți comsomoliști. Am vrut să-i iau un interviu lui Boris Smirnov, un băiat voinic, blond, cu o veselie molipsitoare. Dar discuția începută protocolar a devenit atît de prietenească, încît am închis carnetul și stiloul și le-am pus în buzunar. Smirnov îmi vorbea cu mîndrie despre școala în care învață, despre colectivul clasei lui, despre exemplul la învățătură al comsomoliștilor, despre faptul că în anul școlar ce tocmai se încheiase n-au avut nici un repetent sau corigent. Elementele aflate în discuție nu-mi erau desigur noi, necunoscute, dar ceea ce m-a impresionat a fost maturitatea cu care Smirnov îmi vorbea. Nu avea nimic din atitudinea „tocilarului" care luptă doar pentru o notă mare, a elevului la care întregul efort al învățăturii se reduce la scopul de a obține note mari. Comsomolistul din Moscova punea efortul la învățătură în legătură directă cu problemele vieții sovietice, cu necesitățile construcției comuniste, cu sarcinile care mîine vor reveni celor ce astăzi sînt pe băncile școlii. Și ceea ce m-a entuziasmat cel mai mult a fost faptul că școlarul acesta, ce vădea o largă cultură generală, își exprima cu entuziasm dorința ca, la absolvirea școlii medii, să plece pe unul din marile șantiere ale comunismului. De altfel, e pictor amator în timpul liber și își caută temele inspirației în uzine.

Smirnov nu este o excepție, ci redă perfect aspirațiile unei generații conștiente că viitorul comunist trebuie făurit prin muncă fără preget. La Kremlin, cu ocazia unui bal, am cunoscut-o pe Nina Kolesnikova.

— Ești studentă? — am întrebat-o convins că am de a face cu una din locatarele palatului de pe colinele Lenin.

— Nu! Lucrez pe pămînturile desțelenite...

Am aflat apoi povestea vieții ei. Totul era, de fapt, simplu și firesc. Fiică a unui profesor, a urmat o școală medie. Apoi a părăsit orașul, apartamentul confortabil și a plecat acolo unde comsomoliștii au scris minunata epopee a recoltelor smulse unor locuri ce odinioară nici n-au fost călcate de om.

— Nu simți dorul de Moscova?

— Ba da, de multe ori mi-e dor

EUGENIU OBREA

(Continuare în pag. 4)

În Uniunea Sovietică se dezvoltă necontenit baza materială a învățămîntului. În fotografie, noua clădire a Institutului agricol din orașul Ceboksari, R.S.S.A. Ciuvașă.

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Perioada de inițiere în meserie

Pe tema instruirii practice

Prima etapă de inițiere în meserie a ucenicilor de anul I din sectorul industriei grele, precum și a celor din industria petrolului, chimiei, construcției, din școli de meserii etc., are ca scop înarmarea ucenicilor cu deprinderi de executare a lucrărilor de lăcătușărie și ajustaj. Aceste deprinderi sînt necesare aproape oricărui muncitor, pentru a putea desăvîrși finisarea elementară a pieselor executate de el și pentru a efectua lucrări mici de reparații și întreținere a mașinilor și sculelor pe care le folosește fără a întrerupe lucrul sau a apela la lăcătușul de specialitate.

Programa de învățămînt pentru instruirea practică de lăcătușărie generală pentru anul școlar 1958—1959 prevede executarea într-un timp de 270 de ore a 13 teme. Față de programele anterioare, noua programă conține serioase îmbunătățiri. In primul rînd trebuie subliniat faptul că au fost eliminate din cuprinsul temelor introductive unele cunoștințe pur teoretice care se predau la lecțiile de specialitate. In acest fel maiștrii-instructori nu mai trebuie să se ocupe de predarea noțiunilor cu privire la materiale (clasificări, proprietăți etc.), care sînt cuprinse în cursul de tehnologia metalelor, sau de clasificările sculelor și instrumentelor de măsură, de care se ocupă cursul de lăcătușărie generală. Ca urmare, munca de instruire practică a putut începe în mod efectiv în ateliere, chiar în cursul primei săptămîni de școală, fără să se mai piardă timp cu noțiuni introductive. Pe lîngă aceasta, cunoștințele privitoare la materiale, scule și instrumente de măsură nu mai sînt predate în bloc, ci sînt însușite de către ucenici treptat, în legătură strînsă cu operațiile și piesele pe care le au de executat.

Tema „Tehnica securității muncii în atelierul de lăcătușărie", care cuprindea și ea o serie de cunoștințe teoretice care se predau în cadrul disciplinei „Protecția muncii", a căpătat acum un caracter practic, fiind tratată chiar la începutul activității în atelier și ajutîndu-i astfel pe ucenici să se ferească de accidente.

Spre deosebire de programele anterioare, noua programă de instruire practică prevede trei teme speciale de lucrări complexe (temele 7, 11 și 13). Pentru studierea acestor teme, învățarea practică a operațiilor de lăcătușărie-ajustaj se întrerupe pentru un timp determinat, în care ucenicii, după ce au căpătat deprinderi de executare a unor operații, își consolidează cunoștințele și deprinderile prin executarea unor piese și lucrări complexe care cuprind, parțial sau total, operațiile studiate pînă atunci. Astfel de piese complexe se vor executa, la tema 7, de pildă, după studierea temelor: trasarea suprafețelor plane, tăierea metalelor, pilirea metalelor, găurirea și prelucrarea găurilor. Executarea unor asemenea piese îi va ajuta pe ucenici să-și consolideze cunoștințele și deprinderile practice de trasare, tăiere, pilire și găurire, să-și lămurească succesiunea și legătura tehnologică dintre diferite operații. Mai mult: executînd lucrări complexe, ucenicii trebuie să-și însușească variantele operațiilor studiate anterior, variante care decurg din aplicarea unui nou procedeu de așezare a piesei, din folosirea unei scule mai perfecționate, din prelucrarea de piese mai mari și mai complicate.

In procesul executării lucrărilor complexe elevii trebuie deprinși să lucreze mai precis și mai rapid, să-și perfecționeze și să-și coordoneze mișcările și să folosească procedeele și modalitățile cele mai raționale ale prelucrării.

După tema „Îndoirea și forjarea metalelor" urmează ultima perioadă de lucrări complexe, în care ucenicii vor executa piese speciale, cuprinzînd, total sau în cea mai mare parte, operațiile prevăzute de întreaga programă. Executarea acestor piese îi va ajuta pe ucenici să-și consolideze cunoștințele și deprinderile practice cerute de indicatorul tarifar pentru categoria a 3-a a meseriei de lăcătuș.

In activitatea lor, maiștrii-instructori trebuie să acorde cea mai mare atenție alegerii pieselor și stabilirii timpilor de lucru necesari pentru executarea fiecărei operații. Totalul timpilor de lucru acordați pentru o operație, folosită atît în executarea pieselor introduse în lucru de la începutul anului școlar cît și în executarea lucrărilor complexe, trebuie să dea putința însușirii depline a operației respective. Acordarea pentru o anumită operație a unui timp insuficient duce la o slabă formare a deprinderii pentru operația respectivă. Totodată însă, a stărui un timp prea îndelungat asupra unei operații poate avea efecte negative asupra predării celorlalte teme.

Aceasta se întîmplă uneori cu operațiile de sudare, forjare și, respectiv, operația de pilire.

Intrucît majoritatea atelierelor-școală dispun doar de două aparate de sudură (unul autogen și unul electric) și de 4—5 forje, instructajul pentru formarea deprinderilor de executare a acestor operații se face în general pe subgrupe de 5 ucenici. Pentru a folosi acest timp în mod util și pentru restul grupei, maistrul-instructor le dă de obicei celorlalți ucenici să pilească mai departe piesele în lucru. Iată deci că numărul de ore folosite pentru executarea operației de pilire poate crește în detrimentul formării deprinderilor de sudură și forjare.

Maiștrii-instructori trebuie să elimine asemenea fenomene negative planificînd operațiile la care instruirea trebuie desfășurată pe subgrupe în așa fel încît timpul repartizat pentru însușirea operației respective să devină timpul efectiv de instructaj al fiecărui ucenic.

De mare importanță este stabilirea aceleași lucrări pentru toți ucenicii din grupa respectivă. Acest fapt dă posibilitate maistrului-instructor să asigure progresul general al grupei. Ucenicilor mai înaintați li se pot da lucrări suplimentare mai complicate, iar cei rămași în urmă vor primi lucrări care să le dea posibilitatea să-și perfecționeze procedeele slab însușite.

Lucrările complexe care vor fi executate în cadrul ultimelor două teme cu această menire (temele 11 și 13) trebuie să cuprindă piese al căror proces tehnologic conține operații executate de ucenici atît în perioada dintre cele două teme complexe cît și în perioada dinainte. In acest mod se preîntîmpină pierderea de către ucenici a deprinderilor de executare a operațiilor învățate anterior.

Imbunătățirile aduse programei de instruire practică de lăcătușărie generală permit maiștrilor-instructori să-și întocmească o planificare reală și ușor de realizat, creînd condițiile ridicării nivelului pregătirii profesionale a ucenicilor prin aplicarea principiilor metodice cele mai înaintate.

LIVIU POPOVICI
inginer principal în Direcția personal și învățămînt din Ministerul Industriei Grele

NOTA: Instruirea practică a ucenicilor constituie o problemă de bază a școlilor profesionale. Acest fapt se oglindește și în planurile de învățămînt, în care 64 la sută din totalul orelor sînt rezervate activității practice în atelierele-școală, atelierele de producție, fabrici, uzine, gospodării agricole, S.M.T.-uri, șantiere de construcție.

Tinînd seama de locul important pe care îl ocupă instruirea practică în pregătirea profesională a viitorilor muncitori, gazeta noastră cheamă profesorii de specialitate și profesorii-maiștri să-și spună părerea, în coloanele ei, asupra acestei probleme.

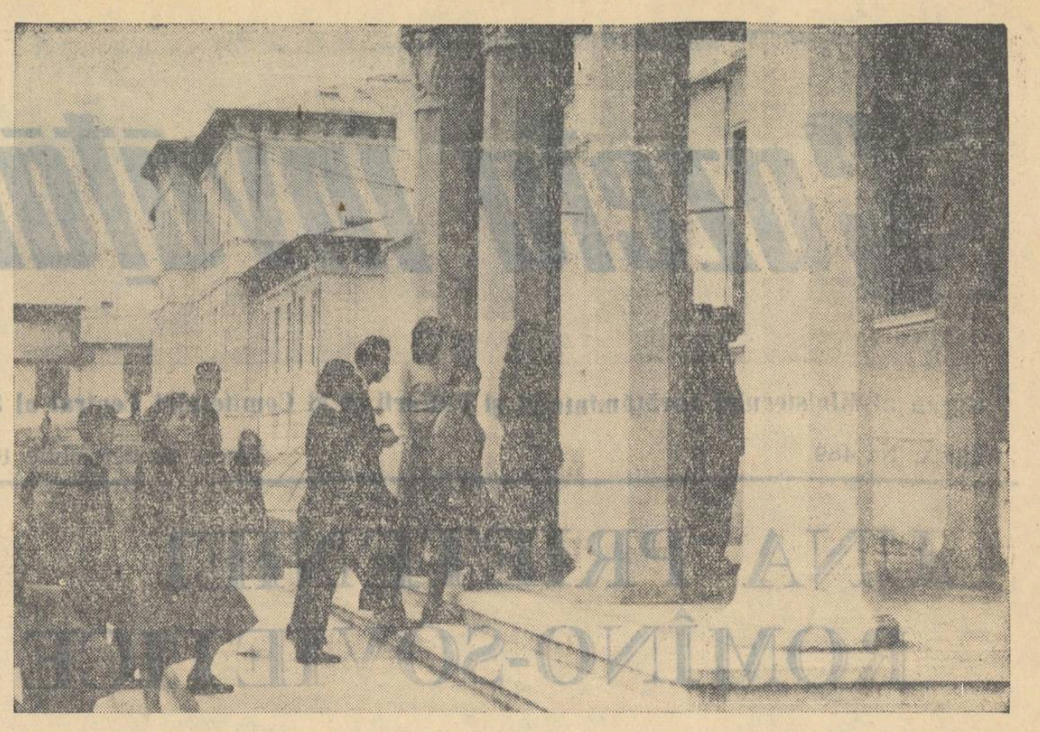

De curînd a fost inaugurată noua clădire a căminului Școlii tehnice de maiștri din Galați. Căminul este înzestrat cu dormitoare spațioase, bibliotecă, club, instalații tehnico-sanitare moderne.

In cinstea zilei de 7 Noiembrie

Cei 350 de ucenici romîni și maghiari de la școala profesională „Strungul" din Orașul Stalin întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu noi realizări în producție. Numeroși ucenici strungari și lăcătuși din anul III înregistrează însemnate depășiri ale normei de producție, executînd în cadrul secțiilor întreprinderii lucrări de calitate superioară. Printre fruntașii întrecerii socialiste al căror portret a fost expus la panoul de onoare al uzinelor se află ucenicii lăcătuși Ion Ungureanu și Silviu Chircan, precum și ucenicii strungari Ioan Bratu și Vasile Lungu, toți din anul III al școlii profesionale.

M. I.

In legătură cu programele de TEHNOLOGIA MATERIALELOR

Experiența anului școlar încheiat și discuțiile purtate de cadrele didactice de specialitate în cadrul cabinetului metodic din București asupra proiectului programei de tehnologie a materialelor au fost de un real folos pentru definitivarea acestei programe. Discuțiile au stabilit ca principiu călăuzitor faptul că tehnologia materialelor este un curs de cultură tehnică generală, menit să transmită elevilor cunoștințe ajutătoare pentru înțelegerea tehnologiei meseriei și a cunoștințelor practice căpătate în atelierul-școală sau în uzină și au combătut părerea după care acest curs este un simplu auxiliar al cursului de tehnologie a meseriei.

La școlile de meserii, unde tehnologia materialelor ca obiect de învățămînt se predă în cîte 2 ore săptămînal (în anii I și II), repartizarea materiei la acest obiect s-a putut face respectîndu-se principiile accesibilității și prezentării sistematice a cunoștințelor. Astfel, în primul an de școală, în trimestrul I s-au stabilit 30 de ore pentru predarea în special a cunoștințelor de siderurgie; în trimestrul II — 20 ore pentru predarea tratamentelor termice și termochimice, metalelor neferoase și aliajelor lor; în trimestrul III — 20 ore pentru coroziunea metalelor și combaterea ei, precum și un capitol despre materialele nemetalice (cauciuc, mase plastice, lubrefianți, abrazivi, materiale de construcție etc.) In anul II pentru sectorul metalurgic s-au prevăzut probleme de prelucrare a metalelor și a aliajelor (turnare, forjare, laminare, strujire, rabotare, frezare, sudură etc.). In predarea acestui curs se vor da și cîteva noțiuni despre apa industrială și despre combustibili, materiale pe care chiar și un strungar sau un tinichigiu le întîlnesc în atelierele în care lucrează. Socotim că muncitorul de tip nou trebuie să fie un om cu o largă pregătire de cultură tehnică, pentru care toate problemele prezintă interes, inclusiv problema utilizării raționale a tuturor materialelor în scopul ieftinirii produselor.

Pentru evitarea supraîncărcării elevilor s-au restrîns unele teme cum ar fi elaborarea fontei și oțelului, pentru care s-a prevăzut doar numărul de ore strict necesar cunoașterii în mare a problemelor. S-a acordat mai multă atenție capitolelor care interesează direct meseria respectivă. De exemplu, la meseria de „sudori în plumb", meserie specifică sectorului chimic, se va insista în mod deosebit asupra procedeelor de elaborare a plumbului, asupra calităților și a aliajelor acestuia. In schimb la meseria de strungari nu se va mai dezvolta tema „Strungurile și strujirea metalelor"; la forjari nu se va mai trata tema „Prelucrarea la cald" deoarece la data cînd se predau aceste teme elevii au căpătat de la „Tehnologia meseriei" cunoștințe mult mai ample în acest domeniu decît li s-ar putea comunica la „Tehnologia materialelor". Orele devenite astfel disponibile pot fi alocate altor teme, de preferință recapitulării și sistematizării cunoștințelor. Astfel întocmită, programa de tehnologia materialelor pentru școlile de meserii va aduce o reală îmbunătățire în pregătirea elevilor.

In ceea ce privește programa pentru școlile profesionale de ucenici, care a fost cel mai mult discutată de pedagogi, ea respectă ordinea temelor ca și la școlile de meserii, făcîndu-se totuși o derogare nedorită, dar necesară, impusă de planul de învățămînt. Astfel, în timp ce planurile de învățămînt pentru școlile de meserii și școlile tehnice de maiștri cuprind un obiect aparte „Mecanica, rezistența materialelor și organe de mașini", la școlile profesionale acest obiect lipsește. Pentru a se suplini această lipsă, fără a modifica planurile de învățămînt, s-a convenit ca în programa de tehnologia materialelor să se includă cunoștințe despre organele de mașini, iar problemele de mecanică și rezistență să fie incluse în programa de fizică tehnică. Datorită acestui fapt, s-au prevăzut în anul I, pe trimestrul I. 45 de ore pentru predarea cunoștințelor generale despre apă și combustibili, despre însușirile fierului și despre minereurile lui, despre elaborarea fontei și a oțelului și despre tratamentele termice; pe trimestrul II, în 30 de ore s-a prevăzut studiul metalelor neferoase și al aliajelor lor, coroziunea și materialele anticorosive, iar pe trimestrul III, în 30 de ore s-a inclus studiul organelor de mașini.

In anul II, materia de studiu este aceeași ca și la școlile de meserii. Socotim tardivă tratarea materialelor nemetalice (lemn, mase plastice, abrazivi etc.) abia la finele anului II, cum s-a propus de către unii profesori. Nu trebuie uitat faptul că aceste materiale intră în construcția organelor de mașini, că ele servesc la prelucrare (abrazivi) sau la funcționarea mașinilor (lubrefianți), precum și faptul că multe din ele se prelucrează prin aceleași metode ca și materialele metalice (tăiere, strujire etc.).

Cele arătate mai sus sînt valabile și pentru școlile tehnice de maiștri. Față de programa de tehnologie a materialelor elaborată pentru școlile de meserii, la școlile tehnice de maiștri s-a acordat o mai mare atenție problemelor de structură a metalelor și aliajelor (metalografia). Aceasta s-a făcut pentru a se putea adînci problemele legate de tratamentele termice și termochimice, de obținerea metalelor și aliajelor, de proprietățile și de prelucrarea lor.

Prin îmbunătățirile aduse, considerăm că programele de tehnologia materialelor elaborate de M.I.C. pentru anul școlar 1958-1959 corespund necesităților actuale ale școlilor profesionale și tehnice.

Pentru parcurgerea în bune condiții a programei de tehnologie a materialelor, profesorii folosesc manualul care a apărut în Editura Tehnică sub semnătura inginerului Florea Chirită. Avînd în vedere faptul că acest manual cuprinde numai o parte din materia prevăzută în programă, este necesar ca profesorii să folosească în completare material bibliografic auxiliar ca „Materii prime" elaborat de M.I.C. și apărut în Editura Tehnică în 1956, precum și diferite lucrări de specialitate, articole publicate în periodice etc. De asemenea, e necesar ca ei să utilizeze cît mai mult material intuitiv: planșe, mostre, machete, diafilme etc., așa cum a recomandat și programa școlară în partea a III-a, la capitolul „Normativul de material didactic".

Programa de tehnologie a materialelor elaborată anul acesta trebuie aplicată în mod creator, ținînd seama de gradul de pregătire al ucenicilor și de meseria pe care și-au ales-o.

Prof. ing. GH. VLANȚOIU
București

PRIMII PAȘI către închegarea colectivului de ucenici

Noul an școlar a adus și în școala noastră, ca și în restul școlilor din țară, mulți ucenici noi — ucenicii din anul I. Fiecare dintre ei și toți laolaltă ridică în fața pedagogilor multiple și variate sarcini. Una din problemele de bază ale muncii educative la anul I este formarea colectivului. Elevii noi, veniți din toate colțurile țării, trebuie să se apropie și să lucreze ca un colectiv închegat.

30 de ucenici din toate colțurile țării

Specificul învățămîntului profesional cere ca activitatea ucenicilor să se desfășoare atît în cadrul școlii, cît și în cadrul atelierelor de producție. Cei 30 de ucenici de la Școala profesională „Tehnometal" din București cu care lucrez eu constituie în școală, ca unitate, o clasă — anul I C, secția mecanici-lăcătuși, iar în atelierul-școală două brigăzi de producție.

De la început am căutat să descopăr trăsăturile comune ale membrilor noii clase, considerînd aceasta ca un prim jalon important pe drumul organizării sistematice a muncii viitoare. O trăsătură comună, care vine mult în sprijinul organizării colectivului, o constituie vîrsta apropiată a ucenicilor. Toți au între 14 și 16 ani: particularitățile adolescenței se manifestă, deci, în forme apropiate.

Din datele pe care le-am adunat cercetînd actele ucenicilor, din însemnările zilnice trecute de mine în caietul de observații, din convorbirile organizate cu elevii, mi-am dat seama că există și o serie întreagă de diferențieri în comportarea și atitudinea ucenicilor. Ele reflectă particularitățile fiecărui ucenic, dezvoltarea lor în condiții diferite de mediu. O parte dintre ucenicii clasei mele au învățat la diferite școli din oraș, alții vin din mediul sătesc. Majoritatea ucenicilor trăiesc în familii închegate pe baze sănătoase; sînt însă și unii fără părinți sau ai căror părinți trăiesc despărțiți, copilul fiind nevoit să stea cînd la unul, cînd la altul. Un rol însemnat în cadrul influențelor mediului l-a jucat și marea varietate de profesii ale părinților, care implicit a condus la formarea unor năzuințe de viitor diferite. Unii ucenici, bunăoară, mi-au mărturisit la ora educativă că doresc să învețe alte meserii decît cea de lăcătuș-mecanic. In măsura în care am constatat că această dorință corespundea unor înclinații reale, iar satisfacerea ei nu aducea aglomerări la unele clase, am rezolvat-o favorabil. Alții cunosteau numai din auzite meseriile care se învață în școala noastră. Bineînțeles că pentru aceștia era în primul rînd necesară cunoașterea „pe viu" a meseriei.

Iată deci că, pe cît părea grupul de uniform ca dezvoltare fizică și ca ținută exterioară, pe atît era de complex privit mai îndeaproape. Și, fără îndoială, cu cît îmi voi cunoaște mai bine ucenicii în cursul muncii, al învățăturii, al activității extrașcolare etc., cu atît vor ieși la iveală, mai pregnant, particularitățile lor psihice. Din aspectul acesta variat am desprins totuși ceea ce este comun, general și permanent la ucenicii clasei mele: toți sînt fii de muncitori sau de țărani muncitori, toți doresc să învețe o meserie. Dorința aceasta a fost, de altfel, singurul nostru criteriu de orientare la repartizarea pe profesiuni, întrucît examenul de admitere a fost pur teoretic, iar după acest examen ucenicii n-au mai dat nici un fel de probă practică ca să li se urmărească înclinațiile *).

Pornind la munca de formare a colectivului am socotit că este necesar, în primul rînd, să-i fac pe ucenici să cunoască mediul în care vor învăța și vor munci împreună timp de trei ani, să-i fac să îndrăgească acest mediu. I-am dus să viziteze atelierul-școală, le-am arătat mașinile și uneltele pe care vor învăța să le mînuiască sub îndrumarea maiștrilor-instructori. Apoi am vizitat cu ei pe îndelete școala, căminul, biblioteca, clubul, cantina, bucătăria, magazia de alimente — unde vor face de serviciu — magazia de echipament și rechizite — de unde au primit de curînd uniformele școlare, rechizitele și manualele, salopetele. I-am făcut să înțeleagă că toate sînt menite să-i ajute în desfășurarea activității lor colective pentru însușirea meseriei. Treptat au început să se familiarizeze cu această ambianță, s-o îndrăgească. Dovadă — mulți ucenici externi au cerut să rămînă la meditație în școală, alături de colegii lor interni.

Tot în scopul închegării colectivului de ucenici în jurul sarcinii centrale de însușire a meseriei le-am cerut o seamă de scurte compuneri cu teme ca: „Atelierul nostru", „Mașina la care mi-ar plăcea să lucrez", „Meseria pe care mi-am ales-o" etc., care au fost citite la orele educative. Aceste lucrări m-au ajutat să cunosc mai bine nivelul general al dezvoltării ucenicilor, năzuințele și felul lor de a gîndi.

In același timp, vorbind despre „atelierul nostru", despre „mașinile noastre", la ucenici a început să se contureze noțiunea de proprietate colectivă. Problema aceasta am privit-o ca una din pîrghiile de bază în formarea colectivului, menită să-i pregătească pe viitorii muncitori pentru colectivul de muncă în care vor intra mîine, să le formeze și să le dezvolte patriotismul socialist. Prilejuri concrete de educare a elevilor în spiritul dragostei și grijii față de bunul obștesc sînt nenumărate, căci, începînd cu paharul de apă din sala de mese, care poate fi ușor spart cînd nu ești atent, și pînă la mașina de găurit din atelier, totul reprezintă o parte din marea proprietate a poporului muncitor.

Fapta lui Gheorghe Negru

Legătura permanentă cu maiștrii-instructori din atelierele-școală mi-a dat prilejul să folosesc, în scopul dezvoltării unei atitudini unitare, juste, a colectivului de ucenici, un caz negativ în ceea ce privește atitudinea față de bunul obștesc.

Ucenicul Gheorghe Negru, scăpat de sub atenția maistrului, a rupt un compas pentru că i-a dat altă întrebuințare decît cea indicată la instructaj. Ucenicul și-a recunoscut greșeala. Cazul părea închis. A doua zi, în cadrul orei educative, am reluat însă discutarea acestui caz, pentru a cunoaște reacția determinată de discutarea faptei lui Gh. Negru atît în ceea ce-l privește pe el însuși, cît și în ceea ce privește atitudinea colectivului. Mai întîi l-am pus pe Gheorghe Negru să povestească faptul așa cum s-a petrecut. Ucenicul n-a ascuns nimic colectivului. Din întrebările care i s-au pus a reieșit că el cunostea foarte bine ce întrebuințare trebuie dată compasului. Chiar el îl folosise de numeroase ori pentru măsurători și trasare. Foarte bucuros, voind să arate că incidentul se încheiase în mod fericit, Gheorghe Negru m-a informat că în locul compasului rupt a apărut altul nou.

— De unde? l-am întrebat.

— De la magazie.

— Și în magazie?

— De la „Tehnolemn"-Timișoara.

Nu se vedea, în atitudinea lui, nici o frămîntare provocată de regretul pentru paguba produsă, pentru cheltuiala zadarnică de materie primă, de timp, de energie, sau rușinea că fapta lui a adus o scădere renumelui întregii brigăzi. Abia după ce am stat mai îndelung de vorbă cu el, după ce au intervenit și colegii lui, a început să-și dea seama de toate acestea.

Analiza amănunțită a acestui caz petrecut la atelier a urmărit să formeze la ucenici o opinie hotărîtă cu privire la normele de conduită în viață, să-i deprindă să-și analizeze autocritic purtarea. Am procedat astfel — și voi proceda la fel și în viitor — pentru a face să se cristalizeze puternica forță morală a opiniei publice a colectivului, disciplina conștientă în muncă.

Lectura lucrărilor beletristice

Extinzînd observațiile mele asupra ucenicilor pe planuri diferite, urmăresc activitatea lor la toate obiectele, pentru a le cunoaște mai amplu înclinațiile și dorințele. Astfel, un fapt petrecut la o oră de limba romînă mi-a arătat cît de mult contribuie lectura fragmentelor de roman, a schițelor, a nuvelelor, a reportajelor literare pe tema industrializării, la dezvoltarea dragostei de muncă și a forței colectivului. Acest interes continuu mi-a sugerat ideea de a introduce în cadrul orelor educative discuții asupra portretelor literare din volumul „Oameni care au luat-o înaintea timpului", volum care prezintă într-o formă literară, pe baza unei largi documentări, figurile unor fruntași în producție. In mod special i-au impresionat pe ucenici realizările vestiților brigăzi de mineri din Valea Jiului. Am subliniat, în cadrul concluziilor la lectura făcută, că la baza acestor succese stau colaborarea strînsă, tovărășească, între toți membrii brigăzii și dragostea nețărmurită față de patrie.

Roadele acestor preocupări au și început să se vadă, în special în munca de atelier. Responsabilii brigăzilor de producție simt răspunderea pentru activitatea fiecărui membru al brigăzii, iar ucenicii care și-au însușit mai ușor anumite operații — de pildă Ștefan Teci — îi ajută și pe ceilalți să realizeze în termen lucrările încredințate.

Desigur că activitatea pe linia închegării colectivului de ucenici la anul I stă încă sub semnul începutului. Voi căuta deci să îmbogățesc metodele educative folosite în acest scop, pe măsură ce ucenicii vor pătrunde mai adînc în viața școlii și a atelierului de producție.

Prof. ILINCA FLOREA

**) Cred că este necesar ca, paralel cu extinderea politehnizării învățămîntului, problema deosebit de importantă a verificării aptitudinilor pentru munca profesională a viitorilor ucenici să fie rezolvată mai judicios, stabilindu-se și probe practice pentru admiterea în învățămîntul profesional și tehnic.*

Prin munca ucenicilor

● *Pentru a contribui la o cît mai bună însușire de către ucenici a cunoștințelor de specialitate, cadrele didactice de la centrul școlar de pe lîngă uzinele metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște au îmbogățit cabinetul de tehnologia meseriei cu modelele funcționale ale principalelor mașini-unelte folosite în uzină (strunguri, freze, raboteze, prese etc.). Toate aceste modele au fost executate de către ucenici în cadrul cercurilor tehnice, sub directa îndrumare a profesorilor de tehnologia meseriei.*

● *Și la centrul școlar agricol din Rîmnicul Sărat se desfășoară o largă acțiune pe linia confecționării materialului didactic. Cabinetele de zootehnie, fitotehnie și mecanizare, laboratoarele de fizică și chimie au fost înzestrate recent cu peste 300 de planșe noi, executate de ucenici și elevi sub îndrumarea cadrelor didactice.*

● *Anul acesta a început să funcționeze pe lîngă centrul școlar veterinar din București un dispensar veterinar deservit în întregime de ucenici și de elevii maiștri. Pe lîngă aportul deosebit pe care crearea acestui dispensar îl aduce desfășurării în cele mai bune condiții a practicii viitorilor tehnicieni veterinari, în cadrul dispensarului au fost tratate și vindecate numeroase animale bolnave. Datorită asistenței medicale calificate pe care dispensarul o acordă în toate cazurile pe care le are sub îngrijire, el a început să se bucure de un bun renume în rîndul cetățenilor din raionul Nicolae Bălcescu.*

Școala viitorilor artiști plastici

Un elev al școlii prezintă colegilor una din lucrările sale

În regimul capitalist, artistului plastic îi este sortită o viață grea, adesea plină de privațiuni și de multe ori chiar tragică. Totala neînțelegere și lipsa de sprijin pe care au întîmpinat-o din partea „oficialităților" marii noștri pictori Andreescu și Luchian, viața lor tristă, plină de renunțări constituie un exemplu grăitor despre soarta artiștilor în veremea regimului burghezo-moșieresc.

Numai în țările socialiste înalta misiune socială a artistului a fost înțeleasă și apreciată în mod just, iar activitatea artistică sprijinită din plin. Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție învățămîntului artistic, organizîndu-l pe baze noi. Toți cei care dovedesc înclinare și dragoste pentru artă sînt ajutați, îndrumați să studieze. Ba mai mult, s-au format echipe de specialiști care se deplasează în diverse centre muncitorești și la sate pentru descoperirea elementelor talentate și includerea lor în școlile speciale de artă.

O asemenea școală este școala specială de arte plastice din București, care instruiește tineri talentați în domeniul picturii și sculpturii, ca și în domeniul artelor decorative (ceramică, țesături, covoare, cusături românești). In această școală, a cărei durată este de 5 ani, se predau, pe lîngă cunoștințele necesare profesiunii, și cunoștințe de cultură generală la nivelul școlii medii. Astfel elevii ei capătă pregătirea necesară pentru a intra fie în școlile superioare de artă, fie în activitatea productivă, în diferite sectoare care cer deprinderi artistice (ceramică, țesături imprimate etc.).

De rezultatele obținute de școala specială de artă plastică din București vorbește de la sine numărul mare de tineri talentați care, urmînd mai departe cursurile Institutului de arte plastice, au devenit pictori și graficieni de valoare, după cum vorbesc și succesele dobîndite de cei intrați în producție. Mărturie a acestor rezultate stau și expozițiile organizate în fiecare an, în care sînt prezentate lucrări executate cu multă măiestrie de elevii școlii.

Prof. V. ALUPI
București

REALIZĂRI ŞI PROIECTE

Înţelegînd necesitatea familiarizării elevilor cu principiile de bază ale producţiei, a înarmării lor cu priceperi şi deprinderi conştiente de muncă practică întemeiate pe cunoaşterea legilor ştiinţei, a pregătirii tineretului pentru viaţă şi pentru munca productivă, cei mai mulţi profesori dau o extindere tot mai mare legării lecţiilor de problemele producţiei.

Aşa procedează şi o serie de profesori de la şcoala medie nr. 1 din Giurgiu. Bunăoară, profesorii de chimie acordă atenţie deosebită legăturii între predare şi practică, problemelor industriei noastre chimice. La capitolul „Îngrăşăminte chimice", de pildă, ei şi-au propus să arate elevilor ce fel de îngrăşăminte chimice sînt necesare agriculturii din regiune ţinînd seama de natura solului, să accentueze asupra producţiei mărite a gospodăriilor agricole de stat datorită aplicării îngrăşămintelor. În planul lor de muncă sînt prevăzute şi vizite în producţie cu elevii, cu prilejul cărora aceştia vor fi îndrumaţi să observe aplicarea legilor studiate, să se familiarizeze cu diferite maşini folosite în producţia chimică, cu procesele de producţie. Astfel, cu elevii clasei a X-a s-a programat o vizită la fabrica „Popa Şapcă", unde se va urmări procesul de fabricare a zahărului şi a varului. La fabrica „Fructonil", pe lîngă procesul tehnologic elevii vor urmări citirea la aparat a unor date (cantitatea de zahăr, umiditatea etc.) Este programată o vizită şi la fabrica de egrenat bumbac, unde elevii vor urmări în special tratarea seminţelor de bumbac cu acid sulfuric şi vor cunoaşte aparatele cu care se determină rezistenţa firului de bumbac la diferite temperaturi.

Şi profesorii de matematică arată un interes deosebit pentru legarea predării de practică. Ei pun un accent deosebit pe rezolvarea problemelor cu caracter aplicativ ca şi pe efectuarea lucrărilor practice.. Cu elevii clasei a V-a, spre exemplu, profesorii vor face măsurători de teren cu ruleta. La clasa a VI-a, în legătură cu predarea capitolului „Noţiuni de contabilitate", s-a proiectat organizarea unei vizite la gospodăria agricolă de stat din localitate, unde elevii vor studia documentele contabile şi modul cum se lucrează cu ele. De asemenea, în legătură cu capitolul „Grafice" se vor organiza vizite în întreprinderi industriale şi comerciale, pentru a se face cunoscute elevilor diferite feluri de grafice de producţie, de întrecere etc. Tot la clasa a VI-a, la geometrie, se vor organiza lecţii practice de măsurare a unghiurilor în plan orizontal şi vertical cu ajutorul grafometrului şi goniometrului, trasarea pe teren a patrulaterelor cu ajutorul jaloanelor şi grafometrului. Elevii claselor a VII-a vor efectua ca aplicaţii practice la geometrie ridicarea unui plan, determinarea ariei unui teren de diferite forme, măsurarea practică a volumelor unor corpuri (buturi, buşteni, căpiţe de fîn, stive de piatră sau nisip etc.)

Profesorii şi-au propus ca la fiecare capitol din geometrie să trateze principiile matematice pe care se bazează diferitele aparate folosite în practică. La clasa a VIII-a, spre exemplu, după studierea unghiurilor exterioare şi a dreptelor paralele, profesorul le va explica elevilor principiile construirii sextantului şi întrebuinţarea lui practică.

Desigur că, dacă s-ar acorda mai mult interes problemelor politehnizării, toţi profesorii şcolii—nu numai cei de matematică şi chimie — vor vădi o mai atentă preocupare pentru legarea predării de practică, pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe despre aplicarea legilor ştiinţifice studiate, cu deprinderi de muncă.

Legarea teoriei de practică, familiarizarea elevilor cu diferite procese şi procedee de muncă productivă cer şi lărgirea bazei didactico-materiale a şcolii. Este drept că la şcoala medie nr. 1 din Giurgiu s-a vădit un anumit interes pentru rezolvarea acestei probleme. Astfel, şcoala a acordat atenţie înzestrării atelierului de lăcătuşerie, atelier ce deserveşte şi şcoala medie nr. 2. Prin activul de părinţi, atelierul a fost dotat cu rulete metalice şi menghine. De la şcoala profesională de construcţii navale s-au primit cleşti, ciocane, pile, chei fixe şi lulea, precum şi 12 menghine.

Se lucrează intens în şcoală şi pentru dezvoltarea şi utilarea laboratorului. Actualul laborator fiind nesatisfăcător, s-a iniţiat amenajarea unui laborator nou, compus din trei încăperi. Pînă la terminarea lui s-au luat măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor de lucru în laboratorul existent. Din fondurile şcolii s-au cumpărat 10 aparate Morse şi verniere care servesc la efectuarea lucrărilor practice frontale. Tot în acest scop s-au procurat stative şi lămpi. Ajutaţi de profesorii de fizică, elevii au instalat în laborator un circuit electric în serie şi derivaţie.

Nu de mult s-au achiziţionat materialele necesare înfiinţării unui cerc de radiofonie — bobine, conductori, transformatori. Atelierele de construcţii navale din Giurgiu, care patronează şcoala, au dăruit pentru înzestrarea cercului de mecanici-auto o maşină de turism.

Mulţi elevi contribuie la îmbogăţirea materialului didactic necesar aplicaţiilor şi demonstraţiilor practice. Membrii cercului de matematică al claselor V—VII, bunăoară, execută un goniometru, iar elevii din clasele mai mari confecţionează din sîrmă sudată diferite corpuri necesare demonstraţiilor practice legate de predarea geometriei

Fără îndoială, toate acestea vor contribui la desfăşurarea în condiţii mai bune a acţiunii de politehnizare, la dezvoltarea dragostei elevilor pentru munca direct productivă, care se manifestă deja la ei.

În şcoală există însă posibilităţi pentru dezvoltarea şi mai largă a bazei didactico-materiale necesară acestei acţiuni, pe care însă cadrele didactice n-au ştiut să le folosească pe deplin. Astfel, secţia de învăţămînt a oraşului dispunea de unele materiale necesare amenajării unui atelier de tîmplărie. Şcoala n-a găsit însă spaţiul pentru înfiinţarea lui. Dacă ar fi arătat mai mult interes pentru această problemă, ar fi găsit desigur o soluţie să rezolve problema — eventual chiar în colaborare cu altă şcoală, aşa cum s-a procedat pentru atelierul de lăcătuşerie.

În general se constată o lipsă în ceea ce priveşte asigurarea bazei didactico-materiale pentru legarea învăţămîntului de practică la ştiinţele naturii. Invocîndu-se lipsa de spaţiu, nu s-a amenajat în şcoală nici un colţ al naturii vii sau un acvariu.

Este necesar ca şcoala să-şi intensifice eforturile în această direcţie, să folosească din plin toate posibilităţile ce-i stau la îndemînă pentru a crea condiţiile materiale necesare dezvoltării învăţămîntului politehnic.

Şcoala trebuie să se preocupe mai îndeaproape şi de organizarea muncii metodice în sprijinul politehnizării. Legarea cunoştinţelor de practică ridică multe probleme metodice destul de complicate. În cadrul lucrărilor în laborator, în atelier sau pe lot elevii trebuie conduşi să lucreze cu materiale, cu unelte, să aplice creator diferitele legi şi principii. Excursiile, vizitele în producţie, pentru a da roade, cer şi ele o justă îndrumare metodică. Or, cabinetul metodic al şcolii nu a alcătuit nici pînă acum un plan de acţiune în această direcţie.

Se impune necesitatea organizării de consfătuiri ale profesorilor de specialitate şi ale profesorilor-maiştri în care să se discute metodele şi procedeele cele mai potrivite pentru explicarea procesului de producţie, pentru a-i face pe elevi să înţeleagă ce rost are fiecare lucrare, să poată trece la aplicarea cunoştinţelor teoretice în executarea diferitelor lucrări. Este important, totodată, ca în cadrul acestor consfătuiri profesorii să poarte discuţii în legătură cu metodele şi procedeele de înarmare a elevilor cu deprinderi de folosire conştientă a uneltelor, aparatelor etc. De asemenea, este necesar să se organizeze schimburi de experienţă pentru cunoaşterea şi generalizarea metodelor de muncă ale profesorilor fruntaşi sau ale maiştrilor fruntaşi.

Pentru a şti pe ce cunoştinţe teoretice să se bazeze în organizarea muncii practice, maiştrii trebuie să studieze programele de fizică, matematică, chimie. Profesorii de specialitate au şi ei datoria să cunoască planurile de lucrări practice în atelier, pentru ca în predare să insiste asupra cunoştinţelor care sînt strîns legate de lucrările practice.

Lichidînd lipsurile existente, şcoala medie nr. 1 din Giurgiu va putea face paşi mai mari înainte pe drumul realizării învăţămîntului politehnic.

M. ILEA

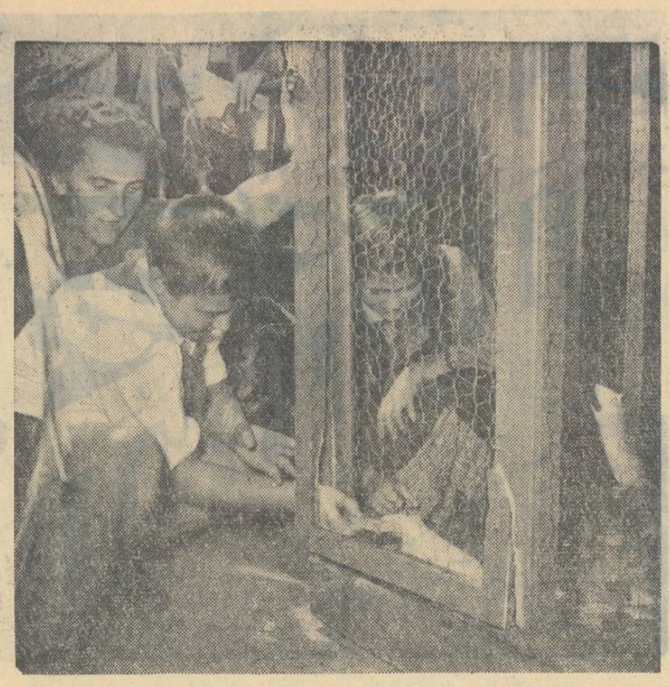

Multe clipe instructive şi plăcute îşi petrec elevii şcolii medii nr. 22 din Bucureşti la colţul naturii vii, pe care l-au amenajat în curtea şcolii. Iată-i pe tinerii naturalişti hrănind pe micii „pensionari" ai colţului naturii.

Colaborare

Ocupaţia principală a locuitorilor din Chilia Veche, sat cu adevărat vechi din Delta Dunării, este agricultura, creşterea animalelor şi pescuitul.

Gospodăria colectivă din Chilia Veche cuprinde toate familiile din această mare comună.

In Chilia Veche funcţionează două şcoli elementare cu 7 clase: şcoala cu limba de predare română, cu 302 elevi şi şcoala cu limbile de predare ucraineană şi rusă, cu 263 elevi.

Problema predării ştiinţelor agricole, obiect nou introdus în programa de învăţămînt în clasele V—VII, a fost privită cu multă seriozitate de cadrele didactice şi conducerile celor două şcoli, conştiente de însemnătatea pregătirii agricole a viitorilor colectivişti. Condiţiile locale cu totul specifice în care se practică agricultura în această regiune — clima secetoasă, unele terenuri sărăturate iar altele supuse inundaţiilor anuale — impun o cunoaştere temeinică a regulilor agrotehnice de care trebuie să se ţină seama în executarea muncilor agricole, în alegerea speciilor şi soiurilor de plante agricole, în folosirea metodelor şi mijloacelor de cultură

Necesitatea organizării unui lot şcolar care să fie situat pe un teren cît mai reprezentativ pentru condiţiile locale s-a impus de la început. Totodată, s-a simţit nevoia procurării materialului didactic necesar. Aceste probleme s-au rezolvat printr-o colaborare eficientă între şcoală, gospodăria colectivă şi gospodăria de stat din localitate.

Consiliul de conducere al gospodăriei colective a acordat şcolii spre folosinţă o suprafaţă de teren de o jumătate de hectar, în Ostrovul Tătaru, pentru a se organiza un lot şcolar model, unde elevii să poată face practica în bune condiţii. Totodată, va pune la dispoziţia şcolii uneltele necesare lucrărilor practice şi va asigura transportul elevilor cu bărcile peste braţul Tătaru.

Conducerea gospodăriei de stat, prin inginerul şef V. Pop, şi-a luat angajamentul să construiască pentru şcolile elementare din Chilia Veche rafturile şi dulapurile necesare expunerii şi depozitării materialului didactic

Tînărul inginer M. Neguţ, şeful secţiei agricole a gospodăriei din Ostrovul Tătaru, este şi profesorul de cunoştinţe agricole, organizînd şi conducînd practica elevilor. El procură materialul didactic necesar folosind mijloacele locale şi posibilităţile gospodăriei. In acest scop, a început să stringă o serie de probe de sol caracteristice terenurilor agricole din Chilia şi o colecţie de seminţe şi de plante agricole. In curînd gospodăria de stat va primi o colecţie completă de seminţe de diferite soiuri selecţionate, pentru înfiinţarea unui cîmp experimental. Cîte o probă din fiecare va îmbogăţi şi colecţia de material didactic a şcolii.

Prin vizite la gospodăria de stat şi la gospodăria agricolă colectivă, cu care prilej inginerii şi tehnicienii le vor da toate explicaţiile, elevii vor putea să cunoască în amănunt ramurile economice cele mai rentabile în condiţiile locale şi metodele cele mai indicate de lucrare a pămîntului.

Cu o astfel de colaborare rodnică, succesul predării cunoştinţelor agricole este asigurat în mare măsură, iar viitorii absolvenţi vor primi o pregătire cît mai apropiată de economia locală.

S. PETRE

Lipsă de conştiinţă profesională

Prin munca lor neobosită şi plină de devotament, zeci de mii de învăţători şi profesori din ţara noastră dau patriei an de an noi generaţii de tineri care, părăsind băncile şcolii, intră bine pregătiţi în viaţă — în producţie sau în şcoli superioare.

In această muncă plină de răspundere, marea majoritate a învăţătorilor şi profesorilor sînt mînaţi de patriotismul lor, de dragostea faţă de poporul nostru muncitor, de sentimentul datoriei, de conştiinţa lor profesională care, în orînduirea noastră socială, a căpătat o semnificaţie nouă. Ei sînt exemplu de conştiinciozitate în muncă, de spirit de răspundere în îndeplinirea datoriei.

Pe lîngă aceşti învăţători şi profesori, mai există din păcate şi alţii, ce-i drept destul de puţini la număr, la care conştiinţa profesională, dacă au avut vreodată, a început să scapete, la care simţul datoriei s-a tocit, încît aproape n-a mai rămas nimic din el. Din această categorie face parte şi învăţătorul Florea Iancu, de la şcoala elementară de 7 ani din satul Cozieni, comuna Găneasa, raionul Brăneşti. Că el este un om lipsit de conştiinţă profesională, de simţul datoriei, o dovedesc faptele. Florea Iancu a dat dovadă de o condamnabilă lipsă de răspundere în aplicarea legii obligativităţii învăţămîntului elementar, în şcolarizarea copiilor de vîrstă şcolară şi în pregătirea lor temeinică, a falsificat şi denaturat situaţia şcolară a elevilor săi.

In anul şcolar trecut, Florea Iancu a predat la clasa a IV-a, iar elevii săi trebuiau să fie acum în clasa a V-a, întrucît din acest an învăţămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu în Cozieni, unde există şcoală de 7 ani. Dintre aceşti elevi, însă, numai jumătate au fost cuprinşi în clasa a V-a.

Din cercetarea catalogului rezultă că toţi cei 11 elevi înscrişi în anul trecut în clasa a IV-a condusă de învăţătorul Florea Iancu au frecventat cursurile şi au obţinut note de trecere. Doi dintre aceşti elevi, Gîţă Vasilica şi Toboc Milina, nu s-au prezentat însă la examenul de absolvire a clasei a IV-a în luna iunie, fiind amînaţi pentru toamnă. Nu s-au prezentat nici la examenul din sesiunea de toamnă. Totuşi, în catalog nu s-a mai făcut nici o specificare. Întrucît părea paradoxal ca doi elevi care au frecventat tot anul şcolar, cu puţine absenţe după cum reiese din catalog, să nu se prezinte la examenul de absolvire, s-a procedat la o examinare mai atentă a situaţiei lor şi s-a constatat că realitatea era alta decît cea înfăţişată în catalog. S-a aflat astfel că, deşi cei doi elevi n-au mai frecventat cursurile de la jumătatea anului şcolar, li s-a încheiat situaţia pe toate trei trimestrele, fără să li se pună absenţe. Pe trimestrul III, de exemplu, deşi n-au venit de loc la şcoală, n-au nici o absenţă. In schimb, au... note. Şi pe trimestrele anterioare se constată că notele au fost puse fără ca elevii să fie examinaţi. De pildă, eleva Gîţă Vasilica a primit note în zilele de 12 şi 13 decembrie 1957, deşi în catalog era notată absentă, sau a primit note în zilele de 18 şi 25 mai, deşi aceste zile au fost zile de duminică.

O asemenea comportare nu numai că dovedeşte lipsă de conştiinţă profesională, dar este un fals în documentele şcolare, adică în acte oficiale, fals pentru care legile noastre prevăd pedepse aspre.

In anul acesta, învăţătorul Florea Iancu predă la clasele I-a şi a III-a, unde de asemenea are un procent însemnat de elevi care nu frecventează şcoala.

Ce au făcut directorul şcolii şi colectivul de aici pentru îndreptarea situaţiei? Ce atitudine au luat ei faţă de lipsurile celui în cauză?

Ce atitudine puteau să ia, cînd, în loc să se ocupe de pregătirea elevilor, învăţătorii şi profesorii, în frunte cu directorul şcolii, s-au ţinut de certuri şi neînţelegeri, cînd şi alte cadre didactice de aici au dat dovadă de aceeaşi condamnabilă lipsă de conştiinţă profesională. Aşa este cazul învăţătoarei Maria Rozescu, care în anul şcolar trecut a lăsat opt repetenţi din cei 20 elevi ai clasei I, pentru că nu s-a ocupat de buna lor pregătire.

In urma lipsurilor care au existat la şcoala din Cozieni, secţia raională de învăţămînt şi cultură s-a mulţumit să transfere în alte şcoli pe fostul director Dumitru Haita şi pe învăţătoarea Maria Rozescu, sancţiune de altfel prea mică în comparaţie cu gravitatea abaterilor. Faţă de învăţătorul Florea Iancu nu s-a luat nici o măsură, cu toate că acesta se face vinovat de abateri şi mai grave decît ceilalţi.

Ar fi fost cazul ca organele respective să înţeleagă că orice atitudine de împăciuitorism faţă de lipsuri, de tolerare a abaterilor şi a lipsei de răspundere în muncă sînt deosebit de dăunătoare.

Lipsa de conştiinţă profesională, inducerea în eroare şi falsificarea realităţii de către Florea Iancu şi alţii ca el sînt fapte ce nu pot fi trecute cu vederea şi care trebuie să fie sancţionate exemplar.

C. MINCA

Răspuns la întrebările cititorilor

Mai mulţi profesori care predau cunoştinţele agricole la clasele a V-a ale şcolilor elementare din mediul rural ne-au întrebat ce anume lucrări se pot executa în cadrul orelor de laborator la obiectul lor.

Conform programei de studii, în clasa a V-a sînt prevăzute, pe lîngă lucrările practice pe teren (pe lotul şcolar, în grădină, în livadă etc.), şi lucrări zise „de laborator". Acestea din urmă se execută în laboratorul şcolii, dacă acesta există, sau chiar în clasă, în ore special rezervate.

După scopul ce-l urmăresc, lucrările de laborator se împart în două categorii: unele au un scop demonstrativ, pentru ilustrarea intuitivă a lecţiilor teoretice, iar altele fac parte, ca lucrări preliminare sau ajutătoare, din grupa lucrărilor practice pe teren.

Ţinînd seama de prevederile programei, în prima categorie de lucrări intră demonstraţiile şi experienţele privitoare la următoarele teme: a) Compoziţia şi însuşirile solului arabil; b) Condiţiile de viaţă ale plantelor; c) Îngrăşămintele; d) Sămînţa şi proprietăţile ei.

Din categoria a doua fac parte: a) Încercarea puterii de încolţire şi de străbatere a seminţelor; b) Prepararea soluţiilor pentru tratarea seminţelor şi combaterea dăunătorilor; c) Aflarea greutăţii hectolitrice şi absolute a seminţelor; d) Despărţirea corpurilor străine şi aflarea procentului de corpuri străine.

Iată cîteva exemple cu privire la modul de executare a lucrărilor de laborator.

Pentru a demonstra compoziţia solului, de pildă, se face (în laborator sau în clasă) următoarea experienţă simplă: se pune într-o piuliţă o cantitate de pămînt uscat, luat din cîmp, şi se pisează uşor cu un lemn. Se pune materialul rezervat într-un vas cu apă şi se agită bine, timp de 10-15 minute. În felul acesta am desfăcut grăunţii solului în particulele elementare din care sînt constituiţi. Pentru a le despărţi după mărime, strecurăm totul printr-o sită cu ochiurile de 0,2 mm. Ceea ce rămîne pe sită (deci particulele mai mari de 0,2 mm.) formează scheletul solului (pietriş, pietriş mărunt şi nisip cu bobul mare), iar ceea ce trece prin sită formează materialul fin.

Spre a demonstra, mai departe, alcătuirea materialului fin, punem o cantitate din acest material într-un vas cilindric de sticlă. Turnăm apă pînă aproape de umplerea vasului şi scuturăm puternic. Lăsăm să se liniştească 20-30 minute. Se vede uşor, după trecerea acestui timp, cum se depune materialul pe fund după mărime: nisipul, mîlul, argila.

Dacă nu avem sită, se face numai ultima demonstraţie prin sedimentare.

Pentru a demonstra fenomenul capilarităţii în sol, experienţa este şi mai uşoară. Se pune apă într-o farfurioară şi se cufundă în ea colţul unui bulgăraş uscat de pămînt. Apa se ridică repede în bulgăraş şi se răspîndeşte în toate părţile. Pe măsură ce apa se îndepărtează de colţul în care a pătruns la început, viteza ei scade pînă se opreşte.

Experienţa se repetă cu o bucată de zahăr, de cretă sau de sugativă.

Pe baza acestor demonstraţii, se explică fenomenul menţionat.

O lucrare din categoria a doua de lucrări de laborator este, de pildă, despărţirea corpurilor străine dintr-o probă de sămînţă şi aflarea procentului lor. Fiecare elev cîntăreşte cîte 100 grame de sămînţă necurăţită la trior. Cu ajutorul unui beţişor, alege pe o foaie de hîrtie numai boabele curate şi întregi din proba respectivă, înlăturînd toate corpurile străine (seminţe de buruieni etc.). Cîntăreşte din nou boabele curate şi află procentul de corpuri străine, prin diferenţă. Această lucrare face parte din practica agricolă curentă.

Se pot da multe exemple de astfel de lucrări demonstrative simple, dar foarte folositoare, pe care elevii le pot executa singuri. Esenţialul este ca ele să fie folosite cît mai intens în predarea cunoştinţelor agricole, pentru ca lecţiile să devină atractive şi uşor de reţinut.

Analiza şi sinteza fonetică

Au trecut aproape şase săptămîni de cînd elevii claselor I au păşit pentru prima dată pe porţile şcolii. Cu emoţie şi bucurie au luat în mînă abecedarele, mîndri că, nu peste mult timp, vor şti şi ei să dezlege înţelesul celor scrise, vor putea să scrie ei înşişi.

Limba română — citirea şi scrierea — este obiectul de bază din clasa I, deoarece constituie temelia cunoştinţelor pe care elevii şi le însuşesc în şcoală şi, mai tîrziu, în viaţă. De aceea este foarte necesar să se dea o atenţie deosebită predării citirii şi scrierii, pentru a înlesni însuşirea de către copii a unor deprinderi juste şi trainice de citire conştientă, curentă şi expresivă şi o scriere corectă şi frumoasă într-un timp destul de scurt, corespunzător predării abecedarului.

Cercetările psihologice cu privire la procesul citirii la începători au arătat că principala greutate pentru elevii clasei I o constituie unirea sunetelor în silabe şi a silabelor în cuvinte, la vederea literelor. Pentru ca să poată învinge această greutate este absolut necesar ca ei să cunoască structura fonetică şi grafică a cuvintelor — ceea ce se realizează prin exerciţii de analiză fonetică, precum şi prin exerciţii de sinteză.

Atunci cînd citeşte fiecare literă în parte, copilul nu poate realiza decît o pronunţare succesivă a sunetelor, ceea ce îi îngreunează foarte mult înţelegerea sensului. De aceea trebuie să-l învăţăm să citească cuvintele direct pe silabe, uşurîndu-i procesul citirii şi ajutîndu-l să înţeleagă sensul cuvîntului citit. Aceasta se poate realiza prin mărirea cîmpului vizual al elevilor, de la o singură literă la o silabă.

Încă din perioada pregătitoare copiii sînt familiarizaţi cu noţiunile de propoziţie, silabă şi sunet, fac exerciţii de vorbire şi se deprind să dea exemple de propoziţii, să numere şi să unească cuvintele în propoziţie, să despartă cuvintele în silabe şi silabele în sunete. Această muncă se intensifică în perioada predării abecedarului, descrescînd apoi treptat, în perioada postabecedară, cînd se foloseşte numai uneori, în cazul unor cuvinte mai grele.

In perioada în care ne aflăm acum, atenţia şi eforturile învăţătorilor care predau la clasa I trebuie îndreptate spre formarea cîmpului vizual de o silabă. Prin urmare, atît în cadrul lecţiilor de familiarizare cu sunetul şi litera, cît şi în cele de consolidare şi repetare, se va pune accent pe analiza şi sinteza fonetică.

Voi arăta mai jos cum a procedat tovarăşa Paraschiva Vasile, învăţătoare la clasa I „E" de la şcoala de 7 ani nr. 84 din Bucureşti, la o lecţie de repetare.

Această lecţie a avut loc după predarea primelor şapte litere. Ţin să precizez că, deşi elevii acestei clase au fost familiarizaţi cu unele elemente de citire şi scriere încă din anul trecut — cînd erau în grupa mare la grădiniţă — învăţătoarea nu numai că nu a neglijat, dar chiar a insistat asupra analizei fonetice a cuvintelor şi propoziţiei alcătuite de copii pe rînd, cu ajutorul literelor alfabetului decupat.

După verificarea lecţiei curente (lecţia de la pag. 23), la care s-a folosit, după citirea textului în ordinea din carte, citirea pe sărite („citeşte coloana a II-a", „citeşte coloana I-a" etc.) şi citirea selectivă („citeşte propoziţia despre Ana!" etc.), a urmat o scurtă discuţie cu privire la sunetele şi literele învăţate şi exerciţii de recunoaştere a lor în alfabetare, lozinci, afişe etc.

Apoi au fost alcătuite cuvinte din literele alfabetului decupat. Copiii au explicat sensul acestor cuvinte şi au alcătuit cu fiecare din ele cîte o propoziţie. In cazul unor cuvinte mai grele, cum a fost, de exemplu, cuvîntul *ore*, la care s-a ajuns prin schimbarea primei silabe a cuvîntului *are* cu *o*, s-au pus întrebări ajutătoare („cîte ore staţi voi la şcoală?").

In alcătuirea cuvintelor din literele alfabetului decupat s-au folosit mai multe procedee. De exemplu, după ce cuvîntul a fost desprins din vorbire, a fost analizat şi alcătuit pe silabe la tablă de către elevi. Elevii au citit cuvîntul pe silabe, apoi s-a scos trăsura de unire şi s-a citit cuvîntul în întregime. După aceea cuvîntul format a fost acoperit cu un carton şi li s-a cerut elevilor să formeze şi ei cuvîntul. In timp ce se controla cum au lucrat, li s-a cerut copiilor, pe rînd, să citească cuvîntul format de ei. Pentru a le da prilejul să constate singuri dacă au greşit şi pentru a le arăta cum trebuiau să lucreze, după terminarea controlului învăţătoarea a descoperit cuvîntul „model", copiii l-au citit din nou şi l-au confruntat cu lucrările lor, care au fost corectate.

In felul acesta, elevii au alcătuit din literele alfabetului decupat atît o parte din cuvintele învăţate anterior, cît şi o propoziţie. Pentru alcătuirea propoziţiei s-au folosit trei din cuvintele formate şi păstrate pe stelaj (Ene are mere).

A urmat citirea acestor cuvinte în abecedar, dîndu-se copiilor cîte o temă. (De exemplu: Găsiţi pe pagină cuvîntul *are*. De cîte ori l-aţi găsit? Citiţi-l! etc.).

Ca temă pentru acasă li s-a cerut elevilor să găsească, în lecţiile din abecedar învăţate pînă acum, numele de copii. O astfel de temă, mai ales în cazul lecţiilor de repetare, are calitatea de a-i antrena pe copii la muncă, obligîndu-i să găsească cuvintele cerute, spre deosebire de cazul foarte frecvent cînd li se cere elevilor doar să citească lecţiile repetate. In acest caz cei mai mulţi nu citesc, deoarece socotesc că ştiu aceste lecţii în suficientă măsură pentru a face faţă la o nouă verificare. Iată cum, dacă nu chibzuim de ajuns la darea unei teme, îi putem lipsi pe elevi de un exerciţiu foarte necesar.

Aşa cum arătam la început, în perioada predării abecedarului procesul citirii se împleteşte strîns cu cel al scrierii. Alcătuirea cuvintelor şi propoziţiilor din literele alfabetului decupat îi pregăteşte pe elevi într-o bună măsură şi pentru scriere, în acest caz ei scriind cu litere de tipar, întocmai ca şi cum ar dactilografia sau zetui. In procesul scrierii, copilul, care la această etapă nu are încă stabilite legăturile temporare necesare scrisului, trebuie să-şi concentreze atenţia atît asupra elementelor grafice din care sînt alcătuite literele şi asupra regulilor pe care trebuie să le respecte în timpul scrisului, cît şi asupra separării sunetelor din cuvinte. Greutăţile pe care le întîmpină el în acest caz duc, de cele mai multe ori, la citirea cuvintelor pe litere. De aceea, este foarte necesar să se insiste asupra analizei fonetice a cuvintelor pe care le scriem, asupra formării lor pe silabe din literele alfabetului decupat şi asupra scrierii cuvintelor pe silabe. Dacă privim cu atenţie caietele copiilor ne putem da seama dacă atunci cînd au transcris în caietele lor un text de tipar ei au citit cuvintele pe silabe sau pe litere. Este de remarcat faptul că, atunci cînd modelul după care copiază este scris cu litere de mînă, copiii greşesc mult mai puţin. Cei mai mulţi scriu corect şi chiar frumos. Legăturile dintre litere sînt făcute corect, iar omisiunile de litere sînt foarte rare. Dimpotrivă, în cazul transcrierilor după un text de tipar numărul greşelilor creşte, iar întreruperea liniilor de legătură dintre litere este foarte frecventă, deoarece elevii sînt obligaţi să-şi reamintească literele de mînă corespunzătoare.

In consecinţă, pentru a preîntîmpina aceste lipsuri şi greutăţi este foarte necesar ca şi la lecţiile de scriere să se folosească mai mult analiza fonetică, analizîndu-se fiecare cuvînt şi cerîndu-se copiilor să formeze cu ajutorul literelor alfabetului decupat acele cuvinte care n-au fost alcătuite în clasă sau sînt mai grele.

In exemplul citat mai sus, în ora de scriere învăţătoarea şi-a planificat să scrie cu copiii cuvinte cu literele învăţate. Pentru aceasta a folosit cuvintele analizate şi alcătuite de elevi din literele alfabetului decupat în ora de citire. Pentru a reaminti copiilor aceste cuvinte şi a verifica dacă ei pot să le citească corect şi corect, învăţătoarea a fixat pe stelaj fiecare cuvînt, care a fost apoi analizat şi scris cu litere de mînă.

La sfîrşit s-a format o propoziţie nouă: „Ana are mure" (s-a ţinut seama de literele mari învăţate pînă în prezent), care a fost analizată, formată la tablă din literele alfabetului decupat, scrisă model pe tablă de către învăţătoare şi apoi transcrisă de elevi. La scrierea acestei propoziţii s-a avut în vedere faptul că elevii scriseseră separat cuvintele, iar acum era necesar să se împletească scrierea corectă cu scrierea frumoasă, caligrafică, insistîndu-se mai mult decît pînă acum asupra poziţiei în bancă a elevilor, înclinării caietului, direcţiei tocului, mîinii etc

Deşi sînt încă la început, elevii tovarăşei Paraschiva Vasile scriu literele destul de corect, iar unii dintre ei chiar frumos. De asemenea, citesc corect şi mai ales alcătuiesc corect cuvintele pe silabe şi nu fac confuzie între propoziţie, cuvînt şi sunet.

Aceste rezultate dovedesc o dată mai mult necesitatea de a se folosi just metoda fonetică analitico-sintetică de predare a abecedarului, care corespunde atît cerinţelor pedagogice, cît şi particularităţilor psihologice ale procesului citirii şi scrierii la elevii clasei I.

M. BOŞTINA

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII

Comitetul Central al U.T.M. şi Ministerul Învăţămîntului şi Culturii atrag atenţia asupra importanţei concursului „Să ne cunoaştem ţinutul natal" pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, prin cunoaşterea frumuseţilor şi bogăţiilor ţinutului natal, a realizărilor obţinute de oamenii muncii în anii regimului democrat-popular. Acest concurs şi prin excursiile care se organizează, are un rol deosebit pentru educaţia patriotică a tineretului, durează întreg anul şcolar, inclusiv vacanţele, şi are două etape: a) etapa pe şcoală, care se încheie la sfîrşitul trimestrului II; b) etapa pe raion, care se încheie la sfîrşitul vacanţei de vară.

Concursul „Să ne cunoaştem ţinutul natal", ca şi celelalte nouă concursuri menţionate în informaţia din numărul trecut al „Gazetei învăţămîntului", se organizează de C.C. al U.T.M. şi Ministerul Învăţămîntului şi Culturii.

★

In vederea concursului de admitere în învăţămîntul superior fără frecvenţă şi seral, candidaţii vor depune actele ce vor fi cerute de instituţiile de învăţămînt superior între 25 octombrie şi 15 noiembrie a.c. la secretariatele instituţiilor de învăţămînt superior respective.

Orice lămuriri privitoare la condiţiile de admitere se pot lua de la următoarele instituţii de învăţămînt superior la care se ţin concursuri de admitere în anul I la învăţămîntul fără frecvenţă şi seral: Institutul politehnic din Bucureşti, Institutul politehnic din Timişoara, Institutul politehnic din Iaşi, Institutul politehnic din Oraşul Stalin, Institutul de construcţii din Bucureşti, Institutul de petrol, gaze şi geologie din Bucureşti, Institutul de căi ferate din Bucureşti, Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroşani, Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti, Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iaşi, Institutul agronomic „Petru Groza" din Cluj, Institutul agronomic din Craiova, Universitatea „C. I. Parhon" din Bucureşti, Universitatea „Victor Babeş" din Cluj, Universitatea „Bolyai" din Cluj, Universitatea „Al. I. Cuza" din Iaşi şi Institutul „Maxim Gorki" din Bucureşti.

Candidaţii care îndeplinesc condiţiile cerute pentru a urma studii superioare în învăţămîntul fără frecvenţă şi seral vor da probele scrise la concursul de admitere cu începere din ziua de 20 noiembrie a.c., orele 9 dim.

Anul I de studii în învăţămîntul fără frecvenţă şi seral va începe la 1 decembrie 1958.

Muncă superficială, rezultate slabe

Am cunoscut colectivul școlii elementare de 7 ani din comuna Strejești de Jos, raionul Drăgășani, cu 6—7 ani în urmă. Pe vremea aceea cadrele didactice din această comună obțineau asemenea rezultate în activitatea lor încît pe drept cuvînt școala era socotită ca una dintre cele mai bune din raion.

De aprecieri la fel de bune se bucura și munca social-culturală pe care o duceau pedagogii din Strejești. Îmi aduc aminte, de pildă, că analfabetismul fusese lichidat la Strejești înaintea multor alte comune, deși numărul neștiutorilor de carte era aici destul de mare. Aveam așadar toate motivele să consider că în problema pe care o urmăream — generalizarea învățămîntului de 7 ani în localitățile cu școli cu 7 clase — voi găsi la Strejești realizări demne de bunul renume al școlii. Nu s-a întîmplat însă astfel.

Planul de cuprindere a absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a nu a fost realizat, deși erau condiții pentru ca acesta să fie chiar depășit. Chiar și în satul de centru al comunei, în care se află de altfel și școala, din cei 18 absolvenți ai clasei a IV-a au rămas 7 necuprinși în clasa a V-a. Cuprinderea în clasa a V-a a școlii elementare de 7 ani din Strejești a absolvenților clasei a IV-a din celelalte sate ale circumscripției este tot așa de nesatisfăcătoare.

Cauza principală a acestei situații constă în faptul că munca desfășurată de colectivul școlii în timpul vacanței în rîndurile părinților elevilor pentru a-i lămuri să-și trimită copiii la școală a fost cu totul superficială. De fapt, această muncă s-a rezumat doar la trimiterea unor adrese către părinții copiilor. Era de așteptat ca o asemenea „îndrumare" să nu dea roade, să nu ajute la îndeplinirea planului de școlarizare. Dar superficialitatea muncii de lămurire dusă de cadrele didactice în rîndurile părinților n-a afectat numai îndeplinirea inițială a planului. La primele note slabe primite de unii elevi, o parte din părinții acestora și-au retras copiii de la școală. De altfel, acest pericol continuă să existe.

O situație similară se prezintă și la școala elementară de 7 ani din comuna Zăvideni, a aceluiași raion. La această școală au fost cuprinși numai 21 din 37 absolvenți ai clasei a IV-a. Aici s-a urmărit îndeplinirea planului prin cuprinderea în clasa a V-a a unui procent mai mare de copii din comunele învecinate.

Pedagogii de la Strejești și Zăvideni caută argumente justificative care să-i absolve de răspunderea ce le revine față de neîndeplinirea planului de școlarizare.

Ei trebuie să înțeleagă că nici un argument nu poate justifica propria lor neglijență și comoditate și că aceasta este o gravă abatere de la datorie.

De situația de mai sus este vinovată și secția de învățămînt a raionului Drăgășani, care n-a urmărit și n-a controlat din timp felul cum s-a desfășurat munca de lămurire pentru traducerea în viață a hotărîrii privind generalizarea învățămîntului de 7 ani.

Pentru a se înlătura posibilitatea pierderii pe parcurs a unor noi elevi este necesară continuarea muncii de lămurire, de convingere a părinților elevilor asupra necesității de a-și trimite regulat copiii la școală în clasele V—VI—VII. Experiența din acest an a arătat că munca de convingere este cu atît mai eficientă cu cît este mai din timp începută. Din satul Colibași, de pildă, s-au înscris în clasa a V-a toți absolvenții clasei a IV-a, datorită mai ales muncii învățătorului din acest sat, începută încă înainte de încheierea anului școlar trecut.

Colectivul cadrelor didactice din Strejești trebuie să tragă concluzia că bunul renume de care se bucură școala obligă la o activitate și mai intensă, și mai rodnică decît în trecut.

C. RĂDOI

La Casa pionierilor din Satu Mare, cercul de muzică atrage din ce în ce mai mulți amatori.

Școli elementare de muzică

Avîntul continuu al muzicii românești contemporane, succesele remarcabile ale școlii noastre muzicale la ultimele confruntări artistice internaționale, politica de promovare a talentelor din popor au determinat lărgirea rețelei școlilor elementare speciale de muzică în centre muncitorești care niciodată în trecut nu s-au bucurat de grija pentru luminarea culturală. Într-un orășel pescăresc ca Tulcea, de pildă, sau la Reghin, tînărul centru al noii industrii de instrumente muzicale, numeroși copii ai muncitorilor au păsit în acest an pragul vieții artistice. Muzica românească va primi un nou contingent de muzicieni din care, peste puțin timp, se vor afirma virtuoșii de mîine.

Învățămîntul muzical de specialitate a cuprins începînd de anul acesta, în afara centrelor regionale și raionale unde s-au înființat încă în anii trecuți școli elementare de muzică, un număr important de orașe: Arad, Caransebeș, Deva, Turnu—Severin, Tulcea, Roman, Giurgiu, Reghin, Tîrgu-Jiu, Cîmpulung Muscel, Baia Mare. S-a ușurat astfel posibilitatea de descoperire, educare și afirmare pe tărîmul artei a atîtor copii de petroliști, mineri, pescari etc. lipsiți altădată de posibilitatea dezvoltării aptitudinilor lor artistice. Dacă vom arăta că în trecut nu a existat în țara noastră nici o școală elementară de muzică, iar astăzi funcționează peste 20, se va înțelege și mai clar ce progrese mari s-au înregistrat în acest domeniu.

Săptămîna trecută s-a încheiat în Capitală cursul de perfecționare a cadrelor didactice de specialitate, inițiat de Direcția învățămîntului artistic din Ministerul Învățămîntului și Culturii. Peste 40 de profesori din școlile elementare de muzică nou înființate au audiat lecții de marxism-leninism, educație muzicală, istoria muzicii, folclor, pian, vioară și violoncel. Oameni care s-au afirmat prin talentul lor și prin activitatea lor artistică îndelungată și rodnică în micile centre provinciale au pus din nou mîna pe carte și au reînceput să învețe. Lecțiile practice pe care le-au efectuat constituie pentru ei un prețios ajutor în munca de pregătire a elevilor. Entuziasmul cu care s-au prezentat la cursuri, rezultatul îmbucurător obținut la seminarul final recapitulativ dovedesc dragostea și interesul lor pentru munca pedagogică, pentru viitorul micilor muzicieni.

La ședința de închidere a cursului, profesorii și-au luat cu hotărîre angajamentul de a contribui cu toate forțele lor la dezvoltarea învățămîntului nostru artistic.

VICOS

NOI CADRE pentru economia U. R. S. S.

(Urmare din pag. 7)

semnată, la legarea strînsă a cunoștințelor teoretice cu practica în școlile rezervelor de muncă. Anual se organizează conferințe pedagogice la care profesori și maiștri-instructori fac comunicări cu privire la metodele lor de predare, arată felul cum sînt ajutați de organele din conducere a sistemului rezervelor de muncă și de uzina care tutelează școala, critică forurile răspunzătoare de unele deficiențe și fac propuneri pentru eliminarea acestor lipsuri. La aceste consfătuiri iau parte, pe lîngă cadrele didactice din școli, reprezentanți ai organizațiilor de partid, directori de întreprinderi, delegați ai consiliilor economice regionale, muncitori inovatori.

INTREBARE: *Cum se desfășoară munca de educare comunistă a elevilor din școlile rezervelor de muncă?*

RĂSPUNS: Un loc de frunte în cadrul problemelor care se discută la conferințele anuale ale rezervelor de muncă îl ocupă munca educativă. Deosebit de rodnică este în această privință participarea delegaților Comsomolului. Organizațiile comsomoliste sînt strîns legate de activitatea școlilor rezervelor de muncă și dau o contribuție de mare preț la munca de educare comunistă a viitorilor muncitori și tehnicieni. Organizațiile de comsomol din școlile rezervelor de muncă cuprind 70% din numărul elevilor și ucenicilor și se bucură în rîndul tuturor elevilor și ucenicilor de un deosebit prestigiu. Este o mare cinste și o sărbătoare pentru fiecare elev sau ucenic ziua primirii în rîndurile Comsomolului. Împreună cu organizațiile comsomoliste, conducerile școlilor dezbat toate problemele de bază cu privire la munca de educație în școală, în întreprindere și în cadrul activității extrașcolare.

INTREBARE: *În ultimul timp știința și tehnica sovietică au obținut realizări de o însemnătate mondială. Cum se aplică aceste realizări în sistemul școlilor rezervelor de muncă, pentru pregătirea unor muncitori și tehnicieni stăpîni pe știința și tehnica cea mai înaintată?*

RĂSPUNS: O preocupare de seamă în cadrul activității noastre este aceea ca, paralel cu progresul impetuos al științei și tehnicii, să revizuim programele școlare introducînd în cadrul lor teme noi care să cuprindă ultimele cuceriri ale științei și tehnicii în domeniul fizicii, electrotehnicii, construcțiilor de mașini, automatizării proceselor de lucru. Pe linia propagandei pentru noile cuceriri ale științei și tehnicii activează cu deosebit succes cercurile tehnice din școli, în cadrul cărora sînt executate machetele celor mai noi mașini și instalații tehnice și schemele desfășurării diferitelor procese științifice. Un larg avînt a luat în cadrul cercurilor tehnice studierea problemelor electrotehnicii și telemecanicii.

Atît la lecțiile teoretice desfășurate în cadrul școlilor cît și la practica în întreprinderi cadrele didactice urmăresc să familiarizeze pe viitorii muncitori și tehnicieni cu cele mai noi realizări ale științei și tehnicii.

INTREBARE: *În decursul activității școlilor rezervelor de muncă au fost formați mulți muncitori și tehnicieni de înaltă calificare. Care este legătura acestora cu școlile profesionale și tehnice în momentul de față și cum sprijină ei calificarea schimbului de mîine al clasei muncitoare?*

RĂSPUNS: Nenumărați absolvenți ai școlilor rezervelor de muncă s-au ridicat mult, prin munca lor sîrguincioasă. Printre ei se numără astăzi mulți inovatori și muncitori fruntași. Sute de foști absolvenți ai școlilor rezervelor de muncă și-au completat studiile medii și superioare și formează acum cadrele de bază ale multor întreprinderi industriale. Nici unul dintre ei n-a uitat însă școala la care a descifrat pentru prima oară tainele meseriei. Legătura foștilor absolvenți cu școala este deosebit de prețioasă în educarea viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni. Discuțiile purtate de muncitorii fruntași, inginerii, tehnicienii și directorii de întreprinderi care s-au ridicat din rîndul celor care au absolvit școlile rezervelor de muncă cu ani în urmă dau un puternic imbold activității actualilor elevi. Aceste discuții sînt organizate de școlile rezervelor de muncă în cadrul întîlnirilor anuale între absolvenți și elevi.

INTREBARE: *Care sînt în momentul de față principalele sarcini și perspective ale învățămîntului rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică?*

RĂSPUNS: Așa cum am arătat, dezvoltarea sistemului școlilor rezervelor de muncă și stabilirea conținutului învățămîntului din aceste școli se realizează în strînsă legătură cu dezvoltarea economiei socialiste, științei și tehnicii, pe baza prevederilor de viitor ale Comisiei de stat a planificării din U.R.S.S. și ale consiliilor economice regionale. Reorganizarea învățămîntului de cultură generală, a învățămîntului superior și a învățămîntului rezervelor de muncă, care se va desfășura în curînd pe baza tezelor cuprinse în Memoriul tovarășului Hrușciov va permite o și mai largă dezvoltare a învățămîntului profesional și tehnic. Planul de 7 ani de dezvoltare a economiei, culturii și ocrotirii sănătății care se va discuta la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. va stabili obiectivele centrale și căile pentru dezvoltarea viitoare a învățămîntului rezervelor de muncă ținînd seama de uriașul avînt economic pe care-l va lua țara noastră în anii următori, de progresele tehnicii și științei avansate. În cadrul dezvoltării generale a sistemului rezervelor de muncă un loc însemnat îl va ocupa lărgirea rețelei de școli, legarea ei de necesitățile dezvoltării economice specifice fiecărei regiuni.

INTREBARE: *Știm că ați vizitat o serie de școli profesionale și tehnice din țara noastră. Ce ne puteți spune în legătură cu desfășurarea procesului de învățămînt și educație în aceste școli?*

RĂSPUNS: Timpul scurt pe care l-am avut la dispoziție pentru vizitarea școlilor nu ne-a permis să aprofundăm aceste însemnate probleme ale învățămîntului profesional și tehnic din Republica Populară Română. Totuși, din vizita pe care am făcut-o în 15 unități școlare tutelate de trei ministere — Ministerul Industriei Grele, Ministerul Bunurilor de Consum și Ministerul Agriculturii și Silviculturii — am ajuns la concluzia că în școlile profesionale și tehnice din Republica Populară Română procesul de învățămînt se desfășoară la un nivel înalt, avînd la dispoziție o temeinică bază materială — ateliere, cabinete școlare etc. — și asigură pregătirea unor cadre cu temeinice cunoștințe pentru toate sectoarele economice. Unele neajunsuri actuale în desfășurarea învățămîntului din școlile profesionale și tehnice pot fi îndreptate cu ușurință de către unitățile școlare respective cu sprijinul activ al ministerelor tutelare. Sîntem convinși că în felul acesta se va îmbunătăți continuu dotarea școlilor cu utilaje noi, scule și material didactic. Un aport prețios la sprijinirea activității cadrelor didactice îl dau cabinetele metodice. De aceea este bine să se acorde atenție lărgirii rețelei cabinetelor metodice și încadrării lor cu metodiști bine pregătiți. O deosebită importanță pentru pregătirea profesională a viitorilor muncitori și tehnicieni o are organizarea în cadrul întreprinderilor a unor secții în care să lucreze numai ucenici și elevi, sub îndrumarea maiștrilor-instructori. Sîntem convinși că acordînd toată încrederea posibilităților viitorilor muncitori și tehnicieni care studiază în școlile profesionale și tehnice, încredințîndu-le lucrări complexe, directorii întreprinderilor și conducerile ministerelor industriale vor sprijini substanțial pregătirea unor cadre de muncitori și tehnicieni de înaltă calificare.

Transmitem tuturor cadrelor didactice, ucenicilor și elevilor din învățămîntul profesional și tehnic din Republica Populară Română un salut fierbinte din partea ucenicilor și lucrătorilor școlilor din sistemul rezervelor de muncă ai Uniunii Sovietice. Exprimăm calde mulțumiri pentru primirea deosebit de prietenească care ne-a fost făcută și pentru ocazia pe care ne-au oferit-o de a cunoaște organizarea învățămîntului profesional și tehnic din Republica Populară Română.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Unul din corespondenții noștri din raionul Slatina, regiunea Pitești, ne-a sezisat că tov. Vasile Dinu, director adjunct al școlii de 7 ani din comuna Coteana, raionul Slatina, are o atitudine neprincipială față de cadrele didactice. Manifestînd dispreț față de tovarășii lui de muncă, directorul Vasile Dinu era deseori auzit chiar și de elevii școlii insultînd sau jignind anumite cadre didactice. Fiind sesizată de toate acestea, secția de învățămînt a regiunii Pitești ne răspunde că cele semnalate de corespondent sînt întru totul reale, fapt pentru care tov. Vasile Dinu a și fost înlocuit din funcția de director al școlii.

★

Într-o scrisoare trimisă redacției noastre, un corespondent din Turda ne-a sezisat faptul că profesorul de matematică Ștefan Szatmari de la școala medie nr. 3 folosește bătaia drept „mijloc de educare" a elevilor. Cercetînd temeinicia faptelor semnalate, secția de învățămînt a regiunii Cluj, căreia ne-am adresat, ne informează că pentru abaterile sale prof. Ștefan Szatmari a fost sancționat.

PREGĂTIRI PENTRU „SĂPTĂMÎNA ECONOMIEI"

În scopul dezvoltării în rîndul populației a spiritului de economisire și de bună gospodărire a banului, între 23 și 30 noiembrie se va organiza „Săptămîna economiei". Desfășurîndu-se sub lozinca „fiecare cetățean un depunător activ la C.E.C.", „Săptămîna economiei" va fi precedată de o largă propagandă menită să dezvolte și mai mult interesul maselor largi pentru acțiunea de economisire.

Cu acest prilej, „Casa de Economii și Consemnațiuni" organizează în rîndul elevilor un concurs de cuvinte încrucișate pe tema economisirii, dotat cu numeroase premii. Concursul va avea loc între 30 octombrie și 30 noiembrie a.c.

În cadrul „Săptămînii economiei" în școlile de toate gradele se vor organiza expuneri și convorbiri în legătură cu acțiunea de economisire, manifestări artistice etc.

Bibliografie

A. S. OZERSKI și I.I. TREPENENKOV — Tractoarele KD-35 și KDP-35.

De curînd a apărut în Editura Agrosilvică de Stat cartea „Tractoarele KD-35 și KDP-35" de A. S. Ozerski și I. I. Trepenenkov.

Scrisă în ajutorul cadrelor care lucrează în sectorul mecanizării agriculturii, lucrarea descrie amănunțit construcția tractoarelor KD-35 și KDP-35, precum și a tuturor sistemelor și mecanismelor. De asemenea, în această lucrare se analizează problemele folosirii acestor două tipuri de tractoare și se prezintă regulile de îngrijiri tehnice pentru asigurarea unei productivități ridicate și calității lucrărilor agricole.

Manualul poate fi folosit cu succes și de către profesorii care predau cursul de mecanizare a agriculturii în școlile profesionale și de maiștri agricoli, în pregătirea lecțiilor privind construcția, întreținerea și folosirea cu maximum de randament a tractoarelor.

VANIN S. I. — Fitopatologie forestieră.

Editura Agrosilvică de Stat din București a reeditat cartea prof. S.I. Vanin, intitulată „Fitopatologie forestieră".

Cartea este împărțită în cinci mari capitole și anume: Cunoștințe generale despre bolile plantelor; Metode și mijloace de protecție a plantei față de boli și vătămători; Bolile arborilor și arbuștilor; Vătămările produse de ciuperci lemnului și produselor prelucrării lui; Recunoașterile și cercetările fitopatologice.

Studierea lucrării prof. S. I. Vanin este deosebit de folositoare cadrelor didactice din școlile agricole și silvice pentru pregătirea lecțiilor cu privire la bolile plantelor.

Gloriosul Comsomol

(Urmare din pag. 1)

de Moscova, de părinți, de familie...

— mi-a răspuns sincer.

— Atunci?

— Cînd sînt la Moscova, mi-e dor de locul unde lucrez. Dacă n-ai trăit pe pămînturile deșelenite, nu poți înțelege. Dacă vrei, acolo este mult romantism, infinită poezie. Este o încercare continuă a bărbăției, a aptitudinii de a lua pieptiș dificultățile. Dar mai mult decît orice, pe pămînturile deșelenite ai senzația dăruirii pentru cauza comunismului. Afirmația poate să ți se pară generală, dar ea exprimă exact stări sufletești...

Acum, în fața celor 18 milioane de comsomoliști stau sarcinile trasate de Congresul al XIII-lea al U.T.C.L. Congresul Comsomolului a pus în atenția comsomoliștilor și tineretului sectoarele de primă importanță ale economiei sovietice. Pentru organizațiile comsomoliste din școli, de cea mai mare însemnătate sînt sarcinile trasate de N. S. Hrușciov în problema legăturii învățămîntului cu viața. N. S. Hrușciov a subliniat că tinerii sovietici trebuie să devină nu numai oameni multilateral instruiți, care să cunoască bazele științei, dar totodată oameni capabili de o muncă fizică sistematică. În legătură cu aceasta Comsomolul desfășoară acum și mai larg acțiunea de antrenare a tineretului în munca productivă, folositoare societății.

Tinerii de pretutindeni văd în comsomoliști detașamentul cel mai înaintat al generației tinere a epocii noastre. Tineretul romîn, crescut și educat de partid, privește cu nemărginită admirație către Comsomolul leninist. Uniunea Tineretului Muncitor învață din tezaurul de experiență al Comsomolului, al organizației care a crescut eroi asemenea lui Korceaghin, tineri pentru care comunismul este supremul țel în viață.

La împlinirea a patru decenii de muncă și luptă glorioasă a Comsomolului tineretul romîn, și cu el întreg poporul țării noastre, transmite tineretului sovietic mesajul său de dragoste frățească și îi urează noi și mari succese în opera de construire a comunismului, sub îndrumarea marelui partid făurit de Lenin.

Lupta pedagogilor din Japonia

Împotriva „sistemului de evaluare a muncii"

Săptămîna trecută la Tokio și-a încheiat lucrările cel de al 19-lea Congres extraordinar al Sindicatului Cadrelor Didactice din întreaga Japonie. Congresul a adoptat un program de intensificare a luptei împotriva sistemului reacționar de „evaluare a muncii" cadrelor didactice de către guvern.

Lupta învățătorilor și profesorilor japonezi împotriva hotărîrii guvernului de a introduce sistemul de apreciere a eficienței muncii cadrelor didactice sau, cum i se mai spune, „sistemul de evaluare a muncii" a început încă din toamna anului trecut, sub forma unor energice manifestații de protest. Cu toate împotrivirile pedagogilor, cărora li s-au alăturat un mare număr de de muncitori, funcționari și studenți, guvernul a trecut la punerea în aplicare a hotărîrii sale.

„Sistemul de evaluare a muncii" introdus cu forța de guvern prevede „clasificarea" cadrelor didactice după vederile lor politice și retribuirea lor în funcție de acestea. Sistemul, imitat după „ultimele modele" americane, nu ține seama de normele de salarizare unanim recunoscute, aplicate în toate țările lumii, cum ar fi studiile, calificarea profesională, vechimea în serviciu, greutățile familiare etc. „Evaluarea" se face individual, de către oamenii autorităților guvernamentale, în mod cu totul arbitrar. Un asemenea sistem, care se întemeiază pe lingușire, pe favoritism și pe ploconire în fața autorităților, este o jignire gravă a demnității educatorului, o lovitură dată drepturilor profesionale și democratice.

Scopul acestui sistem profund reacționar de „evaluare a muncii" este de a persecuta pe profesorii și învățătorii cu vederi și atitudini progresiste și de a aduce dezbinarea în rîndurile unuia din cele mai combative sindicate japoneze — Sindicatul cadrelor didactice din întreaga Japonie, care cuprinde peste 500.000 de membri. Introducerea sa nu este întîmplătoare. În ultimii ani, guvernul KișI — aservit întru totul politicii agresive americane — face eforturi din ce în ce mai mari pentru remilitarizarea țării. S-a constituit chiar un așa-zis „consiliu de cercetări asupra constituției", prin care guvernul caută să forțeze modificarea anumitor paragrafe constituționale spre a ușura militarizarea țării.

În domeniul școlar, guvernul a manifestat tendințe clare de remilitarizare a învățămîntului. Au fost introduse noi obiecte de studiu, cu caracter militar, și s-a dat o orientare cu totul reacționară unor obiecte ca istoria, geografia, literatura etc. Profesorii care dau o educație militaristă elevilor sînt încurajați. Aplicarea „sistemului de evaluare a muncii" este menită de asemenea să stimuleze dezvoltarea educației militariste, contravenind dorinței de pace a covîrșitoarei majorități a populației din Japonia.

Sindicatul cadrelor didactice din întreaga Japonie a ripostat energic și hotărît împotriva politicii guvernamentale de sugrumare a libertății învățămîntului. Lupta pedagogilor japonezi s-a transformat, dintr-o luptă pentru revendicări materiale, într-o luptă politică. Încă din noiembrie 1957 au fost organizate, în peste 50 de orașe ale Japoniei, mitinguri și demonstrații de masă în cadrul cărora demonstranții au cerut respectarea drepturilor democratice ale educatorilor. Lupta s-a intensificat odată cu refuzul guvernului de a înceta punerea în aplicare a sistemului antidemocratic de persecutare a pedagogilor cu vederi progresiste. În a doua jumătate a lunii aprilie, de pildă, cele aproape 45.000 de cadre didactice din Tokio au organizat o grevă. Deși potrivit legilor japoneze profesorii și învățătorii din școlile publice nu au dreptul să declare grevă, ei au hotărît să treacă la aceasta ca formă supremă de protest împotriva măsurilor luate de guvern. Greve asemănătoare au avut loc, în luna mai și în lunile următoare, și în alte orașe, ca Osaka, Fukuoka, Wakaiama, Hiroșima, Ivate etc. De asemenea, studenții din mai multe centre universitare au declarat greve de protest. Organele polițienești au început atunci o activitate febrilă. Au fost efectuate percheziții și au fost arestați numeroși activiști și conducători sindicali, printre care și Takeși Kobaiasy, președintele Sindicatului cadrelor didactice din întreaga Japonie. Între poliție și participanții la greve și demonstrații au avut loc serioase ciocniri. Așa, bunăoară, în orașul Wakaiama a avut loc o adevărată luptă corp la corp între cei peste 1500 de profesori și trupele de polițiști. Lupta s-a soldat cu aproximativ 100 de răniți, dintre care 11 polițiști.

Acțiunile cadrelor didactice au luat o și mai mare amploare în ultimul timp. Recentul Congres extraordinar care s-a întrunit în acest scop a arătat clar unitatea pedagogilor în lupta lor. Cu toate represiunile polițienești, membrii Sindicatului cadrelor didactice din întreaga Japonie își continuă pînă la capăt lupta hotărîtă împotriva măsurilor antidemocratice ale guvernului, împotriva tendinței acestuia — contrară dorinței poporului japonez — de a remilitariza țara și învățămîntul.

M. I.

ȘTIINȚA ȘI TEHNICA în slujba agriculturii

(Urmare din pag. 1)

grădini înfloritoare. Este destul să amintim grandioasele lucrări ce se fac în vederea irigării pustiului Kara-kum, pe o suprafață de 450.000 ha.

Pe lîngă creșterea producției vegetale, Uniunea Sovietică dispune de mari posibilități în ceea ce privește sporirea producției animale: carne, grăsimi, lapte, ouă, lînă. Astfel, colhozul „Farul Roșu" din raionul Spaski, regiunea Reazan, și-a propus să ajungă în anul 1960 la o producție anuală de 17.000 kg. carne și 45.000 kg. lapte la 100 hectare teren arabil.

Succesele obținute în domeniul creșterii animalelor sînt asigurate nu numai de îngrijirea și hrănirea rațională, ci și de folosirea unor rase superioare create de selecționatorii sovietici. Este destul să amintim de rasa de vaci de lapte „Kostroma", de rasa de porci „Marele alb" sau de noua rasă de oi „Stavropol".

La baza succeselor obținute de știința și practica agricolă sovietică stă grija permanentă a partidului comunist și a guvernului sovietic pentru ridicarea continuă a calificării cadrelor ce muncesc în agricultură. Continua dezvoltare a învățămîntului agricol a făcut posibilă o puternică creștere a numărului de specialiști și încadrarea multor colhozuri cu președinți cu o pregătire superioară și medie. În fiecare colhoz lucrează astăzi cîte un agronom sau zootehnician, iar în unele gospodării chiar mai mulți specialiști.

Înflorirea agriculturii sovietice e oglindită în creșterea neîntreruptă a nivelului de trai al colhoznicilor. În satele în care pe vremea regimului țarist domneau sărăcia și întunericul, puterea sovietică a adus belșugul și bunăstarea. Țăranii colhoznici duc astăzi o viață fericită, bucurîndu-se din plin de binefacerile științei și culturii.

Urmînd exemplul luminos al Uniunii Sovietice, țărănimea noastră muncitoare, condusă și îndrumată de partid, se convinge pe zi ce trece că numai marea gospodărie socialistă, capabilă să introducă pe scară largă mecanizarea și să aplice cuceririle științei agricole, poate să asigure obținerea unor recolte bogate.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.61.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 490 — Vineri 31 octombrie 1958 — 4 pagini 25 bani

In cinstea zilei de 7 Noiembrie

Pregătirile pionierilor

La Palatul pionierilor din Capitală simți din plin că se apropie o mare sărbătoare.

Pionierii și școlarii participă cu o deosebită însuflețire la pregătirea simpozionului istorico-literar cu tema „In Octombrie 1917", care va avea loc la 31 octombrie, la Muzeul de istorie a partidului. In dimineața de 2 noiembrie pionierii vor asculta recitări și povestiri închinate Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. La această manifestare își vor da concursul și artiști ai teatrelor din Capitală. Membrii cercurilor de istorie și literatură pregătesc o adunare tematică închinată sărbătorii de la 7 Noiembrie, adunare care va fi urmată de concursul „Poeții lumii cîntă revoluția".

Noi realizări

Cadrele didactice și elevii școlilor din Craiova întîmpina ziua de 7 Noiembrie cu noi realizări. Pionierii de la școala de 7 ani nr. 9, de la școala medie nr. 2, de la Casa pionierilor etc., scriu numeroase scrisori pionierilor din Moscova, Leningrad și alte orașe ale Uniunii Sovietice. In fiecare săptămînă 50 de cadre didactice pleacă în diferite localități din regiune, ținînd conferințe în care vorbesc despre însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, despre succesele Uniunii Sovietice pe plan economic și cultural etc.

La colțul roșu de la școala medie nr. 2 se organizează un simpozion cu tema „Să cunoaștem experiența învățătorilor și profesorilor sovietici".

In numeroase școli se pregătesc manifestări artistice în cinstea marii sărbători.

Confecționează material didactic

Cabinetele tehnice de la centrul școlar agricol din Buzău au fost înzestrate, o dată cu începutul acestui an școlar, cu 800 de planșe didactice reprezentînd mașini, dispozitive și scheme de defășurare a diferitelor procese tehnice. Numai cabinetele școlare de tehnologia materialelor și tehnologia meseriei au fost înzestrate cu peste 450 planșe noi. In cinstea zilei de 7 Noiembrie, colectivul didactic al centrului școlar din Buzău și-a luat angajamentul să mai confecționeze încă 100 de planșe.

In sprijinul întovărășirii agricole

Mobilizați de organizația de pionieri și îndrumați de cadrele didactice, elevii școlii de 7 ani din comuna Bezdead, raionul Pucioasa, au recoltat cantitatea de 6000 kg. prune pentru întovărășirea „Cel de al II-lea Congres al P.M.R.", aducînd astfel întovărășirii economii însemnate.

Totodată ei au colectat 325 borcane de sticlă, pe care le-au predat centrului de colectare.

Acțiune patriotică

Alături de colectiviști, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Ciobănu, raionul Hîrșova, iau parte cu însuflețire la acțiunea patriotică pentru redarea de noi terenuri agriculturii. Astfel, un număr de 14 învățători și profesori au lucrat la digul Gîrliciu-Dăieni din raza raionului. In pauzele de odihnă cadrele didactice difuzează și citesc colectiviștilor ziare și broșuri.

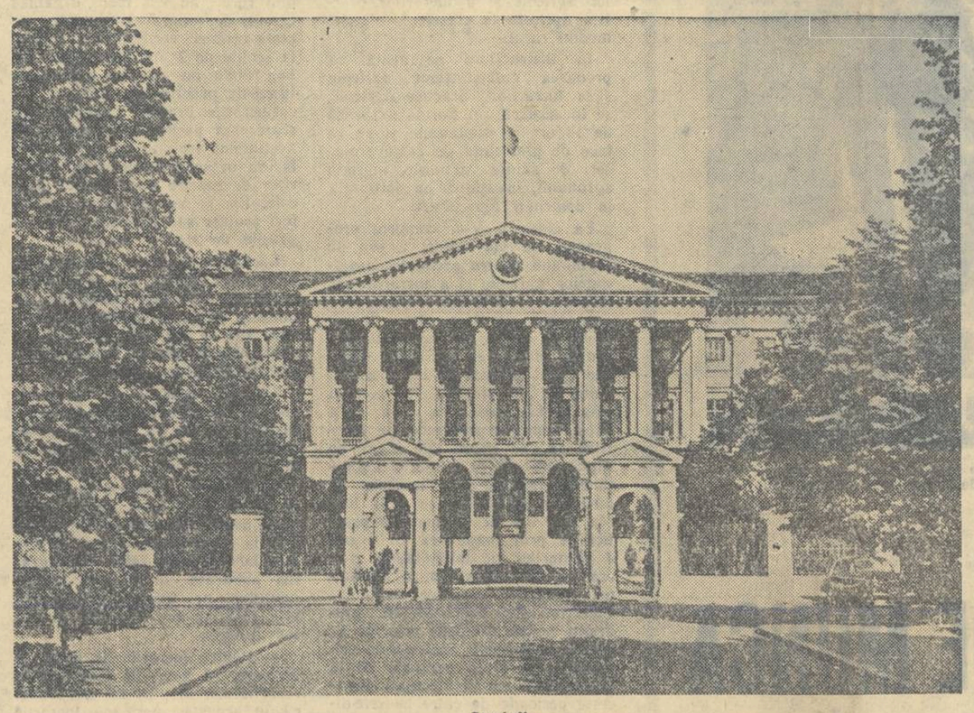

Smolnîi.

Prieteni dragi

E un obicei străvechi. Aproape în fiecare casă, într-un colțișor intim, într-un loc anumit — un scrin sau un sertar — se găsesc cîteva obiecte mărunte, fără vreo valoare aparentă, care sînt păstrate însă ca o adevărată comoară. Sînt acolo fotografii, scrisori cu file îngălbenite de vreme, o floare uscată, un carnețel... Este locul amintirilor, un loc închinat unor sentimente frumoase, unor ființe dragi, unor prieteni buni.

La școala medie din Breaza există o încăpere curată, luminoasă, cu aspect de muzeu în miniatură, care se aseamănă oarecum cu un astfel de colțișor. Sînt adunate aici obiectele pe care elevii din Breaza le-au primit de la prietenii lor, școlarii din Uniunea Sovietică. Pe o masă se află macheta Pieții Roșii. Pe alta o călimară care imită „țarul clopotelor", două miniaturi reproducînd turnurile Kremlinului, un suport de calendar din masă plastică, colorat în albastru și alb, o farfurioară cu incrustații minunate, o păpușă comică. In cutii de carton sînt fel și fel de jocuri pentru copii. Peste tot — în rafturi, pe pervazurile ferestrelor — sînt teancuri de vederi din Uniunea Sovietică. Unele din ele au fost adunate în zeci de albume tematice.

Inapoia unei vitrine sînt cîteva numere dintr-o revistă intitulată „Drujba" — prietenia. Este revista pe care o redactează școlarii din Breaza în cinstea prieteniei lor cu elevii sovietici. Privindu-i coperțile prin geamul vitrinei, ai impresia că sînt tipărite. Abia după ce le vezi mai de aproape îți dai seama că nu sînt decît rezultatul străduințelor unor elevi pricepuți în arta desenului.

...Sînt mai mulți ani de atunci. Fusese redactat primul număr din „Drujba". Elevii au hotărît să trimită un exemplar unei școli din Uniunea Sovietică. La scurt timp după ce revista a fost trimisă, școlarii sovietici au răspuns organizînd o emisiune la radio-Moscova. Așa au început primele legături. Schimbul de reviste și emisiuni s-a repetat. Au urmat scrisorile, vederile, fotografiile, darurile... Sute de scrisori au plecat din Breaza și tot sute au sosit din diferite localități ale Uniunii Sovietice.

Se întîmplă uneori ca răspunsul la scrisoarea vreunui elev să întîrzie. Atunci se neliniștește. Socotește zilele.. „Vineri a ajuns acolo. Sîmbătă mi-a răspuns. Ieri trebuia să primesc scrisoarea. Am să mai aștept și azi.." Dar nu are răbdare să aștepte. Se interesează la poștă. Funcționarii zîmbesc îngăduitor. „Nu. Deocamdată n-a sosit nimic". Pe măsură ce răspunsul întîrzie, neliniștea crește. S-o fi întîmplat ceva? S-a supărat poate pe mine? Deodată se hotărăște: „Dragă Tania, mi-e dor de tine. Ți-am scris și am așteptat răspunsul tău dar pînă acum n-am primit nimic..." In aceeași zi, însă, poșta aduce un plic mare și gros, cu adresa scrisă ordonat în rusește și românește, cu multe timbre și ștampile. Destinatarei de 15 ani cu codițe și uniformă îi vine să joace de bucurie. Ar vrea să se ascundă undeva, să citească singură, dar colegele au aflat și se îngrămădesc toate să vadă, să audă, să asculte. In plic sînt vederi din Moscova și o scrisoare. Tania se scuză că a întîrziat. Voia să-i trimită niște vederi frumoase și nu le-a găsit la timp.

Nimic nu poate fi mai frumos decît un prieten adevărat, un prieten sincer și cinstit, un om integru căruia să-i poți încredința toate gîndurile. Școlarii din Breaza au astfel de prieteni nu numai aici, ci și la mii de kilometri. Nu i-au văzut niciodată, dar ei sînt tot timpul prezenți în sufletul și în gîndurile lor. In orice discuție îi poți auzi vorbind despre pilda unui elev din Alma-Ata, din Moscova sau din Saratov, despre Șura sau Liuba, despre Tamara sau Vera, despre Sașa sau Vasia. Pe zi ce trece prietenia lor devine tot mai puternică. Fetele împletesc pentru prietenii lor sovietici semne de carte, broderii după modele naționale. De cîtva timp, Cristian Breazu migălește la un bulgăre de ipsos. Treptat, de sub crestăturile briceagului se desprinde o mică statuetă — un tînăr aplecat pe o carte. Este un dar pe care Cristian vrea să-l facă școlii nr. 182 din Moscova — școala în care învață cei mai mulți dintre prietenii lor.

Distanțele uriașe care despart pe elevii din Breaza de cei din Uniunea Sovietică nu sînt o piedică. Unii aproape că au uitat cît de departe se află prietenii lor. Le scriu ca și cum ar trebui să-i vadă peste o zi sau două, să-i îmbrățișeze și să le povestească ceasuri și zile în șir, pînă se vor răzbuna pe ce nu au putut cuprinde în scrisorile lor. Anca Răducu a purtat o discuție îndelungată cu Vera Vlasov din Branî, despre alegerea profesiei. Vera a terminat acum școala și lucrează într-o uzină. Totodată își continuă studiile în învățămîntul superior, studiind fără frecvență. Exemplul ei o ispitește și pe Anca. Mulți dintre prietenii elevilor din Breaza au terminat școala și au devenit cetățeni destoinici ai statului sovietic. Unii au părăsit localitățile în care se aflau, au plecat departe, la sute și mii de kilometri, pe întinsul imensei Uniuni Sovietice. De pe șantier, din uzine sau din institutii de învățămînt superior continuă să scrie prietenilor dragi din țara noastră, continuă să le vorbească despre patria lor. Gîndurile frumoase pe care le-au schimbat în scrisori, discuțiile pe care le-au purtat i-au apropiat atît de mult încît ei continuă să rămînă prieteni mulți ani după terminarea școlii.

Despre această prietenie vorbesc scrisorile, însignele și toate acele obiecte mărunte pe care elevii le vor păstra vreme îndelungată cu dragoste în locul în care păstrează tot ceea ce au mai de preț.

OCTAV BUZESCU

Victoriile laminoriștilor

Rar ai prilejul să asiști la o înfruntare mai impresionantă între om și metal decît în clipele cînd, de pe platforma unui laminor, privești rostogolirea neîntreruptă a țaglelor încălzite la roșu pe covorul zornăitor al benzilor transportoare. Uriașa masă de metal pare o cascadă incandescentă care coboară amenințătoare, cu viteza unui tren expres. De la cuptorul de reîncălzire la caja laminorului, de la cuptorul de recoacere pînă la capătul benzii transportoare, întreagă această rostogolire năvalnică a metalului e controlată și strunită însă de îndemînarea laminoriștilor.

Insoțitorul meu, un tînăr inginer al uzinelor „Nicolae Cristea", nu m-a condus dintru început în noile hale ale laminorului, ci la clubul uzinei. Avea să-mi arate ceva deosebit de important, de prețios pentru laminoriștii gălățeni: cea mai înaltă răsplată a muncii lor, mîndria lor — drapelul de întreprindere fruntașă pe țară.

— L-am cucerit în preajma lui 23 August de la siderurgiștii hunedoreni, îmi spune tînărul inginer. A fost o victorie grea, pentru care am luptat toți. Nu-i ușor lucru să întreci măiestria și tradiția îndelungată a hunedorenilor. Nici laminoriștii uzinelor „Republica" din București, nici cei de la Cîmpia Turzii sau Roman nu s-au dat ușor bătuți. Au realizat și ei succese însemnate. Iată motive să ne mîndrim mai mult cu drapelul cucerit și să luptăm pentru a-l menține. Vrem ca etapa de muncă pe care o străbatem acum, în plin avînt al întrecerii în cinstea lui 7 Noiembrie, să ne găsească tot în frunte.

Acum, să-ți arăt unde lucrează fruntașii noștri...

Deși mi s-a spus de la început că majoritatea muncitorilor laminorului din Galați sînt tineri, proaspeți absolvenți ai școlii profesionale, am rămas totuși uimit cunoscînd unele echipe fruntașe. Mulți din muncitorii brigăzii conduse de maistrul Titi Caragea par niște adolescenți. De altfel aceasta și sînt — ucenici ai școlii profesionale, care își fac aici practica. Nici maistrul nu este mult mai vîrstnic decît brigadierii săi. Totuși, brigăzii lui Titi Caragea i s-a dus vestea în întreaga uzină pentru succesele deosebite și neîntrerupte pe care le realizează. Prezența ucenicilor în echipele fruntașe e un fapt obișnuit la uzinele „Nicolae Cristea". La caja doua a laminorului nr. 3, în echipa lui Cezar Antipa, lucrează, umăr la umăr cu muncitorii calificați, numeroși ucenici.

Muncitorii noului laminor, a cărui instalare a fost terminată de curînd, zoresc să termine rodajul la cald și să întîmpine 7 Noiembrie cu o producție sporită. Tehnica cea mai înaintată l-a transformat pe laminoristi în adevărați comandanți ai bătăliei muncii. E greu să redai în cuvinte impresia puternică pe care ți-o produc îndemînarea și cunoștințele tehnice ale ucenicilor din echipele laminoriștilor Ion Marinescu și Alexandru Carantil, care conduc cu siguranță, apăsînd pe butoanele tabloului de comandă, întreaga mișcare a laminoarelor.

12 pînă la 15 la sută peste normă, cît realizează zilnic în această perioadă majoritatea echipelor de la „Nicolae Cristea", reprezintă adevărate recorduri. Procentele acestea înseamnă zeci de tone de sîrmă, sute de metri pătrați de tablă, kilometri de țevi pentru conducte peste plan, pentru șantierele patriei.

Acum 40 de ani, muncitorii gălățeni, marinarii navelor din port, au fost printre primii în țară care au ridicat stindardul luptei de solidaritate cu făuritorii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Astăzi, în preajma celei de a 41-a aniversări a Marii Revoluții, laminoriștii gălățeni și, alături de ei, ucenicii școlii profesionale, se dovedesc demni de tradiția glorioasă de luptă a proletariatului din străvechiul port dunărean, pășind în primele rînduri ale constructorilor socialismului din țara noastră.

MIRCEA HERIVAN

Am fost în Țara Socialismului

Despre Uniunea Sovietică citisem și auzisem nenumărate lucruri. Visam însă de mult să văd cu ochii mei minunata țară sovietică, să cunosc nemijlocit experiența celei mai înaintate școli din lume. De aceea m-am bucurat nespus cînd mi s-a oferit prilejul să fac o călătorie în Uniunea Sovietică.

Mi-e greu să exprim în cuvinte prietenia și căldura cu care am fost întîmpinați pretutindeni, dragostea cu care oamenii sovietici ne-au împărtășit experiența lor, interesul pe care l-au manifestat față de munca și realizările noastre. Ne-au impresionat modestia profesorilor sovietici atunci cînd vorbesc de experiența lor, temeinicia cu care cercetează și rezolvă problemele de educație. In toate școlile și instituțiile extrașcolare pe care le-am vizitat am putut să ne dăm seama de grija pe care o poartă statul sovietic copiilor și celor care-i educă și-i instruiesc, de apropierea sufletească ce există între profesori și elevi.

Școala sovietică acordă o mare atenție pregătirii pentru viață a elevilor și înarmării lor cu deprinderi de muncă productivă. Mărturie stau numeroasele lucrări executate de elevi în atelierele școlare, uneltele și utilajul cu care acestea sînt înzestrate, laboratoarele bogate. Cu prilejul vizitei pe care am făcut-o la școala medie nr. 1 din Bender am văzut numeroase obiecte lucrate de elevi în atelierele școlii. Acestea erau înzestrate cu mașini și unelte în stare de funcțiune, puse la dispoziția elevilor de către întreprinderile din localitate.

De neuitat va rămîne pentru noi vizita pe care am făcut-o la Palatul pionierilor din Odesa — o clădire monumentală, așezată pe malul Mării Negre. In sălile de științe naturale, de tehnică, de lucru manual pionierii executau cu atenție, cu adevărată măiestrie artistică, lucrări complicate. Biblioteca palatului este bogat înzestrată cu cărți potrivite pentru vîrsta și nivelul de înțelegere al pionierilor.

La Chișinău am asistat la un program artistic prezentat de elevi. Pioniera Galina Tkaciuk a ținut neapărat să recite o poezie în cinstea oaspeților romîni. Ne-a arătat apoi, sfioasă și mîndră în același timp, obiectele confecționate de ea în orele de lucrări practice, explicîndu-ne cu seriozitate felul în care a lucrat.

La Kiev, unde am vizitat noua clădire a Universității „Taras Sevcenko", am văzut vechea tiparniță a lui Petru Movilă. Ne-am reamintit atunci legăturile de prietenie care s-au manifestat între poporul rus și poporul romîn din cele mai vechi timpuri. Pe această tradiție și, mai ales, pe comunitatea țelurilor noastre actuale se întemeiază marea prietenie care leagă astăzi atît de strîns popoarele noastre.

Vizita în țara socialismului a fost pentru noi un prilej bogat de învățăminte și, totodată, un prilej de a exprima oamenilor sovietici stima și recunoștința ce le-o purtăm, sentimentele calde, de frățească dragoste care ne leagă de ei.

ELENA POPOIU
directoarea școlii de 7 ani nr. 11, București

Pentru studierea temeinică a marxism-leninismului

Cadrele de mîine ale construcției socialiste sînt crescute cu grijă în școli de către multele mii de învățători, profesori și maiștri din țară. Ei îi învață pe copii să gîndească, îi ajută să cunoască lumea înconjurătoare, să înțeleagă fenomenele din natură și societate, pregătindu-i pentru viață.

„Dacă propteaua este dreaptă — ne spunea un secretar de partid dintr-o școală — și lăstarul crește drept". In adevăr, pentru a le putea forma școlarilor o concepție sănătoasă, materialist-dialectică despre lume și viață este necesar ca tu, dascăl, să-ți fi însușit această concepție sănătoasă. De aici, necesitatea studierii temeinice și sistematice a marxism-leninismului, singura învățătură care dă gîndirii educatorului puterea de a interpreta în mod științific fenomenele de viață, de a pătrunde adevărata lor esență, ajutîndu-l să-și formeze o concepție sănătoasă despre lume și societate.

Conștiente de aceasta, cadrele didactice, sub îndrumarea organizațiilor de partid din școli, au urmat an de an în număr tot mai mare învățămîntul politic organizat pentru ele. Aci au avut posibilitatea să cunoască îndeaproape istoria Partidului Muncitoresc Romîn, problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste, să aprofundeze studiul economiei politice și al filozofiei. In cercurile de învățămînt politic pedagogii au putut să cunoască documentele partidului nostru și ale mișcării muncitorești internaționale, să adîncească și deci să înțeleagă mai bine problemele fundamentale ale marxismului ca: rolul conducător al partidului în lupta pentru cucerirea puterii de către clasa muncitoare și în construcția socialistă, esența dictaturii proletariatului, importanța statului în construirea socialismului și în apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului etc.

Studiul problemelor ideologice și politice le-a dat pedagogilor mai multă siguranță în predare, mai multă competință pentru descoperirea și înlăturarea rămășițelor ideologiei burgheze din munca didactică, pentru combaterea obiectivismului și așa-zisului apolitism în predare, pentru combaterea manifestărilor cosmopolite din activitatea la catedră a unor profesori ș.a.

Cunoașterea trecutului de luptă al partidului nostru, cunoașterea luptei duse de partidele comuniste și muncitorești au contribuit la educarea învățătorilor și profesorilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. La rîndul său, aceasta stă la baza educării unui tineret devotat patriei socialiste și cauzei clasei muncitoare.

Dată fiind influența pozitivă pe care o are învățămîntul de partid asupra muncii pedagogilor, Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît să sprijine cu mai multă tărie dezvoltarea acestui învățămînt pentru a crea condiții tuturor cadrelor didactice din instituțiile școlare și universitare să poată studia în mod organizat marxism-leninismul.

Incepînd cu acest an școlar, cadrele didactice din școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale, tehnice, de meserii, tehnice de maiștri, case de copii, case de pionieri, de la Stațiunea tinerilor naturaliști și din institutele de învățători vor putea studia marxism-leninismul într-o perioadă mai îndelungată, în două cicluri. Primul ciclu, avînd o durată de doi ani, cuprinde un curs privind problemele fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii Partidului Muncitoresc Romîn. Educatoarele, învățătorii, profesorii de la clasele V-VII, din casele de copii, cadrele didactice de la școlile agricole și de meserii, profesorii și maiștrii din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri pot urma apoi cei de al doilea ciclu, în care vor studia istoria partidului nostru (în doi ani) și probleme de economie politică (un an). S-a creat posibilitatea ca în continuare pedagogii care termină cu bune rezultate acest ciclu să se înscrie la cursurile de filozofie marxistă.

Ciclul al doilea pentru cadrele didactice de la clasele VIII-XI ale școlilor de cultură generală, din școlile pedagogice, de la casele de copii, din institutele de învățători și de la Stațiunea tinerilor naturaliști cuprinde studiul economiei politice (un an) și al filozofiei marxiste (doi ani).

Incadrarea profesorilor în formele de învățămînt politic se va face cu sprijinul organizațiilor de partid și al secțiilor de învățămînt și cultură pe baza pregătirii ideologice și politice a fiecărui om. Inspectorii, directorii și directorii adjuncți ai școlilor pot să studieze și ei, în raport cu pregătirea politică, în una din formele de învățămînt organizate pentru cadrele didactice.

Pozitiv este faptul că, începînd cu acest an, la cursurile de învățămînt politic, pe lîngă problemele ideologice și politice, pedagogii vor putea aprofunda și unele chestiuni privind conținutul muncii didactice și educative din școli, iar după necesități, se vor face expuneri asupra evenimentelor politice actuale interne și internaționale.

Invățămîntul politic al cadrelor didactice se desfășoară pe bază de expuneri și seminarii lunare. Ca și în anii trecuți, cercurile pentru pedagogii din orașe sînt organizate pe școli sau pe grupe de școli, iar pentru pedagogii din mediul rural expunerile și seminariile lunare se țin, după posibilități, la centrul de raion.

Pentru a se asigura acestor cursuri un conținut potrivit cerințelor școlii noastre noi, lectorii sînt selecționați, cu sprijinul comitetelor regionale de partid, dintre cele mai

(Continuare în pag. 4)

Planul de muncă AL ȘCOLII

Experiența a dovedit că planul de muncă al școlii constituie un prețios îndreptar, un auxiliar indispensabil pentru buna desfășurare a activității instructiv-educative. Un plan judicios întocmit dă colectivului școlii posibilitatea să ducă o muncă organizată și rodnică, asigură acestei munci unitate și perspectivă.

Intocmirea planului este o lucrare plină de răspundere, care presupune o temeinică muncă pregătitoare. In elaborarea sa trebuie să se țină seama atît de sarcinile de bază ale învățămîntului, de perspectivele de dezvoltare ale acestuia, cît și de condițiile specifice fiecărei școli în parte.

Cercetînd planurile de muncă ale școlii de 7 ani din satul Jitaru, raionul Potcoava, ale școlii medii nr. 17 „Matei Basarab" și ale școlilor de 7 ani nr. 3 și nr. 73 din București se poate constata că, în general, colectivele din școlile respective au căutat să întocmească planuri cuprinzătoare, axate pe sarcinile actuale ale învățămîntului nostru. Astfel, în planul de muncă al școlii de 7 ani nr. 73 sînt arătate pe larg mijloacele prin care se va urmări educarea comunistă a elevilor în cadrul activității extrașcolare și în afară de școală: cercuri de elevi, proiecții, serbări școlare, vizite în întreprinderi, G.A.S. și G.A.C., vizite la muzee, vizionări de filme și spectacole cu caracter educativ — cu precizări pentru fiecare activitate în parte (Sînt indicate, de pildă, tematica cercurilor de elevi, întreprinderile la care se vor face vizite și obiectivele ce se vor urmări cu acest prilej etc.). La fel, în planul de muncă al școlii medii nr. 17 din București se arată în mod concret ce măsuri se vor lua pentru dezvoltarea deprinderilor politehnice ale elevilor: cuprinderea lor la activitatea din cele patru ateliere ale școlii, repartizarea pe grupe, programul de lucru, organizarea și desfășurarea muncii în atelier, asigurarea colaborării dintre profesorii de specialitate și profesorii-maiștri etc.

Alături de asemenea exemple se pot întîlni, însă, și cazuri cînd planurile nu acordă importanța cuvenită problemelor actuale ale învățămîntului. Un asemenea exemplu ni-l oferă planul școlii de 7 ani din Jitaru, în care unele probleme de mare însemnătate ca generalizarea învățămîntului de 7 ani și predarea cunoștințelor agricole sînt tratate superficial. La fel, în planul școlii de 7 ani nr. 3 din București, problema politehnizării se reduce la o singură propoziție: „Acțiunea de politehnizare va fi programată în cadrul activităților din afară de clasă".

In ceea ce privește problemele cultural-educative, acestea au fost trecute în planurile generale ale școlilor, de comun acord cu toți factorii care au sarcina să organizeze astfel de acțiuni, pentru ca, așa cum prevăd instrucțiunile M.I.C., să existe prevederi unice, să se evite suprapunerea activităților.

O altă cerință a planului de muncă al școlii este aceea de a fi conform cu realitatea, adică de a ține seama de condițiile specifice, de nevoile și lipsurile proprii unității școlare respective. Numai respectarea unei asemenea cerințe asigură întocmirea unui plan care să fie cu adevărat util. Iată cîteva exemple în acest sens. Pentru a se asigura o îndrumare metodică competentă a cadrelor didactice, în planul de muncă al școlii medii nr. 17 din București s-a prevăzut crearea de brigăzi formate din cei mai buni profesori din școală. Acest lucru era necesar, ținînd seama de complexitatea cunoștințelor predate la clasele mari și, totodată, posibil datorită existenței unui număr mare de profesori de aceeași specialitate sau de specialități înrudite, fapt care permitea formarea unor asemenea brigăzi. De asemenea, pornindu-se de la constatarea că în anul școlar trecut munca diriginților cu părinții a fost nesatisfăcătoare (fapt care a avut consecințe negative asupra frecvenței și situației la învățătură a unor elevi), în planul de muncă al școlii din Jitaru se acordă o atenție deosebită măsurilor privind întărirea legăturii dintre școală și familie. Un loc important îl ocupă în planul de muncă al școlii nr. 73 din București măsurile privind îmbunătățirea disciplinei elevilor și educarea lor în spiritul grijii față de bunul obștesc. Aceste măsuri își află justificarea tocmai în lipsurile semnalate în această direcție la școala respectivă în cursul anului școlar precedent.

Tematica consiliilor pedagogice a fost fixată și ea, în multe cazuri, în funcție de nevoile reale ale școlilor și cadrelor didactice. Așa, de pildă, colectivul de la școala medie nr. 17 din București și-a propus să discute

N. ALEXE

(Continuare în pag. 3)

DIN ACTIVITATEA ŞCOLILOR PROFESIONALE ŞI TEHNICE

Succese în dotarea şcolilor cu material didactic

Îmbogăţirea materialului didactic folosit în predarea lecţiilor este o preocupare permanentă a profesorilor şi maiştrilor de la cele trei şcoli care funcţionează în cadrul grupului şcolar de pe lîngă uzinele „Steagul roşu" din Oraşul Stalin.

În afara bogatului material didactic cu care sînt dotate şcolile de către uzinele „Steagul roşu", cadrele didactice au fost sprijinite pe această linie şi de alte uzine sau întreprinderi, cum sînt uzinele „I. Fonaghi" sau „E. Thälmann". De pildă, de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" s-au obţinut piese din care elevii şcolii de maiştri au confecţionat un motor de tractor, folosit ca material didactic pentru cursul de maşini şi tractoare.

O însemnată parte din materialul didactic existent în cabinetele şcolare, a căror înzestrare a început în urmă cu 4 ani, s-a obţinut prin mijloacele proprii ale grupului şcolar, adică prin munca profesorilor, a maiştrilor şi elevilor de la cele trei şcoli. În această muncă s-au evidenţiat profesorii ing. Mihai Temian, Constantin Cană şi Hristache Ionescu de la şcoala profesională, ing. Virgil Stănoiu de la şcoala tehnică de maiştri, ing. Alexandru Marincovici şi ing. Henri Schwartz de la şcoala tehnică. Împreună cu elevii, aceştia au confecţionat planşe, desene, diagrame, machete, hărţi, au construit mecanisme sau chiar maşini. De exemplu, cercul tehnic al şcolii profesionale, condus de profesorul Constantin Cană, a construit un model în funcţiune al unei maşini cu aburi. Şcoala tehnică a realizat prin mijloace proprii aparate pentru determinarea cuplului de forţe, necesare la predarea cursurilor de mecanică. Aceste aparate au fost în mod deosebit apreciate de către toţi vizitatorii şcolii, iar modelele lor au fost solicitate de către alte şcoli care doresc să le confecţioneze pentru îmbogăţirea cabinetelor tehnice şcolare.

Iată cîteva cifre care ilustrează succesele grupului şcolar pe linia îmbogăţirii materialului didactic: la începutul anului şcolar 1958-59 grupul şcolar dispunea de 1382 planşe, în majoritate confecţionate de profesori şi elevi, 38 de diagrame mari, lucrate în şcoală, 1566 diferite piese, 614 scule, 20 dispozitive, 31 de machete, 8 mecanisme, 3 tablouri cu utilajul necesar experienţelor de electricitate, 25 de hărţi (din care 15 confecţionate în şcoală), 245 de aparate pentru experienţe, 137 de aparate de măsură, 273 diafilme, 5 aparate de proiecţie şi un epidiascop, un aparat cinematografic cu bandă îngustă şi 20 de filme de scurt metraj, 273 desene, 13 maşini-unelte în stare de funcţionare (pentru demonstraţii în cadrul cabinetelor şcolare), 3 electromotoare, un motor de tractor, două motoare de camion.

În prezent se folosesc larg în cadrul lecţiilor diafilmele, al căror număr se îmbogăţeşte necontenit. Numai în timpul care a trecut de la începutul anului şcolar filmoteca şcolii a fost dotată cu 100 diafilme pentru diferite specialităţi tehnice şi pentru disciplinele de cultură generală. Şcoala dispune de cinci cabinete special amenajate pentru proiecţii.

Succesele dobîndite în dotarea şcolilor cu material didactic constituie o mîndrie a pedagogilor de la grupul şcolar. Conducerea grupului continuă acţiunea de dotare a şcolilor cu materiale didactice urmărind angrenarea tuturor profesorilor şi maiştrilor în folosirea cît mai eficace a acestor materiale.

Prof. SIMION TOMA
grupul şcolar „Steagul roşu"
Oraşul Stalin

Viitorii mecanici agricoli sînt înarmaţi cu temeinice cunoştinţe despre noile maşini şi agregate folosite în agricultura socialistă. În fotografie, un aspect de la o lecţie practică de conducere a combinei.

Pe tema instruirii practice

PRIMELE DEPRINDERI DE MUNCA în şcolile din sectorul agricol

Învăţămîntul practic în şcolile profesionale din sectorul agricol are un caracter sezonier, deoarece predarea cunoştinţelor şi aplicarea lor de către elevi dau bune rezultate numai dacă perioadele de învăţămînt se eşalonează în timp simultan cu anotimpurile favorabile campaniilor agricole. Se ştie că multe lucrări şi operaţii importante în procesul producţiei agricole nu se pot executa cu bune rezultate decît la anumite perioade ale anului, care deseori sînt limitate doar la cîteva zile.

Pentru a asigura participarea elevilor la toate lucrările şi operaţiile de bază specifice meseriei agricole pentru care se pregătesc şi ţinîndu-se seama de faptul că la cele mai multe din aceste lucrări nu există decît o singură dată pe an prilejul de a fi executate, învăţămîntul practic din şcolile profesionale agricole nu se poate desfăşura alternativ sau paralel cu învăţămîntul teoretic, ci în perioade separate şi, într-o oarecare măsură, independent de acesta. Cursurile teoretice au loc în sezonul mai puţin activ, în timpul iernii, pe cînd instruirea practică începe în prima jumătate a primăverii şi durează pînă în cea de a doua jumătate a sezonului de toamnă.

În ceea ce priveşte instruirea practică de iniţiere, din anul I, aceasta se desfăşoară la şcolile profesionale de mecanici agricoli în mod alternativ cu învăţămîntul teoretic, într-un anumit număr de zile ale fiecărei săptămîni, în timp ce la celelalte meserii din sectorul agricol este comasată şi are loc la începutul primului an şcolar, precedînd cursurile teoretice ale trimestrului I.

Această formă de desfăşurare a procesului instructiv-educativ din şcolile agricole a dat naştere unor vii discuţii cu privire la posibilitatea aplicării în aceste condiţii a principiului pedagogic după care în procesul de formare profesională asimilarea cunoştinţelor teoretice trebuie să premeargă perioadei de formare a priceperilor şi deprinderilor practice. Pentru asigurarea succesiunii logice între teorie şi practică programele şcolare de instruire practică recomandă pentru meseriile din sectorul agrosilvic ca în cadrul primelor teme să li se predea ucenicilor noţiuni pentru familiarizarea lor cu specificul şcolii, cu cunoaşterea sectorului de producţie, cunoaşterea sumară a uneltelor şi mînuirea lor, cu cunoaşterea maşinilor şi animalelor de fermă.

Pe măsură ce, în perioada de iniţiere, se trece la lecţii care privesc formarea unor deprinderi de bază ale meseriei, profesorul-maistru se poate folosi în predare de cunoştinţele teoretice pe care elevii le-au dobîndit la ştiinţele naturii în şcoala de 7 ani. Dacă adăugăm la aceasta că majoritatea ucenicilor care intră în anul I al şcolii profesionale cu caracter agricol sînt proveniţi din mediul rural şi sînt, deci, familiarizaţi atît cu mînuirea multor unelte de mînă care se folosesc în mod frecvent în agricultură, cît şi cu principiile după care trebuie să se execute anumite lucrări, putem afirma că stabilirea perioadei de practică la începutul anului şcolar la aceste categorii de şcoli nu prejudiciază desfăşurarea ştiinţifică a învăţămîntului. Ba mai mult chiar, se poate afirma că, pe baza observaţiilor continue asupra multor lucrări şi fenomene legate de viaţa plantelor şi de transformările calitative ce se produc în mediul solului, ucenicii vin la cursurile teoretice cu numeroase cunoştinţe de specialitate dibîndite pe calea intuitivă.

Din cercetările întreprinse în multe şcoli profesionale care pregătesc elevi în meseriile agricultori, crescători de animale, horticultori şi viticultori, am putut constata cîteva lipsuri ale metodicii folosite de unii maiştri-instructori în cadrul practicii de iniţiere a ucenicilor. Astfel, în unele şcoli repartizarea ucenicilor anului I la lucrările din fermele şcolilor este necorespunzătoare nivelului lor de pregătire, cerîndu-li-se să execute lucrări mult prea complexe, sau sînt repartizaţi la lucrări care nu corespund meseriei în care se pregătesc. De exemplu, ucenicii anului I horticultori sînt repartizaţi la lucrări în cultură mare, ucenicii-viticultori la lucrări de legumicultură, zootehniştii la lucrări de viticultură etc. — urmărindu-se numai realizarea sarcinilor de producţie corespunzătoare perioadei respective, fără a se analiza dacă asemenea lucrări contribuie sau nu la instruirea ucenicilor în meseria lor de bază. Aceasta nu înseamnă, bineînţeles, că trebuie să excludem în mod radical participarea ucenicilor, mai ales în perioada de iniţiere, la lucrări din alte ramuri de producţie agricolă înrudite cu meseria lor de bază. Participarea la asemenea lucrări contribuie la calificarea pe un profil mai larg a muncitorilor agricoli, atît de necesară în agricultură.

Cu tot caracterul teoretic mai accentuat al lecţiilor din perioada de iniţiere ele trebuie să se încheie cu exerciţii pe care ucenicii să le execute cu diferite unelte sau maşini, pe baza demonstraţiei practice făcute în prealabil de către maistrul-instructor. Acesta va acorda o atenţie deosebită utilizării corecte de către ucenici a termenilor despre unelte şi maşini şi, mai ales, va urmări îndeaproape mînuirea şi conducerea corectă a uneltelor.

Instruirea practică în şcolile agricole se caracterizează prin cîteva trăsături specifice. În primul rînd trebuie să se ţină seama de faptul că, o dată cu mişcările complexe necesare efectuării diferitelor lucrări şi operaţii, muncitorul se deplasează pe suprafaţa de teren unde lucrează, cu viteze şi în ritmuri foarte variate de la o lucrare la alta. Deplasarea aceasta, continuă sau intermitentă, este necesară pentru mînuirea, conducerea şi urmărirea uneltelor sau maşinilor cu care se lucrează. Este vădit deci că atenţia muncitorului trebuie să fie distributivă, împărţită pe cele două categorii de mişcări — ale mîinilor şi corpului pentru executarea lucrărilor pe de o parte, şi a picioarelor, în vederea deplasării, pe de altă parte. Este foarte simplu, de pildă, să obişnuieşti un începător cu mînuirea coasei. Este cu mult mai greu însă să-l obişnuieşti să îmbine şi să sincronizeze mişcările mîinilor şi ale părţii superioare a corpului cu cele ale picioarelor pentru deplasarea în urma coasei. Or, o asemenea sincronizare este necesară la cele mai multe lucrări şi operaţii din agricultură. De aceea, în cadrul instruirii practice de iniţiere maistrul-instructor nu trebuie să se ghideze după gradul relativ redus de dificultate al mînuirilor în diferite lucrări agricole, ci să urmărească în principal sincronizarea corectă a diferitelor mişcări în scopul obţinerii unui randament cît mai ridicat.

În centrul problemelor instructajului de iniţiere vor sta totodată regulile şi principiile de protecţie şi securitate a muncii.

Pentru a ilustra mai clar metodele şi formele de muncă pe care le poate folosi maistrul-instructor în cadrul lecţiilor practice de iniţiere în meserie dăm mai jos un exemplu de desfăşurare a unei lecţii destinate cunoaşterii şi mînuirii uneltelor, lecţie caracteristică pentru începutul perioadei de iniţiere. Lecţia aceasta — cu tema „Cunoaşterea şi mînuirea uneltelor de mînă folosite în horticultură" — a avut loc la şcoala profesională horticolă din Turda. Ea s-a desfăşurat în două zile consecutiv.

În prima parte a lecţiei au fost prezentate uneltele de mînă pentru mobilizarea solului şi uneltele folosite la lucrările de îngrijire a culturilor. În ziua următoare maistrul-instructor a prezentat ucenicilor uneltele de mînă folosite la pomicultură şi viticultură. Ca material didactic s-au folosit 6 casmale de diferite tipuri, 6 sape de diferite tipuri, o furcă de săpat, două tîrnăcoape, 6 săpăligi, două planşe cu STAS-uri de casmale şi de sape.

Înainte de a trece la instructajul propriu-zis, maistrul-instructor s-a convins dacă ucenicii au înţeles noţiunile „mobilizare" şi „sol" din titlul lecţiei. El a căutat apoi să stabilească, împreună cu ucenicii, care sînt avantajele şi dezavantajele folosirii uneltelor de mînă în lucrările horticole, subliniind necesitatea înlocuirii lor în toate cazurile posibile cu maşini şi agregate complexe.

La descrierea uneltelor s-au arătat în mod sumar părţile componente ale acestora, insistîndu-se asupra caracteristicilor diferitelor tipuri ale aceleiaşi unelte, asupra deosebirilor de construcţie dintre ele.

Ucenicii, constituiţi în echipe, au trecut apoi prin rotaţie la fiecare lucrare, pentru a-şi putea însuşi deprinderile elementare de executare a lucrărilor respective.

În timpul lucrului maistrul a urmărit îndeaproape pe fiecare ucenic, i-a corectat mişcările, poziţia corpului şi a constatat care sînt greşelile tipice, pentru a le analiza în întreaga grupă.

Organizarea frecventă a unor asemenea instructaje practice, pe baza unei metodici ştiinţifice, va contribui la asigurarea unei mai temeinice instruiri profesionale a ucenicilor din sectorul agrosilvic, la buna pregătire a cadrelor necesare sectoarelor agriculturii noastre socialiste.

Ing. DUMITRU DANCA
Inspector cabinetul metodic
Cluj.

Schimb de experienţă

De curînd, cabinetul metodic pentru învăţămîntul profesional şi tehnic din Capitală a organizat la Moineşti un schimb de experienţă între cadrele didactice din şcolile profesionale ale industriei petrolului şi chimiei din localităţile Ploeşti, Cîmpina, Teleajen, Borzeşti, Moreni şi Moineşti. Problemele discutate în cadrul schimbului de experienţă s-au referit îndeosebi la îmbunătăţirea metodelor de instruire practică în atelierele şcolare şi în producţie, la confecţionarea şi utilizarea materialului didactic, la îmbunătăţirea muncii educative în rîndurile ucenicilor.

Participanţii au asistat la numeroase lecţii deschise organizate la Şcoala profesională de petrol-chimie din Moineşti, au urmărit desfăşurarea practicii ucenicilor la diferite schele petrolifere şi au dezbătut pe larg probleme legate de îmbunătăţirea metodelor de predare.

Consfătuirea cadrelor didactice de la Moineşti a reliefat importanţa şi necesitatea lărgirii schimbului de experienţă pe ramuri industriale.

Ing. E. CUPFER

Noi ateliere-şcoală

Nu de mult, la şcoala de meserii „Vasile Roaită" din Ploeşti a luat fiinţă o nouă secţie de tinichigerie. În momentul de faţă secţia este dotată cu o maşină de tăiat tablă (construită în şcoală), două mese din fontă pentru îndreptat tablă, nicovale şi cleşti pentru tinichigerie, instalaţie pentru încălzirea la gaze a mai multor ciocane pentru lipit, foarfeci pentru tăiat tablă, ciocane din lemn şi diverse alte scule. Toate acestea au fost confecţionate de ucenicii anului III de lăcătuşi mecanici şi forjori, sub conducerea maiştrilor instructori Tudor I. Manea şi Mînea Dumitru.

Deoarece mulţi părinţi şi-au manifestat dorinţa ca fiii lor să-şi însuşească meseria de lăcătuşi ajustori la banc, s-a trecut la lărgirea atelierului existent şi la amenajarea şi dotarea lui în acest scop.

Astfel, s-a înfiinţat un „atelier-şcoală" (în afară de cel de producţie) care a fost dotat cu o parte din sculele aflate în magazia de produse finite sau existente în şcoală. Printre acestea se numără menghini paralele din fontă pentru banc, o maşină de găurit, scule de trasat şi îndreptat, mese din fontă pentru trasat şi tuşat.

În afară de măsurile de dotare şi amenajare a locului de muncă s-a ţinut seama de măsurile de protecţie a muncii şi tehnică a securităţii.

O contribuţie deosebită la aceste înfăptuiri a dat tovarăşul profesor Gheorghe Cîmpeanu, ajutat îndeaproape de maiştrii strungari Adrian Stănescu, Gheorghe Tipa şi Marin Stoicaru.

Ing. V. HINCU
director la şcoala de meserii nr. 1, Ploeşti

DE LA MINISTERUL Învăţămîntului şi Culturii

Predarea cunoştinţelor agricole şi a lucrărilor practice agricole la clasele V-VII din mediul rural pentru anul şcolar 1958-1959

Recent, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a elaborat instrucţiuni pentru predarea cunoştinţelor agricole şi a lucrărilor practice agricole la clasele V-VII din mediul rural.

În instrucţiuni se arată că predarea cunoştinţelor agricole şi a lucrărilor practice agricole se încadrează în norma didactică de 18 ore pe săptămînă şi se va face de preferinţă de către profesori de ştiinţe naturale, ingineri agronomi, învăţători cu activitate în domeniul agriculturii.

La clasa a V-a, conform programei, se vor socoti 2 ore pe săptămînă pentru predarea cunoştinţelor agricole şi a lucrărilor de laborator (conform indicaţiilor date prin circulara nr. 72303/1958) şi cîte 3 ore pe săptămînă pentru efectuarea lucrărilor practice (prin mărirea cu 1 oră a planului de învăţămînt la această clasă). La clasele a VI-a şi a VII-a, conform programei de tranziţie, se vor socoti cîte 2 ore pe săptămînă pentru predarea cunoştinţelor agricole şi a lucrărilor de laborator (realizîndu-se prin luarea unei ore de la lucrările practice şi prin majorarea cu o oră a planurilor de învăţămînt) şi o oră pe săptămînă pentru efectuarea lucrărilor practice agricole. Celelalte ore, prevăzute în programa pentru lucrările practice agricole în perioada vacanţei de primăvară, cît şi în perioada de la 15-30 iunie, vor fi efectuate în aceste perioade de către cadrele didactice în cadrul obligaţiilor de activitate metodico-didactică de 6 ore în medie pe zi. Pentru conducerea şi îndrumarea lucrărilor practice agricole din această perioadă vor fi antrenaţi învăţătorii, profesorii de chimie, de geografie şi de alte specialităţi, cunoscători ai muncii agricole.

Perioada vacanţei de primăvară, cît şi perioada de la 15—30 iunie reprezintă etape principale în producţia agricolă, cînd au loc cele mai importante lucrări agricole pe care elevii trebuie să le cunoască.

În afară de practica agricolă care se desfăşoară în perioadele mai sus arătate, toate şcolile de cultură generală din mediul rural vor îndruma elevii ca în timpul liber, cînd nu sînt condiţii de lucrări agricole, să contribuie în mod organizat la diferite munci de folos obştesc.

Prin introducerea cunoştinţelor agricole şi a lucrărilor practice agricole, şcolile de 7 ani din mediul rural nu vor mai organiza cercuri de mîini îndemînatice; aceste cercuri vor funcţiona numai la şcolile de 7 ani din mediul urban unde nu au fost organizate lucrările practice de atelier.

Lucrările practice agricole vor reprezenta partea aplicativă a cunoştinţelor teoretice şi se vor desfăşura în scopul cunoaşterii factorilor de mărire a producţiei agricole. Ele se vor desfăşura pe loturi şcolare sau în gospodăriile agricole de stat şi colective.

Lucrările practice prevăzute în programa şcolară vor fi puse de acord cu interesele producţiei, cu unitatea unde se desfăşoară practica. Ele se pot schimba de la o săptămînă la alta în funcţie de influenţa factorilor naturali.

Lucrările practice se vor desfăşura în tot cursul anului. În organizarea lor, se va ţine seama de condiţiile naturale prielnice de lucru în agricultură.

Ca urmare a măririi numărului de ore de la 2 la 3 ore pe săptămînă pentru lucrările practice agricole la clasa a V-a, cele 31 de ore acordate în plus faţă de programa publicată în „Gazeta învăţămîntului" nr. 485 din 26 septembrie 1958 se vor repartiza în modul următor:

— Pentru lucrările de iarnă în perioada 15 nov.—28 februarie se repartizează în plus 22 ore, astfel că în această perioadă lucrările practice se desfăşoară în 30 de ore total (ţinîndu-se seama de cele prevăzute în programă).

— Pentru lucrările practice agricole de primăvară — 9 ore, astfel ca aceste lucrări să se desfăşoare în 45 de ore total (ţinîndu-se seama şi de cele prevăzute în programă).

— Pentru lucrările de vară şi de toamnă, numărul de ore rămîne cel prevăzut în programa publicată în „Gazeta învăţămîntului".

În anul şcolar 1958-1959, clasele V-VII nu vor mai efectua lucrări de atelier. Orele de la lucrările de atelier au fost afectate pentru predarea cunoştinţelor agricole şi pentru efectuarea lucrărilor agricole.

La clasa a V-a, în perioada de iarnă, prin majorarea orelor de lucrări practice, elevii vor executa în afară de lucrările practice prevăzute în programă următoarele: lucrări practice necesare procesului de producţie în agricultură care vor consta din diferite împletituri din nuiele, papură, paie (confecţionarea de rogojini, coşuri de recoltat produse agricole etc.); lucrări de reparare a uneltelor agricole (ascuţirea părţilor tăietoare, punerea cozilor, îngrijirea lor şi alte lucrări de reparare a utilajului folosit de elevi).

Prin aceste lucrări, elevii capătă cunoştinţe şi deprinderi elementare de tîmplărie şi lăcătuşărie strîns legate de întreţinerea utilajului agricol şi de confecţionarea celor mai simple unelte de mînă folosite în agricultură.

Pentru perioada de primăvară, cînd lucrările agricole au o intensitate mai mare şi sînt legate de un anumit sezon (epoci optime de însămînţare, de plantare etc., cum sînt cele din luna aprilie), se pot trece unele ore de lucrări de la clasele V-VII, din perioada de iarnă, o dată cu întocmirea planurilor calendaristice.

Pentru buna desfăşurare a lucrărilor practice, toate şcolile de 7 ani din mediul rural trebuie dotate cu terenuri corespunzătoare cu sprijinul sfaturilor populare regionale şi raionale. Terenurile trebuie să fie bune pentru cultură şi în imediata apropiere a şcolilor. Suprafaţa terenului didactic al şcolii trebuie să fie de cel puţin 0,5 ha. şi de cel mult 2 ha, în funcţie de numărul elevilor şcolarizaţi la clasele V-VII.

Bibliografie pentru profesorii de cunoştinţe agricole

Pentru sprijinirea cadrelor didactice care predau cunoştinţele agricole în şcolile de 7 ani din mediul sătesc — pînă la apariţia manualului de cunoştinţe agricole şi a îndrumătoarelor de lucrări practice — se recomandă următoarea bibliografie:

— Manualul de agricultură generală de la şcolile profesionale agricole.

— „Cultura legumelor pentru învăţămîntul agrosilvic de masă", de ing. M. Demetrescu, ing. M. Bulboacă, ing. M. Nistor.

— „Lucrări practice agricole pentru cursurile agrozootehnice de 3 ani", de ing. Gh. Dăneţ, Gh. Drăghicescu, I. Mircea.

Desfăşurarea activităţii de educaţie fizică în anul şcolar 1958-1959

Sarcinile educaţiei fizice în şcoală se realizează prin mai multe forme de activitate, dintre care lecţia reprezintă forma de bază.

În scopul îmbunătăţirii continue a lecţiilor de educaţie fizică şi pentru înlăturarea confuziilor existente în ceea ce priveşte caracterul şi conţinutul acestora, se precizează următoarele:

În şcolile de toate gradele, lecţia de educaţie fizică va avea un caracter de pregătire fizică generală.

Pentru aceasta se vor efectua exerciţii fizice care să contribuie la dezvoltarea marilor funcţiuni ale organismului elevilor (circulaţie, respiraţie etc.), la dezvoltarea armonioasă a corpului, la dezvoltarea calităţilor fizice de bază (viteză, forţă, rezistenţă, îndemînare) precum şi la formarea deprinderilor motrice de mişcare şi cu caracter aplicativ. Exerciţiul fizic va fi organizat sub formă de gimnastică, atletism, jocuri, schi şi înot.

Profesorii de educaţie fizică vor alege acele exerciţii care, în funcţie de nivelul de pregătire al clasei, de condiţiile materiale şi de anotimp, permit angrenarea tuturor elevilor într-o activitate susţinută pe toată durata lecţiei. Astfel, în trimestrul I accentul va cădea pe elementele de atletism şi jocuri, în trimestrul II pe elementele de gimnastică de bază, acrobatică, sărituri şi jocuri, în trimestrul III — pe elementele de atletism şi jocuri.

Caracterul de pregătire fizică generală nu impune ca în conţinutul unei lecţii să fie prezente în acelaşi timp elemente din mai multe ramuri de sport. Lecţia poate fi axată pe elemente dintr-o singură ramură de sport dar care poţ asigura pregătirea fizică generală a elevilor.

Este necesar ca profesorii de educaţie fizică să acorde o atenţie deosebită exerciţiilor pentru dezvoltarea calităţilor fizice de bază, recomandînd în acelaşi timp şi exerciţii care să fie executate individual de elevi în timpul liber.

Normele de control, care reprezintă indicii de apreciere obiectivă a nivelului de pregătire al unui elev sau al unei clase, vor fi stabilite de profesorii de educaţie fizică la începutul fiecărui trimestru, ţinîndu-se seama de nivelul anterior de pregătire al elevilor (pe baza normelor de control trecute de elevi în clasa precedentă sau prin lecţii de control efectuate la începutul anului şcolar), de nivelul de pregătire care trebuie realizat la sfîrşitul trimestrului şi al anului şcolar, ca şi de condiţiile materiale de care dispune şcoala.

Valoarea normei de control va trebui să corespundă notei 5 Toate rezultatele superioare normei de control obţinute de elevi vor fi cotate cu note pînă la 10, iar rezultatele inferioare vor fi cotate cu note de la 1 la 4, în funcţie de valoarea lor.

Pentru a constitui o preocupare permanentă a elevilor precum şi un stimulent în pregătirea lor, normele de control vor fi afişate la loc vizibil şi discutate cu elevii la începutul fiecărui trimestru.

La gimnastică, norma de control va fi formată dintr-un exerciţiu alcătuit de elev. Acesta va conţine în mod obligatoriu un număr de elemente indicate de profesor (de exemplu rostogolire înainte şi înapoi, cumpănă stînd pe cap etc). Elevul va lega aceste elemente între ele formînd un exerciţiu. Se va nota execuţia. Norma pentru sărituri va fi indicată de profesor la începutul trimestrului.

La atletism, norma de control va consta din trecerea unor probe şi a baremurilor respective de către elevi. Baremurile minime vor fi stabilite la valoarea normelor complexului sportiv G.M.A. pentru vîrsta respectivă.

La jocuri, norma de control va consta dintr-un exerciţiu complex conţinînd un număr de procedee tehnice legate între ele. (De exemplu, pentru baschet, o schimbare de direcţie, primirea mingii, pasarea mingii, aruncarea la coş din alergare). Procedeele tehnice vor fi indicate la începutul trimestrului, iar structura exerciţiului în momentul trecerii normei.

Notarea se poate face în funcţie de execuţia tehnică sau în funcţie de timpul realizat. Se poate ţine seama şi de ambele criterii. Pentru şcolile în care se pot desfăşura jocuri sportive propriu zise, notarea se va face şi în funcţie de orientarea elevului în cadrul jocului. Totodată, cunoştinţele vor fi verificate în timpul concursurilor dintre clase sau pe clasă.

La schi şi înot, norma de control se va stabili pe criteriul timpului pe anumite distanţe, timp luat comparativ cu normele complexului sportiv G.M.A.

Media se va încheia la sfîrşitul fiecărui trimestru, pe baza notelor primite de elev în timpul trimestrului. Notele se acordă pentru execuţie tehnică (gimnastică-jocuri), ca şi pentru timpii şi distanţele realizate (atletism, înot, schi).

Pentru buna desfăşurare a activităţii de educaţie fizică profesorul va întocmi un plan anual de muncă, planuri calendaristice trimestriale şi planuri de lecţie (pentru cadrele didactice care nu au vechime de 4 ani în învăţămînt sau pentru cadrele fără studii superioare în specialitate).

Planul calendaristic se va alcătui după ce în prealabil au fost stabilite normele de control şi va asigura prin conţinutul său pregătirea elevilor pentru realizarea normelor de control. Eşalonarea temelor de lecţii în cadrul planului calendaristic va respecta succesiunea firească a etapelor, de învăţare a unei teme, de repetare, de consolidare, de perfecţionare.

În planificarea temelor de lecţie în planul calendaristic trebuie să se ţină seama de: posibilitatea elevilor de a şi le însuşi şi executa, de condiţiile materiale în care se desfăşoară activitatea şi de posibilitatea profesorului de a preda tema respectivă.

Pentru a se evita munca superficială nu se vor planifica într-o lecţie mai mult de două teme.

Alegeri de partid
în școlile Capitalei

A crescut combativitatea comuniștilor

Dezbaterile ce au avut loc în adunarea generală de alegeri a comuniștilor de la Școala medie „Aurel Vlaicu" au aprofundat, în spiritul documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 9—13 iunie a.c., munca profesional-politică din această unitate de învățămînt.

Așa precum numeroși vorbitori au arătat, documentele Plenarei i-au ajutat și pe comuniștii din această instituție să-și analizeze cu mai mult simț de răspundere propriile lipsuri, să fie mai preocupați de a cunoaște felul cum se achită de sarcinile profesionale și politice fiecare om din școală și să se convingă de faptul că arătarea cu sinceritate și curaj a tuturor laturilor negative din munca fiecărula, din activitatea colectivului luat în ansamblu este absolut necesară, căci de aceasta depind în cea mai mare parte succesele muncii.

Dacă la Școala medie „Aurel Vlaicu" în anii precedenți au existat serioase lipsuri în ceea ce privește conținutul predării, metodele de educare a copiilor și rezultatele obținute în educație, dacă în sînul colectivului pedagogic nu domnea o atmosferă prielnică muncii creatoare, astăzi — așa precum adunarea generală a constatat — cu sprijinul și sub îndrumarea organizației de partid multe din aceste deficiențe au fost înlăturate. Datorită activității desfășurate de membrii de partid, a crescut conștiința comunistă a oamenilor. Ca urmare, s-a întărit disciplina în munca profesional-politică și s-a intensificat simțitor efortul colectiv pentru îmbunătățirea conținutului activității școlare, în special a muncii educative (lichidarea abaterilor disciplinare ale elevilor, sporirea grijii copiilor față de avutul școlii, formarea unei conduite civilizate etc.). Din darea de seamă s-a văzut că biroul organizației de bază și-a îndreptat mai mult atenția spre conținutul ideologic și politic al lecțiilor — problemă de o importanță majoră pentru munca de partid din școală.

Adunarea generală a arătat, de asemenea, că față de anul trecut au crescut combativitatea comuniștilor din această unitate de învățămînt și intransigența lor față de lipsuri. În adunare, intervențiile multor tovarăși ca de pildă G. Niculescu, C. Lepădatu, V. Grigorescu, E. Szekeres s-au caracterizat prin combativitate partinică și prin principialitate atît în discutarea problemelor privind munca proprie, cît și în discutarea activității întregului colectiv.

Din darea de seamă, dar mai ales din discuții a rezultat că deși în Școala medie „Aurel Vlaicu" munca profesional-politică s-a îmbunătățit, mai există încă și multe aspecte negative pentru îndepărtarea cărora este nevoie de efortul comun și susținut al tuturor pedagogilor, în frunte cu comuniștii.

Bunăoară, dezbaterile au scos la iveală faptul că membrii și candidații de partid n-au vegheat cu toată atenția la puritatea ideologică a învățămîntului și la întărirea spiritului de partid în predare, n-au dezvăluit rămășițele concepțiilor burgheze despre instrucție și educație ale unor cadre didactice, nu s-au ocupat îndeajuns de aflarea și înlăturarea metodelor învechite de educare a copiilor.

Puțini comuniști au combătut la vreme împăciuitorismul unor cadre din conducerea școlii, liberalismul în muncă manifestat în rîndul pedagogilor pînă nu de mult, autoliniștirea de care au dat dovadă chiar și unii membri ai biroului organizației de bază. Foarte util ar fi fost pentru munca școlii ca în adunarea generală să se fi căutat mai adînc rădăcinile misticismului și ale manifestărilor nesănătoase ce mai există încă la unii elevi.

Dezbaterile au subliniat stilul defectuos de muncă al secretarului de partid, care nu a colaborat cu conducerea unității, astfel încît activitatea politică să poată fi axată pe problemele curente ale școlii, iar comuniștii să fie mobilizați să sprijine cu fermitate hotărîrile luate de direcțiune. Între secretara de partid și tovarășa Natalia Cotoară, directoare adjunctă, au existat chiar neînțelegeri și discuții neprincipiale. Biroul organizației de bază, de asemenea, nu s-a ocupat îndeajuns de controlul îndeplinirii sarcinilor trasate pe linie de partid.

Darea de seamă și discuțiile din adunare au înlesnit noului birou ales să vadă și căile prin care vor putea fi înlăturate principalele deficiențe ale muncii. Este vorba, desigur, de realizarea unei mai strînse colaborări între conducerea administrativă și biroul organizației de bază. Este vorba de atenția mai mare ce trebuie acordată lărgirii și întăririi rîndurilor organizației prin primirea de noi membri și candidați de partid dintre cele mai devotate și mai capabile elemente din școală, precum și de folosirea intensă a activului fără de partid în sprijinirea acțiunilor întreprinse de organizația P.M.R.

Formarea unui front puternic al comuniștilor din școală pentru asigurarea unui învățămînt adînc pătruns de spiritul partinic și pentru sprijinirea cu fermitate a tuturor măsurilor luate de direcțiune — a reieșit din dezbateri — este o cerință expresă a muncii profesional-politice din Școala medie „Aurel Vlaicu"

Mai sînt multe de făcut

Și comuniștii de la Școala profesională de ucenici „23 August" au făcut zilele trecute bilanțul activității duse în perioada care a trecut de la ultimele alegeri de partid.

Darea de seamă prezentată de tov. Fausta Fîslaru, secretara organizației de partid din școală, a relevat printre altele, ca parte pozitivă, ajutorul pe care comuniștii l-au dat conducerii administrative în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Biroul organizației de bază a venit cu inițiative și a sprijinit pe directori să organizeze meditații cu tinerii rămași în urmă la carte, să asigure serviciului făcut de pedagogii chemați să supravegheze sau să ajute pe școlari în timp ce își efectuează lecțiile, un conținut corespunzător. Sub îndrumarea organizației de partid s-a dat o mai mare atenție creării tuturor condițiilor ca elevii corigenți să-și îndrepte situația la învățătură (scutire de unele sarcini extrașcolare, o legătură mai strînsă cu familia, pentru ca ajutorul primit de către elevi și de școală din partea acesteia să fie mai puternic etc.).

Comuniștii din conducerea școlii au ajutat la schimbarea stilului de muncă al maiștrilor-instructori și la îmbunătățirea activității practice a ucenicilor.

Darea de seamă și într-o oarecare măsură discuțiile au suferit prin faptul că au analizat mai mult munca administrativă din școală și nu au arătat pe larg în ce au constat activitatea politică și influențele ei asupra procesului instructiv-educativ. Nu a reieșit din dezbateri că ar fi existat vreo preocupare din partea biroului organizației de bază pentru a cunoaște în ce măsură lecțiile sînt predate de pe poziții partinice și pentru a descoperi în școală metodele de educare neconforme cu cerințele pedagogiei noastre noi. Ar fi fost necesar să se fi analizat munca politică desfășurată de comuniști pentru legarea puternică a învățămîntului de viață, pentru a dezvolta la ucenici dragostea față de meserie, mîndria de a fi muncitori. Tot astfel ar fi fost necesare aprecieri mai largi asupra nivelului muncii în cercul de învățămînt politic al cadrelor didactice și asupra felului cum se folosesc pedagogii de cele cunoscute prin studiul politic organizat.

Așa cum au relevat discuțiile, organizația de bază nu s-a interesat de modul în care se desfășoară activitatea pe linia U.T.M., ceea ce a făcut ca în anul trecut utemiștii să nu fi fost cuprinși în învățămîntul politic și aproape să nu ducă viață de organizație. Față de această situație, este de mirare cum unii comuniști ca Iancu Blumenthal, locțiitor de secretar, au putut să mai aibă o atitudine de justificare a lipsurilor proprii. Tov. Blumenthal a pretins, de pildă, că nu a avut cum să ajute organizația U.T.M. pe linia învățămîntului politic deoarece acesta nu a existat, din vina Comitetului raional U.T.M., dar nu a putut să arate ce a făcut ca membru de partid și ca locțiitor de secretar pentru ca în școală să fie create formele învățămîntului politic U.T.M., ce a întreprins pentru ca utemiștii să ducă viață de organizație.

Din cuvîntul unor tovarăși a reieșit că în rîndul utemiștilor există și ucenici care au note mici și care nu sînt exemplu de bună-purtare. Cauza rezidă și în aceea că primirile în U.T.M. nu s-au făcut întotdeauna ținînd seama de situația la învățătură și de părerea diriginților și a profesorilor de la clasele respective, iar comuniștii nu au luat atitudine împotriva acestei practici.

Organizația de partid nu a desfășurat o muncă susținută nici în conducerea celorlalte organizații de masă pentru educarea în spirit nou a tuturor salariaților, inclusiv a acelora din personalul administrativ.

Deși numărul membrilor de partid din școală este destul de mic, a fost absentă preocuparea secretarului de partid pentru creșterea rîndurilor organizației prin primirea de noi candidați. Unii tovarăși au arătat că în școală există suficiente elemente cinstite și cu multe merite care doresc și ar putea deveni candidați de partid. Aproape absentă a fost și preocuparea pentru educarea și folosirea oamenilor ce fac parte din activul fără de partid.

Toate acestea arată că organizația de partid de la Școala profesională „23 August" are încă multe de făcut pentru a se achita — la înălțimea cerințelor — de toate sarcinile ce-i revin în calitatea sa de conducător politic în unitatea respectivă de învățămînt. Intrucît spiritul critic și autocritic s-a dovedit a fi destul de tocit chiar și la unii comuniști, organizația de bază își va îndrepta desigur eforturile și înspre a învăța pe oameni să se folosească de această armă, care duce la cunoașterea lipsurilor și la îmbunătățirea muncii.

Analiză nu îndeajuns de aprofundată

La Școala medie nr. 12 toți cei 16 membri de partid au fost prezenți la adunarea generală ce s-a desfășurat în ziua de 18 octombrie avînd pe ordinea de zi darea de seamă și alegerea noului birou al organizației de bază.

Darea de seamă prezentată de tov. Maria Pop, secretara organizației de partid, s-a oprit cu deosebire asupra unor măsuri bune ce au fost luate pentru educarea marxist-leninistă a oamenilor, ca de pildă cuprinderea tuturor cadrelor didactice și a salariaților în formele învățămîntului de partid.

Biroul organizației de bază a venit și în sprijinul organizației U.T.M., ajutînd la selecționarea propagandiștilor și interesîndu-se de nivelul discuțiilor în cercurile de învățămînt ale tineretului.

Pentru a sprijini efectiv activitatea organizației U.T.M. și de pionieri, învățătorii și diriginții au fost îndrumați să se ocupe îndeaproape de problemele muncii utemiștilor și pionierilor din clasele respective. În vederea asigurării succesului în alegerile U.T.M. și pionierești și pentru a face ca în general organizația de tineret să aibă rezultate bune în activitate, biroul organizației de partid a repartizat fiecărei clase cîte un comunist avînd sarcini concrete în acest sens.

Ținînd seama de unele deficiențe existente în trecut în educarea elevilor, sub îndrumarea organizației de partid a sporit preocuparea pedagogilor pentru creșterea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Cu succes sînt folosite vizitele în întreprinderi, excursiile, audițiile muzicale și altele.

Dezbaterile din adunarea generală au arătat că în munca de partid din școală există și deficiențe. Astfel, biroul organizației de bază nu a dat atenția cuvenită repartizării sarcinilor pe oameni, nu a urmărit cu regularitate îndeplinirea acestor sarcini și nu s-a interesat de felul cum sînt aplicate hotărîrile luate în adunările generale de organizație.

Darea de seamă a subliniat faptul că munca de partid din școală nu a fost „suficient de politică" ; era însă foarte important să se concretizeze pe ce se bazează o asemenea constatare, ce urmări a avut această situație în școală și ce trebuie să se întreprindă pentru a se înlătura deficiența amintită. Atît darea de seamă cît și discuțiile, trecînd în grabă peste lipsuri ca și peste unele aspecte pozitive, nu au analizat probleme importante, probleme-cheie ale activității politice din școală. Faptul că nu s-a discutat cum sprijină organizația de bază conducerea unității în asigurarea purității ideologice a învățămîntului, cum au luptat comuniștii pentru descoperirea și combaterea rămășițelor concepțiilor burgheze despre munca pedagogică, activitatea lor pentru dezvoltarea spiritului de partid în predare, arată că nici preocupările comuniștilor nu au fost îndeajuns canalizate înspre aceste probleme.

A lipsit, de asemenea, prezentarea modului în care organizația de partid a vegheat la traducerea în viață a hotărîrilor de partid și de stat privind întărirea legăturii învățămîntului cu practica construcției socialiste, pentru formarea la elevi a deprinderilor practice necesare muncii în producție.

Adunarea generală de alegeri de la Școala medie nr. 12 a scos la iveală o insuficientă preocupare din partea biroului organizației de bază pentru educarea membrilor de partid în spiritul combativității și al grijii pentru dezvăluirea la timp a tuturor lipsurilor. Așa se explică, printre altele, și poziția pe care au avut-o în ședință unii comuniști ca Ana Drăgușan, Robert Cantar și alții care au evitat să arate deschis lipsurile biroului organizației de bază, care nu au făcut o analiză cît de cît acceptabilă muncii politice din școală și au dovedit că nu au reflectat cu temeinicie asupra activității fiecărui membru de partid din colectiv. Este greu de presupus că tov. E. Teodorescu, membră de partid și directoare a școlii, nu a avut nimic de spus în legătură cu problemele ridicate în darea de seamă și în discuții într-o adunare atît de importantă ca aceasta, în care se analiza, pe o perioadă îndelungată, munca politică din școala pe care o conduce.

Organizația de bază din această unitate de învățămînt are suficiente forțe pentru a exercita o înrîurire puternică asupra masei de oameni ce lucrează aci. Noul birou ales — care se compune din tovarășii Ștefan Biberi, Ana Pop și Leontina Grigorescu — va ști să folosească la maximum învățămintele trase din adunarea generală de alegeri pentru îmbunătățirea continuă a muncii politice din școală.

A. COSMIN

Adunare pionierească

Zilele trecute a avut loc la școala medie din orașul Lipova adunarea generală a organizației de pionieri pentru alegerea președintelui unității. Peste 200 de pionieri au participat la acest eveniment important din viața organizației lor.

După primirea raportului au fost prezentate în cadrul adunării unele aspecte ale activității multilaterale desfășurate de către pionierii acestei școli. S-a arătat, astfel, că s-au bucurat de o primire deosebit de bună din partea pionierilor adunările organizate de unitate, cu sprijinul cadrelor didactice, pe temele „Călătorind pe harta patriei", „George Coșbuc-poetul" și „În lumea antică", spectacolele cu scenета „Timur și băieții lui" de A. Gaidar, cu programe de cîntece și dansuri etc. În cadrul concursului „Cu cîntecul și jocul pe plaiurile bănățene", corul pionierilor și școlarilor din Lipova a cîștigat locul III pe regiune.

Toate acestea au contribuit la educarea patriotică a copiilor, la adîncirea și lărgirea cunoștințelor căpătate de ei în școală, la lărgirea orizontului lor cultural.

FRANCISC WILD
Lipova

Activități practice în grădiniță

De pe urma secerișului am adunat cu copiii paie de grîu, orz, secară, ovăz. Le-am scurtat pînă la noduri, apoi le-am așezat în mănunchiuri pe grosimi, lungimi și culori, pregătind astfel material pentru orele de activități practice.

Acum îi învăț pe copii să contureze desenele făcute pe hîrtie mai groasă ori cartonașe, lipind paie deasupra liniilor trasate. Folosesc pentru aceasta pastă din făină, dextrină ori clei. Îi deprind apoi să umple spațiile figurilor, așezînd și lipind paie unul lîngă altul. Astfel se pot obține diferite figuri ornamentale. După aceste exerciții voi face cu copiii aplicațiuni de același gen, învățîndu-i să execute tăvițe, rame etc.

Frumoase obiecte decorative obținem prin folosirea paielor colorate (fierte în vopsea înainte de lucru). De asemenea despicînd paiele puțin umede și călcîndu-le ușor cu mașina, am obținut fâșii cu care copiii fac aplicații mai frumoase și mai durabile decît cu hîrtie colorată.

I. PETRESCU
București

Pentru copiii ai căror părinți sînt în producție

La școala de 7 ani nr. 46 din raionul 23 August din Capitală s-a înființat pentru copiii ai căror părinți sînt în producție un semiinternat.

O sală de clasă a fost amenajată ca sală pentru pregătirea lecțiilor. Dimineața studiază aici elevii claselor V-VII, iar după-amiază elevii claselor I-IV. Pregătirea lecțiilor se face sub îndrumarea cadrelor didactice. Chiar din primele zile de funcționare a semiinternatului s-a putut constata o îmbunătățire în învățătura elevilor.

GLEB STATNIC
București

In ora de lucrări practice în atelier, elevii școlii „I. L. Caragiale" din Capitală învață cum se mînuiește cărucioru strungului.

Cum predau matematica
în clasa a X-a reală

În acest an școlar au început să funcționeze, conform Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, secții reale și umaniste în clasele a X-a ale școlilor medii.

Pornind munca mea de predare a matematicii la secția reală a clasei a X-a, primul obiectiv pe care mi l-am stabilit a fost acela de a asigura o pregătire cît mai temeinică a elevilor pentru activitatea lor viitoare în producție — în întreprinderi industriale sau în agricultură — de a răspunde astfel scopului principal pentru care au fost create secțiile reale. Țin seama de faptul că marea majoritate a elevilor mei vor lucra în uzine și fabrici, la S.M.T.-uri, pe șantierele de construcție, în transporturi, sau vor urma mai departe în instituțiile de învățămînt superior. Prețuindu-i ei vor avea nevoie de cunoștințe aprofundate de matematică, de deprinderi sigure de aplicare în practică a acestora.

Luînd în considerare faptul că predarea matematicii în clasa a X-a reală îngăduie studierea mai în adîncime a acestei discipline decît în clasele a X-a dinainte, am socotit că trebuie să acord mai multă atenție, pe lîngă rezolvarea de probleme și exerciții, chestiunilor teoretice. Este cunoscut faptul că mulți dintre elevii care rezolvă mulțumitor problemele fac față cu greutate demonstrației unei probleme, stabilirii unei formule sau unei reguli. Pentru înlăturarea acestui neajuns am considerat că este necesar în primul rînd să combat părerea unor elevi că partea din lecție în care profesorul demonstrează anumite adevăruri este numai un „rău necesar", că ea trebuie urmărită — cu mai mult sau mai puțin interes — doar pentru că în cele din urmă se trag concluzii și se stabilesc formule care se pot folosi de-a gata în rezolvarea problemelor. Dificultățile pe care le-au întîmpinat unii elevi în demonstrarea unor teoreme de geometrie în spațiu — ca teoremele privitoare la faptul că două drepte paralele cu a treia sînt paralele între ele sau că printr-un punct exterior unui plan se poate duce un singur plan paralel cu planul dat — în stabilirea — la trigonometrie — a formulelor fundamentale pentru cazul cînd raza mobilă a unghiului se găsește în alt cadran decît în acel care a fost demonstrat în clasă, sau la algebră în deducerea unor formule de analiză combinatorie mi-au confirmat și mai mult părerea că trebuie să verific în clasă în ce măsură elevii au înțeles și și-au însușit chestiunile teoretice. Socotesc că în acest mod se realizează o înțelegere mai adîncă de către elevi a materiei predate, se combate un aspect periculos al formalismului în însușirea cunoștințelor, se asigură înarmarea elevilor cu baza teoretică necesară pentru a aplica în mod conștient în producție adevărurile matematice sau pentru a înțelege chestiunile teoretice complexe pe care le vor studia în învățămîntul superior.

În vederea adîncirii cunoștințelor teoretice le cer elevilor să rezolve și probleme cu caracter demonstrativ. Probleme de acest fel se găsesc în număr suficient atît în manualul de algebră superioară, cît și în cel de geometrie în spațiu. Exercițiile și problemele de acest fel sînt deosebit de utile, întrucît îi pun pe elevi în situația de a stabili singuri unele proprietăți generale, de a descoperi ei înșiși unele adevăruri. Ele îi obișnuiesc pe elevi cu o muncă de cercetare, le dezvoltă inițiativa, inventivitatea.

Experiența mi-a arătat că nu puțini elevi întîmpină dificultăți în rezolvarea unor tipuri de probleme și exerciții de algebră, de geometrie în spațiu și trigonometrie. Bunăoară, unii nu știu să aplice, în rezolvarea problemelor în legătură cu corpurile geometrice, teoremele studiate în partea introductivă a geometriei în spațiu, chiar dacă ei cunosc aceste teoreme. Elevi care cunosc bine, de pildă, teorema celor trei perpendiculare și reciprocele ei, ca și alte teoreme în legătură cu dreapta perpendiculară pe plan, admit totuși numai în mod intuitiv perpendicularitatea unor drepte cu prilejul rezolvării unor probleme despre prisma oblică sau despre piramidă, fără a dovedi aceasta riguros, pe baza teoremelor cunoscute. De asemenea, ei evită demonstrația atunci cînd trebuie să stabilească forma unei secțiuni într-un corp. Se creează astfel o ruptură între studiul teoremelor introductive din geometria în spațiu și studiul corpurilor. În vederea înlăturării acestei deficiențe, o dată cu trecerea la studiul corpurilor geometrice voi căuta să mă bizui neîncetat pe teoremele pe care elevii le studiază acum, în primul trimestru, în partea introductivă din geometria în spațiu. Voi căuta să le arăt elevilor, prin exemple concrete, cum putem ajunge la unele concluzii greșite dacă nu ne bizuim în mod riguros pe demonstrație.

Elevii întîmpină deseori dificultăți în rezolvarea ecuațiilor trigonometrice. Aceasta se întîmplă pentru că ecuațiile trigonometrice sînt studiate de obicei de abia la sfîrșitul anului școlar, după ce elevii și-au însușit toate formulele de bază din trigonometrie. Timpul scurt în care sînt tratate ecuațiile trigonometrice, ca și lipsa unei metode generale de rezolvare a lor fac ca mulți elevi să nu poată rezolva chiar unele ecuații de greutate mijlocie. Consider că această deficiență poate fi în bună parte înlăturată dacă studiul ecuațiilor trigonometrice nu va fi amînat pînă la sfîrșitul trimestrului al III-lea, ci va începe mult mai devreme, chiar în trimestrul I, deîndată ce elevii vor cunoaște funcțiile trigonometrice, variația lor, periodicitatea etc. Mi-am propus să le arăt elevilor, în cîteva lecții, cum se rezolvă ecuațiile simple, să insist asupra soluției generale, asupra verificării ei și să rezolv cu elevii ecuații pe baza formulelor fundamentale. În tot timpul trimestrului al II-lea, pe măsura însușirii de către elevi a diferitelor grupe de formule (în legătură cu funcțiile trigonometrice ale sumei și diferenței, ale semiunghiului, ale unghiului dublu etc.), le voi cere să rezolve, concomitent cu exerciții simple și identități prin care să-și fixeze formulele, și ecuații trigonometrice care necesită aplicarea acestor formule. La sfîrșitul trimestrului al III-lea, în cadrul lecțiilor prevăzute pentru predarea ecuațiilor trigonometrice, cunoștințele pe care elevii le-au căpătat în legătură cu acestea în tot cursul anului școlar vor fi completate, sistematizate, sintetizate. Cred că în acest mod voi asigura mai bine însușirea de către elevi a cunoștințelor privitoare la rezolvarea ecuațiilor trigonometrice, deoarece această însușire va fi realizată în timp mai îndelungat, treptat, prin exemple numeroase și variate și în strînsă legătură cu formulele pe care le studiază elevii.

Voi acorda multă atenție și rezolvării de probleme complexe, care necesită folosirea cunoștințelor din diferite discipline ale matematicii. Dificultățile pe care le întîmpină unii elevi în rezolvarea acestui tip de probleme se explică, fără îndoială, prin lipsa de exercițiu. În adevăr, probleme de acest fel se rezolvă de obicei de abia în perioada recapitulării finale. Cred că este mult mai bine să rezolvăm probleme complexe în tot timpul anului școlar, pe măsură ce elevii își însușesc diferite capitole din algebră, geometrie și trigonometrie. Chiar din trimestrul I putem împleti, bunăoară, cunoștințele de geometrie în spațiu cu cele de trigonometrie, în special în legătură cu rezolvarea triunghiului dreptunghic. Pentru aceasta este necesar însă ca studiul rezolvării triunghiului dreptunghic la trigonometrie să nu fie amînat pînă spre sfîrșitul trimestrului al II-lea, ci să înceapă chiar din trimestrul I, deîndată ce elevii cunosc funcțiile trigonometrice. Prin aceasta asigurăm posibilitatea ca studiul teoremelor introductive de geometrie în spațiu să fie legat, prin probleme, de rezolvarea triunghiului dreptunghic. Cunoașterea de către elevi a rezolvării triunghiului dreptunghic încă în trimestrul I îmi va permite să aplic cunoștințele de trigonometrie și la studiul poliedrelor, în trimestrul al II-lea. De altfel, faptul că elevii vor cunoaște mai din timp rezolvarea triunghiului dreptunghic va stimula interesul lor pentru studiul trigonometriei în general, dat fiind că ei se vor putea convinge de la început de utilitatea trigonometriei în rezolvarea unor probleme cu conținut practic.

Materia prevăzută la matematică pentru secția reală a clasei a X-a este destul de vastă și nu lipsită pe alocuri de dificultăți serioase. Din această pricină, cu toate că numărul orelor de matematică este destul de mare, dorința de a da elevilor cît mai multe cunoștințe creează pericolul de a se ajunge fie la supraîncărcare, fie la o parcurgere superficială a materiei. Tocmai pentru a evita această situație am socotit necesar să chibzuiesc foarte serios asupra repartiției materiei pentru fiecare trimestru, pentru fiecare oră, astfel încît să pot asigura la fiecare lecție clarificarea deplină a chestiunilor discutate și să-i fac pe elevi să-și însușească în mare măsură cunoștințele în clasă și să poată rezolva fără greutate deosebită temele pentru acasă. Întrucît timpul prevăzut pentru recapitulare la sfîrșitul fiecărui trimestru și la sfîrșitul anului este scurt, mi-am propus să asigur în permanență recapitularea materiei curente și chiar a celei din clasele anterioare. Acest lucru este posibil printr-o alegere atentă a problemelor și exercițiilor. Sînt foarte indicate în acest scop, bunăoară, exercițiile din manualul de algebră în legătură cu binomul lui Newton, care ne dau prilejul să reamintim elevilor o serie de cunoștințe din clasa a IX-a în legătură cu exponenții fracționari și negativi, cu ecuațiile exponențiale, cu ecuațiile logaritmice, cu proprietățile logaritmilor. De asemenea, în rezolvarea multor probleme de geometrie în spațiu avem prilejul de a reveni asupra unor teoreme din geometria plană studiate în clasele a VIII-a și a IX-a.

Studiul matematicii în clasa a X-a ne oferă largi posibilități de rezolvare a sarcinilor învățămîntului politehnic. Putem efectua cu elevii numeroase probleme de trigonometrie care arată cum se aplică cunoștințele de trigonometrie în industrie, în agricultură, în construcții, transport etc. De asemenea, în manualul de geometrie sînt suficiente probleme în legătură cu determinarea volumelor și ariilor unor corpuri, cu aplicarea geometriei în fizică etc. Voi căuta să rezolv cu elevii cît mai multe probleme de acest fel, pentru ca ei să înțeleagă marea utilitate practică a cunoștințelor de matematică, să învețe a aplica aceste cunoștințe.

Prof. M. SCHEIN
Școala medie nr. 20 „Gheorghe Șincai" București

PLANUL DE MUNCĂ AL ȘCOLII

(Urmare din pag. 1)

într-una din primele ședințe ale consiliului pedagogic o problemă specifică școlii respective — și anume, problema ascultării elevilor în condițiile claselor aglomerate. Pornind de la constatarea că mare parte din cadrele didactice au încă nelămuriri asupra conținutului și formelor de activitate ale muncii metodice, în planul tematic al consiliului pedagogic de la școala nr. 73 s-a prevăzut o asemenea temă.

O examinare mai atentă a planurilor ne arată, însă, că ele nu răspund totdeauna la problemele pe care le ridică practica școlii respective. Bunăoară, în partea introductivă a planului de muncă de la școala din Jitaru se face o analiză a situației din anul școlar precedent arătîndu-se, printre altele, lipsurile ce s-au constatat. Cercetînd însă planul în continuare, putem observa că într-o serie de cazuri nu se pune accentul pe măsurile necesare pentru lichidarea lipsurilor semnalate. Astfel, nu sînt arătate măsurile și acțiunile concrete în vederea completării materialului didactic necesar la clasele I—IV, sau pentru închegarea colectivului de învățători și profesori (lipsuri subliniate în partea introductivă a planului). La această școală există unele cadre necalificate încă. Problema ajutorării acestor cadre nu a fost cuprinsă însă în plan decît sub forma unor prevederi vagi.

De regulă, colectivele care redactează planurile de muncă folosesc în acest scop procesele-verbale ale consiliilor pedagogice de sfîrșit de an, precum și sugestiile celorlalte cadre didactice din școală. Este necesar ca în elaborarea planului de muncă să se țină seama și de observațiile de fiecare zi din anul școlar precedent. În acest scop, în afara observațiilor trecute în caietul directorului sau ale celorlalte cadre didactice, sînt deosebit de utile notările făcute la rubrica de observații din plan. Asemenea notări nu am întîlnit, însă, în planurile de muncă ale școlilor amintite. Ele sînt necesare în primul rînd întrucît ne permit să urmărim pe parcurs realizarea sarcinilor, să vedem în ce măsură au fost acestea înfăptuite și, deci, ce mai rămîne de făcut.

Deosebit de important este ca planul de muncă al școlii să fie concret. Pentru aceasta este necesar să fixăm în plan nu numai obiectivele, ci și acțiunile prin care acestea se realizează, însoțite de termenele respective.

Apreciind planurile de muncă de la cele patru școli putem observa că cea mai mare parte din ele au serioase lipsuri din acest punct de vedere. În planul de muncă al școlii de 7 ani nr. 3 din București, la punctul privind munca metodică la clasele I—IV nu sînt indicate decît patru obiective, din care trei, fiind cu totul generale, sînt deopotrivă de valabile pentru orice școală sau clasă (îmbunătățirea muncii în predarea limbii române, predarea cunoștințelor de istorie, geografie și științe naturale, formarea de bune deprinderi la elevi). Nu sînt indicate problemele specifice pe care le ridică munca metodică de la clasele I—IV, nu sînt specificate acțiuni care să ducă la realizarea lor

Superficialitatea cu care au fost tratate unele probleme în planurile de muncă se poate vedea și din următorul exemplu : la punctul din planul de muncă al școlii din Jitaru privind notarea justă a cunoștințelor se arată că această sarcină se va realiza prin **trecerea cu regularitate a notelor în catalog și în carnetele elevilor.** Este evident că în cazul de față acțiunile indicate nu corespund obiectivului propus.

Uneori termenele de îndeplinire a sarcinilor sînt necorespunzătoare necesității lor. Astfel, în planul școlii de 7 ani nr. 3 din București s-a prevăzut ca termen pentru lămurirea situației unui număr de 4 elevi neșcolarizați data de 30 octombrie. Este de neînțeles cum putea colectivul școlii să fixeze un asemenea termen pentru îndeplinirea unei sarcini ce trebuia rezolvată încă la începutul anului.

O lipsă de preciziune se poate constata și în ceea ce privește repartizarea sarcinilor. Așa, de pildă, în planul de muncă al școlii de 7 ani nr. 73 sau în cel al școlii din Jitaru întîlnim de foarte multe ori indicația că de cutare sau cutare sarcină răspunde „întregul colectiv". Este adevărat că asemenea sarcini sînt de obicei din categoria celor permanente (pregătirea profesorului pentru lecție, verificarea cunoștințelor etc.). Dar tot atît de adevărat este că orice sarcină trebuie repartizată unei persoane sau unui colectiv care să răspundă de ea și să urmărească realizarea ei. De fapt, asemenea formulări vagi în repartizarea sarcinilor se datoresc caracterului neconcret al planurilor înseși. Dacă în planurile respective s-ar fi indicat nu numai obiectivele, ci și acțiunile și activitățile prin care se va urmări realizarea acestora, atunci s-ar fi putut preciza și persoanele care răspund de îndeplinirea lor. La o temă ca verificarea cunoștințelor, de pildă, se putea planifica o discuție sau un referat pe tema „Procedee de verificare a cunoștințelor", sondaje de control ale directorului asupra felului în care se face verificarea cunoștințelor, o lecție deschisă în care să se urmărească acest obiectiv, procurarea și studierea unor materiale pe această temă etc.

Una din condițiile îndeplinirii planului de muncă al școlii o constituie justa repartizare a sarcinilor, în funcție de importanța lor și în raport cu pregătirea și priceperea fiecărui învățător sau profesor. Ținînd seama de acest lucru, la școala medie nr. 17, de pildă, sarcinile de bază au fost repartizate cadrelor didactice cu o temeinică pregătire profesională și o bună orientare politico-ideologică. O sarcină ca îmbunătățirea disciplinei — care pentru școala nr. 73 constituia unul din obiectivele importante în acest an — a fost repartizată directorului adjunct. La aceeași școală, resortul evidenței școlare este dat în sarcina unei învățătoare care cunoaște bine circumscripția respectivă.

Tot la școala nr. 73 întîlnim, însă, și unele deficiențe serioase în privința repartizării sarcinilor. Astfel, sarcinile privind munca metodică au fost încredințate profesoarei de fizică (deși în școală există un profesor de pedagogie-psihologie), în timp ce de sarcinile politehnizării se ocupă profesorii de geografie și de științe naturale. Și mai curios este faptul că răspunderea pentru munca cu părinții, care presupune multă pricepere, experiență și tact pedagogic, a fost dată în sarcina contabilului școlii, pe motiv că acesta se pricepe la problemele de gestiune ale comitetului de părinți. Această motivare dovedește, de fapt, o înțelegere greșită a rolului comitetului de părinți, care în nici un caz nu se reduce la ajutorarea materială a școlii.

Cercetarea activității desfășurate în școli în perioada ce s-a scurs de la începerea cursurilor arată că planurile nu au rămas simple documente încuiate în sertar, că învățătorii și profesorii urmăresc realizarea lor, că directorii controlează periodic îndeplinirea planurilor.

Confruntarea planurilor de muncă cu realitățile arată că, în general, cadrele didactice din școlile respective s-au convins de necesitatea organizării planificate a activității, că depun eforturi pentru realizarea sarcinilor ce le revin. Ea dezvăluie, însă, și o serie de însemnate lipsuri în întocmirea planurilor, lipsuri care se răsfring asupra calității muncii instructiv-educative. Aceste lipsuri pot fi lichidate dacă atît conducerile școlilor cît și cadrele didactice vor privi cu mai multă seriozitate planul de muncă al școlii, dacă vor căuta să întocmească planuri concrete, care să țină seama atît de sarcinile de bază ale învățămîntului, cît și de condițiile și nevoile specifice ale fiecărei școli.

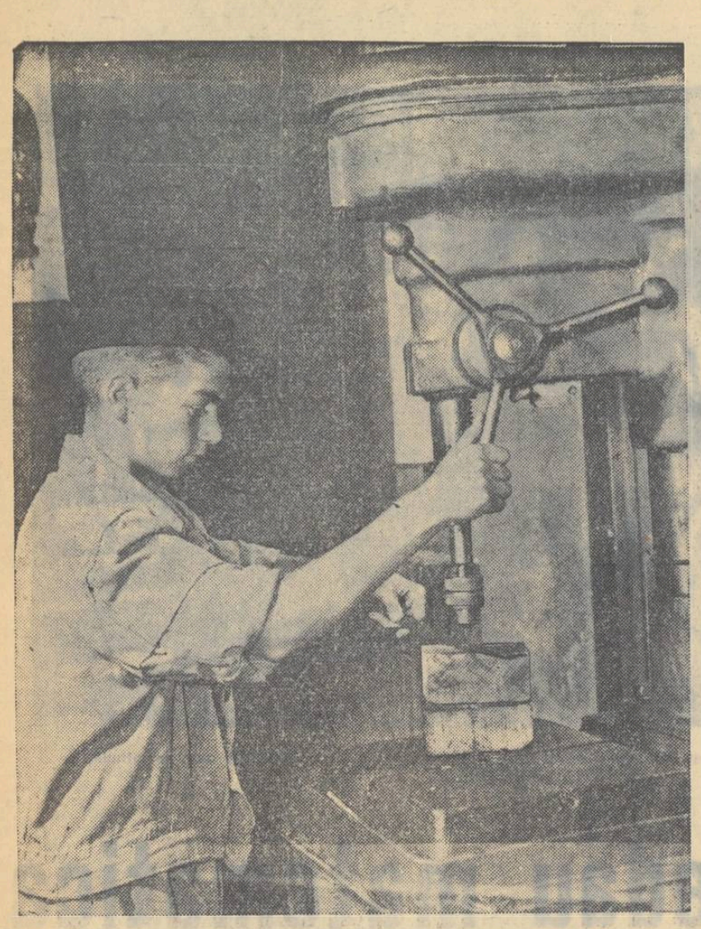

Dumitru Alexandru, elev în anul II la Școala profesională C.F.R. „Griviția Roșie", lucrează în atelier.

Munca obștească a pedagogilor

Pedagogii din comuna Cătina, raionul Sărmaș, regiunea Cluj, aduc o contribuție de seamă la lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură.

Mobilizați de organizația de partid din comună, în timpul lor liber pedagogii stau de vorbă cu țăranii muncitori neînscriși încă în întovărășirile agricole din localitate. De asemenea, prin recenziile prezentate la cercurile de citit, prin conferințele și programele artistice susținute la căminul cultural, prin articolele scrise la gazeta cetățenească pedagogii atrag mereu alte familii de țărani muncitori pe făgașul agriculturii socialiste.

I. ARDELEANU
Comuna Cătina

Carnet cultural

În urmă cu aproape șase luni, conducerea Clubului muncitorilor din învățămînt din Capitală a luat inițiativa organizării unui cerc de artă plastică care să grupeze pe profesorii de desen din București. În scurt timp, un număr de peste 50 de profesori, selectînd din lucrările lor de pictură, au realizat o frumoasă expoziție colectivă, care a fost solicitată și de Casa de cultură a combinatului metalurgic din Reșița, unde a stat 30 de zile. Activitatea cercului plastic de pe lîngă club a continuat cu organizarea cîtorva expoziții personale.

În momentul de față expun în sălile clubului profesoarele Sanda Moga și Maria Palade. Prof. Sanda Moga expune pictură în ulei, acuarelă și grafică, cuprinzînd o tematică variată. Predomină lucrările cu peisaje și subiecte din natură și de la țară. Sub raportul realizării artistice atrag atenția scene de muncă din activitatea obișnuită, mai ales în sate din Transilvania („Spălătoreasă", „Prelucrarea cînepii", „La spălat rufe", „La legatul viei" etc.). Preocuparea artistei pentru subiecte luate din viața școlii este ilustrată prin tablourile „Școlărița", „Primele lecții" și „Politehnizare". Tabloul „Primele lecții", în creion, surprinde o fetiță în ochii căreia se citește o mare dorință de cunoaștere. Lucrarea vădește posibilitățile artistei de a-și trata în adîncime subiectul.

Compoziția „Politehnizare", de asemenea în creion, reușește să ne comunice un aspect din munca de înarmare a elevilor cu deprinderi practice. Cine a văzut cu cît interes și cu cîtă plăcere lucrează elevii cu mașini și unelte în atelierele școlii, cîtă bucurie le dă crearea cu propriile lor mîini a unor obiecte utile va recunoaște autenticitatea compoziției menționate. Se simte, însă, că artista a luat contact cu asemenea subiecte de curînd și că, din această cauză, a preferat să prindă doar mișcarea, concentrarea, vioiciunea elevilor — neglijînd detaliul.

În expozițiile profesoarei Maria Palade, care cuprind de asemenea o tematică largă, predomină două preocupări legate de evenimentele zilelor noastre. Prima se vădește în lucrările elaborate recent pe baza unor schițe luate la fața locului în timpul războiului sau pe baza unor amintiri și arată atitudinea artistei de condamnare a uneltirilor războinice ale imperialiștilor („În spatele frontului", „Rămași singuri", „După atac" etc.). Deosebit de puternic impresionează tabloul „În timp de război". Vioara căzută jos, portativele răvășite, globul pămîntesc rostogolit pe podea, iar în mijloc un bărbat mai în vîrstă, cu mîinile încrucișate, cu privirea pierdută, neștiind la ce se poate aștepta. O frîntură din atîtea drame ale trecutului război, dar și o acuzare, o dorință fierbinte ca asemenea fapte să nu se mai repete.

Cealaltă preocupare oglindită în tablourile Mariei Palade privește legarea învățămîntului de viață — munca elevilor în atelierele fabricilor sau în atelierele școlare — și este ilustrată prin lucrările: „La strung", „La practică", „La raboteză". Elevii zugrăviți la Maria Palade se apropie de mașini cu oarecare sfială, dar atenți și curajoși. Lucrătorii le dau explicații și-i inițiază în tainele meseriei cu multă dragoste.

★

În agenda activității clubului se înscrie și recenta premieră a Teatrului de păpuși. Din repertoriul acestui teatru fac parte piesele „Dragostea celor trei portocale", „Prințesa moțuroasă", „Pățaniile unei fetițe", „La pomul de iarnă", „Petrică cel leneș", „Iepurașul îngîmfat" etc.

Axate pe subiecte accesibile elevilor de vîrstă mică, spectacolele colectivului au un important rol educativ. Preocupat de perfecționarea propriei măiestrii artistice, colectivul a reușit să se claseze pe locul III la concursul pe țară al teatrelor de păpuși. Pentru a îmbunătăți calitatea spectacolelor, recent s-a trecut la înregistrarea vocilor pe bandă de magnetofon.

Meritul colectivului de cinci persoane al teatrului de păpuși este cu atît mai mare cu cît membrii lui sînt totodată minuitori, mașiniști, operatori, electricieni etc.

Activitatea acestui colectiv al clubului nu se mărginește la raza orașului București. Astfel, colectivul a dat reprezentații cu piesa „Dragostea celor trei portocale" și în localitățile Tîrgoviște, Doicești, Pucioasa, Moreni.

MIHAIL TANASESCU

Note bibliografice

În Editura de stat didactică și pedagogică au apărut de curînd următoarele volume:

PRACTICA ELEVILOR ÎN PRODUCȚIE — de N. P. Bulatov.

Participarea elevilor la munca productivă contribuie în cea mai mare măsură la pregătirea lor politehnică. „Practica elevilor în producție" de N. P. Bulatov, recent tradusă din limba rusă, este o carte care vine în sprijinul muncii cadrelor noastre didactice pentru realizarea învățămîntului politehnic. Ea tratează probleme privind conținutul practicii în producție, alegerea ramurii industriale, planul, pregătirea și organizarea practicii, munca propriu-zisă a elevilor și felul în care se încheie practica.

Cercetînd experiența unor școli sovietice autorul constată că formele practicii în producție diferă de la o școală la alta, datorită condițiilor pe care le oferă întreprinderea unde efectuează elevii practica. Se insistă și asupra diferitelor forme de practică — de la faza observării pasive a procesului de producție, fără participarea directă a elevilor în muncă, și pînă la practica activă și sistematică care se desfășoară după un plan elaborat în comun de școală și de întreprindere. N. P. Bulatov consideră că această ultimă formă contribuie în cea mai mare măsură la pregătirea politehnică a elevilor.

CARTEA LUCRULUI MANUAL (vol. I) — de Ilie Mirea.

În această lucrare autorul ne împărtășește cîteva aspecte din bogata sa experiență în legătură cu lucrările pe care le pot executa copiii în timpul orelor de lucru manual. Ea se adresează educatoarelor din instituțiile preșcolare și învățătorilor care predau la clasele I și a II-a.

Începînd cu jocurile cele mai simple și ajungînd pînă la cele care solicită operațiuni mai complicate, „Cartea lucrului manual" demonstrează amănunțit cum se pot confecționa diferite obiecte și jocuri, folosind materiale simple și la îndemîna oricui.

Cartea este bogat ilustrată cu planșe în două sau mai multe culori, în care sînt prezentate modelele obiectelor și jocurilor, precum și uneltele cu ajutorul cărora ele pot fi executate.

ÎNDRUMAREA DESENULUI ȘI MODELAJULUI ÎN INSTITUȚIILE PREȘCOLARE — de N. P. Sakulina.

În elaborarea acestei lucrări autoarea a pornit de la cercetarea experienței educatorilor sovietici. Ea critică poziția acelor pedagogi și metodiști care considerau activitățile de desen și modelaj ca importante numai pentru dezvoltarea aptitudinilor artistice ale copiilor, subliniind că în primul rînd trebuie luată în considerare importanța cognitivă a desenului și modelajului.

În continuare sînt prezentate diferite metode de observare a realității și de folosire a materialului intuitiv la activitățile de desen și modelaj. Cartea se încheie cu un capitol care tratează problema folosirii cuvîntului și a diferitelor mijloace intuitive la activitățile de desen și modelaj.

Pentru studierea temeinică a marxism-leninismului

(Urmare din pag. 1)

bune cadre didactice, avînd o serioasă pregătire ideologico-politică.

Succesul muncii în cercurile de învățămînt este asigurat însă nu numai de buna pregătire a lectorului, ci și de participarea regulată la seminarii și expuneri a cadrelor didactice, ca și de studierea temeinică a tuturor problemelor.

Este necesar ca, mai mult decît în anii precedenți, organizațiile sindicale din școli să sprijine desfășurarea învățămîntului ideologic, determinînd pe toți cursanții să aibă o frecvență regulată, ajutîndu-i în procurarea materialului bibliografic, reflectînd în coloanele gazetelor de perete munca sindicaliștilor în cercurile de învățămînt.

Ridicării nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice trebuie să-i acorde toată atenția și directorii școlilor. Ei au sarcina să discute cu lectorii cursurilor respective atît asupra succeselor constatate în munca pedagogilor, cît și asupra confuziilor de ordin ideologic și politic pe care le observă cu ocazia asistențelor la lecțiile ținute de profesori și învățători pentru a se putea clarifica în seminarii toate problemele. Directorilor nu trebuie să le fie indiferent dacă pedagogii urmează sau nu cu regularitate învățămîntul politic, dacă ei studiază cu seriozitate sau vin nepregătiți la seminarii.

Utilitatea învățămîntului politic cere ca atenția tuturor factorilor legați de munca școlară să se îndrepte înspre buna lui desfășurare. Se asigură astfel studiul sistematic și temeinic al marxism-leninismului, atît de necesar pedagogilor ce muncesc în școala noastră nouă.

Mai multă grijă pentru școală

Este vară, școala medie din Sebeș a devenit de nerecunoscut. Pereții au fost zugrăviți, scările de lemn care urcă la etaj au fost înlocuite cu scări de piatră, s-a pus pardoseală nouă — într-un cuvînt, înfățișarea localului a fost schimbată.

Totuși, conducerea școlii nu se bucură încă de sprijinul deplin al organelor locale ale puterii de stat în vederea creării condițiilor necesare desfășurării în condiții bune a procesului instructiv-educativ. Așa se explică faptul că depozitul A.V.S.A.P și clocitoria orașului ocupă încăperi ale școlii care puteau fi folosite pentru amenajarea unui atelier de lăcătușărie. În același timp, sfatul popular refuză să execute hotărîrea judecătorească care prevede evacuarea unor familii ce locuiesc în localul școlii, ceea ce face ca internatul să funcționeze în condiții grele.

Credem că este de datoria sfatului popular local să ajute școala să-și recapete încăperile care au fost înstrăinate, pentru ca munca să se poată desfășura în condiții bune.

VICOS

Valoroasa inițiativă a școlilor sătești din Stavropol

Brigăzi de elevi lucrează pe ogoare și în ferme

În cuvîntarea pe care a rostit-o la 14 octombrie a.c. la Stavropol, cu prilejul remiterii „Ordinului Lenin" ținutului Stavropol, tovarășul N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., s-a referit, printre altele, și la munca școlilor din ținut. El a dat o apreciere înaltă inițiativei născute în aceste școli cu privire la crearea brigăzilor de elevi care lucrează în colhozuri și sovhozuri.

Ziarul „Pravda" din 23 octombrie a.c. închină o pagină activității brigăzilor școlare din Stavropol. Citind cuvintele tovarășului Hrușciov în legătură cu rezultatele îmbucurătoare obținute de elevii din ținutul Stavropol în munca practică pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, „Pravda" publică în continuare o serie de articole și știri care vorbesc despre condițiile în care s-a născut inițiativa lor, despre rezultatele și perspectivele acesteia.

Reproducem mai jos unele dintre aceste articole și știri.

„În ținutul Stavropol s-a născut inițiativa remarcabilă de a se crea brigăzi de elevi în colhozuri... În ținut există 314 brigăzi de acest fel. În ele lucrează 25.000 de elevi. Ce și-au propus aceste brigăzi? Ele se formează din rîndurile elevilor din clasele VIII-IX. Colhozurile atribuie acestor brigăzi loturi de pămînt. Pe măsura puterilor lor, elevii îndeplinesc în agricultură un complex de lucrări legate de programa școlară. Această activitate se realizează fără a dăuna îndeplinirii programei. Iarna și primăvara se rezervă pentru muncă anumite ore, iar în timpul vacanței de vară elevii se dedică pe de-a întregul muncii preferate pe ogoare. În colhozul „Kaziminsk", Klava Miguli, șefa unei brigăzi de elevi, a povestit că elevii muncesc cu mult avînt pe ogoare. Brigada a recoltat cîte 115 chintale de știuleți de porumb la hectar de pe o suprafață de 75 de hectare, cîte 70 chintale de boabe de porumb hibrid de pe o suprafață de 25 de hectare și cîte 25,2 chintale de grîu la hectar de pe o suprafață de 20 de hectare. Elevii au crescut 7.800 de rațe. În brigadă lucrează 130 de elevi din clasele VIII-IX.

Aceasta este o inițiativă bună. Tinerii și tinerele sînt educați prin muncă, învață să fie disciplinați și se pregătesc să devină maiștri destoinici ai agriculturii.

Asemenea oameni trebuie primiți în primul rînd în institutele de învățămînt superior. Să dăm locurile din institute acelora care nu se tem de munca grea, care creează prin munca lor bunuri materiale pentru popor".

Din cuvîntarea rostită de tovarășul N. S. HRUȘCIOV la 14 octombrie 1958 la adunarea festivă din Stavropol, cu prilejul remiterii „Ordinului Lenin" ținutului Stavropol.

O cauză vitală a organizațiilor de partid sătești

Brigăzile de elevi, ca formă de legătură a învățămîntului cu munca productivă, au fost chemate la viață de însăși necesitățile acesteia. Brigada înlătură ruperea școlii de producție, contribuie la consolidarea cunoștințelor primite de elevi în școală, îi obișnuiește cu munca, le asigură o odihnă rațională și îi călește din punct de vedere fizic.

Organizațiile de partid din raionul Petrovsk au apreciat în mod just această mișcare plină de perspective a elevilor de la sate și susțin prin toate mijloacele organizarea brigăzilor. În anul trecut s-au creat brigăzi de elevi în toate cele 13 școli medii ale raionului nostru. Ele au avut la dispoziție 960 de hectare de pămînt pentru cultura porumbului, 380 de hectare pentru culturi de floarea soarelui, 280 de hectare pentru culturi legumicole și bostănării, 473 de hectare de grădini și vii. Prin forțele lor brigăzile de elevi au crescut și au realizat gogoși de viermi de mătase în valoare de 42.000 de ruble.

Comitetul raional de partid a cunoscut multilateral activitatea brigăzilor de elevi și a încredințat conducerea acestora colectivelor pedagogice și organizațiilor de partid din colhozuri și sovhozuri. A avut loc o consfătuire raională a fruntașilor brigăzilor de elevi, la care au participat toți președinții de colhozuri, directorii sovhozurilor și conducătorii școlilor, precum și secretari ai organizațiilor de partid.

La una dintre ședințele plenare ale comitetului raional de partid a fost discutată problema învățămîntului politehnic și a pregătirii brigăzilor de elevi pentru sezonul de primăvară și de vară al anului curent. La lucrările plenarei au luat parte toți profesorii comuniști din școlile raionului, precum și comuniștii care conduc colhozuri și sovhozuri. Plenara s-a desfășurat într-un spirit foarte activ. În cadrul ei s-a acordat un interes profund și o serioasă atenție vieții școlilor.

În anul acesta, mișcarea elevilor pentru participarea nemijlocită la munca agricolă a căpătat o și mai mare amploare. În brigăzile școlare au intrat 1.260 de elevi din clasele mari. Ei s-au constituit în brigăzi de producție și în echipe de cultivatori ai ogoarelor, de grădinari și viticultori, de crescători de animale, de sericicultori.

Colhozurile și sovhozurile au repartizat brigăzilor de elevi 3063 de hectare de pămînt. Dintre acestea 1570 de hectare sînt plantate cu porumb, 350 de hectare cu grîu, 400 de hectare cu floarea soarelui, 245 de hectare cu culturi legumicole și bostănării, iar pe 350 de hectare sînt grădini și vie. Brigăzilor de elevi li s-au pus la dispoziție mijloacele tehnice și de transport necesare. Profesorii sînt ajutați de specialiștii din agricultură.

Colhozurile și sovhozurile s-au îngrijit să le creeze elevilor condițiile necesare în vederea unei munci productive și a odihnei. Pentru brigăzile de elevi au fost utilate tabere de cîmp bine amenajate, în care se găsesc dormitoare, săli de mese, colțuri roșii cu biblioteci, instrumente muzicale și jocuri de masă, instalații de duș, terenuri sportive.

Acum putem face un bilanț îmbucurător al rezultatelor muncii brigăzilor de elevi. Toate brigăzile au efectuat cu succes, cu propriile lor forțe, însămînțările, îngrijirea culturilor și strînsul recoltei pe loturile care li s-au atribuit. Școlarii au prășit porumbul nu numai pe loturile lor, dar și pe o suprafață de 6.000 de hectare însămînțată de colhozuri și sovhozuri. În timpul recoltei porumbului, strîngînd știuleții de pe loturile atribuite lor, brigăzile de elevi au dat în același timp un important ajutor colhozurilor și sovhozurilor, pentru care au strîns 30.000 de chintale de știuleți.

Brigada de elevi a școlii medii nr. 11 din Kambulat, formată din 37 de elevi a strîns porumb hibrid de pe o suprafață de 35 de hectare, recoltînd cîte 50 de chintale la hectar, floarea soarelui de pe 16 hectare, recoltînd cîte 15,5 chintale la hectar, precum și 250 de chintale de pepeni din bostănăria în suprafață de 8 hectare. Echipa crescătorilor de păsări, condusă de Tania Bulighina, a crescut 2500 de rațe. Echipa sericicultorilor, în frunte cu Raia Denisenko, a dobîndit din 70 de grame de sămînță de viermi de mătase 200 kg. de gogoși pe care le-a dat statului, depășind norma de două ori. Pentru aceste gogoși echipa a primit peste 8000 de ruble. Tinerii viticultori ai acestei brigăzi au obținut 50 de chintale de struguri de pe o suprafață de 8 hectare. În anul acesta brigada a amenajat, pe o suprafață de 22 hectare, o grădină de pomi roditori.

În timpul secerișului cerealelor, strîngînd recolta de pe loturile sale, brigada a asigurat și expedierea grînelor de la combină la colhoz. La recoltarea porumbului s-au strîns, prin forțele brigăzii de elevi, 2.150 de chintale de știuleți. Pe lîngă normă — care prevedea culesul a 4 chintale de porumb — echipa fetelor a strîns încă 6 chintale, iar echipa băieților încă 7 chintale.

În brigada școlii medii nr. 7 din Gofițka sînt 92 de elevi. Această brigadă a strîns de pe 100 de hectare o recoltă de porumb hibrid de 78 de chintale. Cele mai bune echipe au strîns cîte 85 de chintale de porumb de pe un hectar. Pentru porumbul hibrid cultivat de brigada de elevi, colhozul „Bolșevik" a obținut un venit de 475.000 de ruble. În timpul recoltării porumbului brigada a cules suplimentar 3800 de chintale de știuleți. Pentru că au depășit în mod sistematic norma zilnică la culesul știuleților, cele mai bune echipe de elevi au primit din partea colhozului premii în valoare de 16.000 de ruble.

În timpul recoltării grîului membrii brigăzii de elevi au îndeplinit munca de cantaragii, deservind toate ariile colhozului. Ei au asigurat pe deplin transportul grînelor la elevator. Echipa de mecanizatori a acestei brigăzi a lucrat singură la căpițare și, pe lîngă aceasta, a participat la însilozarea nutrețului.

În anul acesta brigăzile de elevi ale raionului au primit 7060 chintale de grîu de toamnă, 62.000 chintale de porumb, 6.800 chintale de floarea soarelui, 10.000 chintale de legume. Ei au dat statului 1800 kg. de gogoși de viermi de mătase și au crescut 48.000 rațe și găini.

Se știe că în întreprinderile industriale ale țării noastre lucrează nu puțini fii ai familiilor de mineri, de metalurgiști, de petroliști, de textiliști. Dragostea părinților față de profesiunea lor se transmite și copiilor. Aceștia devin urmași ai părinților lor.

O asemenea sarcină ne punem și noi, în agricultură. Majoritatea absolvenților școlii medii — uneori clase întregi — rămîn acum să lucreze în colhozuri și sovhozuri. Intrarea în agricultură a unui tînăr cult are o influență pozitivă și asupra productivității muncii și asupra organizării activității culturale la sate. Din cei 543 de absolvenți ai școlilor medii din raion, în anul 1958 au rămas în colhozuri și sovhozuri 242, iar 128 s-au dus să lucreze în întreprinderi.

Ne mîndrim cu faptul că tovarășul N. S. Hrușciov, primul secretar al C.C. al P.C.U.S., remițînd „Ordinul Lenin" ținutului Stavropol, a dat o apreciere înaltă organizării în masă a brigăzilor de elevi.

Organizațiile de partid din raionul nostru socotesc că sarcina de a îndruma permanent activitatea brigăzilor școlare și de a le acorda un sprijin multilateral în pregătirea cadrelor calificate pentru agricultură este o cauză vitală a lor.

I. BUȘNEV
secretar al Comitetului raional Petrovsk al P.C.U.S.

CUM A ÎNCEPUT MIȘCAREA NOASTRĂ

Foarte just a spus tovarășul N. S. Hrușciov la cel de al XIII-lea Congres al U.T.C.L. că școala sovietică este chemată să pregătească oameni multilateral instruiți, care cunosc bine bazele științei și totodată sînt capabili de o muncă sistematică. Experiența școlii noastre, școala medie din Grigoripolis, arată în mod convingător cît de important este de a-i face pe tineri să îndrăgească munca chiar de pe băncile școlii.

Noi, pedagogii, am simțit de mult că actualul sistem de învățămînt nu răspunde sarcinilor educației prin muncă. În cele din urmă am găsit o formă foarte importantă de legare a învățămîntului cu munca productivă. În colectivul profesorilor s-a născut ideea creării unei brigăzi formate din elevii claselor mari, care să lucreze în colhoz. Această propunere a fost dictată de necesitatea de a pregăti elevii pentru activitatea lor viitoare în colhoz, de a-i educa în spiritul colectivismului sovietic, al dragostei și respectului față de muncă, în spiritul răspunderii pentru munca încredințată.

Conducerea colhozului „Rusia" a susținut călduros propunerea colectivului pedagogic. În anul 1956 au fost repartizate brigăzii școlare loturile de pămînt și mijloacele tehnice necesare, au fost trimiși în ajutorul ei specialiști din agricultură. La rîndul său, școala a repartizat pentru conducerea muncii educative în brigada de elevi profesori cu experiență. Înrolarea în brigadă s-a făcut prin organizația de Comsomol. Elevii înșiși au delegat din rîndurile lor șefi de brigăzi și de echipe.

De trei ani lucrează brigada noastră de elevi. Acești ani ne-au convins și mai mult pe noi, profesorii, de faptul că ea constituie o minunată formă de legătură a învățămîntului cu munca productivă. Activitatea pe care o desfășoară brigada nu numai că nu dăunează învățăturii, dar, dimpotrivă, face să crească succesele elevilor la învățătură. Acum elevii nu mai studiază în mod abstract biologia, chimia, matematica, fizica și celelalte obiecte, ci îmbină studiul cu munca practică în colhoz.

Întregul proces instructiv-educativ în școală și în brigadă este organizat astfel încît elevii să dobîndească cunoștințe precise despre bazele științei. În aceste condiții nivelul la învățătură al elevilor crește mereu. În rîndurile membrilor brigăzii nu există nici un repetent.

Se pot aduce nu puține exemple care arată că participarea activă la munca brigăzii îi disciplinează pe elevi, îi ajută să învețe mai bine. Svetlana Avdeenko, cea mai bună conducătoare de echipă din brigadă, a terminat școala cu medalia de aur.

Brigada școlară pregătește cadre colhoznice culte. Absolvenții școlii se includ în mod activ în viața productivă a colhozului. Zina Rubțova, conducătoare de echipă, lucrează acum ca cioban în brigada de tineret. Ania Pavlova este crescătoare de păsări, Șura Diubcenko este mulgătoare, Lidia Liapina, Raia Sevostianova și Lida Spiridonova se ocupă de viticultură.

Brigăzile școlare constituie o cauză importantă de stat — a spus tovarășul N. S. Hrușciov cînd a vizitat brigada noastră. După exemplul școlii medii din Grigoripolis s-au creat acum brigăzi școlare pretutindeni — nu numai la Stavropol, ci și în alte regiuni ale țării. La noi sosesc adesea delegații din diferite raioane și regiuni pentru a ne cunoaște experiența. Și sîntem mîndri de faptul că marea mișcare începută în colhozul „Rusia" și menită să-i apropie pe elevi de munca agricolă întîmpină o largă aprobare și se răspîndește în toată țara noastră.

D. SALNIKOVA
directoarea școlii medii din Griporipolis, raionul Novo-Alexandrovsk

„Drumul în viață"

Brigada noastră, numită „Drumul în viață", ne obișnuiește cu spiritul colectiv, cu o activitate organizată, cu participarea activă la munca obștească.

Nu vom uita niciodată vizita pe care a făcut-o la tabăra noastră de cîmp tovarășul N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. El a ascultat cu atenție cele spuse de noi cu privire la felul cum trăim, cum învățăm și cum muncim.

Anul acesta a adus brigăzii noastre, care numără 130 de elevi din clasele mari, rezultate minunate. Colhozul ne-a repartizat 100 de hectare pentru cultivarea porumbului și 20 de hectare pentru cultivarea grîului. Am adus pe loturi 500 de tone de îngrășăminte. În timpul îngrijirii culturilor am efectuat de două ori grăparea solului și am prășit de trei ori. De pe 25 de hectare plantate cu semințe hibride din prima generație am obținut cîte 70 de chintale de știuleți la hectar, iar de pe 75 de hectare — cîte 115 chintale de știuleți la hectar. Asemenea recolte de porumb n-au fost culese încă niciodată în colhozul nostru.

De pe o suprafață de 20 de hectare am obținut cîte 25,2 chintale de grîu la hectar. În afară de aceasta, am crescut pentru colhoz 7.800 de rațe.

Conducerea colhozului și președintele acestuia, tov. G. Z. Iliaev, Erou al Muncii Socialiste, au acordat o mare atenție brigăzii noastre școlare. Colhozul a construit pentru noi o tabără unde există camere de dormit, sală de mese, colț roșu. Avem bibliotecă, instrumente muzicale. În jurul taberei de cîmp am sădit o grădină, am utilat un teren sportiv.

Cînd s-a creat brigada școlară, unii dintre părinții noștri se întrebau dacă aceasta nu ne va împiedica de la învățătură. Munca în brigadă ne-a sudat însă și ne-a disciplinat și nu există astăzi, printre membrii brigăzii, nici un repetent.

KLAVA MIGULI
conducătoarea brigăzii de elevi de la școala medie din Kazîminsk

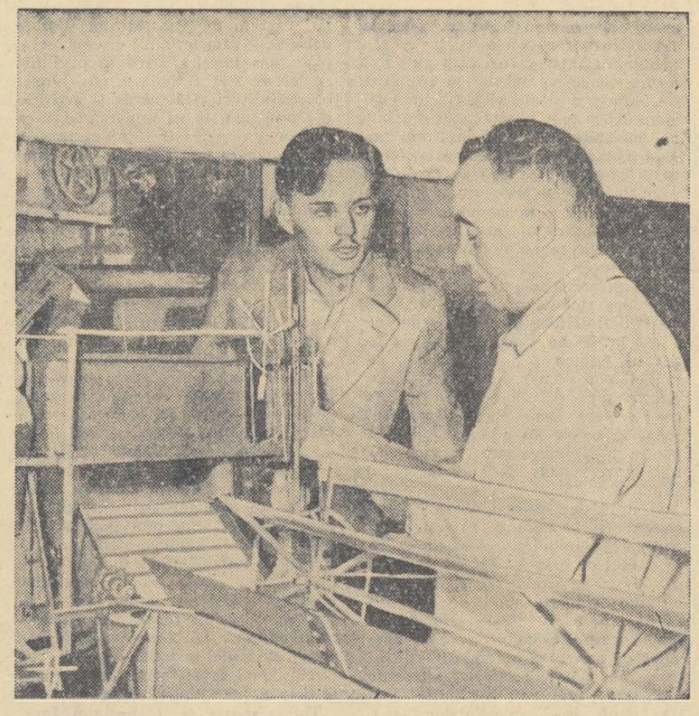

Milioane de tineri sovietici care termină școala medie socotesc o sarcină de cinste participarea la munca în producție. Boris Ciumakov este unul dintre aceștia. După ce a absolvit cu deosebit succes școala medie, el s-a calificat în meseria de combiner direct în munca pe ogoare.

Au trecut doi ani și Boris a ajuns unul din combinerii fruntași ai gospodăriei zootehnice din Nikonovsk, raionul Bronițk, regiunea Moscova. Pentru meritele deosebite dovedite în muncă și pentru remarcabila lui pricepere tehnică, Boris Ciumakov a primit din partea organizației de Comsomol a gospodăriei recomandarea pentru învățămîntul superior și a fost admis în anul I al institutului de mecanizare și electrificare a agriculturii din Moscova.

Acum, Boris Ciumakov se străduiește să devină și un student fruntaș. Iată-l pe tînărul comsomolist, înaintea unui examen, primind o consultație din partea bătrînului profesor D. M. Almetov.

Redacția și administrația: București. Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Trăiască a 41-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 491 — Joi 6 noiembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

MAREA SĂRBĂTOARE

Se împlinesc 41 de ani de la înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cea mai adîncă și mai grandioasă transformare socială din istoria omenirii.

Acum 41 de ani, Rusia se afla în pragul unei mari catastrofe. Slăbită în urma războiului imperialist, ea își avea economia complet ruinată, în timp ce masele muncitoare de pe întreg cuprinsul țării se afundau în mizerie. Politica trădătoare a burghezilor și moșierilor urmărea cu cinism să transforme Rusia într-o colonie a marilor puteri capitaliste din Occident. In aceste condiții, singurul partid care a acționat cu hotărîre, cu o forță revoluționară nemaiîntîlnită, în slujba cauzei clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare, în sensul aspirațiilor întregului popor, a fost Partidul Comunist, partidul proletariatului. Călăuzit în toate acțiunile sale de învățătura marilor dascăli Marx, Engels și Lenin, partidul bolșevic a ridicat masele muncitoare la luptă, organizîndu-le și conducîndu-le cu înțelepciune în revoluție. Sub conducerea Partidului Comunist, în fruntea căruia a stat Lenin, proletariatul din Rusia în alianță cu țărănimea muncitoare a reușit să răstoarne puterea exploatatorilor instaurînd puterea politică a muncitorilor și țăranilor și creînd pentru prima dată în lume un stat al dictaturii proletariatului.

Succesul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost posibil numai datorită faptului că în fruntea luptelor revoluționare s-a aflat în permanență proletariatul — singura clasă consecvent revoluționară — și că în lupta lor masele muncitoare au fost conduse de partidul de avangardă al proletariatului, partidul marxist-leninist.

Acestui lucru se datorește și faptul că Marea Revoluție Socialistă din Octombrie este prima revoluție din lume care nu a schimbat o formă de exploatare prin alta, ci a dus la lichidarea tuturor formelor de exploatare existente în Rusia, deschizînd o eră nouă, nu numai în istoria acestei țări, dar și în istoria întregii omeniri — era prăbușirii imperialismului și triumfului socialismului.

In perioada ce a trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, P.C.U.S., călăuzit de învățătura marxist-leninistă, a mobilizat și a condus în permanență masele muncitoare de multe milioane în larga acțiune de construire a socialismului și apoi a comunismului.

Cea de a 41-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie o sărbătoresc oamenii sovietici sub semnul unui mare avînt economic și politic. Ei îndeplinesc sarcina trasată de Lenin tinerei republici sovietice de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate state capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor. Datorită muncii eroice desfășurate an de an de poporul sovietic, U.R.S.S. a reușit să lase de mult în urmă toate țările capitaliste ale Europei în ceea ce privește producția industrială și să întreacă Statele Unite ale Americii în unele ramuri ale producției industriale pe cap de locuitor.

Succese însemnate au fost obținute de oamenii sovietici în toate sectoarele muncii creatoare. Uimitoare sînt de pildă realizările din domeniul științei și tehnicii. Construirea primei centrale atomo-electrice din lume, a celui mai puternic accelerator de micro-particule, a primului spărgător de gheață atomic, folosirea pe scară tot mai largă a energiei atomice în scopuri pașnice, crearea rachetei balistice intercontinentale, lansarea primilor sateliți artificiali ai pămîntului sînt cîteva din victoriile care au uimit lumea și care au determinat S.U.A. să-și pună pentru prima dată problema de a ajunge din urmă U.R.S.S. în acest domeniu.

In toată activitatea sa, P.C.U.S. aplică și dezvoltă în mod creator leninismul pe baza experienței concrete cîștigate în construcția comunistă. Sînt grăitoare în acest sens reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor, hotărîrile cu privire la dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice și la reorganizarea stațiunilor de mașini și tractoare, cu privire la dezvoltarea accelerată a industriei chimice, cu privire la modificarea sistemului de colectare a produselor agricole, tezele privitoare la legarea și mai strînsă a învățămîntului de munca directă productivă, de cerințele vieții noi.

In anii ce au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pe arena internațională s-au petrecut evenimente deosebit de importante care au îndreptat în favoarea socialismului balanța raportului de forțe dintre sistemul capitalist și cel socialist. Înaltele idealuri de dreptate și libertate ce au animat în Rusia masele muncitoare au început să pună în mișcare milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă. In urma celui de al doilea război mondial, popoarele dintr-un șir de state ca Bulgaria, Rominia, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, marea Chină și altele — sub conducerea

(Continuare în pag. 2)

V. I. LENIN proclamînd puterea sovietelor

ECOU

De școala revoluției, din nou
Mi-aduc aminte cu îmbărbătare.
În nemurire și-a trimis ecou,
Prin veacuri, slava erei proletare.

Ca dintr-o carte ce-o iubim nespus
Se împlinesc figurile mărețe:
Korceaghin și Ceapaev mi-au adus
Tributul lor de-avînt și frumusețe.

Mai vin apoi eroii anonimi
Al căror nume nu-i trecut în carte,
Ei cucerind, în vreme, înălțimi
Istoria au dus-o mai departe.

Eu fruntea mi-o aplec în cinstea lor,
Care-au pus zid durerii și nevoii.
E o poruncă a noastră a tuturor
Să ne cinstim, să ne slăvim eroii.

La orizonturi curg lumini de preț,
Și vistieria țării crește, crește.
Palate noi îmbină frumusețî
Și omul azi trăiește omenește.

Le știu pe toate ca pe-un vers vestit
Și-s toate simple ca o pîine nouă.
Dar pentru ele astăzi, înmiit,
Eroilor, vă dăm cîntarea vouă.

De școala revoluției din nou
Mi-aduc aminte cu îmbărbătare.
În nemurire și-a trimis ecou,
Prin veacuri, slava erei proletare.

AL. ANDRIȚOIU

EDUCAȚIA OMULUI NOU

Note pe marginea unor impresii din Uniunea Sovietică

Omul sovietic e, într-un fel, exuberant. Are întotdeauna la dispoziție o rezervă de bucurie și de voie bună pe care le revarsă în jur cu nețărmurită dărnicie. Știe să petreacă și să se bucure ca nimeni altul. I-am văzut pe moscoviți manifestînd de un 7 Noiembrie. În 1953. Era un fluviu de entuziasm. Priveam la oamenii vîrstnici și tineri, femei și bărbați, muncitori și intelectuali cum trec șiruri înspre Piața Roșie, agitînd nenumărate ghirlande de flori și strigînd lozinci, cu aceeași simplitate cu care flăcăii din satele noastre chiuie la horă. Aveam senzația că parcă abia atunci mă pătrund pînă la capăt de sensul vestitelor versuri ale lui Esenin, căruia îi venea „să-și sufece pantaloni și să alerge în urma Comsomolului", sau al năstrușnicei propuneri a lui Maiakovski de a se împărți copiilor portocale pe străzi, de către milițieni, în primele zile ale primăverii.

Unora le pare că tineretul sovietic e gălăgios. Este și nu este adevărat. Gălăgios nu e bine spus. Tineretul este exuberant și mustește de neastîmpăr ori de cîte ori vîrsta i-o cere. Știe însă să fie și grav.

Scriind acestea, două imagini mi se suprapun în amintire. Prima — de la cel de al IV-lea Congres internațional al slaviștilor, de la Moscova. Congresul s-a ținut în monumentala clădire a Universității Lomonosov. La deschidere au fost invitați și cîțiva studenți, fruntași la învățătură, de bună-seamă. Stăteau în hol, așteptînd să-și ocupe locurile delegații și invitații. Stăteau liniștiți, serioși, disciplinați, gravi, „cuminți", aș spune, pe ambele părți ale culoarului, urmărind cu privirile pline de respect cum se îndreaptă spre aula de ședințe savanți cu renume mondial din toate țările Europei. Nici un gest necugetat, nici un cuvînt pronunțat mai tare.

Cealaltă imagine e ceva mai veche... Era în vara anului 1952. Mă întorceam cu un prieten de la un teatru, la hotelul „National". Era tîrziu și străzile erau aproape pustii. Am pătruns în Piața Roșie de undeva, din apropierea unei străduțe mici... Orologiul Kremlinului bătea grav 12 și un sfert, felinarele își revărsau cu generozitate lumina de zi... Eram copleșiți de măreția peisajului nocturn din preajma multisecularului Kremlin, cînd, deodată, parcă sfidînd întunericul, liniștea, solemnitatea clipei, în piață s-a revărsat gălăgia. Erau niște fete tinere, vreo 20 la număr. Veneau de la o petrecere. Asta li se citea în ochi, dar se înțelegea și după felul cum vorbeau toate deodată. Zgomotul produs de ele ne-a crispat doar pentru cîteva clipe. Apoi a devenit firesc. Fetele nu ne-au observat, așa încît am putut afla cu discreție cauza veseliei lor. Erau niște absolvente de școală medie, care veneau de la petrecerea de fine de an și acum își plănuiau viața viitoare. Țin minte cît de mult m-a uimit certitudinea cu care vorbeau — ca despre ceva real, împlinit — despre planurile lor viitoare. Visurile le zburau nestingherite, n-aveau nici o sfială cînd le împărtășeau altora. Și, de bună seamă că tocmai această explozie de visuri a făcut ca, pînă la urmă, gălăgia stîrnită să cadreze așa de bine cu gravitatea contururilor Kremlinului...

Pentru că, în definitiv, nu e oare azi Kremlinul garanția împlinirii tuturor visurilor umane?...

...În 1952 am vizitat și Muzeul orașului Moscova. Acolo, printre altele, ni s-a arătat o hartă fosforescentă a metroului. O fată tînără — aproape tot atît de tînără ca și gălăgioasele sărbătorite din Piața Roșie — a început să apese pe niște butoane. Vorbea calm: aceasta s-a construit... aceasta se va termina în 1954, aceasta în 1956 etc. Tot atît de firesc cum ar spune vecinei: „mîine mă duc cu Petea la teatru". De atunci am mai revenit la Moscova și am putut vedea cu ochii cum spusele tinerei muzeiste se confirmă cu exactitate matematică. Aproape toate liniile care în 1952 figurau pe hartă ca proiecte sînt azi construite.

E uimitoare încrederea pe care o au oamenii sovietici în planurile lor. Și cine știe dacă nu există o anumită legătură între această încredere și disciplina care te întîmpină la fiecare colț, la Moscova ca și în orice altă localitate a Uniunii Sovietice. Din cauză că nu e încă gata noul pod peste rîul Moscova

MIHAI NOVICOV

(Continuare în pag. 3)

Școlari pe șantiere

Pe șantierele de construcții din Capitală au apărut „muncitori" noi. Sînt elevi din școlile medii, care, în cinstea marii sărbători a Revoluției din Octombrie, participă la acțiunea patriotică organizată pe aceste șantiere.

Acum nici nu se mai știe bine de la cine a pornit inițiativa. Într-o ședință de U.T.M., cîțiva tineri entuziaști, urmînd pilda comsomoliștilor, a istoricelor „subotnice" la care participa însuși V. I. Lenin, au propus ca școlarii să participe și ei la acțiunile însuflețite ce se desfășoară în întîmpinarea marii sărbători. Cert este că propunerea s-a răspîndit cu iuțeala fulgerului în masele de școlari, că inițiativa lor a fost însușită de organele U.T.M. și sprijinită de organele de învățămînt.

Peste 4.000 utemiști și elevi din clasele VIII—X, mobilizați de organizația U.T.M., lucrează în orele libere pe șantierele apropiate de școlile lor, ajutînd constructorilor să termine și să dea în folosință mai repede noi locuințe pentru oamenii muncii.

Ei au pornit o acțiune de masă prin care se aduce o contribuție concretă la munca celor maturi. Conduse de diriginții și profesorii lor, clase întregi de elevi lucrează cu însuflețire la căratul materialelor, la aprovizionarea locurilor de muncă sau la curățirea șantierelor.

Această acțiune de masă este rezultatul dragostei de patrie în spiritul căreia școala și organizația U.T.M. îi educă pe elevi, este o manifestare concretă a patriotismului ce însuflețește tineretul nostru școlar. Luînd exemplu de la oamenii muncii care lucrează în fabrici, în uzine și pe ogoare, de la tinerii din producție care participă cu entuziasm la întrecerea socialistă, tineretul școlar din București a răspuns cu avînt chemării de a lucra pe șantierele de construcții.

Pe șantierul de locuințe de la Floreasca lucrează zilnic cîte 100-120 elevi de la școala medie „I. L. Caragiale", pe șantierul din strada Brezoianu se găsesc elevi de la școala medie „N. Bălcescu", pe șantierul din Păsculescu-Tei elevi de la școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" etc. Această muncă a lor, pe lîngă faptul că aduce un serios sprijin constructorilor pentru terminarea înainte de termen a lucrărilor, dă în același timp posibilitatea de însușire a unor noi cunoștințe, a unor noi deprinderi de muncă productivă.

★

Dis-de-dimineață, pe șantierul Floreasca au sosit vagoane cu cărămidă, material lemnos și alte materiale. Era nevoie ca toate acestea să fie descărcate, trebuia descongestionată rampa, trebuiau stivuite materialele, pentru a nu fi deteriorate. Aceste sarcini și le-au luat asupra lor utemiștii și elevii claselor a VIII-a „A", „B" și „C" de la școala medie „I. L. Caragiale", conduși de directoarea școlii, de diriginții lor și de secretara organizației U.T.M. Împărțiți pe echipe, organizîndu-și bine munca, dînd dovadă de disciplină și însuflețire, ei au reușit în decurs de cîteva ore să facă tot ce trebuia. Ici, cărămizile trec din mînă în mînă și se așează în ordine, dincolo scîndurile sau parchetul sînt sortate și aranjate pe dimensiuni.

Ți-e mai mare dragul să privești cu cîtă însuflețire muncesc școlarii noștri. Tovarășa Claudia Popeea, directoarea școlii, lucrează cot la cot cu echipa pe care o conduce. La fel și ceilalți profesori. Fiecare școlar se străduiește să nu rămînă în urmă. Cu o oră înainte de termenul stabilit, toate materialele au fost puse în ordine, aducîndu-se șantierului însemnate economii. Constructorii i-au lăudat pe elevi pentru disciplina și entuziasmul cu care au lucrat.

Cu prilejul muncii pe șantier școlarii au învățat multe lucruri folositoare. Au văzut macarale în funcțiune și mașini care se folosesc în construcții, iar profesorii le-au explicat principiile de funcționare a acestora. Mai toți au plecat la școală și cu cîte o problemă de rezolvat. Așa, de pildă, cunoscînd dimensiunile stivelor de cărămizi și dimensiunile unei cărămizi, ei vor trebui să afle cîte cărămizi au aranjat în schimbul lor, făcînd apel la cunoștințele de geometrie.

La fel au lucrat și elevii clasei a X-a de la școala medie „Zoia Kosmodemianskaia".

Noi echipe de școlari continuă să sosească pe șantierele de construcții, contribuind la munca însuflețită ce se desfășoară aci.

Poate că unii dintre ei, nu peste mult timp, se vor muta cu părinții lor în frumoasele blocuri ce se înalță în nenumărate părți. Și atunci își vor aminti cu mîndrie că au pus și ei o cărămidă la temelia lor.

C. MINCA

Învățînd de la prietenii sovietici

Manifestările calde care au loc pe toate tărîmurile — cultură, știință, artă, învățămînt — în cadrul tradiționalei Luni a prieteniei romîno-sovietice culminează cu aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care înseamnă piatra de hotar între o lume veche și putredă și lumea nouă, a dreptății, a libertății, a progresului și a fericirii popoarelor.

Aniversarea marelui Octombrie înseamnă și pentru noi, muncitorii din învățămînt, ca și pentru toți oamenii muncii, o mare sărbătoare, care ne leagă tot mai strîns de popor, ne face să muncim și să luptăm cu tot mai mare însuflețire, cu tot mai multă hotărîre pentru viața fericită a tuturor oamenilor muncii, pentru viitorul lor luminos. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a creat de fapt și pentru fiecare dintre noi posibilitatea reală de a lucra cît mai rodnic pentru fericirea poporului. Aniversînd luminoasa sărbătoare a marelui Octombrie în condițiile transformărilor uriașe care s-au petrecut și se petrec necontenit în țara noastră, noi, oamenii muncii din învățămînt, avem prilejul să înțelegem mai profund sensul prefacerilor adînci aduse de marele Octombrie, uriașa influență pe care a exercitat-o acest măreț eveniment istoric asupra școlii, asupra educării tineretului.

Dezvoltarea școlii și pedagogiei sovietice, munca pedagogilor sovietici au constituit exemplu și îndemn pentru oamenii școlii noastre. În cei 41 de ani care au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, învățămîntul sovietic a reușit să ridice la un grad nemaiîntîlnit nivelul cultural al întregului popor și a dus știința, tehnica și arta sovietică pe culmile care îi atrag astăzi prețuirea meritată a oamenilor cinstiți din lumea întreagă. Cu dragoste, cu prietenie frățească, pedagogii sovietici n-au pregetat niciodată să ne împărtășească experiența lor, să ne ajute. Aruncînd o privire asupra evenimentelor petrecute în domeniul școlii din țara noastră începînd de la reforma învățămîntului am putea înfățișa pagini întregi de mărturii grăitoare în legătură cu ajutorul pe care l-am primit din partea prietenilor noștri sovietici.

Dacă am izbutit să dezrădăcinăm ogorul culturii, îmbîcsit odinioară de analfabetism, de ignoranță și superstiții, dacă am izbutit să obținem atîtea succese în realizarea unui învățămînt popular și științific, aceasta se datorește faptului că școala noastră este îndrumată de partid, că la temelia ei stau ideile luminoase ale marelui Octombrie, stă învățătura marxist-leninistă care ne luminează drumul, că în munca noastră ne sprijinim pe pedagogia științifică, pe experiența școlii sovietice.

Cu ajutorul experienței sovietice a fost realizat, în 1948, sistemul nou de învățămînt din țara noastră, a fost înlăturată școala veche, burgheză, și instaurată școala nouă, la temelia căreia stau principiile învățămîntului socialist. În felul acesta porțile școlii au fost larg deschise copiilor oamenilor muncii de la orașe și sate, asigurîndu-se dreptul constituțional egal și real la învățătură pentru toți copiii. Învățămîntul a fost transformat dintr-o armă în mîna claselor dominante într-un mijloc de luminare și de ridicare a poporului.

Conținutul învățămîntului din țara noastră a fost schimbat cu desăvîrșire. În locul învățămîntului idealist și mistic, încătușat de prejudecăți care împiedicau spiritul științific, frînau gîndirea logică și libertatea de interpretare, s-a dat învățămîntului un conținut realist-științific, care face posibilă formarea unei concepții științifice, materialist-dialectice despre lume și asigură dezvoltarea multilaterală a personalității omenești.

Învățînd din experiența școlii sovietice, care a pus la baza învățămîntului principiul educației prin muncă și principiul învățămîntului politehnic, școala noastră înarmează tot mai mult pe elevi cu cunoștințe și deprinderi strîns legate de activitatea practică, pregătindu-i astfel pentru viață.

Datorită sprijinului larg pe care l-am primit din partea științei pedagogice și a pedagogilor sovietici, metodele de învățămînt și de educație din școala noastră nouă au dobîndit un caracter științific-pedagogic. Aproape nu există obiect de învățămînt la care profesorii noștri să nu aibă la îndemînă, pe lîngă

ANGHEL MANOLACHE
director general adjunct al Direcției generale a învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic

(Continuare în pag. 3)

IN SUMAR:

- **Acad. P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Lupta pentru idealuri înalte** (pag. 3)
- **MIHAIL CRUCEANU: O nouă conștiință** (pag. 3)
- **C. PETRICU: Creștem elevii în spirit comunist** (pag. 3)
- **Școala sovietică — școala cea mai înaintată din lume** (pag. 4)

Dragoste de muncă

Într-una din zile, fiind întrebat ce intenționează să facă după absolvirea școlii, elevul Chircă Gheorghe, din clasa a X-a „B" de la școala medie nr. 6 din București, a răspuns: „Vreau să devin strungar".

Numeroși alți elevi de la școala medie nr. 6 și-au manifestat dorința ca după terminarea școlii să intre în producție. Printre aceștia se numără Voinea Maria, Bucur Florin, Popescu Carmen din clasa a IX-a, Davidescu Elena, Stancu Georgeta din clasa a X-a și alții.

Ce anume a dus la promovarea unei asemenea orientări? Trăind într-un cartier muncitoresc, elevii, ei înșiși fii de muncitori în majoritate, cunosc îndeaproape condițiile noi de muncă și de viață create muncitorilor astăzi, învață de mici să aprecieze munca și pe cei ce sînt făuritorii bunurilor materiale. La educarea lor în spiritul dragostei pentru muncă contribuie, însă, în cea mai mare măsură și școala.

Începînd cu primele litere deschizătoare de drumuri. Întîmplările din pragul de iarnă al anului 1917, înscrise cu litere de foc în istorie, întîmplări din zilele care au zguduit și au năruit o parte a lumii vechi, nu-i sînt cunoscute ucenicului Florea Enache decît din cărți și din filme. Și, totuși, cînd prinde să vorbească despre ele, căldura romantismului tineresc, trăirea intensă a luptei eroilor dragi îl ajută să găsească imagini vii, apropiate. Cuvintele lui înfiorează evocă mărețul asalt al palatului de iarnă, forfota pe culoarele palatului Smolnîi, acolo unde Lenin, conducătorul revoluției, primea rapoarte din întreaga țară și conducea pas cu pas lupta.

Florea Enache le vorbește apoi tovarășilor săi despre primii ani de existență ai tinerei republici sovietice.

...Pretutindeni împrejur dușmani... generali albi — Kornilov, Denikin, Kolceak, Vranghel... intervenționiști străini — englezi, francezi, japonezi, polonezi, germani, cehi... Foamete, sabotaj, arme puține... Totuși, armata de muncitori și țărani izbutea să dea lovituri nimicitoare dușmanilor. De zece ori atacau pe zi, la baionetă; cavaleriștii roșii secerau în dușmani ca în holde. Tremurau înșiși ofițerii și iunkerii. Dădeau înapoi.

...Povestește Cornel Cojocaru despre Korceaghin. Și fiecare adaugă cîte o faptă nouă, cîte o impresie de neuitat.

— Cît de curajos s-a purtat atunci cînd l-a eliberat pe marinarul Juhrai! Ca un leu s-a repezit asupra sentinelei. Și doar era de-o virstă cu noi.

— Trudea ziua întreagă în sala cazanelor și totuși seara mai găsea puteri să învețe, să descreță fruntile celor dragi...

— Cum a știut să îndure suferința și s-o înfrîngă!

— Așa au fost comuniștii, comsomoliștii — intervine însuflețit Marius Radu. Curajoși, știind să învingă suferința. Așa au fost și Alexandru Matrosov, Alexei Meresiev, Zoia, Oleg, Tiulenin și tovarășii lor din „Tînăra gardă"

— Am văzut zilele astea filmul „Inimă de oțel" — se avîntă din nou în discuție Florea Enache. N-am să-l uit niciodată pe Kamo, comunistul, eroul filmului. Cum a știut să rabde fără un geamăt cele mai groaznice torturi. I-au trecut un ac prin umăr și nici măcar n-a clipit. De-abia i s-au mărit pupilele ochilor atunci cînd călăii i-au ars spatele cu o vergea înroșită. Și ce inimă caldă avea omul acesta de oțel! Și mie mi-a venit să plîng atunci cînd am văzut că lui, eroului neclintit în fața torturilor, i-au dat lacrimi atunci cînd Lenin i-a pus pe umeri, grijuliu, singura lui haină.

— Cît de mult l-au iubit pe Lenin luptătorii Marii Revoluții — spune ucenicul Grigore Nastasia. E de înțeles — căci Lenin a fost într-adevăr eroul eroilor revoluției...

Cu toate că se exprimă simplu, nemăiestrit, Grigore Nastasia vorbește inspirat, cu înflăcărare. Povestește scene din filmul „Familia Ulianov", închinat tinereții marelui Lenin. Vorbește despre Lenin, geniul Marii Revoluții, dar și despre Lenin — omul simplu, prietenul bun al tineretului, întotdeauna prezent în mijlocul copiilor la pomul de iarnă, despre cărțile pe care le iubea Lenin, despre muzica lui preferată.

Toți ar dori să vorbească, căci toți cunosc însemnătatea pentru lumea întreagă a Marii Revoluții și uriașele transformări pe care le-a adus victoria socialismului. Nicolaie Stan care, alături de Cornel Cojocaru, e cel mai priceput la atelier și găsește întotdeauna temele cele mai interesante pentru activitatea cercului tehnic, vădește și acum uimitoare cunoștințe cu privire la noile realizări ale științei și tehnicii sovietice. S-a documentat despre toate: despre noua centrală atomoelectrică de 600.000 kilowați care se construiește acum în Uniunea Sovietică, despre sateliții artificiali și perspectivele zborurilor în alte planete, despre premiul Nobel acordat savanților sovietici, ca o recunoaștere mondială a meritelor lor strălucite. Ion Ene își îndreaptă admirația către tineretul sovietic, care, la chemarea partidului, nu ezită nici o clipă să părăsească marile orașe pentru ținuturi îndepărtate, către care pînă nu de mult nu s-au abătut decît arareori pașii vreunui vînător. Și, prin munca mîinilor de aur ale acestor tineri, ținuturile sălbatice pînă ieri se transformă în grădini înfloritoare.

Despre minunatele schimbări petrecute în țara noastră sub strălucirea soarelui lui Octombrie roșu vorbește Ion Bucoveanu. Povestește cum trudeau muncitorii în trecut și ce condiții bune de lucru au azi. Descrie marile construcții care se înalță pretutindeni în țara noastră, noile cartiere cu blocuri muncitorești, satele trezite de socialism la viață, vorbește despre noile mașini care ușurează munca oamenilor. „Viața nouă de astăzi a muncitorilor — spune Ion Bucoveanu — înseamnă, pe lîngă o muncă mai ușoară, și o viață mai plăcută, cu adevărat civilizată: multe cărți, multe teatre și cinematografe, concerte, expoziții spre care se îndreaptă milioane de oameni sorțiți în trecut să rămînă analfabeți".

Tabloul impresionant al patriei socialiste în plină transformare, exemplul strălucit al tineretului sovietic dau fiecăruia dintre acești ucenici, în pragul vieții de muncitor, imaginea limpede a locului lor în noua societate, a răspunderii pentru viitoarea contribuție la înălțarea către culmi a patriei.

Soarele marelui Octombrie luminează deopotrivă viața nouă a lui Florea Enache, a cărui familie s-a mutat de curînd într-un apartament din noile blocuri muncitorești din cartierul Ferentari, a lui Pavel Crăciunescu, fiul colectiviștei dintr-un sat de lîngă Alexandria, a lui Cornel Cojocaru care visează să participe la expediția în spațiul cosmic. Visul lui Cornel Cojocaru, visele colegilor lui, visele tuturor tinerilor din țara noastră vor prinde viață datorită faptului că, urmînd calea deschisă de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, partidul nostru asigură tineretului, întregului popor, o viață tot mai bogată, mai luminoasă.

AL. CIUCA

În ora educativă

Dimineață de noiembrie cu cer transparent, asemeni unui început de primăvară. Sînt într-o clasă obișnuită a unei școli profesionale din București. Dar ora la care iau parte nu este o oră obișnuită. E ajun de 7 Noiembrie. Ajunul sărbătoririi celui mai luminos eveniment din istoria zbuciumată a societății omenești. Și e firesc ca toate discuțiile pe care le poartă ucenicii școlii profesionale „Grigore Preoteasa" care iau parte la această oră educativă, toate gîndurile lor să se îndrepte spre acest noiembrie deschizător de

Începînd cu primele litere desciferate în abecedar, cu primele semne desenate pe caiet, și continuînd cu întreaga activitate desfășurată în școală și în afară de școală, elevii își formează deprinderi de muncă, învață să prețuiască munca. Un rol deosebit în formarea deprinderilor de muncă practică, în cultivarea sentimentului de dragoste pentru munca productivă îl au activitățile anume destinate acestui scop: predarea lucrului manual și activitatea practică în atelierele școlii și în întreprinderi.

La clasa a II-a, de pildă, elevii lucrează în orele de lucru manual îndoituri sau decupări din hîrtie, obiecte modelate din plastilină (plante, fructe, păsări, animale, unelte de lucru). Îndrumîndu-i îndeaproape, tovarășul învățător Remus Ponta urmărește ca, o dată cu formarea unor deprinderi de lucru, ei să cunoască mai în amănunt obiectele respective, să-și dea seama de valoarea și utilitatea lor. Așa, de pildă, la lecția cu tema „Sapa", înainte de a trece la desenarea și decuparea obiectului din hîrtie, elevii au intuit mai întîi elementele componente ale obiectului respectiv, apoi au arătat care sînt diferitele lucrări în care se folosește această unealtă (săpatul, prășitul, rărîtul etc.). Cu acest prilej, învățătorul le-a vorbit despre folosirea astăzi, pe scară tot mai largă, în gospodăriile de stat și gospodăriile agricole colective, a mijloacelor mecanizate de lucru (prășitoare, cultivatoare) care, ușurînd munca oamenilor, contribuie totodată la sporirea producției.

Cu deosebită bucurie participă elevii clasei a III-a, condusă de tovarășa învățătoare Victoria Petrescu, la orele de lucru manual. Lucrînd diferite obiecte din carton și din lemn (cuburi, căsuțe, ciocane, mesuțe, scăunele etc.) ei se obișnuiesc să folosească diferite unelte de lucru (rigla și ciocanul, foarfecele, cuțitul, ferăstrăul), învață să efectueze o serie de operații (executarea desenului, tăierea, șlefuirea). La rîndul lor, fetele lucrează țesături, împletituri, cusături — lucrări potrivite cu aptitudinile lor.

Pentru a face lecțiile interesante, pentru a trezi în sufletul elevilor dragostea pentru muncă, profesoara utilizează procedee variate. Astfel, la lecția în care elevii urmau să execute lopata învățătoarea a făcut apel la cunoștințele pe care ei le aveau despre muncile agricole de toamnă din lucrarea „Toamna" de M. Sadoveanu, studiată într-o lecție de citire. Unecri învățătoarea folosește ca material introductiv la lecțiile de lucru manual diferite știri apărute în ziare despre realizările oamenilor muncii din industrie, agricultură sau exemplul unor muncitori fruntași, părinți ai elevilor din școală (Dumitru Nedelcu, strungar în lemn la cooperativa „Muncitorul socialist" Maria Variu, țesătoare fruntașă la fabrica „Mătasea populară" etc.). Asemenea exemple trezesc în sufletul elevilor dorința de a lucra cît mai bine, de a deveni în viitor și ei muncitori. Tot în scopul stimulării elevilor, în clasă s-a organizat un dulap-expoziție, în care sînt expuse obiectele cel mai bine executate.

Formarea deprinderilor de muncă și cultivarea dragostei pentru munca practică, începute în primele clase, continuă în anii următori. În clasa a V-a elevii efectuează practica în atelierul de tîmplărie, sub conducerea profesorului-maistru Miron Emanoil. Aici ei învață să mînuiască o serie de unelte ca dalta, cleștele, ciocanul, rindeaua, ferăstrăul de mînă și cu cadran. Îndrumîndu-i deocamdată să execute o serie de piese simple, profesorul nu pierde din vedere să le arate la ce vor fi folosite acestea atunci cînd se va trece la asamblarea lor.

În cursul trimestrelor II și III, ei vor trece, pe încetul, la confecționarea unor obiecte (ciocane, solnițe, cuțite de tocat, compase, vincluri etc.) care vor fi vîndute la sfîrșitul anului în cadrul unei expoziții. Deocamdată, sub îndrumarea și cu ajutorul profesorului-maistru, ei își dau concursul, pe măsura puterilor lor, la repararea mobilierului școlii. Au fost reparate astfel un birou, mai multe scaune și băncile din sala de gimnastică. În felul acesta, elevii capătă sentimentul utilității muncii pe care o depun, pot vedea concret rezultatele practice ale acesteia.

O atenție deosebită se acordă la școala medie nr. 6 pregătirii elevilor pentru munca productivă în cadrul activităților desfășurate în atelierul de metalurgie. În cadrul acestei activități, profesorul-maistru Titu Alexandru caută să dea muncii elevilor o bază științifică. Astfel, înainte de a trece la confecționarea unei piese, elevii sînt puși să studieze desenul respectiv, să arate compoziția chimică și proprietățile materialului pe care îl vor folosi ca materie primă (de pildă tabla de aluminiu), principiul pe care se bazează uneltele pe care le vor întrebuința (de exemplu foarfeca folosită la tăierea metalelor este o pîrghie).

Legarea muncii din atelier de cunoștințele predate la clasă îi ajută pe elevi să înțeleagă importanța studiului teoretic pentru activitatea practică, să-și dea seama că munca în producție este o activitate complexă, care solicită un efort fizic și intelectual în același timp.

Pregătirea practică a elevilor în atelierele școlii este întregită prin practica direct în producție. Elevii școlii medii nr. 6 efectuează practica în producție la atelierele C. F. R. „Constantin Davic". Împărțiți în grupe, ei trec, prin rotație, de la un grup de mașini la altul. În felul acesta au posibilitatea să cunoască diferite mașini, să capete anumite deprinderi de muncă, să îndrăgească profesiunile practice. Exemplul unor muncitori ca maistrul-strungar Petre Cîmpeanu, strungarul fruntaș Stere Mihalcea sau strungarul Victor Iordache constituie pentru ei un puternic stimulent.

Formarea deprinderilor de muncă practică și cultivarea dragostei pentru profesiunile productive sînt urmărite și în cadrul celorlalte activități din școală: în predare, în orele educative, în activitatea din cadrul cercurilor de elevi, în munca pe lotul experimental, în confecționarea materialului didactic etc.

Toate aceste mijloace, folosite cu pricepere, au contribuit la dezvoltarea dragostei de muncă pe care o manifestă elevii școlii medii nr. 6, la formarea și întărirea deprinderilor de muncă, la pregătirea elevilor pentru activitatea în producție. Ele i-au ajutat, de asemenea, să-și descopere și să-și dezvolte aptitudinile, să îndrăgească și să dorească a îmbrățișa profesiunile practice.

I. ADRIAN

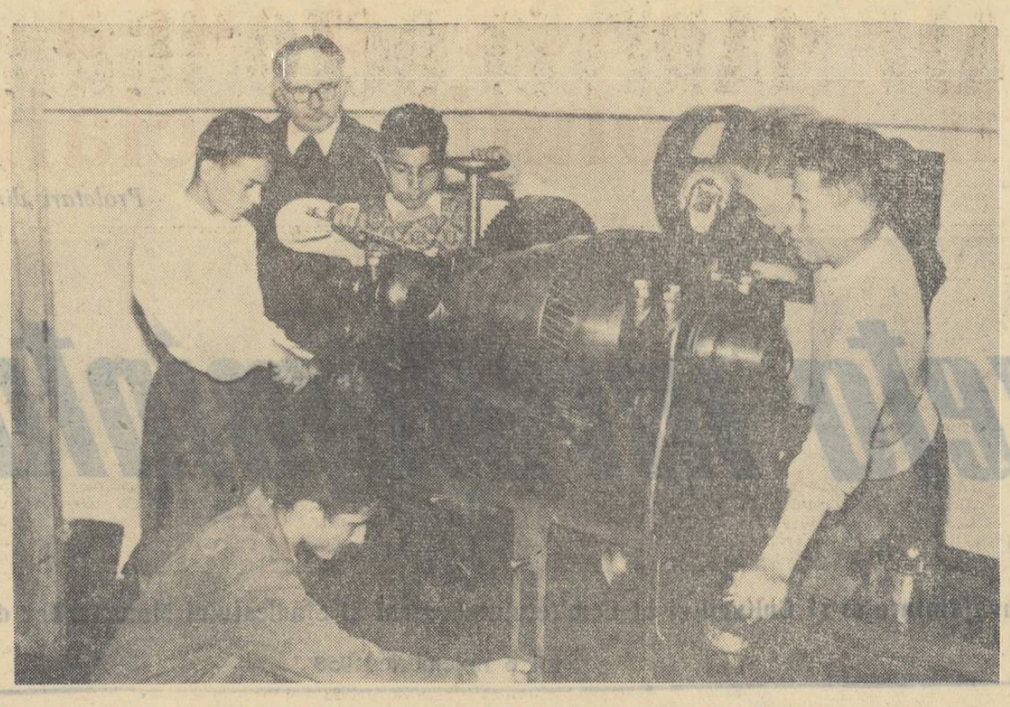

Elevii Centrului școlar petrol-chimie din Tîrgoviște pregătesc strungul pentru lucru.

Problemele producției în centrul preocupărilor

Buna pregătire a viitorilor maiștri cere ca ei să cunoască încă din timpul școlarității condițiile concrete de activitate din întreprinderi, problemele principale ale producției. Înțelegînd importanța acestei sarcini, cadrele didactice de la școala tehnică de maiștri din București a Ministerului Industriei Grele urmăresc, prin mijloace multiple, familiarizarea elevilor-maiștri cu problemele concrete ale producției.

Unul din mijloacele cele mai însemnate utilizate în acest scop este practica în producție pe care o efectuează elevii în diferite întreprinderi ca ajutori de maiștri în ateliere, ajutori de maiștri pentru control tehnic și ajutori-maiștri tehnologi.

În același scop se folosesc și excursiile. Elevii noștri vizitează, sub conducerea profesorilor de specialitate, numeroase întreprinderi din București. În afară de aceasta, școala organizează în fiecare an excursii de studii cu elevii-maiștri în cadrul cărora sînt vizitate uzinele importante din țară. Aceste excursii s-au dovedit folositoare și instructive, dînd posibilitate elevilor-maiștri să cunoască organizarea procesului de producție, introducerea tehnicii noi, mecanizarea și automatizarea producției în diferite uzine din țară. Au stîrnit admirația elevilor-maiștri liniile tehnologice de la uzina de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, sistemele de mecanizare ale ciclului de fabricație de la fabrica de tevi din Roman, de la furnalul de 700 m³ de la Hunedoara etc. Cunoștințele căpătate cu prilejul acestor excursii de studii îi vor ajuta pe viitorii maiștri să stăpînească, la intrarea lor în producție, tehnologia cea mai înaintată.

O deosebită atenție se acordă în școala noastră pregătirii elevilor pentru a deveni buni conducători și organizatori pe locul de muncă, pentru ca în activitatea lor să situeze în centrul preocupărilor problemele economice ale producției. Se știe că economia socialistă pune în fața fiecărei întreprinderi, ca sarcină de bază, realizarea unei producții rentabile. Aceasta se înfăptuiește prin efortul comun al tuturor lucrătorilor, iar indicele calitativ cel mai sigur, care sintetizează întreaga activitate a întreprinderii, este prețul de cost.

Ținînd seama de importanța reducerii prețului de cost ca principal izvor pentru creșterea salariului real, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii și mărirea acumulărilor socialiste, în școala noastră se acordă o deosebită atenție acestui aspect economic esențial. Iată de ce manifestăm cea mai mare grijă pentru buna predare a disciplinei „Organizarea, economia producției și normarea tehnică", în cadrul căreia elevii sînt familiarizați cu toate problemele economice de bază — organizarea locului de muncă, organizarea fabricației, normarea tehnică, salarizarea, indicii tehnico-economici, planul tehnic, planificarea aprovizionării, planificarea prețului de cost. Profesorii care predau această disciplină — ingineri din producție — sînt constituiți într-o comisie metodică în cadrul căreia discută — conform unui plan de activitate — repartiția materiei pe ore de curs, materialul didactic care trebuie folosit în predare, probleme în legătură cu programa de învățămînt, predarea etc. Ei se străduiesc ca lecțiile lor să fie vii și bine documentate, ilustrate cu exemple concrete din întreprinderi. Astfel se prezintă grafice de variații ale prețului de cost pe luni, trimestre și ani, grafice de variație a diferitilor indici — salariu mediu, producție globală etc. — grafice de utilizare a mașinilor, purtîndu-se discuții asupra cauzelor variațiilor prezentate și trăgîndu-se concluzii practice pentru activitatea de viitor a elevilor-maiștri. Documentele de evidență primară sînt completate cu elevii în clasă, pentru ca aceștia să se familiarizeze cu modul lor de întrebuințare și să înțeleagă utilitatea lor. Căutăm să avem mape complete cu asemenea documente, pe grupe de elevi.

În tratarea problemelor privitoare la organizarea producției profesorii insistă mai mult asupra organizării pe secții, pe ateliere și pe locul de muncă unde lucrează maiștrii, deoarece aceștia trebuie să cunoască formele de urmărire a producției și organizare a fluxului tehnologic. În felul acesta maiștrii vor da randamentul cel mai bun, îmbunătățind calitatea producției, indicii de plan și corelația dintre indici.

Activitatea în întreprinderi a primei promoții de absolvenți ai școlii noastre arată că strădania pentru familiarizarea elevilor-maiștri cu problemele principale ale producției a dat roade îmbucurătoare. Tinerii maiștri Mihai Colentuș, Ilie Pitulescu, Gh. Enache, Gh. Stîngă — toți de la uzinele „23 August" — izbutesc, pe baza cunoștințelor căpătate în școală, să desfășoare în cadrul secțiilor pe care le conduc planul de producție, folosind întreaga documentație tehnică respectivă. Maistrul controlor Andrei Petre, de la fabrica IOR, efectuează un control precis al produselor uzinei, asigurînd o bună calitate a acestora, iar Marin Poschină, maistru la secția montaj de la fabrica IOR, duce cu succes lupta pentru continua îmbunătățire a calității aparatelor montate. Alex. Lecușan și Petre Silvaș, maiștri la atelierul de ajustaj de la IOR, rezolvă în bune condițiuni problemele tehnologice cu privire la executarea diferitelor operații de ajustaj, proiectează dispozitive care asigură executarea unor piese de calitate într-un timp de lucru mai scurt și planifică bine sarcinile de producție. Dar nu numai absolvenții, ci și cei care se pregătesc abia să devină maiștri se preocupă de buna organizare a locului de lucru, de reducerea prețului de cost. Pe baza instructajului pe care-l primesc ei urmăresc cu atenție, în perioada practicii, modul de desfășurare a procesului de producție și propun măsuri pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu. Astfel, Radu Ștefan, elev-maistru în anul II — mecanici montatori, a propus, în timpul practicii pe care a efectuat-o la uzinele „Tudor Vladimirescu" din București, introducerea unei matrițe pentru perforat nervuri la remorci auto. Această matriță aduce economii antecalculate de peste 97.000 lei pe an. Propunerea sa a fost realizată de uzină și se aplică din iunie 1958. Același elev-maistru, bazîndu-se pe experiența acumulată la uzinele „Tudor Vladimirescu", a propus în timpul practicii de vară la I.M.U. — Medgidia trei importante inovații a căror realizare va aduce economii în valoare de aproape 400.000 lei. Numai prin aplicarea uneia dintre acestea — și anume a valțului de rolnit cornier de 50 x 50 x 8 la rece, se va realiza o economie antecalculată de 350.000 lei pe an.

O serie de elevi-maiștri au făcut propuneri care ușurează operațiile de control în fabricație. Printre aceștia se numără Constantin Dobrogeanu din anul II, specialitatea prelucrări prin așchiere. În timpul practicii de vară el a realizat un aparat pentru controlul elasticității la toate tipurile de segmenți, aparat care mărește precizia măsurărilor și reduce la jumătate timpul folosit pentru acestea. Elevul-maistru Cristel Constantinescu a realizat o cheie specială pentru strîngerea piuliței la conducta pompei de ulei la motorul de 120 C.P., iar elevul Dumitru Preoteasa a confecționat un dispozitiv de apărare a arcului de presiune în carcasa regulatorului de la motorul de 450 C.P. Prin folosirea acestui dispozitiv se reduce atît efortul muncitorului, cît și timpul de lucru.

Aceste realizări, precum și numeroase altele sînt rodul preocupării pentru buna pregătire a elevilor-maiștri în scopul cunoașterii problemelor de bază ale producției. În viitor vom căuta să folosim și mai larg numeroasele activități care ne stau la îndemînă pentru familiarizarea elevilor-maiștri cu problemele producției, în așa fel încît fiecare din ei să fie antrenat în studierea profundă a problemelor specifice ale producției pe locul de muncă. În felul acesta vom putea contribui mai eficient la realizarea sarcinilor de mare răspundere pentru care au fost create școlile noastre — formarea unor maiștri care să rezolve cu pricepere problemele complexe ale producției socialiste.

Prof. ing. GH. TOMESCU
director adjunct al școlii tehnice de maiștri din București a Ministerului Industriei Grele.

Frecvență bună la învățămîntul de partid

Anul școlar în învățămîntul politic al cadrelor didactice din Gura Humorului a început printr-o trecere în revistă a succeselor și lipsurilor ce au existat în activitatea cercurilor în anul școlar trecut.

Șirul lecțiilor de anul acesta a fost deschis de tovarășul Ilie Florea, prim secretar al comitetului raional de partid, prin expunerea: „Unitatea și puritatea rîndurilor partidului, principală condiție a tăriei sale".

★

Și pedagogii din școlile raionului Tîrgoviște au primit cu satisfacție măsurile luate de comitetul raional P.M.R. pentru a crea condiții tuturor cadrelor didactice să studieze sistematic și temeinic învățătura marxist-leninistă. Ca urmare, în ziua deschiderii cursurilor membrii și nemembrii de partid au fost prezenți cu toții în centrele respective pentru a audia primele expuneri pe teme politice.

★

Peste 400 cadre didactice din raionul Buzău s-au înscris să urmeze anul acesta învățămîntul politic. Deschiderea cursurilor a avut loc nu de mult în prezența „unui număr impresionant de pedagogi", cum ne scrie corespondentul nostru Gh. Varvara. Prima lecție, ținută de tovarășul Stelian Popescu, a fost urmărită cu un deosebit interes.

★

În raionul Cîmpina, la deschiderea învățămîntului de partid, din cele 361 cadre didactice cîte funcționează în școli au fost prezente 340, restul absentînd din motive întemeiate. Printre unitățile care au avut o participare de 100% la prima lecție se numără școala medie din Bușteni, școlile elementare de 7 ani din Sinaia, Telea, Izvor, școala elementară de 4 ani Mislea-Scorțeni etc.

Pe drumul generalizării învățămîntului de 7 ani

Eforturi susținute

Aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind generalizarea învățămîntului de 7 ani în localitățile din mediul rural (comune și sate) care au școli de 7 ani a constituit una din preocupările principale ale secției raionale de învățămînt și cultură Pucioasa.

Un sprijin valoros a primit secția în această privință din partea comitetului executiv al sfatului popular raional, care, după apariția Hotărîrii, într-o ședință special convocată cu toți președinții sfaturilor populare comunale, le-a arătat acestora conținutul și importanța Hotărîrii, subliniind sarcinile ce revin organelor locale pentru îndeplinirea prevederilor ei. Totodată, au fost luate măsuri de constituire a unor comisii comunale pentru școlarizare, formate din directori de școală, din deputați etc., avînd sarcina să organizeze acțiunea de școlarizare a tuturor absolvenților clasei a IV-a.

Înainte de deschiderea anului școlar s-a organizat pe întreg cuprinsul raionului o „Săptămînă a școlarizării", în care cadrele didactice, împreună cu membrii comisiilor susmenționate, au intensificat munca de convingere a părinților să-și înscrie copiii în clasa a V-a. Conferința privind necesitatea cuprinderii tuturor copiilor de vîrstă școlară în școlile ce le sînt puse la dispoziție, elaborată de către secția raională de învățămînt și cultură, a fost ținută la toate căminele culturale în fața unui mare număr de săteni.

Stațiile de radioficare din raion au popularizat intens Hotărîrea, îndemnînd pe părinți să-și trimită copiii la școală. Întrucît la deschiderea cursurilor au mai existat cazuri cînd — cu toată munca de lămurire — părinții au reținut copiii acasă, secția de învățămînt și cultură a organizat brigăzi speciale formate din directori și din inspectori de învățămînt, avînd sarcina să sprijine eforturile organelor comunale și sătești în îndeplinirea planului de școlarizare la clasa a V-a. Astfel, ca urmare a muncii duse de o brigadă condusă de însuși șeful secției raionale de învățămînt și cultură, tov. Petre Petroșanu, în comuna Glodeni, în care la începutul anului rămăseseră necuprinși 28 de elevi din cei 111 planificați, au fost aduși la cursuri aproape toți cei neșcolarizați. Pentru puținii elevi rămași încă în afara școlii, cadrele didactice duc mai departe cu părinții o muncă răbdătoare de lămurire, sigure fiind că în cele din urmă succesul va veni.

Strădaniile învățătorilor, profesorilor, directorilor, deputaților și inspectorilor raionului au fost urmate, de cele mai multe ori, de rezultate bune. În numeroase comune — ca de pildă Fieni, Măgura, Brănești — au fost înscriși în clasele a V-a ale școlilor elementare respective toți absolvenții clasei a IV-a. Ba mai mult, în comune ca Vîrfuri, Gorgota au fost școlarizați nu numai absolvenții clasei a IV-a de la școlile de 7 ani, dar și aceia ai școlilor de 4 ani din satele fără școli elementare de 7 ani.

MARIN DUMITRESCU

Marea sărbătoare

(Urmare din pag. 1)

înțeleaptă a partidelor comuniste — au hotărît să rupă pentru totdeauna cu mizeria, s-au făcut stăpîne pe propria lor soartă și au pășit cu hotărîre să clădească viața nouă socialistă.

În urma marii cotituri revoluționare din octombrie 1917 crește mișcarea de eliberare națională a țărilor subjugate de imperialiști. Ca urmare, o serie de state ca India, Indonezia, Birmania, Egiptul și altele obțin independența națională. În prezent, crește în mod ingrijorător pentru imperialiști mișcarea de eliberare națională în Orientul Apropiat și Mijlociu. Asemenea evenimente au făcut ca sistemul colonial să se clatine tot mai mult.

Procesul revoluționar început în zilele marelui Octombrie se continuă astăzi nu numai prin crearea de noi state socialiste, prin creșterea mișcării de eliberare a popoarelor din colonii și statele dependente, dar și prin avîntul mișcării comuniste din lumea întreagă. Ferm unite în lupta pentru o viață înfloritoare partidele comuniste cîștigă neîncetat încrederea maselor populare din statele capitaliste. Consfătuirile ce au avut loc la Moscova cu prilejul celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie între reprezentanții partidelor comuniste din aproape toate țările lumii, au exprimat unitatea perfectă dintre aceste partide în lupta pentru libertate și progres social. Documentele adoptate cu această ocazie — „Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste" și „Manifestul Păcii" — sînt de cea mai mare importanță pentru mișcarea muncitorească mondială.

Revoluția din Octombrie a avut un larg ecou și în rîndurile maselor muncitoare din Romînia, dînd un puternic impuls avîntului revoluționar din țara noastră. Lozincile Revoluției Socialiste „Puterea de stat muncitorilor și țăranilor", „Pace popoarelor", „Pămînt țăranilor", „Drepturi și libertăți cu adevărat democratice" etc. au mobilizat la luptă masele muncitoare din Romînia căci și ele aspirau spre rezolvarea unor asemenea probleme. Forțele populare organizate și conduse de partidul marxist-leninist creat în 1921, printr-o îndelungată luptă desfășurată pe plan social, au reușit în cele din urmă să răstoarne — cu ajutorul insurecției armate din 1944 — dictatura militaro-fascistă din țara noastră și printr-un șir de transformări revoluționare să creeze Republica Populară Romînă în care puterea aparține celor ce muncesc. Toate aceste transformări revoluționare au făcut posibil ca și în țara noastră poporul muncitor condus de partid să pășească pe drumul construirii socialismului.

Învățînd din experiența P.C.U.S. și din experiența construirii socialismului în U.R.S.S., aplicînd în mod creator la condițiile concrete ale țării noastre învățătura marxist-leninistă, P.M.R. conduce masele populare pe calea marilor succese. Bazîndu-se pe politica leninistă de industrializare socialistă, el dă o mare atenție dezvoltării industriei grele — temelie a progresului întregii economii naționale, a mecanizării agriculturii, a dezvoltării industriei bunurilor de consum, sporirii permanente a veniturilor naționale și ridicării nivelului de trai.

În dezvoltarea culturii s-au obținut, de asemenea, realizări însemnate. Școala, devenind un bun al poporului muncitor și dezvoltîndu-se neîncetat în raport cu cerințele mereu crescînde ale construcției socialiste, a cuprins an de an tot mai mulți elevi.

În fața importantelor succese pe care le obțin țările lagărului socialist, în fața creșterii impetuoase a mișcării de eliberare socială și națională din lumea întreagă, imperialiștii nu stau nepăsători. Ei folosesc tot felul de manevre pentru a slăbi forța statelor socialiste, pentru a împiedica construcția socialismului în aceste state, pentru a înăbuși în conștiința popoarelor orice aspirație de libertate și dreptate. Unul din obiectivele spre care se îndreaptă mai mult atacurile furibunde ale reacțiunii imperialiste este unitatea și coeziunea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale. O unealtă deosebit de activă în această privință este revizionismul contemporan, care încearcă să submineze din interior unitatea clasei muncitoare, aria partidelor marxist-leniniste, negînd rolul conducător al partidului, ridicîndu-se împotriva statului dictaturii proletare, negînd lupta de clasă și propovăduind abdicarea de la principiile internaționalismului proletar. Este vorba deci de cele mai vitale probleme ale mișcării muncitorești, de negarea tezelor fundamentale ale marxism-leninismului.

Riposta dată de către comuniști și oamenii cinstiți din lumea întreagă uneltirilor de orice fel ale imperialiștilor arată că milioanele de oameni din toate continentele, luminați de făclia marelui Octombrie, nu pot fi înșelate. Încrezători în victoria finală a forțelor progresului, libertății și dreptății, își exprimă cu toții satisfacția și bucuria celei mai mari sărbători a vieții, prilejuită de aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

ECOURI ALE MARELUI OCTOMBRIE

în rîndul pedagogilor din ţara noastră

LUPTĂ PENTRU IDEALURI INALTE

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, care a zguduit omenirea din temelii, a avut influenţă puternică şi asupra ţării noastre, a contribuit enorm la trezirea conştiinţei de luptă printre toate categoriile de muncitori manuali şi intelectuali.

Îmi voi permite a schiţa cîteva amintiri din acele vremuri cînd, tînăr membru al corpului didactic secundar şi apoi universitar, activam, în cadrul mişcării muncitoreşti, ca membru al partidului socialist şi apoi comunist, încă de la înfiinţarea acestora.

Pe la mijlocul lunii august a anului 1919 are loc la Iaşi un congres al corpului didactic. Era pentru întiia oară cînd, sub influenţa Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi a agitaţiei intense duse de ziarele şi revistele muncitoreşti sau legate de mişcarea socialistă, dascălii se adunau într-un asemenea congres. La Congresul de la Iaşi se pune pentru întiia oară problema organizării cadrelor didactice de toate gradele într-o organizaţie unică, deoarece îşi dădeau seama că ei — slujitorii şcolii — nu se deosebesc între dînşii în faţa aceluiaşi patron, statul burghezo-moşieresc. Fără îndoială, ideea de organizare comună înseamnă — pentru acel timp — faţă de societăţile de profesori, „cercuri didactice" sau alte asociaţii amorfe şi sterpe dinainte de primul război mondial, un pas înainte.

Într-un articol pe care-l publicam în ziarul „Socialismul" din 12 august 1919, relevam cu satisfacţie prefacerile produse în mentalitatea dascălilor sub influenţa ideilor Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, care le arătau necesitatea de a se alătura mişcării muncitoreşti, pentru că numai astfel vor reuşi să obţină împlinirea deziderątelor lor: învăţămînt democratic, construcţii de şcoli, învăţătură pentru fiii maselor largi populare, salarizare corespunzătoare.

În presa muncitorească au apărut deseori articole despre situaţia învăţămîntului sovietic creat după revoluţie, ceea ce a stirnit mult interes în rîndul dăscălimii de la noi.

Printre altele, în „Socialismul" din 23 martie 1921 apare articolul „Învăţămîntul de clasă", în care analizam adevăratele cauze ale inculturii şi analfabetismului din ţara noastră, ca urmare a cruntei sărăcii şi exploatări în care trăiau masele muncitoreşti de la oraşe şi sate. Două articole publicate în „Iaşul socialist" (16 şi 30 iulie 1922), sub titlul „Cultura proletară", arătau rezultatele obţinute de puterea sovietică pe tărîmul culturii poporului. Explicîndu-se ce se înţelegea prin „cultura proletară" (expresia timpului pentru cultura maselor), se sublinia că aceasta nu înseamnă ruperea cu trecutul „...la ea (cultura proletară) nu putea ajunge decît prin păstrarea unei puternici legături cu trecutul cultural", citînd pe Lenin. Se arăta că „societatea socialistă, ca tranziţie spre adevărata societate comunistă, trebuie să-şi croiască o morală proprie". Unul din articole se încheia astfel: „...proletari intelectuali ce păstraţi încă legăturile cu masele de muncitori, pregătiţi prin munca voastră terenul de luptă şi reînvierea de mîine".

Crearea Partidului Comunist din Romînia face să crească lupta revoluţionară a clasei muncitoare, ceea ce se răsfrînge şi în acţiunile revendicative ale profesorilor şi învăţătorilor.

Presa muncitorească dezbate pe larg problema democratizării învăţămîntului. Îmi amintesc cu cît interes erau urmărite de profesori şi învăţători ideile leniniste cu privire la învăţămînt şi educaţie cuprinse în cuvîntarea rostită de V. I. Lenin la cel de al III-lea Congres al Uniunilor Tineretului Comunist din Rusia, idei pe care partidul le răspîndea pe diferite căi. Cuvîntarea lui Lenin a apărut în presa de partid şi a fost comentată într-o serie de articole din „Tineretul socialist" (din 15 iunie 1921, 15 aprilie 1923); „Lupta socialistă" (în 9 numere consecutive între 9 octombrie 1921—10 decembrie 1921); „Iaşul socialist" (30 iulie 1922).

Programul partidului pentru îmbunătăţirea învăţămîntului, materialele care arătau felul cum este rezolvată democratizarea şcolii în Uniunea Sovietică au stat la baza elaborării broşurii „Reforma învăţămîntului secundar", care a apărut în 1923 la Bîrlad. În fiecare capitol mai important al broşurii, pe lîngă alte păreri progresiste care se afirmau în diferite ţări, se arăta poziţia înaintată a şcolii sovietice, modul cum problemele şcolii fuseseră rezolvate de primul stat socialist din lume.

Din însărcinarea partidului, am publicat în „Socialismul" din iunie 1923 articolul „Pentru corpul didactic" prin care se făcea apel la profesori şi învăţători să-şi canalizeze acţiunile pe o cale mai justă, alături de clasa muncitoare. Prin acest apel se propunea organizarea unui „Sindicat al muncitorilor din învăţămînt" asemenea organizaţiilor sindicale muncitoreşti. Apelul era adresat în numele organizaţiei internaţionale U.I.T.E.R. („Uniunea internaţională a muncitorilor revoluţionari din învăţămînt") către toţi colegii, fie că făceau sau nu parte din mişcarea socialistă, de a se organiza într-o secţie romînească a acestei Uniuni internaţionale de învăţămînt.

Treptat, ca urmare a acţiunilor organizate ale Partidului Comunist din Romînia, în rîndurile cadrelor didactice începe să se formeze un curent pentru sindicalizare, care ia forme mai expresive pe timpul crizei anilor 1930—1931.

Atunci cînd forţele populare, sub conducerea partidului clasei muncitoare, preiau puterea, se creează condiţii care duc şcoala şi pe slujitorii ei la înfăptuirea idealurilor pentru care înaintaşii au luptat sub imboldul Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Acad. P. CONSTANTINESCU-IAŞI

... Şi acum dacă ne-am arunca ochii spre răsărit şi ne-am gândi la munca enormă pe care o depune regimul comunist rus pentru luminarea maselor populare, am vedea că „nenorocita Rusie" stă cu mult mai bine din punct de vedere cultural decât fericita Românie Mare de sub fericita oblăduire a d-lui Brătianu şi a Siguranţei d-sale.

Dacă s'ar ţine un concurs între cele două ţări, Rusia Socialistă ne-ar prezenta cele 3 milioane de oameni cari au învăţat carte de la 1917 încoace, ne-ar arăta milioane de cărţi folositoare şi eftine, admirabile teatre populare, universităţi şi şcoli nenumărate puse în serviciul tuturor, iar regimul nostru capitalist ar lăsa să se vadă complecta paragină intelectuală dela oraşe şi dela sate, munca titanică de rob şi dorul de cultură al lucrătorului şi ţăranului zdrobit otrăvit de mizeria şi de lăcomia capitalistă şi deasupra de tot ar vedea ca o ciupercă imensă bilanţul fericit al măririi beneficiilor şi dividendelor capitaliste.

... mul a dispărut cu totul din Armata Roşie. Nici şcolile superioare nu au fost neglijate. Dimpotrivă. Iată câteva cifre în acest sens:

1914—1915

	Şcoli	Şcolari
Universităţi	56	76.000
Şcoli medii	1400	400.000
Şcoli primare	83.000	5.000.000
Şcoli superioare şi profesionale	1000	170.000
Total	85.456	5.646.000

1919—1920

	Şcoli	Şcolari
Universităţi	100	130.000
Şcoli medii	4000	340.000
Şcoli primare	100.000	6.800.000
Şcoli profesionale şi superioare	2300	200.000
Total	106.400	7.470.000

Cu o astfel de muncă proletariatul şi Partidul Comunist rus se poate mândri. „Dela răsărit vi ne lumina", supărătorul dictor pentru capitalişti se mune ... pe tapet.

Fragmente din articole apărute în ziarul „Socialismul"

CREŞTEM ELEVII IN SPIRIT COMUNIST

La temelia şcolii noastre stau astăzi măreţele idei ale marelui Octombrie, izvorîte din învăţătura marxist-leninistă. Ele ne călăuzesc pe noi, învăţătorii şi profesorii, pe drumul formării şi creşterii unei generaţii care are sarcina să preia din mîinile înaintaşilor şi să ducă mai departe revoluţionarele cuceriri obţinute de poporul nostru muncitor sub înţeleapta conducere a partidului clasei muncitoare.

Partidul lui Lenin a definit scopul şcolii pentru întreaga perioadă a dictaturii proletariatului. Acest scop constă în educarea unei generaţii capabile să instaureze definitiv comunismul. Pentru întiia oară s-a pus în faţa şcolii o sarcină atît de măreaţă, legată de necesităţile reale ale societăţii.

Generaţiile care au trecut prin şcoala sovietică au dovedit cu prisosinţă nemărginitul lor devotament pentru slujirea cauzei poporului, atît în perioada de muncă constructivă paşnică, cît şi în greaua cumpănă a Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Zoia Kosmodemianskaia, Iurii Smirnov, Alexandr Matrosov — nume de eroi ale căror fapte de legendar eroism sînt cunoscute în lumea întreagă — neînfricaţii eroi din Krasnodon, aproape toţi cei care muncesc astăzi în uzine, în colhozuri, pe pămînturile desţelenite, în institutele ştiinţifice şi tehnice au fost elevii şcolii sovietice. Aceasta dovedeşte că şcoala sovietică a educat şi a instruit generaţii de oameni conştienţi, culţi şi viteji, patrioţi înflăcăraţi, dintre care mulţi şi-au dat viaţa, şi nenumăraţi muncesc cu înflăcărare şi abnegaţie pentru fericirea poporului.

Învăţătorii şi profesorii care lucrează în şcolile noastre găsesc în munca învăţătorilor şi profesorilor sovietici nenumărate pilde de slujire devotată a şcolii poporului, un izvor nesecat de învăţăminte pentru educarea elevilor în spirit comunist.

Înţelegind că educaţia comunistă este în acelaşi timp o educaţie profund patriotică şi internaţionalistă, mulţi învăţători şi profesori din şcolile oraşului Bucureşti pun pe primul plan educarea elevilor lor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei faţă de Republica Populară Romînă, faţă de partid şi de trecutul de luptă al poporului nostru, al dragostei faţă de oamenii muncii de pretutindeni. Învăţătoarea fruntaşă Eleonora Vlădoianu, de la şcoala de 7 ani nr. 95, profesorii Claudia Ungureanu de la şcoala medie nr. 28, Ion Dragomirescu de la şcoala medie nr. 11, I. Sufr n de la şcoala medie nr. 16 şi alţii urmăresc în lecţiile lor dezvoltarea la elevi a dragostei faţă de patrie şi de partid. Vizita pe care elevii şcolii de 7 ani nr. 156 au făcut-o la atelierele C.F.R. „Griviţa Roşie", cunoaşterea de către ei a trecutului de luptă al acestei citadele revoluţionare şi a eforturilor pe care le depun urmaşii luptătorilor de la Griviţa pentru mărirea producţiei, înmînarea cravatei roşii unui număr de pionieri chiar pe locul unde muncitorii ceferişti au înfruntat gloanţele în 1933 au avut un efect educativ deosebit de puternic.

Vorbindu-le elevilor despre pildele de eroism ale tinerilor sovietici, despre entuziasmul cu care ei au răspuns la chemarea partidului pentru apărarea cuceririlor revoluţiei sau cu care participă la înflorirea patriei lor, învăţătorii şi profesorii caută să trezească şi să cultive în inimile lor sentimentele nobile ce caracterizează pe omul nou. La şcoala medie „N. Bălcescu" sînt păstrate cu grijă un mare număr de scrisori primite de profesorii şi elevii şcolii de la profesorii şi şcolarii sovietici. Rîndurile lor vorbesc despre sentimentele calde de prietenie ce s-au închegat între tineretul nostru şi tineretul din U.R.S.S.

Popularizarea importantelor succese obţinute de Uniunea Sovietică pe calea deschisă de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, popularizarea realizărilor ştiinţei, tehnicii şi culturii sovietice, cunoaşterea de către elevi a luptei popoarelor asuprite pentru independenţă şi progres constituie încă un mijloc important cu care profesorii noştri îşi educă elevii lor în spiritul dragostei faţă de orînduirea socialistă, pentru pace.

Şcoala socialistă are sarcina de a creşte şi educa nu numai patrioţi înflăcăraţi, ci şi tineri culţi, curajoşi, stăpîni pe ştiinţă şi tehnică, înarmaţi cu concepţia ştiinţifică despre lume şi viaţă. Profesori ca Paula Popescu de la şcoala medie nr. 17, S. Mora de la şcoala medie nr. 15, Florica Lupescu de la şcoala medie serală de pe lîngă întreprinderea Energo-trust şi alţii acordă o mare atenţie pregătirii temeinice a elevilor lor, căutînd să lege cunoştinţele predate de viaţă, de problemele construcţiei socialiste. Pe lîngă o solidă cultură generală, prin introducerea şi extinderea învăţămîntului politehnic şcolile noastre caută să formeze la elevi deprinderi de muncă productivă, să le dezvolte dragostea faţă de munca fizică şi, implicit, faţă de oamenii muncii. Un număr din ce în ce mai mare de pionieri şi utemişti iau parte la frumoase acţiuni patriotice, manifestîndu-şi ataşamentul lor faţă de munca pusă în slujba înfloririi patriei. Mii de tineri au prestat muncă voluntară pentru terminarea celor 6 case de cultură ale tineretului şi au participat la alte asemenea acţiuni de folos obştesc. În prezent numeroşi tineri din şcolile Capitalei iau parte la munca pe şantierele de construcţii de la Floreasca, din str. Mihai Bravu, la apeductul de la Arcuda etc., ajutînd cu însufleţire muncitorilor constructori.

În munca de creştere şi educare a viitorilor constructori ai socialismului, şcolile noastre primesc un sprijin neprecupeţit din partea organizaţiilor de pionieri şi tineret, care, urmînd exemplul gloriosului Comsomol, contribuie la formarea omului nou, ale cărui trăsături s-au cristalizat şi s-au vădit mereu mai puternic în anii care au trecut de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

C. PETRICU
şeful secţiunii învăţămînt a sfatului popular al Capitalei

O NOUA CONŞTIINŢA

Dezvoltarea capitalismului în ţara noastră ne-a dat o şcoală de stat cu multe scăderi, ale cărei cadre didactice, dezbinate, oglindeau în majoritate mentalitatea intelectualului burghez. Existau însă, în rîndul învăţătorilor şi profesorilor, şi multe elemente progresiste, care au simţit nevoia unei organizaţii profesionale pentru a schimba condiţiile de muncă în învăţămînt, a ridica şcoala noastră şi a răspîndi cultura în popor.

Încă înainte de primul război mondial au existat unele încercări ale învăţătorilor de organizare a unei asociaţii şi unor congrese, care nu s-au ridicat însă prea mult deasupra revendicărilor materiale.

În 1917 izbucneşte Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, care are un puternic ecou în rîndurile cadrelor din învăţămîntul nostru. Mişcarea muncitorească din Romînia începe să exercite o influenţă din ce în ce mai mare asupra învăţătorilor şi profesorilor. Unii dintre ei iau contact cu partidul clasei muncitoare şi lucrează sub îndrumarea lui. În 1919, după cucerirea puterii politice şi organizarea în Rusia a primului stat al muncitorilor şi ţăranilor, se ţine la Iaşi o mare adunare a profesorilor secundari, care urma să examineze şi să ia măsuri de îndreptare a situaţiei mizere a cadrelor didactice şi a şcolii. Adunarea s-a transformat într-un congres. Protestul puternic al congresiştilor arată că ceva se schimbase în mentalitatea corpului didactic. Un articol din ziarul „Socialismul" din 12 august 1919 cerea sindicalizarea profesorilor pe baza luptei de clasă. Urmează şi alte articole în care se discuta aceeaşi problemă. „Socialismul" din 1923 publică un apel, cerînd sindicalizarea întregului corp didactic. Partidul clasei muncitoare sprijinea îndeaproape cadrele didactice şi le mobiliza la lupta pentru democratizarea şcolii, pentru îmbunătăţirea situaţiei lor.

Se punea problema unei asociaţii cu caracter unitar, aptă pentru luptă, care să sprijine efectiv interesele oamenilor şcolii. Elementele revoluţionare din rîndul cadrelor didactice, formate la şcoala Partidului Comunist, erau active. Îndrumat de partid, am publicat în cuprinsul a două numere din ziarul „Socialismul", în 1924, un articol-studiu analizînd situaţia cadrelor didactice din întregul învăţămînt şi, în special, din cel mediu, ajungînd la concluzia necesităţii unirii tuturor salariaţilor din şcoli într-o organizaţie sindicală activă, independentă de influenţele politicienilor burghezi. Această idee a fost însuşită de un număr tot mai mare de cadre didactice, care reuşiseră să se grupeze în jurul Asociaţiei Generale a Profesorilor Secundari din Romînia şi să-şi întemeieze puternice secţii locale în fiecare reşedinţă de judeţ, reprezentînd cea mai întinsă organizaţie profesională de masă a salariaţilor de stat. Cu tot spiritul pronunţat reacţionar al conducerii asociaţiei, elementele progresiste se afirmau pe faţă cu curaj. Ecoul acestor lupte a ajuns şi în organizaţiile profesionale din străinătate, de exemplu în Internaţionala muncitorilor din învăţămînt cu sediul la Paris, la ale cărei congrese anuale delegaţii noştri au exprimat voinţa de luptă a cadrelor didactice din Romînia.

Criza care cuprinde ţara după 1930 loveşte şi în muncitorii din învăţămînt, cărora li se aplică „curbe de sacrificiu". O serie de şcoli sînt desfiinţate, iar profesorii sînt mutaţi dintr-o localitate în alta, după bunul plac al organelor administrative. Şi, ca încoronare a acestei situaţii nesigure, nici plata salariilor, aşa ciuntite cum ajunseseră, nu se mai face decît cu întîrziere de 3—4 luni. Nemulţumirile cresc mereu şi soluţiile propuse iau forme care arată ridicarea conştiinţei corpului didactic, sub influenţa ideilor progresiste tot mai larg răspîndite de partidul clasei muncitoare. Profesorii cer sindicalizarea tuturor celor ce muncesc în învăţămînt. În fruntea agitaţiei se găsesc cîteva secţii din provincie, cum sînt cele de la Craiova, Iaşi, Chişinău, Galaţi, Tulcea, Cluj etc. Secţia din Bucureşti, condusă de un agent provocator al poliţiei, frînează hotărîrea masei cadrelor didactice de a impune măsuri conforme cu interesele ei.

La Craiova apare lunar, din aprilie 1932, un organ de publicitate al secţiei locale, **Cuvîntul şcoalei**, cu scopul „de a apăra şi îmbrăţişa interesele tuturor celor ce muncesc în învăţămînt". Aci se vede limpede rezultatul acţiunilor organizate de Partidul Comunist în rîndurile profesorilor. Într-o scrisoare adresată cadrelor didactice se spune că apărarea drepturilor lor se va face **„împotriva păturii conducătoare, de la care nu putem aştepta nimic în viaţă"**. Şi pentru a nu rămîne nici o îndoială că profesorii din Craiova acţionau în spiritul luptei de clasă, citim la ştiri: **„...există două lumi în această ţară — ca în toate ţările de altfel — cel privilegiaţi, cu interesul lor aparte, conducătorii, şi ceilalţi, conduşii, mult mai mulţi, dar neuniţi în jurul intereselor lor, pe care nimeni nu-i poate apăra afară de ei înşişi".**

Chiar din primul număr se afirmă o serie de principii pe care trebuie să se sprijine lupta profesorilor înşelaţi de politicienii burghezi, despre care se spune: „Dăscălimea a învăţat pe dinafară tot vocabularul demagogic al perfectului şarlatan politic şi-l dispreţuieşte". În articolul „Ce spun comunicatele" se afirmă principiul solidarităţii în luptă cu toate cadrele didactice: „Lupta nu trebuie dusă separat, ci împreună cu corpul didactic primar". Iar mai departe: „...unirea în acţiune se poate face chiar cu federaţia funcţionarilor publici". Prin lozincile publicate în cuprinsul primului număr, secţia din Craiova afirmă necesitatea solidarităţii celor ce muncesc într-o societate în care puterea o dă numai averea. Se punea astfel faţă în faţă puterea celor avuţi cu puterea celor mulţi şi uniţi între ei printr-o conştiinţă ridicată, aşa cum reiese şi din articolul „Memorii bune, rezultate rele": „...cei puternici nu pot fi decît cei avuţi, sau cei mulţi şi uniţi. Cum nu putem fi cei avuţi, rămîne să fim mulţi şi uniţi, adică puternici prin organizare".

În acelaşi număr, în articolul „Comitetul faţă de organizaţie" se arată, ca şi în articolul menţionat mai sus, că lupta trebuie dusă direct de cei interesaţi, nu prin interpuşi sau binevoitori.

În lumina aceloraşi principii se critică faptele şi în numerele care urmează. Astfel, în nr. 2, în articolul de fond, se condamnă pasivitatea din trecut a profesorilor şi se cere înlăturarea greşelilor „...luîndu-ne soarta în propriile noastre mîini, participînd direct la luptă".

Principiul luptei de clasă îl vom găsi amintit şi în proiectul de statut al „Asociaţiei". El este formulat în termeni acoperiţi, dar uşor de înţeles: **„...pe bază de luptă împotriva tuturor acelora ale căror interese contrarii lovesc în existenţa morală şi materială a celor ce muncesc în învăţămînt".**

Tot în „Cuvîntul şcoalei" (nr. 6-7) se propune sindicalizarea tuturor celor ce muncesc în învăţămînt. Propunerea era semnată de Comitetul Asociaţiei Profesorilor din Craiova, dar ea fusese dezbătută verbal între mai multe grupuri, găsind un sprijin mai larg.

La Congresul din 1933 s-a votat, în principiu, sindicalizarea corpului didactic. Secţiile cele mai active în susţinerea acestei acţiuni au fost secţiile din Iaşi şi Craiova, care au prezentat şi proiecte de statut. „Cuvîntul şcoalei" a apărut şi s-a răspîndit printre congresişti cu un titlu semnificativ, mare, pe pagina întîi: **Învăţători şi profesori, uniţi-vă!** La congres s-au dezbătut idei pe care nu le auzise încă nimeni în ţara noastră la o adunare de salariaţi publici: principiul solidarităţii internaţionale, necesitatea grevelor, raportul de forţe între salariaţi şi patron reprezentat prin guvern, puterea maselor de a se impune, prin unirea lor, celor ce exploatează etc.

În rezoluţia congresului, însă, secretarul Asociaţiei, împreună cu un agent acoperit al poliţiei, profesor şi el, au strecurat, alături de cuvîntul **sindicat**, şi cuvîntul **naţional**, ceea ce nu corespundea dezbaterilor. Iar cînd s-au discutat în amănunt statutul şi forma organizaţiei, la un congres extraordinar ţinut după cîteva luni la Bucureşti, sindicalizarea s-a dovedit a fi corporatism.

Totuşi, o nouă conştiinţă a început să prindă viaţă, alimentată de victoriile tot mai mari dobîndite de Uniunea Sovietică, de lupta tot mai dîrză a clasei muncitoare din ţara noastră, în frunte cu partidul ei.

După 23 August 1944, înţelegînd pe deplin că drumul celor ce instruiesc şi educă tineretul poate fi încununat de succes numai dacă este condus de partid, numai dacă se întemeiază pe învăţătura lui, imensa majoritate a cadrelor didactice din ţara noastră s-a încolonat în rîndurile constructorilor conştienţi ai socialismului şi îndeplineşte cu devotament sarcinile puse de partid în faţa şcolii noastre noi.

Prof. univ. MIHAIL CRUCEANU

In cinstea lui 7 Noiembrie

Cadrele didactice şi elevii de la şcolile din cuprinsul regiunii Cluj întîmpină cea de a 41-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie organizînd o serie de activităţi educative şi culturale de masă.

Astfel, la Cluj s-au iniţiat pentru elevi concursuri literare şi de desen avînd ca temă „Prietenia dintre poporul romîn şi poporul sovietic", precum şi concursuri de recitări din poeţii care au cîntat în versurile lor Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

Elevii şcolii medii din Dej participă la un concurs „Drumeţii veseli" pe tema „Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie oglindită în operele lui M. Şolohov şi A. Tolstoi". Astfel de acţiuni au organizat şi şcolile din Gherla, Turda, Aiud etc.

Unele şcoli au organizat întîlniri cu oameni ai muncii care au vizitat Uniunea Sovietică. Elevii şcolii medii nr. 2 din Cluj, de pildă, s-au întîlnit cu tov. Ruzsa Ştefan, vicepreşedinte al sfatului popular, care le-a vorbit despre marele avînt al industriei şi culturii Uniunii Sovietice, despre viaţa fericită a şcolarilor din U.R.S.S.

P. BUCŞA
Cluj

Educaţia omului nou

(Urmare din pag. 1)

între oraşul vechi şi noile cartiere din jurul şi de după Universitatea Lomonosov, comunicaţia e încă anevoioasă. De aceea, autobusul 111 sau autobusul-expres, cum i se mai zice (pentru că se opreşte la foarte puţine staţii în oraşul vechi), e foarte căutat.

Cînd am văzut prima dată rîndul de la ora 5 p.m. m-am speriat: avea o lungime de 30-40 m. Şi, totuşi, peste 5-6 minute mă aşezam comod în maşină. Autobusele soseau din minut în minut, cu exactitate cronometrică, iar oamenii îşi ocupau locurile excepţional de iute, pentru că nimeni nu căuta s-o ia înaintea altora.

Şi aş putea să dau multe alte exemple. Oamenii sovietici au o încredere neclintită în grafic. Vizitînd în 1957 uzina „Proletarul roşu", inginerul şef mi-a explicat că, din cauza unui „gol" în producţie, se strîng într-un loc, la o anumită dată a lunii, prea multe strunguri nefinisate... „Dar nu-i nimic — adăugă el — avem un grafic precis pentru îndreptarea situaţiei... Iar dacă există grafic, adică plan, totul e în regulă"...

E greu să nu faci legătura între exuberanţa, disciplina, încrederea în plan şi educaţia pe care o primesc oamenii sovietici... Pentru că toate se leagă de viaţa cea nouă şi izvorăsc din ea...

Nu întotdeauna planurile sovietice erau privite de toată lumea ca astăzi, ca nişte realităţi în devenire... Nu... Nu de mult, cu un sfert de veac în urmă, rîdeau de ele nu numai duşmanii, dar chiar şi unii oameni binevoitori. Primii cu ură, ceilalţi îngăduitor, pe sub mustaţă. E foarte caraghios, dar tocmai Wells, autorul atîtor utopii îndrăzneţe, a calificat drept utopie planurile reale ale Uniunii Sovietice. Astăzi nu mai îndrăzneşte nimeni să pună la îndoială îndeplinirea prevederilor anunţate de guvernul sovietic. Economiştii burghezi operează cu cifrele de control ale planurilor sovietice în aşa fel de parcă ar fi nişte date statistice, iar oamenii muncii vorbesc despre victoriile lumii socialiste ca despre o realitate ce poate fi întrezărită cu uşurinţă.

Mi-a fost dat să fiu la Moscova anul acesta la începutul lui septembrie, cînd s-a anunţat convocarea celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. Mi-a fost dat să pot observa nemijlocit reacţia oamenilor sovietici — şi din nou m-a uimit excepţionala împletire a două elemente socotite pînă mai ieri aproape contradictorii: entuziasmul şi calmul. Mitingurile se adunau aproape spontan: în fabrici, în uzine, pe străzi, în tramvaie toţi oamenii simţeau nevoia să-şi spună părerea despre felul cum cred ei că trebuie întîmpinat congresul. Luau cuvîntul foarte mulţi, vorbeau tare, avîntat, iar prin tot ce spuneau trecea ca un fir roşu gîndul: Congresul al XXI-lea trebuie să însemne un nou şi gigantic pas înainte înspre construirea comunismului. Şi arătau — fiecare în raport cu munca sa — cum văd pasul. Şi nu puteai să nu rămîi uluit. Oamenii sovietici socotesc că în cîţiva ani ritmul aproape ameţitor al dezvoltării socialiste trebuie să fie cu mult depăşit, iar fiecare medie de producţie să se dubleze cel puţin. Dar totodată despre toate acestea se vorbeşte cu un calm desăvîrşit. Şi cum să nu se vorbească aşa, dacă Moscova însăşi creşte în lărgime şi în înălţime întocmai ca şi voinicul din basme: „ne po dniam, a po ceasam".

Moscoviţii vorbesc ca despre o perspectivă apropiată de „întîlnirea" oraşului cu aerodromul de la Vnukovo. Sînt de parcurs în acest scop 30 de km. Dar distanţele de mult nu-i mai sperie pe constructorii comunismului. Cum să nu ai certitudinea împlinirii şi acestei „închipuiri" dacă noile cartiere cresc, pe ambele părţi ale şoselei, atît de regulat, de parcă un inginer uriaş ar ţine cu o mînă globul, iar cu cealaltă ar haşura meticulos terenurile din jurul Moscovei.

În mijlocul acestei lumi, dominată în egală măsură de neastîmpărul creator şi calmul măreţiei, cresc milioane de copii. O dată cu imobilele de locuit se ridică noi şcoli, cămine, cluburi. Nicăieri nu găseşti o preocupare atît de intensă de educare a noii generaţii ca în U.R.S.S. Acum se vorbeşte mult despre măsurile propuse de conducerea partidului în domeniul învăţămîntului. Ele se bucură de adeziunea unanimă a pedagogilor, pentru că răspund necesităţilor etapei actuale de înaintare spre comunism. Profesorii şi învăţătorii se călăuzesc în tot ce fac de cunoscuta teză leninistă potrivit căreia adolescenţii şi tineretul trebuie educaţi ţinîndu-se seama mai ales de sarcinile pe care ei le vor avea de îndeplinit. Iată de ce fiecare lucrător din sectorul învăţămîntului se simte dator, în Uniunea Sovietică, să privească atent în viitor. Şi tinde să dezvolte cît mai multilateral acest „al şaselea simţ" şi în sufletul fiecărui elev.

Prin natura sarcinii istorice pe care o au de împlinit, oamenii sovietici nu pot să nu trăiască — măcar printr-o parte a existenţei lor — şi în viitor. De aceea sînt, în acelaşi timp, şi mereu „nemulţumiţi" (de ceea ce au realizat pînă acum) şi nespus de disciplinaţi, exuberanţi şi calmi, şi „gălăgioşi" şi gravi. Aşa îi educă partidul, statul, literatura, arta, şcoala. Şcoala imensei dragoste pentru om şi a urii neîmpăcate împotriva duşmanului omului, şcoala curajului şi a abnegaţiei, a curiozităţii pline de neastîmpăr faţă de tot ce e nou şi a adversităţii intransigente faţă de orice superficialitate, şcoala demnităţii şi a libertăţii, a celor mai cutezătoare dimensiuni şi a celor mai simple măreţii.

Invăţînd de la prietenii sovietici

(Urmare din pag. 1)

manualele şi tratatele de pedagogie, metodici sovietice. La acestea se adaugă strălucita operă teoretică şi admirabila experienţă practică a marelui pedagog A. S. Makarenko, care formează un îndreptar preţios pentru educarea morală comunistă a tineretului nostru.

Învăţînd de la ştiinţa pedagogică sovietică şi de la pedagogii sovietici, învăţătorii şi profesorii noştri ştiu că, pentru a forma oameni noi din tinerii care le sînt încredinţaţi, trebuie să îmbine respectul, dragostea şi încrederea în forţele acestora cu exigenţele juste, să corecteze egoismul şi individualismul nesănătos, dezvoltînd la elevi spiritul colectiv, ei ştiu să-i însufleţească de dragoste fierbinte pentru patria socialistă, cultivîndu-le în acelaşi timp dragostea şi preţuirea sinceră pentru oamenii muncii de pretutindeni. Ei colaborează strîns cu organizaţiile de tineret şi pionieri pentru a face din elevii lor luptători conştienţi pentru cauza oamenilor muncii, pentru progres şi pentru pace.

Multiple sînt manifestările de colaborare cu prietenii sovietici pe linia învăţămîntului. În afară de cărţi, broşuri, reviste, material didactic ş.a., contactul direct, îndemnul şi sfatul lor au fost dese şi rodnice. An de an numeroase delegaţii ale muncitorilor din învăţămîntul nostru de toate gradele au cercetat la faţa locului bogata experienţă sovietică. De fiecare dată au fost primite cu căldură şi li s-au dat explicaţii amănunţite în legătură cu cele mai variate probleme ale învăţămîntului şi muncii şcolare.

Toţi acei care au avut prilejul să viziteze Uniunea Sovietică şi să ia contact cu şcoala ei îşi amintesc cu drag căldura prietenească cu care au fost primiţi, dragostea şi bunăvoinţa cu care pedagogii sovietici le-au împărtăşit experienţa lor.

Multe delegaţii sovietice, în frunte cu pedagogi sovietici eminenţi ca I. A. Kairov, N. Goncearov, A. B. Esipov şi alţii, care au venit în ţara noastră au manifestat deosebit interes faţă de realităţile şi problemele noastre şcolare, s-au bucurat de succesele pe care le-am dobîndit şi au căutat, cu înţelegerea şi modestia caracteristice oamenilor sovietici, să ne fie de folos pentru rezolvarea problemelor, pentru învingerea greutăţilor.

Încercînd să aflăm explicaţia nivelului la care a ajuns dezvoltarea învăţămîntului nostru şi a gradului la care s-a ridicat munca învăţătorilor şi profesorilor din R.P.R., gîndul ne poartă la aceşti ani de eforturi şi căutări continue, în care, în mod permanent şi neprecupeţit, am primit ajutorul prietenilor noştri sovietici.

Preţuirea dreaptă a acestui ajutor însoţită de dorinţa şi hotărîrea noastră a tuturor de a folosi şi pe viitor în cît mai mare măsură experienţa sovietică constituie un omagiu adus prieteniei de nezdruncinat între poporul romîn şi poporul sovietic.

ȘCOALA SOVIETICĂ - școala cea mai înaintată din lume

CADRE CULTE PRODUCȚIEI

Memoriul tovarășului N. S. Hrușciov „Cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea continuă a învățământului public în U.R.S.S" a dat răspunsul la o problemă de cea mai mare actualitate — și anume, la problema mijloacelor de pregătire a tineretului pentru participarea activă la munca întregului popor.

Școala noastră — școala medie din Volokolamsk, regiunea Moscova — îi obișnuiește în mod sistematic pe elevi cu munca obștească folositoare. În sovhozul „Holmogorka" și la secția acestuia „Zorile roșii" noi am organizat o tabără de comsomoliști în cadrul căreia elevii și-au desfășurat practica în producție în timpul verii. Tabăra a dat colhozului un ajutor însemnat. Elevii au sădit cartofi, porumb, varză, au plivit legumele și au efectuat diferite alte lucrări. Toate acestea s-au desfășurat sub conducerea unor specialiști experimentați.

Lucrînd în tabără, elevii au cunoscut forța și însemnătatea întrecerii ca metodă socialistă de organizare a muncii. Rezultatele întrecerii se totalizau zilnic. La careul de seară al taberei, în fața frontului, se anunțau rezultatele zilei de muncă. Elevii care au dobîndit cele mai importante succese au primit premii.

Viața în tabără, organizată pe principiile autodeservirii și hozrașciotului, a contribuit la sudarea colectivului. Ea a creat totodată largi posibilități de manifestare a aptitudinilor creatoare ale elevilor și spiritului lor de organizare, în timp ce respectarea unui regim strict a contribuit la întărirea sănătății lor.

Tradițiile vieții de tabără sînt păstrate de elevi și în școală. Ei dovedesc acum mai multă inițiativă în organizarea activității școlare, în desfășurarea muncii obștești. În anul acesta, tinerii oameni ai muncii din școala noastră au împrăștiat pe ogoarele colhozului „Bolșevik" și ale sovhozului „Holmogorka" 200 de tone de îngrășăminte organice, au cules porumb de pe o suprafață de 6 hectare, au curățat de dăunători 200 de hectare de pădure. Pe lîngă aceasta, ei au adunat o mare cantitate de fier vechi și de maculatură.

Am organizat în școala noastră și cercuri tehnice. Aceasta ne-a dat în anul trecut posibilitatea să pregătim, prin activitatea în afara clasei, 18 operatori de cinematograf. Mulți elevi au terminat cursurile ținute la cercurile de automobilism create în școală acum 3 ani și lucrează în prezent ca șoferi.

Totuși, asemenea măsuri nu pot rezolva pe deplin problema pregătirii profesionale și politehnice a elevilor. Calea principală pentru reorganizarea școlii medii este, socotim noi, aceea expusă în Memoriul tovarășului N. S. Hrușciov aprobat de Prezidiul C.C. al P.C.U.S.

Sîntem de părere că în stabilirea direcției de reorganizare a fiecărei școli în parte trebuie să se ia în considerare profilul economic al raionului, cerințele de cadre pregătite în profesiuni de masă, cerințele de specialiști pentru industrie și agricultură, baza materială existentă, precum și o serie de alți indici. Volokolamsk este, după cum se știe, un raion agricol. Totuși, aici joacă un rol important și industria locală precum și cea regională. Ținînd seama de faptul că în viitorii 5—7 ani vor crește cerințele de muncitori pregătiți în profesiuni de masă — strungari, lăcătuși, șoferi etc. — socotim că reorganizarea școlii noastre trebuie să meargă pe linia introducerii învățămîntului profesional în clasele mari începînd, să spunem, cu clasa a IX-a. Pentru a se realiza parcurgerea programelor de cultură generală și profesională, durata învățămîntului trebuie prelungită cu un an.

Viața ne arată însă că nu ne putem limita numai la specialități tehnice. Pentru fete și pentru o serie de tineri trebuie avute în vedere, pe lîngă profesiunile tehnice, specialități cum sînt acelea de contabil, de bibliotecar etc.

Reorganizarea școlii medii va da posibilitatea să se rezolve în cadrul fiecărui raion problema completării întreprinderilor industriale și agricole cu cadre culte, bine pregătite pentru activitatea practică, cu muncitori stăpîni pe profesiunea lor.

A. ȘARIPOV
ministrul Învățămîntului al R.S.S. Kazahe

B. GRUINOV
directorul școlii medii din Volokolamsk

Pe meleagurile Vîborgului

Acum cîteva luni, uzina producătoare de turbine electrice din Leningrad a aniversat împlinirea a 100 ani de existență. Această uzină a obținut succese deosebite în producția de utilaj electric de mare putere pentru uriașele centrale electrice ale Uniunii Sovietice, precum și pentru unele centrale electrice care se construiesc în țările de democrație populară). O dată cu dezvoltarea uzinei, a crescut și s-a dezvoltat și școala profesională din cadrul ei — școala tehnică nr. 12.*

Înființată în anul 1879, școala uzinei metalurgice din Leningrad, care purta la început denumirea de școală profesională metalurgică, avea o durată de doi ani. Din anul 1880 pînă în anul 1912, adică într-o perioadă de 32 de ani, școala nu a avut clădire proprie. Abia în anul 1912 a fost construită prima clădire a școlii, pe fostul bulevard Bezborodkinskoi (astăzi bulevardul Kondratievski).

Din anul 1880 pînă în anul 1912, școala a dat 31 de promoții. Cursurile au fost terminate în total de un număr de 616 absolvenți — 461 lăcătuși și 153 tîmplari. Din pricina dezinteresului total manifestat de regimul țarist față de învățămîntul profesional, în anul 1916 școala a fost nevoită să-și înceteze activitatea.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie școala a fost reînființată ca școală tehnică, desfășurîndu-și activitatea în acest fel pînă în anul 1922, cînd s-a organizat aici, sub tutela Uzinei metalurgice din Leningrad, o școală profesională de tip F.Z.U. Atelierele școlii au fost înzestrate cu utilaj nou, iar pentru învățămîntul teoretic au fost create cabinete școlare și clase spațioase. Școala a pregătit un mare număr de strungari, frezori, lăcătuși, fierari, modelieri, formari, electromontori, desenatori tehnici și alți specialiști. Timp de 18 ani ea a dat peste 6000 de muncitori calificați.

În urma apariției decretului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din octombrie 1940 privind organizarea sistemului rezervelor de muncă ale statului, în activitatea școlii a început o perioadă nouă, o perioadă de dezvoltare rapidă. Toate clasele și cabinetele școlare au fost reutilate, s-au construit și dotat noi ateliere. Școala dispune în prezent de strunguri și freze de tipurile cele mai moderne. Toate locurile de muncă sînt înzestrate cu iluminat individual. Utilajul electric a fost complet reînnoit; s-a reamenajat pe baze noi sectorul mașinilor de frezat.

Școala a pregătit pentru Uzina metalurgică din Leningrad mii de muncitori calificați. În prezent, mulți dintre foștii ucenici și elevi ai școlii sînt fruntași și conducători ai producției. Printre ei se numără A. A. Arakceiev, în prezent directorul Uzinei metalurgice din Leningrad, P. S. Cernișiov, inginer șef al acestei uzine, V. N. Golubcikov, inginer, renumiții strungari V. P. Fedorov și I. G. Haritonov, inovatorul V. O. Bezanov, B. D. Kulakov, cel mai bun matrițier din oraș, șefii de atelier V. I. Korvin și N. A. Lemehov, H. A. Diacovski, șeful secției de asamblare a turbinelor cu abur, M. P. Punger, tehnolog șef, P. G. Petuhov, directorul școlii profesionale nr. 32 din Leningrad și alții.

De cîțiva ani, instruirea practică în cadrul școlii se bazează pe executarea de către elevi a unor produse complexe ca strungurile T4, T4A, 1 T61 și 1 T61M, destinate întreprinderilor industriale. În prezent, în lumina sarcinilor cu privire la dezvoltarea neîntreruptă a tehnicii, Consiliul economic al raionului Leningrad a cerut întreprinderii tutelare să considere școala tehnică drept un atelier de producție propriu și să-i asigure un sprijin cît mai larg.

Istoria școlii este strîns legată de istoria uzinei care o tutelează și de istoria cartierului Viborg — leagăn al revoluției. Cultivînd cu dragoste tradițiile revoluționare ale Viborgului și pilda eroismului vechilor muncitori din Petrograd, colectivul pedagogic al școlii se străduiește necontenit să dezvolte în rîndul elevilor sentimentul de mîndrie pentru trecutul glorios și prezentul măreț al poporului sovietic, să le insufle dragostea pentru muncă, pentru meseria aleasă.

Viața fericită a tineretului sovietic este posibilă datorită grijii părintești a Partidului Comunist și a Guvernului sovietic. Puterea sovietică a asigurat tinerei generații asemenea posibilități de învățătură, de muncă în domeniul de activitate pe care și l-a ales, de trai luminos și îmbelșugat cum nu a cunoscut și nu poate cunoaște tineretul din țările capitaliste.

Elevii școlilor profesionale și tehnice din U.R.S.S. privesc cu încredere spre viitor. La terminarea studiilor, stăpîni pe meseriile pentru care s-au pregătit, ei se contopesc cu oastea de multe milioane a clasei muncitoare, devenind constructori activi ai comunismului.

I. KORZINKIN
directorul școlii tehnice nr. 12 din Leningrad

*) Uzina din Leningrad fabrică turbine și pentru Republica Populară Română.

Învățămîntul public IN KAZAHSTAN

Uriașele succese dobîndite în toate ramurile construcției comuniste din R.S.S. Kazahă au devenit posibile ca rezultat al victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ca rezultat al construirii socialismului sub conducerea gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

În octombrie 1917 au fost create condiții care au dat posibilitate poporului kazah, care a dus secole de-a rîndul o viață nomadă în stepă, să înlăture ignoranța de veacuri, să treacă de la capitalism la socialism.

Revoluția culturală a fost realizată în Kazahstan într-un timp foarte scurt, sub conducerea partidului comuniștilor și cu ajutorul frățesc al poporului rus. Și dacă luăm în considerare faptul că înainte de octombrie 1917 în Kazahstan ștutorii de carte nu reprezentau mai mult decît 1—2 la sută din întreaga populație, atunci înțelegem pe deplin că munca desfășurată de partid și de popor pentru lichidarea trecutului greu poate fi numită cu adevărat titanică.

Politica colonială a țarismului era îndreptată cu premeditare spre înfrînarea dezvoltării culturale a kazahilor. Se creau în mod artificial piedici în primirea copiilor oamenilor muncii în puținele școli ruso-kazahe existente. Durata învățămîntului în cele mai mari școli nu trecea de 2—3 ani. Absolvenții lor aveau un nivel cu totul limitat de cunoștințe.

Pornind la reorganizarea revoluționară a învățămîntului, tînăra putere sovietică a întîmpinat multe greutăți nu numai în ceea ce privește problemele materiale, dar și în ceea ce privește problemele ideologico-politice. Era necesar ca într-un răstimp scurt sistemul învățămîntului public să fie întemeiat pe principii cu totul noi. Sub conducerea organizațiilor de partid, sovietele locale și-au îndreptat eforturile spre înlăturarea acestor greutăți.

O influență deosebit de mare asupra învățămîntului public a avut Programul partidului, adoptat la cel de-al VIII-lea Congres al partidului, în anul 1919. Acesta a fost fundamentul puternic al construirii școlii noi, începînd cu școala elementară și sfîrșind cu învățămîntul superior.

Pentru dezvoltarea învățămîntului public în R.S.S. Kazahă a avut o însemnătate deosebită promovarea deplină a principiilor privind predarea în limba maternă a elevilor, învățătura în comun a fetelor și băieților și legătura învățămîntului cu munca obștească-productivă.

Ca rezultat al uriașei activități creatoare desfășurate de lucrătorii pe tărîmul învățămîntului, s-au elaborat noi programe, planuri de învățămînt, manuale, materiale didactice, metodici, care au fost îmbunătățite an cu an. S-a perfecționat treptat însuși sistemul învățămîntului, în fața căruia congresele și conferințele Partidului Comunist au pus mereu noi și noi sarcini. S-a dezvoltat larg acțiunea de pregătire a profesorilor pentru școlile de toate gradele prin institute pedagogice, s-a întărit într-o măsură însemnată baza materială a școlilor.

O scurtă trecere în revistă a datelor ne îngăduie să apreciem în mod just situația actuală a învățămîntului public în R.S.S. Kazahă.

Ca urmare a dezvoltării puterii statului, învățămîntului public i se alocă în fiecare an mijloace tot mai mari. În stabilirea bugetului, guvernul pornește de la necesitatea satisfacerii tot mai largi a cerințelor culturale ale poporului. În acest an, bunăoară, s-au alocat pentru nevoile învățămîntului public 1.500.000.000 de ruble, dintre care 176.200.000 de ruble pentru construcții capitale de școli. În comparație cu anul 1954, cheltuielile pentru construcții capitale au crescut de 1,5 ori. În afară de aceasta, colhozurile republicii construiesc la sate școli prin mijloacele lor. Numai în anul 1957 ele au construit școli care pot cuprinde aproape 50.000 de elevi.

Cheltuielile pentru învățămîntul public pe cap de locuitor au atins în anul 1954 suma de 182 de ruble, în timp ce în anul 1911 se cheltuiau în total pe cap de locuitor numai 13,4 copeici pe an. Aceste date comparative subliniază cît de departe a pășit R.S.S. Kazahă în domeniul învățămîntului în anii puterii sovietice și ce uriașă atenție acordă poporul, partidul și guvernul sovietic instruirii celor ce muncesc și pregătirii tinerei generații pentru muncă, pentru activitatea lor viitoare în societatea comunistă.

Ne mîndrim cu faptul că 75% din venitul poporului sovietic merge pentru satisfacerea cerințelor materiale și culturale ale oamenilor muncii. În statele burgheze, partea leului din venitul național cade în buzunarele fără fund ale monopoliștilor. La noi așa ceva nu se întîmplă. Iată de ce avem deplina posibilitate de a mări alocațiile pentru învățămînt pe măsura creșterii bogăției obștești a statului nostru.

În anul școlar 1957-1958 au funcționat în republică 8741 de școli, dintre care 4981 elementare, 2548 de 7 ani și 1212 medii. În aceste școli au fost cuprinși 1.213.000 de elevi, dintre care 578.500 fete. În comparație cu anul 1911, numărul elevilor a crecut de 13 ori, iar numărul elevilor kazahi de 60 de ori.

În R.S.S. Kazahă trăiesc, în afară de kazahi, și alte naționalități. Aceasta a creat necesitatea de a se organiza școli sau clase speciale în care lecțiile să fie predate în limba maternă a elevilor — rusă, uigură, uzbecă, tadjică. În acest fel se rezolvă în republică problema națională în domeniul învățămîntului public.

Înainte de Revoluția din Octombrie în Kazahstan nu existau instituții preșcolare. În anii puterii sovietice s-au creat în republică grădinițe de copii în orașe, în așezările muncitorești și în colhozuri. În anul acesta funcționează 1212 grădinițe, în care sînt educați 64.000 de copii.

Guvernul republicii acordă o mare atenție instituțiilor preșcolare. În fiecare an sînt date în folosință acestora noi și noi clădiri. De exemplu, numai în anul 1957 au fost date în funcțiune circa 40 de grădinițe de copii cu 2475 de locuri și s-au cheltuit pentru construirea instituțiilor preșcolare aproape 20.000.000 de ruble.

O mare atenție se acordă muncii în afara clasei, în cercuri. Pentru dezvoltarea deplină a aptitudinilor și talentelor copiilor au fost create în republică 300 de instituții extrașcolare (case de pionieri, stațiuni tehnice, stațiuni ale tinerilor naturaliști, școli sportive). O mare dezvoltare au luat călătoriile turistice, excursiile de masă pentru studierea ținutului natal, spartachiadele și olimpiadele.

Un factor deosebit de important în instruirea și educarea elevilor îl constituie organizațiile de pionieri și de Comsomol din școli. Organizațiile comuniste de tineret au pus în fața copiilor și tinerilor sarcina de a ajuta școala și pe pedagogi în lupta pentru succese la învățătură, pentru cunoștințe adînci și temeinice, pentru disciplină conștientă, de a-i educa pe elevi în spiritul dragostei față de muncă, al respectului și al dragostei pentru munca fizică, de a-i obișnui să se autodeservească, să îndeplinească orice activitate care stă în puterile lor.

Îndeplinind sarcinile învățămîntului politehnic, cadrele didactice din republică au organizat ateliere școlare, au creat cabinete de fizică, de chimie, de biologie și de studiere a mașinilor, au construit numeroase sere, au amenajat loturi școlare experimentale. Școlile au fost înzestrate cu materiale didactice pe care învățămîntul de cultură generală nu le-a cunoscut niciodată în trecut: tractoare, combine, automobile, strunguri, freze, bormașini, mașini de geluit, mese de tîmplărie, numeroase instrumente pentru prelucrarea metalului și lemnului, stațiuni electrice etc.

În timpul vacanțelor de vară toți elevii claselor a VII-a, a VIII-a și a IX-a desfășoară practica de două săptămîni în întreprinderi, pe șantierele de construcții, în sovhozuri și colhozuri.

Toate școlile își îndreaptă activitatea înspre cultivarea la copii a celor mai înalte calități morale: dragostea fierbinte pentru patria lor, sentimentul de prietenie între popoare, străduința de a participa activ la construirea comunismului.

Întregul sistem al educației sovietice este pătruns de spiritul internaționalismului, al respectului reciproc între popoarele mari și mici.

Poporul sovietic face tot ceea ce este necesar ca fiecare tînăr, atunci cînd iese din școală, să fie un cetățean cu un înalt nivel cultural, un cetățean al epocii sale. Folosindu-se de dreptul la învățătură înscris în constituție, fiecare om are și obligații față de stat, obligații pe care trebuie să și le îndeplinească cu cinste. Școala sovietică sădește ferm această idee în conștiința fiecărui elev.

A rămas departe, în trecut, ignoranța poporului kazah. Sosind în Kazahstan, oaspeții de peste hotare se minunează de faptul că foștii nomazi au putut să construiască într-un timp atît de scurt o republică socialistă sovietică industrială, caracterizată printr-o înaltă cultură. Noi le răspundem la aceasta că în popor există nesecate izvoare de energie și de inițiativă și că, atunci cînd poporul însuși devine făuritor al istoriei sale, cînd el însuși își creează cultura sa națională în formă și socialistă în conținut, posibilitățile care i se deschid în fața sînt într-adevăr nelimitate.

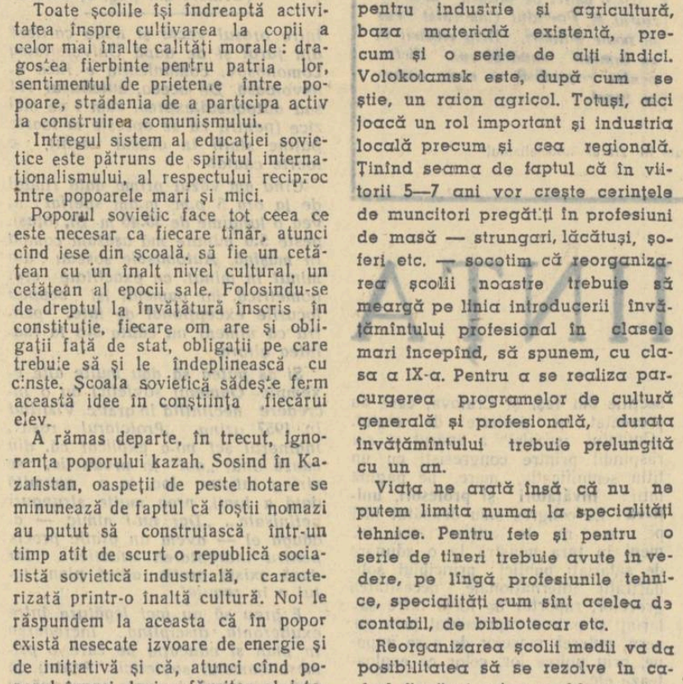

Elevii sovietici sînt pregătiți pentru muncă, pentru viață în fotografie — elevi ai școlii medii nr. 151 din Moscova lucrînd în atelierul de lăcătușărie

ÎNTÎMPINÎND CONGRESUL AL XXI-lea AL P.C.U.S.

La Kirovo-Cepețk, centrul raionului Prosnițk din regiunea Kirov, a avut loc nu de mult o „Zi a învățătorului" închinată întîmpinării celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. La această adunare a pedagogilor din raion au participat și președinți de colhozuri, secretari ai organizațiilor de bază, președinți ai sovietelor sătești.

Luați în seamă noul!

A urcat la tribună primul secretar al comitetului raional Prosnițk al P.C.U.S., tov. **Piotr Feodorovici Brisov,** deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. El a vorbit despre marele avînt cu care se pregătește întregul raion să întîmpine cel de al XXI-lea Congres al partidului.

— Este un fapt îmbucurător că la munca plină de abnegație pentru dezvoltarea economiei naționale participă activ și colectivele școlilor. Acum nu mai găsești nici o școală în care profesorii să nu lege predarea de practica colhoznică. Putem spune pe bună dreptate că elevii au început să privească într-un chip nou munca. Și iată rezultatul: 80 la sută din absolvenții claselor a X-a din anul acesta au mers să lucreze în întreprinderi și în colhozuri. Ne bucurăm că economia raionului a primit tinere cadre culte.

Desigur, mai sînt multe de făcut pentru a reorganiza școlile raionului și pentru a rezolva complexele probleme pe care le-au pus în fața învățămîntului public partidul și guvernul. Trebuie să stimulăm pe toate căile inițiativa, trebuie să învățăm unii de la alții, trebuie să luăm în seamă tot ce e nou, înaintat.

Tinerii cetățeni ai colhozului

Așa i-a numit pe elevi președintele artelului agricol „Maiak", tovarășul **G. K. Pașaev.**

— Fără tineretul nostru, fără elevi — a spus el — n-am fi putut să obținem indici atît de ridicați cum am obținut. Și dorim să vă încredințăm de faptul că pedagogii de la sate îi vor pregăti în viitor și mai bine pe elevi pentru munca agricolă, le vor cultiva sentimente patriotice față de colhozul natal.

Nici colhozul nu va rămîne în urma școlii—a spus în continuare tov. Pașaev. Vom ajuta și în viitor școala. Conducerea noastră a alocat 10.000 de ruble pentru construirea atelierelor școlare. Vom amenaja un stadion pentru elevi. Plănuim să organizăm prin mijloacele colhozului o școală-internat.

Iar pentru ceea ce au făcut pînă acum și pentru ceea ce vor face de acum înainte în ajutorul colhozului colectivele pedagogice împreună cu credincioșii noștri ajutori, elevii, colhoznicii vă spun din toată inima: mulțumim!

...La tribună se urcă o femeie nu prea înaltă, cărunță. Este tovarășa **A. I. Sazontova,** fostă profesoară a școlii din Polomsk, acum pensionară.

— Am predat în acest raion începînd din anul 1908 — spune ea. Și pe măsură ce vorbește mai departe, ascultătorii văd tot mai limpede „ziua de ieri" a pedagogilor de la sate. Cînd am venit la școala din Polomsk erau doar 55 de elevi... Bănci lungi, de cîte 3—4 elevi fiecare, tabla și cîteva tablouri cu conținut religios — asta a fost tot ce am găsit aici... În toată regiunea se numărau mai puțin de 30 de profesori și toți aveau numai instrucțiune medie. Acum, numai la școala medie din Polomsk sînt peste 30 de pedagogi, dintre care 11 au instrucțiune superioară.

S-ar părea că această „zi de ieri" despre care a vorbit Ana Ivanovna Sazontova nu e prea îndepărtată — au trecut de atunci doar 40 de ani. Dar iată că la tribună urcă tînăra directoare a școlii de 7 ani din Malo-Kanipska, tov. **A. S. Poleakova,** care vorbește despre „ziua de astăzi" a pedagogilor de la sate.

Distanța nu împiedică învățătura

Nu are nici o importanță faptul că nu trăim la oraș — afirmă ea. Astăzi, dacă există dorința de a învăța, distanța nu împiedică învățătura. Eu, bunăoară, am și o profesiune, și familie. Dar asta nu m-a împiedicat să termin secția fără frecvență a Facultății de fizico-matematică. În propriul meu exemplu, ca și în exemplul multora dintre profesorii noștri, am văzut limpede cît de juste sînt cuvintele lui Nikita Sergheevici Hrușciov despre necesitatea de a dezvolta cît mai mult sistemul învățămîntului fără frecvență, căci această deschide și mai larg locuitorilor din satele numite odinioară „locuri înfundate" drumul către cultură, către lărgirea cunoștințelor lor.

Muncind pentru binele patriei

Despre marea dorință de a munci cît mai bine, de a întîmpina cu cinste cel de al XXI-lea Congres al partidului au vorbit toți cei care au luat cuvîntul la tribuna „Zilei învățătorului"

— N-au trecut mai mult de 2 ani de cînd, la cel de al XX-lea Congres al partidului, s-a vorbit despre un nou tip de instituție instructiv-educativă — școala-internat. Acolo unde se înalță astăzi școala-internat în care lucrăm noi — a spus directorul acestei școli, tov. **N. M. Eremin** — cu trei ani înainte era o pădure. Și iată că, într-un răstimp scurt, în acest colțișor pitoresc s-a înălțat un întreg orășel pedagogic. Terenul pe care se ridică construcțiile școlare, casele de locuit și celelalte clădiri ale școlii-internat întrece suprafața de 6000 de m.p.

Noi înțelegem uriașa răspundere care ne revine. Organizăm întreaga muncă de instruire și educare a copiilor în strînsă legătură cu munca productivă. Și dacă pînă acum munca elevilor se reducea la autodeservire și la lecțiile din atelierele școlare, acum s-au făcut primii pași pentru a folosi bogatul utilaj al atelierelor noastre pentru producerea bunurilor materiale. Chiar dacă pentru început acestea vor consta doar în cîteva lucruri puțin complexe, totuși, aceasta va fi prima producție de mărfuri care va purta marca școlii noastre.

*

Colectivele școlare din raionul Prosnițk și-au luat angajamente concrete în întîmpinarea celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. Chiar în ajunul „Zilei învățătorului", profesorii școlii medii din centrul raionului au adoptat un răspuns colectiv la apelul pedagogilor din Ermișinsk. Vorbind despre aceasta, secretarul organizației de partid de la școala din Prosnițk, profesorul de matematică **G. I. Rezontov,** a declarat:

— După cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S., școala din Prosnițk, la fel cu celelalte școli din raion, s-a străduit permanent să apropie învățămîntul de viață, să-i pregătească mai bine pe elevi pentru munca obștească folositoare. Numai în acest an profesorii și elevii noștri au efectuat în colhozurile raionului aproape 17.000 de zile-muncă.

Răspunzînd la chemarea pedagogilor din Ermișinsk, ne luăm angajamentul:

— să creăm pe lîngă colhozul Volodarski un lot școlar experimental cu o suprafață de 30 de hectare, repartizînd 16 hectare pentru cultura cerealelor, 8 hectare pentru cultura porumbului și 6 hectare pentru cultura cartofilor;

— să pregătim și să transportăm pe ogoare 600 tone de gunoi de grajd, 25 tone de turbă, 3 tone de cenușă;

— să construim pe lotul școlii o seră;

— să pregătim din rîndul elevilor claselor a X-a 30 de tractoriști;

— să continuăm munca pentru crearea spațiilor verzi în centrul raional, să răsădim 600 de arbori decorativi, să amenajăm o pepinieră cu 1000 arbuști de coacăze, 500 de salcîmi și 500 de meri;

— să continuăm și să dezvoltăm luarea sub patronaj de către elevi a fermelor de păsări, de viței și de purcei, să creștem pentru colhoz 100 de iepuri de casă și 1000 de pui.

*

Angajamentele luate de colectivul școlii din Prosnițk la tribuna „Zilei învățătorului" constituie numai o foarte mică parte din ceea ce fac toate școlile și toți profesorii, toți oamenii muncii din raion în cinstea Congresului partidului. În fața lor se deschid perspective încă și mai largi. Învățătorimea, școala, participă și vor participa activ la lupta pentru realizarea grandioaselor planuri de dezvoltare a economiei și culturii U.R.S.S.

(După „Ucitelskaia Gazeta")

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 492 — Vineri 14 noiembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

SĂPTĂMÎNA ECONOMIEI

Un mijloc de educație patriotică

Economisirea banului muncit este un semn de maturitate și cultură. Nu în sensul acumulării pentru acumulare, ci în sensul echilibrului în cheltuieli, proporționate pe nevoi reale și în cadrul strict al venitului asigurat. Economia — care, după înțelesul cuvîntului, este o lege a bunei gospodăriri a casei — presupune simț de răspundere, stăpînire de sine, spirit de prevedere, o disciplină a vieții care înlătură întîmplătorul, surpriza și asigură continuitatea traiului în condiții mai dinainte pregătite.

Casa de Economii și Consemnațiuni a R.P.R. (pe scurt C.E.C.) este o instituție care nu numai că păstrează în siguranță și avantajos disponibilitățile bănești ale populației, dar îndeplinește și o funcție cu caracter social-educativ, dezvoltînd în mase spiritul de economie și de bună gospodărire a banului. A depune la C.E.C. este, în același timp, o acțiune patriotică, un semn al atașamentului față de marile sarcini ale construcției socialismului, de îmbinare a intereselor personale cu cele obștești. Sumele depuse, cît timp se află în păstrare la casele de economii, sînt folosite de statul nostru pentru dezvoltarea economiei noastre naționale, în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. O depunere regulată, oricît de neînsemnată ar fi, raportată la un cît mai larg cerc de cetățeni, constituie o forță considerabilă în sprijinul înaintării noastre cît mai rapide pe drumul socialismului.

În anul 1938, în timpul stăpînirii burghezo-moșierești, numărul total al depunătorilor era de 321.000, din care numai circa 19.000 erau muncitori și țărani. Soldul acestora din urmă reprezenta mai puțin de 5% din totalul soldului existent în acea vreme.

După 10 ani de la reorganizarea și așezarea pe baze socialiste a Casei de Economii și Consemnațiuni din țara noastră, numărul cetățenilor care-și păstrează economiile la C.E.C. a ajuns la 2.713.495, ceea ce reprezintă în medie pe țară un libret de economie la fiecare 7 locuitori. În mediul sătesc, numărul depunătorilor este de 731.012, revenind în medie pe țară un libret de economii la 17 locuitori.

Creșterea spiritului de economie într-o asemenea proporție într-un timp relativ scurt dovedește că C.E.C.-ul, datorită încrederii de care se bucură, a exercitat asupra maselor o reală influență educativă. Aceasta trebuie lărgită și intensificată. Comisiile locale de sprijin C.E.C., create în scopul atragerii unui larg activ obștesc în sprijinul dezvoltării acțiunii de economisire, pot contribui într-o largă măsură, printr-o activitate susținută, la cuprinderea unui număr din ce în ce mai mare de depunători. Casa de Economii și Consemnațiuni merge în întîmpinarea tuturor cerințelor și e gata să folosească toate mijloacele pentru a întări și dezvolta deprinderea de a economisi a oamenilor muncii din țara noastră.

Diferitele forme în care se poate cîștiga și dezvolta deprinderea de a economisi merg alături cu tot felul de avantaje, care fac din depuneri și un instrument de creștere a veniturilor. Libretul de economii cu dobînda de 5% anual (pentru depunerile pe termen de cel puțin 6 luni se acordă o dobîndă de 6% anual), libretul de economii cu cîștiguri de 250%, 200% și 100% față de soldul mediu trimestrial, ce se acordă la tragerile la sorți trimestriale, obligațiile C.E.C. cu cîștiguri între 100.000 și 1.000 lei, în valoare de 14.000.000 lei anual, ce se acordă la tragerile la sorți lunare și suplimentare — iată forme ce asigură depunătorilor posibilitatea de a-și satisface fără greutate năzuințe care, fără mijlocirea C.E.C.-ului, nu s-ar fi putut realiza.

Elevii școlii medii mixte nr. 15 din Capitală, de pildă, din economiile strînse treptat pe librete de economii au organizat în ultimii doi ani excursii pe valea Prahovei, la porturile dunărene, pe Marea Neagră etc.; Tofălogu Constantin, mecanic principal la Complexul C.F.R. „Grivița roșie", și-a cumpărat din economii mobilier, radio, armă de vînătoare și bibliotecă; Cîrstea Andronic, tehnician silvic din Sibiu, a cîștigat 100.000 la tragerea la sorți a obligațiilor C.E.C. din 30 iunie 1958. Exemplele se pot înmulți.

Fără îndoială că locul unde spiritul economisirii se poate sădi și întări cu mult succes este școala. Deprinderea de a chibzui cu atenție întrebuințarea banului și de a folosi o instituție socialistă de stat, prin mijlocirea căreia statul însuși este sprijinit în acțiunile sale de interes obștesc este un element de educație patriotică cu rezultate însemnate în formarea conștiinței elevilor și întărirea caracterului lor.

Acolo unde se desfășoară o acțiune rodnică pe linia educației elevilor în spiritul economisirii, ca de pildă în școlile din orașul București, din regiunea Suceava din Regiunea Autonomă Maghiară etc. se pot întreprinde acțiuni în folosul educației elevilor pe care nu și le pot permite școlile unde această acțiune este mai slab susținută sau nici măcar începută. Se pot organiza excursii în colectiv cu itinerarii mai lungi și mai interesante, se pot înzestra cluburile sportive cu material mai bogat, se pot achiziționa cărți mai rare și mai scumpe, se pot cumpăra aparate de cinematograf etc. Elevii înșiși, învățați cu economisirea, își pot realiza unele preferințe: o minge de fotbal, o bicicletă, un radio.

Deprinderea, odată cîștigată, va intra în fondul personalității elevilor, pregătindu-i ca oameni cu răspundere în viața lor personală și socială, conștienți că baza lor economică nu se poate consolida decît prin cumpănire și chibzuială, în cadrul unei instituții care, în același timp, servește și interesele obștești.

De aceea socotim că învățătorii și profesorii vor aprecia în măsura cuvenită acest mijloc de educație și se vor asocia cu toată hotărîrea acțiunii conduse de comisiile locale de sprijin C.E.C.

Între 23—30 noiembrie, Casa de Economii și Consemnațiuni organizează „Săptămîna economiei" sub lozinca: „Fiecare cetățean un depunător la C.E.C.". Învățătorii și profesorii vor putea folosi acest prilej pentru a intensifica munca pe linia C.E.C., organizînd în școli expuneri, convorbiri, manifestări artistice cu conținut legat de problema economisirii. Se pot iniția de asemenea și întreceri între școli pe linia acțiunii de economisire la C.E.C. Se va organiza în rîndul elevilor și un concurs „Drumeții veseli" pe tema economisirii, precum și un concurs de cuvinte încrucișate.

Întrucît rețeaua operativă la sate este mai puțin dezvoltată, în comunele mai importante, unde există unitate poștală sau bancă cooperativă, vor fi numiți mandatari C.E.C. din rîndul învățătorilor care se bucură de încrederea cetățenilor. Rolul învățătorului la sate este, din acest punct de vedere, de a convinge populația din mediul sătesc, îndeosebi în perioada de valorificare a produselor agricole și a împărțirii veniturilor colectiviștilor, să-și plaseze o parte din posibilitățile bănești la C.E.C.

Celor ce se vor evidenția cu prilejul organizării „Săptămînii economiei" li se va acorda distincția „fruntaș în acțiunea de economisire".

Desigur că acțiunea de economisire nu constituie o campanie care se încheie o dată cu sfîrșitul „Săptămînii economiei", ci ea trebuie susținută în mod permanent. Acțiunea de a deprinde populația cu economisirea disponibilităților ei bănești constituie una din importantele sarcini de stat cu caracter politic-economic și social-educativ și trebuie susținută cu devotament de orice cetățean conștient.

Cu atît mai mult cadrele noastre didactice, al căror rol în societate este de a forma tinerele generații pentru viața lor de cetățeni într-o societate care, an de an, se apropie de cea mai înaltă formă de organizare și de cultură, sînt ținute să pregătească din vreme și cu toată atenția cerută pe elevi în spiritul unei vieți organizate pe bază de principii de economie și de prevedere.

PETRE DRĂGOIESCU
președintele Consiliului superior al școlilor

Condiții cît mai bune pentru pregătirea agricolă a elevilor

Sarcinile mari puse în fața agriculturii din țara noastră, perspectivele desăvîrșirii transformării socialiste a agriculturii și ale creșterii continue a producției agricole, necesitatea pregătirii unor tehnicieni și muncitori agricoli capabili să rezolve cu succes problemele acestui important sector economic au pus și în fața școlii de cultură generală o serie de sarcini noi, legate de pregătirea agricolă a elevilor. Ei îi revine într-adevăr un rol important în această privință, deoarece majoritatea absolvenților claselor a VII-a din mediul sătesc se îndreaptă spre producția agricolă socialistă.

Ținîndu-se seama de acest fapt, s-a introdus, după cum se știe, predarea cunoștințelor agricole în școlile de 7 ani de la sate și extinderea lucrărilor practice agricole efectuate de elevi. Potrivit instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii, la clasa a V-a s-au afectat pentru predarea cunoștințelor agricole două ore pe săptămînă și pentru efectuarea lucrărilor practice agricole trei ore, iar la clasele VI—VII s-au rezervat două ore pe săptămînă pentru predarea cunoștințelor agricole și o oră pentru efectuarea lucrărilor practice agricole. În afară de aceasta, în timpul vacanței de primăvară și în perioada 15—30 iunie elevii claselor V—VII vor mai efectua un număr de ore de lucrări practice agricole legate de etapele principale ale producției agricole pe care ei trebuie să le cunoască.

De asigurarea unor condiții cît mai bune pentru însușirea de către elevi a acestui nou obiect de studiu depinde într-o mare măsură înarmarea acestora cu cunoștințele necesare viitoarei lor îndeletniciri. Iată de ce atît școlile cît și organele locale de învățămînt au datoria să ia toate măsurile pentru realizarea unor asemenea condiții.

Predarea cunoștințelor agricole la un nivel corespunzător este strîns legată de alegerea profesorilor pentru această disciplină. Din felul cum s-a făcut pînă acum încadrarea școlilor pentru acest obiect rezultă însă că nu toate organele de învățămînt au acordat importanța cuvenită acestei probleme. Astfel, în loc de a atribui orele de cunoștințe agricole și lucrări practice agricole profesorilor de științe naturale, inginerilor agronomi sau învățătorilor cu activitate în domeniul agriculturii, unele secții de învățămînt și cultură din regiunile Pitești și Oradea, din Regiunea Autonomă Maghiară etc. au încadrat la aceste ore persoane lipsite de competența necesară — învățători care nu cunosc suficient problemele agriculturii sau chiar absolvenți de școală medie. În multe cazuri orele de cunoștințe agricole și cele de lucrări practice n-au fost încredințate acelorași profesori, ci unor profesori diferiți, între care nu există suficientă legătură. O asemenea situație nu este de natură să asigure temeinica pregătire agricolă a elevilor. Este necesar ca, pe lîngă repartizarea orelor respective unor cadre cît mai competente, atît orele de cunoștințe teoretice, cît și cele de lucrări practice să fie date acelorași profesori, spre a se putea realiza o legătură strînsă între teorie și practică.

Deși a trecut destulă vreme de la publicarea programei de tranziție pentru predarea cunoștințelor agricole și efectuarea lucrărilor practice în clasele a VI-a și a VII-a, în unele școli s-a tărăgănat cu luarea măsurilor pentru predarea orelor respective. Este de datoria conducerilor școlilor și a organelor de îndrumare și control să lămurească în cel mai scurt timp această problemă și să ia toate măsurile pentru aplicarea programelor elaborate.

O condiție esențială pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă o constituie asigurarea școlilor cu terenuri corespunzătoare, cu materialul didactic și cu uneltele necesare efectuării lucrărilor practice. Organele centrale au trasat sarcina ca școlile de 7 ani din mediul rural să fie dotate cu terenuri bune pentru cultură în suprafață de 0,5—2 ha și așezate în apropiere de școală. Cu toate acestea, sînt încă multe școli care nu au terenuri corespunzătoare din punctul de vedere al calității solului, au suprafețe prea mici în comparație cu numărul elevilor sau așezate la distanță mare. Așa, de pildă, în regiunea Bacău și în Regiunea Autonomă Maghiară numai 66% din școlile de 7 ani au primit loturi școlare, în regiunea Ploești 67%, iar în regiunea Cluj 82%. Din cele 10 școli de 7 ani din raionul Lunca Vașcăului numai 5 au primit loturi. Școlile din Ștefănești (raionul Pitești), Stoina și Melinești (raionul Amaradia) și altele au terenuri în suprafață de cel mult 1.000—2.000 m.p. sau chiar mai puțin, care nu asigură posibilități pentru efectuarea lucrărilor practice la nivelul corespunzător.

De altă parte, unele școli sînt lipsite de uneltele necesare lucrării terenurilor. Pe terenul școlii din Ștefănești, bunăoară, s-a procedat la desțelenirea solului cu sapa, unealtă cu totul nepotrivită pentru o asemenea lucrare. Paralel cu dotarea școlilor cu terenuri corespunzătoare trebuie să se ia deci toate măsurile pentru procurarea uneltelor necesare. În acest scop pot fi folosite o serie de posibilități locale, cum ar fi fondurile rezultate din valorificarea produselor de pe lotul școlar, sprijinul întreprinderilor care patronează școlile etc. Totodată, nu trebuie neglijată nici procurarea unui material didactic cît mai variat și mai bogat. Materialul didactic poate fi procurat prin minister, cu ajutorul gospodăriilor agricole de stat sau colective, sau poate fi confecționat de către profesori cu participarea efectivă a elevilor.

Pentru rezolvarea tuturor acestor probleme pe care le ridică buna predare a cunoștințelor agricole și desfășurarea lucrărilor practice, școlile și cadrele didactice au datoria să solicite sprijinul permanent al comitetelor executive ale sfaturilor populare și să antreneze în această acțiune importantă comisiile permanente de deputați, comitetele de părinți, întreprinderile și instituțiile care patronează școlile.

Pe lîngă asigurarea condițiilor materiale necesare pregătirii agricole a elevilor, o mare atenție trebuie acordată felului cum se predau cunoștințele agricole. Profesorii trebuie să se străduiască a transmite aceste cunoștințe într-un mod cît mai atractiv, îmbinînd expunerile cu lucrări aplicative și folosind cît mai mult material didactic. Lucrările recomandate trebuie prezentate în mod logic, ca un sistem de măsuri ce decurge din particularitățile de creștere ale plantelor cultivate și de condițiile naturale ale regiunii în care se găsește școala. Numai în felul acesta viitorii absolvenți vor putea să valorifice pe deplin cunoștințele acumulate în școală în condițiile locale.

Pentru ca elevii să se convingă de avantajele aplicării agrotehnicii avansate este bine ca expunerile să fie însoțite de cît mai multe exemple, comparîndu-se rezultatele obținute de către unitățile socialiste (gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, întovărășiri, cooperative agricole) în condițiile unei agriculturi științifice, cu rezultatele obținute de gospodăriile individuale.

Lucrările practice agricole ce se vor desfășura pe loturile școlare sau în gospodăriile agricole de stat și colective reprezintă partea aplicativă a instruirii elevilor în scopul cunoașterii factorilor de mărire a producției agricole. Aceste lucrări trebuie să fie puse de acord cu interesele producției, cu unitatea unde se desfășoară practica, putîndu-se schimba de la o săptămînă la alta în funcție de influența factorilor naturali. În felul acesta, lucrările nu se vor desfășura izolat de producție, nu vor stînjeni procesul producției în unitatea respectivă, iar elevii vor fi

(Continuare în pag. 2)

ÎN ATELIERE

La începutul anului școlar 1955—56, școala medie nr. 1 „Nikos Beloianis" din Timișoara a fost declarată școală experimentală pentru învățămîntul politehnic. Elevii clasei a VIII-a de atunci, cei care făceau primii pași într-un atelier școlar modest, prevăzut cu o instalație sărăcăcioasă, lucrează acum în ateliere spațioase și luminoase, bogat înzestrate, atît în școala lor, cît și la uzinele „Nikos Beloianis" care patronează școala. Ei confecționează aici aparate complicate: electromotoare, aparate de radio etc.

Cei peste 500 de elevi ai claselor V—XI ale școlii au îndrăgit mult munca în atelier. Elevii clasei a V-a învață tîmplăria. Au și confecționat primele obiecte finite — scaune. Colegii lor din clasele a VI-a și a VII-a, care lucrează în atelierul de lăcătușerie, confecționează piulițe, șuruburi etc. Cei din clasa a VIII-a se pregătesc să lucreze în domeniul electrotehnicii. Elevii clasei a IX-a, care lucrează în atelierul de mecanică, au învățat să confecționeze mașini și unelte destul de complicate, iar cei din clasa a X-a își însușesc cunoștințe despre conducerea și repararea automobilelor. Îmbinînd teoria cu practica, școala îi pregătește pe elevii săi pentru viață.

L. DUNAJECZ
Timișoara

PRACTICA pe șantierele de construcții

Instruirea practică în producție a ucenicilor și elevilor centrului școlar de construcții din București este axată pe specificul activității din sectorul construcțiilor, în care munca pe șantiere este concentrată în lunile favorabile lucrărilor. Această trăsătură specifică este raportată, bineînțeles, la caracterul fiecăreia dintre școlile din care este constituit acest centru școlar. Numărul mare de șantiere și întreprinderi în care se desfășoară practica și distanța care le desparte de școală au cerut conducerii și colectivului didactic al centrului școlar eforturi deosebite pentru organizarea în bune condiții a desfășurării, îndrumării și controlului practicii.

ORGANIZAREA PRACTICII ÎN PRODUCȚIE

În scopul bunei organizări a acestei activități complexe, conducerea centrului școlar a creat comisii de îndrumare și control pe tipuri de școli. Pentru școala profesională și școala tehnică, comisiile sînt compuse din maistrul-instructor, profesorul de tehnologia meseriei, un profesor de specialitate tehnică (studiul materialelor, mecanică, organizare etc.) și diriginte clasei. La școala de maiștri au fost formate comisii pe specialități. De pildă, funcționează o comisie de îndrumare și control a practicii pentru elevii anului I, II și III-construcții, precum și comisii pentru specialitățile: produse finite din lemn, materiale de construcții etc.

Principala atribuție a comisiilor de îndrumare și control al practicii este de a asigura însușirea meseriei de către ucenici și elevi, mai întîi în ateliere-școală și apoi pe șantier, pe baza cunoștințelor căpătate la materiile tehnice de specialitate. Comisiile trebuie să vegheze în același timp la respectarea procesului tehnologic în procesul de formare a deprinderilor și la aplicarea normelor de securitate și de protecție a muncii. La școala tehnică de maiștri, comisiile de îndrumare și control urmăresc familiarizarea elevilor-maiștri cu conducerea și coordonarea întregului proces de producție. Comisiile de îndrumare și control al practicii răspund de asemenea de munca educativă în rîndul viitorilor constructori în timpul practicii, se preocupă de ridicarea continuă a nivelului lor cultural, de cultivarea gustului lor estetic, trăsătură deosebit de necesară celor care lucrează în sectorul construcțiilor.

Toate comisiile sînt coordonate de o comisie centrală, compusă din conducătorii școlii, delegatul trustului de construcții care tutelează școala și care se ocupă de problemele de școlarizare pe întregul trust.

Constatările și propunerile de îmbunătățire a practicii făcute de profesorii membri ai comisiilor sînt consemnate în scris și sînt luate imediat în discuție de către conducerea școlii și conducerea unității productive unde se desfășoară practica.

Constituirea în cadrul centrului școlar de construcții a comisiilor pentru controlul practicii pe fiecare tip de școală și specialitate, ceea ce dă posibilitatea unor constatări judicioase făcute de specialiști competenți, a fost posibilă datorită numărului important de profesori de care dispune centrul — peste 60 — în majoritatea lor ingineri din producție. Conducerea școlii a planificat astfel activitatea metodică a profesorilor, încît fiecare profesor desfășoară un număr de ore din cadrul activității metodice pentru controlul practicii.

Organizarea îndrumării și controlului practicii a format obiectivul central al unei ședințe a consiliului pedagogic desfășurată nu de mult. Materialul pentru ședința consiliului pedagogic a fost sistematizat pe baza observațiilor comisiilor de control și îndrumare a practicii. Tot pe baza acestor observații a fost întocmit și proiectul de instrucțiuni asupra felului cum trebuie să se desfășoare practica în producție a elevilor maiștri constructori. La această ședință a cercului pedagogic au fost adoptate hotărîri cu caracter general de îndrumare care au fost date apoi comisiilor pe specialități, în scopul definitivării lor. Înainte de plecarea elevilor la practică, îndrumările au fost multiplicate și distribuite fiecărui maistru și unității unde elevii urmau să-și desfășoare activitatea. Ele au fost prelucrate și cu elevii, pe clase, de către unul din membrii comisiei pentru îndrumarea și controlul practicii.

Pentru practica în producție a elevilor școlii tehnice și școlii profesionale, conducerea centrului școlar a tipărit un raport metodic, pe care comisiile de îndrumare și control al practicii îl completează bilunar. Acest raport se referă la situația frontului de lucru, la mă-

PETRE ENE
director adjunct al centrului școlar construcții-București

(Continuare în pag. 2)

Copiii de la grădinița de pe lîngă Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", la plimbare în parc.

Ştiri

Școală nouă

Departe de căile de comunicație, satul Mălincvav din raionul Sighișoara trăia o dinioară uitat de oamenii stăpînirii. Astăzi, viața satului s-a schimbat mult. Și aici, ca și pretutindeni în țară, se fac pași mari către progresul economic și cultural.

De curînd a luat ființă o școală mare de șapte ani. Toți elevii care au terminat clasa a IV-a s-au înscris în clasa a V-a.

Studiu monografic

Numeroși învățători și profesori din satele și comunele raionului Pucioasa și-au dat cu entuziasm contribuția la întocmirea monografiei raionului lor.

În colectivul de sintetizare a datelor culese în sate și comune lucrează pedagogi ca Ilie Vasilescu din comuna Glodeni, Ion Dobrescu din comuna Vîrfuri și Mihai Caisin din comuna Brănești.

Daruri de la pionierii sovietici

Cu prilejul vizitei pe care a făcut-o recent în țara noastră o delegație sovietică, pionierii din Cernăuți au trimis pionierilor din Botoșani mai multe daruri, printre care un aparat de fotografiat cu anexele necesare, o călimară de masă sculptată în lemn și un avion în miniatură lucrat de pionieri.

Înmînarea acestor daruri a avut loc într-un cadru festiv. Cu acest prilej, orchestra Casei pionierilor din Botoșani a prezentat un concert de muzică populară românească și sovietică.

Creșă pentru copiii surzi și hipoacuzici

De curînd a luat ființă, în cadrul Casei copilului din Satu-Mare, o creșă pentru copiii surzi și hipoacuzici de vîrstă antepreșcolară.

Creșa va contribui la educația acestor copii, îi va pregăti astfel încît, o dată cu intrarea lor în instituțiile speciale preșcolare și școlare, să-și poată însuși cunoștințele care li se predau.

O conferință interesantă

O conferință interesantă s-a ținut nu de mult la Casa pionierilor din Bistrița. Conferința a avut ca temă faptele de eroism ale pionierului partizan, eroul sovietic Valerii Katik. Cu acest prilej, pionierii din Bistrița au trimis o telegramă Annei Kat'k din orașul Sepitovka, mama eroului. La Casa pionierilor s-a instalat un panou de onoare în cinstea pionierului erou Valerii Katik.

Premii pentru colecții filatelice

În cadrul manifestărilor festive care se vor organiza cu ocazia Centenarului mărcii poștale românești și al poștei de stat, la București va fi deschisă în perioada 15—30 noiembrie a.c. o expoziție filatelică cu caracter internațional. La această expoziție vor fi prezentate și colecții de mărci poștale ale pionierilor și elevilor din instituțiile de învățămînt din țara noastră.

Cu acest prilej, Ministerul Învățămîntului și Culturii instituie 3 premii speciale pentru colecțiile cu cea mai mare valoare instructiv-educativă, care vor fi prezentate de pionieri și elevi. Premiile vor consta din obiecte în valoare de 2.000—3.000 lei.

Predarea fizicii tehnice

Predarea fizicii tehnice în școlile profesionale urmărește înarmarea ucenicilor cu cunoștințe asupra legilor și noțiunilor de bază ale fizicii care să-i ajute să înțeleagă științific fenomenele din natură și procesele complexe pe care le cunosc în cadrul muncii în atelier și producție. Ținînd seama de acest scop, caut ca munca mea de predare a fizicii tehnice să contribuie la formarea concepției materialiste despre lume a viitorilor muncitori, să-i ajute să lucreze cît mai bine în producție, să aplice în mod conștient, în activitatea practică, cele studiate în școală.

În această direcție are o importanță deosebită expunerea justă din punct de vedere științific a legilor, principiilor și noțiunilor de bază ale fizicii: legile lui Newton, noțiunile „masă", „inerție", „forță", „lucru mecanic" etc. De aceea, cînd explic, de pildă, noțiunea de „lucru mecanic" subliniez îndeosebi că producerea lucrului mecanic are loc numai în cazul unui proces de transformare a unei forme de energie în alta, adică atunci cînd are loc un salt calitativ. La predarea căldurii, cu prilejul studierii temei „Schimbările stărilor de agregare a substanțelor", arăt ucenicilor că aceste schimbări calitative se petrec de asemenea prin salturi și nu în mod întîmplător, ci după anumite legi obiective.

Folosind datele științei, urmăresc să-i înarmez pe ucenici în lupta care trebuie dusă pentru promovarea concepției materialist-științifice despre lume, împotriva superstițiilor. Astfel, în expunerea lecțiilor despre electricitate explic ucenicilor adevăratele cauze ale furtunii, fulgerelor și trăsnetelor, combătînd caracterul antiștiințific al prejudecăților în acest domeniu.

Practica dă ucenicilor cunoștințe concrete din domeniul tehnicii care pot fi folosite cu succes în cadrul lecțiilor de fizică. Tocmai de aceea caut să mă sprijin în predarea fizicii tehnice pe fenomenele fizice întîlnite de ucenici în practică, să-i ajut în special în lămurirea acelor probleme cu care ei se întîlnesc cel mai frecvent în producție. Deoarece, de pildă, războaiele — mașini de bază folosite în atelierele școlilor profesionale textile și în producția textilă — funcționează după principiile mișcărilor rectilinii și curbilinii, dezvolt pe larg în cadrul predării fizicii tehnice capitolul privind acest fel de mișcări. Caut să-i obișnuiesc pe ucenici să urmărească funcționarea diferitelor tipuri de războaie automate, semiautomate etc., în așa fel încît să poată deosebi singuri organele active ale mașinilor și tipurile de mișcări pe care acestea le execută.

Noțiunile de „putere" și „lucru mecanic", noțiuni fundamentale pentru întreaga activitate în cadrul atelierelor-școală și în producție, se predau, în special, în cadrul temei „Mașini simple". Sarcina profesorului de fizică tehnică nu se poate rezuma însă la predarea noțiunilor despre mașinile simple, ci el trebuie să-i familiarizeze pe ucenici cu tehnica înaintată. De aceea caut să le dau ucenicilor o imagine precisă asupra îmbinării diferitelor principii de funcționare a mașinilor simple în mașini complexe și îi ajut să înțeleagă cum funcționează, în cadrul mașinilor complicate, diferitele mecanisme despre care au învățat. Studierea mașinilor îi duce pe ucenici la concluzia că economisirea de forță care se obține cu ajutorul acestora permite efectuarea unor lucrări care altfel nu s-ar putea realiza. În felul acesta, ucenicii înțeleg limpede că legile studiate la lecțiile de fizică găsesc o largă aplicare în practică.

Tot pentru a da ucenicilor posibilitatea să se familiarizeze cu tehnica înaintată țin o legătură strînsă cu profesorul de tehnologie și caut să cunosc cît mai bine manualul de tehnologie, pentru a realiza în cadrul predării o împletire continuă între fizică și obiectul de specialitate.

La predarea tuturor temelor pornesc de la exemple desprinse din viața de toate zilele, din activitatea în diferite ramuri ale producției. Observînd cu atenție fenomenele din activitatea practică, ucenicii capătă o bază trainică pentru înțelegerea caracterului obiectiv al legilor fizicii și devin totodată conștienți de importanța cunoașterii acestor legi. Cînd am predat, de pildă, capitolul privitor la electricitate am folosit observațiile directe ale ucenicilor cu privire la funcționarea mașinilor din atelier, a strungurilor, a mașinilor agricole, de transport etc. Toți știau că principala energie care pune în mișcare toate aceste mașini este energia electrică. Asemenea exemple, completate cu date privitoare la multiplele utilizări ale energiei electrice în viața de toate zilele, le-au arătat clar ucenicilor de ce trebuie să studieze cu atenție fenomenele electrice, legile care guvernează aceste fenomene și condițiile de transformare a energiei electrice în alte forme de energie. Ucenicii stăpînesc astfel suficiente elemente pentru a putea înțelege temeinic importanța electrificării, necesitatea pentru întreaga economie socialistă a construcției centralelor electrice. Am căutat apoi să le creez imaginea avîntului construcției de centrale termoelectrice și hidroelectrice în Uniunea Sovietică, în țara noastră și în celelalte țări de democrație populară, să le fac cunoscută strădania oamenilor de știință sovietici de a transforma în energie electrică energia nucleară și termonucleară, energia solară și eoliană. În încheiere am subliniat că toate victoriile obținute pe tărîmul electrificării de țările socialiste constituie încă o dovadă puternică a superiorității sistemului socialist mondial asupra sistemului capitalist.

Predarea fizicii tehnice strîns legată de practică, de viață, cere să acordăm o deosebită atenție experiențelor, verigă de bază a lecției. Laboratorul de fizică al școlii noastre dispune de o serie de aparate și instrumente pentru experiențe. Cu ajutorul ucenicilor mă străduiesc să realizez noi aparate care permit efectuarea unor experiențe importante cum ar fi, de exemplu, acelea privind determinarea rezistenței firelor la întindere, folosirea diferitelor tipuri de pirghii în efectuarea unor lucrări, lucrări cu diferiți scripeți etc.

Un rol important în munca mea de predare a fizicii tehnice îl are și folosirea reprezentărilor grafice. Ele constituie unul din mijloacele de cunoaștere practică a acțiunii diferitelor legi fizice, de prezentare a unor fenomene care, prin complexitatea lor, pot fi mai greu înțelese numai pe cale experimentală. În același timp, cu ajutorul reprezentărilor grafice pot fi sintetizate rezultatele diferitelor experiențe — de pildă, ale experiențelor privind folosirea scripeților sau a pirghiilor de diferite grade — ceea ce dă posibilitatea unei mai bune fixări și recapitulări a materiei.

Pentru predarea fizicii o mare importanță o are rezolvarea de către ucenici a problemelor. Printre problemele de fizică, o atenție deosebită dau problemelor cu caracter calitativ, „problemelor întrebări", care pot fi rezolvate fără calcule. Sînt două categorii de probleme întrebări: unele, care pun întrebarea „de ce?", solicită mai ales judecata elevului, iar altele, care pun întrebările „ce?" sau „ce este?", se adresează în special memoriei. Problemele întrebări sînt prețioase în dezvoltarea gîndirii ucenicilor, îi ajută să înțeleagă legătura dintre legile studiate la fizică și viața de toate zilele. Cerînd ucenicilor să rezolve astfel de probleme în diferite etape ale lecției, pot verifica cunoștințele lor și introduc totodată un moment de destindere. Iată cîteva exemple de probleme întrebări pe care le pun elevilor mei: De ce crește rezistența firelor textile prin răsucire?; De ce este de preferat să purtăm vara haine de culoare deschisă și iarna haine de culoare închisă?; Dacă lucrăm afară într-un anotimp rece și ne este frig la mîini, cum e mai bine: să suflăm în ele, sau să le frecăm?; De ce la construcția atelierelor și locuințelor ferestrele se fac duble? etc.

Activitatea desfășurată în afara orelor de clasă, în cercurile pe specialități, urmărește și ea însușirea de către ucenici, pe cale experimentală, concretă, a cunoștințelor de fizică tehnică. În ședințele cercului de fizică tehnică din școala noastră, ucenicii sînt îndrumați să confecționeze diferite aparate și tablouri pentru experiențe (de exemplu, au confecționat un tablou cu legături electrice în serie și în derivație). Tot în cadrul cercului de fizică sînt prezentate referate care îmbogățesc cunoștințele ucenicilor cu privire la unele probleme predate la cursuri, se proiectează diafilme cu privire la diferite fenomene fizice (electrice, termice etc.).

Folosind toate posibilitățile pentru îmbinarea strînsă a teoriei cu practica în predarea fizicii tehnice, caut să contribui la formarea concepției materialist-științifice despre lume a ucenicilor și să-i înarmez cu cunoștințe bogate, pe care să le poată folosi cu succes în activitatea lor din producție.

MIHAI ONISIE
profesor la școala profesională textilă din Buhuși

Ucenicii școlii profesionale „Clement Gotwald" din Capitală dispun în atelierul școlii de toate uneltele și mașinile necesare unei instruiri practice temeinice. Iată pe unul dintre ei lucrînd la presă.

Schimb de experiență

Pentru cunoașterea și răspîndirea experienței pozitive obținute în conducerea activității instructiv-educative, cercul pedagogic pentru învățămîntul profesional și tehnic din Cîmpina a organizat de curînd o discuție la care au participat cadre de conducere ale școlilor profesionale și tehnice din regiunea Ploești.

Discuțiile purtate au avut la bază referatul „Organizarea, îndrumarea și controlul muncii metodice" prezentat de tovarășul Gheorghe Constantinescu, director adjunct al școlii profesionale de petrolchimie din Moreni. Referatul a relevat, în special, eficacitatea metodelor folosite de școala profesională din Moreni în ceea ce privește atragerea în munca metodică și educativă a cadrelor de ingineri și tehnicieni din producție care au și normă didactică în școală. Rezultatele pozitive obținute în acest domeniu se bazează în primul rînd, după cum s-a arătat în referat, pe justa repartizare a sarcinilor fiecărui profesor și maistru-instructor în cadrul planului de muncă colectiv. Astfel, inginerilor și tehnicienilor din producție care predau și în cadrul școlii le-au fost repartizate sarcini în realizarea cărora pot aduce un aport substanțial: controlul practicii în producție a ucenicilor, popularizarea tehnicii înaintate etc. Toate sarcinile cadrelor didactice ale școlii au fost concretizate într-un grafic a cărui realizare este urmărită îndeaproape de conducerea școlii.

Un sprijin important pentru îmbunătățirea conținutului predării și desfășurării activității metodice primește școala profesională din partea directorului și șefului producției de la uzina mecanică din Moreni și a conducerii trestului petrolifer care tutelează școala. Aceștia se preocupă îndeaproape de felul cum participă inginerii din producție la activitatea metodică și sprijină și ei înșiși activitatea instructiv-educativă din școală. Datorită sprijinului uzinei mecanice din Moreni și participării intense a profesorilor ingineri Stelian Ludu, Gh. Rujoiu și Teodor Congu la activitatea școlii, s-a reușit ca numai de la începutul acestui an școlar să se confecționeze peste 100 de panouri cu fotografii reprezentînd instalații și mașini folosite în industria petroliferă, precum și 60 de planșe reprezentînd diferite procese tehnologice. De asemenea, a fost înzestrat un atelier-școală model, care asigură o temeinică instruire științifică a ucenicilor lăcătuși.

Rezultate deosebite a obținut școala profesională de petrol-chimie din Moreni și pe tărîmul activității obștești. Pentru roadele obținute în acțiunea de colectare și valorificare a fierului vechi, elevii au primit un televizor, precum și diferite mașini și unelte pentru ateliere.

După ce au putut cunoaște și concret rezultatele muncii de la școala profesională de petrol-chimie din Moreni, asistînd la lecțiile teoretice, la instruirea practică în atelier și în producție, participanții la schimbul de experiență au scos în evidență metodele bune folosite la această școală, precum și lipsurile care mai există în activitatea ei, arătînd în continuare diferitele metode pe care le folosesc ei înșiși în activitatea de organizare și îndrumare a procesului instructiv-educativ. Ei au subliniat necesitatea adoptării experienței pozitive a școlii din Moreni pentru rezolvarea cu succes a unor probleme cum sînt îndrumarea și controlul instruirii practice în producție, colaborarea cu întreprinderile tutelare etc.

Valorificînd în practică rezultatele schimbului de experiență, cadrele de conducere ale școlilor profesionale și tehnice din regiunea Ploești pot îmbunătăți activitatea didactică și educativă în școlile lor, pregătirea viitoarelor cadre pentru industria noastră petroliferă.

Ing. ED. CUPFER

Succesele ucenicilor

Ucenicii școlii de meserii din Piatra Neamț execută în cadrul activității practice numeroase comenzi de confecții, deservind necesitățile unității socialiste, cît și cerințele cetățenilor din localitate.

Prin numeroase scrisori adresate conducerii școlii, mai multe întreprinderi și o serie de cetățeni își exprimă mulțumirea față de calitatea confecțiilor executate de ucenici.

TERMOCENTRALA IN MINIATURA

Îndrumați de profesorul lor de tehnologie, tovarășul ing. Alexandru Rusu, ucenicii din anul I al școlii profesionale de energie electrică din Cîmpina au confecționat în cadrul cercului tehnic, pe lîngă numeroase planșe, și o termocentrală în miniatură, în stare de funcțiune. Aceste materiale didactice vin în sprijinul instruirii intuitive a ucenicilor.

Cabinetele școlare

Unul din mijloacele cele mai importante în munca de îmbunătățire a calității procesului predării în școlile profesionale, agricole, de meserii, tehnice și tehnice de maiștri îl constituie folosirea justă și pe scară cît mai largă a materialelor intuitive.

Datorită puternicei baze materiale create de partid și guvern învățămîntului profesional și tehnic din țara noastră, precum și cointeresării marilor întreprinderi în pregătirea cadrelor de care au nevoie, dotarea școlilor profesionale și tehnice cu material didactic s-a îmbunătățit continuu, ceea ce a permis trecerea la o formă superioară de instruire, prin organizarea cabinetelor școlare. În numeroase școli lecțiile de tehnologia meseriei, tehnologia materialelor, desen tehnic, fizică, chimie, zootehnie, agricultură, fitotehnie, economie politică etc. se desfășoară în cabinete școlare bine organizate, dotate cu piese, organe de mașini, mașini în stare de funcțiune, materiale semifabricate, scheme ale proceselor tehnologice, machete, mulaje, instrumente, stasuri, colecții, planșe etc. Multe cabinete școlare au la dispoziție și aparate de proiecție, care contribuie în mare măsură la ridicarea calității procesului de instruire a elevilor. În felul acesta, raportarea problemelor teoretice la realitatea practică găsește condiții mult mai bune, elevii au posibilitatea să înțeleagă mai ușor și să-și însușească mai temeinic cunoștințele cu privire la diferitele dispozitive, mecanisme sau fenomene pe care le studiază. Evident că — pentru probleme care pot fi intuite mai greu, sau la obiectele unde materialul ce urmează a fi studiat nu poate fi adus în clasă, din cauza structurii sau volumului mare al acestuia — anumite lecții trebuie organizate direct în atelierul școală sau în uzină, în ferma didactică, în cîmpul experimental etc.

Cabinetele organizate pe obiecte sau pe meserii în cadrul școlii „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, al școlii profesionale metalurgice din Cîmpia Turzii, al școlii miniere din Brad, al școlii de construcții din Tîrgu Mureș, al centrului școlar de petrolchimie din Făgăraș, al centrului școlar agricol din Sibiu etc. aduc o contribuție serioasă la îmbunătățirea procesului de învățămînt. Ele dau profesorilor de specialitate posibilitatea să-și organizeze materialul didactic în mod științific, pe teme și chiar pe lecții, iar elevii pot studia acest material ori de cîte ori au nevoie.

Există însă și școli în care organizarea și mai ales modul de utilizare a cabinetelor școlare lasă de dorit. Diferitele denumiri improprii date cabinetelor școlare de unele conducători de școli și chiar de unele ministere (de exemplu, cabinete metodice, cabinete tehnice, cabinete tehnico-metodice, muzeu etc) denaturează scopul și rolul cabinetelor școlare și determină o organizare defectuoasă a acestora. Mult mai grav este însă faptul că unii directori de școli au mers pe linia înființării unui singur cabinet școlar, cu toate că școlile respective au în profil 5—6 meserii, iar condițiile materiale de care dispun permit organizarea mai multor cabinete. Acolo unde există un singur cabinet școlar se depozitează în aceeași încăpere materiale pentru toate specialitățile îngrămădindu-se, alături de material didactic folositor, și unele lucruri străine de cerințele programelor școlare și de cerințele tehnicii moderne. Într-un asemenea „cabinet" — unul pe școală — profesorii nu au posibilitatea să-și organizeze materialul didactic după temele din programă, iar cabinetul nu poate fi folosit în procesul de învățămînt din cauză că orele pentru diferite specialități la diferite clase coincid. Neputînd utiliza cabinetul și trebuind să transporte și să manipuleze diferitele planșe și obiecte necesare în predare, profesorii ajung să neglijeze folosirea materialului didactic la lecții. Ei se mulțumesc adesea ca machetele de mașini să fie doar văzute de elevi, fără să fie puse în funcțiune, fără să fie demontate și montate de aceștia pentru cunoașterea lor detaliată. Este limpede deci că acest gen de cabinete nu sprijină procesul predării și deci nu-și dovedește utilitatea.

Deși, cu sprijinul maiștrilor din atelierele școlilor și ale întreprinderilor, înzestrarea cabinetelor școlare cu materialul didactic necesar este de ajuns de ușoară, există încă unele materiale didactice care nu pot fi executate prin mijloacele proprii ale fiecărei școli în parte (machete, modele funcționale). Ar trebui ca unele ateliere de producție ale școlilor sau chiar unele școli întregi să fie profilate pentru confecționarea unor asemenea materiale complexe necesare înzestrării tuturor cabinetelor școlare din țară.

În legătură cu problema folosirii cabinetelor școlare și a materialului didactic în general, considerăm necesar să ne oprim pe scurt și asupra unui alt fenomen negativ care se manifestă în unele școli profesionale și tehnice — și anume asupra folosirii pe scară redusă a predării intuitive în special de către unii maiștri-instructori. Cum e firesc, acest lucru duce la scăderea interesului și atenției elevilor pentru lecție, la o predare abstractă, formală. Cauza acestei stări de lucruri trebuie căutată în primul rînd în faptul că unii maiștri-instructori cumulează ore suplimentare, peste obligațiile legale. Sînt maiștri-instructori care ating cifra de 51 ore de predare săptămînal: 36 ore la școala profesională sau de meserii, plus 15 ore la școala de cultură generală, în cadrul acțiunii de politehnizare. De bună seamă că în asemenea situații maiștrii-instructori n-au timp pentru procurarea și confecționarea de material didactic. Asemenea cazuri trebuie să dea serios de gîndit celor cărora le revine răspunderea încadrării personalului didactic, în special a maiștrilor pentru atelierele de lăcătușărie și lemnărie din școlile de cultură generală.

Problema îmbunătățirii organizării cabinetelor școlare în învățămîntul profesional și tehnic, strîns legată de ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului științific al învățămîntului pentru pregătirea viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni, trebuie să devină o problemă de prim plan în cadrul preocupărilor cadrelor didactice și de conducere din școlilele profesionale și tehnice.

ȘTEFAN LINUL
directorul cabinetului metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic — Cluj

Practica pe șantierele de construcții

(Urmare din pag. 1)

surile de protecție a muncii, la caracterizarea întreprinderii unde se face practica, la disciplina elevilor, evidențieri, la situația plății muncii elevilor și pontajul nominal al lor. Lunar, pe baza rapoartelor profesorilor se fac analize asupra desfășurării practicii în cadrul consiliului pedagogic. Pe baza concluziilor din aceste ședințe, membrii comisiilor — maiștri, ingineri, diriginți — analizează împreună cu elevii rezultatele obținute în practica de producție. Aprecierea generală asupra procesului instructiv și educativ o dă conducerea școlii, însă maiștrii-instructori sînt aceia care analizează comportarea fiecărui ucenic sau elev din grupele pe care le conduc în timpul practicii pe șantiere.

DESFĂȘURAREA PRACTICII ȘI MUNCA COMISIILOR DE ÎNDRUMARE ȘI CONTROL

Alături de crearea unei strînse legături între teorie și practică, unul din obiectivele principale urmărite în controlul periodic al comisiilor pe specialități este creșterea capacității de însușire a meseriei — la ucenici — și a capacității de conducere — la elevii-maiștri. În acest scop se aplică scheme de rotație a ucenicilor și elevilor la practică, în care se indică atît secțiile și sectoarele prin care să treacă elevii și ucenicii, cît și utilajele a căror minuire trebuie s-o cunoască. Aceste scheme sau grafice de rotație au fost alcătuite de către unitățile productive pentru maiștri și de către maiștrii-instructori pentru elevii școlii tehnice și ucenicii școlii profesionale. Respectarea rotației prevăzute în aceste grafice contribuie la cunoașterea de către elevii-maiștri constructori a activității muncitorilor din specialitățile de bază de pe șantiere (dulgheri, zidari, fierari-beton etc.). De asemenea, maiștrii de fabricație pot cunoaște tot procesul de fabricație, de la materia primă pînă la produsul finit.

Elevii de la școala tehnică repartizați la practică în ateliere lucrează un număr de ore determinat în toate secțiile de bază ale întreprinderii: motoare grele, fierărie, bobinaj, turnătorie etc.

Toată munca desfășurată de ucenici și elevi trebuie să se oglindească în caietul de practică. În acest caiet elevul trece atît activitatea lui la practică, cît și descrierea procesului tehnologic al fiecărei lucrări, însoțită de schițele corespunzătoare, observații cu privire la probleme de organizare, la tehnica securității muncii etc. La sfîrșitul perioadei de practică pe șantiere, fiecare elev și ucenic este obligat să întocmească, pe baza caietului de practică, un referat asupra activității desfășurate. Caietele de practică sînt vizate zilnic de maistrul sau șeful de sector, care are obligația să facă observații critice în legătură cu notațiile elevilor și ucenicilor.

REZULTATE ALE ACTIVITĂȚII ELEVILOR ȘI UCENICILOR PE ȘANTIERE

Datorită sistemului de organizare, îndrumare și control al activității practice s-a putut asigura o bună instruire a viitorilor muncitori și tehnicieni constructori. Mulți elevi-maiștri, elevi ai școlii tehnice și ucenici ai școlii profesionale au fost evidențiați de conducerile diferitelor șantiere și întreprinderi pentru aportul adus la efectuarea unor lucrări de construcții. La construcția laminorului bluming de la Hunedoara, de pildă, elevii-maiștri au adus o contribuție însemnată. Printre muncitorii evidențiați de conducerea combinatului cu prilejul terminării lucrării se numără și elevii-maiștri Ștefan Pascu, Marin Vintilă și Gheorghe Avrigeanu. Pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" numeroși elevi-maiștri au funcții de răspundere, lucrînd în calitate de maiștri de tură. Dintre aceștia menționăm pe Alexandru Botoșan, care conduce cu multă pricepere echipele de excavatoriști și pe Ion Coroianu, care lucrează la construirea tunelului de blindaj al hidrocentralei de la Bicaz.

Ucenici zidari ca Andrei Cristea, Petre Buluci, Petre Dumitrescu și alții sînt evidențiați pentru contribuția adusă la construirea noilor ateliere ale filaturii „Dacia" din București, iar ucenicii zugravi din anul II se numără printre fruntașii în producție de pe șantierul locuințelor muncitorești din Lupeni, Petrila și Petroșani.

Succesele ucenicilor și elevilor în perioada practicii în producție dau un nou imbold profesorilor și maiștrilor-instructori în vederea îmbunătățirii continue a metodelor de instruire. Eforturile cadrelor didactice și ale conducerii centrului școlar de construcții din București sînt îndreptate în momentul de față în direcția dezvoltării atelierelor-școală și întăririi colaborării dintre centrul școlar și unitățile productive în care își desfășoară practica ucenicii și elevii. Realizarea acestor sarcini va constitui un însemnat pas înainte în munca centrului.

Condiții cît mai bune pentru pregătirea agricolă a elevilor

(Urmare din pag. 1)

obișnuiți să le aplice în strînsă legătură cu etapele de muncă și cu condițiile climatice locale, fără a se limita numai la tehnica operațiilor.

Înlăturarea îndeplinirii formale a lucrărilor practice agricole, efectuarea lor cu îndeminare și pricepere mărește interesul elevilor pentru muncă, creează condiții mai bune pentru însușirea cunoștințelor, dezvoltă inițiativa creatoare a elevilor și deprinderile lor de muncă. Lucrările practice trebuie să se desfășoare în tot cursul anului, iar în organizarea lor să se țină seamă de condițiile naturale prielnice de lucru în agricultură. Datorită majorării numărului de ore de lucrări practice la clasa a V-a în perioada de iarnă, pe lîngă lucrările prevăzute în programă este necesar să se execute și alte lucrări necesare procesului de producție în agricultură, care vor consta din împletituri din nuiele, papură, paie, pentru confecționarea de rogojini, coșuri de recoltat produsele agricole etc. De asemenea în această perioadă trebuie să se execute diferite lucrări de reparare a uneltelor agricole: ascuțirea părților tăietoare, punerea cozilor, îngrijirea uneltelor, lucrări de reparare a utilajului folosit de elevi etc. Prin aceste lucrări elevii vor căpăta cunoștințe și deprinderi elementare de tîmplărie și lăcătușărie, legate de întreținerea utilajului agricol și de confecționarea celor mai simple unelte de mînă folosite în agricultură.

Ținînd seama că încă nu există experiența necesară pentru predarea cunoștințelor agricole, nou introduse în planurile de învățămînt, este nevoie ca secțiile de învățămînt și cultură să ia măsuri eficiente pentru sprijinirea profesorilor care predau acest obiect. Pe lîngă elaborarea unor îndrumări metodice și științifice privind desfășurarea lecțiilor, organele de învățămînt pot organiza, cu sprijinul specialiștilor, instructaje și consultații în această problemă.

Crearea celor mai bune condiții pentru predarea cunoștințelor agricole și pentru desfășurarea lucrărilor practice agricole va da elevilor posibilitatea să-și însușească în mod temeinic cunoștințele asupra producției agricole, astfel încît după absolvirea școlii de 7 ani să poată lucra direct în gospodăriile agricole de stat, colective etc., să se specializeze la locul de muncă și să contribuie la sporirea producției agricole, la creșterea productivității muncii în agricultură.

Lucrînd în atelierul de producție al școlii de meserii Galvani-Tei, uceni cele își însușesc deprinderi trainice în meseria de electrician, realizînd în același timp lucrările din planul de producție al școlii.

ACTIVUL fără de partid

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 9—13 iunie a.c. arată că, pentru a se putea atrage cît mai mulți oameni ai muncii în activitatea concretă de îndeplinire a sarcinilor ce stau în fața partidului nostru în opera de construire a socialismului, este necesar ca fiecare organizație de bază să creeze în jurul său un activ fără de partid.

Activul fără de partid este pentru organizația de bază un bun mijloc de strîngere a legăturilor sale cu masele, de mobilizare a unui număr tot mai mare de oameni la îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului, de stimulare a inițiativelor creatoare venite de jos. Activul fără de partid este format din cei mai prieepuți muncitori și țărani muncitori, din cei mai harnici și mai cinstiți intelectuali. In școli, din activul fără de partid fac parte învățătorii și profesorii cei mai activi — chiar dacă nu au munci de răspundere pe linia organizațiilor de masă — cei mai bine pregătiți din punct de vedere profesional, care manifestă interes față de problemele școlii și au dovedit prin fapte dragostea și atașamentul lor față de partid și față de regimul nostru democrat-popular. Asemenea criterii au orientat, de pildă, biroul organizației de bază de la școala medie nr. 19 „I. Creangă" din Capitală cînd a propus adunării generale spre aprobare activul fără de partid format din tovarășii ca Elisabeta Velea, Aurelia Cosma, Emil Cîrlea, Alexandru Manoliu ș.a. care prin meritele lor au cîștigat stima și respectul elevilor, încrederea colegilor de muncă, aprecierea părinților.

Munca activului fără de partid din școală, contribuția lui la rezolvarea în cele mai bune condiții a sarcinilor politice din unitatea respectivă de învățămînt, depinde în cea mai mare măsură de dorința fiecărui om din acest colectiv de a munci alături de comuniști, de hotărîrea lor de a nu da înapoi în fața greutăților și de a depune toate eforturile necesare pentru a-și duce sarcinile la îndeplinire. De aceea, în unele școli ca „I. L. Caragiale", „D. Cantemir" ș.a. componența activului fără de partid a fost supusă spre discutare adunării generale numai după ce biroul organizației de bază a stat de vorbă cu fiecare om ce avea să facă parte din activ, arătîndu-i ce sarcini va avea în această muncă. Numai după ce tovarășul respectiv a primit propunerea biroului organizației de bază și s-a angajat să lupte pentru îndeplinirea hotărîrilor organizației, a fost trecut pe lista celor din activul fără de partid.

Pedagogii din activul fără de partid au primit în cele mai multe organizații sarcini concrete — bunăoară, să sprijine colectivul celor care, sub conducerea biroului organizației de bază, se ocupă de studierea conținutului ideologic și politic al lecțiilor predate în școală sau alte colective de acest gen, să țină evidența abonamentelor și să sporească numărul abonaților la presa de partid, să ajute biroul organizației de bază la mobilizările pentru ședințe, manifestări și la diverse activități etc. Tovarășa Victoria Ștefan de la școala elementară de 7 ani nr. 11 și Constantin Șerbănescu de la școala medie „D. Cantemir", de pildă, au primit sarcina de a sprijini biroul organizației de bază în problemele privind politehnizarea învățămîntului, iar tov. Alexandrina Tutoveanu de la școala medie „I. L. Caragiale" să se ocupe cu probleme de agitație.

Unele organizații de bază folosesc pedagogii din activul fără de partid nu numai în campanii, ci în mod permanent, zi de zi. Sarcinile ce se dau astfel au o mare influență educativă asupra oamenilor, făcîndu-i să se simtă mereu aproape de frămîntările comuniștilor din școală, să urmărească cu tot mai mult interes modul cum sînt rezolvate problemele politice, să învețe să muncească și să învingă greutățile.

Organizațiile de bază se ocupă de educarea conștiinței politice a acestor cadre didactice, de educarea lor în spirit partinic nu numai prin antrenarea la rezolvarea problemelor muncii de partid din școală, dar și prin invitarea lor cu regularitate la adunările deschise de partid. Așa se procedează în organizația de bază de la școala medie „I. Creangă". Considerînd că adunarea generală este o bună școală pentru fiecare participant luat în parte și că părerile și sugestiile celor invitați la ședință pot fi folositoare muncii de partid, biroul organizației de bază a chemat, de exemplu, activul fără de partid la adunarea deschisă ce a avut loc în luna octombrie pentru discutarea măsurilor de îmbunătățire a activității organizațiilor de tineret din școală.

Pentru o cît mai înaltă pregătire ideologică și politică, pentru educarea în spirit partinic a pedagogilor din activul fără de partid, organizațiile de bază i-au îndrumat pe aceștia să se înscrie în formele de învățămînt politic. Așa se face că în școli ca „D. Cantemir", „I. Creangă", școala elementară de 7 ani nr. 11 și multe altele, întreg activul fără de partid învață cu sîrguință în cercurile de învățămînt politic.

În unele organizații de bază, cum e aceea de la școala medie „I. L. Caragiale", secretarul de partid se interesează personal de modul cum muncesc acești oameni, de sporirea rîndurilor lor. În alte organizații, cei mai buni comuniști au primit sarcina de a se ocupa îndeaproape de creșterea a 1—2 pedagogi din activul fără de partid, iar în adunările generale ei sînt puși să raporteze cum își îndeplinesc această sarcină.

In Capitală există însă și școli în care preocuparea birourilor organizațiilor de bază pentru creșterea — în procesul muncii politice — a pedagogilor din activul fără de partid a fost destul de slabă. Astfel, la școala profesională de ucenici „23 August", sau la școala medie „Aurel Vlaicu" activul fără de partid nu a fost antrenat în muncă, multă vreme existînd doar pe hîrtie.

Școlile sînt, în general, unități cu un număr relativ redus de salariați și de aceea au, de obicei, organizații de partid mici. Cu toate acestea, sarcinile politice — nu puține la număr și nu din cele mai ușoare — trebuie repartizate în întregime și rezolvate cu succes. În această situație, ajutorul pe care îl pot primi comuniștii din partea pedagogilor din activul fără de partid este de mare preț. Cerîndu-le ajutorul în rezolvarea problemelor politice ale școlii și sprijinindu-i cu atenție în muncă, membrii de partid îi ajută totodată să crească, să se formeze. Iar cu aceasta, comuniștii din școli s-au achitat de încă o datorie importantă ce le revine. Este vorba de sarcina cu privire la educarea celor ce vor face parte din rezerva de cadre necesară partidului nostru pentru împrospătarea și completarea rîndurilor sale, căci din activul fără de partid mulți pedagogi vor putea deveni candidați și membri de nădejde ai partidului nostru.

C. STOICULESCU
Instructor la Comitetul orășenesc P.M.R. București

Studentul Gh. Neagu din anul IV al Institutului „Maxim Gorki" din București în timpul practicii pedagogice la o oră de limba rusă.

Pregătirea pentru teze

Am asistat zilele acestea la o interesantă discuție organizată cu profesorii care predau la clasele a V-a de la școala medie nr. 5 din București. Tema discuției: pregătirea pentru teze.

Ideea de la care s-a pornit a fost aceea că munca profesorilor în legătură cu pregătirea pentru teze nu se poate limita doar la programarea acestora și la stabilirea măsurilor privind evitarea supraîncărcării elevilor în perioada respectivă. Este necesar ca profesorii să fie preocupați în acest timp și de îndrumarea elevilor în legătură cu pregătirea și efectuarea lucrărilor trimestriale. O deosebită atenție în acest sens — după cum s-a arătat — trebuie acordată elevilor clasei a V-a.

Elevii clasei a V-a vor da teze pentru prima oară. Ce trebuie să știe ei? In primul rînd, profesorii de la școala medie nr. 5 au stabilit ca, în cadrul unei ore educative, diriginții să-i lămurească pe elevi asupra rostului tezelor. Diriginții le vor arăta că pregătindu-se pentru teze ei au posibilitatea să revadă materia predată în cursul trimestrului, să-și completeze golurile în cunoștințe, să-și lămurească unele probleme care le-au rămas neclare. Pe baza lucrărilor corectate de profesori, elevii își vor putea da seama de lipsurile lor mai importante și vor ști încotro să-și orienteze eforturile ulterior. Totodată, diriginții și-au propus să explice elevilor care este importanța notei obținute la teză, ponderea ei în calcularea mediei trimestriale. (Asemenea lămuriri ei vor da și părinților — îndeosebi acelora care nu au mai avut copii în clasele V—XI).

Profesorii de la școala medie nr. 5 au considerat că este foarte important ca în această perioadă să se ocupe mai îndeaproape de îndrumarea studiului individual al elevilor. Puși în fața unui material de ajuns de vast pe care trebuie să-l revadă, elevii nu vor ști cum să procedeze dacă nu vor fi ajutați. De aceea, în cadrul unei ore educative li se va arăta că munca de pregătire pentru teze trebuie începută din timp. Ei vor fi sfătuiți ca în cursul pregătirii să folosească atît manualele cît și notițele, subliniind sau extrăgînd ideile mai importante din materialul parcurs, astfel ca, în zilele dinaintea lucrării, să poată revedea într-un timp scurt ceea ce este esențial în materia predată la obiectul respectiv.

Indrumări mai concrete în legătură cu aceste chestiuni vor fi date elevilor de fiecare profesor în parte la obiectul pe care îl predă. In primul rînd profesorii vor preciza materia ce trebuie pregătită pentru teză. La matematică, de pildă, li se va arăta elevilor că ei trebuie să cunoască bine scrierea și citirea numerelor, operațiile cu numere întregi, metode de rezolvare a problemelor de aritmetică, divizibilitatea, precum și o serie de definiții. Totodată, li se va da elevilor să lucreze un număr de probleme a căror rezolvare să permită aplicarea și consolidarea ansamblului cunoștințelor predate. Probleme asemănătoare vor fi lucrate cu elevii și în clasă.

Pentru a le da posibilitate elevilor să se orienteze mai ușor, profesorii le vor indica și aspectele, ideile sau problemele pe care să le aprofundeze în timpul studiului. La istorie, spre exemplu, ei vor fi sfătuiți să insiste asupra aspectelor economico-sociale care determină viața oamenilor și asupra culturii popoarelor antice. Li se vor indica, de asemenea, datele mai importante pe care trebuie să le rețină. In acest sens profesorii vor da elevilor cîte un plan de studiu potrivit cu specificul materiei pe care o predau.

O altă preocupare a profesorilor în vederea tezelor o constituie deprinderea elevilor cu organizarea și redactarea lucrărilor. Formarea acestor deprinderi este urmărită, de fapt, în cursul fiecărei lecții. La geografie, înainte de a trece la ascultare, profesorul cere elevilor să prezinte mai întîi planul expunerii. Astfel, la ascultarea lecției „Mișcarea de revoluție", elevii au precizat că în legătură cu tema respectivă trebuie să arate **ce este și cum se desfășoară** mișcarea de revoluție, **cum se poate dovedi și care sînt urmările ei.** Un asemenea procedeu folosit în cursul lecțiilor îi va ajuta pe elevi ca, la teză, să-și poată întocmi singuri planul lucrării.

Este cunoscut faptul că mulți elevi — îndeosebi la clasa a V-a — nefiind obișnuiți îndeajuns cu sistematizarea materialului, se pierd, la teză, în relatarea unor amănunte neesențiale, din care cauză nu reușesc să termine lucrarea în timpul dat. Acest lucru se observă, printre altele, la limba română, în tratarea subiectului de lectură.

Pentru a evita asemenea situații, profesorii de la școala medie nr. 5 le vor explica elevilor că expunerea nu trebuie să fie o reproducere cuvînt cu cuvînt a lecției, ci un rezumat în care să se insiste asupra aspectelor esențiale. Totodată prin întocmirea unor rezumate în orele de compunere, prin discutarea temelor date pentru acasă, cît și prin folosirea unor procedee adecvate în ascultare ei caută să-i obișnuiască pe elevi cu expunerea concentrată a materialului.

Din discuția dusă de profesorii de la școala medie nr. 5 a reieșit, de asemenea, necesitatea de a se da elevilor un model de lucrare care să constituie pentru ei un îndreptar. In acest scop, profesorii de limba română vor efectua cu elevii în clasă un exercițiu pregătitor, care va consta dintr-o lucrare asemănătoare cu teza, dar cu alte subiecte. Lucrarea va fi executată, sub conducerea profesorului, pe tablă și în caiete în același timp. La sfîrșitul orei vor fi rezumate indicațiile date pe parcurs. La gramatică, de pildă, se va arăta că înainte de a începe să lucreze tema dată, elevii trebuie să citească cu atenție textul și să sublinieze cuvintele ce se cer a fi analizate. După aceea să întocmească schema și să analizeze cuvintele respective. Se va preciza că fiecare cuvînt trebuie analizat pe baza raporturilor în care el se află cu celelalte cuvinte din propoziție și nu luat izolat. Indicații potrivite vor fi date apoi privitor la tratarea temei de lectură.

Pentru a-i ajuta pe elevi în efectuarea lucrărilor la alte materii, la care profesorii nu au posibilitatea să facă asemenea exerciții, profesorii de limba română vor atrage atenția elevilor asupra unor reguli de care trebuie să țină seama în efectuare oricărei lucrări, și deci și a tezei: respectarea spațiului liber de la marginea caietului, distanța dintre titlu și expunere, corectitudinea sub aspectul exprimării și al ortografiei etc. Toți profesorii vor cere elevilor să-și corecteze lucrările înainte de a le preda.

Discuția profesorilor de la școala medie nr. 5 din București a cuprins și alte aspecte legate de pregătirea elevilor pentru teză, de crearea condițiilor necesare desfășurării lor. Am reținut dintre ele pe cele mai caracteristice, pentru a oferi unele sugestii cadrelor didactice din alte școli.

N. ALEXE

O lecție de chimie

Lecție de chimie la clasa a X-a „A" a școlii medii „Gheorghe Lazăr" din București.

La începutul orei, profesoara Vianora Scarlat verifică efectuarea temei pentru acasă, îmbinînd verificarea cu ascultarea elevilor și repetarea materiei din lecția precedentă: „Metale, proprietăți generale". Sînt chemați la tablă doi elevi. In timp ce primul răspunde corect la cîteva întrebări din materialul dat pentru recapitulare, cel de al doilea rezolvă foarte bine tema dată pentru acasă: probleme privind reacțiile ionice și exprimarea lor în scris prin scheme ionice. Apoi răspunde și el la întrebări. Acestea sînt clare, bine formulate. Bunăoară: „De cîte feluri sînt reacțiile ionice?". „In ce caz au loc reacțiile nereversibile?", „Cine determină ireversibilitatea reacției?" etc.

După primele răspunsuri ale elevilor chemați la tablă, tovarășa Scarlat începe să se adreseze și clasei. Majoritatea elevilor ridică mîna pentru a răspunde. Cum fiecare nu este solicitat decît pentru un singur răspuns, profesoara poate să afle ce știu mai toți elevii.

Prin această repetare sistematică pe baza metodei de chestionare frontală a elevilor, profesoara rezolvă mai multe sarcini: antrenează întreaga clasă — căci toți elevii fi ascultă cu atenție pe cel ce răspunde, corectîndu-l sau făcînd completări la nevoie; contribuie la consolidarea cunoștințelor elevilor și, în același timp, la creșterea simțului lor de răspundere; în sfîrșit, chestionarea frontală îi permite să pună note unui număr destul de mare de elevi.

Pregătind trecerea la o nouă etapă a lecției, profesoara pune o serie de întrebări privitoare la electroliză și la mecanismul ei, la descompunerea termică, la oxido-reducere etc., lărgind și aprofundînd treptat cercul problemelor aflate în discuție. Aceasta constituie o bună introducere în vederea expunerii noului material cu tema „Metode generale pentru obținerea metalelor".

Tov. Scarlat își începe expunerea privitoare la această temă prin a arăta obiectul ei și importanța pe care o are în producția modernă, trezind astfel interesul elevilor pentru cunoștințele ce li se vor preda. Expunerea este vie, concretă și interesantă. Profesoara folosește un material faptic bogat (date din producție, grafice etc.) precum și un material ilustrativ adecvat (schițe, planșe, machete ilustrative).

Metodele de predare a cunoștințelor la care recurge tovarășa Scarlat variază: în unele cazuri folosește inducția, în altele deducția, observația etc. Metoda inductivă o folosește, bunăoară, cînd este vorba de sistematizarea și clasificarea unor noțiuni de bază, ca electroliza, dislocuirea, reducerea etc., pentru a ajunge la metodele generale de obținere a metalelor. Metoda deductivă o folosește ca mijloc pentru a lega noțiunile de bază cunoscute de elevi de aplicarea lor practică. De exemplu, la aplicarea electrolizei în electro-metalurgie pentru obținerea metalelor pure, cum ar fi cuprul și aluminiul, profesoara reamintește dependența ordinei depunerii metalelor din soluția electrolitică de tensiunea băii electrolitice, arătînd că cuprul se depune sub o tensiune mai mică decît majoritatea metalelor și, de aceea, trebuie aleasă intensitatea de curent potrivită transportării cuprului de pe anod, unde se găsește sub formă de minereu, pe catod.

Făcînd tot timpul referiri la practică, tov. Scarlat dă elevilor explicația științifică a fenomenelor care stau la baza procedeelor de obținere a metalelor (mecanismul electrolizei și oxido-reducerea). Ea le arată că în aceste procedee se aplică concret o serie de legi ale fizicii cunoscute de ei. In legătură cu aceasta profesoara subliniază importanța folosirii oxigenului prin insuflare în siderurgia modernă — la fabricarea fontei în furnale sau la fabricarea oțelului în cuptoare Martin. Ea le arată că acest procedeu a contribuit la obținerea unor șarje rapide de fontă și oțel, la mărirea capacității de producție și la scăderea prețului de cost cu cca 25%.

Vorbind elevilor despre rolul însemnat pe care-l au metalele — mai ales producția de fontă și de oțel — în dezvoltarea industriei grele, factor de bază al industriei noastre socialiste, tov. Scarlat a urmărit și educarea lor în spiritul dragostei față de patrie, arătîndu-le că în anii regimului de democrație populară s-a realizat o creștere necontenită a producției de fontă și oțel prin dezvoltarea întreprinderilor siderurgice de la Reșița, Hunedoara etc., cît și prin punerea în funcțiune a unor noi furnale și cuptoare Martin.

Limba folosită de tov. Scarlat ca mijloc de transmitere a ideilor este clară, exactă, iar termenii de specialitate cu circulație restrînsă sînt dozați judicios, nedepășind volumul de cunoștințe indicat pentru clasa a X-a.

Prin felul cum a fost ținută, lecția l-a ajutat pe elevi să-și însușească cunoștințele în mod conștient, să le înțeleagă, evitîndu-se pericolul memorizării mecanice. In timp util profesoara a dat ca temă pentru acasă exerciții în legătură cu fenomenele de oxido-reducere și reacțiile ionice.

In tot cursul expunerii profesoara a fost preocupată și de dezvoltarea judecății elevilor, a gîndirii lor logice. Pentru aceasta ea le-a pus mereu întrebări clar formulate, concise, precise și just dozate, referitoare la problemele esențiale ale lecției. De exemplu, în legătură cu obținerea metalelor alcaline și alcalino-pămîntoase prin procedeul electro-chimic, tov. Scarlat i-a întrebat pe elevi de ce nu se poate aplica procedeul soluțiilor apoase ale sărurilor acestor metale. Făcînd legătura cu cele învățate la lecțiile anterioare, elevii au răspuns că procedeul nu poate fi aplicat din cauza reacțiilor secundare ce se produc între metalul alcalin sau alcalino-pămîntos cu apa din soluție. Ei au adăugat că acest procedeu este aplicabil numai topiturilor sărurilor metalelor alcaline și alcalino-pămîntoase.

Prin asemenea întrebări și răspunsuri s-a realizat și o bună fixare a cunoștințelor. Răspunsurile date de elevi au arătat că, în mare parte, ei și-au însușit chiar în timpul lecției cunoștințele predate.

Este foarte semnificativ și faptul că elevii nu s-au mulțumit numai să răspundă la întrebările care li s-au pus, ci au formulat ei înșiși întrebări. Au întrebat astfel dacă obținerea oțelului în cuptorul electric, care transformă energia electrică în calorică, nu reprezintă un avantaj față de procedeul Martin. Tov. Scarlat le-a răspuns că într-adevăr reprezintă un avantaj, deoarece capacitatea cuptoarelor electrice, deși este mai mică decît a cuptoarelor Martin, permite obținerea oțelului într-un timp mult mai scurt (circa 3—4 ore). Aceasta arată că elevii au fost obișnuiți să gîndească, să-și lămurească fiecare problemă în parte. In același timp, însă, aceasta impune profesorului mari obligații: el trebuie să fie oricînd gata să dea elevilor lămuririle cerute. Se știe că particularitățile de vîrstă ale elevilor din clasele mai mari determină la ei o anumită atitudine față de profesor. Ei nu mai acordă profesorului încrederea lor totală, așa cum a acordat-o în perioadele anterioare ale dezvoltării lor, decît dacă el dovedește o serioasă pregătire ideologică, științifică și culturală.

Din felul cum i se adresează elevii, din răspunsurile pe care le dă la întrebările lor, se vede limpede că tov. Scarlat se bucură în rîndurile acestora de o reală și îndreptățită prețuire.

Lecția ținută de tov. Scarlat dovedește că ea se pregătește cu minuțiozitate, că se străduiește să-și înarmeze elevii cu cunoștințe științifice, să le dezvolte posibilitățile de cunoaștere și să le arate căile și mijloacele de aplicare a chimiei în construcția socialistă din țara noastră.

Conf. univ. I. RIȘAVI
șeful catedrei de chimie și fizică de la I.P.C.D. București

Cînd te apropii cu înțelegere de elevi

Judecat după manifestări, Nicușor, elev în clasa a VI-a a unei școli medii din Iași, era un copil rău educat. Se „remarca" prin obrăznicie, minciună, lipsă de respect față de profesori. Tuturor acestor manifestări negative le-a pus vîrf vagabondajul. Datorită isprăvilor de care se dovedise capabil, Nicușor devenise „eroul" clasei. Iar consecința faptelor lui a fost, după cum este și ușor de presupus, repetarea clasei.

Diriginta l-a primit deci în clasa ei — clasa a VI-a — ca repetent. Datorită ei de om, de pedagog, a determinat-o să-l privească cu cea mai mare atenție. Se gîndea și la evitarea înrîuririi nefaste pe care o putea exercita Nicușor asupra colectivului, dar s-a gîndit mai ales la faptul că însuși acest copil trebuie reeducat, trebuie adus pe o cale bună.

La început nu-l cunoștea îndeajuns de bine, nu știa deci cum și în ce direcție să acționeze. Dar cunoașterea familiei lui Nicușor i-a prilejuit dezvăluirea multor elemente care au influențat negativ asupra caracterului acestuia. Băiatul era orfan de mamă. Tatăl avea preocupările lui, preocupări care nu erau de natură să-l influențeze pozitiv. Singurul povățuitor al lui Nicușor în familie rămăsese bunica. Ca mai toate bunicile, și bunica lui Nicușor era orbită de dragostea nemărginită pentru nepot. Nu vedea prăpastia spre care lunecă, nu vedea nimic rău în purtarea lui. Îi acoperea orice greșeală, îi găsea întotdeauna scuze. În concepția ei copilul era bun. Răi și nelegiuitori i se păreau numai profesorii.

S-a impus, în primul rînd, necesitatea unei discuții cu familia lui. Cum era o imposibilitate ca tatăl să poată fi găsit acasă, diriginta l-a invitat la școală prin fiul său. Tatăl a răspuns acestei invitații mai mult la insistențele dirigintei decît din proprie convingere. S-a arătat deznădăjduit de cele aflate, dar și-a mărturisit incapacitatea de a găsi o soluție pentru îndreptarea copilului. N-a sperat nici diriginta prea mult în ajutorul lui. Firește că a greșit. Avea datoria să-i spună pe un ton tovărășesc că din profilile lui greșeli izvorăște în cea mai mare parte răul, că băiatul nu se va schimba prea mult în asemenea condiții.

In bunica lui Nicușor, diriginta și-a pus speranțe mai mari. Știind de vorbă cu ea, i-a arătat care este limita pînă la care poate duce dragostea ei pentru a nu dăuna educației copilului Totuși, n-a putut-o influența prea mult.

Văzînd că nu se poate bizui pe ajutorul familiei, diriginta a hotărît să rezolve singură „cazul" lui Nicușor. Își dădea seama că-i un copil cu un fond bun, cu posibilități mari. Ceea ce se remarca îndeosebi la el era faptul că avea o gîndire clară și posibilitatea de a se exprima frumos. Avînd o inteligență nativă, spontaneitate, curaj, dădea uneori la lecții răspunsuri surprinzător de bune. De la aceste trăsături pozitive ale lui a pornit diriginta munca de reeducare. Și trebuie să spunem că a folosit procedee juste. A încercat să-l apropie pe Nicușor de ea, să-l stimuleze spre lucruri bune și folositoare. Faptul că i se adresa cu căldură, că-l privea cu încredere l-a făcut treptat pe băiat să simtă pentru ea o afecțiune, să vadă în sfaturile pe care i le dădea dorința sinceră de a-l ajuta, de a-l face mai bun.

Impreună cu colectivul de elevi al clasei, diriginta a hotărît să-i dea lui Nicușor o sarcină de răspundere, să-i creeze preocupări, să-l facă să-și dea seama că este și el capabil de lucruri bune. I-a încredințat astfel responsabilitatea de a supraveghea disciplina înainte de ore. Băiatul a fost mulțumit, chiar mișcat. Și-a luat de la început rolul în serios.

In curînd s-au văzut primele rezultate: Nicușor își schimbă întrucîtva comportarea. Își îndeplinea conștiincios sarcina încredințată și era tot mai disciplinat la orele de diriginție. Făcea eforturi mari de a învăța bine la obiectul predat de dirigintă.

Față de profesori, însă, se comporta în continuare rău. De abia atunci și-a dat seama diriginta că și în atitudinea colectivului de profesori față de Nicușor se găsesc multe cauze ale conduitei acestuia, că ar fi trebuit să acționeze de la început și în această direcție. Profesorii aveau față de Nicușor o atitudine rece, distantă. Unii îl neglijau cu totul, socotindu-l incorijibil. Se știe la ce duce o asemenea atitudine: copilul se îndepărtează de școală, de profesori, devine din ce în ce mai rău.

Că profesorii au avut o astfel de atitudine față de el o arată un fapt care în aparență pare neînsemnat. Întîmplarea pe care o voi relata pe scurt a impresionat-o mult pe dirigintă, iar asupra lui Nicușor a avut consecințe negative. Intr-una din zile, clasa se pregătea să meargă la un spectacol de teatru. Nicușor dorea din tot sufletul să meargă și el. Dorința lui era pe deplin justificată. Deși avea 12 ani nu văzuse pînă la această vîrstă un astfel de spectacol. Îi lipseau însă banii. Spontan îi veni o idee. Să ceară bani unui prieten al familiei. Ideea lui fu cu folos. Cu banii în mînă alergă spre teatru. Pînă să ajungă, copiii intraseră în sală. Dădu să intre și el. La intrare fu oprit de unul din tovarășii profesori care-i conduse pe copii la spectacol. Cu toate insistențele lui, profesorul nu s-a lăsat înduplecat. Nicușor plecă amărît. S-a gîndit oare profesorul încotro se va îndrepta el de aci? Fără îndoială că nu. În loc să-i dea prilejul să-și petreacă cîteva ore în mod plăcut și util, să se simtă în rînd cu toți cellalți, l-a lăsat să ia drumul lui obișnuit: să colinde străzile.

Comportarea lipsită de tact a profesorului, severitatea lui excesivă, greșit aplicată în acest caz, lipsa de înțelegere față de psihologia copilului, l-au făcut să comită o astfel de greșeală.

Diriginta și-a dat seama că lucrurile nu mai pot să meargă în felul acesta. A stat de vorbă cu colegii ei, cu toți profesorii care predau la clasa a VI-a. A izbutit să-i convingă că greșesc, să-l facă să vadă că Nicușor are multe calități care așteaptă numai să fie chemate la lumină. Treptat, profesorii au început să se poarte altfel cu el, să-i acorde atenție, să-l ajute. Cînd a simțit acest lucru, cînd a văzut că și lui i se dă atenție, Nicușor și-a schimbat și el comportarea față de profesori. De unde la început era obraznic, refractar la orice, începuse să-și respecte profesorii, să asculte sfatul lor. Se înfiripaseră în el gînduri bune, dorința de a învăța la toate obiectele. Dacă se întîmpla să mai facă vreo poznă, cerea scuze profesorilor și se vedea că-i pare într-adevăr rău. Se deșteptase în el și simțul responsabilității pentru ceea ce face.

Atunci cînd copilul crește în proprii lui ochi, cînd își dă seama că nu mai este socotit un element lipsit de valoare, simte îndemnul să facă el însuși eforturi tot mai mari. Diriginta a reușit în bună parte acest lucru. Incercările ei de a-l transforma pe Nicușor n-au fost zadarnice. N-a reușit să facă din el un copil desăvîrșit, Nicușor a intrat însă în categoria copiilor obișnuiți. A promovat clasa.

Cu Nicușor se putea face însă mai mult. Au existat posibilități în acest sens pe care diriginta n-a știut să le utilizeze pe deplin. Ea nu s-a bazat suficient pe ajutorul familiei, socotind că poate acționa fără a schimba condițiile din cadrul acesteia. La sprijinul organizației de pionieri n-a făcut nici un apel.

Acum, Nicușor merge însă pe un drum bun. Și este foarte important ca el să fie sprijinit cît mai de aproape pe drumul acesta, ca asupra lui să exercite o influență pozitivă toți factorii în mijlocul cărora trăiește — și organizația de pionieri, și colectivul de colegi, și colectivul de profesori, și familia. Iar a realiza o asemenea influență — aceasta este datoria pedagogilor, care au pe deplin posibilitatea s-o obțină dacă muncesc cu perseverență, cu încredere și dragoste.

M. IDEA

Rodul muncii elevilor

Elevii școlii de 7 ani din comuna Lascud, raionul Tîrnăveni, au recoltat de pe lotul școlar 829 kg cartofi, 786 kg porumb, 75 kg fasole, precum și alte cantități însemnate de legume și zarzavaturi. Școala a valorificat prin cooperativă cea mai mare parte din aceste produse. Cu sumele obținute se va cumpăra mobilier pentru școală.

BIBLIOGRAFIE

A apărut de curînd, în Editura „Gospolitizdat" din Moscova, Ediția III-a revăzută a Manualului de economie politică în limba rusă. Pentru cadrele didactice, acest manual este de un real folos în îmbogățirea cunoștințelor lor de economie politică. Manualul poate fi procurat comandîndu-se la Librăria Cartea Rusă din București.

★

REVISTA DE PEDAGOGIE
nr. 10/1958,
cu următorul cuprins:

ȘTEFAN LINUL și ILIE RIMNICEANU: Lecția în școala tehnică.
N. SEMEVSKI: Tiflografia (grafia orbilor).
N. OPRESCU: Cîteva probleme ale predării numerației din primul concentru.
I. CREMER și A. COMAN: N. K. Krupskaia și unele probleme ale învățămîntului politehnic.
* * * Scoala sovietică în pragul unor importante transformări.
I. BUCUROIU: Educarea elevilor în spiritul tradițiilor revoluționare, preocupare de seamă a pedagogilor sovietici.
VALENTINA VIȘAN: Cîteva îndrumări în legătură cu predarea științelor agricole.
CONSTANTIN POPESCU: Considerații metodice asupra limbii franceze la începători.
I. MICU: Insemnări pe marginea unei lucrări despre educația estetică.
GH. BOLDEA: „Legarea teoriei de practică în studiul matematicii".
* * * Note bibliografice.

★

NATURA
nr. 5/1958.
In cuprins:

A. TRIF: Metamorfismul și rocile metamorfice în R.P.R.
G. D. RICHTER: Pe insulele Cotierilor (Kiling).
A. INCZE: Republica Democrată Germană.
TR. ȘTEFUREAC: Briologul prof. dr. Simion Ștefan Radian.
Acad. prof. C. I. PARHON și dr. I. PETREA: Utilitatea studiului tumorilor vegetale pentru biologie și medicină.
I. T. TARNAVSCHI și V. DIACONESCU: Cîteva specii exotice naturalizate în R.P.R.
ȘT. AGRIGOROAIEI: Metabolismul energetic global de bază și în condițiile efortului.
M. HAMAR: Notă preliminară asupra faunei rozătoarelor din Retezat și Făgăraș.
H. A. ALMAȘAN: Toxascaris transfuga (Rudolphi, (1819) la ursul carpatin din R.P.R.
V. GHIBEDEA: Cum am început să deprind pe elevi cu orientarea pe hartă.
GV. ILIEȘ: Un dispozitiv simplu pentru folosirea oricărei busole ca busolă Bézard.

DE LA MINISTERUL INVAŢAMINTULUI ŞI CULTURII

Instrucţiuni privind folosirea programelor şi manualelor de lectură literară pentru clasele V-VII în anul şcolar 1958-1959

In completarea prevederilor programelor şcolare de lectură literară romînă pentru clasele V—VII se dau următoarele indicaţii, menite să sprijine în mai mare măsură cunoaşterea şi preţuirea de către elevi a realizărilor obţinute de oamenii muncii din ţara noastră, conduşi de partid, în construirea socialismului, să sprijine educarea tineretului în spiritul dragostei faţă de patrie, faţă de partid şi de oamenii muncii.

In acest scop se vor înlocui o parte din textele literare existente în manuale, prevăzute pentru analiză sau lectură suplimentară, după cum urmează:

CLASA A V-a:

Povestirea **„Cei trei fraţi"** de Fraţii Grimm (2 ore), care trece la lectura suplimentară facultativă, se înlocuieşte cu poeziile: „Partidului", de M. Beniuc (1 oră) şi „Roua", de Demostene Botez (1 oră).

Capitolul de sinteză **„Creaţia populară orală"** (1 oră) se înlocuieşte cu „Folclor" şi „Ţara mea", de M. Banuş (1 oră).

Povestirea **„Fetiţa şi chibriturile"** de H. Cr. Andersen (2 ore), care trece la lectură suplimentară facultativă, se înlocuieşte cu: „Şarja" (fragment), de Ştefan Gheorghiu (2 ore).

Povestirea **„Sărăcuţul"** de Em. Gîrleanu (2 ore), care trece la lectură suplimentară obligatorie, se înlocuieşte cu „Duşmănie" (fragment), de Petru Dumitriu (2 ore).

Textul pentru alcătuirea descrierii **„Cuibul de pitulice"** (1 oră, manual pag. 61) se înlocuieşte cu textul „Laudă toamnei" de Geo Bogza (1 oră), pe baza căruia se va alcătui descrierea.

Lecţia despre **„planul complex"** (2 ore) se înlocuieşte cu: „Să mergem într-un sat", de Nicuţă Tănase (2 ore).

Povestirea **„Puiul"**, de I. Al. Brătescu-Voineşti (2 ore), care trece la lectura suplimentară obligatorie, se înlocuieşte cu: „Setea" (fragment), de Titus Popovici (2 ore).

Povestirea **„Socoteala"**, de Al. Vlahuţă se va studia în 2 ore în loc de 3 ore; de asemenea, povestirea **„Nepoata lui moş Ursache"**, de Cezar Petrescu, se va studia în 2 ore în loc de 3 ore; în cele 2 ore obţinute se vor analiza: „Locţiitorul politic Al. Russu", de V. Birză (1 oră) şi „Cîntec despre Bucureşti", de E. Jebeleanu (1 oră).

Textele: **„Hainele împăratului"**, de H. Cr. Andersen, **„Muzicanţii din Brema"**, de Fraţii Grimm, **„Kaştanka"**, de A. P. Cehov, **„Posidon şi Atena"**, de Al. Odobescu, **„Corbul şi vulpea"**, de La Fontaine; **„Lupul, ţapul şi varza"**, de A. Pann; **„Privighetoarea"**, de I. Al. Brătescu-Voineşti — care au fost prevăzute pentru lectura suplimentară obligatorie — se înlocuiesc cu: „Cîntec pentru 23 August", de M. Banuş, „Meridiane sovietice" (fragment), de Geo Bogza, „Oraşul fără arhive", de Petru Vintilă, „Războiul" (fragment), de Mihu Dragomir, „La pomul lăudat", de Francisc Munteanu, „Ferestre înlănuite" (fragment), de Marin Preda, „Intîlnirea de pe Tatra", de N. Tăutu.

CLASA A VI-a

Povestirea **„Prinţ şi cerşetor"**, de M. Twain (3 ore), care trece la lectura suplimentară facultativă, se înlocuieşte cu: „Partidul", de M. Beniuc (2 ore) şi „Către mineri", de Geo Bogza (1 oră).

La creaţia populară se va analiza şi poezia „Doru nostru-a fost dor mare" (folclor actual).

Povestirea **„Moş Gheorghe"**, de Al. Vlahuţă (2 ore), care trece la lectura suplimentară obligatorie, se înlocuieşte cu: „Petre Gheorghe", de Eug. Jebeleanu (2 ore) (La acest text se va aplica noţiunea de teorie literară despre „portret").

Poezia **„Pintea"**, de St. O. Iosif (2 ore), care trece la lectură suplimentară facultativă, se înlocuieşte cu „Semnul sărăciei", de Dumitru Radu Popescu (2 ore).

Povestirea **„Şoimul"**, de J. Bart (1 oră), care trece la lectură suplimentară facultativă, se înlocuieşte cu „Tovarăşul Ion", de Dumitru Corbea (1 oră).

Povestirea **„Taras Bulba"**, de N. Gogol (3 ore), care trece la lectura suplimentară facultativă, se înlocuieşte cu: „Nopţile din iunie" (fragment), de Petru Dumitriu (2 ore) şi „Patria mea", de Demostene Botez (1 oră).

Povestirea **„Capra lui moş Saghin"**, de A. Daudet (2 ore), care trece la lectura suplimentară facultativă, se înlocuieşte cu „Trei generaţii", de Pop Simion (2 ore).

Povestirea **„Robinson Crusoe"**, de Daniel de Foë (3 ore) care trece la lectură suplimentară facultativă, se înlocuieşte cu: „Lazăr de la Rusca" (fragment), de Dan Deşliu (2 ore) şi „Dobrogea colectivistă" (fragment), de Traian Coşovei (1 oră).

Povestirea **„Moartea lui Castor"**, de I. Al. Brătescu-Voineşti (3 ore), care trece la lectură suplimentară obligatorie, se înlocuieşte cu: „Setea" (fragment), de Titus Popovici (2 ore) şi „Inscripţie", de Victor Tulbure (1 oră).

Poezia **„O scrisoare de la Muselim Selo"**, de G. Coşbuc (2 ore), se înlocuieşte cu „Ultimul asalt" (fragment), de A. Mihale (2 ore).

Textele: **„Sarea în bucate"**, de Petre Ispirescu, **„O rază"**, de Em. Gîrleanu, **„Bietul Tric"**, de I. Al. Brătescu-Voineşti, **„Două bufoaie"**, de A. Krîlov, **„Greierele şi furnica"**, de La Fontaine, **„Lebedele sălbatice"**, de H. Cr. Andersen, **„Clipa cea mare"**, de St. Zweig, **„Petrea Dascălul"**, de N. Gane, care au fost prevăzute pentru lectura suplimentară obligatorie, se înlocuiesc cu: „Folclor", „Războiul" (fragment), de Mihu Dragomir, „Noi sentimente", de V. Em. Galan, „Căpitanul Băcilă Vasile", de V. Birză, „Energii descătuşate", de M. Davidoglu, „Leningrad, 1956" (fragment), de Cezar Petrescu, „Din neagra ţărănie" (fragment), de I. Istrati.

CLASA A VII-a

Se recomandă profesorilor să restringă numărul de ore indicat pentru studierea unor opere ale scriitorilor prevăzuţi în programă în aşa fel încît să le rămînă disponibile 12 ore necesare pentru a analiza, în decursul anului şcolar, şi următoarele texte: „Partidului", de D. Botez (1 oră), „Dobrogea marilor prefaceri", de V. Vîntu (1 oră), „Ceasul amintirilor" (fragment), de A. Mihale (1 oră), „Portretul eroului Eftimie Croitoru", de N. Tăutu (1 oră), „Lidice", de Eug. Jebeleanu (2 ore), „Desfăşurarea" (fragment), de Marin Preda (2 ore), „Bărăgan" (fragment), de V. Em. Galan (2 ore), „Setea" (fragment), de Titus Popovici (2 ore).

Textele: **„Balta albă"**, de V. Alecsandri, **„Răzbunarea lui Statu-Palmă"** de V. Alecsandri, **„Doamna Chiajna"**, de Al. Odobescu, **„Ciobanii lui Grigorescu"**, de Al. Vlahuţă, **„Fără permis de export"**, de J. Bart, care au fost prevăzute pentru lectura suplimentară, se înlocuiesc cu: „Folclor", „Eu pot să cînt", de M. Beniuc, „Patriei", de Al. Andriţoiu, „Limba noastră", de Cicerone Theodorescu, „Vişinul lui Vania", de V. Tulbure, „Celor ce vin", de Dan Deşliu, „Glasul popcarelor", de M. Beniuc, „Cronică de la cîmpie" (fragment), de Petru Dumitriu, „Din nou spre Moscova", de T. Arghezi, „Otel şi pîine" (fragment), de I. Călugăru.

★

Profesorii de limba romînă de la clasele V—VII vor încadra cu toată atenţia aceste texte în planul calendaristic şi le vor folosi, cu cît mai bune rezultate, în instruirea şi educarea elevilor.

Organizarea bibliotecilor sătesti

Ţinînd seama de faptul că existenţa mai multor biblioteci în aceeaşi localitate din mediul rural duce la paralelisme în activitatea acestora, creează dificultăţi în aprovizionarea cu cărţi potrivit necesităţilor tuturor categoriilor de cititori de la sate, face aproape imposibilă stabilirea responsabilităţii pentru gestiunea fondurilor şi, datorită deselor schimbări a bibliotecarilor voluntari, îngreunează îndrumarea şi controlul acestor unităţi de către sfaturile populare, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a dispus, printr-un ordin recent, ca în toate localităţile rurale bibliotecile şcolilor de 4 ani să fie unificate cu bibliotecile căminelor culturale. Bibliotecile astfel constituite vor purta denumirea de biblioteci sătesti.

Biblioteca sătească este obligată să servească cu cărţi atît oamenii muncii din sat cît şi elevii. Conducerea bibl otecii sătesti şi gestiunea fondului de cărţi vor fi încredinţate unui cadru didactic care va fi numit de comitetul executiv al sfatului popular comunal, cu acordul prealabil al comitetului executiv al sfatului popular raional.

Biblioteca sătească va funcţiona în localul cel mai corespunzător şi mai accesibil tuturor categoriilor de cititori — fie la şcoală, fie la căminul cultural.

Aprovizionarea bibliotecilor cu cărţi va trebui să se facă în mod unitar. Secţiile de învăţămînt şi cultură se vor îngriji ca bibliotecile să fie dotate cu cărţile necesare tuturor categoriilor de cititori.

Bibliotecarul bibliotecii sătesti îndeplineşte sarcinile sale în cadrul activităţii de culturalizare, fiind scutit de orice altă activitate obştească în cadrul şcolii sau căminului cultural.

Pe lîngă biblioteca sătească se va constitui un colectiv format din cadre didactice şi alti intelectuali, ţărani muncitori iubitori ai cărţii, utemisti care să-i ajute pe bibliotecari în organizarea bibliotecii şi popularizarea cărţilor în rîndul populaţiei din sat. Directorul şcolii şi directorul căminului cultural din localitate se vor îngriji ca biblioteca să satisfacă necesităţile ambelor instituţii şi vor răspunde de buna desfăşurare a muncii.

Actualele biblioteci sătesti cu personal salariat şi cele care se vor crea în centrele de comună, potrivit planului de stat, vor purta denumirea de biblioteci comunale.

In localităţile unde funcţionează biblioteci comunale, bibliotecile şcolilor de 4 ani se vor afilia la biblioteca comunală. Aprovizionarea cu cărţi a acestor biblioteci, evidenţa activităţii şi îndrumarea lor se vor face de către bibl oteca comunală.

Fiecare bibliotecă şcolară afiliată va fi deservită de un bibliotecar voluntar din rîndul cadrelor didactice, care va ţine în permanenţă legătura cu bibliotecarul bibliotecii comunale la care este afiliată biblioteca şcolară, în scopul organizării unei intense circulaţii a cărţii în aceste biblioteci.

Pe lîngă bibliotecile comunale se vor forma colective de cadre didactice şi alţi intelectuali, ţărani muncitori iubitori ai cărţii, utemişti, care să ajute în munca de organizare a b bliotecii şi de popularizare a cărţii în comună.

Bibliotecile sătesti din satele dependente comunelor în care funcţionează biblioteci comunale cu personal salariat devin filialele bibliotecii comunale.

In măsura înfiinţării, conform planului de stat, a noilor biblioteci comunale, bibliotecile sătesti din satele aparţinînd acestor comune devin filialele bibliotecilor comunale respective.

Bibliotecarul bibliotecii comunale răspunde pentru activitatea bibliotecilor filiale şi gestiunea fondurilor de cărţi din aceste biblioteci. Fondurile de cărţi se încredinţează cadrelor didactice care conduc aceste filiale în baza proceselor verbale.

Filme pentru copii şi tineret

Direcţia educaţiei tineretului şcolar din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi în luna noiembrie următoarele filme:

Dincolo de brazi; Spioana din Hong-Kong; Balada voinicului; Bunicul automobil; Cinele grănicerului; Mitrea Cocor; Maeştrii skiori de mîine; Revizorul; Bravul soldat Sveik; La ordinele dv.; Două loturi; Ulise (pentru clasele X-XI); Învăţătoarea din Şatrii; Tînăra gardă; Carnetul de partid; Crucişătorul Potemkin; Mama; Povestea unui om adevărat; Un nou număr de atracţie; Noile aventuri ale motanului încălţat; Invenţie diabolică; Inima nu uită; Botaşoz; Detaşamentul lui V. Trubaciov; Simfonia Leningradului.

De asemenea, se recomandă a fi vizionate filmele documentare din ciclul „Să cunoaştem U.R.S.S.".

Sărbătoarea recoltei

Nu de mult, la staţiunea tinerilor naturalişti din Timişoara a avut loc „sărbătoarea recoltei", la care au participat, pe lîngă numeroşi elevi şi eleve de la şcolile de 7 ani şi medii din localitate, reprezentanţi ai organelor locale de partid şi U.T.M., ai secţiei regionale de învăţămînt şi cultură, profesori din şcolile de cultură generală, cadre didactice de la Institutul agronomic din Timişoara etc.

In cuvîntul de deschidere a festivităţii, directorul staţiunii a arătat importanţa acesteia în acţiunea de politehnizare a învăţămîntului şi a vorbit despre rezultatele frumoase obţinute de staţiune în cei trei ani de cînd funcţionează. Astfel, cercurile tinerilor naturalişti din cadrul staţiunii au fost frecventate de sute de elevi. Anul acesta peste 800 de elevi efectuează în staţiune diferite lucrări agricole. De asemenea, un număr de peste 300 de profesori de ştiinţe naturale au primit ajutor metodic de la cadrele didactice care lucrează la staţiune.

In continuare a luat cuvîntul eleva A. Coşereanu de la şcoala medie nr. 3. Ea a vorbit despre bucuria cu care au primit elevii vestea organizării sărbătorii recoltei şi a concursului desfăşurat în cadrul acestei sărbători.

La concurs au participat elevi din 17 şcoli de 7 ani şi medii din Timişoara. El a constat din executarea unor lucrări agricole specifice anotimpului: echipe de elevi din clasele V-VII au efectuat butăşiri la muşcate şi begonii şi au confecţionat ghivece nutritive pentru plantarea salatei, iar echipe de elevi din clasele VIII-XI au executat însămînţări de toamnă la cereale. Trei comisii, formate din profesori de ştiinţe naturale din oraşul Timişoara, au verificat felul în care au fost executate lucrările şi au apreciat calitatea şi cantitatea lor, stabilind echipele cîştigătoare. Pentru lucrările de butăşire a fost premiată echipa şcolii medii nr. 9. La confecţionarea ghivecelor nutritive s-a distins echipa şcolii de 7 ani nr. 25, iar la însămînţările de toamnă echipa şcolii medii nr. 5. De asemenea, au fost premiaţi elevii care în tot timpul anului au depus o activitate rodnică în muncile agricole la staţiunea tinerilor naturalişti.

După înmînarea premiilor cei prezenţi au vizitat expoziţia agricolă a staţiunii.

Ing. I. CONSTANTINESCU

Scene din piesa „O călătorie prin ţări minunate" de V. Poliakov, reprezentată la Teatrul „Ţăndărică".

CONSFATUIRE CU DIRIGINŢII

Secţia de învăţămînt a raionului Vatra Dornei se preocupă îndeaproape de îmbunătăţirea muncii educative în şcoală. In acest scop a iniţiat organizarea unor consfătuiri pe teme pedagogice.

O asemenea consfătuire, organizată nu de mult cu diriginţii şcolilor din raion, a constituit un bun prilej pentru schimb de experienţă în domeniul activităţii educative. Referatul „Munca educativă în şcoală" prezentat la consfătuire, analizînd activitatea educativă de la şcoala de 7 ani din comuna Panoşi, a ridicat interesante probleme privitoare la conţinutul orelor educative, la metodica desfăşurării acestora, la cunoaşterea şi caracterizarea elevilor.

Discuţiile prestate pe marginea referatului au dat diriginţilor posibilitatea să tragă o serie de concluzii care vor contribui la îmbunătăţirea muncii lor educative.

TEATRUL DE PĂPUŞI

Arta păpuşărească cunoaşte în vremea noastră o dezvoltare neobişnuită. Fenomenul ne-a fost cu prisosinţă confirmat de Festivalul internaţional al teatrelor de păpuşi pe care l-a găzduit Bucureştiul. Grija pentru micul teatru se datorează faptului că teatrul de păpuşi rămîne, printre toate cuceririle artistice ale prezentului, cea mai reprezentativă artă destinată copiilor de o anumită vîrstă.

In procesul de educaţie, în special la vîrsta preşcolară, teatrul de păpuşi este destinat să fie un preţios mijloc educativ. Caracterul dramatic al spectacolelor păpuşăreşti pasionează pe micii spectatori. Exigenţa acestui public numeros, neaşteptat de sporită, nu trebuie înşelată prin ritmuri ce fură ochii, goale de conţinut, fără nici un ţel educativ. Evident, copilul este stimulat în special de percepţiile vizuale, combinate în anumită măsură cu cele auditive. Dar rostul teatrului de păpuşi nu este doar de a-l face pe copil să vadă şi să audă; trebuie să-l înveţe, să-l facă să înţeleagă, să-i stimuleze gîndirea. Aşa stînd lucrurile, ne dăm seama de răspunderea autorilor de texte dramatice destinate teatrului de păpuşi.

O interesantă consfătuire a avut loc, nu de multă vreme, între autorii şi realizatorii spectacolelor păpuşăreşti. Organizată de secţia de literatură pentru copii a Uniunii Scriitorilor, consfătuirea a reunit cîţiva scriitori legaţi de teatrul micilor spectatori. S-a discutat acolo, ca temă de bază, despre dramaturgia teatrelor de păpuşi. Scriitorii prezenţi la această consfătuire, în cuvîntul lor, au subliniat, printre alte probleme, şi aportul pe care spectacolele de păpuşi trebuie să-l aducă atît în educarea estetică a micilor spectatori cît şi în procesul general de educaţie. Rolul educativ al teatrului de păpuşi capătă deci — efectiv — un dublu aspect. Educaţia estetică nu trebuie ruptă în nici un caz de conţinutul educativ al textelor pentru păpuşi; cu alte cuvinte, nu s-ar putea efectua o justă educare estetică prin intermediul unor piese fără un conţinut de idei valoros, cum din păcate se mai întîmplă fie cu unele texte pur descriptive (hai copilaş la teatrul de păpuşi să vezi un arici, un iepuraş, un urs, o pisicuţă!), fie cu alte texte, a căror morală apare lipită, exterioară sau greoaie.

Rolul educativ al teatrului de păpuşi nu trebuie totodată rupt de reflectarea actualităţii. Desigur, basmul clasic (cînd nu este dramatizat cum se întîmplă uneori fără nici un respect faţă de textul original al povestirii, faţă de calitatea artistică a produsului rezultat) rămîne unul dintre pilonii teatrului de păpuşi. Dar chiar în cadrul lui se pot ridica — neforţat — probleme de actualitate. (Desigur, nu ca în dramatizările după „Cenuşăreasa", „Peştişorul de aur" sau „Punguţa cu doi bani", care au fost realizate cu prea puţină atenţie). Dincolo de basme, textele teatrului de păpuşi rămîn datoare celei mai tinere generaţii cu probleme care o frămîntă în viaţa de toate zilele, la care ea aşteaptă răspunsuri cu permanentul „de ce?" pe buze şi în priviri. Repetăm, şi nu trebuie uitat, faptul că la o anumită vîrstă teatrul de păpuşi este — bine folosit — cea mai eficientă şcoală. Copilul trebuie să plece de la teatrul de păpuşi cu multe învăţăminte, trebuie să-şi îmbogăţească cunoştinţele. Dacă pleacă de la teatru doar amuzat de anumite păpuşi frumos realizate sau cîştigat numai de mişcarea expresivă a păpuşilor în scenă, scopul educativ al teatrului de păpuşi nu este atins. Pentru a contribui la educaţia copiilor, textele pieselor nu pot fi realizate pe linia unei minime rezistenţe, autorul textului lăsînd greutatea spectacolului pe realizatorii scenici. Sînt anumite legi ale construcţiei dramatice care trebuie să fie riguros respectate. Ele privesc necesitatea unei teme valoroase şi clare, existenţa unui conflict bine conturat care să grupeze decisiv personajele piesei în favoarea ideii centrale. Aceste legi care se referă de asemenea la dinamismul şi firul conducător al acţiunii, la tipicitatea personajelor-păpuşi, la respectarea raportului dintre gîndirea şi replica personajelor, precum şi alte legi ale construcţiei dramatice trebuiesc respectate întocmai pentru eficienţa educativă a textelor păpuşăreşti. Cu atît mai mult la teatrul de păpuşi autorii nu-şi pot permite să aglomereze conflicte — cum se întîmplă de pildă chiar în „Străjerul mării" sau în „Micul Muck" — să încîlcească acţiuni, să rezolve acţiunile şi conflictul în afara spectacolului propriu-zis, în mod exterior.

Textele pentru teatrele de păpuşi îşi aşteaptă autorii. Această cerinţă de texte nu poate face abstracţie de importanţa pe care ele sînt destinate s-o aibă în procesul educativ al celei mai tinere generaţii. Avîntul şi dezvoltarea teatrelor de păpuşi a atras după sine creşterea numărului de mici spectatori care ocupă (dornici nu numai de a vedea şi de a auzi, ci şi de a învăţa şi de a înţelege) locurile în sălile de spectacole. Aflăm cu bucurie citeodată în sălile teatrelor de păpuşi clase întregi de elevi, mari grupuri omogene de preşcolari. Şi teatrul trebuie să răspundă aşteptărilor lor, să fie o adevărată şcoală.

Depinde şi de pedagog ca spectacolul să-şi atingă scopul, ca el să fie bine valorificat. Fiind vorba în special de preşcolari, ajutorul pedagogului este foarte necesar pentru înţelegerea spectacolului. O discuţie oricît de mică, o subliniere oricît de scurtă a esenţialului din piesă îi va preveni şi îi va orienta pe copii asupra a ceea ce urmează să vadă în spectacol.

Spectacolul de teatru nu ia sfîrşit cu ultima cădere de cortină. Fantezia copiilor îl continuă şi îl amplifică, îl discerne şi-l înregistrează trainic în memorie. Şi de astă dată trebuie să intervină cu rol hotărîtor pedagogul, persoana căreia i s-a încredinţat educaţia micilor spectatori. Pentru a extrage învăţămintele preţioase ale unui spectacol, pentru a sublinia ideile cele mai însemnate sînt de asemenea recomandate discuţiile pe marginea spectacolului vizionat. Educatorul trebuie să stimuleze copiii către desprinderea ideilor centrale care au stat la baza piesei în discuţie pentru ca ei să desprindă învăţămintele. Teatrul de păpuşi îşi va atinge abia atunci în mod practic eficienţa sa educativă.

C. CALIMAN

Progresele Chinei noi în domeniul învăţămîntului

In China nouă învăţămîntul, asemenea tuturor celorlalte domenii de activitate, a cunoscut un mare progres. Numărul total al elevilor cuprinşi în şcolile elementare a crescut, de la 24.000.000, cît era înainte de eliberare, la peste 64.000.000 în anul şcolar 1957—1958, al celor din şcolile medii de la cca. 1.000.000 la peste 6.000.000, al celor din şcolile profesionale de la 350.000 la 778.000. Numărul studenţilor din universităţi şi colegii a crescut, în aceeaşi perioadă, de la 155.000 la peste 444.000. Numărul studenţilor din institutele tehnice s-a ridicat la 163.000, crescînd de aproape 5 ori faţă de numărul studenţilor care urmau institute tehnice sub regimul Gomindanului.

Această dezvoltare rapidă, într-un timp scurt, a învăţămîntului din China se datoreşte în primul rînd atenţiei deosebite pe care o acordă partidul şi guvernul ridicării nivelului de trai şi cultural al poporului. Acum, cînd industria şi agricultura Chinei se află într-o nouă fază, faza unui „mare salt înainte", învăţămîntul s-a încadrat şi el în ansamblul larg al dezvoltării revoluţionare generale. Populaţia din întreaga ţară este avidă de cunoştinţe politice, culturale, ştiinţifice şi tehnice. Pentru a satisface această presantă cerinţă a populaţiei, care este în acelaşi timp şi o cerinţă a construcţiei socialiste — înfăptuindu-se politica culturală a partidului, potrivit căreia învăţămîntul trebuie să servească interesele politice ale proletariatului şi să fie legat de producţie — a fost întărită conducerea de către partid a muncii instructiv-educative şi au fost promovate elemente muncitoreşti în rîndurile studenţilor. Totodată, urmîndu-se linia generală „a construi socialismul prin folosirea în mai mare măsură a eforturilor noastre şi a continua în mod consecvent să producem mai mult, mai repede, mai bine şi cu rezultate economice mai mari" şi în conformitate cu principiul coordonării planificării totale cu iniţiativa locală, au fost mobilizaţi toţi factorii interesaţi şi populaţia a fost chemată să clădească şcoli cu posibilităţi locale. De aceea învăţămîntul Chinei progresează cu paşi gigantici.

Pe baza principiilor menţionate mai sus şi cu scopul de a răspîndi gîndirea socialistă şi cunoştinţele generale în rîndul maselor de oameni ai muncii, sistemul şcolar al Chinei cuprinde forme variate. Astfel, funcţionează şcoli de stat şi şcoli în cadrul întreprinderilor industriale şi comerciale şi al cooperativelor agricole, şcoli de cultură generală şi şcoli profesionale şi tehnice, şcoli pentru adulţi şi şcoli pentru copii, şcoli de zi şi şcoli serale, şcoli cu frecvenţă regulată şi şcoli fără frecvenţă (incluzînd cursurile prin corespondenţă şi cursurile prin radio). După cum se vede, în cadrul acestui sistem, în afară de şcolile regulate de stat, menite să ridice nivelul învăţămîntului, există şi cursuri temporare sau şcoli serale create de autorităţile locale, de fabrici, întreprinderi comerciale şi cooperative agricole, cu scopul de a înlesni învăţămîntul popular de masă. Pentru toate aceste şcoli este caracteristic faptul că activitatea din clasă este strîns legată de producţie, că teoria se află în strînsă unitate cu practica. Conţinutul şi metodele învăţămîntului se stabilesc în funcţie de cerinţele producţiei şi variază în legătură cu timpul, locul şi personalul respectiv. Aceste şcoli se autofinanţează şi apelează numai rareori la subsidiile guvernului central.

Următoarele exemple atestă rolul important al acestor şcoli în ridicarea nivelului tehnic al muncitorilor din industrie şi agricultură, precum şi în educaţia lor generală şi politică: elevii şcolii medii agricole (şcoală sezonieră) din localitatea Yunkan, provincia Kiansu, au dat o probă practică de semănat bumbac în straturi de răsadniţă într-o seră. Unii dintre ei au terminat în cinci ore 1020 de cuiburi, în timp ce de obicei 20 ţărani termină în 12 ore abia 1000 de cuiburi. Institutul agricol din Tse-ciuan a organizat 17 lecţii pentru membrii cooperativei din localitatea respectivă. Au fost tratate subiecte din domeniul politicii, dreptului, agriculturii, industriei, hidromecanicii, chimiei etc. Aceste lecţii au fost audiate de toţi membrii cooperativei, indiferent de vîrstă şi de pregătirea ce au primit-o în trecut. Formele de studiu adoptate au fost următoarele: la lecţiile de politică au participat toţi cursanţii, lecţiile tehnice s-au predat în diferite secţii, iar lecţiile culturale s-au predat în clase speciale. S-a învăţat după principiul: „cel care cunoaşte mai bine este un profesor, şi fiecare învaţă de la celălalt".

Şi profesorii şi elevii sînt deopotrivă antrenaţi în producţie. Muncitorii şi ţăranii devin studenţi, iar studenţii — muncitori şi ţărani. Aceasta deschide poporului perspectiva deplinei dezvoltări a cunoştinţelor şi înţelepciunii umane.

Este evident că tipul de şcoală descris mai sus are mare viitor în China. O dată cu perfecţionarea tehnicii industriale şi agricole şi cu dezvoltarea agriculturii, industriei şi învăţămîntului, aceste şcoli îşi vor îmbunătăţi treptat conţinutul, baza materială, precum şi personalul.

Incepînd din iunie a.c., învăţămîntul elementar obligatoriu a devenit o realitate în 15 provincii ale Chinei, care constituie peste 66 la sută din totalul regiunilor ţării, 83 la sută din totalul copiilor de vîrstă şcolară sînt în prezent cuprinşi în şcoli. Şcolile profesionale medii au atins numărul de 79.590 cuprinzînd peste 3.000.000 elevi.

WAN HSIU-LIN

In întîmpinarea alegerilor care vor avea loc în R.D.G., un grup de pionieri din raionul Blumenstadt Erfurt a vizitat mai multe întreprinderi purtînd pancarte pe care era scris „Alegeţi la 16 noiembrie pe candidaţii păcii".

10.000 de tineri din S.U.A. au participat de curînd la o manifestaţie împotriva discriminărilor rasiale, organizînd un „marş al tineretului". Ei au parcurs străzile Washingtonului, îndreptîndu-se spre Casa Albă.

„Mînie, indignare şi consternare"

Campania de teroare împotriva anulării segregaţiei rasiale în şcoli, care se desfăşura pînă în prezent mai ales în statele din sud, ale S.U.A. se extinde şi în nord. La 9 noiembrie, în statul Virginia de vest, într-un oraşel de mineri din apropierea oraşului Morgantown, teroriştii „necunoscuţi" au aruncat în aer clădirea şcolii din localitate. Din cei 400 de elevi înscrişi la această şcoală, care în prezent este distrusă în mare parte de explozie, aproape 100 de elevi erau negri.

De asemenea, în zorii zilei de 10 noiembrie, clădirea unui colegiu din localitatea Osage (statul Virginia de vest) a fost zguduită de o violentă explozie provocată de o bombă cu dinamită plasată în sala centrală a colegiului. Clădirea a fost atît de grav avariată, încît nu mai poate fi folosită. Explozia este opera rasiştilor din Osage ca răspuns la primirea unor copii negri într-un colegiu rezervat anterior albilor.

Cu toată intensificarea acţiunilor rasiştilor, programul legislativ al partidului democrat, care a obţinut majoritatea în alegerile de la 4 noiembrie, nu cuprinde nici o propunere privind apărarea drepturilor cetăţeneşti ale negrilor. Clarence Mitchell, directorul biroului din Washington al Asociaţiei naţionale pentru propăşirea populaţiei de culoare, a declarat că, omiţînd această problemă atît de importantă din programul său, partidul democrat „invită la noi violenţe" din partea huliganilor rasişti.

Mitchell a subliniat că atitudinea partidului democrat în problema drepturilor cetăţeneşti provoacă „mînie, indignare şi consternare".

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 493 — Vineri 21 noiembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

Perspectivele grandioase ale construirii comunismului

Cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965, cuprinse în tezele raportului care va fi prezentat de N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., au stîrnit în întreaga lume un interes uriaș. Prietenii Uniunii Sovietice, țările de democrație populară, țările nesocialiste iubitoare de pace, oamenii muncii de pretutindeni văd în aceste cifre, în conținutul lor, o nouă și puternică dovadă a forței Uniunii Sovietice, a creșterii rapide a puterii sale, a succeselor sale în întrecerea pașnică cu țările capitaliste.

Pe baza uriașelor realizări înfăptuite pînă acum Uniunea Sovietică a dobîndit posibilitatea de a păși într-o perioadă nouă de cea mai mare importanță a dezvoltării sale — perioada construcției desfășurate a societății comuniste. Aceasta va fi etapa hotărîtoare a întrecerii cu lumea capitalistă, etapa în care trebuie îndeplinită în mod practic sarcina istorică de a ajunge din urmă și a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor.

Cifrele de control ale dezvoltării economiei sovietice în planul de 7 ani (1959—1965) sînt o parte componentă a planului de perspectivă pe următorii 15 ani care constituie, de fapt, programul economic de construire a comunismului în Uniunea Sovietică.

Cum va arăta Uniunea Sovietică peste 15 ani? Citind cifrele de control îți apare în față imaginea luminoasă a unei țări a cărei forță, uriașă astăzi, va deveni, într-un viitor foarte apropiat, de neegalat. Peste 12 ani sau chiar mai devreme, după cum se subliniază în teze, Uniunea Sovietică se va situa pe primul loc în lume atît în ce privește volumul absolut al producției, cît și producția pe cap de locuitor. Populația U.R.S.S. va avea astfel cel mai înalt nivel de trai din lume. Aceasta va constitui o victorie de importanță istorică mondială a socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul.

Pe drumul către obținerea acestor victorii planul de 7 ani reprezintă doar prima etapă. Problema fundamentală a acestei etape este dezvoltarea accelerată a economiei naționale, cîștigarea maximă de timp în întrecerea economică pașnică a socialismului cu capitalismul.

Sarcina principală a planului de 7 ani este realizarea unui avînt puternic și continuu al tuturor ramurilor economiei, pe baza creșterii cu precădere a industriei grele, întărirea potențialului economic al țării și înfăptuirea pe această bază a unei noi și importante ridicări a nivelului de trai al poporului. Această perioadă se va caracteriza prin avîntul continuu al culturii socialiste, prin creșterea bogăției spirituale a societății sovietice, prin ridicarea nivelului conștiinței oamenilor muncii — constructori activi ai comunismului.

La sfîrșitul planului de 7 ani producția globală a industriei sovietice va crește aproximativ cu 80 la sută față de 1958.

Perioada 1959—1965 va fi marcată de progresul tehnic în toate ramurile economiei naționale și, în special, de lărgirea continuă a sferei de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice. În acest scop vor intra în funcțiune o serie de centrale atomoelectrice cu diferite tipuri de reactori. Vor fi create și fabricate mașinile cele mai moderne pe baza folosirii celor mai noi descoperiri și cuceriri ale științei și tehnicii, în special ale radioelectronicii, ultraconductibilității, ultrasunetelor, izotopilor radioactivi, semiconductorilor, energiei nucleare etc. Aceasta va fi totodată etapa hotărîtoare în înfăptuirea ideii geniale a lui Lenin cu privire la electrificarea completă a Uniunii Sovietice.

La sfîrșitul perioadei de 7 ani U.R.S.S. va atinge nivelul S.U.A. atît în ce privește volumul global, cît și producția pe cap de locuitor, la țesături, îmbrăcăminte și încălțăminte. În ce privește nivelul producției pe cap de locuitor la unele mărfuri alimentare de bază, U.R.S.S. va ajunge în această perioadă și va întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste.

La aceasta va aduce o mare contribuție uriașa dezvoltare a agriculturii, a cărei producție globală va spori în 1965 de aproximativ 1,7 ori față de 1958.

Ca urmare a acestei uriașe dezvoltări a economiei va crește considerabil nivelul de trai al populației. Veniturile reale ale muncitorilor vor crește în medie cu 40 la sută, iar veniturile reale ale colhoznicilor cu cel puțin 40 la sută. Ca rezultat al măsurilor ce se vor lua pentru reducerea zilei de lucru, în U.R.S.S. vor exista ziua de muncă și săptămîna de lucru cele mai reduse din lume.

(Continuare în pag. 4)

Din experiența unei școli

La cercul radiotehnic al școlii, tinerii tehnicieni montează un aparat de radioreceptie.

Școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară din Tîrgu Mureș a acumulat în ultimii ani o bogată experiență în munca de instruire și educare a elevilor. Preocupările pedagogilor care lucrează aici sînt largi și multilaterale, vădind interesul și dragostea lor pentru școală, pentru elevi.

Trebuie remarcată îndeosebi experiența pozitivă obținută în școală în ceea ce privește predarea limbii române. Înțelegînd că însușirea temeinică a cunoștințelor de limba și literatura română are nu numai o importanță instructivă, ci și o mare valoare educativă — deoarece contribuie la întărirea dragostei elevilor față de patrie, la dezvoltarea sentimentului de prietenie frățească față de toți oamenii muncii din țara noastră — cadrele didactice acordă o mare atenție acestei probleme.

În predarea limbii române se folosește îndeosebi metoda comparativă. Profesorii de specialitate se sprijină în munca lor de predare pe un bogat și variat material intuitiv — scheme, tabele sinoptice, ortograme etc. Pentru a lărgi bagajul de cuvinte românești al elevilor, pe lîngă studiul textelor din manual profesorii scriu pe tablă, la fiecare lecție, cîteva propoziții ce cuprind cuvinte încă necunoscute de elevi, pe care aceștia le transcriu în caietele lor și le învață deîndată. În același scop se folosesc larg exercițiile de compunere, conversația, lectura extrașcolară, recitările etc.

Multă atenție se acordă și predării literaturii române. Strădaniile profesorilor în această privință nu se îndreaptă numai spre asigurarea cunoașterii de către elevi a principalelor date din istoria literaturii. Ei urmăresc totodată să-i obișnuiască pe elevi, prin analizele repetate ale unor opere și fragmente literare, să guste și să înțeleagă cele mai valoroase mijloace de exprimare artistică a scriitorilor noștri clasici și contemporani.

Cea mai mare grijă în predarea literaturii române se acordă lămuririi conținutului de idei al operelor studiate, educării patriotice a elevilor prin mijlocirea literaturii.

Merită să apreciem și interesul manifestat de profesorii de română pentru buna orientare a activității cercului literar al elevilor, ce poartă numele maestrului Mihail Sadoveanu. Tematica variată și bogată a acestui cerc a făcut ca interesul elevilor pentru studiul limbii și literaturii române să crească mult. Activitatea cercului are și un însemnat rol educativ, contribuind la strîngerea relațiilor de prietenie între elevii români și maghiari. La seratele literare participă și elevi ai școlilor cu limba de predare română.

Faptul că profesorii discută adesea cu colegii lor de la școlile cu limba de predare română, împărtășindu-și reciproc experiența cu privire la predare, a dus la o simțitoare îmbunătățire a pregătirii elevilor.

Îmbinînd strîns munca de instruire a elevilor cu munca de educare comunistă a acestora, cadrele didactice de la Școala medie nr. 4 din Tîrgu Mureș se preocupă îndeaproape de înarmarea elevilor cu cunoașterea bazelor științelor, a bazelor producției moderne, cu temeinice deprinderi de muncă practică și, în același timp, de dezvoltare a dragostei lor pentru munca direct productivă în industrie și agricultură.

În predarea fizicii se pune accent deosebit pe legarea cunoștințelor de viață, de producție. La studierea tuburilor electronice în clasa a X-a, bunăoară, profesorul a dat elevilor prilejul să cerceteze nemijlocit diferite tipuri de asemenea tuburi, spre a le cunoaște construcția. Cînd au studiat emisia undelor electromagnetice, elevii au montat un emițător de unde folosindu-se de o bobină de inducție și un detector de cristal și au înregistrat ei înșiși aceste unde. Pe lîngă demonstrații, pe lîngă construirea de către elevi a aparatelor, profesorii folosesc larg în predarea fizicii și rezolvarea de probleme cu caracter practic. De exemplu în legătură cu folosirea energiei apei li s-a indicat elevilor înălțimea bazinului hidrocentralei de la Bicaz și debitul apei și li s-a cerut să calculeze cantitatea energiei electrice ce va fi produsă aici într-un timp determinat.

Elevii vizitează adesea întreprinderile productive din orașul lor. Cei din clasa a IX-a, care studiază hidro și aerodinamica, vor vizita uzinele „Encel Mauriciu" și „Ludovic Minski", unde vor cerceta mecanismul și funcționarea preselor hidraulice. Elevii claselor a XI-a vor vizita uzinele comunale, unde vor cerceta motorul Diesel.

În atelier, ca și în cercurile tehnice ale școlii, elevii învață să mînuiască scule, să prelucreze metalul și lemnul, să efectueze lucrări de electrotehnică, radiotehnică etc.

Și profesorii de științe naturale se preocupă de legarea cunoștințelor de viață, de producție. Predînd în clasa a V-a cunoștințe privitoare la pomicultură, profesorii au explicat elevilor însemnătatea economică a acesteia, le-au făcut cunoscute lucrările lui Rudolf Palocsay privitoare la raionarea soiurilor de pomi, i-au lămurit asupra necesității de a se cultiva în fiecare regiune soiuri corespunzătoare microclimei respective. La lecția despre porumb li s-a vorbit elevilor despre recoltele bogate obținute în gospodăria agricolă colectivă din satul Gheorghe Doja prin prășirea porumbului de patru ori și prin aplicarea polenizării artificiale. Nu de mult elevii au vizitat gospodăria agricolă colectivă „Tractorul roșu" din comuna Iedu, unde au urmărit pregătirea terenului pentru semănat cu tractorul. Cu acest prilej au îndeplinit și o muncă obștească, ajutînd la depozitarea sfeclei de zahăr.

Gazeta de perete a cercului de științe naturale merită toată atenția. Pe lîngă articole, noutăți științifice, întrebări și răspunsuri etc., această gazetă propune elevilor interesante teme pentru lucrări, cum ar fi „Stațiunile balneare din regiunea noastră și folosul lor", „Speciile de animale din R.A.M.", „Flora dealului Számos-Teto" etc.

Toate aceste preocupări ale profesorilor pe linia unei cît mai bune pregătiri pentru viață a elevilor dau rezultate vizibile. Un mare număr de elevi au primit, de la începutul anului și pînă acum, note bune, care corespund nivelului lor general de cunoștințe.

Pentru toate aceste motive am acordat în școala noastră o atenție serioasă și permanentă îndrumării elevilor către depunerile la CEC. În acest scop am căutat să găsim forme cît mai variate și mai convingătoare. Astfel, pentru stimularea dorinței elevilor de a economisi am planificat, încă de anul trecut, cîteva excursii pentru perioada vacanței de vară. Aceste excursii urmau să se realizeze din fondurile economisite de elevi pe libretele CEC. După cîte am văzut mai tîrziu, stimulentul a fost destul de puternic. Din 43 de eleve cîte numără clasa a X-a „C" de la școala noastră, 40 au astăzi librete CEC. Cu banii strînși în timpul anului elevii au reușit să facă excursii la Hidrocentrala de la Bicaz, în Delta Dunării, pe Valea Prahovei, la Curtea de Argeș, la Cumpăna etc. Aproape că nu există clasă care să nu fi participat la o excursie efectuată cu banii strînși din depuneri.

Avînd în vedere rezultatele obținute, am căutat să extindem metoda stimulării prin fixarea unui anumit obiectiv în vederea căruia se fac economiile. Membrii cercului micilor naturaliști din clasele a VI-a și a VII-a fac acum economii pentru abonamente la revistele de specialitate. Alți elevi fac economii pentru aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor din clasele lor. Nelimitîndu-ne numai la stimularea interesului personal, le vorbim elevilor, cu diferite prilejuri, despre însemnătatea obștească a economiilor lor. De exemplu, în timpul practicii pe care elevii o efectuează la Uzinele „21 Decembrie", pedagogii le arată cît de însemnate sînt pentru producția uzinei economiile pe care le fac muncitorii.

Cu prilejul ședințelor cu părinții pedagogii le vorbesc deseori acestora despre valoarea economiilor. A avut loc chiar o ședință plenară consacrată în mod special acestei probleme.

Elevii au pus în scenă și o piesă — „Cartea cu mistere", de Virgil Stoenescu — în care se dezbate chestiunea foloaselor unei chibzuite economisiri a banilor. Piesa a fost văzută de aproape toți elevii școlii. Ea a fost jucată și în fața părinților.

În momentul de față facem eforturi pentru orientarea elevilor către economii pe o perioadă mai îndelungată. Am constatat că elevii sînt nerăbdători să-și ridice economiile la scurt timp după ce au început depunerile. De aceea am început, cu elevele din clasa a IX-a de anul trecut, o acțiune de economisire care va dura pînă la terminarea școlii.

În felul acesta, prin eforturi susținute și continue, căutăm să-i obișnuim pe elevi să devină oameni chibzuiți, care își dau seama de valoarea economiilor și le apreciază importanța.

R. CASIAN
directoarea școlii medii nr. 15 „Elena Pavel" din Capitală

Cultivăm spiritul de economie

Cultivarea la elevi a spiritului de economie este o sarcină educativă de însemnătate deosebită, pe care colectivul pedagogic al școlii noastre se străduiește s-o îndeplinească cît mai bine. Noi căutăm să-i facem pe elevi să înțeleagă că economisirea la CEC este o îndatorire patriotică, un mijloc prin care ei pot să sprijine înflorirea economică a statului nostru și le arătăm că, în același timp, ei dobîndesc și folosase personale de pe urma acestei acțiuni. Pe de altă parte, ținem seama de faptul că elevii pe care îi educăm noi se vor integra mîine în munca productivă, vor trebui să devină constructori de nădejde ai statului nostru. De aceea noi avem datoria să-i învățăm de pe acum ce înseamnă economisirea, planificarea, chibzuința în folosirea mijloacelor materiale, să-i deprindem să aprecieze economia și să disprețuiască risipa. Educarea acestei înclinații spre economie, ordine și chibzuință presupune totodată educarea voinței, fără de care elevii nu-și pot impune un anumit regim de economii.

Pentru toate aceste motive am acordat în școala noastră o atenție serioasă și permanentă îndrumării elevilor către depunerile la CEC. În acest scop am căutat să găsim forme cît mai variate și mai convingătoare. Astfel, pentru stimularea dorinței elevilor de a economisi am planificat, încă de anul trecut, cîteva excursii pentru perioada vacanței de vară. Aceste excursii urmau să se realizeze din fondurile economisite de elevi pe libretele CEC. După cîte am văzut mai tîrziu, stimulentul a fost destul de puternic. Din 43 de eleve cîte numără clasa a X-a „C" de la școala noastră, 40 au astăzi librete CEC. Cu banii strînși în timpul anului elevii au reușit să facă excursii la Hidrocentrala de la Bicaz, în Delta Dunării, pe Valea Prahovei, la Curtea de Argeș, la Cumpăna etc. Aproape că nu există clasă care să nu fi participat la o excursie efectuată cu banii strînși din depuneri.

Avînd în vedere rezultatele obținute, am căutat să extindem metoda stimulării prin fixarea unui anumit obiectiv în vederea căruia se fac economiile. Membrii cercului micilor naturaliști din clasele a VI-a și a VII-a fac acum economii pentru abonamente la revistele de specialitate. Alți elevi fac economii pentru aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor din clasele lor. Nelimitîndu-ne numai la stimularea interesului personal, le vorbim elevilor, cu diferite prilejuri, despre însemnătatea obștească a economiilor lor. De exemplu, în timpul practicii pe care elevii o efectuează la Uzinele „21 Decembrie", pedagogii le arată cît de însemnate sînt pentru producția uzinei economiile pe care le fac muncitorii.

Cu prilejul ședințelor cu părinții pedagogii le vorbesc deseori acestora despre valoarea economiilor. A avut loc chiar o ședință plenară consacrată în mod special acestei probleme.

Elevii au pus în scenă și o piesă — „Cartea cu mistere", de Virgil Stoenescu — în care se dezbate chestiunea foloaselor unei chibzuite economisiri a banilor. Piesa a fost văzută de aproape toți elevii școlii. Ea a fost jucată și în fața părinților.

În momentul de față facem eforturi pentru orientarea elevilor către economii pe o perioadă mai îndelungată. Am constatat că elevii sînt nerăbdători să-și ridice economiile la scurt timp după ce au început depunerile. De aceea am început, cu elevele din clasa a IX-a de anul trecut, o acțiune de economisire care va dura pînă la terminarea școlii.

În felul acesta, prin eforturi susținute și continue, căutăm să-i obișnuim pe elevi să devină oameni chibzuiți, care își dau seama de valoarea economiilor și le apreciază importanța.

R. CASIAN
directoarea școlii medii nr. 15 „Elena Pavel" din Capitală

Răsfoind cataloagele

Catalogul este oglinda clasei, spune o vorbă mult folosită în școlile noastre. Și într-adevăr așa este. Notele din catalog — bineînțeles cele acordate în mod just — reflectă în modul cel mai concludent nivelul de cunoștințe al elevilor precum și felul în care a evoluat pregătirea acestora. Ele reflectă totodată munca profesorilor, grija lor pentru controlul regulat al cunoștințelor elevilor.

Ne apropiem de sfîrșitul primului trimestru. E firesc, deci, ca în cataloage să existe suficiente elemente pentru a se putea trage o concluzie asupra felului cum s-a muncit pînă acum.

La școala medie și la școala de 7 ani nr. 1 din orașul Alexandria, notele acordate elevilor reflectă just, în general, nivelul de cunoștințe al elevilor. Majoritatea elevilor clasei a XI-a „A" răspund bine la orele de limba română și au note corespunzătoare. Tot așa se prezintă și elevii clasei a V-a „A" de la școala medie la geografie, sau cei ai clasei a VI-a de la școala nr. 1 la limba română în dreptul numelor lor poți citi, în catalog, multe note bune.

Cercetînd cataloagele, se observă însă că nu întotdeauna notele sînt în concordanță cu nivelul cunoștințelor elevilor. Așa, de pildă, în clasa a VI-a „B" a școlii de 7 ani nr. 1 din Alexandria sînt elevi care au la limba română note prea mari față de nivelul cunoștințelor lor. Astfel, eleva Ana Bunea, deși a primit note de 8 și 7 dă răspunsuri destul de slabe. Și din temele efectuate acasă îți poți da seama ușor că nivelul general de cunoștințe al acestei eleve este destul de scăzut. Asemenea cazuri se întîlnesc la limba română, geografie etc., atît la școala de 7 ani nr. 1 cît și la școala medie.

Fără îndoială că aprecierea justă a nivelului de cunoștințe al elevilor prin note este strîns legată și de numărul de note acordate la obiectele respective. De aceea, mulți profesori de la școlile de mai sus au căutat să-i asculte pe elevi cît mai des, acordîndu-le pînă în prezent cîte două și chiar trei note. Astfel, majoritatea elevilor din clasele a VIII-a de la școala medie au cîte 2-3 note la fizică, chimie, științe naturale, iar cei din clasa a XI-a au cîte două note la limba română.

Unii profesori, însă, nu acordă elevilor numărul suficient de note necesare încheierii unei medii care să oglindească în mod cît mai exact nivelul cunoștințelor. Așa, de pildă, în clasa a VIII-a a școlii medii sînt elevi care n-au primit pînă în prezent nici o notă sau numai cîte o singură notă la matematică, limba română, geografie, limba latină, limba franceză. De altfel, la limba franceză această situație este caracteristică tuturor claselor. Spre exemplu, din cei 29 elevi ai clasei a V-a „A", 12 elevi n-au la acest obiect nici o notă, iar restul numai cîte o notă. Tot așa stau lucrurile și la celelalte clase.

Mai mult chiar, sînt profesori, ca cei de educație fizică și desen, care n-au pus nici o notă pînă acum. La acești profesori mai există concepția că notele trebuie puse doar la sfîrșitul trimestrului, după impresia pe care și-au format-o în perioada respectivă despre fiecare elev.

La școala de 7 ani nr. 1 există de asemenea învățători și profesori care nu verifică cu regularitate cunoștințele elevilor. În timp ce la limba română și matematică elevii claselor V—VII au, în majoritate, cîte 2—3 note, la limba franceză, științe naturale, fizică, desen, educație fizică au numai cîte o notă sau chiar nici una. La clasele I-IV sînt de asemenea elevi care nu au primit pînă acum nici o notă, la științele naturii, geografie, istorie, desen, caligrafie, lucru manual, educație fizică. Învățători ca Valentina Bălănescu și Atanasie Bălănescu, care predau la clasele I-a, au pus elevilor lor prea puține note, unele fiind chiar însemnate cu creionul. Ei motivează că nu pun note pentru a avea posibilitate să-i cunoască pe elevi, urmînd să-i noteze la sfîrșitul trimestrului. Este însă clar că o asemenea concepție cu privire la notarea elevilor nu poate contribui la aprecierea justă a cunoștințelor acestora.

Tot din cercetarea cataloagelor se observă o insuficientă preocupare din partea unor învățători și profesori pentru a verifica mai des cunoștințele elevilor care au primit note mici. Asemenea cazuri se întîlnesc des la școala medie din Alexandria. Astfel, Ivan Mircea, din clasa a XI-a, a primit nota 4 la limba română la data de 16 septembrie, iar

C. MINCĂ

(Continuare în pag. 3)

Ziua internațională a Chartei educatorilor

Ziua de 20 noiembrie a fost înscrisă în calendarul mișcării sindicale mondiale ca zi a Chartei educatorilor, zi de solidaritate a educatorilor din lumea întreagă în lupta pentru democratizarea învățămîntului, pentru ridicarea rolului educatorilor în elaborarea politicii școlare, pentru îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și trai.

Sărbătorirea pentru prima dată a Zilei internaționale a Chartei are loc în condițiile unei ascuțite lupte pentru eliberarea popoarelor de sub asuprire și exploatare, în condițiile creșterii în țările capitaliste a ofensivei cercurilor imperialiste împotriva libertăților democratice ale popoarelor respective, în condițiile în care exemplul luminos al popoarelor socialiste, care-și făuresc liber soarta, mobilizează la luptă pe oamenii muncii de pretutindeni.

Ideile Marii Revoluții din Octombrie au străluminat globul și luminează neîncetat calea spre eliberarea popoarelor. Astăzi, imperialismului îi vine din ce în ce mai greu să facă față ofensivei oamenilor muncii care doresc o viață mai bună, lipsită de spectrul războiului atomic. Această luptă a popoarelor se desfășoară pe un front larg, în care problema situației școlii și a cadrelor didactice ocupă un loc special.

Este știut că unul din aliații cei mai importanți ai asupririi și exploatării este înapoierea culturală. De aceea lupta de eliberare a popoarelor înrobite de colonialiști, ca și lupta oamenilor muncii din țările capitaliste pentru eliberarea de sub jugul exploatării, se duce paralel cu lupta pentru cultură. Trezirea conștiinței maselor grăbește procesul destrămării sistemului colonial, al descătușării tuturor popoarelor din lanțul robiei imperialiste, al înlăturării oricărei forme de exploatare.

În această importantă acțiune un rol de frunte revine școlii și educatorului. Educatorii legați de popor luptă astăzi pentru ca școala să devină, dintr-un bun accesibil unui mănunchi restrîns de privilegiați, un bun al tuturor oamenilor muncii indiferent de rasă, credință, sex sau naționalitate.

Statisticile ne arată că analfabetismul rămîne încă un flagel puternic. În țările Americii Latine, 67 de milioane de tineri în vîrstă de peste 15 ani și 19 milioane de copii de vîrstă școlară sînt analfabeți. Procentajul celor care nu știu carte se ridică în unele din aceste țări la 70 la sută din întreaga populație. Sînt însă țări coloniale din Africa Neagră și din alte părți ale globului unde analfabetismul atinge procente uluitoare, între 90—99 la sută, ca de pildă în Somalia Britanică și cea Italiană. Neștiința de carte se menține în proporție ridicată în țări ca Iran, Turcia, în care numărul tinerilor care nu știu carte depășește cifra de 9 milioane — și chiar în state capitaliste considerate „avansate" — cum sînt Statele Unite ale Americii, unde numărul analfabeților se ridică la peste 3 milioane.

Un aspect caracteristic al învățămîntului din țările capitaliste, dependente și coloniale îl constituie necuprinderea în școli a copiilor de vîrstă școlară. Cauzele necuprinderii copiilor în școală sînt diferite. Cele mai importante privesc condițiile materiale deosebit de grele în care-și duc existența oamenii muncii din aceste țări. Intervin apoi prețurile ridicate ale manualelor și rechizitelor școlare, lipsa de localuri de școală. În Republica Federală Germană, de pildă, lipsesc 70.000 de săli de clasă. Este interesant de amintit că, în timp ce pentru construcția de școli ar fi necesare 4 miliarde mărci, sumă care este mereu respinsă de guvernul vest-german, pentru construirea de cazărmi au fost alocate, numai anul acesta, 3 miliarde de mărci. În aceeași situație se află și școlile din Franța al cărei guvern cheltuiește 2 miliarde franci pe zi pentru a duce războiul în Algeria.

Pe baza unor legiuiri rușinoase, guvernanții din Africa de Sud îndepărtează de la școală milioane de oameni numai pentru vina de a avea o altă culoare. Segregația rasială este în floare și în S.U.A., bastionul imperialismului mondial, al cărui mod de viață este atît de mult idealizat de propaganda capitalistă. Rasiștii din unele state din sudul S.U.A. au preferat să închidă școlile decît să renunțe la discriminare rasială.

Marea majoritate a copiilor oamenilor muncii din țările capitaliste trebuie să se mulțumească cu școala elementară, deoarece piedicile care se pun pentru studii medii și superioare sînt extrem de mari. Dar chiar și bruma de școală care se dă maselor populare din țările capitaliste urmărește să adoarmă conștiința oamenilor muncii, să le abată atenția de la adevăratele cauze ale mizeriei în care se zbat. Tocmai de aceea conținutul școlii burgheze este rupt de nevoile oamenilor muncii. În S.U.A. învățămîntul primar, ca și cel secundar, depinde în întregime de autoritățile locale și de administrații particulare.

În unele țări guvernele manifestă intenții vădite și deschise de militarizare și fascizare a școlii. În Japonia, de pildă, din îndemnul guvernului s-a constituit un așa numit „consiliu de cercetări asupra constituției", prin care se caută să se forțeze modificarea anumitor paragrafe constituționale, spre a ușura militarizarea țării și bineînțeles și a învățămîntului. Au fost deja introduse noi obiecte de studiu cu caracter militar și s-a dat o orientare cu totul reacționară unor obiecte ca istoria, geografia, literatura etc. Profesorii progresiști din școlile R.F.G. și Spaniei sînt prigoniți și întemnițați.

Situația morală și materială a cadrelor didactice din țările capitaliste, dependente și coloniale este tot așa de precară ca și situația școlii. În condițiile capitalismului meseria de profesor sau învățător este printre cele mai depreciate. Despre condițiile de trai la care oficialitatea americană, bunăoară, condamnă pe educatori, amintim spusele lui Folson, ministrul Sănătății, Educației și Ocrotirilor Sociale, care le califică drept „o rușine națională".

Învățătorii și profesorii din S.U.A. dau un procent însemnat în rîndul celor peste 5 milioane de șomeri cît se numără în această țară. Mulți profesori și învățători americani se bucură cînd își găsesc un loc de muncă într-un post ca cel de hamal sau de portar la vreun bloc.

Cu totul deosebită este situația școlii și a cadrelor didactice în țările socialiste, țări în care școala este organizată pe principii profund democratice, cunoscute astăzi în întreaga lume. Superioritatea acestor principii este ilustrată de marile succese pe care le-au obținut învățămîntul și știința sovietică. Inițiatoarea U.R.S.S. în acest domeniu este recunoscută azi pînă și de dușmanii ei cei mai înfrigurați.

Școala sovietică asigură fiecărui copil posibilitatea de a-și dezvolta în mod armonios forțele fizice și intelectuale, înclinațiile individuale și talentele. Scopul educației în școala sovietică împletește în mod armonios dezvoltarea multilaterală a posibilităților copilului cu pregătirea unui constructor activ

(Continuare în pag. 4)

De curînd, școala elementară nr. 177 din București a căpătat numele marelui nostru pictor Nicolae Grigorescu. Cu acest prilej studenții Institutului de arte plastice „N. Grigorescu", care patronează școala, au dăruit elevilor reproduceri după unele dintre cele mai frumoase tablouri ale lui N. Grigorescu și o sculptură care reprezintă bustul acestuia. În școală vor lua ființă în curînd trei cercuri de artă plastică, în care elevii vor învăța, sub îndrumarea studenților de la institut, să picteze și să sculpteze.

În fotografie: **Elevi de la școala nr. 177 „Nicolae Grigorescu" în jurul sculpturii primite de la studenți.**

PROBLEMELE INSTRUIRII ÎN DEZBATEREA MAIȘTRILOR INSTRUCTORI

„GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI", în colaborare cu Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București, a organizat de curînd o discuție asupra instruirii practice în atelierele-școală ale ucenicilor din anul I. La această discuție au fost invitați să-și spună cuvîntul maiștri-instructori fruntași din școlile profesionale ale Capitalei.

Redăm mai jos discuțiile purtate în jurul problemelor de bază pe care le ridică formarea la ucenici a priceperilor și deprinderilor practice de muncă.

NOUA PROGRAMĂ ȘCOLARĂ DE LĂCĂTUȘĂRIE ȘI CARACTERUL ȘTIINȚIFIC AL INSTRUIRII

Firul primelor discuții s-a înnodat în jurul conținutului noii programe școlare de lăcătușărie și al contribuției pe care aceasta o aduce la întărirea caracterului științific al instruirii practice.

A luat cuvîntul la început maistrul-instructor **GHEORGHE POPOVICI (director adjunct al școlii profesionale de ucenici C.F.R., Depoul B.C.)** Socotesc — a spus el — că noua programă contribuie mult la realizarea în mod științific a instruirii practice la lăcătușărie. Ea urmărește însușirea operațiilor de la simplu la complicat, pe baza cunoștințelor teoretice căpătate de ucenici la orele de tehnologia meseriei, adică generalizează „metoda pe operații complexe". Instruirea practică se desfășoară, în baza acestei metode, pe faze de operații. Astfel, la operația de îndreptare ucenicii își formează deprinderile executînd îndreptarea la toate piesele; operațiile de tăiere, pilire, găurire etc. sînt executate de asemenea pe toate piesele care urmează să fie realizate în atelierul-școală pînă la sfîrșitul anului. După însușirea a 3-4 operații ele sînt repetate pentru formarea unor deprinderi trainice, în cadrul executării unei lucrări complexe, care conține toate operațiile parcurse pînă la acea dată.

Se vede deci limpede că noua programă școlară de lăcătușărie — introdusă anul trecut și îmbunătățită anul acesta — este mult superioară programelor anterioare, bazate pe metoda depășită a „lucrului concret". În cadrul aplicării acestei metode ucenicii executau de la început toate operațiile necesare realizării unei piese finite. De pildă, dacă la o piesă trebuiau să se execute operații de trasare, tăiere, pilire, găurire, finisare și șlefuire, toate aceste operații erau executate de ucenici, de la prima la ultima, asupra piesei respective. În felul acesta ucenicul trebuia să execute anumite operații pe care nu și le însușise în mod teoretic, să treacă la dificila operație de finișare înainte ca să fi căpătat deprinderi sau măcar priceperi pentru executarea tăierii — operație mult mai simplă. De la aceasta se ajungea, bineînțeles, la mînuirea greșită a unor unelte și la un randament scăzut în muncă.

E drept că metoda instruirii pe operații complexe a întîmpinat la început opoziția unor maiștri. Cred că este semnificativă, în această privință, poziția maistrului-instructor Gheorghe N. Gheorghe de la școala noastră. Anul trecut, cînd încă nu se generalizase metoda de operații complexe, el a aplicat această metodă în atelierul școlii noastre, iar în atelierul școlii profesionale de transporturi, unde preda de asemenea instruirea practică, a aplicat metoda pe operații simple. Astăzi, în urma experimentării paralele a ambelor metode, tov. Gheorghe a recunoscut superioritatea metodei pe operații complexe și se declară susținătorul convins al acestei metode.

Maistrul-instructor IOAN PIRVU (școala profesională „Bolesław Bierut"): Același lucru s-a întîmplat cu mine personal. Nici eu n-am avut la început prea multă încredere în noua metodă. Acum pot să spun că ea permite o instruire mult superioară celei realizate prin alte metode.

Tocmai de aceea vreau să subliniez că mai există unele teme în care noua programă de lăcătușărie, elaborată de Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu ministerele care tutelează școli, nu aduce soluții pe linia aplicării științifice a metodei pe operații complexe. De pildă, primei lucrări complexe pe care programa o introduce chiar în trimestrul I, îi sînt atribuite 18 ore. Or, în această perioadă au fost parcurse de abia 3—4 teme și cît ai căuta, nu poți găsi o lucrare utilă la care să folosești 18 ore numai pentru trasare, tăiere și pilire. Pentru tăierea metalelor — operație relativ ușor de însușit de către ucenici — au fost atribuite 48 ore față de 108 de pilire prevăzute de aceeași programă. Raportul necorespunzător între timpii de lucru acordați acestor două operații apare limpede în planificarea pe lucrări, la care în mod normal pentru efectuarea a 48 ore de tăiere ar fi necesare peste 400 ore de pilire.

O TEMĂ DIFICILĂ: SUDURA

Ing. ED. CUPFER (directorul cabinetului metodic): S-a considerat că, deoarece actuala dezvoltare a tehnicii necesită o largă folosire a lucrărilor de sudură, această operație merită să ocupe un loc de frunte în instruirea practică a ucenicilor. Mai mult chiar, unii au susținut că este necesar să se reducă la maximum nituirea — care într-o seamă de lucrări este înlocuită tot mai mult cu sudura. Iată de ce au fost prevăzute în noua programă 60 de ore pentru operația de sudură. Considerați că acest număr de ore e prea mic sau prea mare pentru însușirea în bune condiții a sudurii de către ucenici?

Maistrul-instructor NICA LUTER (școala profesională „Grivița Roșie"): 60 de ore reprezintă și prea mult și prea puțin. Anume, dacă ele ar fi ore efectiv lucrate de fiecare ucenic, așa cum se întîmplă, de pildă, la trasare, pilire etc. poate ar fi prea mult. În realitate, lucrurile nu se întîmplă astfel. Atelierele-școală dispun doar de cîte un singur aparat de sudură autogenă și de unul pentru sudură electrică. În asemenea condiții maistrul-instructor este obligat să facă instructaj cu fiecare ucenic în parte, pentru a-l învăța să lucreze atît cu aparatul electric cît și cu aparatul de sudură autogenă. Iată, deci, că dintr-o dată un ucenic nu lucrează efectiv decît o oră pentru fiecare operație de sudură.

În asemenea condiții nu poate fi asigurată formarea la ucenicii din anul I a unor deprinderi temeinice de lucru cu aparatul de sudură. Fără îndoială că dezvoltarea tehnicii cere acum imperios cunoașterea operației de sudură. Aș adăuga, însă, că în atelierele din întreprinderi unde se efectuează curent lucrări de sudură există sudori specialiști. De aceea, cred, este suficient ca ucenicii lăcătuși și cei de alte specialități care învață lăcătușăria în anul I să cunoască aparatul de sudură, să aibă cîteva noțiuni și deprinderi elementare cu privire la felul cum trebuie efectuată sudura și să știe unde trebuie să aplice sudura autogenă și unde sudura electrică.

Maistrul-instructor GH. POPOVICI: Am încercat să mărim timpul de lucru efectiv la sudură, repartizîndu-i pe ucenici pe lîngă sudorii din întreprindere. Dar muncitorii din atelierul de sudură efectuează lucrări complicate și au norme precise de lucru; de aceea nu pot încredința aparatele de sudură ucenicilor. Astfel că, în realitate, ucenicii termină anul I cunoscînd mai mult teoretic operația de sudură. De aceea consider că și în privința operației de sudură programa elaborată de Ministerul Învățămîntului și Culturii este insuficient studiată și că trebuie revăzută prin prisma condițiilor reale de efectuare a lucrărilor cu actualele mijloace materiale ale atelierelor-școală.

Maistrul-instructor IOAN LUPULET (școala profesională „Mao Tze-dun"): Anul trecut am făcut parte din comisia concursului pe meserii organizat printre ucenici de Ministerul Industriei Grele. Majoritatea participanților la concurs, ucenici-lăcătuși, au executat în condiții foarte bune lucrările cerute. În afară de una singură: sudura. Și trebuie să subliniez că nu li se cerea executarea unor lucrări complicate, ci doar o sudură autogenă simplă, lipire cu cositor și alămit.

Noi am izbutit, ce-i drept, în școala noastră să dăm ucenicilor din anul I unele priceperi în domeniul sudurii. Trebuie însă să recunosc că am avut pentru aceasta condiții mai bune decît alte școli. Întrucît noi pregătim și clase de sudori, avem măști și șorțuri de protecție suficiente pentru instruirea unor grupe întregi, de 15-20 de ucenici. Maiștrii-instructori au folosit în cadrul predării operației de sudură ajutorul ucenicilor din anul III-sudori, care și-au însușit în cea mai mare măsură această operație. În felul acesta, timpul de lucru efectiv cu aparatul de sudură s-a mărit simțitor, iar ucenicii au izbutit să capete deprinderi temeinice de executare a unor suduri simple.

Maistrul-instructor IOAN PIRVU: Deși nu ne bucurăm de condiții la fel de favorabile ca acelea ale școlii „Mao Tze-dun" am reușit și noi să dăm ucenicilor cunoștințe și priceperi în legătură cu sudura. Cum am procedat? Dispunem de 4 șorțuri și 4 măști de sudură. Am lucrat pe subgrupe de cîte 3 ucenici, supraveghind și dînd indicații fiecărei subgrupe. Nici unul dintre ucenici nu a trecut la altă operație pînă ce nu a izbutit să execute corect sudura autogenă a unei bănci metalice și sudura electrică a unui scaun pentru atelier.

Maistrul-instructor AURELIAN POPESCU (școala profesională „Tudor Vladimirescu"): Și noi am izbutit să le formăm ucenicilor deprinderi de executare a sudurii. Trebuie să arăt, însă, că nici una dintre operațiile prevăzute în programa de lăcătușărie nu cere asemenea eforturi fizice, o asemenea concentrare a atenției, ca operația de sudură. Cred că în condițiile unui singur maistru-instructor pentru fiecare grupă de ucenici, instructajul la sudură nu se poate face decît individual. Aceasta chiar dacă am dispune de mai multe aparate, decît unul de fiecare tip.

Măsurile de protecție a muncii — mai ales la sudura electrică, unde ochii trebuie feriți cu foarte multă atenție de flacăra puternică a aparatului, cu atît mai mult cu cît unii ucenici au tendința să-și scoată masca, pentru a vedea mai bine — cer maistrului-instructor să nu lase nici o clipă singur pe ucenicul care execută sudura. Maistrul-instructor trebuie să prevină emoția firească pe care o încearcă ucenicul în primele clipe cînd electrodul atinge metalul, să dirijeze astfel efectuarea lucrării încît timpul scurt de lucru care-i revine fiecărui ucenic să permită totuși formarea unor priceperi corecte de muncă. În acest timp, ceilalți ucenici din grupă nu vor fi lăsați să stea degeaba, ci fie că vor continua lucrul la unele piese începute anterior, fie că vor realiza o lucrare complexă. Bineînțeles, toate acestea cer o pregătire anterioară minuțioasă a tuturor condițiilor pentru efectuarea sudurii autogene și electrice.

Maistrul-instructor ALEXANDRU ȘTEFAN (școala de meserii „Galvani-Tei"): Noi avem în cadrul școlii un atelier de sudură în care lucrează ucenici sudori din anul III. La predarea sudurii repartizăm, pe lîngă aceștia, ucenici din anul I.

Propun să se inițieze cursuri de sudură pentru maiștri-lăcătuși care nu sînt specializați în această operație, pentru ca ei înșiși să fie stăpîni pe toate cunoștințele necesare predării acestei operații dificile.

ORGANIZAREA ȘI METODICA PRACTICII ÎN ATELIERELE-ȘCOALĂ

Discuțiile purtate au scos în evidență că aplicarea noii programe necesită o minuțioasă organizare a instruirii practice în atelierele-școală. Firește deci că problema următoare la care s-au referit în cuvîntul lor maiștrii-instructori a fost metoda de organizare a instruirii practice, pregătirea atelierelor-școală pentru desfășurarea cu succes a executării unor piese utile prin folosirea operațiilor complexe.

Maistrul-instructor GHEORGHE POPOVICI: O măsură organizatorică de cea mai mare însemnătate pentru asigurarea unei instruiri practice științifice, o constituie alcătuirea tabloului de piese care trebuie executate în tot cursul anului. Acest tablou a fost stabilit înainte de începutul anului școlar și a necesitat o serie de operații destul de dificile. Am pornit de la principiul de a executa piese cerute în producție. Tabloul conține 17 piese: ciocan de 500 grame, daltă lată, daltă în cruce, dorn, punctator, foarfecă, clește patent etc. Pe baza tabloului general am alcătuit o listă a pieselor ce urmau să fie executate în trimestrul I (ciocan 500 grame, dorn, bulon). Încă din luna iunie ne-am ocupat de procurarea materialelor necesare executării acestor piese. O dată cu primirea programei și întocmirea planului calendaristic, comisia metodică de specialitate a stabilit pentru fiecare operație materialul și piesele care trebuie să intre în circuit. Astfel am reușit pînă acum ca la trasare, tăiere, pilire, să introducem în circuit toate piesele trecute în tablou, în afara celor desemnate pentru executarea lucrărilor complexe și a lucrărilor de control.

Maistrul-instructor AURELIAN POPESCU: Am cercetat și eu tabloul de piese despre care a vorbit tov. Popovici. Socotesc că, în general, piesele sînt judicios alese și asigură parcurgerea tuturor operațiilor. Văd însă că punctatorul, de pildă, este trecut la operația de pilire, cînd în producție el este executat numai prin forjare sau struire. Tendința aceasta, de a acoperi numărul de ore prevăzut în programa școlară pentru o anumită operație, folosind această operație la lucrări care în producție se execută cu totul altfel, tendință vădită și în activitatea altor maiștri, este dăunătoare. De exemplu, am văzut unii maiștri-instructori care-i învață pe ucenici să execute ciocane prin pilire, cînd ele se lucrează numai prin forjare. În ceea ce mă privește, i-am învățat anul trecut pe ucenici să execute decuparea prin găurire — procedeu învechit, înlocuit pretutindeni în industrie prin decuparea la presă. Asemenea greșeli duc la irosirea de timp și energie și totodată nu înarmează pe ucenici cu deprinderi necesare în producție.

Maistrul-instructor GHEORGHE POPOVICI: Ne-am dat și noi seama că în această privință am greșit. În viitor vom căuta să evităm asemenea greșeli, căci ucenicii trebuie puși, încă din primele zile de practică în atelier, să execute lucrările în condițiile obișnuite ale producției.

Trecînd la o altă măsură de organizare a instruirii practice, aș vrea să vorbesc despre panoul pe faze de operații pentru executarea unor piese. Pe acest panou se poate urmări o lucrare pornind de la materialul brut și trecînd prin fiecare operație. Alături de evoluția piesei către produsul finit este prezentat și planul de execuție. Un asemenea panou am văzut expus anul trecut în atelierele școlii profesionale „Grivița Roșie". Însușindu-ne experiența tovarășilor de la „Grivița Roșie", folosim și noi un astfel de panou.

Maistrul-instructor IOAN PIRVU: Socotesc că, pentru aplicarea cu succes a metodei pe operații complexe, este deosebit de necesară colaborarea cu întreprinderea care tutelează școala. De aceea, înainte de începutul anului școlar am cerut întreprinderii lista materialelor de care are nevoie pentru utilare și pe care intenționa să și le procure de la alte întreprinderi. Pe listă figurau ciocane sub 500 grame, compase, clești ascuțiți, clești patenți etc. Pe baza acestei liste comisia metodică a alcătuit tabloul de piese utile care urmau să fie executate pînă la sfîrșitul anului I. Am confecționat apoi planșe care arată operațiile de executat și poziția de lucru la diferite operații. Am căutat să le formăm ucenicilor priceperea de a folosi documentația tehnică din întreprindere.

În condițiile executării unor piese pe faze și operații se ridică problema păstrării de către maistrul-instructor, pînă la sfîrșitul anului școlar, a majorității pieselor executate de ucenici. E dificil, desigur. Aceasta însă nu trebuie să ne determine în nici un caz să renunțăm la un principiu de lucru științific. Școala noastră a asigurat depozitarea tuturor pieselor în lucru, marcate cu inițialele fiecărui ucenic care le execută, astfel că nu se mai petrec nici un fel de încurcături în legătură cu minuirea acestor piese.

Și noi folosim un panou asemănător cu acela despre care a vorbit tovarășul Popovici. În alcătuirea lui ne-am condus însă tot după principiul operațiilor complexe, adică am urmărit executarea diferitelor operații (pilire plană, convexă, concavă). Astfel tabloul este orientat pe temele din programa școlară de lăcătușărie — și nu pe obiectele care se execută.

Maistrul-instructor GHEORGHE POPOVICI: Dar și panoul nostru este adaptat acestui principiu: pe orizontală poți urmări fazele de operații executate la aceeași piesă, iar pe verticală ai o viziune de ansamblu asupra temei de lucru.

Maistrul-instructor IOAN PIRVU: Atunci panoul vostru este mai bun decît cel pe care-l folosim noi. Vom trece să luăm modelul, pentru a executa un panou asemănător.

Maistrul-instructor ALEXANDRU ȘTEFAN: În condițiile școlilor de meserii, instruirea practică pe baza metodei operațiilor complexe se poate asigura integral numai dacă maistrul-instructor o axează pe planul de producție al școlii și pe termenele de execuție a lucrărilor din plan. De aceea, înainte de începerea anului școlar, analizînd comenzile primite de către școală, noi extragem lucrările care cuprind operațiile necesare parcurgerii programei de lăcătușărie. Totuși, la unii maiștri din școala noastră se mai constată rămîneri în urmă în aplicarea metodei pe operații complexe. Aceasta se datorește insuficienței lor experiențe, explicabilă într-o măsură prin faptul că anul trecut școala noastră nu a avut ucenici care să facă practică în atelierele-școală de lăcătușărie.

Maistrul-instructor AURELIAN POPESCU: O școală cu plan de producție are cele mai bune condiții pentru desfășurarea planului de instruire practică. Pentru aceasta, însă, trebuie să înțelegem că planul de producție este o consecință firească a planului de instruire și în nici un caz să nu subordonăm pregătirea ucenicilor realizării planului de producție al școlii. Organizarea școlilor de meserii în condițiile actuale permite o bună aprovizionare cu materiale. De aceea este greșită total afirmația anumitor maiștri-instructori că planul de producție încurcă desfășurarea învățămîntului practic și că în orice caz el ar trebui realizat numai în atelierele de producție, cu ucenicii din anii II și III. Consider că nu poți afirma că îi înveți pe ucenicii din anul I meseria, dacă la sfîrșitul anului școlar ei nu pot prezenta piese utile pe care le-au realizat în atelier.

Maistrul-instructor ION APOLZAN (școala de meserii „Galvani-Tei"): Într-adevăr, organizarea actuală a școlilor de meserii permite efectuarea unei instruiri practice de calitate. Fără a ne abate de la realizarea planului de producție am putut aplica operațiile indicate de programa școlară la piesele cele mai potrivite pentru aceasta. Nu am fost siliți, de pildă, să efectuăm pilirea conică la dornuri. Noi forjăm dornurile. De asemenea, avem toate condițiile pentru efectuarea operațiilor complexe. Pot afirma cu toată convingerea că, îmbinînd strîns planul de instruire cu planul de producție, aceste școli pot trăi pe propriile lor picioare.

Un aspect din timpul discuțiilor. Are cuvîntul maistrul-instructor Ioan Lupulet.

FAMILIARIZAREA UCENICILOR CU METODELE ÎNAINTATE DE MUNCĂ

Una din calitățile esențiale care determină caracterul științific, înaintat, al instruirii pe operații complexe constă în faptul că dă impuls aplicării chiar în condițiile atelierelor-școală a unor metode de muncă avansate. Cu privire la aceasta, maiștrii-instructori participanți la discuție au relevat măsurile luate de ei pentru a îmbina instruirea practică în atelierele-școală cu pregătirea ucenicilor pentru aplicarea metodelor înaintate de muncă.

Maistrul-instructor ION APOLZAN: Pregătirea ucenicilor pentru aplicarea în producție a metodelor înaintate în muncă trebuie să înceapă, cred eu, cu exemplul personal al maistrului-instructor cu privire la organizarea locului de muncă. În atelierele-școală se extinde metoda de organizare a locului de muncă inițiată de fruntașul sovietic în producție Voroșin. Această metodă stabilește normele pentru cea mai potrivită așezare a sculelor și utilajului folosit de lăcătuși, în așa fel încît muncitorii să-și găsească uneltele la îndemînă în tot timpul lucrului. Pare un lucru simplu, dar fotografierea zilei de muncă a unui ucenic al cărui banc de lucru este aranjat după metoda Voroșin și a unui ucenic la care sculele stau în neorînduială indică un cîștig de aproape o oră în favoarea celui dintîi.

Maistrul-instructor IOAN PIRVU: Și noi ne străduim să-i convingem prin fapte pe ucenici de avantajele concrete ale anumitor metode înaintate. Am pus, de pildă, doi ucenici să execute concomitent aceeași operație prin metode diferite: unul să finiseze o piesă prin pilire longitudinală și unul prin pilire normală. A reieșit clar avantajul pilirii normale, atunci cînd mai avem de luat din material circa 1 mm. pînă la finisaj. Există condiții să se treacă direct, chiar în atelierul-școală, la aplicarea unor metode noi din întreprinderi. Astfel, noi am început să aplicăm în atelierul-școală metoda sovietică de găurire Jirov. Această metodă prevede folosirea pentru găurile de diametre mari a unui singur burghiu în loc de două, cum se utilizează de obicei. Burghiul este astfel ascuțit încît să capete două unghiuri de tăiere — unul pentru străpungere și altul pentru lărgirea găurii. Profesorul inginer Ion Cătănescu a studiat în uzină aplicarea metodei Jirov și a elaborat un material în legătură cu posibilitățile de aplicare a acestei metode în atelierele-școală. Astăzi, întreaga instruire la tema „Găurire" se desfășoară pe baza metodei Jirov, care reduce mult timpul de muncă la fiecare lucrare.

Maistrul-instructor IOAN LUPULET: Pentru a se ridica nivelul pregătirii cadrelor didactice și pentru a li se crea acestora posibilități largi de aplicare a metodelor înaintate de lucru, toți maiștrii-instructori și toți profesorii de specialitate tehnică din școala noastră participă la activitatea cabinetului tehnic al întreprinderii. Astfel putem cunoaște inovațiile și noile metode de lucru care se introduc în întreprindere. Tot cu sprijinul uzinei am organizat demonstrații ale muncitorilor fruntași cu privire la metodele de executare a diferitelor operații.

STABILIREA NORMELOR DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Ing. ED. CUPFER: Care este baza pe care ați stabilit normele de învățămînt, adică normele de executare a diferitelor operații și lucrări de către ucenici și în ce măsură aceste norme s-au dovedit corespunzătoare în practică?

Maistrul-instructor ALEXANDRU ȘTEFAN: Se știe că metodicile de specialitate stabilesc anumiți coeficienți pe baza cărora sînt calculate normele de învățămînt, în funcție de normele din producție. În prima lună de practică, ucenicilor nu li se aplică nici un fel de normă, urmînd ca din luna a doua să se înceapă cu coeficientul 4,5, care descrește succesiv, pe măsură ce ucenicii își însușesc unele deprinderi. La sfîrșitul anului școlar, ucenicul din anul I trebuie să realizeze lucrările din categoria a III-a a indicatorului tarifar, în același timp cu un muncitor calificat.

Ing. ED. CUPFER: Pentru a aplica coeficienții indicați de metodici este necesară cunoașterea normelor de producție. De unde luați aceste norme sau, dacă nu le aveți, pe ce bază le stabiliți?

Maistrul-instructor IOAN PIRVU: Aceasta este o problemă deosebit de grea. Nu toate normele le găsim în întreprinderea tutelară și chiar atunci cînd le găsim nu ne putem orienta întotdeauna după ele, întrucît condițiile de execuție în atelierele întreprinderii sînt diferite față de atelierele-școală. De aceea, în timp ce la unele operații folosim norma din producție, la altele ne bizuim doar pe experiența noastră personală. Desigur, aceasta diminuează caracterul științific pe care trebuie să-l aibă normarea. La ciocanul de 250 grame, bunăoară, sînt necesare 4 găuriri. Pentru fiecare găurire norma din întreprindere, verificată de noi și în condițiile atelierului-școală, indică 15 minute pentru pregătire plus 8 minute pentru lucrul efectiv. La această normă am aplicat coeficientul din luna a doua, adică 4,5. Coeficientul l-am aplicat însă numai la timpul efectiv de lucru, timpul de pregătire rămînînd același.

Ing. ED. CUPFER: O serie de studii apărute în Uniunea Sovietică și unele discuții purtate de curînd în Republica Democrată Germană dovedesc că reprezentarea grafică a diferitelor valori date coeficienților nu trebuie să fie liniară, ci să urmărească, prin succesiunea în timp, o curbă de valoare $y=x^2$. Aceasta arată că primele priceperi și deprinderi se formează destul de repede, dar că perfecționarea lor se realizează mai încet. De aci decurge faptul că nu putem interpreta rigid coeficientul stabilit pentru o anumită lună. Se poate întîmpla ca acest coeficient să fie prea mare pentru operațiile care se repetă în cadrul lucrărilor complexe și prea mic pentru operațiile începute chiar în luna respectivă. Coeficientul trebuie privit deci ca un coeficient mediu al tuturor operațiilor executate.

Maistrul-instructor AURELIAN POPESCU: Chiar și cu aceste corective, pe care unii dintre noi le-am mutuit, fără să cunoaștem materialul de specialitate, aplicarea coeficienților de stabilire a normelor este destul de dificilă. De aceea trebuie să mărturisesc că am mers pe linia stabilirii unor norme de învățămînt directe, fără aplicarea de coeficienți. Într-o primă etapă au executat maiștrii lucrarea, în condițiile de lucru ale ucenicilor, cu utilajul lor. Apoi am cerut ucenicilor să execute operația. La piesa cu care începeau lucrul nu am stabilit nici o normă. În această perioadă ne-am ocupat de cronometrarea muncii diferiților ucenici și de fotografierea condițiilor în care execută operația. Pe baza acestor date, începînd de la lucrarea următoare am putut stabili norma de învățămînt, pe care am redus-o apoi succesiv, dîndu-i astfel un continuu caracter stimulativ.

Maistrul-instructor NICA LUTER: Și noi ne-am orientat, în general, după puterea de muncă a ucenicilor și după utilajul existent în atelierele școală. Are dreptate însă tov. Pîrvu atunci cînd afirmă că o asemenea metodă nu este pe deplin științifică. Ea poate duce la erori. De aceea, ne străduim tot timpul s-o verificăm comparativ cu normele de execuție a operațiilor în întreprindere, în așa fel încît să putem realiza obiectivul principal pe care-l urmărim: executarea de către ucenici la sfîrșitul anului școlar a unor lucrări de categoria a III-a în norma unui muncitor calificat.

Maistrul-instructor GHEORGHE POPOVICI: Este adevărat că în privința aplicării normelor de învățămînt există o serioasă rămînere în urmă. Nici Ministerul Învățămîntului și Culturii și nici celelalte ministere care tutelează școli nu s-au preocupat suficient de această problemă de mare însemnătate. Coeficienții de transformare a normei de producție în normă de învățămînt nu au fost verificați în practică și adaptați la nivelul actual de dotare tehnică a atelierelor-școală. Trebuie să se treacă de urgență la normarea pieselor pe faze de operații, la stabilirea unor criterii științifice de transformare a normelor de producție în norme de învățămînt. Cabinetele metodice pentru învățămîntul profesional și tehnic ar putea da un ajutor substanțial în această privință, inițiind o acțiune de cronometrare și fotografiere a lucrului și întocmind, pe baza acesta, indicații metodice pentru aplicarea normelor în școli.

Ing. ED. CUPFER: În momentul de față cabinetul metodic din București studiază amănunțit documentația tehnică și criteriile de stabilire a normelor, verifică și corectează coeficienții de transformare a normei de producție în normă de învățămînt. În același timp, în cadrul Ministerului Industriei Grele se elaborează o lucrare cuprinzînd normarea tehnică pe faze și operații a 20 de piese care se execută în mod curent pentru parcurgerea programei școlare de instruire practică la anul I. Normarea pieselor a fost stabilită comparativ cu utilarea medie a atelierelor-școală. Apariția acestei lucrări și îmbunătățirea coeficienților pentru stabilirea normelor de învățămînt vor contribui în mare măsură la înlăturarea deficiențelor existente pe această linie.

★

Discuția organizată cu maiștrii-instructori, cu privire la desfășurarea instruirii practice la anul I, a dezbătut cîteva din cele mai importante probleme actuale ale pregătirii profesionale a viitorilor muncitori. Participanții la discuție au relevat condițiile deosebite create pentru aplicarea metodei științifice de instruire pe operații complexe, prin îmbunătățirea substanțială a conținutului noii programe școlare de lăcătușărie. Scoțînd la lumină și unele slăbiciuni evidențiate de noua programă (timpul exagerat acordat pentru efectuarea primei teme de lucrări complexe, raportul necorespunzător între orele acordate prin programă operațiilor de tăiere și pilire), discuțiile au creat posibilitatea perfecționării, în viitorul an școlar, a programei de lăcătușărie.

Majoritatea maiștrilor-instructori participanți la discuție au subliniat importanța pregătirii tehnico-organizatorice și materiale a atelierelor-școală pentru reușita desfășurării științifice a instruirii practice. Ei au dovedit cu fapte concrete posibilitatea și roadele desfășurării instruirii practice a ucenicilor din anul I pe baza confecționării unor obiecte utile, scoțînd în evidență caracterul profund educativ al acestei forme de instruire. Participanții la discuție au combătut totodată susținerea lipsită de temei, reflectînd o mentalitate înapoiată, a anumitor maiștri-instructori care considerau că formarea primelor deprinderi de muncă trebuie să aibă loc numai prin executarea de lucrări fără utilitate practică.

Deosebit de valoroasă a apărut inițiativa maiștrilor-instructori și a profesorilor de specialitate tehnică din școlile profesionale de a deprinde pe ucenici, o dată cu parcurgerea primelor teme ale programei de instruire practică, să folosească metode de muncă înaintate.

Metodele folosite și rezultatele obținute de maiștrii-instructori Ioan Pîrvu, Aurelian Popescu și Ioan Lupulet dovedesc că printr-o preocupare temeinică și o pregătire minuțioasă a condițiilor de muncă se poate asigura înarmarea ucenicilor din anul I cu deprinderi trainice de lucru și la operațiile cele mai dificile cuprinse în programa școlară de lăcătușărie, cum este, de pildă, sudura.

Discuția a relevat necesitatea concentrării eforturilor maiștrilor-instructori, profesorilor de tehnologie, metodiștilor și specialiștilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii și din ministerele care tutelează școli profesionale și tehnice pentru rezolvarea științifică a problemei normării lucrărilor efectuate de ucenici în atelierele-școală.

Participarea activă a tuturor cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice la rezolvarea problemelor de bază ridicate de activitatea instructiv-educativă din aceste școli și în special de pregătirea practică a ucenicilor și elevilor va duce, fără îndoială, la găsirea căilor celor mai potrivite pentru ridicarea nivelului pregătirii schimbului de mîine al clasei noastre muncitoare.

Unii maiștri-instructori nu se ocupă suficient de îndrumarea ucenicilor în timpul executării lucrărilor din atelierul-școală.

Și-acum, cît lucrează ei, să-mi văd de treburile mele...

Viața de partid în școli

FIECĂRUI OM SARCINI CONCRETE

Îndeplinirea cu conștiinciozitate a sarcinilor de partid, fie ele cît de mici, este o datorie statutară revenind fiecărui comunist. „Pentru un membru de partid — se spune în statut — nu este suficient să se declare de acord cu hotărîrile partidului. Orice membru de partid este obligat să lupte pentru înfăptuirea acestor hotăriri". Comuniștilor din școli le revine sarcina de a veghea la traducerea în viață a politicii școlare a partidului nostru, dînd cea mai mare atenție felului în care se efectuează pregătirea tineretului.

Am considerat întotdeauna că pentru buna desfășurare a muncii politice în instituția în care lucrăm, repartizarea sarcinilor pe oameni în raport cu posibilitățile fiecăruia este absolut necesară. Atenția noastră s-a îndreptat și mai mult asupra acestei probleme după Plenara C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie a.c., ale cărei documente ne-au învățat să fim mai exigenți față de noi și față de felul cum muncesc cei din jurul nostru.

Ca urmare, în organizația de bază de la școala noastră, ce numără 24 de membri și candidați de partid, nu există astăzi nici un om care să nu fi primit măcar o problemă de care să răspundă. În general, sarcinile au fost distribuite ținîndu-se seama de experiența politică a pedagogilor, de capacitatea, înclinațiile și chiar preferințele lor. Astfel, în afară de cei cinci comuniști care fac parte din biroul organizației de bază — și care la rîndul lor răspund de anumite probleme în cadrul biroului — cinci membri de partid au răspunderi în organizațiile de masă (sindicat, U.T.M., Crucea Roșie, A.R.L.U.S.), șapte membri și candidați de partid sînt propagandiști, fie la învățămîntul politic organizat în școală pentru învățători și profesori, fie la acela al utemiștilor. Trei comuniști au primit sarcina să sprijine desfășurarea în bune condițiuni a cursurilor de pregătire organizate cu fiii de muncitori, iar ceilalți au diverse alte sarcini.

Pentru ca influența organizației de partid în rîndul salariaților școlii să fie cît mai puternică, am dat o mare atenție constituirii activului fără de partid. Acesta cuprinde învățători și profesori atașați clasei muncitoare, bine pregătiți din punct de vedere profesional și interesați în a-și ridica necontenit nivelul ideologic participînd cu regularitate la diferitele forme superioare de învățămînt politic. Întrucît activul fără de partid constituie și pentru organizația noastră o importantă rezervă de cadre, căci din acesta vor fi recrutați viitorii candidați de partid, biroul organizației de bază a avut grijă ca și pedagogii din activ să îndeplinească — după priceperea și puterile lor — sarcini politice. Dorind să ajutăm mai concret pe tovarășii din activul fără de partid ne-am gîndit ca pe viitor să dăm celor mai buni comuniști din școală cîte 1-2 oameni din activ de care să se ocupe îndeaproape, ajutîndu-i să crească că sub aspect politic.

Pe lîngă sarcinile cu caracter permanent de felul celor de mai sus, comuniștii din organizația noastră mai primesc, bineînțeles, și însărcinări ocazionale, de campanie, cum ar fi aceea de a mobiliza colectivul pedagogilor la pregătirea și desfășurarea alegerilor U.T.M. și de pionieri, de a ajuta comitetul de părinți în organizarea diferitelor acțiuni.

În îndeplinirea tuturor sarcinilor, comuniștii caută să antreneze și pe învățătorii și profesorii nemembri de partid și în special pe cei din activ, fiindcă aceasta, pe de o parte, contribuie la educarea în spirit nou a oamenilor din școală și, pe de altă parte, face ca organizația de partid să poată cuprinde munca mai bine.

Controlul permanent asupra îndeplinirii sarcinilor, controlul făcut în mod partinic asigură desfășurarea în condiții cît mai bune a activității politice din instituția noastră, căci el ne ajută să găsim la vreme lipsurile și tot la vreme să le și lichidăm. Urmărită zi de zi de către biroul organizației de bază, munca desfășurată de membrii și candidații de partid și de pedagogii din activul fără de partid este analizată în ședințe de birou sau în adunări generale. Bunăoară, în lunile noiembrie și decembrie a.c. comuniștii vor discuta în adunările generale cum s-au achitat de sarcinile politice și profesionale tovarășii Z. Tauberg, membru de partid, care se ocupă de îndrumarea muncii organizației U.T.M. și Clara Marinescu, candidată de partid, propagandistă la învățămîntul politic U.T.M. În aceeași perioadă în ședințe de birou vom discuta cum și-a îndeplinit comunista Lelia Haber, membră în birou, sarcina de a organiza activitatea politică în rîndul personalului administrativ și de îngrijire, precum și cum a muncit tovarășa Elena Munteanu, președintă a comitetului de inițiație, pentru îmbunătățirea muncii sindicale din școală.

Dezbaterile în adunările generale, discuțiile din ședințele de birou desfășurate în spiritul documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie a.c., s-au dovedit a fi deosebit de utile în munca noastră a tuturor. Concretizate întotdeauna în hotărîri de partid, acestea sînt pentru fiecare comunist și candidat de partid ghid prețios în acțiune.

Pentru sprijinirea tovarășilor noștri de muncă în îndeplinirea sarcinilor ce le revin nu sînt folosite numai ședințele de birou sau adunările generale. Fiecare membru al biroului organizației de bază în sectorul de care răspunde are grijă să mai discute cu oamenii pe parcurs, informîndu-se asupra felului cum activează și ajutîndu-i pe loc să-și corecteze lipsurile, să lucreze mai bine. Am hotărît ca în viitor să folosim mai mult gazeta de perete, deoarece ne-am convins că aceasta este un bun mijloc de îmbunătățire a muncii.

Partidul cere membrilor săi să fie luptători fermi și neobosiți pentru traducerea în viață a tuturor hotărîrilor sale. Este un lucru știut de toți membrii organizației de bază din școala noastră. În consecință, fiecare, la locul său de muncă, avînd de îndeplinit o sarcină mai mică sau mai mare, se străduiește să-și aducă contribuția la înfăptuirea acestor hotărîri. Cît privește biroul organizației de partid, acesta caută să creeze toate condițiile ca oamenii să poată desfășura o activitate cît mai organizată și cît mai bogată în conținut.

MARIA BOBOC
învățătoare emerită,
secretara organizației de partid
de la școala medie nr. 8
București

„Temă pentru acasă".

ROLUL HOTĂRÎTOR

Am asistat anul trecut, într-o seară tîrzie de iarnă, la o discuție aprinsă. Mă aflam la o școală medie, după o ședință a consiliului pedagogic. În cancelarie rămăseseră numai doi profesori care, deși își îmbrăcaseră paltoanele și păreau în fiece moment gata de plecare, continuau să se contrazică de aproape o oră. Cel tînăr, înalt, vorbea repede, gesticulînd agitat. Celălalt, un profesor mai vîrstnic, cărunt, cu o figură de bonom, zîmbea mereu și, după fiecare tiradă a tînărului, repeta calm, dar cu o convingere nestrămutată.

— Pedagogul are rolul hotărîtor!

— Bine — protesta tînărul — dar pedagogul nu-l are pe elev sub supraveghere decît atîta timp cît se află la școală. După aceea, el intră sub alte influențe. În afara școlii îl așteaptă familia, prietenii... Și dacă factorii din afara școlii nu acționează asupra lui în același sens în care acționează școala, înseamnă că toate strădaniile pedagogului sînt zadarnice.

— Totuși, pedagogul are rolul hotărîtor...

Mi-a fost dat să mai aud această frază zilele trecute, la școala medie nr. 2 din comuna Militari. Mi-a repetat-o profesorul Caius Pop, care e diriginte la clasa a XI-a „B". Nu nu, mai că mă-a repetat-o, dar a ținut să mă convingă, cum se spune, „pe viu" de justețea ideii pe care-o exprimă. Era după orele de curs și tov. Pop se pregătea tocmai să viziteze familiile a doi elevi din clasa la care este diriginte. L-am însoțit.

ACASĂ LA RADU

Radu a venit tocmai de la școală. În casă e cald. Și-a scos caietele și cărțile: se pregătește să-și facă temele. Apoi vrea să termine de citit o carte. Trebuie să se grăbească, fiindcă seara are repetiție la cercul de teatru. Iată însă că se aude soneria. Este, desigur, un prieten. Radu e gata să lase totul și să se ducă. Dar mama îl privește aspru: „Fii liniștit. Mă duc eu". În ușă un tînăr cu aspect de „bulevardist" se leagănă încurcat de pe un picior pe altul.

— Aș vrea... cu Radu...

— Radu are treabă.

Răspunsul sună sever și ușa se închide.

Astfel de scene se repetă, în ultimul timp, din ce în ce mai rar.

★

Cînd l-au văzut pe diriginte, părinții lui Radu s-au speriat: „Iar a făcut vreo năzbîtie!" Nu, Radu n-a făcut nici o năzbîtie. A trecut destul de multă vreme de cînd vizitele dirigintelui la părinții lui Radu erau un motiv de întristare. Pe atunci Radu era un răsfățat, care specula sentimentalismul mamei sale. Avea în cartier un prieten mai mare decît el, care candidase de cîteva ori fără succes la diferite facultăți și acum tăia frunză cîinilor. Nu sosea bine de la școală, că-l și chema „prietenul". Cînd dirigintele a aflat aceste lucruri i-a sfătuit pe părinți să fie mai energici, să caute să-l scoată de sub influența acestui gen de „prieteni". La început a fost mai greu. Dar, treptat, datorită atitudinii părinților — care în urma recomandărilor dirigintelui au devenit mai severi — Radu a fost nevoit să renunțe la vechii săi prieteni. În același timp, atenția sa a fost canalizată spre alte preocupări. Hoinăreala din timpul liber a fost înlocuită cu lectura unor cărți frumoase. Pe de altă parte, dirigintele a căutat să-i dea diferite sarcini interesante, pentru a căror realizare Radu era de asemenea silit să renunțe la orele sale de hoinăreală. În cele din urmă, Radu a început să se schimbe și a devenit unul dintre elevii buni ai clasei. Profesorii sînt mulțumiți de el și părinții îi sînt recunoscători dirigintelui care i-a ajutat să-și transforme copilul. În discuția pe care o poartă acum cu mama lui Radu, dirigintele apreciază pozitiv felul în care a procedat în ultimul timp cu fiul ei și o sfătuiește să continue să-l supravegheze îndeaproape. Deocamdată Radu nu are suficientă voință pentru a se putea hotărî să renunțe singur la vechii săi prieteni deși e convins că aceștia nu-l pot influența în bine. De aceea atitudinea autoritară a părinților este foarte binevenită în acest caz. Rămîne însă deschisă problema educării voinței lui Radu. Despre aceasta dirigintele va mai discuta cu părinții lui în vizitele care vor urma.

HIPERION ÎN DECLIN

Hiperion e o glumă, o poreclă pe care i-au dat-o colegii lui Gheorghiță, a cărui familie o vizitează acum dirigintele. Porecla are la bază un pretext minor (pentru că vorbea în timpul orelor cu colegul său, Gheorghiță a fost izolat într-o bancă din fund), dar nu e în totul gratuită. Deși în aparență comunicativ, acest elev are o fire închisă. De aceea, pedagogilor le este foarte greu să afle cauzele unor atitudini ale sale. Era un elev foarte bun și foarte sîrguincios. De cîtva timp sîrguința sa a început să scadă.

Mama e îngrijorată. Băiatul a luat în ultima vreme note proaste. Ea l-a certat. Copilul a stat în picioare, cu ochii în pămînt și nu a încercat să se justifice. A tăcut cu încăpățînare. Pe urmă a promis că o să se îndrepte, că o să se apuce iar de muncă. Dar peste cîteva zile a mai căpătat un 4. Tatăl nu mai stă de vorbă cu el. Îl privește aspru și refuză să-i vorbească. Băiatul suferă, dar tace și el.

Mama nu poate înțelege de ce fiul ei nu mai e cel de altădată. A dovedit doar că e capabil, că atunci cînd vrea știe să învețe. Chiar și ea se gîndea cu cîteva zile în urmă că ar fi bine să vină la școală să stea de vorbă în privința băiatului. Ce este de făcut? La această întrebare numai dirigintele îi poate răspunde. De sfatul și îndrumarea lui poate să depindă schimbarea copilului ei. Și dirigintele nu întîrzie să-și spună părerea.

Venirea lui era, după cîte se vede, așteptată. Din discuții reiese că s-a greșit, că au greșit atît profesorii, cît și familia, atunci cînd l-au pedepsit pe elev cu izolarea. Ei n-au încercat, înainte de a-l pedepsi, să afle cauza delăsării lui, pentru a o înlătura. Dirigintele i-a ajutat să înțeleagă acum că trebuie să renunțe la această pedeapsă, să vorbească prietenește cu băiatul, să vadă de ce nu mai învață așa cum învăța înainte. Izolarea ar fi putut avea consecințe grave. Dirigintele le-a explicat părinților că, înainte de a-și pedepsi fiul, trebuie să-l înțeleagă, că abia atunci cînd vor cunoaște motivele care au determinat schimbarea lui vor putea să-și dea seama ce fel de măsuri trebuie să ia. Totodată dirigintele a recomandat părinților să apeleze la sfaturile și la îndrumarea sa ori de cîte ori va fi nevoie.

★

Înainte de a mă despărți de tovarășul Caius Pop i-am relatat discuția pe care o ascultasem anul trecut. Într-adevăr, asupra elevilor își exercită influența și alți factori exteriori școlii. Părinții pot proceda greșit cu copiii lor. Elevul poate să-și aleagă prietenii nefericite. Dar pedagogul trebuie să-l urmărească pe elev și în afara școlii și să aibă grijă ca mediul în care trăiește el să exercite asupra sa o influență pozitivă. „Așa că — a conchis tov. Caius Pop — pedagogul are rolul hotărîtor".

OCTAVIAN BUZESCU

Un aparat pentru predarea aritmeticii

Buna predare a aritmeticii în școala elementară reclamă permanenta folosire a materialului didactic, cu scopul de a trezi atenția și interesul elevilor, de a le dezvolta capacitatea de abstractizare. Călăuzindu-mă după acest principiu m-am preocupat de confecționarea unui aparat care să înlesnească însușirea de către elevi a sistemului metric, cunoașterea relațiilor dintre diferite măsuri și formarea deprinderilor de a se folosi de unitățile de măsură.

Aparatul este confecționat din lemn de brad sau placaj vopsit în ulei, iar construcția sa este simplă. Eventual el poate fi confecționat și din carton, aducîndu-i-se modificări în funcție de posibilități, dar respectîndu-se principiile de bază.

În cinci rînduri orizontale sînt scrise măsurile de lungime, capacitate, greutate, suprafață și volum (unitățile, multiplii și submultiplii), rezervîndu-se pentru fiecare unitate de lungime, capacitate și greutate cîte un pătrățel, pentru cele de suprafață cîte două pătrățele, iar pentru unitățile de volum cîte trei pătrățele (vezi figura).

În lungul acestor rînduri, deasupra și dedesubtul fiecăruia, se întind bine sîrmulițele A—A' și a—a'.

Pe sîrmele de deasupra fiecărui rînd alunecă cîte un cursor de sîrmă (V) terminat la capătul de jos cu un ochi în formă de virgulă. De sîrmele întinse dedesubtul fiecărui rînd se agață cartonașele cu cifrele folosite la formarea numerelor cu care se lucrează.

În partea de jos aparatul este prevăzut cu 10 casete, în care se păstrează un număr suficient de cartonașe cu cifrele corespunzătoare.

Pentru formarea unui număr complex — de exemplu 5 dam și 7 cm. — se folosesc cifrele 5 și 7, care se agață de sîrmulița a—a' sub unitățile respective (fig. 2). Dacă vrem ca acest număr complex să fie transformat într-un număr simplu, concret și întreg, completăm pătrățelele rămase libere cu zerouri, obținînd astfel numărul 5007 cm.

Prin deplasarea virgulei ce se mișcă pe sîrma 'A—A', centimetrii pot fi transformați în orice alte mărimi. De pildă, pentru a transforma 5007 cm. în metri se deplasează virgula după cifra așezată în dreptul patratului care indică metri, elevii cunoscînd că partea ce se află în stînga virgulei reprezintă întregii. Vom obține în felul acesta numărul 50,07 m. (fig. 3). La fel se procedează la orice transformare.

De pildă, pentru formarea numărului 15 m^2 și 8 cm^2 se iau cifrele 1—5—8 și se agață sub unitățile respective, elevii dîndu-și astfel seama că fiecare unitate pentru măsurarea suprafețelor se scrie cu cîte două cifre. Pentru transformarea acestui număr complex într-un număr simplu se completează pătrățelele rămase libere între cifrele respective, cu zerouri, obținîndu-se astfel numărul 150008 cm pătrați. Prin deplasarea virgulei centimetrii pătrați pot fi transformați în orice alte mărimi.

În felul acesta orice număr complex poate fi transformat cu ușurință în număr simplu sau zecimal, iar elevii înțeleg mecanismul creșterii sau descreșterii multiplilor și submultiplilor unităților de măsură din zece în zece, din sută în sută sau din mie în mie.

În toate aceste operații profesorul trebuie să se ferească de însușirea mecanică de către elevi a cunoștințelor despre sistemul metric, cerîndu-le să explice operațiile ori de cîte ori folosesc aparatul respectiv.

Prof. ȘT. CARAGHIAUR

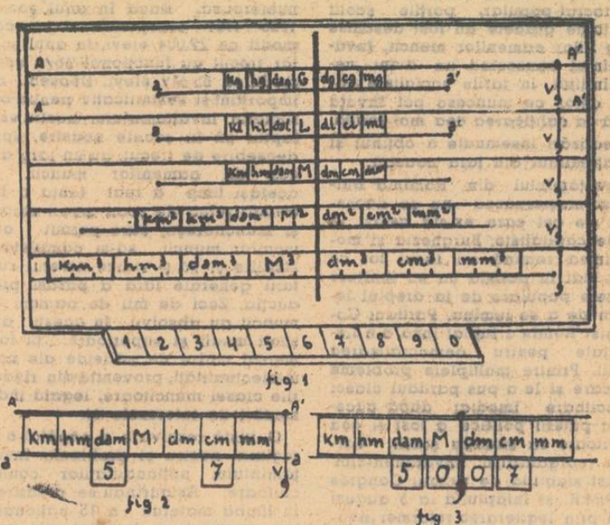

fig 1

fig 2

fig 3

Despre munca metodică

Răsfoind cataloagele

(Urmare din pag. 1)

de atunci n-a mai fost notat la acest obiect. În această situație sînt și elevii Rizea Maria, din clasa a VIII-a, care a primit nota 4 la matematică la data de 4 octombrie, Stoi Gheorghe, din clasa a XI-a, care are note mici la fizică, chimie și latină, Ghencu Voica și Lăzăreanu Gheorghe din clasa a V-a etc. Din această cauză mulți profesori se vor vedea puși în situația să încheie media trimestrială a elevilor din această categorie pe baza unei sau cel mult a două note la oral, ceea ce nu poate reflecta situația reală a cunoștințelor lor. Ar fi fost necesar ca acești elevi să fie ascultați de mai multe ori și notați cu regularitate, pentru ca profesorul să aibă posibilitatea nu numai să-și dea seama de nivelul lor real de cunoștințe, ci și să-i stimuleze să urmărească felul în care ei au progresat la obiectul respectiv.

Printre cei de mai sus sînt și unii fii de muncitori ai căror părinți, fiind în producție, nu au posibilitatea să-i ajute și să-i supravegheze îndeajuns în pregătirea lecțiilor. Profesorii respectivi au datoria să se preocupe mai îndeaproape de buna pregătire a acestor elevi. Este adevărat că în ultimul timp conducerea școlii medii și cadrele didactice s-au gîndit să organizeze ore de meditații și chiar ore suplimentare pentru pregătirea fiilor de muncitori. Dacă profesorii s-ar ocupa însă de pregătirea fiilor de muncitori în primul rînd în orele de clasă, examinîndu-i mai des și cu mai multă atenție, ajutîndu-i să-și însușească temeinic cunoștințele n-ar mai fi nevoie să se recurgă la ore suplimentare prea numeroase, care îi supraîncarcă pe acești elevi.

Mai sînt încă profesori care, văzîndu-se la sfîrșitul trimestrului fără note suficiente în catalog, recurg la o lucrare scrisă de control pentru a avea astfel posibilitatea să încheie mediile trimestriale. Fără îndoială că, mai ales în condițiile unor clase cu mulți elevi, lucrările scrise de control — așa numitele extemporale — constituie un mijloc bun de control al cunoștințelor elevilor. Dar controlul nu trebuie să se limiteze aici. Toți învățătorii și profesorii au datoria să se ocupe de verificarea cunoștințelor elevilor la fiecare lecție, să insiste mai mult asupra acelora care au primit note mici și, mai ales, asupra acelora ai căror părinți sînt în producție și nu-i pot ajuta suficient în pregătirea lecțiilor, să pună note elevilor ori de cîte ori sînt ascultați.

Folosind în mod just sistemul de notare, verificînd cu regularitate cunoștințele elevilor, învățătorii și profesorii au posibilitatea să stimuleze în permanență buna pregătire a acestora.

Lîngă fiecare întreprindere din patria noastră există un cabinet tehnic unde, în funcție de specificul producției din întreprinderea respectivă, se studiază și se popularizează noi metode de muncă și se realizează un larg schimb de experiență. Același rol ar trebui să-l joace și cabinetele și colțurile metodice din școli.

În orașul nostru există mai multe școli ale căror cabinete și colțuri metodice desfășoară o muncă susținută. De exemplu, cabinetele școlilor de 7 ani nr. 1, nr. 12 și nr. 10 și cabinetul școlii medii nr. 2 au luat în dezbatere probleme importante puse de viața școlilor respective, reușind să orienteze just munca cadrelor didactice. Cabinetele metodice de la școala medie nr. 2 și de la Institutul pedagogic de învățători au desfășurat cercetări privitoare la munca în rîndurile părinților. Rezultatele acestor cercetări au constituit obiectul unor comunicări făcute în cadrul sesiunilor regionale și centrale ale lecturilor pedagogice. Rezultate bune s-au obținut și la grădinița nr. 2, unde tovarășa educatoare Ștefania Alexandrescu a desfășurat cercetări legate de munca cu preșcolarii.

Planurile muncii metodice întocmite de școlile din orașul nostru pentru acest an școlar relevă și ele multe aspecte pozitive. La școala medie nr. 1, de pildă, există o preocupare deosebită pentru popularizarea experienței pozitive în predare. Comisiile metodice de la această școală și-au propus să dezbată probleme ca folosirea textului în predarea gramaticii, metodica controlului temelor pentru acasă, interpretarea textelor din autorii clasici etc. Cabinetul metodic de la școala medie nr. 2 și-a propus, printre altele, să studieze problema muncii independente a elevilor, problema prevenirii rămînerii în urmă la învățătură a elevilor etc. La școlile de 7 ani nr. 1, nr. 2, nr. 10, nr. 12 și nr. 15 găsim preocuparea de a se studia și rezolva probleme ca realizarea educației patriotice în predarea unor obiecte de învățămînt, dezvoltarea gîndirii independente a elevilor, rolul cunoașterii individuale a elevilor în munca educativă, problema educației estetice etc.

Pentru ca munca metodică din școli să se desfășoare cu rezultate mai bune decît în anii precedenți este necesar, însă, să fie înlăturate unele lipsuri care mai există în planurile de muncă metodică.

O lipsă comună tuturor școlilor în această privință este aceea că rup munca metodică de activitatea consiliului pedagogic. Să luăm un exemplu: în planul muncii metodice de la școala medie nr. 2 este inclusă și tematica consiliului pedagogic. Acesta este un lucru bun. Cercetînd însă situația mai îndeaproape, constatăm că nu există o legătură între această tematică și obiectivele muncii metodice. Or, tocmai consiliul pedagogic ar trebui să sintetizeze, să tragă concluziile pe marginea activității metodice desfășurate de cadrele didactice, ar trebui să constituie principalul centru al gîndirii pedagogice din școală.

O sarcină importantă a muncii metodice din școli este studierea lucrărilor nou apărute în domeniul pedagogiei, științei, literaturii pentru copii etc. Această preocupare nu se reflectă însă în nici unul din planurile de muncă metodică ale școlilor din Craiova. În aceeași ordine de idei menționez lipsa de grijă a cabinetelor și colțurilor metodice din școli pentru a pune la îndemîna cadrelor didactice colecțiile ziarelor și revistelor de specialitate — lipsă comună tuturor școlilor din oraș.

În multe din școlile orașului (școlile medii nr. 1, nr. 2, nr. 4, școlile de 7 ani nr. 3, nr. 12 și altele) se duce o activitate remarcabilă în scopul îmbogățirii materialului didactic. Dar nici una din școli nu a dat acestei activități un caracter organizat în cadrul muncii metodice.

Este bine că problema schimbului de experiență între cadrele didactice prin lecții deschise ocupă un loc important, în cadrul muncii metodice, la toate școlile din oraș. Și obiectivele schimbului de experiență sînt, în general, fixate just. Bunăoară, la școala de 7 ani nr. 2 se va urmări prin lecții deschise metodica predării noțiunilor de istorie la clasele a III-a și a IV-a, metodica efectuării experiențelor la fizică pe grupe de elevi etc. Sînt însă și cazuri cînd obiectivele lecțiilor deschise au un caracter general (spre exemplu, la o lecție de aritmetică se fixează ca obiectiv „metodica predării aritmeticii", la gramatică „predarea lecțiilor de gramatică"), nefiind legate de condițiile specifice predării la anumite materii. Așa se întîmplă la școlile medii nr. 3 și nr. 4 și la școlile de 7 ani nr. 6 și nr. 7. Și mai grav ni se pare faptul că unele școli au redus pur și simplu munca metodică la lecții deschise — ceea ce denotă, fără îndoială, o greșită înțelegere a problemei.

În multe din planurile de muncă metodică abundă referatele. Fără îndoială că prezentarea unor referate cu caracter metodic este necesară dacă în ele se tratează probleme concrete, importante pentru întreg învățămîntul nostru sau pe care le ridică predarea anumitor obiecte în școala respectivă. Din păcate, însă, nu totdeauna referatele ținute în școli corespund unor asemenea necesități. De multe ori ele sînt simple reproduceri din metodicile unor anumite obiecte — metodici pe care trebuie să le studieze individual fiecare profesor care predă o anumită materie. Asemenea referate, care constituie un adevărat exemplu de formalism în munca metodică, se pot întîlni în multe planuri de muncă metodică ale școlilor din Craiova.

Examinînd planurile de muncă metodică constatăm că cercetarea pedagogică a unor probleme care necesită să fie urmărite în timp — eventual chiar 2—3 ani — este cu totul absentă din preocupările școlilor noastre. Orientarea muncii metodice către asemenea obiective ar contribui însă într-o mare măsură la îmbogățirea experienței cadrelor didactice, la ridicarea calității învățămîntului.

Munca metodică desfășurată în școlile din orașul nostru a înregistrat o serie de rezultate care au contribuit la ridicarea calității învățămîntului. Este necesar însă ca activitatea în acest domeniu să fie îmbunătățită. Aceasta este una din preocupările actuale ale secției noastre de învățămînt și cultură.

D. CIOCIRLAN
șeful secției de învățămînt și cultură
a orașului Craiova

Din experiența unei școli

(Urmare din pag. 1)

tate rînduri vizite pe grupe ale elevilor la școlile cu limba de predare română din localitate. Elevii români au răspuns cu drag acestor vizite. Copiii au reușit să se cunoască bine unii pe alții, au discutat cum este mai bine să-și pregătească lecțiile, au vorbit despre activitatea lor în cadrul organizațiilor de tineret, s-au plimbat împreună, au făcut sport, au cîntat. Participarea laolaltă a elevilor români și maghiari la serate literare, la întruniri tovărășești, la spectacole, la acțiuni obștești, a dus de asemenea la stabilirea unor prietenii sincere și trainice.

Întîlnirile elevilor cu luptători din ilegalitate, cu fruntași în producție, învățarea cîntecelor populare și de masă vin să întregească educația patriotică a elevilor. Atașamentul acestora față de popor, față de patrie se manifestă adesea prin participarea lor entuziastă la acțiunile de interes obștesc: la înfrumusețarea orașului, la îngrijirea monumentelor, la colectarea fierului vechi, a hîrtiei etc.

Diriginții caută stăruitor să-i ajute pe elevi încă din școală să-și aleagă o meserie, să se îndrepte spre munca în uzine și pe ogoare. Orientarea profesională se realizează prin lectura unor cărți ca „Alegerea nu este grea", „Ce știi despre lume" etc., prin discuțiile în jurul lor, dar mai ales prin contactul direct cu producția, cu cei ce muncesc. Ca urmare, mulți elevi și-au exprimat dorința de a intra în producție după absolvirea școlii.

Este lesne de înțeles că la rezultatele arătate s-a ajuns prin eforturi susținute, prin consecvență în muncă din partea tuturor pedagogilor. Ei năzuiesc spre noi realizări, spre noi succese. În această direcție sînt îndreptate acum toate preocupările lor.

COMENTARII

Terra incognita

Lecție de istorie la clasa a V-a de la școala din Strejești de Jos, raionul Drăgășani. La verificarea cunoștințelor, profesoara îi ascultă pe elevi despre așezarea, hotarele, reliefu și populația Greciei antice. Aproape de catedră, pe peretele lateral din dreapta, stă prinsă harta planigiobului. Lumina bate din spate, încît contururile hărții se topesc în penumbră, iar Grecia — redusă pe hartă la cîțiva centimetri pătrați — abia dacă o poți bănui.

Să urmărim prima parte a lecției.

PROFESOARA: În ce parte a Europei se află Grecia?

UN ELEV: Grecia este așezată în partea de Sud a Europei.

PROFESOARA: Bine. Treci și arată pe hartă.

Elevul ieșe la riglă și începe să caute. Nu găsește. Profesoara încearcă să-l vină în ajutor:

— Cu cine se mărginește Grecia la Est?

Elevul renunță la hartă. Se întoarce spre profesoară și răspunde:

— La Est Grecia se mărginește cu Marea Egee.

— Dar la Vest?

— La Vest cu Marea Adriatică.

— Și la Sud?

— Cu Marea Mediterană.

— Acum arată pe hartă.

După multe căutări, elevul reușește în sfîrșit să descopere pe hartă o peninsulă cît degetul lui mic, pe care scrie „Grecia". Elevii din primele bănci se apleacă mult înainte, încercînd s-o găsească și ei. Cei din fund renunță.

Lecția continuă. Se vorbește despre provinciile Greciei, despre insule, munți, cîmpii, ape. Elevii răspund automat, completînd din imaginație ceea ce pe hartă, din locul în care se află, nu se poate vedea.

Ne întrebăm: de ce profesoara n-a folosit la lecția respectivă harta Europei, pe care conturul și reliefu Greciei erau mult mai vizibile? Și de ce n-a așezat harta în colțul din stînga al clasei, ca să fie cu fața spre elevi și în același timp orientată spre lumină? O mică neglijență. O neglijență plină de urmări negative, căci elevii au memorat mecanic ceea ce trebuia neapărat intuit pe hartă. În felul acesta, Grecia a rămas pentru ei o simplă înșiruire de nume, o țară fără contur: Terra incognita.

I. A.

Pregătirea şcolilor pentru iarnă

Şcoala medie nr. 2 din Craiova a terminat toate pregătirile impuse de o bună funcţionare în sezonul de iarnă. Au fost revizuite acoperişurile şi instalaţiile de electricitate pentru a preîntîmpina defecţiunile posibile, s-a făcut aprovizionarea cu combustibil şi au fost terminate lucrările de instalare a caloriferului începute încă de anul trecut. Pentru efectuarea lucrărilor impuse de buna pregătire a şcolii în sezonul de iarnă un sprijin preţios a fost acordat de comitetul de părinţi al acestei şcoli. Din activitatea acestuia amintim, de pildă, realizarea instalaţiilor de caloriter, care va aduce şcolii mari economii de combustibil şi de fonduri.

La grupul şcolar sanitar din Buzău, aprovizionarea pentru cantina şcolii a fost asigurată din timp, majoritatea produselor fiind recoltate de la gospodăria agricolă anexă a grupului şcolar. Instalaţiile de încălzire ale şcolii au fost şi ele verificate şi îmbunătăţite.

La rîndul lui, centrul şcolar agricol din Buzău a luat iniţiativa de a aproviziona din producţia fermei didactice şi alte şcoli profesionale, tehnice şi de cultură generală din localitate. Pentru o cît mai bună folosire a localului şcolii, atelierele pentru efectuarea reparaţiilor de maşini agricole au fost mutate într-o încăpere nouă, special amenajată. Instalaţia electrică şi termică a noilor ateliere, ca şi suprafaţa ferestrelor, care permite în cele mai bune condiţii iluminarea directă, asigură ucenicilor şi elevilor centrului şcolar agricol din Buzău condiţii optime pentru desfăşurarea practicii în timpul iernii.

Intense pregătiri pentru perioada de iarnă s-au desfăşurat la şcoala tehnică şi tehnică de maiştri din Galaţi. O dată cu terminarea şi darea în funcţiune a noii clădiri a căminului şcolii a fost instalată o centrală termică de mare capacitate, care asigură încălzirea întregului complex de clădiri ale şcolii.

O preocupare deosebită pentru pregătirile de iarnă ale şcolilor a vădit în acest an sfatul popular al raionului Bacău. Comitetul executiv al sfatului popular a analizat încă din luna septembrie modul cum decurg aceste pregătiri în şcoli. Cu ajutorul sfatului toate localurile de şcoală din raion au fost reparate încă din timpul verii, înlocuindu-se sobele care nu mai puteau fi folosite. Internatele au fost de asemenea reparate şi amenajate în vederea bunei funcţionări pe timpul iernii.

Este ştiut că, în anii trecuţi, cele mai multe greutăţi erau întîmpinate de către şcoli în aprovizionarea cu lemne. Acum însă, datorită grijii sfatului popular raional, toate şcolile din raionul Bacău sînt aprovizionate cu lemne pînă la sfîrşitul anului şcolar, o parte din ele avînd lemne şi pentru anul şcolar viitor.

Pregătirile pentru iarnă sînt satisfăcătoare şi în ce priveşte şcolile din oraşul Bacău. Pentru multe din acestea, problema cea mai importantă în cadrul pregătirilor de iarnă a fost aceea a aprovizionării cantinelor şcolare. Cantina şcolii pedagogice s-a aprovizionat cu cantităţi suficiente de cartofi, varză, zarzavaturi şi alimente, pregătindu-şi cu posibilităţi proprii cea mai mare parte din conserve. Şi celelalte cantine şcolare din oraş s-au aprovizionat cu tot ce este necesar pentru a putea pregăti elevilor o masă gustoasă şi consistentă.

La şcolile de meserii din Galaţi şi Giurgiu s-a prevăzut efectuarea unor transformări menite să îmbunătăţească condiţiile de practică ale ucenicilor în atelierele-şcoală şi condiţiile de realizare a planului în atelierele de producţie. Planificarea cu întîrziere a acestor lucrări, tărăgănarea executării lor au făcut ca nici pînă la această dată atelierele noi amenajate să nu asigure condiţii pentru desfăşurarea practicii în perioada de iarnă. În mod special, la şcoala de meserii din Giurgiu instalaţia electrică şi de încălzire, defectuoasă şi insuficientă, îngreunează mult lucrul, mai ales în atelierele de ajustaj, unde se cere o deosebită precizie şi uşurinţă în mişcări. Şcoala nu s-a preocupat, în general, de amenajarea atelierelor, existînd pericolul ca, în cazul unei ierni mai aspre, să se sisteze total lucrul în unele ateliere de producţie.

Conducerile şi personalul administrativ al şcolilor mai sus menţionate trebuie să depună toate eforturile pentru a asigura într-un timp cît mai scurt terminarea completă a lucrărilor strict necesare, astfel încît activitatea de instruire practică în perioada de iarnă să se poată desfăşura neîntrerupt.

La şcoala de meserii din Rîmnicu-Vîlcea nu a fost încă asigurată pe deplin aprovizionarea cu combustibil şi alimente pentru întreaga perioadă de iarnă. Conducerea şcolii trebuie să ceară în mai mare măsură, pe această linie, ajutorul comitetului de părinţi, al cărui membri sînt în bună parte colectivişti şi ţărani muncitori.

Vinovate de lipsurile de mai sus sînt şi secţiile de învăţămînt de pe lîngă sfaturile populare, care n-au controlat şi n-au ajutat suficient şcolile respective în vederea pregătirii lor pentru iarnă.

Aspectele evidenţiate în legătură cu pregătirile gospodăreşti ale şcolilor pentru anotimpul rece vădesc că, în general, această importantă problemă a constituit o preocupare de frunte a conducerii şi personalului administrativ din şcoli. În zilele acestea se cere însă intensificarea la maximum a eforturilor în scopul asigurării depline a bazei materiale pentru desfăşurarea activităţii instructiv-educative din şcoli în perioada de iarnă.

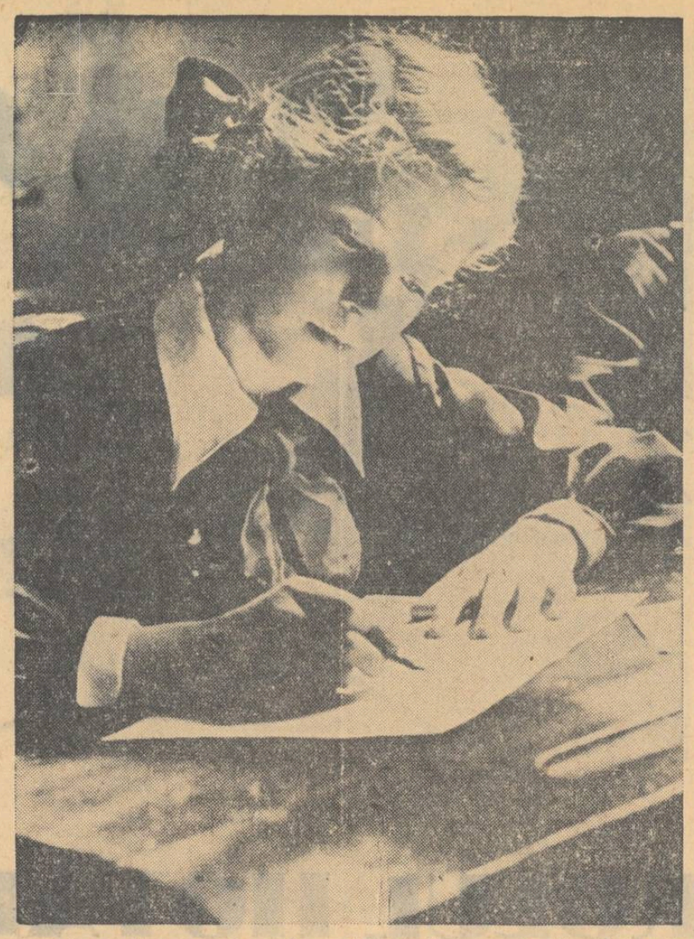

Irina Vaghina, elevă la şcoala nr. 173 din Moscova, în timpul orei de limba rusă.

Filateliştii

De cîtva timp, Capitala este martora unui fapt pe cît de insolit, pe atît de frumos şi interesant. Pe străzile bătrînului oraş al lui Bucur a apărut, printre ultimele tipuri de tramvaie şi troleibuse, un vehicul care pare a fi descins din secolul trecut: un poştalion galben, tras de şase cai albi cu hăţuri bătute în ţinte, cu surugii şi călătorii în costume de epocă. Începem să renunţăm oare la bunurile civilizaţiei? De loc. Poştalionul pe care îl vedem nu e decît mesagerul sărbătorii pe care o trăieşte poşta românească astăzi, la împlinirea unui veac de existenţă.

În sălile Palatului poştei din Calea Victoriei a fost organizată o expoziţie la care poţi admira mărci din toate colţurile lumii şi din toate epocile pe care le-a cunoscut istoria poştei. Minusculele timbre cu marginile zimţate, înfăţişînd o infinitate de culori şi desene, s-au adunat de pretutindeni la aniversarea prietenului lor „Cap de bour".

Zilnic grupuri de elevi din cele mai diferite vîrste se perindă prin faţa standurilor expoziţiei, întîrzie îndelung în faţa panourilor, comentează cu aprindere valoarea mărcilor sau scot exclamaţii admirative în faţa unor piese rare. Aceştia sînt filateliştii. Pentru foarte mulţi elevi colecţionarea de mărci poştale constituie o adevărată pasiune. Lor li s-au rezervat în expoziţie cîteva standuri în care au fost expuse colecţiile cele mai interesante adunate de copii. Vizitatorii pot vedea expuse aici colecţiile Casei pionierilor din Constanţa sau ale Palatului pionierilor din Bucureşti, alături de numeroase colecţii individuale. Aceste colecţii reprezintă încă o mărturie a educaţiei pe care elevii o primesc în şcoală. Ei au axat exponatele lor pe diferite teme, întrecîndu-se parcă în găsirea unor idei cît mai originale şi mai bogate în conţinut: „Pacea va învinge războiul", „Ştiinţa şi arta în slujba poporului", „Răsplata muncii împlinite", „Flora şi fauna", „A 40-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie", „Porumbelul păcii", „Cînd mă uit pe harta ţării mele", „Sport", „Povestea republicii", „Victoria împotriva fascismului" etc.

Colecţiile elevilor dovedesc, în egală măsură, interesul lor pentru problemele ştiinţifice cît şi pentru cele social-politice. Colecţionarea de mărci îi ajută să înveţe numeroase lucruri noi.

Pentru a aduna mărci cît mai variate elevii au legat prietenii cu tineri din numeroase părţi ale lumii. Deşi îi despart „mări şi ţări", ei au găsit în aceste minunate bucăţele de hîrtie un limbaj comun de înţelegere internaţională.

Pasiunea micilor filatelişti nu e un simplu divertisment, ci un mijloc de a învăţa, de a cunoaşte lumea şi de a-i preţui valorile.

O. B.

Dezvoltarea continuă a sistemului învăţămîntului public în U.R.S.S.

Tezele C.C. al P.C.U.S. şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. ce vor fi prezentate spre discutare Sovietului Suprem

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite Tezele Comitetului Central al P.C.U.S. şi ale Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., „Cu privire la întărirea legăturii şcolii cu viaţa şi la dezvoltarea continuă a sistemului învăţămîntului public în ţară", publicate la 16 noiembrie.

Tezele au fost aprobate la 12 noiembrie de plenara Comitetului Central al P.C.U.S. Această problemă va fi prezentată spre discutare Sovietului Suprem al U.R.S.S. Tezele sînt publicate pentru a fi discutate de întregul popor.

După cum se subliniază în teze, „şcoala sovietică este chemată să pregătească oameni multilateral instruiţi, care să cunoască bine bazele ştiinţei şi totodată oameni apţi pentru o muncă fizică sistematică, să cultive în rîndurile tineretului năzuinţa de a fi util societăţii, de a participa activ la realizarea valorilor necesare societăţii".

Se prevede ca după absolvirea şcolii de opt ani întregul tineret să se încadreze într-o muncă utilă societăţii. Prin aceasta vor fi create condiţii de mai mare egalitate în muncă şi învăţămînt pentru toţi cetăţenii.

Studierea bazelor ştiinţei în şcoala medie va fi legată de munca în producţie din industrie sau agricultură.

În decurs de 4—5 ani — trecerea la învăţămînt obligator de 8 ani

Tezele trasează ca primă etapă a învăţămîntului mediu — şcoala obligatorie de opt ani în locul celei de şapte ani care există actualmente.

Tezele recomandă ca trecerea şcolilor de la învăţămîntul obligator de şapte ani la cel de opt ani, precum şi organizarea diferitelor şcoli în etapa a doua de învăţămînt să se înceapă cu anul şcolar 1959—1960. Această trecere trebuie să fie terminată în decurs de 4—5 ani.

În etapa a doua de învăţămînt tineretul va face studii medii complete. Se propune ca aceasta să se realizeze cu ajutorul şcolilor pentru tineretul muncitoresc şi sătesc, prin şcoala medie politehnică de cultură generală cu instruire practică şi prin şcoli medii tehnice.

Se prevede menţinerea şcolilor pentru copiii deosebit de înzestraţi pentru muzică, arta coregrafică şi arta plastică. **Se pune problema creării de şcoli speciale pentru tineretul care are înclinaţii şi aptitudini deosebite pentru matematică, fizică, chimie, biologie.**

Se propune să se îmbunătăţească radical studierea limbilor străine în şcoli, să se extindă numărul de şcoli în care unele materii să fie predate în aceste limbi. Se subliniază necesitatea de a se lichida subaprecierea educaţiei fizice şi estetice a elevilor.

Tezele menţionează rolul important al cadrelor didactice şi al ştiinţei pedagogice în reorganizarea sistemului învăţămîntului public.

În prezent, în U.R.S.S. există aproximativ două milioane de cadre didactice faţă de 280.000 cîte erau în 1914.

Partidul Comunist, se arată în teze, consideră ca o sarcină principală a viitorului continuu al învăţămîntului oamenilor muncii de toate naţionalităţile din Uniunea Sovietică.

Toţi muncitorii şi colhoznicii să aibă studii medii

Se trasează sarcina ca TOŢI MUNCITORII ŞI MUNCITOARELE, COLHOZNICII ŞI COLHOZNICELE SĂ AIBĂ STUDII MEDII, CEEA CE CONSTITUIE UNA DIN CONDIŢIILE CELE MAI IMPORTANTE PENTRU CONSTRUIREA CU SUCCES A COMUNISMULUI.

Se prevede de asemenea reorganizarea învăţămîntului profesional.

Şcolile existente pe lîngă fabrici şi uzine, şcolile de meserii, feroviare şi altele trebuie să fie transformate în şcoli orăşeneşti tehnico-profesionale specializate, de zi şi serale, cu o durată de şcolarizare de la un an la trei ani, şi în şcoli profesionale săteşti cu o durată de şcolarizare de 1—2 ani. Ele vor pregăti muncitori calificaţi pe ramuri de producţie, mecanizatori, constructori şi alţi lucrători pentru agricultură.

Tezele propun să se perfecţioneze sistemul învăţămîntului mediu special care trebuie să aibă ca bază şcoala politehnică de opt ani şi învăţămîntul mediu complet.

În teze se relevă rolul hotărîtor pe care l-a avut şcoala în revoluţia culturală înfăptuită în U.R.S.S. **Toate popoarele din Uniunea Sovietică au şcoli în limba maternă, tuturor le este deschis accesul larg la învăţămînt şi cultură, a fost lichidat analfabetismul, s-a înfăptuit învăţămîntul general de şapte ani.**

În prezent în şcolile de cultură generală din U.R.S.S. învaţă 28.700.000 de elevi faţă de 9.650.000 în anul 1914. În această perioadă a crescut aproape de 40 de ori numărul elevilor din clasele superioare ale şcolilor medii. Numai în anul 1958 şcolile medii de cultură generală şi şcolile pentru tineretul muncitoresc şi sătesc au fost absolvite de 1.600.000 de tineri şi tinere.

În teze se propune ca în instituţiile de învăţămînt superior să fie primiţi cu precădere tineri care au stagiu în munca practică.

În dezvoltarea şcolii superioare se recomandă să se urmeze în primul rînd linia învăţămîntului seral şi fără frecvenţă. Acest învăţămînt trebuie să fie lărgit prin toate mijloacele şi ridicat la un mai înalt nivel calitativ.

Întrucît în procesul dezvoltării continue a ştiinţei şi tehnicii se creează necesitatea ca specialiştii cu studii superioare să-şi însuşească cunoştinţe noi, în faţa şcolii superioare se pune sarcina ca aceşti specialişti să-şi ridice calificarea fără a fi scoşi din producţie.

Cadre pentru ramurile tehnicii noi

O mare atenţie se va acorda pregătirii cadrelor de ingineri pentru ramurile tehnicii noi, pentru dezvoltarea continuă a muncii ştiinţifice şi a muncii de proiectări şi construcţii. În legătură cu dezvoltarea impetuoasă a ştiinţei şi tehnicii se pune sarcina pregătirii unor specialişti de tip nou care să îmbine cunoştinţele inginereşti cu pregătirea teoretică aprofundată.

În anii următori în U.R.S.S. va căpăta o largă dezvoltare pregătirea de ingineri specializaţi în folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, în automatică şi telemecanică, electronică, construcţia de maşini electrice şi construcţia de aparate, radiotehnică şi telecomunicaţii, tehnologia chimică.

În instituţiile de învăţămînt agricol superior studiile trebuie organizate pe baza marilor gospodării agricole de stat (sovhozuri). Aceste instituţii de învăţămînt sînt menite să devină centre ştiinţifice şi să acorde ajutor agriculturii în ridicarea producţiei.

În prezent, în economia naţională a ţării sînt ocupaţi 7.500.000 de specialişti cu studii speciale superioare şi medii, în timp ce în 1913 numărul acestor specialişti a fost mai mic de 200.000.

Va continua să se dezvolte învăţămîntul universitar. În acest domeniu se prevede ca în anii următori să fie extinsă considerabil pregătirea de matematicieni, îndeosebi în tehnica calculului; biologi şi în primul rînd biofizicieni, biochimişti, fiziologi, geneticieni; fizicieni, în special în domeniul fizicii nucleare şi radiofizicii; chimişti în domeniul catalizei chimice şi al substanţelor polimere.

Se prevede **crearea în universităţi de laboratoare pentru calcule, înzestrate cu maşini electronice, completarea laboratoarelor nucleare cu acceleratoare moderne, organizarea de laboratoare radiochimice şi radiobiologice.**

În teze se subliniază rolul important al studierii de către studenţi a ştiinţelor sociale. Cunoaşterea bazelor marxism-leninismului, se spune în teze, este necesară pentru specialiştii din toate ramurile.

Se propune să se renunţe la concentrarea nejustificată a instituţiilor de învăţămînt superior la Moscova, Leningrad, Kiev şi să se sporească numărul lor în centre industriale noi, îndeosebi în regiunile Siberiei, Orientului Îndepărtat şi în republicile Asiei Centrale.

În prezent aproape de 4 ori mai mulţi studenţi decît în Anglia, Franţa, R.F.G. şi Italia luate la un loc

În prezent, în instituţiile de învăţămînt superior şi în şcolile medii tehnice din ţară învaţă peste 4 milioane de studenţi şi elevi faţă de 182.000 în 1913.

În instituţiile de învăţămînt superior din U.R.S.S. există aproape de patru ori mai mulţi studenţi decît în Anglia, Franţa, R.F.G. şi Italia luate la un loc, a căror populaţie este aproape egală cu cea a Uniunii Sovietice.

C.C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. consideră indicat ca, într-o parte considerabilă a instituţiilor de învăţămînt superior, reorganizarea să fie înfăptuită treptat în decurs de 3—5 ani, începînd din anul 1959.

Menţionînd că reorganizarea şcolilor medii şi superioare afectează interesele a milioane de oameni, C.C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. subliniază în teze că rezolvarea justă a acestei sarcini va avea o importanţă deosebită pentru dezvoltarea continuă materială şi spirituală a societăţii sovietice. APROPIEREA ŞCOLII DE VIAŢĂ VA CREA CONDIŢIILE CU ADEVĂRAT NECESARE PENTRU O MAI BUNĂ EDUCARE A TINEREI GENERAŢII CARE VA TRĂI ŞI VA MUNCI ÎN COMUNISM.

ZIUA INTERNAŢIONALĂ A CHARTEI EDUCATORILOR

(Urmare din pag. 1)

al societăţii noi. În Uniunea Sovietică, unde se construieşte comunismul, scopul educaţiei este determinat de sarcinile acestui măreţ ţel.

După aceleaşi principii democratice se călăuzeşte şcoala în R.P. Chineză şi în celelalte ţări de democraţie populară. În aceste ţări, după instaurarea regimului democrat-popular, porţile şcolii de toate gradele au fost deschise larg fiilor oamenilor muncii, învăţămîntul cunoscînd un avînt nemaiîntîlnit. În ţările socialiste copiii celor ce muncesc pot învăţa pînă la calificarea cea mai înaltă.

Realizări însemnate a obţinut şi învăţămîntul din ţara noastră.

Învăţămîntul din Romînia burghezo-moşierească nu se deosebea de cel care există astăzi în ţările capitaliste. Burghezia şi moşierimea română au făcut tot ce le-a stat în putinţă ca să înlăture masele populare de la dreptul legitim de a se lumina. Partidul Comunist Romîn a luptat încă din ilegalitate pentru democratizarea şcolii. Printre multiplele probleme pe care şi le-a pus partidul clasei muncitoare imediat după cucerirea puterii politice a fost şi cea privitoare la situaţia şcolii. Sarcina reorganizării învăţămîntului a fost stabilită de primul Congres al P.M.R. şi înfăptuită la 3 august 1948 prin legiferarea reformei învăţămîntului. Lupta pentru democratizarea şcolii noastre s-a dus paralel cu lupta împotriva înapoierii culturale, a obscurantismului şi misticismului, a neştiinţei de carte. La sfîrşitul primului plan cincinal neştiinţa de carte a fost lichidată în R.P.R. ca fenomen de masă.

Organizîndu-se învăţămîntul pe principii democratice, s-a reuşit ca şcoala să-şi deschidă larg porţile pentru copiii oamenilor muncii. Au fost înlăturate toate barierele ridicate de burghezie cu scopul de a împiedica trecerea elevilor de la un grad de învăţămînt la altul, de la un tip de şcoală la altul. Unificînd învăţămîntul şi declarîndu-l de stat, regimul democrat-popular a creat posibilitatea de a forma prin şcoală viitorii constructori ai socialismului, devotaţi cu trup şi suflet poporului nostru, patriei socialiste.

Învăţămîntul a luat în ţara noastră o extindere fără precedent. A fost mult sporită reţeaua şcolilor elementare înfiinţîndu-se unităţi noi pînă în cele mai îndepărtate localităţi, cătune, ceea ce a înlesnit secarea izvoarelor neştiinţei de carte.

O realizare dintre cele mai importante a învăţămîntului nostru este crearea şcolii elementare de 7 ani care, începînd din acest an şcolar, a devenit generală şi obligatorie în toate localităţile unde există asemenea şcoli.

În anii puterii populare s-a dezvoltat mult şi reţeaua şcolilor medii. Au luat fiinţă asemenea şcoli în toate oraşele în care nu existau, în centrele muncitoreşti şi în majoritatea centrelor de raioane şi a localităţilor agricole cu populaţie numeroasă. Dacă în anul şcolar 1938—1939 funcţionau 211 şcoli medii cu 29.004 elevi, în anul şcolar trecut au funcţionat 369 şcoli medii cu 85.619 elevi. Deosebit de important şi semnificativ pentru caracterul învăţămîntului nostru este faptul că în şcolile noastre, spre deosebire de trecut, au un larg acces fiii oamenilor muncii. În acelaşi timp a luat fiinţă o întreagă reţea de şcoli medii serale şi muncitoreşti, care permit oamenilor muncii să-şi completeze studiile şi să-şi ridice nivelul culturii generale fără a părăsi producţia. Zeci de mii de oameni ai muncii au absolvit în aceşti ani şcoli medii şi superioare. Ei formează cadre de nădejde ale noii intelectualităţi, provenită din rîndurile clasei muncitoare, legată indisolubil de interesele ei.

O justă rezolvare a căpătat-o în regimul nostru şi problema învăţămîntului naţionalităţilor conlocuitoare. Asigurîndu-se predarea în limba maternă a 15 naţionalităţi, partidul a lichidat discriminarea naţională în domeniul învăţămîntului.

Organizarea învăţămîntului nostru pe baze democratice a însemnat însă o cotitură şi în ce priveşte conţinutul lui. La baza întregului învăţămînt din R.P.R. stă învăţătura marxist-leninistă despre natură şi societate. Conţinutul şcolii noastre noi a fost orientat astfel încît să ajute la instruirea şi educarea unui tineret capabil să participe la lupta pentru construirea socialismului, a unui tineret înflăcărat de un adînc patriotism.

Astăzi în R.P.R. se acordă o mare preţuire nobilei activităţi de educator. Îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de muncă ale educatoarelor, învăţătorilor şi profesorilor a constituit o permanentă preocupare pentru regimul democrat-popular. Partidul Muncitoresc Romîn şi Guvernul R.P.R. au adoptat, începînd de la Reforma învăţămîntului, importante hotărîri pe linia asigurării unor bune condiţii de viaţă pedagogilor, cu privire la continua perfecţionare a muncii lor, la crearea condiţiilor ca toate cadrele didactice să-şi ridice neîncetat nivelul ideologic şi politic.

Educatorii noştri participă la întreaga viaţă socială. O mare parte dintre ei au fost distinşi cu ordine, medalii şi titlul de învăţător sau profesor emerit, de învăţător sau profesor fruntaş. Ridicarea calificării cadrelor didactice este înlesnită prin organizarea cursurilor fără frecvenţă pe lîngă instituţiile de învăţămînt superior. O mare atenţie se acordă în ţara noastră perfecţionării profesionale a cadrelor didactice.

Educatorii din ţara noastră luptă acum cu însufleţire în scopul dezvoltării şi îmbunătăţirii pe mai departe a învăţămîntului. Îndeplinirea integrală a planurilor de şcolarizare, ridicarea necontenită a nivelului predării, asigurarea unui înalt conţinut ştiinţific şi ideologic fiecărei lecţii în parte, legarea strînsă şi permanentă a conţinutului muncii instructiv-educative de cerinţele vieţii, ale construirii socialismului sînt cîteva din problemele care preocupă pe educatorii noştri la cea dintîi sărbătorire a zilei Chartei educatorilor.

Sărbătorirea zilei Chartei educatorilor reprezintă în acelaşi timp un prilej de afirmare a solidarităţii învăţătorilor şi profesorilor din ţara noastră cu educatorii progresişti din ţările capitaliste, care luptă pentru democratizarea şcolii şi îmbunătăţirea situaţiei lor sociale.

O însemnată contribuţie la înfăptuirea solidarităţii cadrelor didactice din lumea întreagă aduce F.I.S.E., departament profesional al F.S.M. Însăşi adoptarea de către Comitetul de înţelegere în 1954, la Moscova, a Chartei educatorilor este rod al iniţiativei F.I.S.E.

Pedagogii din R.P.R. îşi ridică glasul, alături de al tuturor educatorilor din lume, cerînd să se pună capăt războiului rece, înarmărilor atomice şi, în general, înarmărilor de orice fel. În locul bombei atomice să se construiască şcoli, să se acorde burse, să se lupte pentru lichidarea înapoierii culturale.

INFORMAŢII

Pentru realizarea în bune condiţiuni a planului calendaristic privitor la predarea economiei politice, Direcţia pedagogică din cadrul Ministerului Învăţămîntului şi Culturii indică următoarele:

1). nu se va preda tema „Rotaţia capitalului", pag. 80—85;

2). nu se va preda lecţia „Dublul monopol al pămîntului în agricultura capitalistă şi cele două forme ale rentei funciare capitaliste", pag. 94—101.

Aceasta va permite să se insiste mai mult asupra problemelor capitalismului contemporan şi în special asupra combaterii „teoriilor" burgheze şi revizioniste în această problemă.

★

Editura de stat didactică şi pedagogică comunică:

Dintre manualele de astronomie pentru clasa a XI-a prezentate la concurs n-a fost aprobat pentru publicare nici unul.

Perspectivele grandioase ale construirii comunismului

(Urmare din pag. 1-a)

Totodată se acordă o mare atenţie problemelor legate de educaţia comunistă a poporului, de învăţămîntul public, de dezvoltarea ştiinţei şi culturii. Se prevăd dezvoltarea considerabilă a învăţămîntului mediu general la oraşe şi în localităţile sătești, lărgirea sistemului de învăţămînt special mediu şi superior, seral şi fără frecvenţă.

După cum se subliniază în Tezele C.C. al P.C.U.S. şi ale Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. „Cu privire la întărirea legăturii şcolii cu viaţa şi dezvoltarea continuă a sistemului învăţămîntului public în ţară", şcoala sovietică este chemată să pregătească oameni multilateral instruiţi, care să cunoască bine bazele ştiinţei, oameni apţi pentru o muncă fizică sistematică, să cultive în rîndurile tineretului năzuinţa de a fi util societăţii, de a participa activ la realizarea valorilor necesare societăţii.

Se prevede ca în decurs de 4—5 ani, începînd din anul şcolar 1959—1960, să se realizeze trecerea la învăţămîntul obligator de 8 ani care va constitui prima etapă a învăţămîntului mediu. În etapa a doua tineretul va face studii medii complete prin şcoala medie politehnică de cultură generală cu instruire practică, şcoli medii tehnice şi şcolile pentru tineretul muncitoresc şi sătesc.

În înfăptuirea sarcinilor cu privire la dezvoltarea continuă a învăţămîntului sovietic un rol important le revine cadrelor didactice, al căror număr se ridică în prezent la aproximativ 2.000.000 şi cărora statul sovietic le acordă o deosebită atenţie.

În teze se trasează sarcina ca toţi muncitorii şi colhoznicii să aibă studii medii, ceea ce constituie una din cele mai importante condiţii pentru construirea comunismului.

Se prevede reorganizarea învăţămîntului profesional. Vor fi create şcoli orăşeneşti tehnico-profesionale specializate cu o durată de 1—3 ani şi şcoli profesionale sătești cu o durată de 1—2 ani. Ele vor pregăti muncitori calificaţi pe ramuri de producţie, mecanizatori, constructori şi alţi lucrători pentru agricultură.

O mare atenţie se va acorda şi învăţămîntului superior. Se recomandă să se urmeze în primul rînd linia învăţămîntului seral şi fără frecvenţă. Se propune ca în instituţiile de învăţămînt superior să fie primiţi cu precădere tineri care au stagiu în munca practică.

În anii următori va căpăta o largă dezvoltare pregătirea de ingineri specializaţi în folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, în automatică şi telemecanică, electronică, tehnologia chimică etc.

În domeniul învăţămîntului universitar se va extinde considerabil pregătirea de matematicieni, biologi, biochimişti, fiziologi, fizicieni, chimişti etc. Se vor crea în universităţi laboratoare înzestrate cu maşini electrice, acceleratoare moderne etc.

Tezele subliniază rolul important al studierii de către studenţi a ştiinţelor sociale. Cunoaşterea bazelor marxism-leninismului — se arată în teze — este necesară pentru specialiştii din toate ramurile, căci numai aceasta cunoaştere îi ajută în rezolvarea tuturor problemelor construcţiei socialismului şi comunismului.

O mare dezvoltare se va realiza în domeniul ştiinţei. Oamenii de ştiinţă sovietici, care au pătruns tainele atomului şi ale reacţiei termonucleare, care au creat sateliţii artificiali ai pămîntului vor îmbogăţi ştiinţa cu descoperiri şi realizări şi mai mari. Tezele cu privire la reorganizarea învăţămîntului sovietic capătă o semnificaţie deosebită în condiţiile avîntului dezvoltării societăţii comuniste.

Printre rîndurile lor se conturează tot mai precis trăsăturile omului comunist, om cu o înaltă cultură, omul viitorului. Faptul că toţi oamenii muncii vor trebui să aibă şcoala medie contribuie tocmai la ştergerea diferenţei dintre munca fizică şi munca intelectuală, iar completarea studiilor de cultură generală în strînsă legătură cu viaţa, cu problemele cele mai actuale ale producţiei, va face din fiecare tînăr un om stăpîn pe tehnica şi ştiinţa cea mai înaintată.

Învăţămîntul sovietic s-a bucurat şi pînă acum de cele mai înalte aprecieri în întreaga lume. Măsurile preconizate în teze constituie proiecte îndrăzneţe a căror aplicare va face să crească şi mai mult prestigiul şcolii şi ştiinţei sovietice, în faţa cărora se deschid perspectivele unui progres de-a dreptul uimitor.

Îndeplinirea planului de şapte ani de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S., a cărui orientare fundamentală este dezvoltarea paşnică a economiei şi ridicarea bunăstării poporului, va contribui în acelaşi timp la întărirea continuă a capacităţii de apărare a Uniunii Sovietice, a cuceririlor socialismului împotriva oricăror uneltiri ale agresorilor imperialişti.

Planul sovietic pe 7 ani are o mare însemnătate internaţională. Realizarea lui va însemna întărirea continuă a forţei sistemului mondial al socialismului. Ca rezultat al dezvoltării lor continue şi al colaborării lor multilaterale, ţările socialiste vor produce în 1965 mai mult de jumătate din întreaga producţie industrială mondială, ceea ce arată că în această perioadă scurtă se va asigura superioritatea absolută a sistemului mondial al socialismului asupra sistemului capitalist în ce priveşte producţia materială — sferă hotărîtoare a activităţii omeneşti.

Dezvoltarea şi înflorirea U.R.S.S. şi a sistemului mondial al socialismului face să crească încrederea clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii din ţările capitaliste în victoria şi tăria orînduirii socialiste, dînd un nou avînt luptei pentru apărarea intereselor lor vitale, pentru pace, democraţie şi socialism.

Poporul nostru a luat cunoştinţă cu o deosebită bucurie de cifrele de control ale dezvoltării economiei naţionale a U.R.S.S. în următorii şapte ani şi de măsurile privind reorganizarea sistemului de învăţămînt în Uniunea Sovietică. Alături de toţi oamenii iubitori de pace şi progres, cadrele didactice din ţara noastră salută din toată inima popoarele glorioase ale Uniunii Sovietice pentru istoricele lor realizări şi le urează victorie deplină în lupta pentru îndeplinirea măreţelor sarcini pe care şi le-au propus pentru construirea comunismului.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 494 — Vineri 28 noiembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

In acest număr:

- *Educarea elevilor în spiritul apărării avutului obștesc*
- *Instructajul simultan la mai multe clase*
- *In atelierul școlii*
- *O zi din munca directorului*
- *Consecințele unor greșeli*
- *Cum corectăm tezele*
- *Comentarii*
- *Noutăți științifice*

Să ducem mai departe succesele dobîndite

Zilele acestea, Direcția centrală de statistică, prelucrînd integral datele culese în școli, raioane și regiuni în legătură cu dezvoltarea învățămîntului în noul an școlar, ne-a adus vestea îmbucurătoare că în clasa a V-a au fost cuprinși 85,6 la sută dintre absolvenții a patru clase elementare. Aceasta înseamnă un succes de mare importanță.

Școala de 7 ani este creația regimului nostru democrat-popular. Ea reprezintă veriga principală a sistemului nou de învățămînt. Este școala de masă, școala menită să instruiască și să educe întregul tineret, să asigure ridicarea nivelului cultural al poporului. De aceea, o dată cu interesul și grija arătate pentru toate treptele și formele învățămîntului nostru, efortul principal a fost îndreptat spre școala de 7 ani. Partidul și guvernul au acordat necontenit acestui învățămînt o mare atenție și i-au creat condiții din ce în ce mai bune de dezvoltare.

Potrivit cerințelor societății noastre și intereselor de cultură ale poporului, dezvoltarea acestui învățămînt, în vederea generalizării lui, a constituit o sarcină importantă încă de la reforma învățămîntului. Al doilea plan cincinal prevede ca pînă în 1960 acest învățămînt să se dezvolte astfel încît în clasa a V-a să fie cuprinși 90 la sută dintre absolvenții clasei a IV-a, iar în planul cincinal următor să fie generalizat în întregime. Ca urmare a măsurilor luate, numărul școlilor de 7 ani a ajuns în anul școlar 1958/1959 la 4906, în timp ce în anul 1938 numărul gimnaziilor atingea abia cifra de 770.

In 1955, prin Hotărîrea partidului și guvernului, învățămîntul de 7 ani a devenit general și obligatoriu în orașe, centre muncitorești și rezidențe de raion. In aceste localități au fost școlarizați în clasa a V-a aproape toți elevii care absolviseră 4 clase. In centrele rurale, însă, cuprinderea în școala de 7 ani era mai slabă, chiar în localitățile care aveau asemenea școli. Numărul elevilor era necorespunzător față de ritmul de dezvoltare preconizat, cît și față de rețeaua de școli și clase V-VII. Un număr însemnat de copii din mediul sătesc nu beneficiau încă de dreptul constituțional la o instrucție mai ridicată, nu se împărtășeau din binefacerile culturii care atîția ani a rămas un fruct oprit pentru o parte însemnată a poporului.

Pentru a determina dezvoltarea pe mai departe a învățămîntului de 7 ani și la sate, a apărut, în luna august a acestui an, Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au școli de 7 ani. Muncitorii din învățămînt, devotați poporului și însuflețiți de dorința de a contribui la luminarea și ridicarea lui, au primit cu bucurie această hotărîre, care s-a dovedit a fi un puternic sprijin în munca lor închinată dezvoltării continue a învățămîntului de 7 ani. Sfaturile populare, organele de învățămînt și cele mai multe cadre didactice au muncit cu entuziasm pentru traducerea ei în viață. Instrucțiunile și îndrumările primite au fost aplicate cu pricepere. De asemenea, au contribuit la rezultatul obținut multe inițiative lăudabile și multe măsuri ale școlilor.

Datorită sprijinului primit și muncii desfășurate cu devotament și abnegație de către cele mai multe cadre didactice, în acest an au fost cuprinși în clasa a V-a 224202 dintre cei 262.055 absolvenți a patru clase, ceea ce reprezintă 85,6 la sută. Față de anul școlar trecut se înregistrează o creștere de 34.000 elevi, adică de 13,4 la sută.

Acest prim succes trebuie privit însă și sub alt aspect. Cuprinderea celor 34.000 elevi noi nu s-a înfăptuit prin cheltuieli suplimentare, ci în principal printr-o mai bună organizare și o mai judicioasă utilizare a mijloacelor existente, prin sporirea numărului de elevi în clasele slab populate, realizîndu-se astfel însemnate economii. Aceasta corespunde avîntului general în muncă al poporului nostru și stilului unei munci din ce în ce mai organizate și mai rodnice.

S-au înregistrat rezultate bune și la clasele I-IV (unde cuprinderea elevilor este de 98,8 la sută) ca și la celelalte categorii de școli — în special la școlile agricole, al căror număr a crescut de la 9 în anul școlar trecut, la 97 în anul acesta, precum și la școlile de meserii, al căror număr a crescut în aceeași perioadă de la 29 la 52. Aceste succese fac cinste muncitorilor din învățămînt, care au contribuit din plin la obținerea lor.

Cuprinderea a 85,6 la sută dintre absolvenții a patru clase în clasa a V-a constituie o biruință pe frontul construirii socialismului în patria noastră, repurtată de întregul nostru popor muncitor, sub conducerea partidului și a guvernului democrat.

ANGHEL MANOLACHE
director general adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 2)

Corul din Sălișteа

Sălișteа, așezarea ardeleană de la poalele Cibinului, a trăit în aceste zile de sfîrșit de noiembrie un eveniment de seamă. In fața a mii de delegați din toate colțurile țării, corul căminului cultural și-a sărbătorit a 75-a aniversare de la înființare.

...In care clădire a Săliștei s-au adunat, în 1883, cei dintîi membri ai corului ca să pregătească programul ce aveau să-l prezinte cu prilejul „ședinței publice a Reuniunii învățătorilor, despărțămîntul II Sălișteа" — nu se mai știe azi. Dar se știe că o mînă de învățători din Sălișteа și din satele înconjurătoare, mînați de marea lor dragoste pentru cultură, demni păstrători și continuatori ai tradițiilor culturale populare, au hotărît acum trei sferturi de veac să-și unească talentele în cadrul unei formații corale.

La afirmarea corului din Sălișteа a contribuit în egală măsură talentul membrilor formației, repertoriul ales din cele mai izbutite creații folclorice locale și din compozițiile cele mai bune ale lui Ciprian Porumbescu, Ion Vidu, Gheorghe Dima etc., ca și munca asiduă a dirijorului devenit mai tîrziu cunoscutul compozitor român de muzică corală Gheorghe Dima.

După 23 August 1944, datorită condițiilor bune create de partid și guvern, activitatea corului s-a dezvoltat mult. El a fost totdeauna prezent în acțiunile de culturalizare a țărănimii muncitoare, făcînd din activitatea culturală un ajutor de preț în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Exemplul corului din Sălișteа, dirijat în prezent de învățătorul Aron Bogdan, a fost urmat și în comunele din împrejurimi, de căminele culturale din aceste comune. Serbările de la Sălișteа au prilejuit și bilanțul muncii depuse de acestea. 11 ștafete culturale, care timp de o lună au străbătut satele raionului Sibiu, au prezentat rezultatele muncii culturale duse de ele. Raportul învățătorului Toma Tirșa, directorul căminului cultural din comuna Tălmaciu, a fost scurt și impresionant: „Sarcina dată căminului cultural în opera de transformare socialistă a agriculturii a fost îndeplinită. Raportăm că astăzi comuna Tălmaciu este complet cooperativizată". Directorul căminului cultural din comuna Cristian, învățătorul Gheorghe Mărginean, a vorbit despre contribuția pe care a adus-o munca culturală la înființarea întovărășirii „Dr. Petru Groza", în care au intrat 87 de familii. Ștafeta culturală care a străbătut comunele Sacadate, Bradu și Veștem a raportat prin cuvîntul purtătorului ei, învățătorul Ion Hașieganu, că și în aceste sate acțiunea de transformare socialistă a agriculturii a fost dusă la îndeplinire.

Apreciind munca fără preget a corului din Sălișteа, Prezidiul Marii Adunări Naționale i-a acordat, cu prilejul celei de-a 75-a aniversări, înalta distincție „Ordinul Muncii" clasa II-a. 7 membri ai corului, printre care învățătorii Ioan Soră, care activează de 40 de ani în cor, Nicolae Borcea, care activează de 43 de ani în cor, Marin Soră, care activează de 30 de ani în cor, și Elisabeta Pavelescu, care activează de 13 ani în cor, au fost decorați cu „Medalia Muncii". Alți 42 membri ai corului au primit din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii insigne de fruntași în munca culturală.

GH. FLORESCU

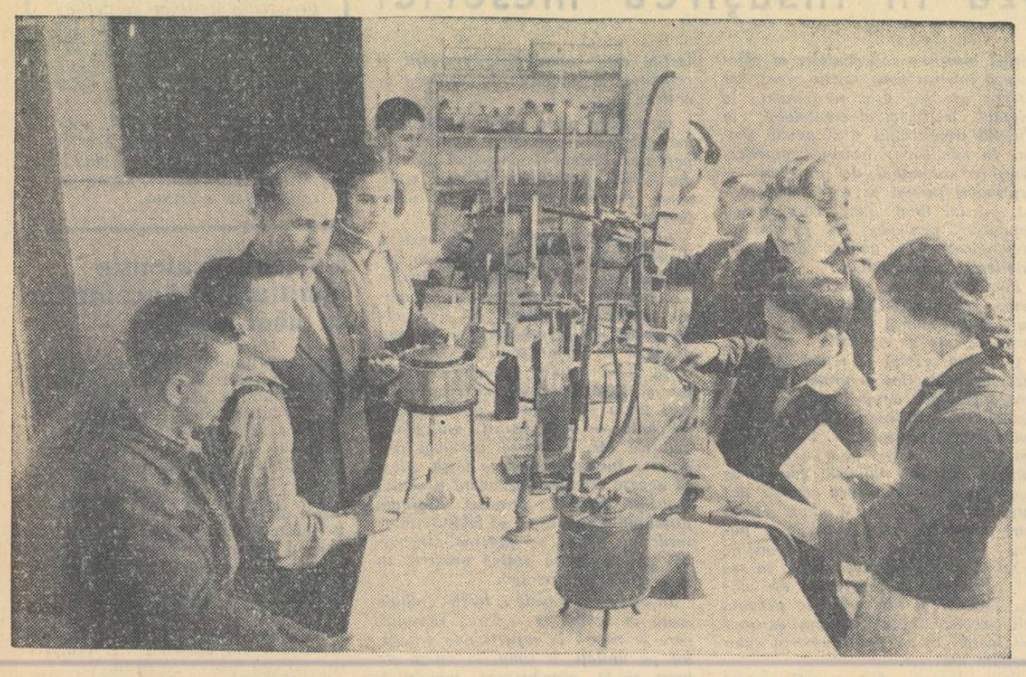

Membri ai cercului tehnic „Rafinorul amator" de la școala de 7 ani nr. 15 din Ploești lucrînd în laborator.

Tinerii rafinori

Cu doi ani în urmă, la școala de 7 ani nr. 15 din Ploești s-a organizat — ținîndu-se seama de specificul industrial local și de faptul că o mare parte dintre elevi au părinți muncitori și tehnicieni în rafinării — un cerc tehnic de rafinare a petrolului, care s-a bucurat de un interes deosebit din partea elevilor.

Laboratorul cercului „Rafinorul amator" a fost amenajat într-o încăpere proprie și înzestrat cu instalații de gaze și de apă și cu aparatură specială, donată de rafinăriile nr. 1 și nr. 5 din Ploești. Aci elevii au avut posibilitatea să cunoască îndeaproape și să experimenteze diferite procedee tehnice de rafinare, analize de probe pentru laborator, să efectueze o serie de lucrări care contribuie la însușirea de către elevi a unor cunoștințe tehnice și deprinderi practice, la dezvoltarea și consolidarea cunoștințelor căpătate în cadrul orelor de chimie, fizică, geografie, științe naturale etc.

Membrii cercului și-au lărgit astfel cunoștințele despre structura solului și subsolului, au aflat care este caracterul specific al structurii subsolului petrolifer, cum se extrage și cum se prelucrează țițeiul, au efectuat lucrări practice privitoare la aflarea densității țițeiului și a produselor petrolifere, la fracționarea lor în aparate speciale de distilat prin încălzire etc. Vizitînd instalațiile rafinăriei nr. 5, ei au putut cunoaște la fața locului tehnica modernă de rafinare, procesul de automatizare al producției, camerele automate de control etc.

Într-o altă ședință de cerc membrii acestuia au supus produsele petrolifere la o serie de analize. Ei au efectuat experiențe folosindu-se de diferiți reactivi (acizi, baze, săruri), despre care învățaseră la chimie, ceea ce i-a făcut să înțeleagă mai bine importanța lor practică. Și în legătură cu această temă au făcut o vizită la laboratorul rafinăriei nr. 5, unde au văzut cum prepară chimiștii soluții ale reactivilor și cum le folosesc în analiza produselor petrolifere, pentru a le stabili randamentul și calitatea de comercializare.

Tematica cercului a fost treptat îmbogățită cu lucrări mai complexe, privind viscozitatea produselor petrolifere, congelarea lor, punctul lor de inflamabilitate etc. Experiențele efectuate în cadrul acestor lucrări le-au dat elevilor posibilitatea de a învăța să minuiască densimetre, termometre, aparatura specială, de a efectua calcule, de a întocmi grafice pentru diferite temperaturi, de a se deprinde cu munca ordonată și cu tehnica securității muncii.

Activitatea în cadrul cercului este sprijinită de ingineri și tehnicieni de la rafinăria nr. 5, care patronează cercul.

Munca elevilor în cerc are rezultate pozitive și în ceea ce privește orientarea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor profesiuni. Bună parte din elevii care au frecventat în anii trecuți cercul tehnic „Rafinorul amator" sînt acum elevi ai școlii profesionale de petrol din Ploești.

Prof. GH. ANGELESCU
directorul școlii de 7 ani nr. 15 Ploești

Tezele C. C. al P. C. U. S. și Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

Cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public

Țara sovietică trece printr-o perioadă de mare avînt. Economia statului se dezvoltă într-un ritm furtunos, știința și cultura cunosc o înflorire fără precedent, bunăstarea oamenilor muncii crește necontenit. Poporul sovietic — adevărat stăpîn al vieții și făuritor al istoriei — a obținut în toate domeniile construcției economice și culturale victorii remarcabile, care constituie obiectul unei mîndrii legitime pentru el, inspiră bucurie și speranță milioanelor de prieteni ai păcii și socialismului din întreaga lume și seamănă groază și descurajare printre dușmanii clasei muncitoare.

Țara sovietică se află în fața rezolvării unor noi sarcini grandioase. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. va dezbate și va aproba cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale pentru anii 1959—1965. Planul de șapte ani va constitui un program măreț al construcției comuniste, traducerea lui în viață va face Uniunea Sovietică mai puternică și mai bogată, va avea o importanță hotărîtoare pentru victoria în întrecerea pașnică a sistemului socialist cu cel capitalist.

Rolul hotărîtor în realizarea planurilor constructive îl au oamenii sovietici. Devotamentul lor față de cauza comunismului, dorința lor de a munci, priceperea lor de a transforma în viață mărețele sarcini trasate de Partidul Comunist — iată baza victoriilor noastre. V. I. Lenin ne-a învățat că educația și instruirea generației tinere, pregătirea unor cadre cu o înaltă calificare pentru toate ramurile economiei, științei și culturii trebuie să constituie în permanență obiectul unei deosebite griji a Partidului Comunist și a statului sovietic.

Școala sovietică a pregătit milioane de cetățeni instruiți și culți, participanți activi la construcția socialistă. Ea a educat minunate cadre de savanți, ingineri, constructori, ale căror cercetări, a căror muncă creatoare este întruchipată în astfel de victorii istorice în domeniul științei și al tehnicii ca sateliții artificiali ai pămîntului, centralele atomo-electrice, spărgătorul de gheață atomic, avioanele cu reacție pentru pasageri. Oamenii sovietici nu se pot mulțumi însă cu cele obținute. Viața pune în fața școlii sarcini noi.

Este necesar să înfăptuim reorganizarea învățămîntului public în așa fel încît școala medie și superioară sovietică să aibă un rol și mai activ în întreaga muncă constructivă a poporului sovietic. Căile unei asemenea reorganizări sînt trasate în memoriul tovarășului N. S. Hrușciov, primul secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. „CU PRIVIRE LA ÎNTĂRIREA LEGĂTURII ȘCOLII CU VIAȚA ȘI DEZVOLTAREA CONTINUĂ A SISTEMULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PUBLIC ÎN ȚARĂ". Propunerile expuse în memoriu sînt aprobate de Prezidiul C.C. al P.C.U.S. și sînt susținute cu căldură de opinia publică sovietică,

Școala și construirea comunismului

Transformarea comunistă a societății este indisolubil legată de educația omului nou, în care trebuie să se îmbine armonios bogăția spirituală, puritatea morală și perfecțiunea fizică.

Unul dintre principalele vicii ale societății vechi era prăpastia dintre munca fizică și cea intelectuală. Despărțirea muncii intelectuale de cea fizică s-a produs o dată cu apariția proprietății private asupra mijloacelor de producție și a împărțirii societății în clase antagoniste, dușmănoase. Intensificarea contradicțiilor capitalismului a adîncit și mai mult contrastul dintre munca intelectuală și cea fizică. Învățătura marxistă a spulberat legenda burgheză despre inevitabilitatea existenței veșnice a unei mase cenușii de oameni, a căror soartă este supunerea și munca fizică grea, pe de o parte, și a unei mîini de oameni cărora, chipurile, însăși natura le-a dat menirea să cugete, să conducă, să dezvolte știința, literatura și arta — pe de altă parte. Experiența Uniunii Sovietice, experiența poporului chinez și a popoarelor din celelalte țări socialiste a arătat în mod convingător că, indiferent de deosebirile de rasă, naționale și alte deosebiri, oamenii muncii eliberați de cătușele exploatării conduc statul nu mai prost, ci mai bine decît exploatatorii, că ei dezvoltă economia, știința, literatura și arta într-un ritm fără precedent.

Ruperea muncii intelectuale de cea fizică, transformarea activității intelectuale într-un monopol al claselor dominante au dăunat extrem de mult dezvoltării intelectuale a omenirii. Secole întregi societatea veche a organizat în așa fel școala încît ea să fie, de fapt, inaccesibilă pentru masele largi ale oamenilor muncii, slujind interesele exploatatorilor. Statul socialist își organizează școala în așa fel încît să fie pusă în slujba poporului, să înarmeze cu cunoștințe pe oamenii muncii, să contribuie la dezvoltarea tuturor talentelor populare. Școala sovietică educă tînăra generație în spiritul celor mai progresiste idei, în spiritul ideilor comunismului, cultivă în rîndurile tineretului concepția materialistă — baza cunoașterii cu adevărat științifice a lumii.

Datorită realizării orînduirii socialiste munca s-a transformat la noi dintr-o povară, cum este în capitalism, într-o chestiune de onoare și o datorie cetățenească a fiecărui om. Se știe că în socialism se aplică principiul „de la fiecare după capacitate — fiecăruia după muncă". Insă acest principiu nu este etern. In societatea comunistă va predomina alt principiu — „de la fiecare după capacitate — fiecăruia după necesități.". Aceasta nu înseamnă, desigur, că în comunism va fi o viață boierească, în care vor domni lenea și trîndăvia. In ziua comunistă de mîine va fi o viață interesantă, creatoare, întemeiată pe muncă și pe cultură. Munca va deveni prima necesitate vitală a omului. Totodată, omul va avea mult mai mult timp pentru a se ocupa de știință, literatură, muzică, pictură, sport și de alte ocupații după plac. Marx scria că în societatea comunistă „dezvoltarea forțelor de producție se va desfășura într-un asemenea ritm, încît, cu toate că producția va fi calculată în vederea îmbogățirii tuturor, totuși timpul liber al oamenilor va crește".

Această măreață previziune a lui Marx se traduce în viață. Forțele de producție ale societății sovietice s-au dezvoltat într-atît încît reducerea orelor de muncă și sporirea timpului liber au devenit o problemă a zilei de astăzi. Aceasta înseamnă că fiecare om sovietic va avea tot mai multe posibilități de a îmbina munca cu învățămîntul, de a-și lărgi orizontul și de a-și satisface cerințele spirituale, care cresc tot mai mult cu cît ne apropiem de comunism.

Pornind de la teza leninistă că comunismul înseamnă în primul rînd o productivitate mai înaltă a muncii decît în capitalism, oamenii muncii, atît cei din industrie cît și cei din agricultură, trebuie să aplice în producție cele mai productive metode și cele mai noi realizări din domeniul științei și tehnicii. Dezvoltarea rapidă a mecanizării, automatizării și chimizării producției, folosirea largă a electronicii, a mașinilor de calculat, dezvoltarea prin toate mijloacele a electrificării și alte metode de înaltă productivitate schimbă în mod radical caracterul muncii.

In felul acesta, perspectivele dezvoltării tehnice și economice a Uniunii Sovietice — atît cele apropiate cît și cele îndepărtate — obligă pe toți oamenii muncii din societatea noastră la realizări din ce în ce mai mari. Pentru ei instruirea multilaterală devine o necesitate vitală.

Afirmația că în societatea comunistă, o dată cu automatizarea producției va dispare munca fizică, constituie cea mai profundă eroare. Firește că uriașul progres tehnic va ușura extraordinar de mult munca fizică; multe profesiuni care-l istovesc pe om au început și vor continua să dispară. Insă dezvoltarea armonioasă a omului este de neconceput fără o muncă fizică creatoare și dătătoare de bucurie, muncă ce fortifică organismul și îi dezvoltă funcțiile vitale.

Ideea îmbinării învățămîntului cu munca productivă preocupă de mult mințile progresiste ale omenirii. Incă socialiștii utopiști Campanella, Fourier, Owen, marele democrat revoluționar rus Cernișevski, atunci cînd zugrăveau societatea viitorului, spuneau că în socialism învățămîntul va fi strîns legat de munca productivă. Marii gînditori Marx, Engels, Lenin au pus ideea îmbinării învățămîntului cu munca productivă pe terenul real al luptei proletariatului pentru socialism și comunism, legînd-o organic de educația politehnică a tineretului în societatea socialistă.

Experiența școlii sovietice confirmă previziunea științifică a lui Marx, Engels, Lenin. In discursul său istoric rostit la Congresul al III-lea al Comsomolului, Lenin a explicat că tînăra generație trebuie să învețe comunismul legînd strîns fiecare pas al învățăturii, educației și pregătirii sale de lupta oamenilor muncii împotriva vechii societăți exploatatoare. „Numai în munca laolaltă cu muncitorii și țăranii poți deveni cu adevărat comunist" — spunea V. I. Lenin. Concretizînd această teză, el arăta că instruirea tineretului trebuie să se îmbine cu munca, cu lupta pentru reorganizarea industriei și a agriculturii pe baza electrificării, cu lupta pentru cultura și instruirea poporului. Principiul îmbinării instruirii cu munca productivă a fost formulat în cele mai importante documente ale Partidului Comunist.

In U.R.S.S. a fost înfăptuită o adevărată revoluție culturală. Școala sovietică a jucat un rol hotărîtor în această revoluție, contribuind la dezvoltarea culturii tuturor popoarelor din patria noastră multinațională.

Uniunea Sovietică ocupă unul din primele locuri din lume în ceea ce privește dezvoltarea științei și a tehnicii și a întrecut toate țările în privința numărului specialiștilor și a calității pregătirii lor. Cînd primul satelit artificial al pămîntului a străpuns spațiul cosmic, mulți oameni cu bun simț și cu judecată din lumea capitalistă au recunoscut că principala cauză care a determinat strălucita victorie a științei și tehnicii sovietice este larga dezvoltare și înaltul nivel al învățămîntului mediu și superior din U.R.S.S. Statele Unite ale Americii, ale căror cercuri conducătoare se făleau pretinzînd că ocupă un loc de frunte, declară

(Continuare în pag. 4)

IN SĂPTĂMINA ECONOMIEI

CREȘTE NUMĂRUL DEPUNĂTORILOR

De la începutul anului școlar, numărul depunătorilor la CEC din rîndul elevilor școlilor de cultură generală, profesionale și tehnice a crescut simțitor. Numai la școala profesională de pe lîngă uzinele „Semănătoarea", de pildă, există actualmente aproape 400 de ucenici deținători de librete CEC. Soldul mediu al depunerilor fiecărui ucenic din anul III depășește 300 lei.

Cu prilejul organizării „Săptămînii economiei" în numeroase școli numărul depunătorilor la CEC a crescut și mai mult. O vie preocupare în această direcție există, de exemplu, la școala de 7 ani din Cotnari, ca și la multe școli din orașul București, din regiunile Stalin, Cluj etc.

METODE BUNE DE EDUCARE ÎN SPIRITUL ECONOMIEI

„Săptămîna economiei" a determinat o serioasă intensificare a preocupării de a economisi și în rîndurile elevilor din școlile raionului Sibiu, în care, de altfel, activitatea de educare în spiritul economisirii se desfășoară permanent.

Un exemplu bun în această privință îl constituie școala de 7 ani din comuna Gura Riului. Pentru stimularea elevilor aici s-a creat un colț C.E.C. la care se afișează lunar rezultatele obținute de fiecare clasă pe linie economisirii. Lunar se atribuie unei clase drapelul de clasă fruntașă.

O activitate intensă în privința economisirii se desfășoară și la școlile din comunele Cristian, Rășinari, Veștem și Tălmaciu. Din economiile la CEC elevii acestor școli au organizat excursii, au fost la spectacole, și-au procurat rechizite, material sportiv etc.

EDUCAREA ELEVILOR
în spiritul apărării avutului obștesc

Activitatea didactică și educativă a profesorilor din școlile profesionale și tehnice ale sectorului finanțe, comerț, cooperație s-a orientat în ultima perioadă către găsirea unor noi forme pentru dezvoltarea în rîndul viitorilor lucrători din aparatul economic și din comerț a simțămîntului patriotic de a apăra bunul obștesc și de a veghea necontenit la respectarea legalității socialiste.

O contribuție deosebită a avut, în această privință, orientarea tematică a orelor educative către discutarea rubricii „Din sălile tribunalului" care apare în unele ziare și care cuprinde relatări cu privire la pedepsirea unor delapidatori și hoți ai avutului obștesc. Astfel de teme au avut, de exemplu, orele educative de la școlile tehnice de comerț din Iași, Craiova și București, școala tehnică financiară din București etc. În același timp elevii au citit și au discutat în orele educative articole despre atitudinea vigilentă a oamenilor muncii care au demascat și au dat pe mîna justiției populare pe cei ce au atentat la avutul obștesc. Ei au înțeles astfel mai profund faptul că lupta pentru apărarea avutului obștesc este un sector important al luptei poporului muncitor împotriva dușmanilor înrăiți ai regimului democrat-popular.

Deosebit de utile și apropiate elevilor sînt exemplele activității de respectare a legalității populare date de absolvenții școlilor în care învață ei. Înțelegînd valoarea acestor exemple, profesorii școlii tehnice financiare din București le vorbesc pe larg elevilor lor despre activitatea absolvenților Florea Răduț și Dobre Soare, de pildă, care prin activitatea lor intransigentă de apărare a avutului obștesc, de demascare a infractorilor, și-au cîștigat stima tuturor.

Majoritatea cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice din sectorul finanțe, comerț, cooperație se străduiesc ca, prin aplicarea unor metode cît mai eficace, să educe la ucenici și elevi spiritul de răspundere pentru apărarea și buna gospodărire a avutului obștesc.

Rezultatele pozitive ale metodelor bune de educare a viitoarelor cadre de lucrători în cooperație s-au văzut în cadrul lunilor de practică în producție. Posedînd cunoștințe temeinice asupra legilor și normelor contabile în vigoare, elevii școlii tehnice de cooperație din Buzău, bunăoară, au putut aduce o contribuție rodnică la organizarea mai bună a muncii unor cooperative sătești ajutîndu-le să-și ridice rentabilitatea, să răspundă în mai largă măsură cerințelor aprovizionării cu produse industriale a țărănimii muncitoare etc.

Trebuie să arătăm totuși că nu toate conducerile și cadrele didactice ale școlilor din sectorul finanțe, comerț, cooperație se preocupă pe măsura cerințelor de îndeplinirea acestei sarcini.

Indeosebi este neglijat aportul pe care-l poate aduce în această privință activitatea extrașcolară a elevilor. Astfel, de pildă, în planurile de activitate ale cercurilor de elevi din unele școli nu s-au prevăzut teme cu privire la avutul obștesc și la apărarea lui sau, acolo unde există în plan asemenea teme, acestea au fost programate către sfîrșitul anului școlar, în loc să fie trecute în rîndul primelor teme puse în discuție. În cadrul cercurilor de elevi — ca, de altfel, și în cadrul orelor educative din unele școli cum sînt școala tehnică financiară din București, școala tehnică de comerț din Iași etc. — nu se comentează, pe baza unor exemple desprinse din activitatea întreprinderilor și instituțiilor în care elevii își desfășoară practica, fenomenele pozitive specifice activității economico-financiare precum și unele fenomene și practici negative care aduc prejudicii bănești întreprinderilor și instituțiilor (stocarea de produse, neurmărirea operativă a debitorilor).

Inițiativele și metodele eficace folosite de unele cadre didactice pe linia educării elevilor în spiritul apărării legalității socialiste, cum este, de pildă, inițiativa școlii tehnice de comerț din București de a discuta împreună cu elevii unele cazuri de încălcare a legalității socialiste relatate în presă, trebuie popularizate și generalizate în toate școlile de comerț, finanțe și cooperație.

De asemenea, aceste școli trebuie să acorde pe viitor o mai mare atenție educării sentimentului de răspundere pentru avutul poporului la elevii anului I. Tendința de a înlocui cunoașterea concretă de către elevii anului I a activității unităților socialiste cu cunoașterea problemelor economice exclusiv din materialul cabinetului școlar, așa cum se obișnuește la școala tehnică financiară din București, de exemplu, este dăunătoare. Educarea viitorilor lucrători ai sistemului financiar, comercial și cooperatist trebuie să înceapă încă din anul I prin participarea lor directă la activitatea economică a întreprinderilor, cooperativelor și unităților financiare și prin cunoașterea multilaterală a acestei activități și a luptei pe care o desfășoară lucrătorii cinstiți din aparatul economico-financiar pentru apărarea avutului obștesc.

Asigurarea continuă a importantului sector al finanțelor, comerțului și cooperației cu cadre temeinic pregătite, educate în spiritul vigilenței, al respectării și apărării bunului obștesc va contribui la curmarea infracțiunilor, a risipei și proastei mînuiri a mijloacelor materiale și bănești ale întreprinderilor industriale, unităților financiare, comerciale și cooperatiste.

Să ducem mai departe succesele dobîndite

(Urmare din pag. 1)

popular. Muncitorii din învățămînt știu că munca lor este o părticică din munca întregului popor, că efortul pe care ei îl depun reprezintă o parte din efortul general pe care îl depune întregul nostru popor pentru făurirea unei vieți mai bune și mai fericite. Ei sînt astăzi bucuroși și mîndri că, alături de oțelarii de la Hunedoara, de constructorii de pe șantierul hidrocentralei de la Bicaz sau de colectiviștii din regiunea Constanța, pot raporta partidului această biruință obținută în realizarea revoluției culturale.

Succesul dobîndit nu trebuie să ducă, însă, la automulțumire. Cuprinderea în școli a unui număr atît de însemnat de elevi poate deveni numai un succes aparent, dacă ne mulțumim cu ceea ce am făcut pînă acum. Copiii școlarizați trebuie să continue învățătura pînă la încheierea anului școlar, să-și însușească cunoștințele prevăzute de programele școlare și, pe baza pregătirii lor reale, să promoveze clasa. Numai astfel vom putea vorbi de un succes deplin. De aceea, analiza serioasă și cu spirit de răspundere a muncii noastre, a sarcinilor de viitor arată că acum în fața muncitorilor din învățămînt stă sarcina mare și nicidecum ușoară de a consolida și desăvîrși rezultatele obținute, prin menținerea în școală a tuturor elevilor cuprinși și prin pregătirea lor temeinică.

Succesul dobîndit ridică astăzi în fața noastră, a tuturor muncitorilor din învățămînt, sarcini mari. Este necesar să folosim toate posibilitățile pentru ca nici un elev să nu părăsească școala, să poată încheia cu bune rezultate anul școlar. E toamnă, vine timpul ploios, se apropie iarna. Sînt unii elevi din mediul sătesc care locuiesc mai departe de școală, iar alții care mai întîmpină unele greutăți materiale. Trebuie să ne ocupăm de frecvența fiecărui elev; nici o lipsă de la școală, fie ea chiar motivată, să nu scape din atenția cadrelor didactice și a conducerii școlii. Să cunoaștem motivele reale la fiecare caz în parte. Să deslușim bine cauzele și să acționăm imediat și în mod concret. Acum, munca de lămurire nu mai este suficientă. Trebuiesc înlăturate cauzele care ar putea determina slăbirea frecvenței, mobilizîndu-se toate mijloacele posibile.

Sfaturile populare, secțiile de învățămînt și cultură, directorii de școli, diriginții, fiecare profesor trebuie să simtă răspunderea pentru menținerea în școală a fiecărui elev. Comitetele de părinți, organizațiile de femei și organizațiile de tineret trebuie chemate în sprijin de pe acum. Trebuie folosit larg sprijinul însemnat pe care-l pot primi școlile din partea sectorului socialist al agriculturii. Bine este să prevenim lipsa de la școală, nefrecventarea cursurilor de către unii elevi, asigurînd mijloacele de transport, organizînd gazde comune, aducînd unii elevi în internate, folosind judicios bursele etc.

Secțiile de învățămînt și cultură trebuie să îndrumeze și să ajute școlile, controlîndu-le la timp. Direcțiile școlilor trebuie să acționeze rapid. Consiliile pedagogice să analizeze imediat situația și să stabilească planul de măsuri necesare. Trebuie găsite mijloacele de a ajuta efectiv pe fiecare elev. Sfaturile populare pot rezolva în interesul învățămîntului unele situații — de exemplu, pot admite ca, acolo unde elevii din clasele V-VII vin din mai multe sate sau de la distanțe mari, aceste clase să funcționeze dimineața.

A căuta explicații pentru „situația grea de la noi", sau pentru „un caz special" nu înseamnă a rezolva problemele, a îndeplini sarcinile.

Poporul nostru se dovedește setos de învățătură. Manifestînd aceeași grijă, același devotament și simț de răspundere pe care l-au dovedit pînă acum, organele de învățămînt și cadrele didactice vor reuși să aducă o contribuție tot mai însemnată la satisfacerea cerințelor culturale ale poporului, să realizeze un succes deplin în generalizarea învățămîntului de 7 ani.

Macheta unei stații de pompare pentru industria petroliferă, lucrată de ucenicii școlii profesionale „Mao Tze-dun". Macheta va fi folosită ca material didactic pentru școală.

Elevul Ștefan Cornel din anul III-lăcătușărie al școlii de meserii din Cluj executînd un dispozitiv de protecție.

Cartea tehnică
în sprijinul învățămîntului

SĂPTĂMÎNA CĂRȚII TEHNICE se prezintă cu înfățișări bogate în acest an editorial. Alături de oamenii de știință, ingineri, tehnicieni și muncitori, profesorii și elevii din învățămîntul de cultură generală și din învățămîntul profesional și tehnic se bucură din plin de ajutorul prețios pe care îl dă această carte muncii lor, învățăturii.

Editura Tehnică a scos anul acesta aproape o sută de manuale didactice pentru școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri. Editarea acestor manuale n-a cunoscut niciodată o asemenea amploare ca în prezent.

Au apărut manuale de specialitate pentru școlile din industria constructoare de mașini, electrotehnică, energetică și electronică, pentru școlile din industria petrolului și minelor, pentru școlile din industria ușoară și bunurilor de larg consum, pentru școlile de construcții, arhitectură, transporturi. Manualul didactic pentru învățămîntul profesional și tehnic își capătă pe zi ce trece locul lui bine definit în procesul acestui învățămînt. Activitatea profesorilor, elevilor și ucenicilor devine astfel mai rodnică, mai ușoară. Noile manuale didactice expun materialul științific într-un mod corect, în concordanță cu ultimele descoperiri științifice, dau scheme și ilustrații care înlesnesc înțelegerea proceselor tehnologice. Aceste manuale sînt folosite și de cadrele didactice din școlile de cultură generală, îndeosebi de profesorii de fizică și de chimie și de maiștrii care conduc lucrările practice de atelier. Printre manualele deosebit de solicitate de aceștia citățm: **„Manualul general de tîmplărie", „Curs general de lăcătușărie", „Manual de automobile", „Geologie și zăcăminte", „Fabricarea celulozei", „Mașini termice", „Strujirea metalelor".**

Cartea tehnică răspunde tot mai activ la sarcinile legării cît mai strînse a învățămîntului de viață, ale îmbinării cunoștințelor teoretice cu practica. Numeroase lucrări publicate în ultimul timp vin direct în sprijinul profesorilor și al maiștrilor sau introduc pe tinerii cititori în tainele tehnicii, făcîndu-i să îndrăgească munca în producție.

De pildă, în Editura Tehnică a apărut lucrarea **„Centrale atomo-electrice"**, care prezintă pe scurt progresele U.R.S.S. în domeniul folosirii pașnice a energiei nucleare și numeroase informații cu privire la ultimele realizări în acest domeniu. Lucrarea **„Ce este arderea"**, tradusă din limba rusă, își propune să popularizeze problemele privind procesele de ardere, o ramură importantă a tehnicii moderne. **„Celulele fotoelectrice și aplicațiile lor"** îi familiarizează pe cititori cu noțiuni teoretice și procedee de construcție privind celulele foto-electrice, precum și cu aplicațiile lor în televiziune, cinematograf, automatizare etc.

Mult căutate sînt lucrările care apar în **„COLECȚIA RADIO"**. Cerințele pentru această colecție au luat proporții de masă, mai ales în rîndul elevilor. Dacă ne aruncăm o privire asupra cîtorva broșuri apărute în această colecție, cum ar fi **„Introducere în radiotehnică", „Redresoare cu semiconductori", „Radiotehnica distractivă", „Televiziunea pe înțelesul tuturor", „Cum se face un film"**, ne dăm seama că Editura Tehnică se străduiește să răspundă tot mai activ interesului tinerilor cititori.

Nu pot fi uitate colecțiile de popularizare a științei și tehnicii care apar la Editura Tineretului: **„ȘTIINȚA ÎNVINGE"** și **„ÎN AJUTORUL ACTIVITĂȚII PRACTICE A PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR"**, care au devenit prieteni nedespărțiți ai elevilor, îndrumîndu-i în diferite activități practice. În lucrări ca **„Mecanica pentru tineret", „Construcții electro-tehnice", „Cartea tînărului electrician", Măsurăm pămîntul", „Să cunoaștem motorul"** etc. elevii găsesc experiențe interesante și aplicații practice ale legilor și fenomenelor studiate de ei la diferite discipline.

Numai în cursul ultimului an au fost puse la îndemîna cadrelor didactice și studenților zeci de cărți tehnice și științifice de nivel superior, din cele mai diverse specialități și ramuri de activitate.

În domeniul matematicii, fizicii și chimiei, de pildă, au apărut peste 20 de lucrări, începînd cu cele de interes larg, cum sînt **„Mărimi și unități de fizică", „Memorator matematic și tehnic", „Lucrări practice de chimie generală"**, și terminînd cu lucrări care sintetizează ultimele cuceriri în anumite ramuri ale matematicii, fizicii și chimiei, ca **„Funcțiile Bessel și aplicațiile lor în fizică", „Elemente de mecanică cerească", „Introducerea în teoria relativității", „Studiul radiației corpului negru", „Probleme de matematici", „Racheta și satelitul artificial"** etc.

Numeroase lucrări apărute se adresează în mod special profesorilor din învățămîntul profesional și tehnic. Astfel, în domeniul metalurgiei au apărut **„Defectele pieselor turnate", „Teoria mecanismelor și a mașinilor", „Motoare cu ardere internă", „Controlul tehnic la prelucrarea metalelor", „Tehnologia sudării și tăierii metalelor", „Utilizarea plăcilor fibro-lemnoase".** Pentru cadrele didactice din domeniul construcțiilor, deosebit de utile sînt lucrările **„Beton și beton armat", „Materii prime textile vegetale în R.P.R.", „Automatizarea în industria alimentară", „Arhitectura populară românească", „Beton armat", „Construcții industriale".** Toate aceste lucrări contribuie la îmbogățirea continuă a cunoștințelor tehnice și științifice ale profesorilor din învățămîntul profesional și tehnic, ținîndu-l la curent cu realizările tehnicii din țara noastră, din Uniunea Sovietică și din toată lumea.

Niciodată studiul cărții tehnice n-a cunoscut un asemenea avînt ca în anii regimului de democrație populară. Ea este un instrument activ care-l servește pe muncitor și tehnician, pe savant și pe inginer, pe profesor și pe elev. De aceea în țara noastră se face totul pentru ca cei ce muncesc în producție sau în institutele științifice, profesorii, studenții și elevii să dispună din ce în ce mai mult de cărți tehnice valoroase.

MARIN ENE
redactor șef adjunct al Editurii Tehnice

Instructajul
simultan la mai multe clase
PE TEMA INSTRUIRII PRACTICE

O metodă de instruire practică folosită deosebit de frecvent, mai ales în școlile agricole, este metoda executării aceleiași lucrări de către ucenici din clase și ani de studii diferiți.

În aplicarea acestei metode trebuie să se țină seama de nivelul neuniform de cunoștințe al ucenicilor și elevilor, de vîrsta diferită a acestora etc. Metoda executării simultane de către mai multe clase a aceleiași lucrări ridică de asemenea problema asigurării locurilor de muncă necesare pentru toți ucenicii și elevii, precum și probleme privind repartizarea unor operații corespunzătoare programelor de practică pentru anii de studii respectivi, aplicarea științifică a principiului diviziunii muncii și obținerea unei productivități înalte.

Străduindu-se să rezolve cît mai bine aceste probleme, cadrele didactice de la centrul școlar agricol de pe lîngă stațiunea experimentală de cultivare a porumbului din Turda Izbutesc să asigure desfășurarea în condiții bune a instructajului simultan. Iată, de pildă, cum au fost rezolvate cerințele de natură organizatorică, tehnică și pedagogică în cadrul instructajului simultan la lucrarea „Sortarea și însilozarea cartofilor", la care au participat ucenicii din anul I, precum și trei echipe de ucenici din anii II și III.

Dimineața, în careu, a fost anunțată lucrarea care va fi executată și s-a indicat felul cum se va desfășura. În timp ce ucenicii din anii II și III au fost repartizați la operații care cereau mai multă pricepere și o mai mare răspundere în muncă, operații legate direct de confecționarea silozurilor și însilozarea propriu-zisă, cei din anul I au fost instruiți să execute operații de sortare a cartofilor.

După ce i-a condus pe ucenici la locul unde urmau să lucreze și le-a cerut să-și noteze datele mai însemnate și termenii tehnici din conținutul lecției, profesorul care lucra cu anul I a explicat care este scopul sortării cartofilor arătînd că, deoarece aceștia sînt de mărimi diferite, unii întregi iar alții loviți de uneltele cu ajutorul cărora au fost recoltați, că deseori soiurile de cartofi pentru sămînță, pentru menaj, pentru hrana animalelor sau industrializare se întîlnesc amestecate, este necesar să fie grupați înainte de însilozare ținîndu-se seama de utilizarea pe care o vor primi. Pentru a demonstra criteriile după care trebuie sortați cartofii, profesorul a ales cîțiva cartofi de mărime mijlocie, care nu aveau nici o lovitură și nici nu erau tăiați de unelte, explicînd ucenicilor că așa trebuie să fie cartofii pentru sămînță. Le-a indicat de asemenea numele soiului de cartofi pe care îi vor alege — roz de vară. Au fost aleși apoi cîțiva cartofi mari destinați pentru menaj și cartofi mici, tăiați sau loviți, pentru furaj.

Pentru a verifica dacă ucenicii au înțeles criteriile de sortare a cartofilor, profesorul a cerut ca fiecare să aleagă cîte 3—4 cartofi de fiecare fel. A indicat apoi în care siloz se vor transporta cu coșurile diferitele categorii de cartofi.

Clasa a fost împărțită în 5 echipe de cîte 6 ucenici. În întocmirea echipelor s-a ținut seama ca ucenicii cu aptitudini fizice diferite să fie repartizați proporțional pe echipe.

Ucenicii s-au așezat în jurul stivei de cartofi, pe grinzi de lemn aduse dinainte, în așa fel încît să poată lucra mai ușor. Din fiecare echipă, prin rotație, cîte doi elevi au transportat cartofii aleși la silozurile respective.

După începerea lucrării profesorul a controlat continuu cum lucrează fiecare ucenic și fiecare echipă în parte. Repeta demonstrația acolo unde observa că alegerea nu se face corect și atrăgea atenția, în special, asupra greșelilor mai grave, ca de pildă amestecarea solurilor. Cîțiva ucenici găsind mai multe exemplare de cartofi mari, dar de culoare albă, profesorul le-a explicat că aceștia fac parte din soiul Akerzegen, specificînd că, deși sînt mari, nu au însușiri alimentare prea valoroase, deci trebuie sortați în grămada cartofilor pentru hrana animalelor.

La începutul lucrării unii ucenici n-au reținut pe deplin caracterele morfologice ale diferitelor categorii de cartofi. Încetul cu încetul, însă, ei au reușit să deprindă formele acestora și ritmul lucrului a crescut în mod simțitor.

În acest timp, ucenicii din anii II și III, împărțiți în echipe, au efectuat prin rotație fiecare din lucrările de bază cerute de construcția silozurilor: fixarea poziției acestora și a distanțelor dintre ele, confecționarea coșurilor de aerisire, așezarea cartofilor în silozuri, acoperirea silozurilor. Lucrările lor au avut caracterul obișnuit al practicii în producție, numai că s-au desfășurat direct sub supravegherea profesorilor de tehnologia meseriei. Alături de fiecare echipă de ucenici, stațiunea experimentală Turda a repartizat, la cererea școlii, cîte un muncitor specializat în lucrări de însilozare. Ucenicilor din anul II, care executau pentru prima oară asemenea lucrări complicate, le-au fost reamintite cunoștințele de tehnologie necesare.

Apoi, profesorul a indicat dimensiunile de adîncime și lățime a silozurilor, orientarea față de pantă și de punctele cardinale. Printr-o discuție cu ucenicii s-a lămurit importanța coșurilor din scînduri așezate din distanță în distanță sau în mijlocul masei de cartofi din siloz (coșuri de aerisire), arătîndu-se că acestea asigură păstrarea cartofilor în bune condiții, nealterați. Tot în același fel s-a lămurit rolul canalului de pe fundul silozului și al paielor de pe aria unde sînt clădiți cartofii și din siloz.

La sfîrșitul muncii pentru sortarea și însilozarea cartofilor, care a ținut două zile, a fost analizată și apreciată munca ucenicilor și contribuția lor la realizarea generală a lucrării. Totodată s-au acordat ucenicilor note pentru realizarea operației respective.

Lecția realizată de centrul școlar agricol din Turda a evidențiat posibilitatea desfășurării unui instructaj separat pe clase, limitat la nivelul de pregătire al fiecărui an de studii, deși locul de muncă era același pentru mai multe clase, cu nivel diferit de pregătire.

În comparație cu tipul de lecție caracteristic perioadei de învățămînt practic de la începutul anului I, în care instructajului teoretic îi urmează numai un exercițiu practic, tipul de lecție de mai sus este propriu perioadei de formare a deprinderilor. Ucenicii participă acum în mod activ la lucrări de producție, lucrări care nu trebuie să depășească însă nivelul cunoștințelor lor practice.

Aprecierea cunoștințelor practice ale ucenicilor se poate face la sfîrșitul fiecărei lucrări în parte sau după un număr mai mare de lucrări, cînd se obișnuiește să se analizeze amănunțit atît lucrările cît și modul de comportare și rezultatele obținute de fiecare ucenic în decursul executării. Caietele de lucrări practice, pe care profesorul are datoria să le corecteze regulat, constituie un ajutor prețios în aprecierea corectă a activității fiecărui ucenic.

Instructajul simultan la mai multe clase are un puternic caracter stimulativ. Muncind alături de ucenicii mai mari, cărora li se încredințează lucrări cerînd o tehnică înaintată, ucenicii anului I au în față perspectiva activității lor viitoare. Totodată în efectuarea unor asemenea lucrări se dezvoltă mult simțul de răspundere în muncă al ucenicilor din anii II și III, care, știind că sînt urmăriți cu atenție în muncă de către ucenicii anului I, depun toate eforturile pentru ca prețuirea lor să fie apreciată de colegii mai mici.

Sistemul de repartizare a mai multor clase din anii de studii diferiți, simultan la aceeași lucrare, aplicat în mod just, după o pregătire minuțioasă, cu respectarea tuturor cerințelor pedagogice și tehnice contribuie la pregătirea și educarea temeinică a schimbului de mîine al agriculturii noastre socialiste.

Ing. DUMITRU DANCA
inspector metodist Cluj

Exersarea sistematică
cerință de bază în însușirea meseriei

Învățarea meseriei de către ucenici și elevi coincide cu dezvoltarea tuturor forțelor lor intelectuale, morale și fizice, care asigură rezolvarea cu succes a sarcinilor puse de practicarea meseriei. Scopul general al instruirii practice în școlile profesionale și tehnice este tocmai dezvoltarea acestor forțe, care determină formarea cunoștințelor și deprinderilor practice. În realizarea acestei sarcini, exersarea sistematică, repetată și continuă se prezintă ca o cerință didactică de bază. Numai prin exersare — deci în procesul muncii — ucenicii și elevii se dezvoltă multilateral, capătă deprinderi și price-peri temeinice.

Cînd vorbim despre exersare ca despre o cerință didactică de bază nu identificăm această noțiune cu executarea repetată în aceleași condiții a unor operații. Noțiunea de exersare implică în primul rînd și efectuarea operațiilor în condiții noi, diferite, cerute de fiecare piesă în parte. Tocmai în felul acesta se dobîndesc și se consolidează deprinderile, se formează price-peri care presupun posibilitatea de a acționa cu succes, în condiții variate, pentru realizarea unor lucrări diferite.

Procesul de instruire practică este în această privință deosebit de acela al învățămîntului teoretic, în cadrul căruia însușirea cunoștințelor se efectuează într-un timp relativ scurt, iar fixarea are loc prin recapitulare la sfîrșitul lecției și al capitolului, la sfîrșitul trimestrului și al anului școlar. În condițiile instruirii practice, însușirea volumului de price-peri și deprinderi propus se realizează treptat, într-un timp lung, care adesea depășește perioada de școlarizare, prelungindu-se în munca din întreprindere după absolvire.

Pentru a asigura, prin exersare, formarea unor price-peri și deprinderi trainice de muncă trebuie să respectăm o seamă de cerințe.

O primă cerință se referă la organizarea sistematică și unitară, pe întreaga perioadă de școlarizare, a procesului de instruire practică. Aici se aplică învățătura lui I. P. Pavlov care arată că includerea unor circuite noi într-un stereotip dinamic format se poate realiza numai dacă acestea sînt introduse treptat, fără a aduce schimbări brusce. Această condiție o putem îndeplini exersînd sistematic, gradînd antrenamentul, alegînd în așa fel conținutul lecției, încît executarea pieselor și obiectelor să permită atît trecerea treptată la însușirea unor noi lucrări cît și perfecționarea celor predate anterior.

Strîns legată de această cerință este necesitatea executării unor obiecte utile, care să trezească interesul, să mențină atenția concentrată și să grăbească procesul de elaborare a noilor reflexe condiționate. Operațiile de pilire, tăiere, găurire etc., dacă nu sînt legate de confecționarea unor obiecte utile și interesante, pot plictisi pe elev sau ucenic. Dimpotrivă, ele devin active cînd se confecționează obiecte folositoare, chiar dacă acestea necesită eforturi mai mari. Tineretul e întotdeauna atras de o activitate creatoare, care cere gîndire, eforturi.

Cum trebuie folosită exersarea în cadrul lecției practice?

În prima parte a acesteia, care cuprinde instructajul temei, demonstrarea ei verbală și intuitivă, ucenicii își însușesc cunoștințele de tehnică și tehnologie necesare efectuării operației, își formează reprezentări etc. Cerințele exersării se exprimă aici prin dozarea conținutului și alegerea metodelor pe baza cunoașterii capacității ucenicului de a acționa motric, de a percepe, de a-și forma reprezentări, de a regla conștient forța, direcția și ritmul mișcărilor. Ucenicul va putea astfel să-și reprezinte, bunăoară, mișcarea înainte și înapoi la pilire, mișcările de mînuire a dălții, ferăstrăului, ciocanului etc. și să memoreze regulile tehnologice de executare a lucrării.

După cum se vede, activitatea didactică desfășurată în prima parte a lecției este subordonată exersării și constituie o pregătire în vederea acesteia.

În a doua parte a lecției, cînd are loc efectuarea operației, exersarea apare ca o cerință fundamentală, de îndeplinirea căreia depinde însăși realizarea sarcinilor procesului de învățămînt.

În general, procesul de elaborare a deprinderilor începe cu însușirea capacității de a regla conștient direcția — adică de a identifica poziția mîinii, a uneltei, a piesei în diferitele momente ale activității. La început, ucenicul se conduce în această privință după regulile tehnologice învățate și după reprezentările vizuale, iar mai tîrziu — în faza automatizării mișcărilor — după senzații musculare, auditive etc. Totodată ucenicul trebuie să învețe să regleze forța, adică să dozeze energia musculară necesară realizării sarcinii propuse. Reglarea forței ajută pe ucenic să înlăture eforturile de prisos, să prevină executarea greșită și să obțină progrese în perfecționarea direcției.

În aceeași perioadă a lecției trebuie luată în seamă și reglarea ritmului, care se referă la repartizarea reacțiilor pe unități de timp, la viteza de lucru și la armonizarea mișcărilor. Este drept că executarea activității în ritmul propus este posibilă numai într-o fază mai înaintată de dezvoltare a deprinderilor, care adesea coincide cu efectuarea automată a operației, însă regulile în legătură cu ritmul de lucru trebuie aduse la cunoștința ucenicilor în timpul instructajului, deoarece ele îi ajută să regleze conștient direcția și îi învață să prevîntîmpine greșelile, accidentele, oboseala.

Pentru a grăbi procesul de reglare conștientă a mișcărilor maistrul-instructor trebuie să folosească larg materialul intuitiv și toate procedeele care activizează gîndirea elevilor și ucenicilor și îi ajută la reglarea direcției, forței și ritmului (de exemplu, utilizarea unui material mai moale, eventual lemn, mărginit de laturi metalice pentru reglarea direcției, dezvoltarea treptată a forței în cadrul primelor exerciții de pilire etc.).

Exersarea sistematică ca cerință a instruirii practice izvorăște din însuși caracterul procesului de învățămînt în școlile profesionale și tehnice. Exersarea mărește interesul pentru meserie, ușurează procesul de însușire a cunoștințelor și de înțelegere a valorii lor practice, ajută pe viitorii muncitori să obțină o calificare înaltă pe baza unei atitudini conștiente față de muncă.

Prof. LIVIU FILIMON
Bacău

Un atelier construit în întregime de ucenici

Prin muncă voluntară, ucenicii zidari și timplari de la școala de meserii din Suceava au executat în întregime un atelier-școală destinat secției de zidărie. Atelierul, care se întinde pe o suprafață de 100 m.p., a fost dotat cu toate materialele și uneltele necesare.

Cu prilejul inaugurării noului atelier, numeroși ucenici au fost evidențiați și premiați pentru contribuția adusă la construirea acestuia.

Mai multă atenție familiarizării ucenicilor cu noul utilaj

Cu sprijinul uzinei metalurgice, școala profesională din Cugir a izbutit să asigure condiții bune pentru desfășurarea practicii în producție a ucenicilor din anii II și III. Comisiile de îndrumare a practicii se îngrijesc de încheierea contractelor de instruire cu maiștrii și muncitorii fruntași, de asigurarea unor locuri de muncă corespunzătoare pentru ucenici, de folosirea acestora numai în munci calificate. Ca rezultat al acestei preocupări și al grijii cu care sînt înconjurați de muncitorii vîrstnici, mulți ucenici participă efectiv la realizarea sarcinilor de producție, lucrînd umăr la umăr cu muncitorii din brigăzile și echipele în care au fost repartizați.

Totodată însă, desfășurarea practicii scoate la iveală și unele deficiențe în ceea ce privește familiarizarea ucenicilor cu noul utilaj din întreprinderi. Astfel, unii ucenici strungari și frezori din anii II și III nu cunosc suficient unele mașini și instalații moderne la care sînt repartizați să lucreze. Din această cauză ei procedează deseori la reglarea mașinilor-unelte fără să țină seama de regimul optim de prelucrare indicat de biroul tehnic al uzinei. Deseori este necesară intervenția muncitorilor calificați pentru reglarea mașinilor. Conducerea școlii și comisiile de îndrumare a practicii nu s-au îngrijit însă nici măcar în asemenea cazuri ca să li se lămurească ucenicilor cum trebuie manevrat utilajul.

Profesorii de tehnologie și maiștri-instructori trebuie să-și îndrepte mai mult atenția în această direcție, să-i ajute pe ucenici să se orienteze corect în stabilirea operațiilor care trebuie executate, a metodelor înaintate de muncă ce pot fi aplicate. Este necesar de asemenea ca ucenicii să fie îndrumați să regleze mașinile-unelte și instalațiile pe bază de calcul, avînd în vedere regimul optim de prelucrare indicat. De asemenea profesorii de tehnologie, cu ajutorul șefilor de sectoare, trebuie să vegheze ca ucenicii să noteze în caietele de practică nu numai operațiile pe care le execută în cadrul confecționării unei piese, ci și regimul de prelucrare, calculele pentru obținerea elementelor necesare reglării mașinilor-unelte la care execută lucrarea, dispozitivele folosite — toate însoțite de schițe.

AL. BREAJEN

In atelierul şcolii

Se măsură ce dobîndesc mai multă experienţă în realizarea învăţămîntului politehnic, în organizarea şi desfăşurarea lucrărilor practice, profesorii de specialitate şi maiştrii rezolvă tot mai bine sarcina înarmării elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi conştiente, întemeiate pe cunoaşterea legilor ştiinţifice. In munca de atelier se folosesc în tot mai mare măsură cunoştinţele teoretice pe care şi le însuşesc elevii în clasă. Continuă să se vădească însă în această direcţie şi o seamă de lipsuri.

Iată, bunăoară, cum s-a desfăşurat o lecţie practică în atelier cu elevii clasei a VIII-a „B" de la şcoala medie nr. 15 din Bucureşti.

La începutul lecţiei tovarăşul maistru Dumitru Preoteasa verifică cunoştinţele şi deprinderile elevilor cu privire la proiecţiile de prisme. Se execută proiecţia unei piese exagonale găurite. Maistrul face mereu apel la cunoştinţele de geometrie primite de elevi în clasa a VII-a. De pildă, la proiecţia în plan vertical le cere să aplice cunoştinţele privitoare la construcţia dreptunghiului iar apoi, la proiecţia în plan orizontal, să construiască exagonul cu rigla şi compasul. Elevii sînt atraşi de faptul că sînt solicitaţi să facă uz de cunoştinţele lor şi aceasta imprimă activităţii un caracter viu, interesant. Deoarece unii elevi confundă noţiunile de linie punctată şi linie întreruptă, maistrul lămureşte pe loc deosebirea dintre ele.

In timpul cît se execută desenele la tablă, tov. Preoteasa urmăreşte activitatea clasei şi face fiecărui elev observaţia cuvenită.

Se trece apoi la ascultarea lecţiei teoretice: „Despre oţel şi fontă". De data aceasta, din păcate, maistrul nu se mai sprijină în aceeaşi măsură pe cunoştinţele elevilor. De exemplu, atunci cînd se vorbeşte despre aliaj el nu le cere să explice ce este acesta, să arate deosebirea dintre amestec şi combinare. De asemenea, se vorbeşte despre temperatura de fierbere şi despre temperatura de topire a oţelului fără să se arate ce este una şi ce este cealaltă, sau despre şarjă fără să se arate ce înseamnă. Mai mult decît atît, tov. Preoteasa nu se preocupă nici de asigurarea caracterului intuitiv al lecţiei. El nu-i pune pe elevi în situaţia de a arăta un obiect din oţel şi unul din fontă, de a le compara şi deosebi. La fel se petrec lucrurile cînd se vorbeşte despre diferite feluri de oţel, deşi în atelier se găsesc o serie de scule confecţionate din oţel moale şi altele din oţel special.

Lecţia nouă are ca temă „Trasarea". Tovarăşul Preoteasa explică verbal, destul de sumar, în ce constă aceasta şi cu ajutorul căror unelte se execută. In tot timpul explicaţiei elevii iau notiţe. Numai după aceea li se prezintă uneltele respective şi se trece la executarea trasării pe bucăţi de tablă.

Unii elevi trasează cercuri sau patrate, alţii prisme sau cuburi. Dacă cercul este trasat cu oarecare uşurinţă, pătratul însă nu, deoarece elevii nu ştiu, pur şi simplu, cum să-l traseze. Nu-i de mirare, pentru că explicaţiile au fost insuficiente. Maistrul n-a făcut nici o demonstraţie şi nici acum, cînd constată că o serie de elevi sînt nelămuriţi, nu dă explicaţii suplimentare şi nici nu arată concret cum trebuie să se lucreze.

Terminîndu-se trasarea, se trece la tăierea pieselor cu foarfeca. Procedînd just, maistrul cere elevilor să arate pe ce principii ale mecanicii se bazează construcţia acestui instrument. Ei răspund că este o pîrghie de gradul I şi explică cum funcţionează.

Cu aceasta lecţia se termină. Deşi a durat două ore, pentru partea practică propriu-zisă s-au rezervat numai 10 minute, timp în care s-ar fi putut face abia fixarea cunoştinţelor. Este limpede că în asemenea condiţii elevii n-au reuşit să dobîndească măcar cît de cît deprinderi de trasare şi de tăiere.

Ce a dus la această situaţie? Este aici şi o lipsă a maistrului, care n-a ştiut să dozeze cu pricepere timpul de care dispunea, dar şi o defecţiune a programelor. In programa de desen nu se prevede nimic cu privire la proiecţii de corpuri. La rîndul ei, programa lucrărilor de atelier nu ţine seama suficient de nivelul de cunoştinţe al elevilor. De aceea maistrul a pierdut mult timp în prima parte a lecţiei, la verificare, pentru a consolida cunoştinţele predate de el anterior cu privire la unele chestiuni de desen tehnic şi de tehnologia prelucrării metalelor.

Aici se manifestă, însă, şi urmările lipsei de colaborare între maiştri şi profesorii de specialitate. Fără îndoială că tov. Preoteasa şi-ar fi rezolvat mult mai bine sarcina dacă ar fi cerut ajutorul colegilor lui care predau desenul şi fizica. Dar şi aceştia ar fi avut datoria să nu aştepte numai să li se solicite sprijinul, ci să se intereseze ei înşişi de felul cum se desfăşoară munca în atelier şi să-l ajute pe maistru.

In general se constată că profesorii de fizică, chimie şi matematică ai şcolii nu se preocupă suficient de activitatea elevilor în atelier. Acelaşi lucru se poate spune şi despre diriginţi, care dau şi ei prea puţină importanţă acestei activităţi.

Pentru ca munca desfăşurată de elevii şcolilor de cultură generală în ateliere să dea rezultate cît mai bune, pentru ca ei să ştie să aplice în mod conştient şi creator în viaţă, în producţie, cele învăţate aici, este absolut necesar ca ei să nu-şi însuşească pur şi simplu deprinderi meşteşugăreşti, ci să cunoască bazele ştiinţifice pe care se întemeiază prelucrarea metalului şi a lemnului, ca şi construcţia şi principiile de funcţionare ale uneltelor pe care le mînuiesc. Maiştrii care conduc lucrările practice de atelier, ca şi profesorii de fizică, chimie, matematică, desen, trebuie să ţină seama permanent în activitatea lor de acest fapt.

ELENA GIURCAN

Lectorate pentru părinţi

Filiala S.R.S.C. Constanţa a iniţiat, în mai multe centre şcolare, lectorate pentru părinţi. Conferinţele ţinute în cadrul lectoratelor sînt scrise de cei mai buni pedagogi din regiune şi tratează probleme privitoare la psihologia copilului şi la metodele de educare a copiilor.

Lectoratele ce se desfăşoară în incinta Şcolii medii nr. 1 din oraşul Constanţa pentru părinţii al căror copii învaţă în şcolile medii nr. 1, 2, 3, pedagogică şi elementară nr. 12, au dezbătut teme ca „Omul este educabil", „Să ne cunoaştem copiii" etc, pe marginea cărora s-au pus numeroase întrebări.

Conferinţele care au loc săptămînal sînt audiate în medie de 250 de părinţi şi sînt urmate de filme adecvate tematicii lectoratului.

ION NICHITA

Se trece la tăierea pieselor cu foarfeca.

Elevii clasei a X-a „A" de la şcoala medie „Mihail Eminescu" din Capitală dau teză la istorie.

O zi din munca directorului

In activitatea sa, tovarăşul Ion Lazăr, directorul şcolii medii nr. 2 din Botoşani, se preocupă cu precădere de problemele conţinutului muncii instructiv-educative din şcoală.

Să urmărim activitatea lui în cursul unei zile.

O atenţie deosebită a acordat directorul în această zi controlului şi îndrumării muncii pe care o desfăşoară cadrele didactice la clasă. In carnetul lui erau notate lecţiile la care urma să asiste. Asistenţa la ora de geografie de la clasa a VII-a trebuia să lămurească dacă tovarăşa profesoară Cornelia Livescu (care suplinea pe profesoara clasei, aflată în concediu de boală) se pregăteşte cu constiinciozitate pentru predare. La lecţia de istorie ţinută de tovarăşa profesoară Amalia Pascal la clasa a VI-a „A" directorul îşi propunea să urmărească stilul de muncă al profesoarei, deoarece era informat că elevii întîmpină greutăţi în însuşirea cunoştinţelor la obiectul respectiv. De asemenea, asistenţa la o lecţie de geografie la clasa a VI-a avea drept scop să controleze progresele făcute de profesor în urma îndrumărilor pe care le primise cu prilejul unor asistenţe anterioare.

In cadrul discuţiei ce a avut loc după cursuri directorul a relevat în mod just părţile pozitive şi lipsurile lecţiilor la care a asistat, făcînd cîte o caracterizare a fiecărei lecţii în parte. Printre altele, el a subliniat priceperea cu care, la ascultarea lecţiei despre podişul Moldovei, tovarăşa Cornelia Livescu a adus unele completări referitoare la realizările obţinute în anii puterii populare în raionul Botoşani, arătînd că acestea au contribuit la cunoaşterea de către elevi a ţinutului natal. la educarea lor patriotică. El a semnalat însă şi unele lipsuri (spre exemplu, lipsa de grijă pentru exprimarea corectă a elevilor). Referindu-se la lecţia de istorie ţinută de tovarăşa Pascal, directorul a observat că aceasta a dovedit o bună pregătire. El a arătat însă că lecţia s-a desfăşurat într-un ritm prea grăbit, că profesoara nu a insistat asupra unor noţiuni mai dificile, cum sînt acelea de clasă socială, iobag, nobil, proletar, burghez, capitalist etc. Critica directorului a relevat, de asemenea, şi alte aspecte importante legate de conţinutul şi metodica lecţiilor respective.

Observaţiile directorului, deşi competente şi sistematice, au avut totuşi un caracter mai mult constatativ. Aşa, de pildă, deşi a semnalat lipsurile relevate în lecţia tovarăşei Pascal, el nu a stăruit asupra faptului că precipitarea acesteia în expunere îngreunează urmărirea de către elevi a ideilor lecţiei şi, deci, şi înţelegerea acestora, n-a dat profesoarei îndrumările ce se impuneau.

Faptul că directorul a mers la lecţia unui profesor pentru a vedea în ce măsură acesta şi-a îmbunătăţit munca în urma recomandărilor făcute cu prilejul unor asistenţe anterioare arată că directorul obişnuieşte să-i îndrumeze pe profesori şi să controleze apoi dacă indicaţiile date sînt folosite la clasă. Este însă necesar să dea asemenea îndrumări în toate cazurile în care se simte nevoia.

Discuţia directorului cu profesorii la lecţiile cărora a asistat ar fi fost mai concludentă şi mai eficace dacă, înainte de a vorbi el însuşi, ar fi cerut profesorilor să-şi spună ei părerea. In felul acesta şi-ar fi putut da seama în ce măsură profesorii sînt conştienţi de propriile lor lipsuri. Era bine, de asemenea, ca directorul să dea cuvîntul profesorilor şi la sfîrşit, pentru a vedea dacă ei şi-au însuşit criticile aduse şi ce îşi propun în vederea înlăturării lipsurilor.

O importanţă deosebită acordă tovarăşul director Ion Lazăr problemelor educative. La controlul efectuat în dimineaţa zilei respective, atenţia lui s-a oprit îndeosebi asupra ţinutei elevilor.

Ce a determinat includerea acestui punct în planul de muncă al directorului?

Cu cîteva zile înainte, mai mulţi elevi de la şcoala medie nr. 2 fuseseră criticaţi la staţia de radioficare locală pentru ţinută cosmopolită. In ziua următoare emisiunii de la staţia de radioficare directorul a adunat elevii în careu şi a stat de vorbă cu dînşii. El le-a arătat că imitarea servilă a modei din apus, extravaganţa în ţinută constituie manifestări incompatibile cu demnitatea unui cetăţean al republicii noastre, şi deci şi a unui elev, că asemenea atitudini, care nu au nimic comun cu stilul nostru de viaţă, denotă lipsă de seriozitate şi necinstesc nu numai pe elevii care le adoptă, ci însuşi numele şcolii.

Controlul efectuat acum de director a dovedit că discuţia avută cu cîteva zile în urmă cu elevii a fost eficace. Aceasta nu l-a dus însă pe director la concluzia că problema ar fi rezolvată definitiv. El şi-a propus să controleze în continuare ţinuta elevilor, să ceară diriginţilor să facă acelaşi lucru şi să discute această problemă în şedinţa cu părinţii.

Orientarea directorului şi măsurile luate în cazul de faţă au fost juste. Ele sînt însă, după părerea noastră, incomplete. Faptul că oamenii din afară de şcoală au observat şi au semnalat un lucru de care directorul şi profesorii şcolii ar fi trebuit să se seziseze ei cei dintîi dovedeşte că întregul colectiv pedagogic a manifestat indiferenţă faţă de ţinuta elevilor. Tocmai de aceea era bine ca problema să fie discutată cu întreg colectivul pedagogic, iar hotărîrile luate să includă măsuri educative mai cuprinzătoare. Ar fi fost bine, de pildă, să se prevadă discuţii individuale sau în colectiv, articole la gazetele de perete, precum şi alte activităţi care să ducă la crearea unei opinii sănătoase printre elevi în privinţa ţinutei.

Pentru aceeaşi zi directorul şi-a programat să cerceteze situaţia unui elev din clasa a VI-a despre a cărui purtare necorespunzătoare fusese sezisat. După cum spunea diriginta, acesta era un elev turbulent, care nu voia să înveţe şi avea, în plus, obiceiul de a fugi de la ore. Diriginta pretindea că a epuizat toate măsurile posibile şi că singura soluţie ar fi ca elevul să se transfere la o altă şcoală.

Pentru a lămuri lucrurile, directorul a chemat în ziua respectivă pe mama elevului şi a stat de vorbă cu dînsa. Totodată el a discutat şi cu alţi profesori care predau la clasa respectivă. In felul acesta directorul a aflat că, la materiile la care este stimulat, elevul manifestă un interes deosebit şi ia note bune, dar că, fiind o fire sensibilă, este nevoie să se procedeze cu el cu mult tact. Pentru a se convinge, directorul se hotărîse să urmărească personal comportarea elevului în timpul lecţiei. Mergînd la ore, el a constatat, însă, că acesta lipseşte din clasă. Fugise de la ora de matematică, adică tocmai de la ora pe care o ţinea diriginta.

Directorul şi-a dat seama că îndreptarea elevului respectiv este posibilă dacă colectivul profesorilor care predau la clasa a VI-a va adopta o atitudine unitară, plină de înţelegere faţă de dînsul, dacă diriginta în primul rînd îşi va schimba stilul de muncă. In acest sens el a hotărît să discute cazul acestui elev cu întreg colectivul de profesori ai clasei. Deocamdată el a explicat diriginţei că transferarea propusă de dînsa ar fi o măsură cu totul nepotrivită., că trecerea elevului la o altă şcoală, mai ales acum, în cursul trimestrului, nu este de fel recomandabilă.

In cursul zilei directorul a rezolvat şi o serie de probleme administrativ-gospodăreşti sau organizatorice: controlul prezenţei profesorilor şi elevilor la clasă, verificarea şi semnarea statelor de plată, verificarea dării de seamă a vechiului comitet de părinţi în vederea alegerii noului comitet etc.

Ziua de muncă a tovarăşului director Ion Lazăr a fost bogată în activitate. O serie de observaţii notate de el în carnet au devenit puncte în planul său de lucru pentru săptămîna următoare: stabilirea unor măsuri de control asupra ţinutei elevilor, discutarea situaţiei elevului nedisciplinat din clasa a VI-a cu profesorii clasei etc. Alte aspecte — cum este lipsa de grijă a unor profesori pentru corectarea exprimării elevilor în timpul lecţiilor — vor fi discutate în consiliul pedagogic.

Cercetarea planurilor de muncă şi a activităţii directorului pe o perioadă mai îndelungată ne-a arătat că tovarăşul Ion Lazăr se preocupă permanent de controlul şi îndrumarea muncii instructiv-educative: activitatea la clasă şi extraşcolară, desfăşurarea muncii metodice, confecţionarea şi folosirea materialului didactic, notarea elevilor, corectarea caietelor, pregătirea pentru teze etc.

Analizînd munca de o zi a tovarăşului director Ion Lazăr, ne dăm seama că el a ştiut să învingă o greutate de care se plîng mulţi directori — şi anume, aceea că, fiind copleşiţi de sarcini administrative, nu reuşesc să se ocupe îndeajuns de problemele de conţinut ale învăţămîntului. Este adevărat că sarcinile de ordin administrativ sînt destul de numeroase în şcoală. Uneori ele sînt chiar presante, neputînd suferi nici un fel de amînare. Un director priceput va şti însă întotdeauna să rezolve problemele administrativ-gospodăreşti în aşa fel încît să nu-i răpească prea mult timp. Tocmai acesta este meritul tovarăşului director Ion Lazăr: că, organizîndu-şi judicios munca, antrenînd în realizarea sarcinilor şi ceilalţi factori din şcoală, procedînd cu operativitate, a reuşit să rezolve într-un timp relativ scurt sarcinile administrativ-gospodăreşti, astfel încît a putut să acorde importanţa cuvenită problemelor de conţinut, să desfăşoare o largă activitate în direcţia controlului şi îndrumării procesului instructiv-educativ.

I. ADRIAN

Consecinţele unor greşeli

Una din condiţiile hotărîtoare pentru reuşita unei lecţii este pregătirea profesorului. Este vorba atît de pregătirea sa generală, cît şi de pregătirea pentru fiecare lecţie în parte. Consecinţele pe care lipsa de pregătire le poate avea ne-au fost ilustrate de o lecţie de gramatică ţinută de tovarăşa Ana Arhire, la clasa a V-a de la şcoala de 7 ani din Priponeştii de Sus, raionul Tecuci.

Să ne oprim asupra aspectelor mai importante.

In prima parte a lecţiei, tovarăşa profesoară a efectuat, împreună cu elevii, corectarea temei date pentru acasă (sublinierea cu o linie a adjectivelor cu o singură terminaţie şi cu două linii a adjectivelor cu două terminaţii). Intîlnind un adjectiv cu o singură terminaţie, profesoara le-a spus elevilor că pot recunoaşte mai uşor această categorie de adjective prin aceea că ele se termină în vocala *e*.

Indicaţia era incompletă. Din această cauză, ea a dat naştere la unele confuzii. Astfel, întîlnind cuvîntul *cenuşie*, elevii au declarat că acesta este adjectiv cu o singură terminaţie (deşi în caiet îl aveau subliniat cu două linii). Intervenind, profesoara le-a cerut să pună adjectivul la masculin şi la femenin (*cenuşiu-cenuşie*), pentru a le dovedi că este cu două terminaţii. In felul acesta, însă, ea a corectat doar greşelile elevilor, dar nu şi pe a sa. De aceea, la exemplul imediat următor elevii au greşit din nou: ei au spus că adjectivul *veche* este adjectiv cu o singură terminaţie. Era clar că indicaţia dată de profesoară nu este satisfăcătoare. Totuşi, profesoara nu a lămurit nici de data aceasta lucrurile. Abia după ce corectarea întregii teme a fost terminată, ea a venit cu completarea: „Nu toate adjectivele terminate în *e* sînt adjective cu o singură terminaţie".

Este evident că precizarea necesară trebuia făcută încă în lecţia anterioară. Iar dacă profesoara a pierdut din vedere acest lucru, atunci ea trebuia să o facă la începutul lecţiei curente sau cel puţin o dată cu primul adjectiv cu o singură terminaţie întîlnit în text. Intîrziind, ea a prelungit confuzia elevilor, a provocat în mintea lor o legitimă nedumerire.

De fapt, precizarea de la sfîrşitul primei părţi a lecţiei nu a fost îndestulătoare. Ţinînd seama de confuziile manifestate în cursul corectării temei, profesoara avea datoria să dea explicaţii mai ample. Ar fi fost necesar ca, luînd mai multe adjective terminate în *e*, să se arate, pe baza comparării exemplelor, că sînt cu o singură terminaţie nu mai adjectivele care se termină în *e atît la masculin cît şi la feminin, singular nominativ*.

O altă greşeală metodică a comis tovarăşa Arhire în predarea lecţiei noi. După ce a anunţat tema („Acordul adjectivului cu substantivul"), ea a scris pe tablă două propoziţii pe care le-a folosit pentru a stabili acordul în gen al adjectivului cu substantivul. A scris apoi alte patru propoziţii, pe baza cărora a constatat că adjectivele se acordă şi în număr cu substantivele pe care le determină. Incă două propoziţii, scrise în continuare, au fost folosite pentru stabilirea acordului în caz. Procedeul a avut în primul rînd inconvenientul că a dus la separarea mecanică a unor aspecte formînd o unitate (acordul adjectivului în gen, număr şi caz cu substantivul determinat). Dar nu numai atît. Folosind trei grupe de exemple, care au cuprins în total opt propoziţii, profesoara a trebuit să consume întreg timpul lecţiei cu scrierea şi analiza lor. Din această cauză nu a mai avut timp pentru fixare, iar aplicaţia începută a trebuit să fie întreruptă după primul cuvînt analizat, deoarece sunase clopoţelul. Tema pentru acasă a fost dată şi ea în grabă. In felul acesta profesoara nu şi-a putut da seama dacă elevii au înţeles lecţia, iar consolidarea cunoştinţelor a rămas să se facă abia în ora următoare, cu prilejul ascultării.

In lecţia tovarăşei Arhire s-au strecurat şi unele greşeli de conţinut. Astfel, ea a considerat eronată afirmaţia unui elev care a spus că substantivul *a pionierului* din propoziţia „Cravata este a pionierului harnic" este în cazul genitiv. A acceptat în schimb răspunsul unui alt elev care (fiind dezorientat probabil de atitudinea profesoarei faţă de colegul său) a afirmat că substantivul *a pionierului* este în cazul acuzativ.

Greşeli de felul celor semnalate în lecţia analizată nu sînt permise nici unui profesor. Ele sînt cu atît mai puţin admisibile tovarăşei Ana Arhire, care are suficientă experienţă la catedră şi studii în specialitatea pe care o predă. Este absolut necesar ca în lecţiile următoare (îndeosebi cu prilejul recapitulării adjectivului) tovarăşa profesoară să înlăture lipsurile cu care elevii au rămas din lecţia la care ne referim. Totodată, se impune ca dînsa să se pregătească mai temeinic pentru lecţii pe viitor. Spunem aceasta întrucît greşelile arătate se explică prin faptul că tovarăşa profesoară nu a revăzut materia înainte de a se prezenta la clasă, nu a reflectat îndeajuns asupra exemplelor, metodelor şi procedeelor ce le va folosi.

Consecinţele greşelilor s-au putut vedea chiar din răspunsurile date de elevi în ora respectivă: confundarea adjectivelor cu două terminaţii cu adjectivele cu o singură terminaţie, sau confuzia în ceea ce priveşte cazurile substantivelor.

După cum am arătat, unele confuzii — manifestate de elevi la verificarea cunoştinţelor — s-au datorat unor lipsuri în predarea lecţiei anterioare. La fel, greşelile din lecţia curentă se vor resimţi, sîntem convinşi, în lecţia următoare. Iar dacă ele nu vor fi îndreptate curînd, efectul lor se va putea prelungi încă multă vreme — răsfrîngîndu-se negativ asupra formării deprinderilor de vorbire şi scriere corectă, ca şi asupra formării deprinderilor de gîndire logică ale elevilor. Or, aceste deprinderi, care stau la baza însuşirii cunoştinţelor atît la limba română cît şi la alte materii, au o mare însemnătate în pregătirea elevilor pentru viaţă. Tocmai de aceea este necesar să nu tolerăm greşeli de felul celor semnalate, să acordăm lecţiilor de gramatică atenţia cuvenită.

N. ALEXE

Cum corectăm tezele

Corectarea tezelor are o deosebită importanţă. Ea ne ajută să verificăm şi să apreciem cunoştinţele şi deprinderile însuşite de elevi în decursul unui trimestru şi, totodată, să le atragem atenţia asupra lipsurilor lor, pentru a putea să şi le îndrepte în etapa următoare. Corectarea tezelor ne oferă, pe de altă parte, prilejul să descoperim propriile noastre lipsuri şi să reflectăm asupra mijloacelor pe care trebuie să le folosim pentru a ne îmbunătăţi munca.

Publicăm mai jos două articole în legătură cu problemele corectării şi aprecierii tezelor, probleme deosebit de actuale în această etapă a anului şcolar.

Florea Păsărică
profesor de matematică la şcoala medie nr. 18 „Mihail Eminescu" Bucureşti

Pregătindu-mă pentru încheierea trimestrului, acord o mare atenţie corectării tezelor. Incep corectarea cu citirea sumară a tuturor lucrărilor, pentru a-mi face o idee despre felul cum au fost înţelese şi judecate de către întreaga clasă exerciţiile sau problemele date. Citesc apoi amănunţit fiecare teză în parte, subliniind greşelile. Urmăresc cu atenţie natura greşelilor de fond şi de calcul.

In cazul greşelilor de calcul caut să stabilesc, prin aprecierea rezultatului, dacă ele sînt determinate de neatenţie sau de nepricepere şi trec observaţiile respective pe caiet. In cazul greşelilor de fond, scot în evidenţă cauzele lor, care pot fi variate: aplicarea greşită a formulelor, înţelegerea greşită a conţinutului problemei, necunoaşterea teoremelor care se cereau să fie aplicate etc. Aceste observaţii le trec în caietele elevilor şi în carnetul meu. Ele sînt folosite apoi la discutarea lucrărilor.

In analiza lucrării în clasă pornesc de la greşelile de fond cele mai frecvente şi mai grave. Cu acest prilej nu mă limitez la o simplă enumerare a lor, ci, în limita timpului disponibil, fac apel la acele cunoştinţe ale elevilor de care sînt legate greşelile respective.

In general, grupez greşelile de fond şi cele de calcul după gravitatea lor. Trec la stabilirea notei numai după ce mi-am format convingerea asupra cauzelor care au dus la ivirea acestor greşeli. Dacă aceeaşi greşeală se repetă la majoritatea elevilor, chibzuiesc asupra felului cum am predat tema la care s-a ivit greşeala respectivă şi în nici un caz nu procedez la scăderea notei în mod mecanic.

Mă străduiesc ca notele date să reflecte gradul de cunoştinţe al elevilor, în funcţie de natura greşelilor de fond sau de formă ale fiecărei teze, astfel ca elevii, atunci cînd se face analiza lucrărilor în clasă, să-şi dea singuri seama de ce au primit o anumită notă şi nu alta.

Ecaterina Mărgineanu
profesoară de limba română la şcoala medie nr. 2 din Bîrlad

Primele teze din anul acesta mi-au ridicat din nou o serie de probleme legate de corectarea şi aprecierea lucrărilor scrise. Reflectînd asupra acestor probleme, mi-am dat seama că diferitele procedee de corectare trebuie să fie folosite în funcţie de caracterul lucrării, de nivelul clasei, precum şi de nivelul fiecărui elev în parte. Voi arăta cîteva asemenea procedee care, cred, sînt potrivite nu numai pentru limba şi literatura română, ci şi pentru alte discipline, ţinînd seama, bineînţeles, de specificul fiecăreia.

In corectarea greşelilor de conţinut folosesc două căi: Unele greşeli (confuzii de date sau nume, greşeli în stabilirea genului şi speciei unei opere literare etc.) le subliniez şi le corectez pe marginea caietului. Altele — cum ar fi necunoaşterea subiectului operei sau interpretarea greşită a faptelor — care nu pot fi corectate în spaţiul îngust de la margine, le subliniez doar şi le discut apoi cu elevii în clasă. Atrag însă atenţia elevilor şi în scris asupra lor printr-o scurtă propoziţie pe caiet.

La fel procedez şi în cazul greşelilor de exprimare.

Uneori, acestea sînt de asemenea natură încît pot fi corectate pe loc (greşeli de topică, folosirea unor termeni improprii etc.). Alteori, corectarea necesită reformularea întregii fraze sau chiar a unui paragraf. In acest caz, subliniez greşeala cu o linie sinuoasă dusă pe margine, pe distanţa respectivă, şi discut cu elevul ulterior.

Greşelile de ortografie le subliniez cu două linii scurte şi le încercuiesc, pentru a le scoate în evidenţă, iar corectarea lor o fac pe marginea caietului.

La sfîrşitul fiecărei lucrări fac o scurtă caracterizare a acesteia.

Ea îl ajută pe elev să-şi dea seama de lipsurile sale mai importante, iar pe mine, ca profesor, să apreciez just lucrarea respectivă.

Aşa cum am arătat, în corectarea tezelor ţin seama şi de nivelul clasei şi al fiecărui elev în parte. La clasele mai mari sau chiar în cazul elevilor buni din clasele V-VII folosesc numai subinierea, urmînd ca elevii să-şi îndrepte ei înşişi greşelile. In ora de discutare a tezelor verific, însă, dacă elevii îşi dau seama în ce constau greşelile lor şi dacă le-au corectat cum trebuie

In ora de analiză a tezelor duc mai întîi cu elevii o discuţie privitoare la greşelile tipice, comune majorităţii lucrărilor. După aceea, cer celor care au anumite nedumeriri să-mi pună întrebări şi discut cu fiecare în parte. Prin aceasta caut ca toţi elevii să fie lămuriţi asupra lipsurilor pe care le au şi să le arăt cum le pot îndrepta.

Dată fiind ponderea pe care nota de la teză o are în calculul mediei trimestriale, cît şi valoarea ei educativă, chibzuiesc îndelung asupra notelor pe care le dau.

Ţin seama atît de numărul greşelilor, cît şi de natura şi gravitatea lor, de cauzele care le-au determinat. Aceeaşi greşeală o apreciez diferit în funcţie de clasă: lipsa liniuoarei, întîlnită în lucrarea unui elev de clasa a V-a — care nu a studiat încă formele neaccentuate ale pronumelor — o consider ca o greşeală mai mică în raport cu aceeaşi greşeală existentă în lucrarea unui elev de clasa a X-a, de pildă.

La stabilirea notei am în vedere, însă, nu numai lipsurile, ci şi calităţile lucrărilor. Două lucrări pot avea greşeli asemănătoare şi totuşi una să fie diferită calitativ faţă de cealaltă — prin bogăţia de idei, prin priceperea de a sistematiza materialul, prin plasticitatea limbii folosite.

Discutînd cu elevii caut să le explic notele, astfel ca ei să fie convinşi de justeţea acestora.

COMENTARII

„Veteranii"

Se pregătea tocmai să treacă la lecţia nouă, cînd uşa clasei se deschise şi o fetiţă cu faţa îmbujorată de aerul rece al sfîrşitului de toamnă intră sfioasă. Intorcînd enervat capul, profesorul o fulgeră cu privirile:

— Iarăşi tu? De cîte ori trebuie să-ţi spun să nu mai întîrzii la ore? Treci la loc şi scoate-ţi cărţile — îi zise cu o voce aspră. Fetiţa murmură ceva, dar fu întreruptă de profesor, care, de astă dată, se adresa clasei:

— „Veteranii" aceştia ne fac întotdeauna numai neplăceri.

Sub apăsarea vorbelor, o dată cu Ivănuş Maria mai plecară capul alţi doi şcolari aşezaţi în fundul clasei...

Ivănuş se duce la loc şi scoate din ghiozdan caietul de matematici — un caiet albastru, cu colţurile răsucite, pe eticheta căruia abia de puteai desluşi frînturile unui nume. Caută în penar, apoi în buzunarul hainei şi scoate un creion mic, cu vîrful tocit, cu care scrie primele cuvinte aşternute între timp pe tablă de profesor, care reluîndu-şi calmul îşi începuse explicaţia: „Împărţirea fracţiilor ordinare se face..."

Exerciţiile date pentru aplicarea celor învăţate la lecţie sînt rezolvate în caiete şi la tablă de către elevi. Acum toată clasa lucrează. Profesorul trece pe la fiecare bancă. Din cînd în cînd se opreşte, dînd explicaţii suplimentare ori făcînd observaţii. Ajunge şi în dreptul Mariei Ivănuş. Se uită în caietul elevei şi dă din cap nemulţumit:

— Iarăşi ai rămas în urmă, Ivănuş! Apoi, foarte mirat: la uite cum scrii fracţiile Se poate? Doar tu repeţi clasa şi ar trebui ca voi, repetenţii, măcar acest lucru să-l ştiţi mai bine decît ceilalţi colegi ai voştri. Copiii întorc priviri mustrătoare înspre Ivănuş, care se ridică în picioare uitîndu-se cu insistenţă la şirul fracţiilor din caiet, scrise, ce-i drept, foarte dezordonat.

A sunat de ieşire. Elevii părăsesc în grupuri zgomotoase clasa. In urma tuturor ieşi şi Maria Ivănuş. Îi mai sună încă în urechi cuvintele aspre ale profesorului, o mai sfredelesc privirile dojenitoare ale colegilor.

In curtea şcolii, cei mai mulţi copii se zbenguiesc Unii se plimbă cu prietenii, şi tot cu prietenii alţii stau pe banca de sub castan repetînd lecţia. Doar Ivănuş a rămas de o parte, singură. Ar vrea să se joace şi ea, să se plimbe cu cineva, să spună unui prieten că doreşte să nu mai rămînă repetentă, că nu-i place să mai fie printre „veteranii", că astăzi a întîrziat din cauză că... Dar cui să-i spună, de cine să se apropie? In clasa ei toţi copiii sînt buni prieteni — doar învaţă de atîţia ani împreună — numai cu dînsa nu. Ivănuş a venit în colectiv abia de cîteva luni — şi încă fiind repetentă. La urma urmei, cine să se împrietenească cu ea, veterana din ultima bancă, aceea care le face „numai neplăceri"?

Se uită în jur, căutînd parcă un ajutor, dar se simte deodată mai singură decît oricînd. De la cine să capete sprijin cînd toţi sînt atît de departe de ea?

Gîndind astfel, Ivănuş nici nu bănuia că totuşi un asemenea ajutor putea să-l primească de la profesorul său, de fapt vinovatul principal al neintegrării ei în colectiv. De acest om depinde aproape totul, cu condiţia ca el să uite în faţa clasei că Ivănuş este repetentă, că este una din „veteranii" clasei, cu condiţia însă ca el să nu uite acest lucru în faţa propriei sale conştiinţe şi să ajute pe Ivănuş Maria să-şi ajungă din urmă colegii. Este vorba bineînţeles de un ajutor acordat cu grijă, cu căldură şi înţelegere părinteaşcă, un ajutor care să nu jignească şi să nu pună în inferioritate.

S. P.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Calificarea învățătorilor și a educatoarelor prin cursuri fără frecvență

De curînd, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni pentru calificarea învățătorilor și a educatoarelor prin cursuri fără frecvență pe lîngă școlile pedagogice de 4 ani în lichidare.

In instrucțiuni se arată că absolvenții școlilor medii (cu examen de maturitate) care funcționează ca învățători și au o vechime de cel puțin 3 ani la catedră, sau cei care funcționează ca educatoare și au o vechime de cel puțin un an la catedră pot da examene de diferență la școlile pedagogice.

Își mai pot completa studiile prin cursuri fără frecvență la școlile pedagogice învățătorii și educatoarele în funcțiune care au reușit la examenele de capacitate pentru învățători sau pentru învățămîntul practic primar, în anul 1945, fără să aibă studii medii complete, cît și educatoarele în funcțiune absolvente ale cursului special de un an, care au început cursuri fără frecvență pe baza instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 2530/Cab/1957.

De asemenea, în instrucțiuni sînt precizate obiectele la care se dau examenele de diferență, centrele de examene, perioadele în care vor avea loc examenele și lecțiile practice, precum și condițiile de înscriere, specificîndu-se că aceasta se face prin secțiile raionale (orășenești) de învățămînt și cultură.

Orice alte lămuriri în aceste probleme se pot obține de la secțiile raionale (orășenești) de învățămînt și cultură.

Selma Lagerlöf

La 20 noiembrie s-a împlinit un veac de cînd în Värmland, una din cele mai frumoase regiuni ale Suediei, s-a născut scriitoarea Selma Lagerlöf, ale cărei cărți, a cărei viață însăși constituie o adevărată pledoarie pentru cele mai înalte simțăminte umane, Selma Lagerlöf a iubit și a prețuit tot ceea ce e frumos în om, a urît exploatarea, mizeria și asuprirea.

Drumul Selmei Lagerlöf către literatură a fost lung. După ce termină o școală normală capătă un post de învățătoare într-un orășel îndepărtat din sudul Suediei. Este una din cele mai grele perioade ale vieții sale. In casa în care locuia nu avea nici măcar un scaun pe care să se așeze la masa de scris. Fostele ei eleve și-o amintesc ca pe o învățătoare bună și blîndă, care zîmbea mereu și era neîntrecută în povestiri.

Putem socoti că din aceste vremuri de apostolat a început cariera literară a celei care peste puțin timp avea să devină una din cele mai cunoscute femei ale lumii. Aici, în locuința sărăcăcioasă din Landskrona, scrie Selma Lagerlöf prima sa carte, „Legenda lui Gösta Berling", în care îndruma oamenii să lupte pentru cucerirea binelui și să creadă necontenit în existența fericirii. Fără prea mari speranțe trimite această carte la un concurs literar inițiat de o revistă. Spre surpriza ei, juriul îi acordă premiul I.

In scurt timp numele Selmei Lagerlöf depășește granițele Suediei și face ocolul lumii. Operele ei sînt traduse și cunoscute în numeroase țări străine. In 1909 este distinsă cu premiul Nobel pentru literatură. In 1914 Selma Lagerlöf este prima femeie care devine membră a vechii academii suedeze.

Dornică să cunoască lumea, viața oamenilor de pretutindeni, scriitoarea suedeză întreprinde mai multe călătorii în străinătate. Vizitează printre altele Italia, unde ia contact cu mișcarea muncitorească. Deși concepțiile religioase au împiedicat-o să-i înțeleagă în totul ideile, ea a simpatizat această mișcare pentru năzuințele sale de dreptate socială, pentru dorința de pace între popoare.

Intreaga operă a Selmei Lagerlöf este străbătută de optimism, de încredere în viitorul fericit al oamenilor. Scriitoarea și-a iubit cu însuflețire patria și în paginile cărților sale reînvie natura, oamenii, legendele și obiceiurile Suediei. „Minunata călătorie a lui Nils Holgersson prin Suedia" pe aripile unei gîște sălbatice este o admirabilă descriere a acestei țări a nordului.

Umanismul scriitoarei suedeze se oglindește limpede în atitudinea ei față de problemele războiului. Cartea ei „Reginele din Kuaghalla" este o caldă și pasionantă slăvire a păcii. In 1930 Selma Lagerlöf a semnat, alături de alte personalități de frunte din întreaga lume, un manifest viguros îndreptat împotriva serviciului militar obligatoriu. „Jos militarismul! Educați tineretul în spiritul umanității și păcii!" se spunea în acest manifest. Cuvintele pe care le rostește una din eroinele sale ar putea fi tot atît de bine ale scriitoarei înseși: „Cît voi avea grai și sînge voi munci pentru pace, pentru a aduce lumii fericirea și viața".

La 16 martie 1940 Selma Lagerlöf a încetat din viață. Dar umanismul și dorința ei de pace rămîn mereu vii în memoria oamenilor. Lupta ei pentru pace, pentru fericirea omenirii continuă s-o ducă minunata ei operă, care este astăzi, cînd imperialiștii pregătesc un nou măcel mondial, mai valoroasă decît oricînd.

N. IONESCU

Noutăți științifice

APARAT DE TELEVIZIUNE IN CULORI

Institutul de cercetări pentru televiziune din Leningrad a proiectat un prototip de aparat de televiziune pentru recepționarea emisiunilor în culori.

Aparatul are 26 lămpi și un ecran de 500x375 mm. Suprafața ecranului cuprinde aproximativ 1,5 milioane celule ce conțin un luminafor fluorescent roșu, albastru și verde. Aparatul poate recepționa și emisiunile în alb și negru. Manevrarea lui este foarte simplă, el fiind prevăzut doar cu două butoane suplimentare — unul pentru reglarea culorilor, iar celălalt pentru reglarea intensității.

In anul 1959 se va trece la fabricarea în serie a acestor aparate.

UN DICȚIONAR BIOGRAFIC AL OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ

La Moscova se află în curs de tipărire un dicționar biografic al oamenilor de știință. Acesta oferă date cuprinzătoare asupra vieții și activității marilor savanți ai lumii care au îmbogățit tezaurul științei și tehnicii mondiale, începînd de la Aristotel și pînă în zilele noastre. Dicționarul cuprinde aproape 4.000 de articole.

DESCOPERIREA VESTIGIILOR UNUI ORAȘ ROMAN

In apropierea orașului Komló din sudul R.P. Ungare au fost descoperite, în cursul unor lucrări de construcții rutiere, urmele unui oraș roman.

Consiliul popular al orașului Komló a alocat importante fonduri pentru dezgroparea în întregime a acestor ruine, care prezintă un deosebit interes pentru cercetările arheologice.

EFECTUL CERENKOV ȘI UNA DIN IMPORTANTELE LUI APLICAȚII

După descoperirea radioactivității, o seamă de cercetători au observat că la trecerea particulelor nucleare (electroni, protoni, raze alfa etc.) prin anumite săruri minerale apare o lumină vizibilă cu ochiul liber. Cu timpul s-a stabilit că este vorba de un fenomen de fluorescență provocat de radiațiile nucleare emise de substanțele radioactive.

P. A. Cerenkov descoperă că se emite lumină albă și atunci cînd o radiație nucleară străbate nu o sare, ci un lichid pur, cum ar fi benzonul sau chiar apa distilată. După multe experiențe el comunică rezultatul: lumina albă, alb-albăstruie care apare la trecerea unei particule nucleare printr-un lichid pur este cu totul de altă natură decît lumina fluorescentă.

O particulă nucleară încărcată, de exemplu un electron, care într-un lichid oarecare are viteza mai mare decît viteza luminii în acel mediu, duce cu sine un cîmp electromagnetic. Cîmpul acesta are în medii materiale aceeași viteză ca și viteza de fază a luminii, dar electronul, avînd o viteză mai mare, depășește „cîmpul", îl lasă în urma sa. Cîmpul, desprins de particulă, devine un cîmp electromagnetic care emite lumină. Aceasta este fundamentarea teoretică a efectului Cerenkov.

Remarcabila descoperire a lui P. A. Cerenkov, L. E. Tamm și I. M. Frank își găsește aplicații în diverse ramuri ale fizicii nucleare, ca de pildă în construcția detectorilor denumiți „Detectori Cerenkov" pentru particule de mare energie cum sînt mezonii, protonii etc., putînd măsura energii pînă la 10 milioane de miliarde de electronvolți.

Pentru descoperirea lor, savanților sovietici li s-a acordat Premiul Nobel pentru fizică pe anul 1958.

In fotografie: savantul Pavel Cerenkov și asistentul său în laborator.

Dr. ing. STAMATIU MIHAI

Ministerul Învățămîntului și Culturii și Institutul de mine din Petroșani anunță cu durere că la data de 21 noiembrie a încetat din viață dr. ing. Stamatiu Mihai, profesor la Institutul de mine din Petroșani.

Cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public

(Urmare din pag. 1)

în prezent că S.U.A. trebuie să ajungă din urmă Uniunea Sovietică în privința pregătirii cadrelor de specialiști. Aceasta este o realizare cu care ne putem mîndri.

Dezvoltarea progresivă a forțelor de producție în procesul construirii societății comuniste, perfecționarea relațiilor socialiste, dezvoltarea continuă a democrației sovietice creează condiții favorabile pentru a promova și rezolva cu succes noile sarcini privind educația și instruirea comunistă a tineretului nostru.

Despre școala medie

Pozițiile inițiale pentru rezolvarea justă a sarcinii privitoare la reorganizarea școlii constau în primul rînd în aceea ca, întreg tineretul, de la o anumită vîrstă, să se includă în munca utilă societății și ca studierea de către el a bazelor științelor să fie legată de munca productivă în industrie sau agricultură. De aici decurge necesitatea unei corelații juste, în cadrul școlii medii, între învățămîntul general politehnic și profesional — bazată pe o îmbinare rațională a muncii și învățăturii—cu odihna și dezvoltarea fizică normală a copiilor și a tineretului.

Este necesar ca organizarea instruirii și educării tinerei generații pe baza legăturii dintre învățătură, viață și muncă să fie înfăptuită ținîndu-se seama de vîrsta școlarilor. Se cuvine ca întregul nostru tineret, începînd de la vîrsta de 15—16 ani, să se încadreze în munca utilă societății. De aceea este necesar ca învățămîntul mediu să fie împărțit în două etape.

PRIMA ETAPĂ a învățămîntului mediu trebuie să fie ȘCOALA OBLIGATORIE DE OPT ANI creată în locul școlii de 7 ani existente astăzi. In comparație cu școala de 7 ani, școala obligatorie de 8 ani va reprezenta un mare pas înainte în dezvoltarea învățămîntului public. Școala de 8 ani va promova adolescenți cu vaste cunoștințe generale, pregătiți mai bine din punct de vedere psihologic și practic pentru a participa la activitatea utilă societății. O asemenea școală va rezolva cu mai mult succes problemele educației comuniste, ale învățămîntului practic și politehnic, va asigura elevilor un cerc mai larg de cunoștințe, va permite lichidarea încărcării existente în prezent a programelor școlii de 7 ani și va da posibilitatea de a se organiza mai bine educația fizică a copiilor și de a se dezvolta în rîndurile lor gustul artistic.

După absolvirea școlii de 8 ani, întreg tineretul va trebui să se încadreze în munca utilă societății, în întreprinderi, colhozuri etc. Aceasta va crea condiții mai egale pentru toți cetățenii în domeniul muncii și învățămîntului și va constitui o bună metodă de educare a tineretului în spiritul tradițiilor eroice ale clasei muncitoare și ale țărănimii colhoznice.

Tineretul va dobîndi o instrucțiune medie completă IN CEA DE-A DOUA ETAPĂ a învățămîntului. Desăvîrșirea studiilor medii pe baza îmbinării învățăturii cu munca productivă poate fi realizată prin următoarele căi.

Prima cale — calea principală. Tineretul, mergînd după absolvirea școlii de 8 ani în producție, primește în prealabil o pregătire profesională elementară, iar apoi, lucrînd în producție, studiază INTR-O ȘCOALĂ PENTRU TINERETUL MUNCITORESC SAU SĂTESC. Această școală va trebui să ofere elevilor săi o instrucțiune medie completă și să contribuie la ridicarea calificării lor profesionale.

Cea de-a doua cale prevede instruirea tineretului care a absolvit școala de 8 ani în ȘCOALA MEDIE PRACTICA POLITEHNICA DE CULTURĂ GENERALĂ CU INSTRUIRE IN PRODUCȚIE (de tipul școlilor de pe lîngă fabrici și uzine și al școlilor agricole) care, pe baza celor mai apropiate întreprinderi industriale, colhozuri, sovhozuri și stațiuni de reparații tehnice etc., va îmbina învățătura cu munca în producție și va da elevilor o instrucțiune medie completă și o pregătire profesională pentru a munci într-una din ramurile economiei naționale sau ale culturii.

Cea de-a treia cale prevede instruirea unei părți a tineretului în ȘCOLI MEDII TEHNICE funcționînd pe baza școlii de 8 ani, unde elevii vor dobîndi o instrucțiune medie completă, o specialitate profesională și titlul de specialiști cu calificare medie.

Școlile medii pentru tineretul muncitoresc și sătesc au menirea să dea tineretului încadrat în producție sau în instituții posibilitatea de a-și desăvîrși instrucțiunea medie. Aceste școli pot fi școli pe schimb, serale, sezoniere (în localitățile rurale) și fără frecvență. Este necesar să se creeze condiții care să asigure atragerea tineretului muncitoresc în aceste școli, ținerea regulată a lecțiilor și îmbunătățirea radicală a calității predării. Pentru elevii care învață fără a întrerupe munca în producție și care obțin succese la învățătură este indicat ca ziua de muncă să fie redusă, sau ca ei să fie scutiți cîte 2—3 zile pe săptămînă de munca în producție.

Trebuie să se creeze posibilitatea ca elevii acestor școli să dobîndească nu numai o instrucțiune medie completă, ci și să-și perfecționeze, să-și aprofundeze pregătirea profesională. Durata învățămîntului în școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc trebuie să fie stabilită la trei ani.

Absolvenții școlilor pentru tineretul muncitoresc și sătesc obțin o diplomă de absolvire a învățămîntului mediu și au dreptul să se înscrie în instituțiile de învățămînt superior.

Școlile medii politehnice practice de cultură generală cu învățămînt în producție (de tipul școlilor de pe lîngă fabrici și uzine și al școlilor agricole) se creează în orașe și în localități rurale, cu o durată a învățămîntului de trei ani. In ele va fi îmbinat învățămîntul general, politehnic și profesional. Corelația dintre teorie și practică în cadrul învățăturii în producție și alternanța perioadelor de învățămînt și de muncă se stabilesc în raport cu profilul pregătirii speciale a elevilor și cu condițiile locale.

Absolvenții școlilor politehnice practice medii obțin o diplomă de absolvire a școlii medii, adeverințe cu privire la calificarea în profesiunea aleasă de ei și dreptul de a se înscrie în instituții de învățămînt superior.

In Uniunea Sovietică s-a introdus și capătă o dezvoltare tot mai mare un nou tip de instituție instructiv-educativă — școala-internat — în care se creează condițiile cele mai favorabile pentru instruirea și educarea comunistă a tinerei generații. In conformitate cu reorganizarea sistemului învățămîntului mediu școlile-internat pot fi organizate în raport cu condițiile locale, fiind alcătuite atît din clasele I-VIII cît și din clasele I-XI. Ele trebuie să funcționeze potrivit planurilor de învățămînt și programelor școlii de 8 ani și școlii medii politehnice practice cu învățămînt în producție.

In afara școlilor susmenționate ale celei de-a doua etape a învățămîntului mediu este oportun să fie menținute școlile pentru copiii mai talentați în domeniul muzicii, al coregrafiei și artei plastice.

Școlile pentru copiii și tinerii mai talentați în domeniul artei vor da elevilor lor o instrucțiune medie generală, vor realiza educația lor prin muncă și le vor asigura o pregătire specială în domeniul diferitelor genuri de artă.

Școlile și organele învățămîntului public trebuie să acorde mai multă atenție dezvoltării aptitudinilor și talentelor tuturor copiilor, atît în domeniul artei cît și în domeniul matematicii, fizicii, biologiei și a'tor ramuri ale științei. Ele trebuie să practice pe larg organizarea de cercuri, cursuri, lectorate speciale, pe lîngă instituții de învățămînt superior și școli, să creeze asociații de tineri matematicieni, fizicieni, chimiști, naturaliști, tehnicieni, să descopere și să educe cu grijă tinerele talente. Trebuie chibzuită problema creării de școli speciale pentru tineretul cu înclinații și aplicații spre matematică, fizică, chimie, biologie.

In școlile din cea de-a doua etapă a învățămîntului mediu trebuie ridicat nivelul învățămîntului general politehnic care se realizează în prezent în școala de 10 ani. Trebuie acordată o atenție deosebită predării unor discipline cu fizica, matematica, chimia, desenul, biologia. In toate școlile din țară trebuie să fie îmbunătățită radical studierea limbilor străine, trebuie lărgită rețeaua de școli în care obiectele vor fi predate în limbi străine. Cu prilejul reorganizării școlilor nu trebuie cîtuși de puțin redus sau slăbit învățămîntul umanist, care are o deosebit de mare importanță pentru formarea concepțiilor comuniste ale elevilor.

Trebuie lichidată subaprecierea educației fizice și estetice a elevilor. Trebuie dezvoltate și mai larg diferitele forme ale cercurilor de amatori ale tineretului în domeniul tehnicii, artei, științelor naturale, culturii fizice și sportului, precum și în domeniul turismului.

Reorganizarea învățămîntului va cere modificări nu numai în conținut, ci și în domeniul metodelor de învățămînt, în direcția dezvoltării prin toate mijloacele a inițiativei elevilor. Trebuie întărit caracterul intuitiv al învățămîntului folosind larg cinematograful, televiziunea etc., trebuie lichidat caracterul abstract al predării bazelor științelor și producției.

Trebuie intensificată munca profesorilor, a părinților și organizațiilor obștești în ceea ce privește educarea la elevi a unor deprinderi de comportare civilizată în școală, în familie, pe stradă, în locuri publice și, în acest scop, trebuie îmbunătățită considerabil propaganda pedagogică desfășurată în rîndurile păturilor largi ale populației, trebuie ridicată răspunderea față de societate a părinților și a tuturor adulților pentru educația copiilor.

Reorganizarea sistemului învățămîntului public pune într-un mod nou problema activității organizațiilor de pionieri și de Comsomol din școală. In școala de opt ani vor învăța copii și adolescenți de vîrstă pionierească. In legătură cu aceasta, în școala de opt ani crește rolul organizației de pionieri. In școlile din etapa a doua de învățămînt pot exista atît organizații comsomoliste proprii, cît și organizații comsomoliste legate de cele din producție. Toate acestea vor necesita schimbări esențiale în activitatea organizațiilor de pionieri și comsomoliste din școli și în conducerea acestora de către organele comsomoliste și de partid.

In școlile din U.R.S.S. predau mulți profesori care dau dovadă de o mare măiestrie pedagogică. Trebuie să se ia măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale pedagogilor, a ridicării nivelului lor ideologic și teoretic și a calificării profesionale.

Un rol important în reorganizarea școlii revine științei pedagogice. Datoria științei pedagogice este să aibă un rol de frunte în reorganizarea sistemului învățămîntului public. Elaborarea bazelor științifice ale conținutului învățămîntului în școală, a planurilor de învățămînt, programelor, manualelor, perfecționarea metodelor de învățămînt și de educare comunistă a tineretului trebuie să devină o parte importantă a activității instituțiilor științifico-pedagogice.

Planul de trecere la noul sistem de învățămînt trebuie să fie elaborat în fiecare republică unională ținîndu-se seama de particularitățile dezvoltării economice și culturale ale acesteia. Totodată este necesar ca trecerea școlilor de la învățămîntul obligatoriu de șapte ani la cel de opt ani, precum și organizarea diferite școli din etapa a doua de învățămînt să înceapă din anul școlar 1959/1960 și să se termine în decurs de 4—5 ani.

Cu privire la învățămîntul profesional

In legătură cu reorganizarea învățămîntului de cultură generală capătă o deosebită importanță învățămîntul tehnico-profesional. Sarcina acestuia este de a pregăti în mod planificat și organizat muncitori culți și cu calificare tehnică pentru toate ramurile economiei naționale și pentru agricultură.

Actualele școli de pe lîngă fabrici și uzine, școli de meserii, feroviare, miniere, de construcții aparținînd rezervelor de muncă, școlile tehnice și profesionale și școlile de pe lîngă fabrici și uzine care țin de consiliile economiei naționale și de departamente rămîn în urma cerințelor crescînde care se pun în fața producției industriale și agricole. Ele trebuie să fie transformate IN ȘCOLI PROFESIONALE ȘI TEHNICE ORĂȘENEȘTI DE SPECIALITATE, CU CURSURI DE ZI ȘI SERALE, cu o durată a învățămîntului variind între un an și trei ani, și în ȘCOLI PROFESIONALE ȘI TEHNICE SĂTEȘTI cu o durată a învățămîntului de 1—2 ani.

Trebuie să se acorde o deosebită atenție atragerii fetelor în școlile profesionale și tehnice, nu numai în specialitățile care țin de deservirea socială, comerț etc., ci și în profesiuni care țin de producția industrială (construcția de aparate, industria radiotehnică, electrotehnică, textilă, de confecții, de tricotaje etc.).

Școlile profesionale și tehnice, bazîndu-se pe cunoașterea bazelor științelor, pe pregătirea politehnică și pe pregătirea generală pentru muncă însușită de absolvenții școlilor de opt ani, trebuie să predea elevilor lor cunoștințe suplimentare de cultură generală.

Una din cele mai importante sarcini ale școlilor profesionale și tehnice este educarea comunistă a elevilor, călirea lor ideologică, formarea la aceștia a atitudinii comuniste față de muncă. Comsomolul este chemat să aibă un rol important în educarea comunistă a elevilor din școlile profesionale și tehnice.

Reorganizarea sistemului învățămîntului profesional și tehnic determină exigențe noi, mai mari în ceea ce privește nivelul pregătirii tehnice, ideologice, politice și pedagogice a maiștrilor care conduc instruirea practică și a profesorilor din școlile tehnice și profesionale. Dezvoltarea rețelei acestor școli va necesita sporirea numărului de maiștri și profesori. De aceea este necesar să se acorde o mai mare atenție pregătirii acestor cadre în școlile tehnice și în instituțiile de învățămînt superior.

Este necesar să se îmbunătățească calitatea și să se sporească numărul manualelor și materialelor didactice, să se extindă producția de filme tehnico-didactice și de știință popularizată, precum și să se folosească pe scară mai largă în învățămîntul tehnic și profesional radioul și televiziunea.

Paralel cu dezvoltarea școlilor tehnice și profesionale trebuie să fie îmbunătățită pregătirea noilor cadre de muncitori prin sistemul instruirii individuale și în brigăzi și al cursurilor de scurtă durată în întreprinderi. In aceste școli învățămîntul profesional trebuie organizat pe baza unor planuri și programe de învățămînt unice pentru fiecare profesie, care se concretizează local, în funcție de particularitățile întreprinderii.

Despre învățămîntul mediu special

Rolul tehnicienilor ca organizatori al producției este hotărîtor. Tocmai de aceea trebuie acordată o atenție deosebită pregătirii acestor cadre.

Sistemul învățămîntului mediu special trebuie să aibă la bază atît școala politehnică de 8 ani, cît și învățămîntul mediu complet.

Pregătirea specialiștilor în școlile medii speciale trebuie să fie legată mai strîns de munca utilă societății. In funcție de ramurile economiei naționale pentru care se pregătesc specialiști, precum și în funcție de condițiile de muncă din întreprinderi, șantiere și alte organizații, durata anumitor perioade de învățămînt cu sau fără scoatere din producție poate fi diferită. Învățămîntul în școlile medii speciale trebuie să asigure, în afară de pregătirea de cultură generală a elevilor, însușirea de către ei a cunoștințelor de specialitate necesare, a deprinderilor de muncă și a unei anumite profesiuni, cu acordarea unei clase de calificare profesională în specialitatea respectivă. Trebuie ridicată calitatea sistemului de predare în școlile medii speciale, trebuie îmbunătățită componența cadrelor didactice și ridicată sistematic calificarea lor.

Este necesar ca școlile medii speciale să fie apropiate de producție și să se dezvolte ținîndu-se seama de cadrele de care au nevoie regiunile economice, dîndu-se precădere învățămîntului seral și fără frecvență.

Școlile tehnice medii agricole trebuie organizate pe baza marilor gospodării, elevii fiind obligați să îndeplinească singuri toate lucrările principale.

In sistemul învățămîntului seral și fără frecvență trebuie primite mai ales persoane care au profesiuni asemănătoare cu specialitatea aleasă.

Despre învățămîntul superior

In actualele condiții ale construirii comunismului școala superioară este chemată să pregătească oameni cu o cultură multilaterală, care să cunoască temeinic ramurile corespunzătoare ale științei și tehnicii, constructori activi și conștienți ai comunismului. O deosebită atenție trebuie acordată ridicării continue a calității pregătirii specialiștilor din industrie și agricultură.

Reorganizarea sistemului învățămîntului superior îndreptată spre asigurarea unei mai bune pregătiri practice și teoretice a specialiștilor trebuie să contribuie la îmbunătățirea considerabilă a studierii științelor sociale, a educării comuniste a tineretului, precum și la participarea activă a întregului corp didactic la educarea tineretului.

Ținînd seama că aproximativ jumătate dintre toate cadrele științifice din țară sînt concentrate în instituțiile de învățămînt superior este necesar să se ridice considerabil rolul acestora în munca de cercetare științifică.

In instituțiile de învățămînt superior trebuie să fie primiți în primul rînd tinerii și tinerele care au un stagiu de muncă practică. Să se creeze cele mai bune condiții tinerilor muncitori și colhoznici pentru ca ei să se pregătească să intre în aceste instituții.

Formele concrete ale îmbinării învățămîntului din școala superioară cu practica, cu munca trebuie să fie stabilite în funcție de profilul institutului, de componența studenților, precum și de o serie de particularități naționale și locale.

In dezvoltarea școlii noastre superioare trebuie urmată, în primul rînd, linia ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SERAL ȘI FĂRĂ FRECVENȚĂ. Studiul în sistemul învățămîntului superior seral și fără frecvență trebuie lărgit prin toate mijloacele și ridicat la un nou nivel calitativ.

Este util ca punctele și filialele de consultații didactice ale instituțiilor de învățămînt superior să se transfere în marile întreprinderi industriale și agricole, fapt care va permite organizațiilor economice, de partid, sindicale și comsomoliste să realizeze controlul și să acorde ajutor la învățătură studenților.

In ceea ce privește pregătirea CADRELOR DE INGINERI formele de îmbinare a studiului cu munca în producție pot fi diferite. In majoritatea instituțiilor tehnice de învățămînt superior este mai utilă îmbinarea studiului cu munca în producție potrivit sistemului învățămîntului seral sau fără frecvență în primii doi ani.

Pentru o serie de specialități la care se studiază la început un ciclu de discipline teoretice complicate și se efectuează de asemenea intens practica de laborator este util ca în primii 2—3 ani să se organizeze studiul cu scoaterea din producție. După aceasta trebuie să se prevadă pentru studenți o muncă practică în decurs de un an într-o funcție titulară nemijlocit în producție, în laboratoare și birouri de construcții.

In INSTITUTELE AGRICOLE îmbinarea studiului cu munca productivă trebuie realizată ținîndu-se seama de caracterul sezonier al producției. Studiul trebuie să se desfășoare în institute organizate pe baza sovhozurilor mari, care au gospodării didactice-model, dezvoltate, laboratoare bune, precum și toate condițiile de muncă practică. Studenții înșiși trebuie să îngrijească vitele, să repare mașinile, să le conducă, să însămînțeze, să îngrijească și să strîngă recolta. Toți specialiștii agriculturii trebuie să fie bine pregătiți în domeniul economiei și organizării producției agricole socialiste.

Interesele științei, tehnicii și culturii sovietice cer dezvoltarea continuă a ÎNVĂȚAMÎNTULUI UNIVERSITAR.

La pregătirea în universități a matematicienilor, fizicienilor, biologilor, filologilor, specialiștilor în mecanică, chimie și în alte discipline ale științei trebuie să se pună accent pe pregătirea practică a studenților prin activitatea lor mai îndelungată în laboratoarele uzinelor, în birourile de construcții, în stațiunile agricole experimentale și în alte institute de cercetări științifice. Pentru studenții care după absolvirea universităților vor merge să lucreze în școli trebuie îmbunătățită organizarea pregătirii metodice și a practicii pedagogice, atrăgînd la aceasta pe cei mai buni pedagogi ai școlii medii.

Reorganizarea sistemului învățămîntului mediu cere o îmbunătățire radicală a pregătirii cadrelor didactice în INSTITUTELE PEDAGOGICE și în universități. Aceste instituții de învățămînt superior trebuie să pregătească pentru școala medie pedagogi care să cunoască temeinic domeniul specialității lor, să posede suficiente deprinderi pedagogice, să cunoască bine viața, să poată educa elevii în spiritul devotamentului nețărmurit față de cauza comunismului. Pregătirea învățătorilor pentru școala elementară trebuie organizată în facultăți speciale ale institutelor pedagogice, avîndu-se în vedere că pe viitor trebuie încheiată definitiv trecerea la completarea tuturor școlilor cu învățători cu studii superioare.

Trebuie organizată pregătirea pedagogilor pe discipline speciale (agronomie, zootehnie, tehnică etc.) atît în institutele pedagogice, cît și în instituții speciale de învățămînt superior, în funcție de condițiile concrete. In perioada 1959—1965 urmează să fie trimis un anumit număr de ingineri și agronomi calificați la munca de predare în școli, în școlile profesionale și tehnice, oferindu-li-se condițiile corespunzătoare de pregătire în vederea activității pedagogice. Sistemul de învățămînt actualmente în vigoare în institutele pedagogice trebuie completat cu o practică în producție și pedagogică mai amplă.

In institutele pedagogice trebuie ridicat nivelul științific și teoretic al predării, trebuie dezvoltată prin toate mijloacele activitatea de cercetare științifică, trebuie create laboratoare științifice, întărindu-se legătura institutelor cu școala, cu organizațiile de producție și științifice.

Conducătorii instituțiilor de învățămînt superior, organizațiile de partid, sindicale și de Comsomol trebuie să desfășoare în uzine, colhozuri și sovhozuri o muncă susținută care să asigure creșterea numărului de muncitori și colhoznici primiți în școlile superioare.

Una din condițiile hotărîtoare ale îmbunătățirii atît a pregătirii practice cît și a celei teoretice a tinerilor specialiști este îmbunătățirea componenței cadrelor științifico-pedagogice ale instituțiilor de învățămînt superior. Trebuie create condiții pentru a pregăti din tinerii și tinerele cu studii superioare, care au aptitudini și experiență în munca practică, cadre științifice pedagogice cu înaltă calificare, în stare să asigure dezvoltarea continuă a științei, tehnicii și culturii. La munca de predare în instituțiile de învățămînt superior trebuie atrași pe scară largă cei mai calificați ingineri și tehnicieni din întreprinderi, de pe șantiere, din birourile de construcții și din institutele de cercetări științifice, agronomi, medici.

Este indicat să se introducă un sistem în cadrul căruia membrii corpului didactic al instituțiilor de învățămînt superior, specialiști în anumite domenii, să fie trimiși periodic la muncă practică în ramurile respective ale economiei naționale pentru o anumită perioadă, în funcție de caracterul activității lor științifico-pedagogice.

Mare este importanța educativă a școlii superioare. Din instituțiile de învățămînt superior trebuie să iasă oameni care să-și stăpînească bine specialitatea, promotori activi și pasionați ai ideilor leniniste și ai politicii Partidului Comunist, curajoși și optimiști, profund convinși de victoria cauzei noastre.

In formarea acestor calități are un rol însemnat studiul științelor sociale. Cunoașterea bazelor marxism-leninismului este necesară specialiștilor din toate ramurile. Trebuie studiat Lenin și știut să se aplice în viață uriașa sa moștenire teoretică, să se construiască viața în chip comunist. Predarea marxism-leninismului trebuie să aibă un caracter creator, ofensiv, combativ. Tineretul nostru trebuie educat în spiritul intransigenței față de ideologia burgheză și față de orice manifestări ale revizionismului. Predarea științelor sociale trebuie să se desfășoare în legătură indisolubilă cu studiul științelor naturii, trebuie să contribuie la înarmarea studenților cu metoda științifică de cunoaștere. Înaltele exigențe cu privire la predarea teoriei marxist-leniniste în școlile superioare obligă pe fiecare membru al corpului didactic să-și adîncească neîncetat și perseverent cunoștințele și să lege strîns munca sa de practică, de sarcinile zilei de azi.

Educarea tineretului în școlile superioare este o datorie a tuturor cadrelor didactice, a organizațiilor de partid sindicale și de Comsomol. Datoria lor este să educe studenții în spiritul concepției marxist-leniniste despre lume, al dragostei de muncă, al moralei comuniste, să-i înarmeze cu deprinderi de activitate socială.

Trebuie desfășurată o muncă susținută în vederea reglementării rețelei instituțiilor de învățămînt superior din țară, avîndu-se în vedere apropierea școlilor superioare de producție. Trebuie mărit numărul școlilor superioare în noile centre industriale îndeosebi în regiunile Siberiei, Orientului Îndepărtat și în republicile din Asia centrală. Trebuie înlăturată concentrarea nejustificată a instituțiilor de învățămînt superior la Moscova, Leningrad, Kiev și alte orașe.

Reorganizarea sistemului învățămîntului superior în direcția îmbinării învățămîntului cu munca în producție trebuie planificată și organizată în așa fel, încît numărul specialiștilor care termină în fiecare an școlile superioare și care sînt necesari economiei naționale, științei și culturii să crească. Este indicat ca reorganizarea muncii unei mari părți a instituțiilor de învățămînt superior să fie realizată treptat, în decurs de 3-5 ani, începînd din 1959.

★

Reorganizarea școlii medii și superioare afectează interesele a milioane de oameni ale întregului popor sovietic. Rezolvarea justă a acestei probleme va avea o importanță uriașă pentru dezvoltarea materială și spirituală continuă a societății sovietice, îndeosebi în lumina măreților planuri pe care le va discuta și aproba Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. Apropierea școlii de viață va crea condițiile cu adevărat necesare pentru o mai bună educare a tinerei generații care va trăi și va munci în comunism.

Reorganizarea proiectată va ridica rolul școlii în instruirea și educarea tineretului, va ridica mult nivelul lui de cultură generală și calificarea lui profesională, va asigura mai bine pregătirea de cadre cu înaltă calificare pentru toate ramurile economiei naționale, științei și culturii și va contribui în măsură și mai mare la creșterea puterii Uniunii Sovietice, care merge cu pași fermi pe calea construirii comunismului.

(TEXT PRESCURTAT)

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 495 — Vineri 5 decembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

In acest număr:

Prof. univ. STANCIU STOIAN: Școala cea mai înaintată din lume.

ANA COSMIN: Din grijile noului secretar.

Prof. I. DUMITRESCU: Răbdare, înțelegere, exigență.

IOSEFINA RĂDULESCU: Coordonarea unor activități multiple.

EUGENIU OBREA: Interesele păcii cer normalizarea situației din Berlin.

Spre noi succese în CONSTRUCȚIA SOCIALISMULUI

Zilele acestea, învățătorii și profesorii din școlile patriei noastre au luat cunoștință cu justificată mîndrie — alături de oamenii muncii din toate ramurile vieții economice și social-culturale — de conținutul documentelor privitoare la Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 26-28 noiembrie a.c., care a dezbătut proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1959, elaborat pe baza Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. pentru perioada 1956-1960 și a indicațiilor date de Biroul Politic.

Scoțind în evidență realizările importante obținute în ultimii ani de oamenii muncii din toate sectoarele de activitate, plenara a dezbătut pe larg sarcinile și perspectivele economiei noastre naționale pe anul 1959.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului clasei muncitoare, poporul nostru a obținut an de an succese remarcabile în mersul său înainte pe drumul construirii socialismului. Planul de stat pe anul 1958 — după datele preliminare — va fi depășit în industrie cu circa 3,5%, producția industrială globală fiind cu peste 9,5% mai mare decît în anul trecut. Se lărgește neîncetat sectorul socialist al agriculturii, care astăzi reprezintă peste 55% din întreaga suprafață agricolă a țării. Succesele obținute în industrie ca și marile progrese realizate în agricultură ilustrează ritmul rapid de dezvoltare a economiei naționale în Republica Populară Romînă. Ele umplu de încredere inimile muncitorilor, tehnicienilor, țăranilor muncitori și intelectualilor de pe întreg cuprinsul patriei în politica partidului nostru, orientată cu consecvență înspre bunăstarea și fericirea celor ce muncesc. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej făcută la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie a.c. subliniază principalele rezultate ale acestei lupte pentru fericirea și prosperitatea poporului muncitor: în 1958 salariul mediu este cu peste 18% mai mare decît în 1956. In anii 1957—58 au fost obținute rezultate bune în ce privește constituirea fondului central de cereale care asigură necesitățile de consum ale populației. Au crescut simțitor încasările țăranilor din vînzarea produselor agricole către unitățile de stat și cooperatiste. S-a îmbunătățit aprovizionarea cu mărfuri de larg consum. Circulația bănească este astăzi sănătoasă, iar bugetul statului s-a consolidat și se prevede pentru sfîrșitul anului un excedent bugetar.

In expunerea sa, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că succesele obținute în opera de construire a socialismului — care nu sînt pe placul cercurilor imperialiste, al foștilor capitaliști și moșieri expropriați și uneltelor acestora — au fost posibile datorită eforturilor depuse de oamenii muncii din toate ramurile vieții economice, convinși de necesitatea înfăptuirii cu fermitate a politicii partidului.

In opera de construire a vieții noi, în realizările pe care le-a cunoscut zi de zi, poporul nostru muncitor simte caldul ajutor frățesc al țărilor din lagărul socialismului. Oamenii muncii din patria noastră sînt profund recunoscători marelui lor prieten din Răsărit — poporul sovietic — din partea căruia primesc în permanență un sprijin deosebit de puternic. Chiar și în zilele acestea au luat cunoștință cu satisfacție de știrea că guvernul sovietic este gata să ne acorde un nou ajutor pentru dezvoltarea industriei noastre chimice.

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie a.c. arată că partidul nostru, călăuzit de învățătura marxist-leninistă, traduce în viață hotărîrile Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la industrializarea socialistă a țării, bazată pe dezvoltarea cu precădere a industriei grele și în primul rînd a ramurii sale constructoare de mașini. In același timp ele subliniază lupta partidului pentru lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, pentru sporirea considerabilă a producției agricole.

Grăitoare pentru fermitatea politicii partidului nostru pe linia industrializării socialiste a țării sînt și investițiile ce se vor efectua în anul 1959. Statul democrat-popular va cheltui peste 17 miliarde lei — adică cu 15% mai mult decît în 1958 — pentru dezvoltarea economiei naționale și în primul rînd a industriei grele.

Datorită acestor investiții, în anii viitori vor fi construite sau va fi terminată construcția a numeroase noi mari întreprinderi printre care hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz, fabrica de celuloză din stuf de la Brăila, uzinele sodice de la Govora și Borzești și multe altele. Prin intrarea în funcțiune a unor asemenea mari unități, dar mai ales prin utilizarea și mobilizarea tuturor rezervelor interne ale întreprinderilor în 1959 se poate ajunge la o producție industrială de circa 67 miliarde lei — cu 10% mai mare decît în 1958.

(Continuare în pag. 4)

Lucrările practice agricole de iarnă

In predarea cunoștințelor agricole se impune cu necesitate, mai mult ca la oricare alt obiect de învățămînt, realizarea continuă a unei legături strînse între cunoștințele teoretice și activitatea practică.

In adevăr, aplicarea în practică constituie mijlocul cel mai important de a înarma pe elevi cu cunoștințele și deprinderile de bază cu privire la cultivarea plantelor pe baze științifice, după cele mai înaintate metode. De aceea, chiar în timpul iernii, cînd activitatea practică pe terenul școlar încetează, trebuie găsite toate posibilitățile ca lucrările practice să continue — și să continue în condițiile cele mai bune. Ele se pot desfășura acum fie în laboratorul școlar, fie la colțul naturii vii, fie chiar în clasă. In acele localități unde există stațiuni experimentale agricole, unde la gospodăriile agricole de stat sau colective există laboratoare, sere sau încăperi special amenajate pentru lucrări pregătitoare, este foarte indicat ca lucrările practice la cursul de cunoștințe agricole să se desfășoare aci.

Instrucțiunile elaborate recent de Ministerul Învățămîntului și Culturii în legătură cu predarea cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole la clasele V—VII din mediul rural arată că, față de programa anterioară, care pentru lucrările practice de iarnă la clasa a V-a prevede 8 ore, se adaugă pentru perioada 15 noiembrie—28 februarie încă 22 ore— deci în total 30 de ore. La fel, la clasele VI—VII, în loc de 4 ore se vor efectua 12 ore.

Fiecare profesor, în funcție de condițiile concrete ale școlii și localității unde lucrează, trebuie să-și întocmească un plan de lucrări practice pentru toată perioada de iarnă. In stabilirea temei și conținutului acestor lucrări este necesar să se țină seama de faptul că ele trebuie să-i ajute pe elevi, în primul rînd, să cunoască factorii de mărire a producției agricole. Astfel de lucrări practice sînt, bunăoară, întreținerea și repararea uneltelor și mașinilor agricole, amenajarea locului pentru răsadnițe, pregătirea paturilor calde, confecționarea tocurilor și ramelor pentru răsadnițe. Un loc important în planul lucrărilor practice de iarnă trebuie să-l ocupe de asemenea lucrările de iarovizare a semințelor. Foarte utile sînt și lucrările practice pentru determinarea calității semințelor, studierea concretă a diferitelor îngrășăminte chimice, calcularea cantităților și pregătirea îngrășămintelor necesare suprafeței cultivabile. In legătură cu această temă, în orele de lucrări practice se pot organiza acțiuni de colectare și preparare a îngrășămintelor naturale, a gunoiului de grajd, de păsări, a compostului și se pot construi platforme de gunoi.

In cadrul lucrărilor practice de iarnă se pot organiza și lucrări în legătură cu combaterea paraziților vegetali și animali. Elevii pot cerceta acum modul în care iernează diferite larve ale dăunătorilor animali pe frunze, pe scoarța copacilor etc. Totodată, elevii trebuie să fie instruiți și asupra metodelor concrete de combatere a acestora, pot învăța să prepare diferite soluții de combatere a dăunătorilor, precum și mijloacele practice de administrare a preparatelor chimice (minuirea vermorelului, a pompei de praf etc.).

Este necesar ca în planificarea lucrărilor practice de iarnă să se țină seama de faptul că acestea trebuie desfășurate într-o anumită ordine. In special trebuie planificată cu grijă ordinea de desfășurare a lucrărilor practice privind determinarea calității semințelor, lucrările de iarovizare și semănarea semințelor în răsadnițe. De exemplu, lucrările de germinare a cerealelor de toamnă se vor desfășura cu circa 2—3 săptămîni înainte de semănat. Pentru a organiza în condiții cît mai bune această lucrare profesorii care predau cursul de cunoștințe agricole trebuie să știe că durata de timp pentru determinarea energiei germinative și a facultății germinative diferă de la o plantă la alta.

VALENTINA VIȘAN

O oră de curs la clasa a II-a de la școala de 7 ani nr. 62 din Capitală.

Propagandă profesională

Cu cîțiva ani în urmă comitetul de instituție de la școala de 7 ani nr. 62 din raionul „23 August" al Capitalei își înscria în planurile de muncă foarte multe acțiuni. Pentru traducerea lor în viață se luau din timp și cu minuțiozitate măsurile necesare. De cele mai multe ori, acțiunile proiectate erau duse la îndeplinire fără lipsuri. Și, totuși activitatea nu-i mulțumea pe membrii de sindicat. Deseori se făceau auzite critici: cu toate că se muncea pe linie sindicală, cu toate că unii dintre învățătorii și profesorii școlii erau chiar supraîncărcați cu sarcini sindicale, aportul organizației la bunul mers al muncii instructiv-educative era cu totul neînsemnat. Se desfășurau acțiuni fără nici o utilitate practică — bunăoară prelucrarea unor instrucțiuni, întocmirea de referate teoretice pe diverse teme de cele mai multe ori nelegate de problemele școlii etc.

Despre toate acestea s-a discutat pe larg cu prilejul alegerii actualului comitet de instituție. S-a subliniat atunci că elementul principal al unei bune activități sindicale este țelul spre care este ea orientată. Acesta poate să difere de la o organizație la alta, de la un trimestru la altul, în funcție de situația și problemele concrete care se ridică în viața și munca colectivului — dar trebuie să răspundă întotdeauna necesităților vieții. Pornind de la faptul că în școală procesul de învățămînt înregistra serioase deficiențe — în ce privește nivelul cunoștințelor elevilor și mai ales în domeniul educativ (multe abateri de la disciplină — unele dintre ele destul de serioase) comitetul de instituție și-a propus să-și îndrepte toate eforturile spre îmbunătățirea activității profesionale a fiecărui membru de sindicat în parte. Propaganda profesională desfășurată de comitetul de instituție a îmbrăcat forme diferite. S-a ținut seama însă să nu se întreprindă decît acțiuni care puteau avea un rezultat practic. Așa, de pildă, pentru înlăturarea deficiențelor din domeniul educativ s-a pregătit o consfătuire de muncă pe tema „Cum înfăptuim disciplina conștientă". Referatul prezentat la consfătuire, întocmit pe baza unui studiu amănunțit al situației educative din școală, reliefa faptul că în unele clase lipsește forța colectivului, că o serie de învățători și profesori subapreciază puterea educativă a opiniei colectivului de elevi și, ca urmare, nu ajută la încheierea și afirmarea lui. Referatul înfățișa apoi experiența învățătoarei Smaranda Dinulescu în acest domeniu și rezultatele obținute la clasa ei. De reținut că discuțiile care au urmat au fost deosebit de însuflețite, opiniile fiind argumentate atît practic cît și teoretic. Ședința nu a mai fost plictisitoare ca ședințele din trecut și, ceea ce este cel mai important, au fost luate măsuri în vederea folosirii fiecărei lecții, a fiecărei activități în scopul educării comuniste a elevilor. Astfel, s-a introdus în fiecare clasă un jurnal în care profesorii își notează observații cu privire la comportarea elevilor. Din două în două săptămîni se organizează careul pe școală unde se evidențiază clasele și elevii care s-au distins printr-o bună comportare și sînt anunțate clasele a căror disciplină lasă de dorit. Ca urmare, situația în domeniul educativ din școală s-a îmbunătățit foarte mult. Abaterile de la disciplină nu mai constituie probleme de nerezolvat.

Propaganda profesională desfășurată de comitetul de instituție a urmărit apoi îmbunătățirea predării, legarea mai strînsă a lecțiilor de viață. In această privință comitetul de instituție a folosit și folosește realizarea schimbului de experiență cu ajutorul lecțiilor deschise și al interasistențelor. Un exemplu asupra rezultatelor practice obținute în urma organizării interasistențelor este cel oferit de două învățătoare care predau la clase paralele. Una dintre ele, tov. Dumitra Solomon, cu mai multă experiență, realiza foarte frumoase lecții de citire la clasa I-a „A". Asistînd la mai multe lecții ale colegei sale, învățătoarea Cornelia Marinescu a reușit să folosească experiența bună a tovarășei Solomon la clasa I-a „B". Ea a întocmit și folosește acum cu pricepere alfabetare, tabele cu silabe, ilustrații etc. Aceasta s-a oglindit numaidecît în nivelul clasei la obiectul respectiv.

Bune rezultate dă și organizarea interasistențelor între învățătorii claselor a IV-a și profesorii claselor a V-a. Primii urmăresc cum evoluează foștii lor elevi, ceilalți își cunosc viitorii școlari. Profesorii predau chiar și unele lecții la clasa a IV-a. Astfel, de mult interes s-au bucurat recentele lecții predate la clasa a IV-a de profesorii de limba romînă Lavinia Ionescu și Petrache Ionescu.

Numărul acțiunilor pe care le inițiază acum organizația sindicală la școala nr. 62 este mai mic decît în trecut. In schimb, eficiența acestora a sporit, sporind totodată și interesul cadrelor didactice pentru activitatea organizației lor sindicale, care îi ajută într-adevăr să-și îmbunătățească munca. La îmbunătățirea muncii sindicale din școală a contribuit și direcția școlii. Între tov. Macovei Cuteanu, directorul școlii și Angela Cernat, președinta comitetului de instituție, s-au statornicit relații de bună colaborare. Trebuie subliniat îndeosebi ajutorul hotărîtor pe care l-a primit comitetul de instituție din partea organizației de partid. Organizația de partid — secretară tov. Vasilica Apostolescu — a urmărit să se înlăture orice urmă de formalism din munca comitetului de instituție, orientînd eforturile acestuia pentru mobilizarea cadrelor în scopul necontenitei îmbunătățiri a procesului de învățămînt.

C. RĂDOI

Realizări

La școala de 7 ani nr. 1 din Lupeni, raionul Petroșani, s-au dat în folosință în acest an încă 6 săli de clasă, o sală de laborator, o sală pentru atelierul de tîmplărie și o sală de gimnastică. Localul școlii a devenit astfel mult mai spațios, putînd asigura frecventarea în condiții bune a cursurilor de către 630 de elevi.

Lectorate pentru părinți

Pentru a îndruma părinții în munca lor de educare a copiilor conducerea școlii medii nr. 1 „Filimon Sîrbu" din Sighet a organizat un lectorat pentru părinți. In cadrul acestuia se prezintă lunar conferințe pe teme educative, pe care părinții le ascultă cu mult interes.

*

La sfîrșitul lunii trecute, sub auspiciile secției de învățămînt și cultură a raionului Turnu Măgurele s-a deschis un lectorat pentru părinți.

Lectoratul își propune să desfășoare o largă propagandă pedagogică în rîndul oamenilor muncii. In cadrul lui părinții elevilor școlii au ascultat nu de mult o recenzie amplă asupra „Cărții pentru părinți" a lui A. S. Makarenko și au purtat apoi discuții în jurul unora dintre problemele pe care le ridică aceasta.

*

La lectoratul pentru părinți organizat de școala de 7 ani din comuna Secu, raionul Reșița, s-a prezentat de curînd o conferință cu tema „Condițiile generale ale educației în familie". Conferința a fost ascultată de un mare număr de muncitori mineri părinți ai elevilor de la această școală.

Tematica viitoarelor conferințe care vor fi prezentate la lectorat cuprinde probleme legate de comportarea părinților, de regimul copiilor în familie, de educarea disciplinei conștiente etc.

Condiții mai bune de muncă

Școala medie din Bistrița numără, în cele trei secții ale sale — romînă, maghiară și germană — circa 1300 de elevi și peste 80 de cadre didactice.

Prin grija organelor locale de partid și de stat, în școală s-au creat condiții mai bune de muncă: s-au introdus o nouă instalație de încălzire centrală, care asigură căldura corespunzătoare întregului local și o nouă instalație de lumină electrică, ce permite funcționarea în bune condiții a învățămîntului seral. S-au făcut, de asemenea, amenajări moderne la cantina internatului.

Ca urmare firească a noilor condiții materiale create, s-a îmbunătățit și desfășurarea procesului de învățămînt.

AI LU' MOROMETE ÎNVAȚĂ CARTE

CÎTEVA FIȘE PENTRU ISTORIA UNEI ȘCOLI

I

Cu douăzeci de ani în urmă, Niculae, băiatul cel mai mic al lui Ilie Moromete, era un elev bun. Obținuse în toți anii „premiul I cu cunună". Firav, bolnav de friguri, cu picioarele totdeauna sîngerînde de alergătură prin miriști după oi, Niculăiță n-avea dorință mai aprigă decît aceea de a învăța mai departe. Visa și el — cum visa și taicăsău — să ajungă învățător.

Ca să-l poată trimite pe Niculae la școala normală, Moromete și-a vîndut jumătate din pămînt. Trebuiau bani de taxă, de cărți, trebuiau straie, trebuiau...

Cu douăzeci de ani în urmă, Moromete I. Niculae n-a putut continua învățătura la școala normală din Cîmpulung.

II

...Peste cîteva luni, o nouă promoție de absolvenți ai școlii pedagogice din Cîmpulung-Muscel va pleca în satele patriei. Sînt toți fiii muncitorilor, fiii țăranilor obidiți de altădată. Părinții lor n-au trebuit să vîndă nimic ca să-i trimită la școală.

III

...La 26 noiembrie 1867, acum 91 de ani, a luat ființă prima școală normală de pe vechiul teritoriu al Țării Romînești. Era rodul străduinței îndelungate a unui grup de cărturari progresiști care luptau pentru luminarea poporului. Se numărau printre ei V. Ureche, doctorul Davila, Ion Ionescu de la Brad, August Treboniu Laurian, I. I. Massim, G. R. Melidon și alții.

IV

...S-a făcut mare publicitate. A fost ridicată o statuie, iar școala a primit numele regelui de tristă amintire, Carol I. Acesta a binevoit să viziteze școala și, printr-un gest de „mare generozitate", i-a dăruit 12.000 de galbeni, să-și construiască un local. Dar — citez dintr-un document al vremii — „Localul nu s-a construit și nu se știe ce altă destinație a dat banilor Augustul fondator".

„Imobilul în care stăm cu chirie — scria în 1891 C. Antonescu, directorul de atunci al școlii — amenință a cădere, ruinatu și nereparatu de mai bine de zece ani. Acum a și început să plouă înăuntru în clasă".

Iar peste un an, un alt raport anunța laconic: „Pereții murdari, scara în stare rea, lipsește canal de scurgere, în zece camere de dormitoare nu sînt sobe, noroiul este îngrozitor..."

„Augustul fondator" era, pare-se, surd. In acel timp își construia castelul Peleș de la Sinaia.

V

...In zilele în care urmașii „Augustului fondator" își trimiteau veniturile la băncile elvețiene, în zilele în care țara era fascizată și domnii ei pregăteau războiul antisovietic, taxele școlare urcau vertiginos. In 1931, de pildă, la Cîmpulung taxele și cheltuielile pentru elevii solvenți se ridicau la 19.100 lei, iar pentru bursieri — dacă se pot numi așa — la 9.100 lei. De altfel, în toată școala existau numai 36 de asemenea „bursieri" la un număr de 338 de elevi.

Unul din rapoartele înaintate în acel an către ministerul arăta: „Astăzi, școala normală, din pricina taxelor și diferitelor cheltuieli, a devenit un lux pentru marea parte din pătura sătească".

VI

...De curînd, în cancelaria directorului școlii pedagogice din Cîmpulung-Muscel îmi notam o statistică în carnet. O transcriu ad litteram:

Fii de muncitori 20,37 la sută, fii ai căror părinți fac parte din formele socialiste ale agriculturii — 39,5 la sută, fii de țărani muncitori cu gospodărie mică și mijlocie 29,01 la sută, fii de funcționari 11,11 la sută.

Aproape toți elevii școlii sînt bursieri. Tuturor li se asigură în școală condiții din cele mai bune de învățătură.

„Ai lu' Moromete" învață abia astăzi carte.

VII

...Din bursa ei, din economii, Nicolaescu Rodica din anul II, fiica unui colectivist din Valea Popii raionul Muscel, și-a înjghebat încetul cu încetul o bibliotecă.

Sub legămînt că n-am s-o spun colegilor, mi-a destăinuit o taină. Vrea să scrie o lucrare despre „1907 în literatură".

Fără voie am făcut imediat o asociație de idei: „Augustul fondator" — cei 11.000 de țărani uciși în 1907 — Niculae Moromete — fata colectivistului din Valea Popii.

VIII

— Ce să scrieți despre noi? A! păi cîte nu sînt de scris...

— Uite, avem o bogată activitate cultural-artistică.

— Și despre sport să scrieți. Jucăm handbal, volei și în special oină...

— Din anul nostru, anul IV, 20 de elevi sînt purtători ai insignei „Prieten al cărții", iar ceilalți 10 se vor prezenta peste o săptămînă în fața comisiei de concurs...

— Ne pregătim de pe acum pentru un examen de mare răspundere — examenul de stat...

— Am vrea să scrieți că dorim foarte mult să devenim învățători, că îndrăgim viitoarea noastră profesie...

— Nu ne sperie greutățile. O să mergem cu toții oriunde este nevoie de noi, în orice colț al patriei, în cel mai îndepărtat cătun...

IX

...Seara, în dormitor, după ce s-a stins lumina, un băiat de vîrsta lui Niculae Moromete, fiu de colectivist de prin părțile Drăgănești lor, a băgat sub pernă o scrisoare. O recitise pentru a treia oară. „Să fii cuminte, tătuță. Să înveți bine, că altă grijă n-ai. Noi am hotărît săptămîna trecută, la sfat, să construim o școală, pe deal, în sus. Să înveți, să vii învățător la noi în sat".

Visul lui Moromete e astăzi faptă. „Ai lui Moromete" pot să devină învățători.

MIRCEA IONEL

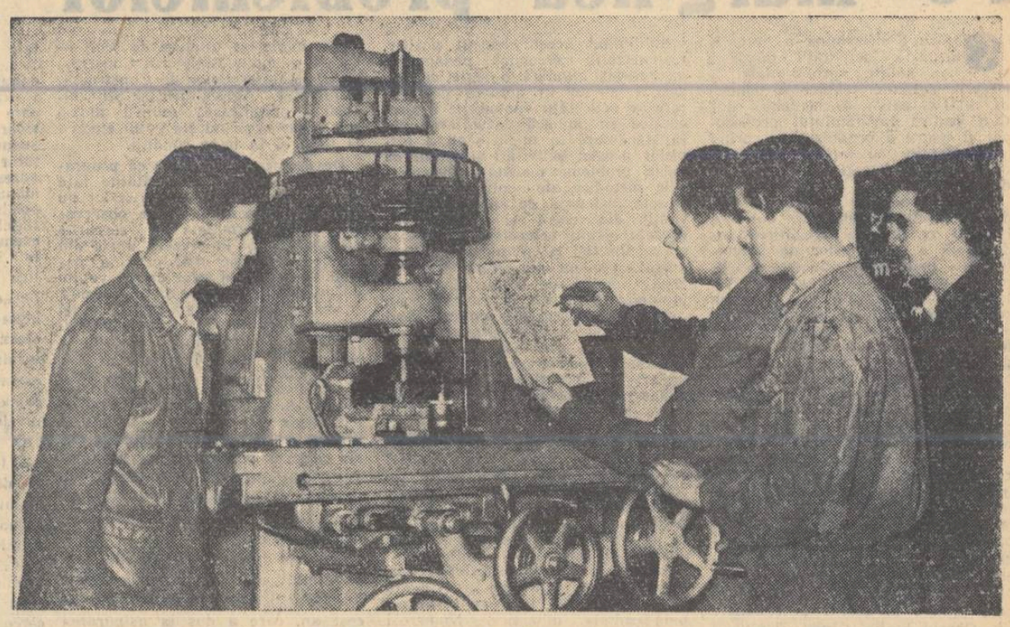

Elevii școlii de meseriі din Cluj învață cum funcționează scula de așchiat a unei mașini - unelte.

Primele noțiuni de croiala a pielii

Coordonarea unor activități multiple

Școala noastră pregătește muncitori pentru opt tipuri importante de întreprinderi din sectorul industriei ușoare: confecții-încălțăminte, tăbăcărie, blănărie, țesătorie mătase, țesătorie lină, țesătorie bast și prelucrarea cauciucului. Nu-i de mirare, de aceea, că programul unei zile obișnuite de practică a ucenicilor cuprinde activități desfășurate în trei ateliere-școală și în secțiile de producție a 13 întreprinderi.

Desigur că urmărirea unei asemenea activități multiple ridică în fața noastră, a cadrelor didactice, probleme complexe și greu de rezolvat. De aceea, am creat în cadrul școlii cîteva colective de urmărire a practicii, alcătuite din profesorii și maiștri-instructori din specialitatea respectivă și specialiști din producție.

Obiectivul central al activității noastre de coordonare a pregătirii practice a ucenicilor este asigurarea unui nivel de calificare corespunzător tehnicii celei mai moderne.

In cadrul atelierelor-școală una din problemele principale pe care o urmăresc colectivele de practică este deprinderea ucenicilor cu regimul de muncă, cu metodele de lucru și cu ritmul de muncă în producție. Pentru aceasta, atelierele sînt organizate pe principiul unităților productive; în cadrul fiecărei clase au fost formate brigăzi de muncă care au sarcina de a realiza indici de plan precișI. Astfel, în cadrul atelierului de țesătorie fiecare clasă de anul I (30 elevi) este împărțită în două brigăzi — una la secția preparație și una la țesătorie, brigăzi care se schimbă în fiecare lună prin rotație conform graficelor. La războaie lucrează cîte un ucenic din anul II ajutat de un ucenic din anul I, care în felul acesta izbutește să-și însușească anumite deprinderi, începînd de la cele mai simple pînă la cele mai complexe. In aceste condiții s-a reușit să se facă un instructaj corespunzător și totodată să se realizeze și planul de producție al atelierului — circa 10.000 metri de țesături într-un trimestru.

Oarecum diferit se desfășoară practica în atelierul de încălțăminte. Intrucît aici este necesară încă din anul I asigurarea rotației mult mai frecvente a ucenicilor în cadrul executării operațiilor de croit și cusut, grupele au fost limitate la 10 ucenici, asigurîndu-se în acest fel tuturor locuri de muncă corespunzătoare și eliminîndu-se timpii morți în cadrul instructajului curent. Rezultatul: după 6 luni toți ucenicii anului I izbutesc să croiască și să coasă corect.

Cerințele calificării profesionale cresc în ceea ce privește ucenicii anului II, care trebuie să execute o încălțăminte manuală de bună calitate în conformitate cu cerințele industriei. Anul III este anul de perfecționare a ucenicilor în confecționarea mecanică a încălțămintei.

Deîndată ce se ivesc anumite deficiențe, comisia de îndrumare a practicii ia măsuri eficace pentru remedierea lor. S-a constatat, de pildă, în cadrul controalelor efectuate, că ucenicii anului I confecții încălțăminte depășesc normele de consum al materialului. Ajutorul solicitat în această privință întreprinderii „Nicolae Bălcescu" a venit sub forma unei demonstrații practice a fruntașului în producție Nicolaie Militaru. In urma acestei demonstrații nu numai că nu se înregistrează nici o depășire a normelor de consum de către ucenici, ci se realizează chiar importante economii de materiale.

Probleme speciale a ridicat organizarea practicii ucenicilor care se pregătesc pentru munca în întreprinderile de prelucrare a cauciucului și a blănurilor. Începînd din acest an, practica lor a fost organizată, cu concursul conducerii întreprinderilor, în secții atelier-școală. Acestea sînt locuri de muncă special amenajate pentru ucenici în cadrul fiecărei secții de producție a întreprinderilor. La întreprinderea „Republica", de pildă, există secții atelier-școală pentru parcurgerea fiecărei operații de prelucrare a blănurilor. In asemenea secții atelier-școală ucenicii sînt instruiți sub directa supraveghere a maiștrilor-instructori și a profesorilor de specialitate.

Controlul periodic al practicii ucenicilor nu urmărește numai condițiile materiale în care se efectuează aceasta și metodele de desfășurare a ei, ci și respectarea cerințelor programei școlare cu privire la nivelul general al pregătirii ucenicilor. In acest scop se controlează respectarea fișei de instructaj, care are scopul de a planifica procesul de instruire într-o anumită perioadă, conform planului de învățămînt și programei școlare.

Contactul pe care îl au colectivele de urmărire a practicii cu întreprinderile îngăduie să se poată pune în centrul muncii de instruire problemele cele mai actuale ale industriei ușoare. Astfel ucenicii au posibilitate să cunoască și să aprofundeze aceste probleme încă în cadrul școlii. Cum se abordează asemenea probleme din punct de vedere tehnic și practic? In cadrul lecțiilor profesorul de tehnologie specială explică natura problemei, importanța ei, modul de rezolvare, contribuția muncitorului la rezolvarea acesteia. Să luăm, de pildă, problema măririi turațiilor la războaiele de țesut și a îmbunătățirii randamentului muncii. Profesorul de specialitate le-a explicat ucenicilor, în cadrul unei lecții teoretice, că scopul acestei acțiuni este creșterea productivității muncii și a expus felul cum se poate desfășura acțiunea din punct de vedere tehnic și organizatoric. In cadrul lecțiilor practice această inițiativă a fost demonstrată în întreprindere, unde, urmărind paralel lucrul mașinilor după noua metodă și funcționarea mașinilor în vechile condiții, ucenicii și-au putut da singuri seama de importanța mărimii turațiilor. Totodată ei și-au însușit tehnica de lucru folosită în acest scop.

Rezultatele pozitive obținute pe linia calificării profesionale a ucenicilor ne dau încrederea că, desfășurînd mai departe munca de coordonare a practicii cu sprijinul efectiv al întreprinderilor, vom putea crea toate condițiile pentru ca la absolvirea școlii noii lucrători repartizați în producție să cunoască aprofundat procesul tehnologic al secției în care muncesc, să fie orientați în problemele economice specifice întreprinderii în care lucrează, dîndu-și contribuția din plin la crearea unei abundențe de produse.

IOSEFINA RĂDULESCU
director al școlii profesionale „Kirov"

Lipsuri în programa de desen

Au devenit un fenomen obișnuit ca la desfășurarea lecțiilor de instruire practică a ucenicilor din anul I în atelierele-școală să participe, dînd îndrumări utile, profesorii de tehnologia meseriei și tehnologia materialelor. In același timp s-a îmbunătățit simțitor colaborarea profesorilor de matematică și fizică tehnică cu maiștri-instructori. Intr-o singură privință nu s-au creat nici pînă acum condiții bune de legătură a teoriei cu practica — și anume în privința colaborării la instruirea practică a profesorilor de desen, cu toate că nu se poate concepe predarea vreunei lucrări în atelier fără executarea, în prealabil, a unei schițe de operație sau execuție.

Care să fie motivul acestei stări de lucruri? Oare este vorba aici de lipsa de interes a profesorilor care predau desenul? Se pare că nu, deoarece în majoritatea școlilor profesorii de desen tehnic aduc o contribuție substanțială la pregătirea practică a ucenicilor din anii II și III.

Motivul real al slabei contribuții pe care o aduce predarea desenului tehnic la instruirea practică a ucenicilor din anul I, mai ales în primele două trimestre, se datorește neconcordanței existente între programa de instruire practică și programa de desen.

In alcătuirea actualei programe de desen tehnic nu s-a ținut seama de faptul că predarea noțiunilor de desen trebuie să sprijine, încă din primele zile de școală, însușirea științifică a meseriei de către ucenici. Astfel, în primul trimestru al anului I se predă desenul geometric, ale cărui noțiuni aduc o contribuție de mică importanță la instruirea practică. De aceea efectuarea schițelor operative și de execuție nu se poate realiza decît începînd de la mijlocul trimestrului al II-lea.

Este o asemenea soluție eficace? Practica școlară, întreaga desfășurare a activității de instruire a ucenicilor, dovedește că nu. Chiar de la primele operații pe care le învață ucenicii în atelierul-școală ei au nevoie de noțiuni de desen tehnic, pentru a putea executa schița de contur a unei piese și cotele dimensiunilor ei. Intrucît acestea nu se studiază la desen, maistrul-instructor este obligat să le predea el însuși, deși nu dispune de rechizitele necesare și de condițiile pe care le are la îndemînă în cabinetul de desen, profesorul de specialitate.

Fără îndoială, asigurarea definitivă a unei concordanțe strînse între predarea desenului tehnic și practică este o problemă legată de anumite modificări care vor trebui aduse programei școlare de desen și care deci nu sînt imediat operante. Considerăm, însă, că pînă atunci actuala nepotrivire între indicațiile programei școlare și practica efectivă din școli trebuie remediată prin reducerea numărului de ore afectate desenului geometric, în predarea căruia trebuie folosite mai larg cunoștințele însușite de ucenici la lecțiile de geometrie plană și în spațiu. Orele libere obținute astfel vor putea fi folosite pentru predarea, paralel cu desenul geometric, a unor noțiuni elementare necesare executării și cotării schițelor de operații. Aplicațiile concrete ale acestor cunoștințe în practică, colaborarea mai strînsă între maistrul-instructor și profesorii de desen tehnic și matematică vor permite efectuarea unor asemenea modificări în predarea desenului tehnic fără consecințe dăunătoare pentru caracterul științific al predării.

AL. C.

Intrecerea socialistă între ucenici

RĂSPUNS CITITORILOR

Numeroși cititori, profesori și maiștri-instructori din învățămîntul profesional și tehnic ne întreabă în ce măsură se poate desfășura întrecerea socialistă în școlile profesionale, de meserii, agricole și tehnice și care sînt obiectivele pe care trebuie să le urmărească aceasta.

Școlile profesionale, de meserii, agricole și tehnice se apropie cel mai mult, din punct de vedere al condițiilor pentru desfășurarea întrecerii socialiste, de fabrici, uzine, mari unități agricole socialiste. Faptul că ucenicii și elevii sînt legați nemijlocit — încă din primele zile de școală — de munca productivă, lucrînd în ateliere sau în secțiile întreprinderii care tutelează școala, creează toate posibilitățile pentru dezvoltarea întrecerii.

O condiție de bază pentru reușita întrecerii în școli este ca aceasta să aibă obiective concrete legate de problemele instruirii practice în atelierele-școală și în producție. Din păcate, însă, mai există cazuri cînd se fixează obiective necorespunzătoare, ca de pildă frecvența la cursuri, disciplina, grija față de bunul obștesc, punctualitatea la lucru. Acestea însă nu pot constitui obiective de întrecere, pentru simplul motiv că ele reprezintă îndatoriri de bază ale ucenicilor și elevilor, pe care ei trebuie să le respecte în întreaga lor activitate.

Procedează just acele școli care fixează ca obiective centrale ale întrecerii socialiste *calitatea* și *cantitatea* lucrărilor utile realizate de elevi și ucenici, realizarea de economii, reducerea prețului de cost al produselor, aplicarea inovațiilor și a metodelor înaintate de muncă, obținerea unui randament maxim al mașinilor și utilajului etc. Este bine ca fiecare școală să țină seama, în fixarea obiectivelor, de specificul sectorului economic pentru care pregătește cadre, ca și de vîrsta și nivelul de pregătire al ucenicilor. De pildă, organizarea întrecerii socialiste în rîndurile ucenicilor și elevilor din anul I, care se află în faza instructajului practic de inițiere, trebuie să pună în primul rînd accentul pe însușirea deprinderilor meseriei și efectuarea corectă a lucrărilor practice. In acest caz se vor urmări în primul rînd exactitatea execuției față de dimensiunile indicate de schițe și gradul de finisare. Pentru ucenicii din anii II și III și pentru elevii școlilor tehnice care-și fac practica în întreprinderi, obiectivele întrecerii socialiste vor fi strîns legate de realizarea planului întregului colectiv al secției în care muncesc. Ei pot fi cuprinși în întrecerea socialistă a muncitorilor și tehnicienilor din întreprinderea unde lucrează. Intrecerea socialistă a elevilor din școlile de meserii și agricole organizate ca unități productive va fi axată pe realizarea planului de producție al școlii.

Deosebit de prețioasă este inițiativa organizării întrecerii pentru titlul de „cel mai bun în meserie". O astfel de întrecere a avut loc, anul trecut, în școlile Ministerului Industriei Grele. Pornită de grupele de ucenici și încheiată printr-o finală pe țară, întrecerea a dat un mare avînt însușirii deprinderilor în meserie și perfecționării acestor deprinderi și a scos la lumină numeroși ucenici capabili să îndeplinească și chiar să depășească normele din producție.

Elementul motor al întrecerii socialiste din școli trebuie să fie utemiștii. Pentru aceasta este însă necesar ca organizațiile U.T.M. să fie sprijinite prin toate mijloacele de către conducerile școlilor. Sprijinul se va îndrepta, în primul rînd, către asigurarea condițiilor tehnico-organizatorice pentru desfășurarea întrecerii — locuri corespunzătoare de muncă pentru toți ucenicii, stabilirea precisă a lucrărilor ce urmează să fie efectuate, înzestrarea cu utilaj și aprovizionarea cu materie primă.

Totodată are o mare însemnătate stabilirea unor criterii juste, științifice, de urmărire a întrecerii, care să permită aprecierea rezultatelor pe baza unui punctaj simplu, ușor de calculat. De pildă, pentru îndeplinirea integrală a fiecărui obiectiv central urmărit de întrecere se pot acorda 100 de puncte, la care se adaugă sau se scad puncte, în funcție de procentele depășirii sau nerealizării sarcinilor. Grafice completate cît mai des — de preferință zilnic — trebuie să țină la curent întreaga școală cu mersul întrecerii și cu succesele repurtate de grupele fruntașe. Decernarea drapelului de fruntaș, popularizarea fruntașilor, premierea lor cu cărți, excursii, sînt de asemenea factori de mare însemnătate pentru mobilizarea ucenicilor și elevilor.

In tot cursul desfășurării întrecerii socialiste nu trebuie să pierdem din vedere nici o clipă unul din principiile de bază ale acesteia — și anume ajutorul tovărășesc dat de fruntași celor rămași în urmă, pentru obținerea unui avînt general. Să nu lăsăm ca spiritul de concurență să ia naștere în sînul grupelor aflate în întrecere. Grupele fruntașe trebuie să ajute celelalte grupe în aplicarea celor mai eficace metode de muncă. Acolo unde este posibil se va schimba componența grupelor, introducîndu-se în cadrul grupelor fruntașe ucenici rămași în urmă și în grupele mai slabe ucenici fruntași.

Orientarea justă a unor școli către organizarea întrecerilor socialiste, pe baza obiectivelor concrete legate de activitatea de instruire practică, a dus la o ridicare simțitoare a activității generale instructiv-educative din aceste școli.

La școlile de meserii din București, Ploești și Dej au fost organizate întreceri socialiste atît între elevii anului II care lucrează în atelierele de producție cît și între elevii anului I. Intrecerea a fost inițiată de către organizațiile U.T.M. și s-a desfășurat, la început, doar între cîteva grupe formate în majoritate din utemiști. Datorită unei agitații vii în jurul succeselor înregistrate de grupele în întrecere, noua inițiativă a cuprins masa elevilor. Zilnic, în jurul gazetei de perete unde se afișau rezultatele grupelor în întrecere, elevii comentau cu însuflețire realizările fruntașilor.

Conducerile și organizațiile de partid ale școlilor au sprijinit acest avînt al întrecerii, îmbunătățind continuu condițiile de lucru și profilînd mai precis activitatea productivă a atelierelor, stimulînd material și moral elevii fruntași și grupele fruntașe în întrecere.

Astăzi, datorită desfășurării largi a întrecerii socialiste în școlile de meserii din Ploești și Dej, de pildă, peste 80% din numărul elevilor realizează și întrec cu regularitate normele de învățămînt contribuind la depășirea planului general de producție cu 15—20%. Au fost executate numeroase sortimente noi: bancuri de lucru pentru atelierele școlilor medii, trusе complete de scule, mașini de găurit, bascule etc. al căror preț de cost este același cu prețul produselor similare realizate în întreprinderile industriale de specialitate.

Un deosebit caracter stimulativ și educativ au întrecerile organizate în școlile Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor. Bazate pe aprecierea rezultatelor activității de instruire în atelierele-școală și în producție, întrecerile se desfășoară aici între grupele de ucenici și elevi, între ani de studii și între școli, urmînd să se desemneze, la sfîrșitul acestui an școlar, școala care merită titlul de fruntaș pe ramura transporturi și telecomunicații. Astfel, întrecerea socialistă din aceste școli este un mijloc puternic de educare a ucenicilor în spiritul atașamentului față de colectivul de muncă al dorinței de a contribui din toate puterile la ridicarea prestigiului acestui colectiv.

Asigurînd desfășurarea largă a acțiunii forțelor vii ale întrecerii socialiste vom da un avînt general nu numai ridicării nivelului calificării profesionale a ucenicilor, ci vom aduce în același timp o contribuție de seamă la educarea lor comunistă, la formarea conștiinței lor de constructori ai socialismului.

Cercurile tehnice

REALIZĂRILE VIITORILOR CONSTRUCTORI DE NAVE

Inginerul Tudorache Dragoș, profesor de tehnologie la școala tehnică și tehnică de maiștri din Galați, își roti privirile prin încăperea cercului tehnic al constructorilor de nave. Pe rafturi și etajere, sub sticlele vitrinelor, se înșirau numeroase modele de nave. Remorchere de la 400 pînă la 1200 cai putere, șlepuri pintecoase, vedete rapide și cutere de pescuit — o serie întreagă de vase realizate în calele șantierelor navale sînt reproduse aici cu deosebită exactitate și migală. Nici un amănunt n-a fost uitat; timona și puntea de comandă, sirene mici cît unghia, instalația complicată de radiotelegrafie, bărcile de salvare. Fiecare vas este atît de aidoma redat încît pe o fotografie nimeni nu ar putea deosebi aceste machete de navele adevărate din rada unui port.

Adevărate lucrări de artă, aceste machete sînt, în același timp, și un material didactic valoros. Cercetindu-le în cadrul orelor de tehnologie specială, elevii școlii tehnice pot cunoaște fiecare detaliu al navelor pe care le vor construi după absolvirea școlii. Totodată, executarea navelor în cadrul cercului tehnic ajută mult la perfecționarea deprinderilor de muncă ale elevilor.

În cabinetul de electrotehnica elevii verifica după schemă montarea unui aparat de radio.

— Mi se pare totuși, băieți — spuse profesorul Dragoș după ce cercetă cu atenție lucrările expuse — că din colecția noastră lipsesc două elemente deosebit de valoroase.

Membrii cercului tehnic zîmbiră, fără să pară mirați de această observație.

— Veniți puțin aici, la „cala de montaj" — îl chemă unul dintre elevi pe profesor. „Cala de montaj" este de fapt o masă lungă, la care se face asamblarea noilor modele. Pe această masă se profilau acum siluetele elegante ale unei motonave de 2000 de tone și unui cargou de 4500 de tone. Mai lipseau doar cîteva amănunte ale suprastructurii punții pentru ca vasele să fie gata.

— Tocmai la acestea mă gîndeam — explică, cu mulțumire, profesorul — văd însă că nici voi nu le-ați scăpat din vedere. Îmbogățită cu machetele acestor două noi nave colecția noastră de vase va fi cu adevărat completă.

IȘI INSUȘESC METODELE ÎNAINTATE

Cercul tehnic al ucenicilor zidari de la școala profesională din Giurgiu a trustului regional de construcții are un plan de activitate deosebit de bogat.

Referatele prezentate la cerc de ucenici, ocupîndu-se în special de popularizarea metodelor avansate de lucru în domeniul zidăriei, constituie un real ajutor în dezvoltarea cunoștințelor căpătate la orele de cursuri. De asemenea, îndrumați de profesori și maiștri-instructori, ucenicii au confecționat în cadrul cercului tehnic numeroase planșe și machete înfățișînd diferite tipuri de locuințe.

STUDIAZĂ DEZVOLTAREA PLANTELOR

În activitatea cercurilor tehnice de specialitate de la centrul școlar agricol din Rîmnicu-Sărat au fost antrenați aproape 400 de elevi. Conduse de profesorii de specialitate aceste cercuri tehnice și-au fixat ca scop ridicarea nivelului de cunoștințe agrotehnice al elevilor. Diferitele probleme dezbătute în cadrul cercurilor, experiențele efectuate de membrii lor în laboratoarele de fizică, chimie, zootehnie, fitotehnie și mecanizare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor, la dezvoltarea interesului pentru meseria aleasă.

Membrii cercului de fitotehnie au amenajat în cadrul cîmpului fitotehnic parcele pe care au fost însămînțate diferite soiuri și varietăți de plante. Urmărirea dezvoltării acestora contribuie efectiv la lărgirea orizontului științific al viitoarelor cadre agricole.

O STAȚIE MODERNĂ DE POMPARE

Cu puțin timp după începutul anului școlar, membrii cercului tehnic al școlii profesionale „Mao Tze-dun" din București au fost invitați să viziteze cabinetul tehnic al întreprinderii.

— Avem o lucrare însemnată să vă încredințăm — le-a spus ucenicilor responsabilul cabinetului tehnic. Apoi a desfășurat în fața lor numeroase planșe și schițe. „Aceasta este noua stație de pompare pe care o produce întreprinderea noastră. Vă propunem să executați macheta acestei stații".

Membrii cercului au primit cu bucurie această propunere. A urmat o perioadă de activitate intensă. Ajutați de profesorul de specialitate, un grup de ucenici au studiat, împreună cu inginerii și tehnicienii cabinetului tehnic, schemele pentru executarea stației de pompare. Alții au urmărit în secțiile întreprinderii felul cum se lucrează diferite detalii ale stației. Lucrul progresa neîncetat.

Astăzi, școala profesională „Mao Tze-dun" s-a îmbogățit cu un nou material didactic de preț — macheta unei stații moderne de pompare. Este rodul activității creatoare a ucenicilor din cercul tehnic.

Pe marginea problemelor muncii metodice

Spre a determina o îmbunătățire a activității metodice în școlile profesionale, de meserii, agricole, tehnice și tehnice de maiștri cabinetul metodic din Cluj pentru învățămîntul profesional și tehnic a organizat de curînd o consfătuire cu toți responsabilii de cercuri pedagogice din raza sa de activitate.

Discuțiile purtate au scos în evidență rezultatele pozitive obținute în ceea ce privește pregătirea pedagogică a profesorilor de specialitate — majoritatea ingineri și tehnicieni proveniți din producție. Activitatea desfășurată în cercurile pedagogice a ajutat acestor profesori, cadre cu largi cunoștințe profesionale dar fără o pregătire pedagogică de bază și mai ales fără experiență în munca instructiv-educativă, să-și însușească și cunoștințe pedagogice, să devină adevărați îndrumători și educatori ai tinerei generații.

Aceasta se vădește și în faptul că numeroși maiștri-instructori și ingineri care predau în școlile profesionale și tehnice izbutesc să țină lecții cu un nivel ridicat, sînt preocupați de problemele privind organizarea procesului de învățămînt și metodica desfășurării acestuia. Majoritatea inginerilor din producție care predau la școlile profesionale din Orașul Stalin, Cîmpia Turzii și Reșița, de pildă, prezintă în cadrul cercurilor pedagogice referate deosebit de interesante.

Subliniind acest element pozitiv, responsabilii cercurilor pedagogice au relevat totodată o serie de lipsuri existente în actuala desfășurare a activității metodice. Printre acestea se numără dezvoltarea nesatisfăcătoare în unele școli a formelor acestei activități și faptul că unele probleme discutate în comisiile metodice ale școlilor sînt abstracte, nelegate de specificul activității din clasă și atelier. Indeosebi nivelul referatelor — au arătat cei înscriși la cuvînt — este încă scăzut. Ele nu se ocupă decît în mică măsură de rezolvarea unor probleme didactice și educative în condițiile concrete ale școlilor, fiind de multe ori simple reproduceri sau compilări ale unor capitole din manualele de pedagogie sau din alte lucrări de specialitate. Fără îndoială că asemenea „activitate metodică" nu răspunde dorinței majorității cadrelor didactice de a-și desăvîrși măiestria pedagogică. Aceasta trebuie să constituie un semnal de alarmă pentru acele cadre de conducere din școli, care, în loc să fie exemplul și motorul activității metodice, o socotesc drept o activitate secundară și nu exercită asupra ei un control activ și de conținut.

Consfătuirea responsabililor cercurilor pedagogice a scos în evidență și unele greutăți pe care le întîmpină cadrele didactice. Numeroși participanți la discuții au arătat că, din cauza întîrzierii cu care au trimis anul acesta programele școlare unele ministere tutelare de școli — ca de exemplu Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcții, Ministerul Agriculturii și Silviculturii — planificarea muncii didactice și metodice nu s-a putut efectua la timp și în bune condiții.

De asemenea, cu toate că programele școlare sînt îmbunătățite față de anul trecut, în alcătuirea lor nu s-a ținut seama de toate observațiile juste formulate de cercurile pedagogice. Și în prezent unele din aceste programe mai cuprind paralelisme, prevăd teme cu un volum de cunoștințe prea vast, nu asigură corelația între tehnologia meseriei și instruirea practică. De exemplu, programa de tehnologia meseriei la lăcătuși mecanici montatori și cea de lăcătușărie generală rămîn mult în urma practicii. Aceasta obligă pe maiștrii-instructori să facă lecții de tehnologie în cadrul instructajului practic, pentru a familiariza pe calea aceasta pe ucenici cu terminologia operației pe care trebuie să o execute. Același fenomen se semnalează și la tehnologia lăcătușăriei în sectorul chimie.

Un fapt pozitiv relevat de responsabilii cercurilor metodice este intensa activitate editorială din acest an, care a dus la asigurarea cu manuale valoroase a școlilor care pregătesc cadre pentru cele mai importante sectoare de activitate economică. Totuși se constată încă, chiar și la unele manuale editate în ultimul timp, tendința de a expune materialul la un nivel care întrece mult pregătirea anterioară a ucenicilor, fără să țină seama de timpul efectiv pentru învățătură de care dispun cei cărora se adresează manualul. Un asemenea manual al cărui volum depășește posibilitățile de asimilare a cunoștințelor de către ucenici este, de exemplu, „Manualul electricianului". Cele două volume ale acestuia însumează împreună aproape 700 de pagini. Manualele „Tehnologia lucrărilor pentru instalații electrice" sau „Tehonlogia instalatorului lumină forță" cuprind de asemenea cunoștințe prea ample și expuse într-o formă care depășește nivelul de pregătire al ucenicilor.

O altă problemă asupra căreia s-a îndreptat atenția participanților la discuție a fost aceea a materialului didactic. Lipsa materialului didactic se resimte în special la școlile nou înființate — școli agricole și de meserii — precum și în școlile tehnice și tehnice de maiștri.

La propunerea responsabililor cercurilor pedagogice cabinetul metodic din Cluj a cerut tuturor școlilor profesionale, agricole, de meserii, tehnice și tehnice de maiștri din raza sa de activitate, să arate posibilitățile pe care le au pentru confecționarea de material didactic și de care anume material didactic mai au nevoie. Pe baza acestor date, cabinetul va organiza colaborarea largă între școli pentru înzestrarea lor cu material didactic prin schimburi, precum și prin dotarea unor școli recent înființate de către centrele și grupurile școlare puternice.

Problemele în jurul cărora s-au purtat discuțiile cadrelor de conducere ale cercurilor pedagogice din raza de activitate a cabinetului metodic din Cluj se numără, fără îndoială, printre cele mai însemnate și actuale probleme ale activității didactice în școlile profesionale și tehnice. Abordarea și soluționarea justă a problemei îmbogățirii și adîncirii activității metodice din școli, a îmbunătățirii programelor și manualelor școlare, organizarea unei largi colaborări între școli pentru dotarea cu material didactic pot duce fără îndoială — așa cum au subliniat concluziile consfătuirii responsabililor cercurilor metodice — la ridicarea pe o treaptă superioară a activității metodice în învățămîntul profesional și tehnic.

ȘTEFAN LINUL

Din grijile noului secretar

VIAȚA DE PARTID

În școala masivă cu aer sobru, așezată nu departe de malul mării, învață multe sute de copii — fii de muncitori din port, de țărani colectiviști din împrejurimile Constanței, de intelectuali. Perseverența, răbdarea și conștiinciozitatea și-au făcut loc între zidurile acestei școli medii în care învățătorii și profesorii sînt animați de dorința de a crește un tineret care să iubească munca și știința de carte, ordinea, curățenia și disciplina, să fie însuflețit de dorința de a fi folositor patriei.

Pe secretarul de partid l-am găsit în școală, printre profesori. Tovarășul Sev. Bavaro duce această muncă numai de la ultimele alegeri și-l frămîntă în mod deosebit grijile noii sale sarcini.

— Mă întrebați înspre realizarea căror obiective se îndreaptă în prezent activitatea organizației de partid de la școala medie nr. 1. Pentru a vă răspunde — ne spune noul secretar — trebuie să menționez că ultimele adunări generale care au analizat activitatea comuniștilor în lumina documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie au orientat munca organizației noastre de bază — și prin aceasta însăși grijile mele de secretar — înspre problemele legate de educarea comunistă a întregului colectiv din școală. În cele ce urmează, mă voi opri spre exemplificare la cîteva din problemele care ne preocupă cu deosebire.

Învățămîntul de partid — continuă tovarășul Bavaro — este un puternic mijloc de educare a oamenilor în ideile marxism-leninismului. Totodată, el ajută pe învățători și profesori să predea lecțiile de pe pozițiile celei mai înaintate științe din lume, să educe pe școlari în spirit comunist. De aceea, am considerat necesar să dăm o mare atenție activității ce se desfășoară în cercurile în care studiază marxism-leninismul cadrele didactice din școala noastră. Participînd la seminarii, noul birou al organizației de bază va urmări nivelul ideologico-politic al profesorilor, precum și nivelul muncii în cercuri și va ajuta concret în activitate atît pe cursanți, cît și pe propagandiști. Pentru ajutarea oamenilor vom folosi și discuțiile individuale, dar mai ales adunările generale în care comuniștii vor analiza felul cum se desfășoară învățămîntul de partid și cum se pregătesc pedagogii pentru seminarii. În același scop, în școală a fost alcătuită o bibliotecă special dotată cu cărți de literatură politică necesare celor ce urmează învățămîntul de partid.

Am aflat că organizația de bază din școala medie nr. 1. din Constanța intenționează să urmărească și modul cum se reflectă în predare folosirea învățămîntului de partid. Secretarul organizației, împreună cu membrii biroului vor asista la lecțiile ținute de comuniști și vor ajuta conducerea școlii să cunoască îndeaproape nivelul politic al lecțiilor predate în școală, să vegheze la puritatea lor ideologică.

O altă problemă spre care, de asemenea, se îndreaptă cu deosebire atenția comuniștilor de la această școală este educația comunistă a copiilor. În anul școlar precedent, sub îndrumarea organizației de bază, a membrilor de partid din conducerea școlii, s-au organizat excursii în țară și în cuprinsul regiunii Constanța pentru ca elevii să cunoască frumusețile și bogățiile patriei și ale ținutului natal, să vadă cu propriii lor ochi realizări ale regimului democrat-popular în domeniul industrial, agrar, cultural. Cadrele didactice au fost ajutate să folosească lecțiile nu numai în scopuri instructive dar și educative. Orele de diriginție, activitățile în cercuri și în genere activitățile în afară de clasă și extrașcolare au fost orientate înspre educarea patriotică, internaționalistă a copiilor.

În acest an școlar — ne spune tovarășul Bavaro — firește, vom duce mai departe realizările bune obținute în trecut în educarea elevilor. Învățînd — de astă dată din lipsurile muncii din trecut — am ajuns la concluzia că pentru educarea în spirit comunist a copiilor e necesar să folosim mai mult ajutorul pe care îl pot da organizațiile de tineret. De aceea, prima grijă a comuniștilor a fost ca la recentele alegeri U.T.M., de pildă, tinerii să fie astfel orientați încît să propună în organele conducătoare pe cele mai meritoase cadre din școală. Așa se face că noul comitet U.T.M. este format din fruntași la învățătură, din școlari disciplinați, cu spirit de inițiativă și putere de influențare. De asemenea, îndată după alegeri utemiștii au fost ajutați în repartizarea judicioasă a sarcinilor și organizarea muncii pe sectoare în cadrul noului comitet ales. Tot așa, cercurile de învățămînt politic U.T.M. — cu sprijinul organizației de partid — sînt conduse de cadre didactice utemiste, iar biroul organizației de bază se va interesa cu regularitate de nivelul seminariilor, va urmări și îndruma cu grijă și învățămîntul politic al tineretului.

Munca organizațiilor U.T.M. și de pionieri va face obiectul unor adunări generale și al unor ședințe de birou. Prin comuniști, mai ales prin comuniștii din conducerea școlii, biroul organizației de partid va îndruma pe toți învățătorii, profesorii și diriginții să sprijine munca U.T.M. și de pionieri, astfel ca organizațiile de tineret să desfășoare o activitate rodnică, conformă cerințelor școlii.

Noul secretar de partid își orientează munca și înspre felul cum sînt educați și instruiți, cum sînt pregătiți pentru viață copiii muncitorilor. De meditațiile organizate în școală cu acești elevi răspunde un comunist. Diriginții — în alegerea cărora biroul organizației de bază și-a spus cuvîntul — sînt îndemnați să se ocupe cu atenție de instruirea și buna pregătire a fiilor de muncitori. Unii membri de partid au primit chiar sarcina de a ține legătura cu părinții ai căror copii au o situație deosebit de grea la învățătură, pentru ca împreună cu familia să fie create toate condițiile ca acești elevi să-și ajungă din urmă colegii și să promoveze clasa.

Cu ajutorul comuniștilor din conducerea școlii, biroul organizației de bază va îndruma pe învățători și profesori să ajute pe fiii muncitorilor și în timpul orelor de curs, în timpul lecțiilor.

Problemele spre care noul secretar de partid și-a îndreptat atenția, ca urmare a dezbaterilor ce au avut loc în urma Plenarei C.C. al P.M.R. din 9—13 iunie a.c. în adunările generale ale comuniștilor din școala medie nr. 1 vor fi rezolvate cu succes. Certitudinea ne-o dă faptul că noul secretar a pornit la treabă cu convingerea că în activitatea sa trebuie să se sprijine pe forța colectivului, pe contribuția largă a învățătorilor și profesorilor comuniști.

ANA COSMIN

PENTRU UN STUDIU TEMEINIC

Spre a veni în sprijinul pedagogilor care studiază marxism-leninismul, organele de partid din regiunea Timișoara dau o atenție deosebită înzestrării bibliotecilor sătești, sindicale și a celor din centrele raionale cu bibliografia necesară aprofundării materialului predat în cercurile de învățămînt politic.

Despre atenția ce se dă învățămîntului de partid în această regiune ne vorbește și grija cu care au fost recrutați lectorii (în general activiști de partid și directori de școli bine pregătiți din punct de vedere politic), ca și participarea pedagogilor în număr mare la primele lecții. În raionul Jimbolia și în orașul Timișoara, bunăoară, prezența la primele prelegeri a fost de sută la sută.

În raionul Lunca-Vașcăului (regiunea Oradea), cercurile de învățămînt politic și-au început activitatea, fiind organizate pe centre de comune. Pentru cadrele didactice din satele „de peste munte", locuite de moți — Arieșeni, Gîrda și Scărișoara — cursurile și seminariile se desfășoară lunar la școala de 7 ani din comuna Gîrda și cuprind pe toți cei peste 60 de învățători și profesori din această parte a raionului.

Lecția cu care s-a deschis cursul a fost ținută de tov. Csenge Iuliu, directorul cabinetului de partid din orașul Dr. Petru Groza. Ea a interesat în mod deosebit pe cursanți prin conținutul și forma atractivă a expunerii.

Comitetul raional de partid din Lunca-Vașcăului a luat măsuri pentru a fi trimis în comune materialul bibliografic de primă necesitate, urmînd ca pe parcurs să se continue trimiterea acestuia.

La școala medie nr. 10 din Cluj, o lecție practică cu elevii clasei a VIII-a.

DESPRE PREDAREA CITIT-SCRISULUI

Majoritatea învățătorilor care predau la clasa I-a se străduiesc să găsească procedee cît mai variate de predare, care să-i facă pe copii să citească corect și conștient, să scrie îngrijit și fără greșeli. O asemenea străduință s-a observat și la învățătorii care predau la clasele I-a de la școala din comuna Moara Săracă, raionul Snagov.

Învățătoarea Elena Lascăr de la această școală acordă o atenție deosebită exprimării corecte a copiilor. Avînd de predat sunetul t, a intuit cu elevii ilustrația din carte și le-a cerut să formeze oral propoziții cu privire la cele observate în ilustrație. Făcînd apoi analiza uneia din aceste propoziții — „Vine tata" — despărțind-o în cuvinte, cuvintele în silabe și silabele în sunete, a reușit să scoată de la elevi cu ușurință sunetul nou și a insistat asupra pronunțării lui. De asemenea a insistat pentru a obține de la elevi și alte cuvinte, care să conțină sunetul la început, la sfîrșit sau la mijloc. După ce a arătat elevilor semnul sunetului t (litera de tipar mare și mică) tovarășa Lascăr le-a cerut elevilor să caute litera în alfabetare.

Un loc important în cadrul lecției a fost rezervat formării de cuvinte din literele alfabetului decupat care conțineau sunetul nou învățat, analizei și sintezei acestor cuvinte prin despărțirea lor în silabe, prin unirea silabelor și citirea cuvintelor întregi. În același fel a procedat și la scrierea propoziției „Vine tata" din literele alfabetului decupat, la analiza și citirea ei. Permanent învățătoarea a urmărit formarea la elevi a deprinderilor de scriere ortografică și de folosire a punctuației (scrierea cu literă mare, folosirea punctului).

Deși tov. Lascăr se străduiește să-i deprindă pe elevi cu o citire corectă, conștientă și curentă, deși folosește în mod just analiza și sinteza fonetică și insistă asupra citirii pe silabe, se observă însă că și în clasa ei mai sînt elevi care citesc încă pe litere, din care cauză nu reușesc să sintetizeze cuvîntul cu destulă ușurință. Acest aspect negativ se remarcă și mai mult la elevii învățătoarei Filofteia Ștefănescu de la aceeași școală. De altfel, literizarea în procesul citirii este un fenomen care se observă și la alte școli. Chiar atunci cînd învățătorii îi opresc pe elevi de a citi pe litere, ei continuă totuși să facă acest lucru citind cuvîntul pe litere cu voce înceată sau în gînd. Principala cauză a greșelilor de acest fel constă în aceea că unii învățători — și printre ei și tovarășele care lucrează la școala din Moara Săracă, nu acordă suficientă atenție măririi cîmpului vizual al elevilor de la o literă la o silabă. Ei trec prea repede peste despărțirea cuvintelor în silabe și unirea acestora în cuvinte. La menținerea citirii pe litere contribuie și faptul că la lecții nu se folosește suficient material didactic, cuvintele fiind formate aproape exclusiv din literele izolate ale alfabetului decupat. Chiar cînd aceste litere sînt grupate pe silabe, lipsa de legătură între ele face ca elevii să observe în special literele, iar nu silabele. Ar fi de recomandat ca, la formarea cuvintelor și descompunerea lor, pe lîngă litere izolate ale alfabetului decupat să se folosească și cartonașele din tabelele cu silabe anexate la abecedar, silabele fiind prezentate ca unități componente ale cuvintelor. Folosind mai mult silabele la compunerea și descompunerea cuvintelor, învățătorii vor contribui la mărirea cîmpului vizual al elevilor, îi vor ajuta să citească silabele dintr-o dată, evitînd literizarea.

La existența unor lipsuri în deprinderile de citire contribuie și faptul că mulți învățători admit ca elevii să citească cu voce înceată și să se oprească la mai fiecare literă, pentru a sezisa pe cea care urmează. Aceasta, însă, nu este de natură să ușureze procesul citirii. Este de dorit ca în perioada predării abecedarului învățătorul să ceară copiilor să citească cu voce tare și rar. În felul acesta, în timp ce pronunță o silabă, ei vor avea posibilitatea să sezizeze silaba următoare. Cuvintele vor fi pronunțate apoi mai repede, insistîndu-se ca elevii să citească așa cum vorbesc.

Încă o cauză a literizării de către unii elevi o constituie sprijinul greșit pe care îl acordă copiilor lor unii părinți. În dorința lor de a-i ajuta pe copii să citească mai bine și nefiind suficient îndrumați, aceștia le pun pe copii să facă acasă exerciții de citire, insistă asupra citirii pe litere, așa cum au învățat ei odată în școală și, fără să-și dea seama, strică în parte ceea ce a făcut învățătorul la școală. Este nevoie ca învățătorii să-și îndrepte atenția și în această direcție, să-i îndrumeze pe părinți de a cere copiilor să citească numai pe silabe.

În ceea ce privește predarea lecțiilor de scriere la școala din Moara Săracă, în timp ce elevii învățătoarei Elena Lascăr au început să scrie cu cerneală, la clasa învățătoarei Filofteia Ștefănescu se scrie tot cu creionul, nerespectîndu-se programa.

Tovarășa Ștefănescu nu a insistat suficient asupra elementelor componente ale literei, iar modelul pe care l-a prezentat nu a fost executat pe spațiul liniate, pentru ca elevii să-și dea seama imediat de mărimea semnului grafic. Din această cauză a fost nevoie să explice de mai multe ori care este mărimea literei t în comparație cu celelalte. În schimb, tovarășa Lascăr a desenat întîi elementele componente ale literei cu creta colorată pe liniatură, a făcut apoi litera întreagă și nu numai după aceea a trecut la executarea ei de către elevi.

Tovarășa Ștefănescu nu acordă suficientă atenție analizei fonetice a cuvintelor și formării deprinderilor de scriere ortografică. De aceea unii elevi omit litere, fac greșeli la despărțirea cuvintelor în silabe, nu scriu cu literă mare sau nu pun punctul acolo unde trebuie.

Astfel de greșeli sînt mai puțin frecvente la clasa tovarășei Lascăr, care se preocupă mai mult de analiza cuvintelor, de respectarea ortografiei și punctuației.

La formarea unei scrieri corecte contribuie în mare măsură însistarea asupra analizei și sintezei fonetice și grafice. În procesul scrierii elevii sînt împinși mai mult decît la citire să recurgă la literizare pentru că sînt nevoiți să-și concentreze atenția asupra fiecărei litere sau chiar asupra fiecărui element component al ei în parte. Intervine aici și mai mult rolul învățătorului, care trebuie să-i deprindă pe copii ca, atunci cînd scriu, să nu pronunțe fiecare sunet deosebit, ci să pronunțe întreaga silabă.

Întrucît unii elevi mai fac greșeli cînd transcriu cu litere de mînă un text de tipar, este bine ca în temele ce se execută în clasă sau li se dau pentru acasă să fie cuprinse și astfel de transcrieri.

Înlăturarea greșelilor pe care le mai fac elevii la citire și scriere va fi posibilă numai dacă învățătorii vor insista mai mult asupra analizei și sintezei fonetice, atît la lecțiile de citire cît și la cele de scriere.

C. MINCĂ

De la „fără cinci" pînă la „și cinci"

Mînuțarele arată ora 9 fără cinci minute. Sunetul strident al clopoțelului anunță recreația. Cu catalogul sub braț, profesoara ieșe din clasă. În urma ei — vuiet vesel. În jurul sobei s-a strîns un grup de fete și băieți. Alți stau resfirați prin bănci. Nu îndrăznește nici unul să scoată măcar nasul afară. Parcă se tem de aerul proaspăt al iernii. Geamurile ermetic închise opresc și ele aerul de afară să pătrundă în clasă.

...În clasa a X-a „A" o parte din eleve repetă lecțiile pentru orele următoare. Sînt și unele care citesc acum aceste lecții pentru prima oară. Și mai sînt și altele care acum își scriu lecțiile. Înseamnă că aici sînt eleve „studioase".

...În clasa de alături, însă, nu învață nimeni. Aici e zarvă mare. Țipete și urlete. Nu se aude om pe om. Dar iată o idee „ingenioasă" a unor eleve: spre a fi auzite, se urcă pe bănci. Și să mai spui că aici e clasa a XI-a, clasa „absolvenților!"

...Forfota mare pe coridor. Ce s-o mai fi întîmplat și aici? Se face „schimb de locuință" între două clase. Deși este de față o profesoară, se bușnește și se trîntește cu sete.

...De ce la unele clase nu se simte nici o mișcare? Pentru ele nu este recreație? Funcționează după alt orar? Nu, orarul e același pentru toată școala — numai că o serie de profesori nu se îndură să-și termine ora.

...Într-un colț al clasei a VI-a discută doi elevi:

— Nu te duci după hărți? Doar vine ora de istorie.

— Nu-s așa prost. Aștept să sune de intrare și mă duc pe urma. Înseamnă că mă învîrtesc să nu ma asculte.

...Într-a X-a „E", vreo cîțiva băieți și-au tras din goană paltonul pe ei și fug repede afară. Se duc să ia aer curat în curte? Aș, de unde! Au zbughit-o în oraș să-și cumpere calete de teză. Oameni grijuli, ce vreți!

Toate acestea s-au întîmplat la o singură școală, într-o singură zi, de la „fără 5" și pînă la „și 5".

Se întîmplă oare și în școlile dumneavoastră, în recreații, asemenea lucruri ca la școala medie nr. 3 din Craiova?

I. M.

Răbdare, înțelegere, exigență

O inițiativă demnă de urmat

În munca pe care o duc în anul acesta ca diriginte la clasa a X-a „E" de la școala medie nr. 2 „Frații Buzești" din Craiova, am pornit de la necesitatea de a-mi cunoaște elevii, de a afla care sînt aspectele caracteristice ale colectivului clasei.

Trebuie să precizez că această clasă, care cuprinde 20 de băieți și 21 de fete, a fost constituită din elevi ai fostelor clase a IX-a „A", „B", „C", „D" și „E" din anul școlar precedent, care s-au hotărît să învețe în secția umanistică. Sînt, așadar, elevi cu înclinații și aptitudini pentru literatură, artă, limbi străine. Mi-a părut deci cu atît mai surprinzător faptul că, dacă notele lor arătau o bună pregătire la limba și literatura română, destul de mulți dintre ei aveau note slabe la limba latină, la limbile rusă și franceză. Pentru lămurirea acestei situații am discutat în repetate rînduri cu elevii și cu profesorii care predau la clasa mea aceste specialități. În același timp, am asistat la cîteva lecții. Aceasta mi-a dat posibilitate să determin cauzele lipsurilor. Am aflat că în anii precedenți nu se dăduse atenția cuvenită îmbogățirii vocabularului elevilor la limbile străine, în timp ce la gramatică se făcuse mult peste cerințele programei, ceea ce a dus nu numai la o însușire superficială a cunoștințelor de gramatică, dar și la frica de gramatică și la credința elevilor că nu o vor putea învăța niciodată, fiind prea grea. Rezolvarea acestor greutăți a rămas în seama profesorilor. Ei le-au învins treptat. Acum, doar cîțiva elevi mai au note sub 5 la limbile străine.

Am observat la unii din elevii mei, în primele săptămîni de școală, o atitudine nejustă față de muncă — în special față de munca fizică. Am observat de asemenea lipsă de disciplină. Am stat de vorbă cu elevii în ceea ce privește viitoarea lor orientare profesională și mi-am dat seama că nu se gîndeau cu suficientă seriozitate la aceasta.

Am înțeles că nu voi putea rezolva în chip mulțumitor aceste probleme dacă voi proceda prin măsuri sporadice, izolate. De aceea m-am gîndit la un complex de măsuri care să mă ajute, treptat dar în mod sistematic, să îmbunătățesc situația.

Am început prin a întări munca de educare patriotică a elevilor. În cadrul unei ore educative am discutat cu ei tema „Contribuția tineretului muncitor din patria noastră la opera de construire a socialismului". Materialul pentru discuție a fost cules de către elevi și am fost mulțumit că ei au știut să se oprească asupra unor fapte semnificative de patriotism.

În cadrul altor ore educative am discutat adeseori cu elevii despre principala lor îndatorire patriotică — aceea de a învăța, de a se pregăti temeinic, dar și de a munci de pe acum, după puterile lor, pentru a fi folositori societății. Iată de ce socotesc că nu a fost de loc întîmplător faptul că la prima chemare la munca voluntară clasa a răspuns exemplar.

Am căutat să impletesc strîns acțiunile de felul acesta cu activitatea îndreptată spre dezvoltarea la elevi a dragostei și respectului pentru munca fizică și, totodată, cu activitatea îndreptată spre justa orientare profesională. La începutul anului școlar — după cum am mai spus — elevii nu prea erau atrași de munca fizică, de munca în atelier. Știind de vorbă cu ei, interesîndu-mă de această problemă și la conducerea școlii și la unii dintre colegi, am înțeles și care erau cauzele acestei atitudini: în atelierele de tîmplărie și lăcătușărie, în care lucraseră elevii în anul trecut, munca fusese nesatisfăcător organizată și nu prezenta prea multe laturi atractive. Începînd din acest an, elevii lucrează în atelierul de mecanică-auto al școlii. Am observat că munca aici le place mai mult. Trezirea interesului și dragostei lor pentru această muncă a fost determinată și de stilul de lucru al profesorului-maistru, care se pricepe să-i atragă, să-i facă să iubească mașinile. Eu țin o legătură permanentă cu acesta. Și căutăm împreună — el în cadrul activităților practice, în însuși procesul muncii, iar eu în orele educative sau în discuțiile personale pe care le am cu elevii — să-i atragem nu numai spre cunoașterea bazelor producției moderne, dar și spre includerea lor, după absolvirea clasei a IX-a în producție.

Ținînd seama de particularitățile elevilor din clasa mea, am în vedere, în orientarea profesională, și faptul că vreo cîțiva dintre ei au reale înclinații spre artă, pe care și le cultivă chiar la conservatorul de artă populară din localitate, la diferite secții: teatru, muzică instrumentală etc. Încurajîndu-i pe acești elevi să-și dezvolte aptitudinile și să-și bazeze pe ele alegerea viitoarei lor profesiuni, le atrag în același timp atenția asupra faptului că, pentru a izbuti, li se cere și lor o muncă permanentă, încordată.

Munca, discuțiile în jurul ei, în jurul alegerii drumului în viață determină și o îmbunătățire a disciplinei elevilor. Rămîn totuși, în comportarea lor, unele lipsuri — de multe ori legate de faptul că nu știu cum să se poarte. De aceea caut să le explic acest lucru, cu răbdare și înțelegere, dar în același timp cu exigență, făcîndu-i să înțeleagă că însăși situația lor de elevi în ultimele clase, de viitori absolvenți, le impune o ținută demnă.

În toată munca mea mă sprijin pe ajutorul utemiștilor clasei. Cei șaisprezece utemiști din clasa noastră sînt elevi buni și foarte buni la învățătură, tineri serioși și disciplinați. Exemplul lor este mobilizator pentru întregul colectiv și în ceea ce privește atitudinea față de munca fizică, față de activitatea obștească, la fel ca și în ceea ce privește comportarea generală în școală și în afara ei. În lunile viitoare voi căuta să folosesc și mai larg ajutorul utemiștilor, în special pe calea acțiunilor organizate de U.T.M. în rîndul celorlalți elevi ai clasei.

Sînt conștient de faptul că nu mă aflu, în rezolvarea problemelor pe care le pune clasa mea, decît la început. Este de altfel și greu să socotești că astfel de probleme complexe cum rădică munca unui diriginte într-o clasă pot fi rezolvate în mai puțin de un trimestru. Pentru aceasta trebuie să te afli un timp mai îndelungat în mijlocul copiilor, să le cunoști bine particularitățile, să cauți ca fiecare măsură pe care o iei să fie cît mai bine chibzuită, cît mai eficientă. E ceea ce mă străduiesc să fac.

Prof. I. DUMITRESCU
Craiova

O inițiativă demnă de urmat

Practica arată că pentru a îmbunătăți predarea aritmeticii la clasele a IV-a și V-a este necesară o mai strînsă conlucrare între învățători și profesorii de matematică. O preocupare deosebită pentru realizarea unei asemenea conlucrări vădesc comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul „N. Bălcescu" al Capitalei și secția raională de învățămînt. Acestea au organizat de curînd în raion un ciclu de lecții deschise la care asistă atît învățătorii claselor a IV-a cît și profesorii ce predau aritmetica la clasa a V-a. După fiecare lecție urmează discuții legate de programa clasei la care s-a ținut lecția, de capitolul din manual care o include și de nivelul științific la care a fost tratată, în funcție de vîrsta și de pregătirea elevilor. Aceasta contribuie la cunoașterea reciprocă a programei și manualelor claselor respective, la asigurarea unei continuități între metoda învățătorului care a predat aritmetica la clasa a IV-a și metoda profesorului care predă la clasa a V-a.

Începutul a fost făcut prin lecția cu tema „Probleme de împărțire", ținută la clasa a V-a chiar de către autorul manualului de aritmetică pentru această clasă, prof. Eugen Rusu. Pe marginea ei asistenții — învățători și profesori — au purtat discuții care îi vor ajuta să-și îmbunătățească în mod real munca.

Bunăoară, s-a subliniat că definițiile care se dau elevilor claselor I-IV nu sînt suficient de științifice. Astfel, împărțirea se definește ca operația inversă înmulțirii, deși din această definiție nu pot fi trase concluzii care să ducă la lărgirea orizontului matematic al elevilor.

Mult interes a stîrnit discutarea faptului dacă este sau nu necesar ca în clasa a V-a să se studieze astfel de teme ca „Probleme de împărțire" care se predau și în clasele I—IV. Concluziile trase în legătură cu această problemă au subliniat că acest lucru este pe de-a întregul necesar, atrăgînd totodată atenția asupra faptului că nu este vorba de o recapitulare formală a operațiilor, ci de adîncirea și lărgirea cunoștințelor cu care vin elevii din clasa a IV-a. Un bun exemplu a oferit în acest sens chiar lecția „Probleme de împărțire", care, bazîndu-se pe faptul că elevii cunosc tehnica efectuării operațiilor, a pornit de la probleme practice simple pentru a-i ajuta să-și adîncească cunoștințele și în același timp să-și formeze reprezentări matematice, să-și lărgească orizontul matematic, pentru înțelegerea noțiunilor următoare. Astfel, elevii au fost puși în situația de a întui pe cale figurativă problema „Un automobil mergînd cu 30 km pe oră a parcurs 120 km. În cîte ore a parcurs automobilul acest drum?" Ei și-au dat seama că trebuie să vadă de cîte ori se cuprind 30 km în 120 km (adică o mărime într-o altă mărime de același fel) și au constatat că au de a face cu o împărțire prin cuprindere, care seamănă cu operația de măsurare. S-a pus apoi problema: „În 4 ore automobilul a parcurs 120 km. Cîți km a parcurs într-o oră?" Procedînd la rezolvarea ei cu ajutorul unei reprezentări grafice, elevii au constatat că trebuie să împartă drumul parcurs de automobil în patru părți egale, deci că aci au de a face nu cu o împărțire prin cuprindere, ci cu o împărțire în părți egale. Analizînd în adîncime aceste probleme — pe care le-ar fi putut rezolva, de altfel, și în clasa a IV-a — elevii au dobîndit o seamă de cunoștințe noi, pe care nu le aveau în anul trecut. Astfel, ei au înțeles limpede deosebirea dintre sensul împărțirii prin cuprindere — în cadrul căreia se împarte un număr concret la alt număr concret, căpătîndu-se ca rezultat un număr abstract — și împărțirea în părți egale — în cadrul căreia se împarte un număr concret la unul abstract, căpătîndu-se ca rezultat un număr concret. Totodată, lecția i-a pregătit pe elevi pentru înțelegerea unor noțiuni ce se vor preda în viitor. De exemplu, analiza sensului împărțirii prin cuprindere i-a pregătit să înțeleagă noțiunea de raport, de măsurare a mărimilor. Faptul că profesorul s-a oprit, în decursul lecției, asupra noțiunii de mișcare uniformă a pregătit introducerea noțiunilor de mărimi proporționale. Atrăgînd atenția elevilor asupra faptului că împărțirea poate fi exactă sau neexactă, profesorul i-a pregătit totodată pentru înțelegerea capitolelor privitoare la teoria divizibilității numerelor și la teoria fracțiilor, capitole imediat următoare. Întrebarea „În ce fel drumul parcurs depinde de timp?" pregătește pe elevi pentru înțelegerea în viitor a noțiunii de dependență funcțională.

Discutînd aceste probleme, participanții la lecția deschisă au subliniat că atît învățătorul cît și profesorul trebuie să meargă în predarea aritmeticii pe linia însușirii de către elevi în mod conștient a noțiunilor predate prin îmbinarea imaginii concrete cu gîndirea abstractă la nivelul claselor respective. S-a atras atenția asupra faptului că nu trebuie neglijate lucrările în aparență simple, dar care, bine lămurite, îi pot ajuta mult pe elevi în înțelegerea chestiunilor complexe pe care le vor învăța mai tîrziu.

Concluziile au mai arătat că învățătorii, o dată cu formarea deprinderilor de calcul, trebuie să-i deprindă pe elevi să analizeze o problemă compusă și să fie în stare să-și alcătuiască singuri planul de rezolvare, de dorit chiar pe mai multe căi. S-a stăruit asupra necesității de a se înlătura erorile în ordinea operațiilor, arătîndu-se că unii elevi ajung chiar pînă în clasa a VII-a fără să cunoască exact ordinea de efectuare a calculelor de tipul a+b : c; a—b : c; a : b×c.

O atenție deosebită — au spus participanții la discuții — trebuie acordată formării vocabularului matematic la elevi încă din clasele I—IV, punîndu-se accent pe semnificația unor cuvinte ca „diferență", „rest", „cît", „produs", „un număr de unități", „de un număr de ori", „cu cît", „de cîte ori" etc.

Ciclul de lecții deschise, așa cum a fost organizat în raionul N. Bălcescu, dovedește preocuparea organelor sindicale și de învățămînt precum și a cadrelor didactice din raion pentru a îmbunătăți predarea aritmeticii la clasele a IV-a și a V-a pe linia colaborării dintre învățători și profesori.

P. DIAC

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

APARATE DE RADIO PORTATIVE

Tehnicienii sovietici au realizat noi aparate de radio portative. Aparatul „Sputnik", care cîntărește mai puțin de un kilogram, se compune din piese cu un gabarit mic. El este alimentat de patru acumulatori de dimensiuni reduse, care pot fi înlocuiți printr-o „pilă solară". Această pilă se încarcă expunînd-o la razele solare.

Un alt aparat de radio portativ, aparatul „Surpriza", este asemănător aparatului „Sputnik", cu deosebirea că este prevăzut cu un difuzor mai puternic, iar acumulatorii sînt înlocuiți cu două pile mici.

Cu aceste două aparate pot fi recepționate emisiuni de radio pe unde lungi și mijlocii.

O COMBINĂ CEREALIERĂ AUTOMATĂ

Inginerii sovietici au proiectat un nou sistem automat de reglare a procesului de lucru al combinei cerealiere suspendate pe un șasiu autopropulsat.

Acest sistem permite să se aleagă regimul optim de viteză a deplasării mașinii în funcție de condițiile secerișului și de producția la hectar.

Sistemul se compune din captatoare sensibile de semnalizare și urmărire, instalate pe principalele organe active ale batozei, dintr-un dispozitiv simplu de calculat și un mecanism de acționare asupra transmisiei continue a sistemului organelor șasiului.

NOI DATE ASUPRA APARIȚIEI COMETELOR

În cadrul conferinței internaționale asupra „materiei interplanetare" convocate la Jena, de către secția de astronomie a Academiei de științe din R. D. Germană s-au analizat diferite probleme legate de: coroana solară extrioară, lumina zodiacală, luminiscența straturilor superioare ale atmosferei, ale cometelor meteorilor și meteoriților.

O interesantă comunicare a prezentat B. J. Levin, colaborator apropiat al prof. O. S. Smidt, asupra apariției cometelor, arătînd că norul de comete s-a format o dată cu apariția sistemului planetelor, în spații exterioare în afara orbitei planetelor cunoscute. Iar variațiile de luminozitate a cometelor în funcție de distanța lor față de soare se explică prin procesele de absorbție a substanțelor volatile. A analizat apoi bazele apariției norului de comete Oorta.

UN APARAT RONTGEN PORTATIV

În U.R.S.S. a început producția în serie a unui nou aparat Röntgen portativ, destinat procedurilor de diagnosticare la domiciliul bolnavilor. Aparatul este montat într-o valiză, iar pregătirile pentru punerea lui în funcțiune durează 2—3 minute.

O PROTEZA ORIGINALA

Un grup de oameni de știință și ingineri de la Institutul central de cercetări pentru proteze din Moscova, au realizat o proteză neobișnuită a mîinii omului. Modelul acestei mîini executa toate mișcările cu degetele, strînge și desface pumnul, poate sparge o nuca sau ține aparate fragile din sticlă. Dar lucrul cel mai uimitor este că „mîna de oțel", cum au denumit oamenii de știință acest model, executa toate mișcările la comanda mintală a omului.

Persoana care dorește să verifice funcționarea protezei îmbracă o brățară metalică conectată de aparat printr-un conductor. Apoi, fără să facă vreo mișcare cu mîna, omul ordonă în gînd mîinii mecanice să execute diverse mișcări cu viteză și forță diferită.

Cum se realizează dirijarea mîinii mecanice? În cursul mișcării mușchilor, precum și atunci cînd encefalul emite un semnal spre extremități, în corpul omenesc sînt generați curenți biologici foarte slabi, dar perceptibili pentru aparate, curenți care se modifică în funcție de starea și activitatea omului. Brățara îmbrăcată și conectată prin fire de aparat captează acești biocurenți, îi trimite în aparat unde ei sînt descifrați, amplificați și transformați în mișcări mecanice.

Această invenție are o mare importanță pentru dirijarea proceselor în laboratoare unde se lucrează cu substanțe radioactive, ca și în locurile inaccesibile omului, de exemplu în oceane, la mari adîncimi.

În atenția profesorilor de limba română

Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat măsuri pentru editarea unor broșuri conținînd textele literare recomandate prin instrucțiunile privind folosirea programelor și manualelor de lectură literară pentru clasele V—VII în anul școlar 1958—1959. În prezent aceste broșuri se găsesc sub tipar și urmează a fi difuzate prin librării și cooperative sătești. Pînă la apariția lor, profesorii de limba română vor preda lecturile existente în manuale, în afară de cele care au fost înlocuite prin instrucțiuni. Orele devenite disponibile vor fi rezervate pentru studierea textelor noi, prevăzute în instrucțiuni, atunci cînd elevii vor avea la îndemînă broșurile respective.

Interesele păcii cer

normalizarea situației din Berlin

Lordul Beaverbrook rămîne același politician căruia nu i se poate reproșa insensibilitatea față de consemnurile magnaților din City-ul londonez. Și, totuși „Daily Express" — ziarul acestui celebru lord — editat într-un tiraj ce stîrnește invidia celorlalte gazete din capitala Angliei, a scris categoric acum cîteva zile că „puterile occidentale ar proceda rațional dacă ar pleca din Berlin". A încetat Beaverbrook de a mai fi... Beaverbrook? Evident, lordul britanic nu și-a modificat opiniile. Devotamentul lui față de interesele „imperiului majestății sale" nu poate fi pus la îndoială. Și atunci cum se explică poziția lui „Daily Express"? Faptul nu este greu de explicat. Reacția opiniei publice la importantele propuneri ale Uniunii Sovietice în problema Berlinului a fost de o asemenea natură încît „Daily Express" nu a ezitat să adopte un alt punct de vedere decît cel oficial.

În lumea întreagă, dar mai cu seamă pe continentul european, propunerile sovietice au stîrnit un ecou deosebit. În primul rînd, ele s-au bucurat de o primire favorabilă în masele populare, deoarece popoarele Europei n-au uitat Conventry și Lidice, Oradour și Auschwitz, n-au uitat ce a însemnat militarismul prusac căruia acum i se dă din nou viață în republica de la Bonn a lui Adenauer. În al doilea rînd, propunerile sovietice au determinat un puternic ecou favorabil deoarece ele conțin măsuri concrete, de natură să ducă la destinderea situației în Europa, la lichidarea unui primejdios focar agresiv. Noua notă a guvernului sovietic cuprinde un complex de măsuri a căror caracteristică principală o constituie grija pentru apărarea păcii, pentru eliminarea primejdiei războiului.

Cine a vizitat Berlinul nu poate uita niciodată imaginea acestui mare oraș, al cărui trup este sfîrtecat. Dar în Berlin nu se întîlnesc doar hotarele a două state, ci se întîlnesc două lumi — două moduri de viață. Berlinul occidental a fost transformat într-un cuibar fascist, gazdă a 83 centre și organizații de spionaj. Ca să înțelegem mai bine rolul atribuit Berlinului occidental trebuie să amintim că nu de mult a fost descoperit un tunel subteran de 500 metri, construit de spionajul american pentru a intercepta convorbirile telefonice din sectorul democratic al Berlinului. Faptul acesta, unul dintr-o serie de nenumărate fapte asemănătoare, ilustrează perfect că Berlinul occidental este menit să fie — cum spunea fostul comisar american în Germania, Conant — „vîrful ascuțit al unei lănci care ajunge pînă în inima zonei răsăritene".

Situația de la Berlin este anormală. Berlinul este capitala Republicii Democrate Germane și se află în inima acestui stat. Cu toate acestea, la 13 ani de la terminarea războiului, partea apuseană a orașului mai este ocupată de trupele S.U.A., Angliei și Franței. După cum spunea plastic tovarășul N. S. Hrușciov, Berlinul occidental s-a transformat într-un fel de tumoare canceroasă care, dacă nu va fi lichidată, va putea duce la urmări cu totul de nedorit. De aceea, guvernul sovietic a hotărît să facă o intervenție chirurgicală, și să creeze o situație normală la Berlin.

Situația Berlinului a fost reglementată la Conferința tripartită a conducătorilor U.R.S.S., S.U.A. și Marii Britanii din 17—25 iulie și 28 iulie — 2 august 1945. Atunci a fost stabilit un sistem de măsuri menit să ducă la demilitarizarea Germaniei, să asigure dezvoltarea democratică și pașnică a statului german postbelic. În hotărîre se spune: „Aliații își propun să dea poporului german posibilitatea de a se pregăti pentru ca în viitor să-și poată reconstitui viața pe o bază democratică și pașnică". Dar nu se uscase bine cerneala de pe documentul conferinței că occidentalii au și început să încalce acordul. Prima violare a prevederilor comune de la Potsdam a fost înregistrată la 11 decembrie 1945, cînd au fost încălcate prevederile în legătură cu reparațiile cuvenite U.R.S.S. ca despăgubiri pentru distrugerile imense provocate de hitleriști. De atunci sistematic acordul de la Potsdam a fost violat. Germania occidentală a fost remilitarizată. Ea are în prezent o armată revanșardă de 172.000 soldați comandați de generali hitleriști, armată care în 1961 va avea în plus 12 divizii, 20 escadrile de aviație și 21 escadre navale. De notat: Bundeswehrul va dispune de 40 batalioane posedînd arme-rachetă și atomice și de 28 batalioane cu arme-rachetă în cadrul forțelor militare aeriene. Toate acestea dovedesc că acordul de la Potsdam a fost transformat de occidentali într-un simplu petic de hîrtie. Singurul punct al acordului care convine intereselor agresive ale puterilor occidentale este ocuparea militară a Berlinului apusean. Menținerea în continuare a statutului Berlinului ar fi echivalentă cu recunoașterea unei situații privilegiate a țărilor participante la N.A.T.O. Prin încălcarea hotărîrilor comune de la Potsdam, puterile occidentale au pierdut temeiul juridic pentru menținerea pozițiilor lor la Berlin.

Situația de la Berlin ar trebui în mod firesc rezolvată prin integrarea Berlinului ca oraș unitar în Republica Democrată Germană, pe teritoriul căruia se află. Dat fiind existența a două state germane cu orientări diametral opuse, dat fiind întregul ansamblu al situației internaționale, guvernul U.R.S.S. a propus transformarea Berlinului occidental într-o unitate politică independentă — oraș liber, demilitarizat, cu guvern propriu.

Propunerea sovietică se bucură de sprijinul deplin al guvernului R. D. Germane, așa cum a subliniat și Walter Ulbricht în interviul acordat ziarului „New York Times".

Guvernul republicii noastre populare, însuflețit de dorința de a contribui la întărirea păcii în Europa, a salutat noua și importanta inițiativă a U.R.S.S. În declarația guvernului nostru se spune: „Guvernul romîn se alătură apelului la rațiune și colaborare în spiritul coexistenței pașnice adresat de U.R.S.S. puterilor occidentale și își exprimă convingerea că aplicarea soluției prezentate de guvernul sovietic va înlătura focarul de tensiune creat la Berlin și va aduce o contribuție de preț la menținerea păcii și întărirea securității popoarelor".

Reglementarea situației Berlinului va avea, incontestabil, o influență pozitivă, hotărîtoare, asupra problemei germane în ansamblu și, în ultimă instanță, asupra problemei dezarmării și a celorlalte probleme politice internaționale aflate în litigiu. U.R.S.S., țara care a respectat cu o grijă permanentă prevederile acordului de la Potsdam, a inițiat rezolvarea problemei Berlinului conducîndu-se în întregime de interesele vitale ale păcii și securității popoarelor. Tocmai de aceea corespondentul din Washington al agenției „Associated Press" vorbea cu teamă nevoalată de faptul că propunerile U.R.S.S. „vor putea exercita influență" în lumea întreagă. Tocmai de aceea „Combat" vorbea de sentimentul de satisfacție al locuitorilor Berlinului occidental, sentiment pe care îl prevedeau îngrijorați și diriguitorii S.U.A. (potrivit lui S. Hensley, corespondentul din Washington al agenției „United Press International").

Occidentalii sînt în încurcătură. Deși declarațiile oficiale sînt categoric negative, respingînd cu un ton brutal și agresiv propunerea sovietică, politicienii apuseni nu vor putea ignora forța de atracție exercitată de măsurile preconizate de U.R.S.S. Iar celor dornici să zăngăne armele, avertismentul sovietic le servește un duș rece. Pentru că este vorba de Berlin, să nu se uite soarta lui Hitler...

EUGENIU OBREA

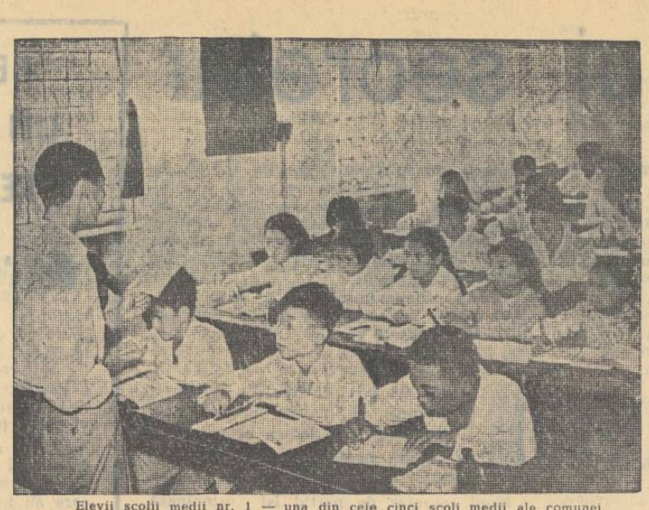

Elevii școlii medii nr. 1 — una din cele cinci școli medii ale comunei populare Ciliin — în timpul unei lecții.

IN R. P. CHINEZĂ

ÎNVĂȚĂMÎNTUL în comunele populare

În Republica Populară Chineză se desfășoară în prezent marea campanie de creare a comunelor populare. Formă superioară de organizare a producției agricole, comuna populară asigură o dezvoltare multilaterală a tuturor ramurilor economiei rurale, precum și creșterea bunăstării populației sătești.

Învățămîntul are în cadrul comunelor populare locul său bine determinat. El trebuie să contribuie la ridicarea nivelului intelectual al tuturor țăranilor muncitori, trebuie să asigure cadre calificate pentru toate sectoarele producției agricole. În multe din comunele populare care s-au înființat pînă acum s-a trecut la organizarea și dezvoltarea unei rețele complete de învățămînt, de la unități preșcolare și pînă la institute de învățămînt superior. Bunăoară, comuna populară Lopo din raionul Goueibin, din China de sud-vest, a organizat 22 de unități școlare de toate gradele. Grădinițele de copii au fost organizate pe brigăzi de producție ale comunei. Fiecare brigadă își are grădinița ei.

Comuna populară încurajează mult învățămîntul mediu tehnic, pregătindu-și cadrele de care are nevoie. La Lopo au luat ființă școli medii tehnice de agricultură, medicină veterinară, contabilitate. Școlile medii agricole — în special — iau o mare amploare. Numărul lor crește vertiginos. Numai într-o lună, în provincia Tziansu s-au înființat peste 5000 de asemenea școli finanțate de comunele populare. În întreaga Chină numărul lor se ridică acum la cîteva zeci de mii.

Urmărindu-se ca fiecare membru al comunei să fie un om instruit, se dezvoltă continuu învățămîntul seral și fără frecvență.

Comuna populară Lopo — ca și alte comune — își are și universitatea sa proprie, cu secții de industrie, silvicultură, științele naturii, științe sociale și economice etc. Ca și în învățămîntul mediu, și aici se dă o atenție deosebită învățămîntului fără frecvență sau seral. Astfel s-a putut, de pildă, ca numeroși muncitori forestieri să studieze secția de silvicultură a universității. Multe secții pregătesc specialiști în ramuri cu totul noi ale economiei rurale care intră tot în atribuțiunile comunei populare, cum ar fi construcții civile, prospectarea și prelucrarea bogățiilor subsolului etc.

Cadrele didactice care predau în unitățile de învățămînt ale comunelor populare sînt recrutate dintre cei mai buni specialiști, oameni de știință și pedagogi care, la chemarea Partidului Comunist Chinez, au plecat să muncească la sate.

Roadele dezvoltării și întăririi școlii sătești s-au arătat imediat. În majoritatea comunelor populare analfabetismul a fost complet lichidat. Cei peste 500 de milioane de țărani chinezi ținuți altădată în întuneric, studiază acum necontenit, aplică metode științifice de muncă, participă la marea mișcare de inovații. Școala este un participant activ în lupta pentru o recoltă-record, în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de construire a socialismului.

Nu-i de mirare...

În țara unde un profesor care vorbește elevilor cu pasiune despre marele scriitor american Mark Twain este chemat în fața „comisiei de cercetare a activității antiamericane" nu-i un lucru de mirare acela că aprecierea pozitivă a contribuției pe care a adus-o Ch. Darwin la interpretarea științifică, materialistă a naturii atrage după sine mari neplăceri.

Sîmbăta trecută agenția United Press International transmitea reportajul corespondentului său din Indianopolis, de la conferința Asociației centrale a profesorilor de științe naturale și științe exacte. Era prima conferință după ce — zice-se — în S.U.A. s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea predării științelor naturii. Dar... să cităm din relatările corespondentului. „Cunoscutul genetician american prof. Herman Meller, laureat al Premiului Nobel, a declarat că numeroși profesori de la școlile medii din America se tem să predea teoria darwinistă a evoluției și s-o includă în programele de învățămînt. Teoria evoluției — a arătat Meller — este un element fundamental și integrant al conceptiilor moderne asupra ființelor vii. Deși au trecut 100 de ani de cînd Darwin a elaborat teoria cu privire la originea speciilor, această teorie nu-și găsește aproape nici o reflectare în predarea biologiei în școlile elementare și medii din S.U.A.".

Învățăturile lui Darwin sînt socotite drept periculoase pentru educarea copiilor americani. Sînt „indicate" însă pentru ei cărți ca aceea a lui Stewart Landry — „Cultul egalității", pe baza căreia elevii din statul Mississippi studiază teoria „superiorității rasei americane". După Landry, negrul este specia umană cea mai degenerată, el este asemănat cu o maimuță. La fel, în școlile și colegiile americane își desfășoară în voie activitatea „educativă" adepții lui Malthus, căci malthusianismul este o teorie apreciată și încurajată în S.U.A.

„Preocuparea" pentru știință se mai concretizează, pe linga aceasta, și în introducerea unor obiecte ca „Psihologia căsniciei", „Conducerea automobilului" etc. Scopul — este clar. Elevul american trebuie educat. Și este educat prin filme cu gangsteri, prin comicsuri, prin teoria lui Malthus, prin cărțile lui Stewart Landry, prin articolele despre Kim Novak și prin relatările unor amănunte picante din cele cîteva căsnicii ale lui Labonodette — vedeta baseball-ului american.

Aceasta este realitatea. Și nu-i de mirare.

M. I.

Școala cea mai înaintată din lume

Tezele C.C. al P.C.U.S. și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață și dezvoltarea continuă a sistemului de învățămînt public din Uniunea Sovietică pun școala în fața unor sarcini noi și importante.

În Uniunea Sovietică școala a obținut, an de an, realizări tot mai mari. Să ne gîndim numai: lichidarea analfabetismului, lăsat moștenire de regimul țarist, generalizarea școlii de șapte ani, dezvoltarea pe cale de generalizare a școlii medii, cu o capacitate de școlarizare de patruzeci de ori mai mare ca înaintea Marelui Octombrie, un învățămînt superior și tehnic de specialitate de douăzeci de ori mai dezvoltat, învățămînt de toate gradele pentru toate popoarele U.R.S.S. — toate acestea, pentru contemporanul începuturilor statului sovietic, erau lucruri de domeniul visului. Și, totuși, visul s-a înfăptuit. S-a înfăptuit datorită efortului depus, datorită patriotismului cu care s-a muncit pentru aceasta, s-a înfăptuit mai cu seamă și înainte de orice datorită partidului, care a condus cu înțelepciune munca și lupta poporului în toate domeniile de activitate.

Școala sovietică a fost principalul mijloc de pregătire a cadrelor. Ea a contribuit la formarea omului nou, sovietic, cu o concepție nouă despre lume și viață, capabil să construiască o viață nouă, să o apere, cînd e nevoie, cu prețul vieții sale.

Perspectivele care se deschid acum școlii sovietice și care se oglindesc în tezele C.C. al P.C.U.S. și Guvernului Sovietic sînt menite să o ridice la o treaptă și mai înaltă. Așa cum s-a arătat și în alte documente, anterioare tezelor, școala sovietică a înregistrat pînă acum mari realizări pe linia nevoilor etapelor succesive de dezvoltare a societății sovietice. Au ieșit însă în evidență și unele aspecte nerezolvate încă. Acum aceste aspecte își cer neapărat rezolvarea. O cer sarcinile actuale ale vieții statului în care se construiește comunismul.

În perioada primelor planuri cincinale, școala sovietică a avut ca sarcină principală să dea, pentru construirea socialismului, un tineret care să posede temeinic bazele științelor. De această sarcină ea s-a achitat cu cinste. Școala de cultură generală a pregătit și a îndrumat spre învățămîntul superior elemente din care au ieșit specialiști de înaltă calificare și cercetători care au ridicat faima științei sovietice la un nivel rîvnit acum de cele mai mari țări capitaliste din lume. În anii care au urmat celui de al doilea război mondial, școala sovietică a făcut pași tot mai mari pe calea realizării principiului marxist-leninist al învățămîntului politehnic.

Atît nu s-a dovedit însă a fi de ajuns. Orînduirea sovietică în mersul ei ascendent cere școlii să dea absolvenților săi o pregătire completă și temeinică pentru viață, pentru munca utilă societății. Tocmai de la această cerință s-a pornit la găsirea soluției practice pentru reorganizarea învățămîntului sovietic.

Fără îndoială că această reorganizare este posibilă datorită stadiului înalt de dezvoltare la care a ajuns în prezent societatea sovietică, datorită condițiilor materiale pe care le creează construcția comunismului.

Potrivit tezelor, școala medie urmează a fi organizată pe două etape. Prima etapă: școala obligatorie de opt ani — școală de cultură generală și politehnică.

În cea de a doua etapă, pregătirea școlară a tineretului se va face în condiții și în forme cu totul noi. Acestea sînt chemate să realizeze îmbinarea cît mai completă cu putință a învățăturii cu munca în producție. Acum, așa cum a spus tovarășul Hrușciov, tot tineretul trebuie să se încadreze în munca productivă, tot tineretul, fără excepție, trebuie să presteze o muncă utilă societății.

Îmbinarea învățăturii cu munca productivă va crea posibilități depline pentru pregătirea multilaterală a tineretului, pentru pregătirea unor oameni culți, apți pentru o muncă fizică sistematică. Tineretul nu va mai păși dincolo de pragul școlii medii fără a fi pregătit să răspundă cerințelor vieții, cerințelor producției.

Munca, după cum spunea Marx — munca productivă, se înțelege — este singura cale pentru a forma un om multilateral dezvoltat. Lenin a arătat, de asemenea, că întregul tineret trebuie să ia parte la munca productivă, acesta fiind singurul mijloc pentru formarea unui comunist.

Orînduirile bazate pe exploatare au cultivat și cultivă disprețul față de munca fizică. Școala medie, în special, era chemată să facă aceasta. În regimul socialist, școala medie a făcut tot ce i-a stat în putință pînă acum pentru a înlătura o asemenea mentalitate. Organizarea ei însă, ca și funcțiunea pe care a îndeplinit-o în perioadele precedente de dezvoltare, nu erau în măsură să asigure pe deplin pregătirea tineretului pentru munca fizică utilă societății. Lucrul acesta va fi posibil prin noua organizare a școlii sovietice.

Educația unei juste atitudini față de munca fizică este nu numai de dorit, ci și absolut necesară. S-a afirmat uneori că în orînduirea comunistă va dispare munca fizică pe măsură ce se va dezvolta automatizarea producției. Este o afirmație profund eronată, în contradicție cu însăși concepția noastră materialistă despre viață. O dezvoltare armonioasă a omului nu este posibilă dacă nu are în vedere organismul întreg, cu toate funcțiile lui vitale. Pentru acest motiv se impune și educația fizică; cu atît mai mult se impune munca fizică. Ea deprinde organismul cu efortul fizic în cea mai de seamă funcțiune a lui: transformarea materială, fizică, a lumii înconjurătoare.

Tezele acordă o mare atenție și învățămîntului profesional. Secole de-a rîndul, oamenii muncii s-au pregătit pentru activitatea lor profesională fără a urma vreo școală. Nu numai agricultura, ci și meseriile care cereau o calificare mai deosebită se deprindeau pe calea uceniciei empirice. Dezvoltarea forțelor de producție a impus burgheziei să dea muncitorilor un minim de cultură necesar mînuirii mașinilor. Aceasta a determinat necesitatea creării școlilor profesionale care, după cum observa Marx, au realizat îmbinarea învățămîntului elementar cu munca profesională.

Construirea socialismului cere însă un muncitor cult, cu calificare superioară. Ținîndu-se seama de aceasta, în Uniunea Sovietică s-au organizat școli profesionale care au la bază nu o școală elementară de patru ani, ci școala de șapte ani.

În ce constă pasul înainte pe care școala sovietică este chemată să-l facă acum în această privință? Progresul ce urmează să se realizeze are în vedere mai multe aspecte — și toate foarte importante. În primul rînd, pregătirea profesională, într-un fel sau altul, are acum un caracter de masă. Toți tinerii trebuie să-și însușească o meserie, indiferent de încadrarea lor de mai tîrziu în muncă. Un alt lucru important este faptul că pregătirea profesională se cere a fi bazată pe o pregătire anterioară mai temeinică: școala de cultură generală obligatorie de opt ani — școală politehnică de un nivel mai ridicat decît școala de șapte ani de pînă acum. Astfel organizat, învățămîntul profesional va putea să dea, în măsură corespunzătoare, muncitori culți și cu calificare tehnică pentru toate ramurile industriei și agriculturii.

Un lucru și mai important trebuie menționat însă: calificarea profesională a tineretului se realizează chiar în cîmpul muncii productive. În lucrările sale, A. S. Makarenko a arătat deosebirea profundă care există între un muncitor pregătit într-un atelier-școală și cel pregătit într-un atelier adevărat, cu plan de producție, cu cointeresarea elevilor ucenici printr-o salarizare corespunzătoare. O astfel de metodă dă elevului ucenic nu numai o pregătire profesională mai bună, dar și o educație profesională temeinică, serioasă, completă.

Care este locul școlii medii în lumina tezelor? Reorganizarea învățămîntului sovietic va determina o importantă întărire a rolului și funcțiunii școlii medii. Formele existente în prezent ale școlii medii nu vor fi înlocuite sau transformate dintr-o dată. Acest lucru nu se va face decît în măsura în care se consolidează cele noi.

Școala medie reorganizată după sistemul nou va putea să dea tineretului o pregătire mult mai adecvată sarcinilor sale. Nu numai că specializarea profesională se va baza mai bine pe ea, dar ea însăși va trage foloase din împletirea cu pregătirea profesională.

Socotim apoi importantă prevederea din teze de a se organiza școli pentru tinerii cu aptitudini deosebite, atît pentru știință (matematică, fizică etc.), cît și pentru artă (pictură, muzică ș.a.).

Pe un fond general unitar de pregătire, școala sovietică se va concretiza în felul acesta în forme capabile să dea întregului tineret o pregătire corespunzătoare cerințelor construcției comunismului.

Prof. univ. STANCIU STOIAN

Spre noi succese în construcția socialismului

(Urmare din pag. 1)

O atenție deosebită s-a acordat și dezvoltării industriei chimice din țara noastră, în domeniul căreia în anii puterii populare s-au obținut succese însemnate, căci față de 1938 producția industriei chimice a crescut de 8 ori. Este de menționat faptul că în cadrul acestei industrii s-au creat în anii regimului democrat-popular noi ramuri (producția de îngrășăminte chimice, de fire și fibre sintetice, mase plastice, medicamente de sinteză ș.a.) și s-au introdus cele mai moderne metode de producție. Pentru anul 1959 este prevăzută o creștere a producției în acest sector industrial cu 26% față de anul 1958.

În documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie a.c. ocupă un loc important și problema dezvoltării continue a producției bunurilor de larg consum. Este prevăzut pentru anul 1959 un volum de investiții cu 53% mai mare față de anul în curs. În expunerea făcută la plenară, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că trebuie depuse în continuare eforturi pentru lărgirea sortimentelor și îmbunătățirea simțitoare a calității produselor din industria bunurilor de larg consum.

Proiectul de plan pe anul 1959 adoptat de plenară reflectă cu limpezime și marea dezvoltare pe care o cunoaște agricultura noastră socialistă. Pentru anul care vine se preconizează crearea de condiții pentru dezvoltarea și pe mai departe a sectorului socialist și pentru sporirea producției agricole. Astfel, se acordă agriculturii investiții de 2,9 miliarde lei, deci cu 600 milioane lei mai mult decît în anul 1958, în scopul măririi parcului de mașini și tractoare, al extinderii lucrărilor de îndiguiri, drenări și irigații, producerii semințelor de soi, înmulțirii animalelor de rasă, chimizării agriculturii, în vederea măririi producției la hectar. Este o mîndrie pentru poporul nostru că în prezent cea mai mare parte din mașinile și utilajele folosite în agricultură sînt produse în R.P.R. În cei trei ani care au trecut de la Congresul al II-lea, partidul nostru s-a preocupat și de problema construcției de locuințe pentru oamenii muncii. Din fonduri și credite de stat, în orașe și în centre muncitorești a fost construită o suprafață locuibilă de circa 1.400.000 m.p., reprezentînd aproximativ 40.000 de apartamente. Cu toate acestea, din fondurile alocate pentru construcțiile de locuințe, pentru construcțiile de drumuri, s-ar fi putut construi mai mult, dacă ar fi existat, în primul rînd din partea organelor Ministerului Construcțiilor, preocuparea pentru reducerea prețului de cost. Plenara a criticat cu asprime pe cei ce s-au făcut vinovați de prețul ridicat al construcțiilor și a chemat la lichidarea tuturor lipsurilor în aceste domenii.

Pe baza creșterii productivității industriale și agrare se asigură condițiile pentru o nouă și importantă ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii. În 1959 venitul național va spori cu 13% față de anul 1958. Partea din venitul național destinată fondului de consum va reprezenta circa 82%. Va fi de aproape 2,6 ori mai mare decît în 1950 volumul fizic al mărfurilor desfăcute prin comerțul socialist. Salariul real, care în anul acesta este cu aproape 60% mai mare decît în 1950 și cu 26% mai mare decît în 1955, va continua să crească, contribuind la ridicarea nivelului de viață a celor ce muncesc.

Proiectul planului pe anul 1959 adoptat la plenară prevede de asemenea suma de 12.300.0000.000 lei pentru cheltuieli destinate sănătății, învățămîntului și culturii, cheltuieli care constituie și ele o contribuție importantă la ridicarea nivelului de trai material și cultural.

Plenara C.C. al P.M.R. a scos în evidență rolul factorului uman în îndeplinirea tuturor acestor importante sarcini, necesitatea de a fi stimulată capacitatea creatoare, inițiativa inepuizabilă a maselor largi pentru găsirea de noi metode și mijloace pentru rezolvarea rapidă și în cele mai bune condițiuni a problemelor economice.

În îndeplinirea tuturor acestor sarcini, menite să ducă la dezvoltarea pe mai departe a economiei naționale din patria noastră, se ridică desigur o serie de probleme care privesc direct și munca învățătorilor și profesorilor, activitatea din sectorul învățămîntului de stat. În acest sens, îndatoriri de seamă au pedagogii din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri, care trebuie să educe pe elevi, pe ucenici și pe maiștri în spiritul economiilor, învățîndu-i să urască risipa, să-i combată pe risipitorii avutului întreprinderilor, pe aceia ce fac risipă în folosirea materiei prime, să lupte împotriva rebuturilor. În rîndul elevilor poate fi și trebuie cultivată dorința ca fiecare să ajute la valorificarea rezervelor interne ale întreprinderii sau atelierului în care lucrează, gustul pentru cercetare și inovare, hotărîrea de a-și pune toată forța creatoare în slujba patriei.

În desfășurarea lucrărilor practice pe terenurile agricole școlare trebuie să se acorde toată atenția problemelor privind cultivarea sfeclei de zahăr, a plantelor oleaginoase a căror importanță este subliniată în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Învățătorii și profesorii trebuie să se preocupe cu seriozitate de confecționarea pentru școală a materialului didactic cu mijloace locale, folosind în acest scop munca elevilor în ateliere, în cercuri etc. O deosebită atenție trebuie acordată păstrării și întreținerii planșelor, hărților (de pildă, prin cartonarea lor tot cu ajutorul copiilor), păstrării materialului de laborator, care se impune să fie folosit cu mai mult spirit de economie.

În general, activitățile practice ale elevilor trebuie dirijate înspre lucrări mai folositoare unităților de învățămînt. În atelierele școlare se pot executa reparații mai ușoare la mobilier, ba chiar se pot confecționa unele obiecte utile școlii cum ar fi cuiere, suporturi, unelte agricole etc.

De mare importanță pentru activitatea de viitor în domeniul învățămîntului este și felul cum se vor executa construcțiile școlare. Trebuie spus că în anul 1959 vor fi acordate de aproape trei ori mai multe fonduri pentru construcții școlare decît în 1958. Este necesar ca într-un termen scurt să se mărească numărul de săli de clasă și de laboratoare, ținîndu-se seama de numărul elevilor, de nevoile reale — astfel încît condițiile de muncă ale copiilor noștri să fie cît mai bune. În construirea localurilor de școală se impune să se dea mai multă atenție calității lucrărilor, avînd în vedere că elevii trebuie să învețe în condiții igienice, în clase care să respecte cerințele pedagogice, în școli care au toate anexele (laboratoare, ateliere, săli de sport etc.) necesare dezvoltării multilaterale a copiilor.

În construcția de clădiri școlare să se aibă în vedere faptul că putem avea și trebuie să obținem localuri mai bune și mai ieftine, în care spațiul construit să fie cît mai bine folosit.

E necesar de asemenea să se acorde atenția cuvenită construcțiilor efectuate prin autoimpunere, valorificării materialului de construcție rezultat prin demolări de localuri vechi. În diversele lucrări de construcție, reparație etc. poate fi folosită munca voluntară a tineretului școlar.

Organele de control ale Ministerului Învățămîntului și Culturii trebuie să se preocupe pe lîngă conținutul învățămîntului, și de problema construcțiilor școlare, de felul cum este gospodărit avutul școlilor, avînd în vedere că și aceste probleme au mare importanță pentru munca de învățămînt.

Organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt pot aduce o contribuție însemnată la mobilizarea învățătorilor și profesorilor, a părinților și elevilor pentru rezolvarea acestor probleme.

Cadrele didactice din școlile patriei noastre, însuflețite de minunatele înfăptuiri ale poporului muncitor în construcția socialistă, merg cu entuziasm pe calea arătată de partid, hotărîte să depună eforturi susținute pentru ca, alături de oamenii muncii din toate sectoarele vieții economice și social-culturale, să-și aducă aportul și la îndeplinirea planului de stat pe anul care vine.

Lucrările practice agricole de iarnă

(Urmare din pag. 1)

Iată mai jos un tablou lămuritor în această privință:

Stratul de germinație, temperatura și durata germinației la cereale și leguminoase alimentare

	Felul seminței	Stratul de germinație	Temperatura	Energia germinativă	Facultatea germinativă
Cereale	Porumb	nisip	20°C	După 3 zile	După 8 zile
	Grîu	nisip sau hîrtie sugativă	„	„ „ „	„ „ „
	Ovăz	„	„	„ 4 „	„ „ „
Leguminoase	Bob	nisip	20°C	După 4 zile	După 10 zile
	Fasole	„	„	„ „ „	„ 8 „
	Mazăre	„	„	„ 3 „	„ „ „

Tot către sfîrșitul perioadei lucrărilor practice de iarnă (sfîrșitul lunii ianuarie și începutul lunii februarie), trebuie planificate și lucrările de iarovizare. Data la care pot începe iarovizările se va calcula în funcție de regiunea în care se află școala. De aceea e bine ca profesorii să știe precis condițiile și durata iarovizării specifice diferitelor feluri de semințe. Este bine ca ei să-și întocmească în acest scop un tablou de felul următor:

Felul seminței	Umiditatea în %	In cîte reprize se udă	Durata umectării (ore)	Temp. camerei de umectare	Temp. de iarovizare în grade C.	Durata iarovizării (zile)
Grîu de toamnă	38	3	24	12	1—2	35—45
Secară	39	3	24	12—14	1—3	40—45
Grîu de primăvară	33	3	20	12	8—12	10—15
Porumb	30	3—4	24	12	8	10
Mazăre	78	4—5	20	15	8—10	10—15
Floarea soarelui	60	3	20	15—16	10—12	8

După ce vor stabili datele la care trebuie efectuate acele lucrări ce sînt în strînsă dependență de condițiile biologice ale plantelor care cer respectarea anumitor cerințe față de climă, data semănatului, pregătire etc., se va trece la planificarea lucrărilor care nu sînt legate de o anumită dată — de exemplu, repararea uneltelor, confecționarea de tăblițe, țăruși de marcat, scînduri pentru plantat pomi etc. Acestea se pot desfășura, de exemplu, între perioada în care semințele sînt puse la germinat sau la iarovizat.

Pentru ca lucrările practice agricole din perioada de iarnă să fie de un real folos pentru consolidarea cunoștințelor și formarea deprinderilor agricole ale elevilor ele trebuie organizate cu toată grija, așa încît să constituie mijloace reale de aplicare a cunoștințelor agricole deja însușite, precum și de pregătire pentru cît mai buna înțelegere a cunoștințelor ce vor fi predate ulterior.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 496 — Vineri 12 decembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

Un dar de mare preț școlarilor bîrlădeni

Bîrladul mai trăiește în amintirea multora așa cum era odinioară: un tîrg prăfos, cu străzi adormite, cu dughene și sărăcie.

Bîrladul de azi, orașul din zilele regimului de democrație populară, este însă cu totul altul. A devenit un adevărat centru muncitoresc, unde se înalță una din cele mai mari întreprinderi din Moldova — fabrica de rulmenți. Se clădesc aici mereu noi blocuri de locuințe, s-a construit un teatru de stat și o sală de cinematograf cu ecran lat. Tot mai viu pulsează viața economică și culturală a orașului. Lîngă toate acestea, complexul școlar ridicat de curînd vine să întregească imaginea Bîrladului din zilele noastre.

Complexul școlar dăruit de partid și guvern elevilor și profesorilor din Bîrlad este încă un exemplu al grijii de care se bucură astăzi în țara noastră înstruirea și educarea tinerei generații. El este conceput în așa fel încît să răspundă tuturor cerințelor unei temeinice pregătiri a elevilor, care vor găsi aici cele mai moderne utilaje, aparate și materiale didactice.

Complexul școlar din Bîrlad este cea mai mare clădire școlară din țară. El se întinde pe o suprafață de 20.000 m.p. și are peste 800 de încăperi. Desigur, statisticienii ar putea face nenumărate calcule comparative, dar de necalculat este strădania pe care au depus-o constructorii complexului pentru ca s-o termine într-un timp scurt și însuflețirea cu care au participat elevii și profesorii la ultimele faze ale lucrărilor.

Există aici zeci de săli de clasă, patru ateliere de lăcătușărie, două de tîmplărie, unul de mecanică și unul de electrotehnică. Deosebit de bine amenajate sînt cele 5 laboratoare (două de fizică, două de chimie și unul de științe naturale). Despre ele ne-a vorbit cu entuziasm profesorul de fizică Gheorghe Gîlcă — unul dintre cei mai vechi profesori din Bîrlad:

„La complex s-a realizat ceea ce visam de mult noi. Laboratoarele pe care le-ați văzut, utilate la fel de bine ca laboratoarele folosite în învățămîntul superior, ne vor da posibilitatea să efectuăm în cele mai bune condiții lucrări frontale, executînd aceleași experiențe o dată cu toată clasa".

Vizitînd complexul, nu știi unde să-ți oprești ochii: la cabinetele metodice pentru fiecare specialitate, la biblioteca înzestrată cu 30.000 de volume, la încăpătoarea și luminoasa sală de gimnastică, la club, la sediile organizațiilor U.T.M. și de pionieri...

Într-o aripă a complexului funcționează un confortabil internat cu 525 de locuri.

Alături de clădirea principală se înalță două blocuri pentru cadrele didactice, cu peste 40 de apartamente și garsoniere.

Nu-i de mirare că, în ziua inaugurării complexului, locuitorii Bîrladului au trăit o adevărată sărbătoare. Mîndri de darul făcut tineretului din orașul lor, ei au întîmpinat cu căldură pe oaspeții veniți să cinstească noul locaș de cultură.

La solemnitate au fost de față tovarășii acad. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului și Culturii, Petre Costache, ministru pentru problemele organelor locale ale administrației de stat, Costin Nădejde, membru supleant al C.C. al P.M.R., șeful secției școli a C.C. al P.M.R., Dumitru Gheorghiu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului regional Iași al P.M.R., Constantin Nistor, președintele sfatului popular regional Iași. Au participat reprezentanți ai organelor de partid și de stat, numeroși învățători și profesori, oameni de artă și cultură, constructori ai complexului, muncitori fruntași din întreprinderile bîrlădene, elevi.

Tovarășul Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministru al Învățămîntului și Culturii, rostindu-și cuvîntarea la inaugurarea complexului școlar de la Bîrlad

Cuvîntarea tovarășului ATANASE JOJA

Salutînd pe participanții la festivitate, în numele Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri, acad. A. Joja a spus:

Orașul Bîrlad trăiește astăzi un eveniment însemnat în istoria sa, primind un dar prețios din partea partidului și guvernului: acest măreț edificiu de învățămînt și știință.

Aci vor veni, de azi înainte, cîteva mii de copii și tineri din clasele V—XI, fii ai oamenilor muncii din orașul și raionul Bîrlad, pentru a se pregăti să devină oameni culți și instruiți, așa cum le cere societatea noastră socialistă.

Este o nouă dovadă a grijii și dragostei pe care partidul și guvernul nostru le manifestă față de școală, față de tînăra noastră generație, căreia i se creează condiții tot mai bune pentru a-și însuși cuceririle științei, culturii și tehnicii, pentru a învăța să le pună în slujba muncii constructive a poporului.

Datorită politicii partidului și guvernului de dezvoltare economică și culturală a țării, de ridicare a regiunilor înapoiate, în această parte a țării, ca și pe tot cuprinsul ei, în anii regimului de democrație populară s-au ridicat mărețe construcții ale socialismului, care vor schimba felul de viață al oamenilor și vor contribui la ridicarea continuă a nivelului de trai și de cultură al populației de pe aceste locuri. Astfel, hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz, care va intra în funcțiune încă din anul 1959, laminorul din Roman, fabrica de antibiotice din Iași, fabrica de rulmenți din Bîrlad și alte mari întreprinderi industriale și instituții culturale fac această regiune de nerecunoscut și deschid perspectivele unui viitor fericit pentru orașele și satele Moldovei.

Regimul burghezo-moșieresc a ținut această parte a țării într-o stare de cumplită înapoiere economică și culturală. Despre situația de acum 80 de ani din această regiune ne vorbește, într-unul din numeroasele sale rapoarte, marele nostru poet Mihail Eminescu, pe atunci revizor școlar în județele Iași și Vaslui. El prezintă cu amărăciune și revoltă imaginea reală și întristătoare a stărilor sociale și a învățămîntului din acele timpuri.

„Părinți mizeri și vițioși, copii goi și bolnavi, învățători ignorați și rău plătiți, administratori superficiali — toate acestea îngreuiate de creșterea impozitelor, menite a hrăni această stare de lucruri, nu sînt condițiunile normale pentru școli bune, precum lemn de brad putregai, gelău de plumb și meșter prost nu-mi dă o masă bună. Școala va fi bună, cînd... darea va fi mică, subprefecții oameni, ca să știe administrație, finanțe și economie politică, învățătorii pedagogi, pe cînd adică va fi și școala școală, statul stat și omul om..."

Aceste însemnări despre care vorbește poetul au fost pentru totdeauna înlăturate de revoluția victorioasă a poporului care, sub conducerea partidului, își construiește o viață nouă în patria sa liberă, în care statul a devenit stat — stat al oamenilor muncii — omul a devenit cu adevărat om, liber și stăpîn pe soarta sa, iar școala a devenit școala poporului, școala construirii socialismului.

Sprijinită permanent de partid și de guvern, ajutată de întregul nostru popor, prin munca devotată a peste o sută de mii de învățători și de profesori, școala a devenit un puternic factor al revoluției noastre culturale, obținînd, de la an la an, succese tot mai mari în opera de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului. Astfel, obligativitatea învățămîntului de 4 ani — decretată încă de acum aproape o sută de ani — a devenit o realitate numai în anii regimului de democrație populară. În acest an școlar au fost cuprinși în clasele I—IV 99,5% din numărul copiilor de 7 pînă la 12 ani, ceea ce reprezintă totalitatea copiilor de această vîrstă, închizîndu-se astfel pentru totdeauna izvoarele neștiinței de carte.

Traducîndu-se în viață sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului, se fac progrese însemnate în istoria sa, primind un dar prețios din partea partidului și guvernului: acest măreț edificiu de învățămînt și știință.

Aci vor veni, de azi înainte, cîteva mii de copii și tineri din clasele V—XI, fii ai oamenilor muncii din orașul și raionul Bîrlad, pentru a se pregăti să devină oameni culți și instruiți, așa cum le cere societatea noastră socialistă.

Este o nouă dovadă a grijii și dragostei pe care partidul și guvernul nostru le manifestă față de școală, față de tînăra noastră generație, căreia i se creează condiții tot mai bune pentru a-și însuși cuceririle științei, culturii și tehnicii, pentru a învăța să le pună în slujba muncii constructive a poporului.

Datorită politicii partidului și guvernului de dezvoltare economică și culturală a țării, de ridicare a regiunilor înapoiate, în această parte a țării, ca și pe tot cuprinsul ei, în anii regimului de democrație populară s-au ridicat mărețe construcții ale socialismului, care vor schimba felul de viață al oamenilor și vor contribui la ridicarea continuă a nivelului de trai și de cultură al populației de pe aceste locuri. Astfel, hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz, care va intra în funcțiune încă din anul 1959, laminorul din Roman, fabrica de antibiotice din Iași, fabrica de rulmenți din Bîrlad și alte mari întreprinderi industriale și instituții culturale fac această regiune de nerecunoscut și deschid perspectivele unui viitor fericit pentru orașele și satele Moldovei.

Regimul burghezo-moșieresc a ținut această parte a țării într-o stare de cumplită înapoiere economică și culturală. Despre situația de acum 80 de ani din această regiune ne vorbește, într-unul din numeroasele sale rapoarte, marele nostru poet Mihail Eminescu, pe atunci revizor școlar în județele Iași și Vaslui. El prezintă cu amărăciune și revoltă imaginea reală și întristătoare a stărilor sociale și a învățămîntului din acele timpuri.

„Părinți mizeri și vițioși, copii goi și bolnavi, învățători ignorați și rău plătiți, administratori superficiali — toate acestea îngreuiate de creșterea impozitelor, menite a hrăni această stare de lucruri, nu sînt condițiunile normale pentru școli bune, precum lemn de brad putregai, gelău de plumb și meșter prost nu-mi dă o masă bună. Școala va fi bună, cînd... darea va fi mică, subprefecții oameni, ca să știe administrație, finanțe și economie politică, învățătorii pedagogi, pe cînd adică va fi și școala școală, statul stat și omul om..."

Aceste însemnări despre care vorbește poetul au fost pentru totdeauna înlăturate de revoluția victorioasă a poporului care, sub conducerea partidului, își construiește o viață nouă în patria sa liberă, în care statul a devenit stat — stat al oamenilor muncii — omul a devenit cu adevărat om, liber și stăpîn pe soarta sa, iar școala a devenit școala poporului, școala construirii socialismului.

Sprijinită permanent de partid și de guvern, ajutată de întregul nostru popor, prin munca devotată a peste o sută de mii de învățători și de profesori, școala a devenit un puternic factor al revoluției noastre culturale, obținînd, de la an la an, succese tot mai mari în opera de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului. Astfel, obligativitatea învățămîntului de 4 ani — decretată încă de acum aproape o sută de ani — a devenit o realitate numai în anii regimului de democrație populară. În acest an școlar au fost cuprinși în clasele I—IV 99,5% din numărul copiilor de 7 pînă la 12 ani, ceea ce reprezintă totalitatea copiilor de această vîrstă, închizîndu-se astfel pentru totdeauna izvoarele neștiinței de carte.

(Continuare în pag. 2)

Clădirea complexului școlar de la Bîrlad

Adunare comemorativă

Pentru cinstirea memoriei muncitorilor căzuți la 13 decembrie 1918 în Piața Teatrului Național, sub îndrumarea și cu sprijinul organizației de partid la școala medie „Ion Creangă" din Capitală a avut loc o adunare comemorativă. Ședința s-a deschis cu Internaționala, după care tov. prof. Aurelia Cosma le-a vorbit elevilor despre evenimentele petrecute în București cu patru decenii în urmă, cînd peste o sută de muncitori au fost asasinați mișelește pentru că au îndrăznit să-și revendice drepturile.

Programul adunării comemorative a cuprins de asemenea recitări și cîntece revoluționare.

Evocarea luptelor duse de muncitorii din țara noastră pentru libertate și dreptate socială au emoționat pe auditori, contribuind la educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist.

Asemenea adunări au avut loc și în alte numeroase școli din Capitală și din întreaga țară.

PENTRU REZULTATE CÎT MAI BUNE

În atenția directorilor de școli și a cadrelor didactice stă acum problema încheierii trimestrului.

La școala medie nr. 33 din Capitală, această preocupare este foarte vie. Conducerea școlii și-a intensificat în această perioadă asistențele la lecții, urmărind în mod deosebit ascultarea și notarea elevilor rămași în urmă la învățătură și analiza lucrărilor de control.

Ședința consiliului pedagogic al școlii din cursul acestei săptămîni are la ordinea de zi analiza îndeplinirii planului calendaristic trimestrial de către profesori și discutarea măsurilor care trebuie luate pentru a se evita suprasarcărcarea lecțiilor din ultimele două săptămîni ale trimestrului. De asemenea, în cadrul ședinței consiliului pedagogic se va analiza situația notării elevilor, se va atrage atenția asupra necesității de a nu se lăsa notarea pentru ultimele zile ale trimestrului și se vor reaminti indicațiile privind încheierea mediei.

O grijă deosebită acordă conducerea școlii, în această perioadă, muncii diriginților, îndrumîndu-i să urmărească înlăturarea supraîncărcării elevilor cu un volum prea mare de teme în zilele din ajunul tezelor. Diriginții îi îndrumă pe părinți să asigure copiilor mai mult timp pentru studiu și, totodată, să supravegheze dacă aceștia participă la orele de meditații și consultații organizate în școală.

Au fost luate măsuri din timp ca acei elevi care n-au acasă condiții suficient de bune pentru studiu să vină să învețe la școală, sub supravegherea cadrelor didactice. Ca urmare a acestei măsuri, mulți elevi și-au îmbunătățit simțitor situația la învățătură.

Toate eforturile conducerii școlii și ale cadrelor didactice sînt îndreptate spre încheierea trimestrului cu rezultate cît mai bune.

I. DIACONESCU

13 Decembrie 1918

Se împlinesc 40 de ani de la demonstrația muncitorimii bucureștene care, dîndu-și tributul de sînge, a înfruntat cu dîrzenie, în Piața Teatrului Național, gloanțele burghezo-moșierimii.

Anul 1918. Romînia burghezo-moșierească închinase steagul în fața imperialismului german, semnînd rușinoasa pace de la Buftea, aservind țara monopolurilor puterilor centrale. Distrugerile războiului, neputința guvernanților de a cîrmui țara se oglindeau în paralizarea aproape totală a vieții economice. Din cele 845 fabrici cîte existau în 1915 n-au putut fi repuse în funcțiune decît 217. Transporturile se făceau cu foarte mare greutate, parcul de vagoane și locomotive scăzuse la mai puțin de un sfert. Agricultura era de asemenea dezorganizată. La începutul anului 1919 nu existau în țară decît 1.600 vagoane de grîu, în timp ce pentru satisfacerea celor mai modeste cerințe ale populației ar fi fost necesare 14.000 vagoane. Se însămînțase cu aproape 1.000.000 ha mai puțin grîu și cu aproape 2.000.000 ha mai puțin porumb decît în anii dinaintea războiului. Inflația creștea din zi în zi, iar comerțul exterior era cu totul în defavoarea economiei romînești.

Prăbușirea coaliției puterilor centrale către sfîrșitul anului 1918 și destrămarea Austro-Ungariei — ca urmare a luptei de eliberare a popoarelor asuprite de Habsburgi, luptă ce a crescut sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — nu au îmbunătățit cu nimic soarta Romîniei. Monopolurile engleze, franceze, olandeze și americane înlocuiesc după război monopolurile germane, adîncind aservirea economică a țării noastre. Muncitorii cu greu găseau de lucru și, chiar atunci cînd găseau, salariile lor nu acopereau nici pe departe efortul celor 12—16 ore de muncă.

Viața muncitorilor și țăranilor era deosebit de grea. Prețurile mărfurilor creșteau în proporții de nebănuit, în timp ce salariul real scădea în fapt mereu. Potrivit datelor oficiale, prețul produselor alimentare crescuse de 824—2081 ori față de 1916, pe cînd salariul unui muncitor crescuse abia de 301 ori. Mulți muncitori erau nevoiți să lucreze numai pentru hrană, fiind utilizați sub formula de „mobilizat" în diferite întreprinderi. Țărănimea era de asemenea crunt exploatată, lipsită de inventar agricol. Efectuarea reformei agrare se amîna mereu.

În aceste condiții și ca urmare a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în țara noastră crește puternic valul luptelor revoluționare. Anul 1918 se caracterizează prin trecerea de la acțiuni spontane de protest la acțiuni organizate și combative. Masele muncitoare cer insistent libertatea de întrunire, libertatea de organizare, recunoașterea comitetelor de fabrică etc. Muncitorii înțelegeau că, dacă vor fi organizați, vor putea susține cu mai multă tărie revendicările lor. Conștiința de clasă crește. Proleteriatul își dădea seama că dispune de forțe care pot influența dezvoltarea Romîniei. Ca urmare, acțiunile mișcării muncitorești capătă un caracter politic din ce în ce mai pronunțat și se exteriorizează prin puternice întruniri de protest, manifestații de stradă și greve. În luna martie 1918 se desfășoară, timp de trei săptămîni, greva de la atelierele CFR Nicolina—Iași și greva de la Pirotehnie, care au un pronunțat caracter politic. În luna august a aceluiași an au loc greve însoțite de demonstrații de stradă ale muncitorilor feroviști din Iași, Bîrlad, Galați etc. La 1 mai — primul 1 mai după Revoluția din Octombrie — are loc o demonstrație și o întrunire a muncitorilor din București, în cadrul căreia se protestează împotriva tratatului de la Buftea.

Îngrijorate de creșterea avîntului revoluționar, clasele dominante din Romînia au căutat să înăbușe acest avînt cu sprijinul oportuniștilor din conducerea partidului socialist, care adoptaseră calea reformelor. Împotriva elementelor oportuniste din sînul social-democrației și a metodelor lor de luptă s-au ridicat însă grupurile comuniste care apăruseră în rîndurile mișcării muncitorești. Tocmai acestea au lansat lozinca transformării acțiunilor greviste cu caracter economic în acțiuni politice, la înfăptuirea cărora să fie mobilizate mase cît mai mari de muncitori.

Prof. CONSTANTIN NUȚU

(Continuare în pag. 4)

Desen de N. TONITZA înfățișînd represiunea din Piața Teatrului Național.

PATRU DECENII

În fața vitrinei în care ucenicii și elevii grupului școlar „Dumitru Mărinescu" au adunat cu dragoste nenumărate documente și mărturii ale trecutului revoluționar de luptă al tipografilor, bătrînul meșter stărui îndelung, cuprins de amintiri.

Respectîndu-i reculegerea, tinerii din jur tăceau și ei. Doar într-un tîrziu unul sparse tăcerea:

— Povestiți-ne, vă rugăm.

— Da, să vă povestesc...

...Era mijlocul lui decembrie al anului 1918. În țară era foamete și mizerie. Îmbuibații benchetuiau la Capșa și se înghesuiau la seratele și balurile costumate ale îmbogățiților de pe urma războiului. Noi, tipografii, ca și întreaga clasă muncitoare, trudeam din greu. Nici măcar atelierele de la Sfetea și Minerva, cele mai mari tipografii din vremea aceea, nu se deosebeau prea mult de niște temnițe. Eram pe-atunci lucrător tînăr. Țin minte că nouă, tinerilor, ni se dădea munca cea anevoioasă — desfăcutul formelor. Vai de cel care încurca casetele și punea vreo literă acolo unde nu-i era locul! Era bătut pînă-l podidea sîngele... Nemaiputînd îndura lipsurile, tipografii s-au ridicat la luptă pentru drepturile lor. Grupurile comuniste din rîndurile mișcării muncitorești ne învățaseră să vedem dincolo de nevoile noastre, să înțelegem durerile întregii clase muncitoare din țara noastră, să ne unim cu lupta proletariatului lumii pentru sfărîmarea cătușelor asupririi capitaliste. Înțelegeam tot mai limpede că Marea Revoluție Socialistă din Octombrie schimba mersul istoriei.

Tipografii au ieșit în stradă și, alături de ei, muncitori din alte fabrici. Ne ceream dreptul la o viață mai bună. Răsunau puternic și lozinci: „Jos mîinile de pe Rusia", „Pace cu Sovietele". Valurile de muncitori tălăzuiau către Sf. Ionică. Cu tot caracterul pașnic al demonstrației, generalul Mărgineanu dădu ordin să se tragă în muncitori. Și caldarîmul se umplu de sîngele muncitorilor. Tîrît din mijlocul nostru către dubele siguranței, Frimu mai avu tăria să ne încurajeze:

„Nu pierdeți nădejdea, tovarăși! Vor veni și la noi zile de lumină, ca și în Rusia!"

A fost ultima oară cînd l-am mai văzut pe Frimu, căci, chinuit de călăii burgheziei și moșierimii, el a murit în închisoare cîteva săptămîni mai tîrziu.

★

...Ucenicul Nicolaie Surducanu privește în dimineața aceasta mai atent ca de obicei sala largă, luminoasă, străluc ind de curățenie a atelierului de zețărie din uriașul Combinat poligrafic „Casa Scînteii". În minte îi revine descrierea atelierelor din tipografiile în care lucrase pe vremuri bătrînul tipograf: „hrube întunecoase, cu aer puțin, înecat în pulberea de plumb..."

„Calandru, pregătiți pentru pagina a II-a a Scînteii!"

Îi este dragă lui Nicolaie Surducanu animația aceasta specifică muncii tipografilor. Se tipăresc în fiecare zi aici, la combinat, milioane de exemplare de ziare și reviste, zeci de mii de volume de literatură ideologică, beletristică, științifică și tehnică. Toate acestea sînt scrise pentru oamenii muncii: în toate ziarele și revistele își spun cuvîntul oamenii muncii.

Nicolaie Surducanu și ceilalți colegi ai lui, ucenici și elevi ai grupului școlar poligrafic „Dumitru Mărinescu", învață meseria și lucrează așa cum nici măcar nu au visat tipografii uciși pentru că au cerut pace și libertate la 13 decembrie 1918 în piața Teatrului Național. Amintirea celor care s-au jertfit pentru viața noastră luminoasă de astăzi, amintirea eroilor căzuți în acel decembrie singeros din 1918 este păstrată cu dragoste și respect de toți tinerii care se pregătesc să devină tipografi. Vechea tradiție de luptă a muncitorilor tipografi este pentru ei un puternic imbold în activitatea lor de culegători ai slovelor care vor răspîndi mai puternic în țara întreagă lumina culturii.

AL. CIUCA

Din dragoste pentru copii

Căsuțe învechite alături de robuste blocuri moderne construite în anii acestia, suie dealul ce răsare în fața gării. Pe culme, parcă obosite, căsuțele Medgidiei se opresc, în timp ce blocurile mai înaintează, ajungînd pînă aproape de fabrica ale cărei coșuri semețe se creionează colo departe, de fondul cenușiu al cerului de iarnă.

Înfruntînd aerul rece și umed ce a năvălit așa, deodată, pe străzi, cetățenii au iuțit pasul, îndreptîndu-se spre locul de muncă, la treabă. Rămași acasă, unii — cei mai bătrîni, de bună seamă — și-au tras, prevăzători, scaunele mai aproape de foc, în timp ce, tot prevăzători, alții — de astă dată cei mai tineri — și-au coborît săniuțele din pod.

Grupuri, grupuri de elevi, discutînd în românește, tătărește sau turcește, se îndreaptă spre școală. Din cînd în cînd ochi negri jucăuși sfredelesc afundurile încețoșate ale cerului și de fiecare dată pleoapele cad dezamăgite: de ce nu ninge odată?!

În colțul străzii — o școală. În fața ei, gîndurile despre săniuța ce așteaptă revederea cu iarna se risipesc. În locul lor, alte gînduri se adună și, o dată cu ele, toate grijile școlărești. Iar treptele școlii sînt urcate mai în grabă. Copiii se îndreaptă spre clase, căci trebuie să sune.

Cîteva clipe am rămas în fața scărilor examinînd cu indiscreție (!) ținuta exterioară a localului: ziduri curate, spoite — se pare — la vreme, scări măturate cu grijă. La geamuri, florile s-au îngrămădit să privească peste drum ferestrele... „În curs de aranjare" ale locuințelor muncitorești recent terminate sau aproape finisate. Noii locatari ai blocurilor trebuie că sînt bucuroși — conchid eu — de o asemenea plăcută vecinătate.

Am intrat. Grija pentru ordine, curățenie și frumos m-a impresionat și de astă dată. În hol nu mai e nimeni: profesori și școlari au intrat la lecție. Dar nu te simți prea singur. Cîteva cuvinte de bun venit, scrise cu îngrijire la loc vizibil, îți fac pe dată introducerea în atmosfera prietenească și caldă statornicită în școala elementară de 7 ani cu limba de predare tătară.

Pe tovarășul director l-am găsit în cancelarie la masa lui de lucru. E tînăr. Poate chiar mai tînăr decît vă închipuiți, căci e încă utemist. Și, cu toate acestea, Behighi Bectaș conduce școala de aproape cinci ani și o conduce cu pricepere și devotament. Aș putea spune cu multă pricepere și cu mult devotament, căci Medalia Muncii, cu care a fost distins acum un an, de bună seamă pe această bază i-a fost acordată.

În vorbele sale am citit dorința de a face ca școala pe care o conduce să crească tineri harnici și bine pregătiți, doritori să-și închine toată capacitatea de muncă patriei și poporului. Am citit aceasta nu numai în vorbe, dar și în fapte. Sub îndrumarea directorului, învățătorii și profesorii școlii muncesc cu tragere de inimă. Ei vor să învețe și să educe cît mai bine pe copiii care le-au fost încredințați.

Iat-o pe Ali Zișan — distinsă nu de mult cu titlul de „învățătoare fruntașă". Și dînsa utemistă, o utemistă modestă și conștiincioasă. Am văzut-o la lecția de română căutînd să însufle copiilor admirația față de bogățiile țării noastre, față de frumusețea limbii române. Deși numai în clasa a IV-a, copiii ei se exprimă corect în această limbă, căutînd cuvintele cele mai frumoase și variate, căci învățătoarea le-a format o asemenea preocupare.

— Tovarășa Zișan are rezultate foarte frumoase la clasă — ne spunea la începutul lecției directorul.

Am putut să mă conving de aceasta chiar înainte de a fi deschis catalogul. Răspunsurile bune ale copiilor, ținuta lor îngrijită, corectă, comportarea disciplinată, clasa pe care — după cît se vede — copiii țin cu orice preț să fie cea mai frumoasă din școală, și, în sfîrșit, numărul mare de cravate roșii ce sînt purtate de elevii tinerei învățătoare sînt mărturia unei munci de calitate.

— Asemenea lui Ali Zișan mai avem pedagogi în școală. Cei mai mulți sînt utemiști, și aceasta, desigur, ne bucură. Printre ei se numără Ali Nurvet, și dînsa învățătoare — predă la clasa I-a — și tot bine pregătită, care are multă inițiativă și dragoste pentru copii. Ali Nurvet este apreciată de tovarășii inspectori veniți în școală.

VAL MURA

(Continuare în pag. 2)

În acest număr:

- *Lucrările practice de încheiere a trimestrului.*
- *Pe marginea unor lecții de cunoștințe agricole.*
- *Ce spun caietele.*

PREDAREA
să țină seama de nivelul elevilor

Expunerea diferențiată a lecțiilor în funcție de cerințele pregătirii profesionale a viitorilor muncitori și tehnicieni și de nivelul pregătirii lor anterioare este una din problemele de bază ale metodicii predării, un atribut esențial al măiestriei didactice a cadrelor din învățământul profesional și tehnic.

Dacă mulți profesori țin seama de acest fapt, sînt și alții care, lucrînd în școli profesionale cît și în școli tehnice și tehnice de maiștri, se orientează în măsură insuficientă către formele de predare cele mai potrivite fiecărui tip de școală.

Recent cadrele didactice din școlile agricole și de mecanizare a agriculturii din regiunile Galați, Constanța, Craiova, Ploești și București au participat la un schimb de experiență. Lecțiile predate cu această ocazie la disciplina de specialitate „Tractoare și mașini agricole" de către prof. ing. Jana Stănescu și prof. ing. Tudor Țonea au constituit o bună bază de discuție cu privire la posibilitățile de predare la nivel diferit în funcție de tipul școlii.

Lecția tovarășei ing. Jana Stănescu s-a desfășurat în fața anului III ucenici-mecanizatori, avînd ca temă „Considerațiuni generale asupra batozelor". Pe parcursul întregii lecții profesoara s-a orientat după faptul că ucenicii nu au mai primit noțiuni științifice despre batoze, dar au avut ocazia să le cunoască în cadrul practicii. Tov. Stănescu s-a oprit în mod special asupra batozelor complexe și a modului lor de funcționare, asupra cerințelor agrotehnice pentru executarea optimă a lucrărilor cu batoza.

Un loc deosebit în prezentarea lecției l-au ocupat planșele didactice reprezentînd diferite tipuri de batoze și modul lor de funcționare. În același timp, profesoara a desenat pe tablă diferitele părți componente ale batozelor.

Utilizînd consecvent metoda conversației, tov. Stănescu i-a condus pe ucenici astfel încît să desprindă ei înșiși, pe baza cunoștințelor acumulate în cadrul practicii în producție, elementele esențiale cu privire la batoze și funcționarea lor. Totodată ea a subliniat perspectivele de folosire a acestui tip de mașini agricole, avantajele lucrărilor executate cu batozele și posibilitățile de a înlocui batozele cu mașini mai perfecționate, cum sînt, de pildă, combinele.

Participanții la schimbul de experiență au subliniat — în cadrul discuțiilor care au urmat lecției — posibilitățile de adîncire a metodelor de predare folosite, prin antrenarea mai largă a clasei. Astfel în ceea ce privește folosirea metodei conversației, s-a arătat că în cadrul fixării cunoștințelor, ar fi fost necesar să se desprindă, pe baza întrebărilor puse clasei, caracteristicile principalelor tipuri de batoze folosite în agricultura țării noastre, întărindu-se astfel legătura cu practica a lecției de tehnologie. Totodată s-a subliniat că predarea intuitivă, bazată pe folosirea cu precădere a planșelor cu vederi de ansamblu și detalii ale mașinilor de recoltat este o formă potrivită de predare în raport cu nivelul general al cunoștințelor ucenicilor. S-a arătat însă că bogatul material didactic utilizat putea fi valorificat mai complet dacă, în loc să fie expus de la început în totalitatea lui ar fi fost prezentat succesiv în desfășurarea lecției, în așa fel încît fiecare planșă să ocupe, în momentul demonstrării, cea mai favorabilă poziție, care să permită urmărirea ei de către fiecare ucenic. De asemenea, în cadrul discutării procedeelor de executare a schiței pe tablă s-a arătat că schița desenată era prea complicată și s-a subliniat necesitatea ca la lecțiile desfășurate în cadrul școlii profesionale să se execute schițe din care să se desprindă cît mai clar principalele mecanisme. Astfel ucenicii le vor putea reproduce în bune condiții pe caietele lor de notițe și le vor memora mai ușor în cadrul studiului individual. Trebuie folosite deci, mai ales, schițe desenate precis, de preferință cu cretă colorată, pentru prezentarea mai sugestivă și evidențierea diferitelor părți componente ale mașinilor.

La un nivel diferit și folosind metode diferite în cadrul expunerii și-a desfășurat lecția cu tema „Repararea sistemului de aprindere al tractorului" prof. ing. Tudor Țonea. Ținînd seama de faptul că elevii-maiștri sînt, în majoritate, practicieni cu bogată experiență în producție și cu cunoștințe multiple asupra temelor predate, profesorul a orientat lecția în special către exemplificarea și aplicarea practică a lucrărilor expuse urmărind sistematizarea științifică a cunoștințelor și deprinderilor dobîndite de ei anterior. Pe baza experienței lor personale, elevii au arătat importanța reglării magnetoului, condensatorului și bobinelor. Pornind de la aceasta, profesorul a explicat modul de utilizare a noilor aparate de verificare a magnetoului, condensatorului și bobinelor. De asemenea, profesorul a folosit experiența practică din producție a elevilor-maiștri pentru a demonstra importanța rodajului motorului și determinării puterii lui pentru folosirea cu maximum de randament a tractoarelor.

Lucrările de reglare a magnetoului, condensatorului și bobinei și determinarea practică a puterii motorului cu ajutorul aparatelor de verificare au fost executate de cîteva grupe de 4—5 elevi-maiștri, formate în așa fel încît fiecare grupă să cuprindă cel puțin un elev care să mai fi executat anterior lucrarea propusă. Aceasta a dat posibilitatea ca și ceilalți elevi să-și poată însuși mai bine deprinderile de efectuare a lucrărilor cuprinse în tema „Repararea sistemului de aprindere al tractorului". După executarea fiecărei lucrări, grupele treceau prin rotație la altă lucrare, în așa fel încît la încheierea aplicației practice fiecare grupă parcursese toate lucrările.

În încheierea lecției profesorul a cerut grupelor să alcătuiască referate asupra cîte uneia din lucrările efectuate.

Folosirea intensă a cunoștințelor elevilor-maiștri, greutatea specifică deosebită acordată aplicațiilor practice, întocmirea de referate s-au relevat a fi — așa cum au arătat participanții la schimbul de experiență — metode eficace de predare în școlile tehnice de maiștri. Ținînd însă seama de nivelul elevilor, profesorii participanți la lecție au subliniat că instructajul preliminar în cadrul lucrărilor la fiecare grupă, efectuat de tov. prof. Tudor Țonea nu era necesar. Ei au arătat că, folosind cunoștințele și deprinderile dobîndite anterior de muncitorii care urmează școlile tehnice de maiștri, profesorul poate reaminti în cadrul unui instructaj colectiv preliminar doar caracteristicile operațiilor care urmează să fie executate.

Orientarea accentuată din ultimul timp a cadrelor didactice din învățămîntul profesional și tehnic agricol către diferențierea metodică a lecțiilor și desfășurarea lor în funcție de specificul fiecărui tip de școală este o chezășie a creșterii calitative a pregătirii viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni pentru agricultura socialistă.

Ing. ED. CUPFER

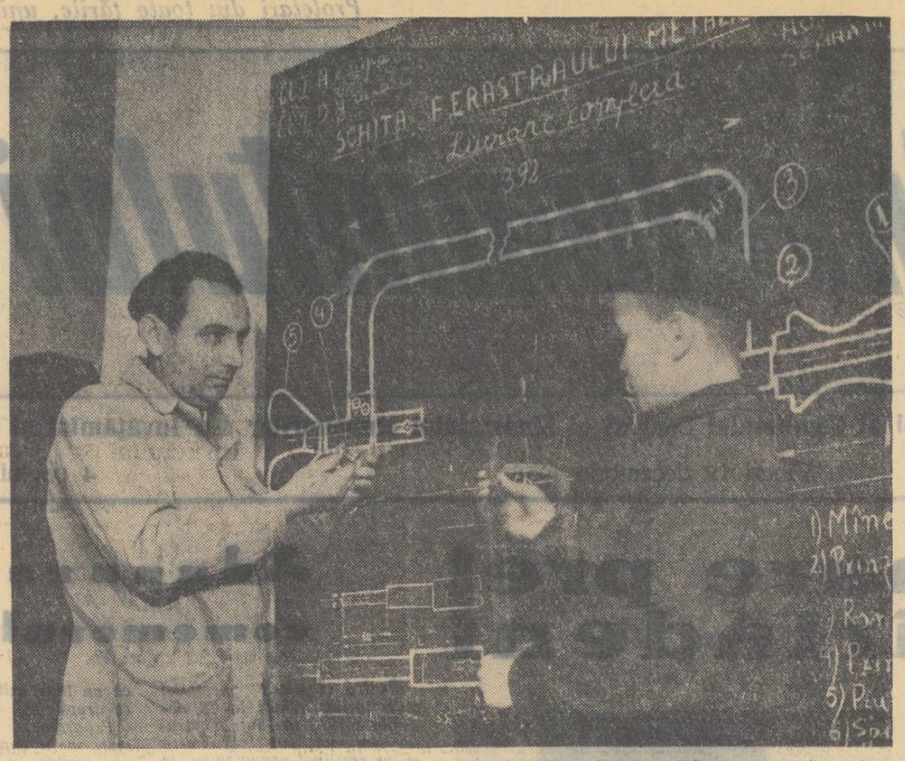

Maistrul-instructor Vlad Tudor de la școala profesională „Boleslaw Bierut" explică unui ucenic din anul I operațiile cuprinse în cadrul lucrării complexe de executare a unui ferăstrău mecanic.

După orele de curs

Se Calea Griviței, dincolo de Podul Grant, se ridică clădirea școlii profesionale de ucenici „Grivița Roșie". Sute de tineri, veniți din toate colțurile țării, deslușesc aici tainele motoarelor, modelează piese pentru mașini, se călesc în muncă sub ochii plini de dragoste ai maiștrilor și profesorilor chemați să se ocupe de instruirea și educarea lor.

Cînd am intrat în școală, clopoțelul sunase prelung încheierea ultimei ore de curs. Grupuri, grupuri, ucenicii se adunau în hol.

— Cît de curajoasă era Ecaterina Teodoroiu. Țineți minte scena cînd... — surprind un crîmpei de frază. Interesat, mă apropii să ascult. Sînt ucenicii montatori din anul III, care poartă o discuție aprinsă în legătură cu spectacolul „Ecaterina Teodoroiu", vizionat de ei în colectiv.

Asemenea vizionări colective de spectacole reprezintă una din formele cele mai atractive de organizare a timpului liber al ucenicilor de la această școală. Conducerea școlii a asigurat, prin contracte încheiate cu unele teatre, bilete cu prețuri reduse la spectacolele prezentate sîmbătă în matineu. Pe baza programului acestor spectacole organizația U.T.M. a școlii desemnează săptămînal clasa care va participa la vizionare. Clasele care participă la spectacole sînt însoțite de profesorii-diriginți. Diriginții organizează apoi, în prima oră educativă care urmează vizionării, discuții în jurul spectacolului și al problemelor principale pe care acesta le ridică. Însuflețitul schimb de păreri pe care l-am surprins în grupul ucenicilor-montatori din anul III era tocmai o continuare a discuției purtate la ora educativă în jurul piesei „Ecaterina Teodoroiu".

Un loc unde pulsează deosebit de viu activitatea extrașcolară a ucenicilor de la „Grivița Roșie" este biblioteca școlii. Profesoara Viorica Pintiliescu, responsabila bibliotecii, pe care am găsit-o aici, nu dovedea tot împărțind cărțile solicitate de ucenici. Doream să discut cu dînsa, pe îndelete, despre activitatea bibliotecii și, de aceea, am așteptat mai întîi să rezolve cererile ucenicilor. Aceasta mi-a dat prilejul să urmăresc cu atenție preferințele literare ale tinerilor cititori.

Iată-l, de pildă, pe ucenicul Vlad Marin, din anul III mecanici de locomotive. Venise să înapoieze cartea „Răzvan și Vidra" de B. P. Hașdeu, pe care o terminase, luînd în schimb romanul „Neamul Jurbinilor" de V. Kocetov. Ucenicul Dumitru Pătru din anul II citise „Spre Pol" de Fr. Nansen, iar acum pleca cu romanul „Setea" de Titus Popovici. Ucenicul mecanic Neacșu Gheorghe din anul II citise „Despot Vodă" de V. Alecsandri, iar acum luase povestirea „Taras-Bulba" de Gogol.

În timp ce tovarășa Pintiliescu împărțea cărțile cerute, am intrat în vorbă cu un tînăr care stătea liniștit la o masă. Era Alexandru Dumitriu din anul II. Citea versuri de Mihai Beniuc. Stînd de vorbă cu el, mi-am dat seama că are o adevărată pasiune pentru versuri. A citit și recitit de nenumărate ori versurile lui Eminescu, Coșbuc, Vlahuță, Arghezi, ale lui Beniuc, Jebeleanu, Maria Banuș, Cicerone Theodorescu, Breslașu, ca și cele ale lui Pușkin, Nekrasov, Maiakovski și Tvardovski. Multe din versurile acestora le știe pe de rost și le-a recitat adeseori la șezătorile cultural-artistice organizate în cadrul școlii.

De altfel, poezia este o pasiune comună a multora dintre ucenicii „Griviței Roșii". Ea s-a dezvoltat datorită activității rodnice a cercului literar, condus de profesoara de limba română a școlii. Unii ucenici — și Alexandru Dumitriu se numără printre aceștia — au început și ei să deprindă meșteșugul versului. Dar, cum sînt la primele poezii, le mai țin în taină....

Tînărul acesta zvelt, cu figura deschisă, este și președintele colectivului sportiv al școlii, care poartă numele de „Tînărul feroviar". Colectivul are secții de fotbal, de gimnastică și atletism, de volei și de șah, în care mai toți ucenicii își petrec o bună parte din timpul lor liber. Secțiile sînt conduse de ucenici fruntași la învățătură și în ramura sportivă respectivă.

Pe cînd îmi încheiam convorbirea cu Alexandru Dumitriu, tovarășa Pintiliescu terminase de împărțit cărțile ultimilor solicitatori și se arăta gata să-mi vorbească despre activitatea bibliotecii. Mi-a povestit că aici au loc, cu regularitate, prezentări de noutăți literare, recenzii și discuții pe marginea unor cărți. Tot aici se organizează vizionări și audiții în colectiv a unor spectacole televizate și emisiuni radiodifuzate pentru tineret. Munca din cadrul bibliotecii este coordonată de către un colectiv format din profesori și ucenici. Profesorii și diriginții iau parte activă la sprijinirea activității bibliotecii, îndrumînd și urmărind lectura ucenicilor. Cu ajutorul lor se organizează recenziile și discuțiile pe marginea cărților. Adeseori ei fac propuneri colectivului de conducere al bibliotecii privind procurarea de noi cărți literare sau tehnice.

„Pe această linie — spune tovarășa Pintiliescu — profesorii de specialitate ne-au atras atenția, de pildă, asupra necesității de a înzestra biblioteca cu mai multe lucrări tehnice de specialitate, accesibile ucenicilor. În felul acesta, folosind sprijinul tuturor profesorilor diriginți, căutăm să îmbunătățim și să lărgim mereu activitatea în cadrul bibliotecii noastre".

Am părăsit biblioteca și am trecut, însoțit de ucenicul de serviciu, prin diferite săli ale școlii. Aproape în fiecare dintre ele se desfășura o activitate interesantă, la care participau, pe lîngă ucenici, și cadre didactice. De pildă, în cîteva încăperi, membrii cercurilor de fizică și desen executau, sub conducerea profesorilor, lucrări practice. La capătul opus al clădirii, fanfara repetă un nou program de melodii. În altă sală, colectivul de teatru pregătea sceneta care urmează să fie prezentată în cadrul spectacolului festiv închinat zilei de 30 decembrie. De alături se auzea glasul instructorului de dansuri: „un, doi, trei, patru, la stînga!" Melodia sprințară a acordeonului m-a lămurit că tinerii dansatori repetă jocul „Ca la Breaza".

Am părăsit școala profesională „Grivița Roșie" cu convingerea că formele activității extrașcolare pentru folosirea rodnică a timpului liber al ucenicilor vor căpăta aci, în scurt timp, o și mai mare dezvoltare. Garanție în această privință stau strădaniile unite, încununate de succes, ale cadrelor didactice și organizației U.T.M.

I. MOSCU

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

În legătură cu studierea științelor social-politice în învățămîntul profesional

În vederea îmbunătățirii predării cunoștințelor social-politice în învățămîntul profesional, se fac următoarele precizări:

— Începînd cu trimestrul II din acest an școlar, în penultimul an de ucenicie — anul I de la meseriile pe 2 ani și anul II de la meseriile pe 3 ani — se vor preda cunoștințe elementare de socialism științific, care vor cuprinde: noțiuni în legătură cu dezvoltarea societății în decursul istoriei, noțiuni despre lupta clasei muncitoare din Romînia pînă la 23 August 1944, despre construirea socialismului în R.P.R. sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, noțiuni despre dezvoltarea culturii socialiste și științei în țara noastră etc.

— În ultimul an de ucenicie — anul III de la meseriile pe 3 ani și anul II de la meseriile pe 2 ani — se vor preda în continuare elemente de economie politică, punîndu-se accentul pe economia modului de producție socialist, în special pe problemele de economie concretă.

Programele școlare corespunzătoare vor fi trimise în școli pînă la începerea trimestrului II.

Cum își vor petrece vacanța de iarnă pionierii și școlarii

În timpul vacanței de iarnă a elevilor din școlile elementare, medii, pedagogice, profesionale, agricole, de meserii și tehnice de maiștri — care va avea loc între 28 decembrie 1958 și 12 ianuarie 1959 — organele sindicale, de învățămînt și U.T.M. vor organiza o bogată activitate cultural-artistică, sportivă și obștească, prilej de educare și recreare a tineretului școlar.

În școli, cluburi, colțuri roșii, case de pionieri vor avea loc serbări și diverse manifestări culturale și sportive. Se vor organiza excursii și vizite la monumente și locuri istorice, muzee, expoziții, întreprinderi industriale și unități agricole, instituții de artă și cultură. Vor avea loc întîlniri ale elevilor cu muncitori fruntași, artiști, scriitori, activiști pe tărîmul artei și culturii.

Elevii și pionierii din școlile medii vor lua parte la tradiționalul carnaval.

Copiii vor putea participa la Spartachiada pionierilor, inițiată de C.C. al U.T.M., U.C.F.S. și Ministerul Învățămîntului și Culturii. La cinematografele sindicale și sătești se va desfășura în timpul vacanței de iarnă „Festivalul filmului pentru copii". În școli și cluburi, prin expoziții, panouri, gazete de perete, vor fi popularizate realizările obținute de copii în atelierele școlare. Pentru copiii între 3 și 14 ani vor avea loc în perioada dintre 29 decembrie 1958 și 12 ianuarie 1959, în cadrul cluburilor, colțurilor roșii, caselor de pionieri sau școlilor, serbări ale pomului de iarnă. La aceste serbări își vor da concursul și echipe artistice de amatori ale sindicatelor, precum și artiști profesioniști.

Comitetele regionale U.T.M., secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale, cu sprijinul consiliilor sindicale regionale, vor organiza, cu posibilități locale, tabere de iarnă pentru pionieri, elevi și instructori de pionieri.

Consfătuirile anuale ale educatoarelor

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat de curînd instrucțiuni privind organizarea și desfășurarea consfătuirilor cadrelor didactice din învățămîntul preșcolar, consfătuiri care vor avea loc în zilele de 28 și 29 martie 1959.

În instrucțiuni se arată că aceste consfătuiri se vor desfășura pe regiuni. La ele vor participa delegate ale educatoarelor, în proporție de 60%. Dacă numărul educatoarelor care urmează să participe la consfătuiri este mai mare de 150, se vor fixa două centre pe regiune, secția de învățămînt regională asigurînd îndrumarea și controlul ambelor centre.

În prima zi a consfătuirilor se va prezenta o informare asupra felului cum au fost traduse în viață rezoluțiile consfătuirilor din aprilie 1958. De asemenea, se va prezenta un referat cu tema „Jocul didactic — mijloc de educare și instruire a copiilor de vîrstă preșcolară" și se vor purta discuții pe marginea lui.

În cea de a doua zi se vor prezenta patru planuri de activități (pentru fiecare grupă — inclusiv pentru grupa combinată — cîte un plan).

Acolo unde grădinițele de copii își desfășoară activitatea pe grupe de vîrstă, lucrările se vor ține pe secții.

Concluziile vor fi trase în ședința plenară, de către șeful secției de învățămînt și cultură, care va conduce întreaga consfătuire.

Filme pentru copii și tineret

Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi, în luna decembrie, următoarele filme: Nepoții gornistului, Răsare soarele, Omul cu arma, Rița, Circul Slavia, Măgărușul Magdanei, Balada Siberiei, Un nou număr de atracție, Ciulinii Bărăganului, Călătorie peste trei mări, Inimă de oțel, O lecție a istoriei, Fiii munților, Vocația, Poetul, O vară neobișnuită.

Pentru elevii claselor VIII—XI se mai recomandă a fi vizionate filmele: O scrisoare pierdută, S-au cunoscut cu toții, Fata căpitanului, Jan Husz, Roma, oraș deschis.

De asemenea, se recomandă a fi vizionate filmele pentru copii din cadrul „Festivalului filmului pentru sate" și cele prezentate în cinstea zilei de 30 decembrie 1958.

Din dragoste pentru copii

(Urmare din pag. 1)

Am făcut cunoștință și cu oamenii — ca să spun așa, obișnuiți — care lucrează în școală, cu oamenii despre care nu se vorbește atît de mult la regiune și despre care poate nici ziarele nu au scris vreodată. Cu oameni care, cu toate acestea, își au partea lor de contribuție la buna educare a elevilor, la statornicirea atmosferei sănătoase de muncă creatoare ce se simte încă de cum intri în școală. Așa este și tînăra învățătoare Umeiran Beșir, care are în învățămînt o vechime aproape egală cu vechimea în școală a copiilor de a căror instruire și educare se ocupă. Organizația de tineret i-a încredințat sarcina de instructoare superioară de pionieri. Este o sarcină pe care ea a primit-o cu drag și pe care o îndeplinește cu prisosință. În îndrumarea activității pionierilor U. Beșir are destul de multă experiență, căci munca de instructoare de pionieri o duce încă de cînd era elevă. Despre realizările pionierilor din școala tătară îți vorbește cu căldură. Și ele nu sînt puține: fier vechi strîns prin munca voluntară, acțiuni de înfrumusețare a claselor, o echipă de dansuri bine pregătită...

— Vă amintiți? Colectivul nostru de dansatori a primit mențiune la concursul interșcolar artistic ce a avut loc în fața pe țară, la București, cu cîteva luni în urmă. Succesul micilor artiști — ne spune învățătoarea utemistă — a cimentat și mai mult prietenia dintre copiii pe care îi educăm, a dat mai multă trăinicie și forță colectivului de școlari și profesori din unitatea noastră.

Poate că tînăra și deci neexperimentata învățătoare Umeiran Beșir nu are încă rezultatele la clasă pe care le obțin Ali Zișan sau Ali Nurvet. Dar are dorința de a se face folositoare copiilor și școlii în care lucrează. Și acest lucru nu este lipsit de importanță.

Pe cît se vede, la școala elementară cu limba de predare tătară din Medgidia este vorba de un colectiv harnic, condus de un director tot pe atît de harnic și priceput. Un colectiv în care fiecare vrea să dedice școlii cît mai multe realizări obținute după priceperea și capacitatea sa.

Se înțelege atunci pentru ce școala este considerată ca una din cele mai bune dintre unitățile de învățămînt în limbile minorităților naționale din regiunea Constanța.

O PROBLEMĂ ACTUALĂ

Lucrările practice de încheiere a trimestrului

Subiectele lucrărilor practice de încheiere a trimestrului au fost stabilite la școala noastră într-o ședință a consiliului pedagogic. În fixarea lor s-a urmărit ca ele să corespundă nivelului de pregătire al ucenicilor, să se bazeze, pe cît posibil, pe temele principale studiate în decursul primului trimestru, să constituie lucrări utile producției, superioare celor executate anterior, și să stimuleze interesul ucenicilor.

Lucrările alese pentru ucenicii anului I fac parte din grupul celor cuprinse în tabloul alcătuit încă de la începutul anului școlar de conducerea școlii, în colaborare cu specialiștii întreprinderii „Boleslaw Bierut". Principiul de bază a fost ca aceste lucrări să fie axate pe profilul întreprinderii tutelare.

Întreprinderii „Boleslaw Bierut" îi este specifică producția de laminate. Deoarece ucenicii-lăcătuși din anul I nu pot executa astfel de lucrări, conducerea întreprinderii a comandat școlii unele scule și unelte care îi erau necesare — ciocane, șurubelnițe, compase, manivele pentru rotirea tarodului, clești ascuțiți, foarfeci pentru tablă etc. Dintre aceste lucrări, ucenicii lăcătuși ai anului I au executat pînă acum ciocane de 0,300 kg, compase, suporturi de metal pentru șervețele, corpuri manivelă pentru rotirea tarodului și echere. Astfel ei au putut trece de la perioada de inițiere la cea de specializare.

Ținînd seama de toate aceste condiții, am stabilit ca în cadrul lucrărilor de control o grupă de ucenici să execute compasul de trasaj cu cursor, iar o altă grupă de ucenici un clește ascuțit. Ambele sînt lucrări complexe, utile întreprinderii și, totodată, sintetizează deprinderile căpătate de ucenici în trimestrul I.

Trecînd la pregătirea lucrărilor practice în atelierul-școală am asigurat din timp documentația tehnică necesară, pentru ca ucenicii să cunoască toate fazele prin care piesele vor trece succesiv în timpul executării lor. În afară de aceasta m-am ocupat de organizarea minuțioasă a locului de muncă al ucenicilor, completînd fiecare trusă individuală cu sculele necesare.

După toate acestea, am trecut la normarea lucrărilor. În stabilirea normelor m-am orientat după faptul că, deși operațiile necesare lucrărilor le sînt cunoscute ucenicilor, lucrările propriu zise sînt noi pentru ei și mai dificile decît cele executate anterior. Ca bază am folosit norma din întreprindere, cu aplicarea coeficientului de multiplicare cel mai scăzut al perioadei de încheiere a trimestrului, respectiv 3. Socotesc că acesta corespunde atît nivelului de pregătire al ucenicilor cît și utilajului din atelierele-școală.

În aprecierea și notarea lucrărilor voi ține seamă, în primul rînd, de calitatea execuției, de precizia față de toleranțele admise, de gradul de finisare. De abia după selecționarea pieselor de calitate le voi aprecia pe acestea, în funcție de durata execuției. Deci o lucrare rebutată sau care mai trebuie lucrată pînă la finisare va primi o notă mică, chiar dacă a fost executată într-un timp mai scurt decît cel prevăzut. Aceasta le va arăta ucenicilor că trebuie să ocolească lucrul de mîntuială, goana după cantitate în detrimentul calității.

ION PÎRVU
maistru-instructor la școala profesională „Boleslaw Bierut"

În curînd, ucenicele din anul I vor da primele lor lucrări de control pentru sfîrșit de trimestru. Mă străduiesc să pregătesc cît mai bine aceste lucrări, a căror efectuare trebuie să contribuie la consolidarea și fixarea trainică a deprinderilor pe care le-au căpătat ucenicele mele pînă acum.

Am ales ca temă pentru lucrarea de control „bieul și aplicarea lui", care însumează în mare măsură operațiile de cusut manuale și mecanice predate în primul trimestru. Socotesc că această lucrare este utilă atît ucenicelor din școala profesională, care vor lucra în mari unități mecanizate de producție, cît și elevelor din secțiile de croitorie ale școlilor de meserii, pregătite pentru a executa, în special, lucrări manuale.

Lucrarea de control pe care am ales-o necesită cunoașterea operațiilor predate în patru dintre cele mai însemnate lecții practice parcurse în timpul trimestrului I. În primul rînd, prin această lucrare se verifică în ce măsură și-au însușit ucenicele tehnica de minuire a foarfecii pentru executarea tăierii bieului, în așa fel încît acesta să reprezinte într-adevăr o linie dreaptă, trasată în diagonala unui pătrat format de materialul în lucru. Următoarele trei operații sînt cusături, în executarea cărora lucrul manual alternează cu cel mecanic. Astfel, însăilatul bieului pe material, întorsul și cusutul bieului pe dos (operațiile 2 și 4) sînt operații care se execută manual. Între acestea este intercalată o lucrare mecanică, executată la mașina de cusut: cusutul bieului cu punctul de tighel.

Socotesc că alegerea bieului ca lucrare de control este indicată și prin faptul că tăierea acestuia reprezintă prima din șirul deprinderilor necesare executării unei croieli corecte, iar lucrarea, în totalitatea ei, are numeroase utilizări.

Din varietatea de utilizări a bieului am ales pentru lucrarea de control executarea acestuia la șorțulețele pentru copii. Șorțulețele reprezintă aplicări ale bieului atît în scop practic, cît și estetic.

Pornind de la obiectivele pe care le urmăresc în executarea lucrării am stabilit și criteriile de notare. Nota maximă o voi acorda ucenicelor care, după ce au executat perfect tăierea bieului, l-au aplicat corect, printr-o cusătură dreaptă, egală și uniformă, și au lucrat cu simț estetic cusătura ornamentală. Pornind de la aceste exigențe maxime voi aprecia lucrările cu unele mici greșeli de execuție cu notele 9, 8 și 7. Nota 9 o voi acorda numai unei lucrări foarte bune, la care, din cauza grabei la predare, au mai scăpat pe față 2—3 fire vizibile. Notele 5 și 6 vor fi acordate lucrărilor cu greșeli mai mari de execuție — lipsa de grijă în cusături, slabă prezentare estetică etc. În orice caz, o condiție de bază pentru acordarea notei de trecere este ca lucrarea să poată fi folosită, să nu fie complet greșită.

Pentru reușita probei de control și executarea în bune condiții a majorității lucrărilor nu mă voi limita numai la aprecierea finală a obiectelor, ci voi urmări activitatea ucenicelor în tot cursul lucrului, atrăgîndu-le atenția — atunci cînd va fi necesar — asupra unor execuții incorecte. În felul acesta am certitudinea executării unor lucrări de calitate.

N. COTEANU
maistră-instructoare în atelierul de confecții al școlii profesionale Tehno-metal

Cuvîntarea tovarășului ATANASE JOJA

(Urmare din pag. 1)

portante și în fața școlii, mai ales a școlii din mediul sătesc, ai cărei absolvenți vor constitui marea masă a muncitorilor din agricultura noastră socialistă. S-au introdus în clasele V—VII cunoștințele agricole și lucrările practice agricole, care vor pregăti pe elevi pentru a putea munci pe ogoarele patriei, unde pătrunde știința și tehnica înaintată. În același scop, în anul acesta a fost mult lărgită rețeaua școlilor agricole de pe lîngă sfaturile populare, al căror număr a crescut de la 8 la 95, în afara celor 175 școli profesionale agricole din sistemul Ministerului Agriculturii.

Expunerea făcută de tov. Gh. Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 în legătură cu sarcinile planului de stat în vederea dezvoltării economiei naționale pe calea socialismului pune sarcini de și mai mare răspundere în fața școlii, care pregătește cadre de muncitori, de tehnicieni pentru industrie, agricultură, construcții, transporturi, comerț, pentru toate ramurile economiei noastre naționale. Măsurile pe care le va lua ministerul în acest sens trebuie să fie intens susținute de inițiativa și de munca creatoare a tuturor slujitorilor școlii, să fie sprijinite cu toată căldura de organele locale, de întreprinderile industriale și agricole, deoarece pregătirea și educarea tineretului nostru este o cauză a întregului popor.

Rolul cel mai important în această acțiune nobilă și de răspundere revine însă învățătorilor și profesorilor. De pregătirea cadrelor didactice, de nivelul lor ideologico-politic, de devotamentul lor pentru cauza școlii și a poporului muncitor depinde viitorul tinerei noastre generații. Ținînd seama de marea lor misiune în statul nostru de democrație populară, cadrele didactice s-au bucurat permanent de grija partidului și guvernului, de stima întregului popor. Sînt cunoscute măsurile luate de partidul și de statul nostru pentru a îmbunătăți condițiile lor de muncă și de trai. În prezent se caută și alte forme care să stimuleze și mai mult cadrele didactice în vederea ridicării pregătirii lor profesionale, politice și măiestriei lor pedagogice.

O mare contribuție la ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al învățătorilor și profesorilor au adus-o cursurile de perfecționare ideologică și profesională, în care au fost cuprinse în ultimii patru ani peste 60.000 de cadre didactice. Măsurile luate anul acesta în vederea organizării învățămîntului politic pentru toate cadrele didactice constituie un puternic sprijin care se dă tuturor educatorilor noștri ca să poată pune tot mai mult școala și educația tinerelor generații în slujba cauzei construirii socialismului.

La Congresul învățătorilor din R.P.R., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat:

„Noi, comuniștii, luptăm pentru a făuri fericirea pe pămînt. În activitatea noastră ne întemeiem pe cunoașterea legilor naturii și societății și ne călăuzim de ele în interesul fericirii și bunei stări a oamenilor muncii.

Drumul pe care sînt chemați să meargă învățătorii — și, în general, intelectualii devotați poporului — este drumul participării active la făurirea acestei vieți fericite pe care ne-o aduce construirea socialismului în patria noastră".

Acesta este drumul nostru și pe acest drum mergem înainte. Trebuie să mobilizăm toate forțele vii ale poporului nostru pentru a făuri societatea socialistă în țara noastră.

Urez elevilor care vor studia în acest măreț local de învățămînt succes deplin în însușirea cunoștințelor care vor face din ei oameni utili construirii socialismului.

Cer cadrelor didactice să depună toate eforturile, să-și sporească măiestria pedagogică pentru a educa pe școlari în spiritul dragostei nețărmurite față de patria socialistă, în spiritul învățăturii atotbiruitoare a marxism-leninismului.

VIAȚA DE PARTID

Un prețios îndreptar în muncă

Cunoașterea aprofundată de către toți salariații a documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 26—28 noiembrie a.c. preocupă în mod deosebit biroul organizației de partid de la școala medie „I. L. Caragiale" din Capitală.

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la recenta Plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn a fost citită cu viu interes de către pedagogii din școală. Pentru a-i ajuta pe învățători și profesori, ca și pe salariații din personalul administrativ și funcționăresc să aprofundeze și să înțeleagă pe deplin problemele desprinse din documente, agitatorii — îndrumați de biroul organizației de bază — poartă discuții cu ei în legătură cu aceste probleme.

Cu ajutorul comuniștilor din conducerea școlii, organizația de partid a îndrumat pe diriginți să arate școlarilor importanța Plenarei C.C. al P.M.R. și a inițiat unele expuneri pentru elevi pe teme inspirate de documente. O asemenea expunere, pe tema respectului față de avutul obștesc, a avut loc în ziua de 11 decembrie a.c. și a fost ținută de tov. prof. Virgil Bogdan în fața elevilor de la clasele a VI-a.

Biroul organizației de bază din școală a hotărît ca în zilele ce urmează să convoace o adunare deschisă de partid, în cadrul căreia tov. Gheorghe Soroiu, secretarul organizației de partid, va face o expunere pe marginea documentelor și se vor discuta sarcinile ce decurg din acestea pentru toți cei ce muncesc în școală în fiecare sector de activitate.

Sudierea și discutarea problemelor cuprinse în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, inițiate de organizația de partid, îi vor ajuta pe comuniștii, utemiștii și sindicaliștii din școala medie „I. L. Caragiale" să vină cu propuneri concrete de îmbunătățire atît a muncii didactice, cît și a celei administrative.

★

În zilele acestea, din inițiativa organizațiilor de partid, la școala medie „V. Alecsandri" și la școala elementară de 7 ani nr. 11 din orașul Iași s-au organizat ședințe cu toți salariații în care au fost făcute expuneri în legătură cu documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie a.c. Expunerile au fost urmate de discuții în care pedagogii și-au manifestat satisfacția față de succesele obținute de poporul nostru în construcția socialistă și au scos în evidență sarcinile ce decurg din documentele Plenarei pentru toți cei ce muncesc în școlile respective.

Grijă pentru conținut

O preocupare intensă pentru conținutul învățămîntului politic există în regiunea Craiova, unde o bună parte din lecțiile ținute în cadrul învățămîntului de partid pentru cadrele didactice sînt expuse de activiști de partid. Bunăoară, tov. Ion Gugu, activist la comitetul regional P.M.R. Craiova, a ținut nu de mult, în fața pedagogilor din raionul Amaradia, lecția „Marxism-leninismul, teoria revoluționară a proletariatului. Învățătura marxist-leninistă — baza teoretică a politicii Partidului Muncitoresc Romîn".

Nivelul ridicat al prelegerii a făcut ca ea să fie ascultată cu un deosebit interes de către toți cei 200 de învățători și profesori prezenți în ziua respectivă la învățămîntul de partid.

Fiecare lecție se desfășoară așa cum a fost pregătită

Pentru ca rezultatele predării să fie cît mai rodnice, se impune ca profesorii să respecte cu seriozitate și simț de răspundere cerințele organizării metodice a fiecărei lecții în parte.

Se întîmplă însă ca unii profesori, care consideră că au suficientă experiență la catedră, să nu acorde aceeași importanță pregătirii tuturor lecțiilor. O asemenea atitudine se manifestă, din păcate, chiar la unii profesori buni — și tocmai aceasta este cauza pentru care se întîmplă ca și acești profesori să țină cîteodată lecții nesatisfăcătoare, cu o valoare mult mai scăzută decît alte lecții ținute de ei în aceleași condiții. Că lucrurile stau așa o dovedesc două lecții ținute în aceeași zi, la aceeași școală, de tovarășa Valeria Mihăilă, profesoară de fizică la școala medie nr. 2 „M. Eminescu" din Buzău.

Prima dintre aceste lecții, ținută la clasa a VII-a, a fost bine pregătită și s-a desfășurat, de aceea, cu rezultate mulțumitoare. În cadrul ei, paralel cu verificarea cunoștințelor privitoare la dispersia luminii, profesoara a recapitulat cu elevii și tema „Ochiul și vederea". Atît la verificare cît și la recapitulare, întrebările au fost adresate de cele mai multe ori raționamentului logic al elevilor. Răspunsurile acestora au dovedit că ei cunosc bine materia studiată și că înțeleg fenomenele fizice.

Fenomenul dispersiei a fost demonstrat cu ajutorul unor prisme și intuit de toată clasa. Elevii au făcut legătura între analiza și sinteza chimică pe de o parte și analiza și sinteza luminii pe de altă parte, aplicînd cu pricepere cunoștințele de matematică. Ei au minuit corect aparatele și au descris amănunțit și exact planșele și mulajele prezentate. De asemenea au vorbit cu pricepere despre aplicațiile dispersiei în viața de toate zilele.

Trecînd la lecția nouă, profesoara a dat elevilor primele noțiuni despre electricitate. Vorbind pe scurt despre istoricul apariției și dezvoltării electricității, ea nu a uitat să atragă atenția elevilor asupra unor explicații neștiințifice ale fenomenelor naturale prin influența misticismului și să le arate cum trebuie combătute acestea.

Electrizarea prin frecare a fost demonstrată cu ajutorul unui bogat material didactic. În largă măsură au fost folosite și schițele la tablă.

Încadrîndu-se foarte bine în timp, profesoara a asigurat fixarea cunoștințelor și a dat elevilor o schemă ajutătoare pentru viitoarea temă recapitulativă.

Întreaga lecție a dovedit că tovarășa Mihăilă s-a pregătit cu seriozitate pentru predare, că fiecare verigă a lecției a fost chibzuită de ea în amănunțime.

Nu la fel s-au petrecut însă lucrurile la lecția de recapitulare a temei „Mișcări oscilatorii", ținută de aceeași profesoară la clasa a XI-a.

Era firesc ca lecția să înceapă cu definirea mișcării oscilatorii. Profesoara n-a cerut însă această definiție, după cum n-a cerut nici definițiile mărimilor ce caracterizează mișcarea oscilatorie.

Exemplificînd mișcările oscilatorii din electricitate, elevele au descris amănunțit butelia de Leyda. Formula capacității acesteia n-a fost cunoscută însă decît de o singură elevă. Totuși, profesoara n-a stăruit suficient asupra acestui fapt. Ar fi fost necesar de asemenea ca ea să le ceară elevelor să arate în ce măsură folosește formula la determinarea capacității buteliei de Leyda, ea fiind aplicată unui condensator plan, după cum era necesară și o interpretare a relațiilor între mărimile caracteristice unui condensator. Aceasta ar fi ușurat mult răspunsul la întrebarea profesoarei: „Ce se întîmplă la rotirea butonului aparatului de radio?" — întrebare pe care a pus-o după ce elevele au definit și alcătuit practic un circuit oscilant închis, pe care l-au reprezentat schematic la tablă. Deoarece întrebarea nu indica precis despre care buton al aparatului era vorba, elevele și-au dat seama la ce se referă profesoara abia cînd a fost scrisă pe tablă formula ce dă lungimea de undă. Dacă tovarășa Mihăilă le-ar fi cerut să se oprească asupra relațiilor de proporționalitate dintre lungimea de undă, frecvență, capacitate și suprafață, desigur că ele ar fi înțeles mai bine fenomenul petrecut la rotirea butonului și ar fi dat un răspuns mai cuprinzător.

În încheierea lecției s-a vorbit despre rolul unor piese ale aparatului de radio — postul de recepție, microfonul, lămpile cu doi și trei electrozi — și s-a arătat întrebuințarea undelor electromagnetice în radiofonie și telegrafie.

Datorită faptului că subiectul ales era mult prea vast, lecția de recapitulare nu a putut prilejui o sistematizare serioasă a cunoștințelor elevelor asupra mișcării oscilatorii La aceasta a contribuit și faptul că, deși pe parcurs s-au făcut unele clasificări, nu s-a întocmit pe tablă o schemă a temei, în care problemele cuprinse în ea să fie trecute în succesiunea lor logică.

Este pozitiv faptul că lecția s-a desfășurat în laborator, ceea ce a dat elevelor posibilitatea să folosească mult material didactic. În decursul recapitulării însă nu li s-a cerut decît în mică măsură să se refere la lucrările de laborator efectuate în legătură cu tema dată, în ordinea succesiunii lor.

Elevele care au răspuns — puține la număr — au dovedit în general o pregătire bună. Este o greșeală însă faptul că profesoara n-a antrenat la răspunsuri întreaga clasă. Se impunea de asemenea ca, la sfîrșitul lecției, să se facă o scurtă caracterizare a cunoștințelor constatate la eleve și să se arate ce au ele de făcut în viitor pentru a-și îmbunătăți pregătirea. Deși s-au obținut date suficiente pentru aprecierea cunoștințelor elevelor ce au dat răspunsuri, profesoara nu a pus nici o notă.

Desfășurarea lecției a scos clar în evidență lipsa unei pregătiri amănunțite în vederea desfășurării ei. De aceea, profesoara s-a oprit de cele mai multe ori asupra unor chestiuni mărunte, cum ar fi definirea sunetului și a calităților lui, alcătuirea și întrebuințarea sonometrului etc., pierzînd din vedere probleme esențiale ale temei, ca definirea mișcării oscilatorii și a mărimilor caracteristice ei, a mișcării ondulatorii, a proprietăților generale ale undelor sau considerarea celor mai specifice exemple de mișcări oscilatorii.

Lecțiile ținute de tovarășa Mihăilă subliniază o dată mai mult necesitatea pregătirii permanente a profesorului pentru fiecare lecție, indiferent de numărul anilor de cînd lucrează în școală. Lecțiile de recapitulare, îndeosebi — pe care mulți profesori sînt înclinați să le privească cu ușurință, socotind că de pregătirea predării cunoștințelor pe care le cuprind acestea s-au ocupat la dimpul respectiv — trebuie pregătite cu toată grija, deoarece ocupă un loc foarte important în procesul de învățămînt.

M. GANEA

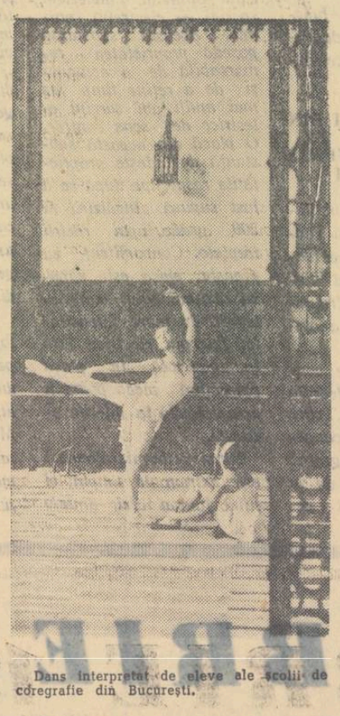

Dans interpretat de elevele ale școlii de coregrafie din București.

O oră de curs la școala agricolă din comuna Săpunari, raionul Lehliu

Pe marginea unor lecții de cunoștințe agricole

La școala de 7 ani din comuna Budești, raionul Oltenița, se acordă importanță înarmării elevilor cu cunoștințe agricole.

Conștienți de faptul că lecțiile predate în clasă la cursul de cunoștințe agricole sînt un element principal în procesul de pregătire a elevilor pentru munca în agricultură, profesorii de specialitate de la școala din Budești se străduiesc să predea aceste lecții la un nivel ridicat, să le asigure un conținut bogat, riguros științific. Din păcate, însă, lecțiile lor au un caracter prea teoretic și sînt insuficient legate de condițiile locale.

Acest lucru se explică în mare măsură prin faptul că se abuzează în predare de metoda expozitivă, care îi împinge pe profesori să se mențină pe linia unor considerații teoretice și de principii generale, fără să se bazeze pe cunoștințele anterioare ale elevilor și fără a folosi exemple concrete din situațiile mutiple pe care le oferă condițiile locale, cunoscute de elevi din experiența agricolă a părinților lor.

Astfel, la lecția recapitulativă despre îngrășăminte nu s-au arătat îngrășămintele organice și chimice indicate a fi folosite pe solurile din regiunea respectivă. Elevii au fost interogați numai despre îngrășăminte în general, fără să li se ceară să vorbească despre felul cum se folosesc ele. La fel s-a procedat și la lecția despre lucrările solului, în care nu li s-a arătat elevilor ce anume lucrări trebuie să se execute pe terenurile specifice Budeștiului.

De asemenea, s-a constatat o foarte slabă folosire a materialului didactic. De exemplu, la lecția despre condițiile de încolțire a semințelor și despre pregătirea seminței pentru semănat nu s-a folosit nici un fel de material didactic. Profesorul ar fi putut însă ușor să pregătească din vreme, pentru această lecție, probe de semințe de diferite calități și probe de semințe încolțite, spre a analiza, împreună cu elevii, puterea lor germinativă. Totodată, el ar fi trebuit să prezinte elevilor balanțe pentru aflarea greutății hectolitrice, semințe selecționate și semințe locale sănătoase și bolnave etc.

La lecție nu s-au efectuat nici un fel de lucrări practice, deși ar fi fost foarte indicate lucrări ca alegerea corpurilor străine din mai multe probe de sămînță și aflarea procentului de corpuri străine prin cîntărire, aflarea greutății hectolitrice a acestor probe, prepararea soluției de sulfat de cupru sau de formalină și tratarea semințelor.

La lecții nu se trag, în încheiere, învățăminte practice concrete.

Este limpede că astfel de lecții desprinse de aplicarea practică și de învățămintele ce se pot trage pentru victoria oamenilor muncii din agricultură în obținerea de recolte cît mai ridicate nu pot contribui la îndeplinirea scopului predării cunoștințelor agricole în școala de cultură generală.

Caracterul teoretic al lecțiilor ținute la școala din Budești în cadrul cursului de cunoștințe agricole se explică și prin faptul că școala nu ține o legătură strînsă cu organele agricole locale sau raionale, că nu folosește ajutorul pe care l-ar putea primi din partea acestora atît în procurarea de materiale și utilaje agricole, cît și prin indicații pe linia adaptării programei la problemele esențiale ale agriculturii locale.

În vederea asigurării unui nivel corespunzător al predării cunoștințelor agricole și pentru a realiza îmbinarea teoriei cu practica, conducerea școlii și profesorii de specialitate s-au îngrijit de înzestrarea laboratorului școlii cu materialul didactic necesar, de amenajarea lotului școlar, de procurarea unora dintre uneltele agricole necesare, de efectuarea lucrărilor practice de laborator în perioada de toamnă și iarnă și de predarea lecțiilor teoretice în conformitate cu prevederile programei.

Astfel, în ceea ce privește materialul didactic școala a reușit să realizeze o colecție de probe de sol, de mostre cu elementele alcătuitoare ale solului, de mostre de îngrășăminte chimice etc. Se remarcă îndeosebi frumoasa colecție de semințe prezentată sub forma unui tablou intuitiv în care, lîngă mostra de semințe, se află desenată și planta respectivă. Este în curs de întocmire o planșă cu tipuri de asolamente, unde diferitele culturi sînt reprezentate prin semințele respective, lipite în spațiul ce reprezintă parcelele asolamentului.

Se observă însă o preocupare slabă în ceea ce privește stringerea materialului intuitiv reprezentativ pentru condițiile locale. De exemplu, colecția de roci din care s-a format solul arabil este veche și a fost adusă din munții Apuseni. De asemenea, nu s-au procurat profile de sol caracteristice regiunii de cîmpie din care face parte comuna Budești.

Lotul experimental al școlii din Budești are o suprafață de 3000 m.p. și este situat în apropierea școlii. Bine împrejmuit cu gard de scînduri, lotul este împărțit judicios în parcele și cultivat cu o colecție întreagă de plante agricole, arbuști și pomi fructiferi. O pepinieră de specii forestiere va produce arborii necesari pentru plantarea șoselei din cuprinsul comunei.

Se prezintă frumos parcelele cu grîu de toamnă ale lotului, în care se experimentează metodele de semănat în rînduri simple și în rînduri încrucișate, precum și cultura grîului ramificat.

În vederea completării colecției de plante agricole de cîmp și de grădină, conducerea școlii a luat legătură cu „Agrosem"-ul din localitate, care va da școlii o serie de semințe spre a fi cultivate pe lotul școlar. De asemenea, s-a făcut un schimb de semințe cu o școală din regiunea Oradea, de unde s-au căpătat semințe de lupin, plantă cultivată în acea regiune, trimițîndu-se în schimb semințe de bumbac cultivat în zona Budeștiului.

În ultimul an au început să se execute importante lucrări de asanare a luncii Dîmboviței, în care se află și terenurile agricole ale comunei Budești. În scopul adaptării practicii agricole la specificul condițiilor locale, conducerea școlii a făcut intervențiile necesare pe lîngă sfatul popular pentru a i se atribui un lot de un hectar în lunca asanată.

O problemă nerezolvată încă pînă acum la școala din Budești este aceea a procurării materialului documentar și a folosirii lui rațională pentru predarea lecțiilor. Școala nu se preocupă să-și organizeze o bibliotecă de cărți agricole și nu s-a abonat la nici o revistă de specialitate. Astfel, profesorii nu prea au unde găsi elemente informative pentru a lega predarea cunoștințelor agricole de ultimele realizări din practica gospodăriilor agricole colective și de stat din țara noastră.

Școala din Budești a reușit într-un timp scurt să creeze unele condiții bune pentru predarea cunoștințelor agricole. Rămîne să-și îmbunătățească munca în privința legării cunoștințelor teoretice de aplicarea lor practică în condițiile concrete ale regiunii în care se află.

S. PETRE

Consfătuirea pedagogilor din școlile de artă

Direcția învățămîntului artistic din Ministerul Învățămîntului și Culturii a organizat în zilele de 8, 9 și 10 decembrie o consfătuire cu directorii și profesorii școlilor de artă din întreaga țară. În cadrul consfătuirii s-a analizat cum se realizează munca de instruire și educare în școlile elementare de artă și s-au arătat sarcinile de viitor ale acestor școli.

Referatele prezentate în cadrul consfătuirii de către profesori de la școlile de artă din Constanța, Orașul Stalin și Galați, în legătură cu organizarea procesului de învățămînt, educația comunistă a elevilor și alegerea repertoriilor au stîrnit mult interes și au fost urmate de discuții însuflețite.

De un real folos pentru îmbogățirea experienței cadrelor didactice au fost și lecțiile deschise organizate în cadrul consfătuirii la școala medie de muzică nr. 1 și la școala de artă plastică din București.

Consfătuirea directorilor și profesorilor din școlile elementare de artă a adus o însemnată contribuție la clarificarea multor probleme pe care le ridică această ramură a învățămîntului nostru.

Cum îi ascult pe elevi

Pregătirea ascultării elevilor constituie o parte integrantă din pregătirea lecției în ansamblu. Ținînd seama de acest lucru, în cadrul pregătirii pentru lecție stabilesc elevii pe care-i voi asculta, subiectele sau problemele din care va fi chestionat fiecare din ei, materialul didactic, schemele sau desenele ce vor fi folosite în ascultare, completările ce le voi face eventual.

De obicei, îmi propun să ascult pe elevii care au note puține sau nu au note de loc, acordînd prioritate celor cu note slabe. Cîte odată scot însă la lecție și elevi care au fost ascultați într-una din orele anterioare, pentru a verifica dacă ei se pregătesc pentru lecție zi de zi. O deosebită atenție acord, la verificarea cunoștințelor ca și în cadrul întregii activități din clasă, fiilor de muncitori, așa încît să asigur însușirea cît mai bună de către aceștia a cunoștințelor predate. Fără îndoială, atunci cînd împrejurările concrete ale lecției îmi arată că este necesar, ascult și elevi pe care nu i-am planificat dinainte pentru ascultare.

În cursul ascultării caut să verific în primul rînd cunoștințele din lecția curentă, fără a neglija, însă, nici cunoștințele predate anterior. Astfel, la ascultarea lecției despre ordinul ortopterelor am pus și o serie de întrebări referitoare la materia studiată în lecțiile precedente: caracteristicile înmulțirii coleopterelor, caracteristicile sistemului nervos la insecte, organele de circulație și de respirație ale acestora. Incursiunea în materia predată la lecții precedente este necesară pentru că permite stabilirea unor legături între cunoștințele noi și cele vechi și prilejuiește repetarea problemelor mai importante sau a chestiunilor mai slab însușite de elevi.

Desigur că verificarea cunoștințelor anterioare nu este totdeauna posibilă. Dacă lecția ce urmează a fi verificată necesită o discuție mai amplă sau apreciez că predarea lecției noi îmi va lua mai mult timp, mă limitez la ascultarea lecției curente. În asemenea împrejurări însă îmi notez chestiunile asupra cărora nu s-a insistat îndeajuns la ascultare, pentru a ține seama de ele la lecțiile de recapitulare.

La verificarea cunoștințelor folosesc îndeosebi două metode: ascultarea prin întrebări și expunerea pe baza unui subiect dat. Prima metodă o folosesc mai puțin — de obicei la elevii sau clasele care nu au încă deprinderea de a expune liber materialul. Treptat, caut să-i obișnuiesc însă și pe aceștia cu expunerea, care constituie metoda principală folosită în verificare.

În clasă, înainte de a trece la ascultare, cer mai întîi unui elev să arate care sînt principalele probleme asupra cărora urmează să ne oprim, pentru ca de la început elevii să aibă o privire de ansamblu asupra materialului ce va fi discutat. Așa de pildă, la ascultarea lecției „Sistemul nervos vegetativ" la clasa a X-a, elevii au arătat că în legătură cu această temă se vor opri îndeosebi asupra structurii sistemului nervos vegetativ și asupra structurii arcului reflex vegetativ.

De obicei nu comunic de la început toate subiectele elevilor care urmează să răspundă. Fac cunoscute aceste subiecte pe rînd, pentru ca toți elevii să participe la verificarea cunoștințelor din întreaga lecție.

O dată cu ascultarea elevului, verific întotdeauna maculatorul și caietul său de desen. Aceasta îmi dă posibilitatea să mă edific mai bine asupra pregătirii lui, asupra calităților și lipsurilor pe care le are.

O atenție deosebită acord în cursul ascultării exprimării elevilor și însușirii conștiente și corecte a termenilor științifici.

Completarea răspunsurilor și corectarea greșelilor o fac cu ajutorul elevilor. În felul acesta ascult, o dată cu elevii propuși pentru verificare, și alți elevi, antrenînd întreaga clasă la lecție.

În cursul ascultării caut să am o atitudine atentă față de elevi, să-i încurajez, să-i orientez prin întrebări ajutătoare. Totodată, manifest o deosebită exigență, cerîndu-le să dea răspunsuri complete și exacte, să explice lucrurile, pentru a dovedi că le-au înțeles și că nu le-au memorat mecanic.

Desigur că însușirea temeinică a cunoștințelor este determinată în mare măsură de nivelul predării, de eforturile pe care elevii le depun în munca lor independentă etc. Alături de acestea, un rol deosebit în asigurarea unui învățămînt de calitate îl au și mijloacele și procedeele folosite în verificarea cunoștințelor, exigența manifestată de profesor în pregătirea lui pentru ascultare, ca și în cursul ascultării elevilor.

Prof. AL. CALDARUȘ
Școala medie nr. 1 Brăila

CE SPUN CAIETELE

Deși neînsuflețite, caietele vorbesc. Vorbesc despre elevi, dar în aceeași măsură și despre cei care-i îndrumează — pedagogii.

Să vedem ce spun caietele și maculatoarele elevilor din clasele a III-a și a IV-a de la școala de 7 ani din comuna Ivești, raionul Liești.

Curate, învelite frumos, caietele și maculatoarele elevilor din clasa a III-a „B", la care predă tovarășa învățătoare Aurelia Ioniță, îți fac o impresie bună încă de la început. Nu același lucru se poate spune, însă, despre caietele elevilor din clasa a IV-a „B", care se remarcă prin neglijență.

Dar aceasta este doar cartea de vizită. Deschizînd caietele, se poate observa că, deși în majoritatea cazurilor temele — la toate clasele — sînt scrise frumos, elevii nu au deprinderi de muncă ordonată. În general, ei nu sînt obișnuiți să noteze data la care efectuează lucrarea pe caiet. Mai mult chiar, uneori trec la efectuarea temei fără să indice la ce se referă aceasta (analiza substantivelor sau adjectivelor, transformarea unor unități de măsură în altele etc.). Adesea se depășește linia de la marginea caietului sau se începe o temă imediat după alta, fără să se lase spațiul necesar între teme. Faptul că în caietele elevilor nu am întîlnit observații referitoare la asemenea aspecte denotă că învățătorii subestimează rolul pe care îl are efectuarea temelor în formarea deprinderilor de muncă ordonată.

Cercetînd mai îndeaproape caietele, se poate constata că la majoritatea claselor temele, exercițiile sau problemele sînt bine rezolvate, ceea ce dovedește o bună pregătire a elevilor de la clasele respective. Sînt însă și cazuri în care greșelile de conținut, de exprimare sau de ortografie abundă.

Mai grav este faptul că, de multe ori, asemenea greșeli stau liniștite în paginile caietelor, nederanjate de nimeni. Dacă la clasa a III-a „B" majoritatea temelor sînt corectate, la clasele a III-a „A" și a IV-a „B" intervenția creionului roșu al învățătorului pe caietele elevilor apare mai rar — sau chiar foarte rar. Un exemplu: într-un caiet de teme la matematică de la clasa a III-a „A", la care predă tovarășa învățătoare Natalia Fluture, dintr-un număr de aproximativ 90 de teme a fost corectată una singură.

Cu totul inadmisibilă este situația de la clasa a IV-a „B", la care temele nu au fost corectate de loc de la începutul anului. Faptul că tocmai în caietele elevilor de la această clasă — la care predă tovarășa învățătoare Irina Coman — am întîlnit cele mai multe și mai grave greșeli nu este întîmplător.

Corectarea temelor este nesatisfăcătoare nu numai cantitativ, ci și calitativ. Uneori, în urma creionului roșu care a parcurs tema se mai pot întîlni destule greșeli nesemnalate și necorectate de învățător. Astfel, la tema „În pădure", efectuată de un elev din clasa a IV-a „A" (temă notată pe caiet cu 9) au rămas necorectate de către învățătorul clasei, tovarășul Aurelian Cașu, o serie de greșeli destul de grave (*ma-m* dus, mai *mult* fete, vîrfurile se *indoia*). Asemenea situații se întîlnesc și la clasele a III-a „A" și a III-a „B".

Importanța pe care o are corectarea caietelor ne este ilustrată de comparația între două caiete de la clase diferite. Cercetînd caietul de teme la matematică aparținînd unui elev mediocru la învățătură din clasa a III-a „B" (clasă la care majoritatea temelor sînt corectate cu atenție) se poate constata că elevul, deși are unele deficiențe, reușește totuși să rezolve cu destulă pricepere problemele și exercițiile date pentru acasă. În schimb, la clasa a IV-a „B" (la care temele nu au fost de loc corectate), un elev notat în catalog la matematică cu 9 și 10 comite numeroase greșeli în efectuarea temelor. Majoritatea problemelor sînt greșit rezolvate, iar uneori se pot întîlni chiar grave greșeli de calcul (12,350 — 7 = 12,343; 180,3 — 36,7 = 144,6). Faptul că elevul răspunde bine în clasă (adică atunci cînd este orientat prin întrebări ajutătoare), dar comite greșeli atunci cînd lucrează singur dovedește că el nu are deprinderi de muncă independentă. Și nu are asemenea deprinderi pentru că nu a fost îndrumat în această direcție.

Am văzut ce arată caietele de teme. Să vedem acum ce spun maculatoarele. La clasa a IV-a „A" maculatoarele sînt cu totul neîngrijite. Notițele luate la limba romînă se amestecă cu cele luate la matematică, lipsesc data și titlul lecțiilor, nu sînt notate temele date pentru acasă etc.

În ceea ce privește clasele a III-a „A" și a IV-a „B", aici maculatoarele nu spun nimic, pentru că... nu există. După părerea tovarășei învățătoare Irina Coman, la clasele a III-a și a IV-a nici nu ar fi nevoie de maculatoare. Dar tot tovarășa Coman declară că, la clasa la care predă, elevii își notează pe scurt ideile lecțiilor, definițiile, temele pentru acasă. Unde notează ei toate acestea? După cum ne-a spus tovarășa Coman — pe diferite caiete vechi sau direct pe caietele de teme. Așadar, necesitatea de a lua notițe există. Atunci de ce n-ar fi folosite în acest scop maculatoarele, care permit elevilor să ia notițe în chip organizat?

Un caiet de teme sau un maculator are o existență efemeră. Viața lui durează o lună, două sau un trimestru, după care altul îi ia locul. Nu trebuie să pierdem din vedere, însă, că fiecare caiet închide în el o experiență ce stă la baza unor deprinderi de lungă durată, indispensabile în activitatea școlară ulterioară și, mai departe, în viață. Tocmai de aceea este necesar să acordăm atenția cuvenită caietelor, să procedăm astfel încît fiecare nou caiet folosit de elevi să constituie pentru ei un pas înainte în însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor.

I. ADRIAN

Activitate extrașcolară rodnică

În cadrul activității extrașcolare, elevii și elevele școlii pedagogice din Constanța dezbat cu mult interes o serie de probleme pe care vor trebui să le rezolve în viitoarea lor muncă de instruire și educare a copiilor. Faptul că la activitatea cercului de specialitate participă laolaltă elevi și eleve din ambele secții ale școlii — secția învățători și secția educatoare — face ca acestia să poată cunoaște din vreme atît problemele specifice muncii în grădinițele de copii, cît și ale muncii din școlile de patru ani.

La una dintre ședințele trecute ale cercului s-a prezentat un referat cu tema „Particularitățile și importanța muncii de educație fizică cu copiii preșcolari". Referatul a fost urmat de o lecție demonstrativă, pregătită și condusa cu multă îndemînare de una din elevele anului III — secția educatoare. Pentru luna decembrie, cercul a programat dezbaterea temei „Particularitățile muncii de educație fizică la clasele I—IV".

În planul de muncă al cercului sînt prevăzute și teme legate de educația patriotică a copiilor, de dezvoltarea vorbirii la copiii preșcolari și la copiii de vîrstă școlară mică etc.

Cunoașterea reciprocă a problemelor specifice muncii cu copiii în instituțiile preșcolare și în școlile de patru ani contribuie mult la buna pregătire a viitoarelor educatoare și a viitorilor învățători.

I. BADICA
Constanța

Ruinele amfiteatrului

De cîteva ori pe an, Colonia Ulpia Traiana Sarmizegetusa era aglomerată de populația din ținuturile vecine, venită să asiste la luptele și jocurile care țineau cîteva zile în șir.

Scenă din diafilmul „Sarmisegetuza".

Un auxiliar valoros al predării

PROIECȚIA foto-cinematografică

Proiecția fotocinematografică, una dintre cele mai noi forme intuitive aplicate în învățămînt, s-a impus în scurt timp ca un auxiliar valoros al predării. Conștienți de faptul că proiecțiile îi atrag pe elevi, le stimulează și le mărește puterea de concentrare, îi ajută să aprofundeze, să-și întărească și să-și sistematizeze cunoștințele, mulți profesori din școlile de cultură generală, profesionale și tehnice folosesc cu succes la lecții diascopul, epidiascopul, aparatul pentru proiecția de diafilme, de filme pe bandă îngustă și film normal. În numeroase locuri s-au creat colecții de filme, diafilme și diapozitive organizate pe discipline și lecții. Într-o serie de școli, cum sînt școala medie nr. 10 din Capitală, școala de meserii din Suceava și altele s-au înființat cercuri de fotografi amatori, conduse de profesori pricepuți în problemele fotografiei, care realizează fotografii și diapozitive ce sînt proiectate la lecții.

Studioul „Ion Creangă" și Intreprinderea de material didactic a Ministerului Învățămîntului și Culturii au produs în ultimii ani zeci de mii de exemplare de diafilme și diapozitive, pe aproape 120 de teme, care au îmbogățit materialul didactic al școlilor. Dintre lucrările realizate în ultimul timp în studiouri, diafilmele și diapozitivele „Figuri de electrotehnicieni", „Sarmisegetuza", „Activitatea practică în atelierul de tîmplărie și lăcătușărie" etc. s-au dovedit deosebit de folositoare în predarea lecțiilor și în activitățile din atelier. Cu rezultate bune este folosit diafilmul și în munca educativă. Realizate într-o formă atrăgătoare, diafilme pe teme ca: „Nu vă jucați cu focul", „Căsuța din pădure", „Doi iepurași" — pentru clasele I—IV, sau diafilmele „N. Grigorescu", „Plaiuri românești" etc. pentru școlile medii și profesionale, ajută cu eficacitate la educarea viitorilor constructori ai socialismului.

Cu toate acestea, numărul și tematica diafilmelor nu răspund încă în măsură corespunzătoare cerințelor școlilor. De exemplu, cele 30—40 de titluri cît însumează totalitatea diafilmelor destinate școlilor profesionale și tehnice nu pot satisface nici pe departe nevoile predării intuitive a principalelor obiecte în aceste școli. Pentru unele discipline cum sînt matematica, limbile străine, muzica, nu au fost realizate încă nici un fel de diafilme. Numeroși învățători cu care am stat de vorbă ne-au arătat că pentru lecțiile predate în clasele I—IV cu greu poți găsi vreun diafilm, cu toate că diafilme despre munca în fabrici și pe ogoare, despre plante și animale etc. ar fi de un neprețuit ajutor în predarea lecțiilor. Este de dorit totodată alcătuirea unei tematici mai cuprinzătoare în funcție de cerințele muncii educative.

Remarcînd calitatea științifică și literară a scenariilor, plastica și rezolvarea regizorală a celor mai multe diafilme, profesorii au totuși de imputat producătorilor imaginea uneori prea întunecată a acestora și faptul că textul este deseori ilizibil.

Numeroși profesori de științe naturale, de geografie etc. propun realizarea în culori a unor lucrări cu privire la faună, floră, demografie etc. — lucrări care pînă în prezent există numai în alb-negru, ceea ce micșorează valoarea lor intuitivă.

Pentru viitor se impune, de asemenea, o mai mare atenție la elaborarea scenariilor. Trebuie să se tindă spre o mai strictă respectare a nivelului cunoștințelor predate în școala de cultură generală, tehnică sau profesională, pentru a nu se mai întîmpla ceea ce s-a întîmplat cu un diafilm de anatomie destinat elevilor din școli medii care a fost inaccesibil acestor elevi, fiind folosit, de altfel, la cursurile predate în învățămîntul superior. Ar trebui ca scenariile să fie realizate astfel încît să cuprindă și lecții întregi, care să poată însoți integral expunerea profesorului.

Maiștrii și profesorii unor școli profesionale sînt nemulțumiți de faptul că unele texte ale diafilmelor nu respectă terminologia tehnică românească, stasurile și clasificările la mașini (de pildă, textele diafilmelor „Forjarea la cald" și „Protecția muncii în turnătorie").

Ar trebui să se ia măsuri și pentru îmbunătățirea aparatelor de proiecție. Provoacă multe greutăți cadrelor didactice faptul că unele piese ale acestor aparate, îndeosebi „mosoarele" pe care se înfășoară diafilmul, se defectează, ca și faptul că tocmai pentru acestea nu există piese de schimb.

Consiliile pedagogice și comisiile metodice din școli au datoria să se preocupe îndeaproape de lărgirea utilizării filmului, diafilmului și diapozitivului didactic în cadrul lecțiilor, să folosească experiența școlilor fruntașe în această privință.

AL. CRĂCEA

A apărut:

GAZETA MATEMATICA SI FIZICA

Seria A, nr. 11 — 1958

In sumar:

A. ROMAN: Observații cu privire la curbe paralele în sens larg.

W. KECS: Indicatoarea torsiunii geodezice și a curburii normale, precum și cîteva aplicații ale ei.

V. NADOLSCHI: Problema determinării elementelor geometrice ale unei orbite planetare din observații.

I. MAURER: Despre descompunerea ciclurilor.

** * * Manualele de aritmetică pentru clasele a V-a și a VI-a, de E. Rusu.*

** * * Manualele de geometrie pentru clasele a VI-a și a VII-a, de A Hollinger.*

VADIM NEAGA: Construirea aparatelor electrice de măsurat cu mijloacele școlilor medii.

GH. PISLARU: Un dispozitiv pentru a explica mișcarea pămîntului.

SPICUIRI; VIAȚA SOCIETĂȚII; VIAȚA ȘTIINȚIFICĂ; DATE ASTRONOMICE; PROBLEME

INFORMAȚIE

Cadrele didactice sînt anunțate că **pentru anul 1959 „Revista de pedagogie" se poate obține numai prin abonamente.** Costul unui abonament este de 30 lei pe un an (6 numere a 128 pagini fiecare).

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din instituții și de la sate, de către secțiile de difuzare a presei, precum și de către factorii și oficiile poștale.

Pentru a vă asigura în cele mai bune condiții colecția completă a „Revistei de pedagogie", faceți abonamente din vreme, pe termene lungi.

În scopul dezvoltării multilaterale a personalității

Despre reorganizarea învățămîntului sovietic

Sistemul de învățămînt din Uniunea Sovietică va fi reorganizat — această veste s-a răspîndit în întreaga lume. Pretutindeni oamenii școlii, părinții, cercurile largi ale opiniei publice vor să cunoască amănunte în legătură cu această reorganizare.

Iată ce răspund o serie de activiști sovietici la unele întrebări în legătură cu reorganizarea învățămîntului din U.R.S.S.

Evghenii Afanasenko
ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R.

INTREBARE: Care este scopul reorganizării învățămîntului sovietic?

RĂSPUNS: Vorbind pe scurt, esența reformei constă în îmbinarea învățămîntului de cultură generală cu munca productivă utilă societății.

De ce este necesar aceasta? Inainte de toate, pentru a pregăti tineretul pentru activitatea utilă societății, pentru a-l ajuta să-și determine în mod conștient vocația, locul în viață.

Dar aceasta nu este totul. Se știe că o însemnată parte a tineretului dorește să dobîndească o instrucțiune superioară. Pentru satisfacerea acestei dorințe, în U.R.S.S. au fost create largi posibilități. Fiecăruia îi este însă clar că un specialist bun devine mai ales acela care cunoaște bine procesul de producție. De aceea, îmbinarea învățămîntului general cu munca productivă permite să se îmbunătățească într-o măsură însemnată pregătirea în institute a unor specialiști de înaltă calificare.

Ce se va întîmpla însă cu acei elevi care dovedesc aptitudini reale pentru artă, pentru matematică, pentru fizică, pentru științele umaniste? In țara noastră funcționează școli speciale pentru copiii talentați în domeniul artei. Evident, rețeaua acestor școli va fi păstrată. După părerea noastră, însă, copiii talentați își vor putea dezvolta aptitudinile și în școala de masă. Astfel, pentru toți elevii, inclusiv pentru aceia care vor lucra în producție, vor exista toate posibilitățile ca să-și închine viața artei sau științelor teoretice.

Propunerile pentru reorganizarea învățămîntului sînt discutate în prezent amănunțit și în adîncime. In legătură cu aceasta se studiază și experiența acumulată pînă acum în ceea ce privește educația prin muncă a elevilor. Această experiență ajută, fără îndoială, să se ia măsuri juste cu privire la căile dezvoltării ulterioare a învățămîntului mediu.

Prof. Nikolai Goncearov
vicepreședinte al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

INTREBARE: Care este însemnătatea educației prin muncă pentru tineret și pentru întreaga societate?

RĂSPUNS: Noua etapă de dezvoltare a societății sovietice pune noi sarcini în fața sistemului învățămîntului public. In prezent se află pe primul plan sarcina pregătirii tineretului pentru muncă, a educării lui prin muncă. Aceasta nu înseamnă că se neglijează învățămîntul de cultură generală, înarmarea elevilor cu bazele științelor. Dimpotrivă, noi transformăm munca într-un puternic izvor de cunoștințe, într-unul din mijloacele de dezvoltare multilaterală a elevilor.

In condițiile tehnicii moderne, munca fizică este și o muncă intelectuală. Dezvoltarea științei și tehnicii pune noi cerințe în fața muncitorilor și inginerilor. Și unii și ceilalți trebuie să stăpînească cunoștințe generale largi și profunde, priceperi și deprinderi care să permită nu numai folosirea tehnicii, ci și dezvoltarea ei.

Absolvenții școlii de 11 ani vor stăpîni o pregătire de cultură generală mai temeinică la fizică, chimie, matematică, limbile străine, o mai bună pregătire politehnică și de specialitate în diferite ramuri ale industriei și agriculturii. Acei elevi care, după terminarea școlii de 8 ani, vor dori să intre în întreprinderi industriale sau agricole, vor avea depline posibilități de a-și urma studiile medii în școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc.

In perioada desfășurării reorganizării școlii — și pentru aceasta, desigur, va fi necesar nu mai puțin de 4—5 ani — nu va fi redusă nici rețeaua școlilor medii, nici numărul elevilor. Dimpotrivă, cifrele de control ale dezvoltării economiei U.R.S.S. pentru anii 1959—1965 prevăd o uriașă dezvoltare a construcției culturale și cuprinderea întregului tineret în învățămîntul mediu.

Gheorghi Surgucev
directorul uzinei de strunguri „Proletarul roșu" din Moscova

INTREBARE: Ce va influența reorganizarea învățămîntului dezvoltarea școlii superioare din U.R.S.S.?

RĂSPUNS: Trebuie să spun de la început că reorganizarea are ca scop lărgirea și dezvoltarea continuă a școlii medii și a învățămîntului superior din U.R.S.S.

Acum sînt cunoscute în întreaga lume succesele Uniunii Sovietice în domeniul dezvoltării științei, al pregătirii specialiștilor cu instrucțiune superioară. Este îndoielnic că se poate găsi în prezent o țară care să se poată compara cu U.R.S.S. în ceea ce privește ritmul de dezvoltare a învățămîntului superior. Iar dacă se vorbește de viitor, atunci reorganizarea prevede nu numai păstrarea ritmului și a volumului existent, dar și o creștere însemnată a lor.

Vorbind pe scurt, unul dintre scopurile reorganizării îl constituie traducerea în viață a lozincii „instrucțiune superioară pentru toți cei care o doresc".

Cum este posibil să se obțină aceasta? Propunerile de reorganizare prevăd o largă dezvoltare a învățămîntului seral și fără frecvență în instituțiile de învățămînt superior. Aceasta va da tuturor celor care lucrează în producție, care doresc și sînt capabili, posibilitatea să primească o instrucțiune superioară în acea specialitate care corespunde cel mai mult dorințelor lor. In legătură cu aceasta se are în vedere nu numai învățămîntul tehnic, ci și învățămîntul umanist. Trebuie să spunem că statul sovietic este interesat în larga dezvoltare a științelor umaniste, ca o condiție importantă a ridicării nivelului de cultură generală al populației. De aceea se prevede o dezvoltare însemnată a rețelei instituțiilor de învățămînt superior umanist, serale și fără frecvență, ca și a facultăților existente în cadrul universităților.

Sistemul existent în prezent al învățămîntului seral și fără frecvență din U.R.S.S. este organizat astfel încît, în momentele cele mai încordate ale studiului, studenții sînt eliberați de muncă, continuînd să primească salariul. In viitor, se înțelege, astfel de înlesniri nu numai că vor fi păstrate, dar vor fi și mult lărgite.

Trebuie să observăm și faptul că reorganizarea nu urmărește scopul de a transforma întreg învățămîntul în învățămînt seral și fără frecvență. Institutele staționare existente în prezent vor fi păstrate. Mai mult decît atît, rețeaua lor va fi dezvoltată.

Dacă se iau în considerare și gratuitatea învățămîntului și sistemul burselor de stat pentru studenți, ca și celelalte înlesniri prevăzute de legislația sovietică pentru cei care studiază, atunci devine și mai clar faptul că reorganizarea poate duce numai la un nou avînt al învățămîntului superior în U.R.S.S.

Prof. Vsevolod Stoletov
locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior al U.R.S.S.

INTREBARE: Cum va influența reorganizarea învățămîntului dezvoltarea școlii superioare din U.R.S.S.?

RĂSPUNS: Trebuie să spun de la început că reorganizarea are ca scop lărgirea și dezvoltarea continuă a școlii medii și a învățămîntului superior din U.R.S.S.

Acum sînt cunoscute în întreaga lume succesele Uniunii Sovietice în domeniul dezvoltării științei, al pregătirii specialiștilor cu instrucțiune superioară. Este îndoielnic că se poate găsi în prezent o țară care să se poată compara cu U.R.S.S. în ceea ce privește ritmul de dezvoltare a învățămîntului superior. Iar dacă se vorbește de viitor, atunci reorganizarea prevede nu numai păstrarea ritmului și a volumului existent, dar și o creștere însemnată a lor.

Vorbind pe scurt, unul dintre scopurile reorganizării îl constituie traducerea în viață a lozincii „instrucțiune superioară pentru toți cei care o doresc".

Cum este posibil să se obțină aceasta? Propunerile de reorganizare prevăd o largă dezvoltare a învățămîntului seral și fără frecvență în instituțiile de învățămînt superior. Aceasta va da tuturor celor care lucrează în producție, care doresc și sînt capabili, posibilitatea să primească o instrucțiune superioară în acea specialitate care corespunde cel mai mult dorințelor lor. In legătură cu aceasta se are în vedere nu numai învățămîntul tehnic, ci și învățămîntul umanist. Trebuie să spunem că statul sovietic este interesat în larga dezvoltare a științelor umaniste, ca o condiție importantă a ridicării nivelului de cultură generală al populației. De aceea se prevede o dezvoltare însemnată a rețelei instituțiilor de învățămînt superior umanist, serale și fără frecvență, ca și a facultăților existente în cadrul universităților.

Sistemul existent în prezent al învățămîntului seral și fără frecvență din U.R.S.S. este organizat astfel încît, în momentele cele mai încordate ale studiului, studenții sînt eliberați de muncă, continuînd să primească salariul. In viitor, se înțelege, astfel de înlesniri nu numai că vor fi păstrate, dar vor fi și mult lărgite.

Trebuie să observăm și faptul că reorganizarea nu urmărește scopul de a transforma întreg învățămîntul în învățămînt seral și fără frecvență. Institutele staționare existente în prezent vor fi păstrate. Mai mult decît atît, rețeaua lor va fi dezvoltată.

Dacă se iau în considerare și gratuitatea învățămîntului și sistemul burselor de stat pentru studenți, ca și celelalte înlesniri prevăzute de legislația sovietică pentru cei care studiază, atunci devine și mai clar faptul că reorganizarea poate duce numai la un nou avînt al învățămîntului superior în U.R.S.S.

Noutăți științifice

MAȘINA DE CALCULAT „KIEV"

La Kiev este pe terminate construirea marii mașini electrice universale de calculat „Kiev", care va putea efectua 5000 —6000 operații pe secundă.

Mașina aceasta, care a fost proiectată și realizată la centrul de calcul al Academiei de științe a R.S.S. Ucrainene, se bazează pe dispozitive magnetice fără contacte. Aceasta dă siguranță diferitelor ei subansambluri, permițînd folosirea lor nu numai pentru calcule matematice, ci și pentru dirijarea proceselor de producție. Fiecare subansamblu al mașinii funcționează în mod independent, ceea ce reduce durata reglajului.

PRIMUL AGREGAT DIN LUME PENTRU FABRICAREA COTINUA A OȚELULUI

Un colectiv al Institutului de proiectări și construcții din Harkov a realizat primul agregat universal din lume pentru fabricarea continuă a oțelului.

Spre deosebire de convertizoare, de cuptoarele Martin și electrice, care livrează oțelul în mod periodic, la noul agregat procesul tehnologic de elaborare a oțelului decurge neîntrerupt. El oferă totodată și o serie de alte avantaje: are o capacitate mult mai mare decît cuptoarele Martin sau electrice și ocupă o suprafață de producție mult mai mică.

La acest agregat, în caz de necesitate, se poate elabora și fontă cenușie, albă sau maleabilă de calitate superioară.

TELEFON FĂRĂ SURSE DE ALIMENTARE

Fizicienii de la Institutul de fizică al Academiei de științe a U.R.S.S. au realizat un telefon care funcționează fără surse exterioare de alimentare.

Microfonul lui este executat dintr-un dielectric special — electretul ceramic. Această substanță posedă proprietatea remarcabilă de a acumula și de a reține timp de mai mulți ani sarcini electrice de sens contrar. O placă din această substanță dobîndește proprietățile respective după ce a fost supusă încălzirii la 200 grade, apoi răcirii treptate. Concomitent cu aceasta, placa este supusă acțiunii unui cîmp electric de mare intensitate. Energia electrică este înmagazinată în placa respectivă care poate fi apoi folosită în diferite aparate.

Construcția microfonului este extrem de simplă, el fiind format doar dintr-o astfel de placă ceramică rotundă, pe care se aplică o membrană. Cu toate acestea, el este perfect în ceea ce privește claritatea sunetului și raza de acțiune a transmiterii acestuia. Microfonul poate funcționa în orice condiții de climă, nereacționînd la efecte mecanice și termice.

INTERESANTA DESCOPERIRE A UNOR GEOLOGI SOVIETICI

Geologii din Moscova care au participat în vara acestui an la o expediție organizată pe litoralul de est al Mării Caspice au descoperit un întreg sistem muntos sub pustiul și platoul Ustiurt. Cercetările s-au efectuat după metoda seismologului sovietic Iuri Gracev.

Mergînd pe urmele indicațiilor date de aparate, geologii au constatat că sub suprafața netedă a platoului, format din roci sedimentare, se ascunde un sistem de munți vechi care prezintă încrețituri, asemănător cu cel din regiunea masivului Turgai dintre Ural și Kazahstan.

Se presupune, în analogie cu urmările descoperirii munților subterani din Turgai, că și subsolul litoralului răsăritean al Mării Caspice ascunde multe bogății, în special mari zăcăminte de petrol și gaze.

13 DECEMBRIE 1918

(Urmare din pag. 1)

Guvernanții au început atunci să utilizeze mijloace teroriste, recurgînd la represalii sîngeroase împotriva muncitorilor. Prilejul l-au socotit nimerit o dată cu greva tipografilor. De zece zile le respingeau revendicările. Vroiau să înfrîngă hotărîrea de luptă a clasei muncitoare. Muncitorii din celelalte ramuri s-au solidarizat însă cu tipografii.

La 13 decembrie, șiruri lungi de demonstranți se scurgeau, din toate colțurile orașului, către sediul sindicatului și al partidului din strada Sf. Ionică, pentru a susține pe muncitorii tipografi aflați de mai multă vreme în grevă, pentru a protesta împotriva guvernului care refuzase să trateze cu delegații acestora. Drumul le-a fost barat însă de armata adusă din ordinul regelui și al guvernanților burghezo-moșierești. Impotriva demonstranților pașnici, care cereau respectarea celor mai elementare drepturi, guvernul Brătianu, prin generalul Mărgineanu, a organizat masacrul rămas în istorie sub numele de „masacrul din Piața Teatrului Național". Asupra lor s-a abătut o ploaie de gloanțe. Peste o sută de muncitori au căzut secerați de gloanțele pușilor și mitralierelor. Alte cîteva sute de muncitori au fost răniți. Peste cinci sute au fost arestați. In rîndul arestaților se găsea și neobositul luptător al clasei muncitoare I. C. Frimu, care a murit peste scurt timp, ca urmare a barbarelor condiții în care a fost ținut în închisoare.

Dar muncitorii n-au dezarmat. La trei zile după masacru, declară grevă 6000 de muncitori ceferiști, susținuți de muncitorii din alte întreprinderi și orașe. Impotriva manevrelor de diversiune ale guvernului burghezo-moșieresc (în ziua de 14 decembrie 1918 a fost dat publicității decretul pentru reforma agrară) și împotriva metodelor împăciuitoriste și reformiste de luptă ale conducerii social-democrate, clasa muncitoare, condusă de grupurile comuniste, și-a găsit adevăratul drum către lupta revoluționară.

Masacrul din Piața teatrului, în care au fost jertfite sute de vieți nobile de muncitori, a contribuit mult la maturizarea proletariatului, la înțelegerea de către curentul revoluționar din mișcarea muncitorească a necesității de a-și clarifica pozițiile ideologice. Totodată, a contribuit la întărirea grupurilor comuniste și a aripii stîngi a partidului socialist care, în urma grevei generale din 1920, au creat P.C.R. din România, partid marxist-leninist, născut în focul unei ascuțite lupte de clasă împotriva burgheziei și a moșierimii, în focul avîntului revoluționar determinat de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în lupta împotriva oportunismului și a reformismului din mișcarea muncitorească. Clasa muncitoare din țara noastră și-a dobîndit astfel o călăuză sigură pentru cîștigarea bătăliei.

Au trecut 40 de ani de la sîngerosul masacru din Piața teatrului. Mai trăiesc și astăzi muncitori care au luat parte la greva și demonstrația de atunci. Ei văd cum, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, prind viață și se împlinesc visurile lor cele mai scumpe, cele mai îndrăznețe. Regimul democrat-popular, care în anul viitor împlinește 15 ani de existență, a adus maselor muncitoare libertatea și bunăstarea pentru care au luptat decenii de-a rîndul. Preocuparea pentru consolidarea statului, pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale muncitorilor constituie grija de căpetenie a conducerii noastre de partid și de stat. La Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a prezentat planul de ansamblu pentru anul 1959, al cărui obiectiv general este ridicarea la o treaptă și mai înaltă a nivelului de viață al oamenilor muncii din țara noastră. Poporul muncitor va dispune de mai multe locuințe, de mai multe mărfuri de bună calitate și la un preț de cost corespunzător, de mai multe școli. Cu o industrie socialistă în plină dezvoltare și cu un sector socialist-cooperatist în agricultură care a început să devină preponderent față de cel particular capitalist, sîntem siguri de succesul deplin al prevederilor plenarei. Efortul susținut al oamenilor muncii constituie chezășia traducerii în viață a sarcinilor construirii socialismului.

Jertfa eroică a muncitorilor care au căzut la 13 decembrie 1918 în Piața Teatrului Național nu a fost zadarnică, după cum n-a fost zadarnică nici una dintre jertfele clasei muncitoare în lupta pentru libertate, pace și bunăstare. Să cinstim memoria acelor muncitori înaintați care, acum 40 de ani, și-au dat viața pentru societatea nouă pe care o ridicăm astăzi. Să ne întărim necontenit eforturile pentru a da viață hotărîrilor partidului, să apărăm cu toată fermitatea cuceririle revoluționare și să le dezvoltăm mai departe, pentru a contribui astfel, cu un ceas mai devreme, la desăvîrșirea construirii socialismului în patria noastră.

SCOALA-INTERNAT A COLHOZULUI

In tezele referatului tovarășului Hrușciov pentru cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. se arată că în anii 1959—1965 în Uniunea Sovietică vor căpăta o largă dezvoltare școlile-internate, formă deosebit de importantă a educării tinerei generații. Numărul elevilor din aceste școli va ajunge în anul 1965 la nu mai puțin de 2.500.000 față de 180.000 în anul 1958, adică va crește de 14 ori.

...La vreo 10 km înainte de Circika, pe partea dreaptă a șoselei, îți atrage atenția o clădire frumoasă și spațioasă, cu trei etaje. Este clădirea principală a unei școli-internat. Lîngă ea se ridică încă două clădiri: într-una sînt încăperile în care locuiesc băieții, în cealaltă — încăperile fetelor. Aici trăiesc și învață copiii colhoznicilor din satul Durmen (regiunea Tașkent, R.S.S. Uzbecă).

In satul acesta, înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie nu era nici un știutor de carte. Pe atunci domneau aici truda, sărăcia, boala. Oamenii locuiau în colibe de lut pe jumătate prăbușite. Acum sătenii au case noi, luminoase. Pretutindeni găsești aparate de radio și televizoare. In sat lucrează numeroși intelectuali — profesori, medici, agronomi — fii de colhoznici care au studiat la Tașkent sau în alte orașe ale Uniunii Sovietice.

Locuitorii Durmenului se mîndresc mult cu cele 8 școli ale lor, dintre care două sînt școli medii.

Cu un an în urmă, în colhoz s-a înființat o școală-internat cu patru clase. Intr-un viitor apropiat aici vor fi opt clase, în care vor învăța 400 de băieți și fete. Acum se pune la punct utilajul pentru diferitele ateliere în care vor lucra elevii claselor mai mari.

Școala dispune de un mare lot de pămînt pentru lucrări experimentale, de grădini și sere în care elevii înșiși cultivă bumbac, fructe și legume.

In clișeu: Clădirea în care funcționează școala-internat a colhozului din satul Durmen.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 497 — Vineri 19 decembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

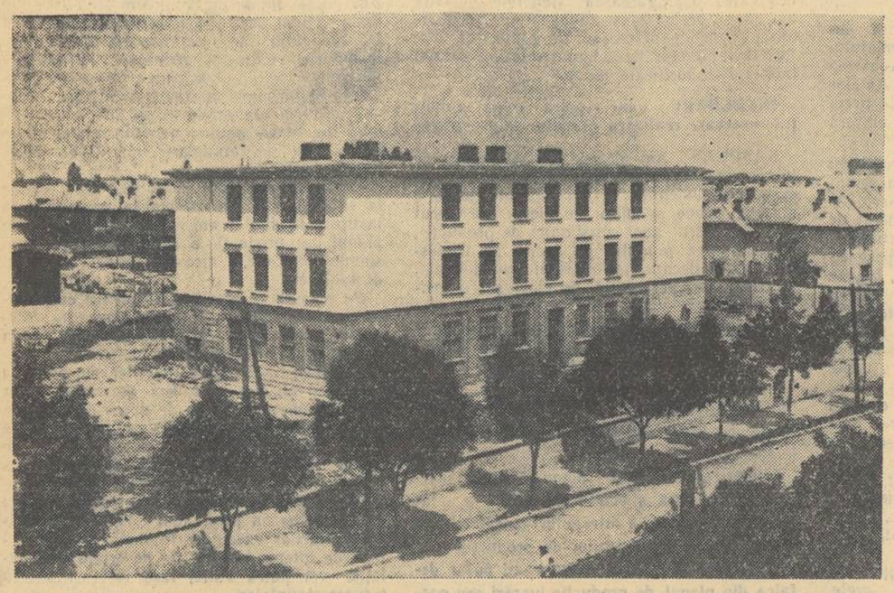

Pe lîngă blocurile de locuințe, pe Șoseaua Iancului din București, s-a construit și un local nou de școală.

CONSTRUCȚII ȘCOLARE
mai multe, mai bune și mai ieftine

În anii regimului democrat-popular, învățămîntul de toate gradele din patria noastră a luat o mare dezvoltare. Aceasta, cum era și firesc, a pus la ordinea zilei problema asigurării condițiilor materiale corespunzătoare, în special a localurilor de școală, domeniu în care am moștenit o situație grea. Se știe că în regimul burghezo-moșieresc numeroase localități, îndeosebi din mediul sătesc, erau lipsite de școli.

Încă de la instaurarea sa, statul democrat-popular a desfășurat o largă campanie de construcții școlare. Mii de săli de clasă construite din fonduri centrale au fost date în folosință în ultimii ani. La acestea se adaugă alte mii construite prin posibilități locale și prin contribuția voluntară a cetățenilor.

Numărul școlilor și al elevilor, ca urmare a sarcinilor privind dezvoltarea învățămîntului, a crescut însă mult mai repede decît ritmul construcțiilor școlare, sector în care mai avem multe de făcut. Tocmai de aceea în proiectul planului de stat pe anul 1959 se acordă o mare atenție acestei probleme. În expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 se arată că, „IN VEDEREA EXTINDERII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI A ÎMBUNĂTĂȚIRII BAZEI SALE MATERIALE, SE PUNE UN ACCENT MAI MARE PE CONSTRUCȚIA DE ȘCOLI LA ORAȘE ȘI SATE".

Această directivă își găsește expresia concretă în faptul că pentru anul 1959 s-au alocat pentru construcții de școli de trei ori mai multe fonduri decît în 1958. Este dovada vie a grijii partidului și guvernului față de școală. Pe lîngă aceste fonduri, se vor mai aloca pentru construcțiile școlare și alte sume importante, investite direct în materiale (tablă galvanizată, ciment, fier-beton etc.) cu care se va veni în sprijinul construcțiilor începute prin posibilități locale.

În afară de fondurile alocate de stat, în anul ce urmează se va acorda prioritate construcțiilor școlare ce se execută prin posibilități locale și prin contribuție voluntară.

Este nevoie ca din sumele repartizate să se construiască cît mai multe școli, cît mai multe săli de clasă și, bineînțeles, cît mai bune. Aceasta nu se poate realiza decît prin ieftinirea construcțiilor de școli, prin găsirea soluțiilor celor mai economicoase.

Căile pentru realizarea unor construcții școlare mai ieftine și mai bune sînt numeroase. În primul rînd se impune revizuirea proiectelor tip, pentru evitarea anexelor nefolositoare și ornamentelor costisitoare, pentru înlocuirea unor materiale scumpe cu altele mai ieftine dar de calitate bună, fără ca aceasta să dăuneze condițiilor igienico-pedagogice și estetice pe care trebuie să le îndeplinească un local de școală.

Deși avem o serie de proiecte tip de școli frumoase și corespunzătoare din punct de vedere igienico-pedagogic, realizarea lor este scumpă, pentru că nu se ține seama întotdeauna de posibilitățile de folosire a unor materiale existente pe plan local, se prevăd spații de circulație mai mari decît este necesar etc. În același timp, unele construcții executate după proiecte unicate au prea multe încăperi mici, nefolosibile. Lipsurile acestea nu sînt numai ale organelor de proiectare, ci și ale Direcției construcțiilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii, care nu s-a preocupat suficient de revizuirea proiectelor în vederea îmbunătățirii și ieftinirii lor și nu a urmărit permanent calitatea construcțiilor executate.

Pe de altă parte, în special la unele construcții de școli executate din fonduri locale sau contribuție voluntară se remarcă folosirea unor proiecte „originale", mai costisitoare decît cele tip și mai necorespunzătoare în ce privește respectarea condițiilor igienico-pedagogice. De pildă, pentru școala din comuna Smeeni, raionul Buzău, organele locale au întocmit un proiect mai scump decît proiectul tip și în același timp cu un spațiu de școlarizare mai redus. Alte proiecte, cum a fost cel al școlii din comuna Golăești — Iași, sînt trimise la avizare prea tîrziu, după ce construcția a fost executată, cînd nu se mai pot face îndreptările cuvenite.

Pe lîngă revizuirea și îmbunătățirea proiectelor tip, reducerea spațiilor de circulație și de recreație prea mari, simplificarea ornamentelor etc., se impune folosirea pe scară mai largă a proiectelor tip la construcțiile executate prin contribuție voluntară și a materialelor de construcții existente pe plan local. Astfel, în localitățile de munte se poate folosi la fundația clădirilor piatră în loc de beton, iar în localitățile sătești, îndeosebi, se poate organiza fabricarea cărămizilor cu posibilități locale, în loc ca acestea să fie aduse de la distanțe mari. Același lucru se poate face și cu materialul lemnos acolo unde există posibilități, precum și cu procurarea nisipului și pietrișului.

Una din cauzele care contribuie la menținerea costului ridicat al construcțiilor școlare este problema transporturilor. În multe cazuri se aduc materiale de construcție de la distanțe mari, bineînțeles transportul lor făcîndu-se cu plată, cînd s-ar putea foarte bine ca transportul să se facă cu mijloace locale, cu sprijinul părinților elevilor. În același timp, se pot evita cheltuieli inutile printr-o mai bună organizare a șantierelor și, în special, se poate evita manopera costisitoare prin contribuția și munca voluntară a părinților și chiar a elevilor din clasele mai mari la lucrările care nu cer calificare. Totodată, pot fi antrenate în executarea construcțiilor întreprinderile care patronează școlile.

În prezent există toate condițiile de a se reduce costul unei săli de clasă (cu anexele respective) de la 130—150 mii lei la 100—120 mii lei și chiar la mai puțin, așa cum prevăd sarcinile trasate prin documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c. Faptul că există astfel de condiții îl confirmă o serie de construcții școlare executate în orașul București la un preț de cost chiar mai redus.

(Continuare în pag. 3)

„Să fim cît mai folositori patriei"

Sînt tineri; unii din ei — am putea spune — sînt niște copii. Dar să nu credeți că nu-i interesează problemele mari ale vieții noastre ce merge cu pași repezi spre socialism" — constata, acum cîteva zile, cu mîndrie, tovarășa Polixenia Stănescu, diriginta clasei a XI-a de la școala medie nr. 27 din București.

Am avut plăcerea să mă conving de adevărul spuselor ei nu peste mult, asistînd la o discuție pe care o purta cu elevii săi pe marginea Documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a. c. Cu destulă siguranță și chiar cu maturitate în gîndire, școlarii au trecut în revistă cele mai importante succese obținute în ultimii ani de poporul nostru în construcția socialistă. Ei au putut să arate cu claritate și sarcinile ce revin oamenilor muncii pentru îndeplinirea în bune condiții a planului de stat pe 1959, pentru dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale.

— Realizarea unor sarcini atît de mari ca acelea izvorîte din obiectivele planului de stat pe anul viitor, ca și din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. necesită — conchid elevii — cadre bine pregătite în toate domeniile de activitate.

— În ce vă privește, voi, cei ce veți păși nu peste mult în viață, ce aveți de spus? — încearcă să-i ajute diriginta.

Un moment de gîndire.

— Desigur — răspunde un elev în numele tuturor — că și noi trebuie să ajutăm la îndeplinirea planului pe anul viitor, ca să fiu mai exact, pe anii viitori. Acum, avem datoria să învățăm cît mai bine, deoarece cunoștințele teoretice căpătate în școală înlesnesc însușirea grabnică și temeinică a meseriei ce ne-o vom alege. Cînd vom intra în producție, avem datoria să luptăm și noi — după priceperea și cu toate forțele noastre — pentru sporirea productivității muncii, pentru creșterea producției și obținerea unor produse de calitate.

— Sînt sigură că voi vă veți îndeplini cu cinste această datorie. Ba mai mult — le spune diriginta — aveți destulă putere de muncă pentru ca să deveniți chiar fruntași în producție, aveți suficiente posibilități intelectuale și cunoștințe teoretice ca să deveniți chiar inovatori, inventatori.

Și relatările despre o fostă elevă a sa care în primul an de activitate în producție a devenit inovatoare întăresc convingerea tinerilor că și ei vor izbuti să realizeze lucruri atît de deosebite.

— Dorim să fim cît mai folositori patriei — subliniază cu voce tare o elevă, gîndul tuturor.

Și discuțiile se întețesc, lăsîndu-mă să înțeleg că mulți dintre viitorii absolvenți se vor îndrepta către meserii direct productive.

— Eu aș zice — ca să completez — să fim cît mai curînd folositori patriei — intervine eleva Angela Preisler. Iată de ce la terminarea liceului sînt hotărîtă să urmez o școală tehnică pentru a putea să intru mai devreme în producție.

— În Documentele Plenarei eu am găsit și alte sarcini care ne privesc pe noi — arată eleva Irina Iliescu. Mă gîndesc mai ales la lupta împotriva risipei asupra căreia tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej s-a oprit cu deosebire în expunerea sa. Părerea mea este că noi sîntem totuși cam risipitori: facem risipă de lumină, de cretă, nu cruțăm caietele din care rupem cam multe foi... Și mai grav mi se pare faptul că nu respectăm îndeajuns munca altora. Este și aceasta tot o risipă: dacă am păstra curățenia în clasă, pe coridoare, în curte, desigur, ar scădea cheltuielile făcute de școală pentru întreținerea ei, și am scuti de eforturi în plus pe tovarășii din personalul de îngrijire.

— În ceea ce privește păstrarea în bune condiții a avutului școlii — spune un alt elev — avem, de asemenea, încă multe de făcut.

Mă uit în jur. Florile de la ferestrele cu perdeluțe albe, casa, în general, îngrijită îți vorbesc despre respectul pe care-l poartă școlarii locului lor de muncă — școlii. Și, totuși, nu sînt pe deplin mulțumiți.

— Trebuie să avem mai multă grijă pentru materialul didactic, pentru băncile în care învățăm, pentru mobilierul școlii.

— Ni se pare foarte important, afirmă unii, să păstrăm cît mai bine cărțile noastre de școală. Dacă la sfîrșitul anului nu vor fi deteriorate, acestea vor putea fi folosite de viitorii elevi ai clasei a XI-a, ceea ce înseamnă că banii pe care i-ar cheltui statul pentru tipărirea unor cărți în locul celor distruse de noi ar putea fi întrebuințați în alte scopuri.

— Așa este — afirmă cu seriozitate un școlar.

— Tovarășă diriginte, dar munca voluntară pe care am făcut-o pentru prelungirea liniei tramvaiului 15 nu înseamnă oare bani economisiți pentru stat?

— Fără îndoială că da — îi asigură aceasta. În privința muncilor voluntare, voi aveați însă mult mai multe de spus: ajutorul dat pentru aducerea băncilor în unele clase, pentru instalarea pianului, pentru... Fiecare înseamnă bani economisiți de școala noastră.

Școlarii nu au mai stat să-și reamintească toate aceste realizări, căci în sufletele lor își făcuse loc o dorință nestăvilită: să fie de aci înainte și mai folositori patriei. O dorință izvorîtă, fără îndoială, din înțelegerea faptului că, deși tineri, au și ei îndatoriri de seamă în îndeplinirea sarcinilor ce decurg pentru poporul nostru muncitor din Documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R.

A. ȘTEFAN

Dragi scriitori vă așteptăm

Biroul Uniunii Scriitorilor din R.P.R. a adresat recent tuturor scriitorilor o chemare prin care le cere să meargă și să rămînă o vreme mai îndelungată în mijlocul țărănimii muncitoare. La această chemare scriitorii au răspuns cu multă însuflețire.

În raionul Oaș au venit de mai multe ori scriitori, însă au stat prea puțin pentru a cunoaște îndeajuns viața oamenilor de pe la noi, frumusețile plaiurilor oșenești, bogatul și încă insuficient exploratul nostru folclor. Iată de ce chemarea biroului Uniunii Scriitorilor este binevenită.

Pentru noi, cei care trăim în mijlocul țăranilor muncitori, chemarea este la fel de binevenită. Vom avea multe de învățat de la scriitori. Ei ne vor da un ajutor prețios în munca noastră de luminare a satelor, iar noi va trebui să-i ajutăm pe ei în documentare.

Dragi scriitori, vă așteptăm cu nerăbdare.

MIHAI OLOȘ
Învățător, Negrești-Oaș

SĂRBĂTOAREA CĂRȚII

E a în fiecare an de cîtva timp încoace, în aceste zile de decembrie cartea trăiește clipe de sărbătoare. Vitrinele librăriilor sînt aranjate mai frumos ca oricînd. În întreprinderi și instituții au apărut nenumărate standuri cu cărți. Scriitorii au plecat în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, se întîlnesc cu cititorii, le ascultă părerile și le vorbesc despre munca lor. Este „SĂPTĂMÎNA CĂRȚII ROMÎNEȘTI" — o săptămînă din an închinată sărbătoririi cărții — acestei puternice arme de culturalizare a maselor.

În societatea noastră cărțile au un rol de o covîrșitoare însemnătate. Ele au ajutat partidului să ridice vălul ignoranței și al inculturii de pe ochii celor care produc bunurile materiale și care timp de decenii și veacuri de-a rîndul au fost ținuți în întuneric. Pentru minerul care a ieșit din schimb și se duce la club, sau pentru colectivistul care se îndreaptă către casa de citit, cărțile deschid larg porțile gîndului și imaginației. Cititorul află din cărțile noastre noi semnificația fenomenelor din realitate și se ridică pe o treaptă superioară de înțelegere a vieții. Cărțile care se tipăresc astăzi în țara noastră reprezintă un uriaș mijloc de a transmite în rîndul oamenilor muncii ideile marxism-leninismului, ideile partidului, de a le arăta calea pe care o au de urmat pentru a atinge fericirea, de a educa și a forma conștiința celor ce vor intra mîine în socialism.

O dată cu răsturnarea odiosului regim burghezo-moșieresc, literatura romînă a alungat pentru totdeauna numeroasele curente decadente care se înmulțiseră între cele două războaie ca ciupercile, dar care nu erau, în fond, decît diferite variante cu un țel comun: mascarea contradicțiilor de clasă din ce în ce mai ascuțite. Literatura noastră a fost înarmată cu o metodă viguroasă, clară și profundă — metoda realismului socialist. Datorită ei avem astăzi nenumărate cărți cu care ne mîndrim. **„Mitrea Cocor"** de M. Sadoveanu; **„Desculț"** de Z. Stancu; **„Moromeții"** de Marin Preda; **„Bărăgan"** de V. Em. Galan; **„La cea mai înaltă tensiune"** de Nagy Istvàn; **„Setea"** de Titus Popovici; **„Pasărea furtunii"** de Petru Dumitriu sînt numai cîteva dintre cele care s-au impus cu temeinicie. Orientată pe un făgaș nou, literatura noastră se dezvoltă cu pași repezi. Scriitorii depun din ce în ce mai multe eforturi pentru a se apropia de viață, pentru a cunoaște cît mai bine pe cei ce muncesc, problemele care îi frămîntă și la care cartea poate da cele mai bune soluții. Recent, biroul Uniunii Scriitorilor a lansat o chemare prin care cere scriitorilor să se statornicească o perioadă mai îndelungată în satele de pe întinsul țării noastre, să se apropie și mai mult de viața țărănimii muncitoare, de realitatea transformărilor revoluționare prin care trece agricultura noastră astăzi.

Pentru pedagogi cartea este un prețios mijloc educativ. Ea îi sprijină în eforturile lor pentru educarea tinerei generații în spiritul minunatelor idei ale socialismului. În ce măsură „slujeau" educatorilor cinstiți cărțile pe care le publicau editurile burgheze nu e greu de aflat. Nu au trecut prea mulți ani de atunci și sînt încă tineri cei care, copii fiind, au avut prilejul să guste din „binefacerile" literaturii burgheze: istorioare dulcege în care cei bogați îi ajută, chipurile, pe copiii săraci, povești absurde, de groază și mister, în care oamenii se împușcă și se înjunghie, un erotism scabros și josnic, care tăvălea în noroi unul dintre cele mai frumoase sentimente ale omului. Copiilor, dornici de a ști și de a afla, li se punea la îndemînă această otravă care tindea să le pervertească inima și conștiința, să ucidă în ei orice pornire nobilă și generoasă.

Din fericire, toate acestea nu mai sînt pentru noi decît amintiri urîte. Au fost măturate pentru totdeauna gunoaiele și putreziciunile

O. BUZESCU

(Continuare în pag. 4)

Prima ședință a Consiliului superior al școlilor

Joi dimineață au început în Capitală, la Clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt, lucrările primei ședințe a Consiliului superior al școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii.

La ședință participă cadre didactice fruntașe din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, reprezentanți ai secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale și orășenești ai organizațiilor obștești, ai unor întreprinderi și ai comitetelor de părinți ai elevilor.

Acad. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului și Culturii, a adresat un călduros salut participanților la conferință. În continuare vorbitorul a relevat importanța Consiliului superior al școlilor, organ consultativ înființat anul acesta în scopul stabilirii unei strînse legături între conducerea Ministerului Învățămîntului și Culturii și cadrele didactice din învățămîntul elementar și mediu.

Acad. Atanase Joja a arătat de asemenea importantele sarcini ce revin consiliului în rezolvarea problemelor pe care le ridică buna organizare și desfășurare a procesului de instruire și educare a tinerei generații. Vorbitorul a scos în evidență atenția deosebită pe care partidul și guvernul o acordă dezvoltării învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic, legării acestui învățămînt de necesitățile vieții social-economice din țara noastră.

Tov. Petre Drăgoescu, președintele Consiliului superior al școlilor, a prezentat referatul „Experiența școlii noastre în legătura învățămîntului cu viața", înfățișînd o serie de rezultate dobîndite în această direcție de școlile din întreaga țară. Vorbitorul a subliniat necesitatea ridicării pe o treaptă superioară a lucrărilor practice executate de elevi în atelierele școlare și pe terenurile agricole, a lărgirii practicii elevilor în fabrici, uzine și în agricultură, în scopul pregătirii din ce în ce mai bune a absolvenților învățămîntului de cultură generală pentru munca productivă.

Au urmat apoi discuții pe marginea referatului prezentat.

Lucrările continuă.

Marile cetăți industriale — școli ale construcției socialismului

Un uriaș cu mii de inimi

De trei ori pe zi porțile uriașelor ateliere primesc și revarsă, asemenea unor impresionante maree umane, talazurile miilor de muncitori. Am pătruns în uzină pe aceeași poartă în fața căreia, cu mai bine de 10 ani în urmă, într-o baracă de scînduri negeluite găzduind biroul de angajări, se desfășura o activitate intensă: sute de oameni, unii în haine orășenești ponosite, alții cu țăranci și sumănașe de oaie veneau, la chemarea uzinei, să se angajeze pentru calificare. Era în perioada cînd, dezvoltîndu-se în ritm neîntrerupt, vertiginos, uzina nu mai încăpea în vechile clădiri și nici nu-i mai ajungeau vechile cadre. Acum barăcile au dispărut, înlocuite cu noi cvartale de clădiri care se întind pe suprafețe uriașe, unind uzinele „23 August", cea mai mare cetate industrială a Capitalei, cu inima orașului. Dar nevoia de cadre e neîntreruptă. În afara sutelor de tineri muncitori — promoția anuală a școlii profesionale — uzina angajează continuu muncitori de cele mai diverse specialități. Acesta, printre atîtea altele, este un simbol viu al dezvoltării neîntrerupte a industriei noastre socialiste.

Maistrul Coandă a împlinit suta...

Pentru cine cunoaște viața unei uzine e lucru știut: dacă vrei să afli cît de prețuiți sînt în meserie tinerii, trebuie să mergi în atelierul de sculărie generală! Atelierul acesta, care reglează cu precizia unui mecanism de ceasornic întreaga activitate a uzinei unde se lucrează piese și dispozitive a căror precizie se măsoară în microni, nu îngăduie decît lucrul de înaltă tehnicitate. Tehnicitatea înaltă era pînă nu de mult atributul muncitorilor vîrstnici, cu practică îndelungată. Spun pînă nu de mult, căci acum la sculăria generală, ca și pretutindeni în uzină, majoritatea muncitorilor sînt tineri.

Inginerul, șeful atelierului, îmi spune că cel mai potrivit să-mi vorbească despre activitatea tinerilor e maistrul Petre Coandă. Mai adaugă ceva șeful de atelier, care mă nedumerește cu totul: „Coandă e om cu experiență îndelungată, doar a împlinit suta..."

Întîlnirea cu maistrul Coandă îmi mărește nedumerirea. E un om scund, dar bine clădit, în puterea vîrstei. Nu arată să fi trecut de 50 de ani. Atunci ce o fi cu acea sută misterioasă? Îl întreb. Rîde maistrul, rîde directorul școlii profesionale care mă însoțește, mă dumiresc și încep să rîd și eu:

— Asta-i cît se poate de adevărat — îmi explică maistrul. Să facem socoteala împreună. Din 1948 pînă astăzi am pregătit în fiecare an cîte o serie de 8 sau 10 ucenici, la care trebuie adăugate promoțiile de prin '52—'54, cînd am scos anual serii de cîte 20 și 25 de muncitori. Asta face pînă acum peste 100.

— Și apoi după ce i-ai pregătit și au căpătat aripi, ce-au făcut? Încotro și-au luat zborul? — întreb. Ai ceva vești despre ei?

Se încruntă maistrul:

— Cum crezi adică dumneata? Că i-am pregătit așa de mîntuială și pe urmă, repede, am căutat să scap de ei? Te înșeli. I-am crescut pe toți pentru secția noastră.

Mă conduce prin fața strungurilor de mare precizie, a frezelor moderne, a bancurilor de ajustaj. Cînd trecem prin dreptul lor, tinerii pe care mi-i arată maistrul Petre Coandă ridică pentru cîteva clipe ochii, dau ochelarii pe frunte, salută cu căldură:

— Noroc bun, meștere!

— Asta-i Carol Dima, care a terminat școala în 1954 — mă lămurește maistrul Coandă.

Altă mașină, alt tînăr: „Ion Șerban, absolvent din 1955".

Îi cunosc apoi pe Ștefan Ene, care a terminat școala acum doi ani, pe Ion Marin, absolvent din 1957... Toți se numără printre muncitorii de frunte ai atelierului.

În fața unui strung la care lucrează un băietan cu înfățișare atletică, maistrul îmi face cunoștință cu cel mai tînăr dintre elevii lui deveniți muncitori:

— Ion Tudor. A terminat școala de abia acum cîteva luni.

Tînărul lucrează o serie de tarozi pentru filetul interior; lucrare de înaltă tehnicitate. Îl întreb ce salariu a realizat în medie pe aceste luni. Vreo 850 de lei. Apoi adaugă în chip de scuză: „sînt de abia la început".

Maistrul mă privește mustrător:

— Și dumneata care credeai că sînt dispus să dau din mînă asemenea șoimi!

Intervine și șeful atelierului:

— Trebuie să-l vedeți cînd vrem să-i mutăm vreunul dintre elevi în altă secție: se luptă pentru ei pînă în ultima clipă.

Două generații

Școala medie serală a uzinei este găzduită în niște clădiri scunde dar spațioase, chiar în fața porții principale. Voiam să aflu amănunte în legătură cu învățătura tinerilor muncitori, mai ales a celor care pînă acum cîțiva ani se gîndeau mai mult la petreceri și la plimbări decît la carte. În catalogul clasei a XI-a am dat însă peste un amănunt deosebit de interesant.

MIRCEA HERIVAN

(Continuare în pag. 2)

„Bazarul cărții pentru copii", este vizitat de mulți elevi.

Primul examen al îndemînării

Prima lucrare de control a ucenicilor din anul I este un eveniment deosebit în viața lor. Această lucrare prilejuiește verificarea deprinderilor de muncă acumulate de ucenici în cursul primelor luni de activitate într-o unitate de producție, arată seriozitatea cu care ei privesc sarcinile primite, dragostea lor pentru meserie.

Pentru ucenicii anului I „B" strungari pe care-i instruiesc în anul acesta, pregătirea lucrării de control — care are ca temă efectuarea unui dispozitiv pentru fixarea minimetrului — a constituit o perioadă de activitate maximă, plină de însuflețire. Ei au cercetat cu interes schița care indică procesul tehnologic de lucru, schiță aproape identică cu schițele folosite în uzină pentru această piesă. Schița cuprinde în partea de sus desenele piesei, în cele trei proiecții de bază și termenul de lucru: 15 ore. În partea de jos, schița cuprinde obișnuitele indicații: denumirea obiectului, scara de execuție, principalele piese din care este alcătuită lucrarea — respectiv urechea, nitul și placa de bază — materialul din care se execută, dimensiunile brute, numărul bucăților, observații.

Lucrarea are avantajul de a întruni principalele operații predate ucenicilor în cursul primului trimestru: trasarea, tăierea metalelor cu ferăstrăul, pilirea, găurirea, filetarea interioară și exterioară, îndoirea, nituirea manuală. Acum elevii au și început s-o efectueze. Pentru a-i ajuta, le-am pus la dispoziție — în afara explicațiilor, a desenelor de execuție generală și a indicațiilor cu privire la procesul tehnologic — o piesă finită executată de mine anterior pentru verificarea timpului de lucru. Executarea lucrărilor complexe dinaintea probei de control a definit și procesul tehnologic cel mai avantajos în raport cu utilajele pe care le posedă atelierul-școală.

O dată cu începerea lucrului le-am anunțat ucenicilor care vor fi criteriile pe baza cărora voi acorda notele pentru lucrarea de control. În primul rînd am subliniat, bineînțeles, necesitatea respectării dimensiunilor de execuție și a procesului tehnologic indicat. Pe același plan am pus însă și aprecierea metodelor de lucru întrebuințate de fiecare ucenic. Pentru a le stimula gîndirea creatoare le-am arătat ucenicilor că pot folosi metodele de lucru care li se par cele mai avantajoase, chiar dacă nu coincid cu metodele indicate în demonstrația practică. E limpede că nu poate fi vorba, însă, de metode care să schimbe radical condițiile anterioare de lucru, ci doar de metode privind distribuirea mai rațională a sculelor și dispozitivelor de lucru, de mici subtilități tehnice în prinderea piesei între bacurile menghinei, de ordinea cea mai avantajoasă de folosire a diferitelor tipuri de pile etc. Le-am arătat, de asemenea, ucenicilor că voi ține seama și de aspectul general al lucrărilor, de respectarea normei de lucru indicate, de corectitudinea transcrierii desenelor de execuție pe caietul de atelier.

Emoția și seriozitatea cu care ucenicii grupei pe care o instruiesc privesc lucrarea îmi dau certitudinea că această primă probă de măiestrie profesională a viitorilor muncitori va contribui la îmbunătățirea cunoștințelor lor, la înarmarea lor cu deprinderi de muncă disciplinată.

CEZAR NECHITA
maistru instructor la școala profesională a fabricii de rulmenți Bîrlad

O lecție la școala profesională de pe lîngă uzinele „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște.

UN MANUAL cu serioase deficiențe

Lucrarea „DESENUL GEOMETRIC ȘI PROIECTIV" de conf. univ. Virgiliu Ionescu, apărută anul acesta în Editura tehnică, este menită să serviască drept manual pentru învățămîntul profesional și tehnic. Greutatea specifică a desenului tehnic în cadrul disciplinelor de specialitate predate în acest sistem de învățămînt, strînsa legătură a desenului tehnic cu practica pledează pentru oportunitatea apariției unui asemenea manual.

Așa cum se prezintă, însă, lucrarea ing. Virgiliu Ionescu nu răspunde cerințelor unui manual de desen, pentru că nu se referă clar la predarea cunoștințelor într-una din formele existente de școli (în prefață se afirmă că manualul este alcătuit pentru școlile medii tehnice), nu împletește logic cunoștințele, iar exemplele folosite adeseori nu respectă riguros adevărul științific.

Programa de învățămînt pentru desenul tehnic prevede tratarea următoarelor teme: rechizitele de desen și scrierea, elemente de construcții geometrice, elemente de geometrie descriptivă. Acest fir îl urmează și capitolele manualului. Legătura între capitole grupate în cadrul a trei secțiuni mari este însă deficitară, cu o logică insuficientă în expunere. Astfel, dacă în prima parte se vorbește despre felul cum se trasează o linie în desen și despre scriere, aceste noțiuni nu găsesc nici o aplicare în partea a doua și a treia a manualului. Cunoștințele despre spirale și curbe cicloidale expuse la capitolul respectiv nu sînt justificate în nici un fel de vreo utilizare ulterioară a lor. Adeseori nici măcar pe parcursul aceluiași capitol nu este păstrată succesiunea firească a noțiunilor. De exemplu, la pag. 181 și 162 se dau două reprezentări dimetrice ale cubului, avînd înscrise în pătratele fețelor cercuri, care nu au nici o legătură cu ceea ce a fost expus mai înainte sau cu ceea ce urmează.

Dar deficiențele de ordin metodic nu sînt singurele scăderi ale lucrării. În manual se fac uneori erori grave, care duc la informarea greșită a elevilor. Astfel, autorul afirmă: „în cazul cînd desenul este executat după o anumită tehnică, capătă denumirea de DESEN TEHNIC" (pag. 3 al. 3). Aceasta este o definiție profund eronată. Doar și desenul artistic are o tehnică a sa!

Părțile a doua și a treia ale lucrării, care privesc noțiunile de geometrie, abundă în special de inadvertențe științifice. De pildă, nici una din construcțiile geometrice și nici una din epurele de geometrie descriptivă nu e explicată în vreun fel în cadrul expunerii. Toate se prezintă ca niște rețete pe care elevul nu le va putea reține decît memorîndu-le.

Se continuă și aici pe linia formulării unor definiții simpliste, incomplete sau de-a dreptul greșite. Astfel la pagina 53 se afirmă că „urma lăsată de vîrful unui creion bine ascuțit pe suprafața unei hîrtii este un punct". Dar urma pe care o lasă un creion pe o hîrtie poate fi nu numai un punct, ci și o linie oricît de complicată voim.

Se face confuzie între dreaptă și segment de dreaptă: de mai multe ori se cere „adevărata mărime a unei drepte" (pag. 165 și altele).

Se afirmă, de asemenea, că toate corpurile geometrice „se împart în două mari grupe și anume: poliedre și corpuri de rotație" (pag. 150), ignorîndu-se faptul că numeroase corpuri geometrice au caracteristici care nu permit situarea lor în nici una din aceste grupe. De exemplu nu se pot încadra în nici una dintre aceste grupe toate suprafețele reglate cu plan director cum sînt paraboloidul, conoidul etc.

Și alte noțiuni de geometrie sînt expuse la fel de nestiințific, sau prin generalizarea unor cazuri aparte. De exemplu, dacă secțiunea dreaptă într-o prismă este poligonul ce se obține tăind prisma cu un plan perpendicular pe muchii, această secțiune nu mai este posibilă în aceleași condiții la o piramidă. Totuși, în manual se vorbește despre o asemenea secțiune în piramidă (pag. 201). De asemenea nu totdeauna perspectiva unei sfere este un cerc — așa cum se afirmă la pag. 192, — ci numai într-un caz cu totul particular.

O altă curiozitate pe care o prezintă manualul este faptul că planele de proiecție sînt măsurate, fără să se arate cu ce scop. La pag. 163 autorul spune „...se desenează planele de proiecție pe care, dacă le considerăm că au lățimea de 40 mm, vom lua pe axa Ox și axa Oz cîte 40 mm, iar pe axa Oy care face 45° cu orizontala vom lua 40 : 2=20 mm." etc... Or, este cunoscut că pentru planele de proiecție nu sînt necesare nici un fel de dimensionări, fiind vorba numai de raportarea figurilor din spațiu la sistemul de plane perpendiculare între ele.

Pornind adesea de la premise nejuste, folosind date științifice incomplete sau incomplet studiate, autorul manualului desprinde concluzii cu totul false. Astfel cu privire la suprafețele desfășurabile, autorul scrie: „suprafețele laterale ale cilindrului și conului au putut fi desfășurate deoarece ele sînt rezultatul rotirii unei drepte în jurul unui ax de rotație" (pag. 216), iar mai departe: „la sferă, pe suprafața sa laterală, nu se poate așterne o dreaptă și din această cauză suprafața laterală a ei nu se poate așterne pe o suprafață plană". Se vede că autorul nu a ținut seama de teorema lui Chasles privitoare la suprafețele desfășurabile și nu cunoaște hiperboloidul de rotație, de exemplu, pe a cărui suprafață se poate așterne o dublă infinitate de drepte, fără ca suprafața să fie desfășurabilă.

O importantă deficiență a lucrării este utilizarea frecventă a unor denumiri necorespunzătoare, de mult scoase din uz, ca: „liniar" în loc de linie, „circomferențiar" în loc de compas. Se afirmă de asemenea ca o anumită planșetă de tip A se face din „cherestea". Folosirea unor asemenea termeni neștiințifici nu este permisă în cadrul unei lucrări didactice menite să transmită cunoștințe exacte și actuale elevilor.

Manualul vădește o concepție cu totul specială în ceea ce privește consultarea bibliografiei. De cele mai multe ori sînt reproduse identic desene din alte lucrări fără să se indice sursa. Astfel se reproduc peste 50 de figuri din cursul de desen al autorului sovietic S. Drujinin; alte zeci de figuri sînt luate din manualul de desen tehnic al Ministerului Învățămîntului apărut în 1951, ca și o bună parte din textul unor paragrafe. În cazul cînd autorul este constrîns să facă acest lucru, el este obligat să spună că este vorba de reproduceri și să indice sursa după care au fost reproduse.

Fără îndoială se resimte o nevoie acută de manuale didactice pentru învățămîntul profesional și tehnic, în special în domeniul desenului. Editura tehnică, în sarcina căreia revine în primul rînd redactarea acestor manuale, trebuie să asigure însă tuturor lucrărilor care apar o revizie competentă și aprofundată, atît din punct de vedere metodic cît și științific. Numai în felul acesta, cadrele didactice vor putea folosi manualul ca un ajutor de bază în predare, iar elevii și ucenicii își vor putea însuși în cadrul studiului individual cu ajutorul manualului, cunoștințe corecte și temeinice.

Prof. univ. MIHAI ST. BOTEZ

EXPOZIȚIA cercurilor pedagogice

Zilele trecute a fost inaugurată la București, în incinta școlii de meserii din strada Galvani-Tei, o expoziție de lucrări didactice realizate de membrii cercurilor pedagogice pentru învățămîntul profesional și tehnic din orașele București, Ploești, Tîrgoviște, Brăila, Galați, Bacău, Suceava, Craiova etc.

Expoziția cuprinde numeroase aparate, machete, planșe și grafice. În cadrul ei sînt prezentate, de asemenea, numeroase planuri calendaristice, planuri de lecții, planuri de muncă ale diriginților și ale comitetelor de părinți, referate etc.

Un interes deosebit au stîrnit în rîndul vizitatorilor exponatele cercului pedagogic din Drăgășani. Numeroasele schițe, planșe și grafice expuse, caracterul viu și sugestiv al acestora, varietatea soiurilor de plante și legume, precum și bogatul material metodic prezentat de membrii acestui cerc ilustrează grăitor efortul lor în domeniul folosirii celor mai potrivite metode.

Valoroase sînt de asemenea lucrările prezentate de cercul pedagogic din Bacău. Din exponatele prezentate se mai relie-fează, prin originalitatea și caracterul lor intuitiv, microscopul pentru determinarea tipurilor de filet, realizat de un colectiv de profesori și maiștri de la școala profesională „Clement Gotwald", macheta în secțiune care ajută la predarea principiilor de funcționare a locomotivei, realizată de cadrele didactice de la școala profesională „Grivița Roșie", machetele unor aparate și instalații electrice executate cu sprijinul ucenicilor și elevilor de la grupul școlar „Iosif Rangheț" precum și numeroasele lucrări prezentate de centrul școlar veterinar și de centrul școlar de construcții din București.

Cuprinzînd bogate aspecte privitoare la metodica instruirii practice a ucenicilor și elevilor, expoziția de material didactic reflectă puternic preocuparea profesorilor și maiștrilor instructori din învățămîntul profesional și tehnic pentru ridicarea nivelului muncii lor.

I. MOSCU

Sesiune de lecturi pedagogice

În vederea realizării unui larg schimb de experiență pentru îmbunătățirea învățămîntului profesional și tehnic, cabinetele metodice din București și Cluj organizează o sesiune de lecturi pedagogice.

Sesiunea se va desfășura în două etape. Prima etapă va avea loc între 26—30 mai 1959, la București și la Cluj. În etapa a II-a, pe țară, care se va desfășura între 25—30 octombrie 1959, se vor prezenta cele mai bune lucrări selecționate în prima etapă.

Pentru lecturile pedagogice pot trimite lucrări toate cadrele didactice și de conducere din învățămîntul profesional și tehnic, muncitori, maiștri și ingineri care se ocupă cu instruirea practică a ucenicilor și elevilor în producție, medici, părinți ai elevilor etc. Lucrările prezentate trebuie să oglindească o experiență personală în problemele actuale ale învățămîntului profesional și tehnic. Ele pot fi elaborate atît individual cît și în colectiv.

Cadrele didactice care doresc a prezenta lucrări în cadrul sesiunilor de lecturi pedagogice trebuie să comunice pînă la 31 decembrie a.c. cercului pedagogic în raza căruia se găsesc numele lor, școala și instituția la care lucrează ca și tema pe care doresc s-o trateze. Pe măsură ce vor fi elaborate lucrările se vor discuta și îmbunătăți în cadrul cercurilor pedagogice, după care vor fi trimise la cabinetele metodice respective.

Pentru orientare în vederea alegerii subiectului, cadrele didactice pot consulta recomandările de tematică elaborate de Ministerul Învățămîntului și Culturii și trimise tuturor cercurilor pedagogice ale învățămîntului profesional și tehnic din țară.

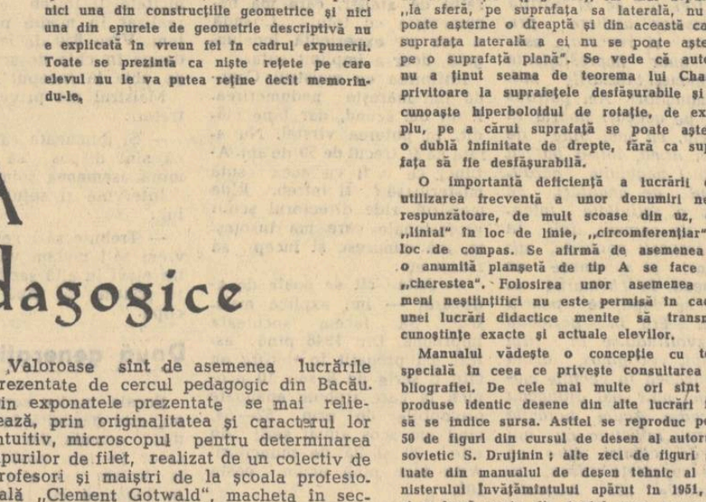

Un colț al expoziției de material didactic, în care sînt prezentate lucrări executate de profesorii, maiștrii și elevii grupului școlar „Iosif Rangheț" din București.

Producția complexă

Organizarea actuală a școlilor de meserii și agricole ca unități productive ridică în fața conducerilor acestor școli sarcina de a asigura o producție complexă, care să permită calificarea profesională a elevilor în cadrul executării unor lucrări de înaltă tehnicitate.

În legătură cu această problemă un redactor al „Gazetei învățămîntului" a avut o convorbire cu tov. Dumitru Hîncu, directorul școlii de meserii nr. 1 „Vasile Roaită" din Ploești. Redăm mai jos conținutul convorbirii.

INTREBARE: Cum a izbutit școala de meserii „Vasile Roaită" să asigure o producție complexă?

RASPUNS: Ca urmare a hotărîrilor cu privire la profilarea învățămîntului profesional și tehnic, școala noastră a trecut la o formă superioară de organizare, după principiul școală-fabrică. Pregătirea profesională a elevilor, ca și utilajul de care dispunem ne permiteau realizarea unor sortimente complexe, adică a unor sortimente care să îmbine în executarea lor cît mai multe din operațiile de bază studiate de elevi și să permită în același timp utilizarea unei tehnologii înaintate.

Pentru a primi comenzi de asemenea lucrări am solicitat Ministerului Învățămîntului și Culturii să repartizeze școlii executarea unor utilaje pentru laboratoarele institutelor de învățămînt superior, utilaj și scule necesare politehnizării învățămîntului de cultură generală etc.

Un sprijin prețios în orientarea producției școlii către sortimente complexe am primit din partea sfatului popular orășenesc. Acesta a defalcat din planul său general de producție, pe baza cererii noastre, sortimente a căror realizare contribuie mult la pregătirea profesională a elevilor: prășitori, batoze manuale pentru porumb, centrifugă pentru faguri de miere, piese de schimb pentru utilajele întreprinderilor de construcții și drumuri. Planul nostru de producție cuprinde de asemenea comenzi executate pentru unele întreprinderi din regiunea Ploești.

Atelierele de producție ale școlii execută acum peste 100 de sortimente, dintre care menționăm, pentru caracterul lor deosebit de complex, mașinile de găurit de banc cu coloană, mașinile de găurit mici pentru atelierele școlilor de cultură generală, menghini paralele din fontă de 100 și 120 mm., strunguri paralele tip S.U. 2, sobe de gătit, dulapuri metalice, piese de schimb.

O grijă deosebită am acordat înființării de secții multiple în ramura metalurgiei grele, în care să se poată aplica materiei prime și semifabricatului toată gama de operații, pînă la finisare. În momentul de față, întregul ansamblu al lucrărilor primite este turnat, forjat și uzinat în școală.

Respectarea termenelor de livrare, a documentației tehnice, realizarea unor produse de calitate sporită, reducerea rebuturilor și a prețului de cost au făcut ca marca de fabricație a școlii noastre să se bucure de prestigiu. Numeroase întreprinderi se adresează acum cu încredere școlii pentru comenzi importante. De exemplu, numai pentru uzinele de îngrășăminte chimice și de acid sulfuric din Valea Călugărească atelierele noastre toarnă și prelucrează anual peste 200 tone fontă și metale neferoase. De asemenea, majoritatea pieselor de schimb necesare acestei fabrici sînt furnizate de noi.

INTREBARE: Cum asigură școala condițiile necesare realizării planului de producție?

RASPUNS: Am alcătuit planul nostru de lucrări în funcție de posibilitățile care ne stăteau la îndemînă în privința utilajului, a materiei prime, a mîinii de lucru. Am trecut apoi, în cadrul unei consfătuiri de producție, la defalcarea planului pe secții, pe trimestre, luni și decade, iar maiștrii l-au defalcat, la rîndul lor, pe mașini, pe elevi și muncitori.

În baza planului de producție am întocmit planul de aprovizionare cu materiale și planul de investiții și de reparații capitale a utilajului. Unele materiale le procurăm direct din supranormative sau prin schimb de materiale cu întreprinderile industriale sau celelalte școli de meserii.

Urmărirea realizării planului este o sarcină permanentă a conducerii școlii, a șefului de producție și a întregului aparat tehnic-administrativ al sectorului de producție.

INTREBARE: În ce măsură ați putut defalca din planul de producție lucrări sau operații care să fie executate de către elevii din anul I în atelierele-școală?

RASPUNS: Comisiile metodice au luat în discuție această problemă de la începutul anului școlar și au sortat lucrări din planul de producție pe care le-au pus de acord cu programa școlară de instructaj practic. Astfel, în atelierul-școală de lăcătușărie, elevii din anul I au executat tăierea cu ferăstrăul și pilirea suprafețelor plane la bacuri pentru menghini de 100 de 120 mm. La secția tinichigerie s-au executat dulapuri metalice cu trei uși. Elevii au efectuat la această lucrare operații de tăiere cu ferăstrăul, de îndreptare, de găurire, de pregătire pentru sudare, de nituire, asamblare etc. La secția strungărie, maistrul-instructor a folosit următoarea metodă: a reglat mașinile și a executat prima piesă prin demonstrație în fața elevilor. Apoi, sub directa lui supraveghere, elevii au executat axe în trepte, șaibe pentru polizor, roți de antrenare pentru polizor, bucșe din bronz, pinioane cilindrice din fontă și oțel, frezarea pe strung a bacurilor la menghini de 120 mm etc. La secția turnătorie fontă și neferoase o brigadă de elevi din anul I a executat formarea și turnarea de menghini paralele, plăcuțe pentru cuptoarele de prăjit pirită, conuri de viteză pentru mașini de găurit de banc, rame de canalizare, umeri de uzură pentru funiculare ș.a.

Pentru parcurgerea operațiilor de forjare la cald și rece prevăzute în programa de instruire la anul I am ales de asemenea din planul de producție o serie de lucrări mai simple: ciocane, nicovale, clești, foarfeci de tablă etc.

Pe măsură ce elevii își formează cunoștințe și deprinderi noi, le sînt repartizate progresiv operații tot mai complexe, pe baza principiului „producție prin instructaj".

Socotesc că mergînd mai departe pe linia pregătirii elevilor în cadrul executării unor lucrări complexe școlile de meserii cu durata studiilor de 4 ani vor asigura executarea de către elevii ultimului an a operațiilor de înaltă tehnicitate, astfel încît întregul proces tehnologic va fi realizat numai de elevi. Absolvenții școlilor de meserii pregătiți pentru producție pe un profil mai larg, corespunzător lucrărilor executate în diferite întreprinderi de interes local și de deservire a populației vor putea astfel face față cu succes tuturor cerințelor.

Ultima revizie la un lot de vagoane-cisterne fabricate la uzinele „23 August" pentru Republica Democrată Germană.

Clădirea școlii profesionale de pe lîngă uzinele „23 August".

Un uriaș cu mii de inimi

(Urmare din pag. I)

La litera T figurau doi Tănăsoiu: Ioan și Mihail.

— Sînt frați? — îl întreb pe director.

— Nu, Mihail este ucenic în anul III la școala profesională, iar Ioan e tatăl lui.

Exemplul acesta nu e izolat. În numeroase secții ale uzinei lucrează alături părinți și copii.

Stau de vorbă cu ajustorul Ion Itu de la secția aparataj. Are doi feciori și pe amîndoi i-a adus să lucreze alături de el în uzină. Cel mai mare, tot Ion, după tradiție, e electrician la stația de amplificare. Gabriel, feciorul mai mic, urmează cursurile școlii profesionale.

— L-am luat aici în secție, alături de mine — îmi explică tatăl. Dacă vrea să devină ajustor, apoi să devină un muncitor de mîna întîi.

Pot să vă asigur, din cîte am văzut, că puțini meșteri sînt mai severi și mai exigenți decît Ion Itu. E doar în joc renumele familiei...

O discuție pedagogică la gura cuptorului rotativ și un record

În fața modelelor mari din lemn turnătorii pregătesc formele pentru o nouă șarjă. Unui necunoscător, munca lor îi pare simplă: cu o rangă specială tasează pămîntul în modelele de lemn. Contrar aparențelor, însă, munca aceasta cere o deosebită pricepere. Pămîntul trebuie să pătrundă în fiecare colțișor al formei, pentru ca metalul topit să devină după răcire un bloc monolit, fără porozități. De munca turnătorilor-formari depinde realizarea uneia din cele mai importante sarcini ale industriei: reducerea prețului de cost, scăderea rebuturilor de turnătorie. Schimbînd necontenit procesul tehnologic, folosind tehnica cea mai înaintată, turnătorii-formari au reușit să toarne piese de dimensiuni tot mai mici, care necesită o prelucrare ulterioară redusă și aduc mari economii de material.

Șeful de echipă Vasile Tudorache și-a însușit de curînd, cu ajutorul unor specialiști sovietici, noi procedee de turnare. Mi le explică documentîndu-mă cu o serie de piese gata turnate după noile procedee.

Șeful cuptorar anunță că e gata pentru a da o nouă șarjă. În răgazul acesta, cînd formarii cedează locul cuptorarilor, Vasile Tudorache mi-a ținut o adevărată prelegere de pedagogie despre calificarea ucenicilor în Uniunea Sovietică și în R. D. Germană, pe care a vizitat-o de curînd.

— Fiecare secție — îmi explică el — are un maistru special care se ocupă de activitatea ucenicilor. El trage la răspundere pe toți muncitorii și maiștrii care se ocupă de calificarea la locul de muncă. N-ar fi rău să existe și în uzina noastră, mai ales în secțiile unde lucrează mulți ucenici, un asemenea maistru.

Fără îndoială, n-ar fi rău. Deși, dacă toți muncitorii s-ar preocupa de calificarea ucenicilor așa cum se ocupă șeful de echipă Vasile Tudorache, maistrul răspunzător cu ucenicii n-ar avea prea multe de făcut.

— Vă rog să luați cu mine o prăjitură!

Nu, cîmpul de acțiune al reportajului nostru nu s-a deplasat. Sîntem tot la turnătorie. În dreptul bufetului ne-a ajuns din urmă un băiat înalt, în salopetă. Din partea lui vine invitația.

— Trebuie să primim — îmi spune directorul școlii. De obicei aceasta e tradiția primului salariu de muncitor. Dar el a fost mai grăbit...

Mi-l prezintă pe tînăr: Vasile Zamfirescu, ucenic turnător-formar. „A realizat luna aceasta un record. Pentru munca lui a primit 847 lei: și trebuie ținut seamă că încă nu a terminat școala, așa că salariul e calculat la categoria ucenicilor. De altfel și alți ucenici turnători formari — Valer Truică, Nicolae Rucăreanu, Gheorghe Cristescu — au cîștigat sume asemănătoare.

Comuniștii și viitorul

Dacă n-ar fi silueta masivă și scundă a transbordorului ai putea să crezi că te găsești într-un mare nod de cale ferată și nu în curtea uzinei, atît de mare este păienjenișul liniilor ferate și numărul vagoanelor pe care le vezi pretutindeni. Mă apropii de unul din șirurile de vagoane: sînt cisterne și vagoane de marfă cu mare capacitate. E o comandă pentru export. Pe fondul roșu strălucitor întîlnesc inscripții în limbi străine: CSR — Cehoslovacia; un șir de hieroglife și dedesubt China; EK — Grece. Vagoanele lucrate de muncitorii uzinelor „23 August" și-au cucerit de mult faima peste hotare.

Revăd în minte imaginea locurilor acestora în anii de imediat după naționalizare. Rănile războiului, urmele sabotajului lui Malaxa se cunoșteau încă. Pe aceleași linii unde se îngrămădesc astăzi nesfîrșitele șiruri de vagoane întîlneai rămase locomotive stricate, carcasele ruginite ale unor vagoane de automotor...

Șeful secției de vagoane parcă îmi ghicește gîndul.

— A crescut uzina noastră asemeni uriașului din basme. Un uriaș cu mii de inimi. Căci creația, munca noastră de astăzi nu cer numai îndemînare. Cer să te dăruiești cu tot ce ai mai bun — gînduri, simțăminte.

Trec pe sub armătura viitoarelor vagoane către secția de motoare. Un muncitor mijlociu de stat, cu pomeții obrajilor proeminenți și căutătura ochilor pătrunzătoare, poartă o discuție animată cu șeful secției.

— Cît timp o să ne mai facă greutăți S.D.V.-ul? (inițialele acestea sînt, după cîte am aflat, denumirea prescurtată a serviciului de scule, dispozitive și verificare). Se comportă cu o mare neglijență. Vorbim despre calitate și ei dau drumul la lucrări necorespunzătoare. Ce fel de exemplu primesc din partea lor ucenicii și tineretul?

După ce și-a vărsat tot focul și a discutat amănunțit cu șeful secției măsurile care trebuiesc luate Negimedin Boran, locțiitorul secretarului organizației de partid din secția motoare, s-a declarat gata să mă însoțească și să-mi vorbească despre activitatea acestei secții-cheie a uzinei.

— Nu lucrează chiar atît de prost S.D.V.-ul, îmi explică el după ce ne îndepărtăm. Dar uneori mai greșesc și atunci trebuie să-i scuturăm serios. Expunerea tovarășului Gheorghiu-Dej cu privire la planul de stat pe anul 1959 ne-a arătat limpede lipsurile care mai frînează încă dezvoltarea unora dintre întreprinderile noastre și care sînt sarcinile de viitor. Trebuie să reducem prețul de cost, să îmbunătățim productivitatea muncii folosind tehnica cea mai înaintată. Mai ales că lucrăm un produs care va duce renumele țării noastre și peste hotare: motoare de 450 C.P. pentru instalații petrolifere. Aceasta cere un deosebit simț de răspundere din partea fiecărui muncitor.

La multe din mașinile secției lucrează ucenici din anul III, pe care muncitorii îi supraveghează numai. Mă opresc în fața cîtorva strunguri: ucenicul Gheorghe Marin, unul dintre cei care lucrează singuri, îl are ca instructor pe comunistul Andrei Niță; tînărul fruntaș Nicolae Georgescu a învățat meserie de la comunistul Cristea Ciobanu; Alexandru Ispas face progrese deosebite sub îndrumarea comunistului Constantin Nicolae.

Pretutindeni în secție și în uzină muncitorii și tehnicienii comuniști sînt în primele rînduri. Ei privesc către viitor și pregătesc făurari destoinici ai acestui viitor.

★

Părăsesc uzina o dată cu grupul masiv al celor care se îndreaptă spre școala serală. Sîntem în pragul solstițiului de iarnă și s-a înțunecat de timpuriu. De la uzină pînă departe în zare, dincolo de uriașul stadion de unde răzbat aclamațiile iubitorilor de hochei pe gheață, s-au aprins lumini puzderie. Luminile noilor cartiere muncitorești: orașul uzinei. Orașul uriașului cu mii de inimi.

Cunoştinţe legate de realităţile locale

Predarea cunoştinţelor agricole în şcolile de 7 ani trebuie să asigure nu numai înarmarea elevilor cu cunoştinţe despre problemele generale ale agriculturii, ci în primul rînd cunoaşterea de către aceştia a modului cum se pot obţine producţii agricole cît mai ridicate în condiţiile regiunii din care face parte şcoala, prin folosirea metodelor ştiinţifice înaintate şi a mecanizării muncilor agricole.

Respectarea acestei cerinţe de bază impune cadrelor didactice de specialitate o informare cît mai temeinică asupra condiţiilor menţionate. O asemenea informare se poate obţine prin stabilirea unei legături permanente a şcolii cu organele sau instituţiile agricole locale: secţia agricolă a sfatului popular raional sau regional, staţiunile experimentale ale institutelor de cercetări agricole sau zootehnice, şcolile agricole de diferite grade şi specialităţi, gospodării agricole de stat, staţiuni de maşini şi tractoare etc.

Ţinînd seama de faptul că prin secţia agricolă sfatul popular raional conduce şi coordonează activitatea agricolă a raionului pe linia directivelor date de forurile conducătoare ale statului, că specialiştii agronomi şi zootehnicieni de la secţia agricolă cunosc bine condiţiile locale (climă, sol, vegetaţie, condiţii social-economice etc.), putînd da indicaţii valabile asupra agrotehnicii specifice locale, este necesar ca prima legătură a şcolii pentru concretizarea problemelor legate de predarea diferenţiată a cunoştinţelor agricole să fie stabilită cu secţia agricolă raională.

Iată, de exemplu, o serie de elemente documentare care pot fi luate de la secţia agricolă raională şi care servesc direct pentru predarea lecţiilor, conform programei. Pentru clasa a V-a: tipurile zonale de sol din regiunea naturală în care se află şcoala, însuşirile fizico-chimice ale solurilor locale, lucrările solului cele mai indicate în condiţiile respective, îngrăşămintele necesare, asolamentele cele mai indicate, epocile de semănat. Pentru clasa a VI-a: plantele agricole şi soiurile selecţionate raionate pentru regiunea respectivă, indicaţii asupra culturii diferenţiate a cerealelor şi celorlalte plante agricole în condiţiile naturale locale, problemele ameliorării păşunilor din zonă. De asemenea, speciile şi rasele de animale raionate, problemele alimentaţiei animalelor, a adăposturilor etc. Pentru clasa a VII-a: speciile şi soiurile de pomi indicate a fi cultivate în regiune, metodele specifice de înfiinţare a livezilor de pomi, problemele viticulturii din regiune etc.

Cunoaşterea tuturor acestor probleme avînd o însemnătate deosebită în predarea diferenţiată a cunoştinţelor agricole în funcţie de condiţiile locale, se poate constata uşor importanţa unei permanente legături a şcolilor cu secţiile agricole raionale.

Foarte folositoare este şi legătura cu staţiunile experimentale ale institutelor de cercetări (Institutul de cercetări agronomice, Institutul de cercetări pentru cultura porumbului, Institutul horti-viticol, Institutul de cercetări zootehnice). Răspîndite în multe regiuni naturale, aceste staţiuni au rostul să cerceteze şi să experimenteze metodele cele mai bune de cultivare a plantelor agricole sau de creştere a animalelor. Tot în aceste staţiuni se creează soiurile selecţionate de plante şi se produce sămînţa respectivă, se urmăreşte ameliorarea raselor de animale. Aici profesorii care predau cunoştinţele agricole pot găsi indicaţii preţioase asupra problemelor agricole şi zootehnice specifice condiţiilor locale. De asemenea, tot de aici se pot procura mostre de seminţe şi îngrăşăminte pentru lucrările de laborator şi diferite seminţe selecţionate pentru a fi cultivate pe parcelele demonstrative de pe lotul şcolar. Staţiunile fiind încadrate cu specialişti de calificare înaltă şi înzestrate cu biblioteci documentare complete, pot da cadrelor didactice orice lămuriri sau instrucţiuni de specialitate.

O altă categorie de instituţii agricole la care şcolile săteşti pot găsi un sprijin real şi eficient o constituie şcolile Ministerului Agriculturii, organizate pe grade de învăţămînt şi pe specialităţi (şcoli de agricultură, viticultură, pomicultură, zootehnie etc.). Intr-adevăr, la aceste şcoli se predau aceleaşi capitole ale ştiinţelor agricole (agrotehnica, fitotehnica, legumicultura, pomicultura, viticultura, maşini şi unelte agricole etc.), care se predau şi în clasele V—VII ale şcolilor de cultură generală. Se vede, deci, cît de utilă este o colaborare între aceste şcoli, colaborare care se poate realiza prin schimb de experienţă, prin schimb sau împrumut de materiale didactice, de seminţe pentru lotul experimental, de material documentar, de unelte sau maşini agricole etc. Este bine ca profesorii care predau cunoştinţele agricole la clasele V—VII să păstreze o legătură permanentă cu colegii lor de la şcolile agricole, să le ceară sfaturi, să consulte lucrările şi revistele de specialitate pe care le au aceştia şi care le pot ajuta mult în predarea lecţiilor, în efectuarea lucrărilor practice sau în organizarea lotului şcolar.

Ceva mai mult, în măsura în care permit timpul şi programul zilnic de activitate, ar fi indicat ca practica agricolă a elevilor din clasele V—VII să se efectueze, acolo unde este posibil, chiar pe terenurile şcolilor agricole, folosind uneltele şi materialele demonstrative agricole ale acsetora şi îndrumarea de specialitate a profesorilor respectivi. În felul acesta, practica elevilor s-ar desfăşura în condiţii mai bune şi cu rezultate didactice mai sigure.

Un sprijin larg pot găsi de asemenea profesorii de cunoştinţe agricole la gospodăriile agricole de stat, care au menirea de a fi centre de dezvoltare a agriculturii, de a produce seminţe selecţionate, animale de rasă, material săditor pomicol şi viticol, fiind, în acelaşi timp, exemple vii pentru ţărănimea muncitoare în ceea ce priveşte metodele ştiinţifice agricole de cultură mecanizată a pămîntului. Posibilităţile materiale ale gospodăriilor de stat le permit acestora să ajute şcolile cu materiale documentare şi demonstrative, cu seminţe sau material săditor, cu diverse unelte etc. De asemenea, elevii pot efectua pe terenurile sau în crescătoriile de animale ale gospodăriei de stat diferite aplicaţii practice, sub îndrumarea specialiştilor respectivi.

Totodată şcolile trebuie să ţină o legătură strînsă cu staţiunile de maşini şi tractoare, în cadrul cărora se pot preda practic cunoştinţele privitoare la maşini şi la uneltele agricole prevăzute în programa clasei a VII-a.

Pentru stabilirea unor legături cît mai utile între şcoli şi instituţiile arătate mai sus este bine să se folosească mijloace variate. De exemplu, pentru a asigura ajutorarea şcolilor de către secţia agricolă a sfatului popular este indicat ca acesta să convoace pe profesorii care predau cunoştinţele agricole şi pe specialiştii secţiei agricole la o consfătuire comună în cadrul căreia să se discute problemele agriculturii locale. La staţiunile experimentale agricole se pot organiza excursii sau vizite periodice, la şcolile de agricultură schimburi de experienţă etc.

Problema esenţială în predarea lecţiilor de cunoştinţe agricole este legarea lor de viaţa şi de lupta oamenilor muncii de pe ogoare pentru a obţine producţii cît mai ridicate. Aceasta se poate realiza numai prin contactul permanent al şcolii cu realitatea înconjurătoare.

PETRE STANCULESCU

Se acordă atenţie învăţămîntului de partid

Pentru a se asigura un nivel ridicat învăţămîntului ideologic al cadrelor didactice cu sprijinul organelor de partid — într-o serie de raioane din regiunea Iaşi expunerile se ţin de către comuniştii care fac parte din colectivul catedrei de ştiinţe sociale de la Universitatea din Iaşi. Răspunzînd fiecare de cîte un raion, aceste cadre universitare ajută ca lecţiile şi seminariile să se desfăşoare la un nivel politic şi ştiinţific satisfăcător.

★

Propagandiştii cercurilor de învăţămînt ideologic al cadrelor didactice din Lupeni, regiunea Hunedoara, au hotărît să organizeze ore de consultaţii pentru cursanţi, în cadrul cărora dau învăţătorilor şi profesorilor lămuriri în problemele cele mai dificile, ajutîndu-i să le înţeleagă pe deplin.

Pedagogii pot studia materialul bibliografic în bibliotecile şcolare, la clubul minier din localitate sau la cabinetul de partid.

★

In cuprinsul raionului Snagov din regiunea Bucureşti au fost fixate în total cinci centre (Fierbinţi, Periş, Tincăbeşti etc.) în care cadrele didactice din toate comunele şi satele raionului audiază expunerile pe teme ideologice şi aprofundează în seminarii problemele esenţiale desprinse din aceste expuneri.

Zilele trecute, la centrul Fierbinţi, tov. lector Pavel Voicu a vorbit cadrelor didactice pe tema: „Filozofia — concepţie despre lume. Materialismul şi idealismul, două linii fundamentale în filozofie". După expunere a urmat seminarizarea lecţiei precedente, pedagogii dovedind interes pentru studierea problemelor ideologice.

PROGRAMA DE ISTORIA R. P. R.
pentru clasa a VII-a (continuare)

EPOCA MODERNĂ (de la revoluţiile burgheze din anul 1848 pînă la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie) — 12 ore

1. REVOLUŢIILE DIN ANUL 1848 IN ŢĂRILE ROMINE — 3 ore

A. Mişcarea revoluţionară din Moldova — 1 oră

a. Situaţia internaţională a ţărilor romîne la mijlocul sec. XIX; izbucnirea revoluţiilor din anul 1848 în Europa.

b. Situaţia social-economică şi politică din ţările romîne în preajma revoluţiei din anul 1848: dezvoltarea manufacturilor şi comerţului; situaţia claselor sociale; accentuarea luptei maselor şi a burgheziei împotriva regimului feudal şi a asupririi naţionale.

c. Mişcarea revoluţionară din Moldova: cauzele ei; forţele sociale participante; programul adunării de la Iaşi; frămîntările ţărăneşti; înăbuşirea mişcării; caracterul ei limitat.

d. „Dorinţele partidei naţionale din Moldova" — programul revoluţionar al burgheziei moldovene.

B. Revoluţia din Ţara Romînească — 1 oră

a. Cauzele revoluţiei; pregătirea ei; forţele sociale participante.

b. Desfăşurarea revoluţiei: programul ei; adunarea de la Islaz; acţiunile revoluţionare de la Bucureşti şi Craiova; guvernul revoluţionar; principalii conducători ai revoluţiei (poziţia lor de clasă; rolul lui Nicolae Bălcescu); comploturile contrarevoluţionare şi înăbuşirea lor ca urmare a acţiunii hotărîte a maselor populare; problema agrară — comisia proprietăţii; trădarea revoluţiei de către majoritatea burgheziei; intervenţia turcilor şi înfrîngerea revoluţiei.

c. Caracterul burghezo-democratic al revoluţiei de la 1848 din Ţara Romînească; însemnătatea revoluţiei.

C. Revoluţia din Transilvania — 1 oră

a. Cauzele revoluţiei: asuprirea socială şi naţională în Transilvania; frămîntările moţilor; accentuarea luptei ţărănimii şi burgheziei romîne pentru drepturi social-politice.

b. Desfăşurarea revoluţiei: curentele din sînul revoluţiei; însemnătatea adunării de la Blaj; programul revoluţiei; luptele moţilor; rolul lui Avram Iancu; lupta lui Nicolae Bălcescu şi a lui Eftimie Murgu pentru unirea forţelor revoluţionare romîne şi maghiare; înfrîngerea revoluţiei.

c. Însemnătatea, urmările şi învăţămintele revoluţiei din anul 1848 în ţările romîne.

2. UNIREA MOLDOVEI CU ŢARA ROMÎNEASCĂ — FORMAREA STATULUI NAŢIONAL ROMÎN — 1 oră

a. Necesitatea formării statului naţional romîn; forţele sociale unioniste (intensificarea luptei patriotice a poporului pentru unire şi independenţă); atitudinea marilor puteri (hotărîrile Congresului de la Paris).

b. Unirea Moldovei cu Ţara Romînească: divanurile ad-hoc (caracterul şi însemnătatea hotărîrilor adoptate); Convenţia de la Paris. Înfăptuirea Unirii — dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza; rolul activ al maselor populare.

c. Însemnătatea unirii principatelor: formarea statului naţional romîn; lărgirea pieţii interne; întărirea luptei poporului pentru reforme şi independenţă.

3. DEZVOLTAREA ROMÎNIEI ÎNTRE ANII 1859—1866. DOMNIA LUI AL. I. CUZA — 1 oră

a. Lupta pentru consolidarea Unirii (1862); întărirea situaţiei internaţionale a Romîniei.

b. Principalele reforme: accentuarea luptei maselor pentru reforme; secularizarea averilor mînăstireşti; statutul lui Cuza; legea agrară din anul 1864 (caracterul ei limitat; însemnătatea ei pentru dezvoltarea capitalismului); legea instrucţiunii din 1864; caracterul burghez şi importanţa reformelor înfăptuite de Cuza—Kogălniceanu.

c. Politica externă: slăbirea dependenţei Romîniei faţă de imperiul otoman; legăturile cu Transilvania; sprijinirea luptei popoarelor vecine pentru libertate; relaţiile cu Franţa, Rusia şi Austria.

d. Detronarea lui Cuza de către monstruoasa coaliţie şi întronarea dinastiei reacţionare prusace; însemnătatea domniei lui Alexandru Ioan Cuza.

4. RĂZBOIUL PENTRU INDEPENDENŢĂ — 1 oră

a. Necesitatea cuceririi independenţei naţionale; atitudinea claselor sociale; situaţia internaţională (lupta popoarelor balcanice pentru libertate; izbucnirea războiului ruso-turc); înţelegerea cu Rusia; proclamarea independenţei de stat a Romîniei — 9 mai 1877.

b. Desfăşurarea războiului ruso-romîno-turc: principalele lupte; contribuţia importantă a armatei romîne la înfrîngerea Turciei; frăţia de arme romîno-rusă; sprijinul frăţesc acordat de poporul romîn poporului bulgar în lupta pentru cucerirea libertăţii sale naţionale.

c. Încheierea păcii (hotărîrile păcii de la San Stefano şi ale Congresului de la Berlin); importanţa cuceririi independenţei pentru dezvoltarea ţării noastre.

5. DEZVOLTAREA ROMÎNIEI DE LA RĂZBOIUL PENTRU INDEPENDENŢĂ PÎNĂ LA PRIMUL RĂZBOI MONDIAL (1878—1914) — 3 ore.

A. Dezvoltarea social-economică; începutul mişcării muncitoreşti — 1 oră

a. Viaţa economică. Dezvoltarea industriei, căilor de comunicaţie, agriculturii, comerţului şi băncilor; pătrunderea capitalului străin; legăturile economice cu Transilvania.

b. Viaţa socială. Clasele sociale; accentuarea exploatării capitaliste. Începutul mişcării muncitoreşti: formarea şi dezvoltarea proletariatului industrial în ţara noastră; formarea conştiinţei lui de clasă; primele organizaţii muncitoreşti; cercurile socialiste; pătrunderea marxismului în mişcarea muncitorească din ţara noastră („Contemporanul"); primele greve muncitoreşti (1888). Răscoala ţărănească din anul 1888.

B. Situaţia politică din Romînia între anii 1878—1914; dezvoltarea mişcării muncitoreşti — 1 oră

a. Viaţa politică: partidele politice burghezo-moşiereşti; întărirea regimului burghezo-moşieresc; dinastia de Hohenzollern — instrument al regimului reacţionar burghezo-moşieresc.

b. Dezvoltarea mişcării muncitoreşti la sfîrşitul sec. XIX şi începutul sec. XX: influenţa Internaţionalei a II-a; crearea Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din Romînia; importanţa lui; trădarea „generoşilor"; înfiinţarea sindicatelor — I. C. Frimu; influenţa revoluţiei populare din Rusia; refacerea partidului social-democrat.

c. Politica externă: alianţa cu Germania şi Austro-Ungaria; poziţia Romîniei faţă de războaiele balcanice; pacea de la Bucureşti; atitudinea justă a mişcării muncitoreşti faţă de războaiele balcanice; activitatea lui Ştefan Gheorghiu.

C. Răscoala ţăranilor din anul 1907 — 1 oră.

a. Cauzele răscoalei: lipsa de pămînt şi de drepturi a ţărănimii; exploatarea nemiloasă; influenţa revoluţiei populare din Rusia.

b. Desfăşurarea răscoalei: izbucnirea şi desfăşurarea răscoalei în Moldova; luptele de la Botoşani şi Iaşi; fraternizarea muncitorilor cu ţăranii la Paşcani şi Galaţi; desfăşurarea răscoalei în Muntenia şi Oltenia; înăbuşirea sîngeroasă a răscoalei de către regimul burghezo-moşieresc.

c. Atitudinea mişcării muncitoreşti faţă de răscoala ţăranilor.

d. Răsunetul, însemnătatea şi învăţămintele răscoalei ţărăneşti din anul 1907.

6. DEZVOLTAREA TRANSILVANIEI ÎNTRE ANII 1849—1914 — 1 oră

a. Dezvoltarea social-economică: dezvoltarea industriei, căilor de comunicaţie, comerţului şi băncilor; întărirea capitalismului în agricultură; dezvoltarea legăturilor cu Romînia; clasele sociale; întărirea burgheziei romîne, săseşti şi maghiare; ascuţirea luptei de clasă; începutul mişcării muncitoreşti (primele asociaţii muncitoreşti; apariţia sindicatelor).

b. Situaţia social-politică: absolutismul habsburgic după revoluţia din anii 1848—1849; dualismul austro-ungar (caracterul lui reacţionar şi de clasă; accentuarea asupririi sociale şi naţionale în statul burghezo-moşieresc austro-ungar; legea naţionalităţilor); ascuţirea luptei sociale şi naţionale; întărirea mişcării muncitoreşti (partidul social-democrat); ecoul războiului de independenţă în Transilvania; lupta maselor populare şi burgheziei romîneşti pentru drepturi social-politice şi pentru unirea cu Romînia (partidul naţional romîn, Memorandum-ul); poziţia de clasă a burgheziei în problemele sociale şi naţionale.

7. ROMÎNIA ÎN TIMPUL PRIMULUI RĂZBOI MONDIAL — 1 oră

a. Caracterul imperialist al primului război mondial.

b. Neutralitatea Romîniei (cauzele şi caracterul ei); intrarea Romîniei în războiul mondial (cauzele şi caracterul imperialist al participării la război); lupta clasei muncitoare împotriva războiului imperialist.

c. Desfăşurarea războiului: ofensiva armatei romîne în Transilvania şi în Dobrogea; contraofensiva trupelor germane, austro-ungare, bulgare şi turceşti; retragerea în Moldova; situaţia grea a populaţiei în teritoriul ocupat de germani şi în Moldova; refacerea armatei romîne; victoriile de la Oituz, Mărăşti şi Mărăşeşti; eroismul armatei romîne; ajutorul armatei ruse; importanţa bătăliei de la Mărăşeşti.

d. Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie; influenţa ei asupra mişcării revoluţionare internaţionale şi asupra desfăşurării războiului mondial imperialist.

e. Sfîrşitul războiului: încheierea păcii separate (caracterul ei înrobitor); unirea Transilvaniei cu Romînia — încheierea procesului de formare a statului naţional romîn, în condiţiile dezmembrării imperiului austro-ungar ca urmare a creşterii puternice a luptei revoluţionare şi a înfrîngerilor militare; tratatele de pace.

8. DEZVOLTAREA CULTURII ÎNTRE ANII 1848—1918 — 1 oră

a. Dezvoltarea învăţămîntului: lărgirea învăţămîntului primar şi secundar în Romînia veche şi în Transilvania; dezvoltarea învăţămîntului superior; caracterul de clasă al învăţămîntului; analfabetismul.

b. Dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii: ştiinţele naturale (Gr. Cobălcescu, Gr. Antipa, Gh. Munteanu-Murgoci); medicina (C. Davilla, V. Babeş, I. Cantacuzino); chimia (P. Poni, C. I. Istrati); fizica şi mecanica (Tr. Vuia, A. Vlaicu); matematica (I. Bolyai; S. Haret, Tr. Lalescu); istoria (B. P. Haşdeu, A. D. Xenopol, I. Bogdan); agrobiologia (Ion Ionescu de la Brad).

c. Dezvoltarea literaturii: M. Eminescu, V. Alecsandri, I. Creangă, I. L. Caragiale, G. Coşbuc, I. Slavici, Al. Vlahuţă, D. Th. Neculuţă, C. Hogaş, B. Delavrancea, M. Sadoveanu, C. Dobrogeanu-Gherea, G. Ibrăileanu, rolul „Astrei" în Transilvania.

d. Dezvoltarea artelor: pictura (Th. Aman, N. Grigorescu, I. Andreescu, St. Luchian, O. Băncilă); sculptura (Ion Georgescu, Ionescu Valbudea); arhitectura (I. Mincu, Petre Antonescu); muzica (C. Porumbescu, G. Enescu).

e. Dezvoltarea presei; apariţia presei muncitoreşti în ţara noastră.

f. Influenţa mişcării muncitoreşti asupra culturii. Însemnătatea dezvoltării culturii pentru progresul social-politic al poporului nostru.

EPOCA CONTEMPORANĂ (de la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie pînă astăzi) — 12 ore

I. Romînia de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie pînă la 23 August 1944 — 5 ore

1. ROMÎNIA ÎN PERIOADA AVÎNTULUI REVOLUŢIONAR (1917—1922); FORMAREA P.C.R. — 1 oră

a. Însemnătatea istorico-mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie (începutul unei noi ere în istoria omenirii — era victoriei orînduirii socialiste şi a pieirii inevitabile a capitalismului).

b. Situaţia internaţională a Romîniei la sfîrşitul războiului mondial.

c. Situaţia social-economică şi politică din Romînia după război; lupta maselor populare împotriva regimului burghezo-moşieresc (reforma agrară; caracterul de clasă şi urmările ei).

d. Avîntul revoluţionar în Romînia: dezvoltarea mişcării muncitoreşti; lupta muncitorilor tipografi şi masacrul din Piaţa Teatrului Naţional; greva generală din anul 1920 (însemnătatea ei).

e. Formarea Partidului Comunist din Romînia — conducătorul luptei revoluţionare a clasei muncitoare şi a întregului popor muncitor din ţara noastră; importanţa istorică a formării P.C.R.; crearea Uniunii Tineretului Comunist.

2. ROMÎNIA ÎNTRE ANII 1923—1933; MARILE LUPTE MUNCITOREŞTI DIN ANUL 1933 — 2 ore

A. Situaţia social-economică şi politică a Romîniei între anii 1923 — 1933 — 1 oră.

a. Redresarea temporară a economiei între anii 1923—1929; situaţia maselor populare; Constituţia burghezo-moşierească din 1923; ilegalizarea P.C.R.

b. Criza economică dintre anii 1929—1933; urmările ei (accentuarea caracterului reacţionar al politicii regimului burghezo-moşieresc; mizeria clasei muncitoare, a ţărănimii şi a micilor funcţionari; înfeudarea economică şi politică a Romîniei faţă de capitalul străin de către burghezie şi moşierime; accentuarea politicii antisovietice a regimului burghezo-moşieresc).

B. Lupta clasei muncitoare, sub conducerea P.C.R., împotriva reacţiunii burghezo-moşiereşti între anii 1929—1933 — 1 oră.

a. Greva minerilor de la Lupeni; apariţia „Scînteii"; Congresul al V-lea al P.C.R. — însemnătatea lui pentru dezvoltarea luptei revoluţionare în ţara noastră.

b. Marile lupte muncitoreşti din anul 1933; conducerea luptelor muncitoreşti de către P.C.R.; Comitetul central de acţiune pe ţară, în frunte cu tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej; greva din 2 februarie; luptele muncitorilor petrolişti; eroicele lupte ale ceferiştilor din 15—16 februarie 1933; procesul conducătorilor luptelor muncitoreşti din 1933; însemnătatea istorică a marilor lupte muncitoreşti din anul 1933.

3. ROMÎNIA ÎN PERIOADA FASCIZĂRII ŞI A DICTATURII FASCISTE (1934—1941) — 1 oră.

a. Situaţia economică după anii de criză; întărirea monopolurilor, îmbogăţirea burgheziei, moşierimii şi chiaburimii pe seama maselor populare.

b. Pregătirea şi instaurarea regimului fascist în Romînia: politica de fascizare a ţării şi de pregătire a războiului antisovietic; mişcarea legionară — expresia cea mai reacţionară a regimului burghezo-moşieresc şi instrument al imperialismului fascist german; dictatura regală (caracterul ei de clasă); dominaţia Germaniei hitleriste asupra ţării noastre; dictatul fascist de la Viena; dictatura legionaro-antonesciană (intensificarea terorii anticomuniste şi a pregătirilor pentru războiul antisovietic).

c. Lupta maselor populare, conduse de P.C.R., împotriva fascizării ţării, a dictaturilor fasciste şi a politicii antisovietice; mobilizarea tuturor forţelor progresiste în lupta antifascistă; asociaţiile şi ziarele democratice.

d. Dezvoltarea culturii între cele două războaie mondiale: lupta P.C.R. pentru demascarea şi combaterea culturii decadente burgheze şi pentru promovarea culturii progresiste, legată de interesele şi lupta maselor populare; ştiinţa (matematica — G. Ţiţeica, D. Pompei; ştiinţele naturale — L. Mrazec, E. Racoviţă; geografia — G. Vîlsan; istoria — V. Pîrvan, N. Iorga; medicina — Gh. Marinescu, C. I. Parhon); literatura (M. Sadoveanu, T. Arghezi, L. Rebreanu, Cezar Petrescu, Al. Sahia, A. Toma); artele (pictura — Ressu, Tonitza, Steriade, Iser; sculptura — Paciurea, Stork, Brîncuşi; muzica — G. Enescu).

4. ROMÎNIA ÎN TIMPUL RĂZBOIULUI CRIMINAL ANTISOVIETIC — 1 oră

a. Dictatura militaro-fascistă — dictatura teroristă făţişă a celor mai reacţionare vîrfuri ale burgheziei şi moşierimii; sprijinirea dictaturii militaro-fasciste de către Partidul Naţional Ţărănesc şi Partidul Naţional Liberal; înfeudarea completă a Romîniei de către Germania hitleristă (transformarea ţării noastre în bază de atac împotriva Uniunii Sovietice); participarea Romîniei la războiul criminal antisovietic.

b. Lupta forţelor populare patriotice conduse de P.C.R. împotriva dictaturii militaro-fasciste şi a războiului antisovietic.

II. Dezvoltarea Romîniei în perioada revoluţiei populare de la 23 August 1944 pînă azi — 7 ore

1. INSTAURAREA ŞI DEZVOLTAREA PUTERII POPULARE ÎN ROMÎNIA (1944—1947) — 2 ore

A. Insurecţia armată şi participarea Romîniei la războiul antihitlerist (1944—1945) — 1 oră.

a. Pregătirea şi înfăptuirea insurecţiei armate de la 23 August 1944, iniţiată, organizată şi condusă de P.C.R. în condiţiile favorabile create de înaintarea victorioasă a armatei sovietice eliberatoare: obiectivele, desfăşurarea şi victoria insurecţiei; rolul forţelor patriotice; participarea activă a armatei romîne alături de celelalte forţe patriotice la înfăptuirea insurecţiei armate; caracterul popular al insurecţiei armate; însemnătatea istorică a zilei de 23 August 1944 — doborîrea dictaturii militaro-fasciste şi eliberarea naţională a Romîniei, începutul revoluţiei populare în ţara noastră.

d. Conducerea luptei antifasciste a maselor populare de către P.C.R.; participarea Romîniei la războiul just antifascist; eliberarea nordului Transilvaniei; contribuţia Romîniei la eliberarea Ungariei şi Cehoslovaciei; eroismul armatei romîne; frăţia de arme romîno-sovietică.

B. Instaurarea puterii populare în Romînia; reforma agrară din 1945 — 1 oră

a. Lupta maselor populare, conduse de P.C.R., împotriva guvernelor cu majoritate reacţionară; caracterul antifascist, antifeudal şi antiimperialist al luptei maselor populare între 23 August 1944 şi 6 martie 1945; instaurarea primului guvern democratic — 6 martie 1945; însemnătatea instaurării puterii populare în Romînia.

b. Reforma agrară democratică din 1945; ascuţirea luptei revoluţionare la sate; legiferarea reformei agrare (martie 1945); rezultatele şi însemnătatea reformei agrare; caracterul ei democrat-revoluţionar; desfiinţarea clasei moşierilor; făurirea alianţei revoluţionare dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare.

c. Realipirea nordului Transilvaniei (martie 1945) — restabilirea unităţii naţionale a poporului nostru.

C. Consolidarea regimului democrat-popular în Romînia (1945-1947) — 1 oră.

a. Conferinţa naţională a Partidului Comunist Romîn (octombrie 1945); însemnătatea ei pentru dezvoltarea economică şi politică a Romîniei.

b. Lupta pentru democratizarea ţării (pedepsirea criminalilor de război; înfrîngerea partidelor reacţionare în alegerile democratice din anul 1946; statutul democratic al naţionalităţilor — politica leninistă a P.M.R. în problema naţională); zădărnicirea încercărilor imperialiştilor americani şi englezi de a răsturna regimul democratic; refacerea economiei naţionale şi întărirea puterii democrat-populare; ajutorul economic al U.R.S.S.

c. Încheierea Tratatului de pace; ajutorul diplomatic al U.R.S.S.

d. DOBORÎREA MONARHIEI ŞI PROCLAMAREA REPUBLICII POPULARE ROMÎNE — instaurarea dictaturii proletariatului, începutul etapei revoluţiei socialiste în ţara noastră. Înfăptuirea unităţii politice, ideologice şi organizatorice a clasei muncitoare. Congresul I al P.M.R.

2. R.P.R. PE DRUMUL CONSTRUIRII SOCIALISMULUI — 4 ore

A. Construirea economiei socialiste în R.P.R. — 2 ore

(1). ÎNCEPUTUL CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE ÎN ŢARA NOASTRĂ (1948—1955) — 1 oră

a. Hotărîrile primului Congres al P.M.R.; necesitatea industrializării socialiste a ţării noastre; 11 iunie 1948 — importanţa actului revoluţionar al naţionalizării principalelor mijloace de producţie; dezvoltarea planificată a economiei naţionale (planurile anuale şi primul plan cincinal; planul de electrificare — octombrie 1950).

b. Plenara C.C. al P.M.R. din martie 1949 şi importanţa ei — începutul transformării socialiste a agriculturii; întărirea alianţei revoluţionare dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

c. Principalele rezultate obţinute în construcţia socialistă pînă la sfîrşitul primului plan cincinal.

(2) DEZVOLTAREA CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE DUPĂ CONGRESUL AL II-LEA AL P.M.R. — 1 oră

a. Al doilea Congres al P.M.R. (decembrie 1955) şi importanţa lui pentru dezvoltarea construcţiei socialiste în economia şi cultura ţării noastre.

b. Dezvoltarea industriei socialiste — marile realizări în industria metalurgică, petroliferă şi în domeniul electrificării; dezvoltarea construcţiilor civile şi a transporturilor.

c. Victoria treptată a socialismului la sate; însemnătatea consfătuirii de la Constanţa (1958) pentru creşterea generală a producţiei agricole şi pentru dezvoltarea sectorului socialist în agricultură; modernizarea satelor noastre, ridicarea nivelului de trai al ţărănimii muncitoare.

d. Dezvoltarea comerţului socialist; lărgirea comerţului exterior; creşterea rolului economic internaţional al R.P.R.

e. Ajutorul primit de ţara noastră din partea U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară; C.A.E.R. — expresia relaţiilor economice frăţeşti dintre ţările socialiste.

f. Creşterea neîncetată a nivelului de trai material şi cultural al poporului nostru muncitor — ţelul politicii partidului şi a statului nostru democrat-popular.

B. Revoluţia culturală în patria noastră — 1 oră

a. Înflorirea culturii socialiste — parte integrantă a revoluţiei socialiste; preluarea moştenirii şi tradiţiilor progresiste ale culturii noastre; conducerea revoluţiei culturale de către partid.

b. Dezvoltarea învăţămîntului: lichidarea neştiinţei de carte; reforma învăţămîntului (august 1948); caracterul ştiinţific şi democratic al învăţămîntului din ţara noastră; legătura dintre şcoală şi viaţă; dezvoltarea neîncetată a învăţămîntului de toate gradele şi tipurile.

c. Dezvoltarea ştiinţei: importanţa dezvoltării ştiinţei în statul socialist; Academia R.P.R. şi institutele ştiinţifice; legătura ştiinţei cu practica construirii socialismului.

d. Înflorirea literaturii: dezvoltarea literaturii în limbile naţionalităţilor conlocuitoare.

e. Dezvoltarea artelor: pictura; sculptura; muzica.

f. Răspîndirea culturii în rîndul maselor populare: bibliotecile, teatrele, expoziţiile, societăţile ştiinţifice, căminele culturale, presa şi editurile.

C. Politica externă a R.P.R. Concluzii — 1 oră

a. Politica externă a Republicii Populare Romîne; R.P.R. — ţară a lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. Tratatul de la Varşovia (1955); politica de coexistenţă paşnică şi prietenie cu toate popoarele lumii; primirea ţării noastre în O.N.U. (1955); activitatea rodnică a R.P.R. în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite.

b. Concluzii: perspectivele dezvoltării ţării noastre pe drumul construirii socialismului; rolul mobilizator al politicii partidului; rolul hotărîtor al maselor populare conduse de P.M.R. în construirea socialismului; importanţa colaborării şi ajutorului reciproc dintre ţările socialiste în lupta pentru construirea socialismului şi comunismului şi pentru apărarea păcii.

RECAPITULARE PARŢIALĂ: 3 ore.

RECAPITULARE FINALĂ: 3 ore

LUCRĂRILE SCRISE TRIMESTRIALE: 3 ore.

CONSTRUCŢII ŞCOLARE
mai multe, mai bune şi mai ieftine

(Urmare din pag. 1)

In ceea ce priveşte construcţiile efectuate prin posibilităţi locale, deşi s-a arătat necesitatea îmbinării fondurilor centrale cu fondurile locale, acest lucru nu s-a realizat într-o măsură satisfăcătoare, din care cauză unele construcţii începute pe plan local au stagnat din lipsa de materiale-cheie. De aceea, pe lingă măsura luată de partid şi guvern ca o parte a fondurilor destinate construcţiilor şcolare să fie repartizate în materiale de bază, este nevoie ca organele locale să îmbine mai just fondurile centrale cu cele locale şi să sprijine cu astfel de materiale construcţiile începute prin contribuţie voluntară.

Paralel cu folosirea mai largă a posibilităţilor locale şi ieftinirea construcţiilor şcolare se impune şi necesitatea unei mai judicioase folosiri a fondurilor acordate de stat, în special o mai judicioasă amplasare a construcţiilor. Trebuie să se construiască localuri noi de şcoală acolo unde este neapărată nevoie şi unde există populaţie şcolară în creştere şi nu aşa cum s-a făcut în satul Comana, raionul Rupea, unde s-a construit o şcoală cu şapte săli de clasă cu mari cheltuieli, fără ca în localitate să existe un număr mare de elevi şi unde localul este folosit numai o jumătate de zi.

Este nevoie totodată ca organele de învăţămînt să propună construirea de localuri de şcoli concomitent cu blocurile de locuinţe ce se ridică în cartierele noi.

Dar extinderea spaţiului de şcolarizare se poate realiza nu numai prin construcţii noi, ci şi printr-o mai justă distribuire a localurilor existente şi prin preluarea fostelor localuri de şcoli care au primit altă destinaţie, aşa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniştri în această problemă.

Îmbunătăţirea bazei materiale a învăţămîntului trebuie să corespundă dezvoltării acestuia şi orientării actuale a şcolii noastre, să asigure generalizarea învăţămîntului de 7 ani. Sarcina de a da tineretului o pregătire multilaterală, de a se realiza o mai strînsă legătură între şcoală şi viaţă cere noilor construcţii şcolare să răspundă şi altor cerinţe. Acolo unde se construiesc localuri mai mari pentru şcolile de 7 ani şi medii, pe lîngă sălile de clasă necesare trebuie să se prevadă încăperi corespunzătoare pentru laboratoare, pentru biblioteci, ateliere şcolare şi săli de gimnastică. Fără îndoială că şi la construirea acestora se pot găsi soluţii economicoase. De exemplu, se pot construi săli de gimnastică şi ateliere independente de localurile existente şi care să deservească mai multe şcoli apropiate. Aşa a fost rezolvată această problemă la şcoala medie „I. L. Caragiale" din Bucureşti, a cărei sală de gimnastică este folosită şi de şcolile apropiate, sau în cazul atelierelor şcolare din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, care deservesc mai multe şcoli. Bineînţeles că în aceste condiţii se poate realiza şi o mai bună înzestrare a acestor anexe, şi o mai judicioasă folosire a lor.

Eforturile statului nostru pentru intensificarea ritmului de construcţii şcolare trebuie să fie însoţite de o largă campanie de construcţii prin posibilităţi locale şi contribuţia voluntară a cetăţenilor. Un sprijin însemnat în această direcţie pot aduce organele de îndrumare şi control, care au datoria să considere drept sarcină importantă a lor urmărirea felului cum se execută construcţiile şcolare şi cum sînt folosite fondurile alocate. La rîndul lor, cadrele didactice trebuie să mobilizeze pe părinţi şi pe elevi de a participa voluntar la executarea construcţiilor, de a sprijini transportul şi procurarea materialelor prin posibilităţi locale, de a recupera materiale de construcţie prin demolări de localuri degradate. De asemenea, ele trebuie să manifeste o grijă deosebită la transformările ce se execută la localurile existente, pentru ca acestea să nu se facă în dauna spaţiului de şcolarizare.

Realizarea unor construcţii şcolare mai bune şi mai ieftine este legată şi de buna păstrare şi gospodărire a acestora. Elevii noştri trebuie să fie convinşi că localurile în care ei învaţă sînt un bun al poporului, făcute cu multe strădanii, de aceea trebuie să le preţuiască şi să le păstreze cu grijă.

Prin construirea mai multor localuri de şcoli, prin ieftinirea construcţiilor şi prin găsirea unor soluţii cît mai potrivite vom putea asigura învăţămîntului nostru o bază materială corespunzătoare pentru pregătirea multilaterală a omului societăţii socialiste.

Instantanee dintr-o şcoală

PRIMUL SOSIT

Ora 7 dimineaţa, la şcoala medie din Mărăşeşti. Elevii n-au început a veni încă. Pe culoarele lungi, ecoul paşilor sună strident. Mă conduce portarul. Deschidem o uşă, apoi alta. In cancelarie, în clasă, sobele sînt încălzite, totul străluceşte de curăţenie.

Deodată, aud paşi coborînd pe scară dinspre clasele care se află la etaj. Mă întorc.

— Pe cine căutaţi? sînt întrebat.

— Aş vrea să vorbesc cu tovarăşul director... La ce oră îl pot găsi?

Omul din faţa mea zîmbeşte. E chiar directorul — primul pedagog sosit în şcoală.

DE CE?

Oră de citire la clasa a IV-a „B". Înafară de faptul că elevii citesc şi povestesc frumos, ei răspund bine atunci cînd li se pun întrebări referitoare la conţinutul lecţiei. Cum se explică acest lucru?

Răspunsul l-am aflat atunci cînd s-a trecut, în continuare, la lecţia nouă. In cursul predării, învăţătoarea nu lasă nimic neexplicat, nejustificat: „De ce mama lui Ştefan cel Mare îi spunea lui Ştefan să se întoarcă la luptă? Oare nu-şi iubea fiul?" „De ce moldovenii, care erau puţini la număr, au reuşit să înfrîngă oastea turcească, mult mai numeroasă?" etc.

Tovarăşa învăţătoare a comis totuşi o greşeală în predare. In dorinţa de a arăta celor care asistau la lecţie că elevii pot citi bine un text chiar şi la prima lectură, ea a omis citirea model şi a trecut direct la citirea pe fragmente de către elevi.

Intrucît tovarăşa învăţătoare ştie prea bine că orice lecţie este destinată elevilor şi nu celor care asistă la ea, o întrebăm la rîndul nostru: de ce nu a ţinut seama de acest lucru?

„CU MUZICA"

Profesorii şi elevii sînt la cursuri. Peste tot domneşte liniştea. Doar dintr-o singură clasă răzbat pînă la cancelarie glasuri în octavă:

— Şi eu, tovarăşe profesor!

— Ascultaţi-mă şi pe mine!

— Tăceţi, mă! Liniştee! (protestul este al unui elev).

In recreaţie am aflat că „muzica" aceasta venea dintr-o clasă la care se făcea verificarea cunoştinţelor la muzică.

Ce vreţi! Intr-o asemenea împrejurare profesorul a socotit că-i poate lăsa pe elevi să-şi pună în valoare „calităţile vocale".

CUM A FOST POSIBIL

În referatul prezentat la ora educativă de o elevă din clasa a VI-a „A" s-au strecurat o serie de greşeli de conţinut.

Cum a fost posibil acest lucru?

Tovarăşa Maria Dosoftei, diriginta clasei, nu a văzut referatul înainte de a fi prezentat în faţa elevilor. Şi mai grav este că ea nu a sezisat greşelile şi nu a făcut îndreptările cuvenite nici în timpul orei.

OGLINDA FIDELĂ

Cercetînd catalogul clasei a IX-a constaţi că la ştiinţele naturale nu este nici un elev căzut. „O fi indulgentă profesoara", te gîndeşti.

In clasă, însă, văzînd cît de frumos răspund elevii şi cum predă profesoara, îţi dai seama că situaţia din catalog se explică nu prin indulgenţă, ci prin calitatea lecţiilor ţinute, prin exigenţa manifestată de profesoară faţă de sine şi faţă de elevi.

Catalogul este, în acest caz, o oglindă fidelă.

„PUNCTUALITATE"

Cu o precizie de cronometru, tovarăşa profesoară Strugaru iese de la oră exact la 8 şi 30 de minute — adică tocmai cînd clopoţelul sună... de intrare.

DACĂ...

Deşi părinţii ei locuiesc la Adjud (unde există şcoală medie), eleva I. C. din clasa a X-a urmează cursurile la şcoala din Mărăşeşti. Iată explicaţia pe scurt: In anul trecut, fiind la şcoala din Adjud, această elevă a rămas corigentă la matematică. Ce şi-a zis ea? „Să mă mut la altă şcoală, poate că acolo voi avea mai mult noroc".

Aşa şi-a zis eleva. Dar părinţii — ei nu au avut nimic de zis? Nu. „Dacă aşa vrea fata..." La rîndul ei, conducerea şcolii din Mărăşeşti a acceptat înscrierea: „Dacă asta este dorinţa părinţilor..."

Acum eleva I. C. face naveta. Pleacă dimineaţa de acasă şi, pentru că nu are tren la o oră potrivită, se întoarce doar către seară. Abia dacă-i rămîne timp să se mai uite puţin peste lecţiile pentru a doua zi. Rezultatul: pe primul trimestru ea este căzută nu la o singură materie, ci la trei.

POSIBILITĂŢI EXISTĂ, DAR...

La şcooala medie din Mărăşeşti urmează cursurile un număr apreciabil de elevi care, fiind din satele apropiate, fac naveta sau locuiesc la gazde. In aceste condiţii, înfiinţarea unui internat sau cel puţin a unei cantine este absolut necesară. Conducerea şcolii nu s-a preocupat însă îndeajuns de acest lucru.

In clădirea şcolii se află, printre altele, o cameră cu instalaţie pentru bucătărie şi o sală de mese. La rîndul său, secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Panciu dispune de vesela necesară. Dar nimeni nu s-a gîndit să înfiinţeze o cantină şcolară la Mărăşeşti. De asemenea, dacă s-ar depune toate diligenţele, în localitate s-ar putea găsi o clădire care să fie afectată şcolii pentru internat.

Posibilităţi există, dar...

CALENDARUL E DE VINĂ

In biroul său, directorul cercetează corespondenţa sosită cu ultima poştă. Printre hîrtii se află şi o adresă a secţiei de învăţămînt şi cultură a raionului Panciu, prin care i se comunică şcolii cum se va desfăşura comemorarea zilei de 13 Decembrie. Calendarul de pe birou arată însă că ne aflăm în 15 decembrie.

Cine e vinovat că adresa a sosit cu întîrziere? Bineînţeles că vinovatul nu poate fi decît... calendarul.

★

E seară. La şcoala medie din Mărăşeşti luminile se sting una cîte una. Ziua de muncă s-a încheiat.

În faţa uşii, la ieşire, directorul se opri pe gînduri.

— Îmi dau seama — mai avem încă multe lipsuri, îmi spuse el.

Din tonul lui am înţeles că nu era o consolare, ci un angajament.

N. ALEXE

Un nou centru școlar în Dobrogea

Coborînd pe strada I. V. Stalin din Constanța către uzina electrică „Ovidiu II", la încrucișarea cu strada Banatului ai în fața ochilor literele albe ale unei firme noi, fixată pe o clădire impunătoare, terminată recent: „Centrul școlar profesional, de meserii și tehnic al statului popular regional Constanța".

Construirea acestei școli noi cu săli și ateliere spațioase, utilate modern, în care peste 500 de ucenici și elevi deprind tainele diferitelor meserii, este un rezultat al hotărîrii biroului comitetului regional de partid și a comitetului executiv al statului popular al regiunii Constanța privind cuprinderea în învățămîntul profesional a unui număr cît mai mare de tineri din regiune.

Centrul școlar profesional de meserii și tehnic din Constanța însumează 4 tipuri de școli: școala profesională de ucenici constructori; școala profesională UCECOM, care pregătește pe ucenici în meseriile de tîmplari, croitori, lăcătuși și tinichigii; școala de meserii care pregătește lăcătuși, tîmplari de mobilă și croitori și școala tehnică de mecanici pentru utilaj construcții.

Pentru amenajarea definitivă a școlii în cel mai scurt timp și asigurarea desfășurării normale a cursurilor, cadrele didactice, ucenicii și elevii școlii, sprijiniți de comitetele executive ale sfaturilor populare regional și orășenesc și ajutați de trustul regional de construcții, au muncit neobosit mai bine de o lună de zile.

Ucenicii anului II zidari, conduși de maiștrii-instructori Dumitru N. Dumitru și Naum Ion, au demolat și zidit, cei din anul III mecanici, sub conducerea maistrului-instructor Nicolae Delange, secretarul organizației de partid din școală, au efectuat lucrările metalice, iar ucenicii anilor II și III tîmplari de construcții au executat mobilierul școlii.

Și astfel în locul marelui șantier de construcții unde ucenicii și elevii, organizați în brigăzi de lucru sub conducerea efectivă a profesorilor, au muncit pentru casa lor, a apărut o clădire monumentală. Tinerii se pot mîndri astăzi, pe drept cuvînt, cu rezultatele obținute: 8 săli de clasă, 9 ateliere, 4 dormitoare, cantină, sală de sport și festivități, sală specială pentru desen, bibliotecă, cabinet medical etc.

Nici astăzi ucenicii, elevii și profesorii centrului școlar nu și-au conținut activitatea. Ei muncesc cu rîvnă pentru a folosi din plin noile condiții de muncă create și se străduiesc totodată să îmbunătățească neîntrerupt aceste condiții.

Avîntul în muncă al ucenicilor, elevilor și cadrelor didactice ale centrului nostru școlar este însuflețit de sarcina importantă subliniată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Expunerea făcută la plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie a.c., de a extinde participarea oamenilor muncii la activitatea patriotică de rezolvare prin muncă voluntară a lucrărilor de folos obștesc, de a contribui la reducerea prețului de cost al construcțiilor.

Sîntem la început de drum, dar sprijinul pe care-l primim de la organele de partid și de stat, forța și tăria noului colectiv, entuziasmul cadrelor didactice, al ucenicilor și elevilor noștri, ne fac să privim cu încredere viitorul. Ne vom strădui din toate puterile să răspundem grijii pe care ne-o acordă partidul și guvernul, pregătind în noul Centru școlar profesional, de meserii și tehnic din Constanța, cadre tot mai valoroase pentru marile construcții ale patriei.

EMIL C. DIMITRIU

Se lărgește spațiul școlar

În mai multe sate și comune din rajonul Urziceni, regiunea București, s-au dat în funcțiune ori sînt în curs de construire săli de clasă și localuri noi. Astfel, pentru satisfacerea necesităților de școlarizare la clasele V-VII, în comunele Gîrbovi și Bărcănești au fost date în folosință cîte două săli de clasă construite prin autoimpunere. În comuna Bărcănești se construiesc și vor fi date în curînd în folosință încă patru săli de clasă. În comuna Armășești este aproape terminată construcția unui local cu patru săli de clasă, de asemenea prin autoimpunere.

Din fond central se construiește în orașul Urziceni o școală medie cu opt săli de clasă și toate anexele necesare. O școală nouă se ridică și în satul Panțiru. De remarcat este sprijinul pe care-l dau cetățenii din sat pentru terminarea grabnică și în bune condiții a lucrărilor.

Sărbătoarea cărții

(Urmare din pag. 1)

care terfeliseră onoarea literaturii noastre. Locul „Elevului Dima dintr-a VII-a" și al „Morții care ucide" l-a luat o literatură nouă, luminoasă, care desfată sufletele copiilor, îi instruiește și le insuflă cele mai înalte și mai frumoase simțăminte. Elevii învață în școală să aprecieze însemnătatea literaturii contemporane și adevărata valoare a creației clasicilor noștri. Pedagogii îi îndeamnă către înțelegerea adevăratelor sensuri ale operelor lui Caragiale și Eminescu, ale lui M. Sadoveanu și T. Arghezi. Numai cîteva din colecțiile de literatură pentru tineret sînt suficiente pentru a demonstra uriașa deosebire care desparte literatura noastră nouă de literatura burgheză. **„Patria noastră"** (editată în condiții grafice atît de bune) dezvăluie tinerilor minunatele comori ale țării, îi învață s-o prețuiască și s-o iubească. **„Cutezătorii"** le satisface inclinația firească spre fapte de curaj puse în slujba unor idealuri nobile. Pe aceeași linie, colecția de „Povestiri științifico-fantastice" le înaripează fantezia și le stimulează imaginația, întărindu-le în același timp convingerea că geniul omului poate ajunge pe culmile cele mai înalte înfăptuiri. Și lista s-ar putea lungi mereu. În numărul din ce în ce mai mare al cărților și al colecțiilor care au apărut în anii de democrație populară vom descoperi în permanență dorința de a înarma pe cititori cu o literatură sănătoasă, bogată în conținut, scrisă într-o limbă cu adevărat literară — o literatură menită să instruiască și să educe.

Cartea a devenit, în vremurile pe care le trăim noi, un bun al tuturor. În tiraje de zeci de mii de exemplare ea se răspîndește pe zi ce trece mai mult. Numai în anul acesta au fost tipărite 1164 de titluri de beletristică, într-un tiraj total de 15.672.000 volume. Din 1951 și pînă în 1958 au fost tipărite 241.777.118 exemplare, ceea ce înseamnă cîte 15 cărți de fiecare cetățean al țării noastre. Cartea își face drum pînă în cele mai îndepărtate și mai izolate așezări omenești. Analfabetii de altădată au deprins taina slovelor tipărite și același învățător care, cu cîtiva ani în urmă, îi învăța alfabetul, oferă acum, de la biblioteca sătească, zguduitoarea poveste a nemuritorului Darie, fermecătoarele basme ale lui Ion Creangă sau prețioasele broșuri agrotehnice.

Cartea este prietena noastră, a tuturor. Am îndrăgit-o și o stimăm. „Săptămîna cărții românești" este încă o dovadă a grijii și atenției de care se bucură cartea la noi.

Din lucrările de beletristică apărute în 1958

M. EMINESCU: Opere, vol V, Editura Academiei R.P. Romîne.

G. COȘBUC: Poezii, vol I și II, E.S.P.L.A.

M. SADOVEANU: Opere, vol XIII, E.S.P.L.A.

GEO BOGZA: Scrieri în proză, vol III (Cartea Oltului), E.S.P.L.A.

NAGY ISTVAN: La cea mai înaltă tensiune, ed. 2, E.S.P.L.A.

PETRU DUMITRIU: Cronică de familie, E.S.P.L.A.

ZAHARIA STANCU: Rădăcinile sînt amare, vol. I, II, III și IV, E.S.P.L.A.

MARIN PREDA: Desfășurarea, ed. 3, E.S.P.L.A.

LUCIA DEMETRIUS: Cei de mîine — Trei generații — Arborele genealogic, E.S.P.L.A.

MARIA BANUȘ: Poezii, E.S.P.L.A.

TITUS POPOVICI: Setea, E.S.P.L.A.

ASZTALOS ISTVAN: An nou, E.S.P.L.A.

N. LABIȘ: Lupta cu inerția, Ed. Tineretului.

ST. GHEORGHIU: Cumpăna inimii, E.S.P.L.A.

AL. ANDRIȚOIU: Porțile de aur, Ed. Tineretului.

FR. MUNTEANU: Cerul începe la etajul III, Ed. Tineretului.

DUMITRU ALMAȘ: Freamătul luminii, Ed. Tineretului.

TR. COȘOVEI: Dobrogea de aur, Ed. M.F.A.

TH. CONSTANTIN: Fiul lui Monte Cristo, Ed. Tineretului.

AL. I. ȘTEFANESCU: Să nu fugi singur prin ploaie, Ed. Tineretului.

N. TAUTU: Cînd au plecat cocorii, Ed. Tineretului.

POP SIMION: Paralela 45, Ed. Tineretului.

I. LUDO: Războiul lui Tănase Cireș, Ed. Tineretului.

În colecția „Patria noastră"

Lecțiile de geografie, oricît ar fi de amănunțite, de bine documentate și de frumos ținute, nu pot cuprinde toată bogăția aspectelor ce caracterizează patria noastră. La rîndul lor, excursiile pe care le fac elevii, oricît de multe și de variate ar fi, nu pot să cuprindă tot ceea ce ei doresc să afle și să cunoască. Iată de ce inițiativa Editurii Tineretului de a edita o colecție de reportaje închinate descrierii patriei noastre a fost binevenită și primită cu multă căldură de elevi. Citind astfel de reportaje, elevii pot să cunoască, ca și cum i-ar însoți pe autori în călătoriile lor de-a lungul și de-a latul țării, tot ceea ce are patria noastră mai frumos, mai pitoresc, mai nou și mai interesant.

Ultimele două volume care au apărut în colecția „Patria noastră" demonstrează cu prisosință valabilitatea acestei afirmații. Reeditarea volumului „Rominia pitorească" de Al. Vlahuță îl plimbă pe cititor pe călile imaginației, pe meleagurile țării noastre, așa cum erau ele acum cîteva decenii, cînd le-a colindat scriitorul.

Descriere lirică și plină de poezie, „Rominia pitorească" a lui Al. Vlahuță este cartea unui om care și-a iubit cu pasiune țara. Scriitorul a surprins și a notat cu o minunată sensibilitate frumusețea, măreția și farmecul peisajelor țării noastre. Departe de a se rezuma numai la înregistrarea indiferentă a celor văzute, notele de drum ale lui Al. Vlahuță sînt niște adevărate poeme în proză care se întrețes organic cu scurte digresiuni istorice și comentarii asupra obiceiurilor, îndeletnicirilor și moravurilor poporului nostru.

Volumul lui Al. Vlahuță prezintă însă și unele inadvertențe, unele idei eronate. Socotim că era de datoria editurii să prevină cititorul — printr-o notă introductivă — asupra acestor lucruri, cu atît mai mult cu cît ediția se adresează în special tineretului, elevilor.

„400 de zile în orașul fiacărilor" de V. Nicorovici, apărută tot în colecția „Patria noastră", este opera unui contemporan, a unui scriitor care a trăit timp de un an și cîteva luni într-unul din cele mai gigantice centre industriale ale țării — Hunedoara. De data asta cititorul este pus în fața descrierii unui singur oraș, un oraș al vremurilor noastre. La sfîrșitul volumului cititorul are o imagine completă a tot ceea ce caracterizează Hunedoara de astăzi, orașul fiacărilor, al oțelului și al oamenilor noi.

Peisajul hunedorean variat, grandios și impresionant este numai scena pe care se află muncitorii, constructorii, cei ce prin munca lor fac să pulseze viața trepidantă a orașului. De aceea V. Nicorovici și-a îndreptat în mod deosebit atenția către viața hunedorenilor. Printre paginile descriptive, printre momentele impresionante pe care ni le prezintă acest reportaj, autorul creionează chipuri și caractere de oameni vii, care își aduc contribuția lor zilnică la transformarea revoluționară a Hunedoarei, la mersul impetuos către socialism al patriei noastre.

Colecția „Patria noastră" este o publicație de certă utilitate, pe care pedagogii trebuie s-o recomande cu căldură elevilor. Ea reprezintă un neprețuit mijloc de a educa elevii în spiritul dragostei de patrie, de țara în care trăiesc și care are atîtea bogății și frumuseți.

B. OCTAV

La Moscova s-a deschis cea de a XII-a expoziție unională a creației plastice a copiilor
În clișeu: școlari vizitînd expoziția.

Țelurile N.A.T.O. și școala vest-germană

Nu este, firește, pentru nimeni necunoscut scopul din ce în ce mai vădit spre care este îndreptată activitatea statelor occidentale de reînarmare a Germaniei occidentale, Republica Federală Germană, participantă activă în blocul militar N.A.T.O., devine din ce în ce mai mult un focar primejdios de război.

Actuala preocupare de căpetenie a guvernanților de la Bonn este promovarea spiritului revanșard. Oamenii lui Strauss — ministrul Apărării al R.F.G. — recrutați în marea lor majoritate din vechii ofițeri naziști, sînt infiltrați în toate sectoarele vieții economice ale republicii federale.

În ultimul timp, Ministerul Apărării și-a extins sfera sa de activitate și asupra școlilor. Nu este, doamne ferește, vorba ca acest minister să cedeze cît de cît din cele 300 de miliarde destinate înarmării, pentru construirea a cel puțin o parte din cele 22.000 de săli de clasă de care are nevoie școala de cultură generală din R.F.G. De unde! Școala vest-germană rămîne să se zbată mai departe în nevoi. „Grija" și „sprijinul" se manifestă în cu totul altfel. Așa cum scrie ziarul „Junge Welt" într-un articol publicat recent, Ministerul Apărării al R.F.G. este foarte preocupat „de a găsi o formă corespunzătoare" pentru „a adapta" învățămîntul din școlile vest-germane cerințelor Bundeswehrului și ale N.A.T.O., în vederea creșterii în școli a unei noi generații de militariști.

Începînd cu anul acesta unul din obiectele care se predau în academiile militare superioare vest-germane este studiul „războiului psihologic". După concepția lui Strauss, aceasta trebuie să servească la educarea efectivului armatei vest-germane în spirit anticomunist. Dar studierea „războiului psihologic" numai în cadrul academiilor militare nu mulțumește pe revanșarzii de la Bonn. În ultima lună au avut loc numeroase consfătuiri între ofițerii N.A.T.O., ofițerii din Bundeswehr și reprezentanți ai organelor de conducere a școlilor, care au discutat problema predării anumitor obiecte — a istoriei în special — în așa fel încît elevii să accepte politica revanșardă și să fie gata să slujească Bundeswehrul. Ofițerii — după cum subliniază „Junge Welt" — au cerut ca profesorii să facă tot ce e posibil pentru a ascunde elevilor crimele săvîrșite de fasciștii germani. Propaganda anticomunistă și calomniile la adresa Uniunii Sovietice trebuie să ocupe locul principal în predarea istoriei. În acest scop elevilor vest-germani li se va prezenta în mod conștient un tablou denaturat al evenimentelor istorice.

O asemenea consfătuire a fost organizată nu de mult în orașul Göttingen. Comandantul grupului de luptă local N.A.T.O. — colonelul Baudissin — a chemat la cazarma Zietten pe membrii consiliilor școlare și pe directorii școlilor superioare din circumscripția Hildesheim. Alături de Baudissin se afla Erich Weniger, care încă la un an și jumătate după înfrîngerea celui de al treilea Reich, în 1947, cu prilejul deschiderii școlii pedagogice superioare din Göttingen, a adresat studenților următoarele cuvinte: „Dacă nu v-ați fi făcut datoria ca soldați (în Wehrmachtul fascist —n.n.) pe măsura aptitudinilor și conștiinței, nu v-am putea folosi, fiindcă n-am fi siguri că v-ați lua acum în serios îndatoririle dvs. de educatori".

Reiese limpede care sînt, după Erich Weniger, garanțiile unei bune îndepliniri a „îndatoririlor de educator". Weniger însuși prezintă asemenea „garanții", fiind un pedagog credincios liniei N.A.T.O. Azi el a ajuns nu numai titularul catedrei de pedagogie la Universitatea din Göttingen, dar și membru în consiliul de conducere al Ministerului Apărării de la Bonn. Tocmai în această din urmă calitate a venit el la adunarea din Göttingen a pedagogilor, cărora le-a vorbit despre „scopul comun al pedagogilor și ofițerilor", căutînd să-i convingă de necesitatea unui „compromis între ideile pedagogice moderne și necesitățile armatei".

„Compromisul" propus de Ministerul Apărării vest-german înseamnă, în fapt, subordonarea școlii intențiilor agresive ale N.A.T.O., arată că întreaga activitate a cadrelor didactice din Germania occidentală va fi comandată de ofițeri naziști.

Revanșardul notoriu Weniger este astăzi consilier ministerial, se ocupă de educarea tinerilor vest-germani, slujește N.A.T.O. și propovăduiește războiul împotriva Uniunii Sovietice, împotriva R.D. Germane și a celorlalte țări socialiste. Aceasta în timp ce mulți profesori cinstiți sînt persecutați, siliți să-și dea demisia sau, pur și simplu, înlăturați de la catedră. Zilele trecute, „Reinischer Merkur", oficiosul cercurilor guvernante de la Bonn, a început o campanie împotriva profesorului Hagemann cerînd să fie înlăturat din postul de profesor la Universitatea din landul Renania de Nord-Westfalia, pentru că și-a exprimat în mod public dorința ca rezolvarea problemei germane să se facă pe calea tratativelor între ambele state germane.

Soluționarea pe cale pașnică a problemei germane nu este nici pe placul Bonn-ului și nici pe placul diriguitorilor din N.A.T.O. Și totuși, în ciuda persecuțiilor, numărul celor care sînt indignați de politica agresivă a cercurilor conducătoare vest-germane — politică ce lezează direct educația tinerei generații — este din ce în ce mai mare!

PETRE SCARLAT

Noutăți științifice

PIATRA ARTIFICIALĂ ÎNLOCUIEȘTE METALUL

Specialiști sovietici de la filiala Academiei de științe din peninsula Kola, studiind proprietățile zgurii rezultate de la fabricarea cuprului și nichelului, au elaborat o teorie privitoare la obținerea din această zgură a pietrei artificiale, care va putea înlocui metalul în diferite construcții. Tot din zgura de cupru au fost preparate materiale de umplutură ușoare și poroase — vată și beton cu zgură (termozit) necesare în construcții.

Întrucît experiențele au dat rezultate bune, s-a început proiectarea a două mari uzine de fabricare a acestor materiale, care vor fi construite în peninsula Kola.

ELEMENTELE RADIOACTIVE SPORESC RECOLTELE

În timp ce în țările capitaliste elementele radioactive sînt folosite pentru a fabrica arme de distrugere, oamenii de știință sovietici găsesc tot mai multe și mai variate aplicații ale acestor elemente în scopul îmbunătățirii condițiilor de viață ale oamenilor. Ei au stabilit că, introducînd în sol, în afară de substanțele nutritive de bază, doze infime de elemente radioactive, se accelerează dezvoltarea plantelor, se asigură sporirea recoltelor, se îmbunătățește calitatea produselor. Astfel, crește conținutul de zahăr din rădăcinile sfeclei de zahăr, conținutul de proteine din cereale etc. Totodată, plantele ajung mai repede la maturitate și sporește rezistența lor la diferite boli.

La baza experimentală de lîngă Moscova a Institutului de genetică al Academiei de științe din U.R.S.S. studiindu-se influența exercitată de radiu, uraniu, toriu și somariu asupra roșiilor s-a constatat că prin tratarea lor cu elementele radioactive ele au ajuns mai repede la maturitate, iar conținutul lor de zahăr a crescut.

O NOUĂ MAȘINĂ AUTOMATĂ PENTRU FABRICAREA FIBRELOR SINTETICE

La Praga s-a experimentat cu succes o nouă mașină automată destinată industriei fibrelor de mase plastice. Noul agregat prelucrează în opt ore peste șase km. de fibre silon.

Capacitatea de producție a mașinii, care este complet automatizată, întrece de zece ori productivitatea celor mai perfecționate mașini utilizate în țările occidentale.

INTERESANTE DESCOPERIRI ARHEOLOGICE

Cu ocazia săpăturilor arheologice, în localitatea-muzeu Nessebăr, situată în R.P. Bulgaria, pe malul Mării Negre, a fost descoperită o clădire datînd din secolul al III-lea î.e.n. Clădirea are două etaje. Zidurile parterului s-au păstrat în stare perfectă. S-au găsit, de asemenea, o colecție interesantă de statuete din argilă, monezi de bronz datînd din secolele II și III î.e.n, lămpi de argilă etc.

Pe un alt șantier, tot din localitatea Nessebăr, s-au descoperit vechi fîntîni construite din blocuri de piatră solide, datînd din secolele XIII și XIV. Se presupune că acestea serveau la conservarea alimentelor sau a obiectelor de valoare. A mai fost descoperit, lîngă vechea poartă de intrare a orașului, un disc cu emblema împăratului Constantin cel Mare, datînd din secolul IV.

Săpăturile din orașul-muzeu Nessebăr sînt urmărite cu mult interes de arheologi.

Luptători pentru școala epocii comuniste

De curînd s-a desfășurat la Moscova cea de a doua plenară a C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt, din școlile superioare și din institutele științifice ale Uniunii Sovietice. Plenara a discutat tezele raportului ce va fi prezentat de N. S. Hrușciov la cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965 și tezele C.C. al P.C.U.S. și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și la dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public. Prezentăm în rezumat referatul expus la plenară de I. I. Grivkov, președintele C.C. al Sindicatului.

SĂ CREĂM O ȘCOALĂ DE TIP NOU

Cu un sentiment de înaltă mîndrie patriotică — a spus referentul — au întîmpinat oamenii sovietici tezele raportului ce va fi prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov la cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S și tezele cu privire la reorganizarea învățămîntului public, puse în discuția întregului popor. Aceste deosebit de importante documente au determinat în mase un nou avînt politic, un nou avînt în muncă. În mărețul program al construcției comuniste oamenii sovietici văd întruchiparea vie a nemuritoarelor porunci ale lui Lenin, o cauză vitală, proprie.

Referentul a vorbit despre sarcinile de bază ale planului septenal de dezvoltare a economiei naționale și, în continuare, s-a oprit în mod amănunțit asupra problemelor reorganizării școlii.

Noii etape istorice de dezvoltare a țării — a spus el — trebuie să-i corespundă și un sistem nou, mai bun, de instruire și educare a tinerei generații. Școala noastră trebuie să asigure pregătirea cadrelor calificate pentru continua dezvoltare a economiei, științei, culturii. A crea o școală nouă înseamnă a reorganiza în mod radical sistemul de învățămînt, conținutul și metodele predării, folosind pentru aceasta tot ce s-a acumulat mai valoros în domeniul învățămîntului public.

După cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. s-au realizat unele succese în ceea ce privește apropierea școlii de viață. De o largă popularitate se bucură brigăzile școlare din ținutul Stavropol, loturile școlilor din regiunea Reazan, brigăzile de construcție ale elevilor din regiunea Kemerovsk. Mai mult de 5.500 de școli din R.S.S. Ucraineană au realizat în anul școlar 1957—1958 instruirea practică a elevilor. Totuși, la multe școli medii din țară — așa cum pe drept cuvînt se subliniază în teze — legătura învățămîntului cu viața este încă nesatisfăcătoare.

Tezele arată precis și clar că reorganizarea sistemului de învățămînt trebuie să meargă pe calea îmbinării învățăturii cu munca productivă, a apropierii școlii de viață. Împărțirea învățămîntului mediu în două etape permite dezvoltarea învățămîntului mediu și ridicarea nivelului său și, în același timp, dă posibilitatea de a se stabili un sistem de învățămînt suficient de elastic, care să țină seama de interesele elevilor și ale părinților lor.

Școala de 8 ani este un tip nou de școală. Ea va fi utilată în concordanță cu programele de învățămînt, va avea cabinete de fizico-matematică, de chimie-biologie, cabinete de cînt și muzică și sală de sport. Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor educației prin muncă și pentru a înarma elevii cu primele deprinderi de muncă, școlile vor fi înzestrate cu ateliere de tîmplărie și lăcătușărie, cu loturi experimentale și cabinete de gospodărie.

SARCINILE CELEI DE A DOUA ETAPE A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

O deosebită însemnătate capătă cea de a doua etapă a învățămîntului mediu, în decursul căreia școala va trebui să întărească legătura predării cu viața și să realizeze pregătirea practică, politehnică și profesională a elevilor. Tezele C.C. al partidului și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. indică, după cum se știe, trei tipuri de realizare a învățămîntului mediu.

Prima cale, calea de bază, o constituie școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc. După părerea noastră, această școală ar trebui să poarte numele de școală serală de învățămînt general mediu. O asemenea denumire ar corespunde mai bine caracterului școlii și compoziției elevilor săi. Se va susține propunerea de a se stabili, pentru cei care obțin succese la învățătură fără a întrerupe munca în producție, reducerea zilei de lucru sau eliberarea pe timp de 2—3 zile pe săptămînă de munca în producție. Este util să se stabilească ce răspunderi revin conducerilor administrative ale întreprinderilor și instituțiilor pentru a crea tineretului condițiile necesare în vederea îmbinării cu succes a studiului în școală cu munca în producție.

Conform tezelor, cea de a doua cale pe care tineretul va dobîndi instrucțiunea medie completă este calea școlii de cultură generală, practică, politehnică, cu instruire în producție. În majoritatea propunerilor se arată că este mai util să se creeze o școală unitară de 11 ani, cu internat, la sate și școli separate — cu clasele I—VIII și IX—XI — la orașe. Ministerele Învățămîntului și Academia de științe pedagogice au sarcina de a elabora propuneri în legătură cu aceste școli, de a alcătui pentru ele planuri de învățămînt, programe și manuale.

La elaborarea manualelor trebuie atrași într-o măsură mai largă profesorii și oamenii de știință. Plenara trebuie să ceară Academiei de științe a U.R.S.S. și Academiei de științe pedagogice să țină seama de această problemă și să ia măsuri pentru participarea institutelor de cercetări științifice și a lucrătorilor din cadrul acestora la alcătuirea manualelor.

Tezele prevăd instruirea unei părți a tineretului în școli tehnice funcționînd pe baza școlii de 8 ani, în care elevii vor primi instrucțiune medie completă, o specialitate și titlul de specialiști cu calificare medie.

În reorganizarea sistemului de învățămînt un rol important revine lucrătorilor din domeniul științei pedagogice. O parte însemnată a activității institutelor științifico-pedagogice trebuie să constea în elaborarea bazelor științifice ale conținutului predării, în perfecționarea metodelor de învățămînt și de educare comunistă a tineretului.

O mare însemnătate are organizarea muncii tineretului școlar. În prezent C.C. al Sindicatului se ocupă de studierea multilaterală a acestei probleme. Este important ca plenara să obligе comitetele republicane și regionale să se includă și ele în această muncă, să generalizeze propunerile locale și să le trimită la C.C. al Sindicatului. Apoi vom ruga ca aceste propuneri, sintetizate, să fie examinate de prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor.

PENTRU UN NIVEL MAI RIDICAT AL PREGĂTIRII PEDAGOGICE A PROFESORULUI

Noile sarcini pun cerințe mai înalte față de profesor, față de calificarea lui pedagogică și de înarmarea lui ideologică. Organizațiile sindicale trebuie să acorde un ajutor concret fiecărui lucrător din învățămînt în pregătirea sa pentru munca în noile condiții.

Cresc mult sarcinile institutelor pedagogice, ale institutelor de perfecționare a cadrelor didactice și ale cabinetelor metodice. Acestea sînt chemate să îmbunătățească într-o măsură hotărîtoare atît pregătirea, cît și, îndeosebi, perfecționarea cadrelor didactice. Organele locale ale învățămîntului public și Ministerele Învățămîntului trebuie să arate acestor instituții mai multă atenție, să întărească controlul și conducerea activității lor și, ceea ce este cel mai important, să atragă în activitatea lor cadrele didactice din instituțiile de învățămînt superior.

Este îndeobște recunoscut că forma cea mai importantă de atragere a maselor la conducere o constituie consfătuirile de producție. Dar trebuie să spunem deschis că acestea încă nu ocupă un loc conducător în munca școlilor și a instituțiilor de învățămînt superior. De aceasta sînt vinovate, fără îndoială, organizațiile sindicale. Dar nu mai puțin vinovate sînt și conducerile instituțiilor de învățămînt, care uneori nu favorizează îmbunătățirea activității organizațiilor profesionale în ceea ce privește atragerea maselor la conducerea muncii de învățămînt.

În continuare referentul a vorbit despre problemele reorganizării învățămîntului superior.

SINDICATUL — PARTICIPANT ACTIV LA ORGANIZAREA ȘCOLII

Sarcina reorganizării învățămîntului public cere intensificarea muncii fiecărui organ sindical. Comitetele republicilor, regiunilor, raioanelor trebuie să propună consiliilor sindicale și comitetelor sindicale pe ramură desfășurarea unor acțiuni comune atît în ceea ce privește lămurirea sarcinilor reorganizării învățămîntului, cît și în ceea ce privește elaborarea măsurilor concrete pentru realizarea cu succes a reorganizării școlii.

Îndeosebi este necesar să se prevadă o largă dezvoltare a întrecerii socialiste între raioane, orașe și regiuni, pentru o cît mai bună pregătire a școlilor în vederea anului școlar 1959—1960. Această întrecere trebuie să ducă la realizarea învățămîntului general de 8 ani, la dezvoltarea construcției de școli, la o mai largă dezvoltare a patronării școlilor de către întreprinderi, sovhozuri și colhozuri, la îmbunătățirea deservirii culturale a tineretului muncitoresc etc.

În concordanță cu hotărîrile Consiliului Central al Sindicatului, pe lîngă comitetele de fabrici și uzine și pe lîngă comitetele locale sindicale trebuie create comisii pentru munca în rîndurile copiilor.

Este necesar ca, împreună cu organizațiile sindicale ale muncitorilor din construcții și cu organizațiile sindicale din alte ramuri, organizațiile sindicale din învățămînt să lămurească muncitorilor care lucrează la construirea localurilor de școli că de îndeplinirea planului de construcții școlare depinde în mare măsură rezolvarea cu succes a sarcinilor puse în fața școlii în legătură cu instruirea și educarea tinerei generații.

Nemăsurat de mari și de pline de răspundere sînt sarcinile care stau în prezent în fața întregii armate a lucrătorilor din învățămînt, din școlile superioare și din institutele științifice — a spus în încheierea referatului său I. I. Grivkov. Sindicatele — adevărate ajutoare ale Partidului Comunist — vor participa activ la reorganizarea învățămîntului public, vor fi organizatori de frunte ai maselor, luptători pentru școala nouă — școala epocii comuniste.

Redacția și administrația: București. Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 498 — Vineri 26 decembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

ANII REPUBLICII NOASTRE

„Romînia este poate cea mai bogată țară din Europa"... Cu aceste cuvinte își începe reflecțiile despre țara noastră ziaristul grec A. Kanellopulos care a vizitat de curînd Republica Populară Romînă. Asemenea lui Kanellopulos zeci și sute de vizitatori străini rămîn uimiți de imensele bogății ale patriei noastre și, în mod special, așa cum mărturisește binecunoscuta ziaristă franceză Geneviève Tabouis, de „uluitorul avînt imprimat țării" în anii puterii populare.

Acum, cînd sărbătorește cea de a 11-a aniversare a proclamării R.P.R., poporul nostru trece în revistă drumul parcurs și, cu îndreptățită mîndrie patriotică, face bilanțul uriașelor succese obținute în această scurtă dar importantă perioadă a istoriei sale.

Abolind monarhia și proclamînd Republica Populară Romînă la 30 decembrie 1947, poporul nostru a consfințit hotărîrea sa de nestrămutat de a nu mai îngădui niciodată întoarcerea la rînduielile burghezo-moșierești care veacuri de-a rîndul l-au menținut în starea de „popor sărac în țară bogată". Îngropînd pentru totdeauna trecutul de umilință la care a fost supus de politica de înșelăciune a țării imperialismului străin și de lichidare a independenței naționale dusă de clasele și partidele reacționare, masele populare, conduse de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare, și-au luat soarta în propriile mîini și au pornit să-și făurească viitorul socialist. Proclamarea Republicii Populare Romîne a marcat cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare, ceea ce a creat condițiile pentru construirea bazei economice a socialismului în țara noastră.

Cei 11 ani care au trecut de la proclamarea R.P.R. sînt anii unor succese hotărîtoare pe drumul construirii socialismului, succese dobîndite ca urmare a eforturilor pline de abnegație ale clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și intelectualității noastre legate de popor.

Pe baza înțeleptei politici a Partidului Muncitoresc Romîn, în centrul căreia stă grija pentru om, pentru satisfacerea nevoilor lui materiale și culturale, Romînia a încetat să mai fie vechea țară agrară, înapoiată, transformîndu-se într-o țară înaintată, cu o industrie în plină dezvoltare și cu o agricultură înfloritoare care merge pe drumul socialismului. În anii republicii noastre populare, pe harta țării au apărut orașe noi, puternice centre industriale, uzine, fabrici, mine, centrale electrice ș.a. Ca rezultat al politicii de industrializare socialistă, de făurire a unei puternice industrii grele, cu pivotul ei — industria constructoare de mașini — în toate colțurile țării s-au ridicat importante obiective industriale. Producția industriei noastre constructoare de mașini este, în comparație cu anul 1938, de 7 ori mai mare, iar cea a industriei chimice de 8 ori.

Dezvoltarea industriei grele a determinat o puternică dezvoltare a industriei bunurilor de consum. Anul acesta producem față de 1938 de 2 ori mai multe țesături de bumbac, de 2,1 ori mai mult zahăr, de 2,5 ori mai multe țesături de bumbac, lînă și mătase.

Progrese importante s-au obținut în transformarea socialistă a agriculturii. La 1 noiembrie 1958 aceasta reprezenta 55 la sută din suprafața agricolă a țării, cuprinzînd 15.725 gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri, cu peste 1.760.000 familii de țărani muncitori.

Dezvoltarea economiei naționale pe baza acumulării socialiste, a măririi producției și productivității muncii a făcut să crească an de an venitul național, ceea ce a asigurat îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Sarcina trasată de plenara C.C. al partidului din decembrie 1956 cu privire la creșterea salariului mediu cu 15 la sută a fost îndeplinită și depășită, salariul mediu fiind în prezent cu peste 18 la sută mai mare decît în anul 1956.

Condițiile create de statul dictaturii proletariatului au făcut ca învățămîntul, știința, arta, cultura să cunoască o mare înflorire. Volumul cheltuielilor social-culturale ale statului a fost în 1957 de 3,2 ori mai mare decît în 1950.

Învățămîntul a devenit un bun al întregului popor. Numărul școlilor de cultură generală a ajuns la aproape 16.000 față de 13.865 în 1938, iar numărul școlilor tehnice și profesionale la 759 față de 366.

Intelectualitatea noastră, care se bucură de prețuirea partidului și guvernului, a poporului muncitor, a adus o importantă contribuție la opera de făurire a culturii noi, socialiste, la educarea comunistă a tineretului patriei, la răspîndirea largă în mase a cunoștințelor științifice. Niciodată în decursul întregii noastre istorii intelectualitatea nu s-a bucurat și nu s-a putut bucura de asemenea condiții de muncă și de viață ca acelea pe care i le-a creat regimul de democrație populară.

Sărbătorind împlinirea a 11 ani de la proclamarea R.P.R., poporul nostru, mîndru de realizările dobîndite pînă acum și încrezător în inepuizabilele sale forțe creatoare, privește cu optimism viitorul. Prevederile planului de stat pe anul 1959, discutate și aprobate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c., reprezintă un program științific care asigură dezvoltarea mai departe și într-un ritm mai intens a economiei noastre naționale. Partidul și guvernul duc o politică perseverentă de realizare a acumulărilor necesare instituțiilor pentru continuarea operei de industrializare, ceea ce constituie chezășia avîntului întregii economii naționale, a creșterii neîncetate a venitului național și, ca urmare, a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Volumul investițiilor va crește în 1959 cu 15 la sută față de 1958, principalele investiții fiind îndreptate către industria grea. Principalele eforturi în opera de industrializare socialistă sînt îndreptate înspre acele ramuri de producție pentru care avem în țară condiții favorabile și resurse de materii prime. Se prevede ca industria siderurgică să realizeze față de 1958 o creștere a producției cu 23 la sută. Producția din industria chimică va realiza, în 1959, o creștere de 27,5 la sută față de 1958. În următorii 2-3 ani, în industria chimică vor fi puse în funcțiune aproximativ 8 uzine și fabrici noi și 28 de noi secții care vor mări producția cu peste 75 la sută.

În scopul dezvoltării sectorului socialist al agriculturii și al sporirii producției agricole, prin proiectul de plan pe anul 1959 se acordă agriculturii investiții în sumă de 2,9 miliarde lei, cu 600 milioane lei mai mult decît anul acesta.

Ca urmare a grijii partidului și guvernului pentru continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii se prevede o creștere a venitului național cu 13 la sută față de 1958. Partea din venitul național destinată fondului de consum va reprezenta aproximativ 82 la sută. Pentru cheltuielile destinate învățămîntului, culturii, sănătății și altor sectoare din domeniul social-cultural se prevede pentru 1959 suma de 12.300.000.000 lei.

Trasînd acest important program de dezvoltare a țării în anul viitor, partidul arată oamenilor muncii că îmbunătățirea pe mai departe a nivelului lor de trai material și cultural depinde de dezvoltarea continuă a economiei naționale, de creșterea neîncetată a producției și productivității muncii, de eforturile unite ale întregului nostru popor.

Sărbătorind aniversarea proclamării Republicii Populare Romîne și manifestîndu-și hotărîrea de a-și strînge și mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului și de a aplica cu fermitate politica leninistă a Partidului Muncitoresc Romîn, poporul nostru muncitor își îndreaptă cu recunoștință gîndurile către marea Uniune Sovietică, al cărei ajutor permanent, multilateral are o mare însemnătate pentru tot ceea ce noi am realizat în acești ani luminoși. Totodată, oamenii muncii din țara noastră își îndreaptă gîndurile către frații lor din celelalte țări de democrație populară cu care, umăr la umăr, înaintează spre socialism.

Succesele poporului nostru și ale tuturor țărilor socialiste stîrnesc furia neputincioasă a reacțiunii internaționale. Toate manevrele și uneltirile lor nu vor putea însă să oprească mersul înainte al țărilor socialiste. Amploarea și ritmul rapid de dezvoltare a țărilor lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, demonstrează din plin superioritatea socialismului față de capitalism.

Sărbătorind cea de a 11-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne, poporul romîn își exprimă încă o dată hotărîrea sa de neclintit de a lupta cu tot elanul, cu toată energia pentru a obține noi și importante victorii în construirea socialismului și a contribui astfel la obținerea victoriei în întrecerea istorică dintre sistemul socialist și cel capitalist.

Împreună cu întregul nostru popor muncitor, oamenii școlii privesc înapoi, de pe culmea celor 11 ani străbătuți, mărețele transformări înfăptuite sub conducerea partidului. Mîndri de aceste înfăptuiri, ei privesc cu încredere viitorul, avînd certitudinea victoriilor tot mai mari pe care le vom obține. Chezășie acestor victorii stau înțelepciunea partidului și munca noastră unită, plină de însuflețire.

LUCRĂRILE CONSILIULUI SUPERIOR AL ȘCOLILOR

În cadrul primei ședințe a Consiliului superior al școlilor care a avut loc la București în zilele de 18—20 decembrie a.c. au fost prezentate referate cu privire la: „Experiența școlii noastre în legătura învățămîntului cu viața", „Măsuri pentru descongestionarea învățămîntului de 7 ani" și „Presa pedagogică din țara noastră, cu privire specială la Revista de pedagogie".

Deschizînd ședința, tov. PETRE DRĂGOESCU, președintele Consiliului superior al școlilor, a dat cuvîntul tov. acad. ATANASE JOJA, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Învățămîntului și Culturii, care a adus participanților la lucrările consfătuirii salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al Consiliului de Miniștri.

Cuvîntarea tovarășului Atanase Joja

Consiliul superior al școlilor a fost constituit în scopul de a întări legătura dintre minister și masa învățătorilor și profesorilor din învățămîntul nostru, pe de o parte, și de a valorifica în mai largă măsură experiența cadrelor didactice, pe de altă parte. Inițiativa creării acestui consiliu a venit din partea conducerii de partid, care a apreciat că el va aduce o contribuție prețioasă la orientarea învățămîntului.

Consiliul superior al școlilor este un organ consultativ. Ministerul Învățămîntului și Culturii va putea cunoaște cu ajutorul lui, în mai mare măsură, părerea masei învățătorilor și profesorilor în multiplele probleme de conținut și de organizare care se pun în fața școlii elementare și medii. Această școală formează baza învățămîntului nostru și are sarcina de a crea o generație nouă, legată de popor, crescută în spiritul muncii productive, al muncii de construire a socialismului în țara noastră, al patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, o generație înarmată cu serioase cunoștințe în toate domeniile, o generație cu educație comunistă.

Sarcinile care-i revin consiliului sînt multiple. Cei 113 membri ai săi, ce muncesc în diferite colțuri ale țării, vor dezbate variatele și numeroasele probleme de învățămînt. La inițiativa biroului consiliului — organul său permanent — consiliul va întreprinde anchete. Concluziile ce se vor trage pe baza acestei activități vor fi traduse în planuri ce se vor propune conducerii ministerului. Membrii consiliului pot face diferite sezisări privind problemele de învățămînt, ei pot propune o serie de probleme pentru dezbateri.

Școala este un organism în permanentă dezvoltare, legat de întregul mers al vieții sociale. Ea trebuie să ajute dezvoltării vieții sociale, să răspundă nevoilor ei. Cadrele didactice, cei care muncesc zi de zi în școli pot sezisa cel mai bine problemele care se ridică în legătură cu sarcinile însemnate ale muncii instructiv-educative. Membrii Consiliului superior al școlilor se vor deplasa pe teren la inițiativa biroului. Ei trebuie să aibă un contact direct și permanent cu terenul, pentru a putea desprinde problemele vii cele mai actuale de care să se preocupe.

Problemele legate de conținutul învățămîntului nostru, ale legăturii școlii cu viața, ale educației, ale organizării învățămîntului, perfecționării cadrelor, activității de cercetare a societăților științifice, activitatea institutelor de perfecționare, ale cabinetelor metodice, programele și manualele școlare — iată cîmpul vast al preocupărilor pe care trebuie să le aibă consiliul. Nu există aspect al activității ministerului nostru, privind învățămîntul de cultură generală, profesional, tehnic, agricol, care să nu fie propus atenției dumneavoastră și care să nu necesite cuvîntul, părerea dumneavoastră. Ministerul va lua în considerație observațiile dvs., care sînt rodul experienței concrete de pe teren. Consultînd marea masă a învățătorilor și profesorilor, Consiliul superior al școlilor va putea propune ministerului soluțiile cele mai bune în rezolvarea principalelor sale sarcini.

Toată munca noastră de instrucție și educație trebuie concepută în spiritul doctrinei marxist-leniniste. La baza învățămîntului nostru stă materialismul dialectic, concepția marxist-leninistă despre natură și societate. Nu este necesar să insistăm asupra faptului că marxism-leninismul este singura concepție filozofică în stare să dea o dezlegare problemelor metodologice și de conținut ale tuturor disciplinelor științifice. Metoda este aceea care determină în bună măsură rezultatele în muncă. Buna îndrumare presupune o cunoaștere temeinică, iar calitatea cunoașterii depinde de metoda folosită în acest scop. De-a lungul timpului s-au folosit în activitatea de cercetare, de cunoaștere diferite metode: socratică, aristotelică, carteziană, kantiană, pozitiviste. Toate aceste metode sînt vechi, corespunzătoare experiențelor vechi. Metoda materialismului dialectic este aceea care duce la

(Continuare în pag. 3)

Sfatul oamenilor școlii

Vorbește directorul unei școli medii din Craiova. Îi urmează la cuvînt un profesor al marelui centru școlar profesional și tehnic din Orașul Stalin, apoi un învățător din părțile Iașului...

Timp de trei zile au dezbătut cu competență problemele dezvoltării școlii noastre și ale legăturii ei cu viața, reprezentanții cadrelor didactice din întreaga țară; a răsunat cuvîntul reprezentanților oamenilor muncii din fabrici, uzine și de pe ogoare, căci astăzi întreaga țară este interesată de felul cum este crescut și educat schimbul de mîine al constructorilor socialismului. Este prima ședință a Consiliului superior al școlilor — sfatul oamenilor școlii — creat pentru a dezbate sarcinile pregătirii tineretului pentru viață și muncă, problemele legate de perspectivele de dezvoltare ale școlii noastre. Oamenii școlii s-au referit în special la experiența lor practică în munca didactică, arătînd concluziile pe care le-au desprins.

Asemenea consultări sînt și ele rodul spiritului nou al epocii noastre socialiste. Învățătorul Ion Creangă, revizorul școlar Eminescu, profesorul Calistrat Hogaș n-au fost niciodată consultați de mai marii Ministerului Instrucțiunii.

Astăzi școlile au devenit cu adevărat focare de cultură, de promovare a noului, a științei și tehnicii celei mai înaintate. Simplu, un învățător de prin părțile Oradiei povestește cum pe micul lot al școlii, cu elevi de 9 și 10 ani, a reușit să

M. HERIVAN

(Continuare în pag. 4)

Minunata vacanță

Se spune că e iarnă, dar se vede treaba că această doamnă albă și vijelioasă, pornind spre Turnu-Severin, a încurcat drumurile. Toamna continuă să-și facă, în silă parcă, datoria: ridică văluri alburii de ceață de pe oglinda somnoroasă a Dunării, le plimbă agale prin oraș, mai cheamă soarele să privească pe deasupra caselor cu ochi palizi, mai pune cîte un nor să scuture o bură de ploaie... A ajuns la capătul puterilor și se gîndește îngrijorată ce s-ar face dacă de data asta iarna ar avea ciudatul gust să nu mai vină.

Sînt ultimele zile de școală. În bănci, elevii sînt, ca de obicei, cuminți, atenți. Din cînd în cînd o undă de bucurie le luminează fața: „Peste două zile — vacanța!" Cîte visuri, cîte proiecte, cîte surprize plăcute nu sînt legate de această minunată vacanță! Despre care să vorbim mai întîi?

Să dăm rîndul celor mai mici dintre cei mici.

În centrul orașului este un părculeț cu boschete înfoiate, arțari pletoși și tisă. Aici va fi orășelul copiilor — un orășel de basm. Lumini multicolore de carnaval — chioșcuri cu bomboane, jucării, beteală, globuri strălucitoare și zăpadă de vată. Chioșcurile nu sînt niște construcții oarecare și banale. Unul va întruchipa o zebră, iar altul o ciupercă uriașă. Unul va semăna cu un butoiaș, iar altul va fi aidoma lui Moș Gerilă aplecat sub sacul lui încărcat. În capătul celălalt al orășelului se vor găsi adevărate minuni — jucării mari de tot: un vînător cu pușcă, un muncitor cu un ciocan și multe altele, care se vor mișca mereu ca niște oameni vii. Ultima surpriză — casa de sticlă. O casă din sticlă adevărată, ca în poveștile cu feți-frumoși. În ea va fi o scenă drapată feeric în alb și bleu. Lumina, ascunsă undeva, nu se știe unde, va cerne raze difuze peste grupuri de artiști liliputani. Cine vor fi interpreții? Micuții de la grădinițele cu orar normal și redus nr. 1, 2, 3, 4 etc. Repertoriul? E atît de bogat încît nu știm ce am putea aminti mai întîi. În orice caz, sînt piese grele care pun probleme foarte dificile de interpretare. Închipuiți-vă numai, de pildă, ce înseamnă să „realizezi" un rol în „Scrisoare către Moș Gerilă", „Dansul fulgilor de zăpadă", „Dansul piticilor și al iepurilor", „Bradule, brăduțule", sau „S-a suit copilul în pom".

Ce vor face în vacanță pionierii? La ordinea zilei, bineînțeles, carnavalul! Directorul casei pionierilor s-a supărat de tot. I s-a promis solemn sala teatrului și acum... poftim! I-au luat-o alții. Telefonul de la secție zbîrnîie din cinci în cinci minute. „Alo! Sala de la școala sanitară e prea mică. Pionierii? Mulți, natural. Sigur. Parada măștilor, jocul cu sfoara misterioasă, concurs literar, muzical... Da! Cu premii. Nu. Nu ne putem consola. Vă rog foarte mult!" Oftează.

OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 4)

marele complex școlar din Bîrlad

Pășesc din nou pe drumul atît de cunoscut de pe Dealul Morilor. Soarele împrăștiase ceața unei dimineți de toamnă întîrziată și lumina din plin masiva clădire a complexului școlar din Bîrlad. Pe sub bolta uneia din intrări pătrund în imensa curte interioară. E liniște. În pauză, curtea aceasta se umple de elevi. Răsună cîntecul și voia bună.

Dar acum... dincolo de zidurile tăcute, elevii și profesorii se află la lecții — în clasă, în laboratoare, în ateliere.

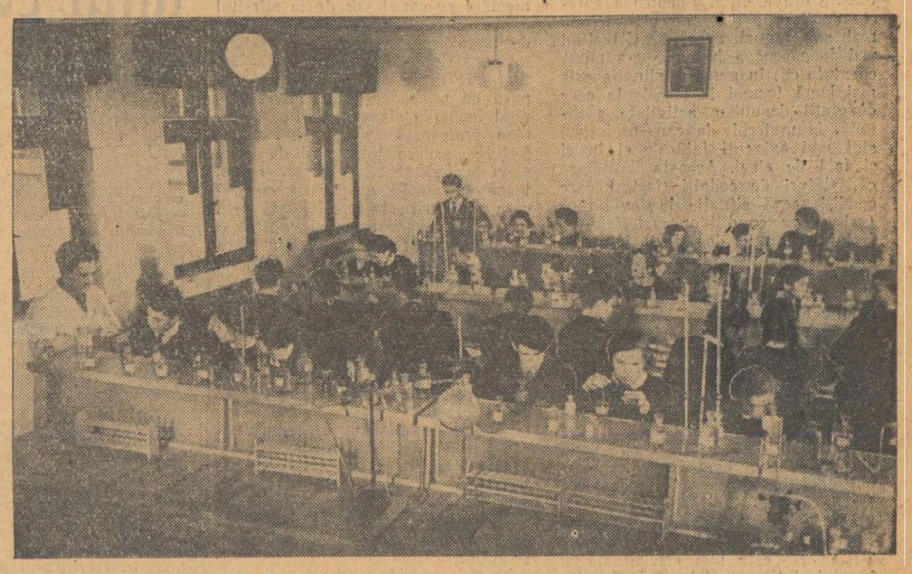

În marele complex școlar, elevii au condiții optime de studiu. Prin grija partidului și guvernului, el a fost înzestrat cu aparataj modern și cu material didactic nou.

Aici, la complex, te încîntă orice: și clasele luminoase — nou mobilate, și cabinetele metodice, și atelierele bine înzestrate, și laboratoarele, și dormitoarele, și sala de mese. Cu un cuvînt — totul. Iată-mă într-un laborator. E unul din laboratoarele de chimie (Complexul școlar din Bîrlad are două laboratoare de chimie, două de fizică și unul de științe naturale). În fața stativelor cu eprubete și a sticluțelor cu substanțe chimice, elevii clasei a X-a „B", sub conducerea profesorului Traian Nicola, execută experiențele legate de lecția „Reacții de obținere a metalelor". Fiecare elev are posibilitatea să execute experiențele, căci laboratorul dispune de toate substanțele și tot aparatajul necesar pentru aceasta.

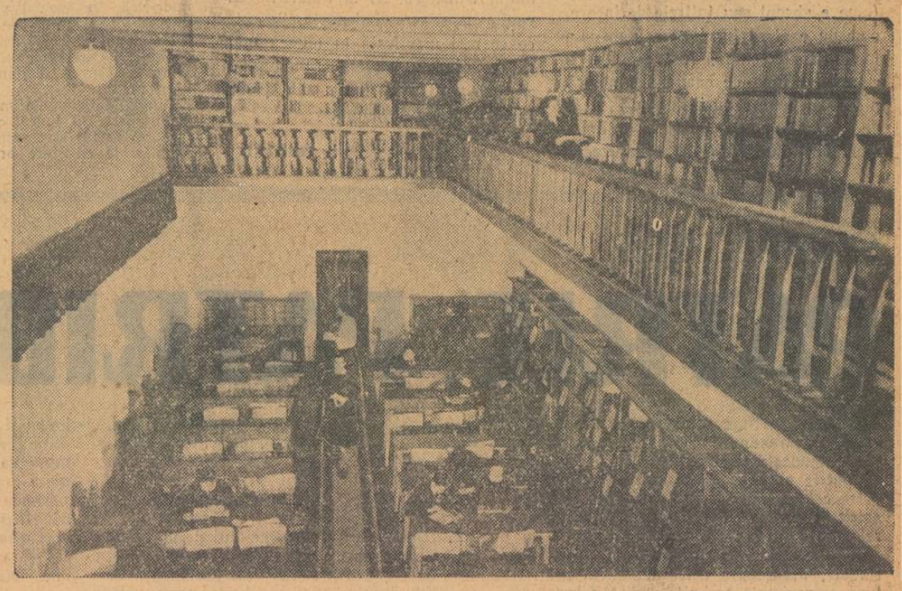

Iată o ușă pe care scrie: BIBLIOTECA. O deschid. Liniștea din sala de lectură, fișierele, marele depozit de cărți, custozii umblînd în căutarea volumelor solicitate de cititori care la această oră încep să se adune, îți lasă impresia unei biblioteci destinate pentru învățămîntul superior. Numărul volumelor se ridică la peste 30.000 și constituie un prețios ajutor în munca de fiecare zi a elevilor și profesorilor.

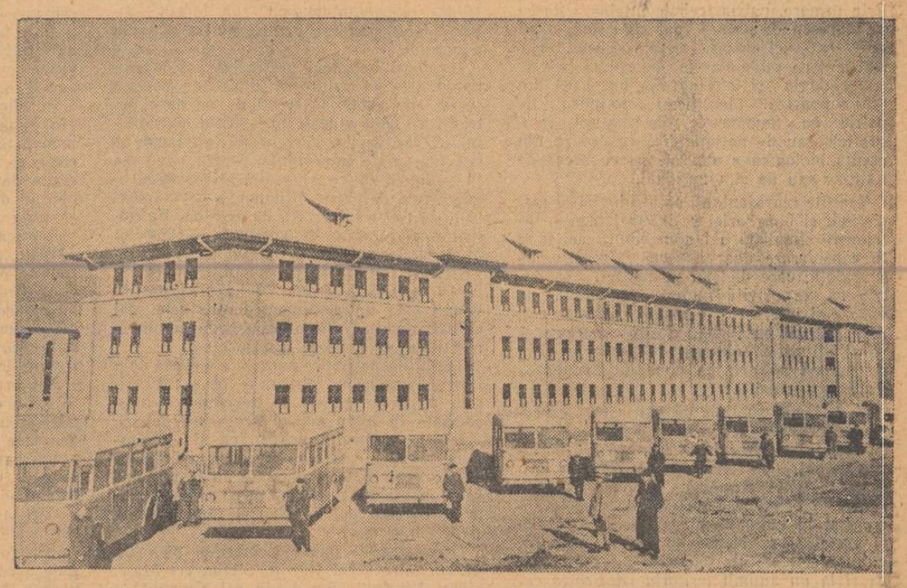

Tîrziu, la părăsirea complexului școlar prind pe peliculă încă o imagine de la minunata școală — dar de mare preț al partidului și guvernului pentru elevii bîrlădeni: noile mașini ale școlii, care așteaptă să transporte pe elevi acasă, în diferitele cartiere ale orașului.

D. PAVALAȘCU
Bîrlad

La încheierea trimestrului

Aintrat în tradiția școlii noastre ca, la anumite intervale, cadrele didactice să analizeze munca desfășurată în cursul unei etape, pentru ca, reflectînd asupra rezultatelor și a mijloacelor prin care ele au fost realizate, să găsească noi căi de îmbunătățire a acesteia.

Un asemenea prilej îl constituie încheierea trimestrului.

Ținînd seama de importanța pe care analiza muncii pe primul trimestru o are pentru desfășurarea activității în etapele următoare, cadrele didactice de la școala medie nr. 2 și de la școala de 7 ani nr. 2 din Tîrgoviște au început din timp pregătirea pentru ședința consiliului pedagogic ce se ține la sfîrșitul acestei luni.

Deși mediile nu erau încheiate încă, situația la învățătură apărea cu destulă claritate.

O primă constatare ce se impunea atenției cadrelor didactice de la cele două școli în urma cercetării cataloagelor era aceea că situația la învățătură pe primul trimestru este simțitor îmbunătățită față de aceeași etapă a anului trecut — observație valabilă atît pentru situația luată în ansamblu pe școală, cît și pentru situația la anumite clase sau la anumite materii.

Intrebarea ce se ridica însă odată cu constatarea respectivă era: în ce măsură notele din catalog oglindesc fidel nivelul de cunoștințe al elevilor? Răspunsul la această întrebare era esențial pentru a aprecia dacă progresul înregistrat este real sau numai aparent. Cercetînd mai îndeaproape lucrurile s-a putut constata că, în general, situația este mai bună tocmai la clasele la care diriginții depun o activitate susținută, la materiile la care profesorii sînt mai exigenți față de ei înșiși și față de elevi. Aceasta dovedește că, alături de ceilalți factori care condiționează situația la învățătură (asigurarea condițiilor materiale, eforturile depuse de elevi, interesul manifestat de părinți etc.), activitatea pedagogului are un rol determinant.

Faptul că rezultatele bune obținute la învățătură sînt determinate în cea mai mare măsură de stilul de muncă al cadrelor didactice este confirmat prin numeroase situații întîlnite la școlile din Tîrgoviște. Ne vom opri numai asupra cîtorva dintre ele.

La școala de 7 ani nr. 2 sînt două clase a VII-a, egale sub aspectul posibilităților elevilor și al condițiilor de muncă. Cu toate acestea, situația la aceste clase este diferită. Față de clasa a VII-a „A", clasa a VII-a „B" este mai disciplinată și în același timp mai bună la învățătură. Cum se explică această diferență?

Discutînd cu directorul școlii am putut afla că rezultatele bune obținute la clasa a VII-a „B" se datoresc, printre altele, activității depuse de tovarășa Maria Iancu, diriginta clasei. Munca dusă de tovarășa Iancu ca diriginte nu se limitează la activitatea desfășurată în cadrul orelor educative. Înainte sau după cursuri, în recreație, diriginta e permanent în mijlocul elevilor. Ea se interesează zilnic de situația clasei (cine e absent sau întîrzie de la ore, cine nu e atent în clasă sau nu și-a făcut temele, cine a fost ascultat și ce note a luat, ce cazuri de indisciplină au fost semnalate etc.) și ia pe loc măsuri de îndreptare. Folosind din plin sprijinul organizației de pionieri, antrenînd pe elevi la viața clasei, ea a reușit să realizeze un colectiv închegat, să ridice nivelul de conștiință al elevilor. Elevii se ajută între ei, iar atunci cînd vreunul greșește sau nu-și face datoria, clasa îl critică în ședințele pionierești, în ora educativă sau la gazeta de perete.

Alte exemple dovedesc legătura strînsă dintre activitatea desfășurată de fiecare profesor la clasă și situația la învățătură la materia respectivă. Astfel, rezultatele bune obținute de elevii din clasele VIII—XI la științele naturale au fost posibile datorită în mare măsură procedeelor și metodelor folosite de tovarășa profesoară Maria Tomescu. Tovarășa Tomescu antrenează în fiecare oră întreaga clasă la lecție, își organizează judicios timpul astfel încît să asigure fixarea cunoștințelor, insistă asupra legăturilor între cunoștințe. O atenție deosebită acordă tovarășa profesoară folosirii materialului didactic. În măsura în care este posibil (la botanică, de pildă), în timpul lecției toți elevii au materialul viu în față. Și la celelalte lecții predarea se sprijină pe intuirea materialului didactic (planșe, mulaje etc.).

O situație bună la învățătură se constată și la alte materii. Cercetînd, de pildă, caietele de teză la limba română ale elevilor din clasa a XI-a „A" se poate vedea că pentru elevii din această clasă „maturitatea" nu este doar numele examenului pe care-l vor da la sfîrșitul anului, ci o atitudine conștientă față de rostul și necesitatea învățăturii în pregătirea lor pentru viață. Situația se explică prin activitatea depusă de profesoara respectivă începînd încă din clasa a VIII-a. Tovarășa profesoară insistă, în cursul lecțiilor, asupra înțelegerii de către elevi a fenomenului literar, corectează cu atenție și discută cu fiecare elev în parte temele date pentru acasă, îndrumează și controlează îndeaproape lectura suplimentară a elevilor, îi antrenează la activitatea desfășurată în cercul literar. De asemenea, rezultatele bune obținute de elevii de la școala medie nr. 2 la fizică se justifică prin aceea că tovarășa profesoară Liudmila Musceleanu caută să ridice pe toți elevii la înțelegerea cunoștințelor predate. Folosind pe larg metoda analizei în rezolvarea problemelor de fizică, tovarășa Musceleanu reușește să antreneze la lecție și pe elevii cu nivel mai scăzut de cunoștințe. Totodată, ea antrenează pe elevii slabi și la efectuarea experiențelor și a demonstrațiilor.

Am arătat numai unele aspecte pe care directorii și cadrele didactice din școlile respective și-au propus să le supună dezbaterii consiliului pedagogic. La acestea se vor adăuga, bineînțeles, și alte aspecte, cu caracter general sau specifice fiecărei școli, ce vor fi discutate în cadrul ședinței de analiză a muncii. Important este că, pregătindu-se din timp pentru ședință, colectivele pedagogice vor avea posibilitatea ca, pe baza unei analize aprofundate a activității desfășurate în cursul primului trimestru, să ia hotărîrile cuvenite pentru a îndepărta lipsurile ce se mai manifestă în munca unor cadre didactice, pentru a îmbunătăți și mai mult activitatea din școală în trimestrele următoare.

I. ADRIAN

Viitoarele gospodine îndrăgesc lucrul de mînă.

Din activitatea unui cerc pedagogic

Din punct de vedere al organizării pe linie metodică școlile profesionale și tehnice din Craiova alcătuiesc un cerc pedagogic. Acesta cuprinde nouă secții metodice, grupînd în total 15 centre, grupuri și unități școlare, cu specialități diferite, ca de exemplu: industrie grea, construcții, transporturi, agricultură, comerț, sănătate, prevederi sociale.

Obiectivele principale în munca metodică a cercului pe trimestrul I au fost următoarele: îmbunătățirea instruirii practice în ateliere-școală și în producție, îmbunătățirea lecțiilor de cultură profesională și de cultură generală, organizarea de cabinete școlare și colțuri pedagogice, recenzii și discuții asupra manualelor și metodicilor de predare, îmbunătățirea muncii educative în școli.

Pe această linie s-au ținut numeroase lecții deschise și referate, în cadrul secțiilor. Dintre cele mai interesante teme, dezbătute în cadrul referatelor ținute la secțiile metodice, amintim pe următoarele: „Realizarea educației comuniste în timpul lecțiilor", la secția comerț, „Organizarea și desfășurarea instruirii practice în atelierul școală", la secția construcții, „Căile pentru îmbunătățirea învățămîntului practic", la secția transporturi etc.

Comisiile metodice din cadrul fiecărei școli, alcătuite din cadrele didactice care predau cultura profesională și maiștri-instructori, au ținut la rîndul lor numeroase referate metodice și lecții deschise. O activitate deosebită se desfășoară la grupul școlar sanitar, unde comisiile metodice alcătuiesc noi programe de învățămînt și diferite lucrări de specialitate. La școala profesională a Trustului regional de construcții și la centrul școlar auto se discută manualele de specialitate existente în vederea îmbunătățirii lor, iar cabinetul pedagogic de la grupul școlar comercial desfășoară o frumoasă activitate metodică, în special prin crearea unui lectorat tehnic de specialitate.

La sediul cercului pedagogic se dau consultații metodice și se alcătuiesc referate. Cercul dispune și de o bibliotecă.

Dintre deficiențele muncii metodice trebuie amintit faptul că nu întotdeauna referatele sînt suficient legate de problemele concrete practice, iar comisiile metodice nu desfășoară întotdeauna o activitate vie, creatoare. Tot astfel, se remarcă tendința de a se lucra, izolat, secțiile și comisiile metodice nepătrunzînd suficient contactul cu conducerea cercului pedagogic, iar aceasta deplasîndu-se cu greutate la școli.

Îndrumarea dată cercului nostru pedagogic de către cabinetul metodic din București a fost eficientă. În urma acestor îndrumări s-a luat hotărîrea de a înființa secții metodice ale cadrelor de conducere, ale profesorilor de economie politică și ale educatorilor.

Pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a activității socotim necesară înființarea unor cabinete metodice în fiecare regiune, care să cuprindă întreaga muncă metodică desfășurată în școlile profesionale și tehnice.

Prof. ION PĂTRAȘCU
secretarul cercului pedagogic din Craiova

În sprijinul predării matematicii și fizicii

Ședința plenară a Consiliului Societății de științe matematice și fizice din R.P.R., la care au participat numeroase cadre didactice din învățămîntul superior, mediu, profesional și tehnic din întreaga țară, a analizat activitatea desfășurată de societate în cursul anului 1958 și a trasat principalele sarcini ale muncii ei în viitor.

S-a arătat, astfel, că societatea a înregistrat o serie de succese în munca ei pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice de specialitate. Au fost rodnice, de exemplu, consfătuirile interregionale ținute la Bacău și Timișoara cu tema: „Corelația dintre matematică, fizică și tehnică", la Petroșani și Galați cu tema: „Analiza noilor manuale de matematică și fizică", precum și conferințele de informare științifică organizate pe orașe. S-a subliniat însă că pe viitor această muncă trebuie să îmbrace forme mai variate. În acest scop în luna iunie 1959 societatea va organiza cea de a treia sesiune științifică a sa, la care vor fi antrenați să participe matematicieni și fizicieni cu prestigiu, precum și profesori din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, care sînt chemați să elaboreze lucrări privind metodica predării matematicii și fizicii și a desfășurării lucrărilor de laborator. De asemenea s-a inițiat un concurs de articole și lucrări privind metodica predării matematicii și fizicii.

În cadrul lucrărilor plenarei s-a arătat că filialele regionale ale societății și subfilialele acestora au datoria să-și intensifice activitatea în rîndul cadrelor didactice, organizînd pentru acestea nu numai conferințe de informare științifică, ci și consfătuiri pe diverse teme, vizite în întreprinderi etc. Participanții la ședința plenară au arătat că acolo unde filialele și subfilialele au ținut o legătură strînsă cu secțiile de învățămînt și cultură, cu organele sindicale și de tineret, munca a fost rodnică. Așa s-au petrecut lucrurile, de exemplu, în regiunile Iași, Galați, Hunedoara etc. Pe viitor trebuie întărită pretutindeni colaborarea filialelor și subfilialelor societății cu organele de învățămînt, sindicale și de tineret.

La ridicarea nivelului de pregătire al profesorilor de matematică trebuie să aducă o contribuție mai importantă și publicațiile S.S.M.F. Este necesar ca tematica acestor publicații să asigure un echilibru mai judicios între articolele de informare științifică, de metodică și de istoria matematicii. Va trebui acordată mai multă grijă publicării de materiale legate de experiența cadrelor didactice pe linia politehnizării învățămîntului. Totodată trebuie asigurată îmbunătățirea conținutului materialelor publicate.

Multă atenție s-a acordat în cadrul ședinței problemelor privitoare la contribuția pe care pot și trebuie s-o aducă membrii societății la îmbunătățirea programelor și manualelor de matematică și fizică. S-a propus ca în cadrul consiliului societății să existe o comisie permanentă care să se ocupe de problema programelor și manualelor, organizînd consfătuiri pe această temă, studiind observațiile cadrelor de specialitate etc. De asemenea, trebuie să organizeze acțiuni de acest fel și filialele societății. De remarcat că acolo unde au avut loc și pînă acum astfel de consfătuiri (de exemplu în regiunea Hunedoara), rezultatele au fost fructuoase, ajutînd profesorilor să folosească în cele mai bune condiții programele și manualele și să scoată la iveală principalele lipsuri pe care le mai au încă acestea. S-a arătat, de pildă, că programele de fizică trebuie adaptate mai mult la nevoile producției și trebuie completate cu o serie de cunoștințe de o importanță deosebită în dezvoltarea tehnicii, cum ar fi cunoștințele despre semiconductori, despre transmiterea imaginii la distanță etc.

Trecînd la discutarea muncii societății în rîndurile elevilor, participanții la ședință au observat că, prin formele variate folosite în acest sens, numeroși elevi din învățămîntul de cultură generală au fost stimulați să-și ridice nivelul cunoștințelor la matematică și fizică. Discuțiile au scos însă la iveală faptul că munca societății în rîndul ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice continuă să fie nesatisfăcătoare. Filialele societății (cu rare excepții, ca de pildă filialele din Iași, Petroșani, Orașul Stalin) n-au organizat nici un fel de cercuri pentru ucenici și pentru elevii școlilor tehnice. De asemenea, aceștia nu sînt antrenați suficient la olimpiade. În general se constată o slabă preocupare a societății pentru predarea matematicii și fizicii în școlile profesionale.

S-a subliniat că filialele societății trebuie să sprijine organizarea și desfășurarea cursurilor de pregătire a tinerilor din întreprinderi, precum și a elevilor fii de muncitori și țărani muncitori pentru intrarea în învățămîntul superior.

O mai mare grijă trebuie acordată și cercurilor de elevi. Ar fi bine ca membrii societății să se preocupe de a introduce în tematica acestor cercuri unele elemente de matematică modernă, prevăzînd studierea în cadrul cercurilor a unor teme ca: „Noțiuni de geometrie expuse axiomatic" „Noțiuni din teoria grupurilor" etc. Trebuie sprijinite mai larg cercurile de elevi organizate pe orașe, pe clase și școli în vederea participării la concursul organizat între cercuri de consiliul societății.

Atingînd probleme variate și privindu-le sub aspectul contribuției lor la îmbunătățirea predării matematicii și fizicii în școli, dezbaterile ședinței plenare a Consiliului S.S.M.F. au contribuit la ajutorarea profesorilor de specialitate pentru mai buna îndeplinire a sarcinilor lor.

F. D.

Problema nu e grea. Cîteva eforturi, și va fi rezolvată.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Cu privire la examenul de maturitate

La examenul de maturitate din anul școlar 1958-1959 se vor prezenta candidații absolvenți ai clasei a XI-a — cursuri de zi, serale și fără frecvență — din acest an școlar, precum și restanțieri din anii trecuți.

La examen se va ține seama de pregătirea diferită a candidaților (a unora, pe baza programelor școlii de 11 ani (tranziție) — cursuri de zi; a altora, pe baza programelor școlii de 10 ani — cursuri de zi — identice în conținut cu programele școlii serale de 11 ani, care stau la baza pregătirii ultimelor serii de absolvenți ai școlilor serale, inclusiv a seriei 1958-1959.

Proba orală la limba rusă pentru toți candidații la examenul de maturitate va consta din: citire, traducere, conversații și analiză gramaticală, pe baza textelor din manualul studiat în ultima clasă.

Candidații de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da, în plus, examen (scris și oral) la limba și literatura maternă, din materia studiată în cursul mediu.

Absolvenții clasei a XI-a — cursuri de zi și fără frecvență — din anul școlar 1958-1959 vor da examen la următoarele obiecte: limba și literatura română (scris și oral); matematica (scris și oral): istoria R.P.R. (oral); geografia R.P.R. (oral); economia politică (oral); limba rusă (oral); fizica (oral); chimia (oral); biologia (bazele darwinismului) — (oral), și vor fi examinați din materia studiată în clasele VIII-XI, după programele școlii de 11 ani (tranziție) — cursuri de zi.

Absolvenții din anul școlar 1958-1959 ai școlilor serale pentru tineretul muncitoresc, precum și restanțierii din anii trecuți vor da examen de maturitate la următoarele obiecte: limba și literatura română (scris și oral); matematica (scris și oral); istoria R.P.R. (oral); limba rusă (oral); fizica (oral); chimia (oral); biologia (bazele darwinismului) — (oral). Aceștia vor fi examinați din materia studiată în cursul mediu după programele școlii de 10 ani, identice în conținut cu programele școlii serale de 11 ani, care stau la baza pregătirii ultimelor serii de absolvenți ai școlilor serale, inclusiv a seriei 1958-1959.

Proba orală la limba rusă pentru toți candidații la examenul de maturitate va consta din: citire, traducere, conversații și analiză gramaticală, pe baza textelor din manualul studiat în ultima clasă.

Candidații de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da, în plus, examen (scris și oral) la limba latină, în loc de matematică, din materia studiată în cursul mediu.

CONSULTAȚIE

PATRIE, PATRIOTISM

Educarea tineretului școlar în spiritul patriotismului socialist presupune cunoașterea temeinică a noțiunilor de patrie și patriotism în primul rînd de către cei chemați să facă educația în acest spirit — profesorii, învățătorii și educatoarele.

Pornind de la cerințele dialecticii materialiste, după care orice fenomen din natură și societate trebuie privit în legătură cu întregul ansamblu de fenomene, marxism-leninismul ne arată că noțiunea de patrie poate fi înțeleasă în mod just numai dacă e privită în ansamblul procesului de dezvoltare a societății, adică în legătură cu formațiunile social-economice care au existat în istorie, în legătură cu clasele sociale și lupta dintre ele, în legătură cu istoria trecută și prezentă a fiecărui popor. Prin urmare, patria trebuie înțeleasă nu ca un fenomen de natură pur biologică sau geografică, ci ca un fenomen social așa cum sînt de pildă clasele, poporul, statul ș.a.

Sociologia și istoriografia burgheză din țara noastră identificau noțiunea de patrie cu fenomenele de natură geografică, sau de natură etică ce decurg din esența biologică a omului, ori cu aceea de națiune sau de stat național.

Teoriile reprezentanților ideologici ai moșierimii și burgheziei se întemeiau pe o înțelegere simplistă a fenomenului, căci luau în considerare doar aspecte exterioare, de suprafață, care dădeau posibilitatea ca patria să fie privită numai din punctul de vedere al intereselor claselor exploatatoare. Aceste teorii nu dădeau o explicație cu adevărat științifică noțiunii de patrie și erau de natură să semene confuzie în mintea oamenilor cinstiți.

V. I. Lenin sublinia că patria este expresia concentrată a mediului politic, cultural și social dat. Aceasta înseamnă că noțiunea de patrie se referă înainte de toate la o anumită viață economică și socială, că se referă la orînduirea de stat, la clasele sociale și la lupta de clasă din sînul unuia și aceluiași popor, că se referă la limba, cultura și tradițiile înaintate ale poporului, ca și la un anumit teritoriu istoricește determinat.

În cursul dezvoltării sociale, în diferite momente ale istoriei, apare pe primul plan, domină, cînd o trăsătură, un aspect sau o latură a noțiunii de patrie, cînd alta. De pildă, în cazul luptelor de clasă interne, se pun probleme care privesc progresul social, drepturile și libertățile democratice ale maselor populare, iar în cazul unui atac din afară apar pe primul plan probleme ca apărarea teritoriului țării, a independenței și suveranității de stat.

Patriotismul este sentimentul de dragoste față de patria în care trăiești și muncești, față de poporul din care faci parte, față de tradițiile lui înaintate de luptă pentru eliberarea socială și națională, față de limba și cultura lui. Patriotismul presupune spirit de răspundere și de sacrificiu pentru apărarea libertății și independenței patriei, pentru apărarea avuțiilor poporului.

Patriotismul este expresia însușirii de către individ a intereselor poporului său, este expresia dorinței, a hotărîrii de a apăra aceste interese, fiind adînc întipărit în conștiința oamenilor muncii sub forma simțului de răspundere pentru soarta și viața poporului.

Ideologii burghezi pretindeau că patriotismul este un sentiment înnăscut. Această teorie este falsă. Oamenii nu se nasc patrioți, ci sînt educați în spiritul patriotismului. Iar școala, desigur, este un factor de cea mai mare importanță pentru educarea în sufletele tinere a sentimentelor de dragoste față de patrie și popor, a devotamentului și respectului față de acestea. Patriotismul s-a format în conștiința popoarelor în mod treptat, de-a lungul întregii lor existențe, de-a lungul vieții, muncii și luptei lor. V. I. Lenin sublinia că patriotismul este un sentiment dintre cele mai adînci, rezultat din existența de secole și milenii a unor patrii diferite.

Tradițiile patriotice care se formează de-a lungul veacurilor sînt însușite și dezvoltate de noile generații, devenind steagul acestora în lupta pentru progresul patriei.

Istoria poporului nostru, ca și a celorlalte popoare este o mărturie a faptului că întotdeauna masele populare au fost acelea care au luptat cu abnegație și eroism pentru progresul patriei, pentru independența și fericirea ei.

Dragostea de patrie a înaripat pe oștenii lui Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Ion Vodă cel Cumplit, a îndemnat la fapte vitejești pe dorobanți în războiul din 1877, a însuflețit lupta lui Horia și Tudor Vladimirescu, a lui N. Bălcescu și a celorlalți revoluționari de la 1848.

Istoria patriei noastre ne arată cît de false și mincinoase sînt încercările sociologiei și istoriografiei claselor exploatatoare de a prezenta burghezia și moșierimea română ca și cum ar fi fost pătrunse de o mare dragoste de patrie. Burghezia și moșierimea n-a fost pătrunsă de dragoste pentru patrie, pentru popor, ci de setea pentru înavuțire prin profituri fabuloase stoarse de pe spinarea poporului, urmărind țeluri imperialiste de jaf și cotropire a altor popoare. Istoria a arătat cît de lipsiți sînt moșierii și capitaliștii de nobilul sentiment al dragostei de patrie.

Vînturînd lozinci și fraze patriotarde, burghezia și moșierimea nu s-au dat în lături de la trădarea țării atunci cînd interesele lor materiale o cereau. Așa au procedat în decursul întregii epoci în care au avut în mîinile lor conducerea țării noastre. Ele au fost acelea care au reprimat cu cruzime în 1907 luptele țăranilor și au pregătit totodată intrarea în țară a trupelor habsburgice, în caz de nevoie pentru un ajutor în vederea îndeplinirii acestei mîrșave „îndatoriri patriotice".

Burghezia română a fost aceea care a pus bogățiile țării la dispoziția trusturilor monopoliste din Occident, care elaborau decrete ce obligau pe muncitori să suporte curbe de sacrificiu, pe țărani să-și vîndă petecul de pămînt, iar pe micii funcționari să trăiască o viață de mizerie.

Politica de pregătire a războiului antisovietic pe care au dus-o șefii reacțiunii române Maniu și Brătianu în cîrdășie cu clica Hohenzollernilor — politică profund dușmănoasă intereselor adevărate ale țării, ale poporului muncitor — s-a împletit strîns cu vînzarea avuțiilor poporului către imperialiștii străini.

Aducerea în țară a dinastiei străine, ca și toate celelalte acțiuni de trădare a patriei erau prezentate prin fraze sforăitoare de către ideologii burghezi drept acte de „înalt patriotism", menite să servească „interesele patriei". În realitate, instaurarea monarhiei constituie un mîrșav act de trădare a patriei și a poporului de către burghezie și moșierime.

„Dragostea" față de țară a dinastiei regale a constat de fapt în acumularea unei imense bogății de pe spinarea poporului subjugat, în trădarea permanentă a intereselor naționale și în vinderea țării imperialismului străin.

După cum se știe Carol I, venit în Romînia în 1866, era un nobil scăpătat care nu avea avere și care a primit postul de rege pentru că aici i se oferea o sursă de îmbogățire. Fostul rege Mihai, în momentul alungării lui de către popor, avea numai în Romînia 115.000 ha de pămînt arabil, 136.920 ha păduri, 29 castele, 114 palate, 16 castele de vînătoare și 4 milioane acțiuni la cele mai importante bănci, fără să mai vorbim de averile din străinătate unde își trimisese o parte din bogățiile jefuite din țara noastră.

Este încă vie amintirea perioadei cînd zeci de ani de-a rîndul în țara noastră noțiunile de „patrie" și „patriotism" au fost terfelite de burghezie și moșierime, care le foloseau pentru a ascunde în dosul lor cel mai sălbatic naționalism, cu toate formele lui (șovinism, rasism etc.). Este încă vie în amintire perioada în care clasele dominante din Romînia, trîmbițînd un patriotism de tarabă, au încercat să ascundă în dosul lui atît crîncena exploatare la care supuneau pe oamenii muncii indiferent de naționalitate, cît și mîrșava trădare a intereselor naționale ale poporului nostru.

Dușmanii de tot felul ai celor ce muncesc — burghezia, elementele oportuniste, reformiste, revizioniste — identifică în mod intenționat patriotismul cu naționalismul burghez, cu tendințele imperialiste de cotropire și jefuire a altor popoare, care nu au nimic comun cu adevăratul patriotism. Patriotismul și naționalismul nu sînt identice. Naționalismul este o armă otrăvitoare a ideologiei burgheze, care tinteșe să slăbească forța și capacitatea de luptă a proletariatului, să dezbine clasa muncitoare, să învrăjbească popoarele, să abată popoarele de la lupta pentru eliberarea socială și națională. Naționalismul este unul din mijloacele importante folosite de cercurile imperialiste contemporane pentru pregătirea ideologică a războiului împotriva țărilor socialiste.

Căutînd să dezbine pe oamenii muncii și pozînd în purtătoare a tradițiilor patriotice ale poporului, burghezia prin ideologii săi — oportuniștii, revizioniștii — răspîndește teoria fățarnică și mincinoasă după care muncitorilor, comuniștilor le-ar fi indiferentă soarta patriei lor, căci ei nu ar fi fost niciodată patrioți.

Istoria mișcării muncitorești ne arată însă că muncitorilor, maselor populare nu le-a fost niciodată indiferentă soarta patriei lor, că lor nu le-a fost niciodată indiferent dacă poporul din care făceau parte este asuprit sau liber. Să ne amintim, de pildă, de situația Romîniei din 1933 și din anii următori, cînd burghezia și moșierimea, în cîrdășie cu monarhia, au încredințat din ce în ce mai deschis destinele țării noastre elementelor legionaro-fasciste. Muncitorii, în frunte cu comuniștii, au fost aceia care au mobilizat masele largi populare la lupta pentru apărarea patriei împotriva fascismului, pentru apărarea independenței și suveranității naționale. Dacă muncitorii nu au izbutit să împiedice instaurarea fascismului în Romînia, deși au reușit să întîrzie mult înscăunarea dictaturii fasciste, aceasta se datorește nu lipsei de interes a muncitorilor față de destinele patriei lor, ci terorii dezlănțuite de burghezie și moșierime, coalizării claselor stăpînitoare din țară cu fascismul german și sprijinului pe care acestea l-au căpătat din partea elementelor oportuniste, reformiste din mișcarea muncitorească.

Luptînd pentru apărarea intereselor poporului muncitor, Partidul Comunist Romîn a dus o necontenită luptă pentru apărarea independenței și suveranității naționale a Romîniei, împotriva trădării țării de către Hohenzollerni, burghezie și moșierime, a luptat împotriva jafului nerușinat și nesățios al imperialiștilor, s-a ridicat împotriva transformării Romîniei într-o colonie a miliardarilor americani, francezi, englezi și germani.

Însuflețiți de adevăratul patriotism, comuniștii au înfruntat teroarea și prigoana regimului burghezo-moșieresc și au mobilizat masele la lupta împotriva înrobirii țării. În marile lupte de la Lupeni, Grivița, Valea Prahovei, care au avut un puternic caracter antiimperialist, clasa noastră muncitoare condusă de partid a împletit lupta pentru revendicările imediate cu lupta patriotică împotriva înrobirii țării.

Mărețe sînt paginile de patriotism înscrise de muncitori în frunte cu comuniștii în cursul celui de al doilea război mondial. În vremurile de cumplită teroare militaro-fascistă, cînd toate bogățiile țării au fost puse de către burghezia și moșierimea română la dispoziția imperialiștilor germani, cînd toate partidele istorice sprijineau crimele săvîrșite împotriva altor popoare și împotriva propriului lor popor, Partidul Comunist Romîn, mergînd în fruntea maselor, a acționat împotriva regimului fascist, împotriva războiului criminal antisovietic, pentru libertate și independența țării noastre.

Nici schingiuirile, nici regimul de exterminare din închisori, nici plutoanele de execuție, nimic nu a putut abate pe comuniști de la lupta revoluționară pusă în slujba poporului și a patriei.

Vor rămîne mereu în memoria poporului muncitor din țara noastră: Ilie Pintilie — conducătorul revoluționar care și-a închinat viața cauzei eliberării proletariatului, ucis sub dărîmăturile Doftanei, comunistul Petre Gheorghe care, groaznic schingiuit, a găsit puteri să strige în fața plutonului de execuție: „Afară cu ocupanții fasciști din țară! Afară cu bandiții care ne-au sărăcit țara! Trăiască Romînia liberă și independentă, trăiască Partidul Comunist din Romînia!"; comuniștii Filimon Sîrbu și Pompiliu Ștefu — executați pentru lupta lor antifascistă, patriotică, primul la Constanța, al doilea în închisoarea Jilava; comunista Elena Sîrbu arsă de vie și aprigul luptător revoluționar Constantin David, tîrît de legionari în pădurea Pantelimon și ciuruit de gloanțe.

Înfăptuirea actului revoluționar de la 23 August 1944, participarea entuziastă a diviziilor românești la zdrobirea fascismului german, abnegația cu care maselе muncitoare au înfăptuit lozinca dată de partid: „Totul pentru frontul antihitlerist", zădărnicirea complotului reacțiunii interne sprijinită de cercurile imperialiste din afară, instaurarea puterii populare, participarea maselor la reconstrucția țării sînt expresia înflăcărătului lor patriotism.

În procesul luptei pentru socialism, în țara noastră s-a creat un mediu politic, social și cultural nou, socialist în esența sa. Oamenii muncii, sub conducerea partidului marxist-leninist, și-au făurit o patrie nouă — Republica Populară Romînă. Acest fapt istoric a determinat transformări adînci în conștiința muncitorilor, a țăranilor muncitori, în conștiința celei mai bune părți a intelectualității.

Vorbind despre acest proces care s-a produs în conștiința oamenilor muncii din țara noastră, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej spunea: „După ce proletariatul a luat în mîinile sale puterea și a proclamat Republica Populară Romînă, dragostea de patrie a oamenilor muncii a căpătat un sens mai profund și un conținut mai bogat".

În aceste condiții noi, dragostea pentru patrie, dragostea pentru popor se contopește în mod indisolubil în conștiința oamenilor cu devotamentul față de noua cîrmuire socială, față de noul stat creat de oamenii muncii. **Apare și se dezvoltă un sentiment patriotic mai adînc și anume patriotismul socialist, care are o bază social-economică nouă, o bază politică și ideologică cu totul nouă, un nou mediu de dezvoltare.**

Patriotismul socialist înseamnă dragostea și devotamentul față margini față de poporul muncitor, participarea la lupta lui plină de eroism pentru fericirea patriei în care să nu mai existe exploatare și asuprire. Patriotismul socialist constă în abnegația dusă pînă la sacrificarea vieții pentru apărarea socialismului în fața oricărui dușman intern sau extern. Patriotismul socialist cuprinde și sentimentul de dragoste frățească și respect față de toate popoarele care construiesc socialismul, solidaritatea frățească cu lupta maselor populare din țările capitaliste pentru pace, democrație și socialism.

Patriotismul socialist se formează și se dezvoltă în conștiința oamenilor în luptele de clasă pentru victoria deplină a orînduirii socialiste, el se dezvoltă pe baza preluării și ridicării pe o treaptă superioară

Sarcinile trasate de partid însuflețesc pe oamenii școlii

Împreună cu toți oamenii muncii, cădrele didactice din școlile patriei noastre răspund cu entuziasm sarcinilor trasate de partid. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și dezbaterile care au avut loc în ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn în legătură cu proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1959 elaborat pe baza Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. pentru perioada 1956—1960 au dat un nou imbold muncii în toate sectoarele de activitate ale învățămîntului.

Cadrele didactice, însuflețite de dorința de a contribui la îndeplinirea sarcinilor puse de partid în fața oamenilor muncii, sporesc eforturile pentru îmbunătățirea calității lecțiilor, pentru educarea școlarilor în spiritul respectului față de avutul poporului, în spiritul economiilor, al disciplinei în muncă. Ele sprijină cu însuflețire măsurile de bună gospodărire a școlilor și sînt hotărîte ca și pe mai departe să-și dea contribuția la opera de transformare socialistă a agriculturii.

În spiritul documentelor de partid

Îndeplinirea directivelor ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c. cu privire la dezvoltarea economiei noastre naționale pe anul 1959 preocupă îndeaproape pe oamenii muncii din domeniul învățămîntului și culturii din raionul Pitești. Secția raională de învățămînt și cultură, cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular raional, a făcut în lumina documentelor plenarei o amplă analiză a realizărilor obținute pînă în prezent și a posibilităților locale de lărgire a spațiului școlilor, de legare mai puternică a învățămîntului de viață și de sprijinire a acțiunii de colectivizare a agriculturii.

Dacă la începutul acestui an școlar au fost date în folosință patru noi localuri de școli în satele Ianculești, Băbana, Moșoaia, un internat pe lîngă școala din comuna Cotmeana pentru fiii țăranilor muncitori din satele mai îndepărtate, se prevede ca în cursul anului 1959 să fie construite încă cinci noi clădiri de școală, avînd fiecare, pe lîngă sălile de clasă, săli de laborator și cancelarii. Unele din școlile existente își vor lărgi spațiul prin construcția unor săli anexe, indeosebi a încăperilor necesare pentru laboratoare. S-a stabilit astfel ca în cel mai scurt timp încă zece școli de 7 ani din raion să fie înzestrate cu laboratoare.

Pentru realizarea acestor construcții se acordă o mare atenție folosirii posibilităților locale, accentuîndu-se asupra reducerii cheltuielilor de construcție, prin valorificarea mai rațională a contribuției sătenilor mai ales în transportul de materiale și în efectuarea lucrărilor.

În cursul anului 1958, în cele 27 de școli de 7 ani au fost construite sobe de teracotă, înlocuind godinele. În anul 1959 același lucru se va realiza și în majoritatea școlilor de 4 ani.

Tot în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă în învățămînt pe măsura lărgirii rețelei de curent electric în satele raionului, primele clădiri electrificate vor fi școlile.

Pentru a asigura legarea învățămîntului de munca agricolă, pentru realizarea practicii agricole a elevilor la nivelul agriculturii socialiste, s-a hotărît ca parcelele experimentale existente să fie lărgite, iar acolo unde condițiile permit, aceste parcele să fie amenajate chiar în perimetrul întovărășirilor, al G.A.C.-urilor sau al G.A.S.-urilor.

În atenția secției raionale de învățămînt se află problema calificării și perfecționării profesionale a pedagogilor din raion, acest lucru fiind de cea mai mare importanță pentru buna pregătire a cadrelor ce vor lucra mîine în diversele sectoare ale vieții noastre economice. Majoritatea profesorilor care predau la clasele V—VII sînt calificați, fiind absolvenți fie ai Institutului pedagogic, fie ai Universității. O parte sînt în curs de calificare. Secția raională de învățămînt își propune ca în cursul anului 1959 să îndrumeze spre desăvîrșirea studiilor și spre cursurile de perfecționare pe acela care încă nu au arătat suficient interes pentru acestea. În cadrul raionului se vor organiza o serie de consfătuiri cu teme menite să ridice conținutul învățămîntului ca de pildă: „Cum realizăm educația comunistă la elevii claselor V—VII cu ajutorul textelor prevăzute în programa de literatură", „Politehnizarea în școlile sătești" etc.

Avînd în vedere că raionul Pitești, deși a înregistrat o serie de succese pe linia colectivizării agriculturii, este totuși rămas în urmă în raport cu procentul colectivizării pe întreaga țară, secția de învățămînt și cultură a elaborat un plan concret privind activitatea pe care o vor desfășura pedagogii pentru a contribui la lărgirea sectorului socialist al agriculturii în raion. Planul prevede ca în timpul iernii să se țină conferințe care au ca scop să facă cunoscut țăranilor muncitori statutul diferitelor forme ale cooperativelor agricole, precum și conferințe cu caracter științific. Munca de lămurire de la om la om va fi de asemenea în atenția pedagogilor, care sînt hotărîți să aducă o contribuție tot atît de valoroasă la colectivizarea agriculturii cum au adus cadrele didactice din comuna Bradu unde numai în ultimele două luni au luat ființă trei întovărășiri agricole, sau cele din comuna Albota unde în cinstea zilei de 13 Decembrie s-a înființat o întovărășire agricolă.

Toate eforturile secției de învățămînt și cultură a raionului Pitești sînt îndreptate spre a realiza sarcinile ce decurg pentru cei ce lucrează în învățămînt din documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R.

F. DIACONESCU

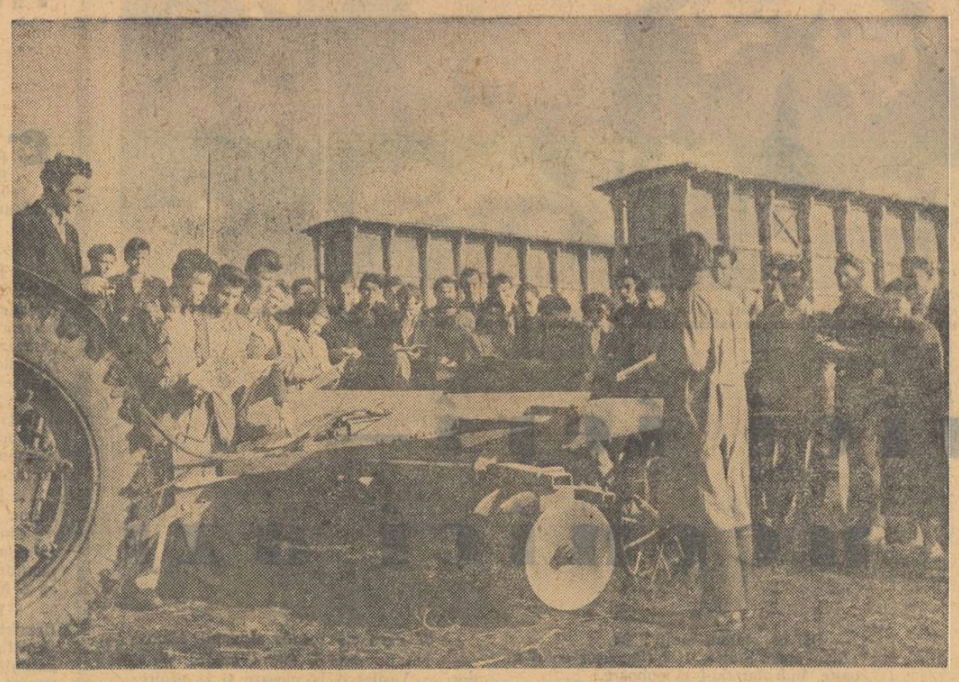

La centrul școlar agricol și zootehnic nr. 1 Turda, lecții practice cu elevii anului III, la cursul de mecanizare și electrificare a agriculturii.

Alături de țăranii muncitori

Raionul Bereşti, regiunea Galaţi, se numără încă din septembrie 1957 printre raioanele complet cooperativizate. Ţărănimea muncitoare din raion, unită în cele 22 de gospodării colective şi 66 de întovărăşiri agricole, a păşit pe calea bunei stări. An de an, au fost obţinute noi şi importante succese în creşterea producţiei agricole. La toate acestea o importantă contribuţie au adus şi cadrele didactice.

Documentele şedinţei plenare a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 au dat un nou imbold în munca de construcţie socialistă la sate, în munca pentru obţinerea de produse agricole mai multe şi mai bune. Măreţele sarcini care reies din expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej însufleţesc şi pe oamenii şcolii, care vin cu drag în sprijinul ţărănimii muncitoare. Imediat după publicarea documentelor de partid, pedagogii din raionul Bereşti le-au citit şi prelucrat în cadrul cercurilor de citit. În aproape toate cele 421 cercuri de citit din raion s-au dus discuţii rodnice. În comunele Gănești, Drăguşeni, Tudor Vladimirescu şi altele, învăţătorii, îndrumaţi de către activiştii de partid, au discutat cu sătenii despre perspectivele de viitor ale agriculturii din raionul lor, despre dezvoltarea în 1959 a acelor culturi care în condiţiile specifice raionului dau un randament mai mare, precum şi despre sporirea suprafeţelor cultivate cu plante industriale.

Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej subliniază atenţia deosebită care trebuie să se dea în special culturilor de floarea soarelui şi de sfeclă de zahăr. Condiţiile naturale ale raionului Bereşti sînt favorabile, îndeosebi, culturilor de floarea soarelui. Anul acesta — de pildă — colectiviştii din Nicopol, care au însămînţat soiul sovietic de floarea soarelui Vmning, au obţinut o producţie de peste 1500 kgr la hectar. În planul de cultură pe 1959 suprafaţa însămînţată cu floarea soarelui creşte de la 1858 hectare cît era anul acesta, la 3859 hectare.

Mărirea suprafeţelor cultivabile de floarea soarelui ca şi a celor de sfeclă de zahăr (de la 200 ha la 300 ha), de porumb (de la 16.000 ha la 19.000 ha) etc. ridică mai multe probleme. În primul rînd lărgirea suprafeţelor arabile ale raionului prin redarea pentru agricultură a unor terenuri degradate, mlăştinoase sau supuse inundaţiilor. În raionul Bereşti sînt multe terenuri degradate de eroziuni. Efectuarea arăturilor pe curbă de nivel aşa cum s-au făcut în comuna Cavadineşti a dat bune rezultate. Pedagogii din raion au explicat sătenilor importanţa arăturii de acest gen care împiedică scurgerea rapidă a apei şi, astfel, erodarea şi surparea terenului. Pentru redarea de noi terenuri agriculturii sînt de asemenea prevăzute lucrări de îndiguire pe malul Prutului la Vădeni, lucrări care vor permite cultivarea a 50 hectare de pămînt.

Pentru raionul Bereşti o mare importanţă o prezintă însilozarea nutreţului, hrana principală pentru animalele din sectorul zootehnic al raionului care este în continuă dezvoltare. La acţiunea de însilozare a nutreţului au participat activ şi pedagogii. Învăţătorul Vasile Ursu din comuna Lunca — Jorăşti, învăţătorii din comuna Drăguşeni şi din Valea Lungă au iniţiat şi au participat în mod voluntar la construirea silozurilor şi la însilozare. Cantitatea de nutreţ însilozat a crescut anul acesta la 11.000 tone faţă de 680 tone cîte erau anul trecut. Ridicarea calităţii nutritive a nutreţului prin însilozare permite ca în anii următori o bună parte din terenurile cu plante furajere şi fineţe să fie însămînţate cu porumb şi floarea soarelui.

Mergînd pe linia indicată de documentele şedinţei plenare a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 de a dezvolta acele sectoare ale agriculturii care sînt favorizate de condiţii naturale, de relief, sol, climă etc. în raionul Bereşti se va da în viitor o mare extindere culturilor pomicole şi viticole. Şcolile de 7 ani din raion cît şi şcoala profesională agricolă din Bereşti — înfiinţată anul acesta — pun un accent deosebit pe pregătirea viitorilor muncitori agricoli în aceste domenii ale economiei rurale. Pe loturile experimentale ale şcolii se fac lucrări legate de specificul local. La aproape toate şcolile din raion au fost plantaţi butaşi de măceş pe care fiecare elev are posibilitatea să facă lucrări practice de altoire. În timpul lucrărilor practice din vară ca şi în cursul anului şcolar elevii de la şcoala de 7 ani din Bereşti — de exemplu — au lucrat foarte mult în cadrul gospodăriei agricole de stat din comună atît în sectorul pomicol cît şi în sectorul viticol.

La şcoala profesională agricolă (profesori ing. Gh. Istrate şi Dumitru Cătună) elevii primesc o serioasă pregătire pentru a deveni buni cunoscători ai viticulturii. Elevii şcolii efectuează regulat lecţii şi lucrări practice în cadrul G.A.S. Bereşti, gospodărie care plantează în prezent o suprafaţă de 100 de hectare de viţă de vie. S-au putut astfel înarma elevii cu cunoştinţe temeinice în ceea ce priveşte pregătirea terenului pentru plantarea viţei de vie, alegerea soiurilor de viţă, îngrăşarea solului, plantarea precum şi îngrijirea viţei de vie — recoltarea strugurilor şi alte lucrări viticole.

Prin munca lor la catedră, prin activitatea lor obştească pedagogii din raionul Bereşti participă cu însufleţire la traducerea în viaţă a importantelor sarcini trasate de partid pentru sporirea producţiei agricole, pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste.

AL. I. VLADIMIR

Elevii ajută la sporirea producției

ȘARJA 100 ÎN CONTUL ANULUI 1959

Sfrim oțelarul Gheorghe Andruț verifică încă odată prin sticla fumurie interiorul cuptorului Martin. Apoi anunță scurt: „Gata șarja!" Atenți, cu privirile ațintite către cuptorul din gura căruia se revarsă șuvoiul incandescent al metalului, întreaga brigadă condusă de Andruț stă gata să intervină. Simion Mihăilă, șeful celuilalt schimb al cuptorului nr. 1, la și el o probă din noul metal. Bulgărele strălucitor de foc capătă curînd nuanțe mai stinse. S-au adunat toți muncitorii de la cuptorul nr. 1 și elevii lor, ucenici oțelari. Unul dintre ucenici sosește în goană fluturînd triumfător buletinul de analiză chimică a noii șarje. Strigă de departe: Victorie!

Cea de-a 100-a șarjă în contul anului 1959 dată de oțelarii cuptorului nr. 1 al Combinatului siderurgic din Hunedoara se dovedise la analize de calitate excepțională. Este 19 decembrie. De la începutul anului 1958 oțelarii cuptorului nr. 1 au dat 1430 de șarje rapide. Ei și-au luat angajamentul ca pînă la sfîrșitul anului să mai dea patriei încă 50 de șarje de oțel. Cei șase ucenici oțelari care lucrează în brigăzile prim-topitorilor Gheorghe Andruț și Simion Mihăilă au lucrat necontenit, umăr la umar cu muncitorii calificați, dînd o însemnată contribuție la aceste realizări de mare preț.

PIINEA INDUSTRIEI

Sfredelind galeriile minelor din Valea Jiului, minerii de la Petrila și Lonea scot la lumină mii de tone de cărbune, hrana furnalelor înalte, a cuptoarelor Martin, a cuptoarelor de turnătorie. Multe din brigăzile de mineri lucrează de pe acum în contul anilor 1959—1960. Printre acestea se numără și brigăzile formate din elevi mineri și elevi ajutor-mineri conduse de Gheorghe Croitoru și Nicolae Dumbrăveanu de la mina Petrila, precum și brigăzile de la mina Lonea conduse de Gavrilă Vancea și Gheorghe Pop. Toți acești tineri șefi de brigadă au absolvit și ei de-abia anul trecut școlile profesionale miniere. În scurtă vreme ei au devenit fruntași în producție, iar acum instruiesc cu pricepere noi generații de mineri. Brigăzile de elevi mineri conduse de ei au izbutit să-și realizeze planul anual de producție pînă la începutul lunii noiembrie, iar acum dau cărbune în contul lunii martie 1959.

NOI MAȘINI ȘI UTILAJE PENTRU AGRICULTURA SOCIALISTĂ

La Uzinele „Semănătoarea" se produce o bună parte din utilajul modern cu care este înzestrată agricultura noastră socialistă. Traducînd în viață sarcinile partidului și guvernului de a înzestra stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole de stat și colective, cu mașini moderne de mare productivitate, colectivul acestor uzine a dat în cursul acestui an de aproape patru ori mai multe combine de recoltat decît anul trecut. Alături de muncitorii comuniști, inovatori și fruntași în producție cum sînt de pildă Nicolae Dincă, Ion Mischie, Ion Diaconu, realizează succese deosebite în muncă numeroși ucenici ai școlii profesionale de pe lîngă uzină. Ucenicii Constantin Roșu anul III lăcătuș, Constantin Zamfir anul III turnător, precum și ucenicii membri ai brigăzii fruntașe pe uzină „Filimon Sîrbu" au dat peste plan în cinstea zilei de 30 decembrie sute de piese speciale pentru combine și au montat înainte de termen zeci de combine. Pentru meritele lor deosebite în muncă, s-a hotărît ca toți acești ucenici fruntași să fie popularizați la panoul de onoare.

ALĂTURI DE MUNCITORII FRUNTAȘI

Cînd intri în secțiile uzinei „Steagul Roșu" și te interesezi de munca ucenicilor din Orașul Stalin ți se vorbește cu deosebită admirație despre harnicul ucenic Ilie Dragomir din anul II, care folosește metodele cele mai avansate la strung, sau de tînărul Traian Savin care lucrează în secția turnătorie, umăr la umăr cu muncitorii calificați. De asemenea, ucenicii Ion Hălălai și Gheorghe Buzei se numără printre fruntașii secției de sculărie, executînd numeroase piese complicate. Realizarea acestor succese se datorește sprijinului pe care maiștrii-instructori Nicolaie Popdan și Gheorghe Corăbeanu îl dau în permanență ucenicilor, în tot timpul practicii în producție.

Alături de ucenici un aport însemnat la îndeplinirea planului de producție al uzinei îl dau elevii școlii tehnice. Astfel elevul Gheorghe Csatlos, mecanic auto, depășește zilnic normele de producție, iar viitorul strungar Dorel Cîndulet execută de pe acum lucrări de bună calitate, fiind apreciat de toți muncitorii din secție. Rezultate frumoase au obținut și mulți alți elevi ai școlii tehnice care sub supravegherea maiștrilor-instructori Ilie Florea și Victor Dobria își ridică necontenit nivelul de pregătire profesională.

Cuvîntarea tovarășului Atanase Joja

(Urmare din pag. 1)

obținerea rezultatelor celor mai bune pe drumul cel mai scurt. Pe baza acestei concepții s-au realizat succesele cercetărilor științifice în Uniunea Sovietică, succese care au dus la crearea sputnicilor, la dezvoltarea atît de impetuoasă în toate domeniile. Succesele Uniunii Sovietice își au explicarea în dezvoltarea învățămîntului pe baza învățăturii marxist-leniniste. Prin aceasta, învățătura marxist-leninistă a făcut încă o dată dovada eficienței sale în fapt.

Cuprinderea tuturor cadrelor noastre didactice în învățămîntul ideologic va înarma pe fiecare învățător și profesor pentru o mai bună muncă în școală. Pe această cale se va realiza o însemnată ridicare a nivelului învățămîntului care printr-o temeinică instrucție și educație în școlile de cultură generală și medii de toate tipurile va contribui la formarea de muncitori calificați, tehnicieni și ingineri calificați, capabili să sporească productivitatea muncii și să ridice nivelul de trai și cultural al poporului. Toată dezvoltarea activității social-economice a țării este legată de ridicarea nivelului școlii noastre medii. Și dacă școala medie va da economiei noastre oameni cu o judecată dreaptă, bine pregătiți și culți, vom obține succese în activitate practică și culturală.

Învățămîntul mediu de cultură generală, profesional, tehnic, agricol, pedagogic este pivotul învățămîntului nostru. El se bazează pe învățămîntul elementar de 7 ani care va fi generalizat. El trebuie să formeze omul societății socialiste. Omul își formează concepția despre lume, cultura generală în școala medie, de a cărei dezvoltare depinde eficacitatea învățămîntului superior, eficacitatea acelui învățămînt care va trebui să dea cadre de înaltă calificare.

Sînt mulțumit că am avut posibilitatea să particip la deschiderea activității acestui important for al Ministerului Învățămîntului și Culturii. Repet că ideea creării acestui organ cu rol atît de important se datorește conducerii de partid, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, care se gîndește în permanență la școală, care apreciază în cea mai înaltă măsură activitatea cadrelor didactice. Conducerea partidului s-a ocupat permanent de ridicarea nivelului școlii, de ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor didactice, de îmbunătățirea vieții lor, de crearea unei baze materiale puternice școlii pentru a pune la dispoziția învățătorilor și profesorilor mijloacele în vederea realizării nobilei lor misiuni.

Tovarăși, în această sală sînt reprezentanți ai secțiilor de învățămînt, cadre didactice, reprezentanți ai marilor întreprinderi industriale, ai organizațiilor obștești și părinți ai elevilor. Sînteți chemați cu toții să contribuiți la înfăptuirea unei însemnate opere patriotice, operă de care depinde în mare măsură viitorul patriei noastre. Guvernul și Ministerul Învățămîntului și Culturii au convingerea că dvs. veți depune în activitatea ce o veți desfășura în cadrul Consiliului superior al școlilor toată dragostea, tot entuziasmul, toată priceperea, conștienți că sprijiniți cauza socialismului.

Vă urez succes desăvîrșit în munca dv. și vă asigur că ministerul va ține seama de sugestiile și propunerile pe care le veți face.

★

În numărul următor al gazetei noastre vom publica conținutul referatelor prezentate la prima ședință a Consiliului superior al școlilor, discuțiile purtate în legătură cu aceste referate și concluziile pe marginea desfășurării lucrărilor.

Filme pentru copii și tineret

Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi în timpul vacanței de iarnă (28.XII.1958 — 12.I.1959) următoarele filme:

Pasagerul clandestin, Cățelușul bucluca, Furtună pe Nipru, Corabia viselor, Nufărul roșu, Soarta toboșarului, Stiletul, Popescu 10 în control, Ali baba și cei 40 de hoți, Spionaj — contraspionaj, Isprăvile Cîrlionțatului, Prologul, Misterul castelului părăsit, Epoleții purpurii, Ora H, Tigrii zburători, Scurtă istorie, Arendașul romîn, Domnul Goe, Două lozuri, O aventură în Marea Caraibilor, Directorul nostru, Marinică, Fetița mincinoasă, Aurel Vlaicu.

Pentru elevii claselor VIII—XI se mai recomandă a fi vizionate filmele: Examen de maturitate, Învățătoarea, Cîrngul de călini, Poemul pedagogic, Noapte de carnaval, Citadela sfărîmată, Tăunul, Ganga, Contele de Monte-Cristo.

De asemenea se recomandă a fi vizionate filmele pentru copii din cadrul etapei I-a a „Festivalului filmului pentru sate".

Mama eroului comunist Lazăr Cernescu vorbind elevilor de la școala din comuna Rusca despre viața și lupta fiului său.

a celor mai bune și mai înălțătoare tradiții de luptă ale poporului pentru eliberarea sa socială și națională.

Partidul Muncitoresc Romîn cultivă în rîndurile oamenilor muncii sentimentul mîndriei patriotice față de eroismul în luptele seculare ale poporului, ale iobagilor, lucrătorilor, proletarilor pentru libertatea și progresul patriei; el cultivă în suflete, de asemenea, respectul față de măreţele figuri de conducători care au stat în lupte în fruntea poporului, față de minunatele figuri ale luptătorilor revoluționari, ale eroilor clasei muncitoare. Partidul nostru cultivă prețuirea pentru valorile artistice și culturale, creații ale maselor populare sau ale scriitorilor, artiștilor și oamenilor noștri de știință, mîndria pentru contribuția pe care a adus-o poporul nostru la tezaurul culturii mondiale.

Spre deosebire de burghezie și moșierime, care negau poporului nostru capacitatea de a crea mari valori materiale și spirituale, partidul nostru cultivă încrederea în forțele poporului care au dat pe Bălcescu, Eminescu, Caragiale, Creangă, Enescu, Grigorescu, Babeș ș.a.

Una din trăsăturile importante ale patriotismului socialist este caracterul lui militant, izvor de înfăptuiri măreţe. Acest lucru se exprimă în primul rînd prin fapte concrete, prin activitatea de zi cu zi a maselor populare îndreptată spre înflorirea țării, spre progresul ei, spre realizarea bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc.

Nenumărate fapte vorbesc despre patriotismul fierbinte, dar totodată plin de simplitate și modestie al poporului, manifestate în munca de toate zilele pe tărîmul construcției socialiste. De cald patriotism dau dovadă muncitorii care, însușindu-și tehnica înaintată și dovedind spirit de inițiativă, aplică metode înaintate, realizează inovații, făcînd să crească producția și productivitatea muncii și reducînd prețul de cost; țăranii muncitori care păşesc pe calea agriculturii socialiste punînd temelia unui nou fel de viață la sate, viața belșugului și a unui înalt nivel cultural, oamenii de știință și cultură care-și pun cunoștințele în slujba progresului, tinerii care obțin mereu însemnate succese la învățătură, pregătindu-se să devină oameni folositori patriei, ostașii scumpei noastre armate care stau de strajă cuceririlor revoluționare, vieții noi, fericite a poporului, oamenii muncii care apără cu dîrzenie avutul obștesc. Prin munca eroică a oamenilor muncii trista reputație de țară eminamente agrară, colonie a imperialismului, a rămas de domeniul istoriei. Țara noastră a fost ridicată de poporul muncitor în rîndul țărilor agrar-industriale înaintate.

Toate succesele măreţe obținute pînă acum în construcția socialistă se datoresc muncii și luptei poporului pentru înfăptuirea politicii Partidului Muncitoresc Romîn — politică de construire a socialismului și de apărare a păcii. De aceea, dragostea față de patria noastră nouă — R.P.R. se contopește în mod necesar cu dragostea față de partidul clasei muncitoare, care este inspiratorul, organizatorul și conducătorul luptei poporului pentru socialism.

Poporul nostru muncitor a primit cu entuziasm recentele hotărîri ale partidului stabilite la plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie a.c. privind dezvoltarea economiei naționale a patriei pe drumul socialismului. Hotărîrea fermă exprimată de oamenii muncii de a traduce în viață măsurile stabilite de plenară constituie o manifestare a dragostei lor față de partid și față de patrie.

Fiind profund internaționalist prin esența sa, patriotismul socialist constituie o minunată cale de întărire a unității și frăției poporului romîn cu naționalitățile conlocuitoare. Respingînd naționalismul și orice formă de manifestare a acestuia, **patriotismul socialist se îmbină armonios cu internaționalismul proletar, cu solidaritatea frățească între toți oamenii muncii, în lupta lor pentru libertate și o viață mai bună.**

Patrioți adevărați sînt aceia care apără interesele naționale ale poporului, nu pe calea izolării naționale, în afara țărilor lagărului socialist, ci în cadrul mișcării muncitorești internaționale, în unire de nedesfăcut cu țările lagărului socialist, pe calea internaționalismului proletar, pe calea respectului față de toate popoarele, a egalității în drepturi a tuturor țărilor.

Prin urmare, lupta pentru unitatea țărilor lagărului socialist este nu numai internaționalistă, dar și profund patriotică. A considera că în mod individual, izolat de țările lagărului socialist se poate asigura construcția socialistă și apărarea patriei împotriva atacurilor imperialiste, este o inepție revizionistă, menită să înșele poporul muncitor.

Păstrînd puritatea învățăturii marxist-leniniste și întărind vigilența ideologică împotriva oricăror influențe ale ideologiei burgheze, comuniștii duc o luptă fermă împotriva manifestărilor naționalismului burghez, a egoismului național și a cosmopolitismului și educă pe toți oamenii muncii în spiritul dragostei nemărginite față de patria socialistă, în spiritul internaționalismului proletar.

★

Cultivarea cu ardoare în rîndul tineretului a sentimentului de dragoste față de patria noastră socialistă, a mîndriei de a avea o patrie minunată, a frăției cu oamenii muncii din rîndul minorităților naționale din țara noastră, cu popoarele care construiesc socialismul și luptă pentru pace, este o datorie de mare onoare și de cinste pentru fiecare slujitor al școlii noastre noi.

Cu ajutorul obiectelor de învățămînt, la orele educative, în activitățile extrașcolare, profesorii și învățătorii trebuie să pună în evidență frumusețile și bogățiile țării noastre. Ei trebuie să nu scape nici o ocazie de a arăta copiilor că patria noastră ne oferă tot ceea ce e necesar pentru a face viața noastră mai bogată și fericită. Avem cîmpii mănoase, al căror rod poate fi înzecit. În măruntaiele pămîntului se găsesc petrol, fier, cărbune și alte comori încă necercetate. Avem căderi de apă a căror putere neîmblînzită poate pune în mișcare sute de uzine pe întreg întinsul țării. Învățătorii și profesorii trebuie să lupte pentru înarmarea școlarilor cu puterea științei, să aprindă în sufletele lor mîndria că poporul din care fac parte este stăpînul acestor bogății nesecate, să cultive în sufletele tinere dorința de a pune aceste comori în slujba patriei pentru binele omului. În felul acesta ei înșiși îndeplinesc una din înaltele lor îndatoriri patriotice.

Este clar că înțelegerea justă a noțiunilor de patrie și patriotism va ajuta pe fiecare pedagog să dea o bună orientare pe această linie lecțiilor și în genere activităților pe care le organizează cu școlarii.

NICOLAE MARINESCU

Imbrăcați în zdrențe, fără nici o îndrumare, bătuți pînă la sînge de „pedagog", ucenicii de la Malaxa erau lăsați să se descurce cum or ști în meserie. Prima noastră fotografie are valoare de document acuzator: un ucenic turnător la Malaxa în 1935... ...Și iată cum se învață meseria astăzi. Ucenicii au necontenit alături un maistru, prieten și îndrumător.

Ucenici ieri — ucenici azi

La Malaxa

Șuieră crud crivățul. Suge hămesit mustul zăpezii din cîmpul Bălții Albe. Îl vlăguiește și-l lasă sleit, împietrit.

Ieșită cu o coastă în biciul vîntului, baraca clănțăne și geme uscat.

— Intră, Basa. Pe brînci, că n-ai încotro. Ești cam deșirat. La mine merge mai ușor. M-a făcut mama pe secetă, pipernicit. Taman bun pentru dormitorul ăsta.

— E întuneric, și frig al dracului, Stoico.

— Ba arde lampa, Basa. Da-i fum. Asta-i bine. Inseamnă că arde ceva în sobă... Dormi cu mine, Basa. Punem amîndouă păturile una peste alta. Ne strîngem, că ține de cald.

— Stoico, auzi?

Stoica nu scoate capul. Mormăie de sub pătură:

— Șobolani, Basa, chițăie de foame. N-ai grijă, nu urcă la noi. Prost e de ăi de jos. Vara, cînd învie ploșnițele, e rău și de noi, că alea urcă...

— Scoală, Basa! Scoală, mă, că a doua oară domnul pedagog Cocor nu mai sună. Dă. Cu vîna de bou.

— E noapte încă.

— E ora trei. Dar a nins. Și pînă la 5 trebuie să desfundăm drumul, că altfel nu răzbește mașina domnului Malaxa.

— Vine dumnealui așa devreme?

— Cum să vie... Dar de la cinci intrăm în ateliere. La șase vin lucrătorii. Intr-o oră trebuie să aprindem focurile, să curățim secțiile, să ungem mașinile, să măturăm birourile.

— Stoico, numai un singur lighean pentru toți?

— Păi ce, sîntem mulți? 24.

Rîde amar Stoica. Ii înfige ușor cotul în coaste, îndemnîndu-l să coboare.

— Acu' l-au apucat cei de jos. Ne dezlipim ochii cu zăpadă, că altfel întîrziem.

— Stoico, asta ce-i?

— Surogat, Basa. Încălzește puțin, dar nu ține de sat. Pe la 10 te ia cu sfîrșeala. Și pînă la prînz visezi numai codri de mămăligă...

— Stoico, fasole nu ne dă? Numai linte și cartofi?

— Dă și arpacaș. Duminica...

Trec orele lungi de muncă. Trec ca o clipă orele scurte de somn. Obrajii se sug, pielea se pergamentizează. Basa nu mai are multe de întrebat. Viața e într-un tipar îngust și uniform. Totuși...

— Stoico, pe noi nu ne învață nimeni?

— Ce, tu n-ai ochi?

— Văd, dar ce nu înțelegi?!

— Intrebi pe domnul maistru.

— Am întrebat.

— Și?

— S-a supărat... Acum nu mai văd decît cu un ochi. Dacă-l mai întreb o dată, nu mai văd nici cu celălalt.

— Rîzi, Basa, ai?

— Nu, Stoico. Nu rîd. Arde ceva în mine...

— Mîine-i duminică. Ne dă drumul în oraș?

— Poate. După amiază. Dimineață — măturăm curtea, tăiem lemne la circular, curățăm iarba de pe șină. Dacă mai ai poftă, poți să ceri un bilet de ieșire pe poartă. Poate-ți dă. Pentru 3 ore...

— Stoico, tu nu vrei să-nvățăm și carte?

— Și dacă vreau, pot?

— Ne înscriem, ca Vasile, la Școala industrială, seara.

— Și dacă ne prinde domnul Malaxa?

— Nu ne prinde. Sărim gardul, pe din dos, ca Vasile, și la plecare și la venire.

— 8 kilometri dus, 8 întors, 16 în cap. Noaptea, pe jos. Acum, iarna? Și cine-ți dă ție, Basa, bani pentru taxă, pentru cărți? Cine?

A tăcut Basa.

Peste două săptămîni pe Vasile l-au prins. I-au sculat pe la 11 noaptea să descarce niște vagoane. Vasile — lipsă la apel. Era pe drum, se întorcea de la „Industriala". Domnul director Bihori i-a dat 25 la spate și 4 zile de carceră...

La uzinele „Republica"

...Toate acestea sînt fapte întîmplate aievea, un crîmpei din viața chinuită a ucenicilor în trecut. Stau martori pentru aceasta Gheorghe Stoica, maistru la secția mecanică, și Basa Andrei, maistru la motoare, Ioniță Vasile, toți din uzinele „Republica" și „23 August" înălțate pe locurile stăpînite odinioară de Malaxa. Malaxa, asociatul în afaceri al regelui, unul dintre stăpînii Romîniei burghezo-moșierești care a supt vlaga tinereții la generații întregi de ucenici. Despre ucenicia din timpul acela am aflat multe încă înainte de a sta de vorbă cu foștii ucenici: mi le-au descris ucenicii școlii de azi a uzinei „Republica", în fața panoului cu inovatori, unde se află și fotografia maistrului Gheorghe Stoica.

Ucenicii aceștia au trei mese bogate pe zi și cîte o gustare la ora 10; au lavaboure și nu un lighean; au dușuri cu apă caldă și nu zăpadă. Nu cunosc nici vîna de bou a „pedagogului", nici carcera. Au doar 6 ore de practică sau de cursuri pe zi. La uzină vin cu autobusul. Li-l dă uzina, zilnic. Au în școală medic. Îți amintești, tovarășe Stoica, cum boleai odinioară, lipsit de orice îngrijire, pe scîndura patului suprapus? Îți amintești dorul după o carte bună pe care s-o poți citi în tihnă? Mi-ai povestit că în doi ani cei 24 de ucenici, cîți ați fost pe atunci, ați citit două cărți, luîndu-le și reluîndu-le de la cap, pînă au rămas doar scoarțele din ele. Altele nu erau. Ucenicii de azi au 14 mii de volume. Știi cîți fac acum literatură, în cercuri? 120. Alți 110 studiază fizica, electrotehnica, matematica, tehnologia, în cercuri speciale.

Voi n-ați fost atunci niciodată la teatru. Pentru ei s-au făcut contracte cu teatrele. Joacă și ei teatru: „Pupăza din tei", „Nota zero la purtare"...

Citesc „Gazeta matematică și fizică", rezolvă probleme complicate, iar unii dintre ei compun ei înșiși probleme.

Școala aceasta nouă se numește, ca și patria noastră nouă, „Republica". S-au năruit pentru totdeauna stîlpii putrezilor tron. S-au prefăcut în țăndări coroana și stema cu lei fotogenici și fariseică deviză: „Nihil sine deo". N-au mai rămas nici domenii moșierești, nici societăți pe acțiuni, nici export de capital, nici dividende...

Oamenii muncii au înălțat o nouă stemă: stema muncii. O stemă cu holde mănoase și sonde peste care strălucește o stea roșie. Steaua aceasta nouă, a socialismului, se-nalță an de an mereu mai sus.

ALEX. CRACEA

Minunata vacanță

(Urmare din pag. 1)

Intre timp toată lumea rîde de Radu care la vîrsta asta nu știe încă să danseze. Se oferă să-l învețe Olguța și se constată — culmea! — că nici dînsa nu știe. Cei de la cercul de balet, în schimb, sînt ași.

In programul de muncă pe perioada 26 decembrie 1958 — 12 ianuarie 1959 sînt trecute „acțiunile din timpul vacanței", ale pionierilor. Spicuiesc cîteva: o excursie la depoul C.F.R. — pionierii vor putea vedea aici cum se pornește și se oprește o locomotivă, o vizită la muzeul local, o adunare închinată comemorării lui M. Eminescu... Planul e foarte mare, așa că înscriu restul la „și altele".

La școala de 7 ani nr. 2 profesoara Eva Alexandrescu proiectează pentru vacanță o excursie la Cerneț. „Numai de nu s-ar zbîrli timpul. Casa lui Tudor Vladimirescu e atît de aproape de noi, iar noi încă nu am vizitat-o. Acum ar fi momentul foarte potrivit pentru aceasta; celor dintr-a VI-a le-am predat „Răscoala lui Tudor", iar la a VII-a urmează s-o fac în lecția viitoare. Am mai vrea să mai facem o plimbare pe la Castrul roman, la Terme, la Turnul lui Sever...".

Comuna Bistrița nu e departe de Turnu-Severin și școlarii de acolo, ca și cei din oraș, au o mulțime de planuri pentru vacanță. Profesorul, Voicu Dumitru, le-a promis că în vacanță vor întocmi, în sfîrșit, mult plănuitul album folcloric care va cuprinde o mulțime de legende și povești, de cîntece populare noi și vechi, strînse de prin sat. Tot în vacanță au să facă o excursie la stațiunea de mașini și tractoare din Șimian, alta la șantierul naval și la depoul C.F.R. din Turnu-Severin, unde, spre deosebire de colegii lor din oraș, nu au fost niciodată. Printre altele, elevii din Bistrița se ocupă și cu numismatica. Vacanța le va da răgaz să pună la punct frumoasa colecție de monede a școlii. Cît privește săniuțele, sînt gata pregătite și nu așteaptă decît troienele.

Pentru muncitorii de la șantierele navale din Turnu-Severin a intrat în tradiție ca în fiecare vacanță să primească la ciubul lor un lot de oaspeți. Aici vin de obicei elevii mari. Ei au preocupări mai serioase. Discută gravi despre problemele de producție, despre îndeplinirea planului pe 1958, consultă reviste de specialitate, cunosc cifre, procente și fac, plini de importanță, aprecieri. Mulți visează ca peste un an sau doi, după absolvirea școlii, să lucreze la cot cu muncitorii. De aceea se consideră la șantier ca la ei acasă. De obicei spun chiar „La noi, la șantier".

La masa de șah sau de ping-pong poți vedea un concurent cu matricolă pe mînă și fără buletin de identitate încă, întrecîndu-se cu un strungar în vîrstă, care se lasă învins, nu o dată, ca să aibă plăcerea de a-și vedea adversarul copleșit de satisfacție. Printre muncitori, elevii petrec multe clipe de neuitat. Uneori, la club, vin ingineri care, la îndemnul profesorilor, vorbesc școlarilor despre energia nucleară sau despre construcțiile de nave. Muncitorii le dezvăluie amănunte pasionante cu privire la perspectivele șantierului și la frumusețea muncii lor. Cei mai mulți dintre elevi cunosc șantierul bine. L-au vizitat de atîtea ori. Fiecare are însă sectoarele sale preferate și, împreună cu profesorii, au hotărît ca în vacanță să meargă și să le vadă în amănunțime. Se aude că în timpul vacanței vor fi cîteva lansări de vase. Este tot ce poate fi mai frumos de văzut și admirat. Rodul muncii a sute de muncitori — un vas uriaș, sclipitor, elegant și proaspăt vopsit — coborînd maiestuos în undele Dunării.

...Nenumărate proiecte, nenumărate prilejuri de bucurii și așteptare nerăbdătoare. Toți școlarii au proiectat cîte ceva și așteaptă cîte ceva de la vacanță. Profesorii lor s-au îngrijit din vreme ca proiectele să fie întemeiate, bucuriile așteptate să se realizeze, iar vacanța să fie într-adevăr minunată.

Sfatul oamenilor școlii

(Urmare din pag. 1)

Introducă culturi de plante necunoscute pînă acum în regiune și care astăzi au devenit nelipsite de pe cîmpurile țăranilor muncitori și muncitorilor de la exploatările forestiere din jur. In jurul școlii s-au grupat majoritatea acțiunilor culturale și artistice ale oamenilor muncii romîni și maghiari, care pînă nu de mult nici nu știau descifra slovele cărții. Directorul unei școli medii din Turnu-Severin a arătat felul cum activitatea elevilor pe linia politehnizării a transformat școala într-o adevărată fabrică de material didactic, cu ajutorul căruia se desfășoară la un nivel tot mai înalt predarea cunoștințelor teoretice. Reprezentanții școlilor din învățămîntul profesional și tehnic au arătat, cu ajutorul nenumăratelor exemple de tineri muncitori fruntași, că sarcina acestor școli de a da industriei și agriculturii cadre tot mai bine pregătite, la nivelul tehnicii noi, se înfăptuiește cu succes.

„Tovarăși, nu vorbesc numai în numele meu ci și al tuturor cadrelor didactice din regiunea noastră..." De multe ori vorbitorii și-au început astfel cuvîntările lor. Și într-adevăr, a răsunat nu numai glasul celor de la tribună ci și experiența, părerile adunate cu sîrg de la sute și mii de învățători și profesori.

Au salutat această primă consfătuire a Consiliului superior al școlilor muncitorii din marile cetăți industriale. Ei au arătat că sînt mulțumiți de pregătirea celor mai tineri tovarăși de muncă ai lor, dar au cerut în același timp cadrelor didactice eforturi sporite și o exigență tot mai mare în calificarea viitorilor constructori ai socialismului.

S-au relevat marile succese ale școlii pe linia legării învățămîntului de viață, de practică. In același timp însă s-au dat în vileag și lipsurile care mai dăinuie în activitatea școlii și s-a chibzuit asupra felului cum pot fi înlăturate. Au fost criticați cu asprime cei care, privind îngust problemele, n-au desprins esențialul în cunoștințele care urmează să fie predate elevilor, încărcînd peste măsură programele școlare și manualele și provocînd prin aceasta mărirea excesivă a planurilor de învățămînt. A fost criticată rămînerea în urmă a unor metodiști față de nivelul politehnizării învățămîntului din țara noastră. S-au cerut, cu tărie, mai multe studii și articole competente în cadrul cărora presa pedagogică să dezbată și să lămurească problemele actuale ale școlii.

Au vorbit la prima ședință a Consiliului superior al școlilor reprezentanți ai vechii generații de profesori și învățători și cadre didactice care și-au făcut studiile în anii noștri. Au răsunat uneori opinii contradictorii susținute cu însuflețire de fiecare din cei înscriși la cuvînt. Dar aceste opinii s-au referit la unele metode de înfăptuire a sarcinilor propuse sau la unele aspecte ale problemelor puse în discuție. Trăsătura caracteristică a acestei consfătuiri a Consiliului superior al școlilor o constituie identitatea perfectă de vederi cu privire la problemele mari care stau în fața învățămîntului din țara noastră între oamenii școlii consultați și cadrele de răspundere din Ministerul Invățămîntului și Culturii. Invățătorii și profesorii din țara noastră au înțeles cu toții că măsurile propuse sînt aplicarea în viață a politicii partidului nostru în domeniul învățămîntului, se inspiră din măreața învățătură a marilor dascăli ai marxism-leninismului.

Lucrările consfătuirii Consiliului superior al școlilor s-au încheiat. Dezbaterile problemelor ridicate în cadrul acestor consfătuiri continuă însă rodnic în rîndul tuturor oamenilor școlii și vor fi urmate de munca plină de abnegație a cadrelor didactice pentru traducerea în viață a noilor hotărîri, menite să ridice pe o treaptă mai înaltă nivelul învățămîntului din țara noastră.

Noutăți științifice

Semiconductorii au căpătat în ultima vreme o importanță atît de mare încît marele savant sovietic A. F. Ioffe a arătat că fizica semiconductorilor ocupă în fizica modernă, același loc ca și fizica nucleului atomic.

Numai cîteva exemple ale aplicațiilor acestora ne pot confirma acest lucru.

SEMICONDUCTORII ȘI TELEVIZIUNEA

Utilizarea semiconductorilor în televiziune este la ordinea zilei, datorită tensiunii de alimentare foarte mici (de 10—100 ori mai mici decît la tuburile electronice), a duratei de funcționare foarte mari (circa 100.000 ore) și a greutății aproape neglijabile a acestora.

Recent, au fost folosiți semiconductorii pentru construcția unui televizor care ocupă un volum de numai cîțiva cm. cubi. Fiind montat în autovehicule, acesta poate fi utilizată printre altele și pentru a se urmări buna funcționare a pieselor care compun motorul.

SEMICONDUCTORII ȘI ENERGIA SOLARĂ

Semiconductorii pot extrage din energia solară cea mai mare cantitate de energie, pe care o transformă direct în energie electrică, folosibilă în orice domeniu al industriei.

Dacă s-ar acoperi pustiurile sudice pe o porțiune de 1000 ha cu fotoelemente sau termoelemente, s-ar realiza o centrală electrică cu o capacitate de un milion kw.

SEMICONDUCTORII ȘI TEHNICA RADIOUNDELOR

Constructorii aparatelor de radio din R. P. Polonă prevăd, pentru anul viitor, îmbunătățirea din punct de vedere tehnic a producției de aparate de radio. Acestea vor fi înzestrate cu semiconductori, ceea ce le va reduce dimensiunile și le va îmbunătăți calitatea.

In prezent, se termină lucrările de construire a primului aparat de radio miniatural polonez, pentru care sînt utilizate în locul lămpilor obișnuite, elemente de semiconductori.

Aparatul este puțin mai mare decît o cutie de țigarete, cu el putînd fi ascultate emisiunile pe unde medii, cît și postul de radio Varșovia pe unde lungi.

★

Construcția aparatelor auditive (a ochelarilor acustici) se dezvoltă tot pe baza semiconductorilor, care prelungesc perioada de funcționare a acestor aparate și le micșorează dimensiunile.

SEMICONDUCTORII IN TEHNICA TELECOMENZII ȘI AUTOMATIZĂRII

Un grup important de semiconductori sînt feritele, care aparțin semiconductorilor magnetici.

Institutul de fizică al Academiei de Științe a R. Cehoslovace acordă o deosebită atenție cercetării feritelor — în special a feritelor cu compuși de manganeziu, deoarece o varietate a acestora poate fi utilizată ca element la mașinile de calculat, în tehnica telecomenzii și automatizării; alte ferite servesc la construirea de instalații radar și de radioreleu.

Au fost preparate cîteva ferite cu proprietăți precis determinate și condiții de producție bine stabilite. In curînd rezultatele cercetărilor vor fi aplicate în practică.

Bibliografie

Sentru documentarea profesorilor care predau cunoștințele de legumicultură în cadrul lecțiilor de cunoștințe agricole la clasa a V-a, recomandăm consultarea următoarelor lucrări apărute în Editura agro-silvică de stat din București.

Legumicultura, de prof. I. Maier, M. Dumitrescu și M. Bulboacă, vol. I. 1957. Tratează problemele generale ale legumiculturii, cum sînt: biologia, clasificarea legumelor, factorii de vegetație, răsadnițele și legumele timpurii, asolamente, îngrășăminte etc.

Cultura legumelor, de ing. M. Dumitrescu și un colectiv, 1956, manual pentru cursurile agrozootehnice de trei ani din G.A.C. Cuprinde noțiuni de biologie a legumelor, metode de înmulțire a legumelor, de obținere a semințelor, de construire a răsadnițelor etc.

Ghivecele nutritive, de D. Andronicescu, colecția „Indrumări tehnice" I.C.A.R., 1955, Cuprinde metodele practice de obținere a culturilor legumicole timpurii în răsadnițe, cu ajutorul ghivecelor nutritive, metode ce pot fi aplicate și în cadrul lucrărilor practice de la școlile sătești.

Cultura ciupercilor, de M. Bulboacă, 1956. In prima parte a lucrării se dau noțiuni privind biologia ciupercilor și se descriu speciile comestibile și veninoase mai importante. In partea a II-a a lucrării se expune tehnica culturii ciupercilor, indicîndu-se măsurile practice pentru obținerea de recolte sigure.

Cultura căpșunelor, de El. Keszi-Harmet, 1958. Este o carte de asemenea folositoare muncii din învățămînt, deoarece căpșunele, prin modul de înmulțire și fructificație, pot fi ușor cultivate pe loturile școlare.

Agenda horticultorului, 1953. Lucrarea trateaza toate problemele practice legate de specialitatea horticulturii. E bine să nu lipsească din biblioteca documentară agricolă a școlii.

Sfaturi pentru cultura legumelor, de M. Nistor, colecția „Biblioteca țăranului muncitor", 1958. Este o lucrare de popularizare a cunoștințelor despre cultura legumelor. Scrisă într-un stil clar, accesibil, lucrarea poate fi folosită și de elevi, care găsesc aci îndrumări practice pentru cultura grădiniilor de legume.

Experiența mea în cultura legumelor, de Gr. Kurt, colecția „Din experiența fruntașilor în agricultură", 1957. Autorul descrie metodele folosite pentru cultura unor legume mai răspîndite, popularizînd pe fruntașii muncii din acest domeniu.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat

Legea cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața

La recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost adoptată legea cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în U.R.S.S.

Discuțiile care au precedat acest punct de pe ordinea de zi a sesiunii au avut un caracter larg.

★

Prof. Ivan Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R., în raportul privitor la reorganizarea învățămîntului mediu general în Uniunea Sovietică a declarat că numai în R.S.F.S.R., la adunările consacrate dezbaterii tezelor cu privire la întărirea școlii cu viața au participat peste 13 milioane persoane. După ce a arătat dezvoltarea pe care a luat-o învățămîntul în diferite republici unionale, altădată înapoiate din acest punct de vedere, prof. Kairov a spus că unii pot pune întrebarea, de ce este nevoie de o reformă, dacă succesele în învățămîntul public al Uniunii Sovietice sînt atît de mari? Răspunzînd la această întrebare, el a spus că școala sovietică se reorganizează nu pentru că sistemul ei nu este bun, ci pentru că viața merge înainte și școala trebuie să corespundă sarcinilor noii perioade de dezvoltare a țării — perioada construcției desfășurate a societății comuniste.

In raport s-a propus ca învățămîntul mediu să fie împărțit în două etape. Prima etapă va fi școala obligatorie de 8 ani. A doua etapă reprezintă continuarea studiilor în școli de diferite tipuri, inclusiv învățămîntul în școli concomitent cu munca în întreprinderi. I. Kairov a spus că în școala sovietică nu va slăbi învățămîntul în domeniul științelor umaniste și nici educația fizică și estetică, care au o foarte mare importanță pentru formarea concepției comuniste a elevilor.

Prin raportul cu privire la învățămîntul tehnic și profesional, prezentat de Henrich Zelenko, șeful Direcției principale a rezervelor de muncă de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., s-a arătat că reorganizarea sistemului învățămîntului tehnic și profesional prevede crearea unui tip unic de instituție de învățămînt în locul școlilor de meserii, feroviare, miniere, de construcții și tehnice, precum și al școlilor de învățămînt de pe lîngă fabrici și uzine, care există în prezent. Noul tip unic de instituție de învățămînt în orașe și așezările muncitorești vor fi școlile tehnico-profesionale orășenești pentru rezervele de muncă, cu o durată a învățămîntului de la 1 an pînă la 3 ani, iar la sate școlile tehnico-profesionale sătești cu o durată a învățămîntului de 1—2 ani.

Noile școli tehnico-profesionale, s-a arătat în raport, urmează să pregătească muncitori și lucrători din agricultură în peste 800 profesiuni de bază, un loc de seamă ocupîndu-l profesiunile complexe cu un profil larg, care asigură creșterea producției pe baza tehnicii noi și a organizării avansate a muncii.

Superioritatea școlilor tehnico-profesionale față de celelalte forme existente ale pregătirii de muncitori constă în aceea că ele trebuie să aibă maiștri pentru învățămîntul de producție și ingineri-profesori care să se ocupe exclusiv de învățămîntul și educația elevilor.

In decurs de 18 ani în instituțiile pentru pregătirea rezervelor de muncă au fost pregătiți 10.250.000 tineri muncitori care lucrează în toate ramurile economiei naționale, 5.181.000 fiind muncitori calificați în industria mijloacelor de producție.

In raportul cu privire la problemele învățămîntului superior, prezentat de Viaceslav Eliutin, ministrul Invățămîntului Superior al U.R.S.S., s-a arătat că a fost elaborat un proiect al sistemului de învățămînt în instituțiile de învățămînt superior, care prevede legarea învățămîntului de munca în producție. Se prevede ca reorganizarea activității instituțiilor de învățămînt superior să înceapă din 1959 și să fie desăvîrșită în decurs de 3—5 ani.

V. Eliutin a subliniat că proiectata reorganizare a sistemului învățămîntului superior trebuie să fie însoțită de o ridicare a nivelului teoretic de pregătire a specialiștilor. Ca rezultat al reorganizării învățămîntului superior, după calculele preliminare, în 1965 aproximativ 2 milioane de studenți vor îmbina studiile lor cu activitatea în producție. Totodată reorganizarea învățămîntului superior se va îmbina cu o creștere a rolului instituțiilor de învățămînt superior în dezvoltarea științei, tehnicii și culturii.

După cum s-a arătat în raportul lui V. Eliutin, în perioada 1959—1965 urmează să fie pregătiți 2.300.000 specialiști față de 1.700.000 în perioada 1952—1958. La o sporire a numărului absolvenților instituțiilor de învățămînt superior de 1,4 ori, vor fi pregătiți de 1,9 ori mai mulți ingineri pentru industrie, construcții, transporturi și comunicații și de 1,5 ori mai mulți specialiști în agricultură. In următorii 7 ani în instituțiile de învățămînt superior și în școlile medii de specialitate vor fi admise aproximativ 8 milioane persoane, prevăzîndu-se creșterea numărului de specialiști în tehnologia chimică, automatică, tehnica calculelor, radio-electronică și alte ramuri ale tehnicii noi, precum și dezvoltarea pregătirii de specialiști în domeniile fizicii, matematicii, biologiei și chimiei.

Din cuvîntările rostite de deputați a reieșit că tezele C.C. al P.C.U.S. și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la reorganizarea școlii se bucură de aprobarea unanimă a întregului popor.

Mihail Greciuha (Ucraina), deputat în Sovietul Uniunii, a subliniat că în Uniunea Sovietică există de acum o excelentă experiență în domeniul legării învățămîntului de munca în producție. Astfel, la marea uzină metalurgică din Dnepropetrovsk din 593 de ingineri metalurgiști, 518 și-au terminat studiile prin sistemul învățămîntului seral și prin corespondență, printre aceștia numărîndu-se directorul uzinei, precum și mulți șefi de secții și de schimb.

Pe teritoriul uriaș al Kazahstanului, această regiune periferică a vechii Rusii țariste, unde pînă la Revoluția din Octombrie 98% din populație era analfabetă și unde nu existau decît 7 gimnazii și licee, după cum a arătat deputatul Zaure Omarova, a fost creată o largă rețea de școli de învățămînt mediu și superior. Milioane de oameni culți, proveniți din rîndurile populației băștinașe care au absolvit școlile din Kazahstan, lucrează în toate ramurile economiei naționale și culturii.

Deputatul Nazarșo Dodhudoev a arătat că elevii școlilor din Tadjikistan care locuiesc la sate își însușesc cu succes la școală cunoștințele de bază în domeniul agriculturii. In regiunea Leninabad, de pildă, există de acum aproximativ 150 de brigăzi de elevi care lucrează pămîntul pe o suprafață de peste 2000 ha.

Deputații au subliniat că înfăptuirea principiului educației prin muncă nu înseamnă neglijarea studiilor umaniste și că există multe căi pentru satisfacerea variatelor interese intelectuale ale tineretului.

Ministrul Invățămîntului al R.S.F.S.R., Evgheni Afanasenko, a declarat că reorganizarea școlii sovietice va avea rezultate admirabile deoarece are ca scop îmbunătățirea învățămîntului public și că la sfîrșitul anului 1965 numărul elevilor în școlile de 8 ani se va cifra la aproximativ 19.900.000 față de 14.900.000 cîți învață în prezent în școlile de 7 ani. In 1965 numărul elevilor din școlile medii serale de cultură generală va atinge aproximativ 2.900.000 față de 1.100.000, adică va crește de aproape 2,5 ori.

★

După încheierea discuțiilor a fost adoptată legea potrivit căreia Sovietul Suprem al U.R.S.S. hotărăște să aprobe tezele C.C. al P.C.U.S. și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în țară, care au fost sprijinite în unanimitate în cursul dezbaterii lor de către întregul popor.

In lege se arată că toți tinerii de la vîrsta de 15—16 ani trebuie, în măsura puterilor lor, să se încadreze în munca socială utilă, iar studiile lor ulterioare trebuie să fie legate de munca în producție în cadrul economiei naționale. Legea cuprinde capitole referitoare la reorganizarea școlii medii, a învățămîntului profesional-tehnic, a învățămîntului mediu special și a școlii superioare.

In lege se arată printre altele că trecerea școlilor de șapte ani la învățămîntul obligatoriu de opt ani, precum și organizarea diferitelor tipuri de școli medii complete trebuie să înceapă din anul școlar 1959—1960 și să fie terminată în decurs de 3—5 ani. Reorganizarea învățămîntului special superior și mediu se va face în cursul aceleiași perioade de timp, ținîndu-se seama de particularitățile naționale și locale, în așa fel încît numărul de specialiști care vor lucra în economia națională, știință și cultură să sporească în fiecare an în conformitate cu cerințele crescînde.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. consideră, se spune în lege, că legătura strînsă a școlii cu viața va crea condițiile necesare pentru o educație mai bună a tinerei generații care va trăi și va munci în comunism.

Adoptarea legii cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public constituie încă o dovadă a politicii înțelepte a P.C.U.S. și contribuie la ridicarea școlii sovietice pe o treaptă nemaiîntîlnită, școala societății comuniste.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Privind către noul an...

Există obiceiul ca sfîrșitul de an să fie consemnat printr-un bilanț. Operația aceasta nu are nimic contabil într-însa. Ea presupune o privire asupra anului care se stinge. Este, dacă vreți, o confruntare a speranțelor cu împlinirile. Și din confruntarea aceasta oamenii încearcă să desprindă fizionomia anului ce vine, să se înscrie pe răbojul timpului. Mai mult decît oricînd, trecînd pragul lui 1959 oamenii doresc să deslușească perspectivele. Printr-o coincidență, faptele îi ajută.

Coincidența aceasta o reprezintă dezbaterea prevederilor bugetare pe anul ce vine. În apus, ca și în răsărit. Dezbateri obișnuite la capătul fiecărui exercițiu financiar. Dar aceste dezbateri obișnuite au capacitatea de a oferi semnificații de o valoare deosebită. Nu facem simple afirmații. Cînd deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. au caracterizat noul buget ca fiind un buget al păcii și construcției, ei au fost pe deplin îndreptățiți. Chiar și înrăitul ziar londonez „Times" scria, călcîndu-și pe inimă: „Bugetul Rusiei pe anul 1959 oglindește politica avîntului economiei". Bugetul sovietic prevede sume uriașe pentru dezvoltarea economiei, a științei și culturii. Cheltuielile militare ale U.R.S.S. înregistrează o scădere. Care este însă alcătuirea bugetului S.U.A.? Deși cifrele oficiale nu cuprind toate sumele alocate cursei înarmărilor, reiese cu claritate din bugetul american că suma destinată pregătirilor de război întrece volumul prevederilor din toți anii precedenți. Noul buget american este cel mai mare buget pentru înarmare cunoscut în S.U.A. într-o perioadă de pace. Alăturați faptele și concluziile se impun de la sine. Concluziile acestea vorbesc cu claritate despre două direcții în politica mondială.

Este interesant de răsfoit ziarele occidentale în aceste zile. Tradiția, desigur, nu este dezmințită. Politicienii belicoși și generalii cu capetele înfierbîntate au colocvii cu personagii cerești pe care le invocă în sprijinul păcatelor lor pămîntești. Domnii miliardari se fotografiază oferind cîțiva cenți copiilor în picioare goale. Filantropia e la ordinea zilei. Dar — semnificativ — redactorii presei burgheze nu pot să ignoreze realitatea lumii socialiste. Noul buget sovietic este comentat în zeci de editoriale. Remarci invidie, dușmănie, dar adevărul nu poate fi ascuns. Ziarul englez „News Chronicle" scrie: „Este limpede că Rusia este ferm hotărîtă să cheltuiască mai mult pentru învățămînt și dezvoltarea științei. De mulți ani Uniunea Sovietică cheltuiește în acest domeniu mult mai mult pe cap de locuitor decît Anglia sau Statele Unite". „Yorkshire Post" e alarmat: alocațiile sovietice pentru învățămînt și știință sînt o... „provocare". Ziarul englez și-a pierdut calmul. El afirmă că ar fi „o prostie criminală" dacă s-ar ignora realizările Uniunii Sovietice pe tărîmul învățămîntului și științei. Un singur lucru nu vede „Yorkshire Post": necesitatea întrecerii pașnice și în domeniul învățămîntului. Țările socialiste doresc o asemenea întrecere care va demonstra categoric că numai socialismul este capabil să asigure dezvoltarea științei și învățămîntului pe măsura cerută de nevoile crescînde ale epocii noastre. De altfel, ziarul american „News Week" se lamenta nu de mult: „Numai banii nu vor duce la reforme în școala noastră și nu vor putea da tehnicii talente strălucite". Cînd trebuie însă să completeze afirmația, ziarul american se poticnește. El face apel la „Businessul particular bazat pe concurență". Cu alte cuvinte, dorește să transforme învățămîntul într-o afacere mai rentabilă. Or, tocmai din pricina învățămîntului devenit „business" școala americană stagnează. Starea actuală a învățămîntului american îngrijorează o serie de personalități din S.U.A., fapt ce și-a găsit oglindire în cererea comisiei oamenilor de știință de pe lîngă președinte și a fondului „W. Benton" de a se avea „o atitudine nouă" față de situația științei și învățămîntului. Acestea sînt faptele. Din nou sîntem invitați la comparații.

Uneori ziarele occidentale fac singure asemenea comparații. Și, interesant, nu lipsesc comparații pe teme foarte sensibile. „France Presse" scria zilele trecute într-un comentariu despre situația economică în 1958: „Producția industrială a tuturor țărilor necomuniste (adică a lumii capitaliste, n.n.) se va reduce anul acesta cu aproximativ 4 la sută în comparație cu anul trecut, în timp ce volumul producției industriale a țărilor răsăritene (adică a țărilor ce fac parte din lagărul socialist — n.n.) va crește în această perioadă cu peste 10 la sută. Acesta este un fapt de netăgăduit care constituie probabil principala caracteristică a anului 1958 în domeniul economiei". Comentariile par inutile. Mărturisirea este semnificativă.

Omenirea a pășit cu încredere în noul an. Anul care ne-a părăsit a adus victorii însemnate forțelor păcii. Mîna agresorilor a fost oprită în Orientul Arab și în Extremul Orient. Lagărul socialismului s-a întărit și mai mult. Popoarele privesc cu optimism justificat noul an. Optimismul acesta provine din înseși realitatea zilelor noastre. În 1959, pacea și socialismul vor cîștiga noi victorii!

EUGENIU OBREA

O etapă importantă în viața școlii sovietice

La 24 decembrie 1958, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a încheiat dezbaterile asupra reorganizării învățămîntului și a adoptat legea cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în U.R.S.S.

Legea nou adoptată are drept țel educarea omului societății comuniste. Calea spre acest țel este integrarea întregului tineret sovietic, de la o anumită vîrstă, în munca folositoare întregii societăți și reorganizarea sistemului de învățămînt în asemenea mod încît însușirea bazelor științei să fie legată de munca productivă în industrie sau agricultură.

Aceasta dictează necesitatea unei juste corelații în școala medie între învățămîntul general, politehnic și profesional, bazată pe o îmbinare rațională a muncii și studiului, a odihnei și dezvoltării fizice normale a copiilor și tineretului.

Acest eveniment deosebit de important în viața școlii sovietice, reprezentînd o nouă etapă istorică în dezvoltarea ei, a stîrnit entuziasm în rîndurile învățătorilor și profesorilor. Toți sînt preocupați de noile perspective pe care le deschide, de sarcinile pe care le ridică această lege. Căci lor le revine sarcina de onoare de a aplica în viață noua lege — mărturie vie a grijii părintești pe care partidul și guvernul o poartă școlii, avîntului ei.

„Un rol hotărîtor în reorganizarea școlii îl au profesorii", spune B. Mastiev, directorul școlii medii din Kardjinsk, R.A.S.S. Osetină de nord. El consideră că reorganizarea școlii presupune ca profesorii să cunoască temeinic și practica muncii în producția propriu-zisă, în uzine, colhozuri și sovhozuri. Grija pentru ridicarea calificării corpului didactic — iată ce-l preocupă pe profesorul emerit A. Nikorov, din R.A.S.S. Buriată. Preocupări asemănătoare au și L. Piciurin, profesor la Institutul de pedagogie din Tomsk, M. Terentiev, profesor la Institutul de pedagogie „Potemkin" din Moscova, S. Bereziuc, profesor la Institutul de pedagogie din Poltava, A. Baranov, pensionar din Perm, învățătorul A. Patarakin din Gorki. „Este necesar să fie organizat un institut de perfecționare a pedagogilor din învățămîntul superior" — spune A. Frenk, profesor la Institutul de pedagogie din Tiraspol. F. Pinhasova, profesoară emerită din R.S.S. Tadjică, propune „organizarea unor școli republicane sau interrepublicane cu o durată de un an, pentru pregătirea cadrelor de conducere ale școlilor — directori de școli, inspectori regionali, raionali etc.".

Oamenii sovietici, conștienți de importanța pe care o prezintă noua lege în viața copiilor lor, au subliniat că munca pedagogică trebuie să fie dusă de oameni cu dragoste față de copii, cu dragoste față de misiunea lor de pedagogi. V. Amazakian, directorul Institutului de pedagogie din Armenia, P. Topcii, secretarul comitetului raional de partid din Andreevo-Ivanovo, regiunea Odesa, au manifestat o deosebită grijă pentru această problemă.

După publicarea noii legi, ziarele sovietice au primit nenumărate scrisori care vădesc preocuparea oamenilor sovietici pentru viitorul școlii. „Cred că ar fi just ca odată cu reorganizarea școlii să fie revizuite fundamental și planurile școlare — scrie I. Bondarenko, directorul școlii de pe lîngă uzina de construcții de locomotive din Novocerkask. In planurile de învățămînt trebuie incluse obiecte noi, legate de producție și trebuie neapărat redus numărul orelor de curs pe săptămînă". Învățători și profesori dau sugestii importante în legătură cu activitatea de viitor a Academiei de științe pedagogice a U.R.S.S.: „Academia ar trebui să se ocupe cu studiul și sinteza temeinică a experienței școlilor, profesorilor și învățătorilor" — scrie în „Izvestia" I. Poleanski, candidat în științe pedagogice.

Idei prețioase despre intensificarea legăturilor școlilor cu producția și cu organizațiile științifice au împărtășit L. Fișman, învățător la școala tineretului muncitor nr. 9 din Tașkent, I. Saharov, profesor la școala medie din Cernăuți, V. Radovici, director la școala medie din Domnino, regiunea Tula, P. Maximov, profesor-pensionar din Donbas, profesorul M. Șcerbak din Chișinău și mulți alții. Ei vorbesc despre ceea ce este de făcut pentru ca în pregătirea viitorilor specialiști să se țină cont de necesitățile regiunii respective. I. Malazonia, directorul școlii medii nr. 18 din Batumi, ne împărtășește din experiența sa în acest domeniu: „Noi ținem o strînsă legătură cu uzina „I. V. Stalin" de prelucrare a petrolului. Datorită ajutorului ce ni-l acordă, școala are un atelier mecanic și unul de tîmplărie bine utilate, un laborator de fizică și un cabinet de organe de mașini. Atelierele și cabinetele sînt înzestrate cu instrumentele și cărțile necesare".

Propunerile, părerile, ideile oamenilor sovietici cu privire la măsurile care trebuiesc întreprinse pentru traducerea în viață a noii legi au atins probleme extrem de variate. „In diploma de absolvire a școlii medii să fie trecută și specialitatea practică însușită de elevi în cursul școlii. Orice absolvent să înceapă să muncească în specialitatea pe care a căpătat-o în școală" — spune I. Makarenko, colhoznic în artelul agricol „Kotovski" din R.S.S. Moldovenească.

Noua cale pe care pășește școala sovietică a fost aleasă la dorința poporului, a maselor de milioane, ale căror gînduri și năzuințe se contopesc cu gîndurile și năzuințele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernului U.R.S.S. De aceea, oamenii sovietici participă cu entuziasm la aplicarea în viață a prevederilor legii cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața, pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului sovietic.

IRA VRABIE

Mulți școlari din Leningrad lucrează cîteva ore pe săptămînă în întreprinderile constructoare de mașini. Iată-i într-o secție a Uzinei electromecanice

Redacția și administrația: București. Piața Scinteii nr. 1. Telefon 17 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin" București. Piața Scinteii. Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul X, Nr. 499 | Miercuri 31 Decembrie 1958 | 8 pagini 25 bani

Pentru extinderea învățămîntului și îmbunătățirea bazei sale materiale

Documentele plenarei C. C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c. constituie un bogat program de activitate pentru întregul nostru popor muncitor.

Plenara aduce în atenția noastră, a muncitorilor din învățămînt, problemele fundamentale ale școlii, legate de realizarea planului de dezvoltare a economiei naționale în 1959. În perspectivă dezvăluie cerințele mereu crescînde față de școală, exigențele tot mai ridicate în ce privește pregătirea cadrelor cu înaltă calificare, a tehnicienilor și muncitorilor care duc la îndeplinire aceste planuri.

Directivele recentei plenare a C.C. al P.M.R. pun în fața școlii noastre de toate gradele sarcini importante în ce privește calitatea pregătirii elevilor, legarea școlii de viață, de producție, îmbunătățirea procesului de instruire și educare a tinerilor, stimularea spiritului de cercetare și inițiativă.

Măsurile luate în ultimul timp pe linia generalizării învățămîntului de 7 ani — devenit învățămîntul nostru de masă — și a dezvoltării școlilor agricole și de meserii sînt menite să contribuie tocmai la o mai strînsă apropiere între școală și producție.

Subliniind importanța școlii pentru pregătirea cadrelor necesare dezvoltării economiei naționale, în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie se arată că, **„în vederea extinderii învățămîntului și a îmbunătățirii bazei sale materiale, se va pune un accent mai mare pe construcția de școli la orașe și sate"**. Pornind de la această directivă, anul care urmează trebuie să însemneze un pas mai departe pe calea dezvoltării învățămîntului nostru, și îndeosebi a învățămîntului de 7 ani. Cuprinderea în anul acesta în clasa a V-a a peste 85 la sută din absolvenții clasei a IV-a, dublată de grija partidului și guvernului pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului, a bazei sale materiale, creează posibilitatea ca în următorii ani învățămîntul de 7 ani să devină general și obligatoriu. Pentru îndeplinirea sarcinii trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. în ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani, se impune ca în viitorul an școlar să fie cuprinși în clasa a V-a absolut toți absolvenții clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani, să ia ființă noi școli de 7 ani acolo unde există populație școlară și să fie cuprinși în clasa a V-a un număr cît mai mare de copii din celelalte localități, prin dezvoltarea internatelor, printr-o mai justă distribuire a burselor, prin organizarea de gazde comune, prin organizarea transportului elevilor etc.

În proiectul planului de stat sînt prevăzute noi măsuri pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și sporirea producției agricole. Ca urmare, școlile agricole trebuie să se dezvolte mai mult pentru ca, într-adevăr, învățămîntul agricol să ia un caracter de masă și să poată contribui din plin la ridicarea nivelului muncii în agricultură. Este, de asemenea, necesar să ia ființă noi tipuri de școli și în special școli de gospodărie, pentru a da tineretului o pregătire cît mai apropiată de cerințele vieții.

Documentele plenarei C.C. al P.M.R. pun în fața școlii medii de cultură generală, care a căpătat o largă dezvoltare, importanta sarcină de a asigura elevilor o pregătire cît mai temeinică și mai legată de viață pentru ca absolvenții ei, intrînd în producție, să poată deveni în curînd muncitori și tehnicieni cu o înaltă calificare și cu un larg orizont cultural.

Unii absolvenți vor intra în producție chiar în acest an, fiind chemați astfel să contribuie direct la traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în proiectul planului de stat pe 1959. Pentru aceasta se impune ca încă de pe acum să se realizeze un pas mai departe în pregătirea lor pentru o activitate direct productivă.

Dezvoltarea pe mai departe a industriei și agriculturii, cere școlii să acorde o atenție deosebită predării chimiei, fizicii, matematicii, științelor naturale, cunoștințelor agricole, desenului tehnic și economiei politice, să utilizeze material didactic cît mai perfecționat și să desfășoare lucrările practice cu unelte și mașini cît mai apropiate de cele folosite în producție. De acest lucru trebuie să se țină seamă și în școlile profesionale și tehnice ai căror elevi trebuie să fie obișnuiți cu mînuirea utilajului modern și cu aplicarea metodelor înaintate de muncă, spre a putea face față cu succes activității în producție.

Îndeplinirea acestor sarcini depinde în mare măsură de dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele.

Este știut că, deși statul nostru a făcut eforturi însemnate și a obținut multe realizări în această privință, baza materială a învățămîntului nu s-a dezvoltat în ritmul creșterii numărului de școli și de elevi. Decurge din documentele plenarei necesitatea de a se pune un accent mai mare pe construcția de școli la orașe și la sate. Prin planul pe 1959 s-au alocat pentru construcții școlare de trei ori mai multe fonduri decît în anul 1958, precum și o importantă cantitate de materiale cheie (tablă galvanizată, ciment, fier-beton). Cu aceste fonduri trebuie să construim însă cît mai multe școli, și aceasta nu se poate face decît ieftinind construcțiile școlare și folosind cu chibzuință sumele alocate. In acest scop, este necesar să se îmbunătățească proiectele tip,

ANGHEL MANOLACHE
director general adjunct
în Ministerul Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 6)

Școala pedagogică din Blaj, care a primit acum numele lui Gheorghe Șincai

Sărbătoare la Blaj

Există fapte și evenimente care rămîn încrustate pentru totdeauna în istoria vieții unui popor. Este o datorie patriotică de a le reaminti generației mai tinere.

Acum 200 de ani din toate părțile Ardealului, din Oaș și din Banat, din Apuseni și din Năsăud, în căruțe sau pe jos, cu traistuța în spinare, au pornit spre Blaj aceia care aveau să alcătuiască prima promoție de dascăli pentru școlile primare romînești din Ardeal. Școala de obște — așa cum se numea școala pe atunci — cuprindea pentru început 173 de învățăcei de toate vîrstele. Cu douăzeci de ani mai tîrziu, școala de obște ia denumirea de școala normală.

În cele două veacuri de existență, de pe băncile celei mai vechi școli pedagogice romînești au ieșit nenumărați învățători care au plecat să ducă lumina culturii în cele mai îndepărtate sate din Ardeal și chiar dincolo de Carpați, în țările romînești. În 1813—1820, dascălii Iosif Manfi, Ion Costea, Vasile Pop și Vasile Fabian-Bob au răspuns cu căldură apelului lui Gh. Asachi de a veni să slujească la seminarul de la Socola din Iași.

Mulți dintre profesorii și elevii școlii din Blaj nu au fost numai răspînditorii științei de carte, ci și ai ideii luptei pentru desființarea iobăgiei, însuflețitori ai luptei împotriva asupririi habsburgice. Cărturari de seamă, preocupați necontenit de ridicarea și dezvoltarea culturii romînești, ei nu au pregetat niciodată să lupte pentru libertate, pentru împlinirea năzuințelor poporului de iobagi romîni, maghiari, germani. În istoria culturii romînești, ca și a luptei revoluționare a poporului un loc de seamă îl ocupă profesorii școlii — Gheorghe Șincai, Samuel Micu-Klein, Petru Maior, Timotei Cipariu, Simion Bărnuțiu, Iacob Mureșanu, Ion Rusu, Aron Pumnul.

Școala din Blaj a jucat un rol important în revoluția de la 1848. În casa lui Timotei Cipariu a avut loc consfătuirea premergătoare marei adunări de pe Cîmpia Libertății. La adunare au participat și profesorii și elevii școlii, iar Simion Bărnuțiu a ținut un înflăcărat discurs. În toiul luptei, părtași la bucurii și necazuri, ei au fost alături de țăranii obidiți.

Din vechea școală normală a crescut și s-a dezvoltat în zilele noastre școala pedagogică de 6 ani, școală a poporului, deschisă tuturor fiilor de țărani și de muncitori. Absolvenții școlii pedagogice din Blaj predau astăzi în multe din școlile sătești din Ardeal. Ei sînt, alături de țăranii muncitori, participanți activi la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

★

Duminică mii de oameni ai muncii romîni, maghiari, germani de pe meleagurile Blajului au trăit clipele emoționante ale unor manifestări deosebite: sărbătorirea împlinirii a 200 de ani de la înființarea școlii pedagogice din Blaj și aniversarea a 110 ani de la Revoluția din 1848. Pe Cîmpia Libertății, unde a avut loc marea adunare populară a iobagilor din Transilvania, care cereau eliberarea socială și națională de sub jugul habsburgic, a fost dezvelit un monument ridicat în amintirea evenimentelor revoluționare din 1848. De asemenea, a avut loc dezvelirea a patru plăci comemorative închinate Școlii de obște romînești din Transilvania și marilor cărturari Gheorghe Șincai, Iacob Mureșanu și Timotei Cipariu foști profesori la această școală.

După-amiază, la Palatul Culturii din Blaj, a avut loc o mare adunare festivă. Au participat prof. univ. dr. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, Maxim Berghianu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Stalin, Nicolae Iorga, președintele Sfatului popular regional Stalin, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii și ai organelor locale de partid și de stat, muncitori, țărani muncitori, cadre didactice și elevi din Blaj și din alte orașe și sate ale regiunii Stalin.

În numele conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii, prof. univ. Ștefan Bălan a salutat pe elevii și cadrele didactice de la Școala pedagogică și din celelalte școli ale orașului Blaj și a dat citire Ordinului ministrului Învățămîntului și Culturii prin care se atribuie numele lui Gheorghe Șincai școlii pedagogice și numele lui Iacob Mureșanu școlii medii de cultură generală din Blaj. Totodată Ministerul Învățămîntului și Culturii a atribuit școlii pedagogice un premiu special constînd dintr-o stație de radioamplificare.

V. ARDELEAN

Gazeta învățămîntului
Urează cititorilor săi
La mulți ani

Învățămîntul profesional și tehnic

Elevii luptă pentru reducerea prețului de cost

Aspecte din activitatea elevilor radiotehnicieni de la Grupul școlar „Iosif Rangheț"

Radiotehnica este una dintre ramurile industriei noastre în care bătălia pentru reducerea prețului de cost se desfășoară cu deosebite succese, pe întreaga lărgime a frontului: creșterea productivității muncii, înlăturarea risipei, descoperirea unor noi rezerve interne, folosirea cu maximum de randament a utilajului și materiei prime, realizarea cu mijloace proprii a unor piese care se procurau din import etc.

Formarea profesională și educarea viitorilor radiotehnicieni în spiritul cunoașterii aprofundate a problemelor economice ale producției și în special în spiritul luptei pentru reducerea prețului de cost — sarcină centrală trasată de partid în domeniul activității economice — are deci un cîmp amplu de desfășurare. Elevii și ucenicii radiotehnicieni ai Grupului școlar „Iosif Ranghet" din Capitală sînt deprinși să privească cu deosebită seriozitate problema prețului de cost, încă din primele luni de școală. Astfel, în cadrul lucrărilor executate în atelierul-școală de către ucenicii școlii profesionale fiecare dintre ei a realizat în cursul acestui an cîte un aparat de radio „Balada". Important este faptul că o bună parte din piesele și materialul folosit în construcția noilor aparate s-au realizat prin recuperarea elementelor utilizabile ale unor lucrări rebutate sau de mare uzură. Controlul mecanic al aparatelor construite de elevi a arătat că acestea sînt de foarte bună calitate, ele fiind integrate în seria aparatelor de același tip realizate în fabrică.

Am considerat însă această realizare drept o bază deosebit de trainică pentru desfășurarea în cadrul orelor de tehnologie specială a unei munci aprofundate de educare în spiritul interesului față de problemele producției. Profesorii de electrotehnică au arătat la orele de curs însemnătatea executării de către elevi a unor aparate peste planul de muncă al fabricii, subliniind în mod special faptul că, datorită contribuției ucenicilor, prețul de cost al întregii serii de aparate „Balada" a scăzut cu 2%.

Un mijloc folosit de profesorii de tehnologie pentru ilustrarea posibilităților de reducere a prețului de cost este demonstrarea pe schemele mari de montare a aparatelor de radio, a avantajelor pe care le prezintă simplificările aduse la ultimele tipuri moderne de radiouri, atît din punct de vedere al calității lucrării cît și al cantității de material folosit. Astfel elevii au putut vedea concret superioritatea noilor aparate „Victoria" și „Opereta" asupra primelor modele fabricate la „Radiopopular".

Practica ucenicilor în producție constituie însă cheia pregătirii lor pentru munca de înaltă tehnicitate, a educării interesului lor pentru problemele economice. Tinerii electro-tehnicieni din ultimul an de studiu sînt organizați în echipe care formează schimbul II la banda de aparate „Victoria". La sfîrșitul anului 1958, cînd toate eforturile muncitorilor fabricii erau îndreptate către realizarea planului înainte de termen, aportul elevilor radio-tehnicieni, care au executat 60 de aparate pe schimb, este o contribuție substanțială la obținerea unor cantități mai mari de produse cu un preț mai scăzut. Astfel, numai în prima jumătate a lunii decembrie, ei au realizat 750 de aparate „Victoria" pînă la operația control-mecanic. S-a remarcat în chip deosebit echipa formată de elevii clasei II Th I, care în muncă au fost de o disciplină exemplară și au realizat numai produse de calitate superioară.

Deosebit de semnificativă, pentru atitudinea elevilor față de muncă și atașamentul pentru întreprinderea în care fac practică, este inițiativa lor de a lucra și în schimbul II în cadrul întrecerii pentru realizarea planului de producție al fabricii cu nouă zile înainte de termen.

Lucrînd umăr la umăr cu muncitorii fruntași, cunoscînd realizările inovatorilor din fabrică, ucenicii și elevii grupului școlar doresc să devină ei înșiși fruntași, ba mai mult, inovatori. Așa cum se obișnuiește în fiecare întreprindere, fabrica „Radio-popular" a propus muncitorilor o seamă de teme pentru inovații. Două dintre cele mai importante sînt înlocuirea șasiilor la difuzoarele, care se fac actualmente din tablă, cu șasie de bachelită presată și înlocuirea magneților de la difuzorii de 2,5 WA și 0,25 WA care se făceau din aluminiu nichel — produs de import — cu magneți ceramici fabricați în țară. Puțin timp după publicarea acestor teme de inovații au venit la mine, timid, doi elevi prezentîndu-mi o schiță a unui difuzor cu șasiu de bachelită presată. Deși realizată cu unele stîngăcii, ideea era interesantă. Le-am dat îndrumări și le-am cerut să persevereze. Acum s-a creat o adevărată întrecere între clase pentru realizarea inovațiilor propuse. Cabinetul tehnic al fabricii folosește, alături de propunerile muncitorilor, cele mai interesante idei prezentate de elevii școlii pentru definitivarea celor două inovații. Ele se află în stadiul de probă urmînd să fie aplicate curînd în producție, unde vor aduce economii în valoare de sute de mii de lei.

Ucenicii și elevii centrului școlar „Iosif Ranghet" pășesc în noul an însuflețiți de perspectivele care stau în fața industriei electrotehnice din țara noastră și de sarcinile încredințate colectivului fabricii „Radio-popular" de către partid și guvern. De pe acum, ei asaltează biblioteca școlii și a cabinetului tehnic al întreprinderii, cerînd cărți în legătură cu construcția aparatelor cu baterie și tranzistori pe care fabrica „Radio-popular" le va produce, pentru prima oară în țară, în cursul anului 1959. De asemenea, în cercurile tehnice s-a trecut la studierea aprofundată a detaliilor de construcție a aparatelor de televiziune a căror producție va începe în cursul anului 1960. Interesul ucenicilor și elevilor de la Grupul școlar „Iosif Ranghet" pentru noile realizări ale radiotehnicii — la executarea cărora vor participa în curînd — se îmbină strîns cu lupta pe care ei o desfășoară, alături de muncitorii și tehnicienii fabricii „Radio-popular", pentru obținerea unor noi produse de calitate, cu un preț de cost cît mai scăzut.

Prof. ing. N. MILEA

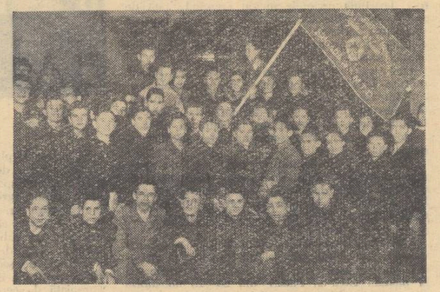

Brigada de muncă patriotică a ucenicilor de la școala profesională „Mao-Tze-dun" este una din brigăzile U.T.M. fruntașe din Capitală.

Produse cît mai utile

De curînd organizația U.T.M. de la Școala de meserii din Suceava a primit drapelul de organizație fruntașă pe oraș. Această deosebită distincție reprezintă răsplata pentru realizările remarcabile obținute de ucenici în toate domeniile de activitate.

Îndrumați cu grijă de profesorii și maiștrii-instructori, ucenicii strungari, lăcătuși, tîmplari, zidari și electricieni au

Maistrul-instructor Petre Hutupaș „profesor emerit" dînd îndrumări unui ucenic din anul I.

executat în atelierele școlii sau la diferite șantiere lucrări menite să contribuie la îmbunătățirea nivelului de trai, material și cultural al oamenilor muncii.

Ucenicii au executat lucrările de tîmplărie pentru căminul cultural din Plăvălari, paturi metalice și mobilierul necesar internatelor și căminelor de elevi din regiune.

In acțiunile patriotice inițiate de Comitetul orășenesc U.T.M., ucenicii Școlii de meserii au fost întotdeauna în primele rînduri. Ei au participat la lucrările pentru înfrumusețarea orașului, plantînd peste 30.000 de puieți în numeroase parcuri.

Remarcabilă este, de asemenea, realizarea ucenicilor zidari din anul II, care și-au construit singuri un atelier de zidărie pe o suprafață de 100 m.p. In luna de practică ei au confecționat cărămizile, pentru ca, apoi, în lunile octombrie și noiembrie să treacă la construcția atelierului, sub îndrumarea maistrului instructor I. Cernușcă. Construcția plafonului precum și executarea ferestrelor și ușilor au fost realizate de ucenicii tîmplari din anul II, iar lucrările de vopsitorie, zugrăvire și instalație electrică au fost efectuate de ucenicii zugravi și electricieni din anii II și III.

GHEORGHE IONEL
Suceava

In sprijinul agriculturii socialiste

Centrul școlar agricol din Dumbrăveni cuprinde o școală profesională agricolă de ucenici cu limbile de predare română și germană și o școală tehnică de maiștri. El dispune de zece săli de clasă spațioase și un grup de șapte laboratoare — de fizico-chimice, fitotehnie, zootehnie, producția plantelor, mecanizarea agriculturii, horticultură — înzestrate cu aparatura și materialul didactic necesar.

Centrul școlar posedă, de asemenea, o gospodărie didactică cu o suprafață totală de 100 ha, din care 20 ha cîmp pentru încercarea soiurilor de semințe de diferite plante agricole, precum și o suprafață destinată cîmpului de experiență al centrului. Gospodăria didactică este înzestrată cu mașini și tractoare, animale de rasă. Interesantă este și grădina botanică a centrului, în care se cultivă specii și soiuri de plante întîlnite în toate regiunile din țară. Ea asigură o mare parte din materialul necesar pentru predarea diferitelor discipline în respectiva unitate de învățămînt.

Avînd specific agricol, centrul școlar a putut să aducă un sprijin important la socializarea agriculturii din regiune. Țăranii colectiviști vizitează deseori terenurile experimentale ale școlii, culturile, se conving pe baza rezultatelor pe care le văd de superioritatea metodelor înaintate de lucru folosite în cadrul acestor culturi, și trec ei înșiși la aplicarea acelorași metode. Cadrele didactice ale școlii se deplasează cu regularitate la un număr de nouă gospodării colective din raion, pe care le ajută din punct de vedere tehnic și organizatoric. Din anul 1950, se organizează pe terenul gospodăriei didactice a centrului, importante experiențe privind cultura cartofului, porumbului și grîului, cu participarea activă a profesorilor și elevilor centrului care au executat toate lucrările în cadrul acestor experiențe. Rezultatele obținute au fost foarte bune. Pe baza acestor experiențe gospodăriile agricole de stat și colective din raion și-au procurat soiurile cele mai potrivite de cartofi, grîu, porumb, corespunzătoare condițiilor locale de climă și de sol.

Clădirea Centrului școlar agricol din Dumbrăveni reg. Stalin

In anul 1959, pe baza directivelor plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, activitatea pe cîmpurile experimentale și de cultură se va orienta, în special, către adaptarea unor soiuri de mare productivitate de sfeclă de zahăr și plante oleaginoase, potrivite condițiilor climaterice și de sol ale regiunii, soiuri care apoi vor fi extinse în cultura întregii regiuni.

In cei zece ani de activitate, Centrul școlar agricol Dumbrăveni a dat pentru agricultură un număr însemnat de cadre tehnice. Numeroși tractoriști, muncitori și maiștri agricoli, absolvenți ai centrului școlar, lucrează astăzi în diverse unități socialiste obținînd succese remarcabile în producție.

Ing. I. IGNAT
Dumbrăveni

FILATELIE

Timbre după desene ale elevilor

Irenka Prochaskova și Vlada Șima — în vîrstă de numai 9 ani — fac parte din cercul de artă plastică al școlii de 8 ani din Remeșka-Pizen. De curînd Administrația poștelor cehoslovace a emis două timbre cu lucrările lor prezentate la concursul de desene pentru copii organizat de UNESCO pe tema: „Prietenia copiilor din lumea întreagă".

Iată cele două timbre:

— Timbru în valoare de 45 de heleri, de culoare roșie-albastră, realizat după desenul elevei Irenka Prochaskova — „Mama, copilul și porumbelul păcii".

— Timbru în valoare de 60 de heleri, de culoare cafenie, albastră și galbenă, după desenul elevului Vlada Șima — „Tîmăr schior". Pe timbru este scris „Vrem să trăim în pace și fericire"!

Bibliografie

Pentru pedagogii care predau materii de specialitate în învățămîntul profesional și tehnic.

„VIAȚA ȘI OPERA INGINERULUI ELIE RADU"
de D. Roșianu

„Dacă duceți orice secantă pe întinsul țării, nu puteți să nu întîlniți una din operele pe care le-a clădit ziditorul Elie Radu". Așa se exprima un contemporan despre personalitatea inginerului Elie Radu, unul din pionierii construcțiilor românești. Intr-adevăr activitatea acestuia, care cuprinde o jumătate de veac, este prodigioasă.

Tehnician cu o înaltă și multilaterală pregătire, înzestrat cu o putere de muncă neobișnuită, cu spirit creator și plin de inițiativă, el a realizat un număr impresionant de lucrări în domeniul construcțiilor de căi ferate, drumuri, poduri definitive, clădiri publice și lucrări edilitare.

Un merit deosebit revine inginerului Elie Radu în stimularea și formarea unei întregi generații de ingineri valoroși într-o perioadă cînd numărul tehnicienilor români în diversele domenii ale construcțiilor era foarte redus.

Lucrarea amintită conține date biografice și analize cu privire la principalele lucrări realizate de Elie Radu, completate de un bogat material ilustrativ.

„COCSUL METALURGIC"

Recent a ieșit de sub tipar lucrarea „Cocsul metalurgic" întocmită de un colectiv format din I. Barbu, I. A. Milinovici și N. Teodorescu. Este prima lucrare românească privind acest domeniu extrem de important al industriei grele. Aprovizionarea furnalului cu combustibil, respectiv fabricarea cocsului pentru elaborarea fontei, reprezintă o problemă de mare însemnătate, mai ales în condițiile creșterii continue a industriei grele în țările socialiste.

Sînt examinate pe rînd proprietățile materiei prime, a huilelor folosite la cocsificare, în lumina ultimelor cercetări făcute în acest domeniu. Pregătirea șarjei pentru cocsificare, utilajele folosite în cocsării sînt expuse punîndu-se un accent deosebit pe problemele fabricării cocsului în R.P.R.

Intr-un capitol separat se examinează problema fabricării cocsului din cărbuni neaglutinați, problemă de tehnică ce a căpătat o deosebită dezvoltare în ultimul deceniu și care are o importanță hotărîtoare pentru perspectivele de viitor ale industriei cocsochimice.

Ultimele capitole ale cărții cuprind semicocsificarea și importanța ei în cadrul folosirii cocsului, captarea și prelucrarea produselor chimice ale cocsificării și semicocsificării, precum și caracterizarea celui mai important produs al acestei industrii — cocsul metalurgic.

„CINETOSTATICA și DINAMICA"
de N. I. Manolescu și D. Maroș

Lucrarea „Cinetostatica și dinamica mecanismelor" face parte dintr-un ciclu de patru volume ale tratatului „Teoria mecanismelor și a mașinilor".

Cinetostatica se ocupă cu determinarea tuturor forțelor care acționează în mecanisme în timpul mișcării acestora. Alte capitole de lucrări se referă la dinamica mașinilor: a) determinarea energiei cinetice totale a mașinii, necesară realizării mișcării date, și studiul modului de repartizare a acestei energii de la elementul conducător la cel condus; b) determinarea mișcării reale a mașinii sub acțiunea forțelor aplicate; c) reglarea mișcării mașinii și d) găsirea metodelor de eliminare a efectelor dăunătoare ale forțelor de inerție.

Vasta bibliografie utilizată cu ocazia elaborării lucrării este constituită în cea mai mare parte din tratate și lucrări sovietice, lucrări care au pus bazele și au introdus această nouă disciplină în învățămînt și în institute de cercetări și care au dat un mare avînt introducerii automatizării în industrie.

Lectura pe roluri

Am asistat de curînd la o lecție de lectură literară la clasa a VII-a de la o școală de 7 ani din raionul Brăila. Se preda „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale. In cursul lecției la care am asistat au fost citite și comentate cîteva fragmente din actul III.

Lecția — care, în general, s-a desfășurat în bune condiții — s-a încheiat cu lectura pe roluri. S-au interpretat, anume, scenele care înfățișează adunarea electorală pentru desemnarea candidatului la deputăție și încheierea generală care a urmat.

Profesorul a ținut să recitească cu elevii întregul tablou. Pentru că nu a reflectat îndeajuns asupra dificultăților pe care le ridica punerea în scenă a unui asemenea fragment, încercarea lui n-a fost reușită. In clasă s-a produs multă dezordine și s-a pierdut un timp prețios.

Această împrejurare mi-a amintit de o alta, similară, petrecută acum un an la o lecție de citire la clasa I-a într-o școală de 7 ani din raionul Panciu. Se preda bucata de citire „Ce a pățit un lup", în care este vorba despre un lup viclean care vine la o iapă „să cumpere" mînzul. După cum se știe, iapa îl invită să citească prețul pe copita ei de dinapoi, pentru ca în felul acesta să-l poată pedepsi, după cum merita, printr-o lovitură zdravănă.

Învățătoarea a condus lecția cu destulă îndemînare. In încheiere, însă, cînd mai erau cîteva minute pînă să sune clopoțelul, ea s-a gîndit că n-ar fi rău să facă și o lectură pe roluri. După ce i-a anunțat pe elevi că în felul acesta vor putea vedea mai bine „cum s-au petrecut lucrurile în realitate", învățătoarea s-a oprit cu privirile asupra unei fetițe, zicîndu-i:

— Maricica, poftim în fața clasei. Tu vei fi iapa.

Fetița, nedumerită, ezită o clipă, apoi, ridicîndu-se, întoarse ochii spre învățătoare de parcă ar fi vrut să spună: „Tovarășă învățătoare, eu nu vreau să fiu iapă". Dar nu îndrăzni. Ieși din bancă și rămase cu privirile în pămînt. In fundul clasei băieții chicoteau:

— I-hi-hi... Uite iapa!

Pentru rolul lupului a fost desemnat un băiat — pe nume Vasilică.

Lectura începe. Maricica — firește — nu se simte bine în rolul ce i s-a dat. Totuși, lucrurile se desfășoară normal pînă în clipa în care lupul trebuie să citească prețul înscris pe copita iepei. Voind să sporească veridicitatea întîmplărilor, învățătoarea se adresează lui Vasilică:

— Cum ai să citești prețul pe copită dacă stai așa departe? Treci mai aproape de... (dîndu-și seama — deși cam tîrziu — învățătoarea nu și-a mai spus gîndul pînă la capăt).

Norocul că a sunat de ieșire și lectura a trebuit să fie întreruptă. Căci altfel... cine știe? Poate că Vasilică s-ar fi ales și cu o lovitură de „copită", pentru ca punerea în scenă „să fie cît mai aproape de realitate".

Clopoțelul a salvat pe Vasilică de copită. Dar... cine știe dacă el a salvat-o și pe Maricica de poreclă!

. . . . . .

Este necesar să înțelegem că metodele și procedeele folosite la lecții nu au valoare în sine, că ele nu sînt „în principiu" și „universal" valabile. Valoarea lor este determinată de condițiile și modul în care sînt aplicate, de conținutul pe care îl îmbracă, de efectul pe care-l pot obține.

Lectura pe roluri este un procedeu util, atît pentru predarea, cît și pentru consolidarea cunoștințelor, cu condiția însă ca el să fie aplicat cu pricepere, în limitele posibilităților oferite de textul și clasa respectivă, spre a spori și nu a diminua efectul celorlalte metode și procedee obișnuite în predarea lecturii literare.

S. LEONARD

Noutăți științifice

ZAPADA ȘI PLOAIE ARTIFICIALA

In localitatea Tuncian, provincia Ghirin din R. P. Chineză, au fost obținute zăpadă și ploaie artificială. Se ard pe pămînt unele chimicale care, transformîndu-se în particule foarte fine, se ridică sub formă de fum la mare altitudine. Aici, întîlnind formații potrivite de nori, le precipită fie sub formă de zăpadă, fie sub formă de ploaie, în raport cu condițiile atmosferice.

Experiența a dovedit că zăpada artificială obținută astfel poate să cadă în cursul unei zile întregi. In localitățile apropiate însă, timpul continuă să rămînă frumos.

URIAȘE REZERVE DE BOGAȚII ALE SUBSOLULUI R. P. CHINEZE

Geologii chinezi au descoperit în partea centrală a provinciei Tzensi mari zăcăminte de minereu de fier. Acestea se întind pe o suprafață de peste 400 km pătrați și se află în cantități imense (aproximativ 7 miliarde tone). Bazinul poate aproviziona cu materie primă pe timp de 50—60 ani o uzină metalurgică cu o producție anuală de 30 milioane tone de oțel și fontă.

De asemenea, recent și-a încheiat lucrările expediția Ministerului Geologiei, care a prospectat zăcămintele petrolifere din șesul Sunliao. Bazinul Sunliao se întinde pe o suprafață de aproximativ 300 mii km pătrați și va deveni în curînd unul din cele mai însemnate centre petrolifere ale R. P. Chineze.

UN NOU VACCIN IMPOTRIVA POLIOMIELITEI

In cursul anului 1959 industria farmaceutică cehoslovacă va începe să producă vaccinul „Sabina" cu virus viu împotriva poliomielitei. Acest vaccin imunizează pe o perioadă mai îndelungată decît cele existente (de exemplu cel de tipul „Salk") și se administrează pe cale bucală într-o lingură cu sirop.

PAGINI DE ISTORIE A INVAȚAMINTULUI (I)
Văzute de VLAMIR

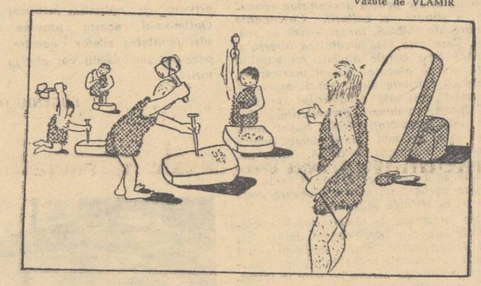

LUCRARE SCRISA IN EPOCA DE PIATRA
PROFESORUL: Să nu vă prind că folosiți fițuici

UMOR

— Cum, fiul meu nu-i destul de bun pentru I-a „A" ?!
(Desen de B. HAJDUCIKOVA)

PRIMA OARA IN GOSPODARIA COLECTIVA

(din revista „Chipărus" — R.S.S. Moldovenească)

VIAȚA DE PARTID ÎN ȘCOLI

AJUTOR DE MARE PREȚ

Cadrele didactice care predau cunoștințele agricole în școlile regiunii Oradea sînt sprijinite îndeaproape de organele locale de partid — intens preocupate de felul cum se desfășoară instruirea elevilor în acest domeniu.

Nu odată poți vedea activiștii de partid și secretari de organizație asistînd la lecțiile predate în cadrul noului obiect de învățămînt, interesîndu-se de activitatea pe lotul agricol, de felul cum muncesc profesorii pentru ridicarea calificării lor profesionale, dînd sfaturi și îndrumări prețioase.

Pe tovarășul Ernest Drăguș, secretar al Comitetului raional de partid Lunca Vașcăului, l-am găsit, de pildă, la școala elementară din comuna Petroasa discutînd cu directorul pe marginea lecției ținută de învățătoarea Elisabeta Clenda la care a asistat. Tot astfel, poți vedea pe tovarășii instructori teritoriali Teodor Tal, Ștefan Matiș, Ion Cristoreanu și alții participînd la orele de „cunoștințe agricole" ajutînd școlile să-și procure cu mai multă ușurință de la G.A.C., S.M.T., etc. uneltele agricole necesare, semințele, ghivecele și alte materiale. Instructorul de partid Teodor Tal a sprijinit școala elementară din comuna Pilu, raionul Criș, să încheie contractul de patronare cu gospodăria agricolă colectivă. Ca prim rezultat al acestei patronări este faptul că școala a primit de la gospodărie, în folosință, 2 ha. de teren cu arăturile de toamnă efectuate în întregime.

Sprijinită de comitetul regional de partid, secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional a luat — încă de la începutul anului școlar — măsuri concrete pentru asigurarea predării la nivelul cerut a cunoștințelor agricole. Ca urmare, în majoritatea școlilor din regiune acest obiect este predat de oameni competenți. În afara profesorilor de științe naturale și a învățătorilor care au cunoștințe de specialitate, au fost încadrați la aceste ore și ingineri agro-zootehnicieni. Se fac eforturi pentru a ridica nivelul de cunoștințe în specialitate al celor ce predau noul obiect de învățămînt. Astfel, în cursul lunilor octombrie și noiembrie a.c., secția regională de învățămînt și cultură, folosind un colectiv de specialiști, a ajutat în mod substanțial secțiile de învățămînt subordonate să pregătească referate pe probleme științifice și metodice, lecții deschise și diverse alte activități menite să îmbunătățească pregătirea profesorilor de specialitate.

Întrucît însușirea cunoștințelor agricole este strîns legată de condițiile create pentru desfășurarea orelor de practică, organele de partid au acordat o mare atenție și înzestrării școlilor cu loturi experimentale. În urma analizei ce s-a făcut la comitetul regional de partid, sfaturile populare au primit sarcina de a asigura toate școlile cu loturi agricole, indicîndu-li-se totodată — concret, pe raioane și școli — suprafața de teren necesară desfășurării în bune condiții a muncii practice a elevilor. Pe lîngă unele unități, s-au creat chiar loturi model. Bunăoară, pe lîngă școala elementară din comuna Vașcău, cu sprijinul comitetului comunal de partid, a luat ființă un lot agricol și zootehnic model pe care se fac toate experiențele practice cuprinse în programă. Școala are și o mică pepinieră, livadă de pomi, iepuri și unele specii de păsări. Rezultatele obținute prin experiențele pe lotul model sînt de un mare ajutor profesorilor în predarea cunoștințelor agricole.

Organizațiile de partid au îndrumat școlile să folosească beneficiile rezultate din producția de pe loturile experimentale pentru înfrumusețarea și întreținerea localurilor, pentru înzestrarea laboratoarelor etc. La Simand, de pildă, s-au putut executa, astfel, lucrări de întreținere a școlii, la Vîrșand a fost cumpărat un grup electrogen pentru producerea de curent electric în școală, la Cintei s-a cumpărat o mașină de cusut. Exemple de școli în care printr-o practică științifică s-au obținut rezultate bune, iar produsele au fost valorificate în folosul școlii, se pot da încă multe.

Trebuie subliniat că sprijinul concret și operativ acordat de organizațiile și activiștii de partid din regiune este dublat de eforturile în muncă și de interesul pe care-l manifestă colectivele de pedagogi față de noul obiect de învățămînt. Toate acestea vor asigura, fără îndoială, succesul muncii închinată înzestrării copiilor cu deprinderi și temeinice cunoștințe agricole.

ION DRAGAN

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

IN LEGATURĂ CU PREDAREA LIMBII ROMÎNE IN ȘCOLILE NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE

Pentru ca orele de literatură să contribuie în mai mare măsură la educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist, se dau următoarele indicații în vederea completării cu texte din literatura romînă contemporană a prevederilor din programele de lecturi literare pentru clasele a VII-a, a VIII-a și de istorie a literaturii romîne pentru clasa a XI-a, de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.

In anul școlar 1958/1959 se vor folosi, în acest scop, pe lîngă manualele de limbă romînă de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare și culegerile *„Texte literare"* (ediția 1958) pentru școlile cu limba de predare romînă care se află pe rețeaua de difuzare. Astfel, în clasa a VII-a, se va utiliza volumul *„Texte literare"* pentru clasa a VI-a, la clasa a VIII-a — volumul *„Texte literare"* pentru clasa a VII-a, la clasa a XI-a — volumul *„Texte literare"* pentru clasa a VII-a.

LA CLASA A VII-a pe lîngă textele indicate de programă ca obligatorii se vor mai studia din „Textele literare" pentru clasa a VI-a, următoarele: *„Patria mea"* de Demostene Botez (2 ore); *„Către mineri"* de Geo Bogza (2 ore); *„Dobrogea colectivistă"* de Tr. Coșovei (2 ore).

Cele 6 ore necesare pentru studierea acestor texte vor fi luate de la următoarele teme: 1 oră de la „Vizită" de I. L. Caragiale care se va studia în 4 ore în loc de 5; 1 oră de la „El-Zorab" de G. Coșbuc care se va studia în 2 ore în loc de 3; 1 oră de la „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu care se va studia în 3 ore în loc de 4; 2 ore se iau din cele 9 ore rezervate pentru compunerile și recapitulările trimestriale care se vor face în 7 ore; 1 oră de la recapitularea finală care se va face în 5 ore în loc de 6.

Lecturile facultative se vor completa cu următoarele texte: *„Căpitanul Băcilă Vasile"* de V. Bîrza, *„Petre Gheorghe"* de Eugen Jebeleanu, *„Noi sentimente"* de V. Em. Galan, *„Inscripție"* de V. Tulbure.

LA CLASA A VIII-a, din textele literare pentru clasa a VII-a se vor studia ca obligatorii următoarele: *„Partidului"* de Demostene Botez (2 ore) în loc de „Secerișul" de St. O. Iosif (2 ore) care trece ca lectură facultativă; *„Dobrogea marilor prefaceri"* de Victor Vintu (2 ore) în loc de „Mărinimie" de E. Gîrleanu (2 ore) care trece ca lectură facultativă.

Lecturile facultative existente în manual vor fi completate cu următoarele texte: „Din nou spre Moscova" de T. Arghezi, „Eu pot să cînt" de M. Beniuc.

Următoarele texte din manual — care erau prevăzute ca facultative — vor fi studiate în mod obligatoriu: *„Celor ce vin"* de Dan Deșliu (2 ore), *„Suzana Bogar pleacă"* de Sütö András (1 oră), *„La o expoziție de cărți"* de Alfred Margul Sperber (1 oră).

Cele 4 ore necesare studierii textelor mai sus indicate ca obligatorii vor fi luate astfel: 1 oră de la capitolul privitor la G. Coșbuc urmînd ca poezia „Hora" să treacă la lecturile facultative, iar poezia „Noi vrem pămînt" să se studieze în 2 ore în loc de 3; 1 oră de la romanul „Baltagul" care se va studia în 3 ore în loc de 4; 2 ore de la recapitularea finală care se va face în 4 ore în loc de 6.

LA CLASA A XI-a, conform instrucțiunilor pentru predarea istoriei literaturii romîne în anii de tranziție 1957/1958 și 1958/1959, ediția 1957, în primele două trimestre se va studia literatura romînă de după 23 August 1944, urmînd ca în ultimul trimestru să se facă recapitularea generală a istoriei literaturii romîne în vederea examenului de maturitate.

Materialul referitor la literatura de după 23 August 1944, cuprins în programa de limba și literatura romînă pentru clasele VIII—X de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (ediția 1954) se va completa cu următoarele texte din culegerea „Texte literare" pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare romînă:

La capitolul „Realizări în domeniul poeziei" se vor studia în mod obligatoriu următoarele: *„Eu pot să cînt"* de M. Beniuc (2 ore), *„Lidice"* de E. Jebeleanu (4 ore), *„Celor ce vin"* de D. Deșliu (2 ore), *„Partidului"* de Demostene Botez (2 ore).

Lecturi suplimentare obligatorii sînt următoarele texte: *„Glasul popoarelor"* de M. Beniuc, *„Patriei"* de Al. Andrițoiu, *„Limba noastră"* de Cicerone Theodorescu. Lecturi suplimentare facultative: „Folclor", „Portretul eroului Eftimie Croitoru" de N. Tăutu.

La capitolul „Realizări în domeniul prozei" se vor studia ca texte obligatorii următoarele: *„Desfășurarea"* de Marin Preda (4 ore), *„Bărăgan"* (fragment) de V. Em. Galan (4 ore), *„Ceasul amintirilor"* de A. Mihale (3 ore), *„Setea"* de T. Popovici (3 ore).

Lecturi suplimentare obligatorii sînt textele: *„Din nou spre Moscova"* de T. Arghezi, *„Dobrogea marilor prefaceri"* de V. Vintu, *„Cronică de la cîmpie"* (fragment) de P. Dumitriu, *„Oțel și pîine"* (fragment) de I. Călugăru.

Se recomandă ca înainte de a se trece la studierea fragmentelor din romanele mai sus menționate să se facă o scurtă expunere rezumativă a conținutului întregii opere, pentru ca elevii să poată înțelege mai bine conținutul fragmentului studiat.

In cazul că unele texte din manuale — propuse a fi înlocuite sau trecute la lectura facultativă — au fost studiate pînă la apariția instrucțiunilor de față, textele din broșură recomandate să le înlocuiască pe acestea vor trece la lectura facultativă.

Alături de țăranii muncitori și de utemiști, școlarii din comuna Străoane, regiunea Galați, participă la munca de electrificare a satelor.

Teme orale pentru acasă

Folosirea celor mai potrivite mijloace pentru evitarea și înlăturarea supraîncărcării elevilor este o sarcină permanentă a cadrelor didactice. Ținînd seama de aceasta, cadrele didactice caută să folosească variate procedee prin care să ușureze munca elevilor.

In acest scop, unii pedagogi cer elevilor să efectueze o parte din teme cu creionul pe maculator. Este adevărat că o temă scrisă cu creionul cere din partea elevilor mai puțin timp de lucru. In aplicarea acestui procedeu nu trebuie, însă, să se exagereze. O temă scrisă este, între altele, și un mijloc de educare a aptitudinilor și a simțului elevilor pentru ordine și acuratețe, ca și de deprindere a lor cu o scriere ortografică și caligrafică. De aceea, este recomandabil ca temele scrise cu creionul să fie folosite numai din cînd în cînd.

Pentru a ușura munca independentă a elevilor se cer căutate și alte mijloace. Unul din acestea este folosirea temelor orale pentru acasă.

Prin teme orale înțeleg nu activitatea de învățare și însușire a lecției explicate de profesor, ci exercițiile de aplicare a cunoștințelor predate în clasă. La unele lecții curente aplicarea cunoștințelor se poate face prin teme orale.

În ce constă o temă orală pentru acasă? Aceasta, de bună seamă, variază de la obiect la obiect. La gramatică, spre exemplu, tema orală poate consta în găsirea de exemple pentru ilustrarea noțiunilor sau regulilor gramaticale învățate, ori recunoașterea într-un text a cazurilor care ilustrează tema predată. La lectura literară se pot da ca teme orale: povestirea vieții și activității unui scriitor, reproducerea orală a conținutului unei opere etc. Temele orale ajută, printre altele, la dezvoltarea vorbirii elevilor, la formarea deprinderilor de exprimare corectă orală.

Și la alte materii se pot da teme orale. Bineînțeles, ținînd seama de specificul fiecărui obiect, de posibilitățile pe care o anumită lecție le oferă în acest sens.

Folosirea temelor scrise cu creionul și a temelor orale pentru acasă constituie căi de evitare a supraîncărcării elevilor. Temele orale sau cele scrise cu creionul trebuie folosite, însă, cu măsură și discernămînt. Ele nu pot înlocui temele scrise cu cerneală, care au o valoare deosebită în formarea deprinderilor de scriere corectă și frumoasă.

LAURENȚIU FAIFER
lector la I.I.P.C.D. Iași

Orarul mobil

Intocmirea orarului pe școală ridică o serie de importante probleme pedagogice, dar și unele de ordin tehnic. Intrucît în perioada vacanței survin unele modificări în orar, determinate de schimbarea numărului de ore la unele catedre în cea de a doua jumătate a anului, precum și de necesitatea îmbunătățirii orarului, prezentăm un model de orar (ca piesă de lucru) așa cum a fost realizat pe baza experienței de mai mulți ani la școala medie „Avram Iancu" din Brad.

Orarul este alcătuit dintr-o planșetă pe care se fixează cu ajutorul unor buloane-indicatoare fișele reprezentînd obiectele de studiu.

PLANȘETA este o scîndură de brad peste care se aplică o foaie de placaj. Ea poate fi instalată pe un suport sau prinsă pe perete. Fondul p'anșetei are un număr de găuri aliniate orizontal (corespunzător zilelor și orelor) și vertical (corespunzînd claselor).

FIȘELE sînt bucăți de lemn în formă de prismă, găurite la mijloc. Ele sînt colorate diferit, fiecare culoare corespunzînd unui anumit obiect de studiu (de exemplu: albastru — limba romînă, roșu — matematica, verde deschis — științele naturale). Pe fiecare fișă este înscris numele obiectului respectiv. Numărul fișelor de aceeași culoare este egal cu numărul de ore la o anumită materie la toate clasele.

INDICATOARELE sînt buloane metalice (sau de lemn) cu ajutorul cărora se fixează fișele pe planșetă. Ele sînt numerotate, fiecare număr reprezentînd un anumit profesor. Spre exemplu, toate indicatoarele cu nr. 3 reprezintă numărul de ore din care e formată catedra profesorului X la școala respectivă. In cazul cînd catedra unui profesor e formată din mai multe obiecte, atunci aceeași cifră de indicator (5, de pildă) va figura pe fișe de culori diferite, după componența catedrei respective.

La subsol, orarul are o legendă indicînd obiectele de învățămînt și numele profesorilor, alături de culorile și, respectiv, numerele prin care sînt reprezentate.

Avantajele unui asemenea orar sînt evidente. Fișele colorate ne permit să urmărim cu ușurință cum sînt distribuite orele unui anumit obiect în cursul săptămînii sau al unei zile, iar indicatoarele — cum sînt repartizate orele aceluiași profesor. De asemenea munca profesorului care întocmește orarul este mult ușurată.

Un orar asemănător se poate confecționa folosind o planșă din carton și fișe colorate (tot din carton) care se introduc în tăieturile făcute în planșă. In acest caz cifra indicatoare se înscrie direct pe fișă.

HĂRNICIE

In cadrul lucrărilor practice agricole, elevii școlii de 7 ani din comuna Singer, raionul Luduș, au efectuat lucrări de desțelenire și semănat; au organizat pepiniera școlii, au plantat pomi fructiferi și arbori de pădure, au amenajat o grădină de flori etc.

Odată cu începerea iernii, școlarii au trecut la efectuarea unor lucrări corespunzătoare sezonului: măsurători de teren, îngrijirea pomilor din livadă, repararea uneltelor agricole, împletituri din papură, pănuși de porumb etc.

Paralel cu aceste lucrări se organizează vizite la gospodăria agricolă colectivă din comună, la colectiviștii fruntași.

Toate acestea contribuie la formarea deprinderilor de muncă practică, le insuflă elevilor dorința de a lucra în agricultură, de a deveni ei înșiși colectiviști pe viitor.

Educație în spiritul economiei

Școala medie nr. 5 din Orașul Stalin pe care am vizitat-o de curînd mi-a lăsat o frumoasă impresie. Scările, culoarele, sălile de clasă — toate sînt îngrijite, bine întreținute. E un indiciu că elevii care învață aci — în număr de peste 1800 — își respectă școala și au mare grijă pentru bunurile ei. Așa i-au educat învățătorii, profesorii, diriginții și părinții.

Atitudinea plină de grijă a elevilor față de bunul public s-a format printr-o muncă permanentă, stăruitoare și care a devenit încă mai stăruitoare de la plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c. care a atras atenția asupra necesității de a respecta și de a păstra cu sfințenie avutul poporului muncitor. La lecții, la cercuri și ori de cîte ori se ivește ocazia, profesorii arată elevilor grija oamenilor muncii din țara noastră față de bunul obștesc. Profesorii, însă, nu se opresc aici. Pentru rezultate cît mai bune pedagogii caută să cunoască și să aplice experiența bună acumulată în școală. Și sînt nenumărate exemple care pot constitui un ajutor în activitatea lor. La clasa a VI-a „A", de pildă, diriginta folosește ca mijloc de stimulare a deprinderilor bune popularizarea la panoul de onoare a celor mai ordonați pionieri și școlari precum și a acelora care arată deosebită grijă față de bunurile școlii. Articolele scrise la gazeta de perete pe cazuri pozitive sau negative — avînd puternice efecte educative — stau în atenția colectivului de elevi și a dirigintei clasei. Eleva N. Schitea este o elevă bună la învățătură. Ea constituie și un exemplu pentru ceilalți elevi prin atitudinea plină de grijă față de bunurile clasei și ale sale personale. La gazeta de perete a apărut un articol în care sînt relevate toate aceste merite ale ei, articol intitulat „De ce colega mea N. Schitea este fruntașa clasei?" Spre deosebire de aceasta, elevul I. Costea deși învață bine este extrem de dezordonat. Rupe cîte 3—4 foi pentru a scrie o temă. Și colegii lui nu tolerează astfel de atitudini. Dovadă, printre altele, și articolul scris la gazeta de perete „Ce-i lipsește elevului I. Costea pentru a fi un bun pionier".

Educarea grijii și a respectului față de bunul obștesc este strîns legată de formarea deprinderilor de purtare civilizată, deprinderi pe care diriginta se străduiește să le imprime fiecărui elev. Ea face numeroase vizite cu elevii la muzee de artă și expoziții de pictură. Stă în obișnuința profesoarei ca înainte de a porni cu elevii din școală să le vorbească nu numai despre obiectivele vizitei, dar și despre felul cum trebuie ei să se comporte pe drum, la expoziție. Deseori diriginta arată elevilor cum trebuie să se comporte în sălile de spectacole, în autobuze, insistînd asupra datoriei lor de a nu deteriora scaunele, de a păstra curățenia, căci grija față de aceste bunuri înseamnă tot atîtea contribuții la realizarea de economii.

Educarea elevilor în spiritul grijii față de avutul obștesc există și în preocuparea altor diriginți de la Școala medie nr. 5. Discuțiile purtate de diriginta clasei a XI-a cu elevii în cadrul orelor educative despre păstrarea avutului obștesc ilustrează aceasta. Ea urmărește să facă elevele să înțeleagă mai bine că grija față de bunul obștesc duce la economii de fonduri ce pot fi folosite — pe linia hotărîrilor recentei plenare a C.C. al P.M.R. — pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Elevele clasei a XI-a au dovedit că au înțeles bine aceste lucruri. Discutînd în cadrul unei ore educative tema „Grija și respectul față de bunul obștesc — trăsătură de seamă a omului de tip nou", elevele au arătat cum înțeleg ele să-și manifeste în continuare, după absolvirea școlii, în producție, grija lor pentru bunul obștesc.

In afară de îngrijirea bunurilor clasei, diriginta îndrumă pe eleve spre îngrijirea cărților din biblioteca școlii, ca de altfel a întregului avut al instituției. Ea a pornit de la constatarea că unele eleve au prostul obicei de a îndoi colțurile cărților, de a nota pe ele, ba chiar de a nu le restitui școlii. Ea le-a arătat că fie că e vorba de biblioteca școlii, fie de cea personală, păstrarea cărților în bune condițiuni înseamnă bani economisiți pentru stat.

Pentru a accentua grija elevilor față de avutul obștesc, în școală se organizează periodic întreceri între clase. Fiecare clasă are — ca să spunem așa — un fel de arbitru care urmărește îndeaproape întrecerea. La alegerea acestuia, elevele sînt foarte exigente, căci el trebuie să corespundă sarcinii încredințate; să fie un element conștiincios, serios și obiectiv. Aceste responsabile își notează zilnic constatările, iar la sfîrșitul întrecerii le totalizează. In timpul întrecerilor se produce o puternică emulație între clase, fiecare din ele dorind să cîștige drapelul de clasă fruntașă. Ceea ce este însă deosebit de important este că după aceste întreceri se simte în grad mai mare grija elevilor față de tot ceea ce există în școală.

Grija față de avutul școlii constituie un permanent subiect de discuții în consiliul pedagogic și în consiliul diriginților. Aci profesorii analizează ce s-a realizat pe această linie, arătînd procedeele folosite, lipsurile și soluțiile de remediere a lor. In activitatea de educare a elevilor în spiritul respectului și al grijii față de avutul obștesc, învățătorii, diriginții sînt sprijiniți de direcțiunea școlii care la fiecare sfîrșit de săptămînă controlează clasele, laboratorul etc. La gazeta de perete a profesorilor se trec apoi observațiile pe baza cărora diriginții iau măsurile de rigoare.

Formarea încă din școală a deprinderii de a respecta și îngriji avutul public duce la aceea că intrați în producție, după terminarea studiilor, elevii se vor integra din necesitate în lupta dusă de oamenii muncii pentru apărarea și creșterea avutului obștesc.

M. ILEA

COMENTARII

CUM FOLOSIM MATERIALUL INTUITIV?

Folosirea materialului intuitiv — desene, scheme, hărți, tablouri etc. — este deosebit de utilă pentru realizarea scopului lecției.

Este necesar, însă, ca în desfășurarea lecțiilor utilizarea materialului intuitiv să nu abată atenția elevilor de la scopul urmărit — însușirea cunoștințelor predate.

O asemenea situație am întîlnit la clasa a I-a „C" la o lecție de aritmetică cu tema „Scăderea cu 4". Tovarășa învățătoare, lucrînd cu bile, bețișoare, cerculețe etc. a ajuns la generalizările: 10—4, 9—4, 8—4. La scăderea 7—4 însă, ea s-a abătut de la procedeul folosit. Vrînd să fixeze mai bine atenția elevilor, învățătoarea a prezentat un tablou foarte aspectuos, reprezentînd o cloșcă, care își pierduse o parte din pui. Totodată, ea le-a citit și o poezie care ilustra scena din tablou. Clasa s-a înviorat, atenția elevilor a crescut, dar direcția ei s-a schimbat de la operațiile aritmetice la tablou. Pe elevi nu-i mai interesa scăderea propriu-zisă, ci cloșca înfuriată cu ciocul larg deschis, puii, coloritul etc.

Învățătoarea a trebuit să depună eforturi pentru a îndrepta atenția elevilor către conținutul lecției. Lucrul n-a fost de loc ușor. Abia după ce a revenit la folosirea mașinii cu bile și a bețișoarelor, elevii au reluat lecția de aritmetică.

În pregătirea unei lecții pedagogii trebuie să reflecteze și asupra materialului didactic pe care-l vor folosi, să aleagă materialul astfel încît el să ajute la înțelegerea lecției fără să abată atenția elevilor de la conținutul acesteia.

GRIGORE PRETORIAN
director la Școala de 7 ani Călărași, raionul Gura Jiului

METODE CE NU SE EXCLUD

Un corespondent al nostru se pronunță categoric pentru înlocuirea fixării cunoștințelor, care se face în mod obișnuit către sfîrșitul lecției, cu fixarea în cursul predării. Motivele?

In primul rînd — spune el — în felul acesta ne asigurăm că nu vom fi surprinși de sunetul clopoțelului înainte de a fi făcut fixarea. In al doilea rînd, folosind metoda fixării pe parcurs, avem posibilitatea să precizăm și să consolidăm cunoștințele pe loc, chiar odată cu predarea lor.

Metoda fixării cunoștințelor în cursul predării este desigur utilă și poate fi folosită în funcție de conținutul lecției sau de specificul clasei. Ea se impune îndeosebi la lecțiile mai grele pentru elevi, sau atunci cînd însușirea cunoștințelor comunicate într-un anumit moment al lecției ajută la înțelegerea cunoștințelor ce urmează a fi predate într-un moment următor al aceleiași lecții.

Fixarea cunoștințelor pe parcurs nu poate înlocui însă fixarea ce urmează predării. În primul rînd, pentru că fixarea nu se reduce la consolidarea cunoștințelor, ci presupune — în majoritatea cazurilor — și sistematizarea și generalizarea lor. Or, acest lucru nu se poate realiza decît după ce lecția a fost predată în întregime.

Pe de altă parte, credem că fixarea cunoștințelor concomitent cu predarea este departe de a asigura o economie de timp. Oricum, economia de timp trebuie realizată printr-o judicioasă organizare a lecției, și nu prin excluderea fixării finale, care ne permite să sistematizăm și să generalizăm cunoștințele, să tragem concluziile ce se impun.

Cele două metode pot fi îmbinate — ele nu se exclud.

N. ALEXE

Învățămîntul de cultură generală

Pentru extinderea învățămîntului și îmbunătățirea bazei sale materiale

(Urmare din pag. 1)

reducîndu-se spațiile nefolositoare, ornamentele, coridoarele prea largi, și să se găsească cele mai economicoase soluții de realizare a construcțiilor.

Paralel cu efectuarea construcțiilor din fonduri centrale, trebuie să se desfășoare o largă campanie de construcții școlare prin posibilități locale și prin contribuția voluntară a cetățenilor, construcții spre care trebuie îndreptate cu prioritate eforturile noastre. Pentru a obține construcții cît mai ieftine trebuie să se valorifice toate resursele locale, să se folosească materialele existente pe plan local, să se asigure transportul și mîna de lucru necesară prin munca voluntară a părinților și elevilor.

Construcțiile noi trebuie să respecte cerințele igienico-pedagogice și să cuprindă anexele necesare (laboratoare, ateliere, săli de gimnastică, biblioteci) pentru o pregătire multilaterală a elevilor. Astfel de anexe trebuie adăugate și localurilor existente.

Asigurarea spațiului de școlarizare este strîns legată de înzestrarea școlilor cu mobilier. Pe lîngă confecționarea de mobilier nou, se impune repararea celui existent, chiar cu elevii, și o mai justă distribuire a acestuia.

Se știe că folosirea materialului didactic în predarea lecțiilor contribuie la buna pregătire a elevilor. Pentru înzestrarea școlilor cu astfel de material, statul a alocat an de an sume tot mai mari, iar învățămîntul a primit cantități sporite de aparate și mașini. Este nevoie ca materialul didactic să fie procurat la timp de către secțiile raionale de învățămînt și cultură și de către școli, să fie folosit în predarea lecțiilor și păstrat cu grijă, spre a nu se deteriora.

Pe lîngă folosirea mai intensă și o mai bună păstrare a lui, este nevoie să se dea o extindere mai mare confecționării de material didactic prin posibilități locale și cu elevii.

Pe de altă parte, producția Intreprinderii de material didactic să fie orientată spre sortimentele cele mai importante. In loc de numeroase mulaje și materiale, care pot fi găsite mai ușor în natură sau se pot confecționa și procura pe plan local, să producă mai multe aparate și mașini pentru fizică, chimie etc., după modele mai perfecționate care să țină pas cu tehnica modernă introdusă în producție. De asemenea, trebuie să se lărgească preocupările de a se confecționa material didactic în atelierele școlilor profesionale și de cultură generală.

Realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic și orientarea tineretului școlar spre munca direct productivă necesită multă grijă pentru înzestrarea și dezvoltarea atelierelor școlare, pentru înzestrarea școlilor din mediul sătesc cu loturi agricole și cu uneltele agricole necesare pentru extinderea efectuării lucrărilor practice și a practicii în producție chiar în întreprinderile industriale sau agricole unde elevii vor putea să cunoască direct procesul de producție.

Utilizînd cu pricepere mijloacele pe care statul ni le pune la îndemînă pentru dezvoltarea învățămîntului și a bazei sale materiale, descoperind și valorificînd toate posibilitățile locale, vom putea crea condiții tot mai bune pentru pregătirea temeinică și multilaterală a unui tineret capabil să traducă în viață politica partidului de ridicare continuă a nivelului material și cultural al poporului.

La cercul de vioară al Palatului Pionierilor din București.

LUCRĂRILE CONSILIULUI SUPERIOR AL ȘCOLILOR

Probleme de mare actualitate pe ordinea de zi

Prima ședință de lucru a Consiliului superior al școlilor s a ocupat de cîteva din cele mai importante probleme ale învățămîntului nostru în etapa actuală.

Un loc de frunte a ocupat problema experienței școlii noastre în apropierea învățămîntului de viață. După cum a arătat tov. PETRE DRAGOESCU, președintele Consiliului superior al școlilor, care a prezentat referatul privitor la această problemă, **necesitățile crescinde ale societății socialiste, dezvoltarea continuă a economiei noastre, creșterea tehnicității în industrie și utilizarea metodelor științifice pe un front din ce în ce mai larg în agricultură cer o apropiere din ce în ce mai mare a învățămîntului de cultură generală de munca practică, de munca productivă din uzine și de pe ogoare.**

Referatul a arătat că încă de la începutul anului școlar 1955—1956 s-a introdus în opt școli medii de cultură generală experimentarea organizată a ceea ce se numește învățămîntul politehnic. În 1956, în urma hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri lucrările practice din atelierele școlare și de pe parcelele experimentale au fost introduse în planul de învățămînt. În scurt timp majoritatea școlilor de 7 ani și medii, care au introdus elemente de politehnizare, au dobîndit o experiență pozitivă în organizarea și desfășurarea lucrărilor practice de atelier și agricole, elevii familiarizîndu-se cu procedeele de prelucrare manuală și mecanică a materialelor și deprinzîndu-se cu minuirea celor mai răspîndite unelte de tîmplărie și lăcătușărie. Rezultate bune au dobîndit școlile medii nr. 5 din Orașul Stalin, nr. 4 și nr. 23 din București, nr. 1 din Timișoara, școlile medii nr. 1 și 6 din Cluj, nr. 3 din Iași, școlile medii nr. 1 și 2 din Tg. Mureș și multe altele. La Școala medie nr. 4 din București se experimentează posibilitatea calificării profesionale în cadrul învățămîntului politehnic. Cu prilejul probelor de control pe care elevii le-au dat la sfîrșitul practicii de vară, 28 de elevi din cei 36 care au dat probe au fost calificați, ca strungari, în categoriile 4 și 5 din indicatorul tarifar.

Prin aceste forme noi de activitate, introduse în învățămînt s-a realizat o mai strînsă legătură cu viața și cu practica socială.

S-a stăruit în mod deosebit asupra rolului educativ al muncii productive, pentru dezvoltarea unei atitudini socialiste față de muncă, față de avutul obștesc și față de oamenii muncii. Aceasta se reflectă în faptul că numeroși elevi și-au manifestat dorința de a intra în producție după absolvirea școlii. Au început să se petrecă schimbări și în mentalitatea oamenilor (profesori, elevi, părinți) care au ajuns să înțeleagă că o pregătire completă a omului nou cere practica muncii cu uneltele și mașinile. Însuși conținutul culturii generale cîștigă un grad mai înalt de multilateralitate. Cultura generală implică munca fizică organizată în scopuri de producție, ca atribut indispensabil al omului de cultură.

O foarte mare atenție a fost acordată, mai ales în ultimă vreme, învățămîntului agricol. În urma Consfătuirii pe țară a țăranilor și a lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii care a avut loc la Constanța, Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat o serie de măsuri pentru legarea mai strînsă a învățămîntului cu producția agricolă. Este necesar ca absolvenții școlilor de 7 ani de la sate să aibă temeinice cunoștințe și deprinderi agricole. Predarea „cunoștințelor agricole" în școlile de 7 ani din mediul rural, precum și aplicațiile strîns legate de munca agricolă care se fac în cadrul predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, duc la pregătirea elevilor pentru munca agricolă, pe care cea mai mare parte din ei o vor desfășura după absolvirea școlii. La lucrările practice agricole s-au folosit metodele agrotehnice de prelucrare a solului, de semănat, de întreținerea semănăturilor și a culturilor. Școala medie nr. 2 din Cluj, de pildă, a organizat un teren școlar experimental cu diferite culturi comparative, precum și o seră cu plante indigene și străine ; Școala de 7 ani din Someș-Odorhei, raionul Jibou, are un lot școlar plantat cu 60 de pomi și cu 200 de butași de vie și păstrează o strînsă legătură cu țăranii colectiviști din comună ; școala medie din Baia de Arieș, raionul Cîmpeni, a experimentat însămînțarea porumbului în pătrat și a introduș un colț cu sistematica lumii vegetale. Alte școli au organizat practica la gospodării agricole colective. Elevii de la Școala medie nr. 10 din Capitală au făcut practică la G.A.S. Popești-Leordeni, iar cei de la Școala medie nr. 6 la G.A.S. Fundeni. Elevii acestor școli au lucrat la strîngerea recoltei, la culesul fructelor și la alte munci agricole.

Pentru realizarea deplină a legăturii școlii cu viața, cu producția, există o cale foarte eficientă pe care au pășit școlile noastre profesionale și unele școli medii. Elevii au intrat în întreprinderi și lucrează alături de muncitori. Rezultatele obținute pînă acum arată că această cale a fost bine aleasă. Producția oferă, deci, posibilitatea de a valorifica și de a spori cunoștințele și deprinderile însușite în școală. Realizarea personalității elevilor, formate pe baza învățăturii marxist-leniniste și călite în spiritul moralei comuniste, își găsește împlinirea în locurile de muncă din fabrici și de pe șantiere.

Munca în ateliere și pe lotul experimental, introdusă în mod organizat în planul de învățămînt, ridică, printre alte numeroase probleme, și pe aceea a pregătirii fetelor. Programele obligau la început pe fete la aceleași lucrări practice ca și pe băieți, fără să țină seama de unele deosebiri psiho-fiziologice și de pregătirea fetelor pentru viața lor de gospodine. De aceea s-au introdus, deocamdată în cîteva școli spre experimentare, în cadrul învățămîntului politehnic pentru fete, lucrul de mînă și gospodăria.

Negreșit că procesul legării școlii de viață nu constă numai din munca în atelier sau intrarea în producție. El trebuie să fie precedat de o sumă de acțiuni ce întregesc întregul drum pe care trebuie să-l străbată acest proces. Astfel se și explică pentru ce apropierea școlii de viață a îmbrăcat, la noi, la început forme legate mai mult de procesul cunoașterii și de aplicații mai simple. S-a început, cum era și firesc, cu structurarea planului de învățămînt în care s-a atribuit o mai mare pondere științelor naturii față de cele umaniste. Programele și manualele alcătuite pe această structură orientează atenția și eforturile elevilor către practica muncii sociale. S-au făcut eforturi mari pentru a asigura înzestrarea școlilor cu laboratoare și material intuitiv. Aproape în toate școlile elevii fac la lecții experiențe, observații directe, lucrări de laborator, pentru a aplica în practică legile și principiile științifice expuse de profesori. Acești primi pași către apropierea de realitate constituie în același timp și o inițiere în munca de producție.

În lucrările executate, atît în cadrul cercurilor pe obiecte, cît și în ateliere și pe terenurile agricole școlare, elevii își concretizează și aprofundează cunoștințele cîștigate la lecții. Lucrările practice le stimulează interesul pentru fizică, pentru desen și pentru științele naturii, fapt care duce la creșterea nivelului lor de cunoștințe.

Referatul privitor la descongestionarea învățămîntului arată că problema supraîncărcării elevilor este încă nesatisfăcător rezolvată. În urma Ordinului ministrului Învățămîntului și Culturii din 21 ianuarie 1958 s-au luat unele măsuri pentru a ușura munca de pregătire a elevilor și pentru a li se asigura acestora timp suficient pentru învățătură, odihnă și o variată activitate cultural-educativă în afara școlii, în vederea dezvoltării lor armonioase. Pe baza dispozițiilor acestui ordin, s-au adus îmbunătățiri programelor și manualelor școlare prin eliminarea unor amănunte și teme neesențiale. Continuînd acțiunea începută s-a constituit o comisie specială în scopul reexaminării critice a programelor și manualelor școlare, în vederea îmbunătățirii lor din acest punct de vedere. Propunerile comisiei au fost puse în discuția cadrelor didactice din întreaga țară. Sugestiile de îmbunătățire primite au fost folosite cu atenție în definitivarea măsurilor preconizate de comisie. Ulterior comisia a elaborat un proiect de modificare a planului de învățămînt pentru clasele V-VII. Acest proiect se caracterizează prin reducerea substanțială a numărului total de ore pe clase, pentru a face posibil ca fără supraîncărcarea programului să se asigure timpul necesar pentru practica elevilor. Prin includerea diverselor activități școlare obligatorii (prevăzute în orarul școlilor) direct în planul de învățămînt și în calculul totalului de ore (ora educativă, cercul sportiv, ansamblul coral), elevii claselor V—VII vor putea avea astfel un număr acceptabil de ore săptămînal și se vor crea mai mari posibilități pentru evitarea supraîncărcării.

Pentru îmbunătățirea planului de învățămînt la clasele I—IV s-a avut în vedere faptul că, trecîndu-se la generalizarea învățămîntului de 7 ani, clasele I—IV nu mai formează singura verigă de bază a învățămîntului de masă. În consecință, este posibil ca la clasele I—IV să se dea cunoștințe mai restrînse la unele materii, pentru că aceste cunoștințe vor fi reluate și lărgite, potrivit sistemului concentric, în clasele V—VII.

Pentru îndrumarea cadrelor didactice în lumina noii pedagogii științifice, pentru popularizarea celor mai înaintate metode pedagogice și pentru justa orientare a învățămîntului nostru, presa pedagogică joacă un rol de foarte mare importanță. Referatul despre „Presa pedagogică din țara noastră, cu privire specială la Revista de pedagogie" a arătat că o serie de măsuri inițiate de partid și guvern în legătură cu dezvoltarea învățămîntului, cu ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, au fost susținute de „Gazeta învățămîntului" și „Revista de pedagogie" care au lămurit cadrele didactice și le-au mobilizat pentru aplicarea lor. Pe lîngă articolele de orientare generală privind școala și pedagogia, atît „Gazeta învățămîntului" cît și „Revista de pedagogie" au dat o mare atenție problemelor de metodică care au fost mult apreciate de învățătorii și profesorii noștri fiindu-le de un real sprijin în munca lor de fiecare zi.

Prin organizarea de discuții în jurul unor teme, ca și de altfel prin întreaga sa activitate, „Revista de pedagogie" a reușit să antreneze în activitatea de cercetare pedagogică un număr tot mai mare de cadre didactice care izbutesc să-și analizeze munca și să tragă concluzii interesante și valoroase. Revista a mijlocit prin coloanele sale organizarea unui larg schimb de experiență între cadrele didactice. Tematica revistei a fost variată, reușind să se ocupe de un cerc larg de probleme: de pedagogie generală, de istoria pedagogiei, de metodică, de psihologie pedagogică, de politică școlară. Ea a informat în același timp pe cititori asupra situației învățămîntului și a mișcării pedagogice din diferite țări. Începuturile făcute de revistă, în cîteva articole, privind reconsiderarea unor pedagogi progresiști din țara noastră, sînt demne de luat în seamă. Cu toate meritele pe care le are revista, nu pot fi trecute cu vederea unele lipsuri care țin de orientarea generală în munca redacției. Revista a scăpat din vedere problemele ale școlii a căror importanță a fost subliniată de Congresul al II-lea al partidului. Este vorba de întărirea studiului matematicii și fizicii, în general, a științelor despre natură. Preocupările revistei privind întărirea legăturii școlii cu practica s-au limitat la articole care tratau numai despre politehnizarea învățămîntului. Nu s-au dezbătut în schimb probleme mai concrete privind rolul muncii productive în educația tineretului, educația prin muncă, — care, după cum se știe, sînt sarcini puse de viață tot mai insistent în fața școlii. A fost neglijat cu totul învățămîntul profesional și tehnic. Situația este asemănătoare în ceea ce privește problema educației patriotice. În anul 1957, revista a publicat numai un singur articol pe tema educației patriotice.

Toate aceste lipsuri pornesc chiar de la alcătuirea planului tematic al revistei care nu este îmbunătățit și adaptat în permanență sarcinilor importante și actuale, care nu proporționează just volumul pe care trebuie să-l acorde diferitelor probleme în raport cu însemnătatea lor.

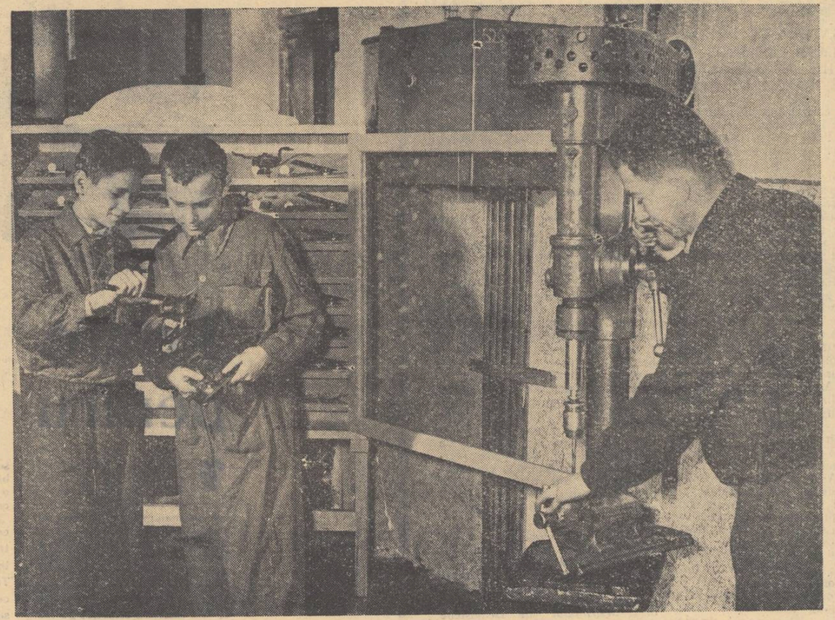

Interesul elevilor pentru munca productivă crește cu fiecare zi.

Păreri și propuneri valoroase

La discuții pe marginea referatelor au participat peste 50 profesori și învățători, educatoare, delegați ai părinților, directori de întreprinderi, activiști pe tărîm obștesc.

Tov. STANCIU STOIAN, directorul Institutului de științe pedagogice, în cuvîntul său a făcut unele aprecieri asupra activității institutului pe linia apropierii școlii de viață prin învățămîntul politehnic. Dacă în primul an s-au întîmpinat greutăți din partea unor cadre didactice și a unor părinți pe linia introducerii elementelor de politehnizare — a arătat el — acestia neînțelegînd suficient rolul educativ al acestei acțiuni, în prezent lucrurile merg pe un drum mai bun. Vorbitorul a subliniat în continuare că este necesar să se urmărească în ce măsură, prin legarea învățămîntului de viață, școala reușește să dea producției muncitori cu un nivel ridicat, oameni de știință bine orientați, să se urmărească direcția spre care se îndreaptă la terminarea școlii absolvenții.

Tov. Stanciu Stoian a arătat apoi că latura educativă a pregătirii pentru producție este deosebit de importantă. Prin activitatea practică elevii trebuie apropiați de producție, determinați să lucreze în producție după absolvirea școlii. De aceea școala trebuie să urmărească nu numai înarmarea elevilor cu cunoștințe de cultură generală și politehnică, dar și cu cunoștințe și deprinderi profesionale. Elevii să fie pregătiți nu în general, ci să fie capabili să desfășoare o muncă productivă și să fie atașați acesteia.

Este nevoie ca Institutul de științe pedagogice să se preocupe a ent de această problemă și se va strădui să o facă. Continuînd și intensificînd experiențele, să tragă concluzii și să propună măsuri. Experiența cîștigată de Școala medie nr. 4 din București, precum și de către unele școli din Ploești, Turnu Severin și altele, arată că s-au găsit de pe acum unele căi bune și putem trage concluzii valoroase pentru activitatea viitoare.

Tov. DUMITRU NĂSTASEL. directorul școlii medii „Frații Buzești" din Craiova, luînd cuvîntul în legătură cu experiența școlii în legarea învățămîntului de viață, a arătat că, în unitatea pe care o conduce, există în prezent ateliere de tîmplărie. mecanică și lăcătușărie mecanică înzestrate cu tot utilajul necesar precum și un cerc foto și altul de electrotehnică. *„Vizitele elevilor la uzinele „7 Noiembrie"* — a spus vorbitorul — *au un rol deosebit în dezvoltarea dragostei de muncă a elevilor. Activitatea muncitorilor fruntași care stăpînesc cu pricepere mașini unelte uriașe stîrnește admirația elevilor și le înflăcărează imaginația".* Tov. Dumitru Năstăsel a subliniat în încheiere necesitatea ca și în manuale să se vădească o preocupare mai largă permanentă pentru legarea fiecărei cunoștințe și noțiuni teoretice expuse de aplicațiile ei practice în viață, în producție.

Tov. PETRE PUNI. directorul Centrului școlar profesional de pe lîngă uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, după ce a adus salutul colectivului de muncitori și tehnicieni al uzinelor, cît și al cadrelor didactice ale centrului școlar pe care-l conduce, a arătat că elevii și ucenicii participă efectiv la îndeplinirea planului de producție al uzinelor și că obțin succese care se oglindesc în volumul și calitatea întregii producții. În continuare, a arătat necesitatea ca să fie studiat în Consiliul superior al școlilor sistemul de organizare a practicii elevilor în producție, pentru continua lui îmbunătățire.

Tov. GH. SIRETEANU de la Școala elementară de 7 ani din comuna Sipote, regiunea Iași, și-a exprimat părerea că este necesar să se dea elevilor cunoștințe pe teme mai puțin cunoscute de ei în familie pentru ca lucrările practice efectuate pe lotul școlar să fie mai atractive, mai interesante, să le dea posibilitatea efectuării unor culturi și cercetări comparative. *„Bunăoară* — a spus vorbitorul — *înființarea unei pepiniere școlare, la noi, ar trezi un viu interes atît în rîndul elevilor cît și al părinților. De asemenea, pentru asigurarea executării lucrărilor de bază în condițiile agrotehnice avansate, socotesc necesar ca lotul școlar să fie inclus în cadrul gospodăriei agricole colective pentru ca elevii să cunoască munca agricolă cu mijloace înaintate și să poată fi îndrumați de agronomii specialiști ai gospodăriei".*

Tov. ACHIM COSTEA, directorul Școlii medii nr. 1 din Turnu Severin, a vorbit despre necesitatea cunoașterii problemelor concrete ale producției de către profesorii de fizică, matematică, chimie și științele naturii în vederea legării cunoștințelor ce le dau la obiectul respectiv cu practica producției socialiste. În continuare, tov. Costea a spus : *„În școala noastră a fost organizat un atelier pentru confecționarea materialului didactic necesar predării fizicii, chimiei și matematicii. Activitatea se desfășoară în cadrul cercurilor de elevi conduse de profesorii de specialitate. Noi, astăzi, ne mîndrim cu aparatele confecționate în atelierul nostru — care nu sînt cu nimic mai prejos decît cele produse de Întreprinderea de material didactic sau de alte întreprinderi cu experiență".*

Tov. ASZTALOS IMRE din Tîrgu Mureș a relevat posibilitatea creării unei legături trainice între munca intelectuală și fizică ce se realizează în cadrul activității practice din ateliere. Vorbitorul a arătat posibilitatea largă pe care o au în acest fel elevii de a-și alege o profesie legată de munca direct productivă. Astfel, 30% din absolvenții școlilor medii nr. 1 și nr. 2 din Tg. Mureș urmează astăzi școli tehnice pentru a deveni muncitori cu o înaltă calificare.

Tov. ELENA LIVEZEANU, reprezentanta Consiliului național al femeilor, a arătat că în urma anchetelor pe care comitetul le-a întreprins printre elevele studente, muncitoare și a discuțiilor individuale purtate cu acestea, se desprinde necesitatea de a se studia problema pregătirii fetelor și pentru activitățile practice de gospodine.

Tov. PAKAY FRANCISC, directorul Școlii elementare de 4 ani din satul Finiș, raionul Beiuș, a arătat cum în grădina școlii au fost experimentate unele culturi necunoscute pînă atunci în sat. Dacă locuitorii satului au privit aceste încercări la început cu oarecare neîncredere, rezultatele însă i-au convins pe toți. În prezent ei vin adesea la școală să ceară sfatul cu privire la semănatul și întreținerea diferitelor culturi și manifestă interes pentru cunoașterea agrotehnicii înaintate. Astfel, la ședințele cercului agrotehnic organizat pe lîngă școală, participă regulat peste 40 de săteni. Pe lîngă grădină, elevii școlii se îngrijesc și de un lot experimental pe care au plantat pomi fructiferi. Ei sînt obișnuiți să gîndească asupra fiecărei experiențe pe care o fac și să rotească cu grijă rezultatele lucrărilor. *„De curînd elevii au însămînțat 40 de lămîi cu care doresc să împodobească noua clădire a școlii de 7 ani ce se construiește în sat. Dacă ne veți vizita școala peste cinci ani* — a încheiat tov. Pakay Francisc — *vă vom oferi lămîi din recolta noastră".*

Cei care au luat cuvîntul pe marginea referatului „Măsuri pentru descongestionarea învățămîntului de 7 ani" au subliniat în unanimitate oportunitatea propunerilor făcute în acest sens, arătînd din experiența lor practică domeniile în care se cere îndeosebi reducerea materialului predat. Astfel, s-a cerut eliminarea unor noțiuni de teorie literară și reguli gramaticale inaccesibile la nivelul de pregătire al elevilor din clasele V—VII.

În general, vorbitorii au cerut să se revadă cu atenție volumul de cunoștințe cuprins în manualele școlare de la clasele V—VII ținînd seamă că o bună parte dintre lecțiile expuse în manuale depășesc posibilitățile de studiu ale elevilor De asemenea, s-au relevat în cursul discuțiilor unele deficiențe în organizarea concursurilor sportive școlare care se desfășoară de multe ori în perioade de vîrf la învățătură.

Numeroși participanți la discuții care s-au referit la aceste probleme și-au luat angajamentul să studieze cît mai aprofundat. împreună cu colectivele didactice ale regiunilor și raioanele pe care le reprezintă, propunerile privind unele modificări ale planului de învățămînt. programelor și manualelor școlare la clasele I—VII elaborate de comisia însărcinată cu aceste probleme de către Ministerul Învățămîntului și Culturii și să trimită în cel mai scurt timp Consiliului superior al școlilor concluziile pe marginea opiniilor exprimate de învățători și profesori.

Cadrele didactice care au luat cuvîntul în legătură cu problemele ridicate de referatul „Presa pedagogică din țara noastră, cu privire specială la Revista de pedagogie", au relevat succesele obținute pe linia promovării studiilor și cercetărilor pedagogice în problemele actuale ale școlii. Totodată ei au arătat cîteva din cerințele care stau în fața presei pedagogice în momentul de față. subliniind atenția mare pe care trebuie s-o dea pregătirii elevilor pentru viață, pentru muncă.

Majoritatea celor care au luat cuvîntul pe marginea acestui referat au propus consultarea mai activă și mai largă a cititorilor și recrutarea unui număr mai mare de colaboratori și corespondenți.

Activitățile gospodărești sînt îndrăgite de eleve.

Concluzii

La încheierea lucrărilor tovarășul PETRE DRAGOESCU, președintele Consiliului superior al școlilor a prezentat concluziile ce s-au desprins în urma dezbaterilor pe marginea celor trei probleme puse în discuție :

Dezbaterile desfășurate la această primă ședință plenară a Consiliului superior al școlilor au scos în evidență eficacitatea acestui organ în soluționarea problemelor principale ale învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic. Discuțiile purtate au constituit un ajutor prețios pe care experiența izvorîtă din practica activității școlare îl dă organelor de conducere ale ministerului pentru îmbunătățirea continuă a învățămîntului.

Avîntul cu care au fost prezentate realizările diferitelor școli în domeniul activităților practice este o dovadă a adeziunii totale a cadrelor noastre didactice la linia justă a P.M.R. care a trasat ca sarcină învățămîntului legarea școlii de viață, de producție

Numeroasele propuneri făcute de către membrii consiliului, în numele unui larg activ de cadre consultate, vor fi examinate cu atenție de către organele de conducere ale ministerului pentru a orienta munca de organizare a activității practice în viitor. Diferitele metode de muncă arătate aci și care au dus la desfășurarea cu succes a activității practice în școli vor fi studiate și generalizate.

Pentru îmbunătățirea activităților practice propunerile membrilor consiliului au accentuat necesitatea întăririi bazei materiale, a unei bune calificări a profesorilor maiștri, a pregătirii practice a profesorilor de științele naturii și au cerut Institutului de științe pedagogice să elaboreze în cel mai scurt timp metodice și îndrumătoare pentru activitățile practice, agricole și de atelier.

S-a propus, în special, ca terenurile agricole școlare să fie date în perimetrele gospodăriilor agricole colective, pentru ca practica să se facă în condiții agrotehnice înaintate și cu ajutorul inginerilor agronomi și al colectiviștilor cu experiență.

S-a cerut, de asemenea, ca activitățile practice din atelierele școlilor de cultură generală să fie îmbinate cu munca în școlile profesionale și chiar în întreprinderi, pentru o mai directă legătură cu producția.

Membrii consiliului au cerut să se examineze problema activității practice a elevelor din școlile de cultură generală pentru a pune de acord aceste activități cu rolul de gospodine pe care-l vor avea în societate.

A reieșit că școlile profesionale, și mai ales cele legate strîns de fabrică, dau o idee mai clară despre forma în care va fi realizată în viitor legarea învățămîntului de viață.

Membrii consiliului au fost unanim de acord că planul de învățămînt în vigoare, programele și manualele precum și lipsa de măiestrie a unor cadre didactice, stăruind asupra unor probleme necesitate, au contribuit în cea mai mare măsură la supraîncărcarea elevilor și au aprobat în unanimitate propunerea de a studia măsurile de descongestionare a planului de învățămînt la clasele I—VII, elaborate de comisia departamentală a M.I.C.

S-a subliniat că reducerile făcute în programe și în manuale nu trebuie să ducă la o scădere a nivelului de cunoștințe, ci să constituie o punere de acord a acestora cu puterea de înțelegere a elevilor.

S-a recomandat ca manualele să fie alcătuite de profesori care lucrează la catedrele din clasele respective și înainte de tipărire să fie examinate și de Institutul de științe pedagogice.

S-a cerut cu insistență să se studieze de specialiști timpul corespunzător pentru pregătirea lecțiilor de către elevi.

În ce privește presa pedagogică, ea dă un ajutor electiv cadrelor didactice în problemele cele mai importante ale învățămîntului, dar se recomandă Revistei de pedagogie să se preocupe de problemele concrete ale învățămîntului, legate de munca în producție, să tragă în mult mai mare măsură concluzii practice din experiența acumulată în școli.

S-a cerut ca Revista de pedagogie să dea o mai mare atenție problemelor învățămîntului preșcolar, muncii din clasele I—IV, precum și învățămîntului profesional și tehnic.

S-a apreciat în mod deosebit recomandarea făcută în ședință pentru ca tot mai multe cadre didactice și mai ales membrii Consiliului superior al școlilor să colaboreze la Revista de pedagogie, trimițînd articole care să reflecte cercetarea și observațiile proprii. Sîntem convinși că lucrările Consiliului superior al școlilor vor contribui la îmbunătățirea învățămîntului și la ridicarea continuă a nivelului de pregătire și educare comunistă a tineretului, sarcină pe care ne-a trasat-o Congresul al II-lea al P.M.R.

Membrii Consiliului superior al școlilor, întorcîndu-se la locurile lor de muncă, să le ca și pînă acum — luptători hotărîți pentru construirea socialismului în țara noastră și să mobilizeze toate cadrele didactice pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor stabilite de partid și de guvern.